Proletari din toate țările uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 500 | Vineri 9 ianuarie 1959 | 8 pagini 25 bani

Steaua roșie printre aștri

„STEAGUL MARII REVOLUȚII SOCIALISTE A PATRUNS PRIMUL VICTORIOS ÎN SPAȚIUL COSMIC". De o săptămînă încheiată, radioul, telegraful, ziarele poartă de-a lungul și de-a latul pămîntului vestea acestui eveniment, socotit pe bună dreptate unul dintre acele fapte care dau numele unui secol întreg. Pentru prima oară omul a triumfat în lupta cu forța de atracție a pămîntului și a izbutit să lanseze în spațiul sideral o mașină creată de mintea și mîinile lui, o mașină care, străbătînd milioane de kilometri, s-a înscris acum pe orbită în jurul soarelui, devenind cea de-a 10-a planetă a universului nostru, prima planetă artificială.

Comentariile întregii prese mondiale, ale savanților și oamenilor de știință subliniază importanța epocală a acestei victorii. Agenția americană „Associated Press" este silită să recunoască: „Oamenii de știință sovietici au plasat pe orbită acum un mic frate al pămîntului care nu numai că le asigură un prestigiu uriaș purtînd inscripția „U.R.S.S ianuarie 1959", dar poate transmite prețioase cunoștințe despre spațiile interplanetare". Influentul ziar englez „Sunday Express" numește lansarea primei rachete cosmice de către Uniunea Sovietică drept un punct de cotitură în istoria progresului omenirii.

Lansarea rachetei cosmice sovietice vine la puțin timp după eșuarea repetată a lansării rachetei americane „Pioneer" în spațiul interplanetar. Astfel, mărețul succes al savanților, specialiștilor, tehnicienilor și muncitorilor care au făurit racheta cosmică sovietică se conturează puternic drept o strălucită victorie a Uniunii Sovietice asupra Statelor Unite în domeniul celei mai înaintate științe și tehnici. Această victorie prefigurează rezultatul întrecerii între Țara constructorilor comunismului și Statele Unite, între sistemul socialist și sistemul capitalist în viitorii șapte ani.

Unul din principalele temeiuri ale acestei strălucite victorii a Uniunii Sovietice, pe care îl recunosc de mulți și oameni de știință din țările capitaliste, este dezvoltarea fără precedent în istorie a învățămîntului sovietic și în special a învățămîntului tehnic de toate gradele. Numărul studenților pregătiți în institutele tehnice superioare din Uniunea Sovietică întrece de 4 ori numărul studenților din Anglia, Franța, Republica Federală Germană și Italia luate la un loc, țări a căror populație este aproape egală cu a Uniunii Sovietice. În felul acesta în Uniunea Sovietică nu numai că a fost făurită tehnica cea mai înaltă din lume, ci s-au creat și cadrele de specialiști care să stăpînească și să dezvolte necontenit această tehnică. Oamenii sovietici, oamenii epocii comunismului, se pregătesc acum să realizeze în laborator și să folosească în scopuri pașnice uriașele energii care se dezvoltă în astrul din centrul universului nostru.

11,2 km/sec era pînă nu de mult o noțiune pe care o înțelegeau doar specialiștii. Astăzi, întrebați pe orice elev de școală mai mare de 10 ani și va răspunde de îndată că această formulă reprezintă cea de a doua viteză cosmică, pe care racheta sovietică a și depășit-o, devenind a 10-a planetă a sistemului nostru solar. Aceasta este încă o mărturie a înflăcărării tineretului pentru tot ce este nou, măreț. Oamenii școlii au datoria să cultive această înflăcărare, să-i dea aripi largi, făcînd din ea o armă prețioasă în înfăptuirea nobilei lor sarcini de creștere și educare a generațiilor viitoare de luptători pentru cauza socialismului și comunismului.

Lansarea primei rachete cosmice este considerată de oamenii sovietici drept începutul unui drum nou. Răspunzînd întrebărilor pe care le-au adresat corespondenții de presă în numele cititorilor din lumea întreagă, academicienii A. Topciev, A. Blagonravov și profesorul Boris Kukorkin, savanți cu prestigiu mondial în domeniul astronauticei, ne-au deschis în față perspectiva uimitoare a unui viitor nu prea îndepărtat în care omul va străbate el însuși spațiul cosmic, iar echipajele științifice ale rachetelor vor păși pentru prima oară pe Lună, pe Marte, pe Venus. Savanții sovietici au arătat că însăși problema atingerii celei de a treia viteze cosmice, necesară unei rachete pentru a ieși din sistemul nostru solar și a pătrunde în macrocosmos, este pe deplin rezolvabilă într-un termen scurt.

Argonauții de mîine ai spațiului cosmic, cei care vor transforma întreaga viață a planetei noastre cu ajutorul energiei termo-nucleare sînt astăzi în majoritatea lor elevi pe băncile școlii. Este menirea și datoria cea mai înaltă a tuturor celor care se ocupă de formarea tinerei generații să crească oameni demni de a făuri victoria măreței vremuri pe care le trăim.

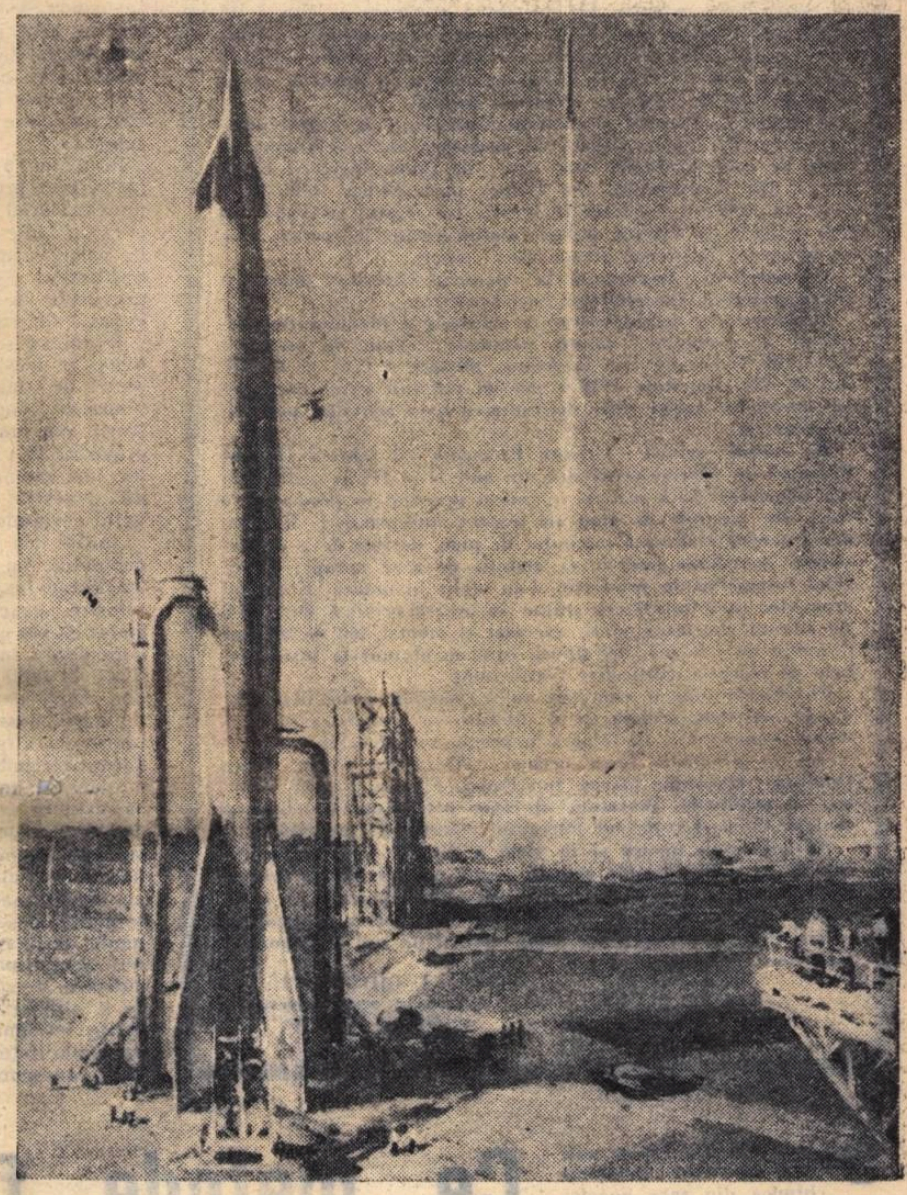

Cosmodromul viitorului

Munca creatoare a întregului popor sovietic, îndreptată spre rezolvarea celor mai importante probleme ale dezvoltării societății socialiste în interesul întregii omeniri progresiste, a permis să se înfăptuiască cu succes primul zbor interplanetar.

A zecea planetă a soarelui

Se o orbită ale cărei elemente sînt bine determinate, situată între orbitele celor două planete „vecine" — Pămînt și Marte — se rotește de cîteva zile în jurul soarelui o nouă planetă — tînăra planetă de origină pămînteană, solia celei mai înaintate științe din lume, știința sovietică. Acei care au sfărîmat pentru prima oară în istoria omenirii lanțul robiei și al exploatării, care au înălțat stindardul socialismului victorios și construiesc acum cu succes bazele tehnico-materiale ale comunismului au deschis și porțile universului, demonstrînd încă odată întregii lumi nivelul științei și tehnicii lor.

Nivelul acesta este, printre altele, rezultatul superiorității sistemului de învățămînt sovietic. Școala sovietică asigură elevilor o dezvoltare multilaterală și, în același timp, posibilitatea de a-și însuși o înaltă specializare. Avînd un înalt nivel teoretic, fiind strîns legat de viață, de necesitățile tehnicii și ale producției, studiul științelor naturii, și îndeosebi al matematicii și fizicii, ocupă un loc de frunte în școala sovietică. Aceasta creează posibilități largi de pregătire a unor cadre de constructori și de cercetători cu o înaltă calificare.

Este foarte bine cunoscut faptul că Uniunea Sovietică a întrecut toate țările în ceea ce privește numărul și calitatea pregătirii specialiștilor în diferite domenii. Tocmai ca rezultat al acestui fapt, în timp ce încercările S.U.A. de a trimite o rachetă spre Lună s-au soldat de fiecare dată cu eșec, savanții sovietici au reușit să trimită o rachetă interplanetară încă de la prima încercare. În felul acesta, ei au înscris cu litere de aur ziua de 2 ianuarie 1959 în istoria științei și tehnicii.

Realizînd cea de a doua viteză cosmică, calculînd cu precizie perioada și direcția de zbor, alegînd cu aceeași precizie momentul lansării, savanții și constructorii de rachete sovietici au lansat în spațiu prima rachetă capabilă să învingă atracția pămîntului.

Ultima treaptă a rachetei cosmice este prevăzută cu un container special, în interiorul căruia au fost instalate diferite aparate, care au transmis semnale timp de 62 de ore. Prelucrarea acestora cu ajutorul mașinilor electronice va dezvălui noi taine despre originea razelor cosmice în afara cîmpului magnetic al pămîntului, stabilirea radioactivității Lunii etc. Tot-

F. DIAC

(Continuare în pag. 7-a)

235.057 P

Patriotism prin muncă

În școala noastră, întreaga activitate de educare patriotică a ucenicilor este strîns împletită cu pregătirea lor profesională.

Majoritatea maiștrilor-instructori le explică pe larg ucenicilor rostul fiecărei piese care urmează să fie executată, ca și importanța ei în producție. Aceste explicații îi determină pe ucenici să lucreze cu deosebită grijă, să mînuiască pe cît se poate mai corect uneltele.

S-a întîmplat odată, în grupa anului I lăcătuși, ca doi ucenici, care s-au comportat nedisciplinat și au lucrat neglijent, să rebuteze unele piese chiar de la primele operații. Maistrul-instructor Vasile Păunescu a organizat atunci o discuție cu întreaga grupă.

„Vi s-a părut un lucru puțin important faptul că ați rebutat piesele — li s-a adresat maistrul celor doi vinovați. Dar v-ați gîndit la paguba care ar fi adusă țării dacă toți lăcătușii din fabrici și uzine ar strica doar cîte o singură piesă asemănătoare celor stricate de voi ?"

Discuția i-a făcut pe ucenici să înțeleagă și mai clar faptul că munca lor e o parte din activitatea creatoare a întregului popor muncitor, o contribuție la opera de construcție a socialismului. Aceasta a determinat o puternică opinie colectivă împotriva abaterilor de la disciplina muncii, a făcut să crească exigența față de calitatea lucrărilor proprii.

Activitatea educativă a maiștrilor-instructori în cadrul muncii din atelier este întregită de profesorii de specialitate, la orele de curs. Profesori cum sînt, de pildă, inginerii Ghiță Oprea, Gh. Voinarovski, Ion Tănase, care predau tehnologia meseriei, subliniază adesea în lecțiile lor faptul că astăzi în țara noastră, se fabrică utilaje, mașini-unelte și aparate care se obțineau, în trecut, numai prin import.

O contribuție importantă la educarea viitorilor muncitori aduce predarea cunoștințelor social-politice.

Discutarea în cadrul orelor de educație a planului de dezvoltare a economiei noastre naționale expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a dat un puternic avînt năzuințelor ucenicilor noștri către desfășurarea unei activități patriotice creatoare.

De curînd, uzinele „Grigore Preoteasa" și fabrica „Radio-Popular" au adresat ucenicilor din anii II și III ai școlii noastre chemarea de a realiza, în cadrul practicii în producție, o parte din sarcinile de plan ale acestor întreprinderi. Răspunderea pentru realizarea sarcinilor de plan, dorința de a nu dezamăgi încrederea pusă în ei, ambiția de a se apropia de nivelul fruntașilor în producție, i-au oțelit în muncă. Exemplul ucenicilor radiofoniști este grăitor în această privință. De cînd li s-a adresat chemarea, ei au executat și montat 400 de aparate de radio de cele mai noi tipuri, care au obținut la toate probele de recepție calificative foarte bune.

Rezultatele muncii educative nu se verifică numai în perioada de activitate școlară, ci și ulterior, în activitatea pe care tinerii muncitori o desfășoară în producție. Sub ochii noștri lucrează în producție foștii ucenici Alexandru Gruia, Sîrbu Dumitra, Gheorghe Marin, Ion Podar, Florian Nițescu, fruntași în producție, inovatori, al căror patriotism în muncă a cîștigat stima și respectul întregului colectiv de muncitori.

Atitudinea în muncă și în viață a foștilor ucenici, conștiința de care dau dovadă actualii noștri ucenici, sînt o dovadă vie că noile generații care se ridică astăzi răspund cu entuziasm, alături de fruntașii construcției socialiste, la chemarea patriei de a ridica spre noi culmi nivelul de trai al poporului muncitor.

I. CHIȚOESCU
director al școlii profesionale „Grigore Preoteasa"

Un nou tip de planșetă construită de elevi

În școlile profesionale, desenul tehnic este una dintre disciplinele principale. Însușindu-și noțiuni și deprinderi precise și corecte de desen tehnic, ucenicii dobîndesc posibilitate să reprezinte grafic o piesă, un ansamblu, să execute piese după desene sau schițe.

Predarea cu succes a desenului tehnic presupune folosirea unui material didactic adecvat, care să înlesnească însușirea de către ucenici și elevi a cunoștințelor și deprinderilor prevăzute în programa pentru această disciplină.

Deoarece școala noastră nu avea, în măsura necesară, un astfel de material, utilizînd planșete mici montate pe bănci, am luat inițiativa de a organiza cu sprijinul ucenicilor un cabinet de desen tehnic, înzestrat cu utilaje la nivelul cerințelor.

Inițial am căutat să dotăm cabinetul cu planșete mari. Analizînd însă posibilitățile de folosire a acestora, am constatat că ele prezintă o serie de deficiențe : îngreunarea vizibilității la tablă, poziția de lucru obositoare pentru ucenici, manipulare prea complicată în raport cu vîrsta ucenicilor. De aceea am hotărît să executăm o planșetă de desen tip care să asigure condiții mai bune de lucru. Am trecut astfel la confecționarea unor planșe ce permit executarea de desene cu format maxim A. 2 și care, totodată, creează condițiuni comode de lucru pe scaun (scaunul are dispozitive de rotire, ridicare și coborîre, încît poate fi utilizat de ucenici de diferite înălțimi fără a împiedica vizibilitatea la tablă). Planșeta confecționată de noi poate căpăta înclinări după nevoie. Ea este prevăzută cu o riglă care se poate deplasa paralel cu ea însăși, cu ajutorul a 2 ghidaje, cu o lampă electrică ce se poate deplasa după nevoie și cu un dispozitiv conținînd oglinzi în cele trei plane de proiecție, care ușurează executarea desenelor tehnice după piesă. Acest dispozitiv este basculant și este prevăzut cu o greutate care permite menținerea celor trei plane în poziția lor normală, indiferent de înclinarea planșetei.

Planșetă executată de ucenicii școlii profesionale „Clement Gottwald"

Planșetele au fost executate din materiale feroase recuperate, de către ucenicii lăcătuși mecanici montatori din anul II, sub conducerea maistrului Dumitru Ursu. Datorită lor, lecțiile de desen tehnic se desfășoară acum în condiții bune, asigurînd o temeinică pregătire a ucenicilor.

NICOLAE BUCUR
director al școlii profesionale „Clement Gottwald" — București

Propuneri pentru îmbunătățirea manualelor

● *De curînd, în cadrul unui schimb de experiență organizat la Buzău, la care au participat pedagogi din școlile profesionale ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, s-a analizat conținutul manualului „Montatori de locomotive" de ing. Gabriel Popovici.*

Recenzia prezentată de prof. ing. Gh. Gălățeanu precum și discuțiile purtate de cadrele didactice au arătat deficiențe ale manualului ca : rămînerea în urmă față de ultimele cuceriri ale tehnicii în acest domeniu, formulări care îngreunează înțelegerea anumitor probleme. S-au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea manualului.

Ce metode folosesc în organizarea experiențelor de chimie analitică

În anul acesta și în anii care vor veni, industria chimică din țara noastră va cunoaște o dezvoltare fără precedent, care o va situa la înălțimea celor mai moderne și mai perfecționate sectoare industriale. Vor intra în funcțiune 8 noi uzine chimice și 28 de secții noi la fabricile existente, iar în unele domenii, cum sînt cele ale producției de îngrășăminte chimice și mase plastice, de rășini sintetice etc., producția se va dubla și chiar se va tripla încă în cursul anului acesta. Pregătirea viitorilor tehnicieni chimiști în școlile tehnice din sectorul petrol-chimie trebuie desfășurată tocmai în lumina acestor mărețe perspective de dezvoltare a industriei noastre chimice.

Buna pregătire a cadrelor de tehnicieni necesari noilor fabrici și uzine chimice cere să se asigure o predare corespunzătoare în școlile din sectorul petrol-chimie. O mare atenție trebuie să se acorde îndeosebi predării chimiei analitice, menită să asigure înarmarea viitorilor tehnicieni chimiști cu cunoștințe și deprinderi temeinice pentru munca în secțiile și laboratoarele uzinelor chimice.

În munca mea de predare a chimiei analitice dau cea mai mare însemnătate efectuării experiențelor, socotind că acestea constituie un mijloc principal de formare a deprinderilor de muncă. Într-adevăr, majoritatea experiențelor care se efectuează la chimia analitică — și în primul rînd determinările analitice — reprezintă lucrări de bază pe care viitorii tehnicieni vor trebui să le execute în producție. De aceea caut ca experiențele să se desfășoare cît mai corect, cu rezultate cît mai bune.

În primele lecții de chimie analitică din acest an le-am prezentat elevilor mei utilajul necesar experiențelor care urmau să fie efectuate în timpul lecțiilor, ca și cel necesar lucrărilor de laborator. De asemenea le-am arătat cum se pot executa anumite operații și experiențe chiar atunci cînd nu dispunem de întreg utilajul necesar.

De fiecare dată, înainte de începerea experiențelor, le descriu elevilor fiecare aparat în parte, precum și modul de manipulare a lui. Dacă aparatul este complicat, îl demontăm în părțile componente (cînd e posibil), apoi desenăm pe tablă schema. Închei explicațiile cu prezentarea substanțelor cu care vor lucra elevii în cazul cînd acestea nu le sînt cunoscute.

În unele cazuri — mai ales atunci cînd lucrările practice sînt mai grele — organizez o așa-zisă experiență orală, adică verific în ce măsură au înțeles elevii lucrarea practică pe care urmează s-o efectueze. Întotdeauna îi previn că, dacă nu se iau anumite măsuri de precauție, experiențele pot să nu reușească. De exemplu, precipitarea cationilor din grupa a II-a analitică cu reactivul de grupă, respectiv hidrogenul sulfurat, are loc numai dacă soluția este suficient de acidulată cu acid clorhidric și nu conține nici un procent de acid azotic.

Cînd se așează aparatele pe masa de demonstrație și pe mesele de lucru ale elevilor, cer să se îndepărteze tot ceea ce nu se referă la experiența respectivă și ar putea distrage atenția elevilor. În cazul cînd se fac mai multe experiențe în aceeași ședință, aparatele, reactivii, preparatele și tot ce este necesar se grupează separat pentru fiecare experiență.

Mijlocul mesei de demonstrații este lăsat liber, pentru a se putea aduce acolo aparatele care se descriu și care trebuie să fie bine văzute de elevi. De asemenea, caut ca aparatele cu care se lucrează de obicei în lumină puternică cum sînt microscoapele, să fie cît mai bine luminate.

În cazurile cînd detaliile experienței sînt vizibile cu greutate și este important ca elevii să vadă cît mai limpede toate amănuntele fenomenului, experiența se efectuează între rîndurile de bănci. În alte cazuri cer elevilor să se apropie de masă și să se aranjeze astfel încît să poată urmări cu toții fenomenul.

De multe ori materialele inițiale, produsele reacției, sau vreun aparat mărunt trebuie arătate elevilor din apropiere. Pentru ca să nu se fărîmițeze unitatea lecției și să nu se piardă timp, în asemenea cazuri trec printre mesele elevilor și le arăt obiectul sau substanța respectivă, dîndu-le în același timp și lămuririle necesare.

Deoarece nu este posibil ca toate experiențele de laborator să fie efectuate inidividual de către fiecare elev, activitatea obișnuită în laborator se desfășoară pe grupe mici. Fiecare grupă poartă un număr — în ordinea în care stau la mesele de lucru. O experiență este efectuată de cei care lucrează la masa I-a, următoarea de cei de la masa a II-a și așa mai departe. În felul acesta, toate cele 5 grupe de elevi execută, prin rotație, toate lucrările și elevii sînt atrași deopotrivă la lucru.

Pentru a-i deprinde pe elevi cu activitatea ordonată și folosirea economică a substanțelor, dau fiecărei grupe reactivi și materiale în cantități determinate, în eprubete etichetate.

Ajutorul acordat elevilor în timpul lucrului se îndreaptă în primul rînd către cei care întîrzie în efectuarea experienței sau nu reușesc s-o ducă la capăt. Ținînd seama de faptul că în efectuarea experiențelor se ivesc greutăți datorite dificultăților de procurare a unor date, am întocmit tabele care indică reactivii principali și metodele de lucru. În felul acesta elevii și-au fixat mai bine cunoștințele privitoare la reactivii specifici anumitor elemente, precum și o serie de procedee deosebit de utile mai ales la analiza calitativă a anionilor și cationilor, unde se cere mai multă atenție.

Lucrările de laborator se termină cu puțin înainte de sfîrșitul orei, pentru ca ele să poată fi analizate și să se poată pune în ordine mesele de lucru.

Desfășurate în acest fel, experiențele de chimie analitică dau elevilor posibilitatea să-și însușească cunoștințe și deprinderi temeinice. Aceasta o dovedește munca lor practică în producție, unde reușesc să efectueze toate determinările cantitative și calitative cerute de tehnica modernă a industriei chimice.

Ing. MARIA SAUCA
profesoară la școala tehnică de petrol-chimie — Bușteni

Pregătirea cadrelor pentru industria bunurilor de consum

Recent, Ministerul Industriei Bunurilor de Consum a organizat o consfătuire cu toți directorii școlilor profesionale și tehnice din sistemul său și cu reprezentanți ai întreprinderilor care tutelează aceste școli. In cadrul consfătuirii s-a analizat activitatea școlilor în primul trimestru și s-au stabilit noi măsuri care să asigure desfășurarea muncii de pregătire a ucenicilor și elevilor în conformitate cu sarcinile trasate industriei bunurilor de consum de către Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Raportul prezentat la consfătuire de ing. P. Precupețu, șeful serviciului de învățămînt din M.I.B.C., s-a ocupat de problemele recrutării și selecționării elevilor în școlile profesionale și tehnice de maiștri aparținînd ministerului și a analizat felul cum se desfășoară învățămîntul teoretic și practic în aceste școli, insistînd în mod deosebit asupra activității în atelierele-școală și în întreprinderi. Toate școlile profesionale de ucenici pentru industria ușoară — s-a arătat în raport — au ateliere-școală, în majoritate bine dotate cu utilaj, asigurînd condițiile necesare pentru desfășurarea cu succes a învățămîntului practic.

In multe școli s-au înregistrat rezultate frumoase și în munca educativă. Din păcate, însă, la unele școli (centrul școlar al industriei ușoare din Tirgu Mureș, centrul școlar alimentar „Filimon Sîrbu" din București etc.) cadrele didactice nu dau atenția cuvenită muncii de educare a ucenicilor și elevilor. Pentru îmbunătățirea activității educative este necesar să se înlăture deficiențele constatate în munca unor diriginți și pedagogi și să se acorde o mai mare atenție educării politice a ucenicilor și elevilor.

Raportul a arătat că, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor reieșite din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, conducerile școlilor și întreprinderilor tutelare trebuie să acorde o mai mare atenție îmbunătățirii activității de instruire a viitorilor muncitori și maiștri. Este necesar să se ridice calitatea predării și a instruirii practice, să se intensifice munca de sprijinire a atelierelor-școală de către întreprinderi. Atelierele-școală vor fi organizate pe principiul unităților productive, astfel ca prin realizarea planului de lucrări utile fiecare școală să-și acopere o parte cît mai mare din cheltuielile de întreținere.

Participanții la consfătuire au ascultat, de asemenea, două informări cu privire la școlarizarea elevilor și ucenicilor (prezentată de centrul școlar M.I.B.C. din Cluj) și cu privire la învățămîntul practic (prezentată de școala profesională „Tehno. Metal" din București).

Directorul centrului școlar pentru industria ușoară din Cluj a scos în evidență, în informarea pe care a prezentat-o, condițiile bune create de partid și guvern pentru desfășurarea învățămîntului profesional și tehnic, condiții care asigură cuprinderea în aceste școli a unui număr tot mai mare de ucenici și elevi și instruirea temeinică a acestora. Astfel, centrul școlar din Cluj dispune de o puternică bază didactico-materială. Atelierul-școală se află chiar în incinta școlii, ceea ce asigură posibilități bune de organizare a muncii științifice. A fost îmbogățit substanțial materialul didactic, laboratoarele au fost înzestrate cu utilaje noi, s-a realizat un club dotat cu o bibliotecă bogată. Cadrele didactice de la centrul școlar din Cluj s-au preocupat cu grijă de recrutarea și selecționarea ucenicilor și elevilor, ducînd o muncă susținută de popularizare a școlii. Ca urmare, la examenul de admitere s-au prezentat un mare număr de tineri. Acum, efortul principal al cadrelor didactice se îndreaptă către remedierea deficiențelor care mai există în pregătirea teoretică și practică a ucenicilor, deficiențe relevate cu deosebită claritate cu prilejul lucrărilor de încheiere a trimestrului. Astfel din cauză că unii profesori și maiștri n-au ținut suficient seama de nivelul cunoștințelor cu care veneau ucenicii din școala de 7 ani, unii dintre ucenici nu au putut asimila în bune condițiuni materialul predat și nu au primit note de trecere la toate materiile. Analizîndu-și lipsurile în cadrul consiliului pedagogic, profesorii și maiștrii școlii au ajuns la concluzia că dispun de toate mijloacele pentru a ridica nivelul la învățătură al ucenicilor.

In informarea prezentată de școala profesională „Tehno-Metal" din București s-a vorbit despre instruirea practică a ucenicilor, atît în cele patru ateliere pe care le are școala, cît și în întreprinderi. Pornind de la faptul că norma de învățămînt a ucenicilor trebuie să-i pregătească pe tineri pentru îndeplinirea normei de producție în întreprinderi, școala a organizat consecvent normarea lucrărilor ucenicilor în atelierele-școală. Astfel s-au putut determina cu precizie priceperile și deprinderile profesionale legate de meseria pe care trebuie să și-o însușească ucenicii. In stabilirea normelor de producție pentru munca în ateliere școala a ținut seama ca acestea să se aplice numai la durata timpului prevăzut pentru instructajul curent. Astfel, dacă momentul organizatoric, instructajul introductiv și de încheiere, precum și pauzele acordate elevilor totalizează 60 de minute, durata timpului de producție a elevilor va fi de 300 minute, adică diferența între cele 6 ore prevăzute pentru lecția de învățămînt practic și timpii auxiliari. Au fost fixați coeficienți de corectare pe baza cărora s-au redus, în funcție de stadiul de calificare al ucenicilor, normele de producție din întreprinderi. Coeficienții de corectare la operațiile manuale de producție au trebuit să aibă valori mai mari decît la mașini.

Cunoscînd normele de producție, ucenicii s-au străduit să aplice cele mai potrivite procedee de muncă în vederea realizării și depășirii sarcinilor care le reveneau.

Școala și-a propus ca în cel de al doilea trimestru să analizeze caracterul științific și educativ al normelor de învățămînt și să îmbunătățească mai mult coeficienții de corectare față de normele de producție, aceasta contribuind la o mai bună pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Luînd cuvîntul în consfătuire, numeroși directori de școli și directori de întreprinderi au vorbit despre sarcinile care le revin în domeniul pregătirii unor muncitori și tehnicieni capabili să contribuie la sporirea producției de țesături, de ulei, zahăr și a altor numeroase produse de larg consum. Dezbaterea problemelor legate de pregătirea cadrelor pentru industria bunurilor de consum în lumina documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 26—28 noiembrie 1958 a contribuit la mai buna pregătire a școlilor în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin.

G. ROȘU

Un nou obiectiv industrial pe harta țării: CHISCANI

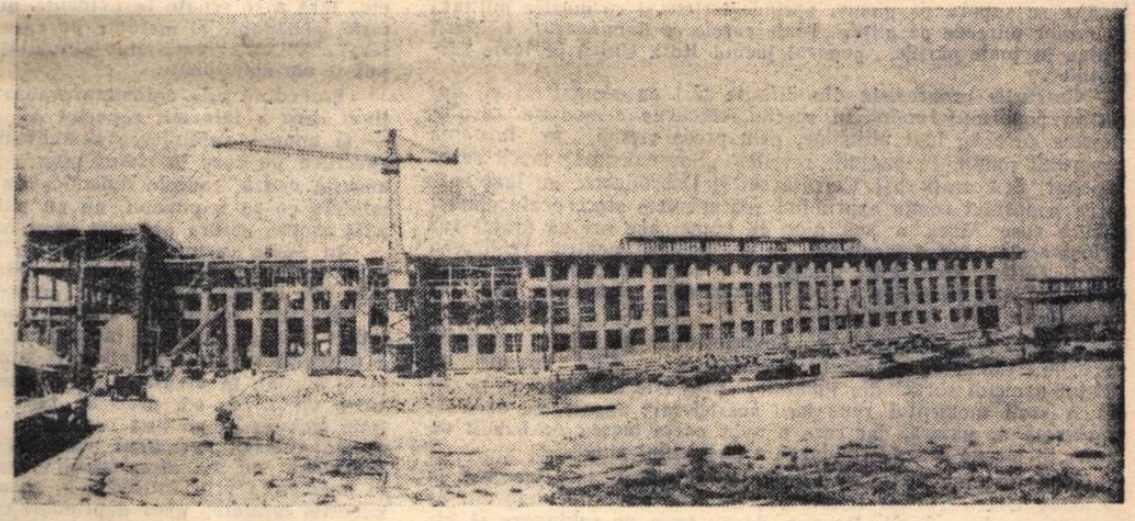

Prima convorbire pe șantier:

— Vă rugăm să nu mai scrieți Chițcani și nici Chișcani. Noi sîntem șantierul de la **Chiscani.**

Stau de vorbă cu directorul viitorului combinat, „beneficiarul", cum i se spune lui și micului colectiv de oameni ce veghează la ceea ce va fi mîine aici. Tot ce se vede acum, îmi spune el, a fost creat de mîinile constructorilor. La început, cum ar spune povestea, nu au găsit aici nimic. Un drum de țară prăfos, cîteva case. Și iată: au apărut o nouă stație de cale ferată, 5 km. de drum de fier, 16 km. de șosele, blocuri de locuințe, schela metalică a unui combinat de mari proporții, un port nou. Toate acestea au intrat în peisaj ca și cînd ar fi existat de cînd lumea. Dar oamenii știu că toate sînt rodul mîinilor lor. De aceea privesc toate aceste înfăptuiri cu deosebită dragoste și fiecare se simte răspunzător de tot ceea ce se petrece pe șantier. Una din principalele bătălii care se poartă pe șantier este lupta împotriva risipei. Ingineri, tehnicieni și muncitori folosesc materialele care le sînt încredințate cu maximum de grijă și nu admit să se piardă nici cel mai mărunt șurub.

Pe schelă, la cota cea mai înaltă, acolo unde bat toate vînturile, lucrează zidarul Bădescu cu brigada lui de 14 tineri. Brigada I. C. Frimu, „bătrînă" de doi ani. Dar în cei doi ani, din brigada aceasta s-au născut altele, zeci. Foștii ucenici Ilie Popescu, Matei Stejărel, Nicolae Pană, Nicolae Fieraru au devenit la rîndul lor șefi de brigadă și au pornit să răzbească sectoarele cele mai grele ale șantierului.

— Și cum îi ajuți pe băieți, moș Bădescu?

— Îi învăț și eu ce știu. N-am, din păcate, decît patru clase primare. Ei au de pe acum și vor avea școală mai multă. Eu am urmat în schimb 30 de ani de facultate pe schelă. Îi învăț în facultatea mea. Îi învăț zidăria. Și-i mai învăț ceva: o viață cu adevărat frumoasă poate să fie numai viața închinată muncii.

Șantierul, marea școală a muncii...

Elevii de astăzi ai acestei uriașe școli sînt cei ce pînă mai ieri au urmat cursurile școlilor tehnice, profesionale. Șantierul, pentru cei mai mulți dintre ei, constituie examenul de maturitate, încercarea cea mare. Le stau într-ajutor brigadierii cu experiență ca moș Bădescu, Traian Bărdahan, Dumitru Coman. Și nu numai cu sfatul și cu supravegherea muncii. Ei, cei vîrstnici, organizează cursuri. Roadele acestei munci unite datorită căreia elevul de ieri, înarmat numai cu noțiunile de bază, a devenit astăzi muncitor fruntaș, se întîlnesc pe șantier, la fiecare pas. Sînt și băieții din brigada lui moș Bădescu care acum știu să organizeze singuri alte brigăzi. Sînt și constructorii cunoscuți pe întreg șantierul. Petre Panait, Petre Frigescu, Ion Spătaru.

A început anul trecut munca de ridicare a portului. O mare bătălie cu apa. Digul, de aproape un kilometru, era amenințat de valurile năvalnice ale Dunării. Echipe de salvare alcătuite din comuniști, candidați de partid, utemiști au vegheat zile și nopți, au înfruntat apa, frigul, vînturile și au izbîndit. Digul a fost salvat.

Au salvat digul și au început o nouă bătălie. Trei zile și două nopți fără odihnă au turnat „chesonul" — un inel de 18 metri lățime și 30 metri înălțime. Și în lupta cu timpul au cîștigat încă 10 ore.

În această nouă înfruntare a naturii cu omul, și-au verificat forțele mulți tineri veniți aici, pe șantier, direct din școli. Brigăzile de muncitori care au lucrat la calea ferată din port au fost conduse de inginerul Cornel Stănescu. Îl întîlneai în sectoarele cele mai grele ale construcției hidrotehnice, învățînd la marea școală a șantierului.

Ei au făcut totul...

Au croit cu mîinile lor lucrări minunate. Lucrări care se realizau pentru prima oară în țara noastră. Au descifrat cu pricepere literatura tehnicii celei mai înalte și au turnat-o în fier și beton.

Combinatul de la Chiscani, cu complexitatea construcțiilor sale, cu ponderea pe care o va avea curînd în economia noastră națională, este, în același timp, un simbol al relațiilor socialiste între țările lagărului păcii: utilajul de fabricație poartă marca uzinelor din R. D. Germană, instalațiile energetice și electrice sînt livrate de R. Cehoslovacă, portul va purta mărcile fabricilor din R. P. Polonă.

Pe o suprafață de peste 400.000 de ha. se întinde, pînă mai ieri misterioasă, Delta Dunării. Aproape 65% din această suprafață este acoperită de stuf. Pe dimensiunile planetei noastre cele 65 de procente înseamnă o treime din producția mondială de stuf compact. Cel de al II-lea Congres al partidului a hotărît ca acest tezaur să fie valorificat și să-și ocupe locul ce i se cuvine în marea industrie a țării. Din aceste hotărîri s-a născut Combinatul de la Chiscani, care va da zeci de mii de tone celuloză și cartoane. Și toate acestea se vor transforma la rîndul lor în sute de mii de metri de mătase, țesături, hîrtie, în afară de produse chimice pentru industria petroliferă sau plăci aglomerate pentru marile construcții socialiste.

În această uzină a socialismului, bogăția pămîntului va deveni o nesecată bogăție pentru om...

În cîțiva ani, combinatul va fi dat în exploatare. Constructorii, zidarii, montorii, hidrotehnicienii vor pleca spre alte șantiere. Și atunci va începe marea bătălie pentru pregătirea noilor cadre necesare combinatului? Nu. Bătălia pentru calificare a început odată cu punerea pietrei de fundament a construcției. La Brăila s-a înființat o școală profesională. La Bușteni, la școala tehnică, brăilenii și-au format o clasă a lor. În întreaga țară, la școli de maiștri, în întreprinderi cu specific asemănător, lucrează de pe acum, cu perspectiva sosirii la Chiscani, zeci de oameni ai combinatului. Institutul politehnic din Iași va repartiza aci absolvenții anilor IV și V. Grupuri de ingineri și muncitori pleacă la specializare în R. D. Germană și R. Cehoslovacă.

Împreună, montorii, constructorii, hidrotehnicienii luptă cu vîntul, cu apa și gerul; în fabrici sau abia pe băncile școlilor, alte sute de oameni duc lupta pentru însușirea limbajului dificil al tehnicii, pentru cucerirea unei înalte calificări.

ADRIANA STOICA

24 ianuarie 1859—24 ianuarie 1959

Acum un veac

La 24 ianuarie se împlinesc 100 de ani de la Unirea Țării Românești cu Moldova și formarea statului național — eveniment de mare importanță pentru istoria patriei noastre.

Redăm mai jos, pe baza mărturiilor unor contemporani ai actului Unirii și pe baza unor documente ale vremii, momente din desfășurarea alegerii lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei și al Țării Românești*).

...Noul Domn, Alexandru Ioan Cuza, se urcă la tribună și, în fața adunării și a țării, face următorul jurămînt: **„Jur în fața țării mele, că voi păzi cu sfințenie drepturile și interesele patriei, că voi fi credincios Constituției, în textul și în spiritul ei, că în toată domnia mea, voi priveghea la respectarea legilor pentru toți și în toate... neavînd înaintea ochilor mei decît binele și fericirea patriei române"**

Alegerea lui Cuza ca Domn al Moldovei de către elementele progresiste a corespuns dorințelor poporului. Elementele reacționare și, în special, marea boierime au primit o puternică lovitură. Un consul străin făcea următoarea reflecție cu privire la alegerea lui Cuza din 5 ianuarie 1859: **„Pentru întîia oară în Moldova, o alegere s-a făcut fără să se cheltuiască un galben... Principele Mihail Sturdza nu s-a dat îndărăt a oferi mai multe milioane pentru a cumpăra glasuri. Pretutindenea a fost respins... Alegerea colonelului Cuza este izbînda deplină a ideilor înaintate ...vechiul sistem de corupție și-a trăit traiul"**

In noaptea de 23 spre 24 ianuarie, pe străzile Bucureștiului umblau numeroase cete de oameni din popor, pentru a veghea ca nu cumva să fie ales în secret Domn vreun reacționar.

„Toată noaptea — scria „Revista Carpaților" — **se petrecu într-un neastîmpăr, atît din partea poporului, cît și din partea guvernului"**.

In dimineața zilei de 24 ianuarie, deputații partidei naționale au hotărît să facă apel la mase în caz că reacțiunea se va opune alegerii lui Cuza ca Domn. **„Hotărîrea care se luase de comitetul unionist** — arăta I. T. Valentineanu, unul dintre conducătorii unioniștilor — **era ca îndată ce conservatorii sau albii din Cameră ar persista în alegerea lui Bibescu Vodă, poporul din dealul și curtea mitropoliei, uniți cu poporul de la Filaret, să năvălească în Cameră și să o silească a proclama ca ales pe alesul Moldovei"**.

In ședința a treia a adunării elective din 24 ianuarie, Alexandru Ioan Cuza a fost ales în unanimitate Domn al Țării Românești. Într-un raport consular se arăta că, la această proclamare, **„toată sala se ridică și sala răsună de aplauzele și strigătele, de trei ori repetate, ale deputaților și publicului „Să trăiască unirea", „Să trăiască Alexandru Ioan Cuza".**

Entuziasmul mulțimii era de nedescris. Mii de oameni se îngrămădeau spre mitropolie. Într-o corespondență din București, trimisă ziarului „Steaua Dunării" se descrie entuziasmul poporului în seara zilei de 24 ianuarie în felul următor: **„Clopotele Capitalei încep a suna și o dulce ploaie, prevestitoare de abundență și prosperitate, începu să cadă. Poporul în delirul său frenetic... fără a se supăra pe ploaie, aprinde torțele și cu muzica militară în mijloc purcede pe uliță. Toate casele se ilumineză. Lăutarii cîntau în toate părțile... poporul jucînd Hora Unirii pe toate răspîntiile".**

Cercurile progresiste din diferite țări au simpatizat cu dorințele poporului român. In special, cercurile democrate revoluționare ruse au luat atitudine, prin presa vremii, în favoarea poporului român. In paginile revistei „Sovremennik" marii revoluționari democrați ruși Cernîșevski și Dobroliubov au luat apărarea poporului român exprimînd sentimentele sincere ale opiniei publice ruse. Marx a subliniat de numeroase ori că statul rus a fost acela care a făcut tot ce era posibil pentru realizarea Unirii Țărilor Românești: **„Austria** — scria Marx în 1857 — **se opune tot atît de serios Unirii Principatelor dunărene, pe cît tinde Rusia să o înfăptuiască".**

Intr-un articol apărut în „Sovremennik" se susțin interesele poporului român de pe poziții democratice: **„...Cîte veacuri au răbdat oamenii săraci din România, prin cîte suferințe au trecut ei! A sosit momentul renașterii acestei țări bogate, cu dărnicie înzestrată de natură, dar care a avut parte mereu de bubuit de arme, în loc de brazda roditoare a pașnicului plug".**

Ziaristul progresist rus Elisiîn, care a fost la București în perioada Unirii Țărilor Românești, salutînd evenimentul din 24 ianuarie, arăta: **„Țările Române, după secole de subjugare și suferințe vor păși înainte, iar 24 ianuarie va fi într-adevăr pentru ele una din zilele istorice și de tradiție"**.

*) După materiale citate în lucrarea lui N. Ceachir „100 ani de la unirea principatelor", Editura Militară, 1958.

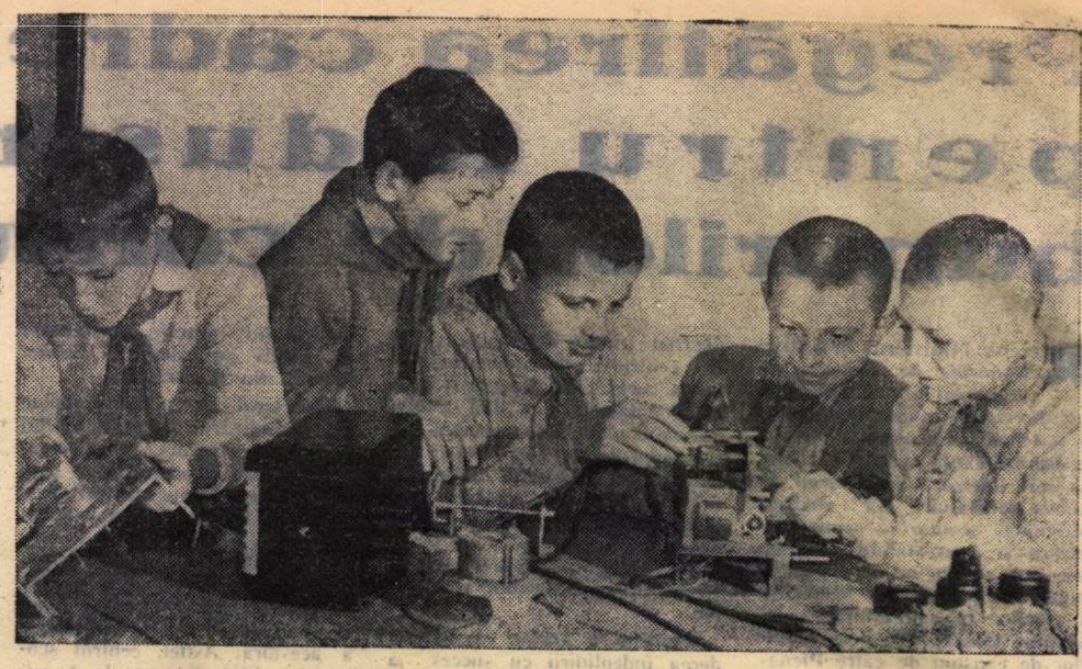

La cercul de radiofonie de la Palatul pionierilor din București.

O DISCUȚIE în consiliul pedagogic

Valoarea unei ședințe de analiză a muncii — ca a oricărei acțiuni desfășurate în școală, de altfel — nu poate fi despărțită de rezultatele acesteia, de eficacitatea ei practică. Din acest punct de vedere am căutat să apreciem ședința consiliului pedagogic care a avut loc zilele acestea la Școala medie nr. 29 din București.

Deși cuprinzător și bogat în exemple, raportul prezentat de tovarășa Rea Silvia Georgescu, directoarea școlii, a avut un caracter pur descriptiv, reducîndu-se în mare parte la simpla prezentare — necritică și nediferențiată — a activității cadrelor didactice. Spre exemplu, în paragraful referitor la activitatea practică desfășurată în ateliere s-a arătat cîți elevi efectuează practica în atelierul școlii profesionale nr. 9 și cîți în întreprinderi, ce lucrări au executat ei în cursul trimestrului etc., fără a se scoate în evidență problemele de ordin organizatoric, pedagogic și metodic pe care le ridică această activitate, fără a se arăta care sînt dificultățile în acest sector și cum pot fi ele soluționate.

Procedînd prin aglomerare abuzivă de fapte și nume, colectivul care a întocmit raportul a pierdut din vedere esențialul — și anume, sublinierea semnificațiilor, explicarea problemelor specifice pe care le ridică munca în școala respectivă. Din această cauză, cadrele didactice nu au putut desprinde învățămintele ce se impuneau, nu au putut reține obiectivele principale asupra cărora urmează să-și îndrepte atenția în viitor.

In unele cazuri, în raport au fost menționate metodele și procedeele folosite de cadrele didactice la diferite clase, materii sau lecții. Adesea, însă, acestea au fost doar enunțate, nu și apreciate, justificate. Uneori s-au făcut și recomandări metodice. Ele au fost însă incomplete. Astfel, s-a arătat că, pentru a dezvolta vorbirea elevilor, învățătorii și profesorii trebuie să pună accent, în ascultare, pe expunerea liberă a subiectului de către elevi. Nu s-a precizat, însă, că în folosirea acestei metode trebuie să se țină seama de o serie de factori cum sînt nivelul clasei, specificul materiei sau conținutul lecției. De asemenea, nu s-a atras atenția asupra faptului că trecerea de la ascultarea prin întrebări la ascultarea pe bază de expunere necesită formarea unor deprinderi corespunzătoare la elevi.

Deosebit de grav este faptul că raportul s-a încheiat fără a se trage concluzii asupra muncii desfășurate în cursul trimestrului întîi, fără a se stabili sarcinile și măsurile ce se impun pentru etapa următoare. De fapt, ținînd seama de felul în care raportul a fost conceput, acest lucru nici nu era posibil, întrucît concluziile nu puteau fi desprinse din simpla relatare a faptelor, ci numai pe baza analizei lor.

Fiind întocmit pe baza unui punctaj transmis de către secția de învățămînt, raportul a avut, ce-i drept, un caracter sistematic, organizat. Din păcate, conducerea școlii nu a înțeles că planul transmis de către secția de învățămînt trebuie să constituie numai un ghid în elaborarea raportului, nu un tipar în care să fie turnate faptele brute.

O serioasă deficiență a raportului a fost lipsa de combativitate a acestuia. Apreciind după conținutul raportului, oricine ar putea crede că la Școala medie nr. 29 lucrurile merg foarte bine. Această impresie este contrazisă, însă, în primul rînd de datele privind situația la învățătură a elevilor, care, deși a înregistrat un progres față de trimestrul întîi din anul școlar trecut, este încă departe de a fi satisfăcătoare. Pe alocuri, extrem de rar, lipsurile au fost pomenite — dar, strecurate cu timiditate printre rînduri, s-au pierdut în masa aprecierilor elogioase. In unele cazuri, lipsurile nu au fost nici măcar semnalate. Așa, spre exemplu, cercetînd cataloagele, se poate constata că mare parte din elevi sînt corigenți la muzică — îndeosebi la clasa a VII-a „A", unde dintr-un total de 25 elevi, 10 sînt căzuți la această materie. In raport, însă, situația respectivă nici nu este măcar luată în discuție.

Trebuie să înțelegem că ocolirea criticii nu aduce servicii, ci prejudicii grave atît celui în cauză, cît mai ales muncii din școală.

Mai apropiate de problemele concrete ale școlii, discuțiile s-au referit totuși, în cea mai mare parte, la aspecte de ordin material și mult mai puțin la problemele de conținut ale muncii. Toate aceste lipsuri se datoresc în mare parte faptului că întreg colectivul cadrelor didactice din școală nu a înțeles că rostul ședinței de încheiere a trimestrului este de a stabili — pe baza analizei problemelor de conținut ridicate de munca școlii — măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în etapa următoare.

Este necesar ca, măcar acum, la începutul trimestrului al doilea, colectivul pedagogic de la Școala medie nr. 29 să-și analizeze cu seriozitate munca și să tragă concluziile cuvenite, în așa fel încît fiecare învățător și profesor să fie pe deplin lămurit asupra sarcinilor ce-i revin.

I. ADRIAN

Educație sanitară

In toată țara a avut loc faza pe școală a întrecerilor între colectivele posturilor sanitare școlare din clasele a V-a și a VIII-a ale școlilor elementare și medii de cultură generală și din anul I al școlilor profesionale.

Intrecerea a fost precedată de o largă activitate educativ-sanitară în rîndurile tineretului școlar și a prilejuit o trecere în revistă a pregătirii teoretice și practice pe care au primit-o membrii colectivelor posturilor sanitare prin cursurile sanitare.

In orașul Tîrgoviște s-au prezentat la întrecere 20 de colective de la cele 9 școli din localitate. Colectivul postului sanitar de la Școala elementară nr. 2, pe lîngă răspunsurile bune la probele teoretice și practice, a desfășurat și o frumoasă activitate la locul de muncă. S-au mai prezentat bine colectivele posturilor sanitare de la Școala medie nr. 3 din acest oraș. Menționăm că în bună măsură aceste rezultate se datoresc și sprijinului pe care l-au acordat posturilor sanitare directorii școlilor și secția orășenească de învățămînt și cultură.

S-au prezentat cu succes la întrecere și o serie de colective ale posturilor sanitare de la școlile din orașul București. Reținem faptul că la Școala elementară nr. 3 din raionul I. V. Stalin au participat la întrecere trei colective, toate clasîndu-se pe primul loc. Rezultate bune au mai obținut și colectivele de la școlile medii nr. 10, nr. 25, nr. 19, elementare nr. 127, 114 și 46 din orașul București, precum și cele de la Școala elementară nr. 1 și Școala medie nr. 6 din Iași, Școala profesională de la fabrica de rulmenți din Bîrlad și altele.

Acum, colectivele posturilor sanitare școlare se vor pregăti pentru faza raională ce va avea loc în vacanța de primăvară.

Intrecerea a avut un puternic efect educativ asupra elevilor.

Intîmpinînd centenarul

Se apropie 24 ianuarie ziua în care poporul nostru sărbătorește Centenarul Unirii Țărilor Române.

Școlile se pregătesc și ele de sărbătoare.

Pentru a oferi școlarilor o bună formare mai largă asupra evenimentelor petrecute în țara noastră cu 100 de ani în urmă, colectivul pedagogic al Școlii medii nr. 33 din Capitală a organizat pentru elevi în timpul vacanței de iarnă o excursie documentară la Iași.

Sub conducerea profesorilor de specialitate, copiii vor vizita fosta reședință domnească a lui Alexandru Ioan Cuza, expoziții, case memoriale, muzee din care vor avea foarte multe de învățat.

Este de menționat sprijinul pe care l-a primit școala în organizarea acestei excursii din partea Secției de învățămînt și culturală a orașului Iași.

Excursia documentară, condusă de tov. prof. Eleonora Fotescu, director adjunct al școlii, oferă un minunat prilej de a dezvolta dragostea elevilor față de poporul muncitor și față de tradițiile lui progresiste.

In școlile orașului Iași a început pregătirea unui concurs literar istoric pe tema: Importanța Unirii Țărilor Române.

De asemenea, între 10-15 ianuarie a.c. în școlile orașului Timișoara se va desfășura un concurs cu tema: Unirea, oglindită în literatură.

Aceste concursuri, organizate din inițiativa organelor locale, au stîrnit un interes deosebit în rîndurile elevilor.

Profesorii de istorie din raionul Fălticeni ajută cu dragoste colectivul muzeului raional să pregătească materialele necesare expoziției închinate Centenarului Unirii Țărilor Române, expoziție ce se va deschide în curînd.

Colectivul pedagogic al Școlii medii „Aurel Vlaicu" din Capitală se ocupă de organizarea unei serbări al cărei program va fi realizat cu participarea elevilor și cu concursul cadrelor didactice de specialitate. Serbarea va cuprinde o conferință despre importanța actului de la 24 ianuarie 1859 pe care o va ține tov. prof. Petre Munteanu, secretarul organizației de partid. In program mai sînt prevăzute recitări, cîntece patriotice ș.a.

Multe școli din Capitală organizează în zilele acestea vizite cu elevii la Muzeul Militar, care se află în clădirea fostului Stab domnesc din vremea lui Cuza și unde sînt expuse numeroase documente ale timpului.

Predarea temei:

Prelucrarea metalelor la cald

La începutul trimestrului al doilea, elevii claselor a VII-a vor studia în cadrul lucrărilor de atelier tema „Prelucrarea metalelor la cald", care are o mare însemnătate în înarmarea lor cu cunoştinţe şi deprinderi practice. Acum, cînd îşi alcătuiesc planul calendaristic pentru trimestrul II, profesorii-maiştri care conduc lucrările de atelier trebuie să acorde toată grija pregătirii în vederea predării acestei teme.

In primul rînd este necesar să se asigure o bună planificare a lecţiilor, spre a se folosi cît mai bine timpul prevăzut în programă pentru predarea acestei teme (8 lecţii a cîte 2 ore fiecare). S-ar putea alcătui, de pildă, un plan de felul următor: în lecţia întîia — cunoaşterea atelierului de forjă, cunoştinţe despre sculele, dispozitivele şi materialele folosite în lucrările de forjă; în lecţia a doua — cunoştinţe şi deprinderi pentru tăierea metalelor; lecţia a treia — despre întindere şi lăţire; lecţia a patra — despre refulare; lecţia a cincea — despre îndoirea metalelor la cald; lecţia a şasea — despre găurire; lecţia a şaptea — despre tratamente termice, iar lecţia a opta — lucrare de control.

Este necesar ca în desfăşurarea fiecărei lecţii profesorii-maiştri să asigure o permanentă îmbinare a cunoştinţelor teoretice ale elevilor cu activitatea practică a acestora. In acest scop ei trebuie să stabilească din timp ce obiecte vor confecţiona cu elevii şi ce cunoştinţe teoretice (de fizică, chimie etc.) se vor folosi în decursul lucrului, studiind în prealabil acele capitole din manualele de fizică, chimie, tehnologie etc. care au legătură cu lecţia. Totodată, trebuie să se folosească pe larg materialul didactic (planşe, stasuri, scule, mostre etc.).

In funcţie de obiectul ales pentru confecţionare se stabilesc sculele şi materialele necesare. De exemplu, dacă pentru demonstrarea procedeului de îndoire la cald se alege pentru confecţionare cîrligul de perete, se vor asigura din timp următoarele scule şi materiale: nicovală, metru, ciocan de mînă, daltă, cleşte, baros, pile şi o bară de oţel cu secţiunea pătrată 6 x 6mm şi cu lungimea de 90 mm.

Inainte de predarea lecţiei profesorul-maistru va experimenta el însuşi procedeul, pentru ca munca lui cu elevii să se desfăşoare în condiţii cît mai bune, fără să intervină nimic neprevăzut.

Fiecare lecţie trebuie să se sprijine pe materialul studiat în lecţiile anterioare. De pildă, la lecţia despre îndoirea metalelor la cald li se va explica elevilor că, în timp ce la operaţiile de forjare învăţate de ei înainte axa barei metalice rămîne în linie dreaptă, la operaţia de îndoire axa se curbează şi că, în acest caz, straturile exterioare se întind, iar cele interioare se comprimă (fig. 1).

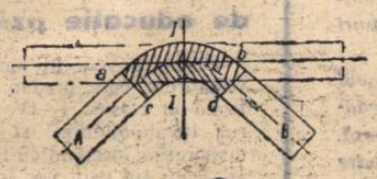

Secţiunea I-I

După ce va arăta cu ajutorul desenului din fig. 1 care anume părţi ale barei metalice rămîn neschimbate şi care se deformează, profesorul-maistru va trece la prezentarea şi descrierea sculelor şi dispozitivelor folosite la îndoire (furca pentru îndoire pe nicovală, scoaba, matriţa-colţar, placa pentru îndoire).

Se va trece apoi la demonstrarea procedeului de îndoire a metalelor la cald. Profesorul-maistru le va arăta elevilor că cel mai simplu procedeu de îndoire este cel care se efectuează la menghină şi le va explica cum se aplică el: se încălzeşte unul din capete la o temperatură de circa 800 grade °C. şi se prinde în menghină cu ajutorul unui cleşte; se prinde capătul neîncălzit şi se trage pînă se obţine îndoirea metalului. In continuare se va arăta cum se execută îndoirea pe nicovală atunci cînd se folosesc furca, matriţa etc. Profesorul le va explica elevilor că placa pentru îndoire prevăzută cu mai multe găuri şi cepuri este cel mai simplu dispozitiv folosit la îndoirea metalelor arătîndu-le că, atunci cînd se îndoaie la placă, metalul, care a fost în prealabil încălzit numai pe porţiunea unde se va îndoi, se introduce între cepuri. El va stărui asupra faptului că această metodă de îndoire a metalului are avantajul că piesa supusă îndoirii nu capătă ondulaţii sau colţuri ascuţite.

Profesorul-maistru se va opri şi asupra faptului că în confecţionarea unor piese este necesară de multe ori îndoirea în unghi drept (la 90 grade). Explicîndu-le cum se execută această operaţie, el le va atrage atenţia că piesa se subţiază la locul îndoit şi că, pentru a menţine secţiunea piesei în porţiunea îndoită, trebuie folosit procedeul de îngroşare (refulare) a porţiunii respective, prin care se obţine un surplus de material în porţiunea de îndoit, ceea ce asigură o secţiune uniformă pe toată lungimea barei.

După demonstrarea procedeelor de îndoire, profesorul-maistru le va arăta elevilor cum se îndoaie barele pe nicovală şi profilele. El va trece apoi la explicarea cauzelor care contribuie la apariţia defectelor la îndoire şi va arăta cum se pot înlătura acestea.

In timpul explicaţiilor, profesorul-maistru va îmbina cunoştinţele de tehnologie a forjării cu cele de fizică şi matematică privind dilatarea corpurilor, temperatura, conductibilitatea termică, unităţile de măsurat cantitatea de căldură, stabilirea lungimii desfăşurate a semifabricatului, calculul volumului la piesele forjate etc.

După explicarea întregului material al lecţiei profesorul-maistru va chema cîţiva elevi să execute îndoirea unei bare de oţel şi va cere grupei să urmărească cum introduc aceştia bara în foc, cum o încălzesc la temperatura de îndoire şi cum o îndoaie la unghiul necesar, folosind furca pentru îndoire pe nicovală. Altor elevi li se va cere să execute îndoirea unui metal cu ajutorul matriţei. Cînd s-a convins că elevii au înţeles explicaţiile date, profesorul-maistru va trece la exerciţiile practice cu toată grupa.

Intrucît explicarea lecţiei noi nu poate dura mai mult de 30 minute, se poate trece la întocmirea schiţei cîrligului de perete chiar în prima oră a lecţiei. Profesorul-maistru va executa schiţa pe tablă (fig. 2), iar elevii în caietul lor de schiţe.

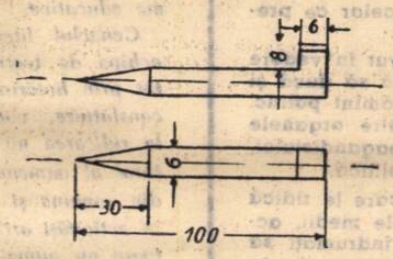

După întocmirea schiţei şi stabilirea procesului tehnologic se va trece la partea a doua a lecţiei. Grupa va fi împărţită în subgrupe de 2-3 elevi. In timp ce o subgrupă încălzeşte metalul, o altă subgrupă forjează piesa dată şi invers. Este bine să se folosească procesul tehnologic stabilit de G. G. Kamencikov în „Manualul forjarului", IDT, 1950, pag. 157. Conform acestui proces tehnologic, cîrligul de perete trece prin următoarele faze şi elemente de operaţii: a) se încălzeşte în focul de forje capul barei; b) se scoate bara din focul de forje, se pune pe nicovală, se măsoară locul de îndoire, se aşează bara peste marginea nicovalei şi, cu ciocanul de mînă, se îndoaie capătul ei la 90 grade; c) se îngroaşă capătul îndoit pentru obţinerea colţului drept; d) se măsoară cu metrul lungimea necesară a cîrligului şi se taie din bară; e) se încălzeşte la foc pînă la alb celălalt capăt la barei; f) se pune bara pe nicovală, se forjează capătul încălzit — mai întîi scurt, apoi la dimensiunile din desen; g) se îndreaptă cîrligul pe nicovală, se controlează dacă lungimea piesei forjate corespunde desenului.

Pe măsură ce se termină forjarea cîrligului de perete se trece la pilirea suprafeţelor, pînă cînd obiectul capătă forma şi dimensiunile prevăzute de desen.

Cu zece minute înainte de a se termina lecţia, profesorul-maistru va cere elevilor să lase lucrul, pentru a analiza modul cum au decurs exerciţiile practice, cum a fost executat cîrligul de perete. Se vor scoate în evidenţă cauzele care au determinat eventualele greşeli şi se vor arăta consecinţele lor.

După această discuţie elevii vor trage la o parte cărbunii nearşi din vatra forjei şi vor stinge flacăra, vor strînge sculele, dispozitivele şi piesele prelucrate, pe care le vor aşeza în rafturi sau stelaje.

Indrumările date mai sus sînt, bineînţeles, orientative, ele constituind doar indicaţii cu privire la organizarea şi desfăşurarea lecţiei. Pe baza unei pregătiri temeinice, folosind experienţa dobîndită de ei în munca de zi cu zi, profesorii-maiştri pot obţine rezultate deosebit de pozitive în înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice în legătură cu tema „Prelucrarea metalelor la cald".

TEODOR GH. MUCICA

Deşi lecţia s-a terminat, elevii secţiei serale a şcolii medii din Moineşti mai întîrzie încă, în faţa planşei, cerînd lămuriri suplimentare.

La carnaval

Mă îndreptam în după amiaza primei zile a acestui nou an, către Palatul Republicii, la carnavalul pionierilor şi şcolarilor bucureşteni. Pe arterele Capitalei respira parcă tinereţea lui 1959. O citeai întipărită pe feţele vesele ale trecătorilor, în vitrinele gătite cu pomi de iarnă şi măşti de Moş Gerilă, în boarea surprinzător de blajină a acestei prime zile de ianuarie. Mă întîlnisem cu un profesor care avea aceeaşi ţintă.

Am intrat împreună în sălile imense şi elegante ale Palatului. Aici se lăfăiau odată regele cu toată suita lui, aici huzureau cei care ani de-a rîndul ne-au jefuit fără îngenunchează. Acum prezenţa lor nu mai e decît o amintire urîtă care fuge alungată de risetele cristaline a zeci şi sute de copii. Locul aghiotanţilor încinşi cu panglici tricolore, protocolari şi fepeni, l-au luat şcolari zburdalnici şi veseli, fii ai oamenilor muncii din toate raioanele Bucureştiului, veniţi să participe la o petrecere tinerească.

Trompetiştii în costume de epocă, înşiruiţi pe treptele de marmură, vestesc cu fast deschiderea carnavalului. Majestăţile lor — copiii — sînt poftite la festivitatea veseliei şi, bineînţeles, „majestăţile" nu întîrzie să răspundă invitaţiei. Costumate — vă închipuiţi — ca la carnaval: un ţăran îmbrăcat ca prin părţile Gorjului, un Mozart pe care-l întruchipează o fetiţă de 10 ani, un clown cu pantalonii în romburi bicolore, un Mefisto care mai mult te face să rîzi decît să te sperii, un mexican cu sombrero, un marinar, o faţă înveşmîntată ca în Ţara Moţilor... Peste o mie de elevi, peste o mie de costume diferite. Luminaţie „a giorno". Două orchestre. Se dansează (fără ironie!). Se leagă cunoştinţe, se discută despre profesorul de naturale, despre tabla înmulţirii şi despre examenul de maturitate. Maestrul de ceremonii este Moş Gerilă.

La programul artistic îşi dau contribuţia actori şi elevi. O şcolăriţă îmbujorată încearcă să concureze în materie teatrală, printr-o recitare, momentul vesel al lui Nae Roman şi Bimbo Mărculescu. Urmează un număr de prestidigitaţie şi parodia unui meci de box. In continuare se produce cercul de balet de la Palatul pionierilor. Apoi... programul e bogat, numerele variate şi multe. N-ai putea spune care din ele este mai atractiv şi mai frumos. Fiecare moment al carnavalului a fost pregătit cu minuţiozitate de un întreg „comitet de organizare" în care au fost antrenaţi numeroşi pedagogi.

Deşi este vacanţă, învăţătorii şi profesorii nu s-au despărţit de elevii lor. Aproape de la fiecare şcoală care şi-a trimis reprezentanţii la acest carnaval a venit şi cîte un pedagog. Felul cum petrec copiii îi interesează, aşa cum îi interesează tot ceea ce e legat de viaţa elevilor lor. Au repetat îndelung cu şcolarii numerele pe care aceştia le prezintă acum pe scenă, iar emoţia recitatorului cu pantaloni scurţi este şi emoţia lor.

Cînd carnavalul a luat sfîrşit, l-am reîntîlnit pe profesorul cu care venisem. Era înconjurat de un grup de elevi exuberanţi şi gălăgioşi. Il năpădiseră cu o sumă de întrebări. Subiectul era din domeniul... istoriei.

— Pe cine voia să întruchipeze elevul acela cu coif şi cu pantalonii albaştri?

— Numai boierii purtau la noi mantii atît de lungi?

— In ce epocă se purtau cisme cu carîmbii răsfrînţi?

Intrebările se ţin lanţ. Din cînd în cînd trebuie să răspundă şi elevii. Dar discuţia e liberă şi nu se pun note. Zîmbesc, gîndindu-mă că profesorul n-a scăpat nici acum prilejul să facă o lecţie. De data asta, însă, o lecţie ca în... vacanţă.

O. BUZESCU

VIAȚA DE PARTID

Inițiative bune

Cabinetul regional de partid Pitești se ocupă cu toată stăruința de nivelul pregătirii de specialitate a profesorilor care predau economia politică în școlile medii.

De mare preț este ajutorul pe care-l primesc cadrele didactice pentru buna desfășurare a activității cercului lor pedagogic. În zilele cînd au loc ședințele cercului, la care sînt prezenți toți pedagogii din regiune, se organizează, cu sprijinul cabinetului de partid, activități variate și deosebit de folositoare, Așa sînt, bunăoară, consultațiile. La ședința cercului pedagogic din luna noiembrie 1958, tovarășul Heinrich Bir, directorul adjunct al cabinetului regional de partid, a dat, de pildă, o consultație pe tema „Capitalismul monopolist de stat", care a fost de un real folos profesorilor în predarea cunoștințelor prevăzute în programa de învățămînt la capitolul „Capitalismul monopolist".

La sfîrșitul fiecărei consultații se indică și bibliografia necesară aprofundării problemelor. Ea poate fi citită și la biblioteca aparținînd cabinetului de partid, căci acesta pune la dispoziția pedagogilor toate cărțile de care au nevoie.

Cu sprijinul cabinetului de partid se organizează — tot în zilele cînd au loc ședințele cercurilor pedagogice — și seminarii cu profesorii de economie politică, în care sînt dezbătute probleme de specialitate. Tematica seminariilor și bibliografia sînt anunțate de mai înainte. În luna decembrie 1958 a fost programată, de pildă, o discuție despre „Aspectele actuale ale pauperizării clasei muncitoare din statele capitaliste".

Există din partea cabinetului de partid și a secției de învățămînt și cultură preocuparea ca seminariile și consultațiile să pună pe profesori în curent cu toate noutățile din domeniul economiei politice.

Articolele publicate în „Secera și ciocanul", organ al comitetului regional de partid, pe probleme de economie politică sînt, de asemenea, foarte folositoare celor ce predau această disciplină în școli.

În regiunea Pitești, organele de partid au avut în vedere ca majoritatea profesorilor de economie politică să ducă și muncă de propagandiști în cercurile de învățămînt politic. Instruirea periodică a propagandiștilor de către organele de partid vine astfel nu numai în ajutorul propagandistului, dar și în ajutorul profesorului de economie politică.

Pentru a cunoaște mai bine problemele pe care le ridică predarea acestui obiect de învățămînt în școlile medii, activiștii cabinetului regional de partid au fost îndrumați să facă și asistențe la lecții. Observațiile acestora la orele de curs au constituit temeiul după care cabinetul de partid și-a stabilit planul de activitate pentru sprijinirea secției de învățămînt și cultură în pregătirea profesorilor de economie politică. De altfel, trebuie menționat că în toate acțiunile pe care le întreprinde în această direcție, cabinetul regional de partid antrenează și secția de învățămînt și cultură, la fel de interesată în a asigura lecțiilor de economie politică un conținut cît mai înalt.

CONSTANTIN POPESCU

Măsuri bine venite

La Borșa, în raionul Vișeu, a avut loc o consfătuire de producție a membrilor de sindicat din școlile comunei. În cadrul ei învățătorii și profesorii au luat o serie de măsuri bine venite.

De exemplu, în scopul de a ridica nivelul predării la materiile de bază, participanții la consfătuire au hotărît organizarea unui ciclu de lecții deschise la limba romînă și matematică pentru învățătorii claselor a IV-a (în comună sînt 11 asemenea clase), ca și pentru profesorii care predau aceste obiecte la clasele a V-a.

Tot ca urmare a hotărîrilor luate în consfătuirea de producție, cele 45 de cadre didactice din comună vor putea audia lunar referate pe teme profesionale, iar părinții elevilor vor asculta conferințe ținute de pedagogi în legătură cu diferite probleme educative.

Cenaclul literar, ca și echipa de teatru, create tot prin hotărîrea luată în consfătuire, vor contribui la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din comună și vor atrage în activități artistice creatoare nu numai cadre didactice, dar și țărani muncitori.

Măsurile luate în consfătuirile de producție ajută direct la buna desfășurare a muncii didactice și culturale.

Consfătuirile de producție în atenția comitetului sindical

Comitetul sindical de la școala de meserii „Galvani Tei" din Capitală și-a cîștigat pe merit stima și aprecierea colectivului didactic, tehnic și administrativ al școlii. Avînd în componența sa profesori-ingineri, maiștri-instructori și lucrători din aparatul tehnic administrativ, comitetul rezolvă cu competență multiplele probleme legate de îmbunătățirea metodelor de predare, de organizarea și desfășurarea activității profesionale a cadrelor didactice, de îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a ucenicilor.

Faptul că numeroase ateliere de strungărie, tinichigerie, radiofonie, lăcătușărie, sudură, forje etc. ale școlii de meserii „Galvani-Tei" organizate pe principiul unităților productive, au realizat în anul 1958 o producție de pe urma căreia s-au acoperit cheltuielile de întreținere a școlii se datorește în mare măsură și contribuției comitetului sindical, care a știut să antreneze și să stimuleze inițiativa creatoare a întregului colectiv pentru rezolvarea sarcinilor de producție.

Printre multiplele activități organizate de către comitetul sindical, un loc important îl ocupă consfătuirile de producție, a căror eficacitate s-a făcut mult simțită în munca întregului colectiv. Consfătuirile de producție se desfășoară lunar în cadrul grupelor sindicale și trimestrial cu întregul colectiv din școală. Uneori ele sînt organizate pe profesii, alteori cu participarea unor secții și sectoare înrudite, a căror activitate se influențează reciproc. În cadrul lor se dezbat probleme privind organizarea producției în atelierele-școală, legătura între teorie și practică, îmbunătățirea procesului tehnologic, ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost. S-au luat în discuție, în cadrul consfătuirilor de producție, și cauzele care determină rebuturile sau calitatea slabă a unor produse. Tot în consfătuiri s-au dezbătut posibilitățile de mărire a indicilor de utilizare a mașinilor în funcție de pregătirea ucenicilor, ca și măsurile care trebuie luate pentru introducerea tehnicii noi în atelierele-școală, pentru popularizarea experienței înaintate a profesorilor și maiștrilor fruntași etc. La toate aceste consfătuiri profesorii și maiștrii-instructori au făcut propuneri prețioase care, aplicate în viață, au dus la îmbunătățirea activității întregului colectiv.

Iată un exemplu. Secția lăcătușărie primise comanda de a executa un mare număr de dulapuri metalice. Cu toate că întregul colectiv de maiștri-instructori, profesori și ucenici depunea eforturi serioase, nu se reușea să se depășească ritmul de 10 dulapuri pe lună. Comitetul sindical a luat atunci inițiativa de a organiza o consfătuire de producție, care să discute măsurile ce trebuie luate pentru mărirea producției și productivității muncii. Analizînd felul cum s-a desfășurat munca, participanții la consfătuire au ajuns la concluzia că ritmul lent de execuție a dulapurilor metalice se datorește dificultății întîmpinate la numeroasele operații necesare confecționării ușilor. Pentru eliminarea acestor greutăți, maiștrii-instructori Ștefan Alexandru și Vasile Botea au propus să se folosească un dispozitiv de îndoire. Aceasta a dus la creșterea simțitoare a producției, reușindu-se să se efectueze într-o lună 40 de dulapuri în loc de 10, cîte se realizau înainte.

Propuneri valoroase au făcut la consfătuirile de producție și lucrătorii Gheorghe Ilie, Enc Tănase și Lazăr Ionel. Pe baza propunerilor lor s-a realizat, cu sprijinul ucenicilor, un dispozitiv care asigură o creștere de 500% a producției la rectificarea batiurilor pentru strunguri. De asemenea, în cadrul consfătuirilor de producție s-au făcut propuneri privind stabilirea judicioasă a normelor de lucru pentru ucenici, pentru crearea unui post utemist de control etc.

Comitetul sindical, în frunte cu maistrul Nicolae Păcureț, președintele comitetului, s-a îngrijit în permanență ca toate propunerile juste făcute în cadrul consfătuirilor de producție să fie aplicate în viață. La sfîrșitul fiecărei consfătuiri se iau hotărîri, se fixează termene concrete, se stabilesc persoanele care răspund de aplicarea în viață a sarcinilor trasate. A devenit o regulă obligatorie ca, la fiecare consfătuire de producție, adunarea să fie informată asupra felului în care s-au aplicat hotărîrile adoptate la ședința anterioară. Aceasta a făcut să crească mult importanța consfătuirilor și interesul cu care ele sînt privite.

Organizate cu grijă, cu simț de răspundere, consfătuirile de producție de la școala de meserii „Galvani-Tei" contribuie în mare măsură la îmbunătățirea muncii în școală, dezvoltînd inițiativa creatoare a profesorilor, maiștrilor și ucenicilor în lupta pentru realizarea sarcinilor ce le revin.

I. MOSCU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Lecții tip de educație fizică

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor care predau educația fizică în clasele I—IV, Ministerul Învățămîntului și Culturii elaborează, începînd cu trimestrul II, lecții tip care vor fi aplicate de către învățători pe perioade de 2 săptămîni. Publicăm mai jos lecțiile tip pentru clasele I—II și III—IV, pe perioada 12—24 ianuarie 1959.

CLASELE I—II

Tema: învățarea poziției de „drepți" și săritura de pe loc în lungime.

Durata: 30 minute.

I. Exercițiul 1. — Învățarea poziției „drepți" și repaus.

Din poziția șezînd în bancă se vor executa 4—6 ridicări în picioare, în afara băncii, în poziție corectă de „drepți". Revenire în poziția șezînd în bancă.

Exercițiul 2. — Din poziția șezînd în bancă se vor executa 3—4 deplasări în diferite direcții și revenire.

Exercițiul 3. — Șezînd în bancă, palmele pe pupitru. Întinderea brațelor sus. Răsucirea palmelor în afară și înăuntru de 4—6 ori. Coborîrea brațelor. (Se execută de 4—6 ori).

Exercițiul 4. — Șezînd la capătul băncii cu genunchii în afară. Aplecarea trunchiului înainte, fruntea la genunchi. Îndreptarea trunchiului. (Se execută de 4—6 ori).

Exercițiul 5. — Între rîndurile de bănci, din poziția stînd cu mîinile pe șold, se execută 14-16 sărituri ca mingea.

II. — Între rîndurile de bănci se vor înscrie pe sol 3—4 cercuri cu diametrul de circa 30—40 cm. Distanța dintre cercuri va fi de 40—50 cm.

a) Rînd pe rînd fiecare copil va executa săritura cu ambele picioare, sărind dintr-un cerc într-altul. (Se repetă exercițiul de 2—4 ori).

b) Se va mări distanța dintre cercuri (60—70 cm,). Se va repeta săritura de 2 ori, rînd pe rînd.

c) Cu același exercițiu se va organiza întrecere pe rînduri. Cei care execută mai corect, ordonat și repede, cîștigă jocul.

III. Stînd în bancă, bătaia palmelor de 5—10 ori, numărînd în cor de cîte ori se execută bătaia.

CLASELE III—IV

Tema: Formarea ținutei corecte — săritură în lungime din alergare. *Durata:* 30 de minute.

I. — Exercițiul 1. — Poziția de „drepți", repaus, învățarea raportului. Ridicări și așezări în bancă.

Exercițiul 2. — Întinderea brațelor în sus cu palmele încleștate, revenire cu ducerea brațelor întinse pe pupitru (se va executa din poziția stînd în bancă, de 4—6 ori).

Exercițiul 3. — Stînd între bănci. Mers pe loc cu ridicarea genunchilor cît mai sus către piept.

Exercițiul 4. — Șezînd în bancă, cu genunchii în afara băncii. Ridicarea genunchilor cu vîrfurile picioarelor atingînd banca, fruntea la genunchi. (Se va executa de 5—6 ori).

Exercițiul 5 — Stînd. Patru sărituri pe loc cu bătaie din palme, patru sărituri fără bătaie. Se va executa de patru ori.

II. — Jocul „Cursa pe numere".

a) Copiii sînt așezați în bănci cîte doi. Cei din băncile I poartă numărul 1, cei din băncile II poartă numărul 2 etc. La fluierul profesorului toți copiii din banca I aleargă pînă la peretele din față, atingîndu-l, apoi pînă la peretele din spate, atingîndu-l și revin după aceasta la locul lor în bancă. Cel ce a ajuns primul primește un punct, care se adună la punctele obținute de șirul din care face parte. Se continuă pînă joacă toate numerele.

b) Se trag două linii cu creta în fața băncilor. Distanța între ele este de 1 m. Se execută același joc ca la punctul a, cu diferența că elevii vor trebui să sară din alergare peste aceste 2 linii. Se va considera greșeală călcarea de către elevi a uneia din cele 2 linii.

c) În lecțiile din săptămîna a doua se poate complica jocul cerîndu-se copiilor să poarte în mîini un obiect, de preferință mai greu.

III. Copiii merg în șiruri sau în cerc pe lîngă pereții clasei. La comenzi neprevăzute iau poziția de drepți și repaus. Mers cu cîntec.

Controlul medico-sportiv al elevilor

Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, a elaborat instrucțiuni cu privire la sarcinile medicului școlar în controlul medico-sportiv al elevilor și în asigurarea asistenței medicale la competițiile sportive școlare. În instrucțiuni se arată că medicul școlar va efectua controlul medico-sportiv al elevilor și va urmări dezvoltarea fizică a acestora în colaborare cu profesorii de educație fizică. De asemenea, el va efectua controlul medical al aspiranților F.G.M.A. și G.M.A. din școli și al elevilor ce participă la competiții sportive de masă.

În ce privește controlul medico-sportiv inițial și periodic al elevilor înscriși în colectivele sportive școlare sau sindicale, acesta va fi efectuat de către serviciul medical pentru cultură fizică de la policlinicile raionale (orășenești) sau de către medicul școlar, dacă nu există un astfel de serviciu în localitate.

În același timp, medicul școlar, în colaborare cu SANEPID-ul, va controla periodic starea igienico-sanitară a bazelor sportive școlare și va participa la asigurarea asistenței medicale la competițiile școlare.

Manuale prezentate la concurs

Editura de stat didactică și pedagogică anunță că, în urma analizei manualelor de trigonometrie (clasa a X-a — secția umanistă), limba romînă (clasa a VII-a) și limba rusă (clasa a V-a) prezentate la concurs pentru anul școlar 1959/1960, s-au stabilit următoarele rezultate: Profesorii Popescu Gheorghe și Schusler Alfred din Lugoj au primit premiul III pentru manualul de trigonometrie (clasa a X-a — secția umanistă). Profesorii Beldescu Traian și Popescu Maria din București au primit premiul II pentru manualul de limba romînă (clasa a VII-a). Manualele de limba rusă (clasa a V-a) prezentate la concurs nu au îndeplinit condițiunile.

In 1959 vor apărea

...In Editura didactică şi pedagogică vor apărea în acest an numeroase cărţi noi, printre care:

Lenin despre învăţămîntul public. Cartea cuprinde articole şi cuvîntări ale lui V. I. Lenin care tratează probleme privind cultura, educaţia comunistă şi dezvoltarea învăţămîntului public.

Opere pedagogice alese, vol. I. de N. K. Krupskaia. Volumul prezintă cititorilor articole oglindind ideile şi experienţa pedagogică a eminentei pedagoge sovietice N. K. Krupskaia.

Povestiri, schiţe şi articole literare de A. S. Makarenko. Este traducerea celui de al şaptelea volum al ediţiei complete de „Opere", editată de Ucipedghiz. Reunind lucrări publicate de A. S. Makarenko în diferite reviste, volumul îl înfăţişează pe marele pedagog ca scriitor, publicist şi critic literar.

Istoria pedagogiei de N. A. Konstantinov, E. N. Medînski şi M. F. Sabaeva. Este o traducere a manualului de Istoria pedagogiei pentru învăţămîntul superior, apărut la Moscova în 1956

Studii de psihologie pedagogică (sub redacţia Al. Roşca şi A. Chircev). Volumul cuprinde traducerea în limba maghiară, a unor studii din lucrarea cu acelaşi titlu, publicată în limba romînă.

Emil (Texte alese) de J. J. Rousseau. Cartea face parte din categoria lucrărilor privitoare la marii clasici ai pedagogiei şi prezintă cititorilor opera de bază a ilustrului pedagog francez. Traducerea şi studiul introductiv despre viaţa şi concepţia pedagogică a lui J. J. Rousseau sînt semnate de D. Todoran.

Învăţătorul I. Creangă de B. Bratu. Cuprinde un studiu asupra activităţii pedagogice a marelui clasic al literaturii noastre, prezentînd activitatea lui Creangă ca învăţător şi ca autor de manuale. Lucrarea se adresează pedagogilor şi marelui public

Eufrosin Poteca de Const. Papacostea. Va fi editată cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la moartea lui Eufrosin Poteca. Lucrarea evocă figura acestui dascăl care, alături de Gheorghe Lazăr, Petrache Poenaru şi alţii, şi-a dat cotribuţia la organizarea învăţămîntului în Muntenia şi a luptat pentru răspîndirea culturii.

Gimnastică şi jocuri pentru preşcolari (sub redacţia Elena Nicolaescu). Conţine jocuri şi exerciţii fizice pentru copii în raport cu specificul grupelor cu care se lucrează în grădiniţe. Cartea dă educatoarelor şi indicaţii metodice asupra modului cum toate acestea pot fi pregătite şi executate cu copiii.

Educaţia fizică la clasele VIII—XI (sub redacţia Sofia Dănescu şi Ilie Istrate). Cuprinde indicaţii metodice, ca şi exerciţii de gimnastică şi jocuri ce se recomandă a fi executate cu şcolarii claselor VIII—XI.

Lucrarea, elaborată în conformitate cu programa de învăţămînt, va fi de un real ajutor cadrelor care predau educaţia fizică în şcolile medii.

O anchetă a „Vieţii Romîneşti" în rîndul cadrelor didactice

Revista „Viaţa romînească" anunţă iniţierea unei anchete în rîndul cadrelor didactice ale şcolilor medii din întreaga ţară. Ancheta are drept scop înfiinţarea, în cadrul sectorului de teorie şi critică literară al revistei, a unei rubrici speciale care să răspundă preocupărilor unei părţi a cititorilor săi cei mai apropiaţi.

Astfel, participanţii la anchetă sînt rugaţi să indice, în ordinea importanţei, primele cinci probleme de istorie literară în legătură cu care socotesc că sînt necesare lămuriri suplimentare pentru o mai bună predare a capitolelor respective din istoria literaturii.

Redacţia revistei „Viaţa romînească" se obligă să publice în cursul anului 1959, după cunoaşterea rezultatelor anchetei, articole, studii şi răspunsuri pe temele indicate, solicitînd în acest sens colaborarea catedrelor de istoria literaturii romîne de la Universităţile din Bucureşti, Iaşi şi Cluj, precum şi a altor cercetători de specialitate.

În vederea realizării obiectivelor acestei anchete revista „Viaţa romînească" roagă cadrele didactice să-i comunice, pînă la data de 15 februarie 1959, lista problemelor, cu precizarea aspectelor care le interesează îndeosebi, pe adresa: „Viaţa romînească", Bulevardul Ana Ipătescu nr. 15, raionul I. V. Stalin, Bucureşti.

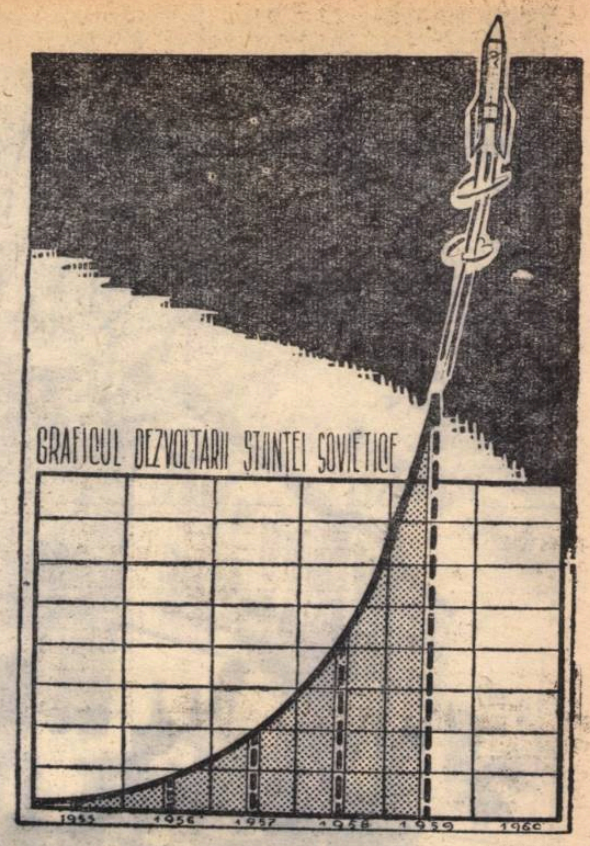

O RAMPĂ SIGURĂ DE LANSARE.
(desen de Vl. BURLACU)

Bibliografie

Un nou dicţionar al limbii romîne

A apărut DICŢIONARUL LIMBII ROMINE MODERNE, elaborat de Institutul de lingvistică din Bucureşti al Academiei R.P.R., sub direcţia profesorului universitar D. Macrea. Ediţie prescurtată a Dicţionarului limbii romîne literare contemporane (cuprinde un singur volum), el a fost alcătuit nu prin eliminare de material lexical, ci prin reducerea numărului citatelor ilustrative, care au rămas doar în cazul sensurilor rare, figurate şi al cuvintelor fără sens lexical (prepoziţii, conjuncţii şi interjecţii). La alcătuirea noului dicţionar s-a ţinut seama de observaţiile critice făcute de masele largi de cititori pe marginea ediţiei în patru volume.

Dicţionarul cuprinde un bogat material lexical aparţinînd perioadei de la începutul secolului al XIX-lea şi pînă în zilele noastre. Spre deosebire de dicţionarul mare, el indică şi etimologia cuvintelor, cuprinzînd cu aproape 1.000 de cuvinte mai mult decît acesta. Circa 3.000 de ilustraţii la noţiunile concrete (plante, animale, obiecte) şi o serie de planşe — din care unele sînt colorate — vin să întregească conţinutul informativ al lucrării.

Piesă deosebit de valoroasă, noul Dicţionar al limbii romîne moderne nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă şcolară.

S. P.

A apărut

Revista de pedagogie

nr. 12/1958

Cu următorul cuprins:

* * * : Şcoala noastră nouă în plin progres

Nicolae Andrei: Orientarea şcolii către problemele actuale — preocupare de seamă a pedagogilor din regiunea Craiova

Al. Trifu: O problemă de educaţie estetică

A. Manolache: Robert Owen, gînditor înaintat

Al. Cornea: Pregătirea cadrelor didactice din U.R.S.S. în vederea realizării învăţămîntului politehnic

Florica Andreescu: Dezvoltarea învăţămîntului preşcolar în Republica Cehoslovacă

Tia Mureş: Unele procedee de educare a dragostei pentru locul natal la elevii mici prin lectură în afară de clasă

Radu Bădescu: Probleme ale predării matematicilor în învăţămîntul tehnic superior

A. Chircev: Aspecte ale aprecierii cunoştinţelor la examene

Lucrări pedagogice apărute în anul 1958.

Tabla de materii pe anul 1958.

„Agrotehnica"

Pentru predarea cunoştinţelor agricole în şcolile elementare se recomandă cadrelor didactice consultarea lucrării AGROTEHNICA, de ing. D. Dincă şi colectiv, Editura Agro-Silvică de Stat, Bucureşti, 1957.

Această lucrare dezbate o serie de probleme ştiinţifice şi practice prevăzute în programa cunoştintelor agricole pentru clasa a V-a elementară.

Ea prezintă numeroase realizări din gospodăriile agricole colective şi de stat, precum şi rezultate ale experimentărilor făcute la noi în ţară ce pot fi folosite cu succes de către profesori pentru ilustrarea lecţiilor cu exemple concrete.

Prima parte a lucrării — Pedologia — cuprinde material documentar pentru predarea temelor 1—3 din capitolul I al programei — şi anume: formarea solului, însuşirile fizice, chimice şi biologice ale solului, clasificarea şi proprietăţile solurilor din R.P.R. A doua parte — Agricultura — cuprinde material care poate fi folosit cu bune rezultate în predarea lecţiilor prevăzute în capitolul II, temele 1—6. Astfel, aci se tratează condiţiile vieţii plantelor agricole, asolamentele, îngrăşămintele şi lucrările solului. În capitolul XVII — Aplicarea agrotehnicii diferenţiate în R.P.R. — profesorii găsesc indicaţii concrete pentru adaptarea cunoştinţelor generale la condiţiile locale în care se găsesc şcolile respective.

A zecea planetă a soarelui

(Urmare din pag. 1)

odată, experienţa cometei artificiale a dovedit posibilitatea de a crea în jurul cosmonavei o atmosferă artificială care va îmbunătăţi mult protecţia faţă de radiaţiile existente în univers. Crearea rachetei artificiale constituie un important pas înainte pe drumul realizării unei nave cosmice care să se poată înapoia pe pămînt şi să inaugureze, totodată, prima călătorie a omului în Cosmos.

Vestea acestei realizări a avut un deosebit ecou şi în rîndul şcolarilor. Deşi se găsesc în vacanţă, elevii îi asaltează pe educatorii lor cu nenumărate întrebări, dornici de a cunoaşte cele mai noi date asupra zborului planetei artificiale şi, mai ales, asupra posibilităţilor pe care le deschide zborul acestei planete pentru viitoarele călătorii interplanetare. Ei încearcă să-şi imagineze planetele artificiale-staţii pe care vor poposi rachetele în zborul lor de la Pămînt spre Marte sau mai departe, se entuziasmează la gîndul primei călătorii a omului în Cosmos — călătorie care, după pronosticurile oamenilor de ştiinţă sovietici, va avea loc încă înainte de încheierea planului de şapte ani.

Realizări uluitoare, pînă nu de mult de ordinul fantasticului, vin acum să lărgească sfera cunoaşterii lumii, să adauge noi capitole la studiul mecanicii, astrofizicii, astronomiei etc. Dornici de a şti cît mai mult, elevii de azi, constructorii de mîine ai socialismului, nu numai că vor să cunoască aceste realizări, dar urmăresc şi perspectivele măreţe pe care ele le deschid. Tocmai de aceea pedagogii, indiferent de specialitatea lor, trebuie să ţină pasul cu ele, să se documenteze pentru a putea satisface curiozitatea elevilor.

Tînăra planetă artificială marchează o nouă etapă în asaltul cuceririi spaţiului cosmic, marchează triumful Uniunii Sovietice şi totodată a întregului lagăr socialist în cadrul întrecerii paşnice între cele două sisteme sociale.

PAGINI DE ISTORIE A ÎNVĂŢĂMÎNTULUI (II).

(văzute de VLAMIR).

LA VECHII EGIPTENI

— Ai scris atît de urît, că nici Champollion nu va fi în stare să descifreze hieroglifele astea.

EPIGRAME

Unui inspector şcolar:

Am vrea ca anul care a venit
Să te aducă şi la noi, la ţară,
Iar de va fi acest vis împlinit,
Să nu stai doar... cît trenul stă în gară.

Unor salariaţi de la secţiile de învăţămînt şi cultură care fac abuz de circulări:

Trimitem o caldă urare.
Din inimă, la fiecare:
Spor mult în muncă şi-n lucrări,
Dar mai puţin în... circulări.

Şcolile profesionale n-au primit nici pînă acum unele programe:

Programele de mult dorite
N-au fost, se pare, întocmite.
Sperăm măcar ca-n anul nou
Să le trimită ţi drept... cadou.

S.U.A. a rămas cu mult în urma U.R.S.S. în domeniul rachetelor cosmice:

La noua stea ce răsări
E-o cale-atît de lungă.
Că multă vreme-o trebui
Yankeilor s-ajungă.

C. MITRU

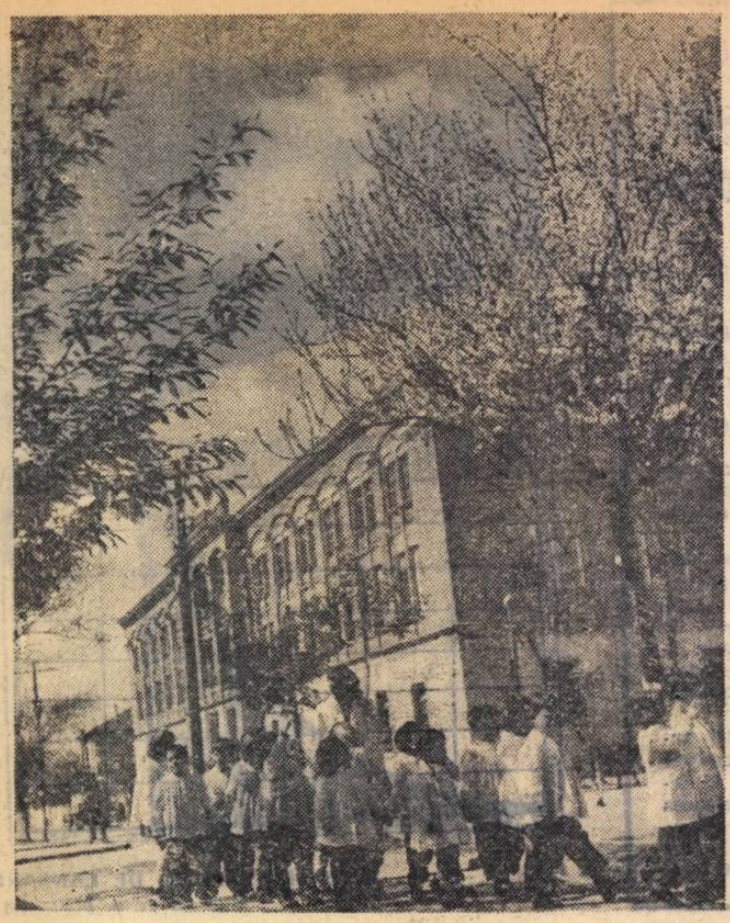

O grădiniță din Tirana

La a 13-a aniversare a proclamării R. P. Albania

Graiul cifrelor

În Țara Vulturilor, așa cum este numită în legende Albania, poporul sărbătorește zilele acestea o dată memorabilă din istoria sa — ziua proclamării Republicii Populare Albania.

La 11 ianuarie 1946, la un an după eliberarea țării de sub ocupația fascistă, reprezentanții maselor muncitoare convocați în Adunarea Constituantă a Albaniei au consfințit victoria luptei eroice a poporului albanez împotriva cotropitorilor străini și asupritorilor feudali autohtoni. Cîștigîndu-și deplina libertate, Republica Populară Albania a pășit cu pași gigantici la construirea socialismului. An de an au fost obținute succese în toate domeniile economiei și culturii. Albania de astăzi nu mai amintește cu nimic de țara înapoiată și asuprită de pe timpul regimului despotic al ex-regelui Ahmet Zogu.

„In timpul fostului rege Zogu ar fi trebuit nu mai puțin de 160 de ani pentru a se deschide numărul de școli pe care regimul democrat-popular le-a deschis în 14 ani" — scria de curînd ziarul „Zeri i Popullit", organ al Partidului Muncii din Albania. Cifrele cuprinse în statistici sînt elocvente. Ele ne vorbesc cu prisosință despre uriașul avînt care l-a luat astăzi învățămîntul. In Albania de pe timpul lui Zogu, 85 la sută din populație era analfabetă. In Republica Populară Albania încă din 1955 analfabetismul în rîndul persoanelor pînă la 40 de ani a fost complet lichidat.

In 1938, sub regimul odios al lui Zogu, numărul școlilor primare și secundare era de 631, iar numărul elevilor din aceste școli de abia atingea cifra de 50.000. Încă din primele zile ale regimului democrat-popular învățămîntul de 4 ani a devenit general, obligatoriu și gratuit. Învățămîntul de toate gradele s-a extins uimitor. Există astăzi 2.728 de școli în care studiază aproximativ 270.000 de elevi. Înainte, în școlile albaneze predau 600 de cadre didactice. Astăzi, numărul lor depășește 9.000. Pe timpul lui Zogu nu se acordau decît 200 de burse pe an. Anul acesta, 31,4 la sută din elevii școlilor secundare și 83 la sută din studenți sînt bursieri de stat.

Oamenii școlii din R.P. Albania duc în prezent o muncă intensă pentru dezvoltarea învățămîntului. Se insistă îndeosebi asupra extinderii învățămîntului de 7 ani astfel ca la sfîrșitul celui de-al treilea cincinal (1965) 75 la sută din absolvenții clasei a patra să fie cuprinși în școlile de 7 ani.

Există sectoare din domeniul învățămîntului albanez pentru care nu avem termeni de comparație, deoarece ele nu erau în trecut: învățămîntul seral, fără frecvență și învățămîntul superior. In anul școlar trecut, bunăoară, peste 20.000 de muncitori și țărani au urmat cursurile serale în cadrul școlilor elementare și medii.

Succesele însemnate obținute pînă acum în învățămîntul albanez și atenția deosebită pe care o acordă partidul și statul problemelor școlii dau un puternic imbold în muncă învățătorilor și profesorilor din R.P. Albania.

Ei răspund cu însuflețire sarcinii măreți care le stă în față, de a pregăti tînăra generație de constructori ai Albaniei socialiste.

La Institutul pedagogic „M. V. Lomonosov" din Arhanghelsk, studenții pun la punct dispozitivele optice, în vederea observării sateliților artificiali.

Colhozul de școlari „Cravata roșie"

Am vizitat școala medie din Korjeuț într-o după-amiază. Școlarii se împrăștiaseră pe la casele lor și numai dintr-o singură cameră, pe a cărei ușă atîrna o tăbliță cu inscripția „Colhozul „Cravata Roșie", se auzeau voci discutînd cu însuflețire. Se ținea ședința conducerii colhozului, se discuta planul de muncă pe perioada viitoare.

— N-avem timp de așteptat, spunea Lida Mihailiuk, șefa unei brigăzi de cîmp. Trebuie să-i punem pe toți în mișcare. Construcția fermei de porci trebuie terminată mai repede. Iarna bate la ușă, unde vom adăposti porcii?

Ea fu întreruptă de șeful unei brigăzi pomicole:

— S-ar putea crede că în colhoz există numai ferma de porci. Dar livada? Nu s-au săpat încă pomii în jurul tulpinei. Or aceasta este absolut necesar pentru ca iepurii să nu-i roadă.

— Asta nu e mare lucru. Vom ieși cu toții la muncă voluntară și vom săpa și acoperi toți pomii. Cu construcția e mai greu. Nu se poate termina într-o singură zi.

Președintele colhozului, Sașa Andronnik, elev în clasa IX-a ascultă cu atenție propunerile și schiță un grafic de muncă.

A doua zi copiii se îngrămădiră în fața tabelei de anunțuri și discutară graficul.

— Noi putem veni la muncă voluntară dacă nu sîntem încă colhoznici? — îl întrebară pe președinte cîțiva elevi din clasa IV-a.

— Veniți, încuviință Sașa. Se va găsi și pentru voi de lucru. Veți ajuta la acoperirea pomilor.

...Colhozul de școlari „Cravata Roșie" a fost organizat acum un an. La început el număra 93 de elevi. Mai tîrziu toți elevii din clasele V—X s-au înscris în colhoz. In prezent colhozul dispune de 100 hectare de pămînt, o livadă, o fermă de porci, o creșcătorie de iepuri de casă.

Pînă la începerea lucrărilor de primăvară elevii au muncit mai ales în ferme sau au pregătit semințele în vederea însămînțărilor. Vara, toți tinerii colhoznici au petrecut-o într-o tabără de producție și recreație. Ei munceau 4—5 ore în colhoz, iar restul timpului se odihneau, făceau sport, excursii.

Toamna, ei au strîns o recoltă frumoasă: cîte 23,2 chintale de floarea soarelui, cîte 43 chintale de porumb, 180 chintale de sfeclă de zahăr la hectar. După ce au vărsat fondul de semințe, restul recoltei l-au predat „colhozului mare" la prețurile fixate de stat.

Pentru toată producția predată, colhozul școlarilor a obținut 100.000 de ruble.

Potrivit statutului colhozului, adoptat la primul congres al tinerilor colhoznici din raionul Lipkani, din această sumă, 35.000 ruble s-au repartizat școlarilor pentru zilele-muncă prestate; 10.000 de ruble s-au alocat pentru fondul de învățămînt general, fondul cultural și alte nevoi. Elevii au hotărît să cumpere instrumente pentru o orchestră de coarde și să organizeze cîteva excursii cu un itinerar mai lung. Restul de 55.000 ruble îl formează fondul indivizibil al colhozului. Cu aceste mijloace se vor ridica construcții și se vor achiziționa mașini agricole.

Copiii sînt, pe bună dreptate, mîndri de succesele realizate. Și părinții se mîndresc cu faptele copiilor lor.

Deosebit de mulțumit este Fedor Panteleevici Tișkul, președintele „colhozului mare":

— Mi s-a reproșat că dau pămînt, vite, mașini, pe mîna copiilor. Mi se spunea: vor strica totul, cîmpurile se vor îmburuieni, iar vitele vor pieri. Eu căutam să-i conving că nu vor pieri. Totuși, pentru orice eventualitate, am dat copiilor vițele cele mai slabe. Dar copiii — bravo lor — nu s-au făcut de rîs.

In raionul Lipkani există încă 19 colhozuri de școlari care grupează elevii din clasele V—X. Tuturor li s-au repartizat loturi de 20—100 hectare, livezi, vii, ferme zootehnice. Anul trecut veniturile lor s-au cifrat la aproximativ 1.000.000 ruble. Aceste cifre arată că colhozurile de școlari reprezintă o realizare importantă.

Dar esența problemei nu constă numai în rentabilitatea colhozurilor de școlari. Munca lor este în așa fel organizată încît școlarii se familiarizează în mod practic cu toate felurile de munci agricole. Munca elevilor este coordonată cu programele de învățămînt. De pildă, dacă elevii din clasa V-a studiază tema „Pregătirea semințelor în vederea însămînțărilor", tot lor li se încredințează această muncă în colhoz. Cînd vor ajunge în clasa a IX-a ei vor poseda deja deprinderi practice în toate felurile de munci agricole. Elevii își însușesc meserii, capătă deprinderi organizatorice.

Munca în colhozuri are și o mare însemnătate educativă. In școlile din raionul Lipkani există colective de elevi bine sudate. Telul comun, munca în comun, viața în taberele de producție și recreație unesc strîns colectivul de copii. Școlarii sînt educați în spiritul unei atitudini creatoare față de muncă.

Activitatea colhozurilor de școlari este condusă de consiliile pedagogice ale școlilor. Foarte important este faptul că școlile din raion nu acționează în mod izolat. Telurile și sarcinile colhozurilor de școlari, organizarea muncii în aceste colhozuri, structura colhozurilor, formele autoconducerii de către copii, împărțirea judicioasă a veniturilor — toate aceste probleme sînt studiate și discutate în comun de toate școlile. Un mare merit în această privință revine comitetului raional de partid, secției de învățămînt public și comitetului raional al Comsomolului care au reușit să organizeze munca colectivă a învățătorilor.

Dezvoltarea luată de colhozurile de școlari se datorează în mare măsură grijii pe care o manifestă zilnic colhozurile mari.

Colhozurile școlarilor din raionul Lipkani, R. S. S. Moldovenească, și-au dovedit dreptul la existență. Experiența lor trezește pe bună dreptate, un viu interes.

F. CEBOTAR
colaborator științific

ȘTIRI

R. P. Chineză

In regiunea autonomă coreeană Iempion, situată în provincia Girin din China de Nord-Est, s-a creat un sistem de învățămînt complet, de la grădinițe pentru copii pînă la universități. In decurs de 6 ani această regiune autonomă a obținut însemnate succese în domeniul învățămîntului. In ultimul an au fost înființate 1.000 grădinițe de copii, 1.265 școli elementare, 1.072 școli medii și 89 institute de învățămînt superior. 86 la sută din copiii de vîrstă preșcolară frecventează grădinițele de copii. La o sută de locuitori revin 19 elevi la școli elementare, 9 la școli medii și cîte un student. Numeroși muncitori și țărani urmează cursurile învățămîntului elementar sau școli medii profesionale, în afara orelor de muncă.

In total, 45% din cei 700.000 de locuitori ai regiunii autonome urmează în prezent diferite forme de învățămînt.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17 60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 501 | Vineri 16 ianuarie 1959 | 8 pagini 25 bani

Elevi în brigăzi patriotice

Entuziasmul cu care oamenii muncii participă la înfăptuirea măreţelor sarcini izvorîte din documentele şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a cuprins şi întregul nostru tineret. Zeci de mii de elevi şi ucenici ai şcolilor de cultură generală şi ai şcolilor profesionale şi tehnice din întreaga ţară, educaţi de cadrele didactice în spiritul patriotismului înflăcărat, al dragostei faţă de muncă şi meseria aleasă, muncesc cu elan şi abnegaţie alături de muncitorii din uzine, întreprinderi şi şantiere, străduindu-se să devină stăpîni ai tehnicii moderne, constructori de nădejde ai socialismului.

Avîntul patriotic al tinerilor elevi şi ucenici de pe întreg cuprinsul patriei se vădeşte şi în participarea lor la numeroase lucrări de folos obştesc.

Mobilizaţi de organizaţiile U.T.M. mii de elevi şi ucenici s-au constituit în brigăzi de muncă patriotică, care participă cu însufleţire la munca voluntară pentru redarea de noi terenuri agriculturii, pentru înfrumuseţarea oraşelor şi construirea de locuinţe şi şosele, etc.

Peste 150 de elevi şi ucenici de la Grupul şcolar minier din Cîmpulung-Muscel s-au constituit în trei brigăzi de muncă patriotică, angajîndu-se să contribuie activ la construcţia şoselei Schitu-Goleşti — Domneşti. În primele zile ale anului 1959 elevii şi ucenicii au efectuat peste 500 de ore de muncă voluntară. Ei vor lucra în continuare cîte 3—4 ore săptămînal pînă la terminarea şoselei.

Elevii şcolii de 7 ani din Băceşti, regiunea Iaşi, au chemat la întrecere în cadrul activităţii de muncă patriotică pe toţi colegii lor din regiune. Obiectivele întrecerii sînt contribuţia la înfrumuseţarea satelor şi la amenajarea şoselelor şi drumurilor. Repararea completă a şoselelor din sat este unul din primele rezultate ale angajamentelor luate de brigăzile de elevi din Băceşti. La chemarea elevilor şcolii din Băceşti, elevii şcolilor de 7 ani din Bîrlad au efectuat mii de ore de muncă voluntară la repararea şoselei naţionale şi plantarea a 3.000 de puieţi pe marginea şoselei.

Sute de ucenici romîni şi maghiari din Tîrgu-Mureş, Reghin şi Odorhei, organizaţi de asemenea în brigăzi patriotice, au participat la diferite acţiuni menite să contribuie la dezvoltarea agriculturii. Numai prin contribuţia elevilor din Tîrgu-Mureş şi Reghin s-au însilozat furaje în valoare de aproape 300.000 lei.

Brigada patriotică a ucenicilor de la şcoala profesională „Mao Tze-dun", una din brigăzile fruntaşe pe Capitală, a prestat mii de ore de muncă voluntară pentru construirea barajului de 1350 metri de la Cernica, iar cea a ucenicilor constructori din Tg. Mureş a fost evidenţiată pentru aportul la lucrările de pe şantierul de hidroamelioraţii de pe Valea Nirajului.

La Cluj brigăzile de elevi ai şcolilor medii au efectuat aproape 9.000 de ore de muncă patriotică la reamenajarea stadionului „Gh. Gheorghiu-Dej", amenajarea malului Someşului şi curăţirea grădinii botanice, una din podoabele oraşului.

O contribuţie de preţ la realizarea unor lucrări obşteşti de deosebită importanţă au adus brigăzile patriotice de elevi ai şcolilor medii nr. 1 şi nr. 4 din Galaţi. Aceste brigăzi au muncit două zile la întărirea şi înălţarea digului de pe malul Dunării şi au participat la instalarea conductei de apă.

Răspunzînd cu entuziasm chemării comitetului regional U.T.M. de a se întrece pentru titlul de „Cea mai harnică brigadă de pionieri", elevii şcolilor de 7 ani din regiunea Piteşti au reuşit în cadrul acţiunilor de muncă patriotică să planteze, de la începutul anului şcolar pînă acum, peste 70.000 de pomi şi puieţi.

Participînd la acţiunile patriotice pentru realizarea prin muncă voluntară a numeroase lucrări de interes obştesc în oraşe şi sate, brigăzile patriotice ale elevilor şi ucenicilor desfăşoară concomitent o rodnică activitate pentru continua înzestrare şi înfrumuseţare a şcolilor lor. Construcţia marelui centru şcolar inaugurat recent la Constanţa a fost realizată prin aportul efectiv al sutelor de ucenici, sprijiniţi de maiştrii-instructori şi profesori. Datorită avîntului cu care au muncit ucenicii, localul şcolii a putut fi dat în folosinţă cu mult înainte de termenul fixat, realizîndu-se totodată importante economii băneşti. La rîndul lor, ucenicii zidari, tîmplari, tinichigii şi electricieni de la Şcoala de meserii din Suceava au construit în întregime, cu mijloace locale, un spaţios atelier-şcoală.

Toate aceste realizări reprezintă roadele activităţii entuziaste desfăşurate zi de zi de către cadrele didactice şi organizaţiile U.T.M. din şcoli. Ele constituie o garanţie vie că în şcolile noastre cresc oameni noi, cetăţeni de nădejde, care ştiu să folosească cunoştinţele lor spre binele patriei şi al celor ce muncesc.

Brigada patriotică a elevilor de la şcoala de 7 ani Costeasca, din raionul Griviţa Roşie şi-a luat angajamentul de a contribui la terminarea în cel mai scurt timp a unei noi şcoli din raion. Iată cîţiva din membrii brigăzii lucrînd pe şantier.

În întîmpinarea Centenarului Unirii

RETRĂIND MOMENTE DIN ISTORIA PATRIEI

Numeroasele acţiuni care se desfăşoară zilele acestea pe întreg cuprinsul patriei noastre în cadrul sărbătoririi a 100 de ani de la Unirea Ţării Romîneşti cu Moldova — eveniment de mare însemnătate istorică în viaţa poporului romîn — sînt pentru elevii noştri un minunat prilej de adîncire a istoriei patriei. Elevii au posibilitatea de a cunoaşte temeinic şi în amănunt pagini glorioase din lupta poporului nostru. Ei înţeleg mai bine procesul de formare a statului romîn de sine stătător, lupta maselor şi rolul lor hotărîtor în înfăptuirea importantului act al Unirii. Se conturează clar figurile luminoase ale patrioţilor militanţi care au luptat alături de masele populare pentru unitate naţională, pentru libertate şi viaţă mai bună.

În şcoli se citesc şi se studiază documente, elevii vizitează expoziţii şi muzee, se organizează serbări şi şezători literare. Organizaţiile de pionieri ţin adunări cu teme consacrate evenimentului Unirii. Pretutindeni conducerile şcolilor, cadrele didactice şi elevii întreprind acţiuni care cinstesc această dată memorabilă. Fiecare acţiune are un însemnat rol instructiv şi educativ. Tema orelor de diriginţie în aceste zile este „Împlinirea a 100 de ani de la actul Unirii", iar la lecţiile de istorie, de limba şi literatura romînă, de limba şi literatura maternă, profesorii organizează convorbiri cu elevii în legătură cu importanţa acestui eveniment. Faptul acesta a determinat o documentare temeinică. Elevii s-au aplecat atent asupra bogatului material care evocă lupta şi înfăptuirea Unirii ca moment important în dezvoltarea socială a Romîniei. Ei îl culeg, îl studiază şi-l însuşesc.

Pedagogii au desfăşurat în legătură cu aceasta o activitate de cercetare bogată şi rodnică. Numeroşi profesori din Timişoara, Piteşti, Galaţi, Bacău, Cluj, Sibiu şi alte oraşe ale ţării au întocmit chiar studii şi expuneri pe care le prezintă în cadrul sesiunilor societăţilor ştiinţifice sau al filialelor Academiei R.P.R. Studiile lor tratează aspecte importante ca: „Oameni, locuri şi evenimente legate de actul Unirii", „Oltenia şi Unirea", „Ecoul dublei alegeri a lui Alexandru Ioan Cuza în presa maghiară şi săsească din Transilvania", „Ideea Unirii în 1848" etc.

De asemenea, în cadrul concursului „Să ne cunoaştem ţinutul natal" elevii au întreprins cercetări pe tema cunoaşterii acţiunilor de masă, a vieţii şi activităţii unor personalităţi care şi-au dat contribuţia la înfăptuirea Unirii.

Pregătirea pentru sărbătorirea Centenarului constituie şi un prilej de intensificare a acţiunilor de folos obştesc la care sînt antrenaţi numeroşi elevi şi pionieri. În multe şcoli din ţară, organizaţiile UTM au luat în patronaj monumente şi locuri istorice legate de actul Unirii.

Serbările Centenarului şi toate activităţile legate de ele au un important rol în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. În şcoli au loc numeroase manifestări cultural-artistice. La Iaşi se orga-

(Continuare în pag. 7)

Viitorii mecanizatori în pregătirea campaniei agricole

În școlile profesionale de mecanizatori, care funcționează pe lîngă centrele mecanice, lunile de iarnă constituie o perioadă de activitate practică intensă. Ucenicii sînt pregătiți multilateral pentru a cunoaște atît teoretic cît și practic procesul complex al reparațiilor capitale la motoare și mașini.

La școala care funcționează pe lîngă Centrul mecanic Dudești-Cioplea, de exemplu, cursul de tehnologia meseriei predat ucenicilor este axat pe specificul reparațiilor și întreținerii utilajului. În cadrul lui sînt expuse noțiuni asupra funcționării motoarelor, tractoarelor și autocamioanelor.

Practica se desfășoară în atelierele de strungărie, motoare și reparații de tractoare. Toți ucenicii sînt repartizați pe lîngă muncitori care îndeplinesc funcția de instructor, învățîndu-i cum să execute lucrările practice. Organizarea practicii are la bază procesul de producție specific atelierelor de reparații, unde se aplică o tehnică înaintată. Astfel, în locul reparațiilor pe mașină sau tractor, sistem practicat pînă acum cîțiva ani, în cadrul căruia fiecare echipă executa reparația unui motor sau tractor de la demontare pînă la asamblare, în prezent se lucrează conform unui flux tehnologic, în care procesul de reparații se desfășoară pe posturi specializate, pe agregate. Acest sistem, care are avantajul de a reduce timpul de staționare în reparația utilajului, permite totodată o specializare a muncitorilor în repararea diverselor agregate, lucru ce duce la îmbunătățirea calității și la reducerea prețului de cost.

În cei doi ani de practică în producție (corespunzători anilor II și III de studii), ucenicii urmăresc întregul flux tehnologic, trecînd prin toate fazele de reparații, iar la urmă se specializează pe lîngă un post de lucru. Putem urmări drumul practicii ucenicilor în reprezentarea schematică de mai jos a fluxului de reparații pentru tractoare:

Demontare
Spălarea și trierea pieselor
Constatarea

— Secția motoare
— Rep. chiulase
— Rep. pompă ulei
— Rep. pompă apă
— Rep. ambreiaje
— Rep. motor auxiliar
— Asamblare motor
— Banc rodaj

Secția reparații tractoare —
Repararea șasiului —
Reparare punte din spate —
Reparare cutie de viteze —
Rep. cărucioare și șenile —

Asamblare tractor

Conform acestui flux, după demontarea tractorului și motorului și după executarea spălării și trierii pieselor, se efectuează constatarea, care determină gradul de uzură al agregatelor și al fiecărei piese în parte. După aceea, piesele sînt îndreptate către posturile ce au misiunea de a repara și asambla agregatele. După repararea agregatelor, acestea sînt asamblate pe tractor, apoi vopsite și predate recepției.

În timpul practicii, ucenicii trec prin toate posturile de lucru de la secția motoare și secția reparații de tractoare, căpătînd cunoștințe generale asupra utilajului. La fiecare post specializat în care lucrează, ucenicii execută toate operațiile impuse acestui post, însușindu-și astfel, în afara cunoștințelor generale, cunoștințe de detaliu privind reparația. Astfel, ucenicii care lucrează la secția motoare pe lîngă echipa muncitorului Nicolae Matei au executat în cursul practicii toate operațiile reparației, cum sînt, de pildă, asamblarea bielei cu pistonul și montarea segmenților, asamblarea generală a motorului etc. Totodată ucenicii care fac practică la motoare învață să respecte toleranțele admisibile și să verifice echilibrarea ambreiajelor. În perioada de vară, cînd la acest post se lucrează pompe de benzină, carburatoare și compresoare, ucenicii vor învăța să regleze un carburator sau o pompă de benzină, atît la banc cît și pe mașină și să recondiționeze cuzinetii compresorului.

Ucenicii care fac practică la asamblarea motoarelor în echipa tovarășului Fl. Ceaușescu învață nu numai să monteze corect piesele noi sau subansamblele ce vin reparate de la alte posturi, ci și să verifice jocurile de montaj și să le respecte conform caracteristicilor fiecărui motor. Fiecare operație executată este controlată și verificată, căci aici este punctul terminus al montajului, de unde motorul pleacă la bancul de rodaj, pentru a se face verificările funcționale.

La secția reparații de tractoare ucenicii învață să repare punțile din spate și cutia de viteze a tractoarelor KD 35. Ei execută operațiile complicate de montare a pinioanelor cutiei de viteze și de reglare a vitezelor, cît și operațiile de montare a coroanei punții din spate și de verificare a jocului ei. Datorită condițiilor bune în care se desfășoară practica în atelierele Centrului mecanic Dudești-Cioplea, ucenicii izbutesc să cunoască în profunzime, încă înainte de a ieși muncitori calificați, sarcinile planului de producție și să muncească cu maximum de randament pentru realizarea și depășirea lui.

Oarecum diferit față de secțiile de reparații, unde ucenicii fac efectiv toate operațiile care se cer unui muncitor de înaltă calificare, se prezenta situația practicii ucenicilor în atelierul de strungărie. Aici, deoarece fiecare mașină este repartizată unui anumit muncitor, ucenicii aveau mai puține posibilități de a lucra efectiv. Analizînd această situație împreună cu conducerea întreprinderii, tovarășul Nițu Eugen, directorul școlii, a propus o serie de măsuri care să mărească participarea activă a ucenicilor strungari la procesul de producție. Astfel, s-a propus ca la executarea în serie a pieselor, după reglarea mașinii și executarea primelor lucrări de către muncitorul-instructor — în care timp acesta explică ucenicului tehnica fiecărei operații — viitorii strungari să fie lăsați să lucreze singuri pe mașină, bineînțeles sub supravegherea muncitorilor. Ca urmare, în ultimul timp întîlnești tot mai frecvent în fața strungurilor ucenici care execută, sub îndrumarea atentă a muncitorilor, operații de înaltă tehnicitate.

Strînsa legătură cu ucenicii a muncitorilor calificați de la centrul mecanic, sfaturile și îndrumarea lor prietenească au contribuit la întărirea dragostei viitorilor mecanizatori față de meserie. Nu rareori poți întîlni ucenici care vin să lucreze în afara programului pe lîngă instructorii la care au fost repartizați, pentru a-și perfecționa cunoștințele și a contribui la realizarea planului.

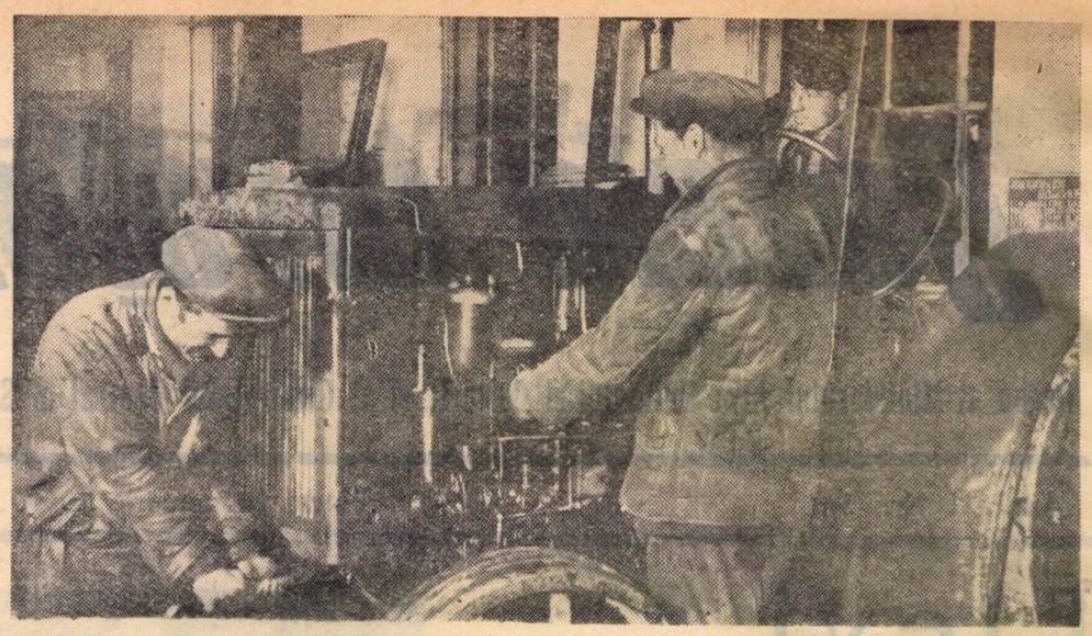

Metoda de reparare a tractoarelor pe ansamble și subansamble, se aplică larg în majoritatea stațiunilor de mașini și tractoare și a centrelor mecanice din raionul Titu. În clișeu, muncitorii utemiști Gh. Dinu și Gh. Andronache, împreună cu ucenicul Ion Pătrașcu, fac ultima verificare a unui tractor, la bancul de probă.

Rezultatele bune ale sistemului de instruire practică a ucenicilor la Centrul mecanic Dudești-Cioplea au fost verificate și cu ocazia intrării în producție a primei promoții de absolvenți. La secția motoare o echipă de asamblare a motoarelor a fost formată din foștii ucenici Mircea Prunescu și Mihai Marin, care reușesc astăzi să depășească regulat normele de producție cu 20 pînă la 30 la sută.

În acest fel, dînd viață sarcinilor de transformare socialistă a agriculturii și de mecanizare a proceselor de producție din acest sector puse de Consfătuirea de la Constanța și de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, la centrul mecanic se formează cadre capabile să stăpînească tehnica nouă.

Ing. P. ALEXANDRU

Grupul școlar „Iosif Rangheț" a primit drapelul de școală fruntașă pe țară

Zilele trecute a avut loc în Capitală consfătuirea pe țară a conducerilor școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri aparținînd Ministerului Industriei Grele. Consfătuirea a dezbătut numeroase probleme legate de îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, folosirea metodelor științifice de predare, mai ales pe tărîmul instruirii practice a ucenicilor și elevilor la nivelul tehnicii noi.

Tot cu acest prilej au fost decernate drapelul și diploma de școală fruntașă pe țară în sectorul industriei grele, Grupului școlar „Iosif Rangheț" din București. Această distincție a fost acordată în urma realizărilor deosebite obținute de cadrele didactice ale grupului școlar în domeniul instruirii și educării elevilor, în asigurarea bazei materiale și colaborării rodnice cu conducerile întreprinderilor tutelare.

De asemenea, au fost evidențiate și premiate pentru realizările obținute în domeniul instruirii ucenicilor și elevilor Școala profesională a uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova, Școala tehnică de maiștri din București, Grupul școlar profesional minier din Petroșani etc.

Discuții despre elementele lecției

Lecțiile deschise aduc un aport însemnat la îmbunătățirea conținutului predării și la îmbunătățirea metodelor folosite de cadrele didactice. Ele dau profesorilor și maiștrilor posibilitatea să verifice, prin comparație, nivelul propriilor lecții, să-și perfecționeze mereu procedeele de muncă. Îndeosebi pentru inginerii și maiștrii din producție care lucrează în școli lecțiile deschise sînt un mijloc eficace de a-și însuși cunoștințe pedagogice în strînsă legătură cu practica didactică.

La asemenea rezultate a dus, de pildă, lecția deschisă cu tema „Tehnologia materialelor", ținută la anul I al școlii profesionale „Tehnometal" din București de către inginerul Gabriel Manolache.

Lecția s-a desfășurat la un nivel ridicat atît din punctul de vedere al conținutului ei, cît și al metodelor de predare, cadrele didactice participante putînd desprinde concluzii deosebit de valoroase pentru îmbunătățirea propriei lor activități. Totuși, chiar în cadrul acestei lecții au existat momente mai puțin închegate pe care discuțiile profesorilor le-au scos la lumină, cu scopul de a contribui la înlăturarea lipsurilor.

Începînd-și lecția, profesorul Gabriel Manolache a pus un accent deosebit asupra momentului organizatoric, ocupîndu-se în special de ținuta ucenicilor. Apoi a trecut la verificarea cunoștințelor predate în lecția precedentă, cu privire la materiile prime utilizate în elaborarea fontei. Prin întrebări judicios alcătuite, cuprinzînd problemele esențiale ale lecției și stimulînd activitatea întregii clase, au fost lămurite în adîncime principalele cunoștințe, în special cele care puteau face legătura cu lecția ce urma să fie predată. Întrebările s-au referit, de pildă, la minereurile de fier folosite în elaborarea fontei, la prepararea acesteia, la fondanții întrebuințați și la rolul lor, la calitatea metalurgică a cocsului, precum și la importanța insuflării aerului în cuptorul înalt.

După această pregătire profesorul a comunicat subiectul lecției noi — „Descrierea cuptorului înalt" — insistînd asupra scopului acesteia și scoțînd în evidență importanța ei pentru meseria în care se pregătesc ucenicii (ajustori mecanici).

Utilizînd în cea mai mare parte a lecției metoda expunerii, profesorul a explicat elevilor care este forma cuptorului înalt, care sînt părțile lui componente și rolul fiecărei părți a cuptorului în elaborarea fontei. După ce a lămurit problemele legate de circulația apei de răcire, de gurile de vînt și rolul lor etc, el s-a oprit în mod special asupra dispozitivului de închidere a cuptorului înalt și asupra condițiilor care determină captarea gazelor formate în cuptor, elemente deosebit de importante în tehnica modernă de elaborare a fontelor.

Pe parcursul expunerii profesorul a fixat pe tablă noțiunile principale și, treptat, a alcătuit o schemă simplă a cuptorului înalt. A fost folosită, de asemenea, o planșă reprezentînd cuptorul înalt, ale cărui detalii au fost explicate paralel cu desfășurarea lecției.

Cu privire la această verigă a lecției, cei care au asistat la ea au arătat că s-a pus prea mult accentul pe construcția cuptorului, depășindu-se nivelul cunoștințelor cerute de programă, care prevede numai descrierea cuptorului înalt. De asemenea profesorii de specialitate care au luat cuvîntul au arătat că trebuia pus mai mult accent asupra realizărilor din țara noastră în domeniul construcției cuptoarelor înalte, dîndu-li-se ucenicilor o imagine cît mai completă și plastică a dimensiunilor gigantice ale noului furnal construit la Hunedoara. S-a arătat totodată că ar fi fost bine să se fi prezentat și o planșă cu o instalație de ansamblu pentru elaborarea fontei, pentru ca ucenicii să vadă legătura cuptorului înalt cu toate celelalte agregate.

Din discuție a reieșit necesitatea colorării planșelor, pentru a le face mai atractive și a antrenării mai intense, prin întrebări, a tuturor ucenicilor la prezentarea și comentarea materialului didactic expus. Astfel, s-a demonstrat că însușirea conștientă de către ucenici a materialului predat s-ar fi făcut în condiții mai bune dacă ar fi fost antrenați ei înșiși în descrierea părților componente ale furnalului, înfățișate în planșă.

Toți participanții la lecția deschisă au apreciat ca pozitiv felul cum s-a desfășurat ultima parte a lecției — fixarea cunoștințelor. Aceasta s-a realizat prin întrebări cu privire la forma cuptorului înalt, la rolul fiecărei părți componente a cuptorului și la importanța închizătorului. În încheiere s-a dat ca temă aplicativă pentru acasă: calcularea dimensiunilor elementelor constructive ale cuptorului înalt, cunoscîndu-se înălțimea acestuia.

Unii profesori au fost de părere că tema pentru acasă este prea dificilă față de cunoștințele cu care trebuie să rămînă ucenicii de la lecția respectivă. Majoritatea participanților au susținut însă că răspunsurile clare și precise date de ucenici la întrebările puse în cadrul fixării cunoștințelor au dovedit nivelul ridicat al clasei și că, orientîndu-se după acest nivel, profesorul a făcut bine dînd o temă mai dificilă pentru acasă.

Organizarea lecțiilor deschise, cu respectarea tuturor cerințelor didactice ale acestei forme de activitate, constituie o pîrghie însemnată de ridicare a nivelului de predare al lecțiilor, antrenînd în dezbaterea celor mai însemnate probleme didactice și pe inginerii din producție care predau lecții de specialitate în școlile profesionale și tehnice.

Ing. EDUARD CUPFER
directorul Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic — București

Exprimînd năzuinţele maselor

Ideea Unirii în publicistica vremii

Unirea Ţărilor Romîne a format aproape timp de un deceniu programul de luptă ideologică al scriitorilor vremii. Alături de masele populare care au pregătit şi înfăptuit Unirea, scriitorii au fost militanţi de frunte pentru înfăptuirea acestui act istoric.

Ideea Unirii a germinat încă înaintea revoluţiei de la 1848. Apar în această perioadă publicaţii cu titluri semnificative ca: ROMÎNIA — primul cotidian romînesc, DACIA LITERARĂ — editată de M. Kogălniceanu şi MAGAZINUL ISTORIC PENTRU DACIA — scos de N. Bălcescu şi T. Laurian. Numele acestor publicaţii sugera ideea Unirii. O pregătire a Unirii pe acest plan o face revista scoasă de Vasile Alecsandri la 1855, intitulată simbolic „Romînia Literară". Această revistă publica materiale semnificative, puternic axate pe ideea Unirii, materiale care determină autorităţile să interzică apariţia revistei: *„Cîntarea Romîniei"* de Alecu Russo (textul în limba română), *„Sentinela Română"* de V. Alecsandri, *„Intoarcerea în ţară pe Dunăre"* de Al. Odobescu.

Între 1856—1859, această literatură devine mai abundentă, căpătînd caracter de manifest politic. Chiar dacă istoria literaturii n-a consemnat toată această producţie literară—publicistică, scriitorii vremii, în frunte cu Kogălniceanu şi Alecsandri, au creat în revistele timpului o adevărată efervescenţă ideologică favorabilă mişcării pentru Unire. Foile STEOA DUNĂRII, ZIMBRUL, ROMÎNUL, de exemplu, au avut, prin toată activitatea lor, un caracter militant, de manifest. Iată, de pildă, un extras dintr-un articol semnat de M. Kogălniceanu, V. Mălinescu şi V. A. Ureche în „Steoa Dunării" nr. 1—2/1859: *„Convinşi că în Unire stă tăria, redacţiile „Stelei Dunării", „Zimbrului" şi „Vulturului" s-au unit într-o singură redacţie şi de azi înainte va apare o singură foaie (. . .). Am ţinut steagul nostru sus, îl desfăşurăm şi acum pentru ca fiecare să poată vedea ce este scris pe dinsul: Unirea Principatelor, suveranitate naţională, îmbunătăţirea soartei muncitorilor săteni, secularizarea averilor mînăstireşti...."*.

Numeroase articole din presa timpului sînt documente vii ale unui moment de luptă entuziastă şi hotărîtă pentru unirea celor două ţări romîneşti.

Climatul ideologic al Unirii e pregătit, pe plan literar, în special prin articole şi poezii. Încă din mai 1856 se înfiinţase la Iaşi „Societatea Unirii", în frunte cu Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu şi Costachi Negri. Societatea urmărea să militeze pentru Unire prin presă şi literatură. Ca o manifestare a acestei hotărîri Vasile Alecsandri publică la 9 iunie 1856, în „Steoa Dunării", poezia „Hora Unirii", care devine cîntecul de luptă al frămîntaţilor ani premergători înfăptuirii Unirii. Poezia s-a bucurat de o largă răspîndire şi a rămas pînă azi un impresionant document literar al Unirii.

„Hora Unirii" a lui Alecsandri a fost adaptată de Cezar Boliac şi C. D. Aricescu la lupta unioniştilor munteni. În poezia lui Cezar Boliac „Răsunet la Hora Unirii", scrisă în tonalitatea şi ritmul lui Alecsandri, se oglindeşte cu fidelitate epoca Unirii: *„Vin să strîngem mînă-n mînă / Toţi c-o inimă romînă / Şi să-ntindem danţ premare / La unirii-ne serbare"* (Buciumul 17.III.1857).

C. D. Aricescu publică şi el o „Horă a Unirii" în VOCEA OLTULUI (Craiova, 8 iunie 1857), parafrazînd pe Alecsandri: *„N-avem noi aceeaşi soarte / Şi aceleaşi nevoi ? / Un trup dar pînă la moarte / Să fim amîndoi"*.

Vasile Alecsandri este poetul Unirii. În opera sa, pe o întindere de un deceniu, de la *„Deşteptarea Romîniei"* (1848) pînă la ultimele poezii din preajma evenimentului a militat pentru desfiinţarea hotarului de la Milcov. Cu mult înaintea sa, Iancu Văcărescu scrisese poezia cu aceeaşi idee *„La Milcov"*, dar la Alecsandri ideea devine dominantă.

Răsfoirea paginilor vechilor periodice unioniste ne aduce în actualitate şi alte nume cunoscute, consemnate de istoria literaturii — în primul rînd: Grigore Alexandrescu, D. Bolintineanu, G. Sion, Al. Odobescu.

Poetul G. Sion scrie o poezie închinată Unirii, inspirat de dorinţa deputaţilor ţărani din Divanul ad-hoc pentru unirea celor două Ţări Romîne: *„Saltă, saltă Romînie / Cerul tău s-a limpezit; / Saltă, saltă-n veselie / Visul tău e fericit"*.

Alegerea lui Al. I. Cuza ca domnitor la 24.I. 1859 este salutată de Odobescu în poezia *„Salutare zilei de 24 Ianuarie 1859": „Dulce zi de fericire a Romîniei naţiuni / Sub culori mîndre, frumoase, viitorul îl deschizi / Vom încinge al tău nume cu flori mîndre cununi / Căci tu soarta Romîniei ou o vorbă o decizi"*. (Romînul" 29. I. 1859).

Cele mai realizate producţii literare cu tematica legată de Unire, apărute după eveniment, sînt povestirile lui Creangă *„Moş Ion Roată şi Unirea"* şi *„Moş Ion Roată şi Cuza Vodă"*.

Toate aceste mărturii literare ale timpului, izvorîte din năzuinţele maselor, ne ajută să reconstituim cu fidelitate acum, după 100 de ani, atmosfera vremii. Aceasta s-a păstrat şi în stampe şi documente, dar entuziasmul, viaţa, elementul dinamic al luptei trăiesc mai ales în paginile de literatură înflăcărată ale scriitorilor.

EMIL MANU

PROCLAMAŢIUNEA
MĂRIEI SALE DOMNITORULUĬ
Către sătenii clăcaşi.

SĂTENILOR!

Facsimilul Proclamaţiei domnitorului Cuza către ţăranii clăcaşi.

„Legea instrucţiunii" urmare directă a Unirii

Sărbătoarea Centenarului Unirii îi îndeamnă pe oamenii şcolii ca, trecînd în revistă urmările acestui eveniment de mare însemnătate istorică în viaţa poporului nostru, să-şi oprească gîndurile asupra „legii instrucţiunii" din 1864 care a jucat un rol important în dezvoltarea învăţămîntului romînesc. Se ştie că, printre reformele întreprinse de Alexandru Ioan Cuza, ajuns domnitor al Principatelor şi apoi al Romîniei, a fost şi aceea privitoare la organizarea învăţămîntului de toate gradele prin legea instrucţiunii sancţionată şi promulgată cu Decretul din 25 noiembrie 1864. Caracterul progresist al legii, precum şi locul şi importanţa ei istorică pot fi just înţelese dacă le raportăm la rolul şcolii ca instituţie subordonată statului naţional burghez romîn.

Ca element al suprastructurii, şcoala trebuia să fie principala pepinieră de cadre pentru nevoile multiple ale economiei burgheze, adică pentru calificarea forţei de muncă necesară producţiei capitaliste în formare. Şcoala trebuia de asemenea să devină principalul mijloc de formare a cadrelor necesare pentru aparatul de stat burghez, ca şi pentru dezvoltarea culturii naţionale, a literaturii, ştiinţei, artei.

Legea instrucţiunii a avut menirea de a da învăţămîntului din ambele Ţări Romîne o organizare unitară, combătîndu-se tendinţele separatiste ale opoziţioniştilor Unirii. Ea a marcat un însemnat pas înainte, de la vechea stare a organizării învăţămîntului pînă la Unire, la noua stare, corespunzătoare cerinţelor vremii.

O trăsătură caracteristică a legii instrucţiunii din 1864 este faptul că se prevede obligativitatea şi gratuitatea învăţămîntului primar. Articolul 6 al legii preciza că „Instrucţiunea primară elementară este obligatorie şi gratuită". Obligativitatea cuprindea copiii de ambele sexe de la 8 la 12 ani, impusă „sub penalităţile mai jos prescrise părinţilor, tutorilor, stăpînilor, maeştrilor şi oricărei persoane ce ar avea sub îngrijire un copil". Aceste elemente democratice, care apar pentru prima dată în istoria dezvoltării învăţămîntului din Romînia, sînt expresia revendicărilor înscrise în proclamaţia revoluţiei de la 1848.

Pasul înainte realizat faţă de Regulamentul Organic şi prevederile lui în domeniul învăţămîntului este evident. În timp ce prin Regulamentul Organic se înfiinţează cîteva şcoli „spre a se putea creşte fiii dregătorilor publici cu un chip potrivit viitoarei lor soarte", prin legea instrucţiunii se preconiza cuprinderea în şcoli nu numai a fiilor claselor privilegiate, ci a tuturor copiilor.

O altă trăsătură caracteristică a legii instrucţiunii este legată de creşterea nivelului învăţămîntului din Romînia. Astfel, legea arată, la art. 2—5, că „instrucţiunea publică se împarte în primară, secundară şi superioară". Instrucţiunea primară cuprindea şcolile primare rurale şi urbane, instrucţiunea secundară cuprindea liceele, gimnaziile, seminariile, şcolile reale, de belle arte, şcolile profesionale şi şcolile secundare de fete, iar instrucţiunea superioară cuprindea facultăţile de litere, de ştiinţe matematice şi fizice, de drept şi de medicină. Important este faptul că învăţămîntului de masă i se dă o atenţie deosebită prin pregătirea învăţătorilor în şcoli normale şi a profesorilor în facultăţi, în vederea ridicării învăţămîntului. Dacă Regulamentul Organic — referindu-se la organizarea seminarului de la Socola — prevedea ca fiii moşierimii să fie instruiţi cu „...ţioria şi practica iconomiei de cîmp şi de pădure după cele mai bune metoduri urmate în asemenea aşezăminturi şi potrivite cu clima şi trebuinţele ţării..." — sarcini care erau pe măsura unei economii naturale proprie orînduirii feudale — în legea instrucţiunii promulgată de Cuza se prevede înfiinţarea şcolilor profesionale, a şcolilor reale, a facultăţilor de ştiinţe matematice şi fizice etc. — deci pregătirea unor cadre cu un profil mai specializat.

În sfîrşit, preocuparea legii de a crea o bază materială conformă cu organizarea întregului sistem de învăţămînt, provenită din veniturile bugetului statului este o altă trăsătură a ei care o deosebeşte de prevederile Regulamentului Organic. Acesta stabilea că starea învăţămîntului putea „...spori întru îndeplinire pe cît vor ierta sumele hotărîte pentru învăţătura publică" (art. 420), sau după cum „se va trage zeciuială la toate feliile de peste an a dregătorilor politiceşti ai statului precum şi din pensii" (art. 423). În noua etapă, actul secularizării averilor mînăstireşti, care a adîncit neînţelegerile dintre Cuza şi partidele monstruoasei coaliţii, trebuia să răspundă şi cerinţelor de asigurare a şcolii cu o bază materială minimă necesară începutului învăţămîntului de masă.

Încă din momentul promulgării ei, „legea instrucţiunii" a avut un caracter de ambiguitate. Ea exprimă în mai multe locuri o insuficientă consecvenţă, datorită faptului că revoluţia burgheză nu a fost desăvîrşită în ţara noastră. În lege — şi mai ales în programele şcolare — se oglindesc concepţii ale moşierimii. De pildă, obiectul religiei este pus la loc de frunte în planurile de învăţămînt. Faptul că se legalizează dreptul de amestec al bisericii în problemele şcolii dezvăluie că ea s-a oprit la jumătăţi de măsură.

Este necesar să înţelegem dublul aspect al soartei legii instrucţiunii din 1864. În primul rînd trebuie să arătăm că, în forma ei iniţială, legea, cu tot ce a avut ea progresist, a fost un rezultat al luptei maselor şi a unor personalităţi progresiste, roi de seamă avînd în această privinţă domnitorul Alexandru Ioan Cuza, sfetnicul său Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu şi alţii. În al doilea rînd trebuie subliniat faptul că după înlăturarea lui Cuza şi după aducerea în ţară a lui Carol de Hohenzollern, legea este nu numai nesocotită în ceea ce priveşte aplicarea ei, dar chiar sabotată, şcoala devenind o instituţie ineficace în ceea ce priveşte culturalizarea maselor populare. Sînt cunoscute aprecierile pline de revoltă făcute de Mihail Eminescu care, în calitate de revizor şcolar, arăta că „obligativitatea învăţămîntului primar e curată iluzie" (Academia R.P.R. mss. 2264, f. 407).

Faptul că legea n-a fost aplicată în spiritul formulării ei iniţiale a fost determinat de însuşi caracterul regimului burghezo-moşieresc din ţara noastră, orînduire în care, alături de relaţii capitaliste, au existat puternice rămăşiţe ale relaţiilor feudale, care au menţinut obscurantismul şi analfabetismul şi au făcut ca obligativitatea şi gratuitatea învăţămîntului să devină o simplă ficţiune.

În condiţiile reacţionarismului tot mai pronunţat al burgheziei, clasei muncitoare i-a revenit sarcina de a fi reprezentanta aspiraţiilor revoluţionare ale întregii noastre societăţi către progres şi cultură; de aceea revendicările general-democratice burgheze şi, deci, şi revendicările legate de culturalizarea maselor, pentru un învăţămînt obligatoriu şi gratuit, cu caracter realist-ştiinţific, au fost revendicări pentru care a luptat cu perseverenţă clasa muncitoare, ele oglindindu-se cu regularitate în programele Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din Romînia. Activitatea pozitivă a lui C. Dobrogeanu-Gherea desfăşurată la revista „Contemporanul" este îndreptată împotriva politicii conservatoriste şi reacţionare a partidului liberal şi a celui conservator, pentru un învăţămînt democrat.

Cele mai de seamă realizări înfăptuite pe tărîmul învăţămîntului sînt deci rezultatul luptei maselor populare şi în primul rînd al luptei clasei muncitoare, precum şi rezultatul luptei patriotice a unor dascăli luminaţi, a unor savanţi patrioţi, a unor scriitori progresişti care şi-au consacrat întreaga lor viaţă şi activitate culturalizării maselor. Figurile luminoase ale lui Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Ion Creangă, Mihail Eminescu, I. L. Caragiale, I. Slavici, Victor Babeş, Gheorghe Marinescu etc. vor rămîne pentru totdeauna în istoria culturii noastre naţionale.

Aspiraţiile progresiste ale poporului nostru au putut fi realizate abia în condiţiile istorice noi, cînd, sub conducerea clasei muncitoare şi a partidului ei marxist-leninist, a fost instaurat regimul democrat-popular şi cînd, în condiţiile desfăşurării revoluţiei culturale a fost legiferată şi aplicată Reforma Învăţămîntului, treaptă superioară în dezvoltarea istoriei învăţămîntului din ţara noastră.

Prof. G. M. RĂDULEA

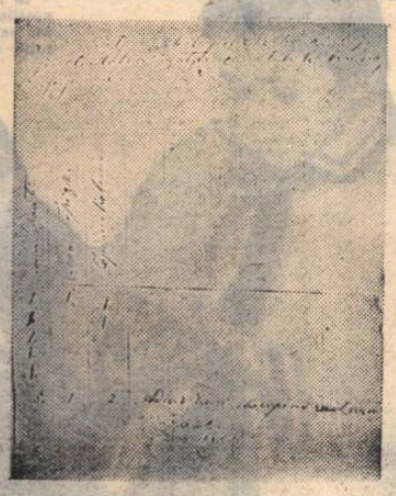

Facsimilul buletinului de vot prin care moş Ion Roată a fost ales în Divanul ad-hoc.

Şcoli cu denumiri legate de Unire

Pentru a cultiva dragostea tineretului din şcoli faţă de cei care au luptat pentru înfăptuirea Unirii, interesul lor pentru acest important eveniment istoric, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a atribuit recent unor şcoli medii şi de şapte ani denumiri legate de actul istoric al Unirii.

Prin ordinul ministrului Învăţămîntului şi Culturii, Şcoala medie nr. 1 din Focşani a primit denumirea de Şcoala medie **„Unirea"**, iar Şcoala medie nr. 1 din Huşi, Şcoala medie nr. 2 din Focşani, Şcoala medie nr. 3 din Galaţi şi Şcoala de 7 ani din Fălticeni au primit numele primului domnitor al Ţărilor Romîneşti unite, **Alexandru Ioan Cuza**. De asemenea, Şcoala de 7 ani din comuna Cîmpeni, raionul Panciu, a primit numele deputatului ţăran din Divanul ad-hoc, **Moş Ion Roată**, Şcoala medie nr. 2 din Huşi a fost denumită Şcoala medie **„Mihail Kogălniceanu"**, iar Şcoala medie nr. 2 din Bacău a căpătat numele marelui poet şi luptător pentru Unire **Vasile Alecsandri**.

La început de trimestru

Trimestrul II a început. El constituie nu numai o etapă ce o continuă pe cea anterioară, ci şi o nouă treaptă în desfăşurarea procesului instructiv-educativ. Este o perioadă decisivă, întrucît cadrele didactice au acum timpul necesar pentru remedierea lipsurilor existente, pentru a determina o îmbunătăţire simţitoare în activitatea pe care o desfăşoară.

Ţinînd seama de acest lucru, învăţătorii şi profesorii de la Şcoala medie nr. 2 din Bacău şi-au reînceput munca cu toată seriozitatea. Activitatea lor nu se desfăşoară întîmplător. Ei au în vedere anumite obiective precise, obiective ce s-au desprins în urma analizei muncii pe primul trimestru.

Experienţa primului trimestru a arătat încăodată că nivelul de cunoştinţe al elevilor este determinat în mare măsură de calitatea lecţiilor. De aceea cadrele didactice de la şcoala medie nr. 2 au hotărît să-şi orienteze eforturile în primul rînd în această direcţie.

Asistenţele la orele de clasă au scos la iveală faptul că principala deficienţă manifestată în munca la clasă a cadrelor didactice constă în insuficienta organizare a lecţiei. Mare parte din învăţători şi profesori nu se străduiesc — sau nu se pricep îndeajuns — să-şi dozeze judicios timpul. Din această cauză, de multe ori fixarea cunoştinţelor se face superficial (dacă nu cumva lipseşte cu desăvîrşire), temele pentru acasă sînt date în grabă. Ca urmare, profesorul este nevoit să prelungească în ora următoare ascultarea (pentru a consolida cunoştinţele insuficient însuşite în ora anterioară, pentru a lămuri chestiunile rămase neclare) şi, deci, să reducă din nou timpul necesar predării.

Pentru a înlătura această lipsă, problema dozării timpului — privită sub aspectul metodelor şi procedeelor specifice anumitor materii sau grupe de lecţii — va fi dezbătută pe larg, încă la începutul acestui trimestru, în şedinţele comisiilor metodice.

Una din lipsurile constatate în privinţa pregătirii elevilor pentru munca productivă a fost aceea că unii profesori care predau matematica sau ştiinţele fizico-chimice nu cunosc programa lucrărilor practice, din care cauză ei nu reuşesc să stabilească legăturile ce se impun între cunoştinţele predate la materia lor şi lucrările efectuate de elevi în atelier. Pentru a remedia acest neajuns s-a stabilit ca profesorii să indice în planurile lor de muncă, în dreptul temelor planificate, şi lucrările practice de care acestea se leagă. Totodată, vor fi organizate discuţii între profesorii de matematici şi fizico-chimice şi profesorii-maiştri.

Alte lipsuri sînt proprii unor anumite materii sau clase. La limba română, de pildă, s-a constatat că în lucrările unor elevi din clasele VIII-XI se mai strecoară greşeli de ortografie, lucru cu totul nepermis elevilor din cursul mediu. Întrucît experienţa a arătat că la clasele VIII-XI, care nu au ore de gramatică, asemenea deficienţe pot fi înlăturate numai prin corectarea şi discutarea sistematică şi continuă a temelor scrise, această activitate va fi intensificată şi controlată mai îndeaproape în cursul trimestrelor următoare.

La clasa a XI-a profesorii au întîmpinat mari dificultăţi în aplicarea cunoştinţelor de teoria literaturii, datorită lacunelor în lectura suplimentară a elevilor. Pentru a elimina măcar în parte această deficienţă, profesorii au transmis elevilor o listă cuprinzînd operele de bază pe care trebuie să le citească şi vor urmări îndeaproape parcurgerea ei. S-a stabilit totodată ca, pentru a evita asemenea situaţii pe viitor, profesorii de limba română să se preocupe cu toată seriozitatea de îndrumarea şi controlul lecturii particulare a elevilor, începînd încă din clasele mici.

Pentru a îndepărta lipsurile existente în activitatea diriginţilor şi a populariza metodele şi procedeele bune de muncă în acest domeniu, în primele zile ale trimestrului a avut loc o şedinţă în care s-a analizat activitatea desfăşurată de doi diriginţi de la două clase cu rezultate diferite la învăţătură. Analiza a scos în evidenţă faptul că situaţia la învăţătură a elevilor este determinată în mare măsură de stilul de muncă al diriginţelui cu clasa.

O deosebită atenţie se va acorda pregătirii elevilor din clasele de absolvire. În acest sens, învăţătorii şi profesorii vor căuta ca, odată cu predarea, să asigure repetarea cunoştinţelor studiate în anii anteriori prin afectarea unui număr corespunzător de ore de recapitulare, prin stabilirea de legături, în cadrul lecţiilor, între cunoştinţele noi şi cele însuşite anterior la materia respectivă şi la alte materii etc. Totodată, ţinînd seama de faptul că elevii clasei a XI-a din anul şcolar curent nu studiază istoria, s-a planificat un număr de ore de consultaţii destinate îndrumării şi urmăririi pregătirii elevilor la această materie, care figurează printre obiectele prevăzute la examenul de maturitate.

Acţiunea de orientare a absolvenţilor către munca productivă a fost începută încă în cursul primului trimestru, cînd s-au desfăşurat în acest scop o serie de excursii şi vizite în întreprinderi, conferinţe, întîlniri între muncitorii fruntaşi din oraş şi elevii şcolii. În cursul trimestrelor II şi III activitatea în această direcţie va fi orientată către munca de îndrumare a fiecărui elev în parte.

Am prezentat aci numai cîteva din măsurile luate la Şcoala medie nr. 2 din Bacău în etapa actuală. Ele dovedesc preocuparea cadrelor didactice pentru desfăşurarea unei munci axate pe problemele principale ale şcolii, o muncă de perspectivă, care să asigure încheierea anului cu rezultate cît mai bune.

N. ALEXE

CONSFĂTUIRE
pe tema perfecţionării

În vederea cunoaşterii şi valorificării experienţei acumulate în munca de perfecţionare a cadrelor didactice, la I.P.C.D.-Bucureşti a fost organizată de curînd o consfătuire cu şefii secţiilor de învăţămînt şi cultură din regiunile Bucureşti, Ploeşti, Piteşti, Constanţa şi din oraşul Bucureşti, la care au participat şi inspectori de la secţiile de învăţămînt şi cultură regionale şi raionale, precum şi delegaţi ai celorlalte institute de perfecţionare din ţară.

Şeful secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Piteşti a prezentat în cadrul consfătuirii un referat cu privire la felul cum s-a organizat şi s-a desfăşurat munca de perfecţionare în regiune. Expunerea variatelor metode folosite în regiunea Piteşti în desfăşurarea diferitelor forme de perfecţionare (cursuri, studiu individual, consfătuiri şi conferinţe, activităţi metodice în şcoli, raion şi regiune) a trezit un viu interes în rîndurile participanţilor.

Atît referatul cît şi discuţiile purtate pe marginea lui au reliefat realizările obţinute pînă în prezent, ca o consecinţă a grijii partidului şi guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului pregătirii cadrelor didactice. S-a scos în evidenţă faptul că succesul în munca de perfecţionare este condiţionat de asigurarea unităţii organice între toate formele de perfecţionare prevăzute de sistemul de stat, între cursuri şi celelalte forme de perfecţionare din afara cursurilor (cercuri pedagogice, comisii metodice, consfătuiri etc.). Cei care au luat cuvîntul la consfătuire au subliniat rolul important al organelor de îndrumare şi control în ceea ce priveşte justa organizare şi orientare a muncii de perfecţionare la nivelul regiunilor şi raioanelor (axarea tematicii activităţilor metodice pe problemele activităţii instructiv-educative care prezintă lipsuri tipice, popularizarea experienţei pozitive din şcoli, folosirea în mod creator a experienţei înaintate a şcolii sovietice etc.).

S-a insistat în mod deosebit asupra importanţei participării directe a inspectorilor şcolari la desfăşurarea în bune condiţii a formelor de perfecţionare. S-a arătat că inspectorii pot trata anumite teme în cadrul consultaţiilor colective raionale la etapa cu frecvenţă a cursurilor de perfecţionare; ei trebuie să efectueze controlul şi îndrumarea la clasă a cursiştilor împreună cu cadrele didactice ale Institutului în vederea cunoaşterii activităţii învăţătorilor şi profesorilor şi ridicării nivelului lor ideologic şi profesional. La consfătuire s-a subliniat necesitatea ca în etapa cu frecvenţă a cursurilor de perfecţionare să se acorde o importanţă deosebită pregătirii cadrelor didactice pentru legarea învăţămîntului de activitatea practică, cît şi pentru realizarea educaţiei estetice a elevilor prin predarea muzicii, desenului, educaţiei fizice etc.

Participanţii la discuţii au scos în evidenţă rolul secţiilor regionale de învăţămînt şi cultură în pregătirea activităţilor ce se vor desfăşura în etapa cu frecvenţă a cursurilor cu învăţătorii şi educatoarele (pregătirea lecţiilor şi a lucrărilor practice), cît şi sarcinile catedrei de învăţămînt elementar şi preşcolar din cadrul institutului în ce priveşte coordonarea şi îndrumarea acestor activităţi.

În concluziile consfătuirii tov. Ion Borca, directorul institutului, a arătat că aceasta a constituit un valoros schimb de experienţă cu privire la formele şi activităţile prin care se asigură cursurilor un înalt nivel ideologic şi ştiinţific şi a recomandat secţiilor de învăţămînt să folosească în mod creator această experienţă. Totodată, în concluzii s-a pus accentul pe legătura strînsă ce trebuie să existe în munca de perfecţionare a cadrelor didactice între secţiile de învăţămînt şi cultură şi institut şi pe necesitatea antrenării pedagogilor în studierea şi generalizarea experienţei pozitive şi în concretizarea acesteia în studii, articole, referate în cadrul „Lecturilor pedagogice" sau în sesiunile de comunicări ştiinţifice ale institutului.

Cercuri legate de economia locală

Perspectivele de dezvoltare a economiei naţionale ce rezultă din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 cer şcolii de cultură generală să pună un accent deosebit în instruirea şi educarea elevilor pe pregătirea lor pentru munca productivă, să imprime un conţinut legat de practică tuturor formelor de activitate din şcoală şi extraşcolare.

Sînt numeroase şcolile în care, înţelegîndu-se importanţa orientării interesului elevilor spre ramurile economice specifice regiunii, au fost organizate cercuri legate de economia locală.

La şcoala medie nr. 4 din Ploeşti, bunăoară, funcţionează un cerc tehnic de analiză a petrolului care a atras numeroşi elevi din clasele a IX-a şi a X-a. Cercul are un laborator bine înzestrat şi primeşte un sprijin efectiv din partea întreprinderilor, mai ales în ceea ce priveşte îndrumarea tehnică necesară.

La Şcoala de 7 ani din comuna Podoleni, raionul Buhuşi, cu sprijinul S.M.T. din localitate s-a organizat un cerc al tinerilor tractorişti, în care elevii studiază motorul şi principiile lui de funcţionare, conduc tractorul. În multe şcoli sînt organizate cercuri tehnice de mecanici auto, de aeromodelişti, navomodelişti, de electrotehnică sau radiofonie — în strînsă legătură cu specificul întreprinderilor din împrejurimi.

Legătura cu specificul economiei locale se realizează însă, şi trebuie să se realizeze mai mult, şi în cadrul cercurilor pe obiecte. Cercurile tinerilor naturalişti, bunăoară, pe lîngă cercetarea şi cunoaşterea naturii înconjurătoare, trebuie să-şi orienteze activitatea spre ramurile producţiei agricole specifice regiunii sau spre acelea pentru care există condiţii prielnice de dezvoltare. Se pot organiza astfel cercuri pentru cultura cerealelor, porumbului, cercuri de legumicultori, viticultori, pomicultori, zootehnicieni, silvicultori etc. în cadrul cărora, pe lîngă însuşirea noţiunilor şi deprinderilor legate de ramura respectivă, să se efectueze lucrări de selecţionare a celor mai bune soiuri şi de îmbunătăţire a lor, să se aclimatizeze soiuri mai productive, să se obţină seminţe de mare randament etc. O serie de şcoli au obţinut şi pînă acum rezultate pozitive în această privinţă. Astfel, la Şcoala de 7 ani din comuna Basarabi s-au aclimatizat soiuri noi de grîu, bob, ceapă etc., s-au obţinut soiuri de grîu şi porumb mai productive şi s-au făcut interesante experienţe privind cultura pomilor şi viţei de vie. La Şcoala de 7 ani din Pleşcoi-Buzău s-au obţinut rezultate frumoase pe linia pomiculturii.

Membrii cercurilor de elevi pot contribui activ la traducerea în viaţă a sarcinilor trasate prin expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej. De exemplu, tinerii naturalişti pot cerceta condiţiile cele mai prielnice pentru cultivarea şi sporirea productivităţii la sfecla de zahăr şi plante oleaginoase. Cercurile de chimie îşi pot axa activitatea pe problemele ce le ridică noile ramuri ale industriei chimice. În cadrul cercurilor de matematică şi geografie se pot efectua lucrări de măsurare a terenurilor agricole, se pot face calcule în legătură cu efectuarea unor lucrări de amelioraţiuni, indiguiri, desecări etc. În această privinţă poate fi citat cercul de geografie de la Şcoala medie nr. 4 din Ploeşti care, pe lîngă amenajarea unui interesant teren geografic, urmăreşte în permanenţă condiţiile atmosferice şi întocmeşte buletine meteorologice, face studii cu privire la geografia fizică şi economică a regiunii.

Cercurile de elevi au datoria să atragă pe şcolari spre activităţile în direcţia cărora au înclinaţii, să le trezească dragostea spre o anumită profesie şi să le cultive aptitudinile, să facă din ei cercetători activi ai fenomenelor naturii, care, după absolvirea şcolii, să scoată la iveală rezervele interne existente în fiecare ramură de producţie şi să participe la mişcarea pentru perfecţionarea necontenită a producţiei, pentru mărirea productivităţii muncii.

Dînd activităţii lor o orientare concretă, practică, legată de realitatea înconjurătoare, cercurile de elevi vor contribui astfel la formarea omului nou, luptător neobosit pentru ridicarea bunăstării poporului.

C. MINCA

În trecut Maramureşul era una din regiunile ţării în care flagelul neştiinţei de carte bîntuia cu cea mai mare furie. Astăzi nu există sat sau cătun fără şcoli — focare de cultură în care tînăra generaţie soarbe slovele învăţăturii.

Constatări dintr-un control în regiunea Ploești

În scopul cunoașterii activității școlilor și a secțiilor de învățămînt din țară, pentru o mai bună rezolvare a sarcinilor în acest an școlar și pentru pregătirea din timp a viitorului an Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Ploești a efectuat în perioada 20 noiembrie —10 decembrie 1958 un control al activității școlilor și secțiilor de învățămînt și cultură din regiunea Ploești. Controlul a urmărit felul cum sînt aplicate Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., documentele ulterioare de partid și de stat, desfășurarea procesului instructiv educativ în școlile de cultură generală, profesionale, agricole și de meserii. Au fost controlate secția de învățămînt și cultură regională, secțiile de învățămînt și cultură ale raioanelor Rm. Sărat, Pogoanele, Cîmpina și Ploești, precum și un număr important de unități școlare.

Constatările făcute au fost prezentate în cadrul unei ședințe la care au participat reprezentanți ai organelor regionale de partid și de stat și șefii secțiilor de învățămînt și cultură din regiune. S-a stabilit un plan de măsuri în vederea lichidării deficiențelor constatate și a îmbunătățirii continue a activității de învățămînt.

Publicăm cîteva din constatările făcute cu prilejul controlului, deoarece din acestea se desprind învățăminte pentru școlile din toate regiunile țării.

Să asigurăm învățămîntului conținutul cerut de sarcinile actuale ale școlii

Numeroase școli din regiunea Ploești au făcut în ultimii ani însemnate progrese pe linia unei temeinice pregătiri a elevilor, a legării cunoștințelor de viață, de practică și a educării comuniste a elevilor.

Conștiente de importanța pe care o au științele naturii în formarea la elevi a concepției științifice, materialist-dialectice despre lume și pentru familiarizarea lor cu principalele legi care stau la baza producției moderne, multe cadre didactice desfășoară lecții cu un conținut științific corespunzător, asigurînd o bună pregătire a elevilor. O asemenea pregătire dovedesc, de pildă, elevii tovarășului Ion Spiridon, profesor de matematică la Școala medie din Moreni, elevii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din Costieni — R. Sărat etc.

A crescut totodată preocuparea pentru ridicarea nivelului predării științelor umaniste. Se vădește mai mult interes pentru accentuarea caracterului educativ al lecțiilor, pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. In predarea lecției de citire „Spre Polul Sud" — tov. Silvestru Diaconescu, învățător la școala din Boldești — raionul Ploești, a reușit să trezească în sufletul elevilor sentimentul de mîndrie patriotică înfățișînd-le cercetările savantului romîn Emil Racoviță. O deosebită valoare educativă a avut și lecția de istorie cu tema „Congresul al V-lea al P.C.R." ținută la clasa a XI-a „B" de la Școala medie serală nr. 6 din Ploești de către profesoara Maria Negrea. Aceasta a scos în relief, în cursul lecției, lupta plină de abnegație a clasei muncitoare, condusă de partid, care în condițiile ilegalității s-a ridicat împotriva exploatării burghezo-moșierești. Numeroși profesori acordă atenție legării teoriei de practică, ilustrează lecțiile cu date și exemple din tehnică, discută cu elevii despre aplicațiile practice ale celor învățate.

In multe școli medii și de 7 ani s-au organizat ateliere școlare, s-au introdus lucrările practice. Față de specificul și condițiile existente în regiune, numărul lor este însă prea mic.

Se întîlnesc profesori care privesc cu ușurință problema legării învățămîntului de practică, de producție, deși aceasta este un element esențial al instruirii și educării temeinice a elevilor noștri, al pregătirii lor pentru viață. Ei predau în mod teoretic, fără să folosească numeroasele exemple concrete pe care le oferă viața. Astfel, profesoara Elisabeta Păunescu, de la școala din Ghirdoveni (raionul Cîmpina), avînd de predat elevilor lecția „Grîul de toamnă și de primăvară", n-a folosit exemple din sectorul socialist al agriculturii care obține producții ridicate în condițiile agrotehnicii înaintate.

Multe școli, cum sînt Școala medie nr. 3 sau Școala de 7 ani nr. 15 din Ploești, au obținut rezultate pozitive în organizarea lucrărilor de atelier. Dar și în această privință mai sînt multe de făcut. S-au folosit într-o măsură insuficientă posibilitățile locale pentru înzestrarea atelierelor școlare și pentru efectuarea practicii în întreprinderi și s-a acordat prea puțină atenție felului cum se desfășoară lucrările practice agricole. Multe școli de 7 ani de la sate au loturi experimentale mici și sînt lipsite de uneltele necesare.

Din această cauză și din lipsa de interes a unor cadre didactice, într-o serie de școli nu s-au introdus lucrările practice agricole ori s-au introdus cu întîrziere, iar în alte școli nivelul la care se desfășoară aceste lucrări este nesatisfăcător. De altfel, în aceste școli nici predarea cunoștințelor agricole nu se face încă la nivelul dorit, fie pentru că predarea lor a fost încredințată unor cadre insuficient pregătite, fie că orele respective au fost împărțite între diferiți profesori. Desfășurarea lucrărilor practice agricole se limitează adesea la unele lucrări pe loturile școlare, în loc să se extindă practica agricolă direct în producție, în G.A.C. și G.A.S.

Cu prilejul controlului au fost scoase la iveală și serioase lipsuri în conținutul lecțiilor, în explicarea unor noțiuni, în legarea cunoștințelor de viață și înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Astfel, la clasa a IV-a a școlii din Bilciurești, raionul Ploești, la lecția de istorie „Răscoala de la Bobîlna", învățătoarea Veronica Albu a dat elevilor explicații neclare, semănînd în mintea lor confuzii în legătură cu noțiunile de grevă, răscoală, revoluție. Prof. Dumitru Popovici de la Școala medie nr. 2 din Ploești a confundat, în cursul explicației, forma materială a producției sectorului I și sectorului II cu expresia valorică. S-au observat o serie de greșeli și în explicațiile date la aritmetică (școala din Tîmboiești — R. Sărat), la chimie (școala din Trăisteni — Cîmpina), la botanică (cursul seral al școlii medii din Moreni). In predarea lecțiilor de geografie, istorie, științe naturale etc., nu se subliniază îndeajuns realizările obținute de regimul democrat-popular, neglijîndu-se astfel sarcinile educației ideologico-politice a elevilor.

Unii profesori transmit elevilor cunoștințe sărace și incomplete. Pot fi citate sub acest aspect lecția de literatură cu tema „Natura și dragostea în poezia lui Eminescu" (clasa a IX-a a Școlii medii serale nr. 6 — Ploești) ca și unele lecții predate la Școala medie nr. 2 din R. Sărat. Profesori ca Nicolae Trănescu (Școala de 7 ani din Sihlea) se rezumă doar la citirea lecțiilor din manual și la explicarea superficială a unor noțiuni. Alții se limitează la o înșiruire de fapte, fără să le analizeze și să le interpreteze (de exemplu, profesoara Ecaterina Manea, de la Școala de 7 ani din comuna Ziduri).

O cauză principală a acestor lipsuri o constituie insuficienta pregătire a unor învățători și profesori pentru lecții, lipsa lor de preocupare pentru ridicarea nivelului profesional, pedagogic și ideologic. Ca urmare, elevii lor, au cunoștințe schematice și formale, însușite mecanic.

La aceasta contribuie și felul cum sînt organizate lecțiile. Pe lîngă mulți învățători și profesori care folosesc metode bune de predare, se găsesc și cadre didactice care nu dau acestei probleme atenția cuvenită. De exemplu, unii învățători de la școlile din Boldești, Cilibia, Bilciurești, Brădeanu etc, nu utilizează procedee variate de citire, nu stăruie suficient asupra formării deprinderilor de citire corectă și conștientă, de ortografie, punctuație, scriere caligrafică, din care cauză elevii lor citesc greoi, inexpresiv, comit greșeli în scris. In unele locuri, elevii nu sînt deprinși să aplice în practică regulile gramaticale învățate. Nu este controlată și îndrumată pretutindeni lectura în afară de clasă a elevilor, se neglijează folosirea publicațiilor pentru copii.

Unii învățători se preocupă insuficient de formarea deprinderilor de calcul oral și scris, trec prea repede peste analiza logică și matematică a problemelor (școlile din Cilibia și Bucov).

In predarea limbii ruse și a celorlalte limbi moderne se dă o prea mică atenție conversației în limba respectivă, nu se folosește în măsură suficientă metoda comparativă la predarea noțiunilor de gramatică și a lexicului.

In alegerea, dozarea și verificarea temelor pentru acasă s-au întîlnit deficiențe numeroase. Se dau teme fără importanță instructivă, dar care duc la supraîncărcarea elevilor: copieri de reguli, trecerea pe caietele de teme a problemelor lucrate în clasă la orele de matematică, răspunsuri în scris la întrebările din carte, desenarea figurilor din manuale etc. In unele locuri temele efectuate acasă sînt verificate superficial sau nu se controlează de loc.

Rezultatele nesatisfăcătoare pe care le obțin unele școli se datoresc și faptului că nu se folosește suficient materialul didactic în predarea lecțiilor. Profesoara Maria Bănică de la școala de 7 ani din comuna Meteleu, de exemplu, le-a dictat elevilor lecția de fizică „Circuitul electric" fără să le arate cum se realizează practic un astfel de circuit. Învățătoarea Silvia Stan de la școala din comuna Padina n-a folosit, în predarea lecției „Bogățiile subsolului țării noastre", nici un fel de material didactic, deși școala dispune de planșe.

In multe școli sătești de 7 ani și în unele școli serale nu se fac decît foarte puțin sau chiar de loc lucrări de laborator.

După cum am arătat, în regiunea Ploești s-a făcut prea puțin, față de posibilități, pentru legarea învățămîntului de producție, cu toate că aici există condiții dintre cele mai bune pentru realizarea acestei sarcini deosebit de actuale a școlii. Este o datorie a secțiilor de învățămînt și cultură din întreaga țară să valorifice în cea mai mare măsură posibilitățile locale pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, care să întregească pregătirea lor multilaterală pentru viață.

Un mijloc însemnat pentru ridicarea calității învățămîntului nostru îl constituie învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Conținutul învățămîntului se va putea îmbunătăți sub toate aspectele dacă se acordă atenția necesară ridicării nivelului ideologic și politic al pedagogilor. Controlul efectuat a arătat că în acest an în regiunea Ploești s-a dat importanța cuvenită învățămîntului ideologic.

Cursurile de învățămînt ideologic au fost organizate cu sprijinul larg al comitetului regional de partid și al sfatului popular al regiunii Ploești. Au fost înființate 270 de cercuri de învățămînt ideologic în 97 de centre care sînt frecventate de toate cele 7835 cadre didactice din regiune.

Încă de la primele lecții cadrele didactice au manifestat un interes deosebit pentru pregătirea lor ideologică participînd la cursuri și seminarii în proporție de 100%.

Imbunătățirile care se observă în activitatea cadrelor didactice de la începerea cursurilor de învățămînt ideologic dau temei convingerii că odată cu dezvoltarea învățămîntului ideologic va crește simțitor și nivelul conținutului învățămîntului nostru.

Forme de muncă educativă mai interesante, mai variate

Urmărind să creeze condițiile necesare unei bune munci educative, organele de învățămînt și conducerile școlilor s-au preocupat cu grijă de alegerea diriginților. In unele școli s-au organizat comisii de diriginți în cadrul cărora se discută teme privind munca educativă și se realizează schimbul de experiență în munca diriginților (Școala medie din Bușteni, Școala medie nr. 4 din Ploești și altele). Mulți diriginți organizează cu pricepere orele educative, le asigură un conținut interesant. Așa, de pildă, la Școala de 7 ani din Pogoanele un diriginte a organizat o discuție pe tema „Ce vreau să devin în viață". La clasa a X-a de la Școala medie nr. 2 Rm. Sărat a avut loc o discuție pe tema „Olga Bancic — exemplu măreț de sacrificiu pentru cauza clasei muncitoare". Ore educative interesante se organizează și la Școala medie din Bușteni.

Lucrurile nu stau însă pretutindeni așa. In unele cazuri tematica orelor educative nu este legată de specificul clasei, nu este variată și orientată spre obiective precise. La Școala de 7 ani din comuna Meteleu (raionul Pogoanele) s-a întocmit o tematică tip pentru munca educativă la toate clasele. In unele locuri orele educative sînt transformate în ore de curs, în cadrul lor discutîndu-se teme ca „Pregătirea pentru iarnă în gospodăria noastră", „Sădirea pomilor de toamnă", „Cum iernează animalele", sau analize literare, sub pretextul că se urmărește ajutorarea elevilor la învățătură.

Sînt numeroase cazurile în care legătura diriginților cu familia constă numai în vizite sporadice la domiciliu sau în chemarea părinților la școală. Nu întotdeauna ședințele lunare cu părinții se țin cu regularitate, nu întotdeauna se discută în cadrul lor teme de îndrumare pedagogică.

Rezultate bune în munca educativă se obțin în multe școli prin antrenarea elevilor în acțiuni cu caracter obștesc: muncă patriotică la G.A.C. și G.A.S., colectarea de metale și deșeuri, înfrumusețarea satelor, curților școlilor, parcurilor, îngrijirea monumentelor, plantarea pomilor, excursii și vizite în întreprinderi, la locuri istorice etc. Pot fi citate în acest sens: Școala medie Sinaia, Școala medie Moreni, școlile de 7 ani din Valea Călugărească, Costieni, Tîmboiești etc. Astfel de acțiuni se organizează îndeosebi acolo unde pedagogii știu să folosească ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de pionieri și U.T.M., unde acestea au planuri de muncă complete și integrate în planurile generale ale școlilor.

Unele probleme ale organizării procesului instructiv-educativ

Este știut că rezultatele obținute în munca de instruire și educare a elevilor depind într-o mare măsură de felul cum este organizat procesul de învățămînt. Unele secții de învățămînt și cultură și conducerii de școli din regiunea Ploești au înțeles în mod just importanța acestor probleme și au căutat să le rezolve cît mai bine. In regiune sînt multe școli în care s-a acordat atenție repartizării orelor, respectîndu-se principiul încadrării în specialitate și al continuității în muncă (școlile medii din Moreni, Bușteni, școala de 7 ani din Telega, raionul Cîmpina, și altele). Faptul acesta a contribuit la obținerea unor realizări satisfăcătoare.

In această direcție se constată însă și multe deficiențe. Astfel, nu s-a ținut seama peste tot de necesitatea de a-i încadra pe profesori în specialitate și de a forma catedre din specialități înrudite. Este edificator în această privință cazul profesoarei de biologie de la școala de 7 ani Costieni, raionul Rm. Sărat, care pe lîngă orele de științe naturale, specialitatea sa, mai predă ore de limba romînă, istorie, geografie și desen, în timp ce orele de cunoștințe agricole sînt predate de profesori de alte specialități. Asemenea cazuri se întîlnesc și la școlile din Ziduri, Sihlea, Tîmboești (raionul Rm. Sărat), Plopeni, Valea Călugărească, Bucov (raionul Ploești), Padina, Meteleu (raionul Pogoanele) și altele.

Pe de altă parte, catedrele și orele de-o anumită specialitate sînt împărțite între mai mulți profesori. Așa este cazul orelor de istorie de la școala medie nr. 2 din Rm. Sărat, predate de 5 profesori (dintre care numai unul are catedră completă), sau al orelor de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole de la majoritatea școlilor din regiunea Ploești. Aici se vădește lipsa de preocupare atît a unor directori de școli, care nu se orientează în repartizarea orelor, cît și a secțiilor de învățămînt și cultură respective, care n-au urmărit de loc această problemă. Datorită deficiențelor existente în repartizarea orelor și lipsei de grijă în asigurarea continuității muncii la catedră, unele școli fac deșe transformări în repartiția orelor, fac prea multe schimbări de cadre didactice chiar în timpul anului școlar, sau modifică în mod frecvent orarul. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie școala din comuna Meteleu, raionul Pogoanele, unde de la începutul anului școlar s-au schimbat patru profesori la limba romînă.

Există lipsuri și în ceea ce privește respectarea planurilor și programelor de învățămînt. Așa, de pildă, la școlile din Rm. Sărat s-a continuat predarea limbii franceze la clasa a V-a în două ore pe săptămînă în loc de una, iar alte școli, ca cele din Ghirdoveni și Diești (raionul Cîmpina), Bilciurești (raionul Ploești) n-au introdus în orar numărul de ore de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole indicate de programă. Unele cadre didactice (prof. Petrescu Cristina — școala Boldești, Barbescu Simion — școala Bilciurești, Costoiu M. — școala nr. 6 Ploești, Paiu Nela — școala medie nr. 2 Rm. Sărat etc.) n-au efectuat reducerile de programă indicate prin instrucțiunile ministerului sau nu cunosc modificările care au intervenit la unele programe. Asemenea deficiențe se explică prin faptul că unele secții de învățămînt și cultură și directori de școli n-au difuzat cu atenție programele școlare și instrucțiunile privitoare la folosirea lor, n-au controlat studierea și aplicarea acestora. O serie de deficiențe în această privință se datoresc și planurilor calendaristice defectuoase pe care le întocmesc unele cadre didactice. Faptul că unii profesori n-au întocmit o planificare calendaristică anuală, că întocmesc numai planuri trimestriale, care în multe cazuri sînt formale, că nu urmăresc felul cum se realizează planificarea a făcut să nu se respecte întotdeauna indicațiile programei, să se rezerve în chip nejustificat un număr prea mare de ore pentru unele teme în detrimentul altora, să nu se respecte ordinea temelor indicate în programă.

In numeroase cazuri (la școlile din Ghirdoveni, Telega

(Continuare în pag. 6)

Constatări dintr-un control în regiunea Ploești

(Urmare din pag. 5)

— raionul Cîmpina, Căldărăști, Mînzu — raionul Pogoanele) nu s-au respectat cerințele pedagogice, în alcătuirea orarelor, ceea ce a dat naștere la fenomene de supraîncărcare, prin aglomerarea mai multor obiecte grele în anumite zile, prin așezarea lor în ultimele ore de curs sau în prima și ultima zi a săptămînii.

Acum, la începutul celui de-al doilea trimestru al anului școlar, trebuie să se ia pretutindeni măsuri pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri. Este bine să se analizeze în consiliile pedagogice felul cum s-au îndeplinit în primul trimestru planurile de învățămînt și programele școlare, în ce măsură au fost asigurate condițiile cele mai prielnice pentru desfășurarea activității instructiv-educative.

Generalizarea învățămîntului de 7 ani — sarcină principală

În acest an școlar în regiunea Ploești s-au făcut însemnate progrese în ceea ce privește extinderea învățămîntului de 7 ani. În prezent sînt cuprinși în clasa a V-a aproximativ 80 la sută din absolvenții a patru clase. Creșterea înregistrată în această privință se datorește măsurilor luate de partid și guvern cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, ca și muncii rodnice desfășurate de organele locale de partid, ale sfaturilor populare și de cadrele didactice.

În comunele Boldești, Plopeni și Bilciurești (raionul Ploești). Padina și Brădeanu (raionul Pogoanele), Ziduri (raionul Rm. Sărat) etc. au fost școlarizați în clasa a V-a toți absolvenții claselor a IV-a. Cu sprijinul organelor locale de partid și de stat și al organizațiilor obștești cadrele didactice din aceste comune au popularizat în rîndurile părinților, încă înainte de începerea anului școlar, prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, i-au lămurit asupra însemnătății acestei hotărîri.

Există însă și școli în care procentul absolvenților a patru clase cuprinși în clasa a V-a este mult prea mic — de abia 50—60 la sută (școlile din Buda și Costieni — raionul Rm. Sărat, din Teșila — raionul Cîmpina, Bucov și Poenarii-Apostoli — raionul Ploești etc.). Situația aceasta se datorește în bună măsură și unor secții de învățămînt și cultură raionale care n-au urmărit cu perseverență munca școlilor pentru cuprinderea în clasa a V-a a absolvenților școlii de patru ani. Secțiile din raioanele Rm. Sărat, Pogoanele, Cîmpina și Teleajen s-au limitat numai la culegerea de date, fără să controleze cu atenție exactitatea lor și fără să inițieze acțiuni pentru îndreptarea lucrurilor.

Realizarea generalizării învățămîntului de 7 ani este strîns legată și de menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși. Se impune să se dea o mai mare atenție menținerii în școală a elevilor pînă la absolvirea școlii, îmbunătățirii continue a frecvenței. Este necesar ca secțiile de învățămînt și cultură și conducerile școlilor să analizeze periodic problema cuprinderii și menținerii elevilor în învățămîntul de 4 și de 7 ani și să stabilească măsuri practice în vederea realizării sarcinilor de școlarizare.

Grija pentru dezvoltarea învățămîntului de 7 ani în anul școlar următor trebuie să preocupe încă de pe acum organele locale de stat, secțiile de învățămînt și cultură, conducerile școlilor și cadrele didactice. Trebuie analizate stadiul actual al rețelei școlilor de 7 ani și perspectivele de dezvoltare ale acesteia, stabilindu-se un plan concret de acțiune în această privință. Școli noi de 7 ani trebuie înființate în localitățile cu un număr mai mare de absolvenți a patru clase. Acolo unde elevii din clasele V-VII vor continua să vină la școală de la distanțe mari este necesar să se înființeze internate și să se organizeze gazde comune. De asemenea trebuie luate măsuri pentru distribuirea mai justă a burselor și pentru organizarea transportului elevilor.

Mai multă atenție școlilor agricole și de meserii

În ultimii ani, în sistemul sfaturilor populare au luat ființă noi școli de pregătire a cadrelor pentru diferite ramuri economice — școlile de meserii și școlile agricole. În acest an, în regiunea Ploești există 3 școli de meserii și 4 școli agricole. Numărul lor va continua să crească. Ele asigură în bune condițiuni instruirea practică a elevilor, le dau o pregătire în general corespunzătoare. Din păcate, însă, secțiile de învățămînt și cultură nu acordă suficientă atenție acestor școli. În aparatul secției regionale de învățămînt și cultură nu există un specialist pentru îndrumarea școlilor agricole și de meserii, care de altfel nu au primit ajutor nici din partea inspectorilor existenți. Ca urmare, în munca lor se văd serioase lipsuri, iar condițiile în care funcționează nu sînt cele mai corespunzătoare.

La Școala agricolă din Vălenii de Munte, de exemplu, elevii au, în anumite zile, numai 2 ore de curs, în timp ce în alte zile au 6 ore, ceea ce duce la supraîncărcarea lor. Școlile agricole din regiune sînt lipsite de manuale și de material didactic, deși s-au dat indicații pentru procurarea acestora de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Nici în ceea ce privește asigurarea cu cadre didactice de specialitate nu s-a făcut prea mult pentru aceste școli. La școlile de meserii din Ploești și Rîmnicu Sărat sau la școala agricolă din Bilciurești, fizica, matematica și agricultura generală sînt predate de profesori de alte specialități sau fără pregătire superioară.

De asemenea, n-au fost asigurate pretutindeni condițiile materiale necesare.

Trei dintre școlile agricole nu au fost înzestrate cu loturi didactice, orele de instruire practică limitîndu-se aici aproape numai la repetarea cunoștințelor teoretice predate în orele de curs. Secțiile de croitorie de la Buzău și Rîmnicu Sărat n-au fost înzestrate cu mașinile de cusut necesare pentru învățarea meseriei.

Lipsa de preocupare din partea organelor locale de învățămînt pentru școlile agricole și de meserii se observă și în faptul că profilul acestora n-a fost stabilit în funcție de nevoile reale ale regiunii. Astfel, școlile de meserii din regiune nu pregătesc dogari, rotari, instalatori etc.

Toate aceste deficiențe influențează în mod negativ nivelul muncii instructiv-educative și al instruirii practice a elevilor. Unele cadre didactice care lucrează în aceste școli (Valeria Ghinea și Ioan Răduță de la Școala de meserii din Ploești, Ștefan Streche și Simion Muscalu din Rm. Sărat, Lidia Pătrașcu din Pogoanele, Nicolae Băcăianu din Vălenii de Munte) nu se pregătesc temeinic pentru lecții și din această cauză fac greșeli în predare, transmit elevilor noțiuni confuze. Planificarea și desfășurarea metodică a unor lecții lasă mult de dorit. Așa, de pildă, profesoarele Iulia Călinescu și Lucia Pătrașcu (Pogoanele) au organizat lucrarea de plantare a pomilor fără s-o pregătească dinainte, din care cauză nu toți elevii au putut să execute lucrarea și să capete cunoștințele necesare. La fel s-a desfășurat lucrarea de însămînțare în lăzi la Școala agricolă din Vălenii de Munte (profesor Nicolae Băcăianu).

Pentru îmbunătățirea activității în școlile agricole și de meserii, pentru o mai temeinică instruire practică a elevilor, este nevoie ca organele locale să se ocupe mai îndeaproape de îndrumarea și controlul acestor școli, de asigurarea bazei lor didactico-materiale și de ridicarea nivelului pregătirii profesorilor și maiștrilor.

Grija față de școală și de cadrele didactice

În ceea ce privește baza materială a școlilor, regiunea Ploești a moștenit o situație grea de la regimul burghezo-moșieresc — localuri de școli puține și neîncăpătoare, mobilier școlar insuficient și în mare parte uzat, material didactic nesatisfăcător atît în cantitate cît și în calitate.

În anii regimului democrat-popular s-au făcut multe pentru înlăturarea acestei situații. Numai în ultimii 7 ani s-au construit în regiune 199 localuri noi de școli și s-au adăugat 150 săli de clasă noi localurilor existente, atît din fondurile de investiții cît și prin posibilități locale. De asemenea, au fost alocate sume mari pentru înzestrarea școlilor cu mobilier, cu material didactic și cu biblioteci.

Creșterea impetuoasă a numărului de elevi cere însă să se facă și mai mult în domeniul îmbunătățirii bazei didactico-materiale a învățămîntului.

Controlul efectuat în regiunea Ploești a scos la iveală că sînt secții raionale de învățămînt și cultură care nu acordă atenție procurării și repartizării materialului didactic, acestea făcîndu-se adeseori la întîmplare, fără să se țină seama de nevoile reale ale școlilor și fără să se respecte baremurile stabilite. Pe de altă parte, sînt școli unde mobilierul și materialul didactic nu sînt păstrate și îngrijite cu atenție, ceea ce duce la deteriorarea lor.

Generalizarea învățămîntului de 7 ani, dezvoltarea învățămîntului agricol și de meserii, ca și descongestionarea unor localuri de școli supraaglomerate necesită, după cum arată un studiu preliminar făcut în regiune, lărgirea acțiunii de construcții școlare. Pentru aceasta este nevoie de pe acum de un plan concret de construcții, care să asigure folosirea mai largă a posibilităților locale. Planul trebuie bazat pe cunoașterea amănunțită a spațiului de școlarizare existent și trebuie corelat cu dezvoltarea rețelei școlare și cu un plan de înzestrare a școlilor cu mobilier.

Este necesar să fie luată în seamă și problema unei bune înzestrări a tuturor școlilor cu material didactic și biblioteci și îndeosebi problema asigurării atelierelor, loturilor experimentale și uneltelor necesare pentru desfășurarea lucrărilor practice. **Trebuie extinsă acțiunea de pătronare a școlilor și de asigurare a condițiilor pentru efectuarea practicii direct în producție, în gospodăriile agricole de stat și colective, în atelierele întreprinderilor și ale școlilor profesionale.**

Grija față de școală nu poate fi despărțită de grija față de cadrele didactice, cărora partidul și guvernul le-au acordat întotdeauna o atenție deosebită. Mărturie sînt documentele de partid și de stat prin care se prevăd măsuri concrete în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Și pe această linie s-au făcut progrese însemnate, iar sfaturile populare, organele de învățămînt și organele sindicale din regiunea Ploești s-au îngrijit în permanență să asigure cadrelor didactice condiții tot mai bune.

Cu toate acestea, mai sînt încă unele organe locale, și îndeosebi comitete executive ale sfaturilor populare comunale, care nu aplică cu consecvență directivele partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice și nu le asigură acestora condițiile necesare pentru a-și desfășura activitatea la nivelul dorit. Astfel, se mai întîlnesc cazuri în care plata salariilor nu se face la timp (în comunele: Meteleu — Pogoanele, Dițești — Cîmpina, Shilea și Bogza — Rm. Sărat, Bilciurești — Ploești), Asemenea abateri nu trebuie să se mai repete.

În unele locuri nu li s-au acordat cadrelor didactice îndreptățite, loturi individuale pentru cultivarea de legume și zarzavaturi așa cum prevede Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951. N-au existat pretutindeni suficiente preocupări pentru a se asigura cadrelor didactice locuințe corespunzătoare.

Încă mai sînt cazuri de scoatere a cadrelor didactice de la catedră pentru munci nelegate de școală, de chemare nejustificată a acestora la centrul raionului pentru asemenea munci. Aceasta are urmări negative asupra organizării procesului de învățămînt, asupra frecvenței și disciplinei elevilor și, mai ales, asupra pregătirii acestora.

Este necesar ca astfel de lipsuri să fie imediat lichidate, pentru a da cadrelor didactice posibilitatea să se ocupe mai îndeaproape de școală, de ridicarea nivelului lor profesional și ideologic.

Pentru o îndrumare și un control eficace

În ultimul timp, munca de îndrumare și control desfășurată de organele de învățămînt din regiune s-a îmbunătățit. La aceasta a contribuit mult faptul că organele de partid și comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Ploești au analizat în cursul anului munca secției regionale de învățămînt, orientînd activitatea ei spre rezolvarea celor mai importante probleme ale școlilor. **Poate fi apreciată ca pozitivă inițiativa secției regionale de a organiza activitatea sectorului școli pe inspecția de specialitate și inspecția teritorială,** ceea ce a contribuit la o îndrumare mai competentă a secțiilor raionale și la analiza mai temeinică a unor probleme de specialitate legate de conținutul învățămîntului.

Și pe plan raional s-au obținut unele îmbunătățiri în munca de îndrumare și control. Din păcate, însă, în acest domeniu se mai pot întîlni încă și multe lipsuri. Inspectorii raionali nu se deplasează suficient în școli, fiind reținuți adeseori pentru lucrări cu caracter administrativ. Majoritatea inspectorilor din raioanele Pogoanele, Rm. Sărat, Cîmpina au efectuat de la începutul anului școlar doar cîte 10—20 zile de inspecție.

Pe de altă parte, munca secțiilor de învățămînt și cultură — îndeosebi a celor raionale — se desfășoară fără perspectivă. Aproape întreaga activitate se rezumă la rezolvarea anumitor sarcini imediate, mai mult de ordin organizatoric și administrativ. Probleme mari ca generalizarea învățămîntului de 7 ani, dezvoltarea rețelei școlilor agricole și de meserii, aplicarea programelor și manualelor școlare, predarea cunoștințelor în strînsă legătură cu viața și pregătirea elevilor pentru munca productivă, desfășurarea practicii agricole, munca educativă, sînt înșirate în planurile de muncă ale secțiilor fără a se arăta măsurile concrete care se vor lua. Atunci cînd se fac, în procesele-verbale de control, unele constatări și observații, ele nu sînt analizate și interpretate, nu se iau pe baza lor măsuri. Aceasta se întîmplă în mare parte din cauză că inspecțiile sînt făcute adeseori în fugă, nerezervîndu-se timpul necesar pentru un control temeinic. Inspectorul Teodor Brăilescu din raionul Rm. Sărat, de exemplu, a controlat 15 școli în 13 zile. Și aceasta nu-i singurul caz.

Pe lîngă planificarea muncii de inspecție în așa fel ca fiecare școală să fie controlată de cel puțin două ori în cursul unui an școlar, pe lîngă stabilirea problemelor importante care să fie urmărite în timpul inspecției și pe lîngă pregătirea temeinică a inspectorului în vederea controlului, se impune să se rezerve timpul necesar efectuării unui control sistematic în fiecare școală, să se treacă de la vizitele scurte de cel mult o zi la inspecția de 2-3 zile într-o școală.

De asemenea, **trebuie încheiate neapărat procese verbale de inspecție.** În prezent, puținele procese verbale încheiate au cel mai adesea un caracter descriptiv, nu analizează temeinic situația din școala respectivă și nu indică sarcini concrete. În cadrul inspecțiilor ulterioare se controlează foarte rar cum au fost remediate lipsurile constatate anterior.

Lipsa unui control organizat la nivelul raionului a imprimat în multe cazuri o slabă îndrumare în școli din partea directorilor. Ocupîndu-se în primul rînd de problemele activității gospodărești, aceștia scapă adesea din vedere problemele conținutului activității instructiv-educative. În multe cazuri directorii nici nu sînt lăsați să îndeplinească o astfel de muncă, fiind chemați la numeroase ședințe sau pentru alte sarcini.

Chiar și atunci cînd sînt în școală, unii directori asistă prea puțin la lecții, iar atunci cînd asistă nu poartă discuții cu cadrele didactice, pentru a le arăta ce au de făcut. În cadrul asistențelor unele obiecte de învățămînt sau clase nu sînt urmărite în măsură proporțională cu altele. De pildă, directorul Școlii medii nr.6 din Ploești a asistat de la începutul anului școlar numai la 4 lecții la clasele I-IV, iar directorul școlii din comuna Brădeanu a făcut numai 5 asistențe la aceste clase. Se impune ca directorii să acorde mai multă atenție controlului activității la clasă, să se pregătească temeinic pentru acest control pentru ca să poată sezisa lipsurile și să dea îndrumările necesare, să urmărească sistematic pe baza unui plan judicios întocmit toate problemele importante ale muncii școlare.

Organele de îndrumare și control din regiuni și raioane trebuie să înțeleagă că ele sînt în mare măsură răspunzătoare de lipsurile existente în activitatea care se desfășoară în școli. Inspectorii regionali și raionali au datoria ca pe viitor să-și îndrepte atenția asupra tuturor laturilor activității școlare, să nu neglijeze controlarea conținutului muncii din fiecare instituție de învățămînt, asistența la lecții, felul cum se pregătesc cadrele didactice și calitatea cunoștințelor elevilor. În mod deosebit ei vor trebui să se preocupe în etapa actuală de laturile activității în care nu s-au obținut rezultatele așteptate așa cum s-a constatat cu prilejul controlului. În munca de îndrumare și control trebuie să se urmărească în primul rînd conținutul științific și ideologic al lecțiilor, care, după cum s-a văzut, nu s-a bucurat pînă acum de atenția cuvenită. Totodată trebuie să se intensifice efortul general pentru îmbunătățirea legăturii școlii cu viața, problemă care de asemenea a fost neglijată în mare măsură în această regiune, deși sînt condiții deosebit de bune pentru a realiza o astfel de legătură, iar sarcinile economiei regiunii cer să se dea pregătirii pentru munca productivă a elevilor o orientare spre ramurile specifice. Fără legătura învățămîntului cu producția, școala nu va putea pregăti temeinic pe elevi pentru viață. Pentru aceasta este nevoie să se ridice calitatea lucrărilor practice și să se orienteze efectuarea lor direct în întreprinderile productive acolo unde acest lucru este posibil.

Organele de învățămînt nu trebuie să scape din vedere nici problema generalizării învățămîntului de 7 ani, dezvoltarea rețelei școlilor agricole și asigurarea bazei didactico-materiale pentru îmbunătățirea învățămîntului (construcții școlare, mobilier, material didactic, ateliere, loturi etc.), probleme ce trebuiesc rezolvate pe baza unui plan.

Deasemenea, ele au datoria să controleze și felul cum se desfășoară activitatea educativă în școlile profesionale, precum și felul cum sînt gospodărite aceste școli.

Organizînd mai bine munca de îndrumare și control, luînd măsuri concrete atunci cînd se constată lipsuri, fără a scăpa din vedere perspectiva lucrurilor, secțiile de învățămînt și cultură și școlile vor putea să lichideze defecțiunile existente și să realizeze progrese tot mai mari în ce privește pregătirea temeinică a tineretului nostru, traducînd astfel în viață directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului.

Activitatea culturală a membrilor de sindicat

În lupta necontenită pe care partidul nostru o desfășoară pe toate fronturile pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, un rol de frunte revine pedagogilor și, în special, învățătorilor și profesorilor de la sate.

Ca intelectuali luminați ai satelor, aceștia au datoria de a contribui cu toată însufletirea și prin toate mijloacele la creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii de pe ogoare.

După cum demonstrează faptele, cei mai mulți membri de sindicat din școlile comunei Otopeni au înțeles acest lucru și se preocupă îndeaproape de culturalizarea țărănimii muncitoare. Există numeroase acțiuni din care se poate vedea dorința lor de a contribui la ridicarea nivelului cultural al satului.

Putem aminti, în primul rînd, aportul cadrelor didactice la antrenarea unui colectiv numeros de țărani muncitori în activități cultural-artistice. Din acest colectiv s-au înjghebat o brigadă artistică și o echipă de teatru care se pot mîndri cu frumoase realizări. Dacă — bunăoară — unii țărani care mai stăteau la îndoială au pășit pe calea colectivizării, acest fapt poate fi considerat desigur, și ca efect al muncii cultural artistice desfășurate de învățători și profesori, axate pe problemele curente ale vieții din comună.

Seriozitatea și dragostea cu care se pregătesc artiștii amatori mobilizați de cadrele didactice se oglindesc în bunele rezultate obținute în cadrul concursului bienal „I. L. Caragiale" cu piesa „Tîrgul inimilor" de Tiberiu Vornic. Demnă de apreciat este activitatea desfășurată de membrii de sindicat din școli alături de artiștii amatori nu numai în scopul îmbunătățirii calitative a reprezentațiilor, ci și în scopul de a avea un număr din ce în ce mai mare de spectatori din rîndul țăranilor muncitori care să asculte, să vadă și să înțeleagă lucrările interpretate de ei, deci un număr din ce în ce mai mare de oameni asupra cărora teatrul să-și exercite influența sa educativă.

Preocuparea grupei sindicale a pedagogilor din comuna Otopeni pentru răspîndirea culturii se poate vedea și din conferințele pe care aceștia le țin la căminul cultural și la stația de radioamplificare. Cu prilejul acestor conferințe învățătorii și profesorii lămuresc țăranilor diferite probleme politice, științifice și de cultură generală.

Menționăm, în același sens, serbările școlare la care sînt invitați numeroși părinți; cursurile politice pentru femei reprezintă de asemenea una din acțiunile grupei sindicale a cadrelor didactice, menite să sprijine ridicarea nivelului cultural al țăranilor din Otopeni.

După cîte vedem, sînt fapte care dovedesc că aici se desfășoară o activitate culturală bogată și eficientă.

Mai sînt însă unele probleme ale muncii culturale asupra cărora membrii de sindicat din școli trebuie să-și concentreze atenția. Am văzut, de pildă, în comuna Otopeni, o bibliotecă și o sală de șah în care, din păcate, nu am întîlnit nici un cititor și nici un jucător de șah. Am aflat că aceste locuri nu sînt prea frecventate. Cadrele didactice cunosc acest lucru și ar trebui să se gîndească că este și de datoria lor să trezească gustul țăranilor pentru citit, pentru știință și cultură.

Răspîndirea și popularizarea cărții politice, a broșurilor agrotehnice și a cărților de literatură în rîndul țăranilor trebuie să fie în centrul preocupărilor culturale ale cadrelor didactice.

O altă latură a muncii culturale asupra căreia trebuie să insiste grupa sindicală a cadrelor didactice din comuna Otopeni, este aceea a adaptării și localizării diferitelor conferințe la problemele specifice comunei. Simpla lectură a unei conferințe nu este suficientă. Pentru a deveni convingătoare ea trebuie să fie explicată și argumentată cu exemple cît mai apropiate de înțelegerea țăranilor.

În afară de învățători și profesorii care se ocupă cu dragoste și înțelegere de răspîndirea culturii, în comuna Otopeni sînt și unii pedagogi ca, de pildă, învățătoarele Minodora Iorgu și Elena Andrei care nu manifestă suficient interes față de această problemă.

Antrenînd pe toți învățătorii și profesorii în munca de culturalizare, înlăturînd acele lipsuri care se mai fac simțite încă și folosind cele mai variate forme de activitate, grupa sindicală a cadrelor didactice din comuna Otopeni va putea aduce o contribuție din ce în ce mai mare la înmulțirea cunoștințelor țăranilor, la lărgirea orizontului lor cultural.

Elevele școlii de coregrafie din București repetă un dans național în studiourile televiziunii, înaintea emisiunii.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în luna ianuarie următoarele filme:

Fum în pădure, Copilărie în Donbas, Hoțul cenușiu, Povestea viteazului Baiaia, Delta Dunării, Trenul merge spre răsărit, Vreau să cînt, Poznașii din Berenberg, Echipajul vasului Nadejda, Micul acrobat, Paginile trecutului, Agent secret la Canton, Un om obișnuit, Ei iubeau viața, Copiii partizanului.

Pentru elevii claselor VIII-XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Numai o femeie, Fata cu chitara, Călătorie în tinerețe, Taina nopților eterne, Verstele de foc, Alo?... ați greșit numărul.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei a II-a a „Festivalului filmului pentru sate".

Pentru copiii surdo-muți

La Săftica, în raionul Snagov, funcționează o grădiniță pentru copiii surdo-muți. Bine organizată și curat întreținută, grădinița aceasta nu numai că asigură îngrijirea în bune condiții a copiilor, dar organizează și primele acțiuni în vederea demutizării.

La grupa mică se acordă multă atenție acestor acțiuni, împletite strîns cu jocul. Un fulg de vată, cîteva rățuște de ebonită, un vas cu apă, o morișcă, o lumînare aprinsă sînt cele dintîi obiecte prin care profesoara a început să le formeze copiilor priceperea de a-și dirija respirația.

Profesoara care conduce grupa mijlocie se preocupă cu grijă de familiarizarea copiilor cu sunetele limbii, îi deprinde să pronunțe aceste sunete și să le citească de pe buzele vorbitorului. În scopul de a verifica dacă ei au reținut cuvintele noi, învățate în orele anterioare, dacă le pot denumi și dacă înțeleg, prin citirea de pe buze, ceea ce li se spune, profesoara le prezintă desenul unui obiect, le cere să-l denumească și să arate dacă se găsește sau nu în sala unde se află ei. De asemenea, denumește un obiect și cere copiilor să-l aleagă din colecția lor de desene.

În grupa mare, copiii sînt deprinși să formuleze propoziții, să le exprime oral și să le înțeleagă prin citirea labială. Pentru aceasta profesoara le dă, prin cîteva propoziții, ordine pe care ei trebuie să le execute. Cunoscînd cuvintele care compun aceste propoziții, copiii se deprind să înțeleagă și raporturile pe care le exprimă acestea în propoziție.

AL. CIORNENSCHI

Racheta sovietică și cercetările cosmosului

Racheta sovietică va aduce lumină într-o serie de probleme deosebit de importante în cercetarea spațiului cosmic.

POSEDĂ LUNA ȘI CELELALTE PLANETE UN CÎMP MAGNETIC PROPRIU?

Este o întrebare extrem de importantă pentru știința contemporană. Rezolvarea acestei probleme va furniza un vast material pentru studierea particularităților structurii Lunii, va confirma sau infirma ipotezele despre natura magnetismului pămîntesc, ipoteze care au fost emise înainte de lansarea sateliților artificiali

Cercetarea cîmpului magnetic al Lunii este interesantă și pentru că Luna este lipsită de atmosferă, din care cauză cîmpul ei magnetic nu poate fi generat, nici măcar parțial, de curenți electrici din ionosferă.

LUNA ȘI CELELALTE PLANETE AU ÎN JURUL LOR O ZONĂ DE RADIAȚIE INTENSĂ?

Cercetările efectuate cu ajutorul sateliților artificiali au permis să se descopere în jurul Pămîntului o zonă de radiație cosmică intensă. Se presupune că această zonă reprezintă o acumulare de particule încărcate de mare energie, care sînt reținute de cîmpul magnetic terestru. Această zonă de radiație intensă începe de la o distanță de aproximativ 500 km. de la suprafața pămîntului, atinge punctul culminant la distanța de cîteva mii de kilometri, iar după aceea descrește treptat.

Dacă Luna și celelalte planete au cîmpul lor magnetic, atunci, după toate probabilitățile, trebuie să aibă și ele în jurul lor o zonă de radiație intensă asemănătoare cu cea a pămîntului.

CARE ESTE DENSITATEA MATERIEI METEORICE?

Studierea densității materiei meteorice are o mare însemnătate atît în privința asigurării securității omului în viitoarele zboruri interplanetare, cît și pentru studierea concentrației materiei meteorice în diferite regiuni ale spațiului cosmic și mai ales studierea componenței gazoase a cosmosului,

Semnalele transmise de aparatura rachetei cosmice sovietice, prelucrate cu ajutorul „creerului electronic", vor furniza un material științific care va avea o valoare uriașă în dezvăluirea multor taine ale universului.

Învățăminte dintr-o excursie

În primele zile ale vacanței de iarnă, mai mulți elevi de la Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai" din București, însoțiți de pedagogi, au făcut o excursie de două zile la Slănic.

Excursia a dat școlarilor prilejul să vadă muntele de sare din centrul orașului și vechea salină, rudimentară, pe care au comparat-o cu salina nouă — una dintre cele mai mari și mai moderne din Europa. Vizitînd lacurile sărate, profesorii le-au explicat elevilor cum s-au născut acestea. O discuție foarte interesantă și instructivă a avut loc în legătură cu Muntele Verde care, deși se află într-un ținut nevulcanic, este de natură vulcanică. În legătură cu faptul că pe coastele înălțimilor care înconjoară orașul Slănic la vest și est au loc dese alunecări de teren, profesorii au avut posibilitatea să arate elevilor în mod concret transformarea formelor de relief datorită abundenței de argilă și de sare.

Excursia i-a ajutat pe școlari să-și reîmprospăteze cele învățate cu privire la roci și să-și completeze colecțiile de roci cu mostre de sare, tuf dacitic și gips foarte des întîlnite la Slănic. O parte din aceste roci se află acum în laboratorul școlii.

Desigur că excursia la Slănic nu a avut numai scopul de a îmbogăți cunoștințele elevilor. Ea a oferit în același timp școlarilor două zile de plăcută recreație, în care au admirat pitorescul uneia din frumoasele stațiuni balneare din țara noastră.

RETRAIND MOMENTE DIN ISTORIA PATRIEI

(Urmare din pag. 1)

nizează vizitarea Muzeului Unirii, iar la București și Galați, a expozițiilor închinate acestui eveniment. Se organizează întîlniri cu scriitori și artiști în cadrul cărora se evocă momente importante din acțiunile maselor și ale patrioților de seamă care au pregătit actul Unirii. Se fac repetiții pentru serbările care vor avea loc în ziua de 24 Ianuarie.

Elevii pregătesc programe artistice în cadrul cărora se vor prezenta piese de teatru, poezii, coruri, dansuri populare evocînd actul Unirii și oglindind aspecte legate de construirea socialismului în patria noastră. Așa, bunăoară, elevii școlii de 7 ani din comuna Voiniceni, raionul Tg. Mureș, repetă piesa „Ion Roată și Unirea" și pregătesc un program artistic, pe care-l vor prezenta și la centrul de radioficare Sîntana de Mureș.

În cadrul acestor adunări festive profesorii vor vorbi elevilor despre contribuția maselor populare de la orașe și sate la înfăptuirea actului Unirii, despre cum s-a dezvoltat țara noastră în cursul acestor 100 de ani — subliniind faptul că sarcina de a înfăptui idealurile și năzuințele de veacuri ale poporului i-a revenit clasei muncitoare în frunte cu partidul său revoluționar — și despre sarcinile actuale puse de partid și guvern pentru continua dezvoltare a economiei naționale, a științei și culturii.

Pe unități, în preajma zilei de 24 Ianuarie se vor organiza adunări festive pionierești cu ocazia cărora vor fi primiți în rîndurile pionierilor școlari dintre cei mai buni și sîrguincioși — promoția Centenarului Unirii. Peste tot în aceste zile elevii învață „Hora Unirii" care se va dansa pretutindeni.

Fiecare poezie recitată, fiecare dans, fiecare articol scris la gazeta de perete, fiecare cravată roșie înnodată acum la gît va lega puternic pe elevi de lupta poporului nostru pentru îndeplinirea măreților săi ideaiuri. Momentul istoric pe care îl sărbătorim zilele acestea va rămîne adînc întipărit în conștiința elevilor noștri.

Liubov Kosmodemianskaia

scrie profesorilor noștri

Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din București a primit de la mama Zoiei, ca răspuns la felicitările trimise cu prilejul anului nou, mai multe scrisori, printre care e una adresată pedagogilor. Liubov Kosmodemianskaia le-a cunoscut bine pe profesoarele și elevele de aici cu cîtva timp în urmă, cînd a vizitat această școală. Ea li se adresează acum ca unor vechi prieteni.

Reproducem mai jos textul scrisorii:

Dragi prietene, profesoare ale școlii nr. 10,

Vă mulțumesc pentru scrisoarea dvs. cordială care a fost pentru mine ca o caldă strîngere de mînă din partea unor oameni apropiați, cu care mă înrudesc prin profesie, întrucît mulți ani din viață i-am consacrat muncii pedagogice. Și fiica mea Zoia visa să devină învățătoare.

Știu cît de grea și în același timp cît de nobilă este munca de creștere și formare a caracterului noilor oameni ai epocii noastre socialiste. Știu de cîtă răbdare și adevărată dragoste față de sarcina sa trebuie să dea dovadă pedagogul pentru a obține rezultate fructuoase. Mi se pare că în școala dvs. acest lucru a fost realizat. Aici domnește o disciplină exemplară și, judecînd după scrisorile elevilor, ați reușit să le înrădăcinați o dragoste adîncă pentru învățătură și un sentiment de fierbinte patriotism.

Felicitîndu-vă pentru aceste realizări, vreau să urez întregului colectiv pedagogic în noul an ce vine noi și mari succese în munca sa nobilă.

Mă bucur alături de dvs. de acele minunate schimbări care au avut loc în școala dvs., de afluxul elevilor, ceea ce demonstrează o dată mai mult marea năzuință spre învățătură a tineretului romîn. Nu încape nici o îndoială că veți reuși să vă îndepliniți cu succes sarcina dvs. de a pregăti noul schimb, care să fie gata să muncească cu abnegație pentru binele patriei.

Primiți felicitările mele cele mai cordiale cu ocazia anului nou și urări de fericire, sănătate și bucurie pentru dvs. și familiile dvs.

Cu salutări călduroase
L. KOSMODEMIANSKAIA

În livada Școlii nr. 7 din Praga elevii pun în practică cunoștințele căpătate la lecții.

ÎN R. CEHOSLOVACĂ

Elevii participă la munca productivă

Hotărîrile Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Cehoslovac au constituit pentru școlile din R. Cehoslovacă un stimulent important în ceea ce privește apropierea învățămîntului de viață, de producție. În toate raioanele republicii se desfășoară în prezent discuții largi cu privire la pregătirea multilaterală a tineretului, astfel ca el să poată participa conștient la îndeplinirea sarcinilor de construire a socialismului. În cadrul schimbului de experiență între raioane, organizat de curînd în acest scop, a fost popularizată îndeosebi buna experiență dobîndită de școlile raionului Kromerizsku în atragerea elevilor la munca productivă.

În raionul Kromerizsku, sectorul socialist cuprinde 98 la sută din suprafața agricolă. În ultimii ani raionul s-a dezvoltat mult atît din punct de vedere economic, cît și cultural. De aici a pornit chemarea la întrecere pe țară pentru îndeplinirea în patru ani a sarcinilor prevăzute de planul cincinal în domeniul agriculturii. Imediat după pornirea acestei întreceri, cadrele didactice din raion au chemat pe învățătorii și profesorii școlilor sătești din toată Cehoslovacia la întărirea colaborării între școală și cooperativele agricole, la intensificarea participării pedagogilor la munca obștească.

Școlile din raion primesc un sprijin susținut atît din partea cooperativelor agricole de care sînt patronate, cît și din partea Asociației de părinți și prieteni ai școlii — o mare organizație de masă care sprijină școala și urmărește realizarea unei legături sistematice între învățămîntul teoretic și practic, între învățămîntul de cultură generală politehnic și cel profesional.

Activitatea productivă a elevilor se desfășoară atît în școală cît și în afara ei. În atelierele școlilor elevii confecționează material didactic, obiecte pentr uz casnic, obiecte necesare cooperativelor agricole etc. Principalul loc de desfășurare a muncii elevilor este însă producția agricolă. S-au extins mult așa numitele brigăzi de ajutor, brigăzi formate din elevi. Aceștia contribuie pe scară tot mai largă la dezvoltarea și consolidarea agriculturii socialiste din raion, participînd alături de țăranii muncitori la diferite lucrări agricole. În multe locuri planul de activitate al brigăzilor de elevi este coordonat cu planul de producție al cooperativei agricole și, mai mult, s-au stabilit sarcini concrete de producție pe care școala trebuie să le execute pe un anumit teren. Printre primele școli care au realizat acest lucru se numără și Școala de 8 ani din Morkovicich. Elevii ei lucrează cu multă pricepere în grădina de zarzavat a cooperativei agricole. Ei au obținut în acest an o producție remarcabilă. Experiența școlii din Morkovicich s-a extins și în localitățile Brest, Huline, Strilkach, Zdounkach etc. Elevii, îndrumați de profesori, cultivă pe o suprafață de la 0,5 hectare pînă la 2 hectare morcovi, fasole, cartofi, ceapă, usturoi etc., efectuînd toate lucrările agricole, de la semănat și pînă la strîngerea recoltei. Acest lot pe care lucrează elevii a fost denumit foarte sugestiv „hectarul de onoare". În activitatea elevilor desfășurată pe „hectarul de onoare" s-a înregistrat o îmbunătățire calitativă a muncii. Și ceea ce este foarte important este faptul că se dezvoltă mult spiritul de răspundere al elevilor față de munca lor și față de rezultatele acesteia.

În raionul Kromerizsku se dă o mare atenție și participării elevilor la lucrările din sectorul pomicol. Așa, de pildă, cercul de grădinărit al Școlii de 8 ani din Morkovicich a lucrat, printre altele, la sădirea celei de a doua grădini de pomi fructiferi a cooperativei agricole.

Elevii claselor I—V din toate școlile raionului culeg fructe, distrug insectele dăunătoare etc., iar cei mai mari lucrează la săpat, altoit, curățat etc. De asemenea, elevii sînt antrenați să lucreze efectiv și în alte domenii ale economiei locale. În prezent 90 la sută din școlile raionului posedă stupi, cîteva școli se ocupă cu creșterea viermilor de mătase, iar unele dintre ele au atras pe elevi la munca în fermele de păsări.

În cele expuse nu este vorba de forme noi de participare a elevilor la munca productivă. Meritul școlilor din raionul Kromerizsku constă însă în aplicarea acestora pe o scară foarte largă. Și aceasta contribuie mult la realizarea sarcinii principale a școlii — aceea de a face educația comunistă a tineretului, o educație temeinică, bazată pe participarea activă a elevilor la muncă. Munca a devenit în raionul Kromerizsku principalul mijloc de educație.

Dr. OTA POKLADNIK
Praga

IN LOC DE CULTURA

Un ziarist occidental, înzestrat cu simțul ironiei, afirma că nebunia înseamnă... hula-hoop. Definiția nu este decît parțial originală. Înainte se punea semnul egalității între nebunie și rock and roll. Dar „rook"-ul e acum desuet. E adevărat că mai face ravagii prin Germania occidentală, spre disperarea proprietarilor sălilor de spectacole, și că mai aduce destui dolari celor ce-l comercializează cu perseverență. Steaua „rock and roll"-ului pălește însă pe zi ce trece. Feciorii de bani gata din occident s-au amuzat o săptămînă, două, o lună... Apoi „rock"-ul s-a banalizat: nebunia solicită ambalaje mereu diferite.

Dar nebunia poate fi și o bună afacere. La aceasta s-au gîndit doi industriași californieni de jucării cărora treburile nu le mergeau prea bine. Firma „Wham-O Manufacturing Co" a ieșit curînd din impas lansînd hula-hoop, „dansul secolului", cum îl denumesc torentele de reclame ce au inundat magazinele și parcurile, uzinele și locuințele particulare, paginile ziarelor și ecranele televiziunii. Cuvintele „hula-hoop" au devenit obsedante. Vreți să fiți bine dispuși? Dansați hula-hoop! Vreți să învățați bine la școală? Dansați hula-hoop! Vreți să slăbiți? Dansați hula-hoop! Vreți să vă îngrășați? Tot hula-hoop să dansați! Cum remarca săptămînalul parizian „L'Express", hula-hoop este oferit tuturor ca un remediu universal, ca un nou „elixir al tinereții".

Și nebunia face din nou ravagii. Oameni în toată firea se învîrtesc în cerc pînă amețesc. La Jersey, o bătrînică de 106 ani a fost convinsă să danseze și ea hula-hoop. Ce vreți, reclama e sufletul comerțului...

Dacă bătrînica din Jersey era însă numai un obiect de reclamă, școlarii americani sînt veritabile victime. Mulți din ei, în loc să-și vadă de învățătură, sînt împinși să-și consume timpul maimuțărindu-se, învîrtindu-se pînă la epuizare totală. Din motive comerciale a fost stimulată o ciudată competiție, un soi de campionat al „hula-hoop"-iștilor. O școlăriță de 11 ani din New-York a bătut, pare-se, recordul. S-a învîrtit 3 ore și 30 de minute fără întrerupere, făcînd 18.000 de învîrtituri. Negustorii de cercuri au felicitat-o, „hula-hoop"-iștii au aclamat-o. Biata fetiță merită însă nu felicitări, ci compătimire. E o adevărată victimă. Și nu numai pentru că și-a zdruncinat sănătatea. E o victimă a unui mod de viață ce izolează tineretul de cultură și îl descompune moralicește. În loc să-și umple sufletul cu frumusețea versurilor lui Walt Withman, cu comorile culturii mondiale de la Shakespeare la Gorki, școlărița newyorkeză a rostit, 3 ore și 30 de minute, această sinteză a valorilor intelectuale pe care le exprimă hula-hoop și pe care o reproducem după „Paris Match":

„Hula, hula, hula, hula
Hula, hula, hula hulc.
Ho-opla, hop!"

Epilog la hula-hoop: negustorii de cercuri au vîndut 36 milioane bucăți. Veniturile realizate se cifrează la 30 milioane de dolari. Nebunia aduce dolari....

Dar nu numai dolari. Hula-hoop nu este doar o afacere, ci și un instrument de îndobitocire a tineretului. Tocmai de aceea i se face o enormă publicitate și a fost exportat dincolo de ocean. Acum întîlnești „hula-hoop"-iști și pe malurile Tamisei și ale Senei, în preajma fariseicului Vatican și în severa Scandinavie.

Oamenii de bun simț cunosc însă sensul exact al noțiunii de „hula-hoop". Ei nu pot privi indiferenți la pervertirea tineretului. Ziarele occidentale scriu despre îngrijorarea cu care înregistrează părinții dezinteresul crescînd față de învățătură a numeroși școlari — categoria poate cea mai atinsă de molima hula-hoop-ului. Ei cer zadarnic să se pună capăt afacerilor — e drept rentabile pentru inițiatorii lor — care mutilează sufletul copiilor.

E. O.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură

Anul XI. Nr. 502 | Vineri 23 ianuarie 1959 | 8 pagini 25 bani

„HAI SA DAM MINA CU MINA CEI CU INIMA ROMINA SA-NVIRTIM HORA FRAȚIEI PE PAMINTUL ROMINIEI..."

CENTENARUL UNIRII

Ziua de 24 Ianuarie reprezintă una din cele mai glorioase pagini din istoria patriei noastre. În această măreață zi — acum o sută de ani — Adunarea electivă din București a proclamat unirea Țărilor Romîne sub un singur domn. Prin unirea Moldovei cu Țara Românească s-a creat statul nostru național, s-au pus totodată bazele Romîniei moderne. Acest eveniment de seamă este încununarea cu succes a luptei pline de abnegație a poporului nostru, a luptei duse de clăcașii asupriți și umiliți de boierii lacomi, a luptei duse de lucrătorii dornici să vadă împlinit visul de aur al Unirii, al luptei intelectualității legate de popor care a sprijinit cu ardoare masele populare în înfăptuirea actului istoric de la 24 ianuarie 1859.

Ideea unirii naționale s-a cristalizat adînc în conștiința maselor populare care vedeau în ea și mijlocul de realizare a aspirațiilor lor sociale. Țăranii sprijineau unirea pentru că sperau că odată cu ea vor scăpa de iobăgie și vor primi pămîntul la care năzuiau de secole. Masele populare de la orașe — adică tîrgoveții, meseriașii, lucrătorii din ateliere și manufacturi și intelectualitatea progresistă — au luptat pentru unirea națională sperînd că odată cu aceasta li se va ușura traiul și vor cuceri și libertăți democratice.

Ideea unității politice a poporului romîn este foarte veche. Atît cronicarii cît și Dimitrie Cantemir au vorbit despre ea. După Regulamentul organic, ideea unirii se afirmă tot mai puternic și în literatura vremii. Numele de Romînia în locul celui de Moldova sau Muntenia este folosit tot mai mult de scriitorii pașoptiști. Vasile Alecsandri scrie „Deșteptarea Romîniei", Alecu Russo „Cîntarea Romîniei", iar la București apare în timpul revoluției ziarul „Romînia".

Marele revoluționar democrat N. Bălcescu a luptat din răsputeri pentru unire și după înăbușirea revoluției din 1848. El arăta că puterea Țărilor Romîne stă în *„solidaritatea tuturor romînilor, în unirea lor într-o singură națiie". „Libertatea naționalităților* — scria Bălcescu — *nu poate veni de la curțile împărătești și din mila împăraților și despoților, ci numai dintr-o unire strînsă între toți romînii, dintr-o ridicare a tuturor împreună și în solidaritate cu popoarele împilate".* Bălcescu arăta clar că numai prin lupta revoluționară poporul romîn va putea să obțină satisfacerea revendicărilor sale naționale și sociale.

In urma războiului Crimeei, din cauza contradicției dintre marile puteri, problema unirii devenind o problemă europeană, este discutată în 1856 la Congresul de la Paris, cînd Rusia și Franța au sprijinit efectiv unirea Țărilor Romîne. Unirea era pe placul guvernului țarist interesat în slăbirea puterii Turciei și în sporirea influenței Rusiei în sud-estul Europei. Lupta maselor populare din Țările Romîne a fost privită cu caldă simpatie și sprijinită cu viu interes de către democrații revoluționari ruși. Franța sprijinea unirea pentru că ea vedea astfel asigurat în Romînia un debușeu economic și o influență politică primordială, dar Turcia, Austria și Anglia au luptat pe toate căile împotriva ei.

Cauza dreaptă a unirii a fost îmbrățișată și susținută cu multă căldură de opinia publică progresistă europeană, de personalități marcante: Karl Marx, Jules Michelet, Edgar Quinet, precum și de democrații revoluționari ruși Cernișevski și Dobroliubov, prin numeroase articole publicate în revistele vremii.

La Congresul de la Paris se obține hotărîrea ca poporul romîn să fie consultat în privința unirii. Consultarea urma să se facă prin delegați ai tuturor claselor sociale, întruniți în Divanurile ad-hoc, la Iași și București.

După Congresul de la Paris, lupta pe plan intern, între unioniști și separatiști ia o amploare tot mai mare în ambele Țări Romîne. Unioniștii formează zeci de comitete care desfășoară o intensă muncă propagandistică și organizatorică. Masele populare, intelectualitatea progresistă duc o adevărată bătălie pentru unire, prin viu grai sau prin scris.

Caimacamul N. Vogoride, antiunionist notoriu, întrebuințează toate mijloacele posibile pentru a înfrînge pe unioniști. Mulți din aceștia au fost arestați și maltratați, ziarele lor au fost interzise, prefecții și funcționarii care sprijineau cauza unirii au fost destituiți. Intre cei persecutați pentru activitate unionistă se numără și mulți profesori. Astfel, la Iași, profesorul Turculeț — care ținea la el acasă consfătuiri cu alți luptători unioniști — este arestat și maltratat — să-i „treacă gustul de unire!", după cum, cu cinism, se exprimă ministrul de interne C. Catargiu. La Bîrlad este destituit profesorul Popescu, iar la Fălticeni este insultat și destituit profesorul Verdeanu. De asemenea, sînt destituiți profesorii Homiceanu din Piatra Neamț și Calian din Huși; li se promite reîncadrarea numai dacă nu vor „mai umbla după unire".

Cu toată teroarea dezlănțuită de boierimea reacționară, masele țărănești și orășenești nu încetează lupta și, prin acțiuni și proteste energice, reușesc să impună marilor puteri europene anularea alegerilor ce fuseseră falsificate de reacțiunea internă.

La noile alegeri pentru Divanul ad-hoc al Moldovei, larga participare a maselor determină înfrîngerea unelteririlor reacționare anti-unioniste. Din 93 de deputați, numai 2 erau boieri separatiști. Pentru prima dată în istoria noastră participă la Adunare și deputați reprezentanți ai țărănimii. Deputații țărănimii și-au spus greutățile lor, ale tuturor celor asupriți, susținînd cu un fierbinte patriotism atît cauza socială, cît și cea națională.

În Moldova, după ce deputații din divan s-au pronunțat pentru unire, ei au trecut și la chestiunile agrare. În numele deputaților săteni, Moș Ion Roată din Vrancea supune adunării, în cunoscuta jalbă, suferințele celor 1.200.000 de țărani care l-au împuternicit să-i reprezinte.

În divanul din București, după ce se votează moțiunea pentru unire, învățătorul Tănase Constantin — fiu de clăcași de pe moșia Izvoarele jud. Olt — deputat al țărănimii, arată deasemenea printr-un memoriu suferințele celor care l-au trimis să-i reprezinte în adunare. Reproducem un fragment din acest memoriu: *„...Noi rumînii țărani plugari, am suferit și suferim mai dureros dă nedreptatea legilor și așezămintelor ce sînt astăzi în țara noastră... dacă noi n-am deschis gura spre a arăta omoritoarea noastră*

NICHITA ADĂNILOAE
șef de sector la Institutul de istorie al Academiei R.P.R.

(Continuare în pag. 2)

ȘCOLILE CINSTESC UNIREA

Sărbătorirea a 100 de ani de la Unirea Țării Românești cu Moldova a fost întîmpinată cu dragoste și entuziasm de elevii de la școala medie „Vasile Alecsandri" din Iași. Îndrumați de profesorii lor, școlarii au alcătuit fotomontaje ce oglindesc evenimentele de la 24 Ianuarie și au editat gazete de perete festive.

In cadrul cercurilor cultural-artistice, copiii au pregătit cîntece patriotice, recitări, scenete și dansuri populare pe care le vor prezenta la serbarea închinată Centenarului.

Unii s-au antrenat în concursuri istorico-literare de felul celui pe tema „Cele mai însemnate monumente istorice din Iași legate de Unire", organizat de elevii clasei a VIII-a.

●

In holul școlii medii „Nicolae Bălcescu" din Capitală se află o frumoasă vitrină cu fotografii, articole despre marele eveniment din istoria poporului nostru, volume de lucrări de Vasile Alecsandri, Grigore Alexandrescu și Cezar Boliac, deschise la paginile ce vorbesc despre actul Unirii, o broșură cu dispoziții date de domnul Cuza etc.

Alături de acestea se află o hartă cu vechile și noile puncte industriale din țara noastră cu realizări ale regimului democrat popular.

Pentru serbarea ce va avea loc sîmbătă 24 ianuarie în școală, elevii claselor a XI-a au dramatizat povestirea „Moș Ion Roată și Unirea" ce face parte din programul serbării.

In frumoasele costume naționale din Moldova și Muntenia elevele și elevii Școlii medii nr. 1 vor dansa „Hora Unirii" și alte dansuri populare românești.

●

Cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii, școlile din orașul Baia Mare au susținut programe artistice la întreprinderile care le patronează.

Astfel, Școala medie nr. 1 a dat un reușit spectacol în fața muncitorilor de la întreprinderea „Cloșca" din localitate, la care a participat și formația artistică a întreprinderii. Un interesant program au prezentat și elevii Școlii medii nr. 2 în fața muncitorilor de la întreprinderea „Gh. Gheorghiu-Dej".

Școlile din Baia Mare au dat un spectacol și pentru părinții elevilor.

La cercurile literare de la școlile minorităților naționale din diferite localități ale regiunii Baia Mare s-au organizat seri literare la care s-au citit lucrări în versuri și proză și recenzii ale unor opere pe tema Unirii.

●

Numeroase școli din regiunea Galați ca: Școala medie din comuna Pechea, școlile de 7 ani din comunele Brănișteа Frumușița, Tulucești, Șendreni au vizitat monumente și locuri istorice legate de actul Unirii. La Muzeul regional de istorie „Alexandru Ioan Cuza" din Galați, clădit pe locul unde a existat reședința domnească a lui Cuza, elevii au văzut macheta palatului domnesc, colecția de arme, bilele (albe și negre) cu care s-a votat alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei în adunarea conspirativă din 3 ianuarie 1859, precum și diferite obiecte aparținînd familiei lui Cuza și colaboratorilor lui.

Elevii au participat și la dezvelirea busturilor lui Alexandru Ioan Cuza de la Școala medie nr. 3 (care de la data de 24 ianuarie a.c. va purta numele domnitorului), al lui Vasile Alecsandri de la Școala medie nr. 1 și al lui Costache Negri de la Școala pedagogică din Galați. Cu ocazia dezvelirii busturilor li s-a vorbit școlarilor despre lupta acestor personalități pentru făurirea statului român de sine stătător.

●

Și elevii Școlii elementare de 7 ani cu limba de predare maghiară din Făgăraș, ajutați de profesorii și învățătorii lor au pregătit, pentru sărbătorirea Centenarului Unirii, cîntece, dansuri populare și au învățat poezii închinate acestui mare eveniment din viața poporului nostru.

Pedagogii Mágá Emilia, Szőke Veronica, Németh Lenke, Nánási Klára, au dat tot concursul la pregătirea programului artistic ce va fi prezentat la ședința festivă de la 24 Ianuarie a.c.

●

La Școala medie germană din Sighișoara, Centenarul Unirii Țărilor Române va fi cinstit de profesori și elevi printr-o adunare festivă în care tov. director Edmund Iambreck va vorbi despre importanța zilei de 24 Ianuarie. Va urma un program artistic. Printre altele, cei de față vor putea audia Rapsodia II-a de George Enescu.

Seara va avea loc o întîlnire tovărășească la care sînt invitați elevii și profesorii școlilor medii cu limba de predare română din localitate.

●

Zilele acestea a avut loc în sala Teatrului C.C.S. un spectacol festiv dat de cercurile artistice de amatori ale Clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală în cinstea sărbătoririi Centenarului Unirii. Programul spectacolului a cuprins „Hora Unirii" — tablou coregrafic, „Hora înfrățirii" — cor de Ion Alexandrescu, versuri închinate Unirii, o suită de dansuri populare, precum și un concert de muzică populară și de mase susținut de corul Clubului.

CENTENARUL UNIRII

(Urmare din pag. 1)

împilare care este totodată și rana din năuntrul Țării Românie... pricina este că am înăbușit în fundul inimilor noastre amintirea tuturor suferințelor clasei noastre, pentru a nu lua în seamă acum decît suferințele țării întregi". Mai tîrziu învățătorul Tănase Constantin, avînd și funcția de subrevizor școlar, va fi persecutat și destituit de burghezo-moșierime *„pentru ura ce propagă țăranilor împotriva proprietarilor"*, după cum glăsuiesc documentele vremii.

Ion Brătianu, reprezentant al burgheziei liberale, împiedică însă orice încercare de a pune în discuție problema agrară. Burghezia liberală a depus eforturi susținute pentru a abate lupta revoluționară a maselor populare de la reforme sociale. Burghezia trădează astfel interesele maselor, coalizîndu-se cu moșierimea împotriva acestora.

La 1858, puterile europene s-au întrunit din nou, la Paris, pentru a examina lucrările Divanurilor ad-hoc. Din cauza opunerii Turciei, Austriei și Angliei, nu s-a putut lua o hotărîre care să rezolve problema unirii, ci s-a ajuns la un compromis. Se hotărăște ca cele două Țări Române să se numească doar Principatele Unite ale Moldovei și Valahiei, dar să aibă fiecare domn, adunare și guvern separat. O comisie mixtă, cu sediul la Focșani, urma să pregătească aceleași legi pentru ambele țări. Problema unirii rămîne deci tot nerezolvată. Forțele unioniste din țară se conving astfel că numai prin acțiuni hotărîte interne și nu prin mila guvernelor europene — cum just arătase Bălcescu — se poate făuri unirea națională.

În ianuarie 1859 au fost convocate adunările elective. Adunarea electivă din Moldova a ales ca domnitor pe Alexandru Ioan Cuza. La 22 ianuarie s-a întrunit și adunarea electivă a Țării Românești. Circa 30.000 de oameni — meseriași, lucrători, mici comercianți și țărani din preajma capitalei — au venit pe dealul Mitropoliei pentru a-și impune punctul lor de vedere: alegerea aceleiași persoane ca domnitor, ceea ce însemna încununarea actului unirii. Masele populare, care timp de trei zile au ținut sub presiune Adunarea, erau conduse de unii tribuni radicali ca N. T. Orășanu, I. G. Valentineanu și fostul deputat pontaș, Mircea Mălăieru. În ciuda măsurilor represive ordonate de guvern, agitațiile nu contenesc. Înfruntînd armata, o parte din mulțime a pătruns chiar în sala de ședințe a Adunării. Deși guvernul mobilizase toată infanteria și cavaleria, cu greu putea reține mulțimea pe dealul Mitropoliei. Ulițele și mahalalele capitalei erau în plină fierbere și așteptau numai îndemnuri pentru a trece la acțiune. Mereu apăreau în fața Adunării noi cete numeroase, strigînd: *„Jos tiranii, trăiască libertatea!"*.

În ziua de 24 ianuarie, Adunarea își continuă lucrările. Mulțimea de țărani și orășeni se împarte de astă dată în două grupuri. O parte rămîne pe dealul Mitropoliei, iar alta, mult mai numeroasă, așteaptă pe cîmpia Filaretului să primească semnalul de la tribunii ei în funcție de felul cum evoluează lucrurile. Sub presiunea poporului, și deputații conservatori sînt nevoiți să aleagă pe candidatul liberalilor, adică pe colonelul Al. Ioan Cuza. Consulul austriac relatează că deputații conservatori votaseră pe Cuza de teama *„că nu vor părăsi în viață sala de ședință dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire"*. Spre ora prînzului, în timp ce toți așteptau cu nerăbdare rezultatul alegerii, apare, deodată, pe ușa Adunării, un ofițer strigînd: „Lăsați poporul să intre! Trăiască prințul Alexandru Ioan Cuza, proclamat de Cameră domnitor al Principatelor—Unite". Manifestațiile de bucurie și strigătele de ura! ale maselor populare din jurul Adunării au străbătut văzduhul, fiind repetate și de poporul de pe dealul Filaretului, care la semnalul unei batiste albe a pornit în grabă spre Mitropolie. Un participant la aceste evenimente mărturisește că, în acele clipe de entuziasm național, „tot Bucureștiul era în picioare, de la Filaret și dealul Mitropoliei pînă la Băneasa" și din piepturile întregului popor răsunau strigătele: *„Trăiască unirea! Trăiască Cuza Vodă! Trăiască Romînia unită și nedespărțită"*.

Unirea Țărilor Române, realizată la 24 ianuarie 1859, a fost un act progresist, înfăptuit datorită acțiunii combative și hotărîte a maselor.

Unii boieri care au fost nevoiți să voteze pentru unire sperau că aceasta, fiind contrară convenției de la Paris, nu va fi recunoscută de marile puteri. Poetul Dimitrie Bolintineanu le face un aspru rechizitoriu în numărul din 28 ianuarie 1859 al ziarului „Dîmbovița" El scrie: *„Fiți siguri domnilor că națiа ce voiește unirea prin alegerea domnului Alexandru Ioan I va ști să facă toate sacrificiile spre a o dobîndi; fiți siguri că decretele acestei națiі, prin reprezentații săi, se vor pune în lucrare și vor fi respectate de străini; fiți siguri că ceea ce a făcut astă dată această națiе, va rămîne făcut și bun pentru totdeauna... Ideile viitorului au învins ideile trecutului. Dar fiți siguri că cei ce au ales domn lor pe domnul Moldovei, vor ști să-l susție, căci acest domn este simbolul naționalității și al libertății romînilor"*.

Și în adevăr, cu toate uneltirile boierilor retrogrizi, puterile europene au fost nevoite să recunoască faptul împlinit, iar la 24 ianuarie 1862 a fost realizată unirea deplină, prin constituirea unui singur guvern și a unei singure adunări.

Unirea a avut ca urmare o serie de reforme interne, ca secularizarea averilor mănăstirești, reforma juridică, reforma învățămîntului și mult așteptata legiuire agrară.

Ea a deschis o etapă nouă în dezvoltarea poporului romîn, constituind totodată o premisă pentru cucerirea independenței naționale la 1877.

După cît se știe, burghezia, însă, ajunsă la putere, a căzut la înțelegere cu moșierimea împotriva maselor, a înlăturat pe Alexandru Ioan Cuza și a golit actul unirii de conținutul său democratic. Năzuințele maselor — pămînt, pîine, libertate — n-au fost decît parțial îndeplinite. În locul unui stat democratic s-a constituit un stat în care oamenii muncii nu aveau dreptul să-și spună cuvîntul în problemele politice ale țării. Vechile relații de producție feudale nu au fost lichidate complet decît în 1945, cînd poporul muncitor, condus de Partidul clasei muncitoare, a pășit cu hotărîre pe calea marilor cuceriri revoluționare.

Atrasă în albia dezvoltării capitaliste mai tîrziu decît majoritatea țărilor europene, țara noastră a străbătut, de-a lungul unui veac, un drum greu, spre sfîrșitul căruia însă s-a putut înregistra un uriaș salt istoric, din care s-a născut Romînia de azi, Romînia socialistă. În realizarea acestui salt hotărîtor, rolul important l-au avut masele, deci tocmai acele forțe sociale care au crescut și s-au dezvoltat pe terenul transformărilor adînci din perioada care a urmat unirii Țărilor Romîne.

Astăzi, la sărbătorirea Centenarului Unirii, se poate afirma că idealurile pentru care au luptat făuritorii ei au fost înfăptuite și mult depășite.

În statul nostru democrat-popular au avut loc profunde transformări revoluționare. Oamenii muncii de la orașe și sate au devenit stăpîni în țara lor, stăpîni pe produsul muncii lor. Republica Populară Română — stat independent și suveran — se transformă într-o țară industrială înaintată, cu o agricultură socialistă mecanizată. Zi de zi poporul muncitor obține realizări importante în toate ramurile vieții economice și social-culturale. Sărbătorirea Centenarului Unirii are loc în condițiile avîntului continuu, ale succeselor uimitoare în opera de construire a socialismului. Pe harta țării apar noi obiective industriale; crește neîncetat producția globală industrială; sectorul socialist al agriculturii cuprinde un procent din ce în ce mai mare din suprafața agricolă a țării; se dezvoltă industria grea, industria chimică, industria bunurilor de consum; se construiesc orașe noi și se înalță mii de locuințe: viața celor ce muncesc este tot mai frumoasă. Toate succesele remarcabile pe care le cunoaște poporul muncitor în construirea vieții noi, socialiste se datoresc faptului că întreaga sa muncă și luptă este condusă de partidul său, călăuzit în permanență de învățătura marxist-leninistă.

Poporul romîn evocă cu emoție lupta de acum 100 de ani a maselor populare și figurile patrioților înflăcărați care, prin sacrificiile lor, au deschis calea către zilele luminoase de azi.

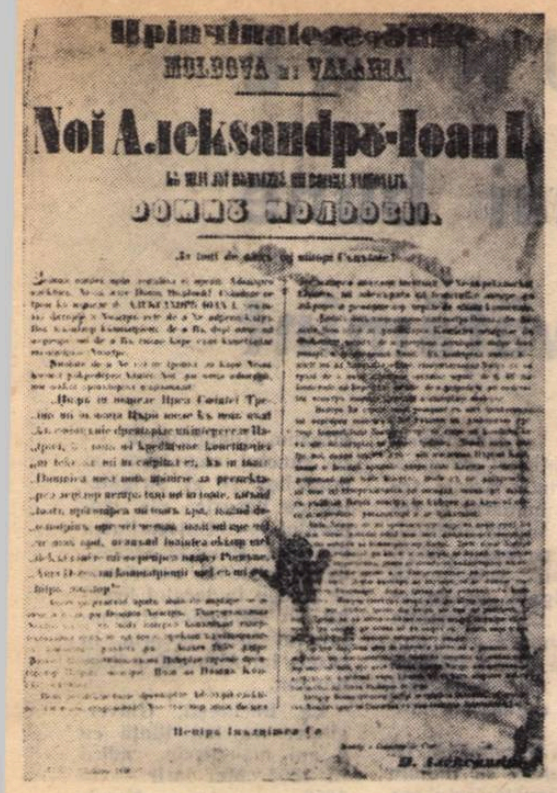
MOLDOVA ŞI VALAHIA

Noi Alexandru Ioan I

DOMNU MOLDOVEI.

„Să avem şi noi o ţară"

In şedinţa Divanului ad-hoc al Moldovei, cînd s-au formulat, spre a se vota, dorinţele ţării de a se uni cu Muntenia-soră şi cînd marele moşier Alecu Balş a depus întîmpinare scrisă împotriva Unirii, în răspunsul său vehement, M. Kogălniceanu arăta: „Răul ţării noastre ni-l spune istoria, ni-l spun suferinţele poporului. Fiecare pagină din analele noastre să o stoarcem şi va curge sînge şi lacrimi... Unirea este pentru ţară, şi d-voastră (boierii proprietari de moşii — n.n) nu voiţi nici ţară, nici naţie... Nu mă pot opri de a vă arăta şi simţirile poporului, acel ce nu ştie nici a ceti, nici a scrie, acela care, ca oameni ai naturii, nu ştie a spune decît ceea ce simţeşte. Să fim stăpîni în ţara noastră, zicea un onorabil deputat pontaş (al ţăranilor — n.n.), să unim Moldova cu Munteneasca..."

In Divanul ad-hoc, cei 15 deputaţi ţărani moldoveni au pus pe masa Adunării, în două rînduri, cunoscuta „Propunere" privind „nevoile şi durerile a douăsprezece sute de mii de suflete" care, cum spuneau ei, i-au trimis să fie „răsunetul gemetului lor". „Propunerea" cerea încetarea asupririi cîneşti şi a umilirilor şi îmbunătăţirea pe viitor a soartei ţăranilor. Ea arăta că tot greul în ţară numai ţărănimea îl ducea, că alţii se înfruptau din toate bunurile, iar ţăranii nu se alegeau cu nimic: „Citu-i Dunărea de mare şi de largă, curge riul sudorilor noastre, se duce peste mări şi peste hotare, acolo se preface în rîuri de aur şi de argint şi curg iarăşi înapoi de se revarsă în ţara noastră; iar noi nici rîndurilă, nici dreptate nu am avut". Pontaşii cereau ca pe viitor săteanul să fie socotit om şi nu, „ca pînă acum, asămăluit dobitoacelor necuvîntătoare", „bătaia... să se ridice pentru totdeauna", toate beilicurile, havalelele, birurile „să fie pentru totdeauna oborîte" şi înlocuite cu o singură dare pe avere, căci „cei ce nu aveau de unde, dau mult, iar cei ce aveau mult, dau puţin sau nimic".

„Vroim să scăpăm — continua „Propunerea" — vroim să ne răscumpărăm (de boieresc, adică de zilele de clacă sau de pont, cum li se mai spunea — n.n), să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai ţării, şi să avem şi noi o ţară; am îngenunchiat, am îmbrîncit cu toţii; cum suntem, nu o mai putem duce îndelung".

O dorinţă specială era ca slujbaşii de la sate să fie aleşi chiar din sînul ţărănimii, ceea ce, printre altele, presupunea înfiinţarea de şcoli, deoarece pînă atunci „pentru sate nici şcoală, nici vreo altă îmbunătăţire nu s-a făcut". In ţara întreagă, pe vremea cînd moşierii se băteau cu pumnii în piept susţinînd că ei formează „clasa cea mai însemnată a ţării" (cuvinte rostite în aceeaşi şedinţă), pe cînd odraslele boiereşti mergeau tocmai în Franţa la şcoli, nu s-a găsit un singur ţăran ştiutor de carte ca să fie ales pentru Divanul ad-hoc. Toţi cei 15 deputaţi pontaşi din Divanul ad-hoc al Moldovei erau neştiutori de carte.

De altfel, pe acest temei a şi fost respinsă „Propunerea" deputaţilor ţărani. Incheierea majorităţii Comitetului proprietarilor mari o califică neconformă art. 57 şi 58 ale Regulamentului Adunării, pretinzînd că, întrucît venea din partea unui grup de necunoscători ai scrisului, ar fi fost întocmită de nişte tulburători ai liniştii publice, care, „folosindu-se de neştiinţa de carte a deputaţilor săteni", ar fi încercat să introducă „principiile unei teorii subversive", „tendinţele comunistice".

Argumentul era, desigur, cel puţin ridicol. Fiind de faţă la citirea şi discutarea „Propunerii", deputaţii ţărani şi-au susţinut-o, au votat-o toţi, dar n-au dezvăluit numele celui ce-o scrisese.

La un veac de la înfăptuirea Unirii, în patria noastră, Republica Populară Romînă, în regim democrat-popular, ţărănimea muncitoare îşi croieşte cu toată nădejdea o viaţă nouă, „ARE ŞI EA O ŢARĂ"!

G. VARZARU

Mărturii
din scrierile lui M. Kogălniceanu

„Unirea naţiunea a făcut-o"

Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că e actul său individual, proprietatea sa exclusivă; Unirea e actul energic al întregii naţiuni romîne... şi de aceea, domnilor, nici chiar domnitorului (Alexandru Ioan Cuza) dar încă unui simplu particular, nu-i recunosc şi nici nu-i voi da vreodată dreptul acesta de-a zice că el a făcut singur unirea. Nu, domnilor, Unirea naţiunea a făcut-o..

(din cuvîntarea rostită în şedinţa Camerei din 9 februarie 1863)

„La lege nouă, om nou"

După una sută cincizeci şi patru ani de dureri, de umiliri şi de degradaţie naţională, Moldova a reintrat în vechiul său drept, consfinţit prin capitulaţiile sale, dreptul de a-şi alege pre capul său, pre domnul.

Prin înălţarea ta pre tronul lui Ştefan cel Mare, s-a reînălţat însăşi naţionalitatea romînă. Alegîndu-te de capul său, neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către familia ta, a voit să-i răsplătească sîngele strămoşilor tăi, vărsat pentru libertăţile publice. Alegîndu-te pre tine domn în ţara noastră, noi am vroit să arătăm lumei aceea ce toată ţara doreşte: la legi nouă, om nou.

O, doamne; mare şi frumoasă îţi este misia! Constituţia din 7 (19) august ne însemnează o epohă nouă şi măria ta eşti chemat să o deschizi! Fii dar omul epohei; fă ca legea să înlocuiască arbitrariul; fă ca legea să fie tare, iară tu, măria ta, ca domn, fii bun, fii blînd, fii bun mai alès pentru acei pentru care mai toţi domnii trecuţi au fost nepăsători sau răi.

Nu uita că dacă cincizeci de aeputaţi te-am ales domn, însă ai să domneşti peste două milioane de oameni!

Fă dar ca domnia ta să fie cu totul de pace şi de dreptate, împacă patimile şi urile dintre noi şi reintrodu în mijlocul nostru strămoşeasca frăţie.

Fii simplu, măria ta, fii bun, fii domn cetăţean; urechea ta fie pururea deschisă la adevăr şi închisă la minciună şi linguşire.

(din „Discursul rostit la alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domnitor al principatelor unite")

„Fiecare sat să-şi aibă şcoala sa primară"

Sînt pentru cea mai mare răspîndire a învăţăturei publice, astfel încît fiecare oraş să-şi aibă gimnaziul său şi fiecare sat să-şi aibă şcoala sa primară, astfel încît fiecare romîn să ştie, scrie, ceti, şi prin urmare a cunoaşte şi a apăra drepturile sale.

(din „Profesie de credinţă")

Ţărănimea şi Unirea

Caracterizînd frămîntarea în care a trăit ţărănimea din Ţara Romînească în anii Unirii, un contemporan însemna că ţăranul, **„încătuşat încă în lanţul obiceiurilor şi a deprinderiior"**, a început să-şi dea seama că putea **„să privească pe stăpîn în faţă, ochi în ochi, şi la ridicarea biciului să răspundă prin ridicarea toporului"**, căci **„între trecut şi viitor se săpase... un hogaş mare, care din zi în zi avea să se lăţească şi să se schimbe în prăpastie"**.

Pentru ţărani, Unirea însemna putinţa de a rupe cu un trecut apăsător. De aceea, ţărănimea a luptat cu un nestăvilit entuziasm pentru Unire, nădăjduind ca aceasta să aducă — cît de cît — îmbunătăţirea greului său trai. **„Ţăranii din Moldova** — scria acelaşi contemporan — **erau foarte agitaţi... se vedea cît colo că povara jugului începuse să li se pară nesuferită. Se lăsau greu la îndeplinirea obligaţiunilor lor şi înfăţişarea li era pe unele locuri atît de dîrză, încît vechilii, vătafii şi feciorii boiereşti începuse să stea la îndoială, înainte de a cuteza să-i lovească ca altădată"**.

Reprezentanţii ţărănimii în cele două Divanuri ad-hoc din 1857 — între care se numărau şi doi învăţători, adevăraţi animatori ai luptei ţărăneşti, Costache Moglan şi Tănase Constantin — impresionează prin dîrzenia şi hotărîrea lor. In Divanul muntean, Gheorghe Lupescu depune un amendament în care caracterizează pe ţărani drept **„fii vitregi în casa părintească"** şi în care cere **„un guvern constituţional, cu o singură Adunare obştească, largă, alcătuită de înfăţişători luaţi din toate stările de oameni ai ţării"**. Mai tîrziu, tot în acelaşi Divan, Tănase Constantin afirmă din nou dreptul incontestabil al ţărănimii de a fi chemată să participe la viitoarele Adunări.

In Moldova, jalba ţăranilor — un adevărat monument literar — este un puternic act de acuzare. **„Pînă în ziua de azi** — spun între altele deputaţii pontaşi — **toate sarcinile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse şi noi mai de nici unele bunuri ale ţării nu ne-am îndulcit, iar alţii, fără să fie supuşi la nici o povară, de toată mana ţării s-au bucurat..."** Glasurile ţăranilor răsună însă în pustiu. Majoritatea deputaţilor, reprezentanţi ai boierimii şi burgheziei, au votat Unirea, dar nu şi îmbunătăţirea soartei ţăranilor.

Ţărănimea nu şi-a încetat lupta o dată cu sfîrşitul anului 1857, cînd Divanurile ad-hoc şi-au încheiat lucrările. Din nou, în toamna anului 1858, masele au pornit la luptă pentru înfrîngerea „trecutului", pentru domnul cel „nou", pentru Unire. Ţărănimea a fost şi de data aceasta în primele rînduri. După ce Adunarea Electivă a Moldovei l-a ales ca domnitor pe Alexandru Ioan Cuza (5 ianuarie 1859), ochii celor două ţări s-au întors înspre Bucureşti. Aci urma să se hotărească soarta Ţărilor Romîne şi a Unirii. Majoritatea în Adunarea Electivă o deţineau deputaţii reacţionari. Alegerea unuia dintre foştii domni, Bibescu sau Ştirbei, părea asigurată. Poporul nu putea însă privi cu nepăsare la această măsluire a idealurilor sale. La Bucureşti, în toate oraşele, dar şi în satele Ţării Romîneşti, masele chemate de minoritatea progresistă din sînul Adunării se ridică la luptă.

Dealul Mitropoliei, pe care se găsea clădirea Adunării Elective, este înconjurat de mase în zilele de 22—24 ianuarie 1859. Sătenii vin cu mii, le, alăturîndu-se orăşenimii. Se vorbea în acele zile că 60.000 de ţărani vor veni spre Bucureşti. Caimacamia ia grabnice măsuri militare, oprind accesul sătenilor spre oraş. Sute şi mii de ţărani trec totuşi peste toate opreliştile şi se strîng în jurul Adunării. Un consul străin aprecia la 5.000 de oameni numărul ţăranilor ce asediau Adunarea. Intr-un articol publicat chiar în acele zile în foaia „Romînul", se arată că aceşti ţărani, **„care intraseră pe toate barierele capitalei de la deschiderea Adunării Obşteşti"**, se lipsiseră de hrană zile întregi, **„în aşteptarea realizării dorinţelor naţiei"**.

Alegerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza este întîmpinată cu un nestăvilit entuziasm de ţăranii veniţi în capitală. Era o izbîndă a lor. **„Fraţii noştri ţărani** — scrie un ziarist din acea vreme — **strigau acum din toată puterea energică a sufletului lor: Să trăiască Cuza! Să trăiască domnul nostru! Se aruncau în braţele unor altora... ca cum toţi ar fi scăpat de jugul cel mai apăsător"**.

Intr-o jalbă ţărănească din anul Unirii, sătenii descriu în cuvinte simple bucuria şi speranţele lor: **„Dreptatea ridicînd umbrele ei, fericirea adevăratului romîn şi sărmanului sătean începu a zîmbi, încrezîndu-se fericit. Alegerea prinţului romîn, reunirea miniştrilor şi modul d-a se bucura tot romînul de fericirea lui împărţi nădejdea astfel încît năpăstuitorul pierdu curajul... Trăiască Unirea! trăiască prinţul stăpînitor!"**

Unirea n-a adus împlinirea tuturor nădejdilor ţărănimii. Infăptuirea deplină a năzuinţelor ei nu a putut avea loc decît în zilele noastre, în zilele luminoase ale construirii noii societăţi socialiste.

DAN BERINDEI

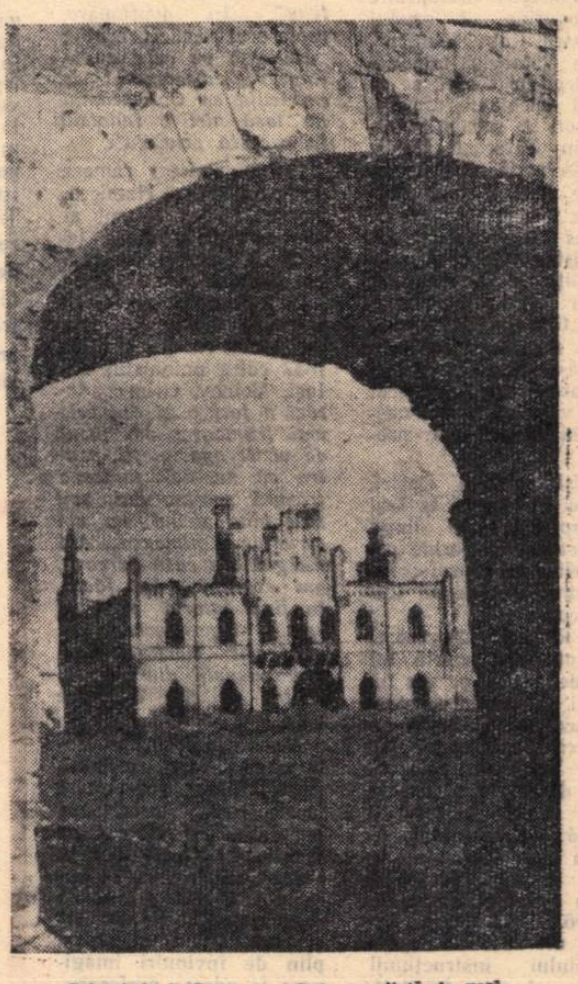

Palatul de la Ruginoasa, fosta reşedinţă de vară a domnitorului Al. I. Cuza

Şcoli care vor purta nume legate de Unire

Cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii atribuie unor şcoli medii şi de 7 ani denumiri legate de actul istoric de la 24 ianuarie 1859.

Astfel, în Capitală şcoala medie nr. 24 va purta denumirea de „Vasile Alecsandri", şcoala medie nr. 23 primeşte numele de „Dimitrie Bolintineanu", şcoala medie nr. 34 se va numi „C. A. Rosetti", iar şcoala medie nr. 26 va purta denumirea de „Alexandru Ioan Cuza". Şcolile elementare nr. 79 şi 70 tot din Capitală primesc denumirea de şcoala elementară „Tănase Constantin" şi, respectiv, „Cezar Boliac".

Şcoala elementară nr. 22 din Iaşi primeşte numele de „Mihail Kogălniceanu", iar şcoala elementară nr. 5 din acelaşi oraş se va numi şcoala elementară „C. Negri". Şcoala medie nr. 3 din Tg. Mureş, şcoala medie nr. 5 din Oraşul Stalin şi şcoala medie nr. 1 din Turnu Măgurele se vor numi „Unirea", iar şcoala medie din Alexandria va purta numele de „Alexandru Ioan Cuza".

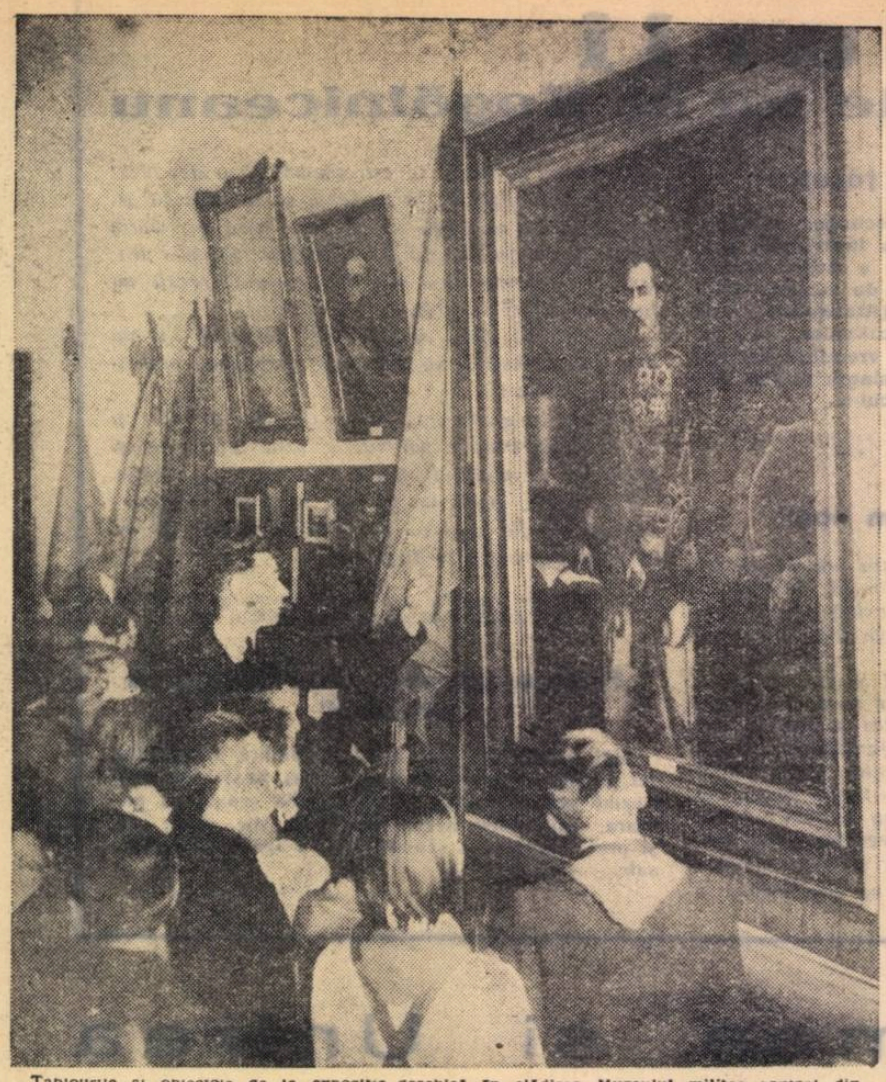

Tablourile și obiectele de la expoziția deschisă în clădirea Muzeului militar central din București cu prilejul Centenarului Unirii atrag în aceste zile numeroși școlari.

Profesori luptători pentru Unire

Alături de masele populare, alături de patrioții înaintați, mulți profesori au participat activ la înfăptuirea Unirii Țărilor Române. Numeroase dovezi și documente din perioada înverșunatelor lupte dintre unioniști și separatiști vorbesc despre dirzenia cu care profesorii au militat — în ciuda persecuțiilor la care erau supuși — pentru realizarea acestei măreț năzuințe a poporului.

Printre primele victime ale prigoanei dezlănțuite de Vogoride și crudul „ministru din lăuntru", Costin Catargiu, împotriva adepților Unirii, se află și Nicolae Turculeț, profesor la școala publică din Tătărași (Iași), care în zorii zilei de 21 martie 1857 a fost ridicat de vice-aga Contovici și dus împreună cu alt unionist — Cuparencu — la poliție și de acolo la Costin Catargiu. Numindu-i „tilhari de unioniști", acesta i-a amenințat că-i pune la butuc. Arestarea lor a făcut mare vîlvă și a dat naștere la nenumărate proteste.

Înșiși consulii Rusiei, Franței și Prusiei la Iași au protestat pe lîngă caimacamul Vogoride cerînd eliberarea profesorului Turculeț și a lui Cuparencu.

La Roman, ispravnicul amenință cu soarta lui Turculeț pe cei ce vor îndrăzni să mai pomenească cuvîntul „unire". La Fălticeni, profesorul Nicolae Verdeanu este ridicat din clasă și dus la agie, unde prefectul îl insultă și-l amenință. Aceasta se întîmplă în ziua de 16/28.IV. 1854. Cîțiva ani mai tîrziu, la 24.IV/6.V.1857, prin decretul nr. 2343 al departamentului instrucțiunii publice, el este destituit. Prin decretul următor, nr. 2344, este destituit pentru „vina" de a fi adept al Unirii și profesorul B. Galian din Huși. Un alt profesor, I. Homiceanu, din Piatra Neamț, este de asemenea dat afară din slujbă pentru același motiv.

În protestul profesorului B. Galian către Comisia Europeană de la București din 14/26.V.1857 se arată că aceste destituiri au fost făcute fără anchetă și fără judecată prealabilă, singurul motiv fiind *„opinia lor favorabilă marei dorințe naționale — Unirea Principatelor"*. În continuare, profesorul Galian arată: *„Audiența pe care a obținut-o subsemnatul la excelența sa Caimacamul nu lasă nici o îndoială în această privință"*.

Cîteva scrisori rămase de la profesorul Homiceanu din Piatra Neamț aduc mărturii asupra felului în care își desfășurau munca și activitatea lor militantă profesorii unioniști moldoveni. În scrisoarea sa din 8.20.IV. 1857 către unionistul din Iași, Voinov, citim: *„Astăzi a fost o zi din cele mai frumoase: am făcut 48 vizite apostolești, pentru că nu dă nimenea trăsură profesorului, sau mai bine zicînd, nu am cerut de la nimenea... Am alergat din casă în casă, am explicat... Am făcut, în fine datoria mea de romîn și profesor... așa încît pot mărturisi că antiunioniștii din Ținutul Pietrii nu sînt în stare a-mi sta înainte..."*.

Munca profesorului Homiceanu este rodnică. Autoritățile reacționare locale, însă, terorizează populația și lovesc cu disperare în unioniști. Printre altele aga Tulbure din Piatra adresează departamentului cultelor și instrucțiunii un raport plin de învinuiri imaginare la adresa profesorului Homiceanu. În scrisoarea din 18.30.IV.1857, Homiceanu îl înștiințează pe Voinov: *„Acum umblă vorba prin tîrg că am să fiu dat afară din profesorie"*... Într-adevăr, după cum se poate vedea din memoriul adresat Comisiei Europene la 25.V. 6.VI.1857, Homiceanu a și fost destituit. În urma protestelor opiniei publice profesorul Homiceanu este reprimit în învățămînt, dar, ca și ceilalți profesori sus-menționați, este șters din listele electorale pentru Divanul ad-hoc.

Sub presiunea maselor, simulacrul de alegeri organizat de Vogoride a fost infirmat. La noile alegeri poporul și-a impus voința. Puțin mai tîrziu, la 24 ianuarie 1859, ca urmare a luptei maselor populare, s-a înfăptuit istoricul act al Unirii Țărilor Române. La realizarea lui au participat și dascălii progresiști, manifestîndu-și astfel patriotismul și un înalt sentiment de solidaritate cu lupta poporului.

C. IANCULESCU

DUPĂ UNIRE condiții mai bune pentru învățămînt

Înfruntînd prigonirea sălbatică dezlănțuită de caimacamii Balș și Vogoride, care erau sprijiniți din afară de Turcia, Austria și Anglia, unioniștii, printre care se găseau și cadre didactice, au cerut în divanurile ad-hoc unirea celor două țări române într-un singur stat și l-au ales ca domn al Moldovei, la 5 ianuarie 1859, pe Alexandru Ioan Cuza. Elementele reacționare și în special marea boierime au primit o puternică lovitură prin alegerea lui Cuza ca domn al Moldovei.

În 6 ianuarie, a doua zi după alegere, corpul didactic din Iași prezintă o adresă de felicitare noului domnitor. În această adresă prezentată de Teodor Veisa, inspectorul general al școlilor din Moldova — se spune printre altele: „În numele corpului profesoral, care a participat la entuziasmul general ce s-a desvăluit la proclamarea ta de domn al Moldovei, îți prezentez ale lui umilite respecte și-ți exprim adînca bucurie ce le simte a vedea, astăzi, în capul țării un cetățean care și-a atras încrederea și simpatia unanimă a Românilor, nu prin prestigiul nașterii, nu prin ademeniri amăgitoare, nu prin influență străină, nu prin avuțiile sale, ci prin meritele sale și prin devotamentul către patrie". Se mai arăta în adresă că tot corpul profesoral... „destinat de a contribui, în proporție cu mijloacele lui, la răspîndirea luminei între tinerile generații române, care au să serveze la vremea lor de sprijinitori și apărători ai patriei, își va pune toată silința pentru a împlini cu demnitate misia lui". Corpul didactic... „este mic la număr — se spune în încheiere — dar speranța lui e mare că buna lui plecare și ostenelele lui nu vor rămîne fără rezultat, dacă el va fi sprijinit și încurajat în calea lui cea grea" (Acte și documente din renașterea Românie, vol. VIII, pag. 368—369).

Dubla alegere ca domn a lui Alexandru Cuza în ianuarie 1859 a constituit un pas însemnat înainte pe calea progresului. Reformele înfăptuite de Cuza, Mihail Kogălniceanu și alți progresiști împotriva voinței majorității reacționare a Adunării au contribuit la dezvoltarea statului național burghez român. Printre aceste reforme s-a numărat și reforma învățămîntului. Realizată pe baza „Legii instrucțiunii", sancționată și promulgată cu decretul din 25 noiembrie 1864, reforma a avut menirea de a da învățămîntului din cele două țări române o organizare unitară.

Istoricul burghez A. D. Xenopol arată că înainte de Cuza învățămîntul era „...mai mult pe hîrtie decît aevea, cu învățători nepregătiți, cei mai mulți țîrcovnici de pe la biserici, neavînd școale, nici localuri, nici cărți". Învățămîntul primar, care era sporadic, era numai pentru băieți; de abia din 1859 învățămîntul rural cuprinde și fete. După promulgarea legii din 1864, numai în Moldova crește numărul școlilor cu încă 288.

Astfel, prin „Legea instrucțiunii" învățămîntul primar începe să cuprindă un număr mai mare de copii.

Pe timpul domniei lui Cuza crește și rețeaua învățămîntului secundar. Astfel, iau ființă gimnaziul „Gh. Lazăr" în București, gimnaziul „Alexandru cel Bun" la Iași și un gimnaziu la Ploești. Gimnaziile din Iași și Craiova se înalță la rangul de licee. Se mai înființează externate de fete la București, Iași și Craiova. După o statistică din 1865, colegiul „Sf. Sava" avea 8 clase, 340 de elevi și 33 de profesori, școala „Matei Basarab" funcționa cu 4 clase, avînd 151 de elevi și 7 profesori, colegiul „Gh. Lazăr" funcționa cu 4 clase, avînd 132 de elevi și 7 profesori, iar liceul din Craiova funcționa cu 6 clase, avînd 126 elevi și 14 profesori. Totalul elevilor bursieri în școlile amintite mai sus era de 145.

Pe timpul domniei lui Cuza se așează pe baze noi învățămîntul superior, tinzîndu-se să fie organizat diferit de cursurile liceale — așa cum era proiectat prin așezămintele școlare din 1851 ale lui Barbu Știrbey și Grigore Ghica — și să fie împărțit pe specialități: drept, știință și litere.

La 26 octombrie 1860 Alexandru Ioan Cuza, împreună cu Mihail Kogălniceanu, inaugurează — în sunetul clopotelor, al muzicilor și al strigătelor de bucurie ale poporului — Universitatea din Iași. Pînă la această dată cursurile superioare se țineau în localul liceului. În 1860 sînt strămutate în local propriu, în casele lui Alexandru Roznovanu.

La București, Universitatea va lua ființă cu 4 ani mai tîrziu, adică în 1864. Mai întîi — în 1859 — se separă Facultatea de drept de liceul „Sf. Sava", în 11 octombrie 1863 începe să funcționeze separat Facultatea de științe, iar la 30 octombrie 1863 — Facultatea de litere. Pe baza decretului din iulie 1864 despre „Instrucțiunea superioară", care spunea că într-o localitate „mai multe facultăți constituiesc o universitate", ia naștere Universitatea din București.

Legea fixa numărul catedrelor pe facultăți și durata cursurilor, care varia între 3—5 ani. Legea din 1864 prevedea o facultate de medicină (ale cărei baze s-au pus de drept în 1856 prin înființarea școlii de medicină) și o școală de farmacie.

În perioada 1859—1866 iau ființă două școli comerciale — una la București și alta la Galați — două conservatoare de muzică la București și Iași, două școli de arte frumoase, o școală de silvicultură în Moldova ș. a.

Cu toate realizările obținute, în timpul domniei lui Cuza se întîmpinau în învățămînt foarte mari greutăți, căci unele cadre didactice erau slab pregătite și mai ales în școlile primare de la țară nu funcționau învățători calificați. Lipsa de manuale, ca și greutățile materiale ale elevilor împiedicau mult dezvoltarea învățămîntului.

Un învățămînt profund democratic a fost realizat de abia în anii puterii popu'are, cînd, în condițiile desfășurării revoluției culturale, a fost legiferată și aplicată reforma învățămîntului din 1948, treaptă superioară în istoria învățămîntului din țara noastră.

NICOLAE CIACHIR
lector universitar

Cercetări ale cadrelor didactice

Numeroase cadre didactice din învățămîntul elementar și mediu care activează în cadrul Societății de științe istorice și filologice din R.P.R. au studiat probleme privind înfăptuirea Unirii Țărilor Române.

Printre comunicările științifice ce au loc la filialele societății pe baza studiilor și cercetărilor efectuate de învățători și profesori în legătură cu Unirea citățm: **La filiala Ploești:** 1) Alegerile din Prahova pentru Adunarea Națională din 1859, de Constantin Boncu; 2) Vizita lui Al. I. Cuza în Ploești în februarie 1859, de C. Boncu și Maria Negrea. **La filiala Craiova:** 1) Oltenia și Unirea, de Gheorghe Popilian; 2) Cuza Vodă în literatură, de Nicolae Dumitrașcu Traian Mateescu și Luca Preda. **La filiala Cluj:** Ecoul Unirii Țărilor Române în presa română din Transilvania, de Maria Urcan. **La filiala Bacău:** Considerații istorico-sociale asupra evenimentelor legate de Unirea Principatelor în regiunea Bacău, de Ioan Necu. **La filiala Timișoara:** Ecoul luptelor pentru Unirea Principatelor în Banat, de Aurel Tînă. **La filiala Pitești:** Ideea Unirii în 1848, de Matei Julian. **La filiala București:** Politica Franței față de Unire, de O. Mărculescu.

Astăzi la şcolile din Focşani

Pe la ora prînzului, trecătorii din oraşul Foşcani care aveau drum pe strada ce se numea pe vremuri Sîrbească putură vedea grupuri-grupuri de elevi ce se-ndreptau către piaţa Sfatului popular orăşenesc, cîntînd :

Hai la Milcov cu grăbire,
Să-l secăm dintr-o sorbire...

Erau elevi de la şcolile medii „Unirea" şi „Alexandru Ioan Cuza". Ajungînd în piaţă, se opriră în faţa unui monument. Discuţiile începură. Fiecare elev se-ntrecea să-şi arate ştiinţa.

— Aici a fost borna 27.

— Era unul din punctele principale de pe fosta graniţă.

— Dar Milcovul ? întrebă un puşti dintr-a patra. Unde-i Milcovul ?

Cei mai mari începură a zîmbi. Abia aşteptau să fie întrebaţi.

Profesorii interveniră şi discuţia căpătă un caracter organizat. In felul acesta, cei mai mici aflară de la cei mai mari — care, la rîndul lor, cunoşteau datele de la profesori — multe lucruri interesante despre trecutul oraşului.

— Hotarul dintre Moldova şi Ţara Românească — după cum spune Grigore Ureche în „Letopisetul Ţării Moldovei", explica un elev dintr-a X-a — a fost stabilit în anul 1482, după cucerirea cetăţii Crăciuna de către Ştefan cel Mare. Era un hotar natural, format dintr-o gîrlă — un mic afluent al Milcovului. De o parte şi de alta a acestui canal despărţitor începu a se dezvolta oraşul de graniţă — Focşani. Cu timpul gîrla a secat şi locul ei l-a luat caldarîmul. Dar graniţa, care trecea prin mijlocul oraşului, a rămas, despărţind încă pentru multă vreme cele două ţări surori. Abia în anul 1859...

Vorbitorul a păşit însă prea repede peste secole. Elevii sînt curioşi să afle amănunte despre starea de lucruri din oraşul lor dinaintea Unirii. Un elev vrea să ştie, de pildă, dacă pe atunci trecerea dintr-o parte a oraşului în cealaltă era liberă. Explicaţia le-o dă unul din profesorii de istorie care-i însoţesc.

— Cetăţenii din cele două părţi ale oraşului întreţineau strînse relaţii. Aşa spre exemplu, la începutul secolului al XIX-lea, copiii din Focşanii Munteniei mergeau la şcoală în Focşanii Moldovei, unde învăţămîntul începuse a se dezvolta mai devreme. (Prima şcoală publică din Focşani a luat fiinţă în Focşanii Moldovei în anul 1803). In perioada premergătoare Unirii, unioniştii moldoveni fiind persecutaţi, unioniştii munteni le înlesneau întrunirile pe teritoriul lor. Că cele două părţi ale oraşului constituiau în trecut o unitate o adeveresc şi alte documente. Astfel, la 5 ianuarie 1842, ocîrmuitorul judeţului Slam-Rîmnic (cu reşedinţa în Focşanii Munteniei) a înaintat un memoriu către departamentul vistieriei din Bucureşti, prin care cerea ca „...acest oraş (adică Focşanii) socotindu-se unul şi întrebuinţat unul din altul, să-şi aibă şi înlesnirea vieţii fără strîmtorare, precum din vechime şi-au avut-o". De aceea, încheie profesorul, oraşul Focşani poate fi socotit ca simbol al Unirii şi a constituit un centru puternic al mişcării unioniste în perioada premergătoare anului 1859.

★

Din piaţa Sfatului, grupul de elevi şi profesori s-a îndreptat către muzeu. Pe drum, cînd ajung în dreptul Poştei, unde pe vremuri era Vama, un elev povesteşte :

— Se spune că la 5 februarie 1859, Vodă Cuza, fiind în drum de la Iaşi către Bucureşti, s-a oprit în acest loc şi, coborînd din trăsură, a zis străjilor : *„Duceţi-vă acasă. De azi înainte hotarul s-a desfiinţat"*.

După cum au putut vedea din documentele pe care elevii le-au cercetat la muzeul oraşului, Mihail Kogălniceanu era deputat de Focşani — titlu cu care el se mîndrea adesea. Mîndri sînt şi ei de oraşul lor, martor şi leagăn al luptei poporului pentru Unire.

★

„Şcoala noastră" — aceasta a fost una din temele discutate la cercul de istorie de la Şcoala medie nr. 1 „Unirea".

Istoria şcolii a început — aşa cum au arătat elevii — acum aproape o sută de ani. La 7 ianuarie 1866 a luat fiinţă la Focşani, prin decret domnesc, un gimnaziu. In primul an, şcoala avea doar o singură clasă şi un singur profesor, pe nume Ştefan Neagoe. Prin 1869, cînd ajunge să aibă patru clase, numărul elevilor nu depăşea cifra de 50. Cererea profesorilor de a se înfiinţa o clasă a V-a se izbeşte de refuzul stăpînirii, care nu avea bani pentru aşa ceva. Atunci, entuziaştii profesori s-au oferit să predea fără plată la clasa a V-a. Dar clasa nou înfiinţată a trebuit să se desfiinţeze în anul următor din lipsă de elevi.

Abia după anul 1880 şcoala, care ani de-a rîndul a dus o existenţă precară, avea să-şi întregească numărul de clase. De o adevărată dezvoltare a şcolii nu putem vorbi, însă, decît după anul 1944, cînd porţile şcolii s-au deschis larg pentru copiii celor mulţi.

★

La clasa a III-a de la Şcoala medie nr. 2 „Alexandru Ioan Cuza" elevii pregătesc un spectacol pe care-l vor da în cinstea Unirii. Se învaţă dansuri, poezii şi cîntece. Cea mai plină de interes pentru ei este repetiţia povestirii dramatizate „Moş Ion Roată şi Unirea".

Moş Ion Roată a fost un ţăran de prin părţile locului. Satul Cîmpuri, locul de baştină al eroului lui Creangă, se află nu prea departe de Focşani. Acest lucru elevii îl cunosc din repetatele discuţii duse cu învăţătoarea lor. Il cunosc şi sînt mîndri. De aceea vorbele lui Moş Ion Roată capătă, în gura elevului Bostan Costel, care interpretează rolul isteţului ţăran, un accent de semeţie, atunci cînd se adresează boierului : „Iar de la bolovanul dumneavoastră... am înţeles aşa : că pînă acum, noi ţăranii am dus fiecare cîte o piatră mai mare sau mai mică pe umeri; însă acum sîntem chemaţi a purta împreună tot noi, opinca, o stîncă pe umerele noastre..."

★

La ora de diriginţie de la clasa a VIII-a „B" a fost invitat un bătrîn pensionar din oraş, care le-a vorbit elevilor despre felul cum se sărbătorea Unirea acum mai bine de 50 de ani.

Unirea — după cum au aflat elevii — se sărbătorea pe vremea aceea aproape pe ascuns. Regelui Carol nu-i convenea această sărbătoare, care exprima năzuinţa maselor spre mai bine şi de care se lega numele lui Vodă Cuza.

La gimnaziu, care se afla pe atunci în clădirea actualei case de copii „Ana Ipătescu", se dădea o serbare, la care participau elevii şi profesorii şcolii, cîţiva părinţi — puţini — şi cîţiva studenţi ce veneau pentru aceasta de la Bucureşti. Atît.

La rîndul lor, elevii din clasa a VIII-a au vorbit despre felul cum se sărbătoreşte astăzi ziua Unirii în oraşul lor : s-au deschis două expoziţii — una cuprinzînd documente de pe vremea Unirii şi alta, filatelică, cu timbre din timpul domniei lui Cuza. In întreprinderi şi şcoli se ţin conferinţe şi simpozioane pe tema Unirii, Filarmonica va da un spectacol festiv. In fiecare şcoală elevii au amenajat un colţ al Unirii. S-au organizat excursii la muzee şi monumente, spectacole. Pe una din străzile centrale a fost expusă o hartă a oraşului cu indicarea liniei pe unde trecea vechea graniţă.

Evenimentul cel mai emoţionant pentru elevi este, însă, decernarea numelor de „Unirea" şi „Alexandru Ioan Cuza" celor două şcoli medii din Focşani.

Această sărbătoare elevii nu o vor uita. Ei vor căuta să înveţe de aci înainte mai bine, să fie demni de numele pe care îl poartă şcolile lor.

I. ADRIAN

Elevi din clasa a III-a a Şcolii medii „Alexandru Ioan Cuza"-Focşani interpretînd schiţa dramatizată „Moş Ion Roată şi Unirea" după I. Creangă.

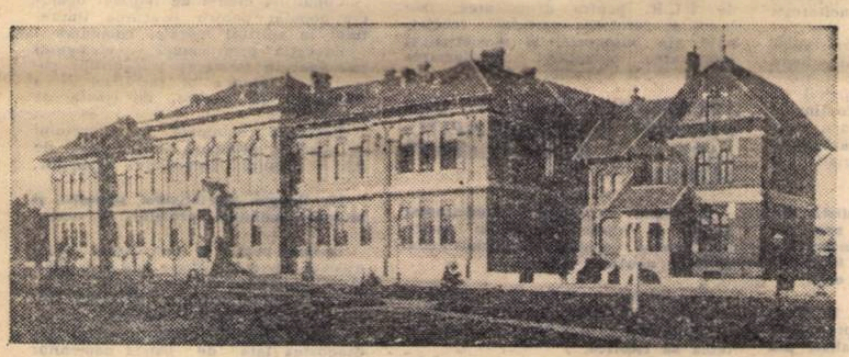

Şcoala medie nr. 1 „Unirea" din Focşani

CUM ERA FALSIFICAT ADEVARUL ISTORIC

Sărbătorirea Centenarului Unirii constituie un nou prilej de relevare a luptei pline de avînt duse de masele populare care au înfăptuit marile acte ale istoriei ţării noastre. Invăţătorii şi profesorii, vorbindu-le elevilor despre acest deosebit de important eveniment, îi ajută să înţeleagă în adîncime semnificaţia lui, demască denaturările în interpretarea istoriei.

Decenii de-a rîndul, istoriografia burgheză a pătat momentele mari ale istoriei poporului nostru cu o zgură idealistă, naţionalistă. Aceasta s-a vădit din plin şi în manualele şcolare burgheze. In nici unul din aceste manuale marele act al Unirii ţărilor române nu era tratat ca un rezultat al dezvoltării factorilor lăuntrici şi al luptei poporului. Erau neglijate cu totul condiţiile interne economice, sociale şi politice care au alcătuit baza pentru înfăptuirea Unirii. Nu se vorbea nimic despre sporirea producţiei agrare şi despre creşterea potenţialului extern. Nimic despre intensificarea activităţii comerciale şi despre imperioasa nevoie de a moderniza căile de comunicaţie şi mijloacele de transport. Nimic despre nevoia de a crea o piaţă internă unică. Nimic despre întărirea noii clase exploatatoare, burghezia. Dar, mai ales, autorii vechilor manuale evitau cu totul să arate că masele populare urmăreau, în cadrul luptei pentru Unire, să lichideze rămăşiţele feudale, să rezolve problema clăcăşiei şi a proprietăţii agrare, că ele luptau pentru o unire întărită cu adînci reforme economice, sociale şi politice. Chiar cînd aminteau de problema creşterii conştiinţei naţionale, nu-i vedeau rădăcinile adînci în masele largi populare, ci o îngustau şi o ciunteau, înfăţişînd-o doar ca pe un apanaj al clasei dominante, alterîndu-i conţinutul sănătos şi împingînd-o spre naţionalismul burghez.

In schimb, actul istoric al Unirii apărea adesea ca un simplu dar al puterilor protectoare — şi îndeosebi al Franţei. Intr-un manual din 1935 (N. A. Constantinescu, Istoria Românilor pentru clasa a IV-a), lecţia „Cuza-Vodă, Unirea Principatelor" începea cu subcapitolul „Rolul lui Napoleon al III-lea, protectorul latinităţii" şi încheia, categoric : „Fără protecţia lui (a lui Napoleon al III-lea n.n.), Unirea principatelor nu se putea face în mod paşnic".

Intr-un alt manual pentru clasa a IV-a, apărut tot în 1935, la lecţia „Unirea principatelor române" figura doar un singur chipeş : al lui Napoleon al III-lea... Iar într-un manual de „Istoria Românilor" pentru clasa a VIII-a, din 1943, Napoleon al III-lea era înfăţişat ca jucînd rolul de vedetă principală în înfăptuirea Unirii.

Incontestabil că o serie de factori externi — războiul Crimeii, Congresul de la Paris, rivalitatea dintre marile puteri pentru dominaţia asupra imperiului otoman — au jucat un rol important în transformarea problemei Unirii Ţărilor Române, într-o problemă europeană. Nu-i neînsemnat nici rolul pe care l-au avut refugiaţii de la 1848 în propaganda privitoare la soarta ţărilor române. Numai că, potrivit intereselor păturilor dominante de a pune România în postura de ţară veşnic recunoscătoare capitalismului şi apoi imperialismului apusean, vechile programe şi manuale instruiau şi educau tineretul în ideea că fără marile puteri, şi îndeosebi fără sprijinul „generos şi dezinteresat" al Franţei, Unirea nu s-ar fi putut realiza. E adevărat că Franţa a fost favorabilă Unirii. Dar nu din „generozitate" faţă de „sora latină", ci pentru că voia să creeze la gurile Dunării un stat tampon între Turcia, Rusia şi Austria, stat ce trebuia pus sub epitropia capitalului şi politicii franceze. Aceleaşi manuale care ridicau în slăvi rolul Franţei nu vorbeau nimic sau aproape nimic de opoziţia Angliei, sprijinitoarea politicii de menţinere a supremaţiei turceşti asupra Ţărilor Române. Şi ceea ce stîrbea şi mai mult adevărul istoric era faptul că în multe din vechile manuale nici nu se amintea rolul jucat de Rusia în crearea României moderne, cu toate că diplomaţia rusă a pus cea dintîi pe plan european — în Conferinţa de la Viena — problema unirii Ţărilor Române, cu toate că a avut cea mai consecventă poziţie şi a activat stăruitor pentru realizarea Unirii.

Denaturarea rolului factorilor externi în vechile manuale mai avea un tîlc : să justifice împotrivirea burgheziei şi moşierimii la realizarea reformelor economice, sociale şi politice cu insistenţă cerute de masele populare, odată cu înfăptuirea Unirii. Atribuindu-i lui Napoleon al III-lea un rol hotărîtor în actul Unirii, autorii manualelor burgheze urmăreau să „elimine" poporul din lupta pentru această Unire, îi negau orice fel de drepturi. Aceluiaşi scop îi era subordonat şi faptul că uneori Unirea era prezentată doar ca rezultat al... unui discurs. Intr-adevăr, într-un manual din 1937 se spune : „Unioniştii din Muntenia izbutiră să înlăture alte candidaturi : după un discurs înflăcărat al tînărului deputat V. Boerescu, care încheie că : a vota pentru Cuza înseamnă a vota pentru unire, majoritatea trecu de partea unioniştilor". O formulare asemănătoare apare şi într-un manual de clasa a VIII-a editat în 1943 : „Adunarea impresionată de cuvintele lui (ale lui Boerescu n.n.) votează în unanimitate alegerea lui Cuza şi ca domn al Ţării Româneşti". Unirea, deci, n-ar fi fost decît opera unui grup de oameni politici.

Ba, în unele manuale burgheze, ca de pildă într-un manual de I. Lupaş, apărut în 1944, Unirea era prilej de educaţie mistică. După acest manual, în alegerea lui Cuza la Iaşi, hotărîtoare a fost „rugăciunea" mitropolitului, al cărei text se reproduce în întregime. La fel, la 24 ianuarie, la alegerea de la Bucureşti, se ridica mitropolitul, se ruga şi, „impresionaţi de aceste cuvinte, electorii (64 de inşi)... au ales cu vot unanim" etc. etc...

Cu asemenea ridicole măsluiri cercau vechile manuale să excludă poporul din apriga luptă pentru Unire. Autorii lor uitau că, dacă nu se anulau alegerile pentru divanurile ad-hoc din Moldova, falsificate de Vogoride, poporul se răscula.

In opoziţie cu şcoala burgheză, programele şi manualele noi, create în timpul regimului de democraţie populară, călăuzindu-se după principiile materialismului istoric, relevă just importanţa factorilor interni şi externi în înfăptuirea Unirii, arată baza economică, socială şi politică a luptei pentru unire, înfăţişează acest mare act aşa cum a fost în realitate, ca un rezultat al acţiunii maselor, legîndu-l de întregul complex istoric care l-a creat. Manualele pe care învaţă astăzi elevii, interpretînd ştiinţific fenomenele, arată că alegerea de la 24 ianuarie 1859 n-a fost o simplă manevră de culise, o combinaţie politică a cîtorva oameni politici care şi-au propus să eludeze Hotărîrile convenţiei de la Paris şi să-l aleagă pe Alexandru Ioan Cuza domn în ambele ţări. Ele argumentează pe larg că dubla alegere a lui Cuza a fost rezultatul luptei duse de popor, timp de decenii, sub conducerea elementelor progresiste.

Este datoria noastră, a pedagogilor, să folosim prilejul oferit de Centenarul Unirii ca să întărim educaţia patriotică a tineretului, sădindu-i în inimi dragostea faţă de popor, adevăratul făuritor al istoriei.

DUMITRU ALMAŞ

Realizări pe linia educației estetice

Școlile profesionale și tehnice trebuie să dea ucenicilor și elevilor, odată cu cunoștințe și deprinderi temeinice de muncă, reprezentări și concepții estetice, trebuie să le dezvolte aptitudini creatoare legate strîns de pregătirea profesională, așa încît ei să poată contribui la obținerea unor produse de bună calitate care să satisfacă, în același timp, cerințele estetice.

Organizarea actuală a învățămîntului profesional și tehnic, ca și conținutul acestuia dau largi posibilități pentru dezvoltarea gustului pentru frumos al elevilor. De exemplu, programele de tehnologie de specialitate în sectoarele confecții, încălțăminte, sticlă și ceramică fină, țesătorie, filatură etc. cuprind cunoștințe variate despre forma produselor și crearea modelelor în raport cu cerințele estetice. Mulți dintre profesorii care predau aceste materii găsesc procedee potrivite pentru a forma gustul pentru frumos al ucenicilor și elevilor, pentru a-i deprinde să realizeze cerințele estetice într-un produs de calitate superioară. Astfel, tov. Nadejda Coteanu, profesoară la școala profesională de ucenici de pe lîngă întreprinderea „F. C. Gheorghiu-Dej" din București, folosește un bogat material didactic în predarea tehnologiei de specialitate, scoțînd în evidență, în mod deosebit, armonia liniilor și culorilor care creează eleganța unui model de confecții. Cu multă inventivitate lucrează și tovarășa profesoară Lavinia Suciu, care predă specialitatea „finisajul produselor textile". Ea a alcătuit anul trecut, folosind resursele interne ale școlii, un mic laborator de imprimerie, unde elevii au posibilitatea de a experimenta modele și combinații de culori înainte de a le aplica practic în întreprindere.

De asemenea tov. Gheorghe Micu, profesor de tehnologia țesătoriei la școala profesională de ucenici „Gheorghe Doja" din Sfîntu-Gheorghe, a reușit să dezvolte în rîndul ucenicilor săi dorința de a realiza lucrări corespunzătoare cerințelor estetice prin folosirea unei bogate game de contexturi, la războaiele cele mai complicate de tip Jaquard. Țesăturile de bumbac executate de elevii acestei școli sînt dintre cele mai frumoase.

O contribuție deosebită în educarea estetică a ucenicilor și elevilor din sectorul industriei bunurilor de consum o aduce predarea desenului tehnic. Programa acestei discipline cuprinde capitole speciale de desen artistic, mai ales pentru meseriile din ramurile sticlărie și ceramică fină, încălțăminte și confecții, tricotaje și marochinărie. Se predau lecții speciale pe teme ca: efecte de culoare, contraste, armonii, îmbinări de culori în cadrul diferitelor modele naturale (frunze, flori etc.) ale căror nuanțe sînt în continuă schimbare, după anotimp.

Și predarea obiectului „Compoziția și decompoziția țesăturilor" contribuie la realizarea educației estetice a ucenicilor Lucrările individuale sau colective executate în clasă de către ucenici în cadrul acestui obiect cuprind îmbinări variate între firele de urzeală și cele de bătaie, colorate diferit sau necolorate, dar aplicate pe fonduri diferite, precum și efecte estetice de umbre la țesături în diagonal și Jaquard. Firele de efect — buclate, colorate, din materie primă mixtă etc. — element ornamental larg folosit în ultimele creații de modele, sînt utilizate pentru obținerea unor noi țesături dintre care multe au fost preluate de fabricile textile pentru producția în serie.

Dacă multe dintre cunoștințele teoretice îi ajută pe elevi să înțeleagă frumosul, dîndu-le totodată posibilitatea de a aprecia și de a valorifica elementele estetice ale meseriei pentru care se pregătesc, locurile unde educația estetică are cîmpul cel mai larg de afirmare sînt atelierul și întreprinderea. Odată cu cunoașterea operațiilor specifice procesului tehnologic, ucenicii învață să aplice cunoștințele teoretice în crearea unei linii frumoase și armonioase a întregului produs. Un exemplu grăitor îl prezintă atelierul de încălțăminte manuală al școlii profesionale „Kirov"-București, unde maistrul-instructor Ion Vlad reușește să-i înarmeze pe ucenicii săi cu priceperea de a croi modele noi cu deosebit simț estetic. Pantofii executați de acești ucenici au fost foarte bine apreciați la expozițiile de încălțăminte din țară și de peste hotare.

Importante realizări pe linia educării estetice a ucenicilor și elevilor s-au obținut și în sectorul sticlă și ceramică fină. In atelierele școlilor de sticlărie și ceramică de la Turda și Mediaș, ucenicii și elevii realizează lucrări artistice de podoabă — animale, flori, păsări, vase de ornament etc, care implică modelarea manuală a pastei fierbinți de sticlă.

In anul III, cei mai talentați elevi se specializează în acest domeniu devenind suflători la țeavă, șlefuitori, gravori și pictori decoratori. Acestea presupun o îndemînare deosebită, aptitudini creatoare, răbdare, perseverență și timp îndelungat de exercițiu. Exemplu viu în activitatea viitorilor sticlari de artă este maistrul-instructor Rudolf Bierman. Realizările acestui adevărat artist au cucerit numeroase premii la expozițiile de peste hotare. Acum el se ocupă cu dragoste de formarea noilor generații de muncitori care să ducă mai departe renumele artistic al sticlăriei, cristalului și ceramicii din țara noastră.

Mobilizate de noile sarcini izvorîte din Hotărîrile Plenarei Comitetului Central al Partidului din noiembrie 1958 cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice ale industriei ușoare sînt hotărîte să lupte pe viitor cu mai multă însuflețire pentru pregătirea unor cadre capabile să stăpînească tehnica cea mai modernă, să satisfacă cerințele oamenilor muncii cu sortimente cît mai variate, de bună calitate și cu un aspect estetic corespunzător.

Prof. GEORGETA ROȘU
din serviciul de învățămînt al M.I.B.C.

NOȚIUNI de socialism științific

Programa școlară pentru învățămîntul profesional

TRIMESTRUL II = 18 ORE PREDARE, 1 ORĂ RECAPITULARE, 1 ORĂ LUCRARE SCRISĂ.

1. Imperialismul, stadiul cel mai înalt și ultim de dezvoltare a capitalismului (4 ore).

Lenin despre caracteristicile fundamentale ale imperialismului.

Ascuțirea la maximum a contradicțiilor principale ale imperialismului: între muncă și capital, între diferite grupuri financiare și puteri imperialiste, între țările imperialiste dominante și țările coloniale și dependente.

Imperialismul — capitalism muribund, ajunul revoluției proletare.

2. Condițiile istorice ale apariției partidului revoluționar al clasei muncitoare (2 ore).

Marx și Engels, creatorii socialismului științific. Importanța Manifestului Partidului Comunist.

Condițiile istorice care au permis crearea unui partid revoluționar al clasei muncitoare.

Rolul lui Lenin în crearea partidului de tip nou.

Caracteristicile partidului de tip nou.

Importanța partidului de tip nou pentru asigurarea victoriei luptei clasei muncitoare împotriva exploatării capitaliste — pentru victoria socialismului.

3. Apariția și dezvoltarea mișcării muncitorești în Rominia (sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX) (2 ore).

Primele forme de luptă și de organizare a proletariatului în Rominia. Crearea cercurilor socialiste din Rominia și activitatea lor. Începutul răspîndirii marxismului în Rominia. Crearea P.S.D.M.R. și activitatea sa (1893—1899).

Situația social-economică a Rominiei la începutul secolului XX. Lupta elementelor revoluționare pentru refacerea organizațiilor muncitorești (1900—1904).

Creșterea avîntului mișcării muncitorești din Rominia. Atitudinea mișcării muncitorești față de rascoalele țărănești din 1907. Congresul de refacere al P.S.D.M.R. Conținutul programului adoptat. Atitudinea mișcării muncitorești față de războaiele balcanice. Caracterul imperialist al primului război mondial.

4. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917 — începutul unei ere noi în istoria omenirii. Importanța istorică-mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (2 ore).

Lupta Partidului bolșevic în frunte cu V. I. Lenin pentru pregătirea și înfăptuirea revoluției socialiste din Rusia.

Caracterizarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Importanța istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

5. Crearea Partidului Comunist Romîn. P.C.R. partid de tip nou, avangarda clasei muuncitoare din Rominia (2 ore).

Situația social-economică a Rominiei între anii 1917—1923. Influența Marii Revoluții Socialiste asupra mișcării muncitorești din țara noastră.

Luptele revoluționare ale muncitorimii din Rominia din anii 1917—1923.

Formarea grupurilor comuniste și activitatea lor.

Crearea P.C.R. Congresul de creare a P.C.R. 8—12 mai 1921. Insemnătatea istorică a creării P.C.R.

Activitatea P.C.R. între anii 1921—1924.

6. Lupta maselor muncitoare conduse de P.C.R. împotriva regimului burghezo-moșieresc. Lupta P.C.R. pentru doborîrea dictaturii fasciste (3 ore).

Stabilizarea relativa a capitalismului în Rominia (1923—1928).

Criza economică de supraproducție din Rominia (1929—1933). Creșterea avîntului mișcării revoluționare în țara noastră.

Congresul al V-lea al P.C.R. și însemnătatea sa istorică.

Glorioasele lupte, conduse de către partid, ale ceferiștilor și petroliștilor din anul 1933. Însemnătatea lor internă și internațională.

Lupta maselor populare conduse de P.C.R. împotriva fascizarii țării, pentru crearea frontului popular antifascist (1934—1938).

Lupta P.C.R. împotriva dictaturii regale și legionaro-fasciste, pentru apărarea independenței naționale a Rominiei (1938—1941).

Lupta P.C.R. pentru răsturnarea dictaturii fasciste și întoarcerea armelor împotriva cotropitorilor hitleriști. (Platforma P.C.R. din septembrie 1941). Crearea Frontului Patriotic antihitlerist (crearea F.U.M. la 1 mai 1944).

7. Insurecția armată de la 23 August 1944. Desfășurarea revoluției populare în țara noastră — 1944—1947 (3 ore).

Insurecția armată de la 23 August 1944, organizată și condusă de P.C.R. Victoria insurecției armate de la 23 August 1944 — începutul revoluției populare în Rominia.

Prima etapă a revoluției populare în țara noastra — caracterizarea ei.

Participarea Rominiei, alături de Uniunea Sovietică, la zdrobirea Germaniei hitleriste.

Lupta maselor populare conduse de P.C.R. pentru instaurarea regimului democrat-popular (6 martie 1945). Conferința națională a P.C.R. din 16—19 octombrie 1945 — însemnătatea sa istorică.

Politica economică a P.C.R. în anii 1944—1947, în vederea refacerii și dezvoltării economiei naționale.

Lupta maselor populare conduse de P.C.R. pentru demascarea, izolarea și zdrobirea partidelor reacționare ale burgheziei și moșierimii și înlăturarea monarhiei. Proclamarea R.P.R. — 30 decembrie 1947.

TRIMESTRUL III = 17 ORE PREDARE, 2 ORE RECAPITULARE, 1 ORĂ LUCRARE SCRISĂ.

8. Lupta Partidului Muncitoresc Romîn în fruntea poporului muncitor pentru construirea socialismului în țara noastra. (6 ore).

Proclamarea R.P.R. — începutul revoluției socialiste în țara noastră.

Congresul I al P.M.R. și însemnatatea sa istorică.

Actul naționalizării principalelor mijloace de producție (11 iunie 1948). Crearea sectorului socialist al economiei. Cele trei sectoare economice. Clasele și lupta de clasă în perioada de trecere. Planificarea economiei naționale: planurile de stat pe anii 1949—1950. Planul de electrificare a țării noastre.

Trecerea la transformarea socialistă a agriculturii. Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949.

Adoptarea Constituției R. P. R. (1952).

Primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R. P. R. (1951—1955). Obiectivele primului plan cincinal.

Congresul al II-lea al P.M.R. — despre bilanțul îndeplinirii primului plan cincinal. Schimbările survenite în structura social-economica a R.P.R.

Statul democrat-popular, stat de tip socialist. Succesele obținute în întărirea statului nostru democrat-popular. Superioritatea statului nostru democrat-popular.

Al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. (1956—1960). Obiectivele celui de al doilea plan cincinal. Lupta maselor muncitoare conduse de P.M.R. pentru realizarea în viață a sarcinilor celui de al doilea plan cincinal. Planul anual de stat pe 1959. Directivele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Intărirea continuă a prieteniei și colaborării cu toate țările lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S., chezășie a aparării independenței țării noastre și a construirii cu succes a socialismului în R.P.R.

9. Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare în R.P.R. Întărirea continuă a partidului, condiție esențială pentru construirea victorioasă a socialismului în patria noastră. (2 ore).

Rolul conducător al P.M.R. în viața țarii noastre. Invățătura marxist-leninistă, baza teoretică în lupta pentru construirea socialismului.

Partidul Muncitoresc Romîn, însuflețitorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru.

Legătura permanentă cu masele populare, continua întărirea a rîndurilor partidului — izvorul tăriei și forței Partidului Muncitoresc Romîn.

Lupta P.M.R. împotriva ideologiei burgheze, a reformismului și revizionismului în mișcarea muncitorească.

10. Lupta P.M.R. pentru dezvoltarea științei și culturii în R. P. .R. (1 oră).

Lupta P.M.R. pentru crearea culturii socialiste în țara noastră. Desfășurarea revoluției culturale în R.P.R.

Rolul P.M.R. în dezvoltarea științei în țara noastră.

Succesele obținute în dezvoltarea științei și culturii în țara noastră.

Combaterea manifestărilor ideologiei burgheze în știință și cultură.

11. Despre educația comunistă. Lupta P.M.R. pentru educarea în spirit comunist a tinerei generații (2 ore).

Morala comunistă — trăsăturile ei.

Condițiile create de regimul democrat-popular pentru educarea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Educația prin muncă, elementul principal în formarea trăsăturilor comuniste. Munca în socialism — o chestiune de onoare, de cinste, de eroism.

Educarea comunistă a tineretului — sarcină pricipală încredințată de P.M.R. Uniunii Tineretului Muncitor.

12. Despre patriotismul socialist și internaționalismul proletar (2 ore).

Despre patrie și patriotism. Patriotismul socialist, forma cea mai înaltă a patriotismului.

Patriotismul sovietic, exemplu măreț al patriotismului socialist.

Trăsăturile patriotismului socialist: dragostea față de patria oamenilor muncii, față de P.M.R., lupta pentru apărarea și dezvoltarea proprietății socialiste, respectarea legalității populare, ura față de dușmanii de clasă interni și externi.

Patriotismul comuniștilor, exemplu de dragoste pentru patrie și popor.

Legătura dintre patriotismul socialist și internaționalismul proletar.

Internaționalismul proletar. Comunitatea de interese a clasei muncitoare din întreaga lume în lupta împotriva capitalismului, pentru socialism — baza internaționalismului proletar.

Intărirea continuă a colaborării și ajutorul reciproc între țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., respectul și sprijinul activ pentru lupta clasei muncitoare din țările capitaliste — trăsături ale internaționalismului proletar.

Lupta P.M.R. pentru educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

13. Lupta țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. pentru întărirea păcii și securității internaționale (2 ore).

Schimbarea raportului de forțe după cel de al doilea război mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Ascuțirea contradicțiilor imperialiste. Politica agresivă a țărilor imperialiste. S.U.A., centrul reacțiunii mondiale. Lupta țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. pentru o pace trainică și securitatea popoarelor. Principiul leninist al coexistenței pașnice dintre țările cu orînduiri sociale diferite — linia generală a politicii externe a U.R.S.S., a R.P.R. și a tuturor țărilor socialiste. Politica externă a R.P.R. Lupta tuturor țărilor socialiste în cadrul O. N. U.

Lupta țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. pentru stabilirea încrederii internaționale, pentru apararea și întărirea păcii în întreaga lume.

Lupta popoarelor pentru apărarea și consolidarea păcii și pentru zădărnicirea acțiunilor agresive ale țărilor imperialiste în frunte cu S.U.A.

NOTĂ: Prezenta programă se aplică în învățămîntul profesional la anul I la meseriile pe 2 ani și la anul II la meseriile pe 3 ani, începînd din trimestrul II.

ȘTIRI DIN ȘCOLI

● *In scopul îmbunătățirii continue a metodelor de instruire practică, conducerea Centrului școlar de construcții din București a hotărît să introducă studierea organizată a lucrării „Probleme de organizare și metodică a învățămîntului practic", de C.G. Dușutin, în rîndul maiștrilor-instructori. In același scop, periodic se organizează cu maiștrii discuții asupra unor probleme de metodică.*

● *In afara laboratoarelor bine înzestrate, Centrul școlar agricol din Rm. Sărat dispune în prezent de o remiză de mașini agricole cuprinzînd două tractoare M.T.Z., două cultivatoare suspendate, o mașină de treierat acționată electric, mai multe mașini de semănat, semănătoare pentru porumb, secerători etc.*

Bogatul utilaj folosit de ucenici și elevi în activitatea practică desfășurată pe cele 300 ha ale gospodăriei didactice, asigură înarmarea tinerilor cu metodele agrotehnice avansate.

● *Mobilizați de organizația U.T.M., pionierii de la Școala medie „Filimon Sîrbu" din Sighet au format două brigăzi pionierești de muncă patriotică. Aceste brigăzi participă la numeroase acțiuni de interes patriotic: plantatul puieților, colectare de fier vechi și maculatură, înfrumusețarea orașului, repararea mobilierului școlar etc.*

● *Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Ciobanu, raionul Hîrșova, au răspuns cu însuflețire chemării Comitetului raional U.T.M. pentru colectarea unei cantități cît mai mari de fier vechi.*

Unitatea de pionieri de la această școală a organizat în acest scop o întrecere pe detașamente. In fruntea întrecerii se află detașamentul nr. 2, care a colectat 450 kg. fier, și detașamentul nr. 1, care a strîns 375 kg. fier. In total, unitatea a colectat 1.200 kg. de fier vechi.

Educație comunistă prin muncă

În casele și pe ulițele Bistriței, sat pitit la poalele munților Neamțului, s-a aprins de curînd, pentru prima oară, lumina electrică. Evenimentul acesta, devenit în anii construcției socialiste un fapt obișnuit în viața satelor patriei noastre, are pentru școlarii din Bistrița o semnificație deosebită: în cadrul acestei acțiuni ei au primit botezul muncii de constructori, de gospodari ai satului.

Electrificarea satului, rod al dragostei de muncă și al hărniciei elevilor din Bistrița, nu este singura mărturie a bogatei lor activități creatoare. Tinerii naturaliști ai școlii au realizat o seră pentru cultivarea plantelor considerată, pe drept cuvînt, seră-model pe întregul raion. În curînd ei vor porni la o activitate deosebit de interesantă: la cererea școlii, Comitetul de stat al apelor a aprobat crearea la Bistrița a unei stațiuni meteorologice, a cărei dotare a și început. Datorită lucrărilor elevilor-meteorologi, sistemul republican de observații hidro-meteorologice se va extinde și în regiunea munților Neamțului.

Roadele muncii pe care o efectuează elevii se reflectă puternic în atitudinea lor generală în viață, în dezvoltarea lor armonioasă, fizică și psihică. Obținerea unor rezultate valoroase în munca practică a elevilor este strîns legată de aplicarea conștientă a unor cunoștințe științifice însușite temeinic. Activitatea practică sporește interesul elevilor pentru însușirea științelor naturii, în care ei caută răspuns la întrebările multiple și deosebit de pasionante pe care le pune munca desfășurată în fabrici, în uzine, pe ogoare, în ateliere și pe loturile școlare. Pedagogii școlilor ai căror elevi participă la diferite activități practice constată cu bucurie interesul sporit al tinerilor pentru matematică, fizică, biologie, chimie.

Hotărîrea partidului și guvernului de a asigura tinerilor din școli o pregătire pentru muncă, pentru viață, se înfăptuiește cu succes în întreaga țară.

Desigur, fiecare regiune are specificul ei economic. În organizarea activităților practice trebuie să se țină seama de dezvoltarea cu precădere a lucrărilor din sectoarele economice cheie ale regiunii respective. În acest fel putem asigura, cu sprijinul organelor locale, cele mai bune condiții de muncă pentru elevi. În același timp, orientarea activității practice către sectoarele economice specifice fiecărei regiuni are o deosebită însemnătate în pregătirea elevilor pentru munca pe care o vor desfășura în viitor, pentru viață, căci majoritatea tinerilor vor rămîne să muncească pentru înflorirea regiunii natale. Înțelegînd importanța acestor cerințe, majoritatea cadrelor didactice caută ca lucrările practice pe care le organizează cu elevii să reflecte activitatea din sectoarele economice principale ale fiecărei regiuni. De pildă, în școlile din regiunile Constanța și Craiova, regiuni în care producția agricolă ocupă un loc deosebit, s-a acordat atenție pregătirii cu precădere a elevilor pentru cunoașterea agrotehnicii înaintate. Pe această linie școlile din regiunea Constanța au primit un sprijin puternic din partea marilor unități agricole socialiste. Numeroase școli cultivă pe loturile experimentale soiurile de plante din culturile principale ale regiunii. Activitatea aceasta este însă numai un aspect al muncii practice a elevilor. În raioanele Istria, Zebil, Babadag, elevii școlilor de 7 ani au desfășurat și desfășoară în continuare o rodnică activitate pe terenurile gospodăriilor colective. Organizați în brigăzi, ei efectuează, alături de colectiviști, toate lucrările specifice fiecărui sezon

Deseori școlile devin, datorită activității înflăcărate a elevilor, îndrumată cu dragoste și competență de pedagogi, adevărate focare ale științei și tehnicii înaintate. O asemenea școală este școala de 7 ani din Siliștea Băileștiului, regiunea Craiova. Elevii acestei școli, îndrumați de profesori, au realizat experiențe agrotehnice și științifice de o valoare deosebită. Astfel, ei au studiat influența îngrășămintelor chimice asupra plantelor, calitățile diferitelor metode de semănat, utilizarea răsadnițelor și ghivecelor nutritive, refacerea structurii solului prin asolamente, modificarea ereditații unor plante prin hibridarea sexuată etc. Rezultatele acestui program bogat de cercetare științifică — comparabil aproape cu cercetările stațiilor agrotehnice — au fost valorificate în practica agricolă a întregii comune. Iată deci cum, încă de pe băncile școlii, elevii pot nu numai să capete priceperi și deprinderi practice valoroase, ci și să aducă foloase țării. Asemenea rezultate sînt în același timp un stimulent puternic pentru activitatea pe mai departe a elevilor, le dau încredere în posibilitățile lor, le întăresc simțămîntul răspunderii față de colectiv.

Am primit de curînd la redacție o scrisoare în care directorul școlii de 7 ani din Popești, raionul Ploești, ne arată strînsa legătură care s-a format între școală și rafinăria de petrol din Brazi. Constatînd că majoritatea absolvenților din ultimii ani s-au îndreptat către școlile profesionale din sectorul petrol-chimie, începînd din anul acesta elevilor clasei a VII-a li s-au creat condiții pentru a desfășura, o dată pe săptămînă, activitatea practică la rafinăria de la Brazi. În felul acesta ei vor fi înarmați la terminarea școlii cu numeroase cunoștințe și deprinderi de specialitate, care îi vor ajuta să-și însușească mai temeinic și mai eficace toate cunoștințele pe care le vor primi în școala profesională. De asemenea, lucrînd în cadrul rafinăriei, cunoscînd activitatea muncitorilor fruntași, descoperind frumusețile acestei importante meserii, elevii clasei a VII-a a școlii din Popești se leagă puternic, din tot sufletul, de îndeletnicirea căreia i se vor dedica.

Activitatea marilor fabrici și uzine este un minunat mijloc de cunoaștere a tehnicii noi, a proceselor moderne de producție. Totodată, exemplul vieții și activității muncitorilor fruntași, al inovatorilor, are pentru elevi o deosebită valoare educativă. De aceea multe școli acordă o atenție sporită activității elevilor în secțiile marilor întreprinderi. La atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași au început anul acesta să vină la practică, alături de ucenici, elevii școlii medii nr. 5. După ce s-au familiarizat în atelierele-școală cu principiile de funcționare a mașinilor unelte, elevii școlii medii din Vaslui au trecut să lucreze în secțiile uzinei „Vasile Roaită". Pe baza înclinațiilor manifestate de fiecare elev s-au format grupe de practică la atelierele de tîmplărie mecanică, strungărie, lăcătușărie etc.

Lucrînd alături de muncitori elevii se formează ca viitori constructori de nădejde, ca oameni înaintați. Munca, întreaga activitate productivă, reprezintă o forță uriașă, determinantă în formarea conștiinței tinerei generații. Această minunată școală concretă a construcției socialismului îi învață pe elevi să înțeleagă transformările petrecute pe întreg cuprinsul țării, să năzuiască la gloria eroicilor constructori ai hidrocentralei de la Bicaz, a furnaliștilor și oțelarilor de la Hunedoara și Reșița, a colectiviștilor și mecanizatorilor fruntași.

Pedagogii, cultivă cu grijă trăsăturile acestei conștiințe noi, comuniste care se formează în rîndul elevilor datorită activității lor constructive alături de oameni ai muncii. În majoritatea acțiunilor elevilor au și început să se vădească asemenea trăsături — seriozitatea sporită cu care privesc însușirea cunoștințelor predate în școală, însuflețirea patriotică a brigăzilor care participă la lucrările de înfrumusețare a orașelor și satelor, de ridicare a noi clădiri și reparare a drumurilor, comportarea în societate, față de familie etc. Toate acestea sînt o chezășie că mîine, cînd vor păși pe drumul vieții, ai activității constructive, elevii școlilor noastre vor merge cu pas hotărît înainte, spre folosul patriei, spre folosul construcției socialiste. Deveniți muncitori în uzine sau pe ogoare, tinerii crescuți astăzi în spiritul dragostei pentru muncă vor năzui să ajungă inovatori, fruntași în producție, maeștri ai recoltelor bogate; deveniți ingineri, tehnicieni, cercetători științifici, ei vor studia necontenit, căutînd să dezvolte mai departe știința și tehnica; deveniți pedagogi, educînd la rîndul lor generațiile viitoare, sau muncind în oricare alt domeniu, se vor strădui ca prin acțiunile lor, prin întreaga lor comportare să fie demni de măreața noastră epocă, epoca victoriei socialismului și comunismului.

MIRCEA HERIVAN

Pentru perfecționarea profesorilor de științe naturale

Ținînd seama de faptul că lucrările practice efectuate în cadrul științelor naturale au o deosebită însemnătate pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, pentru formarea priceperilor și deprinderilor elevilor, programa cursului de perfecționare a profesorilor de științe naturale organizat în anul acesta de I.P.C.D.-București a cuprins, pe lîngă lecțiile teoretice, un mare număr de ore destinate lucrărilor practice. Acestea i-au lămurit pe profesori asupra unor importante probleme științifice și i-au ajutat să organizeze mai bine lucrările practice cu elevii.

Astfel, la botanică, profesorii cursanți au efectuat secțiuni microscopice în rădăcină, tulpină, frunze etc., au studiat tehnica colorării și a preparațiilor fixe etc. În timpul lucrărilor pe tema „funcțiunea de absorbție a rădăcinii" profesorii au stabilit procedeele cele mai potrivite prin care-i pot face pe elevi să înțeleagă drumul curentului de apă și drumul sărurilor minerale prin perișorii absorbanți ai rădăcinii și importanța menținerii regimului de apă la plante la un nivel corespunzător pentru obținerea unor recolte bogate. În legătură cu lucrările privitoare la funcțiunile frunzei cursanții au luat cunoștință de cercetările moderne cu izotopi radioactivi ai carbonului și oxigenului, efectuate de oamenii de știință sovietici Vinogradov și Teis, care au demonstrat că oxigenul eliminat de plante în procesul fotosintezei provine din apă, aceasta avînd rolul de donator de oxigen. Pentru separarea pigmenților clorofiliени s-a întrebuințat metoda cromatografică a lui M. D. Tswett, eminent fiziolog rus. Pentru a-i îndruma pe profesori asupra experiențelor ce le vor efectua cu elevii, li s-a arătat cum unele fenomene, ca respirația și transpirația, de pildă, pot fi puse în evidență prin lucrări practice care nu cer un utilaj special și pot fi efectuate cu ușurință în oricare din școlile noastre.

Lucrările practice la zoologie i-au ajutat pe profesori să-și însușească tehnica disecției și le-au dat prilejul să studieze organizarea internă a animalelor cu care au lucrat.

Experiențe interesante s-au efectuat în cadrul lucrărilor de fiziologia animală (îndeosebi experiențele lui I.M. Secenov și reflexele condiționate după I.P. Pavlov).

Un deosebit accent s-a pus în cadrul cursurilor pe lucrările practice legate de agricultură: pregătirea terenului pentru semănat, aplicarea îngrășămintelor organice și minerale, determinarea puterii de germinație, a viabilității și a puterii de străbatere a semințelor plantelor agricole, lucrări de legumicultură, hibridări etc.

Planul de muncă pe acest an al Institutului de perfecționare prevede, de asemenea, o serie de lucrări practice care se vor desfășura în laboratoarele Institutului de cercetări agronomice, ale Institutului agronomic și ale Facultății de biologie. Colaborarea cu instituțiile respective va fi de un real folos pentru profesorii care urmează cursurile de perfecționare. Ea le va permite acestora să cunoască cele mai noi date în domeniul științelor naturii, metodele noi de cercetare științifică.

Vor fi organizate, totodată, vizite și lucrări practice la stațiuni de mașini și tractoare, la gospodării agricole de stat și la gospodării agricole colective. Astfel, la G.A.S. Periș profesorii vor putea efectua lucrări în sectorul horticol, zootehnic, mecanic-agricol. La gospodăria colectivă de la Dudești-Cioplea profesorii vor putea vedea roadele aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Tot aici vor efectua, sub conducerea specialiștilor, lucrări de legumicultură și pomicultură.

O atenție deosebită va acorda Institutul de perfecționare în tot acest timp îndrumării profesorilor asupra metodelor și procedeelor pe care trebuie să le folosească în efectuarea lucrărilor practice respective cu elevii.

MARIA APOSTOLESCU
lector la I.P.C.D. București

O culegere de articole privind politehnizarea învățămîntului *)

Nu de mult a apărut în librării volumul „LEGAREA TEORIEI DE PRACTICA ÎN STUDIUL FIZICII ȘI CHIMIEI", elaborat sub îngrijirea Institutului de științe pedagogice de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și Culturii. Volumul cuprinde o culegere de articole care oglindesc experiența unui mare număr de cadre didactice din țară (București, Cluj, Timișoara, Oradea, Bacău etc.) pe linia legării cunoștințelor de activitatea practică.

Ilustrînd cu numeroase soluții practice din domeniul fizicii și chimiei mijloacele de realizare a sarcinilor învățămîntului politehnic, articolele cuprinse în culegere se referă atît la familiarizarea elevilor cu bazele științifice ale producției, cît și la înarmarea acestora cu deprinderea de a mînui aparate și unelte, de a efectua lucrări practice. Totodată, se arată posibilitățile largi pe care le au școlile noastre de a introduce elementele politehnizării nu numai în atelierele școlare, ci și la lecții, în activitatea de laborator, în cadrul muncii extrașcolare etc.

Lecției, ca una din principalele căi de realizare a sarcinilor învățămîntului politehnic, îi sînt consacrate articole ca: „Ce procedee folosesc la lecții pentru a lega cunoștințele de fizică de dezvoltarea industriei și de mecanizarea agriculturii", „Folosirea proiecției în predarea fizicii și chimiei", „Cum deprindem pe elevi să citească și să construiască scheje, grafice și diagrame", „Cum și-au format elevii deprinderi de a mînui aparate și instrumente" etc.

De problema contactului nemijlocit al școlii cu viața, cu producția, se ocupă articolele: „Vizite în întreprinderile industriale", „Cum contribuie excursia la consolidarea cunoștințelor de fizică și chimie" și altele. Arătînd metode de organizare a vizitelor în întreprinderi, aceste articole subliniază totodată faptul că asemenea vizite constituie un izvor de documentare chiar pentru profesor. Din contactul nemijlocit cu producția profesorul își poate extrage exemple pentru îmbunătățirea conținutului lecțiilor, poate culege date pentru elaborarea de probleme concrete, legate de procesul de producție etc.

Prin exemple concrete se arată că orice școală poate organiza vizite în producție, legate de programa școlară.

O serie de articole — cum sînt „Din realizările unui cerc tehnic într-o școală sătească", „Din experiența cercului de chimie", „Cum am legat activitatea cercului de chimie cu producția" etc. — vorbesc despre contribuția importantă pe care o poate aduce activitatea extrașcolară la introducerea elementelor de politehnizare. Se arată astfel că cercurile de fizică, chimie, cercurile tehnice de studiere a mașinilor-unelte, a automobilului, cercurile tinerilor rafinori etc. au o mare însemnătate în dezvoltarea interesului elevilor pentru tehnică, pentru problemele producției, ca și în îmbogățirea cunoștințelor și deprinderilor lor cu privire la construcția și mînuirea diferitelor mașini folosite în industrie și agricultură. Un amplu articol arată posibilitățile largi pe care le au școlile sătești de a realiza instruirea practică a elevilor.

Volumul „Legarea teoriei de practică în studiul fizicii și chimiei" pune la îndemîna cadrelor didactice un material în general valoros, popularizînd experiența înaintată în ceea ce privește alegerea și folosirea căilor și mijloacelor de legare a cunoștințelor elevilor de practica în industrie și agricultură, mobilizînd cadrele didactice la o predare mai temeinică a bazelor științifice ale producției, la intensificarea muncii pentru înarmarea tineretului cu deprinderi practice.

Trebuie să arătăm, însă, că lucrarea are și o serie de lipsuri. Dacă exemplele privitoare la electricitate, de pildă, abundă, sînt prea puține exemple referitoare la mecanică, optică și acustică. Ar fi fost necesar ca lucrarea să cuprindă mai multe articole din experiența școlilor sătești.

Succesiunea articolelor nu ține întotdeauna seama de principalele elemente ale politehnizării învățămîntului. Articolele sînt grupate oarecum la întîmplare. Spunăoară, articolele referitoare la activitatea în afară de clasă și în afară de școală sînt răspîndite fără nici un criteriu în întreg volumul. Puteau fi evitate o serie de repetări ale acelorași probleme în diferite articole. De exemplu, problema folosirii graficelor, care este tratată într-un articol amplu, este reluată la pagina 137 și într-un alt articol.

În general, însă, volumul „Legarea teoriei de practică în studiul fizicii și chimiei" are multe laturi valoroase. Este bine ca el să fie cunoscut de toate cadrele didactice de specialitate.

O. R.

*) Legarea teoriei de practică în studiul fizicii și chimiei, Editura de stat didactică și pedagogică, 1958.

In preajma Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.

Școala și construirea comunismului

V. I. Lenin a dat întotdeauna o înaltă apreciere rolului școlii în transformarea socialistă a societății. În toate etapele dezvoltării statului sovietic școala de cultură generală a rezolvat cu succes, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, sarcinile care i-au revenit în instruirea și educarea tinerei generații. Ca urmare, în Uniunea Sovietică s-au dobîndit succese mari în domeniul învățămîntului public, în ridicarea nivelului general de cultură al poporului.

Dacă în Rusia prerevoluționară existau 9.600.000 de elevi, în anul școlar 1957—58 numărul elevilor din școlile de cultură generală și din școlile pentru adulți a fost de 30.600.000. Numărul specialiștilor cu instrucțiune superioară și medie este astăzi de 36 ori mai mare decît în anii dinaintea Revoluției.

În anii puterii sovietice au fost pregătiți milioane de cetățeni instruiți și culți, participanți activi la construirea socialismului, inovatori, fruntași ai economiei naționale, savanți vestiți, ingineri constructori. Creația lor cutezătoare s-a întruchipat în realizări admirate în toate țările lumii. Făurirea rachetei cosmice cu mai multe trepte și lansarea ei cu succes în direcția Lunii, la 2 ianuarie 1959, constituie o măreață cucerire a științei și tehnicii sovietice.

Acum, Uniunea Sovietică pășește într-o nouă etapă a vieții sale, etapa în care se desfășoară construirea societății comuniste. Tezele Raportului care va fi prezentat de tovarășul N. S. Hrusciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. arată grandiosul program al dezvoltării economiei naționale în decursul planului septenal. În U.R.S.S. se va crea baza tehnico-materială a comunismului. Vor fi satisfăcute mai deplin cerințele materiale și culturale ale popoarelor Uniunii Sovietice. Dezvoltînd în mod creator teoria marxist-leninistă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice stabilește căile concrete și metodele construirii societății comuniste în U.R.S.S.

În proiectul planului septenal se acordă o însemnătate deosebită problemelor dezvoltării științei, problemelor educării oamenilor sovietici și în primul rînd ale educării tinerei generații. Aceasta este firesc, deoarece construirea comunismului cere nu numai o bază tehnico-materială, ci și un înalt nivel de conștiință al tuturor membrilor societății.

Sarcina educării noului om al societății comuniste revine școlii sovietice. Prin școală trece întreaga generație tînără, generația căreia îi revine rolul de a construi societatea comunistă, de a trăi în comunism. Partidul Comunist și întregul popor sovietic cer ca școala să educe un om demn de măreața epocă comunistă.

Se știe că școala sovietică a jucat un rol de seamă în asigurarea victoriei socialismului în U.R.S.S. Dezvoltîndu-se pe căile pe care i le-au indicat marele Lenin și programul partidului, școala a adus o contribuție de seamă la educarea comunistă a maselor muncitoare. Ea a dat posibilitatea să se înfăptuiască avîntul cultural al tuturor popoarelor patriei socialiste multinaționale. Toate aceste popoare au acum școli în limba lor maternă, tuturora le este larg deschisă calea către știință și cultură.

Victoria revoluției culturale în U.R.S.S. a fost obținută datorită grijii Partidului Comunist și Guvernului Sovietic pentru educarea și instruirea tinerei generații, datorită activității eroice a muncitorilor și colhoznicilor care au creat valorile materiale necesare pentru dezvoltarea culturii. Succesele școlii sovietice au fost posibile datorită muncii neobosite a pedagogilor care, în toate colțurile nemărginitei patrii sovietice, uneori în condiții grele, au realizat sarcina plină de onoare și răspundere de a educa tineretul.

Viața merge mereu înainte. În prezent școala trebuie să răspundă sarcinilor unei noi perioade de dezvoltare a țării, ale perioadei în care se desfășoară construirea societății comuniste. Ea trebuie să educe acum oameni multilateral dezvoltați, oameni cu o conștiință și cu o comportare comunistă.

În U.R.S.S. cuceririle științei și tehnicii transformă în chip radical caracterul muncii. Activitatea muncitorilor și colhoznicilor se apropie tot mai mult de munca inginerilor, a tehnicienilor, a agronomilor și a altor specialiști. Perspectivele dezvoltării tehnico-economice a Uniunii Sovietice pun cerințe tot mai înalte în fața fiecărui om al muncii din societatea socialistă. Tocmai de aceea dezvoltarea multilaterală a oamenilor devine o cerință esențială.

În ultimii 20 de ani, școala sovietică a pregătit pentru instituțiile de învățămînt superior oameni culți, buni cunoscători ai bazelor științelor. Acum este necesar să fie întărită și pregătirea pentru muncă și pregătirea politehnică a elevilor, să se asigure înarmarea lor cu priceperi și deprinderi necesare în viață în activitatea practică. În legea „Cu privire la întărirea legăturilor școlii cu viața și la continua dezvoltare a sistemului de învățămînt în U.R.S.S.", aprobată de cea de a doua sesiune a Sovietului Suprem, se dă un program amplu de reorganizare a școlii. La baza lui stă principiul marxist-leninist al îmbinării învățămîntului cu munca productivă.

Se știe că întemeietorii marxism-leninismului socoteau că, în societatea socialistă, îmbinarea învățămîntului cu munca productivă constituie nu numai un mijloc de ridicare a producției sociale, ci și unica metodă de educare a unui om multilateral dezvoltat. Astăzi, ca niciodată în trecut, există posibilitatea de a reorganiza sistemul învățămîntului în școală în spiritul indicațiilor întemeietorilor marxism-leninismului.

În societatea comunistă munca va fi o necesitate vitală a omului. Fiecare dintre membrii acestei societăți va munci pe măsura puterilor și cunoștințelor sale. Iată de ce sarcina principală a școlii sovietice în etapa actuală este de a pregăti mai bine tînăra generație pentru viață, pentru munca productivă, de a educa tineretul în spiritul atitudinii comuniste față de muncă.

Avînd sarcina de a forma trăsăturile omului nou, școala sovietică va fi reorganizată astfel, încît instruirea și educarea tineretului să fie îmbinate cu munca productivă, cu participarea permanentă a tineretului la viața social-politică a patriei socialiste. Școala îi va înarma pe elevi nu numai cu cunoștințe de cultură generală, ci și cu un larg orizont politehnic, îi va familiariza cu producția modernă și îi va pregăti pentru o profesiune de masă, îngăduindu-le să-și aleagă locul lor în viață, în munca societății.

Instruirea și educarea tineretului în școala sovietică se va desfășura în spiritul comunismului, în spiritul eroicelor tradiții ale clasei muncitoare și ale țărănimii colhoznice. Școala va pregăti membri multilateral instruiți ai societății comuniste în stare să desfășoare și muncă fizică și muncă intelectuală, capabili să muncească creator în toate domeniile. Constructorii comunismului trebuie să poată rezolva sarcini complexe, să se poată orienta în toate domeniile producției, ale științei și tehnicii, să asigure înflorirea economiei și culturii pe baza puternicei dezvoltări a forțelor de producție ale societății.

Se înfăptuiesc acum în viață indicațiile lui Lenin cu privire la faptul că numai în munca comună cu muncitorii și țăranii poți deveni comunist. Acest lucru va fi realizat prin îmbinarea sistematică a învățămîntului cu munca productivă, principala parte componentă a pregătirii tineretului pentru viață. Școala sovietică va educa și va forma un om nou, constructor activ al societății comuniste.

E. I. AFANASENKO
ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R.

Prin munca elevilor

Pe cerul curat, albastru, parcă împrospătat de aerul rece, strălucește soarele—și elevilor care lucrează în această dimineață în sera școlii, scăldați cu dărnicie în lumina lui, li se pare dintr-odată că a venit din nou primăvara. Florile înfloresc, înverzesc lăstarii de ridichi, de pătrunjel, de salată... Și numai trunchiurile dezgolite ale merilor, care își întind chiar pînă la fereastra serei ramurile lor subțiri, înghețate, abia fulguite de ninsoare, tulburâ această iluzie.

...Grădina, care ocupă aproape 2 ha., ca și sera, sînt proprietatea Școlii nr. 66 din orașul Gorki. Grădina e de o seamă cu cei mai mari elevi ai școlii — are 18 ani — dar sera n-a împlinit încă un an. Ea a fost făurită în întregime, de la groapa de fundație și pînă la acoperișul de sticlă, de mîinile copiilor. Și nu numai sera. Tot ei au ridicat și clădirea de lîngă școală, și remiza din curte.

...Curînd după cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S., tovarășul S. P. Krasnov, profesor emerit, directorul școlii, a ridicat problema construcției lor prin forțe proprii. Școala nu avea nici ateliere, nici săli unde să le instaleze. Lecțiile practice trebuiau să se desfășoare la vecini, la școala tehnică. În acea vreme la Gorki s-a născut o inițiativă îmbrățișată mai tîrziu de întreaga țară, în legătură cu construcțiile obștești. Noua inițiativă a găsit un ecou viu în fiecare familie. Și cînd directorul a propus, într-o adunare a elevilor, să se construiască cu forțe proprii săli pentru ateliere, școlarii l-au susținut cu căldură.

...Și iată-ne în clădirea de lîngă școală. Jos se află atelierele de mecanică, în care cîntă pe cîteva glasuri mai mult de 20 de strunguri, freze, raboteze. La cel de al doilea etaj se află bogat înzestratul cabinet de electrotehnică și atelierul de tîmplărie. Și mai sus, la etajul al treilea, a fost construită o luminoasă sală de cultură fizică.

— Numai în anul trecut 80 dintre elevii școlii noastre au dobîndit specialitatea de strungari, lăcătuși și frezori — spune Slava Budikin, secretarul comitetului de Comsomol din școală, unul dintre cei mai entuziaști constructori.

Conform hotărîrii comitetului de Comsomol, fiecare clasă — de la a VIII-a pînă la a X-a — trebuia să lucreze la construcții timp de 10 ore pe săptămînă. De fapt, însă, s-a lucrat mai mult. Din inițiativa lor proprie au venit la lucru și elevii clasei a V-a. Unii au săpat, alții au pregătit pietrișul, alții s-au specializat în pregătirea mortarului etc.

Timp de doi ani școala nr. 66 a devenit un adevărat „trust de construcții". Printre elevii ei găsești reprezentanți ai multor profesiuni: zidari și tencuitori, dulgheri și tîmplari, zugravi și geamgii.

Tinerii au trecut acum la realizarea unui vis scump lor: construiesc un bazin acoperit ca să poată înota iarna. Bazinul are o suprafață de peste 400 m.p. Acesta va fi nu numai primul și, deocamdată, unicul bazin școlar de înot din oraș, dar chiar primul bazin din întregul raion Sormovo.

Desigur, fără ajutorul întreprinderii și al comitetului de părinți școala n-ar fi fost în stare să îndeplinească toată această muncă. Ea a fost ajutată cu materiale de construcții, a primit sprijin în ceea ce privește conducerea tehnico-inginerească a lucrărilor.

Dacă am traduce tot ceea ce au construit elevii școlii nr. 66 în limbaj financiar, am căpăta o sumă serioasă — circa un milion de ruble. Nu s-au cheltuit însă mai mult decît 200.000 de ruble. De cîțiva ani încoace reparațiile la clădirea școlii se efectuează de către elevi. Numai în anul trecut școala a economisit prin munca lor 180.000 de ruble.

Multe școli din orașul Gorki au îmbrățișat inițiativa bună a școlii nr. 66. În multe locuri se construiesc prin forțele elevilor ateliere și garaje, sere și săli de sport.

— Nu este departe ziua cînd elevii noștri de astăzi vor lua parte nemijlocit la realizarea planului septenal — spune S.P. Krasnov, directorul școlii. Și de felul în care școala îi pregătește să participe la munca productivă, de măsura în care ea reușește să le trezească sentimentul de dragoste și respect pentru muncă depinde activitatea lor viitoare.

S. FIH
profesor la Institutul pedagogic din Gorki

(După „Ucitelskaia gazeta")

Portalul casei pionierilor din Așhabad

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 503 — Vineri 30 ianuarie 1959 — 8 pagini 25 bani

Lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P. C. U. S.

La 27 ianuarie a avut loc în Marele Palat al Kremlinului din Moscova deschiderea celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — Congresul constructorilor comunismului.

Printre delegații la congres se află vechi bolșevici, trecuți prin focul a trei revoluții și oameni care au îndeplinit preceptele lui Lenin după victoria Marelui Octombrie, au înălțat mari uzine în anii primelor cincinale, au înființat colhozuri, au apărat împreună cu întregul popor țara sovietică în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. La congres se află și solii marelui popor chinez și ai celorlalte țări socialiste, oaspeți din Asia și Europa, din America de Nord și America de Sud, din Africa și Australia.

Delegații și oaspeții au salutat prin ovații furtunoase apariția membrilor și a membrilor supleanți ai Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S.

In prezidiul Congresului au fost alese în unanimitate 39 de persoane. Din prezidiu fac parte tovarășii: **Andreeva, Aristov, Beleaev, Brejnev, Voroșilov, Gaevoi, Grișin, Efremov, Kozlov, Korotcenko, Kosîghin, Kunaev, Kuusinen, Matiușkin, Malinovski, Mamai, Mazurov, Mjavanadze, Mikoian, Mustafaev, Efremov, Ignatov, Kalnberzin, Kalcenko, Kamalov, Kapitonov, Kirilenko, Kiricenko, Muhitdinov, Podgornii, Polianski, Pospelov, Serdiuk, Spiridonov, Suslov, Ustinov, Hrușciov, Furțeva, Șvernik.**

Deschizînd congresul, tovarășul N. S. Hrușciov a arătat că în perioada care a trecut de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. mișcarea muncitorească și comunistă internațională a pierdut o serie de activiști eminenți — Marcel Cachin, Boleslav Bierut, Antonin Zapotocky, Giuseppe di Vittorio, Ghiorghi Damianov, precum și pe eminentul luptător pentru pace Frédéric Joliot-Curie și a propus să se păstreze un minut de reculegere în memoria lor. Intreaga asistență s-a ridicat în picioare.

Tovarășul N. S. Hrușciov a anunțat apoi că la Congres au sosit delegații din partea a 70 de partide marxist-leniniste frățești din străinătate. El a mulțumit partidelor comuniste și muncitorești frățești care și-au trimis reprezentanții la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

A fost aprobată ordinea de zi a congresului — **„Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965".**

Sala a izbucnit în aplauze furtunoase cînd tovarășul Kiricenko a dat cuvîntul lui N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pentru a prezenta raportul.

Delegații și oaspeții au ascultat raportul tovarășului N. S. Hrușciov cu atenție încordată, întrerupîndu-l deseori cu puternice ovații și, după încheierea raportului, au ovaționat furtunos, îndelung.

La 28 ianuarie au început dezbaterile pe marginea raportului lui Nikita Hrușciov.

NIKOLAI PODGORNII, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, luînd primul cuvîntul, a subliniat că planul septenal oglindește gîndurile și aspirațiile întregului popor. **Congresul Partidului Comunist din Ucraina a aprobat întrutotul tezele și a declarat că planul septenal poate fi îndeplinit în Ucraina în diverse ramuri ale industriei în 5—6 ani, iar în domeniul agriculturii în 5 ani.**

Vorbitorul a condamnat cu asprime activitatea fracționistă a grupului antipartinic demascat, care a încercat să împiedice îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al partidului.

VLADIMIR USTINOV, prim-secretar al Organizației orășenești de partid Moscova a sprijinit propunerea făcută în raportul lui Nikita Hrușciov referitoare la reconstrucția întreprinderilor existente.

Referindu-se la proporțiile uriașe ale construcției de locuințe, care se desfășoară în prezent la Moscova, Ustinov a spus că **pînă în anul 1965, în capitala U.R.S.S urmează să se construiască aproape 20 milioane de metri pătrați de suprafață locativă, ceea ce echivalează cu două Moscove prerevoluționare.**

DMITRI POLIANSKI, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., în cuvîntul său a analizat posibilitățile R.S.F.S.R. în ce privește ridicarea productivității agriculturii. El a citat date din care rezultă **că colhozurile și sovhozurile republicii nu numai că pot îndeplini, dar pot să și depășească indicii de plan ai septenalului în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii.**

Conducătorul delegației chineze **CIU EN-LAI, vicepreședinte al C.C. al P.C. Chinez,** a salutat pe delegații la Congres în numele întregului popor chinez și al Partidului Comunist Chinez.

Practica poporului sovietic, a spus Ciu En-lai, arată întregii lumi calea trecerii spre comunism și este un exemplu care însuflețește pe oamenii muncii. **Popoarele întregii lumi văd în ziua de azi a Uniunii Sovietice ziua lor de mîine.** Uniunea Sovietică acordă permanent popoarelor frățești un uriaș sprijin și ajutor. Interesele Uniunii Sovietice coincid întrutotul cu interesele întregii omeniri. **Coeziunea indestructibilă a comuniștilor din toate țările este garanția coeziunii și victoriei oamenilor muncii din întreaga lume.**

Imperialiștii din S.U.A. și revizioniștii iugoslavi contemporani caută să zdruncine unitatea care există între U.R.S.S. și China, a spus Ciu En-lai, dar toate încercările lor sînt zadarnice.

Ciu En-lai a citit apoi mesajul de salut adresat Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. de către C.C. al Partidului Comunist Chinez. Mesajul este semnat de președintele C.C. al P.C. Chinez, Mao Tze-dun.

ALEKSEI KOSIGHIN, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., s-a ocupat în cuvîntarea sa de problemele dezvoltării industriei ușoare și alimentare și ale creșterii considerabile a producției bunurilor de consum popular.

Perspectivele planului septenal, a subliniat Kosîghin, **mobilizează pe toți oamenii sovietici. Planul pe 7 ani,** a spus el, **constituie o nouă etapă măreață în dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice.**

KIRIL MAZUROV, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bielorusia, a subliniat în cuvîntarea sa că, într-un termen istoricește scurt, Uniunea Sovietică a obținut succese uriașe și împreună cu țările lagărului socialist formează acum un puternic front al păcii care frînează forțele imperialismului.

Măsurile înfăptuite de Partidul Comunist și bazate pe principiile politicii naționale leniniste, a subliniat vorbitorul, au contribuit la întărirea prieteniei dintre popoare și la dezvoltarea republicilor naționale.

Imperialiștii se străduiesc să slăbească lagărul socialist, să ponegrească orînduirea sovietică, succesele sovietice. Ei nu vor reuși, însă, să înșele pe nimeni. Imperialiștilor nu le vor fi de ajutor nici avocații iugoslavi din tabăra revizioniștilor.

Delegații la Congres au întîmpinat cu aplauze călduroase cuvîntarea rostită de **WLADYSLAW GOMULKA, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.**

Fiecare Congres al partidului dv., a spus W. Gomulka, constituie un eveniment de seamă pentru întreaga mișcarea muncitorească mondială și pentru întreaga omenire.

Wladyslaw Gomulka a declarat că **îndeplinirea planurilor de dezvoltare a Uniunii Sovietice constituie un factor creator, care accelerează dezvoltarea tuturor țărilor lagărului socialist.**

Delegația noastră, a spus în continuare W. Gomulka, a ascultat cu mult interes tezele expuse de raportor la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la relațiile reciproce dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste. Aceste teze au fost necesare și utile. Ele corespund pe deplin situației existente în mișcarea comunistă internațională, care a devenit o forță uriașă. Poziția expusă de tovarășul Hrușciov va întări și mai mult mișcarea comunistă internațională, care se bizuie pe principiile leniniste ale egalității, frăției, suveranității. Această poziție dă o lovitură renegaților revizioniști ai marxism-leninismului.

Dezbaterile pe marginea raportului prezentat de N. S. Hrușciov au continuat în seara zilei de 28 ianuarie.

La dezbateri a luat cuvîntul **NIKOLAI BELIAEV, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Kazahstan.** In cuvîntarea sa, Nikolai Beliaev a subliniat că în îndeplinirea planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., un rol de seamă revine Kazahstanului.

Planul septenal, a spus în continuare Beliaev, ține seama de interesele tuturor republicilor Uniunii Sovietice.

ANDREI KIRILENKO, delegat al regiunii Sverdlovsk, Ural, a arătat că în ceea ce privește industria regiunii, perioada de după Congresul al XX-lea s-a caracterizat prin însemnate schimbări calitative și printr-un mare progres tehnic.

Vorbitorul a subliniat că la îndeplinirea planului septenal va contribui uriașul entuziasm cu care muncitorii, colhoznicii și intelectualitatea din regiune au primit acest vast program de construire desfășurată a comunismului.

(Continuare în pag. 6)

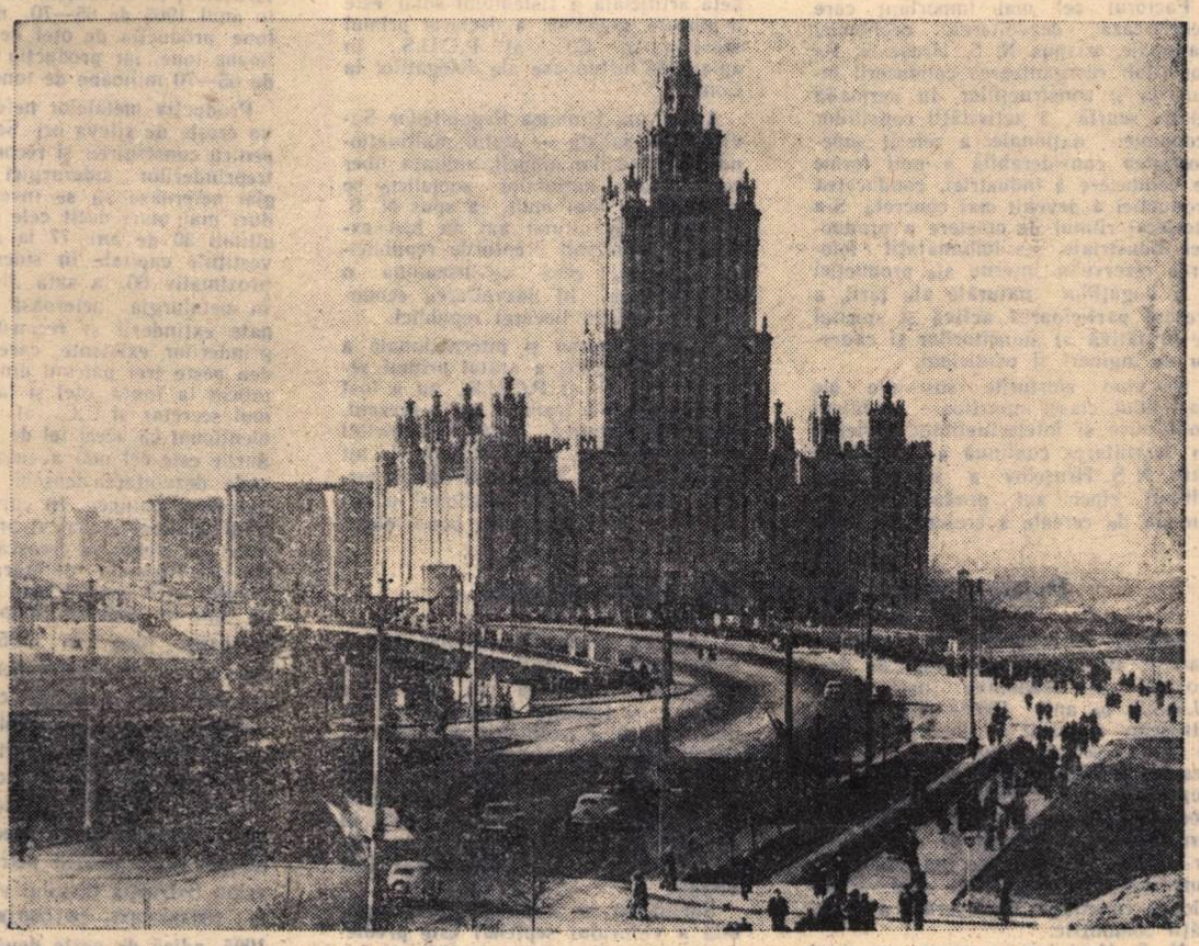

Moscova crește în ritm uimitor. Pretutindeni apar clădiri impunătoare. In cliseu marile construcții de pe bulevardul Kuluzov.

Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naţionale a U.R.S.S. pe 1959—1965

Raportul prezentat de tovarăşul N. S. HRUŞCIOV la cel de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

Luînd cuvîntul la 27 ianuarie în cadrul celui de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Nikita Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a declarat că Congresul urmează să discute programul construcţiei desfăşurate a comunismului în Uniunea Sovietică, program al unui nou avînt al economiei, culturii şi bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Apariţia lui N. S. Hruşciov la tribună a fost primită cu puternice aplauze de delegaţii la Congres şi de oaspeţii din străinătate.

Cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., a spus N. S. Hruşciov, s-a întrunit pentru a examina cifrele de control ale dezvoltării economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. Acesta este un program grandios, de o măreţie fără precedent în istorie.

Marile victorii ale poporului sovietic

Au trecut trei ani de la Congresul al XX-lea, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S. In aceşti ani, Uniunea Sovietică a continuat să păşească cu fermitate înainte pe calea leninistă, spre comunism, puterea ei s-a întărit şi mai mult prestigiul ei internaţional a crescut în lupta pentru consolidarea păcii şi prieteniei între popoare.

Lumea socialismului, a arătat în continuare N. S. Hruşciov, a devenit acum mai puternică, mai unită şi mai de neînvins decît oricînd. Ea exercită o influenţă hotărîtoare asupra întregii evoluţii a omenirii. Se poate spune cu deplină certitudine că în fruntea a tot ceea ce este progresist păşesc ţările socialismului.

N. S. Hruşciov a adus la cunoştinţa delegaţilor la Congres că la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. au sosit delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti din 70 de ţări.

In numele delegaţilor la Congres, al întregului partid şi al întregului popor sovietic N. S. Hruşciov a salutat călduros pe activiştii din conducerea partidelor frăţeşti.

Referindu-se la succesele obţinute de poporul sovietic care a înfăptuit transformări profunde N. S. Hruşciov a scos în evidenţă rolul conducător al partidului şi al Comitetului său Central în fruntea căruia s-a aflat ani îndelungaţi losif Stalin. Ţara noastră, în trecut înapoiată, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S., a devenit o mare putere socialistă industrial-colhoznică. In ceea ce priveşte volumul producţiei industriale, U.R.S.S. ocupă în prezent primul loc în Europa şi al doilea loc în lume.

Economiştii şi politicienii burghezi, a arătat N. S. Hruşciov, au prezis nu odată că, după ce îşi va reface economia naţională în urma celui de-al doilea război mondial, Uniunea Sovietică va fi nevoită să încetinească dezvoltarea economiei sale. Aceste proorociri s-au spulberat însă ca un balon de săpun. Economia sovietică continuă să se dezvolte în ritm rapid.

Factorul cel mai important care accelerează dezvoltarea economiei naţionale, a spus N. S. Hruşciov, l-a constituit reorganizarea conducerii industriei şi construcţiilor. In perioada relativ scurtă a activităţii consiliilor economiei naţionale, a reieşit superioritatea considerabilă a noii forme de conducere a industriei, conducerea producţiei a devenit mai concretă. S-a accelerat ritmul de creştere a producţiei industriale, s-a îmbunătăţit folosirea rezervelor interne ale producţiei şi a bogăţiilor naturale ale ţării, a crescut participarea activă şi spiritul de iniţiativă al muncitorilor şi cadrelor de ingineri şi tehnicieni.

Relevînd eforturile susţinute ale partidului, clasei muncitoare, ţărănimii colhoznice şi intelectualităţii sovietice în dezvoltarea continuă a agriculturii ţării, N. S. Hruşciov a arătat că în ultimii cinci ani producţia medie anuală de cereale a crescut cu 39 la sută în comparaţie cu perioada precedentă. Aceasta, tovarăşi, a spus N. S. Hruşciov, este o mare victorie.

Pe baza avîntului general al economiei socialiste, a creşterii productivităţii muncii, creşte necontenit bunăstarea materială a poporului sovietic. Veniturile reale ale muncitorilor şi funcţionarilor au crescut în 1958 aproape de două ori în comparaţie cu anul 1940, iar veniturile reale ale ţăranilor, calculate pe cap de lucrător, de peste două ori.

In Uniunea Sovietică s-a ajuns la o înflorire fără precedent a culturii tuturor naţiunilor şi naţionalităţilor, a declarat raportorul. Numărul specialiştilor cu studii superioare şi medii este acum în economia naţională de aproape 7.300.000 — de 39 ori mai mare decît în 1913. In instituţiile de învăţămînt superior din Uniunea Sovietică învaţă aproximativ de patru ori mai mulţi studenţi decît în Anglia, Franţa, Germania occidentală şi Italia, luate la un loc. Instituţiile de învăţămînt superior din U.R.S.S. sînt absolvite de aproape trei ori mai mulţi ingineri decît instituţiile de învăţămînt superior din S.U.A.

In raportul său N. S. Hruşciov a relevat în mod deosebit victoriile remarcabile ale savanţilor, constructorilor, inginerilor şi muncitorilor sovietici care au săvîrşit o nouă faptă eroică de importanţă mondială, lansînd cu succes în direcţia Lunii o rachetă cosmică cu mai multe trepte.

Lansarea cu succes a primilor sateliţi artificiali ai Pămîntului constituie o victorie remarcabilă a savanţilor noştri, a întregului popor, o dovadă strălucită a înaltului nivel de dezvoltare a Uniunii Sovietice pe plan industrial-tehnic, a subliniat N. S. Hruşciov. Intreaga lume a salutat cu entuziasm această victorie, considerînd-o drept începutul unei ere noi în istoria supunerii naturii de către om — era cuceririi spaţiului cosmic.

Primul satelit artificial al Pămîntului a fost sputnikul sovietic, prima planetă artificială a sistemului solar este o planetă sovietică, a declarat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., în aplauzele furtunoase ale delegaţilor la Congres.

An de an, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — statul multinaţional al oamenilor muncii, uniunea liber consimţită a naţiunilor socialiste se întăreşte tot mai mult, a spus N. S. Hruşciov. In ultimii ani au fost extinse considerabil drepturile republicilor unionale, ceea ce înseamnă o nouă treaptă în dezvoltarea economiei şi culturii fiecărei republici.

Situaţia internă şi internaţională a Uniunii Sovietice, a arătat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., nu a fost niciodată atît de trainică ca în prezent. Uniunea Sovietică, lagărul invincibil al socialismului, care dispune de tot ce este necesar pentru înfrînarea forţelor agresiunii, este bastionul puternic al păcii şi securităţii popoarelor.

Principalele sarcini ale septenalului

Trecînd la expunerea principalelor sarcini ale planului septenal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, N. S. Hruşciov a arătat că poporul sovietic a atins asemenea culmi, a înfăptuit transformări atît de grandioase în toate domeniile vieţii economice şi social-politice, încît Uniunea Sovietică are acum posibilitatea de a intra într-o nouă perioadă de cea mai mare importanţă a dezvoltării sale — perioada construirii desfăşurate a societăţii comuniste.

N. S. Hruşciov a expus pe scurt principalele sarcini ale acestei perioade — crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, întărirea continuă a puterii economice şi de apărare a U.R.S.S. şi totodată satisfacerea tot mai deplină a cerinţelor materiale şi spirituale mereu crescînde ale poporului. Practic, a spus raportorul, trebuie să se rezolve sarcina istorică de a ajunge din urmă şi a depăşi în ce priveşte producţia pe cap de locuitor ţările capitaliste cele mai dezvoltate.

Subliniind că problema fundamentală a viitorului septenal este problema unui maxim cîştig de timp în întrecerea economică paşnică dintre socialism şi capitalism, N. S. Hruşciov a formulat sarcini concrete în domeniul economic, politic, ideologic şi internaţional.

In domeniul economic — dezvoltarea multilaterală a forţelor de producţie, realizarea unei asemenea creşteri a producţiei în toate ramurile economiei pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele, încît să fie posibilă înfăptuirea pasului hotărîtor în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului şi în asigurarea victoriei U.R.S.S. în întrecerea economică paşnică cu ţările capitaliste. Întărirea potenţialului economic al ţării, progresul tehnic continuu în toate ramurile economiei naţionale, creşterea neîntreruptă a productivităţii muncii sociale trebuie să asigure o creştere însemnată a nivelului de trai al poporului.

In domeniul politic — întărirea continuă a orînduirii sovietice socialiste, a unităţii şi coeziunii poporului sovietic, dezvoltarea democraţiei sovietice, a participării active şi creatoare a maselor largi populare în construirea societăţii comuniste, lărgirea atribuţiilor organizaţiilor obşteşti în soluţionarea problemelor de stat, ridicarea rolului organizatoric şi educativ al partidului şi al statului socialist, consolidarea pe toate căile a alianţei dintre muncitori şi ţărani, a prieteniei popoarelor din ţara noastră.

In domeniul ideologic — intensificarea activităţii ideologice şi educative a partidului, creşterea conştiinţei comuniste a oamenilor muncii şi în primul rînd a tinerei generaţii, educarea lor în spiritul atitudinii comuniste faţă de muncă, a patriotismului sovietic şi internaţionalismului, lichidarea rămăşiţelor capitalismului din conştiinţa oamenilor, lupta împotriva ideologiei burgheze.

In domeniul relaţiilor internaţionale — promovarea consecventă a politicii externe îndreptate spre menţinerea şi consolidarea păcii şi securităţii popoarelor pe baza principiului leninist al coexistenţei paşnice a ţărilor cu sisteme sociale diferite. Trebuie să se obţină încetarea „războiului rece" şi slăbirea încordării internaţionale. Să întărim prin toate mijloacele sistemul socialist mondial şi colaborarea dintre popoarele frăţeşti.

N. S. Hruşciov a citat în raportul său cifre care ilustrează cît de larg au fost dezbătute tezele raportului cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. La discuţiile care au avut loc în întreaga ţară au participat peste 70 de milioane de oameni, 4.672.000 de oameni au luat cuvîntul la adunări pentru a face completări şi propuneri. In afară de aceasta, presa periodică, radiodifuziunea şi televiziunea au primit peste 650.000 de scrisori şi articole conţinînd propuneri şi observaţii.

N. S. Hruşciov s-a oprit asupra unora dintre aceste propuneri.

Oamenii muncii, a spus el, şi-au exprimat hotărîrea de a îndeplini şi depăşi sarcinile planului septenal.

Dezvoltarea industriei şi transporturilor

Trecînd la problemele dezvoltării industriei şi transporturilor, N. S. Hruşciov a arătat că cifrele de control prevăd un ritm susţinut de dezvoltare şi o mare creştere absolută a producţiei în toate ramurile industriei şi mai cu seamă în industria grea.

Volumul producţiei globale a industriei, a spus N. S. Hruşciov, urmează să fie în 1965 cu aproximativ 80 la sută mai mare decît în 1958, şi anume pentru grupa A (producţia mijloacelor de producţie) cu 85—88 la sută, iar pentru grupa B (producţia bunurilor de consum) — cu 62—65 la sută. Aceasta, a subliniat raportorul—reprezintă o creştere foarte mare. Sporirea volumului producţiei industriale în cursul septenalului va fi egală cu sporul producţiei pe ultimii 20 de ani.

S-a proiectat, a continuat N. S. Hruşciov, ca producţia de fontă să fie în anul 1965 de 65—70 milioane de tone, producţia de oţel de 86—91 milioane tone, iar producţia de laminate de 65—70 milioane de tone.

Producţia metalelor neferoase şi rare va creşte de cîteva ori. Se prevede ca pentru construirea şi reconstruirea întreprinderilor siderurgiei şi metalurgiei neferoase să se investească fonduri mai mari decît cele investite în ultimii 30 de ani. 77 la sută din investiţiile capitale în siderurgie şi aproximativ 60 la sută din investiţiile în metalurgia neferoasă sînt destinate extinderii şi reconstruirii întreprinderilor existente, care trebuie să dea peste trei pătrimi din sporul planificat la fontă, oţel şi laminate. Primul secretar al C.C. al P.C.U.S. a menţionat că acest fel de a folosi fondurile este cel mai avantajos. Se prevede dezvoltarea deosebit de rapidă a industriei chimice. In cursul septenalului volumul global al producţiei chimice va trebui să crească de aproape trei ori. Producţia de îngrăşăminte minerale va fi sporită pînă la 35 milioane tone în 1965 în comparaţie cu 12 milioane tone în 1958 ceea ce este extrem de necesar pentru rezolvarea cu succes a sarcinii celei mai importante — sporirea recoltelor la hectar la toate culturile agricole.

In domeniul industriei combustibilului este necesară orientarea hotărîtă spre dezvoltarea cu precădere a extracţiei şi prelucrării petrolului şi gazelor. Extracţia ţiţeiului va creşte pînă la 230.000.000—240.000.000 tone în 1965, adică de peste două ori, extracţia şi producţia de gaze va creşte aproximativ de cinci ori şi va ajunge la aproximativ 150 miliarde metri cubi pe an. Greutatea specifică a ţiţeiului şi gazelor în producţia globală de combustibil urmează să crească de la 31 la sută la 51 la sută, iar greutatea specifică a cărbunelui se va reduce respectiv de la 60 la 43 la sută. Această orientare în dezvoltarea industriei combustibilului va aduce mari avantaje economice.

Producţia de energie electrică va trebui să crească pînă la sfîrşitul septenalului la 500—520 miliarde kWh., iar puterea instalată a centralelor electrice de peste două ori. Pentru a se cîştiga timp şi pentru a se folosi într-un mod cît mai eficient investiţiile, planul septenal prevede să se construiască cu precădere termocentrale pe bază de gaze naturale, păcură şi cărbuni ieftini.

Paralel cu darea în funcţiune a termocentralelor se prevede să se construiască hidrocentrale la Bratsk, Stalingrad, Krasnoiarsk, Kremenciug, Buhtarminsk, Votkinsk etc. Vor fi puse în funcţiune o serie de centrale atomoelectrice cu reactoare de diferite tipuri.

Raportorul a arătat că planul septenal prevede dezvoltarea accelerată a tuturor ramurilor moderne ale construcţiei de maşini şi în primul rînd a construcţiei de maşini grele a construcţiei de aparate, a producţiei mijloacelor pentru automatică şi electronică. O deosebită atenţie se acordă proiectării şi producţiei celor mai moderne maşini, pe baza aplicării realizărilor şi descoperirilor ştiinţei şi tehnicii, mai cu seamă ale radioelectronicii, semiconductorilor, ultrasunetului, izotopilor radioactivi.

N. S. Hruşciov a subliniat că înaltul nivel de dezvoltare a industriei grele şi înfăptuirea măsurilor în vederea avîntului agriculturii vor permite sporirea considerabilă a producţiei de mărfuri alimentare şi industriale. In decursul septenalului producţia globală a industriei uşoare va creşte aproximativ de 1,5 ori, a industriei alimentare — de 1,7 ori.

In 1965 capacitatea de trafic a transportului feroviar va creşte în comparaţie cu anul 1958 cu 39—43 la sută. Se proiectează reconstrucţia tehnică radicală a principalelor tipuri de transport, mai cu seamă a celui feroviar, avîndu-se în vedere înlocuirea locomotivelor cu aburi cu locomotive economice—electrice şi Diesel. La sfîrşitul septenalului toate magistralele principale, cu o lungime totală de

aproximativ 100.000 de km. vor fi trecute la tracțiune cu locomotive electrice și Diesel.

Planul septenal pune sarcina lichidării muncii grele manuale pe baza desăvîrșirii mecanizării complexe a proceselor de producție în industrie, agricultură, construcții, în transporturi, în lucrările de încărcare și descărcare, în gospodăria comunală.

Simultan cu înfăptuirea mecanizării complexe se prevede o automatizare mai largă a producției, care trebuie să ușureze și să îmbunătățească radical condițiile de muncă și să ridice rapid productivitatea ei.

Avîntul agriculturii socialiste

N. S. Hrușciov a caracterizat astfel sarcina fundamentală în domeniul agriculturii: atingerea unui nivel al producției care să permită satisfacerea deplină a necesităților populației în ceea ce privește alimentele și ale industriei în ceea ce privește materiile prime și asigurarea tuturor celorlalte necesități ale statului în ceea ce privește produsele agricole.

In perioada 1959—1965 se prevede sporirea volumului producției globale a agriculturii de 1,7 ori. Sporul mediu anual al producției va fi de 8 la sută. Se poate menționa, a arătat cu acest prilej N. S. Hrușciov, că în ultimii șapte ani ritmul mediu anual de creștere a producției agricole în Statele Unite ale Americii a fost de sub 2 la sută.

N. S. Hrușciov a subliniat că și pentru anii următori linia principală de dezvoltare a agriculturii rămîne sporirea prin toate mijloacele a producției de cereale ca bază a întregii producții agricole. Una din cele mai importante sarcini în domeniul agriculturii este ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției. In decursul septenalului trebuie să se livreze agriculturii peste un milion de tractoare și aproximativ 400.000 de combine cerealiere.

In viitorul septenal, principala sarcină în domeniul creșterii animalelor este sporirea producției de carne, lapte, lînă și ouă. In ceea ce privește producția globală de lapte și unt, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S., țara noastră deține în prezent primul loc în lume. In viitorii cîțiva ani, nu numai că vom ajunge din urmă dar vom și depăși considerabil Statele Unite ale Americii în ceea ce privește producția acestor produse pe cap de locuitor.

Trecînd apoi la problemele construcțiilor capitale și ale repartiției forțelor de producție, N. S. Hrușciov a arătat că în viitorul septenal volumul investițiilor capitale ale statului va reprezenta aproximativ două trilioane de ruble. Dacă ținem seama și de construcțiile din fonduri necentralizate, investițiile capitale ale colhozurilor, precum și construcția de locuințe cu mijloacele populației, volumul total al investițiilor capitale va reprezenta trei trilioane de ruble. Aceasta înseamnă, a subliniat N. S. Hrușciov, că în acești șapte ani se vor investi aproximativ tot atîtea mijloace cît s-au investit în toți anii puterii sovietice.

Investițiile capitale în industrie vor crește aproximativ de două ori în comparație cu cei șapte ani anteriori. Volumul investițiilor capitale ale statului și colhozurilor în agricultură va fi de aproximativ 500 miliarde de ruble, adică va depăși aproape de două ori volumul investițiilor din ultimii șapte ani.

Planul prevede înfăptuirea unor măsuri de reconstrucție radicală, lărgire și reutilare tehnică a întreprinderilor, de reînoire și modernizare a utilajului, ceea ce va oferi în numeroase cazuri posibilitatea de a rezolva sarcina sporirii producției mai repede și cu mijloace bănești și materiale considerabil mai mici decît prin construirea unor noi întreprinderi.

Se alocă fonduri foarte mari pentru construcția de locuințe și construcția comunală. Numai din fondurile statului se vor cheltui în cursul septenalului pentru construcția de locuințe și construcția comunală 375—380 miliarde de ruble, față de 208 miliarde de ruble în cei șapte ani anteriori.

Înflorirea economiei tuturor republicilor sovietice

N. S. Hrușciov a subliniat că în viitorul septenal se acordă o atenție deosebită folosirii resurselor naturale ale regiunilor răsăritene ale U.R.S.S., pentru care se proiectează a fi alocate peste 40 la sută din volumul total al investițiilor capitale. In 1965, a spus N. S. Hrușciov, greutatea specifică a regiunilor răsăritene va crește în ce privește extracția de cărbune pînă la 50 la sută, producția de oțel pînă la 48 la sută, cupru rafinat pînă la 88 la sută, aluminiu pînă la 71 la sută, ciment pînă la 42 la sută, producția de energie electrică pînă la 46 la sută.

Crearea unei noi baze cerealiere în răsăritul țării, a subliniat N. S. Hrușciov, a permis să se treacă la restructurarea radicală a producției agricole într-o serie de republici și regiuni și la folosirea mai rațională a bogatelor resurse naturale și economice pentru sporirea producției agricole și animaliere. Dacă în trecut, de pildă, eram nevoiți să colectăm cereale în întreaga țară, în prezent s-a creat posibilitatea ca deocamdată să nu achiziționăm cereale în regiunile din nord-vest ale R.S.F.S.R., în republicile baltice, în multe regiuni din Bielorusia și regiunea Polesie din Ucraina. Aceste regiuni se vor specializa acum în producția de lapte, slănină și culturi tehnice, pentru care există acolo cele mai favorabile condiții.

In planurile noastre, a continuat N. S. Hrușciov, și-a găsit o expresie strălucită politica națională leninistă care oferă vaste posibilități pentru dezvoltarea multilaterală a economiei și culturii tuturor popoarelor. Aceasta își găsește o nouă confirmare și în cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe 1959—1965, care prevăd dezvoltarea uriașă a economiei tuturor republicilor sovietice.

Subliniind în continuare că înfăptuirea planurilor de dezvoltare a industriei, agriculturii și transporturilor, executarea programului de construcții în viitorul septenal sînt posibile cu condiția creșterii considerabile a nivelului tehnicii și a ridicării productivității muncii, N. S. Hrușciov a arătat că în decursul septenalului productivitatea muncii în industrie, calculată pe cap de lucrător trebuie să crească cu 45—50 la sută, în construcții cu 60—65 la sută, în sovhozuri cu 60—65 la sută, în colhozuri — aproximativ de două ori. Pe baza creșterii productivității muncii, a subliniat raportorul, în 1965 se vor obține trei pătrimi din sporul producției industriale.

Creșterea bunei stări a poporului sovietic

N. S. Hrușciov a subliniat că în planul septenal se trasează sarcina de a se asigura ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii pe baza unui puternic avînt al tuturor ramurilor economiei și al dezvoltării cu precădere a industriei grele.

Planul septenal prevede:

— creșterea considerabilă a venitului național și, pe această bază, creșterea însemnată a veniturilor reale ale oamenilor muncii;

— reducerea duratei zilei de lucru și a numărului zilelor lucrătoare ale săptămînii;

— sporirea producției mărfurilor de consum popular și îmbunătățirea calității lor;

— un puternic avînt al construcției de locuințe;

— îmbunătățirea însemnată a asistenței sociale, a deservirii culturale și pe planul nevoilor casnice ale populației.

Venitul național al U.R.S.S., care este indicele cel mai sintetic și baza reală a ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii în socialism, va crește în 1965 cu 62—65 la sută în comparație cu 1958 și va fi de aproape șase ori superior nivelului anului antebelic 1940. Veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor, calculate pe cap de lucrător vor spori pînă la sfîrșitul septenalului cu 40 la sută. Veniturile reale ale colhoznicilor vor crește cu cel puțin 40 la sută.

In planul septenal se prevede o sporire a salariilor. In legătură cu aceasta, N. S. Hrușciov a arătat că partidul și guvernul vor aplica consecvent linia stabilită în domeniul sporirii salariilor și al reducerii prețurilor. Dar aceasta nu este decît una din căile de ridicare a bunăstării poporului.

Satisfacerea cerințelor personale ale fiecărui om trebuie să se realizeze nu numai prin sporirea salariilor, ci și cu ajutorul fondurilor obștești ai căror rol și a căror însemnătate vor crește mereu. N. S. Hrușciov a arătat că pe măsură ce planul septenal va fi îndeplinit, volumul acumulărilor întreprinderilor socialiste va crește neîncetat și, în ultimă instanță, ele vor deveni unica sursă ce va asigura reproducția socialistă lărgită și creșterea continuă a nivelului de trai al poporului. N. S. Hrușciov a remarcat că, chiar și în prezent, greutatea specifică a impozitelor percepute în U.R.S.S. de la populație este neînsemnată și nu reprezintă decît 7,8 la sută din veniturile bugetului. Toate acestea, a subliniat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., ne oferă posibilitatea de a renunța în anii viitori la perceperea impozitelor de la populație.

N. S. Hrușciov a arătat de asemenea că în societatea socialistă nu există problema socială a folosirii brațelor de muncă ale populației, de nerezolvat pentru capitalism, șomajul permanent la orașe și ruinarea în masă a țărănimii. In decurs de șapte ani, a spus N. S. Hrușciov, numărul muncitorilor și funcționarilor din U.R.S.S. va crește cu încă aproximativ 12 milioane și va fi de 66.500.000 de oameni.

Cheltuielile statului pentru asistența socială a oamenilor muncii, a arătat N. S. Hrușciov în raportul său, cresc necontenit. In anul 1958 s-au cheltuit peste 215 miliarde ruble pentru asigurări sociale, ajutoare, pensii, burse pentru cei ce învață, învățămînt și asistență medicală gratuită, plata concediilor, cheltuieli pentru școli-internate, întreținerea de creșe și grădinițe de copii, case de odihnă, aziluri pentru bătrîni și alte plăți și ajutoare. Potrivit planului septenal, cheltuielile pentru aceste scopuri vor crește în 1965 pînă la aproximativ 360 miliarde ruble. Numai un stat socialist poate aloca mijloace atît de mari pentru îmbunătățirea traiului cetățenilor săi.

In decursul septenalului se prevede construirea de locuințe cu o suprafață totală de 650—660 milioane metri pătrați, sau aproape 15 milioane locuințe. Aceasta reprezintă mai mult decît întregul fond de locuințe creat în anii puterii sovietice. In repartiția spațiului locativ se pune sarcina trecerii la atribuirea unei locuințe pentru o singură familie. Partidul comunist, a spus în continuare N. S. Hrușciov, a considerat totdeauna ca una din sarcinile sale programatice, lupta pentru reducerea zilei de lucru. Trecerea la ziua de lucru redusă și micșorarea săptămînii de lucru prevăzute în cifrele de control se vor realiza la noi nu numai fără micșorarea salariului, ci în condițiile sporirii lui considerabile. In U.R.S.S. va fi cea mai scurtă zi de lucru și cea mai scurtă săptămînă de lucru din lume în condițiile creșterii paralele a bunăstării populației.

Pentru un înalt nivel al conștiinței tuturor cetățenilor

Primul secretar al C.C. al P.C.U.S. a relevat că pentru trecerea la comunism este nevoie nu numai de o bază materială-tehnică dezvoltată, ci și de un înalt nivel al conștiinței tuturor cetățenilor societății. Cu cît masele de milioane sînt mai conștiente, cu atît mai mult succes se vor îndeplini planurile construcției comunismului. Intreaga muncă ideologică a partidului și statului nostru, a subliniat N. S. Hrușciov, are menirea să dezvolte noile calități ale oamenilor sovietici, să-i educe în spiritul colectivismului și hărniciei, al internaționalismului socialist și patriotismului, al înaltelor principii morale ale societății noi, în spiritul marxism-leninismului.

Afirmarea concepțiilor și normelor de comportare comuniste are loc în lupta cu rămășițele capitalismului — a spus N. S. Hrușciov. Nu este îngăduit să se aștepte în liniște pînă cînd aceste rămășițe ale capitalismului vor dispărea de la sine, este necesar ca ele să fie combătute cu hotărîre.

In întreaga sa muncă educativă Partidul acordă o deosebită însemnătate formării tinerei generații. De pe acum tineretul construiește comunismul iar apoi va trăi și va munci în comunism, va conduce toate treburile obștești. Tineretul sovietic trebuie să fie pregătit pentru îndeplinirea acestei înalte misiuni.

In educația comunistă a tinerei generații, un rol deosebit revine școlii. Noi reorganizăm școala nu pentru că ducem lipsă de brațe de muncă, ci pentru că dorim să organizăm și mai bine învățămîntul public, să legăm și mai strîns școala de viață. Legătura dintre învățămînt și munca productivă nu reduce, ci dimpotrivă, sporește însemnătatea cunoștințelor dobîndite.

Trebuie să întărim rolul statului și al societății în educația copiilor, a arătat raportorul. In acest scop se prevede desfășurarea pe scară largă a construcției de școli-internate, creșe și grădinițe de copii. Numărul elevilor din școlile-internate va fi în 1965 de cel puțin 2.500.000. Numărul copiilor din grădinițele de copii va spori în cursul septenalului de la 2.280.000 la 4.200.000.

In cursul anilor 1959-1965, instituțiile de învățămînt superior vor fi absolvite de 2.300.000 de specialiști față de 1.700.000 în ultimii șapte ani. Numărul total al specialiștilor cu studii superioare va fi în 1965 de peste 4.500.000, adică va spori de 1,5 ori în comparație cu 1958.

Referindu-se la planurile de activitate științifică ale cercetătorilor sovietici, N. S. Hrușciov a spus că în perioada următoare oamenii de știință își vor îndrepta în primul rînd eforturile în direcția stăpînirii reacțiilor termonucleare controlate, în scopul obținerii unei surse de energie practic nelimitată. Se prevede asigurarea folosirii pe scară largă a energiei atomice pentru motoare energetice și de transport, folosirea mai largă în economia națională a materialelor sintetice, a produselor provenite din dezintegrarea nucleară și a izotopilor radioactivi, rezolvarea sarcinii de mecanizare și automatizare complexă a proceselor de producție și crearea în acest scop a unor noi mijloace tehnice pe baza folosirii pe scară largă a realizărilor în domeniul fizicii, radioelectronicii, tehnicii calculului.

Construirea comunismului nu numai că presupune o dezvoltare fără precedent a economiei, științei și culturii, dar deschide și perspective nebănuite pentru cea mai deplină și multilaterală dezvăluire și punere în valoare a tuturor aptitudinilor și talentelor creatoare ale omului, a spus N. S. Hrușciov. Scriitorii, oamenii de teatru, cineaștii, muzicienii, sculptorii și pictorii sînt chemați să ridice și mai mult nivelul ideologic și artistic al creației lor.

Planul septenal prevede crearea unor condiții și mai favorabile pentru munca ideologică: vor lua o largă dezvoltare presa, radioul și televiziunea, cinematograful și instituțiile cultural-educative, va crește considerabil tirajul ziarelor, al revistelor și al cărților. O mare atenție va fi acordată radioficării și construcției de instituții cultural-educative în special la sate.

O etapă hotărîtoare a întrecerii socialismului cu capitalismul

Caracterizînd planul septenal ca o etapă hotărîtoare a întrecerii economice a socialismului cu capitalismul, N. S. Hrușciov a arătat că acest plan va exercita o profundă influență asupra întregii situații internaționale și va fi un nou triumf al marxism-leninismului. Succesele noastre în îndeplinirea acestui plan, a spus el, vor atrage de partea socialismului milioane de adepți, vor duce la consolidarea forțelor păcii, la slăbirea forțelor războiului. Se va produce, a arătat el, o schimbare hotărîtoare pe arena mondială în domeniul economic în favoarea socialismului.

In urma îndeplinirii planului septenal, se va face un pas hotărîtor în direcția înfăptuirii sarcinii economice principale a U.R.S.S. — a ajunge din urmă și a întrece în cea mai scurtă perioadă istorică cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

In 1958, a subliniat raportorul, producția industrială a Uniunii Sovietice

a depășit considerabil producția industrială a Franței, Angliei și Germaniei Occidentale luate la un loc. Acum intrăm într-o nouă etapă a întrecerii economice cu capitalismul. În prezent, sarcina este de a se obține superioritatea sistemului socialist asupra sistemului capitalist în producția mondială, de a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește productivitatea muncii sociale, în ceea ce privește producția pe cap de locuitor, și de a asigura cel mai înalt nivel de trai din lume. În această etapă a întrecerii, Uniunea Sovietică intenționează să depășească din punct de vedere economic Statele Unite ale Americii.

Comparînd economia Uniunii Sovietice cu cea a S.U.A., N. S. Hrușciov a arătat că volumul producției industriale a Uniunii Sovietice este aproximativ de două ori mai mic decît volumul producției industriale a S.U.A., iar volumul producției agricole cu 20—25 la sută mai mic. În ceea ce privește producția industrială calculată pe cap de locuitor, S.U.A. depășesc Uniunea Sovietică de peste două ori, iar la producția agricolă cu aproximativ 40 la sută.

Nu încape îndoială, a spus în continuare N. S. Hrușciov, că sporul mediu anual al producției industriale de 8,6 la sută prevăzut de planul septenal va fi nu numai asigurat ci și depășit. Se poate presupune că producția industrială a S.U.A. va crește în perioada următoare cu aproximativ 2 la sută anual.

În U.R.S.S în ultimii opt ani cifrele absolute ale creșterii producției la unele dintre cele mai importante produse (oțel, fontă, minereu de fier, petrol, cărbune, ciment, țesături de lînă), depășesc indicii americani, a subliniat N. S. Hrușciov. Uniunea Sovietică depășește astfel S.U.A. atît în ceea ce privește ritmul de creștere cît și în ceea ce privește sporul anual absolut al producției. Ținînd seama de ritmul de creștere a industriei în U.R.S.S și S.U.A., în urma îndeplinirii planului, Uniunea Sovietică va depăși S.U.A. în ceea ce privește producția absolută a unora dintre cele mai importante produse, iar la altele se va apropia de nivelul actual al producției industriale din S.U.A.

În 1965, a spus N. S. Hrușciov, producția celor mai importante produse ale agriculturii U.R.S.S., în ansamblu și pe cap de locuitor, va depăși actualul nivel din S.U.A. Vor fi necesari, probabil, cinci ani după îndeplinirea planului septenal pentru a ajunge din urmă și a depăși S.U.A. în ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor. Atunci, sau poate chiar și mai înainte, Uniunea Sovietică va deține primul loc în lume atît în ceea ce privește volumul absolut al producției industriale cît și în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Aceasta va fi o victorie de importanță istorică mondială a socialismului pe arena internațională în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Arătînd că ritmul înalt este o lege generală a socialismului, confirmată în prezent de experiența tuturor țărilor lagărului socialist, N. S. Hrușciov a citat cifre și fapte ce caracterizează dezvoltarea producției industriale a Republicii Populare Chineze, Poloniei, Cehoslovaciei, Republicii Democrate Germane, Rominiei, Ungariei, Bulgariei, Albaniei, Republicii Populare Democrate Coreene. N. S. Hrușciov a arătat că în țările socialiste producția industrială a crescut în 1958 de cinci ori în comparație cu 1937. Unele țări de democrație populară au și intrat în perioada desăvîrșirii construirii socialismului. Se apropie timpul cînd ele, ca și Uniunea Sovietică, vor construi societatea comunistă.

În ceea ce privește producția industrială pe cap de locuitor, a continuat N. S. Hrușciov, sistemul mondial socialist, luat ca un singur tot, a și ajuns din urmă sistemul mondial capitalist. Potrivit calculelor economiștilor, ca urmare a îndeplinirii și depășirii planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., precum și datorită ritmului înalt de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară, țările sistemului mondial socialist vor produce mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Țările lagărului socialist dispun de toate premizele necesare pentru a cîștiga întîietatea în domeniul producției mondiale. De partea sistemului mondial al socialismului se află superioritatea în domeniul ritmului de dezvoltare al producției. Sporul mediu anual al producției industriale a întregului lagăr socialist a fost în ultimii cinci ani (1954-1958) de 11 la sută, în timp ce pentru întreaga lume capitalistă el a reprezentat mai puțin de 3 la sută.

Un rol important în dezvoltarea economiei lagărului socialist revine diviziunii internaționale a muncii, în special formei sale superioare — specializarea și cooperarea. Singură nici o țară nu s-ar putea dezvolta într-un ritm atît de impetuos ca în sistemul statelor socialiste.

Referindu-se la ecoul pe care l-a avut în străinătate publicarea în U.R.S.S. a cifrelor de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S pe anii 1959—1965, N. S. Hrușciov a arătat că planul septenal se află în centrul atenției întregii opinii publice mondiale.

Prietenii salută în mod călduros programul de construire a comunismului în Uniunea Sovietică. În tabăra adversarilor, cifrele de control au provocat confuzie și derută. Putem spune pe drept cuvînt, a subliniat primul secretar al C.C. al P.C.U.S., că planul septenal a și repurtat prima lui victorie, bucurîndu-se de o apreciere unanimă pe plan internațional.

În Occident se spune, a remarcat N. S. Hrușciov, că am lansat o „provocare". Dar aceasta este o provocare la întrecere în dezvoltarea pașnică a economiei, în ridicarea nivelului de trai al poporului. Dorim ca întrecerea să se desfășoare nu în domeniul cursei înarmărilor, nu în domeniul producției bombelor atomice, cu hidrogen și a rachetelor, ci în domeniul producției industriale, al producției de carne, unt, lapte, îmbrăcăminte, încălțăminte și alte obiecte de consum.

Problemele situației internaționale

Trecînd la problemele situației internaționale, N. S. Hrușciov a subliniat că planul septenal constituie o nouă expresie a politicii leniniste de pace a Uniunii Sovietice. Înfăptuirea sa va juca un rol uriaș în rezolvarea problemei fundamentale a zilelor noastre — menținerea păcii în lumea întreagă.

Importanța planului septenal, a spus în continuare N. S. Hrușciov, constă în primul rînd în faptul că este pătruns de spiritul dragostei de pace. Un stat care înfăptuiește o construcție uriașă de noi fabrici, uzine, centrale electrice, mine și alte întreprinderi, care alocă aproape 400 miliarde de ruble pentru construcția de locuințe și comunală și care-și propune să ridice considerabil nivelul de trai al poporului, este un stat care se orientează spre pace, nu spre război.

În al doilea rînd, a spus în continuare N. S. Hrușciov, îndeplinirea planului va spori în asemenea măsură potențialul economic al U.R.S.S. încît, împreună cu creșterea potențialului economic al tuturor țărilor socialiste va asigura în raportul de forțe pe arena internațională o superioritate hotărîtoare de partea păcii și astfel vor apare noi condiții și mai favorabile pentru preîntîmpinarea unui război mondial, pentru menținerea păcii pe pămînt.

Concluzia Congresului al XX-lea al partidului că războiul nu este o fatalitate inevitabilă, a spus N. S. Hrușciov, a fost confirmată întru totul. Acum, a arătat el, există forțe uriașe capabile să dea riposta agresorilor imperialiști și să-i înfrîngă în cazul în care aceștia ar dezlănțui un război mondial.

Ca rezultat al înfăptuirii planurilor economice ale Uniunii Sovietice, ale tuturor țărilor socialiste din Europa și Asia, a spus în continuare N. S. Hrușciov, vor fi create posibilități reale pentru lichidarea războiului ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale.

Cînd U.R.S.S. se va transforma în prima putere industrială din lume, a arătat în continuare N. S. Hrușciov, cînd Republica Populară Chineză va deveni o mare putere industrială, iar toate țările socialiste luate la un loc vor produce mai mult de jumătate din producția mondială, situația internațională se va schimba în mod radical. Noul raport de forțe va fi atît de evident, încît pînă și imperialiștii cei mai obtuzi își vor da limpede seama de zădărnicia oricărei încercări de a dezlănțui războiul împotriva lagărului socialist. Bazîndu-se pe puterea lagărului socialismului, popoarele iubitoare de pace vor putea atunci să oblige cercurile războinice ale imperialismului să renunțe la planurile unui nou război mondial. Astfel încă înainte de victoria deplină a socialismului în lume, în condițiile menținerii capitalismului într-o parte a lumii, va apare posibilitatea reală de a se exclude războiul mondial din viața societății.

Trecînd la examinarea unor probleme ale situației internaționale, N. S. Hrușciov s-a referit în primul rînd la problema germană a cărei rezolvare justă, a spus el, are o mare însemnătate pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

Soluția cheie în problema germană este încheierea Tratatului de pace cu Germania. Aceasta va însemna un important pas înainte spre reunificarea Germaniei.

Încheierea tratatului de pace, a adăugat N. S. Hrușciov, va duce de asemenea și la soluționarea problemei Berlinului pe baze pașnice și democratice, va asigura transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, cu garanția necesară a neamestecului în treburile sale. Organizația Națiunilor Unite, a spus N. S. Hrușciov, trebuie să fie atrasă la asigurarea acestei garanții. Noi dorim să ducem tratative în toate aceste probleme pentru a le găsi o soluție rezonabilă.

Întrucît în prezent există două state suverane și nici unul dintre ele nu poate fi înlăturat fără a aprinde incendiul unui război mondial — a remarcat N. S. Hrușciov — reunificarea Germaniei nu poate fi realizată decît prin tratative între R.D.G. și R.F.G. O altă cale nu există.

Nu ne-am opus și nu ne opunem unor alegeri libere, a spus în continuare raportorul. Totuși, problema trebuie rezolvată de germani înșiși. Dorim ca toate problemele privind unificarea Germaniei să fie rezolvate printr-o înțelegere între cele două state germane, și nu cum dorește Adenauer, adică prin presiuni din partea unor puteri străine, prin amestecul lor în treburile interne ale poporului german și prin înghițirea Republicii Democrate Germane. Pentru a înlesni celor două state germane unificarea Germaniei, noi sprijinim propunerea rezonabilă a guvernului R.D.G. de a se crea o confederație ca un prim pas spre stabilirea unei legături permanente între R.D.G. și R.F.G și crearea unor organisme pe întreaga Germanie.

Principala sursă a încordării în Extremul Orient a continuat N. S. Hrușciov, rezidă în politica agresivă a S.U.A. față de Republica Populară Chineză și alte state iubitoare de pace. Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam, precum și India, Indonezia, Birmania și alte state din această regiune a lumii apără cauza păcii. O acțiune comună pentru interzicerea armei atomice și a experiențelor cu această armă ar putea contribui în mod decisiv la menținerea păcii în regiunea Oceanului Pacific. Inițiativa acestor țări ar fi sprijinită de popoarele Japoniei și ale celorlalte țări din bazinul Pacificului.

Este cu putință și este necesar, a subliniat N. S. Hrușciov, ca în Extremul Orient și în întregul bazin al Pacificului să fie creată o zonă a păcii și în primul rînd o zonă în care să nu existe arma atomică.

N. S. Hrușciov a salutat mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe și a celorlalte popoare din Asia și Africa care au scuturat jugul colonial. Izgonirea trupelor colonialiștilor imperialiști dintr-o serie de țări din această regiune, a spus el, a fost o mare victorie a popoarelor arabe și a tuturor forțelor iubitoare de pace. Poporul sovietic și popoarele celorlalte țări socialiste au sprijinit activ lupta dreaptă a popoarelor arabe. Militanți de seamă ai acestei mișcări ca președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser și conducătorul guvernului Republicii Irak, Abdel Kerim Kassem, au cucerit caldă simpatie a oamenilor sovietici.

Țara noastră, ca și celelalte țări socialiste, a arătat în continuare N. S. Hrușciov, a sprijinit și va sprijini mișcarea de eliberare națională. Uniunea Sovietică nu s-a amestecat și nu intenționează să se amestece în treburile interne ale altor țări. Nu putem însă, a continuat N. S. Hrușciov, să nu ne exprimăm părerea referitor la faptul că în unele țări se desfășoară o campanie împotriva forțelor progresiste sub lozincile false ale anticomunismului. Hrușciov a spus: „Întrucît în Republica Arabă Unită au avut loc recent luări de atitudine împotriva ideilor comunismului și au fost aduse acuzații comuniștilor, eu, în calitate de comunist, consider necesar să declar la Congresul partidului nostru comunist, că este nejust să fie învinuiți comuniștii că ar contribui la slăbirea sau izolarea eforturilor naționale în lupta împotriva imperialismului. Dimpotrivă, nu există oameni mai hotărîți și mai devotați cauzei luptei împotriva colonialiștilor decît comuniștii".

În legătură cu aceasta N. S. Hrușciov a arătat: „Noi nu ascundem faptul că între noi și unii oameni de stat din Republica Arabă Unită există divergențe de părere în domeniul ideologiei. Dar în problemele luptei împotriva imperialismului, ale cauzei întăririi independenței politice și economice a țărilor care s-au eliberat de sub jugul colonialismului, în lupta împotriva pericolului unui război pozițiile noastre coincid cu poziția acestor oameni de stat. Deosebirea în concepțiile ideologice nu trebuie să împiedice dezvoltarea relațiilor de prietenie între țările noastre și cauza luptei comune împotriva imperialismului".

Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, a arătat N. S. Hrușciov, întăresc legăturile de prietenie cu țările ce s-au eliberat de jugul colonial, le acordă și le vor acorda ajutor. Țara noastră, a declarat primul secretar al C.C. al P.C.U.S. își bazează relațiile cu toate statele pe principiul deplinei egalități în drepturi și al colaborării, fără nici un fel de condiții de ordin militar sau politic. Planul septenal, a declarat în această ordine de idei N. S. Hrușciov, deschide noi posibilități pentru colaborarea economică a Uniunii Sovietice cu țările slab dezvoltate din punct de vedere industrial. În prezent, a spus N. S. Hrușciov, asistăm la o nouă etapă a luptei popoarelor pentru libertate și independență. În toate țările coloniale și dependente se desfășoară mișcarea de eliberare națională.

Astăzi, a spus N. S. Hrușciov, sarcina de căpetenie este de a scoate problema dezarmării din punctul mort. Deosebit de stringentă este necesitatea interzicerii experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen. Astăzi, cînd toată lumea a recunoscut posibilitatea detectării exploziilor atomice în orice punct al globului pămîntesc, nu există nici un temei pentru a amîna soluționarea problemei interzicerii experiențelor cu arma atomică. Noi, a continuat N. S. Hrușciov, pornim de la ideea că relațiile dintre statele cu sisteme sociale diferite trebuie să se bazeze pe principiul coexistenței pașnice. Este necesar să se învețe a se rezolva problemele litigioase prin tratative pașnice.

Acum, a spus în continuare primul secretar al C.C. al P.C.U.S., toată lumea recunoaște marile succese obținute de știința și tehnica sovietică, care a deschis omenirii calea spre Cosmos. Aceste realizări dovedesc posibilitățile de care dispun Uniunea Sovietică, sistemul socialist mondial. Este absolut evident că dacă Uniunea Sovietică poate lansa o rachetă la sute de mii de kilometri în Cosmos, ea poate lansa fără greș o rachetă puternică și în orice punct al globului pămîntesc.

Cu toate acestea, a declarat în continuare N. S. Hrușciov noi tragem din acest fapt concluzii cu totul diferite decît anumite cercuri din Occident. Noi folosim istoricele succese ale științei și tehnicii sovietice nu pentru promovarea unei politici războinice, nu pentru a impune altor state dictatul nostru. Noi le folosim pentru a ne dubla eforturile în lupta pentru pace în lumea întreagă. Și astăzi cînd superioritatea în ceea ce privește dezvoltarea tehnicii rachetelor este de partea noastră, noi propunem din nou S.U.A., Angliei și Franței: să interzicem pentru totdeauna experiențele, producția și folosirea armelor atomice, a armelor cu hidrogen și a armelor rachetă, să distrugem toate stocurile de arme de exterminare de acest gen, să folosim mărețele descoperiri ale geniului uman exclusiv în scopuri pașnice, pentru binele oamenilor. Guvernul nostru este gata să semneze și mîine un acord în acest sens.

Amintind că în urmă cu peste un an guvernul sovietic a propus ținerea unei conferințe a șefilor de guverne a țărilor din Răsărit și Apus, N. S. Hrușciov a subliniat că Uniunea Sovietică consideră că este datoria sa în fața popoarelor din toate țările să lupte pentru convocarea acestei conferințe.

N. S. Hrușciov a insistat îndeosebi asupra relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A. Nu există motive, a spus el, pentru o ciocnire între popoarele noastre. Dar relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A. au continuat mult timp să rămînă anormale. În America sporește însă numărul adepților unor relații prietenești de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică. O confirmare strălucită în această privință, a arătat N. S. Hrușciov, a fost primirea făcută în S.U.A. lui Anastas Mikoian. Călătoria lui s-a transformat într-o manifestare a sentimentelor de prietenie ale poporului american față de popoarele Uniunii Sovietice. Un rol

important în slăbirea încordării internaționale și întărirea încrederii reciproce l-ar putea avea dezvoltarea largă a comerțului mondial, a spus N. S. Hrușciov. În ciuda piedicilor create, în 1958 schimburile comerciale ale Uniunii Sovietice cu țările capitaliste din Europa și America au crescut aproape de trei ori în comparație cu 1950. Programul economic al construcției pașnice în U.R.S.S. pe anii 1959—1965 deschide perspective largi dezvoltării comerțului exterior al Uniunii Sovietice cu toate țările. Volumul comerțului nostru exterior poate fi cel puțin dublat.

Noi propunem țărilor capitaliste o întrecere pașnică, a declarat raportorul, și aceasta nu numai pe perioada planului septenal. Noi elaborăm un plan de perspectivă de dezvoltare a U.R.S.S., pe o perioadă de 15 ani. El se întemeiază de asemenea pe principiul dezvoltării pașnice și al întrecerii economice pașnice. Planurile noastre sînt planuri de construcție pașnică. Noi chemăm toate popoarele să intensifice lupta pentru menținerea și întărirea păcii. În ceea ce ne privește vom face tot posibilul pentru asigurarea păcii în întreaga lume.

Puternic sprijin moral pentru mișcarea muncitorească și comunistă internațională

Pentru mișcarea muncitorească și comunistă internațională, pentru toate forțele democratice, a spus în continuare N. S. Hrușciov, planul septenal reprezintă un puternic sprijin moral în lupta lor împotriva forțelor reacțiunii și imperialismului. În prezent, partide comuniste și muncitorești există în 83 de țări și ele cuprind peste 33.000.000 de oameni. Aceasta reprezintă o uriașă victorie a marxism-leninismului, mari cuceriri ale clasei muncitoare. În țările capitaliste, a spus în continuare N. S. Hrușciov, apar semnele funeste ale asaltului reacțiunii și fascismului. În prezent, cînd există puternicul lagăr al socialismului, cînd mișcarea muncitorească dispune de o mare experiență în lupta împotriva reacțiunii, cînd a crescut puterea de organizare a clasei muncitoare, popoarele au mai multe posibilități de a bara calea fascismului împotriva fascismului pot și trebuie să fie unite cele mai largi pături ale poporului, toate forțele democratice cu adevărat naționale.

Reacțiunea imperialistă și uneltele ei din mișcarea muncitorească ca, de pildă, liderii social-democrați cu atitudini anticomuniste ca Guy Mollet și Spaak, frînează cauza unității clasei muncitoare. În rîndurile partidelor social-democrate majoritatea o formează partizanii păcii și progresului social, deși ei concep calea spre realizarea acestui țel într-un mod diferit decît noi comuniștii. Tocmai în lupta împotriva reacțiunii și fascismului, comuniștii și social-democrații ar trebui să găsească un limbaj comun. A sosit timpul ca reprezentanții tuturor curentelor din mișcarea muncitorească să înlăture pe farsorii anticomunismului, să ia loc la aceeași masă și să elaboreze o platformă reciproc acceptabilă în vederea unor acțiuni comune ale clasei muncitoare, în apărarea intereselor ei, în apărarea păcii. Consfătuirea din noiembrie 1957 a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești a demonstrat deplina unitate de vederi a partidelor frățești. După consfătuirile din noiembrie, a arătat vorbitorul, a avut loc o consolidare a forțelor din lăuntrul fiecărui partid comunist, s-au strîns și mai mult rîndurile întregii mișcări comuniste internaționale. Revizioniștii nu au reușit să abată din cale nici un partid frățesc.

Relevînd că mișcarea comunistă internațională a condamnat concepțiile și politica revizioniștilor iugoslavi, N. S. Hrușciov a arătat că tocmai conducătorii iugoslavi au opus Declarației de la Moscova a Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste programul lor revizionist, în care s-au dedat la atacuri împotriva pozițiilor marxist-leniniste ale mișcării comuniste internaționale. Revizioniștii iugoslavi neagă necesitatea solidarității internaționale de clasă, se îndepărtează de la pozițiile clasei muncitoare.

Conducătorii iugoslavi afirmă că se află în afara blocurilor, deasupra lagărelor, deși în realitate fac parte din blocul Balcanic care grupează Iugoslavia, Turcia și Grecia. După cum se știe ultimele două țări sînt membre ale blocului agresiv N.A.T.O. Cea mai bună verificare a justeței liniei urmate de conducerea unei țări o constituie succesele dezvoltării economiei naționale, avîntul culturii și bunăstării poporului. Iar cine a realizat cele mai puține rezultate? — întreabă N. S. Hrușciov. Tocmai acel partid și acea țară ai căror conducători își laudă calea lor așa-zisă iugoslavă, ca singura cale justă. Comparînd nivelul de trai al popoarelor din țările socialiste, după cum arată materialele publicate de economiști, în Iugoslavia acest nivel crește mult mai încet. Însăși practica Iugoslaviei dezminte „descoperirile" teoretice ale revizioniștilor iugoslavi.

Partidele marxist-leniniste, a spus în continuare N. S. Hrușciov, urmăresc cu neliniște cele ce se petrec în Iugoslavia.

Nutrim cele mai prietenești sentimente față de popoarele frățești ale Iugoslaviei, față de comuniștii iugoslavi—eroi ai luptei din perioada ilegalității și a luptei de partizani. Într-o serie de probleme ale politicii externe avem un limbaj comun. Vom dezvolta și de acum înainte comerțul cu Iugoslavia pe o bază reciproc avantajoasă. Vom tinde spre colaborare cu Iugoslavia în toate problemele luptei împotriva imperialismului, pentru pace, probleme în care pozițiile noastre vor coincide. În ceea ce privește situația pe linie de partid, a adăugat Hrușciov, totul va depinde de Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia. Conducătorii acesteia s-au izolat singuri de mișcarea comunistă internațională.

Mișcarea comunistă, a spus N. S. Hrușciov, a dat revizionismului lovituri nimicitoare. Dar revizionismul nu este pe deplin zdrobit. Trebuie să se țină seama de faptul că imperialismul va încerca pe toate căile să-i susțină și să-i activizeze pe revizioniști.

Urmărind subminarea influenței crescînde a partidelor comuniste, ideologii imperialismului și revizioniștii care le cîntă în strună răspîndesc afirmația falsă că mișcarea comunistă ar fi „opera Moscovei" și că partidele comuniste și muncitorești ar depinde de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Este absurd ca cineva să creadă, a declarat N. S. Hrușciov, că într-o țară sau alta s-ar putea organiza de undeva din afară un partid politic al clasei muncitoare care deseori numără sute de mii de membri, iar uneori chiar milioane. Nimeni nu va crede, de pildă, că Partidul Comunist Italian care are 2.000.000 de membri, cel francez care are 500.000 de membri, cel indonezian care are 1.500.000 de membri, cel indian care are aproape 300.000 de membri precum și alte partide frățești ar fi „create de Moscova" și că membrii lor ar fi „agenți străini".

Se spune că „dependența" partidelor comuniste și muncitorești de Moscova, ar fi confirmată de declarațiile că P.C.U.S. se află în fruntea mișcării comuniste internaționale. Se invocă totodată cunoscuta teză a declarației Consfătuirii de la Moscova potrivit căreia „Uniunea Sovietică stă în fruntea lagărului statelor socialiste".

N. S. Hrușciov a subliniat că în mișcarea comunistă, ca și în lagărul socialist, a existat și există deplina egalitate și independență a tuturor partidelor comuniste și muncitorești și a țărilor socialiste. Într-adevăr, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice nu conduce nici un fel de partide. Uniunea Sovietică nu conduce alte țări. În mișcarea comunistă nu există partide „superioare" și „subordonate". Toate partidele comuniste și muncitorești sînt egale și independente, toate poartă răspunderea pentru soarta mișcării comuniste, pentru insuccesele și victoriile ei. Fiecare partid comunist și muncitoresc este răspunzător față de clasa muncitoare, față de oamenii muncii din țara sa, față de întreaga mișcare muncitorească și comunistă internațională. Rolul Uniunii Sovietice nu constă în aceea că ea conduce alte țări, ci în faptul că a deschis prima drumul omenirii spre socialism, că este cea mai puternică țară din sistemul mondial al socialismului și a pășit prima în perioada construirii desfășurate a comunismului. Vorbind la figurat, partidul nostru comunist se consideră unul din detașamentele de frunte ale mișcării comuniste mondiale, care cucerește primul înălțimile comunismului.

Noi considerăm necesară creșterea prin toate mijloacele a puterii lagărului socialist, întărirea continuă a unității mișcării comuniste internaționale în conformitate cu principiile adoptate de toate partidele frățești în Declarația de la Moscova. Succesul cauzei naționale a clasei muncitoare nu poate fi conceput fără solidaritatea internațională a tuturor detașamentelor sale.

Unele probleme ale teoriei marxist-leniniste

Referindu-se la unele probleme ale teoriei marxist-leniniste, N. S. Hrușciov a subliniat că în prezent cînd U. R. S. S. a pășit în noua etapă istorică a construcției comuniste, problemele teoriei marxist-leniniste legate de trecerea de la socialism la comunism capătă o importanță deosebită. N. S. Hrușciov s-a oprit în primul rînd asupra problemelor privind cele două faze ale societății comuniste și legile trecerii de la socialism la comunism.

Pentru țara noastră sarcina practică fundamentală este crearea bazei tehnico-materiale a societății comuniste, un nou avînt puternic al forțelor de producție socialiste. În condițiile actualului nivel al producției socialiste nu sîntem încă în stare să asigurăm pe deplin belșugul de bunuri materiale și culturale necesare pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale oamenilor, pentru dezvoltarea lor multilaterală. Iar fără aceasta, nu poate exista comunism. Ar însemna să privim simplist lucrurile dacă am crede că ajungînd din urmă Statele Unite ale Americii din punct de vedere economic, am desăvîrși prin aceasta construirea comunismului. Aceasta nu este ultimul hotar al mișcării noastre, ci numai o etapă decisivă în întrecerea cu capitalismul. Cîștigînd întrecerea economică cu S.U.A., vom desăvîrși numai prima etapă a construcției comunismului.

Pentru noi, a relevat N. S. Hrușciov, nivelul dezvoltării economice realizat în această etapă nu înseamnă deloc stația terminus, ci doar o haltă unde vom putea ajunge din urmă cea mai dezvoltată țară capitalistă, s-o lăsăm în această haltă, iar noi să mergem înainte.

N. S. Hrușciov s-a ocupat în mod amănunțit de unele probleme importante ale comunismului științific: problema repartiției bunurilor materiale și spirituale produse de societate, între toți membrii ei, problema căilor de dezvoltare și apropiere între forma de proprietate colhoznică și forma de proprietate socialistă a întregului popor, precum și problemele organizării politice a societății, orînduirii și conducerii de stat în perioada construirii desfășurate a comunismului.

Subliniind în continuare că în prezent — cînd construirea socialismului a ieșit din cadrul unei singure țări, cînd s-a format sistemul socialist mondial — au apărut și noi probleme teoretice ale luptei pentru victoria socialismului și comunismului, N. S. Hrușciov s-a oprit asupra problemei posibilității construirii socialismului într-o singură țară. Statul Sovietic, ca și orice altă țară socialistă, nu este ferit de o eventuală agresiune din partea statelor imperialiste. Dar raportul real de forțe din lume este de așa natură încît am putea respinge orice atac al dușmanului.

În lume nu există forțe care ar putea să restabilească capitalismul în țara noastră, să distrugă lagărul socialist. Primejdia restaurării capitalismului în Uniunea Sovietică este exclusă. Aceasta înseamnă că socialismul a învins nu numai total, ci și definitiv.

Astfel, a conchis N. S. Hrușciov, se poate considera că problema construirii socialismului într-o singură țară și a victoriei sale depline și definitive a fost rezolvată în procesul istoric-mondial al dezvoltării sociale.

N. S. Hrușciov a formulat teza teoretică că țările socialismului, folosind cu succes posibilitățile proprii orînduirii socialiste, vor trece mai mult sau mai puțin simultan în faza superioară a societății comuniste. În imperialism, a explicat N. S. Hrușciov, evoluția se desfășoară în așa fel încît unele țări o iau înainte pe seama altora pe care le oprimă și exploatează. În sistemul socialist al economiei acționează legea dezvoltării planice, proporționale. Ca urmare, țări în trecut înapoiate din punct de vedere economic, bazîndu-se pe experiența altor țări socialiste, pe colaborare și ajutor reciproc, cîștigă rapid timpul pierdut, își dezvoltă economia și cultura. Astfel linia generală a dezvoltării economice și culturale a tuturor țărilor socialiste se nivelează.

Examinînd perspectivele înaintării omenirii spre comunism, a continuat N. S. Hrușciov, trebuie să ținem seama de marea diversitate a condițiilor istorice din diferitele țări. Trebuie să subliniem că factorul principal și determinant în înaintarea tuturor țărilor pe calea spre comunism îl constituie legile universal valabile pentru aceste țări și nu manifestările lor specifice. Partidele marxist-leniniste recunosc particularitățile dezvoltării fiecărei țări. Dar aceasta nu înseamnă ca spre socialism se poate merge pe orice cale oarecare, deosebită de calea comună. Particularitățile unei căi constă în specificul condițiilor și timpului în care se dezvoltă o țară sau alta. De pildă, în construirea socialismului unele măsuri, care au fost aplicate la timpul lor în Uniunea Sovietică nu pot fi aplicate în mod mecanic în alte țări. Toate țările socialiste construiesc socialismul, dar aceasta nu se face după un șablon.

Partidul Comunist Chinez folosește multe forme specifice în construirea socialismului. Dar noi nu avem și nu putem avea nici un fel de divergențe cu acest partid.

Revizioniștii iugoslavi și-au concentrat în prezent principalele atacuri împotriva Republicii Populare Chineze și diluează tot felul de invenții despre pretinse divergențe între P.C.C. și P.C.U.S.

Sîntem pe deplin și întrutotul de acord cu Partidul Comunist Chinez frate, deși în multe privințe, metodele sale de construire a socialismului nu seamănă cu ale noastre.

Principalul este menținerea și întărirea solidarității de clasă în lupta împotriva capitalismului, pentru eliberarea clasei muncitoare, pentru construirea socialismului. În această privință, comuniștii nu pot avea divergențe și concepții diferite. Acesta este principalul lucru care ne desparte de revizioniști.

N. S. Hrușciov s-a ocupat în mod special de creșterea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de întărirea rîndurilor lui. Partidul, a spus N. S. Hrușciov, s-a prezentat în fața Congresului al XXI-lea monolit și mai unit ca oricînd în jurul Comitetului său Central leninist, fiind capabil să rezolve cu succes mărețele sarcini ale construirii societății comuniste.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice numără în rîndurile sale 8.239.000 de membri și candidați de partid, adică cu 1.023.000 mai mulți decît în perioada Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

N. S. Hrușciov a subliniat că înfăptuirea liniei generale a partidului a întîmpinat o contraacțiune înverșunată din partea grupului antipartinic al lui Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin și Șepilov, care, utilizînd cele mai josnice procedee ale luptei fracționiste, scizioniste, a încercat să distrugă unitatea partidului, să împiedice îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea, să abată partidul și țara de pe calea leninistă.

Acum, a spus N. S. Hrușciov, toată lumea vede cîtă dreptate a avut partidul nostru, Comitetul său Central, atunci cînd a condamnat cu hotărîre și a lichidat grupul demn de dispreț al fracționiștilor scizioniști.

În raportul său, N. S. Hrușciov a prezentat o propunere în care se arată necesitatea introducerii unor modificări și completări în Constituția U.R.S.S. Ar trebui, ca toate uriașele schimbări din viața internă și din situația internațională să fie oglindite și consfințite legislativ în Constituția statului sovietic.

În cursul construcției socialiste poporul sovietic a înfăptuit minuni în munca sa entuziastă. Nu încape îndoială că planul septenal va genera un nou val de entuziasm, noi forme de întrecere socialistă a întregului popor pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor mărețului program al construcției comuniste în țara noastră.

Septenalul în care am pășit, a spus N. S. Hrușciov este o etapă nouă, importantă, am putea spune decisivă, pe calea dezvoltării istorice a Uniunii Sovietice. Partidul Comunist, întregul popor sovietic, sînt ferm încredințate că vor repurta victoria în această etapă.

Poporul sovietic pășește înainte strîns unit cu popoarele tuturor țărilor lagărului socialist. Astăzi, în jurul steagului victorios al socialismului și comunismului s-au unit aproape un miliard de oameni din țările socialiste din Europa și Asia, adică peste o treime din omenire. Forțele socialismului sînt puternice, ele cresc pe zi ce trece. Lor le aparține viitorul.

Trăiască pacea în lumea întreagă!— Acestea au fost cuvintele cu care N. S. Hrușciov, primul secretar al C.C. al P.C.U.S. și-a încheiat raportul la al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

(Text prescurtat)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej
la Congresul al XXI-lea al P. C. U. S.

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi să transmit, din partea Comitetului Central și a întregului nostru partid, din partea clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română, un fierbinte salut frățesc celui de-al XXI-lea Congres al glorioșului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Țelurile cutezătoare și totodată profund realiste spre care Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice îndreaptă eforturile constructive ale poporului sovietic, oglindesc posibilitățile inepuizabile, fără precedent în istorie, pe care le capătă omul în condițiile orînduirii socialiste. Nu incape îndoială că planul septenal al Uniunii Sovietice, ale cărui cifre întruchipează amploarea gigantică a operei de construire desfășurată a comunismului, va exercita o profundă înrîurire nu numai în viața poporului sovietic, ci și în viața tuturor popoarelor din țările socialiste și a întregii omeniri progresiste.

Ca rezultat al dezvoltării istorice a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a devenit detașamentul el de frunte, a cărui experiență istorică reprezintă un bun de neprețuit al întregii mișcări muncitorești, o permanentă sursă de inspirație pentru activitatea partidelor marxist-leniniste. Prin munca lor uriașă, eroică, plină de abnegație, pe care o desfășoară de peste patru decenii în vederea construirii socialismului și comunismului, oamenii sovietici și-au cucerit stima, dragostea și admirația oamenilor muncii de pe tot întinsul globului pămîntesc. Pășind pe căi nebătătorite de nimeni, oamenii sovietici, conduși de Partidul Comunist, au croit popoarelor drumul transformării revoluționare a societății și al asigurării victoriei socialismului. In noua etapă a dezvoltării societății sovietice, ei arată întregii omeniri drumul construirii societății comuniste.

Este meritul istoric al partidului lui Lenin, al Comitetului său Central leninist, că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice rezolvă în procesul de construire a societății comuniste probleme de uriașă importanță ale teoriei comunismului științific, îmbogățește în mod creator tezaurul gîndirii marxist-leniniste și al experienței revoluționare a clasei muncitoare internaționale.

Pentru partidele comuniste și muncitorești ale țărilor socialiste, pentru întreaga mișcare comunistă internațională, prezintă o uriașă importanță analiza profundă făcută în raportul prezentat la Congres de tovarășul Hrușciov sarcinilor mărețe ale planului septenal, ca și unor probleme teoretice, puse la ordinea zilei de însăși dezvoltarea societății contemporane, probleme privind cele două faze ale societății comuniste — făurirea bazei tehnico-materiale a comunismului și trecerea de la stadiul socialist de dezvoltare la faza superioară, ca proces istoric obiectiv, problema repartiției bunurilor produse de societate în condițiile socialismului și a căilor trecerii la sistemul de repartiție propriu fazei superioare a comunismului, probleme ale organizării politice a societății în perioada construirii desfășurate a comunismului și multe altele.

Partidul Muncitoresc Romîn a învățat și învață din uriașa experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construirea socialismului și comunismului, desprinzînd din această experiență concluzii prețioase, care ne dau posibilitatea să rezolvăm mai bine și mai sigur problemele complexe ale construirii noii orînduiri sociale. Marele partid al lui Lenin constituie pentru noi un luminos exemplu prin înalta principialitate comunistă de care a dat dovadă în tot cursul istoriei sale, prin perseverența cu care s-a îngrijit întotdeauna de întărirea unității și coeziunii rîndurilor sale, înlăturînd tot ce le poate submina, tot ce poate frîna mersul înainte, prin munca uriașă pe care o desfășoară Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în vederea mobilizării poporului la luptă pentru traducerea în viață a ideilor marxism leninismului.

Poporul nostru muncește cu hărnicie pentru construirea socialismului în patria sa, obținînd pe acest drum realizări de seamă.

Industria noastră socialistă se dezvoltă într-un ritm susținut. Volumul producției industriale va depăși la sfîrșitul acestui an de aproape patru ori și jumătate nivelul anului 1938, din care volumul producției mijloacelor de producție de cinci ori și jumătate. Productivitatea muncii a crescut în țara noastră numai în decursul ultimilor opt ani cu 85 la sută. Se realizează sarcina pusă de partid de a asigura precumpănirea sectorului socialist în agricultură, acesta apropiindu-se în prezent atît ca suprafață, cît și ca număr de familii, de 60 la sută. Față de 1948 venitul național al țării a crescut de peste trei ori; se îmbunătățește necontenit nivelul de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Au loc profunde transformări socialiste în conștiința oamenilor; cultura pătrunde tot mai larg în masa poporului.

Oamenii muncii din R. P. Romînă sînt conștienți că asigurînd progresul rapid al economiei și culturii, construind socialismul, ei răspund și îndatoririi ce le revine de a-și da contribuția la obținerea victoriei în întrecerea pașnică între capitalism și socialism, la atingerea obiectivului măreț, arătat în raportul tovarășului Hrușciov, ca în anul 1965 producția globală industrială a țărilor sistemului socialist s-o depășească pe cea a țărilor capitaliste.

Relațiile frățești de întrajutorare și sprijin tovărășesc reciproc, statornicite între țările lagărului socialist, reprezintă un factor puternic ce contribuie la întărirea fiecăreia dintre țările socialiste pe calea rapidei dezvoltări economice. Indeplinind cu cinste învățăturile marelui Lenin despre rolul primului stat socialist, marea putere socialistă — Uniunea Sovietică — acordă un sprijin frățesc, internaționalist, celorlalte țări ale lagărului socialist.

De la această înaltă tribună ținem să exprimăm recunoștința fierbinte a poporului romîn pentru ajutorul multilateral pe care țara noastră îl primește din partea Uniunii Sovietice.

Inaintarea victorioasă a Uniunii Sovietice spre comunism, marile realizări ale Chinei populare și ale celorlalte țări socialiste, creșterea forței de atracție a ideilor socialismului în întreaga lume, confirmă întrutotul aprecierile Consfătuirii de la Moscova a partidelor comuniste și muncitorești din noiembrie 1957 cu privire la superioritatea tot mai vădită a forțelor socialismului asupra capitalismului.

Principiile înscrise în Declarația adoptată la Consfătuire au înarmat partidele marxist-leniniste frățești în lupta pentru întărirea forțelor socialismului și păcii în lume, pentru apărarea purității învățăturii marxist-leniniste. Aceste principii își păstrează pe deplin valabilitatea. Victoriile socialismului dau o puternică lovitură teoriilor apologeților capitalismului, reformiștilor, revizioniștilor de tot felul, demonstrînd din nou eșecul tuturor încercărilor de a calomnia marxismul revoluționar.

Revizioniștii contemporani și îndeosebi cei iugoslavi, care au abandonat internaționalismul proletar, au încercat să submineze coeziunea și unitatea ideologică a partidelor comuniste și muncitorești, frăția și unitatea țărilor socialiste.

Concepțiile și practica revizioniștilor iugoslavi, îndreptate împotriva unității internaționaliste a mișcării comuniste internaționale, a țărilor socialiste, sînt potrivnice intereselor socialismului și servesc forțelor reacțiunii și imperialismului.

Dar, așa cum au demonstrat faptele, perioada ce a trecut de la Consfătuirea partidelor comuniste și muncitorești din noiembrie 1957 se caracterizează prin consolidarea tot mai mare a unității indisolubile a țărilor lagărului socialist, a partidelor marxist-leniniste din întreaga lume.

Prezența la acest Congres istoric a reprezentanților unui mare număr de partide comuniste și muncitorești din toate continentele este o nouă manifestare a unității de nezdruncinat și coeziunii sub steagul biruitor al marxism-leninismului.

Partidul Muncitoresc Romîn va milita ca și pînă acum pentru întărirea unității lagărului socialist și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pentru solidaritatea tuturor popoarelor care luptă pentru pace, democrație și socialism.

Dragi tovarăși,

Grandiosul program constructiv pe care îl dezbate Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice arată din nou că socialismul și pacea sînt de nedespărțit. Acest program răsună ca o măreață chemare la munca pașnică pentru făurirea bunăstării omului, pentru dezvoltarea comorilor civilizației umane și fericirea popoarelor.

Intreaga omenire admiră energia și perseverența, eforturile neobosite ale Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii, pentru micșorarea încordării internaționale și înlăturarea pericolului de război.

Exprimînd interesele vitale ale întregii omeniri, țările lagărului socialist, forțele iubitoare de pace din întreaga lume, în frunte cu partidele comuniste și muncitorești, luptă pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru lichidarea „războiului rece" și a focarelor de încordare existente, pentru folosirea în slujba progresului a mijloacelor materiale irosite în cursa înarmărilor.

In lumea contemporană acționează forțe uriașe ale luptei pentru pace, pentru democrație și progres social, pentru libertatea și independența popoarelor.

Aceasta face posibilă preîntîmpinarea unei noi conflagrații mondiale și asigurarea unei păci trainice, dorită de popoarele lumii întregi.

Dragi tovarăși,

Partidul Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare din Romînia, întregul nostru popor urează din toată inima poporului sovietic și înțeleptului său conducător, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Hrușciov, succese strălucite în îndeplinirea planului septenal, grandios program de construcție comunistă.

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu încercata sa conducere leninistă! Trăiască marele popor sovietic constructor al comunismului!

Trăiască lagărul socialist unit și puternic! Trăiască unitatea și coeziunea mișcării comuniste internaționale!

Trăiască glorioasa cauză a lui Lenin, trăiască pacea și socialismul!

(Cuvîntarea a fost întreruptă adeseori de aplauze. La încheiere aplauze furtunoase, prelungite. Toți se ridică în picioare).

Lucrările celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

(urmare din pag. I-a)

In continuare a luat cuvîntul **PALMIRO TOGLIATTI, secretar general al C.C. al Partidului Comunist Italian.** Palmiro Togliatti a transmis delegaților la Congres un fierbinte salut frățesc din partea celor peste 2.000.000 de comuniști și de membri ai Uniunii Tineretului Comunist din Italia, care, așa cum a subliniat el, urmăresc cu un sentiment de profundă dragoste și recunoștință succesele obținute în dezvoltarea Uniunii Sovietice, țelul în care țara sovietică sprijină cauza democrației și păcii.

Togliatti a făcut o scurtă caracterizare a situației interne din Italia, arătînd că în ultimul timp reacțiunea se pregătește să pornească o ofensivă împotriva libertăților democratice din țară. Vorbind apoi despre planul septenal de dezvoltare a U.R.S.S., Togliatti a spus: **Acest plan deschide nu numai în fața voastră, ci și în fața clasei muncitoare din întreaga lume, și în fața întregii omeniri, grandioase și strălucite perspective. Voi cuceriți odată cu Cosmosul,** a subliniat el, **inimile și mințile întregii omeniri.**

Togliatti a relevat însemnătatea uriașă pe care o au pentru întreaga mișcare comunistă internațională hotărîrile celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. și principiile proclamate în anul 1957 în Declarația de la Moscova a partidelor comuniste și muncitorești.

Noi, a spus el, **aprobăm pe deplin principiile privind relațiile reciproce dintre partidele comuniste și muncitorești expuse în raportul prezentat de tovarășul Hrușciov la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S.**

Marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, a declarat el, **reprezintă pentru noi toți un model de credință nestrămutată față de principiile marxism-leninismului.**

A luat apoi cuvîntul **JACQUES DUCLOS, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez,** care a transmis delegaților la congres salutul Partidului Comunist Francez și al Comitetului său Central, al clasei muncitoare și al maselor de oameni ai muncii din Franța.

Jacques Duclos a relevat succesele țării sovietice în domeniul științei și tehnicii.

Raportul de forțe în lume, a declarat Duclos, **s-a schimbat în favoarea sistemului socialist. Puternica țară sovietică împreună cu China populară și cu celelalte țări ale lagărului socialist reprezintă acum o forță gigantică.**

In continuare, vorbitorul a prezentat în mod amănunțit situația actuală din Franța, dificultățile prin care trec oamenii muncii francezi în condițiile măsurilor antidemocratice luate în țară. Duclos a vorbit despre activitatea Partidului Comunist Francez subliniind că acesta este credincios principiilor marxism-leninismului.

Asistînd la minunatul dv. Congres, a spus Duclos în continuare, **sîntem pătrunși de o și mai mare încredere în victoria măreței noastre cauze, ne mîndrim că sîntem comuniști, luptători pentru comunism — speranța și viitorul întregii omeniri.**

Au mai luat cuvîntul **ALEKSEI HVOROSTUHIN și ALEKSEI LARIONOV, primi-secretari de comitete regionale ale P.C.U.S.** Vorbitorii au relevat inițiativa și activitatea oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor trasate de planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, au făcut bilanțul succeselor obținute în perioada dintre cele două Congrese ale partidului de oamenii muncii din regiunile pe care le reprezintă.

Lucrările Congresului au continuat în cursul zilei de 29 ianuarie. In cadrul ședinței de dimineață (prezidată de **EVGHENIA ANDREEVA** și **NIKOLAI BELIAEV**) și a celei de după amiază (prezidată de **ANTON GAEVOI**) au luat cuvîntul: **VASILI MJAVANADZE,** prim. secretar al Partidului Comunist din Gruzia; **IVAN KAPITONOV,** secretar al organizației regionale de partid Moscova; **VLADIMIR SEMICEASTNII,** prim secretar al C.C. al U.T.C.L.; **IVAN SPIRIDONOV,** prim-secretar al comitetului regional Leningrad; **ECATERINA FURȚEVA,** membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S.; **NIKOLAI MAMAI,** miner din orașul ucrainean Lugansk; **IAN KALNBERZIN,** prim-secretar al Partidului Comunist din R.S.S. Letonă; **A. A. GROMIKO,** ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

In numele delegațiilor partidelor la Congres au salutat Congresul: **ANTONIN NOVOTNY,** prim-secretar al C.C. al P.C. Cehoslovac; **WALTER ULBRICHT,** prim-secretar al C.C. al P.S.U.G.; **GH. GHEORGHIU-DEJ,** prim-secretar al C.C. al P.M.R.; **JANOS KADAR,** prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., **TODOR JIVKOV,** prim-secretar al C.C. al P.C.B.

Lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. continuă.

Inima lumii

La cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

Tresaltă inima lumii, tresaltă,
spre culmea, decît visul mai înaltă!...
Ce zei mai stau sub soare
și în timp,
ce mituri mai rezistă în Olymp?

Chiar vîrful Everest, ce scund ramîne
cînd ne-nălțăm cu fiece secundă!
Imi zboară gîndul — avîntată undă,
la echipajul zborului spre mine!

Răsună Universul sub semnale,
Luceferii-și acoperă privirea...
Planeta omenească-și taie cale,
stîlcind — ca Prometeu — nemărginirea!

Aici, printre coloane, la Kremlin —
obișnuita sală și tribună...
In candelabrul de lumină plin,
cu oamenii și soarele se-adună...

Și tot de-aici, cuvintele pornesc
vibrînd de-nflăcărare și firesc,
cuvinte vii — în focul muncii coapte,
care se țes din minunate fapte
ce vin mereu,
avîntul să și-l spună!

...Parcă îl văd pe Lenin
la tribună.

Și iată-acum, privind în jur, citești
pe fețele tovarășilor gîndul:
Partidului — nici porțile cerești
nu-i stau în cale,
zboru-i înfrînîndu-l!

Mai vrei un punct de sprijin —
tu, străbune,
să salți pămîntul, ca-ntr-o palmă blîdul?
Aici ai să-l găsești — în Uniune!
Puterea legendară —
e Partidul!

GHEORGHE SCRIPCA

CONSTRUCŢIILE ŞCOLARE
O PUTERNICA ACŢIUNE DE MASA

Noul local al Şcolii medii din Moineşti

Clădirea Şcolii de 7 ani nr. 7 din oraşul Bacău, construită de curînd.

Mersul impetuos înainte al revoluţiei culturale se oglindeşte puternic în avîntul fără precedent al învăţămîntului din patria noastră. Milioane de oameni, o ţară întreagă învaţă!

Vechile şcoli rămase din anii regimului burghezo-moşieresc, multe din ele improprii pentru desfăşurarea în condiţii normale a procesului de învăţămînt, s-au dovedit însă de la început mult prea puţine şi neîncăpătoare pentru o atare dezvoltare a învăţămîntului. De aceea, statul nostru democrat-popular s-a preocupat cu grijă de asigurarea unei baze materiale corespunzătoare sarcinilor puse în faţa învăţămîntului, pentru formarea tinerei generaţii de constructori ai socialismului, mobilizînd în această acţiune masele de oameni ai muncii. În ultimii 10 ani s-au ridicat mai multe localuri moderne de şcoli, săli de clasă, laboratoare, decît a construit regimul burghezo-moşieresc în jumătate de veac. Numai în regiunea Iaşi s-au construit în ultimii ani 177 şcoli de 4 ani, 10 şcoli de 7 ani şi 5 internate.

La plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 s-a arătat că o problemă importantă în cadrul realizării planului pe 1959 o constituie extinderea şi îmbunătăţirea construcţiilor de şcoli la oraşe şi sate. Ca urmare, fondurile alocate prin planul de stat pentru construcţia de şcoli sînt cu 15—20% mai mari decît cele din anul trecut. Totodată se revizuiesc proiectele existente şi se elaborează noi proiecte tip de clădiri şcolare cuprinzînd 8, 16 şi 24 săli de clasă, în vederea îmbunătăţirii condiţiilor de desfăşurare a activităţii practice a elevilor şi pentru găsirea celor mai economice soluţii. Aceste proiecte sînt orientate de asemenea către reducerea substanţială a preţului de cost al construcţiilor şcolare. S-a prevăzut astfel ca preţul de cost al noilor şcoli repartizat pe sală de clasă să nu depăşească suma de 70—80.000 de lei, faţă de peste 120.000 lei cît revenea o sală de clasă în vechile proiecte. Şcoala medie care se construieşte anul acesta în noul cartier muncitoresc Floreasca din Capitală şi care cuprinde 16 săli de clasă, două laboratoare şi sală de gimnastică, se va realiza la un preţ de cost cu 30% mai redus decît prevedeau proiectele anterioare. O calitate a noilor proiecte constă în faptul că ele permit construirea şi darea în funcţiune parţială a unor săli de clasă urmînd ca, pe măsura necesităţilor, clădirea să fie întregită într-un complex arhitectonic unitar.

În dotarea construcţiilor ce urmează să fie executate începînd din acest an se vor folosi în mai largă măsură plăcile aglomerate de lemn şi materiale plastice montate pe cadre metalice, ceea ce va duce şi în acest domeniu la o reducere importantă a preţului de cost, îmbunătăţind în acelaşi timp aspectul estetic al şcolilor.

Executarea noilor construcţii şcolare la un preţ mai redus, pe baza proiectelor tip care se elaborează, va duce fără îndoială la o creştere însemnată a numărului de săli de clasă. Activitatea cadrelor didactice pentru antrenarea maselor de oameni ai muncii de a contribui la ridicarea noilor clădiri şcolare poate lărgi baza acestor succese.

Faptul că între politica partidului în domeniul cultural şi aspiraţiile spre lumină, spre o viaţă spirituală bogată ale întregului popor muncitor există o deplină identitate constituie premisa ca masele de oameni ai muncii să participe cu entuziasm la dezvoltarea bazei materiale a învăţămîntului şi la ridicarea lui pe o treaptă mai înaltă. Numeroasele exemple întîlnite în toate regiunile ţării sînt grăitoare în această privinţă. În regiunea Iaşi, de pildă, s-au construit nu de mult, cu ajutorul oamenilor muncii trei şcoli de 4 ani care au costat fiecare doar 70.000 de lei. De asemenea, în raionul Horezu, regiunea Piteşti, au fost construite de curînd, cu ajutorul ţăranilor muncitori, două şcoli. Asemenea exemple pot fi găsite în toate raioanele şi regiunile ţării.

Aceste succese sînt o dovadă a participării entuziaste a oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului în domeniul învăţămîntului. În viaţa fiecărui sat construcţia unei noi şcoli reprezintă un eveniment însemnat. Fiecare sat doreşte să aibă o şcoală cît mai spaţioasă, mai frumoasă. Ţăranii muncitori consideră, pe drept cuvînt, înfăţişarea şcolii o oglindă a activităţii lor de gospodari ai satului. De aceea nu este greu să antrenezi masele de oameni ai muncii de la sate să participe la construcţia de şcoli.

Pentru ca din fondurile alocate de stat să se construiască mai multe săli de clasă, iar preţul de cost al clădirilor să fie cît mai scăzut, este necesar sprijinul activ al cadrelor didactice, al părinţilor şi elevilor.

Profesorii şi învăţătorii au variate posibilităţi să antreneze oamenii muncii la ridicarea construcţiilor şcolare. Pentru aceasta trebuie să participe ei înşişi activ la construirea noilor şcoli şi să cheme în primele rînduri, alături de ei, comitetele de părinţi. Procurarea prin resurse locale a materialului lemnos, a pietrişului, fabricarea cărămizilor, transportul materialelor, executarea unor lucrări care nu necesită o calificare prea înaltă, iată doar o parte din aportul maselor de oameni ai muncii la lucrările de construcţii şcolare.

Generalizarea învăţămîntului de 7 ani în toată ţara în anii următori necesită însă şi o largă campanie de construcţii şcolare prin posibilităţi locale, pe lîngă cele executate din fonduri centrale. Fără îndoială că aceasta presupune un plan de construcţii judicios întocmit şi corelat cu planul de dezvoltare a reţelei şcolare. Trebuie folosite în acest scop fondurile existente pe plan local, cele rezultate din contribuţia voluntară a cetăţenilor, cît şi materialele pe care le oferă localitatea sau regiunea.

Realizările anului trecut în domeniul construcţiilor de noi şcoli sînt deosebit de grăitoare în această privinţă. Şcoala din Tarniţa, raionul Negreşti, de pildă, a fost construită în întregime prin contribuţia voluntară a ţăranilor colectivişti; de asemenea la ridicarea noilor localuri de şcoală din Satul Nou, raionul Huşi, şi în comunele Siliştea şi Tecuci, raionul Roşiorii de Vede, s-a izbutit prin participarea masivă a ţăranilor muncitori la munca voluntară să se scadă preţul de cost al construcţiilor la mai puţin de jumătate din sumele planificate iniţial.

Deosebit de important este ca în perioada actuală cadrele didactice să antreneze masele de muncitori, de ţărani muncitori şi, în primul rînd, comitetele de părinţi în activitatea pentru terminarea prin contribuţie voluntară a clădirilor de şcoli începute în anii trecuţi. În această privinţă secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare au datoria să se preocupe îndeaproape de folosirea cu chibzuinţă a fondurilor şi materialelor alocate pe plan central, precum şi a fondurilor rezultate din contribuţia voluntară a cetăţenilor. Trebuie lichidate pentru totdeauna situaţiile vădind o proastă gospodărire a mijloacelor băneşti, ca aceea existentă, de pildă, în raionul Găeşti unde în anul trecut, în timp ce sumele strînse prin contribuţia voluntară a cetăţenilor au rămas neconsumate, la o serie întreagă de şcoli lucrările de construcţie se desfăşurau într-un ritm cu totul nesatisfăcător.

Un mijloc însemnat pentru lărgirea spaţiului şcolar, mai ales în centrele oräşeneşti, îl constituie reamenajarea unor localuri mai vechi, repartizate şcolilor de către sfaturile populare. Şcolile agricole şi de meserii din regiunea Bacău au fost dotate anul acesta cu numeroase asemenea localuri care, datorită activităţii patriotice a elevilor îndrumaţi de profesori şi maiştri, au fost complet renovate şi înzestrate cu săli de clasă şi ateliere luminoase. Activitatea pentru repararea şi amenajarea sălilor de clasă şi atelierelor în care ei înşişi vor învăţa se reflectă puternic în conştiinţa fiecărui elev, contribuind la dezvoltarea dragostei lui pentru muncă, la întărirea simţului de răspundere faţă de păstrarea şi îngrijirea bunului obştesc.

În alte regiuni şi raioane ale ţării s-au obţinut însemnate realizări pe linia măririi spaţiului de şcolarizare prin adăugirea unor săli noi de clasă la construcţiile existente. Astfel, în comuna Grădinari, regiunea Piteşti, au fost ridicate prin contribuţia cadrelor didactice, a elevilor şi a comitetului de părinţi două săli noi de clasă alături de vechea clădire a şcolii.

Mari posibilităţi de a realiza clădiri de şcoli cu puţine mijloace băneşti există în regiunile şi raioanele total colectivizate. Cadrele didactice din aceste raioane trebuie să desfăşoare o muncă politică susţinută, să ceară sprijinul larg al gospodăriilor agricole colective, al colectiviştilor, în ridicarea noilor construcţii.

Stimulînd prin toate mijloacele participarea maselor de oameni ai muncii la ridicarea noilor construcţii şcolare, cadrele didactice vor aduce un aport însemnat la realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan pe anul 1959 în domeniul dezvoltării bazei materiale a învăţămîntului.

În marea acţiune pentru ridicarea de noi şcoli pe întreg cuprinsul patriei, pedagogul, îndrumător şi educator al tinerei generaţii, trebuie să facă dovada calităţilor sale de constructor înaintat, să mobilizeze alături de el energia creatoare a oamenilor muncii, a elevilor, făurind noi lăcaşuri de lumină, spre înflorirea mai deplină a culturii noastre noi, socialiste.

Cu sprijinul oamenilor muncii

Pe lîngă şcolile construite prin investiţiile statului, în multe localităţi se construiesc noi localuri de şcoală prin contribuţie voluntară, cu sprijinul oamenilor muncii.

★

În satul Şomoştelnic din raionul Tîrnăveni lipsa unui local de şcoală se făcea simţită de mult. Copiii de aici erau nevoiţi să facă zilnic kilometri întregi pentru a merge la cea mai apropiată şcoală. Astăzi, satul Şomoştelnic se mîndreşte cu o frumoasă şcoală realizată prin contribuţia voluntară a sătenilor

Faptul că majoritatea lucrărilor şi transportul materialelor au fost efectuate în mod voluntar de către părinţii elevilor a dus la economisirea sumei de 22.000 lei.

★

Într-o adunare populară a ţăranilor muncitori din comuna Buda, raionul Zeletin, ţinută în vara anului trecut, s-a luat hotărîrea de a se construi prin contribuţie voluntară un local de şcoală în satul Putini, ce ţine de această comună. Cu sprijinul organelor locale hotărîrea ţăranilor a prins viaţă. Au fost procurate materialele necesare. Ţăranii întovărăşiţi din Putini le-au transportat prin muncă voluntară şi au lucrat la ridicarea localului. De curînd, noua şcoală din satul Putini a fost dată în folosinţă. Acum elevii au la dispoziţie săli de clasă spaţioase şi luminoase.

Un mic şantier

La începutul acestui an şcolar, cadrele didactice şi părinţii elevilor de la şcoala de 7 ani din comuna noastră, comuna Răşinari din raionul Sibiu, au luat hotărîrea să lărgească spaţiul şcolii. Studiind posibilităţile existente, ei şi-au propus să ridice încă patru săli de clasă prin construirea unei anexe la vechea clădire. S-a pornit de îndată la treabă. Acum, noua construcţie se apropie de sfîrşit. Se munceşte intens — şi nu rare sînt cazurile cînd cadrele didactice, alături de şcolari şi părinţi, ajută meşterilor zidari la ridicarea construcţiei.

„Şcoala noastră va fi mai frumoasă, mai încăpătoare, elevii vor avea condiţii de învăţătură mai bune" — acesta e gîndul care îi însufleţeşte pe toţi.

Adesea îl poţi găsi pe şantier pe directorul şcolii, care rămîne aici pînă seara tîrziu, cînd se lucrează la lumina lămpilor electrice. Nu rareori poţi vedea în jurul lui părinţi ai elevilor.

În ridicarea construcţiei şcoala primeşte un sprijin însemnat din partea comitetului local de partid. De asemenea, ea este sprijinită de sfatul popular raional şi de sfatul popular comunal, ca şi de muncitorii şi tehnicienii cooperativei de producţie din Răşinari.

ILIE I. CAPOTA
preşedintele comitetului de părinţi de la Şcoala de 7 ani din comuna Răşinari, raionul Sibiu

De la Ministerul Invățămîntului și Culturii

Lecții tip de educație fizică pentru perioada 2—14 februarie 1959

CLASELE I—II

Tema: obișnuirea de a sări în adîncime și a respecta strict regulile de joc. **Durata:** 30 minute.

I. **Exercițiul 1.** Șezînd în bancă, cu palmele pe pupitru. Se vor executa alternativ ridicări în poziția de drepți, ghemuire sub bancă și așezarea în bancă.

Exercițiul 2. Stînd între rîndurile de bănci, cu fața spre bancă, cu palmele pe pupitru. Îndoirea genunchilor pînă jos; revenire. Se execută de 6 ori.

Exercițiul 3. Stînd cu picioarele depărtate, cu brațele îndoite, cu mîinile pe umeri. Întinderea energică a brațelor în sus, revenirea cu mîinile pe umeri. Aplecarea trunchiului înainte, cu fruntea la pupitru; revenire. Se execută de 4-6 ori.

In lecțiile următoare, brațele se vor întinde lateral, înainte sau în direcții combinate. Trunchiul se va apleca cu fruntea la scaunul băncii.

Exercițiul 4. Șezînd în bancă, mîinile pe șold; picioarele cu genunchii întinși, vîrfurile apropiate, călcîiele pe sol. Din această poziție se ridică și se coboară picioarele de 6-8 ori. Se execută de 3-4 ori.

Exercițiul 5. Stînd între bănci, cu mîinile pe șold, se fac 8-10 sărituri într-un picior. Se execută alternativ cu dreptul și stîngul, de 4 ori.

II. a. **Săritura în adîncime.** De pe scaunul băncii, de la capătul ei și cu fața spre spațiul liber dintre bănci, elevii vor sări rînd pe rînd, părăsind banca cu ambele picioare odată; aterizare elastică: îndoind genunchii, ridicare în poziția de drepți. Se execută pe șiruri de bănci sau de pe primele bănci ale clasei. Se insistă asupra aterizării elastice și a luării poziției de drepți. Se repetă de 4-6 ori.

b. **Jocul „Trenul".** Se trasează pe podea, cu creta, două linii paralele la distanță de 15-20 cm. una de cealaltă și cît mai lungi. Clasa se împarte în echipe egale, care se vor întrece pe rînd. Echipa se aliniază în fața celor 2 linii, cu elevii așezați unul după altul, fiecare cu mîinile pe șoldul colui din față. „Trenul" pornește. La semnalul profesorului, „trenul" trebuie să meargă fără să-și desprindă „vagoanele". Toți elevii vor călca numai între liniile paralele. Cîștigă „trenul" care reușește de cele mai multe ori să parcurgă drumul respectînd cele două reguli.

III. 1. **Exercițiu.** Șezînd în bancă, cu brațele îndoite în fața pieptului, cu pumnii strînși. Se învîrtesc brațele unul în jurul celuilalt („morișca"), numărîndu-se în cor pînă la 8. Ridicare în poziția de drepți; repetarea exercițiului. Se execută alternativ de 2-4 ori.

2. Aprecieri asupra lecției, disciplinei etc.

Pregătire pentru activitatea următoare.

CLASELE III-IV

Tema: Obișnuirea cu tragerea la țintă. **Durata:** 30 minute.

I. **Exercițiul 1.** Stînd între șirurile de bănci. Alternare între mers pe loc și alergare pe loc.

Exercițiul 2. Șezînd în bănci. De 4 ori se atinge pupitrul cu vîrful degetelor, de 4 ori se ating umerii, de 4 ori se bat palmele cu brațele întinse deasupra capului. Se repetă de 4 ori.

Exercițiul 3. Șezînd la capătul băncii, cu genunchii în afară, cu brațele întinse în sus. Se apleacă trunchiul înainte, palmele lovesc dușumeaua de 2 ori, fruntea pe genunchi. Revenire.

Exercițiul 4. Șezînd ca la exercițiul 3, cu mîinile îndoite la umăr. Alternare între lovirea de 4 ori a dușumelei cu vîrfurile picioarelor, apoi de 4 ori cu călcîiele. Ritm viu. Se execută de 4-6 ori. In timpul executării, spatele trebuie să fie foarte drept.

Exercițiul 5. Stînd între șirurile de bănci, cu mîinile pe șold. Săritură ca mingea, cu întoarceri de 90°. Trei sărituri ca mingea, întoarcere prin săritură, alte trei sărituri și întoarcere etc. Se execută de 3-4 ori.

II. **„Atinge ținta"** (joc). In fața clasei, în dreptul celor două culoare dintre bănci, se așează un butuc de lemn (cărămidă, minge etc.). Se formează pe rînd două echipe cu număr egal de elevi, care stau în fundul clasei, pe intervalul respectiv dintre bănci, înapoia unei linii de aruncare. Echipele au număr egal de mingi de oină sau cîrpă (conuri de brad, coceni de porumb etc.). La semnal, elevii echipei respective aruncă rînd pe rînd în ținta din fața lor, căutînd s-o lovească. Cîștigă echipa ai cărei componenți au reușit să nimerească ținta de cele mai multe ori. Cînd toți elevii echipei au terminat aruncarea, la un semnal, fiecare își reia mingea sau obiectul cu care a aruncat și caută să revină cît mai repede înapoia liniei de aruncare. Echipa care a revenit mai repede și mai ordonat cîștigă 5 puncte.

III. 1 **Exercițiu.** Șezînd în bănci. Se îndoaie brațele la umăr, se întind în sus, la umăr, jos. Se execută de 3-8 ori.

2. Aprecieri asupra disciplinei și pregătirea clasei pentru ora următoare.

O adunare a activului U.T.M. de la Școala medie „Gh. Șincai" din București.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din M.I.C. recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi următoarele filme: **V. I. Lenin; Marea bătălie; Căi greșite; Comoara căpitanului Martens; Ermitajul de stat; Nicolae Grigorescu; Sateliți artificiali; Ernst Thälmann — erou al clasei sale; Coordonate necunoscute; Pe malurile Antarctidei; Lumini verzi; Festivalul prieteniei.**

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate următoarele filme: **Pasărea furtunii; Lupta nu s-a terminat încă; Saltanat; Neamul piraților; Jean Ziska; Giuseppe Verdi.**

De asemenea, se recomandă a fi vizionate filmele din ciclul ce se va prezenta în cinstea aniversării Armatei Sovietice.

La Casa pionierilor din Iași

Pionierii din Iași găsesc la Casa pionierilor din orașul lor largi și variate posibilități de a-și lărgi orizontul cultural, de a dobîndi noi cunoștințe și deprinderi, de a-și cultiva aptitudinile în diferite domenii. Aici li s-au creat condiții să desfășoare o bogată activitate practică, lucrînd în unul din cele 22 cercuri existente.

In cursul primului trimestru al acestui an școlar, membrii cercurilor de la Casa pionierilor au realizat lucrări foarte frumoase și utile. Astfel, la cercul de tîmplărie au fost confecționate rame, tăvi de servit, casete, etajere, s-au reparat mese și scaune etc.

Biblioteca Casei pionierilor este frecventată de foarte mulți elevi. Aici se organizează adesea conferințe, întîlniri cu muncitorii fruntași, cu oamenii de știință, cu scriitori, se organizează discuții pe marginea unor cărți adresate școlarilor.

Intreaga activitate desfășurată în cadrul Casei pionierilor din orașul Iași aduce o contribuție de seamă la educarea copiilor, la pregătirea lor pentru viață.

D. MISTREANU

Vizita delegației Ministerului Invățămîntului al R. P. Chineze

Sîmbătă 24 ianuarie a sosit în Capitală o delegație a Ministerului Învățămîntului al R. P. Chineze în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învățămîntului, pentru a face un schimb de experiență în domeniul învățămîntului superior și de cultură generală.

Luni 26 ianuarie, membrii delegației au fost primiți la Consiliul de Miniștri de tov. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. La primire au asistat Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Mihail Alexandru, secretar general al Ministerului Învățămîntului și Culturii, și prof. univ. C. Ionescu Bujor, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Membrii delegației au avut, de asemenea, o întrevedere cu prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii. La întrevedere au luat parte funcționari superiori din minister.

Oaspeții au vizitat în aceste zile Universitatea „C. I. Parhon", interesîndu-se de condițiile de învățămînt și de viață ale studenților. Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia", Palatul Pionierilor și Uzinele „23 August" din Capitală.

Bibliografie

„Dicționarul politic"

In Editura politică a apărut „DICȚIONARUL POLITIC", traducere din limba rusă a lucrării cu același titlu apărută în anul 1958 în Editura de stat pentru literatura politică din Moscova.

Lucrarea cuprinde definiții și explicații în legătură cu un mare număr de termeni și probleme din domeniul politicii și din alte domenii de care acesta se leagă strîns (istoria, filozofia, geografia, dreptul etc.). In ultimele pagini se dă un indice tematic al principalelor articole.

Intocmită sub redacția profesorului B. N. Ponomarev, lucrarea este destinată unor cercuri largi de cititori.

Dicționarul politic în limba română are 756 de pagini și poate fi cumpărat din librării la prețul de lei 20 exemplarul broșat și 29 exemplarul legat.

Recomandăm tuturor învățătorilor și profesorilor „Dicționarul politic" ca fiindu-le deosebit de folositor în activitatea de fiecare zi.

„Istoria filozofiei"

In Editura științifică a apărut traducerea din limba rusă a „Istoriei filozofiei" vol. I. Lucrarea prezintă dezvoltarea istorică a gîndirii filozofice începînd din antichitate pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Cartea prezintă istoria doctrinelor filozofice din Europa occidentală pînă la revoluția burgheză din Franța de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, din America de Nord pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, din Rusia pînă la răscoala decembriștilor (1825), din Orient pînă la formarea capitalismului în statele respective.

Primul volum al „Istoriei filozofiei" este redactat de M. A. Dinnik, profesor, doctor în științe filozofice, M. T. Iovciuk, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., B. M. Kedrov, doctor în științe filozofice și membru corespondent al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., acad. B. M. Mitin, O. V. Trahtenberg, doctor în științe filozofice și membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

In total, „Istoria filozofiei" va cuprinde cinci volume.

Volumul I are 616 pagini și costă 28,60 lei exemplarul.

In memoria lui I. A. Komenski

Volumul „In memoria lui I. A. Komenski" apărut recent sub îngrijirea Institutului de științe pedagogice, reunește o parte din studiile cercetătorilor noștri în domeniul istoriei pedagogiei cu privire la opera acestui mare pedagog umanist, precum și o serie de traduceri inedite din lucrările lui Komenski.

Incepînd cu lucrarea care deschide volumul — „Semnificația unui tricentenar" de prof. univ. Stanciu Stoian — studiile apărute aprofundează laturile esențiale ale creației pedagogice a lui Komenski — concepția lui filozofică, disciplina în sistemul pedagogic komenskian etc. Un merit deosebit al culegerii este reliefarea, pe baza a numeroase date inedite, a importantei activități desfășurate de marele pedagog ceh în țara noastră și a influenței pozitive pe care a avut-o această activitate pentru dezvoltarea învățămîntului la noi.

Textele din opera lui Komenski, deși cuprind un număr restrîns de pagini, dau cititorilor o viziune destul de cuprinzătoare asupra sistemului pedagogic al lui Komenski.

Numeroasele gravuri, reproduceri fotografice precum și harta localităților în care a trăit I. A. Komenski întregesc culegerea.

Redacția și administrația București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17 60 10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și Instituții
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 504 — Vineri 6 februarie 1959 — 8 pagini 25 bani

Congresul constructorilor comunismului și-a încheiat lucrările

Joi dimineață s-au încheiat lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

Tovarășul N. S. Hrușciov a rostit cuvîntul de închidere. El a fost întîmpinat cu căldură de către delegați și oaspeți.

Cuvîntul de închidere rostit de tovarășul N. S. Hrușciov a fost ascultat cu mare atenție și a fost subliniat în repetate rînduri prin aplauze furtunoase.

Congresul a trecut la discutarea și adoptarea rezoluției pe marginea raportului tovarășului N. S. Hrușciov și la aprobarea cifrelor de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965.

Congresul a adoptat în unanimitate rezoluția pe marginea raportului lui N. S. Hrușciov.

De asemenea au fost aprobate în unanimitate cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965.

Tovarășul N. S. Hrușciov, care a prezidat ședința, a arătat că potrivit statutului P.C.U.S., al XXII-lea Congres ordinar al partidului urmează să aibă loc în 1960. In numele Prezidiului Congresului, el propune ca Congresul al XXII-lea ordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice să fie convocat în 1961.

Congresul a adoptat în unanimitate hotărîrea cu privire la convocarea Congresului al XXII-lea ordinar al P.C.U.S. în 1961.

Tovarășul N. S. Hrușciov a spus în continuare că pe adresa Congresului al XXI-lea au sosit contestații la hotărîri cu privire la excluderi din partid și în legătură cu alte probleme de partid privind anumite persoane.

Congresul a însărcinat C.C. al P.C.U.S. să asigure examinarea acestor contestații.

Tovarășul N. S. Hrușciov a declarat că ordinea de zi a fost epuizată și hotărîrile au fost adoptate. El a anunțat că Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S., denumit de partid și popor Congresul constructorilor comunismului, și-a încheiat lucrările.

In sală izbucnesc ovații. Delegații și oaspeții intonează imnul partidului — „Internaționala". Răsună din nou ovații. Se aud exclamații: **„TRAIASCA COMUNISMUL".**

Cuvîntul de închidere rostit de tovarășul N. S. Hrușciov

In cuvîntul de închidere rostit la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. tovarășul N. S. Hrușciov, prim. secretar al C.C. al P.C.U.S., a declarat că lucrările Congresului reprezintă un tablou strălucit al coeziunii și unității de monolit a partidului, al intensei activități a organizațiilor de partid și a tuturor comuniștilor. Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus tovarășul N. S. Hrușciov, este denumit pe bună dreptate Congresul constructorilor comunismului, el marcînd intrarea țării noastre într-o nouă perioadă istorică de dezvoltare, perioada construirii desfășurate a societății comuniste. Congresul a demonstrat marea forță creatoare a ideilor marxism-leninismului, legătura lor vie, indisolubilă, cu practica maselor populare care construiesc edificiul luminos al comunismului.

Am ascultat cu bucurie și plăcere de la tribuna Congresului partidului nostru glasurile puternice și pline de încredere ale unor oameni care trăiesc în viltoarea vieții, în mijlocul maselor populare, glasurile unor oameni care cunosc și exprimă concepțiile, gîndurile și sentimentele a milioane de oameni. Aceste cuvîntări ilustrează avîntul măreț al poporului sovietic care a pornit în mod practic la traducerea în viață a sarcinilor grandioase ale planului septenal.

N. S. Hrușciov a subliniat de asemenea că în cuvîntările rostite la Congres de delegații celor 72 de partide comuniste și muncitorești din străinătate și în mesajele adresate de partidele frățești Congresului au răsunat cuvinte emoționante despre marea încredere și sincera simpatie pe care o nutresc față de partidul nostru, față de țara noastră, popoarele din țările socialiste și masele largi de oameni ai muncii, partizanii păcii, democrației și progresului din întreaga lume.

Salutările adresate de partidele frățești, întîmpinările reprezentanților lor cu delegații la Congresul nostru și cu oamenii muncii din Moscova, au constituit o minunată demonstrație a unității, forței și coeziunii mișcării comuniste internaționale pe baza marxism. leninismului.

N. S. Hrușciov a exprimat sincere mulțumiri partidelor frățești pentru salutările și urările prietenești de succese adresate Partidului Comunist și popoarelor Uniunii Sovietice și le-a dorit succese în lupta lor eroică pentru pace și socialism.

„Partidul nostru și poporul sovietic, a spus N. S. Hrușciov, consideră drept datoria lor internaționalistă să întărească permanent legăturile de prietenie și solidaritatea proletară cu oamenii muncii și forțele democratice din întreaga lume, să întărească puternicul lagăr socialist, să lupte neabătut pentru pace între popoare.

N. S. Hrușciov a subliniat că lucrările Congresului au exprimat voința partidului, a întregului popor sovietic de a traduce în viață planurile construcției comuniste, dorința de a face tot ce le stă în putință pentru menținerea păcii, pentru asigurarea coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite. Aceasta, a spus N. S. Hrușciov, reprezintă trăsătura caracteristică cea mai importantă a Congresului nostru.

Referindu-se apoi la unele probleme ale situației internaționale actuale, N. S. Hrușciov a declarat:

In prezent, în lume s-au petrecut mari schimbări. Există țări care fac parte din sistemul mondial al socialismului, există țări care fac parte din sistemul mondial al imperialismului. Există însă și țări care nu sînt socialiste, dar care nu pot fi considerate nici țări ale sistemului imperialist. Aceste țări, care și-au cucerit independența în urma luptei de eliberare națională, vor să urmeze o cale a lor, trecînd peste stadiul dezvoltării capitaliste, pentru ca, punînd capăt jugului colonial, să treacă la construirea unei societăți bazate pe alte principii.

Multe personalități din aceste țări afirmă că vor să construiască socialismul. Este adevărat că ei pronunță cu greu cuvîntul „comunism" și nu este întotdeauna clar ce înțeleg ei prin socialism. Nu încape însă îndoială că aceste personalități au o atitudine binevoitoare față de țările socialiste, nu văd în ele adversari, nu consideră că țările socialiste sînt potrivnice aspirațiilor lor spre construirea unei vieți noi fără imperialiști, fără jug colonial. De aceea, țările socialiste au stabilit relații bune, de prietenie cu aceste state, dezvoltă cu ele legături economice normale. Luptăm împreună pentru pace și securitatea popoarelor, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, împotriva politicii colonialiste a imperialiștilor.

Una din cele mai importante concluzii care decurg din analiza actualului raport de forțe în lume, a spus N. S. Hrușciov, este că majoritatea țărilor coloniale și semicoloniale, care pînă nu de mult constituiau pentru imperialism o rezervă și spate al frontului, au încetat să mai aibă acest rol.

In afară de aceasta, trebuie să avem în vedere că oamenii muncii din țările capitaliste — clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, o parte însemnată a intelectualității, depun toate eforturile pentru a menține pacea și a obține o îmbunătățire a vieții lor. Ei aprobă politica de pace a țărilor socialiste. In țările capitaliste, în afara partidelor comuniste, există și partide socialiste și muncitorești care sînt urmate de o parte din muncitori și țărani. Și deși concepțiile politice și ideologice ale acestor partide diferă de concepțiile partidelor marxist-leniniste, majoritatea membrilor acestor partide se pronunță pentru pace. Și în aceste probleme eforturile noastre se pot uni. Prin urmare, imperialiștii nu pot găsi sprijin în masele largi ale oamenilor muncii din țările capitaliste care sînt vital interesați în menținerea și întărirea păcii.

N. S. Hrușciov a subliniat că Uniunea Sovietică a promovat și va promova cu consecvență și fermitate o politică externă de pace. Înfăptuirea planului septenal va avea un rol uriaș în rezolvarea problemei fundamentale a timpurilor noastre — menținerea păcii generale.

Dorim, a spus, N. S. Hrușciov, să ne întrecem cu țările capitaliste pe tărîm pașnic, să ne întrecem în dezvoltarea forțelor de producție, în dezvoltarea potențialului economic al

(Continuare în pag. 8)

Pentru tineretul care construiește comunismul

Sarcinile trasate poporului sovietic de Congresul al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru viitorul septenal reflectă avîntul nestăvilit al forțelor creatoare ale comunismului. Bogăția ideologică pe care o conțin atît raportul tovarășului N. S. Hrușciov, cît și dezbaterile, oferă, prin marea varietate de probleme teoretice abordate o sursă inepuizabilă de învățăminte care îmbogățesc cu noi soluții teoretice și practice tezaurul gîndirii marxist-leniniste.

In mărețele realizări ale poporului sovietic și în perspectivele uriașe pe care planul septenal le deschide spre transformarea Uniunii Sovietice într-o țară cu cea mai ridicată producție pe cap de locuitor și cu cel mai înalt nivel de trai din lume, fiecare popor frate vede propriul său viitor, viitorul liber și fericit al tuturor popoarelor.

Pentru perioada construirii desfășurate a societății comuniste, tovarășul N. S. Hrușciov a pus ca sarcină ideologică intensificarea activității educative a partidului pentru creșterea conștiinței comuniste, în primul rînd a tinerei generații. Tovarășul N. S. Hrușciov arată în raportul său că școala sovietică a pregătit zeci de milioane de cetățeni instruiți, constructori ai socialismului și a crescut cadre minunate de specialiști cu o calificare medie și superioară în toate domeniile de activitate. Recent s-a hotărît reorganizarea învățămîntului public din U.R.S.S., reorganizare care corespunde întru totul învățăturii marxist-leniniste despre învățămînt și educație și deschide calea politehnizării reale a școlii sovietice.

Principiul călăuzitor al studierii bazelor științelor în școală, baza educării tinerei generații în spiritul moralei comuniste, este legătura strînsă a învățămîntului cu viața. Cea mai bună școală de educare — spune tovarășul Hrușciov — învățătorul cel mai sever este viața, realitatea sovietică. De aceea este necesar ca, în primul rînd, educația să fie legată în mod organic de viață, de producție, de activitatea practică a maselor. Partidul pune în centrul activității educative educarea prin muncă a tinerilor, dezvoltarea unei atitudini conștiente, comuniste, față de muncă. De pe acum tineretul sovietic construiește comunismul. El va trăi și va munci în comunism și în condițiile lui va conduce toate treburile obștești. De aceea, el trebuie să fie pregătit pentru îndeplinirea acestei înalte misiuni. Rolul statului și al societății în educația copiilor va fi întărit. Va fi întărit de asemenea, în vederea educației în spiritul noilor cerințe ale construirii comunismului, și ajutorul acordat familiei din partea statului.

Se prevede desfășurarea pe o scară largă a construcției de școli-internate, creșe și grădinițe de copii. Numărul elevilor din școlile-internate va fi în 1965 de cel puțin 2.500.000, iar numărul copiilor din grădinițele de copii va spori, în cursul septenalului, de la 2.280.000, la 4.200.000. Se proiectează ca pe viitor toți copiii să aibă posibilitatea de a fi educați în școli-internate.

Se prevede, de asemenea, o lărgire și o îmbunătățire considerabilă a pregătirii de specialiști cu studii superioare și medii. In anii 1959—1965 vor absolvi instituțiile de învățămînt superior 2.300.000 de specialiști, față de 1.700.000 în ultimii șapte ani. Numărul total al specialiștilor cu studii superioare va fi în 1965 de peste 4,5 milioane, adică va spori de 1,5 ori în comparație cu 1958.

In reorganizarea învățămîntului superior, sarcina principală constă în legarea lui de viață, în educarea specialiștilor ca constructori activi ai comunismului.

Aceste idei călăuzitoare, aprobate de tot poporul sovietic și susținute cu hotărîre de participanții la dezbaterile pe marginea raportului prezentat de N. S. Hrușciov pun învățămîntul în lumina vie a cerințelor actuale și de viitor ale dezvoltării societății pe linia concepției marxist-leniniste. Legătura învățămîntului cu practica, cu producția devine linia pe care trebuie să se axeze întreaga organizare și structură a învățămîntului. Legătura învățămîntului cu practica nu reduce, ci, dimpotrivă, sporește importanța cunoștințelor teoretice dobîndite. Se va acorda o mare atenție studiului științelor sociale precum și educației estetice a tineretului, pentru ca acesta să înțeleagă lumea frumosului, arta.

Indreptarea învățămîntului pe linia unei tot mai strînse legături cu producția pune probleme serioase și înaintea pedagogilor, a elevilor și a părinților din țara noastră.

PETRE DRAGOIESCU
președintele Consiliului superior al școlilor

(Continuare în pag. 7)

RĂSPUNDERE
pentru calitatea produselor

În cursul lunii trecute, încheind bilanțul realizărilor în producție ale școlii noastre pe anul 1958, am constatat că am depășit planul valoric și pe sortimente cu 12 la sută. Este un bilanț satisfăcător. Dar nu acesta este singurul lucru important. Este tot atît de importantă problema sortimentelor realizate în planul de producție, a calității lor și a prețului lor de cost. Și este important, totodată, să stabilești cum a contribuit munca pentru înfăptuirea planului de producție la ridicarea calificării profesionale a elevilor.

În această privință am făcut în ultimii doi ani un însemnat pas înainte. La începutul anului 1956, de pildă, aveam doar două ateliere de producție, iar printre lucrări figurau deseori sortimente a căror realizare cerea o tehnicitate scăzută și care nu contribuiau decît în mică măsură la ridicarea nivelului calificării profesionale a elevilor.

Cu ajutorul comitetului regional de partid și al secțiilor de învățămînt și industrie locală ale sfatului popular regional am reușit să transformăm radical școala, profilînd-o ca școală-fabrică. În momentul de față dispunem de utilaj bogat (pomenesc ca exemplu faptul că avem 52 de mașini unelte), izbutind în ultimul timp să creăm și să dezvoltăm două secții noi de producție: secția de tîmplărie și secția de confecții.

În urma unei analize critice a planului de producție făcută la începutul anului trecut, s-a constatat o oarecare rutină în stabilirea sortimentelor acestui plan și s-a luat hotărîrea de a se trece de la producția de obiecte de mică valoare la executarea unor sortimente de mai mare importanță, unele chiar de importanță republicană. Ne-a ajutat la aceasta schimbul de experiență cu întreprinderile locale al căror profil e apropiat de sectoarele de producție ale școlii noastre. S-a avut în vedere ca lucrările să corespundă cerințelor formulate de programele de învățămînt practic ale meseriilor respective, urmărindu-se în special ca planul de producție fixat să permită o desfășurare logică a procesului de instructaj practic la anul I, în lumina sistemului pe complex de operații.

Cînd am anunțat pentru prima oară, la începutul anului trecut, noile sortimente de înaltă tehnicitate pe care urmau să le producă atelierele școlii, vestea a produs emoție și bucurie printre elevi, dar și o oarecare îngrijorare. „Vom reuși să facem față acestor cerințe?" — se întrebau ei. Răspunsul l-a dat, chiar în zilele imediat următoare, atitudinea lor în muncă. Conștienți de însemnătatea sarcinii care le stă în față, ei și-au sporit mult exigența față de activitatea proprie. Dacă înainte mai erau destul de mulți elevi care căutau să scape repede de controlul tehnic al pieselor executate, acum toți cereau repetarea măsurătorilor, pentru a se convinge de exactitatea lucrării. Finisările se făceau fără cusur și atît de fin, încît piesele străluceau ca o oglindă.

Și astfel am izbutit să obținem pentru prima oară în atelierele școlii sortimente de înaltă tehnicitate: ferăstraie mecanice cu mișcare rectilinie, cărucioare transportoare pentru linii aeriene, mașini de găurit, mobile, mandrine pentru mașini de găurit de banc, întrerupătoare bipolare etc.

Cînd delegații întreprinderii „Metalurgica" au venit să recepționeze primul lot de cărucioare transportoare, maistrul Arim Chirică și elevii Mihai Chiribău și Ion Lupu, responsabilii celor două brigăzi din sectorul mecanic, așteptau plini de încredere rezultatul. Specialiștii fabricii, care urmau să execute lucrarea de montare a liniilor de transport, au cercetat îndelung și cu migală fiecare cărucior predat. La sfîrșit, șeful comisiei de recepție a strîns mîna maistrului și elevilor, spunîndu-le: „Felicitări, e lucru de meșteri pricepuți!"

De atunci școala noastră a livrat zeci de tone de piese și lucrări, sute de sortimente din cele mai variate. „Marca școlii" a început să devină o garanție de calitate și numeroasele scrisori pe care le primim din partea întreprinderilor cărora le livrăm produsele noastre sînt o mărturie grăitoare în această privință. Dar exigența elevilor față de lucrări a devenit tot mai ridicată; avem de apărat acum prestigiul renumelui cîștigat.

În același timp, printr-o mai judicioasă organizare a muncii, prin folosirea resurselor existente și recuperarea unor bucăți mici de materiale care înainte mergeau la topit, s-au realizat economii importante. Numai din economiile realizate în anul 1958 la atelierele de mecanică și electrotehnică s-au putut achiziționa utilaje și scule în valoare de 160.000 lei, necesare școlii în scopul dezvoltării atelierelor.

În activitatea productivă a școlii au fost antrenați încă din primele luni și elevii anului I. Pentru aceasta, după stabilirea temelor ce trebuiau parcurse într-un trimestru, maiștrii-instructori au luat legătura cu șeful de producție, cu care au discutat lucrările ale căror operații corespund tematicii. Astfel, în urma studierii programei practice la anul I-tîmplari, s-a ajuns la concluzia că li se pot da elevilor spre executare taburete și scaune pentru copii, care au repere cu un ciclu de operații complexe, apropiate programei. Astfel s-a stabilit ca fiecare grupă de elevi să execute un număr de piese pe care să le confecționeze în întregime, începînd de la sortarea și alegerea materialului pînă la produsul finit.

O activitate pozitivă desfășoară comisia metodică a secției de confecții. Aceasta a trecut la aplicarea în anul I a metodei pe complex de operații aplicată de la început pe obiecte utile, deși pînă în prezent această metodă se folosea în mai mică măsură la croitorie. Acum, în loc să se parcurgă programa de practică prin aplicarea unor operații izolate pe diferite eșantioane ce nu pot deveni la sfîrșit obiecte utile, ea se desfășoară în cadrul execuției unor lucrări din planul de producție al secției confecții, care prezintă cicluri de operații corespunzătoare programei. În afara acestor lucrări se execută cu anul I diferite comenzi supraplan, în special articole pentru copii.

În lumina planului de stat pe anul 1959 și a planului de dezvoltare economică a regiunii Bacău, în cadrul căruia îi revin și școlii noastre sarcini însemnate, ne propunem să trecem la desfășurarea mai largă a unei producții complexe, de calitate superioară, care să permită înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă la nivelul tehnicii moderne. Pentru aceasta este necesar ca încă de pe acum, o dată cu definitivarea planului de producție, să se asigure stabilitatea profilului școlii în ceea ce privește meseriile pe care le pregătește. De asemenea este necesar ca lucrările repartizate prin planul de producție de către Ministerul Învățămîntului și Culturii să nu fie de prea mare serie, căci aceasta poate duce la limitarea pregătirii ucenicilor la un număr redus de operații.

Avînd create aceste condiții, școala noastră va putea să-și dezvolte activitatea ca întreprindere productivă, iar „marca școlii" va deveni tot mai mult o garanție a calității atît în privința produselor realizate, cît și a nivelului de pregătire al absolvenților.

CLAUDIA OCENAȘ
directoarea Școlii de meserii — Bacău

Pregătirea viitorilor operatori-chimiști

Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a subliniat importanța pe care o are dezvoltarea industriei noastre chimice pentru economia națională, arătînd totodată sarcinile ce revin pe tărîmul pregătirii din vreme a cadrelor tehnice necesare acestui însemnat sector industrial.

In lumina acestor sarcini, cadrele didactice de la Grupul școlar petrol-chimie din București și-au intensificat eforturile în vederea asigurării unei temeinice instruiri a elevilor.

In fotografie se pot vedea exponatele dintr-unul din cabinetele centrului școlar, care oglindesc dezvoltarea industriei noastre de medicamente și mase plastice. In vitrine se găsesc materii prime, produse intermediare și produse finite care constituie un prețios auxiliar la aprofundarea de către ucenici și elevi a cunoștințelor de specialitate.

Activitatea pedagogului-educator

Alături de maistrul-instructor, de diriginte, omul cel mai apropiat de ucenici, cel care are posibilitatea să-i sfătuiască în problemele pe care viața le ridică la vîrsta adolescenței, este pedagogul-educator, care se află în permanență alături de ucenici în cămin, îi însoțește la practică și îi îndrumă în cadrul activității extrașcolare. Iată de ce munca de pedagog în școlile profesionale trebuie îndeplinită de oameni bine pregătiți, care să cîștige încrederea și respectul ucenicilor prin felul cum muncesc, prin modul principial de a rezolva problemele.

În ultimii ani au fost luate o seamă de măsuri care să asigure pedagogi pregătiți, cu profil moral și politic corespunzător, capabili să contribuie la rezolvarea problemelor complexe pe care le ridică educația comunistă în școlile profesionale. Ca urmare, 45 de pedagogi din școlile profesionale ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum au studii medii terminate. Dintre aceștia 37 sînt utemiști. O situație asemănătoare există și în școlile Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, în școlile de meserii ale sfaturilor populare etc., fapt care creează condiții favorabile realizării educației comuniste.

Înțelegînd marea răspundere pe care o au, devotîndu-se muncii care le-a fost încredințată, mulți pedagogi s-au legat de școală și participă alături de cadrele didactice la pregătirea și educarea schimbului de mîine al clasei muncitoare. Aceștia studiază particularitățile de vîrstă ale ucenicilor, dezvoltarea observației, atenției, gîndirii, voinței, atitudinea ucenicilor față de muncă, intervenind cu competență acolo unde este cazul. Un asemenea pedagog este, de exemplu, tînărul Gheorghe Cioroglia de la Școala profesională de construcții C.F.R. Cluj. Acesta asistă la lecții pentru a-și da seama cum învață ucenicii, îndrumează cu competență studiul lor individual, le stimulează dragostea și interesul pentru munca creatoare, pentru meseria aleasă. De aceea nu poate fi considerat întîmplător faptul că ucenicii îndrumați de acest pedagog sînt respectuoși și disciplinați, fruntași la învățătură și cei mai activi din școală în acțiunile cultural-sportive și obștești. Și mulți alți pedagogi, ca de pildă Maria Mariești de la Grupul școlar Reșița, Emil Roman de la Școala profesională construcții nr. 1 din Cluj, Gheorghe Györfi de la Școala profesională „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș etc. își fac de asemenea conștiincios datoria și obțin rezultate frumoase în munca lor. Ei își desfășoară activitatea pe baza unor planuri săptămînale, defalcate pe zile și ore, reușind să urmărească în permanență activitatea ucenicilor în procesul de instruire și educație.

Din păcate nu aceasta este situația în toate școlile profesionale. Faptul că în unele cazuri pedagogii au fost recrutați la voia întîmplării a permis ca în aceste posturi să pătrundă și elemente necinstite. Astfel, la Școala profesională „Oțelul Roșu" a fost menținut mult timp ca pedagog și profesor de matematică Paul Drăghici, un element descompus moralicește. Ne întrebăm de ce, deși înlăturat acum cîtva timp din postul pe care-l deținea, i se tolerează totuși să locuiască în școală. La Centrul școlar petrol-chimie din Ploești este menținut în postul de pedagog Ion Ceaușu, la Școala profesională „Ernst Thälman" din Orașul Stalin — Ion Dicu, la Școala profesională de construcții nr. 2 din Cluj — A. Denșe, deși toți aceștia sînt elemente carieriste, descompuse, oameni cu desăvîrșire necorespunzători pentru munca de educare a tineretului. Unii directori nici măcar nu știu ce fel de oameni sînt pedagogii din școlile lor și de unde vin aceștia. Așa se întîmplă la Școala de meserii din Timișoara. Aici sînt patru pedagogi, dar directorul nu știe ce se întîmplă cu ei, nu cunoaște faptul că dintre acești pedagogi doar unul muncește așa cum trebuie.

O altă problemă deosebit de importantă o constituie felul în care conducerile școlilor muncesc cu pedagogii. În unele cazuri aceștia sînt folosiți în rezolvarea unor probleme de ordin pur administrativ, sînt transformați în simpli însoțitori ai grupelor de ucenici la masă, la practică etc. De multe ori pedagogilor li se permite să lucreze fără a avea obiective precise în activitate. La patru din cinci școli profesionale vizitate la Cluj pedagogii nu aveau nici un obiectiv educativ concret pentru activitatea din săptămîna în curs. În toate aceste școli directorii nu-i îndrumă pe pedagogi să studieze literatură de specialitate pentru a-și ridica nivelul calificării profesionale.

De situația aceasta sînt vinovate și unele ministere tutelare. Dacă, de pildă, serviciul de învățămînt din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum privește cu seriozitate problema calificării pedagogilor și a calității muncii lor, elaborînd tematici de probleme educative pe care să le studieze aceștia și luînd măsuri pentru ocuparea posturilor numai pe bază de concurs, nu aceeași preocupare o vădesc serviciile de învățămînt din Ministerul Industriei Grele. Astfel, în regulamentul de organizare și funcționare a școlilor profesionale aparținînd acestui minister se prevăd la capitolul „activitatea pedagogilor" aproape în exclusivitate sarcini administrative.

Crearea pe lîngă institutele pedagogice de învățători a unor secții speciale pentru pregătirea pedagogilor din școlile profesionale ar fi una din cele mai eficiente căi pentru a asigura cadre competente pentru această muncă. Trebuie acordată o atenție deosebită și perfecționării profesionale a pedagogilor. Forma minimului pedagogic, experimentată anul trecut de cabinetul metodic din Cluj, a dat rezultate bune. Și în acest an școlar cabinetul metodic din Cluj a organizat în cadrul cercului de pedagogi prelegeri pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale acestora și pentru îmbunătățirea metodelor lor de lucru. Asemenea cercuri ale pedagogilor au fost organizate la Tg. Mureș, Orașul Stalin, Timișoara, Arad, Oradea, Satu Mare etc.

Este necesară de asemenea elaborarea unor instrucțiuni precise privind conținutul muncii pedagogilor, care să se aplice în toate școlile profesionale, de meserii și agricole.

Școlile profesionale au marea răspundere de a da patriei muncitori destoinici, patrioți înflăcărați. Schimbul de mîine trebuie crescut astfel ca el să ducă mai departe și să dezvolte tradiția de luptă a eroicei noastre clase muncitoare. Pentru aceasta avem nevoie de adevărați pedagogi, nu de simpli auxiliari administrativi, de educatori cu cunoștințe înaintate, cu practică, de oameni pătrunși de înalta răspundere a muncii lor.

LIDIA POPESCU

PRACTICA IN PRODUCŢIE

Organizarea practicii în producţie are o mare însemnătate pentru pregătirea ucenicilor din anii II şi III la nivelul cerinţelor tehnicii moderne.

Pentru a desprinde concluzii asupra organizării practicii ucenicilor în producţie, „Gazeta învăţămîntului" şi Cabinetul metodic pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Bucureşti au iniţiat o analiză a acestei activităţi într-una din marile întreprinderi din Capitală — Uzinele „Tudor Vladimirescu". Analiza a fost efectuată cu ajutorul unei brigăzi metodice formată din inspectori ai ministerelor care tutelează şcoli profesionale şi tehnice şi din cadre de conducere ale unor mari unităţi de învăţămînt profesional şi tehnic din Bucureşti. Brigada a urmărit felul cum sînt instruiţi la locul de muncă, în atelierele şi secţiile uzinei, ucenicii din anii II şi III ai şcolii profesionale „Tudor Vladimirescu".

Prezentăm în această pagină problemele de bază cuprinse în referatul tovarăşului ing. Ion Florescu, directorul şcolii, privind organizarea şi desfăşurarea practicii precum şi unele puncte de vedere exprimate de membrii brigăzii care a efectuat ana liza

Orientarea şi adaptarea la specificul muncii

Perioada introductivă de orientare şi de adaptare la specificul muncii întreprinderii, perioadă care corespunde cu începutul practicii în anul II — a arătat în referatul său tov. ing. *Ion Florescu* — trebuie să dea ucenicilor perspectiva amplă a activităţii întregii uzine. În acest scop, în primele zile ale practicii, ucenicii noştri au fost conduşi în toate sectoarele de muncă din uzină. Li s-au reamintit totodată cunoştinţele predate la lecţiile teoretice despre amplasarea atelierelor şi despre justificarea acestei amplasări, despre rolul fiecărui atelier în procesul general de fabricaţie, despre specificul lucrului şi utilajelor din ateliere, despre legătura dintre acestea. De asemenea, ucenicii au putut urmări fluxul de materiale, mijloacele de depozitare şi de transport a acestora, sursele de energie. În încheierea instructajului de orientare şi adaptare s-a insistat în mod deosebit asupra amplasării atelierului sau secţiei în care urma să lucreze fiecare ucenic, asupra rolului atelierului şi asupra specificului muncii în cadrul lui, asupra materiilor prime folosite şi a caracteristicilor lor etc.

S-a trecut apoi la instructajul practic pentru perfecţionarea deprinderilor profesionale. Acesta se desfăşoară şi în prezent şi va continua în tot cursul anului. Instructajul se bazează pe aplicarea graficului de rotaţie la toate locurile de muncă unde se efectuează principalele lucrări ale secţiei. În cazul unui ucenic care se califică în meseria de strungar, de pildă, sînt parcurse (în cuprinsul unor lucrări din planul de producţie al uzinei) operaţii privind mînuirea şi reglarea strungului, folosirea uneltelor şi dispozitivelor de prindere, strunjirea de degroşare a unor suprafeţe cilindrice exterioare la un diametru unic, apoi, în trepte, strunjirea plană frontală, strunjirea canalelor exterioare, retezarea, centrarea, găurirea. De asemenea, ucenicii sînt deprinşi să execute lucrări de tehnicitate înaltă cum sînt strunjirea interioară, adîncirea şi alezarea găurilor cilindrice, strunjirea conică, strunjirea suprafeţelor profilate, finisarea, şlefuirea şi rodarea etc.

Realizarea cu succes a acestor cerinţe legate de instruirea ştiinţifică în producţie a viitorilor muncitori întîmpină încă unele greutăţi. În primul rînd aceste greutăţi sînt determinate de o anumită rigiditate a instrucţiunilor cu privire la desfăşurarea practicii. Acestea ţin în măsură insuficientă seama de condiţiile concrete pentru desfăşurarea practicii în producţie. Astfel, se prevăd 6 ore de instructaj timp de 4 zile, ceea ce nu permite efectuarea unor lucrări la randamentul planificat al fiecărei maşini, deoarece se lasă descoperite două ore pe schimb şi două zile pe săptămînă. Această deficienţă nu se poate remedia decît parţial chiar în cazul existenţei mai multor clase pentru aceeaşi meserie, clase a căror practică să se efectueze pe aceleaşi maşini.

Pe de altă parte, este foarte necesar, după părerea vorbitorului, să se creeze funcţia de maistru-instructor pentru practica în producţie, adică să se asigure un maistru-pedagog care să se ocupe în exclusivitate de parcurgerea programei de instruire practică în producţie a ucenicilor.

Formarea deprinderilor de muncă independentă şi în brigadă la ucenicii anului III

În ceea ce-i priveşte pe ucenicii din anul III, care se află în ultima parte a perioadei de perfecţionare, iar mai apoi, în perioada de specializare, ei trebuie să se formeze acum pe deplin ca muncitori de înaltă calificare, să-şi însuşească metodele cele mai raţionale de lucru la maşină sau la un grup de maşini, metodele de sporire a productivităţii muncii. Pentru ucenicii anului III graficul de rotaţie este înlocuit cu un grafic al lucrărilor principale ale secţiei în care urmează să se specializeze ucenicii. În repartizarea lor pe maşini am ţinut seama de faptul că ei trebuie să lucreze efectiv, în timpul întregii perioade de practică, sub supravegherea muncitorului-instructor şi nu pe lîngă acesta, aşa cum se procedează în anul II. De asemenea ucenicii anului III au fost repartizaţi să lucreze în cadrul diferitelor brigăzi şi echipe şi nu ca auxiliari pe lîngă acestea.

Am cerut tuturor ucenicilor să-şi alcătuiască carnete de practică în care să consemneze zilnic explicaţiile date de instructori şi observaţiile lor proprii şi să deseneze schiţele lucrărilor efectuate. Aceste carnete sînt vizate de maiştrii de atelier şi controlate de profesorii de tehnologie specială. Controlul carnetelor de practică permite profesorilor de tehnologie specială să desprindă problemele cele mai importante pe care le ridică în faţa ucenicilor practica în uzină şi să insiste, în orele de curs teoretic, asupra lămuririi lor.

O problemă deosebită o ridică notarea trimestrială a ucenicilor. Comisia de îndrumare a practicii stabileşte, potrivit specificului şi cerinţelor meseriei în care urmează să lucreze ucenicii după absolvire, o serie de lucrări a căror execuţie este apreciată de un colectiv compus din maiştri, şeful de secţie, responsabilul cu învăţămîntul din uzină şi un reprezentant al conducerii şcolii. La sfîrşitul perioadei de specialitate ucenicii trebuie să execute lucrările categoriei a IV-a a meseriei respective după normele aplicate muncitorilor calificaţi.

Rezultatele obţinute de majoritatea absolvenţilor anului trecut — dintre care mulţi au putut executa în condiţii bune lucrări de categoria a VI-a şi a VII-a — dovedesc că, în general, actuala organizare a practicii asigură o pregătire temeinică a viitorilor muncitori. Unii absolvenţi, însă — în special dintre cei ce au fost pregătiţi în secţiile de maşini unelte — n-au izbutit decît cu greu să realizeze în timpul normat lucrări de categoriile a III-a şi a IV-a. Care sînt cauzele acestei situaţii? În primul rînd este vorba de o îngrădire impusă de regulamentul actual de desfăşurare a practicii. Acesta prevede ca ucenicii să lucreze doar în schimbul I. Deoarece în acest schimb nu există suficiente locuri de muncă libere pentru ucenici, uneori am fost nevoiţi să deplasăm o parte din ucenici la întreprinderea „Steaua roşie". Aceasta a îngreunat însă mult posibilităţile de urmărire a desfăşurării practicii. Apare evidentă astfel insuficienta legătură între organizarea actuală a practicii şi condiţiile concrete ale unor mari unităţi industriale.

Toate acestea arată că este necesar să se găsească o soluţie mai potrivită pentru organizarea şi desfăşurarea instructajului ucenicilor din anul II şi, în special, a celor din anul III. Această soluţie s-ar concretiza, în condiţiile actuale, prin organizarea unor locuri de muncă separate în întreprinderi, în care ucenicii să execute lucrări din planul de producţie al întreprinderii.

Propuneri demne de luat în seamă

Luînd cuvîntul pe marginea constatărilor făcute cu privire la practica ucenicilor în secţiile uzinei, tov *Gheorghe Sîrbulescu*, directorul Şcolii profesionale „Electroaparataj", membru al brigăzii de analiză a muncii, a relevat ca un fapt pozitiv folosirea largă a graficelor de rotaţie în urmărirea desfăşurării practicii. Aceasta asigură participarea tuturor cadrelor didactice de specialitate la controlul practicii în uzină şi permite consemnarea într-un registru special a tuturor constatărilor făcute pe teren. Constatările sînt analizate apoi în şedinţe comune cu conducerea întreprinderii.

Graficul de rotaţie a ucenicilor prin toate lucrările de bază ale secţiilor nu trebuie considerat doar ca un mijloc de control al activităţii practice, ci şi ca un mijloc de orientare operativă a instructorilor şi ucenicilor. Respectarea efectivă a graficului de către fiecare inginer şef de secţie sau sector, de către maiştrii din producţie şi de către muncitorii-instructori va fi asigurată pe deplin numai printr-o muncă temeinică de lămurire asupra importanţei aplicării prevederilor graficului pentru obţinerea unei înalte calificări a viitorilor muncitori. În felul acesta se vor elimina treptat deficienţele care se mai constată acum în unele secţii, unde nu se realizează întrutotul planul operaţiilor şi lucrărilor ce trebuie executate de ucenici.

O lipsă a actualei forme de instruire a ucenicilor în producţie — a arătat în continuare tov. Gheorghe Sîrbulescu — constă în faptul că ea nu permite efectuarea instructajelor înainte de începerea unei noi operaţii.

O soluţie a acestei probleme ar fi crearea, în cadrul fiecărei secţii a întreprinderii, a unor sectoare în care ucenicii să lucreze pe baza unui plan de producţie. În asemenea sectoare-şcoală, conduse de un maistru-instructor, ucenicii ar putea fi instruiţi în mod ştiinţific, lucrînd în acelaşi timp în condiţiile normale ale producţiei.

În cuvîntul său, tov. *Ion Chiţoescu*, membru al brigăzii, directorul Şcolii profesionale „Grigore Preoteasa", a subliniat în special rolul important al muncitorilor-instructori pentru ridicarea nivelului pregătirii practice a ucenicilor. Muncitorii-instructori, aleşi dintre fruntaşii în producţie, trebuie să aibă la bază cel puţin o şcoală profesională sau o şcoală de arte şi meserii pentru ca ei să poată da ucenicilor explicaţii complete şi competente asupra lucrărilor pe care le efectuează. Din constatările pe care le-am făcut în unele secţii reiese însă că nu toţi muncitorii-instructori care îndrumă activitatea ucenicilor din anul II au fost recrutaţi pe baza acestor criterii. Aceasta se datoreşte insuficientei colaborări a şcolii cu factorii de răspundere din întreprindere.

În ceea ce priveşte asigurarea locului de muncă pentru ucenicii anului III — a spus tov. Chiţoescu — consider şi eu că există o lipsă de concordanţă între actuala organizare a practicii în producţie şi munca în uzină. Atît timp cît ucenicii fac practică numai 4 zile pe săptămînă şi nu pot acoperi sarcina de plan repartizată pe fiecare maşină, greutăţile care se vădesc acum se vor menţine. Pentru remedierea actualei stări de lucruri propun ca ucenicii să efectueze 6 zile de practică în producţie şi cîte 2 ore de curs teoretic zilnic, în aşa fel încît totalul orelor săptămînale de curs să rămînă acelaşi. Aceasta ar permite cuplarea pe fiecare ansamblu de maşini a cîte două grupe de ucenici care împreună să acopere toate cele 8 ore dintr-un schimb.

Păreri interesante în legătură cu practica ucenicilor în brigăzi şi echipe a formulat tov. *Ion Bucur*, directorul Şcolii profesionale „Clement Gotwald". El a arătat că pentru toate meseriile care permit încadrarea ucenicilor în brigăzi conduse de maiştri cu o înaltă calificare se vor putea crea condiţii pentru o practică rodnică. Ucenicii şcolii noastre care au lucrat anul trecut în asemenea brigăzi, a arătat tov. Ion Bucur, au putut executa la examenul de absolvire lucrări superioare categoriei a V-a.

Un alt membru al brigăzii, tov. *Florea Dumitru*, inspector metodist, a relevat cîteva aspecte în legătură cu nerespectarea metodei graficelor de rotaţie, grafice care constituie un mijloc important de ridicare a calificării profesionale a ucenicilor. El a arătat că unii ucenici, ca de pildă Sandu Vasile din secţia de strungărie, nu cunosc nici măcar lucrările pe care urmează să le execute. De asemenea, el a subliniat că adeseori rotaţia la maşini are un caracter formal, ucenicul trecînd pe la diferite maşini la care se execută o serie de lucrări identice, astfel încît de fapt el lucrează luni întregi aceeaşi piesă. O asemenea „rotaţie" nu corespunde cerinţelor unei calificări ştiinţifice.

Sînt şi alte aspecte — a continuat tov. Florea Dumitru — ce dovedesc insuficientul caracter operativ al graficelor de rotaţie aplicate la practica ucenicilor Şcolii profesionale „Tudor Vladimirescu". Astfel, ucenicul Radu Zahiu, care conform graficului trebuia să execute lucrări la axul cardanic, executa o cheie, iar ucenicului strungar Ion Dobre îi fuseseră repartizate lucrări de lăcătuşărie neprevăzute în grafic. Or, această deficienţă nu a fost descoperită la timp de către comisia de îndrumare a practicii.

Tov. Florea Dumitru a relevat apoi unele laturi negative în utilizarea carnetelor de practică. Unele din aceste carnete nu cuprind operaţiile parcurse de ucenici într-o ordine logică şi, mai ales, nu conţin descrierea procesului tehnologic, din care cauză nu se poate constata, pe baza lor, gradul de însuşire a deprinderilor şi cunoştinţelor noi de către ucenici.

Măsuri care se impun pe viitor

Concluziile discuţiilor au fost desprinse de tov. ing. Dumitru Tihan, *responsabilul secţiei „cadre de conducere" a Cabinetului metodic Bucureşti.*

Analiza felului cum se desfăşoară practica în producţie a ucenicilor de la Şcoala profesională „Tudor Vladimirescu" a scos în evidenţă o serie de rezultate pozitive — a spus tov. D. Tihan. Acestea se datoresc grijii pentru buna organizare a muncii, aplicării graficului de rotaţie pe secţii şi lucrări, introducerii carnetelor de practică. Se vădesc însă şi o seamă de lipsuri, izvorîte în special din insuficienta coordonare, în cadrul actualelor programe de instruire practică la anii II şi III, a celor doi factori determinanţi de care depinde pregătirea profesională a ucenicilor: activitatea de instruire, de formare a priceperilor şi deprinderilor la nivelul tehnicii moderne şi condiţiile desfăşurării practicii în secţiile marilor întreprinderi, în care obiectivul principal îl constituie realizarea planului de producţie.

Socotesc că propunerile făcute pentru înlăturarea acestui neajuns sînt bine venite. Cred că există posibilitatea de a se crea secţii speciale pentru ucenici în cadrul atelierelor de producţie, în care viitorii muncitori să execute sub conducerea unui maistru-instructor, pe baza întregii documentaţii tehnice folosite de muncitorii calificaţi, lucrările ce li se repartizează din planul de producţie al întreprinderii. Menţinerea actualei forme de instruire practică a ucenicilor, care are avantajul de a se desfăşura cu cele mai moderne maşini şi utilaje, este condiţionată de revizuirea programei, care trebuie să prevadă o alternanţă mai justă între învăţămîntul practic şi cel teoretic, în aşa fel încît să se asigure continuitatea lucrului ucenicilor la maşini în tot cursul săptămînii. Şi această formă de practică ridică necesitatea îndrumării grupelor de ucenici de către un maistru-instructor care să răspundă exclusiv de practica în producţie.

Pe baza analizei efectuate în secţiile uzinei „Tudor Vladimirescu" s-a constatat că metoda practicii ucenicilor în brigăzi şi echipe dă rezultate în general bune. Ea poate fi aplicată în continuare în forma actuală. Se impune în această privinţă, însă, o deosebită grijă pentru alegerea unor brigăzi şi echipe conduse de maiştri şi muncitori cu o înaltă calificare, care să poată transmite deprinderi înaintate de lucru ucenicilor.

Analiza şi discutarea rezultatelor ei au contribuit, după cum se vede, la clarificarea unor probleme importante ale instruirii practice. De aceea va trebui să dezvoltăm pe viitor această formă de activitate metodică a cadrelor de conducere din şcoli şi să antrenăm în efectuarea ei şi specialiştii din producţie. Aceasta ne va ajuta să găsim soluţiile cele mai eficace cu privire la desfăşurarea practicii în producţie a ucenicilor, problemă-cheie în formarea profesională a viitorilor muncitori.

Îmbogățirea vocabularului

copiilor din clasa I-a

Consider problema îmbogățirii vocabularului elevilor deosebit de importantă în munca mea de învățător. De aceea, mă preocup cu atenție de această latură a muncii de predare încă din clasa I-a.

Pornesc activitatea de dezvoltare a vocabularului de la cunoașterea particularităților individuale ale elevilor sub acest aspect. De elevii cu un vocabular sărac mă preocup în mod special. De asemenea, mă străduiesc să corectez unele exprimări greșite cu care vin o parte din copii la școală, cum sînt, de pildă, cuvintele deformate (deșchide, oichi, artimetică, acoloșia, aicișia ș.a.) și să înlătur formele și construcțiile regionale utilizate în mod excesiv în vorbire de unii copii.

Caut să sporesc bagajul de cuvinte al copiilor în cadrul tuturor obiectelor de învățămînt, dar mai ales la lecțiile de limba romînă.

Unul din principalele mijloace de dezvoltare a vocabularului elevilor îl constituie povestirea. De aceea le cer să povestească textele citite în clasă sau în cadrul lecturii extrașcolare recomandate, filmele, diafilmele și piesele de teatru vizionate, impresiile din viața școlară, din excursie, din viața de familie etc. Deoarece elevii sînt înclinați spre imitație și au o bună memorie, am grijă, atunci cînd e vorba de repovestire, să fie evitate expresiile șablon și reproducerea fidelă a textului. Caut să stimulez originalitatea exprimării, deoarece aceasta contribuie la dezvoltarea gîndirii elevilor. Astfel, atunci cînd văd că elevii pornesc să reproducă cuvînt cu cuvînt ce e citite sau auzite îi întrerup, le cer să reia povestirea într-o altă formă, le pun întrebări care-i silesc să folosească formulări proprii etc.

Deosebit de folositoare pentru îmbogățirea vocabularului elevilor sînt și exercițiile pentru însușirea conștientă a sensului și formei cuvintelor. Cuvintele noi le explic în context și nu izolat. De asemenea le cer elevilor să alcătuiască propoziții cu aceste cuvinte. În funcție de dificultățile de pronunțare și scriere, cuvintele grele sînt rostite de ei cu voce tare. Elementele componente ale acestora (silabe, sunete) sînt analizate cu ajutorul alfabetului decupat și apoi scrise pe tablă.

Pentru precizarea înțelesului cuvintelor care denumesc obiecte concrete folosesc material intuitiv, ilustrații, sau chiar material viu atunci cînd am la îndemînă. Aceasta ajută mult la o asimilare conștientă și durabilă a sensului. De exemplu, cuvîntul „chit" din lecția „Chiț, chiț" a fost înțeles de toți elevii numai după ce le-am arătat chitul de la ferestre. În cazul cînd un cuvînt are mai multe sensuri le explic elevilor numai pe cele accesibile lor.

Cu bune rezultate folosesc, atunci cînd este posibil, și exercițiile cu cuvinte sinonime, omonime sau antonime.

Pentru sistematizarea și fixarea noțiunilor însușite, deosebit de utile sînt comparațiile între obiecte (asemănări, deosebiri), ca și clasificările. De exemplu, la lecția „Animale domestice și sălbatice" pentru precizarea conținutului cuvintelor „domestic" și „sălbatic" a fost necesar să analizez cu elevii însușirile caracteristice fiecărei grupe de animale.

La îmbogățirea vocabularului elevilor contribuie și învățarea pe de rost a poeziilor sau a unor fragmente de proză cu condiția, însă, ca acestea să fie alese cu grijă, iar memorarea să fie conștientă. Un bogat material pentru memorare — îndeosebi în perioada preabecedară și abecedară — ne furnizează revista „Arici-pogonici". Din păcate, autorii poeziilor respective nu țin seama întotdeauna de nivelul de înțelegere al copiilor cărora li se adresează. Astfel, în poezia „Au dat iama prin omături" (decembrie 1958) sînt folosite cuvinte inaccesibile elevilor de clasa I-a ca van, iama etc.

Uneori chiar poeziile din manual prezintă carențe sub aspectul lexicului. Așa, de pildă, în poezia „Ceasul" de la pagina 66 se spune: „Tic, tac, tic, acum e vreme / Pentru socoteli și teme". Oare în sfera noțiunii „teme" nu e cuprinsă și noțiunea „socoteli" în sensul de exerciții de aritmetică?

Un procedeu foarte atractiv pentru îmbogățirea vocabularului elevilor îl constituie jocurile. Asemenea jocuri găsim chiar în manual: exerciții de întregire a unor cuvinte trunchiate, de obținere a unor cuvinte noi prin adăugarea sau schimbarea silabelor și a sunetelor din cuvintele date etc. Aceste exerciții au darul de a stimula gîndirea elevilor, de a-i antrena la muncă.

În clasa I-a, în care elevii abia învață să scrie, nu se folosește încă caietul-vocabular. Este bine, totuși, ca elevii să-și noteze unele cuvinte, însoțite de explicațiile respective, în caietul de teme.

Nu trebuie pierdut din vedere faptul că, oricît de bine și ar însuși la un moment dat cuvintele noi învățate, copiii le uită și sensul și forma dacă aceste cuvinte nu intră în vocabularul lor activ. Pentru aceasta caut să revin cît mai des asupra cuvintelor învățate și le cer elevilor să le folosească atît la lecție, cît și în temele date pentru acasă.

Exercițiile de îmbogățire a vocabularului începute în clasa I-a trebuie continuate și în anii următori. În felul acesta le vom asigura elevilor posibilitatea de a înțelege și exprima cunoștințele însușite la diferite materii.

Inv. VASILE VELICAN
București

ȘTIRI

Pentru colectivizarea agriculturii

Răspunzînd chemării comitetului raional P.M.R. și mobilizați de biroul organizației de bază din școală, pedagogii de la Școala medie din orașul Buziaș, în frunte cu comuniștii, au desfășurat o activitate intensă pentru lămurirea țăranilor muncitori asupra avantajelor muncii în comun.

Faptul că astăzi toți țăranii muncitori din această localitate sînt înscriși în gospodăria agricolă colectivă se datorește și contribuției aduse de către pedagogi.

MIRCEA BÎRA
secretarul organizației de partid de la Școala medie din Buziaș

O excursie interesantă

Nu de mult, elevii Școlii medii nr. 4 „Aurel Vlaicu" din București au participat la o frumoasă și instructivă excursie pe Valea Prahovei. Ei au cunoscut cu acest prilej o regiune deosebit de pitorească a țării noastre și au vizitat cîteva importante întreprinderi industriale.

Vizitînd fabrica de sticlă de la Azuga, elevii și-au împrospătat și completat o serie de cunoștințe de chimie și de fizică, au văzut cum se aplică acestea în producție. Totodată, din discuțiile cu muncitorii ei au aflat despre condițiile de muncă neomenoase din trecut și au putut aprecia, prin comparație, condițiile bune de lucru create astăzi prin dotarea întreprinderii cu utilaj modern, complet automatizat.

La fabrica de bere „Azuga" elevii au urmărit fazele de fabricare a berei, de la încolțitul boabelor de orz pînă la preparatul finit, cît și operațiile de umplere a butoaielor și de îmbuteliere. De asemenea, la fabrica de hîrtie din Bușteni elevii au urmărit procesul de fabricație — de la cojirea și fărîmițarea bușteanilor pînă la obținerea hîrtiei, ambalarea și expedierea ei.

OLIMPIADELE

de matematică și fizică

Organizate de Societatea de științe matematice și fizice cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și Culturii și al C.C. al U.T.M., olimpiadele de matematică și fizică atrag în fiecare an un număr tot mai mare de elevi din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic. Numai în ultimii trei ani numărul elevilor care s-au prezentat la etapa locală a crescut de la 16.600 în 1956, la 20.960 în 1958 (fără a-i socoti pe cei care au participat la Olimpiada micilor matematicieni și fizicieni, organizată pentru elevii claselor V—VII).

Olimpiadele trezesc un viu interes și în rîndul profesorilor de specialitate, care se străduiesc să dea elevilor o pregătire temeinică, astfel ca un număr cît mai mare dintre aceștia să participe la olimpiade.

În anul acesta, ca în fiecare an, etapa locală a olimpiadelor se desfășoară în luna februarie. Filialele și subfilialele S.S.M.F. au avut grijă să numească și să instruiască din timp comisiile de organizare a olimpiadelor. Este necesar însă ca membrii comisiilor să fie sprijiniți de profesorii de specialitate din școli. Aceștia își pot da concursul la supravegherea lucrărilor scrise, la corectarea lor etc.

O grijă deosebită trebuie acordată antrenării la olimpiade a elevilor din școlile profesionale și tehnice, precum și pregătirii lor, în continuare, pentru participarea la etapele următoare.

Desfășurarea olimpiadelor, începînd de la etapa locală și pînă la cea finală, trebuie să constituie și un prilej de lărgire a orizontului de cunoștințe al elevilor, de educare a lor. Astfel, este bine ca în timpul liber să se organizeze pentru elevii care participă la olimpiade vizite în întreprinderi, vizionări de filme și diafilme cu teme legate de matematică și fizică etc. De asemenea, este bine să se urmărească cu această ocazie cunoașterea reciprocă a elevilor și a cadrelor didactice din diferite localități. În acest scop se pot organiza întîlniri între elevi sau schimb de experiență între profesorii de aceeași specialitate.

Acordînd atenția cuvenită pregătirii și desfășurării olimpiadelor, cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic vor stimula interesul elevilor pentru studiul matematicii și fizicii, vor contribui la pregătirea mai temeinică a elevilor.

D. F.

„NICĂ FĂRĂ FRICĂ"

Nică Dan este elev în clasa a VI-a „B", la Școala medie nr. 3 din Craiova. Pentru școală a constituit multă vreme o problemă educativă grea. Nică nu înțelegea de loc ce sînt buna cuviință, respectul față de profesori. În clasă avea manifestări necontrolate: cînta, fluiera, ieșea la tablă nepoftit, părăsea clasa cînd îi trecea lui prin cap. Față de colegi se lăuda că nu se teme de nimeni și de nimic. Pentru a-și întări această părere repeta mereu, plin de sine: „eu sînt Nică fără frică".

Nică avea și prieteni. Bineînțeles, dintre cei deopotrivă cu dînsul. Anul trecut pusese la cale să fugă de la școală împreună cu amicii lui, să trăiască o „aventură" — undeva, departe... Au încercat să-și realizeze planul. N-au ajuns însă prea departe: școala a prins de veste și i-a întors din drum.

Încercări neizbutite

Cum reacționau profesorii la toate acestea? În primul rînd certîndu-l. Nică era obiectul discuțiilor de fiecare zi. Pentru orice era dus de profesori la cancelarie. Se obișnuise într-atîta cu acest drum, încît de la o vreme nu-l mai impresiona. Văzînd că nu reușesc să-l potolească astfel, profesorii au recurs la pedepse. Adesea îl dădeau afară din clasă, îl puneau la colț. Și aceste măsuri au avut efecte contrarii celor așteptate. Cînd era dat afară din clasă, Nică găsea de cuviință să deschidă ușile celorlalte clase, să deranjeze întreaga școală. Punerea lui la colț a constituit un motiv de amuzament atît pentru el cît și pentru colegii lui. O asemenea măsură — un elev de 14 ani pus la colț — putea să aibă alte efecte? Apoi profesorii au trecut la noi pedepse: admonestări în fața clasei, apoi a școlii și, în cele din urmă, eliminări. Dar nici aceste măsuri n-au dat rezultate.

Atunci profesorii s-au descurajat. Considerînd că au încercat tot ceea ce era posibil și că nu le-a mai rămas altceva de făcut, au luat o ultimă hotărîre: Nică să fie trimis la o școală de corecție. Socoteau că băiatul nu poate fi educat în condiții normale, că are nevoie de o școală specială. Hotărîrea lor a întîmpinat însă împotrivirea secției de învățămînt și a părinților. Ca atare Nică a rămas în continuare elevul lor, același „Nică fără frică" de mai înainte. Lipsa de înțelegere a colectivului pedagogic față de cazul lui Nică s-a soldat cu un rebut: repetenția elevului.

Adevăratele cauze

Eșecul muncii dirigintei și a pedagogilor școlii cu acest copil își are cauzele în însăși concepția lor greșită despre posibilitățile de educare. A crede că ai făcut totul uzînd numai de măsuri aspre, de pedepse, înseamnă a limita mijloacele de educare. În această greșeală a căzut întreg colectivul de profesori. Ei au abuzat de pedepse, ocolind celelalte căi: apropierea de sufletul copilului, stimularea lui spre fapte bune, demne.

Nu se poate spune că asemenea mijloace n-au stat la îndemîna lor. Ele au fost însă ignorate. Profesorii au ales o cale mai ușoară, mai comodă, mai „operativă": mustrări, pedepse. Este evident că observațiile de genul „să înveți", „fii mai disciplinat" făcute pe un ton aspru, jignitor, nu puteau să influențeze pozitiv purtarea elevului.

Aceste observații sterile trebuiau înlocuite prin discuții individuale sau în colectiv, prin cuvinte convingătoare care să-l fi lămurit pe deplin asupra caracterului dăunător al faptelor lui. În cazul lui Nică era absolut necesară o lămurire asupra a ceea ce-i bine să facă, deoarece în mintea lui noțiunile de bine și rău erau confuze.

Discuțiile singure nu pot fi nici ele întru totul eficace. Era necesar ca Nică să fie antrenat în acțiuni și activități care să trezească în sufletul lui dorința de a se îndrepta.

Trebuia folosită și influența colectivului. În legătură cu aceasta profesorii au neglijat un lucru esențial: că îndreptarea unui elev nu este posibilă decît prin acțiunea întregului colectiv. Profesorii trebuiau să-și dea seama că purtarea lui Nică nu se poate schimba atîta timp cît colegii lui, în loc să-i dezaprobe manifestările, le acceptau, se amuzau de ele. Uneori tocmai ei erau acei care încurajau, care provocau aceste manifestări. Colegii se obișnuiseră să-l folosească și drept țap ispășitor: orice se întîmpla în clasă, acuzatul era întotdeauna Nică.

Faptul că încercările profesorilor de a-l îndrepta pe Nică n-au fost urmate de succes se explică, printre altele, și prin atitudinea lipsită de unitate a colectivului pedagogic față de elev. În timp ce unii se purtau aspru cu el, alții manifestau îngăduință față de purtările sale.

Profesorii trebuiau să se ocupe în mod special de acest copil, mai ales că ajutorul familiei era și el nesatisfăcător. Familia lui Nică era dezorganizată. Mama lui, din nepricepere și luată de alte griji, îl neglija complet.

O vizibilă îmbunătățire a situației

S-a terminat un an școlar, a început altul. Nică creștea, dar persista mai departe în vechile lui obiceiuri. Profesorii vedeau că această stare de lucruri nu mai poate dăinui, că trebuie îmbunătățită neapărat. Chibzuind, și-au dat pînă la urmă seama că în colectivul școlii există suficiente forțe pentru a rezolva și acest dificil „caz" educativ.

Au început apoi prin a căuta metode care să-i trezească dorința de a învăța, spre a-l abate astfel de la vechile lui preocupări. Au găsit o soluție bună: cîteva zile consecutiv, Nică a însoțit-o pe directoarea școlii în vizitele pe care le făcea la clase mai mari și la clasele unde învățau acum foștii lui colegi de care se despărțise prin repetență. I-a fost dat astfel prilejul să vadă cum muncesc ei, cît de departe au ajuns, cîte cunoștințe noi au dobîndit și cît de disciplinați sînt. A vizitat apoi, tot întovărășind-o pe directoare, clasele cursului seral și a văzut cum oameni maturi, după orele de muncă, stau aplecați asupra cărților, setoși de învățătură. Toate acestea au lăsat urme adînci în mintea și în inima lui Nică. El a început să fie mai atent la lecții, să-și ia notițe, să obțină chiar unele note bune.

Dar profesorii nu s-au oprit aici. Au înțeles că trebuie să-și schimbe și ei înșiși atitudinea, să se apropie de Nică, să valorifice și să dezvolte tot ceea ce este bun în el. Diriginta a fost aceea care s-a apropiat mai mult de el spre a-i cunoaște trăsăturile personalității și a afla ce îl interesează, ce preferințe are, ce îl atrage. A aflat astfel că Nică îndrăgește mult îndeletnicirile practice. Tocmai aceasta l-a făcut să ceară îngăduința de a activa în cadrul cercului tehnic de la Palatul pionierilor. Diriginta l-a asigurat că o va primi îndată ce va dovedi cunoștințe temeinice la fizică și la matematică, de care are absolută nevoie spre a lucra în cadrul cercului. În felul acesta a stimulat și mai mult dorința lui de a învăța.

Diriginta s-a ocupat în mod special și de colectiv. Ea și-a dat seama de influența puternică pe care o exercită colectivul asupra lui Nică. Trebuia să obțină însă ca influența să se exercite în sens pozitiv. A propus cîtorva dintre cei mai buni elevi ai clasei să-l sprijine la învățătură. L-a ajutat să lege prietenii noi, cu copii care să nu-l încurajeze la rele, ci la fapte bune.

Efectul acestor măsuri? S-a produs o îmbunătățire vizibilă în atitudinea lui Nică: a devenit mai disciplinat, s-a pus pe învățătură. Acum, el nu mai prezintă o „problemă" educativă. Grija dirigintei și a profesorilor pentru el continuă însă.

M. ILEA

INSEMNARI DE LA LECȚII

Instantanee

Apreciind după calitatea răspunsurilor date la lecție de elevii clasei a III-a de la Școala de 4 ani nr. 27 din București, ne-am putut da seama că învățătoarea clasei, tovarășa Eugenia Marinescu, muncește cu seriozitate și pricepere. Acest lucru a fost confirmat și de felul în care tovarășa Marinescu a desfășurat prima parte a lecției — verificarea cunoștințelor. Ea a folosit întrebări care stimulează gîndirea elevilor, a manifestat grijă pentru corectarea greșelilor de conținut și de exprimare, a scos în evidență răspunsurile bune, a știut să antreneze întreaga clasă la lecție.

În predarea lecției noi, cu tema „Părțile principale ale propoziției", tovarășa învățătoare a comis însă o greșeală. Exemplele folosite de ea nefiind cele mai potrivite pentru tema respectivă, elevii n-au putut înțelege îndeajuns, din analiza lor, de ce e subiectul și predicatul sînt părți principale de propoziție. Acest lucru s-a întîmplat datorită faptului că învățătoarea nu a ales din timp exemplele ca să poată reflecta asupra lor, așa cum ar fi fost necesar.

★

Elevii clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 95 din București au ascultat cu interes explicațiile date de profesorul lor de istorie, tov. N. Constantinescu, la lecția pe tema „Creșterea imperiului roman în timpul lui Traian". Concentrînd materialul faptic, tovarășul Constantinescu a acordat o deosebită atenție sublinierii ideilor ce se desprindeau din lecție, înțelegerii de către elevi a cauzelor care au stat la baza evenimentelor istorice. Astfel, fără a neglija nevoile de ordin strategic care au dus la cucerirea Daciei de către romani, profesorul a subliniat ideea că războaiele romanilor împotriva dacilor au fost determinate în primul rînd de motive economice. De asemenea, profesorul a scos în evidență eroismul de care au dat dovadă dacii în timpul războiului de apărare a patriei, lupta pe care ei au continuat s-o ducă împotriva stăpînitorilor romani în perioada următoare cuceririi.

Ținînd seama de calitățile lecției în ceea ce privește predarea, ne întrebăm: de ce la ascultare elevii au dat răspunsuri slabe?

Iată explicația: în ascultarea elevilor tovarășul profesor Constantinescu nu este îndeajuns de exigent. Spre exemplu, la lecția la care am asistat a dat nota 7 unui elev care n-a răspuns aproape de loc și nota 8 unui elev ale cărui răspunsuri erau departe de a fi satisfăcătoare. Știind că profesorul se mulțumește cu foarte puțin, elevii nu depun eforturile necesare pentru însușirea materiei.

La nivelul scăzut de cunoștințe al elevilor contribuie și metodele inadecvate folosite de profesor în ascultare: lipsa de preocupare pentru antrenarea clasei la lecție, pentru formarea deprinderilor de expunere liberă a conținutului lecției. Astfel, ascultarea s-a desfășurat numai pe bază de întrebări — la care, de cele mai multe ori, a răspuns tot profesorul, chiar atunci cînd în clasă se aflau elevi care manifestau dorința de a răspunde.

★

Lecția de lectură literară pe tema „Cunoașterea conținutului și a mijloacelor artistice de exprimare din poezia „Revedere" de M. Eminescu", ținută la clasa a VI-a „B" de la Școala de 7 ani nr. 175 a avut reale calități. Că tovarășa profesoară ține deobicei lecții bune au dovedit-o răspunsurile elevilor. Aceștia cunosc conținutul operelor literare și noțiunile de teoria literaturii studiate, se exprimă corect, însoțesc afirmațiile cu exemple adecvate.

Există totuși un aspect căruia tovarășa profesoară nu i-a acordat atenția cuvenită. Mare parte din elevii clasei a VI-a „B" citesc slab. Deși cunoștea situația, profesoara nu a folosit prilejul pe care i-l oferea predarea poeziei „Revedere" de M. Eminescu pentru exercitarea citirii expresive. Dacă avem în vedere posibilitățile pe care textul respectiv le oferă în acest sens, cît și lipsurile specifice clasei, ne dăm seama că lucrul era nu numai posibil, dar și absolut necesar.

★

Lecție de desen la clasa a VI-a de la aceeași școală.

Intrînd în clasă, tovarășa profesoară Elena Paicu corectează mai întîi tema dată pentru acasă (prezentarea unui aspect din vacanță — lucrare pe care elevii o începuseră în ora anterioară). Cinci elevi sînt chemați pe rînd la catedră. Deși majoritatea lucrărilor au grave greșeli în ceea ce privește aplicarea regulilor perspectivei, profesoara face doar unele observații de ansamblu. În acest timp, restul elevilor, preocupați de retușarea propriilor lor lucrări, nu sînt atenți; și chiar dacă ar fi, n-ar reuși să audă ce se discută la catedră, pentru că discuția între profesor și elev se duce aproape în șoaptă.

Aceleași lipsuri s-au manifestat și în desfășurarea lecției noi (desen după natură). Preocupați să execute desenul cît mai repede, elevii nu au fost atenți la explicațiile profesoarei. Se pare că așa au fost obișnuiți de tovarășa Paicu, care nu se preocupă de loc de menținerea atenției elevilor în timpul lecției.

★

Tovarășa Tatiana Popa, profesoară de științe naturale la Școala de 7 ani nr. 163, predă o lecție de anatomie la clasa a VII-a „B". Verificînd cunoștințele elevilor la tema „Ochiul și simțul vederii", le cere să descrie în amănunțime organele ochiului numai din memorie, fără să aibă în față mulajul sau cel puțin o planșă sau un desen.

Din cei șase elevi chemați la catedră pentru a fi ascultați, numai unul cunoaște lecția. În această situație, profesoara întreabă clasa: „Cine a învățat pentru astăzi?". Ridică mîna doar doi elevi.

Lecția nouă este intitulată „Urechea și simțul auzului". Profesoara predă ținînd tot timpul manualul în față. Nici de data aceasta nu se folosește material didactic. Elevii urmăresc cu greu explicația: le trebuie un efort foarte mare ca să-și imagineze cele trei segmente ale urechii, pavilionul, canalul auditiv etc. Un desen pe tablă ar fi salvat această situație.

După ce sună de ieșire, profesoara încearcă să facă fixarea cunoștințelor. Cum era de așteptat, merge greu.

Și atunci? Atunci, pe semne, li se va permite și elevilor, la lecția viitoare, să citească răspunsurile din manual...

N. ALEXE și E. GIURCAN

In vileag

● La Școala elementară din comuna Ștefănești, raionul Snagov

In planul de muncă al tovarășei Ecaterina Ciocan, învățătoare la clasa I-a, la rubrica pentru o anumită oră din zi stă scris: „Predarea literei „D". În condica de la cancelarie s-a trecut altceva: „Dictare de la pag. 35" În clasă, învățătoarea scrie două propoziții pe tablă, pe care elevii le copiază în caiete...

● Intr-o altă zi, la aceeași clasă. În orar stă scris: „caligrafie". La clasă, însă, învățătoarea ține o lecție de ...citire.

● O oră de istorie la aceeași școală. Lecția a început. După cinci minute ușa se deschide și un elev intră în clasă. După alte cinci minute mai apar cîțiva. Ultimul întîrziat deschide ușa — cu discreție — după un sfert de ceas.

La sfîrșitul orei, l-am întrebat pe profesorul de istorie cine este profesorul de serviciu care n-a avut grijă ca toți elevii să intre la timp în clasă... Profesor de serviciu era... chiar el, profesorul de istorie.

● Toate lecțiile ținute într-una din zilele trecute, în primele ore de curs, la Școala de 7 ani nr. 95 din București s-au desfășurat fără materialul didactic necesar.

De ce?

Hărțile, planșele, mulajele etc. se află în camera de material didactic. Camera de material didactic este încuiată. Cheia se află de obicei la tovarășa învățătoare Vlădoianu, care locuiește în incinta școlii. Dar, în ziua respectivă, tovarășa Vlădoianu plecase în oraș fără să predea cheia profesorului de serviciu...

„Așa a vrut fotograful"

Tocmai sunase de intrare în clasă, cînd pe ușa școlii pătrunse un fotograf. Pe sală se întîlni cu profesoara de franceză, care se-ndrepta spre clasă.

— Îmi dați voie... sînt de la... Ce aspecte interesante am putea să surprindem?

— Acum... avem cursuri — îi explică profesoara.

— Perfect! O oră de... Ce predați?

— Franceza.

— Foarte bine: „O oră de franceză la clasa..."

— A opta, completă profesoara.

Au intrat în clasă împreună. Fotograful a scrutat elevii cu o privire de profesionist.

— Ieși tu la tablă.

Eleva indicată avea, într-adevăr, un cap fotogenic.

— Să deseneze ceva pe tablă — se adresă el profesoarei — un măr, un cal, cîțiva trandafiri...

Eleva desenă. Nu se pricepea la desen. Fotograful avu o idee:

— Cine știe să deseneze frumos?

— Ieși tu, Stănculescu, zise profesoara.

Prima elevă dădu să se-ntoarcă la loc.

Fotograful o reținu.

—Stai, n-am terminat încă.

Stănculescu execută desenele artistic.

— Acum, cineva care scrie frumos.

Un alt elev scos la tablă scrise caligrafic, în dreptul fiecărui desen: le pomme, le cheval, des rose.

Retrasă la catedră, profesoara asista. Era atît de entuziasmată de calitatea artistică a desenelor și a scrisului, încît nu observă greșelile de ortografie.

Fotograful se retrase cîțiva pași și viză tabla. Era și el mulțumit.

— Voi doi treceți la loc — zise el celor doi elevi chemați ulterior la tablă. Apoi, către eleva „fotogenică":

— Treci la tablă și ia creta în mînă. Fixează vîrful cretei pe ultima literă... Cotul mai sus, privirea spre catedră... Așa!

— N-ar fi bine să scoatem o elevă bună? îi șopti profesoara, apropiindu-se. Asta... e cam slăbuță la franceză.

— N-are importanță — o liniști fotograful.

O lumină orbitoare țîșni din reflector, însoțită de un țăcănit ușor.

Clopoțelul sună de ieșire și fotograful își luă rămas bun. Elevii ieșiră în recreație.

Rămasă singură în clasă, profesoara examină tabla „Va fi o fotografie reușită", se gîndi ea. Citi încă o dată cuvintele scrise pe tablă. Deodată o cută îi apăru pe frunte. Cum de nu observase greșelile de ortografie? Și desenele... Ce rost avea să folosească la clasa a VIII-a desene pentru niște cuvinte uzuale, care puteau fi înțelese de elevi prin simpla lor traducere?

Abia acum își dădu seama profesoara că fotografia înfățișa o imagine denaturată a realității. De obicei era foarte atentă, corecta cea mai mică greșeală de ortografie și nu consuma timpul în lecție cu desene artistice inutile. Iar acum... De fapt — își zise ea — nu am nici o vină. Așa a vrut fotograful.

„Așa a vrut fotograful?" Dar ea, oare, n-ar fi trebuit să-și spună cuvîntul? O fotografie luată în școală nu poate avea valoare artistică independent de valoarea sa pedagogică. Fotograful poate stabili unghiul de luare a imaginii, intensitatea luminii sau prim-planul. Conținutul fotografiei, însă, nu-l poate decide decît pedagogul.

I. ADRIAN

Legătura cu practica în predarea fizicii la clasa a VII-a

Predarea fizicii oferă largi posibilități de a pregăti pe elevi pentru viață, pentru activitatea lor viitoare în producție. Acest lucru se poate realiza, în cadrul lecțiilor, prin asigurarea însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor predate, prin lămurirea lor asupra aplicării acestor cunoștințe în procesul de producție, prin înarmarea cu deprinderi practice.

Sub aceste aspecte am urmărit, în cîteva școli, predarea unor lecții de electricitate care se studiază în perioada actuală la clasa a VII-a.

Prima constatare pe care am desprins-o asistînd la un număr de lecții este aceea că, în general, elevii stăpînesc cunoștințele predate și adesea știu să le aplice. Astfel, la verificarea cunoștințelor în legătură cu tema „Circuitul electric", elevii clasei a VII-a „B" de la Școala de 7 ani nr. 127 din București au dovedit că au înțeles noțiunile studiate în lecția anterioară și știu să le folosească în cadrul experiențelor efectuate. Avînd la dispoziție un element galvanic, un galvanometru și un motoraș electric, elevii au montat un circuit. Cu acest prilej ei au precizat că aparatele legate în circuit au rolul de a transforma energia electrică în altă formă de energie. Elevii au dat ca exemplu motorașul electric folosit de ei, care transformă energia electrică în energie mecanică, becul — care transformă energia electrică în energie luminoasă etc.

Din păcate, nu totdeauna elevii reușesc să aplice cunoștințele studiate. Așa, de pildă, la lecția consacrată rezolvării de probleme ținută la clasa a VII-a de la Școala nr. 128, elevii au rezolvat o serie de probleme mai simple în care, dîndu-li-se două mărimi din trei (cantitatea de electricitate, timpul și intensitatea) li se cerea să afle pe a treia. Ei au întîmpinat însă dificultăți îndată ce li s-a dat o problemă întrucîtva diferită de primele prin caracterul ei practic: „Ce cantitate de argint va depune un curent cu intensitatea de 5 A în timp de 5 minute?"

De asemenea, la o lecție de fizică în general bună, ținută la clasa a VII-a „B" de la Școala nr. 130, o elevă a descris ampermetrul, fără a folosi, însă, aparatul respectiv, pe care-l avea chiar în fața ei, pe catedră. De altfel, nici profesoara nu i-a cerut să facă acest lucru. Mai mult, în predarea lecției noi, pe tema „Rezistența electrică", ea însăși nu a folosit materialul didactic necesar. Așa, de pildă, vorbind despre tipurile de reostate care au o largă utilizare în laboratoare și în tehnică, tovarășa profesoară s-a mărginit să folosească în explicație doar cîteva desene pe tablă. Înțelegerea cunoștințelor ar fi fost mult ușurată dacă li s-ar fi prezentat elevilor diferite reostate care să fie legate în circuit, pentru ca ei să vadă practic cum influențează acestea asupra intensității curentului. Experiența era posibilă dacă profesoara s-ar fi îngrijit din timp de procurarea sau confecționarea materialului didactic respectiv (reostatul cu manetă, spre exemplu, putea fi confecționat chiar cu ajutorul elevilor).

Deosebit de importantă în pregătirea elevilor pentru viață este legarea cunoștințelor de fizică studiate de problemele producției. Lecțiile la care am asistat au arătat, însă, că profesorii nu acordă totdeauna atenția cuvenită acestui aspect. Astfel, la predarea lecției cu tema „Sensul curentului electric și legarea receptorilor în circuit", ținută la clasa a VII-a „B" de la Școala nr. 127, profesoara nu s-a referit la aplicațiile pe care cunoștințele respective le au în întreprinderi. Era necesar să li se vorbească elevilor despre sursa de curent folosită în practică, despre mulțimea receptorilor utilizați în diferite ateliere, despre felul cum sînt legați acești receptori în circuit. De asemenea, se putea prezenta schema circuitului electric dintr-un atelier sau chiar schema circuitului din sala de clasă — unde becurile puteau fi considerate drept receptori.

La fel, la lecția ținută la clasa a VII-a de la Școala nr. 128, atunci cînd s-a rezolvat problema amintită, privitor la cantitatea de argint depusă de un curent cu intensitatea de 5 A în timp de 5 minute, era mai bine ca profesorul să reamintească faptul că masa argintului poate fi ușor determinată practic, iar atunci cînd se cunoaște masa argintului depus se poate calcula cantitatea de electricitate consumată.

Necesitatea pregătirii elevilor pentru viață impune ca în predarea fizicii să se acorde mai multă grijă aplicațiilor practice, legării cunoștințelor de activitatea în producție. Pentru a realiza acest lucru este necesar, însă, ca profesorii înșiși să se documenteze, să cunoască diferitele aplicații pe care le au cunoștințele de fizică în producția industrială.

M. SILVESTRU

Excursie în munții Făgărașului. Școlarii admiră frumusețea peisajului.
Foto : prof. OTTO ROTH, Școala medie cu limba de predare germană din Sighișoara.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

IN LEGĂTURĂ CU PREGĂTIREA CADRELOR DIDACTICE PRIN CURSURILE SPECIALE DE CALIFICARE DE DOI ANI.

În vederea unei juste orientări ideologico-politice a cadrelor didactice care predau la clasele V—VII și care sînt înscrise la cursurile speciale de calificare de doi ani organizate pe lîngă institutele interregionale de perfecționare, se prevăd următoarele: cursiștii care au absolvit anul I vor urma în anul al II-lea și un curs de marxism-leninism. In etapa de studiu individual vor studia temele indicate pentru anul I în „Programul cercurilor de studiere a problemelor fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R." care se tratează la cursul de învățămînt ideologic organizat la regiuni pentru cadrele didactice. În etapa cu frecvență a cursurilor din vara anului 1959 se vor introduce în planul de învățămînt 7 lecții și 6 seminarii de marxism-leninism.

Cursiștii care au căzut la examenele organizate în sesiunea din ianuarie 1959 au dreptul să se prezinte din nou în vacanța de primăvară. Data va fi comunicată de institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice.

VIAȚA DE PARTID

Invățămîntul seral în centrul preocupărilor

— Cu cîtăva vreme în urmă — ne spune tovarășa Ana Toader, secretara organizației de partid de la școala medie „Gheorghe Lazăr" din Sibiu — îi auzeam adesea pe profesori plîngîndu-se în consiliul pedagogic de frecvența slabă de la secția serală, de actele de indisciplină, de situația la învățătură nesatisfăcătoare a unor elevi. Aceasta ne-a determinat pe noi, comuniștii, să ne îndreptăm cu seriozitate atenția înspre problemele învățămîntului seral, considerînd că este necesar și că avem destule posibilități să ajutăm conducerea școlii ca în cel mai scurt timp să înlăture neajunsurile ce se manifestau aci.

Conștienți de importanța politică și socială a învățămîntului seral, comuniștii au trecut în planul de muncă al organizației un nou punct : contribuția la îmbunătățirea muncii de la secția serală.

Pentru a cunoaște îndeaproape situația de la această secție, biroul organizației de partid și-a propus, printre altele, și asistențe la cursuri. Astfel, seară de seară membrii biroului au participat la lecții, s-au interesat de frecvența și de comportarea elevilor în clasă și în afară de clasă. După ce au fost trase primele concluzii despre activitatea secției serale, biroul organizației de partid a sugerat directorului școlii să convoace adunarea generală a elevilor de la cursurile serale, pentru a se discuta cu ei modul în care ar putea fi îmbunătățită întreaga lor activitate școlară. La această ședință a vorbit, printre alții, și secretara organizației de bază P.M.R., care a reamintit elevilor îndatoririle ce le au față de școală, subliniind faptul că sacrificiile bănești făcute de poporul muncitor pentru instruirea lor trebuie răsplătite prin note bune, printr-o comportare disciplinată. Ea a făcut totodată și aprecieri asupra felului cum se achită elevii de la cursul seral de sarcinile școlare, asupra lipsurilor pe care le au ei în muncă. Cuvintele secretarei au avut efect în rîndul tinerilor, printre care există un mare număr de utemiști, membri și candidați de partid. Luînd cuvîntul, unii din ei au demascat pe colegii certați cu disciplina, au luat atitudine împotriva celor ce nu-și fac temele și privesc cu ușurință îndatoririle de elevi.

După aceasta, biroul organizației de bază a continuat să sprijine conducerea școlii pe linia îmbunătățirii muncii la secția serală. Constatările făcute prin repetatele asistențe la lecții, concluziile trase din discuțiile cu elevii și cu profesorii au servit ca bază referatului pe care secretara l-a prezentat în adunarea deschisă de partid ținută la sfîrșitul lunii decembrie 1958, adunare la care au luat parte activul fără de partid și diriginții claselor de la cursul seral. Larga dezbatere a problemelor a ajutat biroul organizației de bază să-și concretizeze mai ușor coordonatele muncii de partid pe trimestrul I/1959 în această direcție. Planul de măsuri al organizației P.M.R. punea ca sarcină profesorilor membri de partid să se situeze în fruntea luptei pentru îmbunătățirea frecvenței și întărirea disciplinei elevilor cursului seral — probleme de mare importanță pentru creșterea nivelului la învățătură. Fiecare membru de partid și membru în activul fără de partid a primit sarcina de a ține legătura cu întreprinderile în care lucrează elevii și de a-i urmări pe aceștia îndeaproape, atît la clasă cît și în întreprindere, mobilizînd și ajutînd în muncă pe diriginți.

În întreprinderi, comuniștii iau legătura cu secretarii organizațiilor de partid, cu președinții comitetelor de întreprindere, cu secretarii organizațiilor U.T.M., informîndu-i asupra notelor obținute, a frecvenței și comportării fiecărui elev-muncitor. Intrucît forurile conducătoare din unele întreprinderi nu au creat întotdeauna condiții pentru ca elevii să aibă o frecvență regulată la cursuri — punîndu-i în ture nepotrivite sau reținîndu-i pentru alte însărcinări — profesorii membri de partid au discutat și acest lucru în întreprinderi, solicitînd tot sprijinul.

Biroul organizației P.M.R. din școală a îndrumat pe comuniști să apeleze cît mai des la elevii membri și candidați de partid, utemiști fruntași pentru ca ei să formeze un front comun în sprijinirea măsurilor luate de direcție, pentru ca în școală și în clase să poată exista un curent de opinii sănătoase.

Bună este metoda secretarei organizației de bază, de a discuta periodic în ședințe de birou cu unii comuniști și profesori din activul fără de partid despre felul cum și-au îndeplinit sarcina primită în legătură cu sprijinirea muncii de la secția serală. Întîmplarea a făcut să o găsesc pe tovarășa secretară tocmai într-o asemenea ședință. La sfîrșit, dînsa constata cu bucurie că membrii organizației și profesorii din activul fără de partid nu fac o treabă de mîntuială, că tovarășii ca Antonica Popovici, Corina Vintilă ș.a. sînt foarte perseverenți, reușind să contribuie în mod real la îmbunătățirea situației la carte și a disciplinei unui mare număr de elevi de la secția serală.

Am aflat că la această școală pe viitor comuniștii își vor concentra eforturile înspre lichidarea absențelor la meditațiile ce au loc în zilele de duminică, și ele organizate tot la inițiativa organizației de partid. Iar acum, cînd roadele muncii desfășurate pentru îmbunătățirea frecvenței, disciplinei și situației la învățătură a elevilor încep să se vadă, biroul organizației de bază își propune să meargă mai departe în sprijinirea direcției, interesîndu-se de nivelul ideologico-politic al lecțiilor și în general de conținutul predării la secția serală. Se pare că aceasta nu este o sarcină tocmai ușoară. Dar comuniștii de la școala medie „Gheorghe Lazăr" din Sibiu — perseverenți și conștiincioși cum s-au dovedit a fi — conduși de un secretar priceput și energic, vor reuși să o îndeplinească în cele mai bune condițiuni.

ANA COSMIN

Lucruri neînsemnate ?

E ora prînzului și clopoțelul a sunat. Școlarii și-au strîns cărțile și au părăsit cu toții clasele. Unii se îndreaptă grăbiți spre casă, alții mai zăbovesc în fața școlii, pe frontispiciul căreia stă scrisă, cu litere enorme, vechea denumire a Școlii medii nr. 1 : „Liceul Radu Negru". Copiii frămîntă cu picioarele neaua proaspătă, căzută din abundență pe străzile, casele și curțile Făgărașului. Și rîd, rîd cu poftă de fiecare dată cînd — trăgînd la țintă — bulgării îndesați de zăpadă se sparg cu precizie în capul cuiva.

O CLASĂ „IMPOSIBILĂ"

In școală — pe culoare, în cancelarie și în clase — e liniște. Uneori, numai, răzbate dintr-o încăpere zgomotul vreunei găleți lovite sau hîrșîitul băncilor date la o parte. Se face curățenie într-o sală de clasă. Sala de clasă — această încăpere mare, despărțită la jumătate, cu totul inestetic, de un paravan ? Mirosul de substanțe chimice te ajută să ghicești ușor ce se ascunde după paravan în cealaltă jumătate a camerei. Mă gîndesc cu îngrijorare la elevii clasei a VII-a „B", nevoiți să învețe 5—6 ore pe zi în această atmosferă de laborator, deși școala are posibilitatea de a evita o asemenea situație.

In clasa propriu-zisă, tovarășa îngrijitoare se luptă cu dezordinea și murdăria pe care au lăsat-o în urmă elevii profesorului Nicolae Comăniciu — dirigintele clasei. Pe jos — hîrtii multe, resturi felurite de mîncare. Lîngă sobă, coșul de gunoi, avînd partea de sus ruptă, stă însă aproape gol.

Tovarășul director parcă se scuză : aci învață un colectiv „imposibil".

ELEVUL „DOMNULUI" SOCOL

In clasa a X-a, printre băncile neorînduite, hîrtii rupte, foi de caiet mototolite. Iată și un elev.

— De ce atîta dezordine în clasa voastră ? — i se adresează directorul stăruind cu privirile pe banca mutată tocmai în locul scaunului de la catedră.

— Pentru că nu a venit încă îngrijitoarea să ne facă curățenie — răspunde nevinovat școlarul.

— Și ce ai de spus de hîrtiile acelea rupte și murdare, fixate pe pereți, în dreptul ultimelor bănci?

Elevul întoarce capul, dar, negăsind răspunsul, ridică din umeri, parcă nedumerit de faptul că este întrebat tocmai dînsul.

După ce tovarășul director își rotește din nou privirile prin clasă, îl mai întreabă :

— De cîte ori s-au schimbat geamuri la voi ?

— De mai multe ori — recunoscu elevul, uitîndu-se indiferent la cele două geamuri recent sparte.

— Dirigintele vostru este... ?

— „Domnul" Socol, răspunde elevul continuînd să rămînă cu chipiul pe cap, așa cum se afla de fapt de cînd a început conversația.

PENTRU FORMAREA „BUNELOR DEPRINDERI"

Invățătoarea Elena Gabor de la clasa a III-a „B" este convinsă, desigur, de faptul că bunele deprinderi trebuie formate însă din cea mai fragedă vîrstă.

In acest caz, cum se împacă dînsa cu murdăria de nedescris pe care o lasă elevii săi la terminarea cursurilor, cînd poți vedea hîrtii și resturi de mîncare din abundență pînă și în cenușarul sobei ?

Despre „grija" pe care o poartă avutului școlii elevii educați de tovarășa Gabor îți vorbesc cu prisosință catedra, din care lipsește o scîndură, harta uitată pe perete etc.

La gazeta de perete — nici un articol, Este vorba de o neglijență sau de desconsiderarea acestui mijloc de a îmbunătăți activitatea clasei ?

POVESTEA CUIERELOR

Mai ales acum, iarna, sînt, desigur, necesare. Dar de ce să fie rupte, de ce în loc de agățători să aibă cuie de metal strîmbate în toate părțile sau nici măcar acestea, cînd în școală există un atelier de tîmplărie în care copiii puteau să repare cuierele deteriorate ale claselor ?

IN LOC DE CONCLUZIE

Ne permitem să-l întrebăm pe tovarășul director Remus Popovici : unde este frontul comun al învățătorilor, profesorilor și diriginților din școală pentru formarea bunelor deprinderi la copii, pentru educarea dragostei și respectului față de școală și față de avutul ei ?

V. IONESCU

Să valorificăm experiența pozitivă în generalizarea învățământului de 7 ani

Ca urmare a aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățământului de 7 ani în localitățile din mediul rural care au asemenea școli, în acest an școlar au fost cuprinși în clasele a V-a peste 85% din absolvenții clasei a IV-a din întreaga țară. Aceasta constituie o reală garanție că sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R., de a cuprinde în clasa a V-a, pînă la sfîrșitul planului cincinal, 90% din absolvenții clasei a IV-a, va fi îndeplinită și chiar depășită. Totodată, înființarea școlilor agricole constituie primul pas pe calea realizării unui învățămînt agricol de masă.

Rezultatele obținute pînă acum în această privință se datoresc faptului că în multe regiuni și raioane s-a muncit cu tragere de inimă pentru înscrierea și menținerea în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a, precum și faptului că s-au folosit metode bune în acest scop. Tocmai pentru că au muncit cu tragere de inimă și au folosit metode bune, organele învățămîntului și cadrele didactice din regiunea Timișoara, de exemplu, au cuprins în clasa a V-a 92,5% din absolvenții clasei a IV-a, cele din regiunea Stalin 90%, cele din regiunea Craiova 87%, iar cele din regiunea Galați au depășit planul de școlarizare în școlile agricole. De asemenea în raionul Bacău au fost cuprinși 95% din absolvenții a patru clase, iar în raioanele Moinești și Zeletin, 89% și respectiv 88%.

Nu peste tot însă lucrurile stau la fel.

In regiunile București și Pitești, bunăoară, n-au fost cuprinși în clasele a V-a decît 75%, iar în regiunea Iași numai 67% dintre absolvenții clasei a IV-a. Dacă, după cum s-a văzut mai sus, în trei raioane din regiunea Bacău s-au obținut indici înalți de cuprindere a elevilor în clasa a V-a, în alte raioane ca Buhuși, Tîrgu Ocna, Tîrgu Neamț, s-au atins procente destul de scăzute. Același fenomen se observă și în regiunea Suceava unde unele raioane ca Vatra Dornei, Dorohoi și Săveni n-au îndeplinit planul de școlarizare în clasele V—VII.

Este drept că rezultatele diferite obținute în unele regiuni și raioane se datoresc în bună măsură și condițiilor locale în ce privește rețeaua școlilor de 7 ani, spațiul de școlarizare etc. Dar dacă peste tot s-ar fi folosit metodele cele mai indicate, nu s-ar fi înregistrat lipsuri de felul celor pe care le-am arătat mai sus. Este necesar ca în regiunile și raioanele rămase în urmă din punctul de vedere al cuprinderii elevilor în clasa a V-a să fie cunoscută și folosită experiența bună din localitățile unde s-au obținut succese.

Aceste succese au fost posibile, în primul rînd, datorită îndrumării și sprijinului permanent pe care l-au acordat organele și organizațiile de partid. Astfel, analizînd felul cum se îndeplinesc sarcinile prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri, comitetul regional de partid Constanța a îndrumat sfaturile populare, organele învățămîntului și cadrele didactice să folosească cele mai bune metode în acest scop.

Unii secretari ai organizațiilor de partid și unii instructori de partid din regiunea Craiova au stat de vorbă personal cu părinții care nu înțelegeau că trebuie să-și trimită copiii la școală, convingîndu-i să-și schimbe atitudinea.

De asemenea, cuprinderea în clasa a V-a a unui număr mare de absolvenți a patru clase se datorește, în multe regiuni, raioane și comune, și faptului că sfaturile populare respective au considerat problema generalizării învățămîntului de 7 ani drept una din sarcinile lor principale, mobilizînd în această acțiune, alături de cadrele didactice, pe deputați și organizațiile obștești.

In regiunea Craiova, de exemplu, cu sprijinul deputaților, al organizațiilor obștești și al comitetelor de părinți au fost organizate adunări pe circumscripții electorale, în cadrul cărora li s-a vorbit părinților despre importanța Hotărîrii Consiliului de Miniștri și despre necesitatea de a-și trimite copiii la școală. Conducerile școlilor, ajutate de sfaturile populare respective, au trimis părinților încă înainte de deschiderea anului școlar, înștiințări scrise privind obligația de a-și trimite copiii în clasa a V-a. In urma acestor măsuri în multe comune (de ex. comunele Iancu Jianu, Țuglui etc.) toți absolvenții claselor a IV-a au fost cuprinși în clasa a V-a.

In regiunea Baia Mare s-au tipărit și s-au difuzat afișe privind generalizarea învățămîntului de 7 ani, cadre didactice, directorii, inspectorii au publicat articole în presa locală, au luat cuvîntul la stațiile de radioficare. In unele raioane din regiunea Suceava părinții au fost vizitați de către cadrele didactice și echipe de pionieri încă din timpul vacanței de vară.

In regiunea Bacău s-a observat că rezultate bune în cuprinderea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a s-au obținut îndeosebi în școlile unde s-a acordat o deosebită atenție pentru a trezi la elevi dorința de a continua școala pînă la absolvirea a 7 clase. Învățătorii de la aceste școli le-au vorbit elevilor, încă din primele clase, despre perspectivele ce se deschid în fața lor, profesorii care predau la clasele V—VII au organizat discuții cu elevii din clasa a IV-a, arătîndu-le ce vor învăța în clasele următoare, au organizat demonstrații de chimie și fizică în fața lor, trezindu-le astfel dorința de a învăța mai departe.

Datorită grijii organelor locale, în raionul Caracal au fost cuprinși în clasa a V-a toți absolvenții a patru clase din raion. La această realizare a contribuit și faptul că în perioada deschiderii anului școlar comitetul executiv al sfatului popular raional a organizat o consfătuire cu președinții sfaturilor populare comunale și directorii școlilor, în care s-a stabilit ce metode trebuie folosite pentru aducerea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Nici după deschiderea anului școlar n-a fost neglijată această problemă. Inspectorii școlari au fost instruiți asupra felului cum trebuie să asigure menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși.

Progrese importante pe linia generalizării învățămîntului de 7 ani au fost realizate și în regiunea Constanța. Aici, în luna august s-au organizat sesiuni ale sfaturilor populare raionale și comunale, în care s-au analizat pregătirea deschiderii anului școlar și în special măsurile pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani. In această acțiune au fost antrenate și conducerile gospodăriilor agricole colective. Organele regionale au făcut un studiu al rețelei școlilor de 7 ani în vederea generalizării acestui învățămînt în anii următori și a asigurării condițiilor materiale necesare. Ca urmare, în raionul Istria și în alte raioane au fost cuprinși în clasa a V-a peste 95% din absolvenții clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani, precum și un mare număr din alte localități.

Un exemplu convingător în privința ajutorului pe care-l pot da sfaturile populare la generalizarea învățămîntului de 7 ani îl constituie comuna Dăbuleni din raionul Gura Jiului. In această comună erau cuprinși anual în clasa a V-a numai 40—50 dintre cei peste 200 absolvenți a patru clase. La începutul acestui an școlar, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional, împreună cu secretarul comitetului și cu șeful secției de învățămînt și cultură au stat în această localitate timp de 7 zile și au lucrat efectiv cu organele locale și cadrele didactice, ceea ce a avut ca rezultat cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a.

Unele comitete executive ale sfaturile populare comunale s-au ocupat în mod deosebit de acei părinți care n-au înțeles, cu toată munca de lămurire, necesitatea de a-și trimite copiii la școală. Acești părinți au fost chemați la comitetul executiv al sfatului popular comunal, cum s-a procedat, de pildă, în comunele Almăj (raionul Craiova), Prăjești, Traian, Săucești (raionul Bacău), Bogheși (raionul Zeletin) etc. și unde li s-a atras atenția asupra obligativității învățămîntului de 7 ani în localitățile respective. Ca urmare, toți absolvenții a patru clase din aceste localități au fost cuprinși în clasa a V-a.

Anul școlar ce urmează trebuie să constituie un pas mai departe în ce privește dezvoltarea învățămîntului de 7 ani, a școlilor agricole și de meserii și îndeosebi pentru ridicarea regiunilor și raioanelor rămase în urmă la nivelul celor avansate din acest punct de vedere. De aceea, valorificarea experienței pozitive în acest domeniu va fi de un real folos cadrelor didactice și organelor locale. Această experiență a dovedit că munca pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a trebuie să înceapă din timp. Pentru aceasta este necesar ca încă de pe acum să se întocmească în fiecare regiune, raion sau comună planuri de măsuri și să se organizeze acțiuni variate și coordonate, cu participarea tuturor factorilor interesați în dezvoltarea învățămîntului.

Generalizarea învățămîntului de 7 ani presupune elaborarea unui plan de dezvoltare a rețelei școlare în anii următori, pe baza unui studiu temeinic al rețelei existente și asigurarea condițiilor materiale corespunzătoare. De aceea, un astfel de plan trebuie să fie neapărat însoțit de un plan de construcții școlare, de lărgire a spațiului de școlarizare existent și de înzestrare a școlilor cu mobilier, material didactic etc.

Paralel cu dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului este necesar să se întreprindă o largă muncă de lămurire a părinților și elevilor asupra necesității continuării școlii de 7 ani. Se pot folosi în această direcție convorbirile cu părinții, vizitarea lor la domiciliu de către cadrele didactice împreună cu deputați și reprezentanți ai organizațiilor obștești, tipărirea de afișe mobilizatoare, articole în presa locală și la stațiile de radioficare, convorbiri cu elevii din primele patru clase și multe alte acțiuni ca cele arătate mai sus, în vederea cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani.

In rezolvarea cu succes a acestei sarcini are o deosebită importanță întărirea legăturii școlii cu viața. Inarmarea elevilor cu deprinderi de muncă productivă, orientarea lor spre ramurile economice specifice raionului sau regiunii respective fac să se întărească și mai mult convingerea, atît a elevilor cît și a părinților, că absolvirea școlii de 7 ani le este de un folos real, direct și imediat. Cadrele didactice nu trebuie să scape din vedere acest aspect important al problemei. Pentru a atrage pe toți absolvenții a patru clase în școala de 7 ani, pedagogii trebuie să-i pregătească astfel ca după absolvirea ei aceștia să poată face față cu succes cerințelor vieții, să desfășoare o muncă utilă societății.

Cadrele didactice, conducerile școlilor și organele de învățămînt trebuie să fie în centrul tuturor acțiunilor menite să contribuie la generalizarea învățămîntului de 7 ani și să depună toate eforturile în vederea dezvoltării lui, contribuind astfel la ridicarea nivelului cultural al poporului.

Pentru tineretul care construiește comunismul

(Urmare din pag. 1)

Drumul fiecărui tînăr către viața de om în societate trebuie să treacă prin atelier, prin fabrică, implică o pregătire adecvată sarcinilor de constructor activ al societății socialiste. Formarea personalității tinerilor trebuie să se bazeze pe întărirea deprinderilor de viață activă, creatoare, pusă în slujba poporului muncitor, pentru realizarea țelurilor măreț ale socialismului. Nu există altă cale, nici o altă posibilitate de realizare a capacității de muncă și a forțelor de creație ale generațiilor de tineri ce intră în școli, decît aceea a unei temeinice pregătiri teoretice și practice și a deprinderii de a fructifica învățătura în producția de bunuri sporite și de calitate, pentru ridicarea nivelului de viață al întregului popor.

Exemplul măreț al poporului sovietic, constructor al comunismului, stă în fața noastră cu o mare putere călăuzitoare și mobilizatoare. Succesele uimitoare ale celor care primii în lume au trecut la construcția desfășurată a comunismului sporesc încrederea în trăinicia operei pe care sub conducerea înțeleaptă a partidului clasei muncitoare o înfăptuiesc oamenii muncii din patria noastră.

Bibliografie

„ISTORIA PEDAGOGIEI". Partea I. ESDP Manual pentru Institutele pedagogice, elaborat sub îngrijirea Institutului de științe pedagogice.

Este primul manual original de istoria pedagogiei editat la noi. Lucrarea analizează de pe pozițiile marxist-leniniste obiectul și metodele istoriei pedagogiei, educația în orînduirea comunei primitive și în sclavagism, în orînduirea feudală, educația și pedagogia în perioada descompunerii feudalismului și a dezvoltării relațiilor de producție capitaliste în Europa. Ea prezintă de asemenea mișcarea pedagogică din Rusia în perioada dezvoltării capitalismului.

Sînt tratate educația și gîndirea pedagogică în Țările Romîne, Transilvania și Banat în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea și în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Lucrarea interesează cadrele didactice din toate gradele de învățămînt.

★

„CARTEA LUCRULUI MANUAL" de inv. Ilie I. Mirea, vol. II, ESDP. Se adresează învățătorilor și profesorilor care lucrează cu elevii din clasele III, IV și V și cuprinde: indicații privitoare la efectuarea unor lucrări din carton combinat cu alte materiale, din sîrmă, din tablă, din lemn, din păr, împletituri și țesături diferite, cusături, tricotaje, unele lucrări practice agricole, aeromodelism și navomodelism.

Cele două volume ale cărții cuprind peste 1000 desene și planșe colorate, care ajută la înțelegerea modului cum trebuie confecționate o serie de obiecte, la cunoașterea variatelor materiale din care acestea pot fi lucrate.

★

„COPILUL ȘI CARTEA" de conf. univ. Ilie Stanciu, ESDP. Lucrarea scoate în evidență datoria părinților și a educatorilor de a cunoaște și îndruma lectura copiilor. Ea se ocupă de rolul educativ al literaturii și de felul cum poate fi formată la copii dragostea pentru cărți.

★

De curînd a apărut în Editura de stat didactică și pedagogică primul manual de îndrumare muzicală sistematică pentru școlile populare de artă: NOȚIUNI ELEMENTARE DE TEORIA MUZICII — de Ludovic Paceag și Petre Brîncuș. Cartea se adresează și învățătorilor, dirijorilor de coruri sătești și sindicale, precum și artiștilor amatori din căminele culturale, întreprinderi și fabrici.

Împărțit în două mari capitole (Teorie și Solfegii), manualul tratează numeroase probleme legate de înțelegerea muzicii, notarea folclorului, descifrarea unei partituri corale etc. Multitudinea exemplelor, schemelor și schițelor grafice ușurează considerabil pătrunderea unor noțiuni dificil de exprimat numai cu ajutorul cuvintelor. Capitolul special Moduri populare lămurește multe probleme de folclor; păcat însă că autorii nu s-au ocupat și de bitonal, atît de frecvent întîlnit în practica populară.

Este necesar ca la o viitoare ediție să se completeze unele capitole (de pildă, Clasificarea instrumentelor și orchestrelor pag. 16), să se înlăture unele definiții confuze (măsură incompletă, p. 46) îmbunătățindu-se în același timp condițiile grafice.

Cuvîntul de închidere rostit de tovarășul N. S. Hrușciov

(Urmare din pag. 1-a)

țării, în creșterea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Considerăm că orînduirea socială care dă poporului mai multe bunuri materiale, orînduirea care oferă poporului posibilități nelimitate de creștere spirituală, această orînduire este mai înaintată și ei îi aparține viitorul.

Judecătorii vor fi popoarele. Ele vor hotărî care orînduire este mai bună. Sîntem convinși că popoarele vor face o alegere justă și că această alegere se va face fără dezlănțuirea unor războaie între state, fără bombe cu hidrogen și atomice.

N. S. Hrușciov s-a referit la ultimele cuvîntări rostite de președintele S.U.A., Eisenhower, de vicepreședintele Nixon, de secretarul de stat Dulles și de alte persoane și a relevat că în aceste cuvîntări răsună chemări la o atitudine oarecum circumspectă, este aruncată sămînța îndoielii, se simte o reîntoarcere la vechea terminologie militaristă, la afirmații de genul celor făcute de domnul Dulles la conferința de presă din 27 ianuarie. Dulles a declarat fără nici un temei că Uniunea Sovietică ar intenționa să continue „războiul rece", că, propunînd dezvoltarea unui comerț normal între U.R.S.S. și S.U.A., Uniunea Sovietică se gîndește de fapt să creeze pentru sine și pentru comunismul internațional condiții și mai favorabile pentru „războiul rece" împotriva țărilor capitaliste.

Așadar, a spus N. S. Hrușciov, anumite cercuri din S.U.A. vor să reducă la zero dezghețul care s-a produs într-o oarecare măsură între țările noastre în ultimul timp și îndeosebi cu prilejul bunei primiri care i s-a făcut lui A. I. Mikoian în S.U.A.

Unele personalități militare și oameni de stat americani declară deseori că, din punctul de vedere militar, Statele Unite au condiții mai favorabile decît Uniunea Sovietică, deoarece pe teritoriile țărilor europene și asiatice S.U.A. dispun de o întreagă rețea de baze militare care pot fi folosite pentru o lovitură împotriva țării noastre, în timp ce Uniunea Sovietică ar dispune, după părerea lor, de un număr redus de rachete intercontinentale. De aceea războiul nu ar fi chipurile, atît de periculos pentru Statele Unite. Ministrul Apărării al S.U.A. McElroy a declarat astfel, recent, că Statele Unite vor desfășura operațiuni militare de pe teritoriile aliaților lor situate în apropierea frontierelor U.R.S.S., iar Uniunea Sovietică va trebui să se bizuie numai pe rachete pe care le va putea lansa de pe teritoriul ei.

Hotărîrea unor personalități americane de a-și jertfi aliații, disprețul față de soarta omenirii de dragul intereselor lor înguste, a spus N. S. Hrușciov, constituie o atitudine mercantilă, o politică a negustorilor de sînge care, de dragul îmbogățirii, sînt gata să-și vîndă nu numai prietenii, ci și tatăl.

Nici nu are sens să mai spunem că o asemenea politică este străină poporului nostru, statului nostru sovietic, este străină clasei muncitoare, este străină oamenilor care se situează pe pozițiile marxism-leninismului. Luptăm cu consecvență pentru preîntîmpinarea primejdiei unui război, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen și încetarea experimentării lor, pentru realizarea unor acorduri reciproc acceptabile cu S.U.A., Anglia, Franța și cu celelalte țări occidentale, în toate problemele de importanță vitală. Luptăm pentru pace în întreaga lume, deoarece prețuim omul indiferent de naționalitate, culoarea pielii sau credință religioasă.

Cred că este timpul ca strategii americani să înceteze de a-și mai baza calculele pe iluzia că în cazul izbucnirii unui conflict militar, teritoriul Statelor Unite ar rămîne invulnerabil. Acest lucru nu mai corespunde de mult realității, ci este doar o expresie a dorinței generalilor americani. De fapt, în prezent Uniunea Sovietică dispune de mijloace pentru a da o lovitură agresorilor în orice punct al globului pămîntesc. Nu de dragul unor cuvinte frumoase afirmăm că avem organizată producția în serie a rachetelor balistice intercontinentale. Și spunem aceasta nu pentru a amenința pe cineva, ci pentru a clarifica o situație de fapt.

N. S. Hrușciov a arătat că întîlnirile și convorbirile pe care le-a avut cu domnul Eisenhower în vara anului 1955 la Geneva i-au lăsat amintiri frumoase. Mi-am format părerea, a spus el, că deși domnul Eisenhower este general, el nu face parte dintre militarii care atunci cînd este vorba de rezolvarea problemelor litigioase se bizuie numai pe tunuri și ar vrea să soluționeze toate problemele prin forța armelor. El a declarat în repetate rînduri că tinde spre evitarea unui război. Noi apreciem aceasta și sperăm că declarațiile sale își vor găsi expresia în fapte concrete.

Vizita tovarășului Mikoian în S.U.A. ne-a dat temei să sperăm într-un continuu „dezgheț" în relațiile dintre țările noastre, în dezvoltarea contactelor și legăturilor.

După cum se vede, acest lucru nu este pe placul unor oameni politici și de aceea ei și încearcă să minimalizeze influența pozitivă pe care a exercitat-o asupra opiniei publice din S.U.A. vizita tovarășului Mikoian.

Vorbind despre declarația făcută de Eisenhower la conferința de presă din 28 ianuarie că o vizită a lui Hrușciov în S.U.A. similară cu vizita lui Mikoian este exclusă, N. S. Hrușciov a declarat:

Iată o concluzie într-adevăr cu totul neașteptată. Prin urmare, s-ar părea că e vorba de o discriminare. Unul se poate bucura de drepturi comune tuturor, altul este privat de aceste drepturi.

Aș dori să fiu bine înțeles. Nu intenționez cîtuși de puțin să cer viza pentru o astfel de călătorie. Am multe treburi. În afară de aceasta, am foarte multe invitații și cu greu voi găsi timp să le dau curs. Așadar, nu este vorba de dorința de a pleca în S.U.A., ci despre altceva — despre drepturile omului. Nu înțeleg de ce președintele mă privează de posibilitatea de a mă bucura de un drept de care se bucură alții — dreptul de a vizita această țară.

În ce îi privește, oamenii sovietici au cu totul altă atitudine în această problemă. Sîntem mulțumiți cînd sîntem vizitați de oameni politici și de turiști din alte țări. Și dacă domnul președinte s-ar hotărî să viziteze țara noastră, el ar fi primit cu o sinceră ospitalitate atît de guvernul nostru, cît și de poporul sovietic. El poate lua cu sine pe cine vrea, cu toții vor fi oaspeți bineveniți. Domnul președinte nu are decît să examineze harta Uniunii Sovietice și să-și aleagă regiunile din țara noastră pe care ar dori să le viziteze. Țara noastră este vastă și în ea există multe locuri interesante, demne de vizitat. O astfel de vizită ar fi fără îndoială folositoare pentru cele două țări ale noastre și ar fi aprobată de popoarele Statelor Unite și Uniunii Sovietice. Facem această invitație fără să insistăm asupra reciprocității.

Referindu-se la problema Berlinului și la problema încheierii unui Tratat de pace cu Germania, Hrușciov a declarat că în cazul cînd aceste probleme vor fi soluționate potrivit propunerilor sovietice, nici una din cele două părți nu va obține vreun cîștig material, în schimb vor fi create condiții pentru lichidarea „războiului rece", pentru soluționarea problemei dezarmării.

Noi vrem un singur lucru, a spus N. S. Hrușciov, încetarea cît mai grabnică a „războiului rece". Și dacă o doriți chiar atît de mult, domnule Dulles, noi sîntem gata ca în interesul încetării „războiului rece" să recunoaștem chiar „victoria" dv. în acest război inutil popoarelor. Considerați-vă, domnilor „învingători" în acest război, dar terminați-l mai repede.

Uniunea Sovietică, a spus N. S. Hrușciov, a dat dovadă de inițiativă prezentînd proiectul său de Tratat de pace cu Germania. Dacă Statele Unite au obiecțiuni la acest proiect sau unele dorințe speciale care ar urma să fie cuprinse în tratat, nimeni nu le împiedică să-și expună părerile. Tocmai în acest scop se și propune convocarea unei conferințe de pace.

N. S. Hrușciov a comparat situația din Berlinul Occidental cu un fitil care arde într-o pulberărie sau cu o bombă cu acțiune întîrziată, al cărei mecanism poate să provoace în orice clipă o explozie. De ce oare este necesar, a spus el, să fie menținută o asemenea situație? Nu ar fi mai bine să se stingă fitilul, să se îndepărteze bomba cu acțiune întîrziată? Ar fi greu de găsit o altă soluție care să corespundă intereselor celor două state germane și totodată să nu fie jignitoare, să nu aducă prejudicii altor state interesate. Astăzi, o asemenea soluție poate să fie transformarea Berlinului Occidental într-un oraș liber. Această soluție nu afectează modul de viață statornicit al locuitorilor orașului și, dacă se vor da garanții corespunzătoare, va fi exclusă posibilitatea unui amestec din afară în treburile lui.

De aceea, sîntem dispuși ca, împreună cu Statele Unite, Anglia și Franța, să luăm parte la elaborarea unui statut care să garanteze dezvoltarea normală a Berlinului Occidental, legăturile acestui oraș cu toate țările cu care va dori să întrețină legături, precum și accesul acestor țări în orașul liber. Sîntem de asemenea de acord ca la respectarea statutului orașului liber să participe Organizația Națiunilor Unite și sîntem gata să discutăm forma în care poate fi ea atrasă la această operă.

De la tribuna Congresului, N. S. Hrușciov a chemat poporul german să sprijine propunerile avînd drept scop întărirea păcii în Europa și a securității popoarelor.

Ne exprimăm speranța, a spus el, că muncitorii, țăranii, intelectualii germani, precum și conducătorii partidelor din Germania Occidentală, oamenii de stat din R. F. Germană își vor da seama de răspunderea ce le revine în ce privește direcția în care se va dezvolta Germania Occidentală — direcția menținerii unor focare de conflicte militare între popoare, sau direcția lichidării acestor focare, astfel încît să se netezească calea spre stabilirea unor relații de prietenie între state, indiferent de orînduirea lor socială.

Domnul Adenauer declară, a spus în continuare N. S. Hrușciov, că Republica Federală Germană nu va colabora cu Uniunea Sovietică dacă țara noastră nu va plăti pentru această colaborare. În politică, domnule cancelar, nu trebuie să te comporți ca un băcan în prăvălia sa. Nu avem pentru ce să vă plătim, nu vă datorăm nimic. Am dori să înțelegeți că pentru R.F.G. nu poate exista o altă politică rațională decît cea a colaborării pașnice cu vecinii săi atît din Răsărit cît și din Apus, că nici dv. singur, nici cu ajutorul aliaților dv. nu sînteți în stare să lichidați orînduirea socialistă din Germania Răsăriteană.

Trebuie să te situezi pe terenul unei politici realiste, care corespunde unui anumit moment istoric. Sîntem gata să vă ascultăm propunerile. Dacă acestea vor fi raționale, sîntem de acord să ne așezăm în jurul aceleiași mese și să examinăm propunerile dv. și ale noastre, pentru a găsi o bază reciproc acceptabilă în vederea unui acord și pentru a-l semna.

Dacă veți pune însă condiția ca Republica Democrată Germană să fie lichidată și înghițită, ca cuceririle socialiste ale oamenilor muncii din R.D.G. să fie lichidate, noi nici nu putem discuta astfel de condiții. Dacă am face aceasta, ne-am asuma atribuții care nu ne-au fost conferite, întrucît aceasta ar însemna amestec în treburi străine. N. S. Hrușciov a declarat că Uniunea Sovietică nu obiectează împotriva alegerilor libere, dacă germanii din cele două state germane vor fi de acord să țină astfel de alegeri, dar fără amestecul unei terțe părți.

Se poate presupune, a spus N. S. Hrușciov, că după un timp oarecare, germanii vor vrea să țină alegeri libere pentru a lichida orînduirea capitalistă din Germania Occidentală. Cancelarul Adenauer nu admite probabil o asemenea situație nici măcar în gînd, dar o astfel de variantă este în general posibilă. Aceasta este însă treaba germanilor înșiși.

Ocupîndu-se de problema încetării experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen, N. S. Hrușciov a subliniat că partenerii U.R.S.S. din cadrul tratativelor asupra acestei probleme, care durează de peste trei luni la Geneva, și-au propus în mod vădit ca scop să împiedice o înțelegere. Există multe temeiuri pentru a se trage această concluzie.

În primul rînd, Statele Unite au întreprins, cu sprijinul deplin al Angliei, o încercare de a reduce în esență la zero rezultatele utile obținute de conferința experților care a avut loc în vara anului trecut la Geneva. Guvernul american, care aprobase mai întîi concluziile experților, a făcut pe neașteptate o declarație potrivit căreia s-ar fi ivit anumite „date noi" ale problemei din care ar reieși că exploziile nucleare subterane ar fi, chipurile, mai greu de detectat decît se credea înainte.

Același scop — de a împiedica încheierea unui acord — îl urmăresc și cererile prezentate de S.U.A. și Anglia cu prilejul discutării problemei instituirii sistemului de control asupra respectării unui acord cu privire la încetarea experiențelor. Ele doresc ca posturile de detectare a exploziilor, a căror instituire este prevăzută, să dispună numai de personal străin, astfel încît inspectorii străini să cutreiere în mod nestingherit întregul teritoriu al țărilor semnatare ale acordului. Ele doresc de asemenea să creeze o situație în care comisia de control căreia îi vor fi subordonate aceste posturi și acești inspectori să poată impune prin majoritatea mecanică a voturilor reprezentanților puterilor occidentale hotăriri afectînd interesele securității Uniunii Sovietice.

Nu vom accepta niciodată aceasta, a spus N. S. Hrușciov. A accepta satisfacerea unor cereri ca cele prezentate acum la Geneva de către delegațiile S.U.A. și Angliei înseamnă a fi de acord cu organizarea pe teritoriul nostru a unei adevărate rețele de spionaj a puterilor occidentale.

S-ar putea replica, a spus în continuare N. S. Hrușciov, că făcînd aceste propuneri S.U.A. și Anglia admit instituirea aceluiași sistem de control și pe teritoriile lor. S-ar putea să fie așa, dar noi nu avem nevoie să facem spionaj pe teritoriile lor, întrucît nu urmărim scopuri de război. Nu avem baze militare în jurul S.U.A., nici în Mexic, nici în Canada, nici în alte țări învecinate cu S.U.A.

Uniunea Sovietică nu are în general nici un fel de baze pe teritoriile altor state, pentru că considerăm că crearea unor astfel de baze, îndeosebi la o mare depărtare de teritoriul țării respective, nu înseamnă altceva decît pregătirea războiului, pregătirea agresiunii. După ce ne-au înconjurat cu bazele lor militare, puterile occidentale vor să obțină acum ca și pe teritoriul nostru să creeze baze pentru serviciul lor militar de spionaj, să obțină dreptul de a efectua zboruri deasupra teritoriului sovietic, pentru a avea posibilitatea ca, cu ajutorul acestei spionări, să aleagă mai bine momentul în vederea punerii în funcțiune a bazelor lor militare împotriva țării noastre. Ele vor ca noi să le mai și ajutăm în realizarea acestor planuri. Nu e prea de tot, domnilor?

Sîntem pentru stabilirea unui control corespunzător asupra încetării experiențelor nucleare. Dar nu vom îngădui ca, sub paravanul controlului, puterile occidentale să încalce suveranitatea țării noastre.

N. S. Hrușciov a subliniat că partenerii U.R.S.S. la tratativele de la Geneva, făcînd propuneri cu totul inacceptabile, vor probabil să frîneze rezolvarea acestei probleme așa cum au făcut cu problema preîntîmpinării unui atac prin surprindere, pe care au adus-o într-un punct mort. Nu aș fi decît mulțumit ca presupunerile mele să nu se adevereacă.

În ce privește Uniunea Sovietică, a spus N. S. Hrușciov, vreau să reafirm dorința noastră de a obține un acord cît mai grabnic cu privire la încetarea experiențelor nucleare. Sîntem gata să semnăm oricînd un acord în această problemă, bazat pe condiții raționale, care să asigure controlul necesar asupra exploziilor.

Subliniind că cuvîntările delegaților la Congres și cuvîntările de salut ale conducătorilor delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești au exprimat o deplină unanimitate și solidaritate internațională, o unitate de vederi asupra tuturor problemelor mișcării comuniste și muncitorești internaționale, N. S. Hrușciov a arătat în continuare că revizioniștii iugoslavi au reacționat la lucrările Congresului cu o iritare extremă. În presa iugoslavă, a subliniat el, au apărut articole care încearcă în mod stîngaci să justifice politica revizionistă, să ascundă de poporul iugoslav dorința Uniunii Sovietice de a colabora cu Iugoslavia, să denatureze situația reală care s-a creat în relațiile dintre Iugoslavia și țările socialiste. Prin politica lor revizionistă, conducătorii iugoslavi urmăresc dezbinarea forțelor revoluționare ale clasei muncitoare în lupta pentru interesele fundamentale ale oamenilor muncii.

Procedeele murdare și provocatoare la care recurg revizioniștii iugoslavi, încercînd să aducă prejudicii unității țărilor socialiste, sînt dovedite de faptul că pentru a-și susține născocirile cu privire la existența unor pretinse „divergențe dintre U.R.S.S. și Republica Populară Chineză", ei au recurs la mărturia senatorului american Humphrey.

Nu poate provoca decît rîsul simpla presupunere că între mine și omul care se laudă singur că are un stagiu de 20 de ani de luptă împotriva comunismului ar putea exista relații confidențiale. Orice om care se descurcă cît de cît în politică, nu mai spun de marxism-leninism, va înțelege că este de neconceput o convorbire confidențială cu Humphrey în problemele politicii partidelor comuniste, ale relațiilor cu prietenii noștri cei mai buni — conducătorii Partidului Comunist Chinez.

Întrucît presa iugoslavă trece sub tăcere sentimentele de prietenie față de poporul iugoslav exprimate în cadrul Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., a spus N. S. Hrușciov, declarăm încă o dată că poporul sovietic și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice nutresc cele mai prietenești sentimente față de popoarele frățești din Iugoslavia și față de comuniștii iugoslavi — eroi ai luptei din ilegalitate și ai luptei de partizani.

Uniunea Sovietică, a spus N. S. Hrușciov, va năzui și pe viitor spre colaborare cu Iugoslavia pe linie de stat, în problemele luptei împotriva imperialismului, pentru pace, va tinde să colaboreze în toate problemele în care pozițiile noastre vor coincide.

În încheiere, N. S. Hrușciov a spus: „Congresul al XXI-lea adoptă mărețul program al construcției comuniste. Partidul nostru, eroicul popor sovietic trebuie să săvîrșească fapte mari. Îndeplinirea planului septenal va ridica țara noastră pe asemenea culmi încît nimeni nu se va mai îndoi de marea superioritate a comunismului față de capitalismul care și-a trăit traiul.

Ne mîndrim cu generația de oameni care a pus primele pietre de fundament și a înălțat mărețul edificiu al socialismului. Contemporanii noștri trebuie să transpună în viață visul omenirii — să construiască societatea comunistă, cea mai dreaptă societate de pe pămînt.

Vor trece secole, dar gloria eroicei noastre epoci — epoca construirii socialismului și comunismului — nu va păli niciodată".

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ şi Cultură

Anul XI. Nr. 505 — Vineri 13 februarie 1959 — 8 pagini 25 bani

Să mobilizăm părinţii la rezolvarea sarcinilor actuale ale şcolii

Şcoala noastră, care trebuie să răspundă prin toată activitatea ei cerinţelor construcţiei socialismului, are ca sarcină principală creşterea şi educarea unui tineret instruit multilateral, temeinic pregătit pentru muncă, pentru viaţă, capabil să ducă mai departe marile realizări ale oamenilor muncii din patria noastră şi să le apere cu devotament.

Realizarea cu succes a acestei nobile sarcini este posibilă numai atunci cînd asupra copilului acţionează în acelaşi timp şi în acelaşi sens toţi factorii care contribuie la formarea lui — şcoala, familia, organizaţia de tineret. Rolul conducător în această colaborare îl are şcoala, care dispune de cadre cu pregătire pedagogică şi experienţă în munca educativă. Pentru exercitarea unui astfel de rol conducător şi pentru atragerea familiei în rezolvarea sarcinilor importante pe care le ridică educaţia tineretului, şcoala are la îndemînă forme variate de muncă în rîndurile părinţilor. O condiţie principală în buna lor desfăşurare este aceea de a lega strîns conţinutul lor de sarcinile actuale ale şcolii.

Tot aşa de important este şi faptul ca în antrenarea părinţilor alături de şcoală, cadrele didactice să se sprijine pe ajutorul organizaţiilor de partid şi sindicale din şcoli, care dau mai multă autoritate acţiunilor ce se organizează.

Care sînt în momentul de faţă problemele mari, importante ale şcolii, pe care trebuie să le cunoască părinţii, în rezolvarea cărora ei trebuie să fie mobilizaţi?

Şcoala trebuie să clădească întreaga pregătire a tineretului pe cerinţele vieţii, să înarmeze pe elevi pentru munca pe care vor trebui să o desfăşoare după absolvirea ei. Prin îmbinarea pregătirii teoretice cu activitatea practică ea trebuie să asigure o pregătire multilaterală a şcolarilor. Pe acest drum merge astăzi şcoala noastră şi începe să obţină realizări.

Sînt însă unii părinţi care încă nu au înţeles că pregătirea elevilor are nevoie de baza solidă a practicii. Urmele concepţiilor vechi, înapoiate despre învăţătură, despre cultură nu s-au şters încă. Şcoala are datoria să contribuie la ştergerea acestor urme, să lămurească părinţii şi să-i cheme alături de ea, pentru ca împreună să ducă la îndeplinire marea operă de pregătire a tineretului pentru viaţă, pentru muncă. Acei părinţi care consideră că activitatea elevilor în producţie s-ar face în detrimentul pregătirii lor teoretice trebuie lămuriţi pentru a ajunge să înţeleagă că o astfel de activitate le ajută elevilor să înţeleagă mai bine noţiunile teoretice predate la lecţii, ridică în faţa lor probleme teoretice noi prin care li se îmbogăţesc cunoştinţele, îi face mai ordonaţi, le educă voinţa, caracterul, dragostea de muncă şi dorinţa de a fi folositori societăţii.

Datoria pedagogilor este aceea de a face ca toţi părinţii, nu numai cîţiva, să fie convinşi că participarea şcolarilor la munca obştească în agricultură, pe şantierele de construcţii şi în acţiunile cu caracter gospodăresc are o importanţă deosebită, atît în ce priveşte lărgirea şi adîncirea cunoştinţelor, cît şi pentru orientarea profesională a şcolarilor, ajutîndu-i să cunoască specificul diferitelor meserii şi profesiuni şi, deci, să-şi aleagă în mod conştient drumul în viaţă.

În această acţiune o contribuţie efectivă poate aduce şi organizaţia de tineret, care nu trebuie să rămînă în afara legăturilor dintre şcoală şi familie.

(Continuare în pag. 7)

Puţin timp ne mai desparte de începutul campaniei agricole de primăvară. Elevii şcolilor de mecanizare a agriculturii verifică cu grijă tractoarele care vor ieşi în curînd la arat.

16 Februarie

Eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din februarie 1933 au avut loc în condiţiile puternicei crize economice, care, începînd cu anul 1929, zguduia lumea capitalistă, inclusiv România burghezo-moşierească.

Starea economică a României, în această perioadă de criză, era deosebit de grea şi se caracteriza prin scăderea masivă a nivelului producţiei industriale şi agricole. După datele statistice ale vremii, producţia industriei metalurgice se redusese la mai bine de o treime, producţia minelor de cărbuni la jumătate şi tot la jumătate îşi redusese activitatea şi industria petroliferă. Şi în domeniul producţiei de cereale se înregistra o îngrijorătoare scădere.

Efectele crizei s-au resimţit cu putere în starea materială a muncitorimii, a ţărănimii muncitoare şi a tuturor păturilor micburgheze ale populaţiei. Numărul şomerilor atingea cifra de peste 300.000, iar salariile s-au micşorat în mod catastrofal.

În ianuarie 1930, a fost aplicată prima „curbă de sacrificiu". În 1932, la cererea controlorilor străini de a concedia 30% din salariaţi, guvernul anunţă o nouă reducere a salariilor şi pensiilor, pensionînd forţat 20.000 de muncitori şi funcţionari. La începutul anului 1933, a treia „curbă de sacrificiu" vine să adîncească şi mai mult mizeria în care se zbăteau oamenii muncii.

Politica şcolară a burgheziei şi moşierimii consta în reducerea sumelor destinate învăţămîntului şi plăţii salariilor cadrelor didactice, în restrîngerea numărului de şcoli. Ca urmare, numai în 1933, peste un milion copii de vîrstă şcolară rămîneau în afara şcolii, sporind numărul neştiutorilor de carte.

În această perioadă salariile învăţătorilor şi profesorilor nu erau plătite cu lunile, iar absolvenţii şcolilor şi facultăţilor îngroşau rîndurile şomerilor.

În acele împrejurări grele pentru poporul muncitor, Partidul Comunist din România s-a ridicat consecvent în apărarea intereselor păturilor muncitoare, împotriva încercărilor de aruncare a consecinţelor crizei pe spinarea oamenilor muncii, de înrobire a ţării, imperialismului străin. La chemarea şi sub conducerea partidului, masele muncitoreşti au trecut la lupta directă împotriva exploatatorilor burghezi şi moşieri.

După cît se ştie, în martie 1932 din iniţiativa Partidului Comunist a avut loc la Bucureşti conferinţa muncitorilor ceferişti din diferite centre la care a fost ales Comitetul Central de acţiune pe întreaga ţară, avînd ca secretar pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Conferinţa a dezbătut sarcinile ce reveneau ceferiştilor în cadrul luptei clasei muncitoare împotriva politicii burgheziei şi moşierimii, căci, aşa precum constata Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1932 în „Apărarea intereselor maselor populare în timpul apropiat, rostul cel mai important al frontului proletar asupra căruia partidul va trebui să concentreze forţările sale continuă să fie ceferiştii".

Prof. G. M. RĂDULEA

(Continuare în pag. 6)

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL XXI-LEA AL P.C.U.S.

Formarea conştiinţei comuniste

Raportul prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov ca şi dezbaterile care au avut loc la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au subliniat cu tărie cerinţa ca, alături de asigurarea bazei tehnico-materiale necesare construirii comunismului, să se realizeze şi un înalt nivel de conştiinţă al oamenilor. De aceea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Statul Sovietic, prin uriaşa activitate ideologică pe care o desfăşoară în rîndul maselor, creează toate condiţiile necesare pentru a asigura educarea oamenilor sovietici în spiritul colectivismului şi al dragostei faţă de muncă, în spiritul internaţionalismului socialist şi al patriotismului fierbinte. Întreaga activitate ideologică desfăşurată de partid şi de stat, urmărind educarea cetăţenilor în spiritul înaltelor principii ale moralei comuniste, caută să sădească în suflete devotamentul faţă de comunism, intransigenţa revoluţionară faţă de cei ce încearcă să zădărnicească opera de construire a noii orînduiri, dorinţa de a pune toate forţele în slujba colectivităţii, dorinţa de a munci pentru înflorirea patriei. Educarea cetăţenilor în spiritul înţelegerii regulilor fundamentale ale convieţuirii umane, al respectării lor liber consimţite, educarea în spiritul cinstei şi sincerităţii, al într-ajutorării tovărăşeşti şi al colaborării, al intoleranţei faţă de încălcările ordinei sociale, sînt privite cu cea mai mare atenţie în statul sovietic.

Toate aceste trăsături morale, spre adîncirea cărora se îndreaptă întreaga muncă ideologică, izvorăsc din înseşi sarcinile mari ale construcţiei comuniste, din însăşi dezvoltarea vieţii sociale în Uniunea Sovietică.

Tovarăşul N. S. Hruşciov a arătat, în raportul prezentat la Congres, cît de importantă este contribuţia pe care trebuie să o dea şcoala la formarea noilor calităţi morale ale oamenilor sovietici. Tocmai şcoala este chemată să realizeze pregătirea pentru viaţă a tinerilor care se vor integra mîine în frontul comun al constructorilor măreţului edificiu al societăţii comuniste.

Şcoala sovietică şi-a pus acum sarcina de a creşte un tineret avînd o înaltă ţinută morală, un tineret harnic şi disciplinat, devotat cauzei comunismului, un tineret însufleţit de un fierbinte patriotism, de un profund sentiment colectivist, care să-l facă să pună interesele comune mai presus de orice, un tineret hotărît să ducă mai departe tradiţiile de luptă şi de muncă eroică ale generaţiei vîrstnice de astăzi. Aceste calităţi morale prind viaţă datorită în cea mai mare parte muncii rodnice depuse cu dragoste şi devotament de miile de învăţători şi profesori — slujitori credincioşi ai şcolii sovietice.

Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii

(Continuare în pag. 6)

Şcoala şi profilul moral al constructorilor comunismului

Am urmărit cu cel mai viu interes desfăşurarea lucrărilor Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Documentele Congresului reliefînd perspectivele cu totul deosebite ale construcţiei desfăşurate a societăţii comuniste, cuprind o uriaşă experienţă, deosebit de preţioasă pentru munca popoarelor din ţările care construiesc socialismul.

Progresul tehnico-material al economiei sovietice, care va duce la depăşirea celor mai înaintate ţări capitaliste, este însoţit de o muncă educativă organizată, consecventă, menită să ridice conştiinţa maselor de milioane de oameni, făuritoare ale planurilor construcţiei comuniste. Partidul şi statul sovietic dau cea mai mare atenţie dezvoltării noilor calităţi ale omului sovietic, educării lui în spiritul colectivismului şi al dragostei de muncă, în spiritul patriotismului, al internaţionalismului socialist, al înaltelor principii ale moralei comuniste.

Prof. CONSTANTIN NUŢU
director al Editurii de stat didactice şi pedagogice

(Continuare în pag. 6)

la ora de lucrări practice de analize.

Cu privire la practica de laborator

Buna pregătire a cadrelor de muncitori și tehnicieni pentru industria chimică — sector cu o deosebită greutate specifică în cadrul dezvoltării economice a țării noastre — este condiționată, în mare măsură, de nivelul desfășurării lucrărilor practice în laboratoarele școlilor din acest sector.

În majoritatea acestor școli s-au înregistrat anul acesta importante progrese pe linia dotării laboratoarelor cu utilaj tehnic modern și cu reactivi chimici. De asemenea, cadrele didactice se străduiesc să asigure condițiile ca fiecare elev să lucreze efectiv în tot cursul ședințelor de lucrări practice în laborator.

Eforturi deosebite pe linia asigurării condițiilor de practică în cadrul laboratorului de chimie se fac la Grupul școlar petrol-chimie din Cîmpina. Deși școala a cuprins de abia anul acesta în profil pregătirea de muncitori și maiștri din sectorul de chimizare a cauciucului, conducerea școlii se preocupă îndeaproape de dezvoltarea bazei materiale pentru efectuarea lucrărilor practice. Majoritatea cadrelor didactice de specialitate ale școlii ca, de pildă, profesoarele Valeria Uță și Maria Borza, îmbină strîns predarea cunoștințelor teoretice cu practica, dînd fiecărei formule demonstrate pe tablă un corespondent practic, intuitiv. Ele efectuează personal fiecare nouă experiență și îndrumează după aceea executarea lucrărilor de către fiecare elev în parte. După formarea priceperilor se urmărește căpătarea deprinderilor de a executa independent lucrarea respectivă. În acest scop, toți elevii posedă truse individuale complete și au la îndemînă, gata pregătiți, toți reactivii și aparatura necesară. Lucrînd efectiv, fiecare elev capătă încredere în forțele sale, dobîndește deprinderile necesare pentru efectuarea unor lucrări din ce în ce mai complicate. Scopul final al acestei activități este formarea obișnuinței de a lucra independent, care joacă un rol hotărîtor în manipularea reactivilor și aparaturii.

La Grupul școlar petrol-chimie din București elevii din anul I al școlii tehnice au executat, în timpul orelor de laborator desfășurate în primul semestru, la cursul de chimie analitică calitativă, cîte 7—9 analize de cationi și anioni. Acum ei execută analize generale de anioni și cationi. Siguranța cu care elevii identifică ionii căutați este o dovadă grăitoare că și-au format deprinderi trainice de muncă în laborator.

Nu la același nivel este asigurată însă în această școală desfășurarea unei alte serii de lucrări practice deosebit de importante pentru industria chimică modernă. De pildă, nu se pot realiza în condiții bune experiențele de chimie tehnologică (analize ale apei, combustibililor, diverșilor produși chimici neorganici și organici) din pricina lipsei unor aparate speciale, ca viscozimetre, densimetre, calorimetre, colorimetre, aparate pentru dozarea gazelor, aparate pentru analize electrochimice. Aceasta dovedește că direcția școlii n-a ținut seama, în dotarea laboratoarelor, de toate cerințele legate de pregătirea ucenicilor. Școala dispune de fonduri destul de importante pentru achiziționarea de utilaje noi, iar o parte dintre aparatele necesare pot fi confecționate cu ajutorul elevilor. Totuși aceste posibilități nu sînt folosite pe deplin.

Unele lipsuri în pregătirea elevilor pentru efectuarea lucrărilor de laborator se întîlnesc și la Grupul școlar de petrol-chimie din Ploești. Dacă multe din lecțiile teoretice se desfășoară la un nivel ridicat (de pildă, lecțiile despre structura materiei au fost predate pe baza ultimelor descoperiri în domeniul microcosmosului și a legilor care-l guvernează), nu se poate spune același lucru despre felul cum sînt organizate unele lucrări practice. În special se acordă o insuficientă atenție desfășurării experiențelor de către fiecare elev în parte. În cadrul experiențelor privitoare la reacțiile cationilor din grupa a IV-a analitică, de pildă, conduse de profesoara Cecilia Beca, numai o parte din elevi au lucrat efectiv, restul nefiind nici măcar solicitați să privească. Socotim că metoda folosită la această școală — lucrări în grupe de 2—3 elevi — poate fi aplicată cu rezultate bune numai la începutul anului școlar (3—4 ședințe), pînă la formarea deprinderilor elementare, dar ea dă rezultate slabe dacă e folosită în tot cursul anului.

Întrucît elevii desfășoară numai în primul an de învățămînt lucrările de laborator sub conducerea profesorilor-instructori, iar în anul II, cînd lucrează direct în producție, trebuie să execute fiecare independent diferitele experiențe și determinări, se impune de urgență trecerea la o formă eficace de practică în laborator, cu asigurarea locurilor corespunzătoare de muncă pentru toți elevii. Numai în felul acesta cadrele didactice de la Grupul școlar petrol-chimie din Ploești vor putea asigura calificarea elevilor operatori-chimiști la nivelul cerut de industrie.

Lucrările de laborator pot și trebuie să fie un mijloc eficace de educare a elevilor în spiritul economiei, să-i învețe să valorifice la maximum mijloacele materiale și utilajul pe care-l au la dispoziție. Or, felul cum sînt păstrați și mînuiți reactivii la Grupul școlar petrol-chimie din Ploești nu contribuie la o asemenea educare. În școală se folosește metoda ca elevii să-și prepare singuri, fără nici o supraveghere, soluțiile necesare. Datorită acestui fapt, consumul de reactivi este exagerat de mare, căci soluțiile se efectuează fără să se țină seama de norme, iar risipa nu poate fi evitată. În laborator, și mai ales în depozitul de materiale și reactivi ordinea și curățenia lasă foarte mult de dorit.

Ar fi bine ca atît cadrele didactice de la Grupul școlar din București, ca și cele de la Grupul școlar din Ploești să urmeze exemplul școlilor fruntașe care asigură o bună pregătire practică a elevilor.

Uzinele chimice moderne, în funcțiune sau în curs de construcție, cer cadre de muncitori și maiștri tot mai bine pregătiți, capabili să stăpînească tehnica nouă și tehnologia avansată. Este de neconceput conducerea unor utilaje și agregate automatizate cum sînt cele de la Borzești, Săvinești etc. fără cunoașterea amănunțită a reacțiilor și proceselor chimice care se produc aici. De aceea, organizarea și dotarea laboratoarelor cu utilajele și materialele necesare trebuie să constituie și pe mai departe una din preocupările principale în școlile din sectorul petrol-chimie, căci numai în acest fel se poate asigura însușirea unor cunoștințe și deprinderi la nivelul cerințelor producției industriale moderne.

Un alt obiectiv deosebit de important pe care trebuie să-l urmărească neabătut cadrele didactice din aceste școli este familiarizarea elevilor cu principalele probleme economice ale producției industriale, formarea deprinderii de a economisi materialele, de a lupta pentru reducerea prețului de cost al fiecărei lucrări. Pentru aceasta, elevii trebuie obișnuiți să lucreze cu cantitățile și concentrațiile cele mai potrivite de reactivi. De asemenea, este necesară formarea deprinderii de a recupera pînă și cele mai mici cantități din materialele scumpe.

Asigurînd condiții mereu mai bune pregătirii profesionale a elevilor, formîndu-le deprinderi înaintate de muncă și o atitudine conștientă față de sarcinile de producție, școlile care pregătesc cadre pentru sectorul chimie vor aduce o contribuție însemnată la avîntul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale.

Ing. GH. VLĂNȚOIU

Școala și intreprinderea analizează pregătirea ucenicilor

Recent, într-o ședință comună, conducerea Atelierelor C.F.R. din Timișoara și consiliul pedagogic al Școlii profesionale C.F.R. din localitate au analizat activitatea desfășurată în domeniul pregătirii viitorilor muncitori feroviari.

Referatul prezentat în cadrul consfătuirii de către tovarășul Vasile Plavoșin, directorul școlii profesionale, ca și discuțiile purtate au reliefat o serie de realizări privind ridicarea nivelului predării cunoștințelor teoretice, asigurarea unor condiții bune de practică, formarea la ucenici a unei atitudini juste față de muncă și meserie etc.

Astfel, ucenicii montatori de vagoane au fost încadrați numai în brigăzi fruntașe în producție, conduse de maiștri cu înaltă calificare. Ei execută efectiv lucrări la principalele posturi din procesul tehnologic de montare a vagoanelor, aducînd un aport însemnat la îndeplinirea și depășirea planului de producție al secției.

Discuțiile, axate în special pe problemele asigurării pregătirii ucenicilor în meseriile stabilite prin planul de școlarizare, au scos la iveală însă și numeroase deficiențe. S-a arătat astfel că, datorită unei munci superficiale în întocmirea planurilor de școlarizare, nu s-a ținut seama de perspectivele de dezvoltare a atelierelor C.F.R. Din această cauză unor ucenici din ultimul an de școlarizare a trebuit să li se schimbe meseria, în conformitate cu cerințele atelierelor (de exemplu, ucenicii cazangii și montatori de locomotive trebuie să fie pregătiți acum ca montatori de vagoane). În unele cazuri, noua meserie nu are nici o contingență cu meseria în care au fost instruiți ucenicii pînă în anul III: de pildă, din strungari în vopsitori de vagoane.

În cadrul discuțiilor purtate asupra acestei probleme, a fost combătut cu tărie punctul de vedere al unor „specialiști" care au încercat să demonstreze că asemenea schimbări întîrziate în pregătirea ucenicilor ar fi indicate, susținînd că meseria ucenicilor nu trebuie stabilită de la început. Acestora li s-a arătat că în organizarea școlilor profesionale trebuie avute în vedere condițiile noi, tehnica nouă introdusă în industria noastră, care cere o temeinică specializare pe meserii, în stare să asigure creșterea unor cadre capabile să contribuie la ridicarea productivității muncii și calității produselor.

Analizîndu-se felul cum s-a desfășurat practica în producție, s-a constatat că în unele secții — mecanică, montaj-locomotive — s-a neglijat respectarea graficului de rotație a ucenicilor. Aceasta se datorește în mare măsură profesorilor de tehnologie, care nu au acordat atenția cuvenită aplicării cunoștințelor de specialitate în practica din producție.

Pentru remedierea lipsurilor existente conducerea atelierelor C.F.R. și consiliul pedagogic al școlii profesionale au stabilit măsuri comune, menite să asigure o mai bună instruire practică a ucenicilor. Aceste măsuri se referă în special la încadrarea ucenicilor în echipe de muncitori cu înaltă calificare, respectarea graficului de rotație, asigurarea unei strînse corelații între teorie și practică etc.

Asemenea analize comune ale consiliilor pedagogice din școlile profesionale și ale conducerilor din întreprinderile tutelare de școli asupra felului cum se desfășoară pregătirea ucenicilor trebuie mai larg extinse în întreg învățămîntul profesional și tehnic. Cu ajutorul lor se pot lua măsuri operative pentru remedierea anumitor deficiențe și în primul rînd eliminarea practicii nejuste de a schimba de la un an la altul meseria pentru care sînt pregătiți unii ucenici, practică ce atrage după sine o evidentă scădere a nivelului calificării în muncă al ucenicilor.

ALEX. BREAJEN
inspector general în MIC

Contribuția cluburilor la lărgirea orizontului cultural al ucenicilor

În ultimele luni, cadre de la Institutul de perfecționare din Iași au vizitat o serie de școli profesionale și de meserii din orașele Iași, Bacău, Roman și Piatra Neamț, urmărind, printre altele, cum contribuie cluburile la buna organizare a timpului liber al ucenicilor, la lărgirea orizontului lor cultural.

S-au putut constata, cu acest prilej, numeroase realizări în această direcție. De pildă, la Școala de meserii din Bacău (directoare tov. Claudia Ocenaș) și la Școala de meserii din Piatra Neamț (directoare tov. E. Iliescu) se organizează cu regularitate în cadrul cluburilor frumoase serbări. Tot aici au luat ființă, pe lîngă obișnuitele echipe artistice, formații orchestrale și fanfare. Bibliotecile acestor școli au un număr mare de cititori.

Din păcate, directorii unor școli profesionale sau de meserii consideră încă activitatea cluburilor drept o problemă secundară. Se acordă îndeosebi puțină atenție îndrumării lecturii extrașcolare a ucenicilor și elevilor.

La Școala profesională pentru industrializarea lemnului și la Școala profesională de construcții din Piatra Neamț, de exemplu, unii ucenici au citit într-un trimestru doar o carte. Majoritatea ucenicilor din aceste școli n-au citit în perioada vacanței de iarnă nici o carte. La ambele școli sînt însă biblioteci destul de bogate. Numai că există prea puțină preocupare pentru a dezvolta gustul de citit al tinerilor.

Școlile profesionale din Piatra Neamț, deși dispun de cluburi bine amenajate, nu folosesc larg toate activitățile specifice clubului — întîlniri cu fruntași în producție, cu scriitori, concursuri de șah, audiții de radio etc.

Intensificarea muncii cultural-artistice în rîndul ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și de meserii depinde în mare măsură de activitatea conducerii și pedagogilor acestor școli, care, în strînsă legătură cu organizațiile U.T.M., pot îndruma activitatea cultural-artistică astfel încît ea să devină o armă eficace în educarea comunistă a viitorilor muncitori.

G. VAIDEANU și P. POPESCU
Iași

CE ARATĂ UNELE PLANURI DE PRODUCȚIE ale școlilor de meserii

Alcătuindu-și bine planurile de producție, multe școli de meserii din țară asigură o temeinică pregătire profesională a elevilor, aducînd totodată o contribuție însemnată la satisfacerea unor cerințe economice ale raionului și regiunii respective. Experiența unor școli fruntașe cum sînt, de pildă, școlile de meserii din Ploești și Bacău, școala Galvani-Tei din București și altele demonstrează convingător că acolo unde planurile de producție au fost alcătuite în mod judicios, luîndu-se în considerare condițiile concrete de realizare, necesitățile și posibilitățile locale, școlile au putut fi profilate pe o producție complexă și s-a înlesnit calificarea în cele mai bune condiții a elevilor. Totodată planurile de producție ale acestor școli au asigurat organizarea atelierelor de producție pe principiul gospodăriei chibzuite, realizîndu-se astfel venituri care acoperă pe de-a întregul cheltuielile de școlarizare și de întreținere a elevilor.

Din păcate există și școli în care planurile de producție au fost alcătuite superficial, fără nici o preocupare pentru respectarea principiilor unei bune organizări economice și mai ales fără preocupare pentru asigurarea unei instruiri practice științifice, în cadrul realizării sortimentelor cuprinse în plan. O serie de constatări făcute de organele Comisiei Controlului de Stat care au verificat activitatea școlilor agricole și de meserii din regiunile București, Galați și Craiova sînt elocvente în această privință.

Una din condițiile esențiale în alcătuirea unui plan de producție corespunzător sarcinilor instruirii practice este cuprinderea în acest plan a unor sortimente multiple și cu caracter complex, care să permită parcurgerea în cele mai bune condiții a tuturor operațiilor prevăzute în programele școlare. Această condiție n-a fost de loc ținută în seamă la Școala de meserii din Craiova. Analizînd planul de producție al principalei secții a acestei școli — secția tîmplărie de mobilă — vedem că el a prevăzut în cursul anului 1958 doar două sortimente — tejghele de tîmplărie și dulapuri colective — la care s-a adăugat, pentru anul în curs, executarea parțială a unor table școlare din panel. Pot oare asigura aceste sortimente o înaltă calificare în meseria de tîmplar de mobilă? Fără îndoială că nu. Însăși practica școlii din Craiova o dovedește. Într-adevăr pentru parcurgerea unor operații prevăzute în programa școlară maiștrii de la atelierele de tîmplărie sînt obligați să execute lucrări neutile, cu alte cuvinte să strice material lemnos de preț.

Dar nu numai condițiile materiale de desfășurare a practicii, ci și nivelul științific al acesteia este foarte scăzut la Școala de meserii din Craiova. Lucrările nu se execută după documentație tehnică, așa cum prevăd normele în vigoare, elevii nu au la dispoziție nici un fel de plan care să le indice succesiunea logică a diferitelor operații. De altfel, datorită condițiilor nesatisfăcătoare în care se predau la această școală unele cunoștințe teoretice, ca de pildă desenul tehnic, elevii nici nu știu să citească un plan de operații, ei fiind încurcați chiar în fața unei simple schițe de execuție.

Grav este și faptul că la Școala de meserii din Craiova există, în executarea puținelor sortimente trecute în plan, abateri serioase de la STAS-urile în vigoare, ceea ce duce la o nepermisă risipă de materiale. Forjele de cîmp executate în atelierul mecanic, pentru care STAS-ul prevede o greutate de 50 de kilograme, cîntăresc aici 74 kilograme. Risipa de materiale, executarea neștiințifică a lucrărilor, fără nici un fel de preocupare pentru aplicarea unor metode înaintate de muncă au dus la o mare creștere a prețului de cost al unor produse. Astfel, forjele de cîmp costă în devizele școlii de meserii din Craiova de trei ori mai mult decît în catalogul curent de prețuri al întreprinderilor de specialitate. Asemenea încălcări ale disciplinei economice — umflarea prețului de cost, risipa de materiale — nu au ce căuta în școlile de meserii în care trebuie educați muncitori înaintați.

Lipsa de spirit gospodăresc se oglindește și în alte domenii ale activității pe tărîm economic desfășurată la Școala de meserii din Craiova. În magazia școlii se află stocate de ani de zile cantități supranormative de scule și materiale în valoare de peste 55.000 lei. Conducerea școlii nu se preocupă în nici un fel de redistribuirea acestor materiale și scule, după cum nu acordă importanță nici sarcinii de a termina în cel mai scurt timp comenzile vechi a căror execuție a fost întreruptă. În ateliere sînt tărăgănate lucrări de executare a unor căsuțe țărănești începute încă în anul 1956, a căror valoare totală întrece suma de 300.000 lei.

Deficiențele relevate în planurile de producție ale unor școli izvorăsc și din faptul că acestea au fost profilate uneori la întîmplare, fără un studiu atent al condițiilor și necesităților locale. Ca urmare, profilul unor școli de meserii a fost fixat stereotip pentru întreaga regiune, deși existau posibilități și cerințe pentru școlarizarea unor meserii mult mai variate. De pildă, patru din cele cinci școli de meserii din regiunea București au fost profilate pe meseria de croitor-confecții de damă. În satele din regiunea București există însă cerințe de meseriași și în alte specialități. Or, tocmai pregătirea acestor muncitori este sarcina principală a școlilor de meserii. Grăitoare în această privință este situația Școlii de meserii din Giurgiu, care a creat trei clase de croitorie cu toate că existau toate condițiile — atît în ceea ce privește localul cît și utilajul — pentru a pregăti în cadrul școlii tîmplari, dogari și fierari. În loc de aceasta, școala a cerut — și secția de învățămînt a sfatului popular regional a aprobat — suplimentarea planului de școlarizare la secția croitori-confecții de la 71 de elevi la 140 de elevi, deși cele 5 mașini de cusut de care dispun atelierele nu asigură instruirea practică a elevilor nici la cifra de plan inițial propusă. Această orientare greșită are repercusiuni serioase asupra planului de producție al școlii, care prevede, în general, sortimente de cea mai mică tehnicitate, căci supraaglomerarea de elevi pe fiecare mașină nu permite însușirea în bune condiții a unor operații mai complexe.

În cazul activității altor școli de meserii, tot datorită superficialității cu care secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale au stabilit și aprobat profilul meseriilor școlarizate se manifestă și un alt fenomen dăunător: includerea în planul de școlarizare a unor meserii pentru care nu sînt asigurate posibilități de desfășurare a practicii. Condițiile materiale ale Școlii de meserii din Brăila, de pildă, nu asigură instruirea tinichigiilor și tîmplarilor de binale, după cum condițiile materiale ale Școlii de meserii din Focșani nu permit instruirea în bune condiții a claselor de tinichigii și instalatori tehnico-sanitari. În planurile de producție ale acestor școli nu sînt prevăzute pentru anul în curs nici un fel de lucrări pentru elevii claselor de tinichigii, tîmplari binale și instalatori tehnico-sanitari. De abia acum conducerile școlilor de meserii din Brăila și Focșani au luat legătură cu trustul regional de construcții pentru a asigura, în acest fel, practica elevilor pe diverse șantiere.

Lipsei de preocupare pentru asigurarea practicii elevilor din anumite secțoare la școlile de meserii din Focșani și Brăila, i se adaugă și grava neglijare a problemelor economice specifice școlilor de meserii. La multe din sortimentele trecute în planurile acestor școli se remarcă aplicarea unor cote de regie mai mari decît cele legale — indiciu sigur al lipsei de grijă pentru introducerea metodelor înaintate de muncă. Asemenea practici care blochează importante fonduri bănești și materiale ale statului, care sfidează cerințele reale ale pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, care constituie un continuu exemplu negativ în ceea ce privește respectarea legilor economice, trebuie înlăturate grabnic din activitatea școlilor de meserii și agricole.

Lipsurile pe care le dezvăluie planurile de producție ale unor școli de meserii și faptul că ele mai persistă încă sînt însă și consecințele dezinteresului cu care au fost tratate respectivele școli de către unele secții de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale. Nici pînă acum în regiunea Galați, de pildă, nu a fost asigurat un control competent al școlilor de meserii și agricole prin încadrarea unui tehnician în corpul de inspectori al secției. Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale, ajutate permanent de organele competente ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, au datoria să analizeze cu atenție condițiile de instruire a elevilor în școlile de meserii și să ia măsuri operative pentru remedierea lipsurilor existente. Este necesar, totodată, ca ele să studieze și să popularizeze mai intens experiența pozitivă a școlilor de meserii fruntașe, organizate pe principiul școală-fabrică, școli care prin întreaga lor activitate au dovedit cît de mari sînt posibilitățile de a asigura o calificare înaltă a viitorilor muncitori și care aduc un însemnat aport la dezvoltarea economică a diferitelor regiuni ale țării.

AL. CIUCĂ

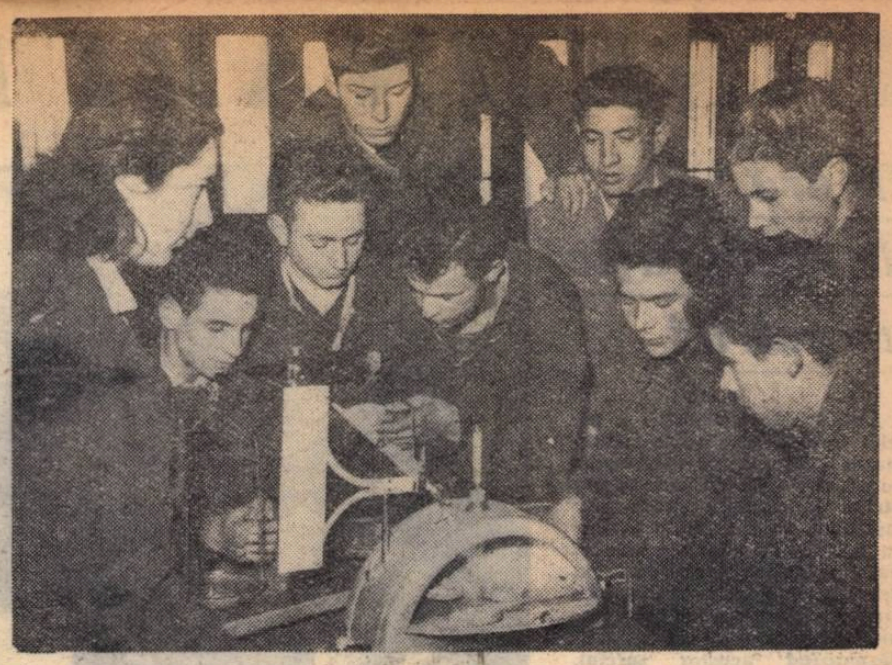

În școlile profesionale agricole se desfășoară în această perioadă importante lucrări practice de laborator. Iată-i, de pildă, pe ucenicii școlii agricole din Ciulnița, raionul Călărași, efectuînd sub conducerea inginerei Maria Bobescu lucrări practice pentru determinarea umidității solului.

CABINETUL DE DESEN TEHNIC

Unul din obiectele principale care se studiază în toate școlile profesionale — indiferent de meseria în care îi pregătesc acestea pe ucenici — este desenul tehnic. Numai un muncitor care știe să citească desenele și poate executa diverse schițe este în măsură să lucreze cu rezultate bune în producție, să execute corect și rapid lucrările încredințate.

Ținînd seama de însemnătatea predării desenului tehnic, cadrele didactice de la Școala profesională „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii acordă o mare atenție pregătirii ucenicilor la această disciplină. În acest scop cabinetul de desen al școlii a fost amenajat cu o grijă deosebită și înzestrat cu tot utilajul necesar.

Pentru a se asigura condiții cît mai bune de lucru, maiștrii-instructori i-au îndrumat pe ucenici în confecționarea unor mese speciale pentru desen tehnic. Aceste mese au o platformă mobilă, variabilă la o înclinație de 25—90 grade. Fiecare masă de desen este dotată cu un scaun metalic, cu cîte o planșetă și rechizitele necesare (teu, compas, echer etc.). Tot cu participarea ucenicilor, cabinetul de desen al școlii a fost înzestrat cu peste 600 corpuri geometrice, secționate și nesecționate, din care pot fi formate prin compunere diferite organe de mașini. Ucenicii din anul I folosesc larg aceste corpuri, din care compun piesa ce le-a fost indicată. Aceasta îi ajută să cunoască formele geometrice pe care le au diferitele piese și totodată le îmbogățește cunoștințele profesionale de specialitate.

În vitrinele cabinetului se află, de asemenea, peste 1000 piese diverse de mașini, folosite drept model în executarea unor schițe de către ucenicii anilor II și III. Ucenicii sînt obișnuiți astfel să execute lucrări de reprezentare a diferitelor piese cu o asemenea precizie și îngrijire, încît ele pot fi folosite drept schițe de execuție și operații în procesul de fabricare.

Cabinetul de desen al școlii profesionale din Cîmpia Turzii cuprinde și o bogată bibliotecă care conține numeroase manuale școlare și lucrări de specialitate, necesare ucenicilor pentru aprofundarea desenului tehnic.

Prof. GH. COSAC
Cîmpia Turzii

O interesantă formă de activitate extrașcolară

La Școala tehnică de comerț din Craiova s-a creat o tradiție valoroasă: în fiecare an, membrii cercului tehnic de specialitate de la această școală organizează, sub îndrumarea cadrelor didactice, prezentări de referate, care contribuie în bună măsură la adîncirea cunoștințelor teoretice ale elevilor și la legarea acestora de practica întreprinderilor comerciale.

De curînd a avut loc pentru a treia oară o asemenea prezentare de referate la care au participat, în afară de elevi și cadrele didactice ale școlii, profesori și elevi ai Școlii tehnice de comerț din București, precum și conducători ai diferitelor întreprinderi și instituții din localitate.

Referatele prezentate au tratat probleme privind legislația economică, evidența contabilă și merceologia. Astfel, a stîrnit interes referatul „Legislația economică a R.P.R. în anii 1957-1958", alcătuit de elevii Ana Alexandru și Aurel Cicoș sub îndrumarea profesorului Ion Pătrașcu, referat care a reliefat grija statului nostru pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii, s-a preocupat pe larg de efectele aplicării în viață a unor legi și hotărîri ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare, a analizat importanța reducerii prețului de vînzare cu amănuntul la unele produse de larg consum, arătînd concret cum se preocupă întreprinderile din localitate de aplicarea tehnicii noi și de reducerea prețului de cost al produselor. Cu vădit interes au fost ascultate și referatele „Analiza activității economice a unei organizații comerciale locale pe baza dărilor de seamă", întocmit de elevii Gheorghe Lepădatu, Florica Petre, Nicolae Popescu și Ancuța Gloria sub îndrumarea profesoarei Marcela Grigorescu și „Masele plastice și importanța lor în economia națională", întocmit de elevii merceologi Ana Alexandru, Dan Petrescu, T. Dalidis și Elena Coandă.

Referatele prezentate au dat loc la numeroase discuții, care au oglindit temeinica instruire a elevilor școlii. Numeroși conducători ai întreprinderilor comerciale din localitate au felicitat călduros pe profesori și elevi pentru succesele obținute, angajîndu-se ca în viitor să întărească colaborarea lor cu școala, ajutînd mai larg pe elevi în desfășurarea activității practice.

L. M.

INSEMNARI DE LA LECȚII

O oră de geografie a patriei

Lecțiile de geografie a patriei trebuie să asigure înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, legate strîns de practică și, în același timp, să contribuie în largă măsură la întărirea educației patriotice a elevilor, la dezvoltarea sentimentului de dragoste fierbinte față de patrie, față de oamenii muncii. Răspunzînd acestor sarcini, lecția de geografie cu tema „Structura economiei naționale a Romîniei burghezo-moșierești și structura economiei naționale a R.P.R." ținută de profesorul Nicolae Ionescu la clasa a VII-a a Școlii medii nr. 18 „Mihail Eminescu" din Capitală a fost o lecție izbutită, care și-a atins scopul.

Profesorul a început ora cu verificarea cunoștințelor însușite de elevi în lecția trecută, cu privire la împărțirea politico-administrativă a R.P.R. El a stăruit asupra exactității răspunsurilor date de elevi. De altfel, aceste răspunsuri — în marea lor majoritate corecte — au dovedit că tov. Ionescu acordă în general atenție conținutului cunoștințelor pe care și le însușesc elevii. El le-a cerut să arate în ce a constat caracterul anarhic al vechii împărțiri administrative a țării, să exemplifice disproporția între dezvoltarea economică a fostelor județe etc.

Aceeași grijă pentru asigurarea unui conținut just al cunoștințelor a vădit-o profesorul și în explicarea lecției noi. Sprijinindu-și afirmațiile pe date concrete, profesorul a înfățișat elevilor tabloul economiei în Romînia burghezo-moșierească și, în contrast cu acesta, tabloul economiei noastre de azi, în plină înflorire. El le-a arătat că organizarea economiei noastre noi are la bază principiile socialiste de dezvoltare a economiei naționale și a subliniat că dezvoltarea cu precădere a industriei grele stă la baza dezvoltării întregii economii. A vorbit apoi despre progresul continuu al industriei, despre apariția unor noi ramuri ale acesteia (construcții de mașini, industria chimică etc.), despre dezvoltarea agriculturii socialiste și despre marile avantaje pe care le prezintă ea pentru țărănimea muncitoare și pentru economia generală a țării.

Și în decursul verificării, ca și în decursul expunerii lecției noi s-au ivit numeroase prilejuri de a lega cunoștințele de problemele practicii, prilejuri pe lîngă care profesorul n-a trecut fără a le folosi. Astfel, în timpul verificării, el a cerut elevilor să arate în ce măsură actuala împărțire administrativă a țării contribuie la dezvoltarea economiei. Elevii au subliniat în mod just faptul că noua împărțire administrativă, prin faptul că a cuprins în cadrul regiunilor și raioanelor atît centre industriale cît și suprafețe agricole, a înlesnit mult crearea de unități administrativ-economice care să reprezinte complexe de producție industrială și agricolă. Ei au vorbit, de asemenea, despre faptul că în acest fel s-au creat condiții mult mai bune pentru valorificarea resurselor economice locale, pentru creșterea bunăstării celor ce muncesc.

Căutînd să-i îndrumeze îndeaproape pe elevi spre continua legătură a cunoștințelor studiate cu practica, profesorul însuși s-a oprit, în timpul explicației, asupra acestei laturi a lecției. El a acordat îndeosebi multă atenție problemelor actuale ale economiei noastre, vorbind pe larg despre însemnătatea lucrărilor plenarei din

O oră de geografie la Școala de 7 ani Nr. 2 din Orașul Stalin

26—28 noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. și despre sarcinile trasate industriei și agriculturii în cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la această plenară.

Fiind just orientată din punct de vedere politico-ideologic, lecția de geografie a tovarășului Ionescu a contribuit și la educarea patriotică a elevilor. Pentru a scoate în relief superioritatea orînduirii noastre democrat-populare asupra orînduirii burghezo-moșierești, profesorul a cerut elevilor să folosească, și a folosit și el însuși de-a lungul întregii lecții, metoda comparației. O comparație concludentă s-a făcut, de pildă, între trecut și prezent, între timpurile cînd sistemul de împărțire administrativă a țării era menit să împiedice strîngerea legăturilor între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și să asigure claselor dominante toate înlesnirile de care aveau nevoie pentru a-i putea exploata cît mai crunt pe oamenii muncii — și între timpurile noastre de azi, cînd noua împărțire administrativă a țării contribuie în mai mare măsură la înflorirea tuturor regiunilor țării spre binele celor ce muncesc. Tot pe baza unei comparații între trecut și prezent s-a desfășurat și explicația profesorului la lecția nouă. Arătîndu-le elevilor că în trecut erau dezvoltate, în oarecare măsură numai unele ramuri ale industriei extractive, în timp ce sectoare importante ale industriei grele erau aproape inexistente, că agricultura — deși pe atunci cel mai dezvoltat sector al economiei — se practica cu mijloace primitive, că aproape întreaga economie era înfeudată capitaliștilor străini, cărora țara noastră le servea ca sursă de materie primă și piață de desfacere, profesorul i-a făcut să tragă ei înșiși concluzia că economia Romîniei burghezo-moșierești era asemănătoare cu economia țărilor coloniale. Elevii au înțeles bine că nici nu putea să fie altfel, de vreme ce mijloacele de producție se aflau în mîna capitaliștilor și moșierilor, de vreme ce întreaga economie era pusă nu în slujba progresului țării, nu în slujba poporului muncitor — apăsat sub jugul unei exploatări tot mai intense — ci în slujba unui grup de profitori, care nu urmăreau decît propria lor îmbogățire. Înțelegînd în adîncime toate acestea, elevii au simțit și mai puternic ura pentru trecutul întunecat, dragostea pentru luminoasa zi de astăzi a țării noastre, pentru partidul clasei muncitoare, care îndrumă poporul spre o viață tot mai frumoasă, mai îmbelșugată.

Ei au simțit, în același timp, un sentiment de adevărată mîndrie patriotică pentru țara noastră, în trecut înapoiată, care a devenit astăzi o țară industrială înaintată, în plină înflorire, cu o agricultură dezvoltată, în care predomină sistemul socialist, o țară care este cu adevărat a celor ce muncesc.

La succesul lecției ținute de tov. Ionescu a contribuit și faptul că acesta a folosit metode bune, menținînd tot timpul trează atenția elevilor și făcîndu-i să participe activ la lecție. Dacă în prima parte a orei — în cursul verificării cunoștințelor — profesorul a cerut celor pe care i-a ascultat să expună lecția pornind de la afirmații generale, pe care să le exemplifice apoi cu material faptic, la comunicarea cunoștințelor noi a expus în primul rînd fapte și i-a condus astfel pe elevi, încît aceștia să tragă singuri concluziile ce se impuneau. O altă trăsătură pozitivă a lecției a fost aceea că profesorul a întregit cunoștințele prevăzute în programă cu impresii personale, culese de el în timpul excursiilor prin țară, a relatat discuții pe care le-a avut cu muncitori, cu țărani muncitori, s-a referit la unele fapte cunoscute de elevii înșiși etc.

Considerăm însă că lecția ar fi fost și mai izbutită dacă profesorul ar fi legat-o mai strîns de realitățile locale, dacă ar fi vorbit el însuși și ar fi cerut și elevilor să vorbească despre trecutul și prezentul cartierului și orașului lor.

Faptul că, în general, lecția și-a atins scopul propus — de a-i face pe elevi să-și însușească cunoștințe noi cu privire la structura economică a Republicii noastre populare și de a contribui la dezvoltarea sentimentului lor de dragoste pentru patrie — s-a vădit încă în cadrul orei, cu prilejul fixării cunoștințelor. Răspunsurile pe care le-au dat elevii la concisele întrebări de fixare puse de profesor au arătat că ei au reținut și au înțeles tot materialul expus. Mai mult chiar, elevii au dat ei înșiși numeroase exemple — au vorbit despre marele număr de fabrici și uzine construite în ultimii ani, despre dezvoltarea agriculturii socialiste, despre creșterea însemnată a numărului de școli etc.

Întreaga lecție i-a făcut să-și iubească și mai mult țara și să înțeleagă că, pentru a-și îndeplini cît mai bine îndatoririle pe care le au față de ea, trebuie să se pregătească temeinic de pe acum: să-și însușească mai multe cunoștințe, să învețe a le aplica în practică, să-și aleagă o profesiune care să le dea prilejul de a aduce o contribuție cît mai mare la înflorirea economiei noastre.

PETRU BARGĂUANU
cercetător științific
la Institutul de științe
pedagogice

Instantanee la clasele I-IV

Predînd la clasa I-a a Școlii de 7 ani nr. 70 din București poezia „Iarna în pădure", tovarășul învățător Dumitru Popescu a insistat asupra citirii expresive, a acordat atenție formării deprinderilor de exprimare corectă, explicării cuvintelor necunoscute și îmbogățirii vocabularului elevilor cu termeni noi. Rezultatele unui asemenea mod de a lucra cu clasa s-au văzut chiar în cursul lecției respective: majoritatea elevilor au citit frumos și au reprodus corect conținutul poeziei.

În clasa I-a „A" există însă și unii copii care mai întîmpină dificultăți la citire. Deși caută să-i antreneze la lecție, învățătorul nu face tot ce trebuie în această privință. Atunci cînd un elev mai slab se oprește în fața unui cuvînt pe care nu-l poate descifra, învățătorul îl abandonează și cere unui alt elev să citească în continuare. Este necesar ca el să verifice de ce unii elevi nu reușesc să descifreze anumite cuvinte, pentru a putea remedia deficiențele constatate.

* * *

O metodă bună a folosit tovarășa învățătoare Tudora Gavrilă în predarea lecției de aritmetică cu tema „Linia curbă", ținută la clasa a IV-a de la aceeași școală. Lecția a început prin întuirea liniei curbe în comparație cu linia dreaptă și linia frîntă (desenate pe tablă). În felul acesta elevii au înțeles cu ușurință ce este linia curbă și au putut formula ei înșiși definiția acesteia. Aplicația care a avut loc în continuare (desenarea unor linii curbe închise și a unor linii curbe deschise) a dovedit că elevii și-au însușit cunoștințele ce le-au fost predate.

Tovarășa învățătoare nu a acordat însă destulă atenție disciplinei elevilor, mobilizării atenției întregii clase la lecție. Numai așa se explică faptul că — deși lecția a fost bine predată — la fixare un elev a dat ca exemplu de linie curbă închisă conturul geamului, care avea forma unui dreptunghi.

* * *

Foarte disciplinați și atenți în oră, elevii clasei a III-a „B" de la școala nr. 70 au dat răspunsuri frumoase și complete la ascultarea lecției de științe naturale pe tema „plantarea și îngrijirea pomilor fructiferi".

Mai puțin temeinice s-au dovedit a fi, însă (după cum a reieșit din fixare), cunoștințele predate în lecția nouă — despre via de vie. Și aceasta din cauză că tovarășa Demetra Gustea, învățătoarea clasei, nu a folosit nici un fel de material didactic în predare.

Este adevărat că în școală nu există o planșă cu via de vie. În acest caz, însă, învățătoarea ar fi trebuit să folosească desenul pe tablă — sau cel puțin desenul din manual. Folosirea materialului intuitiv era cu atît mai necesară cu cît elevii, fiind de la oraș, aveau reprezentări cu totul vagi despre planta respectivă. Așa de plidă, confundînd probabil butucul cu coardele, ei au afirmat că tulpina viței de vie este lungă și subțire.

În cursul lecției s-a strecurat și o altă greșeală de conținut care a rămas necorectată de învățătoare. Elevii au spus că via de vie se cultivă de preferință în regiunile de deal, pentru că „aceste regiuni sînt mai răcoroase". Această explicație era nu numai eronată (via de vie are nevoie de căldură), dar și incompletă, întrucît se limita la factorul climateric, ignorînd un factor foarte important — și anume solul, care este determinant în cultura viței de vie.

M. LASCU

COMENTARII

Cine decide nota?

La o lecție de istorie la clasa a VII-a, după ce ascultă un elev, profesorul comunică nota: 6. Dar înainte de a o trece în catalog, se oprește adresîndu-se clasei:

— Voi... ce părere aveți?

Părerile sînt împărțite. Majoritatea elevilor consideră însă că Dumitrescu a răspuns de 7.

Acceptînd punctul de vedere al majorității, profesorul trece în catalog nota 7.

La elevul următor, lucrurile se complică puțin. Profesorul propune nota 7, dar clasa „votează" pentru 9. Situația e destul de delicată. Profesorul trebuie să fie consecvent în atitudinea sa față de clasă și totuși nu poate da nota 9 unui elev care, după părerea sa, a răspuns de 7. După lungi tratative, se ajunge la un compromis și cel de al doilea elev ascultat primește nota 8.

Este clar că un asemenea procedeu denotă o greșită înțelegere a problemei de către profesor.

Profesorul are datoria să comunice nota pe care o dă unui elev pentru răspunsurile sale la lecție. Mai mult chiar, este bine ca el să aprecieze calitatea răspunsurilor elevului, pentru ca acesta să înțeleagă de ce a primit o anumită notă și să-și poată îndrepta pe viitor lipsurile.

Asta nu înseamnă că profesorul nu poate solicita în anumite împrejurări și părerea clasei, pentru a-și da seama în ce măsură elevii pot aprecia cunoștințele colegilor lor, pentru a le dezvolta spiritul critic. În nici un caz, însă, părerea elevilor nu poate fi obligatorie pentru profesor. Profesorul este liber să consulte clasa, el este însă singurul care poate aprecia just și deci decide nota ce trebuie dată unui elev ascultat la lecție. Decizia, bineînțeles, nu trebuie să fie arbitrară. În cazul cînd părerea elevilor diferă de cea a profesorului, el le va explica de ce anume a ținut seama în aprecierea sa.

Este de la sine înțeles că o asemenea discuție nu se poate duce decît dacă timpul o permite — și atunci cu mare economie de vorbe.

A. I.

Lucrări practice agricole de iarnă în şcolile sătești

Acum, în lunile de iarnă, practica agricolă în şcolile sătești se desfăşoară în forme specifice. Elevii multor şcoli efectuează lucrări de recunoaştere a seminţelor plantelor agricole, de determinare a facultăţii germinative şi a puterii de străbatere a seminţelor, de determinare a purităţii şi a procentului de corpuri străine etc.

La Şcoala de 7 ani din comuna Plătărești, raionul Brăneşti, bunăoară, există preocupare pentru buna organizare a lucrărilor practice agricole de iarnă. Elevii acestei şcoli au executat pînă acum un număr de demonstraţii şi lucrări practice. Totodată ei au realizat, sub conducerea profesorilor, o colecţie de seminţe de plante agricole şi de diferite substanţe chimice folosite în agricultură.

Există însă şi şcoli care neglijează, în bună parte sau cu totul, organizarea aplicaţiilor practice agricole în timpul iernii, restrîngîndu-le doar la cîteva lucrări de împletituri. Astfel, la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Vasilaţi, raionul Brăneşti, lucrările practice agricole din această iarnă s-au mărginit exclusiv la executarea de către elevi a împletiturilor de nuiele şi papură, deşi în sat sînt condiţii pentru executarea de demonstraţii variate. Nu s-a luat legătură nici cu gospodăria agricolă colectivă din localitate, unde elevii puteau să vadă cum se desfăşoară o seamă de lucrări agricole specifice timpului de iarnă.

Acest lucru miră cu atît mai mult cu cît cadrele didactice de la această şcoală au manifestat multă grijă în ceea ce priveşte organizarea practicii agricole de primăvară şi de vară. Într-adevăr, lîngă şcoală se află un lot şcolar bine amenajat, îngrădit recent prin mijloacele şcolii, în suprafaţă de circa 4500 m.p., pe care s-au executat diferite experienţe cu culturi agricole şi s-a amenajat şi o colecţie de plante. S-au cultivat aici şi plante medicinale, care au fost achiziţionate de Agrosem-ul din Budeşti. Plantatul legumelor s-a făcut din răsadniţa şcolii, amenajată de elevi. Aceste realizări arată că şi lucrările practice agricole de iarnă puteau fi organizate tot atît de bine dacă profesorii n-ar fi socotit că iarna este, în agricultură, un „sezon mort".

Este drept că o practică agricolă integrală în cursul iernii presupune o gospodărie agricolă cît mai complexă, unde elevii, împreună cu profesorul lor, să ia parte la toate fazele procesului de producţie în agricultură, zootehnie, pomicultură etc. şi că nu întotdeauna se află în imediata apropiere a şcolii o asemenea gospodărie. Dar profesorii pot organiza cu bune rezultate aplicaţiile practice agricole şi prin mijloace proprii, chiar în cuprinsul şcolii. Această situaţie restrînge, desigur, numărul şi varietatea lucrărilor agricole ce se pot executa iarna, dar nu poate motiva o asemenea restrîngere încît practica agricolă de iarnă să se rezume la cîteva împletituri. Mai rămîn încă multe lucruri de făcut: lucrări cu seminţe, amenajarea gropii de compost, strîngerea cenuşii pentru îngrăşămînt, diferite altoiri în uscat, iarovizări, diferite experienţe cu probe de sol pentru demonstrarea capilarităţii şi permeabilităţii, desenarea de planşe intuitive etc.

Tot în cadrul aplicaţiilor practice de iarnă trebuie să cuprindem şi multiplele demonstraţii ce se pot face în gospodăriile tărăneşti din sat, la părinţii elevilor: amenajarea platformei de gunoi, tăierile şi stropirile de iarnă la pomii roditori, controlul seminţelor păstrate în magazii, pregătirea nutreţurilor şi alimentaţia animalelor, amenajarea răsadniţelor şi semănatul în răsadniţe etc. De asemenea, însăşi pregătirea şi confecţionarea materialului didactic împreună cu elevii poate da prilej de efectuare a unor lucrări practice cu accentuat caracter didactic şi intuitiv.

Nu trebuie să ne mărginim numai la sala de clasă şi la curtea şcolii, ci trebuie să păşim cu hotărîre în realitatea înconjurătoare, în gospodăriile agricole, unde li se pot prezenta nemijlocit elevilor multe din fazele importante din practica agricolă reală. Şi nu este neapărat necesar ca numai profesorul să execute demonstraţiile. Aceasta o poate face tehnicianul specialist de la gospodăria colectivă sau de stat sau chiar gospodarul respectiv — bineînţeles în prezenţa profesorului şi numai după ce acesta a indicat problema care interesează. De asemenea, trebuie folosit ajutorul tehnicienilor agronomi de la sfatul popular din comună.

Era bine, de exemplu, dacă şcoala din comuna Plătăreşti ar fi folosit posibilităţile multiple pe care le oferă gospodăriile agricole din sat, ca şi serviciile de specialitate ale tehnicianului agronom de la sfatul popular local. Conducerea şcolii nu s-a preocupat însă în suficientă măsură de această problemă.

Pînă la începerea muncii pe loturile şcolare a mai rămas destul timp ca să se organizeze la toate şcolile lucrări şi demonstraţii practice de iarnă, folosindu-se cît mai intens toate posibilităţile care se găsesc din belşug în satele noastre. Pentru aceasta este necesară o legătură mai strînsă între şcoală şi gospodăria colectivă, între şcoală şi părinţii elevilor.

S. PETRE

În mica fermă zootehnică atribuită lor, pionierii Şcolii de 7 ani din comuna 30 Decembrie, raionul Vidra, îngrijesc cu pricepere şi dragoste animalele care le-au fost încredinţate.

Să-nvăţăm elevii să mînuiască instrumentele de măsurat

Pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică, mai ales în predarea cunoştinţelor de fizică şi de matematică, sînt foarte utile măsurătorile, care îi deprind pe elevi cu mînuirea principalelor instrumente de măsurat folosite în diferitele ramuri ale industriei şi agriculturii.

Pe lîngă mînuirea instrumentelor clasice de măsurare a lungimilor, capacităţilor etc., elevii trebuie deprinşi încă din clasele V—VII să mînuiască instrumente ca vernierul, şublerul, micrometrul, să cunoască diferitele tipuri de termometre, vitezometre, manometre, vacumetre etc. folosite în întreprinderile metalurgice, chimice, în rafinării etc. Realizarea acestui lucru nu implică neapărat înzestrarea şcolilor cu instrumentele şi aparatele respective. Mare parte din instrumentele de măsurat pot fi cunoscute de elevi cu prilejul vizitelor sau al efectuării practicii în întreprinderi. Atît la secţiile de fabricaţie cît şi la cele de control, ca şi în laboratoarele de metrologie elevii au posibilitatea să cunoască varietatea măsurătorilor şi precizia efectuării acestora. Primind lămuririle corespunzătoare din partea profesorilor şi tehnicienilor, ei vor constata că măsurarea lungimilor trebuie făcută cu o precizie pînă la fracţiuni de micron, cîntăririle executate cu precizie de miimi de miligram etc. Li se va explica, de asemenea, că o serie de procese tehnologice sînt condiţionate de anumiţi parametri (timp, presiune, temperatură etc.), care trebuie menţinuţi în anumite limite foarte precise, limite indicate de aparatele de măsurat.

Măsurătorile prilejuiesc interesante aplicaţii ale cunoştinţelor de matematică. De exemplu, măsurînd de mai multe ori aceeaşi lungime, elevii vor constata că rezultatele nu coincid întotdeauna şi îşi vor da seama că aşa numitele erori de măsură pot fi sistematice sau întîmplătoare. Calcularea acestor erori, ca şi determinarea valorii medii aritmetice a măsurătorilor sînt exerciţii foarte potrivite pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică.

Folosind unele piese filetate ce pot fi procurate cu uşurinţă, putem arăta elevilor cum se calculează diametrul unei piese cilindrice, atunci cînd avem la dispoziţie un şubler mic faţă de dimensiunile piesei, cum se determină diametrul mediu la filete prin metoda celor două sîrme sau prin metoda celor trei sîrme.

Programele de matematică ale claselor VI—X prevăd numeroase lucrări practice de măsurători pe teren. Efectuînd astfel de măsurători, elevii se deprind să mînuiască diferite instrumente topometrice. Cei din mediul sătesc pot participa chiar la parcelarea terenurilor pentru diverse semănături ale gospodăriilor agricole de stat sau ale gospodăriilor agricole colective din localitate.

Folosind mijloacele pe care le au la îndemînă profesorii de fizică şi matematică îi pot deprinde pe elevi cu mînuirea unor importante instrumente şi aparate de măsurat, contribuind în acest fel la pregătirea lor pentru munca în producţie.

Prof. I. C. LIGOR
Şcoala nr. 40, Bucureşti

Aparate şi dispozitive realizate cu mijloace proprii

Cadrele didactice din şcolile oraşului Constanţa desfăşoară o activitate susţinută în vederea completării laboratoarelor şcolare cu o serie de aparate şi dispozitive confecţionate cu mijloace proprii, cu ajutorul elevilor.

Astfel, la Şcoala medie nr. 2 s-a construit un redresor electrolitic pentru transformarea curentului alternativ al reţelei de 220 V în curent continuu, necesar efectuării diferitelor experienţe. În realizarea acestui aparat s-au folosit două borcane obişnuite de sticlă cu capacitatea de o jumătate de litru, două plăci de fier şi două de aluminiu, soluţie de bicarbonat de sodiu şi puţină sîrmă de cupru izolată pentru legături.

Pentru demonstrarea acţiunii dintre doi curenţi paraleli, cît şi a acţiunii dintre un curent mobil şi un magnet la această şcoală se foloseşte, pe lîngă redresor, reostat şi întrerupător, un dispozitiv foarte simplu, realizat cu puţină beteală, o placă de lemn, două şuruburi, 5—6 cm sîrmă de aluminiu şi un magnet.

Un alt dispozitiv construit cu mijloace proprii la Şcoala medie nr. 2 este releul electromagnetic. Dispozitivul poate fi folosit cu foarte bune rezultate pentru exemplificarea comenzii la distanţă. Cu ajutorul lui s-a putut închide de la distanţă circuitul unui curent alternativ de 220 V, aprinzîndu-se becurile unui reostat cu lămpi.

Profesorii acestei şcoli au realizat experienţa cu roata lui Barlow folosind un magnet în formă de potcoavă ce înconjoară un jgheab cu mercur, în care intră dinţii unei roţi confecţionată din tablă de cupru. Roata se pune în funcţiune folosind curent continuu de 12 V de la redresorul şi reostatul de tip şcolar.

Profesorii şi elevii au confecţionat, de asemenea, un ampermetru cu ax orizontal, folosind un mosor de lemn pe care s-au bobinat 13 m de sîrmă de cupru izolată, un cui de fier şi un resort elastic. De resort s-a fixat un ac indicator care se poate mişca în faţa unui cadran.

Pentru a se demonstra efectul termic al curentului electric, s-a construit un ampermetru termic folosindu-se o coardă de vioară, o tăbliţă de alamă, un mic resort şi un ac indicator. Montura este făcută pe o planşetă de placaj.

Un dispozitiv simplu, necesar pentru demonstrarea principiului de construcţie şi de funcţionare a dinamului, a fost construit folosindu-se un electromagnet confecţionat dintr-o rangă de fier îndoită în formă de potcoavă, pe care s-au înfăşurat 50 m. de sîrmă de cupru izolată. Rotorul a fost realizat dintr-un pachet de 10 spire în formă de dreptunghi, iar colectorul dintr-un cilindru de lemn pe care s-au fixat doi semicilindri din tablă subţire de cupru. În loc de perii se folosesc două lame de cupru îndoite şi ascuţite la capete. Prin cilindrul colector şi prin pachetul de spire (rotor) trece un ax care, la ieşirea din cilindru, este îndoit în unghi drept, formînd astfel manivela prin care se pune în mişcare rotorul.

O serie de aparate şi dispozitive necesare experienţelor şi lucrărilor de laborator au fost realizate cu mijloace proprii şi la Şcoala medie nr. 1 din Constanţa. Astfel, aici s-au construit două balanţe de laborator pentru efectuarea cîntăririlor în cazul diferitelor experienţe de calorimetrie, pentru studiul frecării, pentru determinarea densităţii etc. Tot aici s-au confecţionat diferite reostate cu sîrmă de nichelină şi cu lămpi, un transformator de la 240 V la 24 V, patru pendule Maxwell, patru tribometre care pot fi folosite şi ca plan înclinat.

Pentru lucrările frontale de laborator s-au confecţionat 20 de calorimetre din alamă şi s-a procurat întreg materialul necesar pentru confecţionarea a 20 punţi Wheatstone. Pe un panou de 60 cm × 70 cm s-a montat un aparat de recepţie cu 3 lămpi. Acest panou dă elevilor posibilitatea să înţeleagă cu uşurinţă alcătuirea şi funcţionarea aparatului de radio.

Toate aceste realizări au fost posibile datorită interesului profesorilor de specialitate din şcolile respective, care au ştiut să antreneze pe elevi la o muncă creatoare, precum şi datorită ajutorului acordat de Şantierul Naval Constanţa, care a pus la dispoziţia şcolilor o serie de materiale şi uneltele necesare.

Prof. VIRGIL ATANASIU

În sprijinul educării patriotice

Din iniţiativa biroului organizaţiei de bază P.M.R. de la Şcoala medie nr. 2 din oraşul Galaţi, elevii şi profesorii acestei şcoli au confecţionat o hartă a Republicii Populare Romîne înfăţişînd cele mai importante realizări obţinute în domeniul industriei şi în domeniul social-cultural în anii puterii populare.

Confecţionată din placaj, harta este frumos colorată şi foarte sugestivă. După ce a fost mai întîi expusă în şcoală, ea a fost instalată în centrul oraşului Galaţi. Cetăţenii o studiază cu mult interes.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

LECȚII TIP DE EDUCAȚIE FIZICĂ

PENTRU PERIOADA 16—28 FEBRUARIE 1959

CLASELE I—II

Tema: exerciții de alergare

Durata: 30 minute.

I. Exercițiul 1. Stînd între bănci în șir (unul după altul). Ridicarea piciorului cît mai sus, cu genunchiul îndoit înainte; revenirea.

Se execută alternativ de 6 ori.

Exercițiul 2. Șezînd în bancă. Ridicarea și coborîrea umerilor. Se execută în ritm viu de 6—8 ori. După primele 2—4 lecții, la ridicarea umerilor se strîng puternic pumnii și la coborîrea lor se întind puternic palmele.

Exercițiul 3. Șezînd în bancă, mîinile pe umăr. Îndoirea trunchiului la stînga, revenire; la dreapta, revenire.

Se execută de 4—6 ori în fiecare parte.

Exercițiul 4. Între bănci, în poziția ghemuit (pe vine), cu mîinile pe șold. 4—6 sărituri pe loc ca mingea în această poziție.

II a.) Primul elev din prima bancă se așează în dreptul spațiului liber dintre șirurile de bănci, înapoia unei linii de plecare. La un semnal (fluier, bătaie din palme, comandă) va alerga cît poate mai repede pînă la peretele din fundul clasei, pe care îl va atinge cu palma. Va reveni tot alergînd la locul de plecare. Se procedează astfel pînă ce aleargă toți elevii clasei. Se repetă exercițiul sub formă de întrecere.

b.) Jocul „Statuile". Va fi jucat pe rînd de către elevii fiecărui șir de bănci sau de către toți elevii clasei deodată, dacă spațiul permite. În spațiul liber al clasei elevii vor alerga liber în orice direcție însă nu au voie să se atingă unul de altul. După cîteva secunde de alergare, la semnalul stabilit dinainte, copiii se opresc în poziția într-un picior, cu brațele întinse lateral. Și trebuie să se mențină în această poziție fără să se miște pînă ce conducătorul jocului termină de numărat rar pînă la 6. Cei care s-au mișcat trec în bancă la locul lor, ceilalți continuă jocul. Cîștigă cei care au reușit să-și păstreze echilibrul după mai multe repetări ale jocului. Dacă se joacă pe șiruri, cîștigător este șirul în care au rămas cele mai multe „statui". Jocul se repetă, și la alte lecții, crescînd durata alergării și menținerii poziției. Poziția se va stabili la inspirația celui care conduce jocul.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea în poziția de drepți și revenirea în bancă, de 4—6 ori.

Aprecieri asupra desfășurării lecției.

CLASELE III—IV

Tema: trecere pe sub obstacol

Durata: 30 minute

I. Exercițiul 1. Stînd între șirurile de bănci. Întinderea brațelor în sus, cu ridicarea pe vîrfurile picioarelor; coborîrea brațelor cu îndoirea genunchilor (lăsarea pe vine), atingînd dușumeaua cu palma. Alternarea între aceste poziții se va executa de 6—8 ori în ritm variat.

Exercițiul 2. Șezînd în bancă, cu mîinile la umeri. Răsucirea trunchiului spre stînga, revenire; spre dreapta, revenire. Apoi, aplecarea trunchiului înainte, cu bărbia spre pupitru, revenire, lăsarea capului pe spate cu extensia trunchiului, revenire.

Se execută de 4 ori.

Exercițiul 3. Șezînd la capătul băncii, cu genunchii înafară, brațele la spate. Cu picioarele se imită pedalarea ca pe bicicletă. Se execută 12—14 pedalări consecutive, urmate de scurte pauze.

Se repetă de 3 ori, variind ritmul.

Exercițiul 4. Șezînd în bancă, cu mîinile la ceafă. Aducerea coatelor înainte, pînă se ating; ducerea coatelor înapoi.

Se execută în ritm rar de 6 ori.

Exercițiul 5. Stînd cu mîinile pe șold între șirurile de bănci. Depărtarea și apropierea picioarelor prin sărituri consecutive. Se execută 8—16 sărituri.

II. a.) De primele bănci ale șirului se leagă o sfoară la înălțimea de 60—70 cm. de la pămînt. De la peretele din fund al clasei, rînd pe rînd elevii, din alergare, vor trece pe sub aceasta sfoară, pe care nu trebuie să o atingă. Se repetă de 3 ori.

În celelalte lecții se va mări numărul obstacolelor pe sub care trebuie să treacă elevii.

b.) Ștafetă combinată cu trecerea pe sub obstacol și săritura peste un obstacol.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea unui braț sus, revenire; a celuilalt, revenire. Ridicarea în picioare, așezarea în bancă.

Se execută de 4 ori.

Notă: La ștafetele combinate, înălțimea obstacolului pe sub care se trece va fi mai mică (50—60 cm.). Înălțimea obstacolului de sărit va fi de 40—50 cm.

Școala și profilul moral al constructorilor comunismului

(Urmare din pag. 1)

te, în spiritul marxism-leninismului.

În crearea profilului moral al omului epocii comuniste școala are un rol deosebit, căci ea este chemată să insufle celor mai tineri fii ai poporului iubirea fierbinte față de cuceririle oamenilor muncii, voința de a le apăra cu fermitate, dorința nestăvilită de a-și pune toate forțele în slujba patriei, este chemată să-i pregătească cu temeinicie pentru viață.

Tezele privind educația comunistă și învățămîntul public prezentate în raportul tovarășului N. S. Hrușciov fundamentează teoretic întreaga perspectivă de dezvoltare a învățămîntului sovietic, a cărui sarcină este aceea de a educa și instrui tineretul în raport cu cerințele construcției societății comuniste. Aceste teze constituie un îndreptar valoros pentru toți cei ce slujesc cu credință școala noastră nouă, ajutîndu-i să vadă mai clar tot ce au de făcut pentru întărirea contribuției lor la opera de construire a socialismului. Îndrumați cu înțelepciune de partidul nostru, ei vor cultiva neabătut în sufletele tinere principiile înalte ale moralei comuniste ce vor conduce pașii cetățenilor de mîine ai patriei înspre înfăptuiri măreț în opera de construire a societății socialiste în Republica Populară Română.

Brigăzi științifice pe teren

Deosebit de variată și bogată este munca culturală desfășurată de cadrele didactice din orașul Satu Mare.

Numeroși învățători și profesori dornici să contribuie la luminarea maselor fac parte din brigăzile științifice care au luat ființă în acest an la Satu Mare. Nenumărate au fost întîlnirile pe care aceștia le-au avut cu țăranii din diferite comune ale raionului Satu Mare, căci brigăzile științifice se deplasează în fiecare duminică la sate.

Într-una din zilele trecute o brigadă s-a deplasat la Medieșul Aurit. Cu acest prilej, țăranii muncitori au întrebat ce sînt plantele hibride și de ce ele sînt semănate tot mai mult? care este situația actuală a Berlinului? ce sînt sateliții? ce este energia atomică? Ei au pus, de asemenea, multe alte întrebări privitoare la transformarea socialistă a agriculturii, la cele mai bune metode pentru obținerea de recolte bogate, la problemele de politică internațională.

Întrebările țăranilor muncitori și răspunsurile date de membrii brigăzii au arătat utilitatea muncii acestor brigăzi științifice.

Formarea conștiinței comuniste

(Urmare din pag. 1)

Sovietice și Guvernului Sovietic cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public, Legea adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în această privință, raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la cel de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, precum și dezbaterile ce au avut loc la Congres acordă o deosebită atenție legăturii strînse care trebuie să se realizeze între școală și practică, aceasta fiind o cerință dictată de înseși problemele vieții.

Participarea efectivă a elevilor la munca direct productivă nu numai că va ajuta la formarea deprinderilor de activitate practică atît de necesare în viață, dar va contribui la adîncirea și creșterea nivelului general de cunoștințe, la educarea dragostei pentru îndeletnicirile practice, stîrnind totodată orice manifestări ale concepțiilor burgheze, înapoiate cu privire la munca direct productivă; va contribui la cunoașterea frumuseților muncii în fabrici, uzine, pe șantiere și pe ogoare, trezind dorința tinerilor de a se integra cît mai curînd în producție pentru binele colectivității.

Legată strîns de viață, prin activitățile ei practice și teoretice, școlare sau extrașcolare — școala sovietică va ajuta în cea mai mare măsură ca primii pași pe care îi vor face în viață tinerii ei absolvenți să nu fie șovăielnici și fără țintă, ci să fie pași siguri, îndreptați cu toată hotărîrea înspre o activitate utilă societății, necesară construcției comuniste.

Astăzi, în centrul preocupărilor tuturor pedagogilor sovietici stă realizarea sarcinilor mari ce izvorăsc pentru școală din recentele documente de partid și de stat: înzestrarea tineretului cu reale deprinderi de muncă practică, realizarea unei temeinice pregătiri teoretice care să corespundă pe deplin cerințelor vieții comuniste și, bineînțeles, educarea școlarilor în spiritul înaltelor virtuți proprii profilului moral al comuniștilor.

Munca învățătorilor și profesorilor de pe întreg cuprinsul uriașei țări care a pășit pe drumul construirii desfășurate a comunismului va fi un exemplu de ceea ce trebuie să facă pedagogii pentru educarea comunistă a tinerei generații, un exemplu de ceea ce înseamnă a înzestra tineretul școlar cu temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru ca în viață să poată fi într-o măsură cît mai însemnată folositori societății.

16 FEBRUARIE

(Urmare din pag. 1)

Conferințe asemănătoare au avut loc în numeroase alte centre regionale din țară. Măsurile represive luate de guvernul burghezo-moșieresc, hotărît să înăbușe orice încercare de luptă împotriva regimului, departe de a intimida pe muncitori, au fost întîmpinate cu puternice acțiuni revoluționare.

Începutul anului 1933 cunoaște o creștere masivă a luptelor muncitorești în întreaga țară. Sub îndrumarea partidului în toate centrele de cale ferată au loc mitinguri și consfătuiri. Mii de ceferiști și petroliști declară grevă. Acțiunile au culminat cu luptele greviste din 15—16 februarie, puternică manifestare a luptei maselor muncitoare, în frunte cu comuniștii, împotriva abuzurilor patronilor, împotriva aservirii țării către capitalul monopolist din Apus, împotriva fascizării țării și a transformării ei într-o bază de agresiune antisovietică.

La începutul lui februarie 1933, guvernul Vaida, revenindu-și după valul luptelor din ianuarie, introduce starea de asediu, urmată de arestarea a numeroși membri ai Comitetului de acțiune. Vestea arestării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și a altor conducători ai mișcării muncitorești s-a răspîndit ca fulgerul printre muncitori. În dimineața zilei de 15 februarie, 7.000 de ceferiști de la atelierele Griviția se aflau în plină grevă cerînd imediata eliberare a celor arestați, respectarea tuturor revendicărilor cîștigate la 2 februarie, ridicarea stării de asediu, existența liberă a comitetului de fabrică și a sindicatului C.F.R. care fusese dizolvat.

Adunați de sunetul sirenei lui Roaită, muncitorii ceferiști au ocupat atelierele. Sunetele prelungite ale sirenei s-au făcut auzite în toate colțurile Bucureștiului. Ecourile grevei au răsunat în toată țara. La Iași, la Cluj și în alte centre ceferiste muncitorii au declanșat și ei greve.

Soldații din regimentul 21 infanterie și din alte unități, aduși să înăbușe acțiunea grevistă a ceferiștilor de la Griviția, au refuzat să tragă în frații lor muncitori. Ceva mai mult, ei s-au solidarizat cu ceferiștii. În locul acestor trupe au fost aduse unități ale jandarmeriei — sluga credincioasă a regimului burghezo-moșieresc. În dimineața zilei de 16 februarie, ca urmare a refuzului hotărît al muncitorilor de a se supune ordinelor și de a părăsi atelierele, s-a dat comanda de deschidere a focului. În timpul represiunilor sălbatice, sub ploaia de gloanțe au căzut mulți muncitori: utecistul Vasile Roaită, D. Popa și alții. Peste 2.000 de muncitori au fost arestați.

„Muncitorii, scria „Scînteia" — au fost covîrșiți de armată, dar avîntul lor de luptă n-a putut fi înfrînt. În timp ce erau înconjurați de soldați, străpunși de baionete, izbiți de patul puștilor, tîrîți spre poartă și aruncați în camioanele dinainte pregătite, ei continuau să strige lozinci de luptă".

În aceste eroice lupte din 15—16 februarie 1933, s-a vădit odată în plus forța politică, puterea de mobilizare și de organizare a Partidului Comunist, s-a manifestat din plin eroismul maselor de muncitori hotărîți să sfarme puterea asupritorilor.

Luptele ceferiștilor au avut o mare importanță atît pe plan intern cît și internațional. Izbucnite la numai două săptămîni de la instaurarea dictaturii hitleriste în Germania, ele au constituit prima acțiune a muncitorimii pe plan european împotriva pericolului fascist.

Aceste lupte au rămas în istoria mișcării muncitorești din țara noastră ca unele din cele mai puternice acțiuni organizate pînă atunci de partid împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Paginile înscrise astfel în istoria luptelor muncitorești din țara noastră servesc minunate exemple de eroism și abnegație, de patriotism înflăcărat, care a însuflețit atîtia luptători neobosiți pentru o viață mai bună. Este o datorie patriotică pentru fiecare slujitor al școlii noastre noi să cinstească amintirea luptelor din februarie educînd tineretul școlar în spiritul respectului profund și al profundei admirații față de eroii acestor lupte.

În vileag

CU CONȘTIINȚA ÎMPĂCATĂ

La 8 octombrie 1958, inspectorul Justinian Găvănescu de la secția de învățămînt și cultură a raionului Slobozia, s-a deplasat în comuna Perieți pentru a controla munca Școlii elementare de 7 ani. A cercetat planurile calendaristice, orarul școlii, prezența elevilor, a făcut unele observații generale cu privire la acestea și apoi — fără să asiste la vreo lecție, pentru a cunoaște măcar ceva din conținutul muncii la clasă — și-a încheiat inspecția întorcîndu-se „la bază" — probabil, cu conștiința datoriei împlinite.

Nu avea motive?

PERFORMANȚĂ

Într-o singură zi, profesorul Ștefan Văgîi din Afumați, raionul Brănești, a dat 30 (treizeci) note de 2.

Ca pedagog, este clar că și dînsul merita o notă egală dacă nu mai mică.

NEDUMERIRE

În procesul verbal încheiat la Școala elementară din comuna Lupșanu, în ziua de 13 decembrie 1958 de către inspectorii Tudose Băluță și Emil Negreanu de la secția raională de învățămînt și cultură Lehliu, se arată că unul din obiectivele deplasării în această unitate a fost și „munca de alfabetizare".

Mai departe, același proces verbal consemnează: „În problema alfabetizării s-a constatat — controlînd registrele și documentele școlii — că ultimii analfabeți au fost școlarizați în primăvara anului ... 1956".

Este vorba de o necunoaștere a realității de pe teren sau „numai" de superficialitate și formalism în stabilirea obiectivelor deplasării?

CONSTATĂRI „PREȚIOASE"

Extras dintr-un proces verbal încheiat de inspectorul Filimon Petrescu la Școala de 4 ani din satul Pleașov, raionul Turnu Măgurele: „Școala funcționează în local propriu, cu două săli de clasă și o cancelarie, este de curînd văruită și curat întreținută, înzestrată cu sobe de teracotă, cu flori la ferestre și pavoazată cu tablouri și lozinci".

Constatări, nu glumă!

PARINȚII AȘTEAPTA ÎNDRUMAREA ȘCOLII

Pentru a cunoaște problemele care îi frămîntă pe părinți în ceea ce privește educarea copiilor lor, pentru a ști în ce direcție simt nevoia unui ajutor mai larg din partea școlii, redacția gazetei noastre s-a adresat mai multor părinți.

Prezentăm părerile unora dintre ei.

Dorim ca fiii noștri să fie pregătiți pentru viață

S-au împlinit doi ani de cînd fac parte din comitetul de părinți al Școlii medii nr. 3 din raionul „Griviția Roșie". Experiența pe care am adunat-o în acești ani m-a convins că munca unui comitet de părinți poate fi folositoare numai atunci cînd ajută școala în problemele cele mai importante care-i stau în față.

Și eu, ca și ceilalți tovarăși ai mei din comitet, ne străduim să sprijinim școala în pregătirea copiilor noștri pentru viață, pentru munca în producție, deoarece acest lucru îl urmăresc în primul rînd cadrele didactice. De fapt, chiar noi părinții, sîntem cei dintîi interesați ca proprii noștri copii să fie cît mai bine pregătiți pentru muncă. Considerăm că în calitatea noastră de membri ai comitetului putem lămuri mai lesne părinții în această direcție. Credem de asemenea că propriul nostru exemplu, atitudinea noastră față de pregătirea propriilor noștri copii pentru muncă poate să convingă mai ușor.

Noi am sprijinit școala într-o serie de acțiuni. De exemplu, în dotarea atelierelor cu uneltele de care au nevoie. Mai mult: din inițiativa noastră se vor crea în curînd un cerc de legătorie și un cerc de croitorie pentru fete. Tot noi ne ocupăm de înființarea acestor cercuri, ajutînd școlii să procure materialele necesare pentru funcționarea lor.

Știm însă că mai sînt printre părinți unii care nu înțeleg rostul pregătirii politehnice a copiilor, care socotesc în mod greșit că munca în atelier, în uzină, munca în agricultură sau pe lotul școlar îi îndepărtează pe copii de la carte. Am cerut conducerii școlii să ne arate ce putem face pentru a contribui la înlăturarea acestei păreri greșite și am primit de la ei numeroase îndrumări. Dacă înainte, atunci cînd le vorbeam părinților despre foloasele politehnizării, ne rezumam la lucruri generale, acum le putem da argumente concrete și astfel îi cîștigăm de partea noastră mult mai bine. Bunăoară, le arătăm cîți copii, altădată neinteresați de învățătură, au acum note tot mai bune la matematică, la fizică, la chimie, tocmai pentru că munca, punîndu-le în față probleme de tehnică, le-a trezit mai mult interes pentru învățătură. Adesea se întîmplă că le dăm părinților, ca exemplu de acest fel, chiar exemplul propriului lor copil. Se înțelege ușor ce mare influență are asupra lor acest fapt.

Comitetul nostru de părinți a fost îndrumat de pedagogi să se intereseze și de situația la învățătură a copiilor. De îndată ce se constată rămîneri în urmă, sîntem încunoștințați și noi și chemați să ne dăm ajutorul. Cum adesea rămînerile în urmă provin și din greșelile făcute în familie, luăm legătura cu părinții respectivi, îi ajutăm să stabilească măsuri de îndreptare. Interesîndu-ne, spre exemplu, de ce eleva N. F. din clasa a IX-a „A" obține numai note mici, am aflat că locuiește la o soră care o obligă să îndeplinească prea multe treburi gospodărești, neîngăduindu-i timp să-și pregătească lecțiile. Sfatul nostru de a i se asigura timpul necesar studiului a fost de folos. Acum, eleva a început să se îndrepte.

Am vrea să fim însă mai îndeaproape îndrumați și în alte direcții.

Am fi mulțumiți, de exemplu, să primim mai multe lămuriri în problemele educative. Este drept că ni s-a vorbit adeseori despre aceste probleme, dar mai întotdeauna lucrurile au fost privite oarecum în general. Ne-ar fi de mare folos să ni se arate mai amănunțit cum să procedăm cînd avem de rezolvat probleme educative. Nu cerem, bine înțeles „rețete" — știm că nu se pot da și că, presupunînd că le-am primi, n-ar fi de nici un folos — dar credem că este bine să ni se arate concret ce este de făcut într-un caz sau altul ivit în propria noastră familie sau în familiile altor părinți.

Colaborarea noastră cu școala este tot mai rodnică. Ajutîndu-ne reciproc, vom izbuti să muncim tot mai bine, să ne îndeplinim cu cinste datoria față de generația pe care o creștem.

GH. HAȘEGANU
linotipist la întreprinderea poligrafică nr. 5 din București, vicepreședinte al comitetului de părinți de pe lîngă Școala medie nr. 3 din București

Așteptăm sfaturi pentru orientarea profesională a copiilor

Nu peste mult timp băiatul meu, care este acum în clasa a VII-a, va trebui să-și aleagă drumul în viață. De multe ori mă gîndesc la acest lucru. Mă întreb care meserie ar fi cea mai potrivită pentru el, cum ar putea fi mai de folos patriei.

N-am vrut să hotărăsc singur calea spre care să se îndrepte. Am discutat mai întîi cu el. L-am întrebat ce meserie i-ar place, ce l-ar interesa. Mi-a mărturisit că se simte atras de radiofonie. De altfel și eu am observat acest lucru. Îi place fizica mai mult decît oricare obiect. Experiențele în acest domeniu îl pasionează. Adesea, acasă, repară el singur prizele sau întrerupătoarele defectate.

Am căutat să-l încurajez, să-i creez posibilități de a-și dezvolta aptitudinile. Întrucît mă pricep și eu în radiofonie, am făcut împreună cu el cîteva lucrări. Am montat, printre altele, și o instalație electrică cu transformator prevăzută cu semnalizări luminoase și sonore. Unele aparate lucrate de noi doi au servit și școlii la unele experiențe.

Am putut să cunosc posibilitățile copilului meu și să-l orientez pentru că, întîmplător, am cunoștințe în domeniul radiofoniei. Dar nu toți părinții au această posibilitate pe care, dealtfel, nici eu n-aș fi avut-o dacă băiatul meu s-ar fi simțit atras — să spunem — spre agronomie, chimie sau oricare altă ramură a producției. De aceea ajutorul școlii este foarte necesar. Și aceasta cu atît mai mult cu cît sînt unii părinți care nu se pot descurca singuri în orientarea profesională a copiilor lor. Cunosc de asemenea părinți care nu sînt încă decișI asupra viitoarei profesii a copiilor lor, deși aceștia sînt în clasa a VII-a și este momentul să se hotărască. Unii așteaptă sfîrșitul anului școlar, pentru a cunoaște situația finală a copiilor și a se hotărî abia după aceea.

De aici se poate vedea că unele școli nu se ocupă cu stăruință de lămurirea părinților în ceea ce privește orientarea profesională a copiilor. Cred că școala poate și trebuie să-i ajute mai mult. Pentru a-i face pe copii să iubească munca productivă cred că ar fi bine ca, ducîndu-i în întreprinderi, la gospodăriile agricole colective etc., să le arate cum munca în fabrici, în uzine, în agricultură, devine acum la noi o muncă de calificare înaltă, care deschide perspective dintre cele mai frumoase. Părinții trebuie ajutați și să cunoască și să dezvolte înclinațiile copiilor lor.

Este drept că asemenea probleme sînt discutate, uneori, la adunările cu părinții. Dar aceasta nu ajunge. Sînt necesare convorbiri individuale. Fiecare părinte în parte trebuie să știe cum este mai bine să procedeze în alegerea viitoarei profesiuni a copilului său.

Am credința că, prin ajutorul susținut al școlii, ne vom îndeplini mai bine importanta îndatorire de a ne orienta copiii spre acele meserii în care vor putea aduce cel mai mare aport țării.

CONSTANTIN LECA
funcționar la M.A.I.

Pentru ca fiecare copil să devină un patriot adevărat

Am un copil în clasa a VI-a și nu-i pentru mine nici o bucurie mai mare decît gîndul că mîine, cînd va crește mare, copilul de azi va fi un om întreg, un om de ispravă. Un asemenea om se străduiește să scoată din el școala, un asemenea om vreau să cresc din el și eu.

Am stat de multe ori de vorbă cu dirigintele copilului meu, cu profesorii lui. Am văzut cît de mult se ocupă școala de educarea patriotică a copiilor. Și mi-am dat seama că și nouă, ca părinți, ne revin mari îndatoriri.

Din discuțiile pe care le-am avut cu profesorii am căutat să înțeleg cum trebuie să procedăm noi, părinții. Am înțeles din cele ce mi-au spus că cel mai important lucru este de a educa copilul nu prin vorbe, ci prin fapte. Mi-am dat seama în același timp ce mare însemnătate are propriul nostru exemplu, exemplu părinților.

Adesea, cînd era mai mic, băiatul meu mă întreba unde mă duc în fiecare dimineață și ce fac acolo. Îi răspundeam, dar cred că nu înțelegea mare lucru. A început să priceapă abia mai tîrziu. Uneori, în timpul liber, cînd treceam pe la uzină să văd ce mai este acolo, îl luam și pe el cu mine. Multe lucruri noi și interesante a văzut el în uzină. Despre toate mă întreba. Am căutat să-l lămuresc. El vroia să știe și pentru ce am fost eu decorat. Acolo, la locul meu de muncă, a putut să înțeleagă mai mult decît din cele povestite. I-am arătat cum se fabrică locomotivele și vagoanele, noile motoare care se construiesc acum pentru industria noastră petroliferă, motorul electric Diesel, care va fi folosit pentru prima dată în țara noastră la transporturi pe calea ferată. În felul acesta și-a dat singur seama cît de înaintată este industria în țara noastră astăzi, cît de multe s-au înfăptuit la noi prin grija partidului, cîtă însuflețire depun muncitorii, cît de folositoare este munca lor pentru patrie.

Am avut și ocazia să lucrez alături de fiul meu în acțiuni obștești. Ne-am dus toți trei — el, mama lui și cu mine — să muncim pentru înfrumusețarea cartierului nostru. Noi, cei mari, am transportat pietre de la carieră, iar el și ceilalți copii care se aflau acolo au dat pietrele din mînă în mînă pavatorilor. Am lucrat alături și atunci cînd am ajutat la construirea casei de cultură din raionul nostru. Cu cîtă mulțumire în suflet ne întorceam de la asemenea treburi, bucuroși că în felul acesta am putut fi de folos patriei.

În vara trecută, aflîndu-ne la Govora, băiatul mi-a cerut să-i vorbesc cum era stațiunea altădată. Nu i-am putut răspunde, pentru că n-o văzusem niciodată în trecut, după cum n-o văzuse, dealtfel, nici un muncitor. Dar i-am povestit despre cei care veneau pe vremuri aici — patronii de fabrici, negustorii, moșierii. Pe aceștia i-am cunoscut bine, am simțit din plin, pe pielea mea, pofta lor nestînsă după cîștig, disprețul lor pentru noi muncitorii. Astăzi, după cum a putut să vadă copilul meu cu ochii lui, vin la odihnă oamenii muncii — iar partidul, statul nu precupețesc nimic pentru sănătatea lor, pentru creșterea neîncetată a bunăstării lor.

Așa am căutat să-mi educ copilul în spiritul dragostei față de patrie. Aș vrea, însă, să fac mai mult. Pentru asta cer școlii să mă mai ajute. Aș dori ca profesorii să-mi spună ce cărți să-i dau copilului meu să citească, la ce spectacole să-l duc, unde să-l plimb în timpul liber. Ar fi bine ca în adunările cu părinții, în lectoratele pentru părinți să primim sfaturi mai multe. Aș vrea să am prilejul să le arăt altor părinți ce am făcut eu în această privință și totodată să știu cum au procedat alți părinți.

Cred că așa vom putea și noi, părinții, să facem mai mult pentru a ajuta școlii să crească din fiecare copil un patriot adevărat.

VIRGIL LEPĂDATU
ajustor la Uzinele „23 August", fruntaș în producție pe ramură

Școala trebuie să ne ajute mai mult

Atît eu cît și soțul meu muncim amîndoi în producție. Eu la Industria Bumbacului A, iar el la Uzinele „Timpuri Noi". Cu toate că o bună parte din timp sîntem în producție, ne îngrijim de copil, de buna lui creștere. Firește, nu în măsura în care se poate ocupa o familie în care unul dintre părinți stă tot timpul acasă. De aceea noi simțim mai mult nevoia unui ajutor din partea școlii. Dar trebuie să mărturisesc că școala nu face tot ceea ce poate spre a ne sprijini. Sau chiar dacă ne ajută, acest ajutor nu este totdeauna îndestulător.

În cele mai multe cazuri, copiii cu amîndoi părinții în producție își pregătesc singuri lecțiile, fiind lipsiți de îndrumare și de supraveghere. Această lipsă de îndrumare se resimte mai ales la copiii din clasele mai mici, care nu au încă obișnuința și deprinderea de a învăța. De aceea socotesc că școala ar trebui să le acorde acestor copii mai multă grijă, să-i învețe cum trebuie să-și organizeze timpul, cum să-și pregătească lecțiile. Ar fi bine ca și diriginții să-i viziteze mai des pe acești copii, să controleze munca lor de acasă și să-i ajute.

Știu că în U.R.S.S. grija față de copiii ai căror părinți lucrează ambii în producție este deosebit de mare. Pentru a le asigura o pregătire cît mai bună, aci se organizează supravegherea pregătirii lor pentru școală, pe grupe de blocuri, de către o mamă casnică. Acest lucru s-ar putea realiza și la noi și rezultatele cred că ar fi dintre cele mai bune.

Școlile ar putea să ceară și sprijinul întreprinderilor unde muncesc părinții copiilor, pentru a le crea copiilor condiții de studiu în întreprindere.

Cred că școala ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape și de felul cum își petrec copiii noștri timpul liber și chiar să organizeze anume pentru ei unele activități, așa ca timpul liber să fie întrebuințat de ei într-un chip cît mai plăcut și folositor.

Cu unele eforturi din partea școlii toate acestea se pot realiza ușor.

ELENA CHIȘIU
muncitoare textilistă la Industria Bumbacului A., fruntașă în producție, decorată cu „Medalia Muncii"

Să mobilizăm părinții la rezolvarea sarcinilor actuale ale școlii

(Urmare din pag. 1)

Vizitele diriginților și învățătorilor la domiciliul elevilor constituie un bun prilej de a cîștiga încrederea părinților, de a-i apropia de școală, de a-i face să înțeleagă sarcinile importante ale învățămîntului și de a-i atrage în rezolvarea lor. Cunoașterea condițiilor de muncă și viață, a mediului familial al elevilor, oferă diriginților și învățătorilor posibilitatea să propună măsuri practice educative în raport cu specificul fiecărei familii.

Vizitele diriginților în familie trebuie să aibă un caracter periodic, nu să fie făcute numai atunci cînd se observă lipsuri în felul cum învață și se comportă copiii, ci și atunci cînd trebuie să se discute cu părinții probleme mari, cum este aceasta a pregătirii practice.

Consultațiile date părinților oferă de asemenea un bun prilej de îndrumare concretă a părinților. Există la unele școli tendința de a transforma consultațiile în simple convorbiri cu părinții de 10—15 minute asupra situației la învățătură a elevului, asupra unor abateri ale acestuia de la disciplina școlară, sau asupra manifestărilor negative ale copilului acasă. Cu acest prilej se dau în pripă unele indicații și se propun măsuri adesea insuficient chibzuite.

Este drept că sînt necesare și convorbiri scurte cu părinții, pentru informare reciprocă. Ele nu trebuie să înlocuiască, însă, consultațiile menite să dea un ajutor substanțial părinților în munca de educație și să-i mobilizeze în rezolvarea problemelor importante ale pregătirii elevilor.

O formă de colaborare frecvent folosită în școală o constituie adunările cu părinții, atît adunările de bilanț al muncii instructiv-educative, cît și adunările tematice (lectoratele). Cu prilejul adunărilor de bilanț, care se țin la sfîrșit de trimestru sau la încheierea anului școlar, părinții sînt informați în ansamblu asupra muncii și conduitei copiilor lor și iau cunoștință de sarcinile ce le revin. E bine ca la aceste adunări diriginții și învățătorii să facă o analiză aprofundată a situației, arătînd progresele elevilor, ca și greutățile pe care le întîmpină unii din ei la diferite obiecte sau capitole ale materiei, dînd părinților sfaturi practice necesare pentru a-i putea sprijini pe copii în învingerea acestor greutăți. Diriginții trebuie să le arate măsura în care activitățile practice au dus la creșterea nivelului general al pregătirii elevilor. Efectuînd, de pildă, lucrări practice în gospodăriile agricole socialiste, elevii își completează cunoștințele despre plantele de cultură și îngrijirea lor, despre mașinile agricole și principiile din fizică pe baza cărora funcționează. La unele școli se prezintă, după terminarea adunărilor de bilanț, scurte comunicări pe probleme de educație sau de igienă școlară, se popularizează experiența pozitivă a unor părinți în munca de educare în familie, se organizează expoziții pe clase etc. Și în cadrul lectoratelor pedagogii îi lămuresc pe părinți — prin conferințe, lecții, referate — asupra unor importante probleme pedagogice, organizează cu ei discuții pe marginea unor sarcini actuale ale școlii sau a unor cărți cu conținut pedagogic etc. Tematica lectoratelor diferă în funcție de specificul muncii la clasă și școala respectivă, de condițiile economice specifice regiunii în care elevii desfășoară activitatea practică, de cerințele părinților, punîndu-se accent pe problemele educației patriotice, ale educației politehnice și ale educației prin muncă.

Un ajutor deosebit de important în munca de colaborare a școlii cu părinții, îl constituie comitetul de părinți. Comitetul de părinți ajută școala atît în rezolvarea problemelor instructiv-educative, cît și în ceea ce privește problemele materiale. Accentul trebuie să cadă în momentul de față pe sprijinirea muncii de instruire și educare a copiilor, pe asigurarea condițiilor necesare unei mai complete pregătiri a acestora prin: sprijinirea organizării practicii elevilor în producție, organizarea și dotarea atelierelor școlare și a laboratoarelor, înzestrarea școlilor cu unelte agricole, sprijinirea extinderii spațiului de școlarizare și a executării de noi construcții etc.

Pe lîngă formele de muncă cu părinții amintite școala are posibilități multiple de îndrumare a părinților: poate organiza pentru ei audierea unor emisiuni radiofonice, citirea unor articole etc. Practica scoate mereu la iveală noi forme eficace de muncă în rîndurile părinților. Important este ca toate aceste forme să slujească aceluiași scop — ridicarea nivelului pedagogic al părinților, antrenarea lor în rezolvarea sarcinilor actuale importante ale activității instructiv-educative.

De vorbă cu oaspeţii din R. P. CHINEZA

De trei săptămîni o delegaţie a Ministerului Învăţămîntului din R. P. Chineză în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învăţămîntului, vizitează Republica Populară Romînă în cadrul unui schimb de experienţă organizat între cele două ţări.

Oaspeţii chinezi s-au interesat îndeaproape de sistemul de organizare a învăţămîntului şi de desfăşurarea procesului instructiv-educativ în şcolile de cultură generală şi în institutele de învăţămînt superior. După întoarcerea din călătoria făcută prin ţară, ne am adresat tovarăşului Liu Tzi-tzai cu rugămintea de a împărtăşi cititorilor noştri cîteva din impresiile formate în timpul şederii în R.P.R. Tov. Liu Tzi-tzai ne-a primit marţi după amiază. Au fost de faţă Iu Sî-djou, director adjunct al Direcţiei nr. 1 pentru învăţămînt superior, Li Bin-gie, director adjunct al Direcţiei învăţămîntului de cultură generală; Bo Huai-ci, director al Direcţiei de învăţămînt superior din provincia Hupei; Liu Tzun-cian şi Tien Sui, membri ai delegaţiei.

—Aş vrea să subliniez de la început — ne-a spus tov. Liu Tzî-tzai — *primirea călduroasă care ni s-a făcut peste tot. Am putut să ne dăm seama că poporul romîn nutreşte sentimente frăţeşti faţă de poporul chinez. Am observat în special atenţia deosebită cu care este urmărită revoluţia chineză şi munca poporului nostru pentru construirea socialismului.*

— Cadrele didactice, alături de întregul popor romîn, urmăresc, cu mult interes marile succese obţinute de China în revoluţia culturală. Sînt foarte cunoscute progresele uriaşe în lichidarea analfabetismului şi faptul că în prezent învăţămîntul de toate gradele cuprinde un imens număr de tineri şi vîrstnici. Ne-ar interesa care sînt în etapa actuală problemele spre care se îndreaptă atenţia în domeniul învăţămîntului.

— La noi, ca şi la dumneavoastră şi ca în toate ţările socialiste, problema actuală este îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă. În septembrie anul trecut au apărut Directivele C.C. al Partidului Comunist Chinez şi Consiliului de stat al R.P. Chineze cu privire la munca în domeniul învăţămîntului, care arată că procesul instructiv-educativ trebuie să slujească politicii proletariatului, că învăţămîntul trebuie să se îmbine cu munca în producţie. Participarea la munca în producţie este folositoare elevilor atît din punct de vedere al educaţiei morale, cît şi din punct de vedere al dezvoltării intelectuale şi fizice. Oamenii şcolii, elevii şi studenţii, tot poporul au răspuns cu entuziasm sarcinilor trasate de partid. Au fost create pe lîngă şcoli şi chiar de către şcoli ateliere, uzine, loturi experimentale şi ferme, în care elevii nu numai că pun în practică cele învăţate la lecţii, dar şi produc bunuri materiale. De asemenea, întreprinderile industriale şi cooperativele agricole au creat instituţii de învăţămînt.

— Producţia acestor uzine şi ferme ale elevilor este înglobată în planul de stat al raionului respectiv?

— Da. Produsele principale ale acestora sînt înglobate în planul de stat. Aşa, bunăoară, la marea mişcare de masă care se desfăşoară în prezent în întreaga Chină pentru sporirea producţiei de oţel participă în mod activ şi elevii, sub îndrumarea profesorilor lor. Există cuptoare de oţel care sînt deservite în întregime de elevii şcolilor medii şi elementare. Bineînţeles că elevii îndeplinesc sarcini pe măsura puterilor lor.

— Munca fetelor se deosebeşte de cea a băieţilor?

— Deocamdată nu este o deosebire esenţială. Şi fetele şi băieţii lucrează la acelaşi proces de producţie, numai că eforturile pe care le depun diferă după vîrstă, aşa cum am spus mai sus, şi după sex. Organele centrale de învăţămînt şi organele de învăţămînt din provincii şi raioane studiază în prezent elaborarea unor planuri care să precizeze atît durata cît şi conţinutul activităţii productive a elevilor. S-au şi publicat cîteva proiecte. Chestiunea fiind în discuţie nu vă putem spune prea multe amănunte concrete, definitive. În general însă, părerea unanimă este că legarea învăţămîntului de munca productivă este foarte necesară şi că la ea trebuie să participe toţi elevii începînd de la vîrsta de 9 ani. În procesul instructiv-educativ nu trebuie neglijată sau subapreciată nici teoria, şi nici practica. Ele trebuiesc folosite în aceeaşi măsură.

Tovarăşul Liu-Tzî-tzai, precum şi tovarăşa Li Bin-gie ne-au vorbit apoi pe larg despre introducerea noului alfabet fonetic în şcolile din R. P. Chineză precum şi despre căile şi măsurile care s-au luat pentru însuşirea lui cît mai rapidă de către elevi şi de către întregul popor.

Am rugat pe tovarăşul Liu Tzî-tzai să ne vorbească despre cele văzute în unităţile de învăţămînt din ţara noastră.

— Am vizitat institute de învăţămînt superior, şcoli medii, şcoli profesionale, şcoala specială de orbi de la Cluj şi altele. Învăţămîntul din R.P.R. a obţinut succese mari şi importante. Şi în învăţămîntul superior şi în cel de cultură generală se dă o mare atenţie legării învăţămîntului de practică. Trebuie subliniat că activitatea ştiinţifică este legată de producţie, de cerinţele producţiei. Succese s-au obţinut şi în domeniul educaţiei politico-ideologice, atît a elevilor cît şi a cadrelor didactice.

Documentarea noastră în cadrul schimbului de experienţă pe care îl facem a fost bogată. Am reţinut în special cîteva probleme care constituie pentru noi un lucru nou. E vorba în primul rînd de Consiliul superior al şcolilor, un organ de masă care este fără îndoială un sprijin de mare preţ în munca Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi a cărui activitate ne-a interesat foarte mult. Un lucru bun este faptul că în ultimii ani de şcoală medie există acea „bifurcare" — cum se spune la dumneavoastră — potrivit căreia elevii au posibilitatea să urmeze, după înclinaţii, partea umanistică sau cea reală. Demn de reţinut este şi faptul că limbile străine se studiază începînd din clasa a V-a. Desigur mai sînt şi alte lucruri despre care am putea vorbi.

În încheierea convorbirii noastre, tov. Liu Tzî-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învăţămîntului din R. P. Chineză, ne-a rugat să transmitem învăţătorilor şi profesorilor din R.P.R. din partea sa, spor la muncă.

Am mulţumit tovarăşului Liu Tzî-tzai pentru urările adresate cititorilor noştri cît şi pentru interesantele informaţii referitoare la învăţămîntul chinez.

MIRCEA IONEL

Oraşul Meissen din R. D. Germană este vestit în întreaga Europă pentru calitatea porţelanurilor care se produc aici. Tradiţiile producţiei de porţelan sînt cultivate cu grijă şi în rîndul elevilor şcolilor de cultură generală. În fotografie, elevii clasei a 8-a a şcolii nr. 2 din Meissen primesc îndrumări din partea muncitorilor şi tehnicienilor fabricii de porţelan.

ÎN R. D. GERMANĂ

ZIUA DE ÎNVĂŢĂMÎNT IN PRODUCŢIE

Hotărîrile celui de-al V-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania au subliniat că introducerea pe scară largă a învăţămîntului politehnic şi educarea elevilor în spiritul dragostei faţă de muncă sînt problemele centrale ale dezvoltării învăţămîntului în R.D.G. Mergînd pe această linie, şcolile de cultură generală din Republica Democrată Germană acordă o grijă deosebită legării învăţămîntului de producţia industrială şi agricolă. Începînd cu acest an şcolar, pentru a lua contact direct cu producţia, toţi elevii claselor VII-XII din şcolile R.D. Germane lucrează o zi pe săptămînă în întreprinderile industriale apropiate, în gospodării agricole de stat, în gospodării agricole colective, în S.M.T.-uri etc. Activitatea lor în această zi se desfăşoară pe baza unui plan dinainte stabilit, care are ca obiectiv cunoaşterea procesului de producţie şi a unor probleme teoretice legate de el.

Pînă acum s-au obţinut importante succese în acest domeniu. Circa 400.000 de elevi în vîrstă de 13—18 ani lucrează săptămînal în întreprinderi, luînd parte efectiv la munca productivă. Se merge din zi în zi spre o mai judicioasă organizare a acestei zile pe care elevii şi-o petrec alături de muncitori.

Modul de organizare şi desfăşurare a zilei de învăţămînt în producţie constituie în prezent subiectul cel mai viu discutat în consfătuirile cadrelor didactice, în şedinţe la care iau parte deopotrivă profesori, muncitori cu experienţă, ingineri, membri ai gospodăriilor colective fruntaşe etc.

Iată un exemplu pe care îl dă ziarul „Deutsche Lehrerzeitung" cu privire la felul cum sînt pregătiţi elevii pentru ziua de muncă în producţie.

Profesorul care conduce activitatea elevilor se informează din timp asupra planului întreprinderii, asupra felului cum este defalcat acest plan pe secţii, ateliere, brigăzi de lucru, asupra felului cum este urmărită şi controlată producţia. Profesorul se informează şi asupra maşinilor-unelte cu care sînt înzestrate atelierele unde vor lucra elevii şi stabileşte ce principii teoretice, pe care se bazează construcţia şi funcţionarea acestor maşini-unelte va recapitula cu elevii.

Înainte de a păşi în întreprindere, profesorul le dă elevilor explicaţii în legătură cu cele ce vor vedea aici. Elevii primesc totodată indicaţii asupra procesului de producţie la care vor participa şi o tematică specificînd problemele teoretice ce vor fi urmărite în mod special.

La sfîrşitul fiecărei săptămîni se analizează activitatea elevilor în ziua de învăţămînt în producţie. Cu acest prilej se discută rapoarte ale elevilor. Profesorul trage concluziile finale, subliniind în mod deosebit legătura între deprinderile practice primite de elevi în întreprindere şi cunoştinţele teoretice studiate de ei la lecţii. Totodată, profesorul acordă o deosebită importanţă lămuririi elevilor asupra legilor economice care guvernează economia socialistă. Astfel, se clarifică legătura dintre planul întreprinderii şi planul economic general, se lămureşte principiul centralismului democratic în planificarea şi conducerea economiei etc.

Participarea alături de muncitori la îndeplinirea sarcinilor de producţie contribuie la dezvoltarea simţului de răspundere al elevilor faţă de muncă. În acelaşi timp, elevii îşi dau mai bine seama de justeţea politicii statului în conducerea şi planificarea economiei naţionale, cunosc în mod nemijlocit participarea activă şi creatoare a oamenilor muncii la traducerea în viaţă a acestei politici.

Pentru îmbunătăţirea continuă a legăturii dintre şcoală şi producţie, în prezent funcţionează în R.D.G. 17 comisii care se ocupă de elaborarea căilor şi metodelor pentru legarea învăţămîntului de viaţă, cît şi a programei prin care să se realizeze aceasta. Comisiile vor stabili cu ce cunoştinţe trebuie să înarmeze şcoala pe elevi pentru ca aceştia să poată face faţă cerinţelor producţiei. Aceste comisii sînt formate din specialişti, ingineri, tehnicieni, muncitori fruntaşi, profesori din învăţămîntul mediu, profesional şi tehnic.

Prima problemă care stă în faţa comisiilor este aceea de a stabili raportul între cunoştinţele practice şi cele teoretice pe care trebuie să le primească elevii. De asemenea, ele analizează condiţiile în care pot lucra elevii în întreprinderi, locurile de muncă ce li se repartizează etc.

Materialele elaborate de comisiile pe specialităţi vor fi supuse analizei pedagogilor din învăţămîntul de cultură generală. Pe baza lor, şcolile şi întreprinderile vor stabili în comun planuri concrete de activitate în vederea realizării sarcinilor învăţămîntului politehnic.

Unele comisii au şi elaborat o parte din materiale. De exemplu, comisia pentru industria de prelucrare a metalelor a elaborat un plan privind posibilităţile imediate prin care să se realizeze politehnizarea, precum şi un plan de perspectivă. Planul care prevede posibilităţile imediate precizează timpul destinat predării diferitelor discipline şi stabileşte în amănunt cunoştinţele teoretice şi practice care trebuie date elevilor la lecţii şi în producţie. Comisia pentru industria electrotehnică a elaborat o programă care prevede lecţii teoretice de specialitate, lucrări practice, instruirea la locul de muncă şi probleme de securitatea muncii.

Comisiile îşi continuă activitatea şi urmăresc, totodată, dacă programele elaborate pînă acum — care se aplică deja în practică — sînt juste.

În R.D.G. problema legării învăţămîntului de viaţă continuă să facă obiectul unor largi discuţii la care participă pedagogi şi oameni ai muncii din majoritatea ramurilor economice. Scopul comun este acela de a găsi căile cele mai bune pentru întărirea legăturii şcolii cu viaţa.

SILVIU GHEREA

O excursie în R. P. Bulgaria

Nu de mult, un grup de patruzeci de eleve însoţite de 11 profesoare de la Şcoala medie mixtă „Elena Pavel" din Bucureşti au făcut o excursie în Republica Populară Bulgaria.

La frontiera bulgară, în punctul Russe, excursionistele noastre au fost primite cu multă căldură şi entuziasm de către o delegaţie de elevi şi profesori bulgari. Chiar din primele momente între elevii celor două ţări vecine s-a legat o strînsă prietenie. În prima zi a excursiei elevele au vizitat oraşul Russe şi au vizionat un spectacol de operă. Apoi excursionistele, însoţite de grupul de elevi şi profesori care i-au întîmpinat de la început, şi-au continuat excursia trecînd prin locuri minunate pînă în oraşul Tirnovo.

Pretutindeni elevele noastre şi cadrele didactice au urmărit cu entuziasm munca pentru construirea socialismului a poporului vecin şi prieten.

Înainte de întoarcerea în ţară elevele au vizitat un frumos vapor de pe Dunăre pe a cărui covertă grupul de elevi din cele două ţări, precum şi echipajul vasului au manifestat pentru sincera şi frăţeasca prietenie dintre popoarele celor două ţări vecine, unite prin felul comun: apărarea păcii şi construirea socialismului.

D. C.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 506 | Vineri 20 februarie 1959 | 8 pagini 25 bani

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la cea de-a doua Conferință pe țară a U. A. S. R.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne, transmit delegaților la Conferința Națională a Asociațiilor Studențești și tuturor studenților din Republica Populară Romînă, un salut călduros. (Aplauze prelungite, urale).

În țara noastră, tineretul reprezintă o însemnată forță socială și politică. El și-a dovedit devotamentul său de neclintit față de partidul nostru și politica sa în toate marile bătălii pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, pentru făurirea și consolidarea statului democrat-popular.

Punînd în slujba poporului capacitatea sa creatoare, energia nesecată și entuziasmul ce-i sînt caracteristice, tineretul, condus de partid, aduce un aport deosebit de prețios în opera de făurire a vieții noi socialiste. Partidul și guvernul, întregul popor, manifestă o deosebită grijă și dragoste față de tînăra generație, față de viitoarele cadre de intelectuali.

Studenții constituie unul din detașamentele importante ale tineretului, de a cărui creștere și pregătire temeinică pentru muncă și viață este profund interesat întregul popor.

Conferința Națională a Asociațiilor Studențești se desfășoară în condițiile unui puternic avînt în muncă al clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualității, pentru construirea economiei și culturii socialiste.

Mergînd ferm pe drumul arătat de partid, poporul nostru a obținut într-un timp scurt realizări de însemnătate istorică cu care pe drept cuvînt se poate mîndri.

Industria noastră socialistă s-a dezvoltat într-un ritm susținut. La sfîrșitul acestui an volumul producției industriale va depăși de 4 ori și jumătate nivelul anului 1938, din care cel al mijloacelor de producție de 5 ori și jumătate.

Agricultura se dezvoltă continuu pe calea socialismului. Sectorul socialist în agricultură cuprinde de pe acum aproape 60 la sută din suprafața agricolă a țării.

Venitul național al țării noastre a crescut în ultimii 10 ani de peste 3 ori. Ca rezultat al dezvoltării economiei naționale crește necontenit nivelul de trai al poporului muncitor.

În anii democrației populare au fost obținute importante rezultate în înfăptuirea revoluției culturale. Știința și cultura au devenit un bun al maselor de oameni ai muncii.

A fost creată o largă bază materială necesară dezvoltării învățămîntului, activității științifice, artistice, muncii culturale de masă. Numai pentru nevoile învățămîntului s-au alocat între 1951-1958 din bugetul statului peste 20 miliarde lei, din care aproape 3 miliarde și jumătate numai pentru învățămîntul superior.

Au fost reamenajate și construite zeci de localuri pentru învățămîntul superior și numeroase laboratoare. Aproape 60 la sută din numărul total al studenților primesc astăzi burse de stat. Peste 55 la sută din studenți locuiesc în căminele ce le-au fost puse la dispoziție în acest scop. În toate centrele universitare funcționează cantine studențești la care iau masa mai mult de 65 la sută dintre studenți.

Construcția economiei și culturii socialiste a cerut schimbări fundamentale în organizarea și conținutul învățămîntului superior, în munca de pregătire a cadrelor de intelectuali necesari patriei noastre.

Procesul de învățămînt a fost orientat pe o bază nouă, științifică-materialistă și îndreptat spre o strînsă legătură cu practica construcției socialiste.

Învățămîntul superior a fost lărgit și reprofilat în vederea satisfacerii cerințelor crescînde ale dezvoltării economiei naționale și a vieții social-culturale. Au fost create noi institute și facultăți, corespunzătoare acelor ramuri ale economiei, care au luat o puternică dezvoltare în anii regimului democrat-popular.

Porțile institutelor și facultăților noastre s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii. Dacă în timpul regimului burghezo-moșieresc marea majoritate a studenților erau proveniți din rîndurile păturilor avute, în anul universitar 1958-1959, studenții proveniți din rîndurile clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualității, reprezintă peste 90 la sută din totalul studenților.

Marea majoritate a studenților dovedesc devotamentul lor față de cauza construcției socialiste, muncind cu simț de răspundere și seriozitate și obținînd succese însemnate la învățătură și în activitatea obștească.

Un rol de mare răspundere în creșterea și educarea noii generații de intelectuali îl au cadrele didactice universitare care, în imensa lor majoritate, se străduiesc cu dragoste și perseverență să predea studenților cunoștințele necesare, pentru a-i forma ca specialiști de o înaltă calificare, cetățeni conștienți și constructori activi ai socialismului.

Școala noastră superioară aduce o contribuție de preț la formarea intelectualității noi, cuprinzînd mii și mii de ingineri, medici, profesori, artiști, proveniți din rîndurile celor ce muncesc. Poporul nostru se mîndrește cu acest detașament puternic de intelectuali noi care — alături de imensa majoritate a vechii intelectualități — contribuie cu talentul, entuziasmul și întreaga lor capacitate la rezolvarea problemelor complexe ale producției industriale și agricole, la înfăptuirea revoluției culturale, la ridicarea pe o treaptă din ce în ce mai înaltă a prestigiului internațional al științei și culturii noastre. (Aplauze).

Tovarăși,

Pe linia indicată de Congresul al II-lea al partidului și de plenarele C. C. al P.M.R., partidul mobilizează și concentrează eforturile întregului popor pentru sporirea continuă a forțelor de producție, dezvoltarea industriei și transformarea socialistă a agriculturii, ridicarea necontenită a productivității muncii în toate domeniile, pentru scoaterea la iveală și punerea în valoare a uriașelor bogății naturale ale țării și a marilor rezerve de care dispune economia, pentru creșterea continuă a producției de bunuri materiale și culturale.

Îndeplinirea acestor obiective cere un număr din ce în ce mai mare de cadre cu calificare superioară, specialiști în domeniul tehnic, științific, didactic. Aceasta constituie o importantă problemă de partid și de stat.

Sarcina principală ce stă în prezent în fața învățămîntului superior este ca, odată cu pregătirea teoretică a studenților, să asigure o legătură strînsă a procesului de învățămînt cu cerințele industriei, agriculturii și culturii noastre socialiste în plină dezvoltare.

Trebuie cu grijă elaborate și experimentate căile și metodele legării învățămîntului superior de practică, a îmbinării cunoștințelor teoretice temeinice cu o bună calificare tehnică, generalizîndu-se experiența pozitivă acumulată în această direcție. De asemenea, trebuie luate măsuri în vederea îmbunătățirii învățămîntului seral și fără frecvență pentru ca acesta să formeze un număr din ce în ce mai mare de cadre cu pregătire superioară din rîndurile tinerilor care lucrează nemijlocit în producție. Să formăm în rîndurile tineretului o opinie de masă pentru a se pregăti în vederea intrării în școli superioare muncind în producție, deoarece drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă! (Aplauze furtunoase).

Cadrele didactice au datoria de a asigura cunoașterea și însușirea de către studenți a celor mai noi descoperiri ale științei și a realizărilor tehnicii mondiale și, în primul rînd ale științei și tehnicii sovietice, care și-au dovedit superioritatea în cele mai importante domenii.

Corpul didactic și asociațiile studențești trebuie să atragă în activitatea științifică un număr cît mai mare de studenți și — ceea ce este deosebit de important — să îndrepte cercetările științifice spre rezolvarea problemelor concrete ale producției din întreprinderi, unități agricole — principalul criteriu de apreciere a eficacității muncii științifice a studenților.

Tovarăși,

Cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate, ajută pe studenți la înțelegerea justă și aprofundarea oricărei ramuri a științei, la interpretarea justă a evenimentelor istoriei mondiale contemporane, la cunoașterea și înțelegerea profundă a politicii partidului și statului nostru, a perspectivelor dezvoltării țării noastre, îi ajută să devină buni specialiști, cetățeni conștienți, luptători activi pentru progresul patriei socialiste, pentru progresul omenirii.

În munca de educare a tineretului studios trebuie acordată o mare atenție însușirii filozofiei și economiei politice marxist-leniniste, istoriei mișcării muncitorești din țara noastră și mișcării muncitorești internaționale. Trebuie dusă o luptă hotărîtă împotriva rămășițelor mentalității și moravurilor burgheze, pentru combaterea influenței concepțiilor burgheze în știință și a prejudecăților mistice, care împiedică pe cel ce este încă stăpînit de ele, să se formeze ca un adevărat intelectual de valoare. Aceste rămășițe ale trecutului nu dispar de la sine, lichidarea lor, eliberarea oamenilor muncii și, în primul rînd a tineretului — de astfel de rămășițe în gîndire, necesită o muncă ideologică perseverentă. Lupta ce se desfășoară în-

(Continuare în pag. 6)

Ziua Armatei Sovietice

Se împlinesc 41 de ani de la nașterea glorioasei Armate Sovietice. Ea și-a făcut intrarea în istorie în zilele grele cînd o primejdie de moarte amenința tînăra Țară a Sovietelor, făurită prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Împotriva ei își mînase mașina de război imperialismul german lacom. Atunci, în acele zile, a răsunat fierbinte chemarea partidului lui Lenin: „Patria e în primejdie". Se năsteau primele unități regulate, ale căror rînduri erau îngroșate de muncitori și de țărani, comuniști și fără de partid, devotați fără margini cauzei revoluției. Aceste unități slab înarmate, prost echipate, dar de o forță invincibilă prin conștiința soldaților lor, prin coeziunea ce unea într-un singur tot coloanele lor, au învins la Pskov și Narva pe invadator. Armata Sovietică, armată a muncitorilor și țăranilor eliberați, armată a frăției popoarelor sovietice, armată pătrunsă de spiritul luminos al internaționalismului proletar, își începe astfel drumul său de luptă.

Țara Sovietică era amenințată din toate părțile. Întreaga reacțiune internațională se coalizase împotriva ei. 14 state capitaliste s-au năpustit

(Continuare în pag. 6-a)

LUPENII pregătesc noi cadre de mineri

Grupul şcolar minier din Lupeni este unul din centrele create în ultimii ani pentru formarea cadrelor viitoare ale industriei noastre extractive.

Şcoala profesională a acestui complex pregăteşte aproape 500 de viitori mecanici şi electricieni de mină la nivelul cerinţelor tehnicii moderne.

In predarea lecţiilor, profesorii caută să pună îndeosebi accentul pe strînsa legătură a cunoştinţelor teoretice cu munca practică în sectorul minier. De aceea ei fac numeroase aplicaţii practice. De exemplu, profesorul inginer Nicolae Tivig, după ce a predat la anul III mecanici de mină, în cadrul orelor de tehnologie specială capitolul „Transportul pe puţuri", a vizitat cu ei instalaţiile de extracţie de la mina Lupeni. Folosind exemplele concrete pe care le-a prilejuit această vizită, tovarăşul Tivig a asigurat o temeinică fixare a cunoştinţelor predate. La fel procedează profesorul inginer Anton Hauptman. Predînd, de pildă, tema privitoare la intervenţiile urgente de reparaţii, acesta a explicat materialul în strînsă legătură cu aplicaţiile practice pentru repararea unei pompe pneumatice şi a unui motor electric. In cadrul predării tehnologiei de specialitate la electricienii de mină, profesorul inginer Constantin Firoiu a arătat în mod practic ucenicilor din anul II părţile componente ale tabloului de distribuţie pentru grupul motor generator, le-a explicat modul de funcţionare a redresorului cu mercur, transformatorul de iluminat cu părţile sale componente etc.

Numeroase aplicaţii practice ale lecţiilor sînt efectuate în laboratoarele de fizică şi electrotehnică ale şcolii, laboratoare înzestrate cu principalele aparate şi instrumente de măsură şi control folosite în această ramură industrială.

Bogatele cunoştinţe pe care le dobîndesc ucenicii mineri, sînt nu numai predate în strînsă legătură cu practica, ci şi verificate în activitatea practică pe care o desfăşoară aceşti tineri.

In anul I, ucenicii din toate specialităţile, electricieni, mecanici de mină şi frezori fac practică în atelierele şcolii. Atelierele dispun de tot utilajul necesar pentru înarmarea ucenicilor cu deprinderi trainice de executare a tuturor operaţiilor cuprinse în programa şcolară, în strînsă legătură cu specificul muncii în subteran.

Paralel cu efectuarea lucrărilor prevăzute în plan, ucenicii vizitează diferite locuri de muncă în subteran pentru a cunoaşte nemijlocit sarcinile pe care vor trebui să le îndeplinească. De exemplu, ucenicii care se pregătesc să devină electricieni de mină au urmărit cu atenţie sub îndrumarea maiştrilor instructori Gh. Buric şi Lazăr Patriche, cum lucrează muncitorii calificaţi la instalarea şi întreţinerea reţelei electrice a minelor. Ei şi-au dat seama astfel de importanţa unei intervenţii prompte şi calificate pentru înlăturarea defecţiunilor care se ivesc.

Ucenicii din anii II şi III îşi desfăşoară activitatea practică la minele din Lupeni, Aninoasa, Vulcan şi Uricani. Cei mai mulţi lucrează la atelierele minei Lupeni, care este şi întreprinderea tutelară a şcolii. Aici activitatea ucenicilor este coordonată de un maistru de înaltă calificare, tehnicianul electromecanic Petre Oraveţ, care-şi desfăşoară munca în colaborare strînsă cu şefii de atelier.

Fiecare ucenic din anul II lucrează pe lîngă un muncitor calificat. Ucenicii din anul III îşi desfăşoară practica fie pe baza bonurilor individuale de lucru, fie încadraţi în brigăzi şi echipe de muncitori, sub conducerea unui maistru.

Instruirea practică în producţie este controlată zilnic de maiştri şi de şefii de brigadă. La rîndul lor, controlează munca ucenicilor şi profesorii ingineri care predau tehnologia meseriei. Aceştia urmăresc atît rezultatele activităţii practice a ucenicilor, cît şi nivelul cunoştinţelor şi deprinderilor lor, aşa cum se reflectă în însemnările şi schiţele acestora din carnetele de practică.

Ucenicii trec, conform graficului de rotaţie, prin toate secţiile şi operaţiile prevăzute în programa şcolară. Aceasta îi ajută să-şi perfecţioneze deprinderile practice şi cunoştinţele de specialitate. Muncitorii care le îndrumă activitatea se ocupă cu dragoste şi grijă părintească de buna lor pregătire.

Practica ucenicilor s-ar desfăşura cu rezultate şi mai bune dacă în regulamentul de practică n-ar exista unele deficienţe. Astfel, regulamentul de practică prevede încheierea contractului de calificare pentru fiecare ucenic cu un singur muncitor. Or, muncitorul căruia i-a fost repartizat un ucenic pe bază de contract, lucrează într-un singur loc de muncă, fiind specializat numai într-o anumită ramură. In plus muncitorii lucrează în trei schimburi, pe cînd ucenicii numai în schimbul întîi, sau cel mult şi în schimbul doi. Deci, muncitorul nu are alături de el, permanent, ucenicul cu care a încheiat contractul de calificare.

Pentru remedierea acestei situaţii propunem pentru viitor includerea în cadrul contractelor a unui paragraf care să sublinieze şi totodată să stimuleze mai mult interesul muncitorilor pentru instruirea acelor ucenici cu care nu au contract direct de calificare, dar care conform graficului de rotaţie trec o anumită perioadă prin sectorul lor de activitate. Credem de asemenea nimerit ca să se prevadă pentru şcoală, la un număr determinat de ucenici, maiştri-coordonatori. Cu ajutorul acestora se va putea urmări mai bine şi îndruma sistematic activitatea practică desfăşurată de ucenici în diferite sectoare ale minelor.

Şcoala noastră se străduieşte să asigure nu numai buna pregătire a viitorilor mineri, ci şi dezvoltarea lor multilaterală. Dispunem de o bibliotecă bogată, cu aproape 20.000 de volume şi care se îmbogăţeşte permanent. Colectivul de conducere al bibliotecii, în colaborare cu profesorii diriginţi şi organizaţia U.T.M., organizează numeroase prezentări de lucrări ideologice, literare şi tehnice, cele din urmă fiind însoţite de proiecţia unor diafilme.

Activitatea bogată desfăşurată de colectivul bibliotecii a dus la antrenarea masivă a ucenicilor în cadrul concursului „Iubiţi cartea". Cercul de creaţie literară, care a luat fiinţă ca urmare a activităţii desfăşurate în cadrul bibliotecii, a obţinut şi el însemnate succese. Ziarul local „Steagul roşu" a publicat numeroase versuri scrise de ucenicii Paul Nicola, Ion Amărăscu şi Tiberiu Bălan.

Ucenicii şcolii noastre iubesc mult şi sportul. Ei participă cu însufleţire la secţiile de atletism, gimnastică, fotbal, volei, baschet, şah ale clubului sportiv „Jiul". Cu prilejul diferitelor competiţii locale echipele şcolii noastre au repurtat succese însemnate. Astfel, la concursul pentru cupa „16 Februarie", ele au ocupat locurile fruntaşe. Numeroşi ucenici au ocupat, de asemenea, primele locuri la faza raională a concursurilor de atletism.

In cadrul extinderii complexului arhitectural al grupului şcolar sînt prevăzute, printre altele, construcţia unei spaţioase săli de sport şi amenajarea, cu larga participare a ucenicilor, a unor noi terenuri de atletism care vor permite o şi mai bogată activitate în domeniul culturii fizice.

Astfel viitoarea generaţie de mineri creşte robustă, se dezvoltă armonios, înconjurată de dragostea minerilor mai vîrstnici, care dau la lumină preţioasa pîine a industriei — cărbunele.

ARON CRISTEA
director al Grupului şcolar minier Lupeni

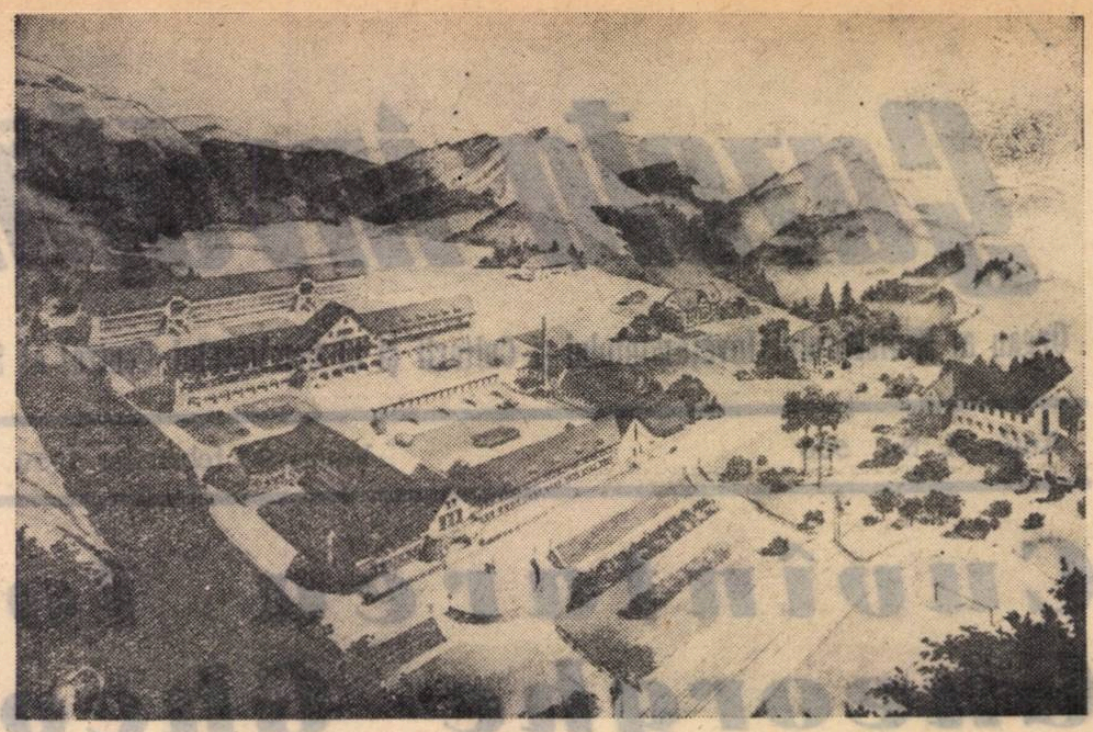

Macheta ansamblului arhitectonic al Grupului şcolar minier din Lupeni. Majoritatea clădirilor ansamblului au fost terminate şi date în folosinţă.

Lecţii premergătoare campaniei agricole de primăvară

In perioada din preajma şi de la începutul primăverii în şcolile profesionale şi tehnice cu caracter agricol, cadrele didactice trebuie să intensifice activitatea elevilor şi ucenicilor în cadrul lucrărilor practice.

Acum în lunile februarie şi martie se pot efectua în cadrul fermei didactice o serie de lucrări importante pentru fiecare ramură de producţie în parte. Către aceste lucrări trebuie să se concentreze atenţia profesorilor. Lucrările la ferma didactică îmbrăţişează principalele discipline de specialitate: agricultura, legumicultura, pomicultura, viticultura, mecanizarea ş.a. Cadrele didactice trebuie să cuprindă neapărat în planurile lor calendaristice aceste lucrări care oferă elevilor posibilitatea să-şi pună în aplicare cunoştinţele teoretice însuşite în cadrul cursurilor de specialitate. In acelaşi timp, participarea elevilor la lucrările care se desfăşoară pe suprafeţele de producţie ale fermei va aduce o contribuţie nemijlocită la realizarea sarcinilor de plan.

Participarea activă a elevilor şi ucenicilor la lucrările din ferma didactică cu ocazia lecţiilor de aplicaţii practice trebuie să fie orientată în lumina sarcinilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie cu privire la sporirea şi extinderea culturii plantelor oleaginoase, a sfeclei de zahăr, extinderea suprafeţelor ocupate cu cultura viţei de vie, a pomilor fructiferi, intensificarea mecanizării lucrărilor agricole etc.

Trebuie acordată o atenţie deosebită acelor lucrări ce se desfăşoară doar în această perioadă şi pe care elevii nu le mai întîlnesc în timpul practicii în producţie. Astfel, în cadrul lucrărilor practice la disciplina „agricultură generală" elevii trebuie să se iniţieze cu deosebire în lucrări de condiţionare şi tratare a seminţelor, încercarea puterii germinative a seminţelor plantelor din planul de cultură, pregătirea terenului în vederea însămînţării plantelor de primăvară, iarovizarea cartofilor şi a altor plante, pregătirea, transportul şi încorporarea îngrăşămintelor naturale şi minerale ş.a.

La pomicultură, prin lucrările practice din această perioadă trebuie să li se formeze ucenicilor şi elevilor priceperi şi deprinderi de bază pentru operaţiile de altoire, prin exerciţii şi demonstraţii practice repetate, pregătirea soluţiilor insectofungicide pentru stropirile de iarnă ale pomilor din livezi şi ale altoilor din pepiniere, pregătirea terenului pentru plantat, curăţatul coroanei şi a tulpinilor pomilor de muşchi şi licheni, tăierea ramurilor uscate.

In cadrul lucrărilor practice la disciplina mecanizarea şi electrificarea agriculturii ucenicii trebuie să fie deprinşi cu montarea şi demontarea maşinilor agricole, fixarea diferitelor maşini în poziţia de lucru şi de transport, efectuarea probei diferitelor maşini de semănat etc.

In perioada actuală sînt multe lucrări care trebuie efectuate de către elevi la lecţiile practice în cadrul studiului viticulturii: controlarea şi verificarea materialului săditor pus la păstrat, exerciţii de altoire, pregătirea materialelor şi uneltelor în vederea altoitului la masă etc.

Pentru a asigura cuprinderea întregului complex de lucrări care pot fi efectuate în gospodăria didactică, profesorii trebuie să-şi planifice aceste lecţii în intervalul de timp cînd ele se pot desfăşura în mod real în gospodăria didactică sau pe terenurile gospodăriei agricole de stat pe lîngă care funcţionează şcoala. Ştiind că aceste lucrări nu se pot parcurge în bune condiţii decît în cadrul a 2—3 ore consecutiv, este bine ca orarul să fie întocmit în aşa fel încît pentru fiecare obiect de specialitate să se planifice săptămînal cîte 2—3 ore consecutiv. Astfel elevii vor participa sistematic, în cadrul lucrărilor practice pe obiecte, la majoritatea lucrărilor din fermă.

Desfăşurîndu-se la sfîrşitul perioadei cursurilor teoretice, lecţiile de lucrări practice în cadrul fermei sînt un mijloc eficace de control şi de verificare a gradului de pregătire a elevilor şi ucenicilor.

Pe baza constatărilor făcute în legătură cu felul cum ucenicii şi elevii îzbutesc să aplice în cadrul lecţiilor de lucrări practice cunoştinţele căpătate la cursurile teoretice, profesorii de specialitate îşi pot planifica apoi lecţiile de recapitulare, insistînd în mod deosebit asupra anumitor cunoştinţe mai puţin trainice, adîncind aceste cunoştinţe în lumina noii experienţe acumulate de ucenici şi elevi. In felul acesta se poate asigura o pregătire superioară a viitorilor muncitori agricoli, zootehnicieni şi mecanizatori pentru perioada practicii de primăvară şi de vară.

Ing. DUMITRU DANCA
Cluj

Intreceri în cadrul Spartachiadei tineretului

Era într-o duminică de la începutul acestei luni cînd luînd startul în competiţia „Spartachiada tineretului" (fază pe colectiv), 184 ucenici ai Grupului şcolar petrol-chimie din Cîmpina s-au angajat în primele întreceri de şah şi tenis de masă.

După cîteva zile, într-o seară, în sala de gimnastică un gong anunţa începutul campionatului de trîntă. Crono-

metrele au intrat în funcţiune şi cei 43 de ucenici, împărţiţi pe diferite categorii, au început întrecerea urmăriţi şi încurajaţi de sute de colegi.

După aceea 120 de gimnaşti şi-au disputat întîietatea în cadrul campionatului de gimnastică. Echipe după echipe s-au prezentat în concurs. Ucenicii din anul I au ocupat primul loc şi dreptul de participare în faza superioară a concursului.

Organizată cu multă grijă şi pricepere de către conducerea colectivului sportiv „Tînărul petrolist", Spartachiada de iarnă s-a bucurat de o mare popularitate în rîndul tuturor ucenicilor, cuprinzînd în cadrul întrecerilor aproape întregul colectiv al grupului şcolar.

PROF. DOINA ONEA
Cîmpina

INSEMNARI despre activitatea cu părinţii

In rezolvarea diferitelor probleme educative pe care le ridică munca mea ca diriginţă caut să-mi asigur o colaborare cît mai strînsă a familiilor ucenicilor. Iată cîteva exemple

...Intr-una din zilele trecute, mama unei ucenice din clasa mea a venit să mă întrebe de ce fiica ei este reţinută aproape zilnic după orele de cursuri la şcoală, fiind obligată să vină tîrziu acasă. Fata nu fusese reţinută însă niciodată la şcoală după orele de curs. Din discuţiile ulterioare avute cu ea am constatat că-şi pierdea de fapt timpul împreună cu cîteva prietene pe la vitrinele magazinelor, la cinematografe etc. Pentru a împiedica aceste hoinăreli dăunătoare i-am recomandat mamei să alcătuiască, împreună cu fiica ei, programul fiecărei zile. Aşa cum am sfătuit-o, mama n-a împiedicat-o nici să se plimbe, nici să meargă la cinematograf — însă în mod raţional şi cu ştirea părinţilor. In felul acesta, fata a renunţat treptat la hoinăreli, iar astăzi este una dintre cele mai disciplinate ucenice din clasă.

★

...Am constatat, cercetînd ţinuta ucenicelor cu care lucrez, că una din ele poartă rochii nepotrivite pentru vîrsta ei, pantofi cu tocuri prea înalte etc. I-am atras de cîteva ori atenţia asupra acestui lucru, dar n-am izbutit s-o conving. Continua să umble înzorzonată şi preocuparea excesivă pentru îmbrăcăminte o făcea să se dezintereseze de carte.

Intr-o zi, plecînd la şcoală, am zărit-o traversînd strada într-o ţinută excentrică, legănîndu-se pe nişte tocuri nesfîrşite şi foşnind din juponul dantelat pe care căuta să-l pună în evidenţă cu fiece mişcare. La cîţiva paşi în urmă, mama ei o privea plină de încîntare. Am înţeles atunci de ce ucenica se dovedea recalcitrantă la sfaturile pe care i le dădeam: era încurajată de nejustificata aprobare a familiei.

Am chemat-o la şcoală pe mama ei. I-am explicat că preocupările pe care le vădeşte fiica sa pentru îmbrăcăminte nu sînt nişte simple manifestări de suprafaţă, ci încep să aibă repercusiuni în întreaga comportare a acesteia, în superficialitatea cu care a început să privească învăţătura, activitatea în atelier şi că, încurajînd aceste tendinţe, familia nu numai că-i cultivă prostul gust, dar aduce prejudicii însăşi pregătirii sale pentru viaţă. Mama a înţeles toate acestea şi şi-a schimbat atitudinea faţă de fiica ei, care are acum o ţinută sobră. Mai mult — comportarea faţă de colege, seriozitatea în însuşirea cunoştinţelor vădesc începutul unei cotituri îmbucurătoare în atitudinea şi munca ucenicei.

★

...Una din ucenicele mele, o fată inteligentă şi studioasă, are un caracter dificil: arogantă faţă de colege, încrezută, răutăcioasă. Vizitîndu-i părinţii într-una din zile le-am vorbit despre atitudinea necolegială a fiicei lor, despre manifestările ei negative. Am căutat, totodată, să subliniez şi calităţile fetei. Am văzut atunci cu surprindere că mama începe să plîngă, spunînd că ea ştie de mult aceasta, că a încercat să-şi schimbe fiica, dar n-a izbutit din pricina tatălui ei, care o răsfaţă prea mult şi îi ia apărarea cînd nu trebuie. Tatăl a început să riposteze violent, mama a dat noi exemple şi a avut loc o adevărată „scenă". Lucrurile erau, după cum se vede, destul de complicate. Am revenit de cîteva ori la această familie, am stat de vorbă separat cu fiecare dintre părinţi. Mai întîi cu tatăl, arătîndu-i că atitudinea lui este dăunătoare educaţiei fetei, atît prin felul cum îi cocoloşeşte anumite greşeli, cît şi prin exemplul lui personal, prin diminuarea prestigiului mamei. Stînd de vorbă cu mama ucenicei, am rugat-o să caute, la rîndul ei, să evite repetarea unor scene ca aceea la care asistasem. Interesul manifestat în ultimul timp de părinţii ucenicei faţă de comportarea fiicei lor în şcoală, participarea regulată la şedinţele cu părinţii şi atitudinea lor în aceste şedinţe dovedesc că în această familie a început să revină armonia atît de necesară pentru buna educare a copilului.

★

...Intr-o vreme începuseră să circule în clasa mea cîteva romane „senzaţionale" sau siropoase, din cele editate acum vreo 20 de ani. Interesîndu-mă de unde provin, am aflat că au fost aduse de una dintre ucenice. Aceasta mi-a mărturisit că le-a descoperit acasă, printre alte volume uitate într-un colţ.

Stînd de vorbă cu tatăl fetei, acesta mi-a spus că a văzut-o într-adevăr citind aceste romane, dar că nu a acordat prea multă importanţă faptului. I-am citit cîteva pasagii dintr-unul din ele, îmbîcsite de misticism, de fals exotism, de senzualitate. Atunci tatăl şi-a reamintit şi el conţinutul altor „opere" de acest fel şi şi-a dat seama că sînt de dăunătoare. Din proprie iniţiativă a hotărît să le distrugă. Şi astfel — întrucît o dată cu explicaţiile pe care le-am dat ucenicelor asupra caracterului acestei aşa zise literaturi a dispărut şi sursa de aprovizionare cu această maculatură literară, problema s-a rezolvat.

★

...Din discuţiile cu părinţii am constatat că unii din ei supraapreciază însuşirile copiilor, iar alţii, dimpotrivă, îi subapreciază sau chiar le desconsideră posibilităţile. Ambele atitudini sînt, desigur, greşite. Pentru a determina o apreciere justă din partea părinţilor a capacităţii de muncă şi a aptitudinilor copiilor lor, am organizat recent o expoziţie a lucrărilor realizate de ucenici. Chiar din prima zi după deschiderea expoziţiei a venit la şcoală mama unei ucenice susţinînd supărată că fiica ei primeşte note mai mici decît merită (de altfel aceasta are note destul de bune, dar nu pe măsura orgoliului mamei). Am rugat-o să viziteze cu mine expoziţia. A rămas uimită de lucrările frumoase executate de ucenice şi apoi mi-a mărturisit: „Tovarăşă diriginţă, cînd am venit consideram că fiica mea a fost nedreptăţită. Acum, văzînd lucrările executate de ea şi de colegele ei, îmi dau seama că alţi copii învaţă şi lucrează şi mai bine. Aţi avut dreptate că i-aţi pus nota pe care i-aţi pus-o".

Convorbirile personale pe care le am cu părinţii ucenicelor mele fac ca aceştia să manifeste mult interes pentru adunările organizate în şcoală. La aceste adunări discut teme ca „Educaţia copiilor în familie; rolul exemplului personal al părinţilor", „Educaţia estetică în familie" etc. şi părinţii înşişi prezintă la aceste adunări unele referate ca de pildă: „Cum îmi educ copiii", „Cum îmi ajut copiii în pregătirea lecţiilor" etc.

Toate aceste fapte mi-au întărit convingerea că acolo unde există o colaborare strînsă şi unitară între diriginţe şi părinţi, sarcinile educaţiei comuniste a ucenicilor şi elevilor au cele mai bune condiţii de înfăptuire.

M. COTEANU
maistră diriginţă la Şcoala profesională a întreprinderii „F. C. Gheorghiu-Dej".

Gimnastica de producţie

La Şcoala profesională de pe lîngă fabrica de postav din Buhuşi se acordă o mare atenţie efectuării cu regularitate de către ucenici a gimnasticii de producţie. Scopul acesteia constă în asigurarea unei dezvoltări normale, armonioase a organismului ucenicilor, prevenind deficienţele fizice ce ar putea fi cauzate prin angrenarea asimetrică a unor părţi ale corpului.

De pildă, pentru ucenicii ţesători care folosesc poziţia stînd, iar munca lor constă din mişcări rapide ale mîinilor cu braţele şi antebraţele nesprijinite şi umerii aduşi puţin înainte, se folosesc exerciţii de întindere şi de relaxare a maselor muşchiulare care au fost cel mai mult solicitate.

Efectuînd gimnastica de producţie la începutul fiecărei zile de practică ucenicii Şcolii profesionale de pe lîngă fabrica de postav din Buhuşi devin mai sănătoşi, mai călîţi.

MIRCEA CREŢU
profesor de educaţie fizică la Şcoala profesională de ucenici de pe lîngă fabrica de postav Buhuşi

In şcoala de la poalele Bucegilor

Doctorul Coriolan Ghergariu, directorul Complexului şcolar special din Predeal, deschide în faţa mea un registru de dimensiuni impresionante. „Aici — îmi arată el — sînt consemnate toate datele mai importante ale fiecărui elev care vine la şcoala noastră. Bineînţeles, principalele însemnări se referă la starea sănătăţii elevilor atunci cînd sosesc şi la evoluţia acesteia pînă în clipa cînd părăsesc şcoala. Aşa cum ştiţi, elevii secţiei preventoriale a complexului nu stau în şcoală decît o lună şi jumătate — două. Totuşi, cea mai mare parte dintre ei pleacă radical schimbaţi faţă de trecut, mai robuşti, mai voioşi".

Două din cifrele consemnate în fişa fiecărui elev sînt deosebit de elocvente în privinţa îngrijirii pe care o primesc elevii şcolii-preventoriu. Este vorba de cifrele care indică greutatea cu care au venit şi greutatea cu care pleacă. In medie, elevii cîştigă în cursul celor aproximativ şase săptămîni pe care le petrec în şcoală, 3-4 kg.

Aceasta consemnează, bineînţeles, un evident progres în ceea ce priveşte dezvoltarea fizică a tinerilor. Dar în cadrul şcolii li se asigură astfel de condiţii, încît să nu rămînă în urmă nici în ceea ce priveşte pregătirea şcolară. Ei sînt ajutaţi să-şi îmbogăţească cunoştinţele de specialitate şi, în acelaşi timp, participă la viaţa bogată a colectivului — o viaţă tinerească, plină de voie bună.

★

Sună prelung de recreaţie.

„Şi recreaţia la noi este deosebită de recreaţiile în alte şcoli" — îmi spune tovarăşul director Ghergariu.

Il întovărăşesc pe director prin şcoală. In uriaşa sală de gimnastică, special amenajată, elevii fac exerciţii de gimnastică medicinală sub îndrumarea profesorilor de specialitate. Gimnastica la spalier, exerciţiile cu mingea medicinală îi fortifică pe elevi şi în acelaşi timp constituie un prilej de destindere după primele două ore de curs.

„Ţinînd seama de starea fizică a elevilor — îmi explică doctorul Coriolan Ghergariu — programul şcolar este mai redus. Cele patru ore de curs pe zi sînt folosite pentru a ţine la curent pe elevi cu materia parcursă în cadrul celorlalte şcoli la disciplinele de cultură generală şi de cultură tehnică generală. Pentru o cît mai largă accesibilitate a materialului predat este mult folosită metoda intuitivă. Se urmăreşte, în general, ca elevii să plece din clasă cu cunoştinţele însuşite pentru a nu trebui să studieze prea mult după amiază".

Majoritatea profesorilor şcolii sînt tehnicieni, ingineri, dar specificul sarcinilor pe care le au, particularităţile deosebite ale elevilor cer studierea amănunţită a problemelor de psihologie.

„Ne-am propus — îmi spune tov. Ghergariu — să creăm un cerc special al cadrelor didactice, în care să se studieze, pe baza unor referate, psihologia specifică elevilor cu anumite debilităţi. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît munca pedagogilor noştri ridică multe probleme speciale. De pildă, în fiecare serie a şcolii cu regim preventorial vin aproximativ 100 de elevi din toate colţurile ţării, care se pregătesc în meserii foarte diferite. Prima sarcină este aceea de a-i închega într-un colectiv unitar cu preocupări şi năzuinţe comune.

In seria trecută, de exemplu, am avut dificultăţi în ce priveşte încadrarea în viaţa de colectiv a doi băieţi: Florea Iscru şi Jenică Lungu. Erau posomoriţi, se izolau fiecare în colţul lui, nu vădeau nici un interes pentru activitatea comună a colectivului, pentru tovarăşii lor. Profesorii au stat de vorbă de cîteva ori cu ei, dar simplele discuţii n-au dat rezultate prea bune. Ne-am hotărît atunci să folosim o metodă pe care am socotit-o cea mai indicată în asemenea împrejurări: le-am încredinţat acestor doi elevi sarcini de răspundere în organizarea colectivului. Ei aveau sarcina de a purta de grijă asupra felului cum ceilalţi respectă cura stabilită şi regimul zilnic indicat de specialişti. Schimbarea atitudinii lui Florea Iscru şi Jenică Lungu a fost deîndată vizibilă. Conştienţi de consecinţele pe care le-ar putea avea o neglijenţă a lor asupra sănătăţii întregului colectiv, ei au început să vegheze asupra felului cum ceilalţi elevi respectă regimul prescris. Aceasta i-a apropiat şi i-a făcut să se integreze în colectiv.

O altă problemă importantă în crearea unui colectiv unitar al întregului complex şcolar este apropierea noilor veniţi în cadrul şcolii preventoriale de ucenicii şcolii profesionale speciale — cea de a doua unitate care funcţionează în cadrul complexului.

Determinantă pentru crearea acestei apropieri este dragostea de muncă, interesul elevilor pentru practică.

Şcoala profesională în cadrul complexului din Predeal dispune de ateliere de lăcătuşărie şi mobilă fină. După perioada de aclimatizare, elevii de la secţia preventorială au început să vină prin ateliere. Nu li se permitea să facă eforturi aşa că nu puteau lucra efectiv, dar dragostea pentru meserie îi îmboldea să stea prin preajma băncilor de lucru, să dea unele sfaturi, o mînă de ajutor.

O contribuţie hotărîtoare la sudarea colectivului întregului complex şcolar a adus organizaţia U.T.M. care îi antrenează încă de la început în muncă pe noii veniţi.

★

Trec pe sub arcada largă a porţii din lemn încrustat de la intrarea complexului. Pe un mic derdeluş din faţă s-a format un adevărat carusel din săniuţe. Alte grupuri de elevi se plimbă, îndreptîndu-se spre Piriul Rece, spre Predeal, către Valea Rîşnovei.

E ceasul de amurg cînd într-o impresionantă osmoză, Bucegii sorb strălucirea razelor solare, concentrînd-o în albul orbitor de pe culmi.

Şi parcă o parte din acestе minunate forţe ale naturii se concentrează dînd puteri noi, tinereşti, elevilor şcolii de la poalele Bucegilor.

M. HERIVAN

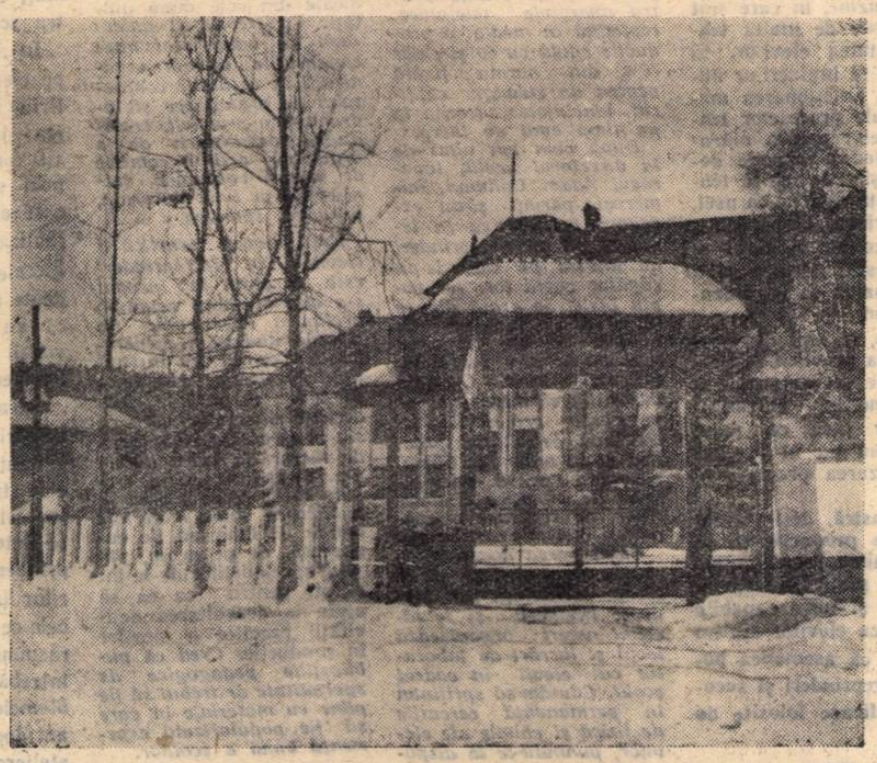

In apropierea Predealului, pe drumul spre Piriul Rece, se înalţă impunător Complexul şcolar special pentru învăţămîntul profesional.

CADRELE DIN ÎNTREPRINDERI DESPRE

MUNCA ELEVILOR ÎN P

Practica întregește pregătirea teoretică

La noi, la Complexul „Griviţa Roşie", lucrează aproape 900 de elevi ai Şcolii medii „Aurel Vlaicu". Aici, în secţiile de locomotive, vagoane, scularie şi vitezometre, ei se familiarizează cu problemele centrale ale producţiei industriale moderne şi dobîndesc importante deprinderi de muncă practică. În unele sectoare — cum sînt cele de mecanică şi de montaj-vagoane — elevii execută chiar piese din planul de producţie, lucrînd sub supravegherea muncitorilor. Astfel ei învaţă să cunoască specificul lucrărilor din principalele secţii ale unei mari întreprinderi industriale, capătă un orizont tehnic larg şi îşi dezvoltă dragostea pentru munca manuală.

După cît se pare, Şcoala medie „Aurel Vlaicu" intenţionează să acorde viitorilor săi absolvenţi, o dată cu diploma de maturitate, şi un certificat de calificare practică pentru lucrările cele mai simple, corespunzătoare categoriei a III-a din indicatorul tarifar. Consider însă că aceasta nu corespunde pe deplin cerinţelor de formare a unor cadre bine pregătite pentru industria modernă. Socotesc că ar fi mai indicat dacă absolvenţii şcolilor medii care au efectuat o anumită perioadă de practică în producţie ar primi o dată cu diploma de maturitate o adeverinţă în acest sens, cei care se vor încadra apoi direct în producţie avînd posibilitatea de a obţine o calificare mai înaltă printr-un stagiu practic de aproximativ şase luni. **Astfel, tinerii absolvenţi ai şcolilor de cultură generală ar putea efectua de la început lucrări de tehnicitate ridicată, şi-ar putea valorifica mult mai larg posibilităţile.**

De asemenea, ţinînd seamă de faptul că elevii şcolilor de cultură generală primesc în cursul practicii în producţie o seamă de noţiuni importante în legătură cu activitatea industrială şi cu tehnica folosită în industrie, socotesc nimerit ca pe viitor actualele şcoli tehnice care primesc absolvenţi cu diplomă de maturitate să fie profilate pentru pregătirea unor specialişti de calificare şi mai înaltă decît în prezent.

Realizarea acestor propuneri este legată însă strîns nu numai de pregătirea practică a elevilor, ci şi de nivelul pregătirii lor la cursurile teoretice de matematică, fizică, chimie, desen. Din cîte mi-am dat eu însumi seama urmărindu-i pe elevi, ca şi din spusele celor ce lucrează nemijlocit cu elevii, am rămas cu impresia că unii profesori nu se ocupă încă pe măsura necesităţii de pregătirea tinerilor pentru munca în producţie. Maistrul Iacob Cămărăşoiu, şeful Centrului 7 Armătură din complexul nostru, în care fac practică numeroşi elevi, observa că profesorii de specialitate, mai ales cei de fizică şi de desen, îi întovărăşesc numai rareori pe elevii lor la practică. Dacă ar vizita mai des atelierele complexului ei ar avea posibilitatea să-şi axeze mai mult lecţiile pe aplicaţii practice, strîns legate de activitatea desfăşurată de elevi în atelier.

De asemenea maiştrii şi muncitorii constată uneori că elevii nu şi-au însuşit suficient de temeinic cunoştinţele de bază în domeniul fizicii. De pildă, un elev întrebat ce se înţelege printr-un „cal putere" n-a putut da un răspuns satisfăcător. Poate că aceste lipsuri se datoresc şi unor programe şi manuale şcolare, care ar trebui revăzute din acest punct de vedere.

Cred că, pentru lărgirea cunoştinţelor legate de activitatea practică, ar fi bine să li se predea elevilor unele noţiuni de tehnologia materialelor şi de organe de maşini. **Noi am şi încercat să facem aceasta, amenajînd chiar în cadrul complexului o sală de curs. Profesorii-maiştri vor face aci scurte instructaje practice, vor preda elevilor unele noţiuni de tehnologia materialelor şi vor executa cu ei lucrări de desen tehnic.**

Maiştrii şefi de secţii din complex consideră nimerită şi totodată necesară introducerea unor carnete de practică ale elevilor. **În aceste carnete elevii vor putea să arate ce lucrări au executat în timpul practicii în producţie şi să descrie procesele de fabricaţie. Astfel de carnete ar fi folositoare nu numai elevilor, dar şi profesorilor de fizică şi desen care, verificîndu-le, ar putea să-şi întregească lecţiile cu numeroase exemple practice. În acelaşi timp, şcoala ar avea o evidenţă clară a întregii activităţi practice desfăşurate de fiecare elev în parte.**

SIMION STAN
director adjunct al Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie"

Permanenta colaborare a şcolii şi întreprinderii — cerinţă de bază

Automatizarea procesului de producţie în industria textilă, introducerea unor maşini de înaltă tehnicitate determină un interes egal pentru munca în acest sector atît din partea tinerilor, cît şi a tinerelor. Bineînţeles că băieţii se interesează în special de funcţionarea maşinilor, a mecanismelor, a sistemului de transmitere a energiei, în timp ce fetele se preocupă de la început, în special, de lucrul propriu zis. Cunoscînd aceasta din experienţa activităţii în rîndul ucenicilor şcolii profesionale, tehnicienii din secţii au căutat să orienteze în aşa fel activitatea în producţie a elevilor Şcolii de 7 ani nr. 102 care fac practică în întreprinderea noastră, încît să le cîştige de la început interesul.

Primele noastre constatări, discuţiile purtate de unii dintre tehnicienii noştri cu elevii care vin la practică dovedesc că, în general, activitatea în producţie le-a stimulat dragostea pentru muncă, curiozitatea de a afla lucruri noi din toate domeniile tehnicii, setea de noi cunoştinţe. Aceasta contribuie direct la lărgirea pregătirii generale a elevilor.

În ceea ce priveşte colaborarea între factorii de răspundere din întreprinderea noastră şi cei din şcoală socotesc că avem încă multe de făcut pe viitor. Deşi elevii participă de cîteva săptămîni la munca din ateliere, conducerea Şcolii nr. 102 nu a luat o legătură mai strînsă cu noi, pentru crearea unui comitet comun, care să sprijine şi să îndrume practica în întreprindere. Şi noi am întîrziat pînă în prezent cu adoptarea unei asemenea măsuri. Vom căuta să recîştigăm timpul pierdut pe această linie, căci **legătura strînsă între conducerea şi organizaţia de partid şi cea sindicală a întreprinderii pe de o parte şi între conducerea şi organizaţia de partid şi cea sindicală a şcolii pe de altă parte constituie o chezăşie importantă a desfăşurării în bune condiţii şi a îndrumării practicii elevilor în producţie.** În cadrul acestei conlucrări se va putea extinde practica elevilor în toate secţiile întreprinderii, vom putea organiza demonstraţii ale metodelor înaintate de muncă folosite de fruntaşi în producţie, discuţii în care muncitorii mai vîrstnici să le vorbească elevilor despre condiţiile de muncă din trecut şi de astăzi etc. Consider că aceste măsuri vor duce la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului practicii în producţie a elevilor.

MARIA TIŢĂ
secretara organizaţiei de bază P.M.R. de la Industria Bumbacului „A"

Intreprinderile dispun de mari posibilităţi

Încă din anul trecut, grupuri mari de elevi de la diferite şcoli de cultură generală din raionul nostru au început să vină periodic, în cadrul acţiunii de politehnizare a învăţămîntului, la uzinele noastre. Activitatea secţiilor din uzine, în care sînt folosite numeroase maşini moderne de înaltă tehnicitate, i-a pasionat pe majoritatea elevilor. Ei puneau muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor numeroase întrebări în legătură cu funcţionarea maşinilor-unelte, cu diferitele faze ale proceselor tehnologice, cu folosirea instrumentelor pentru măsurări de mare precizie etc. Se vedea limpede dorinţa lor de a putea lucra la maşini de înaltă tehnicitate şi precizie cum sînt strungurile-carusel, strunguri.e-revolver şi frezele uriaşe. Din păcate, însă, nici una din conducerile şcolilor ai căror elevi ne-au vizitat nu şi-a manifestat dorinţa de a trece de la simple vizite prin uzină la organizarea practicii permanente a elevilor.

Am impresia că există tendinţa, la unii directori de şcoli, de a trece la organizarea practicii în producţie a elevilor numai după ce au asigurat în prealabil iniţierea în muncă a tinerilor în cadrul atelierelor din şcoală. Consider însă că toate şcolile, indiferent dacă dispun sau nu în prezent de ateliere, pot trece la organizarea practicii în întreprinderi a elevilor.

În ceea ce priveşte uzina noastră, deşi avem multiple şi importante sarcini de producţie şi, în plus, ne ocupăm de ridicarea schimbului de mîine din rîndul ucenicilor de astăzi ai şcolii profesionale, dispunem încă de posibilităţi şi forţe capabile să asigure în bune condiţii practica elevilor dintr-o şcoală de cultură generală. Cred că asemenea posibilităţi mai există şi în alte întreprinderi şi socotesc că ele pot fi mai larg şi eficace folosite de şcoli chiar în cursul acestui an.

MIHAI DOBRE
şeful serviciului de cadre şi învăţămînt de la uzinele „Timpuri Noi"

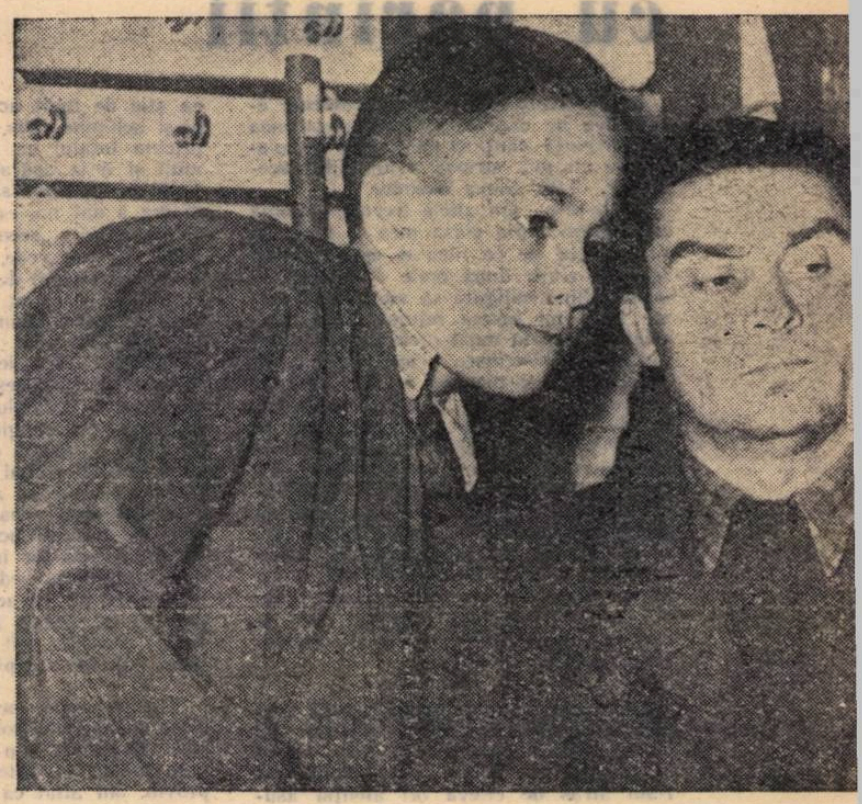

Un aspect din activitatea practică a elevilor şcolii medii „N. Bălcescu" din Capita ţie şi interes explicaţiile pe care i le dă profesorul-m

Să fie studiată experienţa acumulată pînă acum

Intre Atelierele PTT-Clăbucet şi Şcoala de 7 ani nr. 175 s-a statornicit de mult timp o colaborare strînsă şi rodnică. Manifestîndu-se în forme organizate, această colaborare este îndrumată de un comitet în componenţa căruia intră, pe lîngă reprezentanţi ai şcolii, ingineri, maiştri, precum şi reprezentanţi ai organizaţiilor de partid şi U.T.M. din şcoală şi de la ateliere.

Cea mai importantă acţiune a comitetului o constituie organizarea muncii în producţie a elevilor. Datorită măsurilor luate de acesta, 60 de elevi ai şcolii lucrează la noi în atelierele de strungărie, telefoane, radio, condensatori etc., sub îndrumarea maiştrilor şi a muncitorilor de înaltă calificare.

Iată, de pildă, lucrările efectuate de elevii clasei a VI-a „A" într-una din zilele de activitate practică: ei au controlat şi verificat 18 aparate telefonice, au montat cordoanele la 25 de aparate, au montat şi verificat 110 condensatori. În aceeaşi zi, la secţia de strungărie, şase elevi au executat peste 800 de piuliţe pentru aparatele telefonice, realizînd în medie o producţie egală cu 60 şi chiar 70% din norma fixată pentru un strungar calificat, bineînţeles socotită la un timp egal de lucru.

După cum am aflat de la directorul şcolii, tovarăşul Adam Căliman, numeroşi părinţi şi-au exprimat mulţumirea în legătură cu noile deprinderi de muncă pe care le-au căpătat copiii lor. Iar copiii înşişi se arată din ce în ce mai interesaţi de munca lor în mijlocul muncitorilor, o îndrăgesc tot mai mult. O bună parte din ei, după cum ne povestesc profesorii, îşi continuă activitatea practică şi în orele lor libere, efectuînd acasă mici lucrări de montare a soneriilor, de reparare a aparatelor electrice casnice etc.

Colaborarea noastră cu şcoala s-a extins şi în afara activităţii din ateliere. Inginerii şi tehnicienii noştri organizează lecţii şi lucrări de laborator cu elevii în cadrul şcolii. Căutăm să sprijinim în permanenţă cercurile de fizică şi chimie ale elevilor, punîndu-le la dispoziţie aparate, instrumente şi materiale. La rîndul lor, cadrele didactice sprijină pe muncitorii noştri în organizarea studiului individual pentru cursurile fără frecvenţă ale şcolilor de cultură generală pe care le urmează aceştia. Deseori, din propria lor iniţiativă, elevii şcolii participă alături de muncitori la diferite acţiuni obşteşti organizate în cadrul atelierelor noastre de către comitetul sindical.

Pentru viitorul apropiat ne-am propus să lărgim şi mai mult colaborarea cu şcoala, intensificînd acţiunile în cadrul cărora am obţinut rezultate deosebite. De asemenea pentru lărgirea orizontului tehnic al elevilor, inginerii şi tehnicienii din atelierele noastre vor face expuneri în legătură cu organizarea procesului de producţie, în Atelierele P.T.T.—Clăbucet. Profesorii vor fi chemaţi să contribuie şi ei la întărirea legăturii între şcoală şi ateliere, dînd periodic consultaţii colective pentru muncitorii care frecventează învăţămîntul mediu.

Un rol important pentru strîngerea colaborării între şcoală şi întreprindere îl pot avea organizaţiile sindicale din cele două unităţi. *Va trebui să antrenăm pe viitor mai mult conducerile acestor organizaţii în acţiunile comitetului de organizare şi îndrumare a practicii, creîndu-le posibilitatea de a organiza acţiuni comune de muncă voluntară, manifestări pe linie culturală, artistică, sportivă.*

Deşi munca practică a elevilor în întreprinderi este oarecum la început s-a adunat, pînă acum, o preţioasă experienţă. Ea trebuie studiată şi generalizată. Consider că Institutului de ştiinţe pedagogice îi revine, în primul rînd, această sarcină. Poate că s-a şi trecut la elaborarea de lucrări în acest domeniu. Cred însă că nu trebuie să se aştepte pînă la publicarea unor materiale ample. E bine să fie cunoscută, de pe acum, părerea specialiştilor de la institut, pentru ca ea să ajute la dezvoltarea activităţii practice a elevilor în producţie. *Cred că publicaţiile pedagogice de specialitate ar trebui să fie pline cu materiale în care să fie popularizată experienţa bună a şcolilor.*

M. MARCOVICI
inginer-şef al Atelierelor P.T.T. — Clăbucet

Şi să

In atelierele noastre, rele de reparaţii auto a fac practică elevi de la medie nr. 1 „Nicolae scu". Pentru început, c deprindă cu probleme ducţiei, au trecut prin secţiile atelierelor. Astf au învăţat lucruri int despre montarea, repar demontarea motoarelor tocamion, despre repara siurilor şi caroseriilor e

In atelierul de strun care lucrez eu, elevii prind cu mînuirea str şi cu executarea diferit crări la maşinile-unelt să le explic limpede al piesei pe care o luc portanţa ei, precum şi ţiile de lucru necesare. ajut să execute în caie schiţe ale pieselor. La executau doar schiţe după şuruburi, bucşe cum, însă, pot face schi plicate după pistoane. ar fi bine dacă în şco arăta mai multă grijă lui geometric şi pr aşa fel încît elevii să maţi cu noţiunile necesa tru schiţarea pieselor.

In acelaşi timp, îi ob pe elevi să mînuiască s Prin rotaţie, sub supr rea şi îndrumarea me au confecţionat la stru nuri şi chernere. Bucur care au văzut-o tinerii realizat aceste piese, lucrate de mîinile lor, deşte că au îndrăgit m că au înţeles importan vităţii productive în pre lor pentru viaţă.

Vreau acum să spun lucruri în legătură cu ş

Pentru ca să poţi în elev trebuie să ştii tu, cel care-l înveţi. se întorc de la noi, di prindere, şcolarii pun rilor întrebări în legă cele ce au văzut. Cum vo răspunde profesorii la întrebări dacă nu cuno blemele producţiei? De am dori să-i vedem mai ateliere, alături de elev profesorii de matematic zică, de chimie, de des

RODUCȚIE

Unul dintre elevi urmărește cu aten-
ru.

profesorii
vină în întreprindere

ateliei-
I.S.B.,
Școala
Bălce-
să se
pro-
toate
ei
esante
ea și
e au-
a șa-
rie în
de-
ngului
or lu-
Caut
ituirea
z, im-
opera-
Apoi îi
ele lor
nceput
simple,
tc. A-
e com-
red că
ă s-ar
esenu-
tiv în
înar-
e pen-
șnuiesc
rungul.
iveghe-
elevii
g dor-
a pe
ind au
primele
dove-
unca și
a acti-
gătirea
unele
coala.
ăța un
întîi
ce
între-
rofesо-
ură cu
r putea
aceste
sc pro-
aceea
ales în
i și pe
ă și fi-
en. Ve-

nind în întreprindere ar învăța și profesorii multe.

Încă un lucru. Și noi, muncitorii, am putea să le spunem profesorilor cîte ceva despre pregătirea în școală a elevilor. Eu, de exemplu, aș vrea să-l văd la noi în întreprindere pe profesorul de matematică, pentru că aș avea să-i spun unele lucruri de care să se îngrijească atunci cînd predă lecțiile.

Socotesc că școlile care au organizat pentru elevii lor practica în producție fac un lucru foarte bun. Această practică ne va asigura pe viitor creșterea unor muncitori și tehnicieni înaintați, în stare să facă multe pentru înflorirea industriei noastre socialiste.

Noi, muncitorii, alături de profesorii-maiștri și de ceilalți profesori din școală avem datoria să susținem și să dezvoltăm entuziasmul tinerilor elevi pentru munca productivă. In ceea ce mă privește, nu voi precupeți pentru aceasta nici un efort.

NICOLIU CONSTANTINESCU
strungar fruntaș la atelierele
I. S. B. București

Legătura cu muncitorii are un important rol educativ

De cîtva timp, în uzina noastră au început să lucreze elevi și eleve ai Școlii medii mixte nr. 18 „Mihail Eminescu". Deocamdată, activitatea lor se desfășoară în atelierele de construcții-montaj și strungărie, unde lucrează efectiv pe lîngă muncitori, cîte patru ore pe săptămînă. Treptat, pe măsură ce se vor familiariza cu procesul de producție, vor fi repartizați și în celelalte secții ale uzinei — la turnătorie și ajustaj.

Un inginer și un maistru din uzină au primit sarcina specială de a organiza, urmări și îndruma activitatea practică a elevilor. Pe lîngă aceasta numeroși ingineri și tehnicieni fac cu elevii instructaje practice, menite să le întregească cunoștințele căpătate în școală. Așa, de pildă, la atelierul de construcții-montaj, inginerul Ovidiu Ștefănescu l-a ajutat pe elevi să-și însușească noțiuni generale asupra sistemelor de funcționare a diverselor mașini-unelte și asupra tehnicii securității muncii.

Deși practica elevilor în uzina noastră se desfășoară de puțin timp, se remarcă totuși, de pe acum, interesul lor deosebit pentru munca productivă, pentru perspectivele pe care le deschide în fața lor practica. Acest interes se vădește în întrebările pe care elevii le pun muncitorilor și maiștrilor cu privire la prinderea pieselor în universalul mașinilor-unelte, la centrarea pieselor, la procesul de muncă în turnătorie, la asamblarea și montajul diferitelor lucrări produse de uzina noastră. Intre muncitori și elevi s-au și statornicit relații apropiate. La această apropiere au contribuit deopotrivă uzina și școala. Uteciștii ilegaliști din rîndul muncitorilor din uzină le vorbesc elevilor despre viața și lupta tineretului comunist, muncitorii fruntași vorbesc despre bucuria muncii creatoare și considerația de care se bucură astăzi oamenii muncii. La rîndul lor, elevii prezintă în fața muncitorilor din uzină diferite programe artistice. Sîntem de abia la început de drum. Am convingerea însă că prin colaborarea rodnică care s-a statornicit între uzina noastră și cadrele didactice din școală se vor putea obține noi și însemnate realizări în pregătirea elevilor pentru viață. Se vede de pe acum importantul rol educativ pe care îl are asupra elevilor legătura cu muncitorii.

In legătură cu practica elevilor în întreprinderi, în general, aș vrea însă să subliniez un lucru. Anume că nu este suficient dacă ține permanent legătura cu întreprinderea profesorul-maistru; legătura aceasta trebuie să fie mai largă. Cred că directorul școlii și profesorii de fizică, de matematică, diriginții ar trebui să vină și ei mai des în întreprindere, pentru a cunoaște direct condițiile de lucru ale elevilor în ateliere, problemele instructive pe care le ridică activitatea practică a elevilor și de asemenea problemele educative ale acestei activități. Ca pedagogi desigur că ei ne-ar putea ajuta în același timp pe noi în buna organizare a practicii, ținînd seama de cerințele unei pregătiri științifice a elevilor.

DUMITRU DOBRIN
director al uzinelor
„Steaua Roșie"

Concluzii

Ancheta organizată de gazeta noastră printre cadrele din întreprinderi a scos la lumină numeroase posibilități de a îmbunătăți pe viitor practica elevilor din școlile de cultură generală, în fabrici și uzine.

Oamenii școlii au datoria de a consulta permanent pe muncitori, tehnicieni și cadrele de conducere din întreprinderi cu privire la organizarea practicii elevilor și cu privire la îmbunătățirea pregătirii științifice și tehnice a acestora, în strînsă legătură cu practica, cu producția, de a aplica propunerile valoroase.

Ancheta noastră a arătat că mai există fabrici și uzine mari cum sînt, de pildă, în Capitală, fabricile „Tudor Vladimirescu", „Timpuri Noi", „Electroaparataj" etc. ale căror posibilități n-au fost încă utilizate pentru desfășurarea practicii în producție a elevilor. Experiența Atelierelor P.T.T. Clăbucet și I.S.B. arată că și în întreprinderile de mărime mijlocie există condiții bune pentru practica elevilor.

De asemenea s-a scos în evidență însemnătatea pe care o are practica pentru lărgirea și consolidarea cunoștințelor teoretice, influența educativă pe care o are aceasta asupra elevilor.

Școala va trebui să țină seama de importantele propuneri pe care le-au făcut cadrele din întreprinderi. Însoțindu-i mai des pe elevi la activitatea în producție, profesorii vor putea cunoaște problemele producției și totodată vor putea constata lipsurile pe care le relevă practica în pregătirea teoretică a elevilor.

Activitate simultană cu două clase

Am asistat în ziua de luni, 16. II., la lecțiile ținute de tovarășa învățătoare Maria Toma, care predă simultan la clasele I—III de la Școala de 4 ani din comuna Grădinari, raionul Domnești. Cu acest prilej am constatat că învățătoarea depune eforturi pentru a asigura însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor corespunzătoare fiecărei clase. Ceea ce am putut remarca îndeosebi la tovarășa Toma este străduința ei de a îmbogăți vocabularul elevilor prin explicarea cuvintelor și expresiilor neînțelese, de a corecta exprimarea lor, de a face cunoștințele accesibile prin folosirea unor exemple adecvate din viața elevilor, din munca părinților acestora. Totodată, ea antrenează întreaga clasă la lecție, manifestă exigență față de elevi.

Mai puțină atenție acordă tovarășa Toma metodelor și procedeelor de lucru specifice activității simultane.

Folosirea judicioasă a timpului — condiție esențială pentru buna desfășurare a oricărei lecții — se impune cu deosebire în cazul cînd se lucrează în același timp cu două sau mai multe clase. De acest lucru tovarășa învățătoare nu ține seama însă îndeajuns. Atît la prima cît și la a treia oră de curs ea a consumat timpul aproape în întregime cu munca directă la clasa a III-a. Spre exemplu lecția de gramatică ținută la această clasă a durat aproape 45 de minute, în care timp tovarășa Toma nu s-a mai ocupat de clasa I-a. După ce le-a dat elevilor indicații privitoare la munca independentă (copierea unui text), învățătoarea i-a părăsit și a revenit asupra lor abia către sfîrșitul orei pentru a verifica sumar lucrarea efectuată de ei.

Neglijarea clasei I-a este inadmisibilă cu atît mai mult cu cît la această clasă elevii trebuie să-și însușească o serie de cunoștințe și deprinderi de bază care condiționează întreaga lor muncă din anii următori.

Că tovarășa Toma nu ține seama îndeajuns de principiile pedagogice privind predarea simultană reiese și din modificarea arbitrară a ordinei materiilor prevăzute în orar. In ziua respectivă ea a ținut în prima oră lecții de aritmetică cu ambele clase, iar în ora a doua, tot cu amîndouă clasele, lecții de citire (deși în orar materiile erau judicios grupate: citirea la clasa I-a cu aritmetica la a III-a în prima oră — și invers în ora următoare).

Deosebit de importantă pentru buna desfășurare a activității simultane este stabilirea volumului lucrărilor date elevilor ca activitate independentă. Și din acest punct de vedere s-au putut constata unele deficiențe în munca tovarășei Toma. In prima parte a lecției de citire elevii clasei a III-a, terminînd munca independentă mult prea devreme, au rămas o parte de timp inactivi. La fel, în cea de a doua parte a lecției, învățătoarea a dat prea puțin de lucru elevilor clasei I-a (de copiat două propoziții).

Insuficientă atenție acordă tovarășa învățătoare și conținutului temelor date în cadrul muncii independente. Ținînd seama de faptul că în clasa I-a există încă destui elevi care manifestă deficiențe la citire și că în cursul predării lecției respective nu au putut fi antrenați să citească decît puțini dintre ei, era necesar să li se dea ca temă pentru munca independentă o copiere selectivă — care implică lectura textului studiat — și nu simpla copiere a două propoziții stabilite de învățătoare (așa cum s-a făcut). Acest lucru se impunea și pentru a asigura variația în activitatea elevilor. (In ora următoare elevii clasei I-a aveau „scrierea" — care s-a redus la copierea lecției de citire din manual. De fapt, această temă nu era nici ea întrutotul corespunzătoare pentru lecția respectivă).

Nepotrivită a fost și tema dată în aceeași oră ca muncă independentă elevilor clasei a III-a. Neținînd seama de principiul unității lecției, învățătoarea le-a cerut, în cadrul muncii independente, să rezolve o temă de aritmetică, deși în ora respectivă elevii aveau lecție de citire.

Că deficiențele de ordin metodic duc la asimilarea nesatisfăcătoare a cunoștințelor predate s-a putut vedea îndeosebi din lecția de gramatică pe tema „Timpurile verbului", ținută de tovarășa Toma la clasa a III-a. Folosind propozițiile exemplificative din manualul de gramatică, învățătoarea a încercat să definească timpurile prin analiza verbelor luate separat, la fiecare timp în parte, și nu prin comparație. Din această cauză elevii — chiar cei mai buni — nu au putut sezisa sensul fiecărui timp, nu au reținut formele specifice diferitelor timpuri. Abia spre sfîrșitul lecției, cînd li s-a cerut să pună același verb la timpuri diferite, elevii au început să seziseze deosebirea. Insușirea cunoștințelor a fost însă, în aceste condiții, parțială și mecanică. Intrucît în predare învățătoarea nu a folosit comparația, iar în aplicare nu le-a cerut elevilor să introducă verbele în propoziții, ei nu au putut reține decît aspectul formal al verbului la diferite timpuri (trecutul începe cu „au", viitorul cu „va"), nu și al conținutului. Totodată, folosirea unor procedee inadecvate a dus la prelungirea lecției, astfel încît învățătoarea nu a mai avut timpul necesar pentru a ține lecția cu clasa I-a.

Era mult mai potrivit dacă tovarășa Toma ar fi folosit în predare cîteva exemple simple (eventual, chiar din cele obținute de la elevi cu prilejul verificării temei date pentru acasă) pe care să le scrie pe tablă și să le analizeze prin comparație pentru a putea defini timpurile verbului în funcție de sens și formă. In felul acesta s-ar fi asigurat însușirea cunoștințelor predate și s-ar fi realizat o apreciabilă economie de timp.

Ziua de cursuri s-a încheiat cu o lecție de muzică. „Ora" respectivă n-a durat, însă, decît... cincisprezece minute. In acest timp, elevii celor două clase au cîntat, pe rînd, cîte două cîntece. Deși se vedea că unii nu cunosc textul iar alții cîntă fals, învățătoarea nu a încercat să-i corecteze în nici un fel.

Din discutarea lecțiilor s-a putut vedea că tovarășa învățătoare nu este încă pe deplin lămurită cu privire la metodica predării muzicii în condițiile activității simultane, deși a lucrat și în alți ani cu mai multe clase. Oricum, însă, ea nu avea dreptul să reducă timpul afectat lecției, să neglijeze unele cerințe metodice elementare, și mai ales să nu respecte prevederile programei.

Fără îndoială că predarea simultană la două sau mai multe clase ridică o seamă de dificultăți în fața învățătorului. Ele pot fi, însă, învinse printr-o pregătire minuțioasă a lecțiilor, printr-un efort susținut în cursul desfășurării acestora, prin studierea temeinică a literaturii pedagogice de specialitate.

N. ALEXE

Colaborare cu părinții elevilor

In cursul primului trimestru am constatat la unii din elevii mei o serie de deficiențe în ceea ce privește scrierea și citirea literelor, ca și în efectuarea exercițiilor de aritmetică. Cercetînd felul în care sînt ajutați copiii de părinți în efectuarea temelor, mi-am dat seama că deficiențele provin dintr-o greșită îndrumare a copiilor în familie. Astfel, mulți copii foloseau metoda literizării, deși cunoșteau literele. La scriere nu respectau intervalele între litere. La aritmetică veneau cu exercițiile calculate de părinți sau de frați.

Am început să-i vizitez pe copii acasă, să le dau îndrumări pentru efectuarea temelor. Apoi am chemat pe toți părinții la școală și am discutat cu ei, arătîndu-le cum să controleze pregătirea școlară a copiilor, cum să-i ajute la lecții.

Acum, elevii mei învață mult mai bine. Aceasta mi-a dovedit încă o dată cîtă însemnătate are îndrumarea părinților de către școală.

Inv. GH. GHEORGHIU
satul Mîndrești
raionul Focșani

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la cea de-a doua Conferință pe țară a U. A. S. R.

(Urmare din pag. 1)

tre filozofia materialist-dialectică și filozofia idealistă este însăși lupta pentru progresul științei. Numai gîndirea eliberată de prejudecăți, gîndirea bazată pe concepția materialist-dialectică deschide drum larg către un nestăvilit progres al științei și culturii.

★

Politica marxist-leninistă a partidului nostru în problema națională a asigurat egalitatea deplină în drepturi a naționalităților conlocuitoare cu poporul romîn, consfințită în Constituția Republicii Populare Romîne. Înfăptuirea în practică a acestei politici, devenită politică de stat, este cunoscută și prețuită de întregul nostru popor muncitor.

Asigurarea consecventă a deplinei egalități în drepturi a minorităților naționale cu poporul romîn a întărit continuu unitatea și frăția tuturor celor ce muncesc în lupta pentru construirea socialismului, pentru înflorirea patriei noastre — Republica Populară Română. Această frăție se reflectă și în relațiile dintre studenți, fii ai oamenilor muncii romîni și ai naționalităților conlocuitoare.

În condițiile orînduirii democrat-populare, școala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naționalitățile, de înlăturare a tendințelor de izolare națională și a rămășițelor învrăjbirii naționale pe care au cultivat-o clasele exploatatoare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, în spiritul luptei unite, umăr la umăr, pentru scopul comun — construirea socialismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Dați-mi voie în legătură cu aceasta să citez cîteva din ideile marelui Lenin despre școală.

„Atîta timp cît diferite națiuni trăiesc în cadrul aceluiași stat — scrie Lenin — aceste națiuni sînt legate între ele prin milioane și miliarde de fire cu caracter economic, juridic și social. Cum ar putea fi smuls învățămîntul din rețeaua acestor legături?... Din faptul că economicul unește strîns între ele națiunile care locuiesc în cadrul aceluiași stat rezultă că încercarea de a le separa odată pentru totdeauna în domeniul problemelor „culturale", și mai ales ale învățămîntului, este absurdă și reacționară. Dimpotrivă, trebuie să urmărim unirea națiunilor în domeniul învățămîntului, pentru a pregăti în școală ceea ce se înfăptuiește în viață". (V. I. Lenin — Opere, vol. 19, pag. 498—499, E.S.P.L.P. 1957).

Iar în altă parte, combătînd concepțiile naționaliștilor în materie de învățămînt, Lenin spunea:

„Interesele democrației în general și interesele clasei muncitoare în special cer exact contrariul: trebuie să luptăm pentru unirea copiilor de toate naționalitățile în școlile unice ale localității respective; trebuie ca în problema școlii, muncitorii de toate naționalitățile să ducă laolaltă politica proletară...

Preocuparea noastră trebuie să fie nu crearea într-un fel sau altul a unor bariere între națiuni în problema școlii, ci, dimpotrivă, crearea unor condiții democratice elementare pentru conviețuirea pașnică a națiunilor pe baza egalității în drepturi" (V. I. Lenin — Opere, vol. 19, pag. 528—529, E.S.P.L.P. 1957).

Consider că mai avem de muncit ca școala noastră să contribuie în tot mai mare măsură la întărirea frăției între tinerii de toate naționalitățile, pentru ca tineretul nostru studios, fără deosebire de naționalitate, să învețe și să trăiască împreună, să desfășoare laolaltă activitatea obștească și culturală. Asociațiilor studențești le revine un rol de mare însemnătate în această privință. (Aplauze puternice).

În trecut burghezia și moșierimea ducîndu-și politica de asuprire națională, au răspîndit otrava șovinismului și naționalismului, pentru a învrăjbi pe oamenii muncii de diferite naționalități și a-i abate de la lupta comună pentru interesele lor vitale. Sînt bine cunoscute urmările nefaste ale activității diversioniste naționalist-șovine, desfășurate în rîndurile tineretului studios de către clasele exploatatoare și uneltele lor — organizațiile fasciste, care au căutat să profite de lipsa de experiență și insuficienta călire politică a tineretului studios, cît și de faptul că o parte însemnată a acestuia provenea din rîndurile păturilor avute și era mai receptivă la educația șovină.

Rămășițele claselor exploatatoare, elementele reacționare, agenții imperialiștilor străini încearcă și astăzi să strecoare în rîndurile tineretului și studenților idei retrograde naționalist-șovine, antipopulare, să propage învrăjbirea și izolarea națională. Dar, ca și întregul tineret, studenții noștri, în marea lor majoritate fii ai oamenilor muncii, ai căror părinți au cunoscut și simțit din plin crunta exploatare burghezo-moșierească, asuprirea socială și națională, știu să prețuiască cuceririle revoluționare ale poporului, să urască pe dușmanii săi și dau o ripostă hotărîtă oricăror manifestări ale dușmanului de clasă. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Activitatea educativă din instituțiile de învățămînt superior trebuie să dezvolte și mai mult la studenți dragostea și devotamentul nemărginit pentru patrie, pentru poporul muncitor și cuceririle sale revoluționare, pentru Partidul Muncitoresc Romîn — continuatorul celor mai glorioase tradiții de luptă ale poporului romîn pentru eliberarea sa națională și socială, conducătorul său încercat în lupta pentru construirea vieții noi socialiste. (Aplauze prelungite, ovații).

Studenții trebuie ajutați să cunoască și să prețuiască tot ceea ce este mai valoros și mai înaintat din trecutul științei și culturii românești și să-și lărgească necontenit orizontul prin cunoașterea operelor de valoare ale culturii poporului nostru și a celorlalte popoare.

Studenții trebuie educați în spiritul sentimentelor nobile ale prieteniei frățești față de popoarele Uniunii Sovietice, față de popoarele celorlalte țări socialiste, în spiritul solidarității cu oamenii muncii din întreaga lume.

În îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce stau în fața învățămîntului superior, un rol însemnat revine organizațiilor de partid din universități și institute, care trebuie să-și îndrepte întreaga lor atenție spre continua îmbunătățire a muncii didactice, științifice și politico-educative în rîndurile studenților.

Tovarăși,

În lume au loc astăzi uriașe transformări care duc omenirea cu pași mari înainte spre progres. Este o deosebită fericire pentru tînăra generație care s-a născut și trăiește într-o astfel de epocă plină de evenimente istorice și fapte eroice.

Pe mai mult de o pătrime din suprafața globului pămîntesc cuprinzînd peste o treime din populația lumii, popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări ale lagărului socialist, însuflețite de ideile atotbiruitoare ale marxism-leninismului, muncind cu abnegație și entuziasm și într-ajutorîndu-se frățește, cîștigă mereu noi victorii în întrecerea pașnică cu capitalismul, întărind prin exemplul lor încrederea oamenilor muncii de pretutindeni în victoria marii cauze a socialismului și păcii în întreaga lume. (Aplauze prelungite).

Intreaga omenire a recunoscut strălucitele succese obținute de cultura, știința și tehnica sovietică a căror încununare o constituie primii sateliți artificiali ai Pămîntului și cea de-a 10-a planetă, prima planetă a Soarelui creată de om. Această minunată victorie care a deschis era pătrunderii omului în spațiul interplanetar este încă o dovadă zdrobitoare a imensei superiorități a sistemului socialist asupra sistemului capitalist.

Grandiosul program de construire desfășurată a comunismului, elaborat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., oglindește posibilitățile inepuizabile, fără precedent în istorie, pe care le capătă omul în condițiile orînduirii socialiste, pentru construirea unei vieți din ce în ce mai bune. Realizarea acestui măreț program de construcție pașnică va exercita o profundă înrîurire nu numai în viața poporului sovietic ci și în viața popoarelor din celelalte țări socialiste și din întreaga lume.

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a demonstrat din nou că socialismul și pacea sînt de nedespărțit. Omenirea progresistă este profund recunoscătoare Uniunii Sovietice pentru eforturile ei neobosite în vederea apărării păcii, micșorării încordării internaționale și înlăturării pericolului de război la care uneltesc dușmanii păcii și socialismului.

Republica Populară Romînă, împreună cu celelalte țări ale lagărului socialist și cu toate forțele iubitoare de pace din întreaga lume, luptă pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru încetarea „războiului rece", pentru ca uriașele mijloace materiale folosite astăzi pentru înarmare să fie puse în slujba îmbunătățirii traiului oamenilor, în slujba progresului și a păcii.

Impreună cu întregul popor, cu tineretul muncitor, studenții din țara noastră sprijină cu căldură politica de pace a statului nostru. Asociațiile studențești închegînd și dezvoltînd relații de prietenie și colaborare cu studențimea din țările socialiste și cu studenții progresiști din toată lumea, aduc o contribuție însemnată la unirea tineretului și studenților și a tuturor forțelor care luptă pentru victoria cauzei păcii, în care este profund interesată în primul rînd tînăra generație. (Aplauze).

Dragi tovarăși studenți și studente,

În fața tineretului din țara noastră este larg deschis drumul spre viitor, spre țelul luminos și cel mai nobil — construirea socialismului și comunismului în scumpa noastră patrie. (Aplauze).

Avem o țară frumoasă și un popor harnic. Socialismul a descătușat forțe uriașe, capabile să pună în valoare imensele bogății materiale și spirituale ale poporului nostru, în interesul întăririi puterii economice a patriei și al creșterii bunăstării oamenilor muncii.

Luminoasele perspective de dezvoltare ale economiei și culturii noastre socialiste deschid un cîmp larg de activitate tuturor oamenilor muncii din țara noastră, tineretului, specialiștilor din diferite domenii, intelectualității noastre.

Trebuie să vă pregătiți temeinic pentru profesiunea aleasă, pentru minunata activitate constructivă ce vă așteaptă în fiecare colț al țării, unde veți avea pe deplin posibilitatea să vă afirmați talentul, energia, entuziasmul și întreaga capacitate, în munca și lupta pentru victoria socialismului, pentru binele și fericirea poporului, pentru înflorirea patriei noastre dragi — pentru pace în lume. (Aplauze furtunoase).

Asociațiile studențești în cei doi ani de activitate a lor au desfășurat o activitate rodnică pe linia indicată de partid.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne își exprimă convingerea că asociațiile studențești, sub conducerea organizațiilor de partid și cu ajutorul organizațiilor U. T. M., își vor spori contribuția la îmbunătățirea întregii activități din universități și institute de învățămînt superior pentru ca acestea să se dezvolte și mai mult ca cetăți ale științei și culturii înaintate, ale luptei împotriva a tot ce este vechi și perimat, pentru promovarea și victoria noului, pentru formarea cadrelor de intelectuali capabili și devotați trup și suflet cauzei construcției socialiste. (Aplauze prelungite).

Comitetul Central al Partidului și guvernul urează succes deplin lucrărilor celei de-a doua Conferințe Naționale a Asociațiilor Studențești și spor la învățătură tuturor studenților din Republica Populară Romînă. (Ovații și urale. Participanții în picioare, aclamă pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej).

Ziua Armatei Sovietice

(Urmare din pag. 1)

asupra ei, de la răsărit și apus, miază-noapte și miază-zi. În interior, generalii albgardiști, sprijiniți de imperialism cu bani, specialiști și tehnică de luptă, ridicau armele împotriva puterii sovietice. „Numai o minune o mai poate salva" — rosteau ei. Această minune s-a înfăptuit, dar ea a stat în oameni, în voința lor, în inima lor, în brațele lor, în conducerea de către Partidul Comunist. Partidul, în frunte cu Lenin, a desfășurat o uriașă activitate militară, politică și organizatorică pentru întărirea Armatei Sovietice. Cei mi buni activiști ai săi trecuți prin școala aspră a ilegalității, a marilor bătălii de clasă, au intrat în armată. La chemarea partidului, muncitorii plecau direct din fabrici spre front, în timp ce soțiile și fiicele lor învățau să fabrice arme și gloanțe. Din rîndul simplilor soldați se ridicau comandanți talentați, personalități militare remarcabile.

Cu un efort extraordinar, poporul sovietic și armata sa au învins. Rînd pe rînd au fost nimiciți generalii albgardiști, rînd pe rînd au fost alungați invadatorii. Ei au simțit pe propria lor piele ce înseamnă forța unui popor liber, care luptă pentru o cauză dreaptă, care-și apără cuceririle sale revoluționare.

Anii care au urmat războiului civil și împotriva statelor interven ționiste — ani ai refacerii economice, ai planurilor cincinale, au fost în același timp și ani ai continuei întăriri a Armatei Sovietice. Industrializarea socialistă și colectivizarea agriculturii au creat condițiile unei înalte capacități de apărare a Uniunii Sovietice, sporită prin forțele motrice ale dezvoltării societății sovietice: unitatea moral-politică a poporului în jurul partidului și guvernului, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul socialist. Știința și arta militară sovietică, aplicare a marxism-leninismului la problemele războiului, dădeau cadrelor și trupelor busola sigură pe drumul dobîndirii victoriei.

În 1941, hitlerismul, acest produs odios al capitalismului și al politicii imperialiste antisovietice, și-a împins hoardele spre Răsărit. „Fuehrerul", amețit de victoriile fără glorie cucerite în Apus împotriva unor armate dezagregate, lipsite de un spate trainic al frontului, făcea pronosticuri — ca și premergătorii săi intervenționiști — asupra zilelor cînd va păși triumfător în Moscova. Dar iată că zilele s-au transformat în săptămîni, săptămînile în luni, lunile în ani. Iar sfîrșitul acestor ani a fost marcat de fapte cu totul altele decît cele visate de Hitler și de sprijinitorii săi: pe Reichstag, sergentul Cantaria împlinta steagul victoriei, în timp ce „fuehrerul" se otrăvise ca un guzgan, undeva, într-un beci. Marele Război pentru Apărarea Patriei a dovedit lumii întregi superioritatea statului socialist, a orînduirii sovietice, a Armatei Sovietice.

În anii postbelici — ani ai avîntului economiei, științei și culturii sovietice — Armata Sovietică s-a întărit și mai mult. Poporul sovietic adînc devotat cauzei păcii, muncii sale pașnice, operei mărețe de construcție desfășurată a comunismului veghează în același timp cu vigilență și fermitate, urmărind cu atenție uneltirile agresive imperialiste. Lui nu-i poate fi indiferent faptul că imperialismul american a împînzit globul cu baze militare îndreptate împotriva U.R.S.S. și a celorlalte state socialiste; lui nu-i poate fi indiferentă politica blocurilor dusă de cercurile guvernante americane, ca și politica reînarmării Wehrmachtului și a înzestrării lui cu arma nucleară. De aceea, P.C.U.S., guvernul sovietic, poporul sovietic iau toate măsurile pentru întărirea capacității de apărare a statului sovietic, pentru înzestrarea Armatei Sovietice. Armata Sovietică dispune de o asemenea tehnică de luptă, încît ea poate da riposta agresorului oriunde s-ar afla el, astfel încît să-i treacă pofta de aventuri războinice. La Congresul XXI, în cuvîntul său de încheiere, tovarășul N. S. Hrușciov spunea: „Cred că este timpul ca strategii americani să înceteze de a-și mai baza calculele pe iluzia că în cazul izbucnirii unui conflict militar, teritoriul Statelor Unite ar rămîne invulnerabil. Acest lucru nu mai corespunde de mult realității, ci este doar o expresie a dorinței generalilor americani. De fapt, în prezent Uniunea Sovietică dispune de mijloace pentru a da o lovitură agresorilor în orice punct al globului pămîntesc. Nu de dragul unor cuvinte frumoase afirmăm că avem organizată producția în serie a rachetelor balistice intercontinentale. Și spunem aceasta nu pentru a amenința pe cineva, ci pentru a clarifica o situație de fapt".

Oamenii care formează Armata Sovietică, oameni ai moralei comuniste — în frunte cu membrii de partid, cu comsomoliștii — soldați, sergenți, ofițeri și generali, însuflețiți de măreața cauză a poporului lor glorios, nu precupețesc și nu vor precupeți nimic pentru a-și îndeplini — ca întotdeauna — misiunea lor nobilă, adînc patriotică și internaționalistă.

Poporul nostru muncitor și Forțele noastre Armate evocă cu dragoste și recunoștință zilele eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, cînd mii și mii de fii ai patriei sovietice au udat cu sîngele lor pămîntul românesc. Aceste sentimente nu se vor șterge niciodată din inima noastră.

La cea de a 41-a aniversare a Armatei Sovietice, poporul nostru muncitor și oștașii săi trimit glorioasei Armate Sovietice un fierbinte salut și îi urează noi și noi succese în pregătirea de luptă și politică, spre binele poporului sovietic, al întregii lumi socialiste.

Se aleg semințele de măr pentru semănat în răsadnițe.

Aspecte din activitatea unui comitet sindical local

Măsurile luate în ultimul timp de către Consiliul Central al Sindicatelor pentru crearea de sindicate locale, cît mai aproape de locul de muncă al salariaților, fac posibilă cunoașterea mai adîncă a nevoilor producției și ale membrilor de sindicat. Organele sindicale pot astfel să contribuie mai mult la înlăturarea deficiențelor existente în muncă, la îmbunătățirea acesteia.

Comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt și cultură din orașul Craiova, de pildă, ocupîndu-se în prezent numai de organizațiile sindicale din oraș, poate să cunoască mai ușor și mai în adîncime activitatea acestora, avînd în același timp posibilitatea să ia cele mai corespunzătoare măsuri pentru ridicarea nivelului muncii lor. Plecînd de la rezultatele obținute de organele și organizațiile sindicale din școli în primul trimestru al acestui an școlar, comitetul sindical și-a înscris în planul său de muncă pe trimestrul curent măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea muncii instructiv-educative, precizînd în mod concret metodele de muncă ce se vor folosi.

Punînd accentul pe ridicarea și perfecționarea continuă a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, comitetul sindical a dat indicații organizațiilor sindicale să folosească într-o măsură mai mare schimbul de experiență, și îndeosebi consfătuirea de muncă — mijloc principal pentru cunoașterea și popularizarea experienței pedagogice înaintate. Merită a fi subliniată în acest sens activitatea desfășurată de organizațiile sindicale de la școlile medii nr. 2 și nr. 4 și de la școlile elementare de 7 ani nr. 7 și nr. 9. Cadrele didactice de la școala medie nr. 2, de pildă, mobilizate de comitetul de instituție, a cărui președintă este tovarășa Olga Nuțu, au participat la cîteva consfătuiri de producție care au avut rezultate pozitive asupra muncii lor. Consfătuirea cu tema „Cum contribuim prin orele de fizică și chimie la politehnizarea învățămîntului", bunăoară, a scos în evidență multiplele posibilități existente în cadrul predării acestor discipline și, în special, în cadrul lucrărilor de laborator, pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice, pentru pregătirea lor în vederea muncii în producție.

Ca urmare a îndrumărilor primite din partea comitetului sindical local, organizațiile sindicale din școli acordă mult sprijin conducerilor de școli în scopul organizării în condiții cît mai bune a activității practice de atelier. Astfel, comitetele de instituție de la școlile medii nr. 1 și nr. 2 țin o permanentă legătură cu conducerile întreprinderilor. Cu sprijinul acestora atelierele școlare au fost înzestrate cu mașini-unelte, aparate și materiale. De exemplu, conducerea întreprinderii I.R.T.A. a repartizat acestor școli cîte două camioane în stare de perfectă funcționare.

Tot ca rezultat al legăturii comitetului de instituție cu conducerile întreprinderilor, școala medie nr. 1 a primit de la uzinele „Electroputere" diferite substanțe chimice, ca acid clorhidric, acid sulfuric, carbid pentru sudat etc., de la Atelierele C.F.R. parafină și fier chimic, iar de la întreprinderea „7 Noiembrie" 2000 kg. de oțel necesar pentru confecționarea diferitelor obiecte în atelier.

Pentru a sprijini cadrele didactice înscrise la cursurile de perfecționare, comitetul sindical local organizează în prezent, prin comisia muncii profesionale de masă, un ciclu de consultații colective în legătură cu cele mai importante probleme studiate de acestea.

Cu toate aceste realizări, comitetul sindical local n-a izbutit însă să ridice nivelul muncii tuturor organizațiilor sindicale din școli. Mai sînt o serie de organizații care desfășoară o insuficientă activitate profesională. În unele școli se neglijează aproape complet schimbul de experiență, deși se găsesc cadre didactice cu bune rezultate în muncă și care ar putea împărtăși colegilor lor metodele folosite în predare și în educarea elevilor.

Această situație se datorește și lipsei de grijă a comitetului sindical local, care nu a îndrumat permanent și în aceeași măsură toate organizațiile sindicale din oraș. Este necesar ca această deficiență să fie înlăturată, astfel ca în toate școlile din oraș organizațiile sindicale să dea o contribuție cît mai importantă la îmbunătățirea activității instructiv-educative.

În ceea ce privește munca artistică, comitetul sindical local a obținut în ultimul timp rezultate îmbucurătoare. Pe lîngă comitet activează o formație corală formată din 80 de persoane, o echipă de teatru și un teatru de păpuși. Merită a fi evidențiată activitatea formației corale, care desfășoară o activitate intensă. Numărul mare de spectacole susținute de această formație în fața membrilor de sindicat și a publicului din localitate, cît și deplasările efectuate în comunele raionului și chiar în localități mai îndepărtate (Balș, Filiași, Drăgășani, Călimănești etc.) dovedesc dragostea și interesul cu care membrii de sindicat din Craiova își aduc contribuția la ridicarea nivelului cultural al maselor. Spectacole care se bucură de mult succes susține și teatrul de păpuși.

În prezent toate formațiile artistice ale muncitorilor din învățămînt din Craiova se pregătesc în vederea participării la cel de al cincilea concurs al formațiilor artistice de amatori inițiat de către C.C.S. Cu atît mai mult se impune ca membrii comitetului sindical local să grăbească reluarea activității formației de teatru.

De asemenea, este necesar să fie întărită activitatea cultural-educativă în rîndul membrilor de sindicat. În momentul de față, activitatea colțului roșu încă nu s-a ridicat la nivelul cerințelor culturale și profesionale ale membrilor de sindicat. De asemenea, activitatea bibliotecii este redusă deseori la simpla distribuire de cărți. Organizarea în cadrul bibliotecii a unor manifestări culturale bine pregătite și cu conținut interesant — de exemplu seri literare, prezentări de cărți, procese literare, simpozioane etc. — ar fi de natură să trezească un interes mai mare din partea cititorilor.

Prin îmbunătățirea activității sale, comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt din Craiova va putea contribui și mai mult la ridicarea nivelului muncii cadrelor didactice, la rezolvarea multiplelor probleme care stau în fața școlii.

N. TEODORU

Despre noua emisiune radiofonică

„Școala și viața"

Acordînd o atenție deosebită problemelor de educare a tinerei generații, Radiodifuziunea — paralel cu îmbunătățirea calitativă a „Emisiunii pentru tineret" și a emisiunii „Părinți și copii" — a inaugurat de curînd o nouă emisiune, care se adresează atît tinerilor cît și educatorilor: „Școala și viața".

Primele programe au adus în fața microfonului, în cadrul rubricii „Tribuna emisiunii", cîteva din personalitățile cu deosebită răspundere în munca de formare și educare a tinerei generații. Au luat cuvîntul acad. Atanase Joja, vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Învățămîntului și Culturii, prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, acad. prof. Andrei Otetea. Au fost dezbătute cîteva din problemele cele mai actuale ale școlii noastre — legătura activității instructiv-educative cu practica, cu viața, dezvoltarea și generalizarea învățămîntului de 7 ani, formarea și educarea noilor cadre de specialiști cu calificare superioară.

Deosebit de interesantă este rubrica în cadrul căreia o seamă de fruntași ai vieții noastre culturale, artistice, științifice și tehnice au evocat visurile din anii de școală. Astfel, prof. Dimitrie Leonida a vorbit despre proiectul făurit cu ani în urmă, de zăgăzuire a apelor Bistriței și de construire a unei mari hidrocentrale la Bicaz, a cărui realizare devine fapt de abia în zilele noastre. Agrobiologul Rudolf Palocsay a vorbit despre experiențele sale care au găsit sprijin și apreciere numai în anii regimului democrat-popular. Artistul poporului Costache Antoniu a împărtășit amintiri despre viața tinerilor actori în trecut și în zilele noastre.

Redacția emisiunii a inițiat la rubrica „În jurul mesei rotunde" o seamă de interesante discuții purtate între tineri care lucrează în domenii diferite de muncă, cu privire la perspectivele largi care se deschid activității creatoare a tineretului nostru pe toate tărîmurile.

O atenție deosebită acordă emisiunea „Școala și viața" activității care se desfășoară în școlile medii serale de pe lîngă marile întreprinderi, prezentînd în cadrul unor reportaje imprimate pe bandă de magnetofon aspecte diverse din viața acestor școli.

Socotim însă că redacția emisiunii trebuie să acorde mai multă grijă conținutului reportajelor pe care le prezintă. Reportajul despre Casa studenților din București nu a izbutit să înfățișeze larg, după părerea noastră, activitatea multiplă a acestei importante instituții culturale a tineretului studios. De asemenea, reportajul intitulat „Caiet de însemnări pentru un eventual roman despre școala noastră", care a încercat să prezinte momente semnificative din viața grupului școlar „Iosif Rangheț", a avut mai mult caracterul unui „prospect-liric" decît al unui reportaj literar. Mai interesant a fost reportajul-discuție despre activitatea Școlii de meserii „Galvani-Tei" din București, în care au fost prezentate, într-o formă succintă, cîteva din problemele de bază ale activității acestei școli.

Emisiunea „Școala și viața" se află de-abia la începutul unui drum care poate deveni deosebit de rodnic pentru activitatea de educare a generației tinere. Pentru aceasta redacția trebuie să asigure în continuare o ținută înaltă rubricilor „Tribuna emisiunii" și „În jurul mesei rotunde", să pătrundă în miezul problemelor celor mai actuale ale activității tineretului școlar — practica elevilor din școlile de cultură generală în întreprinderi, activitatea ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice în uzine și pe șantiere, viața tineretului studios de la sate, și să îmbunătățească în același timp partea literară și muzicală a emisiunii, asigurîndu-și concursul unor tineri scriitori și artiști valoroși.

M. H.

Rectificare

În „Gazeta învățămîntului" nr. 504/6. II. 1959, la rubrica „În vileag" din pag. 5, în coloana doua, rîndurile 3 și 4, în loc de „Oră de istorie la aceeași școală" se va citi: „Oră de istorie la Școala de 7 ani nr. 95 din București".

INFORMAȚII

INSTITUTUL DE MINE „GH. GHEORGHIU-DEJ" din *PETROȘANI* anunță organizarea unor concursuri pentru ocuparea următoarelor posturi didactice superioare:

— un post de profesor la disciplina *„Chimie generală și analitică"*, catedra III — Geologie—Chimie — poziția 2.

— un post de profesor la disciplinele *„Organe de mașini și teoria mecanismelor"* și *„Geometrie descriptivă și desen"*, catedra X — Organe de mașini, poziția 1.

— un post de profesor la disciplinele *„Prepararea substanțelor minerale utile"* și *„Brichetarea și aglomerarea cărbunilor și minereurilor"*, catedra XIII— Preparare, poziția 1.

— un post de conferențiar la disciplina *„Fizică generală și fizica nucleară"*, catedra VI — Fizico—matematici, poziția 3.

— un post de conferențiar la disciplina *„Mașini miniere"*, catedra VIII — Mecanică minieră, poziția 2.

— un post de conferențiar la disciplina *„Transport minier"*, catedra VIII — Mecanică minieră, poziția 3.

— un post de conferențiar la disciplina *„Mașini și materiale electrice"* catedra IX — Electrotehnică, poziția 3.

— un post de conferențiar la disciplina *„Electrotehnică generală și măsuri electrice"*, catedra IX — Electrotehnică, poziția 4.

—un post de conferențiar la disciplinele *„Rețele și stații de transformare"* și *„Electrificarea minelor"*, catedra IX — Electrotehnică, poziția 5.

— un post de conferențiar la disciplinele *„Tehnologia metalelor"* și *„Tehnologia construcțiilor de mașini"*, catedra X — Organe de mașini, poziția 3.

La concurs pot participa:

— *pentru funcția de profesor*, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor de învățămînt superior.

— *pentru funcția de conferențiar*, persoanele care posedă titlul de doctor în științe sau de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

Pot concura de asemenea, pentru funcția de profesor sau conferențiar, fără titlurile științifice sau gradele didactice susmenționate, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate, precum și cadrele didactice — profesori sau conferențiari pentru funcția de profesor, sau lectori și șefi de lucrări pentru funcția de conferențiar — care au lucrări în domeniul de specialitate al disciplinelor scoase la concurs.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la data publicării prezentei informații, o cerere de înscriere la concurs, adresată rectorului, precizînd disciplinele la care concurează; o copie legalizată de pe diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare, o copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; o copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice apărute sau în curs de apariție, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea în care candidatul are funcția de bază); memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului înscrierea la concurs.

Data concursului se va comunica ulterior fiecărui candidat.

Informații suplimentare se pot cere de la Rectoratul Institutului.

★

În urma controlului manualelor prezentate la concursul organizat de Editura de stat didactică și pedagogică s-au stabilit următoarele rezultate:

Fizica pentru clasa a XI-a: premiul II — **Vieroșan Gh.**, Școala medie nr. 13 din București; premiul III — **Mondescu Dumitru**, Școala medie din Tulcea.

Istoria literaturii române pentru clasa a IX-a: premiul III — **Boroianu C.**, Școala medie nr. 15 din București.

Trigonometria pentru clasa a X-a, secția științifică: premiul II — **Sacter Osias**, conferențiar la Institutul politehnic din București.

Dintre manualele de istoria literaturii române pentru clasa a X-a prezentate la concurs n-a fost premiat niciunul.

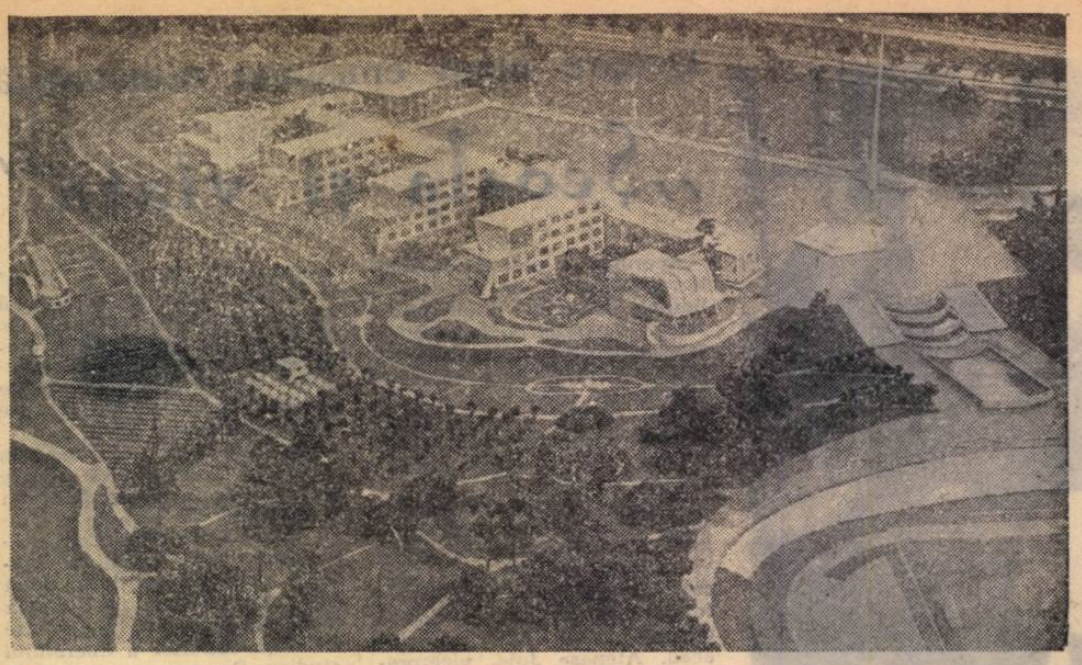

Viitorul Palat al pionierilor din Moscova.

SCOALA SOVIETICA PE DRUMUL ARATAT DE CONGRESUL AL XXI-LEA AL P.C.U.S.

Primii noştri paşi în reorganizarea învăţământului

În raionul nostru sînt 52 de şcoli: 13 medii, 16 de 7 ani şi 23 de 4 ani. Pentru a determina o îmbunătăţire a muncii instructiv-educative, ne-am străduit să asigurăm tuturor acestor şcoli posibilitatea de a organiza învăţătura pe un singur schimb.

Ne lipseau pentru aceasta 113 săli de clasă. A le construi pe toate într-un timp atît de scurt era, fără îndoială, un lucru greu. De aceea am mers pe o altă cale. Ne-am sfătuit cu organizaţiile de partid şi sindicale, cu profesorii, cu părinţii, cu conducătorii întreprinderilor şi ai colhozurilor, am discutat problema aceasta în activul de partid al raionului. S-a hotărît să se folosească drept şcoli unele clădiri ale instituţiilor şi organizaţiilor. În oraşul Comsomolsk, de exemplu, s-a ivit posibilitatea să se reutileze o parte din clădirile ocupate de birourile administraţiei minelor, de administraţia construcţiilor, de secţia construcţiilor capitale şi de alte organizaţii. S-au amenajat astfel 25 de săli de clasă. Pe lîngă aceasta, am izbutit să reutilăm şi să dăm şcolilor clădirile în care au funcţionat birourile fostelor S.M.T.-uri. 45 de săli de clasă au fost instalate în clădiri construite prin mijloacele colhozurilor.

Ca rezultat al unei intense munci obşteşti, toate şcolile medii şi de 7 ani din raion au acum ateliere proprii, înzestrate cu strunguri şi maşini de găurit, cu instrumente de lăcătuşărie, cu menghine şi cu mese de tîmplărie. Este îmbucurător faptul că la construirea şi utilarea atelierelor, ca şi la amenajarea sălilor de clasă au participat activ elevii şi profesorii, îndeosebi în raioanele Razdolnenski şi Vasilievski.

În acest an şcolar, 36 de clase au trecut la instruirea în producţie. 750 de elevi din clasele mari îşi însuşesc în producţie 11 specialităţi diferite, printre care cele de strungari, lăcătuşi, tractorişti, şoferi.

Un ajutor susţinut acordă şcolilor întreprinderile industriale, colhozurile şi sovhozurile. Acestea le pun la dispoziţie utilaje, maşini agricole, strunguri, tractoare, combine.

Instruirea elevilor în producţie influenţează în mod pozitiv şi asupra învăţăturii. În majoritatea şcolilor a crescut numărul elevilor care au note bune. Este caracteristic faptul că, în timp ce în anii trecuţi elevii claselor VIII—X vorbeau, în compunerile pe teme libere, despre eroii unor opere literare din trecut, acum ei îşi aleg ca temă lupta omului sovietic pentru construirea comunismului, vorbesc despre eroismul poporului sovietic.

Ceea ce am realizat noi pînă acum constituie însă numai primii paşi. Ştim că mai avem multe de făcut. Începînd din acest an intenţionăm să trecem toate clasele şcolilor medii la instruirea în producţie. Pe lîngă aceasta, organizăm în prezent în fiecare şcoală medie una sau două brigăzi de elevi care vor lucra în timpul verii în agricultură. Colhozurile şi sovhozurile pregătesc pentru elevi tabere de cîmp bine utilate.

Profesorii din raionul nostru îşi dau seama că şi ei înşişi trebuie să cunoască mai bine producţia, tehnica. La consfătuirile din ianuarie ei şi-au luat angajamentul ca pînă la începutul noului an şcolar să studieze, indiferent de specialitatea pe care o predau, principiile de funcţionare a motorului cu combustie internă, a strungului şi a frezei.

Comitetul raional de partid şi conducătorii şcolilor au luat măsuri pentru a atrage pe toţi pedagogii în munca politică de masă în rîndul oamenilor muncii. Profesorii se preocupă îndeaproape de lămurirea cetăţenilor asupra Legii cu privire la întărirea legăturii şcolii cu viaţa şi la continua dezvoltare a sistemului de învăţămînt public în U.R.S.S. Acum ei îşi pun toate forţele, toată energia lor în slujba lămuririi oamenilor muncii asupra istoricelor hotărîri ale celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

G. IVANOV
secretar al comitetului raional de partid Staro-Beşevski al P.C. din Ucraina

RĂSFOIND PRESA PEDAGOGICĂ BULGARĂ

Formarea la elevi a concepţiei ateiste despre lume

În paginile presei pedagogice din R. P. Bulgaria, în cadrul dezbaterii multiplelor probleme ale muncii instructiv-educative, preocupările cadrelor didactice pentru formarea la elevi a unei concepţii ştiinţifice, materialiste despre lume ocupă un loc deosebit.

Numeroase articole apărute în ultimul timp în publicaţiile pedagogice „Narodnaia Prosveta" şi „Ucitelsko Delo" vădesc preocuparea profesorilor bulgari pentru ca, în cadrul obiectelor pe care le predau, să folosească fiecare lecţie pentru demascarea idealismului, pentru înlăturarea superstiţiilor şi zdrobirea afirmaţiilor neştiinţifice religioase. Aşa sînt de exemplu, articolele „Concepţia idealistă, religioasă şi cea materialistă, ştiinţifică cu privire la originea şi esenţa psihicului" de Ivan Netov, „Hristos este oare o personalitate istorică?" de docent Iono Mitev, „Educaţia antireligioasă aşa cum se reflectă în manualele şcolare" de Anghel Virgulev, „Educaţia ateistă prin predarea psihologiei" de Maria Ţenova, „Educaţia ateistă prin predarea istoriei" de Ţ. Petrov sau „Anatomia şi bazele darvinismului în lupta împotriva religiei" de Şt. Zabunova.

„Înainte de 9 septembrie 1944 — scrie M. Ţenova în articolul mai sus citat — unii profesori, deşi predau legile astronomiei, fizicii, ştiinţelor naturii, propagau în mod activ concepţiile religioase. Un profesor de astronomie — bunăoară — după ce a explicat legile astronomiei a tras concluzia: „Aşa cum cercetînd mecanismul unui ceasornic şi admirînd structura lui nu veţi găsi în el pe ceasornicar, tot aşa nu veţi descoperi pe dumnezeul creator oricît de mult veţi studia legile naturii".

Criticînd această poziţie mistică reacţionară, ca şi poziţia obiectivistă în predarea ştiinţelor, care de fapt este tot o poziţie net retrogradă, antiştiinţifică, autoarea demască adevăratul lor caracter, aceea de a fi slujit claselor dominante în politica acestora de exploatare a maselor, de formare a unor robi supuşi, cărora li se făgăduia că îşi vor găsi fericirea „în ceruri".

Vorbind despre felul în care predă psihologia, M. Ţenova arată că, de fiecare dată, ea caută să dezvăluie care au fost şi care sînt şi astăzi soluţiile iraţionale propovăduite de religie, demonstrează elevilor că psihologia materialistă, bazîndu-se pe învăţătura lui Pavlov, dovedeşte în mod ştiinţific cauza materială a proceselor psihologice, faptul că conştiinţa este produsul dezvoltării materiei — al materiei superior organizate.

După cum arată articolul, în lecţiile sale M. Ţenova leagă educarea sentimentelor antireligioase de formarea elevului ca patriot înflăcărat. Vorbind elevilor despre sentimente, profesoara relevă contradicţia radicală între sentimentele moral-politice ale comunistului şi sentimentele religioase promovate de biserică. „Elevii înţeleg — scrie autoarea — că sentimentele religioase sînt lipsite de orice conţinut moral. Aşa, de exemplu, sentimentul religios de „supunere şi împăcare cu răul" n-are nimic comun cu morala şi sentimentele unui luptător patriot".

„Am folosit foarte mult — spune în continuare autoarea — pilda de eroism de care au dat dovadă luptătorii noştri împotriva fascismului care, condamnaţi la moarte, în faţa spînzurătorilor şi a plutoanelor de execuţie au refuzat să se spovedească şi să se împărtăşească. În cartea „Ultimul lor cuvînt" am găsit multe pagini în care se vorbeşte despre dispreţul luptătorilor bulgari faţă de religie — pentru reacţiune, mijloc de a înrobi şi oprima masele populare".

În articolul „Anatomia şi bazele darvinismului în lupta împotriva religiei", autoarea, Şt. Zabunova, scrie: „Vorbind elevilor despre obiectul şi sarcina anatomiei şi fiziologiei omului, am subliniat că religia a împiedicat dealungul veacurilor şi împiedică şi acum în ţările capitaliste dezvoltarea ştiinţei". Autoarea arată apoi cum a întărit aceste afirmaţii ale sale relatînd elevilor persecuţiile la care au fost supuşi André Vésale, întemeietorul anatomiei moderne, William Harwey, descoperitorul circulaţiei sîngelui, Ilia Mecinikov, Secenov şi alţii, ale căror descoperiri au provocat o reacţie îndîrjită din partea bisericii. „La fiecare lecţie nouă predată, spune în continuare Şt. Zabunova, explicînd în mod ştiinţific fenomenele şi procesele biologice, nu neglijez să combat interpretarea mistică pe care le-a dat-o religia".

Formarea de pe băncile şcolii a cetăţeanului de mîine, înarmat cu o concepţie ştiinţifică despre lume, combaterea concepţiilor idealiste, neştiinţifice promovate de religie este, aşa cum se vede, o preocupare de seamă a profesorilor bulgari.

AL. I. VLADIMIR

S-au risipit iluziile

Cu cîţiva ani în urmă, în S.U.A. domnea iluzia că învăţămîntul american ar da cele mai instruite generaţii de tineri de pe glob. Iluzia o întreţineau aşa-zişii savanţi ca şi politicienii venali, ziare corupte ca şi oficinele propagandistice instalate pe cinci continente. Dar iluzia a decedat într-o zi, pe neaşteptate, atunci cînd ştiinţa şi tehnica sovietică au pornit asaltul Cosmosului, atunci cînd şcoala sovietică, sistemul sovietic de învăţămînt şi-a demonstrat superioritatea. În S.U.A. şocul a fost extraordinar. Bine plătiţii apologeţi ai şcolii americane au amuţit. Apoi, unii din ei şi-au plîns amărăciunea. Aroganţa frazelor pompoase a dispărut. A rămas doar o amărăciune, amestecată vizibil cu disperarea. Aşa s-a deschis calea dureroasă a recunoaşterilor: da, învăţămîntul american este bolnav, atît de bolnav încît este gata să paralizeze.

„Tot ceea ce nelinişteşte în prezent pe toţi este scăderea generală a calităţii învăţămîntului şi noi ne convingem cu amărăciune că în ce priveşte matematica, ştiinţele exacte şi disciplinele tehnice nu ne aflăm la nivelul unui învăţămînt creator. În ultimii ani, nivelul predării a scăzut în toate formele de învăţămînt, inclusiv în şcoala superioară. Am permis ca în instituţiile noastre de învăţămînt să existe numeroase discipline care n-au nici o legătură cu învăţămîntul".

Cine este cel ce rosteşte cuvinte atît de mînioase la adresa şcolii americane? Domnul Allan Dulles, temutul şef al Biroului Federal de Investigaţii, se află probabil în stare de alarmă, gata să-l înhaţe pe un atît de primejdios propagandist... comunist. Dar alarma este inutilă. Frazele pe care le-am citat aparţin unei persoane ce nu poate fi suspectată de lipsă de „loialitate". Persoana aceasta este însuşi fratele preşedintelui S.U.A. — Milton Eisenhower.

Dar să revenim la ceea ce spunea Milton Eisenhower în legătură cu „numeroase discipline care n-au nici o legătură cu învăţămîntul". Vă putem cita cîteva din cele mai larg răspîndite: „Proza biblică şi poezia", „Învăţămîntul religios al copiilor", „Dirijatul corului" şi altele. Un cunoscut pedagog american din statul New-Jersey — Allan Dallolio, scria: „Nu va fi o exagerare dacă vom spune că elevul nostru îşi consacră timpul nu atît studiilor, cît orchestrelor de jazz, clubului de baschet-ball, corului, seratelor distractive... În actualului nostru sistem energia şi sentimentele copiilor sînt împrăştiate în doze mici între zeci de sarcini şi ocupaţii secundare".

Constatările sînt amare... Din ce în ce mai mulţi americani se îngrijorează de situaţia învăţămîntului din S.U.A. şi de faptul că un număr tot mai mare de profesori — datorită acestei situaţii — îşi părăsesc catedrele în căutarea unor meserii mai apreciate.

Cînd cunoşti aceste fapte în legătură cu situaţia învăţămîntului american înţelegi cîtă dreptate avea dr. Neyl Rosser, din oraşul Rolley, statul Carolina de Nord, care spunea de curînd: „Daţi pedagogilor noştri măcar o parte din acea recompensă băneaască demnă şi din respectul social de care se bucură în Rusia, faceţi ca numărul elevilor pentru un profesor să fie apropiat de cel din şcoala rusă; acordaţi sprijin financiar învăţămîntului public ca să fie cît de cît comparabil cu cel care se acordă în Rusia...".

Mitul superiorităţii învăţămîntului american s-a destrămat. Astăzi, şi cei mai înrăiţi antisovietici vorbesc cu admiraţie despre şcoala sovietică. Această trezire la realitate este dureroasă în S. U. A. Pentru noi nu este însă decît o atestare a unui adevăr: superioritatea socialismului.

Redacţia şi administraţia. Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 507 — Vineri 27 februarie 1959 — 8 pagini 25 bani

O bună pregătire pentru lucrările practice agricole de primăvară

Lucrările practice agricole de primăvară se execută în decursul lunilor martie și aprilie și la începutul lunii mai. In agricultură, această perioadă se caracterizează printr-o mare diversitate de lucrări, răspîndite pe terenurile de cultură, în livadă, în vie, la crescătoria de animale, în stupină, în pepinieră, în ateliere etc. Toate lucrările trebuie efectuate între anumite termene și într-o desfășurare organizată, planificată.

Este limpede că și practica agricolă a elevilor urmează să se integreze în acest complex de lucrări, în ritmul general al muncilor agricole de pe teritoriul satului. Acest principiu de bază în predarea cunoștințelor agricole presupune o temeinică pregătire a practicii și o amănunțită organizare a ei, pe baza unui plan judicios întocmit, astfel ca zilele și orele rezervate pentru aplicațiile agricole de primăvară să fie folosite pe deplin, fără perioade de timp cînd elevii să nu aibă ce face.

Pentru elevi perioada de primăvară are o însemnătate deosebită nu numai pentru că acum se pot executa lucrări practice și demonstrații mai multe și mai variate decît în alte anotimpuri, dar și pentru că acestea au un pronunțat caracter didactic, instructiv. Cunoștințele de la lecțiile teoretice din timpul iernii — încă proaspete în mintea elevilor — se pot completa cel mai bine acum, primăvara, prin aplicarea lor pe teren.

In organizarea practicii agricole trebuie să avem în vedere două criterii conducătoare: obligativitatea respectării prevederilor programei și adaptarea la specificul condițiilor locale. In primul rînd se va întocmi un program de activitate, în care să fie prevăzute toate aplicațiile ce se pot executa în condițiile în care se află școala. Pentru aceasta este necesară o documentare prealabilă asupra posibilităților de care se poate dispune.

Prima problemă ce trebuie rezolvată în cadrul acestei documentări este aceea a locului unde se vor efectua aplicațiile practice cu elevii. In această privință, situațiile sînt variate. Unele școli au loturi cu o suprafață de teren suficientă ca să poată organiza principalele lucrări și demonstrații practice prevăzute în programă. Alte școli, care nu dispun de un asemenea lot, vor căuta să organizeze aplicațiile practice pe terenurile gospodăriei colective, ale gospodăriei de stat sau ale altor instituții agricole din localitate. Condiții foarte bune pentru efectuarea aplicațiilor practice cu elevii prezintă, de exemplu, școlile de agricultură ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, organizate anume pentru a permite o desfășurare foarte variată de aplicații practice.

Se pot efectua aplicații practice și în gospodăriile părinților elevilor, colectiviști sau întovărășiți, unde se pot găsi multe subiecte interesante de demonstrații agricole — de exemplu, repicatul răsadurilor de legume în răsadnițe, lucrări de combatere a dăunătorilor la pomii roditori, creșterea păsărilor și animalelor mici etc.

După ce au fost stabilite locurile de aplicații, școlile vor lua legătura cu persoanele cu care vor conlucra: președintele gospodăriei colective, directorul gospodăriei de stat sau cel al școlii de agricultură, tehnicienii agricoli etc. Este necesar să fie folosit în cea mai mare măsură ajutorul oamenilor de specialitate, care trebuie să devină adevărați colaboratori ai profesorului în timpul perioadei de practică.

Trebuie stabilită, de asemenea, o legătură strînsă cu sfatul popular local, pentru a se organiza participarea elevilor la unele campanii agricole de primăvară sau la munca de folos obștesc cu caracter agricol — cum ar fi, de exemplu, lucrările de întreținere a islazului comunal, lucrări de combatere a eroziunii solului cu fascine sau gărdulețe de nuiele, plantări de pomi roditori, plantări de puieți silvici, înființări de grădini și parcuri de flori etc.

După stabilirea locurilor unde se va efectua practica și după asigurarea colaboratorilor se va întocmi, împreună cu aceștia, lista lucrărilor și demonstrațiile practice posibile a fi efectuate în condițiile date, precum și lista materialelor și uneltelor necesare. Apoi se poate trece mai departe, la întocmirea tabelelor cu repartizarea elevilor pe echipe și pe lucrări.

Spre deosebire de anii trecuți, cînd lucrările practice agricole se efectuau în cadrul predării științelor naturale, începînd din anul acesta în școlile sătești practica face parte integrantă din cursul de cunoștințe agricole. Ea a căpătat acum un caracter tehnic mai pronunțat, prezintă cerințe mai mari. De aceea trebuie să existe o corelație perfectă între cunoștințele teoretice căpătate în clasă și aplicațiile practice pe teren. Dacă li se explică, de pildă, elevilor că semănatul se face cu mașina de semănat, în rînduri, atunci la practică trebuie să semene ei înșiși cu mașina, iar nu cu mîna, prin împrăștiere. De asemenea, deoarece li s-a explicat elevilor, la lecțiile teoretice, că terenurile agricole se pot prezenta, primăvara, în diferite stări de umiditate și de mărunțire, în funcție de felul solului și de lucrările agricole anterioare (de exemplu, ogorul de toamnă), trebuie să le dăm prilejul de a constata ei înșiși aceste situații pe terenurile gospodăriei. Această legătură între cunoștințele căpătate în sala de clasă și realitatea înconjurătoare este deosebit de necesară.

Iată de ce pregătirea practică de primăvară trebuie să constituie o preocupare serioasă pentru profesorii care predau cunoștințele agricole. Ei au datoria să utilizeze cît mai larg și cît mai bine posibilitățile pe care le găsesc în localitățile lor și, odată cu aceasta, să integreze activitatea elevilor în realitatea locală, în efortul comun al oamenilor muncii de pe ogoare.

PETRE STANCULESCU

Școala nouă din comuna Giulești, raionul Sighet, are 7 săli de clasă, un laborator, local pentru internat, etc.

Crește ritmul construcțiilor școlare

In centrul muncitoresc Orlat-Sibiu, datorită creșterii numărului elevilor, vechiul local de școală devenise neîncăpător.

Cu sprijinul statului s-a ridicat de curînd o nouă clădire școlară cu săli de clasă spațioase, laboratoare, cu o cameră a pionierilor etc.

La efectuarea lucrărilor au contribuit părinții elevilor, elevii și cadrele didactice, care au prestat un mare număr de ore muncă voluntară. Aceasta a dus la ieftinirea construcției și la realizarea de însemnate economii.

In prezent elevii din comuna Orlat, fii de muncitori și țărani muncitori, au la dispoziție cele mai bune condiții de învățătură.

N. MANTA

★

Regimul burghezo-moșieresc a lăsat ca amintire în comuna Cartojani o școală cu numai două săli de clasă, cu un mobilier în stare de paragină și fără material didactic.

Datorită grijii ce o poartă regimul nostru democrat-popular culturii și învățămîntului, școala din comuna Cartojani s-a mărit cu încă două săli de clasă și a fost înzestrată cu mobilier nou și cu material didactic suficient.

Dar nu numai atît. In vara anului 1958, adunarea obștească a satului a hotărît ca, prin contribuția voluntară a sătenilor, localul școlii să se mărească cu încă trei săli de clasă, pentru ca școala să corespundă cerințelor ce rezultă din generalizarea învățămîntului de 7 ani.

Pînă acum, prin muncă voluntară și cu sprijinul sfatului popular, s-a asigurat transportul celor 60 m.c. de bușteni, 200 m.c. nisip și pietriș, 9.000 kg. ciment și s-a turnat fundația. In curînd, școala din Cartojani va primi în folosință noi săli de clasă, oferind copiilor și cadrelor didactice condiții dintre cele mai bune de muncă și învățătură.

M. TEODORESCU
Cartojani, raionul Videle

★

La școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Periam, raionul Sinicolaul Mare, regiunea Timișoara, s-au terminat recent ultimele lucrări de renovare a localului. Cu contribuția voluntară a părinților și cu sprijinul gospodăriei agricole colective „Dezrobirea" din localitate au fost refăcute instalațiile de lumină, apă și sanitare.

Ca rod al acestei colaborări, localul școlii este acum complet renovat.

P. COMLOȘAN

O eminentă reprezentantă a pedagogiei socialiste

Se împlinesc 90 de ani de la naşterea eminentei pedagoge sovietice Nadejda Konstantinovna Krupskaia, tovarăşa de viaţă şi de luptă a marelui Lenin, care şi-a consacrat o mare parte a activităţii sale studierii celor mai importante probleme ale educaţiei comuniste.

N. K. Krupskaia s-a format ca pedagog marxist în procesul luptei revoluţionare. Profunda ei pregătire ideologică, ca şi experienţa ei pedagogică personală i-au dat posibilitatea să rezolve în mod just, de pe poziţiile marxism-leninismului, cele mai variate şi dificile probleme ale educaţiei şi instrucţiei comuniste a tinerei generaţii. Lucrările sale au avut o importanţă deosebit de mare în condiţiile istorice concrete ale formării şi dezvoltării ştiinţei pedagogice sovietice şi îşi păstrează actualitatea pentru toţi cei care activează în domeniul educaţiei comuniste a tinerei generaţii.

Încă din tinereţe s-a preocupat Nadejda Konstantinovna Krupskaia de problemele pedagogiei. Inainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, cercetările ei în acest domeniu urmăreau un dublu scop : să dezvăluie adevărata faţă a şcolii din Rusia prerevoluţionară, caracterul ei exploatator de clasă, şi să arate, în acelaşi timp, căile dezvoltării noii şcoli, şcoala societăţii socialiste, care urma să fie construită după victoria revoluţiei proletare. In acei ani Krupskaia elaborează o importantă lucrare de sinteză — „Invăţământul public şi democraţia" — în care cercetează problema educaţiei prin muncă şi arată cum s-a modificat conţinutul acestei noţiuni în funcţie de condiţiile economice generale şi de clasă. Astfel, analizează de pe poziţii marxiste concepţiile lui J. J. Rousseau şi Pestalozzi, face cunoscute pentru prima oară în Rusia ideile pedagogice ale lui Bellers şi Owen şi expune în mod sistematic învăţătura lui Marx şi Engels despre legătura dintre învăţământ şi munca în producţie, considerînd-o ca o etapă superioară, socialistă a dezvoltării ideii educaţiei prin muncă.

După victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, din primele zile ale puterii sovietice, N. K. Krupskaia a participat activ la construirea şcolii noi, socialiste, activînd întîi în Colegiul Comisariatului poporului pentru învăţământ, şi lucrînd apoi, cu începere din 1929, în calitate de comisar adjunct al poporului pentru învăţământ.

Ideile pedagogice elaborate de N. K. Krupskaia, bazate pe învăţătura leninistă cu privire la rolul şcolii în socialism, se referă la o sferă foarte largă de probleme ale educaţiei şi instrucţiei tinerei generaţii, centrate în jurul unui scop unic — educarea unor oameni noi, care să înţeleagă încotro merge dezvoltarea societăţii şi să participe efectiv la construirea noii societăţi. In lucrările sale N. K. Krupskaia s-a condus după principiile leniniste cu privire la legătura şcolii cu politica, arătînd diferenţa principială dintre poziţia pedagogiei burgheze şi aceea a proletariatului : în timp ce burghezia priveşte şcoala ca un mijloc al dominaţiei ei de clasă, proletariatul o consideră ca un instrument menit să contribuie la lichidarea dominaţiei de clasă a burgheziei şi a împărţirii societăţii în clase.

O mare importanţă teoretică şi practică de actualitate au tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, elaborate pe baza indicaţiilor lui Lenin, cu privire la legătura dintre învăţămînt şi participarea elevilor la construirea socialismului, la înarmarea lor, pe această bază, cu concepţia comunistă despre lume. Fiecare ramură a ştiinţei, afirmă Krupskaia trebuie pusă în slujba construcţiei socialismului. Ea cere ca toate obiectele de învăţămînt să fie predate în strînsă legătură cu viaţa, cu producţia, cu construcţia socialistă, aşa încît cunoştinţele însuşite în şcoală să servească scopului revoluţionar de transformare a societăţii.

Bazîndu-se pe învăţătura lui Marx, Engels şi Lenin cu privire la căile de realizare a învăţămîntului politehnic, N. K. Krupskaia s-a preocupat îndeaproape de problema conţinutului acestuia şi de mijloacele de îmbinare a instrucţiei cu munca productivă. Ea a subliniat că rolul şcolii în construirea socialismului va fi cu atît mai mare cu cît nivelul învăţămîntului politehnic va fi mai înalt, căci învăţămîntul politehnic nu este numai o consecinţă a progresului tehnic, ci şi un instrument al industrializării socialiste.

Krupskaia a rezolvat în mod just problema corelaţiei dintre învăţămîntul general şi cel politehnic, dovedind o înţelegere profundă a unităţii dintre cunoştinţele de cultură generală şi munca practică în producţie. Ea consideră că învăţămîntul politehnic nu constă numai în familiarizarea elevilor cu principiile ştiinţifice fundamentale ale tuturor proceselor de producţie, ci şi în însuşirea priceperilor şi deprinderilor de muncă practică. Ea precizează că activitatea elevilor în cadrul politehnizării învăţămîntului nu trebuie considerată ca un obiect de sine stătător, ci ca un sistem unic, care să străbată toate disciplinele.

N. K. Krupskaia acordă o mare importanţă atelierelor şcolare, cere ca munca din cadrul lor să fie strîns legată de producţie. Pentru a preveni ruptura dintre munca în atelierele şcolare şi viaţă — arată ea — este necesar ca programa activităţii în cadrul acestora să fie astfel întocmită, încît să dea elevilor posibilitatea să-şi lărgească orizontul politehnic şi, în acelaşi timp, să producă bunuri care să aibă o valoare socială.

Ideea îmbinării instrucţiei cu munca în producţie străbate ca un fir roşu întreaga operă a Nadejdei Konstantinovna Krupskaia şi reprezintă o trăsătură caracteristică a sistemului ei pedagogic. In mai toate lucrările sale ea a arătat necesitatea participării elevilor la munca în producţie, atît în industrie cît şi în agricultură. Totodată, ea a acordat o deosebită importanţă alegerii juste de către elevi a profesiunii, cerînd chiar să se elaboreze o metodică ştiinţifică a muncii pedagogice în vederea alegerii profesiunii.

N. K. Krupskaia s-a ocupat într-un număr mare de articole de teoria şi metodica educaţiei în şcoala sovietică. Socotind că şcoala trebuie să rezolve zi cu zi sarcina formării concepţiei comuniste despre lume a elevilor şi a înarmării lor cu înaltele calităţi morale ale omului comunist, ea cere pedagogilor să subordoneze acestor sarcini întreaga muncă instructiv-educativă. O mare importanţă actuală au îndrumările Nadejdei Konstantinovna Krupskaia cu privire la educarea elevilor în spiritul ateismului militant. Ea se ridică împotriva tratării simpliste a acestei probleme educative foarte complexe şi arată necesitatea unei lupte ferme, consecvente, împotriva rămăşiţelor religioase, împotriva concepţiilor vechi.

Arătînd că principala sarcină a educaţiei este de a învăţa pe copii să trăiască şi să muncească în colectiv N. K. Krupskaia porneşte, în determinarea rolului educativ al colectivului de copii, de la faptul că scopul şi sarcinile educaţiei comuniste pot fi realizate cu succes numai în condiţiile organizării vieţii şi activităţii elevilor pe baza aceloraşi principii după care este organizată viaţa oamenilor în societatea socialistă. Numai în colectiv — spunea ea — se creează condiţii optime pentru dezvoltarea unei personalităţi multilaterale, capabile să gîndească limpede şi să acţioneze organizat. Colectivul de copii nu se educă prin vorbe sau prin povestiri, subliniază Krupskaia, ci prin organizarea copiilor într-o muncă serioasă, tinzînd spre un scop care se contopeşte cu scopul pentru care luptă întreaga societate socialistă. Astfel, teoria colectivului de copii elaborată de Krupskaia dezvăluie legătura dintre şcoală şi societate în condiţiile în care şcoala este folosită ca instrument de transformare comunistă a societăţii.

Elaborînd problemele formării colectivului de copii, N. K. Krupskaia s-a ocupat totodată de îmbinarea formelor de muncă colectivă cu cele de activitate individuală, a acordat o mare atenţie organizaţiilor de pionieri şi de comsomol în şcoală, s-a oprit asupra educării atitudinii comuniste faţă de muncă şi asupra formării disciplinei conştiente, asupra prieteniei dintre copiii de diferite naţionalităţi. Ea a subliniat în repetate rînduri că una dintre condiţiile cele mai importante pentru asigurarea eficienţei educaţiei este dragostea educatorilor faţă de copil, dorinţa de a-l înţelege, de a se baza pe experienţa lui, de a trezi în el forţe noi.

O înaltă preţuire a acordat Krupskaia muncii nobile a învăţătorului şi profesorului, rolului acestora în instruirea poporului, subliniind în mod deosebit rolul învăţătorului de la ţară ca propagandist al politicii partidului. Ea a ţinut, în tot decursul activităţii sale, o legătură foarte strînsă cu cadrele didactice, chemîndu-le să-şi perfecţioneze necontenit pregătirea, să înveţe în mod sistematic şi adîncit marxism-leninismul.

N. K. Krupskaia a examinat întotdeauna problemele educaţiei comuniste în legătură strînsă cu sarcinile arzătoare ale construirii socialismului. Subliniind necesitatea educării copiilor şi tineretului în spiritul înaltelor calităţi morale proprii omului nou, ea pornea în primul rînd de la sarcinile şi cerinţele construirii societăţii socialiste. Tocmai acest fapt dă o mare valoare teoretică şi practică ideilor sale pedagogice, le face să fie atît de actuale. Tocmai de aceea lucrările ei ne ajută să educăm copiii şi tineretul în spiritul colectivismului şi al dragostei de muncă, al patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în spiritul principiilor înalte ale moralei societăţii noi, în spiritul marxism-leninismului.

Răspîndirea lucrărilor Nadejdei Krupskaia în ţara noastră

Ideile pedagogice ale Nadejdei Konstantinovna Krupskaia sînt astăzi cunoscute şi aplicate creator în practica educativă de tot mai mulţi educatori din ţara noastră.

Inainte de 23 August 1944, ideile sale pedagogice, date mai precise despre lupta ei pentru educaţia comunistă a tineretului răzbăteau cu greu spre oamenii şcolii, deoarece regimul burghezo-moşieresc căuta să împiedice răspîndirea unor astfel de idei. Totuşi în presa de partid sau influenţată de partid se publicau uneori şi astfel de date.

După eliberarea ţării noastre, în anii anteriori Reformei învăţămîntului, numele Nadejdei Krupskaia începe să fie tot mai cunoscut de către învăţătorii şi profesorii dornici să afle cît mai multe despre viaţa şi înfăptuirile marelui popor sovietic. E drept că în această etapă cunoaşterea ideilor ei pedagogice era grea, datorită faptului că nu existau traduceri din opera ei pedagogică. In schimb, în preajma Reformei învăţămîntului, cadrele noastre didactice au avut la îndemînă unele lucrări sintetice de informare asupra şcolii şi pedagogiei sovietice, ca, de pildă : „Despre pedagogia în U.R.S.S." de Mihail Roller (apărută în 1945 şi reeditată ulterior, încă în două ediţii) şi „Pedagogia şi şcoala în U.R.S.S." de Stanciu Stoian (apărută în 1946). In lucrările amintite, autorii au insistat şi asupra ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaia şi importanţei lor asupra dezvoltării pedagogiei sovietice.

O imagine mai amplă asupra concepţiei sale pedagogice o vor căpăta cadrele noastre didactice abia în 1949, citind paginile consacrate Nadejdei Krupskaia în manualul de „Istorie a pedagogiei", precum şi traducerea studiului monografic „Viaţa şi activitatea pedagogică a Nadejdei Konstantinovna Krupskaia" de N. Konstantinov.

In 1949 apare pentru prima oară în presa noastră pedagogică şi un scurt articol — „Doi mari pedagogi sovietici : N.K. Krupskaia şi A.S. Makarenko" (Gazeta învăţămîntului — An. I, nr. 31, noiembrie 1949) — care, fără a avea pretenţia de originalitate, prezintă corect unele din ideile de bază ale Nadejdei Krupskaia.

Pînă în 1951, cunoaşterea directă a operei pedagogice a Nadejdei Konstantinovna Krupskaia n-a fost accesibilă decît pentru acei care cunoşteau limba rusă. In 1951 apare traducerea în limba română a culegerii „Despre pionieri".

In 1952 a apărut traducerea volumului „Opere pedagogice alese" de N. K. Krupskaia, care a cunoscut o caldă preţuire din partea cadrelor didactice.

Traducerea unor studii sovietice despre opera pedagogică a Nadejdei Krupskaia, publicate în anul 1951, a facilitat înţelegerea mai adîncă a importanţei moştenirii ei pedagogice pentru educaţia comunistă a tineretului. In acest sens, amintim de traducerea în limba română a studiului intitulat „N.K. Krupskaia despre educaţie şi instrucţie" de acad. prof. N. Konstantinov.

In anul 1955, Direcţia generală a aşezămintelor culturale din Ministerul Culturii din R.P.R. a tradus şi tipărit broşura : „N. K. Krupskaia : Despre literatura pentru copii şi îndrumarea lecturii micilor cititori".

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. şi Consiliului de Miniştri al R.P.R. în legătură cu îmbunătăţirea învăţămîntului de cultură generală din 13 iulie 1956 prevedea, printre altele, şi introducerea învăţămîntului mixt în şcolile de cultură generală din R.P.R. Pentru a ajuta cadrele didactice în efortul lor de a realiza cu succes această sarcină, a fost publicată în „Revista de pedagogie" (nr. 5, mai 1956) traducerea articolului Nadejdei Krupskaia despre „Invăţămîntul mixt". Articolul a fost studiat şi discutat amănunţit în multe şcoli din ţară. Pe baza lui s-au alcătuit referate care, dezbătute în consiliile pedagogice, au dus la luarea de măsuri concrete, adecvate, în vederea dobîndirii unor realizări importante în aplicarea învăţămîntului mixt în şcolile noastre.

Răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaia pe calea conferinţelor publice a constituit, deseori, o formă rodnică de propagandă, uzitată în întreaga ţară. Ideile pedagogice ale Nadejdei Krupskaia fertilizează gîndirea pedagogică nouă şi practica educativă înaintată din R.P.R. Astfel, în Revista de pedagogie — nr. 10 din octombrie 1958 — a apărut studiul „N.K. Krupskaia şi unele probleme ale învăţămîntului politehnic" în care sînt prezentate principalele sale idei despre învăţămîntul politehnic şi actualitatea lor pentru dezvoltarea şcolii noastre. In multe lucrări pedagogice originale apărute în ultimul timp, operele Nadejdei Krupskaia sînt citate la bibliografie ca lucrări de bază.

In acest an, Editura de stat didactică şi pedagogică şi-a propus să traducă şi să tipărească în limba română volumul N. Krupskaia „Opere pedagogice alese", editat de Ucipedghiz în 1957. Tipărirea acestui volum va însemna, desigur, pentru răspîndirea ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaia în ţara noastră, un eveniment îmbucurător.

Răspîndirea şi aplicarea creatoare a ideilor pedagogice ale Nadejdei Krupskaia au fost de mare ajutor dezvoltării şcolii şi pedagogiei din R.P.R.

Sărbătorirea împlinirii a 90 de ani de la naşterea ei înseamnă şi în ţara noastră un prilej fericit de intensificare a activităţii de cunoaştere şi răspîndire a ideilor sale pedagogice.

I. CREMER

Insemnări despre munca organelor raionale de învățămînt

Cum să facem ca munca noastră să fie operativă și eficace, concretă și de conținut — aceasta ne-a preocupat cu deosebire, în ultima vreme. Ca urmare, după ce am luat o serie de măsuri organizatorice în secție, am trecut la îmbunătățirea activității noastre de îndrumare și control adoptînd sistemul de muncă în brigăzi. Numai în trimestrul I brigazile secției compuse din cîte patru inspectori au îndrumat și controlat opt secții raionale, lucrînd în fiecare raion de la 15 la 18 zile. Primul obiectiv al brigăzilor noastre a fost îmbunătățirea muncii de îndrumare și control a secțiilor raionale.

Punctul de plecare al analizei activității secțiilor raionale au fost planurile lor de muncă. Studiindu-le cu atenție, brigăzile noastre au găsit lucruri interesante. Astfel, în planul de muncă trimestrial al secției Olteni erau prevăzute unele obiective concrete și importante ca: urmărirea conținutului și a metodicii orelor educative, o consfătuire tematică cu diriginții, analiza activității a două cămine culturale, organizarea unei brigăzi mixte de control cu sprijinul secției agricole în vederea îndrumării cercurilor agrotehnice, ridicarea nivelului profesional și ideologic al inspectorilor metodiști etc.

Obiectivele prevăzute în planul de muncă al secției de învățămînt și cultură a raionului Zimnicea arată de asemenea o orientare spre problemele principale ale școlii.

În general putem spune că în ultimul timp colectivele noastre de inspectori se orientează tot mai mult spre conținutul și nivelul ideologico-politic al învățămîntului. Se remarcă o preocupare generală pentru îmbunătățirea muncii educative din școală. Pe regiune în cursul primului trimestru s-au organizat 16 consfătuiri cu diriginții efectuindu-se cu acest prilej nu numai un schimb de experiență, dar și îndrumarea necesară diriginților în legătură cu conținutul și metodica desfășurării orelor educative.

Demnă de subliniat este și preocuparea unor secții de învățămînt ca Giurgiu, Turnu Măgurele, Roșiori, Oltenița și Alexandria pentru organizarea și funcționarea regulată și în bune condițiuni a unor centre de pregătire a fiilor de muncitori, de țărani colectiviști și întovărășiți.

Se impune să remarcăm însă că există și o serie de lipsuri în sistemul de muncă al secțiilor.

Planurile de activitate ale unora din ele vădesc lipsa de orientare în urmărirea și rezolvarea problemelor importante și de actualitate, cuprind obiective cu caracter general și sarcini neesențiale. De pildă, în planul de muncă al secției Urziceni era prevăzut că: „în toate școlile electrificate se vor instala sonerii, în toate școlile se vor instala cuiere, ștergători și răzătoare". În planul de muncă al secției Alexandria era prevăzută „sprijinirea căminelor culturale pentru organizarea de baluri, controlul aparatelor de radio, baterii și piese stricate etc.".

Înlăturarea rutinei n-a fost ușoară. Unii inspectori raionali ca, de pildă, cei din Videle, au încercat să-și apere planurile ca fiind întocmite după principii pedagogice. În realitate însă, aceste planuri nu urmăreu decît în linii cu totul generale îndrumările pedagogiei, ele de fapt neținînd în nici un fel seama de indicațiile acesteia cu privire la necesitatea de a lega planul de muncă de problemele concrete ale muncii școlilor din raion, de sarcinile actuale ale acestora.

O altă lipsă a unor secții de învățămînt raionale ale regiunii București este insuficienta muncă de control și îndrumare. Unele din colectivele de inspectori se deplasează rar pe teren, și deplasările lor nu sînt pregătite pe baza unui instructaj temeinic. De aceea, și aceste puține inspecții au caracter formal, deseori sînt simple vizite care se termină cu procese verbale dulcege ori cu aspre rechizitorii la adresa cadrelor didactice. Fenomenul a fost observat atît în raionul Urziceni cît și în raioanele Alexandria și Slobozia.

Studiind multe din procesele verbale, am constatat că ele nu cuprind sarcini precise, cu termene și răspunderi nominale, astfel ca să se poată urmări îndeplinirea lor și au un caracter lozincard: „să se lupte pentru realizarea unui învățămînt de calitate", „cadrele didactice să depună interes pentru ridicarea nivelului de pregătire", „să se lupte pentru menținerea mai departe a procentului de sută la sută al frecvenței" etc..

Neglijarea pe perioade lungi a unor discipline sau sectoare ale învățămîntului este încă una din lipsurile unor secții de învățămînt. Astfel, învățămîntul preșcolar este subapreciat necontrolîndu-se cu anii conținutul diferitelor activități. De asemenea, activitatea sportivă nu se bucură de atenția cuvenită, fiind socotită dexteritate.

S-a observat că directorii de școli nu se ocupă îndeaproape de îndrumarea activității instructiv-educative și că deseori ei se limitează la repartizarea orelor și la soluționarea cîtorva sarcini administrative, fără să aibă în vedere îndrumarea procesului de învățămînt și activitatea metodică din școli, fără să se ocupe de sprijinirea cadrelor didactice cu mai puțină experiență și de numeroase alte probleme pe care le ridică activitatea de învățămînt. Cauza rezidă în aceea că secțiile raionale nu se ocupă de îmbunătățirea muncii cu directorii. Ședințele cu aceștia sînt artificiale, încărcate întotdeauna cu rapoarte, discuții, comunicări de ordine, circulare și dispoziții. Ele nu sînt folosite pentru a da directorilor îndrumări substanțiale, concrete și de conținut.

Aceste lipsuri n-au fost numai înregistrate de brigăzile noastre, ci s-au asigurat condiții pentru înlăturarea lor. Brigăzile și-au prezentat concluziile la sfîrșitul perioadei de control în fața colectivelor de inspectori raionali. La analiza concluziilor lor au participat secretarul comitetului raional de partid cu problemele de propagandă și agitație, vicepreședintele comitetului exectiuv al sfatului popular raional și secretarul comitetului raional U.T.M. Brigăzile au trasat sarcini concrete pentru secțiile raionale de învățămînt și cultură și au făcut — pentru îmbunătățirea muncii — propuneri organelor locale de partid și de stat. O serie de probleme au fost rezolvate pe loc prin sprijinul inspectorilor regionali.

Am constatat că multe din școli și din secțiile raionale s-au obișnuit „să răsufle ușurate" după inspecție, fără ca să întreprindă nimic pe linia indicațiilor primite. De aceea, în luna februarie inspectorii noștri au făcut cîte o deplasare în raioanele de care răspund pentru a urmări, printre altele, în ce măsură au fost rezolvate sarcinile trasate de brigăzile care le-au vizitat anterior.

O mare atenție o dau inspectorii regionali pregătirii ideologice și profesionale a activului secțiilor raionale. În ultima vreme au loc din ce în ce mai multe discuții individuale și colective pe teme de pedagogie, ideologico-politice, de specialitate etc. Ne-am propus de asemenea să dăm mai multă atenție generalizării metodelor bune de muncă de la secții și din școli, ședințelor de analiză care urmează fiecărei inspecții, intensificării muncii de cercetare pe teme ca: „Închegarea colectivelor de pedagogi în regiunea noastră", „Cum și ce studiază cadrele didactice", „Cauzele rămînerii în urmă la învățătură" ș.a.

Atenția secției noastre regionale de învățămînt se va îndrepta înspre întărirea activității secțiilor raionale, în așa fel încît acestea să rezolve cu cele mai bune rezultate sarcinile ce izvorăsc pentru învățămînt din documentele de partid și de stat.

EMIL BILDESCU
șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii București

Pregătiri pentru consfătuirile regionale ale educatoarelor

În învățămîntul preșcolar se fac intense pregătiri în vederea consfătuirilor regionale ce vor avea loc în cursul lunii martie. În acest an, la consfătuiri se va dezbate problema „jocurile didactice și importanța lor".

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor, secția de învățămînt a raionului I.V. Stalin din Capitală a luat din timp o serie de măsuri. Astfel, metodiștii secției și-au intensificat munca de control și îndrumare, în special la activitățile privitoare la jocuri didactice. De asemenea, ei culeg material pentru popularizarea celor mai bune procedee de organizare și desfășurare a jocurilor didactice.

În vederea consfătuirilor s-a organizat în raion o ședință cu directoarele de instituții preșcolare, în cadrul căreia s-a prezentat referatul „Cum îndrumăm educatoarele în confecționarea materialului didactic".

Străduindu-se să întîmpine consfătuirile cu noi realizări, educatoarele împrospătează materialul didactic al grădinițelor, confecționează jocuri care vor fi prezentate în cadrul unor expoziții.

M. DOLIGOSEV

Jocuri didactice

experimentate în grădinița noastră

În anul acesta, la consfătuirile educatoarelor, care vor avea loc în luna martie, se va dezbate problema folosirii jocurilor didactice, mijloc important de pregătire a copiilor pentru școala elementară.

Înțelegînd însemnătatea acestor jocuri, educatoarele de la grădinița noastră au căutat să le utilizeze cît mai larg. Iată, bunăoară, cîteva jocuri folosite la grupa mare, acum, în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Unul dintre aceste jocuri urmărește să le formeze copiilor obișnuința de a despărți prima silabă dintr-un cuvînt. Copiii sînt aranjați în careu deschis. Pentru desfășurarea jocului sînt necesare tablouri ce ilustrează diferite obiecte, de exemplu, obiecte a căror denumire începe cu silaba „co" (covor, copac, cocoș, covrig). Sînt de asemenea necesare și ilustrații reprezentînd alte obiecte — bunăoară, o sapă, o cană, un șorț etc. Ilustrațiile rămîn pe masa educatoarei, iar copiii primesc plicuri cu jetoane ce reproduc aceste ilustrații.

Pentru intuirea materialului, educatoarea cere copiilor să observe ce reprezintă fiecare jeton din plicurile lor. Apoi alege, dintre ilustrațiile aflate pe masa ei, cocoșul de exemplu și îl arată copiilor, rostind totodată clar cu fața spre ei cuvîntul „cocoș". După aceea îl expune pe tablă, pentru a putea fi văzut bine de toți copiii Procedează la fel cu celelalte ilustrații ce reprezintă covorul, copacul și covrigul. Cînd ajunge la tabloul ce reprezintă sapa, îl ține în fața copiilor mai mult timp și pronunță accentuat cuvîntul „sapă". Dacă copiii sesizează că acest cuvînt nu începe cu „co", nu mai e nevoie ca educatoarea să-i întrebe cu ce silabă începe acest cuvînt ci numai să precizeze că nu se potrivește cu celelalte cuvinte, deci trebuie dat la o parte. În felul acesta se procedează și cu tablourile ce reprezintă cana și șorțul. Pe tablă rămîn expuse numai tablourile ce reprezintă obiecte a căror denumire începe cu „co". Apoi, educatoarea rostește aceste denumiri, despărțind la toate prima silabă. În continuare, ea cere copiilor să aleagă și ei din plicurile lor jetoanele reprezentînd obiecte a căror denumire începe cu „co" și să le pună pe masă, lăsîndu-le pe celelalte în plicuri. Pe măsură ce copiii îndeplinesc această lucrare, educatoarea le cere să pronunțe corect denumirile, despărțind silaba „co". Jocul se repetă pînă cînd educatoarea constată că toți copiii îl execută corect. După aceea educatoarea trece la complicarea jocurilor, punînd copiilor întrebări ca: „Să vedem cu ce încep cuvintele „masă", „sobă", „dulap".

Un alt joc didactic experimentat la grădinița noastră este jocul denumit „Ghicește și termină cuvîntul", care îi ajută pe copii să despartă cuvintele în silabe. Copiii sînt așezați pe scăunele aranjate în semicerc. În jurul educatoarei. Aceasta se pregătește să pronunțe în fața lor o serie de cuvinte cu care s-au familiarizat la alte jocuri (scaun, dulap, sobă etc.). Le atrage însă atenția asupra faptului că nu le va spune întreg cuvîntul, ci numai prima parte a lui, lăsîndu-i pe ei să-l completeze. Ea va exemplifica pe loc jocul cu un cuvînt. De exemplu: „eu spun „sca"... iar voi veți răspunde „ră". Astfel copiii vor vedea că din ceea ce a spus educatoarea și din completarea lor s-a format cuvîntul „scară".

Jocul începe. Educatoarea rostește cîte o silabă cerînd nominal cîte unui copil să completeze cuvîntul cu cealaltă silabă (Se folosesc în general cuvinte alcătuite din cîte două silabe și, așa cum am mai spus, bine cunoscute copiilor). Treptat, întrebările educatoarei se accelerează, iar copiii sînt nevoiți să completeze în același ritm.

Pentru complicarea jocului, în locul educatoarei trece unul dintre copii. Pe rînd locul acesta este ocupat de cei ce completează primii cuvintele. Jocul se încheie astfel: copiii repetă în cor cuvintele despărțite în silabe, ritmate de bătaia educatoarei cu creionul în masă.

Printre jocurile care îi atrag mult pe copii se numără și jocul: „Ghici ce este", menit să verifice deprinderile lor de analiză și sinteză a cuvintelor.

Copiii sînt aranjați tot în careu deschis. Pentru desfășurarea jocului sînt necesare ilustrații (așezate pe masa educatoarei) și plicuri cu jetoane (aflate pe mesuțele copiilor). Copiii intuiesc atît ilustrațiile cît și jetoanele. Apoi, educatoarea le spune că trebuie să aleagă dintre tablouri și jetoane pe acela care reprezintă cuvîntul ale cărui silabe de la început și de la sfîrșit le rostește ea. De exemplu, ea rostește silabele „ca" și „să". Copilul indicat de ea va alege jetonul și tabloul care înfățișează o casă.

Pentru complicarea jocului, educatoarea cere copiilor să aleagă jetoane ilustrînd obiecte a căror denumire are trei silabe — de exemplu, mașină. Ea verifică apoi dacă toți copiii au ales corect jetoanele, cerîndu-le să arate de ce au ales un jeton și nu altul. Astfel copiii sînt obligați să rostească și ei pe silabe cuvintele care alcătuiesc jocul.

Aceste jocuri îi obișnuiesc pe copii să facă generalizări legate de construcția cuvintelor, generalizări deosebit de necesare pentru însușirea citit-scrisului de mai tîrziu.

Educatoare
EUGENIA BONCIU
Slatina
regiunea Pitești

În sprijinul agriculturii socialiste

În fiecare seară, la Școala elementară de 7 ani din satul nostru, Tincăbești, se întîlnesc la cercul agrozootehnic peste 25 de țărani întovărășiți și individuali.

Am pornit la această muncă de prin luna noiembrie anul trecut. Lecțiile, care sînt adesea însoțite de diafilme foarte interesante, le predau profesoara Margareta Panait și învățătorul Mihail Moga. Pînă acum ni s-au prezentat 16 lecții și 16 diafilme privind cultura cerealelor, legumicultura, creșterea animalelor, combaterea dăunătorilor etc.

PETRE MATEI
țăran întovărășit
Tincăbești

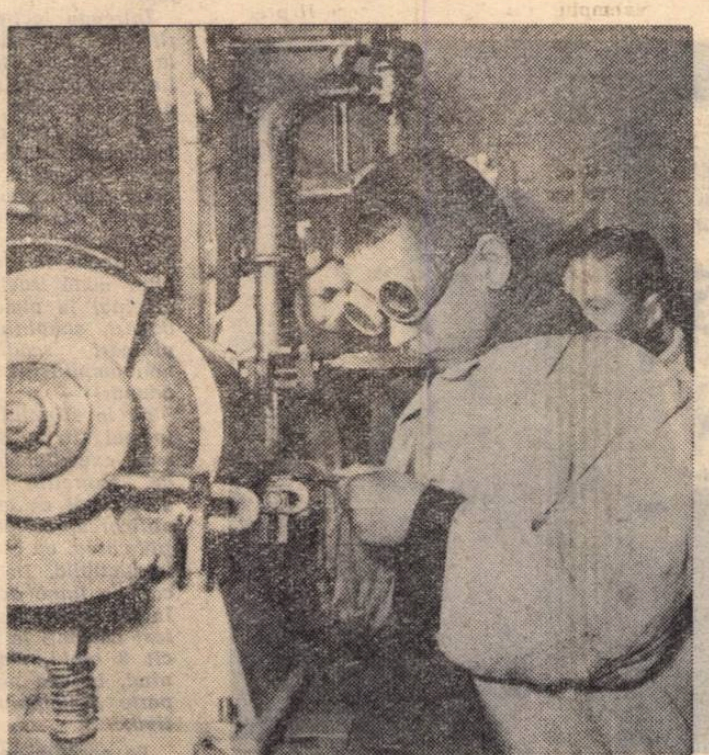

În atelierul Școlii medii nr. 3 din Tîrgoviște, elevii dobîndesc importante deprinderi practice.

Cercul de fizică de la școala de 7 ani din comuna Vama are o activitate rodnică. Într-o ședință a cercului se fac experiențe de măsurare a temperaturii corpurilor. (Fotografie executată de pionierul Miron Vasile, membru al secției de fotografi-amatori din cercul de fizică).

Tinerii fizicieni desfășoară o activitate interesantă

Mulți elevi de la școala de 7 ani din comuna Vama, raionul Cîmpulung, lucrează în cercul de fizică al școlii, desfășurînd în cadrul lui o activitate bogată și interesantă.

Cu contribuția părinților școala a amenajat un laborator al cercului, înzestrat cu instrumente și aparate pentru efectuarea experiențelor. Sub conducerea profesorului de specialitate a fost stabilită tematica activității cercului. Aceasta prevede, printre altele, confecționarea de material didactic necesar pentru lecții, efectuarea de experiențe demonstrative, expuneri despre viața și opera unor fizicieni de seamă, despre descoperirile în diferite domenii ale fizicii. De exemplu, cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la nașterea marelui savant rus A.S. Popov, cercul va organiza o ședință festivă în cadrul căreia vor fi făcute cunoscute tuturor elevilor marile descoperiri ale acestuia în domeniul radiofoniei.

O activitate pe care membrii cercului au primit-o cu mult interes a fost înființarea unei secții de fotografi amatori. Unii elevi au și învățat în această secție să mînuiască aparatul de fotografiat, să developeze și să execute fotografii. Cercul își propune să alcătuiască albume și fotomontaje care să popularizeze realizările școlii.

Schimb rodnic de experiență

De curînd un grup de elevi, studenți și profesori de la Institutul pedagogic de învățători din Timișoara au vizitat Institutul pedagogic de învățători din Cluj. Această vizită a dat prilejul de a se realiza un bogat schimb de experiență între cele două institute.

Vizitatorii au asistat la desfășurarea unor lecții în clasă și în laborator, au cunoscut activitatea cabinetului pedagogic și a cercului electrotehnic, unde au asistat la desfășurarea unei lucrări practice — montarea unui transformator de curent.

De asemenea, ei au ascultat o conferință pe tema „Premisele psihologice ale formării conduitei morale a elevilor".

Bogat în roade, schimbul de experiență între viitorii învățători va contribui la îmbunătățirea muncii lor.

Consfătuire cu diriginții

Un valoros schimb de experiență a avut loc de curînd între diriginții din raionul Zimnicea. Cu acest prilej s-au dezbătut metodele folosite de diriginții de la școala de 7 ani din Zimnicea în scopul educării elevilor în spiritul moralei comuniste. Consfătuirea a fost de un real ajutor pentru îmbunătățirea muncii diriginților.

În legătură cu predarea matematicii

...la clasa a VII-a

În munca mea de predare a matematicii mă ocup în mod deosebit de elevii clasei a VII-a, ținînd seama în primul rînd de faptul că o bună parte din ei își vor încheia anul acesta învățătura într-o școală de cultură generală, îndreptîndu-se spre învățămîntul profesional. Pe de altă parte, însuși conținutul programei impune o preocupare specială pentru clasa a VII-a, datorită volumului mare de cunoștințe, ca și datorită varietății acestor cunoștințe: algebră elementară, elemente de geometrie plană, de trigonometrie și de geometrie în spațiu.

Grija mea se îndreaptă spre folosirea celor mai potrivite metode în predare a noilor cunoștințe și mai ales în formarea deprinderilor de calcul la elevi. De aceea, cum e și firesc, caut să pregătesc în mod temeinic fiecare lecție, punînd accentul pe metodele de predare a noilor cunoștințe și de fixare a lor.

În explicarea noilor cunoștințe merg pe linia ridicării de la particular la general, pornind de la exemple concrete simple pentru a mă ridica la formula generală sau la teorema ce trebuie demonstrată. La algebră, de exemplu, mă sprijin în majoritatea cazurilor pe cunoștințele primite de elevi în clasele anterioare la aritmetică. În general, explicarea noilor cunoștințe o realizez cu ajutorul elevilor, urmînd să le stimulez, prin întrebări bine alese, gîndirea.

Pentru fixarea cunoștințelor predate și pentru formarea deprinderilor de calcul, caut să aleg cu grijă exercițiile sau problemele astfel încît, cu ajutorul lor, elevii să înțeleagă și să rețină chestiunile teoretice, să învețe a efectua corect și rapid calculul algebric și să rezolve cu ușurință probleme de geometrie.

O mare atenție acord organizării materiei, urmărind prin aceasta realizarea unor legături permanente între diferitele capitole. Desigur, înlănțuirea logică în predare este aceea prevăzută în programă, dar caut ca elevii să aibă tot timpul proaspătă în minte materia parcursă. Pentru aceasta reflectez foarte mult asupra felului cum trebuie să reiau, la fiecare lecție, cunoștințele predate anterior. De exemplu, predînd capitolul privitor la elemente de trigonometrie (definițiile funcțiilor trigonometrice, rezolvarea triunghiului dreptunghic și folosirea tabelelor trigonometrice), mi-am propus să revin asupra acestor cunoștințe, prin aplicații, atunci cînd voi preda ariile, elemente de geometrie în spațiu etc.

Buna organizare a predării materiei mă ajută totodată să cîștig mai mult timp pentru formarea deprinderilor de calcul algebric și de rezolvare a problemelor de geometrie. De exemplu, după ce am predat capitolul „Relații metrice în triunghiul dreptunghic", cînd am ajuns la capitolul „Poligoane regulate", înainte de a demonstra formulele am calculat cu elevii mărimea laturii și a apotemei depinzînd de raza cercului circumscris. Pe baza acestor calcule elevii înșiși au dedus formulele respective.

În predarea matematicii la clasa a VII-a intuiția ocupă încă un loc de seamă. Se pune însă acum problema stabilirii raportului just între intuiție și demonstrație. Iată un exemplu privitor la felul cum am încercat să rezolv această problemă. Predînd teoremele de geometrie, m-am preocupat să le formez elevilor mai întîi imaginea reală asupra textului unei teoreme, folosind pentru aceasta desene la tablă, planșe și material didactic confecționat împreună cu elevii. Nu neglijez însă nici demonstrația, avînd grijă ca elevii să înțeleagă că la orice teoremă se impune demonstrația, deoarece numai astfel afirmația făcută în concluzie, pe baza ipotezei, poate fi considerată ca adevărată. Atunci cînd nivelul cunoștințelor predate în clasa a VII-a nu permite demonstrarea unei teoreme sau a unei formule, acord o și mai mare atenție intuiției, folosind-o larg pentru înțelegerea teoremei sau a formulei ca și pentru fixarea acestora. De exemplu, dîndu-le elevilor formula volumului piramidei prin secțiuni într-o prismă voi folosi intuiția pentru a le arăta că aceasta este a treia parte din volumul prismei cu baza și înălțimea egală cu ale piramidei și le voi cere chiar să confecționeze prisme și să facă secționările respective.

Acord multă grijă alegerii temelor pe care le dau spre rezolvare acasă și controlului efectuării lor. Cîntăresc cu minuțiozitate contribuția pe care o poate aduce efectuarea fiecărei teme atît la fixarea cunoștințelor și la pregătirea elevilor pentru înțelegerea lecțiilor următoare, cît și la dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă. Controlez caietele elevilor cel puțin o dată pe lună. Cu prilejul corectării caut să desprind greșelile frecvente și comune mai multor elevi. Apoi, pentru înlăturarea lor, dau elevilor teme special alese.

Obișnuiesc să dau și scurte lucrări de control, care cuprind exerciții asemănătoare cu cele date spre rezolvare acasă. Aceasta îmi dă prilejul să verific deprinderile de muncă independentă ale fiecărui elev.

Predarea matematicii cere ca profesorul să depună multă grijă în munca lui și aceasta mai ales la clasa a VII-a pentru că, o dată cu absolvirea acestei clase, elevii vor face primul pas în viață. Personal îmi îndrept eforturile spre a asigura ridicarea însușirii matematicii de către elevii mei pe o treaptă tot mai înaltă.

MARIA SĂNDULESCU
profesoară la Școala nr. 121 din București

...la clasa a V-a

În predarea matematicii la clasa a V-a, capitolul „Fracții ordinare" ocupă un loc important, atît pentru asigurarea înțelegerii de către elevi a cunoștințelor pe care le vor studia ulterior, cît și pentru aplicațiile extrem de largi pe care le au fracțiile ordinare în numeroase domenii ale activității practice. Iată de ce lecțiilor din cadrul acestui capitol, ca și lecțiilor de verificare a însușirii cunoștințelor din întreg capitolul trebuie să li se acorde o deosebită importanță.

O condiție esențială pentru succesul acestor lecții — ca de altfel pentru succesul oricărei lecții — este pregătirea profesorului. Dacă cei mai mulți dintre profesori înțeleg acest lucru, mai sînt unii care îl privesc cu superficialitate, cu ușurință, fapt care duce nu numai la desfășurarea unor lecții lipsite de sistematizare, dar și la greșeli destul de grave. O asemenea situație ilustrează, de exemplu, lecția de verificare a cunoștințelor cu privire la fracții ținută la clasa V-a „A" a Școlii de 7 ani Nr. 7 din Băneasa de către profesorul A. Vasilescu.

Prima elevă chemată la tablă de către profesor a răspuns corect la cîteva întrebări, dînd definiția fracției, arătînd cum se numesc termenii ei, ce este fracția subunitară, supraunitară, echiunitară. Aceleași întrebări au fost puse și clasei, care însă s-a descurcat mult mai greu. Mulți elevi, bunăoară, au confundat numărătorul cu numitorul. Profesorul a trecut totuși cu indiferență peste acest fapt.

Întreaga lecție de verificare s-a desfășurat la întîmplare, fără un fir conducător, fără logică. N-au fost respectate nici cele mai elementare cerințe metodice. De exemplu, s-au dat două fracții pentru comparare, dar acestea au rămas necomparate și s-a trecut la adunarea altor două fracții. S-au efectuat la nimereală adunări, simplificări, amplificări, scăderi, din nou amplificări, din nou adunări — și tot așa pînă la sfîrșitul orei. Și tocmai tîrziu, după ce s-au executat tot felul de exerciții, profesorul a întrebat ce este simplificarea, ce este amplificarea, ce este fracția ireductibilă. De remarcat, pe lîngă aceasta, că în tot cursul lecției n-au fost chemați la tablă decît 3 elevi, clasa rămînînd, în cea mai mare parte a timpului, inactivă.

Pe parcurs elevii au făcut o serie de greșeli destul de grave, care au rămas însă necorectate de profesor. Bunăoară, au afirmat că 15 împărțit la 30 fac 2, că 5 împărțit la 30 fac 6, că 10 este egal cu 2 și cu 5, că 15 este egal cu 5 și cu 3 etc. Adesea s-au folosit termeni sau formulări improprii, afirmîndu-se, de exemplu, că fracția se „înmulțește" atunci cînd era vorba de amplificare, sau că fracție ireductibilă este „aceea care nu se mai poate împărți". Profesorul nu a observat nici greșelile de calcul de la tablă. O astfel de greșeală, care a dus la egalitatea 15/18 = 1/2, a fost sezisată de un elev.

De fapt, și profesorul însuși a folosit formulări incorecte. Astfel, el a spus „să reducem fracția" în loc de „să o simplificăm", a cerut unei eleve să amplifice o fracție cu „cifra" 2, a citit fracțiile incorect (2 a cincea, 3 a șaptea etc.).

Uneori, văzînd că elevii nu sînt în stare să răspundă la unele întrebări, profesorul a venit în ajutorul lor într-un mod cu totul „original", pronunțînd el primele silabe ale cuvintelor ce urmau să fie rostite (ire ...ductibilă, sau com...părăm). Crede oare serios tovarășul Vasilescu că în felul acesta elevii învață ceea ce le cere programa? Se poate oare mulțumi un profesor cu un asemenea mod de „recapitulare" a cunoștințelor?

Lipsurile mari ale lecției de verificare ținută la clasa a V-a „A" a școlii de 7 ani din Băneasa dezvăluie o superficialitate îngrijorătoare din partea profesorului. Acesta are datoria să-și îmbunătățească serios și cît mai grabnic munca, pentru ca elevii lui să poată dobîndi cunoștințe temeinice și trainice de aritmetică, atît de necesare învățăturii lor de mai tîrziu și pregătirii lor pentru viață.

E. MARIN

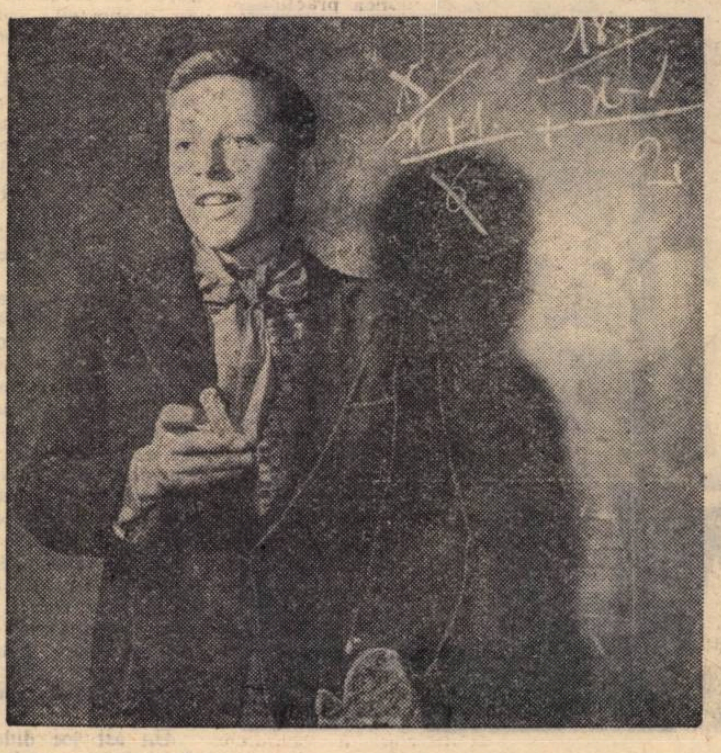

La lecția de algebră în clasa a VII-a a Școlii elementare de 7 ani nr. 3 din Constanța.

UNELE OBSERVAȚII PRIVITOARE LA METODICA INSTRUIRII IN PRODUCȚIE

Experiența practicii în întreprinderi a ucenicilor din anii II și III care se califică pentru meseriile din sectorul industriei grele a evidențiat numeroase laturi pozitive ale acestei forme de instruire, care dispune de toate condițiile asigurării unei pregătiri a viitorilor muncitori la nivelul cerințelor industriei noastre socialiste moderne.

In primul rînd, desfășurînd practica în întreprinderi ucenicii au la dispoziție mașini-unelte, scule, aparate de măsură etc. de construcția cea mai modernă, și se califică direct la acestea, își însușesc încă din școală cunoștințele cu privire la construcția, funcționarea și folosirea acestor mașini. În felul acesta se înlătură necesitatea unei perioade suplimentare de aclimatizare cu producția, după terminarea școlii.

Fiind angrenați în procesul de producție, ucenicii se deprind cu metodele de lucru înaintate, sînt educați în spiritul economiei complexe a materialelor, reducerii prețului de cost și ridicării necontenite a productivității muncii, privesc de la început cu seriozitate respectarea normei de calitate și înțeleg concret că însușirea unor metode înaintate este singura cale pentru reducerea timpului de execuție și deci pentru depășirea normei de timp. Ucenicul își însușește de asemenea în producție modul de folosire al documentației tehnice.

Un deosebit avantaj pe care-l prezintă practica în producție este că încă din anul II ucenicii au o activitate semiindependentă, care nu trebuie îndrumată în fiecare moment ca în atelierul-școală, iar în anul III activitatea ucenicilor tinde spre independență deplină, adică o activitate identică aproape cu cea desfășurată de un muncitor calificat. Experiența instruirii practice în întreprindere a arătat că, pentru a folosi din plin toate aceste avantaje, ucenicii trebuie integrați cu totul în procesul de producție al atelierelor, secțiilor sau sectoarelor unde lucrează. Aceasta înseamnă că trebuie să li se desemneze un loc de muncă, să li se dea în primire o mașină-unealtă, scule, aparate de măsură, materiale etc., și să primească sarcini din planul de producție al atelierului sau din planul de producție ce-i revine muncitorului-instructor sau echipei. Ținîndu-se seama de aceasta, este bine să fie instruiți în atelierele unei întreprinderi un număr de ucenici care în nici un caz să nu depășească numărul de locuri de muncă din atelier (individuale sau în echipă) sau numărul de muncitori calificați dintr-un schimb.

Este absolut necesar, de asemenea, să se alcătuiască un orar al școlii care să permită ucenicilor să înceapă lucrul o dată cu schimbul I sau schimbul II așa ca ei să fie de față la faza de organizare a lucrului, la repartizarea sarcinilor etc. De asemenea, este bine ca ucenicii să rămînă în producție pînă cînd muncitorii din schimbul respectiv lasă lucrul (adică fiecare ucenic să lucreze în schimburi complete, timp de 3 zile pe săptămînă, în loc de 6 ore pe schimb cîte 4 zile pe săptămînă). In adevăr, experiența a dovedit că părăsirea lucrului de către ucenici după 6 ore — așa cum prevăd actualele instrucțiuni de practică — provoacă neajunsuri atît muncitorilor-instructori, cît și echipei în care lucrează ucenicii. În condițiile schimbului de 6 ore pentru ucenici sarcinile acestora trebuie să fie preluate de către muncitorii care rămîn pînă la terminarea schimbului. In cazul cînd se repartizează mașini-unelte pentru instruirea ucenicilor, acestea rămîn fără muncitor pînă la terminarea schimbului, ceea ce contravine sarcinilor producției.

Încă o cauză care îngreunează în sistemul actual integrarea ucenicilor în procesul de producție, o constituie prezența la lucru în uzină a ucenicilor numai o parte din săptămînă, lucru de neînlăturat în actuala formă de practică. Organizarea procesului de producție cînd cu ucenicii în atelier, cînd fără, creează maiștrilor din secții probleme care-i determină să nu se bazeze prea mult pe prezența ucenicilor la lucru, deci în fapt determină eliminarea ucenicilor din procesul de producție. În organizarea practicii pe timp de trei zile cîte 8 ore trebuie să ne îngrijim de cuplarea a cîte două clase de ucenici pe aceleași mașini, în așa fel încît să fie asigurată deservirea mașinilor în tot cursul săptămînii de muncă. (Socotim această soluție mai eficace decît cea propusă de unii conducători de școli — respectiv gruparea a cîte doi ucenici pe fiecare schimb în tot cursul săptămînii, adică 6 zile de lucru cîte 4 ore pe schimb).

Pentru meseriile de strungari, frezori, rectificatori, lăcătuși etc. sînt necesare locuri de muncă individuale, în timp ce pentru meseriile de furnalist, oțelar, turnător formar, cazangiu, construcții metalice etc. este specific lucrul în echipă, iar pentru meseriile de montatori de motoare, aparate radio etc. este specific lucrul la bandă. În cazul cînd lucrează la locuri de muncă individuale, ucenicii din anul II trebuie să-și aibă mașina-unealtă, pe cît posibil, alături de cea a muncitorului instructor. În acest fel, executînd la mașinile lor operațiile mai simple ale pieselor pe care le execută muncitorii, ucenicii vor putea primi lesne toate indicațiile și îndrumările necesare.

Acolo unde munca se desfășoară în echipe, ucenicii din anul II vor lucra în permanență pe lîngă un instructor, fiind socotiți în afara numărului de muncitori care constituie echipa. În anul III însă ei vor fi integrați în echipe, fiind socotiți chiar în rîndul muncitorilor din care sînt formate acestea.

În cazul lucrului la bandă, ucenicii din anul II vor dubla în mod treptat fiecare muncitor. Cei din anul III pot forma o bandă separată atîta vreme cît nu îndeplinesc norma de timp a muncitorilor. Apoi vor fi puși să lucreze la banda normală deservită de muncitori.

Este necesar ca operațiile care trebuie executate de ucenici să fie efectuate de aceștia pe toate tipurile de mașini-unelte existente în atelier sau în întreprindere (de exemplu, la toate tipurile de strunguri, la toate tipurile de mașini de rectificat etc.) pentru ca ei să capete un orizont tehnic cît mai larg. De aceea, în cazul lucrului la mașini-unelte, schimbarea ucenicilor din anul II după un timp bine determinat, de la un tip de mașină la alt tip este obligatorie.

Nici în cazul lucrului în echipă ucenicii nu trebuie să rămînă pentru totdeauna pe același loc de muncă, ci să treacă prin toate locurile de muncă ale membrilor echipei, de la cel mai puțin calificat pînă la cel care cere calificarea cea mai înaltă. Este de la sine înțeles că timpul de rămînere la un loc de muncă va fi cu atît mai mare cu cît operațiile ce trebuie executate la acel loc de muncă sînt mai complexe. În cazul în care nu toate echipele de muncitori execută lucrări similare în ceea ce privește complexitatea, ucenicii trebuie trecuți și pe la acele echipe unde condițiile de lucru, utilajele sau procesul tehnologic ridică probleme deosebite.

În anul III — care constituie perioada de specializare — ucenicii vor lucra în trimestrul I prin rotație, pe lîngă muncitorii care folosesc metode de lucru înaintate, pentru a deprinde de la fiecare utilizarea acestor metode. În trimestrele II și III trebuie să li se asigure ucenicilor același regim cu al muncitorilor calificați din întreprindere. În acest fel ei se vor obișnui cu ritmul de muncă cerut de respectarea normelor de calitate și de timp pe care trebuie să le îndeplinească muncitorii, adică a acelor norme după care vor trebui să lucreze ei înșiși, după terminarea școlii. De aceea, ucenicii care lucrează individual vor avea locul de muncă asigurat asemenea fiecărui muncitor al întreprinderii, precum și sarcină personală de plan. Celor care lucrează în echipe de ucenici conduse de un muncitor calificat, adică în brigăzi de ucenici, li se va repartiza o sarcină de plan globală, defalcată apoi pe fiecare membru al brigăzii în așa fel, încît să se poată constata felul cum fiecare viitor muncitor izbutește sau nu să îndeplinească normele de timp și de calitate.

Practica în marile întreprinderi dispune de toate condițiile pentru asigurarea instruirii la un înalt nivel tehnic a ucenicilor. Utilizarea acestor condiții depinde însă în mare măsură de conlucrarea strînsă între uzină și școala profesională în cadrul comisiei de îndrumare și control a practicii.

Ing. LIVIU POPOVICI
din direcția de personal și învățămînt a Ministerului Industriei Grele

Elevii Grupului școlar agricol din Sibiu desfășoară experiențe interesante în laboratorul de științe naturale.

Pe scurt

● *In cursul lunii februarie, brigada utemistă de muncă patriotică a ucenicilor mineri de la mina din Ghelar' a prestat peste 300 ore de muncă voluntară pentru repararea unei galerii deteriorate. In zilele următoare, ucenicii vor participa, alături de alți tineri din localitate, la amenajarea drumului din fața clubului muncitoresc.*

● *Mobilizați de către organizația U.T.M., elevii Grupului școlar agricol din Curtea de Argeș au adus o contribuție importantă la popularizarea și difuzarea cărții în rîndul sătenilor din împrejurimi.*

In toate satele, echipele de elevi au fost primite cu bucurie de țăranii muncitori, care au manifestat un interes deosebit pentru broșurile cu caracter agrotehnic și zootehnic.

● *Participînd la concursul „Drumeții veseli" organizat de Casa de economii și consemnațiuni C.E.C., elevii școlii tehnice financiare din București au cîștigat, pe lîngă valoroase premii în obiecte, depuneri inițiale de economii și o excursie de studii pe o distanță de 200 km.*

Excursia, efectuată recent pe Valea Prahovei și la Orașul Stalin, a prilejuit cunoașterea de către elevi a frumuseților patriei și a unor importante centre industriale.

Lecții agro-zootehnice în strînsă legătură cu practica

În școlile profesionale și tehnice din sectorul agricol, profesorii și maiștrii desfășoară o bogată activitate pe linia înarmării ucenicilor și elevilor cu cunoștințe și deprinderi care să le dea posibilitatea de a contribui din plin la ridicarea producției agricole.

Roadele acestor strădanii s-au evidențiat puternic cu ocazia schimbului de experiență al centrelor școlare agricole desfășurat de curînd la Roman.

Lecțiile deschise desfășurate cu acest prilej au arătat că majoritatea cadrelor didactice de la Centrul școlar agricol din Roman urmăresc în predarea cunoștințelor, în primul rînd, posibilitățile pentru valorificarea acestora în producție, în munca practică pe care o vor desfășura ucenicii și elevii.

Un exemplu în această privință este lecția „Transportul apei pentru irigații și lucrări de artă pe canale de irigații" ținută de tovarășul inginer Gheorghe Trofin la anul II maiștri-agricultori. Lecția a început printr-o verificare amănunțită a cunoștințelor despre normele de irigație și sursele de apă pentru irigat cu care ocazie elevii au fost puși să calculeze, pe baza unor exemple luate din situații concrete, cantitățile de apă necesare pentru irigarea diferitelor terenuri.

Urmărind consecvent legarea tuturor cunoștințelor predate de sarcinile concrete pe care vor trebui să le rezolve maiștrii agricultori, profesorul Gheorghe Trofin a subliniat, de pildă, importanța practică și economică a cunoașterii formelor de transport al apei pentru irigații și condițiilor de folosire a canalelor de irigație cu scurgere liberă, a canalelor deschise și închise naturale și artificiale, a canalelor cu scurgere sub presiune. Predind cunoștințele cu privire la elementele secțiunii transversale și longitudinale ale canalului de irigație, profesorul a insistat asupra importanței calculării acestor elemente pentru folosirea cît mai rațională și cu un preț de cost cît mai scăzut a surselor de apă pentru irigat și canalelor. După ce a făcut cu elevii numeroase aplicații de calcul a profilelor de canale profesorul a dat ca temă pentru lecția următoare schițarea secțiunii transversale a unor canale de irigație cu taluzuri de diferite dimensiuni, calcularea pantei unor canale cu diferențe de nivel și distanțe date.

In felul acesta viitorii maiștri-agricultori pregătiți de Centrul școlar agricol din Roman vor pleca la practica în producție pe terenurile gospodăriilor agricole de stat cu temeinice cunoștințe necesare valorificării și fertilizării unor terenuri prin irigații.

Lecția „Bolile aparatului respirator: congestia pulmonară și pneumonia" — predată în cadrul aceluiași schimb de experiență de medicul veterinar Ion Dumitru, la anul II maiștri-zootehniști — a dovedit deosebita preocupare a profesorului pentru legarea cunoștințelor predate de specificul meseriei elevilor. Tovarășul profesor Ion Dumitru s-a preocupat de transmiterea în special a cunoștințelor legate de diagnosticul bolilor aparatului respirator cu mijloacele de care dispune maistrul zootehnician, interpretarea simptomelor și tratamentul preventiv și curativ al bolilor.

S-a insistat în mod special, în cadrul lecției, asupra necesității și importanței cunoașterii bolii și a cauzelor ei pentru a putea aplica tratamentul preventiv. profesorul dînd exemple de măsuri pe care trebuie să le ia muncitorii și zootehniștii în îngrijirea și tratarea animalelor.

Vorbind despre cauzele pneumoniei tovarășul Ion Dumitru a arătat că, în cele mai multe cazuri, boala se datorește mai ales unor îngrijiri necorespunzătoare și lipsei de atenție a muncitorului zootehnist sau lipsei de supraveghere a maistrului zootehnist.

Demonstrînd practic modul de determinare a cauzelor morții unor vite, determinare necesară pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției îngrijitorului, profesorul Ion Dumitru a arătat cu ajutorul unor pulmoni de vită procurați de la abator că în cazul pneumoniei plămînul e mai ușor și, înfundat în apă, plutește la suprafață. El a arătat cum, prin acest mijloc, maistrul zootehnician poate stabili operativ, în cazul morții unui vițel, de pildă, dacă acesta s-a născut mort sau a murit după naștere, din vina îngrijitorului.

Discuțiile purtate în jurul acestor lecții precum și al celorlalte cinci lecții deschise desfășurate cu ocazia schimbului de experiență de la Centrul școlar agricol din Roman au arătat orientarea tot mai accentuată a profesorilor și maiștrilor din sectorul agro-zootehnic către predarea unor cunoștințe strîns legate de sarcinile dezvoltării agriculturii noastre socialiste în lumina Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958.

Urmărind ca obiectiv principal predarea cunoștințelor teoretice în raport cu posibilitatea valorificării lor practice în îndeplinirea sarcinilor economice de bază din domeniul agriculturii, schimbul de experiență de la Centrul școlar agricol din Roman a contribuit la ridicarea conținutului și metodelor folosite în învățămîntul agricol, dînd posibilitatea, în această etapă a recapitulării cunoștințelor, ca elevii să fie cît mai bine pregătiți pentru practica agricolă de primăvară și de vară.

M. POPA

Pentru îmbunătățirea pregătirii cadrelor din comerț

Ministerul Comerțului a organizat recent o ședință de lucru cu directorii și directorii adjuncți ai școlilor comerciale din țară. Consfătuirea s-a ocupat pe larg de probleme actuale ale învățământului comercial, dezbătînd referate ca „Metodele de predare folosite în școlile tehnice și profesionale", „Organizarea și desfășurarea învățămîntului practic", „Munca educativă în școlile comerciale" etc.

Discuțiile purtate au arătat că în acest an școlar au fost aduse serioase îmbunătățiri conținutului învățămîntului comercial. Astfel, planurile de învățămînt au fost mai judicios întocmite, s-a asigurat o mai justă repartizare a orelor pe discipline, mărindu-se numărul de ore la drept, pentru a asigura elevilor cunoștințe temeinice cu privire la legalitatea socialistă și la apărarea avutului obștesc. Contabilii pregătiți pentru industrie, transport și construcții primesc acum cunoștințe specifice profesiunii alese, cum sînt cele de tehnologia producției industriale, organizarea și planificarea industriei etc. Pentru viitorii vînzători s-au introdus lecții de aranjare a vitrinelor.

Discuțiile au subliniat totodată că în școlile comerciale s-au obținut succese în predarea lecțiilor, nivelul de cunoștințe al elevilor crescînd simțitor.

Participanții la consfătuire au reliefat ca un fapt pozitiv preocuparea permanentă a cadrelor didactice din școlile comerciale pentru îndeplinirea sarcinilor muncii metodice și de culturalizare. S-a subliniat necesitatea extinderii experienței înaintate a Grupului școlar comercial din Craiova care organizează cu regularitate un lectorat tehnic la care participă, pe lîngă cadre didactice și elevi, un număr de salariați din comerț. În cadrul acestui lectorat au fost prezentate referate ca „Apărarea proprietății socialiste în noua legislație a R.P.R.", „Reducerea cheltuielilor de circulație — sarcină primordială pentru întreprinderile și organizațiile comerciale" etc.

Scoțind la iveală și neajunsurile muncii, cei ce au luat parte la discuții au arătat că se semnalează în desfășurarea unor lecții lipsuri metodice și de conținut. S-au citat astfel exemplul profesoarei Marcela Grigorescu de la Grupul școlar comercial din Craiova care în loc să explice elevilor noile cunoștințe, citește pur și simplu în fața lor lecțiile din manual, exemplul profesorului Ion Scriban de la Grupul școlar comercial din Arad care a predat elevilor noțiuni confuze despre comerțul socialist și despre planificare, precum și alte exemple relevînd o serie de deficiențe în predare.

Participanții la consfătuire au considerat că inițiativa Ministerului Comerțului de a organiza un colectiv metodico-științific pe lîngă serviciul de învățămînt din minister, colectiv format din directorii de școli, cadre didactice fruntașe, specialiști din aparatul de stat și din întreprinderile comerciale, va contribui la legarea mai strînsă a învățămîntului de practică, de comerțul socialist. Același scop îl urmărește și propunerea Ministerului Comerțului care prevede trimiterea pe timpul vacanței de vară a cadrelor didactice de specialitate în întreprinderi pentru documentare practică. În general, socotim că participanții la consfătuire au făcut numeroase propuneri care, studiate și aplicate, vor contribui pe viitor la o mai bună pregătire a cadrelor din acest sector. Astfel s-a propus să se unifice planurile de învățămînt pentru anul I al școlilor de contabili, indiferent de specialitatea pentru care se pregătesc elevii, să se introducă, ca obiect de învățămînt, analiza activității întreprinderilor, să se asigure studierea de către viitorii ospătari a limbilor străine, să se studieze în anul II lucrările de birou și corespondența comercială etc.

Folosindu-se ajutorul larg al specialiștilor din producție — care pot să contribuie mult la legarea învățămîntului de practică, de problemele concrete din domeniul comerțului — ca și experiența școlilor și a cadrelor didactice fruntașe, se vor crea condiții tot mai bune pentru continua îmbunătățire a învățămîntului comercial, pentru ridicarea lui la nivelul sarcinilor economice actuale ale comerțului de stat din țara noastră.

FRANCISC URMENYI

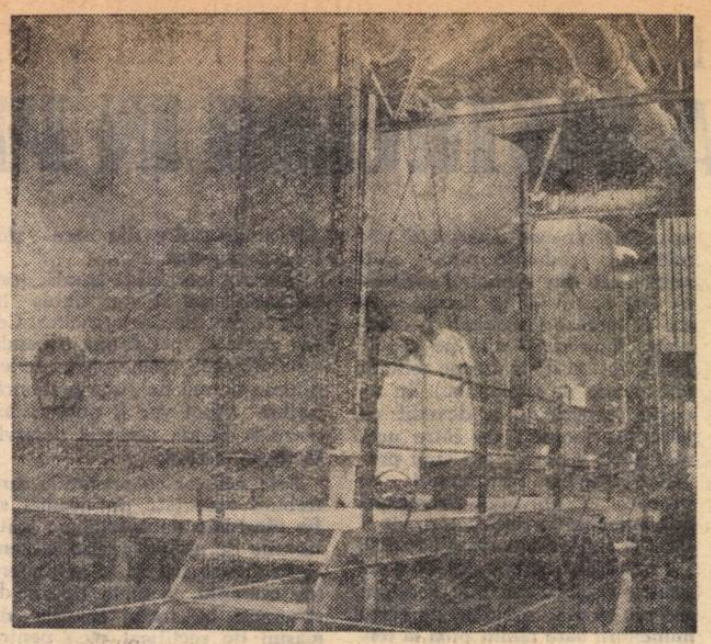

Utilajul modern și complex de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman oferă viitorilor maiștri posibilități largi pentru aprofundarea cunoștințelor tehnice de specialitate.

Viitorii muncitori și maiștri pentru industria zahărului

Intr-o clădire impunătoare din apropierea gării Filaret funcționează Grupul școlar profesional și tehnic de maiștri „Filimon Sîrbu". De aici a plecat în producție în toamna anului trecut prima promoție de maiștri pentru fabricarea zahărului. Mulți dintre absolvenții-maiștri, cum ar fi, de pildă, Dumitru Andreaș și Aurel Bărbieru de la fabrica din Chitila, sau Constantin Petrescu de la fabrica de zahăr din Giurgiu, conduc astăzi cu competență sectoare importante în producție.

În acest an, ca urmare a importantelor sarcini trasate de Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, condițiile de instruire teoretică și practică a viitorilor muncitori și maiștri pentru fabricarea zahărului au fost mult îmbunătățite. Desfășurarea învățămîntului teoretic în cabinetele tehnice și laboratoare, experiențele practice dau viitorilor specialiști ai industriei noastre de zahăr posibilitatea să-și însușească în profunzime cunoștințele de specialitate cu privire la proprietățile sfeclei de zahăr ca materie primă, la fazele de prelucrare a acesteia în procesul tehnologic de fabricație etc.

Activitatea practică în producție a viitorilor muncitori pentru industria zahărului se desfășoară pe baza graficului de rotație. Aceasta asigură repartizarea lor la mașini, dîndu-le totodată posibilitatea să aprofundeze cunoștințele generale despre depozitarea materiilor prime și despre operațiile necesare la procesul de fabricare a zahărului.

O deosebită atenție acordă cadrele didactice de la grupul școlar și pregătirii elevilor-maiștri. În primele două trimestre ale anului calendaristic instruirea acestora se desfășoară în cabinetele tehnice și în laboratoare, unde ei primesc cunoștințe teoretice. Practica în producție se desfășoară la fabricile de zahăr din Chitila, Roman și Bod în lunile cînd acestea lucrează cu tot utilajul. In colaborare cu conducătorii întreprinderilor, cadrele didactice stabilesc din vreme programul de activitate practică pentru fiecare elev-maistru. Pe baza graficului de rotație aceștia trec prin toate secțiile efectuînd lucrări pentru difuzia, purificarea și filtrarea zemurilor, operațiuni de fierbere a zahărului etc. Inainte de a trece de la un loc de muncă la altul, elevii-maiștri dau o lucrare de verificare practică. Aprecierile asupra cunoștințelor și deprinderilor lor sînt consemnate în carnetele personale de practică.

In munca lor practică elevii sînt repartizați pe lîngă ingineri și tehnicieni cu calificare înaltă, care îi ajută mult în însușirea meseriei. In perioada cînd se află în fabrică ei iau parte la consfătuirile de producție și fac alături de muncitori, tehnicieni și ingineri propuneri privind organizarea muncii, folosirea judicioasă a materiei prime, îmbunătățirea calității produselor etc.

Periodic, în cadrul școlii, fiecare elev-maistru prezintă cîte o lucrare scrisă de control, axată pe problemele concrete ale producției. Multe din lucrările prezentate ridică interesante probleme tehnice, iar unele cuprind chiar valoroase propuneri privind îmbunătățirea procesului tehnologic de fabricație și pentru folosirea mai judicioasă a utilajului. Multe din propunerile cuprinse în aceste lucrări de control și mai ales soluțiile tehnice date în lucrările de diplomă ale elevilor-maiștri au găsit o largă aplicare în practică. Așa, de pildă, lucrarea de diplomă a elevului-maistru Constantin Petrescu reprezintă un studiu aprofundat al stațiunii de evaporare de la fabrica de zahăr „Popa Șapcă" din Giurgiu. Propunerile făcute de el cu privire la reducerea consumului de aburi au fost adoptate de conducerea fabricii și au adus însemnate economii.

La rîndul lui elevul-maistru Ilie I. Ioan, studiind posibilitatea de a mări capacitatea unei secții de produse zaharoase de la fabrica „Fraga" a arătat că prin organizarea și folosirea mai judicioasă a utilajului se pot obține în cadrul unei secții 10.000 kg. de produse zaharoase în 24 de ore. Actualmente maistrul Ilie I. Ioan, absolvent al școlii de maiștri „Filimon Sîrbu", aplică cu succes în viață propria lui propunere.

Succesele elevilor și absolvenților reprezintă roadele muncii entuziaste desfășurate de către cadrele didactice ale grupului școlar „Filimon Sîrbu". Profesorii și maiștrii de aici depun azi noi eforturi pentru a îndeplini cu succes munca de creștere a unor muncitori și specialiști capabili să contribuie la sporirea producției de zahăr.

I. MOSCU

Știri din școli • Știri din școli

Din inițiativa organizației de partid și mobilizați de organizația U.T.M., numeroși elevi de la Școala medie nr. 1 din Sinaia, organizați în brigăzi, au prestat 246 zile de muncă voluntară pentru desfundarea și nivelarea unui teren de 38 de ari, destinat unei pepiniere. De asemenea, ei au participat la lucrările de întreținere a unui teren forestier de 63 ha.

●

La școala medie „Alexandru Sahia" din Tîrnăveni, regiunea Stalin, sub îndrumarea organizației P.M.R. un colectiv de profesori a pregătit cu elevii claselor a X-a „A" și „B" un program cultural artistic axat pe problema transformării socialiste a agriculturii, care a fost prezentat de curînd țăranilor muncitori din cartierul Boziași.

Repertoriul a dezbătut probleme privind contractările de cereale și animale, apărarea avutului obștesc, îndemnul pentru o mai grabnică pășire pe drumul agriculturii socialiste, realizări din satele raionului în anii regimului democrat popular etc.

Prof. ST. COVRIG
Tîrnăveni

●

Pionierii și școlarii din comuna Bocșa, raionul Lugoj, au format o brigadă de muncă patriotică. Printre obiectivele planului de muncă al brigăzii sînt înscrise: îngrijirea monumentului eroilor, ajutorarea muncitorilor și țăranilor din sectorul socialist al agriculturii, plantarea a 80 de pomi, desfundarea de șanțuri, colectarea de fier vechi și maculatură. Cei 40 de membri ai brigăzii și-au propus să efectueze 800 de ore de muncă voluntară.

●

Elevii școlii pedagogice „Gh. Șincai" din Blaj desfășoară o vie activitate culturală. Astfel, cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la înființarea școlii, ei au pregătit un frumos program artistic pe care l-au prezentat în oraș și în comunele Ciufud, Veza, Tiur, Crăciunelul de Jos, Bucerdea Grînoasă.

In comuna Tiur cu ocazia inaugurării întovărășirii ce a luat ființă aici, elevii au prezentat piesa „Toamna se culeg roadele" de Mihail Leonard, care s-a bucurat de un frumos succes.

●

Un număr de 64 de elevi ai Școlii medii „Dr. Petru Groza" din Capitală, însoțiți de profesorii lor, au făcut o interesantă excursie în orașul Iași.

Excursia a dat elevilor prilejul să cunoască o serie de documente istorice și de monumente care evocă figuri înaintate din trecutul de luptă al poporului nostru, precum și realizări ale regimului democrat-popular.

Astfel, elevii au vizitat Muzeul Unirii, recent inaugurat, Palatul Culturii și muzeele sale de istorie naturală, de etnografie și de istorie a Moldovei, ca și „teiul lui Eminescu" de la Copou și „bojdeuca" lui Creangă.

Dar în vechiul Iași elevii au putut vedea și construcții noi, ca și noile obiective industriale: clădirea Institutului politehnic, blocurile căminelor studențești, blocurile muncitorești din Sărărie, moderna fabrică de antibiotice. La această fabrică elevii au avut prilejul să cunoască progresele tehnicii moderne. Astfel ei au văzut cum lucrează compresoarele moderne care au o capacitate în producție de pînă la 300 mc aer pe minut, au vizitat stația termică și stația de frig, precum și instalația de sterilizare a apei. Elevii au fost pătrunși de un adînc sentiment de dragoste și recunoștință pentru marea noastră prietenă și vecină, Uniunea Sovietică, care ne-a oferit un prețios sprijin trimițînd acestei fabrici tot utilajul necesar. Cunoașterea monumentelor legate de trecutul poporului nostru și a realizărilor mari ale regimului democrat-popular a făcut să crească în sufletele elevilor sentimentul de dragoste față de patrie și de oamenii muncii.

Prof. M. DORCESCU
București

●

In vederea cunoașterii trecutului de luptă al țărănimii, a vieții și operei marelui poet Nicolaus Lenau, elevii de la Școala elementară de 7 ani din comuna Lenauheim au întreprins de curînd o vizită la muzeul comunal „Lenau" din localitate. Cu acest prilej elevii au cunoscut numeroase amănunte cu privire la istoria localității și la viața poetului Lenau. Vizita la muzeu a trezit în sufletul elevilor admirația față de trecutul de luptă al poporului și interesul pentru opera poetului Lenau.

Prof.
CONSTANTIN PAȘCAU
Lenauheim

●

La Școala medie nr 4 cu limba de predare germană din Sibiu există un cerc filatelic care are o activitate frumoasă. Membrii acestui cerc au organizat o expoziție care cuprinde colecțiile personale ale elevilor filateliști.

Totalul pieselor expuse se ridică la peste 3000 de timbre și 150 de scrisori. Tot materialul este grupat în 28 de tablouri cu exponate pe teme. Amintim cîteva din acestea: construirea socialismului în R. P. Romînă și alte țări de democrație populară, oameni de seamă, pionierii și copiii pe mărcile R.P. Romîne, flora și fauna, sport etc.

Prof. Gh. ȘERBAN

VIAȚA DE PARTID

Sprijin școlii pentru legarea învățămîntului de producție

Vorbind despre căile care duc la formarea constructorului societății noi, Lenin a subliniat cu tărie necesitatea îmbinării învățămîntului cu munca în producție, fără de care — spunea el — „nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare".

Raportul prezentat de tov. N. S. Hrușciov, ca și dezbaterile ce au avut loc la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. au arătat cît de importantă este munca în producție pentru pregătirea temeinică a tinerilor în vederea activității viitoare în sînul societății, pentru formarea fizionomiei morale a cetățeanului sovietic.

In statul nostru democrat-popular, legarea învățămîntului de practică este privită cu toată atenția, ea izvorînd ca o necesitate din însuși mersul nostru înainte. Considerînd aceasta drept o problemă vitală pentru instruirea și educarea tineretului, comuniștii de la școala noastră, Școala elementară de 7 ani nr. 175, au căutat să contribuie în mod concret la legarea învățămîntului de practică.

Intrucît noi nu am avut posibilitatea să înființăm ateliere proprii și considerînd că activitățile practice obișnuite (experiențele de laborator, lucrul manual, îndeletnicirile practice din cadrul diferitelor cercuri de elevi etc.) nu sînt suficiente pentru formarea unor deprinderi reale de muncă productivă, pentru dezvoltarea dragostei față de meserie, am socotit necesar să introducem practica în producție.

Practica este efectuată de elevii claselor mai mari, în atelierele P.T.T. Ea are loc odată pe săptămînă timp de trei ore, în afara cursurilor, și se desfășoară pe baza unui plan.

Elevii sînt conduși la ateliere de către profesori care, la sfîrșitul orelor de practică, notează într-un caiet — înființat la sugestia organizației de bază — tot ceea ce au executat copiii în ziua respectivă. Profesorii țin legătura cu maiștrii și îi ajută în menținerea disciplinei, urmărind în muncă pe școlari.

Problemele mari ale activității elevilor în producție sînt rezolvate cu ajutorul unui comitet din care fac parte și secretarii organizațiilor de partid din școală și din întreprindere. Copiii sînt ajutați să lucreze piese, bineînțeles pe măsura posibilităților lor fizice și intelectuale. Astfel, ei au confecționat rozete pentru difuzoare, piulițe pentru telefoane, izolatoare, bușoane tăiate la strung, ghiventuri, șuruburi și piese de strungărie etc. O mare parte din aceste piese sînt montate de către elevi în secțiile întreprinderii.

Am socotit necesar să discutăm într-o adunare generală de partid felul cum se realizează legătura școlii cu practica și felul cum se desfășoară munca în producție a elevilor. Adunarea a avut loc în trimestrul IV al anului 1958. Ca bază de discuții am luat informarea prezentată de directorul școlii, comunistul Adam Căliman. Hotărîrea adunării generale a cerut fiecărui membru de partid și profesor din activul fără de partid să aducă o contribuție substanțială la buna desfășurare a muncii elevilor în producție, să folosească larg la lecții cunoștințele dobîndite de elevi în cursul activității practice. In perioada care a urmat, numeroși profesori comuniști, ca Florea Nichersu și Adam Căliman, au îndeplinit cu conștiinciozitate această sarcină, dînd un bun exemplu celorlalți pedagogi. Prin adunările de partid, organizația de bază împărtășește și generalizează experiența pozitivă a multor cadre didactice, reușind să întărească zi cu zi legătura dintre instrucție și practică.

Am avut grijă ca în planurile lunare ale organizației noastre să fie prevăzută și sprijinirea conducerii administrative în problema îmbinării învățămîntului cu practica. Am luat legătura cu secretarul de partid al întreprinderii, solicitîndu-i — atunci cînd a fost necesar — ajutorul. Iar pentru a cunoaște în mod real problemele practicii elevilor noștri, am asistat la orele de muncă în producție, urmărind felul cum se desfășoară activitatea lor. Pentru ca explicațiile pe care le primesc elevii în întreprindere și lucrările pe care le efectuează ei aici să nu depășească nivelul lor de înțelegere, am stat de vorbă cu maiștrii, arătîndu-le necesitatea de a avea mereu în vedere că au de a face cu copii.

Intr-unul din planurile noastre de muncă am prevăzut să îndreptăm atenția profesorilor înspre confecționarea de material didactic cu ajutorul elevilor, aceasta fiind și în spiritul hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, care a pus un accent deosebit pe realizarea de economii în toate sectoarele. Ca urmare, laboratorul nostru s-a îmbogățit cu truse pentru elevi folosite la experiențele frontale de laborator, circuite electrice cuprinzînd conductori, receptori, întrerupători, instalații de sonerie electrică, instalație morse cu semnale luminoasă, electromotor cu o singură spiră în formă de codru etc., confecționate de școlari în orele de practică în producție. Trebuie să spun că elevii se mîndresc cu aceste realizări.

Pentru a mări încrederea școlarilor în propriile lor forțe, organizația de partid a îndrumat pe profesori să popularizeze realizările lor. Ca urmare, notează tot ce fac elevii cu mîinile lor. Bunăoară, la 22 decembrie 1958, elevii clasei a VI-a B au lucrat 1000 rozete cu capac înșurubate, au montat 20 de cutii terminale, au confecționat 200 șuruburi, au găurit 500 de piulițe la strung, au strunjit două roți de magnetofon etc. Toate sînt piese pe care le folosesc muncitorii și elevii înșiși pentru alcătuirea diferitelor aparate ce intră în planul de producție al întreprinderii. Faptul că piesele produse de școlari rămîn întreprinderii, că sînt necesare muncitorilor pentru construirea diverselor aparate a contribuit la sudarea relațiilor dintre elevi și muncitori. In plus, școlarii văd că produsul muncii lor este prețuit și aceasta le sporește elanul în muncă, dragostea față de activitățile practice.

Succesele școlarilor noștri au fost posibile datorită dorinței pe care au manifestat-o maiștrii și profesorii de a-i ajuta, datorită înțelegerii pe care am găsit-o la conducerea întreprinderii, datorită sprijinului primit din partea organizației respective de partid; cu toții și-au dat concursul pentru asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a muncii.

Pentru luna martie, organizația noastră de bază își propune să țină o adunare generală în care se va analiza munca comunistei Venera Ionescu și a profesoarei Natalia Cazacu (din activul fără de partid) în legătură cu felul cum îmbină instrucția cu practica, atît la lecții cît și în activitățile întreprinse cu elevii în afară de clasă. Urmărim prin aceasta să generalizăm experiența bună și, bineînțeles, să ajutăm în muncă pe tovarășele respective. Ne-am mai propus să inițiem o consfătuire a cadrelor didactice cu maiștrii, muncitorii și inginerii care se ocupă de elevi, considerînd că prin aceasta vom ajuta la întărirea legăturii dintre școala noastră și atelierele P.T.T.

Stă în atenția comuniștilor și organizarea de vizite la Atelierele „Grivița roșie", la Filatura „Dacia", Institutul Agronomic și G.A.S. Mogoșoaia, ca și sprijinirea conducerii administrative pentru buna organizare a lucrărilor practice din luna iunie. Profesorii și elevii școlii noastre, îndrumați de organizația de partid, își propun să efectueze în primăvara aceasta circa 2500—3000 ore de muncă voluntară.

Sîntem convinși că aceste măsuri vor ajuta la înzestrarea elevilor cu deprinderi de muncă productivă, care, îmbinate cu un sistem închegat și unitar de cunoștințe științifice, vor duce la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității lor.

TEODORA TAULEA
secretara organizației de bază de la Școala elementară de 7 ani nr. 175 București

RECENZIE

„Copilul și cartea"

Educația elevilor prin literatură ridică probleme multiple pentru a căror soluționare este necesară o anumită pregătire și orientare pedagogică. „Copilul și cartea", — volumul lui Ilie Stanciu recent publicat de Editura de stat didactică și pedagogică — fără să aibă pretenția de a da o rezolvare exhaustivă acestor probleme, răspunde totuși, în pagini puține dar substanțiale, celor mai importante dintre ele.

Autorul dezbate în primul rînd în lucrarea sa problema rolului educativ al literaturii și arată cît de importantă este aceasta în formarea trăsăturilor morale ale individului avînd în vedere că ea se adresează inimilor cititorilor, îmbogățindu-le viața sufletească, înnobilîndu-le simțămintele, lărgindu-le orizontul intelectual și sfera cunoștințelor. Literatura îl poate cîștiga pe copil pentru idealurile societății noastre socialiste dacă, bineînțeles, este scrisă de pe pozițiile realist-socialiste.

Autorul pune apoi chestiunea primilor pași timizi spre literatură, a primelor verigi care leagă pe copil de carte. Folosirea unei metode greșite în îndrumarea copilului în această perioadă poate avea ca urmare aversiunea față de literatură.

In continuare, autorul subliniază că îndrumarea copiilor către literatură presupune o cunoaștere adîncă a particularităților de vîrstă ale acestora și indică creațiile literare accesibile copiilor la diferite vîrste.

Cinci capitole ale cărții sînt consacrate genurilor „deosebit de atrăgătoare pentru copii". Primul dintre acestea este rezervat basmului. O scurtă trecere în revistă îl pune în curent pe cititor cu originea basmului, cu cei mai de seamă reprezentanți ai genului și, bineînțeles, cu resursele educative.

Un alt capitol, rezervat romanelor de aventuri, scoate de asemenea în evidență valoarea educativă a acestui gen. Povestirile de aventuri trezesc în sufletul micilor cititori dorința de a avea calități asemănătoare cu acelea ale unora din eroii cărților respective.

Sînt amintite și alte creații literare înrudite cu romanul de aventuri: povestirile științifico-fantastice și romanul polițist.

O mare atenție se acordă capitolului privitor la povestirile realiste (schița, nuvela, romanul), capitol în care autorul apreciază că imaginea copilăriei este tema care satisface în cea mai mare măsură interesul copiilor de vîrstă școlară. Capitolul tratează și problema realizării personajului copil în literatură, a bogăției tematice a literaturii sovietice pentru copii, a imaginii copilăriei în literatura noastră. Extinzînd observațiile sale și la poezia pentru copii și la literatura artistico-științifică și de popularizare a științei, autorul epuizează toate compartimentele literaturii pentru cei mici cu principalele lor caracteristici.

Cea de a doua parte a lucrării se ocupă pe larg de metodica lecturii copiilor, subliniind că există o anumită disciplină în lectură de care pedagogul trebuie să țină seama. Această disciplină cuprinde aspecte numeroase și foarte importante ca: dozarea și organizarea timpului pentru lectură, combaterea superficialității „copiilor fenomene" care înghit pe nerăsuflate sute de pagini fără să se aleagă cu nimic de pe urma lecturii, a acelora care se rezumă la urmărirea acțiunii fără să dea atenție conținutului de idei etc. Pentru realizarea acestei discipline a lecturii se recomandă diferite metode, printre care aceea a discuțiilor libere asupra conținutului cărții citite de copii, a jocurilor și concursurilor literare, a fișelor de lectură etc. Se insistă asupra formării gustului literar al copiilor prin-o îndrumare grijulie, atentă și continuă, asupra feririi lor de maculatura decadentă și se subliniază importanța colaborării dintre părinți, profesori și bibliotecari în îndrumarea lecturii elevilor.

O amplă listă bibliografică indică peste 800 de titluri de cărți pentru copii.

Prezentarea simplă, sistematică și clară a problemelor, informația bogată care le însoțește fac din „Copilul și cartea" un ghid prețios și necesar pentru orice pedagog.

O. B.

FILME PENTRU COPII ȘI TINERET

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi, în luna martie 1959, următoarele filme: Viața nu iartă; Voluntarii; Marinarul îndrăgostit; Ne-am împrietenit la Moscova; Tamango; Africa; Doi acri de pămînt; Desfășurarea; Soldatul Ivan Brovkin; Dezertorul.

Pentru elevii claselor VIII—XI se mai recomandă a fi vizionate filmele: Ivan cel groaznic; Boris Godunov; Frunze roșii; Dragoste de mamă; Neamul Gheracilor.

De asemenea, se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei a III-a a „Festivalului filmului pentru sate".

Au apărut:

„Cercetări filozofice"

Nr. 6/1958

In cuprins:

SAVA GANOVSKI: Rolul și sarcinile intelectualității în construirea socialismului.
MARCEL BREAZU: Despre obiectivitatea valorii estetice.
ST. POPESCU: Elemente gnoseologice în teoria științifică modernă a spațiului și timpului.
CLARA DAN: Critica teoriei neopoziviste a judecăților.
RADU TOMOIAGĂ: Cu privire la ideile social-politice ale lui Alecu Russo.
OCT. CHETAN: Jean Jaurès în lumina actualității.
V. MOGLESCU: Insemnări despre natura comicului.
ION IRIMIE: Despre definirea fenomenului reflectării.
CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE
MIȘCAREA FILOZOFICĂ DE PESTE HOTARE
VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ
NOTE

„Revista de pedagogie"

Nr. 1/1959

In cuprins:

** * *: Legarea școlii de viață, de producție*
STANCIU STOIAN și MIHAI GHIVIRIGĂ: Invățămîntul politehnic și pregătirea pentru producție.
MARIA GIURGEA: Opera și activitatea Nadejdei Konstantinovna Krupskaia, izvor permanent de învățăminte pentru școala noastră.
VIRGIL CARABA: Actualitatea ideilor Nadejdei Konstantinovna Krupskaia privind mișcarea pionierească.
EUGEN RUSU: Problema învățării matematicii în sistemul învățămîntului fără frecvență.
DAN BERINDEI: Invățămîntul în anii Unirii Țărilor Romîne.
ION BUCUROIU: Școala sovietică la înălțimea cerințelor construcției comunismului.
GHEORGHIȚA FLEANCU: Unele probleme ale educației elevilor în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar în atenția presei din țările socialiste.
OCTAVIAN SORESCU: Lecția de instruire practică în școlile profesionale și tehnice.
T. MUCICĂ: Cîteva îndrumări metodice în legătură cu predarea lucrărilor forjă
I. ORGHIDAN: Două cărți consacrate memoriei lui J. A. Komensky.
I. DRĂGAN: „Pedagogia" sub redacția academicianului I. A. Kairov.
I. CREMER: N. K. Krupskaia — Index bibliografic.

Școala sovietică pe drumul arătat de cel de al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

Viața

cea mai bună școală de educare

Pe calea ferată Peciora o ninsoare abundentă amenința să oprească mișcarea trenurilor. Era necesar să se curețe grabnic linia, era nevoie de oameni care să facă aceasta. Feroviarii din stația Inta s-au adresat școlii nr. 45, elevilor ei. Exact 20 de minute le-au trebuit elevilor din clasele mari pentru a porni împreună la lucru. Calea ferată a fost curățită. Pe magistrala de nord au început să gonească din nou garniturile de vagoane, trenurile de pasageri. Și nici lecțiile n-au suferit: au fost continuate seara.

Se pot da și alte numeroase exemple luminoase de avînt în muncă, de participare activă la viața socială, de manifestări de eroism și bărbăție ale școlarilor sovietici.

În raportul său la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., Nikita Sergheevici Hrușciov a subliniat că „cea mai bună școală de educare, învățătorul cel mai sever este viața, realitatea noastră sovietică. Cunoașterea din cărți a tezelor comuniste, ruptă de practică, nu valorează nimic.

Este necesar în primul rînd ca educația să fie legată în mod organic de viață, de producție, de activitatea practică a maselor".

Legătura școlii cu viața dă posibilitatea să se educe nu oameni cu mîini albe, ci oameni îndrăgostiți de muncă, oameni care să creeze bunuri materiale în numele progresului și înfloririi patriei socialiste.

Reorganizarea structurii școlii sovietice este menită, înainte de toate, să transforme atitudinea tineretului față de viață. Multe școli au și pornit cu încredere pe acest drum. Sînt bine cunoscute înfăptuirile brigăzilor școlare industriale și agricole de elevi din Stavropol și Reazan, unde elevii au dat un ajutor însemnat colhozurilor și au contribuit la avîntul economiei. Experiența din Stavropol și Reazan a cunoscut o largă răspîndire. În ținutul Krasnodar, de exemplu, există peste 850 de brigăzi școlare, care cuprind aproape 70.000 de elevi. În ultimii doi ani 12.000 de absolvenți ai școlilor din Krasnodar au rămas să lucreze în colhozuri și sovhozuri.

Viața în mijlocul cărela trăiesc școlile este foarte variată. Variate sînt, de aceea, și formele îmbinării învățămîntului cu munca productivă. În școlile din Kuzbas, de exemplu, au fost create trusturi și brigăzi școlare de construcții. Tinerii constructori au ridicat cu mîinile lor, care păreau că nu pot ține decît condeiul și creta, 116 ateliere, 20 de internate, 64 de sere, 40 de săli de sport, 13 garaje. Ei au participat, de asemenea, la construirea unui număr de 123 de școli.

Activitatea obștească utilă către care se îndreaptă tot mai mult elevii îmbogățește observațiile lor asupra vieții, experiența lor. Munca îi călește din punct de vedere fizic pe tineri, face să crească spiritul lor de organizare și conștiinciozitatea lor.

Colectivele pedagogice din școlile fruntașe au făcut mult pentru a educa caractere pline de bărbăție, pentru a-i face pe elevi să iubească munca, să se încadreze în viața clocotitoare a uzinelor, a colhozurilor, a sovhozurilor.

Brigăzile de producție, secțiile uzinelor, atelierele devin adevărate centre ale muncii educative. Cele mai mari succese în instruirea elevilor în producție și în educarea tinerei generații le dobîndesc îndeosebi acele colective pedagogice care mențin o legătură strînsă cu oamenii din producție, care creează cu ajutorul muncitorilor și al colhoznicilor cele mai bune condiții pentru practica elevilor în întreprinderi, pe ogoare și în fermele colhozurilor și sovhozurilor, care atrag pe fruntașii muncii în educarea tineretului.

În legătură cu aceasta este indicat să ne oprim asupra experienței unei școli din Lvov, pe care o patronează uzina „Lvovselmaș". Aici porțile uzinei sînt larg deschise elevilor. Între școlari și muncitori s-au stabilit cele mai strînse legături. Elevii sînt primiți cu bucurie în fiecare secție, au oricînd la dispoziție instrumentele necesare. Muncitorii le arată amănunțit cum să lucreze. În fiecare secție, alături de „Tabloul de onoare" al muncitorilor se află „Tabloul celor mai buni pionieri".

În orice muncă cu elevii are o mare însemnătate exemplul pedagogului. Predicile uscate despre necesitatea muncii, neîncălzite de exemplul personal, nu găsesc niciodată un ecou viu în inimile elevilor. De aceea procedează just profesorii școlii din Verhoșijemsk, regiunea Kirov, care au înființat împreună cu elevii un mare colhoz școlar, lucrează împreună cu ei pe ogoare, își însușesc alături de ei tehnica agricolă.

Sau să luăm exemplul Valentinei Ivanovna Vlasova, profesoară de matematică la școala din Ohotsk, ținutul Habarovsk. Străduindu-se să apropie predarea de viață, ea și-a însușit, una după alta, o serie întreagă de specialități. În anul trecut Valentina Ivanovna a primit carnetul de șofer. Apoi a dobîndit calificarea de lăcătuș, iar acum intenționează să studieze strungăria și electrotehnica.

Desigur această cale nu este obligatorie pentru fiecare pedagog. Este important însă ca profesorul să nu rămînă în urma vieții, ci să se manifeste întotdeauna ca un participant activ la toate campaniile politice și economice, să cunoască toate întreprinderile din ținut și să fie cunoscut de ele.

Pedagogii au o mare răspundere: aceea de a educa o generație de oameni cu inimi fierbinți, cu minte curioasă, care să nu se împace cu prejudecățile vechii lumi burgheze, oameni cu caractere puternice, cu o dragoste profundă pentru muncă.

(După „Ucitelskaia Gazeta")

Elevii leningrădeni contribuie la înfrumusețarea orașului lor drag.

Din zece, unul învață...

Note de drum din R. P. Mongolă

In R. P. Mongolă, poate mai mult decît în alte părți ale lumii socialiste, realitatea contemporană solicită la fiecare pas o confruntare cu trecutul. Străbătînd arterele spațioase ale Ulan-Batorului, flancate de clădiri moderne, urmărind silueta dinamului care înaintează spre sud, în întîmpinarea construcțiilor ridicate numai de doi-trei ani sau distingînd, în zarea fumurie a deșertului, profilul sondelor de la Dzun-Bain, călătorul aude pretutindeni aceleași cuvinte: „în locul acesta se întindea un maidan"; „altădată pe aici treceau numai caravanele" sau „în trecut aici nu era nimic altceva decît pustiul".

In perspectiva comparației, realizările obținute în deceniile de după Revoluția populară din 1921 capătă proporții uluitoare, ca și saltul gigantic al poporului mongol din evul mediu în zorile orînduirii socialiste, din bezna ignoranței și a obscurantismului, la civilizație și cultură.

Ca și multe alte domenii de activitate, învățămîntul mongol nu găsește în trecutul de dinainte de Revoluție un termen de comparație. Pînă la Revoluție — respectiv pînă într-al treilea deceniu al secolului XX — în Mongolia nu au existat școli laice. Călătorul din Europa care ar fi străbătut în urmă cu cîteva decenii distanța pînă la vechea Urga — capitala statului teocratic mongol — ar fi săvîrșit, o dată cu drumul, o întoarcere în timp de cel puțin trei-patru veacuri. Singurele instituții de învățămînt, așa numitele dat-san, ființau pe lîngă mănăstirile budiste, unde programul complet de instrucțiune dura... 35 de ani. Școlile acestea erau cu totul rupte de viață, subordonate pe de-a întregul religiei, adevărate pepiniere ale neștiinței și misticismului. Este suficient, spre a le caracteriza, să arătăm că studiul limbii poporului mongol, al istoriei și geografiei mongole era omis cu desăvîrșire. La capătul anilor de studii foștii învățăcei reușeau doar să recite mecanic cărți întregi în limba tibetană, din care nu înțelegeau nici un cuvînt.

Două luni după victoria Revoluției populare, în septembrie 1921, și-a deschis porțile în orașul Urga (astăzi Ulan-Bator) prima școală elementară din Mongolia. Treptat au luat ființă cursuri pentru învățători, transformate apoi în școli pedagogice, și a sporit numărul școlilor elementare. Astfel, numai după trei ani, la proclamarea Republicii Populare Mongole, se aflau în funcție 12 școli elementare și își începuseră activitatea cele dintîi școli medii și tehnice. Curînd după aceea și-a deschis porțile Universitatea de stat „Cioibalsan".

Astăzi, învățămîntul mongol, născut acum patru decenii, o dată cu puterea populară, numără 430 de școli de cultură generală, frecventate de peste 100.000 de elevi. 97,7% din numărul total al copiilor de vîrstă școlară sînt cuprinși în sistemul de învățămînt, cifră record dacă ne gîndim că o bună parte a populației își schimbă domiciliul de cîteva ori pe an. În ultimii patru ani cursurile școlilor elementare au fost absolvite de 52.347 de elevi.

În prezent, poporul mongol se află în pragul înfăptuirii unei importante hotărîri menite să ridice învățămîntul pe o treaptă și mai înaltă. Cel de al XIII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol, care a avut loc anul trecut, a trasat sarcina trecerii la învățămîntul obligatoriu de 7 ani, paralel cu dezvoltarea continuă a învățămîntului elementar obligatoriu pentru copiii de 8-12 ani. În acest an școlar, la Ulan-Bator și în centrele regionale a și fost introdus învățămîntul obligatoriu de 7 ani.

Am vizitat R. P. Mongolă cu cîteva zile înainte de începerea acestui an școlar. Peste tot școlile erau gata pregătite pentru a-și deschide porțile. Pe șoseaua asfaltată care duce de la Ulan-Bator la centrul carbonifer Nalaiha, spre marginea de răsărit a orașului, o școală nouă, cu toată zestrea ei, aștepta începutul noului an școlar. În alt capăt al orașului, spre nord, urma să se deschidă tot atunci noul Palat al pionierilor, adevărat castel din basme. Cele mai alese manifestări ale geniului popular mongol — de la artele decorative și aplicate pînă la eposul popular prezent în picturile murale din „camera basmelor" — se îngemănează aici într-un impunător monument închinat tinerei generații.

Am cunoscut în partea de mijloc a țării, într-un sat îndepărtat, o învățătoare — fiica colectivistului Bazarrilciaa. Strînsul fînului, care are aici semnificația unei adevărate sărbători a muncii, era în toi. Un întreg ciclu de îndeletniciri domestice se leagă de acest eveniment. De aceea la el participă toată lumea, de la păstorul încărunțit de vreme și de asprimile stepei pînă la prichindelul care-și poartă cu demnitate smocul de păr din creștet retezat pe frunte, după obiceiul mongol. Am văzut-o pe învățătoare adunînd fînul cu furca și cu grebla, ca și pe la noi, în rînd cu cei mai harnici colectiviști. Într-o clipă de răgaz am rugat-o să-mi spună dacă izbutește să aibă o frecvență bună la școală, ținînd seama că iurtele colectiviștilor, ca și gospodăriile de munte din părțile noastre, sînt împrăștiate pe distanțe mari, iar cei mai mulți dintre părinți, prin natura îndeletnicirii lor, nu au domiciliu stabil. Mi-a răspuns că în școlile elementare din sate elevii sînt întreținuți pe seama statului, care le pune la îndemînă gratuit cazare și masă, haine și rechizite școlare.

La cîteva zeci de kilometri de satul unde am cunoscut-o pe această învățătoare se află localitatea Șivert. De cîțiva ani a fost întemeiată aici la gura unei lunci pitorești o tabără de pionieri. Am fost vreme de cîteva ceasuri oaspetele acestei tabere. Gazdele m-au îndemnat să vizitez pe rînd cercul tinerilor miciuriniști, „al mîinilor îndemînatice", al coriștilor și dansatorilor. La cercul „mîinilor îndemînatice" am văzut fețe de pernă, ștergare și batiste împodobite cu desene șîngace dar pline de fantezie, cele mai multe dintre ele înfățișînd scene din viața de fiecare zi — o turmă, un păstor, un arcaș, un cal, o cămilă.

Copiii arațiilor crescători de vite, fiii iobagilor de ieri, se bucură astăzi de o viață la care n-ar fi cutezat să rîvnească închipuirea cea mai înaripată a părinților și străbunilor lor. Pretutindeni, pe podișurile munților Arahangai sau în deșertul Gobi, în capitala de astăzi a țării și în străvechiul Karakum, cultura, școala au intrat adînc în viața de toate zilele a mongolilor.

În țara în care pînă la revoluție nu exista nici o școală în limba maternă, analfabetismul este astăzi lichidat. La o populație în jurul unui milion de locuitori — peste 100.000 de școlari. Din zece oameni — unul învață.

BORIS BUZILĂ

Redacția și administrația. București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și Instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 508 — Vineri 6 martie 1959 — 8 pagini 25 bani

Ziua internațională a femeii

Cele dintîi flori ale primăverii le închinăm lor, femeilor din tot sufletul ca semn al cinstirii și dragostei pe care o purtăm mamelor, soțiilor, surorilor noastre. Cele dintîi flori ale lui martie le dăruim cu respect lor — omagiu cald adus faptelor eroice care au așezat la loc de cinste în cartea istoriei chipurile atîtor femei luptătoare pentru libertate și dreptate socială, pentru pace între popoare, pentru prosperitate și fericire.

Era în 1910 cînd Clara Zetkin, în fruntea unui grup de luptătoare curajoase, propunea Conferința internațională a femeilor ținută la Copenhaga ca 8 Martie să devină Ziua Internațională a Femeii. 49 de ani au curs de atunci. Aproape o jumătate de secol. Curgerea timpului a făcut ca an de an această sărbătoare să capete tot mai multă amploare, tot mai multă vigoare și strălucire. În fiecare an, în această zi, femeile — indiferent de rasă sau de naționalitate, de gradul de cultură, de concepțiile religioase și de vederile politice — își strîng cu putere mîinile peste mări și oceane într-o trainică solidaritate, demonstrînd omenirii uriașa forță a mișcării mondiale a femeilor.

În patria noastră femeile întîmpină ziua de 8 Martie cu însemnate realizări în înfăptuirea planului de stat pe anul 1959. Este vorba de realizări în cele mai diverse sectoare de activitate, căci spre deosebire de trecut, cînd calitatea muncii femeilor și potențialul lor intelectual erau desconsiderate, statul nostru democrat-popular apreciază meritele și posibilitățile femeilor, asigurîndu-le dreptul să muncească în orice domeniu al construcției socialiste. Astăzi la noi nu mai este o „curiozitate" femeia

(Continuare în pag. 3)

Contribuția la transformarea socialistă a agriculturii — datorie patriotică a pedagogilor

S-au împlinit zece ani de cînd istorica plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie a trasat sarcinile partidului pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii. În acest timp, sub conducerea înțeleaptă a partidului au fost obținute succese importante în opera de construire a socialismului la sate. Urmînd neabătut învățătura leninistă cu privire la necesitatea atragerii micii gospodării țărănești pe calea socialistă, aplicînd în mod creator această învățătură în condițiile țării noastre, Partidul Muncitoresc Romîn a desfășurat și desfășoară o largă muncă politică de convingere a țărănimii muncitoare asupra foloaselor muncii în comun și a folosirii tehnicii moderne. Ca urmare a acestei politici, aproape două milioane de familii, reprezentînd 53,5 la sută din totalul familiilor țărănești, s-au unit de bună voie în peste 15.000 gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și cooperative agricole de producție.

Însușindu-și sarcinile trasate prin rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, marea majoritate a învățătorilor și profesorilor din țara noastră și-au adus contribuția lor activă la transformarea socialistă a agriculturii. Cea mai mare parte a învățătorimii noastre, trăind și muncind la sate, în mijlocul țărănimii, a desfășurat zi de zi o activitate însuflețită pentru a demonstra țăranilor muncitori superioritatea gospodăriei socialiste și a agrotehnicii înaintate, convingîndu-i să pășească pe calea socialistă.

Faptul că în regiunea Constanța și într-o serie de raioane din regiunile Timișoara și Galați agricultura este complet colectivizată, că numeroase raioane din regiunile Galați, București, Iași, Craiova, Suceava, Oradea, Baia Mare, Stalin, Reg. Autonomă Maghiară sînt complet cooperativizate sau au un înalt procent de cooperativizare, se datorește și contribuției pe care au adus-o cadrele didactice și școala, sub îndrumarea organizațiilor de partid, la această operă măreață.

Stînd de vorbă cu fiecare țăran muncitor cu gospodărie individuală, dovedindu-i prin fapte avantajele muncii în comun, folosind loturile școlare ca mijloc important de propagandă a metodelor agrotehnice înaintate, organizînd programe cultural-artistice pe tema transformării socialiste a agriculturii, conducînd cercuri de citit, ținînd conferințe la căminele culturale, cadrele didactice își îndeplinesc cu cinste sarcina pusă în fața lor de rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie, în care se arată că „învățătorimea de la sate are de jucat un rol de seamă în munca de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare".

În comuna Cobadin, de exemplu, comună colectivizată în întregime, ca de altfel întreaga regiune Constanța, cadrele didactice țin o legătură strînsă cu gospodăria agricolă colectivă, gospodăria agricolă de stat și stațiunea de mașini și tractoare din localitate și duc o frumoasă activitate în cadrul bibliotecii sătești, unde au atras numeroși cititori, mulți dintre ei foști neștiutori de carte în trecut. În cele 421 cercuri de citit din raionul Berești, cadrele didactice îi lămuresc pe țăranii muncitori asupra folosirii metodelor agrotehnice înaintate și asupra superiorității gospodăriei agricole colective față de celelalte forme cooperatiste. Astfel, prin activitatea lor cadrele didactice contribuie alături de organizațiile de partid și obștești la producerea acelor schimbări adînci în conștiința țăranilor muncitori pe care le presupune trecerea de la gospodăria individua-

(Continuare în pag. 2)

Cadre pentru agricultură

În anul școlar 1958/59 au fost create 87 școli agricole ale sfaturilor populare. În aceste școli învață 3.070 elevi.

★

Numărul școlilor profesionale agricole a crescut în ultimii zece ani, de la 49 cîte erau în anul școlar 1948/49 la 212 în 1958/59.

★

În anul școlar 1948/49 funcționau în școlile profesionale agricole 193 cadre didactice. În prezent, în școlile profesionale agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii precum și în cele ale sfaturilor populare lucrează 1.492 cadre didactice.

★

Între anii 1949-1958 școlile agricole profesionale tehnice și de maiștri au dat producției 53.535 cadre calificate.

Au hotărît să cultive SFECLĂ DE ZAHĂR PE LOTUL ȘCOLAR

La redacția gazetei noastre a sosit o scrisoare din partea Școlii de 7 ani din comuna Costești-Vale, raionul Titu, prin care colectivul de elevi și cadre didactice ne aduce la cunoștință inițiativa ce a luat-o, de a cultiva sfeclă de zahăr pe o parte din lotul școlar și de a contribui astfel în mod direct la realizarea sarcinilor puse de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958. Publicăm mai jos textul scrisorii primite:

„Documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 au cunoscut un puternic ecou în comuna noastră. Ele însuflețesc țărănimea muncitoare în obținerea unor recolte bogate la anumite culturi de mare importanță pentru economia țării.

În comună există condiții bune pentru cultivarea sfeclei de zahăr. Mulți țărani muncitori care au frecventat cursurile agrotehnice și au aplicat metode științifice de cultivare a sfeclei de zahăr au reușit să obțină producții mari.

Conștienți de faptul că și școala poate contribui la traducerea în viață a sarcinilor puse de plenară, în dorința de a da sprijinul nostru la sporirea producției agricole, stimulați de rezultatele frumoase obținute de unitățile agricole socialiste și de țăranii muncitori fruntași ai recoltelor bogate, noi elevii și cadrele didactice de la școala din comuna Costești-Vale, raionul Titu, am hotărît să cultivăm cu sfeclă de zahăr 0,25 ha din terenul experimental al școlii. Acest teren l-am îngrășat și l-am pregătit chiar din toamnă, iar însămînțarea și întreținerea culturii de sfeclă de zahăr le vom face în orele de lucrări practice agricole, pe lîngă celelalte lucrări prevăzute în programa școlară.

Cu toții ne-am propus să lucrăm și să îngrijim în așa fel sfecla de zahăr ce o vom cultiva, încît să obținem de pe acești 25 de ari o producție record. În acest sens am încheiat chiar un contract cu fabrica de zahăr.

Considerăm că aceasta este o datorie patriotică pentru școala noastră, ca de altfel pentru toate școlile din țară care au condiții prielnice pentru cultivarea sfeclei de zahăr, și constituie un răspuns concret la sarcinile puse în fața întregului popor de plenara C.C. al P.M.R.

Colectivul de elevi și cadre didactice de la Școala de 7 ani din comuna Costești-Vale, raionul Titu, regiunea București".

Redacția „Gazetei învățământului" apreciază această inițiativă și consideră că ea poate constitui și pentru alte școli ce se află în regiuni favorabile cultivării sfeclei de zahăr, un îndemn de a întreprinde acțiuni similare.

De 8 Martie

Învățătoarei mele

În ziua asta gîndul spre tine mi se-ndreaptă
Albită-nvățătoare, de dincolo de munți...
Zăresc iar școala veche... Pe ultima ei treaptă
Aștepți din nou elevii... Și ei soses c cărunți...

Unu-ți trimite gîndul departe, de pe mare,
E căpitan pe navă... Un altu-i inginer...
Din Bărăgan trimite premiantul o scrisoare
Și ți-a adus poștașul un plic de pe șantier...

Scrisoare cu scrisoare tu răsfoiești în seară
Și ai găsit intactă în scrisul lor cel mic
Iubirea-ți împărțită în orice colț de țară
Dar pîlpîind întreagă din fiecare plic!

NICOLAE TĂUTU

Adunări consacrate dezbaterii hotărîrilor celei de-a doua Conferinţe naţionale a U. A. S. R.

In toate centrele universitare din ţară au avut loc adunări de activ şi adunări generale ale organizaţiilor U.T.M. şi asociaţiilor studenţilor consacrate dezbaterii hotărîrilor celei de-a doua Conferinţe naţionale a Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din R. P. Romînă.

La adunări au participat conducători ai organelor locale de partid şi de stat, reprezentanţi ai conducerii Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, membri ai C.C. al U.T.M. şi ai Consiliului U.A.S.R., membri ai comitetelor şi birourilor organizaţiilor de partid din universităţile şi institutele de învăţămînt superior, academicieni, cadre didactice universitare, tineri muncitori şi conducători ai unor întreprinderi economice.

Membri ai consiliilor asociaţiilor studenţilor, delegaţi la lucrările celei de-a doua Conferinţe naţionale a U.A.S.R., au făcut cu acest prilej expuneri în legătură cu acest important eveniment din viaţa studenţimii noastre.

La adunări au luat cuvîntul un mare număr de studenţi, cadre didactice şi alţi participanţi care au dezbătut măsurile ce trebuie luate de asociaţiile studenţilor în fiecare centru universitar în vederea traducerii în viaţă a sarcinilor ce le revin din cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej şi din hotărîrile conferinţei, pentru noi succese în formarea de cadre temeinic pregătite necesare operei de construire a socialismului, pentru îmbunătăţirea continuă a muncii politico-educative şi ideologice în rîndurile studenţilor.

★

In **BUCUREŞTI**, la adunarea care a avut loc în Sala sporturilor de la Floreasca au luat parte peste 4.000 de studenţi, cadre didactice universitare şi invitaţi.

Tov. Ştefan Bîrlea, secretar al Comitetului U.T.M. al centrului universitar Bucureşti, a făcut o expunere asupra lucrărilor Conferinţei U.A.S.R. şi a sarcinilor asociaţiilor studenţilor din Capitală.

Participanţii la discuţii au subliniat succesele obţinute în pregătirea profesională a studenţilor, rolul important pe care îl are practica în producţie pentru formarea viitoarelor cadre de specialişti. Ei au arătat că pe viitor asociaţiile studenţilor vor trebui să acorde o mai mare atenţie organizării practicii, atragerii studenţilor într-o activitate productivă efectivă.

Mulţi dintre cei care au luat cuvîntul au subliniat în mod deosebit importanţa covîrşitoare pe care o are pentru viitorii intelectuali însuşirea temeinică a ştiinţei marxist-leniniste şi sarcinile ce stau în faţa atît a cadrelor didactice cît şi a organizaţiilor U.T.M. şi a asociaţiilor studenţilor pentru educarea în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar a tineretului studios.

La adunare au luat cuvîntul tov. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului oraşenesc Bucureşti al P.M.R., şi tov. Ştefan Bălan, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii.

★

La adunarea activului de partid, U.T.M. şi U.A.S.R. din institutele de învăţămînt superior din **CLUJ**, tov. Vasile Vaida, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., a vorbit despre învăţămintele celei de-a doua Conferinţe pe ţară a U.A.S.R. şi despre dezvoltarea învăţămîntului superior în centrul universitar Cluj. El a înfăţişat realizările importante obţinute în direcţia îmbunătăţirii condiţiilor de studiu şi de trai ale studenţilor romîni şi ai naţionalităţilor conlocuitoare în pregătirea tinerei generaţii de intelectuali cu temeinice cunoştinţe ştiinţifice, cu concepţia marxist-leninistă despre lume.

In unanimitate participanţii şi-au manifestat din nou ataşamentul faţă de politica marxist-leninistă a partidului nostru, hotărîrea lor fermă de a lupta împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze. Cuvîntul vorbitorilor romîni sau maghiari a constituit un prilej de vie manifestare a frăţiei dintre poporul romîn şi naţionalităţile conlocuitoare, prietenie care are la bază scopul comun al luptei pentru victoria cauzei socialismului.

Mai mulţi participanţi la discuţii au arătat că actuala formă de organizare cu două universităţi, cu cămine şi cantine separate, constituie o piedică în calea strîngerii continue a legăturilor frăţeşti dintre studenţii romîni şi maghiari. Ei au propus ca la Cluj să fie creată o singură universitate în care tineretul studios, fără deosebire de naţionalitate, să înveţe şi să trăiască împreună, să desfăşoare laolaltă activitatea obştească şi culturală.

In cadrul adunării au luat cuvîntul tovarăşii Nicolae Ceauşescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., şi acad. Atanase Joja, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Învăţămîntului şi Culturii.

★

La adunarea care a avut loc în vechiul centru universitar al ţării, oraşul **IAŞI**, au participat peste 1.200 de studenţi şi studente.

Din expunerea prezentată de tov. Stana Enache, vicepreşedinte al Consiliului U.A.S.R., cît şi din discuţiile vii care au urmat a reieşit atenţia deosebită pe care partidul şi guvernul o acordă dezvoltării învăţămîntului superior, creării unor condiţii din ce în ce mai bune de trai şi învăţătură tineretului studios.

Numeroşi studenţi au subliniat în cuvîntul lor că tineretul studios din ţara noastră este hotărît să răspundă grijii părinteşti a partidului şi guvernului cu şi mai multă rîvnă la învăţătură, în activitatea obştească.

Studenţii Cristian Constantin şi Vasile Vasilache, de la Institutul politehnic, Ilie Seftiuc de la Facultatea de istorie-filologie a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", ca şi numeroşi alţi studenţi, au subliniat rolul deosebit pe care îl are studiul ştiinţelor sociale pentru formarea intelectualilor de tip nou.

Mai mulţi participanţi la consfătuire, printre care studentul Constantin Păduraru de la Facultatea de construcţii a Institutului politehnic, prof. univ. Cristofor Simionescu, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, rectorul Institutului politehnic din Iaşi, s-au referit pe larg la necesitatea dezvoltării legăturii dintre învăţămîntul teoretic şi practica construirii socialismului în ţara noastră. In încheierea consfătuirii, a luat cuvîntul tov. Dumitru Gheorghiu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Iaşi al P.M.R.

★

La adunarea din centrul universitar **TIMIŞOARA**, după referatul prezentat de tov. Gh. Tache, preşedintele Consiliului Uniunilor asociaţiilor studenţilor din localitate, au luat cuvîntul studenţi şi cadre didactice.

Studenţii Valeria Pascariu de la Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic, Maria Băleanu de la Institutul medico-farmaceutic, Simion Şandru de la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic, Mihai Şerban de la Institutul agronomic, prof. ing. Aurel Bărglăzan şi alţi vorbitori au arătat că este de datoria asociaţiilor studenţilor şi a fiecărui student în parte să acorde o mai mare atenţie activităţii practice în producţie şi muncii de folos obştesc.

La adunare a luat cuvîntul tov. Martin Isac, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Timişoara al P.M.R.

★

La adunarea care a avut loc la **GALAŢI**, în expunerea prezentată de tov. Ion Bejan, preşedintele Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din Galaţi, a fost subliniată activitatea rodnică a celor trei facultăţi din acest oraş care în cei zece ani de existenţă au dat numeroase cadre cu calificare superioară pentru construcţiile navale şi industriale, pentru industria alimentară şi lucrările de hidroamelioraţie, ramuri ale economiei specifice regiunii.

La discuţiile ce au avut loc, numeroşi studenţi, cadre didactice şi invitaţi, printre care Dumitru Teodor şi T. Stamate de la Institutul politehnic, Liviu Buhoci de la Facultatea de îmbunătăţiri funciare şi organizarea teritoriului agricol, Iosif Egri, rectorul Institutului politehnic, şi alţii au arătat necesitatea legării tot mai strînse a învăţămîntului de nevoile producţiei şi a unui învăţămînt tehnic bazat pe cele mai noi descoperiri ale ştiinţei şi realizări ale tehnicii mondiale şi în primul rînd pe ale ştiinţei şi tehnicii sovietice, care şi-au dovedit pe deplin superioritatea. Ei au accentuat de asemenea importanţa covîrşitoare pe care o are aprofundarea studierii marxism-leninismului în educarea şi formarea oricărui intelectual de tip nou.

★

La adunarea de la Institutul de mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din **PETROŞANI**, în expunerea prezentată de tov. Iosif Munteanu, preşedintele Consiliului Asociaţiei Studenţilor din institut, cît şi în discuţiile care au urmat, au fost dezbătute cu viu interes sarcinile ce revin pentru creşterea şi educarea noilor cadre de specialişti în industria mineritului. In cuvîntul lor, studentul Traian Avram, minerul Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, şi alţii s-au referit la necesitatea îmbinării tot mai strînse a pregătirii teoretice a studenţilor cu practica în mină. Ei au subliniat justeţea măsurilor luate pentru introducerea anului de practică premergător studiului care îi ajută pe studenţi la o însuşire mai temeinică a cunoştinţelor teoretice şi au arătat că numai şcoala muncii în producţie poate duce spre o înaltă calificare profesională.

In încheierea adunării au luat cuvîntul tov. Petru Furdui, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.M.R., şi tov. Carol Szabo, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al U.T.M.

★

Adunarea din centrul universitar **ORAŞUL STALIN** a avut loc în sala de festivităţi a uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann".

După referatul prezentat de tov. Marin Marcu, preşedintele Consiliului Asociaţiei Studenţilor de la Institutul politehnic, au luat cuvîntul numeroşi studenţi, cadre didactice şi invitaţi. Studentul Iosif Soare, prof. Gh. Niţescu, rectorul institutului, muncitorul Ion Vizitiu şi alţii au arătat că prin crearea Institutului politehnic în acest important centru industrial, studenţii au largi posibilităţi să fie permanent apropiaţi de munca productivă din fabrici şi uzine. Numeroşi muncitori au de asemenea posibilitatea să-şi desăvîrşească pregătirea lor urmînd cursurile fără frecvenţă şi continuînd să lucreze în acelaşi timp în producţie.

Studenţii Nagy Tiberiu, Mariana Coca, Furo Iuliu, N. Zeitz şi alţii au subliniat în cuvîntul lor că între studenţii romîni, maghiari şi germani s-au statornicit legături frăţeşti de prietenie întemeiate pe idealul comun al tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, construirea socialismului.

In cadrul adunării a luat cuvîntul tov. Maxim Bergheanu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Stalin al P.M.R.

★

La adunarea care a avut loc la **CRAIOVA** au fost larg dezbătute sarcinile ce revin studenţilor şi cadrelor didactice de la Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu" în urma conferinţei naţionale a U.A.S.R.

Expunerea făcută de tov. Grigore Crăiniceanu, membru al Comitetului executiv al U.A.S.R., cît şi discuţiile vii ce au urmat au subliniat necesitatea legării strînse a predării şi însuşirii ştiinţelor teoretice cu practica agricolă specifică regiunii, cu problemele transformării socialiste a agriculturii. Studenţii Constantin Bulugiu, Teodor Mulea, prof. Gh. Stancoveanu şi alţii s-au referit pe larg la problemele pregătirii profesionale şi educaţiei patriotice a studenţilor.

In încheierea adunării a luat cuvîntul tov. Petre Golea, secretar al Comitetului regional Craiova al P.M.R.

★

Adunările studenţilor s-au desfăşurat într-o atmosferă de nestăvilit entuziasm tineresc. Participanţii la adunări şi-au exprimat dragostea şi devotamentul lor profund faţă de Partidul Muncitoresc Romîn şi Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, faţă de regimul democrat-popular. Ei şi-au manifestat hotărîrea de a urma luminoasele îndrumări şi de a înfăptui sarcinile cuprinse în salutul Comitetului Central al P.M.R. şi al guvernului, cu prilejul Conferinţei U.A.S.R. Studenţii şi cadrele didactice s-au angajat să intensifice eforturile pentru a obţine cît mai bune rezultate la învăţătură, pentru o legătură cît mai strînsă cu producţia, cu cerinţele industriei, agriculturii şi culturii socialiste în plină dezvoltare. Ei şi-au luat angajamentul să muncească cu perseverenţă pentru însuşirea şi propagarea marxism-leninismului, să lupte hotărît împotriva oricăror manifestări ale ideologiei şi moralei putrede burgheze, pentru formarea de intelectuali de tip nou, înarmaţi cu concepţia materialist-dialectică, care deschide drum larg către ştiinţă, progres, cultură.

In adunările generale au fost adoptate planuri de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii asociaţiilor studenţilor. Sentimentele fierbinţi de dragoste şi devotament faţă de partid şi guvern, faţă de cauza construcţiei socialiste în ţara noastră, ale studenţilor şi cadrelor didactice universitare şi-au găsit expresia şi în scrisorile pe care participanţii la aceste adunări le-au adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne.

Contribuţia la transformarea socialistă a agriculturii — datorie patriotică a pedagogilor

(Urmare din pag. 1)

lă la cea socialistă, la educarea ţărănimii în spiritul colectivismului şi al dragostei de patrie.

In cei zece ani care au trecut de la plenara din 3—5 martie şcoala şi slujitorii ei s-au achitat cu cinste de sarcina de a pregăti cadrele necesare agriculturii socialiste. Au fost pregătiţi în această perioadă peste 53.000 muncitori şi tehnicieni agricoli. In acelaşi timp, lichidarea analfabetismului ca fenomen de masă şi ridicarea culturală a poporului, fără de care nu este posibilă lichidarea stării înapoiate a agriculturii, constituie o altă latură a contribuţiei învăţătorilor şi profesorilor la opera de transformare socialistă a satului.

Congresul al II-lea al Partidului şi Consfătuirea de la Constanţa a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii au dat un nou imbold muncii cadrelor didactice pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii. Învăţătorii şi profesorii se preocupă într-o măsură mai mare să înarmeze pe elevii de la sate, în majoritate viitori colectivişti, cu temeinice cunoştinţe agricole şi cu deprinderi de muncă productivă, îi învaţă să aplice o agrotehnică avansată pentru a obţine producţii ridicate. Pregătirea agricolă a elevilor din şcoala de 7 ani şi înfiinţarea şcolilor agricole constituie primul pas pe linia sarcinii puse de Consfătuirea de la Constanţa, ca învăţămîntul agricol să devină un învăţămînt de masă.

Dînd elevilor lor o pregătire cît mai apropiată de viaţă, folosind în lecţii exemplele pe care le oferă gospodăriile agricole socialiste pentru a demonstra superioritatea acestora faţă de gospodăria individuală, educîndu-i pe elevi în spiritul colectivismului şi al dragostei faţă de partid şi clasa muncitoare, cadrele didactice, în marea lor majoritate merg pe drumul trasat de plenara din 3—5 martie pregătind cu dragoste viitoarele generaţii de colectivişti, care vor duce mai departe agricultura noastră socialistă pe drumul progresului.

Odată cu intensificarea muncii de atragere a ţărănimii muncitoare în formele cooperatiste agricole superioare — gospodăriile agricole colective — şi cu realizarea unei mai strînse legături între şcoală şi viaţă, învăţătorimea de la sate are datoria de a lămuri maselor ţărăneşti documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, care prevăd sarcini deosebite în legătură cu dezvoltarea agriculturii şi cu sporirea producţiei agricole, să le mobilizeze în îndeplinirea acestor sarcini.

Cadrele didactice trebuie să antreneze pe ţăranii muncitori la extinderea culturilor de sfeclă de zahăr şi floarea soarelui, la redarea pentru agricultură a unor terenuri nefolosite şi la refacerea celor degradate, la sporirea numărului de animale şi păsări şi la îmbunătăţirea raselor acestora, să le arate căile şi metodele pentru obţinerea unor producţii agricole cît mai ridicate.

Impreună cu elevii, ele trebuie să sprijine gospodăriile agricole socialiste la întreţinerea şi recoltarea unor culturi, să dezvolte o largă acţiune de masă pentru însuşirea ştiinţei agrotehnice şi pentru dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor producţiei agricole, demascînd şi combătînd cu hotărîre orice încercări ale duşmanului de clasă de a împiedica mersul nostru înainte pe calea socialistă.

Este o mare cinste pentru slujitorii şcolii de a se situa în primele rînduri ale propagandiştilor pentru o agricultură socialistă, pentru mobilizarea oamenilor muncii de la sate în obţinerea unui belşug mereu mai mare de produse agricole.

Muncă plină de dragoste închinată școlii

„Daruri pentru profesoarele, mamele și surorile noastre".

Să învingi greutățile, nu să le ocolești

Acum aproape cinci ani, din mocănița care vine de la Satu Mare spre inima Țării Oașului a coborît la Negrești o fată cu cozile prinse strîns la spate, îmbrăcată în uniforma de elevă. Era Maria Nicoară, proaspătă absolventă a școlii pedagogice din Satu Mare, una dintre fruntașele promoției sale.

Știa că în trecut Țara Oașului a fost una dintre cele mai înapoiate regiuni ale țării. 70 la sută din populație analfabetă, sărăcie și misticism, puține școli de patru ani și nici una de 7 ani, nici vorbă de biblioteci, radio, electricitate sau spitale — aceasta era moștenirea pe care o lăsase regimul burghezo-moșieresc. Știa că oamenii muncii din întreaga regiune, însuflețiți de cuvîntul partidului, duc lupta pentru lichidarea a tot ce lăsase odios trecutul.

S-a bucurat văzînd că imaginea Țării Oașului nu mai era cea pe care o știa. Se înfăptuiseră multe; și mai multe aveau să se înfăptuiască de aci înainte. La toate aceste înfăptuiri voia să fie și ea un participant activ, militant.

...A fost numită învățătoare la clasa I-a a Școlii de 4 ani din Mocira, undeva la marginea Negreștilor. Din prima zi greutățile au și început. Frecvența era foarte slabă. Dar tînăra învățătoare nu s-a descurajat. A căutat să-i cunoască pe părinții elevilor, a stat de vorbă cu fiecare în parte. Mulți erau primitori, dar erau și unii îndărătnici sau care o priveau cu neîncredere. Încetul cu încetul, prin fapte și nu prin vorbe, învățătoarea i-a cîștigat pe toți părinții. Ei vedeau cu cîtă grijă se apleca învățătoarea asupra fiecărui copil, cum muncea pentru ca fiecare să învețe cît mai bine. Ea a îndemnat pe cei care nu aveau condiții bune de învățat acasă să vină și să-și pregătească lecțiile la școală. Cu timpul au venit toți. Grija pentru copii i-a făcut și pe părinții cei mai îndărătnici să dea înapoi.

In vara trecută, toți elevii pe care Maria Nicoară i-a învățat din clasa întîia au absolvit cu note bune și foarte bune școala elementară de 4 ani. Consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Negrești-Oaș a subliniat rezultatele pozitive obținute în procesul instructiv-educativ de tînăra învățătoare.

„Este o vorbă din bătrîni — îmi spunea un părinte vorbindu-mi despre Maria Nicoară — înțeleaptă ca toate vorbele bătrînești: „omul sfințește locul". Unii dintre învățătorii care au venit pe aici, pe la noi, au stat puțină vreme, s-au speriat de greutăți și au plecat. Dar uite, învățătoarea noastră, tînără și inimoasă, a adeverit zicala din bătrîni".

AL. I. V.

O maistră și ucenicele ei

Intr-o sală de clasă luminoasă, pe pereții căreia sînt expuse desene atrăgătoare reprezentînd modele de confecții pentru copii și femei, un grup de fete, în uniformă de culoare albastru închis și cu gulere albe, s-au adunat în jurul maistrei. Sînt ucenicele din clasa I-a „A" a școlii de meserii confecții-textile din București. Intotdeauna ascultă ele cu interes explicațiile maistrei Ecaterina Spiridoneanu, care este și diriginta lor. Cu atît mai mult le pasionează explicația acum, cînd li se arată în ce constă munca de creație a unui model. Creionul maistrei aleargă sprinten pe albul imaculat al hîrtiei. Liniile se îmbină armonios și, în cîteva clipe, se naște un model de rochie simplă dar plină de gust. O întorsătură a creionului și gulerul se modifică; apoi intră în acțiune pensula și culorile. Modelul e gata!

Acum e rîndul ucenicelor. Incearcă și ele să schițeze rochia creată de tovarășa maistră. Deși sînt de-abia în primul an de școală, ucenicele dovedesc de pe acum multă siguranță și îndemînare. Nu-i de mirare: maistra lor le pregătește serios, cu temeinicie.

Preocupîndu-se cu grijă de instruirea și educarea ucenicelor din clasa pe care o conduce, comunista Ecaterina Spiridoneanu a reușit să creeze în această clasă un colectiv puternic, omogen. Principala atenție a acestui colectiv în ceea ce privește învățătura nu este îndreptată spre lichidarea notelor proaste, ci spre prevenirea lor. Dacă unei ucenice îi este greu să învețe acasă, din cauza unor condiții neprielnice, atunci colegele ei, îndrumate de diriginta, o invită să-și pregătească lecțiile împreună. Dacă o alta învață mai puțin bine de cît ar putea, diriginta stă pe îndelete de vorbă cu dînsa și o face să muncească mai conștiincios. Dacă o a treia, însfîrșit, lipsește de la școală, diriginta o vizitează acasă în aceeași zi, îi arată ce lecții s-au predat și ce teme trebuie efectuate.

In clasă s-a statornicit o adevărată tradiție: zilnic, înainte de începerea cursurilor, ucenicele discută între ele asupra felului cum și-au pregătit lecțiile și se ajută reciproc. Deaceea rareori primesc note mici. Iar dacă, dintr-un motiv oarecare, o ucenică a efectuat slab o lucrare practică și a căpătat o notă mică, ea rămîne în atelierul-școală după sfîrșitul orelor, pentru a-și întregi cunoștințele cu ajutorul colegelor ei fruntașe la învățătură și practică.

Cercul tehnic din școală creat și condus de maistra Spiridoneanu contribuie și el în bună măsură la întregirea cunoștințelor ucenicelor. Lucrările executate în cadrul activității cercului și prezentate la expozițiile organizate de școală se bucură de apreciere unanimă.

De curînd, tovarășa Ecaterina Spiridoneanu a sărbătorit un eveniment important: 20 de ani de muncă în învățămîntul profesional. In toți acești ani și îndeosebi în anii puterii populare ea a format sute și sute de cadre calificate. Și dacă în anii regimului burghezo-moșieresc multe dintre aceste cadre erau sortite șomajului, astăzi numeroasele scrisori pe care le primește Ecaterina Spiridoneanu de la absolventele ei vorbesc despre perspectivele luminoase ce sînt deschise tineretului patriei noastre socialiste. Maria Popescu — inginer textilist, Maria Frîncu — maistră, Victoria Păsărin și Maria Dumitrescu — conducătoare ale unor brigăzi fruntașe în producție, reprezintă doar cîteva din sutele de tinere instruite și educate cu dragoste părintească de această harnică profesoară. Cuvintele calde de mulțumire ale absolventelor, precum și succesele acestora în munca productivă reprezintă pentru ea satisfacția unei munci împlinite, satisfacția cea mai de preț.

I. MOSCU

IN CINSTEA ZILEI DE 8 MARTIE

Elevii clasei a VII-a de la Școala elementară de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, pregătesc daruri pe care le vor oferi mamelor și profesoarelor lor. Pioniera Florica Hervei, de exemplu, lucrează un desen reprezentînd un buchet de lalele așezat într-o glastră decorată cu motive naționale deasupra căreia a scris cu litere de mărgele o felicitare. Cadouri asemănătoare au pregătit și pioniera Käthe Lambing, elevii Vasile Apostol, Livia Colța, Viorel Tanațcu, Emil Antoci și Dorel Jurj.

★

In aceste zile, la Școala elementară de 7 ani nr. 74 din București domnește atmosfera specifică marilor sărbători.

Holul școlii, strălucind de curățenie, este pavoazat pentru Ziua Internațională a Femeii. La orele educative, elevii fac cunoștință cu figuri proeminente de femei care și-au pus toată viața în slujba fericirii oamenilor ca Zoia Kosmodemianskaia, Haia Lifschitz, Donca Simo, Olga Bancic, Liubov Sevtova, Ethel Rosenberg, Danielle Casanova. Colectivul de profesoare a hotărît, conform tradiției ce s-a statornicit în decursul anilor, să trimită cu ocazia zilei de 8 Martie scrisori de felicitare profesoarelor de la Școala de 7 ani nr. 74 din Moscova. De asemenea, școala va adresa mamelor și femeilor fruntașe în producție din cartier cele mai calde urări de viață lungă și succes în muncă.

Ziua internațională a femeii

(Urmare din pag. 1)

ministru, director, femeia inventator sau inovator. A intrat în rîndul faptelor obișnuite ocupația de tractoristă sau sondoriță și nu e deloc de mirare cînd întrecerile pentru depășirea planului sînt cîștigate de femei.

Ascultînd cuvîntul partidului, pretutindeni în țara noastră femeile își dau în prezent cu dragoste contribuția, alături de toți oamenii muncii, la îndeplinirea sarcinilor puse în fața poporului muncitor de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958

Aportul învățătoarelor, educatoarelor și profesoarelor la îndeplinirea sarcinilor construcției culturale și, în general, aportul lor la construirea socialismului în patria noastră este deosebit de prețios. In mîinile lor se modelează chipul viitorului constructor, generația care mîine va trebui să desăvîrșească măreața operă începută de vîrstnici.

Contribuția lor la construcția socialismului nu se oprește însă aci. Mobilizate și îndrumate de partid, ele participă cu entuziasm la răspîndirea științei și culturii în mase, ajutînd pe țăranii muncitori să meargă pe drumul muncii în colectiv — drumul fericirii și bunăstării — să cunoască tainele naturii, să alunge superstițiile, să îndrăgească ziarul și cartea, arta și cultura.

Partidul și guvernul nostru, prețuind valoarea aportului femeilor care lucrează în școli la opera de construire a socialismului, au răsplătit pe cele mai merituoase dintre ele cu ordine și medalii, cu titlurile de „învățător fruntaș", „profesor fruntaș" sau „învățător emerit" și „profesor emerit". Numeroase învățătoare și profesoare sînt deputate în sfaturile populare ca dovadă a încrederii pe care le-o acordă masele de oameni ai muncii.

Mărețul program de construire a comunismului în Uniunea Sovietică adoptat la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., a cărui realizare va juca un rol de seamă în menținerea păcii în lume, umple sufletele femeilor de optimism și încredere în viitorul omenirii. Ele nu au uitat că după primul război mondial au plîns viața a zece milioane de oameni care au murit în acest măcel, că după cel de al doilea război mondial au plîns viața pierdută a 30 de milioane de soți, frați și fii, fără a mai socoti nenorocirile celor schilodiți și răniți. Pentru că nu mai vor să verse lacrimi pe mormintele soților, fiilor și fraților uciși în războaie, pentru că vor să știe viitorul copiilor asigurat, femeile din lumea întreagă își exprimă acum de 8 Martie mai hotărît voința lor de pace.

„Noi, femeile — se spune în Apelul lansat către femeile din întreaga lume de către Federația Democrată Internațională a Femeilor, care numără 200 de milioane de membre — nu putem permite să se risipească viața, valorile și bogățiile pe care aceasta le reprezintă. Noi vrem să se termine odată cu războaiele. De aceea, vrem încetarea imediată a experiențelor cu armele nucleare, interzicerea acestor arme și dezarmarea.

Acțiunea fiecărei femei în parte contează pentru atingerea acestui țel. Noi reprezentăm forța vie și, acționînd toate împreună, putem învinge forțele morții. Chemăm femeile de pe întreg pămîntul să exprime parlamentelor, guvernelor, Organizației Națiunilor Unite, voința lor de pace, aprobînd acest apel".

Aderînd la această chemare, în întreaga lume femeile au pornit la acțiuni hotărîte pentru a zădărnici planurile atițătorilor la un nou război.

In țările capitaliste și în țările coloniale, în care masele muncitoare se zbat în neagră mizerie, femeile împletesc lupta lor pentru pace cu lupta pentru dreptul la muncă, la o viață omenească. In provincia spaniolă Asturia, de pildă, ele și-au dat o largă contribuție la sprijinirea marilor greve ale minerilor, în Algeria luptă alături de întregul popor împotriva colonialiștilor francezi, apărînd cu fermitate libertatea și independența patriei lor.

Femeile din R.P.R. privesc cu simpatie și caldă aprobare lupta prietenelor lor din statele capitaliste și din țările coloniale pentru o viață mai bună. Totodată, ele sînt încrezătoare în succesele pe care le va obține poporul sovietic în construcția desfășurată a comunismului, în succesele oamenilor muncii din întreg lagărul socialist, care vor contribui la asigurarea păcii în lume. Răspunzînd chemării pe care le-a adresat-o C.C. al P.M.R. în Salutul rostit de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința Națională a Femeilor din R.P.R., femeile din țara noastră luptă pentru triumful mărețelor și nobilelor idei ale păcii și prieteniei între popoare. Prin muncă devotată, desfășurată zi de zi în uzine și în mine, pe ogoare, în laboratoare și în școli, ele își dau partea lor de contribuție la propășirea și înflorirea scumpei noastre patrii, pentru viitorul de aur al copiilor, pentru victoria deplină a socialismului în Republica Populară Română.

Folosirea schiței în instruirea ucenicilor

In pregătirea viitoarelor cadre de muncitori calificați desenul tehnic ocupă un loc deosebit de important. Această disciplină de bază în învățămîntul profesional constituie unul din principalele mijloace de exprimare a unei concepții tehnice, de reprezentare și înțelegere conștientă a obiectelor ce voim să prelucrăm în ateliere, în uzine sau pe șantiere. Studiind desenul tehnic ucenicul trebuie să-și formeze asemenea deprinderi profesionale, încît la sfîrșitul stagiului de instruire să fie capabil nu numai să citească un desen de fabricație, dar și să execute orice lucrare numai după desen.

Acest obiectiv nu poate fi atins numai prin orele de desen tehnic. La realizarea lui trebuie să contribuie în egală măsură și lecțiile practice de atelier, în cadrul cărora maiștrii-instructori au datoria să folosească în cît mai mare măsură variatele forme de desen ca un mijloc important de simplificare și de reducere a explicațiilor verbale, de asigurare a însușirii conștiente a priceperilor și deprinderilor practice de către ucenici.

In legătură cu aceasta se ridică problema: care sînt formele de desen cele mai accesibile în diferitele perioade de școlarizare a ucenicului? Fără îndoială că în anul I se impune folosirea largă a schiței.

Efectuînd un studiu asupra acestei importante probleme, am putut observa însă că, printre formele întîlnite în timpul practicii ucenicilor în atelier, schița își găsește cea mai redusă aplicare. In cazul cînd aceasta totuși se folosește, ea se aplică în unele locuri în mod formal și neștiințific.

Una din cauzele pentru care mulți maiștri-instructori preferă folosirea desenului în locul schiței trebuie căutată în primul rînd în lipsa deprinderii de a executa o schiță cu mîna liberă într-o formă corectă, fără ca liniile să se confunde și totodată păstrîndu-se proporționalitatea între diferitele dimensiuni ale piesei schițate. Acestor maiștri-instructori le este mai ușor să recurgă la desen, în executarea căruia pot folosi instrumentele de măsurat, planșeta, teul, echerul, compasul și toate celelalte rechizite de desen. De aceea ei efectuează la tablă, aproape în toate cazurile, desene în loc de schițe, chiar și pentru piesele cele mai simple.

Fără îndoială că în tehnică există o strînsă legătură între schiță și desen. Atunci cînd se concepe o piesă simplă, un dispozitiv, o mașină nouă, acestea sînt reprezentate mai întîi prin schițe sumare, desenul de execuție definitivîndu-se și detaliîndu-se ulterior. De asemenea, dacă o piesă în funcțiune se defectează, în primul rînd se execută după aceasta o schiță și numai apoi se trece la efectuarea desenului în biroul tehnic. Se poate considera deci că schița reprezintă faza premergătoare desenului.

Acesta este motivul principal pentru care, în executarea lucrărilor practice în atelierul școală, ucenicii trebuie îndrumați să efectueze schițe.

In al doilea rînd, această cerință este impusă și de nivelul de pregătire al absolvenților școlilor de 7 ani în ceea ce privește desenul tehnic. Oricît de simplă ar fi o piesă, datorită faptului că ucenicii anului I nu cunosc legile desenului de proiecție, executarea de către ei a unui desen tehnic este foarte grea. De aceea este cu atît mai necesar ca în anul I al școlilor profesionale maiștrii-instructori să folosească în activitatea din atelier schița ca formă de inițiere în desenul tehnic.

Pentru ca maiștrii-instructori să se poată sprijini chiar de la început, în executarea schițelor, pe elementele științifice de desen tehnic, ar fi necesar să se revizuiască atît programa de desen a claselor V-VII, unde să se prevadă construcții geometrice și să se adîncească noțiunile de perspectivă, cît și programa actuală de desen tehnic din școlile profesionale, care să înceapă direct cu desenul de proiecție. In momentul de față, abia în trimestrul III al anului I maiștrii-instructori se pot sprijini pe cunoștințele teoretice de desen tehnic ale elevilor.

In condițiile existente acum maiștrii-instructori au datoria să se preocupe cu cea mai mare grijă, în perioada de instruire practică în atelierul școală, de completarea cunoștințelor ucenicilor în ceea ce privește executarea schițelor. Ei trebuie să-i înarmeze cu noțiuni de dimensionare a pieselor și de reprezentare a părților ascunse, să le facă cunoscute semnele convenționale, să dezvolte observațiile lor asupra liniilor care conturează piesele.

Mulți maiștri-instructori folosesc cu pricepere schița în instruirea practică a ucenicilor. De exemplu tovarășii Marin Coloman și Mathe Ludovic de la Centrul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, Gligor Vasile și Ciopraga Stelian de la Școala profesională din Cîmpia Turzii, parcurgînd temele privitoare la tăiere, îndreptare și pilire, aplică principiul didactic de la simplu la complex, prezentînd ucenicilor mai întîi părțile componente ale piesei (de pildă, la compasul de exterior: brațul, nitul și rondeaua) și executînd apoi schițe pentru fiecare operație. Astfel, pentru brațul compasului de exterior ei fac schițe pe tablă pentru operațiile de retezare, îndreptare, trasare, găurire, pilire etc. In timpul schițării fiecărei operații, ucenicii sînt îndrumați să observe neîntrerupt piesa și reprezentarea ei în schiță, să facă continuu legătura între acestea, explicînd unde se poate vedea pe piesă fiecare linie din schiță. De abia după ce ucenicii au observat separat, prin schițarea succesivă a operațiilor, ce reprezintă fiecare linie din schiță, se trece la schița de ansamblu a obiectului, cînd se adîncesc, prin explicația maistrului-instructor, îmbinările liniilor între ele.

Prin aplicarea acestei metode, pe lîngă că înțeleg în întregime schițele pe care le execută, ucenicii efectuează simultan planul de operații, însușindu-și și procesul tehnologic de execuție al obiectului respectiv.

Unii maiștri-instructori aplică însă tocmai invers această metodă, prezentînd ucenicilor nu schițele diferitelor operații în succesiunea lor, ci desenul de ansamblu al obiectului ce trebuie executat, întrerupînd astfel procesul normal de observație. Astfel, atunci cînd ucenicii trebuie să înceapă lucrul, chiar dacă copiază mecanic desenul pe caiet, ei nu lucrează după acesta, deoarece nu l înțeleg. Este un lucru total greșit de a se prezenta ucenicilor pe tablă schița de ansamblu — și cu atît mai mult de ansamblu al unui obiect — înaintea desfășurării succesive a schițelor pe operații a diferitelor părți componente ale obiectului respectiv.

In practică apar și o serie de alte aspecte privitoare la executarea schițelor. De pildă, problema timpului cînd să se efectueze schița: înainte de instructajul teoretic, după terminarea acestuia sau concomitent.

Unii maiștri-instructori, neavînd deprinderea de a executa pe tablă schița concomitent cu explicarea, desenează chiar și piesele simple înainte de lecție, uneori chiar cu 1—2 zile, punînd ucenicii doar să le copieze. Alții, executînd schița lucrării concomitent cu explicarea, nu fac totuși ceea ce este mai important: verificarea și corectarea schițelor.

Ținînd seama că obiectele pe care le execută în atelierele-școală ucenicii anului I — ciocane, echere, rame de ferăstrău, compase, clește, chei etc. — sînt destul de simple, considerăm necesar ca maiștrii-instructori să efectueze schițele pe operații succesive ale diferitelor părți componente ale acestor piese cu mîna liberă, în fața ucenicilor, paralel cu explicarea, respectînd, bineînțeles, toate cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească schița. La rîndul lor, ucenicii trebuie să treacă schița în caietele de practică concomitent cu executarea ei pe tablă de către maistrul-instructor, ascultîndu-i explicațiile și urmărind orice mișcare a lui. Numai în felul acesta maistrul-instructor va putea să țină treaz atenția ucenicilor în timpul expunerii, îi va face să gîndească logic, să înțeleagă schița și să-și însușească cunoștințele expuse.

Formîndu-le ucenicilor în tot cursul anului I deprinderi temeinice de a schița, maiștrii-instructori vom putea asigura și realizarea cu succes a scopului pe care îl urmărește desenul tehnic în perioadele de perfecționare și de specializare a ucenicilor în anii II și III, în procesul de producție: executarea corectă a lucrărilor după desenele tehnice de fabricație. In același timp prin stabilirea unui contact strîns între maistrul-instructor și profesorii de specialitate — în primul rînd cu profesorul de desen tehnic — pentru îmbunătățirea continuă a metodelor de a schița, se va ajunge la o mai ușoară înțelegere de către ucenici a lecțiilor de la toate materiile de cultură tehnică.

Prof. ȘTEFAN LINUL
Ing. ALEX. TUCMEANU
Cluj

Un cerc de gospodărie

Centrul școlar horticol din Fălticeni cuprinde, pe lîngă un număr însemnat de elevi, și numeroase eleve. Indrumate cu grijă de către profesori și maiștri-instructori, acestea își însușesc cunoștințe și deprinderi trainice, arătînd că vor putea deveni muncitoare și maistre de nădejde în domeniul horticulturii.

Ingrijindu-se de pregătirea multilaterală a elevelor, cadrele didactice ale școlii vor să facă din ele și bune gospodine. De aceea în școală a luat ființă nu de mult un cerc de gospodărie. Planul de muncă al cercului prevede discuții și aplicații practice pe teme interesante și necesare: aranjarea mesei și servirea ei, prepararea unor feluri de mîncare și a dulciurilor, diferite puncte de cusături și broderii, croitul și cusutul, cum se întreține și se curăță îmbrăcămintea, cum se întreține casa etc.

Prof. ing. DOINA BARBIȚA
Fălticeni

In cadrul activității practice elevii horticultori de la Centrul școlar agricol din Tîrgșoru-Nou întreprind interesante cercetări științifice. Printre problemele studiate în vara anului trecut și rezolvate cu mult succes de elevi a fost și obținerea hibrizilor de pomi fructiferi.

Orientarea elevilor spre munca științifică

Documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 au pus în fața cadrelor didactice din școlile agricole noi și importante sarcini privind pregătirea unor muncitori și maiștri capabili să contribuie la continua înflorire a agriculturii noastre socialiste.

Căutînd să îndeplinească cît mai bine aceste sarcini, profesorii și maiștrii-instructori de la Centrul școlar agricol din Tîrgșoru-Nou, raionul Ploești, se străduiesc să asigure o temeinică instruire teoretică și practică a elevilor. Ei acordă multă atenție stimulării interesului elevilor pentru știință, dorinței acestora de a-și însuși cît mai multe cunoștințe, de a contribui la dezvoltarea tehnicii agricole.

In acest scop în cadrul centrului școlar s-a organizat un cerc științific al elevilor, ai cărui membri execută numeroase experiențe și cercetări, întocmind totodată referate științifice asupra celor constatate.

Pot fi citate ca deosebit de valoroase referatele prezentate de elevii școlii horticole. De pildă, referatele „Obținerea hibrizilor prin metoda hibridării sexuate la pomi fructiferi", susținut de eleva Niculina Lazăr, și „Determinarea procentului de înrădăcinare a butașilor la diferite specii lemnoase", susținut de elevul Gheorghe Stanciu, au reflectat roadele unor experiențe îndelungate.

Drept rezultat al cercetărilor efectuate de elevi sub conducerea profesorilor de specialitate s-au obținut semințe hibride la speciile prun și păr, s-au cules date importante cu privire la toate speciile și soiurile pomicole din livadă, s-au făcut descrieri pomologice asupra soiurilor puțin cunoscute în țara noastră, care au fost trimise colectivului de pomologie din cadrul Academiei R.P.R., s-au altoit o colecție de 46 soiuri de măr pe portaltoi diferiți, precum și 52 soiuri de prun.

Munca de cercetare desfășurată de elevi are și valoroase rezultate educative, sădind în conștiința elevilor dragostea pentru meseria aleasă, interesul pentru problemele agriculturii noastre socialiste, dorința de a contribui la înflorirea ei.

Pentru primăvara și vara anului acesta cercul și-a propus o tematică bogată. Printre cercetările ce vor fi întreprinse de elevi în acest an un loc de frunte îl ocupă problemele în legătură cu obținerea hibrizilor sexuați la diferite specii de măr, păr și prun, după indicațiile date de I.C.A.R. precum și stabilirea celor mai bune metode de schimbare a mătcilor de albine.

Fiecare problemă ce urmează a fi studiată a fost repartizată unui colectiv de elevi, care are în fruntea lui un responsabil. Pentru documentarea colectivelor în cadrul cercului științific se vor susține referate și se va stabili în amănunt tehnica de cercetare. In scopul deprinderii elevilor cu culegerea datelor și justa lor interpretare, cadrele didactice organizează de pe acum cu elevii numeroase aplicații practice în laboratoare.

Intreaga activitate a cercului contribuie la buna pregătire a viitorilor muncitori și maiștri-agricoli, din rîndul cărora se vor recruta inovatorii și raționalizatorii de mîine.

Ing. agronom MIRCEA PĂUN
Tîrgșoru Nou
reg. Ploești

CUM SE PREGĂTESC ȘCOLILE SĂTEȘTI PENTRU PRACTICA AGRICOLĂ

Ce am avut în vedere

Școala noastră dispune de un lot în suprafață de peste 5.000 m.p., ceea ce ne permite să desfășurăm în condiții bune lucrările practice.

Pentru acest an am întocmit un plan de cultură cu specii și soiuri variate. Călăuzindu-ne după indicațiile plenarei din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. care trasează ca sarcină extinderea suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea soarelui, vom da o atenție mai mare acestor culturi puțin răspîndite pînă acum pe teritoriul agricol al comunei noastre. Pentru a ne da seama de condițiile cele mai bune în care pot fi cultivate aceste plante, ne-am propus să experimentăm cultivarea lor prin mai multe metode: cu îngrășăminte naturale, cu îngrășăminte chimice, cu cenușă, prin folosirea irigației.

Vom da o mai mare extindere culturilor specifice satului nostru — porumbului, grîului și legumelor — cu care vom face demonstrații privitoare la aplicarea regulilor agrotehnice cele mai avansate. De exemplu, porumbul îl vom cultiva semănîndu-l la diferite date pentru a putea stabili epoca optimă de însămînțare.

Ne preocupă și introducerea în cultură a unor plante și soiuri noi pentru a demonstra practic elevilor adaptarea acestora la condițiile noastre de sol și climă. De aceea, ne-am propus să cultivăm pe parcela cu pomi fructiferi citiva arbuști care n-au mai fost cultivați la noi — smeură, căpșuni, coacăze — iar pe parcela cu plante furajere trifoi, sparcetă și altele.

Oricît de mare ar fi suprafața lotului școlar, unele lucrări, cum sînt lucrările cu tractorul și mașini agricole, nu pot fi cunoscute practic de elevi decît în condițiile muncii într-o unitate agricolă socialistă. De asemenea, numai într-o astfel de unitate își pot îmbogăți elevii cunoștințele zootehnice. Iată de ce școala noastră ține o legătură strînsă cu gospodăria agricolă colectivă „V.I. Miciurin" din comună. Pînă acum, elevii au fost ajutați de colectiviști să amenajeze răsadnițe calde, să însămînțeze. Nu peste mult timp ei vor începe să lucreze efectiv în gospodăria agricolă colectivă. Aici vor putea cunoaște principiile organizării muncii în G.A.C., se vor obișnui cu munca în brigăzi și echipe, cu munca normată, vor vedea cum lucrează mașinile agricole și vor învăța să le conducă, se vor familiariza cu problemele zootehnicii. La rîndul lor, vor ajuta și ei colectiviștilor, efectuînd lucrări de repicare a răsadurilor, de întreținere a culturilor în livadă și în grădina de legume, de curățire a omizilor și a scoarței pomilor de paraziți.

Munca practică va începe foarte curînd. În general, noi am asigurat condițiile necesare pentru buna ei desfășurare. Am întocmit planul, am pregătit terenul, ne-am procurat majoritatea materialelor. Mai avem însă nevoie de unele semințe selecționate și de îngrășăminte. Pe acestea le vom procura de la gospodăria agricolă colectivă. Vom solicita și sprijinul S.M.T.-ului, pentru a obține unele mașini și aparate necesare lucrărilor practice și demonstrațiilor pe lot.

Vom ține o legătură strînsă și cu tehnicienii agricoli. Acestora le vom cere în primul rînd sfaturi în legătură cu soiurile de semințe ce se pot adapta mai bine la solul lotului școlar, cu îngrășămintele cele mai indicate și cu metodele cele mai potrivite de cultivare a plantelor.

Cu eforturile noastre și cu sprijinul pe care sîntem siguri că-l vom primi din partea unităților agricole socialiste avem credința că vom obține rezultate bune în pregătirea agricolă practică a elevilor.

Prof. CONSTANȚA DRAGOMIR
comuna Budești,
raionul Oltenița

Cu sprijinul gospodăriei agricole colective

Pînă în acest an, elevii noștri au efectuat aplicațiile practice agricole pe lotul din curtea școlii, pe o suprafață de numai 3 ari. Desigur, aici era greu să organizăm unele lucrări agricole mai complexe, prevăzute în programa școlară ca de pildă rotația culturilor sau împărțirea terenului în mai multe parcele pentru culturi comparative. De aceea, elevii nu reușeau să verifice, să aprofundeze și să-și completeze cunoștințele însușite la lecții. Practica pe lotul nostru era ruptă de problemele producției agricole locale.

Acum, însă, lucrurile stau altfel. Luînd legătura cu gospodăria agricolă colectivă „Dezrobirea muncii" din localitate, aceasta ne-a pus la dispoziție un lot în suprafață de 2 ha.

Darul ce ni l-au făcut colectiviștii a fost primit cu satisfacție atît de elevi cît și de noi, profesorii, pentru că prin el vom putea rezolva multe dintre problemele ce ne preocupă. Lucrînd pe lotul din cadrul gospodăriei agricole colective, elevii vor putea lega nemijlocit cunoștințele teoretice de aplicarea lor practică, în condițiile realității locale. Lotul are o suprafață suficientă ca să putem efectua toate lucrările practice cerute de programă.

Printr-o permanentă legătură cu conducerea gospodăriei agricole colective vom putea procura cu ușurință semințele selecționate, îngrășămintele și uneltele necesare bunei desfășurări a practicii. Totodată, împreună cu elevii noștri vom învăța de la tehnicienii gospodăriei, ca și de la fruntașii recoltelor bogate, care sînt metodele cele mai bune pentru lucrările solului în condițiile de climă și sol din zona Titu, care sînt epocile optime de semănat a diferitelor plante agricole etc.

Astfel, rezultatele concrete ale muncii vor întări cunoștințele elevilor și vor stimula dorința lor de a lucra în gospodăriile agricole colective.

Organizați pe grupe, elevii au și pornit la pregătirea lucrărilor practice de primăvară. Ei au strîns gunoi pentru paturile calde de răsadnițe, au pregătit răsadnițele și au realizat un schimb de semințe cu alte școli din raion. Pe lîngă legumele și cerealele pe care le-am cultivat anul trecut, anul acesta, sprijiniți de gospodăria colectivă, vom cultiva pe lotul nostru și sfeclă de zahăr.

Sîntem hotărîți să luptăm pentru a obține rezultate cît mai bune, pentru a arăta colectiviștilor că merităm pe de-a întregul încrederea pe care ne-o arată.

Prof. COBIAN GALINA
Școala de 7 ani din com. Titu

Lipsă de preocupare

Am intrat în Școala de 7 ani din comuna Nucet, raionul Tîrgoviște, cu gîndul de a solicita un articol privitor la pregătirea practicii agricole de primăvară a elevilor. Spre surprinderea și mîhnirea mea, însă, am constatat că n-am cui cere un asemenea articol: la această școală toată lumea arată o deplină indiferență pentru această problemă.

Deși există aici un lot cu o suprafață de 1.200 m.p., situat în imediata apropiere a școlii, nimeni nu s-a gîndit să-l pregătească pentru activitățile de primăvară. De ce? Pentru că există „cauze obiective", după cum spun tovarășa care predă cursul de cunoștințe agricole și tovarășul director.

Unul dintre aceste „motive obiective" este următorul: lotul n-are împrejmuire și de aceea vitele sătenilor vor distruge culturile, așa cum s-a întîmplat și anul trecut. Dar cine a oprit școala să asigure împrejmuirea lotului? Se puteau folosi pentru aceasta tot felul de mijloace: sprijinul sfatului popular, al părinților, al gospodăriei agricole de stat, munca obștească a elevilor și a cadrelor didactice. E drept însă că aceste mijloace — de altfel la îndemîna oricărei școli — nu vin singure să se prezinte la cancelarie. Trebuie inițiativă, trebuie interes.

De curînd, clădirea școlii a fost împrejmuită cu un frumos gard de scînduri. Oare lotul experimental nu ar fi putut fi împrejmuit și el cu acest prilej? Chiar dacă nu s-au putut obține scînduri sau sîrmă ghimpată, se putea face măcar un gard de nuiele.

La fel stau lucrurile și cu celelalte „motive obiective": lipsa de semințe, de unelte etc. Dacă profesoara de cunoștințe agricole și direcția școlii ar fi cerut sprijinul școlii profesionale agricole din localitate, ar fi primit la vreme și semințe, și unelte. Nu l-a cerut însă, socotind că „fatalitatea" — în chipul vitelor sătenilor — urmează oricum să distrugă culturile. Și tot din acest motiv nu s-a alcătuit planul de cultură, nu s-au făcut răsadnițe — într-un cuvînt, nu s-a făcut nimic.

E. MARIN

Pentru rezultate bune

În școala noastră s-au făcut din vreme o seamă de pregătiri în vederea lucrărilor practice agricole de primăvară. O atenție mare s-a acordat îndeosebi pregătirii terenului, uneltelor și materialelor necesare muncii agricole a elevilor pe lot.

Unele lucrări de pregătire au început încă din timpul iernii. Astfel, pentru a menține umezeala în sol și pentru a evita pornirea prea timpurie a vegetației, elevii au adunat zăpada în jurul pomilor și au împrăștiat-o și pe parcela cu semănăturile de toamnă. De asemenea, ei au pregătit terenul pentru însămînțat, l-au mărunțit pentru a sparge crusta prinsă la suprafață, l-au parcelat și au trasat rîndurile, au pregătit și semințele necesare, au determinat puterea lor de germinație.

După modelul răsadnițelor de la gospodăria agricolă colectivă din satul vecin am confecționat și noi răsadnițe pentru cultivarea pătlăgelelor roșii, vinetelor, ardeilor, verzei. În apropierea răsadniței am amenajat o platformă de compost. De asemenea, elevii au strîns gunoi de pasăre și cenușă spre a le folosi la plantarea răsadurilor. Tot ei au adunat geamuri necesare culturii timpurii a castraveților. O serie de materiale au fost confecționate nemijlocit de elevi. Printre acestea sînt plantatoare, țăruși, 400 de araci, coșuri din nuiele necesare la recoltat, etichete etc.

O problemă mai grea pentru noi a fost asigurarea unui număr suficient de unelte agricole, cum ar fi: sape, greble, casmale — necesare pentru efectuarea lucrărilor practice de către fiecare elev în parte. Deoarece în apropierea școlii noastre nu se află nici o gospodărie agricolă sau S.M.T., am solicitat sprijinul comitetului de părinți. Părinții ne-au pus la dispoziție uneltele care le prisoseau și ne-au ajutat să le reparăm. Am reușit astfel să ne asigurăm uneltele necesare.

Ne-am preocupat din vreme și de împrejmuirea lotului școlar pentru a preveni stricăciunile provocate eventual de trecerea animalelor pe lot. Materialul pentru împrejmuire l-am procurat prin valorificarea unor produse recoltate în anul trecut pe lot.

Toate aceste pregătiri sînt menite să asigure desfășurarea lucrărilor practice cu rezultate cît mai bune.

Prof. E. DOBRESCU
comuna Vasilați, reg. București

CONCLUZII

Este îmbucurătoare preocuparea cadrelor didactice din școlile sătești de a pregăti practica agricolă de primăvară în condiții cît mai bune. Aceasta arată că profesorii, împreună cu conducerile școlilor, sînt conștienți de însemnătatea aplicațiilor practice în predarea cunoștințelor agricole.

Cîteva aspecte pozitive din experiența școlilor de șapte ani din comunele Titu, Budești și Vasilați trebuie subliniate. La școala din Titu, practica se va desfășura chiar pe terenul gospodăriei agricole colective din localitate, pe un lot cedat școlii de gospodărie în acest scop. Acest lucru va ajuta ca practica să se efectueze în cele mai bune condiții. Lotul are o suprafață suficientă pentru ca pe el să se poată executa lucrări cît mai diverse, iar școala va fi ajutată de gospodărie cu semințe, unelte etc. Elevii, împreună cu profesorii vor sta în mijlocul colectiviștilor, muncind alături de ei pentru obținerea unei producții ridicate.

Ar fi fost necesar ca școala să fi întocmit pînă acum planul de cultură al lotului. Ținîndu-se seama de faptul că pomicultura găsește bune condiții de dezvoltare în regiunea Titu, e bine ca școala să-și propună plantarea de pomi fructiferi pe acest lot. Colaborarea cu gospodăria colectivă ar putea să se realizeze și în domeniul creșterii animalelor.

Legătura pe care a stabilit-o școala de la Vasilați cu comitetul de părinți pentru procurarea uneltelor necesare practicii agricole merită de asemenea să rețină atenția. Prin comitetul de părinți școala poate procura și o parte din semințe, răsaduri, îngrășăminte organice etc. În gospodăriile unor părinți se pot face cu școlarii chiar demonstrații și aplicații practice.

Este pozitiv faptul că școala de la Budești se ingrijește de experimentarea culturilor de sfeclă de zahăr și floarea soarelui, ca urmare a sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958. Aceasta vădește preocuparea școlii de a orienta cursul de cunoștințe agricole pe linia problemelor actuale ale agriculturii noastre. Același lucru se poate spune și despre preocuparea școlii de a da o mai mare atenție folosirii în timpul aplicațiilor practice a celor mai bune metode de cultivare a porumbului în condițiile specifice locului.

Lucrările practice de primăvară sînt multiple și variate, iar pregătirea lor presupune aceeași diversitate de acțiuni preliminare. Pe de o parte sînt lucrările propriu zise ale terenului (arăturile, mărunțirea solului etc.), necesare însămînțării lotului școlar. Concomitent cu acestea, trebuie pregătite din vreme semințele, uneltele și materialele necesare. Această multiplă preocupare se constată la școlile din Budești și Vasilați.

Totuși, aceste școli nu și-au pus în planul de activitate privind practica agricolă probleme în legătură cu cultura terenurilor redate agriculturii prin lucrări de îndiguire și desecare. Se știe că printr-o largă acțiune inițiată de partid și guvern s-au organizat mari lucrări de hidroameliorații în multe părți din țară, redîndu-se producției agricole zeci de mii de hectare de terenuri neproductive, mlăștinoase etc. Printre acestea se află și Lunca Dîmboviței, în aval de București, în care comunele Budești și Vasilați au întinse terenuri agricole. Cultura acestor terenuri necesită o agrotehnică diferențiată, pe care o vor aplica elevii după absolvire. Este bine ca școlile care se află în astfel de situații locale specifice să le folosească pentru aplicațiile practice.

Într-o situație foarte dificilă se află, din vina ei, școala din comuna Nucet. Nu trebuie ca și elevii ei să aplice în practică cunoștințele agricole însușite la lecții? La această întrebare trebuie să se gîndească serios conducerea Școlii de 7 ani din Nucet, care are datoria să înlăture în cel mai scurt timp atitudinea de nepăsare, să folosească din plin posibilitățile locale și să ia măsurile cele mai grabnice ca și elevii ei să poată primi pregătirea practică cerută de programa școlară.

Veștile care ne-au sosit și din alte părți ale țării arată că, în general, pregătirile pentru practica agricolă de primăvară se desfășoară cu intensitate. Experiența prezentată mai sus furnizează colectivelor pedagogice din mediul rural unele sugestii în vederea unei mai bune organizări a practicii elevilor. Este necesar ca în toate școlile să se chibzuiască bine asupra tuturor posibilităților pe care le are fiecare unitate în parte pentru desfășurarea în cursul acestui an a unei activități practice cît mai rodnice.

CONSULTAŢIE LA TEMA: Învăţătura lui Lenin despre imperialism. Imperialismul — capitalism parazitar şi muribund. Criza generală a capitalismului şi adîncirea ei după cel de al II-lea război mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului.

Criza generală a capitalismului şi adîncirea ei după cel de al II-lea război mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului

I. Premisele crizei generale a capitalismului

Învăţătura despre criza generală a capitalismului este o parte componentă a teoriei leniniste a imperialismului. Ea este o continuare a învăţăturii lui K. Marx şi Fr. Engels cu privire la pieirea inevitabilă a modului de producţie capitalist. V. I. Lenin, dezvoltînd învăţătura marxistă cu privire la orînduirea capitalistă, a arătat că în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea libera concurenţă a atins punctul său culminant, transformîndu-se în monopol. Pe baza analizei profunde a trăsăturilor fundamentale ale capitalismului la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea, Lenin a arătat că modul de producţie capitalist a intrat în stadiul său imperialist.

Imperialismul este capitalism monopolist, capitalism parazitar sau în putrefacţie, capitalism muribund. Aceste trei caracteristici definesc succint nu numai esenţa imperialismului, dar şi locul său istoric: imperialismul este stadiul cel mai înalt şi ultim al capitalismului. El este ajunul revoluţiei proletare.

In imperialism domnia monopolurilor a devenit atotcuprinzătoare. Capitaliştii cei mai puternici din diferite ramuri ale economiei concentrează în mîinile lor o mare parte din producţia şi desfacerea mărfurilor dintr-o ramură sau mai multe ramuri ale economiei, impunînd pe această bază preţuri ridicate, de monopol, asigurîndu-şi astfel profituri monopoliste deosebit de mari.

Monopolurile ca rezultat al procesului de concentrare şi centralizare a capitalului apar şi se dezvoltă nu numai în industrie, transporturi, comerţ etc., dar şi în bănci. Procesul de concentrare şi centralizare al capitalului duce în cele din urmă la împletirea, la contopirea monopolurilor industriale cu cele bancare formîndu-se pe această bază capitalul financiar. Proprietarii capitalului financiar, adică vîrfurile burgheziei imperialiste, constituie oligarhia financiară. Aceste grupuri restrînse de mari magnaţi ai capitalului îşi subordonează şi conduc întreaga viaţă economică, politică şi socială din ţările imperialiste. Ele subordonează statul capitalist, folosindu-l în scopul obţinerii de profituri cît mai mari.

Monopolurile storc profituri ridicate prin exploatarea proletariatului şi ţărănimii din „propria" lor ţară. Ele se îmbogăţesc fabulos pe seama exploatării popoarelor din alte ţări. Monopolurile storc profituri ridicate prin jefuirea organizată a maselor largi de oameni ai muncii ca urmare a politicii de militarizare a economiei naţionale.

Relaţiile de producţie capitaliste, care au fost cîndva motor al dezvoltării forţelor de producţie, s-au transformat în secolul al XX-lea în cătuşe care frînează dezvoltarea ascendentă a forţelor de producţie.

In imperialism dominaţia monopolurilor duce la socializarea producţiei pînă la limita posibilă în cadrul capitalismului. Aceasta înseamnă că se adînceşte diviziunea socială a muncii, apărînd noi subramuri de producţie, că creşte gradul de specializare a întreprinderilor capitaliste, că la producerea unui bun oarecare participă din ce în ce mai mulţi oameni şi el devine rezultat al muncii sociale.

Insuşirea bunurilor produse de oameni muncii în cadrul societăţii se face în folosul clasei capitaliste. **Contradicţia fundamentală a capitalismului, contradicţia dintre caracterul social al muncii şi insuşirea privat capitalistă a rezultatelor ei, se adînceşte în mod deosebit în imperialism.**

Pe plan social această contradicţie se manifestă ca o contradicţie dintre burghezie şi proletariat.

Ca urmare a pătrunderii socialismului ştiinţific în mişcarea muncitorească, proletariatul devine din ce în ce mai conştient de misiunea sa istorică, de rolul ce-i revine în zdrobirea capitalismului. El este conştient că principala arma în lupta împotriva capitalismului o constituie organizarea, iar forma superioară de organizare a sa este partidul comunist, partid de tip nou.

Aceasta înseamnă că însăşi dezvoltarea modului de producţie capitalist creează premisele obiective şi subiective pentru asaltul direct asupra rînduielilor capitaliste, învechite, perimate.

In imperialism se adîncesc din ce în ce mai mult contradicţiile dintre popoarele coloniale şi imperialismul metropolelor.

Jugul tot mai greu al imperialismului străin pune popoarele coloniale şi semicoloniale în faţa necesităţii de a lua calea luptei revoluţionare împotriva asupritorilor lor.

De asemenea în imperialism se adîncesc din ce în ce mai mult contradicţiile dintre grupurile monopoliste şi puterile imperialiste, care le susţin interesele, creşte lupta dintre ele pentru obţinerea de pieţe de desfacere a mărfurilor şi de plasare rentabilă a capitalurilor, pentru izvoare de materii prime, pentru dominaţie colonială etc.

Trebuie să subliniem că în imperialism ţările capitaliste se dezvoltă din punct de vedere economic şi politic inegal şi în salturi datorită anumitor condiţii istorice obiective. Aceasta înseamnă că în perioade de timp relativ scurte unele ţări capitaliste reuşesc să ajungă şi să depăşească alte ţări capitaliste. Spre exemplu, ca urmare a dezvoltării inegale a ţărilor capitaliste, Anglia, care în 1860 mai ocupa primul loc în industria mondială, la începutul sec. XX a fost împinsă pe locul al treilea. Franţa de pe locul al doilea a fost împinsă pe locul al patrulea. Locul întîi a fost ocupat de S.U.A. urmată îndeaproape de Germania.

Acest raport de forţe schimbat atrăgea după sine şi o reîmpărţire a sferelor de influenţă a coloniilor, a izvoarelor de materii prime etc. între ţările capitaliste, reîmpărţire corespunzătoare noului raport de forţe.

Pe această bază se formează în cadrul sistemului capitalist grupări de state capitaliste, duşmane una alteia, fenomen generator de războaie imperialiste. Războaiele slăbesc forţele imperialismului prin ascuţirea contradicţiilor lui, uşurînd astfel ruperea frontului imperialismului în verigile sale cele mai slabe.

Primul război mondial izbucnind ca rezultat al unor astfel de contradicţii, ducînd la extrem mizeria şi suferinţele maselor, a adîncit antagonismele de clasă ale societăţii capitaliste, creînd posibilitatea nemijlocită a ruperii frontului imperialist în cea mai slabă verigă a sa: Rusia ţaristă. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a marcat începutul crizei generale a capitalismului.

Aşadar premisele crizei generale a capitalismului s-au acumulat încă înainte de primul război mondial prin adîncirea la maximum a tuturor contradicţiilor capitalismului.

Războiul mondial a accelerat considerabil coacerea crizei, care a început în mod nemijlocit o dată cu Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

II. Esenţa şi trăsăturile crizei generale a capitalismului

Ce se înţelege prin criza generală a capitalismului? **Criza generală a capitalismului este o criză atotcuprinzătoare a sistemului capitalist mondial în ansamblul său care se caracterizează prin războaie şi revoluţii, prin lupta dintre capitalismul muribund şi socialismul în creştere.**

Criza generală a capitalismului nu este o criză numai economică sau numai politică, ea este o criză multilaterală care cuprinde atît sfera economiei capitaliste cît şi domeniul politicii, ideologiei şi culturii. La baza dezvoltării crizei generale a capitalismului stau descompunerea din ce în ce mai intensă a sistemului economic mondial al capitalismului pe de o parte şi forţa economică crescîndă a ţărilor care s-au desprins de capitalism şi construiesc socialismul şi comunismul pe de altă parte. Criza generală a capitalismului cuprinde o întreagă perioadă istorică, care constituie o parte integrantă a epocii imperialismului. Ea cuprinde perioada „prăbuşirii capitalismului în ansamblu şi a naşterii societăţii socialiste"[1].

Care este explicaţia faptului că criza generală a capitalismului cuprinde o întreagă perioadă istorică? Această explicaţie porneşte tocmai de la învăţătura leninistă cu privire la posibilitatea victoriei socialismului la început într-o singură ţară sau într-un grup restrîns de ţări. Datorită acţiunii legii dezvoltării economice şi politice inegale şi în salturi a ţărilor capitaliste în epoca imperialismului, contradicţiile capitalismului în diverse ţări nu se maturizează concomitent şi deci izbucnirea revoluţiei socialiste nu poate avea loc în acelaşi timp în toate ţările sistemului capitalist. Tocmai de aceea epoca prăbuşirii sistemului capitalist, epoca crizei generale a acestui sistem cuprinde în mod obiectiv o anumită perioadă istorică. Aceasta determină pe de altă parte necesitatea coexistenţei simultane în această perioadă de timp a două sisteme social economice: sistemul socialist, în creştere pe măsura victoriilor noi ale proletariatului în diferite ţări, şi sistemul capitalist în descompunere. Trebuie să subliniem că tezele cu privire la dezvoltarea inegală a ţărilor capitaliste în imperialism, cu privire la victoria revoluţiei proletare la început într-o singură ţară sau într-un grup restrîns de ţări, cu privire la necesitatea coexistenţei o anumită perioadă de timp a celor două sisteme economice diferite, constituie o parte importantă a aportului adus de V. I. Lenin la tezaurul învăţăturii marxiste. Ele au avut o excepţională însemnătate practică în victoriile repurtate de proletariatul internaţional. Criza generală a capitalismului are următoarele trăsături fundamentale:

Principala trăsătură care a determinat apariţia şi dezvoltarea crizei generale a capitalismului o constituie scindarea lumii în două sisteme: sistemul socialist şi sistemul capitalist. Existenţa acestor două sisteme social economice constituie conţinutul principal al întregii istorii a omenirii de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie încoace. Sistemul capitalist a încetat de a mai fi unicul sistem economic. Alături de el a apărut şi se dezvoltă impetuos sistemul socialist, radical deosebit de capitalism.

Superioritatea zdrobitoare a socialismului asupra capitalismului, din toate punctele de vedere, constituie o forţă de atracţie pentru întreaga omenire, imposibil de stăvilit. Tocmai pentru că modului de producţie socialist îi aparţine în mod irevocabil viitorul, el fiind expresia progresului social, prin esenţa sa, prin noile relaţii de producţie care s-au statornicit, relaţii bazate pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie şi pe colaborare şi ajutor reciproc, el exclude politica de jaf, de declanşare a războaielor, impunînd în mod obiectiv promovarea consecventă a politicii de coexistenţă paşnică între cele două sisteme.

Dimpotrivă, modul de producţie capitalist generează tendinţe expansioniste de jaf şi cotropire care pe plan social se concretizează în politica agresivă a cercurilor reacţionare din statele capitaliste.

De-a lungul întregii istorii, de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie încoace, imperialismul a impus în repetate rînduri socialismului lupta atît pe frontul militar cît şi pe frontul politic şi economic. Intre capitalism şi socialism se desfăşoară o necontenită luptă ideologică.

A doua trăsătură fundamentală a crizei generale a capitalismului este criza sistemului colonial al imperialismului. Criza sistemului colonial al imperialismului constă în ascuţirea extremă a contradicţiilor dintre puterile imperialiste de o parte, şi coloniile şi ţările dependente pe de altă parte, în dezvoltarea luptei de eliberare naţională a popoarelor asuprite din aceste ţări, în eliberarea din starea robiei imperialiste a unui şir de colonii.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a asigurat pentru prima dată în istoria omenirii drepturi egale pentru toate naţionalităţile existente pe teritoriul U.R.S.S. Aceasta a avut o uriaşă influenţă în creşterea valului luptei de eliberare naţională a popoarelor coloniale şi semicoloniale.

Această luptă de eliberare naţională a primit un serios impuls şi ca urmare a dezvoltării capitalismului în înseşi aceste ţări coloniale. Dezvoltarea capitalismului în ţările coloniale şi dependente a redus piaţa de plasare a capitalurilor pentru metropole, ducînd în acelaşi timp la creşterea proletariatului autohton. Trebuie să arătăm că în perioada crizei generale a capitalismului se creează în ţările coloniale şi dependente posibilitatea hegemoniei clasei muncitoare în lupta de eliberare naţională, ceea ce poate asigura dezvoltarea ţării pe drumul socialismului. Mişcarea de eliberare naţională a popoarelor coloniale se împleteşte cu mişcarea revoluţionară a clasei muncitoare din metropole. Declanşarea crizei sistemului colonial a fost marcată în primul rînd de faptul că în legătură directă cu victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, din sistemul colonial sau desprins teritorii însemnate care înainte fuseseră posesiuni coloniale ale Rusiei ţariste. In al doilea rînd ea este marcată de răscoalele populare din Indochina, Filipine, Coreea şi Siria, de războaiele de eliberare din Maroc şi Afganistan. In 1919 Anglia a fost nevoită să recunoască independenţa statului Afganistan. In 1919 a început o puternică mişcare antiimperialistă în China care încă în anii 1920-1927 a căpătat o deosebită amploare.

In 1921 s-a săvîrşit victorioasa revoluţie populară din Mongolia. Mişcarea de eliberare a poporului egiptean din 1919—1921 a silit Anglia să recunoască formal independenţa Egiptului. In acest fel coloniile şi ţările dependente s-au transformat din rezerve ale imperialismului în rezerve ale revoluţiei socialiste.

A treia trăsătură fundamentală a crizei generale a capitalismului constă în ascuţirea problemei pieţelor, folosirea incompletă, cronică, a capacităţii de producţie a întreprinderilor şi şomajul cronic de masă.

Desprinderea Rusiei din sistemul capitalist cu enormele ei pieţe de desfacere şi surse de materii prime, a însemnat îngustarea pieţelor capitalismului. Rusia ţaristă reprezintă 16% din teritoriul şi 8% din populaţia globului pămîntesc. De asemenea exploatarea sporită a clasei muncitoare din ţările capitaliste a dus, între altele, la înrăutăţirea posibilităţilor ei de trai şi implicit la îngustarea pieţelor de desfacere a produselor.

Creşterea mişcării de eliberare naţională din colonii şi ţările dependente a pus în pericol existenţa pieţelor de plasare a capitalurilor străine pe aceste teritorii, înrăutăţind considerabil problema pieţelor pentru statele capitaliste.

Aceasta s-a manifestat în faptul că din 1913 pînă în 1929 producţia industrială mondială capitalistă a crescut cu 47%, iar comerţul mondial doar cu 30%. Problema pieţelor a devenit o problemă principală pentru capitalism şi în sensul că folosirea incompletă, cronică a capacităţilor de producţie, şomajul de masă decurg, între altele, şi din creşterea greutăţilor de desfacere a mărfurilor producţiei capitaliste. Astfel, de pildă, în Anglia în decurs de 20 de ani începînd din 1913 procentul de utilizare a capacităţilor de producţie a fost în medie de 67%.

In Germania în anul 1929 capacitatea de producţie era folosită numai în proporţie de 67%, iar în 1932, an în care bîntuia criza economică de supraproducţie, procentul de folosire a capacităţilor de producţie era de 36%.

Consecinţa directă a unei astfel de situaţii este şomajul care în perioada crizei generale capătă anumite trăsături: are un caracter de masă şi se menţine ca un fenomen cronic. De exemplu în anul 1932 48% din totalul muncitorilor erau şomeri. In Romînia burghezo-moşierească, potrivit chiar şi unor date tendenţios micşorate, numărul celor fără de lucru a crescut din 1929 pînă în 1933 de peste 5 ori.

Atît nefolosirea cronică a capacităţilor de producţie cît şi existenţa şomajului de masă arată caracterul parazitar al capitalismului, rolul de frînă pe care îl joacă relaţiile de producţie capitaliste în dezvoltarea tehnicii, a producţiei şi a vieţii sociale.

Pe plan politic criza generală se manifestă mai ales prin faptul că războaiele capătă în această perioadă un caracter mondial. De asemenea aparatul de

(Continuare în pag. 7)

---

[1] V. I. Lenin — Opere vol. 27 E.S.P.L.P. pag. 114.

(Urmare din pag. 6)

stat burghez devine total subordonat monopolurilor. Cu ajutorul aparatului de stat, burghezia monopolistă încearcă să-şi prelungească existenţa, negată de întregul mers al dezvoltării sociale. Burghezia recurge la fascism, aruncînd peste bord chiar şi limitata democraţie burgheză şi parlamentarismul burghez.

Fascismul ca produs al crizei generale a capitalismului este expresia politică a ascuţirii fără precedent a contradicţiilor de clasă ale capitalismului, este o dovadă a slăbiciunii burgheziei, a incapacităţii ei de a-şi mai menţine dominaţia prin metodele cu care a stăpînit de-a lungul veacurilor. Trebuie să subliniem că o manifestare a crizei generale a capitalismului în domeniul relaţiilor dintre clase este şi criza social-democratismului. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi odată cu aceasta declanşarea crizei generale a capitalismului a însemnat falimentul principiilor teoretice şi politice ale oportuniştilor de toate nuanţele. Aceasta a însemnat triumful marxismului asupra reformismului.

Deci; criza democraţiei burgheze, fascismul, criza social-democratismului reprezintă forme de manifestare a crizei generale a capitalismului pe plan politic.

III. Etapele crizei generale a capitalismului

In desfăşurarea sa, criza generală a capitalismului a cunoscut două etape. Prima etapă a început prin victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi a durat pînă la cel de al doilea război mondial. Cea de a doua etapă a crizei generale a capitalismului a început în perioada celui de al doilea război mondial, şi în perioada imediat următoare, prin ruperea din sistemul capitalismului a ţărilor de democraţie populară din Europa şi Asia, prin constituirea sistemului socialist mondial.

a) Prima etapă a crizei generale a capitalismului.

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a adus schimbări profunde în evoluţia societăţii. Sub influenţa ei directă clasa muncitoare din multe ţări capitaliste se avîntă în bătălii revoluţionare tot mai hotărîte împotriva capitalismului. Ca rezultat al acestor bătălii în anul 1918 monarhia germană şi austro-ungară a fost înlăturată.

In martie 1919 a fost instaurată republica sovietică în Ungaria, iar în aprilie acelaşi an, în Bavaria. In 1918—1919 au fost create republici sovietice în Lituania, în Letonia şi în Estonia. Tot ca o expresie a avîntului revoluţionar al maselor muncitoare este şi faptul că anii imediat următori Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie sînt anii constituirii în multe ţări capitaliste a partidelor comuniste, iar în 1919 — la propunerea lui V. I. Lenin — a fost creată Internaţionala Comunistă, al cărei rol în dezvoltarea mişcării muncitoreşti a fost deosebit de important.

După primul război mondial, sistemul capitalist a intrat într-o fază de descompunere economică şi politică tot mai adîncă.

A scăzut serios ritmul de creştere a producţiei, iar şomajul a cunoscut o creştere continuă. Crizele economice desfăşurate pe fondul crizei generale devin deosebit de acute, aruncînd economia capitalistă cu mulţi ani îndărăt. In cadrul primei etape a crizei generale economia capitalistă a fost bîntuită de trei crize economice de supraproducţie, deosebit de acute. Criza economică din anii 1921—1922, criza economică dintre anii 1929—1933, care a fost cea mai puternică criză pe care a cunoscut-o capitalismul pînă atunci, criza economică care a izbucnit în anul 1937—1938 şi a cărei desfăşurare a grăbit declanşarea celui de al doilea război mondial. Fără a ne opri la analiza concretă a modului cum s-au desfăşurat aceste crize, trebuie să subliniem că ele au demonstrat incapacitatea burgheziei de a mai stăpîni forţele de producţie, au demonstrat necesitatea sfărîmării relaţiilor de producţie capitaliste.

In timp ce în ţările capitaliste bîntuia şomajul de masă, în timp ce producţia industrială şi agricolă suferea zguduiri profunde, Uniunea Sovietică înainta rapid pe drumul construirii socialismului. Industria Uniunii Sovietice înainta în această perioadă într-un ritm necunoscut şi inaccesibil ţărilor capitaliste.

In anul 1938 producţia industriei mari a U.R.S.S. reprezenta 911% în comparaţie cu producţia anului 1913, în timp ce producţia industrială a S.U.A. reprezenta numai 137,1%, a Angliei 114,5, a Franţei 105,8%.

Dezvoltarea rapidă a economiei Uniunii Sovietice faţă de economia ţărilor capitaliste relevă în modul cel mai sugestiv superioritatea hotărîtoare a socialismului faţă de sistemul capitalist. Această dezvoltare impetuoasă a primului stat socialist din lume a avut o uriaşă influenţă în dezvoltarea luptei revoluţionare a proletariatului internaţional. Experienţa U.R.S.S. a arătat că muncitorii pot cu succes să conducă statul, economia, fără burghezie şi incomparabil mai bine decît burghezia.

b) Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de al doilea război mondial.

Cel de al doilea război mondial a fost rezultatul ascuţirii extreme a contradicţiilor imperialismului. Impărţirea sferelor de influenţă rezultată după primul război mondial s-a dovedit a fi doar vremelnică, instabilă. Refacerea şi dezvoltarea impetuoasă a potenţialului economic al Germaniei, întărirea imperialismului japonez, amplificarea tendinţelor expansioniste ale Italiei, instaurarea fascismului în aceste ţări, au împins la declanşarea celui de al doilea război mondial. Contrar năzuinţelor S.U.A., Angliei, şi Franţei, care scontau că odată restabilit, imperialismul german va putea fi îndreptat împotriva U.R.S.S., războiul a început prin atacarea în primul rînd a unor ţări capitaliste din Europa Occidentală.

Blocul agresiv al statelor fasciste a fost învins datorită puterii economice şi militare a U.R.S.S., datorită luptei eroice a gloriosului popor sovietic, datorită avîntului luptei antiimperialiste şi de eliberare naţională a popoarelor din Europa şi Asia.

Victoria Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial a demonstrat, în faţa întregii lumi, forţa de neînvins a primei puteri socialiste din lume, superioritatea orînduirii sociale şi de stat a U.R.S.S.

In perioada şi imediat după cel de al doilea război mondial a început cea de a doua etapă a crizei generale a capitalismului, care înseamnă în acelaşi timp adîncirea mai departe a acestei crize. **Trăsăturile fundamentale ale celei de a doua etape a crizei generale a capitalismului sînt: 1) ruperea din sistemul capitalist a unui şir întreg de ţări din Europa şi Asia şi formarea sistemului socialist al economiei mondiale şi 2) ascuţirea considerabilă a crizei sistemului colonial al imperialismului, pînă la destrămarea efectivă a acestui sistem.**

Ca rezultat al situaţiei create în timpul şi imediat după cel de al doilea război mondial, în urma condiţiilor favorabile create prin înfrîngerea agresorilor fascişti s-a declanşat un puternic avînt al mişcării revoluţionare într-un şir de ţări din Europa centrală şi de sud-est, al cărui rezultat a fost desprinderea acestor ţări din sistemul capitalist. Masele populare din aceste ţări, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partidele comuniste au înlăturat în mod revoluţionar orînduirea burgheză, au luat puterea în mîinile lor, instaurînd regimul democrat-popular. Şi în cadrul sistemului colonial au intervenit schimbări radicale; lupta de eliberare naţională a cunoscut un nou şi puternic avînt, ceea ce a dus în ultimă instanţă la ruperea din sistemul capitalist a unor ţări coloniale şi dependente din Asia de răsărit. Astfel s-au format Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană şi Republica Democrată Vietnam. O deosebită însemnătate în ansamblul acestor schimbări radicale care au survenit după cel de al doilea război mondial o prezintă victoria marelui popor chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez. Victoria revoluţiei în China este cel mai important eveniment mondial, după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi victoria Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial.

Toate acestea au dus la o schimbare serioasă a raportului de forţe între socialism şi capitalism în favoarea socialismului, şi în detrimentul capitalismului.

Dar importanţa desprinderii unor ţări din Europa şi Asia din lagărul imperialismului nu se reduce numai la faptul că a crescut cantitativ socialismul. A doua etapă a crizei generale a capitalismului se caracterizează prin aceea că socialismul s-a transformat într-un sistem economic mondial, ceea ce reprezintă o treaptă calitativ superioară în dezvoltarea socialismului.

Prin urmare desprinderea unui şir întreg de ţări din sistemul capitalist şi formarea sistemului socialist al economiei mondiale este rezultatul avîntului revoluţionar al maselor populare conduse de partidele comuniste, în condiţiile favorabile create de victoriile istorice ale armatei sovietice împotriva fascismului. Tocmai pe baza acestui adevăr incontestabil apar în toată goliciunea lor calomniile burgheze, preluate de revizioniştii iugoslavi, conform cărora instaurarea regimului democrat popular în aceste ţări ar fi rezultatul „exportului de revoluţie", că în aceste ţări socialismul ar fi fost „introdus" [2]).

Falsitatea acestor „teorii" este evidentă. Dacă ar fi să ne referim numai la ţara noastră, ce altceva au fost asemenea lupte revoluţionare ca insurecţia armată de la 23 August, întoarcerea armelor împotriva hitlerismului şi participarea celor 15 divizii româneşti la războiul antihitlerist, lupta pentru înfăptuirea reformelor agrare, marile acţiuni de masă care au dus la răsturnarea guvernelor cu majoritate reacţionară şi la instaurarea regimului de democraţie populară, decît verigi ale revoluţiei populare, care a ridicat la lupta politică activă cele mai largi mase populare? Cum ar putea fi explicate succesele uimitoare obţinute de aceste ţări în toate domeniile de activitate, altfel decît prin ataşamentul profund al celor mai largi mase populare faţă de regimul pe care l-au cucerit prin luptă şi cu mari sacrificii?

Trebuie să relevăm că în desfăşurarea revoluţiei democrat-populare în aceste ţări, independent de condiţiile istorice deosebite şi de formele concrete în care s-au desfăşurat ele în diferite ţări, au ieşit la iveală anumite trăsături esenţiale, comune, general valabile.

Conţinutul acestor trăsături constă în trecerea pe cale revoluţionară a puterii în mîinile proletariatului, instaurarea deci a dictaturii proletariatului, trecerea principalelor mijloace de producţie în stăpînirea celor ce muncesc, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partidul marxist-leninist, transformarea revoluţionară a vechii societăţi şi construirea societăţii noi socialiste pe baza alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

Ca fenomen ce exprimă procesul de adîncire a crizei generale în etapa a doua a dezvoltării ei, formarea sistemului economic mondial al socialismului este întovărăşită de formarea şi consolidarea pieţii mondiale socialiste, piaţă bazată pe relaţii internaţionale cu totul noi, relaţii de colaborare şi ajutor reciproc.

De aceste relaţii de tip nou s-a lovit ca de o pavăză de netrecut politica ţărilor imperialiste de organizare a unei blocade economice împotriva ţărilor socialismului. Nu numai că ţările socialiste nu au slăbit, ci înseşi ţările capitaliste au întîmpinat dificultăţi crescînde în economia lor. Ţările lagărului socialist au cunoscut o dezvoltare impetuoasă a economiei lor. In aceste ţări producţia industrială a crescut în 1958, în comparaţie cu 1937, de 5 ori.

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. scoate în evidenţă că în urma industrializării socialiste greutatea specifică a industriei a devenit precumpănitoare în economia acestor ţări. Polonia, Ungaria, Romînia, Bulgaria au devenit ţări industrial-agrare cu o industrie grea dezvoltată. R. P. Chineză se transformă dintr-o ţară agrară într-o ţară industrial-agrară.

In aceste ţări se rezolvă cu succes o problemă deosebit de importantă a construcţiei socialiste: trecerea ţărănimii pe calea cooperatistă.

In prezent, în ceea ce priveşte producţia industrială pe cap de locuitor, sistemul mondial socialist, luat în ansamblu, a şi ajuns din urmă sistemul mondial capitalist.

Aceasta reiese din faptul că ţările socialiste în care este concentrată aproape o treime din populaţia globului dau mai mult de o treime din producţia industrială mondială, dau aproape jumătate din producţia mondială de cereale şi 43% din producţia mondială de cauciuc.

Ţările socialiste, coordonîndu-şi eforturile, merg din victorie în victorie, într-un front unit, bucurîndu-se de sprijinul şi experienţa Uniunii Sovietice, a P.C.U.S.

Aşa cum se arată în Declaraţia consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste, care a avut loc la Moscova între 14 şi 16 noiembrie 1957, statele socialiste sînt unite într-o comunitate unică prin faptul că au păşit pe calea comună a socialismului, că orînduirea lor social-economică şi puterea lor de stat au o esenţă de clasă comună, prin sprijinul şi ajutorul reciproc, prin comunitatea de interese şi ţeluri în lupta împotriva imperialismului, prin ideologia marxist-leninistă care le călăuzeşte [3]).

O parte integrantă a relaţiilor dintre statele socialiste o constituie ajutorul reciproc frăţesc, sprijinul multilateral acordat de Uniunea Sovietică, ţărilor de democraţie populară. Referindu-se la aceste relaţii de tip nou statornicite între ţările lagărului socialist, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Congresul al II-lea al P.M.R. arată: „Datorită relaţiilor de într-ajutorare frăţească, datorită marelui sprijin al Uniunii Sovietice, economia lor (a ţărilor socialiste — n.n.) se dezvoltă neîncetat într-un ritm necunoscut ţărilor capitaliste [4]).

In opoziţie cu linia de dezvoltare continuă şi de întărire a sistemului mondial al socialismului, o evoluţie cu totul opusă au cunoscut ţările sistemului capitalist.

După cel de al doilea război mondial dezvoltarea inegală a ţărilor capitaliste s-a accentuat, fenomenele de parazitism şi putreziciune a modului de producţie capitalist au devenit tot mai evidente. Creşterea gradului de exploatare a clasei muncitoare, înrăutăţirea situaţiei ţărănimii muncitoare a contribuit la sporirea avîntului revoluţionar al maselor muncitoare din aceste ţări.

S-a agravat astfel nu numai contradicţia dintre burghezie şi proletariat, ci şi contradicţia între burghezia monopolistă şi toate păturile poporului. Ca urmare a păstrunderii largi a monopolurilor în agricultură şi a politicii preţurilor impusă de ele, precum şi a creşterii impozitelor, a continuat cu o amploare deosebită procesul de pauperizare a masei de bază a ţărănimii. Intr-un cuvînt întreaga evoluţie postbelică a sistemului capitalist arată clar apropierea momentului pieirii inevitabile a capitalismului.

Să analizăm pe scurt aceste fenomene. In urma războiului, ţări ca Germania, Italia şi Japonia au cunoscut o serioasă distrugere a potenţialului lor economic.

Mari pierderi a suferit Franţa, şi destul de serios a slăbit Anglia. Singurul stat capitalist care a ieşit întărit în urma războiului au fost S.U.A. Profitînd de aceasta, monopolurile americane au lărgit cu mult sfera lor de influenţă pe piaţa capitalistă mondială. In 1945, greutatea specifică a exportului Statelor Unite în exportul mondial capitalist constituia 40,1% faţă de 12,6%, în 1938. Situaţia avantajoasă dobîndită de S.U.A., pe seama partenerilor lor occidentali, s-a lovit însă din ce în ce mai mult de concurenţa acestora, dat fiind refacerea treptată a economiei lor. Astfel, în ţările învinse, Germania şi Japonia, nivelul antebelic al producţiei a fost atins în anii 1949—1950.

R.F. Germană a început lupta pentru poziţia de cea de a doua ţară din lagărul capitalist în ce priveşte nivelul producţiei industriale. La întărirea economică a monopolurilor vest germane a contribuit în bună măsură S.U.A., precum şi cercurile conducătoare ale unor ţări vest-europene.

Cea mai bună dovadă în acest sens este sprijinirea pe toate căile de către acestea a „pieţii comune" europene precum şi a „Euratomului". Anglia şi Franţa şi-au refăcut şi ele treptat poziţiile deţinute înainte de război pe piaţa mondială capitalistă.

S-a ajuns astfel la situaţia că o sporire a exportului acestor ţări nu mai este posibilă decît printr-o acerbă luptă de concurenţă. Pe această bază lupta economică între ţările capitaliste se înteţeşte tot mai mult. O importantă contradicţie care macină sistemul capitalist este contradicţia dintre S.U.A. şi Marea Britanie.

Sub paravanul „colaborării atlantice" S.U.A. au căutat pe toate căile să acapareze poziţii principale ale imperiului britanic pe care acesta le deţinea în diferite părţi ale lumii.

Problema pieţelor devine cu atît mai ascuţită cu cît limitele geografice ale pieţii mondiale capitaliste s-au îngustat tot mai mult ca urmare a dezvoltării pieţii mondiale socialiste. Numai în Europa, prin victoria revoluţiei democrat-populare într-o serie de ţări, capitalismul a pierdut aproape jumătate din populaţie şi peste 55% din teritoriul întregului continent.

Dezvoltarea inegală a ţărilor capitaliste în perioada postbelică este o sursă generatoare de permanente contradicţii, o cauză a adîncirii crizei generale a capitalismului.

Ascuţirea crizei generale a capitalismului în cea de a doua etapă este determinată şi de accentuarea fenomenelor de parazitism şi putreziciune a sistemului capitalist.

Deşi ţările sistemului capitalist au reuşit în perioada postbelică să-şi ridice într-o anumită măsură producţia (în 1955 indicele producţiei industriale a tutu-

(Continuare în pag. 8)

2) Vezi: „Cu privire la proiectul de program al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia" (Broşura. Ed. Politică Buc. 1958).

3) A se vedea: Declaraţia consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste care a avut loc la Moscova între 14 şi 16 noiembrie 1957.

4) Gh. Gheorghiu-Dej — Raport de activitate al Comitetului Central al P.M.R. la Congresul al II-lea al Partidului, pag. 8.

Criza generală a capitalismului şi adîncirea ei după cel de al II-lea război mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului

(Urmare din pag. 7)

ror ţărilor capitaliste era 193% în comparaţie cu producţia anului 1929) această creştere a fost obţinută pe o bază economică şubredă pe seama anumitor factori, dintre care unii au un caracter temporar. La Congresul XX al P.C.U.S. se arată că aceşti factori au fost următorii: în primul rînd militarizarea economiei şi cursa înarmărilor; în al doilea rînd intensificarea expansiunii economice a principalelor state capitaliste; în al treilea rînd înnoirea capitalului fix; în al patrulea rînd înăsprirea considerabilă a exploatării clasei muncitoare. Trebuie relevat că acţiunea fiecăruia dintre aceşti factori, precum şi acţiunea lor combinată are ca rezultat final ascuţirea contradicţiilor capitalismului. Aşa spre exemplu creşterea cheltuielilor militare (a căror greutate specifică în bugetele statelor capitaliste este mai mare de 3/4) duce la fenomene inflaţioniste, provoacă haos şi dezorganizare în economie, adînceşte contradicţia fundamentală a capitalismului. Expansiunea economică a ţărilor capitaliste, aşa cum am subliniat mai sus, dă naştere la grave contradicţii între diferite ţări capitaliste, iar creşterea exploatării clasei muncitoare ascute contradicţia dintre burghezie şi proletariat, intensificînd lupta revoluţionară a maselor. Acţiunea combinată a tuturor acestor factori adînceşte criza generală a capitalismului.

O manifestare pregnantă a parazitismului şi putreziciunii capitalismului după al doilea război mondial o constituie izbucnirea în această perioadă a unor serioase crize economice de supraproducţie.

In aproximativ 12 ani, S.U.A., spre exemplu, au trecut prin trei scăderi ale producţiei cu caracter de criză — în anii 1948—1949, în anii 1953—1954 şi îndeosebi în anii 1957—1958.

Exemplul ultimei crize arată plastic efectele ce le au crizele de supraproducţie asupra economiei ţărilor capitaliste. Aşa cum se arată în Raportul tovarăşului N. S. Hruşciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., în 1957 producţia industrială a S.U.A. a rămas, în linii mari, la nivelul anului precedent, iar în 1958 ea a scăzut în comparaţie cu 1957 cu aproximativ 6,5%. In felul acesta criza a dat înapoi producţia industrială a S.U.A. pînă la nivelul anului 1953. Crizele economice de supraproducţie ducînd la dezorganizarea întregii vieţi economice determină o creştere puternică a şomajului în statele capitaliste, contribuie la ascuţirea contradicţiilor de clasă ale societăţii capitaliste. Aşa de exemplu ultima criză din S.U.A. a făcut ca numărul şomerilor totali să se ridice la peste 6.400.000, iar împreună cu şomerii parţiali să depăşească 8.000.000.

„Permanenta alternare a perioadelor de scădere a producţiei cu caracter de criză, cu perioade de avînt febril constituie o dovadă a instabilităţii economiei capitaliste" [5])

Această caracteristică de bază a economiei capitaliste a spulberat mitul despre o „prosperitate continuă" a economiei capitaliste, a zdrobit concepţiile burgheze şi revizioniste cu privire la posibilitatea „dirijării" economiei capitaliste, cu privire la „capitalismul popular".

Propovăduind astfel de „teorii", ideologii burghezi au încercat să creeze iluzii în rîndurile muncitorimii pentru a o abate de la lupta de clasă împotriva exploatării capitaliste. Ei au încercat şi încearcă să micşoreze atracţia spre socialism a oamenilor muncii din toată lumea care se conving tot mai mult că numai orînduirea socialistă poate asigura propăşirea materială şi avîntul cultural al întregii societăţi.

Despre ce „prosperitate continuă" poate fi vorba în ţările capitaliste cînd crizele economice de supraproducţie fac ravagii în aceste ţări, aruncînd economia lor cu mulţi ani îndărăt, provocînd enorme distrugeri materiale, aducînd maselor muncitoare mizerie şi suferinţe neînchipuit de mari?

In ceea ce priveşte „dirijarea" economiei ţărilor capitaliste, trebuie să arătăm că aceasta nu este decît un truc propagandistic al ideologilor burgheziei, menit să ascundă perspectivele adîncirii inevitabile a contradicţiilor capitalismului.

Imposibilitatea „dirijării", „planificării" economiei capitaliste decurge din esenţa relaţiilor de producţie capitaliste. Aceste relaţii au la baza lor proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie, care generează în mod obiectiv anarhie în producţia socială, provoacă o acerbă luptă de concurenţă între capitalişti.

Sfidînd în modul cel mai grosolan realitatea, ideologii burghezi, precum şi revizioniştii au făcut în ultimii ani multă zarvă în jurul aşa-zisei teorii a „capitalismului popular". Ei pretind că în ultima vreme capitalismul şi-ar fi schimbat caracterul, ar fi devenit popular, ba chiar că în cadrul capitalismului apar şi se dezvoltă „elemente socialiste". Sub masca „capitalismului popular" propagandiştii zeloşi ai capitalismului vor să ascundă rădăcinile adînci ale orînduirii burgheze, contradicţiile sale organice. Sub această firmă ei încearcă să camufleze pauperizarea relativă şi absolută, crescîndă, a maselor muncitoare, mizeria în care se zbat aceste mase. „Capitalismul popular" este menit să mascheze faptul dureros că în lumea burgheză milioane de oameni nu au cu ce să se hrănească, că o parte însemnată a populaţiei globului pămîntesc unde domneşte capitalismul, trăieşte într-o continuă nesiguranţă a zilei de mîine.

Aşa cum a subliniat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej cu ocazia Expunerii făcute la adunarea activului de partid din oraşul şi regiunea Bucureşti, aceste teorii sînt menite să arunce praf în ochii clasei muncitoare. „Situaţia capitalismului contemporan se caracterizează prin îngustarea considerabilă a sferelor sale de influenţă, înăsprirea contradicţiilor dintre burghezie şi clasa muncitoare, dintre burghezia monopolistă americană şi popoarele din alte ţări capitaliste, dintre marile trusturi din S.U.A. şi burghezia din alte ţări" [6])

Iată deci adevărata stare de lucruri care caracterizează capitalismul în perioada actuală. Avînd în vedere tocmai această realitate palpabilă nu putem să nu remarcăm că afirmaţiile burgheze şi revizioniste cu privire la creşterea „elementelor socialiste" în sînul capitalismului provoacă cea mai profundă dezaprobare în rîndurile muncitorilor revoluţionari din întreaga lume. Relaţiile de producţie socialiste sînt radical deosebite faţă de cele capitaliste.

Ele se bazează pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie, în timp ce relaţiile burgheze au la bază proprietatea privat-capitalistă, care generează exploatarea. Tocmai acest lucru determină imposibilitatea naşterii unor „elemente socialiste" în cadrul capitalismului. In legătură cu aceasta în articolul redacţional apărut în ziarul Scînteia din 18 şi 20 mai 1958 se arată următoarele: „Capitaliştii au rămas capitalişti, stăpîni pe mijloacele de producţie, muncitorii au rămas mai departe proletari exploataţi. Scopul producţiei capitaliste a rămas stoarcerea de superprofituri uriaşe de către capitalişti pe calea exploatării crîncene a oamenilor muncii şi a jefuirii altor popoare". Concepţiile revizioniste cu privire la o pretinsă creştere a elementelor socialiste în cadrul capitalismului, cu privire la integrarea treptată a capitalismului în socialism, au un caracter diversionist, ele căutînd să prezinte denaturată esenţa modului de producţie capitalist şi să frîneze lupta de clasă a proletariatului îndreptată împotriva acestui mod de producţie.

Criza generală a capitalismului a cunoscut o considerabilă adîncire în cea de a doua etapă a sa şi datorită ascuţirii crizei sistemului colonial al imperialismului care a intrat în faza destrămării sale. Din cei 1,5 miliarde de oameni ce se aflau înaintea ultimului război mondial sub dominaţia colonială, peste 1,3 miliarde s-au eliberat.

Principalul factor care a determinat ascuţirea crizei sistemului colonial şi trecerea de la faza antebelică a clătinării pilonilor lui, la faza contemporană a destrămării acestui sistem a fost transformarea socialismului într-un sistem mondial. Acest proces de creştere a socialismului a întărit şi a lărgit într-o măsură uriaşă reazimul popoarelor care luptă pentru eliberarea lor naţională, împotriva dominaţiei imperialiste.

Un rezultat important al destrămării sistemului colonial constă în faptul că o serie de ţări ca India, Indonezia, Birmania, Egipt, Sudanul, Marocul, Tunisul, Guineea etc. s-au desprins din sistemul colonial al imperialismului, iar în prezent luptă pentru dezvoltarea economiei lor naţionale, pentru asigurarea independenţei lor politice.

O tendinţă care trebuie să fie remarcată în legătură cu eliberarea unor colonii din lanţul sistemului colonial al imperialismului este tendinţa lor spre unitate. După cum este cunoscut, în urma unirii Egiptului cu Siria a fost proclamată Republica Arabă Unită, iar în noiembrie 1958 a fost proclamată unirea a două tinere state independente africane — Ghana şi Guineea. Spiritul timpului este solidaritatea crescîndă a popoarelor din diferite ţări coloniale şi dependente în lupta lor împotriva imperialismului şi acest spirit s-a manifestat viu la Conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africei, precum şi la alte conferinţe ca cea de la Accra din decembrie 1958.

Aşa cum s-a subliniat la Congresul al XXI al P.C.U.S. în prezent asistăm la o nouă etapă a luptei popoarelor pentru independenţă naţională. **In toate ţările coloniale şi dependente se desfăşoară mişcarea de eliberare naţională.** S-a intensificat lupta popoarelor din ţările Americii Latine împotriva jugului monopolurilor americane. S-au pus în mişcare popoarele din ţările Asiei şi Africii. Nici o forţă din lume nu este capabilă de a opri acest proces irezistibil al popoarelor spre libertate naţională.

Viaţa a arătat că nici maşinaţiunile monopolurilor americane, nici diferite „teorii" cum ar fi „teoria vidului", „renunţarea la vechiul colonialism", nici aşazisul ajutor american şi nici agresiunea armată nu pot bara lupta popoarelor pentru independenţă.

Sub loviturile tot mai puternice ale mişcării de eliberare naţională, se prăbuşeşte ruşinosul sistem colonial.

Popoarele care şi-au cucerit de curînd independenţa naţională sînt vital interesate în dezvoltarea lor economică deoarece numai în acest fel ele pot să-şi consolideze cuceririle obţinute.

De asemenea ele sînt vital interesate în menţinerea păcii. Aceste popoare, se bucură în permanenţă de sprijinul serios al ţărilor socialiste, al Uniunii Sovietice, sprijin bazat pe principiul deplinei egalităţi în drepturi şi al colaborării, fără nici un fel de condiţii de ordin militar sau politic.

Sintetizînd toate aceste procese fundamentale care au loc în lume, în raportul prezentat de tov. N. S. Hruşciov la Congresul XXI al P.C.U.S. se arată următoarele:

„Se constată o nouă adîncire a crizei generale a capitalismului, care s-a intensificat în urma schimbării radicale a raportului de forţe între sistemul mondial al socialismului şi sistemul mondial al capitalismului, în urma destrămării sistemului colonial şi a ascuţirii contradicţiilor sociale din ţările capitaliste".

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. analizînd perspectivele dezvoltării economice a celor două sisteme a relevat că în prezent sarcina care trebuie rezolvată este de a se obţine superioritatea sistemului socialist asupra sistemului capitalist în producţia mondială, de a depăşi cele mai dezvoltate ţări capitaliste în ceea ce priveşte productivitatea muncii sociale, în ceea ce priveşte producţia pe cap de locuitor şi de a asigura cel mai înalt nivel de trai din lume.

Avînd în vedere că Uniunea Sovietică înaintează într-un ritm de 4 ori mai rapid decît S.U.A., iar sporul anual al producţiei este mai mare decît cel al producţiei S.U.A., s-a creat posibilitatea reală ca între anii 1965—1970 U.R.S.S. să depăşească S.U.A. nu numai din punct de vedere al volumului absolut al producţiei dar şi în ceea ce priveşte producţia pe cap de locuitor.

De asemenea ca urmare a îndeplinirii planului de 7 ani în Uniunea Sovietică (1959—1965) precum şi datorită ritmului înalt de dezvoltare a economiei ţărilor de democraţie populară, ţările sistemului mondial socialist vor produce mai mult de jumătate din întreaga producţie industrială mondială. Astfel va fi asigurată superioritatea socialismului asupra capitalismului în sfera hotărîtoare a producţiei umane, producţia bunurilor materiale.

Ca urmare a tuturor acestor succese de importanţă istorică mondială, ca urmare a desprinderii unor noi ţări de sub jugul colonial se va crea posibilitatea reală pentru înlăturarea războiului ca mijloc de soluţionare a problemelor internaţionale.

Această concluzie importantă trasă de Congresul al XXI al P.C.U.S., concluzie plină de optimism şi încredere cu privire la viitorul omenirii arată că încă înainte de victoria deplină a socialismului în lume, se va ivi posibilitatea reală de a elimina războiul mondial din viaţa societăţii.

Trebuie să subliniem că în prezent s-a adeverit întru totul concluzia trasă de cel de al XX-lea Congres al P.C.U.S. şi anume că nu există o inevitabilitate fatală a războiului. Cauza păcii este apărată de puternice forţe, cum sînt lagărul statelor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, statele iubitoare de pace din Asia şi Africa care s-au situat pe o poziţie antiimperialistă şi care formează împreună cu ţările socialiste o vastă zonă a păcii, popoarele din înseşi ţările capitaliste.

Este uşor de închipuit ce uriaşă influenţă morală au asupra maselor largi din toate ţările lumii succesele lagărului socialist.

Aceste mase cunosc bine ororile războaielor. Or, dezvoltarea multilaterală a ţărilor lagărului socialist, succesele acestora creează condiţii pentru asigurarea posibilităţii preîntîmpinării războaielor, iar într-un viitor apropiat va crea posibilitatea înlăturării războaielor ca mijloc de reglementare a problemelor internaţionale. In felul acesta se va realiza un deziderat de multe veacuri al omenirii, pacea durabilă.

Succesele răsunătoare ale sistemului socialist, perspectivele sale luminoase şi pline de o măreţie fără seamăn nu pot să nu stîrnească furia imperialismului internaţional. Manifestînd o stare evidentă de slăbiciune, burghezia recurge în multe ţări la fascism şi reacţiune. După cum se ştie burghezia vest germană păşeşte din nou pe urmele sinistre ale fascismului. Aci forţele democratice sînt persecutate, partidul comunist este interzis. Asaltul reacţiunii este deosebit de puternic în Franţa şi într-o serie de alte ţări capitaliste.

Instaurînd fascismul, reprimînd cu sălbăticie orice mişcare spre progres, căutînd să încătuşeze acţiunile revoluţionare ale maselor muncitoare conduse de clasa muncitoare şi partidul ei de avangardă, folosind pe trădătorii socialismului, burghezia internaţională luptă pentru prelungirea agoniei ei, pentru a şi mai menţine existenţa. Rezultatul acestei lupte disperate a burgheziei nu poate să fie decît un eşec total. In momentul de faţă, cînd există partide comuniste şi muncitoreşti în 83 de ţări, cînd ele numără în rîndurile lor peste 33.000.000 de oameni, străduinţile jalnice de a opri în loc mersul irevocabil al istoriei sînt zadarnice.

Marşul impetuos al comunismului nu poate fi oprit, după cum nu poate fi oprită primăvara de a înlocui iarna. Marile succese ale Uniunii Sovietice în toate domeniile de activitate, întîietatea ei în domeniul ştiinţei şi tehnicii mondiale, succesele întregului sistem socialist al economiei mondiale constituie o forţă de atracţie irezistibilă pentru toate popoarele lumii şi în acelaşi timp o puternică garanţie a inevitabilităţii victoriei socialismului.

Toate acestea relevă faptul că în prezent trăim în epoca cînd comunismul cu toate binefacerile pe care el le aduce omenirii se transformă într-o realitate de neînvins.

Spre comunism duc toate drumurile omenirii.

C. MECU şi GR. BOTOI

---

5) N. S. Hruşciov — Raport prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S.

6) Gheorghe Gheorghiu-Dej — Sub steagul marxism-leninismului şi al internaţionalismului proletar. E.S.P.L.P. Bucureşti 1957 pag. 11.

Redacţia şi administraţia. Bucureşti. Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 509 — Vineri 13 martie 1959 — 8 pagini 25 bani

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne privind îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior

Poporul nostru muncitor sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn a obținut realizări măreţe în opera de construire a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale, ştiinţei şi culturii socialiste, în ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ca urmare a aplicării în viaţă a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., ţara noastră se industrializează într-un ritm susţinut. Se lărgeşte an de an sectorul socialist al agriculturii. Făurirea bazei tehnico-materiale a socialismului în ţara noastră impune ridicarea continuă a productivităţii muncii în industrie şi agricultură, introducerea pe scară largă a tehnicii noi şi perfecţionarea proceselor tehnologice, sporirea continuă a gradului de mecanizare a agriculturii şi aplicarea metodelor agrotehnice avansate.

Indeplinirea sarcinilor construcţiei socialiste cere o necontenită creştere a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor din industrie, agricultură, transporturi atît din punct de vedere profesional cît şi în ce priveşte cunoştinţele teoretice şi de cultură generală. Strînsa îmbinare a procesului de învăţămînt cu munca productivă este calea cea mai bună de formare şi de educare multilaterală a cadrelor necesare economiei şi culturii.

Partidul Muncitoresc Romîn şi statul nostru democrat-popular au acordat o atenţie permanentă educării tinerei generaţii. Porţile şcolilor de toate gradele şi ale institutelor de învăţămînt superior au fost larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. Mai mult de 2.300.000 elevi şi studenţi învaţă astăzi în şcolile şi facultăţile din ţara noastră. Un mare avînt au luat învăţămîntul profesional şi tehnic, învăţămîntul superior tehnic şi agronomic care au dat economiei naţionale în ultimii zece ani peste 280.000 muncitori calificaţi, 128.000 tehnicieni şi aproape 100.000 ingineri de diferite specialităţi.

Ca efect al Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne din 1955 cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului profesional şi tehnic, acest învăţămînt a fost legat direct de unităţile productive, industriale, agricole şi de transporturi, a crescut simţitor numărul de tineri care urmează şcolile profesionale. In anul şcolar 1958—1959, numărul elevilor din anul I al şcolilor profesionale, de meserii şi agricole a depăşit pe cel al elevilor din clasa VIII-a a şcolilor de cultură generală, ceea ce arată că tineretul se orientează în mod just spre şcolile legate de munca productivă.

Nevoia tot mai mare de cadre cerute de dezvoltarea construcţiei socialiste, ca şi dorinţa de învăţătură a oamenilor muncii din industrie şi agricultură, au dus la crearea în anul 1954 a şcolilor serale pentru tineretul muncitor, care funcţionează pe lîngă marile întreprinderi şi a unor secţii serale pe lîngă o serie de şcoli medii de cultură generală.

Pentru formarea de noi specialişti dintre muncitorii care lucrează direct în industrie, construcţii, transporturi şi agricultură şi doresc să dobîndească o calificare superioară s-a organizat în anul 1950 învăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă.

Pentru ca oamenii din cîmpul muncii înscrişi la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă să se poată pregăti temeinic, statul le-a venit în ajutor, acordîndu-le o serie de înlesniri: concedii plătite organizarea de lecţii şi consultaţii.

De la înfiinţarea lor, cursurile învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală au fost absolvite de 35.000 de elevi; iar cursurile învăţămîntului superior seral şi fără frecvenţă de peste 6.000 studenţi.

In decursul funcţionării învăţămîntului seral şi fără frecvenţă au ieşit însă la iveală deficienţe serioase şi abateri în aplicarea hotărîrilor privind acest învăţămînt.

Cu toate că învăţămîntul seral şi fără frecvenţă a fost creat pentru muncitorii aflaţi direct în producţie, în ultimii ani Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, conducerile şcolilor şi facultăţilor au permis înscrierea în acest învăţămînt a unui număr mare de tineri care nu lucrau în producţie, în întreprinderi industriale şi agricole. Instrucţiunile elaborate de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii nu precizează cu toată claritatea obiectivele acestui învăţămînt, categoriile cărora le este destinat, condiţiile de admitere. Au fost primiţi în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă elevi şi studenţi care n-au dat rezultate la cursurile de zi (au căzut la examene), precum şi elemente cu manifestări huliganice şi alte comportări nedemne. Unora dintre studenţi li s-a dat posibilitatea să promoveze 2 ani într-un an de studiu, deşi în acest fel nu-şi puteau însuşi în mod temeinic cunoştinţele, ceea ce era în primul rînd în dauna lor. La Facultatea de Ştiinţe Juridice din Bucureşti, călcîndu-se în mod abuziv legislaţia existentă, au fost înscrişi fără concurs de admitere studenţi care nu îndeplineau condiţiile de intrare în învăţămîntul superior, unii dintre ei neavînd nici studiile medii complete.

O lipsă serioasă în organizarea învăţămîntului superior a constat în faptul că numărul de locuri pentru fiecare specialitate la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă nu a fost reglementat; învăţămîntul fără frecvenţă a luat în unele ramuri o extindere nejustificată, necerută de necesităţile economiei şi culturii.

De asemenea structura reţelei secţiilor fără frecvenţă a fost extinsă la prea multe specialităţi, facultăţi şi institute ceea ce nu a permis concentrarea eforturilor asupra principalelor sectoare şi anume învăţămîntul tehnic industrial şi agricol.

In multe şcoli a existat o slabă preocupare pentru însuşirea materiei de învăţămînt de către elevi, frecvenţa la cursuri a fost neregulată, un număr însemnat de elevi au întrerupt studiile, sau nu s-au prezentat la examene.

Organizaţiile de partid, U.T.M. şi sindicale, conducerile întreprinderilor şi instituţiilor nu s-au preocupat sistematic de crearea tuturor condiţiilor necesare pentru buna funcţionare a cursurilor serale şi nu au controlat în permanenţă desfăşurarea procesului de învăţămînt în vederea pregătirii temeinice şi frecvenţei regulate a elevilor.

Ministerele şi departamentele de resort n-au controlat modul în care conducerile întreprinderilor îşi îndeplinesc obligaţiile privind învăţămîntul seral al muncitorilor.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, conducerile unor instituţii de învăţămînt superior, comitetele executive ale sfaturilor populare nu au acordat atenţia cuvenită învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, au repartizat în numeroase cazuri în acest învăţămînt cadre didactice fără experienţă pedagogică, uneori fără calificare în specialitate, în loc să atragă la cursurile serale şi fără frecvenţă cadre fruntaşe, bine pregătite.

Pentru a asigura muncitorilor din producţie condiţiuni necesare în vederea ridicării cunoştinţelor tehnico-ştiinţifice la nivelul cerut de dezvoltarea economiei şi societăţii noastre socialiste, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne consideră necesară reorganizarea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

Scopul învăţămîntului seral şi fără frecvenţă este să pregătească pe scară tot mai largă din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producţie cadre de muncitori, tehnicieni şi ingineri cu înaltă calificare şi cu un nivel de cultură generală ridicat, corespunzător necesităţilor dezvoltării continue a economiei şi culturii.

DRUMUL CEL MAI SIGUR SPRE ÎNVĂŢĂMÎNTUL SUPERIOR, SPRE O CALIFICARE PROFESIONALĂ ÎNALTĂ DUCE PRIN ŞCOALA MUNCII ÎN UZINĂ, ÎN FABRICĂ, ÎN MINĂ, ÎN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT, ÎN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ.

Din acei tineri care lucrînd în producţie au absolvit în acelaşi timp cu succes şcoala medie şi apoi învăţămîntul superior se formează cei mai destoinici ingineri, tehnicieni, specialişti, bine pregătiţi pentru viaţă pentru participarea activă şi rodnică la opera de construire a socialismului.

Promovarea muncitorilor din industrie şi agricultură în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă va determina şi o îmbunătăţire a compoziţiei sociale a elevilor şi studenţilor din şcolile medii şi superioare, reflectînd structura de clasă a societăţii noastre, formată în marea ei majoritate din muncitori şi ţărani muncitori. In felul acesta, învăţămîntul seral şi fără frecvenţă va aduce o contribuţie însemnată la formarea noii intelectualităţi, izvorîtă din popor şi legată de năzuinţele lui.

Intrucît în decursul anilor au apărut numeroase hotărîri şi instrucţiuni privind învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, ale căror prevederi s-au dovedit, în lumina experienţei acumulate, incomplecte sau depăşite, este necesară reglementarea unitară a întregului sistem al învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, înlăturîndu-se deficienţele existente în hotărîrile sau instrucţiunile în vigoare şi asigurîndu-se îndeplinirea de către acest învăţămînt a obiectivului pentru care a fost creat.

(Continuare în pag. 2)

Partidul și guvernul ne deschid larg drumul către o calificare înaltă

In urmă cu zece ani am păşit pentru prima oară pragul rafinăriei nr. 1 din Ploeşti, dornic să învăţ o meserie. Mi-am ales meseria de distilator, pe care am îndrăgit-o deîndată. Folosind, alături de ceilalţi muncitori ai rafinăriei, condiţiile tot mai bune create de partid şi guvern pentru creşterea necontenită a nivelului de pregătire al muncitorilor din industrie, m-am înscris în urmă cu patru ani la cursurile fără frecvenţă ale şcolii tehnice de maiştri.

Acum mă pregătesc pentru examenul de absolvire şi de diplomă. Înlesnirile de care mă bucur şi care constau în concedii de studii plătite, consultaţii, meditaţii etc. îmi dau posibilitatea să mă pregătesc cu temeinicie.

Succesele pe care le-am obţinut în domeniul pregătirii mele profesionale — rezultat al condiţiilor de muncă şi învăţătură ce mi-au fost create — mă determină să merg mai departe pentru a mă perfecţiona. Un stimulent puternic în această direcţie îl constituie pentru mine recenta Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior. Înţeleg bine că, aşa cum arată Hotărîrea, îndeplinirea sarcinilor construcţiei socialiste cere o necontenită creştere a nivelului de pregătire al celor ce lucrează în producţie. De aceea sînt hotărît ca încă în acest an, după trecerea examenului de absolvire şi al celuia de diplomă la şcoala tehnică de maiştri, să mă prezint la examenul de echivalare pentru învăţămîntul mediu şi apoi la examenul de admitere în învăţămîntul superior fără frecvenţă.

Datorită grijii pe care ne-o arată partidul şi guvernul, nouă — tinerilor din producţia industrială şi agricolă — ne sînt deschise căile mai largi către însuşirea unei calificări superioare. Alături de alte mii şi mii de tineri, vreau să-mi arăt recunoştinţa pentru acest fapt învăţînd cu tot mai multă sîrguinţă.

Acum, în munca pe care o desfăşor la rafinărie, caut nu numai să mă achit cît mai bine de sarcinile pe care le am, dar şi să înţeleg în adîncime toate aspectele procesului de producţie. Pregătindu-mă să intru la Institutul de petrol şi gaze, mă călăuzesc după cuvintele din Hotărîre care arată că „drumul cel mai sigur spre învăţămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă duce prin şcoala muncii în uzină, în fabrică, în mină, în gospodăria agricolă de stat în gospodăria agricolă colectivă". Ştiu că voi putea să studiez cu atît mai bine la institut cu cît îmi voi stăpîni mai bine meseria aici, în producţie.

Vreau să folosesc din plin condiţiile minunate pe care le creează Hotărîrea C. C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior, pentru a fi în stare să contribui cît mai mult şi cît mai bine la ridicarea producţiei şi productivităţii muncii în industria noastră petroliferă.

MARIN MEHEDINŢU
distilator la rafinăria nr. 1 Ploeşti

Creşte prestigiul şcolii serale

Colectivul de profesori care lucrează în cadrul secţiei serale de pe lîngă şcoala noastră a primit cu multă satisfacţie Hotărîrea C. C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior. Citind Hotărîrea şi discutînd pe marginea prevederilor pe care le cuprinde, fiecare profesor şi-a dat seama că ea este menită să ridice învăţămîntul seral şi fără frecvenţă pe treapta pe care o cer nevoile actuale ale construirii socialismului în ţara noastră.

Pentru noi, cei care lucrăm la secţiile se-

(Continuare în pag. 3)

HOTĂRÎREA Comitetului Central al P. M. R. şi a Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior

(Urmare din pag. 1)

In scopul îmbunătăţirii învăţămîntului seral şi fără frecvenţă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romine

HOTĂRĂSC:

Incepînd cu anul şcolar 1959/1960, învăţămîntul seral şi fără frecvenţă se organizează după cum urmează:

I. Invăţămîntul seral de cultură generală

1. Invăţămîntul seral de cultură generală asigură muncitorilor din industrie şi agricultură condiţiile pentru completarea studiilor de invăţămînt mediu fără a părăsi producţia.

Durata acestei forme de invăţămînt este de 4 ani.

2. Invăţămîntul seral de cultură generală se desfăşoară în cadrul următoarelor unităţi:

a) şcoli serale pentru tineretul muncitor organizate pe lîngă întreprinderile industriale şi agricole:

b) secţii serale pentru tineretul muncitor organizate în cadrul şcolilor medii de cultură generală.

3. La cursurile invăţămîntului seral vor fi admişi numai absolvenţi ai şcolilor profesionale de ucenici, ai şcolilor de meserii şi ai şcolilor agricole, cu stagiu în producţie de cel puţin un an după terminarea acestor şcoli. Mai pot fi admişi în mod excepţional muncitori din producţie care au absolvit şcoala de 7 ani, au făcut ucenicia, au un stagiu de cel puţin trei ani ca lucrător calificat şi dovedesc înclinaţii şi aptitudini pentru invăţătură. Pentru a fi primiţi în invăţămîntul seral ei vor trebui să-şi completeze studiile în cadrul cursurilor de pregătire de 6 luni prevăzute la punctul 17.

4. Selecţionarea muncitorilor care urmează a fi admişi la cursurile invăţămîntului seral se va face în fiecare întreprindere, dintre muncitorii cu bune rezultate în producţie şi cu o activă participare la viaţa obştească. Selecţionarea se va efectua de către o comisie formată din directorul întreprinderii, delegatul organizaţiei de partid, secretarul organizaţiei U.T.M., preşedintele comitetului de întreprindere şi directorul şcolii. Pentru muncitorii din agricultură comisiile vor fi formate din delegatul comitetului raional de partid, al comitetului raional U.T.M., şeful secţiei de invăţămînt şi cultură a sfatului popular raional şi preşedintele consiliului sindical raional.

5. Planul de şcolarizare şi reţeaua şcolilor, planurile şi programele de invăţămînt se stabilesc de către Ministerul Invăţămîntului şi Culturii cu consultarea departamentelor interesate.

La întocmirea planurilor şi programelor se va ţine seama şi de cunoştinţele primite de elevi în şcolile profesionale.

Structura anului şcolar pentru invăţămîntul seral se stabileşte de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, ţinînd seama de specificul unităţilor şcolare.

6. După promovarea ultimei clase, elevii depun examen de maturitate. Promovarea elevilor de la o clasă la alta şi susţinerea examenului de maturitate se face în conformitate cu normele elaborate de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii.

7. Directorii şi cadrele didactice de la şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitor se numesc de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, în conformitate cu dispoziţiile legale în vigoare, iar salarizarea se asigură prin bugetele acestora.

Pentru buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ, pentru o cît mai temeinică pregătire a elevilor, la şcolile şi secţiile serale directorii şi profesorii vor fi numiţi dintre cele mai bune cadre didactice care au o temeinică pregătire profesională şi pedagogică, un stagiu la catedră de cel puţin 5 ani, cu nivel politico-ideologic corespunzător, însufleţite de dorinţa de a contribui la ridicarea nivelului ştiinţific şi cultural al clasei muncitoare.

8. Cadrele didactice de la şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitor vor primi un spor de salariu al cărui cuantum va fi reglementat prin hotărîrea Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne.

9. Personalul administrativ de la şcolile şi secţiile serale pentru tineretul muncitor se stabileşte potrivit normativelor în vigoare. Numirea şi salarizarea acestuia se face de întreprinderile industriale şi agricole sau de comitetele executive ale sfaturilor populare, după apartenenţa unităţii şcolare respective.

10. Intreprinderile industriale şi agricole pe lîngă care se organizează şcoli serale pentru tineretul muncitoresc şi sătesc sînt obligate să le asigure condiţiile de funcţionare şi să suporte din bugetele lor cheltuielile administrative gospodăreşti. Pe baza sumelor defalcate în acest scop, şcolile îşi vor întocmi bugete proprii.

Intreprinderile cu număr redus de muncitori pe lîngă care nu este raţional să se organizeze şcoli serale, vor trimite elevi la secţiile serale ce se vor organiza pe lîngă şcolile de cultură generală din localitate.

Pentru secţiile serale baza materială şi cheltuielile bugetare se asigură de către comitetele executive ale sfaturilor populare, iar sumele necesare se înscriu în bugetele unităţilor şcolare pe lîngă care funcţionează secţiile serale.

11. Pentru oamenii muncii din agricultură şi alţi oameni ai muncii care se încadrează în prevederile articolului 3, dar care prin natura activităţii lor sau prin locul lor de muncă nu pot frecventa cu regularitate cursurile serale, se pot organiza cursuri fără frecvenţă.

12. Invăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă se organizează ca secţii pe lîngă şcolile medii de cultură generală — cursuri de zi.

13. Pentru a veni în ajutorul pregătirii elevilor, întreprinderile, precum şi şcolile medii de cultură generală care au secţii fără frecvenţă pot organiza consultaţii.

14. In invăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă promovarea elevilor de la o clasă la alta se face prin examene ce se dau în sesiuni stabilite de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii.

Intr-un an şcolar elevii se pot prezenta la examene numai pentru o singură clasă.

15. Pentru a înlesni pregătirea şi prezentarea la examenele invăţămîntului de cultură generală fără frecvenţă, elevilor li se pot acorda înlesnirile prevăzute la art. 28.

16. In mod excepţional, în invăţămîntul de cultură generală fără frecvenţă, în limita planului de şcolarizare stabilit de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, pot fi recomandaţi şi alţi oameni ai muncii în vîrstă de cel mult 30 de ani care lucrează în aparatul de stat, economic şi în organizaţii obşteşti cu state de serviciu îndelungate în slujba regimului democrat-popular, care n-au avut posibilitate anterior să-şi completeze studiile şi-şi exprimă dorinţa de a le completa în prezent.

17. Pentru oamenii muncii care nu au absolvit o şcoală profesională sau agricolă ori au absolvit o astfel de şcoală cu durata mai mică de 3 ani şi sînt recomandaţi pentru a urma invăţămîntul seral sau fără frecvenţă, întreprinderile industriale şi agricole vor organiza cursuri de pregătire cu durata de 6 luni.

18. Pentru oamenii muncii care nu au absolvit şcoala elementară de 7 ani şi manifestă dorinţa de a-şi completa cunoştinţele se pot organiza cursuri serale sau fără frecvenţă pentru clasele V-VII în cadrul şcolilor şi secţiilor serale pentru tineretul muncitor sau al secţiilor fără frecvenţă. Intr-un an şcolar aceştia pot promova numai o singură clasă.

19. Candidaţii recomandaţi pentru a urma invăţămîntul de cultură generală seral şi fără frecvenţă vor fi supuşi unei probe de verificare a cunoştinţelor, de limba romînă şi matematică.

II. Invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă

Invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă dă posibilitatea muncitorilor, maiştrilor şi tehnicienilor care lucrează efectiv în producţie şi doresc să capete o calificare superioară să urmeze o facultate în specialitatea lor, fără a părăsi locul de muncă.

20. Admiterea în anul I la invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă se face pe bază de concurs, la care se pot prezenta persoanele care îndeplinesc următoarele condiţii:

— lucrează direct în producţia industrială şi agricolă ca muncitori calificaţi, maiştri sau tehnicieni, au o vechime de cel puţin 3 ani în specialitate;

— au absolvit şcoala medie de cultură generală cu examenul de maturitate, sau o şcoală echivalentă cu diplomă;

— sînt fii de oameni ai muncii.

21. Selecţionarea candidaţilor recomandaţi pentru concursul de admitere în invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă se va face în întreprinderi de către comisia prevăzută la art. 4, formată din directorul întreprinderii, delegatul organizaţiei de partid, preşedintele comitetului de întreprindere şi secretarul organizaţiei U.T.M. Vor fi recomandaţi tinerii muncitori din producţie care şi-au completat studiile medii de cultură generală, au dat bune rezultate în producţie, participă activ la viaţa obştească, manifestă dorinţa să-şi ridice nivelul profesional.

Acei dintre ei care vor dori să urmeze invăţămîntul superior, cursurile de zi, vor avea prioritate la obţinerea burselor.

22. La concursul de admitere în invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă se pot prezenta şi muncitori sau tehnicieni în vîrstă de cel mult 35 de ani, care au şcoala medie terminată şi o vechime de cel puţin 3 ani în producţie şi cărora li s-au încredinţat funcţii în aparatul de partid, de stat şi în organizaţiile obşteşti. In acest caz, recomandarea va fi făcută de ministerul sau conducerea organizaţiei centrale de care depinde.

23. Cadrele didactice care predau la clasele V—VII în mediul sătesc şi nu au pregătire corespunzătoare, în vîrstă de cel mult 35 de ani, vor putea urma invăţămîntul superior fără frecvenţă în specialitatea pe care o profesează.

Aceste cadre didactice se pot înscrie la concursul de admitere dacă îndeplinesc următoarele condiţiuni:

— funcţionează în invăţămînt de cel puţin 3 ani în specialitatea facultăţii la care se înscriu;

— sînt recomandaţi de către o comisie formată din şeful secţiei de invăţămînt a sfatului popular raional, un delegat al comitetului raional de partid şi un delegat al consiliului sindical raional.

Comisia va selecţiona în primul rînd cadre didactice cu bune rezultate în munca didactică, care au merite deosebite în munca de culturalizare a maselor şi de transformare socialistă a agriculturii, fii ai clasei muncitoare, ai ţărănimii muncitoare şi fii de invăţători şi profesori.

Intr-un an studenţii cursurilor fără frecvenţă pot promova un singur an de studiu.

24. Planul de şcolarizare şi reţeaua invăţămîntului seral şi fără frecvenţă se stabilesc prin planul anual de şcolarizare aprobat de Consiliul de Miniştri.

25. In scopul îmbunătăţirii procesului de invăţămînt, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii va organiza în centrele muncitoreşti prevăzute în anexă cercuri de studii pentru studenţii care urmează invăţămîntul fără frecvenţă.

26. Instituţiile de invăţămînt superior care au secţii serale sau fără frecvenţă vor organiza pentru studenţii acestor secţii consultaţii şi meditaţii, lucrări practice de laborator şi vor asigura cursuri tipărite pentru toate disciplinele.

27. Studenţii — fii ai oamenilor muncii — care în prezent urmează cursurile invăţămîntului superior seral sau fără frecvenţă vor continua studiile, îndeplinindu-şi conştiincios îndatoririle şcolare, prezentînd facultăţii lor recomandarea întreprinderilor, instituţiilor sau sfaturilor populare unde lucrează.

Vor fi exmatriculaţi din invăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă acei studenţi care nu au absolvit şcoala medie cu examen de maturitate sau o şcoală echivalentă cu diplomă.

Dispoziţiuni finale

28. Elevilor şi studenţilor înscrişi la cursurile serale şi fără frecvenţă li se vor acorda următoarele înlesniri:

a) Vor fi programaţi în schimburi de producţie care să le permită frecventarea zilnică a cursurilor şi pregătirea pentru lecţii.

b) Nu vor fi folosiţi la munci suplimentare în zilele de şcoală.

c) Li se va acorda un concediu de studii plătit cu durata de 30 zile pe an, în afara concediului legal de odihnă, cu condiţia de a-şi îndeplini îndatoririle de producţie şi de a promova an de an clasele. Pentru elevii din ultimul an care se încheie prin examen de maturitate, concediul pentru studii se majorează de la 30 la40 de zile. Aceste concedii se vor putea acorda după dorinţa elevilor, eşalonate sau integral.

Indemnizaţia pentru concediu de studii a elevilor şi studenţilor care urmează invăţămîntul seral şi fără frecvenţă va fi egală cu salariul mediu pe timpul respectiv, nedepăşindu-se însă suma de 1.000 lei lunar.

d) Studenţilor şi absolvenţilor din invăţămîntul seral şi fără frecvenţă care se prezintă la examenul de stat sau la examenul de maturitate li se va putea acorda la cerere un concediu fără plată de cel mult 15 zile.

e) Elevii şi studenţii înscrişi la cursurile serale şi fără frecvenţă sînt scutiţi de plata taxelor şcolare.

f) Cheltuielile pentru transportul studenţilor la examenul cursurilor fără frecvenţă în altă localitate decît aceea în care au locul de muncă vor fi suportate de către întreprinderi şi instituţii, iar pentru studenţii — cadre didactice — de către Ministerul Invăţămîntului şi Culturii.

g) Ministerul Invăţămîntului şi Culturii va lua măsuri ca, pe timpul sesiunilor de examene, studenţii de la invăţămîntul superior fără frecvenţă să fie cazaţi în cămine şi să ia masa la cantinele studenţeşti, contra cost.

29. Comitetul de Stat al Planificării şi Ministerul Finanţelor vor aloca sumele necesare pentru înfăptuirea prevederilor prezentei hotăriri.

Ministerele economice vor controla şi îndruma întreprinderile din subordinea lor pentru asigurarea condiţiilor corespunzătoare aplicării prezentei hotăriri.

30. Ministerul Invăţămîntului şi Culturii va elabora în termen de 30 zile de la apariţia prezentei hotăriri regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea invăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

31. Se abrogă toate prevederile şi dispoziţiile anterioare privitoare la invăţămîntul seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior.

★

Pe baza hotăririi de faţă ministerele de resort, conducerile întreprinderilor, comitetele executive ale sfaturilor populare, conducerile institutelor de invăţămînt superior, cărora li se încredinţează sarcina de a avea şcoli sau secţii de invăţămînt seral şi fără frecvenţă trebuie să ia toate măsurile necesare în vederea bunei organizări şi desfăşurări a acestui invăţămînt. O răspundere deosebită revine în această privinţă Ministerului Invăţămîntului şi Culturii care are sarcina de a coordona, controla şi îndruma întregul invăţămînt seral şi fără frecvenţă.

Cadrele didactice de la cursurile serale şi fără frecvenţă cărora li se acordă marea cinste de a contribui la ridicarea noii intelectualităţi din rîndurile poporului muncitor, au datoria de a pune toată capacitatea şi puterea lor de muncă pentru asigurarea unui nivel înalt al invăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

Organele şi organizaţiile sindicale şi de tineret au sarcina să atragă pe cei mai înaintaţi tineri muncitori în invăţămîntul seral şi fără frecvenţă, să mobilizeze elevii şi studenţii în obţinerea celor mai bune rezultate la invăţătură, să se preocupe sistematic de buna funcţionare a invăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti de partid, organizaţiile de partid din întreprinderi, şcoli şi institute de invăţămînt superior trebuie să acorde o permanentă atenţie invăţămîntului seral şi fără frecvenţă, să vegheze la îndeplinirea întocmai a prevederilor prezentei hotăriri, la justa selecţionare a oamenilor muncii pentru invăţămîntul seral şi fără frecvenţă, la îmbunătăţirea continuă a acestui invăţămînt — mijloc important de formare a unor cadre cu înaltă calificare profesională şi nivel ridicat de cultură, ieşite din rîndurile clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare, devotate trup şi suflet cauzei construirii socialismului în patria noastră.

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

GH. GHEORGHIU-DEJ

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

CHIVU STOICA

Creşte prestigiul şcolii serale

(Urmare din pag. 1)

rale, sînt deosebit de importante paragrafele care arată că cel ce urmează a fi admişi în învăţămîntul seral vor fi selecţionaţi în fiecare întreprindere dintre cei mai buni muncitori verificaţi în procesul muncii şi în activitatea obştească. Avem astfel garanţia că vor pătrunde în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă cei mai destoinici oameni ai muncii, dornici să înveţe. Aceasta va avea ca urmare îmbunătăţirea hotărîtoare a situaţiei la învăţătură şi disciplină a elevilor. Elementele cu manifestări huliganice, cei care nu reuşesc la cursurile de zi, n-au ce căuta nici la cursurile serale. Prestigiul şcolii serale se ridică acum la nivelul pe care de fapt îl merită.

Socotim ca fiind foarte bine venită organizarea unor cursuri de pregătire cu durata de 6 luni pentru cei recomandaţi să intre în învăţămîntul seral şi care nu au cunoştinţe suficiente pentru a-şi asigura de la început materia ce se predă aici. De asemenea, este foarte bine că se va pune capăt fluctuaţiei de cadre care a avut loc pînă acum în învăţămîntul seral. Selecţionarea cadrelor didactice ce vor preda în acest învăţămînt, criteriile după care se va realiza această selecţionare sînt de fapt cheia succesului pregătirii temeinice a elevilor.

Intreaga Hotărîre reflectă atenţia pe care partidul şi guvernul o arată tinerilor din industrie şi agricultură hotărîţi să înveţe, grija pentru crearea unei intelectualităţi izvorîte din popor şi legate de năzuinţele lui.

MARIA N. POPESCU
directoarea secţiei serale a Şcolii medii nr. 7 din Bucureşti

Dorinţă împlinită

Am primit cu nespusă bucurie Hotărîrea Comitetului Central al P. M. R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

Acum cîţiva ani, cînd am terminat şcoala profesională agricolă, socoteam că ceea ce am învăţat este de ajuns pentru a-mi putea îndeplini sarcinile pe care le aveam ca brigadier al gospodăriei agricole de stat din Oltenita. Dar gospodăria noastră se dezvoltă de la an la an şi, o dată cu aceasta, se cere să folosim noi metode de muncă, noi mijloace de cultivare ştiinţifică a pămîntului. Dacă, de pildă, cu cîtva timp în urmă nu se aplicau asolamentele şi îngrăşămintele sau nu se făcea ogorul de toamnă, acum toate acestea sînt absolut necesare. Introducerea noilor metode de muncă ne cere şi nouă, celor ce lucrăm în agricultură, o pregătire superioară.

Am încercat să dobîndesc singur o asemenea pregătire. Nu o dată am început să citesc manuale din care să aflu metode noi pentru a obţine un randament sporit în cultivarea orezului. M-am lovit însă, întotdeauna, de greutăţile pe care mi le punea în cale lipsa unor cunoştinţe de cultură generală. Nu înţelegeam terminologia ştiinţifică, nu reuşeam să descifrez diferite formule. Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior îmi arată clar ce am de făcut. Nouă, tinerilor din industrie şi agricultură, ni se dă posibilitatea de a ne înmulţi cunoştinţele In anul care urmează mă voi înscrie la cursurile secţiei serale de pe lîngă şcoala medie din localitate. Voi reuşi astfel ca, rămînînd în producţie şi continuînd să-mi fac datoria pe ogoarele gospodăriei, să-mi completez bagajul cunoştinţelor de cultură generală. Şi voi putea merge atunci şi mai departe în învăţămîntul agricol superior, căci astăzi sînt deschise în faţa noastră, a muncitorilor şi ţăranilor muncitori, căi largi spre însuşirea celei mai înalte calificări.

Arătîndu-mi recunoştinţa cuvîntă faţă de regimul nostru, faţă de partid şi guvern, îmi iau angajamentul să muncesc neobosit, să învăţ cu toată rîvna, să-mi pun toată priceperea şi toate cunoştinţele în slujba înfloririi patriei.

ION COSTACHE
brigadier, G.A.S.-Oltenita, secţia Chirnogi

Imbold puternic

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior are pentru noi, cadrele didactice de la sate, care nu avem calificarea corespunzătoare, o deosebită însemnătate.

Pentru mine personal, Hotărîrea Partidului şi Guvernului constituie un imbold atît în munca profesională, cît şi în cea pe tărîm obştesc. In cei aproape patru ani de practică la catedră ca profesor de ştiinţe naturale la clasele V—VII, ca şi în munca de culturalizare a maselor şi de transformare socialistă a agriculturii, mi-am dat seama că îmi este foarte necesară o calificare superioară. Desigur, am dobîndit oarecare experienţă în specialitatea pe care o predau, dar dorinţa de a asigura elevilor un nivel cît mai ridicat de cunoştinţe, de a le forma o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă, dorinţa de a fi un propagandist cît mai bun al politicii partidului mă face să simt la tot pasul nevoia de a studia.

Imbunătăţirile aduse prin Hotărîre în organizarea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, înlesnirile create mă vor ajuta ca, înscrîndu-mă la cursurile fără frecvenţă, să-mi ridic calificarea pe o treaptă superioară. Ca şi ceilalţi studenţi, mă voi putea bucura de condiţiile deosebit de bune create prin Hotărîre: concedii de studii plătite, scutire de plata taxelor şcolare, cercuri de studii, consultaţii, lucrări practice de laborator.

Sporindu-mi eforturile în activitatea mea de zi cu zi, în şcoală şi în rîndurile ţărănimii muncitoare, mă voi strădui să merit pe deplin cinstea de a fi admis la cursurile fără frecvenţă

ANTON ENACHE
Şcoala de 7 ani din comuna Drăgăneşti

100 de ani de la naşterea lui
A. S. POPOV

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, marii fizicieni ai lumii se preocupau de punerea în evidenţă a undelor electromagnetice şi a proprietăţilor acestora — de reflecţie, refracţie, polarizare etc. — urmărind verificarea teoriei lui Maxwell. Toate experienţele efectuate confirmau existenţa undelor electromagnetice — dar, limitîndu-se la faza de laborator, nu arătau perspectivele acestora.

Iată însă că un tînăr cercetător în domeniul fizicii începe să se preocupe de aceste experienţe şi sub aspectul perspectivelor aplicării lor în practică. După doi ani de muncă perseverentă, el reuşeşte să realizeze radiotelegrafia în memorabila zi de 7 mai 1895, zi intrată în istorie ca „ziua radio-ului". Acest tînăr era renumitul savant rus de mai tîrziu A. S. Popov.

Alexandr Stepanovici Popov s-a născut la 16 martie 1859 la Turin, mic orăşel minier pe întinsul guberniei Perm din Ural. Aici urmează şi primele cursuri şcolare. Dragostea şi înclinaţiile sale către ştiinţele naturii îl fac să plece în 1877 la Petersburg, unde, în urma unui examen pe care-l trece în mod strălucit, este admis la Facultatea de fizico-matematici. In anul 1883, terminînd cursurile universitare, A. S. Popov începe să lucreze la Şcoala de mine din Petersburg. Aici, pe lîngă activitatea pur didactică, îşi organizează un laborator în care urmăreşte cu mult entuziasm şi perseverenţă problemele electricităţii şi magnetismului.

În experienţele privitoare la undele electromagnetice pe care le efectuează, tînărul cercetător întîmpină două mari dificultăţi: obţinerea unui cîmp electromagnetic puternic la distanţă mare şi construcţia unui aparat sensibil cu care să poată capta aceste unde. De aceea îşi concentrează eforturile în primul rînd asupra construirii unui receptor (legat atunci de posibilitatea de a pune în evidenţă perturbaţiile atmosferice).

Construieşte în acest scop, la început, un puternic emiţător de unde hertziene. Apoi realizează un „rezonator" — receptorul impulsurilor pe care le emite vibratorul. Popov a creat acest dispozitiv pe baza coherorului lui Branly — un tub de sticlă umplut cu pilitură de fier, care servea la măsurarea rezistenţei circuitelor electrice. Acest prim receptor este prezentat la şedinţa Societăţii Ruse de Fizică şi Chimie la 7 mai 1895.

După mai puţin de un an, lucrînd împreună cu colaboratorul său Piotr Nikolaevici Rîbkin, Popov organizează prima demonstraţie de radiotelegrafie pe o distanţă de 250 m. Înzestrează emiţătorul format dintr-un generator cu scîntei (bobina Rhumkorf) cu antenă ca cea de recepţie, receptorul fiind cel prezentat cu un an în urmă, aşa-numitul „înregistrator de furtuni". Semnalele emise erau aceleaşi cu cele utilizate în transmisiunile pe fire cu aparate de tip Morse. La recepţie coherorul era activat cu un ciocănel acţionat de un electromagnet.

Demonstraţia a avut loc la 24 martie 1896. Începînd de atunci Popov îmbunătăţeşte necîncetat sistemul. Raza de acţiune creşte, ajungînd în 1900 la 45 km. El organizează mereu demonstraţii, iar apoi, solicitat de amiralitatea rusă, începe studiul legăturii prin radio între vase sau între acestea şi staţia instalată în oraşul Kronstadt.

De asemenea, foloseşte cu succes transmisiunile radiotelegrafice în timpul lucrărilor de repunere pe linie a crucişătorului „Amiral Apraxin", eşuat lîngă insula Hochland, participă la salvarea unor pescari aflaţi pe un sloi desprins de ţărm, informînd la timp prin radio spărgătorul de gheaţă „Ermak".

În Marea Baltică, ca şi în Marea Neagră mai tîrziu, Popov efectuează experienţe din ce în ce mai reuşite. Printre altele, el reţine şi faptul că se poate realiza o locaţie a obiectelor cu ajutorul undelor electromagnetice, enunţînd astfel principiul radio-locaţiei moderne

Rezultatele obţinute încep să arate utilitatea aplicării invenţiei pe scară largă în practica curentă şi în special în navigaţie.

Numele lui Popov, ca şi invenţia sa, încep să circule. În această perioadă, însă, apare şi prima lucrare a lui Marconi referitoare la radiotelegrafie, în numărul din iulie 1896 al revistei „The Electrician". În jurul anului 1900 Marconi reuşeşte şi el să asigure o radio-legătură peste Canalul Mînecii, iar în 1901 transmite litera „S" la 3700 km. peste Atlantic. Multă lume a crezut, din cauza celor relatate de presa capitalistă a vremii, că Marconi a fost inventatorul radiotelegrafiei. Lucrurile însă n-au stat de loc aşa şi încă atunci, în 1900, juriul Expoziţiei internaţionale de electricitate de la Paris a decernat lui Popov medalia de aur, iar în 1903, la primul Congres de radiotelegrafie de la Berlin, s-a luat în discuţie paternitatea invenţiei şi s-a acordat prioritate lui Popov.

După primele încercări reuşite, Popov aduce o serie de îmbunătăţiri — în special la antene şi la detector.

În plină putere creatoare şi după ce a fost numit pentru meritele sale deosebite profesor (1901), apoi director al Institutului electrotehnic din Petersburg (1905) şi preşedinte al Societăţii ruse de fizică şi chimie (1906), se îmbolnăveşte grav. Moare la 13 ianuarie 1906, în urma unei congestii cerebrale.

Deşi în Rusia au existat o serie de continuatori demni ai lui Popov, perfecţionarea şi folosirea invenţiei sale s-a desfăşurat într-un ritm extrem de lent. Această situaţie se explică prin înapoierea socială şi tehnică de pe vremea regimului ţarist.

În patria de drept a radioului, descoperirile lui Popov au fost puse în valoare abia după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. În anii puterii sovietice aceste cercetări au fost dezvoltate la nivelul cerinţelor tehnicii socialismului şi comunismului, au devenit un bun al maselor. Mărturii sînt primele alternatoare de frecvenţă ridicată, primele lămpi de emisie de mare putere, prima transmisiune radiodifuzată a concertelor (1922, Radio-Moscova) etc. — expresie a energiilor dezlănţuite ale oamenilor sovietici.

Transmisiunile de televiziune, radarul, aplicaţiile radioului în industrie, în telecomenzi şi, de curînd, în tehnica ghidajului, în transmiterea datelor din cosmos cu ajutorul aparatelor cu care sînt înzestrate navele respective, îşi au originea în epocala descoperire a lui A. S. Popov. De aceea, el ocupă un loc de frunte în istoria ştiinţei şi tehnicii, iar memoria lui este cinstită prin omagiul pe care întreaga omenire i-l aduce.

Ing. C. ŞERBU

De la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

Etapa locală a olimpiadei micilor matematicieni şi fizicieni (pentru clasele V—VII) se amînă pentru prima duminică după terminarea vacanţei de primăvară.

Etapa regională a olimpiadelor de matematică şi fizică pentru elevii şcolilor medii, pedagogice, profesionale şi şcolilor tehnice se amînă pentru 4—5 aprilie a.c.

Etapa finală — pe ţară — se va desfăşura în zilele de 25—29 aprilie a.c.

★

Direcţia educaţiei tineretului şcolar din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii roagă secţiile de învăţămînt şi cultură regionale şi raionale, directorii de şcoli şi pe tovarăşii profesori şi învăţători să facă propuneri privind conţinutul activităţilor organizate cu elevii în timpul vacanţei de vară.

Propunerile se vor trimite pînă la 30 martie 1959 pe adresa Ministerului Învăţămîntului şi Culturii — Direcţia educaţiei tineretului şcolar,

Zi de odihnă colectivă

Organele sindicale din patria noastră se străduiesc în permanenţă să găsească forme cît mai variate şi mai atractive de activitate în rîndurile oamenilor muncii, forme legate de specificul domeniului în care lucrează aceştia şi care să le dea prilejul de a-şi împărtăşi totodată experienţa şi metodele de muncă. Pentru cadrele didactice, îndeosebi pentru cele din mediul sătesc, au început să fie organizate din ce în ce mai des zile de odihnă colectivă, ceea ce le dă posibilitatea să se cunoască mai bine între ele, să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut şi instructiv.

O astfel de zi de odihnă — la care au participat peste 300 de cadre didactice din regiunea Bucureşti, fruntaşe în activitatea instructiv-educativă şi în munca politică şi culturală de masă — a fost organizată de curînd de către secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular al regiunii Bucureşti în colaborare cu consiliul sindical regional, sprijinite de comitetul regional de partid.

Cu acest prilej au luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, şi tovarăşul Alexandru Lascu, secretar al Comitetului regional Bucureşti al P.M.R. Subliniind importanţa unor asemenea acţiuni, vorbitorii au arătat că organele sindicale se vor ocupa în viitor de extinderea zilelor de odihnă colectivă pentru cadrele didactice şi de mai buna lor organizare.

Participanţii la ziua de odihnă şi-au împărtăşit reciproc realizările obţinute în munca de instruire şi educare a tineretului, metodele folosite în munca politică şi culturală de masă şi în acţiunea de transformare socialistă a agriculturii. Ei au vizitat împreună Muzeul de istorie a partidului, au vizionat spectacolul de balet „Lacul lebedelor" şi au asistat la un bogat program artistic pe care l-a prezentat în faţa lor colectivul Teatrului de estradă al regiunii Bucureşti. In continuare au participat la reuniunea tovărăşească organizată în cinstea lor.

Schimbul de experienţă pe care îl prilejuieşte organizarea unor asemenea zile de odihnă pentru cadrele didactice care muncesc la sate este deosebit de util acum, cînd acestea sînt chemate să contribuie tot mai mult la traducerea în viaţă a sarcinilor importante ce stau în faţa agriculturii noastre. In acelaşi timp, vizitarea de muzee, vizionarea de spectacole şi alte asemenea activităţi contribuie în mare măsură la lărgirea orizontului cultural-artistic al învăţătorilor şi profesorilor de la sate, iar timpul petrecut împreună creează un climat favorabil pentru închegarea colectivelor de cadre didactice.

Iniţiativa Consiliului sindical regional şi a secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Bucureşti, care s-au străduit să organizeze pentru cadrele didactice fruntaşe în muncă o zi plăcută şi totodată folositoare, merită toată aprecierea. Valoarea recreativă, importantul rol instructiv, precum şi influenţa pozitivă asupra muncii învăţătorilor şi profesorilor pledează cu prisosinţă pentru ca manifestări colective de acest gen, bine organizate, să intre în tradiţie. O zi de odihnă în colectiv aduce destulă voie bună după o perioadă de activitate rodnică. Asemenea prilejuri constituie o recunoaştere a muncii lor neobosite şi dau imbold slujitorilor şcolii să contribuie cu şi mai mult devotament la făurirea unei vieţi noi în satele unde muncesc.

M. C.

Noi proiecte-tip de construcţii şcoala

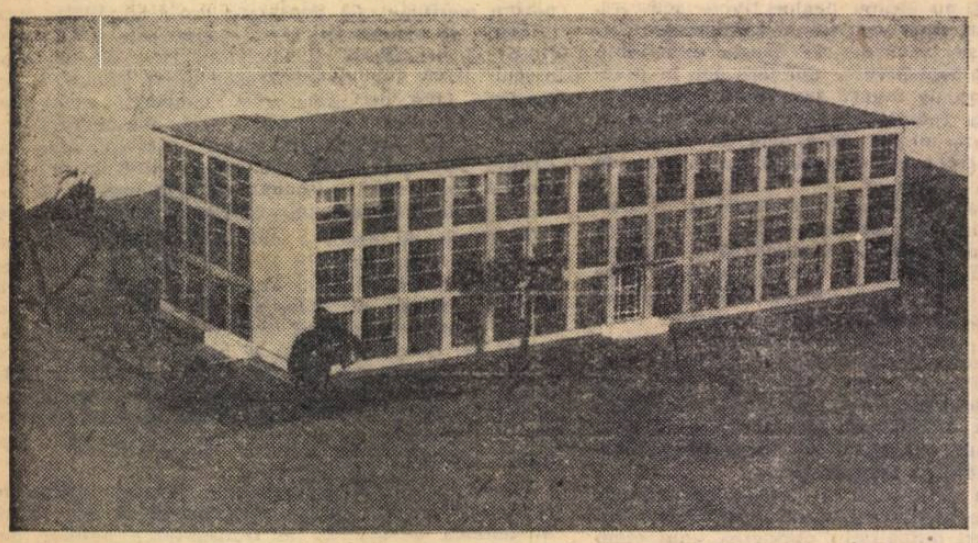

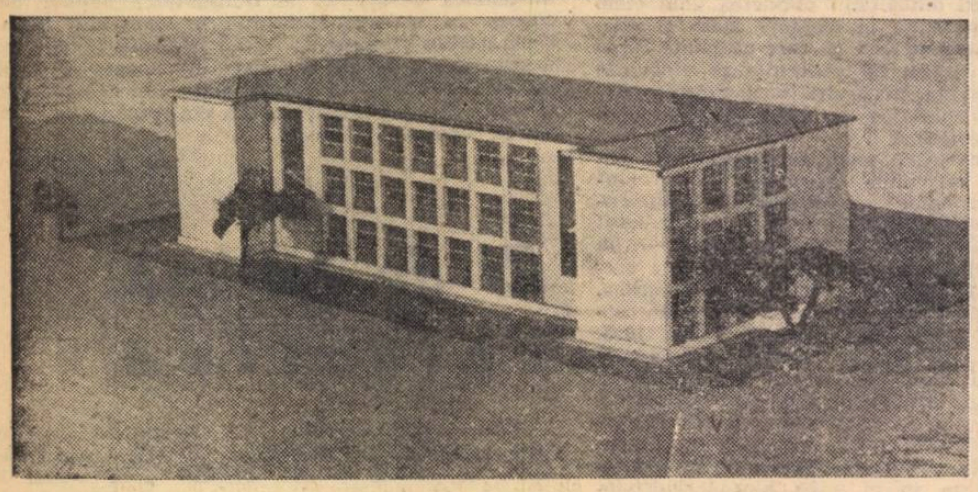

MACHETA ŞCOLII CU 16 SALI DE CLASA
(văzută din faţă şi din spate)

Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a pus în faţa sectorului de construcţii sarcina de a îmbunătăţi proiectele-tip, de a reduce preţul de cost al construcţiilor prin găsirea unor soluţii cît mai economicoase.

Pentru construirea unor localuri de şcoală care să corespundă noilor necesităţi ale învăţămîntului şi în acelaşi timp realizate la un preţ de cost cît mai redus, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, în colaborare cu Institutul de proiectări pentru construcţii tip a luat măsuri pentru refacerea vechilor proiecte-tip, pentru îmbunătăţirea lor. S-au elaborat proiecte noi pentru şcoala cu patru săli de clasă şi pentru şcoala cu opt săli de clasă din mediul rural, ca şi pentru şcolile cu opt săli de clasă şi cu 16 săli de clasă din mediul urban.

Printr-o mai justă amplasare şi distribuţie interioară a încăperilor şi a spaţiilor de circulaţie, precum şi prin aplicarea unor sisteme mai economice de construcţii, s-au obţinut reduceri însemnate ale preţului de cost, deşi prin noile proiecte s-au adăugat unele încăperi (funcţiuni) noi necesare dezvoltării învăţămîntului. Astfel, pe baza noilor proiecte, preţul de cost al unei săli de clasă la şcoala cu patru săli de clasă s-a redus de la 97.800 lei la 57.000 lei; la şcoala cu opt săli de clasă din mediul rural de la 84.500 lei la 68.000 lei; la cea cu opt clase din mediul urban, de la 111.300 lei la 86.600 lei, iar la şcoala cu 16 săli de clasă de la 131.710 lei la 96.500 lei.

La construcţiile ce se execută prin contribuţie voluntară, prin folosirea unor materiale existente pe plan local şi prin efectuarea transportului şi a altor lucrări executate în mod voluntar, preţul de cost al unei săli de clasă la şcoala cu patru clase se poate reduce pînă la 37.000 lei.

În felul acesta, prin reducerea preţului de cost, cu aceleaşi mijloace băneşti se va putea construi un număr mult mai mare de săli de clasă.

In noile proiecte-tip s-au introdus funcţiuni noi: laboratoare pentru chimie-biologie şi fizică-matematică (dimensionate pentru mobilier special şi cu instalaţiile corespunzătoare), ateliere pentru lucrări practice (cu depozitele respective). De asemenea, pe lîngă localurile cu 8 şi cu 16 săli de clasă, s-au prevăzut săli de gimnastică — separate de localul şcolii, dar avînd legătură cu el şi fiind prevăzute cu toate funcţiunile necesare educaţiei fizice.

Proiectele prevăd ca majoritatea sălilor de clasă să aibă aceeaşi orientare, ceea ce permite posibilităţi multiple de amplasare, în funcţie de orientarea terenurilor şi a drumurilor de acces; se măreşte luminozitatea naturală a claselor prin crearea unor ferestre mari, cu tîmplărie specială pentru ventilare şi aerisire. Intrările principale în clădire şi ieşirile spre curte vor fi mai comode.

Dăm mai jos caracteristicile proiectelor pentru şcoala cu patru săli de clasă şi pentru şcoala cu 16 săli de clasă pe care le prezentăm aici.

Şcoala cu 4 săli de clasă cuprinde, pe lîngă sălile de clasă, un laborator cu depozitul respectiv, o cancelarie, un cabinet pentru director, o bibliotecă-cameră pentru pionieri, o cameră pentru material didactic. Întrucît acest tip de şcoală se construieşte în special la sate, unde nu sînt instalaţii exterioare pentru alimentarea cu apă şi canalizare, grupul sanitar se execută exterior localului de şcoală.

Avînd laborator şi depozitul respectiv, acest tip de local poate fi folosit atît ca şcoală elementară de 4 ani, cît şi ca şcoală elementară de 7 ani (cu funcţionarea în două schimburi, I—IV şi V—VII). Acolo unde nu sînt condiţii pentru crearea unei şcoli de 7 ani se poate renunţa la construirea aripei care cuprinde laboratorul, aceasta putînd fi adăugată ulterior, în funcţie de dezvoltarea învăţămîntului.

Şcoala cu 16 săli de clasă cuprinde, pe lîngă sălile de clasă respective, două laboratoare cu depozitele necesare (pentru chimie-biologie şi fizică-matematică), cabinet pentru director, încăperi pentru secretariat, pentru cancelaria profesorilor, cameră pentru organizaţia de partid şi U.T.M., cameră pentru pionieri, bibliotecă, cameră pentru material didactic, cabinet medical, precum şi două ateliere, cu depozitele respective, pentru lucrări practice. Grupurile sanitare separate pe sexe sînt amplasate la parter, către ieşirile spre curtea de joc. Atelierele sînt izolate de sălile de clasă, avînd orientare opusă acestora şi intrări directe. Acest tip de şcoală poate fi construit la oraşe, unde există posibilităţi de folosire a instalaţiilor comunale de alimentare cu apă şi canalizare, de încălzire centrală, precum şi posibilitatea de a se realiza instalaţii de apă, de electricitate şi de gaze în laboratoare.

Noile proiecte-tip pun la dispoziţia elevilor localuri de şcoală mai ieftine şi care vor asigura condiţii mai bune de învăţătură.

Şcoală cu 16 săli de clasă

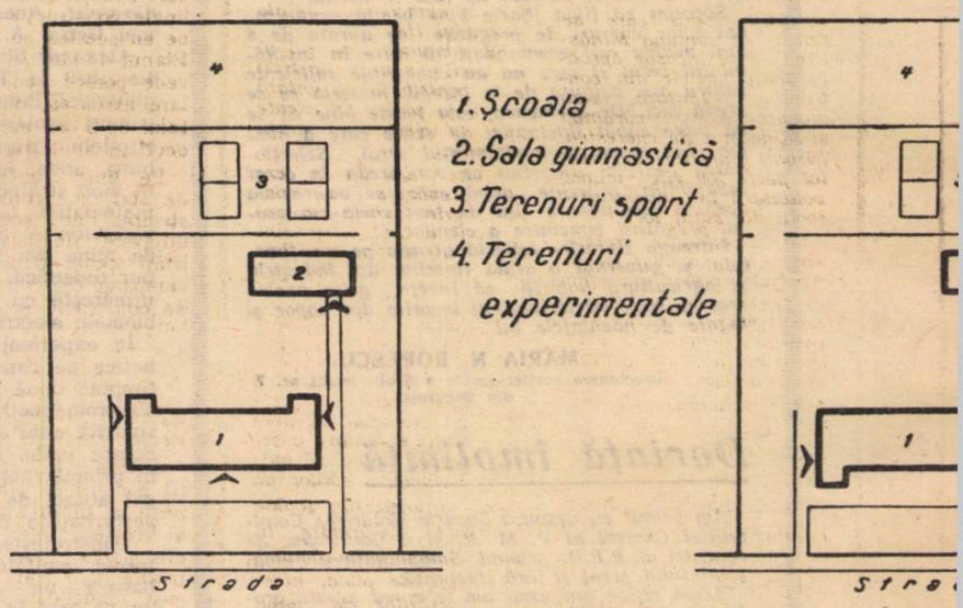

FIG. 1 — PLAN DE SITUAŢIE (amplasare)
DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 128 m.; lăţimea = 81,75 m.

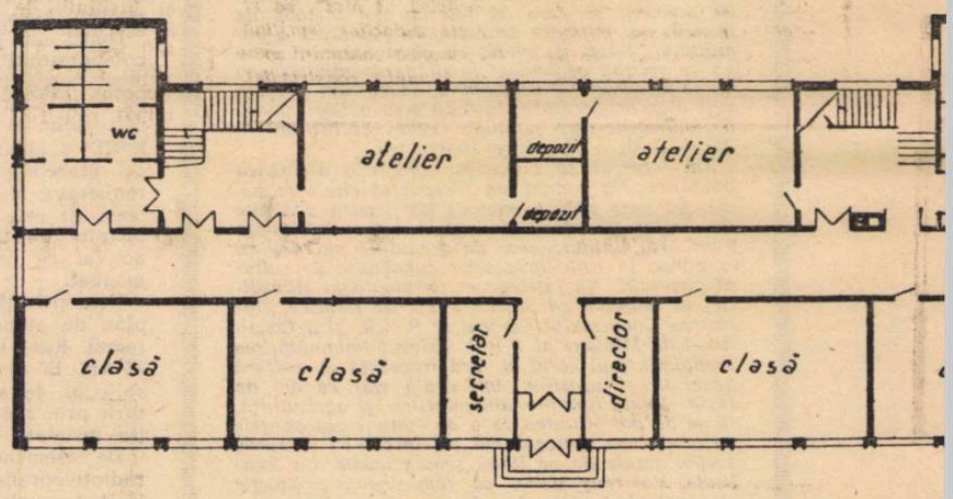

FIG. 2 — PLANUL PARTERULUI
DIMENSIUNILE CLĂDIRII: lungimea = 45,75 m.; lăţimea = 18,65 m.

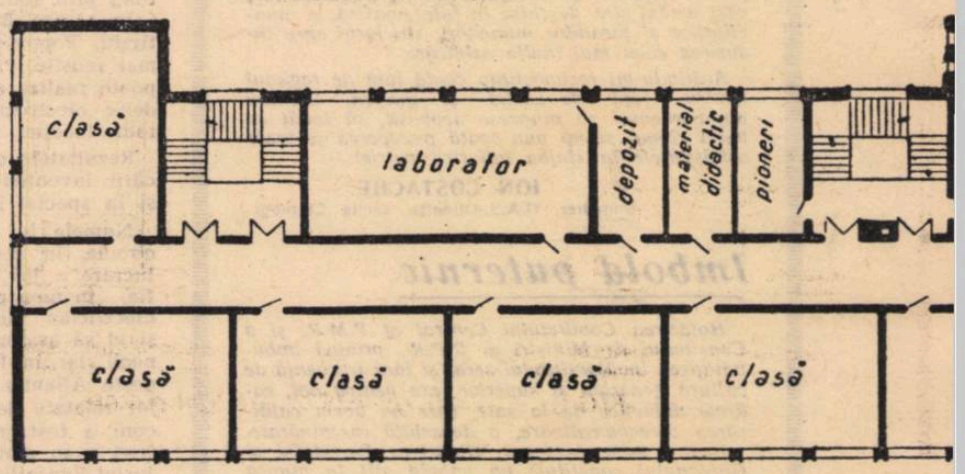

FIG. 3 — PLANUL ETAJULUI I

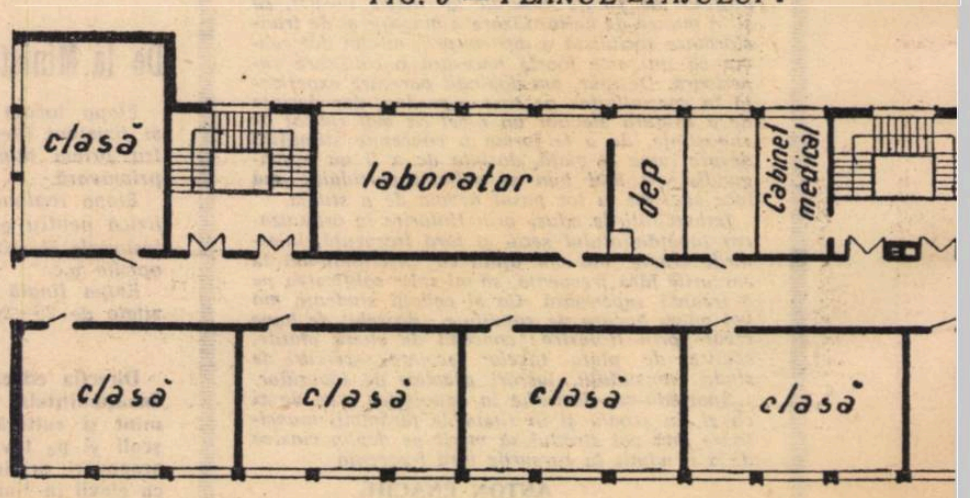

FIG. 4 — PLANUL ETAJULUI II

O sarcină imediată: terminarea construcţiilor începute

Prin contribuţia voluntară a ţăranilor muncitori

In multe comune şi sate din raionul Botoşani ţăranii muncitori, îndrumaţi de organizaţiile de partid, au trecut la construirea unor localuri de şcoală prin contribuţie voluntară.

In satul Talpa din comuna Blindeşti, copiii ţăranilor muncitori învaţă acum într-un local de şcoală nou, terminat de curînd. Alcătuit din două săli de clasă încăpătoare şi luminoase, localul a fost construit în întregime prin contribuţia voluntară a sătenilor.

Pentru şcoala care se ridică în comuna Mînăstireni, s-au încasat aproape toate sumele din contribuţia voluntară, s-au procurat 40.000 cărămizi şi 38 de m.c. de cherestea. Ţăranii muncitori au prestat peste 200 zile muncă voluntară la construirea şcolii din satul lor.

La o adunare cetăţenească care a avut loc nu de mult, sătenii au aflat, cu mare satisfacţie, că şcoala va fi dată în folosinţă la 1 septembrie 1959. Ei şi-au luat noi angajamente în ceea ce priveşte munca voluntară. In total se vor economisi prin munca voluntară a cetăţenilor 36.000 lei.

La Coşuta, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înfiinţarea primei şcoli din comună se va inaugura o nouă construcţie şcolară. Ţăranii muncitori au transportat voluntar 40.000 de cărămizi, nisip şi pietriş şi au lucrat la săpăturile necesare temeliei, economisind astfel sume importante de bani.

In mod deosebit s-a evidenţiat în munca voluntară pentru ridicarea şcolii brigada patriotică formată din 35 de utemişti. Şi cadrele didactice îşi aduc contribuţia la grăbirea ritmului construcţiei, desfăşurînd, alături de săteni, muncă voluntară.

★

Noi şcoli, cu săli mari, spaţioase, dotate cu mobilier nou şi material didactic suficient, se construiesc cu participarea activă a ţăranilor muncitori în numeroase sate ale raionului Huşi.

In comunele Stroeşti şi Vutcani s-au construit prin contribuţie voluntară anexe la şcolile existente şi s-au efectuat reparaţii capitale.

Multe alte şcoli care sînt prevăzute a se construi prin contribuţia voluntară a cetăţenilor sînt acum în stadiul de finisare.

★

Cu prilejul unor adunări cetăţeneşti care au avut loc în comunele raionului Bacău, ţăranii muncitori din aceste comune au hotărît să construiască prin contribuţie voluntară o serie de şcoli noi şi să mărească numărul sălilor de clasă la unele din şcolile existente. Ca urmare, în satul Salahoru din comuna Colonesti, de pildă, nivelul lucrărilor la noua construcţie şcolară este destul de avansat. Ţăranii muncitori, membri ai întovărăşirii „1 Mai", ca şi cadrele didactice, sprijină prin muncă voluntară grăbirea ritmului construcţiei.

Ca urmare a grijii pe care o poartă partidul şi statul nostru pentru dezvoltarea învăţămîntului şi îmbunătăţirea bazei sale materiale, în ultimii ani au fost alocate importante fonduri băneşti şi de materiale destinate construcţiilor şcolare. An de an acestea au crescut mereu. Planul de stat pe anul 1959 prevede pentru construcţiile şcolare executate din bugetul statului de 3 ori mai multe fonduri decît în anul trecut.

Pe lîngă fondurile alocate de stat, se acordă pentru construirea de şcoli importante mijloace financiare din posibilităţi locale şi se desfăşoară o campanie din ce în ce mai largă de construcţii şcolare prin contribuţia voluntară a cetăţenilor. In ultimii ani au fost ridicate prin contribuţia voluntară a oamenilor muncii mii de săli de clasă, pe lîngă alte mii construite din fonduri centralizate.

Acesta este rezultatul creşterii conştiinţei politice şi cetăţeneşti a ţărănimii muncitoare, al creşterii setei pentru cultură din partea maselor ţărăneşti trezite la o viaţă nouă. Ţărănimea muncitoare se alătură cu entuziasm eforturilor pe care le face statul nostru, participînd prin contribuţia sa voluntară la construirea de noi şcoli şi instituţii de cultură ce pot fi executate cu forţe şi posibilităţi locale. Astfel, ţăranii muncitori din comunele Hurdugi şi Bohotin, raionul Huşi, au terminat construcţia unor noi localuri de şcoală, cei din Stroeşti şi Vutcani, din acelaşi raion, au adăugat şcolilor din satele lor noi săli de clasă. Locuitorii din comuna Salahoru, raionul Bacău, au strîns fonduri şi materiale pentru un nou local de şcoală. Numai în trimestrul IV al anului 1958 se aflau în construcţie peste 3.000 săli de clasă începute prin contribuţie voluntară.

Realizările obţinute în această direcţie dovedesc ce importante posibilităţi şi rezerve există în fiecare localitate pentru ca să se asigure elevilor condiţii cît mai bune de învăţătură în localuri de şcoală încăpătoare, igienice, bine utilate.

Nu peste tot însă aceste posibilităţi şi rezerve au fost folosite cu pricepere. In unele locuri, organele respective şi cadrele didactice s-au limitat doar la realizarea fondurilor băneşti destinate construcţiilor de şcoli prin contribuţie voluntară, fără să mobilizeze pe cetăţeni şi la procurarea unor materiale prin mijloace locale sau la efectuarea anumitor lucrări în mod voluntar. Din această cauză, o serie de construcţii şcolare n-au fost terminate la timp, deşi unele sînt începute chiar cu mai mulţi ani în urmă. Aşa, de pildă, nu de mult în regiunea Hunedoara se aflau în construcţie 16 săli de clasă începute încă din 1950, iar în regiunea Cluj 44 săli de clasă începute în 1952. Tărăgănarea terminării acestor construcţii din lipsa de preocupare a organelor respective a făcut ca unele dintre ele să fie supuse degradării. **Se impune luarea tuturor măsurilor pentru ca localurile de şcoală începute în anii anteriori să fie terminate în cel mai scurt timp şi date în folosinţă.**

Acest lucru este posibil pentru că oamenii muncii au dovedit în nenumărate rînduri dragostea cu care ştiu să răspundă la acţiunile întreprinse în folosul întregului popor. Asigurarea unor localuri cît mai bune de şcoli este una dintre aceste acţiuni mari la îndeplinirea căreia masele de cetăţeni participă cu entuziasm. Munca de mobilizare şi organizare în vederea înfăptuirii lor este însă un factor important, de aceea învăţătorii şi profesorii trebuie să se ocupe cu stăruinţă de aceasta. In cadrul grupelor sindicale trebuie să se chibzuiască bine asupra posibilităţilor ce există în fiecare localitate şi asupra acţiunilor necesare pentru construirea de şcoli.

Este foarte important ca posibilităţile şi resursele locale pentru construirea de localuri de şcoli să nu se limiteze la adunarea fondurilor, ci să se facă un pas mai departe, asigurîndu-se şi materialele de construcţie care pot fi procurate pe plan local. Aproape nu există localitate în care să nu se poată organiza confecţionarea cărămizilor necesare unui local de şcoală, oricît de mare ar fi, prin mijloace proprii. De asemenea, se poate asigura procurarea şi transportarea nisipului şi pietrişului necesar. In multe localităţi se poate asigura tot prin mijloace locale procurarea materialului lemnos şi a pietrei de fundaţie, ce poate înlocui cimentul.

Procurarea unor materiale prin mijloace locale duce la realizarea de însemnate economii şi la ieftinirea construcţiilor de localuri de şcoli.

Dar părinţii elevilor pot contribui nu numai la procurarea fondurilor şi a materialelor necesare construcţiilor şcolare. Aceştia, ca şi elevii din clasele mai mari, pot ajuta la transportarea materialelor şi la efectuarea anumitor lucrări, pot participa direct la ridicarea noilor construcţii.

Deoarece o parte din localurile de şcoală începute prin posibilităţi locale şi aflate într-un stadiu mai avansat n-au putut fi terminate din lipsa unor materiale ce nu pot fi procurate pe plan local, statul nostru democrat-popular a venit în sprijinul terminării lor. In afară de fondurile băneşti şi materiale alocate prin planul de investiţii, planurile de aprovizionare ale sfaturilor populare au fost suplimentate cu o însemnată cantitate de materiale cheie (ciment, oţel-beton, material lemnos, tablă galvanizată, ţiglă), destinate în mod special terminării localurilor de şcoli începute prin posibilităţi locale şi aflate într-un stadiu de construcţie mai avansat. Cu aceste materiale vor putea fi terminate peste 1.800 săli de clasă. Dacă ţinem seama de marile sarcini de construcţii prevăzute în planul de stat pe anul în curs, această cantitate suplimentară de materiale reprezintă un efort însemnat din partea statului şi un important sprijin pentru asigurarea condiţiilor bune de învăţătură la sate. Directorii şcolilor, învăţătorii, profesorii, cu sprijinul organizaţiilor de partid şi organizaţiilor sindicale din şcoli, al comitetelor de părinţi şi deputaţilor trebuie să mobilizeze pe cetăţeni să completeze ajutorul acordat de stat cu materiale existente pe plan local, cu muncă voluntară, pentru ca localurile în construcţie să poată fi date în folosinţă pînă la începerea noului an şcolar. Ei trebuie să stimuleze totodată pe cetăţeni pentru cumpărarea materialelor repartizate de stat cu mijloacele care le stau la îndemînă. Pot fi folosite în acest scop nu numai fondurile băneşti rezultate din contribuţia voluntară, ci şi produse agricole, dacă acest lucru este mai avantajos pentru ţăranii muncitori. Cadrele didactice au datoria să lămurească sătenilor şi această înlesnire pe care le-o acordă statul.

Utilizarea cu pricepere a materialelor alocate de stat, completarea lor prin contribuţia cetăţenilor cu materiale existente pe plan local, cu transportul materialelor şi efectuarea lucrărilor de construcţie prin muncă voluntară, creează premisele pentru terminarea în cel mai scurt timp a localurilor de şcoală începute şi pentru realizarea unor construcţii ieftine. Este necesar însă ca organele de învăţămînt să manifeste **mai multă operativitate în problema construcţiilor.** A trecut destul de mult timp de cînd li s-a comunicat suplimentarea planului de aprovizionare cu materiale, dar majoritatea organelor regionale n-au cerut încă C.S.P. să emită repartiţiile de materiale eşalonate pe trimestre şi pe sortimente.

Prin mobilizarea tuturor forţelor şi a posibilităţilor existente pe plan local şi prin folosirea judicioasă a mijloacelor materiale acordate de stat va putea fi îndeplinită în condiţii tot mai bune sarcina importantă de a termina şi de a da în folosinţă în scurt timp toate construcţiile şcolare începute.

C. MINCA

Şcoală cu 4 săli de clasă

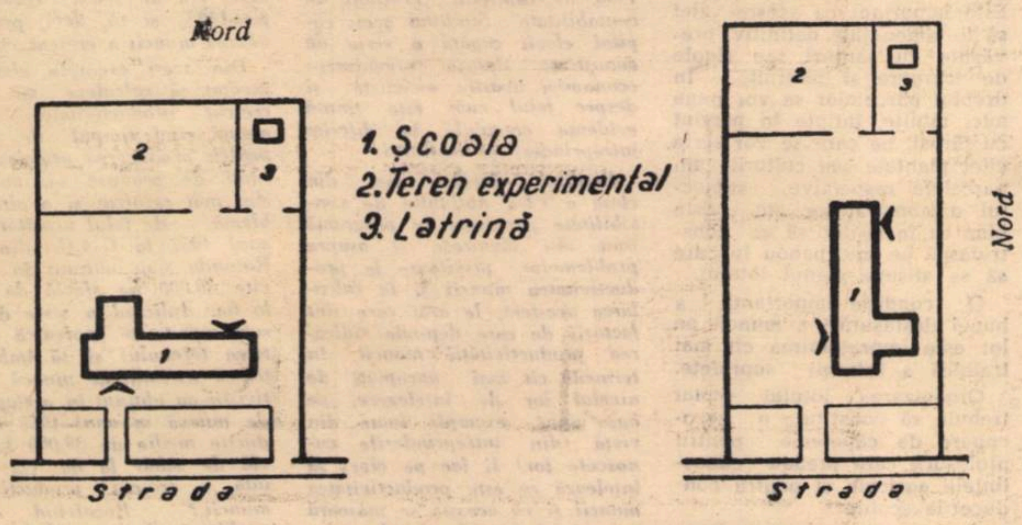

DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 83,30 m.; lăţimea = 59,50 m.

DIMENSIUNILE TERENULUI: lungimea = 101 m.; lăţimea = 48,30 m.

FIG. 1 — PLAN DE SITUAŢIE (amplasare)

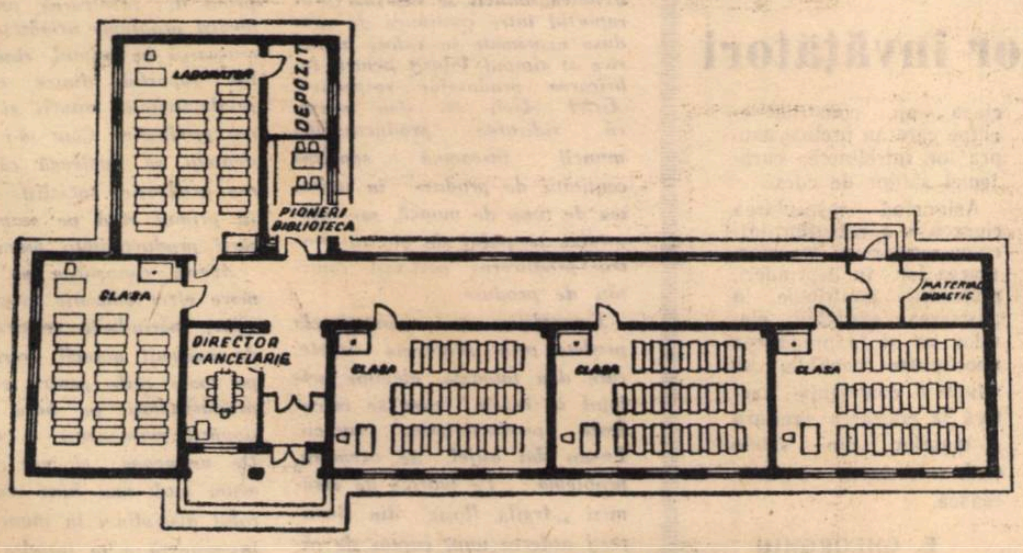

FIG. 2. — PLANUL CLADIRII

DIMENSIUNILE CLĂDIRII: lungimea = 39,50 m.; lăţimea = 18,30 m.

Lotul şcolar

Lotul şcolar îndeplineşte funcţiuni multiple putînd servi pentru efectuarea aplicaţiilor şi demonstraţiilor practice atît la cunoştinţele agricole cît şi la lecţiile de ştiinţe naturale.

În ceea ce priveşte cunoştinţele agricole, lotul şcolar trebuie să devină o ilustrare vie a cuprinsului lecţiilor teoretice predate în clasă, o continuare necesară a lor în condiţii concrete. La multe lecţii chiar predarea teoretică se poate desfăşura direct pe teren. În astfel de cazuri, parcelele şi culturile de pe lotul şcolar înlocuiesc desenele de pe tablă sau planşele intuitive din sala de curs, realizîndu-se astfel îmbinarea simultană dintre teorie şi practică, intuiţia directă a fenomenelor.

De aceea, prin lotul şcolar nu trebuie să înţelegem numai o suprafaţă de teren pe care cultivăm cîteva plante agricole, alese la întîmplare, fără vreun criteriu didactic precis. Lotul şcolar trebuie să cuprindă, pe cît posibil, cele mai multe din temele prevăzute în programa cunoştinţelor agricole. El trebuie să fie o concretizare a lecţiilor din manual, prezentîndu-se deci ca o carte ilustrată şi permanent deschisă privirilor şi înţelegerii elevilor. Numai un astfel de criteriu justifică rostul şi existenţa lotului şcolar.

În mod concret putem realiza această cerinţă prin mai multe acţiuni ce intră în posibilităţile oricărei şcoli şi care s-ar desfăşura în ordinea următoare.

Mai întîi măsurăm lotul şi îl desenăm, la scară, pe o planşă, constatînd astfel forma şi mărimea lui. (Această operaţie, efectuată cu elevii, constituie un bun prilej de aplicaţii la matematică). După aceasta, în funcţie de suprafaţa lotului, de calitatea terenului, de aşezarea sau înclinarea lui etc., îl împărţim în cel puţin trei părţi principale: o parte o vom rezerva pentru o colecţie de diferite plante, ca o mică grădină botanică; o altă parte o vom rezerva pentru diferite experienţe şi a treia pentru culturi agricole, livadă de pomi, viţă de vie, grădină de legume. Urmărim, deci, să asigurăm pe lot elementele esenţiale pentru predarea cursului: cunoaşterea plantelor, experimentarea diferitelor procedee de cultură şi exploatarea agricolă propriu-zisă.

Desenăm pe planşă viitoarea înfăţişare a lotului: trasăm aleea principală şi aleile despărţitoare ale marilor parcele.

Parcela cu colecţia de plante o împărţim în straturi, după numărul plantelor pe care le va cuprinde. Straturile trebuie orientate în aşa fel, încît să fie cu un capăt spre aleea principală, ca să vedem colecţia de plante fără a fi nevoiţi să intrăm în interiorul parcelei. Parcela rezervată pentru experimentări o împărţim în alte parcele, după numărul experienţelor propuse. La fel şi parcela de exploatare. Ne rezultă un plan asemănător cu desenul alăturat.

În acelaşi timp, trebuie să ne întocmim un plan de cultură. Acesta este un tabel care prevede plantele ce vom semăna, suprafeţele ce revin fiecăreia, cantitatea de sămînţă necesară sau numărul de puieţi pentru plantat.

Întocmirea planului de cultură este una din acţiunile cele mai importante ale organizării lotului şcolar, pentru că obiectivele lui trebuie să oglindească temele prevăzute în programă şi în manual. De exemplu, deoarece programa clasei a VI-a prevede cultura unor plante agricole (cereale, leguminoase, uleioase, textile, furajere etc.), în planul de cultură al lotului vom prevedea pe parcelele de exploatare, după posibilităţi, cel puţin cîte una sau două plante din fiecare grupă menţionată. Vom ţine seama, bineînţeles, de condiţiile naturale locale. Astfel, dintre plantele textile vom prevedea bumbacul atunci cînd ne aflăm în regiunea de sud a cîmpiei Dunării, sau inul de fuior cînd ne aflăm în zonele umede şi răcoroase de deal.

De asemenea, deoarece programa clasei a VII-a prevede cunoştinţe de pomicultură şi viticultură, vom prevedea şi noi, în planul de cultură, suprafeţe care să fie plantate cu pomi fructiferi sau viţă de vie în regiunile unde acestea găsesc condiţii prielnice de dezvoltare.

În parcela rezervată pentru colecţia de plante vom semăna mostre din plantele care nu au putut fi cultivate pe parcelele de exploatare, precum şi plantele necesare pentru predarea cursului de botanică.

Parcelele rezervate pentru experimentări servesc pentru efectuarea unor demonstraţii în legătură cu temele prevăzute în programa claselor a V-a şi a VI-a (de exemplu, experienţe pentru demonstrarea eficacităţii îngrăşămintelor minerale, pentru demonstrarea influenţei adîncimii de semănat asupra dezvoltării plantelor, experienţe comparative etc.).

După întocmirea acestui program de activitate, concretizat în planul de cultură, se trece mai departe, la materializarea lui pe teren. Servindu-ne de jaloane, ţăruşi şi sfoară pentru aliniamente, trasăm axul aleei principale şi al celorlalte alei despărţitoare, căutînd să realizăm parcele cît mai regulate (dreptunghiuri, pătrate) şi mai simetrice unele faţă de altele. Este important ca aceste alei să fie amenajate definitiv, prevăzute cu şanţuri sau rigole de scurgere şi pietruite. În dreptul parcelelor se vor pune mici tăbliţe, înfipte în pămînt cu ţăruşi, pe care se vor scrie citeţ plantele sau culturile din parcelele respective, subiectul demonstraţiilor etc. Este bine ca în mijloc să se construiască un mic panou în care să se afişeze planul lotului.

O condiţie importantă a bunei desfăşurări a muncii pe lot este împrejmuirea cît mai trainică a întregii suprafeţe.

Organizarea lotului şcolar trebuie să constituie o preocupare de căpetenie pentru profesorii care predau cunoştinţele agricole şi pentru conducerile şcolilor.

I. CONSTANTINESCU

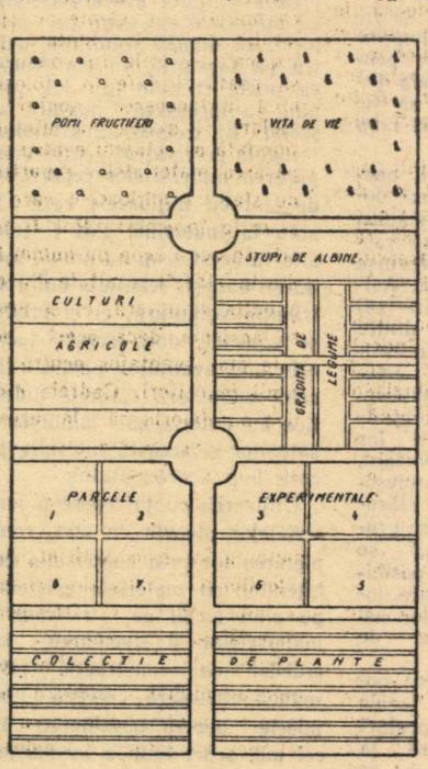

Pregătirea lotului şcolar la Şcoala de 7 ani din comuna Titu

Să dăm elevilor cunoştinţe despre productivitatea muncii

Sporirea continuă a belşugului de produse în vederea ridicării permanente a bunăstării poporului — problemă centrală în politica statului nostru democrat-popular — face ca productivitatea muncii să capete o importanţă deosebită. În rîndurile oamenilor muncii apar mereu noi şi noi iniţiative menite să ducă, pe această cale, la realizarea unei producţii sporite.

Este firesc ca şcoala să dea elevilor — viitori participanţi activi la munca din industrie şi agricultură — cunoştinţe despre productivitatea muncii.

În programa de matematică pentru clasa a VI-a a fost introdus încă din anul şcolar 1956—57 capitolul „Noţiuni de contabilitate". Studiind acest capitol elevii capătă o serie de cunoştinţe despre organizarea economiei noastre socialiste şi despre felul cum este ţinută evidenţa contabilă în diferite întreprinderi şi instituţii.

Predînd elevilor mei din clasa a VI-a noţiunile de contabilitate prevăzute în programă caut să-i lămuresc şi asupra problemelor privitoare la productivitatea muncii şi la calcularea acesteia, le arăt care sînt factorii de care depinde ridicarea productivităţii muncii. În termeni cît mai apropiaţi de nivelul lor de înţelegere, pe baza unor exemple luate din viaţă (din întreprinderile cunoscute lor) îi fac pe elevi să înţeleagă ce este productivitatea muncii şi că aceasta se măsoară prin cantitatea de produse lucrate de muncitor într-o unitate de timp. Deoarece elevii au cunoştinţe despre proprietăţile raportelor, le explic că productivitatea muncii se exprimă prin raportul între cantitatea de produse exprimate în valori numerice şi timpul folosit pentru fabricarea produselor respective. Astfel elevii îşi dau seama că ridicarea productivităţii muncii înseamnă sporirea cantităţii de produse în unitatea de timp de muncă, sau micşorarea timpului de muncă pentru producerea aceleiaşi cantităţi de produse.

Exemplific apoi cunoştinţele predate prin probleme simple, care dau totodată elevilor prilejul să înveţe cum se calculează productivitatea muncii. Le-am dat astfel, de exemplu, problema: „La fabrica de cărămizi „Argila Roşie" din Bucureşti arderea unui cuptor de cărămizi se făcea la 7 zile; prin introducerea unor modificări în sistemul de ardere timpul de 7 zile s-a redus la 5 zile. Să se calculeze cu cît la sută s-a mărit productivitatea muncii". Elevii au procedat la rezolvarea acestei probleme plecînd de la faptul că productivitatea muncii se măsoară prin cantitatea de produse pe unitatea de timp. Notînd cantitatea de produse cu „a" şi productivitatea muncii în cele două cazuri cu p_1 şi p_2 au scris $P_1=a/7$. Deoarece în urma îmbunătăţirilor aduse în sistemul de ardere al cuptoarelor timpul de ardere pentru aceeaşi cantitate de cărămizi s-a micşorat, elevii au notat apoi: $p_2=a/5$. Calculînd raportul dintre p_2 şi p_1, elevii au aflat cu uşurinţă că $p_2=1{,}4\times p_1$. Deoarece p_1, adică productivitatea muncii calculată înainte de introducerea modificărilor în sistemul de ardere, era de 100%, rezultă că $p_2=140\%$ şi că, deci, productivitatea muncii a crescut cu 40%.

Din acest exemplu elevii au învăţat să calculeze cu cît a crescut productivitatea muncii atunci cînd timpul de muncă pentru producerea aceleiaşi cantităţi de produse s-a micşorat. Am mai rezolvat şi o altă problemă — de felul următor: „În anul 1957 la G.A.C. din satul Rotunda s-au obţinut în medie cîte 30.000 kg sfeclă de zahăr la ha. Aplicînd o serie de măsuri menite să sporească fertilitatea terenului şi să îmbunătăţească sistemul de muncă, colectiviştii au obţinut în acelaşi timp de muncă în anul 1958 o producţie medie de 39.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Cu cît la sută a crescut productivitatea muncii?" Rezolvînd această problemă elevii au dedus că în cazul cînd productivitatea muncii creşte, creşte totodată şi producţia la ha.

Concluziile pe care le desprind din rezolvarea unor asemenea probleme urmăresc să lămurească în primul rînd elevilor raportul dintre creşterea productivităţii muncii şi creşterea producţiei. Caut să-i fac îndeosebi să înţeleagă că creşterea producţiei socialiste are loc în primul rînd pe seama ridicării productivităţii muncii.

Aceste cunoştinţe au şi un mare efect educativ asupra elevilor, mărindu-le respectul faţă de oamenii muncii, care luptă pe toate căile pentru ridicarea productivităţii pe baza perfecţionării permanente a tehnicii. De asemenea ei vor înţelege acum mult mai bine care este rolul disciplinei în muncă şi ce înseamnă a te încadra în colectiv.

Prof. ION I. GHELASE
Şcoala nr. 80 Bucureşti

Educaţia sanitară a viitorilor învăţători

Ţinînd seama de faptul că învăţătorilor le revin sarcini importante în educarea igienico-sanitară a elevilor şi cetăţenilor, la Şcoala pedagogică din Cîmpulung se acordă o atenţie deosebită acestei probleme.

În colaborare cu organizaţia de Cruce Roşie, numeroşi elevi au fost antrenaţi în activitatea postului sanitar din şcoală. Postul organizează adesea panouri cu afişe şi fotomontaje, difuzează în rîndurile elevilor broşuri cu caracter sanitar etc.

Munca de educaţie sanitară a elevilor este susţinută în mod permanent de cadrele didactice. Diriginţii tratează periodic teme din programa lecţiilor educativ-sanitare ca: „Despre microbi şi cauzele bolilor molipsitoare", „Unele boli molipsitoare cu poarta de intrare nasofaringiană", „Organizarea regimului de viaţă în internate", „Participarea elevilor la măsurile antiepidemice luate de organele sanitare" şi altele. De asemenea, pedagogii acordă atenţie măsurilor de igienă sanitară şi formării la elevi a deprinderii de a respecta aceste măsuri. În fiecare clasă s-au constituit echipe care au preluat asupra lor întreţinerea curăţeniei sălilor de curs.

Asigurînd respectarea riguroasă a regulilor igienico-sanitare şi transformarea lor în deprinderi, profesorii contribuie la păstrarea sănătăţii elevilor lor şi la pregătirea unor cadre capabile să aducă o contribuţie activă la educarea sanitară a maselor din satele unde vor merge să muncească.

E. GHEORGHIU
profesoară — Şcoala pedagogică Cîmpulung-Muscel.

MAI MULTĂ GRIJĂ PENTRU MUNCA ŞCOLILOR AGRICOLE

Şcolile agricole — cel mai recent create din tipurile de şcoli care alcătuiesc sistemul învăţămîntului profesional şi tehnic — dispun de condiţii bune pentru a asigura o pregătire temeinică a elevilor lor.

Folosind cu pricepere aceste condiţii, numeroase şcoli agricole, cum sînt cele din Buftea (reg. Bucureşti), Priboieni (raionul Topoloveni), Cogealac (reg. Constanţa) au organizat cu grijă desfăşurarea muncii instructiv-educative, dînd elevilor lor cunoştinţe trainice şi valoroase deprinderi practice.

Există însă, din păcate, şi unele şcoli agricole care nu asigură pregătirea unor cadre cu o bună calificare, înarmate cu ştiinţa agrotehnică înaintată. În aceste şcoli nu se acordă atenţie bunei organizări a muncii instructiv-educative, se tolerează o serie de neajunsuri în munca profesorilor. De exemplu, la Şcoala agricolă din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, profesorul Ion Paraipan a predat în tot cursul primului trimestru o singură temă: maşini agricole. In felul acesta volumul cunoştinţelor teoretice a fost exagerat de mare în raport cu cerinţele programei şi cu posibilităţile de asimilare ale elevilor. Aceştia au fost obligaţi să deseneze tractorul în ansamblu fără să-şi fixeze cunoştinţele principale în legătură cu construcţia şi conducerea tractorului. În schimb, la Şcoala agricolă din comuna Arsache, raionul Giurgiu, tema „Meteorologia" din cadrul disciplinei „Agricultura generală" s-a predat în 3 ore, iar la Şcoala agricolă din Perieţi-Slobozia în 4 ore în loc de 12 ore, cît prevede programa. De aceea o serie de cunoştinţe privitoare la precipitaţiile atmosferice, umiditatea solului etc. — strîns legate de practicarea unei agriculturi înaintate — au fost ignorate sau tratate superficial, elevii rămînînd cu cunoştinţe puţine şi nesistematizate.

La şcolile agricole din comunele Arsache, Perieţi-Slobozia, majoritatea lecţiilor de botanică şi agricultură generală sînt predate prea expozitiv, fără a fi însoţite de prezentarea unui material didactic corespunzător — planşe, colecţii de roci, plante, seminţe etc. La Şcoala agricolă din Perieţi-Slobozia orele de protecţia muncii se rezumă la o monotonă înşiruire de legi şi regulamente, fără a se face nici un fel de legătură sau a se exemplifica problemele cu elemente concrete privitoare la tehnica securităţii muncilor agricole. La Şcoala viticolă din comuna Manasia-Urziceni o serie de lecţii, ca de pildă lecţia „Dezagregarea chimică a materiilor organice din sol", au fost „predate" prin simpla dictare a unor paragrafe din lucrări de specialitate.

Şi lucrările practice — activitate de cea mai mare însemnătate pentru pregătirea profesională a elevilor — se desfăşoară încă pe alocuri la un nivel scăzut. La Şcoala agricolă din Iveşti, regiunea Galaţi, de exemplu, profesorii ingineri Elvira Popescu şi Ioan Dumitrescu nu discută cu specialişti din producţie, înaintea fiecărei zile de practică, lucrările pe care trebuie să le parcurgă cu precădere elevii conform programei şcolare. Ei îşi conduc clasele pînă la locul de muncă şi apoi le lasă la voia întîmplării, fără nici o supraveghere. Aşa se explică de ce o parte din elevii Şcolii agricole din Iveşti care făceau practică la o gospodărie agricolă de stat au fost găsiţi descărcînd saci la moara gospodăriei. La şcoala viticolă din Manasia-Urziceni nu s-a desfăşurat în întreaga perioadă a primului trimestru nici o lucrare practică, pe motiv că nu ar exista condiţiile materiale necesare. Conducerea şcolii a ignorat însă faptul că în imediata apropiere a acesteia funcţionează o staţie de vinificaţie, la care elevii puteau găsi cele mai bune condiţii de lucru.

La Şcoala din comuna Toporu, raionul Drăgăneşti-Vlaşca, se prevăd pentru o lecţie de instruire practică numai cîte 2-3 ore consecutive, deşi se ştie că însăşi deplasarea pînă la lotul agricol şi pregătirea lucrării răpesc mai mult de jumătate din acest timp. Dintr-o nepăsare asemănătoare, la Şcoala agricolă din Răcari lucrările practice au fost programate în timpul iernii între orele 16 şi 19, deci prevăzute a se desfăşura... pe întuneric.

Aceste lipsuri se datoresc, în mare parte, faptului că unele conduceri de şcoli au propus şi unele secţii de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare au aprobat incadrarea în şcolile agricole a unor profesori cu slabă calificare. Bunăoară, la şcoala din comuna Toporu-Drăgăneşti, instruirea practică — activitate de bază pentru această şcoală — a fost atribuită unui absolvent de şcoală medie, cu toate că la gospodăria agricolă de stat şi la S. M. T.-ul din apropiere lucrează numeroşi agronomi şi mecanizatori capabili să predea cunoştinţele la un nivel mult mai ridicat. Mergînd şi mai departe pe linia aceasta, şcoala din Toporu-Drăgăneşti a încadrat pentru predarea orelor de agricultură generală un absolvent al Institutului pedagogic de 2 ani, iar pentru orele de protecţie a muncii un profesor de... istorie.

Pe lîngă aceasta, într-o serie de şcoli se constată fragmentarea neraţională a unor catedre. De exemplu, la şcoala din comuna Arsache, raionul Giurgiu, cele 18 ore de lucrări agricole sînt predate de trei cadre didactice. Aceasta atrage după sine, bineînţeles, diminuarea simţului de răspundere al fiecăruia din cei trei profesori, o slabă legătură a acestora cu şcoala, o insuficientă cunoaştere de către ei a elevilor.

Lipsurile existente în activitatea unor şcoli agricole se datoresc şi faptului că cercurile pedagogice în care sînt cuprinse cadrele didactice din aceste şcoli lucrează defectuos. Cercurile pedagogice nu au organizat pînă acum decît în prea mică măsură schimbul de experienţă între profesorii din şcolile agricole, în scopul cunoaşterii de către aceştia a experienţei didactice din marile grupuri şi centre şcolare agricole. Nici cabinetul metodic pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Bucureşti nu a iniţiat acţiuni mai ample pe linia sprijinirii activităţii instructiv-educative desfăşurată în şcolile agricole.

Ţinînd seama de greutăţile de început pe care le-au întîmpinat unele şcoli agricole, de lipsa de experienţă în predare a anumitor cadre didactice din aceste şcoli, se impunea, fără îndoială, o îndrumare permanentă şi competentă a lor din partea secţiilor de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare. Secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare din regiunile Bucureşti şi Galaţi, însă, n-au inspectat nici măcar o dată în decursul primului trimestru unele din şcolile agricole înfiinţate anul acesta. Nici directorii acestor şcoli n-au asigurat decît în slabă măsură îndrumarea şi controlul cadrelor didactice prin asistenţe la ore.

Înlăturarea grabnică a deficienţelor manifestate şi îmbunătăţirea continuă a muncii metodice în şcolile agricole poate fi realizată numai printr-un control şi o îndrumare permanentă din partea secţiilor de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare. Antrenarea tuturor cadrelor didactice din aceste şcoli la activitatea metodică desfăşurată de cercurile pedagogice va putea contribui, de asemenea, la îmbunătăţirea muncii de pregătire a viitorilor muncitori agricoli.

Al. C.

Valorifică terenurile degradate

Elevii Centrului şcolar agricol din Vaslui aduc o contribuţie însemnată la lucrările întreprinse de Direcţia regională silvică din Iaşi pentru plantarea terenurilor degradate şi organizarea unor perdele de protecţie. Prin muncă voluntară, desfăşurată laolaltă cu numeroşi tineri din localitate şi din raion, elevii au adunat o mare cantitate de seminţe de salcîm, care vor fi folosite la plantarea terenurilor.

Pregătirea noilor cadre pentru industria lemnului

In vederea pregătirii muncitorilor calificaţi, necesari noilor combinate pentru industrializarea lemnului, Ministerul Construcţiilor, Industriei Materialelor de construcţii şi Industriei Lemnului a luat în ultimul timp o serie de măsuri importante. Astfel, la Şcoala de ucenici din Brăila se pregătesc în prezent muncitori pentru fabrica de plăci aglomerate din localitate. La Centrul şcolar din Rîmnicul Vîlcea se pregătesc muncitori pentru combinatele de industrializare a lemnului de la Preajba — raionul Tg. Jiu. Incepînd din toamna acestui an, la Şcoala profesională de ucenici din Blaj, care va căpăta o mare dezvoltare, vor fi pregătite cadrele necesare marilor combinate ce se vor construi la Blaj şi Gherla.

Activitate patriotică pe şantierele de construcţii

Brigăzile patriotice ale ucenicilor şi elevilor de la Grupul şcolar minier din Petroşani desfăşoară o activitate rodnică. In ultimele săptămîni, tinerii au efectuat sute de ore de muncă voluntară pe şantierul de construcţii de locuinţe din localitate.

INSTRUCTAJUL DE PROTECŢIA MUNCII

capitol important al pregătirii profesionale

Predarea noţiunilor de tehnica securităţii muncii, formarea deprinderilor de a lucra corect, evitînd orice posibilitate de accidentare, au devenit părţi integrante ale procesului instructiv-educativ din şcolile profesionale şi tehnice.

În Şcoala profesională a fabricii „1 Septembrie" din Buşteni se acordă o deosebită importanţă pregătirii ucenicilor în spiritul cunoaşterii şi respectării normelor de protecţia muncii. Alături de predarea noţiunilor de protecţia muncii la orele de curs teoretic şi de instructajul introductiv de tehnica securităţii muncii efectuat la intrarea în producţie a ucenicilor de către inginerii şi tehnicienii din comisia de îndrumare şi coordonare a practicii, de fiecare dată cînd, conform graficului de rotaţie, ucenicii trec dintr-o secţie într-alta, maistrul sectorului respectiv le explică amănunţit măsurile de protecţie a muncii specifice atelierului în care vor lucra. El le arată cum trebuie să se ferească de anumite locuri periculoase, le atrage atenţia asupra tăbliţelor avertizoare sau anunţurilor care marchează aceste locuri. Apoi şeful de secţie prezintă fiecărui ucenic în parte locul unde va trebui să muncească, dîndu-i primele indicaţii pe teren.

Vom exemplifica pe baza activităţii cîtorva din cele mai importante secţii ale fabricii „1 Septembrie" cum se desfăşoară concret instructajul privitor la protecţia muncii.

În ordinea succesiunii din graficul de rotaţie, unul dintre primele sectoare în care sînt instruiţi ucenicii este sectorul lemn. Aici instructajul se referă în special la atenţia care trebuie acordată în mînuirea buştenilor la descărcare şi încărcare, la tăierea cu ferăstraiele mecanice şi la mînuirea instalaţiei mecanice de cojire. Maiştrii demonstrează practic ucenicilor cum să prindă buşteanul şi le arată locul unde trebuie să stea pentru a fi feriţi de lovire, în cazul cînd buşteanul nu a fost corect introdus în ferăstrău.

De asemenea ucenicilor li se cere să privească cum mînuiesc tapina, cuţitoaia, toporul şi alte scule fruntaşii în producţie. Abia apoi încep să mînuiască şi ei înşişi, sub supravegherea muncitorilor-instructori, aceste scule. Li se atrage atenţia să nu folosească decît scule de bună calitate şi în bună stare de întrebuinţare.

La moara de pastă şi la secţia saci, instructajul privitor la protecţia muncii se referă îndeosebi la lămurirea ucenicilor asupra felului cum pot fi identificate anumite defecţiuni care ar putea duce la accidentări. De exemplu, li se atrage atenţia că trebuie să cerceteze starea scărilor şi a balustradelor, întrucît majoritatea operaţiilor din aceste secţii cer muncitorilor să urce şi să coboare diferite scări. De asemenea li se cere să vegheze şi ei ca să existe în permanenţă grătare la gurile de scurgere şi apărători la curelele de transmisie ale diferitelor maşini. În aceste secţii li se interzice ucenicilor să umble la instalaţiile de forţă şi iluminat.

Grija de a-i educa pe viitorii muncitori în spiritul respectării regulilor de protecţie a muncii a determinat în rîndul lor o atitudine plină de atenţie. În ultimul timp se constată tot mai des că ucenicii veniţi la practică sesizează şefului de secţie anumite deplasări ale balustradelor de la scări, ale grătarelor şi apărătorilor.

Deoarece în secţiile auxiliare ale fabricii, în atelierul mecanic, atelierul electric, distribuţia termică şi centrala de forţă respectarea normelor de protecţie a muncii şi tehnica securităţii au o însemnătate deosebită nu numai pentru activitatea muncitorilor din aceste secţii, ci şi pentru toţi ceilalţi muncitori ai fabricii, aici se acordă o importanţă deosebită instruirii ucenicilor. În atelierul electric ei sînt deprinşi să folosească la lucru numai scule izolate şi întreg echipamentul de protecţie necesar: mănuşi de cauciuc, covoare de cauciuc etc. Muncitorii-instructori se străduiesc permanent să-i deprindă pe ucenici de a lucra corect şi de a se feri de accidentări la instalaţia electrică. Ei le atrag totodată atenţia asupra importanţei efectuării unor perfecte izolări a circuitelor electrice pentru securitatea muncii tuturor lucrătorilor din întreprindere.

În incinta fabricii de hîrtie şi în special în centrala de forţă sînt o sumedenie de conducte aflate sub presiune, a căror temperatură este de peste 400 grade C. Orice atingere a conductei poate provoca arsuri. Ucenicii sînt conduşi de-a lungul întregului traseu al conductei, li se arată locurile unde ar putea veni în contact cu ea şi li se explică ce trebuie să facă pentru a evita aceasta. După ce află cum trebuie să se comporte, ucenicii înşişi veghează ca noii veniţi în secţie să fie avertizaţi asupra pericolului pe care-l prezintă atingerea conductelor.

Conducerea fabricii se preocupă îndeaproape nu numai de instruirea ucenicilor asupra regulilor de protecţie a muncii, ci şi de asigurarea condiţiilor pentru respectarea tuturor acestor reguli. Pe lîngă echipamentul de protecţie dat în primire ucenicilor care lucrează în condiţii unde se cere acest echipament (cizme de cauciuc, mănuşi de cauciuc şi asbest), secţiile au la dispoziţie echipament de protecţie specific locurilor de muncă, pentru a-l putea pune la dispoziţie în anumite cazuri ucenicilor care participă ocazional la o lucrare cerînd echipament special de protecţie.

Deosebita preocupare a colectivului didactic al Şcolii profesionale din Buşteni şi a conducerii fabricii „1 Septembrie" pentru instruirea temeinică a ucenicilor asupra regulilor de protecţia muncii se oglindeşte în rezultatele bune obţinute pe această linie: de la începutul anului şcolar şi pînă în prezent nu s-a înregistrat nici un caz de accidentare în muncă a vreunui ucenic.

Ing. PAVEL ANTONOV
Buşteni

Sarcini importante ale organizațiilor sindicale

În istoricele directive ale celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., în legea **„Cu privire la întărirea legăturilor școlii cu viața și la continua dezvoltare a sistemului de învățămînt public în U.R.S.S."**, adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S., sînt întruchipate ideile marxist-leniniste despre educația tinerii generații, sînt stabilite căile dezvoltării pe mai departe a școlii sovietice.

În fața organelor de învățămînt, în fața organizațiilor sindicale și a întregii armate a lucrătorilor din învățămînt stau sarcini noi, mari și pline de răspundere. Încă de pe acum, în perioada de pregătire a anului școlar 1959—1960, toți cei ce muncesc în domeniul învățămîntului și al științei trebuie mobilizați pentru a asigura ca noile planuri de învățămînt și programele școlare să se bazeze pe ideile expuse în lege. Calitatea educației și instrucției în școala nouă depinde în mare măsură de rezolvarea cu succes a acestei probleme. Iată de ce discutarea proiectelor planurilor de învățămînt și programelor în cadrul adunărilor sindicale și al consfătuirilor de producție trebuie privită cu o deosebită seriozitate.

Continua dezvoltare și perfecționare a sistemului de învățămînt, reorganizarea muncii instructiv-educative a școlii pun în fața pedagogilor cerințe noi, mai înalte, le impun să-și îmbunătățească pregătirea într-un mod hotărîtor și multilateral.

Întîmpinînd anul școlar 1959—1960, pedagogii trebuie să se pregătească ei înșiși, în primul rînd, pentru a putea munci în noile condiții. În această privință ei trebuie să primească un ajutor practic din partea comitetelor sindicale și a lucrătorilor din organele învățămîntului public.

Școala de cultură generală trebuie să dea elevilor nu numai un anumit volum de cunoștințe privitoare la bazele științelor, dar și să-i înarmeze cu deprinderi de muncă. Școala este chemată să dezvolte la elevi priceperea de a munci independent și inițiativa, să-i educe în spiritul interesului pentru experimentare, pentru construire, să le dea priceperea de a analiza și a trage concluzii. Educarea acestor calități nu este posibilă dacă profesorul nu renunță la formele abstracte, învechite, de predare a bazelor științelor și a bazelor producției, dacă nu folosește cu curaj, în mod creator, metodele de educare și instruire care răspund cel mai bine sarcinilor noi.

Aceasta obligă comitetele sindicale și organele conducătoare ale învățămîntului public să privească cu toată seriozitatea problema noii pregătiri metodice a profesorilor, eliberarea acestora de reglementări inutile în ceea ce privește alegerea formelor și metodelor muncii instructiv-educative.

Mărețul țel al educării omului societății comuniste pune într-un mod nou problema chipului moral al profesorului sovietic. Nu ajunge numai ca acesta să înțeleagă scopul și sarcinile concrete ale educației. Succesul influenței sale educative va depinde din ce în ce mai mult de măsura în care el însuși va întruchipa în sine trăsăturile omului nou.

Forma de bază a muncii pentru ridicarea calificării profesorului trebuie s-o constituie munca sistematică independentă. Această formă și numai aceasta permite pedagogului sovietic, chemat să rezolve în mod creator sarcinile reorganizării școlii, să-și ridice calificarea proprie.

Organizațiile sindicale, conducătorii școlilor și secțiile de învățămînt public au datoria să ajute profesorului în vederea lărgirii orizontului său de cunoștințe. În primul rînd trebuie să se creeze condițiile necesare pentru munca de sine-stătătoare a profesorului. Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice trebuie să ajute profesorilor în găsirea și procurarea literaturii corespunzătoare, să organizeze pentru ei lecții și consultații pe teme pedagogice, tehnico-științifice, economice etc.

Institutele pedagogice și științifice, lucrătorii din universități și din alte instituții de învățămînt superior sînt chemați să desfășoare în rîndurile cadrelor didactice o muncă intensă de propagandă a cunoștințelor științifice.

★

În Uniunea Sovietică, grija pentru crearea celor mai bune condiții în vederea instruirii și educării copiilor și tineretului a devenit cu adevărat generală. Un ajutor important acordă școlilor în această privință întreprinderile și colhozurile.

In iunie 1958, Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R. și Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S., susținînd inițiativa oamenilor muncii dintr-o serie de regiuni și ținuturi, au organizat întrecerea socialistă între raioanele, orașele, ținuturile, regiunile și republicile autonome din Federația Rusă pentru cea mai bună pregătire a școlilor și a instituțiilor de copii în vederea noului an școlar. Aceasta a întărit din punct de vedere organizatoric și totodată a subliniat însemnătatea dezvoltării inițiativei oamenilor muncii în ceea ce privește participarea lor la pregătirea școlilor pentru noul an școlar.

Ca rezultat al desfășurării întrecerii, în 38 de regiuni, ținuturi și republici din Federația Rusă s-au construit prin contribuție voluntară 1594 de școli, 367 de internate școlare, 2167 ateliere școlare și 4042 de locuințe pentru profesori. În afară de aceasta au fost reamenajate 17.078 clădiri școlare, au fost confecționate 213.000 de bănci etc.

O muncă intensă s-a desfășurat în această direcție și într-o serie de alte republici unionale.

Sarcina organizațiilor sindicale, a organelor învățămîntului public și a sovietelor locale este de a desfășura mai larg întrecerea socialistă pentru cea mai bună pregătire a școlilor și a instituțiilor de copii în vederea anului școlar 1959—1960, de a atrage în întrecere organizațiile care patronează școlile — întreprinderi, colhozuri, sovhozuri și stațiuni de reparare a tractoarelor, de a organiza întrecerea între sate, raioane, orașe, regiuni, ținuturi și republici autonome. Munca trebuie astfel desfășurată, încît îndeplinirea angajamentelor luate de participanții la întrecere să poată fi controlată de întregul popor, să se oglindească larg în presa centrală și locală, la radio. Este necesar să se înlăture în mod hotărît elementele de formalism în conducerea întrecerii socialiste. O deosebită importanță are propagarea experienței înaintate de către comitetele sindicale.

Fără îndoială că, pășind în întrecerea socialistă însuflețiți de istoricele hotărîri ale celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., lucrătorii din învățămînt și oamenii muncii din uzine, colhozuri, sovhozuri și alte întreprinderi și instituții vor pregăti bine și la timp școlile și instituțiile de copii pentru anul școlar 1959—1960.

I. I. GRIVKOV
președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, din școlile superioare și din institutele științifice ale U.R.S.S.

O UZINĂ SIDERURGICĂ A ELEVILOR

Trei „eroi ai muncii" de la Uzina siderurgică a elevilor. De la stînga spre dreapta: Cian Ciun-in, Li Luan-iun și Ma La-in.

Școlile din R.P. Chineză participă activ la marea mișcare a întregului popor pentru sporirea producției de oțel și fontă. În întreaga Chină este cunoscută și apreciată munca elevilor la uzina „Cravata roșie".

„Toate școlile trebuie să ia exemplul celor 12 școli care prin eforturi comune au construit la Loian, provincia Hănan, o uzină siderurgică" — a spus tovarășul Can Șen, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, în timpul unei vizite făcute la uzina siderurgică „Cravata roșie". El a încurajat școlile să continue lupta pentru mărirea producției de oțel.

Uzina „Cravata roșie" are trei cubilouri, zece bene pentru fontă, 14 cuptoare de proporție redusă pentru topirea oțelului și 2 convertizoare. Uzina are, de asemenea, trei turnătorii și un sistem administrativ complet. Producția sa este destul de mare. De la 21 septembrie pînă la 21 octombrie 1958, de pildă, ea a produs 130 de tone de oțel de calitate superioară. În momentul de față uzina are o capacitate de 40 de tone pe zi.

Munca în uzină este foarte riguros planificată. Sarcinile sînt împărțite după vîrsta și condiția fizică a elevilor. Dintre cei 4000 de elevi ce iau parte la munca uzinei siderurgice, 200 se ocupă de turnarea oțelului, iar ceilalți de munci auxiliare. Patru elevi au fost numiți directori adjuncți, iar alți zece responsabili de secții sau adjuncți ai acestora. Cei mai mici dintre elevi, adică cei între 7—9 ani, lucrează numai două ore pe zi, la strîngerea fierului vechi. Elevii de vîrstă mijlocie lucrează o jumătate de zi de muncă și sînt antrenați în munci mai ușoare, iar cei mai în vîrstă, care lucrează tot o jumătate de zi, îndeplinesc munci ceva mai grele.

Profesorii conduc și supraveghează munca elevilor care lucrează în uzină, explicîndu-le procesele de producție. Datorită ritmului susținut al studiilor și al muncii, precum și faptului că odihna este just organizată, elevii sînt voinici și sănătoși. Prin participarea lor la producția de oțel și fontă elevii au devenit cea mai tînără generație de metalurgiști ai Chinei.

Carnet extern

„EDUCAȚIE MORALĂ"

Domnul Hirokichi Nadao, ministrul Educației din guvernul japonez, este, ca și ceilalți miniștri din guvernul Kișt, un zelos slujitor al militarismului și apărător al intereselor americane.

Numele lui Hirokichi Nadao s-a făcut cunoscut în lume de mai bine de un an, de cînd a introdus sistemul de verificare a loialității pedagogilor. După cum se știe, această măsură — care se încadrează, de altfel, într-un sistem întreg de măsuri menite să ducă la reintroducerea în școli a educației militariste — a provocat un uriaș val de proteste la care au participat sute de mii de pedagogi din întreaga Japonie.

Zilele acestea, mișcarea de protest a cadrelor didactice s-a intensificat ca urmare a unei noi măsuri luate de guvern. La 7 martie, ministrul Educației din Japonia a emis instrucțiuni pentru comisiile de educație și guvernatorii de prefecturi cu privire la introducerea în școlile primare și secundare a orelor de „educație morală".

Obiectul „educația morală" a existat în școlile japoneze și înaintea și în timpul celui de-al doilea război mondial, și avea ca scop pregătirea tinerilor în spirit militarist-războinic. O dată cu terminarea celui de-al doilea război mondial, una dintre primele măsuri luate în domeniul școlar a fost interzicerea prin lege a acestui obiect de învățămînt profund reacționar.

De atunci au trecut doar 15 ani... Astăzi, domnul Hirokichi Nadao dă instrucțiuni să se reintroducă în școli „educația morală". Se pare că ministrul japonez nu a tras încă suficiente învățăminte din tragicele evenimente istorice nu prea îndepărtate pe care le-a trăit...

IN NYASSALAND S-AU INCHIS ȘCOLILE...

Din toate colțurile Africii, agențiile de presă transmit zilnic vești despre acțiunile tot mai energice ale populației de culoare pentru eliberarea de sub jugul colonial. În Camerun și Congo, în Uganda și Tanganica, în Kenya și Somalia, mișcarea de eliberare ia o tot mai mare amploare. Peste tot, pămîntul de sub picioarele colonialiștilor englezi, francezi sau italieni se năruie. Armatele coloniale operează furibund arestări. Cei mai înflăcărați patrioți africani sînt zvîrliți în închisori sau uciși.

De cîtva timp, în colonia britanică Nyassaland situația a devenit deosebit de gravă. Reprimînd singeros demonstrațiile populației care își cere dreptul la autodeterminare, colonialiștii au introdus o teroare cumplită. În colonie a fost declarată starea de asediu și s-a instituit legea marțială. Au fost interzise partidele și organizațiile progresiste. Toate școlile din localitățile principale au fost închise. În localurile acestora au fost încartiruite puternice forțe armate coloniale și întăririle care au sosit din metropolă. Au loc numeroase ciocniri. După datele oficiale au fost efectuate peste 500 de arestări...

...În Nyassaland s-au închis școlile... În Nyassaland s-au deschis larg porțile închisorilor și curtea marțială. Măsurile sînt însă inutile. Sfîrșitul inevitabil al colonialismului se apropie.

O RAMPĂ DE LANSARE A RACHETELOR = 36.000 SĂLI DE CLASĂ

După o îndelungată criză, clasele dominante din Italia și-au fericit nu de mult țara cu un nou guvern, un guvern democrat-creștin Segni. Cît de „fericită" este Italia o pot spune italienii înșiși. Venit la putere pe baza unor mari promisiuni, Segni a renunțat pe rînd la ele. La sfîrșitul săptămînii trecute, guvernul democrat-creștin și-a prezentat programul în fața senatului italian. Din toate reformele promise anterior n-a mai rămas nimic...

Justificînd crearea bazelor de lansare a rachetelor, Segni, credincios slujitor al pactului nord-atlantic, pledează pentru „necesitatea asigurării securității țării prin cele mai moderne și eficace mijloace". Numai că securitatea aceasta costă...

O rampă de lansare a rachetelor costă 65 miliarde de lire. Aceasta ar însemna cam 1.500.000 salarii lunare pentru învățători, sau aproximativ 36.000 săli de clasă. Și să nu uităm că este vorba de Italia, în care șomează 150.000 de învățători și în care lipsa sălilor de clasă este problema cea mai acută pentru învățămînt (numai la Roma, de pildă, mai sînt necesare încă 3.000—3.500 săli de clasă). Date oficiale recente consemnează existența a peste 13 milioane analfabeți și semianalfabeți. 2.754.000 de copii în vîrstă de sub 14 ani nu pot frecventa școala...

În discursul pe care l-a rostit în senat, Segni n-a pomenit nimic de îmbunătățirea situației jalnice a învățămîntului, de reforma școlară mult așteptată de italieni și mult promisă de fiecare guvern care vine la cîrma țării.

Segni se îngrijește în schimb de „securitatea" Italiei și de buzunarele confraților democrat-creștini...

Redacția și administrația. București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și Instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 510 — Vineri 20 martie 1959 — 8 pagini 25 bani

Pentru formarea noii intelectualități legate de popor

Recenta Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior este un document de cea mai mare însemnătate atît pentru dezvoltarea învățămîntului, cît și pentru întreaga noastră viață economică și culturală. Ea restabilește scopul pentru care acest învățămînt a fost creat, asigură o reglementare unitară a întregului sistem de învățămînt seral și fără frecvență, duce la înlăturarea deficiențelor existente în acest sector.

Construirea socialismului în țara noastră impune ridicarea necontenită a nivelului de pregătire al tuturor celor care desfășoară o muncă în producție sau în domeniul social-cultural, oamenii muncii trebuie să posede temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru a putea stăpîni tehnica nouă. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat cu tărie, în cuvîntarea rostită la cea de a II-a Conferință pe țară a U.A.S.R., faptul că drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă. Tinerii care lucrează nemijlocit în producție au perspectiva să devină în scurt timp — dacă își completează pregătirea practică cu elementele de cultură generală necesare — specialiști de valoare, avînd un larg orizont politic și ideologic, capabili să valorifice în muncă, amplu și neîntîrziat, bogata lor experiență din producție.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență creează cele mai bune condiții pentru ca oamenii muncii care lucrează nemijlocit în industrie și agricultură să-și completeze cunoștințele teoretice, asigură pregătirea pe scară largă, din rîndul tinerilor care lucrează în producție, a unor cadre de tehnicieni, ingineri și muncitori cu o înaltă calificare și un nivel de cultură corespunzător cerințelor izvorîte din mersul nostru înainte pe drumul construcției socialiste. Pentru atingerea acestui scop, Hotărîrea acordă mari înlesniri oamenilor muncii înscriși la învățămîntul seral și fără frecvență — de pildă: concedii de studii plătite în afara concediului legal de odihnă, scutirea de taxe școlare, programarea în schimburi de producție care să permită participarea la cursuri și o mai bună pregătire, transport gratuit pe calea ferată pentru studenții care se prezintă la examene, asigurarea cazării și cantinei pe timpul examenelor etc.

Măsurile privind reorganizarea învățămîntului superior seral și fără frecvență se referă și la cuprinderea în aceste forme de învățămînt a acelor cadre didactice care predau la clasele V-VII din mediul sătesc fără a avea pregătirea universitară corespunzătoare. Lor li se creează posibilitatea de a se califica în specialitatea în care predau fără scoaterea din muncă, ceea ce va aduce mari servicii nivelului predării la clasele V-VII de la școlile elementare de 7 ani din mediul rural.

Învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală și superior, înființat în anii regimului democrat-popular, a cunoscut — așa cum subliniază Hotărîrea — însemnate realizări. De exemplu, un număr important de specialiști pentru economie și cultură, precum și o experiență prețioasă, care va servi dezvoltării pe mai departe a acestei forme de învățămînt. Cu toate acestea, în învățămîntul seral și fără frecvență s-au manifestat și lipsuri serioase. Astfel Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducerile școlilor și facultăților au permis ca un număr însemnat de tineri care nu lucrau în producție să urmeze cursurile serale și fără frecvență. În unele unități școlare au fost îndrumați spre acest învățămînt elevi cu rezultate slabe la învățămîntul de zi, școlari care au „reușit fără loc" la concursul de admitere. Au fost lăsați să pătrundă în învățămîntul seral și fără frecvență tineri cu manifestări cu totul necorespunzătoare.

Hotărîrea subliniază lipsa care s-a manifestat în organizarea învățămîntului superior și fără frecvență prin faptul că nu a fost reglementat numărul de locuri pentru fiecare specialitate, ceea ce a făcut ca în unele ramuri, de pildă științele juridice, învățămîntul fără frecvență să ia o extindere nejustificată de nevoile de cadre ale țării noastre. Este de ajuns să arătăm că numărul de studenți la cursurile fără frecvență ale Facultății de științe juridice și Institutului de științe economice „V. I. Lenin" din București se ridică la 8.741, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din numărul total al studenților din întreg învățămîntul fără frecvență universitar și economic. În ceea ce privește structura rețelei secțiilor fără frecvență, aceasta a fost extinsă la prea multe specialități, facultăți, institute, lucru care a împiedicat concentrarea atenției și eforturilor asupra învățămîntului industrial și agricol.

Unele unități de învățămînt au privit cu o oarecare superficialitate nivelul de pregătire al elevilor și studenților, permițînd ca unii studenți să promoveze doi ani într-un singur an de studiu, făcîndu-le în fond un deserviciu; au fost admiși în facultăți chiar tineri care nu îndeplineau condițiile de intrare în învățămîntul superior, unii dintre ei neavînd studiile medii terminate.

O lipsă serioasă vine și din faptul că Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducerile unor institute de învățămînt superior, comitetele executive ale unor sfaturi populare nu au privit cu toată grija problema încadrării acestui învățămînt cu cadrele didactice cele mai bune. Astfel uneori au fost repartizate să lucreze aici cadre slab pregătite profesional, fără experiență pedagogică, profesori pentru care nu „s-a găsit loc" la cursurile de zi. Ca urmare, procesul instructiv-educativ la aceste școli nu a atins nivelul cerut, în multe locuri frecvența a fost slabă, unii elevi au abandonat pe parcurs învățătura.

Aplicarea cu strictețe a tuturor prevederilor noii hotărîri va asigura îndeplinirea de către învățămîntul seral și fără frecvență a obiectivelor pentru care a fost creat. Ministerului nostru îi revin răspunderi deosebite în acest sens, el avînd sarcina de a coordona, controla și îndruma învățămîntul seral și fără frecvență. Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea acestuia, regulament care va fi elaborat de minister, va delimita în mod precis categoriile de tineri cărora le este destinat învățămîntul seral și fără frecvență, condițiile de admitere, de promovare și de absolvire a cursurilor, obligațiile pe care le au elevii și studenții față de școală, precum și acelea pe care le are școala față de ei etc. Este foar-

Prof. ȘTEFAN BALAN
adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 2-a)

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

În fiecare an, zilele proaspete ale primăverii cunosc clocotul unei mari sărbători a tinereții. De 17 ani, în fiecare primăvară între 21 și 28 martie tineretul din întreaga lume sărbătorește prietenia care îl unește peste mări și oceane, afirmîndu-și cu tărie solidaritatea în lupta pentru întărirea păcii, pentru sprijinirea acțiunilor care duc la destinderea încordării internaționale, pentru viitorul pe care îl doresc cu toții să fie numai lumină și prosperitate.

Manifestările pline de vigoare și entuziasm ce au loc an de an în această săptămînă sînt mărturia forței mișcării internaționale democrate de tineret din întreaga lume. Alături de vîrstnici, de oamenii cinstiți de pe tot globul — indiferent de concepțiile religioase, de ocupație, naționalitate sau de culoarea pielii — tineretul luptă pentru triumful nobilei cauze a păcii între popoare. El sprijină cu hotărîre propunerile și acțiunile menite să ducă la lichidarea primejdiei de război. O caldă aprobare au găsit în rîndurile tineretului din întreaga lume propunerile sovietice cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației primejdioase de la Berlin, pentru prevenirea unei noi agresiuni provocate de militarismul și spiritul revanșard vest-german, propunerile cu privire la interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și încetarea experimentării lor.

Pretutindeni în lume tinerii condamnă cu hotărîre acțiunile imperialiștilor care alimentează cu sîrg războiul rece. În statele capitaliste și în țările subjugate de colonialiști, lupta politică a tinerilor împotriva imperialiștilor atițători la războaie se împletește cu lupta pentru condiții omenești de viață și de muncă. În Franța sau în Argentina, în Japonia ori în Italia, sute de mii de tineri — șomeri de luni de zile — bat zadarnic la porțile întreprinderilor și instituțiilor capitaliste în căutare de serviciu, iar sute de mii de tineri muncitori care au de lucru se ridică, alături de vîrstnici, împotriva abuzurilor patronilor, cerînd salarii care să le asigure un trai omenesc.

În colonii, tineretul supus la o exploatare și mai adîncă luptă cu înverșunare pentru izgonirea asupritorilor colonialiști, pentru independență națională și libertate. Indiferent în ce țară colonială s-ar desfășura — în Madagascar, în Congo, în Uganda sau în Zanzibar — lupta tineretului dusă alături de întreg poporul împotriva imperialiștilor este urmărită cu caldă aprobare și satisfacție de tinerii din întreaga lume. Fără îndoială că Săptămîna Mondială a Tineretului va ilustra în modul cel mai elocvent puternica solidaritate a tineretului din lumea întreagă cu lupta patriotică a tinerilor din colonii.

Spre deosebire de țările capitaliste și coloniale, în statele socialiste Săptămîna Mondială a Tineretului este sărbătorită în condițiile unui puternic avînt economic și cultural. Oamenii muncii din aceste țări obțin zi de zi succese remarcabile pe drumul făuririi vieții noi. În Uniunea Sovietică poporul a trecut la construcția desfășurată a comunismului și a uimit lumea prin minunatele lui realizări în domeniul științei și tehnicii. În aceste state, în care înfloresc fericirea și bunăstarea pentru toți cei ce muncesc, tinerele vlăstare duc o viață lipsită de griji. Înconjurați cu dragoste părintească, avînd asigurate

(Continuare în pag. 2)

Printre elevii Școlii medii serale „Gh. Lazăr" din București se află numeroși muncitori fruntași în producție. Iat-o, la o oră de anatomie, pe utemista Victoria Ungureanu — strungar la uzinele „Clement Gottwald" din București — care la învățătură, ca și în producție, obține rezultate bune.

Învățătoarea Lucia Stavarache din comuna Baba Ana, este și bibliotecară voluntară la G.A.C. „16 Februarie 1933" din comună. Ea a reușit în ultimele 3 luni să atragă peste 350 de cititori.

Informații

În urma controlului manualelor de chimie organică pentru clasa a XI-a prezentate la concursul organizat de către Editura de stat didactică și pedagogică, s-a stabilit următorul rezultat:

Premiul II: Buznea Margareta, *Școala medie nr. 15 din București;* Dumitrescu Eugenia, *Școala medie nr. 15 din București.*

Premiul III: Marinescu Achim, *Școala medie nr. 3 din București:* Rișavi Iosif, *conferențiar la I.P.C.D., București.*

★

Informăm pe această cale conducerile școlilor că, dacă nu și-au procurat pînă la această dată broșurile cuprinzînd textele de lectură literară pentru limba romînă la clasele V-VII, se pot adresa în acest scop librăriilor raionale, care au fost aprovizionate cu numărul de broșuri corespunzător.

PENTRU FORMAREA NOII INTELECTUALITĂȚI LEGATE DE POPOR

(Urmare din pag. 1)

te necesar ca organele de învățămînt să înceapă de pe acum activitatea care să asigure deschiderea noului an școlar în învățămîntul seral și fără frecvență și funcționarea cursurilor în condiții optime.

Intocmirea din timp a planurilor și programelor de învățămînt pe o bază riguros științifică se impune cu toată fermitatea. Ele trebuie să pună accentul pe însușirea cunoștințelor teoretice, în raport cu cerințele vieții practice, cu atît mai mult cu cît elevii și studenții, lucrînd în producție, sînt preocupați de problemele teoretice pe care le ridică munca lor practică. De asemenea trebuie organizată elaborarea unor manuale și cursuri care să constituie un ajutor de preț pentru munca elevilor și studenților.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la învățămîntul seral și fără frecvență arată că trebuie să acordăm o atenție deosebită înzestrării școlilor de cultură generală cu materialul didactic necesar procesului de învățămînt. In această privință Intreprinderea de material didactic și secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare trebuie să se ocupe cu toată seriozitatea de repartizarea către aceste școli a întregului material de laborator pentru fizică, chimie, științele naturale, a planșelor și hărților de care au nevoie, pentru ca elevii să-și poată însuși cît mai bine cunoștințele predate la curs.

Va trebui ca la școlile și secțiile serale și la cursurile fără frecvență să fie repartizați cei mai buni profesori și pedagogi, cadre cu o îndelungată experiență la catedră, avînd temeinice cunoștințe ideologice și politice, însuflețite de dorința de a contribui la buna pregătire a noii intelectualități.

Este o datorie patriotică pentru toți cei ce muncesc pe frontul învățămîntului să popularizeze larg recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. în rîndurile maselor de oameni ai muncii, în mijlocul tineretului interesat în a-și desăvîrși pregătirea teoretică și practică. Fiecare pedagog trebuie să-și aducă contribuția sa la atragerea în aceste forme de învățămînt a celor mai merituoși oameni ai muncii care, îmbinînd — așa cum ne învață partidul — munca în producție cu învățătura, să poată deveni specialiști de nădejde ai economiei și culturii socialiste. Pentru a veni în sprijinul celor ce doresc să urmeze în învățămîntul mediu și superior, școlile trebuie să organizeze cu atenție deosebită pregătirea în colectiv a acestor tineri, consultațiile, lucrările practice etc.

Nu trebuie să existe școli lipsite de preocupare pentru însușirea temeinică a materiei de către elevii de la învățămîntul seral și fără frecvență și nici elevi care să absenteze de la cursuri sau care să nu se prezinte la examene ori la lucrările practice. Se cere din partea tuturor o disciplină hotărîtă și eforturi susținute în muncă.

Astfel, învățămîntul seral și fără frecvență va contribui intens la formarea noii intelectualități ieșite din popor, legate de năzuințele lui, intelectualitate care, împreună cu vechea intelectualitate, să lupte pentru realizarea sarcinilor puse de construirea socialismului în țara noastră.

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

cele mai bune condiții de studiu, de muncă și de trai, tinerii din țările socialiste își exprimă recunoștința față de patria lor pentru tot ceea ce ea le-a dăruit. Această recunoștință dublată de dragostea profundă față de poporul muncitor se citește în entuziasmul cu care tinerii angajați în producție participă la îndeplinirea planurilor de stat, în însuflețirea cu care elevii și studenții învață pentru a deveni buni specialiști necesari construcției societății noi.

In patria noastră, tinerii lucrînd în fabrici și uzine, în mină, pe ogoare și pe șantiere își dau aportul la creșterea producției, la ridicarea productivității muncii, la reducerea prețului de cost, la realizarea de economii, contribuind la dezvoltarea și întărirea industriei și agriculturii noastre socialiste. Tinerii muncitori, țărani muncitori, elevi și studenți participă cu însuflețire la acțiunile brigăzilor de muncă voluntară patriotică pe diferitele șantiere de construcții, la înfrumusețarea Capitalei, a orașelor și satelor patriei, la construcția de cămine culturale, de case ale tineretului, la înfrumusețarea școlilor, la acțiunea de colectare a fierului vechi, a sticlei etc. Numeroși elevi și tineri profesori s-au evidențiat pentru realizările lor deosebite obținute în munca patriotică dovedind că tineretul școlar nu stă la o parte de lupta poporului pentru propășirea patriei, de problemele vieții noastre socialiste.

Săptămîna Mondială a Tineretului este și pentru tineretul din școlile Republicii noastre un sărbătoresc prilej de manifestare a patriotismului și internaționalismului socialist. In zilele rezervate „muncii patriotice", „luptei pentru pace", „tinerelor fete", „științei și acțiunilor culturale", „sporturilor", „Festivalului" ei își vor uni glasul cu glasul tuturor tinerilor din patria noastră, din țările socialiste, capitaliste și coloniale, arătîndu-și dorința vie de pace, hotărîrea de a lupta pentru un viitor care să nu mai fie amenințat de „norul sub formă de ciupercă", pentru ca viața tinerilor din orice parte a lumii să fie frumoasă și senină ca o zi de primăvară.

Învățătorii, profesorii și diriginții — tineri sau vîrstnici — vor ajuta în această săptămînă organizațiile U.T.M. din unitățile în care lucrează pentru mobilizarea tuturor elevilor la acțiunile ce vor avea loc și care vor contribui la educarea elevilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist.

Tradiționala sărbătoare mondială a tineretului este și una din cele mai frumoase sărbători ale tineretului școlar. Prin lecții, prin activitățile în afară de clasă și extrașcolare, învățătorii și profesorii îi vor ajuta pe elevi să se bucure din plin de această frumoasă sărbătoare a primăverii vieții.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

CU PRIVIRE LA EXAMENUL DE MATURITATE ȘI DE STAT

Examenul de maturitate de la școlile medii de cultură generală și examenul de stat de la școlile pedagogice și institutele pedagogice de învățători din anul 1959, se dau în două sesiuni:

— sesiunea I-a începe la 1 iulie;

— sesiunea II-a începe la 1 septembrie.

La examenul de maturitate se vor prezenta atît absolvenții clasei a XI-a cursuri de zi și fără frecvență din anul școlar 1958/1959 cît și absolvenții școlilor serale pentru tineretul muncitoresc din anul școlar 1958/1959 precum și restanțierii din anii trecuți. Examenul se va da la următoarele obiecte de învățămînt:

1. Limba și literatura romînă scris și oral
2. Matematici scris și oral
3. Limba rusă oral
4. Fizica oral
5. Istoria Romîniei oral
6. Chimia, St. naturale (Bazele darwinismului), Geografia R.P.R. (la alegere) oral.

Candidații pot să-și aleagă unul din cele trei obiecte de învățămînt indicate la punctul 6. Obiectul ales va fi precizat în cererea de înscriere la examenul de maturitate.

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examen și la limba și literatura maternă (scris și oral).

Prima categorie de candidați (absolvenții clasei a XI-a cursuri de zi și fără frecvență din anul școlar 1958/1959) vor fi examinați din toată materia studiată în clasele VIII-XI, după programele școlii de 11 ani (tranziție) cursuri de zi.

A doua categorie de candidați (absolvenții școlilor serale pentru tineretul muncitoresc din anul școlar 1958/1959, precum și restanțierii din anii trecuți) vor fi examinați din toată materia studiată la obiectele respective în clasele VIII-X, după programele școlii de 10 ani, identice în conținut cu programele școlii de 11 ani, care stau la baza pregătirii ultimelor serii de absolvenți ai școlilor serale, inclusiv seria 1958/1959.

La examenul de maturitate de la școlile medii de cultură generală se pot prezenta următorii candidați:

— absolvenții clasei a XI-a, cursuri de zi, serale și fără frecvență, din anul școlar 1958/1959;

— restanțierii din anii trecuți, absolvenți ai școlilor medii de cultură generală (sau ai fostelor licee teoretice), proveniți de la cursurile de zi, serale sau fără frecvență, indiferent în ce an au absolvit ultima clasă de învățămînt mediu.

In acest an, candidații restanțieri se înscriu la examenul de maturitate, fără să mai fie obligați să repete ultima clasă de învățămînt mediu, așa cum prevedeau Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 62/1957, art. 32. Cei care eventual s-au înscris în acest an școlar să repete clasa XI-a, învățămîntul seral sau fără frecvență, promovînd, vor beneficia de dreptul de a se prezenta la examenul de maturitate de trei ori, la fel ca absolvenții din anul școlar curent. Cei care, eventual, se vor retrage, se vor mai putea prezenta la examenul de maturitate numai o singură dată, într-una din sesiunile iulie sau septembrie ale anului 1959.

Candidații restanțieri care s-au prezentat de două ori la examenele de maturitate din sesiunile anilor 1957 și 1958, au dreptul să se prezinte numai o singură dată în anul 1959 în sesiunea iulie sau septembrie (adică a 3-a oară, începînd din anul 1957) și, dacă nu reușesc, trebuie să repete și să promoveze ultima clasă a școlii medii de cultură generală, după care se pot prezenta din nou la examenul de maturitate.

La examenul de stat de la școlile pedagogice și de la institutele pedagogice de învățători se pot prezenta următorii candidați:

— absolvenții anului IV ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare — cursuri de zi și fără frecvență și absolvenții anului II de la institutele pedagogice de învățători din anul școlar 1958/1959;

— restanțierii din anii trecuți, absolvenți ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare, proveniți de la cursurile de zi sau fără frecvență, absolvenți ai institutelor pedagogice de învățători, cursuri de zi, indiferent în ce an au absolvit ultimul an de învățămînt pedagogic.

Candidații restanțieri, care au fost respinși de două ori la examenul de stat se mai pot prezenta pentru a treia oară la acest examen numai cu aprobarea secției de învățămînt și cultură regională.

In vederea pregătirii elevilor pentru examenul de maturitate și de stat, școlile vor organiza între 15—30 iunie a.c. lecții de recapitulare a materiei, precum și consultații.

CU PRIVIRE LA TRANSFERAREA CADRELOR DIDACTICE

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a dat îndrumări privind rezolvarea transferărilor cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic pentru anul școlar 1959/1960.

Transferările se vor putea face în interesul învățămîntului (cu consimțămîntul celor în cauză) și la cerere, numai în posturi sau catedre vacante.

Transferările la cerere se vor putea face numai pentru motivele și în condițiile prevăzute de normele existente.

Toate cererile de transferare, însoțite de actele doveditoare, vor fi depuse la secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale (orășenești) în raza cărora funcționează cei în cauză, pînă la data de 15 aprilie a.c.

Orice alte lămuriri în legătură cu transferarea cadrelor didactice se pot obține de la secțiile de învățămînt și cultură.

Jocurile didactice
în instituțiile preșcolare

Consfătuirile cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar, care vor avea loc peste cîteva zile, vor discuta una din problemele foarte importante ale activității din grădinițele de copii, dar mai puțin dezbătute pe plan teoretic de specialiști — și anume folosirea jocurilor didactice în procesul instructiv-educativ.

În grădinița de copii procesul de instruire se realizează în cadrul activităților obligatorii. Conținutul lui, așa cum prevede „Îndrumătorul pentru educatoare" (programa), se referă la educația fizică, însușirea limbii materne și cunoașterea mediului înconjurător, socotit și numărat, desen, modelaj, confecții, muzică.

Plecînd de la ideea că activitatea de bază a copiilor din grădiniță este jocul, educatoarele trebuie să caute ca în timpul activității obligatorii să nu introducă în mod mecanic metodele de instruire din școală, ci să le împletească în mod just cu procedee de joc, pentru a face ca învățătura, care cere din partea copiilor un efort intelectual destul de mare, să devină atractivă și ușoară.

Tocmai un asemenea procedeu de împletire a învățăturii cu jocul îl constituie jocurile didactice. Acestea își păstrează, în formă, caracterul de joc. În conținutul lor, însă, sînt incluse anumite sarcini de ordin instructiv, care se referă tocmai la problemele prevăzute în programa pentru învățămîntul preșcolar.

Cu ajutorul jocurilor didactice se realizează în grădiniță însușirea de către copii a limbii materne, mai ales pronunțarea corectă a sunetelor și cuvintelor, îmbogățirea, precizarea și fixarea vocabularului și însușirea unei construcții corecte gramaticale. Tot prin jocurile didactice se realizează precizarea și fixarea unor cunoștințe legate de mediul înconjurător, de cunoașterea naturii, anumite reprezentări de mărime, formă, culoare, posibilitatea de orientare în spațiu. Cu ajutorul jocurilor didactice copiii învață să numere și să socotească, să cînte și să deseneze.

Jocurile didactice au în mod deosebit rolul de a da educatoarei posibilitatea să repete și să exerseze sub diferite forme una și aceeași sarcină didactică. Procesul recapitulării desfășurat sub formă de joc didactic rămîne neobservat de către copii, pentru că este îmbrăcat într-o formă nouă; el trebuie realizat totuși în așa fel, încît să ceară copiilor, de fiecare dată, anumite eforturi conștiente. De exemplu, întrebînd pe copii — în cadrul jocului didactic cu privire la formarea numerelor în cercul 1-4, care se folosește la grupa mijlocie — ce este de făcut pentru ca pe fișia de hîrtie să fie trei cerculețe roșii și nu două, educatoarea face apel la gîndirea copilului, îl pune pe acesta să chibzuiască conștient pentru a da un răspuns corect.

Urmărindu-se pe teren cum se desfășoară jocurile didactice s-a constatat că multe educatoare folosesc la întîmplare aceste jocuri pentru rezolvarea uneia sau alteia dintre problemele indicate în îndrumător. Unele educatoare, prevăzînd în conținutul jocului didactic sarcini prea grele, care depășesc puterea de înțelegere a copiilor, cer din partea acestora eforturi prea mari; altele, dimpotrivă, fixînd sarcini sub nivelul posibilității copiilor, nu le stîrnesc interesul tocmai pentru că nu le cer nici un efort. Copilul de vîrstă preșcolară este capabil să rezolve probleme care sînt accesibile puterii lui de înțelegere. Prin urmare, educatoarea trebuie să știe în ce măsură sînt accesibile pentru copii atît cerințele, cît și conținutul unui joc didactic. La baza oricărui joc didactic trebuie să stea activitatea minții copiilor. De aceea nici un joc didactic nu poate fi realizat atunci cînd copilul nu înțelege ce i se cere și cum trebuie să răspundă cerințelor puse de regulile jocului.

Privind jocul didactic ca un mijloc de instruire a copiilor, educatoarea trebuie să fie conștientă de scopul pe care-l urmărește. Însuși colectivul de copii trebuie să știe, la rîndul lui, ce va face jucîndu-se și pentru ce trebuie să joace jocul respectiv. Știind aceasta, cunoscînd modul de desfășurare a jocului, copiii vor fi cu atît mai interesați, vor dori să ducă jocul pînă la capăt, cu rezultate cît mai bune.

Prin jocurile didactice și mai ales prin cele în care se folosește material didactic se realizează acțiunea reciprocă a primului și a celui de-al doilea sistem de semnalizare. Folosind în joc jucării, material din natură sau confecționat de educatoare, copilul le numește, stabilește legăturile, se familiarizează cu proprietățile lor. Aceasta este important îndeosebi pentru învățarea de către copii a limbii materne. În acest scop este foarte necesar ca în fixarea temelor și conținutului jocurilor să se asigure o succesiune și o gradare a problemelor indicate în îndrumător. Astfel, concomitent cu jocurile pentru îmbogățirea sau precizarea vocabularului legat de cunoașterea naturii sau mediului înconjurător, trebuie realizate și jocuri pentru însușirea substantivelor și a adverbelor, pentru pronunțarea cuvintelor, pentru folosirea justă a articolului, pentru articularea corectă a substantivelor etc.

Repetate și exersate prin noi și noi jocuri didactice (noi ca formă de organizare și de desfășurare), aceste noțiuni vor fi temeinic și trainic însușite de copii.

De obicei, jocurile didactice pentru limba maternă și cunoașterea mediului înconjurător au un dublu scop: pe de o parte precizarea și îmbogățirea cunoștințelor copiilor, iar pe de altă parte formarea deprinderii de a pronunța clar cuvintele și de a formula propoziții corect construite din punct de vedere gramatical. Este bine totuși ca în fiecare joc didactic să se urmărească în mod special o singură sarcină. Nu trebuie să se uite însă că aceste sarcini se întrepătrund. Efectuînd, de pildă, un joc didactic — ghicitoare, menit să ajute la fixarea cunoștințelor căpătate cu ocazia observărilor făcute în natură, copiii trebuie să ghicească obiectul după semnele date, să spună clar unde se găsește obiectul, să-l descrie și să arate la ce servește el. Deși jocul este menit în primul rînd să precizeze reprezentările copiilor, totuși, pentru a da răspuns întrebărilor puse, ei vor formula propoziții. Accentul cade deci pe fixarea cunoștințelor din natură, dar nu se neglijează nici latura vorbirii.

Trebuie folosite însă și jocuri didactice care își pun mai multe sarcini. De exemplu, jocul „Comparați jucăriile" are ca scop să-i învețe pe copii care sînt denumirile unor obiecte, să-i familiarizeze cu particularitățile acestora — mărime, culoare, formă etc. — să le consolideze deprinderile de exprimare și să-i învețe să folosească gradele de comparație.

Jocurile didactice trebuie folosite și pentru educarea simțului muzical al copiilor, pentru dezvoltarea auzului ritmic necesar însușirii unui cîntec. Astfel, pentru a-i face pe copii să simtă ritmul într-un cîntec, se poate folosi și jocul muzical „Să batem din palme și în tobă". Copiii recită versuri despărțind cuvintele în silabe, bat din palme, apoi în tobe, apoi își mișcă capul spre stînga și dreapta, imitînd tic-tac-ul ceasului.

Și în cadrul jocurilor de mișcare pentru educația fizică sau chiar în cadrul activităților de educație fizică jocul didactic își are un rol bine precizat. Astfel, o activitate de educație fizică se poate încheia cu jocul „Cursa culorilor" sau „Cursa pe numere". Deși prin forma lor aceste jocuri se încadrează în exercițiile de mișcare, sarcina lor didactică este de a fixa cunoștințele copiilor cu privire la culori sau la numere.

Dacă educatoarele vor respecta o succesiune justă în alegerea conținutului jocurilor didactice, dacă vor grada cu pricepere sarcinile puse de joc vor reuși să adîncească cunoștințele copiilor asupra tuturor noțiunilor indicate de îndrumător, să ridice nivelul dezvoltării copiilor, pregătindu-i treptat pentru a trece dintr-o grupă în alta și apoi în școala elementară. Din punct de vedere metodic, jocurile didactice sînt exemplu tipic de împletire a procedeelor de joc cu metodele din școală, ușurînd astfel copiilor trecerea treptată de la o formă de învățămînt la alta.

Dezbătînd în cadrul consfătuirilor problema jocurilor didactice, educatoarele vor înțelege mai bine importanța lor, atît pe plan instructiv cît și pe plan educativ, vor face un larg schimb de experiență cu privire la organizarea și desfășurarea lor. Toate acestea le vor ajuta să-și îmbunătățească activitatea, să asigure o pregătire temeinică a copiilor pentru școala elementară.

VIRGINIA MANASIA

La casa de copii „A. S. Makarenko" din București.

Despre activitatea din CASELE DE COPII

Prin grija partidului și guvernului, casele de copii dispun de condiții materiale mereu mai bune. Organele de învățămînt și sindicale, ca și cei ce lucrează în casele de copii se străduiesc să valorifice din plin mijloacele ce li s-au pus la dispoziție, se preocupă în continuare de a crea copiilor, și prin posibilități locale, condiții mereu mai bune de viață.

În același timp creșterea și educarea prin grija statului a acestor copii este încredințată unor colective pedagogice cu o bună pregătire profesională și politică, cu experiență în munca pedagogică și cu un înalt simț de răspundere.

Colectivele pedagogice din casele de copii au ca principală sarcină asigurarea unei cît mai temeinice pregătiri a copiilor, așa încît aceștia să devină oameni destoinici, în stare să desfășoare o muncă creatoare, înarmați cu principii morale sănătoase.

Urmărind să-și îndeplinească această sarcină, cadrele din casele de copii acordă multă atenție pregătirii pentru viață a celor pe care-i cresc, educării lor în muncă și pentru muncă. Multe case de copii au realizări frumoase în această privință. În camerele de lucru-ateliere ale caselor de copii din Brăila, Turnu Severin, Tulcea, Buzău etc. elevii își petrec cu mult drag o parte din timpul lor liber lucrînd felurite obiecte în metal și lemn, țesături etc. În aceste ateliere ei sînt îndrumați să-și însușească deprinderi conștiente de muncă practică, să înțeleagă principiile care stau la baza alcătuirii și funcționării diferitelor unelte și instrumente. Și munca pe lotul experimental constituie o activitate îndrăgită de elevii multor case de copii. Astfel, elevii de la casele de copii din Fălticeni, Sîncrai, Tîrgoviște, de la casa de copii nr. 7 din București au contribuit, prin recoltele obținute pe loturi, la îmbunătățirea hranei lor. Pentru rezultatele frumoase dobîndite în munca practică agricolă ei au primit numeroase premii la concursurile micilor naturaliști.

Un rol important în pregătirea copiilor din casele de copii pentru munca în producție îl are legătura acestor case cu întreprinderile care le patronează. Bunăoară, datorită legăturii strînse care există între casa de copii din Piatra Neamț și Combinatul de fibre sintetice din Săvinești, copiii au putut cunoaște îndeaproape secțiile combinatului, activitatea plină de roade a muncitorilor.

Manifestînd o grijă deosebită pentru îndrumarea profesională a copiilor, numeroase colective din casele de copii îi ajută pe elevi să-și aleagă drumul cel mai potrivit în viață, în așa fel încît să fie folositori patriei și să-și poată dezvolta înclinațiile, aptitudinile. În această privință a acumulat o experiență pozitivă casa de copii din Botoșani, care a îndrumat absolvenții clasei a VII-a, potrivit înclinațiilor lor, spre profesiuni variate, trimițîndu-i în școli profesionale sau de meserii, de cultură generală sau pedagogice.

Trebuie să amintim totuși că în ceea ce privește pregătirea pentru viață și îndrumarea profesională a unor copii mai există și superficialitate sau lipsă de simț de răspundere. De exemplu, casa de copii din Blaj nu se interesează suficient de înarmarea elevilor cu deprinderi trainice de muncă practică, de buna lor orientare profesională. Unele case de copii repartizează la întîmplare elevii care au terminat șapte clase în școlile cele mai apropiate, fără a ține seama de pregătirea și de aptitudinile lor. Tot astfel, în unele case de copii nu există preocuparea de a deprinde fetele să efectueze munci gospodărești, ca spălatul și călcatul rufelor, gătitul mesei etc.

În majoritatea caselor de copii se acordă multă atenție pregătirii școlare a elevilor. De exemplu, la casele de copii din Beiuș, Bușteni, Curtea de Argeș, Ploești, Cîmpulung-Muscel etc. activitatea elevilor a fost în așa fel organizată, încît aceștia să-și formeze deprinderi și obișnuințe de a învăța sîrguincios și sistematic. La casa de copii din Cîmpulung-Muscel, bunăoară, educatorii veghează ca elevii să nu învețe mecanic, să-și corecteze singuri greșelile, să nu-și copieze temele unii de la alții. Ca urmare, majoritatea copiilor de la această casă obțin note bune la toate obiectele.

O condiție importantă în asigurarea succesului la învățătură al copiilor o constituie strînsa colaborare între casele de copii și școli. Înțelegînd acest lucru, cadrele de la casa de copii din Sighet țin o legătură permanentă cu școala nr. 3 din acest oraș, unde învață copiii. La rîndul lor, profesorii școlii vizitează adesea casa de copii.

Este necesar să arătăm însă că în unele case de copii mai sînt educatori care nu se interesează de sprijinirea copiilor la învățătură, care se transformă din educatori în simpli supraveghetori. Sarcina educatorului din casele de copii nu se poate limita însă numai la atît. El trebuie să fie un adevărat îndrumător al copiilor — și în problemele instrucției, și în cele ale educației. În același timp, educatorul trebuie să fie un adevărat părinte al copiilor care-i sînt încredințați, să facă pentru ei, din casa de copii, o adevărată casă părintească. Educatorul trebuie să cunoască problemele care-l frămîntă pe fiecare copil în parte și să-l ajute, cu grijă și dragoste, să-și rezolve aceste probleme.

Înțelegînd acest lucru, educatorii de la unele case de copii, cum sînt cele din Cluj, Focșani, Brăila, Arad, se poartă cu adevărat părintește cu copiii, își iubesc unitatea cum ar iubi propria lor familie. Nu putem spune însă același lucru despre casele de copii din Baia de Criș, regiunea Hunedoara, sau Miercurea Ciuc, Regiunea Autonomă Maghiară, unde nu există suficientă preocupare în această direcție, unde educatorii se poartă cu copiii rece, distant. Este necesar ca pretutindeni în casele de copii să se creeze o atmosferă caldă, de familie, așa încît copiii să trăiască în aceste case așa cum ar trăi în căminul părintesc, să primească îndrumările educatorilor așa cum ar primi sfaturile propriilor lor părinți.

Multe inițiative frumoase există în casele de copii în ceea ce privește organizarea activității copiilor în timpul liber. Astfel de inițiative se vădesc, de exemplu, la casele de copii din Miercurea Niraj, Sinaia, Cluj, la casa de copii nr. 1 din Galați, la casele de copii nr. 6 și nr. 7 din București. La aceste case se organizează regulat activități cultural-artistice, excursii pentru cunoașterea patriei, acțiuni de folos obștesc. Din păcate însă, lucrurile nu stau peste tot la fel. La unele case de copii — cum sînt cele din Caracal sau Porcești, la casa de copii nr. 1 din București, viața și activitatea copiilor este unilaterală, plictisitoare. În asemenea case de copii se manifestă, în problema timpului liber, două tendințe la fel de nejuste: unii educatori socotesc că timpul liber este totuna cu activitatea neorganizată, neplanificată, deci, pînă la urmă, cu lipsa de activitate pentru copii și educatori — în timp ce alții recurg la o organizare exagerată, ceea ce duce la supraîncărcarea copiilor.

Buna desfășurare a activității copiilor în timpul liber presupune însă ca, într-un cadru organizat, pe baza unui plan, să li se asigure copiilor timp pentru acțiuni culturale și obștești, pentru odihnă, dar și pentru activitățile preferate de fiecare în parte. Este necesar să se creeze condiții pentru ca toți copiii să-și trăiască copilăria. Fiecare din ei are nevoie de un timp de care să dispună cum vrea; de exemplu, să-și îmbrace păpușa sau să se joace cu mingea dacă este mai mic, să scrie o scrisoare, să citească, să facă sport, să se plimbe discutînd cu un prieten etc.

Educatorii trebuie să se preocupe mai mult și de răspîndirea sportului printre copii, de organizarea excursiilor, a vizionării de filme sau spectacole de teatru, a vizitării muzeelor etc. De asemenea, ei trebuie să cheme în mai largă măsură în mijlocul copiilor fruntași în producție, tehnicieni, scriitori, artiști, care prin convorbiri, conferințe, lecturi, concerte etc. să stimuleze interesele copiilor spre preocupări variate, să le deschidă perspectivele unei vieți interesante și utile, pusă în slujba patriei.

Toate activitățile organizate în casele de copii trebuie să aibă ca scop principal educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist și al prieteniei între popoare, pregătirea lor pentru munca creatoare în producție, creșterea lor ca oameni sănătoși și armonios dezvoltați, constructori de nădejde ai societății socialiste.

ANA TOROK

TOATĂ ATENȚIA încheierii trimestrului

Pedagogii din toate școlile se preocupă cu grijă în această perioadă de pregătirea încheierii celui de-al doilea trimestru al anului școlar.

La Școala medie nr. 11 din Capitală, de exemplu, consiliul pedagogic a discutat măsurile necesare pentru a se evita supraîncărcarea elevilor și intensificarea pregătirii acestora în vederea tezelor. Pe baza analizei planului de activitate extrașcolară au fost suspendate unele acțiuni a căror desfășurare nu se impune cu necesitate acum. Astfel, de exemplu, s-a redus mult numărul repetițiilor echipelor artistice de elevi. Totodată, s-au stabilit o serie de norme în ceea ce privește numărul și volumul de teme pentru acasă în această perioadă. Ca urmare profesorii de limba română, de exemplu, nu mai cer elevilor lor să efectueze compuneri, ci le-au dat numai teme scurte, care cer mai puțin timp. Profesorii de matematică aleg cu multă grijă exercițiile sau problemele ce urmează să fie efectuate acasă, astfel ca acestea să asigure recapitularea materiei fără a-i supraîncărca pe elevi.

In programarea lucrărilor scrise trimestriale s-a ținut seama de criteriul eșalonării efortului elevilor. In acest scop, lucrările scrise la materiile care necesită un efort mai mare și timp mai mult pentru pregătire au fost programate în aceeași săptămînă cu lucrările scrise la materii pentru care elevii se pot pregăti într-un timp mai scurt.

Multă atenție acordă conducerea școlii evitării unui asalt din partea cadrelor didactice în realizarea planului calendaristic trimestrial, sub presiunea rămînerii în urmă determinată de timpul cît au fost întrerupte cursurile. In acest sens s-a stabilit ca profesorii să respecte ritmul normal de parcurgere a programei, urmînd ca recuperarea să se realizeze treptat și pe parcursul celui de-al treilea trimestru. La fel, s-au luat măsuri pentru evitarea aglomerării elevilor cu lucrări de control curent în vederea obținerii numărului de note necesare încheierii mediei trimestriale. Consiliul pedagogic a cerut profesorilor să acorde atenția cuvenită examinării orale a elevilor. Elevii cu un număr prea mic de note sau acei asupra cărora profesorul nu este suficient de lămurit în ceea ce privește nivelul lor de cunoștințe vor fi reexaminați înainte de încheierea mediei.

La lecțiile de sinteză, menite să asigure consolidarea și sistematizarea cunoștințelor căpătate de elevi, profesorii folosesc metode adecvate, pe care le-au discutat atît în ședința consiliului pedagogic ținut în vederea încheierii trimestrului, cît și în cadrul consiliilor metodice pe obiecte. Discuțiile au arătat însă că recapitularea materiei predate în cursul trimestrului nu trebuie să se limiteze la lecțiile de sinteză. Și la lecțiile de predare curentă profesorii caută ca, odată cu transmiterea noilor cunoștințe, să repete și cunoștințele anterioare.

Pentru a-i ajuta pe elevi în pregătirea lor pentru lucrările scrise, cadrele didactice le-au transmis planuri de sistematizare a materiei. De exemplu, la limba română materia clasei a VI-a a fost sistematizată pe trei capitole mari: „Evocarea istorică", „Colectivizarea agriculturii", „Lupta partidului nostru pentru ridicarea bunei stări a poporului". Planurile au fost discutate cu elevii, cărora li s-au indicat și textele literare legate de fiecare temă.

Activitatea diriginților este orientată și ea în această perioadă către problemele pe care le ridică încheierea trimestrului. Diriginții urmăresc îndeaproape situația la învățătură a fiecărui elev, țin o legătură strînsă cu părinții acestora, îndrumîndu-i asupra regimului de muncă ce trebuie respectat de elevi, asupra felului cum să-i ajute în pregătirea lecțiilor. O atenție deosebită acordă diriginții înlăturării absențelor nejustificate ale unor elevi.

Intregul colectiv didactic al școlii își concentrează în această perioadă eforturile în vederea încheierii trimestrului cu bune rezultate la învățătură și disciplină.

F. SILVESTRU

Pregătirea practică a viitorilor învățători

In pregătirea viitorilor învățători are o deosebită însemnătate înarmarea lor cu cunoștințe agricole, cu deprinderi de muncă practică, pentru a ști să rezolve cu pricepere în școlile unde vor lucra, problemele legării teoriei de practică, pentru a putea contribui la acțiunea de transformare socialistă a agriculturii și la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Avînd în vedere aceste cerințe, Institutul pedagogic de învățători din Capitală acordă importanța cuvenită pregătirii practice a viitorilor învățători.

Practica agricolă desfășurată pe lotul școlii reprezintă o îndeletnicire de care elevii și studenții institutului se simt atrași în mod deosebit. Specificul muncii învățătorilor la sate a impus o anumită organizare a lotului, împărțirea lui în sectoare care să cuprindă acele plante pe care viitorii învățători le vor cultiva, la rîndul lor, pe loturile școlilor unde vor munci. De aceea, printre principalele sectoare ale lotului se numără sectorul cerealier, sectorul legumicol și cel pomicol. Ținîndu-se seama de sarcinile cuprinse în documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie cu privire la extinderea culturilor de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, s-au organizat pe lot parcele speciale pentru cultivarea acestor plante. Activitatea pe lot se desfășoară în mod organizat, conform programului, suprafețele de teren fiind repartizate pe ani de studii și pe grupe. Elevii și studenții urmăresc culturile, fac observații asupra stării de vegetație a plantelor. Totodată, ei efectuează o serie de experiențe în colectiv și individual și își notează observațiile în carnete personale.

Experiențele pe care le fac studenții sînt planificate dinainte, oferindu-li-se posibilitatea documentării asupra temei pe care trebuie s-o urmărească. Multe dintre aceste experiențe sînt simple, așa încît să poată fi repetate cu copiii în școlile sătești. In același timp însă elevii și studenții efectuează și experiențe mai complexe, menite să-i ajute în viitoarea lor muncă în rîndurile țăranilor muncitori. Experiențele oferă viitorilor învățători rezultate care demonstrează evident superioritatea aplicării metodelor raționale de lucru în agricultură.

Numărul experiențelor ce se vor efectua în cursul acestui an este apreciabil. Pentru exemplificare enumerăm doar cîteva: experiențe privitoare la cultura sfeclei de zahăr cu îngrășăminte suplimentare aplicate la diferite epoci, semănatul porumbului la diferite distanțe și adîncimi, obținerea hibridului simplu și dublu etc. De o mare atenție se vor bucura experiențele privind plantele legumicole.

O muncă atractivă se desfășoară și în sectorul pomicol al lotului, care cuprinde 60 de pomi fructiferi din cele mai alese soiuri de meri, peri, caiși și vișini. Lucrînd în livadă, elevii și studenții dobîndesc o seamă de cunoștințe despre îngrijirea pomilor. Totodată, munca în livadă cultivă interesul lor pentru cultura pomilor, dorința de a transforma satele în care vor merge în adevărate grădini pomicole.

Pentru ca viitorii învățători să devină factori activi în răspîndirea apiculturii la sate, s-a organizat pe lîngă lot o stupină cu zece stupi sistematici, în jurul căreia se cultivă plante melifere, pentru a se asigura hrana albinelor. De asemenea, spre a da o orientare elevilor și studenților în ce privește organizarea grădinilor de flori și a parcurilor, în acest an se înființează pe lot și un sector de floricultură. In acest scop sînt pregătite mii de răsaduri de flori.

Este în curs de realizare și construcția unei sere, prin care se vor crea posibilități suficiente de pregătire a răsadurilor de legume și flori. Pînă acum s-a întocmit proiectul, s-a pregătit documentația necesară și s-au procurat unele materiale. In curînd, elevii și studenții vor începe să lucreze la construcția serei.

Pregătirea practică a viitorilor învățători nu are, bineînțeles, caracterul unui practicism îngust. Ea se realizează în strînsă legătură cu teoria. Fiecare lucrare practică pe lot constituie aplicarea celor învățate la curs. Lecțiile teoretice sînt urmate de aplicații practice în condițiile și cu mijloacele pe care viitorii învățători le vor găsi la sate. Elevii și studenții sînt învățați, totodată, să folosească mijloacele cele mai bune, metodele cele mai înaintate de lucru în agricultură.

Uneori, cînd în școală nu există posibilități pentru legarea cunoștințelor de practică, se folosesc în acest scop vizitele la diferite unități agricole socialiste sau la alte instituții care dispun de mijloacele respective. Astfel, după ce elevii și studenții au învățat la curs despre creșterea păsărilor, s-a organizat o vizită la Palatul pionierilor unde ei au cunoscut nemijlocit construcția clocitorilor artificiale, metodele raționale de creștere și îngrijire a puilor etc.

Profesorii de științe agricole sînt permanent preocupați de a face cunoscute elevilor și studenților sarcinile cuprinse în documentele de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii. De fiecare dată profesorii le arată și sarcinile ce le vor reveni lor, ca învățători la sate, făcîndu-i conștienți de datoria patriotică de a contribui la transformarea socialistă a agriculturii, la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice înaintate, la combaterea metodelor empirice care mai sînt încă folosite în unele locuri la sate.

Pentru a da elevilor posibilitatea să cunoască mai îndeaproape problemele mecanizării agriculturii, pentru a le oferi prilejul de a se familiariza cu piesele și mașinile agricole, cu montarea lor, cu regimul de exploatare a mașinilor agricole — lucru deosebit de însemnat pentru munca pe care ei o vor desfășura ca învățători la sate, Institutul organizează practica elevilor și studenților în producție la uzinele „Semănătoarea". Elevii și studenții, organizați pe grupe, vor lucra efectiv în uzină cîte patru ore pe săptămînă.

Ținîndu-se seama de faptul că tehnica nouă, înaintată, pătrunde pe scară tot mai largă în agricultură, în viața satelor, la institut s-a creat un atelier de lăcătușărie și electrotehnică. Atelierul este dotat cu utilajul necesar, așa încît asigură desfășurarea lucrărilor practice în condiții mulțumitoare. La înzestrarea lui au contribuit mult uzinele „Semănătoarea" care patronează institutul. In atelier elevii și studenții învață să efectueze diferite lucrări de electricitate, să facă legături simple și în serie, să confecționeze rezistențe electrice, să repare tablourile de distribuție etc. — dobîndesc deprinderea de a pili metalul, de a-l îndoi la rece și la cald, de a confecționa obiecte de uz casnic.

Pentru buna pregătire a viitorilor învățători o însemnătate mare o are și studiul contabilității. La acest curs studenții primesc cunoștințe de contabilitate legate de economia sătească, de activitatea gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat, a cooperativelor de consum etc. Cursul îi ajută să învețe cum se întocmește un cont, cum se înscrie o operație economică în registrele contabile (jurnal, cartea mare) cum se extrage o balanță de verificare. De asemenea, cursul de contabilitate le înlesnește viitorilor învățători să cunoască documentele contabile ale unei școli, să fie gospodari chibzuiți, să întărească și să apere avutul obștesc.

Preocuparea continuă a profesorilor institutului de a pregăti pe viitorii învățători pentru munca pe care o vor desfășura la sate dă rezultate tot mai bune. Acest lucru este confirmat și de răspunsurile elevilor și studenților la lecții. Așa, la o lecție despre cultura legumelor bulboase, studentul D. Burlacu din anul I a vorbit despre metodele de însămînțare folosite în cultura acestor plante, a apreciat cantitatea de semințe necesară la ha și a indicat epoca optimă de însămînțare a legumelor — dovedind prin aceasta cunoașterea temeinică a aplicațiilor practice legate de lecția respectivă. La lecția de apicultură despre controlul sumar al familiilor de albine, studenta C. Bălan a vorbit cu pricepere despre felul în care se execută controlul sumar de primăvară al familiilor de albine și despre procedeele de îndreptare a stărilor anormale survenite în viața familiei de albine în perioada iernării.

Astfel, viitorii învățători sînt pregătiți să îmbine întreaga lor muncă instructiv-educativă și obștească cu cerințele vieții, să devină luptători activi pentru progresul școlii, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

I. MIHAI

Elevii Școlii de 7 ani nr. 179 din București pregătesc terenul agricol pentru însămînțări.

Elevii au început lucrările agricole pe lot

Elevii școlii de 7 ani din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, în marea lor majoritate fii ai colectiviștilor de la gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki", au început — sub îndrumarea celor doi profesori care predau cunoștințele agricole — lucrările de primăvară pe lotul școlar. Pe baza planului stabilit încă din toamnă pentru culturile agricole din anul 1959, ei au pregătit răsadnițe și au însămînțat la temperatura de 24°, pe o suprafață de 7,5 m², semințe de roșii, ardei graș timpurii, vinete, varză timpurie etc.

De asemenea, sub supravegherea profesorilor de specialitate, elevii au parcelat lotul experimental, făcînd cu acest prilej aplicații practice ale cunoștințelor lor de matematică. Parcelele au fost repartizate pe grupe de elevi. Fiecare grupă se va îngriji de pregătirea terenului, de însămînțare, de întreținerea culturilor și de recoltare. Elevii au fost instruiți să-și noteze cu regularitate toate observațiile pe care le vor face în legătură cu aceste lucrări.

O altă activitate, începută încă din toamnă și continuată acum, este realizarea unei pepiniere de pomi fructiferi pe terenul gospodăriei agricole colective. Astfel, pe lîngă cei 13000 de puieți plantați în toamnă, elevii au pregătit acum gropile pentru plantarea a încă 400 de puieți. De asemenea, se pregătesc să altoiască cu mlădițe de cais 200 de puieți și să planteze la adăpostul lizierelor de salcîm, pe o distanță de 150 m, puieți de nuc.

Școala primește din partea gospodăriei agricole colective un ajutor important în unelte și semințe. Dornici să contribuie la mărirea producției de sfeclă de zahăr și floarea soarelui, elevii au hotărît să cultive cu sfeclă de zahăr o suprafață de 0,50 ha din terenul agricol al școlii și totodată să împrejmuiască parcela școlii cu o perdea de floarea soarelui. Ei au și trecut la însămînțarea acestor culturi.

Lucrările de control pentru încheierea trimestrului II sînt pentru ucenici o serioasă verificare a cunoștințelor și deprinderilor însușite.

Lucrările practice de control

Lucrările practice de control efectuate la sfîrșitul fiecărui trimestru al anului școlar trebuie să oglindească cît mai deplin cunoștințele teoretice asimilate de ucenici la tehnologia meseriei, cît și deprinderile practice însușite de aceștia în activitatea de atelier. În același timp, în cadrul lucrărilor practice de control maiștrii-instructori au posibilitatea să-și verifice metodele de predare folosite în cursul trimestrului respectiv.

Ținînd seama de aceste obiective, am ales pentru acest sfîrșit de trimestru, împreună cu profesorul de tehnologie și conducerea școlii, asemenea lucrări practice de control, încît să mi pot da seama ce progrese au făcut ucenicii mei — ucenicii lăcătuși mecanici din anul I Dacă în trimestrul I le-am cerut să execute în cadrul lucrărilor de control cîte un ciocan din oțel de 0,250 kilograme, care presupunea operații simple, acum aveau de executat cîte un dispozitiv de șlefuit. Alegerea noastră s-a oprit la această piesă deoarece în executarea ei ucenicii trebuiau să aplice majoritatea cunoștințelor și deprinderilor căpătate de la începutul anului școlar și pînă la sfîrșitul trimestrului II : cunoștințele și deprinderile de îndreptare a metalelor, de trasare, tăiere și pilire, de găurire și răzuire a metalelor, de nituire manuală, de filetare interioară și exterioară.

După stabilirea lucrării de control, am trecut la asigurarea materialului necesar. În primul rînd am controlat trusele de scule ale fiecărui ucenic în parte, urmărind ca acestea să fie complete. Sculele uzate au fost date la recondiționat sau au fost schimbate cu altele din magazia școlii. Ne-am procurat din timp oțel T 4, oțel lat și oțel pătrat care a fost debitat în bucăți și repartizat fiecărui ucenic. Am verificat și am pus în perfectă stare de funcțiune mașinile de găurit, polizoarele și ferăstraiele mecanice, precum și raboteza cu cuțit mobil (șeping), pe care ucenicii urmau să le folosească în efectuarea lucrării practice de control.

Am făcut cunoscută ucenicilor tema lucrării. În cadrul unui instructaj practic le-am prezentat schița dispozitivului de șlefuit și le-am descris operațiile ce trebuie parcurse pentru confecționarea acestuia. Astfel ucenicii au avut posibilitatea să-și pregătească amănunțios locul de muncă, uneltele necesare, să aprofundeze și să-și sistematizeze în mod judicios operațiile ce urmau să le execute în timpul lucrării practice de control.

În verificarea și aprecierea lucrărilor practice executate de ucenici am ținut seama de următoarele elemente de bază : felul în care fiecare ucenic și-a organizat locul de muncă ; felul cum a mînuit sculele, dispozitivele și mașinile ; modul cum a folosit schița și a aplicat procesul tehnologic cel mai indicat ; felul cum a aplicat regulile de protecție și tehnica securității muncii ; calitatea și durata de execuție a lucrării. Urmărind aceste obiective am putut să-mi dau seama, totodată, de calitatea propriei mele munci, așa cum se reflectă ea în pregătirea ucenicilor. Astfel, am constatat că ucenicii mînuiesc cu îndemînare sculele și mașinile și că, în general, și-au însușit deprinderile practice prevăzute în programa școlară. Am constatat însă la unii ucenici lipsuri în ceea ce privește folosirea judicioasă a schiței.

Deficiențele semnalate în timpul desfășurării lucrărilor practice de control vor constitui obiectul unei temeinice analize atît cu grupa de ucenici, cît și în consiliul pedagogic.

În felul acesta, rezultatele lucrărilor de control pentru încheierea trimestrului II, concluziile trase pe marginea lor vor fi pentru mine un prețios îndreptar în munca pe care o voi desfășura în ultimul trimestru al anului școlar.

MIHAI CUC
maistru-instructor la Școala de meserii Galați

„Să cunoaștem motorul"

Recent, „Editura Tineretului" a tipărit lucrarea „SA CUNOAȘTEM MOTORUL", menită să sprijine activitatea pe tărîmul politehnizării învățămîntului.

Autorul, Ene Marin, descrie într-o formă atrăgătoare și pe înțelesul tuturor construcția, funcționarea și întreg ansamblul de probleme ale motorului cu ardere internă. Numeroasele experiențe practice precum și descrierea amănunțită a unor construcții de modele și machete de motoare dau posibilitatea elevilor din școlile de cultură generală să verifice în viață diferite legi și fenomene învățate la cursurile teoretice.

Predarea limbii romîne în școlile profesionale

Predarea gramaticii limbii romîne în școlile profesionale are drept scop să asigure cunoașterea temeinică de către ucenici a normelor de scriere și vorbire necesare unei exprimări corecte, literare, înțelegerea tuturor noțiunilor de specialitate și posibilitatea redării clare, explicite, a acestor noțiuni. De aceea, în aceste școli nu se pune atît problema predării unor cunoștințe teoretice noi de limba romînă, ci a consolidării cunoștințelor acumulate în clasele V—VII și mai ales a formării deprinderii de a aplica în mod corect în scriere și vorbire aceste cunoștințe.

Observațiile făcute asupra predării gramaticii limbii romîne în unele școli profesionale din București dovedesc că, în general, cadrele didactice au înțeles obiectivul introducerii orelor de gramatică în programele școlare și se străduiesc să realizeze acest obiectv.

Astfel, lecția de punctuație (virgula, punctul și virgula, două puncte), ținută de profesorul Ioan Argintescu la Școala profesională „Tehnometal" a fost o bună lecție de gramatică aplicată, în care recapitularea unor noțiuni teoretice de sintaxă — subiectul multiplu, propoziția etc. — a avut drept scop consolidarea priceperilor și deprinderilor de punctuație. Marea majoritate a ucenicilor au înțeles ușor legătura dintre semnele de punctuație discutate în lecție și noțiunile de sintaxă respective.

Există însă în unele școli profesionale și de meserii profesori care nu au înțeles scopul de bază al predării gramaticii în aceste școli. În lecțiile lor, aceștia pun accentul pe repetarea unor noțiuni teoretice nelegate de texte. Așa, de exemplu, lecția cu privire la verb ținută de tovarășa Ana Ehrlich la Școala profesională „Gr. Preoteasa" sau lecția cu privire la părțile de vorbire neflexibile ținută de tovarășul Dumitru Ioan la Școala profesională „23 August" au fost pur teoretice. Socotind că „reîmprospătarea cunoștințelor de gramatică din clasele V—VII" — de care vorbește programa școlară — înseamnă o simplă repetare a cunoștințelor asimilate anterior de ucenici, acești profesori au consumat în întregime timpul lecției pentru o asemenea repetare. Tovarășa Ehrlich a reprodus pe tablă conjugarea verbului, iar tovarășul Dumitru Ioan a recapitulat definițiile părților de vorbire neflexibile. Amîndoi au ignorat cu totul problemele de ortoepie și ortografie cum ar fi formele scurte ale verbului *a fi*, imperativul afirmativ și cel negativ al aceluiași verb, locuțiunile adverbiale etc. De asemenea au neglijat analiza pe text a noțiunilor predate. Consumînd fără profit mulțumitor timpul acordat prin programa școlară, aceste lecții n-au corespuns scopului predării gramaticii în școala profesională.

Faptul că o serie de profesori nu-și orientează în mod just lecțiile de gramatică a fost dovedit și de rezultatele unei dictări date elevilor din cîteva școli profesionale din București. Dictarea avea drept scop verificarea deprinderilor dobîndite de ucenici în ceea ce privește ortografia corectă a substantivului — temă parcursă în lecțiile anterioare. Textul era constituit dintr-un dialog de numai două replici. Din cei 115 ucenici care au scris după dictare, puțini au ortografiat corect genitivul feminin singular articulat (marginea *mării*), nominativul masculin plural articulat și nearticulat al substantivului „membru" (membrii U.T.M., niște membri) și al substantivului „copilul" însoțit de adjectivul posesiv „nostru" (copiii noștri). De asemenea, puțini cunoșteau punctuația vocativului. Aceasta arată că în recapitularea declinării substantivului nu s-a stăruit suficient asupra deprinderilor de ortografiere corectă a terminațiilor flexionare. Aceasta s-a petrecut în special în școlile în care profesorii de limba romînă s-au mulțumit să repete numai paradigmele declinării.

Rezultatele slabe ale dictării dovedesc în același timp că în unele școli de 7 ani nu se pune accentul, destul de serios, pe predarea practică a noțiunilor de gramatică, insistîndu-se mai mult asupra cunoașterii teoretice a acestora.

Fără îndoială că neajunsurile existente în predarea gramaticii în școlile profesionale și de meserii se datoresc și faptului că lipsesc manualele de specialitate. De asemenea, se simte nevoia ca programa școlară să fie mai amănunțită, să conțină îndrumări metodice mai explicite.

Cadrele didactice care predau limba romînă în școlile profesionale și de meserii au însă largi posibilități, chiar în actualele condiții, de a ridica nivelul și eficacitatea lecțiilor, punînd accentul cu precădere pe consolidarea cunoștințelor de gramatică în strînsă legătură cu practica exprimării corecte în vorbire și scriere și aducînd pe prim plan acele noțiuni care corespund recomandărilor făcute de actuala programă școlară.

GH. N. DRAGOMIRESCU
I. FOLESCU

Activitatea metodică a directorilor

La sfîrșitul anului trecut, cercul pedagogic al cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice ale orașului Craiova a organizat un schimb de experiență cu alte cercuri pedagogice din țară. S-au relevat cu acel prilej, pe lîngă multe lucruri pozitive, o serie de deficiențe destul de importante în munca desfășurată de directorii școlilor. Aceasta era și o urmare a faptului că secția directorilor din cadrul cercului își începuse activitatea. Cercul a hotărît să se reînființeze această secție și să-i asigure o activitate susținută.

Activitatea secției directorilor este îndreptată în special spre lichidarea lipsurilor de ordin educativ, organizatoric și de planificare a muncii din unele școli.

Una dintre acțiunile cele mai eficace desfășurate în ultimul timp de secția directorilor a fost analiza muncii educative la Școala de meserii din Craiova. Analiza s-a desfășurat pe baza unui referat expus de tovarășul M. Marinescu, directorul acestei școli, și a constatărilor făcute de membrii secției, care au asistat la orele educative desfășurate de maistrul-instructor N. Ionescu, dirigintele clasei I-a „C". O parte din discuțiile purtate în cadrul analizei au fost înregistrate pe bandă de magnetofon și difuzate de către postul de radio Craiova la emisiunea „Școala și viața".

Cei care au analizat munca educativă a școlii de meserii au subliniat o serie de realizări obținute în această direcție. Totodată, însă, ei au criticat cu asprime caracterul formal al activității dirigintelui N. Ionescu. Este suficient să se arate, pentru a ilustra acest caracter, că în clasa lui caietul de diriginție — cel mai important document al dirigintelui — este completat de către elevi, nu de către profesor. Ce exemplu educativ poate da dirigintele respectiv elevilor săi dacă le cere să execute în locul lui o obligație didactică ? — s-au întrebat, pe bună dreptate, membrii secției. De asemenea, orele de diriginție ținute de tov. Ionescu au numeroase deficiențe metodice și de conținut. De exemplu, într-una din aceste ore, după 20 de minute de la intrarea dirigintelui în clasă, ordinea de zi era epuizată, dirigintele căutînd să umple restul timpului, în mod penibil, cu discuții improvizate. Analiza a arătat că de lipsurile existente este vinovat și directorul școlii, care n-a controlat și n-a îndrumat cu grijă munca dirigiților.

Într-o altă ședință cadrele de conducere au analizat specificul conținutului muncii instructiv - educative la Școala profesională UCECOM, ajutîndu-l pe tovarășul N. Aprițoiu, directorul acestei școli, să rezolve unele probleme dificile în activitatea școlii.

Bogatul schimb de experiență între conducătorii școlilor profesionale și tehnice pe care-l prilejuiește activitatea secției directorilor din cadrul cercului pedagogic constituie un mijloc însemnat de îmbunătățire a activității acestor școli.

Prof. ION PĂTRAȘCU
Craiova

Știri din școli • Știri din școli

Atelierul de tîmplărie al Școlii de meserii din Mediaș, este dotat cu un bogat utilaj modern. În cadrul activității practice, ucenicii execută numeroase comenzi de mobilier necesar școlilor și institutelor de învățămînt superior. Numai în acest an s-au confecționat și livrat zeci de dulapuri, catedre, mese pentru laboratoare, bancuri de lucru necesare atelierelor din școlile de cultură generală etc.

Valorificînd deșeurile provenite din confecționarea mobilierului, ucenicii, îndrumați de maiștri-instructori, au realizat în lunile ianuarie și februarie 75 taburete, 50 rame pentru tablouri, 30 echere și 500 cozi pentru ciocane, în valoare de peste 4000 lei.

Prof. C. FODOR
Mediaș

★

Școala profesională de pe lîngă Uzinele „Strungul" din Orașul Stalin are un nou cabinet de desen tehnic, înzestrat cu 35 mese speciale. Acestea au fost executate de ucenici în atelierele școlii.

GH. ANDREI

Brigada de muncă patriotică a ucenicilor școlii profesionale de pe lîngă Șantierul naval din Constanța desfășoară o rodnică activitate pentru înfrumusețarea litoralului Mării Negre. Ucenicii muncesc cu entuziasm la taluzarea malului mării și la plantarea de arbori.

V. SAVU

★

Grupul școlar minier din Lupeni dispune de o bibliotecă care cuprinde peste 20.000 de volume, în limbile romînă și maghiară. Numai în ultimul an biblioteca s-a îmbogățit cu 6000 de cărți.

Pentru popularizarea cărții în rîndul ucenicilor și elevilor, în cadrul bibliotecii s-a organizat o vitrină de prezentare a noutăților literare. Profesorii diriginți organizează regulat recenzii asupra cărților nou apărute, unele din ele fiind prezentate și la stația de radioamplificare.

Ca urmare a acestor acțiuni, majoritatea ucenicilor și elevilor frecventează biblioteca școlii și participă cu vădit interes la concursul „Iubiți cartea".

A. CRISTEA
Lupeni

CONSULTAȚIE LA TEMA. Învățătura marxist-leninistă despre partid. Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Întărirea continuă a unității și disciplinei de partid.

Partidul Muncitoresc Romîn, forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

Transformarea revoluționară a societății capitaliste în societate socialistă este o sarcină grea. Pentru a învinge burghezia — care se sprijină pe puterea capitalului, pe aparatul de stat burghez — și a făuri o economie și cultură nouă, socialistă, este necesar ca clasa muncitoare să fie bine organizată și îndrumată, este necesar ca ea să aibă un conducător politic curajos și călit.

Marx și Engels, bazîndu-se pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării societății omenești, și îndeosebi a societății capitaliste, au creat, pentru prima dată, teoria socialismului științific și un partid de sine stătător al proletariatului, al cărui principal țel este eliberarea tuturor oamenilor muncii de robia capitalistă, mobilizarea maselor muncitoare la lupta pentru a da viață mărețelor idei ale marxismului.

Principiile fundamentale ale socialismului științific, tezele marxiste despre construirea partidului revoluționar al clasei muncitoare, elaborate de Marx și Engels, au fost însă denaturate după moartea acestora de către oportuniștii care își făcuseră cuib în partidele reformiste ale Internaționalei a II-a.

In condițiile trecerii capitalismului în faza imperialistă, în epoca marilor lupte de clasă ale proletariatului pentru eliberarea întregii societăți de sub orînduirea exploatării capitaliste, se simțea nevoia unui partid capabil să organizeze și să conducă clasa muncitoare și celelalte mase asuprite la lupta împotriva exploatării capitaliste, pentru răsturnarea dominației burgheziei. Atunci, ca și acum, nu era suficient ca un partid să poarte titulatura de „muncitoresc", sau „socialist" pentru a reprezenta cu adevărat interesele clasei muncitoare și ale oamenilor muncii. Astfel de partide erau pe atunci destule, însă ele s-au dovedit incapabile să conducă lupta clasei muncitoare. Partidele social-democrate ale Internaționalei a II-a s-au demascat în fața lumii întregi ca agenturi ale burgheziei în mișcarea muncitorească. Și astăzi există în lume partide care, punîndu-și firma de partide muncitorești, caută să îndrepte clasa muncitoare pe drumul pactizării cu burghezia. Partidul laburist din Anglia, de exemplu, deși își zice „muncitoresc", nu se sfiește să propovăduiască pacea între clase, renunțarea la lupta împotriva burgheziei. Conducătorii partidului socialist francez, de teapa lui Guy Mollet, sprijină cu o perseverență demnă de o cauză mai bună războiul murdar împotriva eroicului popor algerian, care luptă pentru eliberarea sa națională, au respins propunerile Partidului Comunist Francez de a lupta împreună pentru a bara calea fascismului în Franța. Desigur că asemenea partide, oricum s-ar intitula ele, nu exprimă adevăratele interese ale clasei muncitoare.

Avînd drept călăuză indicațiile lui Marx și Engels despre partidul proletar, Lenin are marele merit de a fi dezvoltat, în condițiile imperialismului, învățătura despre partidul clasei muncitoare. V. I. Lenin, genial teoretician și conducător al mișcării comuniste mondiale, a făurit un partid marxist, capabil să conducă clasa muncitoare și pe ceilalți oameni ai muncii la răsturnarea puterii moșierilor și capitaliștilor și instaurarea dictaturii proletariatului, un partid care servește drept model pentru partidele comuniste din lumea întreagă. Inarmat cu știința marxist-leninistă, călit în focul unor mari lupte revoluționare, puternic prin legătura sa strînsă cu masele, prin organizarea sa, necruțător față de dușmanii clasei muncitoare, P.C.U.S. a condus cu succes lupta muncitorilor, țăranilor și națiunilor asuprite din Rusia țaristă pentru doborîrea moșierilor și capitaliștilor, pentru instaurarea dictaturii proletariatului. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a arătat maselor asuprite din întreaga lume că statul exploatator poate fi zdrobit numai dacă lupta clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii este organizată și condusă de un puternic partid proletar revoluționar, credincios pînă la capăt învățăturii marxist-leniniste.

„Ca rezultat al dezvoltării istorice a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a devenit detașamentul ei de frunte, a cărui experiență istorică reprezintă un bun de neprețuit al întregii mișcări muncitorești, o permanentă sursă de inspirație pentru activitatea partidelor marxist-leniniste" — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S.

In țara noastră, partidul revoluționar al clasei muncitoare s-a plămădit în focul creșterii avîntului revoluționar al clasei muncitoare, ca urmare a adîncirii contradicțiilor de clasă din Romînia și a influenței Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Făurirea Partidului Comunist din Romînia a fost un eveniment de însemnătate istorică pentru țara noastră, pentru mișcarea muncitorească. Partidul comunist s-a clădit ca un partid care moștenea și continua cele mai bune tradiții de luptă ale poporului romîn pentru libertate, independență națională, progres social. El a fost rezultatul unui proces îndelungat de dezvoltare istorică a poporului nostru, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională, continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară.

Făurirea partidului comunist a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia. Prin crearea Partidului Comunist din Romînia în 1921, clasa muncitoare și toți ceilalți oameni ai muncii din Romînia au căpătat un conducător neînfricat, în stare să le călăuzească pașii pe calea eliberării de exploatare și asuprire, pe calea democrației și socialismului.

Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din Romînia este singurul partid din istoria țării noastre care a apărat și apără cu adevărat interesele poporului muncitor; el este singurul partid care s-a dovedit în stare să organizeze și să conducă cu succes masele la lupta pentru transformarea socialistă a societății, pentru înfrîngerea dușmanilor poporului muncitor.

Sub conducerea partidului s-a făurit și întărit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care a izbutit să alunge pe moșieri și pe capitaliști de la putere, să făurească puterea populară. Datorită luptei clasei muncitoare, în frunte cu Partidul Muncitoresc Romîn, țara noastră a devenit, dintr-un stat supus marilor puteri imperialiste din Apus, un stat liber și independent cu o economie în plină dezvoltare. Dintr-un popor lipsit de drepturi și exploatat, poporul nostru a devenit, sub conducerea partidului clasei muncitoare, liber, stăpîn pe soarta sa, constructor al unei vieți noi, socialiste.

De ce are nevoie clasa muncitoare de un partid revoluționar marxist-leninist

Motorul dezvoltării orînduirilor sociale împărțite în clase antagoniste este lupta de clasă, lupta maselor populare exploatate împotriva exploatatorilor.

Lupta de clasă își găsește cea mai deplină oglindire în lupta dintre partide. „Intr-o societate bazată pe împărțirea în clase, lupta între clasele ostile — spunea Lenin — devine în mod inevitabil, pe o anumită treaptă de dezvoltare a ei, o luptă politică. Expresia cea mai desăvîrșită, cea mai completă și mai închegată a luptei politice dintre clase este lupta dintre partide" [1]. Partidul este organizația politică a uneia sau alteia dintre clase, al cărei țel este apărarea intereselor clasei sale, în lupta împotriva altor clase.

Ideologii burghezi se străduiesc din răsputeri să ascundă legătura strînsă ce există între partide și clase, caracterul de clasă, țelurile adevărate ale partidelor burgheze. Partidele burgheze și mic-burgheze maschează cu grijă caracterul lor de clasă, caută să se prezinte ca partide fără de clasă, „independente", care ar sta, cică, deasupra claselor. In țările capitaliste există mai multe partide burgheze și mic-burgheze, fiecare din ele exprimînd interesele unui anumit grup de capitaliști: burghezia industrială, bancară, chiaburimea etc. Tuturor le sînt însă comune apărarea intereselor burgheziei, ura lor împotriva clasei muncitoare și a oamenilor muncii.

Așa, de pildă, în Statele Unite ale Americii, în timpul alegerilor se înfruntă foarte gălăgios două mari partide burgheze — democrat și republican. Intre ele nu există însă nici un fel de deosebiri esențiale. Politica guvernului republican actual și a președintelui S.U.A., care face parte din acest partid, nu se deosebește cu nimic de politica dusă de partidul democrat. De pildă, în prezent, majoritatea în Senatul și Camera S.U.A. o deține partidul democrat. In timp ce Congresul S.U.A. este dominat de reprezentanții partidului democrat, președintele și membrii guvernului fac parte din partidul republican.

Dacă s-ar lua lucrurile în serios, ar însemna că puterea executivă este în mîna unui partid, iar puterea legislativă în mîna opoziției. In realitate, între cele două partide politice americane nu există diferențieri ideologice și deci nici poziții fundamental diferite în probleme externe sau interne, pentru simplul motiv că amîndouă se străduiesc să slujească, de la guvern sau din „opoziție", interesele capitalului monopolist.

Spre deosebire de partidele burgheze și mic-burgheze, partidul marxist-leninist afirmă în mod deschis că el este partid de clasă, partidul clasei muncitoare, că el slujește intereselor clasei muncitoare. De ce clasa muncitoare are nevoie de un partid politic propriu? Lupta clasei muncitoare pentru cucerirea puterii poate fi asemuită în anumite privințe cu un război între două clase ale căror interese sînt cu totul opuse. Și cum nici o armată nu poate lupta cu succes dacă nu are comandanți încercați, un stat-major experimentat, tot așa nici clasa muncitoare nu poate ieși victorioasă din lupta pe care o duce împotriva burgheziei dacă nu are un conducător, dacă nu este îndrumată în permanență de partidul ei politic.

Clasele exploatatoare au de partea lor puterea politică, puterea economică, dispun de armată, poliție, închisori, biserica, școala, presa etc. Principala armă de luptă a clasei muncitoare este organizarea.

Intrunind în rîndurile sale elementele muncitorești cele mai înaintate, mai active politiceșe, care își dau seama cel mai bine de menirea istorică a proletariatului, partidul introduce conștiința socialistă în rîndurile clasei muncitoare, insuflă acesteia încredere în forțele proprii, o organizează și o conduce la luptă conștientă împotriva puterii capitaliștilor și moșierilor.

Partidul clasei muncitoare studiază, pe baza științei marxist-leniniste, condițiile în care se desfășoară lupta clasei muncitoare în diferite etape, raportul de forțe, relațiile dintre diferitele clase sociale, starea de spirit și gradul de conștiință a diverselor categorii de oameni ai muncii, experiența luptei revoluționare pe plan național și internațional, trăgînd învățămintele corespunzătoare. Pe această bază, partidul stabilește linia sa politică, metodele sale de activitate, desfășoară o largă și susținută muncă politică și organizatorică pentru a concentra tot timpul atenția clasei muncitoare asupra sarcinilor fundamentale și a-i da în permanență perspectiva luptei revoluționare.

Inarmată cu conștiința socialistă, cu atotbiruitoarele idei ale marxism-leninismului, clasa muncitoare acționează conștient pentru transformarea revoluționară a societății, pentru lichidarea orînduirii bazate pe exploatarea omului de către om.

Dacă în țara noastră și în celelalte țări de democrație populară s-a putut organiza și înfăptui revoluția populară și instaura dictatura proletariatului, aceasta se datorește, înainte de toate, faptului că partidul marxist-leninist a reușit să insufle o înaltă conștiință majorității poporului, să ridice la lupta împotriva asupririi și exploatării masele de milioane ale celor ce muncesc.

Sub conducerea P.C.R., clasa muncitoare din țara noastră a înscris pagini glorioase în istoria poporului nostru. Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933, care au constituit cea mai puternică ridicare la luptă a proletariatului romîn înainte de al doilea război mondial, sînt rezultatul acțiunii îndelungate și minuțios pregătite a Partidului Comunist din Romînia.

Marile lupte din februarie 1933, organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia, au marcat o cotitură adîncă în desfășurarea luptelor revoluționare din țara noastră, o manifestare a voinței dîrze a clasei muncitoare de a opri și respinge ofensiva dezlănțuită de clasele exploatatoare împotriva nivelului de trai al celor ce muncesc, de a se opune cu toate forțele fascizării țării. In luptele revoluționare din februarie 1933 s-au ridicat numeroase cadre conducătoare de partid ieșite din rîndurile clasei muncitoare, legate prin mii de fire de masele de oameni ai muncii.

In condițiile dictaturii fasciste, ale terorii sîngeroase dezlănțuite împotriva partidului, cadrele de bază ale partidului, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, însuflețite de o încredere profundă în forțele clasei muncitoare și ale poporului, în victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului, avînd o perspectivă clară asupra situației în care se afla țara noastră, au definit în mod just obiectivele strategice și tactice, trasînd linia directoare și sarcinile care se puneau în fața partidului în vederea mobilizării la luptă și unirii tuturor forțelor patriotice pentru răsturnarea dictaturii fasciste și trecerea Romîniei de partea coaliției antihitleriste.

Partidul Comunist din Romînia a fost organizatorul și conducătorul insurecției armate de la 23 August 1944, eveniment ce a avut o importanță hotărîtoare pentru destinele patriei noastre. Meritul partidului nostru este că s-a orientat just în noile condiții istorice ale luptei pentru transformarea revoluționară a societății — condiții create de înfrîngerile zdrobitoare pricinuite trupelor hitleriste și trupelor guvernului fascist antonescian de către glorioasele armate sovietice, de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice pe teritoriul țării noastre, ca și de împrejurarea că mișcarea revoluționară se dezvolta nemijlocit din lupta întregului popor pentru eliberarea de sub jugul fascist — înfăptuind acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți, care a dus la răsturnarea dictaturii fasciste și ieșirea Romîniei din războiul hitlerist.

După 23 August 1944, partidul a condus lupta maselor pentru democratizarea țării, refacerea economiei naționale, instaurarea regimului de democrație populară.

La chemarea partidului, sute de mii de muncitori și țărani au participat activ la lupta pentru răsturnarea guvernului Rădescu, la lupta pentru înviorarea producției industriale și agricole, înlăturarea haosului financiar și a inflației, pentru crearea condițiilor necesare în vederea cuceririi întregii puteri politice de către clasa muncitoare și trecerii la înfăptuirea revoluției socialiste.

Poporul romîn a cunoscut multe partide care-și ziceau „naționale", „populare", „țărănești" și chiar „muncitorești", dar care reprezentau interesele capitaliștilor și moșierilor, jefuiau bogățiile țării în complicitate cu capitaliștii străini. Partidul național-țărănesc, liberal și celelalte partide burghezo-moșierești, organizația fascistă a legionarilor, care nu pierdeau nici un prilej pentru a face caz de „patriotismul" lor, au dus o politică de jecmănire pînă la sînge a poporului muncitor, au aservit țara monopoliștilor străini, împingînd Romînia în criminalul război antisovietic, alături de Germania hitleristă.

Ca o pagină neagră au intrat în istoria poporului nostru anii de tristă amintire ai guvernării legionaro-fasciste. Istoria țării noastre nu a cunoscut o organizație mai ticăloasă, care să fi jucat un rol atît de dăunător intereselor naționale ale poporului, și în primul rînd ale clasei muncitoare, cum a fost Garda de fier — organizație fascistă teroristă, cu caracter diversionist, instrument în mîinile claselor exploatatoare împotriva mișcării muncitorești și a luptei antifasciste a maselor, agentură a imperialismului german. Garda de fier a fost creată, încurajată și susținută de clasele dominante și partidele acestora din Romînia, care i-au dat posibilitatea să-și desfășoare în voie activitatea criminală, acțiunile teroriste și de jaf.

Practicînd o demagogie nerușinată, legionarii au acționat în direcția otrăvirii conștiinței maselor cu propaganda naționalistă, șovină. Foame și mizerie, sute de mii de vieți timpuriu secerate, suferințe fără margini a adus poporului dominația legionarilor și a partidelor burghezo-moșierești.

Poporul muncitor s-a convins prin proprie experiență că singurul partid care a luptat și luptă cu consecvență și cu devotament fără margini pentru a-i făuri o viață mai bună, singurul partid care a dovedit prin fapte că nu cunoaște interese mai înalte decît interesele celor ce muncesc este P.M.R. Partidul e sînge din sîngele poporului, a cărui cauză o slujește cu abnegație. Succesele obținute de partid în creșterea rîndurilor sale, în îmbunătățirea compoziției sale sociale reflectă în mod viu legăturile indisolubile ale partidului cu clasa muncitoare, cu masele largi ale poporului, încrederea și dragostea profundă de care se bucură partidul în mase. Pentru devotamentul și hotărîrea cu care partidul nostru a apărat și apără adevăratele interese ale poporului, oamenii muncii din țara noastră l-au recunoscut drept unicul lor conducător, înscriind în Constituția R.P.R. că „Partidul

(Continuare în pag. 7-a)

(Urmare din pag. 6-a)

Muncitoresc Romîn este forța conducătoare atît a organizațiilor celor ce muncesc, cît și a organelor și instituțiilor de stat, în jurul lui se string laolaltă toate organizațiile celor ce muncesc din R.P.R.". Explicînd de ce întregul popor muncitor a recunoscut Partidul Muncitoresc Romîn ca singurul său conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că aceasta „...se datorește faptului că masele înainte exploatate și asuprite, care n-au avut un partid, și-au găsit în partidul comuniștilor un partid *al lor*, de care se simt legate cu trup și suflet, partid care a organizat masele muncitoare și le-a condus în lupta de eliberare de sub jugul exploatării, care le conduce spre victoria deplină a socialismului" [2].

P. M. R. — conducătorul poporului pe drumul socialismului

Partidul comunist este necesar clasei muncitoare, oamenilor muncii nu numai înainte de cucerirea puterii și nu numai în timpul cuceririi puterii, ci și după ce puterea a trecut în mîinile clasei muncitoare.

Cucerind puterea politică, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de partid, și-a pus drept sarcină mobilizarea maselor la construirea socialismului, la făurirea noilor relații de producție în industrie și agricultură.

Sarcina de bază a partidului în perioada actuală este lichidarea deplină a exploatării omului de către om și construirea societății socialiste în Republica Populară Romînă, în care se asigură aplicarea principiului „de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa".

În vederea înfăptuirii acestei sarcini, partidul mobilizează pe oamenii muncii pentru dezvoltarea mai departe a industriei, și în primul rînd a industriei grele, pentru dezvoltarea agriculturii, transportului și celorlalte ramuri ale economiei naționale, desfășoară munca politică și organizatorică în masa țărănimii muncitoare pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Partidul și guvernul nostru au urmat și urmează consecvent linia generală de industrializare și electrificare a țării ca o premisă obligatorie pentru asigurarea bazei tehnico-materiale a socialismului. Dezvoltarea industriei grele — și în primul rînd a industriei constructoare de mașini — s-a dovedit principala pîrghie pentru dezvoltarea industriei producătoare de bunuri de consum, pentru trecerea treptată a micilor gospodării țărănești la agricultura socialistă mecanizată, pentru crearea condițiilor materiale de ridicare continuă a nivelului de viață și de cultură al poporului muncitor.

Romînia a produs în 1958 de 5,6 ori mai multă fontă ca în 1938, de 3,3 ori mai mult oțel, de 2,6 ori mai mult cărbune, de 5,2 ori mai mult ciment, de 2 ori mai multe țesături de bumbac, lînă și mătase, de 2,5 ori mai mult ulei și de 2,1 ori mai mult zahăr.

Este caracteristică din acest punct de vedere dezvoltarea puternică a industriei construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, a cărei producție a ajuns în 1958 de 7,5 ori mai mare decît în 1938, pentru anul acesta fiind prevăzută o nouă creștere de 14%.

Dacă facem o comparație a producției industriei noastre socialiste din 1958 cu producția industriei de acum 20 de ani constatăm că întreaga producție a anului 1938 se realizează în numai trei luni.

În acest an producția de oțel din 1938 se va realiza în numai 63 de zile, la construcțiile de mașini — în 42 zile, la energie electrică — în 60 de zile, la produse sodice — în 75 de zile.

Au fost create noi ramuri industriale care nu existau în Romînia burghezo-moșierească: producția de utilaj petrolifer și minier, producția de tractoare și camioane, industria electrotehnică, industria chimică a îngrășămintelor minerale pentru agricultură, a maselor plastice, a fibrelor sintetice, industria extracției de uraniu etc.

Partidul și guvernul se preocupă de ridicarea continuă a industriei siderurgice, pentru sporirea bazei proprii de metal, ca și a industriei constructoare de mașini — condiție principală a progresului economic al țării.

Însemnate realizări au fost obținute în aplicarea planului de electrificare a țării. În cîțiva ani au fost construite 24 de termo și hidrocentrale electrice, iar în prezent se apropie de terminare lucrările marii hidrocentrale „V. I. Lenin" de la Bicaz. La sfîrșitul anului 1957, puterea instalată a centralelor electrice a fost de 2 ori mai mare decît puterea instalată în vechea Romînie.

În domeniul industriei chimice, pentru a cărei dezvoltare în ritm accelerat țara noastră are condiții optime, se construiesc mari combinate pentru producția de fire și fibre sintetice, mase plastice, îngrășăminte chimice, celuloză.

La sfîrșitul anului acesta, producția industriei chimice va depăși de 10 ori nivelul din 1938.

Industria petrolului este în continuă dezvoltare. În această ramură eforturile sînt îndreptate în două direcții. Una dintre ele o constituie continuarea prospecțiunilor și exploatărilor pentru sporirea rezervelor petrolifere, creșterea rezervelor asigurînd sporirea extracției de petrol. Cealaltă direcție în care sînt îndreptate eforturile în industria petroliferă este valorificarea superioară și complexă a petrolului la un nivel înalt de eficiență economică.

Partidul și guvernul acordă o mare însemnătate valorificării în cele mai bune condiții a patrimoniului forestier, se preocupă de înzestrarea întreprinderilor din acest domeniu cu utilaj modern în scopul folosirii cît mai raționale a bogățiilor forestiere ale țării.

O dată cu dezvoltarea industriei grele și pe baza dezvoltării acestei industrii a crescut producția bunurilor de consum, s-a lărgit considerabil sortimentul mărfurilor de larg consum și s-a îmbunătățit calitatea produselor.

Pentru a asigura un ritm susținut al industrializării socialiste a țării partidul mobilizează toate eforturile, rezervele materiale și financiare în vederea sporirii rapide a acumulărilor necesare investițiilor. Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a pus în fața organizațiilor de partid, a tuturor oamenilor muncii din industrie sarcina de a lupta cu și mai multă tenacitate pentru descoperirea și valorificarea numeroaselor și importantelor rezerve existente în toate ramurile economiei naționale, în toate fabricile și uzinele, prin utilizarea mai bună a capacităților de producție, scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor instalații, prin economii de materii prime și materiale în vederea creșterii producției și a reducerii mai accentuate a prețului de cost al produselor.

Dînd dovadă de un inepuizabil spirit de inițiativă, colectivele de muncitori, tehnicieni și ingineri din întreprinderi, sub conducerea organizațiilor de partid, scot la suprafață noi rezerve ale economiei, luptă cu abnegație pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. „Se poate aprecia de pe acum — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. — că prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului nostru privind creșterea producției cu 60—65 la sută pe ansamblul industriei socialiste vor fi îndeplinite — și chiar depășite la o serie de principale produse industriale.

Partidul desfășoară politica de transformare socialistă a satului, de atragere a milioanelor de mici producători individuali, pe calea convingerii, pe făgașul socialismului. Ca urmare a muncii politice intense desfășurate de partid, a preocupării P.M.R. pentru crearea bazei tehnico-materiale necesare agriculturii socialiste, grijii pentru pregătirea cadrelor de specialiști agricoli, politicii de îngrădire a exploatării chiaburești și de sprijinire financiară și tehnică a unităților cooperatist-socialiste, Romînia a obținut rezultate remarcabile în înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la creșterea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii. Pînă acum aproape 2 milioane de familii din totalul de circa 3 milioane șase sute mii de familii țărănești au pășit pe calea agriculturii socialiste. Suprafața agricolă pe care o ocupă sectorul socialist-cooperatist și de stat este de cca. 8.400.000 hectare, aproape 60 la sută din totalul suprafeței agricole a țării. Veniturile în continuă creștere ale gospodăriilor colective și întovărășirilor fruntașe, viața nouă ce și-o făuresc colectiviștii și întovărășiții conving mase tot mai largi ale țărănimii de justețea politicii partidului nostru de construire a socialismului la sate și le fac să se îndrepte tot mai hotărît, cu încredere din ce în ce mai mare, spre cooperativizarea agriculturii.

Rezultatele obținute în transformarea socialistă a agriculturii — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej „reprezintă o realizare de însemnătate istorică, o adevărată revoluție care transformă din temelii relațiile social-economice la țară, întregul mod de trai al țărănimii muncitoare, toată înfățișarea satului nostru".

Dînd o atenție deosebită ridicării considerabile a productivității la hectar la toate culturile, orientîndu-se spre dezvoltarea în țara noastră a unei agriculturi intensive, partidul și guvernul iau măsuri pentru mecanizarea principalelor lucrări agricole, folosirea pe scară mai largă a îngrășămintelor chimice, a insecto-fungicidelor și a semințelor selecționate în agricultură, executarea unor importante lucrări de hidroameliorații și recuperare de noi terenuri agricole.

Partidul Muncitoresc Romîn consideră făurirea bazei economice a socialismului drept obiectivul central al activității sale. El îndrumă organizațiile de partid să pătrundă cu pricepere în problemele industriei și agriculturii, să exercite influența politică asupra activității organelor economice. Aceasta este un lucru cît se poate de firesc. Fiind partid de guvernămînt, partid căruia poporul i-a încredințat destinele țării, el acordă cea mai mare atenție construcției economice, problemelor care privesc baza materială a orînduirii socialiste. Fără marea producție industrială și agricolă, bazată pe cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, nu se poate concepe asigurarea unei abundențe de produse, satisfacerea nevoilor mereu crescînde ale populației, nu se poate concepe construirea socialismului.

Ca urmare a realizărilor importante obținute în industrie, agricultură și celelalte ramuri ale economiei, crește treptat nivelul de trai al celor ce muncesc.

Îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale clasei muncitoare stă pe primul plan al preocupării partidului. S-a îmbunătățit sistemul de salarizare, ceea ce a dus la sporirea cîștigului oamenilor muncii, o dată cu o însemnată creștere a productivității muncii. Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită construcției de locuințe confortabile și ieftine, sporirii fondului de locuințe pus la dispoziția oamenilor muncii. S-a îmbunătățit simțitor aprovizionarea oamenilor muncii cu legume, zarzavaturi, fructe etc.

După cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la recenta adunare a activului de partid din orașul și regiunea București, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a dezbătut propunerile cu privire la elaborarea unui plan de perspectivă a dezvoltării economiei naționale, hotărînd să intensifice lucrările pentru întocmirea unei schițe-program pe o perioadă de 15 ani. Prima etapă a acestui program va fi planul economic pe perioada 1960—1965, al cărui proiect urmează să fie dezbătut pe larg de oamenii muncii și apoi supus aprobării celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

„Prin înfăptuirea prevederilor planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965, poporul nostru va termina în linii mari construirea socialismului, trecînd într-o nouă etapă — aceea a desăvîrșirii construcției socialiste" — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Este o datorie de cinste și de onoare a fiecărui membru și candidat de partid, a fiecărui om al muncii de a-și mobiliza toate forțele și a munci cu entuziasm, hotărîre și perseverență, pentru atingerea acestui obiectiv însuflețitor, care va asigura o puternică înflorire a țării, sporirea simțitoare a venitului național, a producției și a consumului pe cap de locuitor la principalele produse, satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Socialismul nu se poate construi fără creșterea continuă a nivelului cultural al poporului. De aceea partidul acordă o mare atenție dezvoltării culturii, activității ideologice. În anii puterii populare arta, știința, cultura au cunoscut un avînt fără precedent în țara noastră. Au apărut o serie de lucrări originale în domeniul istoriei, filozofiei, economiei politice, s-a îmbunătățit editarea operelor clasicilor literaturii romîne și a unor lucrări importante ale gînditorilor progresiști romîni. Scriitorii au îmbogățit literatura noastră realist-socialistă cu lucrări remarcabile, care se bucură de o înaltă apreciere din partea poporului muncitor.

Partidul îndrumă intelectualitatea să ia parte activă la construirea socialismului, la dezvoltarea și răspîndirea culturii în rîndurile maselor populare.

Majoritatea covîrșitoare a intelectualității, tot ce are ea mai de preț, urmează cu încredere politica Partidului Muncitoresc Romîn și își consacră în măsură din ce în ce mai mare forțele și priceperea cauzei construcției socialismului și întăririi regimului democrat-popular. În această activitate, intelectualitatea veche se transformă și se contopește cu noile generații de intelectuali formați în anii puterii populare alcătuind un unic detașament al intelectualității legate de popor, devotată construcției socialiste, care se bucură de stima și ajutorul frățesc al poporului muncitor, de grija și încrederea partidului clasei muncitoare.

Unul dintre detașamentele cele mai importante și numeroase ale intelectualității îl reprezintă cadrele didactice. Statul democrat-popular a încredințat profesorilor și învățătorilor sarcina nobilă de a educa noua generație, de a forma cetățeni demni de epoca nouă pe care o trăim, de a făuri cadre noi, capabile să aplice știința și tehnica și să contribuie la progresul necontenit al acestora, constructori entuziaști ai socialismului. Partidul și Guvernul au chemat cadrele didactice să-și consacre toate forțele luptei pentru stîrpirea obscurantismului, a prejudecăților mistice și a înapoierii culturale, să ducă în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate, îndeosebi a științei și tehnicii sovietice, care și-au dovedit superioritatea în cele mai importante domenii.

După cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la cea de-a doua conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor studenților din R.P.R., una din sarcinile principale ale cadrelor didactice este de a educa la elevi dragostea față de munca fizică, de a forma în rîndurile tineretului școlar o opinie de masă pentru a se pregăti în vederea intrării în școli superioare muncind în producție, deoarece drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Cultivînd la elevi dragostea și respectul față de munca productivă, profesorii și învățătorii vor reuși să crească o generație devotată trup și suflet clasei muncitoare, poporului muncitor, cetățeni de nădejde ai Patriei noastre socialiste, care vor fi oricînd gata să apere, alături de toți oamenii muncii, cuceririle revoluționare, fabricile, uzinele, lăcașele de cultură ridicate prin truda celor ce muncesc.

După cum se știe, succesele obținute de poporul muncitor, condus de partid, provoacă furia dușmanului: forțele vrăjmașe din interior, hrănite cu iluzii de peste ocean și cu dolarii americani, continuă să tînjească după vechile privilegii și rînduieli, fac tot ce le stă în putință pentru a împiedica mersul înainte al socialismului. În perioada de trecere, lupta de clasă continuă să existe, acționînd în condiții noi. Analizînd formele pe care le îmbracă lupta de clasă, poziția fiecărei clase și categorii sociale față de puterea populară și socialism, partidul și-a elaborat o politică corespunzătoare sarcinilor construcției socialiste, menită să asigure victoria deplină a clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii asupra forțelor dușmane. Membrii de partid și masele fără de partid sînt educate în spiritul vigilenței revoluționare și sînt mobilizate la luptă pentru demascarea și zădărnicirea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă. Fără izolarea dușmanului de clasă și zdrobirea încercărilor sale de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului nu s-ar fi putut consolida și dezvolta regimul de democrație populară în țara noastră.

Socialismul este o orînduire socială care nu se poate construi de la sine; socialismul este rezultatul și creația activității conștiente a oamenilor muncii. Fără participarea activă a maselor nu se poate concepe înlăturarea vechii orînduiri capitaliste și construirea alteia noi — societatea socialistă.

Acțiunea conștientă a oamenilor muncii pentru făurirea socialismului dă naștere unei bogate experiențe revoluționare, constructive, scoate la iveală inițiative extrem de prețioase.

Partidul studiază și sintetizează bogata experiență a maselor populare, marea lor înțelepciune, ia măsuri ca diferitele inițiative valoroase, care la început apar ca fenomene izolate, să devină un bun comun, să fie larg răspîndite, asigurînd astfel un avînt general al întregii mișcări de construcție socialistă.

În sfîrșit, țările de democrație populară, printre care și țara noastră, construiesc socialismul în condițiile unei situații internaționale complicate. În aceste condiții, statul democrat-popular trebuie să urmărească în permanență evenimentele internaționale, să examineze în spirit marxist fenomenele care apar pe plan internațional, modificările care intervin în raportul de forțe, uneltirile cercurilor imperialiste, în scopul de a folosi cît mai bine ajutorul aliaților și a paraliza acțiunile dușmanului. Sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Romîn, politica externă a statului nostru democrat-popular asigură construirea pașnică a socialismului în țară, întărirea lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S., dezvoltarea colaborării socialiste, sprijinirea luptei popoarelor pentru independență și progres social.

Rolul conducător al partidului se manifestă înainte de toate prin linia sa politică, linie care definește și orientează activitatea organizațiilor de stat și obștești. În rezoluțiile și hotărîrile congreselor partidului și plenarelor C.C. se stabilește politica partidului pentru o etapă dată.

Politica partidului constituie baza vitală a regimului nostru democrat-popular; ea cuprinde toate laturile vieții de stat, economice, sociale, culturale, mobilizează masele populare la lupta pentru construirea socialismului.

Care este explicația că politica partidului este urmată de cele mai largi mase ale oamenilor muncii, că politica partidului înregistrează succese după succese?

(Continuare în pag. 8)

Partidul Muncitoresc Romîn, forţa conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în ţara noastră

(Urmare din pag. 7-a)

Politica partidului este înfăptuită cu avînt de către masele muncitoare deoarece este justă, ea oglindeşte interesele vitale ale poporului, corespunde întru totul acestor interese.

Partidul îşi stabileşte politica sa ştiinţifică pe baza cunoaşterii legilor obiective ale societăţii, ale luptei de clasă, pe baza atotbiruitoarei învăţături marxist-leniniste, pe care o aplică în mod creator. Bizuindu-se pe teoria marxist-leninistă, partidul interpretează just fenomenele ce apar în viaţă, prevede încotro se desfăşoară evenimentele. Fidelitatea faţă de ideile marxism-leninismului constituie izvorul principal al succeselor politicii partidului, al fermităţii şi intransigenţei sale.

Partidul nostru se călăuzeşte după experienţa Uniunii Sovietice în opera de construire a socialismului, experienţă verificată şi de celelalte ţări din lagărul socialist, ca şi după experienţa propriei noastre ţări.

Forţa politicii partidului nostru constă în faptul că ea se realizează prin activitatea celor mai largi mase populare, care, considerînd-o propria lor politică, o înfăptuiesc în mod liber, cu conştiinţa că ea le aduce o viaţă fericită.

Aplicarea învăţăturii leniniste cu privire la rolul partidului în societate are o mare însemnătate în asigurarea succesului în lupta maselor muncitoare pentru socialism. De felul cum această învăţătură este transpusă în viaţă depind consolidarea continuă a dictaturii proletariatului, a statului oamenilor muncii, atragerea maselor largi de oameni ai muncii la o participare conştientă în opera de construire a economiei şi culturii socialiste.

Cu toate că întreaga experienţă de luptă a mişcării muncitoreşti internaţionale a dovedit practic justeţea învăţăturii marxist-leniniste despre rolul conducător al partidului în revoluţia socialistă, revizioniştii contemporani mai fac şi astăzi încercări de a „demonstra", chipurile, că, clasa muncitoare poate ajunge la socialism şi fără a fi îndrumată de partidul ei revoluţionar, marxist-leninist.

Partidul Muncitoresc Romîn, alături de toate partidele marxist-leniniste din lume, a dat o ripostă hotărîtă concepţiilor revizioniste. Încercările revizioniştilor de a lovi în partidul clasei muncitoare au fost zdrobite. Consolidarea continuă a rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate, în viaţa de stat, economică, ideologică, obştească etc. constituie preocuparea de căpetenie a tuturor membrilor de partid, a masei oamenilor muncii.

Rolul conducător al partidului este determinant pentru întărirea puterii muncitoreşti-ţărăneşti, pentru reuşita operei de construire a socialismului. De aceea, trebuie să muncim perseverent pentru întărirea continuă a rolului conducător al partidului, al fiecărei organizaţii de partid în domeniul său de activitate, pentru îmbunătăţirea neîntreruptă a metodelor conducerii de către partid a economiei şi culturii, a organizaţiilor de masă, a tuturor sectoarelor construcţiei socialiste. Intregul popor muncitor este conştient că numai sub conducerea încercată a partidului îşi poate făuri o viaţă mai bună, că întărirea continuă a partidului şi a rolului său conducător chezăşuieşte victoria deplină a socialismului în patria noastră.

Principiile organizatorice ale P. M. R.

Partidul Muncitoresc Romîn — partid marxist-leninist al clasei muncitoare — este un partid de tip nou, care are la baza construcţiei sale principiile ideologice, tactice şi organizatorice leniniste. Partidul s-a născut ca un partid al revoluţiei sociale, ca detaşamentul de frunte al clasei muncitoare, al poporului muncitor în lupta pentru desfiinţarea exploatării omului de către om, pentru făurirea unei vieţi mai bune, socialiste.

Cuprinzînd în rîndurile sale pe cei mai înaintaţi şi conştienţi oameni ai muncii, Partidul Muncitoresc Romîn reprezintă *detaşamentul de avangardă, conştient al clasei muncitoare.* Partidul îşi lărgeşte rîndurile cu cei mai ridicaţi oameni ai muncii, în primul rînd cu muncitori cu un stagiu mai îndelungat în producţie, cu cei mai înaintaţi ţărani colectivişti şi întovărăşiţi, cu intelectualii legaţi de popor, care şi au însuşit scopurile luptei partidului şi s-au călit în lupta revoluţionară împotriva duşmanului, pentru construirea socialismului.

Izvorul forţei şi invincibilităţii Partidului Muncitoresc Romîn constă în faptul că păstrează cu sfinţenie şi întăreşte neîncetat *unitatea de nezdruncinat a rîndurilor sale;* el nu îngăduie ca în sînul său să se ivească grupări care nu se supun liniei şi hotărîrilor partidului, pentru că acestea ar slăbi partidul şi ar face jocul duşmanilor clasei muncitoare.

Apărîndu-şi unitatea, partidul ia măsuri pentru a face cu neputinţă încercările elementelor duşmane de a se strecura în rîndurile sale, cu gîndul de a-l lovi pe dinăuntru. Curăţirea rîndurilor partidului de tot soiul de elemente străine de clasa muncitoare, de trădători, de elemente vrăjmaşe, este o lege pentru partid, o lege a cărei respectare asigură întărirea lui neîncetată.

O mare însemnătate în întărirea partidului a avut-o zdrobirea grupului fracţionist Pauker-Luca. Măsurile luate de partid pentru lichidarea oricărei urmări a activităţii acestui grup au călit şi întărit partidul, disciplina şi unitatea sa, forţa de luptă a organizaţiilor de partid, capacitatea lor politică şi organizatorică, au întărit rolul de conducător al partidului în construcţia socialistă. Dînd dovadă de înţelepciune politică şi de un înalt spirit de vigilenţă, C.C. al P.M.R. a pus capăt la timp activităţii antipartinice, fracţioniste a tovarăşilor I. Chişinevschi şi M. Constantinescu, care, calomniind linia politică a partidului şi a Comitetului său Central, viaţa internă de partid şi activitatea organelor dictaturii proletariatului, au încercat să submineze unitatea partidului şi a conducerii sale — lucru de care nu puteau profita decît duşmanii construcţiei socialiste.

Un rol important în întărirea unităţii partidului şi în consolidarea rolului său conducător în toate domeniile de activitate l-a avut plenara C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie 1958.

Plenara C.C. al partidului din iunie 1958 a înarmat organizaţiile şi membrii de partid în vederea continuei întăriri a partidului, a întăririi unităţii şi disciplinei de partid, a creşterii combativităţii împotriva ideologiei burgheze, sub orice formă ar apărea, a curmării oricăror manifestări de împăciuitorism faţă de abaterile de la linia şi hotărîrile partidului.

Dezbaterea documentelor plenarei Comitetului Central al P.M.R. în organizaţiile de partid a demonstrat din nou uriaşa forţă a partidului, unitatea sa indestructibilă, coeziunea tuturor membrilor de partid în jurul Comitetului Central, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, încrederea nestrămutată a oamenilor muncii în partid, care, călăuzindu-se neabătut după învăţătura marxist-leninistă, înarmează clasa muncitoare şi întregul popor cu o politică fermă. Dezbaterea documentelor plenarei a scos în evidenţă interesul profund al masei membrilor de partid pentru treburile partidului, participarea lor intensă la activitatea partidului, voinţa lor de neclintit de a înfăptui politica şi hotărîrile partidului.

Intărirea unităţii ideologice şi organizatorice a partidului prezintă astăzi un interes deosebit nu numai pentru membrii de partid, ci şi pentru oamenii muncii fără de partid, pentru întregul popor muncitor. Acest lucru îşi are o explicaţie firească. Poporul muncitor din ţara noastră, conştient de faptul că destinele lui depind de fermitatea conducerii de către partid, manifestă un mare interes pentru partid, pentru întărirea continuă a coeziunii rîndurilor sale, ştiind că de aceasta depinde înaintarea cu succes pe drumul construirii socialismului.

Una din condiţiile menţinerii şi consolidării coeziunii partidului este *aplicarea consecventă, în întreaga sa activitate şi în organizarea sa, a principiului centralismului democratic.* Corespunzător acestui principiu, partidul uneşte strîns în organizarea sa centralismul cu democraţia internă de partid, îmbină în activitatea sa disciplina de fier cu iniţiativa şi participarea largă a masei membrilor de partid la conducerea treburilor partidului.

Potrivit principiului centralismului, *în partid există o disciplină de fier, conştientă.* Intrucît disciplina de partid este o condiţie de bază pentru asigurarea unităţii politice, de voinţă şi de acţiune a partidului, ea este obligatorie în egală măsură pentru fiecare organizaţie de partid, pentru fiecare membru de partid. Organizaţiile de partid şi membrii de partid — indiferent de postul pe care-l ocupă — trebuie să socotească hotărîrile partidului drept lege de la care nu se pot abate sub nici un motiv.

Partidul Muncitoresc Romîn îşi întăreşte şi lărgeşte neîncetat *legătura sa cu masele de milioane ale celor ce muncesc,* al căror slujitor devotat este. Bucurîndu-se de încredere şi dragoste din partea maselor muncitoare, partidul le învaţă cum să lupte pentru construirea socialismului, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor. Totodată, partidul învaţă de la mase, îşi îmbogăţeşte experienţa sa cu experienţa dobîndită de mase în munca pentru înfăptuirea liniei partidului. Legătura strînsă între partid şi popor stă la temelia ţăriei regimului democrat-popular. De trăinicia legăturilor partidului cu masele şi de sprijinul pe care-l primeşte din partea acestora depind în bună măsură înfăptuirea rolului său conducător şi ritmul înaintării poporului muncitor pe drumul socialismului.

Un mare rol în întărirea legăturii partidului cu masele îl are *conducerea de către partid a sfaturilor populare, sindicatelor, U.T.M. şi a celorlalte organizaţii de masă.* Sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat, sînt expresia directă a dictaturii proletariatului. Ele desfăşoară o activitate multilaterală: administrativă, economică, gospodărească, culturală etc. In activitatea lor, sfaturile populare atrag cele mai largi pături ale populaţiei, leagă masele muncitoare cu partidul, înainte de toate, pe linie de stat. Ele dezvoltă energia şi iniţiativa creatoare a maselor în construirea socialismului, atrag pe oamenii muncii la conducerea construcţiei economice şi culturale şi la aplicarea în viaţă a politicii partidului. In prezent partidul se preocupă de ridicarea rolului sfaturilor populare, le ajută să-şi îndeplinească în bune condiţii atribuţiile care au crescut în ultima vreme.

O atenţie deosebită acordă partidul sindicatelor, una dintre cele mai mari organizaţii de masă, care uneşte aproape toţi oamenii muncii din ţara noastră şi leagă partidul cu masele, înainte de toate, pe linia producţiei.

Ridicarea rolului sindicatelor în opera de construire a socialismului este una din condiţiile esenţiale pentru înfăptuirea conducerii de către partid a clasei muncitoare, a masei salariate din fabrici, uzine şi instituţii. V. I. Lenin vedea în sindicate organizaţia de masă căreia, sub conducerea partidului, îi revine sarcina de a fi făuritoarea vieţii noi, educatoarea milioanelor de oameni ai muncii, care trebuie ajutaţi să se debaraseze de vechile prejudecăţi, să conducă statul, să conducă producţia. Lui Lenin îi aparţine celebra teză care defineşte cu deosebită precizie rolul şi importanţa sindicatelor — ca şcoală a conducerii, şcoală a gospodăririi, şcoală a comunismului. „...sindicatele creează o *legătură* între avangardă şi mase, „.prin munca lor de fiecare zi ele conving masele, masele acelei clase care este singura în stare să ne ducă de la capitalism la comunism" — scrie Lenin [3]).

Partidul Muncitoresc Romîn consideră sindicatele forma cea mai potrivită, întru totul corespunzătoare procesului construcţiei socialiste în ţara noastră, în stare să asigure participarea tuturor muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor la conducerea activităţii întreprinderilor în domeniul producţiei, folosirii mijloacelor financiare, salarizării, respectării obligaţiilor reciproce asumate în contractele colective, satisfacerii nevoilor social-culturale.

Cea mai importantă rezervă a partidului este Uniunea Tineretului Muncitor, care activează sub îndrumarea sa directă. Din rîndurile U.T.M. partidul absoarbe contingente noi de comunişti cu care îşi împrospătează, întăreşte şi lărgeşte efectivul.

U.T.M. este o organizaţie comunistă care întruneşte în rîndurile sale peste 1.000.000 de tineri de la oraşe şi sate, organizaţia tinerilor comunişti căreia îi revine sarcina de onoare de a ajuta partidul în educarea tinerei generaţii în spiritul comunismului. Prin munca politico-educativă ce o desfăşoară, U.T.M. este chemată să cultive în rîndurile tineretului dragostea faţă de muncă şi de învăţătură, să mobilizeze tineretul la aplicarea politicii partidului şi guvernului de construire a unui viitor luminos poporului nostru. Una din sarcinile primordiale ale U.T.M. este de a educa tineretul în spiritul patriotismului socialist, al preţuirii şi apărării cuceririlor revoluţionare ale poporului muncitor, în spiritul internaţionalismului proletar, al păcii şi prieteniei între popoare, de a dezvolta la masele de tineri din ţara noastră fermitatea şi vigilenţa în lupta împotriva duşmanului.

Conducerea partidului a pus în faţa organelor şi organizaţiilor de partid sarcina de a asigura conducerea politică, ideologică şi un ajutor permanent organizaţiilor U.TM., de a se ocupa cu grijă şi căldură de viaţa şi problemele specifice ale tineretului, de creşterea şi educarea lui, de a ridica rolul U.T.M. în atragerea maselor de tineri de la oraşe şi sate la o participare activă în eforturile de sporire a producţiei industriale şi agricole şi de ridicare a nivelului de trai.

Rolul de îndrumător şi călăuzitor al organizaţiilor de masă spre înfăptuirea scopului comun îl îndeplineşte partidul clasei muncitoare. Datorită acestui fapt, eforturile organizaţiilor de masă nu se răzleţesc, ci, dimpotrivă, se contopesc în vederea atingerii aceluiaşi ţel.

In întărirea legăturilor partidului cu masele şi în înfăptuirea conducerii maselor de către partid, un rol foarte important are munca de lămurire politică desfăşurată de partid. Prin munca politică partidul explică maselor linia sa şi le atrage la lupta pentru traducerea ei în viaţă.

Aceasta este una din tradiţiile comuniştilor. Incă la începutul activităţii sale revoluţionare, Lenin scria că ideea socialismului o va înţelege şi şi-o va însuşi fiecare muncitor, cu condiţia ca agitatorul sau propagandistul să ştie să-i vorbească în aşa fel încît să-i împărtăşească această idee, să ştie să i-o transmită într-un limbaj pe înţelesul lui şi sprijinindu-se pe fapte cunoscute de muncitor din viaţa de toate zilele.

Intărirea rolului conducător al partidului, creşterea capacităţii sale politice şi organizatorice sînt nemijlocit legate de ridicarea continuă a pregătirii marxist-leniniste a membrilor şi candidaţilor de partid, de dezvoltarea spiritului lor partinic. O îndatorire de căpetenie a tuturor membrilor şi candidaţilor de partid, prevăzută în statut, este de a munci necontenit pentru a-şi ridica nivelul de cunoştinţe pentru a-şi însuşi bazele marxism-leninismului. Sarcinile comuniştilor, determinate de rolul partidului în societate, nu pot fi îndeplinite dacă membrii şi candidaţii de partid nu posedă cunoştinţe politice şi teoretice. De aceea, partidul manifestă o grijă deosebită pentru educarea marxist-leninistă a membrilor şi candidaţilor de partid. In această privinţă, Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat cu tărie că una din condiţiile esenţiale ale victoriei în lupta pentru construirea socialismului este educaţia marxist-leninistă a membrilor şi candidaţilor de partid. Studierea temeinică a teoriei marxist-leniniste, în strînsă legătură cu cerinţele practicii construcţiei socialismului, asigură creşterea continuă a gradului de activitate a membrilor şi candidaţilor de partid, a combativităţii lor, le dezvoltă capacitatea de a rezolva sarcinile trasate de partid.

Construirea socialismului este opera poporului însuşi. Partidul Muncitoresc Romîn uneşte eforturile creatoare ale muncitorilor, ţăranilor muncitori şi intelectualilor într-un singur şuvoi şi le îndreaptă către acelaşi ţel comun; prin organizaţiile sale de bază, prin sfaturile populare, sindicate, U.T.M., cooperative şi alte organizaţii de masă, partidul influenţează toate laturile activităţii poporului muncitor, conduce toate ramurile construcţiei economice şi culturale. Promovarea intereselor poporului, conducerea lui pe drumul unui viitor strălucit este legea supremă a partidului. Partidul Muncitoresc Romîn este un partid cu adevărat popular, care nu cunoaşte alte interese în afară de interesele poporului. De aceea, poporul acordă o mare încredere partidului şi sprijină cu însufleţire politica sa. Autoritatea şi încrederea de care partidul se bucură în faţa maselor sînt rodul activităţii sale neobosite pentru binele şi fericirea poporului. Pe această bază s-a creat unitatea de nezdruncinat între partid şi popor, unitate ce constituie izvorul forţei şi invincibilităţii partidului.

---

1) V. I. Lenin, Opere, vol. 10, E.S.P.L.P., 1956, pag. 64.
2) Gheorghe Gheorghiu-Dej, Articole şi cuvîntări, E.S.P.L.P., 1955, ed. IV-a, pag. 530.
3) V. I. Lenin, Opere, vol. 32, E.S.P.L.P., 1956, pag. 2—3.

Redacţia şi administraţia, Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 511 — Vineri 27 martie 1959 — 8 pagini 25 bani

Un deceniu de activitate

La 25 martie s-au împlinit 10 de ani de cînd, prin grija partidului, oamenii muncii din învățămînt au dobîndit o gazetă a lor menită să-i ajute în munca de instruire și educare a tinerei generații.

În procesul de dezvoltare a școlii noi, bazată pe concepția marxist-leninistă despre învățămînt și educație, existența unei gazete cu caracter profesional, care să trateze nemijlocit problemele de învățămînt, era deosebit de importantă. În momentul cînd a apărut primul număr al „Gazetei învățămîtului", în fața oamenilor muncii din școli stăteau sarcini mari și însemnate — sarcinile puse de Reforma învățămîntului. Tînăra generație trebuia crescută pentru socialism, trebuia educată în spiritul moralei comuniste. Trebuia lichidată neștiința de carte, secat izvorul analfabetismului prin cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Învățătorimea trebuia să devină un factor tot mai activ în procesul de transformare a satului, în atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului. Și, pentru a răspunde acestor sarcini, pedagogii înșiși trebuiau să se transforme, să-și însușească învățătura marxist-leninistă, să folosească în activitatea didactică-educativă metode noi, corespunzătoare noului conținut al învățămîntului.

Insuflețirea cu care cadrele didactice se angajaseră în lupta pentru aplicarea prevederilor Reformei începuse să dea roade. Acestea trebuiau popularizate pentru a grăbi ritmul dezvoltării școlii. Este știut că experiența maselor care desfășoară zi de zi munca nu poate fi cu nimic înlocuită. Gazeta s-a străduit să facă această experiență larg cunoscută, să valorifice inițiativele și propunerile învățătorilor și profesorilor, să-i atragă la conducerea treburilor școlii noi care începuse să se clădească în țara noastră.

Îndrumată cu grijă de către partid, gazeta a putut să apere mlădițele școlii noi, ivite în lupta împotriva rămășițelor școlii burgheze, să combată racilele școli vechi, să contribuie la triumful noului. Aplicînd învățătura partidului cu privire la folosirea armei criticii și autocriticii, oamenii școlii au dezvăluit prin gazetă piedicile care stăteau în calea îmbunătățirii activității de instruire și educare în spirit socialist, au luptat pentru înlăturarea acestor piedici, pentru dezvoltarea școlii.

Neîntrerupta legătură cu masele a constituit un sprijin hotărîtor în munca gazetei. Această legătură a ajutat gazetei să se orienteze către problemele cele mai importante care preocupau în fiecare etapă de muncă pe învățători și profesori. Cititorii au arătat gazetei lor asupra căror fapte din viața școlii să se oprească îndeosebi, au ajutat-o să fie în actualitate.

Pentru ca gazeta să poată îndeplini cît mai bine sarcinile în lumina cerințelor puse de partid în fața presei, Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură — al căror organ este — au orientat-o zi de zi. Gazeta a primit sprijin și din partea presei de partid, care i-a analizat în repetate rînduri activitatea.

Acum, documentele de partid și de stat, cerințele construcției socialismului pun noi și însemnate sarcini în fața școlii: legătura învățămîntului cu viața, pregătirea tineretului pentru munca în industrie și agricultură, educarea lui în spirit comunist, pregătirea noii intelectualități izvorîte din popor și legate strîns de interesele poporului, cuprinderea în învățămîntul de 7 ani a tuturor copiilor, continua îmbunătățire a bazei didactico-materiale a învățămîntului. Gazeta noastră va trebui să ajute prin mijloacele ei ca aceste însemnate sarcini să se îndeplinească cu succes. Garanția succeselor sale viitoare o constituie călăuzirea neîntreruptă după înaltele principii ale presei comuniste care slujește adevărul, care luptă pentru triumful a tot ceea ce este nou și înaintat, care apără cuceririle revoluționare ale poporului muncitor și păstrează o legătură permanentă cu masele celor ce muncesc pe care le atrage în rezolvarea sarcinilor celor mai importante. Gazeta învățămîntului pășește în cel de al doilea deceniu al activității sale hotărîtă să muncească în spiritul acestor înalte cerințe.

Gazetei noastre

La 25 martie s-au împlinit 10 ani de la apariția primului număr al „GAZETEI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI". Cu acest prilej conducerea Ministerului Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură salută cu căldură întregul colectiv redacțional al gazetei, pe colaboratorii și corespondenții săi.

În acești zece ani „Gazeta învățămîntului" a adus o contribuție însemnată la traducerea în viață a politicii școlare a partidului și guvernului nostru și la ridicarea învățămîntului pe o treaptă mai înaltă. Prin materialele publicate a mijlocit un larg schimb de experiență între școlile noastre, a oglindit în paginile sale experiența înaintată a școlii sovietice și a mobilizat și îndrumat pe slujitorii școlii în rezolvarea problemelor muncii de instruire și educare a tineretului.

„Gazeta învățămîntului" este chemată acum să sprijine îndeplinirea noilor și importantelor sarcini ce stau în fața școlii din țara noastră. Ea trebuie să militeze pentru realizarea unui învățămînt cu un înalt nivel ideologic-științific, pentru realizarea unei legături strînse între școală și viață, pentru îmbinarea învățămîntului cu munca productivă. Cadrele didactice trebuie să găsească în coloanele gazetei un sprijin puternic în munca de educare comunistă a tinerei generații, de creștere a unor tineri capabili, patrioți înflăcărați, constructori activi și entuziaști ai socialismului, dîrji apărători ai păcii.

Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură urează „Gazetei învățămîntului" să aducă aceste sarcini la îndeplinire cu mult succes.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII
și
COMITETUL CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Scrisori de la cadrele didactice

Gazeta noastră a apărut într-o vreme cînd fiecare învățător și profesor se străduia să găsească cele mai bune căi pentru educarea în spirit nou, înaintat, a tineretului școlar. Pe atunci nu eram întotdeauna siguri că ceea ce facem răspunde cel mai bine sarcinilor noastre de educatori ai celor ce trebuiau să devină constructori ai socialismului. „Gazeta învățămîntului" ne-a arătat ce e bine și trebuie dezvoltat, ce e rău și trebuie înlăturat.

„Gazeta învățămîntului" a fost pentru mine un prieten și un sfătuitor cu care m-am consultat adeseori în ultimii zece ani ai muncii mele de învățătoare. Prin materialele de îndrumare ideologică, prin popularizarea celor mai înaintate metode pedagogice, prin toate articolele care se refereau la procesul instructiv-educativ în clasele I-IV, „Gazeta învățămîntului" mi-a dat un ajutor însemnat. Deosebit de folositoare mi-au fost materialele privind problemele de politehnizare la clasele I-IV, unde legarea învățămîntului de viață are un specific anumit, precum și articolele care vorbeau despre lucrările practice care pot fi efectuate cu școlarii mici.

Într-o mare măsură mi-au folosit analizele de lecții. Pentru că școala din comuna noastră nu are suficient material didactic gazeta mi-a dat un sprijin însemnat publicînd modele de material didactic. Folosind aceste modele, am reușit să îmbogățesc fondul de material didactic al școlii. Țin să amintesc și articolele privind rezolvarea unor așa numite cazuri educative. Multe din „cazurile" pe care gazeta le-a luat în discuție se asemănau cu cele pe care le aveam în clasa mea. Dezbaterile din gazetă m-au ajutat să le rezolv.

Dar munca învățătorului de la sat nu se limitează numai la activitatea instructiv-educativă. Cînd duceam lupta pentru lichidarea analfabetismului gazeta m-a sprijinit prin articolele care vorbeau despre metodele folosite de pedagogii din diferite colțuri ale țării și despre realizările obținute de acești pedagogi în munca de alfabetizare. Am găsit în gazetă îndrumări pentru munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate. Cînd am organizat și am condus echipa de dansuri și ansamblul coral al tinerilor din sat, reportajele și materialele privitoare la activitatea culturală a învățătorilor de la sate publicate de gazetă erau pentru mine un puternic stimulent.

Cu prilejul acestei aniversări exprim mulțumirile mele „Gazetei învățămîntului" pentru aju-

(Continuare în pag. 2-a)

Din „Gazeta învățămîntului" de acum 10 ani...

...În actualele împrejurări din țara noastră, cînd am pornit la construirea socialismului, orientarea politică și ideologică a învățătorilor și profesorilor are cea mai mare însemnătate. Iată de ce Ministerul Învățămîntului Public, în îndeplinirea sarcinilor trasate de către Partidul Muncitoresc Romîn, dă toată atenția școlilor de îndrumare a Corpului Didactic.

(nr. 9 din 3 iunie 1949)

★

...Preluarea de către Stat a tuturor școlilor confesionale și particulare a luat din mîna reacțiunii și această armă de atîțare contra poporului muncitor.

(nr. 1 din 25 martie 1949)

★

Școlile naționalităților conlocuitoare și-au schimbat cu totul înfățișarea atît în ceea ce privește forma cît și conținutul lor, deoarece au fost așezate pe bază de egalitate cu școlile cu limba de predare română.

(nr. 1 din 25 martie 1949)

★

...Școlile tehnice nu vor mai avea programele hibride ale școlilor profesionale și industriale din trecut, ci vor îmbina în programa lor știința cu practica, dînd în același timp o cultură generală.

(nr. 1 din 25 martie 1949)

★

...Apariția manualului de alfabetizare în nu mai puțin de 240.000 exemplare (partea I-a), constituie un sprijin considerabil în campania de lichidare a neștiinței de carte

(nr. 1 din 25 martie 1949)

★

...Pentru a pune la dispoziția tineretului școlăresc manuale la prețuri cît mai ieftine, Consiliul de Miniștri a luat hotărîrea ca, începînd de la 20 martie 1949, să scadă prețurile manualelor școlare tipărite de Editura de Stat cu 14—56%.

(nr. 1 din 25 martie 1949)

★

...În anul școlar 1948/49 au fost distribuite elevilor din clasele a 5-a, a 6-a și a 7-a, 23.000 burse. Vara trecută au fost trimiși în vacanță la munte sau la mare 50.000 de elevi săraci, elevi care altă dată nici nu puteau visa aceasta.

(nr. 5 din 7 mai 1949)

★

...Cu ocazia măreței manifestații de 1 Mai, au defilat salutate cu ovații de sutele de mii de oameni ai muncii, emoționate și mîndre de steagurile și cravatele lor roșii, primele detașamente de pionieri din Patria noastră.

(nr. 5 din 7 mai 1949)

VIAȚA DE PARTID

Activul fără partid — un ajutor de preț în munca noastră

Dacă în primele luni ale anului trecut activul fără partid din școala noastră număra doar 6 oameni, astăzi el cuprinde 17 învățători și profesori.

Trebuie spus că activul fără partid nu a fost constituit la întîmplare: din el fac parte cei mai buni învățători, profesori și diriginți, care și-au cîștigat încrederea colectivului școlii prin muncă cinstită, au dovedit atașament față de partid, care au curajul opiniei și sînt combativi, care vin cu inițiative și propuneri pentru îmbunătățirea activității în școală și nu trec cu indiferență pe lîngă aspectele negative. Este vorba de oameni ca Ioan Cornea, Corina Vintilă, Petre Munteanu, Elena Cilievici, Vasile Vasu, Ioan Cîmpeanu, Horia Ștefan, Ioan Rădoiu, Const. Diaconescu, Emil Cristea și alții.

Fiecare pedagog din activul nostru fără partid a fost antrenat în activități obștești. Nici unul nu a rămas fără o sarcină concretă. Tovarășul Ioan Cornea, de pildă, este președintele comitetului de instituție, Vasile Lăzărut răspunde de activitatea A.V.S.A.P. din școală, Gh. Bodescu este organizator de grupă sindicală, Elena Cilievici ține lecții și conferințe la Casa raională de cultură, Ioan Rădoiu conduce cu competență filiala locală a universității muncitorești.

Biroul organizației de partid cunoaște activitatea politică și profesională a pedagogilor din activul fără partid prin faptul că îi vizitează la orele de curs, se interesează de modul în care se pregătesc în cercurile de învățămînt ideologic, discută cu ei în ședințe de birou asupra felului cum se achită de sarcinile politice și profesionale. Unora le-a cerut să prezinte scurte informări asupra activității lor în adunările deschise ale organizației de bază.

Îndrumați și sprijiniți de comuniștii din școală (fiecare om din activ este dat în grija unui membru de partid care se ocupă de educarea lui în spiritul marxism-leninismului, ajutîndu-l să-și însușească metodele comuniste de muncă) acești pedagogi au devenit cei mai apropiați tovarăși ai noștri de muncă. Ei ne sînt un real sprijin în îndeplinirea multiplelor sarcini pe care le are în școală organizația de partid.

Antrenați așa precum arătăm, în diverse munci, învățătorii și profesorii din activ au putut să crească, să se maturizeze din punct de vedere politic. Ca urmare, unii au și devenit candidați de partid, cum este cazul tovarășului Const. Diaconescu, a cărui cerere a fost discutată recent în adunarea noastră generală. În curînd vom supune spre discutare adunării generale și cererea tovarășului Emil Cristea, care și-a exprimat de asemenea dorința de a intra în rîndul candidaților de partid.

ANA TOADER
secretară a organizației de bază P.M.R.
Școala medie „Gh. Lazăr" — Sibiu

În preocuparea comuniștilor: contribuția lecțiilor la educarea comunistă a elevilor

Pentru a se informa cît mai complet asupra felului cum se realizează educația elevilor prin lecții, biroul organizației de partid din școala noastră a format un colectiv compus din trei comuniști și un profesor din activul fără partid, colectiv care a primit sarcina să urmărească alături de membrii biroului această problemă. Atenția colectivului a fost îndreptată mai ales înspre orele de limba română, istorie, economie politică și constituție.

După ce colectivul a strîns suficiente date din asistențele la lecții, am pregătit o adunare deschisă de partid. Aici, pe baza unor referate, am dezbătut pe larg problema contribuției obiectelor de învățămînt la educarea copiilor în spiritul moralei comuniste. A fost scoasă în evidență preocuparea permanentă a profesorilor Mircea Băltescu, Natalia Volculescu, Luciliu Pîrvu și a altora de a educa pe elevi în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist, împletită cu grija pentru puritatea ideologică a lecțiilor.

Adunarea de partid a arătat necesitatea de a se urmări în continuare problema educării comuniste a școlarilor prin lecții. De aceea a fost format un nou colectiv, cu ajutorul căruia biroul organizației de bază studiază, printre altele, și felul cum sînt educați copiii în spirit ateist, cum este combătut misticismul în cursul lecțiilor de geografie, științele naturale și fizică.

GHEORGHE POPOVICI
secretar al organizației de bază P.M.R.
Școala medie nr. 2 — Sighișoara

Practica în producție — în atenția comuniștilor

În planul de activitate pe luna martie a.c. al organizației noastre de partid am prevăzut — alături de cele mai importante probleme ale muncii politice din școală — sprijinul pe care comuniștii îl vor da conducerii administrative pentru asigurarea unui nivel corespunzător practicii în producție și în atelierele școlii și pentru buna desfășurare a acesteia.

De altfel, pentru noi, practica ucenicilor și elevilor nu este doar o preocupare de moment. Periodic membrii biroului merg în întreprinderile în care se desfășoară practica, trec prin atelierele școlii, urmărind personal activitatea maiștrilor-instructori, a elevilor și ucenicilor. În întreprinderi iau legătură cu secretarii organizațiilor de partid și U.T.M., cu președinții comitetelor sindicale, discutînd și rezolvînd împreună cu ei unele probleme ale practicii.

La îndemnul biroului organizației de partid, organizația U.T.M. se ocupă cu stăruință de calitatea muncii în producție a membrilor săi, de disciplina și de comportarea acestora în muncă. Agitatorii de partid și U.T.M., instruiți de biroul organizației de bază P.M.R., au arătat tinerilor importanța muncii lor viitoare în sectorul energetic căruia documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 îi acordă o mare atenție. Ei îi ajută pe tineri să înțeleagă că pentru a căpăta o calificare la înălțimea cerințelor actuale, trebuie să dovedească înainte de toate, în activitatea de atelier, seriozitate și conștiinciozitate.

La 3 martie a.c. în școală a avut loc o adunare lărgită de partid. Discuțiile purtate pe marginea referatului susținut de tov. Marin Iliescu, directorul adjunct al școlii, în legătură cu practica au ajutat adunarea generală să ia noi măsuri politice pentru a sprijini conducerea administrativă să lichideze unele deficiențe existente încă în acest sector. Bunăoară, adunarea generală a hotărît ca elevii-maiștri membri de partid, care fac practică în întreprinderi unde lucrează și ucenici ai școlii, să-i urmărească pe aceștia în toată activitatea lor din uzină, informînd periodic adunarea generală asupra felului cum au îndeplinit această sarcină și asupra efectelor muncii lor cu ucenicii. Direcția școlii va fi astfel ajutată să cunoască îndeaproape activitatea practică a elevilor de la școala profesională.

Problema activității practice — de astă dată pe sectoare — a fost discutată și în alte adunări de partid, în care comuniștii au venit cu propuneri prețioase de îmbunătățire a muncii.

ROMA ANDREESCU
secretar al organizației de bază P.M.R.
grupul școlar „I. Ranghеț" — București

SCRISORI DE LA CADRELE DIDACTICE

(Urmare din pag. 1-a)

torul pe care mi l-a dat în muncă și îi doresc o activitate rodnică și succese mai mari în viitor.

PAULA BUCHERU
învățătoare la Școala elementară de 4 ani din comuna Ștefănești raionul Snagov

Zilele acestea, cu prilejul împlinirii a zece ani de la apariția primului număr al „Gazetei învățămîntului", mi-am reamintit din nou un fapt strîns legat de începutul activității mele ca director de școală — și anume de apariția în gazetă a articolului „Cîteva zile printre învățătorii și profesorii liceului de băieți „Matei Basarab" din București". Acest articol publicat de „Gazeta învățămîntului" cu mulți ani în urmă, ca rezultat al unei vizite organizate de gazetă la școala a cărei conducere o luasem numai de o lună, cuprindea constatări asupra activității instructiv-educative a profesorilor și, mai ales, îndrumări cu privire la munca de conducere a școlii, ajutîndu mă direct să îmbunătățesc această muncă.

Dar eu, ca și toți oamenii școlii, am simțit ajutorul gazetei nu numai atunci cînd a vorbit nemijlocit despre activitatea mea. Am învățat multe din toate numerele gazetei, din marea majoritate a articolelor ei. De pildă, din numeroasele articole care au răspîndit experiența înaintată a școlilor, ca și din acelea care demascau practici învechite, necorespunzătoare educării viitorilor constructori ai socialismului. Analizele concrete asupra desfășurării lecțiilor, articolele pe probleme educative, pe problema legăturii dintre școală și familie ne-au ajutat în repetate rînduri.

Etapă cu etapă ne-a sprijinit gazeta să îndeplinim tot mai bine sarcinile mari care ne-au stat în față. Ea a răspîndit în rîndurile noastre cuvîntul partidului, ne-a ajutat să înțelegem mai adînc scopul muncii noastre, și știm că ne va ajuta și de aici înainte. Așteptăm articole și mai multe, și mai bogate în conținut cu privire la întărirea legăturii învățămîntului cu munca productivă. Așteptăm o îndrumare și mai concretă cu privire la îmbunătățirea predării, la educarea comunistă a tineretului.

Felicitînd colectivul „Gazetei învățămîntului" îi urăm totodată spor la muncă, noi și noi succese în lupta lui pentru a-și întări contribuția la dezvoltarea învățămîntului nostru, la progresul necontenit al școlii.

ALEXANDRU IORDACHE
directorul Școlii medii nr. 17 din București

În anii aceștia — ani de primenire a concepțiilor, ani de înarmare cu minunata învățătură a partidului, cu prețioasele învățăminte ale școlii și pedagogiei sovietice — „Gazeta învățămîntului" ne-a fost bun tovarăș și, mai ales, bun sfătuitor. Gazeta ne-a ajutat, prin conținutul articolelor sale, să vedem tot mai clar căile de aplicare a principiilor Reformei învățămîntului. În pagina intitulată „Să învățăm din experiența școlii sovietice" am găsit prețioase indicații pentru rezolvarea multor probleme de ordin pedagogic și metodic. Cînd, mai tîrziu, am avut prilejul cîtorva întîlniri cu pedagogi sovietici — ca Ivan Ivanovici Kulibaba, A. M. Filippov și alții — parcă ne cunoșteam de mult. Această impresie izvora și din familiarizarea treptată cu numeroasele realizări ale școlii și pedagogiei sovietice, familiarizare la care „Gazeta învățămîntului" a adus o importantă contribuție.

În lupta pentru a face ca experiența pozitivă care se ivea tot mai larg în școlile țării să devină bunul nostru al tuturor, gazeta a stat în primele rînduri. În paginile ei am găsit multe și bune îndrumări și sugestii pentru predarea lecțiilor, îndrumări care ne-au ajutat să ne îmbunătățim munca în școală și în afara ei, într-o vreme cînd lucrările metodice încă lipseau. În paginile celor peste 500 numere ale gazetei am găsit numeroase materiale privind legătura predării cu viața și, mai ales în ultimii ani, multe articole despre educația politehnică și despre pregătirea elevilor pentru munca productivă.

Am răsfoit zilele acestea paginile colecției „Gazetei învățămîntului". Sînt aici mărturii ale luptei pentru lichidarea analfabetismului, numeroase dovezi ale muncii cadrelor didactice pentru culturalizarea maselor, informații despre construcții de noi localuri de școală și despre înzestrarea lor cu tot ce le este necesar pentru ca munca să dea cît mai bune roade, consultații pentru cadrele didactice, știri despre cursurile de perfecționare, despre consfătuirile raionale sau despre „lecturile pedagogice". Fiecare număr oglindește multiple dovezi ale grijii partidului pentru crearea unor condiții cît mai bune școlii și slujitorilor ei.

Pentru tot ajutorul pe care l-am primit — săptămînă de săptămînă — prin paginile „Gazetei învățămîntului", îmi exprim recunoștința față de partid, care ne-a făcut acest dar nouă, pedagogilor.

Felicit colectivul de redacție și urez gazetei noastre noi succese în munca ei de viitor.

ION BĂDICĂ
inspector-metodist șef la secția de învățămînt și cultură a regiunii Constanța

Citesc „Gazeta învățămîntului" săptămînă de săptămînă, cu mult interes. O citesc pentru că în ea găsesc îndrumări de preț.

„Gazeta învățămîntului" ne-a orientat pe noi, cadrele didactice din școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale. Astfel, în coloanele ei am găsit întotdeauna un izvor de învățăminte și îndrumări pentru întărirea frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Prin articolele sale gazeta ne-a ajutat și ne ajută continuu să luptăm împotriva naționalismului și șovinismului, să educăm pe elevii noștri în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist.

Din paginile gazetei am învățat multe lucruri folositoare în legătură cu predarea limbii materne și a limbii romîne, în legătură cu apropierea tot mai strînsă a școlii de viață.

Acum, la a 10-a aniversare a gazetei, îi urez, ca și toți tovarășii mei de muncă, noi succese în activitatea pe care o desfășoară „în mobilizarea cadrelor didactice pentru creșterea și educarea unor tineri bine pregătiți pentru viață, plini de dragoste pentru patria noastră, Republica Populară Romînă.

AURORA SZABÓ
directoarea Școlii medii nr. 11 cu limba de predare maghiară — Cluj

Acum zece ani, cînd apăreau primele numere ale „Gazetei învățămîntului", școlile profesionale din țara noastră, înființate prin Reforma învățămîntului, se găseau la începutul activității lor. Avînd sarcina să dea industriei și agriculturii cadre de muncitori calificați, cadre cerute în număr din ce în ce mai mare, școlile profesionale — școli noi, cu cadre didactice tinere sau recrutate dintre ingineri din întreprinderi, fără experiență pedagogică — aveau nevoie de ajutor, doreau să afle cum se rezolvă concret o serie de probleme pedagogice, educative, simțeau necesitatea schimbului de experiență cu privire la predarea materiilor de specialitate etc.

Chiar de la primele ei numere „Gazeta învățămîntului" a constituit pentru cadrele din școlile profesionale un asemenea ajutor. Iar începînd din anul trecut, de cînd publică regulat, în fiecare număr, pagini speciale închinate pregătirii muncitorilor și tehnicienilor, gazeta a devenit un sprijin permanent și important în munca noastră. Așa, de pildă, am găsit în paginile ei numeroase articole privind metodica predării, instruirea practică, educarea ucenicilor în spiritul patriotismului și al dragostei față de muncă etc.

Nu de mult, în paginile „Gazetei învățămîntului" s-a publicat un amplu articol privind activitatea instructiv-educativă din școala noastră. Acesta a constituit un puternic stimulent în munca întregului nostru colectiv de profesori și maiștri-instructori.

Am dori ca în viitor să găsim în paginile gazetei și mai multe articole care să înarmeze pe profesori și maiștri cu metode eficiente pentru îmbunătățirea instruirii teoretice și practice a ucenicilor, pentru dezvoltarea în rîndurile lor a dragostei față de meserie, articole care să înfățișeze aspecte și metode ale muncii extrașcolare etc.

Felicităm gazeta noastră cu prilejul aniversării unui deceniu de la apariție și îi dorim noi succese în activitatea pe care o desfășoară.

ILIE SIMICI
directorul Școlii profesionale „23 August"-București

Rezultate valoroase pe lotul școlar

Să învățăm din experiența acumulată

După cum se știe, începînd din acest an școlar, o dată cu introducerea în școlile sătești a studiului cunoștințelor agricole, elevii de la sate primesc o pregătire temeinică pentru viitoarea lor muncă în agricultură, desfășurînd pe loturile școlare și pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și de stat lucrări care-i ajută să-și însușească un cerc larg de cunoștințe și deprinderi necesare muncii pe ogoare.

Dar nu numai elevii de la sate, ci și cei de la orașe sînt deprinși cu activitatea practică agricolă. Rezultatele valoroase obținute de numeroase școli orășenești în munca pe lot organizată în cadrul studierii științelor naturale dovedesc că există o preocupare vie pentru a-i înarma și pe acești elevi cu deprinderi practice agricole. Acum se fac pregătiri pentru a începe din nou activitatea practică pe loturile școlare. Experiența acumulată în această muncă în anii anteriori vine să stimuleze școlile și le sprijină în activitatea care se va desfășura de aici înainte.

Pe lotul Școlii medii din Blaj, care are o suprafață de 3 ha și dispune de tot inventarul agricol necesar, s-au obținut în anul școlar trecut realizări valoroase. Aici au fost cultivate legume, plante de cîmp, plante decorative, o pepinieră cu puieți tineri, o livadă cu pomi fructiferi. Deosebit de interesante au fost experiențele efectuate de elevi pe lot: hibridări vegetative între pătlăgele roșii și Solanum nigrum (zîrnă), între pătlăgelele roșii și Datura stramonium (laur porcesc) sau între floarea soarelui și Helianthus tuberosus (napi porcești). In efectuarea hibridărilor vegetative s-a folosit un procedeu potrivit căruia altoiul se fixează pe port-altoi cu ajutorul unui manșon făcut din tulpină de ceapă. După ce i s-a făcut despicătura necesară, portaltoiul a fost introdus în manșon. După introducerea altoiului în despicătura respectivă, s-a tras manșonul peste locul de legătură dintre altoi și portaltoi. Datorită acestui procedeu s-au obținut rezultate mai bune decît prin legatul cu ață sau cu rafie.

Realizări frumoase au obținut în munca lor pe lot și elevii Școlii medii nr. 2 din Cluj. Aici, terenul fiind în pantă destul de inclinată, a fost necesar ca el să fie transformat într-un sistem de terase. Primele două terase sînt consacrate culturii plantelor ornamentale. Vara, taluzurile acestor două terase și terasele însești atrag atenția prin aspectul lor de covoare verzi, frumos ornate cu culori realizate din begonii mărunte. Pe terasa a 3-a se cultivă plante medicinale și melifere. Aici există, de altfel, și un colț zootehnic — doi stupi. Terasa a 4-a cuprinde un asolament cu diferite soiuri de cereale și plante legumicole. Pe terasa a 5-a sînt cultivate diferite familii de monocotiledonate și dicotiledonate. Terasa a 6-a este constituită dintr-o plantație de pomi, unde se găsesc și cîțiva castani buni și unele plante lemnoase mai rare, cum este Gingko biloba. Alături de terase, pe o pantă mai puțin înclinată, se cultivă felurite legume rădăcinoase și bulboase. O mică stațiune meteorologică și un teren acoperit cu pajiște naturală completează acest lot, pe care toate culturile se bucură de o îngrijire deosebită.

Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară din Carei dispune de un lot destul de mic, în suprafață de numai 300 m.p. Totuși, datorită bunei organizări a lotului, și aici s-au obținut rezultate bune. Elevii cultivă pe el un număr mare de soiuri de pătlăgele roșii din cele mai alese. Ei efectuează totodată lucrări experimentale interesante în legătură cu cultivarea roșiilor. Sănătatea plantelor este asigurată prin măsurile de combatere a bolilor criptogamice. De exemplu, pentru a se preveni apariția manei, plantele sînt stropite ori de cîte ori este nevoie, începînd de jos în sus, cu soluție bordeleză, cu concentrație de 0.5% pînă la 1,5%. Pentru asigurarea unei producții superioare se aplică sistematic copilitul, cam de trei ori. Prima copilire se face la sădire, iar celelalte două numai cînd copiii au crescut cel puțin la mărimea de 10 cm.

Școala dispune de răsadnițe și de 200 de ghivece în care elevii au produs 2000 de răsaduri. Insămînțarea în răsadnițe se efectuează cu semințe selecționate. Menționăm și un amănunt de tehnică a însămînțării în ghivece și răsadnițe, folosit la această școală: semințele de roșii se introduc în pămînt cu ajutorul unui bețișor. Spre a se putea prinde semințele de el, bețișorul este umezit la vîrf. Printr-o ușoară apăsare și răsucire bețișorul se înfige în pămînt și, o dată cu el, intră și semințele.

Și elevii din Capitală au lucrat cu interes pe loturile experimentale. Bunăoară, cei de la școlile medii „Gheorghe Lazăr" și „Ion Creangă" au desfășurat experiențe interesante pe un teren rezervat la Grădina botanică. Ei au cultivat aici cereale, legume, plante industriale. In urma experiențelor, pe sola cerealelor de toamnă s-a obținut grîu cu spic ramificat.

Elevii din clasele a VIII-a și a IX-a ale Școlii medii nr. 19 au selecționat, cu ajutorul profesorului de științe naturale, semințe de cereale în vederea semănăturilor de toamnă, au cules de pe teren semințele de sfeclă de zahăr, de ridichi de lună, de pătrunjel, de lucernă, de trifoi și de ierburi perene. De asemenea, au semănat grîu cu spic ramificat. Tot ei au determinat producția grîului de primăvară Arnăut semănat în rînduri dese, stabilind cifra de 2250 kg la ha, iar pentru cel semănat în rînduri rare cifra de 2310 kg. la ha.

Elevii clasei a VI-a de la Școala medie nr. 22 după ce au recoltat bumbacul, au determinat producția lui stabilind cifra medie de opt capsule la plantă în rîndul unde plantele au fost sădite una cîte una, față de 7 capsule la plantă în rîndul unde au fost semănate cîte două plante la cuib. Tot ei, după ce au recoltat batatul (Ipomoeea batatas) cultivat pe parcele separate, l-au cîntărit. Astfel și-au dat seama prin comparație, că prin creșterea lăstarilor în răsadniță și cultivarea lor la 80 cm între rînduri și 30 cm de la plantă la plantă, aplicîndu-se irigația, se obține o producție mai mare decît atunci cînd este cultivat direct în cîmp, și fără irigație.

Menținînd vie preocuparea pentru activitățile desfășurate pe lot, profesorii de științe naturale vor putea obține rezultate mai bune în acest an, vor contribui la buna pregătire a elevilor lor pentru viață.

M. IACOB
lector la Facultatea de biologie București

Porumb dublu hibrid „Pionier 345" cultivat în cuiburi așezate în pătrat, nemușuroit, pe parcela școlară experimentală de la Grădina Botanică din București (fotografia de sus) și știuletele obținut (fotografia de jos).

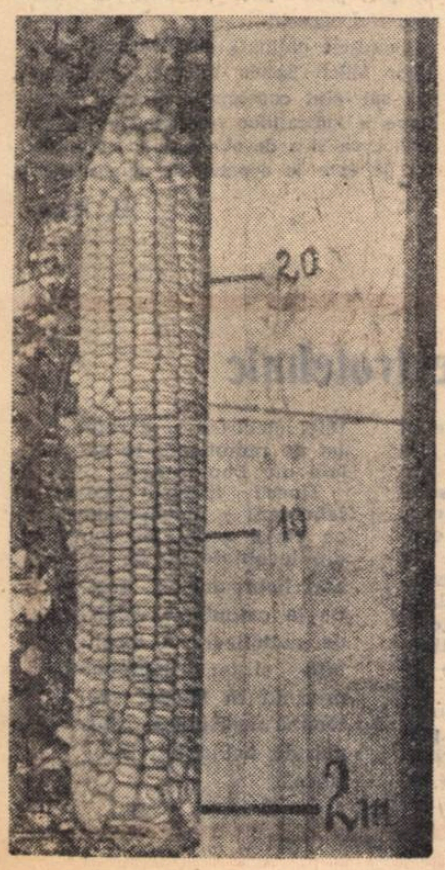

Practica elevilor în întreprindere

Elevii școlii noastre se află acum în cel de al treilea an de efectuare a practicii în producție. Incepînd din anul școlar 1956—1957 ei își petrec regulat, în fiecare săptămînă, cîte o jumătate de zi alături de muncitori — o parte la întreprinderea chimică „Glucoza", iar o parte la întreprinderea „Tehnocin" care produce aparate de proiecție și aparate de cinematograf pentru bandă îngustă.

Dacă la început elevii erau străini de problemele producției, treptat ei au ajuns să cunoască din ce în ce mai bine aceste probleme, au învățat să mînuiască unelte, să conducă mașini, au putut apoi trece și să lucreze direct în producție alături de muncitori.

Incă din primele zile practica elevilor s-a desfășurat în chip organizat, pe baza unui plan întocmit împreună cu conducerea întreprinderii. Fiind împărțiți în echipe de cîte șase, elevii au trecut prin rotație pe la toate secțiile întreprinderii. Activitatea lor în fiecare secție a fost de la început îndrumată de către conducătorii secțiilor, maiștri sau ingineri. Elevii au fost repartizați pe lîngă cei mai buni muncitori, care i-au luat în grija lor. Aceștia i-au ajutat în primul rînd să cunoască aspectele cele mai importante ale muncii în întreprindere, i-au lămurit asupra proceselor tehnologice folosite pentru construirea aparatelor de proiecție și aparatelor de cinematograf, i-au învățat să citească și să întocmească schițe. Apoi, după ce li s-a explicat cum sînt construite și cum funcționează mașinile, elevii au fost antrenați la munca productivă.

In felul acesta ei au învățat să mînuiască o bună parte din uneltele folosite în diferite ateliere. De pildă, la secția de ajustaj-montaj, lucrînd la banc, au învățat să lucreze cu pile de diferite secțiuni, dălți, dornuri etc., să execute cu mare precizie piese prin asamblarea cărora se realizează produsul finit. De asemenea, chiar din primul an de practică, foarte mulți elevi au dobîndit priceperea de a lucra la mașina de filetat, la strung sau la frezăr.

Totodată, elevii au avut posibilitatea să cunoască specificul muncii din o serie de ateliere (de strungărie, de lăcătușărie, turnătorie, matrițerie, ajustaj-montaj, galvano-tehnică, radio-acustică, tîmplărie și vopsitorie) și să se orienteze către activitatea practică preferată. Așa a fost posibil ca în acest an școlar — al treilea de practică — elevii să fie repartizați la lucru în atelierul solicitat. Mulți au cerut să lucreze la secția de strungărie, la secția de ajustaj-montaj și la cea de radio-acustică. Piesele executate de elevi—piulițe, șuruburi, tole, diferite buloane etc.—sînt folosite în producție, ele fiind clasate la nivelul producției unui muncitor încadrat la categoria a IV-a.

Activitatea elevilor în producție a ușurat mult și înțelegerea lecțiilor de fizică predate în școală. De pildă, predînd capitolele privitoare la electricitate în clasa a X-a, am putut să le arăt în mod practic elevilor, în cadrul secției de radio-tehnică a întreprinderii, cum funcționează unele aparate electrice ca electromotorul, difuzorul electromagnetic, aparate de comandă etc., cum sînt construite instrumentele pentru măsurători electrice etc. Totodată, aplicînd cunoștințele lor teoretice, elevii au construit pentru laboratorul de fizică transformatoare, difuzoare și alte accesorii ale aparatelor cinematografice.

Muncitorii din atelierele întreprinderii manifestă multă atenție față de instruirea practică a elevilor, acordîndu-le un ajutor prețios. In același timp, ei exercită o puternică influență educativă asupra elevilor. Urmînd exemplul muncitorilor în ceea ce privește dragostea pentru muncă, perseverența, disciplina, grija pentru avutul obștesc, mulți elevi și-au îmbunătățit situația la învățătură și comportarea.

O strînsă colaborare s-a statornicit între utemiștii din întreprindere și cei din școală. Organizația U.T.M. din întreprindere a luat chiar o serie de măsuri în sprijinul instruirii practice a elevilor. De pildă, a mobilizat pe tinerii tehnicieni pentru a da explicații elevilor asupra proceselor tehnologice, a organizat ținerea unor lecții în care li s-a vorbit acestora despre protecția muncii în diferite secții etc. La rîndul lor, utemiștii din școala noastră îi sprijină pe tinerii de la „Tehnocin" care își completează studiile în învățămîntul mediu seral, ajutîndu-i deseori la pregătirea lecțiilor.

Indrăgind munca practică, o parte din elevi și-au exprimat dorința ca după terminarea școlii medii să lucreze în meseriile de strungari, ajustori, etc. pe care și le-au însușit mai bine și de care se simt atrași.

Aceste exemple dovedesc efectele pe care le are practica în producție asupra pregătirii elevilor pentru viață.

I. POPA
profesor la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din București

Duminica trecută, pionierii, utemiștii și elevii de la Școala medie nr. 33 din Capitală au desfășurat o largă acțiune patriotică închinată Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Împărțiți în patru brigăzi repartizate în patru sectoare de muncă, elevii au colectat 4.500 kg. fier vechi, pe care le-au predat în aceeași zi, au plantat 750 plopi pitici și 750 salcîmi ghimpați în curtea școlii, au curățat parcul din cartier și au săpat arbuștii și pomii la rădăcină.

In aceeași zi, un grup de 75 de elevi din clasele a VIII-a a luat parte la munca voluntară organizată în cadrul raionului pe șantierul spitalului Fundeni.

La acțiunile organizate de școală au luat parte și numeroși părinți. Împreună cu cadrele didactice, aceștia au lucrat alături de elevi, ajutîndu-i, și stimulîndu-i în muncă. Tovarășul Nicolae Barbu, de exemplu, muncitor la I.R.A. 1, a venit la lucru împreună cu întreaga familie.

Munca voluntară a elevilor de la Școala medie nr. 33 va continua printr-o serie de alte acțiuni patriotice menite să contribuie la înfrumusețarea școlii și a cartierului.

Instruiți și educați în comun

Printre înfăptuirile de seamă ale oamenilor muncii din orașul Bistrița, realizate sub îndrumarea și conducerea partidului, se numără și crearea unei școli medii care asigură instruirea și educarea în comun a copiilor și tinerilor romîni, maghiari și germani.

Sprijiniți de organizația de partid, pedagogii acestei școli își îndreaptă întreaga lor activitate înspre realizarea aceluiași țel: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pregătirea lor pentru munca în producție, educarea lor în spiritul dragostei fierbinți față de patrie și al internaționalismului socialist.

Între elevii secțiilor romînă, maghiară și germană ale școlii s-a închegat o strînsă prietenie. La aceasta au contribuit atît activitatea comună din școală și internat, cît și acțiunile extrașcolare pe care le-au organizat cadrele didactice.

Principalul mijloc de închegare a colectivului de elevi al școlii a constat în antrenarea elevilor la activități comune. De mare însemnătate în această privință este munca obștească pe care elevii o desfășoară laolaltă. Ei au amenajat curtea școlii, baza sportivă a acesteia și parcul, au lucrat împreună pentru înfrumusețarea grădinii școlii.

Excursiile la care participă elevii celor trei secții contribuie și ele la cimentarea prieteniei dintre ei. Aceste excursii dau totodată elevilor posibilitatea să cunoască bogățiile și frumusețile țării, activitatea neobosită a oamenilor muncii pentru înflorirea patriei.

De asemenea, string mult legăturile de prietenie dintre elevii romîni, maghiari și germani festivitățile comune care scot în relief comorile culturale ale popoarelor romîn, maghiar și german. Astfel de serbări au fost cele închinate lui Eminescu, Coșbuc, Petőfi Sándor, Fr. Schiller etc., la care formațiile artistice de elevi au prezentat programe în limba maternă.

Unitatea colectivului de elevi se întărește și cu prilejul competițiilor și întrecerilor sportive. Deseori elevii școlii au fost campioni ai raionului, ai regiunii sau chiar campioni republicani pe diverse ramuri de sport.

Toate acestea sînt posibile datorită faptului că și pedagogii celor trei secții ale școlii formează un colectiv închegat. Între ei are loc permanent un larg schimb de experiență în privința conținutului și formei muncii educative. Există cazuri cînd anumiți profesori, buni cunoscători ai mai multor limbi, predau atît la secția romînă cît și la cea germană sau maghiară. Aceasta permite cunoașterea de către toți învățătorii și profesorii a diferitelor probleme ale activității din școală, care sînt dezbătute în sfatul consiliului pedagogic sau în comisiile metodice pe specialități.

O contribuție de cea mai mare însemnătate la închegarea colectivului de elevi o are activitatea lor în cadrul organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Elevii celor trei secții ale școlii sînt membri ai aceleiași organizații de tineret. În cadrul organizației ei discută și rezolvă atît problemele care privesc fiecare secție în parte, cît și problemele comune.

Faptul că în școală elevii de diferite naționalități sînt instruiți și educați în comun are o influență pozitivă și asupra părinților. Aceștia se întîlnesc adeseori cu prilejul manifestărilor organizate de școală, discută împreună probleme legate de instruirea și educarea copiilor lor. Totodată, părinții participă împreună la rezolvarea unor probleme legate de nevoile școlii.

În cuvîntarea rostită la cea de-a doua Conferință pe țară a U.A.S.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că în condițiile orînduirii democrat-populare „școala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naționalitățile, de înlăturare a tendințelor de izolare națională și a rămășițelor învrăjbirii naționale pe care au cultivat-o clasele exploatatoare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, în spiritul luptei unite, umăr la umăr, pentru scopul comun — construirea socialismului".

Bucurîndu-se de îndrumarea și sprijinul organelor de partid și de stat, școala medie din Bistrița îndeplinește tot mai bine aceste mari și importante sarcini.

VASILE HAJA
Bistrița

Roadele unei munci devotate

Pregătirea atentă a învățătorului pentru fiecare lecție în parte, organizarea ei chibzuită ca și utilizarea unor procedee și forme variate care să asigure accesibilitatea cunoștințelor și antrenarea elevilor la lecție sînt chezășia succesului în munca la clasă.

Tovarășul Mihai Sandu, învățător la clasa I-a „B" de la Școala de 7 ani nr. 23 din Capitală, a ținut seama în predare de aceste cerințe. Ca urmare, roadele muncii sale se întrevăd încă de pe acum. Majoritatea elevilor săi dau dovadă că și-au însușit materia — citesc cu ușurință și înțeleg cele citite, scriu corect, ordonat și fără ezitări, expun liber conținutul unui text studiat. Și la aritmetică copiii au făcut progrese vizibile. Și-au însușit bine cele patru operațiuni aritmetice și pot rezolva destul de repede probleme compuse.

Rezultatele se explică prin priceperea și stăruința continuă depusă de învățător, prin pregătirea minuțioasă a fiecărei lecții.

Cea dintîi grijă a învățătorului a fost să-i ajute pe copii să-și însușească în mod conștient conținutul abecedarului. A folosit pentru aceasta material intuitiv foarte variat și bogat, lucru deosebit de important în activitatea cu elevii clasei I, întrucît specificul gîndirii lor concrete îi face să rețină mult mai ușor ceea ce li se predă pe cale intuitivă.

Pentru a le forma deprinderi de citire curentă și corectă, tov. Sandu i-a obișnuit pe elevii lui să citească cuvintele mai întîi pe silabe prelungite și apoi cuvîntul întreg. Unii părinți îi învață pe copii să citească pe litere, tovarășul învățător a combătut această metodă întrucît împiedică formarea unei citiri corecte.

Totodată învățătorul a căutat să-i obișnuiască pe elevi cu citirea expresivă dînd o deosebită atenție intonației corecte și respectării semnelor de punctuație. El folosește și procedeul de a cere unui copil să citească un aliniat, apoi altora să-l citească din nou, stimulîndu-i astfel să citească cît mai frumos. Procedează așa numai în cazul cînd copiii nu întîmpină dificultăți la citirea textului respectiv, cînd acesta este bine cunoscut de ei. Așadar, învățătorul trece la exercitarea citirii expresive numai după ce s-a asigurat că elevii și-au însușit citirea corectă a unui anumit text.

De asemenea, în timpul lecțiilor, învățătorul urmărește să asigure înțelegerea de către elevi a celor citite, le stimulează gîndirea. Cînd descoperă o greșeală în exprimarea unui copil, îi cere să o îndrepte el singur, iar dacă acesta nu reușește, apelează la ceilalți. După aceea elevul este pus să repete cuvîntul, apoi să citească în întregime propoziția din care face parte acel cuvînt.

Deosebit de important pentru munca învățătorului la clasa întîia este prezentarea materialului în forme cît mai variate. Varietatea dezvoltă interesul și dragostea elevilor pentru învățătură, îi face activi la lecție, îndepărtează monotonia și oboseala pe care copiii, la această vîrstă, o manifestă atunci cînd lecția nu prezintă noutate și interes pentru ei. Iată unul dintre mijloacele prin care învățătorul reușește să facă lecții plăcute și interesante. Atunci cînd textul permite, valorifică cunoștințele elevilor, cerîndu-le să facă completări în legătură cu conținutul lecțiilor din manual. Spre exemplu, la o lecție despre sat, elevii au îmbogățit conținutul acesteia prin cunoștințele pe care le aveau despre aspectele specifice satului, despre gospodării agricole colective etc.

Cînd bucățile din manual s-au pretat la dialog, tovarășul învățător a folosit și acest prilej pentru activizarea clasei. Iată cum procedează în asemenea cazuri. Unul dintre copii îndeplinește rolul povestitorului, iar alții rolul personajelor. O lecție reușită desfășurată în acest fel a fost lecția „In curte". Scenarizarea a făcut ca elevii să distingă cu mai multă ușurință partea expusă de povestitor — mama, care le vorbea animalelor — de vorbirea directă a celorlalte personaje. Acest mod de a desfășura lecția pe lîngă faptul că a activizat clasa a ajutat mult la înțelegerea și aprofundarea textului citit.

Atenție mare acordă tovarășul Sandu și dezvoltării vorbirii elevilor. In acest scop, adeseori le prezintă ilustrații succesive după care copiii trebuie să expună liber conținutul acestora și să respecte legătura logică a ideilor. De asemenea, pornind de la obiecte sau acțiuni cunoscute de copii, le cere să formeze propoziții mai întîi cu două cuvinte, apoi să le dezvolte, pînă la 3-4 cuvinte. Învățătorul este foarte exigent față de felul cum se exprimă copiii. El nu trece cu vederea nici cea mai mică greșeală de exprimare.

Dezvoltarea vorbirii copiilor, citirea curentă o realizează de asemenea punîndu-i pe copii să recite în fața clasei poeziile învățate sau să reproducă acțiunea unei povestiri. Le cere să pronunțe clar cuvintele, propozițiile sau frazele. Clasa e solicitată să aprecieze pe cel care recită sau povestește. Fără îndoială că la clasa I-a nu toți copiii sînt capabili să facă aprecieri, dar învățătorul folosește acest prilej pentru a le forma tuturor asemenea deprinderi. Scoaterea în fața clasei dă mai mare încredere în sine elevului, îl determină să acorde deosebită grijă exprimării lui.

Multă stăruință depune învățătorul pentru un scris corect, ordonat, la copii străduindu-se în primul rînd să formeze copiilor deprinderea de a respecta liniatura caietului, de a despărți corect cuvintele în silabe. De asemenea a dat atenție deosebită analizei fonetice a cuvintelor mai dificile, pentru a evita omiterea unor sunete din cuvînt, ca și pentru scrierea corectă a grupului de sunete ghe, ghi, ge, gi. Acest lucru îl realizează printr-un control curent și minuțios al lucrărilor efectuate de elevi în clasă și acasă — exerciții, dictări etc. Pe cei ce întîmpinau dificultăți la scris, i-a pus mai mult decît pe ceilalți să folosească alfabetarul. De asemenea, acestora le cercetează mai atent lucrările scrise și le cere transcrierea părților greșite din temă.

Tovarășul învățător păstrează o evidență a frecvenței greșelilor copiilor atît la scris cît și la citit. In cursul predării sau al corectării temelor în clasă lucrează individual, în special cu cei ce au deficiențe.

In abecedar sînt date ilustrații legate de texte. La început, intuirea imaginilor respective înlesnește copiilor însușirea conținutului lecției. Dacă se face abuz însă de intuiție, se frînează procesul de dezvoltare a gîndirii abstracte și se limitează cunoștințele copiilor. Spre a evita acest lucru, tovarășul învățător a pretins copiilor încă de la sfîrșitul trimestrului I să aducă elemente noi în redarea conținutului tabloului.

Pentru a consolida cunoștințele elevilor, tovarășul învățător și-a propus ca la lecțiile de gramatică despre sunet și litera ce urmează a fi predate, să insiste din nou asupra deosebirii dintre ele,întrucît mai sînt copii care nu știu încă să le distingă. In același timp, el va căuta ca, prin procedee adecvate, să asigure corectarea deficiențelor de exprimare ale unor elevi. De asemenea va reveni asupra scrierii corecte a grupelor de litere ge, gi, ghe, ghi etc. Acestea sînt cunoștințe ce se însușesc greu de către copii și se uită cu ușurință, încît impun o repetare prin cît mai multe exerciții.

La aritmetică va da atenție deosebită repetării tablei înmulțirii și împărțirii, cît și analizei și alcătuirii problemelor simple, problemelor compuse cu două sau trei operații.

Succesele obținute de tovarășul învățător Mihai Sandu în pregătirea elevilor săi sînt consecința aplicării creatoare a indicațiilor recomandate de metodici, ca și a devotamentului și dragostei pe care le depune în munca sa.

M. ILEA

Bogata activitate a unui cerc electrotehnic

Elevii claselor a X-a și a XI-a de la Școala medie din Găești, îndrumați de profesorul lor de fizică, desfășoară o bogată activitate în cercul de electrotehnică al școlii.

Cu mult interes au ascultat tinerii fizicieni o serie de referate ca de exemplu: „Noutăți în televiziune", „Descoperiri științifice remarcabile ale fizicienilor sovietici", „Efectul Cerenkov", „Despre semiconductori și aplicațiile lor" etc. sau referatele pe teme practice, de pildă: „Elemente de montaj în radiotehnică și uneltele radioamatorului", „Receptorul de căldură și iluminat, construcția și modul lor de întrebuințare" ș.a.

Membrii cercului au construit ei înșiși, cu mijloace locale, o serie de aparate foarte utile la predarea unor lecții de fizică, înzestrînd laboratorul școlii cu numeroase aparate: solenoizi, pendule electrice, circuite oscilante, condensatori în fișe, un arc electric etc. De asemenea, au extins instalația electrică în laboratorul școlii, creînd posibilitatea de a se efectua lucrări de laborator pe grupe de elevi. Totodată și-au propus să participe la munca patriotică pentru extinderea rețelei electrice și a rețelei de radioficare în satele din împrejurimi.

Tinerii fizicieni colaborează îndeaproape cu elevii școlii agricole din localitate. Ei au lucrat împreună cu aceștia la extinderea rețelei de radioficare a localității și tot împreună prezintă în fiecare săptămînă emisiunea „Jurnal de actualități științifice".

IRIGAREA CULTURILOR PRIN METODE ÎNAINTATE

În școlile profesionale și tehnice se acordă multă atenție îndrumării ucenicilor și elevilor spre inovații, spre căutarea și aplicarea unor metode înaintate, dîndu-le posibilitatea de a contribui direct la ridicarea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

Ca urmare a acestei preocupări, la Centrul școlar agricol din Alexandria se folosește un nou sistem de irigare și pregătire a straturilor pentru culturile de pătlăgele roșii, varză timpurie, ardei, vinete, fasole, castraveți și cartofi. Acest sistem dă rezultate bune în sporirea recoltelor.

Terenul destinat amenajării straturilor este plan, ca și în cazul sistemelor obișnuite de irigare folosite în grădinile de legume. Amenajarea lui este însă diferită. Lucrările de amenajare au început cu trasarea straturilor pe întreaga suprafață, cu ajutorul unor sîrme prevăzute cu țăruși la capete. După trasare, rigolele indicatoare, executate cu săpăliga, au fost adîncite cu rariță, definitivîndu-se astfel sistemul de irigație și straturile de plantat. Rigolele și straturile au fost profilate definitiv cu sapa devenind astfel gata de însămînțări sau plantări.

Acest sistem de irigație oferă serioase avantaje în comparație cu cele folosite în mod obișnuit. În primul rînd, pregătirea terenului se realizează mult mai ușor decît atunci cînd se folosesc obișnuitele biloane și brazde. Însămînțările sau plantările se pot executa în linii perfect drepte, ceea ce permite o repartizare uniformă a plantelor pe teren. Totodată lucrarea solului pe suprafața straturilor se poate executa cu foarte multă ușurință, realizîndu-se o creștere simțitoare a productivității muncii în întreținerea culturilor. Spre exemplu, o singură ucenică a prășit cu planetul de mînă, în timp de 4 ore, suprafața de 0,50 ha. varză timpurie. În grădinile mari, suprafața straturilor irigate după noul sistem se poate lucra mecanizat, prășindu-se rîndurile de plante cu prășitorile.

Pe timp cu exces de umezeală în sol, acest sistem de irigare oferă posibilitatea executării în bune condițiuni a lucrărilor de plantare fără a bătători solul, așa cum se întîmplă în majoritatea celorlalte sisteme. Astfel se poate folosi perioada optimă pentru executarea primelor lucrări, hotărîtoare pentru obținerea unei recolte bogate.

De asemenea, apa este dirijată în rigolele colectoare cu mai multă siguranță și ușurință, evitîndu-se întreruperea sau degradarea canalelor de irigație. Totodată se asigură celor care lucrează posibilitatea de a munci fără să stea tot timpul cu picioarele în apă și se creează posibilitatea unei folosiri raționale a cantităților de apă pe teren. Astfel, deoarece densitatea repartizării biloanelor este redusă cu 50%, cantitatea de apă necesară se reduce proporțional. În același timp, prin reducerea biloanelor se micșorează tot în proporție de 50% și suprafața de evaporare a apei. De exemplu, culturile de morcov însămînțat în brazde au fost udate doar de patru ori, iar cultura de varză timpurie a fost irigată numai o singură dată. Aceasta n-a adus nici o stricăciune plantelor, care s-au dezvoltat normal.

Metoda folosită la Centrul școlar agricol din Alexandria oferă posibilitatea mulcierii culturilor în regiunile secetoase cu materialele organice care se găsesc în gospodării, cum sînt paiele în amestec cu pămînt și pleavă etc.

Crusta care se formă după fiecare udat, caracteristică vechiului sistem de irigație și care prezintă dezavantaje pentru dezvoltarea plantelor, este înlăturată total. Apa trece din canalele colectoare în stratul cultivat prin infiltrație, asigurînd o umiditate constantă, de durată mai lungă, fiind la dispoziția sistemului radicular în permanență, astfel că procesul de formare al crustei pe suprafața cultivată nu mai are loc.

Sistemul de irigație aplicat la Centrul școlar agricol din Alexandria dă posibilitatea ca pe timp secetos udatul să se poată executa în tot cursul zilei, cînd nevoia o cere, fără a dăuna plantei, apa fiind dirijată indirect, prin sistemul de colectare și infiltrație. Prin aceasta se înlătură spălarea solului și distrugerea structurii lui și se asigură chiar posibilitatea refacerii structurii solului din stratul cultivabil.

Lucrările de combatere a dăunătorilor animali și vegetali se execută cu multă ușurință (stropiri cu soluții și emulsii precum și cu alte preparate sub formă de prafuri), recoltatul culturilor se poate executa în cele mai bune condiții și în mod organizat, prin însuși felul de împărțire a terenului, evitîndu-se ruperea plantelor sau pierderea din vedere a unor porțiuni din teren cu plante nerecoltate.

Pe lîngă toate avantajele arătate mai sus, acest sistem de irigare și de pregătire a straturilor dă posibilitatea unei mai bune organizări a muncii și contribuie la formarea spiritului de inițiativă a ucenicilor datorită posibilității de a-i antrena în executarea întregii game de lucrări cerute.

Aplicarea largă a acestei metode la centrul nostru școlar va crea avantajele unei productivități sporite a muncii și va aduce o creștere substanțială a recoltei legumicole la hectar.

Prof. VICENȚIU CADMICI
Alexandria

O lecție de electrotehnică la școala de meserii

Dezvoltarea impetuoasă a ramurii electrotehnice și energetice a industriei noastre socialiste este strîns legată de pregătirea unor cadre tinere de muncitori și tehnicieni capabile să stăpînească procesele tehnologice moderne de construire a aparatelor electrice și de producere și distribuire a energiei electrice.

Tehnica în acest domeniu este în continuă prefacere pe linia modernizării și automatizării proceselor de producție. Necontenit se perfecționează sistemul de legături ale circuitelor electrice, se introduc noi aparate de măsură și control, noi dispozitive de siguranță.

Preocuparea profesorilor de specialitate pentru transmiterea cunoștințelor care se referă la cele mai noi realizări tehnice din acest domeniu este una din condițiile de bază pentru asigurarea calității lecțiilor de electrotehnică predate în școlile profesionale de meserii și tehnice, aportului acestor lecții în pregătirea unor cadre de înaltă calificare.

O lecție în desfășurarea căreia această preocupare s-a vădit puternic este aceea predată în cadrul unui schimb de experiență de profesorul inginer Gheorghe C. Maican la Școala de meserii Galvani-Tei, și care a avut ca subiect „Aparate cu vibrații pentru măsurări electrice". La desfășurarea lecției au participat profesori de specialitate ai școlilor profesionale din București.

Profesorul Gheorghe Maican și-a început lecția prin verificarea temeinică a cunoștințelor predate în lecția precedentă despre aparate termice pentru măsurători electrice. Întrebările judicios alcătuite, adresate clasei întregi, au dat posibilitatea să se constate că elevii au înțeles funcționarea acestor aparate și avantajele folosirii lor. Pentru a se convinge dacă elevii au asimilat temeinic cunoștințele, tovarășul Maican a cerut unuia dintre ei să deseneze și să explice o schemă de funcționare a aparatelor termice. În timp ce elevul dădea lămuriri în legătură cu schema desenată, profesorul a intervenit cu întrebări suplimentare adresate clasei, pentru a clarifica și mai bine problema pusă în discuție.

Trecînd la comunicarea noilor cunoștințe, profesorul a scos în evidență importanța aparatelor cu vibrație pentru efectuarea unor măsurători electrice de precizie, a arătat superioritatea acestora față de aparatele termice. El a trecut apoi la explicarea părților componente ale frecventmetrelor, funcționarea acestora și modul lor de întrebuințare. În cursul explicației profesorul a folosit o planșă executată în culori diferite, care reprezintă schema unui aparat cu vibrație.

Pentru înțelegerea modului de funcționare a aparatului cu vibrație, tov. Maican a reamintit elevilor unele noțiuni cu privire la curentul alternativ (perioadă, frecvență etc) și a insistat asupra fenomenului de rezonanță, reamintind una din experiențele făcute la mecanică cu o lamă fixată la menghină și pusă în vibrație.

Deosebit de importantă pentru însușirea de către elevi a cunoștințelor predate a fost prezentarea frecventmetrului și punerea lui la rețea pentru a se vedea concret cum se poate măsura frecvența curentului alternativ.

Profesorul Gh. Maican a arătat apoi, pe larg, elevilor importanța acestui aparat pentru măsurarea frecvenței curentului alternativ, pentru grupurile în paralel a generatorilor electrici de inducție, pentru realizarea unei viteze constante a motoarelor electrice etc. Ceea ce a caracterizat lecția a fost continua preocupare a profesorului de a lega noțiunile teoretice de practică, dînd astfel elevilor posibilitatea de a înțelege necesitatea cunoașterii acestor noțiuni pentru pregătirea lor profesională.

Tov. Maican a insistat în mod deosebit asupra construcției de aparate pentru măsurări electrice în R. P. R. comparînd nivelul actual al industriei noastre electrotehnice cu situația care exista pe acest tărîm în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Fixarea cunoștințelor a fost făcută judicios, prin întrebări care au sintetizat cele predate. Prin aceste întrebări profesorul a căutat în special să verifice dacă elevii pot compara caracteristicile și avantajele frecventmetrelor cu ale celorlalte aparate pentru măsurători electrice, pentru a se convinge dacă ei știu care sînt aparatele cele mai indicate pentru diferite operații.

Participanții la lecție au subliniat în cadrul discuțiilor calitățile deosebite ale acesteia, mai ales în ceea ce privește desfășurarea ei în strînsă legătură cu practica în producție, cu ultimele realizări ale științei și tehnicii în sectorul respectiv. Totodată ei au scos în evidență și unele deficiente metodice și de conținut ale acestei lecții.

Astfel, ei au arătat că era mult mai bine dacă la verificarea cunoștințelor întrebările ar fi fost mai cuprinzătoare și elevii mai puțin ajutați de profesor, acesta intervenind cu explicațiile numai atunci cînd nu se putea obține un răspuns complet de la elevi.

La explicarea părților componente ale aparatului cu vibrații pentru măsurători electrice se cerea, de asemenea, să se facă legătura între planșa prezentată și aparatul propriu-zis. Intuirea planșei ar fi asigurat însă cunoștințe mai trainice dacă ar fi fost făcută, de la început, cu ajutorul elevilor punîndu-i pe rînd să identifice diferitele părți existente în desen pe aparatul real.

Cu toate aspectele negative, schimbul de experiență a fost plin de învățăminte pentru toți cei prezenți la lecție.

Ing. ED. CUPFER

Pregătirea cadrelor medii sanitare

Grupul școlar sanitar din Iași pregătește cadre cu calificare medie, necesare în munca de ocrotire a sănătății oamenilor muncii.

Conducerea și colectivul didactic al grupului școlar acordă toată atenția pregătirii elevilor. Instruirea practică se face în sălile de demonstrații din școală și în saloanele special amenajate ale spitalelor; nivelul desfășurării lecțiilor teoretice de specialitate asigură îndrumarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice din domeniul anatomiei, microbiologiei, bolilor interne etc. Unii profesori, de pildă tov. dr. Olga Zavati, nu se limitează numai la predarea cunoștințelor din manuale, ci caută să informeze pe școlari și cu datele noi publicate în lucrările și studiile de specialitate. O preocupare deosebită pentru înzestrarea elevilor cu temeinice cunoștințe a dovedit și prof. dr. Constantin Dălinescu, care în predarea lecțiilor folosește un bogat material didactic (planșe, mulaje etc.).

De altfel majoritatea cadrelor didactice de la Grupul școlar sanitar din Iași se pregătesc temeinic pentru lecții și manifestă mult interes pentru buna pregătire a viitoarelor cadre sanitare.

M. POPESCU

LA PRACTICĂ ŞI DUPĂ ABSOLVIRE pe acelaşi loc de muncă

Grupul şcolar de pe lîngă trustul minier Baia Mare pregăteşte muncitori pentru numeroase specialităţi de care are nevoie industria noastră extractivă.

Asigurarea unor locuri corespunzătoare de muncă pentru ucenicii din toate specialităţile a cerut eforturi deosebite din partea colectivului didactic al şcolii. In trecut s-a mers uneori, în această privinţă, pe linia minimei rezistenţe, programîndu-se, de pildă, practica electricienilor de mină alături de a electricienilor de lumină şi forţă, sau a mecanicilor de mină în unele ateliere de mecanică generală. Am văzut însă că o asemenea metodă nu dă rezultatele dorite, deoarece ucenicii calificaţi în acest fel trebuiau să treacă, după absolvire, printr-o perioadă de aclimatizare cu noile locuri de muncă, perioadă care uneori dura aproape 6 luni. Concluzia era clară: ucenicii trebuiau să desfăşoare practica în condiţiile în care vor lucra şi după absolvire. Am cerut Ministerului Industriei Grele să ne aprobe ca practica ucenicilor din anul III să se desfăşoare într-o formă nouă. Primind această aprobare, am organizat anul acesta instruirea în producţie a ucenicilor în exploatările miniere la care aceştia se vor reîntoarce după examenul de absolvire.

De pildă, la exploatarea minieră „Petre Gheorghe" din Săsar, ucenicii anului III desfăşoară practica în secţiile flotaţie, atelier electric-suprafaţă, atelier mecanic-suprafaţă şi atelier mecanic-mină. La secţia flotaţie fac practică preparatorii de minereuri. Ucenicii fac practică prin rotaţie în sectoarele moară, antizdrobire, celule, filtre. Grupele repartizate la moară lucrează la alimentarea şi repararea morii şi supraveghează funcţionarea morii.

Uneori se ivesc în practica ucenicilor probleme speciale care trebuie rezolvate în mod operativ şi care adeseori nu sînt prevăzute de instrucţiuni. De pildă, de două ori pe lună se efectuează pe liniile de flotaţie reparaţii generale, care durează mai mult de 8 ore. Maistrul Ilie Dochiţă, şeful sectorului moară, a propus ca şi ucenicii să participe la aceste reparaţii, doarece numai cu această ocazie ei pot învăţa cum se dozează bilele, cum se schimbă segmenţii la moară etc. Analizînd condiţiile concrete, ţinînd seama că la vîrsta de 18 ani, cît au împlinit majoritatea ucenicilor, asemenea eforturi de două ori pe lună nu sînt dăunătoare, noi am considerat că grupele din sectorul moară pot participa la reparaţiile generale pe linii.

La sectorul antizdrobire, ucenicii supraveghează funcţionarea benzilor de transport, ciururile vibrante, concasoarele cu fălci, controlează mărimea minereului măcinat, alimentarea concasorului şi funcţionarea valţurilor cu inele. Trecînd apoi în sectorul celule, ucenicii învaţă metodele de pregătire a reactivilor, de dozare a reactivilor pentru flotare, de verificare a probelor la steril final. In sfîrşit, la sectorul filtrare unde lucrul cere cea mai înaltă tehnicitate, ucenicii lucrează cu pompele de vid, urmărind funcţionarea lor, schimbarea pînzelor la filtre, eliberarea apei filtrate din rezervoare, şi ocupîndu-se de suflarea materialului cu aer comprimat de pe pînză, luarea probelor cu sondaj, cîntărirea probelor.

Deosebit de bune sînt rezultatele activităţii practice desfăşurate de ucenicii anului III în atelierul mecanic-suprafaţă. Aceasta se datoreşte alegerii instructorilor de practică dintre muncitorii cei mai buni şi care au vădit dragoste şi interes pentru calificarea superioară a tinerilor.

La secţia atelier electric-suprafaţă ucenicii efectuează lucrări cu pompele „Darta" şi pompele agitatoare, spălarea cadrelor la bazinul de clarificare, montarea pînzelor şi filtrelor.

O dovadă grăitoare în ceea ce priveşte randamentul superior în muncă al ucenicilor care fac practica în sectoarele unde vor munci după absolvire o constituie activitatea ucenicilor din atelierul mecanic-mină al exploatării din Săsar. Deşi aici condiţiile de muncă sînt mai grele decît în atelierele de suprafaţă, datorită antrenării ucenicilor în lucrările mecanice şi electrice de cea mai mare importanţă, dezvoltării simţului lor de răspundere în muncă prin explicarea temeinică a rolului fiecărei operaţii în îndeplinirea planului de producţie, ei au reuşit să-şi însuşească toate cunoştinţele şi deprinderile necesare. Astfel, ucenicii mecanici de mină execută în mod curent lucrări de reparare şi montare a conductelor şi utilajelor miniere, de reparare a perforatoarelor, iar electricienii de mină lucrează la instalarea reţelelor electrice în mină, la repararea ventilatoarelor şi a motoarelor electrice şi la întreţinerea acestor utilaje.

Distribuirea ucenicilor la practică în numeroase întreprinderi prezintă, pe lîngă posibilitatea de a-i familiariza cu lucrările de bază pe care vor trebui să le execute după absolvire, şi avantajul că în fiecare atelier sînt repartizate grupe mici de ucenici, care au asigurate atît locuri de muncă corespunzătoare, cît şi instructori recrutaţi din rîndul fruntaşilor în producţie.

Aşa, de pildă, în atelierul mecanic al exploatării miniere „Iozsa Bela" din Baia Sprie îşi desfăşoară practica doar 6 ucenici, în subgrupe de cîte doi. Ei execută reparaţii de maşini de încărcat minereuri, reparaţii de ventilatoare, pompe, compresoare, perforatoare etc.

Intre comisiile pentru îndrumarea şi controlul practicii din diferite întreprinderi s-a creat o adevărată emulaţie pentru obţinerea celor mai bune rezultate în calificarea ucenicilor. O activitate remarcabilă pe această linie desfăşoară comisia de îndrumare a practicii de la exploatarea minieră „Drapelul roşu" din Herja. Această comisie urmăreşte ca fiecare maistru şi muncitor să transmită ucenicilor cunoştinţe temeinice cu privire la cele mai noi metode de muncă folosite. In acelaşi timp, însă, comisia manifestă exigenţă şi faţă de ucenici, cerîndu-le să participe activ la îndeplinirea sarcinilor de plan ale exploatării. Membrii comisiei ţin permanent legătura cu conducerea şcolii, soluţionînd operativ unele probleme care se ivesc în timpul efectuării practicii ucenicilor. Datorită îndrumării competente pe care o primesc din partea comisiei, ucenicii au participat pînă acum la toate fazele lucrărilor din ateliere — repararea utilajelor miniere, ajustarea pieselor de perforator, execuţia susţinătorului de corfe, ajustarea pieselor funicularului etc. Se urmăreşte zilnic schimbarea locurilor de practică atît în subteran, cît şi la suprafaţă.

Desigur că practica ucenicilor în întreprinderi şi exploatări situate la distanţe mari de şcoală necesită o pregătire şi o supraveghere permanentă din partea cadrelor didactice ale şcolii. Noi am organizat în aşa fel activitatea pedagogilor şcolii în perioada practicii ucenicilor în producţie încît cel puţin un profesor de specialitate însoţeşte fiecare grupă la întreprinderile şi exploatările miniere, studiind condiţiile de muncă ce se oferă ucenicilor şi luînd împreună cu conducerea întreprinderii toate măsurile pentru ca aceste condiţii să asigure o practică ştiinţifică.

Participînd la activitatea practică alături de ucenici, profesorii de specialitate primesc din partea specialiştilor din producţie sugestii preţioase, menite să ducă la îmbunătăţirea predării cunoştinţelor teoretice, la legarea mai strînsă a acestora de cerinţele practicii. Astfel, inginerul şef şi maiştrii din sectorul de transporturi al Trustului minier Baia Mare au arătat profesorilor că în timpul operaţiilor de lucru s-a vădit că ucenicii au prea puţine cunoştinţe cu privire la tăierea filetului Withworth şi a filetului milimetric, că nu ştiu să facă deosebire între aceste două tipuri de filet, din care pricină greşesc uneori piesele pe care le primesc în lucru. Această critică ne-a arătat necesitatea ca în viitorul an şcolar să folosim în mai mare măsură materialul intuitiv privind tipurile de filet, să insistăm asupra modului de executare şi utilizare a fiecărui tip.

Experienţa pozitivă a anului acesta în domeniul organizării şi desfăşurării practicii în producţie a ucenicilor şi elevilor Grupului şcolar minier Baia Mare ne întăreşte în hotărîrea de a răspunde pe viitor mai larg, cu mai multă eficacitate, uneia din cerinţele de bază ale învăţămîntului profesional şi tehnic, aceea de a asigura desfăşurarea practicii ucenicilor şi elevilor în aceleaşi condiţii în care vor lucra ca muncitori calificaţi.

IOSIF PALL
SEVER PAŞCA
directori ai Grupului şcolar minier din Baia Mare

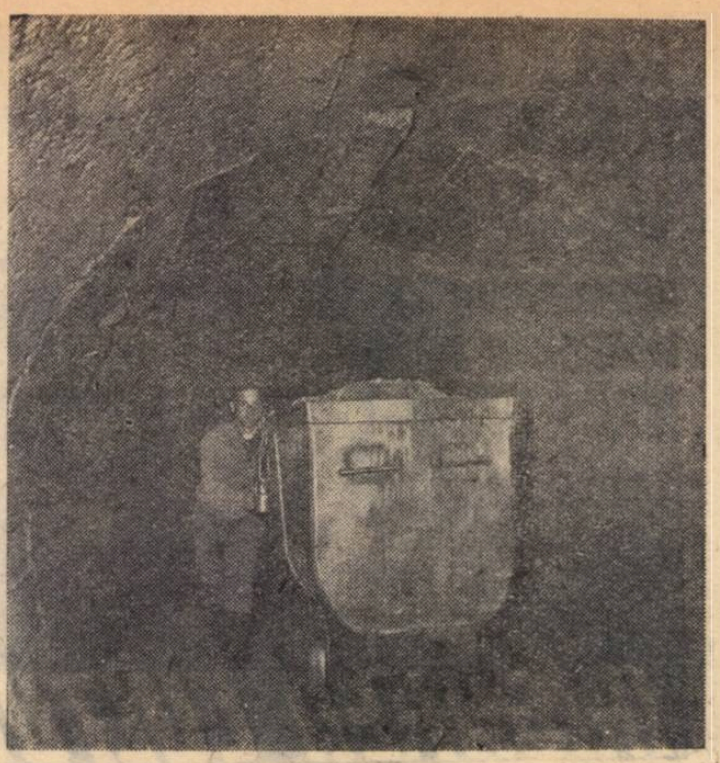

La minele din Săsar îşi desfăşoară activitatea practică sute de tineri romîni şi maghiari, ucenici şi elevi ai grupului şcolar din localitate. De buna lor instruire se preocupă deopotrivă cadrele didactice ale şcolii, maiştrii şi muncitorii din mină.

Locomotiva nr. 150006 a părăsit depoul

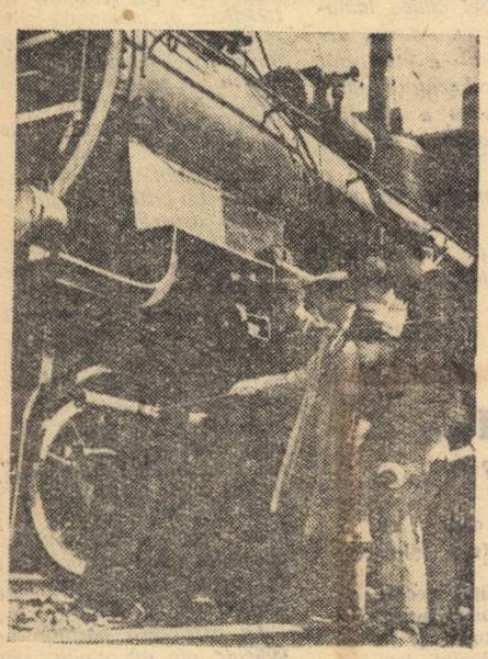

Cadrele didactice ale Şcolii profesionale CFR din Craiova urmăresc ca obiectiv principal în activitatea lor predarea cunoştinţelor teoretice de specialitate în strînsă concordanţă cu operaţiile efectuate de ucenici în cadrul practicii în producţie.

Astfel, de pildă, predarea cunoştinţelor teoretice cu privire la montarea mecanismului motor al locomotivei la anul III montatori de locomotive s-a desfăşurat cu o săptămînă înainte ca ucenicii să treacă prin rotaţie la compartimentul de muncă „montarea mecanismului motor". Toate cunoştinţele predate au fost legate de lucrările practice pe care urmau să le îndeplinească ucenicii în producţie, stăruindu-se asupra montării mecanismului la roţile de cuplare şi asupra montării bielei-motoare.

Aceasta a asigurat condiţiile pentru ca în săptămîna următoare ucenici care au avut de montat mecanismul motor la locomotiva 150006 să efectueze o lucrare de bună calitate. Pornind la lucru, ei au urmat întocmai procesul tehnologic indicat la cursul teoretic de specialitate. Mai întîi au montat toate piesele mecanismului motor, in afară de biela-motoare, sertare şi pistoane, despre care învăţaseră că se montează ulterior. Înainte de montare ucenicii au avut grijă să şteargă bine şi să ungă cu ulei mineral curat toate piesele articulate şi lunecătoare.

— Şi acum ce lucrare urmează? — i-a întrebat maistrul de atelier.

— Acum vom monta bielele de cuplare avînd grijă să fie bine ajustate pe butoni cuplari — a răspuns fără ezitare ucenicul Constantin Bogdan.

Apoi tinerii au montat cuzineţii de fund la toate bielele în aşa fel încît aceştia să se aplice cu suprafaţa de frecare pe butoni şi au reglat cuzineţii cu ajutorul penelor de reglare fiind atenţi ca aceştia să nu fie calaţi pe butoni, dar nici să nu aibă joc.

In sfîrşit respectînd indicaţiile date la lecţia de tehnologie, ucenicii au montat bielele motoare şi cuzineţii bielelor motoare.

Calitatea montării mecanismului motor la locomotiva 150006 a fost apreciată de conducerea secţiei respective a Depoului de locomotive din Craiova şi de mecanicul locomotivei reparate. Acesta a arătat că reparaţia a eliminat principala deficienţă pe care o avea înainte locomotiva — încălzirea cuzineţilor în timpul mersului şi pierderea unei însemnate cantităţi de ulei. In momentul de faţă, datorită muncii pricepute a ucenicilor, locomotiva 150006 dă un randament superior, realizînd în acelaşi timp o însemnată economie de ulei faţă de trecut.

C. ISCRULESCU
Craiova

Ştiri

● La Oradea este în plină desfăşurare campania de construcţii de locuinţe pentru oamenii muncii. Faţă de anul trecut cînd au fost terminate 171 de apartamente, planul pe anul acesta prevede construirea a nu mai puţin de 450 noi apartamente.

Pe şantierele cvartalelor de blocuri muncitoreşti au început să desfăşoare practica şi ucenicii Şcolii profesionale a Trustului regional de construcţii locale din Oradea. O parte din echipe lucrează la turnarea betonului de fundaţie, iar altă parte la ridicarea zidurilor. Dulgherii, zidarii, tîmplarii de bînale, care au posibilitatea să contribuie cel mai mult la lucrările care se desfăşoară în etapa actuală, sînt invidiaţi de toţi colegii lor. Curînd însă, va veni rîndul de a-şi arăta priceperea profesională, electricienilor pentru instalaţii de lumină şi forţă şi zugravilor

● Odată cu primele zile de primăvară elevii Şcolii agricole din Priboieni, regiunea Piteşti, au început să execute lucrările practice pe loturile staţiunii experimentale din comuna Oarja. Ei s-au angajat să cultive cu sfeclă de zahăr o suprafaţă de 3 ha şi să efectueze numeroase experienţe cu porumb simplu şi dublu hibridat.

● Ucenicii Şcolii profesionale de pe lîngă uzina „Janos Herbak" din Cluj participă cu entuziasm la mişcarea iniţiată de tinerii muncitori ai uzinei sub lozinca „Pînă la Festivalul mondial al tineretului de la Viena, fiecare tînăr să economisească 600 dm. p. de piele". Ucenicii din anul III care lucrează la secţiile de croit au înscrise de pe acum însemnate cantităţi de talpă şi piele economisite. In felul acesta ei şi-au adus contribuţia la succesele deosebite ale colectivului de muncitori şi tehnicieni al uzinelor „Janoş Herbak" care a reuşit, numai în cursul acestui trimestru, să economisească peste 47 tone piei brute, 3,3 tone talpă şi aproape 3000 m. p. piei feţe pentru încălţăminte.

● La acţiunile organizate în cadrul „Zilei muncii patriotice" din Săptămîna Mondială a Tineretului au participat sute de brigăzi formate din ucenicii şi elevii şcolilor profesionale de meserii şi tehnice. In Capitală, de pildă, brigada patriotică nr. 216 formată din ucenicii Şcolii profesionale a uzinelor „Mao Tzedun" au efectuat însemnate lucrări la săpăturile de fundaţie ale unei noi pieţe în cartierul Ghencea.

Rezultate frumoase au obţinut şi brigăzile patriotice formate din elevele Şcolii de meserii confecţii din Bucureşti, care au săpat pămîntul parcurilor de pe şoseaua Kiselef, unde urmează să se efectueze noi lucrări de plantare.

Din școlile noastre

Intre Școala de 7 ani din comuna N. Bălcescu, raionul Lehliu, și Școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Lueta, raionul Odorhei, sau stabilit trainice legături de colaborare prietenească.

Inceputul l-au făcut pionierii din aceste două școli, care și-au propus să facă schimb de material didactic specific celor două localități. Apoi colaborarea s-a extins treptat. Acum pornesc adesea, de la o școală la alta, scrisori în care și elevii și cadrele didactice își comunică unii altora experiența lor în muncă.

Însuflețiți de dorința de a contribui la aprovizionarea industriei noastre cu materie primă, pionierii din raionul Tulcea au strîns însemnate cantități de fier vechi.

Printre unitățile de pionieri fruntașe în această acțiune se numără cele de la școlile din Sulina, care au colectat 3000 kg fier vechi, cele din comuna C. A. Rosetti, care au predat 2.000 kg, cele din Mahmudia, care au strîns peste 3.000 kg și cea de la Școala elementară de 7 ani din Beștepe, care a colectat 2.000 kg.

★

De curînd, ansamblul de balet de la Casa Pionierilor din Sighișoara a sărbătorit cel de-al 100-lea spectacol.

Pînă acum copiii au încîntat cu dansul lor pe muncitorii de la șantierul naval din Constanța și pe oaspeții străini de pe litoralul mării, pe oamenii muncii din Sighișoara, din Cluj, din Sibiu, etc.

Menționăm că în cei trei ani de la înființare, spectacolele pionierilor au fost vizionate de peste 40.000 de spectatori. E o cifră cu care se pot lăuda puține colective de artiști amatori.

★

Nu de mult secția de învățămînt și cultură a orașului Satu Mare a organizat un schimb de experiență între directorii de școli. In cadrul unei discuții care a avut loc la Școala medie nr. 1 „Mihail Eminescu", s-au dezbătut probleme privind conducerea procesului instructiv-educativ, activitatea practică a elevilor, munca de școlarizare, organizarea internatului, activitatea obștească și culturală, munca cu părinții etc. In prealabil, directorii, grupați pe colective, urmărind cîte una din aceste probleme, au asistat la activitatea desfășurată în diferite școli.

Secția de învățămînt și cultură în colaborare cu comitetul orășenesc U.T.M. va organiza în curînd o discuție între cadrele didactice și instructorii superiori de pionieri cu privire la „Munca organizațiilor de pionieri din școli".

★

La Școala medie nr 1 din Galați a avut loc recent o consfătuire cu tema „Cultivarea sentimentului dragostei de patrie la elevi în cadrul orelor de limba și literatura română". La consfătuire au participat profesori de specialitate din toate școlile orașului.

Discuțiile care au avut loc pe marginea referatului, antrenînd un mare număr de participanți, au prilejuit un bogat schimb de experiență în ce privește metodele și procedeele ce se pot folosi pentru ca în cadrul predării limbii și literaturii române să se poată realiza deopotrivă, în condiții cît mai bune, atît scopul instructiv cît și cel educativ.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Se anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

Universitatea C. I. Parhon

1) CATEDRA DE FIZICA ATOMICA : Conferențiar la disciplinele : Tehnici experimentale în fizica nucleară ; Optica neutronilor. Poziția 5. 2) CATEDRA DE OPTICA ȘI DESCARCARI ÎN GAZE : a) Profesor la disciplinele : Optică : Fotometrie și Colorimetrie. Poziția 2 ; b) Asistent la disciplina : Optică. Poziția 10. 3) CATEDRA DE MATEMATICI APLICATE : Conferențiar la disciplina : Logica matematicii. Poziția 3. 4) CATEDRA DE GEOMETRIE ȘI TOPOLOGIE : Asistent la disciplina : Geometrie analitică. Poziția 11. 5) CATEDRA DE FIZICA MOLECULARA ȘI CALDURA : Asistent la disciplina : Fizică moleculară și Căldură. Poziția 4. 6) CATEDRA DE FIZICA EXPERIMENTALA : a) Asistent la disciplina : Fizică. Poziția 7; b) Asistent la disciplina : Fizică și Fizică generală. Poziția 6. 7) CATEDRA DE FIZICA TEORETICA : Lector la disciplina : Fizica radiațiilor. Poziția 3. 8) CATEDRA DE MECANICA TEORETICA : Asistent la disciplinele : Fizică generală — Mecanică fizică. Poziția 7. 9) CATEDRA DE ECUAȚII DIFERENȚIALE : Conferențiar la disciplinele : Ecuațiile fizicii-matematice — Analiză matematică. Poziția 3. 10) CATEDRA DE CHIMIE ANORGANICA ȘI ANALITICA : a) Conferențiar la disciplinele : Chimie analitică — Microanaliză. Poziția 3. b) Asistent la disciplina : Chimie anorganică și analitică. Poziția 8. c) Preparator principal. Poziția 21. 11) CATEDRA DE CHIMIE ORGANICA : a) Asistent la disciplina : Chimie organică Poziția 8. b) Asistent la disciplina : Chimie organică. Poziția 11. 12) CATEDRA DE CHIMIE FIZICA : Șef de lucrări la disciplinele : Analiză fizico-chimică — Fotochimie. Poziția 5. 13) CATEDRA DE BIOLOGIE : a) Conferențiar la disciplinele : Bazele biologiei ; Biologie și darwinism. Poziția 2. b) Asistent la disciplinele : Bazele biologiei ; Biologie și darwinism. Poziția 7. 14) CATEDRA DE FIZIOLOGIA ANIMALELOR ȘI A OMULUI : a) Lector la disciplinele : Activitatea nervoasă superioară ; Fiziologia omului. Poziția 2. b) Asistent la disciplina : Fiziologia animalelor și a omului. Poziția 5. 15) CATEDRA DE ANATOMIE, HISTOLOGIE ȘI EMBRIOLOGIE : Asistent la disciplinele : Anatomia comparată și a omului ; Histologie și embriologie. Poziția 4. 16) CATEDRA DE BOTANICA : a) Asistent la disciplina : Fitopatologie. Poziția 9. b) Asistent la disciplina : Botanică ; Plante de cultură cu elemente de agricultură. Poziția 17. 18) CATEDRA DE FIZIOLOGIA PLANTELOR : Șef de lucrări la disciplinele : Capitole speciale de Fiziologia plantelor ; Botanică și Fiziologia plantelor. Poziția 4. 19) CATEDRA DE MINERALOGIE : a) Conferențiar la disciplinele : Geografia solurilor ; Pedologie ; Probleme de geografia solurilor din R.P.R. Poziția 4. b) Conferențiar la disciplina : Petrografia rocelor sedimentare. Poziția 5. 20) CATEDRA DE PALEONTOLOGIE ȘI STRATIGRAFIE : Conferențiar la disciplinele : Geologie istorică ; Prelucrarea materialului paleontologic-biologic. Poziția 2. 21) CATEDRA DE GEOLOGIE : Preparator principal. Poziția 14. 22) CATEDRA DE GEOGRAFIE FIZICA : a) Conferențiar la disciplinele : Geomorfologie ; Geologia cuaternarului ; Metodica cercetărilor fizico-geografice. Poziția 4. b) Conferențiar la disciplinele : Geomorfologie ; Probleme de geomorfologie R.P.R. Poziția 5. c) Lector la disciplinele : Geografie fizică a continentelor cu geografie fizică R.P.R. ; Geografie fizică a țărilor de democrație populară. Poziția 9. 23) CATEDRA DE GEOGRAFIE ECONOMICA : Conferențiar la disciplina : Geografie economică R.P.R. Poziția 3. 24) CATEDRA DE PSIHOLOGIE : a) Lector la disciplina : Psihologia copilului. Poziția 10. b) Lector la disciplinele : Psihologie juridică și Psihologie pedagogică. Poziția 14. c) Asistent la disciplina : Psihologia experimentală și a muncii. Poziția 17. 25) CATEDRA DE PEDAGOGIE : Lector la disciplina : Pedagogie generală. Poziția 7. 26) CATEDRA DE TEORIA ȘI PRACTICA PRESEI : Asistent la disciplinele : Reportaj ; Probleme economice. Poziția 4. 27) CATEDRA DE ISTORIE UNIVERSALA : Conferențiar la disciplina : Istoria artelor. Poziția 7. 28) CATEDRA DE ISTORIA U.R.S.S. ȘI A ȚĂRILOR DE DEMOCRAȚIE POPULARA : a) Conferențiar la disciplinele : Istoria Bulgariei ; Curs special și seminar special. Poziția 3. b) Lector la disciplina : Istoria U.R.S.S. modernă contemporană. Poziția 4. 29) CATEDRA DE ISTORIA ROMÎNIEI : Conferențiar la disciplinele : Curs de Istoria medie a Romîniei — seminar special epoca medie. Poziția 3. 30) CATEDRA DE ISTORIA MEDIE, MODERNA ȘI CONTEMPORANA : a) Profesor la disciplinele : Curs special de istoria universală medie ; Izvoare și istoriografie. Poziția 2. b) Conferențiar la disciplinele : Curs general de Istorie universală modernă. Poziția 3. 31) CATEDRA DE ARHIVISTICA : Profesor la disciplinele : Tehnica organizării arhivelor ; Diplomatica. Poziția 2. 32) CATEDRA DE FILOLOGIE CLASICA ȘI LINGVISTICA GENERALA : a) Profesor la disciplina : Limba și literatura latină. Poziția 8. b) Lector la disciplinele : Istoria limbii grecești ; Istoria limbii latine ; Morfologie istorică latină. Poziția 14. c) Asistent la disciplinele : Limba greacă și limba latină. Poziția 23. 38) CATEDRA DE FILOLOGIE ROMANICA : a) Asistent la disciplina : Limba și literatura franceză. Poziția 18. b) Asistent la disciplina : Curs practic și gramatica limbii franceze. Poziția 11. 34) CATEDRA DE FILOLOGIE GERMANICA : a) Lector la disciplinele : Istoria limbii germane — Curs special de limba germană. Poziția 5 b) Lector la disciplina : Limba și literatura engleză. Poziția 27. c) Asistent la disciplina : Limba și literatura germană. Poziția 11. d) Asistent la disciplina : Limba și literatura engleză. Poziția 33. e) Asistent la disciplina: Limba și literatura engleză. Poziția 40. 35) CATEDRA DE FILOLOGIE RUSĂ: a) Asistent la disciplina: limba rusă. Poziția 23. b) Asistent la disciplina: limba rusă. Poziția 27. c) Asistent la disciplina: curs practic de limbă rusă, pentru chimie. Poziția 32. 36) CATEDRA DE LITERATURA UNIVERSALA : Conferențiar la disciplina : Literatură universală. Poziția 2. 37) CATEDRA DE TEORIA LITERATURII : a) Conferențiar la disciplina: Folclor. Poziția 3. b) Lector la disciplina : Teoria literaturii. Poziția 4. 38) CATEDRA DE ISTORIA LITERATURII ROMÎNE : a) Conferențiar la disciplina : Literatura română. Poziția 8. b) Lector la disciplina : Literatura română. Poziția 12. c) Lector la disciplina : Literatura română. Poziția 13. 39) CATEDRA DE LIMBI SLAVE A : a) Lector la disciplina: cehă. Poziția 7. b) Lector la disciplina : Limba slovacă. Poziția 11. c) Asistent la disciplina : Curs practic de limba slovacă. Poziția 14. 40) CATEDRA DE LIMBI SLAVE B : a) Lector la disciplina : Limba bulgară. Poziția 12. b) Asistent la disciplina : Curs practic de limba sîrbo-croată. Poziția 5. c) Asistent la disciplina : Limba sîrbo-croată. Poziția 7. d) Asistent la disciplina : Limba sîrbo-croată. Poziția 8. 41) CATEDRA DE TEORIA STATULUI ȘI DREPTULUI — DREPT DE STAT ȘI ADMINISTRATIV : a) Profesor la disciplina : Teoria statului și Dreptului. Poziția 3. b) Profesor la disciplina : Drept financiar. Poziția 9. c) Șef de cabinet. Poziția 16. 42) CATEDRA DE DREPT PENAL : a) Conferențiar la disciplina : Criminalistică. Poziția 4. b) Șef laborator criminalistică. Poziția 11.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta Universității „C. I. Parhon" — Secretariatul Științific — B-dul 6 Martie nr. 64, în termen de o lună de la data publicării prezentului concurs, o cerere însoțită de următoarele acte : copie legalizată de pe actele de studii ; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe ; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar ; certificatul de caracterizare a activităților profesionale și obștești a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografie ; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar ; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează.

Pentru funcția de profesor pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor de învățămînt superior. Pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul de doctor în științe sau de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

Pot fi admiși la concurs pentru funcția de profesor sau conferențiar, și fără titlurile științifice sau gradele didactice superioare menționate mai sus, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate, precum și actualele cadre didactice care au lucrări în domeniul de specialitate al disciplinelor cuprinse în postul pentru care se institue concurs.

Pentru funcțiile de asistent, șef de laborator, șef de cabinet, preparator principal și preparator, data concursului va fi anunțată candidaților ulterior.

Concursul va avea loc la Universitatea „C. I. Parhon".

Institutul Politehnic Iași

Două posturi asistent la catedra de Fizică ; asistent la catedra de Mașini unelte; asistent la catedra de Tehnologia substanțelor anorganice; asistent la catedra de Tehnologia substanțelor organice ; asistent la catedra de Organizare și planificare ; asistent la catedra de Practică; asistent la catedra de Practică; asistent la catedra de Educație fizică; șef laborator la catedra de Tehnologia substanțelor anorganice; șef laborator la catedra de Fizică; șef laborator la catedra de Tehnologia metalelor ; șef laborator la catedra de Tehnologia substanțelor organice; șef laborator la catedra de Celuloză, hîrtie și fibre artificiale ; șef laborator la catedra de Materiale de construcții ; șef laborator la catedra de Rezistență, statică și beton ; șef laborator la catedra de Drumuri și poduri ; șef cabinet la catedra de Organizare și planificare ; preparator principal la catedra de Tehnologia substanțelor organice ; preparator principal la catedra de Celuloză, hîrtie și fibre artificiale; preparator la catedra de Fizică.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta la Rectoratul Institutului Politehnic Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de actele legale.

Concurs pentru elaborarea manualelor școlare

Pe baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Română și a ordinului ministrului Invățămîntului și Culturii privind organizarea concursurilor pentru elaborarea manualelor școlare, Editura de stat didactică și pedagogică instituie concurs pentru elaborarea următoarelor manuale școlare necesare în anul școlar 1960/1961 :

Titlul	Clasa	Limba de pred.	Nr. aprox. pag.	Nr. fig.	Data predării
Aritmetica	V	română	150	120	30 sept. 1959
Geografia	V	română	160	150 și 3 hărți colorate	30 sept. 1959
Fizica	VI	română	160	80	30 sept. 1959
Chimia	VII	română	160	60	30 sept. 1959

La concurs pot participa cadre didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior, oameni de știință, precum și alte persoane cu preocupări în domeniul învățămîntului.

Volumul fiecărui manual este indicat în număr de pagini de text dactilografiat. Termenul prevăzut în dreptul fiecărui manual reprezintă data primirii manuscrisului de către editură. Lucrările prezentate la concurs după expirarea acestui termen nu vor fi luate în considerare.

Manuscrisele vor fi trimise pe adresa : „Editura de stat didactică și pedagogică", Piața Scînteii nr. 1, corp central, etaj VI, raionul I. V. Stalin, București, cu mențiunea : „pentru concursul de manuale". Pe manuscris se va trece pseudonimul sau motto-ul ales. Manuscrisele vor fi însoțite de un plic închis și sigilat de autor. In plic se vor indica : numele, adresa autorului, profesiunea și locul de muncă, pseudonimul sau motto-ul ales.

In cazul cînd manuscrisul va fi trimis prin poștă, expeditorul va trece pe colet și pe buletinul de expediție, în locul numelui său, pseudonimul ales, cu indicația „Poste restante". Fie că participanții la concurs prezintă manuscrisele personal, fie că le trimit prin poștă, ele vor fi înregistrate la Editură sub pseudonimul sau motto-ul ales de către autor.

Manuscrisele vor fi prezentate în 5 exemplare dactilografiate. Fiecare pagină va avea cca. 31 de rînduri a 65 de semne fiecare rînd (aproximativ 2.000 semne pe pagină).

Fiecare exemplar va cuprinde toate elementele necesare înțelegerii textului : hărți, desene, planșe, diagrame, scheme, (tablouri sinoptice). Acestea nu intră în numărul de pagini dactilografiate. In unele cazuri (desene artistice sau alte desene care prezintă greutăți de realizare pentru autori) autorii pot da numai indicații precise pentru executarea acestora de către editură, în cazul cînd manualul va fi premiat și apoi tipărit. Pentru materialul ilustrativ care urmează a fi reprodus din albume, enciclopedii, tratate, autorii vor da indicații precise asupra sursei.

Desenele pentru manualele de matematică vor fi lucrate cu toată exactitatea.

Lucrările prezentate la concurs în 5 exemplare nu se restituie autorilor, ele rămîn în arhiva Editurii de stat didactice și pedagogice. Autorii pot folosi pentru alte publicații lucrările prezentate la concurs, în cazul cînd aceste lucrări nu sînt editate de Editura de stat didactică și pedagogică.

Conținutul materialului prezentat trebuie să fie în concordanță cu programa școlară valabilă pentru anul 1960/1961.

Inscrierea la concurs se face în termen de 45 de zile de la data publicării prezentelor instrucțiuni. Cei înscriși la concurs primesc din partea Editurii programele respective și cîte un exemplar din broșura „Cerințele unui bun manual", după care se vor orienta în elaborarea manualelor.

Premiile pentru fiecare manual în parte vor fi acordate după cum urmează : a) pentru manualele de cl. I. pînă la cl. a IV-a : un premiu I de lei 6.000 ; un premiu II de lei 4.500 ; un premiu III de lei 3.000 ; b) pentru manualele de cl. a V-a pînă la cl. a VII-a : un premiu I de lei 8.000 ; un premiu II de lei 6.000 ; un premiu III de lei 4.000 ; c) pentru manualele de la cl. a VIII-a la cl. a XI-a : un premiu I de lei 10.000 ; un premiu II de lei 8.000 ; un premiu III de lei 6.000.

In afară de aceste premii, autorii ale căror manuale vor fi editate vor primi drepturile de autor conform H.C.M. nr. 632/1957. Manualele premiate și recomandate pentru editare se publică cu numele autorilor respectivi.

In alcătuirea manualelor se va avea în vedere rolul important pe care-l au manualele în educarea patriotică a elevilor.

Manuscrisele manualelor de aritmetică, fizică și chimie vor fi însoțite (fiecare exemplar) de toate desenele indicate în text și lucrate cu foarte multă exactitate. Formulele trebuie alcătuite cu rigurozitate științifică și scrise conform stasurilor în vigoare. Să se folosească terminologia științifică consacrată. Manualele trebuie să cuprindă exerciții și probleme cerute de programa respectivă, necesare pentru fiecare temă în parte, să răspundă ultimelor cerințe ale învățămîntului. Manualele de fizică și chimie trebuie să prevadă lucrările de laborator necesare formării deprinderilor practice.

Educația estetică

în atenția dirigintelui

Cînd Cehov a spus că totul în om trebuie să fie frumos — și sufletul și chipul și îmbrăcămintea — el a prefigurat un deziderat al multilateralei educații comuniste.

O bună parte din sarcina formării gustului estetic la elevi, prin pregătirea lor în vederea percepерii, înțelegerii și simțirii frumosului, îi revine dirigintelui.

Voi reda mai jos conținutul cîtorva ore educative care ilustrează efortul unor diriginți de a forma la elevi gustul pentru frumos.

Profesoara Julieta Tănăsescu de la Școala medie nr. 1 din Sighișoara a prezentat elevilor clasei a X-a figura lui George Enescu într-un mod care a contribuit la trezirea unei emoții artistice autentice și la familiarizarea școlarilor cu muzica.

Intr-un cadru festiv, în fața tabloului împodobit cu flori al marelui muzician, o elevă a vorbit despre viața și opera lui Enescu. Ea a subliniat marea dragoste de patrie a artistului cetățean George Enescu și fondul popular al operei sale. Afirmațiile elevei au fost ilustrate cu ajutorul diafilmului „Viața și opera lui Enescu".

In colaborare cu profesorul de muzică s-a organizat audiția „Dixtourului, pentru instrumente de suflat", precedată de o explicație în care s-au scos în relief elementele melodice și rolul specific al unor instrumente. Pentru a orienta percepțiile elevilor și pentru a-i face pe aceștia să cunoască mai bine frumusețea operei, în timpul audiției s-au marcat în chip discret, printr-un gest sau un singur cuvînt, diferitele intrări ale instrumentelor, motivul cîntecului popular, expresivitățile sonore etc. După încheierea audiției, s-a discutat cu elevii asupra acestei piese muzicale.

Tot opera și personalitatea lui Enescu a constituit tema unei ore de diriginție de la o școală din Sibiu. Aici dirigintele a ales din opera marelui muzician „Rapsodia romînă nr. 1". Iar pentru prezentarea personalității compozitorului a fost folosită poezia „Omagiu" de N. Tăutu. Episodul emoționant relevat de poezie — întîlnirea marelui compozitor cu un taraf de lăutari, cînd starostele tarafului, vrăjit de arta maestrului, își rupe vioara spunînd că după cele auzite nu mai poate cînta — i-a impresionat profund pe elevi și le-a trezit interesul pentru opera lui Enescu.

Una din orele de diriginție de la clasa a VII-a a Școlii medii nr. 2 din Sighișoara a fost închinată lui Nicolae Grigorescu. Profesoara a redat în cuvinte accesibile elevilor viața pictorului, slujindu-se de pasaje din poetica monografie închinată lui de Vlahuță. Apoi le-a arătat cîteva reproduceri din opera grigoresciană. Le-a explicat subiectele tablourilor respective și le-a vorbit despre conținutul acestora, despre problemele de coloristică și compoziție pe care le ridică ele. Profesoara a stăruit asupra trăsăturilor adînc umane ale personajelor lui Grigorescu.

Prezentînd tablourile care redau scene din războiul nostru pentru independență, diriginta n-a scăpat din vedere elementele menite să servească educației patriotice. Pentru a sublinia eroismul ostașilor de la 1877, a redat discuția dintre pictor și regele Carol I care l-a întrebat intrigat pe Grigorescu unde sînt ofițerii din tablourile lui, deoarece în acestea apar numai soldații. „Majestate, cuprinși de elan vitejesc, ei au ieșit din cadrul tabloului", a răspuns ironic pictorul.

Sîntem încredințați că asemenea strădanii din partea profesorilor vor face ca elevii să devină mai receptivi față de adevăratul frumos din natură și artă.

SILVESTRU PATIȚA
inspector școlar la regiunea Stalin

Artiști amatori

Cîteva sute de spectatori au asistat de curînd la întrecerea dintre echipele artistice ale celor trei cămine culturale din comuna Săcelu. Demn de relevat este faptul că aproape toate colectivele de artiști amatori au fost conduse de cadre didactice.

Pe zi ce trece, țăranii muncitori din comuna Săcelu, mobilizați de cadrele didactice, participă tot mai mult la activitatea căminelor culturale. Concursurile între echipele artistice de amatori ale căminelor culturale din Săcelu au devenit un mijloc însemnat pentru valorificarea tezaurului de creație populară locală și au dus la noi realizări în munca de culturalizare.

Cel de al cincilea concurs între echipele artistice de amatori a adus și o noutate: brigada artistică de agitație a căminului cultural „1 Mai". Această formație — cea mai tînără din comună — a fost primită de spectatori cu un interes deosebit.

Prof.
EMANOIL CINTEZA
comuna Săcelu,
regiunea Craiova

Adunare tematică

In adunările membrilor Cercului literar de la Palatul pionierilor din București, organizate pe tema: „Ce e nou în librării pentru voi", diferiți scriitori sau redactori de la Editura tineretului vorbesc pionierilor despre ultimele cărți pentru copii apărute în standurile librăriilor.

La ultima adunare care a avut loc miercuri 25 martie a. c., redactorul Ion Bică a vorbit copiilor despre conținutul cărții „Cetatea de pe stînca verde" de Dumitru Almaș. După expunere, vorbitorul a citit fragmente din carte.

Prof. GEDEON ZOLTAN (Cluj): Pescari pe Someș.

La Teatrul Tineretului:

„TÎNĂRA GARDĂ"

Introducînd în repertoriul său dramatizarea lui N. Ohlopkov după romanul lui Al. Fadeev, Teatrul Tineretului își îndeplinește o datorie față de spectatorii săi tineri. „Tînăra gardă" constituie un bun prilej de a transmite spectatorilor tineri, cărora li se adresează în special, exemplul viu al comsomoliștilor din Krasnodon. Dragostea de patrie, ura împotriva dușmanului cotropitor, puterea de sacrificiu și eroismul acestora sînt pilde glorioase care pot contribui cu deosebită eficiență la educarea în spirit nou a tineretului nostru.

Spectacolul cu piesa „Tînăra gardă" de la Teatrul Tineretului aduce în fața interpreților o sarcină destul de grea: Ei trebuie să pună în valoare forța educativă a exemplului eroicilor comsomoliști sovietici. De aceea fiecare actor are datoria de a depune toate eforturile și de a folosi toate resursele talentului său, pentru a crea pe scenă niște eroi autentici și convingători, pentru a realiza personaje capabile să trezească la tineri dorința de a-și forma trăsături de caracter asemănătoare eroilor „Tinerei gărzi". O privire de ansamblu asupra spectacolului relevă străduința colectivului pentru a ajunge la o astfel de realizare. Vesela, zburdalnica, îndrăgostita de viață, de soare, de nuferi, Olea Gromova capătă în interpretarea tinerei actrițe Liliana Țicău atributele unui personaj luminos, curajos și hotărît. Impreună cu ceilalți interpreți, Liliana Țicău urmează evoluția firească a personajelor piesei: de la nobilele idealuri pașnice ale tinerilor către împlinirea datoriei lor sfinte de a-și redobîndi viața liberă în fața pericolului barbar al sclaviei hitleriste. Regăsim și în alte roluri principale interpreți talentați care contribuie la realizarea unor tipuri bine individualizate prin trăsături proprii de caracter. In interpretarea lui Ion Ciprian, Oleg Koșevoi își păstrează chipul care a înflăcărat și va înflăcăra generații întregi de tineri îndemnîndu-i la fapte măreți pentru apărarea patriei. Olga Tudorache (Liubka), M. Andreescu (Serioja Tiulenin), Al. Ciprian (în rolul trădătorului Stahovici) crează tipuri bine închegate, conforme cu modelul de viață care le-a generat. Tuturor interpreților le lipsește însă o bună doză de tinerețe și de entuziasm spontan, iar regia spectacolului (N. Massim) păcătuiește în mare parte printr-o montare în care picturalul și monumentalul înăbușă autenticitatea și firescul situațiilor.

Reușita spectacolului de la Teatrul Tineretului este doar parțială. Exemplul comsomoliștilor din Krasnodon este transmis spectatorilor, dar viabilitatea personajelor este redusă printr-o viziune uneori artificială.

Spectacolul, a cărui premieră a avut loc în cursul actualei stagiuni, a fost prea puțin vizionat de spectatorii cărora li se adresează în special — elevii. Ținînd seama de forța educativă pe care o are piesa, ar fi necesară organizarea unor vizionări colective, urmate de discuții. Cadrele didactice sînt chemate să îndrume tineretul către astfel de piese cu puternic caracter educativ.

Poate că, stimulat de prezența organizată, masivă a tineretului în sala de spectacol, colectivul de interpreți va îndrepta parte din lipsurile actuale ale spectacolului. Și poate că, stimulată de aceeași prezență organizată și masivă a elevilor în sala de spectacole, conducerea Teatrului Tineretului va introduce, în sfîrșit, în repertoriu mai multe lucrări dramatice destinate tinerilor spectatori.

CĂLIN CĂLIMAN

INCERCARI POETICE

Arta versificației are numeroși prieteni în rîndul pedagogilor. Mulți învățători și profesori încearcă în clipele de răgaz să așternă pe hîrtie, într-o formă poetică, un gînd, un simțămînt, o idee, o întîmplare cu semnificații majore. Uneori, din versurile ascunse în plicurile ce ne sosesc la redacție țîșnesc imagini care emoționează. Alteori, struna lirică pe care versificatorul a simțit-o vibrînd adînc în sufletul său nu reușește să se facă auzită, în toată plenitudinea ei, melodioasă și caldă. Dar chiar și simpla încercare de a spune ceva, spune mult. Ea arată că oamenii trăiesc cu toată ființa lor viața noastră nouă, o înțeleg și o prețuiesc.

Cele mai multe dintre versurile dascălilor sînt închinate partidului, aceluia căruia i se datoresc toate transformările prin care trece societatea noastră nouă. Invățătorul Gheorghe Cotet din Iași și-a însoțit versurile de o scrisoare: „O dorință sinceră mă îndeamnă să scriu. Trimit gazetei două poezii închinate Partidului Muncitoresc Romîn". Scrisoarea nu cuprinde vorbe prea multe. Propozițiile sînt scurte și concise. Totuși, cît de frumos a fost gîndul și cît de mare a fost dorința... *„Sculptez cu dălți de gînd și slove mari de jar / Figura de granit, pe vremuri noi stăpîn, / Figura de erou și mare făurar / A dragului Partid Muncitoresc Romîn".*

Gînduri la fel de frumoase aflăm și în poeziile învățătorului Pavel C. Osiac din comuna Ciocănești, raionul Călărași, care cîntă în poeziile sale viața nouă a țăranilor din Bărăgan, descriind în același timp, în imagini pline de sensibilitate, mizeria trecutului: *„Zdrențuiți prin gloduri și desculți / Slugăream pe-un ciur de mămăligă / La chiaburul Pătru lui Cotigă".* Apoi imaginea tristă a Bărăganului stăpînit de moșieri: *„Cînd porneau ciulini pe Bărăganul, / Incăput sub bice la boieri, / Vîntul aspru șuiera-n sumanul / Pribegiților spre sud oieri".*

Versurile în care se vorbește despre viața nouă a aceluiași Bărăgan sînt o explozie de lumină și bucurie: *„Azi se-avîntă-n zori de zi-n ogoare / Și răstoarnă brazdele țelii / Tinere codane pe tractoare / Ochi albaștri — zări de ciocîrlii / / Unde crivățul zburda-n gorganuri / Și-așeza troienele în stive / Case noi și cu bogate lanuri / Strălucesc în zeci de colective".*

Munca nobilă a cadrelor didactice inspiră și ea nenumărate versuri. Invățătorii și profesorii iubesc cu pasiune meseria lor și o cîntă cu căldură și entuziasm. Marin Ion Dumbravă din comuna Joița, raionul Răcari, vorbește cu mîndrie despre menirea învățătorului, acel *„dăltuitor de caractere"* care stîrnește *„torente de putere... plămădindu-i pe eroi"*, iar profesorul Ion Piscu din Cîmpulung-Muscel se oprește asupra optimismului pedagogului de tip nou, însuflețit de dorința de a educa tineri care să slujească vieții noi: *„Să crească pentru viață, pentru soare / Eu le doresc, ca un părinte bine / In zile multe de fericе pline / Să rîdă fiecare ca o floare".*

Participarea învățătorilor la îndeplinirea sarcinilor obștești și mai ales la atragerea țărănimii pe drumul socialismului îl preocupă pe profesorul N. Rădulescu în poezia sa intitulată *„Tovarășa învățătoare": „Apoi, învățătoarea ne-a chemat / Și ne-a vorbit cinstit și rar / Că pe un lot fărîmițat, / Ne rupem brațele-n zadar. / Așa era! Stăteam învinși / Și frămîntați ca apa-n scoc / / Atunci vreo patruzeci de inși / Ne-am strîns pămîntul la un loc".*

Receptivi la marile transformări prin care trece societatea noastră, pedagogii oglindesc în încercările lor de versificație răsunetul pe care-l au în sufletele oamenilor cuceririle epocii socialiste. Pentru profesorul Dumitru Bobircă din București, lansarea planetei artificiale a prilejuit afirmarea în versuri a celor mai profunde sentimente de admirație pentru puterea creatoare *„a omului din Răsărit / Ce-a dat în fapte omenirii ce numa-n basme era scris"*, sentimente de respect și recunoștință pentru aceia care au dat omenirii primul *„zburător printre planete / Implinind un vis de veacuri".*

Nu ne-am propus să judecăm aici încercările cadrelor didactice în ceea ce privește realizarea lor artistică. In acest sens se impun, desigur, unele comentarii și rezerve. Ceea ce nu poate da însă loc la nici un fel de rezerve este sensul acestor încercări, legătura lor indisolubilă cu viața, cu problemele actualității. Fie că se referă la realizările societății socialiste sau la viața nouă din Bărăgan, la munca învățătorului sau la visurile lui, fie că vorbesc despre trecut sau despre prezent, încercările de versificație ale cadrelor didactice au o orientare comună. Toate își pun problema oglindirii realității în ceea ce are ea mai tipic, mai esențial. Toate sînt animate de aceeași dragoste pentru viață insuflată omului de mersul nostru cu pași siguri pe drumul socialismului.

O. BUZESCU

Redacția și administrația, București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Invățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și Instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 512 — Vineri 3 aprilie 1959 — 8 pagini 25 bani

ACTUALITATEA SOCIAL-POLITICA IN ȘCOALA

Ca oricare cetățean conștient al statului nostru democrat-popular, învățătorul, profesorul participă la viața politică a țării, este la curent cu măsurile care se iau pe linie de partid și de stat în vederea îmbunătățirii activității în diferitele sectoare de activitate, ia cunoștință zilnic de felul cum se aduc la îndeplinire de către oamenii muncii directivele trasate, cunoaște inițiativele care se nasc în masa oamenilor muncii în desfășurarea construcției socialiste.

Este firesc ca întreaga actualitate social-politică la care pedagogul participă să influențeze munca pe care el o desfășoară, este firesc, cu alte cuvinte, ca actualitatea social-politică să pătrundă în activitatea lui didactică, în munca instructiv-educativă din școală.

Dar nu este numai firesc, este și necesar. Sînt lecții care nici nu se pot preda fără a ține seama de ceea ce a adus nou viața și evenimentele social-politice. Sînt fapte de însemnătate deosebită care trebuie explicate elevilor pentru a întregi conținutul predării, pentru a-i asigura exactitatea, pentru a-i da valoarea educativă necesară. Activitatea școlară are permanent nevoie de legătura cu viața, de forța vie a exemplului concret care îi asigură eficiența. Pentru a preda elevilor cunoștințe exacte nu le poți vorbi despre economia țării noastre fără a arăta punctul pînă la care ea s-a dezvoltat, fără a sublinia și ce ajută la continua ei dezvoltare, după cum nu le poți vorbi la geografie despre un stat care recent și-a cîștigat independența prin lupta poporului său, fără a spune elevilor acest lucru.

De aci obligația pentru învățători și profesori de a fi la curent cu actualitatea, cu mersul dezvoltării vieții social-politice interne și internaționale, de a găsi căile cele mai potrivite pentru a face această legătură a activității de instruire și educare a elevilor cu actualitatea în modul cel mai firesc, cel mai potrivit nivelului de înțelegere al elevilor.

In momentul de față putem spune că marea majoritate a învățătorilor și profesorilor a înțeles pe deplin faptul că nu se poate preda în 1959 un capitol din programa de învățămînt întocmai cum s-a predat el în anul 1958 cu atît mai puțin în anul 1957. Și aceasta pentru că viața merge înainte, știința cucerește noi tărîmuri, situația social-politică evoluează. Este clar că nu poți vorbi despre cucerirea spațiului cosmic, acum cînd s-a lansat prima planetă artificială, așa cum vorbeai anul trecut cînd erau lansați numai sateliți ai pămîntului, sau ca în anul 1956 cînd nu se ajunsese la aceste realizări. După cum este tot așa de clar că nu poți vorbi elevilor acum, după apariția documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, despre orice problemă privind industria și agricultura, economia țării noastre, fără a le arăta ce prevede planul de stat pe anul în curs, perspectivele de dezvoltare care se deschid pe baza prevederilor planului, fără a le face cunoscute realizările oamenilor muncii.

Elevii au învățat și învață despre năzuințele poporului spre o viață mai bună și despre lupta de veacuri pentru a le îndeplini. In momentul cînd aceste năzuințe se împlinesc, cum să nu le vorbim despre această împlinire?

Iată de pildă recentul Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale privind lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură, care va aduce prefaceri noi în viața satului, nu poate să fie trecut cu vederea în procesul de învățămînt. Elevii, cu atît mai mult cei de la sate, vor trebui să afle din școală care este însemnătatea acestui Decret, a măsurilor ce se vor lua pe baza lui. Pentru educarea tînărului din școală are mare însemnătate ca el să înțeleagă în toată măreția ei necesitatea, subliniată în Decret, ca fiecare om să-și asigure existența sa și a familiei sale prin muncă proprie, necesitatea de a lichida rămășițele relațiilor de exploatare a omului de către om. Ce înalte învățăminte pot trage școlarii și din acest recent document al politicii statului nostru democrat-popular, ce semnificații mari se pot sublinia, pentru întărirea educației lor comuniste.

Fiecare lecție lasă loc pentru problemele vieții — într-un fel sau într-altul, într-o măsură mai mare sau mai mică. Un lucru trebuie însă știut. Nu vorbele multe, ci vorbele clare, legate în mod natural de firul lecției, acestea rămîn în mintea elevilor, acestea conving.

Școala noastră de astăzi nu mai este la început de drum. Ea a înaintat mult pe calea luminată de învățătura marxist-leninistă, care ne arată că școala în afară de politică este o minciună și o ipocrizie. Sarcina care îi stă însă acum în față este aceea de a îmbunătăți mereu căile pe care actualitatea social-politică pătrunde în procesul instructiv-educativ în modul cel mai firesc și permanent.

In pagina a 3-a publicăm cîteva articole referitoare la experiența unor pedagogi în legarea lecțiilor de actualitatea social-politică

In vacanță

Vacanța

...a sosit odată cu zefirul învesmîntată în haine de primăvară, zîmbitoare și plină de voie bună. Clopoțelul de alamă a amuțit, uitat într-un sertar din cancelarie. Ce fac oare școlarii în aceste zile de răgaz? O scurtă plimbare prin Capitală ne-a dat răspuns la întrebare.

Cu cîteva zile în urmă în halele imense de la uzinele „Steaua Roșie" au apărut printre muncitori, pe sub gigantice poduri rulante, în fața cuptoarelor în care metalul se încălzește pînă la incandescență, printre mașinile uriașe, grupuri mici de elevi de la Școala medie nr. 18. Au profitat de timpul liber al vacanței pentru a afla cîte ceva din tainele muncii din uzină. Privesc, întreabă, cercetează instalațiile, vorbesc cu muncitorii. Compară neholărîți diferitele munci. Una e mai plină de romantism, alta, te atrage prin perfecțiunea mașinilor... Pe care s-o aleagă? In sfîrșit, pînă atunci, mai e timp...

La uzinele „Tudor Vladimirescu" au fost elevii de la școlile elementare de 7 ani nr. 97 și 98 care au legat numeroase prietenii cu constructorii de autobuze. La sfîrșitul zilei de muncă — o mică surpriză pregătită pentru muncitori încă înainte de vacanță: un bogat și frumos program artistic susținut de școlari.

E vacanță! Dar lucrările agri-

O. BUZESCU

(Continuare în pag. 7)

Comitetul sindical sprijină școala

Analizînd împreună cu secția de învățămînt și cultură a raionului rezultatele la învățătură ale elevilor pe trimestrul I, Comitetul sindical de învățămînt din orașul Vatra Dornei a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea situației celor rămași în urmă, mai ales la matematică, fizică, chimie, limba romînă și limba latină. Pe baza unui plan concret s-au organizat, în colaborare cu directorii școlilor, consfătuiri de muncă pe specialități, avînd drept scop găsirea celor mai potrivite procedee pentru ridicarea nivelului predării, însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi și reducerea procentului de note slabe. La consfătuirea din luna februarie a.c. de exemplu, la care au participat profesorii de matematică și fizică s-a prezentat referatul „Despre inducția matematică". A fost aleasă această temă întrucît utilizarea metodei inductive în matematică și fizică dă rezultate bune, referentul folosind multe exemple din experiența proprie la toate tipurile de lecții. Consfătuiri asemănătoare s-au organizat și pentru limba romînă, științele naturii, geografie și chimie. Trebuie spus că acestea au constituit un ajutor prețios și pentru cadrele tinere cu mai puțină experiență la catedră.

O altă măsură luată de Comitetul sindical local este organizarea cu regularitate a interasistențelor la aceeași specialitate sau la specialități înrudite. Interasistențele se desfășoară pe baza unui grafic urmărit îndeaproape de tovarășa M. Martinescu, responsabila grupei sindicale de la școala medie. Din obiectivele interasistențelor citățm: felul în care elevii rămași în urmă la învățătură sînt interogați la ore, cum li se verifică temele pentru acasă, cum sînt notați etc. Consfătuirile bilunare ale diriginților organizate la Școala medie din Vatra Dornei cu sprijinul direcției școlii, pun accentul de asemenea pe prevenirea rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. In acest

N. CHIȘU

(Continuare în pag. 7)

Concurs pentru fotografii amatori din învățămînt

Redacția „GAZETEI INVAȚAMÎNTULUI" organizează un concurs de fotografii și fotoreportaje pe teme legate de viața școlii. La concurs pot participa cadrele didactice — fotografi amatori — din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic.

Fotografiile trebuie să reprezinte cele mai semnificative aspecte din activitatea de învățămînt — aspecte din munca pe lotul școlar, în atelier sau în producție, de la lucrările de laborator și lecții, de la cercurile de elevi și din activitatea obștească, construcții școlare, să prezinte diferite realizări ale școlilor.

Calitatea fotografiilor va fi apreciată atît după efectul obținut prin tehnica fotografică, cît și după conținutul pe care-l prezintă, avîndu-se în vedere măsura în care reușesc să redea ceea ce este esențial, nou, specific, interesant în munca școlilor noastre, să redea trăsături ale învățămîntului nostru, legătura lui cu viața, cu producția, folosirea unor metode înaintate în instruirea și educarea elevilor.

Fotografiile de format 13/18 cm., executate artistic și însoțite de clișeele respective, cu explicația și numele autorului, vor fi trimise redacției pînă la 1 iulie a.c.

Cele mai bune fotografii vor fi distinse cu premii (600 lei, premiul I — 400 lei, premiul II — 300 lei, premiul III) și cu mențiuni în cărți.

Invățământul ideologic

Realizarea unui învățămînt științific în școlile de toate gradele și grandioasa acțiune de culturalizare a maselor muncitoare de la orașe și sate impun o profundă pregătire ideologică, politică și profesională a cadrelor didactice. De aceea și în regiunea Suceava organele și organizațiile de partid, respectînd indicațiile partidului nostru în ceea ce privește munca în rîndul intelectualilor, au luat în ultimii ani numeroase măsuri pentru a-i ajuta pe învățători, profesori și educatoare să-și însușească în mod temeinic învățătura marxist-leninistă. Au fost instituite cicluri de lecții și conferințe cu caracter ideologic, politic și profesional, s-a dat o atenție deosebită înzestrării bibliotecilor din școli cu cărți de literatură politică. An de an, studiul organizat al problemelor marxism-leninismului a atras tot mai mulți pedagogi.

În acest an școlar, în învățămîntul ideologic al pedagogilor, lecțiile sînt ținute de lectori ai comitetului regional de partid, secretari ai comitetelor raionale și orășenești de partid.

În elaborarea lecțiilor s-a avut în vedere legătura cu problemele muncii învățătorilor și profesorilor. De aceea, cînd s-a vorbit despre producția socială, de pildă s-a accentuat asupra educării la școlari a dragostei față de muncă în producție, asupra problemelor politehnizării învățămîntului și ale predării cunoștințelor agricole în școlile sătești. Se dă o mare atenție combaterii teoriilor revizioniste, a obiectivismului, cosmopolitismului, naționalismului și în general combaterii influențelor ideologiei burgheze asupra lucrătorilor din învățămînt. Pentru a contribui la educarea pedagogilor în spiritul patriotismului socialist, lecțiile scot în evidență, ori de cîte ori este nevoie, figurile celor mai valoroși oameni de știință progresiști și revoluționari din istoria țării noastre, ca N. Bălcescu, Victor Babeș, Gh. Marinescu, ș. a.

În seminarii, cu ajutorul propagandiștilor, problemele sînt larg dezbătute, în general se clarifică problemele ideologice esențiale și se trag concluzii practice pentru munca de fiecare zi a învățătorilor. Prin aceasta se caracterizează seminariile conduse de tovarășii Napoleon Sireteanu — director al Școlii elementare de 7 ani din Bunești, raionul Fălticeni, prof. Deutsch Adolf de la Școala medie nr. 1 din Rădăuți, Nicolau Elena și Amfilache Comandor din orașul Botoșani ș.a.

Cunoscînd importanța învățămîntului ideologic pentru munca la catedră a oricărui pedagog de tip nou, cele mai multe cadre didactice studiază temeinic pe bază de conspect, vin cu regularitate la cursuri străduindu-se să-și însușească cît mai multe cunoștințe. Tovarășa Emilia Simeria de la Școala medie nr. 2 din Dorohoi și Gheorghe Blaga din Antoceni, raionul Fălticeni, iau parte activă la discuții, sînt atenți la intervențiile colegilor, contribuind la clarificarea problemelor. Profesoara Margareta Tarabaș din Dorohoi dovedește multă preocupare pentru citirea literaturii ideologice și politice, ceea ce o ajută să răspundă clar și fără greșeli la întrebările propagandistului. Frumos a fost, de pildă, răspunsul său în legătură cu conținutul „Manifestului partidului comunist" în care a făcut referiri corecte, științifice la lupta de clasă ca motor al societății împărțită în clase antagoniste, la rolul partidului comunist în conducerea luptei revoluționare a proletariatului, la inevitabilitatea pieirii orînduirii capitaliste. Tovarășii Emilian Bujoreanu din Botoșani, Eleonora Lupu din comuna Bunești, raionul Fălticeni, Aconofreiesei Natalia din orașul Fălticeni, Eva Schwartz din Botoșani și mulți alți profesori și învățători pot fi citați pentru seriozitatea cu care studiază.

Nu este întîmplător faptul că pedagogi cum ar fi comunista Vanda Mincu, directoare a Școlii medii nr. 2 din Rădăuți, candidatul de partid Mihai D. Gheorghe, director al Școlii elementare de 7 ani din satul Dimăcheni, raionul Dorohoi, ș.a., care studiază cu seriozitate învățătura marxist-leninistă au și rezultate bune pe linie profesională și în activitatea obștească.

Studiul ideologic al cadrelor didactice din regiunea noastră — cu toate succesele pomenite aci — are însă și lipsuri serioase. Astfel, un număr destul de mare din cei înscriși (în fiecare raion circa 15—20%) lipsesc de la cursuri. Nu frecventează regulat, nu se pregătesc cu temeinicie și nu sînt activi în seminarii pedagogi ca: Lucreția Sprinceană și Eugenia Lupu din Botoșani, Ilie Adrian de la Școala elementară din comuna Mălini, Vasile Caisîn din comuna Brăiești, Alexandrina Lala din comuna Ciumulești etc. Cadrele didactice de la Școala elementară de 4 ani din satul Puțureni, raionul Dărăbani, n-au fost decît la o singură lecție din cele predate.

Discuțiile din cercurile de învățămînt arată că mulți învățători și profesori nu adîncesc problemele politice și ideologice, cînd studiază nu folosesc operele clasicilor marxism-leninismului, ci mai mult materiale de popularizare, broșuri. Mulți cursanți își însușesc citate, folosesc noțiuni pe care nu le înțeleg pe deplin, prezintă problemele în mod simplist și nu pot să le dea interpretarea științifică necesară. În unele seminarii nu lipsesc confuziile. Astfel, la Dorohoi, într-o grupă de seminar (propagandistă Sura Schulemsohn), un tovarăș a afirmat că plusvaloarea înseamnă „plusul cu care se vinde un obiect peste prețul de cost". În altă grupă (propagandist Petru Antoneac), un cursant a spus că „Marx și Engels au luptat prin operele lor și prin activitatea lor revoluționară pentru creșterea salariului muncitorilor și scăderea profitului capitaliștilor", ceea ce înseamnă că Marx și Engels au luptat pentru reforme în cadrul orînduirii capitaliste și nu pentru răsturnarea revoluționară a sistemului capitalist. Foarte grav este faptul că propagandiștii respectivi n-au reușit să seziseze aceste confuzii și le-au admis. La cercul care cuprinde cadrele didactice de la Școala medie din comuna Dărăbani, în seminarul din 8.III.1959 în care s-au discutat problemele modului de producție capitalist, un profesor a arătat că „salariul nominal este salariul integral (brut), iar cel real este ceea ce primește salariatul în mînă" (adică după reținerea impozitului). Arătîndu-i-se că a greșit, tovarășul s-a „corectat" spunînd că salariul real este cel pe care îl primesc muncitorii „în mod indirect" (ocrotirea sănătății, instituțiile de cultură — adică salariul social). Deși era vorba de salariul nominal și real în capitalism, vorbitorul a încercat să exemplifice prin formele de salarizare socialistă. Menționăm că grupa respectivă de seminar, n-a reușit să claritice în mod satisfăcător problema pauperizării absolute și relative a proletariatului în condițiile capitalismului contemporan.

Sînt destul de dese cazurile cînd dezbaterile din seminarii arată că fenomenele realității sînt privite în mod metafizic, izolate unele de altele, că se face abstracție în mod artificial de faptul că obiectele și fenomenele din realitatea obiectivă se condiționează reciproc și că nu sînt imobile, ci se află în permanentă mișcare și dezvoltare.

Trebuie spus, că în regiune s-au luat o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului muncii în seminarii. Astfel, s-au organizat consultații pe școli sau pe centre de comune, date de tovarăși pregătiți în prealabil la comitetele raionale P.M.R. În raionul Dărăbani, de pildă, cadrele didactice de la aproape toate școlile au primit consultații în problemele privind teoria marxistă a plusvalorii. De asemenea, în vacanța de primăvară s-a organizat un curs de 5 zile cu propagandiștii din regiune, în care se predau lecții, se fac seminarii, se organizează consfătuiri metodice și diverse activități menite să îmbunătățească pregătirea propagandiștilor. Au fost luate măsuri ca bibliotecile sătești să-și îmbogățească fondul de cărți cu operele clasicilor marxism-leninismului, mai ales cele din bibliografia recomandată la cursuri. Aceasta vine să completeze inițiativa librăriilor de a expune în zilele cînd au loc seminariile cu cadrele din învățămînt, standuri cu cărțile necesare cursanților.

Conștiente de importanța pregătirii ideologico-politice a celor care se ocupă de instruirea și educarea tinerei generații, multe din organizațiile de partid din școli și din comune au analizat în adunări generale această problemă și au stabilit măsuri concrete pentru continua îmbunătățire a muncii pedagogilor în cercurile de învățămînt ideologic.

MIRON DOBOȘ
activist la Comitetul regional P.M.R. Suceava

Școlile cu regim preventorial asigură copiilor nu numai condiții optime de a se întrema, ci și posibilitatea, de a continua studiile. În fotografie, o lecție la Școala specială din Predeal.

Filme pentru copii și tineret

Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv, de către elevi, în luna aprilie 1959 următoarele filme:

Răsfățatul
Nauris
Viața învinge
Răsună valea
Cîntecul fluviilor
Marele cetățean (seria I și II)
Anul 1905
Brigada lui Ionuț
Monumentele istorice ale Kremlinului
Iulius Fucik
Septembriștii
În Egipt
Născuți în furtună

Pentru elevii claselor VIII-XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Pe Donul liniștit (seria I—III)
Neamul Jurbinilor
Zboară cocorii
Razia
Vasa Jeleznova

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din ciclul de filme organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a Mișcării mondiale pentru pace și a celei de a 89-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

LECȚII TIP DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Pentru perioada 6-18 aprilie 1959.

CLASELE I—II

TEMA: Ștafeta cu alergare.
DURATA: 30 minute.

I. — **Exercițiul 1.** Joc de atenție. Șezînd în bănci cu mîinile la spate. Cînd se comandă „dreapta" copiii vor ridica brațul drept fluturînd palma, pînă la comanda „la loc". „Stînga" se întinde brațul stîng înainte pînă la comanda „la loc". Se repetă de 4-5 ori.

Exercițiul 2. „Pisica", șezînd la capătul băncii cu picioarele în afară. Aplecarea trunchiului înainte și prinderea glesnelor; din această poziție întinderea genunchilor, părăsind banca, revenirea cu îndreptarea trunchiului. Se repetă de 4 ori.

Exercițiul 3. Șezînd în bănci cu palmele pe pupitru. Răsucirea trunchiului unul spre altul, cu ducerea palmelor pe umărul vecinului și revenire. Se execută de 3 ori. Se schimbă locurile și se mai execută de 3 ori.

Exercițiul 4. Stînd între rînduri de bănci. Trei, patru sărituri ca mingea cu întoarcere în direcția indicată: fereastră, catedră, ușă. 12—14 sărituri.

II. — Se împarte clasa în două echipe egale, aliniate în șir lîngă pereții laterali ai clasei. Pe sol se înscrie cîte un cerc în fața culoarului dintre bănci (cercul de plecare și sosire). Cursa începe din cerc. La comandă se aleargă individual pînă la peretele din fundul clasei, îl atinge, apoi se înapoiază în cercul din care a plecat. Cîștigă un punct pentru echipă, cel care a sosit primul în cerc.

III — Stînd între rîndurile de bănci. Mers pe loc 8 pași, întinderea brațelor în sus cu palmele încleștate, coborîre lateral cu lăsarea înghemuit. Se repetă de 4 ori în ritm rar.

CLASELE III-IV

TEMA: Ștafetă combinată cu alergare, tragere la țintă și trecere pe sub obstacole.
DURATA: 30 minute.

I. — **Exercițiul 1.** Joc cu execuție inversă la comenzi. Șezînd în bănci cu mîinile la spate. La comanda „sus" copiii trebuie să se ghemuiască sub bancă, pînă la comanda „la loc". La comanda „jos" copiii se urcă pe scaunul băncii, pînă la comanda „la loc". Cîștigă șirul care nu greșește.

Exercițiul 2. Între șirurile de bănci, stînd cu picioarele depărtate, brațele întinse în sus cu palmele încleștate. Aplecarea energică a trunchiului cu ducerea mîinilor încleștate spre piciorul stîng. Se execută alternativ de 4 ori. Se imită spartul lemnelor.

Exercițiul 3. Cu fața în dreptul scaunului băncii, cu palmele pe pupitru și spetează (pupitrul vecin), lăsînd greutatea corpului în brațele sprijinite (coatele întinse), ridicarea genunchilor la piept și așezarea picioarelor pe scaunul băncii, fără zgomot, în poziția ghemuit; întinderea genunchilor cu ducerea brațelor lateral și îndreptarea trunchiului. Tot cu sprijin în brațe, coborîrea de pe bancă. Se repetă de 3-4 ori.

Exercițiul 4. Stînd între bănci. Patru sărituri ca mingea cu deplasare înainte și înapoi. Se repetă de 3-4 ori.

II. — Se împarte clasa în 2 echipe egale ca număr așezate în șiruri pe culoarul dintre bănci, stînd cu picioarele depărtate (tunel). Pe pupitrul ultimei bănci, se desenează un cerc. Fiecare echipă va avea un corp moale (cartof, con de brad, cocean de porumb). La un semnal primul elev din fiecare echipă aruncă obiectul în cercul înscris, trece pe sub tunel, atinge peretele din spate, culege obiectul pe care l-a aruncat, revine pe sub tunel și își reia repede locul. Predă obiectul următorului și trece la coada șirului. Următorii pornesc la semnal și execută aceleași sarcini. Cîștigă un punct pentru echipă cel care a adus mai întîi obiectul și încă două puncte, dacă a nimerit cercul. Se totalizează punctele.

III. — Stînd între șirurile de bănci. Patru pași înainte cu întoarcere 180° și continuarea mersului. Se execută de 4-6 ori în ritm viu

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul Agronomic Timișoara, Facultatea de Agricultură și Zootehnie, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice: un post de conferențiar la disciplina fitopatologie; un post de conferențiar la disciplina genetică și culturi irigate; un post de conferențiar la disciplina anatomia și fiziologia animalelor și zoologie; un post de șef de lucrări la disciplina pomicultură și viticultură; un post de șef de lucrări la disciplina fitotehnie; un post de șef de lucrări la disciplina organizare I.A.S.

Doritorii vor înainta în termen de o lună de la data publicării concursului o cerere către Rectoratul Institutului Agronomic Timișoara, Piața Unirii Nr. 1/a, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actul de studii, lucrări științifice într-un exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția unde își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră dacă funcționează în învățămîntul superior, certificat de vechime, eliberat de instituția unde lucrează, memoriu de activitate didactico-științifică, autobiografia.

Data concursului se va anunța ulterior.

Informații suplimentare se primesc la Rectoratul Institutului, telefon 49.53.

ACTUALITATEA SOCIAL - POLITICA IN LECȚII

Redacția noastră a cerut unor profesori din Capitală să împărtășească experiența lor în legătură cu oglindirea actualității social-politice în procesul instructiv-educativ. Publicăm răspunsurile primite.

Profesorul să fie bine informat

Profesorul are datoria să formeze pe viitorul cetățean al patriei socialiste care nu stă pasiv în fața frămîntărilor vieții și ia parte activă la ele. Pentru a atinge acest scop, în munca sa la clasă, cred eu, profesorul trebuie pe de o parte să folosească, să valorifice cu atenție cunoștințele căpătate de elevi prin lectura ziarelor, revistelor etc. și pe de altă parte — și aceasta este de cea mai mare importanță — să orienteze, să ajute pe elevi în înțelegerea problemelor politicii interne și internaționale, stimulîndu-le curiozitatea pentru evenimentele ce se petrec în țară și pe plan mondial.

Am căutat să respect aceste două cerințe în predarea geografiei, avînd grijă ca pretențiile mele față de școlari să nu depășească nivelul lor de înțelegere, să respecte particularitățile vîrstei.

În ziare a apărut recent informația privitoare la începerea unor noi construcții industriale din țara noastră: fabricile de zahăr de la Luduș și Bucecea, fabrica de lapte praf de la Cîmpulung, tăbăcăria modernă de la Jilava etc. Dată fiind importanța acestor noi realizări socialiste, le-am popularizat printre elevi, mai ales la cei de la clasele a VII-a unde se predă geografia R.P. Romîne. Elevii au fost întrebați ce modificări va suferi harta economico-geografică a țării noastre ținînd seama de informațiile pe care ni le-au furnizat recent ziarele. Împreună cu ei am comentat capacitatea puțin obișnuită a acestor fabrici: cîte 2.000 tone pe zi de sfeclă de zahăr prelucrată la Luduș și Bucecea, 1.500 tone de piei crude la Jilava. Apoi am tras concluzii arătîndu-le că aceste construcții vădesc grija pe care o are partidul pentru buna aprovizionare a oamenilor muncii cu bunuri de consum.

Proclamarea independenței unor state coloniale m-a ajutat să țin la curent pe elevi cu problemele actuale ale luptei de eliberare națională a popoarelor subjugate de imperialiști. Am căutat să subliniez în lecțiile mele importanța pe arena internațională a luptei de eliberare pe care o duc popoarele Asiei și Africii și am arătat elanul cu care cele eliberate au pornit la consolidarea tinerelor lor state. Vorbindu-le elevilor despre India, atunci cînd am arătat felul cum ea și-a obținut neatîrnarea, am apelat la cunoștințele copiilor despre celelalte țări care au scuturat jugul colonialismului. Răspunsurile complete ale școlarilor au arătat că ei citesc ziarele și că procedeul de a le atrage atenția cu regularitate asupra evenimentelor politice a ajutat la dezvoltarea interesului lor față de tot ceea ce se petrece în lume.

Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ținută la Constanța, documentele Plenarei C. C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, lupta dusă de U.R.S.S. pentru rezolvarea justă a problemei germane și altele au intrat în categoria evenimentelor de importanță majoră pe care le-am discutat cu elevii la obiectul meu.

Aș vrea să subliniez că este foarte important ca atunci cînd se face „actualizarea" profesorul să nu improvizeze. El trebuie să vină bine pregătit.

prof. GH. TEODORESCU
Școala medie „Gh. Șincai"

O actualizare firească

Plasarea „actualizării" la sfîrșitul orei de curs ca un punct din plan — așa cum făceau pînă nu de mult unii învățători și profesori — mi se pare cu totul artificială, nefirească. Ea riscă să devină mecanică, să alunece pe linia unui formalism dăunător și să compromită chiar ora de curs. Consider că eficacitatea lecției în ridicarea nivelului ideologic și politic al elevilor depinde în primul rînd de o **actualizare firească** făcută de profesor în cursul lecției oricînd permite asociația de idei.

Mă voi referi la două lecții pe care le-am predat în cursul trimestrului II la Școala medie „Matei Basarab". Avînd de predat la clasa a IX-a „La conquête de l'Arctique" am axat întreaga lecție pe patriotismul oamenilor sovietici — patriotism de tip nou — care constituie factorul determinant, elementul dinamic care stimulează pe oamenii sovietici în acțiunea lor de cucerire și de transformare a naturii, în eforturile lor de a-și ridica nivelul științific, ideologic și politic. Cu acest prilej am putut arăta că ultima rachetă interplanetară sovietică (lecția s-a desfășurat în zilele în care U.R.S.S. a lansat cu succes racheta pe direcția lunei) este o dovadă concretă a eforturilor creatoare desfășurate de poporul sovietic și o dovadă concludentă asupra nivelului la care a ajuns știința în marea țară a socialismului. De asemenea, predînd acum cîteva zile la clasa a X-a B poezia „Du poête à son parti" de Louis Aragon, am reliefat rolul important pe care Partidul Comunist Francez l-a jucat în creația artistică a poetului, cît și în activitatea sa politică. Cu acest prilej am putut lega lecția în mod firesc de lupta intensă desfășurată de clasa muncitoare din Franța, călăuzită de partid, pentru o viață mai bună, pentru pace, împotriva exploatării capitaliste. În aceeași zi, presa publica victoriile obținute de comuniști în ultimele alegeri municipale din Franța. Vorbind elevilor despre aceste victorii am subliniat că ele se datoresc tocmai faptului că Partidul Comunist Francez urmărește realizarea năzuințelor de pace și bunăstare ale clasei muncitoare din Franța, iar poporul muncitor francez are o mare încredere în el.

O asemenea informare asupra evenimentelor politice actuale — făcută în mod firesc, strîns legat de problemele care se discută — consider că ajută mult în formarea, în educarea viitorului cetățean.

prof. AL. MARINESCU
Școala medie „Matei Basarab"

Accent pe formarea de sentimente și convingeri

Ca profesor de limba și literatura romînă sînt preocupat permanent de educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, de formarea lor ca cetățeni activi în frontul păcii și socialismului. Pentru realizarea acestui scop fac apel în primul rînd la cunoștințele pe care elevii le primesc în orele de informare politică, completînd ori informîndu-i eu însumi asupra acelor probleme ideologice și politice, asupra acelor evenimente interne și internaționale care au o strînsă legătură cu conținutul lecțiilor pe care le predau.

Cînd am predat la clasa a VI-a povestirea Drapelul (din „Pentru puterea sovietică" de Valentin Kataev), după ce — prin analiza literară a textului — am scos în evidență eroismul ostașilor sovietici în lupta cu cotropitorii hitleriști — le-am arătat elevilor că, deși popoarele Uniunii Sovietice au avut de suferit de pe urma cotropirii patriei lor de către armatele hitleriste, ele manifestă sentimente adînci de prietenie și stimă față de poporul muncitor german. Am arătat că guvernul sovietic a propus în repetate rînduri încheierea Tratatului de pace cu Germania și normalizarea situației din Berlin.

Din multele exemple pe care le-aș putea cita aș vrea să mai amintesc unul singur. În predarea noțiunilor de teorie a literaturii am avut prilejul, la clasa a XI-a B, să vorbesc despre necesitatea ca scriitorii să se inspire din actualitate. Recapitulînd materia în vederea lucrării scrise pe trimestrul II s-a discutat despre evoluția romanului romînesc. Am atras atenția elevilor asupra editorialului „Literatura să pătrundă în miezul actualității" apărut cu o zi înainte în „Scînteia". Articolul subliniază că romanele valoroase care au apărut în ultimii ani se datoresc tocmai legării lor de viața de zi cu zi, de lupta pe care o duce poporul nostru pentru construirea socialismului. Procesul legării tot mai active a literaturii de temele actualității — am citat din articol — este un rezultat al muncii educative a partidului, al luptei sale ferme pentru promovarea metodei realismului socialist. Aici am reamintit elevilor un eveniment important petrecut recent în viața noastră literară — răspunsul entuziast pe care l-au dat un mare număr de scriitori chemării de a merge la sate pentru a sprijini activitatea culturală și pentru a se inspira din realitatea vie. A fost un bun prilej de a sublinia datoria lor, a elevilor, ca viitori muncitori, tehnicieni și intelectuali, de a participa activ la construirea socialismului în oricare domeniu de activitate ar lucra.

Profesorul de literatură trebuie să formeze la elevi convingeri și sentimente puternice, care să-i însuflețească în întreaga lor activitate.

prof. VLADIMIR DOGARU
Școala medie „Mihail Eminescu"

Presa — un ajutor de preț

Sînt pe deplin convinsă că elevii trebuie obișnuiți să vadă cu claritate fiecare lucru nou, fiecare progres, să cunoască — la nivelul lor de înțelegere — realitățile economice și sociale.

Există nu numai posibilitatea, dar și necesitatea ca, în majoritatea lecțiilor de fizică, materialul predat să fie strîns legat de practica construirii socialismului în patria noastră. Cum putem vorbi, de pildă, la clasele a VII-a și a X-a, despre motoarele electrice fără să arătăm realizările țării noastre în acest domeniu, fără să amintim de produsele de bună calitate ale fabricilor Clement Gotwald, Electroputere și altele? Cum putem preda la cl. XI-a aparatele optice fără să pomenim de realizările industriei optice romîne. La această lecție se poate scoate în relief, pe lîngă creșterea cantitativă a producției, și creșterea calitativă a aparaturii produse în ultimii ani. Astfel, dacă în 1949 s-a construit la I.O.R. primul microscop romînesc care putea mări de 150 de ori, astăzi la noi se construiesc microscoape care măresc pînă la 1350 de ori.

Vorbind la clasa VIII-a despre instrumente de măsură (șubler, micrometru și altele), am folosit — de pildă — materialul publicat în revista „Știință și tehnică" intitulat „In lumea micronilor" în care se arată realizările obținute în cei 5 ani de existență a uzinei „21 Decembrie". Aparatele produse aici au fost prezentate la diverse expoziții și tîrguri internaționale și au culeș elogii din partea specialiștilor. Folosind fotografiile publicate am arătat elevilor caracteristicile instrumentelor folosite în producție și perspectivele de viitor ale acestei ramuri industriale. Uneori o simplă informație din ziar aruncă lumină asupra dezvoltării industriei într un anumit domeniu. Vorbind la clasa X-a despre descărcările în gaze, după ce am analizat fenomenul fizic sub toate aspectele lui, întărind cu această ocazie cunoștințele elevilor asupra structurii materiei, am trecut la aplicații practice. Am citit elevilor o scurtă știre apărută în „Informația Bucureștiului" în care apare evidentă preocuparea pentru fabricarea lămpilor fluorescente în țara noastră. Reiese din această notiță că documentația, amenajările și chiar experimentarea producției acestor lămpi sînt într-o fază avansată, iar producția în serie va fi începută încă în trimestrul IV al acestui an. Elevii au legat singuri cele de mai sus de avantajele folosirii lămpilor fluorescente care, înlocuind becurile cu incandescență, aduc însemnate economii de energie. În general posibilitățile de legare de momentul actual sînt multiple în lecțiile de fizică. Presa cotidiană — „Scînteia", „Scînteia tineretului" — și revistele — „Buletinul de informare științifică", „Știință și tehnică", „Veac Nou", „Uniunea Sovietică" etc. — ne aduc continuu material în care se reflectă marile realizări din U.R.S.S. și din celelalte țări socialiste în domeniul producției, al cercetărilor științifice, al protecției muncii etc. Profesorul poate deci să culeagă material mereu actual și să-l folosească în lecțiile lui avînd grijă să arate copiilor cui se datoresc aceste realizări, în slujba cui sînt puse și care sînt perspectivele de dezvoltare în sectorul respectiv.

prof. E. KORITZER
Școala medie „Matei Basarab"

CONCLUZII

Prin publicarea celor cîteva articole din pagina de față, am urmărit să spicuim cîte ceva din preocupările pedagogilor de a forma pe viitorul cetățean al statului nostru socialist, un cetățean care nu stă pasiv la tot ceea ce se petrece în jurul său, ci luptă cot la cot cu alții în frontul constructorilor vieții noi.

Cea mai de seamă preocupare a pedagogilor — așa cum reiese și din experiența prezentată mai sus — trebuie să fie aceea de a-l introduce pe copil în viață, făcînd să-i intereseze toate problemele ei, pentru ca atunci cînd va deveni mare să participe la rezolvarea lor din profundă convingere și dintr-o arzătoare necesitate. Această ancorare a copilului în viață, în actualitate trebuie să se facă prin toate mijloacele de care dispune școala.

Fără îndoială că ținerea la curent a școlarilor cu actualitatea social-politică prin lecție — aspect despre care semnatarii articolelor și-au propus să vorbească — face corp comun cu toate celelalte elemente prin care pedagogul va reuși să crească pe cetățeanul pregătit pentru viața în societate.

In informarea școlarului asupra evenimentelor și problemelor social-politice de ordin intern și internațional, pedagogul caută să aibă în vedere înainte de toate, că are de-a face cu copii și încă cu copii de diferite vîrste. Prin urmare, el va fi atent să prezinte lucrurile la nivelul de înțelegere al celor mici și într-o formă accesibilă fiecărei vîrste.

Pentru a putea face aceasta, și pentru a da o interpretare justă faptelor, profesorul trebuie să fie el însuși bine informat. Buna sa informare rezultă nu numai din aprofundarea unuia sau altuia din materialele importante publicate în ziare și al căror conținut vrea să-l aducă la cunoștința elevilor, ci din obișnuința de a citi cu regularitate ziarele, revistele, de a urmări cu atenție emisiunile radiofonice.

Legătura cu actualitatea social-politică poate fi făcută în lecție în orice moment dacă bine înțeles permite asociația de idei așa precum a arătat și tov. prof. Al. Marinescu. Pentru evitarea formalismului, nu este aceasta însă singura cerință. Apelul la cunoștințele elevilor este necesar, după cum foarte utile sînt și sublinierea de către profesor a celor mai importante probleme.

Trebuie ca fiecare discuție să contribuie la formarea unor sentimente adînci și convingeri trainice care vor determina în cea mai mare măsură conduita în viață a viitorului cetățean al statului socialist.

Subliniem ca o parte pozitivă legătura pe care tovarășul profesor Vladimir Dogaru obișnuiește să o facă cu informările politice organizate în școală, preocuparea tovarășului Gh. Teodorescu de a antrena cît mai mult pe elevi în discuție.

Nu există obiect de învățămînt care să nu dea posibilitatea de a contribui la informarea școlarilor cu ceea ce se întîmplă pe plan politic și social, în cuprinsul țării noastre și în lumea întreagă. Dat fiind că pe această cale le întregește însăși lecția și se întărește educația comunistă a tineretului, problema trebuie privită cu toată atenția atît de fiecare pedagog în parte, cît și de către organele de îndrumare și control.

Carnetul de practică agricolă

Elementele caracteristice ale aplicațiilor practice pe terenul agricol trebuie să fie notate și sintetizate de fiecare elev într-un carnet, pe măsură ce lucrările sînt efectuate. Acest carnet e bine să aibă un număr suficient de pagini pentru ca să poată cuprinde toate notările făcute în decursul celor trei ani de studii (din clasa a V-a pînă în clasa a VII-a) și să reflecte înlănțuirea lucrărilor agricole de la un an la altul. Pentru aceasta se poate folosi orice fel de caiet, de preferat unul cu scoarțe tari, care să poată fi folosit și pe teren fără să se distrugă. Fiecare pagină a carnetului de practică trebuie să fie împărțită într-un număr fix de rubrici, pe care elevii le completează cu datele și elementele descriptive necesare a fi reținute în legătură cu lucrările executate.

Titlurile rubricilor sînt următoarele: denumirea lucrării; data și locul unde se execută lucrarea respectivă; starea timpului (senin, vînt, ploaie etc.); scopul lucrării; mașini, unelte și materiale folosite; sumara descriere a lucrării; date practice de reținut în legătură cu lucrarea executată (număr de hectare ce se lucrează într-o zi, cantitatea de sămînță necesară la hectar, rațiile alimentare la diferite categorii de animale etc.); însemnări personale ale elevului (greutăți întîmpinate, lipsuri constatate etc.).

Elevii trebuie să își linieze de la început, în clasă, rubricile după indicațiile profesorului, urmînd să le completeze în timpul practicei.

Rubricile carnetului de practică au rostul să ajute pe elevi de a desprinde și de a reține din complexul operațiilor și problemelor ce se pun în decursul unei lucrări practice, pe cele esențiale și caracteristice lucrării respective. De asemenea, notînd aceste elemente în ordinea stabilită de rubrici, școlarii capătă priceperea de a-și sistematiza cunoștințele noi pe care le obțin prin aplicațiile practice.

Pentru fiecare lucrare sau demonstrație se rezervă cîte o pagină.

Redăm în cele ce urmează un exemplu privind felul cum trebuie completat carnetul de practică.

DENUMIREA LUCRARII: semănatul porumbului.

DATA ȘI LOCUL UNDE SE EXECUTĂ LUCRAREA: 15 aprilie, pe lotul școlar, în parcela care a fost cultivată anul trecut cu grîu.

STAREA TIMPULUI: cald, senin.

SCOPUL LUCRARII: însămînțarea porumbului.

MAȘINI, UNELTE ȘI MATERIALE FOLOSITE: marcator, sape, sămînță de porumb.

SUMARA DESCRIERE A LUCRARII: Am semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Mai întîi am însemnat rîndurile pe teren, trecînd cu marcatorul în lungul și latul parcelei. La încrucișarea rîndurilor trasate de marcator, am făcut cu sapa o mică gropiță de 6-7 cm adîncime și am pus în fundul ei cîte 2-3 boabe de porumb. Pe urmă, am astupat la loc, apăsînd puțin pămîntul cu sapa.

DATE PRACTICE DE REȚINUT IN LEGATURA CU LUCRAREA EXECUTATĂ: Am semănat soiul Dinte de cal ICAR 54, care este raionat pentru regiunea în care se află comuna noastră. Distanța între rînduri la care se seamănă acest soi de porumb este de 70 cm.

INSEMNARI PERSONALE: Terenul parcelei nu era bine mărunțit și de aceea, înainte de semănat, a trebuit să spargem bulgării și să-i mărunțim cu sapele, pentru ca să se poată cunoaște ușor urmele lăsate de marcator.

În cuprinsul carnetului de practică se pot rezerva pagini pentru diferite desene și schițe legate de lucrările practice.

Este necesar ca profesorii care predau cunoștințele agricole să ajute pe școlari să completeze cu regularitate și corectitudine carnetul de practică, avînd grijă ca acesta să devină o piesă utilă în munca fiecăruia și nu o simplă formalitate.

P. MANEA

MATERIAL DIDACTIC
construit cu mijloace locale

In programele școlare de matematici sînt prevăzute o serie de lucrări practice pe care fiecare profesor trebuie să le efectueze cu elevii fie în cursul anului, o dată cu predarea capitolelor de geometrie sau trigonometrie, fie spre sfîrșitul anului, ca o încheiere a materiei predate.

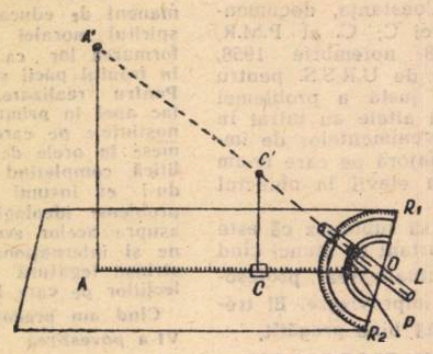

Ingrijindu-mă de materialul didactic necesar efectuării acestor lucrări, am construit, cu ajutorul elevilor, un aparat pe care îl voi putea folosi la numeroase aplicații practice.

Părțile componente ale aparatului sînt următoarele: 1) o planșetă dreptunghiulară; 2) două tije reglabile; 3) luneta pentru vizare; 4) un raportor mobil (din lemn sau metal); 5) un cursor pe care se poate fixa o oglindă plană; 6) un trepied pe care se așează planșeta; 7) un fir cu plumb.

Planșeta dreptunghiulară este confecționată dintr-o scîndură de esență tare (fag sau stejar), cu dimensiunile de 120 cm×35 cm., avînd o grosime de 3 cm. Pe această scîndură se trasează axa longitudinală și se sapă de-a lungul ei un șanț pe o lungime de 100 cm., pe care să poată aluneca un cursor metalic. Pe marginile șanțului sînt trasate gradațiuni în milimetri, numerotate începînd din O către A (vezi fig.). In A, planșeta se perforează în așa fel, încît o tijă reglabilă s-o poată străpunge pe aici.

Tijele reglabile sînt confecționate din tuburi cilindrice de diametru mic, așezate unul într-altul, astfel ca fiecare tijă să se poată lungi sau scurta (sistem trepied la aparatele de fotografiat). In A se fixează tija cea mai lungă, de aproximativ 100 cm. Pe cursorul C se fixează cea de a doua tijă, care are circa 25—30 cm. lungime. Fiecare tijă se termină la unul din capete printr-un inel metalic subțire, pe care sînt fixate de-a lungul a doi diametri perpendiculari, două fire, unul orizontal și celălalt vertical. Tija din A este fixă ca poziție, dar reglabilă ca lungime și rabatabilă. Tija fixată pe cursor se deplasează, o dată cu cursorul, pe direcția OA.

Luneta se confecționează, ca și tijele, dintr-o țeavă subțire, cu diametrul de circa 6—8 mm. Dacă țeava nu este neagră, se înnegrește în interior prin afumare sau vopsire. Luneta L se fixează în O (vezi fig.), astfel încît să se poată roti atît în planul orizontal (planul planșetei), cît și în planul înclinat (planul care este mobil rotindu-se în jurul lui R_1 și R_2).

Punctul de fixare al lunetei nu este la mijlocul ei, ci acolo unde ea este împărțită în raportul 2/3 de la ocular către obiectiv. Tot pe lunetă se fixează, cu ajutorul unei brățări, un indicator care se poate roti o dată cu luneta. Indicatorul arată gradațiile de pe raportor.

Raportorul de tip școlar (metalic sau din lemn), se fixează pe planșetă astfel încît diametrul lui să coincidă cu direcția R_1R_2 (vezi fig.), iar centrul cu punctul O. Raportorul este astfel montat, încît se rotește în jurul lui R_1R_2 de la 0 grade la 90 grade. Pentru citirea unghiului de îmbinare se prinde de lunetă un sfert de cerc gradat, (P) care străpunge planșeta, după cum se vede în figură, și se poate deplasa o dată cu rotirea lunetei.

Cursorul C se confecționează din lemn sau metal, astfel încît să alunece de-a lungul jgheabului OA. De cursor se fixează tija scurtă sau oglinda plană de mărime obișnuită (6/4 cm.). Planul oglinzii trebuie să fie paralel cu planul planșetei.

Trepiedul pe care se așează planșeta este alcătuit din trei picioare rabatabile.

Așezarea aparatului în stație se realizează astfel: se desprind picioarele din locașurile lor și se așează vertical, fixîndu-se bine în pămînt, după ce firul cu plumb indică locul unde se face operația de măsurare. Pe diferite puncte ale planșetei se așează cumpăna zidarului sau bula de calare, pentru a se stabili poziția orizontală a planșetei. Raportorul se înclină după cum cere lucrarea; de asemenea, cele două tije se manevrează și ele tot după cerințele lucrării.

Cu acest aparat am reușit să efectuez cu elevii mei următoarele lucrări: trasarea unei direcții pe teren, determinarea unghiului a două direcții, trasarea și măsurarea unui unghi pe teren, trasarea unei direcții perpendiculare pe o altă direcție dată, determinarea unei înălțimi, determinarea distanței dintre două puncte despărțite printr-un teren inaccesibil, ridicarea planului unui teren etc. Lista aceasta este departe de a fi completă. In funcție de condițiile concrete în care lucrează, fiecare profesor poate utiliza aparatul pentru a realiza lucrări practice cît mai variate și mai folositoare. De exemplu, se poate trasa pe teren direcția unor diguri sau canale pentru irigații, venindu-se astfel în ajutorul gospodăriilor agricole colective. Se pot parcela loturi, se poate ridica planul unui teren pentru construcții etc.

prof. GH. CĂLUGĂRIȚA
Școala medie nr. 2 București

O oră de laborator la Școala medie nr. 2 „Al. I. Cuza" din Focșani.

RĂSPUNS *la întrebările cititorilor*

Mai mulți învățători ne întreabă cum trebuie programate orele de muzică în condițiile predării simultane la două sau mai multe clase.

Cunoștințele prevăzute de programele de muzică pentru clasele I—IV fiind diferite, se impune ca în predarea la această materie învățătorul să lucreze cu fiecare clasă în parte. Totodată, predarea muzicii simultan cu o altă materie (sau chiar cu muzica) nu este posibilă datorită faptului că, în timp ce predăm muzica la una din clase, elevii celelalte clase ar fi stînjeniți în efectuarea lucrării primite ca activitate independentă.

Pentru a înlătura aceste dificultăți este necesar ca învățătorii care predau simultan la două sau la mai multe clase să programeze orele de muzică separat, pentru fiecare clasă în parte, înainte sau după cursuri (în funcție de condițiile specifice de lucru).

★

In manualul de gramatică pentru clasa a II-a se spune că subiectul răspunde la întrebarea **cine** iar predicatul la întrebările **ce face, ce este, cum este** subiectul, sau **ce se spune despre subiect.**

In legătură cu aceasta, tov. O. Petroșanu, directorul Școlii de 7 ani din satul Cornet, raionul Craiova, ne întreabă de ce sînt omise din manual întrebarea ce pentru subiect și întrebarea **ce are** pentru predicat.

Omiterea întrebării **ce** pentru subiect se datorește unei scăpări în redactarea manualului. De aceea, învățătorii le vor da elevilor explicația completă: subiectul răspunde la întrebările **cine** sau **ce** (respectiv **despre cine** sau **despre ce** se vorbește în propoziție).

Intrebarea **ce are** nu se folosește la aflarea predicatului. Cu această întrebare se află complementul direct care determină verbul **a avea** cu sens de **a poseda.** Spre exemplu, în propoziția „Andrei are o carte", punînd întrebarea **Ce are Andrei?** căpătăm răspunsul: **o carte** — care este complement direct. Folosirea întrebării **ce are** pentru predicat poate duce și la alte greșeli. Spre exemplu, în propoziția „Pentru a crește, planta are nevoie de lumină", punînd întrebarea **ce are planta?** vom obține răspunul: **nevoie** (care, în acest caz, este numai unul din cuvintele ce intră în componența predicatului). Intrebarea potrivită pentru aflarea predicatului din asemenea propoziții este: Ce se spune despre... (Andrei, plantă etc.)?

★

Un învățător din comuna Turț, raionul Oaș, ne întreabă dacă la clasele I—IV învățătorul poate stabili singur nota trimestrială la purtare, sau este necesar ca aceasta să fie hotărîtă în consiliul pedagogic.

Notele la purtare — fie că e vorba de clasele I—IV sau de celelalte clase — trebuie să fie stabilite în consiliul pedagogic. E indicat să se procedeze astfel pentru asigurarea unei aprecieri cît mai obiective. Toate cadrele didactice, chiar dacă nu lucrează la clasa respectivă, trebuie să-și spună cuvîntul în legătură cu conduita elevilor în afară de clasă și în afară de școală (în pauze, pe stradă, la spectacole etc.).

★

Predînd simultan la 4 clase, tovarășa Constantina Chiroiu, învățătoare la Școala de 4 ani din satul Săsenii Vechi, raionul Buzău, ne întreabă cum este mai bine să lucreze: cu clasele I și III de la orele 8 la 11 și cu clasele II și IV de la 11 la 14, sau cu clasele I și III de la 8 la 12,30 și cu clasele II și IV de la 10 la 14,30.

Soluția recomandată de metodică este cea de a doua, deoarece prin aplicarea ei se poate lucra și cu elevii din a doua grupă de clase mai devreme, în orele de dimineață și pentru că în felul acesta se pot ține lecții de cîte 50 de minute cu fiecare grupă de clase.

★

Tovarășul profesor C. Lepădatu, de la Școala de 7 ani din comuna Stoina, raionul Amaradia, ne întreabă dacă în predarea lecțiilor la limbile străine cuvintele necunoscute trebuie explicate înainte de citirea și traducerea textului, în timpul traducerii lui sau după aceea — dacă traducerea trebuie făcută de profesor sau de elev.

Pentru a asigura lectura conștientă a textului nou, cuvintele necunoscute trebuie traduse și notate înainte de a se trece la lectură. In cazul cînd textul cuprinde prea multe cuvinte noi, pentru a se economisi timpul, profesorul poate să explice la început numai cuvintele grele — de însușirea cărora este determinată înțelegerea textului — urmînd ca celelalte să fie explicate odată cu traducerea.

Este bine ca noul text să fie tradus, pe cît posibil, de către elevi și nu de către profesor. Intervenția profesorului în cursul traducerii este utilă, dar numai în cazurile și în măsura în care elevii nu se pot descurca singuri.

Bineînțeles că, în alegerea procedeelor, profesorul va avea în vedere dificultățile pe care le ridică textul în raport cu clasa și nivelul de pregătire al elevilor.

Pregătirea muncitorilor pentru industria uleiurilor vegetale

Un loc deosebit în pregătirea muncitorilor și maiștrilor pentru industria uleiurilor îl ocupă predarea cursului de tehnologia uleiurilor vegetale. La Centrul școlar profesional și tehnic de maiștri pentru industria alimentară de pe lîngă fabrica de ulei „Filimon Sîrbu" din București, predarea acestui curs este coordonată cu învățămîntul practic în producție.

În perioada de inițiere în meserie a ucenicilor, atît cursul teoretic, cît și învățămîntul practic se axează pe cunoașterea specificului fabricilor de ulei, a proceselor tehnologice folosite pentru obținerea produselor principale, precum și operațiunilor privind pregătirea materiei prime (curățire, uscare, descojire, măcinare), pentru procesul tehnologic propriu-zis.

În a doua parte a pregătirii profesionale, cursul de tehnologia uleiurilor vegetale urmărește predarea cunoștințelor teoretice și practice, în legătură cu procesele tehnologice, la secțiile principale de fabricație: prese, extracție, rafinărie, solidificare, glicerină, margarină și furfurol.

Comunicarea cunoștințelor se realizează în concordanță cu fluxul tehnologic pentru obținerea produselor principale. Acolo unde la baza procesului tehnologic dintr-o secție stau fenomene fizice, chimice sau fizico-chimice, cunoscute elevilor și care pot fi urmărite pe parcurs, (la extracție, rafinare, solidificare și scindare), profesorii de specialitate de la Centrul școlar predau în primul rînd noțiunile teoretice respective, făcînd legătura cu cunoștințele corespunzătoare predate la cursul de chimie alimentară și de fizică tehnică.

În continuare, se expun noțiunile de bază despre procesul tehnologic cît și despre aparatura folosită. În predarea acestor cunoștințe, profesorul întrebuințează scheme de fabricație, planșe, proiecții și mostre de materii prime, materiale auxiliare, semifabricate și produse finite.

După predarea cunoștințelor despre procesul tehnologic și aparatura folosită li se dau elevilor noțiuni în legătură cu controlul procesului de fabricație în secții. Acolo unde este cazul (de exemplu la recepționarea materiei prime, la controlul procesului de descojire, extracție, rafinare etc.) se fac demonstrații și exerciții în laboratorul școlii.

Predarea noțiunilor principale în strînsă legătură cu indicii tehnico-economici caracteristici pentru procesul tehnologic folosit în prezent în fabricile de ulei din țară, are o mare importanță. În școala noastră se pune un accent deosebit pe efectuarea și însușirea de către elevi a calculelor tehnologice simple ca: determinarea capacității depozitelor de materii prime și de produse finite, determinarea capacității utilajului conducător din secțiile principale de fabricație, calculul indicelui de utilizare intensivă a acestor utilaje, stabilirea indicilor de consum la materiile prime, materiale auxiliare, combustibil, energia electrică etc.

Pentru coordonarea însușirii cunoștințelor teoretice cu însușirea deprinderilor practice, profesorul de tehnologie, împreună cu instructorul de practică, stabilesc planul de lecție în raport cu situația existentă în fabrică (se are în vedere dacă toate secțiile sînt în funcțiune, dacă unele secții sînt în revizie, reparație sau oprite), determină caracterul instructajului pe grupe de elevi, repartizîndu-i fiecărui elev sarcini concrete în funcție de locul lui de muncă.

Pe lîngă folosirea utilajelor la care sînt repartizați, elevii trebuie să execute schițele acestor utilaje, precum și scheme privind fluxul tehnologic din secție.

În timpul orelor de instruire practică, instructorul controlează activitatea elevilor la locul de muncă, dînd îndrumările necesare. La sfîrșitul zilei de practică, instructorul verifică cunoștințele elevilor și corectează notițele luate de ei, schițele și schemele pe care le-au întocmit.

În perioada de perfecționare în meserie, care coincide cu începutul anului II de școală, ucenicii aplică în producție cunoștințele practice și deprinderile cu privire la procesele tehnologice de obținere a uleiului brut și de prelucrare a lui, execută operațiile cuprinse în fiecare proces tehnologic.

Specializarea ucenicilor, ultima etapă de pregătire a lor în școală, urmărește să le asigure deprinderile necesare pentru a folosi și conduce singuri dispozitivele și mașinile. În această perioadă ei sînt, în general, stăpîni pe meserie, pot manipula cu îndemînare și atenție dispozitivele de control și deservire ale aparatelor și instalațiilor, pot regla temperatura, presiunea și alți parametri tehnici, reușesc să conducă întregul proces tehnologic.

Dat fiind introducerea tehnicii noi în fabricile de ulei, precum și mecanizarea avansată a proceselor de fabricație în acest sector, se resimte necesitatea ca pregătirea elevilor să se axeze nu numai pe latura tehnologică, ci să cuprindă, de asemenea, cunoștințe și deprinderi cu privire la mecanica aplicată și la lăcătușărie. În acest fel, elevii vor fi pregătiți nu numai pentru a putea conduce procesul tehnologic, ci și să intervină în mod operativ în cazul defectării utilajelor.

Pentru aceasta, cred că este necesar ca în pregătirea teoretică și practică a elevilor să fie cuprinse, în viitorul an școlar, și probleme privind întreținerea și repararea utilajelor folosite în fabricile de ulei.

prof. ing. M. SINGER
Centrul școlar „Filimon Sîrbu" București

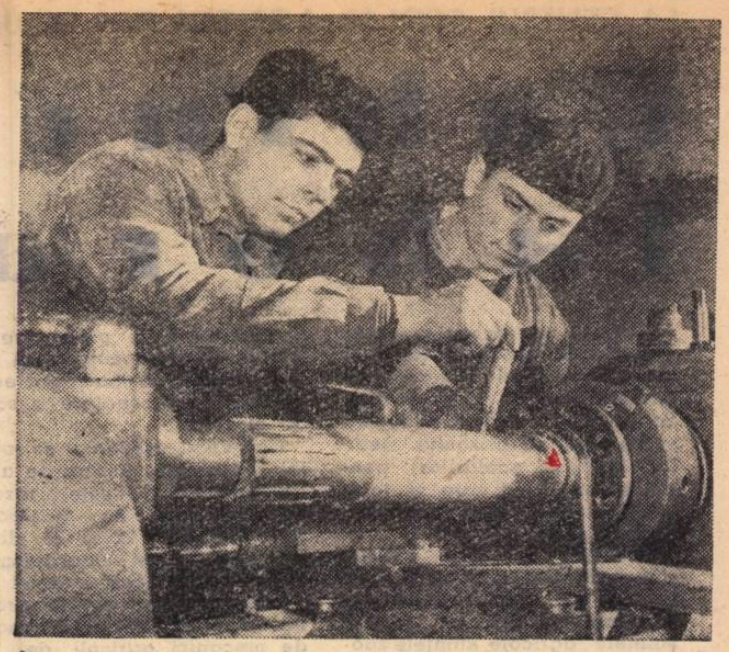

În școlile profesionale de tractoriști mecanici, ucenicii primesc și temeinice cunoștințe de lucru la mașini unelte. În clișeu: ucenicii Școlii profesionale de pe lîngă S.M.T.-Videle, măsoară cu micrometrul o piesă de înaltă precizie, executată la strung.

Pentru îmbunătățirea metodelor de predare în învățămîntul din sectorul economic

Recent, a avut loc în Capitală un schimb de experiență între cadrele didactice ale școlilor profesionale și tehnice din sectorul comerț, finanțe și cooperație din orașele București, Buzău, Curtea de Argeș, Craiova, Caracal, Brăila, Vaslui și Iași.

Participanții la consfătuire au asistat la lecțiile deschise organizate la unele școli din Capitală și au purtat discuții largi asupra problemelor legate de îmbunătățirea lecțiilor și activității practice a elevilor.

Lecția de instruire practică la anul I cu elevii-vînzători, ținută cu prilejul acestui schimb de experiență, la magazinul de lacuri și vopsele, de către maistrul-instructor Violeta Căpraru, de la Școala profesională de comerț din București, a arătat grija deosebită pe care o acordă maistrul-instructor organizării locului de muncă.

Din lecție a reieșit că în instruirea practică a elevilor este necesar să se dea o mai mare atenție folosirii termenilor de politețe în timpul prezentării mărfurilor spre vînzare și a folosirii reclamei și informării comerciale.

Intrucît instruirea practică a viitorilor vînzători se desfășoară în magazine comerciale, în directă legătură cu cumpărătorii, ea se deosebește fundamental de instruirea elevilor din celelalte sectoare de activitate, care își pot desfășura activitatea în ateliere-școală. De aceea, numeroși participanți au propus să se elaboreze îndrumări precise pentru buna organizare și desfășurare a instruirii practice specifice acestui sector.

Referatul prezentat de prof. Elena Hasnaș despre desfășurarea practicii în producție a elevilor din școlile tehnice financiare din București, a arătat grija deosebită acordată de unitățile operative, Banca de Stat, A.D.A.S., C.E.C. etc., pentru buna specializare a elevilor. S-a subliniat ca fiind pozitiv faptul că aceștia au fost repartizați să lucreze chiar la locurile de muncă unde urmează să fie încadrați după absolvire, ceea ce îi va scuti de timpul necesar perioadei de aclimatizare. Aci, tinerii sînt puși să rezolve lucrări complexe (înregistrări, extrase de conturi și chiar să facă analiza dărilor de seamă).

În discutarea lecțiilor teoretice de specialitate (evidență contabilă, drept și finanțele întreprinderilor), ținute de către profesorii Constantin Purcărete, Elena Bărănescu și Ion Nițulescu, participanții la schimbul de experiență au arătat necesitatea ca profesorul să folosească în predare metode cît mai variate, să țină seama de specificul materiei. Ei au subliniat că prelegerea școlară nu poate fi indicată ca metodă unică în învățămîntul tehnic. De asemenea, la contabilitate, unde lucrările practice sînt hotărîtoare în însușirea deprinderilor de către elevi, este necesar ca profesorii să lucreze mai mult cu fiecare elev.

În legătură cu programele școlare, participanții la consfătuire au arătat că cele 30 de ore prevăzute la anul I, la obiectul „monografia contabilă industrială" sînt insuficiente pentru desfășurarea acestor lecții pe bază de documente. Sezisînd și alte deficiențe ale programelor școlare, participanții la consfătuire au făcut numeroase propuneri concrete pentru îmbunătățirea lor în viitorul an școlar.

Astfel, pentru o mai bună pregătire a cadrelor didactice de specialitate, ei au cerut organizarea unui curs de perfecționare pentru profesorii de evidență contabilă, întocmirea unor metodici pentru predarea obiectelor de specialitate (evidență contabilă, finanțare și credite, drept etc.), elaborarea unor instrucțiuni pentru desfășurarea practicii viitorilor vînzători etc.

Toate aceste propuneri urmează să fie studiate de Ministerul Învățămîntului și Culturii, împreună cu ministerele tutelare, iar cele mai judicioase dintre ele să fie aplicate în practică.

F. URMENYI și
N. IORDĂCHESCU

NOTE CRITICE DESPRE UNELE LECȚII

Una dintre cele mai importante deprinderi pe care trebuie să le capete elevii la lecții este aceea de a formula corect definițiile. Pentru aceasta, în primul rînd profesorul are datoria de a defini noțiunile corect și pe înțelesul elevilor.

Oare cum vor putea elevii Școlii de meserii din Grădiștea, raionul Vidra, să arate precis ce este energia mecanică dacă profesorul Dumitru Stîniloiu a definit-o ca fiind o măsură a mișcării (!), a cărei unitate este caloria, egală cu 427 kg. forță (!?). Aceasta dovedește că profesorul Stîniloiu nu a studiat temeinic materia pe care o predă, ceea ce a dus la asemenea confuzii grave ca acelea dintre echivalentul mecanic al caloriei și energia mecanică, dintre kilocalorie și calorie, dintre kilogrammetru și kilogram-forță etc.

★

Erori se întîlnesc și în lecțiile de matematică predate de profesorul Vasile Munteanu la Școala de meserii din Focșani. Însăși definiția dată de el algebrei este total greșită: „Algebra — după profesorul Munteanu — are drept obiect „calculul prescurtat".

★

Maistrul-instructor Ilie Ciocîrlan de la Școala de meserii din Balș, regiunea Craiova, încă nu realizează instruirea practică pe complexe de operații deși aceasta se aplică de cîțiva ani în școlile profesionale și de ucenici. Orele de instruire practică ale acestui maistru-instructor se desfășoară încă tot după metoda învechită a „lucrului concret". Din primele ore de instructaj practic maistrul-instructor Ciocîrlan le-a dat elevilor să execute încuietori de sertare care necesită efectuarea unor operații de trasare, tăiere, pilire și găurire. Dar elevii nu aveau nici o noțiune despre aceste operații, pe care aveau să le cunoască mult mai tîrziu, la cursul de tehnologia meseriei. Intreg instructajul s-a desfășurat prin urmare, meșteșugărește! Nu e de mirare atunci că elevii dau piese de proastă calitate și în bună măsură strică materialul...

★

Profesorul Gheorghe Armășelu predă desenul la Școala de meserii din Balș. La lecțiile acestui profesor te uimesc definițiile, datorită caracterului lor profund învechit. Te lămurești însă repede despre ce este vorba, dacă privești manualul după care predă: are vîrsta respectabilă de 30 de ani!

STIRI

● **La Atelierele de zonă C.F.R. din Oradea lucrează împreună ucenici și absolvenți ai școlii profesionale din localitate. Lăcătușii montatori de vagoane Ioan Ilea, Gheorghe Porumb și Gh. Derban, foști ucenici ai școlii profesionale C. F. R., sînt azi fruntași în producție. Aceștia se ocupă cu grijă de instruirea ucenicilor din anul III care își desfășoară activitatea practică în producție sub directa lor îndrumare. Învățînd de la absolvenți, viitorii montatori de vagoane reușesc de pe acum să îndeplinească și chiar să depășească norma de lucru zilnică a muncitorilor calificați.**

● **Profesorul fruntaș Hristache Ionescu de la Grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin se îngrijește în permanență de dotarea cabinetului în care se predau ucenicilor cunoștințe social-politice. În acest cabinet se găsesc numeroase planșe, hărți grafice, colecții de ziare și reviste, precum și un sortiment bogat de diafilme care sînt folosite în predarea lecțiilor. Multe din materialele didactice ale cabinetului au fost confecționate de ucenici sub îndrumarea profesorului fruntaș H. Ionescu.**

● **Majoritatea cadrelor didactice de la Grupul școlar siderurgic din Hunedoara participă la pregătirea tinerilor muncitori și tehnicieni ai Combinatului siderurgic care absolvă în curînd cursurile școlilor medii serale și vor da examenele de admitere în învățămîntul superior. Pregătirea acestor tineri muncitori se desfășoară organizat, prin lecții și seminarii săptămînale.**

● **Numeroase brigăzi patriotice ale ucenicilor și elevilor din raionul „N Bălcescu" din Capitală muncesc cu însuflețire pentru amenajarea și înfrumusețarea Parcului Libertății. O contribuție deosebit de importantă în această acțiune o aduc ucenicii și elevii Grupului școlar „Iosif Rangheț" și ai Școlii profesionale „Kirov", care au prestat în ultimele săptămîni sute de ore de muncă voluntară.**

LA CENTRUL ȘCOLAR AGRICOL DIN SIBIU

Cabinetele laborator

Utilizînd un variat material didactic în procesul de predare, profesorul completează percepția auditivă a elevului cu percepția vizuală, lărgind și îmbogățind orizontul elevilor. Interesul școlarilor pentru obiectul la care se folosește rațional materialul didactic, crește,

Convinși de acest lucru, profesorii Centrului școlar agricol din Sibiu au amenajat cabinete școlare pentru științele agricole, științele zooveterinare, fizico-chimice, mecanică și topografie.

O parte din materialul cabinetului de științe agricole a fost procurat de la întreprinderile de specialitate, mai ales de la atelierul de material didactic al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Cabinetul posedă microscoape și diverse aparate, mulaje de fructe, flori, semințe, secțiuni de tulpini, rădăcini, tablouri cu plante ierborizate, planșe tipărite, suporturi, stative etc.

Material didactic pentru înzestrarea cabinetului au executat și profesorii și elevii școlii. Este vorba de numeroase planșe, tablouri sub sticlă cu plante ierborizate cu semințe în eprubete, colecții de minerale, de soluri și monoliți, de semințe, de plante, de îngrășăminte, de insecto-fungicide, ierbare pentru fiecare disciplină, cutii cu dăunători, borcane cu plante preparate în formol.

Bine organizat și dotat este și cabinetul zoo-veterinar. Cea mai mare parte din materialul didactic existent aici a fost confecționat și procurat cu ajutorul elevilor. Astfel, ei au dat cabinetului 194 de planșe și 69 de piese anatomo-patologice cu care se pot satisface în mare măsură cerințele unui învățămînt practic. Pentru a se putea preda lecțiile de anatomie la un nivel științific cît mai înalt este în curs de amenajare o sală de disecție.

Cabinetul mecanic se află într-o încăpere alături de atelierul-școală. El este înzestrat cu piese de tractoare K.D. 35, I.A.R. 22 și 23, diferite sisteme și mecanisme-auto etc. In acest cabinet se desfășoară toate lecțiile practice ale școlilor profesionale de mecanici agricoli de la secțiile română și germană.

Cabinetul de topografie este organizat într-o sală specială cu mese care permit executarea unor lucrări practice și în special calcule la mașini. Aci se află, printre altele, 15 tahimetre, 8 mașini de calculat și 3 teodolite, aparatură demontată, aparate pentru agrimensură, panglici, rulete, planșe, rechizite de desen și de cartografie etc., necesare fie practicii în producție, fie lecțiilor teoretice ca material didactic.

Cabinetul de fizică-chimie dispune de cea mai modernă aparatură și instalație pentru laboratoarele de acest fel. El posedă substanțele chimice necesare bunei desfășurări a lucrărilor la toate tipurile de școli. Fiecare elev are posibilitatea să execute aci lucrările practice în mod individual.

Confecționarea materialului didactic pentru cabinetele noastre școlare cu ajutorul elevilor are o deosebită importanță instructiv-educativă. In acest fel, elevii pătrund mai adînc în esența problemelor studiate, se deprind să aibă mai multă grijă față de avutul obștesc și înțeleg mai bine necesitatea de a folosi chibzuit și economic mijloacele materiale pe care le au la dispoziție.

Activitatea în cabinetele școlare este organizată rațional pe baza planurilor calendaristice și coordonată de responsabilul de laborator astfel ca toți profesorii de specialitate să-și poată desfășura în condiții optime lecțiile de aplicații și demonstrații. Lucrările practice din orice specialitate, care necesită gaz, etuvă, termostate și apă curentă, sînt executate în cabinetul de fizică și chimie.

Folosirea materialului didactic este ușurată și de faptul că tot materialul este identificat, etichetat cu denumirea tehnică și științifică și așezat sistematic și estetic în dulapurile vitrină, pe discipline. Școala posedă și o evidență precisă a materialelor existente în cabinete.

In școala noastră toți profesorii și-au întocmit un plan de lucrări de laborator, stabilind experiențele ce urmează a se executa în cabinet precum și întreaga desfășurare a lucrărilor.

Iată un exemplu cu privire la folosirea materialului didactic al laboratorului de științe agricole. La lecția practică de agricultură generală cu tema „Sămînța și pregătirea ei", desfășurată la anul I profesional agricol, ucenicii trebuie să determine puritatea, facultatea germinativă, greutatea hectolitrică și greutatea absolută a seminței. Intrucît cabinetul nu dispune de aparatură suficientă pentru toate determinările s-au împărțit elevii pe grupe de cîte cinci. Fiecare grupă a primit sarcinile pentru lucrările practice, repartizîndu-i-se aparatura necesară, obiectele și semințele stabilite înainte (balanțe tehnice, samovare, germinatoare, pense etc.).

In timpul celor trei ore de aplicații practice fiecare grupă a executat succesiv toate cele patru determinări ale temei. In cursul determinărilor elevii și-au notat modul de executare și rezultatele obținute.

Deoarece materialul analizat provine din producția gospodăriei didactice, un buletin de analiză completat cu datele obținute este comparat cu buletinul emis de laboratorul raional pentru controlul semințelor, pentru a se vedea exactitatea rezultatelor.

In dezvoltarea continuă a cabinetelor școlare și ridicarea conținutului lor științific căutăm să ținem pasul cu progresul pe care l-a realizat tehnica modernă în domeniul lucrării solului. In același timp ne străduim să împărtășim experiența noastră, în domeniul confecționării și utilizării materialului didactic, și școlilor agricole recent înființate în regiunea noastră.

Ing. C. SIMIONESCU
Sibiu

In atelierul mecanic al Școlii de meserii din Pitești, elevii execută piese din planul de producție al școlii.

Realizarea planului și calitatea produselor școlii de meserii

In perioada lunilor ianuarie, februarie și martie din anul acesta, conducerea Școlii de meserii din Pitești a acordat o atenție deosebită consfătuirilor de producție pentru analizarea rezultatelor realizării planului de producție pe 1958 și a prevederilor planului pe 1959.

Aceste consfătuiri de producție au urmărit, în principal, înarmarea maiștrilor instructori cu o serie de probleme legate de folosirea în procesul de instructaj și producție a tehnicii noi, respectarea principalilor indici economici, ridicarea calității și complexității produselor etc.

Cele trei referate prezentate „Organizarea și normarea muncii", „Sistemul științific de executare a lucrărilor pe complexe de operații" și „Răspunderea pentru calitatea produselor", materialul bibliografic consultat cu această ocazie, au dat posibilitatea organizării muncii în condiții noi, printr-o normare științifică a lucrărilor, bază sigură pentru ridicarea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor.

Una din principalele hotărîri ale consfătuirilor de producție o constituie organizarea unei expoziții permanente în holul principal al școlii, cuprinzînd lucrările celor cinci secții de producție ale școlii. In vitrine special amenajate sînt expuse o serie de sortimente și documentații tehnice privind principalele repere din planul de producție, a căror urmărire începe cu materia primă și se termină cu obiectul finit.

Sortimentele din plan executate pentru acoperirea nevoilor unor școli și instituții de cultură din regiunea Pitești — respectiv mobilier școlar, mobilier pentru cămine culturale, mobilier pentru biblioteci, mobilier pentru învățămîntul preșcolar, paturi tip școală precum și bunurile de consum ca sobe de bucătărie, confecții, îndeplinesc toate condițiile tehnice, fiind deosebit de solicitate de beneficiari și cumpărători.

Toate aceste măsuri, începînd cu elaborarea planului de producție și pînă la ridicarea nivelului activității pe locul de muncă a fiecărui elev, au contribuit la realizarea și depășirea cu 10 zile înainte de termen a planului de producție pe trimestrul I — 1959, în procent de 105,9 la sută la producția globală și în procent de 104 la sută la producția marfă.

Bazați pe rezultatele obținute vom îmbogăți și mai mult conținutul activității consfătuirilor de producție cu probleme variate, în legătură cu organizarea procesului de producție la nivelul cerut de pregătirea unor cadre de înaltă calificare pentru economia noastră socialistă în plină dezvoltare.

FILIP B. STANESCU
directorul Școlii de meserii din Pitești

Pe urmele materialelor publicate

„GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI" nr. 505 din 13 februarie a.c. a publicat articolul „Ce arată unele planuri de producție ale școlilor de meserii" în care se arăta că în anumite școli planurile de producție au fost alcătuite superficial. Școala de meserii din Craiova, una din școlile criticate, a trimis redacției noastre o scrisoare în care își recunoaște lipsa, menționînd că articolul a fost prelucrat într-o ședință a consiliului pedagogic și că s-au luat măsuri menite să asigure o temeinică instruire a elevilor. Planul de producție al școlii a fost restructurat. In prezent el este axat pe executarea unor produse utile și complexe care să permită elevilor parcurgerea în cele mai bune condiții a tuturor operațiunilor prevăzute în programa școlară. S-au luat de asemenea toate măsurile pentru a se termina comenzile vechi a căror execuție a fost întreruptă. Uneltele executate de ucenici și stocate în cantități supranormative în magazia școlii au fost distribuite unor școli de cultură generală pentru a fi folosite în munca de politehnizare.

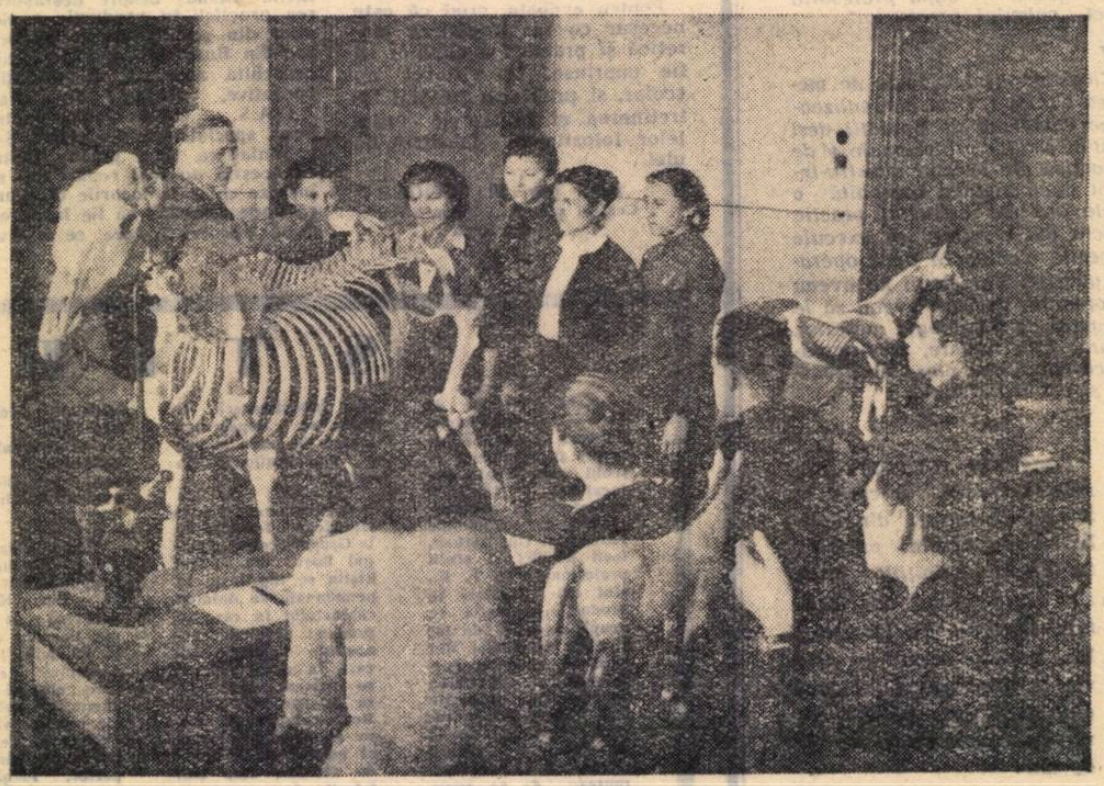

Desfășurarea unei lecții de anatomie comparată în cabinetul zootehnic al Centrului școlar agricol nr. 1 din Turda.

Evidență și control sau birocrație?

Situația frecvenței și școlarizării de două ori pe lună, situația la învățătură de două ori pe lună, situația elevilor examinați pe decade, fiecare din acestea cuprinzînd tot felul de rubrici, coloane, categorii și altele sînt numai cîteva din situațiile pe care trebuie să le trimită școlile din raionul Tudor Vladimirescu, secției raionale de învățămînt. Cataloage speciale cu notarea elevilor pe categorii, carnete la „purtător" în care se trec notele elevilor, vizitele la domiciliu, orele de meditație, registrul elevilor examinați pe decade, registrul repetiții pentru asistența la ore, toate întocmite după modele și liniaturi speciale, sînt numai cîteva dintre registrele pe care trebuie să le completeze permanent învățătorii, profesorii, diriginții și directorii școlilor din acest raion. Și acestea toate, bineînțeles, în afară de cataloagele, registrele și documentele oficiale.

Ce ziceți? Evidență serioasă. Iar în școli „activitate" febrilă. Se lucrează pe brinci. Directorii, secretarii stau uneori noaptea și centralizeze diversele situații pe care le primesc de la învățători și profesori. Secția de învățămînt are nevoie de evidență în orice moment. Ba apreciază că toate aceste situații constituie un mijloc „eficace" de control. De pildă, în situațiile pe care le trimit școlile trebuie să se arate și numărul elevilor care au obținut note sub cinci, pe obiecte, cu numele profesorilor respectivi. Se „constată" (din situație) că profesorul X are un număr mai mare de elevi cu note mici, înseamnă că are rezultate slabe. Este chemat atunci la secție și tras la răspundere. Pe viitor, situația se va „îndrepta". Doar profesorul a fost serios ajutat.

Cu directorii, legătura e cel puțin tot atît de ingenioasă. S-a rezervat fiecărui director cîte o zi pe lună, intitulată pompos: ziua directorului. Bineînțeles, în afara ședințelor obișnuite, care în treacăt fie vorba, sînt destul de numeroase. De „ziua lui" la ora fixată, după grafic, fiecare director se prezintă la secție cu registre, documente, situații etc., pentru a informa pe inspectorul respectiv asupra muncii lui.

Inspectorul își face „conștiincios" datoria. Nu trebuie să scape nici un amănunt. Cercetează cu grijă fiecare registru, fiecare situație, pune pe director să-și scormonească memoria. Mă rog, trebuie să se „informeze" cît mai complet.

Bine, bine, vă veți întreba, dar controlul în școală cînd și cum se face? Aveți răbdare, se face și acesta. A găsit și pentru control secția raională de învățămînt, o metodă originală: numeroase brigăzi formate din cadre didactice sînt trimise pe „teren" să verifice procesul instructiv-educativ. Numai în trimestrul I au fost organizate vreo zece brigăzi de acest fel.

Un asemenea control durează săptămîni și chiar cîte o lună — cum a durat, de pildă, acela făcut la Școala elementară de 7 ani nr. 77, sau la Școala medie nr. 17, care de fapt, nu s-a încheiat cu nici un fel de analiză a celor constatate.

Cu ce se soldează atunci munca acestor brigăzi? Dau de lucru inspectorilor de la secție care cercetează rapoartele lor tot atît de „conștiincios" și iau măsuri: chiamă la secție pe cei vizați și, desigur, îi „ajută".

Se mai soldează încă și cu altceva: numeroși profesori sînt scoși din muncă și împiedicați în îndeplinirea obligațiilor lor, pentru că trebuie să facă munca inspectorilor.

Rezultatele acestor metode originale de muncă ale secției de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu, sînt evidente: directorii nu mai au timp să îndrumeze și să controleze cadrele didactice, să asiste la ore, pentru că sînt ocupați cu întocmirea și centralizarea a tot felul de registre și situații, cu tot felul de ședințe și „zile"; cadrele didactice nu se mai pot pregăti temeinic pentru lecții, pentru că trebuie să facă inspecții, să țină la zi numeroasele caiete și registre.

În această situație, mai poate fi vorba la raionul Tudor Vladimirescu doar de evidență și control?

Înțelegem și noi să existe evidență, dar... cu măsură. Vrem să facă și control dar... la fața locului, nu din birou.

M. COSTIN

Expoziția profesorilor de desen

Ceea ce caracterizează în primul rînd cercul de artă plastică de la Clubul sindical al lucrătorilor din învățămînt din București este munca prodigioasă și susținută a membrilor săi. Timp de mai mult de un an de zile sălile de la parter ale clubului au găzduit aproape în permanență expoziții cu lucrările de artă plastică ale profesorilor de desen din Capitală. Actuala expoziție a profesorilor Marius Popescu și Constanța Manolescu, se remarcă printr-o orientare tematică strîns legată de problemele actualității, prin renunțarea la „florile" și „naturile moarte" lipsite de semnificație. Predomină în schimb tablourile care surprind momente ale muncii în fabrică, sau din viața țăranilor colectiviști, peisaje industriale etc.

Demn de relevat este faptul că spre deosebire de expozițiile precedente, de data aceasta nu au fost neglijate aspectele din viața școlii. Școlarii la menghină, la bancul de tîmplărie sau la cercuri de mîini îndemînatice au constituit pentru autori valoroase surse de inspirație.

Rectificare

În articolul „Concurs pentru elaborarea manualelor școlare", apărut în nr. 511 al gazetei noastre, la tabel, coloana care indică numărul figurilor trebuie citită astfel:
Aritmetica cl. V — 60 fig.;
Geografia cl. V — 80 fig și 3 hărți colorate;
Fizică cl. VI — 150 fig.;
Chimia cl. VII — 120 fig.

Gata pentru primul ajutor

Sala de gimnastică a Școlii medii nr. 2 din orașul Constanța a cunoscut zilele trecute o animație deosebită. Se adunaseră aici colectivele posturilor sanitare de Cruce Roșie din școlile de 7 ani, medii și profesionale din localitate, în vederea întrecerii pe oraș.

În uniforme de pionieri, cu brasardele de Cruce Roșie, toți așteptau plini de emoție începerea întrecerii. Nu era mică nici emoția celor vîrstnici, care i-au instruit pe participanții la întrecere.

Rînd pe rînd, în formația stabilită, fiecare colectiv se prezintă în fața juriului, dă raportul, execută probele practice și răspunde la întrebările teoretice.

Colectivul postului sanitar de la Școala de 7 ani nr. 11 trebuie să acorde primul ajutor unui accidentat, care are o plagă tăiată a plantei piciorului stîng. Repede și cu îndeminare, micii sanitari acordă ajutorul cuvenit. Unul sprijină pe cel accidentat, altul pregătește materialele; rana este dezinfectată cu atenție și se aplică pansamentul. Într-o clipă a apărut targa, iar accidentatul este transportat cu grijă.

Aceeași siguranță și la probele teoretice. Rezultatul: colectivul de la Școala nr. 11 s-a clasat pe locul I.

A venit rîndul colectivului postului sanitar de la Școala medie nr. 2. Probele sînt mai grele, pentru că aici avem de-a face cu elevi din clasa a VIII-a. Disciplinați și îndemînatici, membrii colectivului rezolvă corect toate probele. Au așteptat cu atîta interes întrecerea, încît Silvia Rădulescu din clasa a VIII-a „C" a renunțat la excursia în care trebuia să plece, numai ca să fie alături de coechipierii săi. Colectivul postului sanitar de la Școala medie nr. 2 s-a clasat pe locul II. Aceleași lucruri bune se pot spune și despre colectivele de la școala de 7 ani nr. 9. 5 și 4. Membrii colectivelor posturilor sanitare de la școlile din Constanța sînt acum capabili să acorde cu pricepere unui accidentat ajutorul cuvenit. Ei sînt doar activiști de Cruce Roșie, care luptă pentru respectarea regulilor de igienă, pentru prevenirea accidentelor și pentru educarea sanitară a colectivelor în care trăiesc. Este necesar ca problema educației sanitare a școlarilor să fie tratată, în continuare, cu și mai multă atenție de către cadrele didactice.

C. M.

Vacanța

(Urmare din pag. 1)

cole de primăvară nu încetează. Brazdele de pămînt reavăn de pe toturile școlare așteaptă sămînța și răsadurile. De aceea, la Școala medie nr. 30 sau la Școala elementară de 7 ani nr. 112 poți întîlni în zilele acestea școlari cu fețele îmbujorate, cu mînecile sumese, mînuind de zor hîrletul sau săpăliga. E vacanță, dar nu și pot lăsa în paragină, tocmai acum „în plină campanie", mica lor gospodărie agricolă.

Într-o seară, acum o săptămînă, în forfota Gării de Nord se putea distinge un grup de veste 100 de pionieri gălăgioși, sosiți cu mult înainte de plecarea trenului, încărcați cu rucsacuri, termose, pachete și pachețele. Erau cei mai buni elevi din raionul Nicolae Bălcescu care au fost răsplătiți pentru rezultatele lor bune la învățătură cu o minunată excursie.

Deseori pot fi văzuți acum, în timpul vacanței, în parcuri, pe alei, printre arbuști și boschete, în scuaruri, numeroși elevi stringînd uscăturile, măturînd, săpînd, sădind pomi. Sînt plini de voioșie, se bucură de căldura soarelui de primăvară și de munca pe care o fac. Să nu vă surprindă dacă vreunul din ei o să vă roage cuviincios, dar insistent să nu aruncați hîrtii pe jos!

DIN ȘCOLILE NOASTRE

La Școala medie nr. 4 din Craiova a luat ființă nu de mult un cerc de fizică pentru elevii claselor a XI-a.

Cu prilejul vizitelor la marile întreprinderi din localitate — „Electroputere", uzina electrică, fabrica de zahăr ș.a. — membrii cercului culeg date interesante, pe care le prezintă apoi în cadrul unor referate. Cercul de fizică editează și o interesantă gazetă de perete. Ei publică aici scurte articole, problemele propuse spre rezolvare etc.

De curînd cercul a luat inițiativa de a instala sonerii electrice în școală. S-au format colective pentru întocmirea proiectului de instalație și pentru alcătuirea unui referat cu tema „Soneria electrică".

Cu sprijinul permanent al profesorilor de specialitate, cercul de fizică al Școlii medii nr. 4 din Craiova contribuie la realizarea uneia dintre cele mai actuale cerințe ale școlii noastre — legarea învățămîntului de viață.

I. POPESCU

★

Colectivul pedagogic al școlii ajutătoare din raionul 1 Mai din Capitală se preocupă îndeaproape de pregătirea practică a elevilor.

La această școală funcționează două ateliere: unul de croitorie, pentru fete, și altul de legătorie, pentru băieți. Pe lîngă aceasta, cu sprijinul conducerii U.C.E.C.O.M.-ului și al Direcției generale industriale din M.I.C., s-a organizat și practica elevilor în producție. Aceștia au început să lucreze în cooperativele de croitorie și legătorie de cărți ale Uniunii cooperativelor meșteșugărești și la legătoria de cărți a Întreprinderii poligrafice nr. 5.

La sfîrșitul practicii ei vor da un examen de calificare și astfel, o dată cu terminarea școlii, vor putea intra în producție.

EMIL FEDER
directorul Școlii ajutătoare din București

★

Din inițiativa organizației U.T.M., la Școala medie din comuna Fierbinți s-a organizat o întîlnire între elevii clasei a XI-a și studenții din comună, cea mai mare parte din ei foști elevi ai școlii.

Studenții au împărtășit elevilor impresiile lor din viața universitară, le-au vorbit despre condițiile tot mai bune de trai și învățătură de care se bucură. Studentul P. Doană, din anul IV al Institutului agronomic „N. Bălcescu", le-a arătat cît de necesar este pentru agricultura noastră să aibă tehnicieni bine pregătiți pentru cultura ogoarelor și i-a îndemnat să învețe cu temeinicie pentru a deveni și ei muncitori agricoli bine pregătiți. Studentul E. Stan, din anul III de la Institutul politehnic din Timișoara, le-a vorbit elevilor despre progresul științei și tehnicii din țara noastră, arătîndu-le că acest progres obligă pe orice om, în orice domeniu ar lucra, să cunoască tehnica, să aibă temeinice deprinderi practice.

Întîlnirea, care s-a desfășurat într-o atmosferă însuflețită, i-a îndemnat pe elevi să învețe mai bine, să acorde o mai mare atenție pregătirii lor pentru viață.

F. CONSTANTINESCU
învățătoare, comuna Fierbinți, raionul Snagov

★

La Școala medie nr. 33 din Capitală a luat ființă de curînd un colț metodic pentru clasele I—IV.

Materialul didactic de care dispune colțul este aranjat pe discipline. De pildă, la secția destinată științelor naturale se găsesc planșe, ierbare, material din natură, precum și lădițe cu semințe puse la încolțit. La secția de limba română se află alfabetare, planșe pentru predarea literelor, planșe pe care învățătorul le utilizează pentru dezvoltarea vorbirii copiilor etc.

La colțul metodic se află, de asemenea, referate și alte lucrări pedagogice elaborate de învățători, manuale de pedagogie, metodici etc., care sînt studiate de învățători în scopul ridicării nivelului lor profesional.

Învățătorii îmbogățesc permanent colțul metodic al școlii lor, căutînd să facă din el un mijloc real de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

G. STATNIC

Comitetul sindical sprijină școala

(Urmare din pag. 1)

sens, referatul tovarășului Burlacu Mircea, secretarul comitetului sindical de învățămînt, dirigintele clasei a IX-a, intitulat „Cum am muncit pentru educarea la elevi a dragostei de muncă" a subliniat contribuția pe care o pot aduce părinții în evitarea rămînerii în urmă la învățătură, prin respectarea riguroasă a regimului zilnic de muncă al copiilor indicat de școală. Alte referate au tratat despre felul „Cum muncesc cu părinții pentru asigurarea succesului la învățătură", „Munca dirigintelui pentru educarea disciplinei conștiente și pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învățătură" etc. În luna aprilie a.c. consfătuirea cu diriginții va dezbate tema: „Cum am muncit pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor din clasa a VIII-a.

Întrucît una din cauzele rămînerii în urmă la învățătură este necunoașterea de către elevi a felului cum trebuie să-și pregătească lecțiile, profesorii de pedagogie au primit pe linie sindicală sarcina să întocmească un material legat de „tehnica" învățării. Acest material a fost multiplicat și dat diriginților, spre a fi prelucrat cu elevii și părinții.

Toate aceste măsuri luate prin grija sindicatului au fost de folos școlilor. Ele au completat pe acelea luate de conducerile administrative împotriva rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Un prim rezultat al acestor eforturi este faptul că situația școlară în trimestrul II a multor elevi s-a îmbunătățit simțitor. Un număr însemnat de școlari din clasele V—XI și-au îndreptat notele la limba română, matematică, fizică și chimie.

Mergînd pe linia de a sprijini permanent procesul instructiv-educativ, comitetul sindical local de învățămînt din Vatra Dornei aduce o contribuție însemnată în rezolvarea unor importante probleme școlare.

Noi proiecte-tip de construcţii şcolare

Şcoala cu 8 săli de clasă în mediul urban

Pe lîngă cele 8 săli de clasă, proiectul prevede un laborator pentru fizico-chimice, biologie şi matematică cu depozitul respectiv, un atelier pentru lucrări practice cu depozitul respectiv, un cabinet pentru director, o cameră pentru secretariat, o cancelarie a profesorilor, un cabinet medical, încăperi pentru material didactic, şi o bibliotecă ce va fi şi cameră a pionierilor. Grupurile sanitare, separate pe sexe, sînt amplasate la parter, aproape de ieşirea în curte şi izolate de sălile de clasă.

Acest tip de şcoală poate fi construit în localităţile cu instalaţii edilitare, apă şi canal.

Proiectul prezintă avantajul că toate sălile de clasă sînt orientate pe aceeaşi direcţie, ceea ce permite multiple posibilităţi de amplasare a clădirii.

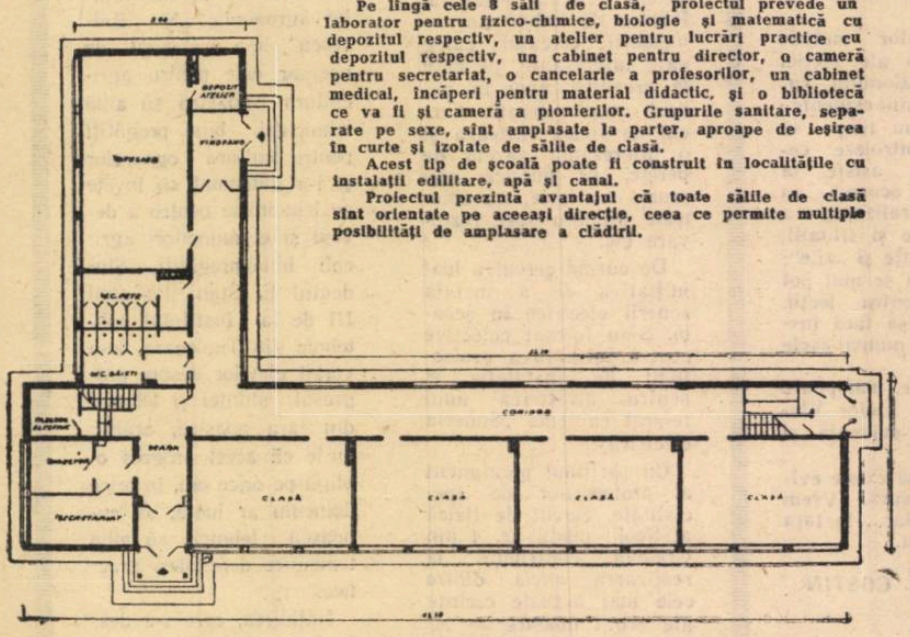

PLANUL PARTERULUI

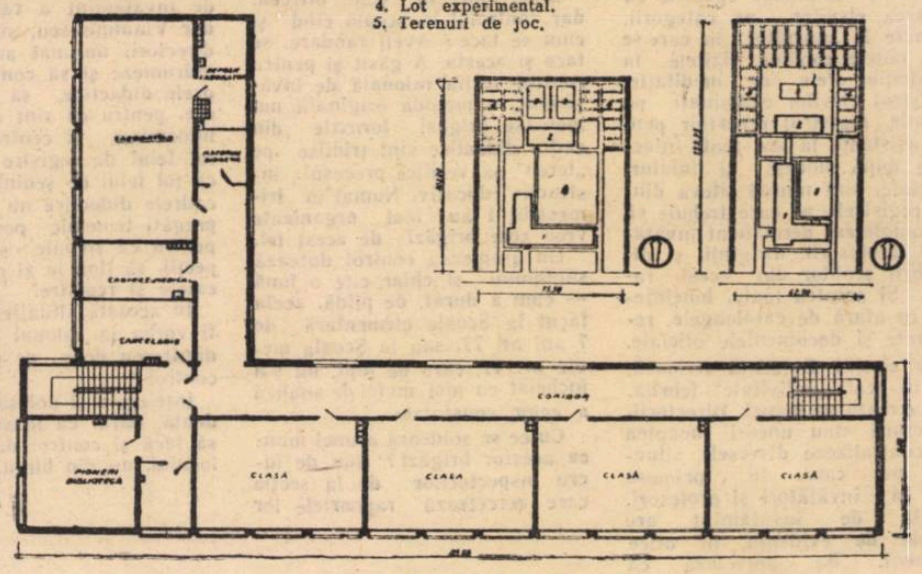

PLANUL ETAJULUI

PLANURI PRINCIPIALE DE AMPLASAMENT

1. Şcoala
2. Sala de gimnastică.
3. Terenuri de sport.
4. Lot experimental.
5. Terenuri de joc.

Şcoala cu 8 săli de clasă în mediul rural

În afara celor 8 săli de clasă, şcoala mai cuprinde: laboratorul cu depozitul respectiv, cabinetul directorului, o cameră a secretariatului, o cancelarie, un cabinet medical, o bibliotecă ce va fi şi cameră a pionierilor şi depozite pentru material didactic.

Fiind amplasată în mediu rural, pentru lucrările practice se vor folosi atelierele din cadrul S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole colective şi de stat locale. De asemenea, neavînd posibilităţi de racordare la instalaţii edilitare, locale, grupurile sanitare sînt prevăzute exterior localului de şcoală.

Acest tip de şcoală prezintă şi el avantajul unor variate posibilităţi de orientare a clădirii.

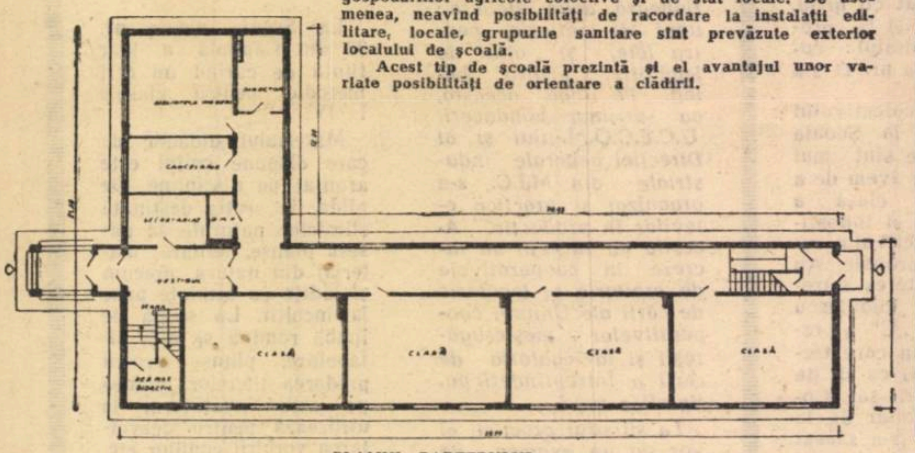

PLANUL PARTERULUI

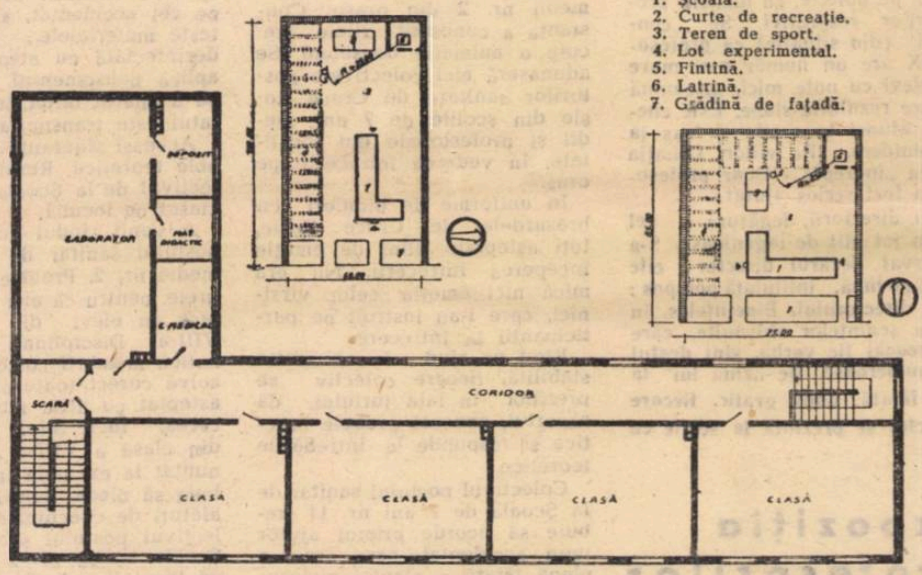

PLANUL ETAJULUI

PLANURI PRINCIPIALE DE AMPLASAMENT

1. Şcoala.
2. Curte de recreaţie.
3. Teren de sport.
4. Lot experimental.
5. Fîntînă.
6. Latrină.
7. Grădină de faţadă.

Sala de gimnastică

Pe lîngă şcoala cu 16 săli de clasă, prezentată într-un număr anterior al gazetei noastre, cît şi pe lîngă şcoala cu 8 săli de clasă în mediul urban, se vor construi săli de gimnastică care cuprind sala de gimnastică propriuzisă, de 9x18 m, vestiare separate pe sexe, grupuri sanitare (W.C. şi lavabouri) separate pe sexe, şi depozitul pentru materialul sportiv.

Pentru încălzirea sălii s-au studiat două variante, cu sobe şi încălzire centrală (calorifer).

Sala de gimnastică formează un corp de clădire separat de localul şcolii, cu care are totuşi legătură directă şi este amplasată în mijlocul curţii, lîngă terenurile de sport.

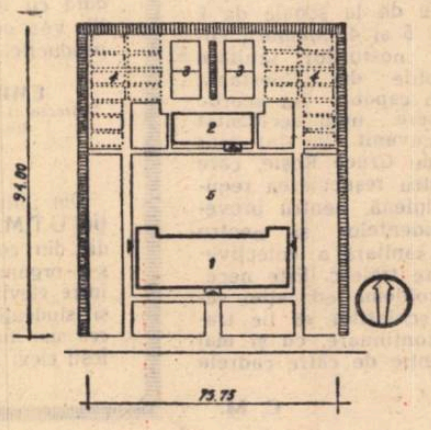

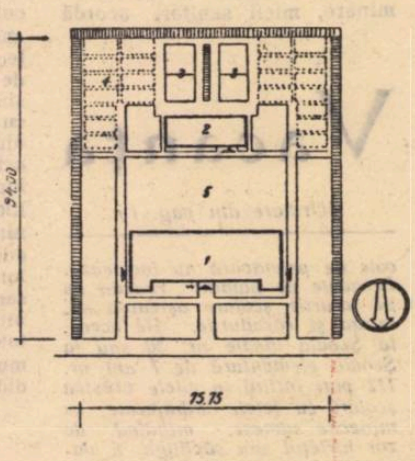

PLANURI PRINCIPIALE DE AMPLASAMENT

1. Şcoala
2. Sala de gimnastică
3. Terenuri de sport.
4. Lot experimental.
5. Terenuri de joc.

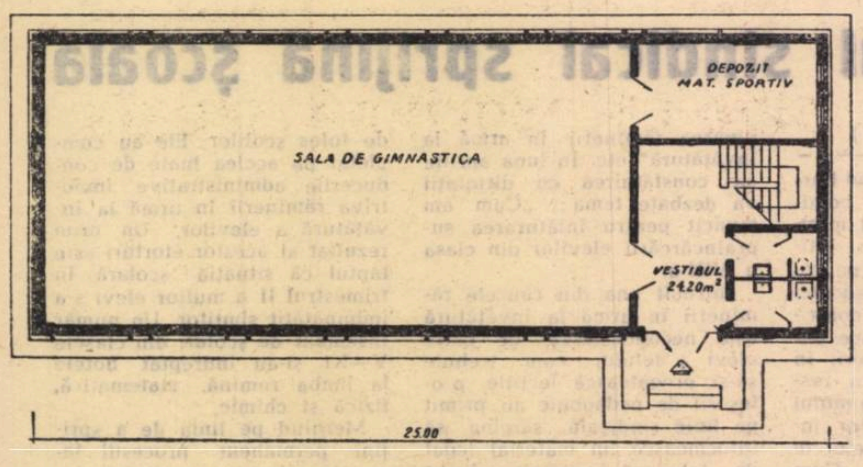

PLANUL PARTERULUI

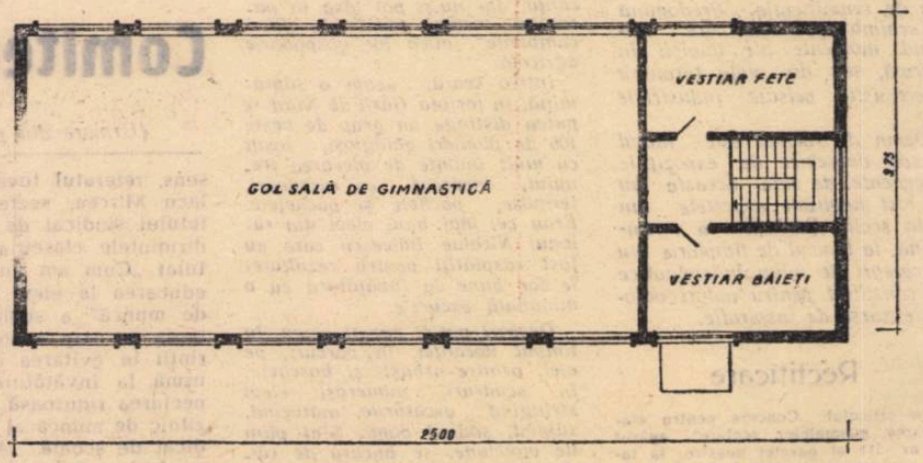

PLANUL ETAJULUI

Redacţia şi administraţia. Bucureşti. Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii.
Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 513 — Vineri 10 aprilie 1959 — 8 pagini 25 bani

Cuvîntul tovarășului acad. Atanase Joja

Deschizînd consfătuirea, tov. acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii, a adus salutul C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri participanților la consfătuire.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri — a arătat tov. acad. Atanase Joja — are o importanță excepțională. Partidul și guvernul au avut o grijă constantă de a oferi oamenilor din cîmpul muncii posibilitatea să-și însușească o calificare tot mai înaltă.

Este evident, a spus în continuare tov. acad. Atanase Joja, faptul că dezvoltarea continuă a tehnicii moderne pune problema ridicării continue a nivelului intelectual al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. Aceasta este o cerință importantă pentru economia unei țări socialiste. In acest scop, partidul și guvernul au elaborat o serie de hotărîri menite să asigure recrutarea viitoarelor cadre de intelectuali din rîndurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. Trebuie să remarcăm însă că aceste hotărîri nu au fost întotdeauna aplicate în spiritul în care au fost concepute. Ministerul Învățămîntului și Culturii, sfaturile populare și alte organe au săvîrșit abateri de la aceste hotărîri și, în loc să recruteze pe elevi dintre muncitorii din fabrici și de pe ogoare, au lăsat să pătrundă în învățămîntul seral și fără frecvență elemente care nu lucrau direct în fabrici și nu erau legate de producție, care aveau rezultate slabe la învățătură, elemente străine și cu atitudine dușmănoasă.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență este menită să pună capăt acestor greșeli și să ridice nivelul învățămîntului nostru. Strînsa îmbinare a procesului de învățămînt cu munca productivă — spune hotărîrea — este calea cea mai bună de formare și de educare multilaterală a cadrelor necesare economiei și culturii. Acest principiu va sta de acum încolo la baza întregii noastre legislații de învățămînt.

Hotărîrea subliniază — și aceasta este o indicație importantă pentru Ministerul Învățămîntului și Culturii — că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, duce prin școala muncii în uzină, în fabrică, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Această teză, ca și o serie de teze cuprinse în alte documente de partid și de stat indică direcția dezvoltării școlii și culturii noastre în viitor — legătura tot mai strînsă între teorie și practică, între școală și viață.

Trebuie să ținem seama de faptul că învățămîntul seral și fără frecvență constituie forme de învățămînt menite a da celor mai dotați fii ai clasei muncitoare și țărănimii muncitoare posibilitatea de a se ridica la o înaltă calificare profesională, de a deveni ingineri, tehnicieni, specialiști. Ele sînt, deci, forme de învățămînt puse exclusiv la îndemîna fiilor oamenilor muncii. Aceasta trebuie să fie pentru noi un comandament. Nici Ministerul Învățămîntului și Culturii și organele sale, nici conducerile universităților și facultăților, nici organele U.T.M., sindicale, sfaturile populare nu se vor

(Continuare în pag. 2)

Consfătuirea de la Ministerul Învățămîntului și Culturii privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, apărută în luna martie a.c., pune în fața Ministerului Învățămîntului și Culturii sarcini deosebite. In vederea dezbaterii problemelor legate de aplicarea Hotărîrii și de buna desfășurare a învățămîntului de toate gradele, Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat în zilele de 3-4 martie a.c. o consfătuire la care au participat rectorii institutiilor de învățămînt superior, vicepreședinți ai comitetelor executive și șefii secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale. De asemenea, au participat activiști ai C.C. al P.M.R., C.C. al U.T.M. și ai Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R., ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, reprezentanți ai unor ministere, organizații obștești, directori de întreprinderi.

Cuvîntul de deschidere a consfătuirii a fost rostit de acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățămîntului și Culturii.

Prof. univ. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, a prezentat referatul despre sarcinile organelor de învățămînt pentru aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Au urmat apoi discuții.

Cuvîntul tovarășului prof. Ștefan Bălan

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență — a spus în cuvîntul său tov. Ștefan Bălan — nu are numai menirea de a ridica nivelul muncii în unele forme ale învățămîntului din țara noastră, ci, în primul rînd de a forma cadre de intelectuali din rîndul celor ce muncesc în industrie și agricultură, care să studieze fără a părăsi producția.

Invățămîntul seral și fără frecvență a obținut realizări importante. Școlile serale și fără frecvență de cultură generală au dat peste 35.000 absolvenți, iar instituțiile serale și fără frecvență de învățămînt superior, peste 6.000 absolvenți. Mulți dintre aceștia, fiind buni cunoscători ai problemelor producției, au ajuns acum în posturi de răspundere.

In învățămîntul seral și fără frecvență s-au manifestat însă și lipsuri. Au intrat în acest învățămînt mulți tineri care nu aveau nimic comun cu producția, care fuseseră scoși din învățămînt de zi ca necorespunzători sau care se aflau întîmplător în producție în momentul înscrierii.

O lipsă foarte importantă a fost și aceea că învățămîntul seral și fără frecvență s-a răspîndit și în unele direcții care nu erau necesare. Astfel, s-a înregistrat un număr foarte mare de studenți la Facultatea de științe juridice, mult mai mult decît era necesar, pentru țara noastră. Studenții de la institutele tehnice reprezentau o treime din numărul total al studenților.

Din cauza slabei preocupări față de însușirea materiei de către unii elevi și studenți de la cursurile serale și fără frecvență s-a înregistrat un procent destul de mare de repetenți sau retrași. Adeseori cercurile de studii organizate în centrele universitare nu au fost îndrumate nici de cadrele didactice și nici de întreprinderi sau de A.S.I.T.

In învățămîntul seral și fără frecvență au fost repartizate uneori cadre didactice slabe; s-au elaborat prea puține manuale și materiale metodice pentru acest învățămînt.

Intreprinderile n-au respectat întotdeauna drepturile studenților și elevilor din învățămîntul seral și fără frecvență în ceea ce privește programarea lor în schimburi, acordarea concediilor etc.

Hotărîrea partidului și guvernului, precizînd scopul pentru care a fost creat acest învățămînt, cine are dreptul să urmeze cursurile serale sau fără frecvență și în ce condiții, vine să curme aceste lipsuri, creînd premisele necesare pentru ridicarea considerabilă a nivelului muncii în acest sector.

In continuare, tov. Ștefan Bălan a arătat că regulamentul elaborat de minister pentru aplicarea Hotărîrii cuprinde două părți: prima parte privește învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală; iar cea de a doua, învățămîntul superior seral și fără frecvență.

Regulamentul arată că învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală pregătește, din rîndul oamenilor muncii, cadre de muncitori ridicați, în stare să răspundă cerințelor dezvoltării continue a economiei și culturii noastre. El va determina o îmbunătățire a compoziției sociale generale a elevilor din școlile medii, contribuind la formarea noii intelectualități izvorîte din popor. Vor func-

(Continuare în pag. 2)

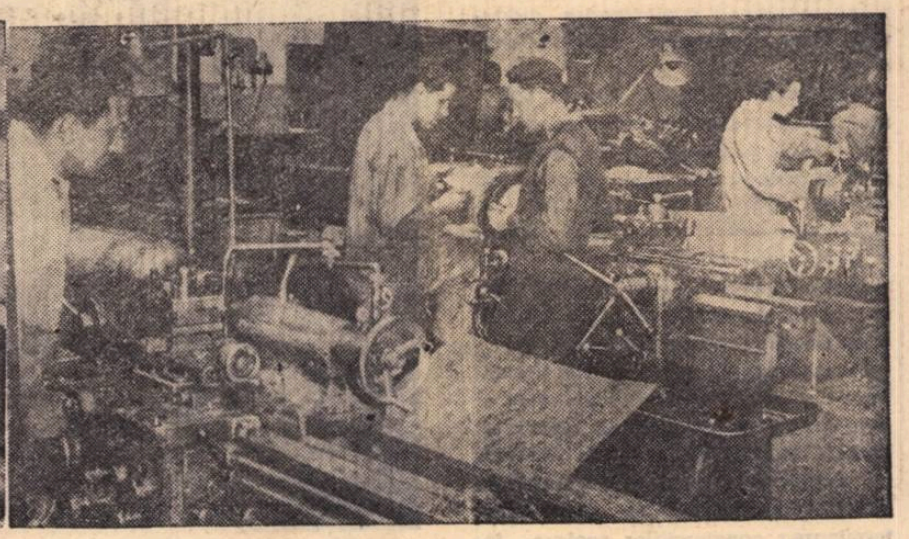

In muncă și la învățătură alături. Tinerii strungari fruntași de la uzina „Timpuri noi", Nicolae State, Constantin Copeschi, Gh. Dinu și Ion Vrîncean, urmează cursurile clasei a XI-a a Școlii medii muncitorești. Iată-i în prima fotografie participînd la o oră de curs; cea de a doua fotografie îi înfățișează pe tinerii strungari lucrînd la locurile lor de muncă.

Consfătuirea de la Ministerul Învățămîntului și Culturii privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență

Cuvîntul tovarășului acad. Atanase Joja

(Urmare din pag. 1)

abate de la acest obiectiv fixat și precizat de către Hotărîre. Aceasta înseamnă că atît sfaturile populare și întreprinderile, cît și universitățile și institutele de învățămînt superior vor trebui să respecte cu strictețe condițiile puse pentru candidații la învățămîntul seral și fără frecvență.

Hotărîrea arată că aplicarea acestor măsuri va duce la o îmbunătățire a compoziției sociale în învățămînt, care să reflecte structura de clasă a societății noastre. Această observație extrem de importantă are repercusiuni de ordin politic-cultural, pentru că în felul acesta se va crea o intelectualitate nouă, care va avea rădăcinile adînc înfipte în conștiința proletară, care va putea să lupte fără șovăire pentru realizarea obiectivelor propuse de statul democrat-popular.

După ce a subliniat necesitatea ca toate cadrele didactice să-și însușească doctrina marxist-leninistă — condiție indispensabilă desfășurării muncii lor în școala regimului democrat-popular — vorbitorul a arătat, în continuare, că în învățămîntul seral și fără frecvență vor trebui să lucreze cele mai bune cadre didactice. Pentru munca lor acestea vor primi un spor de salariu. Alegerea unor cadre bine pregătite profesional și bine orientate politic este o condiție „sine qua non" pentru obținerea unor rezultate bune în munca școlilor și facultăților serale și fără frecvență.

Care sînt sarcinile care revin Ministerului Învățămîntului și Culturii, organizațiilor de tineret și obștești și sfaturilor populare în vederea aplicării Hotărîrii partidului și guvernului? În primul rînd, de a populariza această hotărîre, pentru ca tineretul să cunoască condițiile ce i se creează de a urma acest învățămînt. În învățămîntul seral și fără frecvență trebuie atrași acei tineri care dau bune rezultate în producție și la învățătură, pentru că noi vrem să dăm producției oameni bine pregătiți. Trebuie să creăm un curent pentru a determina și pe cei mai buni tineri din agricultură să se înscrie în învățămîntul seral și fără frecvență.

În anii trecuți au fost îndreptați prea mulți studenți în sectoarele unde nu trebuiau cadre. Noi avem nevoie în primul rînd de metalurgiști, constructori, matematicieni, fizicieni. De aceea trebuie să îndreptăm tineretul spre aceste discipline, care sînt necesare economiei naționale. De asemenea, trebuie multă grijă pentru selecționarea candidaților.

★

Referindu-se la învățămîntul de cultură generală, tov. acad. Atanase Joja a arătat că este necesar să se pună în aplicare planul de învățămînt modificat la clasele I-VII și să fie reduse programele școlare care sînt încă supraîncărcate.

În continuare, vorbitorul a scos în evidență obligația cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și superior de a se ocupa atît de latura instructivă cît și de latura educativă a procesului de învățămînt, de a educa tineri comuniști și a combătut atitudinea acelor cadre didactice care neglijează această sarcină.

Tov. acad. Atanase Joja a subliniat, de asemenea, necesitatea ca învățătorii și profesorii să nu fie antrenați în îndeplinirea unor munci care nu sînt legate de sarcinile lor instructiv-educative și obștești, pentru a avea posibilitatea să se pregătească temeinic în vederea lecțiilor, în așa fel ca elevii să plece cu materia asimilată chiar din clasă.

În continuare, ministrul Învățămîntului și Culturii a scos în evidență și alte sarcini importante ale oamenilor muncii din învățămînt — în legătură cu asigurarea condițiilor materiale pentru buna funcționare a școlilor, terminarea construcțiilor școlare începute și folosirea pe scară mai largă a posibilităților locale în acest scop, dotarea școlilor cu material didactic și laboratoare cu ajutorul întreprinderilor etc.

Cuvîntul tovarășului prof. Ștefan Bălan

(Urmare din pag. 1)

ționa școli serale pe lîngă întreprinderile industriale, precum și secții serale pe lîngă școlile medii. Cursuri fără frecvență se vor organiza numai pe lîngă școlile medii. La cursurile serale și fără frecvență din învățămîntul mediu vor fi admiși tineri care lucrează direct în producție, în primul rînd, muncitorii industriali și agricoli, care așa cum precizează Hotărîrea, au absolvit școli profesionale, au stagiu în producție și sînt recomandați de comisiile din întreprinderi. De asemenea, vor fi primiți absolvenți ai școlilor de 7 ani care au făcut ucenicia și sînt lucrători calificați. Pentru aceștia se vor organiza cursuri pregătitoare de 6 luni. Este o sarcină foarte importantă pentru întreprinderi să aleagă pe cei mai buni tineri, fii de muncitori și de țărani muncitori, care se disting în producție și în munca pe tărîm obștesc.

Regulamentul precizează că planurile de învățămînt pentru școlile serale vor cuprinde 20 ore săptămînal în loc de cca. 30 de ore săptămînal, cît au cursurile de zi. Pentru aceasta la unele discipline s-a prevăzut un număr mai redus de ore, deoarece tinerii care au urmat școala profesională sau cursul pregătitor de 6 luni au dobîndit o serie de cunoștințe.

Pentru ca elevii cursurilor serale și fără frecvență să dobîndească cunoștințe temeinice și să se prezinte la examenul de maturitate la același nivel cu cei de la cursurile de zi, trebuie să dăm o atenție deosebită recrutării și îndrumării permanente a cadrelor didactice care vor preda la aceste cursuri. Trebuie să selecționăm în acest scop cele mai bune cadre didactice, care să îndeplinească condițiile prevăzute în regulament: 5 ani vechime la catedră, aptitudini pedagogice. În această direcție, pînă acum, au existat lipsuri serioase. De pildă, dintr-o statistică făcută în 8 regiuni s-a constatat că mulți din profesorii care predau în școlile serale nu au studiile superioare complete.

O altă sarcină importantă legată de aplicarea Hotărîrii este aceea de a se trece de îndată la organizarea cursurilor de pregătire cu durata de 6 luni pentru tinerii care vor intra în clasa a VIII-a în toamnă. Aceste cursuri vor trebui să înceapă cel mai tîrziu la începutul lunii mai. De asemenea, este necesar să se procedeze la pregătirea și organizarea probelor de verificare a cunoștințelor de limba română și matematică ale candidaților pentru învățămîntul seral și fără frecvență.

Paralel cu aceasta trebuie să se ia măsuri de lărgire a rețelei de școli serale și fără frecvență, de asigurare a unor localuri corespunzătoare pentru aceste școli și de înzestrare a lor cu laboratoare, material didactic, mijloace materiale.

O atenție deosebită trebuie să se acorde asigurării înlesnirilor pe care le prevede Hotărîrea pentru elevii și studenții de la cursurile serale și fără frecvență: asigurarea transportului, programarea în schimburile de producție, programarea concediilor etc. Pentru aceasta este necesar să se statornicească o legătură continuă și o colaborare permanentă între sfaturile populare, secțiile de învățămînt și cultură și întreprinderi.

Vorbitorul a arătat în continuare care sînt prevederile proiectului de regulament în ceea ce privește învățămîntul superior seral și fără frecvență. Și în acest învățămînt vor intra numai oameni din producție. Astfel, vor fi admiși la cursuri muncitori, maiștri și tehnicieni cu vechime în producție de cel puțin 3 ani, care au absolvit școala medie cu examenul de maturitate sau o școală echivalentă cu diplomă, sînt fii de oameni ai muncii și sînt recomandați de comisiile constituite în întreprinderi pe baza Hotărîrii. În învățămîntul superior seral și fără frecvență se pot înscrie și muncitori sau tehnicieni în vîrstă de cel mult 35 ani care au o vechime în producție de cel puțin 3 ani, au absolvit o școală medie cu examenul de maturitate și cărora li s-au încredințat funcții în aparatul de partid, de stat sau în organizațiile obștești. De asemenea, se pot înscrie cadrele didactice din mediul sătesc în vîrstă de cel mult 35 de ani, care predau la clasele V—VII de cel puțin 3 ani și sînt absolvenți ai unei școli medii, fii de muncitori, țărani muncitori, de învățători sau profesori.

Vor fi recomandate pentru învățămîntul superior seral și fără frecvență la specialitatea în care predau acele cadre didactice care îndeplinesc condițiile prevăzute și care obțin rezultate bune în munca didactică, au merite deosebite în munca de culturalizare a maselor și de transformare socialistă a agriculturii.

În vederea pregătirii fiilor oamenilor muncii pentru admiterea în învățămîntul superior trebuie create încă de pe acum cercuri de meditație și trebuie manifestată o grijă deosebită față de cursurile de pregătire.

După ce a relevat sarcinile care revin instituțiilor de învățămînt superior pentru repartizarea la cursurile serale și fără frecvență a celor mai bune cadre didactice și pentru elaborarea planurilor de învățămînt și programelor de cursuri, tov. Ștefan Bălan a arătat în continuare că trebuie să se acorde mai multă atenție lucrărilor practice și lucrărilor de control ale studenților, legării practicii direct de producție (lucrările de diplomă să fie legate chiar de întreprinderea, uzina, șantierul unde lucrează studentul), cercurilor de studii etc.

În încheiere tov. Ștefan Bălan a prezentat cîteva prevederi ale regulamentului în legătură cu reglementarea situației școlare a studenților și cu stabilirea numărului de locuri. El a cerut participanților la consfătuire să acorde cea mai mare grijă recrutării candidaților pentru învățămîntul seral și fără frecvență și pregătirii lor în vederea trecerii cu succes a examenului de admitere.

S-a terminat încă o seară de școală

Continuarea lucrărilor

Consfătuirea a continuat cu discuții pe marginea proiectului de regulament elaborat de Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Române privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

La discuții au luat cuvîntul rectori ai instituțiilor de învățămînt superior, vicepreședinți ai comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, șefi ai secțiilor de învățămînt și cultură, reprezentanți ai unor ministere. În cuvîntul lor, tovarășii DUMITRU PRAPORGESCU, rectorul Institutului de construcții din București, ȘTEFAN KOVACS, rectorul Institutului de mine din Petroșani, S. RAȘEEV, rectorul Institutului de petrol, gaze și geologie din București, ION ILIESCU, secretar al C.C. al U.T.M. și președinte al U.A.S.R., PETRE BUCȘA, șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii Cluj și alții s-au referit la problema recrutării elevilor, studenților și cadrelor didactice pentru cursurile serale și fără frecvență și la măsurile în vederea organizării acestor cursuri.

Participanții la discuții au subliniat îndeosebi necesitatea de a se acorda mai multă atenție organizării cursurilor de pregătire pentru oamenii muncii din producție, cercurilor de studii și consultațiilor pentru elevii și studenții care învață la cursurile fără frecvență, legării mai strînse a lucrărilor de laborator cu producția, elaborării și îmbunătățirii programelor, cursurilor și manualelor școlare. S-au făcut totodată o serie de propuneri privind îmbunătățirea proiectului de regulament pentru organizarea cursurilor serale și fără frecvență și s-au precizat o serie de măsuri concrete ce trebuiesc luate imediat în legătură cu aplicarea acestuia.

★

A doua zi lucrările consfătuirii s-au desfășurat în cadrul a două ședințe de lucru. Referatele prezentate și discuțiile purtate pe marginea acestora în ședința consacrată problemelor învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic au arătat necesitatea îmbunătățirii programelor școlare, care sînt încă supraîncărcate, necesitatea lărgirii bazei didactico-materiale a învățămîntului prin noi construcții școlare și înzestrarea lor cu laboratoare și ateliere. De asemenea, s-a arătat că trebuie să se acorde o atenție deosebită învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, iar acestea să se preocupe într-o măsură și mai mare de conținutul educativ al lecțiilor și al celorlalte activități din școală, de educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al dragostei față de muncă.

Referatele prezentate și discuțiile purtate în ședința consacrată învățămîntului superior s-au referit îndeosebi la problemele legate de îmbunătățirea acestui învățămînt, la elaborarea de cursuri și manuale și analizarea acestora în cadrul catedrelor, la învățămîntul ideologic al cadrelor didactice, la practica în producție a studenților, la activitatea politică și educativă în rîndul acestora, la munca de cercetare științifică, la organizarea sesiunilor de examene, seminariilor și colocviilor.

La sfîrșitul consfătuirii au fost adoptate măsuri menite să asigure aplicarea întocmai a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență și deschiderea noului an școlar în condiții bune.

Astăzi doar ajutînd la semănat, mîine conducînd tractorul !

Lucrări practice agricole de primăvară

Desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară are o însemnătate deosebită, deoarece această etapă este decisivă pentru asigurarea producției agricole. De aceea, școlile sătești trebuie să acorde în această etapă o deosebită atenție lucrărilor practice efectuate de elevii din clasele V-VII în cadrul predării cursului de cunoștințe agricole.

Mijlocul cel mai eficace de participare a elevilor la munca productivă este efectuarea, pe cît posibil, a lucrărilor și demonstrațiilor practice pe terenurile gospodăriilor agricole colective și ale gospodăriilor agricole de stat. Pentru buna desfășurare a acestor lucrări și demonstrații este necesar ca directorii școlilor și profesorii care predau cunoștințele agricole să întocmească împreună cu conducerile unităților agricole socialiste un program de lucru pe o perioadă mai lungă, ținînd seama de condițiile locale. Acest program trebuie să cuprindă elementele organizatorice, didactice și tehnice pentru diferite etape ale practicii, în ordinea desfășurării lor și în funcție de posibilitățile de care dispun gospodăriile.

In primul rînd va trebui să se efectueze o cercetare a condițiilor naturale morfologice și pedoclimatice în care se găsește satul. Pe baza rezultatelor acestor cercetări se vor stabili temele principale pe care se va pune accentul în predarea lecțiilor, ca și temele lucrărilor și demonstrațiilor practice. Totodată, în colaborare cu conducerile unităților agricole socialiste, școlile vor stabili terenurile pe care se vor executa lucrările practice cu elevii, materialele sau utilajele pe care gospodăriile le pot pune la dispoziție în acest scop, lucrările agricole programate a fi executate în actuala campanie agricolă la care pot participa și elevii, tehnicienii și specialiștii care vor efectua demonstrațiile pentru elevi.

In alegerea temelor la fiecare clasă se va ține seama de programa cunoștințelor și lucrărilor practice agricole pentru clasele V-VII. De asemenea, se va avea în vedere criteriul important al predării diferențiate a cunoștințelor agricole după regiunea naturală în care se află școala. Spre exemplu, în zonele favorabile culturii sfeclei de zahăr se va pune accentul pe lucrările legate de cultura acestei plante; în zonele cerealiere vor fi prevăzute aplicații practice avînd ca teme principale semănatul porumbului și lucrările de întreținere a lui în timpul vegetației, cultura grîului etc. De condițiile locale se va ține seama și în regiunile pomicole sau viticole, în zonele de cultivare a legumelor, de creștere a animalelor etc.

Pe lîngă lucrările care constituie teme prevăzute de programa școlară pentru clasele respective, este bine ca elevii să fie antrenați și la muncile de folos obștesc cu caracter agricol, în măsura în care permite timpul. Aceste lucrări pot fi: lucrări de curățire sau amenajare a izlazului comunal, diferite lucrări ușoare pentru combaterea eroziunii solului (gărdulețe de nuiele, fascine), lucrări de îndiguire și irigații etc.

Anul acesta, condițiile climatice impun folosirea unei agrotehnici specifice primăverilor lipsite de precipitații, precedate de iarnă fără zăpadă. De aceea, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective duc acum lupta pentru a împiedica pierderea rezervelor de apă din sol și pentru a semăna cît mai repede, astfel ca semințele să găsească umezeala necesară încolțirii în bune condiții. La această importantă acțiune trebuie să participe și cadrele didactice și elevii din școlile sătești.

La întocmirea programului lucrărilor practice agricole trebuie să avem neapărat în vedere evitarea supraîncărcării elevilor. Aceasta se poate realiza printr-o coordonare judicioasă a lucrărilor practice sau de folos obștesc cu orele de curs și cu timpul rezervat pentru munca independentă a elevilor.

Lucrînd în unitățile agricole socialiste, elevii vor avea prilejul să-și completeze cunoștințele teoretice căpătate la cursuri și să le pună în practică în condițiile producției. Totodată, ei vor cunoaște mai bine factorii care contribuie la mărirea producției agricole, metodele noi de muncă în agricultură, își vor da mai bine seama de avantajele pe care le prezintă munca în comun pe marile ogoare ale gospodăriilor agricole colective.

Participarea elevilor la muncile agricole de primăvară constituie nu numai un prilej de instruire, ci totodată și de educare a lor în spiritul patriotismului, în spiritul devotamentului pentru construcția socialismului.

Ing. I. CONSTANTINESCU
Direcția pedagogică din M.I.C.

Legarea matematicii și fizicii de problemele producției

Societatea de științe matematice și fizice din R.P.R. a organizat de curînd, în orașul Ploești, o consfătuire cu tema „Întărirea legăturii între învățămîntul matematicii și fizicii cu practica". Lucrările consfătuirii, la care au participat profesori de specialitate din toate regiunile țării, s-au desfășurat pe baza unor referate prezentate de filialele S.S.M.F. din regiunile Ploești, Craiova, Bacău și Iași.

Aceste referate, ca și discuțiile purtate pe marginea lor s-au ocupat îndeaproape de problema folosirii lecțiilor ca mijloc important de asigurare a legăturii cu practica. S-a arătat, astfel, că încă la clasele mici, în predarea cunoștințelor de aritmetică, o dată cu formarea deprinderilor de calcul aritmetic, învățătorul trebuie să lămurească elevilor rostul practic al acestui calcul. Învățînd tabla înmulțirii, de exemplu, elevii trebuie să înțeleagă și procesul de întocmire a acesteia și să-și dea seama de utilitatea ei pentru practică.

Lecțiile despre măsurători și unități de măsură — au subliniat participanții la consfătuire — oferă largi posibilități de familiarizare a elevilor cu noțiunea de mărime și cu procedeele de măsurare a mărimilor. Ele trebuie să-i deprindă pe elevi cu procesul de măsurare a mărimilor în mod practic. De pildă, la temele privitoare la lungimi trebuie efectuate atît măsurători pe teren, cît și exerciții de măsurare a dimensiunilor unor piese de mașini. O atenție deosebită trebuie acordată cu această ocazie calculelor aproximative. Măsurătorile de lungime, spre exemplu, nu se fac niciodată absolut exact și atunci, dacă dimensiunile unui dreptunghi se măsoară cu aproximație, și aria se va calcula tot cu aproximație. Elevii trebuie învățați să evalueze această aproximație în strînsă legătură cu problemele practicii, ea fiind de fapt și o problemă a economiilor de materiale.

In cadrul consfătuirii a fost popularizată experiența profesorilor de la Școala medie nr. 1 din Ploești care, cu prilejul predării lecțiilor despre mărimi proporționale, au efectuat o interesantă aplicație practică în domeniul agriculturii. Este vorba anume de proba mașinii de semănat, probă prin care se reglementează desimea semințelor pe un teren dat. Efectuînd cu elevii această probă, profesorii le-au explicat că ea este o aplicație a mărimilor proporționale.

Cei care au luat cuvîntul la consfătuire au stăruit asupra necesității de a axa predarea capitolelor despre procente și grafice pe exemple luate direct din producția industrială și agricolă din localitatea respectivă și din întreaga țară. Bunăoară, aflarea procentelor dintr-un număr dat, calcularea procentelor din procente, aflarea numărului cînd se cunosc anumite procente din el sau aflarea raportului procentual oferă posibilitatea de a prezenta în mod convingător elevilor nenumăratele succese obținute de oamenii muncii în producția industrială și agricolă. In același timp, o dată cu învățarea metodelor de rezolvare a problemelor arătate mai sus, prin cunoașterea realizărilor din producție elevii se vor familiariza cu o serie de termeni ca productivitatea muncii, normă de producție, preț de cost, inovație etc. — ceea ce, prin intermediul unor exemple bine alese, îi va apropia de înțelegerea procesului complex al producției.

Participanții la consfătuire s-au oprit mult asupra aplicațiilor practice ale geometriei. S-a arătat că, pe lîngă lucrările practice pe teren prevăzute în programă, multe lecții de geometrie prilejuiesc aplicații practice directe, chiar în cursul desfășurării lor. Așa sînt, de exemplu, lecțiile privitoare la figuri asemenea, arii, construcții de figuri echivalente, volume etc. Demnă de scos în evidență este preocuparea profesorilor de matematică de la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Ploești în această privință. La aceste școli a fost confecționat un „poligon de masă" care asigură efectuarea lucrărilor practice în orice moment din cursul anului. „Poligonul de masă" este format dintr-un teren în miniatură cu o suprafață de 2,5 x 2 m. pe care sînt conturate locuri „inaccesibile măsurării". De asemenea, au fost confecționate jaloane și o ruletă de dimensiuni mici precum și un grafometru universal. Cu ajutorul „poligonului de masă" fiecare elev are posibilitatea să execute lucrări ca determinarea lățimii unui rîu, prelungirea unei direcții dincolo de un obstacol etc. Aceasta îi va ajuta să efectueze mai bine asemenea lucrări la scara reală.

Legătura cu viața în predarea lecțiilor de algebră a constituit de asemenea una din problemele care au stat în atenția participanților la consfătuire. Unul dintre vorbitori a arătat, de pildă că în trecut a predat funcția exponențială doar așternînd pe tablă relația respectivă, fără să dea măcar un exemplu al semnificației ei practice. Aceasta reflecta, fără îndoială, ruperea de viață a școlii burgheze. In ultimii ani, înțelegînd importanța legării cunoștințelor de practică, profesorul respectiv a început să predea funcția exponențială — ca de altfel întreaga materie — pornind de la exemple practice, cum ar fi transmiterea temperaturii într-o bară, dezagregarea nucleelor atomice etc.

In întreg cursul de algebră — au spus participanții la consfătuire — lecțiile care cer o strînsă legătură cu practica sînt foarte multe: începînd de la formulele de calcul prescurtat, ecuații, sisteme de ecuații, dependență funcțională, reprezentarea grafică a diferitelor funcții, logaritmi, analiza combinatorie — și pînă la teoria ecuațiilor.

Foarte mulți vorbitori au dat exemple în legătură cu aplicațiile practice la lecțiile de trigonometrie, calcul diferențial și geometrie analitică. Ei și-au împărtășit experiența în ceea ce privește confecționarea instrumentelor necesare pentru măsurătorile care însoțesc lecțiile practice de trigonometrie. De asemenea au cerut ca revistele de specialitate să se ocupe mai larg de răspîndirea experienței în predarea calculului diferențial și integral și a geometriei analitice în strînsă legătură cu viața.

Foarte pe larg s-au ocupat participanții la consfătuire și de realizarea aplicațiilor practice la fizică.

Problemele analizate în cadrul consfătuirii au îmbrăcat aspecte foarte variate privind legarea de viață a predării matematicii și fizicii în școala elementară și medie. A fost prezentată, cu acst prilej, experiența înaintată a unor cadre didactice în privința organizării practicii în producție a elevilor, a desfășurării vizitelor în întreprinderile industriale și agricole, a confecționării materialului didactic necesar ilustrării practice a lecțiilor, activității în laborator și în cercurile de elevi etc.

Cu ocazia consfătuirii, la Școala medie nr. 1 din Ploești a fost amenajată o expoziție de material didactic construit cu mijloace locale.

In concluziile consfătuirii s-a subliniat însemnătatea prezentării chiar la lecție a legăturii organice ce există între adevărurile stabilite matematic și cele mai variate domenii de activitate practică — ca una din căile esențiale de legare a matematicii de practică, de viață.

S-a cerut, de asemenea, să nu se scape din vedere necesitatea de a se trata riguros științific relațiile matematice și fizice predate, accentuîndu-se asupra faptului că însăși legarea de practică implică rigurozitate.

Numeroși profesori au arătat în cadrul discuțiilor că folosesc pe scară largă metoda compunerii de probleme cu date luate direct din producție. Unele exemple date în această privință au dovedit însă că de multe ori textul acestora este lung și confuz, cîteodată chiar și cu greșeli. Este necesar să se arate o grijă deosebită pentru asigurarea unui conținut just acestor probleme.

Profesorii de matematică și fizică — au arătat concluziile consfătuirii — trebuie să acorde o mai mare atenție organizării practicii și vizitelor în producție ale elevilor, să țină o strînsă legătură cu unitățile industriale și agricole din localitate și să elaboreze cu sprijinul tehnicienilor și inginerilor probleme cu date culese din procesul de producție. Totodată, trebuie intensificată acțiunea de confecționare a materialului didactic de către profesorii de specialitate, cu sprijinul tehnicienilor și inților și al întreprinderilor care patronează școlile.

Profesori din toate colțurile țării, veniți la Ploești să-și împărtășească experiența, s-au referit îndeosebi la legarea predării de problemele producției industriale. Este necesar însă să existe aceeași preocupare și pentru folosirea posibilităților pe care le oferă producția agricolă — unitățile agricole socialiste și stațiunile de mașini și tractoare.

La consfătuire s-a vorbit despre faptul că deseori secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare înzestrează școlile cu material didactic necorespunzător, că întreprinderea de material didactic nu produce aparate și instrumente la nivelul cerințelor tehnicii actuale. Organele respective trebuie să țină seama de aceste observații și să înlăture pe viitor lipsurile existente.

Secțiile de învățămînt și cultură vor trebui să țină seama și de cererea unanimă exprimată de profesorii de fizică de a se încadra în funcția de laboranți pentru laboratoarele școlilor medii oameni cu pregătire profesională corespunzătoare.

Lucrările consfătuirii, ca și acțiunile organizate în cadrul ei — vizite în întreprinderi, conferințe etc. — vor ajuta profesorilor de matematică și fizică să-și îndeplinească mai bine sarcinile care le revin în legarea predării de viață.

F. DIAC

CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A S. S. M. F.

Temele de muncă independentă

în activitatea simultană cu două clase

Activitatea simultană cu două clase ridică o serie de probleme specifice, de a căror rezolvare depinde în mare măsură succesul muncii învățătorului cu elevii. In cele ce urmează voi lua în discuție unele dintre ele. Mă voi opri mai intîi la un aspect legat de întocmirea orarului.

Pornind de la principiul — just în esență — că materiile mai grele trebuie programate în primele ore, iar cele ușoare în orele de la sfîrșit, unii învățători împerechează materiile ușoare între ele, programîndu-le în ultimele ore. Astfel, caligrafia și desenul apar în orarii de multe ori împreună: una la o clasă și a doua la cealaltă clasă. O asemenea programare indică însă o aplicare mecanică a principiilor pedagogice cu privire la întocmirea orarului.

Este mult mai indicat ca materiile ușoare să fie programate simultan cu materii mai grele, îndeosebi cu citirea, scrierea și aritmetica — materii care asigură însușirea unor cunoștințe și deprinderi de bază pentru elevii din clasele I-IV. Programînd, de pildă, aritmetica la o clasă simultan cu desenul la cealaltă clasă, învățătorul are posibilitatea să rezerve timpul necesar predării aritmeticii la clasa respectivă, să asigure însușirea cunoștințelor de către elevi la această materie.

Este adevărat că problema poate fi rezolvată și pe altă cale: programînd aritmetica simultan cu citirea, învățătorul poate să predea la o clasă cunoștințe noi, în timp ce la cealaltă clasă să organizeze o lecție de consolidare a cunoștințelor. Acest lucru nu poate fi, însă, totdeauna realizat. In același timp, nu trebuie să se uite că desfășurarea unei lecții de consolidare necesită adesea participarea efectivă a învățătorului pentru tot atîta timp cît și o lecție de comunicare.

Este bine ca în perioada ce a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, învățătorii să cerceteze deficiențele orarului pentru ca găsind soluțiile cele mai potrivite, să le aplice la întocmirea orarului pentru anul școlar viitor.

Un alt aspect ce se impune a fi privit cu toată seriozitatea de către învățătorii care lucrează simultan cu două clase este acela al activității independente a elevilor. Se știe că munca independentă are rostul de a-i pregăti pe elevi pentru înțelegerea noilor cunoștințe (în cazul cînd precede predarea), sau de a ajuta la consolidarea acestora (atunci cînd urmează predării).

După cum mi-am putut da seama, acest lucru nu este înțeles de toți învățătorii care predau la mai multe clase. Astfel, la o lecție de aritmetică la clasa I-a, o învățătoare a dat ca temă de muncă independentă (premergătoare lecției de predare) rezolvarea unei probleme de consolidare a cunoștințelor transmise în lecția anterioară. Problema nu avea nici o legătură cu tema lecției ce urma să fie predată („împărțirea cu 6"). Cred că era mult mai potrivit să li se dea elevilor în cadrul activității independente rezolvarea unor exerciții în legătură cu împărțirea cu 5 și înmulțirea cu 6, care să-i ajute în înțelegerea noilor cunoștințe. Dacă ar fi procedat în felul acesta, atunci cînd a trecut la munca directă cu clasa respectivă învățătoarea nu ar fi avut nevoie să consume întîi timpul — o dată cu verificarea problemei date ca ocupație independentă, și a doua oară cu repetarea cunoștințelor asupra cazurilor de împărțire cu 5 și a cazurilor de înmulțire a lui 6 — așa cum s-a întîmplat.

De o greșită înțelegere a problemei dau dovadă și învățătorii care reduc varietatea de teme ce pot fi date în cadrul muncii independente la lecțiile de citire, la una singură — exercițiile de copiere. Iată un exemplu. La o lecție de citire, elevii clasei a II-a de la o școală au avut ca temă pentru acasă de copiat prima parte din lucrarea „Primăvara"; în clasă, la activitatea indirectă, ei au copiat din aceeași bucată de citire fragmentul următor; la fixarea lecției noi („Se întorc călătoarele") li s-a cerut să copieze prime'e rînduri din lecția nouă, iar ca temă pentru acasă — copierea unui fragment în continuare. Un asemenea mod de a lucra are mai multe inconveniente. In primul rînd, simpla copiere a textului ajută prea puțin la realizarea scopului muncii independente. In cazul lecției la care ne-am referit era mult mai potrivit să li se dea elevilor ca temă în cadrul muncii independente un exercițiu de genul: „Răspundeți în scris la întrebările: ce păsări călătoare cunoașteți? De ce le numim „călătoare"? Ce înfățișare au? Cu ce se hrănesc?" etc. O asemenea temă ar fi ușurat înțelegerea noilor cunoștințe și i-ar fi permis învățătoarei să facă mai direct legătura cu lecția nouă. Totodată, ar fi îndepărtat monotonia ce se naște prin repetarea unor teme de același gen.

Mai multă atenție trebuie să acorde învățătorii care predau simultan la mai multe clase corectării temelor prin luarea caietelor acasă. Aceasta se impune cu atît mai mult cu cît, în clasă, ei nu au posibilitatea să facă decît o verificare sumară a temelor. Corectarea atentă a temelor este indeosebi necesară acum, la începutul ultimului trimestru, deoarece învățătorul mai are încă posibilitatea de a remedia lipsurile constatate la elevi, în timpul ce a rămas pînă la încheierea anului școlar.

Este adevărat că predarea simultană la două sau mai multe clase ridică o serie de dificultăți. Acestea pot fi învinse, însă, prin studierea atentă de către învățător a literaturii pedagogice de specialitate, prin ajutorarea învățătorilor mai puțin experimentați de către directorii de școli și colegi.

FLORIAN DIȚULEASA
Învățător. Școala de 7 ani din satul Vitănești, raionul Potcoava — regiunea Pitești

O lecție de geografie la Școala de 7 ani din comuna Gugești, raionul Focșani, regiunea Galați

Asistențele la lecții

Practica asistențelor și interasistențelor la lecții tinde să se răspîndească tot mai mult în rîndurile cadrelor didactice, ea fiind una dintre cele mai importante forme ale muncii metodice din școală. O serie de cercetări și studii recente tind să stabilească o adevărată metodică a asistențelor și interasistențelor la lecții — atît de variată și de importantă este această muncă. Varietatea scopurilor care pot fi urmărite (cunoașterea experienței didactice a pedagogului la a cărui lecție se asistă, nivelul de pregătire al elevilor, aplicarea unei metode noi, popularizarea ei etc.), pregătirea prealabilă necesară celor care vor asista la lecție, tehnica înregistrării observațiilor la lecție și problemele pe care le ridică analiza lecției nu sînt decît cîteva din chestiunile pe care le implică o asemenea metodică.

De la început trebuie să precizăm că asistențele pot urmări fie ajutorarea pedagogului la lecțiile căruia se asistă, fie îmbogățirea experienței pedagogului care asistă la lecție. In articolul de față ne vom opri asupra unor probleme pe care le ridică asistențele prin care se urmărește îndeosebi îndrumarea cadrelor didactice.

Se spune adesea că asistențele și interasistențele constituie un minunat schimb de experiență. Trebuie precizat însă că ele pot îndeplini această funcțiune numai în cazul cînd sînt realizate anumite condiții.

In primul rînd, este necesar ca cei ce asistă la lecție să se pregătească în prealabil. Pregătirea pentru asistență implică fixarea obiectivelor ce vor fi urmărite (de natură didactică, educativă etc.) cunoașterea conținutului lecției, a locului ei în programă, a planului calendaristic al profesorului, a sistemului de lecții etc. Numai înarmat cu o asemenea pregătire cel care asistă la lecție va putea sezisa aspectele esențiale ale acesteia și o va putea judeca în ansamblu. Este foarte greșită și trebuie combătută cu hotărîre practica acelora care, alergînd după un număr mare de asistențe, le planifică formal și asistă la lecții fără nici o pregătire prealabilă. Cu aceeași energie trebuie dusă lupta și împotriva analizelor formale de lecții, a discuțiilor vagi și inutile, care se încheie fără nici o concluzie și, prin urmare, nu folosesc nimănui.

In privința atitudinii celor care asistă la lecție se poate constata că unii nu fac nici un fel de observați pe marginea lecției la care au asistat, sau se mărginesc la formule lipsite de valoare. Spre exemplu, un inspector care asistase la o lecție de recapitulare la istorie într-o școală din raionul Mediaș s-a mulțumit să declare că lecția „i-a plăcut", deși profesorul n-a folosit harta, a pus întrebări greșit formulate, a scăpat greșeli necorectate, nu a tras concluzii la sfîrșit etc.

Alții fac doar observații cu un caracter prea general, aprecieri nemotivate, subiective sau insuficient argumentate: „Nu știu dacă elevii au înțeles cutare sau cutare lucru", „Cred că lecția putea fi mai reușită dacă...", „Ce notă ați pus elevului X?" etc. Datorită caracterului neconvingător al unor asemenea „observații", lipsei lor de conținut, cei cărora li se adresează nici nu le iau în seamă.

In sfîrșit, o altă categorie îi cuprinde pe aceia care fac observații temeinice, obiective, bine argumentate — fie de amănunt, fie de ansamblu — și care, de obicei, sînt acceptate datorită fundamentării lor științifice, caracterului lor competent.

Atitudinea celor care fac parte din primele două grupe denotă nu numai formalism și superficialitate în muncă, ci și lipsă de răspundere, ignorarea unor obligații profesionale și tovărășești elementare. Cel care asistă la o lecție fără să facă vreo observație (pozitivă sau negativă) provoacă, prin atitudinea sa, presupunerea că nu s-a pregătit pentru asistență. Mai mult, evitînd sau nereușind să seziseze lipsurile, el poate încuraja folosirea unor metode sau procedee greșite. Consecințele atitudinii celor care se mulțumesc cu observații de suprafață sau neîntemeiate sînt mai grave atunci cînd persoanele respective dețin funcții de răspundere (directori, inspectori etc.), deoarece în asemenea situații există riscul de a fi luate în serios chiar observațiile nemotivate. In general, din obiecțiuni de acest fel cadrele didactice la ale căror lecții se asistă nu pot scoate învățăminte care să le ajute la îmbunătățirea metodelor lor de predare.

Sînt și situații cînd la o anumită lecție asistă mai multe persoane care, cu prilejul discuției, fac afirmații contradictorii. Iată cîteva cazuri de acest fel: în timp ce unii din cei care au asistat la o lecție de limba română ținută într-o școală din regiunea Baia Mare i-au obiectat profesorului că a verificat superficial temele pentru acasă, alții i-au reproșat că a pierdut prea mult timp cu verificarea, în dauna predării noilor cunoștințe. Într-un alt caz, unui profesor care preda la clasa a VIII a unul dintre asistenți i-a adus observația că nu era necesar momentul organizatoric la lecția respectivă, în timp ce un altul a remarcat că lecția a fost slabă tocmai din cauză că momentul organizatoric a lipsit.

Asemenea divergențe de păreri pot să apară fie ca o urmare a unor criterii diferite de apreciere, fie datorită interpretării variate a indicațiilor metodice. Cel mai ades însă ele apar ca rezultat al unei pregătiri superficiale a celor care asistă la lecție. Indiferent de cauze — cel care conduce analiza are datoria, în asemenea împrejurări, să stabilească adevărul. Pentru aceasta este necesar să se aibă în vedere că folosirea unei anumite metode sau a unui anumit procedeu nu poate fi apreciată decît în raport cu condițiile concrete ale unei anumite lecții.

Principala lipsă a observațiilor și a recomandărilor care se fac cu prilejul discutării unor lecții rămîne slaba lor motivare științifică. Dar, pentru a oferi celor la ale căror lecții se asistă un ajutor substanțial și concret, observațiile trebuie să fie bine argumentate, să se întemeieze pe principiile pedagogiei și pe cunoașterea specialității respective.

Nu poate fi socotită justă nici atitudinea celor care insistă numai asupra părților negative ale lecțiilor, sub pretextul că aspectele pozitive sînt cunoscute. Subliniera părților pozitive este necesară și utilă pentru că ea dă pedagogului siguranța asupra justeței folosirii unor anumite metode sau procedee și îl ajută să le generalizeze în practica sa.

In legătură cu aceasta trebuie să subliniem că și atitudinea învățătorilor și profesorilor față de observațiile celor care au asistat la lecție este diferită. Unii refuză să accepte observațiile aduse sau caută să le preîntîmpine prin justificări neîntemeiate, adesea fără legătură cu lecția. Alții acceptă în mod formal observațiile, dar nu și le însușesc. Ei au de obicei credința că nimeni nu știe mai bine decît dînșii cum trebuie procedat, deoarece numai ei cunosc clasa, condițiile ei specifice. Sînt și unii care, acceptînd în parte observațiile, invocă diferite pretexte pentru respingerea celorlalte. Cei mai mulți, însă, sînt aceia care primesc bucuroși și cu interes orice observație justă, manifestînd chiar dorința sinceră de a-și îmbunătăți munca și cerînd lămuriri suplimentare pentru a se edifica asupra recomandărilor ce li s-au făcut.

Este evident că singura atitudine justă este a acelora din ultima categorie. Atitudinea învățătorilor și profesorilor care refuză orice critică, ca și a acelora care acceptă formal și observațiile neîntemeiate este condamnabilă și nesănătoasă. Asemenea atitudine împiedică discutarea critică și multilaterală a muncii lor cu clasa și, prin aceasta, frînează însăși ridicarea calitativă a muncii lor.

Cuvîntul spus la începutul discuției de cel care a predat lecția constituie un ajutor deosebit pentru lămurirea problemelor. Atunci cînd analiza acestuia asupra propriei sale munci este serioasă și profundă, ea nu numai că anulează din capul locului unele observații, dar ajută și la precizarea caracterului altora, explică de ce s-a procedat într-un anumit fel și nu în altul, ce s-a urmărit prin metodele și procedeele folosite etc.

Pentru ca analizele de lecții să-și atingă scopul, este necesar ca învățătorii și profesorii ale căror lecții sînt analizate să fie animați de dorința de a învăța din observațiile ce li se aduc, de a-și îmbogăți experiența didactică, iar cei care asistă să fie atenți, să urmărească în chip sincer, prin critica lor, ajutorarea pedagogilor la lecțiile cărora au asistat. Numai în aceste condiții asistențele și interasistențele la lecții pot contribui la îmbogățirea experienței, la ridicarea calității procesului instructiv-educativ.

DUMITRU SALADE
Cluj

Școlile tehnice, izvor de cadre cu înaltă calificare

• radio-telegrafiștii •

Primele zile...

La Școala tehnică de poștă și telecomunicații din București învață aproape 300 de tineri absolvenți ai școlilor medii. Meseriile în care aceștia se pregătesc sînt multiple. Unii au îmbrățișat meseria de telegrafiști, alții se străduiesc să devină buni tehnicieni în domeniul telefoniei și radioficării. Elevele s-au îndreptat cu precădere spre specialitățile telegrafiști, oficianți de poștă, telefoniști.

Căile pe care au ajuns tinerii în această școală au fost diferite. Majoritatea lor au păsit de la început pragul Școlii tehnice de poștă și telecomunicații în dorința de a-și însuși o meserie. Unii însă au venit după ce, în prealabil, dăduseră examen de admitere în învățămîntul superior. Aceștia au intrat pe ușa școlii încercînd un simțămînt de îndoială și stînd încă pe gînduri. Dar chiar din primele zile de cursuri s-a creat în școală o atmosferă de bunăvoință și înțelegere, deosebit de importantă atunci cînd se hotărăște soarta unui tînar.

— Peste un an ai să devii telegrafistă — îi spunea unei eleve directoarea școlii, tovarășa Maria Haica. E o specialitate deosebit de frumoasă și interesantă. Iar dacă ai să vrei să te perfecționezi mai departe, n-are să-ți stea nimeni în cale. Dimpotrivă, vei fi ajutată.

— Dumneata ai să ai o profesie bună — tehnician în domeniul telefoniei — arăta directoarea, într-o altă convorbire, unui tînar. Fără studii medii e greu să stăpînești așa cum trebuie meseria aceasta, pe cît vreme, cu cunoștințele pe care le ai, îți va fi lesne să ți-o însușești.

Și astfel tinerii care se și vedeau peste doi ani tehnicieni în meserii frumoase și interesante, și-au dat seama că au făcut o alegere izbutită.

Primul contact al elevilor cu laboratoarele și utilajul complex al școlii a avut darul să le stîrnească și mai mult interesul și apoi dragostea pentru meserie. Acum, la numai cîteva luni de la începerea cursurilor, toți elevii își îndrăgesc meseria și muncesc cu însuflețire pentru a-și însuși o cît mai înaltă calificare profesională.

O instruire multilaterală

La Școala tehnică de poștă și telecomunicații, orele de studiu sînt repartizate în felul următor: trei zile pe săptămînă învățămînt teoretic și trei zile activitate practică. Numeroasele discipline — ca exploatare poștală, exploatare telefonică, telegrafică și radioficare, organizarea producției și contabilității P.T.T.R. — asigură elevilor o pregătire multilaterală. Cunoștințele teoretice sînt întregite printr-o bogată activitate practică, desfășurată în laboratoarele școlii sau direct în unitățile P.T.T.R.

Indiferent de specialitatea în care se pregătesc, elevii se familiarizează cu cunoașterea și mînuirea corectă a aparatelor Morse, a teleimprimatoarelor, a stațiilor telefonice și de radioficare. Aceasta le va permite ca, după terminarea cursurilor, să desfășoare în producție o activitate multilaterală și chiar să poată deveni în scurt timp diriginți de poștă.

Am intrat, însoțit de profesorul de serviciu, în cîteva laboratoare ale școlii, unde se desfășoară cursurile teoretice. Într-unul din acestea, laboratorul te'eimprimatoarelor, stăruia un zgomot uniform. Elevele care se pregătesc în specialitatea de oficianți P.T.T.R. făceau exerciții la teleimprimatoarele sovietice S.T. 35. Ele lucrau cu multă dexteritate, reușind să imprime cu repeziciune textele încredințate. De la maistra-instructoare Maria Diaconescu am aflat că unele eleve au ajuns în numai cîteva luni de activitate practică să teleimprime corect peste 100 litere pe minut. Printre acestea se numără elevele Lucia Pascu, Valeria Schiancu și Stela Moț. Ele și-au luat angajamentul ca pînă la absolvirea școlii să poată teleimprima 300 litere pe minut. Conștiinciozitatea cu care elevele se străduiesc să-și însușească cunoștințele de specialitate reprezintă o garanție concretă că angajamentul lor se va realiza.

În laboratorul în care am intrat după aceea domnea o liniște deplină. În bănci, în fața aparatelor de recepție, viitorii telegrafiști ascultau cu atenție transmisia prin aparatul Morse pe care o făcea de la catedră maistrul-instructor Vasile Răileanu. Elevele și elevii notau cu atenție în caietele lor fiecare literă, fiecare cuvînt. Nenumăratele exerciții practice de transmisie și recepție efectuate în laborator dau elevilor posibilitatea să cunoască și să folosească încă de pe băncile școlii aparatul Morse. Cunoștințele căpătate în laboratorul-școală sînt întregite și îmbogățite în timpul practicii în producție, care se desfășoară la Oficiul telegrafic central din București. Multe dintre elevele telegrafiste, cum sînt, de pildă, Elena Mihăilescu, Maria Urziceanu, Tatiana Gheorghiev, Gabriela Petrescu etc. sînt fruntașe în activitatea practică, reușind de pe acum să facă față cerințelor producției, recepționînd și transmițînd cu corectitudine și repeziciune sute de telegrame.

Absolvenții

Rezultatele activității de instruire și educare a elevilor desfășurate de către cadrele didactice de la Școala tehnică de poștă și telecomunicații din București sînt concretizate în munca pe care absolvenții acestei școli o duc în unitățile la care au fost repartizați. Numeroasele scrisori primite de conducerea școlii de la diferite unități P.T.T. din întreaga țară torbesc elogios despre activitatea primei promoții de absolvenți ai școlii tehnice. Marieta Dorobăț de la Oficiul P.T.T. Galați, Florentina Sobieschi de la Oficiul P.T.T. din Tecuci, Maria Ghihac și Elisabeta Șerban de la Oficiul telegraf central București sau Alexandrina Batciuc de la Oficiul P.T.T.-Constanța reprezintă doar cîteva dintre numeroasele absolvente ale școlii care au devenit în scurt timp fruntașe în producție și cu care unitățile respective se mîndresc. Grija arătată de profesori și maiștri-instructori în perioada școlarizării, varietatea sectoarelor în care sînt pregătiți elevii fac ca aceștia să fie solicitați de toate unitățile P.T.T. din întreaga țară, unii fiind promovați, chiar imediat după absolvirea școlii, în diferite munci de răspundere din domeniul telecomunicațiilor și poștei.

I. MOSCU

Problemele producției
o preocupare de frunte

Cadrele didactice de la Școala de meserii din Mediaș se ocupă cu multă grijă de familiarizarea elevilor cu problemele economice și de organizare ale întreprinderilor socialiste și în mod deosebit cu problemle privind reducerea prețului de cost și creșterea productivității muncii. În acest scop se acordă o mare atenție predării disciplinei „Norme, organizare, preț de cost", care îi lămurește elevilor legăturile dintre muncă, timp, materiale, economii — legături ce au loc în cadrul generalizării fiecărui proces tehnologic. Totodată, elevii sînt obișnuiți ca, în munca lor practică în secțiile turnătorie, strungărie, tinichigerie și tîmplărie ale școlii de meserii să-și raționalizeze mișcările de lucru. Ei sînt orientați în special către formarea unor mișcări de lucru cît mai scurte și cît mai puțin obositoare, către executarea uniformă și reducerea numărului acestor mișcări, utilizînd ambele mîini. De asemenea, sînt îndrumați să întrebuințeze materialul cel mai potrivit dimensionat, pentru a nu da naștere la pierderi și deșeuri nerecuperabile.

De pildă, în lecția „Conținutul normei tehnice de timp și calculul ei", care s-a desfășurat în atelierul de strungărie, s-a stăruit în primul rînd asupra timpilor de pregătire și încheiere a lucrărilor care nu se includ în norma unitară de timp. Apoi s-a trecut la studiul normei unitare, explicîndu-li-se elevilor componența timpului efectiv, a timpului de deservire a locului de muncă și a întreruperilor pentru odihnă.

În timp ce maistrul-instructor a demonstrat procesul tehnologic al unei lucrări, profesorul de specialitate a arătat — făcînd permanent legătura cu mînuirile efectuate — mișcările cele mai raționale, care duc la evitarea oboselii, la reducerea timpilor morți și în același timp asigură realizarea unor produse de calitate superioară. O mare atenție s-a acordat prinderii pieselor în universalul strungului, scoaterii lor din universal, pornirii și opririi strungului și măsurării pieselor — ca acțiuni ajutătoare de deosebită importanță pentru reducerea timpului de lucru.

După analiza conținutului normei de timp s-a trecut în mod practic la „fotografierea" lucrului elevilor pentru realizarea unei serii de piese, cronometrîndu-se timpul pierdut prin utilizarea unor viteze de prelucrare inferioare sau de spargerea din neatenție a cuțitului de strung, ca și pierderile de timp provocate de discuțiile în afara sarcinii de plan, care reprezintă în totalitatea lor o evidentă risipă de timp.

Cu scopul de a aprecia în mod obiectiv felul cum și-au însușit elevii profesia și dacă deprinderile lor profesionale înregistrează progrese, s-a hotărît să se țină evidența îndeplinirii sarcinilor în raport cu norma de timp a unui muncitor de categoria a III-a, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului această normă să fie ridicată treptat la categoria a V-a.

Aceeași preocupare se vădește și în activitatea celorlalte ateliere de producție ale școlii.

De exemplu, în atelierul de tîmplărie distribuirea mașinilor este astfel orientată, încît să contribuie la reducerea timpilor morți, la ușurarea muncii și la evitarea oboselii. Inovațiile realizate în acest atelier ca de pildă, adaptarea unui dispozitiv pentru scobirea locașului pentru broaște la uși și sertare, fasonarea materialului în produs finit la mașina circular și la mașina de frezat etc., au contribuit la reducerea cu 15% a consumului specific de materiale la producția de mobilier pentru școli și instituții de învățămînt superior, la camerele combinate, la dormitoare și la tîmplăria de binale. În același timp, s-a acordat o atenție deosebită recuperării și folosirii deșeurilor. Printre altele au fost realizate din deșeuri echere, rame de tablouri, taburete etc. în valoare totală de peste 4.000 lei.

Foarte important este faptul că s-a reușit recuperarea acestor deșeuri în cadrul parcurgerii temelor cuprinse în programa școlară de specialitate. De exemplu, la tema „Spintecarea lemnului" elevii au executat tăieri în lungime pentru cozi de ciocane realizate din deșeuri, apoi au continuat procesul de producție în strînsă legătură cu temele „Îndreptarea lemnului" și „Fasonarea", în cadrul cărora cozile de ciocane se finisează.

În atelierul de tinichigerie se studiază mai întîi prototipul fiecărui produs, apoi se pregătesc atît materialul și dispozitivele pentru fiecare fază cît și sculele necesare. Locurile de muncă sînt astfel organizate, încît în succesiunea lucrărilor să nu se admită nici o fază cu defecte de fabricație și lucrarea să poată fi corectată imediat.

În felul acesta, atelierul de tinichigerie asigură o calitate ridicată a producției sale curente, care cuprinde lucrări complexe pentru ventilație, reparații de radiatoare, cazane etc., cît și a reparațiilor la caroseriile pentru mașini, care se efectuează în colaborare cu atelierul mecanic.

În momentul de față profesorii de specialitate și maiștrii-instructori ai școlii studiază posibilitățile de îmbunătățire a muncii în atelierul de turnătorie, de reducere a procentului de rebuturi, în așa fel încît să se poată satisface la un nivel superior cerințele de semifabricate ale celorlalte ateliere de producție și comenzile diferitelor întreprinderi industriale din Mediaș, Blaj, Sighișoara și Tîrnăveni.

Măsurile luate pentru mai buna organizare și desfășurare a practicii în atelierele de producție a elevilor Școlii de meserii din Mediaș urmăresc pregătirea viitorilor muncitori la nivelul cerințelor tehnicii celei mai moderne.

Prof. CONSTANTIN FODOR
Mediaș

În ajutorul școlilor sătești

Cadrele didactice de specialitate și ucenicii școlilor profesionale agricole sprijină școlile de 7 ani în organizarea, după principiile agrotehnice înaintate, a terenurilor agricole experimentale. De exemplu, ucenicii din anul III al Școlii profesionale horticole din Tîrgșorul Nou, raionul Ploești, mobilizați de organizația U.T.M. a școlii au ajutat Școala de 7 ani din comuna Ariceștii-Rahtivani, în organizarea unui lot demonstrativ pomicol. Pentru aceasta ucenicii școlii din Tîrgșorul Nou, conduși de profesorii de specialitate, s-au deplasat la Ariceștii unde au plantat, asistați de elevii școlii de 7 ani, 19 pomi altoiți (meri, pruni, cireși, peri), 350 de puieți portaltoi din specii diferite și au semănat o bogată colecție de semințe și simburi. În cadrul acestei acțiuni s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Constantin Grigore, Elena Rădulescu și Constantin Teșileanu.

Totodată, ucenicii Școlii horticole din Tîrgșorul Nou și-au luat angajamentul de a ajuta pionierilor din Ariceștii în efectuarea lucrărilor de întreținere a pepinierei și în ceea ce privește altoirea pomilor.

Lucrînd alături de ucenici, elevii școlii de 7 ani au prins mai multă dragoste și interes pentru munca agricolă. Mulți dintre ei s-au hotărît ca, după absolvirea cursurilor elementare, să urmeze mai departe la o școală agricolă.

Văzînd rezultatele bune pe care le-au obținut în acțiunea lor, ucenicii de la Școala profesională horticolă din Tîrgșorul Nou au hotărît să dea ajutor și elevilor de la Școala de 4 ani din Stoinești, ca și celor de la Școala de 7 ani din Tîrgșorul Nou. Într-o ședință comună a cadrelor didactice cu ucenicii școlii s-a luat hotărîrea extinderii acestei acțiuni în așa fel, încît fiecare clasă a școlii profesionale să patroneze cîte o școală elementară în vederea amenajării loturilor demonstrative.

Ing. agr. MIRCEA PĂUN
Tîrgșorul Nou

DEPRINDEREA ELEVILOR cu studiul materialului bibliografic

Obișnuirea elevilor de a studia individual, de a conspecta și a-și lua notițe după materialul bibliografic recomandat este o sarcină care revine tuturor profesorilor, oricare ar fi specialitatea lor și școala în care predau.

In școlile profesionale și de meserii această sarcină are o importanță și mai mare. In primul rînd, pentru că aici ucenicii și elevii fac pentru prima oară cunoștință cu unele discipline tehnice în care abundă termeni de specialitate necunoscuți de ei, unele demonstrații și principii de funcționare dificile de urmărit. In al doilea rînd, pentru că nu la toate disciplinele profesorul dispune de manuale la nivelul de înțelegere al tinerilor, trebuind deseori să indice ca material bibliografic diferite lucrări de specialitate redactate la un nivel mai înalt.

Ținînd seama de toate acestea, mă străduiesc să-i deprind pe elevii mei cu studiul individual, în așa fel încît să poată analiza ceea ce au citit, să alcătuiască un plan și un rezumat al lucrării citite, să reproducă din memorie conținutul diferitelor pasaje — într-un cuvînt, să asimileze temeinic materialul studiat.

Incă din timpul expunerii anumitor teme în clasă am grijă ca elevii să fie pregătiți pentru înțelegerea paragrafelor corespunzătoare din bibliografia recomandată. In acest scop dau o atenție deosebită explicării termenilor tehnici și formulelor pe care elevii le vor întîlni în textele pe care urmează să le citească.

Am cerut elevilor să-și alcătuiască dicționare cuprinzînd cuvinte grele, cuvinte străine și cu termeni de specialitate. In aceste dicționare ei trec în ordine alfabetică cuvintele pe care nu le cunosc și explicațiile acestora. Am grijă ca dicționarele elevilor să fie alcătuite corect, să cuprindă explicații științifice.

In același timp, caut să-i învăț să folosească cele mai variate mijloace de studiu pentru a asimila mai bine cunoștințele. Astfel, îi sfătuiesc să citească întîi lecția de la început pînă la sfîrșit, să se gîndească la ceea ce au citit, să recitească textul respectiv pe paragrafe, făcînd planul fiecărui paragraf, apoi să revină asupra pasajelor neclare și, atunci cînd au nevoie, să recurgă la dicționarul tehnic pentru a lămuri sensul anumitor cuvinte.

Le-am recomandat de asemenea elevilor ca, atunci cînd conținutul lecției o cere, să alcătuiască diagrame și desene pentru a aprofunda mai mult înțelesul celor citite. In sfîrșit, le-am arătat că ultima etapă a lucrului cu textul trebuie să fie expunerea cu cuvinte proprii a materialului studiat.

In procesul de asimilare a cunoștințelor pe care le studiază, elevii trebuie să învețe formule, reguli, legi, date, denumiri pe care să le memoreze cît mai temeinic. Caut să-i obișnuiesc cu memorarea logică a celor studiate. Pentru aceasta i-am deprins să caute în textul citit legăturile interioare și relațiile dintre diferitele părți componente — relații cauzale, de asemănare și deosebire, relații între scopuri și mijloace.

De asemenea, caut să-i deprind să lege cunoștințele dobîndite în trecut de materialul recent.

Pentru memorarea logică trebuie mai întîi înțeles temeinic și exact materialul studiat. Recomand elevilor să ia notițe numai la a doua lectură a cărții sau a capitolului, după ce lucrarea a fost pricepută în ansamblul ei. Astfel elevii pot selecționa ceea ce este mai important.

O formă indicată de studiu al materialului bibliografic este alcătuirea rezumatelor. Alcătuind o expunere concisă a cărții citite, în care se dau și faptele principale, cifrele, datele și denumirile cele mai importante, rezumatul ajută la concentrarea atenției asupra materialului asimilat. Recitirea rezumatului contribuie, pe de o parte, la scoaterea în relief a punctelor principale, iar pe de altă parte la împrospătarea amănuntelor. Cer elevilor să alcătuiască rezumatul pe cît posibil cu cuvinte proprii, deoarece aceasta le va permite să înțeleagă mai bine textul studiat.

Foarte importantă pentru memorarea conștientă este și alcătuirea planului fiecărui text studiat. De aceea mă străduiesc să-i deprind pe elevi cu alcătuirea planurilor. In acest scop i-am obișnuit să împartă capitolele și paragrafele în părți care să corespundă ideilor principale în succesiunea lor logică, să aleagă formulări scurte și potrivite pentru fiecare parte care redă o idee principală a paragrafului, să dispună punctele planului în ordinea lor logică, să mențină la diferitele puncte ale planului aceeași formă de titluri (forma de întrebări, forma de propoziții afirmative etc.).

Este bine ca elevii să fie informați asupra periodicelor care apar în diferitele domenii ale științei și tehnicii. In ceea ce mă privește încerc să le fac cunoscut elevilor conținutul revistelor de specialitate, îi sfătuiesc să citească anumite articole, îi informez asupra materialului critic și bibliografic. Caut în același timp să îndrum lectura suplimentară a elevilor, străduindu-mă să le insuflu dragostea pentru citit. Pentru aceasta le recomand lucrări de știință popularizată și urmăresc modul în care biblioteca școlară se completează cu cărți din specialitatea pe care o predau.

Socotesc îndrumarea lecturii extrașcolare a elevilor drept una din cele mai importante forme ale muncii individuale cu elevii în afară de clasă, organizată de profesor. Pentru a stimula lectura elevilor și a o îndruma continuu, alături de legătura permanentă pe care o țin cu biblioteca școlară, socotesc foarte utilă și legătura cu biblioteca de pe lîngă cabinetul tehnic al întreprinderii. De asemenea, organizez cu elevii convorbiri despre cărțile citite. Sînt deosebit de folositoare pentru stimularea lecturii întîlnirile cu autorii lucrărilor preferate — scriitori, ingineri, oameni de știință. Din păcate, la noi nu s-au putut organiza pînă acum asemenea întîlniri. Propun Editurii didactice și pedagogice și Editurii tineretului, care desfășoară principala activitate editorială pe tărîmul popularizării științei și tehnicii, să cuprindă în planul de întîlniri ale autorilor cu cititorii și regiunile mai îndepărtate ale țării.

In școala noastră, ca și în celelalte școli, există încă, fără îndoială, multe posibilități pentru a adînci și desfășura mai larg munca de organizare și îndrumare a studiului și lecturii individuale a elevilor. Folosirea acestor posibilități, dezvoltarea dorinței și gustului pentru citit al tinerilor, ne va ajuta să creștem viitori muncitori cu un orizont tehnic mai larg, cu o cultură bogată și multilaterală.

Prof. ALEX. SIMIONOVICI
Școala de meserii din Suceava

Rodnică preocupare pentru confecționarea materialului didactic

Ucenicii Școlii profesionale de petrol-chimie din Moreni au confecționat în cadrul cercurilor tehnice peste 100 de tablouri înfățișînd instalații și piese din industria petroliferă precum și numeroase machete, planșe și grafice cu care au fost înzestrate cabinetele școlare.

Printre fruntașii în producție, inovatorii și raționalizatorii uzinei „Vasile Roaită", se numără și mulți tineri absolvenți ai școlii profesionale. Iată cîțiva dintre aceștia, lucrînd la montarea unei semănători.

Cresc noi generații de muncitori destoinici

Cunoscînd principala sarcină ce stă în fața cadrelor didactice din învățămîntul profesional—aceea de a da industriei socialiste cadre de muncitori bine pregătiți, capabile să stăpînească tehnica nouă, să descopere și să aplice metode noi de muncă, care să ducă la mărirea productivității muncii și la reducerea prețului de cost — profesorii și maiștrii de la Școala „7 Noiembrie" din Craiova folosesc cele mai variate metode de instruire și educare a ucenicilor.

In fiecare an, încă din primele zile de școală se organizează pentru ucenicii anului I vizite în întreprinderea tutelară, în special în secțiile unde vor lucra ei după absolvirea școlii. Aceste vizite, care au menirea de a-i familiariza cu utilajul modern din uzină, cu cunoașterea ritmului producției, sădesc totodată în conștiința ucenicilor dragostea și interesul pentru meseria aleasă.

Lecțiile de tehnologie ținute cu ucenicii în cabinetele tehnice sînt îmbogățite în permanență de către profesori cu exemplificări asupra noilor metode și procedee de lucru folosite în uzina „7 Noiembrie" și în alte întreprinderi din țară. Cunoștințele de tehnologie sînt întregite printr-o bogată activitate creatoare desfășurată de ucenici în cadrul cercurilor tehnice de specialitate. Machetele unor mașini agricole executate de ucenicii Gh. Vălceanu, Andrei Pîrvu, Iosif Rîndașu și alții au stîrnit admirația tuturor ucenicilor, ca și a multor elevi ai școlilor de cultură generală care au vizitat școala.

O metodă utilă pentru familiarizarea ucenicilor din anii II și III, care fac practica în uzină, cu ritmul de muncă al producției industriale, cu metodele avansate ale fruntașilor care contribuie la îndeplinirea și depășirea planului, o constituie cunoașterea graficelor zilnice de producție, a evidenței întrecerii socialiste. In caietele lor de practică ucenicii consemnează regulat cele mai importante date cu privire la mersul întrecerii.

Cu mult interes participă ucenicii la conferințele cu caracter tehnic ținute la clubul uzinei de muncitorii, maiștrii și inginerii fruntași. Ucenicii participă de asemenea, în mod regulat, la activitatea tehnico-științifică a clubului întreprinderii. Totodată fruntașii și inovatorii din uzină vin deseori în școală pentru a face demonstrații practice în fața ucenicilor.

Mulți dintre acești fruntași și inovatori sînt ei înșiși absolvenți ai școlii profesionale. De exemplu, strungarul Viorel Buzănescu sau turnătoarea Alexandrina Manea, șefă de echipă. Numeroși alți absolvenți sînt conducători de brigăzi, șefi de echipă, maiștri șefi de sectoare. De pildă, maiștrii strungari Ion Pistolea și Marin Bălușoiu conduc cu competență secția strungărie a uzinei. Muncitorii de sub îndr- -inic planul, dau produse de o calitate superioară și contribuie, datorită unei organizări sistematice a muncii, la reducerea prețului de cost al produselor.

Maistrul topitor Virgil Predoaia, fruntaș și inovator, care a absolvit școala profesională cu puțin timp în urmă, realizează cu echipa sa o depășire zilnică a planului de producție cu 20 la sută. Prin stabilirea unei rețele de turnare corecte maistrul Virgil Predoaia a reușit să elimine la maximum procentul de rebuturi, echipa de sub conducerea lui fiind fruntașă pe uzină.

Exemple ca acestea sînt numeroase. Ele reflectă preocuparea permanentă a profesorilor și maiștrilor instructori de la Școala profesională „7 Noiembrie" din Craiova pentru creșterea unor muncitori de tip nou, capabili să contribuie la dezvoltarea continuă a industriei noastre constructoare de mașini.

Prof. STAN BROȘTEANU
Craiova

Schimb de experiență între școlile C. F. R.

Recent, din inițiativa Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Cluj a avut loc la Oradea un schimb de experiență între cadrele didactice ale școlilor profesionale C.F.R. din regiunile Cluj, Hunedoara, Timișoara, Stalin și Oradea. Participanții au asistat la numeroase lecții deschise ținute la Școala profesională C.F.R. din localitate, au urmărit felul în care se asigură instruirea practică a ucenicilor în cadrul atelierelor de zonă C.F.R. și au dezbătut, pe baza unor referate documentate, numeroase probleme în legătură cu metodica instruirii și educării viitorilor muncitori.

In deosebi s-a pus accentul pe desfășurarea practicii în producție a ucenicilor ca factor determinant în pregătirea lor profesională.

Analiza concretă a acestei activități precum și discuțiile purtate au reliefat faptul că la școlile profesionale C.F.R. din Oradea și Simeria, practica este îndrumată cu grijă de cadrele didactice și de conducerea atelierelor C.F.R. Repartiția ucenicilor pe locul lor de muncă s-a făcut în mod judicios, încă de la începutul anului școlar, de către un colectiv de profesori și ingineri din producție. Pe baza graficului de rotație, ucenicii trec prin toate locurile de muncă în care se efectuează principalele lucrări pe care trebuie să le cunoască, asigurîndu-se astfel o îmbinare armonioasă a teoriei cu practica. Ucenicii din anul III lucrează efectiv numai în secțiile care le asigură specializarea în meseriile de lăcătuși montatori de vagoane și montatori de locomotive.

Periodic, conducerile școlilor și ale atelierelor C.F.R. analizează activitatea de instruire a ucenicilor, luînd în comun măsurile ce se impun.

Cadrele didactice participante la schimbul de experiență au dezbătut pe larg și unele probleme în legătură cu folosirea materialelor didactice și a manualelor la cursurile teoretice. Discuțiile au subliniat, printre altele, faptul că manualul de „Tehnologia materialelor" nu corespunde în întregime actualei programe școlare. S-a propus serviciului de învățămînt al Departamentului C.F.R. din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor să creeze o comisie specială care să studieze îmbunătățirea manualului în viitorul an școlar.

Consfătuirile educatoarelor

In regiunea Constanța

Consfătuirile educatoarelor din instituțiile preșcolare, care s-au desfășurat recent, au dezbătut probleme importante legate de valoarea educativă, de specificul și metodica jocurilor didactice.

La consfătuirea educatoarelor din regiunea Constanța, de exemplu, s-a subliniat ideea că jocul didactic, în a cărui structură elementele de joc se împletesc cu elementele de instruire, favorizează formarea deprinderilor de muncă intelectuală și independentă. Exemplele date de educatoare au arătat că, jucîndu-se, copilul dobîndește cunoștințe și deprinderi noi, că exercițiile efectuate în cadrul jocului, necesitînd și un anumit efort de gîndire, contribuie la dezvoltarea intelectuală a copilului.

Analizînd structura jocului didactic, organizarea și desfășurarea lui, educatoarele au dat o deosebită atenție elementelor constitutive ale acestuia. S-a precizat astfel că trebuie să se stabilească cu grijă conținutul și forma jocului, regulile și sarcinile lui și, în funcție de acestea, să se aleagă procedeele care să ducă la realizarea scopului propus. Totodată, la consfătuire s-a subliniat necesitatea respectării unor cerințe importante privind metodica organizării și desfășurării jocurilor didactice, cum sînt trezirea interesului pentru joc prin diferite forme vii de prezentare a regulilor și sarcinilor acestuia, asigurarea accesibilității prin alegerea unui conținut corespunzător gradului de dezvoltare a copilului, complicarea treptată a sarcinilor și regulilor prin diferite variante ale jocului.

Participantele la consfătuire au lămurit unele confuzii și neclarități ce s-au ivit cu privire la conținutul și forma jocurilor didactice. Au fost criticate cu acest prilej unele planuri de activitate care vădeau tendința de a identifica jocul didactic cu exercițiul. Un asemenea exemplu l-a constituit jocul „Gîsca cu bobocii pe lac" — prezentat de educatoarele din raionul Tulcea — joc prin care se urmărea întărirea deprinderilor de adunare cu una și două unități. Din păcate, regula lui fiind foarte simplă (de a scoate sau adăuga după indicațiile date cîte una sau două unități) jocul cerea copiilor doar o repetare stereotipă a aceleiași operații și transforma activitatea într-un exercițiu prelungit. Educatoarele au arătat că pentru realizarea sarcinii propuse ar fi fost necesar să se complice jocul prin introducerea unor reguli noi, variate, care să asigure menținerea interesului copiilor și să le ceară eforturi de gîndire.

De asemenea, în consfătuire au fost lămurite unele confuzii ce se fac între jocurile didactice orale (în care copiii au de rezolvat sarcina de a introduce în propoziție anumite cuvinte sau de a respecta o anumită construcție gramaticală — folosirea corectă a pluralului, a genitivului etc.) și povestiri (exerciții prin care cerem copiilor să creeze povestiri după cuvinte date de educatoare). Exemplele date au dovedit că jocurile didactice care contribuie la dezvoltarea vorbirii pot îmbrăca forme variate și plăcute dacă educatoarea stabilește cu destulă atenție sarcina ce o are de rezolvat.

In țara noastră copilăria e plină de bucurii, de voie bună. Sub îndrumarea competentă și plină de dragoste a educatoarelor, copiii din grădinițe se dezvoltă, își formează primele cunoștințe și deprinderi. Fotograful nostru a stirmit, după cum se vede, curiozitatea copiilor de la grădinița din comuna Gliganu, raionul Costești, regiunea Pitești.

La consfătuire s-a precizat deosebirea dintre jocurile de mișcări și jocurile didactice. S-a arătat astfel că anumite jocuri de mișcare cuprind unele elemente didactice — cum ar fi inhibarea unei acțiuni, așteptarea și respectarea unor semnale vizuale sau auditive. Dat fiind însă că elementul lor principal este mișcarea, ele nu pot fi identificate cu jocurile didactice.

In consfătuire s-a arătat că nu toate jocurile didactice pot satisface în întregime cerințele unei activități obligatorii. Jocurile ale căror sarcini și reguli sînt mai simple sau mai reduse ca număr pot fi folosite însă ca un mijloc de fixare și verificare a unor cunoștințe, sau pot constitui partea aplicativă sau de încheiere a altor activități.

Lucrările consfătuirii educatoarelor din regiunea Constanța au adus o contribuție valoroasă în ceea ce privește înțelegerea problemelor pe care le ridică folosirea jocurilor didactice în grădinițele de copii.

E. VARZARI

In regiunea Pitești

Plină de învățăminte a fost și consfătuirea educatoarelor din regiunea Pitești.

Luînd poziție hotărîtă față de metodele folosite în învățămîntul preșcolar în trecut, educatoarele din regiunea Pitești au arătat că ele aplică în procesul instructiv-educativ metode noi, științifice, subliniind totodată faptul că le este de un mare ajutor experiența educatoarelor sovietice.

Lucrările consfătuirii au arătat că în activitatea lor educatoarele nu se limitează numai la jocurile existente în cartea „Jocuri didactice", ci creează noi jocuri, în special jocuri didactice orale. Astfel, educatoarele din orașul Pitești, Rîmnicul Vîlcea, Slatina, Comănești, Curtea de Argeș etc. au creat jocuri didactice cu diferite teme ca: „Ce vorbesc animalele din povești", „Să nu te lași păcălit", „Călătorie în țara poveștilor" etc. Teme asemănătoare au fost fixate și pentru activitățile de orientare a copiilor în timp și în spațiu, ca și pentru însușirea de către aceștia a noțiunilor de mărime, lungime, culoare, formă etc.

Apreciind importanța pe care o are materialul didactic în joc, educatoarele au prezentat la consfătuire un bogat material didactic confecționat de ele și au arătat cum îl folosesc în activitățile cu copiii.

Expoziția de material didactic, organizată cu ocazia consfătuirii, a oglindit interesul și strădania educatoarelor, pentru crearea unui material didactic interesant, atractiv, estetic. S-a constat, de asemenea, că educatoarele dau toată atenția calității și cantității materialului didactic care trebuie folosit în jocurile didactice, ținînd seama de grupa din care fac parte copiii.

Educatoarele din regiunea Pitești au făcut propunerea ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să fixeze mai din timp tema consfătuirilor viitoare, să consulte mai larg cadrele din învățămîntul preșcolar la stabilirea temelor viitoarelor consfătuiri.

Faptul că discuțiile purtate în consfătuirea din regiunea Pitești s-au referit la activitatea concretă din grădinițe, că fiecare problemă a fost ilustrată cu fapte, cu exemple, nu numai că a ajutat la lămurirea problemelor teoretice și practice, dar a contribuit în mare măsură la îmbogățirea experienței educatoarelor.

V. MANASIA

Cît mai multe construcții școlare

Incă de la stația de tramvai, în cartierul Socola din Iași se aude păcănind prin împrejurimi un motor. E motorul de la betoniera care deservește șantierul în plină activitate al localului Școlii medii nr. 5 „Ilie Pintilie". Localul acesta din apropierea Atelierelor C.F.R.-Nicolina adăpostea pe vremuri o școală elementară obișnuită. In anii noștri, însă, s-a înființat aici o școală medie pentru fiii ceferiștilor, cuprinzînd 956 de elevi împărțiți în 30 de clase. Deși cursurile se țin și dimineața și după-amiaza, deși s-au transformat în săli toate camerele adecvate, rămîn încă vreo 6 clase care sînt cazate în două case din apropiere, necorespunzătoare. De aceea, localul se lărgește, construindu-se o întreagă aripă nouă, precum și un grup social separat.

Nu de mult, într-o ședință sindicală s-a discutat ce pot face cadrele didactice și elevii școlii pentru a contribui la grăbirea ritmului construcției. Incă înainte de vacanța de primăvara ei au demolat 5 m.c. zidărie, au lopătat la două releuri 12 m.c. de nisip, au transportat cu roaba 10 m.c. balast, au stivuit 10.000 de cărămizi, au curățat 1.500 cărămizi demolate, au transportat 1.500 cărămizi etc. Acum, în ședință, s-a luat hotărîrea de a se extinde munca voluntară. Tovarășa profesoară E. Navroteanu a prezentat un plan de muncă repartizat pe zile și pe oameni. In zilele cînd au mai puține ore sau în jumătățile de zile libere, cadrele didactice vor lucra la construcție, conducînd și echipele de elevi.

Cei 51 de învățători și profesori de la Școala medie nr. 5 „Ilie Pintilie" din Iași", ca și elevii școlii, dau tot ajutorul constructorilor pentru ca, pînă la 23 August, lucrările să fie terminate.

★

O largă acțiune de construcții școlare se desfășoară anul acesta în întreaga regiune Iași. Ridicarea economică a regiunii, sarcinile sporite privind școlarizarea, năzuința de a asigura condiții materiale tot mai bune instruirii și educării elevilor au determinat un adevărat avînt în această privință.

Din fonduri de stat se vor construi în regiune 41 de săli noi de clasă. In raionul Negrești se va construi o școală cu 7 clase, în raionul Iași una cu 4 clase, în raionul Murgeni una cu 10 clase, în raionul Hîrlău una cu 7 clase. In orașul Iași se vor construi 12 săli de clasă și o școală nouă cu 7 clase. Pe lîngă aceasta, oamenii muncii din regiune vor ridica și prin posibilități locale noi construcții de școli. Din fondurile realizate prin contribuție voluntară se vor construi 199 școli noi, se vor face reparații importante la 159 de școli, se vor ridica 145 noi săli de clasă.

Atîtea localuri de școală cîte construiesc acum într-un an oamenii muncii dintr-o singură regiune nu se construiau în toată țara pe vremea cînd burghezia și moșierimea conduceau destinele Romîniei.

★

O garanție că regiunea Iași va duce în mod negreșit la capăt această amplă campanie de construcții școlare o constituie înfăptuirile din anii anteriori. In anul 1957, în numai două luni, mobilizați de organizația de partid și cu sprijinul susținut al sfatului popular comunal, locuitorii din satul Boldești, raionul Pașcani, au reușit să înalțe în satul lor o școală arătoasă, compusă din două săli de clasă, cancelarie, sală de spectacole pentru săteni și locuință pentru învățători.

In raionul Pașcani s-a luat o inițiativă de mare interes și cu rezultate dintre cele mai bune, în scopul procurării de material lemnos de construcție. Anume, s-a organizat schimbul de produse în cantități mari între raioane. Și în loc să trimită pe drumuri, în colo și încoace, un număr apreciabil de delegați care oricum cheltuiesc bani, consumă timp și adesea aprovizionează șantierele cu material de construcție necorespunzător, sfatul popular raional centralizează pe raion necesarul de material lemnos — sorturile, dimensiunile, cantitatea — și face o singură comandă în raionul apropiat cu specific forestier, Piatra Neamț, oferind drept plată produse agricole.

Toate aceste inițiative reflectă interesul cu care este privită în regiunea Iași importanta problemă a construcțiilor școlare.

G. VARZARU

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul Agronomic „T. Vladimirescu" din Craiova anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Conferențiar la disciplina organizarea I.A.S., catedra de organizarea I.A.S., poziția 1; 2) Șef de lucrări la disciplina organizarea I.A.S., catedra organizarea I.A.S., poziția 6; 3) Profesor la disciplina chimia anorganică, chimia generală, catedra de chimie și fiziologia plantelor, poziția 3; 4) Șef de lucrări la disciplina zootehnie generală și specială, catedra de zootehnie, poziția 2; 5) Șef de lucrări la disciplina alimentația animalelor domestice, catedra de zootehnie, poziția 4; 6) Șef de lucrări la disciplina mecanica teoretică, mecanică și rezistență, hidraulică, catedra de mecanică, poziția 6; 7) Conferențiar la disciplina tractoare-auto, catedra tractoare-auto, poziția 1; 8) Șef de lucrări la disciplina combustibil și lubrefianți, catedra de tractoare-auto, poziția 15; 9) Profesor la disciplina termodinamică, catedra tractoare-auto, poziția 8; 10) Conferențiar la disciplina de mașini agricole, catedra de mașini agricole, poziția 1; 11) Profesor la disciplina de mașini agricole, catedra de mașini agricole, poziția 2; 12) Șef de lucrări la disciplina tractoare și mașini pentru agricultură, catedra de mașini agricole, poziția 13; 13) Profesor la disciplina tehnologia materialelor, catedra de reparații de mașini, poziția 10; 14) Șef de lucrări la disciplina tehnologia materialelor, catedra de reparații de mașini, poziția 11; 15) Șef de lucrări la disciplina electrotehnică și folosirea energiei electrice, catedra de reparații de mașini, poziția 2; 16) Profesor la disciplina de organe de mașini, catedra de mecanică, poziția 4; 17) Conferențiar la disciplina de practică în producție, catedra de practică agricolă, poziția 1.

Cei interesați urmează să înainteze în decurs de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată Institutului Agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova, însoțită de următoarele acte:

1) Copie legalizată de pe diploma de stat, sau după actul echivalent de studii superioare. 2) Copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; 3) Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; 4) Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; 5) Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția sau întreprinderea unde acesta are funcția de bază; 6) Memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; 7) Autobiografia; 8) Certificatul de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează; 9) Un număr de exemplare din lucrările sale științifice.

Concursul se va desfășura în localul institutului din str. Al. I. Cuza, Nr. 31, Craiova. Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

ANUNȚ

Universitatea „C. I. Parhon" din București face următoarele rectificări în legătură cu anunțul publicat în „Gazeta învățămîntului" nr. 511 din 27. III. 1959, privind scoaterea la concurs a unor posturi de personal didactic:

— CATEDRA DE LITERATURA UNIVERSALA:

Conferențiar la disciplina: Literatură universală, poziția 3 (în loc de poziția 2).

— CATEDRA DE ISTORIA UNIVERSALA:

Conferențiar la disciplina: Istoria Artelor, poziția 6 (în loc de poziția 7).

— CATEDRA DE FIZICA ATOMICA:

Conferențiar la disciplinele: Tehnici experimentale în fizica nucleară; Optica neutronilor, poziția 4 (în loc de poziția 5).

— CATEDRA DE OPTICA ȘI DESCARCARI IN GAZE:

Conferențiar (în loc de profesor) la disciplinele: Optică; Fotometrie și Calorimetrie, poziția 2.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

De curînd, cu ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 768, a fost aprobat Regulamentul de ordine interioară privind școlile agricole și de meserii.

Regulamentul se referă la problemele desfășurării activității școlare, la îndatoririle și drepturile elevilor, la organizarea colectivelor de conducere obștească pe clase și pe școală, la regimul de zi al elevilor, la organizarea activității extrașcolare etc. De asemenea, regulamentul arată care sînt măsurile de stimulare a elevilor care au obținut succese deosebite la învățămîntul teoretic și practic, precum și diferitele măsuri de sancționare care pot fi luate față de elevii nedisciplinați sau cu diverse abateri de la îndatoririle școlare. Ultima parte a regulamentului se ocupă de drepturile și îndatoririle personalului școlilor — cadre de conducere, profesori, maiștri, personal administrativ.

Manualul de cunoştinţe agricole

De curînd, în Editura de stat didactică şi pedagogică a apărut manualul „Cunoştinţe agricole pentru clasa a V-a", alcătuit pe baza programei de cunoştinţe agricole introdusă în acest an şcolar în şcolile de 7 ani din mediul sătesc.

Elaborat de inginerii agronomi Petre Stănculescu şi Ion Constantinescu, manualul răspunde unor imperioase cerinţe privind pregătirea agricolă a elevilor de la sate, care vor fi chemaţi să contribuie, după absolvirea şcolii, la întărirea gospodăriilor agricole socialiste, la sporirea crescîndă a producţiei tuturor ramurilor agricole.

Manualul cuprinde trei părţi mari: cunoştinţe despre sol, cunoştinţe de agrotehnică şi cultivarea legumelor. Capitolul „Cunoştinţe despre sol" dă elevilor noţiuni despre formarea solului, solul arabil, compoziţia solului, structura solului, solurile din ţara noastră. In capitolul „Cunoştinţe de agrotehnică" se vorbeşte despre lucrările solului, îngrăşăminte, sămînţă şi semănat, iar în capitolul „Cultivarea legumelor" despre clasificarea legumelor, răsadniţe şi răsaduri, pregătirea terenului, semănatul, întreţinerea şi recoltarea legumelor, principalele legume cultivate etc.

Manualul de cunoştinţe agricole pentru clasa a V-a este de un real folos nu numai pentru o mai bună pregătire a elevilor în acest domeniu, ci şi pentru răspîndirea cunoştinţelor agrotehnice în masa ţărănimii muncitoare.

●

Anuarul statistic al R. P. R.

Care este populaţia actuală a ţării noastre? Care este numărul populaţiei de diferite naţionalităţi? Cîţi muncitori lucrează în industria R.P.R.? De cîte ori a crescut producţia faţă de anul 1938, de exemplu? Cît oţel, ţiţei, textile, zahăr, grîu, porumb etc. se produce azi în ţara noastră? Cîte tractoare brăzdează cîmpurile ţării? Cîte miliarde de lei se cheltuiesc din buget pentru acţiunile social-culturale? Care este numărul elevilor şi numărul cadrelor didactice dintr-un anumit grad de învăţămînt pe întreaga ţară, sau într-o anumită regiune? Cît oţel produce U.R.S.S.? Care este suprafaţa şi populaţia Braziliei?

Iată numai cîteva din noianul de întrebări la care Anuarul statistic R.P.R. 1958 dă un răspuns precis şi prompt.

Este desigur cunoscut că ori ce teză, noţiune, orice afirmaţie devine mult mai concretă, mai uşor de înţeles atunci cînd este sprijinită de argumente cifrice. Fără îndoială că elevul va pătrunde mai profund sensul progresului economic în anii regimului de democraţie populară atunci cînd i se va arăta, de pildă, că volumul producţiei industriale a anului 1958 este de 4 ori mai mare decît al producţiei din 1938. La fel, va sezisa mai bine progresul atins pe tărîm cultural dacă va şti, de exemplu, că numărul studenţilor a crescut de la 26.489 în anul şcolar 1938/939 la aproape 81.000 în anul şcolar 1957/958, sau că, în timp ce în 1938 în ţară existau doar 338 cinematografe, în 1957 dispuneam de peste 1.800 cinematografe de toate tipurile.

Una din principalele cerinţe faţă de datele care sînt folosite în munca instructiv-educativă sau pe tărîm obştesc pentru ilustrarea diferitelor aspecte ale problemelor tratate, este ca acestea să fie exacte din punct de vedere ştiinţific, să fie autentice, să reflecte realitatea la zi. Pentru a respecta această cerinţă, cadrele didactice din toate gradele de învăţămînt şi de cele mai diferite specialităţi pot folosi cu succes datele privind dezvoltarea economică şi social-culturală a R.P.R. publicate în Anuarul statistic al R.P.R. pe 1958.

De aceea este bine ca din nici o bibliotecă şcolară să nu lipsească Anuarul statistic 1958, îndreptar preţios în munca de predare, educativă şi obştească.

●

Peste ţări şi mări

de D. Corbea

Ce se poate spune despre şapte ţări într-o carte care nu depăşeşte 130 pagini? Cu însemnările sale de călătorie, apărute în Editura tineretului în colecţia „In jurul lumii", D. Corbea dă acestei întrebări unul din cele mai potrivite răspunsuri. Evitînd amănuntele neînsemnate şi selecţionînd cele mai semnificative şi mai caracteristice aspecte, D. Corbea reuşeşte să realizeze prin cîteva elemente sumare, dar substanţiale, imagini definitorii şi distincte care caracterizează pregnant oraşele şi ţările vizitate. La Constantinopol totul pare mohorît. Omul este cel mai ieftin mijloc de transport al mărfurilor şi materialelor de tot felul. In Grecia, la Atena, te cuprinde extazul în faţa Acropolei şi a Parthenonului şi te revoltă mizeria în care trăiesc masele. In Italia cinci persoane locuiesc într-o cocioabă ca un sicriu, fără uşi şi fără ferestre, în vreme ce Lauro — cel mai bogat om din Italia — construieşte palate.

Din amintirile sale de călătorie autorul a ales pentru a povesti tinerilor cititori tot ce este mai interesant, mai plin de semnificaţie. De-a lungul paginilor defilează numeroase monumente de artă, locuri istorice, imagini concise şi plastice, care prind ca într-un instantaneu fotografic un om, o întîmplare, o scenă din viaţa diferitelor ţări. Latura descriptivă este îmbinată cu scurte digresiuni de natură istorică, artistică sau politico-socială, care informează amplu pe cititor cu privire la diferitele fenomene întîlnite în timpul călătoriei.

Foarte plăcut este stilul pe care-l foloseşte D. Corbea în acest memorial de călătorie. Autorul povesteşte în permanenţă cu degajare, în fraze simple şi calde, străbătute de un profund lirism.

●

Ghil Thagâr

de Viorica Huber

Colecţionarul de basme are meritul culegătorului de perle şi al bijutierului de artă care şlefuieşte şi pune în evidenţă calităţile pietrei de diamant. Celui care creează însă basme originale i se adaugă calitatea vrăjitorului care cunoaşte secretul fabricării pietrelor preţioase. Ghil Thagâr este un volum de basme originale. Originalitatea trebuie înţeleasă aici într-un dublu sens. Viorica Huber nu e originală numai în imaginarea de eroi şi împrejurări noi în tiparele impuse de canoanele basmului clasic. Caracterul de originalitate se desprinde mai ales din natura conflictelor care îi înmănunchiază şi îi animă pe eroii basmelor din acest volum. Lupta dintre bine şi rău capătă în concepţia Vioricăi Huber o natură şi un sens social nou, bine conturat. Cirikli din Ghil Thagâr este un copil de ţigani pe care un zeu bun (Ghil Thagâr) l-a înzestrat cu arta de a fermeca oamenii prin cîntecele sale. Ceata de ţigani în care a crescut Cirikli este robită de un boier hapsîn şi numai o întîmplare face ca Cirikli să fie eliberat. Libertatea sa nu poate fi însă deplină în vremea cînd stăpîneşte „dreptatea" înrobitorilor. Cirikli îndrăgeşte o fată de boier şi este aspru pedepsit. Călăii îi retează mîna care purta în dreptul buzelor naiul vrăjit, ca să nu mai poată răpi cu cîntecele sale sufletele fetelor de boier. „Ghil Thagâr" nu se încheie cu obişnuita nuntă pe care o ştim din basmele bătrîneşti. Victoria fat-frumosului Cirikli are un ses mai profund şi mai subtil. El va învinge prin cîntecele sale, căci în zadar au încercat duşmanii să-l oprească să cînte. Melodiile lui Cirikli vor continua să răsune de-a lungul veacurilor în sufletele oamenilor.

In „Povestea despre fiul de împărat şi măceşul cel alb" din acelaşi volum este zugrăvit portretul unui împărat însetat de războaie. Viorica Huber face în această povestire o caldă pledoarie în numele păcii şi a unor sentimente adînc umane. „Fiara fără chip" aduce un element interesant prin personajele care îşi dau ochii şi sufletele în schimbul comorilor.

Demnă de subliniat, în basmele din acest volum, este prezenţa permanentă a poporului care judecă şi apreciază acţiunile eroilor, îi sprijină sau participă direct la lupta lor.

Viorica Huber dovedeşte încă o dată cu acest volum o fantezie bogată, o deosebită artă în mînuirea personajelor şi acţiunilor fantastice, un real talent de povestitoare.

Cronica filmului

NAURIS

Filmul „Nauris", realizat după scenariul şi în regia cineastului leton Leonid Lepmanis, captivează de la primele secvenţe.

Ni se prezintă un episod dramatic din viaţa unui elev care trăieşte şi învaţă într-un sat situat pe malul mării, în Letonia Sovietică. După moartea tatălui său, lui Nauris i-a revenit răspunderea întreţinerii bunicului şi a surorii sale mai mici. Pe Nauris nu-l sperie greutăţile. E un băiat viguros, vesel, plin de romantismul şi energia clocotitoare a adolescenţei. In viaţa lui intervine însă un moment grav. Ladzan, unchiul lui Nauris, care este responsabilul magazinului din sat, îi atrage bunicul într-o afacere necinstită. Nauris descoperă întîmplător îndeletnicirile unchiului său. Zbuciumîndu-se între datoria cetăţenească de a demasca pe cei ce fură din avutul obştesc şi afecţiunea profund umană pe care i-o poartă bunicului, Nauris se hotărăşte să ia asupra sa toată vina şi să se sinucidă. Aici s-ar putea sfîrşi filmul dacă toate acestea nu s-ar întîmpla în societatea sovietică, unde viaţa şi problemele fiecărui om sînt probleme ale întregului colectiv. Colectivul îl va ajuta pe Nauris să găsească soluţia justă a frămîntărilor sale şi îl va readuce în mijlocul său.

Dincolo de pretextul dramatic care ţine atenţia spectatorului într-o continuă încordare, filmul aduce pe ecran o serie de scene şi de elemente care zugrăvesc cu pregnanţă viaţa şcolii, a elevilor şi a pedagogilor din satul leton.

Colectivul de elevi din care face parte Nauris este plin de vioiciune şi entuziasm. Animaţi de un optimism robust, ţinerii construiesc o şcoală nouă, mai mare şi mai frumoasă de cît cea veche, dărîmă ruinele rămase de pe urma războiului, participă la întreceri sportive, se plimbă, cîntă, glumesc, recită versuri... Nauris şi-a înjghebat „din hîrburi" o barcă cu motor. Acumulatorul s-a stricat şi barca a devenit inutilizabilă. Problema reparării bărcii este o problemă a tuturor. Un mic efort şi elevii vor izbuti să-i procure lui Nauris un acumulator nou.

In şedinţa consiliului pedagogic se discută eliminarea lui Nauris. E seara tîrziu, dar elevii n-au plecat din şcoală. In faţa uşii de la cancelarie, elevii stau îngrămădiţi în grupuri, temători şi îngrijoraţi. Oare ce vor hotărî profesorii? Iată că iese Nauris. Trist, cu capul plecat, se desparte de colegii lui fără o vorbă. „Să nu facă vreo prostie!" — spune cineva. E suficient ca băieţii să se alarmeze şi s-o pornească în urmărirea lui. Măsură bine venită, căci îl salvează de la moarte în ultimul moment. Acelaşi colectiv îl va ajuta pe Nauris să reintre în viaţa şcolii şi îl va judeca cu asprime pentru că nu i-a acordat încredere şi nu i-a arătat adevărul.

Deosebit de caracteristică este conştiinţa răspunderii pe care o au elevii sovietici faţă de colectiv. Nauris nu poate sacrifica, de dragul bunicului său, preţioasele aparate de laborator care au fost furate de Ladzan şi care erau atît de necesare şcolii. El pune

interesele şcolii mai presus de interesele sale individuale.

Pentru pedagogii sovietici — aşa cum îi vedem în filmul Nauris — fiecare elev constituie o preocupare şi o problemă aparte, pe care trebuie s-o cerceteze cu atenţie şi răbdare. Directorul de şcoală îşi tratează elevii cu înţelegere şi seriozitate, urmăreşte să înlăture ceea ce este negativ în comportarea şcolarilor şi să-i educe în spirit comunist. Vin să întregească imaginea pedagogului înaintat profesorul de sport şi învăţătoarea care îl vizitează pe Nauris acasă şi-l ceartă pe bunicul acestuia pentru că-l sileşte pe băiat să absenteze de la şcoală. Atitudinea lor hotărîtă împotriva abuzurilor lui Dzilna, diriginte cu mentalitate înapoiată, conturează şi mai bine caracterul pedagogului care slujeşte şcoala sovietică.

Pentru spectatorii din ţara noastră, în special pentru elevi şi pentru pedagogi, „Nauris" este un film plin de învăţăminte. Tînărul Nauris Upmal înzestrat cu frumoase trăsături de caracter, este o pildă vie de integritate morală şi elan tineresc. Colectivul de elevi în mijlocul căruia trăieşte impresionează prin forţa şi optimismul său, prin integrarea sa activă în viaţa socială a satului. Comportarea elevilor reprezintă rezultatul muncii desfăşurate de şcoală, de profesorii pe care filmul ni-i prezintă în frămîntările lor pentru soluţionarea unor însemnate probleme educative.

OCTAVIAN BUZESCU

Redacţia şi administraţia. Bucureşti. Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 514 — Vineri 17 aprilie 1959 — 8 pagini 25 bani

LENINISMUL steagul victorios al comunismului

Se împlinesc 89 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin — marele teoretician marxist, întemeietor și conducător al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, omul al cărui nume a devenit scump maselor populare din lumea întreagă, pentru eliberarea și fericirea cărora și-a închinat viața.

Învățătura sa, leninismul — marxismul epocii imperialismului și a revoluțiilor proletare — reprezintă farul călăuzitor al omenirii în drumul spre comunism. Întreaga dezvoltare istorică a zilelor noastre demonstrează justețea, vitalitatea și invincibilitatea leninismului, măreția operei și activității revoluționare a lui Vladimir Ilici Lenin.

La hotarul dintre secolele XIX și XX, cînd Lenin și-a început activitatea sa revoluționară, revoluția proletară devenise o chestiune de practică imediată, deoarece, în condițiile noi ale dezvoltării capitalismului și ale luptei revoluționare a proletariatului, contradicțiile societății capitaliste se ascuțiseră la maximum. În fața clasei muncitoare stătea sarcina de a se pregăti pentru bătălia hotărîtoare cu burghezia. Totodată, însă, în această perioadă cînd revoluția proletară devenise nu numai posibilă ci și inevitabilă, conducerea mișcării muncitorești din Apus încăpuse pe mîinile oportuniștilor reformiști care preconizau colaborarea cu burghezia, eliminînd din învățătura lui Marx conținutul ei revoluționar, tezele despre clase și lupta de clasă, despre revoluția proletară și dictatura proletariatului.

În aceste condiții istorice, cînd oportuniștii și revizioniștii duceau o luptă furibundă în scopul denaturării învățăturii marxiste, era necesar să se dea răspuns unor probleme vitale care se puneau în fața mișcării muncitorești odată cu trecerea capitalismului în ultimul său stadiu — imperialismul. Lenin a fost cel care a indicat calea pe care trebuie să meargă mișcarea revoluționară a proletariatului pentru a obține victoria împotriva capitalismului. El a adus o uriașă contribuție la dezvoltarea filozofiei marxiste, a economiei politice, a socialismului științific.

Pe baza analizei profunde a epocii imperialismului, V. I. Lenin a descoperit legea dezvoltării economice și politice inegale a țărilor capitaliste și a ajuns la concluzia că victoria revoluției socialiste este posibilă inițial într-un număr mai mic de țări și chiar într-o singură țară. În felul acesta teoria marxist-leninistă a revoluției socialiste a oferit clasei muncitoare, în noile condiții social-istorice ale societății capitaliste, o perspectivă clară în lupta pentru socialism, devenind un îndreptar în acțiunea practică a proletariatului. Această teorie nouă, închegată, a revoluției socialiste, elaborată de Lenin, a descătușat energia revoluționară a proletarilor din toate țările și i-a însuflețit la luptă. Astăzi, cînd socialismul este victorios pe o treime a globului pămîntesc, cînd mai multe țări construiesc socialismul, cînd Uniunea Sovietică a intrat în epoca construcției desfășurate a comunismului, triumful teoriei leniniste a revoluției proletare este mai evident ca oricînd. Așa cum s-a arătat la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., în Uniunea Sovietică „socialismul a învins nu numai pe deplin, ci și definitiv" și, deci, „problema construirii socialismului într-o singură țară și a victoriei sale depline și definitive a fost rezolvată de procesul istoric mondial al dezvoltării sociale". În lumina ideilor lui Lenin poporul sovietic își continuă astăzi drumul său glorios. El a intrat într-o nouă fază de dezvoltare istorică, faza în care socialismul se transformă în comunism.

În zilele noastre, lumea socialismului, înarmată cu nemuritoarele idei marxist-leniniste, este mai puternică și mai unită ca oricînd. Ea este invincibilă și exercită o înrîurire hotărîtoare asupra întregii dezvoltări a omenirii. Alături de Uniunea Sovietică, statele democrat-populare, printre care și țara noastră, realizează succese uriașe în lupta lor pentru construirea socialismului, demonstrînd triumful leninismului. Succesele țărilor socialiste arată lumii întregi ce lucruri măreț poate înfăptui poporul muncitor devenit stăpîn absolut al vieții sale, al destinului său.

Învățătura leninistă este cea mai măreață cucerire a științei și culturii din secolul nostru. Ea constituie pentru partidele comuniste și muncitorești din toate țările o călăuză sigură în activitatea lor de mobilizare a maselor la lupta din ce în ce mai largă pentru transformarea revoluționară a societății.

Înarmînd clasa muncitoare cu teoria revoluției socialiste, Lenin a analizat multilateral condițiile în care proletariatul își poate îndeplini misiunea sa istorică de construire a societății comuniste. El a fundamentat în mod științific necesitatea creării partidului marxist al clasei muncitoare, a dezvoltat problemele legate de tactica revoluționară a partidului comunist, tactica clasei muncitoare în revoluție, și a elaborat bazele ideologice, organizatorice, poli-

PETRE BERARU

(Continuare în pag. 2)

„Armata de învățători trebuie să-și pună uriașe sarcini în domeniul răspîndirii culturii și, în primul rînd, trebuie să devină principala armată a învățămîntului socialist... Nu este admisibil să te limitezi la cadrul activității îngust—didactice. Învățătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina noii pedagogii este de a lega activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societății".

V. I. LENIN

(Din „Cuvîntarea rostită la Congresul general al învățătorilor internaționaliști din Rusia — 5 iunie 1918").

N. S. HRUȘCIOV împlinește 65 de ani

La 17 aprilie se împlinesc 65 de ani de la nașterea tovarășului Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al C. C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., activist eminent al Partidului Comunist și al Statului Sovietic.

Nikita Sergheevici Hrușciov s-a născut la 17 aprilie 1894, în satul Kalinovka, gubernia Kursk. Tatăl său era muncitor miner. De mic copil, N. S. Hrușciov a început să lucreze ca păstor în sat, iar apoi a plecat la tatăl său în Donbas, unde a lucrat ca lăcătuș în uzine și mine.

În 1918 a intrat în Partidul Comunist. În anii războiului civil, N. S. Hrușciov a luptat în rîndurile Armatei Roșii pe Frontul de sud. După terminarea războiului civil, el se reîntoarce în Donbas, unde lucrează în mină.

În toamna anului 1922, N. S. Hrușciov începe să urmeze cursurile facultății muncitorești de pe lîngă Institutul industrial din regiunea Donețului. După absolvirea facultății muncitorești, N. S. Hrușciov este ales într-o muncă de conducere pe linie de partid în Donbas. În 1928 este trimis la Kiev, unde lucrează ca șef al secției organizatorice a comitetului regional de partid. În 1929 N. S. Hrușciov se înscrie la Academia Industrială din Moscova, unde comuniștii îl aleg secretar al comitetului de partid. În ianuarie 1931, N. S. Hrușciov este ales secretar al comitetului de partid al raionului Bauman, iar apoi secretar al comitetului de partid al raionului Krasnaia-Presnia din Moscova. În anii 1932—1934, N. S. Hrușciov muncește la început ca al doilea secretar, iar apoi ca prim secretar al Comitetului orășenesc de partid Moscova și al doilea secretar al Comitetului regional de partid Moscova. În 1935 el este ales prim-secretar al Comitetelor de partid regional și orășenesc Moscova și rămîne în această funcție pînă în 1938. În acești ani N. S. Hrușciov a depus o vastă muncă organizatorică pentru îndeplinirea planurilor trasate de partid și guvern, pentru reconstrucția Moscovei, sistematizarea capitalei, îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor și funcționarilor.

(Continuare în pag. 2)

LENINISMUL
steagul victorios al comunismului

(Urmare din pag. 1)

tice și teoretice ale acestui partid.

Lenin a adus o contribuție neprețuită la dezvoltarea marxismului prin genialele sale învățături privind căile de înfăptuire a revoluției proletare și principiul dictaturii proletariatului, universal valabil în revoluția socialistă. Arătînd că a fi marxist revoluționar înseamnă nu o oarecare recunoaștere a necesității luptei de clasă, ci o recunoaștere a necesității ducerii luptei de clasă pînă la instaurarea dictaturii proletariatului și pînă la deplina construire a societății comuniste fără clase, Lenin demască poziția revizioniștilor, poziție potrivnică intereselor clasei muncitoare, menită să elimine din marxism acest principiu revoluționar esențial. „Dictatura proletariatului — sublinia Lenin — nu înseamnă încetarea luptei de clasă, ci continuarea ei într-o formă nouă și cu mijloace noi. Atîta timp cît mai există clase, atîta timp cît burghezia răsturnată într-o țară își înzecește pe scară internațională atacurile sale împotriva socialismului, această dictatură este necesară". (V. I. Lenin, Împotriva revizionismului, pag. 565).

Prin bogăția sa de idei care reflectă științific și multilateral condițiile de dezvoltare ale societății contemporane, cît și prin caracterul său revoluționar, intransigent față de orice abatere de la marxism, învățătura leninistă constituie astăzi cea mai puternică armă teoretică împotriva revizionismului. Așa cum s-a arătat la Consfătuirea din noiembrie 1957 a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova și, mai recent, la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., deși revizioniștii, mai ales cei iugoslavi, caută să ascundă esența divergențelor lor cu marxism-leninismul, în realitate, ceea ce îi deosebește pe comuniști de revizioniști este tocmai fidelitatea față de leninism. Revizionismul înseamnă o trădare a marxism-leninismului, o îndepărtare de pozițiile clasei muncitoare, el este o manifestare a ideologiei burgheze menită să paralizeze energia revoluționară a clasei muncitoare.

Insuflețite de ideile internaționalismului proletar, întărind coeziunea și unitatea rîndurilor lor, așa cum Lenin a învățat proletariatul internațional, partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă au ripostat puternic împotriva atacurilor revizioniste ; nici un partid frățesc nu a putut fi abătut din calea marxist-leninistă.

Teoriile diversioniste ale ideologilor burghezi și ale revizioniștilor, sprijinitorii lor fideli, se dovedesc tot mai mult a avea un caracter falimentar. Căci capitalismul monopolist, departe de a deveni „popular", așa cum îl prezintă ei, își dezvăluie mai mult caracterul său exploatator, reacționar și antipopular. Împotriva imperialismului se ridică tot mai mult masele exploatate din țările capitaliste și crește furtunos mișcarea de eliberare națională dusă de popoarele din Asia și Africa. Așa cum a prevăzut Lenin, putreziciunea sistemului capitalist se adîncește continuu, prin ascuțirea contradicțiilor sale, iar singura cale spre viitor deschisă popoarelor este revoluția socialistă.

Leninismul este unica teorie socială contemporană care corespunde celor mai nobile, mai progresiste năzuințe ale popoarelor. Problema păcii, majoră în preocuparea întregii umanități, își găsește deplina rezolvare în leninism, căci învățătura leninistă a coexistenței pașnice, care stă la baza politicii externe a statelor socialiste, este inspiratoarea celor mai consecvente și constructive acțiuni de rezolvare pe cale pașnică a problemelor internaționale și de evitare a războaielor.

Mintea genială a lui Lenin a cuprins sectoare uriașe ale gîndirii și activității umane. Ideile sale sînt tot atît de bogate în conținut, de valoroase prin profunzimea și umanismul lor, ca și noua orînduire socială, orînduirea comunistă, spre care ele deschis drum omenirii.

Înfierînd marasmul societății vechi, capitaliste, sortită pieirii, Lenin a indicat perspectivele de dezvoltare a societății pe drumul socialismului în variate și importante domenii, atît ale construcției economice și politice cît și ale ideologiei și culturii. Ideile sale prezintă o importanță covîrșitoare în înfăptuirea revoluției culturale, în dezvoltarea creatoare a științelor, a artei și literaturii, precum și în educarea tinerelor generații de constructori ai comunismului. Inspirator și îndrumător al revoluției culturale, Lenin a ridicat principiul culturii la înălțimi nemaiîntîlnite în istorie, demonstrînd că socialismul înseamnă o imensă dezvoltare a culturii, că însăși realizarea practică a socialismului implică însușirea de către masele cele mai largi a culturii și științei, necesită participarea conștientă, activă și creatoare a maselor la construirea noii culturi, socialiste.

Grija atentă și pasiunea arzătoare a lui Lenin pentru educarea noilor generații și ridicarea procesului de educație și învățămînt la nivelul celor mai nobile principii ale societății, așa cum numai socialismul poate face, se reflectă din plin în multitudinea și bogăția indicațiilor sale, prezente în întreaga sa operă. Cu o adevărată dragoste părintească sprijinea Lenin creșterea cadrelor tinere în anii puterii sovietice. Cît despre atitudinea sa față de educatori, față de cei care au menirea să crească noi luptători pentru comunism, este suficient să amintim aprecierea pe care o dă el rolului deosebit de important al învățătorilor în societatea socialistă. „Învățătorul — spunea Lenin — trebuie să fie ridicat la noi la o înălțime la care nu s-a aflat, nu se află și nici nu se poate afla în societatea burgheză".

Prin valoarea și bogăția sa inepuizabilă, prin rolul pe care îl îndeplinește astăzi, opera lui Lenin este ca o flacără veșnic vie în îndrumarea omenirii pe drumul spre comunism. Alături de partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume, Partidul Muncitoresc Romîn, sub a cărui conducere înțeleaptă poporul nostru construiește cu succes socialismul, se călăuzește cu fermitate și fidelitate după învățătura lui Lenin, chezășia progresului, a victoriilor pe drumul comunismului.

N. S. HRUȘCIOV
împlinește 65 de ani

(Urmare din pag. 1)

In ianuarie 1938, N. S. Hrușciov este ales prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina. La Congresul al XVII-lea al partidului, care a avut loc în 1934, N. S. Hrușciov este ales membru al C.C. al P.C.U.S.

In 1938, el este ales membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., iar în 1939, după Congresul al XVIII-lea al partidului, este ales membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, N. S. Hrușciov a desfășurat o activitate intensă pe front. El a fost membru al Consiliului militar al regiunii militare speciale Kiev, membru al Consiliului militar al Direcției sud-vest, al Frontului de la Stalingrad, al Frontului de sud și al Frontului I Ucrainean. N. S. Hrușciov are gradul de general-locotenent.

Paralel cu munca pe front, N. S. Hrușciov, în calitate de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina, a desfășurat o intensă muncă pe linie de partid și de stat pentru a strînge rîndurile poporului ucrainean în scopul înfrîngerii dușmanului, pentru a organiza în Ucraina mișcarea de partizani.

Din martie pînă în decembrie 1947, N. S. Hrușciov lucrează în calitate de președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene. In decembrie 1947 este reales prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina. In decembrie 1949, N. S. Hrușciov este ales secretar al C.C. al P.C.U.S. și în același timp prim-secretar al Comitetului regional de partid Moscova. La Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., care a avut loc în octombrie 1952, N. S. Hrușciov a prezentat raportul „Cu privire la modificările în statutul P.C. (b) al U.R.S.S.". La acest congres el este reales membru al C.C. al partidului, iar la Plenara C.C. este ales membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și secretar al Comitetului Central al partidului.

In martie 1953, la ședința comună a Plenarei C.C. al P.C.U.S., a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., s-a considerat necesar ca N. S. Hrușciov să se concentreze asupra muncii în Comitetul Central al P.C.U.S. fiind eliberat de sarcina de prim-secretar al Comitetului regional de partid Moscova.

In Septembrie 1953, Plenara C.C. al P.C.U.S. l-a ales pe N. S. Hrușciov prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

In februarie 1956 a avut loc Congresul al XX-lea al P.C.U.S. în cadrul căruia N. S. Hrușciov a prezentat raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., iar în cadrul unei ședințe închise a congresului a prezentat raportul „Cu privire la cultul personalității și urmările sale". Congresul partidului îl realege pe N. S. Hrușciov membru al C.C. al P.C.U.S., iar la Plenara C.C., care a avut loc după congres, N. S. Hrușciov este ales membru al Prezidiului C.C. și prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

La 27 martie 1958, Sovietul Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe tovarășul N. S. Hrușciov președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S., care a avut loc în ianuarie-februarie 1959, tovarășul N. S. Hrușciov a prezentat raportul „Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965".

N. S. Hrușciov este președintele Biroului C.C. al P.C.U.S. pentru R.S.F.S.R. In cadrul Plenarelor C.C. al P.C.U.S. care au avut loc în ultimii ani, N. S. Hrușciov a prezentat rapoarte asupra problemelor de cea mai mare importanță ale construcției de partid și de stat, ale dezvoltării continue a agriculturii și industriei Uniunii Sovietice, precum și asupra unor importante probleme internaționale. In ultimii ani, N. S. Hrușciov împreună cu alți conducători sovietici, a vizitat Republica Populară Chineză, India, Birmania, Afganistan, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Romînia, Republica Democrată Germană, Ungaria, Republica Populară Federativă Iugoslavia, Anglia, Finlanda și alte țări. El a luat parte activă la o serie de tratative internaționale foarte importante, care au contribuit la slăbirea încordării internaționale.

Discipol credincios al lui V. I. Lenin, eminent activist al Partidului Comunist și Statului Sovietic, N. S. Hrușciov a primit în repetate rînduri înalte distincții de stat pentru mari merite în domeniul conducerii construcției economice, precum și pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de partid și guvern în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. N. S. Hrușciov a fost distins de trei ori cu Ordinul Lenin, cu Ordinul Suvorov clasa I și clasa II-a, Ordinul Kutuzov clasa I, Ordinul Marelui Război pentru Apărarea Patriei clasa I, Ordinul Steagul Roșu al Muncii și cu trei medalii. Prin Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din 16 aprilie 1954, i s-a decernat lui N. S. Hrușciov, pentru merite deosebite față de Partidul Comunist și poporul sovietic, cu prilejul împlinirii a 60 de ani, titlul de Erou al Muncii Socialiste, înmînîndu-i-se Ordinul Lenin și medalia de aur „Secera și Ciocanul". Pentru merite remarcabile în elaborarea și înfăptuirea măsurilor în vederea valorificării pămînturilor virgine și înțelenite, prin Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din 8 aprilie 1957, N. S. Hrușciov a fost distins cu Ordinul Lenin și cu a doua medalie „Secera și Ciocanul".

Cu prilejul împlinirii a 65 de ani, oamenii muncii din patria noastră îi urează tovarășului N. S. Hrușciov multă sănătate și ani îndelungați de muncă rodnică pentru noi și măreațe victorii ale poporului sovietic în construirea comunismului, pentru continua întărire a puternicului lagăr socialist, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

Condiţii cît mai bune pentru tinerii muncitori care învaţă

Apariţia recentei Hotărîri privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior confirmă din nou grija partidului şi guvernului pentru continua dezvoltare a şcolii din ţara noastră. Ca un fir roşu străbate prin întreaga Hotărîre preocuparea pentru asigurarea unor condiţii optime de învăţătură oamenilor muncii care, continuînd să producă bunuri materiale necesare patriei, doresc să-şi desăvîrşească, cu ajutorul şcolii, pregătirea teoretică şi profesională.

Tinerii din producţie înscrişi la cursurile serale şi fără frecvenţă sînt convinşi că îndeplinirea multiplelor sarcini ale construcţiei socialiste reclamă o necontenită creştere a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor. Cu prilejul unei şedinţe cu directorii şcolilor medii serale din Capitală, în care s-au dezbătut sarcinile ce ne revin pentru îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, directorii au vorbit cu deosebită admiraţie despre unii tineri care îşi îndeplinesc cu cinste sarcinile în cadrul şcolii, cît şi pe cele obşteşti şi profesionale din întreprinderi. Tov. C. Mărculescu, directorul Şcolii medii serale nr. 13, spre exemplu, a vorbit despre dragostea de muncă a tînărului I. Ion Stancia, elev în clasa XI-a „C", care dorind să devină inginer la întreprinderea în care lucrează ca electrician, urmează acum cursurile de pregătire pentru examenul de admitere în învăţămîntul superior. Tov. I. Schächter, directorul Şcolii medii serale pentru tineretul muncitor I.R.E.B. a vorbit despre tînărul A. Orvas din clasa a VII-a „B", care îşi pune toată capacitatea sa de muncă în eforturile pentru a termina şcoala cu bune rezultate, ca apoi să poată urma cursurile superioare.

Cu tot numărul mare de muncitori care sînt cuprinşi în şcolile medii de pe lîngă întreprinderi sau în secţiile serale ale şcolilor medii, cu toate rezultatele bune la carte ale multor cursanţi şi în activitatea profesională a unor profesori repartizaţi să lucreze în acest sector al învăţămîntului, trebuie să recunoaştem că şi în şcolile din Capitală s-au manifestat lipsurile semnalate în Hotărîre. In unele unităţi, bunăoară, au fost repartizate cadre didactice care nu aveau experienţa necesară, cadre care nu au dat rezultate satisfăcătoare în pregătirea elevilor din aceste şcoli. Invăţămîntul seral din Capitală a fost urmat şi de un număr destul de mare de tineri care nu au reuşit la cursurile de zi şi nu munceau în producţie. Lipsa de seriozitate şi de preocupare a acestora pentru studiu, atitudinea necorespunzătoare au dăunat de cele mai multe ori colectivelor de elevi de la învăţămîntul seral. In anul şcolar trecut cîţiva elevi de la secţia serală a Şcolii medii nr. 18 din Raionul N. Bălcescu au fost chiar eliminaţi din toate şcolile pentru manifestările lor negative.

Prevederile Hotărîrii partidului şi guvernului deschid largi perspective învăţămîntului seral şi fără frecvenţă. Reglementarea unitară a întregului sistem al învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, stabilirea unor criterii juste privind selecţionarea muncitorilor, întocmirea unor noi planuri de învăţămînt şi programe de către M.I.C., promovarea numai a unei singure clase în timpul unui an şcolar, acordarea unor importante înlesniri elevilor şi studenţilor, încadrarea şcolilor şi secţiilor serale cu cele mai bune cadre didactice, cărora pe lîngă marea cinste de a contribui prin activitatea lor la ridicarea noii intelectualităţi li se va acorda şi un spor de salariu, sînt măsuri care vor contribui din plin la formarea unor cadre de înaltă calificare profesională, cu nivel ridicat de cultură.

Pentru traducerea în viaţă a Hotărîrii partidului şi guvernului sarcini deosebit de importante revin organelor de învăţămînt. Secţia de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei, pe baza planului de măsuri aprobat de Comitetul executiv al sfatului popular al oraşului Bucureşti, va da o atenţie deosebită condiţiilor în care trebuie să se deschidă anul şcolar în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă din Bucureşti, cu ferma convingere că muncind pentru aplicarea Hotărîrii partidului şi guvernului, muncim pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste din patria noastră.

C. PETRICU
Şeful Secţiei de învăţămînt al sfatului popular al Capitalei

Mulţi dintre pionierii care activează în cercurile Casei pionierilor din Huşi, arată un interes deosebit pentru lucrările practice de ştiinţe naturale.

Iată în prima fotografie două dintre pionierele grupei de botanişti de la Palat, însemnînd în jurnalul grupei rezultatele probei de germinaţie la orez.

Cea de a doua fotografie înfăţişează cîţiva din membrii grupei de zoologi, lucrînd, sub supravegherea profesoarei de specialitate la împăiatul păsărilor.

Din activitatea cercurilor de elevi

Numeroşi elevi ai şcolilor din Brăila participă cu entuziasm la acţiunea de radioficare. Astfel, elevii Şcolii de 7 ani nr. 3 au instalat difuzoare în toate sălile de clasă. Exemplul lor a fost urmat şi de elevii Şcolii de 7 ani nr. 10 şi ai altor şcoli.

Membrii cercului radiotehnic de la Şcoala medie nr. 2, împreună cu toţi elevii olaselor a X-a şi a XI-a, ajutaţi de utemiştii de la Uzinele metalurgice „Progresul" din localitate, lucrează la radioficarea gospodăriilor agricole colective „Brăila" şi „Dunărea", precum şi la radioficarea satului Baldovineşti.

★

De curînd, în oraşul Petroşani a avut loc consfătuirea membrilor cercurilor „Micii tehnicieni", care funcţionează pe lîngă şcoli sau în cadrul cluburilor miniere.

La consfătuire au participat cei mai buni activişti ai cercurilor — radiofonişti, fotografi amatori, timplari etc. Ei au discutat despre activitatea lor în cercuri, primind îndrumări preţioase atît prin schimbul de experienţă realizat, cît şi prin cuvîntul educatorilor lor, prezenţi în sală.

Cu ocazia consfătuirii a fost amenajată o expoziţie cu obiecte confecţionate de membrii diferitelor cercuri. Mult interes au stîrnit o galerie de mină în miniatură, realizată de micii tehnicieni de la Şcoala medie nr. 2 din Petroşani, funicularul cu vagonete pentru transportul cărbunelui, construit la Şcoala de 7 ani nr. 1 din acelaşi oraş, precum şi apanatele pentru laboratoarele de fizică lucrate în cercurile tehnice de la şcolile din Aninoasa, Petrila, Urioani etc.

Cele mai bune lucrări prezentate la expoziţie au fost selecţionate pentru a fi trimise la faza regională a concursului „Micilor tehnicieni".

Educaţi în spiritul prieteniei frăţeşti

In cuvîntarea rostită la cea de a doua Conferinţă pe ţară a U.A.S.R., tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat în mod deosebit faptul că în condiţiile orînduirii democrat-populare şcoala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naţionalităţile, de educare a lor în spiritul dragostei faţă de patrie, al internaţionalismului socialist, în spiritul luptei unite pentru făurirea ţelului comun — construirea socialismului. Cadrele didactice au datoria de a face ca şcoala să contribuie din plin la întărirea frăţiei dintre tinerii de toate naţionalităţile, să cultive dragostea pentru patria socialistă, preţuirea şi respectul faţă de cuceririle măreţe ale poporului muncitor.

Conştienţi de aceasta, pedagogii din Regiunea Autonomă Maghiară acordă o tot mai mare atenţie apropierii frăţeşti dintre şcolarii romîni şi maghiari, educării împreună a elevilor indiferent de naţionalitate. La şcolile medii din Sf. Gheorghe şi Toplita, la Şcoala profesională metalurgică din Tg. Mureş, la Şcoala profesională de construcţii şi la Grupul şcolar comercial din Tg. Mureş, precum şi la alte şcoli, elevii romîni şi maghiari învaţă şi lucrează împreună, locuiesc în aceleaşi internate. Această apropiere îi ajută să se cunoască mai bine, să se respecte şi să lege prietenii trainice.

Strădaniile unor colective pedagogice, sprijinite efectiv de organizaţiile de partid din şcoli, pentru lichidarea rămăşiţelor naţionalismului burghez în conştiinţa unor pedagogi, a tendinţei de izolare naţională, pentru educarea şcolarilor în spiritul patriotismului şi internaţionalismului socialist au scos la iveală o serie de iniţiative bune. Astfel, organizaţia de partid şi colectivul de conducere al Şcolii medii „Bolyai" din Tg. Mureş au iniţiat o serbare comună a şcolilor medii romîne şi maghiare din oraş, sub lozinca „Impreună trăim, impreună construim". A impresionat în mod deosebit faptul că la această serbare cuvîntul de deschidere a fost rostit în limba romînă de către directorul unei şcoli cu limba de predare maghiară, şi că directorul unei şcoli medii cu limba de predare romînă a vorbit celor prezenţi la serbare în limba maghiară.

Elevii de la cele două şcoli medii din Reghin, romîni şi maghiari, muncesc împreună în brigăzile patriotice de tineret, organizează în comun manifestări sportive şi programe culturale. La Şcoala medie din Toplita elevii romîni şi maghiari cîntă în acelaşi cor. Copiii care învaţă la Şcoala cu limba de predare maghiară din Vlăhiţa, dorind să lege prietenii şi cu elevii romîni din alte localităţi, poartă corespondenţă cu şcoli din Timişoara, Predeal, Toplita, Zărneşti şi Oraşul Stalin. Cu şcolarii din Zărneşti, de pildă, vor organiza împreună, la vară, o tabără. Şcoala medie „Unirea" şi Şcoala medie cu limba de predare maghiară nr. 4 din Tg. Mureş au organizat un schimb de experienţă între elevi, cu care ocazie aceştia au luat parte la lecţii, s-au interesat de viaţa organizaţiilor de tineret şi au schimbat păreri în diverse probleme şcolare. Şcoala medie cu limba de predare maghiară din Cristur ţine strînse legături cu o şcoală medie cu limba de predare romînă din Sighişoara. Cu ocazia sărbătorii Centenarului Unirii Ţărilor Romîne, elevii romîni din Sighişoara au venit la prietenii lor din Cristur pentru a sărbători împreună acest mare eveniment din viaţa poporului romîn.

La Şcoala medie nr. 1 din Sf. Gheorghe — unde cadrele didactice, îndrumate de organizaţia de partid, au dat dovadă de multă fermitate în lupta împotriva rămăşiţelor naţionalismului burghez, pentru educarea copiilor în spiritul respectului şi admiraţiei faţă de patrie — nu rare sînt dovezile frăţiei care îi leagă pe şcolari indiferent de naţionalitate. Elevul Benedek Ianos, de pildă strînge într-un caiet toate cîntecele populare pe care le aude de la prietenii săi romîni, iar eleva Miklos Margit scrie în albumul elevei Cimpeanu Emilia, prietena sa, calde urări de succes în viaţă.

Insuşirea limbii romîne este de ani de zile una dintre preocupările centrale ale organelor regionale de partid şi de stat din regiunea noastră. Amintim preocuparea care există în raionul Cristur, unde comitetul raional de partid se ocupă nemijlocit şi sistematic de felul cum se predă limba romînă în şcoli. Cadre bine pregătite şi conştiincioase ca Iarol Eva şi Tittel Andor din Odorhei, Bereck Lajos din Miercurea Ciuc, Farkas Margareta din Cristur, Culini Viorica din Reghin, Ienikovschi Ladislau şi Mora Zoltán din Tg. Mureş şi alţii fac totul ca elevii să îndrăgească limba romînă, să-şi îmbogăţească bagajul de cuvinte romîneşti. La Şcoala medie cu limba de predare maghiară din Reghin, copiii citesc în mod organizat, de trei ori pe săptămînă, „Scînteia tineretului", iar la Şcoala medie cu limba de predare maghiară de la Miercurea Ciuc, o oră de educaţie fizică pe săptămînă este ţinută în limba romînă.

In prezent în regiunea noastră se studiază problema creării de cît mai multe internate comune pentru copiii romîni şi maghiari, sînt încurajate iniţiativele valoroase de felul celor amintite mai sus, şi se tinde la generalizarea experienţei înaintate care urmăreşte întărirea prieteniei dintre tinerii romîni şi maghiari. Sîntem hotărîţi să lichidăm neajunsurile manifestate în anii trecuţi cînd organele noastre de îndrumare şi control dădeau mai multă atenţie problemelor instructive şi mai puţină celor educative. Această hotărîre a noastră izvorăşte din faptul că sîntem conştienţi că educaţia sănătoasă a copiilor este o problemă vitală a şcolii, o problemă de cea mai mare însemnătate pentru însăşi viaţa noastră socialistă.

DEVAI KAROL
Şeful secţiei de învăţămînt şi cultură a sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare

Aplicarea îngrăşămintelor în timpul vegetaţiei

In ţara noastră se acordă o mare importanţă aplicării pe scară tot mai largă a metodelor înaintate de folosire a îngrăşămintelor în cultura plantelor. Pregătindu-i pe elevii claselor V-VII din şcolile săteşti pentru viitoarea lor muncă în agricultură, profesorii care predau cunoştinţele agricole au datoria să-i familiarizeze cu aceste metode, să-i înveţe cum trebuie aplicate ele. Buna realizare a acestei sarcini cere ca profesorii înşişi să cunoască valoarea îngrăşămintelor, condiţiile în care acestea pot fi folosite, metodele de lucru pentru aplicarea lor.

In folosirea îngrăşămintelor trebuie să se ţină neapărat seama de biologia plantei şi de condiţiile de mediu în care creşte ea. Cercetările în această privinţă au arătat că îngrăşămintele trebuie aplicate pentru aceeaşi plantă în trei timpuri diferite : înainte de semănat (îngrăşarea de bază), o dată cu semănatul şi în timpul vegetaţiei. In materialul de faţă ne vom opri asupra aplicării îngrăşămintelor în timpul vegetaţiei, numită şi îngrăşarea suplimentară, care are rostul de a asigura hrana plantelor atunci cînd consumul de substanţe nutritive este mai mare.

La aplicarea îngrăşămintelor în timpul vegetaţiei trebuie să se ţină seama de umiditatea solului şi de solubilitatea îngrăşămintelor. Acestea sînt în deosebi necesare în regiunile umede, în anii ploioşi, la culturile irigate. Se pot da îngrăşăminte şi în regiunile secetoase, cu condiţia să fie cît mai adînc îngropate în pămînt. Toate îngrăşămintele folosite trebuie să fie uşor solubile, pentru a fi astfel mai uşor asimilate de plantă. Dintre îngrăşămintele azotate cel mai indicat este azotatul de amoniu, iar dintre cele fosfatice — superfosfatul.

Îngrăşămintele suplimentare se aplică în prima perioadă a vegetaţiei plantelor, pînă cel mai tîrziu înainte de înflorire. Cu cît se întîrzie aplicarea îngrăşămintelor, cu atît eficacitatea lor scade. Cînd se dau foarte timpuriu, îngrăşămintele nu trebuie îngropate cu grapa, din cauză că ele se dizolvă uşor şi pătrund în pămînt la rădăcinile plantelor.

In condiţiuni de experimentare pe loturile şcolare îngrăşămintele se aplică (împrăştie) cu mîna, printre rîndurile plantelor, şi se îngroapă cu sapa.

Pentru experienţele ce se vor organiza cu porumb, bumbac, sfeclă, cartofi etc., dacă nu s-a dat din toamnă nici un fel de îngrăşămînt, se vor da în timpul vegetaţiei cantităţi potrivite de îngrăşăminte fosfatice şi azotate. Cu îngrăşămintele potasice se va lucra mai puţin, din cauză că solurile noastre sînt bogate în potasiu.

Ca metodă de cercetare, experienţele cu îngrăşăminte suplimentare aplicate plantelor de cultură nu diferă cu nimic de alte experienţe care se organizează pe aceste loturi. Astfel şi aceste experienţe vor cuprinde un număr oarecare de variante, corespunzător numărului de tratamente pe care ne propunem să-l aplicăm plantelor. Una din aceste variante nu va suferi nici un fel de tratament — adică, în cazul nostru, va fi lăsată complet fără îngrăşăminte. Aceasta va fi varianta martor. Experienţa în întregime se repetă de patru ori, pe o suprafaţă de teren cît mai uniformă ca fertilitate a solului sau ca asolament.

O experienţă cu îngrăşăminte suplimentare la sfecla de zahăr poate avea de exemplu, următoarele variante : varianta întîia — fără îngrăşăminte (martor) ; varianta a doua — îngrăşat imediat după rărit cu o doză azotat de amoniu plus o doză superfosfat ; varianta a treia — îngrăşat imediat după rărit cu 1/2 doză azotat de amoniu plus 1/2 superfosfat, iar la începutul îngroşării rădăcinii cu 1/2 doză azotat de amoniu plus 1/2 doză superfosfat plus o doză sare potasică. Pentru sfecla de zahăr, doza de azotat de amoniu va fi egală cu 80-100 kg/ha, cea de superfosfat cu 50-80 kg/ha şi cea de sare potasică cu 100-150 kg/ha. Dozele de îngrăşăminte pot fi sporite cu 50-100% în cazul culturilor irigate.

Variante asemănătoare se pot utiliza şi la experienţele cu floarea soarelui şi cartofi care, după cum se ştie, consumă mari cantităţi de îngrăşăminte potasice şi fosfatice.

La experienţele cu porumb vom introduce o variantă fără îngrăşăminte (martor), o a doua variantă la care vom da o doză de azotat de amoniu plus o doză superfosfat aplicate la prăşila II-a şi o a treia variantă la care vom da o doză de azotat de amoniu plus 1/2 doză superfosfat aplicate la prăşila I-a şi 1/2 doză azotat de amoniu plus 1/2 doză superfosfat aplicat înainte de începutul înspicatului. Doza de superfosfat poate fi mărită la 100—150 kg./ha.

La bumbac, îngrăşarea suplimentară se poate face după variantele următoare : prima variantă fără îngrăşăminte (martor), varianta a doua — îngrăşat în faza de 3-4 frunze cu o doză azotat de amoniu, iar la îmbobocire cu o doză superfosfat şi o doză sare potasică şi varianta a treia — îngrăşat în faza de 3-4 frunze cu 1/2 din dozele de azotat şi superfosfat, iar la îmbobocire cu cealaltă jumătate din dozele acestor îngrăşăminte plus o doză de sare potasică. Pentru bumbac, dozele vor avea 100-150 kg/ha azotat de amoniu, 200-250 kg/ha superfosfat şi 80-100 kg/ha sare potasică. Se pot face şi alte combinaţii, folosind la aceleaşi îngrăşări cantităţi diferite de îngrăşăminte.

Dacă gospodăria colectivă din sat are culturi irigate, este bine ca experienţele să fie organizate la aceste culturi. In acest caz se vor da cantităţi mai mari de îngrăşăminte, avîndu-se în vedere umiditatea ridicată a solului. De acelaşi lucru trebuie ţinut seama şi în regiunile umede ale ţării.

In ceea ce priveşte dimensiunile parcelelor experimentale, este bine ca acestea să aibă o lungime de 10 m iar lăţimea egală cu lăţimea a 6-8 rînduri ale plantei respective.

In experienţele privitoare la aplicarea îngrăşămintelor se pot folosi şi îngrăşăminte organice, cum sînt : mustul de bălegar, mraniţa, gunoiul de păsări etc. In orice caz însă elevii trebuie familiarizaţi şi cu metodele de aplicare a îngrăşămintelor minerale, care au o mare importanţă în obţinerea unor recolte bogate.

Ing. GHEORGHE BILTEANU
candidat în ştiinţe agricole
Ing. D. COSTACHE
asistent universitar

Pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 4 ani din satul Mărginenii de Sus, comuna Dărmăneşti, raionul Ploeşti, participă intens la lucrările practice agricole de primăvară. Iată o parte dintre ei efectuînd, sub îndrumarea învăţătoarei, văruirea pomilor.

Activitate practică rodnică

Cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani din comuna Vărşand, regiunea Oradea, se preocupă intens de antrenarea elevilor în activitatea practică agricolă.

In primăvara acestui an, în şcoală a fost amenajată o creşcătorie de iepuri de casă, porumbei, pui de găină şi viermi de mătase. Elevii se ocupă cu mult interes de creşterea acestora.

Terenul agricol al şcolii, care se întinde pe o suprafaţă de 2,05 ha, a fost semănat cu o serie de legume şi plante care nu se cultivă pe terenul gospodăriei agricole colective din localitate. Astfel, au fost plantaţi 850 butaşi de viţă de vie. O suprafaţă de 0,50 ha a fost însămînţată cu floarea soarelui, iar pe o suprafaţă de 0,20 ha se experimentează cultivarea porumbului hibrid. Elevii au mai amenajat o livadă cu pomi pe o întindere de 0,15 ha, în care au fost plantaţi un număr de 50 pomi fructiferi (cireşi, meri, peri, nuci etc).

Experimentarea cultivării celor mai variate plante şi cereale face să crească interesul elevilor şi al părinţilor lor pentru aceste culturi.

Profesorii de cunoştinţe agricole discută problemele muncii lor

Importanta sarcină a şcolilor săteşti de 7 ani, de a înarma pe elevi cu cunoştinţe şi deprinderi practice de muncă în agricultură aşa încît, după absolvirea şcolii, ei să fie în stare să aplice metodele avansate de cultivare a pămîntului, impune asigurarea unui nivel ridicat de predare a cunoştinţelor agricole, ca şi asigurarea bazei materiale necesare efectuării aplicaţiilor practice. Din acest punct de vedere au fost dezbătute problemele în consfătuirea organizată recent de Societatea de ştiinţe naturale şi geografie din R.P.R. cu profesorii de cunoştinţe agricole din regiunea Bucureşti.

Din cuvîntul participanţilor la consfătuire a rezultat că, în general, cadrele didactice depun eforturi pentru îmbunătăţirea calităţii predării. Materialul bibliografic este tot mai temeinic studiat de profesori. Familiarizarea lor cu problemele de tehnică agricolă se înfăptuieşte printr-o strînsă colaborare între şcoală şi unităţile agricole socialiste, precum şi prin consultarea specialiştilor din acest domeniu.

De asemenea, multe şcoli au acordat atenţia cuvenită asigurării condiţiilor materiale necesare bunei pregătiri practice a elevilor, folosind în mod judicios toate posibilităţile locale.

Discuţiile purtate în consfătuire s-au oprit însă şi asupra aspectelor negative legate de predarea cunoştinţelor agricole. A reieşit astfel că o lipsă principală întîlnită la unele şcoli constă în faptul că orele de cunoştinţe agricole au fost repartizate unor cadre necalificate sau unor profesori a căror specialitate nu are nici o tangenţă cu agricultura, deşi în şcolile respective se aflau profesori de ştiinţe naturale care puteau să predea lecţiile de cunoştinţe agricole în condiţii mult mai bune. Repartizarea orelor la întîmplare de către unii conducători de şcoli denotă că ei subestimează însemnătatea pregătirii agricole a elevilor. S-a arătat, de asemenea, că unele sfaturi populare au dat şcolilor terenuri improprii pentru loturile şcolare. Spre exemplu, sfatul popular al comunei Fundeni a repartizat şcolii din această comună un teren inundabil, prea puţin propice culturii.

Referindu-se la programa de cunoştinţe agricole, cadrele didactice au obiectat că unele capitole ale acesteia sînt prea încărcate, iar unele probleme importante — cum este, de exemplu, organizarea muncii în unităţile agricole socialiste — lipsesc cu desăvîrşire din programă.

Subliniind necesitatea documentării cît mai complete a profesorilor de cunoştinţe agricole, participanţii la consfătuire au arătat însă că adeseori profesorii nu găsesc materialul bibliografic necesar, sau că acesta este insuficient. Lipsa materialului bibliografic a făcut ca unele ferie să fie vitregite.

Pornind de la lipsurile constatate, profesorii au dat sugestii şi au făcut propuneri care merită a fi luate în seamă. Mulţi dintre vorbitori au propus, spre exemplu, să se organizeze între profesorii de cunoştinţe agricole consfătuiri pentru realizarea unui schimb de experienţă. De asemenea, s-a sugerat ideea organizării unor consfătuiri care să aibă loc în perioadele premergătoare campaniilor agricole, pentru instruirea profesorilor asupra lucrărilor ce se cer a fi efectuate în fiecare etapă, precum şi asupra tehnicii acestor lucrări. S-a propus totodată ca profesorii care predau cunoştinţele agricole să participe la consfătuirile lucrătorilor din agricultură, unde se pun în discuţie probleme importante şi actuale care îi interesează, pe care ei trebuie să le cunoască pentru a putea îndruma elevii. Considerîndu-se că întîlnirile cu fruntaşii din agricultură, cu conducătorii din unităţile agricole socialiste, cu oamenii de ştiinţă din acest domeniu ar fi de un adevărat sprijin, s-a propus şi organizarea unor asemenea întîlniri.

Participanţii la consfătuire şi-au exprimat dorinţa ca cercurile pedagogice şi cursurile de perfecţionare să acorde mai multă însemnătate pregătirii practice a profesorilor, întrucît în această direcţie se simte nevoia unui ajutor mai larg. Ei au stăruit totodată asupra necesităţii editării unor materiale care să-i ajute pe profesori în pregătirea lecţiilor şi care să asigure realizarea unităţii în predarea cunoştinţelor agricole.

O serie de propuneri s-au referit la asigurarea şcolilor cu materialele necesare bunei desfăşurări a lucrărilor practice. Astfel, făcînd observaţia că şcolile ce se află departe de unităţile agricole socialiste nu pot primi sprijinul acestora în ceea ce priveşte aprovizionarea cu unelte, seminţe etc., s-a cerut ca sfaturile populare raionale şi regionale să le acorde ele acest ajutor.

Opiniile cadrelor didactice ca şi sugestiile date de ele cu acest prilej au demonstrat că profesorii au reflectat asupra problemelor, că doresc şi sînt interesaţi să-şi îmbunătăţească munca. Discuţiile au păcătuit însă prin faptul că s-au oprit mai mult la analiza problemelor din punct de vedere general. Dacă s-ar fi realizat un mai larg schimb de păreri în privinţa laturii practice a predării cunoştinţelor agricole, dacă acest schimb de păreri ar fi avut un caracter autocritic mai accentuat, participanţii ar fi profitat mai mult de pe urma acestei consfătuiri.

Ţinînd însă seama de faptul că această consfătuire este abia prima din şirul celor care vor avea loc regulat de acum înainte, putem socoti că rezultatele ei au fost în general pozitive, constituind un ajutor real pentru profesorii de cunoştinţe agricole.

I. MILEA

Consfătuirea şcolilor din sectorul construcţii şi industria lemnului

Pregătirea temeinică a viitoarelor cadre de muncitori şi tehnicieni din domeniul construcţiilor, industriei materialelor de construcţii şi industriei lemnului are o mare însemnătate pentru realizarea obiectivelor pe care partidul şi guvernul le-au pus în faţa acestor sectoare ale economiei noastre socialiste. In scopul de a îmbunătăţi pregătirea acestor cadre, Ministerul Construcţiilor, Industriei Materialelor de Construcţii şi Industriei lemnului a organizat recent la Caransebeş, o consfătuire pe ţară cu directorii şi cadrele didactice din şcolile profesionale şi tehnice din sistemul său, precum şi cu reprezentanţii întreprinderilor care tutelează asemenea şcoli. Consfătuirea a dezbătut probleme privind folosirea metodelor înaintate de predare a lecţiilor de specialitate, nivelul ştiinţific al manualelor şi materialului didactic în raport cu cerinţele actuale ale activităţii în construcţii, ca şi desfăşurarea muncii de educare a ucenicilor şi elevilor.

Referatele prezentate la consfătuire de direcţia de personal şi învăţământ din minister, precum şi discuţiile purtate au evidenţiat rezultatele pozitive obţinute în instruirea şi educarea ucenicilor de către unele şcoli, printre care se numără la loc de frunte Şcoala profesională de industria lemnului din Caransebeş. Vizitarea acestei şcoli de către participanţii la consfătuire a constituit un bun prilej de cunoaştere concretă a metodelor înaintate folosite de profesorii acestei şcoli în vederea unei cît mai bune pregătiri a ucenicilor. De asemenea, în cadrul consfătuirii au fost popularizate rezultatele bune obţinute de unii profesori de la Şcoala profesională de construcţii din Blaj, Şcoala profesională de industria lemnului din Fieni, Şcoala profesională de construcţii din Curtea de Argeş etc., subliniindu-se că aceste rezultate au fost obţinute datorită preocupării pentru pregătirea temeinică şi cu spirit de răspundere a lecţiilor şi activităţilor practice, pentru transmiterea cunoştinţelor la nivelul cerinţelor tehnicii moderne de construcţii, ca şi datorită folosirii metodelor pedagogice înaintate.

In acelaşi timp consfătuirea a analizat în spirit critic şi autocritic unele neajunsuri existente în munca de pregătire a ucenicilor şi elevilor. S-a arătat că aceste neajunsuri izvorăsc, în marea lor majoritate, din slaba preocupare a unor cadre didactice pentru pregătirea lor ştiinţifică, precum şi din neglijarea de către acestea a sarcinilor educative. Lipsuri esenţiale în această privinţă s-au manifestat la Centrul şcolar de construcţii din Bucureşti. Deşi acesta dispunea de toate condiţiile materiale pentru realizarea unei temeinice munci de instruire şi educare a ucenicilor şi elevilor, pînă nu de mult o parte însemnată a cadrelor didactice care lucrau aici foloseau cu totul insuficient şi superficial aplicaţiile practice în laborator, mulţumindu-se să ţină doar prelegeri teoretice rupte de viaţă. De asemenea, datorită lipsei de preocupare a profesorilor pentru rolul educativ al lecţiilor şi neorganizării timpului liber al ucenicilor şi elevilor s-au înregistrat numeroase cazuri de abateri de la disciplina şcolară. De abia în ultimul timp măsurile hotărîte luate de Ministerul Construcţiilor, Industriei materialelor de construcţii şi Industria lemnului pentru îmbunătăţirea compoziţiei colectivului didactic au determinat o cotitură în activitatea Centrului şcolar de construcţii din Bucureşti.

Un accent deosebit s-a pus în cadrul discuţiilor purtate la consfătuire pe colaborarea între şcoală şi întreprindere ca factor determinant în formarea profilului moral al viitorilor muncitori constructori. Semnificativ în această privinţă este exemplul Şcolii profesionale de industria lemnului din Gugeşti, raionul Brăila. Colaborarea strînsă între această şcoală şi întreprinderea IPROFIL-Gugeşti, acţiunile iniţiate de organizaţiile U.T.M. cu sprijinul organizaţiilor de partid ale şcolii şi întreprinderii pe linia organizării timpului liber al tinerilor au dat roade pozitive. Ucenicii au fost repartizaţi numai în brigăzile şi echipele comuniştilor, candidaţilor de partid — fruntaşi în producţie şi inovatori. Conferinţele pe teme de politică internă şi internaţională, prelegerile ştiinţifice, tehnice, recenziile literare, activitatea culturală şi artistică desfăşurată la clubul şi colţul roşu al întreprinderii au completat educaţia tinerilor.

Afluenţa tinerilor muncitori, absolvenţi ai Şcolii profesionale de la IPROFIL-Gugeşti către şcoala medie muncitorească înfiinţată anul acesta, seriozitatea cu care se pregătesc profesional şi studiază pentru a-şi lărgi orizontul cultural şi tehnic, întreaga lor ţinută în societate, sînt exemple grăitoare în ceea ce priveşte nivelul muncii de educaţie pe care o desfăşoară Şcoala profesională din Gugeşti în colaborare cu întreprinderea tutelară.

Mulţi dintre cei care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirii s-au referit la asigurarea şcolilor profesionale şi tehnice din sectorul construcţii cu manuale de specialitate şi material didactic corespunzător. S-a arătat că evidentul progres cantitativ înregistrat pe acest tărîm — concretizat în asigurarea cu manuale a principalelor discipline de specialitate — nu a fost însoţit de un progres calitativ la fel de accentuat. Multe din manualele apărute recent cuprind cunoştinţe inaccesibile nivelului de pregătire anterioară şi de virstă al elevilor şi ucenicilor, sînt redactate într-un stil greoi, neatrăgător.

Discuţiile cu privire la lărgirea bazei materiale pentru predarea intuitivă a lecţiilor de specialitate s-au referit la aportul pe care pot să-l aducă în acest domeniu cercurile tehnice, confecţionînd prin mijloace locale materiale didactice. S-a scos în evidenţă activitatea pozitivă desfăşurată pe această linie de cercurile şcolilor profesionale de construcţii din Arad, Rîmnicu-Vîlcea, Caransebeş şi Codlea.

Fără îndoială că dezbaterile consfătuirii vor avea efecte pozitive asupra activităţii majorităţii şcolilor profesionale şi tehnice din sectorul construcţiilor, industriei materialelor de construcţii şi industriei lemnului. Socotim însă că roadele consfătuirii ar fi fost mai valoroase dacă ea s-ar fi axat cu precădere pe problema centrală a şcolilor profesionale şi tehnice — şi anume, aceea de a pregăti pe ucenici şi elevi pentru desfăşurarea muncii la nivelul cerinţelor tehnicii moderne şi a sarcinilor pe care documentele de partid le pun în faţa tuturor lucrătorilor din construcţii.

De asemenea, rolul consfătuirii ar fi putut deveni mai pozitiv dacă ar fi fost invitaţi să participe şi directorii şcolilor profesionale ale trusturilor regionale de construcţii locale care au fost transferate anul acesta sfaturilor populare. Schimbul de experienţă putea deveni astfel mai larg, problemele specifice mai bine aprofundate.

Datorită nivelului principial la care au fost abordate problemele puse în discuţie şi a concluziilor practice desprinse, prima consfătuire pe ţară a cadrelor didactice din şcolile profesionale şi tehnice din sectorul construcţiilor, materialelor de construcţii şi industriei lemnului constituie, în general, o contribuţie însemnată pentru îmbunătăţirea muncii instructiv-educative din aceste şcoli. Valorificarea largă a învăţămintelor acestei consfătuiri trebuie să devină o preocupare importantă a fiecărei conduceri de şcoli de construcţii, a fiecărui profesor şi maistru-instructor.

AL. C.

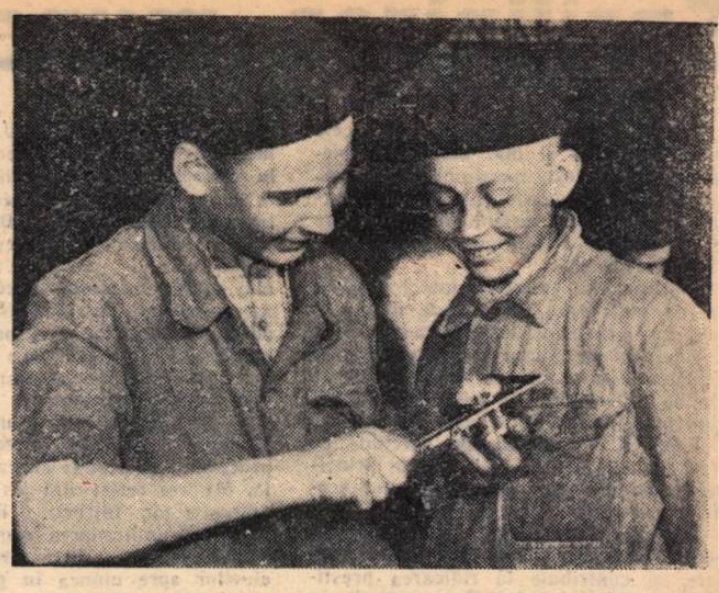

— „Felicitări, prietene ! — îi spune Ioan Lascu, ucenic la Şcoala profesională a uzinelor „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, colegului său, Frederic Bronsteter. — Piesa pe care ai executat-o nu are nici măcar o zecime de milimetru abatere de la cota indicată".

Formarea deprinderilor corecte de muncă

Instruindu-i pe elevii care se pregătesc să lucreze în sectorul confecţii, mi-am dat seama că înarmarea lor cu cunoştinţe depinde în mare măsură de munca maistrului-instructor, de felul cum ştie el să se înţeleagă pe priceperile şi deprinderile însuşite de elevi în cursul lecţiei precedente şi să le creeze, în acelaşi timp, o bază pentru însuşirea lecţiilor următoare. De aceea, caut să mă pregătesc cu seriozitate pentru fiecare lecţie în parte şi caut să împletesc cît mai strîns expunerea noilor cunoştinţe cu demonstrarea grafică şi practică.

Astfel, la predarea lecţiei cu tema : „Croitul şi confecţionatul pantalonilor", am repartizat materialul necesar trecînd apoi la expunerea lecţiei concomitent cu demonstrarea. Mai întîi am explicat elevilor criteriile de care trebuie să ţină seama la aşezarea tiparului pe ţesătură, ca, de exemplu, lungimea pe direcţia firului de urzeală, economisirea materialului, lăsarea rezervelor pentru cusături şi eventuale lărgiri etc., explicînd totodată şi unde duce nerespectarea acestor reguli. Am trecut mai departe la trasarea liniilor de contur şi de rezerve, la fixarea semnelor de montare, mai precis la executarea întregului proces de croit al pantalonului. După aceea a urmat asamblarea părţilor componente, confecţionarea fentei, a cordonului etc., operaţiuni pe care le-am efectuat o dată cu explicarea modului de executare.

Se întîmplă uneori, în timpul demonstrării practice, cazuri neplăcute pentru maistrul-instructor. De pildă, acesta spune elevilor : „Niciodată aţa nu trebuie ruptă cu dinţii, căci conţine microbi ; ea trebuie tăiată cu foarfeca pe care este necesar s-o aveţi întotdeauna la îndemînă". Apoi maistrul uită ceea ce a spus şi în timpul demonstraţiei rupe aţa cu dinţii. Mi s-a întîmplat şi mie o dată ca, în timpul unei lecţii practice, să croiesc un obiect fără a decata materialul, deşi înainte, în expunerea cu tema „Pregătirea ţesăturilor pentru croit", am afirmat că materialul trebuie întotdeauna decatat înainte de croire, pentru a nu se contracta şi micşora datorită aplicării tratamentului umido-termic în faza de confecţionat. De atunci caut să fiu şi mai atent, dîndu-mi seama de importanţa pe care o are exemplul profesorului, pentru a evita formarea unor obiceiuri şi deprinderi necorespunzătoare la ucenici.

In general obişnuiesc ca după expunere şi demonstrare să cer cîtorva elevi să execute ei înşişi cîte o operaţie.

După aceea, repartizez elevii la locurile de muncă unde trebuie să execute practic cele însuşite. In tot timpul lucrării controlez corectitudinea efectuării operaţiilor, prevenind sau îndreptînd eventualele greşeli. De asemenea, caut să-i deprind pe elevii mei să economisească materialul, în primul rînd printr-o bună încadrare a tiparului pe ţesătură.

La sfîrşitul lecţiei practice controlez împreună cu fiecare elev lucrarea efectuată de el, arătînd întregii clase ce s-a executat bine şi ce s-a executat mai slab, apreciind în acelaşi timp cantitatea de lucrări executate în raport cu norma. Aceasta îi ajută pe elevi să se obişnuiască cu sistemul de lucru din întreprinderi.

Aplicînd acest procedeu de control al lucrărilor caut să dezvolt la elevi simţul de răspundere faţă de muncă, străduindu-mă să-i formez ca muncitori cu o înaltă calificare profesională.

ŞTEFAN TRIFU
maistru-instructor la Şcoala de meserii din Focşani.

150.000 lei economii

O maşină construită cu mijloace locale

Maşina orizontală de găurit lemnul, realizată în atelierele Şcolii de meserii din Craiova.

In atelierul de tîmplărie al Şcolii de meserii din Craiova se execută numeroase comenzi de mobilier destinat şcolilor şi institutelor de învăţămînt superior.

Pentru satisfacerea la timp a multiplelor lucrări prevăzute în planul de producţie, atelierul avea nevoie urgentă de o maşină orizontală de găurit lemnul, pentru a înlătura timpii morţi creaţi prin trimiterea materialului lemnos spre prelucrare parţială la unele întreprinderi din localitate. In acest scop, maistrul-instructor Ion Olteanu, împreună cu desenatorul tehnic Alecu Niţu, au luat iniţiativa confecţionării cu mijloace locale a maşinii orizontale de găurit lemnul. După alcătuirea desenelor şi definitivarea procesului tehnologic, ei au trecut la lucru, ajutaţi de maiştrii-instructori Ion Oprea, Ştefan Aroviceanu, Niţă Ştefan, Aurelian Stoenescu, precum şi de elevii Ion Radu şi Tudor Grigore.

Maşina a fost executată în întregime în atelierele şcolii, din piese şi materiale ce erau date spre retopire. Batiul propriu-zis a fost retezat dintr-un batiu de maşină de frezat, care avea partea de sus ruptă. Dispozitivele de glisare provenite de la unele strunguri vechi au fost recondiţionate. Pinioanele, cremaliera cît şi dispozitivele de ridicare a mesei pentru fixare s-au realizat de asemenea din materiale vechi. Electromotorul, care provenea de la un polizor ars, a fost rebobinat pentru o turaţie de 2.800 ture pe minut. Vîrful din faţa burghiului pe axul electromotorului a fost astfel executat, încît să i se poată adapta şi o piatră de polizor la care se ascut unele unelte de mînă.

Maşina orizontală de găurit lemn realizată în atelierele Şcolii de meserii din Craiova îndeplineşte toate condiţiile tehnice cerute. Datorită modului de construcţie, maşina lucrează cu mare precizie, nu dă nici un fel de trepidaţii şi nu face zgomot. Ucenicii tîmplari o mînuiesc cu multă dexteritate, executînd lucrările în timpul cel mai scurt.

Prin construirea maşinii orizontale de găurit lemn în atelierele proprii, Şcoala de meserii din Craiova a realizat economii în valoare de 150.000 lei. La acestea se vor mai adăuga importantele economii realizate prin faptul că şcoala nu va mai trebui să plătească pentru lucrările parţiale, deoarece nu le va mai executa ca pînă acum, la diferite întreprinderi, ci în atelierul propriu. In plus, atelierul de tîmplărie poate îndeplini şi depăşi cu mult planul de producţie din acest an, realizînd totodată o instruire temeinică a elevilor.

C. MARINICA
Craiova

Sprijinirea muncii utemiștilor

Axarea muncii utemiștilor pe cele mai importante și mai actuale probleme ale școlii este preocuparea de căpetenie a organizației noastre de partid în împlinirea sarcinii sale statutare de conducere și îndrumare a organizațiilor de tineret.

Cum succesul oricărei munci depinde în cea mai mare măsură de felul în care ea a fost organizată, am socotit că ajutorul pe care trebuie să-l dăm tinerilor e bine să înceapă cu planul lor de activitate. De aceea, biroul organizației de partid a ajutat comitetul U.T.M. ca, în funcție de sarcinile ce stau în fața școlii, să-și fixeze principalele jaloane ale muncii pe anul școlar 1958—1959.

Încă de la începutul anului școlar ne-am străduit să inițiem unele acțiuni care să contribuie la ridicarea prestigiului comitetului U.T.M. pe școală în fața masei de elevi. În acest scop, membrii biroului organizației noastre de partid au participat la ședințele comitetului U.T.M. pe școală, ajutîndu-l cu răbdare să-și formeze un stil de muncă sănătos, care să ducă la întărirea încrederii maselor de tineri în organizația U.T.M.. În comitetul U.T.M. și în birourile pe clase au fost aleși tinerii cei mai buni la carte și cei mai disciplinați. Învățînd din lipsurile anilor trecuți, cînd am lăsat ca alegerile U.T.M. să se desfășoare fără o pregătire temeinică, în anul acesta biroul organizației noastre de partid, ținînd o strînsă legătură cu Comitetul raional U.T.M., a ajutat la popularizarea celor mai buni și mai activi utemiști, la promovarea cu curaj a elementelor destoinice din clasele mai mici, care să înlocuiască în munca politică pe cei ce vor absolvi școala. Am ajutat în egală măsură și la întocmirea dării de seamă, la pregătirea adunării generale etc.

În analizarea periodică și planificată a activității U.T.M. în adunările generale de partid sau în ședințe de birou, am căutat să nu purtăm discuții cu caracter general, ci dezbateri pe probleme concrete, care să ducă în mod nemijlocit la îmbunătățirea stilului de muncă al organizației U.T.M., la stimularea autocriticii și criticii de jos, la creșterea combativității utemiștilor în lupta pentru introducerea liniei politice în masa elevilor. De acele clase în care munca politică este mai slabă organizația de partid s-a ocupat cu mai multă stăruință. Recent am analizat bunăoară, într-o ședință de birou, munca utemiștilor și a profesorilor comuniști de la clasa IX-a „C", în care activitatea politică a fost mai slabă.

Ajutați în permanență de comuniști, utemiștii desfășoară o muncă variată și bogată, care vine direct în sprijinul procesului instructiv-educativ din școală. Mă voi referi mai jos la cîteva din acțiunile lor. Întrucît și în școala noastră, sub îndrumarea organizației de partid, se dă o mare atenție orientării elevilor spre munca în producție, utemiștii s-au preocupat în mod deosebit de această problemă. Ei au organizat adunări cu tema: „Ce profesie îmi voi alege", cu scopul de a dezvolta dragostea elevilor pentru munca în fabrici și pe ogoare. În același scop aî orientării școlarilor spre producție s-au ținut și conferințe, în care au fost subliniate frumusețea și importanța muncii în producție. Utemiștii și-au mai propus să sprijine conducerea școlii în organizarea excursiilor, a vizitelor în întreprinderi și a practicii în producție, pentru a contribui astfel, pe de o parte, la trezirea interesului față de munca în producție și, pe de altă parte, la dezvoltarea dragostei și admirației pentru frumusețile și bogățiile patriei.

În ceea ce privește ridicarea nivelului la învățătură și îmbunătățirea disciplinei în școală, îndrumați de organizația de partid, utemiștii au susținut emisiunile radiofonice la stația de amplificare a școlii prin materiale care au popularizat rezultatele bune și au satirizat pe elevii cu abateri și atitudini necorespunzătoare, au pregătit o emisiune specială în legătură cu studiul individual. De asemenea, birourile U.T.M. pe clase au făcut sezisări scrise — aprobate în prealabil de comitetul U.T.M. — părinților acelor elevi care neglijează învățătura și care au grave abateri disciplinare.

Sîntem conștienți de faptul că școala trebuie să crească pe cetățeanul de mîine, care nu stă pasiv la tot ceea ce se petrece în jurul său ci se preocupă de problemele majore ale vieții noastre ce merge mereu înainte. De aceea, am căutat să ajutăm cît mai mult pe utemiști în organizarea tuturor acelor activități care formează pe viitorul cetățean al statului socialist. Printre acestea, desigur, învățămîntul politic U.T.M. ne-a preocupat cu deosebire. După cît se știe, cercurile de învățămînt politic ale elevilor sînt conduse de propagandiști instruiți de către Comitetul raional U.T.M. Totuși, organizația noastră de partid pregătește pentru problemele ce urmează a fi predate sau seminarizate cîte 2—3 comuniști care să poată acoperi cercurile eventual rămase descoperite prin absența vreunor lectori. Diriginții, dintre care mulți sînt comuniști, au fost îndrumați să asiste și ei la seminariile ținute cu elevii din clasele lor, să cunoască nivelul discuțiilor, comportarea tinerilor situația frecvenței la cercuri etc. Și membrii biroului organizației de partid din școală asistă la învățămîntul politic U.T.M., ajutînd pe propagandiști să țină seminarii din ce în ce mai bine organizate și mai bogate în conținut.

Informările politice — ca mijloc de ridicare a nivelului ideologic și politic, de educare patriotică a utemiștilor — au stat și ele în atenția comuniștilor. Pentru a spori valoarea educativă a informărilor și pentru a le asigura nivelul științific necesar, organizația de partid a introdus, de pildă, sistemul ca lunar cîte un membru de partid să țină informările politice în clasele la care predă. Ea a inițiat și discuții libere cu tinerii pe probleme politice, științifice și tehnice curente. La clasa a XI-a „A", de pildă, am discutat despre noile cuceriri ale științei și tehnicii, făcînd și de această dată referiri la domeniile de activitate în spre care e bine să se îndrepte absolvenții școlii și am subliniat însemnătatea cuvintelor rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cea de a doua Conferință pe țară a U.A.S.R.: „Drumul cel mai scurt spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă".

Trebuie spus însă că în conducerea muncii U.T.M. noi nu avem numai lucruri pozitive. Dacă ar fi să ne referim doar la cîteva din lipsuri, e necesar să amintim faptul că nu am sprijinit îndeajuns alegerile U.T.M. sub aspectul compoziției sociale a birourilor nou alese, că nu ne-am ocupat suficient de primirile în rîndurile organizației, nu am mobilizat pe toți comuniștii din școală să ajute efectiv munca tineretului, nu ne-am ocupat cu stăruință de creșterea fiecărui membru al comitetului pe școală sau al birourilor U.T.M. pe clase.

Munca noastră de viitor în conducerea organizației U.T.M. a primit un prețios ajutor din partea comitetelor orășenesc și raional de partid care de curînd ne-au analizat activitatea, arătîndu-ne toate aceste lipsuri și indicîndu-ne calea pentru înlăturarea lor. În prezent, eforturile noastre sînt îndreptate spre lichidarea deficiențelor semnalate, pentru continua îmbunătățire a muncii politice desfășurate de utemiști.

Prof. ION DRAGOMIRESCU
secretar al organizației de partid de la Școala medie „D. Cantemir" București

Propaganda științifică la club

Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală are în prezent preocupări multilaterale și posibilități tot mai bune pentru organizarea unor activități interesante și utile în sprijinul miilor de învățători și profesori care-l frecventează.

Cercurile de artă plastică, literare, de muzică instrumentală și corală, de dansuri populare, audițiile muzicale, miile de volume de care dispune biblioteca atrag un număr mare de pedagogi. Excursiile, organizate independent sau în colaborare cu colectivul sportiv „Olimpia", stîrnesc interesul unor cercuri largi de amatori de turism din învățămînt, contribuind la cunoașterea patriei, a înfăptuirilor poporului nostru în anii construcției socialiste. Toate aceste activități sînt organizate în vederea atingerii unui scop educativ. Repertoriul cercurilor de artiști amatori urmărește promovarea acelor opere muzicale, de teatru, de artă care combat mentalitățile învechite, antiștiințifice, misticismul, superstițiile etc., transmit un mesaj educativ înalt.

Un loc de frunte am acordat în clubul nostru organizării propagandei științifice prin conferințe. Conferințe pentru popularizarea realizărilor științei sovietice, cea mai înaintată știință din lume, atît prin sensul ei general, profund uman, cît și prin culmile atinse, s-au organizat deseori în cadrul clubului nostru. Ele s-au bucurat de o primire călduroasă din partea cadrelor didactice, cu atît mai mult cu cît erau ținute de conferențiari cunoscuți și apreciați specialiști în diferite domenii de activitate. Uneori, am organizat cicluri de conferințe pe teme din istorie sau pe teme de filozofie marxistă, de științele naturii.

În momentul de față, la club se desfășoară un curs de propagandă științifică. La acest curs se dezbat cele mai noi cuceriri ale științei și se combat denaturările antiștiințifice și interpretările retrograde ale „științei" burgheze. Cursul cuprinde 12 conferințe, care se țin de două ori pe lună. Important și nou este faptul că participanții la acest curs, în majoritate profesori de științele naturale, chimie, istorie, vor deveni la rîndul lor propagandiști permanenți, care se vor deplasa în întreprinderi sau la sate pentru propagandă științifică. Avînd acest scop, tematica conferințelor răspunde nevoilor maselor largi de oameni ai muncii, în mijlocul cărora își duc activitatea cultural-obștească cadrele didactice. Menționez cîteva dintre conferințe: „Evoluția concepțiilor despre univers și concepțiile actuale privitoare la structura materiei", „Pagini din lupta științei împotriva misticismului și prejudecăților religioase", „Originea și evoluția vieții pe pămînt", „Originea și evoluția omului", „Clasicii marxism-leninismului despre religie", „Știința și religia despre viața spirituală a omului"

Interesul stîrnit în rîndurile cadrelor didactice a depășit chiar așteptările noastre, mai ales datorită nivelului științific la care sînt alcătuite conferințele, grijii cu care sînt pregătite prelegerile de către conferențiari. De altfel înseși numele conferențiarilor reprezintă o garanție a nivelului științific la care se țin. Printre acestea figurează numele unor cadre universitare ca Valeriu Novacu, Emil Repciuc, Olga Necrasov.

Problemele expuse sînt exemplificate cu ajutorul epidiascopului, planșelor, schițelor, diafilmelor. La unele dintre conferințe se organizează chiar și expoziții cum este, de pildă, expoziția pe care o pregătim pentru conferința despre structura materiei. După fiecare conferință se pune la dispoziția participanților bibliografia necesară pentru aprofundarea prin lectură individuală a problemelor expuse.

Realizările clubului în această acțiune au fost asigurate de colaborarea cu S.R.S.C., care recrutează conferențiarii, și de ajutorul secției de învățămînt a Capitalei.

Posibilitățile clubului nostru pentru organizarea propagandei științifice sînt totuși mai mari decît cele valorificate de noi pînă acum. De aceea, în viitor ne-am propus să dezvoltăm formele propagandei științifice folosind mai mult filme documentare, expoziții și conferințe.

NICOLAE PĂTULEANU
directorul Clubului muncitorilor din învățămînt din București.

De curînd s-au desfășurat în întreaga țară concursurile posturilor sanitare școlare. În fotografie, un aspect de la concursul desfășurat în raionul Lipova: colectivul postului sanitar al Școlii din Ghioroc la proba practică de prim ajutor.

Întrecere între posturile sanitare din școli

Duminică s-au adunat la Pitești 15 colective ale posturilor sanitare din școlile care s-au clasat pe primele locuri la întrecerile pe raioane, pentru a participa la întrecerea pe regiune.

În fața a numeroase cadre didactice, cadre sanitare și activiști de Cruce roșie, colectivele posturilor sanitare școlare au trecut cu succes probele teoretice și practice dovedind o bună pregătire. Merită a fi scos în evidență în mod deosebit colectivul postului sanitar al elevilor din anul I de la Școala pedagogică din Cîmpulung, care s-a clasat pe primul loc. Maria Cotescu, membră a colectivului, a dovedit o bună pregătire teoretică și practică. Ea a executat cu pricepere pansamentul unui accidentat care prezenta o plagă tăiată a plantei piciorului drept. Fiică de miner, Maria Cotescu nu este numai o elevă fruntașă la învățătură, ci și o bună activistă de cruce roșie, considerînd că învățătorului îi revine și sarcina de a lupta pentru sănătatea poporului. La fel sînt și colegii săi. Așa se face că postul sanitar de la Școala pedagogică din Cîmpulung desfășoară o frumoasă activitate și la locul de muncă.

Rezultate bune a obținut și colectivul postului sanitar de la Școala de 7 ani din comuna Bărbătești, raionul Horezu, care s-a clasat pe locul II. Pe locul III s-au clasat posturile de la școlile de 7 ani din Găneasa (raionul Stalin), Băbeni (raionul Băbeni), și Ștefănești (raionul Pitești).

Rezultatele frumoase obținute în educarea sanitară a elevilor și în pregătirea colectivelor posturilor sanitare dintr-o serie de școli se datoresc colaborării strînse dintre cadrele didactice, medicii școlari și celelalte cadre sanitare.

Din păcate, mai sînt și unele cadre didactice și sanitare care constituie un prost exemplu pentru școlari, cum este cazul celor din comuna Tătulești, raionul Vedea, care au încălcat prevederile regulamentului, prezentînd la întrecere elevi din clasele VI—VII.

Întrecerea între colectivele posturilor sanitare școlare din regiunea Pitești a constituit un bun prilej de trecere în revistă a cunoștințelor și deprinderilor sanitare ale școlarilor, constituind totodată un stimulent pentru îmbunătățirea muncii de educație sanitară în școli.

C. MINCĂ

Brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Uliești, raionul Găești, regiunea Pitești, cuprinde majoritatea cadrelor didactice din localitate. Programele brigăzii sînt deosebit de apreciate de țăranii muncitori.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Examenele de absolvire în învățământul de cultură generală pentru anul școlar 1958—1959

În învățământul de cultură generală se dau următoarele examene de absolvire: examen pentru absolvirea clasei a IV-a și examen pentru absolvirea clasei a VII a.

La examenele de absolvire se prezintă elevii care la sfîrșitul cursurilor au promovat clasa a IV-a elementară, respectiv clasa a VII-a elementară.

Exemenul de absolvire a clasei a IV-a se dă la următoarele obiecte: **aritmetica** — scris și oral; **limba romînă** — scris și oral (la școlile romîne și la școlile naționalităților conlocuitoare): **limba maternă** — scris și oral (la școlile naționalităților conlocuitoare).

Examenul de absolvire a clasei a VII-a se dă la următoarele obiecte:

1 — **matematică** — scris și oral

2 — **limba romînă** — scris și oral (atît la școlile romîne cît și la școlile naționalităților conlocuitoare)

3 — **limba maternă** — scris și oral (la școlile naționalităților conlocuitoare)

4 — **geografia R.P.R.** — oral

5 — **istoria R.P.R. și Constituția R.P.R.** — oral

6 — **fizica** — oral (la școlile din mediul orășenesc) sau **științe naturale** — oral (la școlile din mediul sătesc).

La fiecare obiect la care se dă examen de absolvire, elevii sînt verificați din materia prevăzută în programele ciclului respectiv de învățămînt (clasele I—IV sau clasele V—VII).

Subiectele probelor scrise la matematici, atît pentru clasele a IV-a cît și pentru clasele a VII-a, trebuie să cuprindă cîte o problemă și un exercițiu din materia prevăzută în programele claselor respective.

Subiectele probelor scrise la limba romînă sau la limba maternă trebuie să cuprindă:

— La examenul pentru absolvirea clasei a IV-a: o dictare (80—90 de cuvinte, text închegat) din manualul de citire al clasei a IV-a elementare.

— La examenul pentru absolvirea clasei a VII-a: o compunere pe baza unei teme literare indicate și o analiză morfologică și sintactică din bucățile de lectură studiate în clasele V—VII elementare.

Subiectele pentru lucrările scrise la examenele de absolvire a clasei a IV-a și a clasei a VII-a se întocmesc de învățătorul, respectiv profesorul examinator și se aprobă de directorul școlii. La școlile unde sînt clase paralele, subiectele sînt unice pe școală, iar lucrarea scrisă se ține cu toate clasele paralele în aceeași zi și la aceleași ore.

Aceste examene se organizează și se desfășoară potrivit prevederilor din Regulamentul de organizare și funcționare a școlilor de cultură generală.

Lecții tip de educație fizică la clasele I — IV

Program pentru curte (perioada 20 IV—3 V).

CLASELE I—II

Durata 30 minute.

I. Elevii se așează doi cîte doi, la distanță de un braț între ei. Ruperi de rînduri pînă la punctele indicate (un copac, un gard, o buturugă etc.) și revenire pe locurile inițiale. Se repetă de 3—4 ori.

Adunare în cerc. Mers în cerc cu lanț de brațe, numărîndu-se în cor 7 pași spre stînga, la 8 schimbarea de direcție spre dreapta. Se repetă exercițiul cu alergare. Se execută de 3—4 ori.

Din cerc în poziția ghemuit. Sărituri ca mingea pe loc (vrăbiuța). Se execută 5—6 sărituri.

II. Jocul „Ața și acul".

Copiii stau în cerc, ținîndu-se de mînă. În afara cercului se aranjează în șir, unul după altul, 6—8 copii, ținîndu-se și ei de mînă. Primul e „acul", ceilalți sînt „ața". Acul intră și iese din cerc pe sub brațele copiilor care formează cercul. Copiii care sînt ața trebuie să intre și să iasă din cerc pe unde a trecut acul, fără să rupă lanțul. Dacă unul din ei greșește, altă grupă le ia locul, iar ei intră în cerc.

III. — Mers doi cîte doi, marcînd ritmul cu bătaia palmelor.

CLASELE III—IV.

I. Ruperi de rînduri ca la clasele I—II, dar cu distanțe mai mari.

Exercițiul 1. În formație de cerc, cu fața la centru, copiii se țin de mînă cu brațele întinse în jos (lanț de braț). Ridică brațele sus, cu înclinarea capului pe spate, se lasă în ghemuit, cu aplecarea capului. Se execută de 5—6 ori, în ritm din ce în ce mai viu.

Exercițiul 2. Tot în cerc, cu palmele încleștate în față, trecerea piciorului stîng printre brațe (fereastra), apoi trecerea piciorului drept. Copiii își îndreaptă corpul trăgînd de brațe în spate, apoi, fără a desface brațele, scot piciorul stîng, apoi dreptul și revin la poziția inițială.

Exercițiul 3. Lanț de brațe jos. Deplasarea prin pași săriți lateral (galopul), cîte 8—10 pași în fiecare parte.

II. Clasa se împarte în 4 cerculețe egale ca număr. Copiii aleargă spre dreapta și stînga, la comandă. La un semnal, din alergare se ghemuiesc. Cercul cel mai rotund în care nu s-a rupt lanțul de brațe și unde copiii nu-și pierd echilibrul, cîștigă un punct. Se repetă pînă cînd una din echipe întrunește 5 puncte.

Jocul „Păsărelele zboară"

În cerc, copiii se țin de mîini doi cîte doi, față în față. Între acești doi copii (cuibul), stă un al treilea copil (pasărea). La mijlocul cercului un copil este fără cuib. Acesta strigă „Păsărelele zboară". Copiii din cuiburi trebuie să-și schimbe locul între ei și în acest timp cel de la mijloc să ocupe un cuib. Cel rămas fără cuib continuă jocul.

Se va avea grijă ca toți copiii să fie păsărele.

III. Mers în rînd cîte 4.

Pregătirea fizică generală a elevilor

Lecțiile de educație fizică predate în școli trebuie să contribuie la pregătirea fizică generală a elevilor, prin aceasta înțelegîndu-se dezvoltarea funcțiunilor organismului și a calităților fizice de bază (viteza, forța, rezistența, îndeminarea), asigurarea unei ținute corecte a corpului, formarea deprinderilor motrice și dezvoltarea capacității elevilor de a le aplica în activitatea lor practică.

Lecția de educație fizică poate contribui la pregătirea fizică generală a elevilor dacă conținutul ei este orientat către aceasta, dacă profesorul mobilizează întreaga clasă de elevi la o activitate intensă, dacă se folosesc mijloace specifice dezvoltării unor calități fizice de bază — într-un cuvînt dacă elevii depun în timpul lecției un efort care să acționeze în mod pozitiv asupra lor atît din punct de vedere educativ cît și din punct de vedere fiziologic.

Majoritatea profesorilor de educație fizică reușesc să asigure lecțiilor un conținut judicios, contribuind la pregătirea fizică generală a elevilor. Așa lucrează, de exemplu, profesorii Nicolae Dutescu (Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din București), Vasile Popp (Școala medie nr. 2 din Baia Mare), Mircea Simion, (Școala medie nr. 1 din Ploești), Viorica Radovici (Școala pedagogică din Constanța), Emeric Klosovski (Școala medie nr. 11 din București) etc. Aceștia realizează lecții dinamice, cu un conținut variat și atrăgător pentru elevi.

Sînt însă și unii profesori de educație fizică ale căror lecții nu contribuie suficient la asigurarea pregătirii fizice generale a elevilor. Se numără printre aceștia, de pildă, profesorii Gheorghe Giurcan (Școala medie nr. 1 din Satu Mare), Janeta Negoiță (Școala medie din Adjud) sau Eugen Saviuc (Școala medie nr. 4 din Ploești).

Una dintre principalele cauze care determină lipsurile existente în munca acestor profesori o constituie faptul că ei nu acordă grija necesară propriei lor pregătiri pentru lecție. Aceasta are drept consecință improvizarea conținutului lecției, ezitări în conducerea ei, comenzi imprecise etc. Tot din cauza lipsei de pregătire o serie de profesori folosesc mereu, de la o lecție la alta, aceleași exerciții.

Duce, de asemenea, la lipsuri destul de importante în pregătirea fizică generală a elevilor faptul că unii profesori nu asigură din timp, înainte de începerea lecției, organizarea locului unde se desfășoară aceasta și nu se îngrijesc de pregătirea materialului necesar. Rezolvînd aceste probleme chiar în timpul lecției, profesorii respectivi pierd cu aranjarea aparatelor, cu aducerea materialului sau cu verificarea lui un timp prețios.

Mai sînt destul de mulți profesori care aleg pentru lecții teme ce nu le dau posibilitatea să antreneze toată clasa la o activitate susținută. De exemplu, aleg exerciții de gimnastică sportivă la aparate fără a dispune de numărul necesar de aparate, vor să-i familiarizeze pe elevi cu procedee tehnice din jocuri deși nu au la dispoziție decît una sau două mingi, organizează jocuri sportive cu un număr de jucători conform regulamentului, ceea ce face ca mulți elevi să rămînă pe dinafară etc. Alți profesori, dimpotrivă, nu utilizează întregul material de care dispun.

De multe ori nu se folosesc la lecții exercițiile specifice pentru dezvoltarea calităților fizice principale. Din această cauză în foarte multe cazuri se poate constata că la baza dezvoltării acestora nu stă efortul depus de elevi la lecțiile de educație fizică, ci participarea lor la activitatea sportivă extrașcolară.

O serie de profesori neglijează exercițiile menite să dezvolte deprinderile motrice cu caracter aplicativ, deși în majoritatea școlilor există posibilități de improvizare a condițiilor necesare pentru organizarea unor astfel de exerciții. De asemenea, unii profesori își îndreaptă atenția mai mult spre deprinderi specifice diferitelor ramuri de sport și mai puțin spre exerciții de tîrîre, cățărare, escaladări, echilibru, tracțiune, transport de greutăți, exerciții cu obiecte, exerciții în doi etc. — foarte necesare în vederea pregătirii generale a elevilor.

Lipsa de exigență pe care o manifestă unii profesori față de activitatea elevilor la lecție constituie, de asemenea, o cauză care deseori le dă acestora posibilitatea de a se sustrage de la executarea anumitor exerciții.

Pentru obținerea unui nivel ridicat de pregătire fizică generală a elevilor, profesorii trebuie să organizeze astfel lecțiile, încît în timpul lor toți elevii să depună un efort care să aibă drept consecință creșterea treptată a pregătirii lor. Pentru aceasta profesorii trebuie să-și îndrepte atenția asupra pregătirii lecției, asupra selecționării acelor exerciții care să poată angrena întreaga clasă într-o activitatea intensă, precum și asupra unei organizări judicioase a colectivului de elevi în timpul lecției.

ALEXANDRU MOGOȘ

Expoziție de lucrări practice

Pentru a populariza experiența bună acumulată în școli în ceea ce privește înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică, secția de învățămînt și cultură a regiunii Oradea a organizat o expoziție cuprinzînd obiecte variate confecționate de elevi. Aici sînt expuse motorașe electrice cu încărcător de acumulator și alte obiecte realizate de elevi în cadrul cercurilor tehnice și în timpul practicii din atelier, o hartă a regiunii care ilustrează realizările obținute în industrie și în transformarea socialistă a agriculturii, obiecte confecționate de copii în cercurile de „mîini îndemînatice", cusături, broderii, costume naționale etc. Expoziția a stîrnit mult interes în rîndul elevilor, al cadrelor didactice și al oamenilor muncii.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" din Iași publică vacante, în vederea ocupării prin concurs, următoarele posturi didactice:

1. Un post de profesor de la disciplina de Fiziologie animală, catedra de Anatomie și fiziologie animală, poziția IX-1;

2. Un post de profesor de la disciplina Tehnologia produselor animale, vegetale și horticole, catedra de Hortiviticultură, poziția XVII-1;

3. Postul de conferențiar de la disciplina Anatomie și histologie, catedra de Anatomie și fiziologie animală, poziția IX-4;

4. Postul de conferențiar la disciplina de Organizarea întreprinderilor agricole socialiste, catedra de Organizare I.A.S., poziția VII-a;

5. Postul de șef de lucrări de la disciplina de Chimie anorganică, organică și biologică, catedra de Chimie poziția VI-2;

6. Postul de asistent, catedra de Practică agricolă, poziția VIII-3;

7. Postul de asistent, catedra de Practică agricolă, poziția VIII-8;

8. Postul de asistent de la disciplina de Alimentația animalelor domestice și piscicultură, catedra de Zootehnie generală și Alimentație, poziția X-2;

9. Postul de asistent de la disciplina Matematici, catedra de Fizică, poziția XII-7;

10. Postul de șef de laborator de la disciplina Viticultură și Ampelografie, catedra de Hortiviticultură, poziția XVII-12;

11. Postul de Șef de laborator de la disciplina Apicultură și sericicultură, catedra de Zootehnie specială, poziția XI-8;

12. Postul de Șef de laborator de la disciplina de Reproducție, însămînțări artificiale și embriologie, catedra de Anatomie și fiziologie animală, poziția IX-10;

13. Postul de preparator principal, catedra de Agricultură generală, poziția III-10;

14. Postul de preparator principal, catedra de Fitotehnie, poziția IV-10;

15. Postul de preparator principal, catedra de Fizică, poziția XII-8:

Pentru participarea la concurs, cei interesați urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" din Iași, însoțită de următoarele acte: 1) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; 2) copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în Științe; 3) copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; 4) lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; 5) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția sau întreprinderea unde acesta are funcția de bază; 6) memoriul de activitate didactică și științifică semnat de candidat; 7) autobiografie; 8) certificat de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din Iași, aleea M. Sadoveanu nr. 3.

Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

INFORMAȚIE

În zilele de 19—21 aprilie a.c. se va desfășura la București faza republicană a concursului de literatură romînă organizat de Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R. cu elevii claselor VIII—XI.

Concursul are loc în ziua de 19 aprilie între orele 9-12, la Școala medie nr. 1 „N. Bălcescu".

În cursul zilei de 20 aprilie participanții la concurs vor face o excursie cu autobuzul la Mogoșoaia și la Combinatul cinematografic de la Buftea. De asemenea vor vizita Muzeul de istorie a Partidului, Muzeul de Artă al R.P.R., Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

Împărțirea premiilor va avea loc într-un cadru festiv, în ziua de 21 aprilie a.c., la sediul Societății de științe istorice și filologice din R.P.R., B-dul Stalin nr. 1.

In vizită la colegii din şcolile săteşti

Curînd, peisajul citadin rămîne în urmă. Autobuzul aleargă pe şoseaua Bucureşti-Piteşti. Călătorii — elevii clasei a III-a de la Şcoala de 7 ani nr. 123 din Capitală — privesc curioşi în dreapta şi în stînga. Pentru mulţi cele ce se văd pe fereastra autobuzului sînt lucruri necunoscute sau ştiute numai din cărţi. „Lecţia", începută încă din dreptul atelierelor „Grivita Roşie", continuă: „Aceasta este un tractor, cealaltă o semănătoare... Care este deosebirea dintre o şosea, un drum de ţară şi o potecă?.. Trecem pe lîngă un S.M.T...."

Cu tot ineditul locurilor pe care le străbat, apropierea de punctul final al călătoriei, comuna Rîca din raionul Costeşti, regiunea Piteşti, pune stăpînire pe curiozitatea tuturor. Emoţionaţi sînt nu numai copiii, dar şi cei mari care-i însoţesc. Încă de la intrarea în comună simţim căldura şi dragostea cu care vom fi primiţi. Grupuri de săteni, adunaţi la porţi, ne întîmpină cu urări de bun venit. In curtea Şcolii de 4 ani din Bucovu, unul din satele comunei Rîca, elevii claselor a III-a de la şcolile din comună îşi aşteaptă colegii din Bucureşti.

„Am venit aici în dorinţa de a ne cunoaşte mai bine patria noastră dragă, de a cunoaşte satele ei şi de a vă cunoaşte pe voi, dragi colegi, fii ai ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi, ai celor care, împreună cu părinţii noştri, muncitorii de la oraş, ne creează, sub îndrumarea partidului, o viaţă bună, mai fericită" — spune cu glasul tremurînd de emoţie un elev, reprezentantul şcolii din Capitală". Acum, cunoscîndu-ne mai bine, ne vom întîlni şi mai mult, iar cînd vom fi mari vom lupta uniţi pentru a păstra şi a face mai frumoasă viaţa pe care ne-au făurit-o părinţii noştri prin lupta lor comună".

...Erau primele momente ale întîlnirii dintre elevii Şcolii de 7 ani nr. 123 din Bucureşti şi elevii din comuna Rîca, momente ce se vor întipări adînc în sufletul lor.

★

Încă mai de mult, de cînd au citit într-o oră de limba romînă povestirea „Pomii de pe marginea drumului", elevii şi-au exprimat dorinţa de a sădi şi ei pomi. Aceasta a coincis cu o altă dorinţă a lor — şi anume, aceea de a vizita satul şi regiunile despre care învăţătoarea lor, Veronica Şerbănescu le vorbea cu atîta dragoste în lecţiile sale, satul în care ea s-a născut şi a învăţat.

Învăţătoarea a condiţionat îndeplinirea celor două dorinţe de buna pregătire a copiilor pentru lecţii şi de însuşirea temeinică a cunoştinţelor necesare pentru sădirea pomilor. Au hotărît tot atunci să pregătească un program artistic care să fie prezentat în faţa sătenilor. Toate acestea au influenţat pozitiv asupra învăţăturii şi, în special, asupra disciplinei şi închegării colectivului clasei. Vizita la Rîca deveni'se un ţel al tuturor.

La rîndul lor, cadrele didactice şi elevii din comuna Rîca au primit cu entuziasm vestea despre vizita ce li se va face şi au început să se pregătească pentru a întîmpina aşa cum se cuvine pe oaspeţii din Bucureşti.

Obiectivul principal al vizitei a fost lecţia practică „Sădirea pomilor", ţinută laolaltă de către învăţătorii claselor a III-a din comună şi învăţătoarea Veronica Şerbănescu din Bucureşti. Acesta a fost nu numai obiectivul principal, dar şi momentul cel mai emoţionant din cursul vizitei. In faţa gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin", înfiinţată de curînd elevii au sădit o alee de pomi fructiferi, lungă de 250 de metri. Este simbolul prieteniei care-i leagă pe fiii ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi din Rîca cu fiii muncitorilor din Bucureşti. De fiecare puiet a fost prinsă o tăbliţă cu numele elevilor care l-au sădit. Pe tăbliţa primului pom stă scris numele învăţătorilor Vasilica Ionescu din satul Rîca Veche, Sterian Enache, din satul Rîca Nouă, Maria Crivăţ din satul Bucovu, Petre Popescu din satul Purcăreşti şi Veronica Şerbănescu din Bucureşti.

„Lecţia", ca orice lecţie, s-a încheiat cu o temă pentru acasă. Intorşi la şcolile lor, elevii vor scrie cîte o compunere în care vor vorbi despre munca în comun pentru sădirea aleii, pe care au denumit-o „Aleea păcii şi prieteniei". Cele mai bune compuneri vor fi trimise prin poştă pentru a fi citite în toate clasele care au participat la această acţiune. Acestea vor fi primele scrisori pe care le vor schimba între ei elevii din Bucureşti cu cei din satele comunei Rîca.

Fiecare oră petrecută în comună a fost pentru elevi plină de învăţăminte. Au fost vizitate pe rînd toate instituţiile de seamă din cele patru sate ale comunei. La şcoala de 7 ani, nou construită, şi la celelalte şcoli, la sfatul popular şi la sediul gospodăriei agricole colective, la moară şi la cooperativă, peste tot, ei au ascultat atenţi explicaţiile celor care-i însoţeau.

Programul s-a încheiat cu un concurs „Drumeţii veseli", pe tema „Lupta poporului romîn pentru cucerirea unei vieţi mai bune", şi cu un frumos program artistic prezentat în comun de elevii din Rîca şi cei din Bucureşti. Programul a cuprins cîntece şi poezii inspirate din grija partidului şi guvernului faţă de copiii patriei noastre.

„...Nu vom uita niciodată căldura cu care ne-aţi primit — a spus la despărţire reprezentantul şcolarilor din Bucureşti —, nu vom uita niciodată activităţile pe care le-am desfăşurat împreună. Vă invităm dragi colegi, să ne întoarceţi vizita, după ce se închid cursurile. Atunci vom fi noi gazde şi vă vom primi cu aceeaşi dragoste cu care ne-aţi primit şi voi".

★

Organizarea acestei frumoase întîlniri a avut un puternic rol în instruirea şi educarea elevilor ca viitori cetăţeni ai patriei noastre. Pe lîngă dezvoltarea dragostei faţă de patrie şi faţă de ţinutul natal, pe lîngă realizarea unei trainice legături între elevii de la oraş şi cei de la sat, vizita, sau mai bine zis schimbul de experienţă între şcoala din Bucureşti şi şcolile din comuna Rîca a urmărit lărgirea orizontului de cunoştinţe al elevilor şi punerea în practică a unor cunoştinţe teoretice căpătate la lecţii. Privită şi din acest punct de vedere, excursia elevilor şi-a atins scopul prin judicioasa sa organizare şi prin realizarea tuturor obiectivelor pe care şi le-a propus. Reuşita acţiunii s-a datorat în mare parte şi sprijinului primit din partea comitetelor de părinţi, din partea secţiilor de învăţămînt raionale Costeşti şi N. Bălcescu-Bucureşti şi a organelor locale din comuna Rîca.

Astfel de întîlniri între elevii de la oraş şi cei de la sate sînt bine venite. In Bucureşti, în afara Şcolii elementare de 7 ani nr. 123, a organizat nu de mult o asemenea întîlnire Şcoala medie nr. 19 „Ion Creangă". Alte cîteva şcoli plănuiesc de pe acum pentru perioada de lucrări practice şi pentru vacanţa de vară, vizite în comunele din apropierea Bucureştiului. Munca şi activitatea în comun a elevilor de la sate şi oraşe, influenţează puternic asupra creşterii lor ca viitori cetăţeni ai patriei noastre, constructori ai socialismului.

MIRCEA IONEL

Peste ani, pomii sădiţi astăzi de elevii din Bucureşti şi din comuna Rîca, raionul Costeşti, vor da rod bogat.

NOTE BIBLIOGRAFICE

Noua hartă economico-geografică a R. P. R.

Editura didactică şi pedagogică a tipărit recent pentru uzul şcolilor elementare şi medii o hartă murală economico-geografică a R.P.R.

Harta oferă elevilor o imagine economică de ansamblu, prin prezentarea tuturor factorilor economico-geografici importanţi. Industria este prezentată prin semne convenţionale puternic vizibile, pe un fond de culori atenuate reprezentînd agricultura. Prin medalioane de colţ s-au reprezentat pădurile şi bogăţiile animale.

Semnele convenţionale au fost împărţite în două categorii: pentru industria extractivă semnele clasice, introduse de atlasele sovietice — toate colorate în negru — iar pentru industria prelucrătoare, cercuri mici de culori diferite. In felul acesta, elevii pot distinge cu uşurinţă de la distanţă, după culoare, răspîndirea unei anumite ramuri industriale. Este remarcabilă, de asemenea, utilizarea literelor de mărimi diferite pentru denumirea centrelor industriale, în funcţie de importanţa acestora.

Aplicînd principiul factorului determinant în prezentarea agriculturii, care constituie fondul hărţii, s-a reprezentat cu verde palid zona în care predomină păşunile, fineţele şi pădurile şi cu galben aceea în care predomină cerealele. Zonele în care este dezvoltată horticultura şi cele în care se cultivă orezul s-au reprezentat — tot în culori palide de fond pe hartă — prin haşuri. Viile sînt reprezentate în contur numai acolo unde ating procentul maxim în raport cu restul culturilor din zona respectivă.

Importantă realizare a Editurii de stat didactice şi pedagogice, harta economico-geografică a R.P.R. va contribui la predarea în bune condiţii a geografiei în şcoli.

Prof. GH. TEODORESCU
Şcoala medie „Gh. Şincai"
Bucureşti

„Cercetări filozofice" nr. 1—1959

A apărut nr. 1/1959 al revistei „CERCETĂRI FILOZOFICE". Revista are un sumar bogat, cuprinzînd studii şi articole consacrate problemelor materialismului istoric, problemelor filozofice ale ştiinţelor naturii, logicii, istoriei filozofiei, criticii şi demascării ideologiei burgheze şi revizioniste. Revista publică editorialul „Dezvoltarea materialismului istoric în procesul construirii comunismului", consacrat problemelor teoretice ridicate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., precum şi studiile: „Procesul trecerii spre comunism şi saltul istoric în dezvoltarea personalităţii umane", *de N. Dumitru,* „Dialectica raportului obiectiv-subiectiv în revoluţia socialistă şi denaturarea ei antimarxistă" *de Ion Banu,* „Cu privire la problema conştiinţei" *de Ileana Mărculescu,* „Despre legile generale ale reactivităţii materiei vii şi unele aspecte ale manifestării lor" *de Mircea Pop,* „Judecata de valoare", *de Henri Wald.*

Revista mai cuprinde numeroase materiale la rubricile: Discuţii, Critică şi bibliografie, Răsfoind revistele, Mişcarea filozofică de peste hotare, Viaţa ştiinţifică, Note de lectură.

ŞTIRI DIN ŞCOLI • ŞTIRI DIN ŞCOLI

In sprijinul transformării socialiste a agriculturii

Colectivul cadrelor didactice din raionul Sighet se află în primele rînduri în acţiunea de transformare socialistă a agriculturii.

Indrumaţi de organizaţiile de partid, învăţătorii şi profesorii din comunele Remeţi, Săpînţa, Cimpulung, Sasău, Vad, Budeşti, Călineşti duc o muncă susţinută de convingere a ţăranilor muncitori pentru a păşi pe drumul agriculturii socialiste. In acest scop ei popularizează cele mai bune rezultate obţinute de unităţile agricole socialiste, ţin lecţii la cursurile agrotehnice, expun conferinţe la căminul cultural, poartă discuţii cu părinţii elevilor la şcoală şi în timpul vizitelor la domiciliu.

Folosind astfel de mijloace, cadrele didactice obţin succese cu care se pot mîndri.

I. POP

Pentru întărirea legăturii între şcoală şi familie

In oraşul Satu Mare se desfăşoară o intensă propagandă pedagogică în rîndurile părinţilor. In fiecare şcoală funcţionează lectorate pentru părinţi. In afară de aceasta, din iniţiativa Secţiei de învăţămînt şi cultură şi a filialei locale a S.R.S.C. s-a organizat un ciclu de conferinţe pe teme pedagogice, la care participă părinţi ai elevilor din toate şcolile oraşului. Pînă în prezent s-au ţinut aici conferinţe pe teme ca „Rolul mediului social şi al eredităţii în educaţie", „Etapele dezvoltării psihice la copii", „Trăsăturile caracteristice ale adolescenţei", „Cum învaţă copilul în şcoală şi în afară de şcoală" etc.

Conferinţele sînt urmate de discuţii, la care părinţii participă cu mult interes. Deseori discuţiile scot în evidenţă metodele bune folosite în familie în ce priveşte educarea copiilor. Schimbul de păreri prilejuit de aceste conferinţe este deosebit de valoros.

DOINA MICLEA
Satu Mare

Redacţia şi administraţia. Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 515 — Vineri 24 aprilie 1959 — 8 pagini 25 bani

Să pregătim cu grijă încheierea anului școlar

Ne aflăm în plină desfășurare a ultimului trimestru, care are o importanță hotărîtoare pentru rezultatele muncii întregului an școlar. De felul cum se va organiza activitatea în această perioadă depind în bună măsură bogăția și trăinicia bagajului de cunoștințe cu care elevii vor termina anul școlar. Iată de ce pregătirea încheierii anului școlar este una din sarcinile cele mai importante care revin cadrelor didactice în această perioadă.

In primul rînd este necesar să se asigure parcurgerea în bune condiții a materiei prevăzute în programele școlare, folosindu-se în mod judicios timpul care a mai rămas pînă la încheierea cursurilor, în așa fel ca elevii să-și însușească toate problemele importante la fiecare materie de învățămînt. Sînt încă unele cadre didactice care au rămas în urmă cu predarea materiei. De pildă, tov. Constanța Zorileanu de la Școala agricolă din Strehaia, în luna martie era în urmă la chimie, anul I, cu 40 de ore, față de programă. Aceasta se datorește și faptului că directorul școlii, tov. Alexandru Anton, nu controlează felul cum se îndeplinesc programele școlare și cum este planificată materia. De altfel, chiar directorul se găsește în urmă față de plan cu 7 lecții la cursul de literatură în clasa a X-a. O asemenea practică este, fără îndoială, dăunătoare pregătirii elevilor. Se cere ca toți conducătorii de școli și toate cadrele didactice să analizeze stadiul îndeplinirii programelor, să revadă planificarea materiei ce a mai rămas de parcurs, în așa fel ca aceasta să fie terminată la timp. Acolo unde se constată rămîneri în urmă este necesar să se acorde o atenție deosebită selecționării materialului de predat, pentru ca în mod obligatoriu problemele de bază să fie însușite de elevi.

De asemenea, este necesar ca la fiecare obiect de învățămînt, o dată cu revederea planificării, să se rezerve numărul necesar de ore pentru recapitularea finală a materiei, care are un rol deosebit de important în sistematizarea și consolidarea cunoștințelor elevilor.

Pentru ca recapitularea să-și ajungă scopul, ea nu trebuie să constea într-o simplă repetare a lecțiilor din programă. Este bine ca întreaga materie să fie grupată în jurul cîtorva teme esențiale, elevii putînd astfel să capete o privire de ansamblu asupra materiei obiectului respectiv și să ajungă cu ușurință la generalizări. Cu prilejul recapitulării, învățătorii și profesorii au datoria să se preocupe și de completarea eventualelor goluri în cunoștințele elevilor.

In cadrul lecțiilor de recapitulare este necesar să se realizeze o permanentă legătură între teorie și practică, folosindu-se în acest scop, în măsură cît mai largă, lucrările de laborator, vizitele în fabrici și uzine și diferite activități practice indicate în programe și în îndrumările metodice.

Deosebit de importantă în această perioadă este intensificarea legăturilor dintre școală și familie în vederea asigurării unei frecvențe cît mai regulate a elevilor și a unui regim de zi rațional pentru aceștia.

Diriginților și directorilor le revine sarcina de a coordona și controla temeinic felul cum se asigură parcurgerea și recapitularea materiei, de a colabora mai strîns cu organizațiile de tineret pentru ca elevii să folosească judicios timpul de pregătire și pentru a se evita suprasolicitarea lor cu prea multe activități care i-ar putea sustrage de la învățătură.

Analiza rezultatelor muncii desfășurate în școli pe trimestrul II a scos în evidență faptul că situația la învățătură a elevilor s-a îmbunătățit simțitor față de trimestrul precedent, datorită eforturilor depuse de majoritatea cadrelor didactice pentru ridicarea calității predării și pentru prevenirea și înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. Astfel, la școlile din orașul Cluj procentul elevilor promovați din clasele I—IV a crescut cu circa 3—9% față de primul trimestru, la clasele V—VII cu circa 2—7%, iar la clasele VIII—XI cu 3—11%. Creșteri însemnate ale procentului de promovați s-au înregistrat la marea majoritate a școlilor. Cu toate acestea, sînt încă școli unde numărul elevilor cu situație de repetenți sau corigenți este destul de mare (Babadag, Hîrșova, Turda, Sinerai-Aiud etc). Această situație obligă conducerile școlilor și cadrele didactice să se preocupe mai mult de pregătirea temeinică a lecțiilor și de ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, lucrînd cu fiecare elev în parte. Pentru elevii rămași în urmă trebuie să se organizeze meditații, ore de consultații, lucrări practice de laborator, punîndu-se accent pe completarea golurilor din cunoștințele lor.

O deosebită atenție trebuie să se acorde pregătirii fiilor de muncitori și țărani muncitori în vederea intrării lor în școlile medii și superioare, pentru a se asigura astfel o compoziție socială a elevilor corespunzătoare cu structura societății noastre. In cele mai multe regiuni s-au organizat încă din trimestrul I cursuri de pregătire a fiilor de muncitori și țărani muncitori din clasele a VII-a și a XI-a în vederea examenului de admitere în clasa a VIII-a și examenului de maturitate. Ulterior s-au organizat astfel de cursuri și pentru clasa a X-a. In general, aceste cursuri se desfășoară bine. Există însă și aici unele deficiențe, în deosebi în ceea ce privește cuprinderea la cursuri a elevilor din clasa a X-a și frecvența. Intr-o serie de școli, conținutul lecțiilor predate la cursurile de pregătire constă într-o simplă repetare a materiei studiate în clasă și nu într-o adîncire a ei. Este necesar să se intensifice controlul și îndrumarea acestor cursuri, pentru ca ele să funcționeze cu regularitate și să asigure

(Continuare în pag. 7-a)

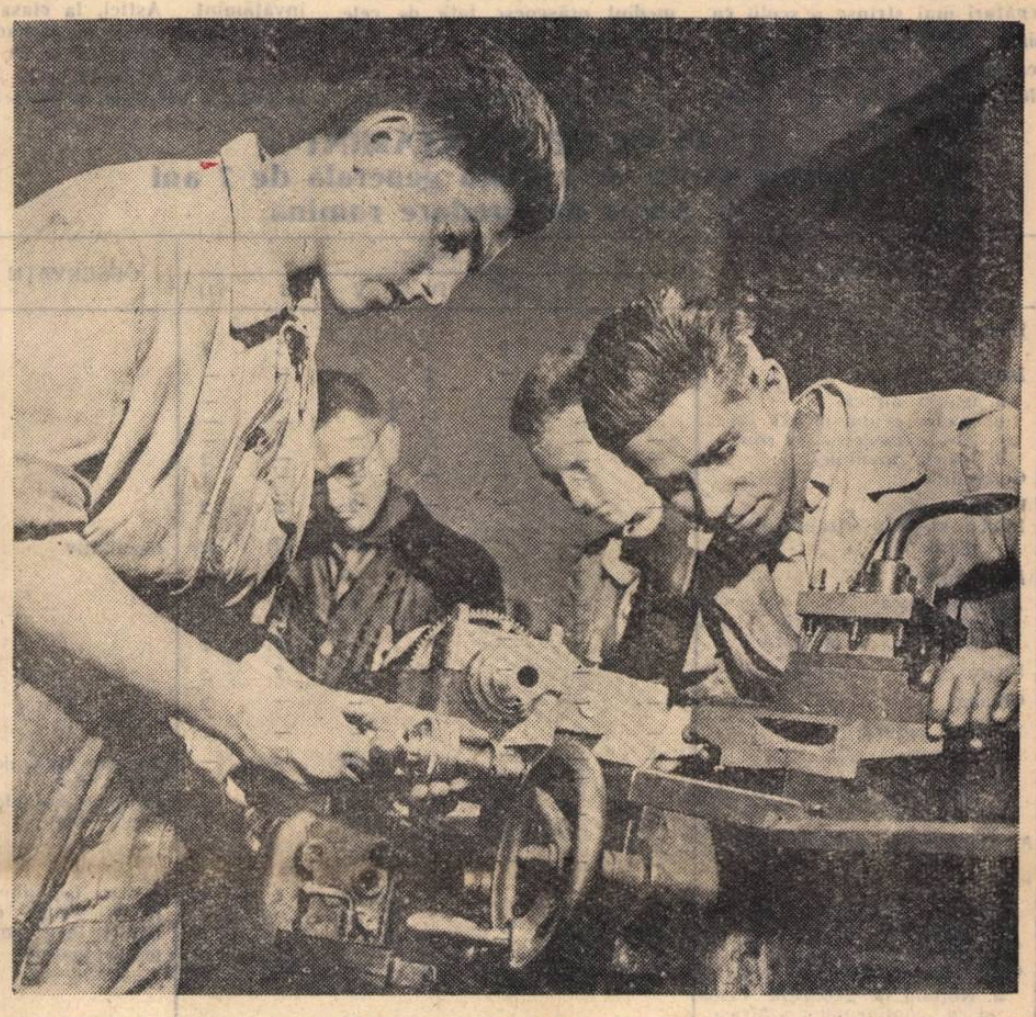

Elevii Școlii de meserii Galvani-Tei din București, în timpină ziua de 1 Mai cu noi succese în muncă. Iată-i pe tinerii Constantin Neagu, Ion Lișman, Alexei Rusinsky și Ștefan Popa, din anul III C, terminînd montarea unuia dintre strungurile produse peste plan în cinstea zilei de 1 Mai.

În cinstea zilei de 1 Mai

Se apropie marea sărbătoare a solidarității internaționale a celor ce muncesc. In fabrici, în uzine, în mine, pe ogoare oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să întîmpine această sărbătoare cu noi și însemnate realizări. Alături de ei se află și cadrele didactice și elevii.

O foarte mare atenție dau elevii în această perioadă acțiunilor patriotice de strîngere a fierului vechi și de înfrumusețare a orașului. In cadrul acestor acțiuni elevii din raionul 1 Mai au colectat 100.000 de kg. de fier vechi. Pentru înfrumusețarea orașului, elevii s-au angajat să se îngrijească de întreținerea parcurilor și scuarurilor din raion. In timpul celor 10.000 de ore de muncă voluntară prestate de elevi, s-au plantat 2500 de pomi.

O deosebită atenție au dat școlile și acțiunilor pentru realizarea de economii. Pe întregul raion, școlile au economisit circa 104.000 lei, datorită faptului că o serie de lucrări gospodărești au fost efectuate cu sprijinul părinților și elevilor.

In cinstea zilei de 1 Mai elevii de la Școala medie nr. 12 au lucrat obiecte din ceramică cu gravuri artistice pe diferite teme din arta poporului nostru și din lupta oamenilor muncii pentru pace. Cele 59 de vase lucrate de elevi la cercul de ceramică vor fi selecționate, iar cele mai frumoase dintre ele vor fi trimise elevilor din Republica Populară Chineză. De asemenea, elevii acestei școli au realizat numeroase desene artistice pe care le vor trimite elevilor din R.D.G.

★

In mai puțin de 4 luni, cele 13 brigăzi patriotice ale ucenicilor de la Școala profesională „Mao Tze-dun" din Capitală au strîns și predat centrelor de colectare 20.000 kg de fier vechi. Alte 22.000 de kg au fost strînse de ucenici în interiorul uzinei și predate secției de turnătorie pentru a fi retopite.

Pentru această frumoasă activitate patriotică organizația UTM a Școlii profesionale „Mao Tze-dun" a primit diploma de onoare a Comitetului orășenesc UTM București.

★

Antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai, cei 600 de elevi ai Școlii de meserii din Mediaș obțin succese remarcabile în activitatea practică. In atelierul de turnătorie al școlii, ei au executat înainte de termen turnarea unei roți dințate de 725 kg. destinată fabricii de sticlă din localitate. Elevii din secția tîmplărie, folosind din plin utilajul nou al atelierului au înregistrat în ultima lună o depășire a planului de producție cu 9%. La rîndul lor, elevii electricieni din anul II au terminat numai într-o singură săptămînă lucrările de electrificare a satului Alma — Intre-Vii.

★

Creat în urmă cu cîțiva ani, Parcul „1 Mai" din Pașcani a fost încredințat îngrijirii tineretului din localitate. In ultimele săptămîni, tinerii din Pașcani au muncit cu însuflețire pentru reamenajarea și înfrumusețarea parcului. S-au evidențiat în mod deosebit ucenicii Școlii profesionale a atelierelor CFR care au prestat sute de ore de muncă voluntară pentru amenajarea unei noi alei ce poartă numele de „Aleea tineretului". Ucenicii și-au dat totodată contribuția la construirea unui teatru nou în aer liber, care va fi inaugurat cu prilejul festivităților de 1Mai.

Planurile de învăţămînt
pentru anul şcolar 1959|1960

pentru clasele I—VII

In lumina sarcinilor trasate de partid şi guvern pentru îmbunătăţirea continuă a învăţămîntului de cultură generală, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat planuri de învăţămînt modificate pentru clasele I-VII, care au fost aprobate în aprilie a.c. printr-un Ordin al ministrului Învăţămîntului şi Culturii. Aceste planuri se vor aplica integral (la toate clasele I-VII) începînd cu anul şcolar 1959/60.

Prin aceste planuri de învăţămînt s-a urmărit realizarea unei legături mai strînse a şcolii cu viaţa, cu producţia şi reducerea numărului total de ore pe clase, pentru a se evita supraîncărcarea elevilor şi a li se da posibilitatea să se pregătească mai temeinic.

Sarcinile puse în faţa şcolii de către documentele de partid şi de stat în ceea ce priveşte asigurarea unui mai pronunţat caracter practic, aplicativ al pregătirii elevilor se oglindesc în locul important ce s-a rezervat cunoştinţelor industriale şi agricole şi lucrărilor practice în noile planuri de învăţămînt. Acestea prevăd ca pregătirea practică a elevilor să se facă în mod diferenţiat la şcolile din mediul orăşenesc faţă de cele din mediul sătesc. Astfel, pentru şcolile din oraşe s-a prevăzut predarea cunoştinţelor elementare despre producţia industrială şi efectuarea lucrărilor practice de atelier în 3 ore la clasa a V-a şi în cîte 4 ore la clasele a VI-a şi a VII-a, iar pentru şcolile de la sate s-a prevăzut predarea cunoştinţelor agricole şi a lucrărilor practice agricole în cîte 4 ore pe săptămînă la fiecare clasă V-VII.

Printr-o mai judicioasă distribuire a orelor rezervate predării fiecărui obiect şi prin reducerea numărului de ore afectat anumitor obiecte s-a realizat o reducere însemnată a numărului săptămînal de ore la fiecare clasă faţă de vechiul plan de învăţămînt. Astfel, la clasa a V-a numărul orelor pe săptămînă s-a redus de la 37 la 28, la clasa a VI-a de la 36 la 30, iar la clasa a VII-a de la 36 la 30.

PLAN DE ÎNVĂŢĂMÎNT
pentru şcolile de cultură generală de 7 ani cu limba de predare romînă

OBIECTELE	CLASELE I	II	III	IV	V	VI	VII	OBSERVAŢII
Limba şi lectura literară romînă	12	12	9	7	5	5	4	
Istoria:	—	—	—	2	—	—	—	
a. istoria antică	—	—	—	—	} 2	—	—	
b. istoria evului mediu	—	—	—	—		—	—	
c. istoria modernă şi cont.	—	—	—	—	—	2	—	
d. istoria Romîniei.	—	—	—	—	—	—	2	
Constituţia	—	—	—	—	—	—	1	
Limba rusă	—	—	—	—	2	2	2	
Limba engleză (franceză sau germană)	—	—	—	—	—	(2)	(2)	Facultativ
Matematica:	5	5	5	5	—	—	—	
a. aritmetica	—	—	—	—	4	2	—	
b. algebra elementară	—	—	—	—	—	—	2	
c. geometria elementară	—	—	—	—	—	2	2	
Fizica	—	—	—	—	—	2	2	
Chimia	—	—	—	—	—	—	2	
Ştiinţele naturii:	—	—	1	2	—	—	—	
a. botanica	—	—	—	—	2 (3)	—	—	La sate botanica 2 ore săpt. La oraşe botanica 3 ore săpt.
b. zoologia	—	—	—	—	—	2	—	
c. anatomia, fiziologia omului şi igiena	—	—	—	—	—	—	1	
A. Cunoştinţe agricole şi lucrări practice (sat)	—	—	—	—	} 4 (3)	4	4	La cl. V-a, la oraşe se fac numai lucrări simple de atelier în 3 ore pe săptămînă.
B. Cunoştinţe elementare despre producţia industrială şi lucrări practice de atelier (oraş).	—	—	—	—				
Geografia:	—	—	1	2	—	—	—	
a. Noţiuni de geografie fizică şi a continentelor: Africa, Oceania şi Antarctica	—	—	—	—	2	—	—	
b. Geografia continentelor Europa, Asia, America	—	—	—	—	—	2	—	
c. Geografia R.P.R.	—	—	—	—	—	—	2	
Desenul	1	1	1	1	1	1	1	În orele de muzică la cl. I—IV accentul se va pune pe cînt
Caligrafia	1	1	1	1	—	—	—	
Muzica	1	1	1	1	1	1	1	
Educaţia fizică şi cercul sportiv	2	2	3	3	3	3	2	Activităţile sportive se efectuează în cadrul celor 3 ore săptăm. de ed. fizică pe clase
Indeletniciri practice	1	1	2	2	—	—	—	
Ora educativă (dirigenţia)	—	—	—	—	1	1	1	
Ansamblu coral (pe grupe de clase).	—	—	—	—	1	1	1	Cîte 2 ore la 2 săptămîni pe grupe de 3 clase.
TOTAL	23	23	24	26	28	30	30	

pentru învăţămîntul seral şi fără frecvenţă de cultură generală

Pe baza sarcinilor trasate prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat planurile de învăţămînt pentru cursurile serale şi fără frecvenţă de cultură generală.

Aceste planuri de învăţămînt au la bază planurile de învăţămînt ale şcolii de cultură generală şi cuprind un număr de 20 ore pe săptămînă, asigurînd astfel condiţii bune de studiu pentru tinerii din producţie.

Prezentăm mai jos planurile de învăţămînt pentru clasele V-VII şi VIII-XI de la şcolile serale şi fără frecvenţă

PLAN DE ÎNVĂŢĂMÎNT
pentru învăţămîntul seral (şi fără frecvenţă) de cultură generală (clasele V—VII)

Nr. crt.	Obiectele de studiu	Clasele V	VI	VII
1.	Limba şi lectura literară romînă	6	5	4
2.	Istoria	2	2	2
3.	Constituţia	—	—	1
4.	Limba rusă	2	2	2
5.	Matematica	4	4	4
6.	Fizica	—	2	2
7.	Chimia	—	—	2
8.	Şt. naturale	3	2	1
9.	Geografia	2	2	2
10.	Desenul *	1	1	—
	Total	20	20	20
	Dirigenţia	o dată pe lună (90 minute)		

*) La cursurile fără frecvenţă nu se cere desenul.

PLAN DE ÎNVĂŢĂMÎNT
pentru învăţămîntul seral (şi fără frecvenţă) de cultură generală (clasele VIII—XI)

Nr. crt.	Obiectele de studiu	Clasele VIII	IX	X	XI
1.	Limba şi literatura romînă	3	3	3	3
2.	Istoria	2	2	—	2
3.	Economia politică	—	—	—	2
4.	Socialism ştiinţific	—	—	2	—
5.	Limba rusă	2	2	2	1
6.	Matematica	4	5	6	5
7.	Astronomia	—	—	1	—
8.	Fizica	2	2	3	3
9.	Chimia	2	2	2	2
10.	Ştiinţe naturale	3	2	1	1
11.	Geografia	2	2	—	2
	Total	20	20	20	21
	Dirigenţia	o dată pe lună (90 minute)			

Măsuri pentru îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă

Sarcinile trasate prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R., privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă formează obiectul unor acţiuni cuprinzătoare iniţiate de organele locale din regiunea Galaţi.

Îndrumat de Comitetul regional al P.M.R., Comitetul executiv al sfatului popular regional Galaţi a organizat un studiu analitic asupra situaţiei existente în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă din regiune şi apoi, pe baza datelor obţinute de la întreprinderi privind numărul absolvenţilor şcolilor profesionale şi al celorlalte categorii de muncitori din care se pot selecţiona viitorii elevi şi studenţi la cursurile serale şi fără frecvenţă, s-au întocmit calculele preliminare de plan de şcolarizare şi s-au luat măsuri pentru asigurarea condiţiilor pentru funcţionarea cursurilor respective (spaţiul de şcolarizare, încadrarea cu personal didactic corespunzător etc.).

S-a elaborat, de asemenea, un plan de măsuri, care a fost discutat, îmbunătăţit şi adoptat într-o şedinţă ţinută la Comitetul regional Galaţi al P.M.R., la care au participat primii secretari ai comitetelor orăşeneşti şi raionale de partid, reprezentanţi ai comitetelor executive ale sfaturilor populare, ai organelor U.T.M. şi sindicale, cadre didactice, conducători de întreprinderi. Ţinînd seama de avîntul economic realizat în anii puterii populare în regiunea Galaţi, planul de măsuri prevede pentru anul şcolar 1959—1960 creşterea numărului de clase a VIII-a — curs seral de la 16, cîte funcţionează în prezent, la 31. De asemenea, s-a prevăzut o creştere importantă a numărului de studenţi la cursurile serale şi fără frecvenţă de pe lîngă institutele de învăţămînt superior din Galaţi, create de regimul socialist.

În planul de măsuri se prevăd totodată acţiuni în legătură cu reţeaua şcolară, constituirea comisiilor de selecţionare a elevilor şi studenţilor, organizarea cursurilor de pregătire, asigurarea bazei materiale, selecţionarea cadrelor didactice etc.

Acest plan de măsuri a început să fie tradus în viaţă de către organele competente, sub conducerea directă a organizaţiilor de partid.

IOAN NISTOR
inspector de învăţămînt din M.I.C.

☆

Secţia de învăţămînt şi cultură a oraşului Craiova a luat de curînd o serie de măsuri importante pentru traducerea în viaţă a Hotărîrii partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

Astfel, Hotărîrea a fost popularizată în toate şcolile medii cu secţii serale, ca şi în şcolile muncitoreşti de pe lîngă întreprinderi. Totodată, secţia şi-a dat contribuţia la acţiunea de recrutare a absolvenţilor şcolilor de 7 ani şi ai şcolilor profesionale din întreprinderi, care urmează să fie înscrişi la cursurile de pregătire în vederea admiterii în clasa a VIII-a.

De asemenea, secţia de învăţămînt şi cultură a contribuit la recrutarea din rîndurile muncitorilor din întreprinderi a tinerilor care urmează să se prezinte la examenele de admitere în învăţămîntul superior. Pentru aceştia s-a organizat un curs de pregătire, care funcţionează cu trei secţii — ştiinţifică, literară şi social-istorică — şi la care predau 20 de cadre didactice. Printre muncitorii înscrişi la aceste cursuri se numără Ioana Ene, bobinatoare la întreprinderea „Electroputere", care se pregăteşte pentru Facultatea de chimie generală, Florea Preda, lăcătuş la aceeaşi întreprindere, care doreşte să se înscrie la Facultatea de chimie industrială, Tiberiu Truşcă, mecanic la Întreprinderea de reparaţii auto, care se pregăteşte pentru Facultatea de mecanică etc.

Măsurile luate de secţia de învăţămînt şi cultură sînt menite să îmbunătăţească calitatea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă din oraşul nostru.

N. TOMA
Craiova

Cursuri de pregătire pentru oamenii muncii

care vor urma cursurile serale și fără frecvență de cultură generală

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni în legătură cu organizarea cursurilor de pregătire cu durata de 6 luni pentru oamenii muncii care își vor continua studiile medii de cultură generală prin cursuri serale și fără frecvență, așa cum prevede Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

In instrucțiuni se arată că la aceste cursuri vor fi înscriși muncitori din producție care nu au absolvit o școală profesională sau agricolă, dar au absolvit școala de 7 ani, au făcut ucenicia, au un stagiu de cel puțin 3 ani ca lucrători calificați și dovedesc înclinații și aptitudini pentru învățătură. De asemenea, vor fi înscriși muncitori sau țărani muncitori care au absolvit școala de 7 ani și școli profesionale cu durată mai mică de 3 ani, cît și muncitori și țărani muncitori care au urmat 3—4 ani de școală profesională sau agricolă fără a avea la bază școala de 7 ani. Vor fi înscriși la cursurile de pregătire oamenii muncii din categoriile de mai sus care sînt recomandați, de comisiile special instituite, să urmeze învățămîntul seral sau fără frecvență.

Prin aceste cursuri se urmărește ca cei înscriși să recapituleze și să-și completeze cunoștințele de cultură generală la nivelul absolvenților școlilor profesionale, de meserii sau agricole cu durata de cel puțin 3 ani, pentru a putea urma în aceleași condiții cu aceștia învățămîntul seral sau fără frecvență.

La cursurile de pregătire se vor preda: matematica, fizica, limba și literatura română (maternă) și desenul liniar. Cursurile se vor desfășura cîte 3 ore pe zi, în patru zile pe săptămînă, în total 12 ore pe săptămînă, repartizate astfel: 4 ore pentru limba și literatura română, 4 ore pentru matematică, 3 ore pentru fizică și o oră pentru desenul liniar (este necesar să se studieze și desenul liniar pentru ca elevii să-și însușească noțiunile generale de desen tehnic predate în școlile profesionale, deoarece în învățămîntul seral și fără frecvență nu se vor mai preda aceste noțiuni).

Muncitorii din rîndurile naționalităților conlocuitoare care vor urma cursurile de pregătire vor studia și limba și literatura maternă, în două ore pe săptămînă.

Cursurile se vor desfășura între 1 ianuarie și 30 iunie, după programele întocmite de Ministerul Învățămîntului și Culturii. In mod excepțional, în acest an școlar cursurile se vor desfășura între 4 mai și 10 septembrie. De aceea s-a prevăzut un număr mai mare de ore pe săptămînă: 5 ore pentru limba și literatura română, 5 ore pentru matematică, 4 ore pentru fizică și o oră pentru desenul liniar.

Cursurile de pregătire se vor organiza de preferință pe lîngă întreprinderi sau pe lîngă școlile medii, profesionale, de meserii și agricole, iar acolo unde nu există această posibilitate, pe lîngă școlile de 7 ani. Se va urmări concentrarea lor pe întreprinderi sau pe unități școlare mari. Fiecare curs va fi condus de un responsabil și va fi încadrat cu cei mai buni profesori din localitatea respectivă, cu o bună pregătire profesională și politică și cu o bogată experiență didactică.

Procesul de învățămînt se va desfășura pe bază de lecții, pe grupe de 15—30 elevi.

Frecvența și activitatea cursiștilor pentru însușirea cunoștințelor vor fi consemnate în cataloage special întocmite.

La sfîrșitul cursului se vor organiza seminarii recapitulative la toate obiectele. Elevii care au urmat cursul de pregătire vor primi o dovadă pe baza căreia se vor putea prezenta la probele de verificare a cunoștințelor, în vederea înscrierii în clasa a VIII-a.

In continuare, instrucțiunile precizează măsurile pe care trebuie să le ia organele de învățămînt în vederea deschiderii cursurilor: asigurarea condițiilor materiale (localuri, material didactic); definitivarea înscrierilor la cursuri pînă la 30 aprilie, în colaborare cu întreprinderile industriale și agricole; asigurarea cadrelor didactice necesare; stabilirea zilelor și orelor de cursuri; desemnarea unor inspectori care să se ocupe efectiv de organizarea și desfășurarea cursurilor; stabilirea unor legături strînse cu comisiile din întreprinderile de unde au fost recrutați cursiștii, în vederea rezolvării tuturor problemelor pe care le ridică desfășurarea acestei acțiuni.

PROGRAMELE CURSURILOR DE PREGĂTIRE

Limba și literatura română

GRAMATICA (42 ore)

FONETICA — 3 ore: Sunetele vorbirii — vocale, consoane. Litere. Silaba, cuvîntul. Vocale. Semivocale. Diftongi, triftongi, hiat. Despărțirea cuvintelor în silabe.

MORFOLOGIA

Substantivul — 5 ore: Substantive comune și proprii. Genul, numărul, cazurile substantivelor. Funcțiunile substantivului în propoziție. Substantive defective de număr. Substantive cu forme multiple la plural. Substantive colective. Exerciții aplicative.

Articolul — 2 ore: Articolul hotărît și nehotărît. Declinarea substantivelor cu articol hotărît și nehotărît. Exerciții aplicative.

Adjectivul — 2 ore: Adjective cu două terminații și adjective cu o singură terminație. Acordul adjectivului cu substantivul. Gradele de comparație ale adjectivului. Exerciții aplicative.

Pronumele — 7 ore: Pronumele personal. Declinarea lui. Formele accentuate și neaccentuate. Pronumele posesiv. Pronumele demonstrativ, Pronumele nehotărît. Pronumele interogativ-relativ. Pronumele personal de politețe, pronumele personal de întărire. Adjectivele pronominale. Exerciții aplicative.

Numeralul — 2 ore: Felurile numeralului. Ortografia lor.

Verbul — 7 ore: Persoană, număr, timpuri(prezent, trecut, viitor). Modurile personale și nepersonale. Cele 4 conjugări. Verbele ajutătoare „a fi" „a avea". Conjugarea verbelor la diateza activă, pasivă, reflexivă. Verbe neregulate. Verbe impersonale. Locuțiuni verbale.

Adverbul, Prepoziția, Conjuncția, Interjecția — 2 ore.

SINTAXA — 8 ore: **Propoziția.** Părțile principale ale propoziției: subiectul și predicatul. Predicatul verbal și predicatul nominal. Acordul predicatului cu subiectul. Propoziția simplă și dezvoltată. Părțile secundare ale propoziției: atributul și complementul. Atributul adjectival, substantival, pronominal, verbal, adverbial. Complementul direct, indirect, circumstanțial. Propoziția principală și propoziția secundară. Propoziții coordonate și subordonate. Exerciții aplicative.

Punctuația — 2 ore: Semnele de punctuație. Exerciții aplicative.

Vocabularul — 2 ore: Îmbogățirea vocabularului. Formarea cuvintelor. Exerciții.

COMPUNERI (15 ore)

Exerciții de pregătire a compunerilor (căutarea ideilor, rînduirea lor, redactarea, stilizarea) — 2 ore.

Scoaterea ideilor principale dintr-o operă literară — Rezumatul — 2 ore.

Compuneri după plan, compuneri după ilustrații. Compuneri libere — 6 ore.

Reproducerea conținutului unor lecturi — 2 ore.

Întocmirea unor acte oficiale și scrisori (autobiografia, cererea, raportul, referatul, procesul-verbal, darea de seamă, scrisoarea) — 3 ore.

LECTURA LITERARA — TEORIE LITERARA (33 ore)

Folclor — 4 ore: Doină, doină; Săraci brazi încetinați; Hora păcii; Mîndru-i codru și-nfrunzit (doina, epitetul, opera lirică); Novac și corbul; Toma Alimoș — Cîntecul bătrînesc.

N. Bălcescu — 1 oră: Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul (Călugărenii).

V. Alecsandri — 2 ore: Sfîrșitul iernii — pastelul; Dumbrava Roșie — poemul.

M. Eminescu — 3 ore: Și dacă...; Împărat și proletar; Scrisoarea III-a

I. L. Caragiale — 3 ore: Conu Leonida față cu reacțiunea; Vizita; Dl. Goe.

M. Sadoveanu — 3 ore: In pădurea Petrișorului; Mitrea Cocor.

T. Arghezi — 2 ore: Din nou spre Moscova; Cîntare omului. — Cel ce gîndește singur.

Mihai Beniuc — 2 ore: Partidului; Eu pot să cînt; Glasul popoarelor.

M. Banuș — 1 oră: Cîntec de dragoste pentru Țara Sovietică; Cîntec pentru 23 August.

Eug. Jebeleanu — 2 ore: Petre Gheorghe (portretul); Lidice.

Geo Bogza — 2 ore: Către mineri; Lauda toamnei (descrirea); Lauda electricității.

V. Em. Galan — 2 ore: Bărăgan — fragment.

M. Preda — 2 ore: Desfășurarea — fragment.

P. Dumitriu — 2 ore: Nopțile din iunie — fragment.

A. Mihale — 2 ore: Nopți înfrigurate (Mutulică).

LUCRARI SCRISE — RECAPITULARE (10 ore).

NOTA:

1. Se recomandă ca exemplele, aplicațiile și exercițiile practice gramaticale efectuate în clasă sau acasă să fie alese din texte din literatura română contemporană, legate de construirea socialismului în țara noastră.

La lectura literară, se va acorda atenție deosebită conținutului de idei al textelor actuale, care oglindesc aspectele complexe ale vieții noi și realizările măreți ale poporului nostru îndrumat de partid.

2. Pentru studiul gramaticii limbii române se vor folosi manualele de gramatică pentru clasa a VII-a, iar pentru lectura literară, manualele și culegerile de texte, clasele V—VII.

3. Deoarece pînă la începerea anului școlar 1959/1960 sînt mai puțin de 6 luni, în acest an durata cursurilor va fi mai mică. Intrucît materia trebuie parcursă în întregime și deci, respectat numărul total de ore, s-au repartizat mai multe ore pe săptămînă pentru acest an școlar.

Matematica

I. Introducere. Recapitularea materiei făcută în anii anteriori — 2 ore.

II. Elemente de aritmetică — 28 ore: Operații cu numere întregi. C.m.m.d.c. și c.m.m.m.c. Fracții ordinare. Simplificarea și amplificarea fracțiilor. Aducerea fracțiilor la același numitor. Operații cu fracții ordinare. Aflarea unei fracții dintr-un număr dat. Aflarea unui număr cînd se cunoaște o fracție din el. Operații cu fracții zecimale. Rapoarte și proporții. Proprietatea fundamentală. Proporții derivate. Șir de rapoarte egale.

III. Elemente de algebră — 32 ore: Expresii algebrice. Monom. Polinom. Operații cu monoame și polinoame. Formulele: $a^2 - b^2 = (a+b)(a-b)$; $(a \pm b)^2$; $(a \pm b)^3$. Fracții algebrice. Operații cu fracții algebrice. Rezolvarea ecuațiilor de gr. I. Sisteme de 2 ecuații cu 2 necunoscute. Număr irațional. Expresii irționale. Proprietățile radicalilor. Aducerea radicalilor la același indice. Operații cu expresii irționale. Raționalizarea numitorului unei fracții algebrice. Rezolvarea ecuației de gr. II. Relații între rădăcini și coeficienți.

IV. Elemente de geometrie — 38 ore: Linii. Unghiuri. Compararea unghiurilor. Unghiuri adiacente. Măsura unghiurilor. Unghiul la centru. Operații cu unghiuri. Perpendiculare Unghi drept. Unghiuri suplimentare; unghiuri complementare. Unghiuri opuse la vîrf. Triunghi. Elementele sale. Clasificarea triunghiurilor. Linii importante în triunghi. Cazurile de egalitate ale triunghiurilor oarecare. Perpendiculare și oblice. Cazurile de egalitate ale triunghiurilor dreptunghice. Drepte paralele. Postulatul lui Euclid. Unghiuri formate de două drepte tăiate de o secantă. Cazuri cînd dreptele sînt paralele. Suma unghiurilor unui triunghi. Patrulatere: paralelogramul. Proprietăți. Dreptunghi romb, patrat: proprietăți. Trapez. Cercul. Arc, coarde. Poziția unei drepte față de un cerc. Diametrul perpendicular pe o coardă. Determinarea centrului cercului. Poziția a două cercuri. Unghi inscris în cerc. Unghiuri cu vîrful în interiorul și exteriorul cercului. Patrulater inscriptibil Segmente proporționale. Teorema lui Talles — Consecințe. Triunghiuri asemenea. Teorema fundamentală a asemănării. Cazurile de asemănare ale triunghiurilor. Relații metrice într-un triunghi dreptunghic. Teorema înălțimii. Teorema catetei. Teorema lui Pitagora.

NOTA:

I. Intrucît pînă la începerea anului școlar 1959/1960, sînt mai puțin de 6 luni, anul acesta durata cursurilor va fi mai mică. Intrucît materia trebuie parcursă în întregime și, deci, respectat numărul total de ore, s-au repartizat mai multe ore săptămînal.

II. Se vor face ca aplicații probleme cu date reale luate din realizările din țara noastră din diferite sectoare tehnice și agricole, din planurile de perspectivă, precum și aplicații în legătură cu celelalte discipline.

BIBLIOGRAFIE: Aritmetica pentru clasele V, VI de Eugen Rusu; Algebră vol. I și II de D. Mutzel și S. Calmanovici; Matematici elementare (manual) pentru școlile medii tehnice, editat de Ministerul Învățămîntului.

Fizica

1. Noțiuni introductive — 2 ore: Corp, substanță. Stări de agregare ale corpurilor. Proprietăți generale ale corpurilor. Fenomene fizice. Obiectul fizicii. Metode de cercetare.

2. Măsurarea lungimilor, suprafețelor, volumelor — 3 ore. Unități de măsură. Instrumente de măsură pentru lungime: rigla gradată, ruleta, vernierul, șublerul, șurubul micrometric, palmerul. Instrumente de măsură pentru volum: cilindrul gradat, mensura, pipeta gradată.

3. Măsurarea timpului — 1 oră. Unități. Metronom. Cronometre.

4. Mecanica. Introducere — 2 ore: Mișcarea mecanică. Relativitatea mișcării și a repausului. Punct material Capitolele mecanicii.

5. Mișcarea rectilinie uniformă — 5 ore: Clasificarea mișcărilor după traiectorie. Viteza. Clasificarea mișcărilor în raport cu viteza. Mișcarea de translație. Mișcarea de rotație. Definirea mișcării rectilinii uniforme. Spațiul, timpul și viteza în această mișcare. Unități de viteză. Vectorul viteză; mărimi scalare și mărimi vectoriale. Ecuația mișcării rectilinii uniforme.

6. Mișcarea rectilinie uniform-variată — 10 ore: Mișcarea variată. Viteza medie. Viteza momentană. Accelerația. Unități de măsură pentru accelerație. Mișcarea rectilinie uniform-variată fără viteză inițială. Ecuațiile vitezei și spațiului în această mișcare. Căderea liberă a corpurilor. Accelerația în căderea liberă. Ecuațiile vitezei și spațiului în căderea liberă.

7. Mișcarea circulară uniformă. — 6 ore: Definiție. Perioadă. Frecvență. Viteză liniară. Viteză unghiulară. Unitate de viteză unghiulară. Accelerația centripetă.

8. Inerția, forța și masa — 10 ore: Prima lege a mecanicii. Inerția. Forța. Reprezentarea forței ca vector. Caracteristicile forței. Categorii de forțe. Raportul dintre forță și accelerație. Masa unui corp. Legea a doua a mecanicii. Greutatea corpurilor. Relația dintre greutate și masa unui corp. Măsurarea maselor și forțelor. Unități de măsură pentru masă și forță. Densitatea și greutatea specifică a substanțelor. Forța de frecare. Frecarea și producerea ei. Legile frecării. Coeficientul de frecare. Frecarea de alunecare și frecarea de rostogolire. Importanța frecării în natură și în tehnică.

9. Legea a III-a a mecanicii — 7 ore: Enunțare. Exemple. Aplicații ale legii a III-a în tehnică. Motorul cu reacție. Forța centripetă și forța centrifugă. Mărimea lor. Aplicații în tehnică. Pompe centrifuge. Separatoare centrifuge etc.

10. Energia mecanică — 9 ore: Lucrul mecanic. Puterea. Unități de lucru mecanic și unități de putere. Energia. Energia cinetică. Energia potențială. Formulele lor. Transformarea energiei cinetice în energie potențială și invers. Legea transformării și conservării energiei în procesele mecanice.

11. Statica. Forțe pe aceeași direcție și forțe concurente — 4 ore: Forțe în echilibru. Rezultantă. Compunerea forțelor situate pe aceeași direcție și compunerea forțelor concurente. Descompunerea unei forțe în două forțe componente.

12. Forțe paralele — 6 ore: Momentul unei forțe în raport cu un punct și o axă. Compunerea forțelor paralele. Descompunerea unei forțe în două forțe paralele cu ea. Cuplu de forțe. Centrul de greutate. Determinarea lui. Echilibrul corpurilor care au un punct sau un ax de sprijin. Echilibrul corpurilor sprijinite pe o suprafață.

13. Mașini simple — 7 ore: Planul înclinat. Pana. Șurubul. Pîrghii, Scripeți. Echilibrul forțelor și legea conservării lucrului mecanic la aceste mașini simple. Randament.

14. Recapitulare și lucrări de control — 8 ore.

NOTA:

1. Pentru studierea acestor teme se va folosi Fizica tehnică, vol. I, manual pentru școlile profesionale de ucenici. Ed. tehnică 1958. In lipsă se poate folosi Fizica, manual pentru clasa a VIII-a, Ed. de Stat didactică și pedagogică 1957, 1958, 1959, care cuprinde toate temele din programă.

2. Deoarece pînă la începerea anului școlar 1959/1960 sînt mai puține de 6 luni, în acest an durata cursurilor va fi mai mică. Intrucît materia trebuie parcursă în întregime și deci, respectat numărul total de ore, s-au repartizat mai multe ore pe săptămînă.

3. Studierea diferitelor teme din această programă trebuie să se facă în strînsă legătură cu practica. In acest scop se vor arăta aplicațiile în producție ale legilor fizicii sau ale mecanismelor studiate.

De asemenea, cursanții vor fi îndrumați să aplice cunoștințele teoretice la analizarea fenomenelor din viața înconjurătoare, în special din activitatea lor în producție, precum și la rezolvări de probleme cu date din industrie și agricultură sau la probleme experimentale, care să-i pună în situația de a interpreta cunoștințele sau de a face măsurători și experiențe.

Regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat proiectul „Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală". Acest regulament se va aplica în școlile de cultură generală cu titlu de experiență pe timp de un an.

Elaborarea regulamentului s-a făcut pe baza directivelor de partid și de stat cu privire la învățămînt, ținîndu-se seamă de experiența acumulată de școlile noastre, precum și de bogata experiență a școlii sovietice. El reglementează în amănunțime și în mod clar cele mai importante aspecte ale activității școlare, constituind un sprijin efectiv pentru școlile de cultură generală.

Regulamentul cuprinde opt părți mari, împărțite pe capitole, potrivit problemelor mai importante ale fiecărui aspect al activității din învățămînt. Primele părți cuprind indicații cu privire la organizarea învățămîntului de cultură generală, condițiile în care se pot înființa școli și clase noi, recensămîntul școlar și stabilirea circumscripțiilor, înscrierea, transferarea și frecvența elevilor, drepturile și îndatoririle acestora, evidențierea și sancționarea lor.

Partea care se referă la organizarea muncii instructiv-educative cuprinde indicații în legătură cu structura anului școlar și întocmirea orarului, planificarea muncii în școală, planurile de învățămînt, programele și manualele școlare, activitatea metodică a cadrelor didactice, aprecierea activității elevilor, examenele de corigență, de absolvire și de maturitate, practica de vară a elevilor, organizarea și desfășurarea examenelor și concursului de admitere, eliberarea și reconstituirea actelor de studii.

In celelalte părți sînt indicații cu privire la organizarea laboratoarelor, cabinetelor, muzeului școlar, atelierului și lotului școlar experimental, cu privire la patronarea școlilor de către întreprinderi și instituții, la activitățile educative în afara clasei și extrașcolare, la atribuțiile și sarcinile personalului de conducere, administrativ și de îngrijire al școlii etc.

Regulamentul cuprinde două anexe în legătură cu uniformele școlare și cu imprimatele ce se folosesc în mod obligatoriu în școlile de cultură generală.

Pe timpul experimentării pot fi sezisate eventualele lipsuri sau impreciziuni ale regulamentului. De aceea, cadrele didactice trebuie să-i studieze cu atenție în acest timp, să facă observații și propuneri pentru completarea și îmbunătățirea lui. Secțiile de învățămînt și cultură au obligația să centralizeze observațiile și propunerile cadrelor didactice, ale organizațiilor sindicale, organizațiilor de tineret și comitetelor de părinți și să le înainteze Ministerului Învățămîntului și Culturii în vederea definitivării regulamentului.

Material didactic pentru lecţiile de fizică

La consfătuirea pe ţară a S.S.M.F. ţinută la Ploeşti la începutul acestei luni a fost prezentat, printre altele, un aparat pentru demonstrarea principiului de funcţionare a motoarelor electrice şi a generatorilor de curent, construit prin mijloace locale de profesorul Ştefan Bucşa, de la Şcoala de 7 ani din comuna Avrig, raionul Sibiu. Întrucît aparatul acesta — care contribuie la o mai bună predare a cunoştinţelor de fizică — se poate confecţiona cu uşurinţă în orice şcoală, dăm mai jos descrierea lui.

Pe postamentul de lemn a) s-a fixat magnetul circular b), cu diametrul de 155 mm. Cei doi poli s-au vopsit în culorile convenţionale (N — albastru, iar S — roşu). De o parte şi de alta a magnetului circular s-au fixat două console d), confecţionate din tablă de aluminiu, prevăzute în partea superioară cu cîte un şurub-lagăr pentru rotorul e) şi cu cîte o piuliţă de fixare. În cele două găuri conice se rotesc capetele ascuţite ale cadrelor-rotor.

Suporţii f) tot din tablă de aluminiu, susţin cele două perii g), confecţionate din tablă de alamă şi fixate prin două şuruburi. La baza acestor suporţi se găsesc bornele de contact h). În cele patru colţuri de jos ale postamentului de lemn s-au prins patru dopuri de cauciuc i), (de la sticle de penicilină), pentru amortizarea trepidaţiilor în timpul funcţionării aparatului.

Drept rotoare ale acestui aparat se folosesc succesiv patru cadre. Cadrul nr. 1 este confecţionat din sîrmă emailată cu diametrul de 0,3 mm, cu un număr de 90 de spire. El se poate confecţiona prin bobinarea sîrmei pe un şablon de lemn sau cu ajutorul a patru cuie bătute pe o scîndurică după forma pe care trebuie să i-o dăm.

Pentru a se obţine rezultate cît mai bune, diametrul exterior al cadrului trebuie să fie cît mai apropiat de diametrul interior al magnetului utilizat, cu o diferenţă mai mică de 1-3 mm.

După bobinare prin cadru se introduce axul cu două colectoare inel, de o parte şi de alta a lui. Se matisează cadrul astfel realizat cu un firişor de bumbac şi se lipesc cu cositor capetele celor două inele-colector.

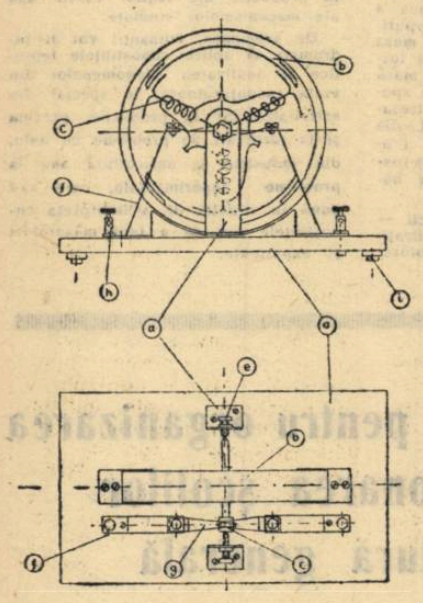

Tabla de aramă sau alamă folosită este de 0,2 mm; ca cilindru de lemn poate fi folosit un creion din care s-a scos mina. Lamele sînt fixate cu ajutorul unor ace cu gămălie, ale căror vîrfuri au fost tăiate. Între cadrele cu două şi trei lamele se lasă un interval de 1 mm.

Pentru a da rigiditate cadrului şi pentru a-l fixa bine pe ax se foloseşte o soluţie de celuloid dizolvat în acetonă.

Cadrul nr.2 este confecţionat din sîrmă emailată cu diametrul de 0,35 mm, cu un număr de 130 de spire. Modul de construcţie este acelaşi ca şi la cadrul nr.1. El este prevăzut cu un colector cu două semiinele, de care sînt lipite cu cositor capetele cadrului.

Cadrul nr.3 este constituit de fapt din două cadre încrucişate, prevăzute cu un colector cu 4 lamele.

Cadrul nr.4 este confecţionat din fişii de tablă de fier cositorită, dintr-o cutie de conserve. După izolare cu hîrtie sau alt material corespunzător, pe cele trei braţe, în decalaj de 120°, se bobinează 3 x 96 spire cu sîrmă izolată în bumbac sau mătase, cu diametrul de 0,35 mm, în serie. Capetele bobinelor se lipesc cu cositor de cele trei lamele ale colectorului. La punerea în funcţiune a aparatului înainte de fixarea definitivă a colectorului pe ax, acesta se va roti într-o parte sau alta pînă ce se va găsi poziţia optimă de funcţionare.

Lungimea bobinelor este în funcţie de lăţimea magnetului utilizat. În cazul cînd nu se poate confecţiona un magnet circular cu deschidere mare, se poate utiliza acelaşi procedeu pentru confecţionarea unui aparat cu dimensiuni reduse, într-un magnet potcoavă.

Colectorul pentru toate cadrele şi pentru rotorul din tablă va avea lungimea de 10-15 mm la un diametru de 10-12 mm. Lungimea axului, care se realizează dintr-o sîrmă de oţel cu diametrul de 3-4 mm, ascuţită la capete, este de asemenea determinată de lăţimea magnetului şi lungimea colectorului.

Ca sursă de curent se foloseşte o baterie de buzunar sau un acumulator de 2-6 volţi, legînd cei doi poli la bornele h).

Cu ajutorul acestui aparat se poate demonstra principiul de funcţionare al motoarelor electrice de curent continuu. Se montează cu grijă cadrul nr.1 la aparat şi se leagă sursa de curent cu un pol la una din borne. La cel de al doilea pol se leagă un conductor (de preferinţă liţă), cu al cărui capăt bine curăţat se atinge uşor colectorul opus periuţelor. Cu acest montaj se demonstrează rotirea cadrului străbătut de un curent în cîmpul magnetic şi aşezarea lui perpendicular pe liniile de forţă magnetică într-o poziţie neutră. Cadrul scos din poziţia neutră printr-o rotaţie într-un sens sau altul revine la aceeaşi poziţie. Prin schimbarea sensului la curent — polii magnetici rămînînd neschimbaţi — se demonstrează că sensul mişcării cadrului nu depinde de sensul curentului.

Introducîndu-se cadrul nr.2 în aparat, în aşa fel încît să nu se afle în poziţie neutră, se demonstrează rotirea continuă a cadrului, datorită colectorului care, după fiecare rotire schimbă cu 180 grade sensul curentului în cadru.

Cu ajutorul cadrului nr.3 se poate demonstra uniformizarea mişcării cadrului datorită evitării punctelor neutre. Totodată, introducînd în aparat rotorul cu trei bobine pe miez de fier moale, se poate demonstra rolul miezului de fier ca măritor al randamentului motorului prin conducerea liniilor de forţă magnetică.

Aparatul descris mai sus foloseşte şi la demonstrarea modului de funcţionare a generatorilor de curent.

Montîndu-se în aparat şi învîrtindu-se cadrul cu colectorul prevăzut cu cele două inele, se poate pune în evidenţă apariţia curentului alternativ. Acesta poate fi constatat cu ajutorul unui galvanometru sensibil. În acelaşi fel, introducîndu-se în aparat cadrul nr. 2, se poate obţine curentul continuu pulsant, exemplificîndu-se totodată şi rolul colectorului cu două semiinele care, în acest caz, transformă curentul alternativ obţinut în cadru în curent continuu în circuitul exterior.

Utilizîndu-se cadrul nr. 4 cu miez de fier se poate obţine curent de o intensitate mult mai mare, care este capabil să aprindă un bec de 3,5 volţi. Pentru a pune în evidenţă acest lucru montăm în locul galvanometrului un astfel de bec.

„Frumoasă săritură!" — par că spun privirile admirative ale colegelor. Sîntem în sala de gimnastică a Şcolii medii nr. 35 din Bucureşti, în timpul unei ore de atletism la clasa a VII-a.

Activitate practică agricolă

Încă înainte de a se fi topit zăpada, elevii Şcolii de 7 ani din comuna Văleni, raionul Topoloveni, au pregătit toate cele necesare pentru desfăşurarea în condiţii bune a lucrărilor practice agricole: au reparat uneltele, au procurat şi au pregătit seminţele necesare, au amenajat răsadniţe. O dată cu primele zile călduroase, au ieşit pe lotul şcolar, pe care l-au grăpat şi l-au parcelat.

Pe trei din parcelele semănate cu grîu elevii vor urmări cum creşte şi se dezvoltă, alături de grîul de toamnă şi de cel iarovizat, grîul semănat primăvara, care, neavînd timp să treacă prin toate stadiile de dezvoltare, nu va ajunge să rodească. Pe alte parcele ei au semănat în mustul zăpezii orz şi ovăz. Răsadurile de roşii, ardei, vinete şi varză, pregătite de ei, sînt plantate pe o altă suprafaţă, rezervată lucrărilor în grădina de zarzavat.

Conducerea şcolii din Văleni şi-a dat seama că în localitate există mari posibilităţi de a cultiva sfecla de zahăr. Cum întregul lot şcolar fusese arat şi îngrăşat din toamnă, elevii, sub îndrumarea cadrelor didactice, au semănat 1000 m.p cu sfeclă de zahăr, pe care o vor îngriji după toate regulile agrotehnice, pentru a asigura o recoltă cît mai mare.

Activitatea practică a elevilor însă nu se opreşte aici. Ei continuă procesul de însuşire a deprinderilor practice de muncă în cadrul gospodăriei agricole colective din comună, care le patronează şcoala. Lucrînd alături de colectivişti, şcolarii vor asigura întreţinerea culturilor de porumb şi sfeclă de zahăr de pe cele două hectare de pămînt care le-au fost rezervate şi vor lua parte la plivitul grîului şi mazărei.

Şi în alte şcoli din raion activitatea practică a elevilor a fost organizată pe tarlalele unităţilor agricole socialiste. La Teiu, Siliştea, Rădeşti, Leordeni, Topoloveni, acestea au pus la dispoziţia elevilor terenuri în suprafaţă de 1 pînă la 2 hectare, de îngrijirea cărora elevii se vor ocupa în cadrul orelor de lucrări practice. Şcolarii din comuna Bogaţi vor efectua 5000 ore de muncă voluntară la grădina de zarzavat a gospodăriei agricole de stat din comuna Răteşti.

Măsurile luate pînă acum de către secţia de învăţămînt a raionului pe linia orientării activităţii din şcoală spre practica muncii productive sînt bune. Ele trebuiesc însă extinse asupra lucrărilor agricole specifice raionului, îndeosebi asupra culturii pomilor, care va cunoaşte o largă dezvoltare în anii viitori şi pentru care există în raion condiţii favorabile.

ION V. DAN

Consfătuire de muncă pe tema politehnizării

Consfătuirea de muncă organizată de comitetul sindical de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 40 din Capitală şi-a propus să dezbată felul în care se înfăptuieşte legarea învăţămîntului de viaţă. Dezbaterile consfătuirii au arătat că în această şcoală s-au obţinut succese importante pe această cale. Au fost subliniate în special succesele înregistrate de învăţătorii Anastasie Lupu, Xenia Pintilie şi Vera Muşat şi d-ra profesorii Ioan Ligor, Maria Panaitescu, Natalia Deciu, Maria Stanciu şi I. Cartojan.

Deosebit de interesante au fost concluziile desprinse în consfătuire cu privire la organizarea practicii în producţie. 45 de elevi, împărţiţi în trei grupe, lucrează timp de cîteva ore pe săptămînă la întreprinderea „Electrotehnica" şi la Întreprinderea de reparaţii auto nr. 1. Elevii care fac practică la „Electrotehnica" au fost repartizaţi în secţiile de bobinaj, strungărie, ajustaj, sudură electrică. Muncitorii şi tehnicienii care au primit sarcina de a se ocupa de instruirea lor au reuşit să le trezească un mare interes pentru cunoaşterea modului de funcţionare a maşinilor. Elevii au reuşit, pe parcursul celor 27 de zile de practică efectuate pînă acum, să cunoască şi să execute un număr apreciabil de operaţii. Astfel, cei repartizaţi la strung au ajuns să lucreze cu uşurinţă şuruburi filetate, să execute conicitatea unor piese destul de complicate. Elevii de la secţia bobinaj ştiu să lucroze tacheţi, piesă pe care se sprijină bobina.

Practica în producţie îi ajută pe elevi şi în înţelegerea noţiunilor teoretice predate în şcoală la diferite obiecte. Astfel, elevii care fac practică la secţia sudură au înţeles mult mai uşor problemele predate la fizică în legătură cu principiile sudurii.

Tovarăşa Maria Stanciu, profesoara care conduce practica la întreprinderea „Electrotehnica" a arătat că în ultimul timp s-a trecut de la executarea unei operaţii la un ansamblu mai complicat de lucrări. În prezent elevii execută, de pildă, tije pentru izolatori de înaltă tensiune, piesă care necesită cunoaşterea minuirii mai multor maşini: strung, freză, raboteză, ultima operaţie fiind cadmierea, operaţie de galvanizare cu cadmiu, legată de programa de fizică pentru clasa a VII-a.

În referatul prezentat pe tema practicii în producţie s-a arătat că elevii care fac practică la Întreprinderea de reparaţii auto nr. 1 sub conducerea prof. I. Codarcea, au fost repartizaţi în secţiile turnătorie, fabricaţie, rulmenţi, nichelaj, mecanizare, reparaţii auto. Ei au fost împărţiţi în grupe de 2 sau 3 pe lîngă muncitorii care lucrează la maşini-unelte (strunguri orizontale, strunguri universale, freze, maşini de rectificat supape etc.). La secţia turnătorie elevii au avut prilejul să cunoască diferite materiale utilizate în lucrările de formare, precum şi importanţa anumitor lianţi la confecţionarea formelor, probleme întîlnite la lecţiile de ştiinţe naturale şi chimie. Elevii din secţia nichelaj execută singuri importante operaţii. Problemele predate la lecţiile de fizică în clasa a VI-a cu privire la principiile de funcţionare ale motorului cu explozie au fost cu mult mai bine înţelese de elevii care le-au cunoscut la practică.

Ideea de a invita la lucrările consfătuirii reprezentanţi ai întreprinderilor în care se desfăşoară practica în producţie, membri ai comitetului de părinţi şi reprezentanţi ai organizaţiilor sindicale din celelalte şcoli ale raionului s-a dovedit a fi cît se poate de bine venită. Menţionăm de asemenea ideea alcătuirii unei expoziţii.

Din păcate însă, organizarea consfătuirii a avut şi o serie de deficienţe, care s-au răsfrînt direct asupra valorificării experienţei învăţătorilor şi profesorilor şcolii. Coreferatul prezentat de prof. I. Codarcea, deşi a cuprins date interesante, nu a reuşit să sintetizeze în întregime experienţa şcolii — cum îşi propusese — datorită superficialităţii cu care a fost întocmit. Nepotrivit a fost şi faptul că s-au prezentat un număr prea mare de referate (6). Aceasta a făcut ca o serie de probleme să nu poată fi adîncite, ca participarea la discuţii să nu fie pe măsura posibilităţilor şi, mai ales, ca proiectul de hotărîri să fie discutat fugitiv.

Totuşi, s-au stabilit o serie de măsuri folositoare.

Cadrele didactice şi conducerea şcolii s-au angajat să mărească numărul de elevi care fac practică în producţie, să lărgească lotul şcolar pentru a da posibilitate şi claselor I—IV să facă practică agricolă, să extindă vizitele în întreprinderi şi să strîngă mai mult legăturile între elevi şi tinerii muncitori, să organizeze întîlniri cu foştii elevi ai şcolii, azi muncitori şi tehnicieni.

CONST. RADOI

Cum sînt controlate și îndrumate școlile

Este necesar un sprijin concret

In ultimii ani, problema conținutului procesului instructiv-educativ a început să preocupe din ce în ce mai mult organele de îndrumare și control. Acest lucru se observă atît în planurile de muncă ale secțiilor de învățămînt și cultură, cît și în rapoartele, dările de seamă și procesele verbale de inspecție.

Asemenea preocupări se vădesc și în activitatea secției de învățămînt și cultură din raionul Lugoj. In planul anual de muncă al acesteia, care se bazează pe analiza situației din anul școlar trecut și pe rezoluția consfătuirii cadrelor didactice, sînt cuprinse multe măsuri privind îmbunătățirea conținutului procesului instructiv-educativ: controlul întocmirii planurilor calendaristice și de lecții și al calității lor, controlul nivelului predării, urmărirea felului cum se realizează legătura predării cu viața, controlul desfășurării lecțiilor de cunoștințe agricole și al lucrărilor practice, aplicarea măsurilor privind înlăturarea supraîncărcării elevilor, controlul activității diriginților și al conținutului orelor educative etc. După cum se vede, aceste obiective țin seama de probleme'e cele mai actuale și mai importante ale muncii instructiv-educative din școlile noastre. Ar fi fost însă necesar ca în planurile trimestriale ele să fie concretizate, pentru a se da inspectorilor posibilitatea să urmărească nu aspecte generale, de suprafață, ci desfășurarea concretă a muncii din școli.

Secția a organizat în școli numeroase controale. Au fost inspectate Școala medie din Buziaș, aproape toate școlile de 7 ani și majoritatea școlilor de 4 ani din raion. O bună parte din inspecții au fost efectuate însă în perioada deschiderii anului școlar și nu au avut în vedere conținutul procesului instructiv-educativ. Chiar și inspecțiile efectuate ulterior au avut caracterul unor inspecții generale, în rare cazuri recurgîndu-se la inspecția tematică, care ar putea adînci mai mult problemele procesului de învățămînt.

Deși inspectorii asistă la lecții, din lipsa unor obiective precise asistențele se fac oarecum la întîmplare, nu urmăresc felul cum se predau anumite obiecte de învățămînt. Aceasta reiese din procesele verbale pe care le încheie ei și care adesea se limitează la observații cu totul generale, fără să analizeze munca profesorilor. De asemenea, se poate aprecia că numărul lecțiilor la care asistă inspectorii este mic, fapt ce se datorește în special timpului scurt afectat inspecțiilor. Rareori acestea depășesc o zi sau două, chiar și în cazul școlilor mari. Adeseori aprecierile asupra conținutului muncii unui învățător sau profesor se fac doar pe baza asistenței la o singură lecție sau cel mult la două, ceea ce nu permite să se tragă concluzii temeinice. Tot ca un aspect negativ al felului cum urmăresc inspectorii conținutul activității instructiv-educative poate fi considerat și faptul că ei nu controlează nivelul de cunoștințe al elevilor și nu analizează lucrările de control ale acestora. De asemenea, ei nu iau decît rareori măsuri imediate pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative.

Că inspectorii au în vedere mai mult pe profesor, nu și clasa, că nu iau măsuri pe loc atunci cînd constată deficiențe o dovedește procesul verbal încheiat de inspectorul Alexandru Diaconescu la Școala de 7 ani din comuna Ghizela, raionul Lugoj. El consemnează aci că profesoara Cornelia Neagu a făcut serioase greșeli într-o lecție de geografie de la clasa a V-a. La verificarea lecției vechi „Coloniile franceze din Africa" aceasta n-a amintit nimic despre lupta poporului algerian pentru eliberarea națională, iar în predarea lecției noi „Coloniile engleze și ale altor state europene în Africa" a prezentat drept colonii țări ca Ghana și Guineea, care și-au cîștigat independența națională, și n-a scos în evidență lupta popoarelor din Congo, Rhodesia și Nyassaland împotriva colonialismului. Cu toate acestea, în procesul verbal inspectorul dă indicații cu totul lipsite de importanță, cerînd doar ca profesoara „să fie mai energică, autoritară, să vorbească mai tare și să antreneze mai mulți elevi".

Aprecieri superficiale a făcut inspectorul asupra muncii profesoarei de limba română Olimpia Negruț. Astfel, în procesul verbal se arată că „lecția a fost predată la un nivel înalt, profesoara posedă cunoștințe precise, dă dovadă de măiestrie pedagogică și stăpînește clasa", deși în clasa respectivă există un mare număr de elevi cu note de 4 și 3.

Lipsa de indicații și sarcini concrete, ca și preocuparea insuficientă pentru conținutul procesului instructiv-educativ se vădesc și în procesele verbale încheiate de inspectorul Pavel Duda. De pildă, deși a constatat cu prilejul inspecției de la Școala de 7 ani din Jdioara că elevii acestei școli sînt slab pregătiți, tovarășul Duda nu a analizat nivelul ideologico-științific al lecțiilor de literatură și istorie la care a asistat. De asemenea, la Școala elementară din Boldur nu a analizat felul cum lucrează învățătorii în condițiile activității simultane cu două clase.

Secția de învățămînt și cultură a raionului Lugoj este ajutată în munca de îndrumare și control de cabinetul pedagogic, în cadrul căruia lucrează metodiști voluntari de diferite specialități. Folosirea unor metodiști voluntari aleși dintre cele mai bune cadre didactice, fără a-i împiedica în îndeplinirea obligațiilor lor de catedră, poate constitui un sprijin real pentru secția de învățămînt și cultură în vederea controlării conținutului procesului de învățămînt. Nu întotdeauna însă metodiștii cabinetului pedagogic au aprofundat problemele conținutului științific, ideologic și metodic al lecțiilor la care au asistat, ci s-au limitat la unele observații generale și superficiale. De pildă, metodiștii care au controlat la 6 noiembrie 1958 Școala de 7 ani din comuna Belinț s-au mărginit să asiste la cîte una sau două ore de curs, făcînd aprecieri generale și dînd îndrumări neesențiale. Metodista Olimpia Ciobanu a asistat, de exemplu, la o singură oră de gramatică la clasa a V-a, după care a făcut aprecierea că elevii „au răspuns bine, toți și-au făcut temele". Metodistul Constantin Mîndru, care a asistat la o lecție de istorie cu tema „Dezvoltarea industriei în Anglia după revoluția burgheză", a ajuns la concluzia că elevii „știu să povestească frumos și cu lux de amănunte faptele istorice". După cum se vede, n-a spus nimic despre nivelul științifico-ideologic al lecției, despre felul cum interpretează elevii fenomenele sociale. La fel, metodistul Mircea Băleanu, care a asistat la o singură lecție de matematică la Școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din satul Bodo, a făcut observații și a dat îndrumări ca acestea: „toți elevii au situația încheiată", „toți elevii au note de trecere", „mediile s-au încheiat pe baza a 3—4 note la oral și a tezei", „media să se încheie cu atîtea note la oral cîte ore de matematică sînt pe săptămînă" (!) etc.

Se vede din constatările făcute lipsa de instruire temeinică și de pregătire prealabilă a inspectorilor și metodiștilor pentru inspecție, urmărirea prea multor obiective într-un timp prea scurt, orientarea organelor de îndrumare și control spre problemele organizatorice și chestiunile de amănunt în dauna celor de conținut. Chiar și atunci cînd inspectorii școlari controlează în amănunt calitatea procesului instructiv-educativ, ei nu trasează întotdeauna sarcini concrete, nu stabilesc termene și îndeosebi nu controlează ulterior felul cum s-au îndeplinit sarcinile trasate.

Secția de învățămînt și cultură a raionului Lugoj a avut o serie de inițiative frumoase: a organizat schimbul de experiență între școli, în special cu privire la munca directorului, a căutat să inspecteze cît mai multe școli. Ea n-a urmărit însă în mod sistematic diferitele aspecte ale procesului instructiv-educativ, s-a preocupat puțin de felul cum se predă limba română în școlile minorităților naționale. Secția n-a căutat să seziseze care sînt lipsurile cele mai generale în predarea lecțiilor, pentru a putea lua măsuri de îndreptare.

Perioada de încheiere a anului școlar și de recapitulare a materiei constituie un bun prilej pentru ca organele de învățămînt să-și îndrepte atenția spre controlarea în adîncime a nivelului lecțiilor și a nivelului de cunoștințe al elevilor.

C. MINCA

În centrul preocupărilor — conținutul predării

În capătul de răsărit al Bărăganului, pe unde se întind satele raionului Filimon Sîrbu din regiunea Galați, întîlnești arareori în trecut cîte o școală de 4 ani. Procentul neștiutorilor de carte depășea aici cu mult media statistică pe întreaga țară.

Pornind de la asemenea condiții, sînt cu atît mai impresionante realizările prezentului. Astăzi neștiința de carte a fost lichidată, nu mai există în întreg raionul sat care să nu aibă o școală de 4 ani, majoritatea comunelor cu populație mare dispun de școli de 7 ani, iar de curînd în comuna Ianca a luat ființă prima școală medie sătească din raion.

Dispunînd de condiții tot mai bune, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Filimon Sîrbu s-a străduit să-și orienteze munca în spre aprofundarea problemelor de conținut ale procesului instructiv-educativ

Acest scop l-a avut, de exemplu, inspecția organizată nu de mult la Școala din comuna Ianca, efectuată de o brigadă formată din șeful secției, trei inspectori metodiști și trei conducători ai școlilor de 7 ani din raion. Brigada a alcătuit un plan concret de inspecție, cuprinzînd ca obiective de bază problemele conținutului și metodicii predării, nivelul cunoștințelor însușite de elevi, felul cum se înfăptuiește pregătirea politehnică a elevilor, educarea patriotică a acestora, activitatea diriginților, legătura școlii cu familia.

Stabilindu-și aceste obiective, inspectorii metodiști s-au străduit să le urmărească cu seriozitate în școală. Mărturie a acestui fapt stau observațiile consemnate de ei în procesul verbal încheiat. Astfel, sînt întemeiate și judicioase observațiile cu privire la caracterul sistematic, interesant, pe care l-a avut lecția de limba română predată de profesoara Jana Dumitriu la clasa a XI-a. Raportul menționează drept foarte bună și recomandă celorlalte cadre didactice schema recapitulativă a genului epic realizată de profesoară pe tablă în cadrul acestei lecții, pe baza răspunsurilor date de elevi la întrebările de verificare. De asemenea, inspectorii remarcă exprimarea corectă, literară a elevilor și faptul că profesoara nu trece cu vederea nici una din formele greșite de exprimare, ci găsește întotdeauna mijloacele indicate pentru a le corecta.

Observații care dovedesc preocuparea inspectorilor metodiști pentru conținutul predării au fost făcute în legătură cu lecțiile de fizică predate de prof. Gheorghe Roșianu și cu lecțiile de matematică predate de prof. Constantin Timiraș. Inspectorul Teodor Neica, care a asistat la lecția cu privire la aplicațiile descărcărilor în gaze ținută de prof. Gh. Roșianu la clasa a X-a, notează, alături de unele trăsături pozitive ale lecției, și o seamă de lipsuri serioase. El arată că lecția a fost în bună măsură ruptă de viață: profesorul nu a folosit material didactic aproape de loc și n-a pomenit decît în treacăt despre sistemele moderne de luminat — lampa de sodiu, tuburile cu neon etc. O carență foarte serioasă a lecției, după cum menționează raportul de inspecție, este aceea că profesorul nu s-a referit de loc la politica de electrificare dusă de partid și guvern, politică care se reflectă puternic în viața fiecărui sat din raionul Filimon Sîrbu. În legătură cu o lecție despre ecuația tangentă la cerc, ținută de profesorul C. Timiraș, raportul arată că acesta s-a ocupat în insuficientă măsură de larga aplicativitate practică a cunoștințelor predate.

Unul din obiectivele speciale urmărite de brigadă în inspecția efectuată la Școala medie din Ianca a fost munca profesorului Ion Grigore, care predă două materii de bază — științele naturale și chimia. Deoarece în inspecțiile anterioare se observaseră lipsuri destul de grave în activitatea acestuia, brigada s-a preocupat în mod special de felul cum a înțeles el să-și remedieze lipsurile ce i-au fost semnalate, ca și de felul cum a fost ajutat de conducerea școlii. Procesul verbal menționează remedierea anumitor lipsuri constatate anterior, în special în ceea ce privește legătura predării cu viața. Astfel, se arată că la lecția de botanică cu tema „Ciupercile parazite", profesorul a făcut cunoscute elevilor metodele de distrugere a celor mai dăunătoare ciuperci parazite cum este, bunăoară, Occinia graminis. Raportul constată însă în același timp că unele din lipsurile semnalate anterior — de exemplu, lipsa de sistematizare și predarea superficială a anumitor cunoștințe — mai persistă încă în activitatea profesorului. De aceea, trasează sarcini speciale conducerii școlii, cerîndu-i să asiste regulat la lecțiile acestui profesor.

Unul din principalele obiective urmărite de secție în școli îl constituie desfășurarea studiului ideologic și a activității pe tărîm obștesc a cadrelor didactice. Raportul încheiat de inspectorul Teodor Neica la Școala de 4 ani din Scărlătești, de exemplu, menționează că rezultatele pozitive ale activității didactice a învățătorului Ioniță N. Tăsică, bogata muncă obștească și de culturalizare a acestuia, care i-au atras dragostea tuturor colectiviștilor din sat, se datoresc în cea mai mare măsură temeinicei lui pregătiri politice și seriozității cu care privește studiul ideologic. Cu privire la activitatea învățătoarei Aneta Trufașu, care predă la Școala de 4 ani din Oprișănești, procesul verbal de inspecție arată, ca una din cauzele nivelului slab de predare al acestei învățătoare, neglijarea de către ea a studiului ideologic și îi trasează sarcina de a participa regulat la seminarii.

Pare însă surprinzător faptul că secția de învățămînt și cultură obișnuiește să desfășoare, alături de unele inspecții de conținut, ca aceea efectuată la Școala medie din Ianca, și unele inspecții superficiale, cu caracter formal, asemeni inspecției făcute la Școala de 7 ani din Plopu. Tovarășul Iancu Nedelcu, șeful secției, a stat o singură zi la această școală, asistînd în fugă la cîteva lecții.

În insuficientă măsură s-a preocupat secția de învățămînt și cultură a raionului Filimon Sîrbu de nivelul predării cunoștințelor agricole la școlile de 7 ani, deși raionul dispune pe acest tărîm de condiții deosebite atît din punct de vedere al cadrelor, cît și din punct de vedere material. În cuprinsul raionului, la Ruseț, funcționează o școală agricolă a cărei activitate poate sprijini mult ridicarea nivelului predării științelor agricole în toate școlile din raion. Secția de învățămînt și cultură n-a folosit însă decît în mică măsură aceste condiții. Înscrierea în planul de muncă al secției a unei excursii de studiu la Ruseț cu toți profesorii de științe naturale și cunoștințe agricole va putea contribui la ridicarea nivelului predării cunoștințelor agrozootehnice.

Explicația tendințelor de superficialitate în munca secției de învățămînt și cultură se găsește și în lipsa de îndrumare și în metodele necorespunzătoare folosite de unii inspectori ai secției regionale. De pildă, inspectorul secției regionale Mihai Istrate, care a asistat însoțit de unul din inspectorii metodiști ai raionului la lecțiile desfășurate la Școala de 7 ani din Balta Albă, a încheiat un proces verbal în care abundă observații formale, contradictorii, de felul următor... „nivelul unor elevi lasă de dorit, dar tovarășele învățătoare au metode și se pregătesc pentru lecție" (!?).

Pentru îmbunătățirea activității viitoare a inspectorilor secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Filimon Sîrbu se impune cu tărie ca, paralel cu înscrierea în planul de inspecție a mai multor obiective legate de îmbunătățirea conținutului predării în școli, ajutorul secției de învățămînt și cultură al Sfatului popular regional Galați să devină mai substanțial și să fie acordat cu mai mult spirit de răspundere.

M. HERIVAN

Observaţii asupra predării unor lecţii de specialitate

Un rol determinant în pregătirea temeinică a ucenicilor şi elevilor îl are stabilirea de către profesor a volumului de cunoştinţe pentru fiecare lecţie, cît şi pregătirea acestuia pentru transmiterea cunoştinţelor. Studierea temeinică a programelor şcolare, a manualelor şi a literaturii de specialitate este de cea mai mare importanţă pe această linie.

Majoritatea profesorilor care lucrează în şcolile profesionale şi de meserii se pregătesc temeinic pentru lecţii şi reuşesc să asigure acestora un conţinut tehnico-ştiinţific corespunzător tipului şcolii şi anului de studii. Aşa lucrează, de exemplu, profesorul inginer Aurel Lebădă, de la Şcoala profesională de ucenici „Electroaparataj" din Bucureşti. La lecţia de tehnologia meseriei cu tema „Formarea aşchiilor", bunăoară, el le-a vorbit elevilor despre tipurile de aşchii care se formează în funcţie de condiţiile de lucru — aşchii strivite sau fracturate, aşchii în trepte şi aşchii continue — a insistat în mod deosebit asupra forţelor care iau naştere în timpul aşchierii, precum şi asupra fenomenelor care au loc în timpul procesului de aşchiere. În transmiterea cunoştinţelor a folosit planşe intuitive, diferite feluri de aşchii, precum şi sculele aşchietoare respective. Cu deosebită atenţie a făcut profesorul legătura între cunoştinţele predate şi activitatea practică a elevilor, scoţînd în evidenţă rolul important al acestor cunoştinţe pentru stabilirea regimurilor optime de aşchiere în scopul măririi productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost.

Întreaga lecţie a vădit studiul temeinic efectuat de tov. profesor Lebădă în cursul pregătirii pentru predare cu privire la tehnica de aşchiere folosită în atelierul mecanic al întreprinderii „Electroaparataj" şi cu privire la cele mai moderne metode folosite în aşchiere.

Asemenea lecţii bune ţin şi profesorii ing. Dumitru Tihan de la Şcoala profesională de ucenici „23 August" din Bucureşti, ing. Oprea Ghiţă de la Şcoala profesională „Grigore Preoteasa" din Bucureşti şi alţii.

În perioada de încheiere a trimestrului II majoritatea cadrelor didactice au pregătit temeinic lecţiile de recapitulare, insistînd asupra problemelor esenţiale din temele respective. De pildă, profesorii Mircea Nistor şi Ana Sîrbu de la Şcoala de meserii din Piteşti au făcut o bună sistematizare a cunoştinţelor prevăzute în programă, întocmind cu ajutorul elevilor scheme sinoptice ale temelor recapitulative.

Mai sînt însă şi unii profesori care nu urmăresc aplicarea întocmai a programelor şcolare, predau lecţii de un nivel scăzut, omit cunoştinţe importante sau predau greşit anumite noţiuni. Se întîlnesc de asemenea cazuri în care cunoştinţele predate nu se încadrează în subiectul propus. Profesorul Petre Popescu de la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Slatina, de exemplu, nu a prevăzut în planul calendaristic şi nu a predat la fizica tehnică toate cunoştinţele indicate de programa şcolară pentru trimestrele I şi II, eliminînd unele teme complet iar peste altele trecînd cu superficialitate. Astfel, nu a predat elevilor cunoştinţe despre mişcarea rectilinie variată, despre mişcarea pe traiectorii curbe, despre centrul de greutate etc.

Lipsa de pregătire pentru lecţie, insuficienta studiere a unor teme în raport cu complexul cunoştinţelor generale care trebuie transmise elevilor duc la repartizarea nejudicioasă a materialului pe lecţii. Din această pricină unele lecţii au un conţinut ştiinţific redus, iar altele un conţinut prea bogat, care depăşeşte posibilităţile de asimilare ale elevilor. De exemplu profesorul Alexandru Luca de la Şcoala de meserii din Rîmnicu Vîlcea şi-a propus să transmită într-o singură lecţie cunoştinţe despre tehnica forjării manuale despre ciocanele mecanice folosite în atelierele de forjă şi despre tehnica securităţii muncii în atelierele de forjă. În realitate, profesorul a reuşit să transmită numai cunoştinţe despre tehnica forjării manuale — şi chiar acestea nesistematizate şi tratate superficial.

Unii profesori, pe lîngă faptul că nu se pregătesc temeinic pentru lecţie, nu rezervă nici suficient timp transmiterii noilor cunoştinţe. Astfel profesoara Lidia Tanoh, care predă fizica tehnică la Şcoala profesională de ucenici „Electroaparataj" din Bucureşti, se limitează la transmiterea cunoştinţelor în 10 minute, fără a avea posibilitatea astfel să trateze aprofundat subiectul propus şi dînd chiar, în unele cazuri, definiţii neştiinţifice. Vorbind despre forţă, de exemplu, a definit-o ca fiind „cauza care schimbă starea de repaos relativ sau de mişcare a corpurilor". De asemenea, tov. Tanoh nu foloseşte materialul didactic necesar, deşi el există în laborator.

Un alt exemplu pe această linie îl constituie şi activitatea profesorului Marin Herescu de la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Slatina. În cadrul lecţiilor de recapitulare la disciplina „Exploatarea parcului de maşini şi tractoare", de exemplu, în loc să sintetizeze şi să precizeze problemele esenţiale din temele recapitulate, tov. Herescu a insistat asupra unor amănunte neimportante, nedesprinzînd principalul de secundar şi apreciind ca bune unele răspunsuri confuze date de elevi.

Se întîlnesc cazuri cînd, din cauza insuficienţei pregătiri pentru predare unii profesori nu pot asigura legătura cunoştinţelor teoretice cu practica şi nici nu se preocupă de caracterul educativ al acestor lecţii. Asemenea carenţe au apărut clar la o lecţie de tehnologie desfăşurată de profesorul Ioan Agavriloaiei la Şcoala profesională de mecanici auto din Piatra Neamţ. Profesorul Ioan Agavriloaiei nu a pregătit pentru lecţia aceasta, care urmărea verificarea cunoştinţelor despre materiale lemnoase, nici un fel de panouri didactice, nu a cerut elevilor să recunoască practic lemnul de diferite esenţe după culoare şi fibre, nu a pus întrebări elevilor despre lucrările la care se foloseşte lemnul de diferite esenţe, despre bogăţiile patriei noastre în ce priveşte pădurile şi despre exploatarea raţională a acestora, despre sarcinile ce se desprind din Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 privind industrializarea şi valorificarea superioară a lemnului.

Greşeli asemănătoare se întîlnesc şi în lecţiile profesoarei Draga Teodoran tot de la Şcoala profesională de mecanici auto din Piatra Neamţ. La lecţia de economie politică cu subiectul „Despre transformarea socialistă a agriculturii", de pildă, profesoara Teodoran nu a scos în evidenţă importanţa colectivizării agriculturii, n-a vorbit nimic despre rolul agriculturii socialiste în asigurarea materiei prime pentru industria bunurilor de consum. De asemenea, ea nu le-a vorbit ucenicilor despre rolul important pe care îl au gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-urile în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Deficienţele de felul celor arătate mai sus se datoresc în mare măsură şi conducerilor de şcoli, care se rezumă uneori la o verificare sumară, superficială a planurilor şi calităţii lecţiilor ţinute de profesori. Într-o serie de şcoli asistenţele la lecţii ale directorilor sînt sporadice, nu sînt urmate de analize temeinice asupra conţinutului ştiinţific şi educativ al predării.

Ne aflăm în ultimul trimestru al anului şcolar, cînd fiecărui profesor i se cer eforturi sporite pentru predarea integrală a temelor prevăzute de programele şcolare şi pentru recapitularea finală a materiei. O deosebită atenţie trebuie să acorde profesorii pregătirii conştiincioase a fiecărei lecţii. În pregătirea lecţiilor profesorii trebuie să consulte literatura actuală de specialitate, să-şi asigure materialul demonstrativ necesar, să aleagă exemplele cele mai concludente, legate de viaţă, de activitatea practică a ucenicilor şi elevilor, pentru a realiza astfel atît sarcinile privind înarmarea acestora cu cunoştinţe, priceperi şi deprinderi temeinice cît şi sarcinile privitoare la educarea lor ideologico-politică.

Directorilor de şcoli le revine sarcina de a intensifica munca de control şi îndrumare a activităţii didactice, de a urmări sistematic şi planificat conţinutul ştiinţific şi educativ al lecţiilor, calitatea predării şi însuşirea de către elevi a cunoştinţelor prevăzute în programele şcolare, de a valorifica în cadrul consiliilor pedagogice constatările făcute cu prilejul controlului şi interasistenţelor la orele predate.

N. CĂPĂTOIU
AL. BREAJEN

Centrul şcolar silvic din Gurghiu, raionul Reghin, pregăteşte şi cadre de tehnicieni pentru amenajarea, exploatarea şi protecţia apelor. În fotografie : elevii efectuează aplicaţii practice privind măsurările de unghi cu ajutorul tahimetrului.

PRACTICA DE PRIMĂVARĂ ÎN ŞCOLILE AGRICOLE

Planul de învăţămînt al şcolilor agricole de pe lîngă sfaturile populare acordă în acest trimestru cea mai mare importanţă instruirii practice a elevilor.

Acestei atenţii deosebite acordată prin planurile de învăţămînt practicii agricole în perioada actuală trebuie să-i corespundă în fiecare şcoală preocuparea pentru folosirea tuturor mijloacelor de a lărgi prin practica agricolă orizontul cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice ale elevilor. De aceea, procedeul aplicat în unele şcoli — ca de exemplu şcolile agricole din Dumbrăvioara şi Lăzarea, Regiunea Autonomă Maghiară — de a limita activitatea practică a elevilor în timpul perioadei de primăvară exclusiv la lucrările care se pot desfăşura pe lotul şcolar, nu este indicat. Lotul demonstrativ, în majoritatea şcolilor, se reduce la o suprafaţă mică de teren şi nu dispune de toate uneltele şi maşinile cu care se lucrează în producţie. În aceste condiţii activitatea practică a elevilor se reduce la cîteva demonstraţii şi exerciţii practice ce se repetă pe aceleaşi parcele, folosind aceleaşi metode de lucru.

Este necesar deci ca îndeosebi în perioadele campaniilor agricole, întreaga instruire practică a elevilor din şcolile agricole să se desfăşoare pe terenurile gospodăriei de stat sau ale gospodăriei colective din localitatea unde funcţionează şcoala. În timpul campaniilor agricole, cînd lucrările se aglomerează la maximum în toate sectoarele de producţie ale unităţilor agricole socialiste, profesorul responsabil cu practica elevilor poate să aleagă cu multă uşurinţă acele lucrări pentru iniţierea elevilor care sînt prevăzute în programa şcolară.

În timpul perioadei de primăvară, spre exemplu, se desfăşoară lucrări agrotehnice variate pe care elevii din anul I le-au învăţat la lecţiile teoretice. Asemenea lucrări sînt grăparea arăturilor de toamnă, arătura de primăvară, grăpatul şi tăvălugitul semănăturilor de toamnă, însămînţarea plantelor de primăvară, aplicarea îngrăşămintelor organice şi minerale etc.

Pentru cuprinderea unui număr cît mai mare din lucrările prevăzute în programa şcolară care au loc în această perioadă, se cere întocmirea de către şcoală a unui plan în care să fie cuprinse toate elementele organizatorice şi tehnico-didactice legate de desfăşurarea lecţiilor practice. Planul trebuie să îmbine interesele instruirii elevilor cu sarcinile de producţie ale gospodăriei. Aceasta presupune o strînsă colaborare între şcoală şi conducerea gospodăriei. Astfel, la Şcoala agricolă din Teaca, regiunea Cluj, datorită faptului că practica nu a fost planificată în colaborare cu gospodăria de stat din localitate, elevii nu au putut participa la multe din lucrările campaniei de însămînţări ca, de pildă, semănatul mazării şi al griului de primăvară. La altă lucrare, plantarea cartofilor, elevii anului I ai acestei şcoli au fost repartizaţi la cea mai simplă operaţie, acoperirea cu ajutorul sapei a cartofilor aşezaţi în rigole. De aceea, la cîteva zile după terminarea plantării cartofilor, elevii Şcolii agricole din Teaca nu au putut să dea răspunsuri corecte cu privire la distanţa de plantare între rînduri şi pe rînd a cartofilor, adîncimea de plantare, cantitatea de cartofi necesară pentru însămînţarea unui hectar, soiul de cartof care s-a însămînţat etc. Ar fi ştiut însă toate acestea dacă ar fi participat la efectuarea rigolelor, la sortarea cartofilor, la aşezarea lor în rigole, la aplicarea gunoiului de grajd etc.

În timpul instructajului premergător fiecărei lucrări nu trebuie să lipsească niciodată explicaţia profesorului asupra scopului pentru care se efectuează aceasta. Sublinierea importanţei tehnice a fiecărei lucrări lărgeşte şi adînceşte cunoştinţele teoretice ale elevilor, dîndu-le posibilitatea să înţeleagă mai uşor interdependenţa factorilor care acţionează asupra plantelor.

Un alt element care are o importanţă deosebită în predarea practică a unei lucrări este aprecierea şi stabilirea de către profesor a timpului optim în care trebuie să se execute lucrarea respectivă. În timpul lecţiilor practice pe terenurile gospodăriilor agricole profesorul trebuie să plece de la datele şi termenele pe care elevii le cunosc din lecţiile teoretice cu privire la timpul cel mai potrivit de efectuare a lucrărilor, şi apoi, în mod analitic, ţinînd seama de toţi factorii pedoclimaterici locali, să aprecieze şi să stabilească împreună cu elevii dacă lucrarea respectivă se execută la timpul potrivit, dacă este în întîrziere sau prea timpurie. În acest scop, de mare ajutor poate fi luarea cîtorva probe de temperatură a solului la diferite adîncimi, cunoscînd că termenele calendaristice cu privire la data însămînţărilor sînt în strictă şi directă dependenţă de temperatura solului. Pentru a-i lămuri pe elevi cu privire la importanţa pe care o are timpul optim de executare a însămînţărilor, profesorul poate efectua cu ei, pe lotul şcolar, experienţe de culturi comparative unde aceleaşi plante, semănate la date diferite, vor prezenta în timpul dezvoltării, diferenţe vizibile.

Tot atît de important este ca profesorul să formeze la elevi, în timpul lecţiilor practice, priceperi şi deprinderi de interpretare obiectivă a indicilor tehnici cu privire la distanţele dintre rînduri şi pe rînduri folosiţi la însămînţarea plantelor. Profesorul trebuie să demonstreze de asemenea elevilor că factorii care determină variaţia adîncimii de însămînţare a unei plante sînt de ordin local şi se referă, în primul rînd, la natura şi starea de afînare şi de umiditate a solului. În timpul lucrărilor de însămînţare şi de plantare elevii trebuie să-şi formeze deprinderea de a aprecia din ochi distanţele dintre rînduri. Stabilind distanţa de plantare a cartofilor pe rînd la 30 cm, profesorul responsabil cu practica de la Şcoala agricolă din Tg. Mureş a înmînat fiecărui elev cîte un băţ de lungimea respectivă. Cu ajutorul lui, elevii au măsurat pe rigolă distanţa de plantare. După cîteva exerciţii, ei au putut, fără prea mare greutate, să aprecieze în mod corect, din ochi, distanţa la care trebuiau aşezaţi cartofii.

Profesorul trebuie să-i obişnuiască pe elevi cu observarea tuturor fenomenelor agrobiologice mai importante ale anumitor culturi ca, de pildă, bolile criptogamice, insectele şi buruienile dăunătoare etc.

Toate aceste multiple posibilităţi de ridicare a calităţii tehnice a lecţiilor practice se pot uşor realiza numai în cadrul gospodăriilor de stat şi al gospodăriilor colective. Lucrînd în unităţile agricole socialiste elevii îşi pot completa cunoştinţele teoretice şi practice, contribuind, în acelaşi timp, la realizarea sarcinilor de plan ale gospodăriei, la obţinerea în acest an a unei recolte îmbelşugate.

Ing. D. DANCA
Cabinetul metodic Cluj

Sprijin agriculturii socialiste

Sub îndrumarea comitetului raional P.M.R., 120 învățători și profesori din raionul Luduș s-au deplasat în timpul vacanței de primăvară în unele din satele raionului pentru a participa la munca de agitație în vederea transformării socialiste a agriculturii. Timp de zece zile, ei au dus o activitate intensă, contribuind la lămurirea a sute de țărani cu gospodării individuale asupra avantajelor muncii în comun.

Iată și cîteva din rezultatele obținute: cei 15 învățători și profesori care s-au deplasat în satul Cucerdea au contribuit la comasarea a 459 de hectare pămînt în vederea înființării unei întovărășiri agricole; ca urmare a lămuririlor primite de la cei 80 de învățători și profesori care au activat în comuna Valea Largă, numeroase familii de țărani muncitori, întrunind o suprafață de peste 1150 hectare, au hotărît să păşească pe făgașul agriculturii socialiste.

Acțiunea s-a încheiat cu un interesant schimb de experiență între echipele care au activat în diferite sate, pe tema contribuției cadrelor didactice la transformarea socialistă a agriculturii.

(După corespondența tovarășului învățător Nicolae Ștefan).

★

Cadrele didactice de la Școala elementară de 7 ani din comuna Smirdioasa, raionul Zimnicea, vizitează seară de seară gospodăriile unor țărani individuali cu care discută diferite probleme de actualitate, cum sînt situația internațională, recentele cuceriri ale științei etc.

De asemenea învățătorii îi lămăresc pe țăranii muncitori asupra superiorității agriculturii socialiste, arătîndu-le marile perspective pe care le deschide aceasta în fața lor. Piesa „Paznicul satelor" de Tiberiu Vornic, care se pregătește acum cu sprijinul învățătorilor și care oglindește aspecte din lupta țărănimii pentru transformarea socialistă a agriculturii, va ajuta și ea pe țărani să aleagă drumul socialismului.

(După o corespondență a tovarășului Ionel T. Trifu).

Școli construite prin contribuție voluntară

În comuna Boldur din raionul Lugoj se construiește, prin contribuția voluntară a cetățenilor, un nou local de școală. Noul local, care se găsește într-o fază înaintată de construcție, va avea 5 săli de clasă, cameră pentru material didactic, bibliotecă și locuință pentru cadrele didactice.

Țăranii muncitori, mobilizați de organizația de partid și de sfatul popular comunal, se străduiesc să dea construcția în folosință cît mai curînd.

★

Locuitorii satului Curseşti-Deal, raionul Vaslui, au hotărît să mărească localul de școală din satul lor cu două săli noi de clasă, care vor fi construite prin contribuție voluntară. Ei s-au angajat să efectueze un număr mare de ore de muncă voluntară, pentru ca sălile de clasă să fie terminate înainte de 1 septembrie 1959.

Harnicii radiotehnicieni

Membrii cercului de radiotehnică de la Școala medie nr. 2 din Galați desfășoară, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, o activitate bogată. În cursul lunii trecute ei au amenajat un atelier-laborator de radiotehnică, realizînd cu forțe proprii întreaga instalație electrică a acestuia. Astfel, au montat la mesele de lucru prizele necesare, au confecționat 5 ampermetre, un amplificator de radio și un aparat de radio demonstrativ montat pe o planșetă. De asemenea, elevii și-au propus ca pînă la sfîrșitul anului școlar să construiască 10 aparate de radio.

Mai multă fermitate în combaterea rămășițelor moralei burgheze

Referindu-se la relațiile dintre oameni în societatea capitalistă, V.I. Lenin spunea, la cel de al III Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia: „societatea veche era bazată pe principiul: ori jefuiești tu pe altul, ori te jefuiește altul pe tine, ori muncești tu pentru altul, ori muncește altul pentru tine, ori ești stăpîn de robi, ori ești rob". Aceste raporturi caracterizau întreaga viață economică a societății și se răsfrîngeau în toate celelalte domenii de activitate. Morala burgheză era determinată de aceste raporturi, oglindindu-le în cel mai fidel mod.

În patria noastră, în anii puterii populare ca o consecință a înfrîngerii burgheziei pe plan economic și politic, morala burgheză a fost înlocuită cu o morală nouă, morala omului liber, descătușat pentru totdeauna de lanțurile robiei capitaliste.

Clasele exploatatoare au încercat și pe plan etic să împiedice procesul înlăturării lor definitive de pe scena istoriei, continuînd să promoveze rămășițele moralei lor putrede. Poporul nostru muncitor a luptat însă fără cruțare împotriva acestor rămășițe. Un rol de mare însemnătate în lupta împotriva rămășițelor burgheze a revenit școlii, instituție de educație comunistă a tineretului. Realizările obținute în acest domeniu sînt un motiv de mîndrie pentru zecile de mii de învățători și profesori devotați cu trup și suflet poporului. Cine nu este impresionat de însuflețirea cu care participă tineretul nostru la munca patriotică, la însușirea științei și tehnicii? Sentimentul demnității, al mîndriei de om liber, dragostea de muncă, cinstea, atașamentul profund față de patria noastră sînt trăsături ale tineretului la formarea cărora școala își dă o contribuție dintre cele mai importante.

În școală s-au schimbat relațiile dintre elevi și profesori. Elevii își respectă și își iubesc învățătorii și profesorii. Cei mai mulți dintre pedagogi, prin buna lor pregătire, prin ținuta lor, prin exemplul lor personal influențează direct atît comportarea elevilor în școală, cît și în societate. Nu rareori, la vîrsta fragedă a copilăriei elevul își face din învățătorul sau profesorul său un model pe care se străduiește să-l urmeze în viață. Cele mai multe dintre cadrele didactice din școala noastră au știut și știu să se achite de răspunderea pe care le-a încredințat-o partidul în educarea tinerelor vlăstare. Din păcate, se mai întîlnesc însă în unele școli și comportări care amintesc morala burgheză, care sînt concesii făcute acesteia. Găsești, de pildă, elevi care se adresează profesorului lor cu apelativul „domnule". Aceasta se întîmplă pentru că nu peste tot li s-a explicat tinerilor semnificația cuvintelor „domnule", „doamnă", „domnișoară", pentru că nu li s-a arătat suficient de clar că ele exprimă de fapt anumite relații de clasă.

Poporul nostru a avut întotdeauna pentru „domni" numai ură și dispreț. „Domnia" a fost întotdeauna apanajul burgheziei. Această „cinste" n-a fost niciodată revendicată de clasa muncitoare. De aceea, sînt cu totul nepotrivite, anacronice în școlile noastre situații ca cele întîmplate, de exemplu, la Școala medie „I. L. Caragiale" din București, unde elevii se adresează unor profesori cu „domnule", iar altora cu „tovarășe". S-au întrebat oare profesorii respectivi care sînt motivele pentru care elevii lor fac deosebirea amintită? Oare nu sînt ei înșiși vinovați de aceasta?

Mai ciudat apare faptul că în unele școli ca de pildă la Școala medie nr. 10 din Capitală, profesorii între ei își spun tovarăși în ședințe, pentru ca după aceea să redevină „domni" și „doamne". Este poate cazul să le reamintim că folosirea termenilor de „domnule", „doamnă", „domnișoară" este în contradicție cu sistemul de educație al școlii noastre. Noțiunea de „domn" are un sens etic negativ, legat de o morală definitiv înlăturată din viața societății noastre.

Păstrarea unor asemenea terneni în unele școli a fost posibilă datorită în primul rînd lipsei de preocupare a diriginților, atitudinii insuficient de ferme a colectivului de educatori pentru lămurirea elevilor asupra sensului acestor apelative. Unii dintre pedagogi au considerat poate că acestea ar fi probleme mărunte, lipsite de importanță. Școala noastră nu poate însă permite ca în conștiința elevilor să se strecoare nici un fel de rămășițe ale moralei burgheze.

În relațiile dintre oamenii muncii s-a statornicit folosirea termenului de tovarăș, ca semn al solidarității în lupta pentru înfăptuirea socialismului. El semnifică apropierea dintre oameni, sprijinul pe care și-l dau aceștia reciproc. Acest termen se leagă de lupta celor mai conștienți și devotați fii ai poporului, comuniștii, care în anii grei ai prigoanei regimurilor trecute își spuneau tovarăși. El presupune totodată stima și respectul care există în relațiile dintre oamenii însuflețiți de un ideal comun — idealul construirii unei societăți lipsite de exploatare. Folosirea termenului de tovarăș în școală are o puternică influență pozitivă asupra educației elevilor. Trebuie luptat cu toată hotărîrea împotriva menținerii în școală a apelativelor care oglindesc morala burgheză, pentru ca educația comunistă a elevilor să nu fie stînjenită de asemenea rămășițe dăunătoare.

Elevii școlilor din Capitală au stabilit legături de prietenie cu școlari din numeroase țări. Iată un colț al expoziției cuprinzînd lucrări de artă populară, albume, desene și scrisori pe care elevii din București le vor trimite curînd în dar colegilor lor de peste hotare.

Să pregătim cu grijă încheierea anului școlar

(Urmare din pag. 1)

frecvența regulată a elevilor. Multă grijă trebuie acordată lărgirii orizontului de cunoștințe al elevilor cuprinși la cursurile de pregătire, prin ridicarea nivelului lecțiilor.

În continuarea activității școlare, în perioada 15—30 iunie va avea loc practica industrială și agricolă a elevilor, care aduce o contribuție importantă la pregătirea temeinică a acestora în vederea activității lor viitoare. De pe acum trebuie luate măsuri ca această practică să se desfășoare în condiții cît mai bune. În acest scop trebuie să se constituie în cadrul secțiilor de învățămînt și cultură comisii pentru coordonarea practicii, să se stabilească întreprinderile și unitățile productive unde se va efectua practica și să se încheie convenții cu acestea. În perioada recapitulării materiei profesorii de matematică, fizică, chimie, științe naturale, desen, lucrări practice au datoria să-i pregătească pe elevi pentru efectuarea practicii în producție, să scoată în evidență cunoștințele teoretice care își găsesc aplicare în domeniul unde se va desfășura activitatea practică.

Anul școlar se încheie cu examenele de absolvire la clasele a IV-a și a VII-a, cu examenul de maturitate la clasa a XI-a și cu examenele de promovare și de diplomă în școlile profesionale, de meserii și agricole. O răspundere deosebită pentru pregătirea elevilor în vederea prezentării la examene revine învățătorilor și profesorilor care predau la clasele respective.

O ganele de învățămînt trebuie să stabilească din timp centrele de examene și să acorde o grijă deosebită pregătirii de către școli a subiectelor, în așa fel ca acestea să cuprindă teme de sinteză, prin care să se poată aprecia nivelul real de pregătire al elevilor.

În perioada care a mai rămas pînă la terminarea cursurilor trebuie să mobilizăm toate forțele, să intensificăm activitatea didactico-educativă, ca și munca de îndrumare și control, pentru a asigura încheierea anului școlar cu rezultate cît mai bune.

ȘTIRI DIN ȘCOLI

În cadrul acțiunilor „Să ne cunoaștem ținutul natal" și „Să cunoaștem istoria patriei" mii de elevi ai școlilor din orașul și regiunea Oradea au vizitat Muzeul regional din Oradea. Ei au studiat cu viu interes documentele privitoare la mișcarea muncitorească dintre anii 1917—1944 în actuala regiune Oradea. De asemenea, au cercetat îndeaproape rezultatele recentelor săpături arheologice în urma cărora în turbăria bălții „1 Mai" s-au descoperit lucruri interesante.

În felul acesta elevii și-au completat cunoștințele însușite la lecțiile de istorie, științe naturale etc.

Prof. L. DUNAJECZ
Timișoara

★

Elevii școlii din satul Nămoloasa, raionul Liești, dovedesc mult interes pentru observațiile meteorologice. Astfel, cu prilejul studierii capitolului „Atmosfera" din manualul de geografie pentru clasa a V-a ei au început să facă observații cu ajutorul girueței și anemometrului confecționate cu mijloace proprii și instalate la stațiunea meteorologică a școlii.

Observațiile se desfășoară pe grupe, fiecare grupă urmărind înregistrările pe un aparat. Rezultatele se trec în caietul de observații meteorologice în fiecare dimineață la ora 8 și seara la ora 18.

Pentru a-i stimula în această activitate, școala a organizat un concurs cu tema „Cum va fi vremea", elevii fiind îndemnați să facă pronosticuri asupra stării vremii. Concursul a scos în evidență necesitatea observațiilor meteorologice și importanța pe care o are prevederea vremii pentru agricultură.

PAVEL CONSTANTIN
Nămoloasa, raionul Liești

Toate școlile de pe cuprinsul patriei noastre se pregătesc să sărbătorească cea de a X-a aniversare a creării primelor detașamente de pionieri. Fotografia înfățișează un aspect al programului artistic prezentat de corul și orchestra Școlii medii mixte nr. 25 din București în cinstea celei de a X-a aniversări a organizațiilor pionierești.

PIONIERII SE PREGĂTESC DE SĂRBĂTOARE

A 10-a aniversare a înființării primelor detașamente de pionieri din țara noastră constituie un eveniment deosebit, pe care pedagogii și elevii de la Școala medie „A. Toma" din Ploești se pregătesc să-l sărbătorească cu cinste.

In întîmpinarea acestei aniversări, pionierii, ajutați de utemiști, sub conducerea organizației de partid și cu sprijinul direcției școlii, au organizat numeroase acțiuni. Astfel, în scopul educării dragostei față de partidul clasei muncitoare și față de popor, pentru cunoașterea vieții de mizerie a muncitorilor în timpul regimului burghezo-moșieresc și a schimbărilor petrecute în țara noastră în anii de după eliberare, s-au organizat întîlniri cu muncitori fruntași în producție. Nu de mult a fost invitat în școală tovarășul I. Ciobanu de la uzina „Teleajen", care a participat la luptele petroliștilor din 1933. El le-a vorbit pionierilor din clasele V—VII despre viața grea pe care a dus-o în vremea cînd la cîrma țării erau burghezii și moșierii, despre felul cum erau tratați muncitorii de foștii patroni, despre hotărîrea cu care ei au luptat, sub conducerea partidului, pentru a-și cîștiga drepturile. Tovarășul Ciobanu le-a vorbit și pionierilor din clasele III și IV la serbarea susținută de ei în sala căminului cultural „1 Mai".

Tot pentru a contribui la educarea comunistă a copiilor, au fost organizate vizite la Muzeul regional, Muzeul luptelor muncitorești, Muzeul construirii socialismului, unde copiii au primit toate explicațiile necesare, au văzut graficele care ilustrează creșterea producției industriale în R.P.R., o hartă cu privire la electrificarea regiunii, la industrializarea țării și transformarea socialistă a agriculturii. Elevii au văzut macheta Dunării, care i-a ajutat să-și dea mai bine seama de regimul barbar la care erau supuși luptătorii comuniști din ilegalitate. Ei au vizitat și locurile unde s-au pus pietre comemorative în amintirea acțiunilor organizate în trecut de muncitorii din orașul nostru împotriva asupritorilor. Peste tot au fost evocate în fața celor mici momente din lupta revoluționară a proletariatului, la care a participat activ și tineretul.

Pentru a ajuta pe pionieri să cunoască viața conducătorilor poporului nostru, lupta lor împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru construirea socialismului, s-au organizat la clasele V—VII adunări cu tema „Să-i cunoaștem pe conducătorii partidului și statului". In vederea adunărilor copiii au fost îndrumați să citească o serie de materiale din care puteau să cunoască mai bine viața de muncă și de luptă a conducătorilor noștri.

La clasele III—IV, cu sprijinul învățătoarei Maria Apostol, a avut loc o adunare cu tema: „V. I. Lenin, prietenul copiilor".

Trecutul de luptă al tineretului progresist împotriva regimului de jaf și teroare al burgheziei și moșierimii este cunoscut în bună parte de pionieri și de la „colțul U.T.C.", organizat în camera pionierilor. Aci sînt expuse pe un panou fotografii ale uteciștilor, arătîndu-se acțiunile la care a participat fiecare din ei, jertfele pe care aceștia le-au adus pentru cauza tuturor celor ce muncesc. „Jurnalul despre viața și activitatea uteciștilor", aflat aci, este de asemenea urmărit cu viu interes de pionieri.

Merită să amintim activitatea susținută care se duce în unitate pentru strîngerea fierului vechi și a hîrtiei. Pionierii au colectat pînă acum circa 2000 kg fier vechi și au început să strîngă hîrtia.

Acestea sînt numai cîteva din acțiunile desfășurate în cinstea zilei de 30 aprilie. Programul organizației de pionieri cuprinde încă multe altele: vizitarea de întreprinderi, discuții pe teme tehnico-științifice, activități sportive, concursuri literare, un concurs „Drumeții veseli" între clasele a V-a „A" și a V-a „B", pe tema „10 ani de la înființarea primelor detașamente de pionieri din țara noastră", întrevederi cu tineri muncitori și studenți care au fost membri ai primelor detașamente de pionieri, legătura cu pionierii din U.R.S.S. prin scrisori etc.

In cinstea sărbătorii de la 30 aprilie, în școala noastră va lua ființă cel de al 9-lea detașament de pionieri, în care vor intra cei mai buni elevi la învățătură, cei mai disciplinați copii, care s-au evidențiat în acțiunile patriotice.

Prof. MARIA NEGREA
Școala medie „A. Toma" — Ploești

Acțiuni patriotice ale elevilor

Constituiți în brigăzi de muncă patriotică, pionierii și școlarii din comuna Rășinari, raionul Sibiu, au prestat sute de ore de muncă de folos obștesc la construcția noilor săli de clasă și la nivelarea terenului de sport al școlii.

De asemenea, la chemarea școlii și a organizației de pionieri, 120 de pionieri au plantat pe terenul întovărășirii agropomicole „Steaua Roșie" din comună peste 400 de puieți de pomi fructiferi.

Prof. V. BOTA

In acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi, pionierii școlii medii din orașul Lipova au înregistrat succese frumoase. Pînă în prezent ei au strîns aproape 4500 kg. din care 3000 kg au și fost predate Intreprinderii pentru colectarea metalelor.

Cu această ocazie s-a evidențiat în mod deosebit detașamentul de pionieri al clasei a VI-a „B" care a colectat peste 1500 kg fier vechi.

Acțiunea de colectare a metalelor continuă.

Rezultatele concursului de material didactic

O deosebită grijă este acordată în țara noastră înzestrării școlilor cu material didactic intuitiv și demonstrativ necesar predării lecțiilor și efectuării lucrărilor de laborator. Din anul 1948 și pînă în prezent, mijloacele alocate de stat în acest scop depășesc suma de 200.000.000 lei.

Pentru a dezvolta interesul cadrelor didactice din întreaga țară față de elaborarea materialului didactic, Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează anual un concurs de material didactic care permite selecționarea celor mai valoroase lucrări.

Concursul organizat în anul 1958 demonstrează o simțitoare creștere a interesului cadrelor didactice pentru elaborarea de material didactic. Astfel, au fost prezentate la concurs peste 100 de lucrări, dintre care 16 au fost premiate, urmînd ca 8 dintre acestea să fie produse în serie de către I.M.D. și E.S.D.P. și trimise în școli, iar celelalte să fie popularizate prin revistele de specialitate.

De remarcat sînt lucrările din domeniul botanicii, al cunoștințelor agricole și al bazelor darwinismului prezentate la concurs de colectivele conduse de dr. Constanța Moruzi și de dr. I Todor. De asemenea, este izbutit albumul de zoologie, prezentat de colectivul condus de tov. I. Nicolau.

O lucrare interesantă este harta țărilor de democrație populară din Asia, prezentată la concurs de către colectivul condus de prof. Elena Papatănase. Această hartă va fi editată și pusă la dispoziția școlilor. Tot pentru ușurarea predării geografiei a fost premiat la concurs un album-atlas geografic pentru clasele I—IV, elaborat de colectivul condus de St. Voinea. De asemenea, este interesantă lucrarea efectuată de colectivul condus de Elemer Toth din Timișoara — o trusă pentru modelarea hărților geografice în relief.

Juriul concursului a premiat o colecție de planșe intuitive pentru îndeletniciri manuale la clasele I—IV, care vor contribui la mai buna desfășurare a lecțiilor de lucru manual, precum și un număr de lucrări pentru predarea fizicii și efectuarea lucrărilor de laborator: un aparat de recepție cu o lampă și un aparat pentru demonstrarea producerii cîmpului magnetic, realizate de colectivul condus de prof. Radu Ivănescu din București, un dispozitiv pentru punerea în evidență a oscilațiilor electrice și a undelor electromagnetice, elaborat de prof. H. Savin și un dispozitiv pentru punerea în evidență a fenomenului de difracție și interferență, confecționat de colectivul condus de maistrul C. Coșescu. O interesantă machetă a unei hidrocentrale, cu ajutorul căreia elevii pot înțelege mai bine transformarea energiei cinetice a apei în energie electrică a fost predată I.M.D. pentru multiplicare, în scopul de a fi trimisă laboratoarelor școlare.

La concurs au fost prezentate și numeroase lucrări destinate unei mai bune predări a matematicii. Printre acestea se numără panourile pentru demonstrarea unor locuri geometrice prin mijloace mecanice simple, efectuate de colectivul condus de prof. A. Boteanu din Mediaș, o metodă de calcul a unor prismatoide și o propunere de îmbunătățire a numărătorii cu bile.

Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează și în acest an un concurs de material didactic, la care sînt chemate să participe cît mai multe cadre didactice, cu lucrări menite să asigure legarea teoriei de practică și instruirea elevilor în strînsă legătură cu problemele producției.

M. ADLER
și V. GHEORGHIU

Rezultatele concursului de literatură romînă pentru elevii școlilor medii

Marți la amiază a avut loc în Capitală festivitatea de închidere a fazei republicane a concursului de literatură romînă pentru elevii din clasele VIII—XI ale școlilor de cultură generală, organizat de Societatea de științe istorice și filologice din R. P. Romînă.

Conf. univ. Vasile Maciu, secretar general al Societății de științe istorice și filologice, a vorbit despre organizarea și desfășurarea în acest an a concursului, subliniind larga participare și buna pregătire a elevilor.

Au luat cuvîntul apoi tov. Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii și reprezentanți ai comisiei de concurs, ai C.C. al U.T.M. și Uniunii Scriitorilor care au felicitat călduros pe elevi pentru frumoasele succese obținute la concurs.

Din cei 234 de participanți la concurs, 23 au primit premii și mențiuni. Premiul I a fost acordat elevilor Maria Cîmpeanu din clasa a VIII-a a Școlii medii „Petru Maior" din Gherla, regiunea Cluj, Basarab Nicolescu din clasa a X-a a Școlii medii „I. L. Caragiale" din Ploești și Cornel Ionescu din clasa a XI-a a Școlii medii „Dimitrie Cantemir" din București.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-București face cunoscut celor interesați că se institue concursuri pentru ocuparea funcțiilor didactice mai jos arătate:

1. Conferențiar la disciplina Zootehnie specială de la catedra de Zootehnie specială pendinte de Facultatea de agricultură și Zootehnie. Poziția IX/4.

2. Șef de lucrări la disciplina Anatomie comparată de la catedra de Anatomie comparată, pendinte de Facultatea de medicină veterinară. Poziția XXI/3.

Cei care doresc să participe la concursuri vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la Rectoratul Institutului, următoarele acte:

1. Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; 2. Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; 3. Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; 4. Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; 5. Certificatul de caracterizare a activităților profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; 6 Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea unde lucrează; 7. Memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; 8. Autobiografie.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-București în termen de două luni de la apariția prezentului anunț. Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8-15 de la Rectoratul Institutului.

★

Institutul agronomic din Timișoara, Facultatea de agricultură și zootehnie, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1. un post de asistent la disciplina fitotehnie (ing. agr.); 2. un post de asistent la disciplina tehnologia produselor vegetale (absolvent al Fac. de chimie); 3. un post de asistent la disciplina fiziologia animală (med. veterinar, ing. zootehnist sau absolvent al Fac. de științe naturale); 4. Un post de asistent la disciplina fizică și meteorologie (absolvent al Fac fizico-matem.); 5. un post de asistent la disciplina mecanizarea agriculturii (absolvent al Fac. de mecanizare a agriculturii, absolvent al Fac de mecanică din institutele politehnice); 6. un post de asistent la disciplina bovine și cabaline (inginer zootehnist); 7. un post de preparator principal la disciplina chimie generală (absolvent al Fac. de chimie).

Doritorii vor înainta în termen de o lună de la data publicării anunțului o cerere către Rectoratul Institutului agronomic Timișoara, Piața Unirii nr. 1/a, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actul de studii, lucrări științifice într-un exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția unde-și are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră dacă funcționează în învățămîntul superior, certificat de vechime eliberat de instituția unde lucrează, memoriu de activitate didactico-științifică, autobiografia.

Data concursului se va anunța ulterior. Informații suplimentare se primesc la Rectoratul Institutului, telefon 49.53.

★

Institutul de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1. Conferențiar la disciplina „Organizare și planificare", catedra II „Săpări-susțineri miniere", poziția 2.

2. Conferențiar la disciplina „Mecanică teoretică" catedra XI „Mecanică și Rezistența materialelor", poziția 2.

3. Conferențiar la disciplina „Termotehnică, mașini de forță și hidraulică" catedra XI „Mecanică și Rezistența materialelor", poziția 3.

La concurs pot participa persoanele care posedă titlul de doctor în științe sau de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. De asemenea pot concura și specialiști de înaltă valoare cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate, precum și cadrele didactice — lectori sau șefi de lucrări — care au lucrări în domeniul de specialitate al disciplinelor scoase la concurs.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț o cerere de înscriere la concurs, adresată rectorului, precizînd disciplinele la care concurează, precum și următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de conferențiar; lucrările științifice apărute sau în curs de apariție, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale eliberat de instituția (întreprinderea) în care candidatul are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului înscrierea la concurs. Data concursului se va comunica ulterior fiecărui candidat. Informații suplimentare se pot cere de la Rectoratul Institutului — telefon interurban 116.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ şi Cultură

Anul XI, Nr. 516 | Vineri 1 Mai 1959 | 8 pagini 25 bani

1 MAI

Ziua de Armindeni a presărat darnică în grădini şi parcuri, pe balcoanele caselor şi la ferestre, flori de liliac şi lăcrămioare. In văzduh s-a revărsat lumina, în suflete bucuria marilor sărbători. Pe străzile oraşelor, în toate colţurile ţării şi pretutindeni în lume flutură mîndru, în mîini muncitoreşti, steagul roşu al proletariatului internaţional. E 1 Mai, ziua tradiţională de luptă a clasei muncitoare pentru o viaţă fericită, lipsită de exploatare, pentru pace, democraţie şi socialism.

Oamenii muncii din ţările eliberate pentru totdeauna din lanţul robiei burghezilor şi moşierilor trimit în această zi de primăvară salutul lor frăţesc acelora care luptă cu eroism pentru a dobîndi libertatea socială şi naţională. Realizările lor minunate sînt pentru oamenii muncii din statele capitaliste şi coloniale vise pe care cu ardoare şi le doresc împlinite, vise care le înaripează elanul de luptă, le dau forţe noi şi încredere în victoria finală.

In statele socialiste, în care cele mai scumpe năzuinţe ale oamenilor muncii prind viaţă şi cele mai avîntate visuri de progres se realizează, întîi de Mai este cinstit prin noi şi măreţe înfăptuiri în toate domeniile vieţii. Popoarele libere ale marii Uniuni Sovietice, desăvîrşind construcţia socialismului, au început, sub conducerea Partidului Comunist, construcţia desfăşurată a comunismului, orînduire necunoscută încă în lume, visul de aur al clasei muncitoare. Ţara înapoiată din trecut este astăzi o mare putere socialistă industrial-colhoznică. Ea ocupă în prezent primul loc în Europa şi al doilea în lume în ceea ce priveşte volumul producţiei industriale.

In ţara socialismului triumfător ştiinţa, tehnica şi în general cultura cunosc o dezvoltare fără precedent. Numărul specialiştilor cu studii medii şi superioare care lucrează în economia naţională este acum de aproape 7.500.000, adică de 39 de ori mai mare decît în 1913. In institutele de învăţămînt superior se pregătesc de patru ori mai mulţi studenţi decît în Anglia, Franţa, Germania Occidentală şi Italia luate la un loc. Aproape de trei ori mai mulţi ingineri absolvă facultatea în Uniunea Sovietică decît în S.U.A. Au uimit întreaga lume victoriile epocale ale savanţilor, constructorilor, inginerilor şi muncitorilor sovietici care au lansat cu succes primii sateliţi artificiali ai pămîntului, au trimis în direcţia lunii o rachetă cosmică cu mai multe trepte, au construit prima centrală atomică.

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a pornit cu entuziasm la îndeplinirea sarcinilor ce izvorăsc din planul septenal de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965. Acest plan prevede un înalt ritm de dezvoltare a economiei naţionale, o mare creştere absolută a producţiei în toate ramurile industriale, şi înainte de toate în industria grea, astfel încît să poată fi făcut pasul hotărîtor în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului. Poporul sovietic este hotărît să rezolve cu succes sarcina istorică de a ajunge din urmă şi de a depăşi în ce priveşte producţia pe cap de locuitor ţările capitaliste cele mai dezvoltate.

Realizarea septenalului, dezvoltarea impetuoasă a tuturor ramurilor economiei şi mărirea productivităţii muncii vor duce în continuare la creşterea permanentă a nivelului de trai al oamenilor sovietici. In viitorii ani, veniturile reale ale muncitorilor şi colhoznicilor vor creşte cu 40 la sută, va spori considerabil suprafaţa de locuit, se va îmbunătăţi aprovizionarea cu bunuri de larg consum. In U.R.S.S. se va realiza cea mai scurtă zi şi cea mai scurtă săptămînă de lucru din lume, fără ca salariul să scadă.

Succesele uimitoare ale ţării socialismului în toate ramurile activităţii, programul ei măreţ de construire a comunismului sporesc considerabil forţele întregului sistem mondial al socialismului, prestigiul său internaţional, spre marea îngrijorare a cercurilor guvernamentale din statele capitaliste, care încearcă zadarnic să arunce praf în ochii oamenilor cinstiţi din ţările lor, dezinformîndu-i, ascunzîndu-le realitatea.

Cu sprijinul frăţesc şi dezinteresat al Uniunii Sovietice, bazat pe principiul internaţionalismului proletar, ţările lagărului socialist merg cu paşi siguri spre socialism. Progrese uriaşe a făcut China Populară, care într-o perioadă relativ scurtă (1950-1958) a reuşit să-şi sporească producţia industrială de cca. 10 ori. Ea a ajuns de pe locul al 18-lea (în 1952) la locul al 7-lea în producţia mondială de oţel. Republica Cehoslovacă a întrecut de pe acum ţări ca Italia şi Franţa în ce priveşte producţia de oţel şi energie electrică pe cap de locuitor. Faţă de anul 1937, în ţările socialiste producţia industrială a crescut în 1958 de cinci ori. Grăitor pentru ritmul nemaiîntîlnit de dezvoltare a producţiei este sporul mediu anual al producţiei industriale care în perioada 1954-1958 reprezenta în ţările lagărului socialist 11 la sută, în timp ce în statele capitaliste reprezenta mai puţin de 3 la sută.

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a arătat că există toate premisele necesare ca lagărul socialist să cîştige nu peste mult întîietatea în domeniul producţiei mondiale. Infăptuirile remarcabile ale popoarelor din aceste ţări sînt tot atîtia piloni solizi puşi la temelia trainicei familii a socialismului, spre care privesc cu admiraţie şi încredere milioanele de oameni ai muncii din ţările capitaliste şi coloniale, spre care privesc însă cu teamă şi ură imperialiştii.

Alta este viaţa pe care le-o rezervă celor ce muncesc „raiul capitalist". In ciuda străduinţelor zeloşilor economişti şi politicieni burghezi de a demonstra existenţa unui capitalism „regenerat", vindecat de vechile lui racile, sistemul capitalist a ajuns la declin, este măcinat de criza generală a capitalismului. Numai S.U.A., ţara cea mai dezvoltată dintre toate ţările capitaliste, a înregistrat după cel de al doilea război mondial, în trei rînduri, scăderi cu caracter de criză în domeniul producţiei. E lesne de înţeles ce aduc toate aceste „însănătoşiri" maselor muncitoare: foamete, boală, mizerie. Şomajul cronic în masă bîntuie în ţările capitaliste. In Japonia nu au de lucru cca 10.000.000 de oameni, în S.U.A. peste 6.000.000, în Italia 2.000.000,

(Continuare în pag. 7)

PRODUCŢIA — A DOUA ŞCOALĂ

TRAIASCA 1 MAI

ZIUA SOLIDARITATII

INTERNATIONALE

A CELOR CE MUNCESC!

Pentru îmbunătățirea muncii de conducere în școlile medii

La institutele de perfecționare a cadrelor didactice au avut loc de curînd instructaje cu durata de 10 zile pentru directorii școlilor medii. Scopul acestor instructaje a fost, pe de o parte, acela de a lămuri unele din cele mai importante probleme ale muncii de conducere a școlilor — îndeosebi cu privire la legarea învățămîntului de viață, de producție și la specificul activității instructiv-educative în secțiile serale — iar pe de altă parte, de a prilejui un cît mai larg și substanțial schimb de experiență între directori.

★

La instructajul desfășurat în cadrul I.P.C.D.-București au participat directorii școlilor medii din regiunile București, Ploești, Pitești, Constanța și din orașul București.

Ei au ascultat aici lecții și conferințe și au participat la o serie de demonstrații practice desfășurate la complexul „Grivița Roșie", în atelierele Școlii de 7 ani nr. 31 și la școlile medii „D. Cantemir", „Matei Basarab", „Zoia Kosmodemianskaia", „I. L. Caragiale" și „T. Vladimirescu".

O contribuție deosebită la instruirea directorilor a adus-o demonstrația practică care a avut loc la complexul „Grivița Roșie". Urmărind munca desfășurată aici de elevii Școlii medii nr. 4, directorii și-au putut da seama cît de importantă este organizarea practicii elevilor direct în producție în vederea pregătirii lor pentru viață.

In atelierele școlii nr. 31 directorii au urmărit aplicarea în practică a cunoștințelor teoretice primite de elevi în cadrul lecțiilor de fizică, chimie, matematică etc., însușirea de către aceștia a proceselor tehnologice, formarea deprinderilor de mînuire a uneltelor.

De asemenea, directorii au participat la o serie de activități practice pe temele: „Regimul școlar", „Munca educativă din școala medie", „Controlul cunoștințelor și deprinderilor elevilor" și „Munca metodică în școala medie".

In vederea lămuririi unor probleme specifice desfășurării activităților instructiv-educative în școlile serale, s-a organizat la Școala medie „D. Cantemir" o demonstrație practică privind metodica desfășurării lecțiilor de chimie și de științe naturale, precum și a orelor de diriginție la cursurile serale. Demonstrația practică a scos în evidență particularitățile desfășurării lecțiilor în școlile serale — necesitatea de a se asigura o atentă verificare a cunoștințelor anterioare ale elevilor, de a se folosi metode și procedee variate de transmitere a cunoștințelor noi, de a se fixa temeinic aceste cunoștințe chiar în cadrul lecției etc. In ceea ce privește desfășurarea orelor de diriginție, demonstrația practică a reliefat importanța legării activității didactice din școlile serale de munca pe care o desfășoară elevii cursurilor serale în producție.

Discuțiile pe marginea lecțiilor și activităților practice, ca și pe marginea unor experiențe proprii, au dat directorilor posibilitatea să realizeze în seminarii un schimb de experiență deosebit de util.

T. TEODORESCU
București

★

La instructajul organizat de I.P.C.D.-Cluj au participat directorii școlilor medii din regiunile Cluj, Baia Mare, Oradea, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară.

Programul instructajului s-a desfășurat sub trei forme de activitate: ore de curs, demonstrații practice și seminarii. Astfel, au fost ascultate lecții pe temele: „Problemele actuale ale politicii internaționale", „Sarcinile principale ale planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.", „Dezvoltarea economiei noastre naționale și sarcinile școlii în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958", „Realizarea educației ideologico-politice a elevilor prin toate activitățile desfășurate în școală și în afara școlii", „Legătura dintre teorie și practică în procesul de învățămînt", „Rolul muncii productive în procesul de instruire și educare a elevilor, în pregătirea lor pentru viață", „Planificarea activității în școala medie", „Rolul și sarcinile directorului în conducerea activității educative din școala medie", „Regimul de muncă al elevilor" etc.

Impărțiți în patru grupe de seminar, directorii au asistat la toate formele de activitate din școlile medii clujene — au studiat problemele planificării la școlile medii nr. 2, nr. 5 și nr. 9 cu limba de predare română și la școala medie nr. 7 cu limba de predare maghiară, au asistat la desfășurarea activităților practice în atelierele școlare și pe loturile experimentale, la ședințe ale consiliilor pedagogice și ale comisiilor de diriginți, la adunări pionierești etc.

In legătură cu toate aceste aspecte ale muncii școlilor s-au purtat în seminarii discuții concrete, care au contribuit la lămurirea directorilor asupra unor aspecte importante ale activității lor

M. GALL
Cluj

In cinstea zilei de 1 Mai

— Privește straturile de flori din dreapta noastră, cele trei rînduri din față — le vezi? Ei ce zici, sînt frumoase? Brigada noastră le-a plantat. Și aleea asta pe care am venit, tot opera brigăzii noastre este. Am lucrat aici, nu glumă.

— Ei, dar nici despre noi nu se poate spune că n-am făcut treabă: clasa noastră a amenajat în cinstea lui 1 Mai tot colțul din stînga parcului...

Intr-adevăr, în preajma lui 1 Mai, elevii Școlii medii nr. 6 din Capitală, constituiți în 12 brigăzi de muncă patriotică, au lucrat cu însuflețire pentru înfrumusețarea parcului „Nicolae Bălcescu", pe care îl patronează. S-au angajat să efectueze aici 10.000 de ore de muncă voluntară, dar au efectuat peste 20.000 de ore. Au plantat straturi de flori pe o suprafață de 1.800 m.p., au amenajat 18.000 m.p. de alei, au greblat straturi pe o suprafață de 66.000 m.p., iar pentru amenajarea serelor de flori au săpat mai mult de 170 m.c. de pămînt.

Și acestea sînt numai cîteva din realizările lor în cinstea zilei de 1 Mai, al căror bilanț este mult mai larg. El cuprinde și colectarea a 15.000 kg. fier vechi (față de 6.000 kg. cît prevedeau angajamentele), precum și a cîtorva mii de sticle. De asemenea, amenajarea în curtea școlii a două terenuri de baschet și de volei și a unui spațiu verde în suprafață de 1.000 m.p., plantarea în jurul școlii a 38 arbori ornamentali, amenajarea peluzelor de pe marginea bulevardului Bucureștii Noi etc.

Este demnă de toată lauda îndeosebi inițiativa organizației U.T.M. din școală, care, în aceste zile din preajma lui 1 Mai, a lansat o chemare către organizațiile U.T.M. din toate școlile medii bucureștene, pentru ca în timpul vacanței de vară fiecare elev promovat să lucreze voluntar cîte 15 zile în cadrul brigăzilor de muncă patriotică pe șantierele de construcții de noi școli și de locuințe, să ajute la întreținerea și înfrumusețarea parcurilor și grădinilor Capitalei și să sprijine în munca lor pe lucrătorii din gospodăriile agricole de stat din jurul Bucureștiului.

G. MOREGA

★

● In cinstea marii sărbători de la 1 Mai, elevii Școlii medii din Gura-Humorului, regiunea Suceava, constituiți în brigăzi de muncă patriotică, au depus sute de ore muncă voluntară pentru înfrumusețarea parcului din oraș. De asemenea, tinerii naturaliști de la această școală au plantat 50 de butași de viță de vie și semințe îarovizate de măr sălbatic, din care vor obține port-altoiuri.

Colectivul claselor a X-a pregătește pentru 1 Mai un program artistic alcătuit din coruri, recitări și dansuri, pe care îl vor prezenta pe scena Casei raionale de cultură.

● Ucenicii de la Școala profesională de mecanici agricoli din Balș au efectuat în ultimele săptămîni sute de ore de muncă voluntară pentru dirijarea cursurilor unor izvoare spre ogoarele gospodăriilor colective. Pînă la 1 Mai, prin munca ucenicilor și a altor tineri din raion se vor iriga peste 10 hectare de pămînt.

● Printre multiplele acțiuni închinate zilei de 1 Mai, la Școala nr. 142 din Capitală s-a desfășurat o șezătoare literară cu tema „In versuri te cînt, patria mea". După ce elevii au recitat versuri ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, poetul Rusalin Mureșan le-a vorbit despre creația sa și a citit din versurile sale

Deosebit de instructivă a fost și adunarea organizată de pionierii din clasa a VII-a a acestei școli, cu tema „O călătorie imaginară pe harta raionului Lenin".

Aplicînd îndrumările brigăzii de control

În urmă cu cîteva luni, „Gazeta învățămîntului" a publicat materialul „Constatări dintr-un control în regiunea Ploești", prin care a făcut cunoscute cititorilor săi o serie de rezultate ale controlului efectuat timp de 10 zile în această regiune de către o brigadă de inspectori din Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu comitetul executiv al sfatului popular regional.

Concluziile acestui control au fost de un real folos pentru îmbunătățirea muncii organelor de învățămînt din regiune. Pe baza lor comitetul executiv al sfatului popular regional a elaborat un plan de acțiune menit să determine ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a tineretului școlar. Cu sprijinul și îndrumarea organelor de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și orășenești au reușit să traducă în viață mare parte din măsurile prevăzute în acest plan.

Au fost înlăturate deficiențele constatate cu privire la aplicarea planurilor de învățămînt și a programelor școlare, ca și cele cu privire la constituirea catedrelor, respectîndu-se normele și îndrumările M.I.C. Au fost luate de asemenea măsuri care să înlăture supraîncărcarea pedagogilor cu sarcini străine de îndatoririle lor didactice și obștești.

O atenție deosebită s-a acordat îmbunătățirii muncii de îndrumare și control pe care o desfășoară secțiile de învățămînt și cultură de la regiune și raioane, activitate în care brigada constatase destul de multe deficiențe. Drept urmare, pe lîngă inspecțiile frontale, au început să fie efectuate mai multe inspecții tematice care îngăduie o mai bună cunoaștere a nivelului de pregătire al elevilor și a nivelului predării în diferite școli. Unele secții de învățămînt și cultură, cum sînt cele din raionul Cîmpina, din orașul și raionul Ploești, care controlaseră în prima parte a anului școlar prea puține unități, au inspectat în ultimele luni un număr mai mare de școli.

Organele de învățămînt au fost îndrumate să urmărească desfășurarea procesului instructiv-educativ și nivelul de cunoștințe al elevilor din școlile și secțiile serale. In colaborare cu comitetul regional U.T.M., secția regională de învățămînt și cultură a întreprins o acțiune de cunoaștere a nivelului muncii educative în școlile medii din regiune, iar în colaborare cu cabinetul regional de partid a efectuat controlul predării economiei politice.

Ca urmare a acestor măsuri s-a îmbunătățit pregătirea elevilor. La sfîrșitul trimestrului II, procentul de promovabilitate a elevilor a crescut simțitor. De pildă, în orașul Buzău se înregistrează o creștere de 15%, iar în orașul Tîrgoviște o creștere de 11%, în raionul Cîmpina procentul elevilor cu situații de promovați a crescut la 70—80%. Datorită îmbunătățirii muncii de îndrumare și control și interesului sporit pe care îl arată cadrele didactice pentru pregătirea lecțiilor, tot mai mulți profesori și învățători de la școlile din regiune reușesc să predea lecții cu un conținut ideologic just, legate strîns de viață, de practica construirii socialismului. Printre aceștia se numără, de exemplu, profesorii Elena Popescu de la Școala de 7 ani nr. 10 din Ploești, Virginia Spînu de la Școala medie nr. 2 din Buzău, Viorica Briceag și Pia Mamara de la Școala de 7 ani din Sotînga, Nicolae Georgescu de la Școala medie nr. 1 din Cîmpina, Alecu Nicolae de la Școala medie nr. 2 din Rîmnicu Sărat etc.

Un loc important în planul adoptat de comitetul executiv l-au ocupat măsurile menite să contribuie la dezvoltarea bazei didactico-materiale necesare realizării unui învățămînt legat de viață, de munca productivă. Pe lîngă înzestrarea școlilor din fondurile prevăzute în buget, în multe unități s-au inițiat acțiuni pentru înființarea de noi laboratoare și lărgirea celor existente, punîndu-se accentul pe confecționarea materialului didactic prin posibilități locale.

Paralel cu îmbunătățirea muncii în atelierele școlare, în unele raioane din regiune s-au luat măsuri ca activitatea practică a elevilor să se desfășoare direct în întreprinderi. Așa se procedează, de exemplu, la școlile din Cîmpina și Băicoi, ai căror elevi fac practică la schelele petrolifere, la școlile de 7 ani nr. 1 și nr 19 și la școala medie nr. 4 din orașul Ploești, care au organizat practică elevilor în atelierele I.S.A.R. și C.F.R. și la uzina „1 Mai".

S-a îmbunătățit și activitatea cu elevii pe parcelele experimentale, obținîndu-se sprijinul unor unități agricole socialiste care au acordat școlilor semințe selecționate și asistența tehnică necesară.

Intr-o serie de raioane s-au organizat consfătuiri ale diriginților în legătură cu problemele muncii educative. Aceasta a contribuit la îmbunătățirea conținutului muncii diriginților atît în ceea ce privește cunoașterea elevilor, cît și în alegerea temelor și în desfășurarea metodică a orelor educative. In vederea educării elevilor în spiritul patriotismului, al disciplinei conștiente și al dragostei de muncă, s-a pus un accent deosebit pe organizarea acțiunilor patriotice și de folos obștesc. Astfel, în numeroase localități, cum sînt Brănești și Bezdead (raionul Pucioasa), Buzău, Ploești etc., s-au întreprins cu elevii acțiuni de împădurire, de înfrumusețare a parcurilor, de îngrijire a monumentelor istorice etc.

Planul de măsuri al comitetului executiv acordă un loc important și problemelor dezvoltării rețelei școlare, în vederea realizării învățămîntului de 7 ani general și obligatoriu, lărgirii spațiului de școlarizare și dotării școlilor cu mobilier. Pentru aceasta s-a întreprins un studiu al rețelei școlare și s-a trecut la elaborarea unor planuri de perspectivă privind dezvoltarea învățămîntului de 7 ani. Potrivit acestor planuri, în anul școlar următor în regiune vor lua ființă 46 de școli noi de 7 ani, în prezent desfășurîndu-se o susținută activitate pentru asigurarea spațiului școlar necesar, prin folosirea rațională a fondului local de investiții și prin contribuția voluntară a cetățenilor. Astfel, se vor construi 174 de noi săli de clasă. Pentru accelerarea ritmului de construire și pentru ieftinirea prețului de cost al construcțiilor se folosește pe scară largă munca voluntară, îndeosebi prin organizarea brigăzilor de tineret sătesc și tineret școlar, cu sprijinul organizațiilor U.T.M. Așa se procedează în prezent la Săpoca (raionul Buzău), Poiana Țapului (raionul Cîmpina), orașul Ploești.

Pentru asigurarea mobilierului necesar noilor construcții, ca și pentru reînnoirea celui din școlile existente, în bugetul pe anul 1959 s-au prevăzut cu aproximativ 2.000.000 lei mai mult decît în anul precedent.

Deși, în urma măsurilor luate, școlile din regiunea Ploești au făcut însemnate progrese, în munca de învățămînt mai sînt încă deficiențe, îndeosebi în ceea ce privește nivelul lecțiilor unor cadre didactice, desfășurarea unor ore educative și organizarea cursurilor de pregătire pentru elevii fii de muncitori și țărani muncitori. De asemenea, mai sînt unele sfaturi populare comunale care nu se preocupă suficient de asigurarea condițiilor materiale pentru desfășurarea activităților practice, sau există încă maiștri-instructori care sînt insuficient orientați asupra conținutului acestor activități.

Nici secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional, deși a întreprins în trimestrul II al anului școlar curent numeroase acțiuni de control și îndrumare, n-a urmărit suficient de stăruitor conținutul lecțiilor și n-a valorificat suficient constatările făcute cu prilejul inspecțiilor.

Comitetul executiv al sfatului popular regional are în atenția sa problemele activității școlare și se îngrijește în permanență ca în stilul de muncă al secției regionale de învățămînt și cultură să-și facă tot mai mult loc analiza critică a întregii munci pe etape și a fiecărei acțiuni în parte, urmărind în special îmbunătățirea activității instructiv-educative din școlile noastre.

GEORGETA PREOTESOIU
vicepreședinte al Sfatului popular al regiunii Ploești

Pionierii — primăvara patriei

Pionierii, purtătorii cravatelor roşii, sînt copiii minunaţi ai vieţii noastre noi. Ei sînt primăvara patriei noastre, sînt mlădiţele viitorului — generaţia de mîine, care va duce mai departe nobila operă de construire a socialismului.

Copiii se bucură de dragostea plină de căldură a clasei muncitoare şi a detaşamentului său de avantgardă, Partidul Muncitoresc Romîn. Cu mult înainte de cucerirea puterii politice partidul a pus problema organizării grupelor de pionieri. Prin rezoluţia Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Romîn din iulie 1933, s-a trasat Uniunii Tineretului Comunist sarcina de cinste „de a porni la organizarea grupelor de pionieri, începînd cu cele mai puternice centre muncitoreşti şi politice ale ţării". De atunci şi pînă azi organizaţiile de pionieri s-au dezvoltat şi s-au întărit mereu, sub ocrotirea partidului, îndrumate de utecişti şi utemişti.

În urma indicaţiilor date de Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 22-24 decembrie 1948, Uniunea Tineretului Muncitor a trecut, la 30 aprilie 1949, la organizarea pe scară largă a mişcării pionereşti din ţara noastră. În scurt timp au înflorit nenumărate detaşamente de pionieri în oraşe şi sate, pe tot întinsul patriei. Astăzi, numărul purtătorilor de cravate roşii ajunge la aproape un milion.

Partidul Muncitoresc Romîn poartă o grijă permanentă pentru a crea pionierilor condiţii cît mai bune de viaţă şi învăţătură. În întreaga ţară au fost înfiinţate pentru copii sute de şcoli noi, cluburi, biblioteci, teatre, parcuri şi tabere de odihnă, palate şi case ale pionierilor.

Scopul organizaţiei de pionieri este, aşa cum se arată şi în Regulamentul său, acela de „a ajuta Partidul Muncitoresc Romîn, Uniunea Tineretului Muncitor şi şcoala în educarea copiilor pentru a deveni constructori de nădejde ai societăţii socialiste". In istoria organizaţiei de pionieri se găsesc numeroase fapte care vorbesc cu prisosinţă de străduinţile pionierilor pentru atingerea acestui ţel. Prin cultivarea ataşamentului pentru cauza clasei muncitoare, a curajului, a cinstei şi sincerităţii, a disciplinei şi a sîrguinţei în muncă, a deprinderilor de comportare civilizată şi respect pentru avutul obştesc, organizaţia de pionieri contribuie din plin la educarea comunistă a copiilor din ţara noastră şi ajută şcoala în rezolvarea sarcinilor ei educative. Pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, organizaţia de pionieri iniţiază concursuri artistice şi întreceri sportive.

Principala sarcină a pionierilor este învăţătura. Organizaţia de pionieri se interesează îndeaproape de felul cum învaţă şi se pregătesc elevii. Pentru obţinerea unor rezultate cît mai bune la învăţătură, între pedagogi şi organizaţia de pionieri există o strînsă colaborare. Organizaţia de pionieri constituie un sprijin preţios pentru cadrele didactice, prin eforturile ei orientate către obţinerea celor mai bune rezultate la învăţătură. La rîndul lor învăţătorii şi profesorii sînt pentru pionieri adevăraţi sfătuitori înţelepţi şi apropiaţi, care îi ajută în toate acţiunile lor din şcoală şi din afara şcolii.

În vederea înmulţirii cunoştinţelor lor, a pregătirii pionierilor pentru însuşirea celor mai înaintate valori ale ştiinţei şi culturii, pionierii activează în diferite cercuri tehnice, cum ar fi cercul „Micilor tehnicieni" sau cercul „Micilor naturalişti", fac excursii în fabrici şi uzine, vizitează muzee, participă la întîlniri cu oameni de ştiinţă, scriitori, artişti, ingineri, muncitori şi tehnicieni. Ei se pregătesc să devină cadre de nădejde ale construcţiei socialiste din ţara noastră.

Astfel, organizaţia de pionieri contribue la dezvoltarea multilaterală a copiilor străduindu-se fără încetare să crească oameni culţi şi viguroşi, însufleţiţi de ideile marxism-leninismului, capabili să lupte cu devotament pentru înfăptuirea idealurilor măreţe ale comunismului.

Educaţi prin muncă

Organizaţia de pionieri din şcoala noastră a creat pionierilor preocupări variate şi interesante, căutînd să folosească tot mai mult munca pentru educarea copiilor.

Pionierii desfăşoară o bogată activitate practică în cadrul cercului „micii tehnicieni", învăţînd să preţuiască munca. Trei colective de mici tehnicieni au lucrat o machetă a şcolii, o machetă a crucişătorului „Potemkin" şi un aparat de recepţie. Alţii au executat individual aeromodele fără motor, cutii de şah, feţe de masă, casete, cumpăna zidarului, cuiere. Materialele confecţionate de ei sînt prezentate la expoziţia închinată zilei de 30 aprilie.

De asemenea, organizaţi pe colective, pionierii fac cercetări interesante pentru cunoaşterea realizărilor obţinute în anii puterii populare în oraşul lor, pentru cunoaşterea trecutului şcolii. Există cinci asemenea colective de cercetare, care cuprind 18 grupe pionereşti. Temele urmărite de aceste colective sînt: „Monografia Şcolii „D. Cantemir"; „Realizări înfăptuite în anii puterii populare în raionul 1 Mai"; „Oameni de seamă care au locuit şi locuiesc în prezent în raionul nostru"; „500 de ani de la înfiinţarea oraşului Bucureşti"; „Istoricul organizaţiei de pionieri din şcoala noastră". Aceste colective şi-au întocmit cîte un jurnal în care sînt notate datele obţinute în urma cercetărilor. De asemenea, fiecare membru al colectivului are un caiet pentru însemnări personale.

Colectivul care alcătuieşte monografia şcolii „D. Cantemir" a cules pînă acum, din arhiva şcolii şi din alte surse, numeroase date importante privind istoricul şcolii. Nici pionierii care fac parte din colectivul care lucrează la tema „Oameni de seamă care au locuit şi locuiesc în raionul nostru" nu s-au lăsat mai prejos. Dovedind spirit de iniţiativă şi hărnicie, ei au reuşit să găsească date interesante legate de viaţa şi activitatea unor scriitori, a unor eroi ai clasei muncitoare, a unor oameni de ştiinţă şi de artă care au locuit în raionul lor: M. Eminescu, St. O. Iosif, Olga Bancic, dr. Gh. Marinescu, C. Nottara etc.

La tema „500 de ani de la înfiinţarea oraşului Bucureşti" lucrează un colectiv de pionieri care arată de asemenea mult interes pentru cercetare. O parte din datele adunate de membrii acestui colectiv sînt culese din presă, o altă parte direct din producţie. De la începutul anului şcolar colectivul unităţii a organizat vizite în întreprinderi care i-au ajutat pe pionieri în această direcţie. Astfel, au fost organizate vizite la uzinele „T. Vladimirescu" la „Casa Scînteii", la „Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti". Aceste vizite le-au oferit pionierilor un bogat şi valoros material. Ei grupează acum întreg materialul cules într-un album pe teme de istorie, de realizări în domeniul industriei, al construcţiilor, al culturii etc.

Toate materialele adunate de pionieri vor putea fi cunoscute de elevii şcolii cu ocazia „Săptămînii unităţii de pionieri". Această săptămînă este aşteptată cu nerăbdare de toţi pionierii. Fiecare vrea să se bucure de ceea ce a realizat, de succesele muncii desfăşurate în cadrul unităţii.

GH. MARINESCU
instructor superior de pionieri la Şcoala medie „D. Cantemir" Bucureşti

LA PALATUL PIONIERILOR

Nenumărate şi deosebit de interesante sînt activităţile care se desfăşoară la Palatul pionierilor din Bucureşti.

SUS: Odată cu venirea primăverii s-au întors şi păsările din ţările calde. Pionierii din cercul tinerilor naturalişti le pregătesc noi cuiburi. STÎNGA: La cercul mîinilor îndemînatice, una din ocupaţiile preferate ale pionierilor este ţesutul covoarelor cu motive naţionale.

Micul ornitolog

Mă întreţineam în curtea Casei pionierilor din Sibiu cu tovarăşa profesoară Emilia Stoica, conducătoarea cercului tinerilor naturalişti, cînd se apropie de noi un băieţaş.

— Am venit să hrănesc păsările — spuse el profesoarei.

Tovarăşa Stoica îl mîngîie cu dragoste pe creştet, dîndu-i cheile de la intrarea în curtea cu porumbei, cu iepuri şi alte păsări şi animale îngrijite de membrii cercului. Apoi mi-a povestit că acest băieţaş — pionierul Gheorghe Badiu, elev în clasa a VI-a a Şcolii de 7 ani nr. 6 din Sibiu — este cel mai fidel membru al cercului său. Înzestrat cu un puternic simţ de observaţie, stă ore întregi la pîndă în pădure şi observă captivat înfăţişarea şi viaţa păsărilor. Aceste vieţuitoare constituie subiectul preferat al schiţelor şi tablourilor micului ornitolog, pe care dacă îl întrebi unde vrea să lucreze după ce termină şcoala, îţi răspunde simplu şi firesc: „la o crescătorie de păsări".

Spre a fi mai convingătoare, tovarăşa Stoica m-a invitat în sala cercului de naturale, unde mi-a prezentat o colecţie de cîteva zeci de ouă, alcătuită de Gheorghe Badiu. Nu peste mult apăru şi colecţionarul lîngă noi, gata să dea lămuriri. Mi-a spus cărei păsări îi aparţine fiecare ou, m-a făcut atent asupra caracteristicilor fiecăruia — culoarea, nuanţa, mărimea punctelor negre, ascuţişul vîrfurilor etc. Mi-a povestit unde-şi face cuibul fiecare pasăre şi din ce, cînd clocheşte, cînd pleacă, cum e penajul şi... chiar cum ciripeşte.

Am răsfoit cu interes revista cercului. Iată ce a scris aici pionierul Gheorghe Badiu, în toamna anului 1958, într-un articol întitulat „O pasăre care pleacă de la noi": „Mă joc uneori cu copii prin cimitir. Pe aleea principală, în nişte tufişuri de brazi mici, în vîrful tulpinii am găsit ouă de sfrîncioc roşu. Era în timpul clocitului. M-am ascuns în tufiş şi am văzut cum se adunau mai multe păsări la un loc şi făceau gălăgie. Ele aveau pene de culoare cafenie, ciocul roşu, iar pe ouă aveau pete roşii. In cuib erau şase ouă. M-am dus de mai multe ori să văd cînd ies puii. Am observat că în acest timp sfrîncioul aducea mereu pui de păsări morţi (cred că el îi omoară), îi agăţa într-un spin, iar după ce putrezeau, ciugulea din ei carne, dînd-o apoi puilor. Prin 16 august n-am mai găsit pasărea în cuib. Asta înseamnă că ea nu iernează la noi. O voi găsi oare în primăvara viitoare?"

Pînda aceasta perseverentă, alimentată de o adevărată curiozitate ştiinţifică, cultivată cu dragoste de către profesori în şcoală sau la cercul tinerilor naturalişti de la Casa pionierilor, l-a dus pe micul ornitolog la descoperiri interesante. In numărul 5/1958 al revistei „Vînătorul şi pescarul", la pagina 23, sub titlul „Comunicări ornitologice", se menţionează: „Tov. Silvia Stein Spiess, de la Muzeul Bruckenthal, trimite bogate informaţii asupra apariţiei mătăsarului în Ardeal, culese de la Badiu Gheorghe din Sibiu la 13 martie".

Am aflat că Gheorghe Badiu e fiul cel mai mic al unui muncitor de la întreprinderea „Gaz Metan". Acasă are porumbei, canari, găini pitice, găini Süsex etc., pe care le îngrijeşte cu pasiune. Din dragoste pentru fiul lui, tatăl şi-a făcut timp liber şi l-a ajutat să-şi adăpostească păsările în colivii şi coteţe, bucurîndu-se cînd copilul îi relatează o nouă descoperire a sa.

In cercul tinerilor naturalişti micul ornitolog se bucură de multă dragoste. Frecvenţa foarte bună a pionierilor la cerc i se datoreşte şi lui, spiritului său întreprinzător, surprizelor ce le oferă colegilor. Copiii îl iubesc pentru propunerile sale mereu noi, pentru pasiunea cu care cercetează şi studiază viaţa păsărilor.

Interesul şi hărnicia cu care acest copil se ocupă de viaţa păsărilor trezesc admiraţia şi stima chiar şi a celor vîrstnici. In trecut înclinaţia cu totul deosebită a elevului s-ar fi stins, desigur, încă din anii copilăriei, neobservată de cineva. Dar Gheorghe Badiu trăieşte *astăzi*, iar organizaţia de pionieri, profesorii săi îl ajută, îi cultivă cu grijă pasiunea ca pe o floare preţioasă în rodul căreia sînt îndreptăţiţi să creadă.

Prof. SILVESTRU PATIŢA

Invățămîntul seral și fără frecvență- preocupare centrală

În vederea îndeplinirii sarcinilor

In fiecare raion din regiunea Hunedoara au avut loc adunări în cadrul cărora s-a dezbătut Hotărîrea privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență. Cu acest prilej s-au stabilit măsuri concrete în vederea aplicării prevederilor Hotărîrii. Astfel, s-au luat măsuri pentru alcătuirea comisiilor de selecționare a elevilor pe întreprinderi și raioane. După constituirea comisiilor de selecționare, în toate întreprinderile au început acțiuni de popularizare a Hotărîrii și de recrutare a elevilor. Comisiile s-au orientat spre recrutarea cu precădere a celor mai buni muncitori, care manifestă în același timp interes pentru studiu.

De asemenea, cu prilejul unei consfătuiri la care au participat primii secretari ai comitetelor raionale P.M.R., directori de întreprinderi, președinți de sfaturi populare, reprezentanți ai comitetelor U.T.M. și ai organelor de învățămînt, s-a discutat despre rețeaua învățămîntului seral, cu care prilej s-a propus crearea de noi școli serale pe lîngă întreprinderi. Astfel, s-a propus înființarea unor școli serale pe lîngă Combinatul cărbunelui de la Petroșani, pe lîngă Combinatul siderurgic din Hunedoara etc. Totodată, s-a propus să se înființeze secții serale în localitățile Lonea, Deva, Brad, Alba Iulia etc., precum și cîte o secție fără frecvență în fiecare localitate.

★

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior a fost larg popularizată în rîndul tinerilor muncitori de la uzinele „23 August" din Capitală. In cadrul adunărilor generale ale organizațiilor U.T.M. de secții, numeroși profesori de la Școala medie serală a uzinei au făcut cunoscute tinerilor prevederile Hotărîrii. Cu acest prilej au luat cuvîntul tineri muncitori care urmează cursurile serale sau fără frecvență în învățămîntul de cultură generală, precum și cei care se pregătesc pentru examenele de admitere în învățămîntul superior.

Directorul Școlii medii serale de pe lîngă uzină, tovarășul Alexandru Călin, ca și toate cadrele didactice ale școlii, se îngrijesc de pe acum de îndrumarea viitorilor elevi, luînd măsurile necesare pentru buna desfășurare a cursurilor de pregătire care vor începe la 4 mai.

Fotografia noastră înfățișează o parte a brigăzii de tineret de la fabrica „Pavel Tcacenco", formată în majoritate din tinere muncitoare care urmează cursurile serale și fără frecvență ale școlilor medii și facultăților

Măsuri ale organelor sindicale

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență stabilește pentru organele și organizațiile sindicale sarcina să atragă pe cei mai înaintați muncitori în învățămîntul seral și fără frecvență, să mobilizeze elevii și studenții în obținerea celor mai bune rezultate la învățătură, să se preocupe sistematic de buna funcționare a învățămîntului seral și fără frecvență. Aceste indicații privesc în egală măsură atît organizațiile sindicale din întreprinderi, cît și pe cele din școli.

Una dintre primele măsuri luate de organizațiile sindicale pe linia îndeplinirii sarcinilor ce le revin a fost aceea de a populariza în rîndurile muncitorilor prevederile Hotărîrii partidului și guvernului. Cu prilejul adunărilor care s-au organizat în acest scop în numeroase întreprinderi, s-a vorbit despre succesele dobîndite la învățătură de muncitorii care învață fără a-și întrerupe munca în producție, precum și despre rezultatele obținute de aceștia pe linie profesională. De exemplu, la adunarea care a avut loc la Școala medie serală nr. 7 din Capitală s-a arătat că eleve fruntașe la învățătură, ca Ioana Malea, Georgeta Dobre sau Georgeta Zoinescu, sînt totodată harnice și neîntrecute țesătoare la întreprinderile în care lucrează, iar elevii fruntași Constantin Lambru și Gheorghe Radu, datorită faptului că au reușit să folosească cu pricepere în activitatea din producție cunoștințele teoretice însușite în școală, au devenit de curînd maiștri.

Măsurile privind reorganizarea învățămîntului superior seral și fără frecvență se referă și la cuprinderea în aceste forme de învățămînt a cadrelor didactice care predau la clasele V—VII în mediul sătesc și care nu au pregătirea corespunzătoare. Organele sindicale sprijină comisiile de selecționare pentru a recruta în vederea concursului de admitere cadre didactice cu bune rezultate în activitatea profesională, care au merite deosebite în munca de culturalizare a maselor și de transformare socialistă a agriculturii, fii ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și fii de învățători și profesori.

Referindu-se la sarcinile ce revin cadrelor didactice de la cursurile serale și fără frecvență, cărora li se acordă marea cinste de a contribui la ridicarea noii intelectualități din rîndurile poporului muncitor, Hotărîrea Partidului și Guvernului arată că acestea au datoria de a pune toată capacitatea și puterea lor de muncă pentru asigurarea unui nivel înalt al învățămîntului seral și fără frecvență. Sprijinirea profesorilor în îmbunătățirea permanentă a activității lor didactice, în ridicarea măiestriei lor pedagogice, este una din sarcinile cele mai importante ale organizațiilor sindicale. Numeroase organizații sindicale din școlile medii serale pentru tineretul muncitoresc au întocmit planuri de măsuri menite să sprijine ridicarea nivelului învățămîntului din școală.

Măsurile luate de organizația sindicală de bază de la Școala medie serală muncitorească „7 Noiembrie" din Capitală, de pildă, privesc asigurarea frecvenței regulate a tuturor elevilor și cunoașterea, studierea și valorificarea experienței pedagogilor care obțin cele mai bune rezultate. In afara lecțiilor deschise și a interasistențelor inițiate în ultimul timp, organizația sindicală, cu sprijinul direcției și sub îndrumarea organizației de partid, a pregătit și organizat o consfătuire de muncă la care s-au analizat nivelul învățămîntului din școală și măsurile cu privire la încheierea cu succes a anului școlar. In cadrul consfătuirii a fost popularizată experiența profesoarei de matematică Margareta Chinski, diriginta clasei a VIII-a, care, ținînd o strînsă legătură cu comitetul de întreprindere al fabricii, a reușit să asigure frecvența regulată a tuturor elevilor ei, fapt care a avut o influență pozitivă asupra rezultatelor obținute de aceștia la învățătură.

Organizația sindicală de bază de la Școala medie pentru tineretul muncitoresc de pe lîngă uzinele „Timpuri Noi" acordă multă atenție sprijinirii cadrelor didactice în ceea ce privește desfășurarea lecțiilor. Ținînd seama de faptul că elevii școlii serale dispun de mai puțin timp pentru studiul individual de cît cei de la cursurile de zi, profesorii acestei școli, îndrumați de organizația sindicală, caută să-și organizeze astfel lecțiile, încît elevii să-și însușească în mare parte cunoștințele prevăzute de programă chiar în timpul orelor de curs. De aceea ei dozează cu grijă cunoștințele pe care le predau, orientîndu-se spre ceea ce este esențial și înlăturînd amănuntele nesemnificative.

Activitatea de sprijinire a procesului de învățămînt desfășurată de organizațiile sindicale de la școlile „7 Noiembrie" și „Timpuri Noi" cuprinde și alte obiective. De pildă cele privitoare la contribuția școlii în educarea comunistă a elevilor, confecționarea de material didactic etc. La Școala serală „7 Noiembrie" s-a inițiat confecționarea materialului didactic de către profesori și elevi.

In scopul sprijinirii educației comuniste s-au inițiat acțiuni privind vizitarea unor muzee, vizionarea în comun de către profesori și elevi a unor spectacole — urmată de discuții asupra tematicii și interpretării, organizarea de excursii, vizite ale profesorilor în întreprinderile unde lucrează elevii lor, în familiile acestora etc. Aceste acțiuni au avut importante efecte educative asupra elevilor.

In vederea încheierii cu succes a anului școlar, profesorii multor școli serale și muncitorești, mobilizați de către organizațiile sindicale, dau elevilor consultații și meditații. La secția serală de pe lîngă Școala medie „Gh. Lazăr" din București, de exemplu, s-a organizat o acțiune specială destinată sprijinirii elevilor clasei a XI-a în scopul pregătirii pentru examenul de maturitate.

Peste cîteva zile vor începe cursurile de pregătire a tinerilor muncitori care se vor prezenta la examenele de admitere în învățămîntul seral și fără frecvență. Sprijinirea bunei desfășurări a acestor cursuri și asigurarea condițiilor materiale necesare constituie o obligație ce revine atît organizațiilor sindicale din școlile pentru tineretul muncitoresc, cît și comitetelor sindicale raionale și orășenești ale muncitorilor din învățămînt. Este necesar ca organele sindicale raionale și orășenești de învățămînt să se preocupe cu grijă de orientarea activului sindical din toate școlile serale în spre îmbunătățirea metodelor de muncă cerute de condițiile în care se desfășoară activitatea instructiv-educativă în aceste școli.

Hotărîrea Partidului și Guvernului creează toate premisele necesare pentru realizarea unui învățămînt de înalt nivel în școlile serale. Este o datorie de mare cinste pentru întreg activul sindical, ca și pentru fiecare membru de sindicat în parte, de a munci cu toată sîrguința, cu tot devotamentul în scopul unei cît mai bune pregătiri a intelectualității noastre noi, ieșite din rîndurile poporului.

Răspuns cititorilor

Ca răspuns la întrebările unor cititori în legătură cu prevederea din instrucțiunile privind organizarea cursurilor de pregătire pentru oamenii muncii din producție care vor urma învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală, prevedere care arată că la aceste cursuri vor fi înscriși și muncitori sau țărani muncitori care au urmat 3—4 ani de școală profesională sau agricolă, fără a avea la bază școala de 7 ani, precizăm:

In această categorie intră cei care **au absolvit** școli profesionale sau agricole cu durata de 3 sau 4 ani, gimnazii industriale, școli de arte și meserii în care au fost admiși numai pe baza absolvirii a 4 clase elementare.

Pentru tinerii muncitori și țărani muncitori care vor să învețe

In Regiunea Autonomă Maghiară, problema organizării învățămîntului seral și fără frecvență se află în centrul atenției generale.

Nu de mult a avut loc o ședință lărgită a comitetului regional de partid, în care s-a făcut o prezentare amplă a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență. Totodată s-au analizat posibilitățile lărgirii acestui învățămînt în cuprinsul regiunii.

Ședințe asemănătoare au fost organizate și de către comitetele raionale de partid. Cu prilejul acestor ședințe s-au adoptat planuri de măsuri care au în vedere condițiile concrete existente în regiune. Astfel, pentru o cît mai bună desfășurare a muncii de selecționare a candidaților pentru învățămîntul seral și fără frecvență mediu și superior, în raionul Tîrgu Secuiesc și în raionul Sf. Gheorghe s-au organizat subcomisii comunale formate din secretari ai organizațiilor de partid și U.T.M., președinți ai gospodăriilor agricole colective și directori de școli, care au făcut propuneri nominale comisiei raionale de selecționare a candidaților.

Paralel cu activitatea orientată către o cît mai bună organizare a învățămîntului seral și fără frecvență, organele locale de partid și de stat duc și o intensă muncă propagandistică și agitatorică, care are scopul să trezească în cît mai mulți tineri dorința de a-și continua studiile.

Problemele ultimului trimestru

recapitulare
elor agricole

cheia primul an de pre-
r agricole în şcolile
enerală. Acum, în pe-
ncheierea anului şcolar,
organizeze cu grijă în
itularea cunoştinţelor
sistematizării şi conso-

s-au predat anul acesta
e au fost legate de u-
te oricărui început. De
a materiei la această
importanţă deosebită,
cazia să completeze u-
le-a înregistrat preda-
lui şi să facă legătura
pitolele privitoare la
ra plantelor agricole şi
r.
noştinţelor agricole tre-
pe elementele specifice
le învăţământ. Anume,
eama de faptul că agri-
inţă ale cărei legi au
i în condiţiile locale,
ifice, de climă şi sol.
a trebuie să contribuie
or cu priceperea de a-şi
cunoştinţele în funcţie
re se află gospodăria
vor lucra.
nizarea recapitulării pro-
ţină seama de faptul că
licarea unui sistem uni-
faptul că lucrările agri-
lă izolat, ci fiecare din
sisteme de lucrări care
eciproc, fiecare pregătin-
rmează şi fiind pregătită
De asemenea, trebuie să
faptul că agricultura
e permanent un scop pre-
obţine producţii cît mai
şi cantitativ, avînd de
întreagă de factori natu-
eta, buruienile, epuizarea
ritive din sol, eroziunea
inundaţiile etc. Fiecare
rizează prin manifestarea
unor anumiţi factori ne-
stă cauză, în unele părţi
lupta împotriva secetei,
ie să ducem lupta împo-
r, împotriva eroziunii

emente specifice agricul-
e în vedere la lecţiile de
oştinţelor agricole. Aceste
nici un caz simple repe-
predate după programă în
lecţii de sinteză, care să
ră strînsă între teorie şi
de sinteză trebuie să ur-
nde, în sisteme unitare
învăţămintele practice a-
m trebuie să folosim teh-
agricultură şi mijloacele
re sînt înzestrate gospo-
ocialiste, în scopul de a
belşugate.
urmează vor lămuri prin-
i sus. Conform programei,
au predat cunoştinţe des-
solului, îngrăşăminte şi
pre sămînţă şi semănat.
oştinţe de bază în agricul-
a temelie pentru toate cu-
oare care se vor preda
ciplină: cultura legume-
lantelor agricole, pomi-
ura etc. Ele trebuie deci
reţinute de elevi. Pentru
estor cunoştinţe de agro-
părţi materia în mai multe
nu trebuie să înţelegem
e ale materiei, ci subiecte
ea cunoştinţelor în condi-
te, care să cuprindă ele-
ai multe capitole. Dăm mai
două subiecte de teme
indicînd şi desfăşurarea

Pregătirea solului în vede-
or de primăvară". În reca-
teme vom cuprinde cunoş-
n cursul anului la capitolul
ore sol" (însuşirile fizice şi
solului din cuprinsul sa-
părţile alcătuitoare ale
ra şi tratarea lui, ti-
sol şi condiţiile în
; la capitolul „Cunoştinţe
(lucrările solului: aratul,
ea cu cultivatorul, tăvălu-
mecanice, sistemele de lu-
sistemul lucrării de bază a
solului şi sistemul lucrării pentru pregătirea solului în vederea semănatului, ce lucrări trebuie executate pe terenurile agricole din gospodăria noastră); la capitolul „Îngrăşăminte" (îngrăşămintele care se folosesc pentru culturile de primăvară şi perioada cînd se îngroapă în sol); la capitolul „Lucrările pregătitoare pentru însămînţările de primăvară" (caracterizarea climatică a primăverii din anul acesta, cum se pierde apa din sol şi cum o putem păstra, uneltele cu care se lucrează solul primăvara şi lucrările care se fac pentru semănăturile timpurii şi tîrzii, ce lucrări de primăvară trebuie executate în condiţiile de climă şi sol din satul nostru). Concluziile temei se trag pe terenurile agricole ale gospodăriei, unde se constată: ce plante s-au semănat, ce lucrări ale solului s-au executat în vederea acestor semănături, rezultatele diferitelor lucrări executate, ce lucrări ar mai fi trebuit executate etc.

Tema II — „Metodele de semănat" — cuprinde următoarele probleme: din capitolul „Cunoştinţe despre sol", cunoştinţele privitoare la însuşirile solurilor argiloase, nisipoase şi lutoase, capilaritatea, însuşirile solurilor din cuprinsul satului nostru; din capitolul „Condiţiile de viaţă ale plantelor", cunoştinţele despre rolul factorilor de vegetaţie, rolul căldurii, aerului, apei şi luminei la încolţirea seminţelor şi creşterea plantelor; din capitolul „Lucrările solului", cunoştinţele privitoare la starea în care trebuie să se găsească solul arabil pentru a primi sămînţa şi cum se realizează aceasta prin mijloace agrotehnice; din capitolul „Îngrăşăminte", descrierea îngrăşămintelor care trebuie folosite pe terenurile gospodăriei o dată cu semănatul, modul de folosire a lor, îngrăşămintele granulate şi bacteriene; din capitolul „Asolamente", succesiunea plantelor de cultură în funcţie de felul semănatului; din capitolul „Sămînţa şi semănatul", alcătuirea seminţei, ce condiţii trebuie să îndeplinească o sămînţă bună şi cum le putem cunoaşte, pregătirea seminţei în vederea semănatului.

După ce am trecut prin toate capitolele materiei, recapitulînd cunoştinţele în legătură cu subiectul temei, încheiem lecţia recapitulativă pe terenul gospodăriei sau pe lotul şcolar, unde constatăm, împreună cu elevii: ce metode de semănat s-au folosit, diferenţa dintre aceste metode, rezultatele lor practice, care metodă este cea mai indicată, distanţele între rînduri şi plante, densitatea lor la unitatea de suprafaţă etc.

Concluziile temelor trebuie să fie deci un prilej de privire critică asupra rezultatelor constatate pe teren, analizîndu-se dacă lucrările executate corespund cu indicaţiile agrotehnicii ştiinţifice.

În orice caz subiectele temelor recapitulative trebuie să se axeze pe realităţile înconjurătoare.

PETRE STĂNCULESCU

Pregătirea elevilor din clasa a IV-a

În preajma fiecărui sfîrşit de an, în ultimul trimestru, munca în şcoli este mai intensă, iar grija pe care cadrele didactice o manifestă pentru buna pregătire a lecţiilor îmbracă un aspect deosebit. Acum toate eforturile sînt îndreptate spre un singur ţel: asigurarea încheierii cu succes a anului şcolar.

Elevii claselor a IV-a se găsesc acum în faţa unui eveniment important — primul examen din viaţa lor. Ei trebuie să facă eforturi mari: să repete toate cunoştinţele pe care şi le-au însuşit în şcoală şi să-şi consolideze aceste cunoştinţe. Învăţătorii pricepuţi, care lucrează cu tragere de inimă, îi pregătesc cu grijă pe copii, caută să creeze toate condiţiile pentru a le uşura munca şi îi ajută să se prezinte cît mai bine la examen.

Aşa procedează, de exemplu, cele două învăţătoare care conduc clasele a IV-a de la Şcoala medie nr. 10 din Bucureşti — tovarăşele Ştefania Rădulescu şi Silvia Dimitrovici. De pe acum aceste învăţătoare, care colaborează foarte strîns în muncă, şi-au definitivat planurile pe baza cărora vor desfăşura recapitularea materiei. Ele au şi stabilit temele recapitulative pentru toate obiectele.

Pentru perioada de recapitulare a cunoştinţelor tovarăşele învăţătoare de la Şcoala nr. 10 au prevăzut şi o serie de acţiuni extraşcolare. Bunăoară, cu prilejul repetării temei „Lupta clasei muncitoare pentru libertate", elevii vor vizita Muzeul de istorie a partidului.

Pentru a-i deprinde pe elevi cu tehnica examinării, tovarăşa învăţătoare Ştefania Rădulescu a început încă de pe acum să dea copiilor lucrări scrise pe coli speciale şi să folosească la ascultare bilete (bineînţeles, altele decît cele ce vor fi folosite la examene).

Avînd şi elevi interni şi elevi externi, tovarăşele învăţătoare au luat măsuri pentru a le asigura tuturor condiţii de învăţătură cît mai bune. Ele au luat legătura cu părinţii elevilor externi, arătîndu-le cum să organizeze regimul de muncă al copiilor în această perioadă. În ceea ce-i priveşte pe elevii interni, învăţătoarele înseşi îi supraveghează în orele de pregătire a lecţiilor.

O altă preocupare a învăţătoarelor a fost aceea de a strînge legătura cu organizaţia de pionieri, în scopul asigurării timpului necesar copiilor pentru studiu şi al întăririi disciplinei.

În sfîrşit, trebuie spus că tovarăşele Rădulescu şi Dimitrovici caută să-i pregătească pe elevii lor şi pentru noua formă de studiu la care vor trece în clasa a V-a. Astfel, după un număr de interasistenţe între învăţătoare şi profesorii clasei a V-a, acum, în perioada trimestrului al III-lea, profesorii clasei a V-a ţin unele lecţii în clasele a IV-a. Învăţătoarele se pregătesc să transmită diriginţilor care vor lucra în anul viitor cu clasele a V-a carnetele lor de însemnări asupra elevilor. Ele au astfel de carnete pentru fiecare elev în parte.

Şi tovarăşa învăţătoare El. Brătianu, care predă la clasa a IV-a de la Şcoala de 7 ani nr. 123, s-a preocupat din vreme de pregătirea elevilor ei pentru examenul de absolvire. Ea şi-a planificat în amănunt toată munca de recapitulare a cunoştinţelor. Tov. Brătianu se ocupă în mod special de pregătirea fiilor de muncitori din clasa ei, organizînd pentru aceştia cîte două ore de meditaţii în fiecare săptămînă.

O deosebită atenţie acordă învăţătoarea organizării unor excursii menite să consolideze cunoştinţele elevilor, să le lege mai strîns de viaţă şi să contribuie, totodată, la întărirea educării patriotice a copiilor. Astfel, în legătură cu tema „Dezvoltarea agriculturii socialiste în ţara noastră" se va organiza o excursie la gospodăria agricolă colectivă „13 Decembrie". De asemenea, elevii vor vizita „Podul prieteniei" şi vor face o excursie la Călugăreni.

Şi în numeroase alte şcoli învăţătorii claselor a IV-a au luat din timp măsuri pentru ca elevii lor să se prezinte cît mai bine pregătiţi la examenul de absolvire. Este necesar ca asemenea măsuri să fie luate cît mai grabnic pretutindeni.

O mare importanţă pentru buna desfăşurare a recapitulării în vederea examenului o are stabilirea judicioasă a numărului de ore pentru repetarea fiecărui obiect. În şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, în care se dă examen atît la limba maternă cît şi la limba română, învăţătorii trebuie să prevadă un număr suficient de ore pentru pregătirea copiilor şi la limba română, pe care aceştia trebuie să o cunoască bine.

Este indicat ca temele ce urmează a fi repetate să fie grupate pe probleme, pentru ca, o dată cu repetarea cunoştinţelor, să se poată face şi unele generalizări, lucru ce contribuie în mod deosebit la lărgirea orizontului elevilor, la dezvoltarea gîndirii lor. Totodată, învăţătorii trebuie să se gîndească cu ce cunoştinţe şi cum vor completa materialul repetat. Această completare este necesară nu numai pentru ca lecţiile recapitulative să nu fie monotone, ci şi pentru că acum, la sfîrşitul anului şcolar, nivelul general al copiilor permite să li se dea unele cunoştinţe cu caracter generalizator pe care nu le puteau dobîndi în timpul anului.

Cu deosebită grijă trebuie să se preocupe învăţătorii şi profesorii de realizarea unei legături strînse a lecţiilor recapitulative cu practica. Este necesar ca în perioada recapitulării să se facă vizite în întreprinderi şi la unităţile agricole socialiste, să se organizeze demonstraţii pe lotul şcolar, să se efectueze experienţe etc.

Să nu uităm nici un moment că instruirea copiilor trebuie să se împletească strîns cu educarea lor în spirit comunist. Să folosim din plin toate posibilităţile pe care ni le dau lecţiile recapitulative pentru a sublinia rolul conducător al partidului în construirea socialismului în ţara noastră, pentru a reliefa succesele obţinute de poporul muncitor, sub conducerea partidului, în dezvoltarea economiei şi culturii, pentru a arăta elevilor grija deosebită pe care o manifestă partidul şi guvernul faţă de copii. Să nu neglijăm nici un prilej de a educa pe elevi în spiritul dragostei de patrie, al internaţionalismului proletar.

Acum, cînd elevii au un bagaj de cunoştinţe destul de bogat, putem totodată să folosim lecţiile de recapitulare pentru a întări educaţia lor ateist-ştiinţifică — pentru a le arăta, de exemplu, absurditatea superstiţiilor, pentru a-i lămuri — la nivelul înţelegerii lor — asupra caracterului material al lumii etc.

Deosebit de important pentru obţinerea succesului dorit este ca fiecare învăţător să muncească cu devotament, cu tragere de inimă, să nu precupeţească nici un efort pentru ca elevii care, în scurtă vreme, vor trece la o nouă etapă a instruirii lor, să intre în clasa a V-a cît mai bine, cît mai temeinic pregătiţi.

CONSTANŢA TEODORESCU

OLIMPIADA DE MATEMATICĂ ŞI FIZICĂ

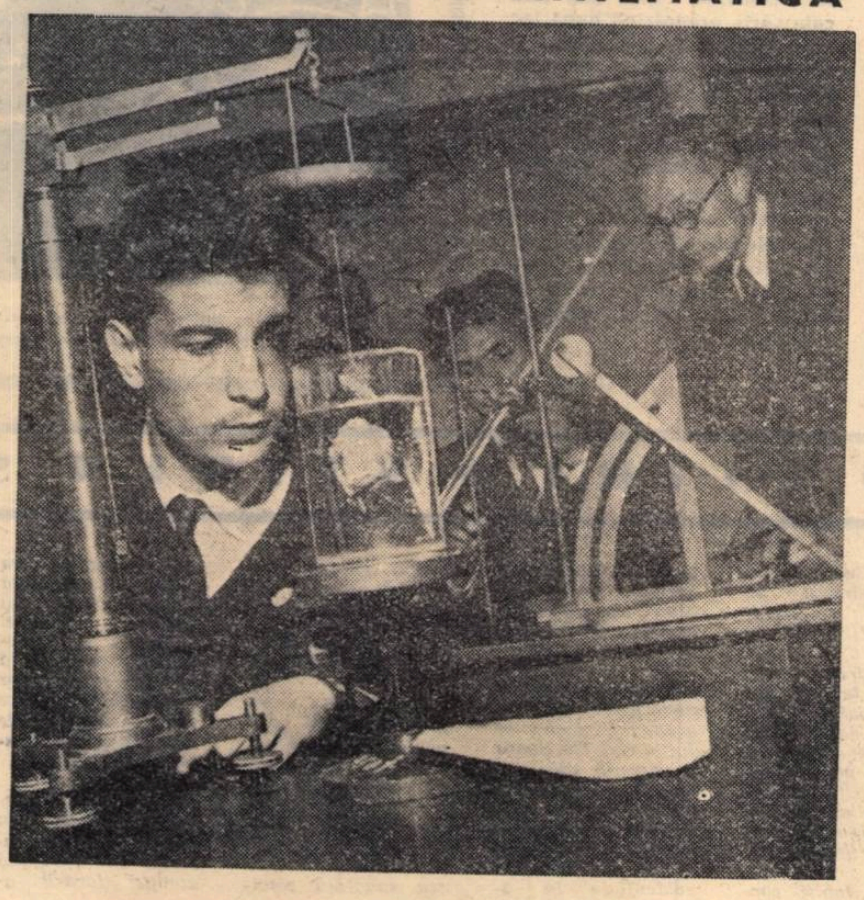

Un număr de 382 elevi din şcolile de cultură generală, din şcolile profesionale şi din şcolile tehnice de maiştri, veniţi din toate colţurile ţării, şi-au dovedit şi cu ocazia etapei finale a tradiţionalei olimpiade de matematică şi fizică, organizată de S.S.M.F. în fiecare an, temeinicia cunoştinţelor lor la aceste discipline.

La festivitatea de închidere a olimpiadei, care a avut loc marţi 28 aprilie, elevii participanţi au fost călduros felicitaţi din partea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii de către tov. PETRE DRĂGOIESCU, preşedintele Consiliului superior al şcolilor iar din partea C.C. al U.T.M. de către tov. VASILE VLAD. Totodată au avut ocazia să asculte o amplă conferinţă ţinută de acad. prof. GRIGORE MOISIL, preşedintele S.S.M.F., care le-a vorbit despre dezvoltarea ce o iau aplicaţiile practice ale matematicii şi fizicii în patria noastră.

Un mare număr dintre elevii participanţi la etapa finală a olimpiadei au fost distinşi cu premii în cărţi şi obiecte. De asemenea, toţi participanţii au primit insigna etapei republicane a olimpiadei de matematică şi fizică din anul 1959.

ÎN CLIŞEU: La proba de lucrări practice.

Tinere cadre pentru activitatea culturală

Trei tineri entuziaşti, trei foşti colegi, cu care Şcoala de activişti culturali din Capitală se mîndreşte : Romeo Scînteie, Domnica Arnăutu şi Gheorghe Ionescu. Romeo Scînteie conduce cu competenţă biblioteca raională din Mediaş, distinsă de curînd cu drapelul de bibliotecă fruntaşă pe regiune. Domnica Arnăutu, care lucrează la biblioteca orăşenească din Hunedoara, a fost evidenţiată pentru activitatea desfăşurată în domeniul popularizării şi difuzării cărţii, iar Gheorghe Ionescu, directorul căminului cultural din Codlea, este mult apreciat pentru priceperea şi simţul de răspundere cu care organizează şi îndrumă activitatea cultural-artistică a căminului.

Aceştia sînt doar trei tineri din miile de cadre de nădejde care activează în munca de culturalizare a maselor. Trei tineri din prima promoţie de absolvenţi a Şcolii de activişti culturali.

★

Discuţia pe care am purtat-o cu directoarea acestei şcoli, tov. Beatrice Predoiu, a avut loc la începutul zilei, atunci cînd sălile de cursuri freamătă de viaţă. Dintr-una din aceste săli, acordurile plăcute ale unor instrumente muzicale ajungeau pînă în biroul directoarei.

„Şcoala noastră — îmi explica tovarăşa Predoiu — a luat fiinţă în toamna anului 1955, avînd menirea de a pregăti cadre înarmate cu bogate cunoştinţe teoretice şi practice, capabile să desfăşoare în bune condiţii munca de îndrumare în biblioteci, case de cultură, cămine şi alte unităţi culturale create de statul nostru democrat-popular. După cum vedeţi, este o şcoală tînără. Totuşi, de pe băncile ei a şi pornit o promoţie de activişti pe tărîmul culturii, care desfăşoară o activitate rodnică în oraşele şi satele de pe întreg cuprinsul patriei.

Iată aici — continuă directoarea răsfirînd pe masă un teanc de plicuri — scrisorile pe care le-am primit în ultimele luni de la primii noştri absolvenţi. Foştii elevi ai şcolii ne informează în permanenţă despre succesele lor în muncă, ne ţin la curent cu tot ce întreprind în domeniul muncii lor, ne cer sfaturi. Şi, bineînţeles, noi ne străduim să-i ajutăm cît mai mult".

În prezent, cursurile şcolii de activişti culturali sînt urmate de aproape 200 de elevi, absolvenţi ai şcolilor medii de cultură generală. Aceştia sînt pregătiţi în două specialităţi : bibliotecari şi îndrumători culturali.

În perioada şcolarizării, elevii de la ambele specialităţi capătă cunoştinţe temeinice în domeniul literaturii, al istoriei, al psihologiei şi pedagogiei, cunoştinţe în legătură cu conducerea şi organizarea bibliotecilor, noţiuni generale despre agricultură, organizarea agitaţiei vizuale etc. Viitorii îndrumători culturali capătă, pe lîngă acestea, şi cunoştinţe cu privire la organizarea activităţilor cultural-educative, noţiuni de actorie, de regie şi de muzică.

★

La şcoala de activişti culturali, lecţiile se împletesc strîns cu activitatea practică. De pildă, lecţiile de folclor sînt de cele mai multe ori urmate de cercetări dedicate cunoaşterii complexului folcloric al diferitelor regiuni din ţară. Aşa au fost, de exemplu, lecţiile pe temele : „Creaţiile populare", „Lăutarii şi rolul lor în dezvoltarea cîntecului popular", „Mijloacele actuale de cercetare a folclorului", sau „Rolul îndrumătorului cultural în cunoaşterea şi culegerea folclorului". Profesorii de specialitate dau consultaţii elevilor asupra temelor ce urmează a fi studiate în cadrul practicii, verifică lucrările în timpul elaborării lor. Elevii citesc mult în domeniul cercetărilor ce le întreprind, participă la diverse conferinţe în afara şcolii, culeg materiale de pe teren vizitînd case de cultură şi cămine culturale din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării. Multe din lucrările de diplomă pe care le pregătesc elevii cuprind studii interesante în domeniul folclorului, propuneri importante privind organizarea activităţii caselor de cultură etc., unele din ele fiind publicate chiar în revistele de specialitate.

Activităţi asemănătoare întreprind şi elevii care se pregătesc pentru a deveni bibliotecari. Lecţiile teoretice privind „Conducerea şi organizarea bibliotecilor", „Organizarea fondului de cărţi" etc. sînt însoţite de numeroase activităţi practice desfăşurate în cadrul bibliotecii şcolii sau în bibliotecile publice, precum şi la casele de cultură din diferite colţuri ale ţării. În timpul practicii elevii dobîndesc deprinderi trainice privind organizarea şi planificarea muncii în biblioteci, prezentarea cărţilor pe fişe, repartizarea lor după conţinut, catalogarea şi clasificarea lor zecimală. De asemenea, ei învaţă să organizeze recenzii şi discuţii asupra cărţilor, concursuri-ghicitori, serate literare, întîlniri cu scriitorii etc.

Cu vădit interes participă elevii la activităţile cercului dramatic — unde se pun în valoare calităţile actoriceşti şi regizorale ale viitorilor îndrumători culturali — sau la cenaclul literar, unde se prezintă şi se discută numeroase versuri, schiţe şi scenete, creaţii originale ale unora dintre elevi.

Toate aceste activităţi le dau elevilor posibilitatea să-şi lărgească orizontul, să-şi ridice necontenit nivelul politic, cultural şi profesional, dezvoltîndu-le în acelaşi timp curiozitatea şi dorinţa de a cunoaşte tot mai mult.

★

La începutul reportajului nostru scriam despre activitatea a trei tineri absolvenţi fruntaşi. Din scrisorile pe care ni le arată tovarăşa Predoiu, directoarea şcolii, desprindem şi alte imagini ale activităţii rodnice a absolvenţilor.

La biblioteca raională din Luduş (regiunea Cluj) munceşte cu entuziasm tînăra Aurelia Găbudeanu. Metodele multiple de propagandă a cărţii pe care această harnică bibliotecară le-a folosit au făcut să se dubleze numărul cititorilor care frecventează sala de lectură a bibliotecii raionale. La Bacău, biblioteca orăşenească este vizitată zilnic de numeroşi tineri dornici să cunoască ultimele noutăţi literare şi ştiinţifice apărute. Ei se adresează cu plăcere unui alt tînăr, bibliotecarul Gheorghe Pătraşcu, care se îngrijeşte să le recomande cele mai indicate cărţi, organizînd după lectura lor discuţii colective.

Asemenea acestora sînt majoritatea absolvenţilor Şcolii tehnice de activişti culturali. Muncind cu entuziasm la bibliotecile raionale şi orăşeneşti, la casele de cultură şi căminele culturale din oraşele şi satele patriei, tinerii activişti pe tărîmul culturii se dovedesc la înălţimea marii lor misiuni de ostaşi ai revoluţiei culturale.

I. MOSCU

Practica agricolă mijloc de lărgire a cunoştinţelor

De curînd elevii şi ucenicii Centrului şcolar agricol de pe lîngă Staţiunea experimentală viticolă din Miniş, raionul Lipova, regiunea Timişoara au păşit într-o etapă nouă a activităţii lor de pregătire profesională : încheind cursurile de pregătire teoretică, au plecat la practică la diferite secţii ale staţiunii experimentale pentru a dovedi cum ştiu să aplice în muncă cunoştinţele şi deprinderile căpătate în şcoală.

În şedinţa consiliului pedagogic închinată organizării practicii, conducerea şcolii şi cadrele didactice au alcătuit un plan al lucrărilor pe care urmează să le execute ucenicii şi elevii. Pe lîngă lucrările agricole curente, acest plan prevede şi o serie de lucrări auxiliare menite să lărgească orizontul de cunoştinţe al tinerilor cu privire la toate sectoarele şi domeniile de activitate ale unei mari unităţi agricole socialiste. În acest scop profesorii de specialitate care organizează şi conduc lucrările practice ale ucenicilor le vor încredinţa prin rotaţie diferite sarcini ca, de pildă, întocmirea şi ţinerea la curent a listelor de pontaj, calcularea zilelor-muncă etc. De asemenea, ucenicii vor executa lucrări de pichetaj, parcelări şi detaşări de suprafeţe, lucrări de calculare a suprafeţelor, a semînţelor necesare în raport cu suprafaţa de teren care trebuie însămînţată, a cantităţilor de îngrăşăminte suplimentare necesare, lucrări de calculare a recoltei şi de raportare a ei la numărul de hectare etc.

Executarea lucrărilor cuprinse în acest plan va dezvolta interesul ucenicilor şi elevilor pentru problemele economice specifice acestui sector de producţie şi va contribui la formarea lor nu numai ca practicieni pricepuţi, ci şi ca organizatori plini de iniţiativă ai procesului de producţie, bazat pe agrotehnica înaintată.

Prof. EUG. GURAN

Folosirea proiecţiilor în predarea lecţiilor de tehnologie

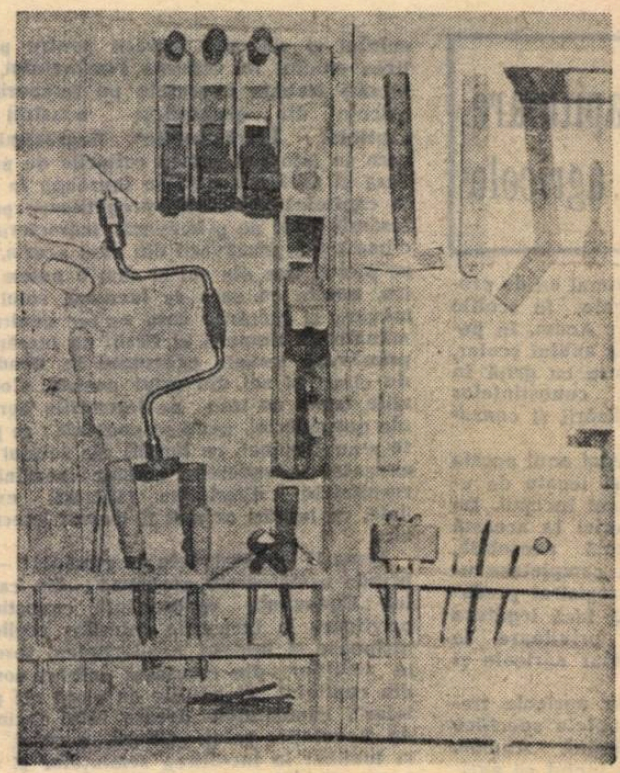

Deşi a fost creat numai cu un an în urmă, cabinetul de tehnologie al Şcolii de meserii din Suceava cuprinde azi un bogat şi variat material didactic. Cabinetul dispune de sute de planşe demonstrative, piese şi organe de maşini, modele funcţionale etc.

Conducerea şcolii urmăreşte pe baza unui plan concret de muncă confecţionarea materialului demonstrativ necesar fiecărei lecţii în parte. Cu ajutorul ucenicilor, în cadrul activităţii desfăşurate în cercurile tehnice s-au confecţionat 82 de planşe în culori necesare pentru predarea tehnologiei în secţiile de strungari şi lăcătuşi. Aceste planşe au constituit un real ajutor pentru elevi în aprofundarea cunoştinţelor de specialitate. De pildă, ucenicii şi-au însuşit temeinic, cu ajutorul acestor planşe, diferite noţiuni despre geometria cuţitelor, cunoştinţe bogate despre strunjirea rapidă după metodele strungarilor sovietici Bikov, Bortkevici, Kolesov. De asemenea, numeroasele planşe în care este descrisă metoda Voroşin au ajutat ucenicilor să organizeze sistematic locurile de muncă din atelierele-şcoală.

Dorind să asigure lecţiilor de tehnologie un caracter cît mai intuitiv, colectivul didactic al şcolii a amenajat un laborator pentru confecţionarea de epipozitive şi diapozitive. Pe baza unui plan tematic, profesorii ajutaţi de ucenici au confecţionat pe diferite teme tehnice 120 epipozitive în culori. Prezentarea acestora în cadrul orelor de tehnologie s-a dovedit deosebit de atractivă şi folositoare, ucenicii putînd aprofunda mult mai bine lecţiile predate. Aceasta a ajutat mult cadrele didactice la transmiterea unor cunoştinţe temeinice elevilor şi la ridicarea nivelului general la învăţătură. A fost stimulat în acelaşi timp interesul elevilor pentru însuşirea cunoştinţelor tehnice de specialitate. Numeroşi ucenici care în trimestrul I aveau medii mici la tehnologie au reuşit să-şi îmbunătăţească în trimestrul II situaţia la învăţătură.

Încurajat de aceste rezultate, colectivul de profesori al Şcolii de meserii din Suceava a trecut la confecţionarea diapozitivelor şi diafilmelor pe diferite probleme şi teme din programele şcolare. În prezent, cabinetul de tehnologie dispune de 60 diapozitive executate pe filme şi plăci fotografice. Folosind mijloacele şi posibilităţile locale, profesorii şi ucenicii au reuşit să confecţioneze recent în laboratorul fotografic al şcolii diafilmul „Tehnologia meseriei" pentru ucenicii lăcătuşi ai anului I. Diafilmul cuprinde material pentru exemplificarea multora din lecţiile prevăzute în programa şcolară, el constituind un real ajutor pentru ucenici în special în perioada recapitulării materiei.

În planul de perspectivă al colectivului care coordonează activitatea cabinetului tehnic al Şcolii de meserii din Suceava este prevăzută confecţionarea de noi diafilme şi diapozitive.

Prof. GH. IONEL
director al Şcolii de meserii-Suceava.

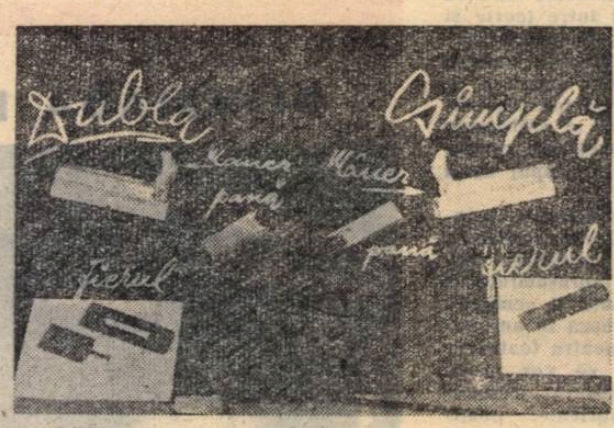

În clişee : două dintre epipozitivele realizate în laboratorul Şcolii de meserii din Suceava.

ŞTIRI ● ŞTIRI ● ŞTIRI ● ŞTIRI

● *Elevii Centrului şcolar agricol din Dumbrăveni sînt în plină desfăşurare a lucrărilor practice de primăvară. Activitatea are loc pe loturile experimentale ale gospodăriei didactice, în suprafaţă de 100 ha. Un număr însemnat de elevi au fost repartizaţi la diferite gospodării agricole de stat din regiunea Stalin pentru a sprijini lucrările de însămînţări şi de cultivare a sfeclei de zahăr.*

● *Cadrele didactice de la Şcoala profesională a Sanitarului naval din Turnu-Severin acordă o mare atenţie muncii cu cartea în rîndul ucenicilor asigurînd masiva participare a acestora la concursul „Iubiţi cartea". Zilele trecute aproape 150 de ucenici au primit diploma şi insigna de „Prieten al cărţii".*

● *Numeroase brigăzi patriotice ale ucenicilor şi elevilor din oraşul Timişoara au prestat sute de ore de muncă voluntară pentru amenajarea Parcului Central din localitate. Printre brigăzile evidenţiate în această acţiune patriotică se află şi cea a ucenicilor români şi germani de la Şcoala profesională petrol-chimie.*

● *Educaţia sanitară a elevilor ocupă un loc important în activitatea diriginţilor de la Centrul şcolar horticol din Fălticeni. Diriginţii se îngrijesc în permanenţă de starea sănătăţii elevilor urmărind ca aceştia să meargă cu regularitate la vizitele medicale. În cadrul orelor educative se prezintă periodic referate pe teme sanitare care sînt urmate de exemplificări şi aplicaţii practice.*

● *Şcolile profesionale C.F.R. din Arad şi Simeria acordă o deosebită atenţie educării ateiste a ucenicilor. Cu sprijinul Societăţii pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii s-a organizat în şcoli un ciclu de conferinţe despre originea materială a lumii, cauzele cutremurelor, descărcările electrice în atmosferă etc. Tot în aceste şcoli au fost organizate interesante expoziţii pe tema „Originea omului".*

1 MAI

(Urmare din pag. 1)

în Germania occidentală 1,3 milioane. In Anglia şomajul a atins nivelul cel mai înalt din ultimii 10 ani. In toate ţările capitaliste lupta grevistă se înteţeşte, muncitorii cerîndu-şi drepturile lor legitime la muncă, la o viaţă omenească. Sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, ei luptă cu înverşunare împotriva acelora care îi osîndesc la mizerie, pentru desfiinţarea nedreptăţilor sociale, pentru democraţie şi socialism. Cu mult curaj ei demască politica războinică a cercurilor conducătoare din statele lor, aprobînd cu satisfacţie politica realistă de pace pe care o duc cu consecvenţă Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară.

Anul acesta, ziua de 1 Mai se sărbătoreşte în patria noastră în condiţiile unui puternic avînt economic şi cultural. Poporul nostru se pregăteşte să facă bilanţul celor 15 ani de luptă şi muncă pentru înălţarea unui nou edificiu social viguros şi puternic, în locul putredului edificiu lăsat de burghezie şi moşierime.

Călăuzindu-se după învăţătura leninistă potrivit căreia veriga principală a creării bazei tehnico-materiale a socialismului şi a trecerii neîntrerupte de la socialism la comunism este industrializarea socialistă, dezvoltarea neîncetată a industriei grele, a producţiei mijloacelor de producţie, partidul nostru a condus cu înţelepciune poporul muncitor pe drumul dezvoltării continue a industriei. In anii puterii populare au fost create ramuri industriale noi şi s-au dezvoltat considerabil cele existente. Realizări importante s-au obţinut în dezvoltarea construcţiilor de maşini şi a prelucrării metalelor. In acest sector, producţia a fost în anul 1958 de 7,5 ori mai mare decît în 1938. Se acordă o deosebită atenţie industriei chimice a cărei producţie va întrece la sfîrşitul acestui an de zece ori nivelul din 1938.

Creşte şi se întăreşte sectorul socialist al agriculturii în ţara noastră. Convingîndu-se, pe baza faptelor furnizate de realitate, de superioritatea muncii în comun, aproape 2.250.000 de familii ţărăneşti din totalul de 3.600.000 familii au luat drumul gospodăriei socialiste. Astăzi sectorul socialist cooperatist şi de stat al agriculturii reprezintă aproximativ 60 la sută din întreaga suprafaţă agricolă a ţării, ceea ce arată că sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. privind precumpănirea sectorului socialist în agricultură se realizează cu succes.

In ţara noastră arta, ştiinţa, cultura, au devenit bunuri ale întregului popor. Cărţile se vînd în tiraje neîntîlnite în trecut, spectacolele de teatru, cinematograf, concertele sînt tot mai mult gustate de masele de oameni ai muncii.

Partidul Muncitoresc Romîn şi statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenţie dezvoltării şcolii. In anii de după eliberare au fost create numeroase unităţi şcolare de toate genurile, s-au construit noi localuri de şcoală, a crescut numărul cadrelor didactice, astfel încît să poată fi rezolvată sarcina cuprinderii în şcoală a tuturor copiilor de vîrstă şcolară, a generalizării învăţămîntului de 7 ani. Mai mult de 2.300.000 de elevi şi studenţi învaţă astăzi în şcolile şi facultăţile din ţara noastră. O mare dezvoltare au cunoscut învăţămîntul profesional şi tehnic, învăţămîntul superior tehnic şi agronomic, care au dat economiei naţionale, în ultimii zece ani, peste 280.000 muncitori calificaţi, 128.000 tehnicieni şi aproape 100.000 de ingineri. Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior oglindeşte cu tărie linia partidului şi statului nostru democrat-popular pentru buna pregătire a oamenilor muncii. Aceştia au posibilitatea să-şi desăvîrşească studiile, să înveţe mai departe în vederea unei calificări profesionale superioare fără a ieşi din producţie. Imbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă va avea ca rezultat crearea unei noi intelectualităţi, ieşite din popor şi legate de popor, a unor specialişti temeinic pregătiţi, care, împreună cu intelectualii cinstiţi, formaţi în şcolile din trecut, îşi vor pune toată capacitatea creatoare în slujba socialismului.

Realizările obţinute sub conducerea partidului clasei muncitoare în industrie, agricultură şi în celelalte domenii de activitate se răsfrîng în mod pozitiv asupra nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc. Spre deosebire de trecut, cînd salariile mici, în permanentă scădere, şi „curbele de sacrificiu" loveau greu în viaţa muncitorilor şi funcţionarilor, a familiilor lor, în anii noştri liberi bunăstarea materială a oamenilor muncii este în continuă creştere. Salariul real al celor ce lucrează în sectorul socialist sporeşte an de an, astfel încît în 1958 acesta a fost cu aproximativ 60 la sută mai mare decît în 1950 şi cu 26 la sută mai mare decît în 1955.

Sume importante sînt cheltuite în statul nostru pentru ocrotirea sănătăţii, pentru odihna oamenilor muncii, pentru dezvoltarea învăţămîntului şi culturii. Pentru anul 1959 sînt alocate cu această destinaţie fonduri de 11,9 miliarde lei, reprezentînd 23,3 la sută din totalul cheltuielilor bugetare — de 3,5 ori mai mult decît în 1950.

In expunerea sa cu privire la lucrările Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că partidul şi guvernul nostru vor lupta cu aceeaşi fermitate şi pe viitor pentru obţinerea de noi şi însemnate realizări puse în slujba poporului muncitor, astfel încît, într-o perioadă istoriceşte scurtă (1960-1965), să fie terminată în linii mari construcţia socialismului şi să se treacă în ţara noastră la o nouă etapă, aceea a desăvîrşirii construcţiei socialiste.

Succesele obţinute de poporul nostru în făurirea vieţii noi vin să se adauge măreţelor realizări ale popoarelor din Uniunea Sovietică şi din celelalte ţări socialiste, contribuind la întărirea sistemului mondial socialist şi ajutînd ca în întrecerea paşnică cu capitalismul victoria să fie de partea socialismului.

Umăr la umăr cu toţi cei ce construiesc o viaţă nouă, socialistă în patriile lor, umăr la umăr cu cei ce luptă în ţările capitaliste pentru răsturnarea regimului exploatării de orice fel, poporul nostru, în frunte cu clasa muncitoare, îşi exprimă în această zi de 1 Mai hotărîrea de a lupta fără încetare pentru înfăptuirea idealurilor scumpe muncitorimii internaţionale: unitatea, pacea, fericirea şi progresul social. Uriaşele manifestări de solidaritate ale muncitorilor din toate colţurile lumii ce au loc în această minunată zi de armăndeni îi conving pînă şi pe duşmani că forţa clasei muncitoare internaţionale este de nebiruit.

Acţiuni patriotice

Cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani din comuna Petelea, raionul Reghin, se preocupă să dezvolte la elevi dorinţa de a contribui, cu puterile lor, la acţiuni patriotice de folos obştesc. Pionierii şi elevii şcolii au participat la plantări de duzi pe marginea şoselei şi la plantări de puieţi, la acţiuni de combatere a dăunătorilor, au efectuat 800 de ore de muncă voluntară pentru canalizarea Mureşului etc.

Apreciind această activitate, comitetul raional UTM a declarat unitatea de pionieri de la şcoala din Petelea, unitate fruntaşă pe raion, acordînd pionierilor numeroase premii.

Inv. MIHAIL FILIMON
com. Petelea — raionul Reghin

AL. DRAGOI: Coşaşi întoarşi

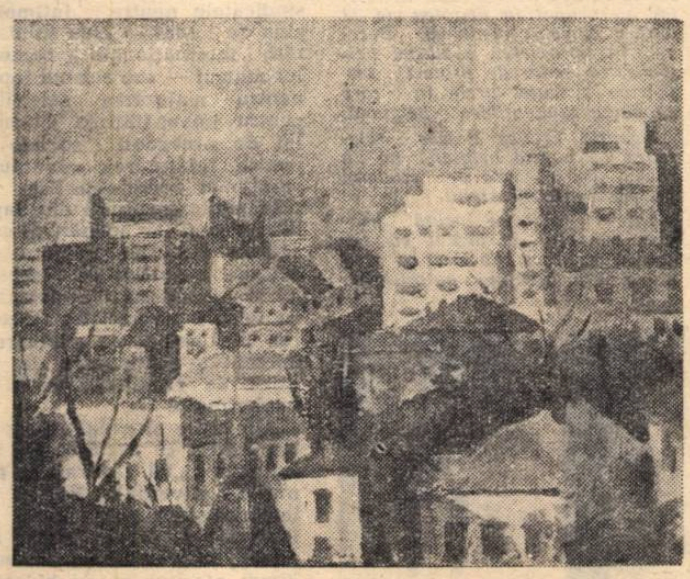

D. MARTINAŞ: Peisaj bucureştean

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE LIMBĂ ŞI LITERATURĂ RUSĂ „MAXIM GORKI" DIN BUCUREŞTI, anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1. Şase posturi de lectori — Catedra: Lexicul limbii ruse — Poziţia: I/3, I/18, I/30, I/31, I/33, I/42 din statul de funcţiuni; 2. Un post lector — Catedra: Istoria literaturii universale — Poziţia: VII/1 din statul de funcţiuni; 3. Cinci posturi de asistenţi — Catedra: Lexicul limbii ruse — Poziţia: I/21, I/24, I/37, I/39, I/41 din statul de funcţiuni; 4. Un post asistent — Catedra: Fonetica limbii ruse — Poziţia: III/4 din statul de funcţiuni; 5. Un post asistent — Catedra: Educaţie Fizică — Poziţia: VIII/2 din statul de funcţiuni.

Cererile se depun la rectoratul Institutului „Maxim Gorki" din Bucureşti, str. Pitar Moş nr. 13 în termen de o lună de la publicarea prezentului anunţ. Ele vor fi însoţite de actele prevăzute prin H.C.M. nr. 1057/26.VII.1958.

Concursul va avea loc la o dată ce va fi anunţată ulterior. Informaţii suplimentare se dau la secretariatul Institutului.

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAŞI anunţă ocuparea prin concurs a postului de şef de lucrări de la catedra de Fizică, disciplina Fizică.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ la Rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August nr. 11, însoţite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; autobiografia.

Note bibliografice

Indrumări metodice pentru cadrele din şcolile profesionale

Lucrarea „Indrumări metodice" elaborată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, are la bază rezultatele pozitive relevate de schimburile de experienţă organizate de cercurile pedagogice, precum şi indicaţiile preţioase cuprinse în metodicile sovietice de specialitate.

Cartea tratează problemele principale pe care trebuie să le cunoască un maistru-instructor: sistemul de instruire practică pe complexe de operaţii, organizarea locului de muncă al maistrului-instructor şi al ucenicilor, folosirea documentaţiei tehnice, normarea lucrărilor de lăcătuşărie. De asemenea, dă indicaţii metodice pentru pregătirea şi desfăşurarea lecţiei. Sînt prezentate pe larg lecţii axate pe acele teme din programa şcolară în aplicarea cărora maiştrii-instructori întîmpină dificultăţi.

Indrumătorul metodic analizează diferite sisteme de instruire practică folosite pînă în prezent în comparaţie cu sistemul de instruire pe complexe de operaţii. Acest sistem de instruire practică constă din învăţarea procedeelor de lucru defalcate în operaţii simple (îndreptarea, trasarea plană, tăierea, pilirea etc.) executate pe obiecte utile, paralel cu însuşirea de la simplu la complex a cunoştinţelor tehnologice cerute de aceste operaţii. Priceperile formate în acest fel sînt repetate periodic, în cadrul unor lucrări complexe efectuate tot pe obiecte utile, pînă devin deprinderi trainice de lucru. Sistemul asigură utilizarea unei documentaţii tehnice corespunzătoare pregătirii ucenicilor. Astfel, la parcurgerea primelor operaţiuni (îndreptare, trasare, tăiere) se folosesc cunoştinţele dobîndite de ucenici la desenul geometric, pentru ca apoi, odată cu parcurgerea operaţiei de pilire, să se treacă la folosirea schiţelor simple după care se vor executa lucrările. In această etapă se recomandă maiştrilor-instructori să prezinte ucenicilor atît schiţele cît şi modelul, şi să-i ajute pe tineri să citească schiţa.

Un accent deosebit se pune pe alcătuirea şi utilizarea fişelor tehnologice pentru lucrările complexe, precum şi asupra metodicii celei mai indicate pentru diferitele perioade ale instruirii practice.

Noul îndrumător metodic se ocupă, de asemenea, de problema normării lucrărilor. El dă indicaţii concrete asupra felului cum se stabilesc normele tehnice şi cele de învăţămînt.

Indrumătorul metodic cuprinde şi un tabel cu piese utile, care pot fi executate în decursul primului an de instruire prin aplicarea sistemului pe complexe de operaţii.

Partea finală a lucrării conţine lecţii de diferite tipuri: lecţii de introducere în temă, lecţii de predare curentă, lecţii de aplicare a operaţiilor învăţate în cadrul unor lucrări complexe şi lecţii de verificare şi control la sfîrşitul trimestrului. In desfăşurarea acestor lecţii se pune accentul pe utilizarea cu preponderenţă a metodei demonstraţiei, luptîndu-se împotriva tendinţei de transformare a lecţiei de instruire practică într-o lecţie de tehnologia meseriei. O atenţie deosebită se dă pregătirii tehnico-materiale a lecţiei, organizării locului de muncă, precum şi măsurilor de protecţia muncii ce trebuie luate.

Valorificînd materialul cuprins în această lucrare prin aplicarea lui în practică în condiţiile existente în atelierele-şcoală, maiştrii-instructori din şcolile profesionale şi tehnice vor putea asigura ridicarea continuă a nivelului de pregătire a tinerelor cadre de muncitori calificaţi.

Ing. ED. CUPFER

Lucrări în ajutorul profesorilor-maiştri

De curînd librăriile au pus în vînzare două cărţi mult aşteptate de profesorii-maiştri. Este vorba de „Metodica lucrărilor practice de tîmplărie" şi de „Metodica lucrărilor practice de prelucrare manuală a metalelor".

Aceste cărţi se adresează celor care conduc activitatea elevilor în atelierele de tîmplărie şi lăcătuşărie ale şcolilor de cultură generală. Ele au drept scop să le lămurească acestora unele probleme teoretice ale învăţămîntului politehnic, să-i înarmeze cu un minim de cunoştinţe de pedagogie, să popularizeze în rîndurile lor o serie de metode bune privind predarea temelor prevăzute în programele de lucrări practice de atelier.

În prima parte a „Metodicii lucrărilor practice de tîmplărie", de exemplu, se vorbeşte despre sarcinile, conţinutul şi căile de realizare a învăţămîntului politehnic, despre principiile didactice ale învăţămîntului, despre metodele folosite în transmiterea cunoştinţelor. Tot aici se abordează probleme ca: lecţia — formă de bază în organizarea procesului de învăţămînt, planificarea muncii didactice, organizarea şi înzestrarea atelierelor şcolare cu scule şi materiale. În a doua parte a cărţii se dau îndrumări metodice în legătură cu predarea fiecărei teme din programa lucrărilor practice în atelierul de tîmplărie.

„Metodica lucrărilor practice de prelucrare manuală a metalelor" tratează probleme asemănătoare — adaptate, bineînţeles, la specificul lucrărilor practice de lăcătuşărie.

După cum subliniază şi autorii, îndrumările metodice nu trebuie considerate ca un şablon de care profesorii-maiştri să se folosească în mod mecanic. Este necesar ca în aplicarea lor să se ţină seama de condiţiile specifice şcolii şi de nivelul şi vîrsta elevilor din clasa respectivă.

Constituind un ajutor concret pentru buna organizare a activităţilor în atelierele şcolare, „Metodica lucrărilor practice de tîmplărie" şi „Metodica lucrărilor practice de prelucrare manuală a metalelor" trebuie cunoscută de toţi cei ce conduc aceste activităţi.

T. M.

Luptă activă a oamenilor din învățămînt

pentru democratizarea școlii, pentru pace

IN STATELE UNITE

La numai zece zile după marele marș al șomerilor, în capitala Statelor Unite a avut loc o nouă mare manifestație: marșul tineretului american venit din toate colțurile țării să protesteze împotriva dezmățului rasist și a pasivității autorităților în ceea ce privește luarea de măsuri pentru apărarea drepturilor populației de culoare. Circa 20.000 de tineri și tinere au venit din New York, Detroit, Chicago, Philadelphia, San Francisco, Pittsburgh, reprezentînd zeci de școli, colegii și universități, precum și numeroase organizații sindicale. Numai delegația tineretului din New York a încăput cu greu în 170 de autobuze.

Demonstranții purtau pancarte pe care era scris: „Ascultă-ne, Washington!", „Jos discriminarea rasială!", Little Rock este o rușine!", „Copiii

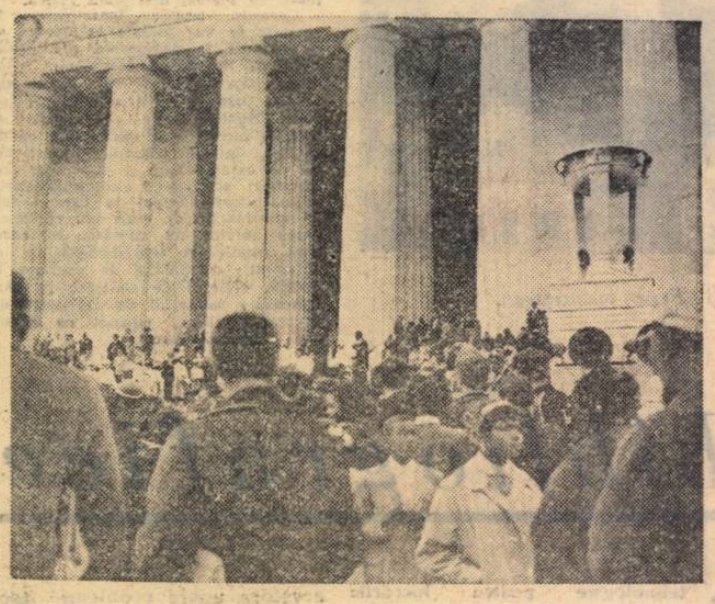

Tineri americani demonstrînd în fața Casei Albe.

negrilor trebuie să învețe alături de copiii albilor!" Îndreptîndu-se spre monumentul lui George Washington, coloanele de manifestanți scandau „Jos Jim Crow!". Acest nume personifică persecuția rasială, linșajul, dezmățul rasist.

În cadrul mitingului care a avut loc în fața monumentului, vorbitorii au denunțat situația rușinoasă în care se află negrii din S.U.A., considerați „cetățeni de categoria a doua" și au subliniat voința acestora de a lupta pentru curmarea acestei situații. Roy Wilkins, secretar al Asociației pentru propășirea populației de culoare, care a luat cuvîntul la miting, a arătat că anularea segregației rasiale hotărîtă de Curtea Supremă a S.U.A. în urmă cu cinci ani a rămas numai pe hîrtie. Ca și în trecut, în 17 state din sudul țării copiii negri nu au voie să intre în școlile rezervate albilor.

Au mai luat cuvîntul preotul Martin King, care a organizat reușitul boicot al populației din orașul Montgomery, statul Alabama, împotriva măsurilor rasiste luate de autorități, sportivul de culoare Jacky Rolson și mulți alții.

Participanții la acest marș al tineretului au adus cu ei numeroase petiții semnate de peste 400.000 de americani care cer cu hotărîre să se pună capăt discriminării rasiale și să se respecte hotărîrea Curții Supreme.

O delegație a studenților s-a prezentat la Casa Albă depunînd o petiție care cere „un program executiv și legislativ de grăbire a înfăptuirii integrării rasiale". Delegația a fost primită de Gerald Morgan, consilier al președintelui Eisenhower, care a declarat că președintele este de acord cu revendicările lor, dar că „va mai trece mult timp pînă la atingerea acestui țel".

IN BELGIA

După cum anunță agenția France Presse, 100 de studenți de la Universitatea din Bruxelles au ocupat în noaptea de 23 aprilie castelul medieval Beersel, în apropierea capitalei belgiene, în semn de protest împotriva situației grele în care se zbate studențimea belgiană.

Agenția France Presse relatează că poliția belgiană nu a reușit să-i silească pe studenți să părăsească castelul.

Într-o declarație făcută poliției, studenții au arătat că această manifestație are ca scop să atragă atenția autorităților asupra situației grele a învățămîntului din Belgia.

Puternice detașamente de poliție și jandarmerie au înconjurat castelul, încercînd să-i înfrîngă pe studenți prin înfometare și oboseală.

IN R. F. GERMANĂ

Peste 1.000 de reprezentanți ai tineretului din orașul München au hotărît, în cadrul unei întruniri, să lupte împotriva înarmării atomice a Germaniei Occidentale. La întrunire au luat parte reprezentanți ai tineretului sindical, ai Uniunii Studenților Socialiști din Germania Occidentală, ai Uniunii Studenților Liberali, ai organizațiilor de tineret „Șoimii" și „Prietenii Naturii", precum și ai organizației „Unitatea de acțiune împotriva înarmării atomice a R.F. Germane".

Uniunea Studenților Socialiști din Germania occidentală a hotărît să convoace, în a doua jumătate a lunii mai, la Frankfurt pe Main, un „Congres pentru democrație, împotriva reînvierii militarismului". În legătură cu aceasta a fost dat publicității un apel în care Uniunea Studenților Socialiști din Germania Occidentală arată că înarmarea atomică a Bundeswehrului constituie o primejdie pentru pacea întregii lumi.

IN BRAZILIA

În Brazilia, marea majoritate a școlilor sînt particulare. De curînd, guvernul a autorizat pe directorii acestor școli să majoreze taxele.

În semn de protest împotriva sporirii taxelor școlare, 1.200.000 de tineri brazilieni, reprezentați prin 24 de asociații de studenți și elevi, au hotărît să declare grevă și să nu se prezinte la cursuri. Poliția a luat măsuri pentru a împiedica organizarea de pichete de grevă.

Pedagogii japonezi protestează împotriva măsurilor reacționare luate de guvernul KișI.

IN JAPONIA

Sindicatul cadrelor didactice din întreaga Japonie, alături de sindicatele care fac parte din Consiliul General al Sindicatelor, Consiliul Sindicatelor din întreaga Japonie și sindicatele neutre, întîmpină ziua de 1 Mai — Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii — sub semnul luptei pentru majorarea salariilor, pentru îmbunătățirea sistemului de prevederi sociale și pentru înlăturarea guvernului reacționar condus de KișI.

În multe localități din Japonia au avut loc adunări în care cadrele didactice au cerut încetarea măsurilor de represiune și intimidare a profesorilor cu vederi progresiste, încetarea „sistemului de evaluare a muncii" și renunțarea la politica de remilitarizare a învățămîntului.

Adunările și pregătirile pentru 1 Mai se desfășoară sub lozincile: **„Să zădărnicim planurile guvernului KișI și ale imperialiștilor americani de înarmare a țării cu arma nucleară, să nu tolerăm aducerea armei atomice și cu hidrogen pe teritoriul Japoniei!", „Americani, afară din Japonia, dați-ne înapoi Okinawa!".**

În peste 470 de orașe din Japonia, pedagogii se pregătesc să ia parte alături de muncitori la demonstrațiile și mitingurile care vor avea loc în ziua de 1 Mai.

IN GRECIA

După cum reiese din cifrele oficiale, relatate de corespondentul agenției Reuter la Atena, 2.500.000 de greci, adică ceva mai puțin de o treime din cei 8 milioane de locuitori ai acestei țări, sînt analfabeți.

Corespondentul agenției Reuter arată că problema învățămîntului în Grecia rămîne una din problemele nevralgice ale guvernului Karamanlis. Deși această problemă este de o actualitate arzătoare, totuși pînă în prezent nu s-a făcut nimic pentru rezolvarea ei, afară doar de numirea unei comisii speciale care să o ia din nou în studiu.

La ultimul Congres al învățămîntului din Grecia, care a avut loc nu de mult, numeroși oratori au arătat că Grecia este una dintre țările cu numărul cel mai mic de învățători. Unui învățător îi revin 150 de elevi, în timp ce fiecare clasă nu poate cuprinde mai mult de 30—40 elevi.

În cursul lunii trecute în întreaga Grecie s-a desfășurat o grevă generală a profesorilor din școlile medii. Greviștii au cerut majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de trai.

Profesorii și învățătorii greci sînt hotărîți să lupte pentru îmbunătățirea situației învățămîntului, pentru cîștigarea drepturilor lor.

IN ARGENTINA

In Argentina au luat o mare amploare demonstrațiile studențești pentru apărarea învățămîntului laic și a universităților naționale. Aceste acțiuni au fost provocate de publicarea unui decret al guvernului în baza căruia universitățile catolice particulare se vor bucura de drepturi egale cu universitățile de stat.

Într-un apel special adresat poporului argentinian de către Federația universitară a studenților din Argentina se subliniază că tineretul studios nu recunoaște această hotărîre, care a fost dictată de forțele imperialismului și ale cercurilor clericale. Tineretul — se arată în declarație — va lupta hotărît pentru apărarea învățămîntului laic.

IN FRANȚA

In ultima lună, acțiunile revendicative ale oamenilor muncii din diferite sectoare ale economiei Franței au sporit. Deși guvernul francez a interzis tradiționala manifestație a oamenilor muncii din Paris, muncitorii, funcționarii și intelectualii au hotărît să sărbătorească ziua de 1 Mai în întreprinderile și instituțiile în care muncesc. Ei întîmpină măreața sărbătoare internațională intensificînd lupta pentru drepturile lor, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă. În întreaga Franță au loc greve. La 21 aprilie, profesorii de la școlile secundare și școlile tehnice au oprit cursurile timp de o oră, protestînd împotriva respingerii de către autorități a cererilor lor de sporire a salariilor. La Paris greva a fost efectivă în proporție de 90 la sută iar în provincie aproape totală.

★

Nu de mult a avut loc la Dijon Congresul Sindicatului național al învățămîntului secundar din Franța. Scopul acestui congres, scrie ziarul „France Observateur", a fost de a protesta împotriva atacurilor la adresa caracterului laic al învățămîntului din Franța. Cu această ocazie congresul a adoptat în unanimitate o moțiune de protest adresată guvernului, în care sînt condamnate încercările grupărilor de dreapta de a trece prin parlamentul francez un proiect de lege prin care se sprijină învățămîntul confesional în dauna școlilor cu caracter laic.

In curtea bătrînei Sorbone, profesorii și studenții își revendică drepturile.

Redacția și administrația. București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 517 | Vineri 8 mai 1959 | 8 pagini 25 bani

E. VUCETICI : Monumentul ostașilor sovietici (Berlin).

9 MAI

Acum 82 de ani, la 9 mai 1877, în condițiile luptei armatelor ruseşti împotriva imperiului otoman şi ale luptei de eliberare a popoarelor din peninsula Balcanică de sub jugul turcesc, a fost proclamată independența de stat a Rominiei. A fost împlinit astfel unul din idealurile pentru care poporul nostru a luptat timp de mu'te secole, asigurîndu-se condiții mai favorabile dezvoltării țării şi desfăşurării luptei poporului pentru libertate socială şi națională.

Pilduitoarele dovezi de eroism şi de spirit de sacrificiu ale ostaşilor romîni, alături de ostaşii ruşi, la Grivița, la Plevna sau la Smirdan au atras atenția şi respectul întregii omeniri progresiste din acea vreme şi au demonstrat cît de scumpă îi era poporului rom'n independența de stat a țării noastre. Prin lupta lor plină de abnegație alături de armatele aliate ruse, masele populare din țara noastră au făurit independența de la 1877. Năzuința lor spre independența națională se împletea cu aspirațiile către drepturi şi libertăți democratice, pămînt şi o viață mai bună. Clasele exploatatoare, în frunte cu regele, au trădat însă interesele naționale şi au vîndut imperialiştilor străini independența cîştigată prin jertfa sîngelui celor mai buni fii ai poporului. Dar nu s-au mulțumit numai cu atît. Falsificînd istoria, burghezia şi moşierimea au căutat să lege actul cîştigării independenței de stat, atît de rîvnită de popor, de dinastia Hohenzollernilor, atît de nepopulară şi de urîtă de oamenii muncii.

Adevărul istoric a triumfat însă.

O dată cu eliberarea țării noastre de către eroicele Armate Sovietice de sub jugul fascismului şi ca rezultat al luptei poporului nostru, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid, am obținut adevărata independență națională, iar ziua de 9 Mai a redevenit ziua în care într-adevăr Rominia şi-a căpătat independența de stat.

Ziua de 9 Mai nu este însă numai ziua independenței de stat a Rominiei. Ea are o semnificație şi mai adîncă.

S-au împlinit 14 ani de cînd, pe cupola Reichstagului de la Berlin, simbolul celei mai negre reacțiuni şi al tiraniei fascismului german, a fost înfipt steagul libertății şi independenței popoarelor, steagul biruitor al Țării Sovietice, simbolul libertății şi al viitorului luminos al omenirii.

(Continuare în pag. 8)

DESPRE PLANURILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT

pentru anul școlar 1959-1960

In ultimii ani, învățămîntul nostru de cultură generală a făcut progrese simțitoare în ceea ce privește legarea predării de viață, de practică, orientarea mai accentuată a elevilor spre problemele producției, înarmarea lor cu cunoştințe şi deprinderi de muncă productivă şi asigurarea unor condiții de învățătură corespunzătoare posibilităților copiilor.

Ca urmare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri pentru îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, apărută în anul 1956, Ministerul Învățămîntului şi Culturii cu concursul larg al cadrelor didactice a elaborat un complex de măsuri menite să ducă la ridicarea nivelului muncii de instruire şi educare a tineretului. Astfel, au fost întocmite noi planuri de învățămînt şi programe, manuale şcolare originale, s-a accentuat legătura şcolii cu producția. Totodată, s-au luat o serie de măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor prin reducerea unor probleme mai puțin esențiale din programele şi manualele şcolare, prin reglementarea activității elevilor în afară de clasă şi în afară de şcoală etc.

Începînd cu acest an şcolar, pe baza sarcinilor izvorîte din documentele Consfătuirii de la Constanța, în şcolile de 7 ani de la sate s-au introdus predarea cunoştințelor agricole şi lucrările practice agricole.

Toate aceste măsuri au contribuit la îmbunătățirea pregătirii elevilor şi la apropierea şcolii de problemele producției. Cu toate acestea, învățămîntul nostru de cultură generală are încă un insuficient caracter practic, iar pregătirea elevilor nu ține destul seama de specificul economic al regiunii în care vor lucra aceştia după absolvirea şcolii.

Şcoala de 7 ani fusese privită mai mult ca o şcoală ce pregăteşte pe elevi pentru învățămîntul mediu, fără să se țină seamă că aceasta devenise acum şcoala de masă, că o mare parte a absolvenților ei intrau direct în producția industrială sau agricolă. Acest fapt se reflectase în planurile de învățămînt şi în programele şcolare printr-o insuficientă atenție dată pregătirii practice şi prin lipsa de unitate între clasele I-IV şi clasele V-VII. De asemenea, cu toate reducerile efectuate în programe şi măsurile luate privind înlăturarea supraîncărcării elevilor, în şcoli au continuat să se manifeste fenomene de supraîncărcare, datorate în bună măsură numărului mare de ore prevăzute în planurile de învățămînt.

Documentele Consfătuirii de la Constanța a țăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii şi documentele plenarelor C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie şi 26-28 noiembrie 1958, care reflectă grija atentă a partidului nostru pentru instruirea şi educarea tineretului, au dat orientarea de bază pentru rezolvarea acestor probleme insuficient rezolvate.

Generalizarea treptată a învățămîntului de 7 ani, cînd şcoala de 4 ani nu mai formează singura verigă de bază a învățămîntului de masă, a făcut necesară adaptarea conținutului învățămîntului (planuri de învățămînt, programe, manuale) şi a organizării întregii munci şcolare la condițiile actuale, pentru a asigura şcolii de 7 ani unitatea organizatorică şi pedagogică.

In această lumină, Ministerul Învățămîntului şi Culturii a reexaminat planurile de învățămînt existente pentru clasele I-VII şi a efectuat unele modificări care se vor aplica începînd cu anul şcolar 1959/1960 la toate clasele I-VII.

Aceste planuri de învățămînt se caracterizează prin accentuarea caracterului practic, aplicativ al şcolii de 7 ani, printr-o reducere substanțială a numărului total de ore pe clase şi prin introducerea unor activități şcolare obligatorii (ora educativă, cercul sportiv, ansamblul coral) direct în planul de învățămînt şi în calculul totalului de ore.

Pe baza planului de învățămînt modificat, caracterul practic, aplicativ al pregătirii elevilor se va realiza prin familiarizarea acestora cu problemele teoretice şi practice ale producției industriale şi agricole. Pentru acestea s-a repartizat un număr suficient de ore, iar pregătirea practică a elevilor se realizează în mod diferențiat la şcolile din mediul orăşenesc față de cele din mediul sătesc. Astfel, în timp ce în şcolile săteşti se vor preda cunoştințele agricole şi lucrările practice agricole în cîte 4 ore pe săptămînă la clasele a V-a, a VI-a şi a VII-a, la cele din orașe elevii vor primi cunoştințe elementare despre producția industrială şi vor face lucrări practice de atelier în cîte 3 ore pe săptămînă la clasa a V-a şi în cîte 4 ore pe săptămînă la clasele VI şi VII. In cele 3 ore pe săptămînă prevăzute în plan pentru acest obiect la clasa a V-a se vor efectua numai lucrări simple de atelier, urmînd ca predarea noțiunilor elementare despre producția industrială să înceapă în clasa a VI-a, cînd elevii primesc noțiuni de fizică, şi să se accentueze în clasa a VII-a, cînd începe şi studiul chimiei. La sate, elevii pot primi cunoştințe agricole chiar din clasa a V-a, cînd studiază şi botanica. In felul acesta nu numai că elevii primesc o pregătire practică şi cunoştințe teoretice care-şi găsesc aplicarea în sectoarele economice specifice satului sau orașului, dar se realizează şi o mai strînsă legătură între teorie şi practică, se accentuează caracterul aplicativ al cunoştințelor de ştiințe naturale, fizică, chimie, matematică.

S-a avut în vedere ca şi elevii de la orașe să primească unele cunoştințe agricole elementare. In acest scop, pentru studiul botanicii în clasa a V-a la orașe s-au prevăzut 3 ore pe săptămînă, în care vor fi cuprinse şi cunoştințe agricole, față de 2 ore la clasa a V-a din mediul sătesc, unde cunoştințele agricole formează un obiect de studiu separat.

Reducerea substanțială a numărului total de ore pe clase — menită să înlăture una din cauzele care mai menține uneori supraîncărcarea elevilor şi a le da acestora posibilitatea să se pregătească mai temeinic — s-a realizat printr-o mai judicioasă distribuire a orelor rezervate predării fiecărui obiect, în funcție de importanța sa în ansamblul pregătirii elevilor pentru viață, şi prin reducerea numărului de ore afectat anumitor obiecte. De asemenea, cea de a doua limbă străină (engleza, franceza sau germana) figurează în planul de învățămînt ca obiect de studiu facultativ în clasele VI-VII, numai acolo unde părinții şi elevii doresc acest lucru şi unde există profesori de specialitate. In felul acesta, numărul săptămînal de ore s-a re-

(Continuare în pag. 8)

Programa de istorie modernă şi contemporană

pentru clasa a X-a — PROIECT (continuare)

Istoria modernă (continuare—1871-1917)-12 ore

III. CAPITALISMUL MONOPOLIST; DEZVOLTAREA INEGALĂ ŞI ÎN SALTURI A ŢĂRILOR CAPITALISTE; CREŞTEREA MIŞCĂRII MUNCITOREŞTI ÎNTRE ANII 1871—1917 — 12 ore.

1. COMUNA DIN PARIS — 1 oră.

a. Premizele istorice ale Comunei din Paris: dezvoltarea capitalismului, accentuarea exploatării capitaliste, dezvoltarea conştiinţei de clasă a proletariatului, activitatea Internaţionalei I. consecinţele războiului franco-prusac (căderea Imperiului; lupta maselor populare pentru apărarea Parisului; capitularea guvernului burghez; acţiunile lui antimuncitoreşti).

b. Constituirea şi activitatea Comunei din Paris: revoluţia proletară din 18 martie 1871; proclamarea şi organizarea Comunei — prima formă de stat a dictaturii proletariatului; conţinutul de clasă al politicii social-economice a Comunei; poziţia Comunei faţă de problema ţărănească; influenţa Comunei din Paris asupra muncitorilor din restul Franţei şi din alte ţări; luptători romîni în rîndurile Comunei din Paris.

c. Căderea Comunei din Paris: politica reacţionară a guvernului de la Versailles; apărarea eroică a Comunei — „Săptămîna din mai"; cauzele înfrîngerii Comunei.

d. Însemnătatea istorică a Comunei din Paris.

2. GERMANIA, AUSTRO-UNGARIA ŞI ITALIA LA SFÎRŞITUL SEC. XIX ŞI ÎNCEPUTUL SEC. XX — 1 oră

a. **Germania (1871—1914).** Dezvoltarea economică şi întărirea marei burghezii — baza politicii agresive a imperialismului german (cauzele, particularităţile şi urmările dezvoltării rapide a capitalismului în Germania; monopolurile). Politica internă (caracterul ei de clasă — consolidarea regimului burghezo-moşieresc). Dezvoltarea mişcării muncitoreşti: activitatea lui Marx şi Engels; Partidul social-democrat; ascuţirea luptei de clasă; oportunismul. Politica externă: politica de supremaţie în Europa; Tripla Alianţă; anexiunile coloniale şi lupta pentru reîmpărţirea lumii; pangermanismul — baza ideologică a imperialismului agresiv german.

b. **Austro-Ungaria (1867—1914).** Dualismul austro-ungar (caracterul lui reacţionar şi de clasă). Caracteristicile dezvoltării economice; viaţa economică din Transilvania; legăturile comerciale cu Romînia. Frămîntările social-politice: mişcarea muncitorească (ascuţirea luptei de clasă); lupta naţională în imperiul austro-ungar (lupta maselor populare şi a burgheziei romîne din Transilvania pentru unirea cu Romînia). Politica externă a Austro-Ungariei, caracterul ei imperialist.

c. **Italia (1870—1914).** Dezvoltarea economică după unificare; viaţa politică; frămîntările sociale — ascuţirea luptei de clasă a proletariatului şi a ţărănimii; emigraţia; politica externă a Italiei — expansiunea imperialistă în Africa.

3 ANGLIA ŞI FRANŢA LA SFÎRŞITUL SEC XIX ŞI LA ÎNCEPUTUL SEC. XX — 1 oră.

a. **Anglia (1867—1914).** Dezvoltarea economică: pierderea întîietăţii industriale (cauzele şi urmările ei); întărirea puterii comerciale şi bancare a Angliei; trăsăturile imperialismului englez. Politica internă: sistemul celor două partide; reforma electorală din anul 1867 — caracterul ei de clasă; lupta irlandezilor pentru libertate; criza parlamentară. Dezvoltarea mişcării muncitoreşti: noile trade-unionuri; formarea Partidului Laburist; oportunismul. Politica externă: imperiul colonial britanic; exploatarea coloniilor; politica navală; contradicţiile anglo-germane şi formarea Antantei.

b. **Franţa (1871—1914).** Dezvoltarea economică: redresarea economiei după 1871; particularităţile economiei franceze; trăsăturile imperialismului francez. Politica internă: Constituţia din anul 1875 — caracterul ei de clasă; criza politică a celei de a III-a republici burgheze; guvernarea radicalilor. Dezvoltarea mişcării muncitoreşti: ascuţirea luptei de clasă; formarea Partidului socialist; oportunismul. Politica externă: expansiunea colonială; contradicţiile franco-germane; alianţa cu Rusia şi Anglia.

4. RUSIA ÎN A DOUA JUMĂTATE A SEC XIX ŞI LA ÎNCEPUTUL SEC. XX (1861—1914) — 1 oră.

a. Dezvoltarea economică: situaţia revoluţionară după războiul Crimeii: reforma agrară din anul 1861 — caracterul de clasă şi urmările ei; dezvoltarea capitalismului în industrie şi agricultură; trecerea Rusiei la imperialism.

b. Politica internă: caracterul reacţionar şi de clasă al regimului ţarist; asuprirea naţionalităţilor.

c. Politica externă a Rusiei ţariste: reluarea luptei pentru ieşirea la Marea Mediterană; relaţiile cu Tripla Alianţă; politica Rusiei ţariste în Asia centrală şi în Extremul Orient (contradicţiile imperialiste anglo-ruse şi ruso-japoneze).

d. Începutul mişcării muncitoreşti: dezvoltarea clasei muncitoare din Rusia; primele organizaţii muncitoreşti; începutul răspîndirii marxismului.

e. Dezvoltarea mişcării muncitoreşti revoluţionare: mutarea centrului revoluţionar în Rusia; începutul activităţii revoluţionare a lui Lenin; lupta lui Lenin pentru formarea partidului marxist-revoluţionar de tip nou; cauzele şi importanţa revoluţiei populare din anii 1905—1907 (prima revoluţie burghezo-democratică din epoca imperialismului).

5. ROMÎNIA LA SFÎRŞITUL SEC. XIX ŞI ÎNCEPUTUL SEC. XX (1864—1914); CUCERIREA INDEPENDENŢEI DE STAT — 1 oră.

a. Războiul ruso-romîno-turc (cauzele, caracterul şi urmările lui).

b. Dezvoltarea social-economică: reforma agrară din anul 1864 (caracterul şi însemnătatea ei); importanţa cuceririi independenţei de stat pentru dezvoltarea economică şi politică a Romîniei; dezvoltarea capitalismului în ţara noastră (dezvoltarea industriei; caracterul agrar al economiei romîneşti; pătrunderea capitalului străin); clasele sociale.

c. Politica internă: Constituţia din 1866 — caracterul ei de clasă; partidele politice; consolidarea regimului burghezo-moşieresc.

d. Începutul şi dezvoltarea mişcării muncitoreşti în ţara noastră: primele organizaţii muncitoreşti; cercurile socialiste; pătrunderea marxismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră; formarea P.S.D.M.R.; primul partid muncitoresc din Transilvania; influenţa revoluţiei populare ruse din 1905; formarea sindicatelor în ţara noastră; I. C. Frimu; refacerea partidului social-democrat.

e. Răscoala ţăranilor din anul 1907: cauzele, caracterul şi însemnătatea ei.

f. Politica externă: relaţiile Romîniei cu marile puteri; problema Transilvaniei, lupta maselor populare pentru unire; relaţiile Romîniei cu statele balcanice.

6. STATELE BALCANICE LA SFÎRŞITUL SEC. XIX ŞI ÎNCEPUTUL SEC. XX (1878—1914) — 1 oră.

a. Situaţia politică din Peninsula Balcanică după Congresul de la Berlin; importanţa problemei naţionale în Peninsula Balcanică; contradicţiile imperialiste dintre marile puteri în Peninsula Balcanică.

b. **Bulgaria.** Dezvoltarea economică; Constituţia burgheză din anul 1879; alipirea Rumeliei Orientale; conflictul cu Serbia; mişcarea muncitorească (strîmtii şi largii); politica externă la începutul sec. XX.

c. **Serbia.** Dezvoltarea economică; războiul vamal cu Austro-Ungaria; politica internă; mişcarea muncitorească; politica externă (criza bosniacă; relaţiile cu Rusia).

d. **Grecia.** Dezvoltarea economică; politica internă; mişcarea muncitorească; alipirea Thessaliei; războiul cu Turcia; alipirea Cretei.

e. **Turcia.** Decăderea imperiului otoman; revoluţia „junilor turci" — caracterul şi urmările ei.

f. Războaiele balcanice: cauzele, caracterul şi consecinţele lor; intervenţia nejustă a Romîniei în al doilea război balcanic; poziţia justă a mişcării muncitoreşti faţă de războaiele balcanice.

7. STATELE UNITE ALE AMERICII LA SFÎRŞITUL SEC. XIX ŞI ÎNCEPUTUL SEC. XX (1865—1914). — 1 oră.

a. Dezvoltarea social-economică: cauzele, caracteristicile şi urmările dezvoltării rapide a capitalismului în S.U.A. după războiul civil; trecerea S.U.A. la imperialism; clasele sociale; situaţia muncitorilor şi a fermierilor.

b. Politica internă: sistemul celor două partide; rolul dominant al oligarhiei financiare în viaţa politică; caracterul de clasă al democraţiei burgheze americane; segregaţia rasială.

c. Mişcarea muncitorească: particularităţile ei; organizarea şi lupta clasei muncitoare americane; importanţa grevei de la 1 mai 1886; mişcarea fermierilor; întărirea mişcării muncitoreşti din S.U.A. la începutul sec. XX.

d. Politica externă: relaţiile cu marile puteri europene; expansiunea imperialistă a S.U.A. în America Latină şi în Extremul Orient.

8. CHINA, JAPONIA ŞI INDIA ÎN SEC. XIX ŞI LA ÎNCEPUTUL SEC. XX — 1 oră.

a. **China.** Persistenţa regimului feudal în China; pătrunderea capitaliştilor străini — războiul opiului (caracterul şi urmările lui); transformarea Chinei în semicolonie; marele război ţărănesc al taipinilor (caracterul şi însemnătatea lui); dezvoltarea capitalismului în condiţiile regimului feudal şi semicolonial; războiul chino-japonez (cauzele, caracterul şi urmările lui); lupta maselor populare împotriva reacţiunii interne şi a dominaţiei imperialiste — răscoala „iheţian" (caracterul şi urmările ei); revoluţia burghezo-democratică din anii 1911—1913 şi însemnătatea ei; Sun-Yat-sen.

b. **Japonia.** Regimul feudal în Japonia; pătrunderea capitaliştilor străini; revoluţia „meidji" şi dezvoltarea capitalismului; trecerea Japoniei la imperialism (expansiunea în Extremul Orient); mişcarea muncitorească.

c. **India.** Exploatarea feudală şi colonială în India; „marea răscoală" (cauzele, caracterul şi însemnătatea ei); dezvoltarea economiei capitaliste şi întărirea burgheziei indiene; creşterea mişcării de eliberare naţională.

9. DEZVOLTAREA MIŞCĂRII MUNCITOREŞTI INTERNAŢIONALE DUPĂ COMUNA DIN PARIS; INTERNAŢIONALA A II-a — 1 oră.

a. Mişcarea muncitorească după Comuna din Paris: activitatea Internaţionalei I-a; autodizolvarea ei; accentuarea exploatării clasei muncitoare în condiţiile monopolismului; formarea partidelor muncitoreşti; răspîndirea marxismului; rolul uriaş al lui Karl Marx în dezvoltarea mişcării muncitoreşti internaţionale.

b. Formarea Internaţionalei a II-a (Congresul socialist de la Paris — hotărîrile lui); lupta lui Engels împotriva oportunismului în mişcarea muncitorească internaţională; al doilea congres de la Paris.

c. Deplasarea centrului de greutate al mişcării muncitoreşti internaţionale în Rusia; creşterea influenţei internaţionale a leninismului; influenţa internaţională a revoluţiei populare ruse din 1905—1907; lupta pentru unitatea mişcării muncitoreşti.

d. Internaţionala a II-a în ajunul primului război mondial: congresele de la Stuttgart, Copenhaga şi Basel; luptele din sînul Internaţionalei a II-a — lupta socialiştilor de stînga împotriva curentelor trădătoare; social-şovinismul şi falimentul Internaţionalei a II-a.

10. PRIMUL RĂZBOI MONDIAL (1914-1918) — 2 ore.

A. **Cauzele şi desfăşurarea războiului în anii 1914—1917; revoluţia burghezo-democratică din Rusia — 1 oră.**

a. Cauzele războiului (ascuţirea contradicţiilor dintre cele două tabere imperialiste); pregătirile de război; caracterul imperialist al primului război mondial.

b. Desfăşurarea războiului în anii 1914—1917. Izbucnirea războiului; principalele fronturi; prăbuşirea planului german de război; transformarea războiului european în război mondial — intrarea Japoniei, Turciei, Italiei şi Bulgariei în război; campania din 1916. Intrarea Romîniei în război (caracterul imperialist al participării la război); luptele din 1916; înfrîngerea ofensivei germane în Romînia (victoria de la Mărăşeşti, eroismul ostaşilor romîni; ajutorul armatei ruse).

Intrarea S.U.A. în război (cauzele, caracterul şi urmările ei).

c. Revoluţia burghezo-democratică din Rusia: cauzele revoluţiei din februarie; conducerea de către partidul bolşevic a luptei hotărîte a maselor populare împotriva ţarismului; cauzele şi caracterul de clasă al dualităţii puterii din Rusia. Influenţa revoluţiei asupra mişcării revoluţionare din Europa.

B. **Revoluţia din Octombrie; sfîrşitul primului război mondial; pacea de la Versailles — 1 oră.**

a. Situaţia politică şi militară din toamna anului 1917.

b. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie: conducerea revoluţiei de către P.C.U.S. în frunte cu V. I. Lenin; ieşirea revoluţionară a Rusiei Sovietice din războiul imperialist; puternica influenţă internaţională a Marii Revoluţii Socialiste (avîntul revoluţionar în ţările beligerante; grăbirea sfîrşitului războiului).

c. Sfîrşitul războiului: luptele din anul 1918 — superioritatea militară a Antantei; capitularea aliaţilor Germaniei; dezmembrarea Imperiului Austro-Ungar şi alipirea Transilvaniei la Romînia ca urmare a creşterii puternice a luptei maselor; prăbuşirea Germaniei.

d. Pacea de la Versailles: principalele tratate; caracterul, importanţa şi consecinţele păcii de la Versailles.

11. DEZVOLTAREA CULTURII UNIVERSALE ÎNTRE ANII 1871—1918 — 1 oră.

a. Condiţiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după Comuna din Paris: transformarea capitalismului „liber" în monopolism, ascuţirea luptei de clasă dintre proletariat şi burghezie, formarea şi dezvoltarea partidelor muncitoreşti, răspîndirea şi dezvoltarea marxismului — apariţia leninismului, începutul războaielor imperialiste, apariţia revoluţiilor burghezo-democratice din epoca imperialismului, dezvoltarea învăţămîntului burghez, subordonarea ştiinţei şi tehnicii intereselor monopolurilor.

b. Dezvoltarea ştiinţelor naturale şi a tehnicii: generalizarea metodei experimentale; noile progrese ale fizicii, chimiei şi matematicii (optica, termo-dinamica, electromagnetismul, curentul alternativ, analiza spectrală, radio-ul, radioactivitatea, aeronautica, teoria relativităţii); ştiinţele biologice (microbiologia).

c. Ştiinţele sociale: filosofia — dezvoltarea psihologiei şi sociologiei; lupta lui Lenin împotriva curentelor reacţionare în filosofie şi ştiinţă; dezvoltarea cercetărilor istorice şi filologice.

d. Dezvoltarea literaturii: realismul, naturalismul şi simbolismul; apariţia literaturii socialiste; principalii reprezentanţi ai literaturii — G. de Maupassant, E. Zola, A. France, G. B. Shaw, J. London, W. Withman, M. Twain, H. Ibsen, G. Carducci, G. Hauptmann, Th. Mann, I. Turgheniev, F. Dostoevski, A. N. Ostrovski, A. Cehov, Lev Tolstoi, M. Gorki, M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, M. Sadoveanu, Zs. Moricz, H. Botev, B. Prus, H. Sienkiewicz, R. Tagore.

e. Dezvoltarea artelor: realismul şi impresionismul în pictură şi sculptură; arhitectura; muzica — drama lirică (Verdi, Bizet), impresionismul (Debussy), muzica rusă (puternica dezvoltare a muzicii ruse — grupul celor cinci, Ceaikovski); avîntul muzicii romîneşti (Porumbescu, Enescu); teatrul; cinematograful.

f. Teoria leninistă a celor două culturi.

Istoria contemporană — (de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie pînă astăzi) —12 ore

I. DEZVOLTAREA LUMII DE LA VICTORIA MARII REVOLUŢII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE PÎNĂ LA SFÎRŞITUL CELUI DE AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL (începutul crizei generale a capitalismului; apariţia sistemului socialist) — 7 ore

1. MAREA REVOLUŢIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE — 2 ore

A. **Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie 1917 — 1 oră.**

a. Cauzele şi pregătirea revoluţiei socialiste: esenţa de clasă a dualităţii puterii; politica antipopulară a guvernului provizoriu; necesitatea transformării revoluţiei burghezo-democratice în revoluţie socialistă; programul şi tactica revoluţionară a bolşevicilor (Lenin — tezele din aprilie); avîntul mişcării revoluţionare a maselor sub conducerea P.C.U.S.; ascuţirea crizei revoluţionare şi trecerea la insurecţia armată proletară (Congresul al VI-lea al partidului bolşevic).

b. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie: pregătirea insurecţiei armate (Comitetul Militar Revoluţionar); victoria insurecţiei armate la Petrograd; hotărîrile istorice ale Congresului al II-lea al Sovietelor; marşul triumfal al puterii sovietice.

c. Lupta pentru consolidarea puterii sovietice: crearea statului sovietic; crearea Armatei Roşii; încheierea păcii de la Brest; prima constituţie sovietică.

B. **Însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie — 1 oră.**

a. Cauzele victoriei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie: condiţiile istorice favorabile; principalele forţe revoluţionare; însemnătatea alianţei revoluţionare dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare; rolul istoric al P.C.U.S.; importanţa activităţii revoluţionare a marelui Lenin.

b. Însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Victoria revoluţiei socialiste — cotitură radicală în istoria omenirii; începutul crizei generale a capitalismului; apariţia orînduirii socialiste; deosebirea fundamentală dintre revoluţia socialistă şi revoluţiile burgheze.

c. Influenţa internaţională a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie; avîntul revoluţionar în ţările capitaliste (apariţia partidelor comuniste; republicile sovietice din centrul Europei; Karl Liebknecht şi Roza Luxemburg); organizarea Internaţionalei a III-a comunistă.

2. U.R.S.S. ÎNTRE CELE DOUA RAZBOAIE MONDIALE — 1 oră

a. **Statul sovietic după victoria Marii Revoluţii Socialiste:** războiul civil şi intervenţia imperialistă în Rusia (zdrobirea duşmanilor interni şi a intervenţioniştilor; politica comunismului de război; cauzele şi importanţa victoriei puterii sovietice); planul leninist pentru construirea socialismului; constituirea U.R.S.S.; consolidarea treptată a situaţiei internaţionale a statului sovietic.

b. Construirea socialismului în U.R.S.S.: rolul conducător al P.C.U.S.; industrializarea socialistă a U.R.S.S. (Congresul al XIV-lea al P.C.U.S.; caracteristicile industrializării socialiste); lupta pentru colectivizarea agriculturii (anul marii cotituri); planurile cincinale antebelice; rolul lui I. V. Stalin în lupta pentru construirea socialismului în U.R.S.S.; Constituţia U.R.S.S. (victoria socialismului în U.R.S.S.); Congresul al XVIII-lea al P.C.U.S.

c. Politica externă: lupta U.R.S.S. pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial (politica de securitate colectivă); măsurile de autoapărare luate de U.R.S.S. (pactul de neagresiune cu Germania; consolidarea graniţelor apusene ale U.R.S.S.).

3. ŢĂRILE CAPITALISTE ÎNTRE CELE DOUĂ RĂZBOAIE MONDIALE — 1 oră.

a. **Relaţiile internaţionale după încheierea păcii de la Versailles (Liga Naţiunilor; problemele coloniale; datoriile de război).**

b. **Stabilizarea relativă a capitalismului: cauzele şi trăsăturile ei; situaţia clasei muncitoare (ofensiva patronală; lupta partidelor comuniste împotriva reacţiunii burgheze) şi instaurarea fascismului în Italia; politica reacţionară antisovietică.**

c. **Criza mondială de supraproducţie dintre anii 1929—1933: cauzele, trăsăturile şi consecinţele ei; cele două căi pentru ieşirea din criză; ascuţirea luptei de clasă; accentuarea reacţiunii (instaurarea regimului hitlerist în Germania — dictatura teroristă făţişă a celor mai reacţionare şi imperialiste cercuri).**

d. **Pregătirea unui nou război mondial: ascuţirea contradicţiilor dintre imperialişti; lupta Germaniei pentru revizuirea păcii de la Versailles; prăbuşirea sistemului Versailles-Washington (cotropirea Abisiniei, războiul civil din Spania, cotropirea japoneză în China); pactul anticomintern; cotropirea Austriei şi Cehoslovaciei.**

e. **Lupta clasei muncitoare împotriva fascismului şi a războiului imperialist; conducerea luptei antifasciste şi antirăzboinice a partidelor comuniste de către Internaţionala a III-a; figuri de mari luptători comunişti din ţările capitaliste (Thälmann, Dimitrov).**

4. ROMÎNIA ÎNTRE CELE DOUĂ RAZBOAIE MONDIALE — 1 oră.

a. **Situaţia Romîniei după primul război mondial:** hotărîrile păcii de la Versailles cu privire la Romînia; creşterea avîntului revoluţionar; formarea P.C.R. — 1921; reforma agrară; constituţia burghezo-moşierească din 1923.

b. Criza economică din anii 1929—1933 în Romînia: cauzele, caracterul şi urmările ei; accentuarea procesului de aservire a Romîniei faţă de puterile imperialiste de către burghezie şi moşierime; noul avînt revoluţionar — Congresul al V-lea al P.C.R., eroicele lupte muncitoreşti din anul 1933 (însemnătatea lor).

c. Romînia în preajma celui de al doilea război mondial: situaţia economică; mişcarea legionară — expresia cea mai reacţionară, bestială a regimului burghezo-moşieresc din Romînia şi instrument al imperialismului fascist german; instaurarea dictaturii fasciste în ţara noastră (dictatura regală; dictatul fascist de la Viena, dictatura legionaro-antonesciană); înfeudarea economică şi militară faţă de Germania hitleristă.

d. Lupta P.C.R. împotriva dictaturii fasciste, împotriva dezmembrării ţării şi împotriva pregătirii războiului antisovietic.

5. AL DOILEA RAZBOI MONDIAL (1939—1945) — 2 ore.

A. Cauzele şi desfăşurarea războiului în anii 1939—1942 — 1 oră.

a. Cauzele războiului (ascuţirea contradicţiilor imperialiste dintre marile puteri capitaliste; politica lor antisovietică); pregătirile de război.

b. Începutul războiului: cotropirea hitleristă în Europa pînă în anul 1941; statele satelite; agresiunea coaliţiei fasciste împotriva U.R.S.S. şi apărarea eroică a popoarelor sovietice; P.C.U.S. — organizatorul şi conducătorul poporului sovietic în marele război pentru apărarea patriei sovietice; prăbuşirea planului german de război fulger. Agresiunea japoneză în Extremul Orient. Înfrîngerea agresorilor la Stalingrad. Războiul naval şi aerian.

c. Constituirea coaliţiei antihitleriste şi a coaliţiei antijaponeze (Charta Atlanticului; acordul anglo-sovietic; convenţia sovieto-americană).

B. Sfîrşitul celui de al doilea război mondial — 1 oră.

a. Înfrîngerea Germaniei hitleriste: ofensiva eliberatoare a armatei sovietice din anul 1943; înfrîngerea trupelor germane în Africa; scoaterea Italiei din război; conferinţa de la Teheran; crearea frontului european de vest; marea ofensivă a armatei sovietice din anul 1944; eliberarea popoarelor cotropite (rolul important al mişcărilor naţionale de rezistenţă şi eliberare; rolul conducător al partidelor comuniste); participarea Romîniei la războiul antihitlerist; conferinţa de la Ialta; capitularea Germaniei; conferinţa de la Potsdam.

b. Înfrîngerea Japoniei: frontul naţional antijaponez în China (rolul Partidului Comunist Chinez); ofensiva armatelor chineze, americane şi sovietice; capitularea Japoniei.

c. Caracterul războiului; contribuţia hotărîtoare a U.R.S.S. la înfrîngerea Germaniei şi Japoniei; formarea O.N.U.; încheierea tratatelor de pace (caracterul lor).

II. CELE DOUA SISTEME SOCIAL-ECONOMICE ŞI POLITICE MONDIALE DUPĂ AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL (adîncirea crizei generale a sistemului capitalist; puternica dezvoltare a sistemului socialist) — 5 ore.

1. STATELE CAPITALISTE DUPA AL DOILEA RAZBOI MONDIAL — 1 oră.

a. **Adîncirea crizei generale a sistemului capitalist:** formarea statelor de democraţie populară; destrămarea sistemului imperialist-colonialist.

b. **Dominaţia economică şi politică a S.U.A. asupra lumii capitaliste** (doctrina Truman-Marshall; pactele şi bazele militare).

c. **Ascuţirea contradicţiilor dintre**

(Continuare în pag. 3)

VIAȚA DE PARTID

Aspecte ale muncii în cercurile de învățămînt ideologic

Pentru a instrui și educa în spirit comunist tineretul patriei noastre, cadrele didactice din învățămîntul de toate gradele trebuie să-și însușească concepția materialist-dialectică despre lume și viață, să cunoască politica partidului și guvernului nostru. Numai studiind în mod organizat teoria marxist-leninistă învățătorii și profesorii vor putea să predea cunoștințe la un nivel mai înalt și să realizeze o legătură mai strînsă a învățămîntului cu sarcinile mari ale construcției socialiste din patria noastră. Prin grija partidului și guvernului s-au creat condiții ca pedagogii să studieze în mod temeinic învățătura marxist-leninistă. Au fost luate măsuri pentru generalizarea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, împlinindu-se astfel dorința exprimată în acest sens de numeroși profesori și învățători.

În orașul București, pedagogii studiază în cercuri de istoria P.M.R., bazele marxism-leninismului, economie politică, filozofie — organizate pe școli sau pe grupe de școli, pe lîngă cabinetele raionale sau cabinetul orășenesc de partid. Trebuie să relevăm interesul susținut cu care majoritatea cadrelor didactice studiază, participă la dezbaterea problemelor, aduc completări și se străduiesc să împărtășească modul cum aplică în activitatea profesională cele învățate la cursuri.

În seminarii se poartă în general discuții vii. Discuțiile au subliniat lupta dintre materialism și idealism de-a lungul istoriei, au scos în evidență faptul că apariția marxismului constituie o cotitură revoluționară în filozofie, au relevat caracterul partinic și creator al filozofiei marxiste, importanța etapei leniniste a dezvoltării filozofiei marxiste, arătîndu-se că învățătura marxist-leninistă este baza teoretică a politicii partidului nostru care, alături de celelalte partide comuniste, combate cu hotărîre concepțiile filozofice oportuniste și revizioniste. Profesorii Emil Blănaru și Vasile Popescu de la Școala medie „I. L. Caragiale" au discutat la un nivel ridicat problemele referitoare la varietatea formelor de trecere a diferitelor țări la socialism și au combătut cu competență teoria „exportului de revoluție" și tezele revizioniste cuprinse în programul U.C.I.

Cu viu interes a fost studiată Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958. În discuțiile purtate în seminarii s-au subliniat justețea politicii partidului nostru, perspectivele pe care le deschide economiei noastre naționale îndeplinirea sarcinilor trasate de către partid oamenilor muncii, s-a arătat cum folosesc cadrele didactice materialul cuprins în Expunere pentru îmbogățirea lecțiilor de fizică, chimie, științe naturale, geografie etc. pentru educarea școlarilor în spiritul dragostei de patrie, al prețuirii față de marile cuceriri ale poporului muncitor, al respectului față de bunurile create de acesta. În seminarul ținut la Școala medie „Dimitrie Cantemir" (propagandistă Jäger Mironica), au luat cuvîntul 14 tovarăși, analizîndu-se temeinic sarcinile ce revin din documente tuturor oamenilor muncii, ca și sarcinile învățătorilor și profesorilor în vederea educării patriotice a elevilor.

De asemenea, cu prilejul dezbaterii documentelor celui al XXI-lea Congres al P.C.U.S. s-a scos în evidență importanța istorică mondială a planului septenal — etapă hotărîtoare în întrecerea economică a socialismului cu capitalismul — precum și influența profundă pe care îndeplinirea acestui plan o va exercita asupra întregii situații internaționale, el contribuind în mod simțitor la întărirea lagărului socialist, la creșterea prestigiului internațional al Uniunii Sovietice.

În Capitală sînt multe seminarii în care se poartă discuții interesante și combative. Citățm aici seminariile conduse de propagandiștii: Mița Vasilescu de la Școala medie „Gh. Șincai", Elena Bucur de la Școala medie „I. L. Caragiale", Elena Antoci și H. Galotti de la Școala medie „Gh. Lazăr", Ilie Drăghici de la Școala elementară de 7 ani nr. 46-Băneasa, Lenormanda Benari de la Școala medie „Nicolae Bălcescu", Irina Blejan de la Școala elementară nr. 77, Ella Lupu de la Școala medie serală „7 Noiembrie", Simona Bogdan de la Școala medie nr. 17 și alții. Propagandiștii amintiți conduc cu pricepere discuțiile și trag concluzii juste și folositoare orientării cursanților.

Există însă și aspecte negative în activitatea desfășurată în cercuri. În cursul dezbaterilor se mai fac confuzii, afirmații greșite, care dovedesc că unii cursanți nu se pregătesc pentru seminarii și au în general un nivel ideologic și politic scăzut. Astfel, la un seminar de la Școala medie nr. 26 din raionul Tudor Vladimirescu s-a afirmat că „religia își are originea, printre altele, și în anumite înclinații pe care le au oamenii pentru credință". Afirmația a fost combătută și problema lămurită, subliniindu-se rădăcinile de clasă ale religiei. În seminarul cu tema „Problema fundamentală a filozofiei", ținut la Școala medie nr. 3 din raionul Griviția Roșie, profesorul Gh. Bronzetti a pretins printre altele că este o greșeală să se afirme că filozoful Kant este idealist. Secretarul organizației de bază din școală a combătut pe loc această afirmație arătînd că de fapt Immanuel Kant este întemeietorul idealismului german din a doua jumătate a secolului XVIII și prima jumătate a secolului XIX și că trăsătura esențială a filozofiei lui constă în conciliarea materialismului cu idealismul. În seminarul ținut la Școala medie nr. 32 din raionul I. V. Stalin, discutîndu-se tema „Învățătura marxist-leninistă despre revoluție", profesorul Wolf Datz a afirmat că în revoluția burghezo-democratică rolul de conducător îl are țărănimea, ceea ce înseamnă că tovarășul nu cunoaște problemele privind caracterul revoluției burghezo-democratice, rolul proletariatului și al țărănimii în această revoluție.

Unele cadre didactice se pierd în amănunte, nu văd întotdeauna esența lucrurilor și a fenomenelor, nu reușesc să le interpreteze. Mai sînt încă profesori și învățători care nu se pot desprinde de conspecte, urmărind îndeaproape cele scrise pe caiete, citind chiar (la școlile medii nr. 10, nr. 24 și altele).

Asemenea aspecte întîlnite în seminariile din școli arată că este necesar ca la cabinetele raionale de partid să se asigure o pregătire temeinică propagandiștilor în problemele mai dificile în care se pot strecura mai multe confuzii, cum ar fi problemele trecerii diferitelor țări la socialism, revoluția democrat-populară în țara noastră, formele luptei de clasă etc., pentru ca propagandiștii, în seminariile pe care le conduc, să se prezinte în fața cursanților documentați și să ridice la un nivel mai înalt dezbaterile.

Este de asemenea necesară întărirea studiului individual al cursanților, sporirea combativității propagandiștilor și birourilor organizațiilor de partid pentru a se putea da toate lămuririle, a se elucida cu competență neclarițățile cu privire la problemele ce se discută. Foarte bine venite pentru ridicarea nivelului de pregătire al cursanților și pentru înlăturarea confuziilor, sînt consultațiile individuale sau colective pe care obișnuiesc să le dea unii propagandiști.

În pregătirea temeinică atît a cursanților cît și a propagandiștilor, o importanță deosebită are conspectarea regulată a bibliografiei. Pentru asigurarea materialului bibliografic, secțiile de învățămînt au luat măsuri de înzestrare, din fondurile bugetare, cu cărți, broșuri și reviste, a cabinetelor pedagogice raionale și a unităților școlare. Secția de învățămînt a raionului Tudor Vladimirescu a hotărît să facă această înzestrare pe grupe de școli. La Școala medie nr. 32 din raionul I. V. Stalin, propagandistul a organizat în cancelarie o bibliotecă volantă, profesorii avînd posibilitatea să se pregătească în orele libere.

Trebuie subliniat ca pozitiv faptul că birourile organizațiilor de bază, îndrumate de comitetele raionale de partid, se interesează îndeaproape de frecvența la cercuri, de nivelul învățămîntului, discutînd cu propagandiștii. Ele urmăresc și felul în care se pregătesc propagandiștii pentru seminariile de la cabinetele de partid. În unele raioane (Gh. Gheorghiu-Dej, 1 Mai, Nicolae Bălcescu), organizațiile de partid au ținut adunări generale lărgite în care au analizat desfășurarea învățămîntului ideologic din școală. Și conducerile școlilor au dat o atenție deosebită desfășurării învățămîntului ideologic. De pildă, la Școala medie nr. 26 din raionul Tudor Vladimirescu, acesta a fost analizat în consiliul pedagogic, iar un colectiv constituit din inițiativa organizației de bază P.M.R. urmărește felul cum se reflectă în lecții pregătirea ideologico-politică a celor ce urmează învățămîntul ideologic.

Conținutul muncii în cercurile de învățămînt ideologic ale cadrelor didactice stă de asemenea și în atenția secțiilor de învățămînt care periodic controlează și analizează cum se desfășoară activitatea în cercuri.

Faptul că în școlile Capitalei există dorința și dragostea de a învăța, de a cunoaște tot mai bine marxism-leninismul, este o realitate care ne va ajuta în cea mai mare măsură să înlăturăm deficiențele manifestate încă în desfășurarea învățămîntului ideologic organizat pentru cadrele didactice.

CONST. STĂICULESCU
instructor la Comitetul orășenesc de partid București secția știință și cultură

Programa de istorie modernă și contemporană

(Urmare din pag. 2)

statele capitaliste; slăbirea pozițiilor internaționale ale Angliei și Franței; redresarea Germaniei Occidentale și Japoniei; problema pieții comune în Europa apuseană; politica de independență a țărilor eliberate de sub jugul colonial; politica reacționară a principalelor state capitaliste față de statele socialiste.

d. Mișcarea muncitorească din statele capitaliste: situația clasei muncitoare; atitudinea oportunistă a majorității conducătorilor partidelor socialiste; lupta partidelor comuniste împotriva reacțiunii; demascarea revizionismului; rolul Federației Sindicale Mondiale.

2. STATELE SOCIALISTE DUPĂ AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL — 3 ore.

A. Dezvoltarea U.R.S.S. după al doilea război mondial — 1 oră.

a. Situația economică și politică a U.R.S.S. la sfîrșitul războiului; rezultatele primului plan cincinal postbelic.

b. Trecerea U.R.S.S. de la socialism la comunism: dezvoltarea uriașă a științei, tehnicii și economiei sovietice (folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; sateliții artificiali; industria; agricultura; transporturile); însemnătatea istorică a Congresului al XX-lea și a Congresului al XXI-lea al P.C.U.S.; începutul construcției desfășurate a comunismului în U.R.S.S.

c. Politica externă a U.R.S.S.: creșterea prestigiului și rolului internațional al U.R.S.S. după al doilea război mondial; politica activă a U.R.S.S. pentru dezarmare, coexistență și întrecere pașnică între cele două sisteme social-politice mondiale; relațiile frățești ale U.R.S.S. cu statele de democrație populară.

B. Statele de democrație populară — 1 oră.

a. Apariția statelor de democrație populară din Europa și Asia — formarea sistemului mondial socialist, principalul rezultat al celui de al doilea război mondial. Republica Democrată Germană — bastionul forțelor patriotice ale poporului german în lupta pentru reunificarea și dezvoltarea pașnică și democratică a Germaniei. Revoluția populară din China și formarea Republicii Populare Chineze; uriașele succese obținute de poporul chinez pe drumul construirii socialismului; rolul crescînd al R. P. Chineze în relațiile internaționale. Formarea lagărului socialist.

b. Democrația populară ca formă a dictaturii proletariatului în condițiile trecerii de la capitalism la socialism; desfășurarea revoluției socialiste în țările de democrație populară (rolul conducător al partidelor comuniste și muncitorești; aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste și a experienței sovietice în condițiile proprii fiecărei țări democrat-populare; avîntul lor economic, politic și cultural; ajutorul multilateral acordat de U.R.S.S.).

c. Relațiile de tip nou dintre statele socialiste (C.A.E.R.; politica de apărare comună — Tratatul de la Varsovia); lupta statelor socialiste pentru coexistența pașnică a celor două sisteme social-economice și politice mondiale.

C. Dezvoltarea Romîniei după al doilea război mondial — 1 oră.

a. Victoria insurecției armate de la 23 August 1944, inițiată, organizată și condusă de P.C.R., în condițiile favorabile create de înaintarea armatei sovietice eliberatoare; instaurarea puterii populare în țara noastră. Cele două etape ale revoluției populare din țara noastră (caracterul, forțele motrice, obiectivele și conținutul lor de clasă).

b. Desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și consolidarea puterii populare în prima etapă a revoluției populare: reforma agrară democratică din 1945; rezolvarea problemei naționale; succesele economice; ajutorul U.R.S.S.

c. Trecerea la revoluția socialistă: înlăturarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne (instaurarea dictaturii proletariatului); formarea Partidului Muncitoresc Romîn (rolul lui conducător în R.P.R.; rolul tov. Gh. Gheorghiu-Dej); naționalizarea (formarea sectorului socialist al economiei naționale); transformarea socialistă a agriculturii; dezvoltarea planificată a economiei naționale; electrificarea țării; importanța celui de al doilea Congres al P.M.R.; marile realizări obținute de poporul romîn în lupta pentru socialism.

d. Politica externă a țării noastre: relațiile frățești cu U.R.S.S. și cu celelalte țări socialiste; întărirea necontenită a lagărului socialist; lupta consecventă a R.P.R. pentru coexistența pașnică; activitatea R.P.R. în cadrul O.N.U.

3. DEZVOLTAREA CULTURII ȘI TEHNICII CONTEMPORANE (1917—1959) — 1 oră.

a. Condițiile istorice în care se dezvoltă cultura contemporană: izbucnirea și adîncirea neîncetată a crizei generale a sistemului capitalist, apariția și dezvoltarea neîncetată a sistemului socialist, destrămarea sistemului colonialist al imperialismului, creșterea imensă a rolului opiniei publice în politica internă și internațională, dezvoltarea uriașă a științei și tehnicii, asaltul spațiului cosmic, începutul construcției desfășurate a comunismului.

b. **Dezvoltarea culturii socialiste.** Premizele culturii socialiste (noua bază social-economică; valorificarea tradițiilor progresiste). Caracteristicile culturii socialiste (cultură socialistă în conținut, națională în formă; concepția clasei muncitoare despre lume — materialismul dialectic și istoric — baza teoretică a culturii socialiste; umanismul socialist). Dezvoltarea științei, literaturii și artei; dezvoltarea învățămîntului și ridicarea neîncetată a nivelului cultural al maselor în statele socialiste. Superioritatea și influența internațională a culturii socialiste. Problema dezvoltării relațiilor culturale cu țările capitaliste.

c. **Cultura în țările capitaliste.** Cultura burgheză (principalele forme de manifestare în știință, literatură și artă; manifestările de decadentism). Lupta oamenilor progresiști pentru promovarea unei culturi democratice. Situația culturală a popoarelor din colonii.

d. **Tehnica.** Marile descoperiri și invenții ale epocii noastre: electrotehnica (radarul, televiziunea, mașinile electronice, releul, telemetria, automatizarea); energetica (energia termică și tehnica reactivă); dezvoltarea hidroenergeticei; energia nucleară și termonucleară; aerodinamica (dezvoltarea aviației și astronauticii; superioritatea U.R.S.S. în studierea spațiului cosmic); dezvoltarea transporturilor; chimia (antibioticele, sinteza cauciucului, materialele plastice); explorările moderne (cercetarea regiunilor polare, a stratosferei și a batisferei). Marile succese ale științei și tehnicii din țările socialiste — expresie a superiorității sistemului socialist.

e. Dezvoltarea neîncetată a societății omenești spre socialism și comunism.

RECAPITULARE PARȚIALĂ . . . . . 3 ore
RECAPITULARE FINALĂ 3 ore
LUCRĂRILE SCRISE TRIMESTRIALE . . 3 ore

Consfătuiri cu cititorii

În ziua de 5 mai, Ziua presei, „Gazeta învățămîntului" a organizat consfătuiri cu cititorii în orașele București, Bîrlad și Petroșani. La aceste consfătuiri au participat numeroși învățători, profesori, educatoare, directori, inspectori școlari, activiști sindicali și de partid.

În discuțiile purtate, cadrele didactice au făcut propuneri valoroase pentru îmbunătățirea conținutului și formei publicistice a gazetei și au sugerat variate soluții pentru înlăturarea unora din deficiențele ce se manifestă încă în paginile ei.

Consfătuirile au scos cu putere în evidență încrederea pe care o au învățătorii și profesorii în presa de astăzi din patria noastră, care, îndrumată cu grijă de partid, slujește adevărul și îi ajută în rezolvarea problemelor variate și complexe pe care le ridică viața și activitatea lor de fiecare zi.

S-AU DESCHIS CURSURILE DE PREGĂTIRE PENTRU MUNCITORII CARE VOR URMA ÎNVĂŢĂMÎNTUL SERAL ŞI FĂRĂ FR

DRAGOSTE DE ÎNVĂŢĂTURĂ

După ce a apărut Hotărîrea privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, la Şcoala medie nr. 8 din Bucureşti s-au constituit grupe de cîte trei profesori care au primit sarcina să meargă în întreprinderi şi să sprijine comisiile de selecţionare a celor ce urmează să se înscrie la cursurile serale. La „Electroaparataj" ca şi la „Mătasea populară", la „Drum nou", la „I.C.I.L." sau la „Frigotehnica", profesorii au discutat îndelung cu directorii de întreprindere, cu secretarii organizaţiilor de partid, cu preşedinţii comitetelor sindicale şi secretarii organizaţiilor U.T.M. Comisiile constituite în întreprinderi au recomandat pentru învăţătură pe cei mai buni dintre muncitorii lor.

In ziua de 4 mai profesorii de la Şcoala medie nr. 8 îi aşteptau emoţionaţi pe tinerii pe care urmează să-i pregătească pentru a intra în clasa a VIII-a. Şcoala era gătită sărbătoreşte. In sala unde a avut loc deschiderea cursului de pregătire, catedra era învelită în pînză roşie, împodobită cu flori. Chiar în faţa uşii, o lozincă mare, caligrafiată migălos: „Succes şi în munca de învăţătură, dragi tovarăşi muncitori". „Şi", pentru că cei aleşi pentru a învăţa sînt muncitorii cei mai buni, cu ale căror succese în producţie întreprinderile se mîndresc.

Clopoţelul a sunat. „Elevii" au intrat în clasă. După o întrerupere de ani de zile, s-au aşezat din nou în băncile şcolare, devenite acum parcă mai mici. Muncitorii privesc mobilierul simplu al clasei, tabla, creta, catedra, florile. Îşi zîmbesc emoţionaţi la gîndul muncii noi pe care o vor începe în această zi. Mîinile aspre, bătătorite de muncă, mîngîie scîndura netedă a pupitrelor, caietele, creioanele...

Peste cîteva clipe intră în clasă cadrele didactice. Directorul secţiei serale le vorbeşte tinerilor despre importanţa Hotărîrii privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, despre condiţiile din ce în ce mai bune create de partid şi guvern pentru ca muncitorii să-şi poată continua studiile. Le arată apoi cum va fi alcătuit programul şi cum se va desfăşura munca în şcoală, le spune cum trebuie să înveţe pentru a obţine cele mai bune rezultate, îi sfătuieşte să aibă încredere în forţele lor, să înlăture orice timiditate, să ceară sprijinul profesorilor ori de cîte ori vor întîmpina dificultăţi în asimilarea cunoştinţelor.

O pildă vie a posibilităţilor de ridicare a nivelului de cunoştinţe pe care le oferă şcoala o aduce în cuvîntarea sa muncitorul Nicolae Duţă, elev în clasa a VIII-a la secţia serală. Nicolae Duţă nu este numai un instalator electrician fruntaş, ci şi unul dintre cei mai buni elevi ai şcolii. Notele sale sînt o confirmare a rezultatelor pe care le dă munca sîrguincioasă şi perseverentă: fizică şi chimie — 9, matematică — 9, română — 9, istorie — 9, geografie — 9. Vorbeşte cu uşurinţă, cursiv şi colorat. Muncitorii îl ascultă cu atenţie Este la şcoala serală abia de un an, însă progresul pe care l-a făcut în acest an se poate vedea şi numai din felul cum vorbeşte.

După festivitatea deschiderii cursurilor are loc prima lecţie: o oră de limbă şi literatură română.

In cancelarie, între profesori sînt discuţii aprinse. Problema cursurilor de pregătire preocupă pe toată lumea.

Se fac planuri de viitor: „O să-i considerăm pe tinerii de la cursurile de pregătire drept elevi ai şcolii ca şi cei de la seral. O să organizăm vizionări de spectacole în colectiv şi vizite la muzee. O să-i invităm la anumite ore la cursurile şcolii serale". „Cred că nu o să fie de loc rău dacă îi vom îndruma pe cei mai buni elevi de la seral să-i ajute în însuşirea lecţiilor pe cei de la cursurile de pregătire". „Ar fi bine să organizăm bilunar scurte şedinţe în care să se analizeze, împreună cu elevii, felul cum se desfăşoară munca de pregătire".

Printre cei care au fost înscrişi la cursurile de pregătire am văzut chipul unui tînăr cu care stătusem de vorbă nu de mult. Lucrează la întreprinderea „Electroaparataj". E un

Prima oară la cursul de pregătire pentru tinerii muncitori organizat pe lîngă Şcoala nr. 8 din Bucureşti. Viitorilor elevi ai şcolii serale li se predau cunoştinţe de limba

tînăr muncitor ca oricare altul, viguros, comunicativ, vesel, plin de viaţă şi de voioşie. Asemeni lui mai sînt în aceeaşi întreprindere încă vreo 600. Mi-a rămas în minte chipul lui pentru că mi-a povestit o mică întîmplare de demult pe care o socotesc plină de semnificaţii.

Era o amintire veche, cu iz de tristeţe. Avea pe atunci vreo 13 ani şi îşi începuse ucenicia. Terminase cîteva clase primare la şcoala din mahala şi apoi începuse lupta cu viaţa muncind într-un atelier, alături de tatăl său. Visa să devină inventator. Îşi făcuse rost de cîteva cărţi de şcoală şi seara, cînd venea frînt de oboseală de la muncă, se chinuia să descifreze formule algebrice şi să tocească legile fizicii. In cele din urmă a început să se descurajeze. I se părea că manualele sînt scrise într-o limbă străină, pe care n-o va putea înţelege niciodată fără îndrumarea unui profesor. Se uita cu invidie la fiul patronului, la care venea în fiecare după amiază un profesor să-l mediteze. Feciorul de bani gata stătea întins într-un şezlong aşezat la umbră, în grădină; mînca mere şi se uita după cai verzi pe pereţi, în vreme ce profesorul îşi bătea gura de pomană, străduindu-se să-l facă să înţeleagă ecuaţiile de gradul I şi să deprindă limba lui Voltaire.

Pe atunci, cel ce visa să devin a fost nevoit să renunţe la visul însă pentru poporul nostru vrem torită luptei duse de clasa mun frunte cu partidul ei, dreptul l nu mai este un privilegiu al cel ţara noastră porţile şcolilor s-au pentru fiii celor ce muncesc. au apărut numeroase şcoli med care tineretul muncitoresc şi poate desăvîrşi studiile. Hotărî îmbunătăţirea învăţămîntului se frecvenţă este încă o dovadă a lor pe care le au oamenii munc noastre. Tinerii muncitori îşi po astăzi visurile cele mai îndrăz certitudinea că şi le vor realiza.

Tînărul care visase să devină a venit astăzi la şcoală cu do începe din nou strădania studiu l-a părăsit la 13 ani, obosit şi Acum, taina formulelor algebrice, altădată, i se va dezlega repede, marea atentă a profesorilor. Di lui optimist, din privirile lui ener tărîte, înţeleg că va sfîrşi prin visul din copilărie.

O. B

Problemele ultimului trimestru

Pregătirea elevilor din clasa a VII-a

Am intrat într-o perioadă cînd activitatea în şcolile noastre devine tot mai intensă, eforturile cadrelor didactice orientîndu-se spre asigurarea încheierii anului şcolar cu rezultate cît mai bune.

Am stat de vorbă, zilele acestea, cu profesorii care predau la clasa a VII-a a şcolii din comuna Putineiu, raionul Giurgiu. Erau preocupaţi de problemele ultimului trimestru mai mult decît toate celelalte cadre ale şcolii. Este şi firesc să fie aşa: clasa a VII-a este o clasă de absolvire, la care se dă examen, iar succesul la examen implică cunoaşterea temeinică nu numai a materiei studiate în anul şcolar curent, ci şi în clasele anterioare. Şi, pe lîngă aceasta, absolvenţii clasei a VII-a se vor prezenta şi la concursurile de admitere în şcolile profesionale sau medii.

Sub îndrumarea conducerii şcolii s-au stabilit sarcinile care revin în mod special profesorilor de la clasa a VII-a pînă la perioada de recapitulare a materiei şi apoi în perioada de recapitulare a acesteia. Prima sarcină este aceea de a pregăti temeinic fiecare lecţie, iar acolo unde este posibil, de a realiza în cursul lecţiei şi legătura cu materia claselor a V-a şi a VI-a. Bunăoară, ţinînd seama de faptul că la algebră se predau în această perioadă sistemele de ecuaţii de gradul I, profesorul de matematică şi-a propus să aleagă astfel exerciţiile cerute de această temă, încît să recapituleze cu ajutorul lor operaţiile cu expresii algebrice şi cu fracţii, operaţiile cu numere relative etc. Cu prilejul predării ecuaţiei de gradul II — forme incomplete, se va recapitula extragerea rădăcinii pătrate din numerele întregi şi zecimale.

La fel se procedează şi la celelalte obiecte la care se va da examen.

In orele de diriginţie se analizează periodic pregătirea elevilor. De asemenea, elevii sînt îndrumaţi în organizarea şi desfăşurarea studiului individual.

Profesorii au întărit acum legătura cu părinţii elevilor, explicîndu-le că trebuie să se îngrijească de frecvenţa regulată a copiilor lor şi să le creeze condiţii bune de învăţătură, evitînd de a le da în această perioadă sarcini gospodăreşti.

Cadrele didactice care predau la clasa a VII-a s-au îngrijit din vreme şi de planificarea muncii în etapa de recapitulare a materiei, care va începe la 1 iunie. In planurile lor de recapitulare ei s-au orientat spre problemele principale ale materiei, căutînd să aleagă teme de sinteză şi să asigure legătura strînsă a recapitulării cu viaţa. La limba şi literatura română, de exemplu, s-au formulat teme ca „Fraza", „Trecutul de luptă al poporului oglindit în operele scriitorilor noştri", „Critica societăţii burgheze în opera lui I. L. Caragiale" etc. La ştiinţele naturii, unele teme — ca de exemplu „Studiul principalelor grupe de plante" sau „Diferite feluri de hibridări" — se vor desfăşura chiar pe lotul şcolii.

In recapitularea materiei la matematică profesorii vor urmări cunoaşterea temeinică de către elevi a ordinei operaţiilor aritmetice şi algebrice, a calculului numeric mintal etc. Ei şi-au propus să rezolve cu elevii numeroase probleme cu conţinut luat din domeniul agriculturii sau industriei. Şi în recapitularea geometriei se va realiza o legătură cît mai strînsă cu viaţa, acordîndu-se o mare atenţie cunoştinţelor privitoare la asemănarea figurilor geometrice, arii, volume etc., care au numeroase aplicaţii în practică.

In întreg raionul Giurgiu cadrele didactice dau multă atenţie pregătirii elevilor din clasa a VII-a pentru examene. La Şcoala de 7 ani din comuna Gogoşari, de pildă, s-au format colective de profesori care răs-

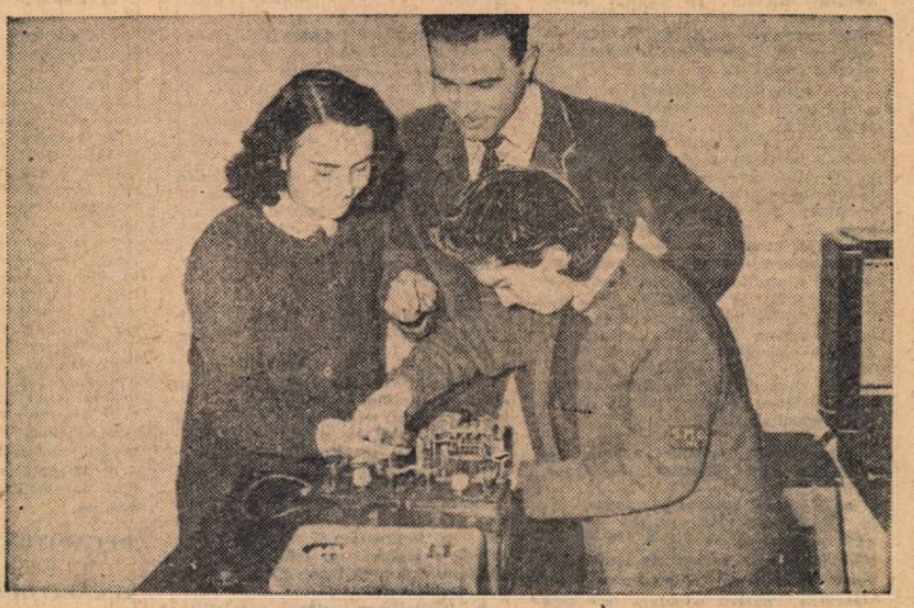

Profesorii de la Şcoala medie nr. 1 din Giurgiu acordă o mare atenţie desfăşurării lucrărilor de laborator în perioada actuală cînd se intensifică pregătirile în vederea examenelor.

pund în mod special de diferite cum sînt asigurarea frecvenţei lecţii, meditaţii şi consultaţii, studiului individual al elevilor, le părinţii etc. Cu multă rîvnă se m la şcolile din comunele Stăneşti etc.

Pretutindeni trebuie să se inter cum munca profesorilor care pred sa a VII-a. Întocmindu-şi planur capitulare a materiei, profesorii t pună accentul pe temele cele ma nate din materia claselor V—VII, sebit de important ca lecţiile de r re să nu fie încărcate cu amănur sorii avînd datoria să discearnă problemele esenţiale. Multă grij arătată pentru evitarea supraîncăr vilor. In această perioadă o serie vităţi extraşcolare ale elevilor clas — bunăoară cercurile pe obiecte buie înlăturate complet, iar altel în măsură simţitoare.

Paralel cu activitatea de pregăti nică a elevilor pentru examenul vire, trebuie acordată multă atenţ tării lor profesionale, îndrumării vederea alegerii drumului pe care ge în viaţă. In şcolile sătesti elev în general îndrumaţi spre şcolile nale agricole şi spre şcolile de me în cele de la oraşe spre şcolile pr le industriale. Această îndrumare buie să se facă în mod mecanic, seama de aptitudinile şi posibilităţi rui absolvent şi, în acelaşi timp, ţele construcţiei socialismului în noastră.

Incheierea ultimului trimestru cu te cît mai bune în instruirea şi elevilor cere din partea pedagogil sificarea eforturilor pentru a ridica lecţiilor, a asigura recapitularea predate în anii anteriori. Acum, în trimestru profesorii au mai mult ca datoria de a sta alături de elevii tîndu-i şi îndrumîndu-i pînă vor succes atît examenul de absolvir cel de admitere în şcoala profesio medie.

F.

CONSULTAȚIE LA TEMA: „Teoria marxist-leninistă a revoluției. Legile generale ale revoluției socialiste și varietatea formelor de trecere a diferitelor țări la socialism. Insurecția armată de la 23 August 1944. Revoluția democrat-populară din țara noastră"

Teoria marxist-leninistă a revoluției socialiste

1. REVOLUȚIA SOCIAL-POLITICĂ, FENOMEN OBIECTIV AL DEZVOLTĂRII SOCIETĂȚII BAZATE PE CLASE ANTAGONISTE. CONȚINUTUL ȘI SARCINILE REVOLUȚIEI SOCIALISTE.

Revoluția socială reprezintă o cotitură radicală în viața societății, un mare pas înainte pe linia progresului istoric. Conținutul general al revoluției sociale îl constituie înlocuirea vechilor relații de producție cu noi relații de producție, corespunzătoare caracterului forțelor de producție, trecerea puterii de stat din mîinile clasei vechi în mîinile clasei înaintate.

Revoluția este o etapă necesară în dezvoltarea societății împărțite în clase antagoniste. Ea este determinată de cerințele legii obiective a concordanței relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție. Contradicția care apare între noile forțe de producție și relațiile de producție rămase în urmă se poate rezolva numai prin înlocuirea vechilor relații de producție cu noi relații de producție, corespunzătoare caracterului forțelor de producție, numai prin lichidarea vechii orînduiri sociale.

Contradicția dintre forțele de producție și relațiile de producție se reflectă pe plan social în lupta dintre clasele sociale. Clasa socială care este purtătoarea relațiilor de producție perimate folosește toate mijloacele și în primul rînd puterea sa de stat pentru a apăra aceste relații care-i asigură dominația de clasă. Experiența istorică a demonstrat că niciodată clasele dominante nu renunță de bună voie la puterea lor politică. Pentru a deschide cîmp liber de dezvoltare forțelor de producție, clasa nouă, progresistă trebuie să răstoarne orînduirea de stat existentă și să ia puterea în mîinile sale. **Tocmai de aceea lupta pentru schimbarea revoluționară a relațiilor de producție cît și pentru consolidarea noilor relații de producție este în primul rînd o luptă politică, o luptă pentru putere.** Revoluția este cea mai înaltă formă a luptei dintre clase.

„Trecerea puterii de stat — scrie Lenin — din mîinile unei clase în mîinile altei clase constituie primul indiciu, indiciul principal, fundamental al unei revoluții, în accepțiunea atît strict științifică cît și politic-practică a acestei noțiuni" (V. I. Lenin: Opere, vol. 29, pag. 26).

Trebuie subliniat însă că nu orice schimbare a puterii unei clase cu aceea a altei clase constituie o revoluție. Criteriul marxist în caracterizarea conținutului unei mișcări sociale constă în aprecierea sarcinilor sociale pe care le îndeplinește și a claselor sociale care sînt interesate în mod obiectiv în dezvoltarea ei. **Revoluția socială este acea mișcare socială care duce la înlocuirea unei orînduiri sociale inferioare cu una superioară, la instaurarea puterii unei clase înaintate, purtătoare a progresului istoric.** Dacă însă fosta clasă dominantă, reacționară pune la cale o răscoală împotriva puterii clasei progresiste, cum s-a petrecut în octombrie 1956 în Ungaria, dacă fosta clasă dominantă acaparează puterea politică, aceasta nu este o revoluție, ci o contrarevoluție.

În dezvoltarea ei societatea omenească cunoaște diferite tipuri de revoluții sociale, fiecare dintre ele avînd un caracter concret istoric. Caracterul sau tipul unei revoluții este determinat de sarcinile economice și sociale pe care ea trebuie să le rezolve în virtutea legilor obiective ale dezvoltării sociale, de natura relațiilor de producție pe care ea le statornicește, de forțele motrice care o înfăptuiesc. Astfel revoluția socială care urmărește să doboare burghezia de la putere și să instaureze puterea politică a proletariatului — dictatura proletariatului, să desființeze relațiile capitaliste de producție și să făurească relațiile de colaborare și ajutor reciproc este o revoluție socialistă.

Clasicii marxism-leninismului au demonstrat caracterul obiectiv și necesar al revoluției socialiste. După cum se știe, în societatea capitalistă există și se dezvoltă o ascuțită contradicție între caracterul social al muncii și însușirea privat-capitalistă a rezultatelor ei. Aceasta este contradicția fundamentală a modului de producție capitalist. Ea se adîncește în condițiile imperialismului, cînd mijloacele de producție se concentrează tot mai mult în mîinile unei pături de mari monopoliști, iar caracterul social al forțelor de producție se accentuează. Ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a apariției și consolidării sistemului socialist mondial, perturbările și zguduirile social-economice provocate de acțiunea acestei contradicții au căpătat astăzi un caracter acut și permanent. Viața a dovedit fără posibilitate de tăgadă că orînduirea capitalistă nu este capabilă să rezolve conflictul dintre relațiile de producție și forțele de producție.

Acest conflict se poate rezolva numai prin instaurarea dominației de clasă a proletariatului condus de partidul său marxist-leninist și, pe această bază, prin desființarea proprietății capitaliste a relațiilor de producție capitaliste și prin crearea unor relații de producție noi, socialiste, corespunzătoare caracterului forțelor de producție. **Această sarcină a istoriei poate fi și este înfăptuită numai pe cale revoluționară, de către revoluția socialistă victorioasă.**

Partidele comuniste au dat o ripostă hotărîtă și au demascat adevăratul conținut al teoriilor revizionismului contemporan care neagă necesitatea obiectivă a revoluției socialiste și sarcina ei primordială — instaurarea dictaturii proletariatului. În esență, toate aceste teorii revizioniste nu fac altceva decît să reia vechea teză oportunistă, de mult zdrobită de marxism, a integrării pașnice a capitalismului în socialism, a trecerii la socialism pe calea unor reforme succesive. Pornind de la constatarea că una din caracteristicile esențiale ale capitalismului contemporan constă în creșterea tendințelor spre capitalismul monopolist de stat, revizioniștii susțin că aceste tendințe ar constitui începutul unei treceri progresive la socialism, fără revoluție și fără dictatura proletariatului. Pe aceeași linie se situează și revizionismul iugoslav care denaturînd esența de clasă a statului capitalist contemporan și susținînd că el ar fi devenit un „stat imparțial" un „stat arbitru" chipurile deasupra claselor, înlocuiește lupta revoluționară a clasei muncitoare pentru instaurarea dictaturii proletariatului cu lupta pentru „creșterea influenței clasei muncitoare în mecanismul puterii de stat", înlocuiește ideea de revoluție socialistă cu cea a trecerii evolutive, spontane la socialism. Revizioniștii contemporani ascund cu grijă fapte evidente cum sînt: accentuarea continuă a caracterului reacționar al statului capitalist contemporan, intensificarea rolului său în reprimarea mișcării revoluționare și democratice, continua îngustare a democrației burgheze, orientarea cercurilor imperialiste spre instaurarea fascismului.

Realitatea contemporană din țările capitaliste demonstrează că capitalismul monopolist de stat reprezintă un sistem de folosire a statului burghez de către capitalul monopolist în scopurile sale egoiste și în dauna intereselor oamenilor muncii, reprezintă o întărire a monopolurilor, o și mai mare concentrare a puterii economice și politice în mîinile acestora.

Capitalismul monopolist de stat nu rezolvă conflictul dintre forțele de producție și relațiile de producție ci dimpotrivă îl adîncește necontenit. Capitalismul monopolist de stat reprezintă cea mai deplină pregătire materială a socialismului, dar el nu conține nici un germene de socialism. Pentru a ajunge la socialism trebuie în mod obligatoriu să se înfăptuiască revoluția socialistă.

Obligativitatea revoluției socialiste decurge pe de o parte din faptul că noile relații de producție socialiste, radical deosebite și opuse relațiilor capitaliste nu pot să apară în cadrul orînduirii burgheze. Relațiile de producție socialiste reprezintă un nou tip de relații, bazate pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, pe colaborare și ajutor reciproc. Ele nu pot să apară decît în urma cuceririi puterii de către proletariat condus de partidul său marxist-leninist, în urma instaurării dictaturii proletariatului. Pe de altă parte, necesitatea revoluției socialiste decurge și din faptul că burghezia apără prin toate mijloacele și în primul rînd prin puterea sa de stat relațiile capitaliste bazate pe proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producție, opunîndu-se înlocuirii acestora cu noile relații socialiste. De aceea lupta clasei muncitoare pentru socialism este în primul rînd și în esență o luptă politică pentru doborîrea puterii de stat capitaliste și instaurarea puterii de stat socialiste. Fără instaurarea dominației de clasă a proletariatului nu este posibilă crearea relațiilor socialiste.

Instaurarea dictaturii proletariatului în vederea construirii societății socialiste constituie deci esența revoluției socialiste.

Fundamentînd obligativitatea revoluției socialiste, clasicii marxism-leninismului au demonstrat totodată că revoluția socialistă nu izbucnește în mod întîmplător și pe neașteptate și că condițiile obiective ale declanșării ei se acumulează treptat. Perioada în care societatea este coaptă din punct de vedere obiectiv pentru revoluție este o perioadă de criză sau situație revoluționară. Definind situația revoluționară, V. I. Lenin arată că existența ei se caracterizează prin: „1) neputința claselor stăpînitoare de a-și menține dominația într-o formă neschimbată; o criză sau alta a „vîrfurilor", criza politicii clasei stăpînitoare, care provoacă o spărtură prin care răbufnește nemulțumirea și revolta claselor asuprite. Deobicei, pentru ca revoluția să izbucnească, nu este de ajuns ca „păturile de jos să nu mai vrea" să trăiască ca înainte, ci mai este necesar ca „vîrfurile" să nu mai poată „trăi ca înainte". 2) O înăsprire mai pronunțată decît cea obișnuită a sărăciei și a mizeriei claselor asuprite 3) O însemnată creștere, în virtutea cauzelor menționate, a spiritului combativ al maselor..." (V. I. Lenin Opere vol. 21 pag. 202).

Situația revoluționară este absolut necesară dar nu și suficientă pentru victoria revoluției socialiste. Astfel în țara noastră în anii 1918—1920, au existat situații revoluționare dar ele nu au dus la revoluție. Pentru victoria revoluției socialiste este necesară și existența unor factori subiectivi: un înalt grad de conștiință și combativitate a clasei muncitoare — principala forță motrice a revoluției socialiste, închegarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime — forța socială capabilă să răstoarne dominația claselor reacționare, existența unui partid revoluționar al clasei muncitoare înarmat cu știința conducerii luptei de clasă, capabil să îndrumeze masele spre formele de luptă cele mai corespunzătoare, capabil să fixeze cu claritate perspectivele luptei revoluționare.

În lumina învățăturii marxist-leniniste despre rolul factorilor obiectivi și subiectivi în izbucnirea și victoria revoluției socialiste rezultă în mod limpede caracterul calomnios și profund reacționar al propagandei imperialiste despre așa zisul „export de revoluție". Cercurile imperialiste urmăresc astfel să nege caracterul obiectiv al revoluției din țările de democrație populară, al mișcărilor de eliberare națională și socială din țările coloniale și subjugate, urmăresc să nege faptul că aceste revoluții sînt opera maselor largi populare, să cultive în rîndul oamenilor muncii din țările capitaliste ideea veșniciei orînduirii bazate pe exploatare. Viața demonstrează că revoluția socialistă este rezultatul maturizării condițiilor obiective interne din fiecare țară, rezultatul luptei revoluționare a maselor populare conduse de clasa muncitoare și de partidul ei marxist-leninist.

Deosebindu-se în mod radical de toate revoluțiile anterioare, revoluția socialistă asigură, pentru prima oară în decursul istoriei, realizarea intereselor marii majorități a membrilor societății, lichidează orice formă a proprietății private asupra mijloacelor de producție, orice formă a exploatării omului de către om.

Revoluția socialistă marchează sfîrșitul preistoriei omenirii și începutul istoriei ei adevărate, făurite în mod conștient de masele populare pe baza cunoașterii legilor obiective ale dezvoltării sociale.

2. TEORIA MARXIST-LENINISTĂ DESPRE ÎNFĂPTUIREA REVOLUȚIEI SOCIALISTE ÎN CONDIȚIILE IMPERIALISMULUI.

Necesitatea revoluției socialiste a fost fundamentată multilateral în epoca capitalismului premonopolist de către Marx și Engels. Ei au demonstrat pentru prima oară inevitabilitatea pieirii capitalismului, necesitatea obiectivă a revoluției socialiste, au arătat misiunea istorică a proletariatului de conducător al luptei celor asupriți și de gropar al orînduirii capitaliste.

O dată cu trecerea capitalismului în ultimul său stadiu — imperialismul — revoluția proletară a devenit o problemă a practicii imediate. Generalizînd noua experiență istorică din această etapă V. I. Lenin are marele merit de a fi restabilit, apărat și dezvoltat tezele fundamentale ale teoriei marxiste despre revoluție în lupta cu liderii Internaționalei a II-a oportuniste.

În noile condiții istorice ale imperialismului Lenin a formulat și fundamentat din punct de vedere științific posibilitatea victoriei revoluției socialiste la început în cîteva țări sau chiar într-o singură țară luată aparte și totodată posibilitatea transformării nemijlocite a revoluției burghezo-democratice în revoluția socialistă.

Care este conținutul esențial al teoriei leniniste despre posibilitatea victoriei inițiale a revoluției în cîteva țări sau chiar într-o singură țară?

Se știe că imperialismul a dus la extinderea relațiilor capitaliste în întreaga lume, la ascuțirea contradicțiilor fundamentale ale orînduirii capitaliste și la apariția unor noi contradicții. În imperialism economia capitalistă s-a transformat într-o economie mondială. Capitalismul s-a transformat într-un sistem mondial de aservire și subjugare a popoarelor din țările mai puțin sau slab dezvoltate din punct de vedere economic, iar diferitele economii naționale au devenit verigi ale unui singur lanț.

După cum arată Lenin contradicțiile interne ale fiecărei țări sînt o parte a contradicțiilor generale ale imperialismului. În aceste condiții sistemul capitalist, în ansamblul său, este copt din punct de vedere obiectiv pentru revoluție. În condițiile imperialismului, revoluția socialistă este rezultatul ascuțirii contradicțiilor social-economice și naționale în întreg sistemul mondial al imperialismului, rezultatul ruperii lanțului imperialist într-o țară sau alta.

Posibilitatea obiectivă a ruperii uneia sau alteia din țările sistemului imperialist este determinată de acțiunea legii dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a statelor capitaliste în imperialism. Conținutul acestei legi obiective a imperialismului, descoperită de V. I. Lenin, arată că în imperialism procesul dezvoltării țărilor capitaliste se caracterizează prin tendința unor țări de a ajunge și întrece țările cele mai înaintate, prin înlăturarea rapidă de pe piața mondială a unor țări de către altele, prin reîmpărțirea periodică, pe calea unor ciocniri și catastrofe militare, a lumii deja împărțite, prin adîncirea și ascuțirea tuturor conflictelor proprii imperialismului, conflicte care slăbesc sistemul capitalist.

Dezvoltarea inegală și în salturi a țărilor capitaliste în imperialism este accentuată de tendința cercurilor monopoliste de a obține profit maxim prin cele mai variate mijloace de asuprire a majorității populației. Clasele dominante din toate statele imperialiste intensifică exploatarea clasei muncitoare și a maselor largi pentru a face față în lupta acerbă de concurență și pentru a-și subordona adversarii. De aci ascuțirea la maximum a contradicțiilor dintre muncă și capital, a luptei de clasă din țările capitaliste, ascuțirea contradicțiilor dintre puterile imperialiste și țările coloniale și dependente, creșterea mișcării de eliberare națională a acestor popoare. Toate acestea duc la slăbirea lanțului imperialist într-una din verigile sale, la posibilitatea izbucnirii și victoriei revoluției socialiste în această verigă slabă. Rezultă deci că acumularea și maturizarea condițiilor obiective necesare izbucnirii și victoriei revoluției socialiste are loc în imperialism în mod inegal în diferite țări.

Inegalitatea dezvoltării economice în epoca imperialismului determină și o dezvoltare inegală politică a diferitelor țări capitaliste. Are loc o dezvoltare inegală a raportului forțelor de clasă pe tărîm politic ca și formarea inegală a premizelor, a factorilor subiectivi necesari izbucnirii și victoriei revoluției. Astfel ascuțirea contradicțiilor de clasă, gradul de intensitate a luptei de clasă dintre proletariat și burghezie, nivelul conștiinței de clasă, organizarea și hotărîrea de luptă a clasei muncitoare, capacitatea acesteia de a mobiliza masele celor ce muncesc sub conducerea sa împotriva exploatării și asupririi capitaliste, sînt dezvoltate în mod inegal în diferite țări capitaliste.

Trebuie arătat că între gradul de maturitate economică și gradul de maturitate politică dintr-o țară sau alta capitalistă nu există o dependență directă. O țară capitalistă poate fi foarte înaintată din punct de vedere economic dar rămasă în urmă din punct de vedere politic; poate exista și o situație inversă cînd o țară cu o dezvoltare capitalistă medie să aibă un avans față de țări mai dezvoltate în ceea ce privește dezvoltarea politică — coacerea

(Continuare în pag. 6)

Teoria marxist-leninistă a revoluției socialiste

(Urmare din pag. 5)

condițiilor subiective ale revoluției socialiste. Rezultă deci că și maturizarea condițiilor subiective necesare izbucnirii și victoriei revoluției socialiste se produce în mod inegal în diferite țări capitaliste.

Toate acestea duc la concluzia că în condițiile imperialismului „socialismul nu poate învinge simultan în toate țările, el învinge la început într-o singură țară sau în cîteva țări, celelalte continuînd ca să rămînă un timp oarecare burgheze sau preburgheze" (Lenin, Opere vol. 23 pag. 70).

Trecerea de la capitalism la socialism în epoca imperialismului se face nu pe calea prăbușirii simultane a sistemului capitalist în toate țările ci pe calea ruperii unor țări din acest sistem. Dezvoltarea revoluției socialiste pe plan mondial constituie un proces unitar care se desfășoară în etape.

Revoluția se înfăptuiește în primul rînd nu neapărat în țara cea mai dezvoltată din punct de vedere capitalist ci în acele țări care se dovedesc a fi verigi slabe și puncte de concentrare a contradicțiilor imperialismului.

O parte integrantă a teoriei leniniste a revoluției o constituie și teza cu privire la transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluția socialistă. Inegalitatea dezvoltării popoarelor și țărilor în condițiile imperialismului, face ca, în timp ce un număr relativ mic de țări capitaliste avansate se găsesc nemijlocit în fața revoluției socialiste, marea majoritate a țărilor să se găsească fie în fața revoluției burghezo-democratice, fie într-o etapă de desăvîrșire a sarcinilor acestei revoluții.

Dezvoltînd teza lui Marx despre revoluția neîntreruptă, plecînd de la noul raport de forțe existent în cadrul revoluțiilor burghezo-democratice din imperialism, de la noile trăsături ale acestei revoluții, V. I. Lenin a arătat că posibilitatea transformării revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă depinde: de gradul de conștiință și de organizare al clasei muncitoare, de capacitatea sa de antrenare a maselor, de modul în care ea reușește să dețină rolul conducător în revoluția burghezo-democratică.

Asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare este pe deplin posibilă deoarece în condițiile imperialismului, în marea majoritate a țărilor, aceasta este o clasă conștientă de rolul său istoric, o clasă care făurindu-și partidul ei marxist-leninist devine capabilă să atragă de partea socialismului imensa majoritate a societății. Victoria revoluției burghezo-democratice în care clasa muncitoare deține rolul de hegemon duce implicit la ruperea lanțului imperialist, determină la rîndul ei posibilitatea și necesitatea victoriei revoluției socialiste într-o singură țară.

Prima și cea mai strălucită dovadă a justeței teoriei leniniste a revoluției a fost victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ea a arătat întregii lumi că revoluția izbucnește și învinge în acea țară care reprezintă o verigă slabă a lanțului imperialist, în care există o puternică mișcare revoluționară de mase condusă de clasa muncitoare în frunte cu partidul ei marxist-leninist, partid de tip nou. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie obținută în condițiile atotputerniciei sistemului imperialist a însemnat inaugurarea revoluției socialiste pe arena mondială, etapa inițială a trecerii omenirii de la capitalism la socialism, crearea unui puternic centru al revoluției și a luptei de eliberare a popoarelor împotriva imperialismului. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dezvăluit legile generale ale înfăptuirii revoluției socialiste, ale trecerii de la capitalism la socialism, obligatorii pentru toate țările. Așa cum a arătat V. I. Lenin „Unele trăsături fundamentale ale revoluției noastre au o însemnătate nu locală, nu specific națională, nu numai rusă, ci una internațională" (V. I. Lenin: Opere, vol. 31, pag. 5).

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și transformarea Uniunii Sovietice într-o mare putere de stat socialistă a deschis și înlesnit drumul întregii omeniri spre socialism.

După cel de-al doilea război mondial teoria leninistă a revoluției a găsit o nouă și strălucită confirmare în victoria revoluțiilor populare din Europa și Asia. A început astfel cea de a doua etapă a revoluției socialiste mondiale a cărei importanță istorică constă în crearea sistemului mondial al socialismului, în frunte cu U.R.S.S., în schimbarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea lagărului socialist. S-a deschis astfel o nouă perspectivă pentru trecerea la socialism a diferitelor țări capitaliste, s-au creat condiții cu mult mai favorabile ca în trecut pentru victoria revoluției socialiste.

3. LEGILE GENERALE ALE REVOLUȚIEI SOCIALISTE.

Experiența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a revoluțiilor populare de după cel de-al doilea război mondial, experiența mișcării muncitorești internaționale arată că în esență drumul spre socialism este același pentru toate țările. Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, care a avut loc la Moscova în luna noiembrie 1957, generalizînd experiența mișcării muncitorești internaționale, a arătat că transformarea revoluționară a societății se înfăptuiește potrivit unor legi universal valabile. Cerințele acestor legi sînt: instaurarea dictaturii proletariatului sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei de avangardă, lichidarea relațiilor de producție capitaliste și înlocuirea lor cu relații de producție socialiste prin industrializarea socialistă și colectivizarea agriculturii, existența statului socialist care organizează construirea economiei socialiste și desfășurarea revoluției culturale, apărarea cuceririlor revoluționare de atacurile forțelor reacționare din interiorul țării și de peste hotare.

Caracterul general valabil al legilor enunțate mai sus rezultă din faptul că revoluția socialistă are un conținut unic și indivizibil în toate țările, că ea este determinată de acțiunea acelorași legi obiective în toate țările capitaliste. Aceeași esență a relațiilor de producție din țările capitaliste și a puterii de stat capitaliste face ca în toate țările revoluția socialistă să poată fi înfăptuită numai sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei de tip nou, care unind în jurul ei masa largă a oamenilor muncii, închegînd alianța cu țărănimea muncitoare instaurează dictatura proletariatului.

Rezolvarea problemei fundamentale a oricărei revoluții socialiste, instaurarea dictaturii proletariatului, nu este de închipuit fără rolul conducător al clasei muncitoare în revoluție, singura clasă consecvent revoluționară. Numai clasa muncitoare prin poziția ei socială, prin conștiință și organizarea sa poate să conducă masele muncitoare la răsturnarea puterii capitaliștilor, să elibereze întreaga societate de exploatarea capitalistă.

Sub conducerea sa se încheagă forța socială capabilă să doboare orînduirea capitalistă — alianța dintre clasa muncitoare și masele țărănimii muncitoare. Proletariatul poate să atragă de partea sa masele largi de oameni ai muncii, păturile mijlocii ale societății și în primul rînd masele țărănimii muncitoare deoarece în mod obiectiv interesele lor fundamentale coincid. Socialismul reprezintă singura cale pentru masele țărănimii muncitoare, ale oamenilor muncii în general, de a scăpa de exploatare, mizerie și înapoiere. Comunitatea intereselor fundamentale ale clasei muncitoare și ale maselor de oameni ai muncii neproletari constituie baza acestei alianțe.

Experiența tuturor revoluțiilor socialiste și în primul rînd a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie arată că victoria revoluției depinde de alianța cu masele țărănimii muncitoare, cu ceilalți oameni ai muncii, de conducerea acestora de către clasa muncitoare. Lipsite de posibilitatea de a induce în eroare masele populare, de a le folosi ca masă de manevră, izolate, clasele exploatatoare nu pot rezista loviturilor date de armata revoluționară condusă de proletariat, puterea lor se descompune și în cele din urmă se prăbușește sub loviturile primite.

Iată de ce alianța dintre clasa muncitoare și masele țărănimii muncitoare, conducerea de către clasa muncitoare a maselor de oameni ai muncii reprezintă o lege, o trăsătură general valabilă a oricărei revoluții socialiste.

Proletariatul nu-și poate asigura rolul de conducător în revoluție fără a avea în fruntea sa un partid marxist-leninist. Numai partidul de tip nou al clasei muncitoare, înarmat cu teoria revoluționară și strîns legat de mase, este capabil să educe clasa muncitoare și masele largi populare în spirit revoluționar, să le pregătească pentru înfăptuirea revoluției socialiste. Partidul de tip nou înarmat cu teoria marxist-leninistă, cu știința conducerii luptei de clasă a proletariatului se situează în fruntea luptei maselor și le călăuzește în pregătirea și înfăptuirea revoluției socialiste. Aceasta constituie una din principalele învățăminte ale Revoluției din Octombrie care are o valoare generală pentru toate țările. Ea are o deosebită actualitate în lupta împotriva revizionismului contemporan și a tuturor ideologilor oportuniști care, denaturînd în mod grosolan realitatea, neagă capacitatea clasei muncitoare de a prelua puterea și totodată necesitatea asigurării rolului conducător al partidului marxist-leninist în revoluție.

Pe baza faptelor, în lupta de fiecare zi, clasa muncitoare din țările capitaliste se convinge tot mai mult că partidele social-democrate reformiste sînt neputincioase în îndeplinirea intereselor de clasă ale proletariatului. În unele țări din Occidentul Europei aceste partide au fost sau se află și astăzi la conducere. Ele nu au înfăptuit însă nici o măsură care să ducă la socialism. Cele mai radicale reforme înfăptuite de guvernele social-democrate nu conțin nici un gram de socialism. Iată de ce numai sub conducerea unui partid marxist-leninist care luptă pentru înfăptuirea revoluției socialiste și instaurarea dictaturii proletariatului clasa muncitoare poate să se elibereze pe sine și întreaga societate de orice exploatare și asuprire socială.

Experiența mișcării muncitorești internaționale demonstrează că indiferent de forma sau de metoda prin care se realizează trecerea la socialism, aceasta va fi întotdeauna o revoluție a cărei problemă centrală o va constitui înlăturarea dominației claselor exploatatoare și instaurarea dictaturii proletariatului.

După cucerirea puterii politice clasa muncitoare trece la construirea bazei economice a socialismului. În Manifestul Partidului Comunist, Marx și Engels arată că: „Proletariatul va folosi dominația lui politică pentru a smulge burgheziei, pas cu pas, întregul capital, pentru a centraliza toate instrumentele de producție în mîinile statului, adică în mîinile proletariatului organizat ca clasă dominantă și pentru a mări cît se poate de repede masa forțelor de producție" (K. Marx — Fr. Engels: Opere alese, vol. I, pag. 31—32).

Proletariatul folosește puterea de stat ca instrument al construirii socialismului pentru a crea relațiile de producție socialiste, a organiza dezvoltarea planificată a economiei naționale în vederea industrializării, transformării socialiste a agriculturii și creării unei culturi socialiste. În același timp dictatura proletariatului este necesară deoarece clasa muncitoare trebuie să înfrîngă atacurile burgheziei doborîte de la putere care timp îndelungat, sprijinită de reacțiunea internațională, face încercări disperate de restaurare a capitalismului.

Experiența mișcării revoluționare a arătat că legile revoluției socialiste se condiționează reciproc, formează un tot unitar care contribuie la rezolvarea problemei fundamentale a revoluției, instaurarea dictaturii proletariatului.

Subliniind existența conținutului general valabil al revoluției socialiste, existența unor trăsături fundamentale ale revoluției, comune pentru toate țările, marxism-leninismul arată, totodată, că acestea s-au dezvăluit și se vor dezvălui în condițiile istorice concrete ale fiecărei perioade istorice, ale fiecărei țări printr-o mare varietate de elemente particulare. Experiența revoluțiilor populare din Europa și Asia după cel de-al doilea război mondial confirmă întrutotul această teză.

În același timp mișcarea muncitorească din întreaga lume a dat o ripostă hotărîtă revizionismului contemporan, formei sale celei mai concentrate — revizionismului iugoslav — care, exagerînd particularitățile revoluției în fiecare țară, opunînd aceste particularități conținutului general valabil al revoluției, negînd existența legilor generale ale revoluției socialiste, urmărește în fond negarea dictaturii proletariatului ca esență a revoluției socialiste, a rolului conducător al clasei muncitoare și al partidului comunist în revoluție, negarea internaționalismului proletar, într-un cuvînt negarea caracterului general valabil al marxism-leninismului.

Practica dezminte tot mai pregnant tezele revizioniștilor iugoslavi cu privire la existența „căii proprii iugoslave" de construire a socialismului care, după părerea lor, este singura cale justă. Consecința imediată a aplicării în practică a acestor teze revizioniste este faptul că Iugoslavia nu merge, ci se împleticește pe drumul socialismului. Politica revizionistă a conducătorilor U.C.I. poate duce la pierderea cuceririlor socialiste ale popoarelor iugoslave.

Ținînd seama de marea varietate a condițiilor existente în fiecare țară, de necesitatea de a folosi în lupta revoluționară metodele și formele cele mai potrivite fiecărei perioade istorice și fiecărei țări, partidele comuniste și muncitorești stau cu fermitate pe poziția că factorul principal, determinant în dezvoltarea tuturor țărilor pe calea spre comunism îl constituie legile universal valabile, și nu manifestările lor particulare.

Teoria marxist-leninistă cu privire la legile generale ale revoluției socialiste constituie un îndrumar deosebit de prețios pentru partidele comuniste și muncitorești în lupta lor de mobilizare și conducere a maselor în vederea victoriei revoluției și a construcției socialiste în fiecare țară.

4. REVOLUȚIA POPULARĂ DIN ȚARA NOASTRĂ — CONFIRMARE DEPLINĂ A ACȚIUNII LEGILOR GENERALE ALE REVOLUȚIEI.

Desfășurarea revoluției populare în țara noastră, ca și revoluțiile populare din celelalte țări de democrație populară, au constituit o nouă confirmare a legilor generale ale revoluției socialiste, a faptului că esența procesului de trecere de la capitalism la socialism este aceeași pentru toate țările, cu toată varietatea în ceea ce privește formele și metodele de înfăptuire a acesteia.

„Desfășurarea revoluției din țara noastră — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — a demonstrat încă o dată că leninismul este o teorie și tactică universal valabilă care dă partidului marxist-leninist putința de a se orienta în cele mai diferite și complexe împrejurări ale luptei de clasă... Istoria făuririi puterii populare confirmă geniala idee leninistă că unitatea în ceea ce este principal, esențial nu este încălcată, ci asigurată prin varietatea în amănunte, în particularități".

În noile condiții istorice create de ofensiva eliberatoare a armatelor sovietice, de victoriile lor hotărîtoare asupra fascismului, ale luptei maselor populare împotriva jugului fascist, P.C.R. și-a dovedit pe deplin capacitatea sa de a aplica în mod creator teoria marxist-leninistă în situația concretă a țării noastre.

Înfăptuind acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, P.C.R. a organizat și condus insurecția armată de la 23 august 1944.

Principalele obiective ale insurecției au fost: doborîrea dictaturii militare-fasciste și instaurarea pentru prima oară în istoria țării a unui regim democrat, scoaterea Rominiei din criminalul război antisovietic și aderarea ei la coaliția anti-hitleristă, în frunte cu Uniunea Sovietică. Datorită acțiunilor hotărîte ale forțelor populare în fruntea cărora s-a aflat clasa muncitoare condusă de P.C.R., insurecția armată a ieșit victorioasă, soldîndu-se cu atingerea principalului său obiectiv — răsturnarea dictaturii fasciste antonesciene și cu întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste.

Victoria insurecției armate a marcat începutul revoluției populare în țara noastră.

Revoluția populară din țara noastră reprezintă un proces revoluționar unic în cadrul căruia se deosebesc două etape care se întrepătrund: **prima etapă** — cuprinzînd perioada 23 august 1944—30 decembrie 1947, care prin conținutul de clasă și obiectivele urmărite este perioada desăvîrșirii sarcinilor revoluției burghezo-democratice; **a doua etapă** — etapa revoluției socialiste, în cadrul căreia se rezolvă pe deplin problema puterii în sensul instaurării dictaturii proletariatului și se construiește baza economică a socialismului.

Prima etapă a revoluției populare din țara noastră a avut un caracter agrar, antifeudal și antiimperialist decurgînd din sarcinile concrete pe care le avea de rezolvat.

Caracterul agrar și antifeudal al revoluției, care a fost arătat încă la Congresul al V-lea, a fost determinat de necesitatea lichidării rămășițelor feudale și semifeudale existente în economia țării, a lichidării contradicției dintre masele țărănimii muncitoare și moșierime prin exproprierea pămînturilor moșierești și împroprietărirea, fără despăgubiri, a țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin.

Caracterul antiimperialist al revoluției a fost determinat de condițiile istorice noi — interne și internaționale — în care se desfășura revoluția. Acest caracter decurgea din faptul că în preajma celui de-al doilea război mondial burghezia și moșierimea din Rominia, ale căror interese erau strîns legate de cele ale imperialismului internațional, au transformat țara într-o semicolonie a imperialismului, a Germaniei hitleriste. Evoluția evenimentelor în acești ani, cînd Rominia a fost tîrîtă de clasele exploatatoare în criminalul război antisovietic, a făcut ca pe primul plan să treacă contradicția dintre masele largi populare și forțele imperialismului străin și intern. În aceste condiții lupta de eliberare socială a oamenilor muncii pentru doborîrea jugului moșierimii și marii burghezii reacționare se împletea indisolubil cu lupta de eliberare națională de sub jugul imperialismului.

De aci rezultă că principalele

sarcini ale revoluției după 23 august 1944 erau : instaurarea unei noi puteri de stat, democratice, care să reprezinte interesele maselor largi populare, sprijinirea prin toate mijloacele a participării Romîniei la războiul antihitlerist pînă la terminarea lui victorioasă, lichidarea elementelor fasciste din interiorul țării și înfăptuirea reformei agrare. Sarcina principală era rezolvarea problemei fundamentale a revoluției, lichidarea regimului burghezo-moșieresc și instaurarea unei noi puteri de stat democratice, care trebuia să devină principalul instrument al clasei muncitoare în lupta pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă.

In rezolvarea acestor sarcini P.C.R. a pornit de la indicațiile Congresului al V-lea care a stabilit că Romînia se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice a cărei sarcină era doborîrea puterii de stat burghezo-moșierești și instaurarea dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și țărănimii și lichidarea rămășițelor feudale. De asemenea, congresul a stabilit că pentru victoria acestei revoluții rolul de hegemon trebuie să revină proletariatului care, în alianță cu masele de bază ale țărănimii, trebuie să înfăptuiască trecerea rapidă de la revoluția democratică la revoluția socialistă.

Pornind de la aceste indicații și ținînd cont de noile condiții istoric create de victoriile Armatei Sovietice împotriva Germaniei hitleriste de lupta tuturor oamenilor muncii împotriva imperialismului, P.C.R. a aplicat în mod creator principiile fundamentale ale învățăturii marxist-leniniste la aceste noi condiții, elaborînd în mod just căile și metodele de luptă pentru victoria revoluției în Romînia.

După 23 august, timp de peste o jumătate de an burghezia și moșierimea au continuat să aibă un rol precumpănitor în guvern și în aparatul de stat. Cu toate acestea victoria insurecției de la 23 august și eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică au dat o lovitură hotărîtoare pozițiilor exploatatorilor și au creat condiții favorabile pentru instaurarea unei puteri populare.

Veriga principală în înfăptuirea acestei sarcini, precum și pentru victoria revoluției era închegarea forței sociale capabile să răstoarne puterea claselor exploatatoare, făurirea alianței clasei muncitoare cu masele largi ale țărănimii, unirea în jurul și sub conducerea clasei muncitoare a maselor largi de oameni ai muncii. In închegarea acestei forțe sociale partidul a pornit de la analiza raportului forțelor de clasă existent în țară în acea perioadă. Principalele forțe sociale interesate în victoria revoluției erau clasa muncitoare — hegemonul revoluției, țărănimea și celelalte pături mic-burgheze — aliații proletariatului. De asemenea, ținînd cont de contradicțiile existente în sînul claselor exploatatoare precum și de faptul că dictatura fascistă și războiul au lovit și în interesele unei părți a burgheziei, P.C.R. a apreciat că temporar puteau fi folosite și unele rezerve indirecte, cum a fost, de pildă, gruparea ce reprezenta o parte a burgheziei liberale.

Alianța dintre clasa muncitoare și masele țărănești, dintre clasa muncitoare și masele largi de oameni ai muncii de la orașe s-a închegat în focul luptei pentru înfăptuirea reformei agrare, pentru lichidarea rămășițelor fasciste, pentru sfărîmarea vechiului aparat de stat burghezo-moșieresc și instaurarea noii puteri de stat.

O însemnătate hotărîtoare pentru închegarea armatei revoluționare chemată să desăvîrșească sarcinile revoluției burghezo-democratice și să înfăptuiască trecerea la revoluția socialistă a avut-o conducerea de către clasa muncitoare în frunte cu P.C.R. a maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate. Clasa muncitoare și-a cîștigat acest rol conducător datorită luptei sale eroice, pline de abnegație, duse împotriva exploatării, a fascismului, pentru democratizarea și progresul social al țării noastre. In fruntea ei s-a găsit un conducător încercat, călit în focul luptelor revoluționare, P.C.R., care a dat dovadă de o mare capacitate de a mobiliza masele largi populare pentru rezolvarea acelor obiective care reflectau interesele și năzuințele cele mai adînci ale marii majorități a poporului. Mobilizînd masele la lupta pentru doborîrea puterii de stat burghezo-moșierești, P.C.R. a lansat două lozinci fundamentale: „Totul pentru front, totul pentru victorie" și „Pămînt țăranilor" care concretizau principalele obiective ce stăteau în fața luptei maselor și erau chemate să mobilizeze masele la realizarea acestor obiective.

O importanță deosebită pentru înfăptuirea liniei partidului de cucerire a maselor populare a avut-o îndreptarea atacului principal împotriva partidelor „istorice" care reprezentau principalele forțe contrarevoluționare — burghezia și moșierimea, și împotriva elementelor social-democrate de dreapta. Simțind că pozițiile lor sînt tot mai șubrede și că nu se vor mai putea menține mult timp la putere cu vechile mijloace, clasele exploatatoare urmăreau să restaureze dictatura fascistă, să declanșeze în țară războiul civil, să înăbușe în sînge mișcarea revoluționară a maselor. Strîngînd în jurul său toate elementele legionare, fasciste, partidul național-țărănesc ducea o politică de sabotare a producției și de adîncire a haosului economic, de sabotare a frontului antihitlerist, o politică de intensificare a măsurilor represive împotriva maselor muncitoare aflate în plin avînt revoluționar. Masele de oameni ai muncii trebuiau să înțeleagă care sînt adevăratele scopuri ale acestui partid, să fie scoase de sub influența lui. De asemenea, atacul principal se îndrepta și împotriva elementelor social-democrate de dreapta care încercau să submineze frontul unic muncitoresc, să împiedice proletariatul de a conduce lupta maselor.

In focul luptei revoluționare pentru instaurarea noii puteri democrat-populare a început procesul sfărîmării vechiului aparat de stat, au apărut embrioanele noii puteri democrat-populare: F.N.D. cuprinzînd partidele și grupările democratice sub conducerea P.C.R. și care cucerise unele poziții în guvern și în aparatul de stat; gărzile patriotice înarmate; comitetele sindicale din întreprinderi; masele muncitoare stăpîne pe stradă, în uzine și fabrici; comitetele țărănești care izgoneau pe moșieri și înfăptuiau reforma agrară.

Sub conducerea P.C.R. masele populare au luat cu asalt prefecturile și primăriile punînd în fruntea acestora oameni aleși de popor.

Soarta bătăliei pentru putere a fost hotărîtă de lupta maselor populare care s-a soldat cu instaurarea la 6 martie 1945 a puterii democrat-populare. Noua putere reprezenta prin conținutul său de clasă o dictatură revoluționar-democratică a proletariatului și țărănimii în care rolul conducător îl avea clasa muncitoare în frunte cu P.C.R. La baza acestei puteri se afla alianța muncitorească-țărănească. Colaborarea clasei muncitoare cu gruparea Tătărăscu în cadrul guvernului de la 6 martie nu a schimbat caracterul statului democrat-popular, esența sa populară. Această colaborare a fost determinată de necesitatea de a concentra atacul împotriva principalelor forțe ale burgheziei reacționare, de a ușura fărîmițarea și zdrobirea lor.

Statul democrat-popular instaurat la 6 martie 1945 a devenit principalul instrument al luptei clasei muncitoare și al forțelor revoluționare împotriva reacțiunii, principalul instrument pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă.

Printre numeroasele sarcini care stăteau în fața puterii instaurate la 6 martie 1945, o sarcină centrală, de care depindea mersul înainte pe drumul consolidării și dezvoltării cuceririlor dobîndite, era refacerea economiei naționale, biruirea marilor greutăți prin care trecea puterea populară. In această privință o însemnătate deosebită a avut Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945 care a trasat un adevărat program de luptă în vederea refacerii economiei țării și reconstrucției ei pe o bază nouă „sub toate aspectele și în toate domeniile vieții economice: industrie, transporturi, agricultură, comerț, prețuri, credite, finanțe publice" (Gh. Gheorghiu-Dej: Articole și cuvîntări, ed. IV, pag. 60).

Zdrobind teoria reacționară cu privire la caracterul „eminamente agrar" al Romîniei, Conferința Națională a arătat că singura cale care putea să asigure progresul țării, apărarea și consolidarea independenței naționale a Romîniei era electrificarea și industrializarea țării, sarcini pe deplin realizabile. O mare atenție a acordat Conferința Națională problemelor agriculturii, trasînd sarcina desăvîrșirii reformei agrare, a ajutorării țărănimii prin înființarea de centre de închiriat mașini agricole etc. Toate aceste măsuri erau menite să ducă la consolidarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, principala forță capabilă să asigure victoria revoluției populare în țara noastră.

O mare importanță pe linia refacerii și dezvoltării economice a Romîniei a avut sistemul de măsuri elaborat de Conferința Națională în vederea instituirii unui control din partea statului muncitorilor și țăranilor asupra producției și repartiției bunurilor, măsuri menite să lichideze haosul economic, să împiedice tendințele speculative ale capitaliștilor precum și acțiunile lor de sabotare a producției, să ridice nivelul de trai al oamenilor muncii.

Pe plan politic sarcina principală pusă de Conferința Națională a fost întărirea și dezvoltarea regimului democrat-popular. Pentru aceasta se cereau întărirea Frontului Unic Muncitoresc, lupta pentru făurirea unității politice a clasei muncitoare, întărirea alianței muncitorești-țărănești și a frăției cu minoritățile naționale.

Programul de luptă trasat de Conferința Națională a stat la baza întregii activități ulterioare a P.C.R. în lupta lui pentru desăvîrșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă.

In lupta pentru traducerea în viață a indicațiilor Conferinței Naționale, pentru consolidarea regimului democrat-popular și zdrobirea politică și ideologică a partidelor burghezo-moșierești, un rol important au avut alegerile parlamentare din 1946. Aceste alegeri au constituit o verificare a justeței liniei politice a P.C.R., a legăturii strînse care se statornicise între acesta și masele largi muncitoare.

Traducerea în viață a unor măsuri elaborate de Conferința Națională a P.C.R. privind întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, democratizarea aparatului de stat prin schimbarea conținutului său de clasă, politica de rezolvare a problemei naționale în spiritul marxism-leninismului au avut ca urmare consolidarea forțelor revoluționare conduse de clasa muncitoare, consolidarea puterii democrat-populare.

Bătălia alegerilor din noiembrie 1946 s-a soldat cu o victorie netă a forțelor democratice în frunte cu P.C.R., forțe care s-au prezentat la alegeri unite în cadrul Blocului partidelor democrate (care au obținut peste 70% din voturi) și cu înfrîngerea categorică a partidelor „istorice" care n-au obținut decît 7,94% din voturi. Această victorie a forțelor democratice a marcat deplina scoatere a maselor muncitoare de sub influența partidelor burghezo-moșierești, falimentul politic al acestora.

In urma acestor alegeri s-a creat primul parlament democratic din istoria țării, în care majoritatea democratică formată din P.C.R., P.S.D., Frontul Plugarilor, Uniunea Populară Maghiară și alte grupări democratice se baza în activitatea ei pe mișcarea revoluționară a maselor. Astfel parlamentul a căpătat un conținut nou, el a devenit un instrument al puterii populare pentru lichidarea haosului economic, pentru înfăptuirea unor măsuri economice cu caracter anticapitalist, pentru consolidarea regimului democrat-popular.

In lupta pentru consolidarea regimului democrat, pentru refacerea economiei naționale și lichidarea haosului economic, a căpătat o amploare tot mai mare caracterul anticapitalist al statului nostru democrat-popular. Sarcinile legate de refacerea economiei nu puteau fi îndeplinite decît în lupta ascuțită cu burghezia, care, deși pierduse aproape în întregime puterea politică, mai avea destule mijloace pentru a se împotrivi, cum erau: deținerea celor mai importante pîrghii ale puterii economice; participarea unor reprezentanți ai ei (gruparea Tătărăscu) la conducerea statului; sprijinul activ al cercurilor imperialiste din Occident; influența pe care o mai avea în rîndul unei părți a micii burghezii.

In lupta ascuțită împotriva burgheziei și a încercărilor ei de a frîna acțiunea de refacere și dezvoltare economică a țării s-au întreprins o serie de măsuri foarte importante, preconizate încă de Conferința Națională și care au dus la întărirea controlului statului asupra producției capitaliste și au limitat posibilitățile de exploatare ale capitaliștilor. Astfel de măsuri au fost: înființarea oficiilor industriale, etatizarea Băncii Naționale a Romîniei, interzicerea vînzării și cumpărării pămîntului, obligarea chiaburilor de a înapoia pămînturile acaparate în timpul secetei, reforma monetară. Ținînd seama de caracterul puterii de stat din țara noastră, de rolul conducător al proletariatului în stat, de faptul că aceste măsuri loveau în puterea economică a burgheziei, ele au avut un puternic caracter anticapitalist, un caracter socialist.

Rezultă deci că rezolvarea sarcinilor democratice ale revoluției din țara noastră s-a împletit cu rezolvarea unor sarcini cu caracter socialist. Incă în prima etapă a revoluției apar în țara noastră importante elemente ale revoluției socialiste cum au fost: ruperea țării din lanțul imperialismului, rolul conducător al proletariatului în statul democrat-popular precum și apariția embrionului viitorului sector socialist al economiei naționale întruchipat în relațiile de producție existente în cadrul întreprinderilor de stat. Această caracteristică a revoluției a ușurat mult trecerea la socialism în țara noastră.

In cursul bătăliei pentru consolidarea politică și economică a orînduirii noastre democrat-populare, burghezia și reprezentanții ei din guvern s-au demascat definitiv ca agentură a imperialismului. O importanță mare în acest sens au avut-o zdrobirea complotului organizat de partidele burghezo-moșierești în vara anului 1947 împotriva statului democrat-popular și demascarea completă a acestora ca agenturi de spionaj ale cercurilor imperialiste străine.

Schimbarea raportului forțelor de clasă în favoarea clasei muncitoare și a aliaților ei a permis eliminarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și abolirea monarhiei.

Prin abolirea monarhei s-a lichidat neconcordanța dintre caracterul nou al puterii de stat și forma de stat învechită și s-a instaurat Republica Populară Romînă ca formă de stat a dictaturii proletariatului. Intreaga putere a trecut în mîinile clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare. Acest act revoluționar a marcat trecerea la cea de a doua etapă a revoluției noastre populare — etapa revoluției socialiste.

In această etapă, clasa noastră muncitoare condusă de partidul său marxist-leninist, folosind puterea de stat, a desființat proprietatea privată asupra principalelor mijloace de producție, creînd un puternic sector socialist în economia noastră națională. A fost desființată ca clasă burghezia industrială și financiară.

O însemnătate hotărîtoare pentru desfășurarea victorioasă a revoluției socialiste în țara noastră, în întărirea rolului de conducător al clasei muncitoare a avut-o realizarea unificării politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare prin crearea unui partid muncitoresc unic — P.M.R. — întemeiat pe principiile ideologice și organizatorice marxist-leniniste.

Aplicînd în mod creator învățătura leninistă despre revoluția socialistă, partidul nostru a condus poporul pe drumul construirii bazei economice a socialismului, al industrializării socialiste și al transformării socialiste a agriculturii, al înfăptuirii revoluției culturale. Justețea politicii partidului nostru, capacitatea sa organizatorică de mobilizare și conducere a maselor la înfăptuirea revoluției socialiste sînt dovedite de mărețele succese obținute de țara noastră în dezvoltarea sa.

Patria noastră s-a transformat în anii revoluției socialiste dintr-o țară înapoiată într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Producția globală industrială este astăzi de peste 4 ori mai mare decît în 1938. Se dezvoltă continuu sectorul socialist din agricultură care la începutul lunii aprilie 1959 reprezenta 63,1% din suprafața agricolă a țării și cuprindea aproape 2.250.000 familii din totalul de 3.600.000 de familii țărănești. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii este într-o necontenită creștere.

★

Desfășurarea revoluției în țara noastră scoate la iveală o serie de trăsături caracteristice ca: împletirea strînsă în revoluție a luptei de eliberare socială cu lupta de eliberare națională, ceea ce a determinat baza largă de masă a revoluției; îmbinarea organică a celor două etape ale revoluției; trecerea la revoluția socialistă prin metode pașnice. Aceste trăsături caracteristice se datoresc existenței statului democrat-popular în care clasa muncitoare avea rolul conducător și care s-a bucurat de sprijinul larg al maselor populare în lupta pentru trecerea la socialism, s-au datorat faptului că partidele burghezo-moșierești au fost zdrobite printr-o serie de lovituri succesive, au fost izolate de masele populare. Trebuie subliniat faptul că P.C.R. a avut în vedere în permanență și a fost pregătit pentru a da riposta cuvenită oricăror încercări ale burgheziei de a împinge lucrurile spre un război civil.

In tot cursul revoluției populare, clasa muncitoare și întregul nostru popor muncitor s-au bucurat de ajutorul frățesc, multilateral și dezinteresat al Uniunii Sovietice. Datorită sprijinului Uniunii Sovietice poporul nostru a putut să preîntîmpine intervenția cercurilor imperialiste străine în treburile interne ale țării noastre. Succesele obținute de poporul nostru pe drumul construirii economiei socialiste sînt legate indisolubil de ajutorul primit din partea U.R.S.S. care prin forța sa economică, prin bogata sa experiență, prin politica sa profund internaționalistă a înlesnit și înlesnește înaintarea țării noastre spre viitorul luminos al comunismului.

Victoria revoluției populare în țara noastră este rodul luptei maselor populare. Intreaga desfășurare a revoluției demonstrează totala inconsistență a concepțiilor revizioniștilor iugoslavi care susțin că în țara noastră, ca și în celelalte țări de democrație populară, ar fi avut loc numai „schimbări politice și sociale", trecînd sub tăcere lupta revoluționară a popoarelor din aceste țări pentru eliberare națională și socială.

Forța care a făurit regimul democrat-popular și a zdrobit puterea politică și economică a burgheziei și moșierimii este poporul nostru muncitor care sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare a luptat pentru a scutura jugul exploatatorilor și pentru a porni pe drumul construirii orînduirii socialiste în Patria noastră.

Revoluția populară din țara noastră a mers în esență pe același drum revoluționar. „Aceasta este — după cum spunea tov Gh. Gheorghiu-Dej — drumul răsturnării revoluționare a puterii claselor exploatatoare și al instaurării puterii clasei muncitoare — singura clasă revoluționară pînă la capăt, forța conducătoare a luptei maselor asuprite și exploatate; este drumul consolidării continue a acestei puteri și al construirii orînduirii noi socialiste".

ION SIMION
ANGELA GEORGESCU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Orientarea profesională a elevilor

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la orientarea profesională a elevilor. În instrucțiuni se arată că orientarea profesională a elevilor este o sarcină de mare răspundere a cadrelor didactice și a diriginților. Aceștia trebuie să îndrumeze astfel pe elevi, încît ei să se orienteze spre profesiuni care să corespundă cerințelor construcției socialiste, capacității lor fizice și psihice, precum și aptitudinilor ce le au.

În continuare instrucțiunile arată că secțiile de învățămînt și cultură vor lua măsuri pentru organizarea unei largi acțiuni în vederea îndrumării elevilor. În această acțiune se va urmări ca orientarea profesională să țină seama de specificul economic al fiecărei regiuni, dînd astfel majorității elevilor posibilitatea să nu mai plece din regiunea respectivă pentru completarea studiilor. Spre școlile medii de cultură generală și spre școlile profesionale de ucenici vor fi îndrumați în primul rînd copiii de muncitori și de oameni ai muncii din mediul urban, iar spre școlile agricole și de meserii elevii din mediul rural.

În acțiunea de îndrumare a elevilor se vor folosi consfătuirile cu elevii în orele educative, ca și consfătuiri individuale sau pe grupe de elevi îndrumați spre anumite școli profesionale, agricole și de meserii. Este bine ca în orele de activitate practică efectuate în atelierele școlilor profesionale să li se arate elevilor scopul acestor școli, stimulîndu-se interesul și dragostea lor pentru anumite profesiuni.

Trebuie organizate vizite în întreprinderi, precum și vizite la G.A.C., G.A.S. și S.M.T.

De asemenea, este bine să se organizeze vizite la școlile profesionale, agricole, de meserii, organizîndu-se discuții prietenești între elevii claselor a VII-a și elevii acestor școli.

Este indicat ca școlile de 7 ani să invite ingineri, tehnicieni, muncitori fruntași în producție, absolvenți ai școlilor profesionale și de meserii care să țină în fața elevilor conferințe privind importanța școlilor agricole, profesionale și de meserii, perspectivele pe care aceste școli le deschid absolvenților, precum și condițiile materiale de care dispun. Se pot organiza totodată schimburi de scrisori între elevii școlilor de 7 ani și ai diferitelor școli profesionale, agricole și de meserii.

Trebuie acordată o mare atenție agitației vizuale în școală, prin articole scrise de cadrele didactice sau de elevi, ca urmare a vizitelor făcute la școlile profesionale, agricole și de meserii. De asemenea elevii vor fi îndrumați să vizioneze filme care au ca temă viața în întreprinderi și pe ogoare.

Se recomandă cadrelor didactice și diriginților să folosească „Îndrumătorul pentru învățămîntul profesional și tehnic" care popularizează școlile din acest învățămînt, arătînd și condițiile de admitere.

Deoarece alegerea profesiei viitorilor absolvenți ai școlilor elementare de 7 ani este o problemă care interesează îndeaproape familia, se vor organiza consfătuiri pe această temă cu părinții elevilor în ședințe plenare, precum și convorbiri individuale la domiciliul părinților.

Lecții tip de educație fizică

Program pentru curte
(perioada 11—23 V.)

CLASELE I—II. Durata: 30 minute.

I. Adunarea în linie cîte unul, controlul ținutei. Mers în coloană cîte unul, mers accelerat intercalat cu alergare. Adunarea în cerc.

Ex. 1. Lanț de brațe, întinderea brațelor înainte, sus, înainte, jos. Se repetă de 3—4 ori.

Ex. 2. Lanț de brațe sus, cu picioarele depărtate, îndoirea trunchiului către dreapta și stînga. Se repetă de 4—6 ori.

Ex. 3. Lanț de brațe cu picioarele depărtate, ducerea brațelor în sus cu extensia trunchiului și a capului pe spate, aplecarea trunchiului în față cu ducerea brațelor la vîrfurile picioarelor, fără să se îndoaie genunchii. Se repetă de 6—8 ori.

Ex. 4. Lanț de brațe, sărituri pe loc pe piciorul drept de 2 ori, piciorul stîng fiind cu coapsa la orizontală și de 2 ori pe piciorul stîng, dreptul fiind cu coapsa la orizontală. Se repetă de 4—6 ori.

II. Jocul „TRENUL". Copiii, aliniați pe două șiruri paralele, cu număr egal de „vagoane", pornesc la un semnal în alergare, ținîndu-se de mîini, pînă la un obiect dinainte indicat, pe care trebuie să-l ocolească. Apoi revin la loc. Cîștigă echipa care a ajuns mai repede pe locul de unde a plecat, cu „vagoanele" nedesprinse și aliniate. Jocul se poate repeta de 3—4 ori.

III. Mers liniștitor în coloană și fără cadență, cu mîinile pe umerii celor din față.

CLASELE III—IV.

I. Din formația în linie, ruperi de rînduri pînă la un punct indicat și revenire pe locurile inițiale. Întoarceri de pe loc la dreapta și la stînga. Mers în cadență cu trecere de la formația în coloană cîte unul la formația în coloană cîte doi. Alergare combinată cu mers pe distanța 250 metri.

Ex. 1. Stînd ghemuit, înaintare cu sărituri succesive pe 2 picioare.

Ex. 2. Stînd depărtat, cu mîinile pe șolduri, îndoirea trunchiului spre stînga și dreapta. Se repetă de 8—10 ori.

Ex. 3. Din poziția stînd, ridicarea piciorului drept cu genunchiul îndoit și cu lovirea palmelor sub genunchi. Aceeași mișcare cu piciorul stîng. Se repetă de 4—6 ori.

Ex. 4. Din poziția stînd, ridicarea piciorului drept cu genunchiul îndoit, atingînd genunchiul cu fruntea. Aceeași mișcare cu piciorul stîng. Se repetă de 4—6 ori.

Ex. 5. Stînd, sărituri pe loc ca mingea, cu depărtarea și apropierea picioarelor — 2 ori 8 timpi.

II Clasa se împarte în două echipe egale ca număr, așezate în două coloane. Fiecare echipă (coloană) se împarte la rîndul ei în două jumătăți așezate față în față la distanță de 10 metri. În fața primilor jucători ale fiecărei jumătăți de echipă se trasează cîte o linie. Primilor jucători dintr-o singură parte a fiecărei echipe li se dă cîte un bețișor (o minge). La semnal, jucătorii cu bețișoare aleargă înainte pînă la primii jucători ai celeilalte jumătăți ai echipei lor, le predau bețișorul și se așează în spatele coloanei spre care au alergat. Cei care au primit bețișorul aleargă înainte spre jumătatea echipei proprii care stă în față, predînd bețișorul următorilor jucători din capul coloanei. Trec apoi în spatele coloanei spre care au alergat. Jocul se termină atunci cînd ultimul jucător al unei echipe predă bețișorul jucătorului care a început jocul. Echipa al cărei jucători termină primii alergarea este considerată învingătoare.

III. Mers liniștitor, fără cadență, cu exerciții de respirație.

Despre planurile de învățămînt
pentru anul școlar 1959-1960

(Urmare din pag. 1)

dus de la 36—37, la 28 pentru clasa a V-a și la 30 pentru clasele VI și VII. Elevii claselor V-VII nu vor mai fi puși în situația să facă cîte 6 și chiar 7 ore de curs pe zi, ziua de școală limitîndu-se la 5 ore sau chiar la 4 ore (la clasa a V-a în prima și ultima zi a săptămînii). Copiii vor avea astfel posibilitatea să acorde mai mult timp executării temelor pentru acasă și studiului individual, rămînîndu-le totodată timp suficient pentru odihnă și joc.

A fost redus de asemenea numărul săptămînal de ore la clasele I-IV, acesta ajungînd la 23 ore în clasele I și II, la 24 ore în clasa a III-a și la 26 ore în clasa a IV-a. Această reducere a fost posibilă datorită faptului că, realizîndu-se o mai strînsă unitate între clasele I—IV și V—VII, se pot restrînge cunoștințele de istorie, științe naturale, geografie în clasele I—IV, întrucît ele sînt reluate și lărgite în clasele V—VII.

Pe baza modificărilor aduse planului de învățămînt al școlii de cultură generală este necesar ca în predarea materiei să se țină seama de unele cerințe importante care să întărească accesibilitatea procesului de învățămînt. Astfel, gramatica limbii române urmează să fie predată mai practic, în strînsă legătură cu textele de lectură literară studiate, eliminîndu-se totodată repetările de prisos. În predarea limbii ruse se va pune accent pe exercițiile de vorbire, conversație, reducîndu-se la strictul necesar cunoștințele teoretice de gramatică. La istorie se vor reduce simțitor cunoștințele de istorie antică și medievală, în predarea lor punîndu-se accentul pe problemele fundamentale legate de înțelegerea dezvoltării societății. La matematică se va acorda mai multă atenție deprinderii elevilor cu munca independentă, legării cunoștințelor de viață, de munca agricolă și industrială, iar la fizică și chimie se va insista asupra aplicațiilor practice.

Pentru anul școlar viitor, conform planului de învățămînt modificat se vor elabora noi programe școlare. De asemenea, se vor elabora unele manuale noi pentru o serie de obiecte.

Pe baza sarcinilor trasate prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat planuri de învățămînt pentru cursurile serale și fără frecvență care să asigure muncitorilor din producție condițiile necesare în vederea ridicării cunoștințelor lor tehnico-științifice la nivelul cerut de dezvoltarea economiei și societății noastre socialiste. Aceste planuri de învățămînt au la bază planurile de învățămînt ale cursurilor de zi și urmăresc să dea absolvenților școlii serale o pregătire corespunzătoare și unitară de cultură generală. Așa cum au fost stabilite, planurile de învățămînt pentru cursurile serale și fără frecvență țin seama de condițiile speciale de studiu și de nivelul de cunoștințe primite de elevi în școlile profesionale.

Numărul săptămînal de ore a fost redus față de vechile planuri de învățămînt ale cursurilor serale de la 24—27 ore la 20 ore în medie pe clasă și a fost astfel stabilit, încît să ușureze pregătirea elevilor și să le asigure condiții mai bune de studiu. Cu acest număr de ore, procesul de învățămînt se va putea desfășura în cinci zile pe săptămînă cu maximum 4 ore pe zi, una din zilele săptămînii fiind lăsată la dispoziția elevilor pentru studiu individual, lectură particulară și recreere.

Traducerea în viață a planurilor de învățămînt modificate pentru clasele I—VII, ca și a planurilor pentru cursurile serale și fără frecvență, în așa fel ca să asigure tineretului școlar sau din producție o pregătire temeinică și un nivel cultural-științific corespunzător sarcinilor puse de dezvoltarea științei și tehnicii, necesită o muncă atentă din partea cadrelor didactice. Acestea trebuie să le studieze în amănunțime, să asigure respectarea lor întocmai și să se pregătească temeinic pentru lecții, legînd cît mai strîns predarea de problemele producției. Ele au datoria să pună toată capacitatea și puterea lor de muncă pentru asigurarea unui nivel înalt al învățămîntului, să formeze tineri bine pregătiți pentru viață, cadre cu înaltă calificare profesională și nivel ridicat de cultură, ieșite din rîndurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, devotate cu trup și suflet poporului muncitor.

(Urmare din pag. 1)

9 MAI

9 Mai, ziua Victoriei, zi memorabilă în istoria lumii întregi, este astăzi cinstită și sărbătorită de toată omenirea iubitoare de pace. Ziua de 9 Mai este legată indisolubil de marea contribuție și jertfele poporului sovietic pentru doborîrea fascismului german. Oamenii iubitori de pace și libertate de pe întregul glob pămîntesc au văzut că eroicele armate sovietice au dus greul războiului cu Germania hitleristă și au adus o contribuție hotărîtoare la obținerea victoriei. Ei au admirat eroismul fără seamăn al ostașilor sovietici și au înțeles că numai zdrobirea forțelor principale ale hitleriștilor pe frontul sovieto-german a făcut posibilă înfrîngerea armatelor fasciste pe celelalte fronturi de către armatele aliate

Poporul romîn se mîndrește cu ajutorul pe care l-a adus la doborîrea fascismului german. La 23 August 1944, ca urmare a insurecției armate organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia, poporul romîn a întors armele împotriva fascismului. Alături de glorioșii ostași sovietici, 15 divizii românești au participat la luptele pentru eliberarea Ardealului și la acțiunile militare de pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei.

În războiul antifascist armata română a dat un tribut greu de sînge și multe dovezi de eroism, prin contribuția sa la lupta pentru zdrobirea fascismului. În această luptă comună s-a cimentat și dezvoltat frăția de arme romîno-sovietică, frăție care-și are rădăcini în străvechile legături de prietenie dintre marele popor rus și poporul romîn și care este legată de cele mai importante evenimente din istoria poporu'ui nostru.

Victoria de la 9 Mai 1945, consfințind zdrobirea cotropitorilor hitleriști, prezintă o importanță deosebită pentru poporul romîn. Scuturînd dependența față de Germania, Romînia a lichidat pentru totdeauna orice influență imperialistă asupra economiei și politicii sale. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, țara noastră a reușit într-un termen scurt să pună capăt urmărilor războiului, să-și clădească o economie și o orînduire nouă, în care poporul e singurul stăpîn pe soarta sa.

Ziua Victoriei împotriva fascismului, făurită în primul rînd prin lupta popoarelor sovietice, ne-a adus nu numai scuturarea jugului hitlerist, ci și adevărata independență națională, Iată de ce oamenii muncii din patria noastră sînt adînc recunoscători eroicului popor sovietic și vitezelor sale forțe armate eliberatoare care, prin loviturile zdrobitoare date armatelor fasciste cotropitoare, au creat condițiile favorabile pentru ca forțele patriotice, conduse de P.C.R., să răstoarne dictatura militaro-fascistă, asigurînd astfel deplina independență și suveranitatea de stat a țării noastre.

Victoria cucerită împotriva fascismului în cel de-al doilea război mondial a avut ca urmare mari transformări politico-sociale în lume. Eliberate de către Armata Sovietică de sub jugul fascist, o serie de popoare din Europa, printre care și poporul romîn, au pornit pe drumul construirii vieții noi, socialiste. După înfrîngerea militarismului japonez, pe aceeași cale au pornit și popoare din Asia, printre care și marele popor chinez. S-a constituit astfel comunitatea puternică a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică. Strîns unite prin relații frățești de colaborare și ajutor reciproc, țările lagăru'ui socialist desfășoară o uriașă muncă pașnică și constructivă și duc o luptă consecventă pentru menținerea și consolidarea păcii.

Fără a trage învățăminte din urmările celui de al doilea război mondial, cercurile imperialiste agresive desfășoară cu febrilitate cursa înarmări'or și duc o politică de reînviere a militarismului german și de înarmare a acestuia cu arma atomică. Ele încearcă prin toate mijloacele să se opună destinderii încordării dintre state și reunificării Germaniei. Forțele păcii stau însă de strajă și urmăresc cu vigilență evoluția situației internaționale. Imensa forță economică și militară a Uniunii Sovietice și țăria lagăru'ui socialist fac ca orice încercări agresive ale imperialiști'or să fie sortite eșecului.

Ideea destinderii încordării internaționale, a interzicerii armei atomice, a dezarmării și a tratativelor la un înalt nivel, susținută cu consecvență de Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, este îmbrățișată de cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale și ea va triumfa în ciuda tuturor dușmanilor păcii și libertății popoarelor. Sub presiunea maselor populare guvernele țărilor imperialiste au fost nevoite să accepte propunerile Uniunii Sovietice, care se bucură de un imens prestigiu internațional, pentru organizarea unor întîlniri și tratative între reprezentanții marilor puteri. Apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor de Externe este rodul străduințe'or Uniunii Sovietice și al politicii sale de pace și coexistență.

Sărbătorind aniversarea proclamării independenței de stat a Romîniei, sărbătorind împreună cu întreaga omenire progresistă Ziua Victoriei împotriva fascismului, poporul nostru își manifestă dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică și poporul sovietic de care ne leagă lupta comună pentru dobîndirea lor. Ne amintim totodată cu mîndrie de faptele de arme ale înaintași'or noștri, de jertfa vitejilor luptători din 1877, a ce'or căzuți în lupta împotriva hitlerismului, de jertfa fiilor patriei căzuți pentru libertatea și progresul social.

Alături de întregul nostru popor muncitor, slujitorii școlii și tînăra generație cinstesc memoria eroilor care și-au dat viața pentru libertate și independență și păstrează amintirea lor luminoasă ca simbol al dragostei față de patrie și de poporul muncitor.

Redacția și administrația. București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și Instituții.
Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 518 | Vineri 15 mai 1959 | 8 pagini 25 bani

Producția a doua școală

Numeroși elevi ai clasei a XI-a de la Școala medie „Aurel Vlaicu" lucrează cu drag în atelierele Complexului C.F.R. „Griviția roșie". Iată-i de pildă pe elevii Alexandru Zarafu și Nicolae Tudor, primind ultimele indicații de la profesorul-maistru și de la maistrul de secție, înainte de a trece să execute o piesă la strung.

Lumea minunată a științei și tehnicii, cu cele mai noi și mai mărețe cuceriri ale ei, li se dezvăluie vastă, într-o lumină puternică, elevilor din școlile de cultură generală care fac practica în uzine, în fabrici, pe ogoare. Pretutindeni ei află lucruri noi și deosebit de interesante din domeniul mecanicii, automaticii, chimiei.

Profesorii de matematică, fizică, chimie, științe naturale de la școlile de cultură generală, ai căror elevi fac practică în producție, mărturisesc cu bucurie că niciodată nu a existat un asemenea interes pentru însușirea cunoștințelor teoretice, orientat către problemele cele mai însemnate ale lecțiilor, asemenea posibilități de fixare temeinică a cunoștințelor, ca în prezent. Tinerii din școli cer explicații asupra proceselor tehnologice pe care le-au văzut în fabrici și uzine, pun probleme care se referă la cele mai noi descoperiri științifice și tehnice. La bibliotecile școlilor, ale cluburilor etc. sînt tot mai des solicitate de către elevi lucrări cu caracter tehnic și științific în care ei caută răspuns la problemele pe care și le pun în legătură cu o seamă întreagă de activități desfășurate în uzine și fabrici. Toate acestea nu rămîn, desigur, fără rezultate asupra situației la învățătură. O dată cu interesul pentru știință și tehnică, ca urmare a studiului mai aprofundat, crește și numărul notelor bune.

Acest fenomen este firesc. Producția nu este pentru elevi numai o școală a activității practice, ci și un izvor de noi cunoștințe, un imbold pentru aprofundarea cunoștințelor acumulate în școală.

Deseori, în timpul cînd elevii se află în fața strungului sau a bancului de lucru, pe ogoare sau la S.M.T., poți asista la discuții deosebit de interesante. Mulți elevi care fac practică la Atelierele „Griviția Roșie", de pildă, au manifestat interes pentru metodele de tăiere rapidă la strung. Ei au aflat din răspunsurile muncitorilor și maiștrilor că tot secretul stă în geometria cuțitului, că unghiul de tăiere, care era înainte pozitiv, este acum negativ și în felul acesta i s-a mărit mult rezistența la turații mari. De îndată elevii au și căutat să adîncească diferite noțiuni din geometrie, pentru a înțelege cît mai bine fenomenul pe care l-au întîlnit.

Iată cum, pentru înțelegerea unei probleme practice de muncă, elevii au fost stimulați să-și însușească noi cunoștințe teoretice. Și asemenea exemple sînt nenumărate. Ca să înțeleagă cum se efectuează o strujire conică, elevii au aprofundat noțiunile de trigonometrie. Lucrînd la turnătorie sau la secția de tratamente termice, și-au îmbogățit cunoștințele referitoare la structura metalelor, la cele mai importante capitole din căldură. Astfel, elevii se conving tot mai mult că munca în producție nu este numai o problemă de îndemînare și deprindere, ci este strîns legată de stăpînirea temeinică a numeroase cunoștințe de specialitate, deschide drum larg pentru cunoașterea aprofundată a științei și tehnicii.

Cît de mult stimulează munca practică dorința elevilor din școlile de cultură generală de a-și însuși noi cunoștințe, de a-și lărgi orizontul tehnic și științific, se vede și în activitatea cercurilor tehnice din multe școli. Elevii școlilor medii „Nicolae Bălcescu" din Craiova și „Aurel Vlaicu" din București, care fac practică în ateliere ale căilor ferate, studiază îndeaproape la cercurile lor problemele științifice pe care le ridică mărirea randamentului locomotivelor, creșterea puterii de tracțiune etc.; elevii școlilor medii din Galați și Turnu Severin, care fac practica pe șantiere navale, se preocupă de tehnica nouă în sectorul construcțiilor de nave; cei din Bîrlad, care fac practică în atelierele Fabricii de rulmenți, se ocupă intens de tehnologia de fabricație a acestor importante piese.

La rîndul ei, practica în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective a trezit în rîndurile elevilor din școlile sătești un deosebit interes pentru studierea structurii plantelor și a stadiilor de dezvoltare a acestora, pentru metodele de îmbunătățire a soiurilor de cereale și plante industriale, pentru metodele de ridicare a productivității solului etc. Elevii școlilor de 7 ani din comuna Bucinișu, raionul Caracal, din Siliștea—Băilești sau din Cogealac-Constanța, de exemplu, au pornit să desfășoare o adevărată muncă de cercetare științifică cu privire la cele mai productive metode de semănat, la influența diferitelor îngrășăminte chimice asupra dezvoltării plantelor, la importanța folosirii răsadnițelor și ghivecelor nutritive, la refacerea structurii solului prin asolamente.

Aprofundarea problemelor științifice și tehnice legate de problemele concrete ale practicii desfășurate de elevii școlilor de cultură generală în întreprinderi și pe ogoare, reprezintă un pas hotărîtor în stimularea interesului tinerilor pentru activitatea din toate ramurile științei și tehnicii. Dorința elevilor de a adînci cît mai mult cunoștințele științifice legate de procesele tehnologice din întreprinderile în care își fac practica a determinat conducerile multor fabrici și uzine să organizeze pentru elevi cursuri predate de ingineri și tehnicieni. Astfel de cursuri au organizat, bunăoară, Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie" și uzinele „Steaua Roșie" din București, Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași etc. Aici li se dau elevilor explicații amănunțite cu privire la tehnologia și metodele de muncă folosite, la problemele economice ale producției, la caracteristicile principalelor produse ale fabricii sau uzinei.

Legătura permanentă, nemijlocită, a elevilor cu viața de producție a lărgit mult interesul tinerilor și pentru cunoașterea problemelor economice. Importantele inițiative ale oamenilor muncii din întreprinderi pentru traducerea în viață a politicii economice a partidului și guvernului le sînt acum cunoscute elevilor nu numai din ceea ce le spun profesorii sau din presă, ci și în mod nemijlocit, din munca întreprinderii sau a gospodăriei agricole unde fac practică.

Arătînd tinerilor cît de bogat, de nesecat izvor de cunoștințe este practica construcției socialiste, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea în cuvîntarea rostită la cea de-a II-a Conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor Studențești din R.P.R. *„Drumul cel mai sigur spre*

(Continuare în pag. 7-a)

față în față

O comparație se impune. Și o judecată. O aspră judecată. Intreaga politică culturală a regimului burghezo-moșieresc se descoperă ca în lumina unui far puternic. Nu era numai indiferență față de valorile care încercau sau se stingeau fără urmă în sînul poporului, dar și o voită, conștientă persecuție pentru tot ce constituia o amenințare de răzvrătire în zbucnirile de creație care răsturnau ordinea stabilită. Ordinea stabilită pentru fiii poporului de tagma jefuitorilor, de la rege pînă la jandarmi, era că învățătura multă otrăvește sufletul omului și-l dezgustă de munca pămîntului.

Cursivul publicat în „Gazeta învățămîntului" sub semnătura prof. Silvestru Patița despre pionierul Gheorghe Badiu, micul ornitolog, elev în clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 6 din Sibiu, ne-a readus în amintire pe Niculăiță Minciună, feciorul țăranului Andrei Grozescu din nuvela lui I. Brătescu-Voinești. Și Niculăiță Minciună era un băiat cu tragere de inimă la învățătură. In toate clasele primare a luat tot premiul I. La sfîrșitul școlii, domnul învățător a socolit că e păcat ca așa băiat cu tragere de inimă la învățătură să nu meargă mai departe. Dar bietul taică-său vedea că munca lui și a Stanei, nevesti-si, n-avea nici un spor pentru casa lui împovărată de patru copii. Cînd a auzit și pe arendaș, conu'Epaminonda, că învățătura multă mai rău otrăvește sufletul omului, că tere cheltuială mare și dezgustă pe om de munca cîmpului și că, pe deasupra, Niculăiță poate ieși un apelpisit și un derbedeu de să sperie comuna, s-a lăsat păgubaș, așa că Niculăiță a rămas acasă, la munca cîmpului. Dar firea lui iscoditoare, spiritul lui creator nu-i dădeau pace și, în netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor, cum mărturisește autorul, i-au prilejuit o viață plină de amărăciuni: urechea-l de la tată-său pentru că își pierduse o jumătate de zi uitîndu-se cum mîncau ori cum își făceau gogoșile viermii de mătase, bătaie pentru că — în vremea cînd el urmărea o gînganie — boii pe care era trimis să-i păzească intraseră într-o holdă a vecinului. Ceea ce era mai greu de răbdat era batjocura. Și Niculăiță, ca și pionierul Gheorghe Badiu, era înzestrat cu spirit de observație și sta ore întregi la pîndă. De două ori se întîmplase să vadă pe cîmp cum un băr-

PETRE DRĂGOIESCU
președintele Consiliului superior al Școlilor

(Continuare în pag. 8)

Probleme de matematică și fizică legate de viață

Insușirea temeinică a matematicii și fizicii implică rezolvarea de către elevi a unui mare număr de probleme. Conținutul acestor probleme trebuie să exprime în mod concret legătura dintre cunoștințele predate elevilor și practica producției industriale și agricole.

Multe cadre didactice de specialitate folosesc pe scară largă metoda compunerii de probleme cu date luate direct din producție. Este de remarcat în această privință inițiativa profesorilor de matematică de la școlile din orașul Ploești. Aici, sub îndrumarea filialei locale a S.S.M.F., s-a constituit un colectiv care lucrează la elaborarea unei culegeri de probleme al căror conținut să reflecte realizările și perspectivele uzinelor și rafinăriilor din localitate, precum și realizările din sectorul socialist al agriculturii. Comisiile metodice sprijină acest colectiv, punîndu-i la dispoziție numeroase date din producție.

Conținutul problemelor care vor fi incluse în culegere este strins legat de programele de învățămînt la matematică și fizică. Astfel, pentru a se ilustra capitolul „Grafice" din programa de matematică a clasei a VI-a, de exemplu, se culeg date cu privire la creșterea producției industriale în întreprinderile din localitate pe o anumită perioadă, precum și date care să reflecte creșterea sectorului socialist al agriculturii din regiune în perioada 1955—1959.

Ca aplicații asupra cunoștințelor primite de elevi la capitolul „Procente" se elaborează un mare număr de probleme din care să rezulte dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii în regiune și în întreaga țară. Se urmărește ca, prin date concrete bine alese și cuprinse în textul problemelor, să se scoată în evidență ajutorul dat țărănimii muncitoare de către stațiunile de mașini și tractoare pentru sporirea producției agricole și, îndeosebi, să se sublinieze superioritatea gospodăriei colective față de gospodăria individuală.

În legătură cu aplicațiile la capitolul „Mărimi proporționale" se elaborează probleme care arată cum este retribuită munca colectiviștilor, proporțional cu zilele de muncă (cu calitatea și cantitatea muncii).

Ca aplicații ale cunoștințelor despre arii și volume se lucrează probleme cît mai variate. De exemplu, o serie de probleme, dînd producția medie la ha a unor cereale și suprafața cultivată, cer să se calculeze numărul și capacitatea silozurilor cilindrice, cubice etc. necesare însilozării cerealelor respective.

Profesorii de fizică lucrează la elaborarea de probleme al căror conținut va exprima aplicațiile fenomenelor fizice la procesul de producție ce are loc în întreprinderile din localitate. O mare importanță este acordată industriei petrolifere. Problemele pe această temă urmăresc lămurirea elevilor asupra unor procese cum sînt: schimbarea stării de agregare a corpurilor, distilarea, distilarea fracționată etc. În totalitatea lor, problemele vor da elevilor o privire generală asupra întregului proces de producție din rafinării, începînd de la extracția țițeiului și pînă la separarea diferitelor produse finite: uleiuri, benzine, categorii de petrol etc.

Nu sînt neglijate nici problemele al căror conținut exprimă principiile de funcționare a unor motoare prin prisma randamentului lor. De asemenea, multe probleme urmăresc înțelegerea de către elevi a proprietăților corpurilor solide și, mai ales, înțelegerea practică a diferitelor metode de prelucrare a metalelor.

Inițiativa profesorilor de matematică și fizică din orașul Ploești de a elabora probleme cu date luate direct din producție trebuie extinsă, deoarece organizarea muncii în acest sens este garanția asigurării conținutului just al problemelor.

F. SILVESTRU

Ținuta elevilor, ordinea și curățenia care domnesc în această clasă a Școlii de 7 ani nr. 40 din Capitală arată că postul sanitar de aici merită cu adevărat steagul de colț sanitar fruntaș.

Aproape de producție

Profesorii de fizică și chimie de la Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din București caută să folosească larg multiplele posibilități pe care le oferă vizitele în întreprinderi pentru a realiza o cît mai strînsă legătură a predării cu problemele producției.

Vizitele sînt organizate pe baza unei tematici cuprinzînd probleme din programa de fizică și chimie și constituie o recapitulare și o adîncire a acestor probleme prin intermediul legăturii directe cu producția.

Astfel, o serie de teme ce se predau în cadrul programei de fizică la clasa a VIII-a — ca de exemplu mișcarea circulară, transmiterea mișcărilor prin frecare, roți dințate și curele — au fost exemplificate practic cu ocazia unor vizite organizate cu elevii la Întreprinderea de material didactic din Capitală. Elevii au putut observa aici cum funcționează cutia de viteze la strung, sistemul de transmitere a mișcării la freză, raboteză, burghiu mecanic etc. Ei au urmărit totodată cum se realizează schimbarea sensului unei mișcări, înțelegînd astfel care este rostul practic al roților dințate și al curelelor de transmisie.

La fel, în ceea ce privește chimia, s-a organizat după predarea unor teme o vizită la laboratorul uzinelor „Vasile Roaită" dîndu-se elevilor din clasele a VIII-a posibilitatea să verifice importanța practică a cunoștințelor studiate de ei. Elevii au efectuat aici o serie de experiențe legate direct de procesul de producție — de exemplu analiza cantitativă a carbonului, sulfului și a altor elemente care intră în componența oțelului și fontei. Efectuînd analiza cantitativă a sulfului, elevii au urmărit transformarea bioxidului de sulf provenit din arderea șpanului de oțel sau fontă prin dizolvare în apă, oxidarea acestuia în acid sulfuric, neutralizarea acidului sulfuric cu hidroxid de sodiu în prezența unui indicator. Astfel, printr-o analiză volumetrică s-a determinat direct cantitatea de sulf. Printr-un procedeu asemănător s-a analizat și carbonul. Elevii au observat că multe substanțe și aparate ca exicatorul, biureta, pipeta, catalizatori, indicatori etc., întîlnite în laboratorul școlii se folosesc pe scară largă în industrie. Acest lucru a stimulat mult interesul lor pentru studiul chimiei.

În general, vizitele în întreprinderi și lucrările la care se participă în cadrul acestora fac să crească interesul elevilor pentru practică, dorința lor de a cunoaște aplicațiile problemelor teoretice studiate de ei la lecțiile de fizică și de chimie.

O altă formă de activitate folosită la Școala „Zoia Kosmodemianskaia" pentru realizarea legăturii cunoștințelor teoretice cu producția este orientarea tematicii cercurilor de elevi spre problemele practice. Unele ședințe ale cercului tehnic al elevilor se desfășoară chiar în întreprinderi. Bunăoară una dintre aceste ședințe a avut loc la Întreprinderea de material didactic, în secția de sticlărie, unde elevii au avut posibilitatea să efectueze îndoirea, subțierea, perforarea, tăierea, suflarea și lipirea sticlei. O altă ședință a cercului — a cărei temă privea un șir de reacții chimice care au loc în galvanoplastie, nichelaj, cromaj etc. — s-a bazat pe cunoștințele obținute de elevi într-o vizită anterioară la I.M.D. în secția de nichelaj. Elevii au executat lucrări de laborator frontale, prin care au înțeles cum se petrece în practică fenomenul de disociere electrolitică, înlocuirea ionului de cupru prin fier și zinc, a ionului de mercur prin cupru, a celui de argint prin mercur etc. Tot cu această ocazie elevii au ascultat referatele „Disociația electrolitică" și „Cîteva întîmplări din viața electronului", lărgindu-și cunoștințele primite în lecțiile de chimie.

Dînd elevilor prilejul să vadă cum se aplică în practică cunoștințele lor teoretice din domeniul fizicii și chimiei, vizitele în întreprinderi constituie un mijloc important de a-i familiariza cu problemele producției, de a-i orienta spre activitatea practică.

Prof. O. ROȘEANU

PATRONAREA ȘCOLII de către întreprindere ÎȘI ARATĂ ROADELE

În ultimii ani, Școala medie nr. 1 din Carei a obținut succese remarcabile în educarea și instruirea elevilor, în pregătirea lor pentru muncă, pentru producție. Aceste succese se datoresc în mare măsură sprijinului primit de cadrele didactice din partea Stațiunii de mașini și tractoare din Carei, care la propunerea organizației sindicale, a luat școala sub patronarea sa. S.M.T.-ul a donat școlii diferite mașini agricole iar tehnicienii săi i-au familiarizat pe elevi cu construcția și conducerea acestor mașini. Totodată, tehnicienii de la S.M.T. au ajutat cadrele didactice în ceea ce privește organizarea și conducerea practicii elevilor în ateliere și pe cîmp, în efectuarea lucrărilor pe lotul experimental etc.

În vacanțe, elevii școlii au efectuat cîte 2—3 zile de practică în atelierele S.M.T.-ului și pe terenurile gospodăriilor agricole din comunele Sanislău, Tirianu, Moftinul Mic etc. Ei vizitează des atelierele S.M.T.-ului și culturile agricole și participă efectiv la diferite lucrări de demontare și montare a mașinilor, ca și la repararea unor mașini și unelte.

Toate acestea i-au făcut pe elevi să îndrăgească mult profesiunea de mecanic agricol. Între școlari și muncitori s-au legat prietenii strînse și sincere. Tinerii tractoriști le-au împărtășit cu drag elevilor cunoștințele lor, au avut o atitudine plină de grijă față de ei, i-au îndrumat cu multă pricepere.

Ca un rezultat deosebit de valoros al practicii elevilor în producție îl constituie faptul că mulți dintre ei au învățat să conducă tractorul. Numeroși elevi stăpînesc de pe acum meseria de tractorist. Spre exemplu, eleva Florica Rațiu din clasa a X-a, fiică de colectivist, cunoaște și conduce bine tractorul M.T.Z. cu plug suspendat și tractorul I.A.R. cu plug „Ilie Pintilie". Ea și-a făcut practica sub conducerea tractoristului Vasile Cîmpeanu, șef de brigadă, care a caracterizat-o astfel: „lucrează bine, fiind independentă pe tractor. A executat bine arăturile pe terenul gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Moftinul Mic. Este calmă și stăpînește bine comenzile și mașina". Florica Rațiu lucrează cu multă plăcere pe tractor și simte o atracție deosebită pentru munca cu mașinile agricole.

Interes pentru munca agricolă arată și elevul Ioan Sălăjan, din clasa a IX-a. Fiind ajutat cu răbdare și pricepere de tractoriștii Martin Schuler și Andrei Peter, el a învățat meseria de tractorist, știe să conducă bine tractorul I.A.R. 22. La rîndul lui, elevul Vasile Popa din clasa a X-a conduce bine tractoarele I.A.R. și K.D. 35. El a arat cu tractorul o suprafață de 5,20 ha pe terenul gospodăriei agricole colective din comuna Tirianu. Și asemenea elevi, care se simt atrași de această muncă, sînt încă mulți în școală.

Contactul direct cu munca, cu muncitorii le-a deschis elevilor perspective minunate de viitor. Mulți dintre ei doresc să devină, după absolvirea școlii, mecanici agricoli, să contribuie la înflorirea agriculturii în regiune.

Acum, Stațiunea de mașini și tractoare se pregătește să ajute școala în organizarea practicii de vară a elevilor. În cursul practicii elevii vor fi repartizați pe echipe de muncitori, fie la brigăzile de tractoare în cîmp, fie în ateliere. Tehnicienii de la S.M.T. îi vor învăța pe elevi să conducă, în afară de tractor, o serie de alte mașini agricole. Stațiunea va pune la dispoziția permanentă a școlii, pentru instruirea elevilor, un tractor și o serie de mașini-unelte.

Dorind să răsplătească eforturile muncitorilor, elevii au hotărît să organizeze o acțiune de înfrumusețare a stațiunii, prin plantarea de pomi. De asemenea, ei prezintă în fața muncitorilor programe artistice.

A. FEȘTILA
vicepreședinte al Consiliului sindical regional — Baia Mare

ȘTIRI ● ȘTIRI ● ȘTIRI

● Comisia profesorilor de limba română de la Școala medie cu limba de predare maghiară nr. 3 din Satu Mare desfășoară o bogată activitate. Generalizînd în școală metodele bune de predare a limbii romîne, comisia a recomandat folosirea largă a metodei conversației, a schemelor pentru studierea fenomenelor gramaticale etc.

Colaborarea membrilor comisiei cu profesorii de limba maghiară în vederea predării comparative a unor fenomene gramaticale contribuie de asemenea la o mai conștientă înțelegere a cunoștințelor de către elevi.

La însușirea temeinică a limbii romîne contribuie și formele de activitate în afara clasei, cărora membrii comisiei metodice le acordă o mare atenție. Așa sînt, de exemplu, consultațiile, activitatea în cadrul cercului de limba și literatura română, organizarea unor expoziții de caiete ale elevilor, organizarea unui concurs „Drumeții veseli" etc.

În centrul preocupărilor comisiei stau acum problemele privitoare la organizarea judicioasă a recapitulării materiei, la metodica desfășurării lecțiilor recapitulative, la justa verificare și notare a cunoștințelor elevilor.

MAXIMILIAN BOROȘ
Satu Mare

● Ca semn de înaltă prețuire a eroismului uteciștilor, la Școala de 7 ani din comuna Săcelu, raionul Novaci, s-a organizat un colț U.T.C. Aici au fost așezate portrete ale luptătorilor uteciști din ilegalitate.

Cu prilejul organizării colțului U.T.C., învățătorii și diriginții au vorbit pionierilor și elevilor despre viața și lupta eroilor uteciști, care constituie pentru tineretul de azi un măreț exemplu al dragostei de patrie, al dragostei față de partid și față de clasa muncitoare.

Inv. E. CINTEZA

Alegerea drumului în viață

Orientarea noilor absolvenți ai școlii elementare de 7 ani și ai școlii medii potrivit cu calitățile lor fizice și intelectuale, cu înclinațiile și dorințele lor, spre acele sectoare care răspund cel mai mult cerințelor construcției socialiste este una din cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii din școli în această etapă. Redacția noastră s-a adresat unor pedagogi cerîndu-le să-și spună cuvîntul în legătură cu această problemă. Dăm mai jos articolele lor.

CRITERIUL PRINCIPAL — NEVOILE ECONOMIEI NAȚIONALE

Cei 26 de elevi din clasa la care lucrez ca dirigintă — clasa a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu — sînt în marea lor majoritate fii de țărani colectiviști. Convinși de succesele ce le va obține an de an agricultura colectivizată, majoritatea părinților doresc să-și îndrepte copiii spre profesiunile agricole, înscriindu-i în școli agricole și de meserii. Astfel problema orientării profesionale în cele mai multe cazuri va fi rezolvată ușor datorită sprijinului pe care școala îl primește de la părinții elevilor.

Sînt însă și unele cazuri în care a fost necesară intervenția activă a școlii — și îndeosebi a mea, ca dirigintă — pentru a îndruma pe unii elevi A fost nevoie în aceste cazuri să mă ocup serios de lămurirea părinților în primul rînd. Cu asentimentul părinților lor, o serie de elevi din clasa mea și-au manifestat dorința de a se înscrie la școlile de meserii ce pregătesc cadre pentru deservirea populației. De ajuns de mulți voiau să se facă, bunăoară, croitori. În raionul nostru, însă, sînt necesare mai ales cadre calificate pentru unitățile agricole socialiste. De aceea, lăsînd cîțiva elevi să se îndrepte spre școlile de meserii care pregătesc cadre pentru deservirea populației — deoarece este nevoie în raion și de asemenea cadre, dar în număr mai redus — i-am îndrumat pe ceilalți spre școlile care pregătesc tractoriști, brigadieri de cîmp, brigadieri pentru fermele zootehnice etc.

Cu sprijinul conducerii școlii și al întregului colectiv didactic, am căutat să găsesc metodele cele mai potrivite pentru a populariza în rîndul viitorilor absolvenți ai clasei a VII-a școlile agricole de la Giurgiu, din comunele Băneasa și Arsachi, pentru a-i informa asupra prespectivelor pe care le au urmînd aceste școli. În acest scop am organizat o vizită cu elevii la Școala agricolă din comuna Arsachi, pentru ca ei să vadă concret ce meserii pot învăța în această școală și care sînt condițiile de viață ale elevilor ei. Pentru a-i face să înțeleagă și mai bine perspectivele ce se deschid în fața absolvenților școlii agricole, îi voi duce pe elevii mei în unitățile agricole socialiste, arătîndu-le aspecte din activitatea acestora la locul de producție.

Paralel cu munca pe care o duc în rîndurile elevilor, mă preocup și de îndrumarea părinților lor, ajutîndu-i prin discuții individuale să aleagă cît mai bine școala agricolă sau de meserii la care să-și înscrie copiii, arătîndu-le care sînt, după părerea școlii, profesiunile în care aceștia vor da cele mai bune rezultate.

LUCIA APOSTOL
diriginta clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu

Centrul școlar agricol și zootehnic nr. 1 din Turda este unul dintre cele mai mari centre de acest fel din țară. În cele 4 școli care funcționează în cadrul grupului — două de ucenici și două de maiștri — se pregătesc cadre specializate pentru sectorul socialist al agriculturii. Elevii grupului școlar au la dispoziție un internat cu dormitoare spațioase, o bibliotecă cu peste 5.000 de volume (lucrări de specialitate și literatură), o cantină pentru 160 de persoane etc. **În clișeu:** Biblioteca Centrului școlar agricol nr. 1 din Turda.

TOT MAI MULȚI ELEVI SE ÎNDREAPTĂ SPRE PRODUCȚIE

De curînd, la Grupul școlar minier din Petroșani, cel mai mare centru de pregătire a cadrelor pentru industria minieră din țara noastră, a avut loc o manifestare care tinde să devină tradițională: Ziua școlii. S-au întîlnit cu această ocazie foștii absolvenți ai școlii — astăzi muncitori fruntași, tehnicieni și ingineri — cu elevii actuali și cu cei din rîndul cărora se vor recruta viitorii elevi, adică tinerii care urmează clasele a VII-a și a XI-a ale școlilor de cultură generală. Tinerii care termină acum cursurile claselor a VII-a și a XI-a au aflat multe lucruri deosebit de interesante despre condițiile noi de muncă și de viață de care se bucură astăzi muncitorii din industria minieră, despre continua perfecționare a tehnicii și ușurare a muncii fizice în această ramură industrială. Profesorii lor, în colaborare strînsă cu maiștrii și profesorii grupului școlar, au organizat numeroase vizite în atelierele acestuia.

Trebuie să vorbim neapărat și despre faptul că mulți dintre părinții copiilor — și în special cei care fac parte din comitetele de părinți — au devenit ei înșiși, în urma orientării pe care le-au dat-o cadrele didactice, vajnici propagandiști în recrutarea de noi și destoinici elevi pentru școala profesională și tehnică. Deseori, la intrarea în șut, îi auzi discutînd cu ortacii din celelalte echipe sau brigăzi:

— Apăi, frate Mihai — spune cîte unul — eu cred că nu mai ai ce sta pe gînduri: dă-ți feciorul la școala profesională. Ai noștri bătrîni, și noi înainte, am lucrat cu tîrnăcopul și împingînd din greu la vagonete. Acu' muncim cu ciocanul de abataj, cu haveza, iar cărbunele ni-l poartă afară craterul. Cît despre feciori, ei nici nu o să se mai asamene cu minerii pe care îi știam înainte. Iar dacă or vrea să învețe mai departe, cine le stă în cale? Partidul îi și îndeamnă s-o facă. Așa vom avea ingineri care știu rostul minei și-s legați de viața minerilor.

Fără îndoială că anul acesta Grupul școlar minier din Petroșani va primi mai mulți elevi ca niciodată, tineri dornici să continue glorioasa tradiție de muncă și luptă a oamenilor cărbunelui din Valea Jiului.

AL. CIUCA

PENTRU O MAI BUNĂ INFORMARE

În munca pe care o desfășoară în rîndurile viitorilor absolvenți și ale părinților pentru a-i ajuta pe tineri să-și aleagă drumul în viață, multe școli de cultură generală folosesc „Îndrumătorul pentru învățămîntul profesional și tehnic", pe care l-au primit prin secțiile de învățămînt și cultură încă din anul trecut. De asemenea, o serie de școli din sistemul învățămîntului profesional și tehnic trimit școlilor de cultură generală prospecte în care se vorbește pe larg despre profilul și perspectivele lor, despre condițiile de admitere etc.

Se pare, însă, că nu toate cadrele didactice au la dispoziție „Îndrumătorul pentru învățămîntul profesional și tehnic". La redacția noastră sosesc scrisori de la profesori și diriginți care întreabă unde pot să se informeze pentru a ști ce școli profesionale sau tehnice, de meserii sau agricole există în regiunile lor. Pe de altă parte, nici prin prospectele trimise de unele școli profesionale și tehnice cadrele didactice nu se pot informa suficient în această privință. La Școala medie „Ilie Pintilie" din Iași, de exemplu, au sosit nu de mult prospecte de la școlile de muzică și de artă plastică din localitate și de la școala de coregrafie din Cluj. Spre aceste școli, însă, se îndreaptă prea puțini dintre absolvenți. Ar fi mult mai necesare lămuriri cu privire la școlile metalurgice, chimice, agricole etc. — spre care se îndreaptă masa elevilor.

Secțiile de învățămînt și cultură regionale și raionale au datoria să acorde cadrelor didactice ajutorul de care au nevoie în privința orientării profesionale, urmărind să ajungă și să fie folosit în toate școlile „Îndrumătorul" și dîndu-le pe larg indicații cu privire la tipurile de școli existente în regiune, la localitățile unde se găsesc, la perspectivele pe care le deschid în fața celor ce le urmează, la condițiile de admitere (vîrsta de primire la diferite meserii și specialități, obiectele de examen, data și condițiile desfășurării examenului de admitere) etc. Îndeplinirea acestei sarcini de către secțiile de învățămînt și cultură este o condiție de mare însemnătate pentru buna desfășurare a acțiunii de orientare profesională a elevilor. De aceea, ea trebuie privită cu toată seriozitatea.

G. VLĂSCEANU

ÎNCOTRO?

— Tovarășă redactor — se apropie de mine, după ce am terminat discuția cu elevii, o fetiță cu ochi vioi, sfrălucitori — să nu pomeniți cumva numele meu în gazetă...

Am privit-o nedumerită.

— Vedeți, în clasă eu v-am spus că m-am hotărît să urmez o școală profesională de electrotehnică. Trebuie să știți însă că m-am hotărît la aceasta fără să am consimțămîntul părinților care din diverse motive vor să mă facă croitoreasă. De fapt, înainte cu cîtva timp — continuă ea — credeam că e mai bine să devin balerină. Știți, iubesc mult arta, dansul. Dar pînă la urmă, gîndindu-mă mai bine la meseria care ar fi mai potrivită pentru mine și care mă atrage cel mai mult, m-am decis să mă fac învățătoare. Părinții mei însă nici nu vor să audă aceasta. Spun că la terminarea școlii voi fi trimisă să lucrez la sat și... Atunci m-am gîndit să mă fac electrotehnician.

Își plecă ochii îngîndurată. După cîteva momente mă întrebă sfioasă: Dumneavoastră ce mă sfătuiți să fac ca să pot urma ceea ce doresc din toată inima?

— Mai întîi, dă-mi voie să-ți pun și eu o întrebare — i-am spus. Cu tovarășa dirigintă te-ai sfătuit?

— Nu, nu m-am sfătuit. Cum să vă spun? În clasă, cînd am discutat despre orientarea profesională, mi-a fost greu să-i vorbesc — încercă ea să se justifice. Mă temeam să nu rîdă colegii de mine, mă gîndeam că răpesc prea mult timp din oră...

Am aflat atunci că în clasa ei, clasa a VII-a „A" de la Școala elementară nr. 15 din București, există încă destui copii care încă nu știu ce școli vor urma după terminarea cursurilor, fiindcă nu se pot decide, sau care au optat pentru meserii nepotrivite.

— M-am ocupat de orientarea profesională a copiilor din clasa mea, mă liniștește tovarășa Georgeta Dogăroiu, dirigința clasei. La una din orele de diriginție am discutat pe marginea temei „Ce vreau să fiu după ce termin 7 clase", cu care ocazie le-am dat adrese de școli profesionale și le-am arătat de ce e bine, de ce e necesar să urmeze asemenea școli. Am stat de vorbă în aceastș privință chiar și cu unii părinți, încercînd să-i determin să reflecteze mai adînc asupra pregătirii școlare a fiilor lor, pentru ca să-și poată îndruma copiii spre școli potrivite cu posibilitățile lor reale...

Nu am putut să nu fiu de acord cu tovarășa dirigintă că acțiunile de felul celor de mai sus sînt foarte folositoare pentru justa orientare profesională a viitorilor absolvenți. Păcat că pînă acum nu au fost folosite mai mult. Dar numai asemenea măsuri nu sînt suficiente. Căci ne întrebăm: de ce în clasa a VII-a „A" există la ora aceasta elevi care încă oscilează între școala de surori și aceea de radiofonie ori de... „tricotaje", între meseria de învățător și aceea de electrotehnician sau de balerin? De ce există încă școlari slabi la învățătură sau cu note la limită care își propun să urmeze școala medie și alții care încă nu s-au hotărît pentru nimic?

Răspunsul l-am citit în însăși nevoia arzătoare a elevei cu ochii vioi de a se sfătui cu cineva, din dorința vie a multora din colegii ei de a discuta cu dirigința această problemă în mod individual, pe cît posibil „nu în fața clasei".

Discuțiile mai mult „în general" despre orientarea profesională, care au avut loc pînă acum între tovarășa prof. G. Dogăroiu și elevii săi, în clasă, nu au făcut decît introducerea în ceea ce se cheamă orientarea profesională. Datorită lor școlarii au început să se gîndească mai serios asupra drumului pe care vor trebui să-l apuce în curînd. Și aceasta este un lucru bun. Dar ele nu au putut ajuta pe absolut fiecare elev să știe care este calea ce trebuie să o urmeze ținînd seama de înclinațiile, de posibilitățile sale reale și avînd în vedere cerințele mari ale construcției socialiste în patria noastră. Șovăiala în alegerea meseriei, visurile nerealiste cu privire la aceasta pot face loc unei orientări sănătoase numai prin munca perseverentă a dirigintelui. O muncă — nu de la săptămînă la săptămînă, ci de zi cu zi, dusă de la om la om, cu fiecare elev în parte, cu fiecare părinte în parte — acasă, în cancelarie, în pauză, după ora de meditație sau în ședințele cu părinții. Un elev trebuie lămurit că fiind slab la învățătură nu va putea urma școala medie, un altul că fără înclinații pentru pictură e greu să devină artist plastic, părinții elevei amintite mai sus vor fi ajutați — prin discuții pline de înțelegere — să aprecieze frumusețea și utilitatea muncii de învățător la sat ș.a.m.d.

Discuțiile individuale reclamă, e drept, multă răbdare, înțelegere, bunăvoință și destul de mult timp. Ele sînt însă deosebit de necesare fiindcă îi ajută cel mai bine pe copii să găsească răspunsul just la întrebarea: „încotro?" pusă de fiecare din ei la această primă răspîntie în viață.

ANA COSMIN

CONCLUZII

Articolele publicate în pagina de față subliniază cîteva aspecte însemnate ale muncii care trebuie dusă pentru orientarea profesională a elevilor. Articolul tovarășei Lucia Apostol relevă necesitatea ca diriginții să dirijeze pe absolvenți înspre acele școli care pregătesc specialiștii cei mai mult solicitați de economie.

În munca de orientare — care trebuie să se desfășoare în tot cursul anului școlar și să se intensifice acum, în etapa finală — un rol deosebit îl au convorbirile individuale cu elevii și cu părinții așa cum subliniază articolul „Încotro"? Părinții și copilul trebuie ajutați să aprecieze la justa valoare calitățile absolventului, să înțeleagă necesitățile construcției socialiste în patria noastră, pentru ca în funcție de toate acestea să poată alege meseria potrivită.

Pentru a da posibilitate profesorilor, părinților și copiilor să facă o alegere bună este urgentă nevoie ca „Îndrumătorul pentru învățămîntul profesional și tehnic" sau cel puțin lista școlilor de acest gen să ajungă în fiecare unitate de învățămînt elementar și mediu. La popularizarea școlilor profesionale și tehnice e necesar să contribuie din plin și ziarele locale.

Iusta orientare profesională a noilor absolvenți nu este numai o problemă a școlii, a părinților, a copiilor înșiși. Ea este o problemă a statului nostru. De aceea trebuie să i se acorde cea mai mare atenție, diriginții și profesorii avînd obligația ca, în spiritul îndrumărilor primite de la minister, să găsească formele cele mai potrivite de rezolvare a acestei probleme în condițiile concrete ale școlilor în care lucrează.

Problemele ultimului trimestru

Trebuie coordonate toate eforturile

In jurul mesei din cancelaria Şcolii medii nr. 1 din Tîrgovişte s-au adunat profesorii care predau la cele două clase a XI-a. Sînt printre ei şi oameni virstnici, cu părul cărunt, sînt şi tineri care au părăsit nu de mult băncile facultăţilor. Unii au adunat în decursul anilor o experienţă bogată, alţii sînt abia la primii paşi pe acest drum. Cu toţii însă sînt însufleţiţi de aceeaşi dorinţă: să dea o cît mai bună pregătire elevilor lor, care în scurt timp vor pleca din şcoală pentru a păşi în viaţă.

Discuţia la care participă acum profesorii clasei a XI-a nu a fost organizată în mod special. Este o discuţie obişnuită, aşa cum se încheagă multe în cancelarie, pe teme izvorîte din problemele concrete ale muncii. De la o vreme, tema discuţiilor este mai totdeauna aceeaşi: toată grija încheierii anului şcolar cu rezultate cît mai bune, toată atenţia pregătirii temeinice a elevilor pentru examenele ce le stau în faţă.

Poţi afla, asistînd la această discuţie, cum au pregătit profesorii lucrările scrise trimestriale aşa încît acestea să-i ajute pe elevi în sistematizarea materiei studiate. Pregătirea în vederea lucrărilor scrise a dat o bună orientare elevilor în ceea ce priveşte organizarea studiului lor individual pentru recapitularea tuturor cunoştinţelor care li se cer la examene — şi aceasta pentru că profesorii au făcut cu ei lecţii de sinteză, le-au dat îndrumări amănunţite asupra felului cum trebuie să extragă ideile esenţiale din capitolele pe care le revăd, asupra felului cum trebuie să folosească notiţele, asupra materialului bibliografic pe care trebuie să-l consulte etc. De altfel, ei au avut o asemenea preocupare în tot decursul anului şcolar. La unele obiecte, cum sînt fizica, limba romînă, limba rusă, după fiecare capitol parcurs profesorii au prezentat elevilor scheme care sintetizau problemele cele mai importante din capitolul respectiv.

Conducerea şcolii a revăzut planurile calenadaristice pe trimestrul al treilea ale fiecărui profesor care predă la clasele a XI-a şi urmăreşte în ce măsură aceştia sînt la zi cu materia, îndrumîndu-i să lucreze astfel încît să parcurgă în întregime programa şi totodată să asigure timpul necesar recapitulării materiei.

În cursul discuţiei lor, profesorii se opresc stăruitor asupra temelor în jurul cărora vor axa recapitularea. Cei mai mulţi au şi alcătuit planurile de sinteză pentru perioadele de recapitulare a materiei clasei a XI-a şi a materiei predate în clasele anterioare la disciplinele ce se cer la examenul de maturitate. Ei au căutat să aleagă teme care să se refere la problemele esenţiale studiate de elevi. Bunăoară, la limba şi literatura romînă astfel de teme sînt următoarele: „1907 în literatură", „Trecutul istoric al poporului nostru oglindit în opera lui Mihail Sadoveanu", „Figura luptătorului comunist în literatura de după 23 August", „Transformarea socialistă a agriculturii oglindită în literatura contemporană" etc. La limba rusă se acordă o deosebită atenţie unor lecturi prin care se asigură recapitularea unor reguli de gramatică şi a multor cuvinte învăţate de elevi în anii anteriori. La matematică s-au ales teme cuprinzătoare, cum sînt „Teoria ecuaţiilor", „Conice" etc.

De asemenea, profesorii clasei a XI-a discută pe larg metodele şi procedeele pe care le vor folosi pentru a asigura legătura între recapitularea materiei studiate în anul curent şi cea studiată în anii anteriori. La matematică, de pildă, o dată cu recapitularea geometriei analitice predată în clasa a XI-a, se pot recapitula multe probleme din geometria predată în clasele VIII-X. În acest fel şi-a propus să procedeze unul dintre profesorii care predau matematica. El şi-a ales teme ca „Locuri geometrice", „Fascicole de cercuri" etc, care îi dau prilejul să recapituleze în acelaşi timp o serie de teoreme privitoare la construcţia grafică a expresiilor algebrice clasice, la segmente proporţionale în cerc etc., învăţate de elevi în clasa a IX-a. La fel, tema „Ecuaţii diferenţiale simple şi aplicaţiile lor în fizică" îi va da posibilitatea să ilustreze legătura dintre matematică, fizică şi producţie, iar tema „Integrarea expresiilor care conţin funcţii trigonometrice" va ilustra legătura dintre diferitele discipline ale matematicii.

Se constată, însă, că temele alese pentru lecţiile de sinteză de către cei doi profesori care predau matematica la clasa a XI-a diferă de la unul la celălalt. Această lipsă se datoreşte faptului că în comisiile metodice pe obiecte nu s-a discutat tematica recapitulării materiei clasei a XI-a şi nici a materiei predate în clasele anterioare, pentru a se ajunge la un punct de vedere comun. Este drept că fiecare profesor trebuie să-şi alcătuiască planul de recapitulare în funcţie de cerinţele concrete specifice clasei sale. Nu mai puţin adevărat este însă şi faptul că schimbul de experienţă, generalizarea experienţei pozitive poate contribui mult la îmbunătăţirea muncii şi acum, în perioada încheierii anului şcolar. Acesta este cazul şi pentru clasele a XI-a de la Şcoala medie nr. 1 din Tîrgovişte. Dacă unul dintre profesorii de matematică de la această clasă s-a preocupat de a sublinia în cadrul recapitulării legăturile multiple dintre diferitele discipline ale matematicii, aplicarea lor în practică etc, celălalt a neglijat această problemă. Fără îndoială că o colaborare mai strînsă între cei doi profesori ar fi înlăturat această lipsă. Nu este prea tîrziu nici acum. Lipsa mai poate fi înlăturată. De acest lucru trebuie să se îngrijească comisia metodică a profesorilor de matematică. Şi celelalte comisii metodice din şcoală trebuie să analizeze planurile temelor recapitulative, ca şi metodele pe care le folosesc acum cadrele didactice în pregătirea elevilor pentru examene şi să asigure generalizarea în şcoală a celor mai bune metode.

În discuţia lor profesorii se ocupă şi de problemele de organizare a muncii în această ultimă etapă a anului şcolar. Ei observă cu satisfacţie că în general activitatea şcolii este bine organizată: orele de consultaţii nu se suprapun unele altora, activitatea extraşcolară este destul de bine planificată etc. Nu s-a alcătuit însă pînă acum un plan pe şcoală care să dirijeze întreaga activitate a claselor care dau examene — a VII-a şi a XI-a. Este necesar ca un asemenea plan să fie întocmit cît mai grabnic, deoarece ar înlesni mult coordonarea muncii. În acest plan conducerea şcolii trebuie să prevadă ca profesorii care predau la clasele a VII-a şi a XI-a să fie scutiţi de o serie de sarcini curente ce se ivesc în şcoală, creîndu-le timp pentru pregătirea lecţiilor de sinteză şi pentru a se ocupa de fiecare elev în parte. Totodată în plan trebuie prevăzute măsuri care să asigure o mai strînsă colaborare între profesorii care predau la clasele a XI-a şi diriginţii acestor clase, cărora le revin acum sarcini însemnate.

Înţelegînd importanţa acestor sarcini, diriginta clasei a XI-a „A", de exemplu, urmăreşte cu atenţie situaţia la învăţătură a elevilor ei, îi ajută în folosirea cît mai judicioasă a timpului lor liber, exercitînd totodată şi un control asupra folosirii acestuia, îi orientează în organizarea şi desfăşurarea studiului lor individual, şi-a intensificat asistenţele la lecţii şi legătura cu părinţii. Împreună cu organizaţia U.T.M. a clasei, sub îndrumarea organizaţiei de partid din şcoală, diriginta veghează as
lăturării suprainc
vilor, evitîndu-se
rea lor abuzivă l
concursuri şi m
cultural-sportive. D
existenţa unui pla
nator ar putea să
şi mai mult la
ţirea muncii dirigi

Totodată planu
să cuprindă şi m
vind cursul de pr
fiilor de muncitori
muncitori pentru
de maturitate şi pe
cursurile de admit
văţămîntul superi
necesar ca, în ace
oadă, profesorii ca
ză la acest curs
matizeze materia
şi să facă o serie
de sinteză, alegînd
temele şi problem
tratează.

Discuţia purtată
celarie de profes
predau la clasele
la Şcoala medie
Tîrgovişte arată c
forturile lor se
spre pregătirea ci
meinică a elevilor
examenelor. Dacă
să-şi coordoneze
aceste eforturi, da
nîţi de conduce
vor face ca int
activitate să se
ca un ansamblu b
punct, în care fi
une o sprijină p
şi toate se comp
ciproc, atunci făr
că vor atinge
spre care năzuie

În laborator, la ora de lucrări practice.

Activităţile practice pe lotul şcolar

Pe lotul şcolar găsim multiple şi variate posibilităţi pentru parcurgerea recapitulativă a cunoştinţelor predate în cursul anului. Concomitent cu lecţiile de recapitulare, avem prilejul să realizăm acum şi verificarea cunoştinţelor teoretice şi practice ale elevilor.

În organizarea recapitulării materiei prin activităţi practice pe lotul şcolar trebuie să ţinem seama de perioada în care ne aflăm — perioadă cînd plantele sînt în plină creştere, cînd unele dintre lucrările agricole s-au executat şi nu le mai putem reconstitui acum. Putem folosi mai multe procedee, în funcţie de felul cum a fost organizat lotul şcolar. De obicei, un lot şcolar bine organizat cuprinde mai multe grupe de parcele, fiecare grupă în parte fiind destinată pentru aplicaţii practice privind un anumit capitol sau o anumită categorie de teme. Aşa, de exemplu, o grupă de cîteva parcele este cultivată cu plante agricole de cîmp, altă serie de parcele este cultivată cu culturi de legume, alta este amenajată ca livadă de pomi sau plantaţie de viţă de vie etc. Totodată, lotul şcolar mai poate cuprinde şi alte categorii de parcele, dintre care unele destinate pentru diferite experimentări şi altele pentru colecţii de plante (mica grădină botanică a şcolii).

Avem deci trei categorii principale de probleme, ilustrate pe lotul şcolar — şi anume: probleme de exploatare agricolă propriu-zisă (lucrările solului şi cultivarea plantelor), probleme de cercetare a influenţei condiţiilor locale asupra producţiei (experimentările) şi probleme în legătură cu cunoaşterea vegetaţiei spontane sau cultivate (colecţia de plante). Acum, recapitulînd cu elevii cunoştinţele prin activităţi practice, le putem da o privire de ansamblu asupra problemelor generale privind complexele de lucrări agricole pe care le-au studiat în cursul anului.

Un prim procedeu de organizare a recapitulării este acela al folosirii parcelelor de exploatare, recapitulînd aici lucrările practice executate la o anumită cultură şi executînd în continuare alte lucrări pe care acea cultură le cere. De exemplu, pentru recapitularea cunoştinţelor despre cultura porumbului, mergem cu elevii la parcelele cultivate cu porumb, care se află acum (mai-iunie) crescut de 15-20 cm. Lucrările ce trebuie efectuate aici în această perioadă sînt prăşitul şi copilitul. Folosindu-ne de notiţele luate de elevi şi de carnetele lor de practică, recapitulăm lucrările pe care le-au executat ei pe aceste parcele, analizînd lucrare cu lucrare. Începem cu ogorul de toamnă (cînd s-a făcut, la ce adîncime, cu ce unelte, cu ce scop), continuăm cu lucrările de primăvară (recapitulînd aceleaşi elemente) şi trecem la lucrările ce s-au efectuat la semănatul porumbului (cînd s-a semănat, la ce distanţă între rînduri şi cuiburi, cu ce unelte sau maşini, randamentul lor, ce soi de porumb s-a semănat etc.). După aceasta constatăm felul cum au răsărit şi au crescut plantele, ca urmare a lucrărilor executate, analizînd critic situaţiile găsite. Este bine ca aceste analize să le facă chiar elevii din echipele care au executat lucrările respective, iar profesorul să se convingă, prin întrebări, dacă şi ceilalţi elevi şi-au însuşit cunoştinţele predate.

După ce facem această recapitulare a unor lucrări efectiv executate, ale căror rezultate concrete le constată elevii singuri pe parcelele ce le au în faţă, trecem mai departe, la executarea lucrărilor curente — prăşitul şi copilitul — dînd explicaţiile legate de aceste lucrări (scopul prăşitului şi copilitului, perioadele cînd se execută, uneltele folosite, cerinţele agrotehnice de executare etc.).

Un alt procedeu constă în analiza critică a rezultatelor obţinute pe parcelele experimentale. După cum se ştie, pe aceste parcele se demonstrează cunoştinţe legate de influenţa condiţiilor locale asupra producţiei agricole. Elevii cunosc tema urmărită prin experienţa respectivă, pentru că au executat ei înşişi lucrările agricole legate de cultivarea acestor parcele. Să presupunem o lecţie recapitulativă la parcelele care au avut ca temă a experimentării influenţa îngrăşării cu gunoi de grajd asupra producţiei de grîu. Pe aceste parcele s-au executat două feluri de lucrări: unele pentru cultura propriu-zisă a grîului şi altele cu scop de experimentare. Acestea din urmă au constat din următoarele: o serie de parcele nu au primit îngrăşămînt, a doua serie a fost îngrăşată cu o doză de gunoi, a treia serie cu două doze de îngrăşăm
ducţiile vor difer
titatea de îngrăş
Pentru comparaţ
producţia obţinut
celele fără î
(martorul).

Pe aceste pa
putem realiza o
mai complexă, t
multe teme —
despre lucrările
pentru cultura
spre gunoiul de
spre nevoia de î
a solului din r
care se află şco
despre nevoia
minte a grîului

În acelaşi mo
ganiza lecţii r
pe toate categor
cele, inclusiv pe
nate pentru
plante. Aici lă
cunoştinţelor în
tema principală
spective. De exe
fără de grîu, a
ste parcele şi
reale, precum
minee.

Folosind cu p
te metodele şi
verse pe care
tul şcolar, pr
putea asigura
integrală a mat
prin toate capit
lui şi împrosp
tinţele predate,
cret şi în con
fice locale.

După cum
şcolar este un
liar al profeso
ceea ce priveşt
rea. Complexita
lor pe care le p
ta ne ajută să
cunoştinţele e
ment esenţial î
rea materiei pr

Invățămîntul seral și fără frecvență preocupare centrală

Pe băncile școlilor

In întreaga țară mii de oameni ai muncii se pregătesc pentru a urma în noul an școlar cursurile serale și fără frecvență ale școlilor medii și facultăților.

La Fabrica de antibiotice și la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași, la Fabrica de rulmenți din Bîrlad și în alte întreprinderi din orașul și regiunea Iași s-au deschis cursuri de pregătire pentru muncitorii care în anul școlar 1959—1960 vor fi elevi în clasa a VIII-a a școlilor medii serale. In prezent pe tot cuprinsul regiunii au fost selecționați aproape 2000 de tineri muncitori din industrie și agricultură care vor urma învățămîntul seral și fără frecvență.

★

In regiunea Bacău comisiile de selecționare a muncitorilor și țăranilor muncitori pentru învățămîntul seral și fără frecvență au recrutat pînă acum peste 1.800 de candidați. In vederea pregătirii acestora s-au deschis în regiune mai mult de 20 de cursuri. Asemenea cursuri funcționează pe lîngă Fabrica de postav din Buhuși, pe lîngă Termocentrala de la Borzești, la Școala medie din Onești etc.

★

La Oradea s-au deschis de curînd 6 cursuri în care se pregătesc pentru a intra în învățămîntul seral și fără frecvență peste 450 de muncitori de la uzinele și fabricile din oraș.

Cursul de pregătire de pe lîngă Școala medie nr. 7 este frecventat de aproape 100 de muncitori ceferiști. De asemenea, se pregătesc să intre în clasa a VIII-a 70 de tineri muncitori de la uzinele „Înfrățirea". La cursul care s-a deschis pe lîngă Școala nr. 9 din Oradea se pregătesc peste 130 de muncitori din diferite alte întreprinderi ale orașului

★

Secția de învățămînt și cultură din Orașul Stalin, îndrumată de organizația de partid, acordă o grijă deosebită bunei pregătiri a oamenilor muncii din producție care vor intra în clasele a VIII-a ale școlilor serale de cultură generală. Din cei peste 600 de muncitori care vor frecventa în anul viitor această clasă, un mare număr au fost cuprinși la cursurile de pregătire organizate pe lîngă școlile medii din oraș. La cursul care funcționează pe lîngă Școala medie nr. 6 se pregătesc muncitorii de la uzinele „Steagul Roșu", la cursul de pe lîngă Școala medie nr. 3 cei de la uzinele de tractoare, iar la cursul de pe lîngă Școala medie nr. 5 cei ce muncesc în alte întreprinderi ale orașului.

Pentru a-i cunoaște cît mai bine pe tinerii cu care lucrează, profesorii care predau la cursurile de pregătire îi vizitează la locul lor de muncă din întreprinderi. Ei au planificat materia pe care o au de parcurs, au verificat nivelul de cunoștințe al viitorilor elevi și caută să țină lecții cît mai bune, pentru a-i ajuta să plece de la ore cu lecția învățată.

Secția de învățămînt și cultură a orașului a organizat o brigadă alcătuită din inspectori, directori de școli, metodiști etc. care urmărește îndeaproape desfășurarea muncii la cursuri și face propuneri pentru îmbunătățirea ei.

Muncitorii învață

In raionul 23 August, cursurile de pregătire pentru oamenii muncii recomandați să urmeze învățămîntul seral au fost bine și din vreme organizate.

In prealabil, comitetul raional de partid a organizat o dezbatere a prevederilor Hotărîrii C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior și a sarcinilor ce derivă din această Hotărîre, dezbatere la care au participat directorii și secretari ai organizațiilor de partid din întreprinderi, directori de școli și cadre didactice.

Printre centrele din întreprinderi sau școli unde s-au organizat cursuri de pregătire se numără și cel de la Școala medie „Elena Pavel". Conducerea școlii și delegații acesteia au ținut o strînsă legătură cu comisiile constituite în întreprinderi pentru recrutarea candidaților. Comisia de la uzinele „Vasile Roaită", cu care a colaborat profesoara Virginia Popa Plăeșu, delegata școlii, a recomandat să urmeze cursurile serale 60 tineri muncitori cu bune rezultate în producție, ca ajutorul Mihail Nițoiu, strungarii Nicolae Titirișcă și Mircea Borobeică, frezorul Gheorghe Savu și alții. Ei sînt hotărîți să se pregătească în mod temeinic pentru a face față cu succes probelor de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în școala medie. De la început conducerea școlii a avut grijă să asigure condițiile materiale corespunzătoare pentru buna desfășurare a cursurilor de pregătire. De asemenea, a avut în vedere ca elevii recrutați din aceeași întreprindere să fie grupați într-o singură clasă de pregătire, pentru a se putea lega mai strîns cunoștințele predate de problemele specifice întreprinderii, lucru care ușurează totodată desfășurarea programului și menținerea frecvenței. In prezent, la Școala medie „Elena Pavel" funcționează două grupe de pregătire: una formată din 22 tineri muncitori de la uzinele „Vasile Roaită", cealaltă cuprinzînd 29 de elevi, tineri muncitori din diferite întreprinderi mai mici (Tehnica dogăriei, Catgut, Decorativa, Vînătorul etc.). Intrucît mai sînt unele întreprinderi (Mase plastice, ITCB) care n-au făcut încă recomandări, sau întreprinderi care au recomandat un număr prea mic de elevi (Fabrica „21 Decembrie"), comisiile din aceste întreprinderi trebuie să urgenteze recrutarea candidaților.

Pentru a preda la cursurile de pregătire au fost repartizate cadre didactice cu pregătire bună și cu experiență în învățămîntul seral. Astfel, au fost repartizați profesorii Dumitru Sulgerescu, Vasilică Bobancu și alții. Profesorii respectivi au studiat cu atenție programele elaborate de minister. In primele lecții ei au căutat să cunoască nivelul de pregătire al elevilor, în vederea unei cît mai judicioase planificări a materiei.

De pildă, tovarășul Vasilică Bobancu, profesor de matematică, a recapitulat cu elevii în primele lecții unele capitole mai importante din materia anilor anteriori și a trecut apoi la efectuarea unor exerciții și probleme. El a ales pentru aceste probleme date din producția industrială. Este foarte important ca profesorii să aleagă cu grijă problemele pe care le vor rezolva cu elevii ca aplicații, pentru ca acestea să cuprindă date reale, luate din înfăptuirile regimului democrat-popular în diferite sectoare economice și în special din sectoarele unde lucrează elevii.

In lecțiile de limba română elevii au recapitulat cunoștințele despre creația populară orală și caracterele ei, despre epica și lirica populară, despre doină și baladă, pe care și le-au însușit bine. Au studiat apoi baladele „Toma Alimoș" și „Novac și corbul" scoțînd în evidență care este tema acestora, ce reflectă cîntecele bătrînești și conținutul lor educativ. Buna pregătire a elevilor care frecventează cursurile serale depinde într-o mare măsură de profesor, de felul cum el se pregătește pentru lecții

Predarea la cursurile de pregătire presupune o atentă selecționare a materialului și o bună organizare a acestuia, îndreptarea atenției profesorului spre problemele principale și legarea acestora de producție. Pentru aceasta este necesar ca profesorii care predau la cursurile de pregătire să cunoască bine specificul muncii în întreprinderile unde lucrează elevii, problemele de producție pe care trebuie să le rezolve ei și să folosească în lecții exemple pe care elevii le întîlnesc în mod curent în munca lor.

Din păcate, nu așa a înțeles să lucreze tovarășul Ștefan Popescu, care predă fizica la cursul de pregătire de la Școala medie „Elena Pavel". Chiar din lecția introductivă, în loc să arate în sprijinul căror probleme de producție va veni studiul fizicii, el a scos în evidență numai faptul că, deoarece vor cunoaște mai bine fizica, elevii nu vor mai da anumitor fenomene explicații nestiințifice, mistice. Elevii de la cursul de pregătire au însă un nivel de cunoștințe care le permite de pe acum să dea o interpretare științifică principalelor fenomene din natură. Explicațiile lungi, întortochiate, confuze uneori, cu care profesorul a însoțit prezentarea cîtorva noțiuni mai importante privind introducerea în studiul fizicii (corp, substanță, stări de agregare) nu au fost de natură să ușureze înțelegerea acestor noțiuni de către elevi. Este necesar ca tovarășul Popescu să acorde mai multă atenție pregătirii pentru lecții și prezentării acestora la nivelul elevilor, să lege mai strîns cunoștințele pe care le predă de problemele producției.

Grija pe care au manifestat-o secția de învățămînt și conducerea școlii pentru pregătirea și organizarea cursurilor trebuie continuată și în ceea ce privește conținutul lor.

Cursuri de pregătire s-au deschis și pe lîngă Școala medie „Mihai Viteazu". Aici însă lucrurile merg mai greu, pentru că o serie de întreprinderi mari, printre care și „Industria Bumbacului B", nu numai că n-au organizat cursuri în întreprindere dar nici n-au procedat încă la recrutarea candidaților pentru învățămîntul seral și n-au făcut pînă acum propuneri de tineri care vor urma cursurile de pregătire. Această situație se datorește faptului că conducerile întreprinderilor respective n-au acordat suficientă atenție traducerii în viață a prevederilor Hotărîrii și au păsit cu întîrziere la desfășurarea acțiunii de recrutare a candidaților. Din această cauză unele întreprinderi au făcut chiar propuneri care nu îndeplinesc condițiile prevăzute.

Este necesar ca lipsurile semnalate în această direcție să fie lichidate în cel mai scurt timp de către comisiile din întreprinderi, iar organele de învățămînt și directorii școlilor unde s-au organizat cursuri de pregătire să ia măsuri pentru rezolvarea unor probleme ce s-au ridicat după deschiderea acestora. Astfel, la multe școli se prezintă tineri care doresc să-și continue studiile, dar care provin de la întreprinderi din alte raioane și n-au recomandarea comisiilor, problemă care necesită o rezolvare unitară. De asemenea, o serie de tineri muncitori recomandați pentru a urma cursurile serale manifestă dorința de a frecventa cursurile de pregătire deși nu intră în categoria aceasta. Unele școli i-au primit pe acești tineri la cursurile de pregătire, altele nu. Credem că ei nu trebuie să fie lipsiți de posibilitatea de a-și reîmprospăta cunoștințele, dacă sînt condiții pentru frecventarea cursurilor. Acolo unde condițiile nu permit acest lucru, s-ar putea organiza pentru ei un ciclu de consultații în vederea admiterii în clasa a VIII-a. Trebuie totodată, să se ia măsuri pentru asigurarea elevilor de la cursurile de pregătire cu materialul bibliografic necesar.

Cu toate aceste greutăți inerente începutului, felul cum s-au deschis cursurile de pregătire, strădania cadrelor didactice pentru pregătirea elevilor ce le-au fost încredințați și dorința manifestată de marea masă a tinerilor muncitori de a-și ridica nivelul pregătirii științifice și de cultură generală constituie garanția că se vor obține rezultate dintre cele mai bune.

C. MINCĂ și G. VĂRZARU

Cu o deosebită atenție ascultă tinerii muncitori explicațiile pe care le primesc la cursul de pregătire, în vederea intrării în clasa a VIII-a a școlii serale.

Răspuns la întrebări

Cîțiva cititori ne întreabă care sînt categoriile de muncitori și alți oameni ai muncii care, în vederea prezentării la proba de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în clasa a VIII-a a cursurilor serale sau fără frecvență, trebuie să urmeze cursul de pregătire de 6 luni.

In legătură cu această întrebare, pe baza Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, precizăm:

Vor trebui să-și completeze studiile, în cadrul cursurilor de pregătire de 6 luni, următoarele categorii de candidați recomandați de comisiile de selecționare pentru admiterea în clasa a VIII-a a învățămîntului de cultură generală seral și fără frecvență: muncitori din industrie și agricultură, absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 3-4 ani care nu au absolvit școala de 7 ani (sau o școală echivalată) și au un stagiu în producție de cel puțin un an după terminarea școlii profesionale sau agricole; muncitori din industrie și agricultură absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 1-2 ani, care au absolvit școala de 7 ani (sau o școală echivalată) și au un stagiu în producție de cel puțin un an după terminarea școlii profesionale sau agricole; muncitori din industrie și agricultură, absolvenți ai școlii de 7 ani (sau ai unei școli echivalate), care au făcut ucenicia, au un stagiu de cel puțin 3 ani în producție ca lucrători calificați și dovedesc înclinații pentru învățătură; oameni ai muncii, absolvenți ai școlii de 7 ani (sau ai unei școli echivalate), în vîrstă de cel mult 30 de ani, care lucrează în aparatul de stat, economic și în organizațiile obștești, cu state de serviciu în slujba regimului democrat-popular.

Muncitorii din industrie și agricultură absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 1-2 ani care nu au absolvit școala de 7 ani și doresc să urmeze învățămîntul mediu trebuie să-și completeze mai întîi studiile claselor V, VI și VII elementare, prin învățămîntul fără frecvență. Elevii care au promovat anul I al unei școli profesionale sau agricole se pot înscrie în clasa a VI-a elementară, iar cei care au promovat anul II al unei școli profesionale sau agricole, în clasa a VII-a. Elevii care au promovat anul III al unei școli profesionale cu durata de 4 ani se înscriu în clasa a VII-a.

Muncitorii din industrie și agricultură absolvenți ai școlilor profesionale sau agricole cu durata de 3-4 ani, care au la bază școala de 7 ani (sau o școală echivalată) și un stagiu în producție de cel puțin 1 an de la terminarea școlii profesionale sau agricole și doresc să urmeze cursurile de pregătire de 6 luni, deși nu sînt obligați, pot fi primiți la aceste cursuri, acolo unde sînt organizate astfel de cursuri.

Documentarea tehnică în procesul de instruire

Maistrul-instructor, căruia îi revine sarcina de a asigura pregătirea profesională a ucenicilor, are nu numai datoria de a-i înarma pe aceştia cu cunoştinţele şi deprinderile de muncă practică prevăzute în programa şcolară, ci şi de a le dezvălui perspectivele largi ale tehnicii noi, de a-i ajuta să folosească cuceririle ei. În această privinţă un rol deosebit de important îl are familiarizarea ucenicilor cu documentaţia tehnică: cărţi, reviste, dări de seamă, caiete de sarcini, cataloage, prospecte, brevete, micro-filme, fotografii, planşe, instrucţiuni de lucru, STAS-uri etc.

Munca de familiarizare a ucenicilor cu documentaţia tehnică trebuie desfăşurată cu multă grijă, în aşa fel încît de fiecare dată ucenicii să înveţe ceva nou, iar fiecare nouă cunoştinţă să le stimuleze dorinţa de a cunoaşte şi mai mult. Pentru aceasta este necesar ca materialul dat ucenicilor să fie atent dozat, înlăturîndu-se însuşirea superficială a lui, ca şi suprasolicitarea ucenicilor.

Lucrînd ca maistru-instructor, caut permanent să trezesc interesul ucenicilor faţă de documentaţia tehnică. Astfel, la prima operaţie mai importantă pentru însuşirea meseriei de lăcătuş — pilirea — m-am folosit foarte mult de planşe. Cu ajutorul lor am lămurit prinderea materialului în menghină, manipularea corectă a pilei, repartizarea forţei de apăsare în tot timpul lucrului, poziţia corectă a corpului în timpul pilirii etc. Observînd poziţia greşită în timpul pilirii a unuia dintre ucenici, am încercat să corijez pe loc această greşeală. În zadar însă. Ucenicul continua mai departe să păstreze poziţia greşită, el nepuţînd să-şi dea singur seama în ce constă greşeala, deoarece nu putea să vadă mişcarea propriului său corp. Am folosit în acest caz un aparat de fotografiat, cu ajutorul căruia am prins pe peliculă poziţiile greşite la lucru ale ucenicului respectiv şi le-am comparat, în faţa lui, cu poziţiile corecte de lucru ale altui ucenic cît şi cu cele de pe planşele didactice. Văzînd clar în ce constă greşeala sa, ucenicul s-a corijat, astfel încît la lucrarea de control a putut prezenta o piesă executată corect.

De un mare sprijin mi-a fost documentaţia tehnică la predarea operaţiei de găurire şi filetare. Aici am observat că aceleaşi greşeli erau făcute simultan de mai mulţi ucenici. Pentru remedierea deficienţelor constatate, în după-amiaza aceleiaşi zile am organizat o consultaţie, folosind planşele de specialitate expuse în cabinetul şcolar şi diferite reviste tehnice în care se trata această temă. Se părea că totul fusese înţeles temeinic. La lecţia următoare însă un ucenic tot nu stăpînea suficient metoda de ascuţire a unui burghiu spiral, dovedind că nu cunoaşte corelaţia dintre unghiul de vîrf şi tăişul transversal. Am oprit lucrul întregii grupe. Cu şablonul pe care îl făcusem în acest scop am verificat munca fiecărui ucenic. M-am convins că ei stăpînesc această operaţie şi că aveam de a face doar cu o greşeală individuală, pe care am putut s-o corectez uşor.

O mare atenţie am acordat utilizării fişelor tehnologice, care indică cea mai potrivită succesiune a fiecărui proces tehnologic, precum şi sculele, dispozitivele şi maşinile-unelte ce trebuie folosite, dînd totodată lămuriri asupra anumitor operaţii mai dificile. Utilizarea acestor fişe îi ajută pe ucenici să capete o privire de ansamblu asupra modului de execuţie a fiecărei lucrări, asupra condiţiilor optime de organizare şi pregătire a locului de muncă.

Standardele de stat constituie, de asemenea, un preţios ajutor în activitatea de instruire a ucenicilor. Cu ajutorul lor am ales piesele utile pe care le-am dat ucenicilor să le execute conform cotelor şi prescripţiilor tehnice respective. Din consultarea STAS-urilor ucenicii au învăţat să schiţeze corect piesele şi să stabilească judicios procesul tehnologic al acestora. Prescripţiile prevăzute în STAS-uri au pus la dispoziţia ucenicilor un îndreptar concis pentru executarea fără greşeală şi pentru controlul obiectiv al calităţii lucrului.

Deprinderea ucenicilor cu studiul documentaţiei tehnice este un aspect de cea mai mare importanţă în pregătirea lor pentru a stăpîni tehnica cea mai înaintată, procesele tehnologice perfecţionate. În acelaşi timp, folosirea documentaţiei tehnice de către viitorii muncitori este esenţială pentru dezvoltarea spiritului lor inovator. De aceea socotesc că întregul material care alcătuieşte documentaţia trebuie să fie utilizat cît mai larg de către maiştrii-instructori şi profesorii de specialitate, chiar de la primele lecţii.

CONSTANTIN IONIŢĂ
Ploeşti

Cunoştinţe la nivelul agrotehnicii înaintate

Şcoala noastră, care pregăteşte muncitori calificaţi pentru cultura plantelor industriale alimentare, dă o mare atenţie îndeplinirii sarcinilor trasate de partid şi guvern cu privire la extinderea suprafeţelor cultivate şi mărirea producţiei la hectar de sfeclă de zahăr şi plante oleaginoase. Pentru a asigura o instruire cît mai temeinică a ucenicilor, colectivul didactic se preocupă cu grijă de munca practică a acestora pe cîmpul experimental, care a fost organizat pe ramuri de specialitate.

Practica se desfăşoară pe echipe de 12-15 ucenici, conduse de către un şef de echipă. Fiecărei clase i s-au repartizat cîte una sau două culturi, de care ucenicii respectivi răspund de la semănat şi pînă la recoltare. Sub îndrumarea profesorilor şi a maiştrilor-instructori, ei aplică îngrăşămintele suplimentare, execută lucrările de întreţinere etc. Solul a fost arat încă din toamnă, iar pentru sfeclă şi rădăcinoase s-a desfundat terenul la 30—50 cm şi s-au administrat îngrăşămintele de bază. În iarnă, pe unele soluri s-au făcut parazăpezi. În primăvară terenurile au fost grăpate ca să se păstreze apa şi s-au încorporat îngrăşăminte suplimentare. Pentru semănat s-au folosit seminţe selecţionate şi de soiuri dintre cele mai bune.

Ucenicii au pregătit pe 160 m.p. răsadniţe calde, unde au repicat răsadurile semănate în sera şcolii. La sfîrşitul lunii aprilie, cînd nu mai exista pericol de brumă, răsadurile au fost scoase şi plantate în cîmp gata înflorite, obţinîndu-se zarzavaturi timpurii.

În seră, pe lîngă răsaduri, s-a organizat şi o cultură forţată de castraveţi şi roşii, castraveţii fiind în prezent în plină producţie.

Faptul că răspund direct de anumite experienţe şi de anumite culturi face să crească mult interesul ucenicilor pentru munca practică. Ei se îngrijesc în permanenţă de mersul culturilor, de combaterea dăunătorilor, se străduiesc să aplice cît mai corect lucrările de întreţinere pentru a obţine recolte cît mai bogate.

Studiul teoretic şi instruirea practică sînt astfel îmbinate încît aplicaţiile pe teren să corespundă cu ceea ce învaţă elevii în clasă. De exemplu, ucenicii din anii I şi II, care studiază la curs cultura sfeclei de zahăr şi cultura legumelor de conserve, efectuează lucrări practice legate de aceste culturi, iar ucenicii din anul III, care studiază la curs cultura plantelor oleaginoase, se ocupă şi pe terenul experimental de această cultură. Totodată, ucenicii cercetează pe terenul experimental şi diferite probleme ştiinţifice. De exemplu, în legătură cu cultura sfeclei de zahăr, ei cercetează care este cel mai propice complex de factori pentru dezvoltarea acestei plante, îngrăşămintele faziale şi extraradiculare de care are nevoie, spaţiile de nutriţie etc. În legătură cu plantele oleaginoase şi în special cu floarea soarelui se cercetează probleme privind productivitatea diferitelor soiuri, determinarea distanţelor între plante etc. De asemenea, în ceea ce priveşte loturile cu legume pentru conserve se acordă o atenţie deosebită culturilor irigate şi culturilor forţate, studierii celor mai indicate îngrăşăminte şi lucrări de îngrijire.

Preocuparea cadrelor didactice ale şcolii noastre pentru înarmarea ucenicilor cu cunoştinţe şi deprinderi înaintate de aplicare a regulilor agrotehnice se vădeşte nu numai în lucrările şi experienţele efectuate pe cîmpul experimental, ci şi în practica pe care o desfăşoară ei în gospodăriile agricole colective din regiune, unde contribuie efectiv la asigurarea condiţiilor pentru dobîndirea unor recolte bogate.

Ing. PETRE ŞTEFAN
directorul Şcolii profesionale pentru industria alimentară din Armăseşti raionul Urziceni

Din metodica lecţiilor de chimie analitică

Profesorii şi maiştrii din şcolile care pregătesc cadre pentru sectorul chimic se preocupă cu stăruinţă de ridicarea nivelului de instruire al viitorilor tehnicieni chimişti. În acest scop, căutînd să-şi îmbunătăţească necontenit munca, ei organizează adeseori interasistenţe la lecţii şi discuţii în comun asupra problemelor privind metodica predării.

Dorind să-i sprijine în această direcţie, Cabinetul metodic din Bucureşti pentru învăţămîntul profesional şi tehnic a organizat nu de mult o lecţie deschisă de lucrări de laborator la chimie analitică. Lecţia aceasta, care a fost ţinută de tovarăşa profesoară Valeria Uţă la anul II al şcolii profesionale de petrol-chimie din Bucureşti, a avut subiectul „Determinarea manganometrică a fierului bivalent". Ea a prilejuit o largă dezbatere în legătură cu numeroase probleme de metodică.

Tovarăşa Uţă şi-a început în mod judicios lecţia, prin verificarea temeinică a unor noţiuni predate în orele teoretice anterioare şi pe care ucenicii trebuiau să le aplice acum în cadrul lucrării practice. Au fost verificate astfel cunoştinţele lor privitoare la manganometrie, la fenomenul de oxidoreducere şi în special la oxidarea permanganatului de potasiu în mediu acid, bazic şi neutru şi la avantajele pe care le prezintă oxidarea în mediu acid. În continuare profesoara a insistat asupra explicării ecuaţiilor fiecărei reacţii chimice ce urma să aibă loc.

O atenţie deosebită a acordat tovarăşa Uţă explicării felului de preparare a soluţiei de permanganat de potasiu, lămurind clar ucenicilor pentru ce această concentraţie este cea mai recomandabilă, ca şi avantajul pe care îl prezintă la titrarea soluţiei folosirea oxalatului de sodiu în locul acidului oxalic.

În continuare profesoara a dat indicaţiile necesare asupra procedeului de lucru privind determinarea manganometrică a fierului bivalent şi a cerut ucenicilor să facă toate calculele privind concentraţia la sută a sulfatului feros şi a sării Mohr.

Socotind drept pozitivă metoda de lucru folosită de profesoară, participanţii la lecţia deschisă au apreciat totuşi că timpul rezervat pentru reimprospătarea noţiunilor teoretice a fost prea mare. Ei au recomandat ca în asemenea cazuri să se insiste numai asupra noţiunilor strict necesare, întrucît cunoştinţele respective au fost însuşite, în general, de către ucenici în cadrul lecţiilor teoretice desfăşurate anterior.

Elementul esenţial în desfăşurarea lecţiei practice de laborator — au arătat participanţii — trebuie să-l constituie instructajul curent, rezervat exclusiv lucrărilor individuale executate de ucenici sub controlul şi îndrumarea profesorului.

De aceea, tovarăşa Uţă s-a orientat bine trecînd direct de la instructajul introductiv la lucrările curente executate de ucenici, fără a mai efectua demonstraţia pentru aceste lucrări, deoarece într-o lecţie anterioară se desfăşuraseră lucrări practice asupra titrării permanganatului de potasiu, puţin deosebite de lucrările de determinare manganometrică a fierului bivalent ce urmau să fie efectuate acum. Profesoara a dat doar unele indicaţii cu privire la diferenţele de metodă ce trebuie luate în consideraţie în timpul efectuării experienţei.

Considerăm că acest procedeu este recomandabil în toate cazurile similare, întrucît asigură mai mult timp pentru desfăşurarea instructajului curent, ucenicii avînd posibilitatea cea mai largă de a-şi forma deprinderile practice.

Ucenicii au trecut la executarea lucrării, fiecare la locul lui individual de muncă, profesoara urmărind cu atenţie corectitudinea execuţiei. Ea a cerut ucenicilor care greşiseră să refacă anumite etape ale experienţei, în aşa fel încît să-şi dea singuri seama unde şi în ce fel au greşit şi să-şi corecteze greşeala.

În încheiere profesoara a analizat felul cum s-au desfăşurat lucrările, scoţînd în evidenţă pe cele mai bune şi arătînd în ce au constat greşelile cele mai frecvente. Ea a atras atenţia ucenicilor asupra unor deficienţe cu privire la poziţia biuretelor, la modul de turnare a soluţiilor etc.

Calitatea lecţiei ţinute şi discuţiile purtate pe marginea ei au adus o contribuţie însemnată la conturarea mai precisă a metodelor de desfăşurare a lecţiilor practice de laborator.

*

Aceasta a dovedit că, în general, conţinutul şi metodica lecţiilor practice de laborator sînt axate pe consolidarea cunoştinţelor acumulate la orele de curs teoretic şi pe formarea unor temeinice deprinderi practice. Cel mai însemnat element pozitiv relevat cu prilejul acestei lecţii şi al discuţiilor purtate pe marginea ei este precizarea structurii proprii a lecţiilor de laborator în raport cu lecţiile de predare a cunoştinţelor teoretice de chimie, eliminarea paralelismelor şi repetărilor inutile în predarea diferitelor cunoştinţe.

Ing. ED. CUPFER

Cu sprijinul grupei sindicale

Printre ceilalți factori care contribuie la îmbunătățirea muncii profesionale a cadrelor didactice din școala noastră, o deosebită însemnătate are sprijinul pe care îl acordă învățătorilor și profesorilor grupa sindicală. Aș vrea să vorbesc în aceste rînduri despre felul cum s-a reflectat sprijinul grupei sindicale în propria mea muncă.

Încă din primul trimestru al actualului an școlar a avut loc o consfătuire de producție menită să ducă la îmbunătățirea stilului de muncă al cadrelor didactice. Discuțiile purtate în această consfătuire cu privire la felul cum trebuie să se pregătească profesorii, la felul cum trebuie planificată materia pentru anul în curs, ca și la modul de apreciere a pregătirii elevilor m-au ajutat să rezolv numeroase probleme cu caracter general, care se ivesc în permanență în munca la catedră și care sînt cu atît mai însemnate cu cît cel ce le întîlnește are — așa cum e cazul meu — mai puțină vechime și deci mai puțină experiență în munca de pedagog.

Sprijinul grupei sindicale nu s-a limitat însă, bineînțeles, numai la o simplă consfătuire de producție.

La clasa a V-a și clasa a VII-a întîmpinam o serie de dificultăți în predarea unor lecții de istorie. Observam că elevii, și de multe ori chiar cei mai buni și mai sîrguincioși, nu reușeau să asimileze materia predată în ora precedentă, făceau confuzii și nu izbuteau să desprindă esențialul. Îmi dădeam seama că vina este a mea, însă nu știam unde greșesc. În urma inițiativei grupei sindicale de a se organiza schimbul de experiență între profesorii vîrstnici și cei tineri, au asistat la cîteva lecții ținute de mine prof. Dan Fotiade, organizatorul grupei sindicale, și prof. Mihai Rusu, directorul școlii. Într-una din aceste lecții la clasa a VII-a, explicam tocmai războiul de independență națională. Pe lîngă faptele esențiale m-am simțit ispitit să le vorbesc amănunțit elevilor despre pacea de la San Stefano și despre Congresul de la Berlin. Tovarășii care au asistat la lecții mi-au atras atenția că tocmai acest abuz de amănunte duce la slaba înțelegere a lecției de către elevi și răpește mult din timpul rezervat pentru fixarea cunoștințelor esențiale. Asistînd la o altă lecție ținută de mine la clasa a VII-a, în care am vorbit despre Revoluția din 1848 în Transilvania, colegii mei mai experimentați mi-au arătat că am trecut cu superficialitate peste problema poziției burgheziei romîne în cadrul revoluției insistînd în schimb asupra unor chestiuni lipsite de însemnătate. Din discuțiile pe care le-am avut în urma acestor lecții cu tovarășii amintiți mi-am dat seama că prima și cea mai importantă problemă pe care trebuie s-o rezolv este dozarea cunoștințelor predate în raport cu însemnătatea lor și cu capacitatea de înțelegere a elevilor. M-am străduit ulterior să renunț la elementele de amănunt, mărunte și nesemnificative, care nu făceau altceva decît să îngreuneze lecția și am încercat să mă orientez către problemele cheie, către chestiunile care constituiau esențialul. Am reușit astfel să fac expuneri mai concise și mai bine proporționate și să-i ajut pe elevi să înțeleagă cu mai multă ușurință lecțiile predate. Observațiile primite de la profesorii mai vîrstnici care au asistat la orele mele cu prilejul interasistențelor organizate de grupa sindicală m-au ajutat să organizez mai bine momentul fixării cunoștințelor noi și să sistematizez în mod judicios întrebările puse elevilor în cadrul fixării.

Am avut de învățat numeroase lucruri noi și cu prilejul asistențelor făcute de mine la lecțiile unor profesori cu o experiență mai bogată decît a mea. Mi-am dat seama bunăoară cît de utilă este îmbinarea armonioasă a expunerii verbale cu schematizarea ordonată și logică a lecției pe tablă. Am înțeles ce importanță are — mai ales la lecțiile de istorie — folosirea elementului emotiv, trezirea unei atitudini afective a elevilor față de evenimentele istorice. Această metodă, pe lîngă că vine în sprijinul însușirii temeinice a cunoștințelor, contribuie din plin la formarea sentimentelor și convingerilor comuniste.

Am reușit astfel, cu ajutorul grupei sindicale, să-mi îmbunătățesc mult munca. Sprijinul grupei sindicale este însă permanent și sînt încredințat că, ajutat mai departe, voi reuși să înlătur în mod treptat toate greutățile inerente primilor pași în munca de pedagog.

DAN HULIERA
profesor la Școala nr. 173
din București

Prof. AL. DRĂGOI — Copilul cu caprele (din Expoziția profesorilor de desen, membri ai cercului de artă plastică „Ion Andreescu" din București).

Intensă activitate artistică

Rezultatele frumoase obținute la concursurile anterioare de echipele artistice de amatori ale comitetului sindical local al muncitorilor din învățămînt din orașul Craiova îndeamnă la o atentă pregătire și pentru cel de-al V-lea concurs al C.C.S. Anul acesta, cadrele didactice din Craiova se vor prezenta la concurs cu o echipă de cor, o echipă de teatru și una de teatru de păpuși. Pregătirile sînt în toi, atenție deosebită acordîndu-se repertoriului și bunei organizări a spectacolelor.

Echipa de cor s-a mărit, ajungînd la 100 de persoane, care participă cu regularitate la repetiții. Repertoriul s-a îmbogățit și îmbunătățit mult față de cel din anul precedent. El cuprinde cîntece de masă, patriotice, care oglindesc viața nouă din patria noastră. O atenție deosebită se dă valorificării folclorului local.

Pregătirile au atins un stadiu avansat, ceea ce a permis echipelor să organizeze numeroase spectacole pe diferite scene din oraș și chiar la sate. Așa au fost concertele prezentate în fața muncitorilor de la G.A.S. Segarcea și a colectiviștilor din raionul Balș. Corul a prezentat o serie de spectacole la căminele culturale din orașul Craiova, precum și trei concerte la Teatrul Național.

Echipa de teatru a cadrelor didactice este, de asemenea, bine cunoscută și apreciată de oamenii muncii din Craiova, care au avut ocazia s-o vadă jucînd nu numai cu prilejul concursurilor, ci, mai ales, în numeroasele spectacole date pe scena Teatrului Național. Pentru al V-lea concurs ea a pregătit două piese: „Să fie liniște" de Virgil Puicea, care a fost prezentată cu succes pe scenele unor cluburi muncitorești din oraș și la căminele culturale din raioanele Filiași și Balș și „Vînător de zestre", de Ferencz László. Regia artistică a piesei „Vînător de zestre" este semnată de Nicolae Radu, actor la Teatrul Național din Craiova, care a îndrumat cu dragoste și competență pregătirea spectacolului. Temeinica pregătirii echipei de teatru a fost, de altfel, verificată la spectacolele date în zilele de 27, 28 și 29 aprilie a.c. pe scena Teatrului Național din Craiova.

Minuitorii de păpuși ai echipei de teatru a comitetului sindical local sînt la rîndul lor bine cunoscuți și îndrăgiți de micii spectatori din oraș. Păpușarii amatori se vor prezenta la concurs cu piesele „Iepurașul încrezut" de Serghei Mihalkov, și „Anicuța și ursuleții", scrisă de o educatoare din oraș. În perioada pregătirii pentru concurs, teatrul de păpuși a dat mai multe spectacole în diferite școli, la colțul roșu al comitetului sindical, la întreprinderea „Centrul poligrafic" și în cîteva comune din apropiere.

Pregătirile muncitorilor din învățămînt pentru concurs se bucură de mult sprijin din partea comitetului sindical local. Artiștii amatori din formațiile înscrise la concurs sînt hotărîți nu numai să redediteze succesele repurtate în trecut, ci și să le întreacă.

N. DONA

Munca cu cartea

• *Învățătorii și profesorii din comuna Șag, raionul Timișoara, sînt difuzori fruntași ai cărții. Ei au înființat în comună trei standuri de cărți: unul la sfatul popular, altul la sediul gospodăriei agricole colective, iar al treilea la școala elementară de 7 ani.*

Standul școlii funcționează prin autodeservire. Lîngă el se află o cutie deschisă în care școlarii, după ce-și aleg cartea preferată, depun contravaloarea ei.

Printre profesorii difuzori voluntari de cărți din comuna Șag sînt unii care difuzează cărți și în școlile altor comune ale raionului Timișoara.

Producția — a doua școală

(Urmare din pag. I-a)

o calificare profesională înaltă duce prin școala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă".

Tot mai mulți dintre elevii școlilor de cultură generală au înțeles să pornească pe acest rodnic drum, orientîndu-se chiar de pe băncile școlii, către activitatea în producție. După practica pe care o efectuează acum, cînd sînt elevi, caracterizarea de „tînăr care abia a absolvit școala" nu va mai fi sinonimă cu totala lipsă de experiență practică, ci va subînțelege o temeinică pregătire pentru viață.

Încă de pe acum mii de tineri din școlile noastre de cultură generală participă activ, prin munca lor, la măreața operă de construire a socialismului. Alegerea drumului în viață, problema cea mai importantă care stă în fața celor care în curînd vor termina clasele a VII-a și a XI-a, găsește astfel făgașul celei mai juste rezolvări. Orientîndu-se spre sectoarele muncii productive, spre marile unități industriale sau ale agriculturii socialiste, tinerii care termină școala de 7 ani sau școala medie știu că au deschisă oricînd în față, datorită noii hotărîri a partidului și guvernului, calea către o calificare tot mai înaltă prin studiul în învățămîntul mediu și superior seral și fără frecvență. Aceasta este chezășia cea mai sigură că ei vor deveni oameni cu adevărat destoinici, cu un înalt și bogat orizont științific și tehnic, cu o nouă atitudine față de muncă.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN TIMIȘOARA anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi de personal didactic :

— 1 post de profesor la disciplina „Tehnologia fabricației locomotivelor și vagoanelor și cazane stabile". Poz. 2 din statul de funcțiuni, Catedra VI. Material rulant, la Fac. de mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Locomotive și Automotoare electrice și Diesel". Poz. 3 din statul de funcțiuni, catedra VI. Material rulant, la Fac. de mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Compresoare și mașini frigorifice, Termotehnică și Mașini termice". Poz. 2 din statul de funcțiuni, catedra III. Termotehnică, la Fac. de Mecanică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Analiză și Matematici speciale, Matematici pentru ingineri". Poz. 4 din statul de funcțiuni, catedra I. Matematici la Fac. Electrotehnică.

— 1 post de conferențiar la disciplina „Analiza matematică și Algebră, Matematici, capitole speciale". Poz. 5 din statul de funcțiuni, Catedra I. Matematici, la Fac. de Electrotehnică.

— 1 post de lector la disciplina „Limba franceză". Poz. 3 din statul de funcțiuni, Catedra de Limbi străine.

— 1 post de asistent la disciplina „Geometrie descriptivă și desen". Poz. 3 din statul de funcțiuni, Catedra I. Desen în construcții de mașini, la Fac. de Mecanică.

— 1 post de preparator principal la Fac. de Electrotehnică, Catedra II. de Electrotehnică. Poz. 12 din statul de funcțiuni.

— 1 post de șef de laborator la Fac. de Construcții, Catedra IV. de Beton armat. Poz. 7 din statul de funcțiuni.

— 1 post de șef de laborator la Fac. de Mecanică, Catedra VII. de Tehnologie în construcții de mașini. Poz. 16 din statul de funcțiuni.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de 30 de zile la Rectoratul Institutului politehnic Timișoara, Bul. 30 Decembrie nr. 2, o cerere la care vor anexa următoarele acte : Autobiografia ; Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe tehnice ; Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare ; Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar ; Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; Certificatul de vechime în muncă pentru cei care concurează la postul de lector.

Orice informație suplimentară se poate obține în fiecare zi la Secretariatul Rectoratului Institutului politehnic din Timișoara, Bul. 30 Decembrie nr. 2, telefon 11—06.

*

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN CLUJ anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice :

1) Facultatea de Mecanică :

— Conferențiar la tehnologia construcției de mașini — Catedra tehnologia construcției de mașini.

— Conferențiar la fizică — catedra de fizică.

— Conferențiar la geometrie descriptivă — Catedra organe de mașini,

— Conferențiar la analiza matematică și matematici speciale — Catedra de matematici.

2) Facultatea de Construcții :

— Conferențiar la clădiri civile, industriale și agricole — Catedra clădiri și tehnologia lucrărilor de construcții.

— Conferențiar la statica construcțiilor — Catedra rezistența materialelor.

Cererile pentru înscriere la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei, la rectoratul Institutului politehnic din Cluj, str. Emil Isac nr. 15, însoțite de următoarele acte :

Pentru posturile de profesori și conferențiari : copie legalizată după actul de studii, de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde-și are funcția de bază ; memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

Pentru posturile de șefi de lucrări: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția unde-și are funcția de bază; certificat de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Pot participa la concurs pentru funcția de profesor sau conferențiar și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție, care posedă studii superioare de specialitate.

Data la care va avea loc concursul se va comunica ulterior candidaților.

Să sprijinim acțiunea de recoltare a florilor de mușețel

Campania de recoltare a florilor de mușețel constituie o acțiune de o mare amploare, de o deosebită însemnătate pentru sănătatea oamenilor muncii și economia națională.

Înțelegînd însemnătatea ei, multe cadre didactice o sprijină cu entuziasm, organizînd recoltarea florilor de mușețel cu ajutorul elevilor, mobilizați de organizațiile U.T.M.

Munca de recoltare este lesnicioasă și copiii iau parte cu drag la ea. Cu mîinile lor harnice, școlarii pot strînge cantități destul de mari de flori. De exemplu, elevii de la Școala medie din comuna Tia Mare, raionul Corabia, au cules anul trecut, în numai două zile, 700 kg. flori de mușețel, pe care le-au predat cooperativei din sat. Cu banii încasați s-au cumpărat diferite obiecte pentru școală. Școala din comuna Punghina, raionul Cujmir, a recoltat 2.500 kg. flori de mușețel care au fost uscate cu multă grijă, obținîndu-se 500 kg flori uscate de bună calitate. Din suma de 2.500 lei primită de la cooperativă s-a cumpărat un aparat de radio pentru școală și echipament sportiv pentru elevii culegători. Realizări importante au obținut și numeroase școli din regiunile Timișoara, Iași, Suceava, Pitești, Oradea, etc. Aproape în fiecare raion găsim realizări frumoase în această privință. Astfel școlile din comunele Iacobeni, Dângeni, Mihălășeni, Ripiceni, Ringhilești și altele din raionul Trușești mobilizează în fiecare an, cu sprijinul organizațiilor U.T.M., sute de elevi care contribuie la recoltarea florilor de mușețel.

Și în anul acesta secțiile de învățămînt, împreună cu comitetele regionale U.T.M., îi mobilizează pe elevi, în cadrul acțiunilor patriotice, la acțiunea de recoltare a florilor de mușețel. Este necesar însă ca aceste acțiuni să fie generalizate în toată țara, astfel încît să nu se piardă nici o cantitate, cît de mică, de flori de mușețel.

Trebuie să se aibă în vedere faptul că perioada de înflorire a mușețelului este scurtă, astfel că trebuie luate măsuri pentru a se strînge întreaga recoltă de mușețel în 2—3 săptămîni. Este bine ca școlile să ia de îndată legătură cu unitățile locale ale cooperației de consum pentru a stabili în mod concret toate detaliile practice privind recoltarea și predarea produsului.

Pentru culegerea unor cantități cît mai mari de flori, unitățile cooperației de consum pun la dispoziție piepteni speciali pentru recoltare. Acolo unde mușețelul crește mai rar, florile se adună cu mîna.

O deosebită atenție trebuie să acordăm obținerii unui produs de bună calitate, care să păstreze în întregime principiile active. În unele comune, acolo unde sînt centre de achiziție a mușețelului, florile se pot preda în stare proaspătă, îndată după recoltare, curățite însă de buruieni și codițe prea lungi. În alte locuri florile de mușețel trebuie uscate și apoi predate. În cazul cînd florile de mușețel se predau în stare uscată, este necesar ca după curățirea lor de buruieni și codițe să le întindem imediat după recoltare în straturi foarte subțiri, floare lîngă floare, pe hîrtie curată, netipărită. Mușețelul se poate usca în aer liber sau în poduri acoperite cu tablă sau țiglă. O dată întinse, florile nu se mai ating pînă la deplina lor uscare, pentru a nu se fărîmița. Este de o deosebită însemnătate să nu se întindă mușețelul cules în straturi prea groase, pentru a nu se încinge și înnegri.

Prin aceste metode simple și lesne de aplicat putem obține un produs de bună calitate, contribuind astfel la apărarea sănătății oamenilor muncii. În același timp îi vom deprinde pe elevi cu valorificarea plantelor medicinale, această mare bogăție a țării noastre.

ION SÎRBU
director general al Direcției Generale Plante Medicinale din Centrocoop

Față în față

(Urmare din pag. I)

zăune negru galben se luptase cu un păianjen; altă dată — a văzut o lăcustă — numită călugăriță — cum a prins între gheare o lăcustă mai mare decît ea și a început să o mănînce. Dar cînd a spus să pisica, pentru a ademeni vrăbiile, face din gîtlej ca vrăbiile, lumea a început să-l batjocorească și i-a pus numele de „Minciună". Părerea că este un zănatic și chiar nebun de-a binelea s-a statornicit de cînd, găsind pe drum niște bani, i-a depus jandarmului din comună, care l-a stîlcit în bătaie cînd s-a găsit păgubașul. Niculăiță, înstrăinat de ai săi, urmărit de toată lumea și părăsit de tot ce-i era drag, își face singur seama. Și așa a pierit — urgisit de ceea ce autorul caracterizează în cuvinte ferite: *netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor* — un naturalist, poate un mare naturalist.

În vremea noastră, vremea puterii populare, tocmai pentru a demonstra netrebnicia întocmirii de atunci a lucrurilor, un nou Niculăiță, *pionierul* Gheorghe Badiu, fiul cel mai mic al unui muncitor de la Întreprinderea „Gaz metan", stă și el ore întregi la pîndă în pădure și observă captivat înfățișarea și viața păsărilor. Ascunzîndu-se într-un tufiș, în cimitir, a observat și el cum sfrînciocul aducea pui de păsări morți, îi agăța într-un spin și, după ce putrezeau, ciugulea carnea din ei și o da puilor s-o mănînce. Pionierul Gheorghe Badiu are acasă porumbei, canari, găini pitice, găini Susex etc., pe care le îngrijește cu pasiune. Tatăl său l-a ajutat să-și adăpostească păsările în colivii și cotețe, bucurîndu-se ori de cîte ori copilul îi povestește de o nouă descoperire a sa. În cercul tinerilor naturaliști, micul ornitolog (ce frumoasă reabilitare pentru sărmanul Niculăiță, care pe vremea aceea nu agonisea decît porecla „minciună", „zănatec" sau „nebun" de la cei de o seamă cu el) se bucură de dragostea colegilor săi pentru pasiunea cu care cercetează și studiază viața păsărilor. Profesorii săi îl ajută și îi cultivă cu grijă pasiunea, ca pe o floare prețioasă în rodul căreia sînt îndreptățiți să creadă.

Dacă numai în această împrejurare am pune față în față reaua întocmire a lucrurilor din regimul burghezo-moșieresc și grija părintească a lumii celei noi, lumea socialistă, pentru înflorirea talentelor răsărite din rîndul fiilor poporului și ar fi destul ca să iasă la iveală ce lungă cale am străbătut și cît de departe am ajuns în descoperirea și sprijinirea cu toate mijloacele a tuturor forțelor de creație ale poporului, eliberat de sub jugul exploatării și de puterea întunericului. Copiii de azi trăiesc vîrsta fericită cînd fiecare vrednicie e măsurată după prețul ei adevărat și pusă în lumină puternică, pentru a crește și deveni pîrghie de mergere înainte a întregii societăți.

CELIMA

Însemnări pe marginea unui grafic

În basmele populare coreene „Celima" este un cal înaripat care parcurge zilnic distanțe uriașe, este simbolul avîntului spre culmi necucerite încă. „Să înaintăm spre socialism cu viteza lui Celima" — a fost chemarea pe care Partidul Muncii din Coreea a adresat-o poporului coreean. Astăzi, „Celima" a devenit în Coreea simbolul uriașului avînt al construcției socialiste. În întreaga țară s-au organizat brigăzi „Celima" după exemplul brigăzilor de muncă comunistă ale tineretului sovietic.

Acest avînt se vădește și în munca școlilor.

Graficul alăturat, pe care-l reproducem după „Gazeta pedagogilor" din R.P.D. Coreeană, înfruchipează foarte sugestiv progresele mari obținute în domeniul generalizării Învățămîntului de 7 ani în țară. An de an învățămîntul și baza sa materială au luat o tot mai mare dezvoltare. În anii școlari trecuți s-au obținut succese importante în generalizarea învățămîntului de 7 ani. În anul 1957 — așa cum arată graficul — au fost cuprinși în clasa a V-a 92,2 la sută din absolvenții clasei a IV-a. În anul 1958, ca urmare a legii votate de Adunarea Populară a R.P.D. Coreene, învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu. După cum se vede în grafic, în clasa a V-a au fost cuprinși nu numai toți absolvenții clasei a IV-a, dar și un mare număr de absolvenți rămași neșcolarizați din anii trecuți, procentajul ridicîndu-se la 108,2 la sută. Toate acestea trebuie privite în comparație cu situația care exista în țară în 1944, cînd numai 2 la sută din absolvenți se puteau înscrie în clasa a V-a.

În R.P.D. Coreeană a crescut mult și rețeaua școlilor medii și profesionale. Astăzi numărul școlilor medii este de 37 de ori mai mare decît în anul 1944. Totodată s-a dezvoltat învățămîntul superior. În prezent funcționează 22 institute de învățămînt superior. Pentru adulți a fost creată o rețea largă de școli medii serale în uzine, cooperative agricole de producție și cooperative de pescari. Sute de mii de muncitori și țărani își ridică nivelul profesional în cadrul unor cursuri speciale.

În R.P.D. Coreeană se creează condiții tot mai bune de învățătură viitorului muncitor, viitorului țăran, viitorului intelectual. Ca legendarul „Celima", învățămîntul coreean înaintează spre culmi, spre cele mai înalte culmi ale științei și culturii.

Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze

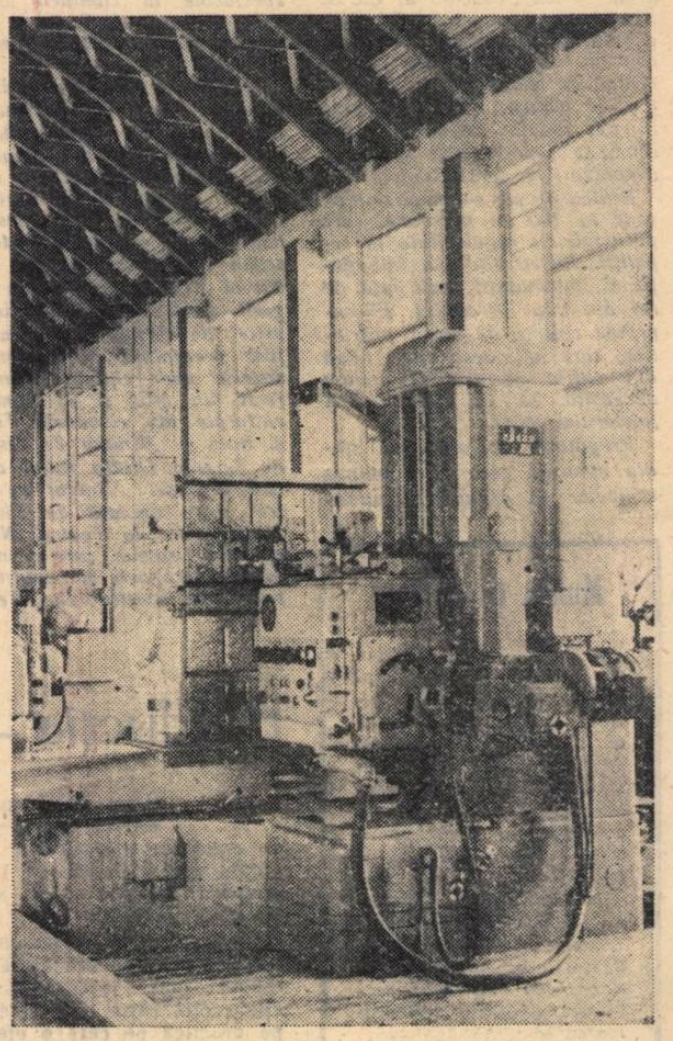

Freză de copiat, comandată electronic, prezentată la Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze, care se deschide în Capitală.

NOTE bibliografice

Revista de pedagogie

Nr. 2/1959 martie—aprilie are următorul cuprins:

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior

• • • Construirea desfășurată a comunismului și sarcinile muncii de educație

• • • Pentru formarea noii intelectualități devotate cauzei poporului

GH. GOIAN: Elementele constitutive ale procesului de învățămînt și tipologia lecției

STELA POPESCU: Pregătirea profesorului pentru un sistem de lecții

G. BELDESCU: Cum rezolvă elevii ortografia cuvintelor rostite împreună

C. PUFAN: Contribuția procesului de învățămînt la dezvoltarea intereselor elevului surdo-mut

ELENA CHIRIAC: Unele aspecte ale muncii independente a elevilor la aritmetică în clasa I

C. M. ȘTEFANESCU: Dezvoltarea interesului pentru tehnica înaintată la ucenicii școlii profesionale „Semănătoarea"

V. CARAVAN și P. DABIJA: Munca pe lotul școlar a viitorilor învățători

M. TIMOFTE și L. GHIVIRIGA: Etapele muncii de cercetare

T. SPERDEA: Cîteva aspecte de realizare a legăturii dintre școală și producție

SOFIA ANGHEL: Despre rolul organizațiilor de comsomol și pionieri în educarea comunistă a elevilor

I. GABREA: Organizarea învățămîntului public în Republica Democrată Vietnam

FLORICA OȘLOBEANU: Manualul de fizică pentru clasa a VI-a

DIDINA BARBULESCU: „L. N. Tolstoi despre educație și învățămînt".

E. I.: Revista învățămîntului superior din R.P.U.

Redacția și administrația. București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţămîntului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt şi Cultură

Anul XI, Nr. 519 — Vineri 22 mai 1959 — 12 pagini 25 bani

ACTIVITAŢI PRACTICE la sfîrşit de an

Elevii şcolii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti în ora de desen.

In şcolile noastre de cultură generală, în luna iunie, la sfîrşitul anului şcolar, se desfăşoară activităţi practice. In cadrul acestor activităţi elevii efectuează lucrări în atelierele întreprinderilor industriale şi de transport, pe şantierele de construcţii, în unităţile agricole socialiste, în atelierele şcolilor profesionale şi de meserii sau ale caselor de pionieri. Elevii au astfel prilejul să cunoască nemijlocit munca din uzine şi fabrici, de pe ogoare, să se familiarizeze cu principiile de bază ale producţiei industriale şi agricole, să-şi îmbogăţească cunoştinţele şi deprinderile.

Din analiza activităţii desfăşurate în această direcţie în anii precedenţi rezultă că s-au obţinut rezultate frumoase în localităţile unde pregătirile pentru organizarea practicii s-au făcut din timp, unde secţiile de învăţămînt şi cultură şi directorii de şcoli s-au preocupat îndeaproape de controlul şi îndrumarea acestei importante acţiuni instructiv-educative. Astfel, s-au obţinut rezultate bune în regiunea Craiova, unde secţia de învăţămînt şi cultură a îndrumat şi sprijinit îndeaproape şcolile şi a mobilizat un număr mare de cadre didactice în organizarea şi desfăşurarea practicii. Solicitînd sprijinul întreprinderilor şi al unităţilor agricole socialiste, şcolile din oraşul şi regiunea Craiova au reuşit să asigure practica elevilor la Uzinele „Electroputere", „7 Noiembrie", şi la Atelierele auto I.R.T.A. din Craiova, la Intreprinderea economică din Caracal, la Atelierele C.F.R. şi la Intreprinderea „1 Mai" din Tr. Severin, la Intreprinderea de industrie locală „Partizanul" din Strehaia, la Fabrica de confecţii „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu, precum şi la numeroase gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.-uri.

Rezultate frumoase au obţinut în organizarea practicii de la sfîrşitul anului şcolar şi şcolile din regiunile Constanţa şi Stalin, unele şcoli din Bucureşti etc.

Totuşi, în această acţiune s-au manifestat în anii trecuţi şi lipsuri, unele destul de serioase. Astfel, unele şcoli s-au mulţumit să organizeze cu elevii numai vizite în întreprinderi şi excursii prin împrejurimi, neglijînd complet munca practică în producţie. Aşa au procedat, de exemplu, şcolile medii nr. 12, nr. 15, nr. 19 şi nr. 28 sau şcolile de 7 ani nr. 109 şi nr. 121 din Bucureşti. O serie de cadre didactice au nesocotit faptul că practica în producţie trebuie să contribuie la educarea elevilor în spiritul dragostei faţă de muncă, la întărirea disciplinei lor, la cultivarea grijii faţă de bunurile obşteşti. Acestea i-au lăsat pe elevi să lucreze în întreprinderi nesupravegheaţi, ceea ce a făcut ca ei să-şi irosească timpul şi să manifeste acte de indisciplină. Aşa s-au petrecut lucrurile, de exemplu, cu elevii Şcolii medii „Mihail Eminescu" şi ai Şcolii medii nr. 15 din Bucureşti.

Pentru a se evita asemenea lipsuri, pentru obţinerea unor rezultate cît mai bune în munca practică pe care o vor desfăşura elevii în acest an, secţiile de învăţămînt trebuie să analizeze cu exigenţă în ce măsură directorii şcolilor de 7 ani şi ai şcolilor medii, cît şi cadrele didactice, se preocupă de pregătirea activităţilor practice din perioada 15—26 iunie.

Practica în producţie şi în atelierele şcolare face parte integrantă din procesul instructiv-educativ şi este mijlocul cel mai eficace pentru realizarea legăturii dintre şcoală şi producţie. De aceea, directorii de şcoli şi toate cadrele didactice trebuie să-i acorde cea mai mare atenţie.

Multe şcoli au legături strînse cu întreprinderi industriale şi unităţi agricole socialiste, pe care le-au stabilit cu prilejul practicii din anii anteriori sau din cursul anului şcolar curent. De asemenea, multe şcoli ţin o legătură permanentă cu şcolile profesionale şi de meserii, care le oferă posibilitatea de a desfăşura practica în atelierele lor, în special pentru elevii claselor V—VI.

Rezultatele obţinute pînă acum dovedesc că muncitorii, tehnicienii şi organele de conducere ale întreprinderilor şi unităţilor agricole socialiste manifestă multă bunăvoinţă şi grijă faţă de instruirea şi educarea elevilor din şcolile de cultură generală, faţă de orientarea profesională a acestora. Există deci condiţii ca activităţile practice din anul acesta să se desfăşoare mai bine.

Secţiile de învăţămînt şi cultură trebuie să ia legătură cu întreprinderile şi şcolile profesionale din sectorul industriei grele, industriei petrolului şi chimiei, industriei bunurilor de consum, transporturilor, cu trusturile regionale GOSTAT şi cu uniunile regionale ale cooperativelor meşteşugăreşti, care au primit îndrumări din partea organelor centrale în această privinţă.

O serie de şcoli au şi luat legătură cu întreprinderile

(Continuare în pag 12-a)

NOI CONSTRUCŢII ŞCOLARE

❶ De curînd s-a dat în folosinţă Şcolii de 7 ani din comuna Ciacova, regiunea Timişoara, un nou local de şcoală construit din fondul central.

Noua clădire cuprinde 7 săli de clasă, un laborator, o cameră pentru pionieri, bibliotecă, cabinet medical, o cancelarie pentru profesori şi două săli pentru păstrarea materialului didactic. In acelaşi timp, şcoala a fost înzestrată şi cu mobilier nou.

La terminarea construcţiei înainte de termen şi-au adus contribuţia, prin muncă voluntară, elevii şcolii care, constituiţi în brigăzi patriotice, au realizat economii în valoare de peste 30.000 lei. Şi părinţii au contribuit la ridicarea construcţiei, efectuînd peste 1000 de ore muncă voluntară.

In curînd va fi dat spre folosinţă încă un local nou de şcoală, construit prin mijloace locale, în comuna Telvădia.

❷ *In locul şcolii vechi din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, care avea numai două săli de clasă, s-a ridicat de curînd o şcoală nouă. Clădirea are 10 săli de clasă, laboratoare, bibliotecă, sală de gimnastică, cancelarii.*

Alături de ţăranii muncitori, care au efectuat mii de ore muncă voluntară pentru ridicarea construcţiei, au lucrat cu însufleţire cadrele didactice şi elevii.

Şcoala a fost înzestrată cu toate cele necesare pentru o însuşire temeinică a cunoştinţelor, inclusiv cu 1 ha de teren arabil

❸ In comuna Gîrda, aşezare moţească din partea „de peste munte" a raionului Lunca-Vaşcăului, s-a extins mult în ultimii ani reţeaua şcolară.

Dacă înaintea reformei învăţămîntului aici funcţiona o singură şcoală, azi, în fiecare din cele şapte cătune ale comunei funcţionează cîte o şcoală de 4 ani, iar în centrul comunei o şcoală de 7 ani cu internat.

Prin contribuţie voluntară au fost construite localuri de şcoală noi şi spaţioase în cătunele Gheţarul, Ocoale şi Huzăreşti în Vale. Pentru anul şcolar 1959—60 este proiectată înfiinţarea unei şcoli de 7 ani la Gheţarul. De asemenea, va fi construit un nou internat.

❹ In ultimul timp ritmul construcţiei noului local de şcoală din Poiana Ţapului a fost intensificat. Organele locale de partid şi de stat au luat toate măsurile pentru ca noul an şcolar să găsească construcţia terminată.

Din iniţiativa organizaţiei U.T.M., elevii şi pionierii au constituit brigăzi patriotice care pînă în prezent au efectuat pe şantierul şcolii peste 1900 de ore muncă voluntară. Numai cele trei brigăzi U.T.M. de la Şcoala tehnică din Buşteni au efectuat aproape 700 de ore.

Sfatul popular, prin deputaţii de circumscripţie şi orăşeneşti, a mobilizat un număr mare de cetăţeni care au transportat din pădure la gaterele fabricii „23 August" 20 m³ de lemne şi au dat ajutor în mod voluntar la prelucrarea lor.

Un sprijin preţios l-au oferit şi conducerile întreprinderilor I.A.R.T. şi „23 August", care au pus la dispoziţie maşini pentru transportul materialelor

❺ **Condiţiile de muncă şi învăţătură ale elevilor de la Centrul şcolar agricol din Tîrgşorul-Nou, regiunea Ploieşti, se îmbunătăţesc necontenit. Capacitatea centrului şcolar s-a mărit cu mult prin construirea noilor pavilioane în care se vor amenaja noi săli de clasă, laboratoare, o sală de spectacole şi un internat cu o capacitate de peste 200 locuri. Noile săli de clasă şi laboratoarele au fost înzestrate cu aparatura şi materialul didactic necesar.**

In planul de perspectivă al centrului şcolar se prevede construirea unui nou pavilion pentru cantină, a unei săli de gimnastică, amenajarea unei sere moderne, extinderea parcului existent în jurul noilor clădiri.

Pentru buna pregătire a elevilor din şcolile profesionale şi tehnice

Nevoia tot mai mare de cadre bine pregătite necesare construcţiei socialiste cere o creştere continuă a nivelului procesului de învăţămînt din şcolile profesionale şi tehnice, care au sarcina de a da industriei, transporturilor şi agriculturii din patria noastră muncitori şi tehnicieni cu o înaltă calificare. O mare însemnătate în îmbunătăţirea pregătirii profesionale a muncitorilor calificaţi, a tehnicienilor şi maiştrilor a avut Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. din ianuarie 1955 prin care învăţămîntul profesional şi tehnic a fost legat direct de unităţile productive — cale sigură de formare şi educare multilaterală a cadrelor necesare economiei noastre.

Dacă în străduinţele şcolilor profesionale şi tehnice din Capitală de a ridica nivelul muncii lor instructiv-educative s-au obţinut rezultate pozitive, aceasta se datoreşte în bună măsură faptului că aceste şcoli au fost sprijinite îndeaproape de către organele şi organizaţiile de partid.

Pentru a da organizaţiilor P.M.R. din şcolile profesionale şi tehnice posibilitatea să desfăşoare o muncă politică de calitate, eficace în acest an şcolar, sub îndrumarea permanentă a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti, comitetele raionale de partid au instruit temeinic birourile organizaţiilor de bază în probleme ca: rolul organizaţiilor de bază din şcoli în realizarea hotărîrilor partidului şi guvernului, raportul dintre organizaţia P.M.R. şi conducerea administrativă a şcolii, despre principiul conducerii unice, cum trebuie organizată şi desfăşurată viaţa internă de partid, organizarea şi desfăşurarea muncii de propagandă şi agitaţie, activul fără de partid — sprijin preţios în rezolvarea sarcinilor din şcoală etc.

Această îndrumare atentă pe care au primit-o organizaţiile de partid din şcoli a avut ca rezultat intensificarea muncii lor politice, ţinerea cu regularitate a adunărilor generale, asigurarea unui conţinut ridicat dezbaterilor din adunări. In adunările generale de partid şi în adunările deschise s-au discutat în mod curent probleme legate de îmbunătăţirea lecţiilor, de practica în producţie, de activitatea comisiilor metodice ş.a. Organizaţiile de partid, pe baza cunoaşterii realităţii din şcoli, reuşesc să facă propuneri preţioase pentru lichidarea lipsurilor care frînează bunul mers al procesului de învăţămînt teoretic şi practic. Bunăoară, organizaţia de partid de la Grupul şcolar „Iosif Rangheţ", constatînd că există deficienţe în ceea ce priveşte prezenţa şi disciplina elevilor, a dezbătut într-o adunare generală această problemă şi a îndrumat comitetul U.T.M. să pună în discuţia adunării generale pe elevii cu abateri grave. Acestea toate au făcut să se reducă simţitor numărul celor ce încalcă disciplina şcolară, să se creeze în rîndul elevilor un spirit sănătos de muncă ordonată, de conduită civilizată.

Din iniţiativa biroului organizaţiei de partid de la Centrul şcolar D.T.R.N.A. s-au organizat schimburi de experienţă cu alte unităţi — ca, de pildă, Centrul şcolar „Iosif Rangheţ", Şcoala profesională T. C. Giuleşti, Centrul şcolar metalurgic „Unirea" — care au fost de mare folos şcolilor pentru îmbunătăţirea muncii. De asemenea, la Şcoala profesională „Electroaparataj" organizaţia de partid a ajutat la îmbunătăţirea activităţii practice a elevilor. Constatînd lipsuri serioase în munca desfăşurată de maiştrii-instructori Nicolae Săceanu şi Radu Ene, care pe trimestrul I nu au realizat planul de lucrări complexe şi nu au ajutat pe elevi să efectueze lucrări de calitate, biroul organizaţiei P.M.R. a propus conducerii şcolii să analizeze în consiliul pedagogic munca acestora. Trebuie spus că atitudinea combativă a comuniştilor faţă de lipsurile celor doi maiştri a constituit un ajutor important pentru aceştia, avînd ca rezultat faptul că în trimestrul II ei au realizat planul de lucrări atît cantitativ cît şi calitativ. Tot în ceea ce priveşte activitatea practică, birourile organizaţiei de partid din şcoli au ajutat conducerile acestora în dotarea atelierelor-şcoală cu sculele şi utilajele care lipseau sau nu corespundeau cerinţelor tehnice. Problema materialelor pentru lucrările practice a fost rezolvată în multe unităţi prin folosirea de

VIAŢA DE PARTID

şeurilor din secţiile întreprinderilor tutelare.

Îndrumaţi de organizaţiile de partid, mulţi directori acordă din ce în ce mai mare atenţie perfecţionării măiestriei pedagogice a cadrelor didactice şi calităţii lecţiilor. De aceea la şcoala profesională „Iosif Rangheţ", la Grupul şcolar petrolchimie, la Centrul şcolar veterinar şi într-o serie de alte şcoli se folosesc mai judicios consiliile pedagogice, consiliile metodice, lecţiile deschise, interasistenţele. Faptul că organizaţii e de partid, comuniştii din conducerile şcolilor îndrumează în permanenţă cadrele didactice ca să contribuie cît mai mult prin lecţii la formarea concepţiei ştiinţifice despre lume şi viaţă a elevilor, la educarea lor în spirit comunist, se oglindeşte în însăşi munca profesorilor, care sînt tot mai preocupaţi să realizeze aceste cerinţe. Astfel, la Şcoala profesională Tehnometal, profesorul Gabriel Bilig este în permanenţă preocupat de nivelul ştiinţific al lecţiilor, de folosirea lor cît mai judicioasă pentru educarea şcolarilor. La lecţia „Ţesutul mecanic" el a subliniat cu tărie că maşinile studiate (de exemplu războaiele automate A.P.) se construiesc azi cu bune rezultate în patria noastră, în timp ce în trecut ele erau cumpărate din ţările capitaliste la preţuri exagerate. Este evident că prin asemenea sublinieri profesorul contribuie la educarea comunistă, patriotică a elevilor.

Grija pentru o temeinică pregătire teoretică şi practică a tinerilor s-a reflectat în rezultatele bune obţinute la sfîrşitul trimestrului II în şcolile profesionale şi tehnice. In majoritatea şcolilor profesionale din Capitală procentul promovaţilor este de peste 80 la sută. O situaţie bună la învăţătură se găseşte la şcolile profesionale „Iosif Rangheţ" (promovaţi 92 la sută), „Griviţa Roşie" (90 la sută), „Mao Tze-dun" (86 la sută).

In şcolile profesionale şi tehnice din Capitală există însă şi o serie de lipsuri la înlăturarea cărora organizaţiile de partid ar putea aduce contribuţii însemnate. In unele unităţi, de pildă, situaţia la învăţătură este nesatisfăcătoare. La Şcoala profesională de ucenici nr. 4 de electrotehnică, bunăoară, procentul promovaţilor este foarte scăzut (în trimestrul I doar 59 la sută promovaţi), un număr mare de utemişti au note slabe, iar învăţămîntul U.T.M. nu s-a desfăşurat cu toată seriozitatea. Aici organizaţia de partid poate mobiliza pe comunişti şi utemişti ca acum, în pragul închiderii anului şcolar, să lupte cu perseverenţă pentru îndreptarea situaţiei lor la învăţătură şi pentru terminarea învăţămîntului ideologic U.T.M. în bune condiţii.

Un ajutor substanţial e necesar să dea organizaţiile P.M.R. şi pentru încadrarea tuturor absolvenţilor în producţie la locuri de muncă potrivite. Ele pot să contribuie la înlăturarea situaţiei existente în multe şcoli profesionale din Capitală, în care un număr prea mare de elevi provin din mediul rural.

In această perioadă a încheierii anului şcolar e nevoie ca organizaţiile de partid să mobilizeze pe toţi comuniştii la lichidarea rămînerilor în urmă la învăţătură, la intensa popularizare a şcolilor tehnice şi profesionale în rîndul absolvenţilor claselor a VII-a şi a XI-a.

Sprijinind cu perseverenţă conducerile administrative în rezolvarea unor asemenea probleme şi desfăşurînd în rîndul cadrelor didactice o muncă politică de calitate, organizaţiile de partid sînt conştiente că ajută ca şcolile profesionale şi tehnice să dea elevilor o bună pregătire, o bună educaţie, astfel încît viitorii muncitori şi tehnicieni să fie la înălţimea sarcinilor impuse de mersul nostru spre socialism.

I. PURCEL
activist al comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti
Secţia ştiinţă şi cultură

Instructaje pentru inspectori

In vederea sprijinirii inspectorilor metodişti din cadrul secţiilor de învăţămînt şi cultură regionale pentru munca de îndrumare şi control, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii a organizat pentru aceştia scurte instructaje de cîte zece zile la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice din Bucureşti.

In prima serie au fost chemaţi inspectorii metodişti pentru învăţămîntul preşcolar, elementar (clasele I-IV) şi limba romînă. Activităţile se desfăşoară între 18-27 mai a.c. A doua serie la care vor participa inspectorii metodişti pentru limba rusă, istorie, matematică, fizică, ştiinţe naturale, geografie, chimie şi educaţie fizică, va începe la 29 mai.

Programul instructajelor este axat pe probleme privind educaţia ideologico-politică şi ateist-ştiinţifică a elevilor, legarea învăţămîntului de practică şi rolul muncii productive în educarea şi instruirea elevilor. In dezbaterea acestor probleme un accent deosebit se pune pe importanţa muncii de control şi îndrumare desfăşurată de secţiile regionale şi raionale de învăţămînt şi cultură. In acest scop, în programul instructajului, pe lîngă expunerile privind unele probleme ideologice şi politice, sînt prevăzute expuneri pe teme de pedagogie generală, pe problemele generale ale inspecţiei şi ale inspecţiei de specialitate, acestea fiind urmate de activităţi practice.

Organizarea acestor instructaje contribuie la o mai bună pregătire a inspectorilor şi la orientarea activităţii lor spre aprofundarea problemelor conţinutului procesului instructiv-educativ.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor

Recent, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii a dat dispoziţii organelor de învăţămînt şi şcolilor să creeze condiţii de studiu cît mai bune elevilor care urmează să se prezinte la examenele de sfîrşit de an.

Potrivit acestor dispoziţii, conducerile şcolilor vor lua de îndată măsuri ca elevii din clasele a IV-a, a VII-a şi a XI-a ale şcolilor de cultură generală, precum şi elevii din şcolile pedagogice, institutele pedagogice de învăţători, şcolile profesionale, tehnice, agricole şi de meserii care trebuie să se prezinte la examene să nu mai fie antrenaţi, în această perioadă, la concursurile sportive, la activitatea cercurilor sportive şi artistice, la munca de folos obştesc sau la alte activităţi în afara clasei şi extraşcolare, pentru a li se putea asigura timpul necesar pregătirii temeinice în vederea examenelor.

Lecţii tip de educaţie fizică

Program pentru curte (perioada 25. V—6. VI)

CLASELE I—II.

Durata: 30 minute. Tema: Jocuri de alergare.

I.

Exerciţiul 1. Mers şi alergare. Mers obişnuit, mers pe vîrfuri, mers furişat (ghemuit). Alergare obişnuită.

Exerciţiul 2. Intoarceri prin săritură de 90°.

Exerciţiul 3. Ridicarea braţelor prin înainte sus, cu ridicarea pe vîrfurile picioarelor şi revenire. Se execută de 6-8 ori.

Exerciţiul 4. Stînd cu picioarele depărtate şi mîinile pe şolduri, aplecarea trunchiului înainte atingînd cu degetele călciiele; revenirea. Se execută de 4-6 ori.

Exerciţiul 5. Săritură ca mingea cu deplasări înainte, înapoi, lateral.

II. — Jocuri.

1. „Pescarul cu plasa". Se trasează pe teren un dreptunghi cu laturile lungi de 15-20 m., iar cele scurte de 8-10 m. Pe una din laturile scurte ale terenului sînt grupaţi toţi elevii clasei, afară de unul — „pescarul" — care stă singur pe latura mică opusă. Acesta strigă: „Am plecat la pescuit". In acelaşi moment copiii şi pescarul aleargă spre latura mică opusă şi, în momentul încrucişării, caută să prindă un copil. Cel prins se ia de mînă cu pescarul şi jocul reîncepe ca mai sus. Fiecare copil prins măreşte „plasa" pescarului.

2. „Baba oarba". Un copil este legat la ochi, ceilalţi aleargă în voie. Cel legat la ochi caută să prindă pe unul din ei. Dacă a reuşit, trebuie să ghicească cine este copilul prins, pipăindu-l. Dacă a greşit, continuă jocul, iar dacă a ghicit este înlocuit de cel prins.

3. **„Bucheţelul"** Copiii se ţin de mîini în cerc şi îl învîrtesc mergînd sau alergînd, la comandă, spre dreapta sau stînga. La un moment dat, conducătorul jocului strigă un număr, de exemplu „trei". La auzul acestei comenzi cei din cerc se desprind de mîini şi încearcă să se grupeze repede cîte 3. Gruparea se face sub formă de bucheţel, stînd cu faţa spre centrul grupului. Jucătorii care n-au reuşit să se grupeze stau afară din joc pînă ce greşesc alţi copii.

III. — Mers în coloană cîte 3, cu cîntec.

CLASELE III—IV.

Tema: Jocuri.

I.

1. Mers şi alergare.

2. 4-5 exerciţii cunoscute de elevi din lecţiile anterioare.

II—Jocuri.

1. „Crabii şi Creveţii". — Două echipe egale ca număr sînt aşezate pe două rînduri spate în spate, în centrul terenului, distanţa între rînduri fiind de cca 1 m. In faţa fiecărei echipe, la 10-15 paşi, se trasează linia de scăpare. Una din echipe poartă denumirea de „crabi", cealaltă de „creveţi". Conducătorul jocului strigă numele unei echipe. Echipa strigată fuge spre linia sa de scăpare, urmărită de cealaltă echipă. Cîţi jucători au fost prinşi atîtea puncte a întrunit echipa respectivă. Cîştigă echipa cu numărul cel mai mare de puncte.

2. „Lupta". — Jucătorii se împart în două echipe egale ca număr. O echipă îi reprezintă pe apărători, cealaltă pe atacanţi. Pe teren se delimitează două cercuri concentrice, cercul mare avînd diametrul de cca. 6—8 m., iar cel mic cu 1,5 m. mai mic. Apărătorii se grupează toţi în cercul mic, iar atacanţii între cercul mare şi cel mic. La semnalul de începere a jocului, atacanţii, apucîndu-i de mîini pe apărători, caută să-i tragă afară din spaţiul lor. Apărătorii, la rîndul lor, caută să-i tragă pe atacanţi în spaţiul lor. Jucătorii în pericol pot fi ajutaţi de coechipieri. Jucătorii care au depăşit limita spaţiului propriu sînt prizonieri şi scoşi din joc. Cîştigă echipa cu cei mai mulţi prizonieri.

3. „Cursa în cercuri". — Jucătorii se împart în două sau mai multe echipe egale ca număr şi se aşează înapoia unei linii de plecare. In faţa fiecărui şir sînt desemnate pe sol 6-10 cercuri, cu diametrul de cca 0,60 m., distanţa între cercuri fiind de 0,60—0,80 m. La semnal, primii jucători din fiecare echipă pornesc sărind într-un picior, din cerc în cerc, pînă ajung la ultimul. Se întorc în acelaşi fel, sărind pe celălalt picior. Primul jucător care vine la locul său aduce echipei un punct; echipa cu cele mai multe puncte cîştigă.

III. Mers în coloană cîte 4 sau cîte 6, cu cîntec.

Problemele ultimului trimestru

Temele recapitulative la limba și literatura romînă

Planificarea judicioasă a recapitulării materiei în raport cu condițiile specifice ale fiecărui obiect de învățămînt este unul din mijloacele cele mai eficace pentru asigurarea încheierii cu succes a anului școlar.

La clasele a VII-a și a XI-a, care marchează terminarea unui ciclu de învățămînt, planificarea recapitulării prezintă cele mai complexe și mai variate aspecte, întrucît implică legarea materiei anului respectiv cu materia claselor anterioare într-un tot organic, prin alegerea unor teme esențiale, sintetizate cu pricepere, care să-i ajute pe elevi să-și generalizeze cunoștințele și care să aibă, în același timp, o reală valoare educativă.

Urmărind munca desfășurată în această privință de către profesorii care predau limba și literatura romînă la o serie de școli din Capitală (școlile medii nr. 20, „Gheorghe Lazăr", „Mihai Viteazul", „Elena Pavel", școlile de 7 ani nr. 124, nr. 131 și nr. 173), am constatat că ei aplică, de regulă, măsuri pe două planuri : organizatorice și de conținut. Măsurile organizatorice pentru limba și literatura romînă sînt aceleași ca la toate obiectele : grijă pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor, ore de consultații și meditații etc.

Probleme mai dificile ridică însă conținutul planurilor de recapitulare. O asemenea problemă o constituie, de exemplu, recapitularea gramaticii la clasa a VII-a. Unii profesori de limba romînă au considerat că, deoarece au folosit în mare măsură în timpul anului școlar analiza morfologico-sintactică, nu ar mai fi necesare ore speciale de recapitulare finală la gramatică. Metoda nu este recomandabilă, întrucît lecțiile de repetare periodică au avut în mod firesc o sferă restrînsă. Abia acum, în cadrul recapitulării finale, se poate stărui nu numai asupra capitolelor care nu au fost însușite destul de bine la lecțiile curente și asupra completării cunoștințelor elevilor, ci și, îndeosebi, asupra generalizării și sistematizării acestor cunoștințe. De aceea socotim că au procedat bine acei profesori care au prevăzut ore de recapitulare și pentru gramatică. De exemplu, la Școala medie „Gheorghe Lazăr" s-au prevăzut ca teme de recapitulare la gramatică analiza sintactico-morfologică a propoziției (atenție deosebită pentru predicatul nominal, construcții verbale impersonale, diateze) ; analiza sintactică a frazei (atenție specială pentru subordonatele subiectivă și predicativă) ; probleme de ortografie și punctuație în vederea consolidării deprinderilor de scriere corectă.

Tematica lecțiilor de recapitulare pentru lecturi literare la clasa a VII-a se axează pe materia parcursă în clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, dîndu-se o deosebită atenție textelor din literatura actuală cuprinse în broșura anexă pentru clasa a VII-a. În planurile profesorilor de la școlile amintite se întîlnesc, bunăoară, teme ca acestea : *Aspecte din viața poporului nostru oglindite în folclorul din trecut și de astăzi ; Revolta și ura împotriva exploatării burghezo-moșierești oglindite în operele scriitorilor Eminescu, Caragiale, Coșbuc ; Trecutul istoric în opera lui Alecsandri, Eminescu, Coșbuc ; Construirea vieții noi reflectată în proza actuală ; Lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii ; Eroi ai muncii oglindiți în literatura de după 23 August 1944 ; Eroi ai clasei muncitoare cîntați de poeții noștri actuali ; Aspecte ale luptei de clasă în operele literare cunoscute ; Dragostea pentru patria socialistă oglindită în literatura de după 23 August 1944* etc.

De reținut sugestia unor profesori de a se folosi pentru tratarea unei teme de recapitulare la clasa a VII-a numai 3-4 opere bine studiate de elevi, pentru a se evita tendința acestora de a enunța operele și a le rezuma, fără a căuta să prezinte esențialul conținut în tema dată.

La clasa a XI-a, planificarea recapitulării la limba și literatura romînă are în anul acesta un caracter specific, deoarece elevii vor avea de răspuns la examenul de maturitate din materia parcursă timp de patru ani, care cuprinde întreaga istorie a literaturii romîne și noțiuni de teorie a literaturii. De aceea, la școlile medii „Gh. Lazăr", „Mihai Viteazul", „Elena Pavel" — ca de altfel și la numeroase alte școli medii — pregătirea elevilor pentru examenul de maturitate a început încă din luna decembrie.

În timpul anului, cu prilejul studierii noțiunilor de teorie a literaturii, numeroși profesori și-au dat seama că elevii nu mai stăpînesc destul de bine cunoștințele de istorie a literaturii însușite în anii anteriori. De aceea ei au socotit necesară o revedere a materiei pe firul istoriei literaturii, prin caracterizări de epoci literare și de scriitori, pentru ca abia după această reîmprospătare a cunoștințelor să treacă la o recapitulare sistematică, pe teme mai largi. Astfel, acești profesori au organizat în timpul anului ore de consultații permanente pentru revederea cunoștințelor de istorie literară. Totodată ei au aplicat noțiunile de teorie literară la operele cunoscute de elevi, insistînd și asupra fenomenelor de istorie literară. Profesorii de la școlile medii nr. 22 și 23, „Mihai Viteazul" și „Elena Pavel", terminînd materia din cursul „Noțiuni de teorie a literaturii" în jurul datei de 18 mai, folosesc perioada actuală (18 mai — 1 iunie) pentru repetarea materiei din clasele VIII-X. În acest scop ei organizează, pe lîngă lecțiile ținute în clasă, vizite la Muzeul de istorie a literaturii, la Muzeul de istorie al orașului București și la Arhivele Statului.

Profesorii de la Școala medie „Mihai Viteazul", discutînd problemele recapitulării în comisia metodică, au precizat și felul cum vor decurge lecțiile de recapitulare. În principiu s-a hotărît ca recapitularea să se axeze atît pe anumite teme cu caracter generalizator, cît și pe studierea monografică a unor scriitori cum sînt Eminescu, Caragiale, Sadoveanu, Rebreanu, Tudor Arghezi, operele acestora intrînd desigur, atunci cînd este cazul, și în cuprinsul temelor. Citățm, printre temele cele mai caracteristice : *„Contribuția cronicarilor la dezvoltarea limbii și literaturii noastre", „Caracterul național al operelor scriitorilor noștri clasici", „Lupta poporului nostru pentru dreptate socială și libertate națională oglindită în literatură", „Partinitatea comunistă în proza noastră actuală", „Rolul partidului ca forță conducătoare și mobilizatoare a poporului muncitor în trecut și astăzi", „Lupta de clasă în perioada construirii socialismului oglindită în literatură"*.

În predarea lecțiilor de recapitulare profesorii vor folosi, în general, planul scris pe tablă, considerînd fiecare lecție ca planul unei lucrări scrise. Materialul studiat de elevi va cuprinde, pe lîngă lecțiile din manuale, fragmente caracteristice din operele autorilor studiați, articole literare din presă, aprecieri și sugestii critice din revistele de specialitate. O serie de profesori au cerut elevilor lor să urmărească cu atenție în presă dezbaterile celui de al treilea Congres al scriitorilor sovietici. Totodată se utilizează larg la lecții material demonstrativ și ilustrativ : albume, diafilme, scheme, referate.

Menționăm că, paralel cu recapitularea istoriei literaturii și a noțiunilor de teorie a literaturii, profesorii claselor a XI-a acordă atenție și recapitulării principalelor probleme de gramatică, prin analize sintactico-morfologice, în scopul reîmprospătării materiei parcurse în clasele VIII, IX și X.

Privind în ansamblu planul de acțiune al profesorilor de limba și literatura romînă de la școlile din Capitală în vederea pregătirii examenelor, se constată o preocupare serioasă de a lucra în mod creator și cu bune rezultate. Profesorii se străduiesc să reîmprospăteze cunoștințele esențiale studiate de elevi, să îmbine aceste cunoștințe într-un sistem, să le adîncească și să le actualizeze legîndu-le de viață, axîndu-și munca pe ideea esențială de a contribui la educarea comunistă a elevilor.

Prof. CORNELIA MOSORA

Insemnări de la o lecție de istorie

Lecția de istorie cu tema „Consolidarea regimului democrat-popular în Romînia", ținută la clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 150 din Capitală de către tovarășa profesoară M. Cătănoiu a fost o lecție de transmitere de noi cunoștințe. Ea a avut unele părți pozitive, care au dovedit strădania profesoarei de a-i lămuri pe elevi asupra problemelor importante ale lecției. Astfel, tov. Cătănoiu a subliniat momentele principale ale etapei de care s-a ocupat lecția. De asemenea profesoara le-a explicat elevilor că, în perioada cînd economia țării trebuia refăcută și cînd poporul suferea din cauza secetei, țara noastră a primit ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice. În același timp, însă, lecția predată de tov. Cătănoiu a avut numeroase lipsuri.

In prima parte a orei profesoara a verificat cunoștințele din lecția precedentă, intitulată „Instaurarea puterii populare în Romînia". Trecînd apoi la lecția nouă, i-a întrebat pe elevi care a fost conținutul guvernului instaurat la 6 martie 1945. Ei au răspuns corect, arătînd că acest guvern a reprezentat dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și țărănimii. Răspunsul nu a fost însă dezvoltat de profesoară cu ideea că noua lecție va oglindi felul cum s-a consolidat această putere populară și cum s-a ajuns, sub conducerea P.C.R., la instaurarea dictaturii proletariatului. Tov. Cătănoiu s-a mulțumit să anunțe sec : „Copii, vom discuta despre situația de la venirea guvernului Dr. Petru Groza pînă în decembrie 1947". Procedînd în felul acesta, profesoara a rupt enunțarea lecției noi de momentul următor — transmiterea noilor cunoștințe — care a început, fără nici o introducere, cu Conferința națională a P.C.R. din octombrie 1945. De altfel, înseși momentele expunerii — Conferința națională a P.C.R., lupta pentru democratizarea țării, încheierea tratatului de pace de la Paris, doborîrea monarhiei — au fost prezentate rupte unele de altele, fără o înlănțuire logică.

Nu li s-a explicat elevilor ce înseamnă dictatura proletariatului, tot așa cum la verificare nu au fost întrebați ce au înțeles prin „dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și țărănimii", ceea ce dovedește că profesoara se mulțumește cu însușirea mecanică de către elevi a unor termeni.

Expunerea nu a fost îmbinată cu conversația, ceea ce la o lecție de istorie ar fi fost foarte indicat. Deși mai dificilă, această metodă dă satisfacție mare atît profesorului, care poate simți în acest fel „pulsul", clasei, cît și elevilor, care rămîn cu impresia că descoperă singuri cunoștințele pe care le studiază, cîpătînd astfel încredere în forțele lor, înțelegînd mai adînc problemele și însușindu-și chiar în timpul orei de curs o parte din material.

In lecție nu s-a amintit nimic despre faptul că alungarea din guvern a grupării liberale de sub conducerea lui Tătărăscu și răsturnarea monarhiei în țara noastră au însemnat trecerea la revoluția socialistă și nu li s-a explicat elevilor conținutul acestei revoluții.

Din cauza folosirii nejuste a timpului lecția a fost lipsită de verigi importante. Au lipsit concluziile și fixarea cunoștințelor, care erau cu atît mai necesare cu cît pe parcurs nu s-au accentuat unele idei principale care trebuiau în mod deosebit reținute de elevi. Era de asemenea indicat să li se recomande elevilor lectura unor lucrări literare care le-ar fi completat tabloul evenimentelor studiate.

Atît în timpul verificării cît și al expunerii, profesoara n-a subliniat suficient ideea principală a conducerii de către partid a luptei poporului nostru în perioada de care s-a ocupat lecția.

In predare s-au folosit formulări confuze, ca, de exemplu : „O victorie contra acestor partide (era vorba de partidele „istorice" — n.n.) au constituit-o primele alegeri cu adevărat democratice din țara noastră la 19 noiembrie 1946, în urma cărora partidele politice (greșit, în loc de „istorice" — n.n.) au fost înfrînte, deoarece s-a format blocul partidelor democratice care a obținut o victorie hotărîtoare în aceste alegeri".

Felul cum a decurs lecția a lăsat impresia că profesoara nu s-a ghidat după un plan bine stabilit. Schema pe care a întocmit-o ea la tablă a avut o serie de lipsuri. De exemplu, data conferinței P.C.R. a fost scrisă ca subpunct, nu ca o completare la punctul principal — „Conferința națională a P.C.R.". La fel s-a procedat cu data încheierii tratatului de pace de la Paris. S-a scris greșit că tratativele de pace s-au dus la Moscova și Paris, în loc de Paris și New-York. Subpunctul „Gruparea Tătărăscu" — scris la „Lupta pentru democratizarea țării" nu a redat principalul — alungarea acestei grupări din guvern.

După cum se vede, lecția ținută de tov. Cătănoiu a avut destul de multe și serioase deficiențe atît din punct de vedere al conținutului, cît și din punct de vedere al metodicii. Este necesar ca în timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului școlar profesoara să-și îmbunătățească în mod hotărîtor munca, pentru ca lecțiile ei să ajute la înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de istorie.

In lecțiile de recapitulare ea va trebui să insiste pentru clarificarea elevilor asupra felului cum s-a desfășurat procesul revoluționar în țara noastră, să arate că revoluția burghezo-democratică, trădată de burghezie la 1848, a putut fi desăvîrșită numai sub conducerea proletariatului în frunte cu P.C.R., care și-a precizat acest obiectiv încă de la Congresul al V-lea. De asemenea, ea va trebui să organizeze astfel lecțiile recapitulative încît elevii să înțeleagă că desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice a fost una din etapele necesare ale revoluției populare din țara noastră, fără de care nu se putea trece la revoluția socialistă, să arate care au fost sarcinile acestei etape și că îndeplinirea lor a contribuit la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și cu celelalte pături de oameni ai muncii.

Tovarășa Cătănoiu trebuie să acorde mai multă atenție pregătirii ei ideologice și pregătirii pentru lecții. I se cere mai multă preciziune și claritate în expunere, pentru ca elevii să înțeleagă în mod just fenomenele sociale, să cunoască trecutul de luptă al poporului și partidului nostru, așa încît lecțiile de istorie să contribuie la educarea lor în spiritul dragostei față de patrie, de clasa muncitoare și de partid.

EUGENIA FLORESCU

Elevi ai Școlii medii nr. 1 din Buzău, la orele de practică în atelierul de tîmplărie.

Ce este esențial în recapitulare

Perioada actuală a muncii școlilor are o importanță deosebită pentru consolidarea cunoștințelor și deprinderilor însușite de elevi. Înțelegînd acest lucru, majoritatea profesorilor și maiștrilor-instructori caută să aplice metodele cele mai eficace pentru a organiza în condiții cît mai bune recapitularea materiei predate, pentru aprofundarea și sistematizarea celor învățate de ucenici și elevi în decursul întregului an școlar.

Astfel lucrează, de pildă, tovarășul Eufrosin Aurelian, profesor de tehnologie la Școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești. El a pregătit cu multă grijă lecția de recapitulare cu tema „Reparația pieselor motorului", ținută în fața elevilor din anul III. Profesorul le-a anunțat din timp elevilor subiectul lecției și problemele care urmau să fie repetate în cadrul ei și a adus în clasă un bogat material ilustrativ, constînd din diferite piese de motor. Lecția a început cu descrierea de către elevi a părților componente ale motorului. Tovarășul Aurelian le-a cerut să insiste asupra rolului acestora și asupra materialului din care sînt confecționate. S-a trecut apoi la problemele legate de repararea fiecărei piese mai importante, scoțîndu-se în evidență, cu ajutorul discuțiilor purtate, uzurile pe care le pot suferi piesele, cauzele acestor uzuri și diferitele metode de reparare, în funcție de gradul uzurii și condițiile în care se produce uzura. În tot decursul lecției profesorul a apelat la cunoștințele practice ale elevilor, la experiența acumulată de ei în munca desfășurată în ateliere. Problemele recapitulate au fost sintetizate pe tablă sub forma unei scheme, pe măsură ce au fost lămurite de către elevi și precizate de către profesor.

Stabilirea din timp a subiectului lecției, a problemelor care urmau să fie recapitulate și comunicarea lor elevilor au făcut ca aceștia să se pregătească temeinic, să participe activ la lecție, să poată trata problemele multilateral.

O bună lecție de recapitulare a ținut și tovarășul Ion Popescu, profesor la aceeași școală. Lecția sa cu tema „Așchierea rapidă și intensivă a metalelor", a urmărit sistematizarea cunoștințelor și deprinderilor dobîndite de elevi cu privire la două din cele mai răspîndite metode folosite la strunjire: așchierea rapidă și așchierea intensivă a metalelor. Astfel, au fost recapitulate cunoștințele elevilor în legătură cu importanța așchierii rapide, cu factorii care au determinat trecerea de la așchierea obișnuită la așchierea rapidă, cu modificarea parametrilor geometrici ai cuțitului, cu valoarea regimului de lucru, cu condițiile pe care trebuie să le îndeplinească strungurile pentru așchierea rapidă. De asemenea, au fost recapitulate principalele probleme în legătură cu așchierea intensivă, factorii care fac posibilă folosirea acestei metode, condițiile care se impun strungurilor pentru așchierea intensivă, importanța așchierii intensive pentru producție.

Justa stabilire de către profesor a problemelor tratate în această lecție de recapitulare a permis împletirea largă a cunoștințelor de specialitate cu cunoștințele din domeniul fizicii și matematicii și cu o seamă de importante probleme economice ale producției industriale. Numeroasele exemple practice cu care elevii și-au ilustrat răspunsurile, ca și precizările făcute de profesor au contribuit la mai buna stăpînire de către elevi a metodelor înaintate de așchiere a metalelor.

Din păcate, nu peste tot se acordă grija necesară bunei pregătiri a lecțiilor recapitulative. Mai sînt încă unele cazuri în care profesorii și maiștrii-instructori neglijează cu totul sau tratează superficial problemele privind metodica recapitulării, ceea ce duce la ratarea țelurilor urmărite de aceasta. De pildă, în cadrul unei lecții de recapitulare a materiei la fizică, cu tema „Compunerea forțelor", tovarășa Lucia Rădulescu, profesoară la Școala de meserii Galvani-Tei din București, a procedat aidoma ca la o lecție de comunicare de noi cunoștințe: a scos doi elevi la catedră, le-a verificat caietele și apoi le-a pus o serie de întrebări: „Ce sînt forțele?", „Cum se reprezintă ele?", „Ce sînt forțele componente?", „Ce este un sistem de forțe?" etc. La această lecție elevii au repetat mecanic ceea ce învățaseră într-o lecție din cursul anului, nu și-au putut sistematiza și generaliza cunoștințele. De aceea nu-i de mirare că ei au manifestat un interes cu totul scăzut pentru conținutul lecției.

Deficiențe asemănătoare s-au manifestat și în lecția de recapitulare la disciplina „Protecția muncii" ținută de tovarășa profesoară Elena Enache la Școala de meserii din Ploești. Lecția a început cu verificarea cunoștințelor din lecția anterioară despre ventilația incăperilor industriale. După aceasta profesoara a trecut la recapitularea cunoștințelor în legătură cu toxinele industriale. Deoarece tema lecției nu a fost anunțată din timp elevilor, aceștia au dat răspunsuri scurte și uneori incomplete la întrebările puse. În felul acesta problemele s-au epuizat cu mult înainte de sfîrșitul lecției. Atunci profesoara a căutat să acopere această deficiență începînd să asculte elevii cu note slabe din materia ultimei lecții predate înainte de recapitulare. Fiecare din elevii examinați expunea lecția de la început pînă cînd era oprit de profesoară. La un moment dat aceasta nici nu mai punea întrebări, ci pronunța numai numele elevilor, vădind neglijarea elementelor de bază ale metodicii lecției.

Astfel de exemple sînt, ce-i drept, izolate. Este însă necesar ca profesorii și maiștrii-instructori să-și îmbunătățească pretutindeni munca așa încît să nu mai întîlnim asemenea exemple nicăieri.

Cadrele didactice au datoria să-și întocmească în așa fel planurile lecțiilor recapitulative, încît materia să nu fie repetată în aceeași ordine în care a fost predată, pentru a stimula cît mai mult interesul elevilor pentru lărgirea și aprofundarea cunoștințelor căpătate anterior. K. D.Ușinski arată în acest sens: „Nu e nici un cîștig să repetăm cele învățate în aceeași ordine în care au fost învățate, ci, dimpotrivă, este cu mult mai folositor... să repetăm în așa fel, încît să introducem cele învățate în combinații noi. De aceea, la lecțiile de recapitulare materia studiată trebuie prezentată dintr-un punct de vedere nou, într-o sistematizare nouă, deoarece numai în felul acesta dezvoltăm interesul elevilor pentru lecție și asigurăm participarea lor activă la lecție". Totodată în cursul recapitulării trebuie să se folosească metode cît mai variate — excursii de studiu în uzine, unități agricole etc., lucrări practice, descrierea și explicarea principiilor de funcționare a unor agregate complexe ș.a.m.d.

Pentru a obține rezultatele cerute, profesorii și maiștrii-instructori trebuie să stabilească exact și din timp problemele care urmează a fi recapitulate. Aceste probleme trebuie alese în așa fel încît să asigure aprofundarea și consolidarea cunoștințelor. Totodată, profesorul trebuie să anunțe din vreme elevilor care sînt temele recapitulative și cum trebuie să se pregătească ei pentru fiecare dintre acestea în parte. Astfel elevii vor putea studia materia în mod selectiv, își vor putea concentra atenția asupra problemelor celor mai importante.

Repartizarea timpului pentru temele care urmează a fi recapitulate nu trebuie făcută mecanic, ci ținînd seama atît de volumul temelor, cît și de complexitatea lor, de gradul de însușire a cunoștințelor respective de către elevi. De asemenea, profesorul trebuie să se gîndească și la conținutul întrebărilor pe care le va pune elevilor, precum și la materialul intuitiv pe care îl va folosi în lecțiile de recapitulare. În felul acesta recapitularea materiei va asigura consolidarea cunoștințelor predate în timpul anului școlar și va da posibilitatea valorificării lor mai largi în timpul practicii de vară în producție.

Prof. M. POPESCU

O dublă aniversare

Zilele trecute, Centrul de documentare tehnică al Ministerului Industriei Grele a sărbătorit o dublă aniversare: 50 de ani de la înființarea primului muzeu tehnic din țara noastră și 5 ani de cînd acesta a fost transformat în centru de documentare tehnică.

Aparatura și utilajul modern cu care Centrul de documentare tehnică a fost înzestrat în ultimii ani au constituit un real sprijin în munca cadrelor didactice, a ucenicilor și elevilor din învățămîntul profesional și tehnic. Biblioteca centrului, care cuprinde peste 10.000 de volume de specialitate, este vizitată zilnic de zeci de profesori, maiștri-instructori și elevi ai școlilor tehnice și tehnice de maiștri. Laboratoarele sînt folosite și ele în permanență de ucenici și elevi în scopul aprofundării cunoștințelor de specialitate. Numai în acest an biblioteca și laboratoarele Centrului de documentare tehnică au fost vizitate de aproape 10.000 ucenici și elevi.

În fotografie: elevi ai Grupului școlar „Iosif Rangheț" efectuînd o serie de experiențe în laboratoarele Centrului de documentare tehnică.

Din experiența muncii în perioada actuală:

Organizarea activității metodico-didactice

Desfășurarea în bune condițiuni a recapitulării materiei și încheierea cu succes a anului școlar preocupă în cea mai mare măsură cadrele didactice de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" din Capitală, care a primit de curînd drapelul de școală-fruntașă pe sectorul industriei grele.

În această perioadă întreaga activitate metodică a grupului școlar este coordonată de către trei comisii: comisia disciplinelor tehnice, comisia metodică de cultură generală și colectivul maiștrilor-instructori.

Comisiile metodice pentru materiile tehnice de specialitate și de cultură generală au inițiat numeroase acțiuni concrete menite să contribuie la sistematizarea cunoștințelor ucenicilor și elevilor. De pildă, la începutul lunii cadrele didactice au ascultat un referat cu tema „Metode privind recapitularea materiei trimestriale și anuale" și au purtat discuții pe marginea lui. De asemenea, s-au ținut lecții deschise de sinteză la tehnologia diferitelor meserii, la tehnologia materialelor, la desen tehnic, la matematică, economie politică și limba română.

Comisiile se preocupă îndeaproape și de organizarea interasistențelor la lecții, cu scopul de a înlesni schimbul de experiență între profesori asupra celor mai bune metode de recapitulare a cunoștințelor. Socotim totuși că, față de multitudinea cerințelor perioadei actuale, programarea a opt interasistențe lunar pentru fiecare profesor și maistru este exagerată. Ceea ce este determinant în folosirea interasistențelor nu este numărul lor, ci organizarea lor judicioasă, analiza temeinică a metodelor și conținutului lecțiilor, precum și luarea unor măsuri cît mai eficiente care să ducă la generalizarea experienței pozitive și la eliminarea lipsurilor.

Și colectivul maiștrilor-instructori de atelier de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" dă o mare atenție activităților menite să contribuie la pregătirea ucenicilor și elevilor pentru lucrările practice de sfîrșit de an. De pildă, maiștrii-instructori Petre Bratu și M. Băsoiu au sarcina de a îndruma elevii școlii tehnice — specialitatea radio și televiziune — în munca pe care o desfășoară în atelierele școlii pentru realizarea unor transformatori și a altor piese de înaltă tehnicitate, ca de exemplu tuburi electronice, condensatori, șasiuri, rezistențe etc. Totodată, pentru a contribui la sistematizarea cunoștințelor elevilor, colectivul maiștrilor din specialitatea radio și televiziune sub conducerea tov. Roman Andreescu organizează vizite la fabricile „Radio Popular" și „Grigore Preoteasa" și țin lecții recapitulative în laboratoarele Centrului de documentare tehnică.

Maiștrii-instructori Nicolae Bonea și Marin Gheorghe conduc munca elevilor școlii tehnice de maiștri (specialitatea centrale și stații de lumină și forță) pentru terminarea machetei în stare de funcțiune a unui sistem energetic în miniatură, care va fi folosit pentru demonstrații practice în cabinetul de specialitate la lecțiile de recapitulare. De asemenea, ei au organizat vizite cu elevii la stațiile electrice Obor, Titan și Fundeni, pentru a-i ajuta să-și fixeze mai temeinic cele învățate la cursurile de specialitate și la orele de practică.

Ucenicii din anul I al școlii profesionale, specialitatea cazane de aburi și turbine, vor executa în cadrul lucrărilor de pregătire a examenului, sub conducerea maiștrilor-instructori, o serie de lucrări complexe de lăcătușărie. De asemenea, pentru sistematizarea și verificarea în lumina practicii a tuturor cunoștințelor însușite de ucenici cu privire la diferitele defecțiuni care se pot ivi în funcționarea cazanelor și turbinelor, precum și remedierea lor în timpul exploatării, maiștrii-instructori au planificat pentru această perioadă cîteva lecții la Termocentrala Grozăvești.

Un capitol important din planul de muncă al Grupului școlar „Iosif Rangheț" se referă la ședințele de lucru ale consiliului pedagogic. În viitoarele săptămîni consiliul va dezbate, în primul rînd, rapoartele profesorilor diriginți asupra situației la învățătură și a frecvenței ucenicilor și elevilor în perioada recapitulării materiei, precum și măsurile ce trebuie luate în vederea organizării examenelor de promovare și absolvire.

Profesorii de cultură tehnică și generală de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" desfășoară o muncă susținută și în cadrul Cabinetului metodic București. Astfel, ei vor prezenta două lecții de sinteză — la mecanică și matematică — la care sînt invitați să participe numeroși profesori din alte școli profesionale și tehnice din Capitală. De asemenea profesorii grupului școlar sînt programați să susțină în cadrul unor consfătuiri la Cabinetul metodic București conferințe cu subiecte ca: „Formarea la elevii școlilor tehnice de maiștri a priceperii de a folosi în practică cunoștințele de mecanică, rezistență și organe de mașini", „Principii înaintate privind activitatea în practica de producție a elevilor școlilor tehnice" etc.

Experiența Grupului școlar „Iosif Rangheț" pune în lumină posibilitățile largi de care dispun școlile pentru organizarea unei activități didactice și metodice variate și interesante în sprijinul desfășurării cu succes a recapitulării materiei și încheierii anului școlar. Cu toate acestea, una din problemele care solicită o atenție deosebită din partea colectivelor didactice din școlile profesionale și tehnice în perioada actuală nu a fost încă pe deplin rezolvată la Grupul școlar „Iosif Rangheț". Este vorba de colaborarea mai strînsă între comisiile metodice de cultură tehnică și de practică în atelier, în scopul verificării pregătirii teoretice de specialitate a elevilor și ucenicilor în legătură cu formarea deprinderilor de muncă necesare stăpînirii tehnicii înaintate. Găsirea unor forme eficace de colaborare între comisiile metodice de specialitate va asigura folosirea perioadei de recapitulare nu numai ca un mijloc de sistematizare și consolidare a cunoștințelor și deprinderilor însușite de elevi, ci și pentru desprinderea unor date prețioase în vederea analizei critice a procesului instructiv-educativ desfășurat în școală în scopul îmbunătățirii lui în viitorul an școlar.

I. M.

CONSULTAȚIE LA TEMA: Învățătura marxist-leninistă cu privire la stat și dictatura proletariatului. Statul romîn democrat-popular și funcțiile sale. Politica P. M. R. de întărire continuă a statului nostru democrat-popular.

Învățătura marxist-leninistă despre stat și dictatura proletariatului

1. Originea statului. Esența de clasă a statului burghez.

Problema statului și a dictaturii proletariatului ocupă un loc central în învățătura marxist-leninistă, fiind direct legată de lupta revoluționară a proletariatului pentru eliberarea sa și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul capitalismului, pentru construirea societății socialiste.

Datorită însemnătății deosebite pe care o are problema statului, ideologii burghezi și oportuniștii au încercat și încearcă s-o prezinte în mod denaturat, emițînd tot felul de teorii, unele mai străine decît altele de adevărul științific. Acestor teorii le este comun faptul că neagă **natura de clasă** a statului, ascunzînd adevărata esență a statului burghez, caracterul antipopular al acestuia, cu scopul de a dezarma clasa muncitoare, de a o abate de la calea indicată de marxism-leninism pentru victoria revoluției socialiste.

Marxism-leninismul a elaborat singura concepție științifică asupra statului, a lămurit pe deplin problema originii și esenței de clasă a statului, a dezvăluit funcțiile sale și a formulat sarcinile revoluției proletare pentru distrugerea statului burghez și înlocuirea sa cu statul proletar.

Statul este **un fenomen istoric**, el n-a existat întotdeauna, el a apărut pe o anumită treaptă de dezvoltare a societății — și anume, atunci **cînd a apărut proprietatea privată și cînd societatea s-a scindat în clase antagoniste**.

În comuna primitivă nu a existat proprietate privată asupra mijloacelor de producție, n-au existat clase și, ca urmare, n-a existat nici stat. După cum subliniază Engels, forța publică o constituia întreaga obște înarmată, iar reglementarea problemelor obștești era efectuată de persoane alese de întreaga comunitate. Ele nu dispuneau de nici un fel de mijloace de constrîngere speciale, independente de obște, iar relațiile dintre oameni erau reglementate de tradiții, de obiceiuri care exprimau interesele comune ale membrilor societății și reflectau condițiile vieții materiale a comunei primitive.

Împărțirea societății în clase dușmane de neîmpăcat și apariția luptei de clasă au determinat necesitatea unei instituții care să apere proprietatea privată, să apere interesele proprietarilor de sclavi împotriva sclavilor, să constrîngă și să oblige majoritatea să muncească pentru minoritatea exploatatoare. Statul este, după expresia lui Lenin, produsul caracterului de neîmpăcat al contradicțiilor de clasă, existența sa dovedind, totodată, tocmai caracterul de neîmpăcat al contradicțiilor de clasă.

„Statul — spunea Lenin — este o mașină pentru menținerea dominației unei clase asupra alteia“ [1]). Cu alte cuvinte, statul este **o organizație politică a clasei dominante în societate**, care servește apărării dominației sale economice împotriva altei clase. El este un instrument în mîna clasei dominante pentru asuprirea și reprimarea împotrivirii altei clase, pentru apărarea orînduirii existente. Statul este cel mai important element al suprastructurii, care are rolul determinant în apărarea și consolidarea bazei sale economice.

Scindarea societății în clase antagoniste are ca urmare instituirea unei forțe publice care nu mai coincide cu populația constituită în forță armată. Existența acestei forțe publice care, spre deosebire de comuna primitivă, **este separată de masa poporului**, constituie trăsătura caracteristică a statului exploatator.

Ca aparat special de constrîngere și de reprimare, statul exploatator este alcătuit din detașamente speciale de oameni înarmați (armata, poliția, jandarmeria), dintr-un sistem de instituții de pedepsire (justiția, închisorile), dintr-o armată de funcționari de stat și din instituții reprezentative (parlament etc.), care sînt îndreptate împotriva majorității populației, a oamenilor muncii.

În societatea capitalistă contemporană, pe măsură ce se ascut contradicțiile de clasă, crește în permanență acest aparat de stat militaro-birocratic menit să apere orînduirea capitalistă perimată.

În decursul dezvoltării societății s-au succedat diferite tipuri de state: statul sclavagist, feudal, capitalist — state exploatatoare — și statul socialist, radical deosebit de cele anterioare. Aceste state au avut și au diferite forme. Așa, de pildă, statul sclavagist a îmbrăcat forma monarhiei, a republicii aristocratice sau a republicii sclavagiste democratice; statul feudal a avut în general forma monarhiei; statul burghez poate avea forma monarhiei constituționale, a republicii parlamentare sau a dictaturii fasciste.

Pentru a aprecia natura unui stat este hotărîtor a cunoaște **tipul de stat**, esența sa de clasă și nu forma acestuia, care constituie un element secundar. Tipul de stat este determinat de modul de producție, de baza economică a societății care-l generează, de clasa care deține puterea politică, iar formele de stat depind de condițiile istorice concrete ale dezvoltării țării, de treapta de dezvoltare a orînduirii respective, de raportul forțelor de clasă, de gradul de ascuțire a luptei de clasă etc. Indiferent de forma sa, statul burghez contemporan rămîne un stat capitalist, un instrument de dominație al burgheziei asupra maselor muncitoare, dictatura burgheziei împotriva majorității populației.

Esența de clasă a statului se oglindește în funcțiile pe care le are. Orice stat exploatator are două funcții fundamentale: **funcția internă** și **funcția externă**. Funcția internă este principală, ea exprimă relațiile dintre clase din interiorul țării. Funcția internă a statelor exploatatoare constă în a reprima împotrivirea claselor exploatate și asuprite care formează marea majoritate a populației, a apăra pozițiile și privilegiile exploatatorilor, a înfrînge orice încercare a maselor de a se elibera.

Funcția internă a statului capitalist, care se manifestă în domeniul politic, economic și cultural, este îndreptată spre apărarea proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție, spre asigurarea exploatării clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii, spre reprimarea prin violență a încercărilor acestora de a se ridica în apărarea drepturilor lor sau de a răsturna orînduirea burgheză.

Funcția internă este îndeplinită de statul burghez nu numai pe calea folosirii organelor de represiune violentă sau prin instituțiile reprezentative burgheze menite să înșele masele și să falsifice voința acestora, ci și prin influența spirituală, ideologică asupra oamenilor muncii. Burghezia folosește în acest scop întreaga suprastructură: biserica, școala, aparatul de propagandă — presa, radioul, cinematograful, teatrul etc. — prin care răspîndește ideologia sa, care propovăduiește supunerea față de rînduielile burgheze și renunțarea la lupta de clasă.

Funcția externă a statului exploatator urmărește extinderea teritoriului în interesul clasei dominante pe seama altor state, exploatarea și jefuirea altor popoare, precum și apărarea teritoriului statului respectiv, a puterii clasei dominante împotriva atacurilor din partea altor state exploatatoare.

Funcția externă a statelor capitaliste se oglindește în politica agresivă, de pregătire și dezlănțuire a războaielor pentru acapararea de teritorii străine și înrobirea altor popoare, în politica de exploatare și jefuire a popoarelor din țările coloniale și dependente, de înăbușire a mișcărilor de eliberare națională a popoarelor și de lichidare a suveranității naționale a altor țări. Politica agresivă a statelor imperialiste în frunte cu S.U.A., dictată de interesele monopolurilor imperialiste, își găsește expresia în crearea blocurilor militare agresive cum sînt N.A.T.O., S.E.A.T.O. etc., în construirea de baze militare atomice în diferite țări, în trecerea de la războiul rece la folosirea forței împotriva altor state, în încercările de a submina țările lagărului socialist și a organiza acțiuni contrarevoluționare cum a fost aceea din Ungaria din toamna anului 1956. Agresiunea imperialistă împotriva Coreei, împotriva Egiptului și Libanului, încercările de agresiune împotriva R. P. Chineze vădesc esența reacționară, războinică a statului capitalist contemporan și amenințarea pe care o reprezintă acesta pentru pacea lumii.

Funcția externă a statului exploatator este strîns legată de funcția sa internă, politica externă a unui stat fiind o continuare a politicii sale interne. Politica internă a statului exploatator de asuprire a oamenilor muncii, de asuprire națională și prigoană rasială este continuată pe plan extern de o politică reacționară, agresivă, care urmărește înrobirea popoarelor.

Ideologii burghezi și oportuniști, denaturînd esența de clasă a statului burghez, se străduiesc să-l prezinte ca pe o expresie a voinței întregii societăți, ca un stat „deasupra claselor“ sau chiar ca un stat al clasei muncitoare prin care aceasta ar putea, chipurile, ajunge la socialism.

Revizioniștii contemporani afirmă că, în condițiile capitalismului monopolist de stat, statul burghez ar fi încetat să mai fie un instrument de oprimare a clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii și că el s-ar fi transformat într-un „stat al prosperității generale“, într-o forță aflată deasupra societății. Asemenea teze, larg propagate de programul U.C.I. și de diferiți revizioniști, încearcă să demonstreze că în statele burgheze ar avea loc o „difuzare a puterii“, că puterea politică se împarte între toate păturile societății, că statul burghez și aparatul său s-ar situa deasupra societății, ca un conciliator al contradicțiilor dintre clase. Adevăratul scop al acestor teze revizioniste este încercarea de a propaga transformarea treptată a capitalismului în socialism prin intermediul unor reforme parțiale, fără distrugerea statului burghez, fără atingerea bazelor orînduirii capitaliste. Îndeplinindu-și rolul de apărători ai capitalismului, revizioniștii contemporani neagă necesitatea revoluției socialiste și a instaurării dictaturii proletariatului.

Așa cum s-a mai arătat, statul are totdeauna un caracter de clasă, el este instrumentul de dominație al unei clase împotriva altor clase, el este statul clasei dominante din punct de vedere economic și politic în societate. Statul burghez contemporan este reprezentantul burgheziei, care este dominantă din punct de vedere economic și politic, instrumentul care asigură exploatarea oamenilor muncii de către burghezie.

În condițiile capitalismului monopolist de stat nu se schimbă esența de clasă a statului burghez. Capitalismul monopolist de stat este o formă nouă de dominație economică și politică a burgheziei, care nu lichidează contradicțiile capitalismului, ci, dimpotrivă, le accentuează. Capitalismul monopolist de stat oglindește creșterea rolului monopolurilor în viața economică și politică a statului, el reprezintă un sistem de subordonare tot mai mare a aparatului de stat burghez față de monopoluri. Această subordonare, care se realizează pe diferite căi — prin numirea în posturi de conducere din aparatul de stat a reprezentanților monopolurilor, prin atragerea în consiliile de administrație ale marilor întreprinderi industriale și bancare a funcționarilor de stat — are ca scop folosirea statului pentru asigurarea creșterii profiturilor monopolurilor și intensificarea represiunilor împotriva mișcării revoluționare și democratice a oamenilor muncii. Capitalismul monopolist accentuează caracterul reacționar, exploatator al statului capitalist.

Statul capitalist contemporan nu reprezintă interesele întregii societăți, ci ale burgheziei. Interesele capitalului monopolist nu coincid cu interesele întregii societăți în S.U.A., în Anglia ca și pretutindeni în orice țară capitalistă. A nega acest lucru, așa cum fac revizioniștii, înseamnă a ascunde contradicțiile de neîmpăcat dintre clasele societății capitaliste contemporane.

Realitățile din S.U.A., Anglia, Germania occidentală, Franța și din toate țările capitaliste demonstrează că statul burghez nu se află „deasupra claselor“, ci, dimpotrivă, el intervine în relațiile dintre clase în favoarea capitaliștilor. El se amestecă în economia țărilor capitaliste pentru a apăra interesele monopolurilor, el acționează în permanență împotriva clasei muncitoare și a celorlalți oameni ai muncii. Întregul aparat de stat burghez este folosit de monopoluri pentru spargerea sau interzicerea grevelor, pentru suprimarea adunărilor oamenilor muncii și reprimarea demonstrațiilor, pentru prigonirea comuniștilor și a luptătorilor pentru pace.

După cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S., viața a confirmat justețea concluziilor Declarației Consfătuirii de la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste care, condamnînd revizionismul ca pericol principal în mișcarea muncitorească internațională, cheamă pe comuniști la luptă împotriva lui. Partidele comuniste și muncitorești frățești au demascat și combătut tezele antimarxiste ale revizionismului contemporan, au dezvăluit esența oportunistă a teoriilor despre statul burghez situat „deasupra claselor“, care servesc direct burghezia, interesată în dezarmarea ideologică a clasei muncitoare.

Negînd caracterul de clasă al statului burghez contemporan, revizioniștii reeditează vechea teorie a lui Kautsky, conform căreia democrația burgheză ar reprezenta, chipurile, o „democrație pură“, o „democrație pentru toți“. Realitatea dovedește, însă, că nu există o „democrație în general“. Democrația este întotdeauna legată de dictatura unei clase, ea are un caracter de clasă. **Orice stat** reprezintă **democrația** pentru o anumită clasă și **dictatura** acestei clase împotriva altora. Statul burghez, indiferent de forma sa, reprezintă democrația pentru minoritatea exploatatoare, pentru cei bogați și dictatura împotriva majorității, a oamenilor muncii.

Democrația burgheză, avînd la bază relațiile de producție capitaliste, proprietatea capitaliștilor asupra mijloacelor de producție, este, după expresia lui Lenin, o democrație „strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, un rai pentru cei bogați, o capcană și o minciună pentru cei exploatați și săraci“ [2]).

În statele capitaliste contemporane, ca, de pildă, S.U.A., Anglia, Franța, Germania occidentală etc., conducerea treburilor de stat se află în mîna unui număr restrîns de proprietari ai mijloacelor de producție, în timp ce masele muncitoare sînt înlăturate de la participarea la conducerea statului. În toate statele capitaliste, fără excepție, guvernele sînt numite și înlocuite de cercurile monopoliste și nu de către popor, iar parlamentele sînt instrumente în mîna burgheziei pentru apărarea intereselor ei.

În Congresul S.U.A. nu există nici un reprezentant al oamenilor muncii, iar din guvern fac parte 17 milionari. Sistemul electoral pe baza căruia s-au efectuat ultimele alegeri în Franța a avut ca scop reducerea la minimum a numărului reprezentanților clasei muncitoare în parlament. Pentru 20% din voturi obținute, comuniștii au ocupat numai 2% din locuri. În timp ce candidații grupării ultrareacționare a lui Jacques Soustelle aveau nevoie de cca. 20.000 de voturi pentru un mandat în Adunarea Națională, comuniștii aveau nevoie de aproape 400.000 de voturi.

Democrația burgheză este **formală, limitată.** Într-o societate în care mijloacele de producție aparțin unei minorități exploatatoare, în timp ce marea majoritate a populației este condamnată la mizerie și sărăcie, nu poate fi vorba de o adevărată egalitate și libertate. Drepturile și libertățile au în capitalism un caracter formal, ele nu sînt reale, oamenii muncii neavînd asigurate condițiile pentru exercitarea lor.

Libertatea în capitalism înseamnă libertatea burgheziei de a exploata oamenii muncii și „libertatea“ pentru clasa muncitoare de a-și vinde forța de muncă în condițiile fixate de capitalist, pentru a nu muri de foame.

Constituțiile burgheze și alte legi limitează mereu drepturile oamenilor muncii, îi înlătură de la participarea la viața politică, consfințesc inegalitatea în drepturi a națiunilor și raselor, iar întregul aparat de stat burghez acționează prin violență și înșelăciune împotriva majorității muncitoare a populației.

În epoca imperialistă, care marchează trecerea de la democrație la reacțiune pe toată linia, burghezia renunță tot mai mult la democrația burgheză și așa limitată, ciuntită și falsă și trece la fascism, formă de stat care reprezintă dictatura celor mai reacționare vîrfuri ale burgheziei. După cum arăta tovarășul Hrușciov la Congresul XXI al P.C.U.S., realitatea contemporană dintr-o serie de țări capitaliste, ca, de pildă, din S.U.A., Franța, Germania occidentală etc.,

---

[1]) V. I. Lenin: „Despre stat“. Opere, vol. 29. E.S.P.L.P. 1956, pag. 462.

[2]) V. I. Lenin: Opere, vol 28. E.S.P.L.P., pag. 235.

(Continuare în pag. 10)

Invățătura marxist-leninistă despre stat și dictatura proletariatului

(Urmare din pag. 9)

în care drepturile și libertățile oamenilor muncii sînt îngrădite sau desființate, în care partidele comuniste și alte organizații progresiste sînt prigonite și interzise, iar lupta clasei muncitoare este în mod sîngeros reprimată, oglindește tendința generală a trecerii burgheziei spre dictatura fascistă și este o dovadă a slăbiciunii capitalismului.

In zilele noastre, în fruntea luptei maselor pentru apărarea și lărgirea drepturilor și libertăților democratice, împotriva fascismului și războiului, se află proletariatul, condus de partidul său marxist-leninist.

Partidul clasei muncitoare are însă în vedere că numai în socialism se poate dobîndi adevărata democrație, eliberarea oamenilor muncii de exploatare și asuprire. De aceea, scopul principal al clasei muncitoare și al partidului său marxist-leninist este revoluția socialistă, răsturnarea puterii politice a burgheziei, sfărîmarea statului burghez — principalul instrument al burgheziei pentru apărarea și menținerea orînduirii capitaliste — instaurarea dictaturii proletariatului și făurirea orînduirii socialiste.

2. Dictatura proletariatului ca tip nou de stat.

Statul nostru democrat-popular, instrument principal în construirea socialismului.

Instaurarea dictaturii proletariatului este o **lege generală**, obligatorie a revoluției socialiste. Intr-o scrisoare trimisă în 1852 lui Weidemeyer, Marx arăta că lupta de clasă a proletariatului duce cu necesitate la dictatura proletariatului, singura cale pentru desființarea claselor. Perioadei de trecere de la capitalism la comunism îi corespunde — spunea Marx — „și o perioadă de tranziție politică al cărei stat nu poate fi altceva decît **dictatura revoluționară a proletariatului**“ [3]).

Dictatura proletariatului reprezintă **puterea de stat a clasei muncitoare**, care o exercită cu sprijinul maselor muncitoare neproletare în interesul majorității populației, împotriva minorității de exploatatori răsturnați de la putere.

Dictatura proletariatului este o formă deosebită a alianței de clasă între proletariat și numeroasele pături neproletare ale oamenilor muncii, în primul rînd țărănimea muncitoare, în vederea doborîrii capitalismului și construirii socialismului și comunismului. Forma deosebită a alianței constă tocmai în faptul că forța conducătoare este clasa muncitoare în frunte cu partidul său marxist-leninist. Această alianță constituie baza politică a dictaturii proletariatului.

V. I. Lenin arăta că dictatura proletariatului înseamnă că „numai o anumită clasă — și anume muncitorii de la orașe și în genere muncitorii din fabrici, din industrie — este în stare să conducă toată masa celor ce muncesc și sînt exploatați în lupta pentru doborîrea jugului capitalist, în însăși acțiunea de doborîre, în lupta pentru menținerea și consolidarea victoriei, în acțiunea pentru făurirea unei orînduiri sociale noi, socialiste, în toată lupta pentru desființarea definitivă a claselor“ [4]). De aici reiese de altfel și necesitatea obiectivă a dictaturii proletariatului.

După cucerirea puterii politice de către proletariat, lupta de clasă nu încetează. In economie continuă să rămînă încă relații de producție capitaliste, mai există rămășițe ale burgheziei și, ca urmare, mai există și luptă de clasă, care îmbracă forme noi. Experiența a arătat că clasele răsturnate de la putere opun rezistență ofensivei socialismului, nutresc gîndul restaurării capitalismului și, ajutate de cercurile imperialiste de peste granițe, încearcă să răstoarne puterea proletară. Pentru a zdrobi împotrivirea claselor exploatatoare și a lichida orice încercare a acestora de a restabili vechile rînduieli, clasa muncitoare are nevoie de statul dictaturii proletariatului ca instrument al luptei sale de clasă.

Revoluția socialistă are ca sarcină istorică principală înlocuirea vechilor relații de producție capitaliste, care nu mai corespund nivelului forțelor de producție, cu relații de producție socialiste, care să asigure dezvoltarea continuă a forțelor de producție. Pentru a crea relații de producție socialiste și a asigura victoria lor în întreaga economie națională, pentru a făuri cultura socialistă, cu alte cuvinte pentru a organiza opera de construire a socialismului, desăvîrșirea construirii socialismului și victoria comunismului, este necesară dictatura proletariatului.

De asemenea, dictatura proletariatului este necesară pentru a organiza apărarea cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii, pentru a zădărnici o eventuală agresiune a dușmanilor din afară împotriva socialismului și pentru a contribui la întărirea în permanență a unității și coeziunii țărilor lagărului socialist.

Principalul în dictatura proletariatului este statul socialist, stat de tip nou, care se deosebește în mod radical de celelalte tipuri de stat prin conținutul său de clasă și forma sa de organizare, prin funcțiile sale și rolul său istoric. Spre deosebire de toate statele anterioare, care reprezentau dictatura claselor exploatatoare asupra majorității, a oamenilor muncii, statul socialist este dictatura clasei muncitoare, care o exercită, cu sprijinul tuturor oamenilor muncii, împotriva minorității exploatatoare. Statul socialist reprezintă, prin urmare, **o dictatură împotriva claselor exploatatoare** răsturnate de la putere, în vederea lichidării capitalismului și în același timp **cea mai largă democrație pentru oamenii muncii.** Dictatura proletariatului, spunea Lenin, este „un stat în chip nou democratic (pentru proletari și neavuți în genere) și în chip nou dictatorial (împotriva burgheziei)“ [5])

Fundamentînd necesitatea și inevitabilitatea dictaturii proletariatului pentru toate țările care trec de la capitalism la socialism, Lenin arăta că aceasta se va înfăptui printr-o diversitate de forme politice concrete. Condițiile concrete existente în fiecare țară, tradițiile diferitelor țări, precum și condițiile internaționale dintr-o anumită perioadă istorică determină diversitatea formelor de stat în perioada de trecere de la capitalism la comunism. Oricare ar fi însă forma statului socialist, principal și inevitabil este faptul că **în esență el reprezintă dictatura proletariatului,** conducerea politică a societății de către clasa muncitoare în frunte cu partidul său marxist-leninist.

Condițiile istorice din epoca contemporană au determinat apariția și victoria dictaturii proletariatului sub cele două forme cunoscute azi: **forma sovietică** și **forma democrației populare.** Statul sovietic este prima formă de stat victorioasă a dictaturii proletariatului, care a apărut ca urmare a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Oamenii sovietici, conduși de P.C.U.S., au folosit statul socialist sovietic pentru a înfăptui planul leninist de construire a socialismului, reușind să înfrîngă toate greutățile, să obțină victoria deplină și definitivă a socialismului și să treacă în perioada construcției desfășurate a comunismului.

Experiența P.C.U.S. în făurirea și dezvoltarea primului stat socialist este un bun al întregii mișcări muncitorești internaționale. Ea oglindește ceea ce este universal valabil în revoluția socialistă, și anume necesitatea cuceririi puterii de către clasa muncitoare sub conducerea partidului său marxist-leninist, sfărîmarea statului burghez și făurirea statului socialist ca instrument de construire a noii orînduiri sociale. Intre statul sovietic și statele de democrație populară apărute după al doilea război mondial nu există deosebiri de esență; acestea reprezintă forme de stat ale dictaturii proletariatului, care îndeplinesc aceleași funcții. Deosebirile dintre ele se referă la particularități, determinate de condițiile diferite în care au apărut statele de democrație populară față de statul sovietic, care, însă, nu afectează esența.

Statul nostru democrat-popular — ca formă a dictaturii proletariatului — este primul stat din istoria țării noastre care reprezintă puterea poporului, puterea clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare și cu ceilalți oameni ai muncii, sub conducerea P.M.R.

Sarcinile fundamentale ale dictaturii proletariatului, care decurg din necesitățile obiective ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism, determină funcțiile statului socialist, și anume: **funcția de reprimare** a împotrivirii claselor exploatatoare care au fost înlăturate de la putere, **funcțiile economice-organizatorice și cultural-educative** și **funcția externă**, de apărare a țării împotriva unei eventuale agresiuni a imperialismului și de asigurare a colaborării frățești cu țările lagărului socialist, a întăririi unității și coeziunii țărilor socialiste.

După cum s-a arătat, existența luptei de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism face necesară îndeplinirea funcției de reprimare a claselor exploatatoare, care se împotrivesc operei de construire a socialismului și care uneori merg pînă la încercări de restaurare a vechii puteri de stat. Statul socialist este instrumentul principal cu ajutorul căruia clasa muncitoare înfrînge împotrivirea celor ce se opun construirii socialismului și lichidează orice încercare de a lovi în cuceririle revoluției. De asemenea, această funcție a statului socialist este îndreptată și împotriva hoților, a delapidatorilor, împotriva tuturor elementelor necinstite care lovesc în proprietatea socialistă și încearcă să submineze dictatura proletariatului. Plenara C.C. al P.M.R. din iunie 1958 a subliniat necesitatea luptei pentru apărarea proprietății socialiste împotriva jefuitorilor avutului obștesc, ca o condiție principală a întăririi statului nostru socialist și o datorie a tuturor cetățenilor.

Statul nostru democrat-popular realizează această funcție prin mijloace diferite, în dependență de formele împotrivirii claselor răsturnate de la putere, cu ajutorul unor organe de stat cu adevărat populare, ca armata, securitatea, miliția, procuratura, justiția etc. După cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., în condițiile trecerii țării noastre de la capitalism la socialism, cînd mai există luptă de clasă, funcția de reprimare a dușmanului de clasă își păstrează întreaga sa însemnătate. Această funcție a statului socialist, care oglindește latura violentă a dictaturii proletariatului, nu exprimă, însă, esența acestuia. Lenin spunea că dictatura proletariatului nu înseamnă numai violență și nu în primul rînd violență. Latura principală a dictaturii proletariatului este cea **constructivă, de organizare a noii orînduiri sociale, care își găsește expresia în funcțiile economice-organizatorice și cultural-educative ale statului socialist,** funcții specifice numai acestuia.

Statul socialist este instrumentul principal al construirii socialismului și comunismului. Acest rol al statului socialist decurge din caracterul și sarcinile revoluției înfăptuite de clasa muncitoare, din cerințele legilor obiective de dezvoltare a societății. După cum se știe, relațiile de producție socialiste nu apar în mod spontan, de la sine. Ele sînt rezultatul unei activități conștiente a oamenilor muncii care, conduși de partidul clasei muncitoare, folosesc în acest scop statul socialist. Bazîndu-se pe cunoașterea legilor obiective de dezvoltare a societății și îndeosebi pe legea dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale, care acționează numai în condițiile existenței proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție, statul socialist organizează și dezvoltă economia socialistă, stabilind proporțiile dintre diferitele ramuri ale economiei naționale, îndrumînd dezvoltarea acesteia în mod armonios și organizînd atragerea largă a maselor în construirea noii orînduiri sociale.

Referindu-se la rolul statului în construirea socialismului, Lenin spunea: „Organizarea evidenței, controlul asupra marilor întreprinderi, transformarea întregului mecanism economic de stat într-o mașină unică uriașă, într-un organism economic care să funcționeze în așa fel, încît sute de milioane de oameni să se conducă după un plan unic — iată ce uriașă sarcină organizatorică apasă pe umerii noștri“ [6]).

Dezvoltarea conștientă, planică a economiei naționale poate fi înfăptuită numai de statul socialist, deoarece el întrunește toate condițiile necesare. Fiind reprezentantul oamenilor muncii, proprietarul unic al principalelor mijloace de producție, statul socialist poate realiza o justă repartizare a tuturor resurselor materiale și umane, poate organiza evidența nevoilor societății și a posibilităților de satisfacere. Statul socialist dispune de toate organele necesare conducerii economiei pe calea făuririi socialismului.

Dar în afară de conducerea generală, planificată a economiei, statul socialist participă, prin organele sale, și la organizarea și conducerea directă, nemijlocită, a producției.

Bazîndu-se pe legea concordanței relațiilor de producție cu nivelul forțelor de producție, statul nostru democrat-popular a înfăptuit în iunie 1948 naționalizarea principalelor mijloace de producție, creînd un puternic sector socialist în economie, ceea ce a dat posibilitatea dezvoltării planice, proporționale a economiei noastre pe calea socialistă.

In planurile de stat își găsește expresia politica partidului nostru de industrializare socialistă a țării. După cum arăta tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, partidul nostru aplică în mod consecvent politica leninistă de industrializare bazată pe dezvoltarea cu precădere a industriei grele, și înainte de toate a industriei constructoare de mașini. Aceasta constituie veriga principală a creării bazei tehnice-materiale a socialismului, a trecerii neîntrerupte de la socialism la comunism și a ridicării continue a nivelului de trai al poporului.

Statul nostru are un rol hotărîtor în transformarea socialistă a agriculturii, în vederea construirii economiei socialiste unitare. El creează condițiile materiale necesare atragerii spre socialism a țăranilor muncitori, pune la dispoziția sectorului socialist din agricultură fonduri importante pentru deszvoltarea sa, înzestrează agricultura cu tractoare, combine și alte mașini agricole, crește cadrele de care are nevoie agricultura, ajută organizarea țărănimii muncitoare în diferite forme de cooperație în agricultură. De asemenea, statul nostru socialist organizează și reglementează schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, folosind în acest scop în primul rînd sistemul contractărilor și achizițiilor, care are ca rezultat întărirea continuă a alianței frățești dintre muncitori și țăranii muncitori, baza politică a regimului nostru democrat-popular.

Statul nostru democrat-popular este instrumentul cu ajutorul căruia clasa muncitoare din țara noastră, condusă de P.M.R., asigură lichidarea bazei capitaliste și a claselor exploatatoare și victoria orînduirii socialiste.

Aceasta se oglindește în transformările radicale care au avut loc în țara noastră în anii dictaturii proletariatului. Poporul nostru a dobîndit succese remarcabile în industrializarea socialistă a țării și în transformarea socialistă a agriculturii. Au fost create noi ramuri ale industriei, între care o puternică industrie constructoare de mașini și de prelucrare a metalelor, a cărei producție a fost în 1958 de 7,5 ori mai mare ca în 1938. Volumul producției industriale va depăși la sfîrșitul acestui an de 4 ori și jumătate nivelul anului 1938. După cum arăta tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului nostru cu privire la creșterea producției cu 60-65% pe ansamblul industriei socialiste vor fi îndeplinite și depășite la o serie de produse industriale principale.

De asemenea, se îndeplinesc cu succes sarcinile puse de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea sectorului socialist în agricultură și construirea economiei socialiste unitare. Astăzi, sectorul socialist din agricultură cuprinde 63% din totalul suprafeței agricole a țării și 62% din numărul de familii țărănești. Aceste succese nu puteau veni de la sine, fără o vastă activitate economică-organizatorică desfășurată de statul nostru democrat-popular sub conducerea P.M.R.

Succesele obținute de poporul nostru în construirea socialismului au creat condițiile în care desființarea oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură a devenit o necesitate obiectivă. Recentul Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare în agricultură constituie o nouă manifestare a rolului statului nostru în construirea socialismului în țara noastră.

După cum este cunoscut, socialismul nu înseamnă numai construirea unei economii socialiste, ci și făurirea unei culturi noi, ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, educarea lor în spiritul ideologiei socialiste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar, în lupta împotriva ideologiei burgheze, a rămășițelor acesteia în conștiința oamenilor. Socialismul presupune oameni cu un nivel cultural ridicat, capabili să mînuiască tehnica avansată și să conducă economia. De aceea funcția cultural-educativă a statului socialist are o deosebită însemnătate.

Statul nostru democrat-popular, condus de P.M.R., organizează revoluția culturală, dezvoltă o vastă rețea de instituții științifice, cultural-artistice și de învățămînt și orientează întreaga activitate a acestora. In vederea dezvoltării conștiinței socialiste, statul nostru desfășoară o largă activitate de culturali-

3) K. Marx: „Critica programului de la Gotha“; vezi Marx-Engels: Opere alese în 2 volume, vol. 2, E.S.P.L.P. 1955, ed. II, pag. 26.

4) V. I. Lenin: Opere, vol. 29, E.S.P.L.P., pag. 404.

5) V. I. Lenin: Opere, vol. 25, E.S.P.L.P., pag. 409.

6) V. I. Lenin: Opere, vol. 27, pag. 75.

zare a maselor, educă întregul popor în spiritul ideilor marxism-leninismului, în spiritul atitudinii comuniste față de muncă și față de avutul obștesc.

Statul nostru acordă o atenție deosebită învățămîntului de toate gradele, ale cărui porți sînt astăzi larg deschise pentru fiii oamenilor muncii și care are menirea să asigure viitorilor constructori ai socialismului o pregătire teoretică strîns legată de practică. Statul nostru acționează în direcția ridicării continue a nivelului învățămîntului de cultură generală și a învățămîntului superior, creînd cele mai bune condiții pentru dezvoltarea acestuia. Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, prin care se stabilesc măsurile concrete pentru promovarea muncitorilor din industrie și agricultură în învățămîntul seral și fără frecvență, constituie o nouă dovadă a atenției de care se bucură în țara noastră pregătirea cadrelor din rîndurile oamenilor muncii, asigurarea condițiilor pentru însușirea științei și culturii de către popor.

Statul nostru alocă fonduri mari pentru cheltuielile social-culturale, pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii, pentru sănătatea publică etc. În anul 1959 sînt prevăzute 11,9 miliarde lei, respectiv 23,3% din totalul cheltuielilor bugetare, pentru cheltuielile destinate sănătății, învățămîntului, culturii și altor cerințe social-culturale. În baza sarcinilor plenarei C.C. al P.M.R din 26-28 noiembrie 1958, se pune un accent mai mare pe construcția de școli la orașe și sate în vederea extinderii învățămîntului și îmbunătățirii bazei sale materiale.

Ca urmare a politicii juste a P.M.R. și a statului nostru democrat-popular, ideologia socialistă a devenit ideologia dominantă în țara noastră. Aceasta nu înseamnă însă că s-a terminat procesul de educare socialistă a maselor, de formare a conștiinței socialiste, care are loc în condițiile luptei împotriva ideologiei burgheze. Statul nostru socialist desfășoară activitatea sa educativă în lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze, a concepțiilor revizioniste, naționaliste, șovine, împotriva concepțiilor idealiste, a esteticii și moralei burgheze și lărgește necontenit munca de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Activitatea economică și educativă a statului nostru, ca de altfel și organizarea sa politică și întreaga activitate administrativă, se bazează pe aplicarea consecventă a **principiului leninist al centralismului democratic.** Acest principiu îmbină conducerea centralizată cu inițiativa și răspunderea organelor locale, cu atragerea largă a maselor în conducerea treburilor administrative ale statului și a economiei. Necesitatea conducerii economiei naționale pe baza principiului centralismului democratic decurge din însăși natura orînduirii socialiste.

Prin aplicarea consecventă a principiului centralismului democratic, statul nostru organizează participarea tot mai largă a maselor de oameni ai muncii la conducerea statului, creează condițiile pentru manifestarea energiei și inițiativei lor creatoare.

Ca urmare a succeselor dobîndite de țara noastră în construirea socialismului, plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 a stabilit măsuri pentru o mai justă aplicare a principiului centralismului democratic, a căror traducere în viață a dus la îmbunătățirea metodelor de conducere și de planificare a economiei, la lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare și altor organe de stat, la atragerea în măsură mai mare a maselor la o participare activă în conducerea treburilor obștești și în construirea socialismului, la dezvoltarea democrației noastre socialiste.

Experiența U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară ilustrează caracterul anti-marxist, nestiințific și reacționar al teoriilor revizioniste contemporane care neagă rolul statului în construirea socialismului și comunismului.

Programul U.C.I. consideră că statul socialist nu reprezintă instrumentul principal al construirii socialismului, el caracterizează statul socialist ca pe un „factor de stagnare și de frînare a dezvoltării sociale" și proclamă necesitatea slăbirii și dispariției statului încă în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Pronunțîndu-se împotriva funcției economico-organizatorice a statului socialist, revizioniștii iugoslavi încearcă să demonstreze că intervenția statului în economie, conducerea de către stat a construirii socialismului pe baza principiului centralismului democratic ar fi, chipurile, în contradicție cu interesele maselor, cu dezvoltarea democrației socialiste. Ei înlocuiesc necesitatea conducerii centralizate cu „descentralizarea" economică, înlocuiesc conducerea de către stat a economiei cu „autoconducerea producătorilor".

Partidele comuniste și muncitorești frățești au demascat și respins concepțiile revizioniștilor iugoslavi care susțin că statul socialist nu trebuie să se amestece în construirea economiei socialiste și care lasă acest proces să se desfășoare de la sine, în mod spontan, pe baza „autoconducerii" întreprinderilor de către colective de muncitori. Conducerea de către stat a tuturor ramurilor economiei naționale este o cerință obiectivă a dezvoltării în condițiile existenței relațiilor de producție socialiste, o trăsătură obiectivă a socialismului.

Experiența țărilor socialiste demonstrează că dezvoltarea armonioasă, multilaterală a economiei se desfășoară cu succes numai prin conducerea de la un centru a întregului proces de construire a socialismului.

Clasa muncitoare și ceilalți oameni ai muncii, stăpîni ai mijloacelor de producție, le gospodăresc cu ajutorul statului socialist, exponent al intereselor lor, singurul care poate înfăptui dezvoltarea planificată a economiei în interesul general.

Fărîmițarea marii industrii și darea în stăpînirea unor colective de muncitori a întreprinderilor industriale nu pot avea alt rezultat decît netezirea căii pentru apariția și întărirea tendințelor și elementelor capitaliste, dezlănțuirea forțelor stihiinice pe piață, apariția concurenței între întreprinderi, respectiv reîntoarcerea spre anarhia capitalistă.

După cum arăta tovarășul Hrușciov la Congresul XXI al P.C.U.S., însăși practica iugoslavă dezminte „descoperirile teoretice" ale revizioniștilor iugoslavi. Slabele rezultate obținute în dezvoltarea economică, creșterea anarhiei în producție, nivelul de trai scăzut al populației din Iugoslavia sînt urmările renunțării la rolul economic al statului și ale trecerii la descentralizarea conducerii economice.

Renunțarea la rolul economico-organizatoric al statului socialist echivalează cu renunțarea la avantajele socialismului, cu zădărnicirea operei de construire a noii orînduiri sociale.

Victoria deplină și definitivă a socialismului în U.R.S.S. și trecerea acesteia spre comunism, succesele țărilor de democrație populară în construirea socialismului se datoresc conducerii economiei de către statul socialist, fidelității partidelor comuniste și muncitorești din țările lagărului socialist față de învățătura marxist-leninistă.

Funcția externă a statului socialist este îndreptată spre apărarea țării împotriva pericolului imperialist, spre apărarea independenței și suveranității naționale a statului împotriva încercărilor agresive ale dușmanului din afară. În condițiile existenței sistemului mondial socialist funcția externă a statului socialist a căpătat o latură nouă, și anume întărirea relațiilor de prietenie, alianță frățească, colaborare și ajutor reciproc cu celelalte țări socialiste, întărirea continuă a sistemului mondial socialist.

Statul nostru dă o atenție deosebită continuei întăriri a capacității sale de apărare, a organelor sale menite să apere cuceririle revoluționare ale poporului, contribuind în acest fel la întărirea lagărului socialist și a tuturor forțelor care luptă pentru pace.

Această funcție a statului nostru democrat-popular este mult ușurată de existența lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., garanție a apărării independenței și suveranității naționale a tuturor statelor socialiste. Participarea țării noastre la Tratatul de la Varșovia alături de celelalte țări europene ale lagărului socialist asigură apărarea statului nostru împotriva unei eventuale agresiuni imperialiste.

Statul nostru ca și toate celelalte state socialiste duce o politică consecventă de pace și de colaborare cu toate țările. El sprijină activ coexistența pașnică a țărilor cu sisteme social-politice diferite și aduce contribuția sa în lupta pentru destinderea încordării în relațiile internaționale. Statul nostru își aduce contribuția sa în asigurarea colaborării frățești dintre țările socialiste pe baza diviziunii internaționale a muncii, în cadrul C.A.E.R., în întărirea unității și coeziunii lagărului socialist.

Îndeplinirea de către statul socialist a funcțiilor sale este posibilă numai sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare. **Conducerea statului socialist de către partidul clasei muncitoare este un principiu de bază al marxism-leninismului.** P.M.R., ca forță conducătoare în stat, elaborează linia politică în construirea socialismului, îndrumează și controlează toate organele de stat, organizațiile economice și de masă în vederea traducerii în viață a politicii sale.

Partidul își îndeplinește rolul de a mobiliza masele în construirea noii orînduiri sociale **prin sistemul dictaturii proletariatului,** care este format din organele puterii de stat, din organizațiile de masă — sindicate, U.T.M., cooperația, organizații de femei, asociațiile studențești, precum și alte organizații culturale, sportive științifice — P.M.R. fiind forța conducătoare a tuturor acestor organizații.

Prin intermediul sfaturilor populare, organe locale ale puterii de stat și cele mai largi organizații de masă ale oamenilor muncii, se realizează legătura dintre partid și mase pe linie de stat. Sfaturile populare atrag masele largi populare la conducerea treburilor obștești, la rezolvarea sarcinilor economice și culturale prin diferitele forme organizatorice de care dispun, ca de pildă comisiile permanente, comitete cetățenești etc. Sindicatele realizează legătura dintre partid și mase pe linia producției. Ele au un rol tot mai mare în elaborarea și definitivarea planurilor de producție, în mobilizarea maselor la îndeplinirea și depășirea acestora, în ridicarea productivității muncii și aplicarea justă a principiului socialist al repartiției, în educarea oamenilor muncii în spiritul ideologiei socialiste. Sindicatele reprezintă, după cum arată Lenin, o adevărată școală a comunismului.

Legătura strînsă dintre partidul nostru și mase se realizează și prin celelalte organizații de masă, U.T.M., cooperația, etc. care mobilizează tineretul, țărănimea muncitoare, pe ceilalți oameni ai muncii la lupta pentru construirea socialismului.

Conducerea de către P.M.R. a întregii vieți politice, economice, culturale, științifice și educative pe baza învățăturii marxist-leniniste constituie chezășia victoriei socialismului în țara noastră.

Negarea de către revizioniștii contemporani a rolului conducător al partidului în construirea socialismului constituie o ploconire în fața spontaneității, o negare a rolului factorului conștient în făurirea noii orînduiri sociale.

Orice slăbire a rolului conducător al partidului în statul socialist echivalează cu slăbirea dictaturii proletariatului și creează posibilitatea restaurării capitalismului. V. I. Lenin arăta că „numai partidul politic al clasei muncitoare, adică partidul comunist, este în stare să unească, să educe, să organizeze avangarda proletariatului și a întregii mase muncitoare ...și să conducă întreaga activitate unită a întregului proletariat, adică să-l conducă din punct de vedere politic și prin el să conducă toate masele muncitoare. Fără aceasta dictatura proletariatului nu poate fi înfăptuită" [7].

Dictatura proletariatului, reprezentînd puterea majorității poporului împotriva unei minorități exploatatoare, este **un nou tip de democrație**, tipul cel mai înalt de democrație

Dictatura proletariatului reprezintă democrația pentru popor, care își găsește expresia în libertățile și drepturile largi de care se bucură oamenii muncii, în organizarea statului și în metodele de muncă ale aparatului de stat, în formele variate de participare a maselor la conducerea statului și rezolvarea problemelor obștești.

Baza democrației socialiste este eliberarea oamenilor muncii de exploatare și asuprire. Orînduirea politică din țara noastră se întemeiază pe relațiile de producție socialiste, pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, care asigură dezvoltarea neîntreruptă a democrației socialiste. Masele muncitoare sînt eliberate de exploatare, de crize, șomaj și celelalte calamități ale capitalismului. Pentru prima oară sînt nu numai consfințite drepturile și libertățile democratice pentru marea majoritate a populației, dar sînt asigurate și condițiile materiale pentru exercitarea lor.

Democrația noastră socialistă asigură în mod real pentru toți cei ce muncesc dreptul la muncă, la odihnă, la învățătură, dreptul de vot universal, direct și secret, dreptul de participare la rezolvarea problemelor obștești etc. Statul nostru a lichidat asuprirea națională, a asigurat deplina egalitate în drepturi a tuturor naționalităților.

Latura principală a caracterului democratic al statului socialist este **atragerea la participarea permanentă și hotărîtoare a maselor muncitoare în conducerea statului.** În țara noastră masele iau parte la conducerea statului fie prin reprezentanții lor în Marea Adunare Națională și sfaturile populare, fie prin participarea lor directă în activitatea sfaturilor populare prin diferite comisii și comitete ale acestora, la întîlnirile cu deputații, la adunările sfaturilor populare, sau prin discutarea largă a celor mai importante probleme ale vieții de stat, așa cum au fost, de pildă, problemele sistemului de salarizare, problemele de învățămînt etc.

Oamenii muncii din țara noastră participă la conducerea producției prin sindicate, care, organizînd consfătuirile de producție, consfătuiri ale inovatorilor și fruntașilor în producție și întrecerea socialistă, atrag pe muncitori, tehnicieni și ingineri la elaborarea și definitivarea planurilor economice, la realizarea și depășirea acestora.

Democrația socialistă se dezvoltă continuu, pe măsura construirii cu succes a socialismului și a comunismului. Dezvoltarea democrației socialiste în țara noastră este legată de creșterea permanentă a rolului organelor puterii de stat, de aplicarea consecventă și justă a principiului centralismului democratic în conducerea statului și economiei, de creșterea rolului organizațiilor de masă în diferitele probleme obștești în vederea atragerii pe scară tot mai largă a maselor la guvernare.

Dezvoltarea democrației socialiste înseamnă și întărirea statului socialist, deoarece cu cît participarea maselor la conducerea întregii vieți de stat este mai mare, cu atît și statul socialist este mai puternic.

Măsurile luate în ultimii ani în țara noastră pe baza hotărîrilor Congresului II și a plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, care au avut ca urmare dezvoltarea democrației socialiste în țara noastră în conformitate cu stadiul dezvoltării țării, au dus la întărirea statului nostru democrat-popular.

Întărirea continuă a statului socialist în perioada de trecere de la capitalism la comunism este o necesitate obiectivă.

În legătură cu aceasta, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „În perioada de trecere de la capitalism la socialism — perioadă pe care o străbate acum țara noastră — rolul exercitat de stat are trăsăturile sale specifice, proprii acestei etape, cînd continuă să se desfășoare încă procesul de construire a economiei socialiste unitare, cînd mai există rămășițe ale claselor exploatatoare, care visează la restaurarea vechilor rînduieli și mai acționează lupta de clasă, în condițiile cînd cercurile imperialiste, agresive, încearcă să submineze orînduirea democrat-populară folosind și stimulînd rămășițele claselor exploatatoare și alte elemente antisocialiste" [8]. De aceea partidul nostru dă o atenție deosebită întăririi armatei, securității, miliției, justiției, procuraturii și a altor organe menite să asigure îndeplinirea de către stat a funcției de reprimare a dușmanilor interni și externi, în strînsă legătură cu dezvoltarea continuă a funcțiilor economice-organizatorice și cultural-educative ale statului nostru, cu întărirea și perfecționarea organelor ce îndeplinesc aceste funcții și cu dezvoltarea democrației socialiste, care asigură participarea tot mai largă a oamenilor muncii la conducerea treburilor obștești.

Statul socialist nu poate fi slăbit nici chiar în condițiile lichidării claselor exploatatoare, atîta timp cît nu a fost construită societatea comunistă și nu a dispărut pericolul agresiunii imperialiste. Lenin sublinia că pentru dispariția statului este necesară înfăptuirea societății comuniste depline. Or, statul socialist trebuie întărit tocmai pentru ca acesta să-și poată îndeplini rolul său în făurirea orînduirii comuniste și în apărarea țării împotriva unei eventuale agresiuni imperialiste. Slăbirea statului socialist în condițiile actuale, așa cum propun revizioniștii contemporani, ar însemna a ajuta pe dușmani, ar echivala cu autodezarmarea.

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., aducînd o contribuție extrem de importantă la dezvoltarea teoriei despre statul socialist, a subliniat necesitatea ridicării rolului organizatoric și educativ al statului sovietic, necesitatea întăririi sale în vedere asigurării trecerii la comunism. Măsurile preconizate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. pentru dezvoltarea statului sovietic au ca principală direcție desfășurarea prin toate mijloacele a democrației, atragerea celor mai largi pături ale populației la conducerea tuturor treburilor țării, antrenarea tuturor cetățenilor la conducerea și rezolvarea problemelor obștești.

În condițiile actuale etape a construirii comunismului, o serie de atribuții ale organelor de stat vor fi trecute treptat în competența organelor obștești ale oamenilor muncii, ceea ce va avea ca urmare întărirea bazei politice a societății sovietice. Numai aceasta este calea care va duce, în condițiile victoriei comunismului și-ale dispariției pericolului imperialist, la dispariția treptată a statului și la conducerea nemijlocită a societății de către toți cetățenii. Dispariția statului este, prin urmare, un proces care are loc numai pe calea întăririi sale continue, a dezvoltării funcțiilor sale și îndeosebi a celor economico-organizatorice și cultural-educative.

Conf. univ. IONEL IANCU

---

7) V. I. Lenin: Opere, vol. 32, pag. 240.

8) Gh. Gheorghiu-Dej: Expunere cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S., Ed. politică, pag. 14.

OASPEȚI DRAGI AI PATRIEI NOASTRE

Tovarășul Toi En Ghen, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, vizitînd Uzinele „23 August" din Capitală

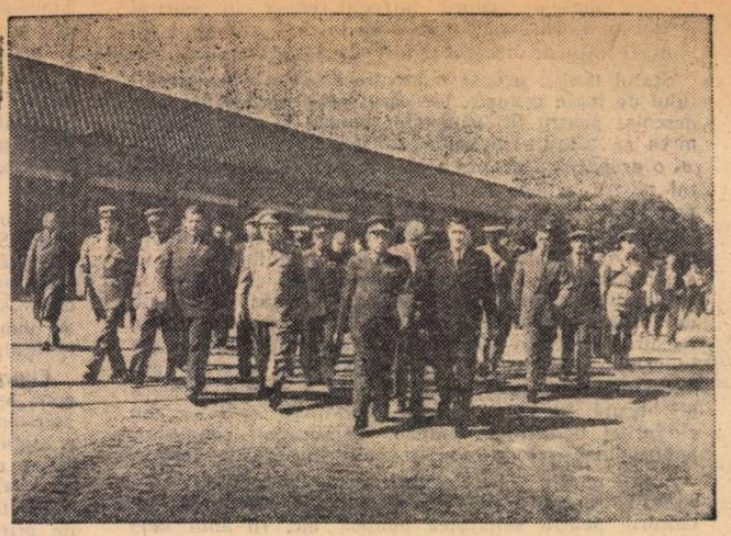

Mareșalul Pin De-huai, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, locțiitor al premierului Consiliului de Stat și ministrul Apărării al R.P. Chineze în vizită la Uzinele „1 Mai" din Ploești.

„Inveți mai mult dacă faci tu însuți o singură dată decît dacă asculți de o mie de ori"

Din experiența pedagogilor sovietici în munca pentru încheierea anului școlar

Elevii clasei a IV-a au terminat studierea materialului prevăzut în programă și acum repetă cunoștințele pe care le-au învățat în școala de 4 ani. Experiența pe care am acumulat-o în muncă mi-a dovedit că cea mai bună cale pentru recapitularea materiei o constituie lucrările practice. Iată un exemplu.

La lecția de aritmetică am pus clasei întrebarea:

— Am putea oare să confecționăm o machetă a clădirii școlii noastre?

Copiii n-au răspuns la început nimic. Apoi s-a ridicat o mînă, a doua, a treia... In discuția care a urmat s-a precizat totul. Am hotărît împreună să alcătuim două brigăzi: una urma să pregătească macheta la scara 1:400, cealaltă — la scara 1:100. Cîteva lecții au fost rezervate măsurărilor și calculului dimensiunilor, suprafețelor, volumelor. Brigăzile au alcătuit și „fișa tehnică" a școlii. Pregătirea machetelor s-a desfășurat la orele de lucru manual și în cadrul activităților extrașcolare.

În procesul acestei munci elevii clasei a IV-a au recapitulat o serie întreagă de capitole din programă, cum sînt: măsurările lineare, calculul suprafețelor și volumelor, transformarea și fracționarea numerelor concrete, proporții, elemente de construcție a unghiurilor, figuri geometrice.

Am hotărît de asemenea să trasăm pe teren un ar și un hectar. A fost necesar să folosim echerul, metrul pliant de cîmp, un șnur divizat în metri. Clasa a fost împărțită în echipe de cîte trei copii. Îndeplinind această muncă, elevii au învățat să traseze pe o suprafață de pămînt linii drepte de mărime și direcție date, dreptunghiuri, să calculeze suprafețe, perimetre.

Elevii au îndeplinit și sarcini mai complexe. De exemplu, li s-a cerut să construiască un dreptunghi cu lungimea de 20 m. și cu suprafața de 3 ari, un dreptunghi cu lățimea de 25 m. și lungimea cu 15 m. mai mare, să măsoare cu pasul perimetrul unui dreptunghi și să găsească lungimea medie a pasului. Ca temă pentru acasă li s-a propus să socotească numărul pașilor de la locul de muncă pînă la școală și de la școală pînă acasă, să stabilească cîți pași face un copil pe minut, pe ceas, ce distanță străbate el în timp de o oră, care este lungimea medie a pasului.

Este bine ca, în decursul recapitulării, elevii înșiși să alcătuiască probleme bazate pe fapte din viața școlii, a familiei, a colhozului. Le-am dat o asemenea lucrare: să afle acasă cîte zile-muncă a lucrat în timp de un an în colhoz fiecare membru al familiei, care este valoarea zilei-muncă, cîte ruble au cîștigat diferiți membri ai familiei, cît a cîștigat întreaga familie în timp de un an etc.

Și munca pe lotul școlar experimental ne pune la dispoziție mult material practic. Astfel, le-am dat elevilor să rezolve următoarea problemă: cîți metri pătrați poate săpa un elev în timp de 30 minute? Primind răspunsul, am complicat problema: cîte zile îi sînt necesare unui om pentru a săpa un ha.? De cîte ori lucrează mai repede tractorul decît omul? Pe copii i-au interesat mult calculele de acest fel. Ei au aflat că un elev sapă în timp de 30 minute 4 m. p. Pentru a săpa o suprafață de 1 ha., el are nevoie de 1250 de ore, în timp ce un tractor ară această suprafață cel mult în trei ore.

În perioada amenajării lotului școlar, copiii au calculat suprafața răzoarelor, a cărărilor etc.

Printr-o astfel de organizare a activității se pot rezolva cele mai diferite sarcini legate de recapitularea cunoștințelor de aritmetică.

Este locul să spunem, referindu-ne la o zicătoare chinezească: „Înveți mai mult dacă faci tu însuți o singură dată decît dacă asculți de o mie de ori". Acest proverb înțelept caracterizează cum nu se poate mai bine însemnătatea pe care o au lucrările practice pentru recapitularea cunoștințelor studiate.

I. PAVLOV
învățător la Școala de 4 ani din Teșilovsk, raionul Zagorski, regiunea Moscova

„Expoziția construcției economice a R. P. Chineze"

Pavilionul de expoziții din Parcul I. V. Stalin găzduiește zilele acestea „Expoziția construcției economice a Republicii Populare Chineze". Expoziția oferă vizitatorilor o imagine de ansamblu a uriașelor realizări pe care China Populară le-a obținut în construirea socialismului.

Pe lîngă numeroasele standuri cu exponate din industria grea, industria ușoară și alimentară, cu obiecte de artă și produse agricole, vizitatorul poate vedea și un colț cuprinzînd mașini și obiecte executate de studenți și elevi. Iată, de pildă, strungul universal tip C 080. El este unul din cele 150 de strunguri pe care le-au fabricat în ultimii ani studenții Institutului de construcții aeronautice din Pekin. Tot ei au produs motoare, mașini, avioane care sînt puse astăzi în slujba agriculturii etc.

Atrag atenția în mod deosebit mașina electronică de calculat executată de către studenții de la Universitatea Tinhua, strungul cu reglaj continuu al vitezei produs de către studenții Institutului politehnic din provincia Șandun, contorul ionic construit de doi elevi ai unei școli medii din Tientin sub îndrumarea profesorului lor de fizică, dioda cu semiconductori și un aparat de radio executat tot de elevii unei școli medii din Tientin, instrumentele medicale, stilourile și creioanele mecanice, un mare covor de perele, broderiile și multe alte obiecte executate de elevii școlilor medii și elementare din R. P. Chineză. Aceste exponate sînt o mărturie vie a succeselor învățămîntului chinez, a atenției deosebite care se dă îmbinării învățămîntului cu munca productivă în R. P. Chineză, unde pe lîngă școli și institute au luat ființă adevărate fabrici și uzine în care elevii și studenții produc de la cele mai simple jucării și pînă la cele mai complicate mașini-unelte.

Activități practice la sfîrșit de an

(Urmare din pag. 1-a)

șantierele de construcții, unitățile agricole socialiste, pentru a stabili posibilitățile de cuprindere a elevilor la practică, pentru a cunoaște sectoarele de activitate, condițiile de lucru și de întreținere a elevilor (cazarea, hrana, îmbrăcămintea de lucru, asistența medicală). Este necesar însă ca întreaga acțiune să fie organizată și coordonată pe plan raional și regional.

În timpul practicii grupele de elevi trebuie să fie însoțite de cadre didactice, care au datoria să se informeze din timp asupra ansamblului unității productive, asupra sectoarelor principale de producție și asupra sectoarelor auxiliare, de deservire și anexe, spre a putea astfel orienta pe elevi asupra procesului de producție cu sprijinul tehnicienilor și muncitorilor.

La stabilirea locurilor de muncă este necesar să se țină seama de puterea fizică a elevilor, de cunoștințele căpătate de ei în școală și în activitățile practice anterioare. Elevele vor fi orientate în special către ateliere le și laboratoarele întreprinderilor industriei textile, alimentare, electrotehnice, chimice, cît și spre agricultură.

Pe cît e posibil, elevii din clasele VIII—X de la școlile din orașe și centre industriale vor fi îndrumați spre atelierele de producție ale întreprinderilor industriale, de transport, ale centrelor mecanice, ca și spre șantierele de construcții, iar cei din clasele V—VI, avînd în vedere vîrsta lor, vor lucra în atelierele școlare; elevii care n au putut fi cuprinși în întreprinderile industriale, elevii școlilor de la sate și cei ai școlilor pedagogice vor face practica în agricultură, la gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, stațiuni de mașini și tractoare și pe loturile agricole școlare.

Este bine ca în perioada premergătoare practicii școlile să organizeze consfătuiri cu părinții elevilor, pentru a le arăta rolul și importanța practicii în procesul instructiv-educativ, a-i informa asupra condițiilor în care se va desfășura practica și a le cere sprijinul în organizarea activităților practice. Părinții elevilor sînt ei înșiși oameni ai muncii — muncitori, tehnicieni, țărani colectiviști etc. — și, ca atare, au posibilitatea să contribuie la buna desfășurare a practicii elevilor.

Cadrele didactice care vor însoți grupele de elevi la practică vor definitiva cu ajutorul tehnicienilor din întreprinderile respective programul de lucru, care trebuie să indice conținutul muncii și sarcinile ce le vor îndeplini elevii. Totodată, vor da o deosebită atenție respectării normelor de protecție a muncii și de tehnică a securității muncii comunicate de tehnicieni și maiștri.

Activitățile practice se vor efectua zilnic cîte 4—6 ore, iar în timpul liber elevii vor desfășura activități cultural-artistice și sportive și vor face excursii documentare.

În cadrul activităților practice, conform programului de muncă stabilit cu întreprinderile și unitățile agricole socialiste, elevii vor executa lucrări simple din planul de producție al întreprinderilor industriale și agricole. Ei vor putea confecționa de asemenea material didactic, iar școlile vor avea prilejul de a solicita scule, instrumente și utilaje disponibile producției și care pot fi folosite în atelierele și laboratoarele școlare.

Observațiile făcute de elevi în timpul practicii, materialele, instrumentele și sculele folosite de ei în muncă, lămuririle pe care le primesc cu privire la construcția și principiile de funcționare a mașinilor vor fi consemnate în caietele de practică, scoțîndu-se în evidență aplicațiile concrete ale celor studiate în școală.

O deosebită atenție trebuie să se acorde generalizării metodelor bune folosite în organizarea și desfășurarea activităților practice. Lucrările executate de elevi vor fi prezentate în cadrul expozițiilor de sfîrșit de an.

Folosind căi și mijloace variate pentru apropierea de producție, de practica constructivă socialismului, școlile vor putea pregăti tineri capabili să folosească cunoștințele și deprinderile căpătate, să contribuie prin munca lor la dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale.

Redacția și administrația București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 520 — Vineri 29 mai 1959 — 8 pagini 25 bani

Ziua Internațională a Copilului

Copiii sînt mlădițele viitorului. De aceea, a-i îngriji cu răbdare, a-i ocroti, a-i crește cu grijă comunistă față de om, a-i pregăti pentru viața — plină de frumuseți dar și de mari răspunderi — ce-i așteaptă, sînt îndatoriri pe care noi, cei de azi, le îndeplinim cu gîndul la viitorul prosper al patriei noastre.

În semn de dragoste pentru tinerele vlăstare, de încredere în viitorul fericit al patriei, poporul nostru își manifestă în această zi de 1 Iunie solidaritatea cu oamenii iubitori de pace de pretutindeni care luptă pentru apărarea vieții copiilor, pentru ocrotirea lor, pentru a le asigura o viață fericită, lipsită de griji.

Din păcate, astăzi în statele capitaliste și coloniale copilăria lipsită de griji a fiilor celor ce muncesc este doar un vis, un ideal ca atîtea idealuri minunate pentru care vîrstnicii luptă cu dîrzenie. O cifră dată de O.N.U. este deosebit de grăitoare pentru felul în care trăiesc copiii din lagărul capitalist: 600.000.000 de copii din cei 900.000.000 ciți trăiesc pe pămînt sînt subalimentați. Din cauza condițiilor grele de trai un număr impresionant de copii sînt roși de boli, predispuși la tuberculoză, debilitate. La Neapole, de pildă, 50 la sută din copii — după cum relatează profesorul Romano, directorul unei stațiuni tbc — au contractat tuberculoza sau trăiesc în condiții care-i predispun la această boală. Mizeria și foametea care bîntuie în rîndurile celor săraci în țările slab dezvoltate fac ca 54 la sută din copii să moară pînă la vîrsta de 15 ani. Numai în Brazilia 700.000 de copii mor anual pînă la vîrsta de 1 an.

Din cei 200.000.000 de copii de vîrstă școlară — comunică U.N.E.S.C.O. — doar jumătate au putut să învețe carte. În Statele Unite ale Americii nu mai puțin de 6.000.000 de copii nu se pot instrui din lipsă de școli. În această țară a „progresului" se alocă pentru învățămînt doar 3 la sută din buget. În S.U.A., „țara libertății", copiii negrilor sînt împiedicați să se pregătească în școli. A stîrnit indignarea în lumea întreagă faptul petrecut nu de mult în statele Arkansas și Virginia în care guvernatorii au dispus închiderea unor școli pentru a opri intrarea copiilor de culoare la cursuri.

Mizerie și ignoranță, copilărie chinuită și batjocorită, iată ce le este rezervat copiilor celor ce muncesc, în țările capitaliste și coloniale.

Cită deosebire însă între viața acestor copii și viața copiilor din statele lagărului socialist! Grija pe care o poartă copiilor statul socialist se poate vedea în Uniunea Sovietică, de exemplu, în vasta rețea de școli și așezăminte pentru îngrijirea sănătății copiilor, biblioteci, palate ale culturii, stadioane și parcuri. Recenta Hotărîre a C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la măsurile de dezvoltare continuă a instituțiilor pentru copiii de vîrstă preșcolară și la îmbunătățirea educării și asistenței medicale a copiilor vine să confirme — alături de multe hotăriri și măsuri ce s-au luat în U.R.S.S. — grija pentru traiul fericit al celor mici. „Să dăm copiilor tot ce e mai bun" este deviza poporului chinez. Cu aceeași dragoste și atenție sînt înconjurați copiii și în celelalte țări socialiste.

În patria noastră socialistă, în cei 15 ani care au trecut de la eliberare au fost construite numeroase școli, spitale, dispensare. Asistența medicală a mamei și copilului este tot mai bună în statul nostru democrat-popular care alocă fonduri însemnate pentru ocrotirea sănătății acestora. Ca urmare, mortalitatea infantilă, care în 1938 se ridica la 17,9 la sută, a scăzut pînă la 6,9 la sută, iar natalitatea crește continuu.

În R.P.R. sînt alocate sume importante pentru creșe, cămine, grădinițe sezoniere, colonii de vară, tabere. Astăzi numărul grădinițelor este de aproape 7000 față de 1577 cîte existau în trecut. A crescut considerabil numărul creșelor, care în anii regimului burghezo-moșieresc aproape că nu existau.

Statul creează condiții optime pentru instruirea și educarea tuturor fiilor oamenilor muncii astfel încît ei să poată deveni constructori pricepuți și harnici ai societății noi.

Numai în ultimii ani s-au înălțat în orașele și satele noastre peste 2000 de școli noi, moderne, bine înzestrate, iar în planul de stat pe 1959 s-au prevăzut de trei ori mai multe fonduri decît în 1958 pentru construcții școlare.

În școlile și facultățile din țara noastră își însușesc astăzi știința, tehnica și cultura, peste 2.300.000 de elevi și studenți. Se acordă toată atenția cuprinderii în învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Se întărește baza materială a școlilor, condiție de mare însemnătate pentru buna desfășurare a învățămîntului. Înzestrarea cu toate cele necesare a claselor, laboratoarelor, cabinetelor etc. este o preocupare de căpetenie a organelor noastre de învățămînt.

Copiii care locuiesc în internate, în case de copii, duc o viață îndestulată lipsită de griji. Cît de întunecată ar fi fost viața lor, dacă ar fi avut „norocul" să trăiască în anii regimului burghezo-moșie-

(Continuare în pag. 7)

ÎNSEMNĂRI

O expoziție

Casa de cultură a sindicatelor găzduiește în aceste zile expoziția de desene a copiilor din instituțiile preșcolare și a elevilor din raionul Lenin. Devenită tradițională, expoziția preșcolarilor și școlarilor reprezintă omagiul și mesajul lor cu prilejul „Zilei Internaționale a copilului". Cele cîteva sute de desene, cît cuprinde expoziția, se adresează tuturor vîrstelor în limbajul liniilor și al culorii. Printre ele se anunță talente autentice de desenatori și coloriști.

Orientarea tematică a expozanților este deosebit de interesantă și concludentă asupra spiritului în care sînt educați copiii patriei noastre.

Vasile Stancu, elev la Școala elementară de 7 ani nr. 130, expune „Oțelarul". Mihai Mostică de la Școala medie nr. 27, „Părinții mei sînt colectiviști", Rodica Dănciulescu — „Casa Scînteii", Elena Pîrvănoiu — „Voi munci în fabrică".

Eroii clasei muncitoare sînt de asemenea prezenți în tematica expoziției. „Sirena lui Vasile Roaită", desenul elevei Florica Uceanu de la Școala elementară de 7 ani nr. 135, semnifică nu numai ideea elevei asupra sensului jertfei supreme a eroului, ci, mai ales, admirația și dragostea ei pentru unul din eroii clasei muncitoare.

Cea mai pregnantă caracteristică a desenelor copiilor este sinceritatea. Copiii n-au învățat să „stilizeze" adevărul. Îl spun privindu-te în adîncul ochilor. Răspicat. Ei au un fel al lor de a sublinia ideile și dorințele, care, dacă nu recurge la subtilități compoziționale și nu respectă întocmai legile proporționalității, ale perspectivei etc., impresionează puternic prin adevărul pe care-l exprimă simplu, limpede, direct.

Pe unul din panouri te solicită un desen în tuș reprezentînd un glob ținut de mîini robuste, muncitorești. Pe glob, simbolicul porumbel cu ramura de măslin. Orientarea tematică a expoziției arată dragostea mare și sincără a copiilor patriei noastre pentru idealurile comuniste. Tratarea artistică a temelor anunță talente autentice, pentru sprijinirea cărora nu se precupețește nici un efort. Peste cîteva zile le vom întîlni la expoziția pe Capitală. Peste cîțiva ani, numele lor vor figura poate cu majuscule în frontul artei noastre noi.

C. RĂDOI

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Cu privire la încheierea anului școlar

Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni privind unele măsuri în legătură cu încheierea anului școlar și cu activitatea practică a elevilor din școlile de cultură generală și a elevilor școlilor pedagogice care urmează să se desfășoare în luna iunie 1959. Potrivit acestor instrucțiuni, activitatea de predare și recapitularea finală a materiei la clasele I, II și III se va termina pe ziua de 6 iunie a.c., pînă cînd trebuie să se asigure parcurgerea întregii materii prevăzute în programele școlare și o temeinică recapitulare a acesteia.

După această dată, elevii din clasele I, II și III vor desfășura activități practice. În perioada 8—13 iunie, elevii din clasa I-a, conduși de învățători, vor efectua vizite la monumente istorice, culturale și ale naturii din localitate, vizite în parcuri, excursii pe cîmp și la pădure pentru cunoașterea împrejurimilor, vor îngriji curtea școlii, florile din grădină și colțul naturii vii, vor stringe insecte pentru muzeul școlii, vor îngriji culturile de pe lotul școlar, potrivit vîrstei, vor stringe plante medicinale, vor colecta fier vechi, maculatură și alte deșeuri. Aceste activități vor alterna cu jocuri distractive în aer liber și cu pregătirea dansurilor, cîntecelor și recitărilor pentru serbarea de sfîrșit de an.

În perioada 8—26 iunie, elevii din clasele a II-a și a III-a, conduși de învățători, vor efectua (în medie cîte 3 ore pe zi) următoarele activități: Cei de la sate vor îngriji monumentele istorice, culturale și ale naturii, mormintele eroilor clasei muncitoare și ale înaintașilor progresiști, parcurile și pomii din sat, vor îngriji și înfrumuseța curtea școlii, vor completa colecțiile de științe naturale, vor face excursii la cîmp și la pădure pentru a cunoaște împrejurimile și a culege plante medicinale, vor efectua lucrări practice pe lotul școlar, vor sprijini munca gospodăriilor agricole colective și a gospodăriilor agricole de stat în curățirea pomilor și combaterea dăunătorilor.

Cei de la orașe vor îngriji monumentele istorice, culturale și ale naturii din localitate, mormintele eroilor clasei muncitoare și ale înaintașilor progresiști ai poporului nostru, vor îngriji și înfrumuseța curtea școlii, vor face excursii în împrejurimi, culegînd plante medicinale, vor colecta fier vechi și maculatură, vor completa colecțiile de științe naturale și vor îngriji colțul naturii vii.

După 15 iunie elevii din clasele a II-a și a III-a vor fi antrenați în aceste activități numai în anumite zile, stabilite de conducerea școlii, punîndu-se accent pe excursii, plimbări, vizite educative, jocuri în aer liber, pregătirea serbării de sfîrșit de an.

În perioada 15—26 iunie, elevii din clasele V—VI și VIII—X vor desfășura activități practice cîte 4—6 ore pe zi. Acolo unde este posibil, practica va fi efectuată în întreprinderi industriale, agricole, pe șantierele de construcții. Elevii din școlile pedagogice vor face practică pe parcelele școlare, în gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, S.M.T., în ateliere școlare etc.

Elevii claselor V—VI ale școlilor din orașe care au ateliere vor efectua cîte 4 ore pe zi lucrări practice în atelierele școlii și în cele ale școlilor profesionale din localitate sau în atelierele întreprinderilor în care se pot crea condiții pentru desfășurarea acestor lucrări. Acolo unde nu sînt posibilități pentru efectuarea lucrărilor practice în ateliere, se va organiza confecționarea de material didactic, ierbare, planșe, insectare, colecții de roci etc., lucrări de amenajare și înfrumusețare a curții școlii, participarea la lucrările de întreținere a drumurilor, îngrijirea și înfrumusețarea grădinilor publice și parcurilor, curățatul izlazurilor, stringerea de fier vechi, maculatură și plante medicinale, munci ajutătoare simple pe șantierele de construcții etc. Elevii claselor V—VI din școlile de 7 ani de la sate vor efectua lucrări practice agricole în unitățile agricole socialiste (G.A.S., G.A.C., S.M.T., întovărășiri) și pe loturile școlare.

Elevii claselor VIII—X din școlile medii vor lucra în perioada 15—26 iunie în întreprinderile industriale, pe șantierele de construcții, în stațiuni de mașini și tractoare, centre mecanice, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, în cooperative meșteșugărești și în atelierele organizațiilor economice locale, iar cei din școlile pedagogice vor lucra în unitățile agricole socialiste, participînd la muncile agricole de sezon, încadrați în brigăzi de muncitori și sub supravegherea directă a cadrelor didactice.

În scopul organizării activităților practice, secțiile de învățămînt și cultură, solicitînd sprijinul organelor locale, vor lua legătura cu conducerile unităților economice în vederea stabilirii posibilităților de efectuare a practicii elevilor și pentru asigurarea condițiilor de cazare, hrană, transport etc. La rîndul lor, școlile vor lua legătura cu întreprinderile pe lîngă care au fost repartizate, pentru stabilirea locurilor de muncă, a lucrărilor pe care le vor efectua elevii, a personalului tehnic și a muncitorilor în grija cărora vor fi dați elevii. Se precizează că elevii vor desfășura lucrări practice în întreprinderi numai acolo unde conducerile unităților respective apreciază că există condiții pentru buna desfășurare a activității elevilor și nu se stinghерește procesul de producție.

Instrucțiunile cuprind recomandări cu privire la desfășurarea activităților practice. În primele două zile elevii se vor familiariza cu locul de producție unde au fost repartizați și cu regulile de tehnică a securității muncii, după care vor fi încadrați în secții și ateliere, pe loturi agricole, unde li se vor face cunoscute specificul muncii și sarcinile pe care le vor îndeplini. Se recomandă ca fiecare elev să fie repartizat pe lîngă un muncitor calificat sau în brigăzi și echipe de muncitori. Cu sprijinul acestora, al maiștrilor și tehnicienilor, elevii vor fi ajutați să-și însușească anumite deprinderi și să execute operații simple și ajutătoare ale procesului de producție.

Profesorii care conduc grupele de elevi, maiștrii și tehnicienii vor purta cu elevii discuții cu privire la problemele producției, le vor da spre rezolvare anumite teme etc. Fiecare elev va avea un caiet în care va consemna zilnic activitatea practică și temele pe care le va primi spre rezolvare. Caietul va fi vizat de maistrul secției respective. La sfîrșitul perioadei de activitate practică, comisia de organizare și conducere a practicii va nota pe fiecare elev, ținînd seama de munca și comportarea lui și va organiza analiza întregii activități.

În timpul practicii în întreprinderi elevii vor fi îndrumați să participe la viața obștească din întreprindere, la acțiunile ce se vor organiza și la consfătuirile de producție.

Pentru organizarea și conducerea activităților practice ale elevilor, în școli se vor constitui comisii formate din 2—3 reprezentanți ai școlii și delegatul întreprinderii unde se vor desfășura aceste activități. Comisiile vor întocmi planuri de măsuri pentru repartizarea elevilor la practică și pentru desfășurarea activităților.

Elevii din clasele VIII—X ale școlilor medii și cei ai școlilor pedagogice care nu au condiții pentru desfășurarea practicii în producție, în ateliere, pe șantiere sau în agricultură vor repara și confecționa material didactic, ierbare, insectare, colecții de roci și minereuri, vor repara mobilierul școlar, vor efectua muncă patriotică pentru repararea drumurilor, pentru îngrijirea și întreținerea grădinilor publice, parcurilor și monumentelor, vor stringe fier vechi, maculatură și plante medicinale.

În timpul liber elevii din clasele V—VI și VIII—X vor efectua activități cultural-artistice și sportive pentru pregătirea serbării de sfîrșit de an, care va avea loc în toate școlile în ziua de 27 iunie a.c. În zilele de 28 și 29 iunie cadrele didactice vor participa la consfătuirile raionale, iar în ziua de 30 iunie, la sărbătorirea „Zilei învățătorului".

În atenția profesorilor de economie politică

Pentru asigurarea unui conținut ideologico-științific just al lecțiilor, pentru cunoașterea noilor teze teoretice și practice elaborate în domeniul economiei politice, Direcția pedagogică din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă profesorilor de economie politică să studieze Manualul de economie politică, ediția a II-a, Editura politică, 1959.

De asemenea, se recomandă ca tratarea temelor: „Sistemul economic socialist mondial" și „Trecerea treptată de la socialism la comunism" să se facă pe baza documentelor elaborate de Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S.

ANEXA Nr. 3

a Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

TABLOUL

examenelor de diferență pentru echivalarea cu școala medie de cultură generală

Școlile pe sectoare economice	Limba și literatura română				Limba rusă	Istoria		Econ. polit.	Marx. lenin.	Psih.	Log.	Matematica			Fizica		Chimia			Șt. naturale				Geografia		
	VIII	IX	X	XI	XI	X	XI	X	XI	X	XI	IX	X	XI	X	XI	IX	X	XI	VIII	IX	X	XI	VIII	IX	XI
Mecanică, metalurgie, siderurgie, minereuri	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Electrotehnică și energetică	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Chimie, hîrtie-celuloză, materiale de construcții	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	—	da	da	da	da	da	da	da	da
Petrol	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Cărbune	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Metrologie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Meteorologie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Industrie ușoară	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Industrie alimentară	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	—	da	da	da	da	da	da	da	da
Industria lemnului	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Construcții, lucrări hidraulice, drumuri și poduri	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Gospodării comunale	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Transporturi navale (4 ani)	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Transporturi auto și aero, exploatarea porturilor	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Căi ferate	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Poștă și telecomunicații	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Geologie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Agricultură	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da
Zootehnie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da
Silvicultură	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	—	—	—	da	da	da	da
Morărit	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da
Colectări	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	—	—	—	—	da	da	da
Cooperație	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	da	da	da	da	da	da
Comerț	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	—	da	da	da	da	da
Finanțe (liceul comercial)	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Poligrafie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da
Tehnoredactare	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	—	—	da	da	da	da	da	da	da	da
Arte plastice	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	—	da	da	—	—	—	da	—	da	da
Coregrafie (muzică)	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	—	da	da	—	da	—	da	—	da	da
Cinematografie	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	—	da
Cultură fizică	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	—	—	da	da	da	da
Sanitare	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	—	—	—	da	da	da	da
Statistică	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	da	—	da	da	—	—	da	da	da	da	da
Activiști culturali	da	da	da	da	da	—	—	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	—	—	da	—	—	da
Licee industriale	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	da	—	da	da	da	—	da	da
Pedagogice (4 ani)	—	—	—	—	—	—	—	da	da	—	—	da	da	da	da	da	da	da	da	—	—	—	—	—	—	—

OBSERVAȚII:

— elevii care la școlile de unde provin nu au făcut o limbă străină (franceză, germană sau engleză) vor da examene de diferență și la această materie.
— elevii clasei a XI-a dau examene de diferență și la astronomie, dacă la școala medie tehnică nu au făcut.
— pentru specialitățile mecanică, din cadrul sectoarelor economice se vor da examene de diferență la obiectele prevăzute pentru școlile de mecanică (punctul 1 din tablou).
— pentru specialitățile de piscicultură, se vor da examene de diferență la obiectele prevăzute pentru școlile de industrie alimentară (punctul 9 din tablou).
— pentru clasa promovată în anul școlar 1954—1955 (anul I sau II) elevii școlilor medii tehnice nu dau examene de diferență la limba și literatura română și matematică.
— elevii școlilor pedagogice care au promovat anul I dau examene de diferență și la matematică pentru clasa a VIII-a, iar elevii școlilor medii de cultură fizică și sport care au promovat anul II, dau examene de diferență și la fizică pentru clasa a IX-a.

Copilărie fericită

Se pare că povestea e frumoasă... Dar micul cititor e încă nehotărît. În „Librăria copiilor" sînt zeci de cărți frumoase pentru cei de vîrsta lui. Pe care s-o alegi mai întîi?...

Cele mai minunate flori

Pe pajiștea verde din fața grupului de blocuri mari, frumoase, construite în anii din urmă pentru muncitorii din Orașul Stalin, au invadat un fel deosebit de flori. Au petalele ca cerul de sfîrșit de mai și gingășia și frumusețea pe care numai florile de nu mă uita o pot avea. Sînt cei mai micuți locatari ai cartierului muncitoresc, îmbrăcați în frumoasele lor uniforme albastre, cu funde mari, roșii la gît.

— Cele mai minunate flori!...

Exclamația spusă, fără voie, cu voce tare este reluată de o educatoare.

— Sînt fiii muncitorilor. Sînt cele mai minunate flori, pe care le creștem cu toată dragostea, cu toată grija

...La grădinița de copii a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" l-am întîlnit pe mecanicul Ambrozie Iancu, președintele comitetului de părinți. Așezați pe scăunele mici, în timp ce dincolo în sufragerie copiii luau masa de prînz, am început discuția noastră despre copilărie. Cele ce ne povestea Ambrozie Iancu se petrecuseră cîndva, pe vremea cînd aici era I.A.R.-ul, pe vremea cînd dincolo era „Astra", pe vremea cînd în oraș domneau Scherg și alții. Pe atunci, pe locurile acestea nu existau nici grădinița de copii, nici școala, nici spitalul, nici frumosul cartier de vile ridicat azi în imediata vecinătate a uzinelor. Era doar un maidan. Copiii se jucau pe aici desculți, zdrențăroși și flămînzi.

Vremurile acestea mai dăinuie numai în poveștile părinților. Copiii muncitorilor de azi nu le vor mai cunoaște niciodată.

Viorel, fiul mecanicului de la uzinele de tractoare și al țesătoarei Ana Iancu, fruntașă în muncă la fosta fabrică a lui Scherg, astăzi „Partizanul Roșu", este unul din cei 76 de copii ai grădiniței construite acum cîțiva ani. Dimineața, cînd tata și mama sînt plecați la lucru, Viorel primește aici îngrijirea de care are atîta nevoie în acești ani.

Multe delegații străine au vizitat grădinița de copii a Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" și au rămas impresionate de condițiile minunate în care sînt crescuți astăzi fiii muncitorilor. Fiecare grupă de copii are o sală a ei în care își desfășoară activitatea, o sufragerie, un dormitor, un spălător. Rafturile cu jucării de toate felurile, jocurile, iar afară tobogănul, leagănele, plaja de nisip, bazinul de apă din curte — toate sînt pentru ei.

Trudea din greu tatăl să-și întrețină casa de copii... Astăzi, un muncitor plătește pentru întreținerea copilului său — mai mult simbolic — suma de 7 (șapte) lei pe lună...

Copiii maidanelor de altă dată învață cîntece, învață poezii, se joacă și fac gimnastică, devin puternici și sănătoși, se pregătesc de pe acum să intre în școală, să intre în viață.

...Din cuburi se înalță pînă sus de tot siluetele unor clădiri. Fiecare constructor își socotește opera de o neasemuită frumusețe. Și așa și este. Cine sînt constructorii? Copiii din grupa mare a grădiniței nr. 26 din cartierul muncitorilor de la uzinele „Steagul Roșu".

— Ce ați construit aici, copii?

— Uzina lui tata

— Care, „Steagul Roșu"?

— Da. Aici vine tata și lucrează — și arătătorul fixează chiar și locul de muncă al tatălui.

— Și ce lucrează?

Educatoarea îi iscodește așa pe toți. La ce se întrebuințează mașinile? Dar tractoarele? Ați văzut vreo macara? Ce făcea?

Nu numai aici, ci peste tot la grădinițele din Orașul Stalin am întîlnit preocuparea educatoarelor de a reflecta în jocurile copiilor, în activitatea lor, realitatea care îi înconjoară. Copiii desenează sau construiesc lucruri pe care le-au văzut. În vitrina grupei mijlocii de la grădinița Uzinelor „Ernst Thälmann" poți admira un adevărat cartier de blocuri muncitorești aproape aidoma cu cel în care locuiesc copiii.

— Ce-ai construit aici, Nicolae?

— Grădinița noastră.

— Ce frumoasă este! Dar știi tu, Nicolae, cum era grădinița noastră înainte?

Nicolae nu știe. Pe atunci nici nu se născuse încă.

— Mai înainte grădinița era într-o baracă. Nici blocurile nu au fost aici totdeauna. Părinții voștri au locuit tot în asemenea bараci. Așa a fost mai înainte.

— Dar tu ce ai construit aici, Viorica?

— Un palat, Palatul pionierilor.

Copiii se pregătesc să se ducă a doua zi la Palatul pionierilor din orașul lor. Cu cîteva minute înaintea venirii noastre educatoarea le-a vorbit despre palat, așa că Viorica știe să ne răspundă.

— Palatul acesta a fost dăruit de Partid copiilor de ziua lor. Noi, dacă o să învățăm bine cînd vom fi la școală, vom fi pionieri și vom sta aici. Înainte era al unui boier, dar acuma este al nostru.

„Nostru" sună într-un fel deosebit. Copiii construiesc și spun: uzinele și fabricile noastre, școlile și grădinițele noastre, tractoarele și mașinile noastre, casele și palatele noastre. Așa s-au învățat să vorbească...

Da, copii, toate sînt ale noastre. Și tocmai pentru că sînt ale noastre toate, viața ne este azi atît de luminoasă.

MIRCEA IONEL

Școala copiilor din sat

Așa este acum școala: masivă, cu clase încăpătoare și pline de lumină, cu verande și colonade, cu coridoare spațioase, cu ziduri înalte și albe sclipind de curățenie, cu acoperișul roșu profilat pe cerul siniliu. Poate că, obișnuit cu avalanșa de construcții specifică zilelor noastre, n-aș fi văzut în ea nimic deosebit și aș fi notat în treacăt, concis și expeditiv: în anii regimului de democrație populară, în comuna Podoleni din raionul Buhuși s-a construit o școală nouă.

Am aflat însă și ce a fost altădată. În sufletul unora din învățătorii acestei școli amintirile sînt încă proaspete. Din frazele lor simple, scurte, cu nuanțări triste, întrevăd în umbra trecutului o adevărată dramă. „Doamne, dacă ați fi fost aici să vedeți! Școala era o căsuță veche, prăpădită, cu acoperișul în două ape, ca la colibe, cu două cămăruțe: chipurile, săli de clasă. Tavanul era găurit. Geamurile — mici și sparte. Pereții afumați și coșcoviți îi proptisem pe dinafară cu grinzi. Se desprinseseră din temelie și lăsau spărturi prin care intra zăpada și șuiera viscolul. Iarna, ziua e scurtă. Se întunecă de vreme. Ne chinuiam cu două lămpi de gaz. Dar nu găseai întotdeauna nici gaz, nici sticle de lampă. Soba de tablă cu care încălzeam clasa făcea o fumăraie de nu mai puteai respira. Venea însă și o vreme cînd nu mai făcea nimic, pentru că se terminau lemnele. Copiilor le înghețau degetele pe condeie și cerneala în călimări. Aveau obrajii supți și buzele vinete. Stăteau îngrămădiți cîte șase într-o bancă, cu căciulile trase pe urechi. Într-o zi se îmbolnăveau doi. În alta, trei. Pe urmă închideam școala. Cei mai mulți erau copii isteți, ageri la minte. Copii de țărani săraci, copii cărora li s-ar fi cuvenit totul și care nu aveau nimic..."

Ce înseamnă realitatea de astăzi față de trecut! Într-un sat oarecare s-a clădit o școală minunată. Fiecare colțișor, fiecare obiect și aspect pe care îl oferă privirilor această școală constituie o revelație cu semnificații majore. Pereții vestibulului sînt tapetați cu oglinzi uriașe. Lîngă ușă străjuiesc două vaze cu flori. În hol întîlnești din nou oglinzile înalte, care dau o notă de eleganță și bună stare. În dreapta e un pian (cine a visat vreodată pian pentru copiii din Podoleni!). În locul lămpilor cu gaz a apărut lumina electrică, albă și clară ca ziua.

Pentru vechea școală nu era nevoie decît de doi învățători. Astăzi, școala de 7 ani din Podoleni are 17 cadre didactice.

Întreb la întîmplare:

— Ce materiale didactice aveați la școala veche?

Învățătorii zîmbesc, ridică din umeri. Întrebarea li se pare ciudată. Despre nimic nu se poate spune decît tot nimic. Cineva încearcă totuși un răspuns.

— Poate tabla, creta, o hartă...

E mai ușor să vorbești despre ce este astăzi. Nici nu știi cu ce să începi mai întîi. Epidiascop, aparat de proiecție, mașina pneumatică, mașina Wimshurst, alambic, galvanometru, voltmetru, ampermetru, electroscop, macheta motorului cu ardere internă... Profesorul de fizică și chimie declară că nu ține nici o lecție fără să folosească materiale didactice și că, dacă ar mai avea o lampă Bunsen și o butelie de aragaz, nu i-ar mai lipsi nimic din arsenalul laboratorului. Dar le va avea în curînd și pe astea. Și profesoara de științe naturale are cu ce să se mîndrească. Deschide un dulap în care stau înșiruite diferite piese anatomice din gips. Un alt dulap cuprinde materialul didactic pentru matematică. La fiecare pas întîlnești cîte ceva care caracterizează noile condiții de învățătură ale copiilor din Podoleni. În biblioteca școlii se află sute de volume.

Cu copiii care învață astăzi la școala din Podoleni am făcut cunoștință într-o recreație. Sînt dezghețați și comunicativi. Ne-am împrietenit ușor. Am început cu întrebările obișnuite.

— Ce vrei să te faci cînd al să fii mare?

Fiecare are preferințele lui: miner, tractorist, lăcătuș, strungar, inginer, doctor (ca să nu o mai doară pe mama capul). Dan vrea cu orice preț să devină colectivist, iar Radu... campion național de fotbal. Toți se întrec să răspundă. Îmi vorbesc despre cercul lor de tractoriști. Unul din ei se oferă să-mi enumere toate piesele din care este compus tractorul. Un altul se laudă chiar că, dacă i s-ar da voie, ar ști să și conducă tractorul. O fată scundă, cu codițe și ochi de viezure, îmi explică plină de importanță cum au montat elevii sonerii în toată școala.

— Singuri, singuri?

— Singuri, sigur că da.

Dar asta nu e nimic deosebit. În laborator se efectuează doar și lucrări mai complexe. De exemplu, s-au preparat sulfură de fier, hidrogen și gaz detonant. Iar o parte din aparatele din laborator au fost construite chiar de elevi.

Dacă au făcut vreo excursie? Nu numai una! Au fost la Hidrocentrala de la Bicaz, la Fabrica de ciment, la Lacul Roșu... Au urcat pe Ceahlău, au fost la Fabrica de postav de la Buhuși... Sport? Bineînțeles că fac și sport. Au aparate de gimnastică, mingi de volei, de fotbal, de handbal și mingi de ping-pong.

Am mai avea încă multe de vorbit dar a sunat de intrare și trebuie să ne despărțim.

Peste cîteva clipe, în toată școala se așterne liniștea. Pe coridoarele largi și pustii ecoul plimbă frînturi de sunete. Mai privesc încă odată în jur și îmi amintesc cuvintele învățătorului: „Copiii de țărani săraci, copii cărora li s-ar fi cuvenit totul și care nu aveau nimic". A venit o vreme cînd acești copii au căpătat ce li se cuvine. Frigul, neajunsurile, mizeria nu mai sînt decît niște amintiri ale altor generații. Copiii de astăzi nu le vor mai cunoaște decît din povestiri. Ei pășesc cu privirile senine într-o viață nouă, luminoasă, fericită.

OCTAVIAN BUZESCU

Viață plină de bucurii

Copiii din grupa mare cîntă:

Frumoasă este viața la casa de copii.

Copilăria noastră-i plină de bucurii...

Cîntecul pe care îl ascultăm este un cîntec al celor ce trăiesc la Casa de copii preșcolari din Cîmpulung-Muscel și vorbește despre viața lor ferită și plină de bucurii.

Fără să vrei, privind feliile mici, cu rochițele de catifea pe care o mînă măiastră a brodat flori, îți amintești, prin contrast, de tabloul sumbru al vechilor orfelinate, de micile orfane cu obrajii palizi, cu îmbrăcămintea cenușie.

Astăzi, casa de copii este o adevărată familie. Educatoarea ține locul mamei și copiii îi spun, cu dragoste, „mama-educatoare".

★

Cezarina Austrianu este primul copil care, acum trei ani, la 1 aprilie 1956, a venit în Casa de copii preșcolari din Cîmpulung-Muscel. De-abia știa să vorbească, era sperioasă și nu se împăca de loc cu regulile de igienă. Timp de trei ani Cezarina a crescut aici. Acum toți cei mici o privesc ca pe o soră mai mare care se ocupă cu dragoste de ei, îi ajută la îmbrăcat, îi controlează să vadă dacă sînt curați.

Și, totuși, „veterana" n-a împlinit încă 7 ani. Cu altele de o seamă cu ea se joacă cu păpușile, învață să numere pînă la zece înainte și înapoi și se pregătește să intre la școală, în clasa I. Citeodată, atunci cînd se vorbește despre apropiata intrare în școală, ochii încep să i se umezească. Va trebui să se despartă de mama-educatoare, de mama-directoare, de copii. Glasuri calde și grijulii o împacă imediat. Îi spun că, din casa de copii preșcolari va intra în casa de copii școlari, unde va primi aceeași îngrijire părintească.

★

A venit poștașul. Deschide tolba și scoate cîteva plicuri. Directoarea casei de copii preșcolari, educatoarea Ecaterina Botezatu, le desface rînd pe rînd. Asupra uneia se oprește mai mult. Este de la frații Gheorghe, Ița și Relu Ivan, care au crescut aici. Acum toți trei sînt dintre cei mai buni elevi ai unei școli elementare din Pitești. Prima scrisoare din viața lor a fost adresată, așa cum era și firesc, mamei.

Ecaterina Botezatu ne citește primul rînd, scris stîngaci: „Dragă mamă directoare"...

★

Înainte de plecare a fost înjghebat ad-hoc, pentru noi, un mic program artistic. Toți copiii au ținut să-și aducă contribuția. Au recitat poezii, au cîntat, au dansat. Au păstrat pentru sfîrșit o poezie de mulțumire pentru partidul care le-a făurit această copilărie fericită și plină de bucurii.

I-am notat începutul. Iată-l:

Să trăiești, partid iubit,
Ce de noi te-ai îngrijit...

AL. I. VLADIMIR

Pregătirea activităţilor practice

ESTE NECESAR UN PROGRAM AMĂNUNŢIT

Pentru a asigura o bună desfăşurare a practicii agricole a elevilor la sfîrşitul anului şcolar, este necesar să se acorde o deosebită atenţie pregătirii din timp a acesteia, organizării amănunţite a muncii pe care o vor desfăşura elevii pe ogoare.

In această privinţă are o mare însemnătate stabilirea din vreme a *locului* unde se va efectua practica, a *lucrărilor ce vor fi executate*, a *uneltelor* necesare, a *grupelor sau echipelor de elevi* şi a *programului zilnic de activitate*.

Se ştie că practica agricolă a elevilor trebuie organizată în unităţile agricole socialiste: gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole, gospodăriile agricole de stat, inclusiv secţiile lor, şcolile de agricultură de toate gradele, staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări agronomice şi zootehnice, gospodăriile anexe ale diferitelor întreprinderi, instituţii sau sfaturi populare etc. In primul rînd trebuie să luăm legătura cu conducerile acestor unităţi, spre a stabili terenurile pe care vom executa aplicaţiile practice cu elevii. In acest scop vom face o recunoaştere prealabilă a terenurilor gospodăriei şi vom alege pe cele care sînt cît mai reprezentative din punct de vedere pedologic pentru regiunea în care ne aflăm, au o suprafaţă suficientă pentru executarea tuturor lucrărilor planificate şi sînt cultivate cu plante cît mai diverse, astfel ca prin aplicaţiile practice să putem realiza şi o recapitulare a celor mai multe din cunoştinţele învăţate de elevi în timpul anului.

In regiunile unde problemele agricole prezintă aspecte cu totul specifice (cum ar fi, de exemplu, problemele de combatere a eroziunii şi de conservare a solului din zonele de dealuri, de exploatare a terenurilor asanate prin recentele lucrări de îmbunătăţiri funciare, problemele de agrotehnică specifică regiunilor secetoase etc.), vom alege terenuri reprezentative şi pentru aceste situaţii, pentru ca aplicaţiile practice să se integreze în efortul general al oamenilor muncii din agricultură pentru valorificarea potenţialului agricol al patriei noastre. Pe lîngă condiţiile menţionate mai sus, trebuie să avem grijă ca terenurile alese să nu fie prea depărtate: se recomandă ca timpul de deplasare cu elevii să nu depăşească o jumătate de oră.

In ceea ce priveşte stabilirea lucrărilor ce se vor executa, trebuie să ţinem seama de următoarele criterii: lucrările să fie reprezentative pentru anotimpul cînd se execută şi pentru culturile respective, să fie cît mai diverse (din agrotehnică, zootehnie, legumicultură, pomicultură, viticultură etc.) şi să permită în cît mai mare măsură aplicarea unei tehnicităţi avansate, cu folosirea mijloacelor agrotehnice mecanizate. In acest scop este bine să ne consultăm cu tehnicienii unităţilor agricole respective şi să alegem, din lista lucrărilor programate a se executa de aceste unităţi, pe cele care îndeplinesc condiţiile menţionate mai sus.

In general, în perioada în care va avea loc practica elevilor se execută lucrările de întreţinere a culturilor (prăşitul, plivitul, combaterea dăunătorilor etc.), precum şi lucrări de recoltare. Acestea vor constitui deci subiectele aplicaţiilor practice la culturile de cîmp. Ele se pot executa manual (prăşitul cu sapele, plivitul prin smulgere) sau mecanizat (prăşitul cu prăşitoarea mecanică etc.). In primul caz, lucrările vor fi executate de elevi după regulile cunoscute; în al doilea caz, aplicaţiile capătă caracterul de demonstraţii. Pe cît posibil, este bine să folosim ambele procedee, pentru ca elevii să constate singuri avantajele mecanizării. La demonstraţii trebuie să li se explice elevilor construcţia şi funcţionarea pieselor lucrătoare ale uneltei sau maşinii respective (de exemplu, a cuţitelor prăşitoarei), precum şi construcţia şi funcţionarea dispozitivelor de reglare a adîncimii şi lăţimii de lucru. Cu prilejul plivitului, elevii trebuie să cunoască buruienile care atacă culturile agricole, caracteristicile lor anatomice, modul cum se înmulţesc, tehnica şi eficacitatea plivitului. La aplicaţiile de combatere a dăunătorilor li se va explica elevilor felul cum atacă dăunătorul respectiv, pagubele ce le produce, ciclul lui de viaţă şi modul de înmulţire, prepararea soluţiei cu ajutorul căreia este combătut, funcţionarea aparatului de stropit, mînuirea şi randamentul lui etc.

Toate explicaţiile vor fi notate de elevi în carnetele lor de practică.

După aceleaşi criterii vom organiza aplicaţiile practice şi în grădina de legume (plivit, prăşit, muşuroit, arăcit, irigarea culturilor, diferite recoltări etc.), în livada de pomi sau în vie (lucrări de îngrijire a pomilor, combaterea dăunătorilor, lucrări în pepinieră, recoltarea fructelor de sezon), precum şi în crescătoria de animale (îngrijirea şi alimentaţia animalelor, prepararea nutreţurilor). Ne vom feri să executăm cu elevii lucrări neinstructive şi care nu au legătură directă cu munca agricolă.

In ceea ce priveşte organizarea grupelor de elevi şi întocmirea programului zilnic de activitate, trebuie să ţinem seama de faptul că aceste două acţiuni sînt strîns legate între ele. Numărul şi mărimea grupelor de elevi le stabilim în funcţie de lucrările planificate a se executa, de numărul şi felul uneltelor procurate şi de numărul total al elevilor. Programul zilnic de activitate îl întocmim înainte de începutul perioadei de practică şi nu-l modificăm pe parcurs decît în cazuri cu totul excepţionale şi neprevăzute. De respectarea strictă a acestui program depinde în cea mai mare măsură buna reuşită a practicii, care trebuie să se desfăşoare în ritm susţinut pe toată perioada.

In programul zilnic de activitate urmează să prevedem următoarele elemente: lucrările ce se execută — pe zile — grupele de elevi care iau parte la aceste lucrări şi rotaţia lor, astfel ca fiecare grupă să treacă pe la toate lucrările, locul unde se organizează lucrările respective şi responsabilii grupelor. Este bine ca responsabilii să fie numiţi pe cîte o zi, cu scopul ca un număr cît mai mare de elevi să aibă această funcţie de răspundere, avînd în vedere eficacitatea ei educativă.

Iată un exemplu de felul cum s-ar putea întocmi un program zilnic de practică. Să presupunem că s-au stabilit următoarele lucrări: prăşitul porumbului (cu sapele), copilitul porumbului (cu mîna), prăşitul sfeclei de zahăr (mecanizat), recoltarea fructelor (caise) în livada de pomi, udatul legumelor în grădina de legume şi stropitul viţei de vie împotriva manei. Avînd şase categorii de lucrări, împărţim elevii în şase grupe, trei grupe din clasa a V-a (1/V, 2/V şi 3/V), şi trei grupe din clasa a VI-a (1/VI, 2/VI şi 3/VI). Programarea o prezentăm sub forma unui tabel sintetic, aşa cum se vede în tabelul alăturat, care se alcătuieşte pentru atîtea zile cît durează practica.

Este bine ca tabelul să fie afişat, aşa încît toţi elevii să afle de la început la ce lucrări sînt repartizaţi zilnic.

Pregătirea amănunţită, din timp, a lucrărilor practice agricole pe care trebuie să le efectueze elevii la sfîrşitul anului şcolar sînt chezăşia bunei desfăşurări a acestora.

S. PETRE

ELEVII VOR EXECUTA LUCRĂRI VARIATE

Incă de la începutul acestei luni, colectivul nostru s-a preocupat de pregătirea practicii pe care o vor desfăşura elevii claselor VIII—X, la sfîrşitul anului şcolar, în întreprinderea „Centrul mecanic", care ne patronează şcoala. Am discutat în amănunt cu conducerea întreprinderii, cu organizaţia de partid şi cea sindicală din întreprindere, pentru a stabili împreună cele mai bune măsuri în vederea organizării muncii elevilor. Intreprinderea se îngrijeşte să asigure cuprinderea elevilor la practică astfel, încît, pe de o parte, aceştia să înveţe cît mai mult, iar pe de altă parte să nu fie stînjenit nici procesul de producţie. La stabilirea locurilor de muncă pentru elevi s-au avut în vedere posibilităţile pe care le poate oferi întreprinderea, specificul muncii acesteia, precum şi cerinţele impuse de pregătirea elevilor (necesitatea de a desăvîrşi cunoştinţele, priceperile şi deprinderile căpătate la lecţii, în laborator, în cadrul muncii din atelier).

La baza repartizării elevilor pe secţii şi la locul de muncă stă şi criteriul virstei şi al puterii fizice. Astfel, fetele vor lucra în acele secţii care nu cer un efort fizic prea mare, cum sînt secţiile lăcătuşărie, strungărie, în timp ce băieţii vor lucra în sectorul de mecanică, la întreţinerea motoarelor, unde procesele tehnologice cer eforturi fizice mai mari. Fiecare elev va lucra în cel mult două secţii, deoarece timpul destinat practicii nu îngăduie trecerea lor prin rotaţie prin toate secţiile. De altfel, lucrînd numai în două secţii, ei vor avea posibilitatea să cunoască mai adînc specificul muncii.

Profesorii de fizică şi de chimie care vor îndruma — ajutaţi de ingineri, de tehnicieni şi muncitori — munca practică a elevilor, au şi început să se pregătească în acest scop. Ei vizitează întreprinderea, cerînd informaţii asupra proceselor tehnologice, asupra constantei aparatelor, asupra dimensiunilor elementelor de calcul, asupra materialelor cu care se lucrează etc., pentru ca să poată explica toate acestea elevilor, pregătindu-i astfel cît mai temeinic în vederea practicii.

Nu vom limita rolul profesorului la acela de a instrui elevii în cursul practicii. Profesorii vor participa efectiv, alături de elevi, la diferite lucrări. Participarea lor directă la muncă, pe lîngă faptul că le va da posibilitatea de a-şi completa unele cunoştinţe care le vor fi foarte utile în legarea teoriei cu practica în cadrul lecţiilor, va constitui şi un puternic stimulent în muncă pentru elevi.

Elevii vor face practică constituiţi pe echipe, echipele fiind formate din elevi ai aceloraşi clase. Procedăm aşa deoarece experienţa ne-a arătat că grupele omogene dau rezultate mult mai bune în muncă, dat fiind faptul că există deja o opinie a clasei, care acţionează pozitiv asupra colectivului. De asemenea, în acest caz diriginţele şi organizaţia U.T.M. pe clasă îşi pot exercita mai bine influenţa asupra disciplinei elevilor, contribuind astfel la crearea unei atmosfere bune de muncă. Diriginţii şi-au propus să folosească orice prilej ivit în decursul practicii pentru a educa elevii în spiritul grijii faţă de avutul obştesc, al dragostei faţă de patrie, faţă de oamenii muncii. Ei le vor arăta elevilor că au datoria să lucreze cu atenţie, ca să nu deterioreze aparatele, să nu facă risipă cu materialele, să nu stînjenească munca celor din întreprindere, să contribuie după puterile lor la sporirea producţiei.

In cadrul practicii, elevii vor executa lucrări strîns legate de ceea ce au învăţat în şcoală. De exemplu, vor efectua operaţii de lăcătuşărie (trasare, decupare, pilire, nituire) pe care le cunosc din atelierul şcolii, vor lua parte la lucrări de electrotehnică, de instalaţii auto, de instalaţii de acumulatori etc. Căutăm să le dăm prilejul să participe la întregul proces tehnologic prin care trece un produs. Aşa, la confecţionarea pistoanelor, ei vor începe prin a pregăti materialul şi modelele în care se va turna acesta, vor continua cu turnarea, prelucrarea şi finisarea pieselor şi vor sfîrşi prin montarea lor. In acest mod elevii nu numai că vor cunoaşte toate fazele procesului tehnologic, dar vor vedea şi rezultatele muncii lor.

Practica le va da totodată elevilor posibilitatea să aplice o serie de cunoştinţe însuşite la curs. In legătură cu principiul de funcţionare a motoarelor electrice, de exemplu, vor vedea practic cum funcţionează aceste motoare şi vor executa mici reparaţii la electromotoarele care acţionează maşinile-unelte. De asemenea, elevii vor confecţiona unele piese care vor servi ca material didactic.

Ne vom îngriji ca toţi elevii să vină la practică cu caiete în care să treacă schemele lucrărilor practice la a căror confecţionare participă.

Ne străduim ca măsurile luate de noi să fie cu succes traduse în fapt, pentru ca perioada de practică să contribuie din plin la pregătirea temeinică a elevilor pentru viaţă, pentru munca în producţie.

ION LUNGU
directorul Şcolii medii nr. 3
Constanţa

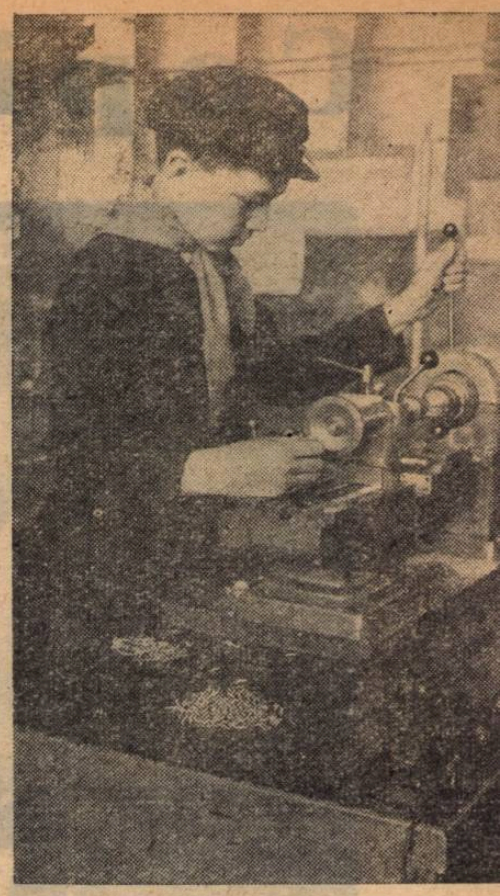

Un elev al şcolii elementare Nr. 175 din Bucureşti în atelierele P.T.T.

Expediţiile ştiinţif mijloc de întări a legăturilor şcolii cu

Din iniţiativa secţiei de învăţămînt a Gheorghe Gheorghiu-Dej, în perioada de de activităţilor practice — 15—26 iunie — se v cu elevii din şcolile raionului patru expediţ în diferite regiuni ale ţării: Delta Dunării, t valea Oltului şi valea Bistriţei. Organizarea pediţii arată că organele de învăţămînt caut pentru a lega mai strîns pregătirea elevilor tea practică, trecînd de la simple vizite sau forme mai complexe de activitate.

La expediţiile organizate de secţia de în raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej vor parti elevi, fii de muncitori, cei mai buni la în disciplină din clasele V—VI şi VIII—X. C atenţie a acordat secţia de învăţămînt preg diţiilor, a căror conducere a fost încredinţată didactice cu experienţă. Fiecare expediţie est cu cîte un conducător ştiinţific, care va coo vitatea de cercetare a elevilor, precum şi cu diferite specialităţi, conducători de grupe. E împărţiţi pe grupe potrivit înclinaţiilor fiecă s-au organizat grupe de geografi, naturali folclorişti, desenatori şi fotografi. Acum ei s în vederea expediţiilor, studiind materialele şi vînd regiunile respective.

In timpul expediţiilor, pe lîngă cunoaşter lor unde vor avea loc acestea, a bogăţiilor ţilor lor, elevii vor studia cele mai importa economico-geografice, trecutul istoric şi folc

Materialul adunat cu prilejul expediţiilor v pentru elaborarea unor monografii, lucrări ş şi pentru îmbogăţirea laboratoarelor şi muze

Expediţiile vor contribui atît la educarea elevilor şi la lărgirea orizontului lor cultural legarea cunoştinţelor căpătate în şcoală de p struirii socialismului, cît şi la orientarea cel elevi spre munca de cercetare ştiinţifică.

C

Ziua	Lucrarea	Locul unde se execută	Grupa	Responsabil	Unelte şi materiale necesare	
I	Prăşitul porumbului	Cultura de porumb	1/V	Elevul A/V	15 sape	
	Copilitul porumbului	„ „ „	2/V	„ B/V	—	Se c cu
	Prăşitul sfeclei de zahăr	Cultura de sfeclă de zahăr	3/V	„ C/V	Prăşitoare	Der
	Recoltarea fructelor	Livadă	1/VI	„ A/VI	Scări, coşuri	
	Udatul legumelor	Grădina de legume	2/VI	„ B/VI	10 sape	Apa m
	Stropitul viei	Vie	3/VI	„ C/VI	Soluţie de piatră vînătă, pompe	Der
II	Prăşitul porumbului	Cultura de porumb	2/V	Elevul E/V	15 sape	
	Copilitul porumbului	„ „ „	3/V	„ F/V	—	Se c cu
	Prăşitul sfeclei de zahăr	Cultura de sfeclă de zahăr	1/V	„ G/V	Prăşitoare	Der
	Recoltarea fructelor	Livadă	2/VI	„ E/VI	Scări, coşuri	
	Udatul legumelor	Grădina de legume	3/VI	„ F/VI	10 sape	Apa m
	Stropitul viei	Vie	1/VI	„ G/VI	Soluţie de piatră vînătă, pompe	Der

Recapitulare

...la fizică

Recapitularea materiei la sfîrșitul anului școlar are un rol deosebit de important în consolidarea cunoștințelor esențiale studiate de elevi în timpul anului, în aprofundarea și generalizarea acestora, în legarea lor de viață, de practică. Știind acest lucru, mă străduiesc să organizez astfel recapitularea de sfîrșit de an, încît elevii mei să adîncească conținutul noțiunilor pe care și le-au însușit, să devină conștienți de legăturile dintre diferitele capitole pe care le-au studiat în timpul anului în aparență disparat, să înțeleagă legile care stau la baza diferitelor fenomene fizice.

Am început pregătirea pentru recapitularea materiei cu sistematizarea problemelor predate și alegerea unor teme de sinteză care să asigure realizarea scopului propus. Astfel, ținînd seama de faptul că la clasa a VIII-a problema esențială studiată în cursul anului școlar a constituit-o interacțiunea dintre corpuri, mi-am propus să tratez cu elevii din această clasă, în cursul recapitulării, următoarele probleme: „Originea și mărimea forței", „Efectul forțelor asupra corpurilor", „Forța în natură și în practică". O dată cu parcurgerea acestor teme voi putea cuprinde toate părțile esențiale ale materiei predate. În acest fel legile fundamentale ale mecanicii, tratate în cursul anului ca lecții separate, le vor apare acum elevilor ca o unitate. Ei vor înțelege mai bine că legea I-a și legea a II-a a mecanicii dau definiția calitativă și cantitativă a forței, în timp ce legea a III-a explică originea forței în interacțiunea dintre corpuri. Lecția „Efectul forțelor asupra corpurilor", în care se vor discuta valorile rezultantei forțelor și valoarea momentului rezultant, va ajuta elevilor să-și împrospăteze cunoștințele despre cauza echilibrului static și dinamic precum și cauza diferitelor mișcări. Totodată ei vor putea înțelege mai bine acum legătura dintre fenomenele fizice, ceea ce îi va duce la concluzia că în natură nu există nimic static, că diferitele fenomene sînt rezultatul interacțiunii dintre cauză și efect.

Înțelegînd existența legilor obiective ale naturii, elevii vor vedea în același timp și aportul activității conștiente a omului la dezvoltarea științei și tehnicii. Acest lucru va reieși și mai bine în evidență în cadrul lecției „Forțe în natură și în practică" în care voi pune un accent deosebit pe lucrul mecanic, putere, energie, corservarea lucrului mecanic și a energiei etc. Voi căuta să scot cît mai clar în evidență faptul că munca este un lucru mecanic efectuat în mod conștient de către om, arătînd totodată elevilor că activitatea conștientă a omului îndreptată spre subordonarea naturii nevoilor sale rezultă din cuncașterea legilor naturii pe care omul le poate folosi spre binele societății. Cerîndu-le elevilor să vorbească la această lecție despre lupta oamenilor muncii pentru ridicarea producției, îi voi ajuta să desprindă importanța acestei lupte pentru industrializarea țării noastre, pentru mecanizarea și automatizarea producției etc., folcsind în acest scop cunoștințele primite de elevi cu prilejul vizitelor în producție.

La clasele a IX-a și a X-a voi merge, în general, pe aceeași linie. De pildă, la clasa a IX-a am ales ca teme: „Legile fluidelor aplicate în tehnică", „Principiile termodinamicii — mijloc de înțelegere a fenomenelor naturii", „Interpretarea fenomenelor prin teoria cinetico-moleculară". De asemenea, voi cere elevilor să rezolve probleme și să efectueze o lucrare practică pe tema „Măsurători calorimetrice".

Am început pregătirea elevilor clasei a XI-a încă în timpul anului. Aceștia au fost îndrumați să studieze individual materia din anii anteriori, iar apoi am organizat cu ei discuții asupra materiei studiate. În perioada ce ne-a mai rămas, voi face o recapitulare finală a întregii materii parcurse de elevi în școala medie. Am ales pentru această recapitulare următoarele teme: „Factorii ce intervin în schimbarea stării fizice a corpurilor și a calității fenomenelor fizice", „Legea transformării și conservării energiei — lege obiectivă a naturii"; „Instrumente și aparate de măsură, mînuirea și folosirea lor în diferite determinări și instalații"; „Mecanisme și mașini, importanța lor în economia națională". In tratarea acestor teme voi da cea mai mare atenție înțelegerii de către elevi a legăturii dintre fenomenele studiate și producție. De exemplu, varietatea fenomenelor electromagnetice va fi legată de schimbarea frecvenței oscilatorului, care dă o gamă de unde electromagnetice de la zeci de kilometri la lungimi de undă de ordinul miimilor de milimicroni. Temele următoare vor fi axate pe aplicațiile practice ale legii transformării și conservării energiei, pe adîncirea cunoștințelor și deprinderilor în legătură cu instrumentele și aparatele de măsură, pe cunoașterea principiilor de prelucrare a materialelor, a construcției și funcționării diferitelor motoare, a automatizării, a radiocomunicațiilor etc.

O deosebită importanță voi acorda în cadrul recapitulării materiei la clasa a XI-a rezolvării problemelor, atît a celor specifice fiecărui capitol studiat în clasele VIII—XI cît și a celor menite să realizeze legătura dintre aceste capitole.

Caut să le indic din vreme elevilor temele de recapitulat, bibliografia necesară și ideile principale pe baza cărora se va desfășura lecția de recapitulare, astfel încît să le înlesnesc cît mai mult studiul, să le dau un ajutor eficient în munca atît de intensă pe care trebuie s-o desfășoare în această perioadă.

AURELIA NICOLAU
profesoară la Școala medie nr. 17 din București

...la clasele I-IV

Studiind împreună cu colectivul de învățători ai școlii problemele pe care le ridică recapitularea finală a materiei, am ajuns în comun la concluzia că, ținînd seama de particularitățile de vîrstă specifice fiecărei clase, caracterul temelor recapitulative trebuie să fie mai puțin abstract la clasele I și II, dat fiind caracterul concret al gîndirii acestora, în timp ce la clasele III-IV pot îmbrăca un caracter mai general, care presupune o mai mare putere de abstractizare.

Astfel, la clasele I-II s-au fixat teme legate de viața înconjurătoare, animale și vreme ca: anotimpurile, animale sălbatice și domestice, satul sau orașul, frumuseți ale patriei. Elevii caută în manual — sau chiar în materialul de lectură extrașcolară—texte legate de aceste teme. În același timp ei sînt solicitați să exemplifice tema studiată cu aspecte din viață cunoscute de ei.

Ținînd seama de puterea mai mare de generalizare a elevilor din clasele III-IV, pentru aceste clase s-au fixat teme mai cuprinzătoare, cum sînt, de exemplu, „Figuri de eroi ai clasei muncitoare" — temă menită să contribuie la educarea copiilor în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de patrid, al admirației față de cei care s-au jertfit pentru cauza poporului, al urii împotriva asupritorilor, — „Frumusețile patriei", „Realizările obținute de oameni muncii din țara noastră sub conducerea partidului" etc.

Pentru recapitularea cunoștințelor cuprinse în aceste teme, elevilor din clasa a IV-a li se cere să alcătuiască compuneri dezvoltate după un plan dat. Asemenea compuneri ajută la fixarea temeinică a cunoștințelor și totodată la exercitarea spiritului de creație al elevilor.

În scopul de a se realiza legătura între cunoștințele studiate de elevi în timpul anului, li s-a indicat să recapituleze, pentru temele de limba română, nu numai bucățile din manualul respectiv, ci și anumite părți din manualele de geografie și de științele naturii.

In planul de recapitulare finală la gramatică, în special la clasa a IV-a, au fost introduse, de două ori pe săptămînă, dictări, dat fiind faptul că elevii acestei clase vor trebui să scrie după dictare și la examenul de absolvire. Lucrări similare — dar diferențiate ca volum și dificultate — au fost prevăzute și la celelalte clase.

In planificarea recapitulării la matematică colectivul nostru a urmărit în primul rînd legarea cunoștințelor de viață, de munca în producție, ca și dezvoltarea judecății logice a copiilor. Elevii din clasele I și II efectuează pe teren exerciții de măsurare, cîntărire, comparare cantitativă etc. Elevii claselor a III-a și îndeosebi a IV-a efectuează exerciții practice legate de munca în agricultură, pe lotul școlar etc. Ei calculează suprafețe, rezolvă probleme privitoare la perspectivele recoltei, la economiile ce se realizează prin ajutorul pe care-l aduc elevii gospodăriei agricole de stat, întovărășirii și pepinierei silvice din comună. De asemenea, elevilor din clasa a IV-a li se cere să alcătuiască ei înșiși probleme legate de observațiile pe care le-au făcut în timpul excursiilor, al muncii patriotice pentru strîngerea fierului vechi, a semințelor etc. Pe baza vizitelor pe care le fac la S.M.T. și a datelor pe care le află acolo, elevii clasei a IV-a întocmesc și rezolvă probleme în legătură cu randamentul tractorului, combinei, mașinii de treierat.

Pentru recapitularea științelor naturii se organizează la toate clasele excursii. Astfel, am planificat excursii pe valea Motrului, la prisacă, la întovărășirea agricolă și la gospodăria agricolă de stat din comună, la creșcătoria de viermi de mătase. Unele lecții recapitulative se vor desfășura pe lotul școlar.

O mare atenție acordăm folosirii materialului didactic la lecțiile recapitulative. Pe lîngă unele experiențe la nivelul elevilor, utilizăm planșe, mulaje etc. Foarte mult îi atrage pe elevi lucrul cu harta. Obișnuim să facem cu ei „călătorii pe hartă", care ne dau un bun prilej de a sistematiza cunoștințele învățate la diferite obiecte.

Firește că, în toată această muncă, se pune un accent deosebit pe pregătirea elevilor clasei a IV-a, viitorii absolvenți ai școlii, care se vor prezenta la examen.

In activitatea pe care o desfășurăm cu aceștia — ca de altfel în întreaga noastră muncă — ne străduim să asigurăm încheierea cu rezultate cît mai bune a anului școlar, să-i înarmăm pe copii cu cunoștințe trainice, să contribuim la educarea lor în spiritul comunismului.

I. PENTEȘ
directorul școlii elementare din Strehaia, regiunea Craiova

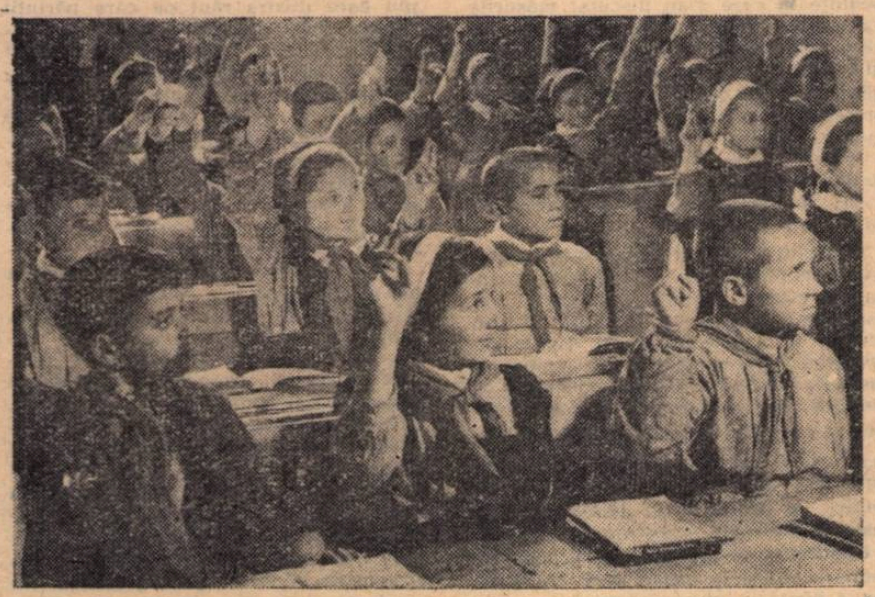

Așa se prezintă elevii clasei a III-a de la școala elementară de 7 ani din Periș, regiunea București, la lecțiile de recapitulare.

...la geografie

La baza lecțiilor recapitulative de geografie în clasa a XI-a stau, în general, aceleași scopuri pe care le-a urmărit profesorul în decursul întregului an școlar: înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice privitoare la geografia patriei, strîns legate de viață, de practică, educarea tinerilor în spiritul dragostei fierbinți față de patrie. Bine înțeles, aceste scopuri capătă acum un caracter și mai accentuat, lecțiile din această perioadă fiind lecții de sintetizare, de generalizare a întregii munci instructiv-educative din timpul anului.

Pentru ca recapitularea materiei să nu fie o reluare greoaie și plicticoasă a unor cunoștințe deja studiate, este nevoie să se folosească procedee și metode variate, cu ajutorul cărora materia să poată fi prezentată sub aspecte noi, cu completări noi, cu conexări și raporturi ce duc la generalizări, în scopul de a înviora gîndirea elevilor și de a stîrni interesul lor.

Sînt indicate în acest scop metodele care atrag pe toți elevii clasei în activitatea comună, care solicită gîndirea și participarea efectivă a tuturor. Asemenea metode se folosesc, bunăoară, atunci cînd materia este recapitulată după anumite teme. Dăm cîteva exemple de astfel de teme: Marile regiuni industriale ale țării, cu tot ce se leagă de dezvoltarea lor: București, Reșița, Hunedoara, Petroșani, Orașul Stalin, Turda-Cluj, Baia Mare, valea Prahovei, Timișoara, Arad-Oradea-Satu Mare, Sibiu; regiuni industriale noi, în curs de dezvoltare: Craiova, Pitești, Dunărea maritimă, Constanța, Bacău etc. Fiecare din aceste regiuni urmează să fie localizată pe hartă, purtîndu-se discuții cu privire la situația din trecut și prezent, la materia primă, la importanța produselor, la creșterea numărului de muncitori și a nivelului lor de trai, la construcțiile importante și întreprinderile noi realizate în orașele Dobrogei, Moldovei etc. O altă temă ar putea cuprinde marile regiuni agricole, viticole, pomicole, cu tot ce se leagă de ele. De asemenea, se poate trata tema „Regiuni forestiere și de industrie a lemnului", o temă mai limitată, dar care are deosebită importanță pentru producția industrială, pentru construcții și combustibil, pentru climă etc.

Toate temele de felul acesta trebuie nu numai să arate elevilor situația din prezent prin comparație cu trecutul, ci să le dea și posibilitatea de a înțelege și dezvoltarea viitoare, în perspectiva construcției socialiste.

Se poate folosi și procedeul de a împărți materia după marile unități de relief. În prima oră se recapitulează munții, întrebările vizînd caracteristicile generale fizico-geografice, precum și caracteristicile speciale privitoare la peisaj, populație, bogății, la căile de transport etc. — cu localizări la hartă. Tematica acestei ore poate fi următoarea: a) Carpații răsăriteni (nordici, estici și vulcanici); b) Carpații sudici și c) Carpații apuseni. La o asemenea lecție trebuie să se pună accentul pe comparație și generalizare. După aceleași criterii și cu aceleași metode, se vor recapitula regiunile de dealuri și de podișuri, cîmpiile, luncile, Delta.

In lecțiile mele de recapitulare voi folosi acest procedeu, ținînd seama de faptul că, în țara noastră, unitățile mari de relief au întinderi geografice bine determinate. Voi putea face deci cu elevii caracterizări generale omogene, stabilind trăsăturile specifice ale așezărilor și ocupațiilor oamenilor, ale producției, în funcție de factorii naturali proprii acestor unități de relief. Voi proceda în așa fel încît să leg între ele unitățile de relief prin raporturile de interdependență firească.

Un procedeu foarte atractiv pentru elevi este acela al folosirii așa-numitelor „excursii imaginare". Acest procedeu cere un studiu atent de fixare a traseelor ce urmează să fie cunoscute și pregătite dinainte de elevi, ca teme date acasă. Indiferent cu ce mijloc de transport s-ar presupune că este proiectată „excursia", este bine ca traseele să cuprindă regiuni naturale diferite, cu centre de producție, de populație și peisagii diferite. Se vor face, pe parcurs, scurte descrieri și caracterizări, precum și localizări la hartă, după natura și importanța locului atins sau învecinat. Firește că, acolo unde este posibil, este bine să se organizeze și excursii reale, care constituie lecțiile cu cel mai puternic efect educativ.

Pe orice criterii și procedee s-ar sprijini profesorul de geografie la lecțiile de recapitulare, el trebuie să folosească aceste lecții pentru a întări în inimile elevilor dragostea pentru patrie, dorința de a munci pentru înflorirea ei.

Prof. C. D. VASILIU
Școala medie nr. 18 — București

Cum îi ajut pe tinerii care se pregătesc pentru învățămîntul seral

Traducîndu-se în viață prevederile Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, în orașul nostru s-au deschis la începutul acestei luni cursuri de pregătire a tinerilor muncitori care vor intra la toamnă în clasa a VIII-a a învățămîntului seral de cultură generală. Un asemenea curs funcționează, de pildă, pe lîngă Șantierul naval.

Am primit cu multă bucurie sarcina de a preda lecțiile de fizică în cadrul acestui curs. În ultimii ani am avut deseori prilejul să lucrez la diferite cursuri și școli frecventate de muncitori și am putut să-mi dau bine seama de rîvna cu care învață, de dragostea lor pentru cultură. De aceea privesc cu deosebită satisfacție și sarcina care mi-a fost încredințată acum, și sînt hotărît să mi-o îndeplinesc cît pot mai bine.

Am analizat în amănunțime programa cursului de pregătire în ceea ce privește specialitatea mea. Am constatat de la început, ca un fapt pozitiv, concordanța dintre numărul de ore afectate și tematica respectivă. Încă înainte de începerea cursului m-am informat — cu ajutorul secției de învățămînt și al conducerii întreprinderii — asupra gradului de pregătire al viitorilor mei elevi. Bineînțeles că am lărgit mult această informare la primele ore de curs, cînd am putut discuta nemijlocit cu elevii. Mi-am dat seama că tinerii care lucrează la strung, freză, menghină etc. și care, seara, așezați școlărește în bănci, se apleacă asupra cărților și caietelor, au nu numai dorința de a învăța și aptitudinile necesare, dar și o destul de solidă pregătire, îndeosebi practică, care-i ajută mult în însușirea cunoștințelor teoretice.

Prima lecție, deși a cuprins doar noțiuni introductive, m-a ajutat să mă orientez în ceea ce privește metoda de predare, arătîndu-mi că este absolut necesar să transmit cunoștințele în strînsă legătură cu problemele practice pe care le întîlnesc tinerii în producție. Astfel, îi antrenez la discuții legate de tema respectivă, folosind și material didactic adecvat, pun întrebări care să orienteze gîndirea tinerilor spre legătura dintre problemele tratate teoretic și aplicațiile lor în producție, sistematizînd apoi problemele ridicate de tema discutată. Bunăoară, la predarea lecției cu tema „Măsurarea lungimilor, suprafețelor și volumelor", tinerii muncitori au adus din ateliere instrumente ca vernier, șubler, șurub micrometric. Toți știau să le mînuiască foarte bine, însă nu erau pe deplin clarificați asupra problemelor legate de construcția acestor instrumente și de precizia măsurătorilor efectuate cu ele. În decursul lecției și-au lămurit raportul de precizie în măsurătorile efectuate cu șublerul sau șurubul micrometric, și-au dat seama că măsurătorile efectuate cu șurubul micrometric sînt mai precise decît cele efectuate cu șublerul, deoarece precizia șurubului micrometric este de 0,01 mm. Toate acestea fiind strîns legate de munca lor, le-au stîrnit un mare interes pentru studiul fizicii.

În scopul de a realiza o cît mai strînsă legătură între cunoștințele ce le voi preda și specificul meseriei în care lucrează cursanții, i-am vizitat la locul lor de producție. Pe unii i am întîlnit lucrînd la strung, pe alții la freză, pe alții ajustînd diferite piese care intră în construcția navelor etc. Cu acest prilej m-am orientat mai adînc asupra pregătirii fiecărei lecții în strînsă legătură cu practica. De exemplu, explicînd elevilor transmiterea mișcărilor, mă voi bizui pe experiența lor practică și pe cunoștințele ce le au despre diferitele mecanisme care transformă mișcările dintr-o formă în alta — biela-manivelă, mecanismul cu came etc. În explicarea transmiterii mișcărilor de rotație mă voi bizui pe faptul că mulți dintre cursanți cunosc cutia de viteze a diferitelor mașini și mașini unelte. Astfel, lecțiile vor fi mult mai interesante, iar elevii vor înțelege mai bine diferitele probleme legate de această temă cum sînt cele de calculare: a perioadei, frecvenței, a vitezei unghiulare, a accelerației centripete etc.

În predarea lecției despre frecare și legile frecării voi folosi din plin cunoștințele din practică ale tinerilor muncitori în ceea ce privește funcționarea diferitelor piese ale mecanismelor cu care ei lucrează. Astfel vor înțelege mai bine necesitatea transformării frecării uscate în frecare semilichidă, sau a frecării de alunecare în frecare de rostogolire pentru care se folosesc rulmenții.

Deosebit de bine voi putea preda cursanților mei tema despre mașini simple axînd-o pe practica lor de constructori de nave, ajutîndu-i totodată să-și ușureze munca prin folosirea mașinilor și a uneltelor care cer eforturi mici pentru a învinge forțe mari.

De altfel, majoritatea lecțiilor de fizică predate muncitorilor găsesc în activitatea lor practică un suport puternic pentru înțelegerea problemelor teoretice pe care trebuie să le cunoască în vederea intrării în școala medie serală.

Frecvența deosebit de regulată a tinerilor muncitori la cursuri, interesul cu care ascultă fiecare explicație, întrebările pe care le pun îmi dau încredere că munca mea, ca și a celorlalți profesori care predau la curs, va fi încununată de rezultate bune. Mă străduiesc să lucrez cît mai bine, să-i ajut cît mai mult pe tinerii muncitori de azi să devină intelectuali pricepuți, constructori de nădejde ai socialismului.

N. DUMITRESCU
profesor de fizică
Giurgiu

Înainte de începerea lecțiilor, la secția serală a Școlii medii din Moinești, elevii V. Maftei, Gh. Androaie, R. Incălțatu, Gh. Ardeleanu și P. Lungu, tineri muncitori petroliști, discută cu profesorul lor de fizică, Iancu Trofin.

ȘEZĂTOARE ÎNCHINATĂ LUI GEORGE ENESCU

Cu cîtva timp în urmă, elevii clasei a IX-a „C" de la Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din București au vizitat muzeul George Enescu. Impresia pe care le-a lăsat-o această vizită a fost atît de puternică, încît s-au hotărît să organizeze, cu sprijinul muzeului, o șezătoare închinată marelui maestru al muzicii românești.

Șezătoarea a avut loc zilele trecute, în prezența elevilor, a părinților acestora și a personalului școlii. După o conferință în care au fost evocate personalitatea, geniul muzical și componistic al marelui Enescu, nețărmurita sa dragoste pentru patrie și pentru valorile culturale ale poporului nostru, organizatorii șezătorii au prezentat un bogat program de audiții muzicale alcătuit din compoziții și interpretări ale lui George Enescu și ale altor mari maeștri ai artei muzicale.

Șezătoarea a avut un puternic efect educativ. Caracterul profund umanist și patriotic al operei lui Enescu a trezit admirația și dragostea elevilor față de marele muzician și de cultura și arta progresistă a poporului nostru.

Orientarea profesională a elevilor în atenția organelor sindicale

Un sondaj efectuat nu de mult printre elevii claselor a XI-a de la Școala medie nr. 2 din Buzău releva faptul, îmbucurător și semnificativ pentru munca desfășurată în școală, că majoritatea viitorilor absolvenți se vor îndrepta spre școli tehnice și în producție. Aceasta este cu atît mai important cu cît în anii precedenți școala era cunoscută ca una din unitățile în care numărul absolvenților ce se orientau spre școli profesionale și tehnice sau spre producție era foarte mic.

Acest succes a fost obținut datorită activității întregului colectiv de profesori, a diriginților și a direcției care, la îndemnul organizației de partid, și-au propus încă din primele zile ale anului școlar să se ocupe de orientarea profesională a elevilor.

O contribuție însemnată la această acțiune a adus-o și comitetul de instituție, care a inclus problema orientării profesionale a elevilor printre obiectivele principale ale planului său de muncă. Grupele sindicale au ținut ședințe la care s-au discutat măsurile ce trebuie luate în acest scop de fiecare profesor și diriginte, modul cum diriginții trebuie să coordoneze întreaga muncă de orientare desfășurată de profesorii claselor respective. Problema orientării profesionale a elevilor a constituit și obiectul unor ședințe sindicale plenare, care au prilejuit un rodnic schimb de experiență între pedagogi în această privință.

Deosebit de interesantă este inițiativa comitetului de instituție de a organiza cîteva expuneri pe teme de psihologie pentru toți profesorii din școală. În aceste expuneri, ținute de profesoara de pedagogie a școlii, s-a insistat îndeosebi asupra aptitudinilor elevilor. În felul acesta profesorii au fost ajutați să cunoască, din multiplele manifestări ale elevilor, pe cele care oglindesc aptitudinile lor și, în colaborare cu diriginții, să contribuie la justa orientare a acestora.

Comitetul de instituție a ajutat direcția școlii și în organizarea excursiilor, a vizitării întreprinderilor, a organizării practicii elevilor în întreprinderile „Metalul" și „I.M.C.", stabilind în acest scop legături cu comitetele sindicale respective. Organizarea activităților practice, pe lîngă faptul că i-a înarmat pe elevi cu deprinderi de muncă, a stimulat interesul lor pentru producție, le-a dezvoltat dragostea pentru profesiile de muncitori, de tehnicieni.

În scopul realizării unei bune orientări profesionale a elevilor, școala a organizat, cu ajutorul comitetului de instituție, și o atentă îndrumare a părinților. Bunăoară, s-a prezentat în fața acestora o conferință în care se vorbea despre problema atitudinii părinților față de alegerea profesiunii fiilor lor. Această conferință a fost transmisă și prin stația de radioficare a orașului. De asemenea, au fost organizate și convorbiri cu părinții, cu care ocazie diriginții și profesorii le-au dat îndrumări în ceea ce privește orientarea profesională a copiilor lor, folosind în acest scop exemple concrete. A fost foarte convingător pentru părinți, bunăoară, un exemplu care ilustra răul pe care părinții îl pot aduce propriilor lor copii obligîndu-i să se îndrepte spre profesii pentru care nu au înclinații. Era vorba de cazul unei absolvente a școlii, elevă bună, care timp de 3 ani la rînd a fost obligată de părinți să se prezinte la concursul de admitere la Institutul Medico-Farmaceutic și care, înscrisă în acest an școlar la școala medie tehnică sanitară, a trebuit să fie retrasă din lipsă de aptitudini.

O experiență bună în îndrumarea părinților cu privire la orientarea profesională a fiilor lor este și cea a organizației sindicale de la Școala medie nr. 1 din Buzău. Aceasta a sprijinit școala să organizeze săptămînal consultații și conferințe pentru părinți, în care se discută teme cum sînt: „Importanța învățămîntului profesional și tehnic în pregătirea unor lucrători calificați și tehnicieni pentru industria țării noastre". „Necesitatea colaborării familiei cu școala în vederea alegerii profesiunii absolventului" etc. Dragostea elevilor pentru muncă în producție este dezvoltată și cu ajutorul bogatelor activități practice organizate în laboratorul școlii și în întreprinderile din oraș.

Pentru a contribui la cît mai buna desfășurare a acțiunilor legate de orientarea profesională a elevilor, comitetul sindical de la Școala medie nr. 1 organizează schimburi de experiență pe această temă, ședințe de analiză, muncă de agitație.

Problema sprijinirii școlii în orientarea profesională a elevilor a stat și în atenția unor comitete sindicale locale și raionale ale muncitorilor din învățămînt. Astfel, comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Lenin al orașului București a organizat de curînd o adunare cu toți părinții elevilor care vor absolvi anul acesta școlile elementare de 7 ani și școlile medii din raion. La această adunare, vicepreședintele comitetului sindical raional a ținut o documentată conferință privind criteriile științifice și sociale care trebuie să stea la baza îndrumării elevilor spre o anumită profesiune. Conferința a fost urmată de discuții la care au participat numeroși părinți. Mulți dintre aceștia au făcut valoroase propuneri privind întărirea colaborării dintre familie și școală în orientarea profesională a viitorilor absolvenți.

Există însă și unele comitete sindicale locale ale muncitorilor din învățămînt care s-au ocupat într-o măsură insuficientă de problema orientării profesionale a elevilor. De exemplu, comitetele sindicale locale din Ploești, Cluj, Satu Mare nu numai că nu au întreprins nici o acțiune directă în această privință, dar nu au îndrumat nici organizațiile sindicale din școli asupra felului cum acestea pot ajuta la orientarea elevilor în primul rînd spre profesiile practice.

În perioada care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar comitetelor sindicale locale și raionale ale muncitorilor din învățămînt și organelor și organizațiilor sindicale din școli le revine obligația să ia măsuri pentru a ajuta îndeaproape cadrele didactice în buna orientare profesională a viitorilor absolvenți.

C. R.

Activități culturale

O dată cu munca lor pentru educarea tinerei generații, pedagogii de pe întreg cuprinsul patriei noastre duc o activitate intensă pentru culturalizarea maselor. Zilnic sosesc la redacție scrisori din diferite colțuri ale țării în care se vorbește despre munca învățătorilor și profesorilor pentru răspîndirea în rîndul oamenilor muncii a valorilor artei și culturii.

O scrisoare sosită din satul Voivozi, raionul Săcuieni, ne vorbește despre munca învățătorilor și profesorilor pentru atragerea a cît mai mulți țărani muncitori în activitatea culturală a satului. Eforturile cadrelor didactice nu au fost lipsite de rezultate. In satul Voivozi există astăzi un cor format din 80 de persoane. Pe lîngă acest cor a luat de curînd ființă și o mică orchestră. Sub îndrumarea organizației de bază de partid echipa artistică și-a alcătuit un repertoriu cu o justă orientare ideologică. In programul corului figurează cîntece ca „Partidului, părinte al bucuriei", „Sirena lui Roaită", precum și numeroase cîntece populare. In aceeași comună mai există și un colectiv dramatic care a pus pînă în prezent în scenă mai multe piese de teatru. „In satul nostru — menționează scrisoarea — nu există nici o duminică în care să nu aibă loc o acțiune cu caracter cultural-artistic".

O altă scrisoare, expediată din comuna Runcu, raionul Pucioasa, ne aduce cîteva informații cu privire la activitatea cercurilor de cultură generală din cadrul căminului cultural și la contribuția cadrelor didactice pentru bunul mers al acestor cercuri. Semnatarul corespondenței amintește realizările „Cercului literar" și al cercului „Să ne cunoaștem patria". In urma atragerii localnicilor la activitățile din aceste cercuri profesorii au descoperit în rîndul țăranilor muncitori trei versificatori talentați. Ca o urmare a activității cercului „Să ne cunoaștem patria" poate fi considerată și lucrarea „Cum au luptat locuitorii de pe Valea Runcului împotriva marilor proprietari de pămînt" pe care o realizează profesorii din comuna Runcu împreună cu țăranii din sat.

O corespondență trimisă din Cluj ne vorbește despre ansamblul artistic al Institutului pedagogic de învățători. Acest ansamblu are un program coral, simfonic și coregrafic foarte bogat și variat, de o reală valoare artistică. Alături de numeroase cîntece revoluționare și de masă, în repertoriul acestui ansamblu sînt numeroase piese inspirate din folclorul nostru și al naționalităților conlocuitoare precum și diferite cîntece de Glinka, Borodin, Weber etc. Colectivul coregrafic al ansamblului se orientează îndeosebi către dansurile populare din țara noastră. In acest sens scrisoarea subliniază reușita suită de jocuri populare din regiune, în interpretarea căreia viitorii învățători dovedesc o fină înțelegere a temperamentului și a grației dansurilor populare.

După cum ni se scrie din Ploești, echipa artistică a Sindicatului muncitorilor din învățămînt a prezentat montajul literar dramatic „450 ani de carte românească". In acest montaj literar, menit să reflecte dezvoltarea literaturii române de la 1508 și pînă în zilele noastre, profesorii de limbă română din Ploești au transpus pe scenă diferite figuri de scriitori progresiști din istoria literaturii române. Elevi talentați recrutați din diferite clase și școli au interpretat momente și personaje din opere ca: „Răzvan și Vidra", „Vlaicu Vodă", „Mitrea Cocor", „Cîntare omului" etc. In prezentarea evoluției literaturii române o deosebită atenție a fost dată poeziei. Recitările elevilor au ilustrat momente principale din dezvoltarea poeziei de-a lungul anilor cu fragmente din Dosoftei, Anton Pann, D. Neculuță, Al. Vlahuță, A. Toma, M. Beniuc, M. Breslașu, E. Jebeleanu etc.

O bogată activitate culturală desfășoară și cadrele didactice din comunele Sînandrei, Satchinez și Hodoni, regiunea Timișoara. De curînd a avut loc aici o întrecere între formațiile artistice de școlari. Sub conducerea învățătorilor și profesorilor, școlarii au interpretat diferite piese muzicale, au recitat versuri din poezia noastră nouă și au prezentat diferite dansuri populare române și germane.

Astfel, prin activitatea la căminul cultural cu țăranii muncitori din sate sau prin echipele artistice organizate cu elevii din școli, învățătorii și profesorii depun eforturi continue pentru a atrage cît mai mulți oameni către valorile artei, pentru a trezi în cît mai mulți dragostea pentru cultură.

O. B.

Schimb de experiență între cercurile artistice

Orașul Ploești a găzduit o interesantă manifestare culturală. Cercurile artistice ale clubului muncitorilor din învățămînt din Capitală, care participă la cel de al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori inițiat de C.C.S., s-au deplasat în orașul de pe valea Prahovei organizînd un spectacol de muzică, teatru și dansuri populare. Spectacolul a avut loc în sala întreprinderii de utilaje petrolifere „1 Mai" și a fost transmis prin stația de radioficare a uzinei. Corul, dirijat de profesorul Ioan Alexandrescu, a avut în repertoriu cîntece patriotice și populare, iar echipa de dansuri, o suită de dansuri românești. Echipa de teatru a clubului, laureată a celui de al IV-lea concurs artistic al C.C.S., a prezentat piesa „Chestiuni familiare" de Mai Talvest.

S-a disputat și un meci de șah între echipa de șah a cadrelor didactice din Capitală și echipa șahiștilor din școlile orașului Ploești, cîștigat de prima cu scorul de 6-1.

Manifestarea culturală s-a încheiat printr-o reuniune amicală a profesorilor din Capitală și a celor din Ploești.

In urma acestei vizite, care a însemnat totodată și un schimb de experiență în activitatea culturală, comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt din orașul Ploești a luat inițiativa înființării unor formații artistice similare. Peste 60 de cadre didactice au și început repetițiile la cor. A început, de asemenea, studierea unor piese de teatru în vederea reprezentării lor de către cercul dramatic.

Artiștii amatori din rîndul cadrelor didactice din Ploești vor întoarce vizita colegilor lor din Capitală, urmînd să prezinte, cu formațiile proprii, un spectacol pe scena clubului și să lărgească astfel legăturile stabilite acum.

Elevi ai școlii de 7 ani Nr. 4 din Sibiu lucrînd cu aparatele și instrumentele confecționate de ei în atelierul școlii.

Material didactic confecționat de elevi

In cursul acestui an școlar, elevii Școlii de 7 ani nr. 4 din Sibiu au desfășurat o bogată activitate pentru confecționarea unui mare număr de aparate și instrumente necesare predării lecțiilor de fizică și efectuării lucrărilor de laborator.

Ei au confecționat astfel instrumente simple ca pendulul lui Maxwel, cumpăna zidarului, aparate pentru determinarea legii inerției etc. De asemenea, au confecționat o serie de aparate mai complicate, ca de pildă cele pentru demonstrarea problemelor legate de pîrghii cu brațe egale și neegale, pentru demonstrarea acțiunii forțelor asupra corpurilor, pentru demonstrarea echilibrului stabil, scripeți etc. Pentru predarea lecțiilor din capitolul „Optica" elevii au confecționat suporți pentru montarea oglinzilor și a lentilelor, un proiector și un fotometru, iar pentru legarea de practică a lecțiilor de electricitate au construit circuite electrice și aparate ca electroscopul cu pai, un aparat pentru demonstrarea acțiunii curentului ce trece printr-un cîmp magnetic, bobine de inducție cu peste 2500 spire, două motorașe electrice, reostate, un aparat de recepție etc.

Toate aceste aparate și instrumente au fost executate de către elevi în atelierul școlii, sub conducerea și îndrumarea profesorilor de fizică. O mare contribuție la procurarea materialelor necesare și chiar la executarea unor operații mai grele au adus părinții elevilor.

Activitatea de confecționare a aparatelor și instrumentelor s-a dovedit și un bun prilej de a-i înarma pe elevi cu deprinderi de muncă și de a-i orienta spre activitatea practică.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

DIRECȚIA CONSERVATORULUI DE MUZICĂ „GH. DIMA" DIN CLUJ publică concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante :

1) un post de conferențiar, specialitatea contrabas, catedra instrumente de coarde.

2) un post de profesor, specialitatea canto, catedra de canto.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau doctor în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admiși la concurs și fără titluri științifice și grade didactice superioare specialiști de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei respective.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta o cerere Direcției Conservatorului de muzică „Gh. Dima" din Cluj, str. Matei Corvin nr. 4, indicînd postul la care doresc să concureze. La cerere vor anexa următoarele acte (în cîte 3 exemplare): 1) autobiografia ; 2) copie legalizată după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare ; 3) copie legalizată după diploma de candidat în științe sau doctor în științe ; 4) copie legalizată după atestatul de conferențiar ; 5) certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale ; 6) memoriu de activitate semnat de candidat ; 7) cîte două exemplare din lucrările sale științifice (eventual un singur exemplar) precum și bibliografia tuturor lucrărilor editate.

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la direcție în termen de o lună de la data publicării.

Data concursului se va anunța ulterior.

CARTEA PRIN POȘTĂ

Librăria „Cartea prin poștă" pune la dispoziția cadrelor didactice lucrări de specialitate apărute în Editura de stat didactică și pedagogică. Aceste lucrări pot fi comandate librăriei „Cartea prin poștă" din București, str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin Plata cărților comandate se face prin ramburs, la primirea coletului.

Iată lucrări care pot fi comandate :

Îndrumător pentru predarea abecedarului — 3,95 lei,

Îndrumător metodic pentru predarea gramaticii limbii române cl. I-a — 1,90 lei

Formarea deprinderilor de muncă agricolă la cl. I—IV — 5,80 lei,

Manual de educație fizică cl. I—IV — 8 lei,

Îndrumător metodic pentru lecțiile de compunere la cl. V—VII — 2,50 lei,

Manual de educație fizică cl. V—VII — 9,25 lei,

Manual de educație fizică cl. VIII—XI — 9,85 lei,

Cîteva îndrumări metodice pentru predarea limbii ruse — 3 lei,

Din experiența predării matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale și geografiei — 7 lei,

Îndrumări pentru studiul individual și teme pentru acasă la matematici — 1,80 lei,

Îndrumător metodic pentru predarea Constituției R.P.R. — 4 lei,

Îndrumător pentru studiul individual și teme pentru acasă la fizico-chimie — 1,80 lei,

Legarea teoriei de practică în studiul matematicii — 11 lei,

Metodica predării științelor naturii — 7,20 lei.

★

La Librăria „Cartea prin poștă" se găsesc numere restante sau colecții din „Gazeta Matematică și Fizică" seriile „A" și „B" din anii 1956, 1957 și 1958. Profesorii de matematică și fizică își pot completa colecțiile adresîndu-se susnumitei librării ; de asemenea sînt rugați a-i informa pe elevi asupra posibilității de a-și procura revistele respective.

Sesiune de lecturi pedagogice

Din inițiativa Ministerului Învățămîntului și Culturii, la Palatul Culturii din Ploești se va desfășura în zilele de 30 31 mai și 1 iunie a.c. o sesiune de lecturi pedagogice.

La sesiune vor fi prezentate și discutate numeroase referate ale unor cadre didactice din școlile profesionale, de meserii, tehnice și tehnice de maiștri din regiunile București, Ploești, Pitești, Galați, Craiova Constanța, Bacău, Iași și Suceava.

Ziua Internațională a Copilului

(Urmare din pag. 1)

resc, o aflăm din spusele unor ziare de atunci. Să răsfoim ziarul „Frontul" din anul 1932 : „In internatele școlilor, în căminele de ucenici — scria în coloanele lui — piinea a fost desființată ca un lux și înlocuită cu mămăligă. Copiii de muncitori și de țărani trebuie să învețe carte — atunci cînd au posibilitatea — în ghiorăiturile stomacului veșnic nesătul ; ucenici care lucrează 10—12—14 ore pe zi trebuie să scoată din codrul de mămăligă substanțele care să înlocuiască vlaga stoarsă de atelierul patronal. Iar statul, politicienii, cei care declamă la toate răspîntiile, arătînd marea grijă pentru „generația de mîine", asistă cu nepăsare la tragedia impresionantă a generației tinere, care cade frîntă, cotropită de mizerie, foamete, boli, pierzîndu-se în noianul de suferințe ale vremurilor de azi". Elevilor din zilele noastre, care sînt înconjurați cu părintească grijă de profesorii și educatorii lor, le vine foarte greu să creadă că la fosta școală „Bărbătescu" altă dată, „leșinurile" elevelor în timpul orelor din cauza nemîncării — cum scria în 1932 același ziar — sînt tot mai frecvente. Sînt zeci de eleve care nu mănîncă 2 și 3 zile". La cantina în care puteau lua masa doar o sută de eleve din cele cinci sute „cu adevărat sărace", continuă articolul citat, „majoritatea elevelor mănîncă un singur fel, iar pe al doilea îl duc acasă în mici vase, părinților aflați în mizerie"...

Sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, școala noastră nouă a căpătat un conținut științific marxist-leninist, ea se leagă tot mai strîns de viață, de problemele producției. Acest drum arătat școlii de partid duce în modul cel mai sigur la formarea unor cadre de muncitori, de tehnicieni și specialiști bine pregătiți capabili. Instruirea și educarea copiilor pe linia trasată de partid este înfăptuită cu succes de învățătorii, profesorii, educatoarele școlilor noastre — detașamentul cel mai numeros de intelectuali din R.P.R.. Tineri abia ieșiți de pe băncile școlilor, sau vîrstnici ajunși în pragul pensionării, slujesc cu trup și suflet școala nouă, izvorul de cadre al viitorului. Au legat de școală, de copii tot ce au mai bun în viață acești dascăli în trecut umiliți și desconsiderați, astăzi stimați și prețuiți. Pedagogi ca Rarița Oțel, educatoare la grădinița de copii din comuna Negrești, regiunea Iași, Felicia Doneca, directoare la Școala medie nr. 5 din Oradea, Marin Dobre, învățător la Școala elementară de 7 ani din comuna Șelimbăr, regiunea Stalin și mulți alții muncesc cu tot elanul, cu toată dragostea și pasiunea omului nou, împlinind cu cinste datoria de a instrui temeinic și a educa în spirit comunist tinerele vlăstare.

Pentru ei și pentru toți oamenii care muncesc pe tărîmul școlii, „Ziua internațională a copilului" este și propria lor sărbătoare. Trăind zi de zi în mijlocul celor mici, ajutîndu-i să descopere frumusețile științei, tehnicii, literaturii, educatorii participă la emoțiile copiilor, făuresc împreună cu ei visuri îndrăznețe care vor prinde viață în construcția socialistă la care viitorii cetățeni își vor putea da contribuția.

Pentru ca viața copiilor minunați ai patriei noastre să fie apărată, pentru ca viața tuturor copiilor de pe pămînt să fie asigurată, pedagogii din R.P.R., împreună cu toți cei ce muncesc, strîng rîndurile și mai puternic în această zi de sărbătorire a copilului manifestînd pentru pace în lume, pentru viață, pentru o copilărie liniștită și plină de frumusețe.

PERSPECTIVE LARGI TINERETULUI NOSTRU

VEDEREA DE ANSAMBLU A GRUPULUI ŞCOLAR PENTRU ÎNVĂŢĂMÎNTUL PROFESIONAL ŞI TEHNIC DIN REŞIŢA

ATELIERELE ŞCOLILOR DE MESERII ŞI PROFESIONALE SÎNT DOTATE CU CELE MAI MODERNE MAŞINI ŞI UTILAJE. IATĂ UN ASPECT DIN TIMPUL LUCRULUI ÎN ATELIER LA ŞCOALA SPECIALĂ PROFESIONALĂ NR. 1 DIN BUCUREŞTI.

Indeplinirea sarcinilor construcţiei socialiste cere o necontenită creştere a numărului de muncitori, tehnicieni şi ingineri capabili să folosească cu succes cele mai înaintate cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii moderne. Viaţa demonstrează că cea mai bună cale de formare şi educare multilaterală a unor asemenea cadre o constituie îmbinarea procesului de învăţămînt cu munca productivă. Aşa cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită la cea de a II-a Conferinţă Naţională a U.A.S.R., drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă „duce prin şcoala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă colectivă".

In anii puterii populare, industria noastră socialistă a primit zeci de mii de cadre tinere, absolvenţi ai şcolilor profesionale, de meserii, tehnice şi tehnice de maiştri. Printre vajnicii oţelari ai Hunedoarei şi Reşiţei, printre mînuitorii agregatelor moderne ale noilor fabrici de la Săvineşti sau Govora, în rîndul celor care stăpînesc forţa uriaşelor hidrocentrale şi termocentrale, care construiesc noile uzine şi cvartale de blocuri muncitoreşti, în rîndul mecanizatorilor şi agrotehnicienilor se numără mii de tineri care au absolvit şcolile profesionale şi tehnice. Mulţi dintre aceştia sînt vestiţi în întreaga ţară, cinstiţi şi respectaţi de toţi tovarăşii de muncă, distinşi cu ordine şi medalii ale Republicii Populare Romîne.

In şcoli luminoase, dotate cu cele mai moderne utilaje, ucenicii şcolilor profesionale, elevii şcolilor de meserii, ai şcolilor agricole sau tehnice au posibilitatea nu numai de a deveni muncitori şi tehnicieni cu înaltă calificare, ci şi de a-şi forma un larg orizont de cunoştinţe ştiinţifice şi culturale.

De pe băncile acestor şcoli tinerii pot să scruteze, departe înainte, drumul vieţii adevărate, drumul vieţii de constructor al socialismului. Muncitori de înaltă calificare sau tehnicieni fruntaşi, viitori inovatori şi raţionalizatori — iată doar cîteva din principalele jaloane ale acestui drum. Iar pentru cei care doresc să înveţe mai departe, partidul şi guvernul au creat, prin Hotărîrea adoptată recent, cele mai bune condiţii pentru continuarea studiilor fără a părăsi producţia.

Mănunchiul de fotografii cuprinse în această pagină, chipurile vesele, strălucind de bucuria tinereţii, ale ucenicilor şi elevilor pe care îi înfăţişează aceste fotografii, reprezintă o imagine elocventă a minunatelor condiţii de muncă şi de viaţă care le sînt asigurate tinerilor din şcolile profesionale şi tehnice. Indrumaţi de pedagogi, tot mai mulţi absolvenţi ai şcolilor de cultură generală se îndreaptă cu dragoste către aceste şcoli, care le deschid perspective luminoase.

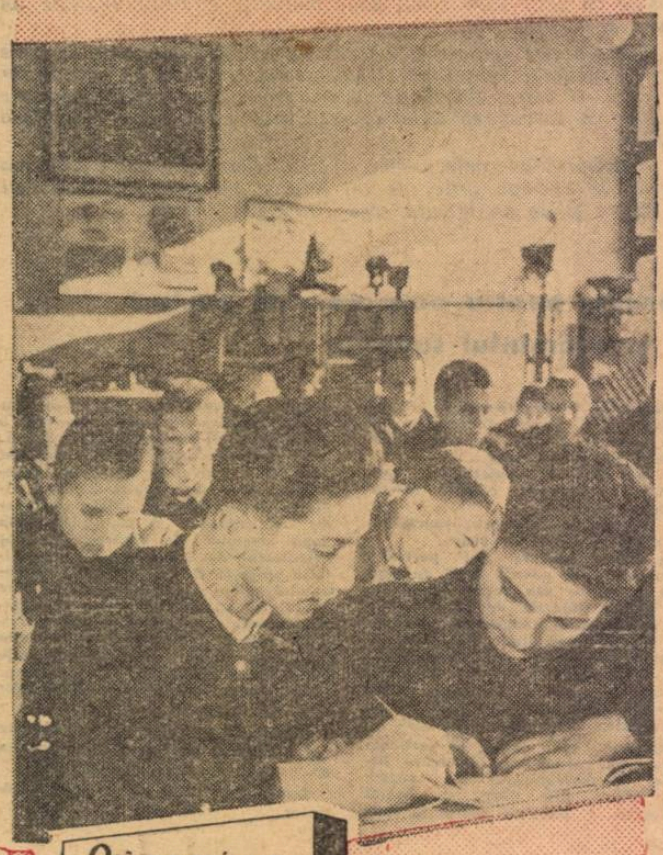

ORĂ DE CURS ÎN CABINETUL DE TEHNOLOGIE AL GRUPULUI ŞCOLAR „STEAGUL ROŞU" DIN ORAŞUL STALIN

ŞCOLILE PROFESIONALE ŞI TEHNICE DISPUN DE LABORATOARE BINE UTILATE ASEMENI ACESTUI LABORATOR AL ŞCOLII TEHNICE SANITARE DIN BUCUREŞTI.

ÎN ŞCOLILE PROFESIONALE CU SPECIFIC AGRICOL CA ŞI ÎN ŞCOLILE AGRICOLE ALE SFATURILOR POPULARE, UCENICII ŞI ELEVII AU LA DISPOZIŢIE CELE MAI BUNE CONDIŢII DE CALIFICARE. FOTOGRAFIA NOASTRĂ PREZINTĂ O IMAGINE DE LA PRACTICA ÎN PRODUCŢIE A UCENICILOR ŞCOLII AGRICOLE DIN FOCŞANI.

UCENICII ŞI ELEVII DESFĂŞOARĂ O BOGATĂ ACTIVITATE CULTURAL-ARTISTICĂ ŞI SPORTIVĂ. IATĂ, DE PILDĂ, ECHIPA DE DANSURI A ŞCOLII DE MESERII „GALVANI TEL" ÎN TIMPUL UNUI SPECTACOL.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii. Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 521 · Vineri 5 iunie 1959 · 8 pagini 25 bani

Elevele clasei a X-a de la Școala medie nr. 10 din București în timpul unei ore de recapitulare în cabinetul de matematică al școlii

Pentru buna pregătire a examenelor

In curînd elevii claselor a IV-a, a VII-a și a XI-a din școlile de cultură generală, elevii școlilor profesionale agricole și de meserii și ai școlilor pedagogice se vor prezenta la examenele de absolvire sau de promovare. Aceste examene oferă prilejul unui cuprinzător bilanț al muncii elevilor și cadrelor didactice în anii de școală care le-au precedat.

Fiecare din clasele ce se prezintă la examene încheie o dată cu ele o etapă de muncă, în fața lor deschizîndu-se perspectivele unei activități noi, mai bogate. După examene, unii dintre absolvenți vor păși într-un nou ciclu de învățămînt, alții vor trece, o dată cu examenele, pragul maturității, încadrîndu-se în efortul general pentru a contribui, alături de ceilalți oameni ai muncii, la îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste în sectoarele pentru care s-au pregătit. Iată de ce examenele sînt prilej de bucurie și de emoție totodată. Se cuvine, deci, ca fiecare elev, fiecare tînăr, să se prezinte cît mai bine pregătit. Acest lucru depinde în bună măsură de învățătorii și profesorii respectivi.

Pentru ca examenele să aducă satisfacție atît celor ce vor răspunde, cît și celor care vor întreba, ele trebuie să fie cît mai bine pregătite. Examenele de absolvire a claselor a IV-a și a VII-a vor începe la 15 iunie, iar pînă atunci nu mai este mult. De aceea, timpul care a mai rămas pînă la începerea examenelor trebuie să fie folosit în mod judicios.

In primul rînd trebuie avut în vedere ca în această perioadă să se asigure o temeinică recapitulare a materiei, în așa fel ca elevii să rămînă cu un sistem închegat de cunoștințe. Pentru aceasta majoritatea profesorilor au grupat întreaga materie în jurul cîtorva teme esențiale și îi ajută în același timp pe elevi să-și reîmprospăteze cele mai importante teme studiate în clasele anterioare. Astfel, profesoara Aurelia Nicolau de la Școala medie nr. 17 din București, după ce a îndrumat pe elevii clasei a XI-a să studieze individual materia predată în clasele anterioare la fizică, a organizat recapitularea acesteia în jurul cîtorva teme esențiale, în așa fel ca elevii să-și însușească temeinic legile cele mai importante din domeniul fizicii, legătura dintre ele și aplicațiile practice ale acestora. La fel procedează profesorul C. D. Vasiliu de la Școala medie nr. 18 din București la lecțiile de geografie.

Numeroși învățători, ca cei de la Școala elementară din Strehaia sau de la Școala de 7 ani din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, acordă multă atenție acum, în perioada recapitulării, folosirii materialului didactic și efectuării aplicațiilor practice. Este necesar totodată să se efectueze cu elevii clasei a IV-a mai multe exerciții de dictare, în vederea pregătirii lor pentru proba scrisă la limba română, exerciții de citire, povestire și analiză gramaticală pentru examenul oral, precum și rezolvări de probleme și exerciții cu date luate din producție, din viața de toate zilele, care să le ofere prilejul de a recapitula cunoștințele de aritmetică.

Pentru că elevii clasei a IV-a se prezintă pentru prima oară la un examen, ei trebuie să fie familiarizați de pe acum cu atmosfera examenului. Este bine ca învățătorii respectivi să folosească pînă la încheierea cursurilor ascultarea după bilete, bineînțeles altele decît cele ce se vor folosi la examenul de absolvire, să dea elevilor lucrări scrise pe coale de felul celor ce se folosesc la examen, să organizeze asistarea la lecțiile de recapitulare și a altor cadre didactice.

In ce privește pregătirea elevilor din clasa a VII-a pentru examenul de absolvire, profesorii lor trebuie să organizeze mai multe discuții și compuneri pe teme literare, mai multe exerciții de analiză gramaticală, rezolvarea de exerciții și probleme de matematică din întreaga materie a claselor V—VII. Multe cadre didactice folosesc deja asemenea procedee, care trebuie să fie generalizate.

O atenție deosebită trebuie acordată ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură prin organizarea de consultații și meditații bine pregătite în legătură cu acele părți din programă la care elevii au lacune. Este necesar ca elevii să fie îndrumați mai îndeaproape asupra felului cum trebuie să studieze și să-și organizeze timpul pentru ca să obțină rezultate cît mai bune. Cadrele didactice au datoria să lămurească și pe părinți în această direcție, să țină o

(Continuare în pag. 8)

Vacanța de vară

Ne mai despart puțin timp de încheierea anului școlar. În perioada pe care o străbatem acum, elevii depun eforturi deosebite, pentru ca rezultatele ce le vor obține să fie dintre cele mai bune. După această muncă încordată vacanța de vară va trebui să însemne pentru ei un bun prilej de odihnă și reconfortare, îmbinată cu o largă activitate educativ-culturală, sportivă și obștească.

Partidul și guvernul, care poartă o părintească grijă tineretului nostru, au creat an de an condiții tot mai bune pentru ca un număr cît mai mare de copii și tineri să-și petreacă vacanța în mod util și plăcut. Aceste condiții trebuie folosite cu pricepere pentru ca formele de activitate ce se vor organiza în timpul vacanței să contribuie cît mai mult la reconfortarea copiilor, să aibă o cît mai mare valoare educativă, dezvoltînd în sufletele lor dragostea și devotamentul nemărginit față de patria noastră — Republica Populară Română — față de Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și îndrumătorul poporului nostru pe drumul construirii socialismului. Faptul că în vara aceasta sărbătorim aniversarea a 15 ani de la eliberarea patriei noastre constituie un prilej de a imprima un caracter educativ și mai profund acțiunilor ce se vor organiza cu pionierii și elevii în timpul vacanței. Toate aceste acțiuni trebuie să fie strîns legate de această mare sărbătoare a poporului nostru. Prin întîlniri cu ostașii care au luptat împotriva fascismului, cu membri de partid, cu muncitori fruntași și fruntași ai recoltelor bogate, prin vizite în întreprinderile industriale și agricole, prin discuții asupra realizărilor din domeniul științei și tehnicii, prin vizite la muzee, expoziții, prin îngrijirea monumentelor legate de lupta poporului, prin simpozioane și serate literare închinate prieteniei cu poporul sovietic, școlarii vor putea să cunoască mai bine lupta partidului pentru o viață liberă și fericită, realizările regimului democrat-popular, avîntul cu care oamenii muncii, sub conducerea partidului, construiesc socialismul, vor înțelege mai adînc semnificația eliberării patriei noastre, a prieteniei întregului nostru popor față de marea țară a socialismului.

În taberele ce se vor organiza, în cluburi și în brigăzi de muncă patriotică, prin șezători, serbări și întreceri sportive, își vor petrece vacanța laolaltă copii români și copii aparținînd naționalităților conlocuitoare. Faptul că ei își vor petrece în comun timpul liber, că vor munci, se vor juca și vor

C. MINCA

(Continuare în pag. 8)

Elevele claselor a III-a și a VI-a, de la Școala de 7 ani nr. 172 din București au prezentat de curînd un frumos program artistic. În clișeu: un moment din „Dansul coșulețelor cu flori".

Răspunsuri la întrebările cititorilor

Mai mulți cititori au pus întrebări în legătură cu aplicarea „Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală".

Dăm mai jos răspunsul la întrebările puse:

Prevederile „Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală", care a fost introdus în școli cu caracter experimental, se aplică chiar din acest an școlar, cu următoarele observații:

1. Examenul de maturitate din acest an se va desfășura în conformitate cu dispozițiile cuprinse în Ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii Nr. 123/1959, al cărui conținut este cuprins în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii Nr. 46093/1959, publicate în „Gazeta învățămîntului" din 20 martie 1959. Aceste instrucțiuni cuprind: datele fixate pentru cele două sesiuni, categoriile de candidați care se pot prezenta la examen, obiectele la care vor fi examinați și unele îndrumări privind organizarea. În celelalte probleme de organizare și desfășurare a examenului de maturitate se vor aplica prevederile regulamentului.

2. Examenele de absolvire pentru clasele a IV-a și a VII-a se vor desfășura conform dispozițiilor publicate în „Gazeta învățămîntului" din 17 aprilie 1959, completate cu normele fixate prin regulament. Se precizează că la școlile cu un număr mare de absolvenți ai clasei a VII-a se pot constitui mai multe comisii, socotindu-se cîte 70—80 elevi de fiecare comisie; la examenele de absolvire a claselor a IV-a și a VII-a se va ține cîte o singură probă, scrisă sau orală, pe zi.

3. Ținînd seama că la examenul de absolvire a clasei a VII-a se dă un singur examen la Istoria R.P.R. și Constituția R.P.R., din comisia de examinare vor face parte atît un profesor de istorie, cît și un profesor care a predat constituția; biletul de bază va cuprinde întrebări din programa de Istoria R.P.R. și Constituția R.P.R. Pe baza răspunsurilor date se va stabili o singură notă, care va fi trecută în catalog la rubrica „istorie", pag. 42 (situația generală privind rezultatele la învățătură și purtare).

4. Media generală anuală (art. 61 din regulament) se calculează pe baza mediilor anuale obținute la obiectele de studiu — fără purtare — și se trece în catalog, în acest an, la prima rubrică, intitulată „Elevii", sub cuvîntul „Mențiuni". În registrul matricol se trece pe ultimul rînd de la rubrica „Obiecte".

Pentru anul școlar viitor, în cataloage și matricole au fost prevăzute rubrici speciale pentru media generală.

5. Media anuală la purtare este nota pe ultimul trimestru și, conform art. 29 și 62 din regulament, trebuie să fie cel puțin 6 (șase) pentru promovare.

6. În ceea ce privește încheierea anului școlar și organizarea activităților practice din luna iunie ale elevilor din școlile de cultură generală, se vor aplica instrucțiunile aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului și Culturii Nr. 126 din 22 mai 1959, al căror cuprins a fost publicat și în „Gazeta învățămîntului" din 29 mai 1959.

Participanți activi la acțiunile obștești

Învățătorii și profesorii din Ionășeni, raionul Trușești, aduc o mare contribuție la desfășurarea acțiunilor obștești din comuna lor. Ei au organizat la căminul cultural, cu sprijinul organelor locale, un cerc agrozootehnic, frecventat cu regularitate de peste 40 de cursanți. Aceștia au ascultat aici numeroase expuneri privitoare la cultura diferitelor plante și au participat la demonstrații practice desfășurate pe tarlalele unităților agricole socialiste.

Pentru a sprijini acțiunea de extindere a suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr și a contribui la obținerea de cantități sporite de produse agricole la hectar, cadrele didactice au sprijinit organizarea unui concurs cu tema „Prietenii științei". Învățătorii și profesorii i-au mobilizat pe țăranii muncitori să studieze materiale legate de tema concursului și au discutat pe larg cu ei aceste materiale în cadrul cercurilor de citit. Ca urmare a acestui sprijin, la concurs au participat 90 de țărani muncitori.

De asemenea cadrele didactice din Ionășeni sprijină cu multă căldură și activitățile desfășurate pe linie sanitară, gospodărească etc.

PROGRAMA

pentru activitățile practice productive organizate în perioada 15-26 iunie cu elevii claselor V—VI, VIII—X și elevii școlilor pedagogice

Programa de față cuprinde teme cu caracter orientativ pentru desfășurarea practicii în ateliere școlare, în întreprinderi industriale, pe șantiere de construcții și în unitățile agricole socialiste.

Temele care privesc practica efectivă în producție vor fi adaptate și completate cu sprijinul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderi, șantiere de construcții și unități agricole socialiste. Activitățile practice care se vor desfășura în producție vor fi organizate în strînsă colaborare cu întreprinderile, șantierele de construcții și cu unitățile agricole socialiste, potrivit cu posibilitățile acestora și cu pregătirea teoretică și practică a elevilor.

Temele cu caracter general legate de organizarea producției întreprinderilor industriale și agricole se vor desfășura, pe cît este posibil, cu toți elevii claselor VIII—X din localitățile unde sînt asemenea întreprinderi.

Lucrări practice pentru elevii școlii de 7 ani. Școli care au ateliere

CLASA A V-A

a. Material didactic: plan înclinat; suport pentru eprubete; echere pentru geometrie (pentru tablă); raportoare pentru geometrie (pentru tablă); rigle mari (pentru tablă); compase mari (pentru tablă); figuri geometrice; cutii pentru insectare.

b. Mobilier de uz școlar: cuiere cu 5-10 agățători; taburete; suporturi pentru flori; dulăpioare pentru prim ajutor; stative pentru hărți; grătare ștergătoare.

c. Bunuri de consum: cutii pentru sare, zahăr, orez etc.

CLASA A VI-A

a. Material didactic: scule pentru atelier (dălți, dornuri, punctatoare, ace de trasat, cadre de fierăstrău, șurubelnițe, compase); aparate pentru laboratorul de fizică; măsuri de capacitate; pîlnii pentru laborator; cleme pentru laborator; corpuri geometrice de sîrmă, balot și tablă pentru predarea matematicii.

b. Bunuri de larg consum: fărașe; grătare din sîrmă; pîlnii; scafe; tăvi.

Lucrările agricole pentru elevii claselor V—VI, VIII—X și elevii școlilor pedagogice

PENTRU REGIUNILE DE ȘES

Lucrări agricole.

Lucrări de întreținere a culturilor agricole. Executarea plivitului, răritului și a prașilei. Polenizarea suplimentară la porumb și floarea soarelui, aplicarea de îngrășăminte suplimentare. Combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube culturilor agricole. Recoltarea cerealelor păioase și a unor plante de nutreț; metode de recoltare. Executarea desmiriștitului cu polidiscuri, plug fără cormană. Pregătirea cartofilor pentru încolțire, încolțirea și plantarea de vară a cartofilor. Lucrări de pregătire în vederea treierișului. Alegerea locului pentru treierat, curățirea și amenajarea ariei.

Lucrări legumicole.

Lucrări de întreținere a culturilor legumicole. Executarea plivitului, răritului, buchetatului, prășitului, aplicarea îngrășămintelor suplimentare. Amenajarea și executarea irigatului. Polenizări suplimentare. Legatul, arăcitul, copilitul și cîrnitul pătlăgelelor roșii. Pregătirea terenului și plantatului verzei de toamnă și a cepei de apă, a ridichilor de lună pentru semințe etc. Combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube culturilor de legume.

PENTRU REGIUNILE DE DEAL

Lucrări pomicole.

Lucrări de întreținere în pepiniere și livezi. Executarea prășitului, ciupitului, combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube pomilor fructiferi. Recoltarea fructelor timpurii (cireșe, vișine, prune, mere, pere).

Lucrări viticole.

Lucrări de întreținere. Executarea prășitului, copilitului, cîrnitului, combaterea bolilor și dăunătorilor care produc pagube în vii.

PENTRU TOATE REGIUNILE

Lucrări de zootehnie.

Îngrijirea animalelor mari (hrănirea rațională, adăpatul, pansajul). Pregătirea platformei de bălegar. Îngrijirea animalelor mici (îngrijirea albinelor, viermilor de mătase, păsărilor).

Lucrările pentru munca productivă cu elevii claselor VIII—X în întreprinderile industriale și pe șantierele de construcții

I. CUNOAȘTEREA GENERALĂ A ÎNTREPRINDERII

Producția întreprinderii: produsele principale, scurtă caracterizare, însemnătatea economică. Cunoașterea pe scurt a procesului tehnologic din întreprindere, materia primă, materiale ajutătoare, principalele etape ale prelucrării materialelor. Structura întreprinderii: secțiile principale și ajutătoare. Profesiile de bază solicitate de procesul producției. Regulile principale ale tehnicii securității muncii în întreprinderile industriale. Excursie în întreprindere.

II. CUNOAȘTEREA SECȚIEI

Rolul secției respective; locul ei în producția industrială a întreprinderii. Caracterizarea procesului de producție al secției (atelierului) și utilajului principal. Regulile generale ale tehnicii securității muncii în secție.

III. CUNOAȘTEREA LOCULUI DE MUNCĂ. INSUȘIREA PRINCIPALELOR PROCEDEE DE LUCRU

Cunoașterea locului de muncă; cunoașterea construcției, utilajului și a procesului tehnologic la locul de muncă. Cunoștințe sumare despre însușirile materialelor care sînt prelucrate și folosite la locul de muncă respectiv. Instrumentele de control și măsură. Organizarea locului de muncă. Formele de lucru și plata muncitorilor. Regulile de protecție a muncii. Învățarea principalelor procedee de lucru; instructaj cu privire la tehnica securității muncii; exerciții pentru însușirea procedeelor de lucru.

IV. EXECUTAREA DE OPERAȚII SIMPLE LA LOCUL DE MUNCĂ

a. Lăcătușărie (ajustaj, montaj): executarea de operațiuni de ajustaj; executarea de operațiuni de găurire, zencuire, rectificări etc; executarea de operațiuni de nituire; executarea de operațiuni de filetare; executarea de operațiuni de montaj.

b. Mașini-unelte: cunoașterea mașinilor unelte; exerciții de prindere a pieselor la mașina-unealtă; exerciții de manevrare a organelor mașinii-unealtă; executarea de operațiuni la mașina-unealtă.

c. Turnătorie de fontă, oțel, neferoase: procesul formării manuale și mecanice în turnătoriile de oțel, fontă și neferoase; procesul topirii și turnării oțelului, fontei și neferoaselor; exerciții de formare a diverselor modele, executarea de miezuri etc; exerciții de dezbatere și curățire a pieselor turnate.

d. Forje: utilajele, sculele și dispozitivele utilizate în prelucrarea la cald a metalelor (scule, dispozitive, ciocane mecanice, ciocane manuale, nicovale etc.).

Exerciții de forjare: încălzirea metalului (la cuptoare cu cărbuni și cu gaz); forjarea la ciocane mecanice; ștanțarea la cald, matrițarea (toate operațiunile); tratamente termice (călirea, revenirea și recoacerea). (Lucrările se vor executa pe lîngă muncitori).

e. Electrotehnică: lucrări de bobinaj la motoare și aparate electrice; lucrări de montaje de rezistențe la aparate electrice; lucrări la aparate electrice de uz casnic (fiare de călcat, reșouri etc.); lucrări de radiotehnică.

f. Ateliere de suprafață în întreprinderi miniere și petrolifere: lucrări pe lîngă muncitori în atelierele de reparații: ajustaj, montaj, mașini-unelte, instalații simple electrice, bobinaj, lucrări de tîmplărie (elevii vor fi repartizați pe lîngă muncitori).

g. Ateliere de reparații din întreprinderi, centre mecanice, S.M.T. și ateliere auto: lucrări pe lîngă muncitori în atelierele de reparații: ajustaj, montaj, mașini-unelte, instalații simple electrice, bobinaj, lucrări de tîmplărie (elevii vor fi repartizați pe lîngă muncitori și vor lucra la repararea autovehiculelor, tractoarelor și mașinilor agricole).

h. Șantiere de construcții: transportul materialelor (pietriș, nisip, var, cărămidă); îndoirea fierului-beton pentru schelete de grinzi; îndoirea și legarea armăturilor; prepararea betonului; prepararea mortarului; transportul și turnarea betonului; confecționarea cofrajelor; confecționarea schelelor; executarea de lucrări de zidărie.

i. Întreprinderi ale industriei ușoare: cunoașterea războaielor de țesut; cunoașterea mașinilor de depănat și tors fire; lucrări în atelierele de reparații mecanice; lucrări în secțiile de curățat, imprimat, călcat etc.; lucrări în secțiile de încălțăminte, croit, richtuit, bătut tocuri, talpă etc.

j. Întreprinderi industriale alimentare: cunoașterea procesului de fabricație; urmărirea procesului de fabricație; executarea de diferite lucrări accesibile cunoștințelor și posibilităților elevilor; executarea de lucrări în atelierele de reparații ale întreprinderii.

Măsuri în ajutorul oamenilor muncii care vor intra în învățământul seral și fără frecvență

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior asigură muncitorilor din industrie și din agricultură cele mai largi posibilități pentru completarea studiilor de învățămînt mediu, fără să întrerupă producția.

Absolvenții școlilor profesionale, muncitori sau țărani muncitori, care au stagiul în producție prevăzut de Hotărîre, intră în învățămîntul seral fără să dea vreun examen de diferență.

Sînt însă și unii muncitori din industrie și din agricultură care au absolvit în trecut diferite școli elementare de meserii, profesionale, școli inferioare de meserii și de agricultură, cu durata de 3 sau 4 ani, școli superprimare (complimentare) de 7 ani sau gimnazii etc. care au existat înainte de Reforma învățămîntului din anul 1948. Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit care din aceste școli pot fi echivalate cu actuala școală elementară de 7 ani. Pentru aceasta s-au studiat planurile de învățămînt și programele școlare ale acestor forme de învățămînt, stabilindu-se tipurile de școli care sînt echivalate cu absolvirea școlii elementare de 7 ani, școli care au fost prevăzute în anexa nr. 1 a Regulamentului pentru organizarea și funcționarea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Pe baza actelor de studii pe care absolvenții acestor școli le posedă, ei se pot înscrie în clasa a VIII-a serală sau fără frecvență dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Așa, de exemplu, un muncitor care a absolvit patru clase elementare (primare) și o școală profesională de 3 sau 4 ani este socotit absolvent al școlii elementare de 7 ani. In condițiile stabilite de Hotărîre, el poate cere comisiei de selecționare din întreprindere să fie recomandat pentru înscrierea în clasa a VIII-a serală sau fără frecvență, fără să dea examene de diferență. In scopul completării și împrospătării unor cunoștințe de cultură generală el va trebui să urmeze un curs de pregătire organizat de întreprindere. Cunoștințele dobîndite la acest curs vor fi de un real folos la frecventarea clasei a VIII-a.

Un muncitor care a absolvit patru clase elementare (primare) și o școală inferioară de agricultură (horticultură, viticultură etc.) cu durata de minimum 3 ani, poate cere, de asemenea, comisiei raionale de selecționare să fie recomandat pentru înscrierea în clasa a VIII-a serală sau fără frecvență, în condițiile arătate mai sus.

Sînt numeroși muncitori din industrie și agricultură care au absolvit o școală profesională, o școală inferioară de meserii, o școală inferioară agricolă etc., iar după aceea au promovat și una sau mai multe clase ale fostelor școli de grad mediu (școli medii tehnice — anii I — IV; licee industriale — clasele V—VIII; școli superioare de arte și meserii — clasele V-VIII etc.) și, din diferite motive, nu au putut absolvi aceste școli. Pentru a da și acestor muncitori posibilitatea să-și completeze studiile de cultură generală, s-a stabilit un număr de șase școli de grad mediu care, prin examene de diferență, pot fi echivalate cu actualele școli medii de cultură generală. Școlile care pot fi echivalate cu școala medie de cultură generală au fost prevăzute în Anexa nr. 2 a Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Așa, de pildă, un muncitor care a absolvit o școală profesională și a promovat și anul I al unei foste școli medii tehnice se poate înscrie direct în clasa a IX-a serală sau fără frecvență dînd numai cîteva examene de diferență pentru clasa a VIII-a. Un muncitor care a absolvit școala inferioară de agricultură și a promovat și anul II al unei foste școli medii tehnice de silvicultură se poate înscrie direct în clasa a X-a serală s-au fără frecvență, dînd examene de diferență pentru clasa a VIII-a și clasa a IX-a.

Examenele de diferență pentru echivalarea cu școala medie de cultură generală a celor șase tipuri de școli de grad mediu au fost prevăzute în Anexa nr. 3 a Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Astfel, un muncitor care a promovat anul I al unei școli medii tehnice de metalurgie se poate înscrie direct în clasa a IX-a serală sau fără frecvență dînd examene de diferență pentru clasa a VIII-a numai la 3 obiecte (limba română, științe naturale, geografie). Un muncitor care a promovat anul II al unei școli medii tehnice de agricultură se poate înscrie direct în clasa a X-a serală sau fără frecvență dînd examen de diferență pentru clasa a VIII-a numai la două obiecte (limba română, geografie), iar pentru clasa a IX-a la trei obiecte (limba română, științe naturale, geografie).

Organele de învățămînt au datoria să explice pe larg muncitorilor din industrie și din agricultură posibilitățile pe care le au pentru completarea studiilor și condițiile în care pot face acest lucru. Este necesar să li se arate: care din școlile absolvite pot fi echivalate cu școala elementară de 7 ani, care școli din trecut pot fi echivalate cu clase ale școlii medii de cultură generală, care sînt obiectele la care se dau examene de diferență, precum și unde se pot da aceste diferențe și la ce date.

La cursul de pregătire a tinerilor muncitori din Cîmpina

Munca la cursurile de pregătire pentru tinerii care vor intra în învățămîntul seral ridică pentru profesori cîteva probleme deosebite. Ea le cere, bunăoară, să folosească cunoștințele bogate pe care le au cursanții din activitatea pe care o desfășoară în producție. De asemenea, le cere să țină seama de faptul că tinerii cu care lucrează nu au o pregătire omogenă. De aceea, sprijiniți de organele de partid, secțiile de învățămînt și cultură au recrutat pentru aceste cursuri cadre didactice cu o bogată experiență, cu o bună pregătire profesională.

Acest criteriu a stat și la baza recrutării profesorilor care predau la cursul de pregătire de pe lîngă Școala medie nr. 2 din Cîmpina, frecventat de muncitori din unitățile industriale din oraș. Seriozitatea cu care se desfășoară procesul de învățămînt aici se explică atît prin buna pregătire a profesorilor, prin munca stăruitoare desfășurată de aceștia, cît și prin atenția deosebită pe care o dă secția de învățămînt și cultură îndrumării lor. Toți profesorii îi cunosc pe tinerii cu care lucrează. Ei au folosit primele lecții din cadrul cursului pentru a-și da seama de nivelul de pregătire al fiecărui cursant, de bagajul de cunoștințe teoretice și practice pe care-l posedă elevii. Astfel au putut stabili în ce direcție trebuie să-și îndrepte în primul rînd atenția, asupra căror probleme trebuie să insiste mai mult.

Vorbeam la început despre problemele deosebite pe care le ridică predarea la cursurile de pregătire, despre nivelul diferit de cunoștințe al cursanților. Cum trebuie să se desfășoare o lecție în astfel de condiții? Pe ce este bine să se pună accentul în primul rînd?

Iată cum răspunde la aceste întrebări profesorul de matematică Tudose Tănase. In lecțiile sale, tovarășul Tănase dă o mai mare atenție muncii cu tinerii care au un bagaj de cunoștințe mai redus. Aceștia sînt antrenați în mod deosebit în rezolvarea exercițiilor și problemelor. De exemplu, la lecția care avea ca temă „Fracțiile ordinare", fiecare din cei 25 de cursanți a răspuns sau a lucrat la tablă o dată, iar o bună parte din ei chiar de mai multe ori. Profesorul cheamă la tablă, pentru rezolvarea problemelor, pe cei care au întrerupt de mai mult timp învățătura, iar dacă aceștia nu pot duce rezolvarea pînă la capăt, îi solicită pe cei mai buni să-i ajute. Desigur că o asemenea desfășurare a lecției cere profesorului eforturi mai mari decît o lecție obișnuită, în care acesta predă cunoștințele noi, enunță regulile și formulele, iar elevii își notează în caiete cele predate. Ea dă însă, în condițiile cursurilor de pregătire, cele mai bune rezultate. Modul acesta de lucru este recomandabil îndeosebi datorită caracterului cursului, care este, în fond, un curs de reîmprospătare și de completare a unor noțiuni deja cunoscute.

Și profesoara Steliana Săvulescu folosește acest procedeu în orele de gramatică și de literatură română pe care le predă în cadrul cursului. La lecția de literatură în care a verificat cunoștințele elevilor cu privire la viața lui Eminescu și la poezia „Impărat și Proletar" și a predat „Scrisoarea III", tov. Săvulescu a antrenat un număr mare de cursanți. Ea a făcut apel nu numai la cunoștințele de literatură ale acestora, ci și la cele de istorie. Tinerii au vorbit foarte bine despre momentele importante din viața marelui poet, arătînd cum au influențat acestea asupra operei sale, au analizat conținutul de idei al poeziei „Impărat și Proletar" și au subliniat puternica dragoste de patrie a lui Eminescu oglindită într-o înaltă formă artistică în „Scrisoarea III". La fel, la lecția de gramatică au fost antrenați un număr mare de cursanți în efectuarea analizelor gramaticale.

Este necesar însă ca pe viitor tov. Săvulescu să dea mai mare atenție ortografiei elevilor. In lecțiile despre care am vorbit, ea s-a oprit numai în treacăt asupra regulilor ortografice. Este nevoie ca ea să stăruie mai mult asupra acestor reguli, să controleze cu regularitate exprimarea în scris a cursanților. Pentru o mai bună verificare a cunoștințelor de ortografie și pentru îndreptarea greșelilor pe care le mai fac tinerii în această privință ar fi bine ca exemplele și textele date la tablă pentru a fi analizate să fie scrise nu de profesoară, ci de către elevi.

Profesoara de desen, tov. Ecaterina Herești eanu, este o profesoară bună, cu experiență. Ea predă bine, la un nivel științific ridicat și totodată pe înțelesul cursanților. Consultînd programa de desen din școlile medii și programa de desen tehnic din școlile profesionale, tov. Herești eanu a planificat în mod judicios cunoștințele de desen liniar pe care le predă la curs. Din păcate însă profesoara nu acordă atenție antrenării tuturor elevilor la lecții, nu se îngrijește să-i facă să lucreze, să-i ajute să plece din clasă cu lecția învățată. La ora în care a predat „Construcția curbelor închise", bunăoară, verificînd cunoștințele studiate în ora anterioară, cu privire la înscrierea unor poligoane în cerc, profesoara n-a antrenat nici un elev la lucru, ci s-a mărginit să deseneze ea însăși la tablă.

Cu aproximativ 15 minute înainte de sfîrșitul orei a fost terminată predarea lecției noi. Ar fi fost firesc ca în timpul rămas să se facă fixarea cunoștințelor. Tov. Herești eanu a trecut însă la o altă lecție, care era planificată pentru ora următoare. Desigur, acest lucru este dăunător. Pe lîngă că nu s-a făcut fixarea, cea de a doua lecție predată în cadrul aceleiași ore n-a fost înțeleasă de mulți cursanți, care n-au putut ține pasul cu ritmul precipitat în care a lucrat profesoara la tablă. La un moment dat, unul din ei a cerut să se mai explice o dată un lucru pe care nu l-a înțeles. Nici de data aceasta profesoara nu a procedat just. In loc să explice încă o dată cu glas tare, la tablă, ceea ce i se cerea, a arătat elevului respectiv, la banca lui, în mod individual, cum să execute lucrarea, deși putea să-și dea seama ușor că majoritatea cursanților rămăseseră nelămuriți. Că lucrurile stau astfel o dovedește și faptul că toată clasa s-a strîns ciorchine în jurul profesoarei pentru a auzi explicațiile suplimentare. In asemenea condiții însă n-au putut învăța prea mult.

Tov. Herești eanu trebuie să acorde mai multă grijă pentru a asigura însușirea din clasă a noțiunilor generale de desen tehnic, deoarece în învățămîntul seral nu se vor mai preda aceste noțiuni.

Munca plină de rîvnă a cadrelor didactice care predau la cursul de pregătire din Cîmpina este o garanție că rezultatele pe care le vor obține vor fi dintre cele mai bune. Intensificînd munca în lunile care urmează, ei vor izbuti să dea tinerilor ce vor intra în clasa a VIII-a o pregătire solidă, ajutîndu-i să devină oameni culți, multilateral instruiți.

AL. I. VLADIMIR

În atenția profesorilor de economie politică

Direcția pedagogică din Ministerul Învățămîntului și Culturii comunică — cu titlu orientativ — în atenția profesorilor de economie politică, problemele principale care trebuie avute în vedere la recapitularea lecțiilor de economie politică.

— Obiectul economiei politice. Caracterul de clasă și de partid al economiei politice.

— Modul de producție, factor determinant în dezvoltarea societății. Trecerea de la un mod de producție la altul.

Capitalismul premonopolist

— Producția de mărfuri simplă și producția de mărfuri capitalistă. Asemănări și deosebiri.

— Legea plusvalorii — lege economică fundamentală a modului de producție capitalist. Insemnătatea învățăturii marxiste despre plusvaloare pentru lupta revoluționară a clasei muncitoare.

— Legea generală a acumulării capitaliste. Pauperizarea relativă și absolută a proletariatului. Combaterea tezelor burgheze și revizioniste care neagă pauperizarea proletariatului în capitalism.

— Cauza fundamentală a crizelor economice de supraproducție. Crizele economice de supraproducție și ascuțirea contradicțiilor capitalismului.

Capitalismul monopolist

— V. I. Lenin despre trăsăturile imperialismului. Acțiunea legii economice fundamentale a capitalismului în condițiile imperialismului.

— Capitalismul monopolist de stat. Combaterea teoriilor reformiste și revizioniste care neagă ascuțirea contradicțiilor de clasă în imperialism.

— In ce constă importanța cunoașterii legii dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a țărilor capitaliste în imperialism.

— Ce este criza generală a capitalismului. Prima etapă a crizei generale.

— Insemnătatea internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

— Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de al doilea război mondial. Etapa a doua a crizei generale a capitalismului. Schimbarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea forțelor păcii și socialismului.

— Importanța teoretică și practică a tezelor elaborate de Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S. în problemele păcii și războiului.

Modul de producție socialist

— Necesitatea perioadei de trecere de la capitalism la socialism.

— Dictatura proletariatului, principalul instrument al construirii socialismului. Caracterul antimarxist-antileninist al teoriilor revizioniste cu privire la dictatura proletariatului și la rolul economic al statului socialist.

— Politica P.M.R. de construire a socialismului în R.P.R. Succesele hotărîtoare obținute de poporul muncitor, sub conducerea P.M.R., în construirea socialismului.

— Importanța lucrărilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 pentru dezvoltarea cu succes a economiei noastre pe calea socialismului.

— Legile generale ale revoluției socialiste și ale construcției socialiste. Importanța cunoașterii și folosirii acțiunii lor pentru construirea cu succes a socialismului.

— Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, baza relațiilor de producție socialiste. Legea economică fundamentală a socialismului și acțiunea ei în economia R.P.R.

— Acțiunea legii dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale. Planificarea socialistă în economia R.P.R.

— Creșterea cu precădere a producției mijloacelor de producție față de producția obiectelor de consum, lege economică a reproducției socialiste lărgite. Acțiunea ei în economia R.P.R.

— Particularitățile producției de mărfuri în perioada de trecere de la capitalism la socialism și în socialism.

— Importanța creșterii productivității muncii pentru economia socialistă.

— Ce este gospodărirea socialistă a întreprinderilor (hozrasciot) și care sînt trăsăturile ei caracteristice. Importanța reducerii prețului de cost pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

— In ce constă superioritatea agriculturii socialiste față de agricultura capitalistă. Transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R.

— Relațiile economice de tip nou dintre țările sistemului mondial socialist. Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S. despre legile dezvoltării sistemului socialist mondial.

— Importanța planului septenal de dezvoltare a economiei U.R.S.S. pentru construirea comunismului.

— Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S. despre trecerea treptată de la socialism la comunism.

ÎN PREAJMA ÎNCHEIERII

ÎN STRÎNSĂ LEGĂTURĂ CU VIAŢA

Ca şi la celelalte materii de învăţământ, recapitularea finală a cunoştinţelor de chimie are o mare importanţă pentru însuşirea unor cunoştinţe şi priceperi temeinice de către elevi, în vederea aprofundării, sistematizării şi generalizării materialului parcurs anterior, precum şi pentru asigurarea unei trainice legături între teorie şi practică, între şcoală şi sarcinile construirii socialismului în patria noastră.

Înţelegînd scopul recapitulării finale a materiei şi considerînd această activitate nu ca o simplă reluare, mai succintă, a celor predate în cursul anului, ci ca o nouă etapă calitativă de cunoaştere, prin care se urmăreşte stabilirea unor legături noi între cunoştinţele dobîndite de elevi, numeroşi profesori de chimie şi-au alcătuit planurile tematice de recapitulare pe baze ştiinţifice, stabilind din timp conţinutul lecţiilor din această perioadă şi metodica desfăşurării lor, care include efectuarea unor lucrări de laborator adecvate, folosirea materialului didactic, organizarea excursiilor în producţie etc.

Astfel, tovarăşa Olimpia Bînă, profesoară la Şcoala medie „Gh. Lazăr" din Bucureşti, alcătuindu-şi planul de recapitulare finală la clasa a IX-a şi-a grupat cele mai importante probleme ale cursului de chimie predat în acest an pe teme centrale, care reflectă preocuparea pentru realizarea unei legături organice între teorie şi practică, pentru consolidarea şi generalizarea cunoştinţelor.

Plecînd de la faptul că la clasa a IX-a conţinutul cursului de chimie cuprinde capitole importante, ca azotul şi fosforul, metaloizi care au un rol hotărîtor în viaţa plantelor şi animalelor, teoria atomo-moleculară, sistemul periodic al elementelor după D.I. Mendeleev, structura atomilor, legătura chimică etc., profesoara a cuprins în sistemul lecţiilor de recapitulare finală teme cum sînt „Contribuţia chimiei la dezvoltarea agrotehnicii moderne" ; „Produse industriale chimice de mare însemnătate studiate la lecţiile de chimie şi importanţa lor practică" ; „Lucrări de laborator prin care să se pună în evidenţă proprietăţile unor elemente şi principalii lor compuşi, ţinînd-se seama de locul pe care-l ocupă acestea în tabloul lui D.I. Mendeleev" ; „Felul în care se aplică principalele legi ale chimiei în industrie şi agricultură" etc.

Desfăşurarea lecţiei de recapitulare cu tema „Contribuţia chimiei la dezvoltarea agrotehnicii moderne" a scos în evidenţă atenţia acordată de tovarăşa Bînă conţinutului lecţiei şi metodicii de desfăşurare a acesteia. Cunoscînd dinainte tema şi primind indicaţii în vederea pregătirii ei, elevii au putut participa activ şi cu interes la discuţii. Precizarea făcută la începutul lecţiei de către profesoară — „o să ne referim la cunoştinţele din acest an precum şi la cele dobîndite anul trecut, în clasa a VIII-a, întrucît ne pregătim de pe acum pentru examenul de maturitate" — a antrenat şi mai mult elevii pentru un efort susţinut în timpul lecţiei. Deosebit de mult au contribuit la succesul lecţiei desele referiri la aplicaţiile practice ale cunoştinţelor recapitulate.

Folosind discuţia frontală, profesoara a reţinut atenţia elevilor asupra problemelor celor mai importante pe care le includea tema lecţiei : specificitatea anumitor îngrăşăminte pentru anumite soluri, rolul analizei chimice în determinarea solurilor, tipurile principale de îngrăşăminte chimice, utilizarea raţională a îngrăşămintelor chimice în condiţiile dezvoltării socialiste a agriculturii din ţara noastră, mărirea producţiei de îngrăşăminte prin construirea de noi fabrici şi dezvoltarea celor existente în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958. S-a subliniat apoi importanţa unor substanţe chimice — cum sînt sulfatul de cupru, floarea de sulf, sulfura de carbon etc. — pentru combaterea dăunătorilor. De asemenea, au fost relevate perspectivele folosirii izotopilor radioactivi în urmărirea transformărilor pe care le suferă substanţele nutritive în diferitele părţi ale plantelor.

In scopul valorificării cunoştinţelor dobîndite de elevii care lucrează în cercul de chimie pe lîngă Institutul de cercetări agronomice, profesoara le-a cerut acestora să descrie unele experienţe efectuate de ei pe loturile experimentale. Completările de acest gen au accentuat şi mai mult interesul elevilor pentru lecţie. La aceasta au contribuit, de asemenea, şi exemplele ilustrative alese cu grijă, precum şi materialul didactic, care a dat elevilor posibilitatea să constate nemijlocit proprietăţile fizice şi chimice ale substanţelor respective.

Sistematizînd cunoştinţele într-o nouă înlănţuire pe baza unei scheme realizate cu ajutorul elevilor, la tablă, profesoara a completat şi dezvoltat cele ştiute de ei în legătură cu mijloacele pe care le pune chimia în slujba măririi producţiei agricole la hectar şi ridicarea bunăstări a oamenilor muncii din ţara noastră.

Prin justa alegere a temelor recapitulative, prin pregătirea temeinică a lecţiilor de recapitulare, prin folosirea unor metode de muncă adecvate, tovarăşa Bînă reuşeşte să ridice nivelul cunoştinţelor de chimie al elevilor săi şi ajută să-şi sistematizeze aceste cunoştinţe, să înţeleagă legătura lor cu practica şi să le poată folosi în practică.

A. TURCU
şi E. DOMOCOŞ

In cadrul cercului lor de ştiinţe naturale, ale cărui lucrări se desfăşoară la Institutul agronomic din Ca
medii nr. 22 urmăresc, sub îndrumarea cercetătorilor institutului, probleme fiziologice legate de cultu

MUNCĂ PLINĂ DE ÎNSUFLE

EXCURSIA — O METODĂ ATRACTIVĂ DE RECAPITULARE A CUNOŞTINŢELOR

La Şcoala de 7 ani din Petroşani au fost programate, în perioada recapitulării finale a materiei, o serie de excursii cu caracter ştiinţific în Valea Jiului. Fiind foarte atractive pentru elevi, aceste excursii îi ajută să recapituleze într-un mod interesant cunoştinţele studiate în timpul anului.

Astfel, au fost foarte instructive pentru elevi excursiile făcute la termocentrala de la Paroşeni şi la filatura din Lupeni, dîndu-le prilejul să cunoască nemijlocit unele realizări ale regimului nostru democrat-popular. Vizitînd termocentrala de la Paroşeni, elevii clasei a VII-a au putut urmări întregul proces de transformare a cărbunelui în energie electrică. De asemenea, la filatura Lupeni elevii au urmărit pregătirea celulozei pentru fabricarea fesăturilor.

Vizitarea acestor întreprinderi a contribuit la fixarea şi adîncirea cunoştinţelor primite de elevi în cadrul orelor de fizică, de chimie şi geografie economică, la cultivarea dragostei lor pentru muncă, la întărirea hotărîrii elevilor de a se îndrepta, după absolvirea şcolii, spre munca productivă din fabrici şi uzine.

DISCUŢII ÎN CERCUL PEDAGOGIC

Ocupîndu-se îndeaproape de buna organizare a recapitulării materiei, profesorii de limba rusă din şcolile raionului Tudor Vladimirescu s-au întrunit de curînd în cadrul cercului lor pedagogic pentru a discuta împreună cele mai bune metode de desfăşurare a lecţiilor recapitulative.

Ei au ascultat cu acest prilej un referat cu privire la organizarea recapitulării pe clase.

Au avut loc apoi discuţii care au prilejuit un larg schimb de experienţă în ceea ce priveşte metodele de consolidare şi generalizare a cunoştinţelor de limba rusă însuşite de elevi în cursul anului şcolar

ELEVII CLASEI A IV-A SE PREGĂTESC PENTRU PRIMUL LOR EXAMEN

Învăţătoarea clasei a IV-a de la şcoala de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timişoara, se preocupă îndeaproape

de pregă
pentru e
solvire.

Astfel,
solida cu
privire
ortografie
dă zilnic
prind cît
vinte.
cordă
rezolvări
date lu
Pentru
cît mai
cută mă
trasează
culează

Exemp
şi spriji
care pio
învăţătu
legilor
atmosfer
nică ce
durile c
sei a
să se
bine pr
examen

S-AR FI PUTUT OBŢINE REZUL

Prima lecţie recapitulativă pe care a ţinut-o cu elevii ei din clasa a V-a „A" tovarăşa V. Macovei, profesoară la Şcoala medie nr. 3 din Brăila, a avut ca temă: „Organele vegetative ale plantelor, importanţa lor economică".

Înainte de a trece la adîncirea şi consolidarea cunoştinţelor cuprinse în temă, profesoara a cerut unui elev să enunţe problemele ce urmau să fie recapitulate şi să scrie pe tablă planul tematic al lecţiei. Pe baza acestui plan elevii au putut să urmărească bine problemele mai importante ale lecţiei, să discute în mod organizat. Ei au arătat care sînt organele vegetative ale plantelor, cum se prezintă fiecare organ la diferitele grupe de plante în legătură cu gradul lor de dezvoltare, au vorbit despre rolul şi funcţia fiecărui organ vegetativ.

Verificarea cunoştinţelor s-a făcut pe baza unui bogat şi variat material viu. Fiecare elev îşi pregătise pe bancă, încă înainte de începerea orei, materialul privind diferite grupe de plante. Intuirea acestui material în cadrul lecţiei a contribuit mult la precizia răspunsurilor date de elevi. Vorbind, spre exemplu, despre rădăcinile fasciculate, după ce au arătat prin ce se caracterizează acestea, elevii au ales din materialul lor plantele cu rădăcini de acest fel : grîu, ovăz etc.

Profesoara a fost preocupată de a asigura recapitularea cunoştinţelor într-o formă nouă, de a aduce elemente noi în lecţie. Astfel, organele vegetative nu au fost tratate în mod separat, aşa cum au fost studiate în cursul anului, ci au fost privite în ansamblu. De exemplu, vorbindu-se despre felul cum se hrănesc plantele, s-au arătat funcţiile pe care le îndeplineşte fiecare organ (rădăcină, tulpină şi frunze) în acest proces, contribuţia fiecăruia la menţinerea vieţii plantei. De asemenea, profesoara a stabilit împreună cu elevii corelaţia care există între funcţia şi structura organelor vegetative. Elevii au înţeles astfel că organele vegetative sînt formate din ţesuturi cu o anumită structură, diferenţiată după funcţia pe care o îndeplinesc în viaţa plantei. Acest lucru a fost frumos şi clar exprimat de o elevă care, referindu-se la această corelaţie, a arătat că rădăcina cuprinde vase liberiene şi lemnoase dispuse în grupe alterne, avînd rolul de a extrage hrana din sol, pe cînd în tulpină aceste vase se suprapun şi ajută la creşterea în grosime a plantei. Corect şi precis a fost şi răspunsul unei alte eleve privind legătura dintre structură şi rolul frunzei. Eleva a arătat că, pentru a îndeplini procesul de fotosinteză, frunza cuprinde în structura ei pigmenţi coloraţi care conţin clorofilă.

Profesoara a orientat judicios discuţiile elevilor referitoare la organele vegetative, pornind de la grupele inferioare de plante şi ajungînd pînă la cele superioare. Astfel s-au arătat diferitele feluri de rădăcini ale plantelor, începîndu-se cu cele mai simple — rizoizii, şi terminîndu-se cu cele mai complicate — rădăcinile ramificat lemnoase ale arborilor. Elevii au revăzut astfel organele vegetative în mod comparativ şi evolutiv.

In tot timpul lecţiei tov. Macovei a corectat răspunsurile greşite ale elevilor şi a lămurit unele chestiuni care erau neclare în mintea lor.

După ce a epuizat tema propusă pentru recapitulare, profesoara a alcătuit împreună cu elevii planul temei recapitulative pentru ora următoare : „Organele reproducătoare ale plantelor". Merită a fi menţionat faptul că şi în stabilirea acestui plan tov. Macovei a mobilizat întreaga clasă la o participare activă. Fiecare elev a fost solicitat să răspundă la una sau mai multe întrebări. De asemenea, ea le-a dat indicaţii privitoare la felul cum să studieze acasă. Le-a atras în mod special atenţia asupra faptului că nu trebuie să răsfoiască întregul material, ci, pe baza planului întocmit în clasă, să se oprească asupra acelor cunoştinţe ce sînt prevăzute în plan şi să folosească schiţele şi schemele

di
ce
m
ra
pr
ti
ni
pe
di
ti
le
p
s
c
d
c
a
s
s
t
E
c
p
s
r
s
z
c
v
e
r

RII ANULUI ŞCOLAR

le Şcolii

CÎND NU SÎNT LUATE ÎN SEAMĂ CERINŢELE ELEMENTARE

S-ar părea că nu mai sînt azi în şcolile noastre profesori care să nu ştie că recapitularea materiei la sfîrşitul anului şcolar, avînd drept scop de a da elevilor o privire de sinteză asupra materiei învăţate în cursul anului, presupune o asemenea planificare a temelor, încît aceştia să rămînă cu o cunoaştere temeinică, de ansamblu, a acestei materii, să-şi consolideze problemele esenţiale ale cursului, să le poată aplica în practică. De asemenea, s-ar părea că fiecare profesor ştie ce însemnătate are comunicarea din timp a planului de recapitulare, aşa ca elevii să se poată pregăti serios pentru lecţiile recapitulative.

Este cu atît mai surprinzător faptul că sînt încă, în unele şcoli, profesori care ignorează aceste cerinţe elementare ale recapitulării sau, dacă nu le ignorează, nu le iau în seamă. Un asemenea profesor este tov. Ion Tulceanu, care predă matematica la clasa a VII-a a Şcolii medii din Oltenita.

Pînă la începutul acestei săptămîni tov. Tulceanu nu-şi sistematizase încă materia pe cîteva teme de sinteză în strînsă legătură cu aplicaţiile practice ale matematicii, nici nu indicase încă elevilor problemele pe care urmau să le rezolve în lecţiile de recapitulare.

Am asistat la două lecţii ţinute de tov. Tulceanu, una de recapitulare a corpurilor geometrice, iar cealaltă a fracţiilor algebrice. Ele au scos în evidenţă o anumită preocupare a profesorului pentru însuşirea matematicii de către elevi. Astfel o bună parte din elevi cunosc formulele cu ajutorul cărora se calculează aria laterală, aria totală şi volumul corpurilor geometrice studiate de ei. In cadrul lecţiei „Fracţii algebrice" profesorul a insistat asupra unor cunoştinţe fundamentale pe care trebuie să le posede elevii, cum sînt cunoştinţele asupra ordinei operaţiilor aritmetice, asupra proprietăţilor fracţiilor ordinare şi algebrice etc.

Aceleaşi lecţii au ilustrat însă şi deficienţele serioase ce există în metoda de lucru a profesorului, deficienţe care se răsfrîng asupra nivelului general de pregătire al elevilor.

Deşi lecţia „Corpuri geometrice" impunea, prin însuşi conţinutul ei (recapitularea corpurilor rotunde şi a poliedrelor), folosirea materialului didactic, acesta a lipsit cu desăvîrşire. Problema pe care au rezolvat-o elevii la tablă trebuia intuită prin prezentarea unui model demonstrativ, confecţionat chiar de către ei. Nici acest lucru nu s-a făcut însă. Mai mult, figura desenată pe tablă era confuză, cu notaţii greşite şi incompletă.

In cursul desfăşurării lecţiei profesorul a intervenit foarte des cu întrebări la care de cele mai multe ori răspundea tot el. De pildă, a adresat unui elev întrebarea: „Cum se calculează volumul cilindrului?". Elevul a răspuns: „Baza ori înălţimea". Profesorul a mers mai departe: „Ce înţelegem prin bază?" Primind răspunsul — „un cerc" — profesorul a completat singur răspunsul: „deci aria acestui cerc se calculează..."

Acest gen de conversaţie este folosit destul de frecvent de profesor. La lecţia de algebră, bunăoară, astfel de „dialoguri" au ţinut mai bine de 15 minute, de cele mai multe ori profesorul fiind acela care, punînd întrebarea, dădea şi răspunsul.

Ambele lecţii au fost lipsite de aplicaţiile practice ale temelor tratate. De asemenea, elevii n-au fost ajutaţi să facă legătura cu materia predată în clasele a V-a şi a VI-a. La lecţia de geometrie profesorul s-a oprit asupra dreptei mijlocii în triunghi, însă atunci cînd s-a discutat despre poliedre nu s-a reamintit nimic despre figurile geometrice învăţate în clasa a VI-a, care constituie feţele plane ce mărginesc poliedrele, deşi se putea face uşor acest lucru.

Pe parcursul desfăşurării lecţiilor a reieşit că elevii au lacune serioase în bagajul lor de cunoştinţe la matematică. Aceasta este cu atît mai grav cu cît ei sînt în preajma examenului de absolvire. Bunăoară, mulţi confundă noţiuni esenţiale. De exemplu, confundă baza cu aria bazei. Unii elevi nu ştiu ce este dreapta mijlocie în triunghi, care sînt proprietăţile operaţiilor aritmetice, confundă restrîngerea termenilor asemenea cu descompunerea în factori. O serie de elevi au dovedit lipsuri serioase în efectuarea operaţiilor cu fracţii ordinare, cu numere mixte etc.

Faptul că profesorul nu a sistematizat toate cunoştinţele predate în cursul anului în jurul cîtorva teme de sinteză face ca materia — îndeosebi la geometrie — să fie reluată acum, la sfîrşitul anului, în mod mecanic. Aceasta s-a reflectat şi în felul cum a anunţat profesorul tema lecţiei viitoare, cerîndu-le elevilor să repete, pentru capitolul „Figuri asemenea", segmente proporţionale, teorema lui Thales, reciproca teoremei lui Thales şi aşa mai departe, înşiruind tabla de materii pînă la epuizarea capitolului.

O situaţie asemănătoare am întîlnit şi la o lecţie a profesoarei Florica Grigorescu de la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Oltenita. Ea dă elevilor din clasa a VI-a să recapituleze de la o lecţie la alta cîte un capitol din programă, iar în cadrul lecţiei reia cu elevii partea teoretică a întregului capitol la fel cum a parcurs-o în timpul anului, fără să sublinieze chestiunile esenţiale, fără să rezolve cu ei probleme cu conţinut practic.

Este ştiut că recapitularea materiei la sfîrşitul anului şcolar nu înseamnă o reluare mecanică a programei analitice, parcurgerea din nou a acesteia, aşa cum s-a procedat la lecţiile la care ne-am referit mai sus. Lecţia de recapitulare, care presupune selecţionarea anumitor cunoştinţe predate în cursul anului — şi anume a acelor cunoştinţe care au o însemnătate hotărîtoare pentru înţelegerea întregului curs şi care permit sezisarea legăturilor existente între diferitele capitole — trebuie pregătită cu toată răspunderea de către fiecare profesor. Ea are o tipologie deosebită de lecţiile obişnuite şi tocmai din această cauză profesorul trebuie să intre în clasă cu o imagine precisă asupra tuturor problemelor — atît de ordin teoretic cît şi de ordin practic — pe care le va dezbate cu elevii în cursul lecţiei. Bunăoară, pentru lecţia de algebră tov. Tulceanu ar fi trebuit să aleagă cîteva exerciţii tipice, prin care putea să împrospăteze în mintea elevilor cunoştinţele despre fracţiile ordinare, să-i ajute să înţeleagă legătura logică între fracţiile ordinare şi cele algebrice şi nu să se rezume la tratarea verbală a cunoştinţelor despre fracţiile ordinare sau la simple exerciţii de simplificare a fracţiilor algebrice.

Principala preocupare a majorităţii cadrelor didactice este, în această perioadă, tocmai aceea de a pregăti temeinic fiecare lecţie de recapitulare, de a asigura prin aceste lecţii legătura cu problemele practice. Aşa trebuie să procedeze toţi profesorii. Cei care nu şi-au organizat de la început bine munca au datoria ca, în timpul foarte scurt ce le mai stă la dispoziţie, să ia toate măsurile pentru ca şi lecţiile lor să constituie pentru elevi un ajutor real.

F. SILVESTRU

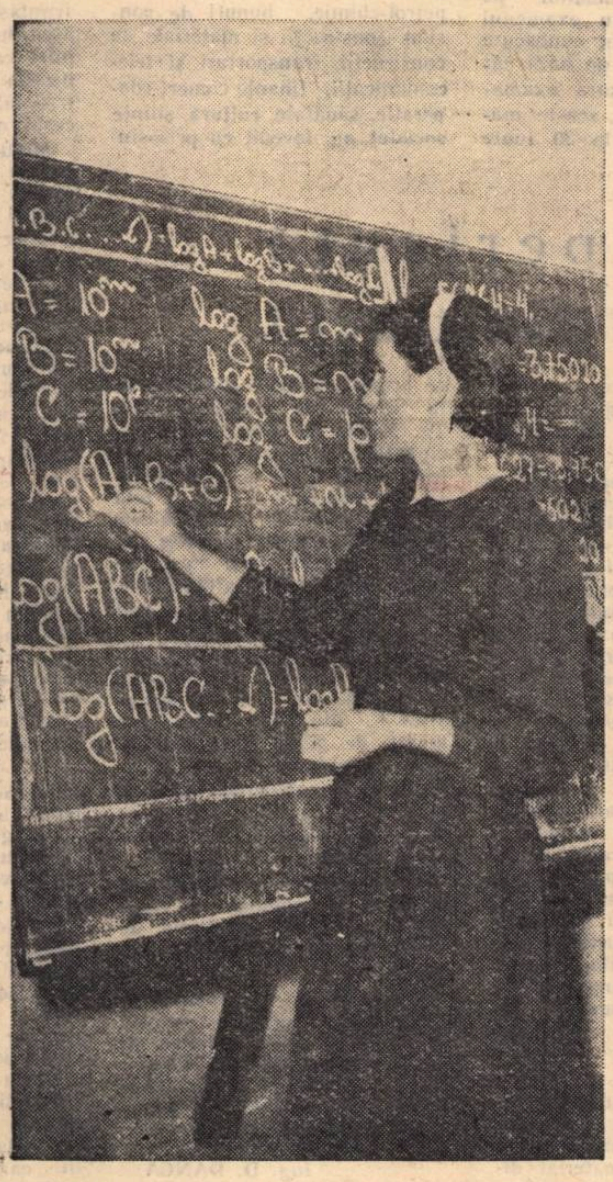

Într-o oră de matematică, la Şcoala medie nr. 1 din Haţeg.

SĂ FOLOSIM DIN PLIN AJUTORUL PĂRINŢILOR

Se cunoaşte rolul important pe care îl are strînsa colaborare între şcoală şi familie în rezolvarea celor mai multe probleme legate de instruirea şi educarea copiilor. Practica colaborării cu familiile elevilor s-a înrădăcinat adînc în viaţa şcolii noastre. In colaborare cu familia, învăţătorii şi profesorii găsesc soluţii la cele mai felurite probleme pe care le ridică viaţa şcolară.

Perioada de încheiere a anului şcolar — perioadă în care se desfăşoară recapitularea materiei, examenele, activităţile practice, pregătirile în vederea serbării de sfîrşit de an şi a vacanţei de vară — cere intensificarea muncii cu părinţii, deoarece aceştia pot să dea un preţios sprijin şcolii mai ales în această etapă.

Este necesar să arătăm de la început că sprijinul pe care îl pot obţine învăţătorul, diriginţele, profesorul de la părinţi, este diferit pentru diferitele clase sau grupuri de clase. La clasele care au examene de sfîrşit de an (IV, VII, XI) cadrele didactice au datoria să le arate părinţilor că în această perioadă copiii lor au nevoie de o supraveghere mai atentă în legătură cu pregătirea pentru examene: ei trebuie să dispună de suficient timp pentru învăţătură şi, totodată, trebuie să li se asigure o odihnă raţională. Învăţătorii şi profesorii au datoria să combată părerea acelor părinţi care socotesc că-i ajută pe copiii lor atunci cînd îi obligă să studieze peste măsură, ducîndu-i la surmenaj şi epuizare. Trebuie combătută însă şi atitudinea acelor părinţi care nu privesc cu destulă seriozitate examenele, fapt care determină şi la copii o atitudine asemănătoare. Prin exemple convingătoare, ţinînd seama de situaţia concretă a fiecărui elev în parte, cadrele didactice au datoria să-i lămurească pe părinţi asupra acestor probleme, să le arate că, urmînd sfatul şcolii, ei acţionează în interesul copiilor lor.

Diriginţii şi profesorii care lucrează la clasele VII şi XI îşi intensifică în această perioadă acţiunile privind orientarea profesională a elevilor. Discuţiile individuale purtate de pedagogi cu părinţii au un mare efect asupra hotărîrii pe care o iau aceştia în legătură cu viitoarea profesiune a copiilor lor, mai ales dacă diriginţii şi profesorii îi ajută să îmbine în mod judicios necesităţile economiei naţionale cu înclinaţiile, aptitudinile şi dorinţele copiilor.

La clasele care desfăşoară activităţi practice în perioada 15—26 iunie, cadrele didactice pot să obţină un serios sprijin din partea părinţilor dacă îi lămuresc în amănunţime asupra necesităţii acestor activităţi şi asupra rolului important pe care îl au ele în instruirea şi educarea copiilor lor. O atitudine justă faţă de această problemă din partea părinţilor determină în mare măsură o atitudine corespunzătoare şi din partea copiilor. Este bine să li se explice părinţilor că în perioada activităţilor practice copiii trebuie să fie hrăniţi mai substanţial, să fie îmbrăcaţi cu haine potrivite pentru practică etc.

Părinţii — în special mamele care nu sînt în producţie — pot să acorde un ajutor substanţial învăţătorilor în organizarea vizitelor care se fac cu elevii la expoziţii şi a excursiilor în parcuri, păduri etc. De asemenea, ei pot să sprijine pe învăţători în supravegherea copiilor cînd se organizează cu aceştia lucrări practice pe lotul şcolar, lucrări de îngrijire a parcurilor, a monumentelor, precum şi la acţiunile de combatere a dăunătorilor, de colectare a fierului vechi etc.

Comitetele de părinţi pe clase şi pe şcoală pot să acorde un deosebit sprijin în pregătirea serbării de sfîrşit de an, contribuind la întocmirea şi realizarea programului artistic, la mobilizarea tuturor părinţilor spre a asista la serbare, la pregătirea darurilor ce se fac elevilor meritoşi etc.

Sprijinul pe care îl pot obţine şcoala şi cadrele didactice în această perioadă va fi cu atît mai mare cu cît aceştia vor duce cu părinţii o muncă individuală, concretă şi stăruitoare.

I. GH. B.

...TE ŞI MAI BUNE

...ntru a înţelege mai bine
...adrul lecţiei elevii au intuit
..., discuţiile au avut un ca-
...ic, legătura dintre teorie şi
... a fost realizată în mod sa-
...stfel nu s-a pomenit absolut
...e lucrările efectuate de elevi
...lar spre a se stabili legătura
... învăţate şi munca lor prac-
...jurile pentru o asemenea
...u lipsit din lecţie. De exem-
...-a vorbit de rădăcină, profe-
... să ceară elevilor să arate
...ădit plantele pe lot, la ce a-
... fixat rădăcinile lor, justifi-
...eul aplicat. Ea n-a făcut însă

... avut un caracter teoretic şi
...lt aspect: nu s-a accentuat
...portanţa economică a dife-
...ie vegetative ale plantelor.
...cînd s-a vorbit despre rădă-
...ante, s-a arătat că la multe
...aceste rădăcini sînt depuse
...utritive. Aşa, s-a arătat că în
...eclei de zahăr se găsesc sub-
...aroase din care se extrage
...rofesoara s-a mulţumit cu a-
...s, fără să ceară elevilor să
... despre importanţa pe care o
... acestei plante pentru econo-
...ală. De asemenea, ea nu a discutat cu elevii asupra foloaselor diferitelor tulpini lemnoase, nu a amintit nimic despre Combinatul de celuloză de la Chiscani, din apropierea oraşului unde se fabrică din tulpini lemnoase prefabricate de mare însemnătate pentru industria chimică.

Lecţia a avut şi alte lipsuri. De exemplu, cînd s-a vorbit despre procesul de fotosinteză nu s-a insistat asupra deosebirii ce există între acest proces şi respiraţie, nu s-a arătat că fotosinteza este un proces de asimilaţie, de sinteză, iar respiraţia un proces de dezasimilaţie. Nu s-a subliniat nici faptul că prin procesul din fotosinteză se eliberează o importantă cantitate de oxigen necesară vieţii şi nu s-a făcut legătura între acest proces şi rolul zonelor verzi din oraşe.

Elevii tovarăşei Macovei au plecat de la lecţia recapitulativă cu multe cunoştinţe temeinice. Profesoara ar fi putut obţine însă rezultate şi mai bune dacă ar fi arătat mai multă atenţie legăturii cunoştinţelor cu practica.

Ţinînd seama de lipsurile acestei lecţii, tov. Macovei va trebui să-şi îmbunătăţească munca spre a asigura în lecţiile recapitulative ce vor urma nu numai consolidarea şi adîncirea cunoştinţelor studiate de elevi, ci şi strînsa legătură cu problemele producţiei.

I. MILEA

Elevii școlilor tehnice
se pregătesc pentru examene

În curînd, elevii din anul III al școlilor tehnice de maiștri vor da examenul de absolvire, pășind în viață ca oameni calificați, stăpîni pe meseria însușită.

Pregătindu-se pentru acest examen, viitorii absolvenți ai Școlii tehnice de maiștri de pe lîngă Combinatul metalurgic din Reșița, ca și profesorii care-i instruiesc și educă, acordă o mare atenție recapitulării cunoștințelor, bunei întocmiri a proiectelor de diplomă. În această privință școala folosește larg experiența dobîndită în anul trecut, cu prilejul examenului dat de prima serie de absolvenți.

Pozitiv în această experiență a fost faptul că în cadrul examenului s-a pus un deosebit accent pe probele practice, precum și faptul că temele proiectelor de diplomă au avut un caracter tehnologic și de organizare, deoarece, școlile tehnice de maiștri pregătesc atît maiștri de producție, cît și maiștri tehnologi.

O deficiență serioasă manifestată de conducerea Grupului școlar din Reșița a constituit-o însă în anul trecut faptul că aceasta nu a analizat atent propunerile în vederea proiectelor de diplomă, ci le-a acceptat în bloc, chiar atunci cînd aveau un nivel prea ridicat, îmbrățișau o sferă prea largă de probleme sau nu erau în specialitatea candidatului. De exemplu, unii candidați, deși aveau specialitatea de lăcătuș, au primit teme indicate pentru specialități de așchiere a metalelor sau termotehnică. Conducerea școlii trebuie să analizeze cu mai mult spirit de răspundere temele propuse, evitînd situația ca unii elevi buni să piardă examenul datorită nesatisfăcătoarei fixări a temelor.

O altă problemă căreia conducerea școlii trebuie să-i acorde o atenție deosebită în vederea desfășurării cu succes a examenului de absolvire este controlul intens și sistematic asupra felului cum sînt ajutați elevii ultimului an acum, după ce s-au întors de la practică și trebuie să-și redacteze proiectele. În anul trecut au existat unele neajunsuri mari în această privință, o serie de profesori lăsîndu-i pe elevi fără nici un fel de ajutor. Este necesar ca acum această lipsă să fie neapărat înlăturată.

În anul trecut, desfășurarea probelor practice date în cadrul examenului de absolvire a scos în evidență și o serie de lipsuri importante în pregătirea elevilor. Dacă unii candidați au dovedit că își stăpînesc bine meseria, alții nu au putut să îndeplinească condițiile cerute de examen. A ieșit în vileag exigența scăzută a unor cadre didactice, care au tolerat ca o serie de elemente slabe să ajungă la examenul de absolvire fără să-și fi însușit cunoștințe elementare atît în domeniul culturii tehnice generale (îndeosebi la tehnologia metalelor), cît și în domeniul specialității. În perioada care a mai rămas pînă la examen trebuie să se acorde toată atenția aprofundării temeinice a conținutului proiectelor, lucrîndu-se cu fiecare elev în parte, așa încît toți să se prezinte bine la examen.

În mod pozitiv a fost rezolvată în anul trecut la Școala tehnică de maiștri din Reșița problema repartizării în timp a celor peste 250 examene și probe practice ce trebuiau desfășurate în decurs de două săptămîni, cît durează sesiunea, ținînd seama de faptul că susținerea proiectului de diplomă cere cel puțin o jumătate de oră, iar o probă practică durează 4—6 ore. Buna organizare și planificare a examenelor și munca perseverentă a membrilor comisiei de examinare au dus la învingerea greutăților în acest domeniu.

În privința aceasta școala a primit un ajutor important din partea conducerii combinatului, care a reglementat printr-un ordin pe întreprindere activitatea comisiilor de examinare și sarcinile sectoarelor de producție. În vederea cunoașterii temeinice a instrucțiunilor privind desfășurarea probelor practice s-a organizat prelucrarea acestor instrucțiuni cu șefii secțiilor și sectoarelor în care urma să se desfășoare examinarea și cu specialiștii din serviciul de control tehnic și tehnologic. Membrilor subcomisiilor pe specialități pentru examenul practic li s-au făcut cunoscute în scris principiile pe baza cărora se va desfășura examenul practic. Toate aceste măsuri au făcut ca la 30 iunie sesiunea să se poată încheia, în timp ce la alte școli, de exemplu la o serie de școli din cadrul Ministerului Industriei Grele, deși au fost mai puțini candidați, examenul a trebuit să se prelungească cu una sau chiar două săptămîni. Școala tehnică de maiștri de pe lîngă Combinatul Metalurgic Reșița trebuie să folosească experiența pozitivă dobîndită în anul trecut în această privință, asigurînd și acum o cît mai bună organizare a examenelor.

Puținele zile care au mai rămas pînă la desfășurarea examenelor de absolvire a celei de a doua promoții de maiștri trebuiesc folosite din plin pentru a asigura acestora un nivel superior de desfășurare, care să dea certitudinea pregătirii temeinice a viitorilor tehnologi și maiștri necesari producției.

C. BADEA

Planul de producție al atelierelor Școlii de meserii din Pitești cuprinde un bogat sortiment de produse de larg consum. Pe lîngă numeroase comenzi de mobilier, destinat școlilor și căminelor culturale, se execută aci și un mare număr de confecții pentru femei și copii. Aceste produse sînt mult apreciate în întreaga regiune.

În ilustrație: un aspect din munca practică a elevelor în atelierul de confecții al școlii.

Sesiune de lecturi pedagogice

Zilele trecute, la Palatul Culturii din Ploești s-au desfășurat lucrările celei de a doua sesiuni de lecturi pedagogice a cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic din raza de activitate a Cabinetului metodic București. La lucrări au participat peste 150 de cadre didactice și de conducere din școlile profesionale, de meserii, agricole, tehnice și tehnice de maiștri din 9 regiuni ale țării.

În cadrul sesiunii au fost prezentate 54 referate, axate pe problemele cele mai însemnate ale învățămîntului profesional și tehnic din țara noastră. Varietatea temelor abordate, documentarea lor științifică, reflectînd o bogată experiență personală, au făcut ca majoritatea referatelor prezentate să fie ascultate cu un interes deosebit. De asemenea, discuțiile purtate în ședința plenară, ca și în secțiile de specialitate (industrie grea, agricultură și silvicultură, petrol-chimie, bunuri de consum, construcții și materiale de construcții, transporturi și telecomunicații, finanțe-comerț-cooperație, sănătate, cultură, științe sociale) au dovedit cu prisosință că în învățămîntul profesional și tehnic din țara noastră există numeroase cadre didactice capabile să contribuie la ridicarea pe o treaptă superioară a procesului instructiv-educativ.

De un interes deosebit prin documentarea științifică cît și prin valoarea lui practică a fost referatul „Educația prin muncă", prezentat de profesorul ing. Simion Drăghiceanu de la Școala profesională de ucenici agricoli din Nucet. Acest referat a izbutit să reliefeze succesele obținute pe tărîmul educării elevilor în spiritul dragostei față de patrie, față de oamenii muncii, față de meseria aleasă, subliniind metodele folosite în acest scop. S-a arătat astfel că influențarea pozitivă a colectivului de elevi a fost realizată în școală în cadrul nenumăratelor legături între profesori și elevi la lecțiile teoretice și practice, la adunările de clasă și în plenare, în cadrul cercurilor de activitate, al excursiilor, al întîlnirilor cu fruntași în producție etc. De asemenea, strînsa colaborare între cadrele didactice și organizația U.T.M. a contribuit într-o măsură hotărîtoare la succesul muncii educative.

Multe din referatele prezentate la sesiunea de lecturi pedagogice au tratat probleme ale muncii practice a ucenicilor și elevilor. Astfel, referatul prezentat de prof. ing. Gabriel Bilig, de la Școala profesională „Tehno-metal" din București, s-a ocupat de „Perioadele de calificare și normele tehnice de învățămînt ale ucenicilor în atelierele-școală". Profesorii ing. Gh. Tomescu și L. Săveanu au tratat în referatul lor problema înarmării elevilor școlilor tehnice de maiștri cu priceperea de a folosi în practică cunoștințele teoretice de mecanică, rezistența materialelor și organe de mașini. Prof. ing. Mihai Nedelea de la Centrul școlar agricol din Slatina a vorbit despre „Organizarea și desfășurarea instruirii practice a elevilor în practica de producție". Discuțiile pe marginea acestor referate au relevat progresele însemnate obținute pe tărîmul instruirii practice a viitorilor muncitori și tehnicieni, scoțînd totodată la iveală noi metode, a căror generalizare va contribui la îmbunătățirea pregătirii cadrelor calificate necesare industriei și agriculturii.

Problema confecționării și a folosirii materialului didactic-intuitiv în predarea cunoștințelor teoretice a stat de asemenea în centrul discuțiilor purtate la sesiune. Utilitatea confecționării și efectul folosirii cu competență a materialului didactic au fost oglindite în referate ca „Materialul didactic și folosirea lui în cadrul lecțiilor" (autor prof. ing. Roman Panait de la Școala profesională „Kirov" din București), „Cum folosesc proiecțiile în predarea lecțiilor de tehnologie" (autor prof. ing. Gheorghe Ionel de la Școala de meserii din Suceava), „Din experiența școlii noastre în confecționarea materialului didactic" (autor prof. dr. D. Coltofeanu de la Centrul școlar veterinar din București) etc. Cadrele didactice au ascultat de asemenea cu vădit interes expunerea profesorului Vasile Preda de la Centrul școlar T.R.C.L. din Constanța în legătură cu aparatul pentru executarea desenului geometric, proiectiv și tehnic pe table școlare, realizat de cadrele didactice de la acest centru școlar. Referatele și discuțiile cu privire la confecționarea și folosirea materialului didactic precum și numeroasele exponate prezentate în cadrul unei expoziții organizate la Palatul Culturii din Ploești cu prilejul sesiunii au relevat preocuparea profesorilor și maiștrilor-instructori în acest domeniu și au scos totodată la iveală numeroasele resurse care mai există în această direcție, precum și necesitatea de a extinde valorificarea lor în viitorul an școlar.

Contribuind la generalizarea experienței înaintate, sesiunea de lecturi pedagogice organizată de Cabinetul metodic București s-a încheiat cu bune rezultate. Roadele ei ar fi fost însă și mai bogate dacă la desfășurarea lucrărilor, alături de numeroși profesori de cultură tehnică, cultură generală, conducători de școli și de cercuri pedagogice, ar fi participat și un număr mai mare de maiștri-instructori. De asemenea din numeroasele referate prezentate prea puține au vorbit despre munca maiștrilor-instructori. În secțiile industrie grea și construcții nu s-a prezentat nici un referat cu privire la experiența acestora.

O deficiență a sesiunii a constituit-o faptul că unele din referatele prezentate au avut un caracter general, abstract, limitîndu-se la expunerea aspectelor teoretice ale problemelor tratate. De asemenea, tematica referatelor nu a fost suficient de cuprinzătoare. Astfel, una din problemele cele mai actuale ale școlii — organizarea și desfășurarea examenelor de promovare și absolvire — nu a constituit subiectul nici unui referat.

Cu toate aceste deficiențe, inerente începutului, lucrările sesiunii de lecturi pedagogice de la Ploești au avut rezultate pozitive, demonstrînd interesul deosebit manifestat de cadrele didactice din învățămîntul profesional și tehnic pentru dezbaterea și soluționarea unor importante probleme privind îmbunătățirea continuă a activității lor.

I. M.

Schimb de experiență între școlile de construcții

Din inițiativa Cabinetului metodic din Cluj a avut loc la Centrul școlar de construcții din Tg. Mureș un schimb de experiență între cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice de pe lîngă trusturile de construcții din Regiunea Autonomă Maghiară și din regiunile Baia Mare, Cluj, Hunedoara, Oradea, Stalin și Timișoara.

Cu acest prilej au fost organizate lecții deschise la disciplina tehnologia meseriei de zidari, care au scos în evidență o serie de metode valoroase cu privire la cea mai rațională folosire a timpului în cadrul lecțiilor de specialitate. La școala tehnică a centrului participanții au urmărit cu mult interes metodica predării unei lecții-prelegere, urmată de aplicații practice. De asemenea, ei au urmărit cîteva lecții în atelierul-școală, în cadrul cărora s-a îmbinat instruirea ucenicilor zidari cu activitatea practică utilă. Astfel, în predarea lecției practice care urmărea deprinderea ucenicilor cu efectuarea diferitelor reparații la zidurile la care se ivesc crăpături sau se provoacă demolări, după un scurt instructaj teoretic în atelier, însoțit de demonstrații practice, ucenicii au reparat în întregime un zid de la clădirea internatului școlii.

O deosebită importanță a fost acordată problemelor muncii educative. Participanții au ascultat un referat cu această temă, în care au fost arătate măsurile luate la Centrul școlar T.R.C.L. din Tg. Mureș pentru educarea în comun a elevilor romîni și maghiari. S-a arătat astfel că, pentru creșterea elevilor în spiritul dragostei față de patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru făurirea țelului comun — construirea socialismului în țara noastră — se organizează numeroase acțiuni obștești și culturale comune. Brigăzile patriotice în care lucrează laolaltă ucenici romîni și maghiari depun o muncă plină de însuflețire pentru terminarea noilor lucrări de construcție și amenajare a școlii. Elevii și ucenicii romîni și maghiari cîntă în același cor, joacă împreună piese de teatru.

În cadrul schimbului de experiență s-a acordat o importanță deosebită problemei înzestrării școlilor cu material didactic confecționat prin mijloace proprii. Cadrele didactice de la Școala de construcții din Tg. Mureș au împărtășit participanților rezultatele pe care le-au obținut în această direcție. În mod deosebit cei de față au fost interesați de machetele reprezentînd toate tipurile de ziduri, legături, bolți etc., executate într-o formă atrăgătoare.

Discuțiile purtate în cadrul schimbului de experiență au relevat și unele deficiențe existente în activitatea instructivă desfășurată la Centrul școlar T.R.C.L. din Tg. Mureș. S-a arătat, de pildă, slaba preocupare a profesorilor pentru organizarea cabinetelor școlare, precum și pentru asigurarea respectării regulilor de tehnică a securității muncii pe schele.

În încheierea lucrărilor participanții la schimbul de experiență au vizitat șantierul de construcții de locuințe din Tg. Mureș.

Schimbul de experiență organizat de Cabinetul metodic din Cluj va ajuta cadrelor didactice și de conducere din școlile de construcții să-și îmbunătățească activitatea, să ridice nivelul pregătirii elevilor.

Ing. D. DANCA
Cluj

GRIJĂ PENTRU BUNA ORGANIZARE A PRACTICII ELEVILOR

Numeroase secții de învățămînt și cultură se îngrijesc îndeaproape de sprijinirea școlilor în vederea bunei organizări a activităților practice pe care le vor desfășura elevii în săptămînile de după încheierea cursurilor. Așa procedează, de pildă, secția de învățămînt a raionului Nicolae Bălcescu din Capitală.

Secția a cerut cabinetului său metodic să studieze posibilitățile ce le oferă întreprinderile din raion și cele apropiate pentru desfășurarea practicii. Apoi, împreună cu directorii de școli, a luat legătura cu aceste întreprinderi, arătîndu-le care sînt sarcinile perioadei de practică și ce ajutor concret solicită școala de la întreprinderea respectivă. Acolo unde este posibil se va organiza munca practică a elevilor chiar în întreprindere. De asemenea, au fost repartizați profesorii care vor însoți elevii la practică. Aceștia sînt în primul rînd profesorii de fizică, chimie, matematică și profesorii-maiștri care conduc lucrările de atelier. Secția de învățămînt a stabilit ca în perioada de practică acești profesori să fie scutiți de alte sarcini.

Pentru cadrele didactice care îi vor însoți pe elevi la practică a fost organizat un instructaj în cadrul căruia s-au arătat sarcinile ce le revin acestora: lărgirea cunoștințelor elevilor prin stabilirea legăturii dintre legile și fenomenele studiate în școală și aplicațiile practice ale acestora în producție, dezvoltarea deprinderilor practice de muncă, educarea comunistă a elevilor prin contactul cu viața din întreprindere.

Pentru realizarea acestor sarcini, secția de învățămînt împreună cu cabinetul metodic raional au elaborat un plan de măsuri pe baza căruia fiecare școală va organiza și desfășura practica în producție a elevilor. Astfel, s-a cerut școlilor să treacă la repartizarea elevilor pe grupe, numind pentru fiecare grupă un profesor responsabil. De asemenea în fiecare școală se constituie cîte o comisie care va răspunde de practica de vară a tuturor elevilor.

Ca urmare a acestor măsuri, în multe școli din raion pregătirea practicii elevilor se află într-o fază înaintată. De exemplu, conducerea Școlii medii nr. 20 a asigurat practica elevilor săi la întreprinderea „Flamura Roșie" și în atelierele grupului școlar „Iosif Rangheț". La întreprinderea „Flamura Roșie" vor lucra în special elevele, care vor avea posibilitatea să urmărească aici fabricarea confecțiilor din mătase și nylon.

Elevii Școlii medii nr. 18 vor face practică la întreprinderea „Steaua Roșie" și la fabrica de bere „Rahova".

Mulți elevi ai școlilor medii nr. 19 și nr. 20 vor lucra pe șantierele de construcții din raion. De asemenea un mare număr de elevi ai școlilor din raion vor lucra în gospodăria agricolă de stat din comuna Popești-Leordeni. Elevele de la Școala medie nr. 19 și cele de la școlile de 7 ani nr. 98 și nr. 117 vor lucra în cercurile de croitorie ale școlilor respective.

S-a stabilit ca elevii care vor face practică în întreprinderile industriale să capete în prima zi de practică o privire de ansamblu asupra procesului tehnologic din întreprindere, vizitînd secțiile acesteia și primind explicații din partea tehnicienilor asupra procesului de producție. Apoi ei vor fi repartizați pe lîngă muncitori spre a participa direct — acolo unde este posibil — la procesul de producție. De exemplu, cei care vor face practică la Combinatul „30 Decembrie" vor lucra mai întîi în secția de pregătire a materiei prime, apoi vor urmări procesul de fabricație a conservelor pînă în momentul cînd acestea sînt ambalate. Se vor lua măsuri pentru ca prezența elevilor să nu stingherească procesul de producție.

În desfășurarea propriu-zisă a practicii, elevii vor fi ajutați să vadă legătura dintre cunoștințele teoretice însușite în școală și activitatea în producție. Astfel, elevii de la Școala medie nr. 18 vor putea să urmărească la uzinele „Steaua Roșie" cum se aplică în fabricarea betonierelor cunoștințele studiate de ei la fizică despre mișcarea circulară. La întreprinderea „Energoreparații" elevii vor trece prin secțiile de bobinaj, montaj etc. Ei vor vedea aici cum se aplică în practică cunoștințele teoretice despre electromagneți, generatoare, motoare electrice etc. Lucrînd efectiv la construcția sau repararea mașinilor electrice de curent continuu, ei își vor consolida cunoștințele despre principiul construcției și funcționării generatorului de curent continuu.

În timpul efectuării practicii profesorii vor urmări ca elevii să-și noteze termenii tehnici pe care îi întîlnesc, denumirile pieselor, ale mașinilor și motoarelor, ale materialelor folosite în construcții etc. Totodată, elevii își vor nota aspecte din desfășurarea procesului tehnologic. La sfîrșitul fiecărei zile de practică vor fi organizate discuții cu elevii asupra celor învățate.

Profesorii au fost îndrumați să acorde o deosebită atenție informării elevilor asupra istoriei întreprinderii în care lucrează, asupra rolului pe care această întreprindere îl ocupă în economia noastră națională. De asemenea elevii îi vor cunoaște pe muncitorii fruntași în producție, pe inovatori, vor participa la discuții în care aceștia vor vorbi despre munca lor. Se va acorda o mare atenție strîngerii legăturilor dintre elevi și tinerii din întreprinderi. De asemenea elevii vor vizita cantina, creșa, biblioteca, luînd astfel un contact cît mai direct cu întreaga viață a întreprinderii.

La sfîrșitul perioadei de practică comisiile de practică din școli vor face o analiză a felului cum s-a desfășurat aceasta, selecționînd totodată cele mai bune piese executate de elevi pentru a le prezenta la expoziția organizată de secția de învățămînt și cabinetul metodic raional.

Desfășurarea practicii în producție a elevilor la sfîrșitul anului școlar trebuie să constituie o problemă centrală a tuturor secțiilor de învățămînt și cultură, a conducerii școlilor și a cadrelor didactice. Activitatea secției de învățămînt a raionului Nicolae Bălcescu din Capitală în pregătirea acestei acțiuni constituie un exemplu pozitiv, care poate fi urmat și de alte organe de învățămînt.

F. DIAC

O scenă din spectacolul cu piesa „Partea leului" de Constantin Teodoru

Un spectacol izbutit

Începînd cu luna mai a. c., în fiecare sîmbătă seara sala de spectacole a Școlii medii „Nicolae Bălcescu" din București a cunoscut atmosfera de animație pe care o cunosc seară de seară sălile de spectacole ale teatrelor bucureștene. Aici, în fiecare săptămînă, cercul de artiști amatori al Comitetului de instituție din M.I.C. prezintă comedia „Partea leului" de Constantin Teodoru.

Îndrumați îndeaproape de comitetul de partid și comitetul de instituție, membrii formației artistice au reușit să prezinte un spectacol educativ, în care ideile piesei sînt bine subliniate de jocul interpreților. Dintre interpreți s-au remarcat tov. Gica Wegner în rolul lui Pompilian, Ion Ștefănescu în rolul lui Bartolomeu Moțoc și L. Roșu în rolul meșterului Dima. Interpretări reușite realizează și alți membri ai formației artistice, ca Gh. Filipescu, Gh. Constantinescu, Corneliu Barău, Stelian Guiu, Jeana Ionescu, Mariela Georgescu. Un merit însemnat în succesul piesei revine tînărului regizor Cornel Todea, care a reușit să realizeze un spectacol închegat și omogen.

La succesul spectacolului contribuie și decorurile realizate de arhitecții Nicolae Drăghicescu și Teodor Niculescu, precum și pregătirea tuturor accesoriilor scenice de către ing. Anatolie Corello, Mircea Făgărășeanu, Stanca Tovarnițchi și Mariana Naidin.

Merită subliniată inițiativa ca formația artistică din M.I.C. să prezinte acest spectacol pentru muncitorii din unele întreprinderi ale Capitalei.

In sprijinul muncii școlilor

Comitetul sindical local al muncitorilor din învățămînt din orașul Galați și-a pus în această perioadă întreaga activitate în sprijinul încheierii cu succes a anului școlar. În acest scop el a organizat o muncă largă de agitație, de mobilizare a cadrelor didactice precum și a celorlalți muncitori din învățămînt pentru ca recapitularea materiei, pregătirea și desfășurarea examenelor să decurgă în astfel de condiții, încît să contribuie în cea mai mare măsură la ridicarea nivelului general de cunoștințe al elevilor.

Una dintre primele probleme de rezolvarea cărora s-a ocupat comitetul sindical local privește descongestionarea cadrelor didactice, în această perioadă, de sarcinile care nu se leagă direct de activitatea lor la clasă și care le-ar fi împiedicat să-și concentreze toate preocupările asupra realizării unei recapitulări sistematice a materiei. În acest scop, sub îndrumarea organelor de partid, în colaborare cu Secția de învățămînt a orașului Galați și cu concursul consiliului sindical raional, s-au luat măsuri pentru ca acei învățători și profesori care lucrează în diferite organizații obștești să fie eliberați de sarcini în această perioadă, pentru a se putea ocupa exclusiv de problemele încheierii anului școlar.

Comitetul nostru sindical a luat de asemenea măsuri pentru intensificarea controlului asupra condițiilor higienice în care se desfășoară lecțiile și pentru mobilizarea personalului de serviciu și administrativ din școli la înlăturarea tuturor greutăților de administrație și organizare care ar împiedica buna desfășurare a lecțiilor. Astfel, s-a stabilit ca aerisirea claselor și curățenia să se facă mai atent și mai des, ca tablele să fie în stare bună de folosință, ca materialul didactic (scheme, hărți, eprubete, soluții pentru experiențe etc.) să fie din timp pregătite de laboranți, astfel ca să nu se piardă nici un moment din oră cu aducerea și pregătirea lui.

Problema cea mai importantă, asupra căreia se concentrează întreaga atenție a comitetului și mai ales a organizațiilor sindicale, este aceea a calității lecțiilor de recapitulare. Etapa recapitulării materiei este, după cum se știe cea mai importantă etapă a anului școlar. În această etapă se pot înlătura eventualele lacune din cunoștințele elevilor, se fixează cunoștințele alegîndu-se ceea ce este esențial de amănuntele nesemnificative. Buna desfășurare a lecției de recapitulare cere mai multă experiență și mai multă muncă decît o lecție obișnuită. De aceea, ne-am propus să ne aducem contribuția la încheierea cu succes a anului școlar sprijinind realizarea schimbului de experiență în organizarea lecțiilor de recapitulare. Pentru aceasta comisia noastră profesională a organizat o ședință cu toți organizatorii sindicali și responsabilii de grupe, în care s-au dezbătut probleme legate de formele schimbului de experiență și de generalizare a experienței bune a unor cadre didactice. În această ședință s-a arătat că cea mai la îndemînă formă a schimbului de experiență, cea mai ușor de organizat și care nu cere un timp îndelungat de pregătire este asistența la orele cadrelor didactice fruntașe. Toate organizațiile sindicale din școli au inițiat interasistențe la lecțiile de recapitulare. Tot în vederea schimbului de experiență am organizat și consfătuiri de muncă privind recapitularea diferitelor obiecte. Pînă nu de mult aceste consfătuiri se țineau în fiecare școală pentru un singur obiect. Am constatat însă că această formă de organizare nu este cea mai indicată, deoarece problemele care se ridică în recapitularea la o disciplină sînt diferite de cele ridicate la alte discipline. Profesorii de la specialitățile care nu formau obiectul referatului ce se prezenta în consfătuire trebuiau să tragă indirect concluzii asupra recapitulării la materia respectivă și, bine înțeles, de cele mai multe ori acestea nu puteau fi decît foarte generale. De aceea am schimbat forma de organizare. Acum, consfătuirile se țin pe grupe de școli, ele reprezentînd o formă mai avansată a schimbului de experiență. Dezbaterile care au loc în cadrul lor și măsurile cu care se încheie contribuie la ridicarea nivelului lecțiilor de recapitulare la obiectul respectiv în toate școlile care participă la consfătuire.

Propaganda profesională în rîndul cadrelor didactice și mobilizarea acestora pentru încheierea cu succes a anului școlar s-a organizat în școlile din orașul Galați după o temeinică analiză a situației la învățătură a elevilor făcută în organizațiile sindicale. Această analiză a avut ca obiect nivelul de cunoștințe al elevilor, oglindit în situația lor școlară și, în funcție de aceasta, stabilirea măsurilor pe care le-a luat organizația sindicală în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune.

În urma analizei făcute în organizația sindicală de la Școala elementară de 7 ani nr. 13, de exemplu, pe lîngă măsurile privind schimbul de experiență la lecțiile de recapitulare a unor obiecte ca matematica, științele naturale, limba română, istoria, fizica etc. s-au luat măsuri privind ajutorarea, prin consultații și meditații, a elevilor rămași în urmă. Tot pentru sprijinirea acestora în vederea însușirii cunoștințelor prevăzute de programă în perioada recapitulării s-a inițiat o mai strînsă legătură cu familiile lor. În ultima săptămînă a lunii mai s-au organizat vizite la domiciliul elevilor și discuții cu părinții privind regimul de muncă și odihnă al copiilor în perioada recapitulării și a examenelor. Organizația sindicală de la Școala elementară nr. 16 organizează consfătuiri săptămînale cu diriginții, în care se discută situația la învățătură a elevilor și măsurile care se impun a fi luate de fiecare profesor în scopul însușirii cît mai temeinice de către elevi a cunoștințelor predate. După aceste ședințe, organizatorul sindical urmărește, împreună cu directorul școlii, traducerea în viață a măsurilor stabilite, mobilizînd în această acțiune opinia colectivului.

Organizațiile sindicale din școlile orașului Galați contribuie la încheierea cu succes a anului școlar sprijinind și organizarea activităților practice. Ele au luat din timp legătura cu comitetele sindicale din întreprinderile unde se va desfășura practica, contribuind la stabilirea programului, a locului de muncă și a problemelor în care urmează să fie instruiți elevii.

Folosind toate mijloacele noastre de propagandă în scopul mobilizării cadrelor didactice pentru realizarea unor lecții bune de recapitulare, pentru buna pregătire a practicii în producție și a examenelor de sfîrșit de an, comitetul nostru sindical și organizațiile sindicale din școli își aduc contribuția la buna pregătire a elevilor, la încheierea cu succes a anului școlar.

UȚA ALEXIU
președinte al Comitetului sindical local al muncitorilor din învățămînt din Galați

In cursul acestui an şcolar a fost dată în folosinţă noua clădire a Şcolii elementare de 7 ani din comuna Călugăreni, regiunea Bucureşti.

Noi construcţii şcolare

— La ordinea de zi un singur punct: construirea unei clădiri noi pentru şcoala din comună. (In clişeu: membrii Comitetului executiv al Sfatului popular din comuna Cătina, raionul Cislău, discutînd măsurile care trebuie luate pentru începerea lucrărilor de construcţie a noii şcoli)

MUNCA DE AUTODESERVIRE MIJLOC DE EDUCARE IN ŞCOLILE SOVIETICE

O hotărîre a C. C. al P. C. U. S.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au adoptat o hotărîre cu privire la extinderea autodeservirii în şcoli, case ale copilului, şcoli tehnico-profesionale, şcolile militare „Suvorov", şcoli medii speciale şi instituţii de învăţămînt superior.

Munca de autodeservire ca stadiu iniţial al educării prin muncă şi dezvoltarea la elevi a celor mai uzuale deprinderi de muncă, se arată în hotărîre, au o mare importanţă pentru rezolvarea cu succes a sarcinii întăririi legăturii şcolii cu viaţa şi îmbunătăţirii educării prin muncă a tineretului.

In hotărîre se subliniază necesitatea îmbunătăţirii substanţiale a propagandei în ceea ce priveşte cunoştinţele pedagogice în rîndul părinţilor şi se recomandă atragerea părinţilor la organizarea autodeservirii elevilor.

O mai largă atragere a tineretului studios în munca de autodeservire, se arată în hotărîre, are o deosebită importanţă pentru educarea lor prin muncă şi va contribui la deprinderea elevilor cu munca fizică.

Pentru buna pregătire a examenelor

(Urmare din pag. 1)

legătură mai strînsă cu ei şi să le arate importanţa examenelor, îndrumîndu-i să întocmească pentru copii un regim de zi adecvat, să nu-i folosească pentru alte treburi şi să le asigure o hrană substanţială.

Examenele constituie şi un prilej de verificare a cunoştinţelor de limba romînă ale elevilor din şcolile naţionalităţilor conlocuitoare. Dat fiind importanţa cunoaşterii limbii romîne de către aceşti elevi pentru educarea lor patriotică, precum şi pentru participarea activă la opera de construire a socialismului în patria noastră, cadrele didactice din şcolile naţionalităţilor conlocuitoare au datoria să se preocupe în mod temeinic de pregătirea elevilor pentru examenele la acest obiect de studiu. Trebuie să se intensifice acum conversaţiile, dictările, executarea de compuneri libere şi exerciţii gramaticale la limba romînă.

Paralel cu pregătirea pentru examenele de absolvire este necesar să se manifeste şi mai multă grijă pentru pregătirea fiilor de muncitori şi ţărani muncitori în vederea admiterii lor în şcoala medie, cît şi pentru o cît mai bună desfăşurare a cursurilor de pregătire organizate pentru elevii din clasa a XI-a în vederea examenului de maturitate şi a admiterii în învăţămîntul superior.

Apropierea examenelor pune în faţa cadrelor didactice şi alte sarcini legate de pregătirea şi desfăşurarea acestora. Trebuie să se ia măsuri din timp pentru formularea subiectelor pentru lucrările scrise precum şi pentru întocmirea biletelor de bază şi a biletelor anexe necesare examenelor orale. Pregătirea şi elaborarea acestora cere multă grijă din partea învăţătorilor şi profesorilor, pentru ca ele să cuprindă cele mai importante teme din programe şi să permită o verificare eficientă a cunoştinţelor elevilor. Totodată, exerciţiile şi problemele cuprinse în biletele anexe trebuie să se bazeze pe date reale din producţie, din viaţă şi să dea prilejul să se aprecieze în ce măsură elevii ştiu să aplice în practică cele învăţate. De asemenea, conducerile şcolilor şi organele de învăţămînt trebuie să procedeze din timp la numirea comisiilor de examinare, alegînd ca profesori examinatori şi asistenţi cele mai bune cadre didactice. Este necesar să fie alcătuit şi adus din timp la cunoştinţa elevilor programul examenelor. Nu trebuie neglijată nici problema stabilirii centrelor pentru examenele de absolvire a clasei a IV-a în cazul şcolilor care au un număr mic de elevi, grupîndu-se în aceste centre cîte 2—3 şcoli apropiate.

Este bine ca tot în această perioadă să se revadă instrucţiunile ministerului şi regulamentul de organizare şi funcţionare a şcolilor de cultură generală elaborat recent, ţinîndu-se seamă că prevederile acestuia cu privire la examene se aplică în acest an cu unele modificări precizate prin instrucţiuni.

Pregătirea temeinică a elevilor pentru examene şi buna organizare a acestora vor asigura rezultate care să constituie o încununare a strădaniilor depuse. Să mobilizăm deci toate forţele şi să ne sporim eforturile pentru a da patriei promoţii de absolvenţi cît mai bine pregătiţi, capabili să aplice în viaţă cele ce au învăţat pe băncile şcolii.

Vacanţa de vară

(Urmare din pag. 1)

cînta laolaltă are o deosebită importanţă pentru educarea patriotică şi internaţionalistă a copiilor noştri, contribuind la cimentarea prieteniei care leagă poporul romîn cu naţionalităţile conlocuitoare, la întărirea dragostei pentru patria comună — Republica Populară Romînă.

Pe lîngă taberele de odihnă organizate de secţiile de învăţămînt şi cultură, organele sindicale, instituţii şi ministere, şi în care vor fi cuprinşi o parte dintre pionierii şi elevii care au obţinut rezultate bune la învăţătură şi în activitatea obştească, o atenţie deosebită se va acorda în vara aceasta organizării vacanţei pe scară locală. Astfel, vor fi organizate tabere locale pentru pionieri şi şcolari în locurile cele mai frumoase din apropierea oraşelor şi satelor, pe lîngă cluburile muncitoreşti, căminele culturale, în parcuri şi grădini sau în apropierea pădurilor, lacurilor şi rîurilor, în colibe improvizate din crengi şi verdeaţă. Intr-un astfel de cadru, în mijlocul naturii, se vor putea desfăşura activităţi variate şi atractive, jocuri, focuri de tabără, întreceri sportive, şezători literare, concursuri de ghicitori, serbări cîmpeneşti, carnavaluri şi multe altele.

Un bogat program de activităţi poate fi organizat de asemenea în tabere în cinstea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Viena.

In cadrul activităţilor din tabere un loc important îl vor ocupa diferite acţiuni de muncă cu caracter patriotic, pe care pionierii şi şcolarii o fac cu drag. Traducînd în viaţă sarcinile trasate de Hotărîrea Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M., ei vor continua munca de creştere a puilor şi a iepurilor de casă, întreţinerea culturilor, cultivarea sfeclei de zahăr şi florii soarelui, strîngerea plantelor medicinale, a fructelor de pădure şi a spicelor, îngrijirea florilor, pomilor şi pepinierelor, înfrumuseţarea şcolilor. In felul acesta şcolarii vor contribui direct la îndeplinirea planului de stat pe anul 1959, vor căpăta noi deprinderi practice, vor îndrăgi şi mai mult munca.

Vacanţa de vară trebuie să constituie un bun prilej şi pentru dezvoltarea şi întărirea fizică a pionierilor şi şcolarilor, prin desfăşurarea activităţilor sportive şi îndeosebi prin învăţarea înotului, prin participarea la concursurile de nataţie şi la activitatea practică din cadrul şcolilor sportive de elevi.

O contribuţie însemnată la desfăşurarea vacanţei o pot aduce casele de pionieri, care trebuie să fie sprijinite să întocmească planul acţiunilor pentru vacanţa de vară, să-l popularizeze în şcoli, să organizeze „zile de tabără model" pentru taberele locale, acţiuni de masă pe diferite teme, concursuri, vizite şi excursii.

In ce priveşte activităţile din taberele centrale, regionale şi raionale, este necesar să se pună accent pe organizarea lor în aer liber, pe împletirea acţiunilor din cadrul lor cu participarea la muncile obşteşti. Aici, pe lîngă activităţile obşteşti zilnice şi autodeservirea se va organiza o dată pe săptămînă „Ziua activităţilor obşteşti", în care pionierii şi şcolarii vor participa la strînsul recoltei din G.A.S. şi G.A.C. aflate în împrejurimile taberei, al spicelor de grîu, la întreţinerea culturilor şi strîngerea plantelor medicinale.

Pe lîngă casele de cultură şi cluburile muncitoreşti se vor organiza în acest an cluburi ale elevilor din şcolile medii, pedagogice, profesionale, agricole şi de meserii, în care activitatea va fi axată pe excursii, vizite în întreprinderi şi muzee, vizionări în colectiv de filme şi piese de teatru, acţiuni cu caracter patriotic pe şantiere şi în unităţile agricole socialiste.

O atenţie deosebită se acordă în vara aceasta organizării taberelor de pe lîngă gospodăriile agricole de stat cu elevii din clasele VIII-X ale şcolilor medii şi cei din anii I—III ai şcolilor pedagogice. Ajutorarea gospodăriilor agricole de stat constituie pentru elevi nu numai o datorie patriotică, ci şi una din formele de aplicare în practică a cunoştinţelor învăţate în şcoală, un mijloc de dezvoltare a dragostei faţă de munca fizică, de familiarizare cu munca productivă. De aceea, cadrele didactice şi conducerile şcolilor au datoria să sprijine organizaţiile U.T.M. pentru mobilizarea elevilor în această acţiune, pentru organizarea brigăzilor şi a programului de muncă, aşa cum prevăd instrucţiunile elaborate de C.C. al U.T.M., Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Un rol important în buna organizare a vacanţei elevilor revine comisiilor regionale, care trebuie să se reconstituie din timp. Organele de învăţămînt au datoria să asigure cadrele didactice necesare pentru conducerea activităţilor, planificînd concediile de odihnă ale învăţătorilor, profesorilor şi instructorilor de pionieri, încît pe timpul verii fiecare tabără locală să fie încadrată cu personal didactic. Ele trebuie să colaboreze îndeaproape cu organele U.T.M. pentru recrutarea instructorilor de pionieri şi a profesorilor de educaţie fizică şi muzică necesari taberelor centrale, regionale sau raionale, pentru constituirea comandamentelor de brigăzi şi ale taberelor de muncă patriotică.

Prin organizarea unor forme de activitate variate, atractive şi cu un bogat conţinut educativ, pionierii şi şcolarii vor avea prilejul să petreacă vacanţa într-un mod plăcut şi folositor şi să păşească în noul an şcolar cu forţe noi, reconfortaţi şi cu dragoste de muncă.

Elevii — artişti amatori

Elevii clasei a X-a de la Şcoala medie nr. 1 „Nicos Beloianis" din Timişoara desfăşoară o rodnică activitate cultural-artistică. Ei arată un deosebit interes pentru spectacolele de teatru, căutînd să interpreteze cît mai bine rolurile ce li se încredinţează.

De curînd, elevii-artişti amatori au prezentat pe scena Teatrului de stat din oraş comedia „Intr-un ceas bun" de V. Rozov. Spectacolul dat de ei s-a bucurat de aprecierea unanimă a spectatorilor. Aceştia au aplaudat cu căldură interpretarea dată personajelor piesei de tinerii artişti, ca şi întreaga ţinută a spectacolului.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAŞI anunţă ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

1. Conferenţiar la Catedra de Tehnologia metalelor, disciplina Tehnologia mecanică.

2. Conferenţiar la Catedra de Mecanică şi organe de maşini, disciplina Teoria mecanismelor.

3. Conferenţiar la Catedra de Mecanică şi organe de maşini, disciplina Mecanică teoretică.

4. Şef de lucrări la Catedra de Rezistenţa materialelor, disciplina Rezistenţa materialelor.

5. Şef de lucrări la Catedra de Hidraulică şi instalaţii hidropneumatice, disciplina Încălziri, ventilaţii şi instalaţii sanitare.

6. Şef de lucrări la Catedra de Tehnologia metalelor, disciplina Tehnologia mecanică.

7. Şef de lucrări la Catedra de Electrotehnică şi maşini electrice, disciplina Bazele electrotehnicii.

Cererile pentru înscriere la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei la Rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, calea 23 August nr. 11, însoţite de următoarele acte:

pentru posturile de conferenţiar:

1. copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; 2. copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; 3. copie legalizată de pe atestatul de conferenţiar; 4. lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; 5. certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului eliberat de instituţia (întreprinderea) în care acesta îşi are funcţia de bază; 6. memoriul de activitate didactico-ştiinţifică semnat de candidat; 7. autobiografia.

pentru posturile de şef de lucrări:

1. copie legalizată de pe actele de studii; 2. lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; 3) certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; 4. certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; 5) memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; 6) autobiografia.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi Instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt şi Cultură

Anul XI, Nr. 522 | Vineri 12 iunie 1959 | 8 pagini 25 bani

SĂ PREGĂTIM DIN TIMP DESCHIDEREA NOULUI AN ŞCOLAR

Încă nu s-a încheiat anul şcolar în curs, dar bunii gospodari ai şcolilor, înţelegînd necesitatea de a pregăti din vreme condiţii cît mai prielnice de muncă în noul an şcolar, au şi început să se preocupe de această acţiune.

O problemă căreia i se acordă, în cadrul pregătirilor pentru noul an şcolar, o atenţie deosebită este aceea a cuprinderii în şcolile elementare a tuturor copiilor de vîrstă şcolară. În anii regimului democrat-popular, în ţara noastră s-au obţinut importante succese în ceea ce priveşte generalizarea învăţămîntului elementar. Au fost şcolarizaţi an de an aproape toţi copiii de vîrstă şcolară. Cu toate acestea, se constată că un număr de copii — ce-i drept, destul de redus—încă nu frecventează şcoala. Închiderea definitivă a izvoarelor analfabetismului cere ca nici un copil să nu rămînă în afară de şcoală. De aceea de pe acum trebuie identificaţi toţi copiii care nu frecventează şcoala şi trebuie luate măsuri ca ei să fie şcolarizaţi în noul an.

Anul şcolar care urmează trebuie să însemne un mare pas mai departe în traducerea în viaţă a sarcinilor cu privire la învăţămînt cuprinse în documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi în Hotărîrea cu privire la generalizarea învăţămîntului de 7 ani în localităţile sătеşti. De aceea, problema dezvoltării reţelei şcolilor de 7 ani şi a cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenţilor clasei a IV-a din localităţile care au şcoli de 7 ani, precum şi a unui număr cît mai mare din celelalte localităţi trebuie să intre de pe acum în atenţia tuturor organelor de învăţămînt şi cadrelor didactice. După cum se ştie, în anul şcolar care se încheie acum au fost cuprinşi în clasa a V-a cca. 85% din absolvenţii clasei a IV-a. Această importantă realizare a fost posibilă datorită faptului că în numeroase raioane şi regiuni au fost şcolarizaţi aproape toţi absolvenţii a patru clase. Sînt însă şi o serie de localităţi (de exemplu în regiunile Iaşi, Bacău, Bucureşti), unde procentul de cuprindere a elevilor în clasa a V-a a fost destul de scăzut. Pe de altă parte, ca urmare a faptului că în unele cazuri nu s-a desfăşurat cu destulă grijă munca de lămurire a elevilor şi părinţilor, un număr de elevi din clasele V—VII au părăsit şcoala. Aşa s-au petrecut lucrurile, de

(Continuare în pag. 7-a)

Elevii Şcolii medii „Mihail Sadoveanu" din Iaşi executînd în cadrul unei lecţii de laborator experienţa de scoatere a aerului dintr-un recipient cu ajutorul pompei Komovski.

Ce trebuie să arate examenele

Începe etapa examenelor în învăţămîntul elementar, mediu, profesional şi tehnic. Profesori şi elevi deopotrivă vin acum să demonstreze trăinicia muncii pe care au desfăşurat-o la catedră sau pe băncile şcolii. De aceea, dacă în şcoala burghezo-moşierească examenele erau numai ale elevilor, care puteau fi trîntiţi fără ca examinatorul să chibzuiască prea mult, şcolarii fiind socotiţi drept singurii vinovaţi de nivelul scăzut al cunoştinţelor lor, în şcoala noastră nouă examenele au devenit un mijloc de verificare serioasă nu numai a muncii şcolarilor, dar şi a profesorilor. Trăinicia şi volumul cunoştinţelor copiilor din clasa pe care învăţătorul sau profesorul a avut-o în grijă reflectă nu numai munca fiecărui elev, conştiinciozitatea şi sîrguinţa lui. Ele vorbesc cu prisosinţă şi de capacitatea profesională a pedagogului, de felul în care a înţeles să-şi facă datoria.

Fără îndoială că această răspundere pe care o au profesorii în legătură cu nivelul şi volumul cunoştinţelor elevilor, nu duce, în şcoala noastră nouă, la scăderea exigenţei lor faţă de elevi. Etica profesională a pedagogului de tip nou îi impune să verifice cu grijă, cu răbdare trăinicia pregătirii tinerilor.

Ce înseamnă a verifica trăinicia cunoştinţelor elevilor? Care este accepţia acestui cuvînt în şcoala noastră nouă? Se ştie că, în trecut, buna pregătire a şcolarului era apreciată în general după numărul mare de cunoştinţe şi mai ales de date, pe care el le poseda. Pe acestea, elevii adesea le memorau mecanic şi, dacă nu erau uitate a doua zi, rămîneau totuşi nefolosite în viaţă fie pentru că şcolarul nu era ajutat să le aplice în viaţă, fie pentru că ele însele nu aveau valoare practică. Dar şcoala noastră nouă nu doreşte să scoată bucheri, ci oameni cu un orizont larg, învăţaţi de mici să pătrundă în sensul adînc al problemelor. De aceea, pregătirea şcolarului în anii noştri se apreciază după măsura în care el şi-a însuşit cunoştinţele prevăzute de programă. De aci, sarcina pentru învăţători şi profesori ca în cursul examenelor să urmărească atenţi în primul rînd dacă fiecare elev a înţeles pe deplin fenomenele şi faptele despre care este pus să vorbească. Chiar şi atunci cînd examinatorul a primit un răspuns exact, absolut corect, el trebuie să se convingă prin întrebări suplimentare dacă elevul a înţeles cu adevărat toate cele afirmate şi să vadă în ce măsură acesta posedă elementele de bază ale concepţiei marxist-leniniste despre lume şi viaţă. Dacă de pildă elevul va afirma la limba romînă că scriitorul X sau Y a trăit în trecut în mizerie, el trebuie să explice cauzele adînci ale acestei situaţii şi să arate urmările ei asupra vieţii şi operei scriitorului. De asemenea la fizică, chimie, ştiinţele naturale, geografie (acolo unde ele constituie obiecte de examen) profesorul — la

(Continuare în pag. 7-a)

Dezvoltarea învăţămîntului în Bielorusia Sovietică

În trecut, Bielorusia era una dintre regiunile înapoiate ale Rusiei. Stăpînirea ţaristă îi ţinea pe oamenii muncii în întuneric, îi lipsea de drepturi şi îi asuprea. Aproape 80% din populaţia ţării era analfabetă.

În anul 1915 în Bielorusia lucrau în total numai 5380 de pedagogi. În şcolile elementare învăţau ceva mai mult de 200 de mii de copii, iar în şcolile medii mai puţin de 20.000. În întreaga Bielorusie se numărau doar 50 de şcoli medii.

Şcoala era organizată pe principiul stărilor sociale şi avea un pronunţat caracter de clasă. Stăpînirea lua toate măsurile pentru a împiedica accesul la învăţătură al copiilor de muncitori şi ţărani. Porţile şcolilor medii erau închise pentru aceştia. Să luăm ca exemplu gimnaziul de băieţi din oraşul Gomel. În anul 1909 învăţau în acest gimnaziu 486 de elevi, dintre care 390 erau fii de nobili, de negustori, de fabricanţi. Ceilalţi erau din mediul funcţionarilor, al clerului înalt şi al chiaburilor. Un tablou asemănător îl ofereau toate şcolile medii din Bielorusia.

Copiii oamenilor muncii aveau acces numai în şcolile elementare şi nici pe acestea nu le puteau urma întotdeauna. Astfel, după datele din anul 1911, în şcolile primare ale circumscripţiei şcolare Vilensk, în componenţa căreia intra cea mai mare parte a Bielorusiei, învăţau numai 21,8% din copiii de vîrstă şcolară. Ceilalţi rămîneau analfabeţi. În rîndurile fetelor analfabetismul era aproape total. Dar chiar şi acei care izbuteau să intre în şcoala elementară erau obligaţi adeseori să părăsească învăţătura din cauză că nu aveau haine, încălţăminte etc.

Aşa a fost în trecut. Dar toate acestea au luat sfîrşit o dată pentru totdeauna ca rezultat al victoriei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Mulţumită grijii neobosite a Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic, mulţumită ajutorului frăţesc al tuturor popoarelor ţării noastre multinaţionale, poporul eliberat al Bielorusiei şi-a făurit un stat al său, şi-a construit o nouă economie şi, într-un termen istoric extrem de scurt, a înlăturat rămînerea în urmă pe tărîm economic şi cultural. Prin eforturile eroice ale tuturor oamenilor muncii din Bielorusia Sovietică au fost obţinute succese uriaşe în dezvoltarea industriei şi agriculturii, în ridi-

I. ILIUŞIN
ministrul Învăţămîntului al Republicii Sovietice Socialiste Bieloruse

(Continuare în pag. 8-a)

Educați împreună

În Școala medie din Săcele, înființată cu cîțiva ani în urmă, învață în cele două secții — română și maghiară — fii ai oamenilor muncii care conviețuiesc frățește și lucrează împreună în unitățile industriale sau agricole din localitate pentru înfăptuirea aceluiași scump ideal: construirea socialismului în patria noastră.

Fără îndoială că la cimentarea înfrățirii dintre copiii români și maghiari din această unitate contribuie faptul că în școală există o singură organizație U.T.M., ceea ce face ca problemele utemiștilor de la cele două secții să nu fie privite disparat, că elevii interni locuiesc în același internat, că părinții, indiferent de naționalitate, discută în aceleași adunări aspectele muncii din școală, că direcțiunea i-a antrenat deopotrivă să sprijine colectivul pedagogic în activitatea educativă.

Pentru întărirea frăției dintre copiii români și maghiari școala și organizația U.T.M., sub îndrumarea organizației de partid, îi antrenează pe elevi în activități comune astfel încît ei să se poată cunoaște mai bine, să se apropie, să se împrietenească. Trebuie spus că multe dintre aceste activități, prin conținutul lor, duc la dezvoltarea admirației școlarilor români și maghiari față de marile înfăptuiri din anii aceștia ale poporului nostru, la dezvoltarea dragostei lor față de patria comună, Republica Populară Română. Un bun mijloc de educare în acest spirit sînt excursiile, folosite nu o dată în școală. În afară de excursiile de scurtă durată ce au fost organizate în scopul vizitării unor fabrici și uzine din regiune, a unor gospodării agricole colective, locuri istorice etc., au fost organizate și excursii de durată, cu un itinerar mai mare, avînd ca obiectiv cunoașterea și a altor regiuni sub aspectul realizărilor obținute în anii puterii populare, al frumuseților și bogățiilor naturale ale regiunilor respective. Bunăoară, în anul școlar trecut copiii români și maghiari s-au putut împrieteni mai bine călătorind împreună pe un lung traseu (Orașul Stalin, Făgăraș, Sibiu, Cozia, Călimănești, Rîmnicul Vîlcea, Govora, Curtea de Argeș, Pitești, Cîmpulung). Călătoria le-a oferit prilejul să admire realizările oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare, frumusețile celor mai pitorești așezări etc. Excursia de lungă durată pe care copiii o vor face anul acesta (București, Cernavodă, Constanța, Tulcea, Galați, Tecuci, Bacău, Piatra Neamț, Bicaz, Vatra Dornei, Tîrgul Mureș, Orașul Stalin), pe lîngă că-i va apropia mai mult pe copii, le va întregi cunoștințele despre înfăptuirile mari din anii regimului democrat-popular, despre elanul cu care se clădește viața nouă în patria noastră, despre frumusețile și bogățiile țării.

De curînd, înfrățiți — de astă dată prin muncă — elevii școlii mixte din Săcele, răspunzînd chemării organizației U.T.M., au muncit cu dragoste la amenajarea unui teren sportiv în orașul lor. Acum, elevi și profesori, indiferent de naționalitate, se mîndresc cu această recentă realizare a colectivului lor, cu atît mai mult cu cît necesitatea unui teren sportiv bine amenajat se făcea simțită în oraș.

Fără îndoială că practica în producție ce se va desfășura la întreprinderile „Electroprecizia", „Republica"-Dîrste și cooperativa „Munca" în care elevii români și maghiari vor lucra cot la cot (conducerea școlii manifestă preocupare pentru efectuarea în acest mod a practicii) va uni și mai mult pe elevi. Producînd obiecte utile, tinerii vor simți că pot fi folositori poporului, patriei și, împreună, se vor mîndri și de această dată cu roadele muncii lor colective.

Cele arătate mai sus, deși nu sînt singurele realizări, sînt suficiente pentru a sublinia orientarea ce există în școală înspre educarea împreună a fiilor oamenilor muncii români și maghiari astfel ca tinerii să crească înfrățiți. Realizările în această privință însă ar putea fi încă mai multe și mai de calitate. Cu toate că în școală există greutăți obiective cauzate de spațiul restrîns în care se desfășoară procesul instructiv-educativ — unitatea dezvoltîndu-se mult în ultimii ani — socotim că conducerea școlii (tov. Elekes Alexandrina — directoare și tov. Zatyi Ludovic — director adjunct) precum și colectivul pedagogic n-au căutat cu perseverență toate posibilitățile care ar exista pentru educarea împreună a elevilor celor două secții. Începînd cu luna februarie a.c. s-a renunțat la programul de pînă atunci potrivit căruia elevii celor două secții (secții există numai la clasele VIII—XI) învățau în același timp — e drept, în localuri diferite — deoarece așa permitea spațiul. Faptul că în prezent o parte din școlari învață dimineața și alții după-amiaza împiedică desfășurarea unor activități ce pot fi organizate împreună: pregătirea serbărilor, activitățile în cercurile de elevi etc. Internii nu se întîlnesc nici la prînz, la cantină, deoarece unii din ei sînt plecați la cursuri atunci cînd ceilalți vin să ia masa. Ei nu se întîlnesc nici în cursul după-amiezii, la meditații și la alte activități, din aceleași motive.

E drept că serbările școlare cuprind pe elevii de la ambele secții în aceleași programe artistice. Școlarii români pot asculta cîntece maghiare, pot admira pe scenă frumusețea portului și dansului populației maghiare din regiune, prezentate de elevii secției cu limba de predare a naționalității conlocuitoare și invers. Există însă și aici o scăpare: în școală sînt două echipe de dansuri separate, două formații corale separate etc., cu repertorii deosebite. Oare nu s-ar contribui mai mult la înfrățirea tinerelor vlăstare dacă ar exista bunăoară o singură formație de dans, care să cuprindă pe amatorii de la ambele secții și care să pregătească dansuri populare românești, dar și maghiare, germane etc.? Nu ar fi fost mai folositor pentru educarea împreună a copiilor dacă de pildă la serbarea școlară din 17 mai a.c. coriștii de la cele două secții ar fi interpretat împreună unele cîntece, scenete muzicale? Succesul serbărilor în felul acesta pregătite și desfășurate ar fi simțit de copii cu adevărat ca o încununare a eforturilor lor comune, ca un succes al întregului lor colectiv.

Aceste scăpări care nu sînt singurele, asemenea lipsuri dăunătoare pentru munca educativă din școală nu se datoresc numai direcțiunii și colectivului pedagogic. Aceștia puteau să-și dea seama mai bine de lipsuri dacă ar fi primit un sprijin atent din partea secțiilor regională și raională de învățămînt și cultură în problemele educative. După cum arată înseși procesele verbale semnate de inspectorii care au controlat școala, chiar și atunci cînd ei au avut printre obiective „munca educativă" aceasta nu a fost analizată în profunzime și ținînd seama de condițiile existenței a două secții cu limbi de predare diferite. De altfel, considerăm că inspecțiile au urmărit în mod nesatisfăcător întreaga activitate instructiv-educativă de la secția cu limba de predare maghiară, lipsind-o astfel în mod nejustificat de un ajutor care le putea fi de folos profesorilor respectivi.

Educarea împreună a copiilor din școlile unice cu secții, în spiritul dragostei față de Republica Populară Română, al prețuirii marilor cuceriri și realizări ale oamenilor muncii din patria noastră este o problemă care nu poate fi neglijată și nici tratată cu superficialitate. De aceea, conducerea școlii din Săcele, întreg colectivul pedagogic, inspectorii de învățămînt care răspund de îndrumarea și controlul acestei unități trebuie să studieze cu cea mai mare atenție posibilitățile existente în școală de a se obține încă mai multe realizări pentru cimentarea frăției dintre copii și pentru educarea lor în spiritul patriotismului socialist.

ANA COSMIN

Maria Sîrbu, sora utecistei Elena Sîrbu, în mijlocul elevilor de la Școala medie nr. 15 „Elena Sîrbu" din Capitală.

Școala medie nr. 15 a primit numele „Elena Sîrbu"

Sala de festivități a Casei raionale de cultură „23 August" din Capitală a găzduit duminică, 7 iunie, festivitatea atribuirii numelui eroinei uteciste Elena Sîrbu Școlii medii nr. 15.

Sute de elevi, cadre didactice și părinți au participat la acest eveniment de seamă din viața școlii. În sală se aflau, de asemenea, membri ai familiei utecistei Elena Sîrbu.

Tov. Petre Drăgoiescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P.R. și președinte al Consiliului superior al școlilor, a dat citire decretului de atribuire a numelui eroinei Elena Sîrbu Școlii medii nr. 15, urînd cadrelor didactice și elevilor să muncească în așa fel încît să fie demni de numele glorios pe care-l poartă școala.

Tov. E. Petricu, directoarea adjunctă a școlii, a vorbit despre lupta Elenei Sîrbu în anii grei ai ilegalității cînd, cu prețul libertății și al vieții, și-a îndeplinit sarcinile date de Partidul Comunist. Tov. Ilinca Tănăsescu, directoarea școlii, a vorbit pe larg despre dezvoltarea Școlii medii nr. 15 în anii regimului democrat-popular și despre succesele la învățătură obținute de elevii școlii. În cuvîntul lor, pionierii și utemiștii s-au angajat să muncească și pe mai departe, neobosiți, pentru a-și însuși temeinic cunoștințele predate în școală.

În încheierea festivității elevii școlii medii „Elena Sîrbu" au prezentat un frumos program artistic. După cîntece și dansuri a urmat piesa într-un act „Inimă viteză" de M. Davidoglu, care evocă un moment din viața și lupta eroinei uteciste Elena Sîrbu.

G. A.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

În legătură cu consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît ca la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, care vor avea loc în zilele de 28—29 iunie a.c., în ședința plenară a cadrelor didactice să se dezbată tema: „Îmbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor".

În acest scop fiecare secție de învățămînt și cultură raională (orășenească) va pregăti un referat întocmit pe baza constatărilor făcute în școli cu privire la activitatea desfășurată și rezultatele obținute în educația comunistă a elevilor.

Vacanța

va fi prilej de odihnă, de activități atractive și folositoare

Nu ne mai desparte mult timp de încheierea anului școlar. E firesc de aceea ca elevii să-și pună din ce în ce mai des întrebarea: ce le va aduce vara aceasta? Această întrebare am adresat-o și noi comisiei de organizare a taberelor pionierești din Regiunea Autonomă Maghiară, pentru a afla ce planuri are în privința organizării vacanței elevilor. Tov. László Gheorghe, membru al acestei comisii, ne-a relatat următoarele:

Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, elevii din R.A.M. își vor petrece și anul acesta o mare parte a vacanței de vară în tabere. În regiune vor fi organizate tabere de pionieri în 11 localități. Nouă din aceste tabere sînt organizate de organele regionale, iar două vor avea caracter republican. În afară de aceasta, vor fi organizate numeroase tabere de curte pe lîngă școlile de 7 ani.

Pionierii și școlarii își vor petrece vacanța în taberele de la Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Odorhei, Borsec, Mălnaș etc. Tabere centrale se vor organiza la Homorod și Tușnad. În vara aceasta, din școlile regiunii vor pleca în tabere 3.891 pionieri, dintre care 200 la Năvodari, în regiunea Constanța și 265 la Homorod.

Elevii din școlile medii își vor petrece vacanța în taberele regionale de la Izvorul Mureșului și Păltiniș, precum și în taberele republicane de la Gheorghieni și Toplița. Afară de aceasta, acei elevi care au avut rezultate deosebite în timpul anului își vor petrece vacanța în tabăra de la Otopeni, regiunea București. Numeroși elevi din școlile medii constituiți în brigăzi de muncă patriotică, vor lua parte la muncile de vară din gospodăriile colective și de stat.

Vacanța va fi astfel cu adevărat un prilej de intensificare a muncii educative, de odihnire și fortificare a elevilor.

Comisia de organizare a taberelor, în componența căreia intră reprezentanți ai organelor de partid, ai organizațiilor U.T.M. și ai Sindicatului muncitorilor din învățămînt, colaborează îndeaproape cu întreprinderile și instituțiile din regiune. Acestea acordă un mare sprijin organizării vacanței de vară. De exemplu, tabăra de la Borsec va fi patronată de Fabrica de zahăr din Tg. Mureș, cea din Odorhei de Trustul de construcții din localitate etc.

Pentru desfășurarea în bune condițiuni a vieții de tabără s-au organizat cursuri de pregătire a instructorilor care vor lucra cu copiii. Circa 200 de instructori dezbat în cadrul acestor cursuri chestiuni legate de organizarea activităților culturale, a întrecerilor sportive, a excursiilor, a reuniunilor cu temă, de rezolvarea unor probleme de ordin sanitar etc. Ei audiază totodată conferințe asupra celor mai importante probleme ale politicii interne și internaționale.

De asemenea, au fost pregătiți circa 500 de instructori care vor lucra în taberele de curte.

Pregătind de pe acum programul activităților din tabere, comisia a pus accentul îndeosebi pe desfășurarea unor acțiuni pline de conținut și folositoare, care să-i odihnească pe copii și să contribuie la lărgirea orizontului lor de cunoștințe, să întărească dragostea lor pentru patrie, pentru muncă, pentru cei ce muncesc. Pionierii care își vor petrece vacanța în taberele de curte de pe lîngă școlile de 7 ani de la sate vor lua parte și la muncile agricole de vară în gospodăriile colective și de stat, vor ajuta la strîngerea spicelor, la lucrările de recoltare etc.

În tabere vor veni laolaltă copii români și maghiari. Aceasta va constitui un bun prilej pentru întărirea frăției între acești copii, pentru însușirea tot mai bună a limbii române de către elevii care au ca limbă maternă limba maghiară.

B. BADGI

CURSURI DE PREGĂTIRE
pentru tinerii muncitori de la Bicaz

De patru ori pe săptămînă, după orele de producție, numeroși tineri muncitori de pe șantierul Hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz vin la cursul organizat pentru ei la școala din Dodeni, pentru a-și reîmprospăta și completa cunoștințele în vederea intrării în clasa a VIII-a a școlii medii de cultură generală. Este demnă de subliniat seriozitatea cu care privesc acest curs de pregătire tinerii muncitori, care-i ascultă cu atenție pe profesori și se străduiesc să-și însușească temeinic cunoștințele predate. Față de eforturile pe care le depun cursanții ar trebui să existe și din partea cadrelor didactice o serioasă preocupare pentru pregătirea tinerilor muncitori. Din felul cum decurg cursurile, însă, această preocupare nu e suficient de evidentă.

La lecția de matematică despre operațiile cu polinoame, de pildă, s-a pornit de la exercițiile cele mai simple, menite să-i pună în temă pe elevii care au întrerupt de mai mult timp învățătura. Aceștia au fost în primul rînd chemați la tablă și chestionați. Bineînțeles că această metodă nu presupune neglijarea celorlalți cursanți. Aceștia sînt antrenați însă într-o măsură foarte mică în rezolvarea diferitelor probleme.

S-a întîmplat la această lecție ca un elev să nu înțeleagă mecanismul înmulțirii a două polinoame. Se afla la tablă și a dus pînă la capăt exercițiul cu ajutorul colegilor și al profesoarei. Cînd i s-a cerut însă să explice cum a ajuns la rezultat, a declarat că nu înțelesese. Cîteva întrebări adresate și altor elevi din clasă au făcut să se vadă că erau și alții în această situație. Atunci profesoara a reluat exercițiul, formulînd mai întîi regula și continuînd să dea explicații pe parcursul rezolvării problemei. Și de data aceasta au mai rămas însă cîțiva elevi nelămuriți. O nouă reluare a exercițiului în fața întregii clase, în care marea majoritate cunoștea acum bine operațiile cu polinoame, nu ar fi însemnat decît o inutilă pierdere de vreme. Trebuia găsită însă o soluție și pentru cei cîțiva elevi care nu reușiseră să înțeleagă. Pentru ei a fost rezervată o jumătate de oră înainte de începerea cursurilor de a doua zi. Deși e bine că s-a procedat așa, e neîndoielnic că astfel de soluții trebuie să fie evitate atunci cînd există posibilitatea ca elevii să înțeleagă problemele în timpul orelor de cursuri.

Care este cauza pentru care s-a ajuns la această situație? Profesoara n-a verificat suficient volumul și nivelul cunoștințelor anterioare ale cursanților. Neștiind că ei nu posedă toate cunoștințele necesare, ea a trecut direct la exerciții, fără să dea explicații suficient de amănunțite asupra operațiilor ce urmau să se efectueze și fără să se refere la regulile pe care se bazează aceste operații. Tocmai de aceea a ajuns în impasul pe care l-am descris mai sus.

Seriozitatea cu care se pregătesc tinerii muncitori s-a văzut și la lecția de literatură română în care s-a studiat un fragment din „Istoria românilor subt Mihai Vodă Viteazul". Mulți cursanți au dovedit cu acest prilej o bună orientare ideologică, reușind să aprecieze cu justețe ideile cuprinse în această lucrare. Ei s-au oprit în special asupra capitolului „Robirea țăranilor", pentru a scoate în evidență atitudinea critică pe care o are Bălcescu față de poziția retrogradă a domnitorului. Din discuțiile care au avut loc după lectura capitolului ce descrie lupta de la Călugăreni s-a văzut că elevii au urmărit cu atenție sentimentul de profundă mîndrie patriotică ce se degajă din această descriere, precum și caracterul militant al creației lui N. Bălcescu, care a scris această lucrare pentru a însufleți și a îmbărbăta poporul în vederea luptei ce urma să se dea la 1848. Vorbind despre luptele de la Călugăreni elevii au abordat în treacăt și ideea războaielor juste și nejuste, arătînd că românii au purtat împotriva turcilor un război just, de apărare împotriva cotropitorilor.

Astfel cursanții au reușit să extragă ideile principale din textul citit, care au fost sistematizate pe tablă. Pentru subliniera ideilor mai însemnate ei și-au notat unele citate semnificative.

Este de menționat ca pozitivă grija de a se corecta greșelile gramaticale și de exprimare ale elevilor, dar e regretabil că această grijă nu este consecventă. Pentru greșeli asemănătoare unii cursanți au fost corectați, iar alții au fost trecuți cu vederea. Lasă de dorit și faptul că profesoara se mulțumește cu formulările scurte la care se limitează cursanții în răspunsuri și nu caută să-i obișnuiască cu expunerea mai completă a unor idei, pe care să le argumenteze și să le susțină independent.

Pentru ca munca de pregătire a tinerilor muncitori să se desfășoare cît mai bine este neapărat necesar să se lichideze unele lipsuri care se mai vădesc în organizarea cursului. Astfel, la aproape o lună de la deschiderea cursurilor nu a fost încă alcătuit un orar. O atare situație creează serioase neajunsuri. De exemplu, în ziua de 2 iunie s-au ținut trei ore consecutive de fizică, iar la 3 iunie s-au predat cîte o oră și jumătate de matematică și limba română. Se înțelege că astfel de condiții nu dau tinerilor muncitori posibilitatea să-și organizeze în mod sistematic și temeinic învățătura.

O altă lipsă privește organizarea cursurilor pe grupe de învățătură. Deși numărul celor care au fost înscriși pentru cursurile de pregătire este destul de mare, cadrele didactice nu au luat măsurile necesare pentru a-i împărți în mai multe grupe. De aceea, cursanții sînt nevoiți să umple pînă la refuz o singură sală de clasă, în care stau cîte trei într-o bancă. Bineînțeles că în aceste condiții le este greu și profesorilor să-și predea lecțiile, și elevilor să asimileze cunoștințele.

Se impune deci ca școala să ia măsuri imediate pentru a remedia în cel mai scurt timp această stare de lucruri. Tinerii muncitori manifestă o vie dorință de a învăța și dovedesc, și la școală, ca și la locurile lor de muncă, seriozitate și perseverență. Profesorii au datoria să valorifice aceste mari calități ale elevilor lor și să-i ajute să obțină cele mai bune rezultate.

OCTAVIAN BUZESCU

Utemistul Anton Peaga, cazangiu la Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie", este fruntaș în muncă și fruntaș la învățătură. El urmează cursurile clasei a VIII-a la școala serală a întreprinderii.

Cu ajutorul gospodăriei agricole colective

Elevii Școlii de 7 ani din comuna Conțești, raionul Zimnicea, și-au însușit în acest an bogate cunoștințe agricole, datorită faptului că și-au desfășurat munca practică în cadrul gospodăriei agricole colective „30 Decembrie", care le patronează școala.

O muncă deosebit de rodnică au desfășurat elevii în grădina de zarzavat a gospodăriei, alături de părinții lor, colectiviștii, răsădind roșii, ardei, vinete, varză. Cînd a avut loc răritul sfeclei de zahăr, elevii au primit din partea gospodăriei o parcelă de 0,50 ha pentru executarea acestei lucrări.

Multe lecții de botanică, zoologie și cunoștințe agricole predate la Școala de 7 ani din Conțești s-au desfășurat chiar în cadrul gospodăriei, ceea ce a dat elevilor posibilitatea să urmărească direct fenomenele pe care le-au studiat.

Dorind să mulțumească gospodăriei pentru ajutorul primit, elevii au luat în îngrijire 100 de pui de găină, de creșterea cărora vor răspunde în fața colectiviștilor.

Trebuie folosite toate posibilitățile

Îndrumate de comitetul orășenesc de partid, comisiile organizate în orașul Bacău pentru selecționarea muncitorilor în vederea intrării în învățămîntul seral și fără frecvență au recrutat și recomandat în acest scop numeroși tineri. O parte dintre aceștia urmează cursurile de completare și reîmprospătare a cunoștințelor.

Un asemenea curs funcționează, de pildă, pe lîngă Școala medie nr. 2 din orașul Bacău. Am asistat de curînd la o lecție de limba română cu tema „Pronumele posesiv" predată în cadrul acestui curs de profesorul Alexandru Șendrea. Lecția a izbutit, în mare măsură, să transmită cursanților cunoștințele de bază referitoare la tema planificată. Profesorul a înțeles în mod just că, mai mult decît la lecțiile obișnuite de limba română, la cursul de pregătire trebuie să se insiste, în primul rînd, asupra aplicațiilor gramaticale. În vederea realizării acestei cerințe el a dat la lecție numeroase exemple ilustrative, care au fost analizate amănunțit de către cursanți. Tinerii muncitori, îndrumați de profesor, au căutat să exemplifice regulile gramaticale cu propoziții legate de activitatea lor în producție și de viața nouă din patria noastră, cum sînt, de pildă, propozițiile „Ai noștri au cîștigat drapelul de fruntaș în producție", „Astăzi, în patria noastră, toate bogățiile sînt ale poporului muncitor" etc.

Cei mai mulți dintre cursanți și-au însușit, în anii anteriori de studii, vechea ortografie a limbii române. Pentru ca exprimarea lor scrisă să fie corectă și îngrijită, e nevoie ca ei să-și însușească bine, în mod practic și rapid, noua ortografie. De aceea procedează just tov. Șendrea insistînd mereu la lecție asupra lămuririi greșelilor de ortografie întîlnite în scrisul cursanților. Ar fi bine dacă, totodată, ar corecta regulat caietele de teme ale elevilor și ar alcătui grafice ale greșelilor tipice de ortografie atît pentru întreaga grupă, cît și pentru fiecare cursant în parte. În felul acesta ar putea să obțină mai ușor lichidarea tuturor deficiențelor din scrierea cursanților pe baza unor exerciții gramaticale și ortografice gradate.

Deoarece nivelul de cunoștințe al celor înscriși la curs a fost la început, în mod firesc, foarte inegal, trebuie să se asigure, în mod sistematic și treptat, pregătirea unitară și temeinică a tuturor cursanților. Lecție de lecție aceștia trebuie să-și înlăture golurile din cunoștințe, să-și completeze aceste cunoștințe în așa fel încît ele să devină o solidă bază de plecare necesară dobîndirii unor succese reale la studiile medii de cultură generală ce le vor urma în cadrul învățămîntului seral.

Ținînd seama de această cerință, tovarășul Șendrea se preocupă de fiecare cursant în parte, caută să antreneze întregul colectiv în desfășurarea rodnică a lecției. El cere să se repete anumite reguli gramaticale de către diferiți cursanți pentru a se convinge că au fost reținute corect și îi stimulează cu tact pe toți tinerii să participe activ la lecție. Dacă ar folosi în predare și scheme, dacă ar face apel la creta colorată pentru a sublinia pe tablă fenomenul gramatical analizat — într-un cuvînt, dacă ar face apel la procedee intuitive mai bogate și mai variate, eforturile sale ar fi încununate de rezultate și mai bune. Nu trebuie să neglijăm nici un mijloc care ar putea face ca lecția să ofere cursanților o pregătire corespunzătoare, și aceasta cu atît mai mult cu cît cursanții, angrenați în cursul zilei în procesul muncii productive, au prea puțin timp disponibil acasă pentru pregătirea temelor. În acest sens socotim că procedează bine tovarășul Șendrea revenind mereu, la lecție, asupra cunoștințelor gramaticale predate în orele anterioare, pentru că repetarea judicioasă a materiei este în totdeauna un factor important în munca instructivă.

Este însă necesar ca profesorii ce predau la acest curs să se preocupe mai stăruitor de asigurarea unei frecvențe regulate. Din cei 124 de tineri înscriși la cursuri nu frecventează regulat, din păcate, decît 75. Asigurarea frecvenței, ca și desfășurarea corespunzătoare a cursurilor, constituie o sarcină de mare importanță, care nu trebuie neglijată. Cadrele didactice trebuie să ia deîndată legătura cu întreprinderile unde lucrează cursanții care au o frecvență neregulată și să stăruie pentru luarea unor măsuri care să ducă la înlăturarea lipsurilor în această privință.

De asemenea, deoarece nu toți cursanții au la dispoziție manualele școlare trebuitoare, e necesar să se ia de urgență măsuri ca și această piedică în munca lor să fie înlăturată. Propunerea Secției de învățămînt a regiunii Bacău de a se folosi în acest scop manualele elevilor de la cursurile de zi este bună. Ea trebuie, însă, să devină cît mai grabnic o realitate.

Organele de învățămînt ar trebui să urmărească mai îndeaproape felul cum se desfășoară procesul de învățămînt la cursurile de pregătire, dînd toate îndrumările necesare îmbunătățirii continue a muncii instructiv-educative.

În regiunea Bacău sînt largi posibilități pentru a se dobîndi toate rezultatele pe care partidul și guvernul le cer în legătură cu aplicarea hotărîrii referitoare la învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală. Este necesar ca pedagogii să folosească din plin aceste posibilități, să le valorifice cît mai bine.

I. CREMER

Muncitorii-elevi în pragul examenului de maturitate

Numărul tinerilor care vor absolvi în anul acesta cursurile Şcolii medii serale nr. 1 din Ploeşti a crescut simţitor în raport cu anii precedenţi. Totodată, a crescut şi nivelul general de pregătire al acestora, datorită atît muncii cadrelor didactice, care au căutat continuu să-şi îmbunătăţească metodele de predare ţinînd seama de specificul şcolii serale, cît şi rivnei deosebite arătate de tinerii muncitori. Străduindu-se să lucreze cît mai bine în producţie, ei au dovedit în acelaşi timp o mare dorinţă de a-şi însuşi temeinic cunoştinţele de cultură generală.

Acum, cei peste 100 de elevi din cele 4 clase a XI-a ale Şcolii medii serale nr. 1 muncesc intens, ajutaţi îndeaproape de profesorii lor, pentru a se prezenta cît mai bine pregătiţi la examenul de maturitate. In ultimele săptămîni s-a desfăşurat în şcoală recapitularea materiei din clasa a XI-a, în strînsă legătură cu materia claselor VIII — X. Lecţiile de recapitulare au fost minuţios pregătite de către fiecare profesor, prin indicarea temelor recapitulative şi a materialului bibliografic pe care elevii urmau să-l studieze. Totodată la unele materii li s-au dat elevilor şi scheme cuprinzînd problemele principale pe care ei trebuie să pună accentul în timpul recapitulării. La algebră, recapitularea s-a desfăşurat în jurul unor teme de sinteză cum sînt „Inegalităţi", „Discuţia ecuaţiilor şi a sistemelor de ecuaţii", „Ecuaţii de grad superior". La geometrie s-au discutat temele „Corpuri de rotaţie", „Poliedre", „Poliedre înscrise şi circumscrise sferei". In cadrul recapitulării cunoştinţelor de limba şi literatura română s-a dat atenţie nu numai reîmprospătării cunoştinţelor de istorie şi teorie a literaturii, ci şi cunoştinţelor de gramatică, punîndu-se un mare accent pe analiza sintactică şi morfologică.

In viitoarele două săptămîni profesorii care predau la casele a XI-a matematici, fizica şi chimia, ştiinţele naturale, limba şi literatura română, istoria şi geografia se pregătesc să facă cu elevii acestor clase o recapitulare de sinteză a întregii materii studiate în anii anteriori. In acest scop pe întreaga şcoală a fost elaborat un orar al orelor de pregătire pentru elevii clasei a XI-a, în care sînt rezervate săptămînal cîte 5 ore pentru matematică, 4 ore pentru limba şi literatura română, 4 ore pentru fizică etc. Profesorii de aceeaşi specialitate au discutat în colectivele lor temele şi problemele pe care vor pune accentul în cadrul acestei pregătiri, aşa încît să înveţe unii din experienţa altora şi să asigure o desfăşurare unitară a muncii. Astfel, profesorii de limba şi literatura română vor acorda o deosebită atenţie lucrărilor de compunere ale elevilor. In recapitularea problemelor privitoare la istoria literaturii ei vor urmări în mod deosebit să adîncească cunoştinţele pe care le au elevii asupra operelor literare contemporane, asupra literaturii noastre de după 23 August 1944, care reflectă marile transformări sociale şi politice săvîrşite de poporul nostru, sub conducerea înţeleaptă a partidului.

Problemele centrale care vor sta în atenţia profesorilor de istorie în perioada recapitulării dintre 15—30 iunie privesc consolidarea cunoştinţelor elevilor în legătură cu modurile de producţie şi orînduirile sociale perindate pe teritoriul patriei noastre, pentru a-i ajuta să înţeleagă în adîncime legătura dintre realităţile social-economice şi consecinţele politice ale acestora. In mod deosebit vor stărui profesorii asupra înţelegerii luptei de clasă ca motor al dezvoltării societăţii împărţite în clase antagoniste şi asupra formelor pe care le-a îmbrăcat lupta de clasă în diferitele orînduiri sociale, acordînd o mare atenţie epocii contemporane şi mai ales perioadei actuale.

La matematică se vor rezolva în această etapă probleme tipice, în genul celor care se dau de obicei la examenul de maturitate. In recapitularea la fizică şi chimie profesorii se sprijină pe cunoştinţele practice ale elevilor, ajutîndu-i să-şi consolideze cunoştinţele cu privire la diferitele principii teoretice şi legi ale fizicii sau chimiei în strînsă legătură cu aplicaţiile lor practice la locul de producţie.

Toţi profesorii caută să-i obişnuiască pe elevi cu răspunsuri pe baza biletelor de examen şi cu expunerea închegată a problemelor teoretice şi practice.

Intreaga activitate legată de pregătirea elevilor claselor a XI-a pentru examenul de maturitate este îmbinată cu grija pentru o frecvenţă cît mai regulată a tuturor elevilor acestor clase. Profesorii şi-au intensificat în această perioadă vizitele la locul de muncă al elevilor şi legătura cu conducătorii întreprinderilor şi ai secţiilor sau atelierelor în care lucrează ei. Majoritatea întreprinderilor sprijină efortul muncitorilor-elevi, creîndu-le asemenea condiţii încît să dispună de timpul necesar învăţăturii. Este necesar ca şi acele întreprinderi în care nu s-au luat încă măsuri în acest scop (I.S.A.R., Uzinele de îngrăşăminte chimice „Petru Poni", Autobaza pentru transporturi — Ploeşti) să le urmeze exemplul.

O dată cu desfăşurarea ultimei bătălii pentru asigurarea succesului elevilor din clasele a XI-a la examenul de maturitate, conducerea şcolii şi colectivul didactic se preocupă şi de orientarea acestor elevi spre învăţămîntul superior. Majoritatea viitorilor absolvenţi lucrează nemijlocit în producţie, fiind calificaţi în cele mai diverse meserii, mai ales din domeniul industriei petrolului. Pentru orientarea lor în alegerea facultăţii ce o vor urma, s-a stabilit o strînsă legătură între şcoală şi întreprinderile în care lucrează elevii cu scopul de a-i îndrepta spre facultăţile care pregătesc cadre de ingineri şi tehnicieni pentru ramurile în care lucrează în prezent, ţinînd seama şi de perspectivele de dezvoltare ale industriei în regiune.

Activitatea cadrelor didactice care predau la clasele a XI-a ale Şcolii medii serale nr. 1 din Ploeşti este mult intensificată acum. Prin folosirea tuturor mijloacelor ce le stau la îndemînă — lecţii recapitulative, ore de meditaţii, consultaţii colective şi individuale etc. — profesorii îi ajută pe muncitorii-elevi să-şi lămurească toate problemele ce li se cer pentru examen, să asigure încheierea cu succes a studiilor medii ale acestora şi să-i sprijine în vederea trecerii lor la studii mai înalte, în învăţămîntul superior.

F. DIAC

Elevele din clasa a XI-a a Şcolii medii nr. 5 „Unirea" din Oraşul Stalin se ajută reciproc în pregătirea pentru examenul de maturitate.

Excursiile şi materialul didactic mijloace de aprofundare a cunoştinţelor

Direcţia şi cadrele didactice ale Şcolii de 7 ani nr. 17 din Sibiu acordă în această etapă o atenţie deosebită pregătirii elevilor din clasa a VII-a pentru examenul de sfîrşit de an.

In vederea aprofundării cunoştinţelor predate la lecţii, a legării lor de problemele producţiei, s-a organizat cu elevii clasei a VII-a o excursie în comuna Avrig. Aci elevii au vizitat fabrica de sticlă, au avut ocazia să cunoască diferite aspecte ale procesului de fabricaţie a sticlei.

Lecţiile recapitulative de istorie şi geografie a R.P.R. au fost însoţite de vizionarea unor diafilme ca „Răscoala din 1907", „Valea Prahovei", „Munţii Apuseni", „Gheţarul de la Scărişoara", „Marea Neagră". Şi la alte lecţii de recapitulare s-a folosit material didactic.

Astfel, folosind excursiile şi un bogat material didactic ca procedee menite să asigure o cît mai temeinică recapitulare a celor predate în cursul anului şcolar, cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani nr. 17 din Sibiu s-au străduit să-i pregătească bine pe viitorii absolvenţi ai şcolii pentru examenele care vor începe peste cîteva zile.

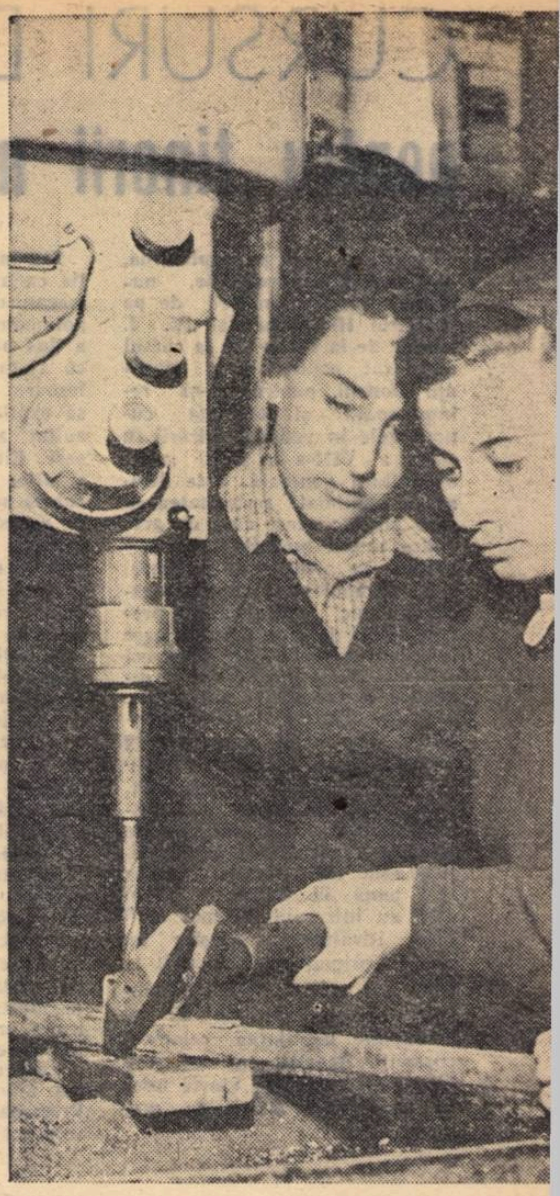

In atelierul Şcolii medii nr. 2 din Constanţa, elevii din c

Preocupări actuale în şcoli

In aceste săptămîni, eforturile cadrelor didactice din şcoala noastră au fost concentrate în cîteva direcţii: organizarea cît mai judicioasă a recapitulării materiei, pregătirea elevilor din ultimul an în vedera examenului de stat, pregătirea activităţilor practice pe care le vor desfăşura elevii în intervalul 15-26 iunie.

Spre a le asigura viitorilor noştri absolvenţi o astfel de pregătire încît să poată face faţă cu succes examenului de stat, am dat o mare atenţie consolidării şi sintetizării cunoştinţelor lor. Paralel cu recapitularea materiei din anul în curs, profesorii au revăzut cu elevii anului IV şi materia studiată în anii precedenţi. Analizînd în consiliul pedagogic problemele pe care trebuie să se pună accentul în cursul recapitulării finale ne-am dat seama că este necesar să stăruim în deosebi asupra limbii şi literaturii române şi asupra matematicii, mai ales a geometriei. A fost intensificată recapitularea la literatura română întrucît directivele din acest an privind examenul de stat prevăd probe scrise şi orale şi la acest obiect, probe care nu s-au cerut pînă acum. Ţinînd seama de acest fapt, profesorii de limba română au dat şi continuă să dea o mare atenţie reîmprospătării cunoştinţelor de gramatică şi de istorie a literaturii studiate de elevi în anii anteriori.

Se stăruie în mod special şi asupra recapitulării la geometrie, deoarece analiza situaţiei la învăţătură a elevilor a arătat că la acest obiect există cele mai multe lacune în cunoştinţe. In cadrul pregătirii pentru examen profesorii au avut în vedere lipsurile elevilor privind acest obiect şi au insistat asupra cunoaşterii şi înţelegerii problemelor mai dificile din cursul de geometrie. S-a acordat o mare atenţie şi celorlalte forme de ajutorare a elevilor la română şi geometrie: meditaţii, consultaţii, teme speciale pentru acasă etc.

Faptul că s-a insistat asupra limbii şi literaturii române şi a geometriei nu înseamnă, bineînţeles, că au fost neglijate celelalte obiecte care se cer la examenul de stat — pedagogia, istoria, limba rusă. Şi pentru aceste obiecte s-au pregătit cu grijă lecţiile de recapitulare, s-au organizat meditaţii şi consultaţii.

Eforturile pe care le depun cadrele didactice în vederea pregătirii elevilor pentru examen, ca şi perseverenţa în studiu a acestora creează condiţii pentru obţinerea unor rezultate bune.

Paralel cu munca de pregătire a elevilor pentru examenul de stat cadrele didactice din şcoala noastră sînt intens preocupate de organizarea activităţii practice pe care vor începe să o desfăşoare peste cîteva zile elevii care nu dau examene. Datorită sprijinului primit din partea Intreprinderii IRTA, care ne patronează şcoala, am izbutit să asigurăm o bună planificare a acestor activităţi. Am organizat munca practică avînd în vedere că prin ea trebuie să se realizeze o legătură strînsă între ceea ce au învăţat elevii şi producţie, lărgirea şi consolidarea deprinderilor formate în cadrul şcolii, care le vor servi viitorilor învăţători în munca lor cu copiii. Astfel, elevii anilor I şi II vor efectua lucrări agricole pe terenul de 5 hectare aparţinînd şcolii. Împărţiţi în brigăzi, ei vor săpa cartofi, vor plivi morcovi, vor lega via etc. Am organizat rotaţia elevilor la îngrijirea diverselor culturi, pentru a le da posibilitatea să efectueze lucrări variate. Aceasta este posibil întrucît pe terenul nostru agricol sînt culturi diverse: un hectar de vie, unul cu livadă de caişi şi pruni, 2 hectare cu legume de tot felul, iar altul cu lucernă şi păioase. De altfel şi pînă în prezent elevii anilor I şi II au desfăşurat pe acest teren lucrări agrotehnice, în orele de practică agricolă prevăzute de programă. Tovarăşul

Intr-o familie cu 75 de copii

Frămîntarea deosebită care se simte în aceste zile dinaintea încheierii anului școlar în familiile cu copii de vîrstă școlară se face și mai mult simțită în familiile care au zeci de vlăstare. In țara noastră sînt și asemenea familii: casele de copii, instituții create de partidul și guvernul nostru pentru creșterea și educarea copiilor orfani.

In zilele care urmează, multe din cele 75 de eleve de la casa de copii din Călărași se vor prezenta în fața comisiilor de examinare. De aceea, nu este de mirare că întregul colectiv pedagogic al casei, în frunte cu directoarea ei, tovarășa Ana Dobrescu, se preocupă în mod deosebit de pregătirea elevelor din clasele a IV-a și a VII-a în vederea examenelor. Educatoarele și directoarea casei dovedesc totodată multă grijă și față de celelalte probleme importante ale acestei perioade: orientarea profesională a viitoarelor absolvente, pregătirea elevelor din clasele II-III și V-VI pentru activitatea practică pe care o vor desfășura acum, la sfîrșitul anului școlar, pregătirile pentru vacanța de vară.

Colectivul pedagogic al casei de copii a avut grijă ca elevele să meargă regulat la orele de meditație organizate la școală pentru elevele clasei a IV-a și a VII-a. Lecțiile de recapitulare și sistematizare a materiei care s-au ținut în ultima perioadă la toate obiectele din program, ca și aceste ore de meditație, le-au ajutat pe eleve să adîncească unele probleme studiate în cursul anului, să-și reîmprospăteze cele învățate, să înlăture lacunele pe care le aveau în bagajul lor de cunoștințe.

In afară de acest ajutor primit în cadrul școlii, elevele de la casa de copii au avut sprijinul educatoarelor lor, care le-au îndrumat zi de zi. Orele de studii, pregătirea curentă pentru lecții la materiile predate în școală au ocupat un loc important în programul zilnic din cămin. Pregătirea lecțiilor s-a desfășurat întotdeauna sub supravegherea educatoarelor, care le-au dat și lămuriri în legătură cu problemele ce le aveau de rezolvat. Participarea regulată a educatoarelor, de două ori pe săptămînă, la orele de clasă le-a dat posibilitatea să cunoască bine cum muncesc elevele la școală. In felul acesta, ajutorul acordat fiecărei eleve în parte a putut fi cît mai concret și eficient.

Trebuie menționat faptul că multe dintre elevele din casa de copii, ca de pildă: Steliana Dima, Elena Cristea, Ecaterina Vișan, Fevronia Olan, Constanța Budoi, Ana Iorga, Maria Scurtu și altele sînt fruntașe la învățătură. De altfel, toate elevele din cămin au muncit cu seriozitate în cursul anului. Colectivul pedagogic al casei a avut grijă ca ele să vină totdeauna la școală cu lecțiile pregătite, să aibă o frecvență regulată, să fie ordonate, disciplinate, să participe la activitatea obștească.

Incă din primii ani de cînd au venit la casa de copii elevele au fost îndrumate spre unele activități practice. Ele au participat la îngrijirea lotului școlar, au țesut preșuri în atelierul căminului, au executat frumoase broderii sau cusături. In sarcina lor intră și îngrijirea a 200 de pui, activitate în care dovedesc multă îndemînare și dragoste de muncă. In cămin există o regulă de mult stabilită ca elevele să asigure curățenia și ordinea în camerele de locuit, să participe prin rotație la servitul mesei, să execute reparațiile mici la obiectele personale de îmbrăcăminte. De asemenea, excursiile și vizitele în întreprindere nu au lipsit din activitatea lor extrașcolară. Insoțite de educatoare ele au vizitat unele întreprinderi din localitate, primind explicații în legătură cu procesul de muncă respectiv. Toate acestea au contribuit la îndrăgirea de către eleve a activităților cu caracter productiv.

Este în tradiția casei de copii din Călărași ca absolventele clasei a VII-a să se îndrepte în special spre școlile care formează cadre calificate pentru industrie și agricultură. Dintre cele 19 tinere care au absolvit școala în anii trecuți, majoritatea sînt astăzi eleve ale Școlii agricole din Călărași, ale Școlii profesionale de croitorie din Pitești, ale unor școli tutelate de Ministerul Industriei Bunurilor de Consum etc. Ele constituie un exemplu pentru elevele care în anul acesta vor trebui să-și aleagă o profesiune.

Colectivul pedagogic al casei de copii se ocupă cu grijă și dragoste de viitoarele absolvente. Și în anul acesta, ca și în anii precedenți, elevele au fost îndrumate spre școlile cu caracter profesional. Astfel, o parte dintre ele se pregătesc pentru a intra în școala profesională, iar altele la școala agricolă din orașul lor. Trei absolvente se vor prezenta la examenul de admitere în clasa a VIII-a. La această repartizare s-a ajuns cunoscîndu-se bine înclinațiile elevelor. Ea dovedește grija atentă a colectivului pedagogic pentru drumul în viață al copiilor pe care-i crește și educă.

Vacanța de vară, care va începe în curînd, va fi pentru elevele de la Casa de copii din Călărași o perioadă de reconfortare, dar în același timp și o perioadă de activitate culturală, educativă. Odihna la munte sau la mare, excursiile, munca de folos obștesc (elevele claselor V-VII au format o brigadă care va lucra în gospodăria agricolă colectivă, iar cele din clasele mici vor participa, ca și în alți ani, la strîngerea plantelor medicinale), activitatea în cadrul echipei de dansuri și al corului casei de copii, vizionările de filme și programe artistice sînt numai cîteva din posibilitățile pe care le vor avea pentru a-și petrece cît mai plăcut și instructiv vacanța.

In condițiile minunate create de regimul democrat-popular, copiii din patria noastră cresc astăzi sănătoși și voinici, primesc lumina învățăturii, se bucură de viață. Printre ei, familia celor 75 de copii din Călărași privește senină viitorul!

EUGENIA FLORESCU

învață să lucreze la mașina de găurit.

pedagogice

Mihăilescu
ltă price-
ări creîn-
rilejul de
tică toate
diate în
școala po-
rescătorie
grajd de
elevii au
inițieze
vitelor.
hipe din
organiza
e 5-6 zile
ui popu-
prinde pe
ca repi-
r în ghi-
suplimen-
rea cultu-
asemenea,
vom or-
în gos-
ă de stat
patru pro-
ți oră de
la munca
i.
evi vor e-
în atelie-
ii IRTA,
la curăți-
demonta-
ea motoa-
obile. Alte
au fost re-
ntreprinde-
ateriale de
or inițiia în
ngului și a
nelte.
a V-a vor
în atelie-
ie ale Coo-
arul", unde
timp de 6
le încleiat,
la rindea,
etc. Alte
efectua lu-
școlar. La
sei a VI-a
np de șase
il de lăcă-
restul tim-
școlar. A-
are o su-
0 metri pă-
culturi de-
arte variate
ice posibil

ca elevii să efectueze numeroase lucrări: plivitul morcovilor, îngrășarea suplimentară a culturilor, lucrări de distrugere a buruienilor, recoltarea mazărei, săparea terenurilor pentru plantarea cartofilor.

De curînd, elevii claselor V și VI au luat în grija lor și crescătoria de iepuri și de viermi de mătase a școlii, de care se ocupă cu mult interes. In cadrul practicii vor continua și această muncă.

Fără îndoială că rezultatele bune la examenul de stat, ca și cele ale practicii în producție, vor depinde de interesul pe care-l vor depune în continuare cadrele didactice, de aportul fiecăruia la buna desfășurare a muncii.

N. TANE
directorul școlii pedagogice din Buzău.

Pentru ridicarea nivelului muncii

Școala medie muncitorească de pe lîngă întreprinderea „7 Noiembrie" din Craiova a încheiat cel de al II-lea trimestru al anului școlar cu un procent de promovabilitate de peste 75 la sută. In trimestrul III numărul elevilor cu note slabe a scăzut și mai mult, astfel că există condiții ca la încheierea anului școlar marea majoritate a elevilor să promoveze clasa cu un volum ridicat de cunoștințe.

Elementul hotărîtor care a dus la îmbunătățirea substanțială a activității școlii, la ridicarea nivelului procesului de învățămînt a fost Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență. Imediat după apariția Hotărîrii organizația sindicală din școală, sub îndrumarea și conducerea organizației de partid, a desfășurat o susținută acțiune de mobilizare a cadrelor didactice pentru traducerea în viață a prevederilor ei.

In vederea ridicării nivelului învățămîntului organizația sindicală a inițiat diferite acțiuni privind îmbunătățirea metodelor de predare ale fiecărui profesor.

Au avut loc plenare sindicale în care s-a analizat activitatea profesională a membrilor de sindicat, interasistențe la lecții, consfătuiri de muncă.

Sprijinind ridicarea nivelului muncii profesionale din școală, temeinica pregătire a elevilor, organizația sindicală contribuie la făurirea intelectualității provenite din rîndurile clasei muncitoare.

Activități practice

Elevii claselor a II-a și a III-a din școlile elementare, încheind cursurile, au început să desfășoare, sub conducerea învățătorilor, activitățile practice de la sfîrșitul anului școlar. In planificarea acestor activități învățătorii s-au străduit să respecte indicațiile date de minister, alegînd teme accesibile elevilor. Indicațiile au fost valorificate de fiecare școală în funcție de condițiile sale concrete.

Astfel, la școala elementară din comuna Buftea, regiunea București, care crește viermi de mătase, fiecare învățător a prevăzut în planul de muncă strîngerea frunzei de dud necesară hrănirii viermilor. Această activitate nu va fi desfășurată într-o singură zi, ci constituie o sarcină cu caracter permanent pentru această etapă. Aceeași grijă de a pune în centrul preocupărilor o anumită activitate cu un caracter permanent se întîlnește și la învățătorii Școlii medii nr. 10 din București, unde se acordă multă atenție colectării maculaturii și fierului vechi.

Totuși, pentru ca activitatea copiilor să nu devină monotonă, cadrele didactice din aceste școli s-au preocupat să organizeze și alte activități, cum sînt munca pe lotul școlar, lucrările de curățire a școlii etc.

Cele mai multe activități se vor desfășura în afară de clasă. Pentru a preveni însă stagnarea lor din cauza timpului nefavorabil, unele cadre didactice și-au planificat și cîteva activități suplimentare, care se pot realiza în clasă (îngrijirea plantelor de la colțul naturii vii, curățirea mobilierului, repararea materialului didactic etc.) Aceste activități urmează să se desfășoare în zilele în care, din cauza ploii, nu se vor putea realiza celelalte.

Practica muncii didactice ne-a arătat însă că, oricît de bine ar fi întocmită planificarea muncii, ea nu contribuie la realizarea obiectivelor propuse decît atunci cînd se asigură o bună desfășurare a fiecărei activități în parte. Acest lucru presupune cunoașterea de către copii atît a scopurilor urmărite, cît și a rezultatelor muncii desfășurate. Conștienți de acest lucru, învățătorii de la Școala din Buftea organizează în fiecare zi, înainte de începerea activității practice, o scurtă discuție pregătitoare, în care li se arată copiilor scopul muncii ce urmează să se desfășoare și cum trebuie îndeplinită aceasta. Astfel se asigură participarea conștientă și activă a tuturor elevilor la muncă. De exemplu înainte de a începe lucrările de îngrijire a florilor din curtea școlii și a plantelor de pe parcelă, învățătorii au purtat o discuție cu elevii amintindu-le care sînt dușmanii plantelor și cum se luptă contra lor. Ei au insistat în special asupra necesității de a se scoate buruienile cu rădăcină cu tot, pentru ca acestea să nu se poată reface ușor. După aceea s-au împărțit sarcinile pe grupe de elevi, urmărindu-se să se facă rotația între grupe. Faptul că învățătorii au fost în permanență în mijlocul elevilor și au lucrat alături de ei a stimulat în bună măsură interesul copiilor pentru activitatea desfășurată. De asemenea, aprecierile care au însoțit fiecare realizare a copiilor, ca și discuțiile de analiză a rezultatelor, care au avut loc la sfîrșitul activității, au contribuit la sporirea entuziasmului copiilor pentru muncă.

Deși au avut sarcini diferite, în funcție de vîrsta lor, elevii claselor a II-a și a III-a au lucrat alături, laolaltă. Aceasta i-a făcut să se ajute reciproc și, totodată, să se ocupe cu interes și de parcela clasei a IV-a, ai cărei elevi se pregătesc pentru examen. Munca în comun a contribuit la dezvoltarea legăturilor dintre clase, la închegarea colectivului școlii.

Din păcate, preocuparea învățătorilor pentru realizarea în bune condițiuni a fiecărei lucrări și antrenarea lor directă în muncă i-a făcut să neglijeze faptul că puterea de concentrare a elevilor este limitată. De aceea, spre sfîrșitul activității copiii au început să dea semne de oboseală. Abia atunci și-au dat învățătorii seama că, pentru vîrsta pe care o au copiii, indiferent de felul activității, respectarea unor pauze pentru destindere este tot atît de necesară ca și în timpul muncii în clasă.

Cu multă tragere de inimă se preocupă de desfășurarea activităților practice și învățătorii de la Școala nr. 10 din Buftea. Înțelegînd că orice muncă, oricît de simplă, cere o bună pregătire, ei acordă o mare atenție acestei probleme. Bunăoară înainte de a porni cu copiii la munca de curățire a curții școlii s-au plimbat cu ei prin curte, arătîndu-le ce au de făcut. Apoi copiii s-au răspîndit în diferite colțuri ale curții și au început să strîngă tot ce era de prisos — pietre, bețe, crengi uscate etc. — întrecîndu-se să facă ordine.

Cu prilejul acestei activități s-au desprins din comportarea elevilor cîteva trăsături care au apărut mult mai rar în timpul muncii din clasă și pe care învățătorii le vor putea folosi cu succes în activitatea educativă ulterioară. S-a remarcat, în primul rînd, dorința copiilor de a se sprijini între ei. Cînd unul din copii se străduia să ridice un bolovan mai mare, săreau alții 5 sau 6 în jurul lui să-l ajute. De asemenea, s-a remarcat dorința băieților de a ocroti pe colegele lor. Atunci cînd fetele s-au străduit să ridice o scîndură, băieții au cerut cu insistență să facă ei acest lucru, motivînd că este „prea greu pentru fete". Totodată, faptul că majoritatea copiilor au participat activ la muncă i-a făcut și pe cei mai apatici să se antreneze și să devină mai vioi.

Activitatea s-a încheiat cu o nouă plimbare prin curte, cu prilejul căreia s-a apreciat munca. Totodată, învățătorii au remarcat comportarea elevilor, evidențiind în special pe cei care au dovedit un efort mai susținut și o comportare mai tovărășească.

Activitatea elevilor ar fi dat rezultate și mai bune dacă ei ar fi fost organizați pe clase, dacă fiecare clasă ar fi avut un colț de care să răspundă și de a cărui ordine să se preocupe și în viitor. Procedîndu-se astfel, s-ar fi putut face și o analiză comparativă a muncii fiecărei clase și, totodată, s-ar fi putut supraveghea mai bine activitatea fiecărui elev, evitîndu-se la timp eforturile prea mari ale unora din ei.

Grija pentru organizarea muncii, pentru supravegherea întregului colectiv și a fiecărui elev în parte în timpul practicii constituie sarcini importante, care vor asigura desfășurarea cu succes a acestor acțiuni atît de valoroase pentru instruirea și educarea elevilor.

CORNELIA MARINESCU

Pentru a încheia cu succes munca unui an şcolar

În sprijinul pregătirii cadrelor necesare agriculturii

Majoritatea şcolilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii au luat din timp, potrivit indicaţiilor date de minister, măsurile necesare în vederea bunei desfăşurări a examenelor.

Astfel, consiliile pedagogice din şcoli au stabilit subiectele proiectelor de diplomă şi tematicile pentru examenul oral precum şi subiectele probelor practice cu caracter complex. Acestea au fost astfel alese, încît să se poată verifica gradul în care şi-a însuşit meseria fiecare elev în parte. Toate subiectele şi tematicile oglindesc cuprinsul programelor de învăţămînt şi ţin seama de cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii.

Cu multă atenţie se va verifica la examene cum sînt pregătiţi ucenicii şi elevii în vederea îndeplinirii directivelor partidului şi guvernului cu privire la sporirea producţiei agricole. Pentru a-i sprijini în această direcţie, şcolile i-au îndrumat să studieze în mod amănunţit, în cadrul perioadei de practică ce a premers examenelor, cele mai noi metode introduse în cultura porumbului, a sfeclei de zahăr, a florii soarelui, în folosirea îngrăşămintelor chimice şi bacteriene, în sporirea producţiei de lapte, în efectuarea însămînţărilor artificiale, în obţinerea unui randament maxim al muncii briqăzilor complexe etc. Acestea vor constitui, de altfel, şi principalele subiecte la examenele de absolvire pe care le vor da atît viitorii maiştri cît şi viitorii muncitori calificaţi.

Pentru ca şi practica de vară să dea rezultate cît mai bune, s-a elaborat şi s-a difuzat în toate şcolile, ca şi în unităţile productive ale M.A.S. un regulament de practică în care sînt prevăzute obligaţiile elevilor şi ale şcolilor, precum şi obligaţiile unităţilor productive. De asemenea, s-au elaborat şi s-au pus la dispoziţia elevilor caiete de practică. La alegerea unităţilor productive pentru practica în producţie s-a ţinut seama ca acestea să ofere cele mai bune condiţiuni de însuşire a meseriei pentru care se pregătesc elevii. Faţă de anul trecut, conducerile unităţilor productive acordă o mai mare atenţie pregătirii practice a viitoarelor cadre, luînd din timp măsurile corespunzătoare.

Un număr însemnat de ucenici şi elevi vor efectua practica în producţie la staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări agricole, hortiviticole, zootehnice, de mecanizare şi electrificare a agriculturii etc., participînd astfel şi ei la rezolvarea problemelor ridicate de producţie.

Colaborarea rodnică între cadrele didactice din şcoli şi conducerile unităţilor productive, colaborare care s-a întărit mult în ultimul timp, este o garanţie că şcolile vor da promoţii de muncitori şi maiştri bine pregătiţi, capabili să contribuie la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

Dr. NICULAE VARACHIU
director tehnic în Direcţia generală de învăţămînt din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Toată atenţia lucrărilor practice

Profesorii şi maiştrii-instructori din şcoala noastră — Şcoala de meserii „Galvani-Tei" — se preocupă cu grijă de pregătirea elevilor pentru examene.

Perioada recapitulării materiei, pe care o încheiem în aceste zile, a constituit un bun prilej pentru împrospătarea şi aprofundarea cunoştinţelor căpătate de elevi în tot cursul anului. Faptul că recapitularea a fost însoţită de meditaţii şi consultaţii colective şi individuale, că materia a fost sintetizată şi că s-au efectuat numeroase exemplificări practice în atelierele şcolii şi într-o serie de întreprinderi industriale ne îndreptăţeşte să socotim că elevii vor obţine rezultate bune la examenele de promovare şi absolvire.

Tematica lucrărilor care se vor da la examene pentru fiecare meserie şi an de studiu a fost stabilită din vreme de către profesorii de tehnologie, în colaborare cu maiştrii-instructori. Iată cîteva din subiectele cuprinse în această tematică: piese pentru strunguri, mobilier metalic, machete de maşini şi unelte, reparaţii de motoare electrice, instalaţii de lumină etc.

Pentru buna desfăşurare a acestor lucrări, care vor fi efectuate în atelierele şcolii, s-a întocmit din timp şi li s-a comunicat elevilor documentaţia tehnică necesară, astfel că ei să cunoască în profunzime toate fazele operaţiilor pe care vor trebui să le îndeplinească. In afară de aceasta, cadrele didactice s-au îngrijit de organizarea minuţioasă a locului de muncă al fiecărui elev, asigurînd dotarea atelierelor cu uneltele, sculele şi materialele necesare. In acelaşi timp, s-au verificat dispozitivele, instalaţiile şi maşinile din atelier pentru a se înlătura eventualele deficienţe în funcţionare.

O atenţie deosebită s-a acordat normării lucrărilor efectuate de elevi în cadrul examenelor practice. In stabilirea normelor ne-am orientat după faptul că, deşi operaţiile sînt cunoscute de elevi, lucrările propriu-zise sînt noi pentru ei şi mai dificile decît cele efectuate la sfîrşit de trimestru. Ca principiu călăuzitor s-a luat norma din întreprinderi, valabilă integral pentru elevii care dau examenul de calificare, aplicîndu-se coeficientul respectiv pentru cei din anii I şi II.

In scopul evitării supraîncărcării elevilor în această perioadă de vîrf, consiliul pedagogic al şcolii, în colaborare cu comitetul U.T.M., a luat o serie de măsuri menite să asigure elevilor condiţii cît mai bune de muncă. Activitatea cultural-sportivă şi de interes obştesc a fost mult redusă şi este organizată astfel încît să nu ia prea mult timp şi să nu-i obosească pe elevi, ci, dimpotrivă, să contribuie la recrearea lor.

Examenele la care se vor prezenta în curînd elevii noştri, pe lîngă că ne vor da posibilitatea să verificăm temeinic cunoştinţele şi deprinderile căpătate de aceştia, ne vor ajuta să desprindem concluzii pentru propria noastră muncă, ele constituind astfel un îndreptar pentru activitatea noastră de viitor.

S. COMŞA
director al Şcolii de meserii „Galvani-Tei"-Bucureşti

Colaborare strînsă cu întreprinderile

Anul acesta, Grupul şcolar de petrolchimie din Cîmpina va da producţiei peste o sută de muncitori calificaţi şi cîteva zeci de maiştri, cadre cu o temeinică pregătire profesională. De asemenea, în acest an vom da prima serie de absolvenţi ai şcolii tehnice de maiştri (cursuri fără frecvenţă), ale căror succese în producţie au crescut an de an, pe măsura acumulării de cunoştinţe noi.

Intregul nostru colectiv s-a străduit ca toţi aceşti tineri, ca şi elevii care trec acum dintr-un an în altul, să se prezinte cît mai bine pregătiţi la examene. Intr-o şedinţă a consiliului pedagogic ce a avut loc la începutul lunii mai s-au analizat sarcinile şcolii în ce priveşte desfăşurarea recapitulării materiei şi organizarea minuţioasă a examenelor de promovare şi absolvire. Ca urmare a sarcinilor trasate în această şedinţă, cadrele didactice au acordat o atenţie deosebită alcătuirii planurilor recapitulative şi bunei desfăşurări a lecţiilor de recapitulare, aşa încît acestea să reprezinte o sinteză a cunoştinţelor predate în cursul anului şi să asigure însuşirea deplină de către elevi a noţiunilor de bază ale obiectului respectiv. Diriginţii au colaborat îndeaproape cu profesorii, ajutîndu-i să ia măsuri corespunzătoare pentru elevii rămaşi în urmă (ore de consultaţii, meditaţii etc.).

Toate aceste măsuri au şi început să-şi arate roadele. De pildă, elevul Gheorghe Bădilă din anul I sondori, care pe trimestrul I a avut note de 4 şi 5, iar în trimestrul II note de 6 şi 7, a obţinut în ultimele săptămîni ale anului şcolar note de 8, 9 şi 10. Situaţii asemănătoare au elevii Alexandru Hînjea, Vasile Pană, Andrei Onciu, Constantin Mihăilescu şi alţii.

Colectivul nostru a luat măsuri amănunţite şi în vederea organizării examenelor — îndeosebi a probelor practice. Astfel, examenul de practică al anului I se va desfăşura în atelierul-şcoală, sub îndrumarea comisiei metodice de specialitate, care a stabilit şi temele pentru examen. Temele pentru examenul practic al ucenicilor din anul II au fost stabilite de profesorii de tehnologia meseriei în colaborare cu specialiştii care răspund de practica ucenicilor în întreprinderi. Pentru ucenicii anului III, examenul de practică este examen de calificare. El se va desfăşura în faţa unei comisii alcătuite din directorul întreprinderii sau inginerul şef, şeful serviciului de organizare a muncii, şeful secţiei unde şi-a desfăşurat practica ucenicul respectiv şi maistrul care l-a instruit, directorul şcolii şi profesorul de tehnologia meseriei.

Trebuie să subliniem că profesorii de tehnologia meseriei au ţinut o legătură strînsă cu întreprinderile unde ucenicii îşi desfăşoară practica, urmărind respectarea graficului de rotaţie conform cu cerinţele programei şi controlînd cu regularitate caietele de practică ale ucenicilor. Temele pentru examen au fost stabilite în întreprinderi, de către profesorii de tehnologia meseriei împreună cu inginerii şefi şi maiştrii care au lucrat cu ucenicii, potrivit cerinţelor indicatorului tarifar pentru categoria a IV-a de calificare.

Acum, toate eforturile colectivului nostru sînt îndreptate spre asigurarea succesului la examene, spre încheierea cu rezultate cît mai bune a muncii unui întreg an şcolar.

DUMITRU VĂCARIU
director la Grupul şcolar de petrol-chimie din Cîmpina

Consolidarea cunoştinţelor însuşite

Pentru încheierea cu succes a anului şcolar, colectivul didactic al şcolii de meserii din Piteşti a iniţiat o serie de măsuri concrete, menite să vină în sprijinul elevilor în această etapă.

Analizîndu-se în consiliul pedagogic situaţia la învăţătură, precum şi rezultatele obţinute de către elevi în activitatea practică din ultima perioadă a trimestrului III, s-a stabilit în ce direcţie trebuie ajutat fiecare elev în parte. Acest ajutor le este acordat elevilor atît în cadrul lecţiilor recapitulative, cît şi prin orele de consultaţii, care se desfăşoară după un grafic minuţios întocmit. Pe aceste căi se realizează, pe de o parte, înlăturarea lacunelor pe care le mai au unii elevi în cunoştinţele lor, iar pe de altă parte se asigură consolidarea cunoştinţelor însuşite, sintetizarea lor în jurul unor teme centrale, esenţiale.

Paralel cu aceasta, şcoala s-a preocupat de buna pregătire a elevilor pentru susţinerea probei practice de calificare, probă care precede examenul de absolvire a şcolii şi care este eliminatorie. Temele lucrărilor practice care vor fi efectuate în cursul acestei probe au fost stabilite de comisiile pe specialităţi, în strînsă colaborare cu unităţile de producţie la care ucenicii au făcut practica (Intreprinderea metalurgică Piteşti şi cooperativele meşteşugăreşti). Intreaga documentaţie tehnică va fi asigurată prin grija acestor unităţi, cadrele didactice urmînd să dea îndrumările necesare pentru efectuarea lucrărilor practice şi să supravegheze desfăşurarea acestora.

Controlînd şi sprijinind întreaga activitate a elevilor în această etapă hotărîtoare, ne străduim ca ei să obţină rezultate cît mai bune, să dăm producţiei o nouă promoţie de muncitori cu o temeinică pregătire profesională.

DUMITRU CRUCEANĂ
director adjunct al Şcolii de meserii din Piteşti

Peste cîteva zile în şcolile profesionale de ucenici se vor desfăşura examenele de sfîrşit de an. Alături de colegii lor mai mari, ucenicii din anul I se pregătesc cu sîrguinţă pentru probele practice pe care le vor efectua cu acest prilej.

Înştiinţare

La întrebările puse de unele şcoli, se aduce la cunoştinţă că încheierea anului în şcolile profesionale de ucenici, şcolile de meserii, şcolile agricole, şcolile tehnice şi şcolile tehnice de maiştri are loc în conformitate cu Instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii nr. 94.739/1957, publicate în Buletinul M.I.C., seria B, nr. 9/1957 sau trimise şcolilor nou înfiinţate cu circulara nr. 121.303 din 12 decembrie 1958.

Asupra lucrărilor de încheiere a anului şcolar în învăţămîntul profesional şi tehnic se fac următoarele precizări:

— Cunoştinţele elevilor la examenele de promovare se verifică prin lucrări practice, lucrări scrise, lucrări grafice şi examinări orale, conform prevederilor planului de învăţămînt al fiecărei meserii sau specialităţi. Examinarea se desfăşoară la fiecare obiect teoretic în cîte o zi. Examenele de promovare pentru instruirea practică se desfăşoară în prima săptămînă stabilită pentru examene şi durează cel mult 3—4 zile.

— Media anuală de promovare la fiecare obiect de învăţămînt este de cel puţin „5", iar la purtare de cel puţin „6".

— La sfîrşitul anului şcolar se încheie pentru fiecare elev media generală. Ea rezultă din adunarea mediilor anuale la obiectele de învăţămînt (fără media la purtare) şi împărţirea totalului obţinut la numărul obiectelor de învăţămînt. Pe baza mediei generale se face clasificarea elevilor.

— Elevii şcolilor tehnice de muncitori calificaţi dau examen de absolvire, nu examen de diplomă.

— La examenul de absolvire probele orale se trec toate o dată de fiecare candidat, în faţa întregii comisii.

— Pe baza mediilor obţinute la obiectele de învăţămînt prevăzute pentru examenul de absolvire se calculează aritmetic media generală a fiecărui candidat.

— La şcolile profesionale de ucenici care funcţionează pe lîngă sfaturile populare, examenul de absolvire se va desfăşura conform prevederilor planului de învăţămînt, cu menţiunea că examenul la tehnologia meseriei constă din probă scrisă şi probă orală.

În Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" s-a deschis Expoziția de desen a pionierilor și școlarilor din Capitală

Note bibliografice

„Cercetări filozofice" nr. 2 din 1959

Nr. 2/1959 al revistei „Cercetări filozofice" cuprinde studii, articole, recenzii, note etc. consacrate problemelor materialismului istoric și materialismului dialectic, problemelor filozofice ale științelor naturii, logicii, criticii sociologiei burgheze contemporane. Sumarul revistei include articolul „Transformarea socialistă a agriculturii — parte integrantă a construcției noastre socialiste" de Costin Murgescu, „Duns Scot — un gînditor progresist în evul mediu" de acad. Ath. Joja, studiul filozofului sovietic G. I. Ruzavin despre „Categoriile finit și infinit", „Considerații asupra conceptului de evoluție biologică" de Bogdan Stugren (Cluj), „Lupta unui socialist romîn împotriva idealismului în sociologie (Raicu Ionescu Rion)" de Fl. Neagoe, „Despre „paradoxele" implicației și echivalenței și semnificația lor logică" de Florea Țuțugan.

La rubrica „Lecții și consultații" revista publică articolul „Dictatura proletariatului — cel mai înalt tip de democrație" de Ionel Iancu. La rubrica „Viața științifică" revista publică un articol despre lucrările de filozofie ce au apărut sau vor apare în acest an în țara noastră.

Rubrica „Critică și bibliografie" cuprinde cîteva scurte recenzii: „Primul volum al Operelor filozofice alese ale lui G. V. Plehanov", „Un valoros tratat de istorie a psihologiei", „O critică ascuțită a idealismului subiectiv contemporan", „Microsociologia — variantă modernă a psihologismului în sociologia burgheză", „Un studiu despre statul sovietic multinațional".

Rubrica „Mișcarea filozofică de peste hotare" cuprinde materialele: „Discuția despre logică în R. D. Germană", de T. Papadopol și „Un cercetător din America Latină despre logica dialectică", de P. Anghel. Revista se încheie cu „Note de lectură" și „Buletin bibliografic".

Schimb de experiență

Din inițiativa Secției de învățămînt și cultură a regiunii Galați și cu sprijinul organelor de partid s-a organizat nu de mult în orașul Focșani un schimb de experiență între cadrele didactice din casele de copii și școlile speciale din regiunea Galați.

În cadrul acestui schimb de experiență au fost prezentate referatele: „Cum se reflectă în rezultatele la învățătură munca instructiv-educativă a cadrelor didactice de la casa de copii școlari", „Metode folosite în organizarea și întărirea colectivului de copii", „Organizarea bazei materiale a casei de copii", „Cum mi-am întocmit caietul de observații și cum mă ajută el în munca instructiv-educativă". Atît referatele cît și discuțiile au scos în evidență realizările obținute în casele de copii și școlile speciale ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru aceste instituții, a sprijinului activ și continuu pe care-l primesc din partea organelor locale de partid și de stat, a muncii neprecupețite a cadrelor didactice. În referate și discuții s-a subliniat că pedagogii au acordat o atenție deosebită educării copiilor în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, orientării lor către munca productivă în industrie și agricultură.

Schimbul de experiență a dat participanților posibilitatea să discute și căile care duc la îmbunătățirea activității în casele de copii și în școlile speciale. Astfel, între altele, s-a accentuat asupra faptului că succesul muncii instructiv-educative în casele de copii depinde în mare măsură de colaborarea strînsă dintre aceasta și școală. De asemenea, s-a arătat că profesorii din școlile speciale trebuie să facă eforturi pentru evitarea suprasolicitării programului zilnic, creîndu-le copiilor condiții cît mai bune pentru însușirea cunoștințelor.

În cadrul schimbului de experiență au avut loc și lecții practice, precum și vizite într-o întreprindere și la Muzeul regional de științe naturale.

Să pregătim din timp deschiderea noului an școlar

(Urmare din pag. 1)

exemplu, într-o serie de școli din regiunile București și Galați. Pentru ca asemenea lipsuri să nu se mai repete în anul școlar viitor, este necesar ca de pe acum să fie începută munca de lămurire în rîndurile elevilor și părinților pentru a se asigura cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani și a unui număr cît mai mare din celelalte localități, precum și pentru readucerea în școală a tuturor elevilor retrași. Pentru realizarea acestei sarcini școlile au datoria să-și întocmească din vreme planuri de acțiune și să ceară sprijinul tuturor organelor interesate.

Paralel cu cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a și cu menținerea în clasele V—VII a tuturor elevilor înscriși, în noul an școlar trebuie să se realizeze un pas mai departe și în ceea ce privește extinderea învățămîntului de 7 ani în localitățile sătești care au avut pînă acum numai școli de 4 ani. Unele regiuni au și făcut propuneri concrete în acest sens în planurile de școlarizare și rețea școlară. Astfel, în regiunea Cluj vor lua ființă 126 de școli noi de 7 ani, în regiunea Bacău 65, în regiunea București 58, în regiunea Suceava 32, în regiunea Craiova 33, în regiunea Constanța 28 etc. Ca urmare a măsurilor luate în acest scop regiunea București își propune să cuprindă în noul an 87% din absolvenții clasei a IV-a, față de 75% cîți au fost cuprinși în acest an, regiunea Craiova 95% față de 89%, regiunea Galați 92% față de 86%. Sînt însă și unele regiuni, ca de exemplu Hunedoara, Bacău, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară și Timișoara, unde propunerile de cuprindere a elevilor în clasa a V-a în viitorul an școlar nu înregistrează creșteri însemnate față de acest an școlar. Este necesar ca aceste propuneri să fie revăzute, pentru a dezvolta învățămîntul de 7 ani în vederea generalizării lui, așa cum cer documentele de partid și de stat.

În anul trecut, ca urmare a sarcinilor puse de Consfătuirea de la Constanța, au luat ființă în numeroase localități școli agricole și de meserii. Într-o serie de cazuri însă aceste școli nu s-au bucurat de atenția cuvenită din partea organelor locale. Noul an școlar trebuie să însemne un progres simțitor în dezvoltarea școlilor agricole și de meserii, prin extinderea rețelei acestora, prin îmbunătățirea condițiilor materiale și a activității lor și prin stabilirea nomenclatorului de meserii corespunzător nevoilor locale.

Una din acțiunile care nu suferă nici o amînare este aceea a orientării absolvenților școlii de cultură generală spre școlile de grad superior și spre producție. Este foarte important ca absolvenții școlii de 7 ani să fie îndrumați spre învățămîntul profesional, agricol și de meserii, și în special spre acele școli care funcționează în regiune și care pregătesc cadrele necesare ramurilor economiei locale. Fiii de muncitori și țărani muncitori care se îndreaptă spre școala medie trebuie pregătiți cu grijă în vederea admiterii în clasa a VIII-a.

Multă atenție trebuie acordată dezvoltării învățămîntului seral și fără frecvență, prin atragerea în aceste forme de învățămînt a tinerilor care lucrează în industrie și agricultură, așa cum prevede Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. și prin asigurarea unui nivel cît mai ridicat al muncii la cursurile de pregătire a tinerilor ce vor intra în clasa a VIII-a.

Buna desfășurare a activității didactice în noul an școlar este strîns legată de dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului atît pentru școlile existente, cît și pentru școlile de zi sau serale nou înființate. În vara aceasta se desfășoară o largă campanie de construcții școlare, atît din fonduri centralizate, cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. Multe raioane și localități s-au angajat să termine aceste construcții pînă la deschiderea noului an școlar. Cadrele didactice și organele de învățămînt au datoria să depună toate eforturile ca aceste angajamente să fie îndeplinite. Ele pot contribui direct la terminarea noilor construcții și la amenajarea de noi săli de clasă prin mobilizarea cetățenilor la procurarea materialelor, transportarea lor și efectuarea lucrărilor, prin organizarea brigăzilor de muncă patriotică formate din elevi.

Fondurile alocate pentru construcții trebuie folosite în mod judicios, pentru realizarea unor localuri cît mai ieftine. Paralel cu terminarea construcțiilor începute și cu preluarea unor localuri de școli retrocedate învățămîntului, imediat după terminarea cursurilor este necesar să se treacă la repararea și curățirea localurilor existente, în așa fel ca ele să fie puse la punct din vreme.

Nu trebuie să fie neglijată nici asigurarea școlilor cu mobilierul necesar, cu bănci și table de scris, cu material didactic. De asemenea, trebuie să se întreprindă o largă acțiune de reparare a mobilierului existent, cu ajutorul părinților și al elevilor, precum și o acțiune de reparare și completare a materialului didactic. În acest scop există suficiente posibilități, care așteaptă numai să fie folosite cu pricepere.

Participarea nemijlocită a elevilor la lucrările de construcții, de reparare a mobilierului, de confecționare a materialului didactic are o mare însemnătate educativă. Pe lîngă faptul că îi înarmează cu deprinderi practice, ea îi face să se lege mai strîns de școala lor, să îndrăgească mai mult munca, să înțeleagă valoarea bunurilor obștești și să-și dea seama că acestea trebuie păstrate și îngrijite cu atenție. De aceea școlile trebuie să acorde o mare însemnătate atragerii elevilor în asemenea acțiuni și să se preocupe de caracterul educativ al acestora.

Pregătirea deschiderii anului școlar în condiții bune este legată și de asigurarea școlilor cu cadre didactice. De curînd s-au adus unele modificări planurilor de învățămînt. La efectuarea încadrărilor trebuie să se țină seamă de aceste modificări și să se ia măsuri din vreme pentru o cît mai justă utilizare a profesorilor în specialitate. Este necesar să se pună capăt practicii de a trimite la o școală cîte 2—3 profesori de aceeași specialitate care sînt nevoiți să-și completeze catedrele cu obiecte ce n-au nici o legătură cu pregătirea lor, în timp ce la alte școli lipsesc cadre cu calificare corespunzătoare. În această privință lipsurile pot fi remediate și printr-o cît mai justă repartizare a absolvenților ce vor intra anul acesta în învățămînt. Școlile și organele locale trebuie să știe din vreme unde vor fi repartizați acești absolvenți, pentru a lua măsuri de asigurare a condițiilor necesare începutului activității lor.

Pregătirea deschiderii noului an școlar pune în fața organelor de învățămînt și a cadrelor didactice și sarcina îmbogățirii continue a cunoștințelor ideologice, pedagogice și de specialitate, în vederea ridicării conținutului activității instructiv-educative la înălțimea sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au trasat școlii noastre. Organele învățămîntului au datoria să asigure o cît mai bună organizare a cursurilor de perfecționare și calificare din această vară. La rîndul lor, cadrele didactice trebuie să studieze cu seriozitate, să cunoască din vreme programele și manualele ce vor fi elaborate, precum și alte materiale de specialitate spre a fi la curent cu cele mai noi probleme din activitatea pedagogică.

Pregătindu-se să întîmpine cu noi realizări cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre, slujitorii școlii își sporesc eforturile pentru a asigura încheierea cu succes a anului școlar în curs și pentru ca toate măsurile legate de începerea cursurilor să fie înfăptuite din vreme și în cele mai bune condițiuni. Marea sărbătoare a poporului nostru trebuie să găsească școlile îmbrăcate în haine sărbătorești, gata de a-și deschide porțile

Ce trebuie să arate examenele

(Urmare din pag. 1)

formularea întrebărilor ajutătoare sau din bilete — trebuie să urmărească dovedirea faptului că realitatea obiectivă este un tot unic, în care lucrurile și fenomenele se condiționează reciproc și se află în mișcare și dezvoltare sub acțiunea unor legi obiective, că deci în natură și în societate nu se întîmplă minuni, nefiind posibil efect fără cauză. Examenele trebuie să-și aibă partea lor de contribuție la formarea concepției materialiste a elevilor despre lume și viață. Întrebările — stabilite, firește, în raport cu anul de studii, cu clasa pentru care se dă examen — trebuie să ajute la înțelegerea materialității lumii, a raportului dintre conștiință și materie, a influențelor pe care condițiile materiale le au asupra conștiinței oamenilor etc.

O altă problemă ce trebuie avută în vedere de către examinatori este măsura în care elevii pot să aplice, să lege de viață cunoștințele pe care le posedă. La fizică, atunci cînd elevii vor vorbi despre principiul vaselor comunicante, de pildă, e necesar să li se ceară să arate unde se aplică acest principiu în viața de toate zilele, în diferite sectoare ale industriei și ale agriculturii. Tot așa, la geometrie profesorii examinatori trebuie să verifice dacă elevii știu să calculeze, bunăoară, aria laterală, aria totală și volumul unor corpuri geometrice care au aplicație largă în practică și să ceară elevilor să spună unde își găsesc acestea aplicare. Problemele de matematică și fizică trebuie să cuprindă în mare măsură date din agricultură, din industrie — din viață. La examenele de absolvire pe care le dau elevii școlilor profesionale și tehnice examinatorii trebuie să se ocupe cu toată stăruința de modul în care tinerii leagă cunoștințele teoretice căpătate la cursuri de activitatea practică, astfel încît profesorii să se convingă de faptul că aceia care vor primi diplomă de absolvire nu sînt niște simpli meșteșugari, ci niște muncitori a căror viitoare activitate în producție va avea la bază și o temeinică pregătire teoretică.

Cerințele arătate mai sus trebuie să-i călăuzească pe toți pedagogii care au sarcina să examineze și să stabilească cu obiectivitate dacă un elev merită să treacă în anul următor de studii sau să absolve un ciclu de învățămînt. În îndeplinirea acestor cerințe examinatorii au datoria să arate multă grijă și înțelegere față de elevi, dar și exigență.

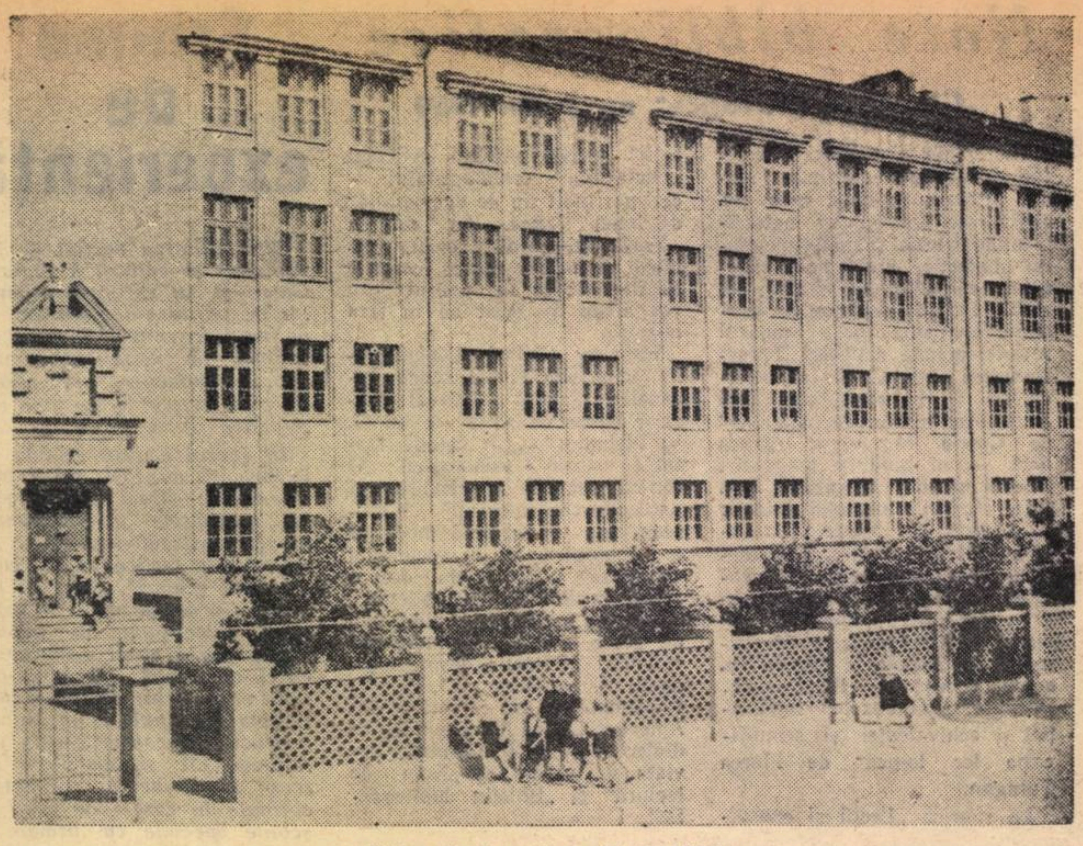

Clădirea Şcolii medii nr. 21 din Minsk

Dezvoltarea învăţământului în Bielorusia sovietică

(Urmare din pag. 1)

carea nivelului material şi cultural al poporului.

In primii ani după Revoluţia din Octombrie în Bielorusia s-a desfăşurat reorganizarea radicală a întregului învăţământ public. Şcoala a fost despărţită de biserică, învăţământul a devenit laic, gratuit, accesibil pentru toţi cei ce muncesc. Au fost construite mii de şcoli noi, au fost pregătite zeci de mii de cadre didactice. La început s-a realizat învăţământul general obligatoriu de patru ani, iar apoi învăţământul general obligatoriu de 7 ani. Intregul popor — tineri şi bătrîni — a început să înveţe.

In anul 1941, în ajunul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în şcolile republicii învăţau peste un milion de elevi. Crescuse mult numărul şcolilor medii. Dacă înainte de 1917 în Bielorusia nu exista nici o instituţie de învăţământ superior, în 1941 se numărau peste 20 asemenea instituţii în care studiau mai mult de 15.000 de studenţi.

Dar construcţia paşnică a poporului sovietic a fost întreruptă de agresiunea barbară a Germaniei fasciste asupra ţării noastre. Războiul a pricinuit nenumărate jertfe şi nenorociri popoarelor sovietice. El n-a cruţat nici învăţământul. Pe teritoriul Bielorusiei barbarii hitlerişti au distrus 6808 şcoli, cu întregul lor utilaj. Celelalte şcoli au suferit de asemenea mari distrugeri. In decursul celor trei ani de ocupaţie fascistă n-a funcţionat în Bielorusia nici o şcoală. Numai în citeva detaşamente de partizani au fost organizate „şcoli în pădure", unde profesori-partizani îi învăţau carte, în timpul liber, pe copiii care se ascundeau în păduri de ucigaşii fascişti.

In ciuda uriaşelor pierderi pricinuite de război, poporul bielorus a reconstruit într-un termen extrem de scurt economia şi cultura şi le-a dezvoltat mai departe. Chiar în primii ani de după război a fost refăcută întreaga reţea şcolară. Desfăşurarea unei acţiuni rapide de construcţii şcolare a permis în curînd să se realizeze învăţământul general obligatoriu de 7 ani. O mare dezvoltare a luat-o învăţământul mediu. In prezent în Bielorusia funcţionează 12.406 şcoli în care învaţă 1.257.000 de elevi, de patru ori mai mult decît înainte de revoluţie. Numărul şcolilor medii a crescut de mai mult de 30 de ori în comparaţie cu perioada prerevoluţionară. In Bielorusia lucrează o întreagă armată de pedagogi, numărînd peste 80.000 de oameni, adică de 15 ori mai mulţi decît înainte de revoluţie.

In R.S.S. Bielorusă există 25 de instituţii de învăţămînt superior şi peste 100 de şcoli medii speciale, în care învaţă mai mult de 100.000 de studenţi. In anii puterii sovietice acestea au pregătit sute de mii de specialişti pentru toate ramurile economiei naţionale şi culturii. In comparaţie cu anul 1940, numărul specialiştilor cu instrucţiune superioară a crescut în republică de trei ori. In prezent, în învăţămîntul superior din Bielorusia studiază 56.000 de studenţi. In anul 1959 instituţiile de învăţămînt superior vor fi absolvite de peste 7000 de specialişti, iar în viitorii 7 ani economia republicii va primi 77.000 de specialişti cu instrucţiune superioară — o dată şi jumătate mai mult decît în cei şapte ani care au trecut.

Pregătirea specialiştilor cu instrucţiune superioară şi medie a atins în Bielorusia un asemenea nivel încît permite să se satisfacă pe deplin cele mai largi cerinţe de cadre. Aceasta dă posibilitatea de a dezvolta toate ramurile economiei şi culturii într-un ritm şi mai rapid decît pînă acum. In ceea ce priveşte numărul şi nivelul pregătirii specialiştilor, Bielorusia Sovietică a lăsat cu mult în urmă multe ţări capitaliste.

In prezent, problemele educaţiei comuniste a oamenilor muncii şi îndeosebi a tinerei generaţii au dobîndit o însemnătate excepţională şi au devenit probleme centrale în activitatea statului şi a organizaţiilor obşteşti. Trecerea la construcţia desfăşurată a comunismului în ţara noastră cere oameni cu o înaltă cultură, în stare să rezolve cele mai complexe sarcini ale construcţiei economice şi culturale, oameni care să aibă o bună orientare în toate domeniile ştiinţei şi tehnicii. Şcolii îi revine un rol deosebit de însemnat în pregătirea unor asemenea cadre. Iată de ce în prezent în Uniunea Sovietică, inclusiv în Bielorusia, se desfăşoară reorganizarea întregului sistem de învăţămînt.

Scopul reorganizării sistemului de învăţămînt constă în a face ca toate şcolile de cultură generală şi tehnico-profesionale, toate instituţiile de învăţămînt superior să joace un rol şi mai activ în întreaga viaţă creatoare a poporului.

Şcoala medie de cultură generală trebuie să pregătească şi mai mulţi oameni culţi, care să cunoască bine bazele ştiinţei şi totodată să fie capabili să desfăşoare o muncă fizică sistematică, trebuie să-i facă pe tineri să dorească a fi folositori societăţii, gata să participe activ la producerea bunurilor necesare societăţii. Invăţămîntul superior este chemat să pregătească oameni multilateral instruiţi, care să cunoască în profunzime domeniile corespunzătoare ale ştiinţei şi tehnicii.

Reorganizarea sistemului de învăţămînt prevede transformarea structurii şcolii şi prelungirea duratei învăţămîntului. In locul învăţămîntului obligatoriu de 7 ani se introduce învăţămîntul general obligatoriu de 8 ani. Durata învăţămîntului în şcoala medie creşte de la 10 la 11 ani.

După terminarea şcolii de 8 ani elevii îşi vor continua învăţătura în şcoli tehnico-profesionale, în şcoli medii de cultură generală şi în şcoli speciale, sau vor intra nemijlocit în producţie.

Şcolile medii pentru tineretul muncitoresc şi sătesc vor fi atît serale, cît şi de zi. In ele vor învăţa fără a-şi întrerupe munca în producţie, timp de 3 ani, tineri care au terminat şcoala de 8 ani. In afară de aceasta se organizează şcoli în care tineretul muncitoresc va putea dobîndi instrucţiune medie pe calea studiului fără frecvenţă sau a externatului. Numărul şcolilor pentru tineretul muncitoresc şi sătesc va creşte într-o măsură însemnată pentru a putea asigura posibilitatea de a se instrui întregului tineret care lucrează în economia naţională.

Şcolile medii de cultură generală, de muncă şi politehnice cu instruire în producţie vor avea de asemenea o durată de 3 ani. Absolvenţii acestor şcoli vor primi nu numai un atestat privitor la terminarea studiilor medii, ci şi un certificat cu privire la însuşirea unei anumite calificări pentru munca într-o ramură corespunzătoare din domeniul economiei sau culturii.

O deosebit de largă dezvoltare au luat şcolile-internat, care se creează atît pe tipul şcolilor de 8 ani cît şi pe tipul şcolilor de 11 ani. Aici elevii nu învaţă numai, ci şi locuiesc permanent, primind o pregătire multilaterală şi fiind educaţi de către cei mai experimentaţi pedagogi. In aceste şcoli activitatea instructiv-educativă este organizată pe baza îmbinării consecvente a învăţăturii cu munca social-utilă.

Astăzi, în R.S.S. Bielorusă funcţionează 18 şcoli-internate, în care învaţă 3700 de elevi. In acest an se vor deschide încă 16 şcoli-internate pentru 4800 de elevi, iar în anul 1965 numărul acestor şcoli va creşte de peste 30 de ori.

Trecerea şcolilor de la durata de 7 ani la durata de 8 ani, ca şi organizarea diferitelor tipuri de şcoli medii va începe din toamna anului 1959 şi se va termina în decurs de 4 ani.

Pe baza învăţămîntului de 8 ani se creează un tip unitar de şcoli tehnico-profesionale în cadrul cărora durata învăţămîntului va fi în oraşe de 1 pînă la 3 ani, iar la sate de 1—2 ani (în funcţie de complexitatea meseriei studiate).

Paralel cu învăţămîntul de cultură generală şi tehnico-profesional, capătă o largă dezvoltare şi se perfecţionează sistemul învăţămîntului superior. Se dezvoltă îndeosebi instituţiile serale şi fără frecvenţă de învăţămînt superior pentru a da tuturor celor care doresc posibilitatea de a face studii superioare, iar acelora care au asemenea studii posibilitatea de a dobîndi o a doua specialitate. La primirea în învăţămîntul superior se dă preferinţă acelora care au un stadiu de cel puţin 2 ani în muncă practică. Acestora le sînt rezervate 80% din locuri, celelalte 20% fiind ocupate de cei mai buni absolvenţi ai şcolilor medii. Primirea în învăţămîntul superior are loc conform rezultatelor examenelor de admitere, pe calea selecţionării prin concurs a celor mai destoinici, mai bine pregătiţi şi mai capabili dintre tinerii muncitori, colhoznici şi funcţionari cu instrucţiune medie, precum şi din rîndul absolvenţilor şcolilor medii.

Studenţii de la cursurile serale primesc în fiecare an un concediu de 20 zile pentru a-şi da examenele, iar în ultimul an de studiu sînt eliberaţi de muncă în producţie timp de 4 luni, primind salariul de la locul de muncă. Intreprinderile, colhozurile şi instituţiile le creează studenţilor care îmbină învăţătura cu munca în producţie toate condiţiile necesare pentru a învăţa fără întrerupere.

Organele de stat, secţiile de învăţămînt public iau toate măsurile pentru a crea copiilor cele mai bune condiţii de învăţătură. Acolo unde elevii locuiesc la o distanţă de peste 3—4 km. de şcoală se creează pentru ei internate, se asigură în mod gratuit transportul zilnic la şcoală şi de la şcoală.

Se dezvoltă reţeaua şcolilor şi grupelor în care elevii îşi petrec toată ziua, pentru acei copii ai căror părinţi sînt ocupaţi în producţie. Aceşti elevi rămîn în şcoală pînă cînd părinţii lor se întorc de la muncă. In acest timp, sub supravegherea profesorilor, ei îşi pregătesc lecţiile, se odihnesc, se îndeletnicesc cu activităţi artistice, tehnice etc.

Se iau de asemenea şi alte măsuri pentru realizarea Legii cu privire la reorganizarea sistemului de învăţămînt public adoptată de Sovietul Suprem al R.S.S. Bieloruse în luna aprilie a acestui an.

Legea pune în faţa şcolilor noastre noi şi mari sarcini. Toate eforturile celor ce muncesc în învăţămînt sînt îndreptate acum spre îndeplinirea acestor sarcini însemnate, spre educarea şi instruirea tinerilor, pentru a face din ei constructori activi ai societăţii comuniste în ţara noastră.

Henri Wallon

împlineşte 80 de ani

La 15 iunie dr. Henri Wallon, preşedintele Federaţiei Internaţionale a Sindicatelor din Invăţămînt, împlineşte 80 de ani.

Savant cu renume mondial, Henri Wallon şi-a închinat întreaga sa viaţă şi activitate, alături de oamenii muncii, luptei pentru eliberarea de sub exploatare, pentru pace şi progres. Ca profesor la Sorbona şi mai tîrziu la Collège de France, ca director la Ecole des Hautes Etudes şi la laboratorul de psihologie a copilului, Henri Wallon a desfăşurat o bogată activitate ştiinţifică în domeniul psihologiei, activitate care l-a făcut cunoscut în lumea întreagă. Combătînd pe psihologii idealişti contemporani, el militează pentru o psihologie care are la bază învăţătura materialist-dialectică.

Impletind prodigioasa sa activitate ştiinţifică cu activitatea pe tărîm social, Henri Wallon s-a alăturat întotdeauna luptei clasei muncitoare. In mesajul de salut pe care i l-a trimis în 1954, cu ocazia împlinirii a 75 de ani, Comitetul Central al Partidului Comunist Francez i se adresa cu cele mai calde cuvinte: „Nedespărţind niciodată cugetarea de acţiune — spunea mesajul — dumneavoastră aţi fost unul dintre aceia care, în zilele întunecoase ale ocupaţiei hitleriste, aţi condus lupta savanţilor şi a educatorilor în rezistenţa patriotică". „Impotriva naziştilor de ieri şi de azi — spunea mai departe mesajul — împotriva celor care au urmărit să subjuge şi să aservească ţara noastră, dumneavoastră aţi luptat cu perseverenţă pentru binele poporului francez".

In 1944, H. Wallon este numit secretar de stat al educaţiei naţionale. Preocupat mereu de interesele maselor populare şi de propăşirea învăţămîntului, el lucrează împreună cu Paul Langevin la elaborarea unui proiect de reformă democratică a învăţămîntului public.

Ca semn de preţuire a bogatei sale activităţi ştiinţifice şi sociale, a luptei sale pentru progres, pace şi colaborare între popoare, Federaţia Internaţională a Sindicatelor din Invăţămînt l-a ales pe profesorul Henri Wallon ca preşedinte al său. Cu toată vîrsta înaintată, H. Wallon a găsit energia şi timpul necesar pentru a participa la congrese, la mitinguri, la diferite manifestaţii şi acţiuni ale educatorilor, militînd pentru colaborarea şi unitatea pedagogilor din lumea întreagă în lupta pentru democratizarea şi progresul învăţămîntului.

Cu ocazia împlinirii a 80 de ani, cadrele didactice din învăţămîntul nostru de toate gradele îşi îndreaptă gîndul cu admiraţie şi respect către eminentul savant Henri Wallon, urîndu-i viaţă lungă pentru a conduce Federaţia Internaţională a Sindicatelor din Invăţămînt şi pe mai departe pe calea solidarităţii şi unităţii sindicale internaţionale a celor ce se ocupă de creşterea tinerelor generaţii.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente la „Gazeta Invăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,60 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 523 — Vineri 19 iunie 1959 — 8 pagini 25 bani

HOTĂRÎREA

C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne cu privire la cea de-a 15-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romin și Consiliul de Miniștri al R.P. Romîne au adoptat o Hotărîre cu privire la cea de-a 15-a aniversare a zilei de 23 August, ziua eliberării Rominiei de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare națională a poporului romin.

Așa cum se arată în Hotărîre, victoria insurecției armate din 23 August 1944 și răsturnarea dictaturii militare fasciste obținute sub conducerea Partidului Comunist Romin prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare, a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fasciste de Armata Sovietică eliberatoare, a constituit o cotitură istorică în viața poporului romin. Ea a însemnat începutul revoluției populare care a dus la instaurarea regimului democrat-popular și la construirea socialismului în țara noastră.

În întreaga țară oamenii muncii au început de pe acum pregătirile în întîmpinarea marii sărbători a eliberării patriei. În legătură cu aceasta, Hotărîrea prevede sarcinile organizațiilor de partid, sindicale și de U.T.M. privind larga desfășurare a întrecerii socialiste pentru obținerea de noi și importante succese în producția industrială și agricolă. Se vor desfășura acțiuni de înfrumusețare a orașelor și satelor și alte lucrări de interes obștesc.

Celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist îi va fi consacrată o sesiune solemnă a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. Sfaturile populare regionale se vor întruni în sesiuni festive.

Hotărîrea prevede că în ziua de 23 August la București și în orașele reședință de regiune vor avea loc parăzi militare, defilări ale gărzilor muncitorești și demonstrații ale oamenilor muncii. În celelalte orașe din țară vor avea loc demonstrații ale oamenilor muncii sau mitinguri.

În a doua jumătate a anului 1959 se va deschide la București expoziția „Dezvoltarea economiei Republicii Populare Romîne în cei 15 ani de la eliberare".

Marii sărbători îi vor fi consacrate o ședință solemnă a Academiei Republicii Populare Romîne și o sesiune științifică comună a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu", Institutului de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Institutului de Istorie și celorlalte institute de științe sociale ale Academiei Republicii Populare Romîne și Academiei Militare Generale.

Institutul de Istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. va edita o lucrare cu privire la pregătirea și desfășurarea insurecției armate de la 23 August 1944 și la însemnătatea ei istorică. De asemenea vor apare o lucrare de sinteză „Economia Rominiei între anii 1944—1959" și alte lucrări științifice legate de această aniversare.

Așa cum se arată în Hotărîre, între 13—24 august se va desfășura „Decada culturii din R.P. Romînă" cu prilejul căreia se vor trece în revistă realizările în domeniul creației artistice și culturii. În cadrul decadei se vor prezenta spectacole de teatru, vor avea loc concerte și audiții a noi lucrări muzicale, simfonice și cîntece de masă, se va deschide expoziția anuală de stat a artelor plastice unde vor fi expuse opere ilustrînd momente și aspecte din lupta poporului pentru eliberare și pentru construirea socialismului. La manifestările organizate în cadrul decadei vor lua parte cele mai bune formații artistice de amatori din întreprinderi, instituții și de la sate, care s-au evidențiat cu prilejul concursului pe țară în cinstea aniversării eliberării patriei de sub jugul fascist.

În cursul anului se vor publica noi romane, volume de nuvele, poezii și alte lucrări beletristice consacrate luptei poporului în frunte cu comuniștii în anii ilegalității, pregătirii și înfăptuirii insurecției armate, construirii socialismului în țara noastră. Se vor realiza filme artistice și documentare evocînd episoade ale insurecției armate și participării Rominiei la războiul antihitlerist.

Activitatea desfășurată de P.C.R. pentru pregătirea și înfăptuirea insurecției armate din august 1944 va fi oglindită într-o expoziție la Muzeul de Istorie a Partidului.

O largă și bogată activitate cultural-educativă se va desfășura în cluburi, cămine culturale, școli, institute de învățămînt superior și unități militare. Vor avea loc conferințe, concursuri de masă, întreceri sportive.

Pentru tineretul muncitor și studios vor avea loc o serie de manifestări cu caracter educativ-patriotic, — întîlniri cu militanți ai mișcării muncitorești, excursii și vizite la muzeele și locurile evocînd momente importante din istoria Partidului Muncitoresc Romin.

La Timișoara și Arad se vor dezveli monumente ridicate în memoria ostașilor romîni căzuți în luptele împotriva armatelor fasciste.

Se va emite o serie de timbre consacrată aniversării a 15 ani de la victoria insurecției armate.

Zilele de 23 și 24 august vor fi zile nelucrătoare.

Consfătuirile raionale

Experiența anilor trecuți ne arată deosebita însemnătate pe care o au consfătuirile raionale pentru continua îmbunătățire a muncii cadrelor didactice, pentru dezvoltarea și ridicarea pe o treaptă din ce în ce mai înaltă a învățămîntului nostru. În consfătuiri pedagogii au posibilitatea să facă o analiză profundă și temeinică a muncii lor din timpul anului școlar, să-și împărtășească experiența pozitivă și să contribuie la răspîndirea și generalizarea ei, să vadă lipsurile care mai există în activitatea unor cadre didactice, a colectivelor de pedagogi, să afle cauzele care au generat aceste lipsuri și căile menite să ducă la înlăturarea lor.

Tema discuțiilor care se vor desfășura la consfătuirile raionale din acest an este „Îmbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor". Ea privește problema centrală a muncii școlilor noastre, sarcină spre îndeplinirea căreia sînt orientate în mod deosebit eforturile pedagogilor din țara noastră și care se realizează prin toate formele activității instructiv-educative.

Avînd în vedere importanța pe care o are dezbaterea problemelor privitoare la educația comunistă a elevilor, secțiile de învățămînt raionale au datoria să pregătească cu multă seriozitate lucrările consfătuirilor și în primul rînd referatul care va sta la baza acestora.

Trebuie să se vadă din referat o bună cunoaștere a muncii, a oamenilor, a rezultatelor activității lor. Este necesar ca referatul să fie astfel conceput încît, prin conținutul său principial și combativ, prin referirile sale concrete la oameni și fapte, să stimuleze în cadrul discuțiilor o critică fără ocol a tuturor lipsurilor. Referatul trebuie să arate că organele de învățămînt cunosc lipsurile muncii, ale oamenilor și nu le trec cu vederea, să-i facă conștienți pe cei care nu au lucrat bine de greșelile existente în munca lor și să ajute tuturor cadrelor didactice din raion să înlăture lipsurile, să muncească mai bine.

Pedagogii care lucrează în școli au datoria să se pregătească temeinic, din timp, pentru discuții, să analizeze adînc și multilateral, cu spirit de răspundere munca proprie și munca desfășurată de colectivele școlilor în care lucrează, să facă propuneri menite să aducă o contribuție eficientă la mai buna rezolvare a problemelor educative în viitorul an școlar.

Este necesar ca atît referatul cît și discuțiile să fie axate pe problemele esențiale ale educației comuniste. Astfel, o foarte mare atenție trebuie să se acorde în lucrările consfătuirilor grijii pe care o manifestă cadrele didactice pentru asigurarea purității ideologico-politice a procesului de învățămînt, ca factor principal în educația comunistă a elevilor. Este necesar să se analizeze preocuparea pedagogilor pentru a forma la elevi, prin predarea lecțiilor și prin diverse forme de activitate școlară și extrașcolară, bazele concepției științifice materialist-dialectice despre natură și societate. Consfătuirile vor avea și menirea de a analiza sîrguințele pedagogilor pentru a-și ridica nivelul ideologico-politic, fără de care nu se poate desfășura cu succes o muncă ideologică atît de importantă cum este educația comunistă a tineretului. Referatul secției de învățămînt, ca și discuțiile pedagogilor, trebuie să constituie un bun prilej de a critica orice tendință de denaturare ideologică ce s-ar fi ivit în cadrul procesului de învățămînt, precum și lipsa de preocupare a unor cadre didactice pentru ca prin lecții să realizeze educația comunistă a elevilor, să contribuie la întărirea dragostei lor pentru patrie, să combată superstițiile și prejudecățile religioase. Lucrările consfătuirii trebuie să arate cum au reușit pedagogii să folosească mijloacele, căile specifice fiecărui obiect de învățămînt pentru a dezvolta dragostea fierbinte și devotamentul nemărginit al elevilor pentru patria noastră socialistă, admirația și mîndria pentru marile înfăptuiri ale regimului nostru democrat-popular, atașamentul față de Partidul Muncitoresc Romin, cîrmuitorul înțelept al poporului nostru. Trebuie combătută cu tărie atitudinea acelor profesori care mai consideră și acum că în cadrul obiectului lor — oricare ar fi acela — nu se poate realiza educația comunistă, patriotică, socotind că materia pe care o predau nu se poate lega de actualitate, de realitățile vieții noastre.

În dezbaterile consfătuirilor va trebui să se pună

(Continuare în pag. 6)

Se pregătesc pentru sărbătorirea „ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI"

A mai rămas puțin timp pînă la 30 iunie, „Ziua învățătorului" Așteptată cu bucurie de cadrele didactice din școlile patriei noastre, „Ziua învățătorului" este întîmpinată și în acest an cu noi și frumoase realizări.

Paralel cu activitatea de încheiere cu succes a acestui an școlar, în școlile patriei noastre au început pregătirile pentru deschiderea în bune condiții a viitorului an școlar. Profesorii de fizică, științe naturale și geografie de la școlile medii din Galați, bunăoară s-au angajat ca în perioada care a mai rămas pînă la „Ziua învățătorului" să revizuiască și să repare materialul didactic din laboratoare sau din muzeul școlii.

Pentru profesorii din Capitală, cercurile artistice ale Clubului muncitorilor din învățămînt pregătesc în vederea „Zilei învățătorului" noi programe artistice. Astfel, echipa de dansuri își improspătează repertoriul cu noi cîntece și jocuri, iar cercul literar „Mihail Sadoveanu" pregătește o ședință literară festivă, la care se vor citi lucrări inspirate din munca și viața învățătorului. Echipele artistice vor susține spectacole în cele opt raioane din Capitală.

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu" al profesorilor de desen din București, deschide de asemenea, în cinstea „Zilei învățătorului", o expoziție de pictură și gravuri a cărei tematică va fi inspirată exclusiv din activitatea pedagogilor. Printre expozanți figurează profesorii Eugenia Brateș, Ion Cîrdei, Dumitru Martinaș, Dumitru Drăgoi, Ion Hlihor și alții.

VIAȚA DE PARTID

Sfîrșit de an școlar în învățămîntul ideologic

În regiunea București a început desfășurarea colocviilor din învățămîntul ideologic al cadrelor didactice.

Pentru a veni efectiv în sprijinul celor peste 240 de propagandiști — care au sarcina de a asigura un înalt nivel seminariilor finale — comitetul regional de partid a trimis în raioane 20 de lectori și consultanți. Ei au asigurat buna pregătire a propagandiștilor, organizînd discuții în seminarii speciale pe temele la care în cursul anului școlar s-au întîmpinat unele dificultăți și dînd consultații la problemele cerute de propagandiști.

Nivelul ridicat al consultațiilor și discuțiilor purtate cu propagandiștii cercurilor frecventate de cadrele didactice este asigurat de faptul că cei 20 de lectori și consultanți trimiși de comitetul regional de partid sînt activiști de partid, membri ai corpului didactic de la școala de partid de 2 ani, redactori de la ziarul „Steagul roșu" cu o bună pregătire ideologică și politică etc.

După închiderea cursurilor în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice este prevăzută, între 1—15 august, o etapă de pregătire specială a propagandiștilor în vederea desfășurării cu succes a viitorului an școlar

I. POPESCU

★

Pentru cadrele didactice din Capitală care au studiat în acest an școlar în cercurile de învățămînt ideologic, comitetele raionale de partid au organizat în perioada 10—20 iunie consultații la temele „Filozofia marxistă — concepția despre lume a clasei muncitoare", „Modul de producție capitalist", „Învățătura marxist-leninistă despre partid", „Teoria marxist-leninistă despre revoluție" ș.a. Consultațiile au avut scopul de a ajuta la aprofundarea problemelor ideologice, astfel încît pedagogii să se prezinte la colocvii cît mai bine pregătiți.

A. CERNA

De curînd, învățătorii, profesorii și educatoarele de la cele 55 de școli elementare de 4 și 7 ani din raionul Săcuieni, regiunea Oradea, precum și cadrele didactice de la Școala profesională viticolă din Diosig și de la Centrul școlar agricol din Valea lui Mihai au luat parte la seminarul recapitulativ final pe anul școlar 1958-1959.

Într-o ședință comună, care a avut loc după ce au luat sfîrșit seminariile, tovarășii A. Tamaș și A. Turkosi, secretari ai comitetului raional de partid, analizînd felul cum s-a desfășurat învățămîntul ideologic al cadrelor didactice în anul școlar încheiat, au făcut aprecieri pozitive asupra muncii depuse de cei mai mulți pedagogi pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, asupra rezultatelor obținute de ei în această muncă.

Inv. GH. BOBOC

★

La 14 iunie, într-o atmosferă sărbătorească s-au desfășurat în raionul Drăgănești-Olt colocviile de sfîrșit de an în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Colocviile nu au prilejuit numai un bilanț al succeselor obținute de pedagogi în pregătirea lor ideologico-politică, dar și o analiză a felului cum au aplicat ei cunoștințele însușite la aceste cursuri în procesul instructiv-educativ și în activitatea culturală obștească din circumscripțiile în care își desfășoară activitatea.

Cele 450 de cadre didactice care au participat la colocvii în centrele Tătulești, Drăgănești, Radomirești și Basești, au dezbătut cu competență problemele, dovedind conștiinciozitate în însușirea materialului din tematica celor șapte lecții predate în cursul anului. Cea mai mare parte din cursanți au dat răspunsuri bune și foarte bune.

D. MOISE

Pe marginea analizei activității cultural-educative

În organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt din raionul Lenin s-au ținut de curînd ședințe de analiză a activității cultural-educative. În cele mai multe organizații, aceste analize s-au încheiat cu hotărîri prin care s-au stabilit măsuri practice imediate necesare pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu.

În majoritatea adunărilor problema cea mai amplu dezbătută a fost aceea privitoare la învățămîntul ideologic al cadrelor didactice — organizat și controlat direct de organizațiile de partid și sprijinit îndeaproape de organizațiile sindicale — la felul cum acesta a fost folosit în predare și în activitatea socială a pedagogilor. Atît dările de seamă cît și discuțiile au subliniat rolul important al învățămîntului ideologic în ridicarea nivelului învățămîntului nostru. Astfel, la ședința ținută la Școala elementară de 7 ani nr. 140 membrii de sindicat au arătat cum studierea temeinică a învățăturii marxist-leniniste despre partidul de tip nou, partidul clasei muncitoare i-a ajutat, de pildă, pe profesorii de limba română și istorie să predea cu mult mai bine decît în anii anteriori lecții ca: „Partidului", „Lupta clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, contra reacțiunii burghezo-moșierești", „Rominia în perioada fascizării țării" etc. Studierea rapoartelor și cuvîntărilor tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a folosit și profesorilor de fizică și chimie — după cum a arătat tovarășul Dumitru Teodor — pentru îmbogățirea și orientarea conținutului unor lecții ca: „Centralele electrice", „Electrificarea țării", „Întrebuințarea motoarelor electrice în industrie, agricultură și transporturi" și multe altele.

Felul cum au fost ajutați învățătorii și profesorii în munca lor profesională prin învățămîntul ideologic a reieșit și din analizele care s-au făcut la școlile elementare de 7 ani nr. 131, 133, 135.

Analizele au scos în relief și felul cum au fost popularizate hotărîrile partidului cu privire la învățămînt. Astfel, la Școala medie muncitorească „Grigore Preoteasa" hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență a fost studiată în mod organizat de întreg colectivul de profesori. Analiza care a avut loc în organizația sindicală din această școală a subliniat importanța hotărîrii partidului și guvernului pentru făurirea intelectualității provenite din popor și devotată cu trup și suflet intereselor lui și a dezbătut pe larg felul în care cadrele didactice și conducerea școlii au îndeplinit sarcinile ce le reveneau din această importantă hotărîre. S-a arătat, de pildă, că, la cursul de pregătire a viitorilor elevi ai școlii, profesorii asigură însușirea cît mai deplină a cunoștințelor prevăzute de programa acestui curs printr-o pregătire minuțioasă a fiecărei lecții și prin folosirea unui bogat material didactic. Analiza a scos însă în relief și faptul că frecvența la cursurile de pregătire lasă de dorit. Hotărîrea adoptată prevede măsuri menite să ducă la îmbunătățirea grabnică a frecvenței. Printre acestea se numără legătura cu comitetul de întreprindere și cu organizația respectivă de partid și intensificarea muncii de lămurire, de atragere a muncitorilor înspre școală.

Analiza activității cultural-educative în organizațiile sindicale din raionul Lenin a avut însă și o seamă de lacune. Astfel, dările de seamă nu au analizat în profunzime conținutul activității artistico-culturale desfășurate de membrii de sindicat, nu au spus nici un cuvînt despre conținutul gazetelor de perete, despre conferințele de propagandă pedagogică și despre nivelul lor științific, despre felul cum munca artistică desfășurată la nivelul școlii, a raionului sau a clubului pe Capitală al muncitorilor din învățămînt au ajutat pe profesori, i-au mobilizat să-și împlinească mai bine sarcinile profesionale. Darea de seamă prezentată de comitetul de instituție al Școlii elementare de 7 ani nr. 141, de pildă, care cuprinde nici mai mult nici mai puțin decît 25 de pagini, deși face o expunere largă a înfăptuirilor din școală, nu analizează măsura în care la aceste realizări a contribuit și activitatea cultural-educativă organizată de grupele sindicale.

Această deficiență se reflectă și în hotărîrile adoptate de unele din adunările generale, hotărîri din care lipsesc cu desăvîrșire măsurile concrete privind îmbunătățirea muncii cultural-educative. Multe din aceste hotărîri se rezumă la o înșiruire searbădă a sarcinilor ce revin cadrelor didactice pe linie profesională, fără să stabilească modul cum organizația sindicală prin membrii săi va ajuta la împlinirea în bune condiții a acestor sarcini, formele de activitate culturală ce vor fi folosite în acest scop. În acest fel, destul de superficial au fost alcătuite și hotărîrile adoptate la ședințele organizațiilor sindicale din școlile elementare de 7 ani nr. 133, 135, 140, 142. În consecință este necesar ca la întocmirea planurilor activității viitoare organizațiile respective să țină seama de aceste lipsuri și să prevadă măsuri pentru înlăturarea lor.

Această importantă analiză privind conținutul și formele activității cultural-educative desfășurate de organizațiile sindicale nu poate fi considerată ca încheiată dacă se oprește la nivelul comitetului de instituție. Socotim că absolut necesară continuarea analizei la nivelul comitetului sindical raional și luarea de către acesta a celor mai practice măsuri menite să impulsioneze activitatea cultural-educativă a organizațiilor sindicale din școli, pe care s-o orienteze în spre rezolvarea celor mai actuale probleme din munca pedagogică.

Prospețime și talent

Expozițiile de desene ale elevilor au intrat în tradiția manifestărilor școlărești.

Ca și în anii trecuți, în prima lună din vara acestui an sălile spațioase ale pavilionului „C" din Parcul de cultură și odihnă I. V. Stalin și-au deschis larg porțile pentru a găzdui încercările artistice ale școlarilor. Ca și în anii trecuți, am întîlnit la „Expoziția de artă plastică a tineretului școlar", în numeroasele tablouri și desene expuse, prospețimea și talentul copiilor care fac, cu ajutorul acuarelei, al peniței sau al cărbunelui, primele încercări de a exprima o idee, de a reproduce — așa cum îl văd ei — un fragment de realitate care i-a impresionat mai mult. De la un an la altul se observă, în același timp, deosebiri mari, care relevă o creștere netă a nivelului acestor expoziții sub toate raporturile.

Ceea ce frapează în primul rînd atenția este tematica. Expoziția școlarilor din anul acesta se caracterizează printr-o abundență covîrșitoare de subiecte temeinic ancorate în realitate, legate de problemele vieții zilnice ale școlarilor și de realitățile vremurilor noastre noi. La fiecare pas întîlnești tablouri care surprind peisagii industriale, muncitori, construcții, momente din viața țăranilor colectiviști, aspecte din munca școlarilor și a pionierilor antrenați în acțiuni patriotice etc. Titluri ca „Aspecte din uzină", „Munca feroviarilor", „Sonde", „Rodul muncii la G.A.C.", „În gospodăria agricolă colectivă", „La strînsul fierului vechi" sînt edificatoare în acest sens.

Demn de subliniat este și nivelul artistic la care se prezintă expoziția din anul acesta. Printre încercările a căror stîngăcie este inerentă, se găsesc multe la care se poate vorbi de o anumită „maturitate" artistică. Sînt surprinzătoare astfel, avînd în vedere vîrsta autorilor, desene ca cele ale elevilor Robu Viorel (reg. Cluj), Greta Rottman (regiunea Bacău), Florina Olteanu, Nicolae Gherghe (reg. București), Ioan Cristel (reg. Timișoara), Maria Farkaș (reg. Constanța), Dumitru Dima (reg. Galați) etc.

Remarcabil este faptul că spre deosebire de anii trecuți, expoziția din anul acesta a cuprins desene ale elevilor din toate regiunile țării.

GRETA ROTTMAN (elevă din Piatra Neamț): „Autoportret".

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Potrivit dispozițiilor date la timp de către M.I.C. concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlilor medii de cultură generală și în anul I al școlilor pedagogice de învățători și de educatoare se va desfășura între 1—10 iulie și între 1—12 septembrie a.c.

În prima sesiune (iulie), vor fi ocupate 70% din numărul locurilor planificate pentru fiecare școală, iar în sesiunea de toamnă restul de 30% din locuri.

În organizarea și desfășurarea acestui concurs vor fi aplicate prevederile regulamentului școlilor de cultură generală și îndrumările date secțiilor de învățămînt și cultură.

Examenul de admitere în școlile profesionale de ucenici, în școlile de meserii și în școlile agricole se vor desfășura între 7—14 sept.

Concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani se va ține între 15—25 sept.

Examenul de admitere în școlile tehnice pentru personalul tehnic se va desfășura între 25—30 sept.

La școlile tehnice de maiștri, examenul de admitere se va desfășura între 1—10 sept.

LECŢII CÎT MAI BINE PREGĂTITE

Pe lîngă numeroase întreprinderi şi şcoli din Capitală continuă să se desfăşoare din ce în ce mai bine şi mai organizat cursurile de pregătire a muncitorilor care vor intra în clasa a VIII-a a şcolilor serale de cultură generală. La acestе cursuri, care se bucură de o atenţie permanentă din partea Comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti şi a comitetelor raionale de partid, urmează un mare număr de muncitori. Organele de partid îndrumează şi controlează sistematic conducerile şi organizaţiile de partid din întreprinderi, precum şi organele de învăţămînt, pentru a asigura un nivel ridicat de predare la cursuri şi condiţii corespunzătoare de învăţămînt pentru tinerii din întreprinderi.

La cursurile de pregătire au fost repartizate cadre didactice cu experienţă şi cu o bună pregătire ideologică şi profesională, care acordă un ajutor important tinerilor în munca lor pentru reîmprospătarea şi completarea cunoştinţelor. Asemenea cadre didactice lucrează, de exemplu, la cursul de pregătire de pe lîngă Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej". Înţelegînd specificul muncii pe care trebuie s-o desfăşoare la cursul de pregătire, în funcţie de scopul acestuia şi de nivelul diferit de cunoştinţe al cursanţilor, majoritatea acestor cadre didactice ţin lecţii în care recapitularea se împleteşte cu transmiterea de noi cunoştinţe, astfel încît, o dată cu reîmprospătarea materiei, se realizează completarea cunoştinţelor şi consolidarea lor.

Profesorul de fizică, tovarăşul Teodor Constantinescu, acordă multă atenţie pregătirii şi sistematizării lecţiilor, înlesnind înţelegerea noţiunilor de către elevi. În lecţia privitoare la clasificarea mişcărilor şi elementele mişcării, de exemplu, el a urmărit să le reamintească elevilor cunoştinţele studiate de ei în anii anteriori în legătură cu aceste probleme şi să le formeze o reprezentare completă a lor. De aceea, a antrenat în permanenţă pe elevi în desfăşurarea lecţiei şi a însoţit explicaţiile cu numeroase exemple întîlnite în producţie şi în viaţa de toate zilele. A insistat îndeosebi ca elevii să-şi însuşească bine relaţiile dintre elementele mişcării — spaţiu, timp, viteză — şi a cerut cursanţilor să efectueze aplicaţii practice. Astfel, tînărului muncitor Mihai Ghiţă i s-a cerut să calculeze distanţa la care s-a produs o descărcare electrică cunoscînd viteza de propagare a luminii şi a sunetului precum şi timpul, iar Ilina Bivol, fruntaşă în producţie, care vrea să devină inginer textilist, a rezolvat o problemă de determinare a vitezei benzii rulante la care lucrează în producţie.

Tov. Constantinescu acordă multă atenţie bunei desfăşurări a lecţiilor, ajutîndu-i pe cursanţi să înţeleagă în adîncime noţiunile predate. Este necesar însă ca el să alcătuiască dinainte problemele pe care le va da spre efectuare în clasă, spre a evita improvizaţia şi pierderea de timp.

În lecţiile de literatură şi limba română, pe care le predă tov. Lucreţia Păsculescu, se urmăreşte ca elevii să fie lămuriţi asupra scriitorilor reprezentativi din literatura noastră şi a celor mai importante opere ale lor, precum şi asupra noţiunilor şi regulilor gramaticale de bază. Bunăoară, la lecţia în care a predat tema „Vasile Alecsandri", profesoara a recapitulat cu elevii cunoştinţele pe care le aveau aceştia dinainte asupra scriitorului, le-a dat cîteva date suplimentare asupra vieţii şi operei lui, stăruind asupra caracterului patriotic al acesteia şi asupra contribuţiei poetului la pregătirea revoluţiei de la 1848. A scris apoi pe tablă tot ceea ce a considerat că trebuie reţinut neapărat. Ca să ilustreze specia literară a pastelului, în care Alecsandri a excelat, tov. Păsculescu le-a citit elevilor „Sfîrşitul iernii", oprindu-se la fiecare strofă, explicîndu-i înţelesul, scoţînd în evidenţă imaginile artistice.

La lecţia de gramatică despre substantive defective de număr, substantive cu forme multiple la plural şi substantive colective, tov. L. Păsculescu a dat exemple potrivite, alese din vreme, atît din texte literare cît şi din practica zilnică, reuşind astfel să înlesnească înţelegerea de către elevi a acestor categorii gramaticale. Faptul că aproape toţi cursanţii au ştiut să identifice substantivele respective şi că au putut da ei înşişi exemple dovedeşte că şi-au însuşit cele predate în lecţiile anterioare de gramatică despre substantiv şi că au înţeles caracterul substantivelor defective de număr, cu forme multiple la plural sau colective.

Totuşi, desfăşurarea lecţiilor ţinute de tov. Păsculescu arată că profesoara se bazează prea mult pe experienţa sa şi prea puţin pe o pregătire specială pentru fiecare lecţie. De aceea trece uneori superficial peste părţi esenţiale ale lecţiei, iar alteori insistă prea mult asupra unor amănunte nesemnificative. Aşa, de pildă, la verificarea cunoştinţelor din lecţia despre Nicolae Bălcescu, a cerut elevilor titlurile exacte ale cărţilor din lucrarea „Istoria romînilor sub Mihai vodă Viteazul" sau amănunte despre desfăşurarea luptei de la Călugăreni, dar n-a stăruit asupra valorii literare a operei şi nici asupra motivelor pentru care scriitorul s-a oprit asupra acestei perioade istorice, ţinînd seamă de epoca în care a fost scrisă lucrarea. Nesistematizarea din vreme a materialului de predat s-a oglindit şi în faptul că profesoara n-a reuşit să vorbească în cadrul lecţiei despre procedeele artistice mai des folosite de V. Alecsandri pentru zugrăvirea naturii în pastelul „Sfîrşitul iernii" (epitetele), despre orînduirea gradată a elementelor din pastel. La lecţia de gramatică, unele explicaţii au fost insuficiente.

Lipsurile de acest fel vor putea fi uşor lichidate dacă profesorii vor acorda mai multă atenţie pregătirii din vreme a lecţiilor, sistematizării materialului pe care-l au de predat în aşa fel ca să cuprindă toate problemele importante şi să se încadreze în timpul afectat lecţiilor.

Profesorilor care lucrează la cursurile de pregătire li s-a încredinţat o sarcină importantă. Ei au datoria să răspundă cît mai bine dorinţei de învăţătură manifestate cu prisosinţă de către tinerii muncitori, cărora partidul şi guvernul le-au creat posibilităţi nelimitate să-şi ridice nivelul de cultură generală.

C. MINCĂ şi G. VĂRZARU

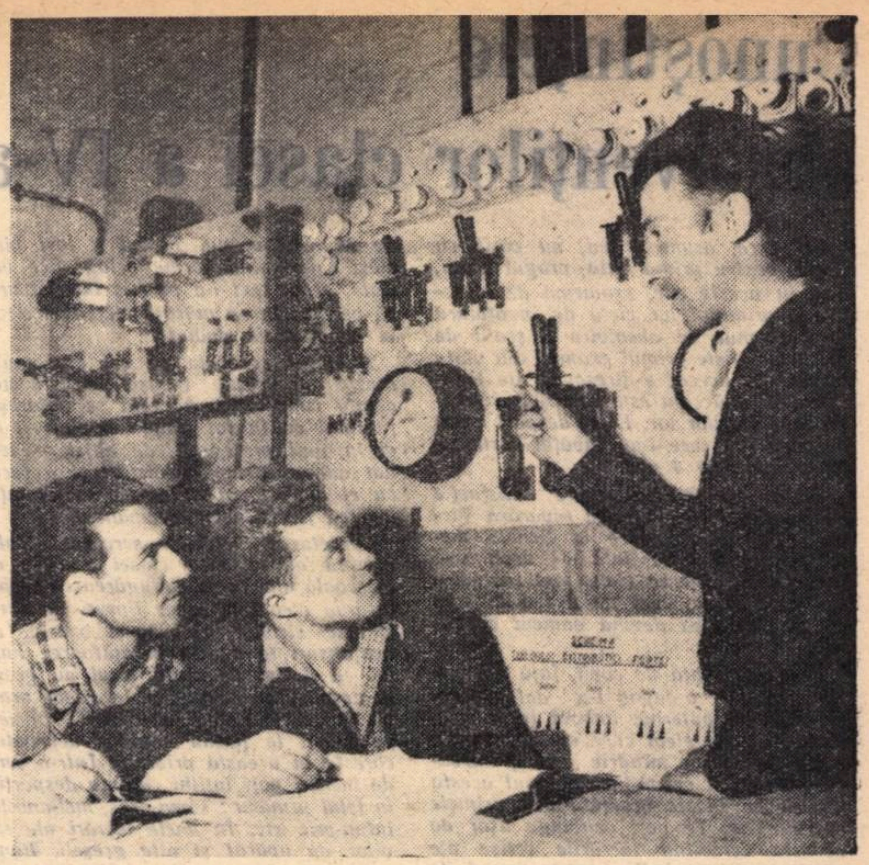

Tinerii muncitori Pîrvu Ion, Mircea Stoicescu şi Greblă Gheorghe, de la Fabrica de sticlă din Scăeni, raionul Ploeşti, sînt elevi în clasa a VIII-a a şcolii medii serale care funcţionează pe lîngă fabrică. Iată-i în timpul unei ore de recapitulare la fizică

LEGĂTURA CU PRODUCŢIA

Sarcina de a da tinerilor din şcoli o bună pregătire pentru muncă, pentru viaţă se înfăptuieşte cu succes în şcolile din raionul Cricov.

Şcolile din comunele Ciorani şi Salcia, de pildă, comune în care producţia agricolă ocupă un loc deosebit, au acordat în acest an şcolar o mare atenţie pregătirii elevilor pentru cunoaşterea agrotehnicii înaintate. De asemenea, şcoala din Ciorani a cultivat pe lotul experimental soiuri de plante din culturile principale ale regiunii, obţinînd recolte importante de sfeclă de zahăr.

Trebuie subliniat că această unitate a primit un sprijin puternic din partea gospodăriei agricole colective din localitate şi a sfatului popular comunal, care au hotărît să mărească cu încă 1 ha lotul destinat lucrărilor efectuate de elevi.

Munca din sectoarele producţiei industriale este de asemenea preţuită. Pentru elevii şcolilor din Urlaţi activitatea schelei petrolifere este un bun mijloc de cunoaştere a tehnicii noi, a proceselor moderne de producţie, de însuşire a deprinderilor de muncă practică. Exemplul vieţii şi activităţii muncitorilor fruntaşi şi al inovatorilor de aci are pentru şcolari şi o mare valoare educativă. În cursul anului şcolar, colectivul pedagogic al Şcolii medii din Urlaţi, îndrumat şi sprijinit de către organizaţia de partid, s-a ocupat cu stăruinţă de munca elevilor în secţiile acestei întreprinderi.

Absolvenţi ai şcolii medii şi strungari calificaţi

La Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din Capitală s-a petrecut cu cîteva zile în urmă un eveniment de mare însemnătate, primul de acest fel din istoria şcolii: elevii din clasa a XI-a „F" au dat un examen de calificare în meseria de strungar. Aceşti elevi au lucrat în ultimii ani, în cadrul unui experiment organizat de Institutul de ştiinţe pedagogice, la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie", însuşindu-şi paralel cu cunoştinţele predate în şcoală, meseria de strungar. Trebuiau să dovedească acum că au meritat încrederea ce li s-a acordat — aceea de a fi prima promoţie de absolvenţi ai şcolii medii care primeşte, alături de diploma de maturitate, certificatul de muncitor calificat.

Prima probă din cadrul examenului era o probă tehnologică. Fiecare candidat avea să deseneze piesa ce urma să o execute apoi la strung şi să explice în faţa comisiei succesiunea operaţiilor ce trebuiau executate. Cei care au lucrat în sectorul vagoane, au primit spre executare desenul unui bulon pentru fixarea dinamului la vagoane de călători, iar cei din sectorul locomotive — desenul unui vîrf de strung. Amîndouă aceste piese, care urmau să fie executate a doua zi la maşină în 50 de minute, au fost socotite uşoare de majoritatea elevilor. Ei au executat corect desenele, respectînd toate normele tehnice.

A doua zi, la ora 7 dimineaţa, toţi candidaţii erau în uzină, în jurul maşinilor, cu sculele pregătite, cu maşinile unse, gata să înceapă lucrul.

...Comunistul Pintilie Gheorghe, muncitor inovator care i-a instruit în timpul anului pe elevi, priveşte cu cîtă îndeminare fixează cuţitele şi mînuieşte strungul „ucenicul" său Cioc Dan.

— Dan a fost foarte stăruitor întotdeauna — ne spune el cu mîndrie. Şi, în timp ce tovarăşul Pintilie ne vorbeşte despre condiţiile minunate create acestor tineri pentru ca, o dată cu studiile în şcoala medie, să devină şi muncitori calificaţi, despre deosebirea ca de la cer la pămînt între aceste condiţii şi felul cum trebuiau să-şi însuşească odinioară muncitorii meseria, Cioc Dan desface bacurile universalului şi trece la ultima operaţie — degroşatul şi filetatul celui de al doilea capăt al bulonului. Minutul 50 îl găseşte cu piesa gata, în faţa comisiei. Filetul curat executat de pe calibru face ca piuliţa să meargă bine, fără joc. „Foarte bine" — apreciază preşedintele comisiei şi maistrul de atelier.

Îndată după el se apropie de masa comisiei Mirică Nicolae. Strungarul care l-a pregătit pe Mirică Nicolae, candidatul de partid Ilie Barbu, e nerăbdător să ştie cum este apreciată lucrarea elevului său, adică, implicit, şi munca sa proprie. Şi de data aceasta lucrarea a fost notată cu „foarte bine".

— Sînt tare bucuros — răsuflă uşurat tovarăşul Barbu. Vedeţi, Nicolae nu era prea îndemînatic la început. În scurt timp însă, a ajuns să lucreze singur. Îi dădeam doar indicaţii, iar el lucra fără greş.

Soseşte apoi cu piesa Rădulescu Mircea, însoţit de comunistul Dumitru Guianu, care l-a pregătit. „Foarte bine" şi de data aceasta. Aflăm că Mircea Rădulescu era cam nepăsător cînd a venit în uzină. Absenta adesea de la muncă, iar cînd era prezent, umbla din maşină în maşină. Treptat, exemplul muncitorilor l-a făcut să îndrăgească meseria, să înţeleagă însemnătatea disciplinei. A început să lucreze cu tragere de inimă. În ultima vreme ajunsese chiar fruntaş. Executarea completă a robinetelor, a bucşelor de dinam, a rotiţelor pentru uşi rulante nu mai ridica pentru el nici o problemă.

Curînd şi-au terminat lucrările toţi cei care s-au pregătit în sectorul vagoane. Cei mai mulţi dintre ei au lucrat bine, au respectat timpul dat.

Apoi şi-au început lucrările cei din sectorul locomotive. Se remarcă din primul moment, prin uşurinţa şi siguranţa cu care mînuiesc maşinile, Vlad Alexandru, Arvat Emanuel, Zarafu Alexandru, Nicu Dumitru, Mihăiescu Ion, Neagoe Dinuţă. Una după alta se succed operaţiile de strunjire. În mai puţin de 50 de minute, Vlad Alexandru îşi termină piesa. Are de ce să se bucure muncitorul care a lucrat cu el, comunistul Tănase Florea: elevul lui a primit cel mai înalt calificativ. Acum, Vlad Alexandru mai are de trecut două hopuri: examenul de maturitate şi concursul de admitere în Institutul de căi ferate. De mult visează să devină inginer. El socoteşte că acum, după ce a lucrat doi ani în uzină, îi va fi mult mai uşor să-şi însuşească noţiunile complexe care se predau în institut. Iar colegii lui, Ion Mihăiescu şi Alexandru Zarafu, ca şi mulţi alţii au hotărît să-şi facă studiile superioare la cursul seral, lucrînd în acelaşi timp în producţie.

Acestea sînt năzuinţele de viaţă ale unor tineri crescuţi şi educaţi în statul nostru democrat-popular, care înţeleg tot mai mult că drumul cel mai sigur spre o calificare superioară trece prin şcoala muncii în uzine, în fabrici, pe ogoare, pe şantierele construcţiei socialismului în patria noastră.

ION DAN

Cunoştinţele absolvenţilor clasei a IV-a

Cei care, acum 4 ani, au păşit cu sfială, pentru prima dată, pragul şcolii, dau, în aceste zile, examenul de încheiere a primului lor ciclu de învăţătură — examenul de absolvire a şcolii de patru ani. Este primul examen din viaţa lor şi, de aceea, e firesc să fie emoţionaţi. După cum este firească şi emoţia învăţătorilor lor. Ei se despart acum de copiii pe care i-au învăţat carte zi cu zi, timp de 4 ani.

— Nu există mai mare satisfacţie pentru dascăli — spunea tovarăşa Victoria Pop, învăţătoare la Şcoala medie nr. 8 din Capitală — decît să-i vezi pe copiii care ţi-au fost încredinţaţi cum cresc, cum se dezvoltă, cum se pregătesc să devină oameni adevăraţi.

Dragostea faţă de copii, faţă de profesiunea de pedagog i-a dat tovarăşei Pop un puternic imbold în muncă. Promoţiile de elevi care au trecut prin mîna ei sînt o mîndrie pentru întreaga şcoală. Şi promoţia din anul acesta încheie cu succes învăţătura în primele patru clase. Te poţi convinge uşor de aceasta cercetînd lucrările scrise ale elevilor tovarăşei Pop la examenul de matematică. Au avut de rezolvat, în aceste lucrări, o problemă combinată de aritmetică şi geometrie şi două exerciţii.

Din cele 38 de lucrări scrise, două zeci şi opt au fost notate cu notele 10 şi 9. Sînt note meritate pe drept cuvînt de elevi. Cei care le-au obţinut au rezolvat cu exactitate problemele şi exerciţiile, dovedind că sînt stăpîni pe cunoştinţele de aritmetică şi de geometrie pe care le-au învăţat în şcoală. Zece elevi au primit note mai mici pentrucă, deşi au raţionat corect, au avut unele scăpări de calcul, ceea ce i-a dus la rezultate inexacte.

Analiza lucrărilor scrise ale elevilor tovarăşei Pop arată că aceştia au o judecată clară şi ştiu să lucreze independent. O dovedeşte însuşi faptul că ei au rezolvat problemele pe căi diferite. Acesta este un rezultat al stăruinţei învăţătoarei de a stimula munca creatoare şi independentă a elevilor ei. Forma îngrijită, ordinea justă în care au fost rezolvate problemele arată de asemenea că elevii au deprinderi temeinice de lucru la matematică. Au contribuit mult la dezvoltarea judecăţii copiilor, la înţelegerea de către ei a conţinutului problemelor numeroasele exerciţii pe care le-au făcut în tot timpul celor patru ani de învăţătură, ca şi desenele grafice pe care învăţătoarea le-a utilizat frecvent.

Acum, la sfîrşit de an şcolar, tovarăşa Pop se poate bucura pe bună dreptate de roadele muncii ei. Rezultatele pe care elevii au şi început să le obţină o răsplătesc din plin.

* * *

Primul examen al elevilor clasei a IV-a de la Şcoala de 7 ani din comuna Valea Călugărească, raionul Ploeşti, a fost examenul scris la limba română. Tovarăşa C. Carianopol, învăţătoarea lor, le-a dictat un fragment din povestirea „Dumbrava minunată" de M. Sadoveanu. Textul a fost bine ales. Cuprinzînd forme ortografice variate, acest text i-a permis învăţătoarei să verifice în ce măsură stăpînesc elevii ei cunoştinţele studiate.

A putut constata că cei mai mulţi dintre ei şi-au însuşit satisfăcător aceste cunoştinţe. Aceasta se datoreşte faptului că în tot timpul anului — ca şi în anii precedenţi, de altfel — le-a dat adeseori elevilor dictări şi a făcut cu ei analize, înlesnindu-le astfel înţelegerea fenomenelor gramaticale.

Cercetarea lucrărilor scrise la limba română ale elevilor clasei a IV-a de la şcoala din Valea Călugărească scoate însă la iveală şi unele lipsuri în cunoştinţele elevilor, precum şi o serie de neajunsuri în munca învăţătoarei. Faptul că destul de mulţi elevi au greşit la despărţirea cuvintelor în silabe arată că învăţătoarea nu a stăruit suficient pentru a le forma copiilor deprinderi corecte în această privinţă. Într-o serie de lucrări poţi întîlni cuvinte despărţite în felul următor: somn-oros, mel-ancolic, întun-eric etc. În unele lucrări ale elevilor au apărut şi alte greşeli. Bunăoară, un elev a scris nuştiu în loc de nu ştiu, iar alţii au despărţit în mod nejustificat unele cuvinte (de exemplu, de plin, în loc de deplin). O greşeală inadmisibilă la elevii clasei a IV-a întîlnită destul de frecvent în lucrările lor este omiterea unor litere din cuvinte.

Tovarăşa învăţătoare a corectat şi notat lucrările elevilor lăsînd neobservate o sumedenie de greşeli. Se vede că tovarăşa Carianopol a citit cu totul superficial aceste lucrări — şi faptul este cu atît mai grav cu cît era vorba de un examen. De altfel, răsfoind caietele de lucrări pentru acasă ale elevilor poţi constata că în general învăţătoarea citeşte în fugă lucrările elevilor ei, că nesocoteşte sarcina atît de importantă a corectării temelor. Nu-i de mirare că în asemenea împrejurări notele nu mai corespund nivelului real al cunoştinţelor elevilor. Trebuie să spunem că, pe lîngă aceasta, învăţătoarea nu se călăuzeşte în aprecierea elevilor ei după criteriile juste. Ea se lasă influenţată de impresii subiective. De exemplu, a dat o notă mare unei lucrări vădit nemulţumitoare pentru că elevul respectiv este un copil bun, care-i ajută pe părinţii lui la muncă. Aşa crede oare tovarăşa Carianopol că-l poate răsplăti pe acest copil, dîndu-i o notă mare pe care nu o merită? Ea trebuie să înţeleagă că a-i ajuta în realitate pe copii înseamnă a munci astfel cu ei încît să-şi însuşească temeinic ceea ce li se predă în şcoală, a-i învăţa că notele bune se obţin prin muncă, prin stăruinţă.

Lacunele semnalate în cunoştinţele elevilor ei, concluziile examenului trebuie să o îndemne pe tovarăşa Carianopol să se preocupe în viitor mai serios de pregătirea elevilor, să-şi îmbunătăţească sistemul de muncă.

M. ILEA

Elevii clasei a IV-a a Şcolii elementare nr. 172 din Bucureştii-Noi la examen

EXAMENELE în şcolile de mecanici agricoli

De curînd au avut loc examenele de promovare ale ucenicilor din anii I şi II din şcolile profesionale de mecanici agricoli. Ele au arătat că, acolo unde s-a muncit bine în timpul anului şi s-a dat atenţia cuvenită lecţiilor de recapitulare, ucenicii au dobîndit o temeinică pregătire teoretică şi practică.

O asemenea pregătire au, bunăoară, mulţi dintre ucenicii de la Centrul şcolar agricol din Salonta, ai cărui profesori au reuşit să trezească interesul tinerilor pentru studiul aprofundat al materiilor de specialitate. De exemplu, profesorii Ioan Nistor, Ioan Labă, I. Badea şi alţii au ţinut în tot timpul anului şcolar lecţii bine pregătite şi predate, iar în timpul recapitulării materiei i-au ajutat pe ucenici nu numai la orele de curs, ci şi prin consultaţii şi meditaţii.

Ca urmare, ucenicii au dat răspunsuri bune la examenul pentru specialitatea tractoare, la examenul de matematică etc.

Desfăşurarea examenelor arată însă că sînt şi unele şcoli care n-au dat o bună pregătire elevilor lor. Aşa stau lucrurile, de exemplu, la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Orţişoara, raionul Timişoara. Unii ucenici din anul II ai acestei şcoli au dovedit la examenul de agricultură generală, obiect predat de prof. ing. Constanţa Columbeanu, că nu stăpînesc nici măcar cunoştinţe elementare, cum ar fi adîncimea la care se face arătura de toamnă, condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească o sămînţă bună de semănat, metodele de combatere a buruienilor parazite, lucrările principale de întreţinere a culturilor etc. La fel de slab s-au prezentat ucenicii din anul I la examenul de tehnologia generală a lăcătuşăriei, obiect predat de profesorul Francisc Jedliska. Au fost ucenici care nu cunoşteau procedeele de elaborare a fontei şi oţelului, procentul de carbon al oţelului şi fontei, deosebirea dintre filetul în ţoli şi metric.

Ucenicii din anii I şi II ai acestei şcoli au dat răspunsuri nesatisfăcătoare şi la examenele de matematică.

Această situaţie se datoreşte în cea mai mare măsură felului defectuos în care au muncit cadrele didactice în cursul anului şcolar. De exemplu, profesorul care a predat matematica la anul II, ing. Iuliu Popa, a predat tot anul numai lecţii privitoare la poligoane şi aria lor, la lungimea şi aria cercului, deşi programa prevede 13 ore pentru recapitularea cunoştinţelor de aritmetică, 14 ore pentru recapitularea cunoştinţelor de algebră, 12 ore pentru recapitularea cunoştinţelor de geometrie plană şi predarea în continuare a temelor de algebră şi geometrie plană. Profesorul a neglijat complet predarea lecţiilor de algebră şi trigonometrie, iar temele de geometrie plană şi în spaţiu le-a tratat incomplet.

De asemenea o serie de cadre didactice de la această şcoală nu i-au îndrumat pe ucenici în folosirea manualelor şcolare, n-au folosit material didactic, n-au asigurat o legătură strînsă între învăţămîntul teoretic şi practic de atelier. Nici lecţiile de recapitulare nu au constituit o preocupare deosebită pentru colectivul didactic al şcolii.

S-au constatat deficienţe şi în organizarea şi desfăşurarea lucrărilor practice de control date la examen. De exemplu, maistrul-instructor Ilie Surdu a dat spre efectuare la examen, ucenicilor din anul I, o lucrare cu tema „Executarea ciocanului de 3 kg" — obiect executat şi în cursul anului şcolar. Greşit s-a orientat maistrul cînd a indicat ucenicilor prelucrarea prin decupare a ciocanului, în loc de executarea prin forjare. Metoda indicată de el nu este corespunzătoare, deoarece duce la risipă de material, la uzura excesivă a sculelor şi la consum exagerat de timp, deci la o productivitate a muncii redusă şi la un preţ de cost ridicat.

Trebuie spus că în cursul anului maiştrii-instructori de la şcoala din Orţişoara nu au parcurs toate operaţiile prevăzute de programa pentru instruirea practică, lăsînd pe dinafară o serie de operaţii cum sînt alezarea, răzuirea, tuşarea, lipirea, filetarea, deşi acestea trebuie neapărat cunoscute de mecanicii agricoli.

Multe din lipsurile semnalate de examene pot fi remediate cu prilejul practicii în producţie a ucenicilor. Pentru aceasta este necesar ca profesorii de specialitate şi maiştrii-instructori, lucrînd în colaborare cu specialiştii din unităţile productive, să încredinţeze ucenicilor astfel de lucrări care să-i ajute la însuşirea diferitelor procese tehnologice, a operaţiilor de producţie şi a complexelor de operaţii. În toată perioada practicii de vară profesorii şi maiştrii-instructori trebuie să urmărească dezvoltarea la ucenici a deprinderii de a executa independent, pe bază de documentaţie tehnică, lucrări practice cu un grad de precizie ridicat.

Trăgînd concluzii din deficienţele semnalate cu prilejul examenelor, cadrele didactice de la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Orţişoara trebuie să se preocupe cu grijă şi simţ de răspundere de organizarea judicioasă a activităţii instructiv-educative în viitorul an şcolar.

N. CĂPĂTOIU
inspector general în M.I.C.

Dovada unei temeinice pregătiri

Colectivul didactic de la Grupul şcolar „Iosif Rangheţ" din Bucureşti a arătat o preocupare deosebită pentru buna organizare şi desfăşurare a examenelor de promovare. Profesorii şi maiştrii-instructori au stabilit din timp, în cadrul comisiilor metodice, subiectele pentru examene, care au fost verificate apoi de conducerea şcolii. În ansamblul lor, subiectele fixate pentru examene cuprind problemele cele mai importante ale materiilor predate, fiind legate direct de practica de producţie.

Recapitularea sistematică a materiei a contribuit la consolidarea şi sintetizarea cunoştinţelor ucenicilor şi elevilor. O atenţie deosebită a fost acordată ajutorării elevilor mai slabi. Pentru aceştia profesorii care predau obiectele de specialitate au organizat numeroase consultaţii urmate de experienţe şi lucrări practice.

Toată această pregătire s-a reflectat pozitiv în nivelul de cunoştinţe al elevilor şi în modul de desfăşurare a examenelor. Bunăoară, examenul de electrotehnică ţinut de profesorul inginer Ilarie Săceanu cu elevii din anul I al Şcolii tehnice, care se pregătesc în specialitatea radio şi televiziune, a dovedit că aceşti elevi şi-au însuşit cunoştinţe temeinice. Subiectele fixate pentru acest examen au cuprins probleme variate, ca de exemplu „Legile lui Faraday", „Pile electrice şi acumulatori electrici", „Fenomenul de inducţie electrică", „Auto-inducţia", „Transformatori electrici", „Producerea forţei electromagnetice", „Bobina de inducţie" precum şi un număr de probleme de calcul al circuitelor de curent continuu şi alternativ. Profesorul a recurs în permanenţă la utilizarea de material didactic, punînd elevilor întrebări prin care să constate dacă ei cunosc aparatul respectiv, construcţia lui şi modul de funcţionare. Astfel, cînd l-a examinat pe elevul I. Trandafir, după ce a ascultat răspunsul acestuia la problemele teoretice legate de circuitul oscilant, i-a dat un bloc de condensator variabil şi i-a cerut să vorbească despre construcţia acestuia şi despre rolul pe care îl îndeplineşte în aparatele de radiorecepţie. Elevei Iulia Thaiss i s-a cerut să demonstreze că filamentul unei lămpi duble triode este încălzit cu 6 volţi şi să arate totodată utilitatea lămpii în practică. La fel s-a procedat la examinarea tuturor elevilor.

Multă atenţie s-a dat deprinderilor practice ale elevilor şi la examenul grafic de desen tehnic, ţinut de profesorul I. Jaliu. Din examinarea lucrărilor efectuate de elevi la acest examen s-a constatat că cei mai mulţi dintre ei au reuşit să rezolve problemele grafice propuse. Au mai fost însă şi unele lucrări mai puţin bune, ceea ce arată că în cursul anului nu s-a urmărit suficient aplicarea indicaţiilor de STAS.

Rezultatele în general pozitive obţinute în pregătirea viitorilor electricieni şi radiofonişti s-au ilustrat prin faptul că mulţi elevi au fost notaţi cu calificative din cele mai mari. Aceasta se datoreşte şi colaborării rodnice care a existat în tot cursul anului între profesorii de cultură tehnică şi cei care au condus instruirea practică.

Examenele care s-au desfăşurat pînă în prezent la Grupul şcolar „Iosif Rangheţ" din Capitală au constituit un bun prilej de verificare a cunoştinţelor teoretice şi practice ale elevilor, orientîndu-i pe aceştia în aprofundarea problemelor tehnicii noi pe care o vor folosi în perioada practicii în producţie.

Ing. EDUARD CUPFER

zultatele

munci perseverente

imba română la clasa
la Școala mixtă de 7
Capitală a prilejuit o
e a cunoștințelor însu-
decursul anului școlar.
rise — „Lupta pentru
literatura de după 23
pus elevii în situația
înțeleg ei o serie de
ante ale vieții și cum
o operă literară.
scrise elevii au expus
gate de tema tratată.
au știut să înlănțuie
în așa fel, încît com-
un conținut închegat.
crărilor cuprind în in-
că scriitorii își dovedesc
za poporului prin scrie-
ad în spiritul realismu-
litatea nouă din țara
puind la formarea omu-
aliste.
emei indicate, elevii au
irea însemnătate a luptei
luptei chemate să stă-
ile celor care urzesc
se pregătesc să curme
e de vieți omenești, să
e materiale și culturale

tant în lucrările elevi-
naliza operelor literare
care oglindesc lupta
proape toți elevii s-au
eziei „Lidice" a lui Eu-
studiată de ei în timpul
conținutul acestei opere
entuează pasagiile care
i adînc gîndul poetului.
ersurile lui le-au trezit
rnice. Ei au vorbit în
ante despre semnificația
micul muzeu de la Li-
rora se oprește poetul.
ate în lucrările elevilor
cum sînt: „Glasul po-
. Beniuc, „La masa ver-
Banuș și altele, din care
ăzuința către pace a oa-

sebit de important este
ile elevilor dovedesc nu
rea subiectelor, ci și
aprecieze conținutul de
a artistică a operelor.
ă prin mijloace artistice
transmit cititorilor un
de pace, fac să crească
icigașilor și hotărîrea de
ui un nou război. Această
rimată de elevi nu în ge-
care pe ei nu-i privește
din ei, vorbind despre a-

ceste lucruri, s-au referit la viața lor, la ceea ce le este aproape. Elena V. Iftimie, de exemplu, referindu-se la poezia „Celor ce vin" de Dan Deșliu, scrie: „poetul cheamă oamenii să apere pacea pentru ca noi să învățăm, ca mai tîrziu să strîngem roade îmbelșugate, să fim oameni de folos patriei". Referindu-se la poezii cum sînt „Andrei Silvester salvează abatajul", „Minerii din Maramureș" și altele, care oglindesc figuri de oameni ai muncii din țara noastră, elevii au exprimat ideea că fiecare om, la locul său de muncă, contribuie la apărarea păcii. Ei au scos de asemenea în evidență ideea că luptătorii pentru pace sînt mulți și luptă uniți pentru acest nobil țel, că în fruntea lor se află cei care doresc cel mai mult binele omenirii — comuniștii.

Elevii au știut să-și exprime ideile prin propriile lor cuvinte și să le argumenteze. Citatele numeroase folosite de ei au fost în majoritatea cazurilor bine alese. Totodată elevii nu s-au limitat la citarea operelor studiate în clasă, ci s-au folosit și de lectura extrașcolară.

Majoritatea lucrărilor au fost scrise cu grijă, curat. Analiza gramaticală a fost rezolvată de cei mai mulți elevi fără nici o greșeală.

Examenul oral la limba română a arătat, ca și proba scrisă, o justă orientare în alegerea subiectelor. Elevii au avut de vorbit despre operele cele mai valoroase ale literaturii noastre de după 23 August 1944, despre felul cum oamenii muncii, sub conducerea partidului, construiesc o viață fericită. Li s-a cerut să caracterizeze figurile unor eroi comuniști din operele literare, să scoată în evidență trăsăturile lor de oameni dirji, hotărîți, devotați țelului pentru care luptă. Vorbind despre evoluția sufletească a lui Mitrea Cocor, bunăoară, eleva Cornelia Albeanu a dovedit că a înțeles bine schimbarea petrecută în sufletul lui Mitrea care, de la copilul oropsit și exploatat, neștiutor de carte, a ajuns, cu sprijinul comuniștilor din armată și al oamenilor sovietici, un om conștient, hotărît să lupte pentru schimbarea vechilor orînduieli. Trebuind să vorbească despre romanul „Bărăgan" eleva Elena Calomfir a scos just în evidență minunatele trăsături de caracter ale lui Anton Filip, comunistul trimis de partid pentru a reorganiza producția agricolă la ferma de stat în conducerea căreia se strecurase sabotorii.

Subiectele pentru examenul oral la limba română s-au referit și la lucrări ale scriitorilor noștri clasici, care au descris lupta din trecut a poporului pentru libertate, pentru o viață mai bună, sau care au biciuit racilele societății burghezo-moșierești.

Răspunsurile date la examenul oral au arătat că elevii știu să vorbească liber și să-și expună limpede și logic ideile. Au fost puține cazuri cînd elevii și-au citit răspunsurile.

Rezultatul examenului de limba română, promovat de toți cei 30 de elevi ai clasei, a dovedit că în clasa a VII-a s-a muncit cu seriozitate în cursul anului. Totuși s-au vădit cu acest prilej și unele lipsuri. Unii elevi, e drept, destul de puțini, nu au dat răspunsuri la nivelul cerut. O parte din ei au dovedit că n-au înțeles subiectele unora dintre operele studiate și n-au știut să le încadreze în epoca istorică respectivă. De exemplu, unii elevi nu și-au dat seama că actul de împărțire a pămîntului către țărani, oglindit în romanul „Mitrea Cocor" se petrece în primăvara anului 1945 și că trecerea pămîntului moșieresc în proprietatea țăranilor a constituit una din condițiile care mai tîrziu au permis să se treacă la socializarea agriculturii, ci au socotit că acest roman oglindește procesul de socializare. A ieșit de asemenea în evidență necesitatea ca elevii să fie mai mult îndrumați în înțelegerea conținutului unor opere literare citite de ei la lectura extrașcolară. In lucrările scrise unii elevi care s-au referit la poezia „Tie îți vorbesc, Americă" de Maria Banuș au arătat în mod greșit că poeta redă lupta dintre America și Europa.

In general, însă, elevii clasei a VII-a „A" de la Școala nr. 131 ies de pe băncile școlii de 7 ani înarmați cu cunoștințe temeinice privitoare la limba și literatura patriei.

E. FLORESCU

UCRAREA
ISĂ DE
MATICĂ

zi de examen, elevii
VII-a ale Școlii nr.
ea au dat examenul
matică.
gătiți de profesoara
Marta Geczi, elevii
aj la examen dar,
i cu o oarecare emo-
in asemenea împre-
ia mai persistă citeva
ă ce problemele sînt
lă. Cei mai mulți e-
insă repede căile de
pornesc liniștiți la

oblemă se referă la
gospodării colective:
istem de ecuații cu
oscute trebuie să se
ltă au obținut colec-
ectar. Majoritatea e-
us corect problema în
ot afla rezultatul e-
nsă și unii care fac
lculul algebric.

roblemă le cere elevieze o serie de opera-
i ordinare, iar cea ae
calculeze aria totală
unui con, folosind re-
ometrice cunoscute și
Pitagora. Aceasta din
ezolvată cel mai bine
tea elevilor.
clasă cîte 5—6 lu-
otate cu 10. Toate lu-
ă că elevii și-au în-
ințele predate

Prima zi de practică

Aranjați pe grupe și încolonați, elevii Școlii medii „George Enescu" din Sinaia s-au oprit pentru o clipă și așteaptă disciplinați în fața uneia din principalele intrări ale uzinei „I. C. Frimu" din orașul lor. Pe lîngă fiecare grupă, cîte unul sau doi profesori continuă și acum instructajul: „Să nu vă atingeți de mașini... Notați cu grijă fiecare explicație..." Prea multe, însă, nu mai pot să spună, pentru că poarta se deschide. Îi întîmpină tovarășul Alexandru Istrățoiu, profesor-maistru, responsabilul comisiei de organizare a practicii elevilor în această perioadă. Flutură în mînă tabelul în care s-a notat în ce sectoare și ateliere și pe lîngă care maiștri și muncitori vor lucra elevii.

— „Sînteți așteptați!"

Intr-adevăr, alături de tovarășul Istrățoiu îi întîmpină pe elevi și pe profesori tovarășii Aurel Boghici, directorul uzinei, Silviu Pană din partea comitetului de partid și Petre Petcu, șeful serviciului de cadre și învățămînt. Poarta se deschide larg și tinerii practicanți pășesc în curtea îngrijită a uzinei.

Nu e pentru prima oară cînd elevii claselor VIII—X de la Școala medie „George Enescu" intră în întreprindere. De cîțiva ani, de cînd școala este patronată de uzina „I. C. Frimu", între conducerea și muncitorii acesteia, pe de o parte, și colectivul școlii, pe de altă parte, există o legătură strînsă. Uzina a contribuit mult la dezvoltarea bazei materiale a școlii, la legarea învățămîntului de practică. Desi cunosc destul de bine uzina, elevii pășesc în secțiile și atelierele ei cu emoție. Acum nu mai este vorba de o simplă vizită. Timp de zece zile elevii vor participa și ei, nemijlocit, la munca plină de însuflețire care se desfășoară aici. Sînt pregătiți de altfel pentru aceasta încă din școală. Cu două săptămîni în urmă a luat ființă comisia care are sarcina organizării practicii și care i-a instruit în amănunțime pe elevi pentru activitatea ce urmează s-o desfășoare.

După intrarea ultimei grupe de elevi pe poarta uzinei, rîndurile se strîng și se opresc în fața unei clădiri. Tovarășul Petre Petcu le vorbește elevilor despre specificul uzinei și despre rolul ei în economia națională „Uzina noastră — le spune el — fabrică aparataj de injecție pentru motoarele Diesel. Pompa de injecție este una din părțile importante ale motoarelor. Buna ei funcționare depinde de precizia cu care a fost fabricată fiecare piesă componentă..." Tovarășul Petcu le vorbește apoi elevilor despre regulamentul de ordine interioară al uzinei și despre organizarea procesului de producție. La cuvîntul și tovarășul Silviu Pană, care le face cunoscute elevilor cîteva reguli privitoare la protecția muncii și la tehnica securității acesteia în diferite secțioare.

Apoi fiecare grupă de elevi este condusă la sectorul în care a fost repartizată și dată în primire maistrului sau șefului de atelier care va conduce munca practică.

...N-au trecut nici două ore și partea organizatorică a primei zile de lucru s-a încheiat. Acum elevii se află în plin proces de producție. In atelierul de turnătorie de precizie, un grup de eleve din diferite clase ajută destoinicelor muncitoare din acest atelier fie la curățatul modelelor din ceară, fie la scoaterea miezurilor din piesele turnate. Pe masa la care lucrează elevele stau deschise caiete. Dacă-ți arunci ochii pe ele, vezi că au și fost umplute cîteva pagini. In adevăr, elevele au găsit timp să-și noteze lucruri interesante: „La turnătoria de precizie se toarnă unele din piesele care intră în componența pompei de injecție și care, după turnare, nu mai pot suferi prelucrări mecanice. De aceea, modelul, împreună cu miezurile sînt făcute din ceară. In componența cerii intră stearină, parafină... Modelul se obține prin matrițare, căpătînd configurația geometrică cerută. Sistemele de turnare folosite în turnătorie sînt..."

După cum se vede, în numai cîteva ore elevii au dobîndit multe cunoștințe noi, multe noțiuni de tehnică, legate strîns de cele învățate în școală. Bunăoară au învățat la lecțiile de chimie despre diferiți compuși chimici, despre amestecuri și aliaje despre obținerea aliajelor și folosirea lor la construcția multor piese de motoare. Acum au văzut direct care este importanța pentru formare a amestecului de nisip cu silicat de sodiu cum se folosește bioxidul de carbon la uscarea formei etc.

Și în sectorul de prelucrări mecanice munca elevilor este în toi. După ce au primit explicații asupra diferitelor tipuri de strunguri și mașini universale de frezat, alezat, filetat etc., asupra construcției și funcționării lor, ei au fost repartizați pe lîngă muncitori și, sub supravegherea acestora, au trecut la mînuirea mașinilor-unelte.

Stăm de vorbă cu un elev care lucrează la mașina de rectificat. Acum primim noi explicații de la el. Ne arată că rectifică acul pulverizatorului pentru pompa de injecție și ne spune cum trebuie executată operația aceasta. Vorbind, deschide caietul unde însemnase ordinea operațiilor pe care le face, desenase piesa și notase cîteva lucruri asupra rolului ei în funcționarea pompei.

Intr-un alt atelier din sectorul de prelucrări mecanice o elevă verifică la microscop limitele de toleranță a spirei pistonașului pompei. Este bucuroasă că poate lucra la un asemenea microscop de tip special, care se folosește în industrie.

Foarte mîndri de munca pe care o efectuează în uzină sînt elevii repartizați în atelierul de electrotehnică. Ei execută lucrări de bobinaj, urmăresc cum sînt întreținute instalațiile de lumină și de forță și au posibilitatea să vadă cum funcționează o uzină hidroelectrică, după ce în școală au învățat principiile de construcție și de funcționare a acesteia.

In secția chimică vor efectua cîntăriri la balanța analitică, vor face analiza clasică și spectrală a carbonului și sulfului din fonte și oțeluri, analiza cromului și a manganului, analiza clasică și prin electroliză a neferoaselor etc. In secția de încercări fizico-mecanice vor verifica rezistența diferitelor metale la tracțiune, compresiune, încovoiere, torsiune și îndoire.

Un viu interes a stîrnit în rîndurile elevilor și sectorul în care se realizează montajul general al aparatajului de injecție. Ei au văzut cum, la un capăt al atelierului, se adună întîi piesă cu piesă. Acestea parcurg apoi un drum nu prea lung, trecînd prin mîinile îndemînatice ale muncitorilor și ajung în capătul celălalt al atelierului, asamblate în produsul finit, ce trece la bancul de probă.

Activitatea practică a elevilor este mult ușurată de sprijinul neprecupețit pe care uzina îl acordă școlii și în această privință, ca și în multe altele. Practica elevilor a constituit o preocupare de seamă a conducerii uzinei și a organizațiilor de partid și obștești din cadrul acesteia. Uzina s-a preocupat să creeze elevilor cele mai bune condiții de muncă, să-i repartizeze pe lîngă cei mai destoinici muncitori și maiștri.

Prima zi de practică a oferit elevilor bogate posibilități de lărgire a orizontului lor tehnic, de dobîndire a unor importante deprinderi practice. Ei și-au dat astfel de la început seama că cele zece zile de practică în uzină vor fi cît se poate de rodnice. Fiecare elev va trece prin majoritatea atelierelor uzinei, va cunoaște întregul proces de producție al acesteia. Uzina dispune și de un bogat laborator de analize chimice și de încercări fizico-mecanice a metalelor. Aci elevii vor efectua în zilele care vin numeroase experiențe legate de cunoștințele primite de ei în școală, la cursul de chimie.

Munca în uzină le dă totodată elevilor prilejul de a cunoaște mai îndeaproape viața acesteia, lupta plină de elan a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru sporirea producției, pentru progresul tehnicii noastre.

F. DIAC

Prășitul fasolei pe lotul experimental al Școlii elementare de 7 ani din comuna Călugăreni, regiunea București

Excursii pentru lărgirea și consolidarea cunoștințelor agricole

În această perioadă, numeroase școli de 7 ani organizează excursii menite să contribuie la lărgirea, consolidarea și sintetizarea cunoștințelor agricole predate în cursul anului școlar.

Scopul acestor excursii este multiplu. Vizitînd diferite unități agricole socialiste, elevii au prilejul să cunoască în mod concret condițiile naturale și economice locale în care se desfășoară procesul de producție agricolă, să vadă nemijlocit efectele aplicării normelor agrotehnice și mecanizării lucrărilor agricole. În decursul unei asemenea excursii elevii își vor da mai bine seama de condițiile în care se dezvoltă plantele și vor înțelege unitatea dintre creșterea plantelor și factorii mediului înconjurător, manifestată în agricultură prin specificul climatic și pedologic al regiunii. De asemenea, excursiile dau elevilor prilejul să cunoască organizarea unităților agricole socialiste și realizările lor, în comparație cu agricultura înapoiată a micilor cultivatori individuali.

Pentru a asigura îndeplinirea acestor importante scopuri, excursiile trebuie să fie cît mai bine organizate. Este necesar să se stabilească cu precizie itinerariul excursiei, unitățile agricole socialiste ce vor fi vizitate, ramurile de producție care vor fi studiate. Totodată, elevii vor fi împărțiți în echipe și vor fi numiți responsabili ai acestora. Trebuie asigurate din timp mijloacele de transport, cazarea, alimentația etc.

Este bine să alegem ca obiectiv al excursiei o gospodărie agricolă de stat sau colectivă, gospodăria didactică a unei școli de agricultură, un S.M.T., terenurile experimentale ale unei stațiuni de cercetări agronomice etc. — în orice caz o unitate bine organizată, înzestrată cu mijloace de producție cît mai moderne și cu terenurile bine cultivate, astfel ca elevii să vadă multiplele posibilități tehnico-economice pe care le oferă marile gospodării agricole socialiste. Ținînd seamă că la aceste gospodării tarlalele cultivate au suprafețe întinse, de sute de hectare, care sînt așezate la depărtări destul de mari de sediul gospodăriei, este bine să alegem numai o singură unitate, deoarece altfel excursia devine prea obositoare. Vizitarea unei singure unități agricole, în scurtul timp ce-l avem la dispoziție, are și avantajul că se pot vedea mai pe îndelete aspectele diverse pe care le prezintă ramurile de producție dintr-o gospodărie agricolă complexă. Vizitarea în fugă a mai multor unități nu-și îndeplinește scopul instructiv și educativ: elevii obosesc, își pierd atenția și puterea de concentrare. Trebuie să avem în vedere și faptul că vizitarea unei mari gospodării agricole presupune deplasări lungi pe jos, în soare, cu staționări în picioare cînd se dau explicații, se fac demonstrații etc. Numai cînd organizăm excursii de durată mai mare și cu autovehicule putem să programăm vizitarea mai multor gospodării, ceea ce prezintă, desigur, avantajul că cercul cunoștințelor se lărgește mult și elevii pot face comparații și generalizări.

Înainte de efectuarea excursiei trebuie să luăm legătura cu conducerea gospodăriei respective, pentru a stabili împreună cu aceasta tema excursiei și itinerariul deplasărilor în cuprinsul gospodăriei. Tema se stabilește în funcție de materia predată în cursul anului și de ramurile de producție pe care le putem vizita la gospodăria respectivă. De exemplu, tema unei excursii la o gospodărie cerealieră din regiunea de cîmpie poate fi „Cultura cerealelor în regiunea noastră". Această temă dă prilejul să se precizeze și să se consolideze cunoștințele privitoare la diferite specii și soiuri de cereale, la asolamentele cerealiere, la producția pe unitatea de suprafață, la organizarea muncii pentru cultivarea și recoltarea cerealelor etc. O excursie la o gospodărie viticolă poate avea tema „Dezvoltarea viticulturii în regiunea noastră". Se vor preciza cu acest prilej cunoștințele în legătură cu zonele favorabile pentru cultura viței de vie, cu soiurile de struguri specifice, cu sistemele de cultură a viței de vie practicate în regiune, cu producția la unitatea de suprafață, cu valorificarea producției, cu organizarea muncii pentru cultura viței de vie etc. Excursia la un S.M.T. poate avea o temă privitoare la principalele lucrări agricole care se execută în perioada respectivă, pentru ca elevii să le vadă. De exemplu, se poate alege tema „Mașinile de recoltat cereale", în cadrul căreia se vor preciza cunoștințele privitoare la tipurile de mașini folosite pentru recoltarea cerealelor, la randamentul lor, la organizarea muncii etc.

Stabilirea unei teme nu înseamnă o limitare a scopurilor excursiei, ci precizarea grupei de cunoștințe asupra căreia trebuie să se pună accentul în excursia respectivă. Pe lîngă tema principală, care diferă după regiune și specializarea gospodăriei vizitate, toate excursiile trebuie să aibă și o serie de teme comune, dintre care cele mai importante sînt cunoașterea condițiilor naturale pedo-climatice ale regiunii respective și cunoașterea organizării propriu-zise a gospodăriei ce se vizitează. În decursul deplasării li se vor arăta elevilor tipurile de sol, morfologia regiunii, vegetația spontană, culturile agricole, se va discuta cu ei despre elementele meteorologice care caracterizează clima regiunii, se vor trage concluziile necesare în privința agrotehnicii specifice. Nu trebuie să neglijăm să arătăm elevilor efectele dăunătoare ale rîurilor (inundații, înmlăștiniri), acolo unde este cazul, și ale eroziunii solului în regiunile de dealuri, explicîndu-le la fața locului lucrările ce trebuie executate pentru combaterea acestor deficiențe (îndiguiri, desecări etc.).

Cînd ajungem în gospodărie, înainte de vizitarea ei, trebuie să le prezentăm elevilor gospodăria respectivă. În acest scop se va face o scurtă expunere (de preferat de către un delegat al gospodăriei), care trebuie să se refere la istoricul gospodăriei, la ramurile ei de producție, la mărimea ei (suprafețele cultivate), la mijloacele de producție (cu accentuarea utilajelor mecanizate), la realizările mai importante, la fruntașii în producție și producțiile obținute, la organizarea muncii, la ramurile anexe, precum și la alte elemente care pot să caracterizeze gospodăria. Deosebit de important este să li se arate elevilor deosebirea între modul de folosire agricolă a teritoriului respectiv în trecut, cu mijloace înapoiate de producție, pe baza exploatării muncii țăranilor muncitori — și organizarea științifică de astăzi a unei gospodării agricole socialiste, unde lucrează muncitori și țărani muncitori liberi de orice formă de exploatare a omului de către om.

Vizitarea gospodăriei trebuie efectuată ținîndu-se seama de tema stabilită, după cum s-a arătat mai sus. Dacă sînt elevi mai mulți și din clase diferite, este bine să-i împărțim în grupe, sub conducerea unui profesor și a unui tehnician al gospodăriei, care să dea explicațiile necesare pe parcurs. Este important să se întocmească un itinerar precis al vizitării gospodăriei, spre a se evita drumurile prea lungi, ocolirile, reveniriile, pierderile de timp etc.

Pe teren se pot organiza diferite demonstrații, cum ar fi, de pildă, recoltarea cerealelor cu combine, prășitul mecanic al porumbului sau al sfeclei, stropirea împotriva dăunătorilor, polenizări artificiale etc. Cu această ocazie este bine să culegem diferite plante, semințe, mostre etc., pentru înzestrarea colecției de material didactic a școlii.

După terminarea vizitei ne vom reîntoarce la sediul gospodăriei, unde vom sistematiza noile cunoștințe căpătate de elevi printr-o expunere recapitulativă și vom trage concluziile și învățămintele cu care trebuie să rămînă elevii în urma excursiei.

P. MANEA

Pionieri și școlari din clasele a V-a și a VI-a de la Școala elementară din comuna Jirov, raionul Strehaia, în timpul unei lecții-excursie

Consfătuirile raionale

(Urmare din pag. 1)

în același timp accentul pe problemele de educare a tineretului nostru școlar în spiritul frăției dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, al dragostei și recunoștinței față de Uniunea Sovietică, al prieteniei cu popoarele celorlalte țări socialiste și al solidarității cu oamenii muncii din întreaga lume în lupta pentru pace și progres social. Discuțiile trebuie să ajute la găsirea celor mai bune căi pentru întărirea frăției dintre elevii și pedagogii romîni și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, la înlăturarea tuturor piedicilor care ar mai exista în această privință.

Una din marile sarcini care stau în fața școlii este legarea învățămîntului de viață, de practică, de problemele construirii socialismului. De aceea, consfătuirile trebuie să pună în discuție căile și mijloacele folosite de pedagogi pentru îmbinarea învățămîntului cu munca productivă, contribuția pe care lecțiile, lucrările practice în ateliere, pe loturile școlare sau în unități industriale și agricole au adus-o la formarea noii atitudini față de muncă, a dragostei și interesului pentru munca productivă. În directă legătură cu această problemă pedagogii vor discuta despre orientarea profesională a elevilor, despre mijloacele folosite pentru a îndruma cît mai mulți absolvenți ai școlilor de 7 ani și medii către acele profesii care le vor da posibilitatea să se încadreze în producția industrială și agricolă, acolo unde se creează bunurile materiale.

În munca de educație comunistă a elevilor un rol de mare răspundere îl are dirigintele, care trebuie să coordoneze întreaga activitate instructiv-educativă a clasei. Consfătuirile vor accentua asupra modului în care își duc munca diriginții, punînd în evidență metodele și rezultatele bune ale acestora și dezvăluind, în același timp, aspectele negative ale muncii acelor dirignți care au desfășurat o activitate formală, fără să se străduiască să cunoască îndeletnicirile și preocupările elevilor lor în timpul liber, fără ca, în strînsă colaborare cu organizația U.T.M., cu organizația de pionieri și cu familia, să orienteze aceste preocupări în direcții constructive.

Pedagogii vor analiza în cadrul consfătuirilor felul cum în școlile din raionul respectiv s-a reușit să se asigure o unitate de exigență în problemele educative din partea întregului colectiv de cadre didactice, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri și a familiei.

În analiza tuturor acestor probleme trebuie să se evite discuțiile cu caracter general, formale, lipsite de conținut și să se pătrundă în adîncimea problemelor ridicate, folosindu-se date concrete, spunîndu-se pe nume faptelor și oamenilor aduși în discuție, trăgîndu-se concluzii și învățăminte pentru munca viitoare de călire ideologică și politică a tineretului, pentru ca toți elevii să dobîndească profilul moral al cetățeanului societății socialiste.

În anii școlari trecuți, unele secții raionale de învățămînt și cultură și unele cadre didactice nu au tratat cu suficientă seriozitate consfătuirile. O serie de referate prezentate la consfătuiri s-au mărginit numai la enumerarea searbădă a cîtorva date cifrice și la citarea unor nume de pedagogi și de școli, fără să facă o analiză profundă a conținutului muncii în școală, a metodelor și mijloacelor instructiv-educative folosite de cadrele didactice. De asemenea, unii pedagogi s-au limitat în cuvîntul lor la cîteva fraze generale sau au abordat diferite probleme neesențiale, nereușind de aceea să aducă o contribuție la realizarea scopului consfătuirilor.

Asemenea lipsuri trebuie să fie cu hotărîre înlăturate. Tuturor cadrelor didactice trebuie să le fie clar că rolul consfătuirii raionale este acela de a analiza temeinic, concret, cu seriozitate, de pe poziții principiale munca desfășurată în decursul anului. Discuțiile din cadrul consfătuirilor vor avea menirea de a releva nu numai munca educativă a pedagogilor, ci și rezultatele acestei munci, măsura în care au reușit cadrele didactice să le formeze elevilor convingeri și sentimente puternice — patriotice și internaționaliste. Este necesar să se vadă din cuvîntul participanților la discuții dorința de a ajuta într-adevăr la lichidarea lipsurilor, care nu pot fi înlăturate decît dacă sînt scoase la lumină și analizate cu curaj, fără ocol, fără menajamente dăunătoare. Este inadmisibilă indiferența și pasivitatea în discutarea problemelor educației comuniste. A nu lua atitudine, a nu descoperi lipsurile înseamnă a nu dori ca ele să se lichideze. Pasivitatea este incompatibilă cu etica pedagogului de tip nou. Din analiza activității pedagogilor să cîștige școala, învățămîntul, elevii noștri; educația tineretului școlar să se îmbunătățească. Critica și autocritica cinstită, curajoasă și intransigentă este condiția principală a succesului consfătuirilor. Numai o tratare concretă a activității fiecărei școli, a fiecărui om va da pedagogilor prilejul să învețe unii din experiența altora, să găsească în comun cele mai bune căi pentru înlăturarea lipsurilor, pentru ridicarea nivelului muncii.

Întreaga activitate de instruire și educare a elevilor va trebui să se îmbunătățească în urma acestor consfătuiri care, luînd în discuție educația comunistă a tineretului, vor dezbate problemele de bază ale învățămîntului.

Economii prin C. E. C.

Elevii celor 68 de școli din raionul Bistrița au depus în ultimele luni la CEC peste 13.000 lei.

Cele mai frumoase rezultate în această direcție au fost obținute de școlile de 7 ani nr. 1 și nr. 2 din orașul Bistrița, de școlile din comunele Josenii-Bîrgăului, Archiud, Galații-Bistriței și Tiha-Bîrgăului.

Și în școlile raionului Rădăuți se acordă multă atenție îndrumării elevilor în vederea economisirii prin CEC. Numai în decursul a două luni, la Școala medie nr. 1 numărul depunătorilor permanenți a crescut la 381. În aceeași perioadă, elevii Școlii medii nr. 2 au depus la CEC 1480 lei.

Nici școlile de 7 ani nu sînt mai prejos. În comunele Frătăuții Vechi și Frătăuții Noi, 233 de elevi au depus pe librete și foi de economii aproape 3500 de lei. Printre școlile evidențiate în această acțiune se numără și școlile de 7 ani din comunele Sucevița, Ulma și Vicovul de Sus.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC „T. VLADIMIRESCU" DIN CRAIOVA anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Postul de șef de lucrări la disciplina Atletism și gimnastică sportivă, catedra de Educație Fizică, poz. 1.

2) Postul de șef de lucrări la disciplina Mașini agricole, catedra de Mașini Agricole, poz. 3.

Pentru participarea la concurs, candidații interesați urmează să înainteze, în termen de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată Institutului agronomic „T. Vladimirescu" din Craiova însoțită de următoarele acte: Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești a candidatului eliberat de instituția la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea unde lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din str. Libertății nr. 27, Craiova.

Data desfășurării concursului se va anunța ulterior.

Temele şi bibliografia
pentru studiul individual al profesorilor care vor preda socialismul ştiinţific în şcolile medii

In vederea sprijinirii profesorilor care vor preda obiectul „Noţiuni de socialism ştiinţific" în şcolile medii de cultură generală, serviciul personalului şi perfecţionării cadrelor didactice din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii organizează în vara aceasta un curs de pregătire cu durata de o lună.

Pentru a asigura desfăşurarea acestui curs în cît mai bune condiţii este necesar ca profesorii respectivi să cunoască temele şi să studieze cu atenţie bibliografia necesară.

In acest scop publicăm cu titlu indicativ temele şi bibliografia.

Tema 1. Obiectul şi însemnătatea cursului. Marxism-leninismul — teoria revoluţionară a clasei muncitoare

BIBLIOGRAFIE

K. MARX—FR. ENGELS: „Manifestul partidului comunist".
K. MARX: „Critica programului de la Gotha" în Marx şi Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1952, pag. 11—28.
FR. ENGELS: „Dezvoltarea socialismului de la utopie la ştiinţă" în Marx şi Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1952, pag. 105—140.
V. I. LENIN: „Trei izvoare şi trei părţi constitutive ale marxismului" în *„Opere"* vol. 19, pag. 3—8.
V. I. LENIN: „Ce-i de făcut" — capit. I, II, III.
V. I. LENIN: „Marxism şi revizionism" în *„Marx-Engels — marxism"*, ed. 1958, pag. 214—222.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 119—144.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Cuvîntare rostită la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S."

Tema 2. Materialismul filozofic marxist.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX: „Teze asupra lui Feuerbach" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1955, pag. 437—439.
FR. ENGELS: „Ludwig Feuerbach şi sfîrşitul filozofiei clasice germane" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, pag. 399—409.
FR. ENGELS: „Anti-Dühring" ed. 1955, pag. 43—96.
FR. ENGELS: „Rolul muncii în procesul transformării maimuţei în om". Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1952, pag. 70—82.
V. I. LENIN: „Materialism şi empiriocriticism", „Opere" vol. 14, pag. 11—28; 113—122; 135—185; 244—307.
V. I. LENIN: „Despre însemnătatea materialismului militant" în *„Marx-Engels — marxism"* ed. 1958, pag. 463—473.
I. V. STALIN: „Anarhism sau socialism" în *„Opere"* vol. I, pag. 316—374.
MAO TZE-DUN: „Cu privire la practică" în *„Opere"* vol. I. pag. 509—531.

Tema 3. Dialectica marxistă.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX: „Teze despre Feuerbach" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, pag. 367—369.
K. MARX: Prefaţă la cartea „Contribuţii la critica economiei politice".
FR. ENGELS: „Anti-Dühring" ed. 1954, pag. 94—100; 135—145; 146—160.
V. I. LENIN: „In jurul problemei dialecticii" în *„Marx-Engels — marxism"* pag. 293—303.
V. I. LENIN: „Materialism şi empiriocriticism" în *„Opere"* vol. 14, pag. 179—185.
V. I. LENIN: „Despre broşura lui Junius" în *„Opere"* vol. 21.
V. I. LENIN: „Sarcinile imediate ale Puterii Sovietice" în *„Opere"* vol. II, pag. 330—333.
V. I. LENIN: „Ce sînt „prietenii poporului" şi cum luptă ei împotriva social-democraţiei" în *„Opere"* vol. I, pag. 154—166.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S.", cap. IV, pag. 119—144.
MAO TZE-DUN: „Cu privire la contradicţii" în *„Opere"* vol. 2, pag. 409—465.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul II al partidului", pag. 21—27; 31—33; 93—117.
** * * „Declaraţia Consfătuirii partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste"* în *„Lupta de clasă"* nr. 11 din 1957, pag. 7—9.

Temele 4—5. Materialismul istoric. Clasele şi lupta de clasă. Rolul istoric al proletariatului

BIBLIOGRAFIE

K. MARX—FR. ENGELS: „Manifestul partidului comunist" (cap. I).
K. MARX: „Scrisoare către Weidemeyer" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, pag. 414—415.
K. MARX: „Scrisoare către Annenkov" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1952, pag. 404—414.
FR. ENGELS: „Anti-Dühring", pag. 184—193; 203—215.
FR. ENGELS: „Scrisoare către Starkenberg", Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, pag. 463—465.
V. I. LENIN: „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" *„Opere"* vol. 21, pag. 23—39; 71—75.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 107—119.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul II al partidului" pag. 27—33; 93—107; 123—133; 149—160.

Tema 6. Conştiinţa socială şi formele ei.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX: Prefaţă la cartea „Contribuţii la critica economiei politice".
FR. ENGELS: „Ludwig Feuerbach şi sfîrşitul filozofiei clasice germane" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, ed. 1952, pag. 246—251.
FR. ENGELS: „Anti-Dühring", pag. 98—112; 313—336.
FR. ENGELS: „Scrisoare către Schmidt" în Marx-Engels: *„Opere"* vol. II, ed. 1952, pag. 450—456.
V. I. LENIN: „Organizaţia de partid şi literatura de partid" în *„Lenin despre literatură"* pag. 5—15.
V. I. LENIN: „Cu privire la atitudinea partidului muncitoresc faţă de religie" în *„Marx-Engels — marxism"* ediţia 1958, pag. 235—247.
V. I. LENIN: „Despre „însemnătatea materialismului militant" în *„Marx-Engels — marxism"*, ediţia 1958, pag. 463—473.
V. I. LENIN: „Sarcinile Uniunilor Tineretului" în *„Opere"* vol. 31, pag. 265—272.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 68—76.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Cuvîntare rostită la cea de a doua consfătuire pe ţară a U.A.S.R."

Tema 7. Marxism-leninismul despre partidul revoluţionar al clasei muncitoare. P.M.R. — partid marxist-leninist

BIBLIOGRAFIE

V. I. LENIN: „Un pas înainte, doi paşi înapoi" în *„Opere"* vol. 7, pag. 227—261.
V. I. LENIN: „Scrisoare către un tovarăş asupra sarcinilor noastre organizatorice" în Lenin-Stalin: *„Despre construcţia de partid"*, vol. I, pag. 262—275.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XX al P.C.U.S." — capitolul „Partidul".
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 144—158.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul II al partidului", pag. 21—37; 123—159.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Expunere ţinută la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958", pag. 67—76.
** * * „Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din iunie-iulie 1957".*
** * * Articol redacţional cu privire la hotărîrile plenarei din 9-13 iunie 1958* (în ziarul „Scînteia").

Tema 8. Revoluţia socialistă. Însemnătatea istorică internaţională a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Revoluţia democrat-populară din ţara noastră

BIBLIOGRAFIE

K. MARX—FR. ENGELS: „Manifestul partidului comunist" — cap. II.
K. MARX: „Critica programului de la Gotha" în Marx-Engels: *„Opere alese"*, vol. II, pag. 11—28.
FR. ENGELS: „Originea familiei, a proprietăţii private şi a statului" în Marx-Engels: *„Opere alese"* vol. II, pag. 239—249.
V. I. LENIN: „Statul şi revoluţia" în *„Opere"*, vol 26, pag. 376—388.
V. I. LENIN: „Despre sarcinile proletariatului în actuala revoluţie" în *„Opere"*, vol. 24, pag. 1—8.
V. I. LENIN: „Revoluţia proletară şi renegatul Kautsky" în *„Opere alese"*, vol. II. pag. 352—377; 390—401.
V. I. LENIN: „Marxism şi revizionism" în *„Marx-Engels — marxism"*, ed. 1958, pag. 214—222.
I. V. STALIN: „Problemele leninismului", pag. 613—619.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 133—144.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R.", pag. 33—36.
** * * „Declaraţia Consfătuirii partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste"* din noiembrie 1957 (broşură).

Tema 9. Dictatura proletariatului. Statul de democraţie populară — formă a dictaturii proletariatului.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX: „Critica programului de la Gotha" în Marx-Engels: *„Opere alese"*, vol. II, pag. 7—28.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 25, pag. 397—398; 452—467.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 27, pag. 246—252.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 31, pag. 25—29; 166—169.
I. V. STALIN: „Dictatura proletariatului" în lucrarea *„Despre bazele leninismului"* în *„Opere"*, vol. 6, ed. 1950, pag. 98—133.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 133—144.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R.", pag. 33—36.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Cuvîntare rostită la Conferinţa de partid a R.A.M.".
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Expunere ţinută la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958".
** * * „Orînduirea noastră populară — orînduire profund democratică"* în *„Lupta de clasă"* nr. 2 din 1957.
** * * „Cu privire la proiectul de program al U.C.I."* în *„Lupta de clasă"* nr. 5 din 1958.

Tema 10. Alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare.

BIBLIOGRAFIE

V. I. LENIN: „Opere", vol. 32, pag. 330—359.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 29, pag. 182—199.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 33, pag. 461—469.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Articole şi cuvîntări" pag. 196—243.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R.", pag. 93—114.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Expunere ţinută la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, de la Constanţa".
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Expunere ţinută la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958", pag. 6—7; 37—40.
** * * „Rezoluţia şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949"* în vol. *„Rezoluţii şi hotărîri ale C.C. al P.M.R. 1948—1950".*
** * * „Traducerea în viaţă a măreţei învăţături cu privire la alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare"* (broşură).

Tema 11. Problema naţională şi naţional-colonială.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX—FR. ENGELS: „Opere alese", vol. I, pag. 397—400.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 6, pag. 427—436.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 19, pag. 73—74; 498—502.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 20, pag. 395—414; 452—455.
V. I. LENIN: „Opere", vol. 21, pag. 88—92.
I. V. STALIN: „Problema naţională" în *„Problemele leninismului"*, pag. 44—51.
I. V. STALIN: „Marxismul şi problema naţională" în *„Opere"*, vol. 2, pag. 308—316; 318—328; 344—349; 378—386.
N. S. HRUŞCIOV: „Raportul ţinut la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.", pag. 113—118.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S", pag. 48—52; 98—102; 110—119.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport asupra proiectului de constituţie" în *„Articole şi cuvîntări"*, pag. 520—529.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R.", pag. 44—47.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Poziţia faţă de curentele şovine şi revizioniste" în *„Articole şi cuvîntări"*, pag. 85—99.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Cuvîntare ţinută la cea de a II-a consfătuire pe ţară a U.A.S.R." din „Scînteia" 21.II.1959.
** * * „Rezoluţia Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în chestiunea naţională"* în *„Rezoluţii şi hotărîri ale C.C. al P.M.R."*, vol. I, pag. 33—46.

Tema 12. Patriotismul socialist — forţă motrică în dezvoltarea şi consolidarea orînduirii socialiste în ţara noastră.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX—FR. ENGELS: „Manifestul partidului comunist", ed. 1957, pag. 56.
V. I. LENIN: „Despre tineret", pag. 315—337.
M. I. KALININ: „Despre educaţia comunistă", pag. 74—97; 114—121; 194—198.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 66—76.
N. S. HRUŞCIOV: „Tineret, spre noi acte de eroism" (broşură).
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R., pag. 44—47.
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Cuvîntare rostită la cea de a doua consfătuire pe ţară a U.A.S.R." din „Scînteia" 21.II.1959.
** * * „Măreaţa forţă a patriotismului socialist"* în *„Lupta de clasă"*, nr. 2 din 1958.

Tema 13. Învăţătura marxist-leninistă despre război şi pace

BIBLIOGRAFIE

V. I. LENIN: „Războiul şi social-democraţia din Rusia" şi *„Despre înfrîngerea propriului guvern"* în *„Opere"*, vol. 21, pag. 11—20; 266—271.
V. I. LENIN: „Războiul şi revoluţia" în *„Opere"*, vol 26, pag. 387—393; 408—410.
V. I. LENIN: „Teze cu privire la atitudinea faţă de război", „Opere" vol. 23, pag. 141—143.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 90—106
N. S. HRUŞCIOV: „Cuvîntare de închidere rostită la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S."
GH. GHEORGHIU-DEJ: „Raport prezentat la Congresul II al P.M.R." — capitolul „Situaţia internaţională".
** * * „Manifestul păcii"* adoptat la Consfătuirea partidelor comuniste şi muncitoreşti din 16-17 noiembrie 1957 de la Moscova.

Tema 14. Victoria inevitabilă a socialismului în întreaga lume

BIBLIOGRAFIE

V. I. LENIN: „Destinul istoric al învăţăturii lui Karl Marx" în *„Marx-Engels — marxism"*, ediţia 1958, pag. 74—78.
V. I. LENIN: „Cuvinte profetice" în *„Marx-Engels — marxism"*, ediţia 1958, pag. 365—370.
N. S. HRUŞCIOV: „Raport prezentat la Congresul XXI extraordinar al P.C.U.S.", pag. 76—119.

Pe baza experienței celor mai bune școli

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la extinderea autodeservirii în școli are un larg răsunet în învățămîntul sovietic. Ziarul „Ucitelskaia Gazeta" din 11 iunie a.c. publică în legătură cu aceasta o convorbire cu P. L. Mirgorodski, adjunct al ministrului Învățămîntului al R.S.S. Ucrainene, în care sînt expuse măsurile luate de minister pentru organizarea autodeservirii elevilor.

Reproducem mai jos cele spuse de P. L. Mirgorodski.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la extinderea autodeservirii în școli subliniază marea însemnătate educativă a muncii de autodeservire a elevilor. Experiența unor asemenea școli cum sînt școlile nr. 84 din Harkov, nr. 6 din Vinnița, nr 10 din Simferopol și a multor altora confirmă faptul că autodeservirea contribuie la dezvoltarea inițiativei copiilor, îi învață să fie de sine stătători, îi înarmează cu deprinderi de muncă, îi face mai disciplinați, contribuie la creșterea simțului lor de răspundere, îi educă în spiritul colectivismului și are o influență pozitivă asupra comportării lor. Pot fi numite multe școli al căror elevi au devenit, în urma introducerii autodeservirii, de nerecunoscut.

Ministerul Învățămîntului din R.S.S. Ucraineană a pregătit o programă pentru munca de autodeservire, care va constitui o parte organică a sistemului de educație prin muncă. La elaborarea acestei programe au colaborat cei mai buni profesori și educatori, metodiști, lucrători pe tărîmul științei, medici. Aceștia au studiat și au analizat experiența existentă, au stabilit ce munci de autodeservire trebuie să îndeplinească elevii fiecărei clase, în concordanță cu vîrsta lor. Aceasta s-a făcut luîndu se în considerare și programele de lucru manual și de gospodărie, ca și cerințele activității pionierești.

În prezent elaborarea programei este aproape terminată și, o dată cu începutul noului an școlar, ea va fi pusă în aplicare. Programa a fost alcătuită în trei variante: pentru școlile de masă, pentru școlile-internate și pentru casele de copii. La programă sînt anexate indicații metodice.

Cîteva cuvinte despre programa pentru școlile de cultură generală.

Toate muncile de autodeservire sînt grupate în această programă în trei diviziuni: muncile care se îndeplinesc acasă, în internatul școlii și nemijlocit în școală. Muncile care se îndeplinesc în familie sînt divizate, la rîndul lor, în patru grupe: îngrijirea hainelor și a încălțămintei; curățenia locuinței și a dependințelor; participarea la pregătirea hranei, la servirea și strîngerea mesei; îngrijirea copiilor mici.

În clasele I—IV munca de autodeservire va avea în primul rînd un caracter de instruire. Copiii trebuie să-și consolideze priceperile și deprinderile dobîndite în perioada preșcolară și, de asemenea, să învețe să-și îngrijească așternutul, hainele și încălțămintea, să facă ordine în cameră și în curte, să ajute la pusul și la strînsul mesei.

În clasele V—VIII se vor consolida priceperile și deprinderile dobîndite în clasele mici. Pe lîngă aceasta, copiii vor învăța să îndeplinească munci mai complexe și mai variate. Ei își vor forma deprinderea de a munci sistematic pentru deservirea lor proprie, pentru deservirea familiei și a colectivului.

În aceste clase elevii se vor obișnui, în special, să efectueze lucrări mai complexe de reparare a hainelor și a încălțămintei, să spele și să-și calce hainele, să participe la curățenia generală a locuinței și a dependințelor, să facă lucrări nu prea complicate de reparare a materialului didactic, a mobilei și a locuinței, să lucreze în livadă și în grădină. Va fi mai complicată, de asemenea, munca lor în bucătărie. În familie elevii îi vor îngriji pe frații și surorile lor mai mici. În vacanță ei vor învăța să se deservească pe ei înșiși și colectivul în condiții de tabără.

În clasele IX—XI elevii se vor deprinde în mod sistematic să îndeplinească de sine stătător ori ce fel de muncă, pentru ca atunci cînd vor termina școala să aibă deprinderi temeinice de autodeservire.

Am grupat de o parte muncile de autodeservire în familie pentru ca școala să poată da un ajutor sistematic părinților — prin sfaturi și indicații — în ceea ce privește organizarea muncii copiilor acasă.

Socotim că este necesar să dăm la sfîrșitul programei o listă de activități care nu sînt permise elevilor (curățarea și scoaterea gunoiului, deservirea sistemului de încălzire fără supraveghere, curățirea zăpezii de pe acoperișuri sau curățirea părții carosabile a străzii, spălarea geamurilor la etaj etc.).

Munca de autodeservire a elevilor poate avea valoare educativă numai dacă în organizarea ei se ține seama de o serie de cerințe pedagogice. Astfel, este necesar să fie obișnuiți în mod sistematic cu autodeservirea toți copiii, fără nici o excepție, inclusiv cei din activul claselor. Munca trebuie să fie accesibilă copiilor și pe măsura puterilor lor, în concordanță cu vîrsta, cu sexul și cu starea sănătății lor. Ea trebuie să fie îndeplinită de copii în mod conștient. Aceștia trebuie să îndeplinească lucrări variate și care să devină din ce în ce mai complexe.

Autodeservirea trebuie să fie organizată de însuși colectivul de elevi, cu ajutorul pedagogilor, să prilejuiască pe toate căile dezvoltarea inițiativei copiilor, să-i învețe să lucreze independent, pe baza unei largi desfășurări a întrecerii socialiste. Fiecare elev trebuie să răspundă în fața colectivului de felul cum îndeplinește munca ce i s-a încredințat.

Toate muncile de autodeservire trebuie îndeplinite de elevi cu respectarea severă a cerințelor sanitare și igienice, a regulilor profilactice și de securitate a muncii. Este necesar ca munca de autodeservire să fie cu pricepere îmbinată cu munca intelectuală și cu alte îndeletniciri, precum și cu odihna.

Proiectul programei alcătuite de minister a fost discutat pe larg de către profesori, diriginți, instructori superiori de pionieri, directori de școli și lucrători din cadrul secțiilor de învățămînt. Acum programa este definitivată, luîndu se în seamă observațiile și propunerile care au fost făcute.

O serie de institute regionale de perfecționare a cadrelor didactice au și editat broșuri închinate experienței în domeniul autodeservirii. Noi le reunim pentru a edita o culegere în care va fi generalizată cea mai bună experiență a școlilor, a școlilor-internat și a caselor de copii din republică.

La toate cursurile de vară care se desfășoară la Kiev și în centrele regionale vor fi expuse lecții speciale cu privire la conducerea pedagogică a muncii de autodeservire și va fi organizat schimbul de experiență în această privință.

O pildă vie pentru școala din țara noastră

Timp de trei săptămîni, o delegație a Ministerului Învățămîntului și Culturii din țara noastră a vizitat Uniunea Sovietică pentru a cunoaște nemijlocit experiența școlii și a pedagogilor sovietici, precum și măsurile care se întreprind în momentul de față în direcția întăririi legăturii școlii cu viața. La înapoierea în Capitală, tov. prof. univ. **Anghel Manolache**, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducătorul delegației, ne-a declarat următoarele:

Delegația noastră a avut fericitul prilej de a studia problemele învățămîntului din U.R.S.S. într-un moment cînd acesta se reorganizează pentru a corespunde noii etape istorice în care a intrat dezvoltarea Uniunii Sovietice — etapa construcției desfășurate a comunismului. Aceasta ne-a ajutat să luăm contact cu o serie de aspecte și probleme deosebit de importante pentru dezvoltarea școlii noastre care, potrivit hotărîrilor partidului și guvernului, se dezvoltă pe calea apropierii tot mai mari de viață, de munca productivă.

Pretutindeni am primit un larg sprijin din partea celor cu care am venit în contact, fiind întîmpinați ca adevărați prieteni și frați. Am avut convorbiri cu tov. E. I Afanasenko, ministrul Învățămîntului din R.S.F.S.R., președintele Asociației pentru strîngerea legăturilor de prietenie sovieto-române, și cu tov. M.P. Kașin, locțiitor al ministrului Învățămîntului din R.S.F.S.R., care se ocupă direct de problemele reorganizării învățămîntului de cultură generală. Am vizitat Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., unde am discutat cu cîțiva savanți care răspund de principalele probleme legate de reorganizarea școlii sovietice. De asemenea, membrii delegației noastre au vizitat mai multe școli din Moscova, Leningrad și din regiunea Reazan, unde au cunoscut direct modul în care elevii sovietici din școlile de cultură generală se pregătesc pentru munca productivă în lumina hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la reorganizarea școlii. Astfel, am urmărit cu deosebit interes activitățile de muncă și în special instruirea în producția industrială a elevilor Școlii medii nr. 222 din Leningrad, care se pregătesc în uzina „Sverdlov" din acest oraș, precum și felul în care se pregătesc elevii Școlii medii nr. 1 din orașul Reazan în atelierele școlii și în fabrica de aparate radio-tehnice din localitate.

Ni s-a creat, de asemenea, prilejul de a vizita cele două școli medii experimentale de cultură generală din regiunea Reazan: Școala medie din Ermiș și Școala medie din Iușta, care încă din 1953 experimentează felul cum trebuie realizată instruirea practică a elevilor pentru munca în agricultură. Pentru elevii claselor V — VII școlile respective au terenuri agricole experimentale cu o suprafață de cîteva hectare, care sînt cultivate sistematic de elevi, iar pentru elevii claselor medii școlile posedă gospodării didactice experimentale cu o suprafață de peste 100 ha fiecare. Școlile au de asemenea mașini și unelte agricole proprii. Fiecare școală asigură calificarea de mecanizator, zootehnician sau specialist în mai multe ramuri agricole. Școala din Ermiș dă elevilor și calificarea în meseria de constructor de locuințe. Înzestrarea laboratoarelor, cabinetelor și atelierelor școlare este excelentă, corespunzînd întrutotul cerințelor pregătirii teoretice și practice a elevilor.

Impresionantă este atenția ce se acordă în Uniunea Sovietică pregătirii muncitorilor din producție, lărgirii orizontului lor de cultură generală și specializării lor prin învățămîntul seral și fără frecvență.

O puternică impresie a produs asupra noastră seriozitatea cu care se pregătesc cadrele didactice pentru a face față sarcinilor noi ale școlii. De acest fapt ne-am convins vizitînd Institutul pedagogic „V. P. Potemkin" din Moscova și Institutul orășenesc pentru perfecționarea cadrelor didactice din Moscova. Viitorii profesori, precum și cei care funcționează azi în școli, se pregătesc temeinic nu numai pentru a preda la un nivel ridicat obiectul respectiv, ci și pentru a îndruma pregătirea de muncă a elevilor. O pregătire specială primesc studenții facultăților de științe naturale, care lucrează efectiv în gospodăriile agricole ale facultăților. Este impresionantă convingerea, însuflețirea și priceperea cu care lucrează cadrele didactice din școala sovietică pentru traducerea în viață a măsurilor privitoare la legarea învățămîntului de practică.

Uriașa acțiune ce se desfășoară în Uniunea Sovietică pentru legarea strînsă a școlii de viață și de munca productivă este condusă și urmărită îndeaproape de Partidul Comunist și Guvernul Uniunii Sovietice. În realizarea acestei importante sarcini un rol deosebit de însemnat îl au sovietele de deputați. De asemenea, întreprinderile și colhozurile îi acordă toată atenția, sprijinind din plin traducerea ei în viață. Problema reorganizării școlii sovietice este privită ca o problemă a întregului popor.

Drumul dezvoltării învățămîntului sovietic, experiența școlii și a pedagogilor din marea țară vecină și prietenă constituie o pildă vie, un izvor de învățăminte pentru școala și pedagogii din țara noastră".

BAIATUL MILIARDARULUI AMERICAN

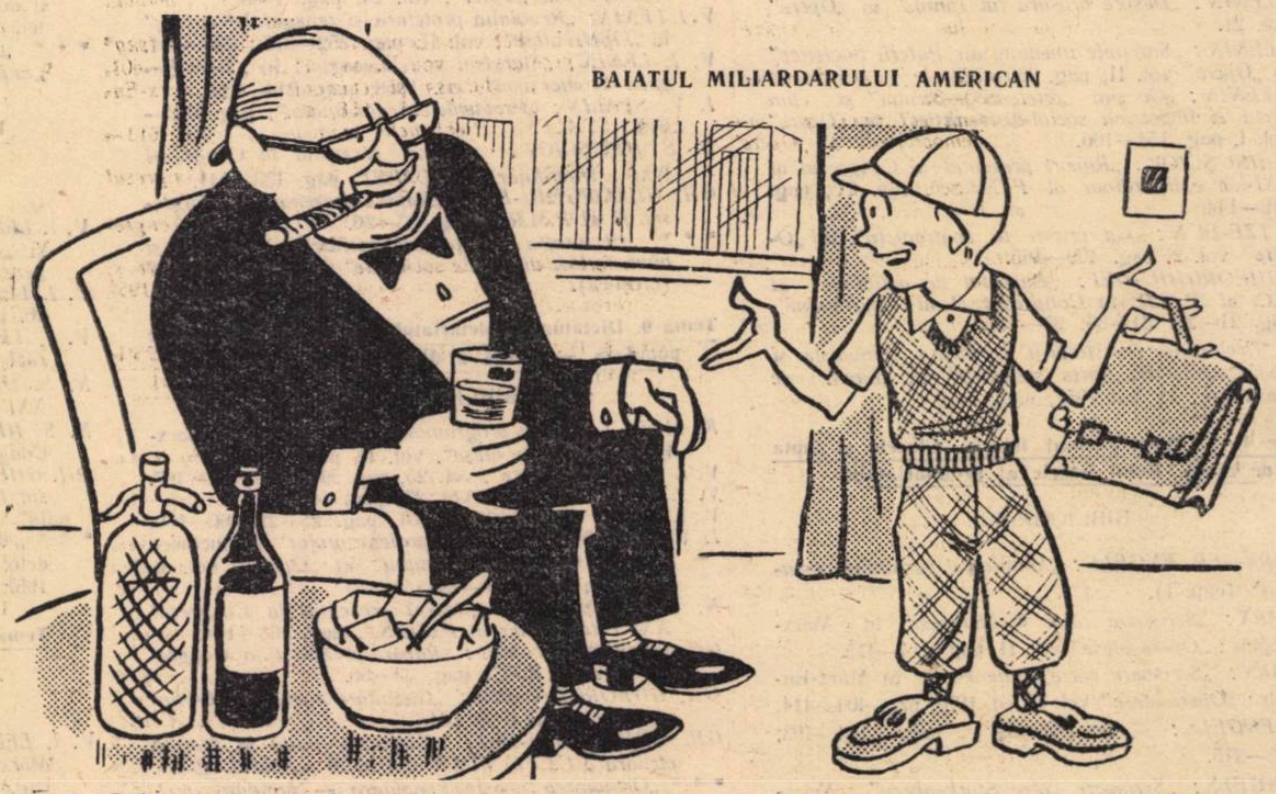

— Ei bravo! Ai reușit la examen. Dar ce te-a întrebat?
— M-a întrebat dacă sînt fiul dumitale...

(Desen de FRED GHENADESCU)

Redacția și administrația: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.50.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". București, Piața Scînteii. Abonamente la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6.25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 524 — Vineri 26 iunie 1959 — 8 pagini 25 bani

Învățătorilor, de ziua lor

Acad. ATANASE JOJA
vicepreședinte al Consiliului de Miniștri
ministru al Învățământului și Culturii

Zi de cinstire a zecilor de mii de pedagogi care slujesc școala noastră nouă, ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI" este sărbătorită în acest an în condiții cu totul deosebite, în condițiile în care întreg poporul muncitor se pregătește să întîmpine cea de a 15-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. Alături de toți cei ce muncesc, pedagogii se pot mîndri pe drept cuvînt cu succesele obținute. Ei înarmează pe elevi cu temeinice cunoștințe teoretice și deprinderi practice, spre a fi bine pregătiți pentru viață așa cum cere partidul, pentru ca toți tinerii să devină cetățeni harnici și pricepuți, hotărîți să închine patriei întreaga lor capacitate de muncă. Bilanțul pe care îl fac astăzi oamenii școlii vorbește despre străduințele lor de a educa tineretul în spirit comunist, de a pregăti printr-o instruire temeinică pe intelectualii noi, ieșiți din popor și legați de năzuințele acestuia, vorbește despre miile de țărani muncitori pe care, la îndemnul partidului, îi ajută să pășească mai grăbnic pe drumul agriculturii socialiste.

Pentru marile realizări închinate cu dragoste și devotament patriei socialiste, pentru hărnicia și elanul cu care își îndeplinesc nobila misiune învățătorii, profesorii, educatorii sînt stimați și prețuiți pretutindeni în statul nostru democrat-popular. Au trecut pentru totdeauna vremurile cînd eforturile și străduințele dascălilor erau răsplătite cu desconsiderare, neomenie sau, în cel mai bun caz, cu indiferență. Numeroasele școli noi, moderne, construite în anii aceștia, înzestrarea unităților de învățămînt cu toate cele necesare, îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice sînt numai cîteva dovezi ale grijii partidului și guvernului de a crea largi posibilități pedagogilor ca, nestingheriți de greutăți materiale, să se dedice activității lor creatoare, rodnice, folositoare.

Munca modestă și harnică a învățătorimii — cel mai numeros detașament de intelectuali din țara noastră — desfășurată sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, asigură mersul înainte al învățămîntului nostru nou, făcînd ca el să răspundă tot mai bine sarcinilor mari ale construcției socialismului în R.P.R.

Acum, cu prilejul „Zilei învățătorului" urez tuturor celor ce muncesc pe tărîmul școlii noi succese în îndeplinirea nobilei misiuni de educatori și învățători ai celor ce mîine vor prelua și vor duce mai departe construcția societății socialiste, mult spor în activitatea pe care o desfășoară neobosiți pentru răspîndirea largă a culturii în rîndurile maselor muncitoare, așa cum o cere însăși zidirea vieții noi în patria noastră.

ION NISTOR
președinte al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

„ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI" prilejuiește și în acest an o trecere în revistă a realizărilor zecilor de mii de educatori din țara noastră pentru traducerea în viață a măreților sarcini puse de partid în fața școlii.

Un nou lot de tineri cu o temeinică pregătire, legată strîns de cerințele practicii, părăsește școala, fie pentru a intra în producție, fie pentru a urma școli și institute de specializare. Sute de mii de tineri au trecut cu bune rezultate dintr-o clasă în alta. Temeinicia pregătirii elevilor și spiritul în care au fost educați constituie cea mai importantă dintre realizările cu care cadrele didactice își întîmpină sărbătoarea lor anuală.

Devotamentul educatorilor față de patrie, față de Partidul Muncitoresc Romîn, care ne conduce spre un viitor fericit, a fost exprimat și prin abnegația cu care marea lor majoritate muncește pentru propagarea cuvîntului partidului în masele largi ale poporului, pentru atragerea țărănimii muncitoare pe calea agriculturii socialiste, pentru răspîndirea științei și culturii închinate progresului și păcii.

Prețuind rolul învățătorimii în vasta operă constructivă ce se desfășoară în țara noastră, partidul și guvernul au luat numeroase măsuri de îmbunătățire a condițiilor de muncă și viață ale cadrelor didactice. Demnitatea învățătorului este azi scutită de jignirile la care o supuneau regimurile burghezo-moșierești. Învățătorul participă în regimul nostru la rezolvarea celor mai diferite probleme cetățenești, ca deputați în sfaturile populare, în Marea Adunare Națională sau ca activiști cu munci de răspundere în diferite organizații de masă sau în aparatul de stat.

În toate colțurile țării se fac intense pregătiri pentru sărbătorirea aniversării a 15 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist. În acești ani au fost obținute de către poporul nostru, sub conducerea fermă și înțeleaptă a partidului, mari și importante realizări. Ele sînt un factor mobilizator în lupta pentru noi victorii închinate vieții și fericirii oamenilor. Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură își exprimă convingerea că educatoarele, învățătorii și profesorii din patria noastră vor munci și pe viitor cu devotament și abnegație, conștienți că munca lor este o parte importantă în opera măreață de construcție socialistă în care se găsește angajat poporul nostru.

Cu prilejul „Zilei Învățătorului", Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură vă adresează, dragi tovarăși învățători, profesori și educatoare, un călduros salut, urîndu-vă nouă succese în activitatea nobilă de educare comunistă a tinerelor generații.

COPIII MEI, CU VOI SINT

Îl văd în clasa-ngustă, la masă aplecat,
În ierni cînd prin ferestre mijeau, de lapte, zorii:
Ascult rostirea spusă de glasu-nflăcărat
Cu Decebal străbunul și descălecătorii.

Vorbea de slava dusă, de Ștefan, de Corvini,
Reînviind din fumul trecutului istoria
Și ochii lui albaștri clipeau de lacrimi plini
Cînd povestea, adesea, de răzvrătitul Horia.

Ar fi putut să spună, știind-o pe de-arînd,
Istoria vremii sale, amarnică și crudă:
Durere adunată în inimă și-n gînd
De osîndiții soartei la foame și la trudă.

Ar fi putut să spună de omul ce robea
La margine de tîrguri și-n inimă de sate;
De greve, de măceluri, de jalea țării, grea,
Și de huzurul linced al celor din palate.

Dar despre-acestea toate doar focul din priviri
Grăia, și fața-i suptă, și hainele lui roase,
Purtîndu-le pe toate, durute moșteniri,
În tulburea lumină subt grinda clasei joase.

În preajmă-i stînd, copiii, ca o pădure vie
Creșteau, cu ochii ageri și frunți îngîndurate.
Iar vorba lui domoală, avînturi, bucurie
Le aducea — și raza nădejdilor curate.

Prin casele umile în nopțile tîrzii
Cei învățați de dînsul, cu slova din poveste
Scriau în cartea vieții, tipar de gînduri vii,
Chemările la luptă din roșii manifeste.

Cînd a-ntîlnit Partidul era bărbat cărunt,
Dar inima fierbinte i-a spus: e drumul tău;
Ridică-te și luptă cu veacul cel mărunt,
În mînă poartă facla și luminează-n hău!

N-a pregetat — și-ndemnul din suflet a rodit
Pe calea ce-o deschise, cu jertfe, muncitorul
Și-n luminosul August istoria l-a-ntîlnit
În frontul marii lupte, alături cu poporul.

*

Din tei căzută-i floarea și vișinii-n grădini
În roadele mustoase și-aduc prinosul verii:
Amiaza scînteiază cu ploaie de lumini,
E ziua de serbare și cîntă pionierii.

Încăpătoare-i clasa și prin ferestre mari
Pătrunde adierea din arborii de-afară;
Copiii — o dumbravă de muguri și lăstari —
Dau glas de bucurie și cîntă noua țară.

El pare azi mai tînăr, cum stă oprit în prag
Și ochii lui sînt umezi de parc-ar vrea să spună:
...Copiii mei, cu voi sînt! Urmînd același steag
Voi fine și eu pasu-nainte spre Comună!

VLAICU BÎRNA

În întîmpinarea zilei de 23 August

Pe întreg cuprinsul patriei, oamenii muncii se pregătesc cu un entuziasm deosebit să întîmpine aniversarea a 15 ani de la eliberarea Romîniei de sub jugul fascist, de la victoria insurecției armate și răsturnarea dictaturii militare fasciste din țara noastră înfăptuite sub conducerea Partidului Comunist Romîn, prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare, a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fasciste de către Armata Sovietică eliberatoare. Din orașul București pînă în cel mai îndepărtat cătun, pretutindeni se simte fierberea, animația pregătirilor de sărbătoare. În fabrici și în uzine, muncitorii dau zor lucrului: productivitate ridicată, preț de cost cît mai scăzut, produse de calitate — acesta este gîndul cu care fiecare din ei întîmpină pe 23 August. Pe ogoare, pe șantiere oamenii muncii nu se lasă mai prejos: vor să închine marii sărbători realizări cît mai multe, mai frumoase. În instituțiile de artă și cultură, dorința tuturor este de a închina zilei de 23 August cele mai izbutite creații. Și în școli, acolo unde se plămădește viitorul constructor al societății noi, este prezentă preocuparea vie pentru a întîmpina sărbătorește pe 23 August.

În zilele acestea, în școli se duc ultimele activități pentru încheierea cu succes a anului de învățămînt. Profesorii și elevii culeg roadele unei munci încordate desfășurată de-a lungul unui an întreg, roade pe care le alătură numeroaselor realizări ce au avut loc în școli în cei 15 ani de la eliberare. În același timp, dornici să contribuie la pregătirea temeinică a viitorilor elevi ai școlii medii proveniți din rîndurile muncitorilor, în această perioadă profesorii sprijină cu căldură și înțelegere pe toți aceia care s-au prezentat la cursurile special organizate în acest scop. Prin aceasta pedagogii își dau contribuția la crearea intelectualității de tip nou din R.P.R., intelectualitate ieșită din popor care împreună cu intelectualii cinstiți formați în școala veche, va lupta cu devotament pentru construirea socialismului în țara noastră.

Una din sarcinile care revin învățătorilor, profesorilor și educatorilor în perioada care ne

(Continuare în pag. 2)

Oameni și fapte

Comunista Ana Tomescu, profesoară de științe naturale la Școala medie din comuna Gătaia, regiunea Timișoara, se străduiește să traducă în fapt indicațiile partidului cu privire la legarea învățământului de viață. Pentru aceasta, printre altele, a organizat un frumos lot experimental și se ocupă de înjghebarea în școală a unui colț viu. Datorită atenției mari pe care profesoara o acordă activităților practice, elevii săi și-au însușit temeinice deprinderi de muncă agricolă, îndrăgind cu adevărat agricultura. Pregătiți în felul acesta de profesoară, elevii vor deveni de bună seamă pricepuți lucrători ai pămîntului, pentru a cărui colectivizare Ana Tomescu a dus în comuna Gătaia o propagandă intensă.

★

Tovarășul Vasile Nicolae de la Școala de 7 ani nr. 2 din comuna Cioara Doicești, regiunea Galați, este cunoscut ca unul din însuflețitorii muncii culturale de masă din comună. Bun organizator, un organizator plin de elan, învățătorul este preocupat în permanență de găsirea celor mai interesante și mai variate forme de educare a maselor, de atragere a lor la munca culturală. Vasile Nicolae a reușit bunăoară să mobilizeze numeroși țărani muncitori, întreg tineretul satului și tot corpul didactic în multiple și variate forme de activitate culturală, să contribuie la ridicarea nivelului manifestărilor de acest gen din comună. El este stimat și iubit de elevi și de cetățeni pentru dragostea și atașamentul cu care muncește.

★

20 de ani din viață a închinat școlii pînă acum învățătorul Procopie Răulea, actualmente director al Școlii de 7 ani din comuna Ludoș, raionul Sebeș, regiunea Hunedoara. Școala pe care o conduce este fruntașă pe raion. Și nu e de mirare: frumoasa experiență pedagogică a directorului, dublată de buna sa informare teoretică în domeniul pedagogiei și metodicii predării sînt împărtășite și cadrelor didactice. Cu dragoste și înțelegere se ocupă tov. Procopie Răulea de învățătorii și profesorii tineri care au nevoie de o îndrumare atentă din partea colegilor mai vîrstnici.

★

Comunista Sofia V. Balta, de la Școala de 7 ani din comuna Ovidiu, raionul Medgidia, desfășoară o intensă activitate obștească. Ea a adus o contribuție deosebită în acțiunea de colectivizare, pe linia comisiei de femei (a antrenat femeile la înfrumusețarea comunei, a gospodăriilor personale etc.), muncește cu sîrg în cadrul căminului cultural, antrenînd tineretul în diverse colective artistice și coordonînd activitatea colectivului de conferențiari.

In școală este apreciată ca un bun pedagog care are preocupări deosebite pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist.

Bogata sa activitate obștească și școlară a fost răsplătită: tovarășa Sofia V. Balta a fost decorată cu Medalia muncii.

Invățătorul Ilie Milencovici este director al Școlii elementare cu limba de predare sîrbă din comuna Radimna, raionul Moldova Nouă, regiunea Timișoara. Cîteva din realizările lui ca director: în comună, datorită muncii desfășurate de colectivul pedagogic mobilizat de destoinicul director, nu există nici un copil de vîrstă școlară neșcolarizat și încă din anul 1955 analfabetismul a fost complet lichidat. Prin munca de propagandă pe care o desfășoară în rîndurile sătenilor, învățătorul Ilie Milencovici a ajutat pe țăranii muncitori din Radimna să se convingă de faptul că drumul colectivei este drumul bunăstării și al fericirii. In prezent, Ilie Milencovici duce o muncă susținută pentru transformarea întovărășirii agricole din comună în gospodărie agricolă colectivă. Vorbele le-a însoțit de fapte: lămurindu-și în primul rînd familia, aceasta și-a dat printre primele cererea de înscriere în G.A.C.

★

Nicolae Jerlăianu, inspector metodist la secția de învățămînt și cultură a raionului Filimon Sîrbu, este apreciat de cadrele didactice, de țăranii muncitori și de toți cei cu care lucrează pentru buna sa pregătire politică, pentru competența profesională, pentru conștiinciozitatea cu care muncește pe tărîm profesional și social, pentru spiritul său activ, care nu se împacă cu lipsurile, pentru lupta sa împotriva vechiului și pentru promovarea noului.

Așa cum îi stă bine unui comunist, tovarășul Nicolae Jerlăianu este modest, cere sprijinul tovarășilor din jur și nu există sarcină pe care să nu o îndeplinească cu simț de răspundere.

★

Profesoara Maria Kovacs, fiică a unor țărani colectiviști, are de abia doi ani vechime în învățămînt. Cu toate acestea, la școala unde lucrează — Școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Băiuț, raionul Lăpuș, regiunea Baia Mare — s-a remarcat prin pricepere și bună pregătire, prin conștiinciozitate și rezultate bune în activitatea la clasă. Unul din „secretele" muncii sale este și faptul că Maria Kovacs ține o strînsă legătură cu părinții elevilor — în cea mai mare parte muncitori mineri din Băiuț. Pentru felul cum știe să lucreze cu aceștia, pentru răbdarea cu care se ocupă de instruirea și educarea copiilor ce-i sînt încredințați, tînăra profesoară se bucură de respectul și prețuirea părinților, a sătenilor.

★

Dacă Maria Kovacs este de abia la începutul carierei sale, în schimb tovarășul Gavril Petru muncește de 32 de ani pe tărîmul școlii. In prezent conduce Școala de 7 ani din satul Dorobanți, raionul Botoșani, regiunea Suceava. 32 de ani în care a slujit școala cu cinste și devotament. Bun gospodar, bun organizator, harnic activist în domeniul cultural, comunistul Gavrilă Petru a fost decorat cu Medalia muncii și poartă titlul — pe deplin meritat — de învățător fruntaș.

VERA NITESCU-VESLOVSCHI: „La catedră".
(din Expoziția închinată „Zilei Invățătorului" — deschisă la clubul Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt)

Sînt grădinar și îmi iubesc grădina

Sînt grădinar și îmi iubesc grădina:
Eu zilnic răsădesc și pomi și flori
Și-i cresc atent; a mea doar îi-va vina,
De n-or rodi și înflori în zori...

Privesc cu drag la fiecare floare
Cum își ridică fața spre lumină,
Cum crește și cum rîde către soare
De gingășie și de farmec plină.

Văd pomii înfloriți ca-ntr-o ninsoare
Cum își desfac coroanele bogate
Și mă gîndesc la roada viitoare,
Ce vor purta-o ramurile toate.

Trec anii-n zbor și văd că-mbătrînesc,
Dar îmi rămîne mie, grădinarul,
Și pomi și flori mereu să răsădesc,
Ca să dea țării rodul și nectarul.

ION PISCU
profesor, Cîmpulung-Muscel

In întîmpinarea zilei de 23 August

(Urmare din pag. 1)

mai desparte de 23 August este aceea de a pregăti intens pe tineri pentru această sărbătoare. Pentru ca elevii să participe cu toată însuflețirea la marea aniversare, pedagogii se străduiesc să-i ajute mai întîi să cunoască întreaga ei semnificație, să înțeleagă importanța actului de la 23 August pentru viața întregului popor muncitor, pentru însăși viața părinților lor, pentru însăși viața lor. La acțiunile întreprinse în cursul anului școlar în scopul de a pregăti tineretul pentru marea sărbătoare, acum, în perioada vacanței de vară, școlile au prevăzut să adaoge și vizitarea unor locuri istorice, a muzeelor, a monumentelor legate de lupta revoluționară a partidului, de trecutul de luptă al clasei muncitoare, de lupta împotriva fascismului. Vor fi vizitate, bunăoară, Muzeul Doftana, Muzeul de istorie a partidului, muzee regionale, monumentele eroilor romîni și sovietici din București și din alte localități ale țării ș.a. Numeroase școli și-au propus să ducă pe elevii lor în perioada vacanței de vară în fabrici, uzine, pe șantiere, astfel încît școlarii să poată vedea cu ochii lor construcții ale socialismului, să cunoască dragostea și elanul cu care muncitorii își dau contribuția la înfăptuirea planului de stat. Discuțiile pe care școlarii și profesorii le vor purta cu muncitorii în cursul acestor vizite sau cu prilejul întîlnirilor organizate cu ei în tabere, la casele pionierilor etc., îi vor ajuta pe tineri să vadă uriașul pas făcut de țara noastră pe drumul progresului tehnic, al construirii unor însemnate unități industriale puse în folosul poporului muncitor, să cunoască grija pe care partidul o arată creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii. Vizitarea gospodăriilor agricole colective, a gospodăriilor agricole de stat și S.M.T.-urilor va înlesni înțelegerea prefacerilor ce au loc în agricultura noastră, în satul nostru, datorită politicii ferme de construire a socialismului dusă de Partidul Muncitoresc Romîn.

Fără îndoială că la buna informare a elevilor asupra situației Romîniei în anii regimului burghezo-moșieresc, asupra vieții mizere în care erau ținuți în trecut oamenii muncii, asupra regimului barbar la care erau supuși luptătorii pentru binele poporului, vor contribui în mare măsură întîlnirile cu participanți la luptele revoluționare ale clasei muncitoare, la înfăptuirea actului de la 23 August 1944, cu participanți la războiul antihitlerist, cu activiști de partid și de stat, cu personalități de seamă ale vieții științifice și culturale. Profesorii și învățătorii sînt convinși că asemenea acțiuni contribuie în mare măsură la educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist, deoarece cuvintele acelor oameni care au văzut cu ochii lor și au trăit evenimentele povestite, au un ecou larg în sufletele elevilor.

Bună este orientarea acelor școli care s-au gîndit să organizeze vizionarea în colectiv a unor filme cu caracter revoluționar, să pregătească concursuri „Drumeții veseli" pe teme legate de lupta eroică a poporului muncitor pentru eliberarea patriei noastre sau de succesele obținute la noi în anii regimului democrat-popular.

Bucuria marii sărbători ce se apropie va fi resimțită de școlari și cu ocazia șezătorilor literare ce vor avea loc în cele mai multe unități de învățămînt, a serilor cîntecului și dansului, a serbărilor cîmpenești, simpozioanelor, audițiilor muzicale închinate lui 23 August. Copiii vor întîmpina marea noastră sărbătoare prin manifestări sportive — atît de mult îndrăgite de ei — prin excursii, prin focuri de tabără, reuniuni tovărășești și carnavaluri în care se va revărsa toată bucuria lor.

Expunerile despre pregătirea, organizarea și conducerea de către P.C.R. a insurecției armate de la 23 August 1944, despre ce a dat puterea democrat-populară tineretului, despre realizările regimului democrat-popular în cei 15 ani de la eliberare și sarcinile tineretului pentru continua dezvoltare și înflorire a patriei noastre pot informa larg pe elevi, ajutîndu-i să prețuiască valoarea actului de la 23 August 1944, prin care s-a făcut o cotitură istorică în viața poporului romîn.

In perioada care premerge zilei de 23 August, copiii, mobilizați de organizațiile U.T.M. și de pionieri, de învățătorii și profesorii lor, își vor da contribuția — în semn de dragoste față de patria în care se construiește socialismul — la ridicarea construcțiilor școlare, la amenajarea școlilor lor, la îngrijirea parcurilor, căminelor culturale, la repararea de drumuri și poduri, la înfrumusețarea satelor și orașelor. Acțiunea de strîngere a spicelor, care a devenit o tradiție îndrăgită de copii, îi va antrena și în această vară pe școlari, conștienți că fac o treabă utilă, folositoare patriei. De pe acum copiii participă cu dragoste la întreținerea culturilor, desfășoară muncă voluntară pentru colectarea de fier vechi, hîrtie etc. și se pregătesc să-i ajute pe vîrstnici la strîngerea recoltei.

Numeroase alte acțiuni au început să se organizeze în școli în întîmpinarea zilei de 23 August, sărbătoarea națională a poporului nostru. Am pomenit numai cîteva din multiplele manifestări care au loc sau care intră în programul colectivelor de pedagogi și de elevi din toate școlile Republicii Populare Romîne. Am pomenit cîteva, suficiente totuși pentru a arăta dragostea cu care școlile se pregătesc de sărbătoare, căldura cu care 23 August este așteptat de dascăli și de aceia pe care ei, cu grijă părintească, îi educă și îi instruiesc.

Sprijin larg școlii și slujitorilor ei

„Ziua învățătorului", zi de sărbătoare pentru cadrele didactice și pentru întregul popor, care stimează și prețuiește munca dascălilor, s-a statornicit ca unul din evenimentele așteptate cu nerăbdare de marea masă a învățătorilor și profesorilor după încheierea fiecărui an de școală, oferindu-le posibilitatea să se bucure de roadele muncii lor, prilej de dragoste și recunoștință față de partidul nostru și față de statul democrat-popular care le poartă o permanentă și atentă grijă.

În anii regimului democrat-popular s-a făurit școala noastră nouă, școală a poporului, și, odată cu ea, a fost făurit noul învățător, luptător activ, alături de toți ceilalți oameni ai muncii, pentru cauza socialismului, pentru o cultură nouă pusă în slujba poporului.

SE ÎMBUNĂTĂȚEȘTE NECONTENIT MUNCA DIDACTICĂ

După cum spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor „statul de democrație populară i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului". În îndeplinirea acestei misiuni frumoase și nobile, învățătorii și profesorii noștri au simțit în permanență sprijinul și grija partidului și guvernului care le-au creat condiții tot mai bune de muncă și de trai.

Insuficienta dezvoltare a școlii în timpul regimului burghezo-moșieresc, reducerea permanentă a sumelor destinate învățământului și cadrelor didactice, lipsa de grijă din partea statului burghez pentru cuprinderea în școală a fiilor oamenilor muncii, lipsa de localuri, de mobilier și material didactic, sălile de clasă neîncălzite puneau pe învățători și profesori în situația să muncească în condiții cu totul necorespunzătoare. Clasele exploatatoare și partidele politice care reprezentau interesele acestora nu erau interesate în îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale slujitorilor școlii.

Eliberarea țării noastre și instaurarea regimului democrat-popular au adus o schimbare hotărîtoare în situația școlii și a cadrelor didactice. Așezarea învățământului pe baze noi, realist-științifice, grija continuă a partidului și statului pentru educarea tineretului în spiritul socialismului, sporirea an de an a sumelor destinate dezvoltării și îmbunătățirii învățământului, stima și prețuirea cu care sînt înconjurați învățătorii și profesorii au făcut să crească tot mai mult prestigiul școlii și al cadrelor didactice.

Miile de localuri de școli și săli de clasă construite și date în folosință în anii puterii populare, înzestrarea lor cu mobilierul necesar, cantitățile sporite de material didactic pe care-l primesc anual școlile asigură o bază materială corespunzătoare pentru ca munca de instruire și educare a tineretului să se desfășoare la un nivel tot mai ridicat.

Numeroase documente de partid și de stat apărute după reforma învățămîntului reflectă preocuparea continuă pentru îmbunătățirea învățămîntului și a muncii cadrelor didactice. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 16 august 1951 constituie un program bogat în această privință. Astfel, s-au pus bazele unui sistem îmbunătățit și lărgit de calificare și perfecționare a cadrelor didactice, sistem completat printr-o serie de documente ulterioare. Tot ca urmare a acestei hotăriri a fost creat Institutul de științe pedagogice menit să studieze și să generalizeze experiența pozitivă din școlile noastre și experiența școlii sovietice, a început să fie editată „Revista de pedagogie", care contribuie la ridicarea nivelului pedagogic al cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

De un real sprijin în munca învățătorilor și profesorilor au fost măsurile pentru îmbunătățirea planurilor de învățămînt, programelor și manualelor școlare al căror conținut se bucură de o permanentă atenție din partea organelor centrale de partid și de stat. Faptul că elevii au acum la îndemînă manuale și rechizite din ce în ce mai bune, în număr suficient și la prețuri scăzute contribuie de asemenea la ușurarea muncii învățătorilor și profesorilor, iar editarea a numeroase lucrări cu caracter ideologic, pedagogic și științific și organizarea unui sistem special de aprovizionare a cadrelor didactice cu cărți, pe lîngă înzestrarea substanțială a bibliotecilor școlare, le dă acestora posibilitatea să fie la curent cu cele mai noi probleme ale muncii instructiv-educative și să le aplice în practică.

În munca de predare a disciplinelor de învățămînt de pe poziții științifice cadrele didactice au primit un important ajutor din partea partidului prin organizarea unor forme speciale de învățămînt ideologic, care le ușurează interpretarea justă a fenomenelor din natură și societate și le sprijină în lichidarea confuziilor.

Răspîndirea în masa cadrelor didactice a celor mai bune metode pedagogice, atît prin publicațiile de specialitate, cît și prin consfătuirile raionale, contribuie de asemenea la îmbunătățirea muncii lor. O serie de alte forme de activitate metodică — cercuri pedagogice, consilii pedagogice, comisii metodice etc. dau prilejul unui larg schimb de experiență între învățători și profesori.

Statul democrat-popular, partidul și poporul nostru dau o înaltă prețuire muncii desfășurate de pedagogi pentru instruirea și educarea tineretului, importantului rol social al acestora. Ca o dovadă a acestei aprecieri, numeroase cadre didactice care muncesc cu abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor de cinste ce le revin au fost decorate cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne, au fost distinse cu titlul de „emerit" sau „fruntaș".

Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior creează largi posibilități pentru ridicarea calificării cadrelor didactice care n-au avut posibilitatea în trecut să capete o pregătire superioară.

Toate aceste condiții de muncă, pe care nu le-ar fi creat niciciînd regimurile trecute, sînt roadele politicii Partidului Muncitoresc Romîn și a regimului democrat-popular.

NIVELUL DE VIAȚĂ AL PEDAGOGILOR DEVINE TOT MAI RIDICAT

Pe lîngă măsurile privind îmbunătățirea condițiilor de muncă ale cadrelor didactice, numeroase documente de partid și de stat reflectă o grijă permanentă și pentru a le asigura acestora condiții de trai tot mai bune. Măsurile speciale luate în ultimii ani în sprijinul cadrelor didactice dovedesc cît de mare este această grijă.

Hotărîrea partidului și guvernului din 1951 a îmbunătățit salarizarea cadrelor didactice și a pus atunci bazele unui sistem special de aprovizionare a lor cu alimente și mărfuri industriale. Prin această hotărîre organele locale au primit sarcini concrete pentru a da învățătorilor și profesorilor locuințe corespunzătoare și combustibil și a le atribui loturi în vederea cultivării de legume și zarzavaturi. Tot atunci s-a instituit un sistem de premiere specială a celor evidențiați în activitatea școlară și obștească.

În anii următori, o dată cu creșterea nivelului de trai al întregului popor, noi măsuri au venit să îmbunătățească condițiile de viață ale slujitorilor școlii. Astfel, în anul 1956, au fost luate măsuri în legătură cu îmbunătățirea salarizării personalului didactic și crearea unor magazine speciale de unde acestea să se poată aproviziona cu mărfuri industriale cu plata în rate. A sporit an de an numărul cadrelor didactice trimise la odihnă și tratament în mod gratuit sau cu prețuri reduse. Numai în anul 1958 peste 16.000 de muncitori din învățămînt și-au petrecut concediul în stațiuni balneo-climaterice.

În prezent, cadrele didactice beneficiază de un concediu de odihnă egal cu durata vacanței de vară. Acest lucru, ca și limitarea obligațiilor lor de muncă la șase ore în medie pe zi, le dă posibilitatea să depună eforturi sporite în timpul anului școlar și să se pregătească mai temeinic pentru lecții.

În regimul democrat-popular, cadrele didactice, la fel cu toți ceilalți oameni ai muncii, nu duc grija zilei de mîine. Au apus pentru totdeauna vremurile cînd mii de învățători stăteau fără posturi ani de zile, cînd li se aplicau „curbe de sacrificiu". În loc de „curbe de sacrificiu" — creșterea permanentă a salariului real; în loc de șomaj — dezvoltarea permanentă a învățămîntului și creșterea numărului de învățători și profesori; în loc de umilințe și lipsuri de tot felul — o viață demnă și înconjurată de grijă. Iată tabloul schimbărilor radicale din viața învățătorimii noastre.

Ridicînd permanent prestigiul învățătorilor și profesorilor, asigurîndu-le condiții de trai și de muncă tot mai bune, înconjurîndu-i cu stimă și dragoste, partidul și guvernul nostru traduc în viață indicația lui V. I. Lenin care arată că în statul socialist învățătorul poporului trebuie să fie ridicat la o înălțime la care n-a stat, nu stă și nici nu poate să stea în societatea burgheză.

Recunoscători partidului și guvernului pentru tot ceea ce au făcut și fac pentru ei, marea masă a învățătorilor, profesorilor și educatoarelor din patria noastră își îndeplinesc cu cinste nobila lor misiune și participă activ alături de toți oamenii muncii la făurirea vieții noi

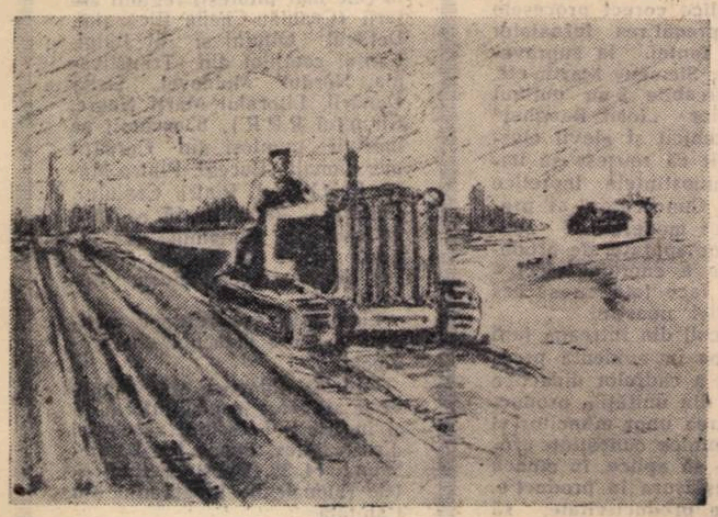

M. CONSTANTINESCU elev în clasa a VII-a a Școlii elementare nr. 80 din București: La arat

Construcții pentru noul an școlar

În Capitala patriei noastre se construiește într-un ritm uluitor. Peste tot se ridică noi schele și, pe zi ce trece, în mijlocul lor cresc zidurile viitoarelor blocuri de locuințe.

Dar în București nu se construiesc numai locuințe.

Am văzut de curînd, în biroul șefului secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei, un plan al orașului București acoperit cu cercuri de diferite culori, reprezentînd unitățile de învățămînt. Un șir de cercuri roșii înconjoară orașul ca o centură. Sînt noile construcții școlare ce se ridică în anul acesta în Capitală din fonduri centralizate, ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului. După felul cum sînt amplasate, se poate observa că la baza repartizării lor a existat o anumită concepție, care ține seama de planul de sistematizare a orașului și de situația existentă în domeniul învățămîntului. Așezate în cartierele muncitorești, unde burghezia a lăsat puține localuri de școli, sau în cartierele de locuințe nou construite — la Floreasca sau pe calea Rahovei, în cartierul Mihai Bravu sau în Militari — noile construcții școlare din Capitală însumează 359 săli de clasă, mai mult decît a construit burghezia într-un sfert de veac.

Noile localuri, dintre care zece cuprind cîte 24 săli de clasă, vor fi înzestrate cu toate cele necesare bunei desfășurări a muncii instructiv-educative. laboratoare, ateliere, săli de festivități și de gimnastică, depozite de material didactic etc.

Îndrumate în permanență de Comitetul orășenesc de partid, Sfatul popular al Capitalei și întreprinderile de construcții depun toate eforturile pentru ca localurile de școli aflate în construcție să fie terminate în cinstea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre și date în folosință pentru noul an școlar. Ca urmare, unele dintre aceste localuri se află într-un stadiu avansat de construcție.

Prin darea în folosință a noilor localuri de școli, în care vor putea fi cuprinși peste 14.000 elevi, se va putea realiza o restructurare a școlilor existente, se va obține o simțitoare descongestionare a acestora și se va înlătura desfășurarea învățămîntului pe 3 serii. Avînd la dispoziție localuri încăpătoare de școală în toate cartierele, elevii nu vor mai fi nevoiți să se aglomereze în școlile din centru.

Pentru ca noile construcții să poată intra în funcțiune o dată cu deschiderea anului școlar, paralel cu munca de construcție s-au luat măsuri și pentru confecționarea mobilierului necesar. Pe lîngă confecționarea tablelor de scris practicate în perete și a altui mobilier, o deosebită atenție s-a acordat băncilor școlare, pentru care s-a elaborat un model cît mai adecvat, cu schelet metalic. Este demn de subliniat faptul că alegerea unui tip de bancă școlară cît mai corespunzător din punct de vedere igienic și pedagogic a preocupat nu numai pe specialiști — pedagogi și medici — ci și pe conducătorii comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei.

În prezent, în școlile din orașul București și în rîndurile cetățenilor se desfășoară o largă mișcare pentru sprijinirea terminării la timp a numeroaselor construcții școlare noi. Pe lîngă fiecare construcție s-au constituit comitete de cetățeni, formate din reprezentanți ai organizațiilor de partid și obștești, ai părinților și cadrelor didactice, care mobilizează masele de oameni ai muncii la efectuarea unor lucrări auxiliare. De asemenea, în școli s-au constituit, sub conducerea organizațiilor U.T.M., brigăzi de muncă patriotică, care dau constructorilor un sprijin însemnat. Pînă acum, elevii Școlii medii nr. 6, bunăoară au prestat peste 12.000 de ore de muncă voluntară pe șantierul școlii cu 20 săli de clasă din strada Corbului, raionul Grivița Roșie, iar cei de la Școala de 7 ani nr. 36 au prestat circa 600 ore de muncă voluntară pe șantierul școlii cu 24 săli de clasă din strada Silviei, raionul 1 Mai. Într-o singură zi, aproape 100 de cetățeni, cadre didactice și elevi din cartierul Giulești au prestat circa 300 de ore de muncă voluntară pe șantierul școlii din acest cartier.

Secția de învățămînt a Capitalei a luat măsura ca elevii care nu lucrează în întreprinderi în perioada de desfășurare a activităților practice din luna iunie să facă practica pe șantierele de construcții, iar în perioada vacanței de vară să se extindă organizarea brigăzilor de muncă patriotică. Cu economiile realizate prin sprijinirea construcțiilor școlare de către elevi și părinți se vor putea amenaja curțile, terenurile de sport și parcelele experimentale ale noilor școli.

Există deci toate condițiile ca localurile în construcție să fie terminate și date în folosință la deschiderea anului școlar, iar învățămîntul de cultură generală să primească un însemnat număr de noi săli de clasă.

C. MINCA

Activitățile practice

Bilanțul cu care se încheie munca practică efectuată acum, la sfîrșitul anului școlar, de elevii școlilor de cultură generală este bogat și rodnic. Perioada de practică i-a ajutat pe elevi să se familiarizeze cu problemele tehnicii industriale și agricole, să dobîndească temeinice deprinderi practice, să se pregătească pentru viață.

Elevii Școlii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București și-au efectuat practica în producție la uzinele „Semănătoarea", la întreprinderile poligrafice nr. 1 și nr. 5, la G.A.S. Dragomirești-Deal și în atelierele școlii.

La uzinele „Semănătoarea" au lucrat peste 200 de elevi, care au fost repartizați în secții și ateliere și au participat direct, din primele zile de practică, la procesul de producție. Ei au efectuat la început lucrări simple — ca de exemplu montarea etichetelor de metal pe combine sau ajustarea unor piese ale acestora — pentru a trece treptat la mînuirea unor mașini unelte cum sînt bormașina, strungul etc. sau a da ajutor direct la asamblarea mașinilor de secerat.

În timpul practicii elevii au fost ajutați să înțeleagă aplicațiile în producție ale multor fenomene studiate de ei în cursul anului școlar la orele de fizică, chimie etc. Astfel, în atelierul de prelucrări mecanice, observînd funcționarea presei cu excentric, au urmărit cum se transformă mișcarea circulară în mișcare liniară cu ajutorul unui sistem de pîrghii.

Încă din prima zi de practică filele caietelor de însemnări ale elevilor au început să se umple cu date asupra organizării muncii în întreprindere, cu note amănunțite privind construcția combinelor, a secerătorilor etc.

Practica în producție a contribuit și la educarea comunistă a elevilor. Munca entuziastă a muncitorilor și tehnicienilor din fiecare secție și din fiecare atelier, efortul acestora de a sprijini măreața operă de colectivizare a agriculturii, concretizat în convoiul de combine și secerători care ies zilnic pe poarta uzinei întreptîndu-se spre cîmpiile mănoase ale patriei — într-un cuvînt, întreaga viață din uzină, a avut o influență pozitivă asupra lor.

Încă din primele zile de practică elevii și-au însușit disciplina muncii din atelier. Exemplul muncitorilor a fost urmat de majoritatea elevilor. Prin munca lor practică în unele ateliere elevii au ajutat chiar la mărirea producției. În atelierul în care se execută axe cardanice pentru combine, de exemplu, norma de fabricație zilnică a acestor piese a crescut și datorită muncii productive a elevilor.

★

Organizați pe grupe și echipe, sub îndrumarea cadrelor didactice și a tehnicienilor, elevii de la Școala medie din Drăgășani au desfășurat o serie de interesante activități practice pe plantațiile bogate și variate ale Institutului de cercetări hortiviticole din localitate. Ei au efectuat palisatul și ruperea copililor, sfărîmarea scoarței la biloane de port-altoi, lucrări de plivit și prășit, de combatere a dăunătorilor care produc pagube viilor, lucrări de întreținere a culturilor legumicole și a plantațiilor de pomi etc.

Înainte de începerea fiecărei lucrări tehnicienii și inginerii le-au explicat în amănunțime elevilor tehnica lucrărilor, ca și scopul urmărit de acestea. Elevii și-au notat regulat în caietele lor cele aflate de la tehnicieni și profesori, precum și observațiile proprii. La sfîrșitul fiecărei zile de muncă s-au analizat rezultatele obținute.

În afară de lucrările de pe plantațiile Institutului de cercetări hortiviticole, elevii de la Școala medie din Drăgășani au lucrat în atelierul de tîmplărie al cooperativei „Avîntul", în cercul de radiofonie organizat pe lîngă școală, precum și pe cele două loturi de care dispune aceasta, aplicînd în practică cunoștințele însușite în timpul anului la diferite obiecte.

★

Planul activităților practice efectuate de elevii Școlii medii din Buziaș a cuprins lucrări la gospodăria agricolă colectivă, la gospodăria agricolă de stat și pe lotul școlar, precum și o serie de lucrări în atelierul școlii. Cu prilejul muncilor efectuate la gospodăria agricolă colectivă și la gospodăria agricolă de stat elevii au aplicat în practică multe din cunoștințele dobîndite la științele naturale. Totodată, participînd la muncile agricole școlarii au avut posibilitatea să învețe numeroase lucruri noi cu privire la însemnătatea pe care o are folosirea agrotehnicii înaintate în cultivarea pămînturilor.

În cadrul lucrărilor în atelierul școlar elevii au executat diferite obiecte care vor fi prezentate la expoziția școlii, reparații la mobilierul școlar și numeroase piese de decor pentru reprezentațiile teatrale ale colectivului artistic.

Pentru ca activitățile practice să dea cele mai bune rezultate școala a inițiat o întrecere între brigăzi.

PREGĂTIRI PENTRU

Consfătuirile raionale

Buna pregătire a consfătuirilor raionale este în centrul preocupărilor secției de învățămînt a raionului V. I. Lenin.

De curînd, o comisie formată din inspectori ai secției de învățămînt și cadre didactice fruntașe a trecut la elaborarea referatului care va fi prezentat la aceste consfătuiri. În vederea alcătuirii referatului comisia a strîns date cu privire la pregătirea ideologică a cadrelor didactice, educația patriotică și internaționalistă a elevilor, munca pentru legarea învățămîntului de viață. Comisia de redactare s-a oprit asupra unor deficiențe care mai există în munca școlilor din raion — bunăoară, în activitatea profesorilor la orele de diriginție, în orientarea profesională a absolvenților școlilor medii etc. Secția de învățămînt este convinsă că discutarea concretă a lipsurilor în cadrul consfătuirilor, critica principială, combativă a greșelilor va contribui la remedierea deficiențelor și la îmbunătățirea muncii de educație comunistă în școlile raionului.

Secția de învățămînt a chemat pe directorii de școli la cabinetul pedagogic al raionului, unde au avut loc două ședințe de instructaj cu privire la felul cum trebuie să se desfășoare lucrările consfătuirilor. La rîndul lor, directorii țin consfătuiri cu colectivele școlilor, în care discută problemele concrete ale muncii de educație comunistă în fiecare școală.

★

De îndată ce a luat cunoștință de problema care se va dezbate la consfătuirile raionale din acest an, secția de învățămînt a orașului Ploești a format un colectiv care se ocupă de redactarea referatului privind munca pentru îmbunătățirea educației comuniste a elevilor. Pentru întocmirea referatului colectivul de redactare folosește multiple surse de informare: rapoartele inspectorilor, materialele primite de la școli și materialele culese de pe teren de metodiști. Astfel a fost strîns un bogat material referitor la educația comunistă a elevilor.

Secția de învățămînt a orașului Ploești a organizat o ședință cu cadrele didactice în care s-au purtat discuții cu privire la scopul și rolul consfătuirilor. Cu prilejul acestei ședințe secția de învățămînt a arătat cadrelor didactice că discuțiile care vor avea loc la consfătuire nu trebuie să se refere la probleme general valabile, ci la munca concretă a cadrelor didactice, la aspectele pozitive și negative din activitatea lor, din care să rezulte în ce măsură s-au preocupat cadrele didactice de realizarea educației comuniste a elevilor, pentru a se populariza experiența bună și a găsi căile cele mai bune de înlăturare a lipsurilor existente.

Secția de învățămînt a recomandat de asemenea școlilor să discute în prealabil problemele privind educația comunistă în consiliile pedagogice. În felul acesta învățătorii și profesorii vor avea posibilitatea să vină la consfătuire cît mai bine pregătiți.

Constatări de la examene

Examenul de istorie a patriei pe care l-au dat elevii clasei a VII-a „A" de la Școala de 7 ani nr. 31 din Capitală a dovedit că acești elevi, bine îndrumați de profesoara lor, tovarășa Maria Constantiu, au înțeles fenomenele istorice pe care le-au studiat în timpul anului, știu să le interpreteze în spiritul învățăturii materialist-dialectice.

Ei au vorbit cu pricepere despre felul cum a evoluat societatea omenească pe teritoriul țării noastre, cunosc succesiunea modurilor de producție și caracteristicile lor, precum și cauzele care au dus la înlocuirea unei orînduiri sociale cu alta Bunăoară, arătînd manifestările luptei de clasă în țara noastră de-a lungul veacurilor, elevii au pornit de la situația economică și socială concretă care a generat această luptă, au scos în evidență ideea că în orînduirile cu clase antagoniste lupta exploataților împotriva exploatatorilor este o lege de dezvoltare a societății, au subliniat just cauzele nereușitei răscoalelor țărănești în epoca istorică dată, precum și marea importanță a acestor răscoale care, deși înfrînte cu ajutorul aparatului de reprimare pe care-l aveau la îndemînă exploatatorii, au lovit totuși puternic în orînduirea feudală, constituind elemente ale acumulării cantitative ce avea să ducă la doborîrea orînduirii bazate pe nedreptatea socială. Elevii au înțeles că lupta împotriva exploatării a unit păturile sărace de diferite naționalități și că numai clasele dominante erau interesate să întrețină vrajba națională, pentru a abate pe oamenii muncii de la cunoașterea adevăratelor cauze ale mizeriei în care trăiau, de la lupta comună împotriva exploatării.

Examenul a arătat că în timpul anului s-a dat o atenție deosebită perioadei contemporane. Elevii au dat răspunsuri bine orientate în legătură cu lupta partidului revoluționar al clasei muncitoare pentru înlăturarea exploatării burghezo-moșierești și pentru construirea socialismului. Ei au vorbit pe larg despre succesele obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, pe drumul construirii vieții noi.

O orientare justă a cunoștințelor elevilor a dovedit-o și examenul de constituție la clasa a VII-a „A" de la Școala medie nr. 31, condus de profesorul A. Stegărescu. Elevii au prezentat caracteristicile statului și dreptului burghez în contrast cu cele ale statului de democrație populară, arătînd și izvorul deosebirilor esențiale dintre acestea — caracterul diferit al proprietății asupra mijloacelor de producție.

Ei au arătat că schimbările intervenite în orînduirea economico-socială a țării noastre au dus la adoptarea unor norme juridice cu totul noi, în folosul celor ce muncesc.

Elevii cunosc bine orînduirea economică și de stat a țării noastre și principiile care stau la baza politicii statului de democrație populară, au scos în evidență rolul conducător al Partidului Muncitoresc Romîn în lupta pentru construirea socialismului.

★

Examenele de absolvire a claselor a IV-a și a VII-a au arătat că majoritatea elevilor din aceste clase și-au însușit cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, de viață.

Lucrările scrise și răspunsurile orale date de elevii clasei a IV-a de la Școala medie nr. 5 din Capitală la examenul de matematică, bunăoară, au arătat că acești elevi și-au însușit în adîncime cunoștințele de aritmetică și geometrie primite în clasele I—IV, fiind în stare să le aplice la rezolvarea problemelor cu conținut practic: Elevii celor două clase a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 19 din Capitală, bine pregătiți de către tovarășa profesoară Margareta Petrești, au dovedit de asemenea, la examen, priceperea de a-și aplica cunoștințele la rezolvarea problemelor legate de producția industrială și agricolă. Bunăoară, ei știu să determine greutatea diferitelor metale ce intră în componența unui aliaj atunci cînd cunosc procentajul și greutatea totală a aliajului, au întocmit cu pricepere graficul producției de cereale a unei gospodării agricole colective pe bază de date concrete, luate din viață și, de asemenea, graficul producției industriale dintr-o uzină, știu cum se aplică calculul volumului diferitelor corpuri geometrice în practică, la determinarea volumului unor piese de motoare.

Și examenele de fizică au constituit un mijloc de evidențiere a faptului că elevii știu să aplice cunoștințele în practică. Ei au vorbit cu competență, printre altele, despre circuite electrice, despre legarea receptorilor în circuit, despre măsurătorile electrice și aparatele electrice de măsurat etc.

În general, examenele au ilustrat progresul pe care îl înregistrează școala pe linia legării învățămîntului de viață, de practica din industrie și agricultură.

★

În aceste zile, 30.000 ucenici și aproape 5.000 elevi ai școlilor tehnice au susținut în fața comisiilor de examinare lucrările practice pentru obținerea certificatelor de muncitor calificat.

Grupul școlar „Steagul roșu" din Orașul Stalin dă producției, în acest an, zeci de strungari, frezori lăcătuși, turnători formari, rectificatori etc. familiarizați cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii moderne, cu metodele înaintate de muncă. Dintre aceștia se evidențiază în mod deosebit viitorii strungari, care au arătat la examen că pot folosi cu succes metodele de muncă de mare productivitate

De la Grupul școlar petrol-chimie din Cîmpina vor pleca spre întreprinderile petrolifere 120 de mecanici pentru motoare, mecanici pentru utilaj de foraj, sondori, lăcătuși pentru conducte petrolifere, precum și 57 de maiștri. Multe din lucrările de diplomă ale elevilor maiștri de la acest grup școlar au cuprins soluții care vor putea fi aplicate cu succes în producție.

La Grupul școlar de pe lîngă Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, lucrările practice de sfîrșit de an ale ucenicilor și elevilor s-au desfășurat în secțiile furnale, oțelărie, la laminorul bluming și în alte sectoare ale combinatului. Viitorii furnaliști, laminatori, oțelari au dovedit că știu să aplice corect procesele tehnologice la pregătirea furnalelor pentru scurgerea fontei, la supravegherea cuptoarelor Siemens Martin etc.

Rezultate remarcabile s-au obținut și la Grupul școlar „Iosif Rangheț" din București. Ucenicii și elevii electricieni au dovedit că reușesc să îmbine armonios cunoștințele teoretice cu cele practice. Cunoscători ai proceselor tehnologice moderne de construire a diverselor aparate, de producere și distribuire a energiei electrice, ei vor putea face față cu succes cerințelor industriei noastre.

În numeroase școli din întreaga țară examenele au scos în evidență preocuparea crescîndă a cadrelor didactice și a specialiștilor din unitățile productive pentru formarea unor muncitori și tehnicieni cu temeinice cunoștințe profesionale, în stare să aplice, în munca pe care o vor desfășura în producție, metode de mare productivitate, să contribuie nemijlocit la înflorirea patriei noastre socialiste.

În atenția profesorilor de economie politică și socialism științific care vor urma cursurile de perfecționare din vara aceasta

Cursurile de perfecționare pentru profesorii care vor preda economia politică și socialismul științific în școlile medii de cultură generală, profesionale și tehnice în anul școlar 1959/60 se vor desfășura între 15 iulie—15 august a.c. în localul Complexului școlar special din Predeal.

Cursurile vor începe în ziua de 15 iulie a.c. la orele 8. Tovarășii cursanți anunțați de organele regionale sînt rugați să fie la Predeal în ziua de 14 iulie 1959.

Informație

Asociația sportivă „Olimpia" de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu comitetul de instituție din minister și cu comitetele sindicale raionale de învățămînt și cultură din Capitală, organizează pe timpul vacanței de vară 7 excursii de lung traseu în cele mai pitorești regiuni ale țării (Ceahlău-Cheile Bicazului, Defileul Oltului și al Jiului, Lanțul cetăților din Transilvania, Nordul Moldovei, Delta Dunării, Litoralul Mării Negre, Circuitul R.P.R.), 8 excursii pe masivii muntoși din Carpații meridionali (Bucegi, Piatra Mare, Postăvarul, Piatra Craiului, Făgăraș, Retezat), 15 excursii de sfîrșit de săptămînă (pe diverse trasee din Bucegi, Gîrbova, Ciucaș, Iezer-Păpușa, Buzău).

La aceste excursii pot participa și cadre didactice din provincie.

Cadrele didactice sînt rugate să se adreseze pentru informații și înscrieri, la sediul asociației din str. Alex. Popov Nr. 30 (telefon: 14. 39 00) și la sindicatele raionale de învățămînt din Capitală.

Centrele şi comisiile examenului de maturitate

din sesiunea iulie 1959

Printr-un ordin al ministrului Învăţământului şi Culturii s-au stabilit centrele şi preşedinţii comisiilor pentru examenele de maturitate de la şcolile medii de cultură generală, examenele de stat de la şcolile pedagogice şi institutele pedagogice de învăţători, precum şi examenele de diplomă pentru absolvenţii fostelor şcoli tehnice de grad mediu, din sesiunea iulie 1959.

Examenele încep în toată ţara în ziua de 1 iulie 1959, orele 9 dimineaţa. În vederea pregătirii lucrărilor examenului preşedinţii comisiilor se vor prezenta la centrele la care au fost numiţi în dimineaţa zilei de 29 iunie a.c.

Publicăm mai jos centrele unde vor funcţiona comisiile, şcolile care se prezintă la fiecare centru, precum şi preşedinţii comisiilor.

ORAŞUL BUCUREŞTI

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale", raionul I. V. Stalin — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 7 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Neculce Mihai**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale", raionul I. V. Stalin — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 7 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Galbură Gheorghe**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale", raionul I. V. Stalin — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 7 (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Kreindler Oscar**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza", raionul I. V. Stalin — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 28 şi 35 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Ianu Aurel**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 32 „B. Şt. Delavrancea", raionul I. V. Stalin — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 32 — Secţia cu limba de predare rusă (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Vascenko Victor**-Bucureşti.

Şcoala medie serală I.R.E.B., raionul I. V. Stalin — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii serale I.R.E.B. şi C.P.C.S. (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Stan Suciu Maria**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 10 „Z. Kosmodemianskaia", raionul 1 Mai — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 10 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ Murgulescu Elena**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 10 „Z. Kosmodemianskaia", raionul 1 Mai — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 10 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Gheorghiu Ion**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 11 „D. Cantemir", raionul 1 Mai — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 11 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Sudan Gabriel**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 11 „D. Cantemir", raionul 1 Mai — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la scolile medii serale nr. 11 şi nr. 34. Preşedinte **conf. univ. Berceanu Ion**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 12, raionul 1 Mai — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 12 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Botez Mihai**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 12, raionul 1 Mai — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 12 (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Paucă Ana** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 13 „Mihai Viteazul", raionul 23 August — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 13 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. acad. Vrînceanu Gheorghe**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 13 „Mihai Viteazul", raionul 23 August — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 13 (curs seral şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Constantinescu Victor**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 14, cu limba de predare greacă, raionul 23 August — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 14 (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Marinescu Maria Himu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 15 „Elena Sîrbu", raionul 23 August — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 15 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Simionescu Gheorghe**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 15 „Elena Sîrbu", raionul 23 August — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 15 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Mazilu Panait**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 15 „Elena Sîrbu", raionul 23 August — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 15 (curs seral) şi de la Şcoala medie serală F.R.B. Preşedinte **conf. univ. Rădoi Atena** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 9 cu limba de predare maghiară, raionul 23 August — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 9 (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Nagy Ladislau**-Cluj.

Şcoala medie serală „23 August", raionul 23 August — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală „23 August" (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Sîrbu Maria** Bucureşti.

Şcoala medie nr. 16 „Gh. Coşbuc", raionul Tudor Vladimirescu — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 16 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Steopoe Alex.**-Bucureşti.

Şcoala medie nr. 16 „Gh. Coşbuc", raionul Tudor Vladimirescu — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 16 (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Răileanu Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 17 „Matei Basarab", raionul Tudor Vladimirescu, comisia nr. 23. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 17 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Parhon Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 17 „Matei Basarab", raionul Tudor Vladimirescu, comisia nr. 24. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 17 (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Isopescu Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 17 „Matei Basarab", raionul Tudor Vladimirescu — comisia nr. 25. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 17 (curs seral) Preşedinte **conf. univ. Tileanschi Silviu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 26 „Al. I. Cuza", raionul Tudor Vladimirescu — comisia nr. 26. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 26 (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Plexi Sofia** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 26 „Al. I. Cuza", raionul Tudor Vladimirescu — comisia nr. 27. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii serale „7 Noiembrie" şi „Timpuri Noi". Preşedinte **prof. univ. Pop Mihai** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 18 „M. Eminescu", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 28. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 18 (curs de zi şi curs seral). Preşedinte **prof. univ. Agîrbiceanu Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 18 „M. Eminescu", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 29. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 18 (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Steopoe Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 19 „I. Creangă", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 30. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 19 (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Ion Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 20 „Gh. Şincai", raionul N . Bălcescu — comisia nr. 31. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Călin Sergiu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 20 „Gh. Şincai", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 32. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Ţiţeica Gabriela** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 20 „Gh. Şincai", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 33. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Sachter Osias** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 20 „Gh. Şincai", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 34. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (curs seral). Preşedinte **lector univ. Dobrin Tamara** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 20 „Gh Şincai", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 35. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (curs seral şi fără frecvenţă). Preşedinte **lector univ. Toma Vasilescu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr.20 „Gh. Şincai", raionul N. Bălcescu — comisia nr. 36. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 20 (restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Coşniţă Cezar** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 37. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr" (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Petrescu Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 38. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 22 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Virgil Hilt** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 39. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 22 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Tripşa Iosif** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 40. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 22 (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **prof. univ. Stanciu Stoian** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 41. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 22 (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Savulescu Olga** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 23 „D. Bolintineanu", raionul V. I. Lenin — comisia nr. 42. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 23 (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Dumitrescu Zoe** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 27, raionul V. I. Lenin — comisia nr. 43. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 27 (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Oprea Florea** — Bucureşti.

Şcoala de 7 ani nr. 132, raionul V. I. Lenin — comisia nr. 44. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală „Mao Ţze-dun" şi de la Şcoala medie serală „Gr. Preoteasa". Preşedinte **conf. univ. Bogoescu Constantin** — Bucureşti.

Şcoala de 7 ani nr. 131, raionul V. I. Lenin — comisia nr. 45. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală „Gr. Preoteasa". Preşedinte **lector univ. Lugojan Simion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 „N. Bălcescu", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 46. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Ghermănescu Mihai** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 „N. Bălcescu", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 47. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 (curs de zi şi curs seral). Preşedinte **prof. univ. Burulană Lascăr** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 „N. Bălcescu", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 48. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Creangă Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „T. Vladimirescu", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 49. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 (curs de zi) Preşedinte **conf. univ. Dgeamo Nicolae** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „T. Vladimirescu", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 50. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 (curs seral) şi Şcoala medie serală F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej". Preşedinte **conf. univ. Marinescu Gh.** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 24 „V. Alecsandri", raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 51 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 24 — cu secţie clasică (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Călin Vera.**

Şcoala medie nr. 25, raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 52. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 25 (curs de zi şi curs seral) Preşedinte **conf. univ. Cabiria Adrian** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 25, raionul Gh. Gheorghiu-Dej — comisia nr. 53. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 25 (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Moruzzi Constanţa** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 „Ion Neculce", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 54. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Ionescu Haralambie** — Institutul politehnic Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 „Ion Neculce", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 55. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 (curs seral şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Hiţig Iosif** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 56. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Drimbă Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 57. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Braescu Gh.** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 58. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Ruiea Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 59. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală C.F.R. Preşedinte **conf. univ. Raicu Petre** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 6. „Ilie Pintilie", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 60. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 6 (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Gavrilă Stan** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 6 „Ilie Pintilie", raionul Griviţa Roşie — comisia nr. 61. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 6 (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Voinea Radu** — Bucureşti.

REGIUNEA BACAU

Şcoala medie Adjud — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Adjud şi Şcoala medie Zeletin (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Stănescu Eugen** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 „Gh. Bacovia" Bacău — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 „Gh. Bacovia" Bacău (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Drîmbă Ovidiu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri" Bacău — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri" Bacău (curs de zi). Preşedinte **conf univ. Vasiliu George** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri" Bacău — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri" Bacău (curs de zi, fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Chiriac Elena** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri", Bacău — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcoala muncitorească „Steaua Roşie" (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Gross Teodora** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 „V. Alecsandri" Bacău — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la secţia serală a Şcolii medii nr. 2 Bacău. Preşedinte **lector univ. Guţu Valeria** — Bucureşti.

Şcoala medie Bicaz — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Bicaz şi Şcoala medie Borca (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Neagu Mihai** — Bucureşti.

Şcoala medie Buhuşi — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Buhuşi (curs zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Homei Vasile** — Bucureşti.

Şcoala medie Moineşti — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Moineşti şi Şcoala medie Comăneşti secţia serală (curs de zi, seral, fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Constantinescu Mihai** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Piatra Neamţ — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 P. Neamţ (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Usersohn Henry** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Piatra Neamţ — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 P. Neamţ (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Negoiu Dumitru** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Roman — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Roman (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Claudian Virgil** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Roman — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Roman (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Molcomete Petre** — Iaşi.

Şcoala medie Tg. Neamţ — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Tg. Neamţ (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Cazan Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie Tg. Ocna — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Tg. Ocna şi secţia serală Oneşti (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Nicolescu Aurel** — Bucureşti.

REGIUNEA BAIA MARE

Şcoala medie nr. 1 Baia Mare cu lb. predare română — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Baia Mare (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Negru Alexandru** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Baia Mare cu lb. predare română — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Baia Mare şi Şcoala medie nr. 1 Tg. Lăpuş (curs de zi curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Ausiender Desideriu** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Satu Mare cu limba de predare română — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Satu Mare şi Şcoala medie Negreşti (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **şef lucrări univ. Netedu Natalia** — Timişoara

Şcoala medie nr. 1 Satu Mare cu lb. predare română — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Satu Mare, Şcoala medie nr. 2 Satu Mare şi Şcoala medie Negreşti (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Nanu Ion** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Satu Mare cu lb. predare română — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Satu Mare (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Vasiliu Radu** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Carei cu lb. predare română — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Carei (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Turcu Aurel** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Sighet cu lb. predare română — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Sighet şi Şcoala medie Vişeu (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **lector univ. Bradeanu Petre** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Sighet cu lb. predare română — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Sighet şi Şcoala medie Vişeu (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Curea Ioan** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Baia Mare — cu lb. predare maghiară — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Baia Mare (curs de zi, curs seral, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Felszegy Edmund** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Satu Mare cu lb. predare maghiară — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Satu Mare (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Bodor Andraş** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Satu Mare cu lb. predare maghiară — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Satu Mare, Şcoala medie nr. 2 Sighet şi Şcoala medie nr. 4 Satu Mare (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Szabo Iosef** — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 Satu Mare cu lb. pedare maghiară — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 Satu Mare (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Imré Istvan** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Carei cu lb. predare maghiară — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Carei (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Dani Ernö** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Sighet cu lb. predare ucraineană — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Sighet (curs de zi, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Pavliuc Nicolae** — Bucureşti.

REGIUNEA BUCUREŞTI

Şcoala medie nr. 1 Giurgiu — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Giurgiu (curs de zi, curs seral şi fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Costăchel Valeria** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Giurgiu — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Giurgiu (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Nichita Mihai** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Călăraşi — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Călăraşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Filimon Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Călăraşi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Călăraşi (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Oană Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Tr. Măgurele — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Tr. Măgurele (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Ghenea Nicolae** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Tr. Măgurele — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Tr. Măgurele (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Puşcaşu Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie Alexandria — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Alexandria (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Sîrbu Viorel** — Bucureşti.

Şcoala medie Alexandria — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Alexandria (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Calolanu Nicolae** — Bucureşti.

Şcoala medie Roşiorii de Vede — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Roşiorii de Vede (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **lector univ. Rozensweig Didi** — Bucureşti.

Şcoala medie Roşiorii de Vede — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Roşiorii de Vede şi Şcoala medie Zimnicea (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Tătaroiu Niţă** — Bucureşti.

Şcoala medie Buftea — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Buftea şi Şcoala medie Bolintin Vale (curs de zi, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Flondor Dumitru** — Bucureşti.

Şcoala medie Urziceni — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Urziceni, Şcoala medie Fierbinţi şi Şcoala medie Slobozia (curs de zi, curs fără frecvenţă, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Cioranescu Ecaterina** — Bucureşti.

Şcoala medie Oltenita — comisia nr. 13 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Oltenita (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Ionescu Mircea** — Bucureşti.

(Continuare în pag. 6)

Centrele şi comisiile examenului de maturitate

din sesiunea iulie 1959

(Urmare din pag. 5)

REGIUNEA CLUJ

Şcoala medie nr. 2 Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Cluj — secţia clasică (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Gheorghiţă Ştefan** — Bucureşti.

Şcoala medie „E. Racoviţă" Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „E. Racoviţă" Cluj (curs de zi şi curs fără frecvenţă). Preşedinte **prof. univ. Lascu Nicolae** — Cluj.

Şcoala medie „Gheorghe Barițiu" Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Gheorghe Barițiu" Cluj (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Ciobanu Ion** — Cluj.

Şcoala medie „Gheorghe Barițiu" Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala de 7 ani nr. 1 Cluj, Şcoala de 7 ani nr. 23 Cluj, Şcoala medie „N. Bălcescu" Cluj şi Şcoala medie Huedin (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Mesaroş Ion** — Cluj.

Şcoala medie „Gh. Şincai" Cluj cu lb predare română — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Gh. Şincai" Cluj şi Şcoala medie „Gh. Barițiu" Cluj (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Pătruţ Ion** — Cluj.

Şcoala medie „N. Bălcescu" Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 6 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „N. Bălcescu" Cluj şi Şcoala medie Huedin (curs de zi, curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Ionescu Maria** — Cluj.

Şcoala medie „M. Eminescu" Cluj cu lb. predare română — comisia nr. 7 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „M. Eminescu" Cluj (curs de zi) Preşedinte **conf. univ. Chiş Gheorghe** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Cluj cu lb. predare maghiară — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Cluj cu lb. predare maghiară (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Peterffy Ştefan** — Cluj.

Şcoala medie „Ady Endre" Cluj cu lb. predare maghiară — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Ady Endre" şi Şcoala medie Huedin (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Csélényi Béla** — Cluj.

Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj cu lb. predare maghiară — comisia nr. 10 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj şi Şcoala medie nr. 11 Cluj (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Toth Margareta** — Cluj.

Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj cu lb. predare maghiară — comisia nr. 11 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Nachlik Zoltan** — Cluj.

Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj cu lb. predare maghiară — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Brassai Samuel" Cluj (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Nagy Ferencz** — Cluj.

Şcoala medie „Avram Iancu" Aiud cu lb. predare română — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Avram Iancu" Aiud şi Şcoala medie Ocna Mureş (curs de zi, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Hangan Teofil** — Cluj.

Şcoala medie Bistriţa cu lb. predare română — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Bistriţa (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Posea Grigore** — Cluj.

Şcoala medie „Horia, Cloşca şi Crişan" Abrud cu lb. predare română — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Horia, Cloşca şi Crişan" Abrud şi Şcoala medie Baia de Arieş (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Tomuţă Gheorghe** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Dej cu lb. predare română — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Dej şi Şcoala medie Beclean (curs de zi, curs fără frecvenţă, seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Petrea Ion** — Petroşani.

Şcoala medie nr. 2 Dej cu lb. predare română — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Dej (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Pîrvu Ion** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Gherla cu lb. predare română — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr 1 Gherla şi Şcoala medie nr. 2 Gherla (curs de zi şi curs seral). Preşedinte **conf. univ. Ursu Ion** — Cluj.

Şcoala medie Cîmpia Turzii cu lb. predare română — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Cîmpia Turzii şi Şcoala medie Ludus (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Pop Gheorghe** — Cluj.

Şcoala medie „Gheorghe Coşbuc" Năsăud cu lb. predare română — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Gheorghe Coşbuc" şi Şcoala medie nr. 2 Năsăud (curs de zi şi curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **şef lucrări univ. Blumenfeld Mathi** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Zalău cu lb. predare română — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Zalău (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Dumitrescu Pompiliu** — Cluj.

Şcoala medie „Mihai Viteazul" Turda cu lb. predare română — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Mihai Viteazul" Turda (curs de zi şi fără frecvenţă). Preşedinte **şef lucrări univ. Zamfir Zorin** — Bucureşti.

Şcoala medie „Mihai Viteazul" Turda cu lb. predare română — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Mihai Viteazul" Turda (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Săndulache Alexandru** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Turda cu lb. predare română — comisia nr. 24. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Turda (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Masca Gheorghe** — Petroşani.

Şcoala medie „Bethlen Gabor" Aiud cu lb. predare maghiară — comisia nr. 25. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Bethlen Gabor" Aiud şi Şcoala medie nr. 3 Turda (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Schwartz Arpad** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Dej cu lb. predare maghiară — comisia nr. 26. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Dej şi Şcoala medie Bistriţa (curs de zi şi seral). Preşedinte **conf. univ. Bereski Tiberiu** — Cluj.

Şcoala medie „Ady Endre" Zalău cu lb. predare maghiară — comisia nr. 27. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Ady Endre" Zalău (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Koch Ferencz** — Cluj.

REGIUNEA CONSTANŢA

Şcoala medie nr. 1 Constanţa — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Constanţa (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Rusnac Cornelia** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Constanţa — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Constanţa (curs de zi, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Pîrvu Aurel** — Bucureşti

Şcoala medie nr. 2 Constanţa — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Constanţa (curs de zi). Preşedinte **şef lucrări univ. Oţeleanu Dumitru** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Constanţa — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Constanţa (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Bogatu Dumitru** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 3 Constanţa — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Constanţa (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Gheorghiu Octavian** — Bucureşti.

Şcoala medie serală Constanţa — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală Constanţa (curs seral). Preşedinte **lector univ. Ionescu Gh.** — Bucureşti.

Şcoala medie serală Constanţa — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală Constanţa (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Dumitrescu Marin** — Bucureşti.

Şcoala medie Medgidia — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Medgidia (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Cristofor Elena** — Bucureşti.

Şcoala medie Medgidia — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Medgidia (curs seral şi restanţieri.) Preşedinte **conf. univ. Petrescu Ştefan** — Bucureşti.

Şcoala medie Cernavodă — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Cernavodă şi Şcoala medie Hîrşova (curs de zi, curs seral). Preşedinte **lector univ. Vrabie Emil** — Bucureşti.

Şcoala medie Feteşti — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Feteşti (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Pogasin Ion** — Galaţi.

Şcoala medie Tulcea — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Tulcea şi Şcoala medie Babadag (curs de zi, curs seral). Preşedinte **lector univ. Costea Traian** — Bucureşti.

REGIUNEA CRAIOVA

Şcoala medie nr. 1 Craiova — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 inclusiv secţia clasică Craiova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Wisemek Carol** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1 Craiova — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Craiova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Hălălău Ion** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Craiova — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Craiova, Şcoala medie Filiaşi (curs seral, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Piriuşeanu Victor** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Craiova — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Craiova (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Popa Constantin** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Craiova — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Craiova (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Roban Iolanda** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Craiova — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Craiova (restanţieri). Preşedinte **lector univ. Bociort Ignat** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Craiova — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Craiova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Savic Gheorghe** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Craiova — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Craiova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Bitea Ion** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Craiova — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Craiova (curs seral). Preşedinte **lector univ. Tudoran E.** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Craiova — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Craiova, Şcoala medie nr. 4 Craiova, Electroputere Craiova (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **şef lucrări univ. Nerescu Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 4 Craiova — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 Craiova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Murariu Petre** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Turnu Severin — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Turnu Severin, Şcoala medie nr. 2 Turnu Severin (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Zăgănescu Mircea** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1 Turnu Severin — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Turnu Severin, Şcoala medie nr. 2 Turnu Severin, Şcoala medie nr. 3 Turnu Severin, Şcoala medie Strehaia (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Dordea Toma** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Turnu Severin — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Turnu Severin (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Arginteanu Constantin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Tg. Jiu — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Tg. Jiu (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Elianu Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Tg. Jiu — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Tg. Jiu, Şcoala medie nr.2 Tg Jiu (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Nicolescu Traian** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 Tg. Jiu — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Tg. Jiu şi Şcoala medie nr. 3 Tg. Jiu (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Crohmălniceanu O.** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Caracal — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Caracal (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Lipati Valentin** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Caracal — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Caracal, Şcoala medie nr. 2 Caracal, Şcoala medie Balş (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Constantinescu Gheorghe** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Caracal — comisia nr. 20 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Caracal şi Şcoala medie Balş (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Hilsenrath Andrei** — Bucureşti.

Şcoala medie Calafat — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Calafat, Şcoala medie Plenița (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Miu Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie Calafat — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Calafat, Şcoala medie Băileşti, Şcoala medie Cetate (curs seral, curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Sîrzea Ilie** — Bucureşti.

Şcoala medie Corabia — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Corabia (curs de zi, curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Rudner Valter** — Bucureşti.

REGIUNEA GALAŢI

Şcoala medie nr. 1 Galaţi — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Galaţi şi Şcoala medie Pechea (curs zi). Preşedinte **conf. univ. Sîrbu Ioan** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 2 Galaţi — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Galaţi, restanţierii de la toate şcolile din Galaţi şi de la Pechea (curs zi, restanţieri). Preşedinte **şef lucrări univ. Popescu St. Ion** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 3 Galaţi — comisia nr. 3 Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 3 şi 4 Galaţi (curs de zi şi fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Văscăuţeanu Eliza** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 4 Galaţi — comisia nr. 4 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală S.N.G., D.R.N.F. şi secţia serală de la Şcoala medie nr. 1 Galaţi (curs seral). Preşedinte **lector univ. Chiţimia Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Brăila — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Brăila şi Şcoala medie Viziru (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Atanasiu Marcel** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 2 Brăila — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Brăila şi Şcoala medie Măcin (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Giurcăneanu Claudiu** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 3 Brăila — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Brăila, Şcoala medie Ianca (curs de zi), Brăila, Măcin, Ianca şi Viziru (curs fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Mircă Mihai** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 3 Brăila — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Frangu Radu** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 1 Focşani — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Focşani (curs de zi şi seral), şcolile medii nr. 1 şi 2 Focşani, Odobeşti şi Vidra (restanţieri). Preşedinte **lector univ. Dumitrescu Teodor** — Galaţi.

Şcoala medie nr. 2 Focşani — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii Focşani, Odobeşti şi Vidra (curs de zi), oraşul Focşani, Odobeşti şi Vidra (curs fără frecvenţă). Preşedinte **lector univ. Cucu Silvia** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 1 Tecuci — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Tecuci, şcolile medii Mărăşeşti şi Panciu (curs de zi, seral şi fără frecvenţă). Preşedinte **lector univ. Toboşaru Ion** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Tecuci — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Tecuci, şcolile medii Mărăşeşti şi Panciu (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Nedelea Marin** — Bucureşti.

REGIUNEA HUNEDOARA

Şcoala medie „Horia, Cloşca şi Crişan" Alba Iulia — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Horia, Cloşca şi Crişan" Alba Iulia (curs de zi şi seral). Preşedinte **prof. univ. Călugăreanu Gheorghe** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Alba Iulia — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Alba Iulia (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Opreanu Aurel** — Cluj.

Şcoala medie Teiuş-Alba — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Teiuş (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Olah Constantin** — Cluj.

Şcoala medie Zlatna-Alba — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Zlatna (curs de zi şi seral). Preşedinte **lector univ. Pop Ion** — Cluj.

Şcoala medie „Avram Iancu"-Brad — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Avram Iancu" şi Şcoala medie serală Gura Barza (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Gligo Ion** — Cluj.

Şcoala medie Simeria-Hunedoara — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Simeria şi Şcoala medie Haţeg (curs de zi şi seral). Preşedinte **şef lucrări univ. Idiţoiu Ilie** — Timişoara.

Şcoala medie O. M. Hunedoara — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie O. M. Hunedoara şi şcoala medie serală (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Gheorghiu Victor** — Timişoara.

Şcoala medie „Aurel Vlaicu" Orăştie — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Aurel Vlaicu" Orăştie (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Paţica Adrian** — Cluj.

Şcoala medie Cugir-Orăştie — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Cugir — secţia serală (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Vlad Ion** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Petroşani cu limba de predare română — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Petroşani cu limba de predare română şi Şcoala medie Lonea (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Şchiopu Vasile** — Cluj.

Şcoala medie Lupeni — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Lupeni (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Popa Victor** — Cluj.

Şcoala medie Sebeş — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de Şcoala medie Sebeş (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Irimia Ion** — Cluj.

Şcoala medie „Dr. Petru Groza" — Deva — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Dr. Petru Groza" Deva (curs de zi, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Nichita Eleonora** — Cluj.

Şcoala medie „Decebal" Deva — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Decebal" Deva (curs de zi şi seral). Preşedinte **lector univ. Mocanu Petre** — Cluj.

Şcoala medie Petroşani cu limba de predare maghiară — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Deva şi Şcoala medie Petroşani cu limba de predare maghiară (curs de zi şi seral). Preşedinte **conf. univ. Grigorcsik Eugen** — Cluj.

REGIUNEA IAŞI

Şcoala medie nr. 1 Iaşi — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Iaşi şi Şcoala medie Hîrlău (curs de zi şi seral). Preşedinte **conf. univ. Curievici Ion** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 2 Iaşi — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Iaşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Ciopraga Vasile** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 3 Iaşi — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Iaşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Triandaf Alexandru** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 4 Iaşi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 4 şi nr. 7 Iaşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Cosma Vasile** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 6 Iaşi — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile nr. 5 şi nr. 6 Iaşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Grămadă Ilie** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Iaşi — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 4 Iaşi (curs seral). Preşedinte **conf. univ. Necrasov Olga** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 6 Iaşi — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 6 Iaşi (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Berlescu Dumitru** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Huşi — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 Huşi (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Gotlieb Ion** — Iaşi.

Şcoala medie nr. 1 Vaslui — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi 2 Vaslui (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Petrovanu Magda** — Iaşi.

Complexul Şcolar Birlad — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Complexul şcolar Birlad (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Macarovici Necula** — Iaşi.

Complexul şcolar Birlad — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Complexul şcolar Birlad (curs de zi şi seral). Preşedinte **conf. univ. Façon Nina** — Bucureşti.

Şcoala medie Paşcani — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Paşcani (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Mihul Constantin** — Iaşi.

REGIUNEA ORADEA

Şcoala medie nr. 1 Beiuş — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Beiuş şi Şcoala medie nr. 2 Beiuş (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Gropşeanu Zeno** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1 Oradea — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Oradea (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Silaş Gheorghe** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Oradea — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Oradea, Şcoala medie nr. 2 Salonta (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Ţone Iuliana** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Oradea — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Oradea, Şcoala medie Simleu (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Goina Eugenia** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Oradea — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, nr. 2 şi nr. 5 Oradea şi Şcoala medie Vadul Crişului (curs seral, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Gali Teodor** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Oradea, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Oradea (curs de zi). Preşedinte **dir. Şc. medie Gereb Ernest** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Oradea, cu limba de predare maghiară — comi-

sia nr. 7. Se vor prezenta candidații de la școlile medii nr. 3 și nr. 4 Oradea, Școala medie Secuieni (curs seral și restanțieri). Președinte **conf. univ. Szigeti Zoltan** — Cluj.

Școala medie nr. 4 Oradea, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 Oradea (curs de zi, curs fără frecvență). Președinte **conf. univ. Kalik Karol** — Cluj.

Școala medie nr. 4 Oradea, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 Oradea, secția clasică, Școala medie Salonta (curs de zi). Președinte **prof. univ. Gal Ernest** — Cluj.

Școala medie nr. 5 Oradea — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 5 Oradea și Școala medie Vadul Crișului (curs de zi). Președinte **conf. univ. Kallos Nicolae** — Cluj.

Școala medie Ineu — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Ineu (curs de zi, restanțieri). Președinte **șef lucrări univ. Becherescu Dumitru** — Timișoara.

Școala medie Secueni, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Secueni și Școala medie Simleu, secția maghiară (curs de zi). Președinte **conf. univ. Balazs Ianoș** — Cluj.

REGIUNEA PITEȘTI

Scoala medie nr. 1 Cimpulung-Muscel — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Cîmpulung (curs de zi). Președinte **prof. univ. Auslender Iosif** — București.

Școala medie nr. 1 Cimpulung-Muscel — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Cîmpulung (curs seral, curs fără frecvență, restanțieri). Președinte **lector univ. Grumăzescu Horia** — București.

Școala medie nr. 2 Cimpulung-Muscel — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Cîmpulung (curs de zi). Președinte **lector univ. Teodorescu Georgeta** — București.

Școala medie Curtea de Argeș — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Curtea de Argeș (curs de zi, curs fără frecvență, restanțieri). Președinte **lector univ. Grindei Ion** — Iași.

Școala medie Drăgășani — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Drăgășani (curs de zi, restanțieri). Președinte **lector univ. Cioiu Angela** — București.

Școala medie Găești — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Găești (curs de zi, curs fără frecvență, restanțieri). Președinte **conf. univ. Munteanu Aurel** — București.

Școala medie nr. 1 Pitești — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Pitești (curs de zi, curs fără frecvență, restanțieri). Președinte **prof. univ. Bădescu Radu** — București.

Școala medie nr. 1 Pitești — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Pitești (curs de zi). Președinte **conf. univ. Drimus Iosif** — București.

Școala medie nr. 2 Pitești — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Pitești (curs de zi). Președinte **conf. univ. Vlasiu I.** — București.

Școala medie nr. 2 Pitești — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Pitești (curs de zi). Președinte **șef lucrări univ. Barbu Lucia** — București.

Școala medie nr. 3 Pitești — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 Pitești (curs de zi). Președinte **lector univ. Vatamaniuc Dumitru** — București.

Școala medie nr. 3 Pitești — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 Pitești (curs de zi). Președinte **lector univ. Albert Francisc** — București.

Școala medie serală Pitești — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidații de la Școala medie serală Pitești (curs seral). Președinte **lector univ. Bilan Radu** — București.

Școala medie serală Pitești — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidații de la Școala medie serală Pitești (restanțieri). Președinte **lector univ. Popescu Gh.** — București.

Școala medie nr. 1 Rîmnicul Vîlcea — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Rîmnicul Vîlcea (curs de zi). Președinte **lector univ. Poghiru Cicerone** — București.

Școala medie nr. 1 Rîmnicul Vîlcea — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Rîmnicul Vîlcea (curs seral). Președinte **lector univ. Cristofor Eugen** — București.

Școala medie nr. 1 Rîmnicul Vîlcea — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Rm. Vîlcea (restanțieri). Președinte **lector univ. Comănescu Maria** — București.

Școala medie nr. 2 Rîmnicul Vîlcea — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Rîmnicul Vîlcea (curs de zi). Președinte **conf. univ. Pop Victor** — Cluj.

Școala medie nr. 2 Rîmnicul Vîlcea — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Rîmnicul Vîlcea și Școala medie Horezu (curs de zi). Președinte **lector univ. Bedighian Ohanez** — București.

Școala medie nr. 1 Slatina — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Slatina și Școala medie Drăgănești-Olt (curs de zi, curs fără frecvență). Președinte **lector univ. Chiosa Clara** — București.

Școala medie nr. 2 Slatina — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Slatina (curs de zi). Președinte **lector univ. Dumitrescu A.** — București.

Școala medie nr. 2 Slatina — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Slatina (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Ionașcu Alex.** — București.

REGIUNEA PLOEȘTI

Școala medie nr. 1 „B. P. Hasdeu" Buzău — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „B. P. Hasdeu" (curs de zi). Președinte **conf. univ. Ciucu Gheorghe** — București.

Școala medie nr. 1 „B. P. Hasdeu" Buzău — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „B. P. Hasdeu" (curs seral) și de la Școala medie serală Berca. Președinte **lector univ. Iacob Mihai** — București.

Școala medie nr. 2 „M. Eminescu" Buzău — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 „M. Eminescu" (curs de zi și curs fără frecvență). Președinte **prof. univ. Stihi Eugen** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 3 Buzău — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 (curs de zi). Președinte **conf. univ. Pufan Constantin** — București.

Școala medie nr. 1 „N. Grigorescu" Cîmpina — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „N. Grigorescu" (curs de zi). Președinte **lector univ. Alexe Constanța** — București.

Școala medie nr. 1 „N. Grigorescu" Cîmpina — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „N. Grigorescu" și de la secțiile serale Băicoi, Tintea și Filipeștii de Pădure (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Iliescu Emilia** — București.

Școala medie nr. 2 „Ilie Pintilie" Cîmpina — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 „Ilie Pintilie" și de la Școala medie din Breaza (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Riemer David** — Iași.

Școala medie Sinaia — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidații de la școala medie din Sinaia și secția serală Bușteni (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Năstase Anton** — București.

Școala medie Moreni, raionul Cîmpina — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Moreni și Secția serală Gura Ocniței (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Donciu Nicolae** — București.

Școala medie Pătîrlagele, raionul Cislău — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidații de la școala medie Pătîrlagele (curs de zi, restanțieri). Președinte **șef lucrări univ. Ianculescu Alexandru** — București.

Școala medie „I. L. Caragiale" Ploești — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „I. L. Caragiale" (curs de zi). Președinte **prof. univ. Buzdugan Gh.** — București.

Școala medie „I. L. Caragiale" Ploești — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „I. L. Caragiale" (curs de zi și restanțieri). Președinte **prof. univ. Vintu Valeriu** — Galați.

Școala medie nr. 2 „A. Toma" Ploești — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 „A. Toma" (curs de zi). Președinte **conf. univ. Popescu C. Ioan** — București.

Școala medie nr. 2 „A. Toma" Ploești — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 „A. Toma" (curs de zi, restanțieri și curs fără frecvență). Președinte **conf. univ. Ionescu Stela** — București.

Școala medie nr. 3 „M. Viteazul" Ploești — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 „Mihai Viteazul" (curs de zi și restanțieri). Președinte **conf. univ. Kandel Mauriciu** — București.

Școala medie nr. 3 „M. Viteazul" Ploești — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 „M. Viteazul" și Școala medie nr. 6 Ploești (curs de zi) Președinte **conf. univ. Moisil Gheorghe** — București

Școala medie nr. 4 Ploești — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 Ploești și de la Școala medie Urlați (curs de zi, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **prof. univ. Bărbulescu Nicolae** — București.

Școala medie nr. 6 Ploești — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr 6 Ploești (curs seral) Președinte **conf. univ. Timotiu Alexandru** — București.

Școala medie nr. 1 serală Ploești — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 serală. Președinte **conf. univ. Tugulea Andrei** — București.

Școala medie nr. 1 serală Ploești — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 serală Ploești și de la secțiile serale Plopeni și Boldești din raionul Ploești (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Scarlat Adrian** — București.

Școala medie nr. 4 serală Ploești — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 serală Ploești și de la Școala serală nr. 3 Teleajen (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Potolea Eugen** — București.

Școala medie Pucioasa — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Pucioasa și de la Secția serală Doicești (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Mutaiolo Mihai** — București.

Școala medie nr. 1 „Al. Vlahuță" R. Sărat — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „Al. Vlahuță" (curs de zi, curs seral și curs fără frecvență) Președinte **lector univ. Crețea Petru** — București.

Școala medie nr. 2 „Ștefan cel Mare" R. Sărat — comisia nr. 24. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 „Ștefan cel Mare" (curs de zi și restanțieri). Președinte **șef lucrări univ. Biber Gheorghe** — București.

Școala medie nr. 1 Tîrgoviște — comisia nr. 25. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 (curs de zi și curs seral) Președinte **șef lucrări univ. Dănescu Alexandru** — București.

Școala medie nr. 2 Tîrgoviște — comisia nr. 26. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 (curs de zi și restanțieri) Președinte **conf. univ. Cernea Radu** — București.

Școala medie nr. 3 Tîrgoviște — comisia nr. 27. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 (curs de zi și curs seral) Președinte **conf. univ. Moisescu Rada-Gertrude** — București.

Școala medie Vălenii de Munte — comisia nr. 28. Se vor prezenta candidații de la școlile medii Vălenii de Munte și Slănic (curs de zi, curs fără frecvență și curs seral). Președinte **șef lucrări univ. Rădulescu Alexandru** — București.

REGIUNEA STALIN

Școala medie nr. 1 Agnita — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Agnita (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **conf. univ. Hangea Nic.** — București.

Școala medie Predeal — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Predeal și Școala medie Săcele (curs de zi). Președinte **conf. univ. Drăghici N.** — București.

Școala medie nr. 1 Făgăraș — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Făgăraș (curs de zi și curs seral). Președinte **conf. univ. Drăganescu M.** — București.

Școala medie nr. 2 Făgăraș — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Făgăraș (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Hotan Adrian** — București.

Școala medie Sălișteа — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Sălișteа (curs de zi, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **lector univ. Dascălu Silvia** — București.

Școala medie nr. 1 Sighișoara — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Sighișoara (curs de zi și curs seral). Președinte **lector univ. Turcu Victor** — Timișoara.

Școala medie nr. 2 Sighișoara — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Sighișoara și de la Școala medie Rupea (curs de zi, fără frecvență și restanțieri). Președinte **șef lucrări univ. Zarea Ștefan** — București.

Școala medie orașul Victoria — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidații de la Școala medie orașul Victoria (curs de zi, seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Sarlea I.** — București.

Școala medie nr. 1. Orașul Stalin — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 (curs de zi). Președinte **prof. univ. Moraru Iuliu** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 1 Orașul Stalin — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 (curs de zi). Președinte **conf. univ. Nicolau Aurel** — București.

Școala medie nr. 1 Orașul Stalin — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 (curs de zi și curs seral). Președinte **conf. univ. Sand Marcel** — București.

Școala medie nr. 5 Orașul Stalin — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 5 (curs de zi). Președinte **conf. univ. Teodorescu Grigore** — București.

Școala medie nr. 5 Orașul Stalin — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 5 (curs de zi). Președinte **conf. univ. Vianu Sandu** - București.

Școala medie nr. 5 Orașul Stalin — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 5 (curs de zi și curs seral). Președinte **conf. univ. Trestianu Sever** — București.

Școala medie nr. 5 Orașul Stalin — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 5 (curs seral). Președinte **conf. univ. Niculescu Al.** — București

Școala medie nr. 5 Orașul Stalin — comisia nr 16. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr 5 (curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **conf. univ. Ciofilică Gratian** — București.

Școala medie nr. 3 Orașul Stalin — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidații de la școlile pentru tineretul muncitor nr. 1 și nr. 3 din Orașul Stalin și Tohanul Vechi — raionul Codlea. Președinte **lector univ. Tănăsescu A.** — București.

Școala medie nr. 6 „Ștefan Gheorghiu" Orașul Stalin — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidații de la Școala pentru tineretul muncitor nr 2 din Orașul Stalin (curs seral și restanțieri). Președinte **șef lucrări univ. Girbacea Virgil** — Cluj.

Școala de 7 ani nr. 12 Orașul Stalin — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidații de la Școala pentru tineretul muncitor din Orașul Stalin (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Dobrescu Andrei** — București.

Școala medie nr. 1 „Gh. Lazăr" Sibiu — comisia nr. 20. Se vor prezenta candidații de la Școala tineretului muncitor din Sibiu și de la Secția română Cisnădie (curs seral). Președinte **lector univ. Ioniță Gheorghe** — București.

Școala medie nr. 1 Mediaș — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Drăgulănescu Aurel** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 1 Mediaș — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Mediaș și de la Școala tineretului muncitor Copșa Mică (curs seral). Președinte **lector univ. Vidrașcu Maria** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 1 „Gh. Lazăr" Sibiu — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 „Gh. Lazăr" (curs de zi). Președinte **conf. univ. Tîrnoveanu M.** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 1 „Gh. Lazăr" Sibiu — comisia nr. 24. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „Gh. Lazăr" (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Parpală Vasile** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 1 „Gh. Lazăr" Sibiu — comisia nr. 25. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „Gh. Lazăr" (curs fără frecvență și curs seral). Președinte **lector univ. Chiș Eugen** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 3 Sibiu — comisia nr. 26. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 (curs de zi). Președinte **conf. univ. Marinescu Mircea** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 3 Sibiu — comisia nr. 27. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Munteanu Giuseppe** — Orașul Stalin.

Școala medie nr. 3 Sibiu — comisia nr. 28. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 (curs seral). Președinte **lector univ. Dălanu Ion** — Orașul Stalin

Școala medie nr. 3 Sibiu — comisia nr. 29. Se vor prezenta candidații de la școlile medii nr. 3 și nr. 5 Sibiu (curs de zi și curs seral). Președinte **lector univ. Cristian Liviu** — București.

Școala medie nr. 2 Mediaș, cu limba de predare germană — comisia nr. 30. Se vor prezenta candidații de la școlile medii nr. 2 Mediaș și nr. 2 Agnita (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Wersh Ioan** — Timișoara.

Școala medie nr. 3, cu limba de predare germană Sighișoara — comisia nr. 31. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 3 cu limba de predare germană Sighișoara (curs de zi). Președinte **lector univ. Binder Ștefan** — Timișoara

Școala medie nr. 2 Sibiu, cu limba de predare germană — comisia nr. 32. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană Sibiu și de la Școala medie cu limba de predare germană Sebeș (curs de zi). Președinte **lector univ. Izbășescu Mihai** — București.

Școala medie nr. 4 Sibiu, cu limba de predare germană — comisia nr. 33. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 cu limba de predare germană Sibiu (curs de zi și curs fără frecvență). Președinte **lector univ. Nahlik Maria** — Cluj.

Școala medie nr. 4 Sibiu, cu limba de predare germană — comisia nr. 34. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 cu limba de predare germană Sibiu (curs seral). Președinte **lector univ. Stoica Gheorghe** — Timișoara.

Școala medie nr. 4 Sibiu, cu limba de predare germană — comisia nr. 35. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 cu limba de predare germană Sibiu și Școala Tineretului muncitoresc Cisnădie (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Nichifor Natalia** — București.

Școala medie nr. 2 Orașul Stalin, cu limba de predare germană — comisia nr. 36. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană Orașul Stalin (curs de zi). Președinte **lector univ. Wolf Ion** — Timișoara.

Școala medie nr. 2 Orașul Stalin cu limba de predare germană — comisia nr. 37. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană Orașul Stalin și de la Școala medie cu limba de predare germană Bistrița reg. Cluj (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Savin Emilia** — București.

Școala medie nr. 4 Orașul Stalin, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 38. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară Orașul Stalin (curs de zi). Președinte **lector Balla Emil** — Cluj.

Școala medie nr. 4 Orașul Stalin cu limba de predare maghiară — comisia nr. 39. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară Orașul Stalin și Secția maghiară Săcele (curs de zi și curs seral). Președinte **prof. univ. Toth Iosif** — Cluj.

Școala medie „Al. Sahia" Tîrnăveni — comisia nr. 40. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „Al. Sahia" (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Dragomir Ion** — București.

Școala medie Blaj — comisia nr. 41. Se vor prezenta candidații de la Școala medie din Blaj (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Crețoiu Viorica** — Orașul Stalin.

Școala medie „Al. Sahia" Tîrnăveni, secția maghiară — comisia nr. 42. Se vor prezenta candidații de la Școala medie „Al. Sahia" secția maghiară (curs de zi, curs seral și restanțieri). Președinte **conf. univ. Bereim Adam** — Cluj.

REGIUNEA SUCEAVA

Școala medie nr. 1 Botoșani — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Botoșani (curs de zi, seral și fără frecvență) și Școala medie nr. 2 Botoșani (curs seral și restanțieri). Președinte **conf. univ. Calistru Elena** — Iași.

Școala medie nr. 2 Botoșani — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Botoșani (curs de zi). Președinte **conf. univ. Ruscior Constantin** — Iași.

Liceul „Dragoș Vodă" Cîmpulung-Moldovenesc — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidații de la Liceul „Dragoș Vodă" Cîmpulung-Moldovenesc (curs de zi, curs seral, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **lector univ. Rusu Ion** — Iași.

Școala medie nr. 1 Dorohoi — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Dorohoi și Școala medie Trușești (curs de zi, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **prof. univ. Zapan Mihai** — București.

Școala medie nr. 2 Dorohoi — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Dorohoi (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Vraciu Haritон** — Iași.

Școala medie nr. 1 Fălticeni — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Fălticeni (curs de zi, curs seral, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **lector univ. Ciolan Maria** — Iași.

Școala medie nr. 2 Fălticeni — comisia nr.7. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Fălticeni (curs de zi și restanțieri). Președinte **conf. univ. Obreja Alexandru** — Iași.

Școala medie nr. 1 Rădăuți — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Rădăuți (curs de zi, curs seral, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **conf. univ. Dobrescu Constantin** — Iași.

Școala medie nr. 2 Rădăuți — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Rădăuți (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector. univ. Stratulat Andrei** — Iași.

Școala medie Siret — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Siret, Școala medie nr. 1 Suceava Secția ucraineană (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Laszlo Magdalena** — București.

Școala medie nr. 1 „Ștefan cel Mare" Suceava — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidații de la școlile medii nr. 1 și nr. 2 (curs de zi, curs seral, curs fără frecvența și restanțieri). Președinte **prof. univ. Răvăruț Mihai** — Iași.

Școala medie nr. 2 Suceava — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Suceava (curs de zi). Președinte **conf. univ. Budeanu Constantin** — Iași.

Școala medie Vatra Dornei — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Vatra Dornei și Școala medie Gura Humorului (curs de zi, curs fără frecvență și restanțieri). Președinte **prof. univ. Cocea Elena** — Iași.

REGIUNEA TIMIȘOARA

Școala medie nr. 1 Lugoj — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Lugoj, Școala medie Nădlac, Școala medie Buziaș (curs de zi, curs seral, restanțieri). Președinte **conf. univ. Dik Iosif** — Timișoara.

Școala medie nr. 1 Lugoj — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Lugoj (curs seral și restanțieri). Președinte **lector univ. Centea Ovidiu** — Timișoara.

Școala medie nr. 2 Lugoj — comisia nr 3. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 2 Lugoj și Școala medie Faget (curs de zi). Președinte **conf univ. Toma Ion** — Timișoara.

Școala medie nr. 1 Reșița — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Reșița (curs de zi și restanțieri). Președinte **lector univ. Avram Vasile** — Cluj

Școala medie nr. 1 Reșița — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Reșița (curs seral și restanțieri). Președinte **conf. univ Reichel Iosif** — Timișoara

Școala medie Jimbolia — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Jimbolia și Școala medie Sînnicolaul Mare (curs de zi curs seral curs fără frecvență restanțieri). Președinte **lector univ Bica Maria** — Timișoara

Școala medie Oravița — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidații de la Școala medie Oravița și Școala medie Anina (curs de zi curs seral curs fără frecvență restanțieri). Președinte **conf. univ. Racoveanu Ilie** — Cluj

Școala medie nr. 1 Caransebeș — comisia nr. 8 Se vor prezenta candidații de la Școala medie nr. 1 Caransebeș Școala medie Orșova

(Continuare în pag. 8)

Centrele şi comisiile examenului de maturitate

din sesiunea iulie 1959

(Urmare din pag. 7-a)

Şcoala medie Oţelul Roşu (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Gheorghiu Octavian** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1 Caransebeş — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Caransebeş, Şcoala medie Orşova (curs seral). Preşedinte **lector univ. Popescu Ion** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 2 Caransebeş — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Caransebeş şi Şcoala medie nr. 1 Caransebeş (curs de zi, curs fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Cîmpeanu Eugen** — Cluj.

Şcoala medie Bocşa Vasiovei — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Bocşa Vasiovei (curs de zi, curs seral, curs fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Schean Octavian**— Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Arad — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Arad (curs de zi, curs fără frecvenţă). Preşedinte **conf. univ. Rosenstein Bernat** — Timişoara.

Şcoala medie serală Arad — comisia nr. 13. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie serală Arad şi Şcoala medie serală Lipova (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Atanasiu Mihai** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 2 Arad — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Arad (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Ceterchi Ion** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Arad — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, nr. 2 şi nr. 5 Arad (curs seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Degan Cornel** — Cluj.

Şcoala medie nr. 5 Arad — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 5 Arad şi Şcoala medie Lipova (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Zdrenghea Mircea** — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 Arad, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 17. Se vor prezenta candidaţii de la scolile medii nr. 3 şi nr. 4 Arad (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Peterfi Francisc** — Cluj.

Şcoala medie nr. 3 Arad, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 18. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Arad şi Şcoala medie Jimbolia (curs seral, restanţieri). Preşedinte **lector univ. Pasternak Clara** — Cluj.

Şcoala medie nr. 6 Arad, cu limba de predare germană — comisia nr. 19. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 6 Arad, de la Şcoala medie Lipova cu limba de predare germană (curs de zi, restanţieri). Preşedinte **prof. Pancratz Arnold** — Sibiu.

Şcoala medie nr. 1 Timişoara — comisia nr. 20 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Timişoara (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Cuparencu Lidia** — Cluj.

Şcoala medie nr. 1 Timişoara — comisia nr. 21. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Timişoara (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Drăgulescu Corlolan** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 1 Timişoara — comisia nr. 22. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 5 Timişoara (curs seral, curs fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Pop Aurel** — Petroşani.

Şcoala medie nr. 2 Timişoara, cu limba de predare germană — comisia nr. 23. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Timişoara (curs de zi). Preşedinte **prof. Schmidt Hermann** — Sibiu.

Şcoala medie nr. 2 Timişoara, cu limba de predare germană — comisia nr. 24. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Timişoara, Şcoala medie nr. 4 Lugoj (curs de zi, curs seral, curs fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **prof. Servatius Gustav** — Medias.

Şcoala medie nr. 3 Timişoara — comisia nr. 25. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 3 Timişoara (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Gheorghiu T. Gheorghe** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 3 Timişoara — comisia nr. 26. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 1, nr. 3, nr. 5 şi nr. 7 Timişoara (curs de zi, curs seral, restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Cocheci Vasile** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 4 Timişoara, cu limba de predare maghiară — comisia nr. 27. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 Timişoara şi Şcoala medie nr. 3 Lugoj (curs de zi, curs seral, curs fără frecvenţă, restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Debreczi Alexandru** — Cluj.

Şcoala medie nr. 5 Timişoara — comisia nr. 28. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 5 Timişoara (curs de zi, curs fără frecvenţă). Preşedinte **prof. univ. Pora Eugen** — Cluj.

Şcoala medie nr. 7 Timişoara — comisia nr. 29. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 7 Timişoara (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Popovici Constantin** — Timişoara.

Şcoala medie nr. 7 Timişoara — comisia nr. 30. Se vor prezenta candidaţii de la şcolile medii nr. 7 şi nr. 10 Timişoara (Secţia clasică şi Secţia sportivă). Preşedinte **lector univ. Zaciu Mircea** — Cluj.

Şcoala medie nr. 8 Timişoara, cu limba de predare sîrbă — comisia nr. 31. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 8 Timişoara (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Jivcovici Miroc** — Bucureşti.

Şcoala medie nr. 9 Timişoara, cu limba de predare germană — comisia nr. 32. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 9 Timişoara, Şcoala medie Reşiţa, Şcoala medie Jimbolia (curs de zi). Preşedinte **prof. Toth Ervin** — Oraşul Stalin.

Şcoala medie Nădlac, cu limba de predare slovacă — comisia nr. 33. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Nădlac (curs de zi). Preşedinte **lector univ. Barborică Cornel** — Bucureşti.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA

Şcoala medie „Bolyai Farcaş" cu l. de predare maghiară Tg. Mureş — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la scoala medie „Bolyai Farcaş" (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Szekely Carol** — Tg. Mureş.

Şcoala medie „Al. Papiu Ilarian" cu l. de predare romînă Tg. Mureş — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Al. Papiu Ilarian" (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Todoran Romulus** — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 cu l. de predare maghiară Tg. Mureş — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs seral). Preşedinte **prof. univ. Eftereopsi Ana** Tg. Mureş.

Şcoala medie nr. 4 cu l. de predare maghiară Tg. Mureş — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Covacs Iosif** — Cluj.

Şcoala medie nr. 4 cu l. de predare maghiară Tg. Mureş — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 4 (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Soos Paul** — Tg. Mureş.

Şcoala medie „Unirea" cu l. de predare romînă Tg. Mureş — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Unirea" (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Dragan Tudor** — Cluj.

Şcoala medie „Petru Maior" cu l. de predare romînă Reghin — comisia nr. 7. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Petru Maior" (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Welss Tiberiu** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 cu l. de predare maghiară Reghin — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Reghin (curs de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Kiss Arpad** — Tg. Mureş.

Şcoala medie Gheorghieni — Secţia romînă — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Gheorghieni, Şcoala medie Topliţa şi Şcoala medie nr. 1 Sf. Gheorghe, Secţia romînă (curs de zi, fără frcvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Drăşoveanu Dumitru** — Cluj.

Şcoala medie Miercurea Ciuc cu l. de predare maghiară — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Miercurea Ciuc şi Şcoala medie Gheorghieni Secţia maghiară (curs de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Marosi Paul** — Cluj.

Şcoala medie Miercurea Ciuc — cu l. de predare maghiară — comisia nr. 11. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Miercurea Ciuc (curs de zi). Preşedinte **conf. univ. Maroş Tiberiu** — Tg. Mureş.

Şcoala medie nr. 1 Sf. Gheorghe cu l. de predare maghiară — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 1 Sf. Gheorghe, Secţia maghiară (curs de zi, seral, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Gimbiş Mihai** — Tg. Mureş.

Şcoala medie Tg. Săcuiesc cu l. de predare maghiară — **comisia nr. 13.** Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Tg. Săcuiesc (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Biedy Elisabeta** — Cluj.

Şcoala medie nr. 2 Sf. Gheorghe cu l. de predare maghiară — comisia nr. 14. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie nr. 2 Sf. Gheorghe şi Şcoala medie Baraolt cu l. de predare maghiară (curs de zi). Preşedinte **prof. univ. Kelemen Bela** — Cluj.

Şcoala medie „Dr. Petru Groza" Odorhei cu l. de predare maghiară — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie „Dr. Petru Groza" Odorhei (curs de zi, seral şi restanţieri). Preşedinte **şef lucrări univ. Barabas Bela** — Tg. Mureş.

Şcoala medie Cristurul Săcuiesc cu l. de predare maghiară — comisia nr. 16. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala medie Cristur, Şcoala medie Singeorgiul de Pădure cu l. de predare maghiară (curs de zi şi seral). Preşedinte **lector univ. Ambrus Petre** — Tg. Mureş.

EXAMENUL DE STAT

la şcoli pedagogice şi institute pedagogice

Şcoala pedagogică de învăţători Bacău — comisia nr. 1. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători Bacău şi Şcoala pedagogică de educatoare Bacău (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte: **lector univ. Timofte Leon** — Iaşi.

Şcoala pedagogică de învăţători Sighet — comisia nr. 2. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători Sighet (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **inspector metodist Boroş Maximilian** — Satu Mare.

Institutul pedagogic de învăţători Cluj — comisia nr. 3. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători Cluj, de la Şcoala pedagogică de învăţători Cluj şi de la şcolile pedagogice de educatoare din Cluj, Carei şi Arad (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Chircev Anatolie** — Cluj.

Şcoala pedagogică de învăţători Constanţa — comisia nr. 4. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători Constanţa (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Georgescu Ştefan** — Bucureşti.

Şcoala pedagogică de învăţători cu limba de predare ucraineană Tulcea — comisia nr. 5. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători cu limba de predare ucraineană din Tulcea (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Drapaca Constantin** — Bucureşti.

Institutul pedagogic de învăţători Craiova — comisia nr. 6. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători Craiova şi Şcoala pedagogică de învăţători Craiova (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Lungu Ion** — Craiova.

Institutul pedagogic de învăţători Galaţi — comisia nr. 7. Se prezintă candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători din Galaţi, de la Şcoala pedagogică Galaţi (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Epuran Mihai** — Bucureşti.

Şcoala pedagogică de învăţători Deva — comisia nr. 8. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători din Deva (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **insp. şef adj. Cismaşu Cornel** — Hunedoara.

Institutul pedagogic de învăţători Iaşi — comisia nr. 9. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători Iaşi şi de la şcolile pedagogice de învăţători din Iaşi şi Bîrlad (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **prof. univ. Pavelcu Vasile** — Iaşi.

Şcoala pedagogică de învăţători Oradea — comisia nr. 10. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători Oradea (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Apostolescu Nicolae** — Timişoara.

Şcoala pedagogică de învăţători Cîmpulung — reg. Piteşti — comisia nr. 11. Se prezintă candidaţii de la şcoala pedagogică de învăţători din Cîmpulung, reg. Piteşti (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **şef secţie învăţămînt Pleşu Vasile** — Cîmpulung.

Şcoala pedagogică de învăţători Buzău — comisia nr. 12. Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători din Buzău (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte lector pedag. **Ionescu Ioana** — Bucureşti.

Şcoala medie de cultură generală Sibiu — comisia nr. 13 Se vor prezenta candidaţii de la Şcoala pedagogică de învăţători Sibiu şi de la Şcoala pedagogică de educatoare cu limba de predare germană din Sibiu (cursuri de zi fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **inspector metodist Silvestru Patiţa** — Or. Stalin.

Şcoala medie de cultură generală Gura Humorului — comisia nr. 14. Se prezintă candidaţii de la Şc. pedagogică de învăţători Gura Humorului (cursuri de zi şi restanţieri). Preşedinte **lector univ. Tcaciuc Octav** — Iaşi.

Institutul pedagogic de învăţători Timişoara — comisia nr. 15. Se vor prezenta candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători Timişoara şi de la şcolile pedagogice de învăţători din Arad şi Timişoara (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte lector univ. **Bărbulescu Didina** — Bucureşti.

Institutul pedagogic de învăţători cu limba de predare maghiară Odorhei — comisia nr. 16. Se prezintă candidaţii de la şcolile pedagogice de învăţători cu limba de predare maghiară Odorhei şi Aiud (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **prof univ. Rosza Eugen** — Cluj.

Institutul pedagogic de învăţători din oraşul Bucureşti — comisia nr. 17. Se prezintă candidaţii de la Institutul pedagogic de învăţători Bucureşti, Şcoala pedagogică de învăţători Bucureşti şi şcolile pedagogice de educatoare din Bucureşti, Constanţa şi Galaţi (cursuri de zi, fără frecvenţă şi restanţieri). Preşedinte **conf. univ. Giurgea Maria** — Bucureşti.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL DE CONSTRUCŢII DIN BUCUREŞTI scoate la concurs următoarele posturi didactice:

1. Conferenţiar la disciplina: Tehnologia, organizarea şi planificarea lucrărilor hidrotehnice — Facultatea de hidrotehnică, poziţia 3 din statul de funcţiuni al catedrei de Organizarea şi planificarea construcţiilor — 3.5 ore curs şi 2,0 ore proiect medie săptămînală.

2. Conferenţiar la disciplina: Geologia tehnică — la toate facultăţile, poziţia 2 din statul de funcţiuni al catedrei de Geotehnică şi fundaţii — 5.5 ore curs medie săptămînală.

3. Conferenţiar la disciplina: Evidenţa contabilă şi analiza activităţii economice — la toate facultăţile, poziţia 9 din statul de funcţiuni al catedrei de Organizarea şi planificarea construcţiilor — 6.0 ore curs medie săptămînală.

4. Conferenţiar la disciplina: Instalaţii electrice şi automatizări — Facultatea de instalaţii, poziţia 2 din statul de funcţiuni al catedrei de Electrotehnică — 5.0 ore curs medie săptămînală.

5. Conferenţiar la disciplinele: Matematici generale şi Analiză şi matematici speciale — Facultatea de drumuri şi poduri, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Matematici — 4.0 ore curs medie săptămînală.

6. Şef de lucrări la disciplinele: Fizică generală şi Optică — Facultatea de drumuri şi poduri şi Secţia Geodezie, poziţia 3 din statul de funcţiuni al catedrei de Fizică — 4.0 ore curs şi 3.0 ore laborator medie săptămînală.

7. Lector la Limba franceză — toate facultăţile, poziţia 2 din statul de funcţiuni al catedrei de Limbi moderne — 12.0 ore seminar medie săptămînală.

8. Lector la Limba rusă — Facultatea de construcţii, poziţia 5 din statul de funcţiuni al catedrei de Limbi moderne — 12.0 ore seminar medie săptămînală.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei o cerere adresată rectoratului Institutului de construcţii din Bucureşti, b-dul Tolbuhin nr. 80, raionul 23 August. Cererea va fi însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia în care acesta îşi are funcţia de bază; memoriu de activitate didactico-ştiinţifică; semnat de candidat; autobiografie; dovadă de vechime în cîmpul muncii, eliberată de unitatea în care lucrează (pentru posturile de şefi de lucrări sau lectori). Locul şi data concursului vor fi anunţate direct candidaţilor admişi la concurs pentru postul respectiv.

★

INSTITUTUL AGRONOMIC „PROF. ION IONESCU DE LA BRAD DIN IAŞI publică vacant în vederea ocupării prin concurs postul de conferenţiar la disciplina Zootehnia specială, catedra Zootehnie generală şi alimentaţia animalelor domestice, poziţia 7.

Pentru participarea la concurs cei interesaţi urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ, o cerere adresată Institutului agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi, însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar; certificat de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia unde-şi are funcţia de bază; memoriul de activitate didactico-ştiinţifică semnat de candidat; autobiografia.

Pot participa la concurs, şi fără titluri ştiinţifice sau grade didactice superioare, specialişti de înaltă valoare, cu vechime în producţie, care posedă studii superioare de specialitate.

Data la care va avea loc concursul se va comunica ulterior candidaţilor.

EXAMENUL DE DIPLOMĂ

al absolvenţilor fostelor şcoli tehnice de grad mediu

Grupul şcolar metalurgic Bucureşti — comisia nr. 1. Se vor prezenta absolvenţii fostelor şc. tehnice de grad mediu ce au aparţinut Ministerului Industriei Grele. Preşed. **lector univ. Mihăilescu Nicolae** — Bucureşti.

Grupul şcolar construcţii Bucureşti — comisia nr. 2. Se vor prezenta absolvenţii fostelor şcoli tehnice de grad mediu ce au aparţinut Ministerului Construcţiilor, Industriei materialelor de construcţii şi Industriei lemnului Preşed. **conf. univ. Ililfa Virgil** — Bucureşti.

Grupul şcolar comercial Bucureşti — comisia nr. 3. Se vor prezenta absolvenţii fostelor şcoli tehnice de grad mediu ce au aparţinut Ministerului Comerţului. Preşed. **conf. univ. Puchiţa Victor** — Bucureşti.

Şcoala tehnică comercială Bucureşti — comisia nr. 4 Se vor prezenta absolvenţii fostelor şcoli tehnice de grad mediu ce au aparţinut Ministerului de Finanţe. Preşed **lector univ. Donoaica Ştefan** — Bucureşti.

Grupul şcolar comercial Bucureşti — comisia nr. 5 Se vor prezenta absolvenţii fostelor şcoli tehnice de grad mediu ce au aparţinut Direcţiei centrale de Statistică. Preşed. **lector univ. Murgu Gheorghe** — Bucureşti.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,60 lei; 6 luni — 6.25 lei 3 luni — 3.12 lei

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 525 — Vineri 10 iulie 1959 — 12 pagini 25 bani

In cinstea lui 23 August

Recent, la Sfatul popular al regiunii Galați a avut loc o ședință cu președinții și secretarii sfaturilor populare raionale, orășenești și comunale, cu care ocazie a fost adoptată hotărîrea ca în cinstea zilei de 23 August să se termine construcția a 107 săli de clasă prin contribuția voluntară a cetățenilor.

In prezent, lucrările de construcție se desfășoară cu intensitate în raioanele Liești, Galați și Focșani.

★

Cadrele didactice din orașul Bacău participă cu entuziasm la acțiunile patriotice în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Astfel, profesorii Școlii medii nr. 1 din localitate au adresat o chemare tuturor pedagogilor din oraș pentru ca în cinstea lui 23 August fiecare să efectueze cel puțin 4 ore de muncă voluntară pe șantierul noului cvartal de locuințe de lîngă parcul central. De asemenea, profesorii acestei școli se angajează să conducă brigăzile de muncă patriotică formate din elevi.

La această chemare au răspuns cu entuziasm învățătorii și profesorii celorlalte școli. Alături de toți oamenii muncii, în cadrul acestor acțiuni, pedagogii din orașul Bacău sînt înflăcărați de dorința de a contribui și pe această cale la înflorirea regiunii și orașului lor drag, la înflorirea patriei noastre.

★

Pe șantierele construcțiilor școlare din Capitală se desfășoară zilele acestea o muncă intensă. Constructorii școlilor din piața Ferentari, din Calea Rahovei 355, din strada Cilindrului, din b-dul 1 Mai și de pe multe alte șantiere s-au angajat să termine localurile de școli pînă la 23 August. Peste tot în ajutorul constructorilor au venit brigăzi de muncă patriotică formate din elevi, profesori și părinți.

Pe șantierul școlii care se va înălța pe b-dul 1 Mai lucrează în două schimburi a cîte 3 ore elevi de la Școala medie „I. L. Caragiale" — care au lucrat aici și în timpul anului școlar — și de la Școala medie „B. St. Delavrancea".

De la 1 iulie și pînă în prezent elevii Școlii medii „B. St. Delavrancea" au efectuat cca. 4000 ore de muncă voluntară.

Tabere pentru elevi

Dorind să cunoaștem amănunte în legătură cu organizarea taberelor de pionieri și școlari de către sindicate am făcut nu de mult o vizită la secția de Asigurări sociale a C.C.S. care ne-a dat ample informații.

— Anul acesta funcționează două categorii de tabere: tabere regionale, organizate de consiliile sindicale regionale și administrate de întreprinderile sau instituțiile care trimit copiii și tabere centrale, organizate și administrate de C.C.S. In total funcționează 148 de tabere. Din acestea 12 sînt centrale și 136 regionale.

— După ce criterii au fost alese localitățile în care sînt amplasate taberele?

— Localitățile alese sînt dintre cele care oferă condiții optime pentru sănătatea și odihna copiilor. S-a avut în vedere ca taberele să fie amplasate în cele mai pitorești localități de la munte sau de la mare, izolate pe cît posibil de centrele aglomerate. Taberele regionale sînt organizate, cu unele excepții, pe teritoriul regiunii respective. Iată și cîteva localități unde avem tabere: Predeal, Sinaia, Bușteni, Breaza, Cîmpulung Muscel, Călimănești, Brezoi, Curtea de Argeș, Bucium (reg. Iași), Mircești, Zăbala (Regiunea Autonomă Maghiară) etc.

— Care este capacitatea taberelor și în ce clădiri sînt organizate?

— Capacitatea taberelor variază între 200 și 2000 de copii pe serie, în funcție de capacitatea localurilor care le adăpostesc. Tabăra de la Năvodari, de pildă, are aspectul unui adevărat orășel al copiilor. Ea are 23 de cabane, șapte pavilioane, un bloc sanitar, un club cu sală de spectacole, baze sportive cu tot echipamentul necesar etc. In această tabără își vor petrece vacanța 6000 de pionieri și școlari.

— Cum se va face selecționarea copiilor care sînt trimiși în tabere?

— Selecționarea se face de către comitetele de întreprindere sau de instituție, pe baza propunerilor făcute de comitetele de secție sau de grupele sindicale. Anul acesta, în taberele organizate de sindicate sînt trimiși numai pionierii și școlarii din clasele I—VII, acordîndu-se prioritate copiilor care au indicații medicale pentru cură la mare sau la munte. Se are în vedere și rezultatele obținute în școală. In total își vor petrece vacanța în taberele organizate de sindicate 65.000 de pionieri și școlari, cu cinci mii mai mult decît anul trecut.

— Despre cadrele care muncesc în tabere ce ne puteți spune?

— C.C.S.-ul a dat indicații ca directorii taberelor, care sînt numiți de către unitățile care administrează taberele și confirmați de către C. S. R., să aibă experiență în munca de conducere a taberelor și în activitatea cu copiii. Instructorii de pionieri sînt asigurați de către U.T.M. In ceea ce privește profesorii necesari taberelor, anul acesta nu mai sînt recrutați de regiunile în care sînt amplasate taberele, ci de cele care le organizează, pentru faptul că pe teritoriul unor regiuni ca Pitești, Stalin, Constanța se organizează atît de multe tabere, încît le-ar fi destul de greu secțiilor de învățămînt respective să facă față cerințelor de cadre.

— Ne puteți spune ce fonduri se cheltuiesc pentru taberele organizate de sindicate în acest an?

— Peste patruzecișicinci de milioane lei, din fondurile asigurărilor sociale de stat.

Vacanța cadrelor didactice

Pentru cadrele didactice din București, ca și pentru oaspeții din provincie, Clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt a întocmit un interesant program de vacanță.

Pe lîngă numeroasele excursii cu caracter documentar și turistic — organizate în colaborare cu Asociația sportivă „Olimpia" programul cuprinde și alte acțiuni care se desfășoară la sediul clubului. Săptămîna aceasta s-a deschis ciclul de conferințe și filme „Din realizările regimului nostru democrat-popular". Colectivul bibliotecii clubului, continuînd frumoasele acțiuni de pînă acum, organizează săptămînal pe tot timpul vacanței de vară șezători literare pentru copii cu tema „Din folclorul popoarelor". Prima șezătoare va avea ca subiect peripețiile lui Păcală.

Tot la club se va organiza un spectacol festiv închinat cadrelor didactice fruntașe, distinse cu prilejul „Zilei învățătorului". Pe timpul verii, sala de festivități a clubului va găzdui și diferite formații artistice de amatori din întreprinderi și instituții care vor da spectacole pentru cadrele didactice.

Dintre cercurile de pe lîngă club, cercul de arte plastice „Ion Andreescu" își va continua activitatea pregătind două expoziții: una închinată celei de a XV-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist și alta orașului București.

Jocurile de șah și remmy, masa de biliard, programele de televiziune, reuniunile tovărășești — organizate de două ori pe lună — vin să întregească un program de vacanță plăcut și folositor.

Tovarășul Atanase Joja a fost distins cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a II-a

Miercuri la amiază, la Prezidiul Marii Adunări Naționale, a avut loc solemnitatea înmînării Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a II-a tovarășului academician Atanase Joja, membru al C. C. al P. M. R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, ministrul Învățămîntului și Culturii, distins cu prilejul împlinirii vîrstei de 55 ani, pentru activitatea rodnică în mișcarea muncitorească și în munca didactică și științifică.

Pentru noul an școlar

Școala de 7 ani din comuna Mierlău, regiunea Oradea, va avea în curînd un local nou construit prin posibilități locale. Organele locale de partid și de stat au sprijinit inițiativa cetățenilor de a crea elevilor condiții tot mai bune de învățătură.

Locuitorii din comuna Mierlău s-au angajat ca pînă la 23 August să termine în roșu construcția școlii. Elanul și devotamentul cu care muncesc tinerii și cetățenii din sat sînt o garanție că hotărîrea luată va fi îndeplinită la timp și în bune condiții. O importantă contribuție la executarea lucrărilor o aduc brigăzile de cadre didactice și de tineri școlari.

★

Incă din timpul vacanței de primăvară, la Școala elementară de 7 ani din comuna Ciocănești, raionul Călărași, au început lucrările de finisare a celor cinci noi săli de clasă, a laboratorului și cancelariei construite prin contribuție voluntară.

In cursul vacanței se vor amenaja curtea și împrejurimile școlii și se va construi magazia de lemne și materiale. Se vor confecționa de asemenea diferite piese de mobilier pentru sălile de clasă.

Pe lîngă școală se amenajează un parc sportiv compus din pistă de alergare, groapă de sărituri, teren de volei și baschet. Părinții elevilor sprijină efectiv școala în efectuarea acestor lucrări. Ei au prestat sute de ore de muncă voluntară.

DISTINCȚII ACORDATE CU PRILEJUL ZILEI INVĂȚĂTORULUI

Cu ocazia „Zilei învățătorului", prin ordinul nr. 179 din 1959 al ministrului Învățămîntului și Culturii, s-a acordat titlul de „Învățător Fruntaș" și „Profesor Fruntaș" unui număr de peste 800 cadre didactice.

Publicăm în pagina a II-a lista celor cărora li s-a acordat titlul de „Învățător Fruntaș" și „Profesor Fruntaș".

Invăţători şi profesori fruntaşi

Invăţători fruntaşi

REGIUNEA BACAU

Ciochină Eugen, Ignat Constantin, Moisiei Gheorghe, Grigore Gheorghe, Fiderer Vitalie, Parascanu Emilia, Cristian Maria, Geană Nicolae, Lazăr Emilian, Gergely Ioan, Anghel Constantin, Galeş Ion, Crihan D. Gheorghe, Arhire Ana, Gaboreanu Victoria, Butnaru Gheorghe, Dănilă Gheorghe, Dospinescu Zoe.

REGIUNEA BAIA MARE

Marian Dumitru, Ghindea Maria, Porumb Maria, Prie Maria, Zdroba Ana, Mikloş Geza, Ciomârtan Graţiana, Oancea Georgeta, Pogacsas Ana, Mereny Ioan, Fekete Vasile, Brănişteanu Gheorghe, Stein Iosif, Szabo Ştefan, Balaban Elena, Bresel Alexa, Cădaru Leontina, Rău Constantin, Fekete Alexandru, Druleac Nicolae, Ghimpan Gheorghe, Vadnay Irma, Coman Ştefan, Pop Emil, Uzoni Agneta, Andreica Gheorghe, Smicală Natalia, Zamfirescu Titus, Gulie Ilie, Roman Ion.

REGIUNEA BUCUREŞTI

Andriţoiu Atanase, Tudor Alexandrina, Stoica Ecaterina, Stănescu Ion, Focşeneanu Ion, Mănache Alex., Ştefănescu Mihail, Iorga Cristina, Sachelarie Cornelia, Vătafu Elena, Odoroabă Gh., Dragomir Radu, Vlăsceanu Constantin, Grosoiu Petre, Dinulescu Ecaterina, Mitran Dumitru, Scriban Elena, Ştefănescu Vespasian, Birghilă Ion, Oncescu Nic., Furcă Ioan, Cercel Arsene, Nicula Larisa, Dimitriu Leonid, Voicu Ion, Mitrea Gheorghe, Cercel Constantin, Olga Constantin, Zaharia Ion, Iliescu Florica, Stanciu Marin, Angelescu Gică, Calamaz Petra, Murgă Paul, Tudor Andrei.

REGIUNEA CLUJ

Ochian Nicolae, Haja Vasile, Cotu Marina, Pintican Ioan, Cosman Gabriela, Furdui Ilie, Hădărean Elena, Mureşan Maria, Laszlo Gavril, Fritz Dionisie, Herman Vasile, But Traian, Ciobotaru Gheorghe, Vescan Maria, Ştefan Nicolae, Croitoru Petru, Ladosan Paraschiva, Sava Gheorghe, Gavrilaş Viorel, Hirşan Reghina, Rodo Dominic, Kiss Koloman, Banto Irma, Borcan Gheorghe, Budea Simion, Simu Ana Virginia, Doleanu Simion, Baco Elisabeta, Munteanu Maria, Buzan Vasile.

REGIUNEA CONSTANŢA

Badea C. Ion, Verman Maria, Zinca Ion, Tingire Gheorghe, Romeci I. Gheorghe, Mateescu M. Irina, Marin Elena, Balmuş Ion, Cnab Socrate, Bălan Ştefan, Ochea Ivanca, Concearenco Georgeta, Echim Elisabeta, Cuney Anton, Constantin Steliana, Buză Ioana, Aldea Alexandru.

REGIUNEA CRAIOVA

Cismaru Eduard, Pîrvuleţ Marin, Gavrilă Constantin, Varga Visarion, Truică Mihai, Stănescu Teodor, Rădulescu Claud, Dincă A. Ion, Munteanu Eugenia, Puchidău Elisabeta, Stoian Ioana, Mihuţ Gheorghe, Boceanu Dumitru, Lupu St. Ion, Constantinescu Constantin, Cioroianu Ştefan, Mihai F. Ion, Popescu A. Nicolae, Drăghici Ion, Tuculescu Gr., Papură Gheorghe, Florescu Dumitru, Croitoru Gheorghe, Popescu Grigore, Drăgoescu Cornel, Popa C. Elena, Godeanu Alex., Berceanu Ştefan, Turcilă Constantin, Tăloi Nicolae, Smeu Vasile, Chifulescu Mircea, Cerbulescu V., Pandaru Elena, Zăvoianu Constantin, Nicolae Năstase, Popa Nicolae, Ilie Maria, Mihăileanu Maria, Popescu Ilie, Enache Aurel, Rădulescu Marin, Dumitraşcu Nicolae, Ion M. Ilie, Natara Elena, Stoian Trandafir, Diaconescu Angela, Stoica Iulian, Grădinaru Elena, Ivănescu Maria, Breazu Constantin, Toargă Iacob, Ghinea Octavian, Bîrnaure Petre.

REGIUNEA GALAŢI

Pancu Maria, Radu Olga, Şerbu Gheorghe, Apostol Lucian, Miron Safta, Macarie Vasile, Fotache Virginia, Pascu Aurora, Mădularu Elena, Lazăr Ion, Filimon Gheorghe, Constantinescu Gheorghe, Chirilă Dumitru, Apostolache Constantin, Fotache Tudorita, Dumitraşcu Nicolae, Volneag Ioana, Drăgulin Oprea, Caraman Ilie, Bărbieru Vasile, Dănăilă Ionel, Băluţă Maria, Grosu Constantin, Chivu Alexandrina, Muşat Cornel, Pitulice Elena, Pascu Elisabeta, Petculescu Dragomir, Amariuşei Gh. Ana, Cristea Sultana, Alexandru Elena, Tercler Aurelia, Andronache Sofia, Popov Petru.

REGIUNEA HUNEDOARA

Tinca Otilia, Florean Aurel, Topîrceanu Ion, Tropoţel Pelaghia, Toma Maria, Timişan Emilia, Paraschivoiu Constantin, Siclovan Doina, Boldor Paula, Văduva Constantin, Sălăjan Ion, Loiş Ion, Munteanu Vasile, George Constantin, Băcanu Ion, Filimon Simion, Loghinescu Dumitru, Torneanu Hortenzia, Maris Pavel, Virtaciu Dimitrie, Lăzăruţ Maria, Giurgiu Dumitru, Dumitrescu Ioana, Dumitru Loghin, Dumitriu Ion.

REGIUNEA IAŞI

Cireş M. Olga, Ionescu Mihai, Filip N. Vasile, Bejan Aurel, Caşu C. Ion, Gribincea Ana, Popescu Ana, Enache Sevasta, Buiuc Maria, Mingiuc Elena, Gresanu Octav, Ciurea Aurel, Roşu Constantin, Artene Ioan, Moise Constantin, Pintilie Elena, Romanescu Suzana, Odaie Emil, Pădure Romiţa, Tofan Gheorghe, Andone Ana, Teodoru Aurica, Georgescu Maria, Platon C. Ion, Florea Teodor, Negru Petru, Titu Alexandru, Cucu Stere, Sîrbu Aneta, Mazilu Gheorghe, Sagatovici Dumitru, Coropceanu Dumitru, Oarză Melania, Lisman Ioan, Mocanu Elena, Botez Lucia, Lazăr Eugen, Ionel Ioan, Bulancea Ioan, Condur Grigore, Munteanu Constantin.

REGIUNEA ORADEA

Ardeleanu Vasile, Nagy Sara, Tirban Elisabeta, Raduly Margareta, Szabo Iulia, Filipescu Domnica, Csengeri Ştefan, Rittinger Elisabeta, Iovan Ana, Beko Ştefan, Cosma Ion, Csapo Ludovic, Burnea Alexandru, Chituc Aurel, Covacs Estera, Fetea Minodora, Verdeanu Elena, Ciul Sofia, Cîrstoiu Nicolae, Hotea Ilarion, Stîngu Cornel, Borot Petru, Iova Elvira, Veress Eugen.

REGIUNEA PITEŞTI

Bobeică Ştefan, Popescu Dobre, ban Elisabeta, Raduiy Margareta, raschiv, Cristescu Ion, Popescu Petre, Dumitrescu Cecilia, Dumitrache E. Valeria, Moşoiu Sebastian, Mazilu Maria, Diaconu Gh. Ion, Lacraru V. Ion, Cristea S. Constantin, Postelnicu Ion, Stănescu Cernat, Marinescu Ion, Udrescu Ion, Păunescu Constantin, Şerban Mandache, Bîrleanu Maria, Tonescu Nicolae, Draghia Nicolae, Drăguşin Petre, Magheru Teodora, Neagu Nicolae, Sandu Dumitru, Ispas Alexandru, Ivănescu Cristea, Diaconu Constantin, Păun Magdalena, Tărăscu Ion, Secui Teodora, Rădulescu Vasile, Stoica Mihalache, Popescu Eugen, Cristescu Maria, Sia Lucia, Petrescu Ion, Urdea Ion, Rădulescu Stelian, Pătrăşcanu Dumitru, Matei Ilie, Ciucă Lucreţia, Teodorescu Alex., Bubu Ioana, Nae Vasile, Avramescu Gheorghe, Iordache I. Silvia, Bădescu P. Petre, Rădulescu Constantin, Petrică Gheorghe, State Florea, Grigorescu Ioana, Radu I. Maria, Nae Dumitra, Brebenel Nicolae, Petrescu Anton, Zaharescu Gheorghe, Acatincăi Teodor, Rizoiu Constantin, Ionescu Maria, Stoica Ilie, Crivoi Georgeta Radu Elena, Ruiu V. Ileana.

REGIUNEA PLOEŞTI

Stamate Ion, Rădulescu Jenică, Cristea Maria, Moldoveanu Stelian, Măiţă Dragomir, Teodorescu Agapia, Dragomir Mihai, Petre Dumitru, Enuş Dumitru, Chivescu Ion, Teleaşă Ana, Basceanu Gheorghe, Georgescu Gheorghe, Dinu Elena, Tesloveanu Dumitru, Stanciu Gheorghe, Drăghici Elena, Roşcăneanu Elisabeta, Zabolotniuc Virginia, Ionescu Mihail, Nae Elisabeta, Broşteanu Elena, Ştefan Constantin.

REGIUNEA STALIN

Leonte Georgeta, Costea Maria, Lehni Irina, Vulcu Silvia, Trimbaciu Eugenia, Szötz Ladislau, Ioniţă Ion, Coandă Ilie, Popa Georgeta, Nistor Emilia, Schager Hans, Floca Ion, Gîrlea Macarie, Ghergheli Alexandru, Virtopeanu Marin, Szekeli Gheorghe, Bîrloiu Viorica, Laszlo Margareta, Radu Ion, Vintilă Maria, Silaghia Cornel, Lăzăroaie Vasile, Frîncu Constantin, Simion Filofteia, Butică Gheorghe.

REGIUNEA SUCEAVA

Boicu Leon, Sireteanu Napoleon, Irimia Gheorghe, Butincu Ioan, Oberscheimer Antonia, Sumanaru Sarmiza, Ichim Ion, Zachman Elena, Manolache Vasile, Ojog Gruia, Gavriluţă Gheorghe, Mînzatu Emilia, Diaconu Ana, Onofrei Dumitru, Amorăriţei Adela, Aghiorghesei Constantin, Pascal Ilie, Grosu Cornelia, Bejenaru Constantin, Dohotaru Mircea, Enacache Gheorghe, Panu Vasile, Bostan Dumitru, Bordeianu Petru, Dutcovici Eugenia, Greciuc Alexandrina, Roşca Cornelia, Vatamaniuc Mircea, Bour Leon, Velehorschi Aurel.

REGIUNEA TIMIŞOARA

Popişteanu Constantin, Darvaşi Aurelia, Matei Sofia, Dabici Eugen, Gaşpari Ioan, Loibi Mihai, Tomi Ioan, Şchiopu Petruţa, Munteanu Ioan, Nejedly Francisc, Cadar Teodor, Oprea Nicolae, Buşilă Eleonora, Ionescu Silvia, Drăgălina Florea, Nedelescu Nicolae, Iovin Ilie, Fischer Gheorghe, Tura Gavril, Printz Ludovic, Secoşan Lucia, Tismănariu Petru, Jura Ioan, Cioroianu Florea, Beicu Nicolae, Fischer Victor, Horvat Ghizela, Moisei Oxana, Petcu Tifu, Postelnicu Ana, Stafie Elena, Barbu Maria, Dumitrescu Ana, Vargha Betina, Quitler Elena, Cojocaru Atanasie, Coler Magdalena.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Elteto Ecaterina, Szekely Ioan, Suciu Maria, Cioca Maria, Gora Mihai, Laszlo Izabella, Mokess Frida, Mureşan Eugenia, Huszar Terezia, Ilyés Albert, Gall Francisc, Bodo Ludovic, Fodor Ioan, Tîrlungeanu Gheorghe, Csongvai Arpad, Dudaş Ioan, Gaspar Arpad, Finta Arpad, Malnaşi Viktoria, Hozo Esztera, Fabian Francisc, Szarmari Sarolta, Veres Francisc, Lipsai Iuliu, Szerbuiy Irina, Szöke Andrei, Biro Denes, Simon Ileana, Vass Arpad, Rădulescu Teodor.

ORAŞUL BUCUREŞTI

Irimia Maria, Andrei Teodora, Călin Gr. Gheorghe, Toma Aristiţa, Gheorghian Elena, Lazăr Margareta, Moraru Eufrosina, Lambert Nicolae, Mătrescu Angela, Marinescu Georgeta, Moldovan Ana, Tarhon Alexandrina, Vişan Florica, Grigorescu N. Vasilica, Petroiu I. Nicolae, Savciuc Maria, Teodorescu Gheorghe, Filica Vasile, Sucu Viorica, Făcăoaru Cornelia, Mihăilescu Stela, Vicol Teodor, Tartacan Ninfodora, Ştefănescu Clara, Grigoriu Maria, Dobre Gheorghiţa, Popescu Constanţa, Stan Elena, Bălaşa Florica, Delărăscruci Olica, Geier Erna, Moise Ştefan, Minică Constantin, Modoran Ion, Nistor Dumitru, Nicu Dumitru, Nini Gheorghe, Prichea Cornelia, Roşianu Ion, Toma Silvestru.

Profesori fruntaşi

REGIUNEA BACAU

Tirişcă Constantin, Popovici Maria, Mircea Dan, Petrescu Alexandra, Vieru Silvia.

REGIUNEA BAIA MARE

Boboc Marin, Orban Iosif, Szabo Iuliu, Novac Nicolae, Borlea Cornel, Pop N. Ioan, Osepciu Vasile, Roşu Maria, Cuculat Valeria, Sonkodi Gheorghe, Bucicovschi Vasile, Ster Maria, Pasca N. Sever, Amuza I. Florea.

REGIUNEA BUCUREŞTI

Sfetcu Ecaterina, Antonescu Maria, Tîrnăcop Alexandru, Profeana Niculae, Croitoru Lucia, Iorgu Niculae, Petrică Ivan, Păun Stelian, Simion Lucia, Constantin Ionel, Angreoaie Constantin.

REGIUNEA CLUJ

Burlacu Niculae, Strulea Ion, Lapohos Andrei, Popescu Ioan Apostol, Lupu Ştefan, Rusu Iacob, Blegya Ioan, Lungu Ilie, Ghindea Teodor, Szekely Francisc, Szekely Francisc, Pascu Eugen, Peterfi-Kun Maria, Demeny Paraschiva, Hudres Simion, Popa Xenia, Rusu Ion.

REGIUNEA CONSTANŢA

Coleaşă Iancu, Chiru Marin, Şelaru Luţa, Ghevontian Doina, Uzună Nicolae, Voicu N. Georgeta.

REGIUNEA CRAIOVA

Vintu Vasile, Claru Mihai, Georgescu Mihai, Tuţuiescu Aurel, Geampalia Stancu, Staicu Nicolae, Băleanu Dumitru, Săvoiu Dumitru, Biban Petre, Nica Gheorghe, Nuţu Olga, Mocanu Maria, Popescu Şerban, Mihai Sebastiana.

REGIUNEA GALAŢI

Andreescu Dumitru, Brumă Constantin, Vrînceanu Maria, Chiricuţă Gheorghe, Vrabie Aristide, Pătraşcu Ion, Budescu Aurel, Leu Stelian, Ene Ion.

REGIUNEA HUNEDOARA

Limbeanu Ion, Lancrajan Gheorghe, Popa Emil, Faur Nicolae, Duică Ilie, Muşteanu Pompiliu, Profeanu Iuliu, Spineanu Iuliana, Popa Ioan, Coliban Tiberiu, Clipi Aurelia, Frunză Elena, Koller Ludovic, Georgescu Constantin, Ludoşan Pavel, Ungur Ioan.

REGIUNEA IAŞI

Cristea Georgeta, Raibl Maria, Antohi Petru, Marcus Avram, Timuş Leonid, Brăescu Natalia, Tarola Constantin, Goia Ana, Hrib Vasile, Tufescu Mihai.

REGIUNEA ORADEA

Pavel Dumitru, Alexandrescu Ecaterina, Leitner Irina, Vinturache Mihai, Bosca Gheorghe, Galiş Lazăr, Pribac Gheorghe, Murariu Partenie, Mathe Ludovic, Kovări Emil, Kallos Ştefan.

REGIUNEA PITEŞTI

Stroiescu V. Gheorghe, Chiriţă Ilie, Ceauşescu C. Ion, Negrescu Dumitru, Constantinescu Constantin, Grigore Ion, Ungureanu T. Gheorghe, Georgescu M. Teodor, Enescu Nicolae, Costinescu Aurel, Vlad Nicolae, Stănescu B. Filip, Zopa C. Vasile, Borovina Gheorghe.

REGIUNEA PLOEŞTI

Vişan Alexandrina, Marin Constantin, Stan Petre, Creţu Ilinca, Ivănuş Doina, Rusu Ana, Dabija Andrei, Radeş Georgeta.

REGIUNEA STALIN

Paraschiv Ionel, Lang Hans, Ludoşan Petru, Bresch Gerhard, Demetrescu Aurora, Lahni Heinrich, Voiculescu Natalia, Simionescu Sofia, Streanu Ion, Puni Petre.

REGIUNEA SUCEAVA

Nichita Gheorghe, Popescu Nicolae, Alaci Teodor, Lazăr Ion, Condriuc Adrian, Popovici Ecaterina, Patape Mihai, Ciucureanu Ion.

REGIUNEA TIMIŞOARA

Sarmeş Mioara, Turcu Constantin, Tomescu Ana, Manta Virgil, Dăscălache Valentina, Rehon Iosif, Burtea Victor, Piroş Dionisie, Cărăpănceanu Anita, Sincai Niculina, Strugaru Alexandru, Palubny Iuliu, Ijac Vasile, Bagiu Elena, Ţăranu P. Gheorghe.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Barra Andrei, Laszlo Zoltan, Gorj Ilie, Ionescu Eftichie, Gyorgy Ghizella, Gyorgycze Vilmoş, Varga Elisabeta, Boltyán Ladislau, Kelemen Imre, Negoescu Hortensia, Micu Gheorghe, Chetan Aurel.

ORAŞUL BUCUREŞTI

Leca Viorica, Ungureanu Claudia, Rebreanu Romulus, Mocanu Rada, Teodorescu Ileana, Iacob Minerva, Naum Sultana, Vasilescu Gh., Pruteanu Maria, Basarabeanu Ana, Popescu Constanţa, Iirim Veturia, Gheorghiu Teodora, Latiş Gabriela, Popescu Maria, Ghiţă Nicolae, Scînteie Adrian, Ilin Ivan, Tomescu-Ionescu Florica, Pascali Gheorghe, Moldoveanu Constantin, Răican Luiza, Goicu Petre, Brener Paul, Tomescu Alexandru, Marinescu Petre, Bostan Octavia, Ciocan Paraschiva, Cantemir Clara, Dinescu Maria, Negulescu Angela, Tănăsescu Ilinca, Preoteasa Gh., Şendrea Laurenţia, Zaharia Gherghina, Bucurenciu Elena, Precupeţu Elena, Staicu Eugen, Milieş Maria, Bologan Doina, Popescu Octavian, Delu Florica, Marbe Angela, Diaconu Gheorghe, Gulan-Ioan Maria, Galar Achif Pirae, Tănăsescu-Nicolaie Cornelia, Cîmpeanu Al. Octavia, Hîncu I. Dumitru, Gheorghiu A. Ion, Tălpăşeanu Nicolae, Tihan Dumitru, Suciu D. Elisabeta, Olaru Stelian, Anghel Sofia, Alexeevici Vsevolod, Borca Ion, Birna Ioan, Blideanu Eugen, Bărgăoanu Petre, Bender Constantin, Daneş Florea, Filipovici Alexandru, Florescu Ghizela, Ionescu-Miciora Elena, Leibovici Emil, Mosora Cornelia, Nuţu Constantin, Onofrei Vladimir, Predescu Stela, Rădulea Gh. Marin, Truţescu Adrian, Timofte Mihai, Teodorescu Cornelia, Trică Dimitrie, Vîlcu Pompiliu, Priceputu Vasile, Şipoş Nicolae, Blejan Nicolae.

Învăţătorul fruntaş Constantin Ignat, de la Şcoala de 4 ani din comuna Şerbeşti, raionul Bacău

Profesorul fruntaş Niculae Burlacu, de la Şcoala de 7 ani din comuna Jilău, raionul Cluj.

Profesorul fruntaş ing. Nicolae Tălpăşeanu, directorul Grupului şcolar de energie electrică şi electrotehnică „Iosif Rangheţ" din Bucureşti

Învăţătoarea fruntaşă Elena Quitler, educatoare la Grădiniţa cu orar redus nr. 28, cu limba de predare germană din Timişoara

Profesoara fruntaşă Maria Popovici, directoarea Şcolii medii nr. 2 „Vasile Alecsandri" din Bacău

Profesoara fruntaşă Ecaterina Sfetcu, de la Şcoala medie nr. 2 din Alexandria

La ziua învăţătorului o un toast în cinstea fruntaşilor

Ziua învăţătorului

Zi de sărbătoare, zi de bucurii, minunata zi a învăţătorului. În sala de festivităţi a Şcolii medii „Matei Basarab" s-au adunat toate cadrele didactice din raionul Tudor Vladimirescu. Florile au năpădit sala de pretutindeni. Pionierii încărcaţi cu gladiole, garoafe, trandafiri, înmînează dascălilor lor semnele recunoştinţei şi ale preţuirii.

Pentru munca lor nobilă, pentru străduinţile lor neobosite, li se aduce în această zi un cuvînt de caldă mulţumire. La ziua lor au venit delegaţii din partea organelor de partid şi de stat, din partea organizaţiei U.T.M., din partea părinţilor şi a şcolarilor, delegaţii de muncitori fruntaşi de la Uzinele „Timpuri Noi", de la „Bella Breiner", de la „Flacăra Roşie". Toţi ţin să arate în cuvîntările lor dragostea şi stima pe care o poartă cadrelor didactice, încrederea pe care o au în munca lor.

Scriitorul Eusebiu Camilar, invitat de pedagogi la ziua lor, reînvie în faţa ascultătorilor cîteva imagini ale vieţii învăţătorilor din trecut. Cîtă deosebire este între viaţa apostolilor de altă dată, disprefuiţi, pîndiţi la fiecare pas de spectrul mizeriei, şi viaţa nouă, luminoasă, a învăţătorilor şi profesorilor de astăzi!

Munca învăţătorilor şi profesorilor se află acum la loc de cinste. Pentru cei care au făcut dovada celui mai mare ataşament faţă de munca şcolii, pentru cei care au depus eforturi susţinute pentru instruirea şi educarea tinerei generaţii, ziua învăţătorului a însemnat şi ziua în care munca lor a fost răsplătită cu înalta distincţie de învăţător şi profesor fruntaş.

EXAMENE

Concursul de admitere în clasa a VIII-a

In şcolile medii de pe întreg cuprinsul patriei se desfăşoară în aceste zile concursul de admitere în clasa a VIII-a. Acest concurs constituie un nou prilej de afirmare a succeselor obţinute de învăţămîntul nostru de 7 ani în instruirea şi educarea elevilor.

Tema lucrării scrise la literatura romînă — „Dragostea de patrie oglindită în operele studiate" — temă foarte vastă, de altfel — a permis elevilor care s-au prezentat la concursul de admitere în Capitală să privească în ansamblu cum a fost oglindită dragostea de patrie în operele ce le-au studiat, constituind totodată o verificare a felului în care ei au înţeles cele studiate. Astfel, mulţi dintre candidaţii prezentaţi la concursul de admitere ţinut la Şcoala medie nr. 32 din Capitală au sistematizat întreaga lucrare în jurul cîtorva probleme importante, ca de pildă: „Dragostea şi admiraţia faţă de trecutul de luptă al poporului nostru", „Lupta clasei muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Romîn, pentru zdrobirea jugului fascist şi instaurarea puterii clasei muncitoare", „Dragostea faţă de frumuseţile patriei" etc. Toate aceste probleme au fost tratate pe baza operelor studiate: „Dumbrava Roşie" de Vasile Alecsandri, „Scrisoarea III" de Mihail Eminescu, „Dorobanţul" de Gh. Coşbuc, „Nicoară Potcoavă" şi „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, „Slavă eroilor Doftanei" de Maria Banuş etc.

La aceeaşi şcoală au fost însă şi unii candidaţi care s-au pierdut în vastitatea subiectului, oprindu-se mai mult asupra biografiilor unor poeţi ca Eminescu, Coşbuc şi alţii. De asemenea, unii candidaţi, prin felul în care au tratat întreaga temă, au dovedit lipsuri în ceea ce priveşte înţelegerea noţiunilor de patrie şi patriotism, ei oprindu-se numai asupra anumitor aspecte ale acestora. De pildă, unii s-au limitat să scrie numai despre frumuseţile patriei, iar alţii au descris doar o serie de personaje din operele studiate — ca Mitrea Cocor, Mitru Moţ etc. — fără să facă legătura dintre acţiunile acestora şi dragostea lor fierbinte pentru patrie.

Din felul cum mulţi elevi au tratat subiectul de literatură se vede preocuparea pe care profesorii de limba şi literatura romînă au acordat-o sistematizării materiei, efortul lor de a face pe elevi să înţeleagă în adîncime conţinutul noţiunilor predate şi totodată să-i înveţe să desprindă dintr-o operă literară ideile care ilustrează o problemă sau alta. Sînt însă şi lucrări care dovedesc că unii profesori nu s-au preocupat în suficientă măsură pentru a-i obişnui pe elevi cu sistematizarea ideilor dintr-o operă literară pe diferite probleme şi n-au acordat suficientă atenţie lucrărilor de compunere ale elevilor.

Dacă din punct de vedere al conţinutului ei, tema la literatură, dată la concursul de admitere în clasa a VIII-a a şcolilor medii din Capitală, a fost bine aleasă, fiind criticabilă doar pentru vastitatea ei (ar fi putut să fie limitată la anumite opere sau perioade istorice), nu se poate spune acelaşi lucru despre tema dată la gramatică. Fraza aleasă pentru analiza sintactică şi morfologică a fost dificilă, cuprinzînd raporturi sintactice imprecise şi stîrnind din această cauză discuţii chiar şi între profesorii de specialitate.

Lucrarea scrisă la matematică a prilejuit o bună verificare a felului în care absolvenţii clasei a VII-a ştiu să rezolve probleme legate de viaţă, a măsurii în care stăpînesc operaţiile aritmetice şi ordinea lor în rezolvarea unui exerciţiu. Mulţi dintre candidaţii prezentaţi la Şcoala medie nr. 32 au dovedit că şi-au însuşit logica rezolvării problemelor, că ştiu să efectueze operaţiile algebrice. Bunăoară, ei au acordat atenţie tuturor etapelor ce se cer în rezolvarea unei probleme cu ajutorul ecuaţiilor, dovedind pricepere în stabilirea necunoscutelor unei probleme şi în exprimarea, printr-un sistem de ecuaţii, a conţinutului problemei în funcţie de necunoscutele stabilite. Este de remarcat faptul că mulţi elevi nu s-au oprit la rezultatele obţinute prin rezolvarea sistemului de ecuaţii, ci au procedat la verificarea acestor rezultate în conţinutul problemei.

Dar dacă problema a fost bine aleasă în sensul că a dat posibilitatea să se verifice multe cunoştinţe de matematică ale candidaţilor, ultima parte a ei a fost destul de confuză. Se cerea ca elevii să calculeze la ce dată şi-au îndeplinit muncitorii dintr-o întreprindere un angajament, în timp ce din calcule rezulta că ei îşi vor îndeplini angajamentul în viitor şi, pe lîngă aceasta, data nu putea fi aflată decît în mod arbitrar, deoarece în problemă nu se preciza dacă duminicile se socotesc zile lucrătoare sau nu.

Rezolvînd exerciţiul aritmetic dat la lucrarea scrisă — exerciţiu bine ales — cei mai mulţi elevi au dovedit că şi-au însuşit metoda de rezolvare a exerciţiilor aritmetice. Sînt însă şi lucrări din care se constată că elevii nu şi-au însuşit calculul aritmetic în ceea ce priveşte rezolvarea exerciţiilor şi mai ales că nu stăpînesc bine metodele de rezolvare a acestora. Unii au lucrat fragmentar, fără o unitate în mersul rezolvării întregului exerciţiu, alţii au despărţit întregul exerciţiu pe operaţii.

Cu toate deficienţele semnalate, lucrările scrise ale majorităţii candidaţilor prezentaţi la concursul de admitere ţinut la Şcoala medie nr. 32 din Capitală — atît la limba şi literatura romînă cît şi la matematică — au dovedit că aceştia, stăpînesc materia predată la obiectele respective în şcoala de 7 ani şi că pot păşi cu încredere în şcoala medie.

F. D.

Candidatele au tras subiectul la examenul de limbă romînă în cadrul concursului de admitere la Institutul de învăţători din Bucureşti.

Examenul de maturitate

Ce arată lucrările scrise la limba romînă

Examenul de maturitate nu este numai un bilanţ al muncii elevilor din clasa a XI-a, ci şi o oglindă fidelă a activităţii desfăşurate de profesorii lor în procesul instructiv-educativ. Controlul lucrărilor scrise şi înregistrarea răspunsurilor orale ale elevilor ne ajută să desprindem interesante aspecte pozitive şi negative din activitatea şcolilor, în scopul îmbunătăţirii continue a acesteia.

Am cercetat recent lucrările scrise la limba romînă ale candidaţilor care s-au prezentat la actuala sesiune în cadrul celor 7 comisii pentru examenul de maturitate din oraşul Iaşi. Ce ne-a arătat cercetarea acestor lucrări scrise? Din cei 617 candidaţi prezentaţi la examenul de maturitate 79 la sută au luat note de trecere la lucrarea scrisă de literatură romînă. In acelaşi timp este foarte scăzut procentul de lucrări apreciate cu nota maximă şi, în schimb, mare numărul lucrărilor notate cu 6 şi 5. Aceasta arată că profesorii de literatură romînă de la şcolile medii din Iaşi mai au de făcut încă eforturi pentru ca munca lor să dea toate roadele aşteptate.

Majoritatea lucrărilor scrise arată că elevii cunosc operele din literatura noastră actuală prevăzute de programa şcolară, că le-au citit şi studiat cu atenţie şi interes. Unii candidaţi au citat din memorie numeroase versuri sau au amintit în lucrările lor şi unele opere apărute în ultimul timp şi neprevăzute în programă pe care însă ei le-au citit. In felul acesta, analiza trăsăturilor de caracter ale comuniştilor din romanele „Rădăcinile sînt amare" de Zaharia Stancu (Şcoala medie nr. 3), „Setea" de Titus Popovici (şcolile medii nr. 1, 2, 3 şi 4), „Cuscrii" de Al. I. Ghilia (Şcoala medie nr. 2), „Statuile nu rid niciodată" de Francisc Munteanu (Şcoala medie nr. 2) etc. a dat prilejul unor candidaţi să completeze în mod fericit, în lucrările lor scrise, imaginea artistică a omului de tip nou, creată de scriitorii noştri în cei 15 ani de la eliberarea patriei.

Cei mai mulţi dintre candidaţi dovedesc o orientare ideologică corespunzătoare în interpretarea şi analiza materialului literar. Sînt candidaţi care s-au referit, de pildă, la cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov ţinută la cel de al treilea Congres al scriitorilor sovietici, în vederea conturării mai precise a trăsăturilor de caracter ale eroului pozitiv (Şcoala medie nr. 3). Studierea acestui important material vădeşte din partea lor o deosebită grijă pentru ridicarea nivelului ideologic şi politic.

Multe lucrări impresionează prin avîntul patriotic manifestat de candidaţi, care mărturisesc cu sinceritate că eroii pozitivi întîlniţi în creaţiile noastre literare actuale le-au fost şi le vor fi modele de urmat în viaţă. „Eroi ca Lazăr de la Rusca, Adam Jora, Mihai Buznea, Anton Filip rămîn întipăriţi adînc în minte, constituind pilde vii, demne de urmat" — spune un candidat de la Şcoala medie nr. 6.

Mulţi candidaţi se exprimă în scris corect, clar, sugestiv, folosind un stil îngrijit, un vocabular bogat.

Aceste rezultate pozitive îşi au desigur explicaţie, în primul rînd, în munca susţinută depusă de profesorii de literatură, care, învingînd greutăţile inerente datorite lipsei unui manual de istoria literaturii pentru clasa a XI-a, au ştiut să găsească de cele mai multe ori metodele şi procedeele adecvate pentru a face ca elevii lor să îndrăgească operele literare create de scriitorii noştri în anii puterii populare.

Lucrările scrise ale candidaţilor cuprind însă şi serioase deficienţe, în care se reflectă şi unele aspecte negative ale muncii profesorilor de literatură romînă de la şcolile medii din oraşul Iaşi. In primul rînd, lucrările scrise ne arată că există o gravă deficienţă în ceea ce priveşte posibilitatea candidaţilor de a generaliza, de a sintetiza materialul literar studiat. In lucrările lor, candidaţii pun accentul, de cele mai multe ori, pe analiza migăloasă şi povestirea amănunţită a operelor studiate, înşirate una după alta, în cadrul temei abordate. Puţini sînt aceia care au încercat o caracterizare comparativă a eroilor sau a operelor, pentru a desprinde ceea ce este general sau specific fenomenului literar prezentat.

Existenţa cvasigenerală a acestei deficienţe ridică în faţa profesorilor de literatură din şcolile medii ale oraşului Iaşi problema necesităţii unei mai bune organizări viitoare a muncii lor instructiv-educative, în scopul dezvoltării sistematice şi gradate a capacităţii elevilor de a generaliza şi sintetiza materialul literar studiat.

Totodată, faptul că în multe lucrări abundă clişeele şi formulele şablon, că puţini candidaţi caută o soluţie personală în prezentarea ideilor, că exprimarea greoaie şi lipsa de proporţii între părţile constitutive ale compoziţiei sînt caracteristice pentru mulţi alţi candidaţi — toate acestea constituie o dovadă că grija pentru formarea şi dezvoltarea deprinderilor de muncă independentă ale elevilor n-a stat în centrul preocupărilor tuturor profesorilor de literatură de la şcolile medii din oraşul Iaşi.

Deşi lucrările scrise oglindesc străduinţa multor candidaţi de a folosi lectura extraşcolară în vederea completării pregătirii lor literare, se remarcă uşor faptul că preferinţele lor au fost unilaterale. Ei au acordat mai multă atenţie prozei noastre actuale şi în schimb au fost aproape complet neglijate dramaturgia şi mai ales poezia noastră nouă. Profesorilor de literatură le revine sarcina ca, pe viitor, să îndrumeze în aşa fel lectura elevilor, îndeosebi în ultimele clase ale şcolii medii, încît aceştia să poată cunoaşte şi îndrăgi literatura noastră realist-socialistă sub toate faţetele ei multiple şi variate.

In multe lucrări scrise mai slabe şi, uneori, chiar în unele lucrări bune, găseşti numeroase confuzii supărătoare pe care candidaţii le fac în domeniul literaturii. Astfel, unii îi atribuie în mod greşit lui Mihai Beniuc paternitatea poeziilor „Minerii din Maramureş" şi „In numele vieţii, semnează" (Şcoala medie serală nr. 6), iar alţii îl declară pe Mihai Davidoglu autor al romanului „Oţel şi pîine" (Şcoala medie nr. 5). Această superficialitate în însuşirea cunoştinţelor literare de către unii elevi impune ca, pe viitor, profesorii de literatură să acorde o mai mare atenţie fiecărui elev în parte pentru temeinica şi durabila însuşire a întregii materii. Aceeaşi atenţie susţinută trebuie să o dea şi pentru a înlătura din exprimarea scrisă a elevilor toate greşelile gramaticale, de ortografie şi de punctuaţie. Numai în felul acesta, pe viitor, lucrările scrise ale candidaţilor la examenul de maturitate nu vor mai include ca în prezent, greşeli ca cele arătate.

Am amintit mai sus doar cîteva din învăţămintele care pot fi trase de către profesorii de literatură din oraşul Iaşi, dacă ar cerceta lucrările scrise ale elevilor lor la examenul de maturitate. Se înţelege că examentul oral poate oferi şi el noi şi preţioase învăţăminte.

Ar fi bine ca fiecare şcoală medie să încerce o analiză temeinică şi multilaterală a datelor strînse de la acest examen, pentru a avea, astfel, cîteva indicaţii în plus în vederea îmbunătăţirii muncii în noul an şcolar.

I. CREMER

VIAȚA DE PARTID

După închiderea anului școlar în învățămîntul ideologic

Și în regiunea noastră în cursul acestui an școlar s-au luat măsuri pentru asigurarea unui conținut corespunzător învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Astfel, au fost selecționați cu grijă propagandiștii, s-au trimis în regiune lectori special pregătiți pentru a ține lecțiile și pentru a se ocupa de pregătirea propagandiștilor și a inspectorilor — cuprinși în aceleași seminarii. De asemenea, la indicația comitetului regional P.M.R., pe lîngă lecțiile prevăzute în programă au mai fost ținute — în completare — expuneri cu privire la sarcinile cadrelor didactice în desfășurarea muncii politice și culturale de masă în perioada de iarnă, la documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, ale Congresului al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S. În afară de aceasta, s-au ținut conferințe cu: „Forțele păcii și socialismului sînt de neînvins", iar din inițiativa organelor raionale și orășenești de partid, s-au prezentat în fața pedagogilor unele informări privind sarcinile politice și economice locale.

Foarte bine venite s-au dovedit a fi și consultațiile colective organizate cu regularitate în aproape toate raioanele. În centrele de comune din raioanele Vrancea, Filimon Sîrbu, Focșani și altele au fost organizate consultații și pentru profesorii-maiștri de la școlile profesionale și de meserii. În preajma colocviilor, pentru a veni în ajutorul cursanților au fost acordate consultații individuale și colective (pe centre de comune și în școli).

Îndrumată de comitetul regional de partid, secția regională de învățămînt și cultură a înzestrat 191 de școli elementare și medii cu cele mai importante cărți din bibliografia dată la cursurile ideologice. Valoarea cărților se ridică la 63.000 lei. E de menționat inițiativa bună din raioanele Liești și Focșani de a procura materialul bibliografic din fonduri locale.

În acest an școlar o contribuție de seamă la buna desfășurare a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice au dat-o organizațiile de partid din școli și din comune care au controlat îndeaproape modul cum se realizează pregătirea în cercuri. Organizațiile de bază de la școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 3 din Galați, nr. 2 din Brăila, nr. 1 și nr. 2 din Focșani, nr. 1 din Tecuci, de la școlile elementare nr. 11, nr. 22 și nr. 23 din Galați și multe altele au analizat în adunări generale învățămîntul ideologic și au adoptat hotărîri pentru înlăturarea deficiențelor din desfășurarea lui. Ba mai mult, unele organizații de partid, bunăoară de la școlile nr. 1, nr. 2 și nr. 3 din Galați, au organizat ele însele consultații lunare sau săptămînale.

Măsura de a se ține lecții de recuperare și seminarii cu învățătorii și profesorii care au avut două sau mai multe absențe la învățămîntul ideologic a fost de un real folos.

Toate aceste măsuri, dublate de seriozitatea cu care cadrele didactice au studiat marxism-leninismul, au făcut ca învățămîntul ideologic să se încheie în regiunea noastră cu rezultate pozitive. Aproape 75% din cei care s-au prezentat la colocviu au răspuns bine și foarte bine.

În general, în timpul anului ca și la colocvii, propagandiștii — în afara unor cazuri izolate — s-au dovedit stăpîni pe probleme, reușind să ajute cu competență pe cursanți la însușirea temeinică a cunoștințelor, să clarifice confuziile strecurate în discuții, să corecteze toate greșelile. Ei au putut să conducă în așa fel discuțiile încît să fie aprofundate problemele principale, necesare a fi reținute cu deosebire. Astfel, a fost subliniat cu tărie în majoritatea seminariilor faptul că apariția marxismului a constituit o revoluție în gîndire, că însușirea științei marxist-leniniste este o necesitate pentru fiecare om al muncii. În seminarii a fost reliefat de asemenea procesul de adîncire a exploatării omului de către om în societatea capitalistă și s-a relevat amploarea luptei de eliberare de sub jugul imperialist dusă în colonii.

De asemenea, în seminarii și la colocviu a fost prezentă preocuparea de a se face o legătură firească între problemele teoretice și practice ale construirii socialismului în țara noastră, de a se analiza sarcinile concrete ce revin cadrelor didactice în perioada actuală.

Însușirea sistematică a cunoștințelor ideologice de către majoritatea cadrelor didactice s-a reflectat în modul cel mai elocvent în munca la catedră a acestora. Pedagogi ca Ion Brezeanu, Victor Olaru și Minodora Manta din Galați, Ion Hendoreanu din Brăila, Eugen Cioraparu din comuna Viziru, Mihai Solomon din comuna Bujor și mulți alții reușesc să-și orienteze mult mai bine lecțiile, să le lege mai strîns de actualitatea social-politică, ajutînd în mod sistematic pe elevi să-și formeze o concepție materialistă despre lume și viață.

În cursul anului școlar, ca și în timpul colocviului au ieșit în evidență și unele lipsuri, de care trebuie să se țină seama în activitatea viitoare. Astfel, în unele seminarii nu a existat suficientă combativitate, nu s-au făcut referiri la munca instructiv-educativă a pedagogilor, la sarcinile lor școlare și extrașcolare. În unele cercuri problemele nu au fost îndeajuns adîncite, fie din cauză că pedagogii nu au studiat și nu au conspectat cu toată seriozitatea materialul bibliografic, fie din cauză că propagandiștii nu au reușit să conducă discuțiile spre adîncirea problemelor. Au mai existat cadre didactice care nu au putut să expună liber problemele, să interpreteze independent faptele și fenomenele, ele consultînd prea mult notițele în timpul expunerii, citindu-le chiar.

Pentru ca învățămîntul ideologic al cadrelor didactice să se desfășoare în viitorul an școlar cu rezultate mai bune decît în acest an — an de experiență, am putea spune — de pe acum s-au luat măsuri de selecționare judicioasă a propagandiștilor și de instruire temeinică a acestora, secția regională de învățămînt și cultură se îngrijește încă din această perioadă de procurarea bibliografiei.

Foarte important este ca toate cunoștințele căpătate de pedagogi în cercurile de învățămînt să nu fie uitate, ba mai mult, să fie adîncite, conturate mai precis în perioada care urmează. Acest lucru — de altfel, arătat cadrelor didactice în ședințele de analiză a învățămîntului ideologic ce s-au ținut după terminarea colocviilor — se poate realiza numai dacă pedagogii vor continua peste vară să studieze, să citească cu regularitate presa, să poarte discuții pe problemele politice și ideologice, să aplice cele învățate în activitatea obștească zilnică pe care o vor desfășura în cursul vacanței.

Experiența acestui an școlar a dovedit că pentru a îmbunătăți munca în învățămîntul ideologic destinat cadrelor din școli este absolută nevoie de un sprijin mai atent, mai susținut din partea secțiilor de învățămînt și cultură, a inspectorilor din învățămînt, un sprijin care să nu se oprească numai la problemele de organizare (evidența cursanților, mobilizarea la cercuri, frecvența etc.), ci să meargă și la problemele de conținut, să se intereseze cu intensitate de gradul de pregătire al fiecărui pedagog, de nivelul ideologic și politic al colectivelor pedagogice din școli, de măsura în care învățătorii și profesorii aplică la lecții și în activitatea obștească cele studiate la cercurile de învățămînt ideologic ș.a. Nu ne putem declara mulțumiți bunăoară, de faptul că în timpul cursurilor și al colocviului nici un inspector al Ministerului Învățămîntului și Culturii nu a venit în regiunea noastră să ajute la buna organizare a învățămîntului ideologic, dar mai ales să se intereseze de conținutul lui, de nivelul de pregătire ideologico-politică al cadrelor didactice.

Eforturile pedagogilor pentru însușirea marxism-leninismului trebuie să fie sprijinite cu mai multă perseverență și de către conducerile școlilor, de activele grupelor sindicale. Acestea trebuie să creeze cadrelor didactice condiții pentru studiul individual, pentru o participare regulată la seminarii, să se intereseze de măsura în care pedagogii vin pregătiți la cercuri, de felul în care ei folosesc cunoștințele căpătate la seminar.

Numai dacă toți acești factori vor acorda cea mai mare atenție învățămîntului ideologic, munca organelor și organizațiilor de partid din regiune pentru buna desfășurare a învățămîntului ideologic va avea în anul școlar viitor roade încă mai bogate.

C. MARINESCU
instructor
Comitetul regional P.M.R. Galați

Succese ale micilor cultivatori

Colectivul Școlii de 7 ani Costești Vale, raionul Titu, regiunea București, care a luat inițiativa de a cultiva sfeclă de zahăr pe o parte din lotul școlar și de a contribui în acest fel în mod direct la realizarea sarcinilor puse de plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 trimite către „Gazeta învățămîntului" următoarea veste:

La data de 28 iunie a.c. sfecla de pe lotul nostru școlar este cea mai frumoasă dintre culturile de sfeclă din raion. Putem anunța cu satisfacție că avem în prezent sfecle care cîntăresc 2 kg. bucata.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BALCESCU", face cunoscut celor interesați că se instituie un concurs pentru ocuparea funcției didactice de:

1. Șef de lucrări la disciplina de Apicultură și Sericicultură de la catedra de Zootehnie specială, pendinte de Facultate de Agricultură și Zootehnie.

Cei care doresc să se prezinte la concurs, vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului, următoarele acte:

1. Copie legalizată de pe actele de studii; 2. Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; 3. Certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; 4. Certificat de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; 5. Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; 6. Autobiografia.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București, în termen de două luni de la apariția prezentului anunț

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8-14 de la rectoratul institutului.

★

INSTITUTUL PEDAGOGIC din Timișoara, facultatea de matematică-fizică, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

— Două posturi de asistent la catedra de fizică, disciplina fizică generală, poz. nr. 8 și 9.

— Un post de preparator principal la catedra de analiză-algebră.

— Un post de preparator principal la catedra de geometrie.

Doritorii vor înainta actele necesare pînă la data de 15 august. Informații se primesc la secretariat, telefon 44-08, Timișoara.

EXPOZIȚII ȘCOLARE

Ceea ce atrage în primul rînd atenția în expozițiile școlare din anul acesta este preponderența acelor exponate care indică temeinica orientare a învățămîntului nostru către viață, către munca practică. Predomină în majoritatea expozițiilor standurile rezervate pieselor executate de elevi în atelierele școlii sau cu prilejul practicii în producție.

La prima vedere, aceste piese par simple. La expoziția Școlii medii „Nicolae Bălcescu" sau la expoziția Școlii „Mihai Viteazul" din București, de pildă, în standurile rezervate lucrărilor executate în ateliere se pot vedea șuruburi, compase de grosime, clește patent, chei, piulițe, ciocane, scăunele, grătare, obiecte de uz casnic construite din lemn etc. Această simplitate este însă numai aparentă. Executarea fiecărei piese în parte — și mai ales executarea ei corectă — presupune cunoașterea temeinică a tehnologiei materialelor, a unui întreg ansamblu de operațiuni, ca și mînuirea multor scule. Pentru realizarea fiecărei piese elevii au trebuit să folosească o serie de cunoștințe teoretice, să alcătuiască schițe, să calculeze și să măsoare, să fie atenți la corectitudinea operațiunilor etc. Astfel, prin executarea acestor piese simple, elevii și-au format importante deprinderi de muncă practică. Pe baza elementelor însușite în atelierul școlii ei pot trece la executarea unor lucrări mai complicate. Dovada o avem chiar în cadrul expozițiilor. La Școala medie „Mihai Viteazul", alături de piesele realizate în atelierele școlii sînt și obiectele care au fost lucrate în timpul practicii la uzinele „Metaloglobus". Felinarele, pompele de pulverizat, lămpile de gătit, pe care elevii le-au lucrat în timpul practicii în uzină cer, desigur, un nivel mai ridicat al deprinderilor de muncă practică. Pedagogii au reușit să-i aducă pe elevi la acest nivel formîndu-le mai întîi primele deprinderi de muncă în atelierele școlare.

Un loc important în expoziția Școlii medii „Mihai Viteazul" îl ocupă materialul didactic lucrat de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice. Am putea spune că aproape pentru fiecare lecție a fost realizată cîte o piesă de laborator menită să-i ajute pe elevi în înțelegerea diferitelor probleme teoretice. O simplă enumerare este suficientă pentru a demonstra seriozitatea cu care a fost privită în această școală confecționarea materialului didactic. Pot fi văzute la expoziție aparate pentru prepararea acidului sulfuric (procedeul camerelor cu plumb), aparate pentru prepararea clorului, aparate pentru demonstrarea calității de catalizator al apei între SO_2 și SH_2, aparate pentru demonstrarea legii lui Ohm; electromagneți, bancuri optice, scripeți, tribometre cu vibrator, calorimetre, bobine, voltmetre, dinamometre, colectoare cu plăci etc. Exponatele elevilor de la Școala medie „Mihai Viteazul" constituie o pildă în privința mijloacelor ce pot fi folosite de cadrele didactice pentru îmbogățirea materialului didactic.

Din lucrările efectuate la lecțiile de științe naturale elevii au prezentat la expoziție, pe lîngă numeroase ierbare și insectare alcătuite cu materialul adunat în timpul excursiilor, diferite experiențe. Amintim astfel plantele crescute în soluții din care lipsesc diferite substanțe chimice în comparație cu plantele crescute în soluție nutritivă completă.

De asemenea, din lucrările efectuate la matematică au fost prezentate în expoziția școlii numeroase corpuri geometrice confecționate de elevi. Sînt de remarcat machetele realizate din sîrmulițe sudate și foițe de celuloid, cu ajutorul cărora elevii au rezolvat diferite probleme de geometrie și trigonometrie.

Ca și celelalte materii, limba și literatura română, limba și literatura rusă, istoria și geografia își au și ele rezervate în expoziție colțurile lor. Pentru fiecare specialitate profesorii au găsit lucrări specifice, care să oglindească străduințele lor pentru continua ridicare a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Caietele de lectură extrașcolară, care cuprind cele mai multe și mai frumoase conspecte, fotomontaje reprezentînd momente din istoria literaturii ruse, numeroase hărți geografice lucrate de elevi etc.

Grija deosebită pentru formarea deprinderilor de muncă practică se observă și din standul rezervat la expoziția Școlii medii „Nicolae Bălcescu" lucrărilor realizate de elevi. Obiectele executate de acestea oglindesc și o vădită preocupare pentru latura artistică a muncii lor. Bluzele, șervețelele, fețele de masă, costumele naționale confecționate de eleve se disting atît prin corectitudinea cu care sînt executate cît și prin frumusețea modelelor brodate pe ele.

Expozițiile pregătite de școli la sfîrșitul acestui an de învățămînt sînt o oglindă vie a muncii desfășurate în școală. Din felul cum au fost organizate expozițiile, din piesele pe care ele le cuprind precum și din nivelul de realizare al acestora se desprinde seriozitatea cu care au muncit cadrele didactice și elevii.

O. BUZESCU

TINERII MUNCITORI SINT TEMEINIC PREGATIȚI

În orașul Sibiu cursurile pentru pregătirea muncitorilor din întreprinderi în vederea intrării în școala medie serală sînt urmate de un mare număr de tineri dornici să-și continue studiile. Interesul pe care aceștia îl depun pentru însușirea cunoștințelor predate se reflectă în răspunsurile pe care ei le dau în cadrul lecțiilor, precum și în rezultatele obținute la lucrările periodice de control, la limba romînă, matematică și fizică .

Organele de învățămînt din localitate sub îndrumarea permanentă a comitetului orășenesc de partid s-au îngrijit de buna desfășurare a cursurilor de pregătire dînd indicații ca muncitorii care frecventează aceste cursuri să fie repartizați în grupe organizate pe ramuri de producție înrudite. Astfel, dintr-o grupă fac parte muncitorii din întreprinderile metalurgice „Independența", I.M.S., „Balanța", „Steaua Roșie" etc. Din altă grupă fac parte muncitorii textiliști. In acest fel s-a asigurat mai multă omogenitate în ceea ce privește pregătirea cursanților, s-a ușurat predarea noilor cunoștințe și s-au creat condiții pentru legarea acestora de specificul muncii elevilor în producție

De asemenea organele de învățămînt exercită un control susținut asupra conținutului lecțiilor. Inspectorii metodiști ai secției de învățămînt și cultură au întocmit un plan de inspecții pe toată durata desfășurării cursurilor. In acest plan se prevăd asistențe săptămînale la toate obiectele și discuții metodice individuale și colective, cu profesorii care predau la aceste cursuri.

Multe din conducerile întreprinderilor și comisiile organizate în aceste întreprinderi se interesează îndeaproape de frecvența și felul cum se pregătesc muncitorii recomandați să urmeze cursurile de pregătire pentru admiterea în școala medie serală. De asemenea, unii tehnicieni și ingineri din aceste întreprinderi au luat pe lîngă ei cîte unul sau doi muncitori din cei care frecventează cursurile de pregătire și-i ajută să înțeleagă mai bine cunoștințele de matematică și fizică predate la cursuri.

Conducerea secției de învățămînt va trebui totuși să țină o mai strînsă legătură cu comisiile de selecționare a candidaților din întreprinderile „Flamura Roșie" și „13 Decembrie" din ai căror muncitori înscriși la cursurile de pregătire mulți nu frecventează cu regularitate.

In această perioadă trebuie folosite toate posibilitățile în vederea asigurării unei pregătiri cît mai temeinice a muncitorilor dornici de a-și continua studiile.

★

Activitatea la cursurile de pregătire pentru muncitorii care vor intra în învățămîntul mediu seral reclamă din partea profesorilor care predau la aceste cursuri o atentă și chibzuită organizare a activității la clasă, aplicarea unor procedee adecvate, specifice acestei munci.

Profesorii care predau la cursurile de pregătire de la Școala medie nr. 26 din Capitală caută să răspundă cît mai bine acestor cerințe, spre a asigura tinerilor muncitori o temeinică pregătire.

Pentru a le face cît mai accesibilă însușirea cunoștințelor, profesorii fac mereu apel la ceea ce știu tinerii muncitori din activitatea lor practică. La fizică, spre exemplu, la o lecție despre mișcarea circulară uniformă, pentru a le înlesni înțelegerea noțiunii de viteză periferică ca mărime vectorială, profesoara a luat drept exemplu un fapt din producție — desprinderea scînteii de la polizoare pe direcția tangentei la polizor, fenomen fizic cu care mulți dintre ei erau familiarizați, dar pe care nu știau să-l explice din punct de vedere științific.

La început au existat deficiențe în asigurarea frecvenței regulate a cursanților la lecții, ceea ce a provocat greutăți în predare și în același timp o rămînere în urmă a acelor care au venit la curs cu întîrziere. Datorită legăturii dintre școală și întreprindere ca și ajutorului dat de organizația de partid și de organizația sindicală din școală s-au luat măsuri ca toți cursanții să frecventeze regulat. Spre a-i ajuta pe cursanții rămași în urmă să ajungă la nivelul celor care au frecventat de la început regulat, profesorii au lucrat în mod deosebit cu aceștia. De exemplu, profesorul de matematică îi scoate des la tablă pentru efectuarea unor exerciții asemănătoare cu acelea pe care le-au rezolvat mai înainte cei avansați. Dacă se constată că nici pe această cale nu și-au însușit în întregime materia predată, ei sînt chemați la consultații în afara orelor de clasă

Profesorii de romînă, pe lîngă grija pe care o arată însușirii cunoștințelor prevăzute de programa cursului, se preocupă îndeaproape și de lectura cursanților. Îi întreabă ce cărți citesc. Discută cu ei conținutul celor citite, stimulîndule interesul și gustul pentru lectură.

Acordînd un și mai mare interes pentru buna pregătire a lecțiilor, pentru judicioasa lor organizare, profesorii care predau la cursurile de pregătire de pe lîngă Școala medie nr. 26 vor putea asigura o temeinică pregătire a muncitorilor înscriși la aceste cursuri.

M. ILIESCU

Intrecere între posturile sanitare fruntașe

Stadionul Tineretului a cunoscut în urmă cu cîteva zile o animație deosebită. S-a desfășurat aici faza republicană a întrecerii între colectivele posturilor sanitare școlare clasate pe primele locuri la întrecerile pe regiuni. In fața conducerii Crucii Roșii a R.P.R., a unor cadre de conducere din învățămînt, a numeroase cadre didactice și sanitare, precum și a unui mare număr de pionieri din Capitală, micii sanitari veniți din toate regiunile țării au făcut dovada că știu să îmbine învățătura cu activitatea obștească de cruce roșie, că posedă temeinice cunoștințe sanitare teoretice și practice, îndeminare și siguranță în acordarea primului ajutor. Cele 18 colective ale posturilor sanitare prezentate la concurs au desfășurat o bogată activitate de educație sanitară, de prevenire a accidentelor și de acordare a primului ajutor în școlile unde învață, sub îndrumarea personalului medical și a cadrelor didactice responsabile cu munca de cruce roșie.

Pionieri ca Petre Andrei și Emilia Mitrea de la școala din comuna Romini, raionul Buhuși, Aurora Bașca, fiică de oțelar de la Cîmpia Turzii. Lidia Marinescu din Tr. Măgurele și alții sînt fruntași nu numai în munca sanitară, ci și la învățătură sau în activitatea obștească. Cît de bine s-au prezentat majoritatea colectivelor o dovedește faptul că juriul a fost nevoit să recurgă la o probă de baraj pentru desemnarea primilor clasați. Colectivul postului sanitar de la Școala de 7 ani din comuna Romini, regiunea Bacău, s-a clasat astfel pe primul loc, primind cupa și steagul de post sanitar fruntaș pe țară și importante premii (un aparat de radio pentru școală și cîte un aparat de fotografiat „Orizont" pentru fiecare echipier). Pe locurile următoare s-au clasat colectivele posturilor sanitare de la școlile de 7 ani din comuna Hodod, raionul Cehul Silvaniei, și din Cîmpia Turzii, care, la fel, au primit importante premii. O bună pregătire au dovedit și colectivele posturilor sanitare de la Școala medie „I. Creangă"-București, de la Școala profesională „Electroputere" — Craiova și de la Școala pedagogică din Cîmpulung Muscel.

Rezultatele întrecerii au demonstrat că munca de educație sanitară în școlile noastre se bucură de o atenție tot mai mare, atît din partea personalului medical, cît și din partea cadrelor didactice și a școlarilor.

Însușindu-și regulile sanitare, propagîndu-le în masa tineretului școlar și în rîndurile cetățenilor, membrii colectivelor posturilor sanitare școlare contribuie la păstrarea sănătății poporului, care este una din preocupările de seamă ale regimului democrat-popular.

C. M.

Cu îndeminare micii sanitari de la Școala din comuna Romini, regiunea Bacău, clasați pe locul I în întrecere, dau primul ajutor.

Prof. ALEXANDRINA ZBIEREA: „Aici voi învăța eu".

IN EXCURSIE

Școala de 7 ani nr. 137 din comuna Măgurele, raionul Lenin, a organizat nu de mult o excursie pe Valea Prahovei, cu o tematică variată și interesantă. A fost vizitată cu acest prilej o sondă din Cîmpina. Elevii au aflat aici multe lucruri interesante despre bogățiile subsolului țării noastre, despre petrol și derivatele lui. La Sinaia au fost vizitate Fabrica de ciment, centrul și împrejurimile stațiunii. La Orașul Stalin programul a cuprins vizitarea unor întreprinderi industriale și a monumentelor istorice.

In timpul excursiei s-a dezvoltat tema „Evocarea trecutului de luptă al poporului nostru în operele scriitorilor progresiști". Nu au lipsit nici aplicațiile practice la matematică: s-a determinat cu ajutorul goniometrului distanța dintre două puncte, distanță inaccesibilă măsurării, precum înălțimea unui copac.

Excursia a îmbogățit cunoștințele elevilor și a contribuit la dezvoltarea sentimentului lor de dragoste față de patrie.

★

Un grup de 42 de elevi ai Școlii de 7 ani nr. 40 și ai Școlii medii nr. 33 din Capitală au făcut de curînd o excursie la Giurgiu. Ei au vizitat orașul, portul, Podul Prieteniei, biblioteca și Colțul Festivalului din cadrul clubului NAVROM. La întoarcere excursioniștii s-au oprit să viziteze locurile istorice de la Călugăreni.

Cei 42 de elevi au petrecut în mijlocul naturii, în mod instructiv, o zi plină de voie bună.

Bunii gospodari din raionul Lipova

Munca de pregătire a școlilor pentru viitorul an școlar se desfășoară din plin în raionul Lipova. Cadrele didactice și comitetele de părinți aduc o însemnată contribuție la această acțiune de mare importanță.

La Școala medie de 11 ani din Lipova au început, prin grija sfatului popular orășenesc și a direcției școlii, lucrările de reparații. Aceeași școală a fost aprovizionată cu întreaga cantitate de combustibil necesară pentru anul școlar viitor.

Au fost de asemenea aprovizionate cu lemnele de foc pentru anul școlar viitor școlile de 7 ani din comunele Săvîrșin, Petriș, Zăbrani, școlile de 4 ani din Hălăliș, Troaș, Temești etc.

Comitetele de părinți de pe lîngă aceste școli au sprijinit în mod efectiv aprovizionarea cu combustibil, contribuind la transportul unor însemnate cantități de lemne.

Informație

Serviciul Perfecționării Cadrelor Didactice din M.I.C. comunică:

Profesorii de economie politică și socialism științific din rețeaua școli medii de cultură generală și școli profesionale și tehnice care vor participa la cursul de pregătire și perfecționare, între 15 iulie—15 august a.c., la Complexul școlar din Predeal, vor aduce cărțile indicate în bibliografia publicată și în special „Manualul de economie politică" ediția II-a 1959 și manualul „Bazele filozofiei marxiste" ediția 1959.

Consfătuírîle raíonale

In zilele de 5—6 iulie a. c. s-au desfăşurat în întreaga ţară consfătuirile anuale raionale ale cadrelor didactice. La aceste consfătuiri au fost dezbătute pe larg rezultatele obţinute de învăţători şi profesori în activitatea desfăşurată în cursul anului şcolar, în centrul dezbaterilor stînd problemele muncii educative. Prezentăm mai jos aspecte de la cîteva consfătuiri raionale.

Munca — puternic mijloc de educaţie

Consfătuirea cadrelor didactice din oraşul Constanţa a prilejuit o amplă dezbatere a căilor şi mijloacelor folosite şi a rezultatelor obţinute în educarea patriotică şi internaţionalistă a elevilor. Referatul prezentat de către tovarăşul Ştefan Boieru, secretar al comitetului orăşenesc de partid, a scos în evidenţă multe realizări ale şcolilor şi cadrelor didactice din localitate în formarea la elevi a trăsăturilor omului nou al societăţii socialiste: dragostea fierbinte faţă de patrie, de popor şi de partid, dragostea faţă de Uniunea Sovietică, de ţările socialiste, un larg orizont cultural, ştiinţific şi tehnic împletit cu o temeinică pregătire pentru viaţă. La educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist au contribuit atît lecţiile, prin conţinutul lor educativ şi prin justa lor orientare ideologică, cît şi numeroasele activităţi în afară de clasă: vizitele şi excursiile în întreprinderi, în regiune sau în ţară pentru cunoaşterea realizărilor regimului democrat-popular, a bogăţiilor şi frumuseţilor patriei, a roadelor ajutorului acordat de U.R.S.S. şi ale colaborării cu ţările socialiste frăţeşti, acţiunile de folos obştesc, manifestările cultural-artistice etc.

Atît referatul cît şi o bună parte din discuţiile care i-au urmat au subliniat că munca este mijlocul cel mai important pentru formarea trăsăturilor omului nou, pentru educarea elevilor în spirit comunist şi pentru dezvoltarea dragostei lor faţă de patrie. A reieşit că o contribuţie importantă în această privinţă a adus-o introducerea în şcoala de cultură generală a unor noi obiecte de învăţămînt legate mai mult de producţie şi a lucrărilor practice agricole sau de atelier.

Înţelegînd în mod just învăţătura leninistă cu privire la îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă şi la legarea şcolii de viaţă, numeroase cadre didactice s-au străduit să găsească forme şi mijloace cît mai variate pentru a dezvolta la elevi dragostea de muncă şi a le forma deprinderi practice pentru o activitate productivă, utilă societăţii.

Au fost citate în acest sens realizările obţinute de cadrele didactice de la şcolile medii nr. 1, 2 şi 3, de la şcoala pedagogică, de la şcolile de 7 ani nr. 1, 3, 4, 5, 10 din oraşul Constanţa şi de la şcoala de 7 ani din comuna Ovidiu, care au organizat bine lucrările practice şi activităţile din perioada 15-26 iunie şi au ţinut o strînsă legătură cu întreprinderile ce patronează şcolile respective în vederea atragerii elevilor la îndeplinirea planurilor de producţie ale acestora.

Participanţii la discuţii au scos în evidenţă faptul că munca de educare patriotică a elevilor nu trebuie să se limiteze numai la trezirea şi dezvoltarea sentimentelor patriotice, ci trebuie să formeze la elevi convingeri patriotice profunde, care să-i determine să-şi pună toate forţele în slujba construcţiei socialiste, pentru întărirea şi înflorirea patriei.

O astfel de preocupare a existat la multe cadre didactice din oraşul Constanţa. In cuvîntul său, tovarăşul Ion Lungu, directorul Şcolii medii nr. 3, a arătat că învăţătorii şi profesorii şcolii au urmărit ca, prin vizite şi excursii, elevii să cunoască cele mai de seamă realizări ale regimului democrat-popular, realităţile şi transformările profunde ce au avut loc în regiune. Cunoaşterea acestor realităţi a impresionat pe elevi şi le-a trezit puternice sentimente de mîndrie pentru tot ce a creat regimul nostru. Cu prilejul vizitelor în întreprinderi şi excursiilor documentare, elevii au avut posibilitatea să cunoască mai îndeaproape viaţa din colectivele de muncitori şi problemele producţiei, li s-a trezit interesul pentru însuşirea unor meserii. Încă din timpul anului şcolar s-a creat o legătură strînsă între Şcoala medie nr. 3 şi Centrul mecanic din Constanţa care o patronează. Lucrînd aici în timpul practicii în producţie, elevii şi-au însuşit multe deprinderi practice şi li s-a dezvoltat dragostea faţă de muncă. Unii dintre ei, care au lucrat la formarea miezurilor pentru turnarea pistoanelor, au manifestat mult interes, reuşind în scurt timp să realizeze norme apropiate de ale muncitorilor calificaţi.

O dovadă a efectelor educative ale muncii în producţie o constituie scrisoarea deschisă adresată de organizaţia U.T.M. din clasa a XI-a A a acestei şcoli către toată promoţia de a intra în producţie după absolvirea şcolii şi de a-şi continua studiile paralel cu munca productivă.

Rezultate bune în educarea comunistă a elevilor au obţinut şi cadrele didactice de la Şcoala medie nr. 2. Poate fi menţionat îndeosebi exemplul profesoarei de fizică Dragu Voichiţa, care a fost şi diriginta clasei a XI-a şi care în lecţiile sale a ţinut seamă de cele mai noi descoperiri ale ştiinţei, a organizat lecţii chiar în întreprinderile vizitate, i-a însoţit pe elevi la activităţile practice desfăşurate în atelierele „23 August". Un grup de zece dintre elevii săi au lucrat aici în tot timpul anului cîte patru ore pe săptămînă în afara orelor de curs şi au ajuns să lucreze singuri la strung, la freză, la raboteză sau la bobinaj, manifestîndu-şi dorinţa de a intra în producţie după absolvirea şcolii.

Un frumos exemplu au oferit şi elevii clasei a X-a de la aceeaşi şcoală, care au făcut practică în întreprinderea de ţesătorie „Intrecerea socialistă". Ei n-au avut o atitudine pasivă, ci s-au încadrat în viaţa colectivului întreprinderii, contribuind la reducerea preţului de cost şi la realizarea de economii peste plan. Prin scrisoarea pe care conducerea întreprinderii a trimis-o şcolii sînt evidenţiate comportarea frumoasă a elevilor în timpul practicii şi contribuţia lor la depăşirea planului de producţie.

Aproape toate elevele şcolii pedagogice au participat la munca practică desfăşurată în G.A.S. Basarabi, brigăzile organizate în acest scop realizînd însemnate depăşiri ale normelor de producţie. Transformările pe care le-au observat aici timp de mai mulţi ani, condiţiile de trai şi de muncă ale muncitorilor din ce în ce mai bune, extinderea an de an a culturilor şi a înzestrării gospodăriei au trezit în sufletele lor puternice sentimente de dragoste faţă de partid şi de popor, mîndria că au contribuit direct la succesele obţinute de gospodărie. Aceeaşi mîndrie au simţit-o ceilalţi elevi ai şcolii care au fost invitaţi la festivitatea decernării steagului de întreprindere fruntaşă cooperativei „Inainte" unde ei au desfăşurat activităţile practice şi unde au adus o contribuţie directă la depăşirea planului de producţie.

După cum a arătat tovarăşul Vasile Baltă, directorul Şcolii de 7 ani din comuna Ovidiu, şi aici au existat preocupări pentru educarea elevilor prin muncă. Pe lîngă vizitarea a numeroase întreprinderi industriale şi agricole din împrejurimi, elevii au participat direct la efectuarea anumitor lucrări în gospodăria colectivă: plivitul a 15 ha. coriandru, 10 ha. sfeclă de zahăr, 4 ha. ceapă şi altele.

Dezbaterile consfătuirii au mai reliefat importanţa deosebită pe care o are antrenarea şcolarilor în acţiunile de folos obştesc, pentru dezvoltarea dragostei tineretului faţă de muncă direct productivă.

Un mare număr de elevi au răspuns cu entuziasm la chemarea organizaţiei U.T.M. pentru a lucra pe şantierele oraşului. Astfel, sute de elevi au prestat mii de ore de muncă voluntară la taluzarea malului mării, care este şantier al tineretului, iar numărul celor care au cerut să lucreze în brigăzile de muncă patriotică la G.A.S. a depăşit cu mult aşteptările. In prezent, şapte brigăzi de muncă patriotică formate din elevi de la şcolile din Constanţa ajută la efectuarea muncilor agricole în gospodăriile agricole de stat Topraisar, Basarabi, Dorobanţu şi altele.

Tot din dezbaterile consfătuirii a reieşit că în unele şcoli, în special în cele cu internat, s-au făcut încercări pentru introducerea autodeservirii elevilor, care are o mare influenţă pozitivă asupra educării elevilor în spiritul dragostei faţă de muncă, în spiritul disciplinei, ordinei, răspunzînd totodată cerinţelor vieţii. In această problemă trebuie să se realizeze însă o legătură mai strînsă cu familia pentru a o îndruma să înţeleagă în mod just importanţa autodeservirii şi să educe pe copii în acest spirit.

Consfătuirea cadrelor didactice din oraşul Constanţa a arătat însă că mai sînt şcoli, ca şcolile de 7 ani nr. 13 şi 20, care s-au preocupat în mod nesatisfăcător de efectuarea lucrărilor practice şi legarea învăţămîntului de viaţă, care nu ţin o legătură strînsă cu întreprinderile ce le patronează şi nu pun accent în mod deosebit pe latura educativă a muncii şi activităţii productive a elevilor. Aceste şcoli şi cadrele didactice respective au fost ajutate să înţeleagă în ce constau lipsurile lor şi ce trebuie să facă pentru a-şi îmbunătăţi munca.

★

Concluziile au arătat clar că îmbinarea strînsă a învăţăturii cu munca productivă va contribui într-o măsură şi mai mare la educarea elevilor în spiritul respectului şi dragostei faţă de muncă, la formarea trăsăturilor morale ale omului nou, pregătit multilateral şi cu dragoste fierbinte faţă de patrie.

C. MINCA

Grija pentru formarea concepţiei materialiste despre lume şi viaţă

Consfătuirea cadrelor didactice din oraşul Timişoara a relevat faptul că în munca lor, învăţătorii şi profesorii au stat cu fermitate pe poziţiile marxism-leninismului, căutînd — ca pedagogi de tip nou — să-i ajute pe şcolari în formarea elementelor de bază ale concepţiei materialiste despre lume şi viaţă.

Dezbaterile au reliefat convingerea pedagogilor că educaţia comunistă pe care şcoala trebuie să o facă tineretului studios nu se poate realiza dacă în predarea lecţiilor nu există o preocupare susţinută pentru crearea elementelor de bază ale concepţiei materialist dialectice, materialist istorice. Ca urmare, în orele de curs mulţi profesori de fizică, chimie, matematică, geografie, ştiinţe naturale din oraşul Timişoara au explicat elevilor că procesele şi fenomenele din natură se produc după anumite legi. Ei au subliniat ideea că omul, cunoscînd aceste legi, poate supune natura, o poate folosi în interesul său. Pedagogii au arătat elevilor largile aplicaţii pe care le găseşte ştiinţa în industrie şi în agricultură, căutînd să lege cît mai strîns lecţiile de problemele construcţiei socialiste. Referatele şi discuţiile purtate în cadrul consfătuirii pedagogilor timişoreni au reliefat, de asemenea, faptul că un mare număr de profesori care predau limba şi literatura, istoria, economia politică şi alte discipline au reuşit să facă pe elevi să înţeleagă în mod ştiinţific legile dezvoltării societăţii, rolul maselor populare în făurirea istoriei, rolul partidului clasei muncitoare în înfăptuirea revoluţiei socialiste şi construirea socialismului. Lucrările consfătuirii au scos în evidenţă numeroase exemple de profesori care, ca pedagogi de tip nou, folosesc din plin orele de curs pentru formarea la elevi a concepţiei materialiste despre natură şi societate. Astfel, profesoara Ecaterina Dragomir de la Şcoala medie nr. 3, explicînd elevilor, bunăoară, legea conservării materiei, nu a uitat să sublinieze ideea că materia este în continuă transformare şi că acumulările cantitative duc la salturi calitative. Tot aşa, profesoara Ana Enăşel, predînd la clasa a VIII-a „B" secţia serală „Legea conservării energiei", a făcut o legătură firească cu problema conservării materiei, trăgînd concluzia că materia este veşnică, ea nu se creează şi nici nu se distruge. Profesoara a combătut prin argumentele filozofiei materialiste, teoriile creaţioniste. Cu ocazia lecţiei despre sistemul periodic, ţinută la clasa a XI-a de la secţia serală, profesoara Iulia Toader — fiind de asemenea preocupată de formarea unei concepţii sănătoase despre lume şi viaţă — a arătat elevilor că legea periodicităţii elementelor, descoperită de D. I. Mendeleev, se bazează pe trecerea schimbărilor cantitative în schimbări calitative, Mendeleev considerînd că proprietăţile elementelor chimice depind de greutatea lor atomică. Profesoara Oltea Poleacu de la Şcoala medie nr. 3, vorbind la geologie despre originea pămîntului, a insistat asupra unităţii şi materialităţii lumii şi a combătut ideea falsă că lumea ar fi fost creată de o fiinţă supranaturală. In predarea anatomiei şi fiziologiei omului, unii profesori ca Lucreţia Tenchea, Viorica Popescu, Gheorghe Teleaga şi alţii insistă asupra legăturii dintre structura şi funcţiile organelor, arătînd că modificarea funcţiei organului atrage şi modificarea corespunzătoare a structurii lui, şi, invers, scoţînd în evidenţă unitatea dialectică dintre structura şi funcţia organului.

La lecţia de recapitulare, axată pe tema reflectării în literatura noastră contemporană a transformării socialiste a agriculturii, profesoara Cornelia Burai de la Şcoala medie nr. 3 a ajutat pe elevii clasei a XI-a „B" să reliefeze cu ajutorul exemplelor luate din operele literare, lupta partidului şi a maselor muncitoare pentru socializarea agriculturii. Rolul maselor în făurirea istoriei a fost precizat în cursul orelor de istorie predate de tov. prof. Streza. Astfel, la lecţia „Războiul de 100 de ani" ţinută la clasa a V-a, profesorul, plecînd de la jertfa Ioanei d'Arc pentru eliberarea Franţei, a arătat eroismul cu care au luptat pentru libertatea naţională şi socială eroicii fii ai poporului nostru: Ana Ipătescu, Ecaterina Teodoroiu, Ocsko Terezia, Olga Bancic ş.a.

In cadrul orelor de istorie profesorii Iuliana Bugariu, Maria Pavlov, C-tin Rudeanu, Irina Brînzeu şi alţii se străduiesc să prezinte în adevărata lor lumină faptele istorice, răstălmăcite în mod tendenţios de istoriografia burgheză. Astfel, la Şcoala medie nr. 5, profesorul de istorie vorbind despre Ungaria în secolele XII-XIV a scos bine în evidenţă lupta unită a ţăranilor romîni şi maghiari din Transilvania împotriva exploatării feudale. Profesorii de istorie combătînd cu fermitate tezele burgheze cu privire la duşmănia dintre romîni şi naţionalităţile conlocuitoare contribuie la educarea copiilor — indiferent de naţionalitate — în spiritul prieteniei frăţeşti.

Referatele prezentate la consfătuire, ca şi discuţiile purtate pe marginea lor au tratat şi

In timpul practicii în producţie elevii şcolilor de cultură generală au prilejul să cunoască îndeaproape noile realizări ale industriei noastre şi pe muncitorii care le-au făurit. Iată un grup de elevi ai Şcolii elementare nr. 111 din Bucureşti asistînd plini de interes la montarea compresorului unui troleibuz.

ale cadrelor didactice

despre munca altor pedagogi în lecțiile cărora există o vie preocupare de a înarma pe elevi cu temeinice cunoștințe științifice, de a da lecțiilor un conținut ideologic corespunzător.

Consfătuirea cadrelor didactice din orașul Timișoara a arătat însă că mai există pedagogi — e drept, destul de puțini la număr — care au o slabă pregătire profesională și politică sau care nu și-au revizuit cu temeinicie vechile concepții. Aceste cadre didactice fac în timpul predării numeroase confuzii și greșeli, dăunînd instrucției și educației tineretului ce le-a fost încredințat. Și în orașul Timișoara — au arătat lucrările consfătuirii — mai există pedagogi care în predarea disciplinelor se mențin pe pozițiile așa-zisei științe pure, ruptă de viață, de practică, de munca creatoare a întregului popor, care se mențin pe o poziție obiectivistă, aducătoare de prejudicii învățămîntului. Aceste cazuri sînt însă din ce în ce mai rare.

Dezbaterile consfătuirii cadrelor didactice din orașul Timișoara au arătat că urmarea firească a pozițiilor sănătoase de pe care se face instruirea tineretului școlar este atitudinea sănătoasă a elevilor față de școală, față de știință, față de muncă în general și față de munca productivă în special, este admirația profundă a tineretului studios față de realizările regimului nostru democrat-popular, dragostea lui fierbinte față de patria socialistă, R.P.R., față de popor. Cu tărie au fost subliniate în consfătuire de către aproape toți vorbitorii sentimentele de frăție care îi leagă pe copiii și profesorii romîni de copiii și profesorii proveniți din rîndul naționalităților conlocuitoare (maghiari, germani, sîrbi etc), dorința lor de a se apropia cît mai mult, de a se cunoaște, de a colabora. Așa precum a arătat în cuvîntul său tov. D. Dijmărescu, șeful Secției de învățămînt și cultură a orașului Timișoara, este necesar să se extindă experiența bună a unor școli privind educarea împreună a fiilor oamenilor muncii romini, maghiari, sîrbi, germani etc, din localitate. Serbările comune, ca aceea organizată recent la Școala medie nr. 9 cu limba de predare germană, împreună cu toate școlile din oraș, activitățile culturale și tehnice organizate în același mod în cercurile Palatului pionierilor, excursiile și taberele în care copiii pot lega prietenii trainice etc. trebuie să stea în centrul preocupărilor colectivelor de pedagogi din orașul Timișoara.

Dacă realizările legate de nivelul științific al lecțiilor au fost — cu unele excepții — la înălțimea cerințelor, aceasta se datorește în cea mai mare parte — așa precum au subliniat referatul și discuțiile — ajutorului primit de pedagogi din partea partidului, care prin organizarea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice a creat și pentru învățătorii și profesorii timișoreni condiții optime pentru ca să-și însușească în mod sistematic învățătura marxist-leninistă.

Rezultatele bune cu care s-a încheiat în acest an învățămîntul ideologic al cadrelor didactice, confirmă spusele învățătorilor și profesorilor care au arătat în consfătuire că pedagogii din Timișoara sînt conștienți de faptul că pentru a putea face educație comunistă ei înșiși trebuie să cunoască aprofundat știința marxist-leninistă, să-și însușească ideologia clasei muncitoare.

ANA COSMIN

Căi variate în dezvoltarea patriotismului socialist

Dezbaterea, în cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, a temei „Imbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor" a pus în fața învățătorilor și profesorilor sarcina de a analiza — printre altele — modul în care activitatea desfășurată în anul școlar 1958—59 a realizat una din principalele laturi ale educației comuniste — patriotismul socialist și internaționalismul proletar.

Lucrările consfătuirii cadrelor didactice din raionul Stalin din Capitală au scos în evidență faptul că mulți pedagogi din raion au folosit în acest sens mijloace variate.

Predarea diferitelor obiecte de învățămînt a fost folosită în mod deosebit de profesori pentru ca, odată cu transmiterea cunoștințelor, să dezvolte la elevi sentimentul dragostei față de patria noastră, admirația pentru trecutul de luptă al poporului împotriva asupritorilor, mîndria pentru realizările măreț obținute azi, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pe drumul construirii unei vieți noi, fericite.

Discuțiile purtate în consfătuire au scos în evidență aspecte care ilustrează felul cum pedagogii, pătrunși ei înșiși de aceste sentimente, caută să formeze din elevii lor cetățeni conștienți, viitori constructori activi ai socialismului în patria noastră. Predînd lecții de geografie, profesorii nu s-au oprit la prezentarea aspectului morfologic al geografiei R.P.R., ci au scos în mod deosebit în evidență faptul că bogățiile patriei, care în trecut erau în mîna unui pumn de exploatatori, sînt astăzi proprietatea întregului popor. În cadrul lecției „Călătorie pe Dunăre și Marea Neagră" tovarășa învățătoare O. Munteanu de la Școala de 7 ani nr. 1 băieți a vorbit elevilor despre lucrările ce se efectuează în Deltă pentru valorificarea unor bogății naturale neglijate în trecut, cum odată cu această muncă viața oamenilor din acest colț al țării devine tot mai frumoasă. La lecțiile de istorie și constituție profesorii au pus față în față trecutul, viața grea a poporului nostru și lupta lui pentru libertate, cu prezentul, cînd, stăpîn pe soarta sa, pășește pe drumul socialismului. Cadrele didactice au semănat în sufletul elevilor dragostea și devotamentul pentru clasa muncitoare și partidul ei marxist-leninist. Profesorul R. Rebreanu de la Școala de 7 ani nr. 3, predînd lecția „R.P.R. pe drumul construirii socialismului" a arătat elevilor că succesele pe care oamenii muncii le obțin astăzi în fiecare sector de activitate nu ar fi fost posibile fără jertfe, fără lupta eroică a poporului în frunte cu cei mai buni fii ai săi — comuniștii.

Profesorii au cultivat elevilor sentimente de dragoste față de Uniunea Sovietică, arătînd că victoriile noastre sînt indisolubil legate de ajutorul frățesc, dezinteresat al marii țări a socialismului.

Ei au înțeles, de asemenea, că dragostea de patrie, de clasa muncitoare, de partid sînt sentimente care odată formate trebuie să se manifeste puternic în întreaga activitate a elevilor. Au urmărit ca elevii să aibă o atitudine justă față de muncă, să-și îndeplinească conștiincios îndatoririle, să apere bunurile obștești din școală și din afara școlii. Elevii au fost chemați să presteze muncă patriotică pentru îngrijirea și dezvoltarea acestor bunuri materiale. Munca pe șantierele de construcții ale noilor școli a fost unul din mijloacele practice prin care elevii au fost ajutați să înțeleagă că nu este suficient să declari că ai sentimente patriotice, ci că aceste sentimente se verifică minunat în munca pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Intr-o consfătuire care avea drept scop dezbaterea muncii de educare comunistă a elevilor, era indicat ca diriginții, a căror răspundere este deosebit de mare în această direcție, să ridice în discuții problemele care s-au pus în munca lor cu elevii. Era de așteptat ca diriginții să prezinte aici experiența lor bună, să discute greutățile pe care le întîmpină în munca de educare comunistă a elevilor, ca și lipsurile, pentru ca împreună să găsească cele mai bune căi de înlăturare a lor. Numărul participanților la dezbaterea acestor importante probleme a fost însă mic.

Ceea ce au arătat ei în consfătuire a prezentat însă un interes deosebit pentru toți participanții. A fost interesant cuvîntul acestora prin însuși caracterul concret al problemelor pe care le-au prezentat — munca vie cu copiii, propria lor experiență.

Tov. profesoară C. Răchitan de la Școala medie „Dr. Petru Groza" în cuvîntul ei, pornind de la un exemplu concret, a arătat metodele prin care a reușit să transforme pe unul dintre elevii clasei cu care lucrează.

Despre munca lui cu elevii a spus lucruri interesante și profesorul I. Bucuroiu de la Școala medie „M. Sadoveanu". Vorbind despre grija pe care o acordă conținutului orelor educative, a arătat cîtă eficacitate are o temă bine aleasă în munca educativă. A sugerat cadrelor didactice și cîteva subiecte care s-ar putea discuta în cadrul orelor educative cu prilejul diferitelor aniversări, subliniind totodată și faptul că este neindicată reluarea aceleiași teme sub aceeași formă în fiecare an.

Consfătuirea a avut meritul de a pune în fața cadrelor didactice din raionul Stalin, problemele asupra cărora trebuie să-și îndrepte atenția în anul școlar viitor, pentru îmbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor.

P. SCARLAT

Dragostea față de meserie

Printre elementele de prim plan care au marcat însemnătatea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice de anul acesta se înscrie, fără îndoială, înțelegerea profundă de către majoritatea profesorilor și învățătorilor a importanței primordiale a orientării elevilor către munca productivă în procesul de educare comunistă, patriotică, de formare a conștiinței tinerei generații.

Consfătuirile pedagogilor din orașul și raionul Bacău au arătat preocuparea vie a cadrelor din școlile profesionale, de meserii, agricole și tehnice, de a forma muncitori buni, care își iubesc meseria.

Munca susținută pe această linie, desfășurată de cadrele didactice ale Școlii de meserii din Bacău, sprijinite de organizația U.T.M. a școlii, a dus la închegarea unui colectiv de elevi strîns unit, cu simț de răspundere și o comportare demnă. Datorită faptului că maiștrii-instructori au știut să le insufle încă de la început dragostea de meserie, să le explice importanța economică a fiecărei piese pe care o execută în atelier, să le formeze mîndria de a executa piese fără greșeală și cu deosebite calități estetice, elevii școlii au dovedit încă din anul I că sînt conștienți de importanța patriotică a activității lor. Pentru a forma viitori muncitori, cu o înaltă conștiință patriotică, colectivul școlii de meserii din Bacău a înțeles însă că nu este suficient ca această școală să devină o uzină vie. Profesorii au acordat o atenție deosebită lărgirii orizontului cultural, ridicării cunoștințelor tehnice și științifice, educației estetice a elevilor. Cercurile tehnice de specialitate lărgesc orizontul cunoștințelor căpătate de elevi la orele de curs, îi orientează către creația tehnică de înaltă măestrie, așa cum o dovedesc machetele funcționale ale mașinilor unelte realizate în școală sau lucrările de artă executate la forje; nu există nici măcar un singur elev care să nu fie cititor înscris în fișele bibl otecii școlii.

Roadele acestei munci educative multilaterale se vădesc în rezultatele deosebite obținute în producție de numeroși dintre absolvenții școlii care figurează astăzi pe panoul fruntașilor în producție din numeroase întreprinderi. Astfel, de pildă, lăcătușul Vasile Spoială, strungarul Constantin Umbrărescu, electriciana Margareta Putaru sînt fruntași în producție la întreprinderea „Muncitorul liber" din Bacău. Maria Frunză figurează printre fruntașii uzinei metalurgice din Bacau, Margareta Podaru la organizația economică „23 August" Bacău etc.

Cele mai multe din realizările Școlii de meserii din Bacău au devenit bine cunoscute elevilor din școlile de cultură generală din oraș prin intermediul expozițiilor în care au fost prezentate. Aceste lucrări ca și sprijinul concret acordat de școala de meserii în dotarea atelierelor de politehnizare ale școlii medii nr. 1 și unor școli de 7 ani au creat o strînsă legătură între elevii școlii de meserii și cei din școlile de cultură generală. Cunoscînd pe larg activitatea pasionantă și perspectivele elevilor școlii de meserii, absolvenții școlilor de 7 ani s-au orientat în număr impresionant către învățămîntul profesional și tehnic.

Importante progrese pe linia formării conștiinței patriotice a viitorilor muncitori a înregistrat în acest an și activitatea colectivului didactic al Școlii profesionale de construcții din Bacău. La această școală s-au văzut în trecut serioase deficiențe mai ales în ceea ce privește desfășurarea muncii educative în perioada practicii pe șantier. Unele cadre didactice și-au exprimat chiar părerea că, datorită marelui număr de șantiere din regiune unde-și desfășoară practica ucenicii și diverselor forme de organizare a muncii pe aceste șantiere, este foarte greu, unii susțineau chiar că e imposibil ca școala să desfășoare o activitate dirijată și permanentă de educare. Ei s-au convins însă anul acesta, din plin, că se poate coordona cu succes activitatea educativă efectuată în școală cu educația prin muncă înfăptuită pe șantier.

Deși numărul șantierelor pe care au fost repartizați ucenicii este anul acesta mai mare decît în trecut, și acestea sînt răspîndite în întreaga regiune, la Piatra Neamț, Roman, Bacău, datorită antrenării în colectivul de practică a inginerilor și tehnicienilor conducători de șantiere și repartizării ucenicilor în brigăzi și echipe conduse de fruntași în producție, s-a reușit nu numai temeinica formare profesională a viitorilor muncitori constructori, ci și ridicarea conștiinței lor patriotice. Avîntul întrecerilor socialiste în cinstea zilei de 23 August, exemplul personal al brigadierilor și șefilor de echipă fruntași în producție au rodit puternic în sufletul tinerilor. Ei s-au integrat în brigăzile în care muncesc, iar acum numele multor ucenici figurează printre semnatarii angajamentelor luate de colectivele de pe șantiere.

Un fapt este edificator: în unanimitate brigăzile de pe șantiere au cerut ca absolvenții de anul acesta să rămînă mai departe pe același loc de muncă.

Conștiința nouă, muncitorească, a cărei dezvoltare a întrunit condițiile minunate ale avîntului muncii pe șantiere, s-a reflectat puternic în atitudinea generală a elevilor în școală. In momentul de față aproape întreaga activitate interioară a școlii se desfășoară după principiul autodeservirii — elevii fiind cei care se îngrijesc de curățenia dormitoarelor, deservirea cantinei, înfrumusețarea grădinii școlii. Ucenicii nici nu concep acum ca reparațiile și amenajarea școlii și atelierelor în vederea deschiderii noului an școlar să fie efectuate de muncitori din afară și își dispută locurile în echipele formate în acest scop.

Exemplele palpabile, vii, pe care le constituie rezultatele remarcabile ale educației prin muncă, pentru munca desfășurată în școlile profesionale au dat mai multă fermitate și căldură activității desfășurate de profesorii școlilor de cultură generală în vederea orientării absolvenților din clasele a VII și a XI-a către sectoarele direct productive.

Dezbaterile consfătuirii cadrelor didactice din orașul Bacău, ca și ale consfătuirii învățătorilor și profesorilor din raionul Bacău, au scos permanent în lumină pregătirea pentru muncă, pentru viață, care este făcută elevilor încă de pe băncile școlii de 7 ani, sau ale școlii medii și care a făcut să încolțească puternic în conștiința majorității covîrșitoare a acestor tineri dorința patriotică de a se încadra direct în producție.

Dezbaterile consfătuirii cadrelor didactice din orașul și raionul Bacău au arătat că este necesar ca școlile de meserii, școlile profesionale și școlile agricole să devină laboratoarea ale tehnicii înaintate, care să aibă o influență puternică atît în formarea conștiinței elevilor, cît și în educarea maselor de oameni ai muncii de la sate. Prin organizarea activității și conținutul predării lecțiilor teoretice și practice, care se desfășoară în mare parte în școlile și pe loturile gospodăriei agricole de stat, Școala profesională horticolă din Răcăciuni constituie un asemenea exemplu înaintat în viața satului.

Consfătuirea a scos în același timp însă la iveală faptul că secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Bacău nu a asigurat condiții pentru ca școala agricolă înființată anul acesta în comuna Ungureni să fie un centru al agrotehnicii înaintate, să desfășoare o muncă susținută de educare comunistă a elevilor, pentru deplina transformare socialistă a mentalității țăranilor muncitori. Datorită neîncadrării din timp cu cadre de specialitate și insuficientei legături cu gospodăria agricolă colectivă din comună, activitatea instructiv-educativă din școală s-a desfășurat la un nivel scăzut, multe din lucrările practice au avut un caracter formal; această atmosferă nu a influențat în mod pozitiv procesul de formare a conștiinței socialiste a elevilor.

In legătură cu activitatea educativă pe care trebuie să o desfășoare școlile agricole și importantul rol care trebuie asigurat acestora în viața satului, au fost aduse critici Ministerului Invățămîntului și Culturii. Participanții la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Bacău au arătat că însemnate neajunsuri existente în munca educativă a acestor școli se datoresc insuficientei profilări a acestor școli ca unități de sine stătătoare și lipsei manualelor de specialitate cu un conținut instructiv-educativ adecuat. Ei au cerut Ministerului Invățămîntului și Culturii să remedieze aceste carențe din activitatea sa și să determine în rîndul organelor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare o atitudine mai plină de grijă, concretizată printr-o îndrumare atentă a școlilor din sistemul profesional și tehnic — centre înaintate ale legăturii învățămîntului cu viața, cu practica construcției socialismului.

M. HERIVAN

Cum a fost organizată

Practica de vară

Am adresat această întrebare forurilor competente ale unor departamente din ministerele tutelare de şcoli, precum şi conducerilor unor mari unităţi şcolare. In numărul acesta publicăm cîteva răspunsuri.

ION PIELEANU, şeful serviciului învăţămînt profesional din Departamentul căilor ferate din Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor.

Pentru anul acesta s-a stabilit ca practica de vară a ucenicilor şi elevilor să se efectueze numai în întreprinderile pe lîngă care funcţionează şcoala, sub îndrumarea şi supravegherea maiştrilor-instructori pentru ucenicii din anul I şi a inginerilor şi tehnicienilor din producţie pentru ucenicii din anul II.

Tematicile cu privire la desfăşurarea practicii, elaborate de ministerul nostru şi trimise şcolilor, cuprind o serie de importante lucrări practice cum sînt, de exemplu, piesele de locomotivă, piesele de vagoane, piesele componente ale instalaţiilor mecanismului motor, ale instalaţiilor de încălzire, de iluminat etc. Toate acestea urmăresc deprinderea ucenicilor cu lucrările complexe din producţie, cu procesele tehnologice de fabricaţie.

Participînd alături de muncitorii şi maiştrii din marile întreprinderi feroviare la efectuarea unor lucrări din planurile de producţie, ucenicii îşi vor îmbogăţi cunoştinţele practice, contribuind totodată la întîmpinarea marii sărbători de la 23 August cu noi şi importante realizări.

Dr. IOAN TRICU, şeful serviciului şcoli profesionale şi tehnice din Direcţia generală de învăţămînt a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii.

In vederea bunei organizări a practicii în producţie a ucenicilor şi elevilor, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a asigurat ca aceasta să se desfăşoare în unităţile care oferă cele mai bune condiţii de însuşire a meseriei. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, S.M.T.-urile şi alte întreprinderi acordă în acest an o mai mare atenţie decît în trecut pregătirii practice a viitoarelor cadre. Astfel, Intreprinderea regională de utilaj-montaj pentru silvicultură din Vatra Dornei, G.A.S. „30 Decembrie", G.A.S. „Pantelimon" şi numeroase alte unităţi au luat din timp măsuri pentru repartizarea ucenicilor la practică în brigăzile care dispun de maşinile şi agregatele cele mai perfecţionate.

Un număr însemnat de ucenici şi elevi efectuează practica în producţie la staţiunile experimentale ale diferitelor institute de cercetări. Aici, viitoarele cadre ale agriculturii noastre socialiste se vor familiariza cu cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în domeniul agriculturii.

Ministerul a elaborat şi a difuzat tuturor şcolilor, precum şi unităţilor productive, regulamentul de practică în producţie al elevilor, aprobat prin ordin ministerial. De asemenea, s-au elaborat carnete de practică, care au fost difuzate în şcoli. Caietele de practică le sînt de un real folos ucenicilor şi elevilor nu numai pentru ţinerea evidenţei lucrărilor executate de ei, ci şi pentru sistematizarea şi precizarea datelor tehnice în legătură cu lucrările efectuate în unităţile productive. Totodată, carnetele de practică ajută conducerile de şcoli să urmărească zi de zi cum este parcursă programa de practică şi care sînt rezultatele obţinute de ucenici şi elevi.

ILIE SIMICI, directorul Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „23 August".

Pentru a asigura desfăşurarea în bune condiţii a practicii ucenicilor din anii I şi II în perioada verii, în şcoala noastră s-a constituit din vreme un colectiv de îndrumare a practicii, condus de tov. I. Aramă, inginerul şef al uzinelor „23 August". Din acest colectiv fac parte reprezentanţi ai şcolii — directorul şi profesorii de specialitate — precum şi reprezentanţi ai uzinei — şeful serviciului de învăţămînt, responsabilul cu protecţia muncii, şefii de sectoare.

Colectivul de îndrumare a practicii s-a îngrijit din vreme de repartizarea ucenicilor la locurile de muncă, încadrîndu-i în echipe şi brigăzi de muncitori calificaţi. In ajunul începerii practicii de vară a ucenicilor, în toate sectoarele uzinei s-au ţinut şedinţe speciale în care reprezentanţii organizaţiilor de partid, ai organizaţiilor sindicale şi U.T.M. au arătat muncitorilor sarcinile ce le revin pe tărîmul instruirii viitoarelor cadre calificate.

Acum, aproape 300 ucenici strungari, lăcătuşi, frezori, forjori şi modelari în lemn lucrează nemijlocit în echipele şi brigăzile de muncitori, aducîndu-şi contribuţia la realizarea şi depăşirea planurilor de producţie ale sectoarelor respective.

Şi în atelierele-şcoală se desfăşoară o bogată activitate practică. Aici ucenicii lăcătuşi mecanici din anul I lucrează, sub conducerea maiştrilor-instructori, la confecţionarea diferitelor unelte. Numeroase menghine şi truse de scule executate în ateliere sînt destinate noilor ucenici, care vor păşi pentru prima dată pragul şcolii în toamna acestui an.

O tînără promoţie de viticultori

O nouă promoţie de absolvenţi ai Şcolii profesionale viticole din comuna Diosig, raionul Săcuieni, va intra în curînd în producţie.

Probele practice şi răspunsurile date la examenul de absolvire de tinerii viticultori au arătat că aceştia şi-au însuşit în anii de şcoală cunoştinţe şi deprinderi temeinice. De exemplu, absolvenţii Gheorghe Creţu, Terezia Andrişca, Livia Balog, Gheorghe Berea şi mulţi alţii au vorbit cu competenţă la examen despre plantarea şi întreţinerea culturilor de viţă nobilă, despre vinificarea şi păstrarea vinului, despre determinarea calităţii acestuia.

Buna pregătire a absolvenţilor se datoreşte în mare parte muncii practice pe care au efectuat-o ei în laboratoarele de specialitate ale şcolii, pe cîmpul botanic, pe cîmpul agrotehnic, la „şcoala de viţe altoite", în pepiniera de pomi selecţionaţi, precum şi pe parcelele ampelografice de viţă de vie şi port-altoi.

In gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile colective şi în staţiunile experimentale la care vor fi repartizaţi, tinerii viticultori vor contribui la dezvoltarea şi îmbunătăţirea viilor — bogăţie de preţ a ţării noastre — la afirmarea mai puternică peste hotare a viticulturii româneşti.

Prof. GRIGORE TURTUREANU
Şcoala profesională viticolă Diosig, raionul Săcuieni

Finalele campionatului şcolilor profesionale

Timp de trei zile, Capitala ţării a găzduit finalele campionatului republican al şcolilor profesionale de ucenici, de meserii şi agricole, organizat în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Intrecerile finale, la care au participat peste 700 tineri şi tinere — cîştigători ai competiţiilor regionale — au desemnat campionii pe anul şcolar 1958/59. La gimnastică, locul întîi a fost ocupat de Şcoala profesională „Gheorghi Dimitrov"—Arad (băieţi) şi Şcoala profesională textilă din Timişoara (fete); la volei, de Şcoala profesională „Tractorul" din Oraşul Stalin (băieţi) şi Şcoala profesională „Tehnometal" din Bucureşti (fete), iar la fotbal de Şcoala profesională „Gh. Dimitrov" din Arad. In cadrul întrecerilor finale de atletism cea mai bună comportare au avut-o ucenicii şi ucenicele din şcolile profesionale şi de meserii din regiunea Timişoara, care au dovedit o înaltă măiestrie sportivă.

La încheierea festivă a campionatelor sportive au fost acordate diferite premii echipelor campioane, precum şi unui număr însemnat de tineri fruntaşi la învăţătură şi sport.

Indrumătorul pentru admiterea în învăţămîntul profesional şi tehnic

La librăriile din ţară a apărut „Indrumătorul pentru admiterea în învăţămîntul profesional şi tehnic" pe anul 1959—1960.

In acest îndrumător se arată condiţiile de admitere în şcolile profesionale, şcolile agricole, şcolile de meserii, şcolile tehnice şi şcolile tehnice de maiştri cu indicaţiile necesare în ce priveşte vîrsta de primire la diferite meserii şi specialităţi, obiectele de examen, data ţinerii examenelor etc.

Indrumătorul mai cuprinde reţeaua de şcoli cu diverse meserii şi specialităţi, după care absolvenţii şcolilor de 7 ani şi absolvenţii şcolilor medii de cultură generală se pot orienta în alegerea meseriei sau specialităţii ce doresc să o îmbrăţişeze.

Munca elevilor pe ogoare

Conştienţi de importanţa practicii agricole pentru formarea viitorilor muncitori necesari agriculturii noastre socialiste, învăţătorii şi profesorii din regiunea Suceava au organizat în bune condiţii aplicaţiile practice cu elevii şcolilor de cultură generală în perioada 15—26 iunie.

Conform directivelor date, practica agricolă s-a efectuat în unităţile agricole socialiste (la gospodăriile agricole colective şi de stat, la staţiunile experimentale ale I.C.A.R., pe terenurile sfaturilor populare), precum şi pe loturile şcolare.

Acum muncile agricole se desfăşoară în ritm susţinut, într-o diversitate de lucrări şi de situaţii, legate de condiţiile locale. Elevii au participat efectiv la multe din aceste lucrări. Ei au contribuit la executarea la timp a unor lucrări urgente, uşurînd în felul acesta planul muncilor agricole al gospodăriilor respective.

La staţiunea experimentală I.C.A.R.-Suceava au lucrat în ultimele săptămîni 27 de elevi din clasele VIII—IX ale Şcolii medii nr. 1, şi 27 elevi de la Şcoala pedagogică din localitate. Pe terenurile staţiunii se cultivă multe plante agricole, se execută o serie de culturi comparative cu soiuri de plante şi se creează soiuri noi prin metode ştiinţifice. Elevii au luat cunoştinţă de toate problemele ce se studiază la staţiune şi au fost încadraţi în planul ei de muncă, lucrînd sub îndrumarea tehnicienilor şi a profesorilor. In primele zile de practică ei au plivit 5 hectare de orzoaică şi 17 hectare de cartofi; de asemenea, au purificat peste 18 hectare de seminceri de ierburi şi grîu de toamnă.

O diversitate mare de situaţii în ceea ce priveşte lucrările agricole se întîlneşte în comuna Scheia, raionul Suceava. Cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani din această comună au ştiut să profite din plin de acest fapt. Ele au organizat pentru elevii claselor V—VI aplicaţii practice la gospodăria agricolă colectivă din localitate, pe terenurile agricole ale Complexului de industrializare a cărnii de la Burdujeni, pe lotul experimental şcolar şi pe alte terenuri din vecinătatea comunei. In afară de lucrările cerute de îngrijirea culturilor agricole — cum sînt plivitul şi prăşitul — elevii au efectuat numeroase lucrări în grădinile de legume şi în livezile de pomi.

Ţinînd seama de directivele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, conducerea şcolii din comuna Scheia i-a mobilizat pe elevi să contribuie la extinderea culturii sfeclei de zahăr, repartizînd în acest scop o suprafaţă de 25 ari pe lotul experimental şcolar. Toate lucrările agricole în legătură cu această cultură au fost executate de elevi, care, în felul acesta, au putut cunoaşte direct caracteristicile agrotehnice ale sfeclei de zahăr.

Totodată cadrele didactice de la şcoala din Scheia au organizat cu elevii colectarea de plante medicinale — în special muşcel — precum şi depistarea gîndacului de Colorado în culturile de cartofi pe o suprafaţă de peste 80 hectare.

Este de relevat legătura ce s-a stabilit între şcoală şi organele agricole locale. In cadrul acţiunii de protecţie a plantelor un inginer agronom din cadrul secţiei agricole raionale a executat cu elevii demonstraţii şi lucrări practice de combatere a bolilor la culturile legumicole şi de combatere a dăunătorilor la pomii roditori.

Lucrări practice interesante au executat şi elevii Şcolii de 7 ani din comuna Fîntînele, raionul Suceava, care au lucrat pe terenurile gospodăriei agricole de stat din comuna lor. După ce au căpătat indicaţii concrete din partea tehnicienilor gospodăriei, au trecut la lucrările de îngrijire a culturilor de porumb, floarea soarelui, cartofi şi legume irigate, la lucrări în pepiniera de salcîmi şi la îngrijirea viermilor de mătase.

Elevii şcolilor din comunele Salcia, Siminicea, Udeşti şi Bosanci din acelaşi raion au efectuat lucrări practice fie pe loturile şcolare, fie pe terenurile sfaturilor populare (pe loturile zootehnice, pe islazuri etc.). La şcoala din Udeşti lotul şcolar a devenit un mijloc foarte eficace de practică, fiind cultivat cu plante diverse. Parcelele lui sînt etichetate şi bine întreţinute, aşa încît elevii au putut executa aplicaţiile practice în bune condiţiuni.

La unele şcoli, de exemplu la şcoala din Bosanci, au început să se manifeste şi frumoase preocupări ştiinţifice, în legătură cu experimentarea introducerii în cultură a porumbului dublu hibrid. De asemenea elevii acestei şcoli participă şi la unele lucrări de folos obştesc, cum ar fi, bunăoară, lucrările de curăţire şi îngrijire a islazurilor.

Toate aceste acţiuni ale şcolilor arată că drumul indicat de partid şi guvern pentru stabilirea unei legături strînse între şcoală şi viaţă este urmat cu însufleţire şi stăruinţă de către învăţători şi profesori. Elevii încep să cunoască tot mai bine aspectele concrete ale producţiei agricole, să se familiarizeze, prin propria lor activitate, cu problemele agriculturii înaintate socialiste.

S. PETRE

Adunarea cadrelor didactice
din institutele de învățămînt superior din Cluj

Casa universitarilor a găzduit zilele trecute adunarea membrilor corpului didactic de la institutele de învățămînt superior din Cluj.

Această adunare a fost prilejuită de încheierea lucrărilor comisiei pentru unificarea universităților „Babeș" și „Bolyai" și reorganizarea Institutului agronomic „Dr. Petru Groza".

Au participat peste 1.000 profesori, conferențiari, lectori și asistenți de la universitățile „Babeș" și „Bolyai", Institutul agronomic „Dr. Petru Groza", Institutul medico-farmaceutic, Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" și Conservatorul de muzică „Gheorghe Dima".

Printre cei prezenți în sala mare a casei universitarilor au fost: tov. Vasile Vaida, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., prof. Boris Cazacu, director în Ministerul Învățămîntului și Culturii, prof. Balogh Ernest, prof. Balogh Edgar, prof. Biró Lajos, conf. Virgil Cîmpeanu, prof. Cseleny Bela, prof. Csehi Gyula, prof. Csapó Iosif, acad. prof. Daicoviciu Constantin, prof. Demeter Janos, prof. Deheleanu Margareta, conf. Felszegi Edmund, prof. Gál Ernö, acad. prof. dr. Iuliu Hațieganu, conf. Holan Tiberiu, prof. Jancsó Elemer, prof. Jakó Zsigmond, prof. Lascu Nicolae, prof. Lazany Andras, prof. Macrea Dimitrie, prof. Marton Gyula, prof. Negruțiu Emil, conf. Nagy Lajos, lector Kalik Karoly, conf. Kallos Mikloș, prof. Kohn Hillel, acad. prof. Pop Emil, prof. Tiberiu Popovici, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, prof. Pora Eugen, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, prof. Peterffy Istvân, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne, prof. Palfy Ferenc, acad. prof. Ripan Raluca, președinta Filialei Cluj a Academiei R. P. Romîne, prof. Roșca Alexandru, conf. Szabó György, prof. Takacs Lajos, prof. Tulogdi Janos, conf. Timen Iosif, prof. Török Zoltan și alții.

Adunarea a ascultat și a aprobat în unanimitate raportul prezentat de tov. Takacs Lajos în numele comisiei care a elaborat propunerile cu privire la unificarea universităților „Babeș" și „Bolyai".

Numeroșii vorbitori, membri ai corpului didactic al universităților „Babeș" și „Bolyai" au subliniat că universitatea unificată care poartă denumirea „Babeș-Bolyai", reunind într-un singur colectiv cadrele didactice și studenții romîni și maghiari din Cluj, va contribui la mai buna pregătire a tineretului studios, a viitorilor intelectuali necesari economiei și culturii noastre socialiste.

Unificarea celor două universități, au subliniat de asemenea vorbitorii, va contribui la întărirea educării studenților în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, la cimentarea frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Scoțînd în evidență roadele bogate ale politicii naționale leniniste a partidului și guvernului nostru, cadrele didactice și-au exprimat hotărîrea de a contribui cu toată energia și capacitatea lor la succesul activității Universității „Babeș-Bolyai", de a lupta împotriva oricăror manifestări de naționalism și șovinism, de izolare națională, de a munci neobosit pentru educarea studenților în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, aducîndu-și în acest fel contribuția la întărirea unității dintre poporul romîn și minoritățile naționale, la înfăptuirea neabătută a politicii partidului și guvernului nostru.

Raportul prezentat de tov. Takacs Lajos

Trecînd în revistă rezultatele însemnate obținute în dezvoltarea științei și culturii din patria noastră și din orașul Cluj în anii regimului de democrație populară, tov. Takacs a spus: „În cei aproape 15 ani de democrație populară Clujul a devenit un puternic centru de cultură și știință socialistă. Șapte institute de învățămînt superior pregătesc aproape 9.000 de studenți pentru a deveni cadre superior calificate necesare construcției socialiste, un tineret nou, pătruns de un patriotism fierbinte, devotat trup și suflet poporului nostru muncitor. Totodată aceste puternice unități didactico-științifice își aduc contribuția la dezvoltarea științei și culturii din țara noastră. Activitatea de cercetare științifică a institutelor noastre a avut în acești ani unele rezultate importante pentru economia noastră națională.

Vorbitorul s-a oprit apoi la rolul și importanța școlii în educarea studenților în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, al frăției dintre tinerii romîni și cei aparținînd minorităților naționale, în pregătirea acestora ca cetățeni înaintați, constructori activi ai socialismului. El a subliniat formele multiple de colaborare statornicite între cadrele didactice și studenții romîni și maghiari din Cluj în vederea realizării acestei sarcini. Cu prilejul adunărilor care au avut loc în luna februarie în orașul Cluj cu cadrele didactice și studenții, a arătat tov. Takacs, a rezultat necesitatea unificării celor două universități clujene în interesul îmbunătățirii pregătirii științifice a studenților, al întăririi unității și frăției dintre studenții romîni și maghiari. Această idee a găsit un larg răsunet și a fost aprobată cu mare entuziasm de către toate cadrele didactice și studenții din Cluj.

În vederea studierii modalităților de aplicare practică a acestei propuneri, a fost constituită o comisie formată din cadre de conducere ale celor două universități, din activiști de partid și de stat din orașul nostru. În activitatea sa, această comisie, care a lucrat în colaborare cu organele Ministerului Învățămîntului și Culturii, a consultat un mare număr de cadre didactice de la diferite facultăți din Cluj. De la dezbaterile care au avut loc în februarie a.c., în Cluj a fost realizată unificarea organizațiilor de partid, de U.T.M., de sindicat, a asociațiilor studențești, căminelor și cantinelor de la cele două universități, iar activitatea desfășurată de acestea pînă în prezent au confirmat pe deplin justețea măsurilor luate. (Aplauze puternice). În timpul relativ scurt care a trecut de la unificarea acestor organizații și instituții, tinerii studenți romîni și maghiari au avut prilejul să se cunoască mai bine, să lege prietenii mai strînse, să se ajute reciproc în munca profesională și obștească. Această unificare a prilejuit manifestarea profundelor sentimente de frăție care unesc pe studenții și cadrele didactice romîni și maghiari din orașul nostru. Faptele au arătat că unificarea celor două universități reprezintă cu adevărat năzuința studenților și cadrelor didactice care văd în acest act o măsură menită să îmbunătățească condițiile de învățămînt, să cimenteze și mai mult frăția intelectualilor romîni și maghiari din Cluj.

Unificarea celor două universități clujene — a spus vorbitorul — într-o unică și puternică universitate care va purta pe frontispiciul ei numele celor doi iluștri savanți progresiști cu renume mondial Babeș și Bolyai, va duce la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a vieții culturale și științifice din centrul nostru universitar, unind forțe puternice într-un singur tot. (Aplauze puternice). Universitatea „Babeș-Bolyai" va contribui din plin la cunoașterea și dezvoltarea culturii noastre socialiste în conținut, națională în formă, la studierea și dezvoltarea tradițiilor progresiste, a moștenirii culturale progresiste romîne, precum și a celei maghiare și a celorlalte minorități naționale. Baza materială a universității unificate — a subliniat vorbitorul — se va întări considerabil, ceea ce va permite specialiștilor noștri să abordeze cu rezultate și mai bune cele mai îndrăznețe probleme științifice. Universitatea „Babeș-Bolyai" este o puternică instituție de știință și cultură, de educare a tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, al înaltelor principii ale moralei comuniste.

Vorbind despre structura organizatorică și profilul Universității „Babeș-Bolyai", tov. Takacs a arătat că aceasta va avea șase facultăți (cu una mai mult decît cele existente anterior) și anume: Facultatea de matematică-fizică cu 4 secții, Facultatea de chimie cu o singură secție, Facultatea de științe naturale-geografie cu 4 secții, Facultatea de istorie-filozofie cu 3 secții, Facultatea de filologie cu 10 secții și Facultatea de științe juridice cu o singură secție.

Șefii de catedră și adjuncții lor au fost numiți din cele mai bune cadre didactice de la cele două universități. În locul unor catedre mici și al unor colective care și-au fărîmițat de multe ori eforturile în rezolvarea unor sarcini paralele, se vor crea colective puternice care să cuprindă pe cei mai buni specialiști din aceeași ramură.

A existat o grijă deosebită pentru justa încadrare a membrilor corpului didactic în funcție de necesitățile procesului instructiv-educativ.

Referindu-se la felul cum se va desfășura procesul de învățămînt în Universitatea „Babeș-Bolyai", vorbitorul a arătat că unele cursuri se vor preda în limba română, altele în limba maghiară și un număr mare de cursuri se vor preda și în limba română și în limba maghiară. Astfel, la secțiile pedagogice ale facultăților matematică-fizică, chimie, istorie-filozofie, științele naturale-geografie și secțiile de limbi străine ale facultății de filologie, obiectele de bază și metodologice se vor preda în limba română și în limba maghiară.

Științele sociale — materialism dialectic și materialism istoric, socialism științific, economie politică — la toate facultățile se vor preda de asemenea în limba română și maghiară.

La secția de limba și literatura maghiară a Facultății de filologie cursurile se vor preda în limba maghiară, iar la secția de limba și literatura română a Facultății de filologie cursurile se vor preda în limba română.

La toate facultățile cursurile de istoria și geografia R. P. Romîne se vor preda în limba română.

Vorbitorul a subliniat că Universitatea „Babeș-Bolyai" reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naționalitățile, de combatere a manifestărilor de izolare națională, a rămășițelor naționalist-șovine, de educare a studenților în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, în spiritul luptei unite pentru scopul comun: construirea socialismului în patria noastră.

În continuare, tov. Takacs s-a referit la o serie de măsuri pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului superior din Cluj. În aplauzele celor prezenți, el a anunțat că partidul și guvernul au aprobat construirea la Cluj a unei case de cultură a studenților și a unei mari săli de sport. Pentru construirea casei de cultură și a complexului sportiv guvernul a alocat suma de 12 milioane lei. Casa de cultură a studenților va fi o construcție impunătoare. Ea va fi ridicată în fața bibliotecii universitare, și va avea o sală de spectacole de 1000 de locuri, o sală de gimnastică și numeroase alte încăperi destinate activității culturale și distractive. Prin lărgirea parcului sportiv al universității se va construi de asemenea o mare sală de sporturi, cu o capacitate de 3000 de locuri, și un bazin de înot acoperit. Totodată guvernul nostru a alocat suma de 3.800.000 lei pentru lărgirea capacității bibliotecii universitare.

Toate aceste construcții vor îmbogăți și vor înfrumuseța orașul nostru. Ele vor fi adevărate podoabe ale centrului nostru universitar. Potrivit prevederilor, atît casa de cultură a studenților, cît și complexul sportiv vor trebui terminate și date în folosință la 1 mai 1960.

Ministerul Învățămîntului și Culturii — a arătat apoi tov. Takacs — a alocat pentru dotarea laboratoarelor suma de 800.000 lei și a trimis deja noi utilaje printre care și un microscop electronic. Vor începe de asemenea lucrări de transformare a unor clădiri și de organizare a spațiului universitar. În acest scop a fost alocată suma de 2.200.000 lei.

Vorbitorul a comunicat apoi concluziile comisiei cu privire la unificarea facultăților de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza". Începînd cu viitorul an universitar, acest institut va funcționa cu o singură facultate de agricultură și zootehnie. A fost creat astfel un cadru mai corespunzător instruirii profesionale și educării patriotice și internaționaliste a tinerilor ce se pregătesc pentru profesia de inginer agronom.

Atît unificarea celor două universități, a spus vorbitorul, cît și unificarea facultăților de la institutul agronomic corespund pe deplin intereselor tineretului, corpului didactic, oamenilor muncii fără deosebire de limbă și naționalitate. (Aplauze puternice).

În încheiere vorbitorul s-a oprit asupra sarcinilor care stau în fața cadrelor didactice și a studenților pentru ridicarea continuă a nivelului procesului instructiv-educativ în învățămîntul superior din Cluj.

Este o datorie de cinste ca fiecare dintre noi să contribuie din răsputeri, să dea tot ce are mai bun pentru înflorirea noii universități. Să fim demni de încrederea pe care ne-au acordat-o Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne, să dovedim prin fapte dragostea noastră nețărmurită față de poporul muncitor. Să facem din Universitatea „Babeș-Bolyai" un bastion al științei și culturii socialiste, o cetate puternică a patriotismului socialist și a internaționalismului proletar. (Aplauze îndelungate).

Cuvîntul tov. Boris Cazacu

Tov. Boris Cazacu, director în Ministerul Învățămîntului și Culturii, a dat citire ordinului Ministerului Învățămîntului și Culturii privind numirea conducerii Universității „Babeș-Bolyai" și ordinului Ministerului Agriculturii și Silviculturii privind numirea conducerii Institutului agronomic „Dr. Petru Groza".

Rector al Universității „Babeș-Bolyai" a fost numit tovarășul acad. prof. Constantin Daicoviciu, iar prorectori tovarășii prof. Demeter Janos, prof. Alexandru Roșca și prof. Peterffy Istvan.

Rector al Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" a fost numit tov. prof. Emil Negruțiu.

Apoi, tov. B. Cazacu a anunțat numirea tov. prof. univ. Takacs Lajos în funcția de consilier al Ministerului Învățămîntului și Culturii.

Cuvîntul prof. univ. Eugen Pora, membru corespondent al Academiei R. P. Romîne

Salutînd unificarea celor două universități din Cluj, prof. Eugen Pora a arătat că acest eveniment consfințește împlinirea unei vechi dorințe a tineretului universitar clujean și a profesorilor acestuia. Universitatea „Babeș-Bolyai" ne deschide perspective extraordinar de frumoase. S-a creat nu numai o universitate puternică, ci, odată cu aceasta, și condițiile unui salt calitativ în dezvoltarea învățămîntului superior din orașul nostru. Actul unificării este un pas firesc, o expresie vie a sentimentelor de unitate și înfrățire care animă tineretul și profesorii din orașul Cluj, sentimente înăbușite în trecut de clasele exploatatoare. Aceste năzuințe sînt astăzi o luminoasă realitate, deosebit de scumpă nouă tuturor.

Îmi iau angajamentul să lupt cu toate puterile pentru dezvoltarea universității noastre unificate, în condițiile mereu mai bune asigurate de partidul și guvernul nostru, să nu-mi precupețesc eforturile pentru combaterea și eliminarea din viața și activitatea noastră comună a oricăror manifestări străine ideologiei noastre noi internaționaliste, a oricăror manifestări naționalist-șovine.

Cuvîntul prof. univ. Biro Lájos

Prof. Biro Lájos a arătat că atît cadrele didactice cît și studenții din Cluj au propus încă de acum cîteva luni unificarea celor două universități. Împlinirea dorinței noastre, a spus prof. Biro Lájos, o salutăm acum cu cea mai mare bucurie. Conștienți de răspunderea ce o purtăm față de clasa muncitoare, față de partidul și guvernul nostru, noi vom lupta uniți în noua universitate pentru cimentarea frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale, pentru progresul continuu al științei și culturii noastre socialiste. Cadrele didactice de la facultatea de științe juridice s-au convins încă din anii trecuți, cînd am avut fericita ocazie de a munci împreună în cadrul Institutului de științe juridice, că educarea studenților în spiritul internaționalismului proletar dă roade minunate într-o instituție în care ei, fără deosebire de naționalitate, învață în comun. Pe de altă parte activitatea didactico-științifică dă rezultatele cele mai frumoase în cadrul unor colective de catedre unice și puternice.

Avem datoria să dăm patriei noastre scumpe astfel de judecători, procurori, arbitri, jurisconsulți și avocați care, bine pregătiți profesional și înarmați cu știința marxist-leninistă, să aplice cu fermitate, să apere și să întărească legalitatea noastră populară.

Universitatea „Babeș-Bolyai" creează condiții optime pentru realizarea acestor sarcini.

Cuvîntul lectorului Nagy Zoltán

Constatăm cu satisfacție, a spus printre altele lectorul univ. Nagy Zoltán, că unificarea organizațiilor de partid, de U.T.M., a asociațiilor studențești, studierea acelorași probleme în cadrul cercurilor științifice comune, traiul laolaltă al studenților în cămine și cantine — au contribuit într-o măsură sporită la educația morală, profund internaționalistă, a studenților romîni și maghiari din orașul nostru. Pregătirea politico-ideologică a studenților se reflectă atît în situația mai bună la învățătură, cît și în atitudinea generală a studenților.

În continuare vorbitorul a arătat că existența a două universități separate în Cluj favoriza manifestări de izolare națională.

Unificarea celor două universități, pe care am preconizat-o cu atîta entuziasm cu prilejul dezbaterilor din luna februarie — a spus el — înlătură acest neajuns. Reorganizarea Institutului nostru agronomic permite să creștem ingineri agronomi pricepuți, luptători activi pentru dezvoltarea agriculturii socialiste în orice parte a patriei noastre dragi.

Noi vom munci cu și mai mult elan pentru ridicarea calității învățămîntului, vom organiza și pe mai departe brigăzi patriotice pentru a da un ajutor cît se poate de

(Continuare în pag. 10)

Adunarea cadrelor didactice
din institutele de învățămînt superior din Cluj

(Urmare din pag. 9)

substanțial la construcția casei de cultură a studenților și a complexului sportiv. Sîntem deosebit de recunoscători partidului și guvernului pentru acest dar frumos care ne bucură nespus de mult inimile.

Cuvîntul conf. Iosif Pervain, șeful catedrei de limba și literatura romînă

Conf. univ. Iosif Pervain a scos în evidență faptul că rezultatele frumoase obținute în ultimul timp de către studenți și cadrele didactice, atît în procesul instructiv-educativ cît și în viața obștească, dovedesc justețea măsurilor luate pentru unificarea organizațiilor de partid, de U.T.M. și a asociațiilor studențești. Aceste rezultate sînt o mărturie că unificarea corespunde pe deplin intereselor dezvoltării învățămîntului superior din orașul nostru.

Universitatea „Babeș-Bolyai" — a adăugat el — deschide largi perspective muncii noastre de dascăli, de slujitori ai poporului, ai cauzei măreție a socialismului și comunismului. Membrii catedrei de literatură romînă, în cadrul căreia lucrez, nutresc față de tovarășii noștri de naționalitate maghiară profunde sentimente de prietenie și colegialitate. Vom lupta, la catedră și în viața de toate zilele — a spus vorbitorul — pentru ca aceste sentimente frățești să nu poată fi alterate de nimeni și de nimic, vom lupta pentru a da poporului intelectuali de valoare, care să facă față sarcinilor mari ce le revin în construcția socialistă. Sînt convins că nu există o altă cale pentru a ne exprima mai bine recunoștința față de partid și guvern care fac totul pentru ca tineretul patriei noastre să-și poată îndeplini minunata lui menire.

Cuvîntul prof. univ. Csehi Gyula, șeful catedrei de limba și literatura maghiară

Criticînd cu hotărîre „tradițiile" negative ale trecutului, atît exclusivismul național al universității care a existat pe vremea imperiului austro-ungar cît și cel al universității care a ființat în timpul Romîniei burghezo-moșierești, prof. univ. Csehi Gyula a spus: Ne sînt însă cunoscute tradițiile cercetării adevărului despre natură și societate, cu rezultatele lor pozitive, simbolizate cu strălucire de numele celor doi corifei ai științei din țara noastră Victor Babeș și Bolyai Janos.

Avem și tradiții mai recente, a spus el, a căror flacără e bine să o întreținem vie în condițiile frumoase ale patriei noastre. Mă refer la existența în sînul celor două universități din timpul regimului burghezo-moșieresc a ideilor revoluționare marxiste, care, în ciuda propagării naționalismului și șovinismului, în ciuda opreliștilor și a terorii, au fecundat conștiința unor cadre didactice și a multor studenți de atunci. În universitatea veche au crescut, împotriva voinței oficialităților, intelectuali conștienți, unii devenind comuniști, iar ceilalți încadrîndu-se în lupta antifascistă, democratică. Ei au înfruntat împreună huliganismul gardist sau nylasist și diversiunile naționaliste.

Solidaritatea, unitatea și frăția deveniseră ceva de la sine înțeles între studenții romîni, maghiari, evrei și de altă naționalitate în cadrul mișcării universitare comuniste și antifasciste. Această unitate în condițiile așa de vitrege de atunci era un izvor de energie și de înălțare, ea i-a încadrat pe acești studenți în frontul atotcuprinzător al luptei proletare și al ideologiei marxiste. Această unitate oarecum a prefigurat patriotismul nostru socialist de astăzi, patria socialistă visată atunci. Astăzi fără deosebire de naționalitate sîntem fiii acestei patrii devenită realitate dintr-un vis frumos pentru care proletariatul din țara noastră a adus atîtea jertfe. Ea ne cere tuturor muncă fără preget pentru înflorirea științei înaintate, pentru apărarea ideologiei marxist-leniniste, pentru educarea în primul rînd prin exemplul nostru a noilor generații de cărturari din rîndul poporului romîn și al naționalităților conlocuitoare.

Îmi exprim convingerea fermă, a încheiat el, că prin eforturi comune, prin combaterea necruțătoare a oricăror forme de manifestare a naționalismului și șovinismului, vom putea obține succese strălucite în educarea marxist-leninistă, internaționalistă, a studenților.

Cuvîntul prof. univ. Margareta Deheleanu

Prof. Margareta Deheleanu — pensionară, a spus: Pe timpul regimului burghezo-moșieresc a fi pensionar însemna o totală decădere, o bătrînețe plină de griji și privațiuni, însemna a fi un om aruncat la marginea societății. Noi avem azi o cu totul altă soartă. Sîntem și vom rămîne participanți activi la înfăptuirea politicii partidului nostru pentru făurirea unei vieți mereu mai fericite. În activitatea noastră strălucește recunoștința față de partidul nostru care ne-a creat condiții optime de muncă. Astăzi îmi pun întrebarea: am reușit, așa după cum am dorit să transmit tineretului tot ce am învățat de la partidul nostru, de la tovarășii mei de muncă? Cred că am reușit. În încheierea acestui bilanț mi-au mai rămas unele datorii... Anii următori mi-i voi consacra îndeplinirii acestor datorii.

Cuvîntul prof. univ. Atanase Bulencea

Relevînd importanța unificării celor două universități clujene, prof. A. Bulencea a amintit că dezbaterile la care au luat parte cadrele didactice și studenții în luna februarie au scos în evidență faptul că în organizarea învățămîntului superior din Cluj au existat în trecut unele situații anacronice. Prin unificarea celor două universități și reorganizarea Institutului agronomic — a spus vorbitorul — se pune capăt acestei situații. Odată cu aceasta, datorită sprijinului permanent al partidului nostru, așa cum am constatat și astăzi cu mare bucurie, se creează condiții materiale pentru ridicarea la un nivel superior a conținutului învățămîntului.

Văzînd sprijinul generos pe care ni-l acordă partidul și guvernul prin dotările despre care s-a vorbit aici — a spus vorbitorul — mai mult ca oricînd trebuie să fim ferm hotărîți în aplicarea politicii partidului privind educarea tineretului în spiritul marxism-leninismului, să-l înarmăm cu temeinice cunoștințe științifice, să-i dăm permanent un exemplu viu de atitudine și comportare comunistă.

Cuvîntul conf. univ. Felszeghy Edmund, decanul Facultății de chimie

Salutînd concluziile prezentate de comisie în adunarea cadrelor didactice, cont. univ. Felszeghy Edmund a spus: Cu ocazia unificării universităților „Babeș" și „Bolyai" pe temeliile de nezdruncinat ale patriotismului și internaționalismului socialist, ale concepției noastre materialist-dialectice despre lume și societate, salut cu entuziasm această nouă cetate a culturii și-mi iau angajamentul de a munci neobosit pentru propășirea ei, pentru împlinirea înaltei misiuni ce-i revine în instruirea și educarea comunistă a studenților.

Universitatea „Babeș-Bolyai" își deschide cu dragoste porțile pentru toți fiii poporului muncitor, fără deosebire de naționalitate.

Voi depune toate eforturile nu numai pentru realizarea unei înalte educații profesionale a studenților, ci și pentru combaterea oricăror forme ale ideologiei burgheze, ale naționalismului și șovinismului, voi munci din răsputeri pentru creșterea tineretului nostru în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist.

Cuvîntul lectorului Aurel Turcu

Am ascultat cu toții cu deosebită emoție și recunoștință — și-a început cuvîntarea tov. Aurel Turcu — măsurile luate pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului în universitatea noastră unificată. Dotarea laboratoarelor noastre se îmbunătățește permanent.

În secția noastră avem noi laboratoare de electronică și electrotehnică, de structura materiei, de izotopi, de magnetism și spectroscopie, multe dintre ele utilate cu aparate moderne. Noi vom răspunde grijii partidului și guvernului prin eforturi și mai mari pentru îmbunătățirea procesului instructiv educativ, prin participarea noastră entuziastă la ridicarea noilor construcții, care vor fi o adevărată mîndrie a Clujului.

Cuvîntul prof. Lazanyi Andre

În decursul celor 15 ani de la eliberare — și-a început cuvîntul tov. Lazanyi — situația economică și culturală a minorităților naționale din patria noastră s-a schimbat radical față de trecut. Ca rezultat al politicii juste a partidului nostru în problema națională, minoritățile naționale se bucură de drepturi absolut egale cu poporul romîn.

Din rîndul tinerilor aparținînd minorităților naționale s-au format sute și mii de cadre cu pregătire universitară, un număr însemnat de tineri au fost trimiși pentru specializare în U.R.S.S.

Referindu-se la unificarea celor două universități clujene vorbitorul a arătat că acest act a dat o lovitură puternică elementelor naționaliste.

Însuflețiți de justețea deplină a politicii partidului nostru, de grija deosebită ce o are față de cadrele didactice și studenți, grijă ilustrată atît de strălucit prin noile construcții de care ne vom bucura în curînd, a spus el, să muncim mai departe pentru a obține succese tot mai mari în activitatea noastră de dascăli și educare a tineretului.

Cuvîntul conf. univ. Vladimir Hanga

Relevînd importanța constituirii universității unificate cu numele „Babeș-Bolyai", conf. univ. V. Hanga, a spus: Unificarea corespunde unor necesități adînc simțite de studenți și profesori. În aceleași săli de cursuri, în fața acelorași profesori, în aceleași laboratoare, biblioteci, cămine, cantine, locuri de distracție și recreere, tineretul se va cunoaște mai bine, se va ajuta mai cu spor. Partidul nostru, în jurul căruia ne strîngem rîndurile, a spus vorbitorul, ne călăuzește pașii pe această cale însorită, iar bucuria, încrederea și optimismul se observă din belșug pe fețele noastre.

Cuvîntul lectorului Kalik Karoly, prodecanul Facultății matematică-fizică

Vorbind despre importanța unificării celor două universități clujene tov. Kalik a spus: „Rezolvarea temelor majore ale specialității noastre necesită munca planificată și coordonată a unor colective mari de cercetători. Ca rezultat al unificării universităților din Cluj colectivele noastre de cercetare se vor mări și se vor întări, iar munca lor se va ridica la nivelul dorit. Iată deci, tovarăși, încă un motiv important pentru care noi salutăm unificarea celor două universități".

Referindu-se apoi la sarcinile care revin cadrelor didactice după unificarea celor două universități clujene, tov. Kalik Karoly a spus: Trebuie să avem o deosebită vigilență revoluționară în lupta împotriva rămășițelor naționaliste. Această cetate culturală va lupta cu hotărîre împotriva manifestărilor naționalismului și izolării naționale.

Va trebui ca din universitatea noastră clujeană — a adăugat el — să plece cadre bine pregătite la nivelul științei și tehnicii moderne, în continuă dezvoltare. În condițiile unității create, această cerință se va putea realiza cu succes. Cadrele didactice și studenții noștri au dat dovadă propunînd unificarea universităților, de multă maturitate politică, de un nivel ideologic ridicat. Educarea pe mai departe în comun a acestor calități este mijlocul cel mai eficace de cimentare a unității făurite.

Cuvîntul tov. Vasile Vaida

Consfătuirile desfășurate în februarie — a spus tov. Vasile Vaida — la care au participat toate cadrele didactice și toți studenții din Cluj, au constituit — ca și însuflețita adunare de astăzi — o puternică manifestare de dragoste și încredere față de politica partidului nostru în toate domeniile de activitate. Propunerile făcute atunci de a unifica cele două universități au fost studiate cu toată atenția de comisia al cărei raport l-ați ascultat astăzi.

Comisia a urmărit îmbunătățirea continuă a învățăturii și educației în universitatea unificată. Prin unificarea organizațiilor de partid, de U.T.M. și a asociațiilor studențești de la cele două universități, prin organizarea în comun a activității obștești și cultural-sportive, prin contopirea căminelor și cantinelor, am pregătit temeinic buna desfășurare a muncii în Universitatea „Babeș-Bolyai". (Aplauze).

Am asistat cu toții la zilele sărbătorești ale unificării cantinelor și căminelor. Am văzut cum tinerii noștri, romîni, maghiari și de alte naționalități, se felicitau reciproc, se angajau împreună să-și pună tot sufletul și puterea de muncă spre a deveni luptători luminați și neînfricați pentru construirea socialismului.

În continuare tov. Vasile Vaida a vorbit despre sarcinile care revin cadrelor didactice după unificarea celor două universități. Să muncim pentru a da studenților noștri de la Universitatea „Babeș-Bolyai", de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza" și de la celelalte institute de învățămînt superior din Cluj, o educație sănătoasă, patriotică, internaționalistă, să dăm ajutorul cuvenit fiecărui tînăr, să-i învățăm pe toți să se ajute reciproc, să le arătăm marile perspective care le-au fost create de partidul nostru.

Să facem din această universitate o puternică cetate a științei și culturii socialiste, să dăm patriei cadre cu o pregătire superioară, care să facă cinste dascălilor lor în orice parte a țării vor fi trimise. Universitatea să fie un bastion al frăției, al unității, al patriotismului și internaționalismului socialist.

În numele comitetului regional de partid îmi exprim convingerea că construcțiile importante pentru orașul nostru vor fi date în folosință la termenul stabilit. Această convingere a noastră se bazează pe faptul că studenții din Cluj care au adus și pînă în prezent prin brigăzile de muncă patriotică o importantă contribuție la realizarea cît mai grabnică a construcțiilor de locuințe, vor participa cu același entuziasm la ridicarea obiectivelor care vor sta la dispoziția lor.

Amintind că comisia a ținut să aducă la cunoștință cadrelor didactice rezultatele activității sale în vederea unificării celor două universități, pentru a ști ce este de făcut în viitorul an universitar, tov. Vaida a urat tuturor odihnă plăcută în vacanță, spor la muncă și succese cît mai mari în noul an școlar. (Aplauze îndelungate).

Cuvîntul acad. prof. C. Daicoviciu, rectorul Universității „Babeș-Bolyai"

Mulțumind pentru încrederea manifestată prin numirea sa în calitate de rector al Universității „Babeș-Bolyai", tov. acad. prof. C. Daicoviciu a spus: În numele colectivului de conducere, țin să declar că sîntem perfect conștienți de marea încredere și de marea cinste, dar și de marea sarcină care apasă asupra noastră în această calitate. Ne legăm aici ca, împreună cu dumneavoastră, împreună cu întregul colectiv al corpului didactic de aproape 700 de oameni, să îndeplinim cu cinste, cu seriozitate, cu dragoste, cu rîvnă, sarcina care ni s-a dat. Vom veghea ca această instituție să meargă pe calea luminată de teoria și concepția marxist-leninistă. Ne vom strădui să creăm toate condițiile necesare pentru ca colectivul mare al corpului nostru didactic să-și poată îndeplini cu cinste datoria. Ne vom da toată osteneala să organizăm cît mai bine procesul de muncă în interesul învățămîntului și al educației, străduindu-ne și prin exemplul propriu să contribuim la antrenarea tuturor.

Se spunea în trecut — a arătat în continuare acad. prof. C. Daicoviciu — că: „noblesse oblige"; pe noi nu ne obligă nici un fel de nobilitate sau stemă. Pe noi ne obligă un lucru: încrederea partidului și nețărmurita dragoste pe care o purtăm față de poporul nostru muncitor.

Să ne adîncim în conștiința noastră toată datoria, toate sentimentele de obligație față de poporul nostru, față de partid. Să dăruim buni dascăli și buni oameni de știință din acest centru universitar.

Vorbitorul a încheiat spunînd: Eu cred, tovarăși, că noi vom putea să satisfacem și să împlinim cerințele și nădejdile pe care le-a pus partidul în noi.

☆

În continuarea adunării, tov. prof. univ. Balogh Edgar, în aplauzele entuziaste ale celor prezenți, a dat citire telegramei adresate de adunare Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Adunarea a prilejuit o puternică manifestare de atașament a intelectualilor romîni și maghiari din Cluj față de politica înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn. Participanții la adunare au scandat lozinci pentru Republica Populară Romînă, pentru frăția dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne, pentru Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Adunarea studenților din institutele de învățămînt superior din Cluj

La Casa universitarilor a avut loc zilele trecute adunarea studenților din Cluj, în care s-au prezentat concluziile comisiei pentru unificarea Universităților „Babeș" și „Bolyai" și reorganizarea Institutului Agronomic „Dr. Petru Groza". Au participat peste 1000 studenți de la cele două universități unificate, de la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza", precum și reprezentanți ai studenților de la celelalte institute de învățămînt superior din Cluj.

In sală au fost de asemenea tovarășii: Vasile Vaida, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., Remus Bucșa, prim secretar al Comitetului regional Cluj al U.T.M., acad. prof. Constantin Daicoviciu, rectorul Universității „Babeș-Bolyai", prof. univ. Takács Lajos, consilier al ministrului Învățămîntului și Culturii, prof. univ. Boris Cazacu, director în Ministerul Învățămîntului și Culturii.

★

Adunarea studenților s-a desfășurat într-o atmosferă de entuziasm tineresc. Vorbitorii au arătat că unificarea celor două universități corespunde pe deplin dorinței studenților români și maghiari din Cluj de a învăța și munci împreună, de a se ajuta reciproc într-o strînsă colaborare frățească în străduința lor de a deveni intelectuali temeinic pregătiți, gata să slujească cu credință interesele patriei, ale construirii socialismului.

Subliniind efectul deosebit de pozitiv pe care l-a avut unificarea organizațiilor de partid, U.T.M., sindicat, a asociațiilor studenților, a căminelor și cantinelor studențești din Cluj, în educația studenților în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, vorbitorii și-au exprimat convingerea că unificarea universităților va duce la îmbunătățirea condițiilor de învățătură și ridicarea nivelului procesului de învățămînt, la cimentarea unității frățești dintre studenții și profesorii români și maghiari din Cluj.

Participanții la adunare și-au manifestat hotărîrea de a depune toate eforturile în vederea pregătirii temeinice pentru profesiunea aleasă, însușirii cu perseverență a măreței învățături marxist-leniniste, pentru îmbunătățirea continuă a activității Universității „Babeș-Bolyai".

Adunarea a ascultat referatul tovarășului **ION BOJAN**, secretar al Comitetului U.T.M. al Centrului universitar Cluj, care a spus printre altele: Ca prim pas spre unificarea celor două universități, s-a trecut la crearea organizațiilor unice de partid, de U.T.M., de sindicat și asociații studențești. S-au unificat căminele și cantinele celor două universități și formațiile cultural-artistice. Au luat naștere un cor puternic, format din 160 de persoane, o echipă de dansuri și o orchestră de muzică populară și ușoară, în care studenții români și maghiari au prezentat numeroase spectacole cu un bogat conținut politico-educativ, care valorifică deopotrivă creațiile populare românești și maghiare, specifice regiunii.

Munca comună a cercurilor științifice studențești unificate, activitatea comună la repetițiile și spectacolele artistice, pe stadioanele din Cluj, precum și munca patriotică comună pe șantier au dus la întărirea prieteniei și frăției studenților români și maghiari, constituind cea mai bună verificare a justeței măsurilor de unificare.

In ultimele luni — a spus vorbitorul — a cunoscut o îmbunătățire simțitoare activitatea organizațiilor unificate de partid, de U.T.M. sindicat și asociații. Totodată, în acest timp relativ scurt tinerii români și maghiari au avut prilejul să se cunoască mai bine, să lege prietenii mai strînse, să-și dea seama și mai mult de interesele lor comune, să se ajute reciproc în munca profesională și obștească.

In Universitatea unificată „Babeș-Bolyai", a continuat referentul, studenții români și maghiari, pe baza muncii și vieții în comun, vor adînci și mai mult legăturile lor frățești. Cunoscîndu-se mai îndeaproape, unindu-se în eforturi și bucurii comune, ei vor ști să prețuiască mai bine această unitate frățească și să o apere cu și mai multă dîrzenie împotriva oricăror atacuri ale dușmanului.

Apoi el a spus: In uzine și fabrici muncitorii și tehnicienii de toate naționalitățile lucrează cot la cot plini de entuziasm pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de Plenara din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. Țăranii muncitori lucrează în comun pe ogoarele întinse ale gospodăriilor colective și ale întovărășirilor agricole, unde nu-i despart nici hotarele nici deosebirile de naționalitate. Munca în comun în uzine, pe ogoare, în laboratoare, în institutele de învățămînt superior a celor ce muncesc de toate naționalitățile, continuă pe o treaptă superioară în condițiile vieții noi, libere din patria noastră socialistă, tradițiile glorioase ale luptei din trecut a oamenilor muncii români și maghiari conduși de partid, împotriva exploatării și asupririi, pentru făurirea vieții de azi. In cei 15 ani de la eliberarea țării noastre, Partidul Muncitoresc Romîn a condus poporul nostru din victorie în victorie, făurind unitatea politică și morală a întregului popor muncitor, a tuturor celor ce muncesc, indiferent de naționalitate.

Cu inima plină de recunoștință pentru regimul democrat-popular, care a creat tinerei generații condiții minunate de viață, de învățătură, așa cum nu a avut niciodată tineretul din Romînia în trecut, ne angajăm în fața Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului că vom munci și învăța cu rîvnă pentru a deveni intelectuali capabili, înflăcărați constructori ai socialismului, apărători credincioși ai cuceririlor noastre revoluționare.

In continuarea adunării au luat cuvîntul studenți și profesori.

Tov. **PANDELE VICTOR**, student în anul III la Facultatea de științe juridice, a spus între altele: Acum patru luni am fost unul dintre acei care am susținut cu căldură propunerea cu privire la unificarea celor două universități din orașul nostru. Noi, studenții, am înțeles importanța unificării pentru buna desfășurare a educării și pregătirii noastre, pentru întărirea unității dintre poporul romîn și minoritățile naționale. Astăzi consfințim unificarea dorită.

Ocupîndu-se de rezultatele unificării organizațiilor U.T.M. și U.A.S.R., vorbitorul a arătat că aceasta a dat posibilitatea obținerii unor noi realizări în toate direcțiile. Astfel, în munca organizațiilor noastre s-a putut observa creșterea spiritului critic și autocritic; a sporit intransigența față de orice manifestări naționaliste șovine. Umăr la umăr am muncit pe șantierul construcțiilor de locuințe pentru oamenii muncii din Cluj, la plantat puieți, la Apahida, la amenajarea bazei sportive de la Făget.

Exprimînd marea satisfacție și bucurie cu care studenții clujeni au întîmpinat vestea despre construirea pînă la 1 Mai 1960 a unei case de cultură a studenților și a unui mare complex sportiv pentru care s-au acordat 12 milioane lei, vorbitorul a spus că aceasta arată încă o dată grija părintească a partidului și guvernului pentru tineretul patriei noastre.

Vorbind despre realizările mari obținute de partidul și statul nostru în rezolvarea problemei naționale, tov. **LORINCZ ANA**, studentă la Facultatea de științe juridice, anul II, a spus: In anii regimului democrat-popular, clasa muncitoare, sub conducerea partidului, a asigurat deplina egalitate în drepturi a minorităților naționale cu poporul romîn. De aceste condiții m-am bucurat și mă bucur din plin și eu. Comparînd situația de astăzi cu trecutul nu prea îndepărtat, îmi dau seama foarte bine că eu nici n-aș fi putut visa vreodată în timpul regimului burghezo-moșieresc să am posibilitatea de a deveni intelectual pregătit multilateral pentru a putea sluji intereselor poporului nostru muncitor.

In continuare, tov. Lőrincz Ana și-a manifestat deplina adeziune la hotărîrea de unificare a celor două universități. Atmosfera prietenească, tovărășească care domnește în cadrul căminelor, al cantinelor unificate sînt numai una din dovezile importanței acestui act al unificării universităților noastre. Rezultatele noastre la învățătură vor fi tot mai bune în Universitatea „Babeș-Bolyai".

Studenta **ȚIGĂNUȘU GABRIELA** din anul III canto de la Conservatorul „Gh. Dima", a spus că studenții și cadrele didactice din conservator au primit vestea despre unificarea universităților „Babeș" și „Bolyai" cu multă simpatie și interes. Aceasta pentru că ne dăm cu toții seama de înțelepciunea acestei acțiuni ce va contribui la întărirea unității și prieteniei frățești a tineretului studios care trebuie să-și unească eforturile în munca și lupta comună pentru construirea socialismului, să combată cu tărie și consecvență influențele naționalismului și ale șovinismului care au provocat atîta rău în trecut.

Institutul nostru are de acum acumulată o îndelungată experiență în ceea ce privește avantajele conviețuirii și colaborării studenților de mai multe naționalități.

Locuind împreună în aceleași cămine, luînd masa la aceleași cantine, folosind aceleași săli de cursuri și mai ales participînd cu toții la aceleași formații de ansamblu, studenții noștri s-au ajutat între ei, în ieșirile cu programe artistice la diferitele cămine culturale, studenții români și maghiari au prezentat programe comune, iar unii studenți de la secția romînă au interpretat cîntece populare maghiare. Și în unele cercuri științifice, cum e cel de folclor, studenții au colaborat în nenumărate rînduri obținînd rezultate frumoase.

Sîntem convinși — a spus în încheiere vorbitoarea — că unificarea celor două universități din Cluj va duce la cimentarea frăției trainice între studenții români și maghiari, între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare.

Studentul **ZUDOR SANDOR**, din anul II Facultatea de istorie, s-a referit la efectul pozitiv pe care l-a avut asupra vieții studențești viața în comun în aceleași cămine.

La noi s-a făcut și unificarea echipelor sportive și a brigăzilor culturale — a spus el.

Corul nostru unificat, cu un repertoriu alcătuit din cîntece românești și maghiare, întărit cu elemente talentate, a dat rezultate foarte bune, ocupînd chiar locul întîi la trecerea în revistă a formațiilor artistice pe zonă.

S-a întărit și echipa noastră de dansuri care s-a clasat pe locul II, precum și echipele noastre de teatru.

Noi, studenții români și maghiari, ne luăm angajamentul să muncim în viitor și mai bine, să răspundem la toate chemările partidului și organizațiilor U.T.M., să ne însușim temeinic învățătura marxist-leninistă, pentru a deveni intelectuali capabili, utili operei de construire a socialismului.

Arătînd că realizările poporului muncitor, toate succesele sale obținute pînă în prezent sînt o oglindire a politicii partidului nostru care a luptat întotdeauna pentru a crea celor ce muncesc o viață mai bună și mai fericită, studentul **IOZSA ALEX.**, de la Institutul Agronomic, anul IV, a spus: Prin munca noastră vrem să ne exprimăm recunoștința pentru grija partidului și a poporului muncitor, pentru sacrificiile ce le fac ca noi studenții să avem condițiile cele mai bune de învățătură. Ne vom însuși temeinic toate cunoștințele de specialitate și ideologice, pentru ca la absolvirea facultății să ne putem face datoria cu succes în orice parte a țării.

Studentul **MIHAI IMRE**, din anul III, Facultatea de istorie, și-a manifestat adeziunea deplină la măsura unificării celor două universități clujene, subliniind justețea ei și importanța deosebită pe care o are pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt și pentru dezvoltarea vieții obștești a studenților români și maghiari din orașul Cluj.

In cuvîntul său tov. **LORINGZ CAROL**, de la Institutul Agronomic, anul IV, a arătat că, după dezbaterea documentelor celei de a doua Conferințe pe țară a U.A.S.R., și în Institutul Agronomic a avut loc unificarea organizațiilor U.T.M. și U.A.S.R. pe cele două facultăți. Aceste măsuri au fost socotite ca binevenite de către studenții ambelor facultăți.

Intre studenții romîni și maghiari, a spus el, există o prietenie profundă. Practica didactică comună, munca comună de folos obștesc, activitatea în cercurile științifice comune au contribuit la dezvoltarea prieteniei dintre studenții români și cei ce aparțin minorităților naționale din institutul nostru. Impreună am combătut cu mai mult succes manifestările unor elemente naționaliste.

Ne exprimăm mulțumirea noastră față de partidul nostru care ne-a creat posibilități bune de învățat. Aceste condiții sînt îmbunătățite zi de zi, așa cum dovedește și alocarea a 12 milioane lei pentru construirea Casei de Cultură a Centrului universitar Cluj și a complexului sportiv.

După ce a relevat condițiile optime de studiu și de trai pe care le au studenții în Republica Populară Romînă, tov. **I. SEULEAN**, student la facultatea de filologie, a spus: Unirea celor două universități a fost primită cu entuziasm de către studenți. Unificarea de acum nu constituie în fond decît o confirmare a relațiilor prietenești existente anterior.

In încheiere vorbitorul a spus: Avem tot sprijinul Partidului și Guvernului. Ce altceva ne-am putea dori decît ca marea noastră familie unită să rostească întotdeauna același cuvînt: noi.

Tov. **SANDOR AUGUSTIN**, student în anul IV la Institutul Agronomic „Dr. Petru Groza", a spus printre altele: Unirea celor două universități „Babeș" și „Bolyai" corespunde unei vechi dorințe a studenților de diferite naționalități de a se uni într-un colectiv unic, bine închegat, cu o forță de muncă și luptă mult întăritâ.

Experiența noastră ne arată că unificarea, chiar și parțială, a adus numai foloase.

Astfel în viața noastră, unificarea organizațiilor de U.T.M. ne-a ajutat mult, întărind viața de organizație, disciplina și vigilența revoluționară.

Prietenia între studenții celor două facultăți s-a cimentat în munca de zi cu zi, în muncile obștești, în pregătirea zilnică pentru examene și în întocmirea proiectelor de an. De multe ori ne-am completat reciproc unele goluri pe care le aveam în pregătirea noastră. Sînt nenumărate cazurile cînd studenții romîni au cerut ajutorul cadrelor didactice de la Facultatea maghiară. Colegii noștri maghiari au participat alături de noi la consultațiile colective organizate în vederea pregătirii examenelor.

In viitor, uniți, cot la cot, vom putea munci din ce în ce mai bine.

Tov. conf. univ. **IOSIF TIMEN**, decanul facultății de agricultură și zootehnie, a subliniat că unirea celor două facultăți ale Institutului Agronomic „Dr. Petru Groza" va crea condiții mult mai bune de muncă atît studenților cît și cadrelor didactice. Catedrele se vor întări, a spus el, baza materială necesară procesului de învățămînt și activității științifice se va dezvolta. In încheiere el și-a exprimat satisfacția față de faptul că noua secție de zootehnie este înzestrată cu o bază experimentală pentru activitatea științifică a studenților și corpului didactic.

A luat apoi cuvîntul tov. prof. **TAKACS LAJOS**, consilier al ministrului Învățămîntului și Culturii, care a subliniat că tineretul universitar din Cluj a primit cu profundă satisfacție vestea unificării celor două universități, avînd convingerea că aceasta îi va permite să se pregătească în așa fel încît să fie folositor poporului muncitor în ori care parte a patriei noastre.

Tov. Takacs și-a exprimat profunda convingere că prietenia și dragostea frățească dintre studenții români și maghiari, unitatea lor de nezdruncinat se vor întări tot mai mult, că ei vor obține succese care să sporească prestigiul Universității „Babeș-Bolyai".

Tov. Takacs a arătat că studenții romîni și maghiari sînt hotărîți să dezvolte și să întărească unitatea lor internaționalistă și să dea o ripostă puternică oricăror manifestări șovine.

A luat apoi cuvîntul tov. acad. prof. **CONSTANTIN DAICOVICIU**, rectorul Universității „Babeș-Bolyai", care a subliniat însemnătatea unificării celor două universități. Odată cu înființarea Universității „Babeș-Bolyai"—a spus el — forța noastră științifică și culturală a crescut considerabil. De asemenea, datorită grijii părintești a Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului țării s-a întărit mult baza materială a universității noastre.

Noi, dascălii voștri, sîntem conștienți de înalta misiune pe care ne-au încredințat-o partidul și guvernul. Ca și pînă acum, vom căuta să vă împărtășim cu dragoste toate cunoștințele noastre, să vă pregătim cît mai bine pentru a deveni constructori activi ai societății socialiste.

Voi trebuie să fiți mîndri că învățați în condițiile regimului de democrație populară. In nici o țară capitalistă studenții nu se bucură de condițiile pe care voi le aveți asigurate din plin. Cel mai bine vă puteți exprima recunoștința învățînd cu rîvnă, călindu-vă din punct de vedere politic și ideologic. O școală, a spus el, este mare nu numai prin dascălii săi, ci și prin cei care se pregătesc pentru viață pe băncile ei. In încheiere tov. acad. prof. C. Daicoviciu a spus: In urma unificării, universitatea noastră are posibilitatea să dea o contribuție sporită la progresul continuu al științei și culturii socialiste, la întărirea și înflorirea patriei noastre.

A luat apoi cuvîntul tov. **VASILE VAIDA**, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., care a spus: Adunarea noastră de astăzi constituie o puternică demonstrație a dragostei și atașamentului studenților din Cluj față de Partidul Muncitoresc Romîn, o exprimare hotărîtă a voinței lor de a fi la înălțimea sarcinilor încredințate de partid și guvern.

Tovarășul Vasile Vaida a insistat în cuvîntul său asupra faptului că unificarea celor două universități pune noi sarcini de răspundere atît pentru corpul didactic, cît și pentru studenți.

Noi apreciem mult munca patriotică desfășurată de studenți pe diferite șantiere de construcție. Cunoscînd entuziasmul și priceperea lor, sîntem convinși că toți studenții din Cluj vor pune umărul la construirea casei de cultură și a sălii sportive, pentru a putea fi date în folosință la 1 Mai 1960.

Datoria de frunte a studenților noștri — a spus tov. Vasile Vaida — este de a învăța temeinic pentru a deveni cadre de nădejde de care are nevoie statul nostru, de a întări și mai mult unitatea frățească dintre studenții romîni și maghiari, de a fi vigilenți, de a lupta cu hotărîre pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

După aceasta, tov. **REMUS BUCȘA**, prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Cluj, a dat citire unei telegrame adresate Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, care a fost adoptată cu însuflețire în unanimitate de participanții la adunare.

In încheierea adunării întreaga asistență a intonat „Internaționala".

Libertate lui Manolis Glezos!

Zilele acestea la tribunalul militar din Atena se judecă procesul înscenat lui Manolis Glezos, eroul național al poporului grec.

Numele lui Glezos, cunoscut azi în lumea întreagă, este strîns legat de lupta poporului grec pentru independență, pentru eliberarea de sub jugul fascist. Fapta sa eroică din 31 mai 1941, cînd cu prețul vieții a smuls steagul hitlerist de pe Acropole, a marcat începutul luptei de rezistență a poporului grec. Eroul de pe Acropole, al cărui nume nu era încă știut, a intrat în istorie ca un exemplu de înalt patriotism.

În cei 18 ani care au trecut de atunci Manolis Glezos și-a închinat întreaga sa muncă slujirii intereselor poporului, pentru independența și libertatea patriei sale. Prestigiul său, activitatea sa neobosită în cadrul mișcării democratice din Grecia i-au atras ura înverșunată a reacțiunii aservită intereselor agresive ale imperialismului. După eliberare, de șapte ori eroul național al poporului grec a fost arestat și condamnat pentru activitatea sa progresistă. De fiecare dată poporul, al cărui vajnic slujitor este, a reușit să-l smulgă pe Glezos din mîinile autorităților și să-l redea luptei pentru dreptate și pace.

Din decembrie 1958 o nouă înscenare odioasă a fost pusă la cale împotriva lui Manolis Glezos, înscenare care l-a dus astăzi pe eroul de pe Acropole în fața tribunalului militar din Atena. Viața sa se află în primejdie. Dat în judecată pe baza legii 375, Glezos este amenințat cu moartea

Poziția lui Manolis Glezos din perioada pregătirii procesului și din timpul procesului este poziția unui adevărat erou, a unui neînfricat luptător pentru dreptate. Devenind un puternic acuzator eroul poporului grec demască de pe „banca acuzaților" adevăratele scopuri ale acestui proces care este menit să distragă atenția de la situația precară în care se află țara.

Intregul popor grec este astăzi, așa cum a fost întotdeauna, alături de eroul său național. Opinia publică mondială sprijină cauza dreaptă a lui Glezos, cauza dreaptă a poporului grec.

Oamenii școlii, profesori și învățători, elevi și studenți din toate țările se alătură mișcării de eliberare a eroului grec. „Ne alăturăm protestelor tuturor oamenilor cinstiți, care condamnă cu hotărîre acțiunile împotriva lui Glezos", se subliniază în rezoluția adoptată de profesorii și studenții de la Institutul pedagogic superior din orașul Cesce Budejovice din R. Cehoslovacă. Rezoluții asemănătoare au fost adoptate și de profesorii și studenții Universității Caroline din Praga, „Jan Komensky" din Bratislava și de la alte instituții de învățămînt din R. Cehoslovacă.

„Membrii corpului didactic — scrie corespondentul agenției A.D.N. — studenții și elevii de la numeroase școli medii și institute de învățămînt superior din R.D. Germană, precum și organizații de pionieri din Berlin și din alte orașe ale Germaniei Democrate, s-au alăturat mișcării populare „Libertate pentru Manolis Glezos", adoptînd rezoluții și semnînd telegrame și mesaje în care își exprimă indignarea față de planurile de condamnare a patriotului grec".

Din toate părțile globului au sosit numeroase scrisori adresate guvernului grec, în care organizații politice, obștești, culturale, religioase, ca și personalități de seamă din viața publică și științifică, cer imediata punere în libertate a lui Manolis Glezos. Astfel de scrisori au trimis și Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților, participanții la seminarul studenților din Danemarca, Suedia, Finlanda, Uniunea Sovietică, Polonia, R. D. G. și Germania Occidentală, care a avut loc de curînd la Rostok, profesorii universității din Paris, profesorii universitari din Japonia și India, profesori, studenți și elevi din Uniunea Sovietică.

Oamenii muncii din învățămînt, alături de întregul popor din Republica Populară Romînă, în cadrul adunărilor de solidaritate cu eroul poporului grec care au loc peste tot în țară, își exprimă profunda lor indignare față de acțiunile arbitrare ale autorităților reacționare grecești.

„Exprimînd sentimentele întregului corp didactic al Universității „C. I. Parhon" din București, — spune moțiunea adoptată de Consiliul științific al Universității — care prețuiește în mod deosebit dragostea de patrie, spiritul de sacrificiu, lupta hotărîtă pentru libertate și democrație, mărețele idealuri care au însuflețit pe Manolis Glezos în toate acțiunile sale, Consiliul științific adresează un apel autorităților grecești, cerîndu-le să înceteze campania de persecutare a elementelor democratice care luptă pentru libertatea și independența poporului lor, să stingă acțiunea judiciară îndreptată împotriva lui Manolis Glezos, și să dispună imediata lui punere în libertate".

În aceste zile, cînd odioșii „judecători" — care pe baza aceleiași legi au asasinat atîția alți patrioți greci — ticluiesc un nou act samavolnic, oamenii cinstiți din lumea întreagă sînt alături de poporul grec și cer cu hotărîre eliberarea lui Glezos.

Cauza lui Glezos este dreaptă și ea va triumfa.

Prof. Henri Wallon răspunde mesajului nostru

Răspunzînd mesajului de salut trimis prin C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R. cu ocazia împlinirii a 80 de ani, profesorul Henri Wallon, președinte al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt, a adresat educatorilor din țara noastră următoarea telegramă:

Dragi tovarăși,

Sînt foarte mișcat de urările pe care mi le-au transmis educatorii din Republica Populară Romînă; rolul lor este uriaș într-o țară pe care numai socialismul a putut s-o smulgă asupririi feudale și analfabetismului care era o consecință a acestei asupriri; astfel dispare prăpastia care despărțea masele muncitoare de intelectualitate, iar lumina învățăturii se răspîndește asupra tuturor.

Cele mai bune urări de succes.

Cu salutări frățești,

Henri Wallon

Pionieri sovietici în tabăra de pe insula Hortița, pe Nipru.

Organizatorii unei munci importante

In zilele cînd întregul popor sovietic discuta tezele Raportului tovarășului N. S. Hrușciov pentru cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. și tezele Comitetului Central al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la învățămînt, la Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Viborg al orașului Leningrad a sosit o scrisoare. O trimisese una din cele mai în vîrstă profesoare ale raionului, Olga Vasilievna Tretiakova, președinta comitetului sindical de la Școala nr. 108.

„In aceste zile — scria Olga Vasilievna — se simte pretutindeni un nou avînt în munca oamenilor sovietici. Profesorii se alătură cu însuflețire acestei mișcări patriotice a întregului popor... cred că succesul reorganizării învățămîntului depinde mult și de noi, de oamenii din vechea generație, de măsura în care noi înșine știm să muncim creator, de felul cum transmitem experiența și cunoștințele noastre profesorilor tineri".

Scrisoarea cuprindea angajamentele concrete pe care și le lua Olga Vasilievna în vederea ajutorării tinerilor profesori din școala ei pentru ridicarea eficacității lecțiilor, pentru întărirea legăturii învățămîntului cu viața și îmbunătățirea muncii educative.

Scrisoarea a fost citită de membrii comitetului sindical raional, de activul profesorilor din raion și de președinții comitetelor sindicale din școli. Membrii de sindicat, conducătorii școlilor, lucrătorii secției de învățămînt au aprobat propunerile Olgăi Vasilievna.

Căutînd forme cît mai bune de propagare a experienței înaintate, tovarășii N. P. Ghercina, președinta comitetului raional sindical, N. P. Galițki, șeful secției de învățămînt și A. I. Gavrikov, conducătorul cabinetului pedagogic raional, s-au gîndit să înființeze pe lîngă comitetul sindical și cabinetul pedagogic raional o școală de răspîndire a experienței pedagogice înaintate, care să unească eforturile făcute în această privință de cei mai buni învățători și profesori, să ajute la organizarea și răspîndirea sistematică a experienței.

Se organiza astfel o școală de un fel deosebit. Profesorii ei urmau să fie pedagogii fruntași din raion iar „elevii" — cadre didactice din toate școlile, care să-și însușească și să aplice în munca lor experiența fruntașilor.

Comitetele sindicale din școli au știut să atragă în jurul școlii pe toți profesorii din raion. Curînd, la comitetul sindical au început să sosească scrisori de la cei mai experimentați pedagogi, care cereau să fie incluși în colectivul pedagogic al școlii de răspîndire a experienței înaintate.

La sfîrșitul lunii ianuarie a avut loc prima ședință a consiliului pedagogic al școlii, sub președinția șefului secției de învățămînt. Au participat la a-

DIN EXPERIENȚA SINDICATELOR SOVIETICE DE INVĂȚĂMINT

ceastă ședință 53 de profesori de diferite discipline — adevărați maeștri în munca didactică, cunoscuți nu numai în raion, ci și în tot orașul.

In cadrul ședinței s-a discutat planul de muncă al școlii. Profesorii au făcut numeroase propuneri. Iată cîteva dintre ele: să se dea mai multe consultații metodice pentru profesorii tineri, să se pregătească în comun lecțiile cu teme mai dificile, pedagogii experimentați să predea lecțiile cu asemenea teme cu o oră sau două mai devreme decît ceilalți profesori, pentru a avea timp să le transmită experiența lor etc. S-a hotărît de asemenea să se editeze în fiecare lună un buletin al școlii și să se organizeze „lecturi pedagogice".

Activiștii sindicali sînt un exemplu în ce privește răspîndirea experienței înaintate. O. V. Tretiakova, profesoară de limba și literatura rusă la Școala nr. 108, a devenit o maestră plină de solicitudine pentru colegii ei. Cu multă căldură vorbesc despre ea, bunăoară, V. E. Serebrinaskaia, care și-a început în acest an munca didactică, profesoara I. S. Stefanova, pe care o ajută regulat, ca și studenții din anul IV ai Institutului pedagogic „A. I. Herzen", de care O. V. Tretiakova se ocupă îndeaproape. Toți aceștia s-au convins că frecventarea lecțiilor Olgăi Vasilievna, sfaturile ei sînt adevărate lecții de metodică. Această femeie în vîrstă, care lucrează de 30 de ani în învățămînt, este plină de energie. Urmînd exemplul ei și alți profesori ai Școlii nr. 108 au început să-și împărtășească experiența. Au deschis larg ușile claselor lor pentru profesorii tineri K. G. Kolosova, profesoară de chimie, S. M. Muraviov, profesor de matematică, V. V. Boikov, profesor de istorie. Își împărtășesc larg experiența și mobilizează în acest scop și colectivele din școlile lor tovarășii B. A. Șmîrov, membru al comitetului raional sindical și președintele cercului pedagogic al profesorilor de fizică, L. R. Bureiko, președintele comitetului sindical de la Școala nr. 115, V. P. Șumilov de la Școala nr. 100, E. P. Eliseeva, de la Școala nr. 104, A. K. Iakovlevna, de la Școala nr. 120. Din inițiativa lui L. R. Bureiko s-au organizat la Școala nr. 115 interasistențe la ore în scopul pregătirii unei consfătuiri de producție cu tema „Pentru ca elevii să devină mai activi la lecție".

Pentru profesorii din raion a constituit un adevărat eveniment apariția primului buletin metodic tipărit de Școala raională pentru răspîndirea experienței pedagogice înaintate „Activitățile practice la geografie", „Educația ateistă la lecțiile de biologie", „Ce este nou în predarea matematicii", „Să apropiem lucrările elevilor de viață" — iată cîteva dintre temele articolelor publicate în acest buletin. Colectivul pedagogilor de la Școala nr. 111 împărtășește într-unul din articolele acestuia unele idei cu privire la înviorarea muncii metodice în școală și face interesante propuneri în legătură cu aceasta. Toți autorii și redactorii materialelor publicate în buletin sînt cadre didactice. Fiecare școală din raion a primit cîteva exemplare ale buletinului. Materialele publicate aici vor fi discutate la consfătuirile de producție.

Organizatorii acestei munci importante nu se mulțumesc cu ceea ce au făcut pînă acum.

— Aceștia sînt numai primii pași — spun tovarășii N. P. Ghercina, președinta comitetului sindical raional, și N. P. Galițki, șeful secției de învățămînt.

S. NEGHINSKI

Redacția și administrația: București Piața Scînteii nr. 1 Telefon 17 60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamentele la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 526 — Vineri 24 iulie 1959 — 12 pagini 25 bani

Rod al înaintării noastre spre socialism

O nouă dovadă a grijii partidului față de cei ce muncesc

De pe culmile pe care s-a ridicat în cei 15 ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist, poporul nostru muncitor privește cu justificată mîndrie, cu nețărmurită încredere în viitorul luminos pe care-l făurește sub conducerea înțeleaptă a partidului, uriașa transformare socialistă a țării. Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. și Hotărîrea acestei plenare — documente de o deosebită importanță în viața oamenilor muncii de la noi din țară — fac un strălucit și cuprinzător bilanț al marilor înfăptuiri din viața patriei și deschid în față perspectiva mersului nostru înainte.

Fiecare din cifrele citate cu privire la nivelul și ritmul de dezvoltare a economiei noastre socialiste, fiecare dată comparativă față de trecut ne umple inimile de bucurie.

Cum să nu ne mîndrim cu faptul că industria socialistă obține într-un singur trimestru al anului 1959 o producție mai mare decît cea a întregului an 1938? Atît industria cît și agricultura noastră socialistă se dezvoltă impetuos. Ritmul de dezvoltare a industriei noastre dovedește de pe acum că sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la creșterea producției industriale va fi îndeplinită, iar pentru o serie de produse de bază chiar depășită.

Toate aceste succese pe care energia și forțele creatoare ale întregului nostru popor muncitor le-au făurit își găsesc o puternică concretizare în dezvoltarea continuă a nivelului vieții materiale și culturale a oamenilor muncii.

„Consolidarea regimului democrat-popular — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Raportul prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. — realizările de însemnătate istorică obținute în dezvoltarea forțelor de producție accelerează ritmul dezvoltării relațiilor de producție socialiste în țara noastră și asigură creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, adevărații stăpîni ai țării și ai bogățiilor ei".

Grija și atenția permanentă a partidului și guvernului îndreptată către ridicarea necontenită a nivelului de trai al întregului popor muncitor s-au materializat puternic în Hotărîrea Plenarei din 13—14 iulie a.c. privind majorarea salariilor tarifare ale tuturor categoriilor de salariați, majorarea pensiilor și reducerea prețurilor de vînzare la peste 2600 de sortimente de produse industriale și alimentare. Hotărîrea prevede majorarea salariilor muncitorilor în medie cu 10%, majorare care împreună cu reducerea impozitului pe salarii va constitui o creștere a salariului net al acestora în medie cu 14%. De asemenea, se vor majora substanțial, cu 20% în medie, salariile tarifare ale maiștrilor și vor crește, în medie cu 8%, salariile personalului tehnico-ingineresc și administrativ.

(Continuare în pag. 2)

Adunări însuflețite

Măsurile hotărîte de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., în vederea continuei îmbunătățiri a nivelului de trai al celor ce muncesc au prilejuit și în rîndul cadrelor didactice numeroase manifestări de dragoste și recunoștință față de partidul clasei muncitoare.

În ziua în care presa a publicat materialele plenarei, învățătorii și profesorii din raionul N. Bălcescu s-au întrunit în adunări să discute și să-și manifeste împreună bucuria pe care le-a adus-o Hotărîrea.

Fiecare pedagog care a luat cuvîntul în aceste adunări a subliniat faptul că oamenii muncii din școli simt prețuirea și încrederea ce le-o acordă partidul și statul nostru.

Pedagogii mai în vîrstă s-au dus cu gîndul la viața lor grea și plină de umilințe din trecut. În adunări se aflau și tineri. Ei n-au cunoscut anii grei despre care au vorbit vîrstnicii, căci au avut fericirea să crească în anii noștri, cînd munca omului este prețuită, răsplătită. Profesorul Mirea Mihăilă, care este de-abia la început de carieră, a simțit din plin grija pe care partidul o arată față de cadrele didactice. „Ca student — a relatat el — am beneficiat de cămin și cantină gratuite. Mie ca și altor mii de studenți statul ne-a purtat de grijă, ne-a ajutat să ne formăm, să ne dezvoltăm armonios. Acum, ca tînăr profesor, iată că mă pot bucura de o situație materială bună care îmi va permite ca în continuare să mă ocup de buna mea pregătire profesională".

Învățătorul Mihai Plăeșu mai are puțini ani de muncă la catedră. Cum e și firesc, el s-a gîndit la anii lui de bătrînețe, pentru care, așa cum a subliniat și el, partidul a avut grijă. Învățătorii și profesorii care și-au închinat viața întreagă școlii vor avea pensii care să le asigure o bătrînețe lipsită de griji.

Din cuvîntul multora dintre învățători și profesori s-a desprins recunoștința ce o poartă partidului, dublată de dorința de a munci cît mai bine pentru a contribui cu realizări însemnate, la construcția socialismului în patria noastră.

★

Publicarea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. a fost primită cu mare însuflețire de cadrele didactice aflate la cursul de economie politică și socialism-științific de la Predeal. În cadrul adunării care a avut loc cu această ocazie, profesorii și-au arătat recunoștința pentru grija permanentă pe care partidul și guvernul nostru o poartă pedagogilor. Ei și-au manifestat dragostea și atașamentul față de regimul nostru democrat-popular și față de Partidul Muncitoresc Romîn și s-au angajat să folosească toate mijloacele pe care le au la îndemînă pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional și politic, pentru îmbunătățirea activității lor pedagogice.

Hotărîți să contribuie și mai mult la construirea socialismului în patria noastră, un mare număr dintre cursanți și-au luat angajamentul să participe la munca patriotică pe șantierele orașului Predeal.

În cadrul cursurilor a fost organizată studierea temeinică a documentelor plenarei, care alături de celelalte documente ale partidului nostru contribuie la educarea marxist-leninistă a cadrelor didactice.

★

Cînd au luat cunoștință de conținutul documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., un mare număr de cadre didactice din diferite regiuni ale țării, care urmează

(Continuare în pag 2)

Profesori, învățători și educatori! Munciți neobosit pentru educarea copiilor, elevilor și studenților în spiritul dragostei față de muncă și învățătură! Ajutați-i să devină buni specialiști, cetățeni conștienți, luptători activi pentru progresul patriei noastre socialiste, pentru progresul omenirii! Ridicați-vă necontenit nivelul pregătirii marxist-leniniste!

(Din „Chemările C. C. al P. M. R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist")

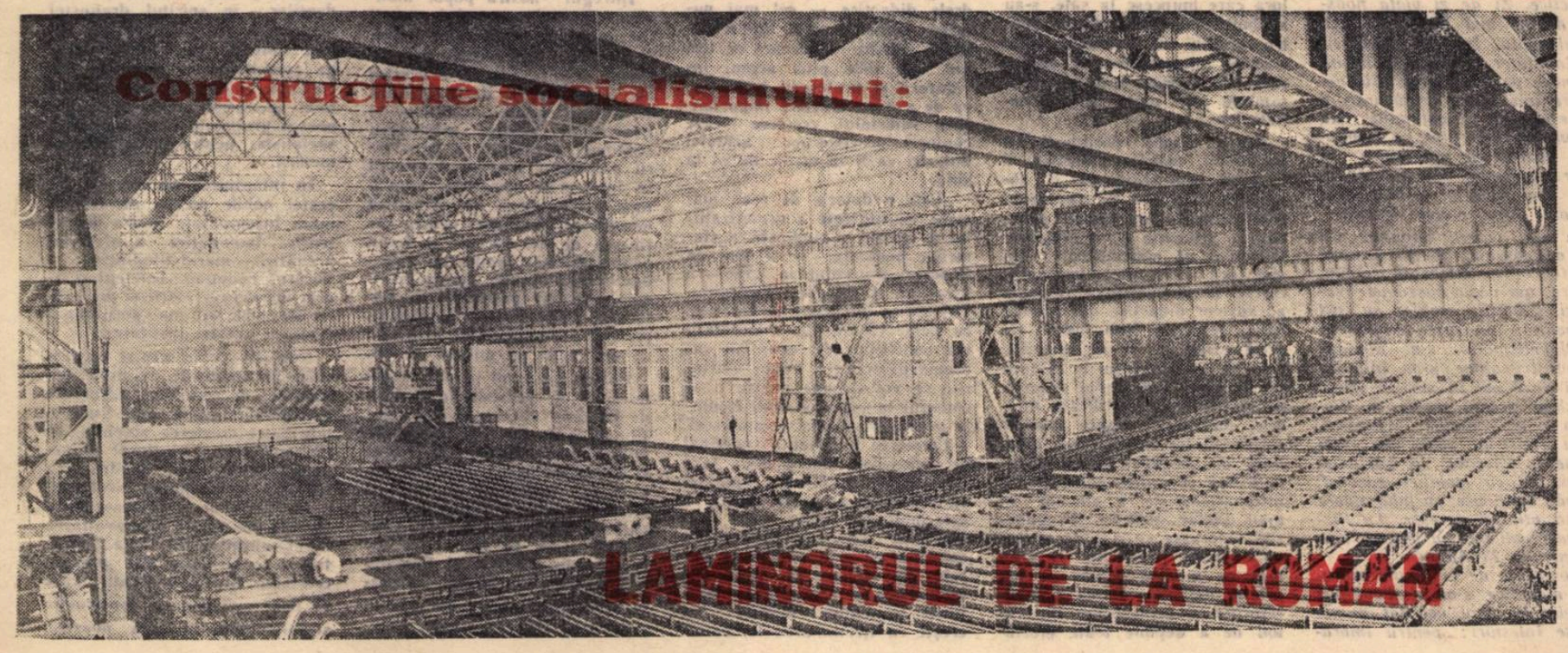

Rod al înaintării noastre spre socialism

Munca slujitorilor şcolii este preţuită

Am început să lucrez ca profesoară în anii regimului democrat-popular şi din prima zi am simţit în permanenţă grija partidului şi guvernului pentru cadrele didactice şi în special pentru noi, cadrele tinere. Îmbunătăţirea salarizării noastre în anii trecuţi şi condiţiile de locuit ce ni s-au asigurat de către organele puterii de stat mi-au permis să depun toate eforturile pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe şi educarea comunistă a fiilor ţărănimii muncitoare din satul unde am început să lucrez, să contribui la ridicarea culturală a satului.

Luînd cunoştinţă cu satisfacţie de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a. c. mi-am putut da seama încă o dată de aprecierea ce o acordă partidul şi guvernul slujitorilor şcolii care desfăşoară opera de instruire şi educare a generaţiilor tinere, apreciere ce se reflectă în creşterea simţitoare a salariilor noastre şi în măsurile pentru îmbunătăţirea condiţiilor de locuit.

Măsurile luate de plenară constituie pentru mine, ca şi pentru toate cadrele tinere din învăţămînt, un imbold pentru a-mi spori eforturile în vederea pregătirii multilaterale a tineretului, a educării elevilor ce mi-au fost încredinţaţi în spiritul dragostei de muncă şi al dragostei faţă de patria noastră, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn. Nu-mi voi precupeţi forţele şi capacitatea mea pentru a răspunde cu cinste încrederii şi sprijinului ce ni-l acordă partidul. Mă voi strădui să dau patriei tineri capabili, viitori constructori activi ai socialismului şi apărători ai păcii.

FLORICA DUMITRESCU
profesoară la Şcoala elementară nr. 4 Piteşti

Se va ridica simţitor nivelul meu de trai

Cu deosebită bucurie am citit recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. Aceasta este încă o dovadă a grijii deosebite a partidului şi guvernului nostru pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al cadrelor didactice. Zi de zi viaţa noastră devine mai frumoasă, mai îmbelşugată. In 1944 eram tînăr învăţător la o şcoală lipsită în mare parte de condiţiile necesare unei bune desfăşurări a procesului de învăţămînt: nu aveam un laborator, o bibliotecă înzestrată ca lumea şi chiar materialul didactic era redus. Din salariul primit abia puteam să-mi plătesc gazda.

In anii puterii populare s-a dat o deosebită atenţie şcolii şi slujitorilor ei. Chiar în raionul nostru, am văzut însemnate realizări. Clădirile şcolilor au fost renovate. In lupta împotriva analfabetismului s-a înmulţit numărul şcolilor, s-au înfiinţat şcoli de 7 ani în mediul sătesc şi chiar şcoală medie la Ciacova — unde predau în prezent. S-au construit şcoli noi, moderne la Ciacova, la Tolvădia, înzestrate cu mobilier adecvat, cu săli spaţioase, cu laboratoare avînd utilajul necesar. La asemenea şcoli nici nu puteam visa înainte de 23 August.

Condiţiile de viaţă ale cadrelor didactice s-au îmbunătăţit şi ele. Ni s-au acordat numeroase înlesniri: pentru îmbrăcăminte am folosit personal magazinele cu vînzare în rate create special pentru cadrele didactice; pentru sănătate am fost la casa de odihnă de la Borsec, pentru alte nevoi materiale am recurs la Casa de ajutor reciproc. Prevederile privind mărirea salariilor îmi vor ridica simţitor nivelul de trai. Intenţionez să-mi creez o bibliotecă serioasă, să-mi îmbogăţesc garderoba ş.a.

Grija partidului nostru pentru continua îmbunătăţire a condiţiilor de locuit ale pedagogilor, sporirea salariilor noastre, reducerea preţurilor, precum şi toate înlesnirile ce se creează cadrelor din învăţămînt vor face ca noi cei din mediul rural să avem o viaţă confortabilă şi culturală ca şi la oraş.

Eu am absolvit şcoala normală în anul 1942. Doream să urmez o facultate, dar situaţia materială a părinţilor mei nu mi-a permis. In 1954, însă, am reuşit să fac acest lucru, datorită politicii şcolare a partidului nostru, şi m-am înscris la secţia fără frecvenţă a facultăţii de filologie pe care o termin anul acesta. Mi-am împlinit astfel unul din visele tinereţii mele. Voi folosi cele învăţate pentru a fi un bun profesor. Doresc să-mi dau aportul în munca obştească de culturalizare a maselor. Vreau să muncesc cu perseverenţă, să cresc generaţii de cetăţeni conştienţi, buni patrioţi, bine pregătiţi pentru viaţă, viitori constructori ai patriei noastre frumoase şi bogate. In felul acesta voi dovedi recunoştinţa mea faţă de partid şi guvern.

RISTA POPOVICI
învăţător în comuna Ciacova, regiunea Timişoara

Imbold spre noi succese în viitor!

Cadrele didactice din învăţămîntul de cultură generală, profesional şi tehnic, alături de ceilalţi oameni ai muncii din patria noastră, au luat cunoştinţă cu multă bucurie de prevederile Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, care reflectă încă o dată grija deosebită a partidului nostru pentru creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Documentele plenarei prevăd măsuri pentru mărirea simţitoare a salariilor tarifare ale învăţătorilor şi profesorilor.

Ele se adaugă şirului de măsuri luate de regimul nostru democrat-popular în ultimii ani pentru a veni în sprijinul ridicării nivelului de viaţă al cadrelor didactice. Intre altele, la noi în raion s-au acordat sporiri de salarii cadrelor didactice care lucrează în regiunile muntoase, şaturile populare au sprijinit asigurarea condiţiilor de locuit, în mod deosebit acelora care muncesc la sate, s-au atribuit loturi individuale pentru grădini de zarzavat, s-au acordat înlesniri pentru procurarea de îmbrăcăminte şi încălţăminte prin plata în rate lunare etc.

Acestei griji părinteşti a partidului, cadrele didactice îi răspund prin străduinţa şi abnegaţia patriotică cu care muncesc pentru a da tinerei generaţii o educaţie şi o pregătire temeinică şi multilaterală. Imi sînt încă vii în minte impresiile culese la consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Alba, regiunea Hunedoara. Cu acest prilej cei 45 de tovarăşi, care au luat cuvîntul la discuţii pe marginea referatului general, au raportat, cu justificată mîndrie, partidului despre roadele activităţii lor în ridicarea nivelului de pregătire şi în îmbunătăţirea educaţiei patriotice şi internaţionaliste a elevilor în anul şcolar 1958/59. Propunerile valoroase ce s-au făcut, angajamentele însufleţite ce s-au luat cu această ocazie au exprimat hotărîrea fermă a învăţătorilor şi profesorilor din raion de a depune toate eforturile ca noul an şcolar 1959/60 să fie încă şi mai bogat în realizări. In şcolile din raionul Alba este tot mai ridicat numărul elevilor ce promovează clasa, pe baza unei solide pregătiri realizată sub directa conducere a cadrelor didactice. Clase întregi din unele şcoli din Alba Iulia, Zlatna, Vinţ, Benic şi altele nu au nici un corigent sau repetent. Acţiunile patriotice şi cultural-educative desfăşurate de elevi şi cadrele didactice, în colaborare cu organizaţiile de tineret şi sub îndrumarea organizaţiilor de partid, sînt tot mai numeroase şi mai eficace.

Cele peste 600 de cadre didactice din şcolile elementare, medii şi profesionale din raionul Alba, manifestîndu-şi dragostea şi recunoştinţa pentru grija ce le-o poartă partidul, pentru preţuirea de care se bucură din partea oamenilor muncii, se vor strădui şi mai departe pentru a-şi aduce partea lor de contribuţie la înfăptuirea sarcinilor construcţiei socialiste în patria noastră.

VICTOR I. PĂŞTEANU
şeful secţiei de învăţămînt şi cultură a sfatului popular al raionului Alba

Adunări însufleţite

(Urmare din pag. 1)

cursurile de perfecţionare la Bucureşti, în adunări spontane şi-au manifestat dragostea şi recunoştinţa faţă de Partidul Muncitoresc Romîn şi s-au angajat să-şi sporească eforturile pentru perfecţionarea neîncetată a activităţii lor pedagogice, pentru educarea tinerei generaţii în spiritul dragostei faţă de muncă şi al patriotismului socialist.

Astfel, peste 230 profesori de limba romînă şi istorie s-au adunat într-una din zilele trecute în sala de festivităţi a Şcolii medii nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" peste 100 profesori de ştiinţe naturale s-au adunat la Şcoala medie „Matei Basarab", profesorii de matematică, fizică, chimie şi geografie s-au întîlnit la Şcoala medie „Mihai Viteazul". Luînd cuvîntul în cadrul acestor adunări, numeroşi profesori au subliniat că măsurile luate de partid pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc au stîrnit un entuziasm nestăvilit şi au sporit avîntul cu care poporul nostru întîmpină cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei. Ei au arătat că creşterea substanţială a veniturilor învăţătorilor şi profesorilor prin mărirea salariilor şi reducerea impozitului, cît şi măsurile pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai prin construirea de locuinţe ridică răspunderea cadrelor didactice pentru pregătirea temeinică, multilaterală a tineretului.

Numeroşi vorbitori au arătat că în anii regimului democrat-popular au fost luate importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă ale cadrelor didactice, că a crescut prestigiul pedagogilor în rîndul maselor şi că aportul lor la creşterea şi formarea viitorilor constructori ai socialismului şi comunismului este privit cu recunoştinţă şi admiraţie de întregul nostru popor muncitor.

Adunarea de la Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din Bucureşti

O nouă dovadă a grijii partidului faţă de cei ce muncesc

(Urmare din pag. 1)

Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. va influenţa puternic îmbunătăţirea condiţiilor materiale şi culturale de trai ale învăţătorilor şi profesorilor. Aceasta dovedeşte încă o dată atenţia şi aprecierea de care se bucură din partea partidului şi guvernului cadrele didactice — cel mai numeros detaşament al intelectualităţii noastre. In decurs de trei ani, din 1956 pînă acum, învăţătorii şi profesorii beneficiază de a doua creştere importantă a salariului, creştere care conform prevederilor actualei hotărîri va fi în medie de 24 la sută.

„Este o datorie de cea mai mare însemnătate a organizaţiilor de partid şi sindicale, a sfaturilor populare — a spus în Raportul prezentat la Plenară tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej—să se preocupe îndeaproape cu perseverenţă de îmbunătăţirea condiţiilor de locuit ale cadrelor didactice". Toate eforturile se vor depune pentru a se construi la oraşe şi sate locuinţe pentru învăţători şi profesori.

Creşterea salariului nominal al oamenilor muncii din ţara noastră se desfăşoară paralel cu ridicarea prin toate căile a salariului lor real. Astfel, numai prin sporirea actuală a salariilor şi prin reducerea preţului de vînzare la produsele industriale şi alimentare veniturile oamenilor muncii vor creşte cu 4,7 miliarde lei anual. In acelaşi timp, partidul şi guvernul asigură un salariu real tot mai ridicat şi contribuie la ridicarea nivelului de viaţă al oamenilor muncii, investind importante mijloace materiale pentru asigurarea concediilor de odihnă, dezvoltarea învăţămîntului, ocrotirea sănătăţii, construcţia de locuinţe muncitoreşti.

Intregul nostru popor muncitor răspunde cu avînt sporit în munca din fabrici şi uzine, pe şantiere, pe ogoarele unde se culege recolta bogată a acestui an, în instituţiile de învăţămînt şi cultură, grijii partidului şi guvernului pentru asigurarea continuei dezvoltări a bunăstării oamenilor muncii. Antrenaţi în întrecerile socialiste, muncitorii şi tehnicienii îşi intensifică necontenit eforturile pentru obţinerea de noi succese în lupta pentru mărirea producţiei şi productivităţii muncii, pentru realizarea sarcinii prevăzute în Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R., privind acumularea de economii de cel puţin un miliard de lei.

Puternicul avînt în muncă determinat de prevederile Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. se împleteşte strîns cu entuziasmul în muncă al întregului popor muncitor, hotărît să întîmpine cu noi şi strălucite victorii măreaţa sărbătoare de la 23 August. Chemările pline de însufleţire ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, adresate oamenilor muncii cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist, constituie în această privinţă un puternic simbol şi far călăuzitor în activitate.

In rîndurile strîns unite ale întregului popor muncitor, avînd aceleaşi năzuinţe şi bucurii cu toţi oamenii muncii, învăţătorii şi profesorii păşesc hotăriţi să muncească neobosit pentru educarea copiilor, elevilor şi studenţilor în spiritul dragostei faţă de muncă şi învăţătură. Ei sînt hotăriţi să-şi dea întreaga contribuţie la creşterea din rîndurile tinerei generaţii a unor buni specialişti, luptători activi pentru progresul patriei noastre socialiste, pentru progresul omenirii.

In înfăptuirea cu succes a acestei nobile meniri un rol de mare însemnătate îl are necontenita îmbogăţire a nivelului pregătirii marxist-leniniste a fiecărui pedagog. Înţelegînd acest lucru învăţătorii şi profesorii studiază tot mai aprofundat tezaurul acestei învăţături.

Noul an şcolar care se va deschide în condiţiile avîntului determinat de recentele măsuri ale partidului şi guvernului îndreptate către creşterea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii va constitui, fără îndoială, prin munca neobosită a învăţătorilor şi profesorilor o treaptă mai înaltă în dezvoltarea învăţămîntului din ţara noastră, o contribuţie de preţ la creşterea tinerei generaţii care va duce mai departe construcţia socialismului în ţara noastră.

In întîmpinarea lui 23 August

In centrul muncitoresc Orlat-Sibiu, se lucrează intens la finisarea noii şcoli care va fi terminată pînă la 23 August şi va fi dată în folosinţă o dată cu începerea noului an şcolar. Pe şantierul ei lucrează alături de constructori şi cadrele didactice, elevii şi un mare număr de părinţi.

Utemiştii de la Casa de cultură din Miercurea Niraj, raionul Tg. Mureş, lucrează cu multă însufleţire în brigăzile de muncă patriotică. In numai 45 de zile de la înfiinţarea brigăzilor, membrii acestora au plantat 6.775 de puieţi, au săpat 120 mc de pămînt la canalul Vîlco, au deschis drumuri prin pădure, defrişînd peste 600 m.p. teren, au executat aproape toată munca necalificată ce s-a prestat la şantierul Casei de cultură raionale din localitate.

Fiecare membru al brigăzii intenţionează ca în perioada vacanţei de vară să ajungă la cel puţin 100 de ore de muncă voluntară.

De curînd, la Şcoala medie nr. 1 din Sîf. Gheorghe a avut loc o şezătoare literară închinată celei de a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, şezătoare organizată de profesorii şi elevii romîni şi maghiari ai şcolii.

Eleva Paraschiva Vargha din clasa a X-a a vorbit în limba maghiară despre creaţia poeţilor romîni de după 23 August 1944, iar eleva Maria Olteanu din clasa a X-a a prezentat în limba romînă creaţia de după eliberare a poeţilor de naţionalitate maghiară din Republica Populară Romînă. Elevii romîni şi maghiari au recitat poezii traduse în limba romînă şi maghiară din Mihai Beniuc, Alexandru Toma, Horvath Imre, Maria Banuş, Létay Lajos, Eugen Frunză.

Din bogatul program al Clubului Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt din Bucureşti am reţinut ciclul de conferinţe organizat în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. In fiecare miercuri şi simbătă, în grădina de vară a clubului, vor avea loc conferinţe urmate de filme artistice şi documentare. Simbătă 26 iulie se va ţine conferinţa „Dezvoltarea ştiinţei şi culturii în R.P.R. în anii de democraţie populară", iar la 29 iulie conferinţa „Rolul armatei sovietice în eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist". Pe data de 1 august a.c. cadrele didactice vor putea asculta o interesantă expunere intitulată „Pe litoralul Mării Negre", iar la 5 august alta, intitulată „Privind harta patriei după 15 ani de la eliberare". In seara zilei de 8 august va avea loc simpozionul „Literatura nouă în R.P.R." în cadrul căruia se va vorbi despre eroul principal al literaturii noastre noi: comunistul, despre oameni noi în literatura noastră de după 23 August şi despre tinerii poeţi ai literaturii noastre. O seară de filme romîneşti artistice şi documentare realizate după 23 August va avea loc la 12 august. Ciclul de conferinţe va continua cu expunerile „Creşterea prestigiului R.P.R. pe plan internaţional" — la 15 august — şi „Contribuţia Romîniei la războiul antihitlerist" — la 19 august.

PREGATIRI PENTRU NOUL AN ŞCOLAR

Muncă voluntară

Direcţiunea Şcolii de 7 ani nr. 9 din comuna Lacul Dulce, raionul Brăila, a mobilizat întregul colectiv de profesori ai şcolii la diferite munci voluntare, la curăţenia generală a şcolii, la amenajarea localului. In acest fel, şcoala a terminat pregătirile pentru noul an şcolar încă de la data de 25 iunie.

Intense pregătiri

La Şcoala medie mixtă din Bistriţa se fac pregătiri în vederea deschiderii noului an şcolar. Unele lucrări, cum sînt amenajarea atelierelor de lăcătuşărie şi tîmplărie, nivelarea curţii şi lărgirea terenului de sport au început de mult.

Elevii celor trei secţii ale şcolii — romîni, maghiari şi germani—cu utemiştii în frunte, sînt mîndri că pot contribui activ la efectuarea acestor lucrări. Datorită muncii lor voluntare şcoala a realizat o economie de circa 20.000 lei. Prin valorificarea acestor economii se vor putea aduce noi îmbunătăţiri localului şcolii.

Un nou tip de şcoli

In anul şcolar 1959—960 va lua fiinţă un nou tip de şcoli de meserii : şcolile de gospodărie. Ele vor funcţiona pe lîngă şcolile profesionale şi de cultură generală.

In aceste şcoli, se primesc prin examen de admitere absolvente a 7 clase elementare. Cursurile au o durată de 3 ani, în care timp elevele vor căpăta numeroase şi temeinice cunoştinţe teoretice şi practice de gospodărie. Absolventele vor putea lucra în diferite unităţi ale trusturilor de alimentaţie publică.

Programe şi manuale noi

Pe baza modificărilor făcute în planurile de învăţămînt, Direcţia pedagogică din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat o serie de programe noi şi, în colaborare cu Editura didactică şi pedagogică, a pregătit apariţia unor manuale noi semnate de profesori fruntaşi. Respectivele programe şi manuale urmăresc să asigure într-o măsură tot mai mare legătura cu producţia, cu realizările regimului nostru democrat-popular şi să întărească educaţia patriotică a elevilor. In elaborarea lor s-a urmărit evitarea supraîncărcării elevilor.

Pentru clasele V—VII au fost pregătite şi se găsesc sub tipar programele de limbă romînă şi lecturi literare, fizică, chimie, geografie, limba rusă, cunoştinţe elementare de producţie industrială şi lucrări practice de atelier.

Programe noi au fost elaborate şi pentru clasele VIII—XI la fizică, chimie, literatură romînă, pentru clasele a IX-a şi a XI-a la geografie şi pentru clasa a VIII-a la istorie. In curînd ele vor ieşi din tipografie şi vor fi difuzate şcolilor.

Unele dintre manualele noi au şi apărut. Pînă acum au ieşit de sub tipar 236 titluri de manuale şcolare pentru şcolile de cultură generală, şcoli profesionale şi tehnice. De curînd, s-au pus chiar în reţeaua de difuzare Abecedarul, Zoologia pentru clasa a VI-a, Geografia R.P.R. clasa a VI-a, Manualul de lecturi literare pentru clasele V—VI, Anatomia de clasa a X-a şi Geologia de clasa a XI-a. Manualele de Istoria R.P.R. pentru clasele IV şi VII sînt la tipar. Aşteaptă să fie tipărite şi manualele de limbă rusă pentru clasele V şi VI, de fizică şi de chimie pentru clasa a XI-a. A fost revizuit manualul de geografie pentru clasa a V-a căruia i s-au adus îmbunătăţiri preţioase.

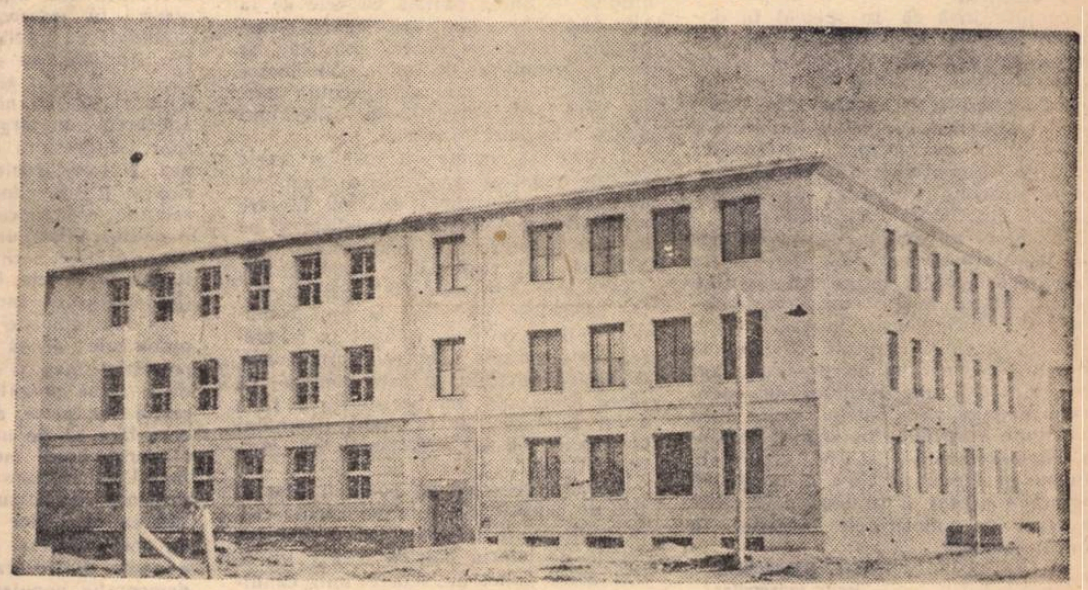

Şcoală nou construită în cartierul Floreasca din Capitală; ea va fi dată în folosinţă în noul an şcolar

PRACTICA IN PRODUCŢIE, mijloc de educare patriotică

Practica în producţie desfăşurată între 15—26 iunie a.c. a oferit largi posibilităţi de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist.

Contactul direct al elevilor cu maşinile, cu tehnica nouă, cu muncitorii şi cu realizările lor, într-un cuvînt cu viaţa din uzină, a contribuit într-o mare măsură la educarea admiraţiei lor faţă de realizările oamenilor muncii, i-a îndemnat parcă să lucreze cu mai multă seriozitate pentru a fi şi ei folositori patriei.

In cursul anului şcolar adeseori le-am vorbit elevilor la lecţii despre inovaţii, despre lupta pentru o înaltă productivitate, despre realizarea de economii, despre rolul tehnicii celei mai avansate pentru uşurarea muncii şi creşterea rapidă a volumului producţiei industriale. Elevii noştri au înţeles mai limpede şi mai adînc însă toate acestea atunci cînd le-au cunoscut direct în timpul practicii efectuate la uzinele „Mao Tze-dun" din Capitală.

La secţia turnătorie-oţel, bunăoară, şcolarii au văzut cum muncitorii pentru a ridica productivitatea muncii au introdus o metodă nouă de uscare, folosind în acest scop bioxidul de carbon. Metoda este deosebit de avantajoasă pentru că reduce timpul de uscare de la cîteva ore la cîteva minute. Şcolarii au aflat că datorită utilizării acestei metode productivitatea muncii a crescut cu sută la sută, iar cîştigul mediu al muncitorilor a sporit cu aproximativ 20 la sută.

La secţia montaje, muncitorii au arătat copiilor că uzina fabrică utilaje pentru străinătate : „Priviţi, reductoarele acestea sînt pentru Argentina. Ele vorbesc peste hotare despre ceea ce putem face noi, acum, sub conducerea partidului". Şi multe din produsele uzinei au depăşit astăzi graniţele ţării. Ele pleacă spre U.R.S.S., China, Coreea, Vietnam, Albania, Iugoslavia, India şi Argentina.

La secţia sculărie, mecanică uşoară, ca şi la alte secţii elevii au fost mîndri că lucrează, alături de muncitori, la strunguri şi maşini produse în uzinele patriei noastre. In toate secţiile întreprinderii au întîlnit, de pildă, strunguri cu marca fabricii „Iosif Rangheţ" din Arad. Acestea le-a întărit încrederea în industria noastră socialistă, le-a sporit mîndria patriotică pentru minunatele realizări ale tinerei noastre industrii socialiste.

La secţia mecanică grea elevii s-au găsit în faţa unor maşini enorme, de înaltă tehnicitate. Muncitorul are doar sarcina să le supravegheze aparatele de măsură şi de control. Şcolarii au constatat cît de uşoară, frumoasă şi interesantă a devenit munca în producţie, cînd muncitorul are pregătirea necesară să mînuiască o asemenea maşină perfectă, pusă la dispoziţia lui prin grija partidului nostru pentru uşurarea muncii muncitorilor.

De asemenea, în secţia de turnătorie copiii au mai putut vedea o macara electromagnetică transportînd spre cuptoare fierul vechi. Muncitorii le-au arătat elevilor că în bună măsură fierul a fost colectat de şcolari prin muncă voluntară şi că aportul lor la realizarea de economii, la creşterea producţiei de oţel a patriei noastre este destul de însemnat. Ştiind că fierul din care vor ieşi bunuri utile societăţii a fost colectat cu propriile lor mîini, elevii i-au ajutat cu şi mai mult elan pe muncitori la introducerea lui în cuptoare. Am credinţa că astfel uzina a contribuit la creşterea entuziasmului elevilor pentru strîngerea fierului vechi şi că pe viitor copiii vor colecta acest material în cantităţi şi mai mari.

Trebuie spus că integrîndu-se în ritmul de muncă al uzinei, pretutindeni — la secţia turnătorie, sculărie, mecanică uşoară — elevii noştri au cerut să li se fixeze norme de lucru şi s-au luat la întrecere pentru a depăşi aceste norme. După fiecare perioadă de lucru de trei ore, elevii mă întîmpinau cu exclamaţia de bucurie : „Am depăşit norma".

Deosebit de educativ pentru şcolari a fost momentul cînd conducerea uzinei a făcut istoricul dezvoltării uzinei. Construită în 1904, ea a fost proprietatea unui concern. Uzina avea în 1938, deci după 34 de ani de la crearea ei, doar 784 salariaţi. In 1955 numărul salariaţilor a crescut la 2.462, iar astăzi este cu mult mai mare. In anii noştri, uzina s-a completat cu secţii noi, are o cantină mare, o policlinică înzestrată cu cele mai moderne mijloace sanitare, posedă teren de sport, şcoală pentru pregătirea noilor cadre de muncitori etc.

Pot spune că fiecare colţ al uzinei a venit în sprijinul educaţiei. Mult s-au oprit elevii în faţa gazetelor de perete ale diferitelor secţii. Ele reflectă fidel viaţa uzinei. Din conţinutul lor copiii au desprins multe fapte importante şi semnificative din viaţa şi activitatea colectivului ei, din lupta muncitorilor pentru sporirea productivităţii muncii, pentru înlăturarea lipsurilor, pentru combaterea risipei şi altele. Toate acestea au constituit exemple demne de urmat pentru micii noştri practicanţi.

Chemarea la întrecere a muncitorilor de la turnătorie, de pildă, lansată prin gazeta de perete în cinstea zilei de 23 August i-a impresionat profund. Muncitorii şi-au propus să întîmpine cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre dînd peste plan 50 de tone de oţel lichid, 20 de tone piese turnate. Chemarea la întrecere vibrează de dragoste faţă de muncă, faţă de întreprinderea în care lucrează, de încredere în forţa oamenilor muncii.

Asemenea fapte puse de muncitori în slujba patriei au dezvoltat în sufletul elevilor încrederea în forţa clasei muncitoare care, sub conducerea partidului, luptă pentru fericirea şi bunăstarea poporului. De asemenea, puşi în faţa unor atari realizări şi fapte, informaţi asupra modului înapoiat în care se muncea altădată în întreprinderile capitaliste, elevii au înţeles mai adînc procesul de transformare a societăţii.

MARGARETA AILINCĂI
profesoară la Şcoala medie nr. 10 Bucureşti

Ne vorbesc președinți ai comisiilor examenului de maturitate

Orientarea elevilor către problemele actuale ale vieții social - economice să fie mereu în preocuparea profesorilor.

Intrucît am făcut parte și în anii trecuți din comisiile pentru examenele de maturitate, cred că e nimerit să încep prin a face o apreciere comparativă: examenul de maturitate de anul acesta la Școala medie „Aurel Vlaicu" din București, a scos în evidență pregătirea generală mai temeinică a absolvenților de școli medii, mai multă logică și claritate în expunere.

Aceste creșteri evidente înregistrate față de anii trecuți se datoresc, în principal, importantelor acțiuni întreprinse pe linia legării școlii de producție care au lărgit mult orizontul cunoștințelor fiecărui elev, precum și trecerii la învățămîntul de 11 clase în școala medie.

Un fapt remarcabil vădit prin examenul de maturitate din acest an este orientarea majorității elevilor către problemele actuale, atît în ceea ce privește științele exacte — matematica, fizica, chimia — unde mulți elevi au vorbit cu competență despre ultimele cuceriri științifice ca televiziunea, telemecanica, motoarele turboreactoare — cît și în domeniul științelor umaniste.

Socotesc însă că în special în domeniul istoriei și geografiei patriei trebuie insistat pe viitor și mai mult. La istorie, bunăoară, nu toți elevii au dovedit cunoștințe aprofundate asupra istoriei mișcării muncitorești din țara noastră sau asupra răscoalelor țărănești; una dintre candidate chiar ignora aproape complet, de pildă, răscoala lui Tudor Vladimirescu.

Unii elevi nu sînt la curent cu marile transformări petrecute pe harta economică a țării, cunoscînd puține lucruri despre noile combinate industriale de la Săvinești, Borzești, Chișcani. In această privință se impune pe viitor ca, paralel cu predarea mai aprofundată a cunoștințelor de geografie economică a patriei, să se ducă o acțiune susținută, în strînsă legătură cu organizațiile U.T.M. din școli, pentru ca elevii să facă o temeinică lectură a presei și să lege cele citite în ziare de cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor.

GH. BRAESCU
lector universitar

Școala medie trebuie să formeze elevilor interesul pentru literatura bună și capacitatea de a o înțelege și a o folosi în viață

Examenul de maturitate, examen final al absolvenților de școli medii, face o dublă verificare: în primul rînd, se verifică volumul și calitatea cunoștințelor însușite de candidați la principalele materii de studiu, în al doilea rînd — se verifică nivelul general al pregătirii absolvenților, maturitatea lor de gîndire, facultatea lor de a se orienta în aprecierea diferitelor fenomene de ordin social, tehnic, literar etc. adică se face verificarea culturii generale a acestor absolvenți.

Considerațiile asupra examenului de maturitate la care s-au prezentat absolvenții școlilor medii din Cernavodă și Hîrșova, regiunea Constanța, se vor raporta la cel de al doilea obiectiv al examenului — la cultura generală a candidaților.

Un prim indiciu al culturii generale este, fără îndoială, măsura în care candidatul cunoaște limba maternă, în cazul nostru limba română.

Se poate afirma, prin prisma probei scrise, că majoritatea candidaților au folosit un limbaj corect din punct de vedere gramatical-stilistic și adecvat din punct de vedere al raportului său față de conținutul exprimării. Unii dintre candidați au făcut o bună impresie și în ceea ce privește capacitatea de a folosi limba literară orală, putînd să se exprime variat din punct de vedere lexical, în fraze armonioase și bine construite.

Cu toate acestea, în pregătirea unei bune părți a candidaților se manifestă, pe această linie, serioase deficiențe. Principalele aspecte negative pe care le-am constatat în legătură cu folosirea limbii materne sînt următoarele: exprimări defectuoase din punct de vedere gramatical, lexical și stilistic („Țărănimea, crezînd că li se va face unele revendicări, participă în număr mare"); sărăcia vocabularului unei părți a candidaților și cultivarea largă a expresiilor-șablon.

Un alt indiciu de seamă al culturii generale este măsura în care tînărul absolvent cunoaște literatura națională. In acest sens se pot distinge două momente: 1) volumul literaturii pe care o cunoaște candidatul și 2) facultatea de înțelegere a fenomenului literar. In privința volumului am putut constata că pasiunea pentru lectură în afară de clasă nu a fost insuflată încă majorității elevilor. Proporțional, prea puțini sînt absolvenții care au dovedit că au citit și alte lucrări literare ale scriitorilor noștri în afară de cele „învățate".

Cît privește facultatea de înțelegere și interpretare a fenomenului literar este deosebit de îmbucurător faptul că numeroși candidați au înțeles importanța socială a literaturii și au urmărit în conținutul operelor manifestarea luptei de clasă. In lucrările scrise tratînd problemele literaturii noastre de după 23 August au scos în evidență chipurile eroilor pozitivi, ca individualizări artistice ale omului nou, constructor al socialismului în patria noastră.

Cîțiva candidați ne-au produs o bună impresie datorită facultății lor de a asocia în mod creator cunoștințele dobîndite la limba română cu cele de la alte discipline umanistice, legarea fenomenului literar de epoca istorică pe care o oglindește, de limitele ideologice ale autorilor. (Literatura dedicată anului 1907, critica socială în literatura dintre cele două războaie).

Trebuie să semnalăm însă și unele aspecte negative caracteristice, cum sînt de pildă: substituirea analizei literare a operei cu relatarea simplistă și pe un ton neutru a subiectului ei. Așa au fost prezentate „Luceafărul", „Amintiri din copilărie", „Baltagul". De asemenea s-a vădit la unii candidați o lipsă de discernămînt în reliefarea ideii centrale a operelor. Bunăoară, cîțiva au susținut în fața comisiei că ideea principală din Scrisoarea a III-a a lui Eminescu ar fi „lupta domnului cu turcii" (B.A.), „eroismul lui Mircea" (C. R.).

Cultura generală nu poate fi despărțită de capacitatea de a se orienta just în principalele fenomene și evenimente legate de istoria patriei, istoria R.P.R. Din acest punct de vedere unii candidați au făcut față cu succes examenului dovedind multiple posibilități de orientare în interpretarea fenomenelor analizate.

Credem însă că în pregătirea candidaților la Istoria R.P.R. trebuie să se folosească mai activ cunoștințele elevilor în materie de economie politică. Numai prin împletirea cunoștințelor de la aceste două discipline se poate asigura tineretului studios o temeinică pregătire ideologică, fără de care nu se poate concepe o cultură generală completă.

Examenul de maturitate al absolvenților din școlile medii din Hîrșova și Cernavodă a subliniat ca o primă concluzie necesitatea ca pe viitor pedagogii să intensifice grija pentru dezvoltarea orizontului de cultură generală al elevilor, făcînd să crească interesul lor pentru literatura bună, capacitatea de a o înțelege și folosi în viață.

EMIL VRABIE
lector universitar

Munca în producție este o bază temeinică pentru însușirea unor cunoștințe teoretice de înalt nivel

O primă constatare care se desprinde pregnant în urma examenului de maturitate al absolvenților Școlii medii serale „Grigore Preoteasa" din Capitală, este remarcabila capacitate a muncitorilor-elevi de a-și însuși pe baze științifice și în mod logic cunoștințele.

Capacitatea aceasta s-a vădit atît în răspunsurile date la științele exacte, răspunsuri în care candidații au făcut referiri competente la aplicațiile în producție ale diferitelor principii științifice, cît și în poziția partinică, materialist-științifică, de pe care au privit fenomenele vieții sociale.

Astfel muncitori-elevi ca Gheorghe Saftu, Ilie Mircescu și Ion Stanciu de la uzinele „Grigore Preoteasa", Constanța Rupea de la „Radio popular", care doresc de altfel să-și continue studiile în învățămîntul superior fără frecvență, au dat răspunsuri clare și firesc legate de practică, cum au fost răspunsurile privind principiul acumulatorilor, principiile optice folosite pentru măsurare în diferite ramuri ale producției. Mulți dintre ei au arătat cum aprofundarea prin studiul făcut în școala medie a unor principii științifice i-a ajutat să-și analizeze și să-și îmbunătățească metodele de muncă, să valorifice importante rezerve interne prin raționalizări și inovații.

Orientarea cu precădere către cunoștințele cu deosebită valoare practică în activitatea din producție s-a vădit și în răspunsurile date de candidați la chimie. De pildă, cele mai complete răspunsuri au fost date la întrebările referitoare la acele procese chimice care stau la baza dezvoltării diferitelor ramuri ale industriei chimice moderne din țara noastră.

Faptul că muncitorii-elevi sînt educați în fabrică sau uzină, în cadrul unui colectiv puternic închegat în fruntea căruia stau comuniștii, faptul că ei trăiesc intens viața nouă a țării, cunosc și se bucură de fiecare succes pe drumul construirii socialismului, s-a vădit puternic cu prilejul examinării la istorie și geografie.

Vorbind despre Congresul al II-lea al P.M.R. sau despre dezvoltarea economică în perspectivă a țării noastre, candidați ca Ștefan Naciu sau Moroșan Dumitru, au subliniat importanța Plenarelor C.C. al P.M.R. din 9—13 iunie și 26—28 noiembrie 1958 pentru aplicarea mai largă în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea; de asemenea, tratînd problema comerțului exterior al R.P.R. candidații au arătat atît relațiile economice cu țările socialiste în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cît și succesul pe care îl au produsele industriei noastre în țări străine ca India, Egipt, Argentina.

In fața comisiei pentru examenul de maturitate de la aceeași școală s-au prezentat însă și tineri care au dovedit o slabă pregătire. In majoritate, aceștia fac parte din categoria acelora care fără să fie în producție au urmat cursurile școlii medii serale. Pe lîngă faptul că răspunsurile lor au scos în evidență multă superficialitate în însușirea obiectelor de învățămînt — ei au arătat însă și o totală necunoaștere a unora dintre realizările regimului de democrație populară din țara noastră.

Aceste deficiențe subliniază încă o dată, prin contrast, superioritatea formării intelectualității noi din rîndul celor mai buni oameni din producție, formați și educați la școala muncii.

Prof. OLIMPIA GHEORGHIU

Din mîinile lor au ieșit bunuri utile societății

In perioada de practică, mulți elevi — după ce și-au însușit principalele cunoștințe asupra desfășurării procesului de producție în întreprinderea în care au fost repartizați — au lucrat efectiv în procesul de producție.

Astfel, în întreprinderea „Metalurgica" secția auto, din comuna Găvana, regiunea Pitești, după ce elevii au cunoscut diferitele mașini ce se repară aici, au efectuat operații ca montarea bridelor la arcuri, curățirea șasiurilor, confecționarea unor piese necesare reparațiilor generale și montării mașinilor. In aceeași întreprindere, unii elevi au reparat instalațiile electrice ale mașinilor, au demontat și curățit dinamuri și motoare electrice și au reparat un mare număr de voltmetre și ampermetre. O grupă de elevi, sub conducerea unui maistru, a reparat un tractor scos din funcție. Reparația generală făcută de școlari a întrecut așteptările. Tractorul a fost pus în circulație.

Elevii Școlii medii nr. 1 care au făcut practica la întreprinderea „Metalurgica" din Pitești, de asemenea, după ce și-au însușit cunoștințele necesare despre construcția și funcționarea mașinilor-unelte din atelierele acestei întreprinderi, au trecut la munca productivă. Unii au lucrat la strung și freză diferite piese. Cei care au îndrăgit munca din turnătorie și-au adus contribuția la mărirea producției prin confecționarea miezurilor și baterea formelor. Cei de la secția forje au confecționat un mare număr de scoabe necesare montării schelelor pe șantierele de construcții din oraș.

Au ajutat după puterile lor la sporirea producției și elevele de la Școala medie nr. 1 din Pitești care au făcut practica la cooperativa meșteșugărească „Constructorul". Ele au lucrat în atelierul de mobilă și în atelierul de artă decorativă executînd mai ales operația de lustruire a produselor fabricate în aceste ateliere.

Obiectele lucrate de elevi în cadrul practicii în producție suscită interesul tuturor vizitatorilor expoziției deschise în holul Școlii medii „D. Cantemir" din București.

Pregătirea specialiștilor pentru sectorul petrol-chimie

Sarcina dezvoltării industriei chimice, trasată de cel de al II-lea Congres al P.M.R., se înfăptuiește într-un ritm impetuos.

Acest avînt al industriei chimice impune pregătirea pe scară largă a unor muncitori și tehnicieni care să asigure funcționarea în cele mai bune condiții a noilor unități industriale.

Procesul instructiv-educativ desfășurat anul acesta în școlile profesionale și tehnice din sectorul petrol-chimie a vădit preocuparea intensă a cadrelor didactice din acest domeniu de a asigura, în strînsă legătură cu întreprinderile industriale tutelare, formarea muncitorilor și tehnicienilor la nivelul cerut de chimia modernă și de procesele industriale complexe care se desfășoară în fabricile și uzinele chimice.

Cunoștințe științifice și tehnice la nivelul producției industriale moderne

Predarea unor cunoștințe științifice și tehnice la nivelul producției industriale moderne este o cerință de bază a întregului învățămînt pentru pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni. În sectorul industriei chimice, această cerință ridică în cea mai înaltă măsură problema continuei înnoiri a lecțiilor, raportarea lor la ultimele procedee de producție, la fabricația complex automatizată, la lărgirea sferei sortimentelor produselor. Aceasta face ca programele școlare — deși cuprind o seamă de cunoștințe de chimie modernă, — să necesite totuși o actualizare neîntreruptă în cadrul lecțiilor. Cele mai multe cadre didactice răspund acestei cerințe. Avînd la dispoziție și laboratoare și ateliere-școală dotate cu materiale și aparatură moderne, cadrele didactice care pregătesc muncitori și tehnicieni pentru industria chimică în școlile din orașul Victoria, din Borzești, Tîrnăveni, Brăila țin seamă de cuceririle științei moderne și ale tehnologiei înaintate în domeniul chimiei.

Judicios întocmită pe această linie a fost lecția de tehnologie a clorului cu tema „Obținerea clorului lichid" desfășurată la anul II al Școlii profesionale din Tîrnăveni de profesoara ing. Hrizi Svaronos. În această lecție, paralel cu metodele de laborator, au fost prezentate pe larg metodele industriale, utilajele folosite în principalele unități productive, tehnica utilizării noilor agregate automatizate. Materialul didactic bogat care a ilustrat lecția — planșe, utilaje etc. — a ajutat la aprofundarea temeinică a cunoștințelor.

O metodă deosebit de eficace care contribuie la asigurarea predării lecțiilor de specialitate în strînsă legătură cu procedeele tehnice folosite pe scară industrială constă în desfășurarea acestor lecții în uzină sau în cabinetul școlar, alături de utilajul descris. O asemenea lecție predată la Grupul școlar de petrol-chimie din Cîmpina, cu tema „Motoare cu combustie internă", s-a situat la un nivel științific ridicat, a antrenat participarea activă a inginerilor și tehnicienilor din producție, asigurînd astfel în și mai mare măsură ca aplicațiile practice în producție care urmează lecției să se desfășoare în strînsă legătură cu cunoștințele predate și contribuind la formarea unor bune deprinderi de muncă. Din păcate această metodă este încă prea puțin folosită. Este necesar ca, studiind experiența pozitivă acumulată în acest domeniu în cursul anului școlar încheiat, școlile din sectorul petrol-chimie să generalizeze în viitor această formă de predare a lecțiilor, care întrunește cele mai favorabile condiții pentru legarea cunoștințelor științifice de tehnologia aplicată pe scară industrială.

O deficiență a muncii din școlile de chimie o constituie nivelul slab la care se desfășoară în unele cazuri predarea cunoștințelor din domeniul matematicii. Această deficiență a reieșit, de pildă, la lecția cu tema „Calculul unui schimbător de căldură" predată la Școala tehnică din Bușteni de tovarășul ing. Ștefan Checiu. Deși lecția urmărea seminarizarea cunoștințelor, tov. Checiu nu a dat elevilor posibilitatea să efectueze singuri calculele pînă la sfîrșit, ci a efectuat personal calculele cu rigla, comunicînd elevilor rezultatele gata calculate. În plus au fost folosite unele notații greșite, s-au dat formule fără a fi deduse și care, deci, au fost însușite în mod mecanic de elevi. Asemenea lecții au un vădit caracter formal, căci nu contribuie la fixarea temeinică a cunoștințelor elevilor și nici nu dau profesorului posibilitatea să verifice calitatea cunoștințelor și modul cum sînt ele aplicate în practică.

În legătură cu asigurarea unui nivel științific și tehnic ridicat al lecțiilor o preocupare de frunte a cadrelor didactice trebuie să o constituie folosirea mai largă a materialului bibliografic și a documentației tehnice. Pot și trebuie să fie folosite de către cadrele didactice cărțile tehnice de specialitate, călăuzele în anumite meserii, revistele de specialitate, regulamentele de protecția muncii etc., așa cum se procedează la centrele școlare din Tîrnăveni, din Tîrgoviște etc.

Lipsa manualelor la unele discipline care se predau în școlile de chimie nu trebuie să conducă în nici un caz la practica greșită, nepedagogică a dictării lecțiilor, așa cum au procedat, de exemplu, unii profesori de la Grupul școlar petrol-chimie din Bușteni.

Profesorii care predau disciplinele pentru care nu au fost editate încă manuale au datoria să verifice notițele luate de elevi. Sondajele întreprinse ne-au arătat că multe din caietele de notițe cuprind formule și scheme greșite, ca și termeni tehnici și nume proprii eronate. În lipsa manualului, aceste greșeli nu pot fi sezisate de elevi și pot determina însușirea unor cunoștințe eronate. Fără îndoială însă că problema editării și reeditării unor manuale corespunzătoare rămîne o problemă acută, care trebuie să preocupe în și mai mare măsură forurile de specialitate.

Ultimele măsuri întreprinse de Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și cu editurile de specialitate ne dau speranțe că în termen scurt toate disciplinele școlare vor fi acoperite cu manuale corespunzătoare.

Practica în producție, în ateliere-școală și laboratoare

Numeroase conduceri de întreprinderi consideră școlile drept adevărate secții proprii, acordîndu-le un larg sprijin de ordin material pentru amenajarea și dotarea atelierelor și laboratoarelor. Colaborarea strînsă care s-a statornicit, de exemplu, între școala din Tîrnăveni și conducerea Combinatului chimic „Karl Marx" s-a reflectat puternic în calitatea lecțiilor de laborator și de instruire practică. Acestea s-au axat pe descrierea și demonstrarea noilor metode și procedee de fabricație introduse în întreprindere. De exemplu, lecția de instruire practică cu tema „Montarea și demontarea fitingurilor", ținută de maistrul Teodor Diaconescu în atelierul-școală, a cuprins referiri concrete la lucrările mecanice care se efectuează cu precădere, la utilajul folosit în industria chimică. Elevilor le-au fost lămurite clar scopul și importanța îmbinărilor în industria chimică, le-au fost prezentate principalele procedee de lucru, după care maistrul a trecut la demonstrarea execuției lucrărilor: montarea și demontarea de coturi, teuri, manșoane, reducții, robinete etc. După instructajul introductiv s-a desfășurat practica propriu-zisă. Maistrul-instructor a urmărit tot timpul modul cum lucrează elevii, dîndu-le toate indicațiile necesare.

Nu la același nivel se ridică colaborarea între școală și conducerea fabricii de hîrtie din localitate. De aceea nu este de mirare că nivelul desfășurării practicii la această școală este în general scăzut și contribuie în mică măsură la înarmarea elevilor cu temeinice deprinderi de muncă.

Buna organizare a practicii în producție constituie chezășia asigurării unei temeinice pregătiri profesionale a elevilor.

Conștientă de acest lucru, conducerea Combinatului chimic „Karl Marx" din Tîrnăveni a asigurat coordonarea practicii de către un inginer cu experiență, care se ocupă exclusiv de controlul și îndrumarea ucenicilor de la școala profesională și a elevilor de la școala tehnică de maiștri. O vizită făcută în combinat ne-a convins că toți elevii utilizează productiv ziua de muncă, fiind repartizați conform graficului în fiecare secție și avînd caietele de practică completate și verificate la zi. O bună impresie a produs brigada de sudori în plumb, care lucra sub conducerea unui șef de echipă la montarea unei noi camere de plumb pentru fabricarea acidului sulfuric.

La un nivel mai scăzut, cu serioase deficiențe se situează practica la fabrica de hîrtie din Bușteni, unde tovarășul inginer șef nu dispune de nici o evidență a repartizării elevilor pe secții și pe mașini.

Utilizarea elevilor de la școlile tehnice și tehnice de maiștri la lucrări de birou cum sînt întocmirea de grafice, bonuri și fișe, așa cum s-a întîmplat cu unii elevi care făceau practica la fabrica de hîrtie din Bușteni, constituie o deficiență care trebuie grabnic lichidată. Este ușor de închipuit paguba adusă de acest procedeu în privința însușirii temeinice a meseriei.

Un mijloc eficace de organizare a practicii în producție a viitorilor maiștri constă în formarea de brigăzi sau echipe din ucenici și muncitori care sînt încredințate conducerii unor elevi din anii II sau III de la școala tehnică de maiștri. Aceste echipe primesc sarcini de producție defalcate din planul întreprinderii. În felul acesta elevul-maistru își formează, pe lîngă priceperea de a executa personal lucrările respective, capacitatea de a conduce lucrările întregii echipe, de a organiza în bune condiții locurile de muncă, de a asigura aprovizionarea cu materiale și scule, întreținerea utilajului etc. Astfel, el aplică toate cunoștințele căpătate în școală, începînd cu tehnologia meseriei și terminînd cu organizarea producției și protecției muncii.

Succese pe linia educării comuniste a ucenicilor și elevilor

În strînsă legătură cu activitatea în producție a ucenicilor și elevilor, nivelul educării lor în spiritul dragostei față de meserie, interesul pentru însușirea la un înalt nivel a cunoștințelor și deprinderilor au crescut simțitor.

Seriozitatea, simțul de răspundere în muncă, de care dau dovadă majoritatea elevilor de la școlile tehnice ale grupurilor școlare din Tîrgoviște, Ploești, Timișoara dovedesc că munca de formare a conștiinței muncitorești la acești tineri a înregistrat succese însemnate. Practica alături de fruntașii în producție i-a stimulat pe elevi să-și însușească temeinice cunoștințe și deprinderi profesionale cerute de tehnica și tehnologia bazate pe ultimele cuceriri științifice din domeniul chimiei.

Munca de educație comunistă a elevilor trebuie însă adîncită în continuare, cu mijloacele cele mai adecuate, pentru a se asigura lichidarea acelor abateri de la disciplina școlară care se mai semnalează în rîndul unei părți a elevilor de la școlile tehnice (atitudini nejuste față de muncă, lipsă de respect față de cadrele didactice sau față de muncitorii și tehnicienii din producție etc.). Asemenea tendințe s-au manifestat, de exemplu, la unii elevi ai Școlii tehnice de petrol-chimie din Bușteni și la o parte din elevii Școlii tehnice de chimie din București. Ele se datoresc în primul rînd faptului că directorii și diriginții școlilor n-au sprijinit suficient birourile U.T.M. de clasă să-și axeze activitatea pe problemele esențiale ale muncii educative. Din această pricină au fost organizate puține ședințe în care să se dezbată cazuri educative concrete din școală și să fie supuse unei judecăți tovărășești abaterile de la principiile eticii comuniste ale unor elevi. De asemenea, spectacolele brigăzilor artistice de agitație, articolele și caricaturile la gazetele de perete comentează prea puțin faptele concrete din viața școlii.

Problema întăririi educației comuniste a ucenicilor și elevilor în viitorul an școlar, a formării conștiinței lor prin muncă și pentru muncă, trebuie să preocupe în cea mai mare măsură conducerile și cadrele didactice ale școlilor profesionale și tehnice din sectorul petrol-chimie.

★

Analiza procesului de învățămînt în școlile sectorului petrol-chimie, chiar în forma succintă pe care o cuprinde acest articol, relevă însemnatele progrese înregistrate pe acest tărîm în anul școlar 1958-1959. Schimburile de experiență în problemele didactice care au antrenat profesori și maiștri din majoritatea școlilor de chimie au constituit un rodnic mijloc de perfecționare reciprocă a metodelor de muncă și au evidențiat în general creșterea calitativă a muncii pentru formarea viitorilor muncitori și tehnicieni chimiști. S-a vădit, cu acest prilej, că introducerea tehnicii noi și a tehnologiei avansate, ca și problema educației comuniste a elevilor, constituie o preocupare permanentă pentru majoritatea profesorilor și maiștrilor din școlile sectorului chimic.

Prin colaborare strînsă între școli și întreprinderi, ca și prin schimburile de experiență active între cadrele didactice, se va putea asigura uzinelor și combinatelor chimice în funcțiune și celor în curs de construcție, muncitori și tehnicieni din ce în ce mai bine pregătiți, capabili să stăpînească utilajele de înaltă mecanizare și automatizare cu care sînt dotate și vor fi dotate în continuare noile unități industriale.

Ing. GH VLANȚOIU

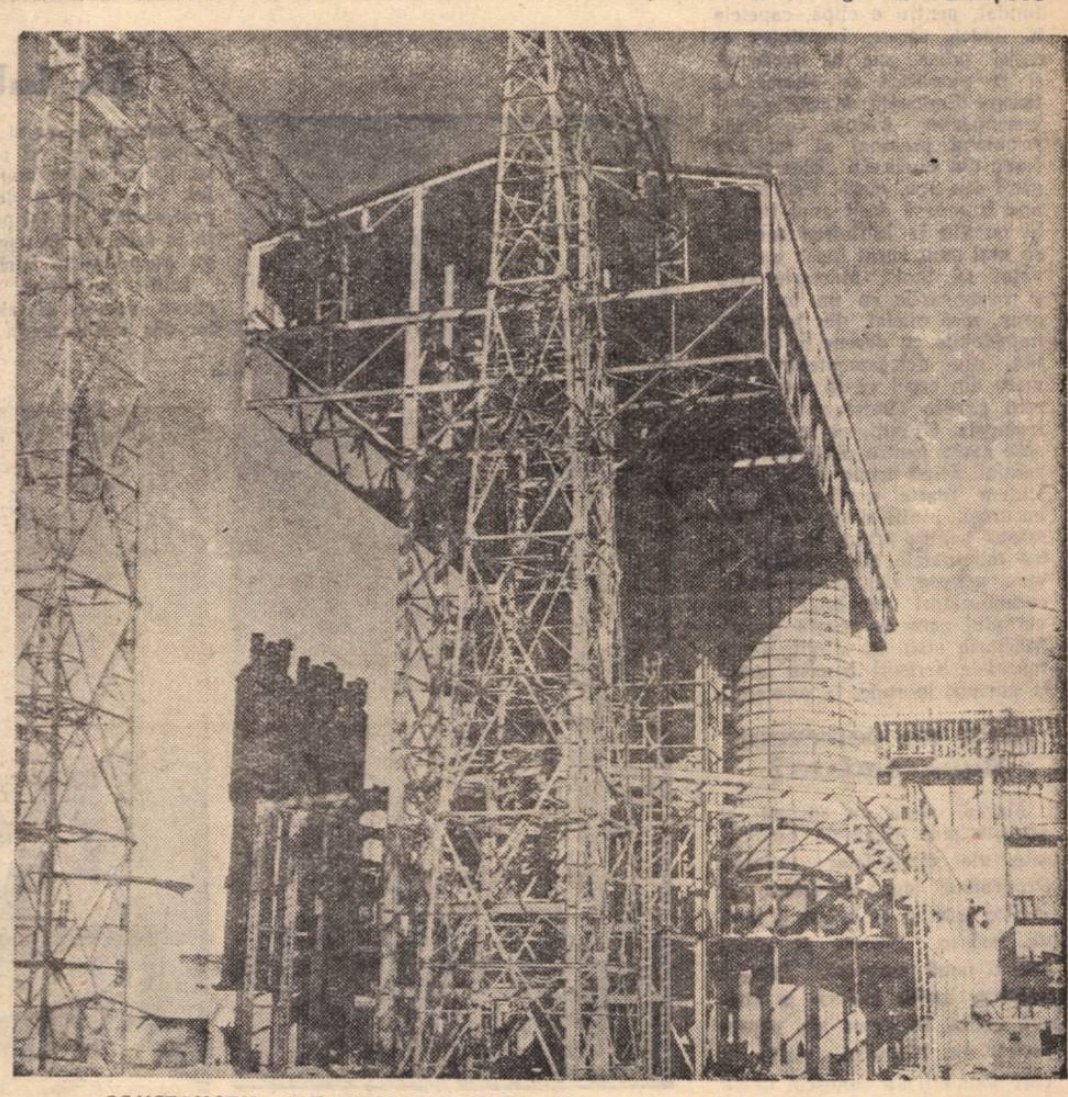

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Uzinele de produse sodice de la Govora

ELEVII ŞI CADRELE

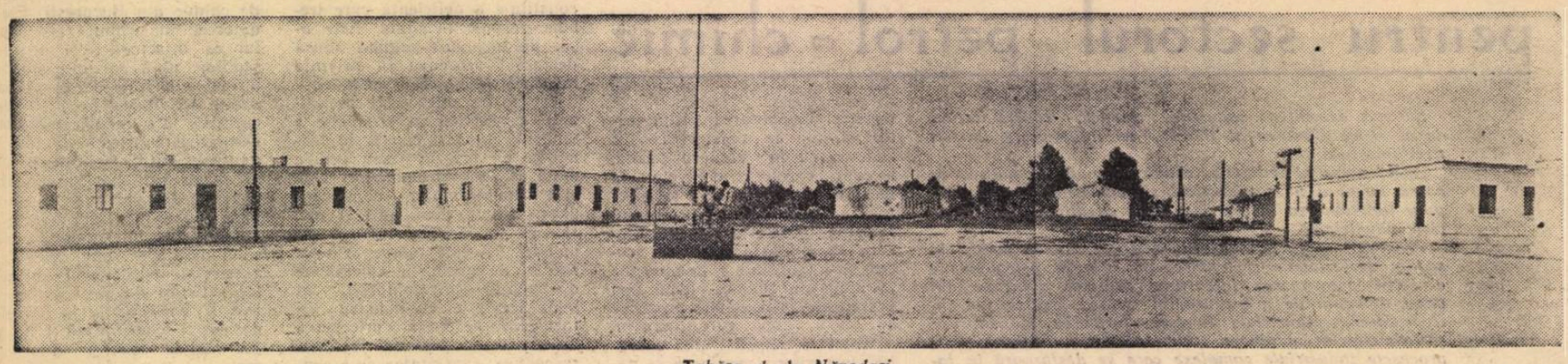

Tabăra de la Năvodari

Miniaturi din orăşelul copilăriei fericite

Cînd am ajuns la Năvodari cunoşteam existenţa unui singur oraş nou în aceste locuri. Am găsit două. Al doilea s-a înălţat peste noapte chiar la marginea Năvodarului. Poartă o denumire modestă: TABĂRA DE PIONIERI ŞI ŞCOLARI — NĂVODARI.

Sub această denumire, însă, se ascunde un adevărat orăşel cu aproape 2.000 de locuitori. Un orăşel cu căsuţe scunde, strălucitor de albe şi cu atîtea străzi-alei încît te poţi rătăci. Este cel mai nou şi cel mai tînăr orăşel din ţara noastră. (Media de vîrstă a „locuitorilor", socotind şi pe cei care îşi asumă conducerea lui, nu depăşeşte 12 ani.)

Sosirea

O gară cu un mic peron improvizat, gară pe care nu o veţi găsi în „Mersul trenurilor" şi în care opreşte un singur tren, la trei săptămîni o dată, i-a întîmpinat pe pionierii şi şcolarii veniţi în tabăra de la Năvodari din toate colţurile ţării.

A doua zi, în lumina unui soare care a poleit cu beteala razelor crestele valurilor, au cunoscut marea. A fost o întîlnire de neuitat pentru cei mai mulţi dintre ei, o regăsire emoţionantă pentru cei care cunoscuseră marea încă în anii trecuţi. Ca la un semn nevăzut, sub privegherea atentă a instructorilor, s-au avîntat în apă. S-au culcat pe valuri, şi-au afundat, pentru o clipă, capetele în undele sărate. Incîntarea acestei prime zile se continuă şi se amplifică de atunci cu fiecare dimineaţă. Mărturie stau însemnările trecute în filele jurnalului personal al lui Ion Radu din Bucureşti „Bine te-am găsit din nou, marel Eşti parcă mai frumoasă decît anul trecut. Şi eu vin la întîlnirea aceasta cu mai mult curaj însă: am învăţat să înot". Mărturie stau şi însemnările cu un ton mai grav, mai oficial, din jurnalele împodobite cu desene la fiecare filă, ale detaşamentelor formate din copii veniţi tocmai de prin părţile Timişoarei: „Sună trompeta. Grăbiţi, ne îndreptăm spre careu pentru ridicarea drapelului. Fiind prima zi de plajă sîntem foarte nerăbdători şi bucuroşi. Mulţi dintre noi văd marea pentru prima oară. Pentru minunatele zile pe care le vom petrece aici sîntem adînc recunoscători partidului şi guvernului care ne poartă grijă". Mărturie stau, în sfîrşit, nenumăratele scrisori trimise acasă la părinţi, la rude, la prieteni...

Cum ne petrecem după-amiaza?

Marea, plaja cu nisipul şi scoicile sînt stăpînele desăvîrşite ale dimineţelor noastre. Programul după-amiezelor şi serilor este şi el bogat şi plin de farmec. Fiecare zi aduce cîte o nouă surpriză. Printre acestea, multă bucurie a stîrnit vizita la uzina de superfosfaţi din Năvodari, vizită în care pionierii au cunoscut unele dintre aplicaţiile proceselor chimice pe care le-au învăţat la şcoală, iar fiii ţăranilor muncitori au văzut cum se produc îngrăşămintele care aduc atîta spor recoltei.

De două ori pe săptămînă, seara, sînt prezentate în faţa „locuitorilor" orăşelului, filme noi şi tot de atîtea ori diferitele secţii ale Teatrului de stat din Constanţa dau spectacole aici, în tabără, la Năvodari. Cît despre spectacolele proprii, prezentate de detaşamente, spectacole cu scenete satirice, cor, dansuri, recitări, acestea au loc cîte 2—3 în fiecare zi.

Intrecerile sportive ocupă un loc important în viaţa taberei. Pe terenurile de baschet şi volei, la atletism, dar mai ales la fotbal se încing aprige concursuri.

Asist la un meci de fotbal între pionierii gălăţeni şi cei din Ploeşti. E o întîlnire dramatică pentru ploeşteni, care mîndri de renumele echipei campioane s-au intitulat „Petrolul"; gălăţenii seamănă panică în terenul advers şi cu toate plonjoanele disperate ale portarului marchează, cît ai clipi din ochi, trei goluri.

— La 11—0 vă luăm şi papucii — spune unul dintre gălăţeni.

Ploeştenii tac abătuţi. Deabia cînd izbutesc să marcheze golul de onoare le mai revine glasul...

Prietenii

Cînd au venit în tabără, se cunoşteau doar cei de la aceeaşi şcoală sau cel mult cei din aceeaşi localitate. In cabanele-dormitoare, pe plajă, la spectacole sau la întîlnirile sportive de după-amiază au făcut noi cunoştinţe şi au legat noi prietenii. Multe din prieteniile acestea reflectă în mic, marea înfrăţire a poporului romîn cu naţionalităţile conlocuitoare. Toţi ştiu în tabără, de pildă, că pionierul romîn Daniel Luca e nedespărţit de Tiberiu Voljenic, elev la o şcoală cu limba de predare germană şi de Andrei Vass dintr-o şcoală cu limba de predare maghiară. Iar cînd cineva îl caută în tabără pe Gheorghiţă Iorga se aşteaptă să dea cu ochii şi de Petre Zelinger. Doar e ştiut că şi aceştia doi sînt nedespărţiţi.

O caldă prietenie, mugure al educaţiei internaţionaliste, s-a legat şi între mulţi dintre pionierii romîni şi pionierii coreeni aflaţi în tabără. Zong Don Sop este prietenul şi tovarăşul nedespărţit de joc al lui Horia Dumitrescu din Bucureşti, iar pionierele Eugenia Ioanid şi Elena Iancu îi poartă de grijă necontenit micuţei coreene Cen In Suc.

Singurii care nu s-au bronzat

In întreaga tabără culoarea arămie a pielii este dominantă. E şi firesc sub razele unui soare atît de generos. Totuşi sînt în tabără cîţiva care aproape că nu s-au bronzat. Este vorba de personalul de conducere şi administrativ al acestui mic orăşel, în frunte cu directorul Paul Tereanu şi directorul cu problemele de educaţie, Dumitru Anastasiu. Pentru ca bucuria copiilor să fie cît mai deplină şi viaţa taberei să pulseze cu putere, aceştia nu-şi precupeţesc timpul. Adeseori îi prinde seara tîrziu, căutînd să rezolve cît mai bine o problemă complicată. Şi nu puţine asemenea probleme sînt în viaţa orăşelului pionierilor şi şcolarilor de la Năvodari.

★

Glasul goarnelor răsună prelung. Stingerea. S-a încheiat încă una din zilele neasemuit de frumoase petrecute de pionieri şi şcolari în tabăra de la Năvodari. Incă una din zilele pline de fericire pe care poporul nostru, constructor al socialismului, le-a dăruit tinerei generaţii a patriei.

M. HERIVAN

În cinstea Festivalului de la Viena

Pionierii şi elevii şcolilor elementare de 4 ani romîne şi maghiare din Neudorf, raionul Lipova, desfăşoară în cinstea celui de al VII-lea Festival al Tineretului de la Viena o rodnică activitate de folos obştesc. De curînd ei au strîns şi au predat 2.950 kgr. de fier vechi, 400 kgr. de hîrtie şi o însemnată cantitate de flori de muşeţel.

FRANCISC WILD
Lipova

La strînsul spicelor

In frunte cu profesorii, învăţătorii şi instructorii de pionieri, elevii Şcolii elementare de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timişoara, participă cu elan la strînsul spicelor de grîu de pe ogoare, adunînd zilnic 200—300 kgr. spice.

In taberele de muncă ale elevilor

Anul acesta, ca şi în anii trecuţi, un mare număr de elevi şi profesori dau un preţios sprijin ţăranilor muncitori la strînsul recoltei. Peste 22.000 de elevi sub conducerea profesorilor lor îşi petrec o parte din vacanţă în taberele de muncă patriotică de pe lîngă gospodăriile agricole de stat.

Iată-i, în prima noastră fotografie, pe cîţiva membri ai taberei de muncă a elevilor din şcolile medii nr. 5 şi nr. 32 din Capitală lucrînd în grădina de zarzavat a gospodăriei agricole de stat „Roşia".

Viaţa de tabără este bogată şi variata. Munca este îmbinată cu odihna, cu activităţile cultural-sportive şi cu deprinderile de autodeservire. „Inainte de a pleca la cîmp dormitorul trebuie să fie curat şi aranjat" — parcă vor să ne spună elevele din tabăra de muncă de pe lîngă G.A.S. Mogoşoaia.

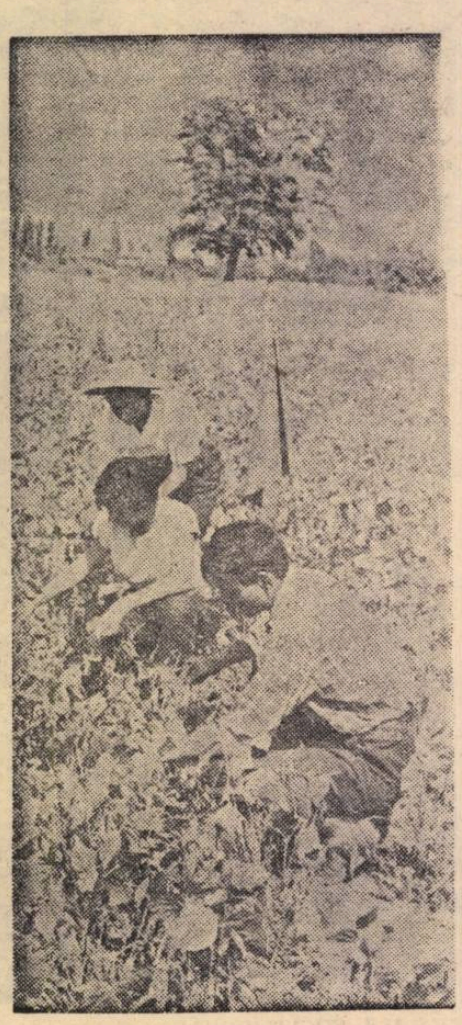

DIDACTICE ÎN VACANŢĂ

Bucuria zilelor de odihnă

Peste 100 de cadre didactice — numai într-o singură serie — la odihnă în orăşelul de munte Sinaia. A fost primul lucru pe care l-am aflat la cîteva minute doar după ce am coborît din tren. Registrul de evidenţă al celor veniţi la odihnă păstrează în filele sale, alături de diverse nume, profesii diverse: strungari, turnători, mineri, artişti, cercetători, ţesătoare, învăţători, activişti, ingineri, profesori...

Prima noastră cunoştinţă în staţiune a fost o profesoară din Iaşi. Vila în care locuieşte este o clădire impunătoare, albă. Aci holul, camerele, sala de mese sînt în cea mai perfectă curăţenie. Aranjate cu grijă şi gust, încăperile, mobilierul — totul te îmbie la odihnă. „Poţi oare să nu te simţi minunat — ne spune noua noastră cunoştinţă — dacă hrana este substanţială şi bine gătită (la dejun felurile sînt la alegere), dacă condiţiile de cazare sînt excelente, dacă atmosfera din jur este atît de prietenoasă şi plină de voie bună? De fapt, eu nu fac decît să repet ceea ce spun toţi cei care îşi petrec odihna în această staţiune".

Am vizitat multe din vilele care găzduiesc pedagogi. Sînt care mai de care mai cochete: una imitînd stilul caselor de ţară muscelene, cu cerdac şi multe flori în glastre, alta în stil tirolez, alta elveţian. În jur, iarbă verde care-ţi odihneşte ochiul, presărată cu buchete de flori multicolore. Într-o ambianţă plăcută, toate contribuie la recrearea celor veniţi din cele mai îndepărtate colţuri ale ţării să se bucure de zilele concediului. Am stat de vorbă cu mulţi profesori în vile, în parcuri, în elegantele săli ale casei de cultură. Alături de mineri, ţesătoare, funcţionari, unii pedagogi aşezaţi în fotoliile confortabile din holurile vilelor ascultau emisiunile radiofonice, răsfoiau presa, discutau.

Care dintre cei sosiţi în Sinaia n-a rămas impresionat de ceea ce a devenit astăzi cazinoul, locul în care ieri huzureau milionarii? Acum, cazinoul este un centru de răspîndire a culturii, oferind oamenilor muncii veniţi la odihnă condiţii variate de petrecere plăcută a timpului. Pe profesorul de geografie C. Istrate îl vei găsi mai mult în sala de audiţii muzicale, căci discoteca îi poate satisface preferinţele. Pe învăţătorul N. Andreescu îl vei găsi mai mult în cercul pasionaţilor pentru şah, pe alţii în bibliotecă, unde liniştea, confortul şi cărţile îi reţin ore întregi. Pe aceia care vor să cunoască frumuseţile naturii, paşii îi poartă pe cărările umbroase ale pădurilor, pe potecile munţilor.

Devotaţi poporului muncitor, profesorii şi învăţătorii veniţi la odihnă continuă şi aici acţiunea de răspîndire a culturii în rîndul maselor populare, participînd activ la viaţa culturală a staţiunii. Unii ţin conferinţe, alţii organizează seri literare, alţii... Dar cîte acţiuni culturale nu se desfăşoară la iniţiativa harnicilor dascăli veniţi la Sinaia?

Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., care prevede importante măsuri pentru creşterea nivelului de trai al profesorilor şi învăţătorilor, a însufleţit şi pe pedagogii aflaţi la odihnă în această staţiune de munte. Este o expresie a grijii permanente pe care ne-o poartă partidul — spuneau cu toţii chiar după prima lectură a hotărîrii — grijă căreia îi vom răspunde prin eforturi sporite pentru formarea unui tineret cult, viguros, constructor de nădejde al socialismului.

Am plecat din staţiune cu o mare bucurie în suflet. Bucurie pentru clipele pline de voioşie şi tihnă pe care le pot gusta astăzi dascălii — aceia care odinioară erau trataţi cu atîta indiferenţă sau desconsiderare — pentru deosebita atenţie şi preţuire cu care sînt trataţi în statul nostru democrat-popular.

F. CONSTANTIN

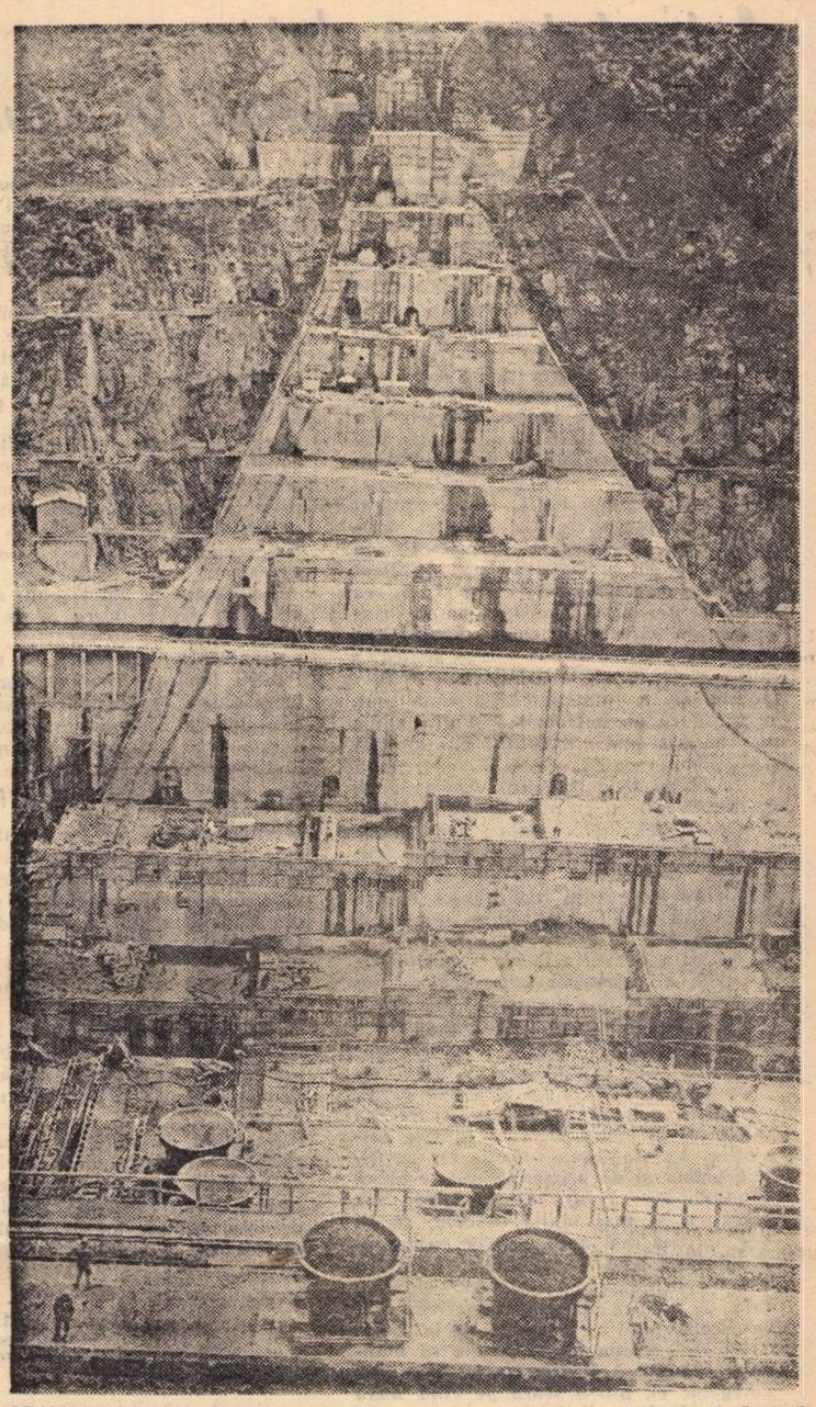

CONSTRUCŢIILE SOCIALISMULUI: *Barajul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz.*

In timpul liber

La „Casa Scînteii"

În zilele vacanţei de vară numeroase grupuri de elevi, sosiţi în Bucureşti în cadrul excursiilor pe care le organizează şcolile, au ţinut să viziteze impunătorul monument de cultură al Capitalei noastre — „Casa Scînteii".

Elevii Şcolii medii din Simeria, în drum spre litoral, unde vor sta cîteva zile, au fost joi dimineaţa vizitatorii „Casei Scînteii". Tot zilele acestea au vizitat combinatul poligrafic şi elevii din Zizin, pionierii din Sibiu, pionierii din raionul Griviţa Roşie din Capitală, elevii Şcolii medii „Vasile Alecsandri" din Galaţi şi alţii.

Pentru începutul lunii august şi-au anunţat vizita la „Casa Scînteii" profesorii care participă la cursurile de perfecţionare din Bucureşti, Casa pionierilor din Rîmnicu Vîlcea şi numeroase şcoli din ţară.

Muzeul etnografic din Cluj

Printre numeroşii vizitatori ai Muzeului etnografic din Cluj se află mai totdeauna şi elevi ai şcolilor din localitate. Ei cercetează cu mult interes sălile muzeului, în care exponatele oglindesc aspecte din viaţa materială şi spirituală din trecut şi de azi a oamenilor de pe meleagurile Transilvaniei.

Elevii au astfel posibilitatea să înţeleagă mai bine cele învăţate la şcoală despre evoluţia forţelor de producţie şi a relaţiilor de producţie. Ei văd cum — în contrast cu sărăcia şi viaţa grea a poporului din orînduirile bazate pe nedreptatea socială — înfloreşte astăzi o viaţă nouă, din ce în ce mai frumoasă şi mai bogată, cum în locul uneltelor de muncă sărăcăcioase şi înapoiate, ogoarele ţăranilor sînt lucrate azi cu maşini şi unelte avansate. Deosebit de grăitoare sînt interioarele unor gospodării de colectivişti din Transilvania, unde se vede standardul de viaţă ridicat la care au ajuns ţăranii mergînd pe drumul agriculturii socialiste. Din casele acestora nu lipsesc radioul şi biblioteca. Deosebit de semnificative sînt şi exponatele meşteşugarilor care, uniţi în cooperative de producţie şi muncind cu mijloace tehnice avansate, produc tot mai multe bunuri de larg consum.

Vacanţa de vară este un bun prilej pentru ca pedagogii din Cluj şi din împrejurimi să organizeze vizite la acest reuşit muzeu. Prin aceasta ei vor ajuta mai mult la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor şi la educarea lor în spiritul dragostei faţă de regimul democrat-popular din ţara noastră, care asigură oamenilor muncii de la oraşe şi sate condiţii de muncă şi de viaţă la care ei nici nu visau în trecut.

Vacanţa ucenicilor

● În cele 12 tabere de odihnă organizate de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii în localităţile Tg. Neamţ, Sibiu, Curtea de Argeş, Bistriţa, Rădăuţi, Ovidiu etc. îşi petrec vacanţa peste 3000 ucenici.

● La cabana Voina, lîngă Cîmpulung Muşcel şi pe malul mării la Năvodari se odihnesc în prezent 500 ucenici şi elevi ai şcolilor de petrol-chimie. Conducerile celor două tabere organizează şezători, excursii şi întreceri sportive la care ucenicii şi elevii participă cu însufleţire.

● 1800 ucenici fruntaşi la învăţătură din şcolile profesionale ale Ministerului Industriei Grele îşi petrec vacanţa în 7 tabere organizate în diferite staţiuni balneo-climaterice din ţară.

● La Palas Constanţa şi la Turnu Roşu au fost terminate amenajările taberelor destinate ucenicilor din şcolile căilor ferate. Localurile spaţioase şi frumos amenajate sînt gata să primească prima serie de 260 ucenici, care vor sosi la 1 august. Numeroşi profesori de cultură generală, educaţie fizică şi pedagogi vor coordona activitatea cultural-sportivă a ucenicilor în cadrul taberelor de odihnă.

Excursia fruntaşilor

Secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Tudor Vladimirescu din Capitală a organizat între 9 şi 15 iulie o excursie în ţară cu elevii fruntaşi la învăţătură şi cu cadrele didactice fruntaşe. Obiectivele urmărite în această excursie au fost: cunoaşterea trecutului de luptă al poporului muncitor, cunoaşterea realizărilor regimului democrat-popular, ca şi cunoaşterea celor mai pitoreşti plaiuri ale patriei noastre. Pentru realizarea acestor obiective au fost vizitate Muzeul Doftana, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, G.A.C. Cristian — Sibiu, barajul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, Uzina de produse chimice şi sodice din Turda, precum şi oraşele Gheorghieni, Reghin, Cluj, Victoria, Sibiu, Făgăraş, Cîmpulung Muscel şi localităţile Tuşnad, Lacul Roşu. Profesorii de diferite specialităţi, împreună cu maiştrii, tehnicienii şi alte persoane competente, le-au dat elevilor în timpul vizitelor toate explicaţiile necesare.

Excursia a fost deosebit de instructivă şi de o mare valoare educativă.

În faţa uzinelor de tractoare Ernst Thälmann din Oraşul Stalin, elevii îşi notează ceea ce au văzut în uzine.

Din experiența

Activitatea pe lot m-a ajutat în munca de educare

Acum patru ani, în apropierea școlii noastre exista un loc viran în suprafață de 1 ha. care a fost transformat prin munca voluntară a elevilor și a cadrelor didactice într-un lot școlar. In timpul liber — în recreații, după ore ca și în zilele de duminică elevii veneau aci cu drag să-și vadă, să îngrijească culturile.

Cine intra pe poarta școlii după ora 16,30 obișnuit întîlnea grupuri de băieți și fete cărînd apă de la cișmelele din apropierea școlii. Zilnic, noi, profesorii, îngrijeam plantele alături de copii. Muncind cot la cot cu ei, ni i-am apropiat din ce în ce mai mult, le-am cîștigat respectul, prețuirea. Ca urmare, orice sarcini le încredințam le primeau cu plăcere și nu precupețeau nici un efort pentru îndeplinirea lor. Elevul I. B. era unul dintre aceștia. El muncea cu însuflețire pe parcela cu puieți plantată cu propria lui mînă. Ii uda mereu pentru că altfel n-aveau să se prindă din pricina secetei ce a ținut întreaga lună mai. Chiar dacă ar fi trebuit să-i ude zilnic era hotărît s-o facă pentru că nu voia să-i piară vreunul.

Ca el au muncit mulți dintre elevii școlii. Depuneau cu plăcere toate eforturile fiind convinși că numai prin muncă susținută vor putea crește plante frumoase, sănătoase. Văzînd cu ochii, copiii au început să îndrăgească munca fizică, să aibă o atitudine sănătoasă față de ea.

Pentru a dezvolta la elevi spiritul de colectiv, al prieteniei și tovărășiei, am repartizat sarcinile planurilor de cultură pe mici colective. Lucrînd în colectiv, elevii s-au ajutat reciproc, au luptat împreună pentru bunul mers al lucrărilor. Cînd unele colective își terminau lucrul, ajutau pe celelalte deoarece fiecare era interesat de bunul mers al tuturor culturilor. La stabilirea colectivelor am ținut seama și de prieteniile dintre elevi, gîndindu-mă că în acest fel elevii vor lucra cu și mai multă plăcere, că se vor apropia mai mult, se vor putea cunoaște mai bine. Colectivul a ajutat din plin la lichidarea atitudinilor negative față de munca direct productivă, căci la început unii se eschivau de la lucru.

„Acasă, mama nu mă pune să muncesc", spunea A. O. din clasa a V-a „B", colegelor ei, într-o seară pe cînd udau răsadurile de roșii. Ea lucra, dar se vedea că nu cu plăcere și că este hotărîtă să abandoneze lucrul. Revoltate de atitudinea ei, colegele au mustrat-o și au venit să-mi spună cele întîmplate. M-am gîndit că ar fi mai bine să nu o cert și eu. I-am spus doar: „Dacă tu nu ți-ai fi udat roșiile cu regularitate — acestea n-ar mai fi crescut atît de bine, plantele s-ar fi ofilit și ar fi stricat prin aspectul lor jalnic frumusețea întregii parcele a clasei tale". Impresionată de poziția pe care a luat-o colectivul, ca și de vorbele mele, eleva A. O. n-a mai părăsit lucrarea și a continuat să muncească cu perseverență. In continuare, colectivul de elevi i-a venit în ajutor prin exemplul său pozitiv în ceea ce privește atitudinea față de munca pe lot.

Activitatea pe lotul școlii mi-a creat și posibilitatea să-i învăț pe școlari să se respecte între ei. Eleva N. F. este o fetiță mică și slăbuță. La început grupa la care am repartizat-o să muncească nu prea voia să accepte aportul ei. „Prea-i lipsită de energie — îmi spuneau unele din colegele ei — va trebui să lucrăm noi pentru ea". Le-am arătat poziția nejustă ce o au față de colega lor. In cele din urmă, eleva a fost primită de colectivul din care făcea parte. M. F. s-a dovedit în curînd a fi o fetiță harnică și totodată o excelentă colegă. Nu lipsea niciodată de la udat, de la plivit. (Colectivul avea ca sarcină să îngrijească două rînduri de roșii). Fetița lucra cu conștiinciozitate și cu devotament, uitînd parcă de neîncrederea pe care i-au arătat-o la început colegele. Rînd pe rînd, colectivul a început să o aprecieze. S-a schimbat atitudinea tuturor față de ea.

Activitatea pe lotul școlii a constituit un prilej de verificare și de întărire a unor trăsături de caracter ca voința, perseverența, spiritul de răspundere. Pentru ilustrare dau un caz. Un elev lucrase trei ore la înfrumusețarea parcelei lui, la consolidarea marginilor cu cărămizi și la împrăștierea nisipului pe alei. Supărat că nu-i reușise lucrul așa cum voia el, părăsi roaba plină cu nisip și sfoara întinsă între cei doi țăruși, plecînd acasă. Mi s-a părut că elevul este demobilizat și mă gîndeam că trebuie să-l ajutăm. N-a mai fost însă nevoie de ajutorul nimănui. A doua zi, la ora 6, pe cînd toți ai casei dormeau, el s-a sculat, s-a îmbrăcat în fugă și în cîteva minute a fost la locul părăsit de cu seară. Nu s-a lăsat pînă nu a refăcut lucrarea. Intr-un ceas era totul după gustul lui. Dragostea pentru locul lui de muncă, voința de a face o treabă bună l-au ajutat să învingă supărarea din ziua precedentă și să reia cu noi forțe lucrul.

Imbinînd exigența cu atitudinea respectuoasă față de elevi, sprijinindu-mă pe calitățile lor, folosind puterea educativă a colectivului în cadrul activității pe lotul școlar, am minunate prilejuri de educare a elevilor în spiritul dragostei și respectului față de muncă, în spiritul moralei comuniste.

Prof. ADELA NIȚA
Școala medie nr. 5
București

Parcela experimentală a școlii

In anul școlar 1958/59 pe lîngă Școala de 7 ani din comuna Lipova II (Radna), raionul Lipova, regiunea Timișoara, s-a organizat o parcelă experimentală care cuprinde sectoarele pomicol, legumicol și viticol. Pe această parcelă elevii claselor V—VII desfășoară o activitate deosebit de bogată. Bunăoară, în sectorul pomicol ei au creat o școală de creștere a puieților, ca un prim pas spre organizarea unei pepiniere pomicole și execută cu grijă toate lucrările curente. In sectorul legumicol, remarcăm culturile experimentale, ca porumb hibrid în straturi comparative, grîu iarovizat și neiarovizat. Ajutați de pedagogi, școlarii fac și experiențe de hibridare vegetativă: roșii cu vinete, vinete cu roșii, ardei cu roșii, castraveți cu pepene, și execută polenizări suplimentare la grîu, porumb și floarea soarelui.

In timpul vacanței activitatea pe lot nu va stagna. Organizați pe echipe de serviciu, pe clase, copiii vor continua lucrările de întreținere și recoltare a culturilor.

Lectorat pentru părinții de la sate

Pînă în acest an, la Școala pedagogică de învățători din Craiova propaganda pedagogică în rîndurile părinților din mediul sătesc se limita la corespondențe și convorbiri individuale duse de obicei de diriginți. S-a simțit însă nevoia folosirii și altor forme de comunicare cu părinții prin care aceștia să fie îndrumați mai concret în munca de educare a copiilor lor. De aceea, s-a hotărît organizarea unor lectorate care să se ocupe în mod special și sistematic de părinții elevilor din mediul sătesc. Prin organizarea lectoratelor pentru acești părinți, școala a urmărit să dezvolte în rîndurile lor interesul pentru problemele școlii, să-i antreneze cu deosebire în rezolvarea problemelor educative și să-i ajute atît cît trebuie ca ei înșiși să participe la propaganda pedagogică în mediul sătesc.

Lectoratele astfel organizate de școală au avut de cele mai multe ori un conținut interesant și destul de bogat. In cadrul unei asemenea ședințe spre exemplu, părinții au putut asculta o expunere despre trăsăturile învățătorului de tip nou, despre contribuția pe care o pot da ei la formarea acestor trăsături. După aceasta, școala a organizat vizionarea unui spectacol dat de ansamblul de stat „N. Bălcescu" din localitate, la care au participat pe lîngă părinți și cadre didactice și elevi.

A doua zi, după un program pregătit în prealabil părinții au vizitat uzina „Electroputere" din localitate. Vizita aceasta a avut ca scop să familiarizeze pe părinții elevilor de la sate cu producția industrială, să stabilească relații de prietenie între țăranii muncitori și muncitorii din întreprinderi. Insoțiți de un grup de ingineri și tehnicieni, părinții, împreună cu cadrele didactice, au vizitat secțiile uzinei, au discutat cu strungari, frezori, turnători, electricieni. Cele văzute aci i-au impresionat mult. Deosebit de emoționantă a fost întîlnirea dintre un grup de țărani colectiviști cu un grup de muncitori care cu doi ani în urmă au fost în sat la ei, pentru a sprijini acțiunea de colectivizare. La sfîrșitul vizitei, părinții i-au felicitat pe muncitori pentru realizările minunate pe care le-au văzut ieșind din mîinile lor, manifestîndu-și prețuirea față de cei ce muncesc în producție.

După o scurtă analiză a activității desfășurate în cele două zile cît a durat lectoratul, părinții au plecat spre satele lor. Impresiile lor au fost cum nu se poate mai bine exprimate de una dintre participante: „O săptămînă întreagă n-o să-mi ajungă să le povestesc alor mei din sat despre cele auzite și văzute aci".

Considerăm că această formă de muncă — lectoratul cu părinții din mediul sătesc — merită să fie dezvoltată, generalizată. Avem convingerea că ea va înlesni realizarea, în mare măsură, a sarcinilor propuse a se realiza în general prin lectorate.

V. PUPĂZĂ
Craiova

Procedee bune în predarea geologiei

Analizînd felul cum profesorii de geologie din orașul Timișoara au căutat să realizeze prin predare și în activitățile în afară de clasă cerințele programei, se poate afirma că, în cele mai multe cazuri, volumul de cunoștințe predat elevilor satisface cerințele programei. In cursul anului școlar numeroși profesori care au predat geologia, s-au dovedit preocupați în mod permanent de îmbunătățirea metodelor și procedeelor lor de predare, de confecționarea și colectarea cu mijloace proprii a materialului didactic necesar bunei desfășurări a lecțiilor. In continuare, mă voi opri la o lecție reușită de geologie, una din multele lecții de acest fel ținute de profesorii de geologie din Timișoara. Este vorba de lecția „Răspîndirea formațiunilor mesozoice în R.P.R.", predată de tov. profesor M. Lay, de la Școala medie nr. 9. La lecție profesorul a întrebuințat un bogat și variat material didactic — în bună parte confecționat cu mijloace proprii — și a folosit metode potrivite scopului și conținutului lecției. Pentru această lecție profesorul a utilizat o colecție de fosile, minerale și roci caracteristice erei mesozoice (colecționate de profesori și de elevi), harta fizică a R.P.R., hîrtie colorată decupată, schema pe tablă, harta geologică colorată a R.P.R. de la sfîrșitul manualului.

Lecția nouă a început printr-o conversație pregătitoare care a introdus pe elevi în problemele de bază ale noului subiect. S-au repetat, de pildă, pe scurt caracteristicile esențiale paleogeografice, climaterice, paleontologice, mineralogice și petrografice ale mesozoicului. Cu această ocazie elevii au intuit încă o dată principalele fosile, minerale și roci caracteristice erei studiate. S-au arătat apoi — apelîndu-se mereu la cunoștințele anterioare ale elevilor — perioadele erei mesozoice; s-a insistat în mod special asupra perioadei triasice ale cărei particularități au importanță pentru studiul formațiunilor triasice în R.P.R. Intinderea suprafeței ocupate de cele două faciesuri la începutul mesozoicului s-a demonstrat la harta fizică a Europei pe care au fost prinse de către profesor cu ajutorul unor ace, fîșii decupate din hîrtie colorată pentru a se reprezenta întinderea uscatului în această perioadă. S-a trecut apoi la comunicarea materialului nou, arătîndu-se elevilor că și la noi în țară există depozite mezozoice ce ce aparțin celor trei perioade și care ocupă suprafețe mai mari sau mai mici în Carpații orientali, Carpații meridionali, în Banat, Munții Apuseni și în Dobrogea. Pentru fixarea și sistematizarea materialului, profesorul a făcut la tablă o schemă care a cuprins principalele unități stratigrafice din R.P.R. și perioadele și sistemele erei mesozoice, natura depozitelor celor mai frecvente, importanța lor economică și regiunile în care apar. Intr-o rubrică specială s-au arătat și caracteristicile epirogenetice ale perioadelor studiate, folosindu-se un desen schematic simplu în care, cu ajutorul unei săgeți, s-a indicat în mod comparativ transgresiunea și regresiunea marină.

Studiul formațiunilor mesozoice din R.P.R. s-a făcut deci începîndu-se cu descrierea depozitelor triasice, care aparțin la noi tipului alpin, formațiuni scoase în evidență de profesor prin folosirea hîrtiei decupate și hărții fizice a Europei. In continuare, s-a arătat că formațiunile triasice în R.P.R. sînt răspîndite sub forma unor petice în unitățile stratigrafice amintite. Folosindu-se de harta fizică a R.P.R., profesorul a arătat apoi regiunile unde sînt localizate aceste depozite. Procedînd în felul acesta, el a avut în vedere aplicarea unor importante principii didactice în sensul că harta fizică a R.P.R. cuprinde pentru elevi cele mai multe elemente cunoscute ce pot fi folosite ca puncte de reper pentru localizarea depozitelor studiate.

In studiul geologiei, localizarea formațiunilor triasice se face cu succes cu ajutorul unei hărți desenate de către profesor pe tablă. Profesorul a desenat corect conturul țării, principalele ape curgătoare și a indicat totodată formațiunile cristaline. In timpul acesta, o dată cu profesorul, au desenat și elevii în caietele lor. Formațiunile triasice au fost apoi localizate pe această hartă cu creta colorată, iar elevii, folosind creioane colorate, le-au trecut în hărțile din caietele lor. In mod asemănător s-a procedat și atunci cînd, în continuarea lecției, s-au studiat formațiunile jurasice și cretacice din țara noastră. In cazul formațiunilor jurasice trebuie amintit încă faptul că s-a insistat în mod deosebit asupra unor depozite care conțin zăcăminte de mare importanță economică. Astfel, s-a insistat asupra unor zăcăminte de minereuri metalifere de magnetit, hematit ce se găsesc în Banat la Dognecea și Moravița. Cu ajutorul unei litere s-a însemnat pe harta de pe tablă locul unde se găsesc și sînt exploatate aceste depozite.

Pentru ca studiul formațiunilor mesozoice din R.P.R. să nu lase elevilor impresia că fenomenele analizate constituie ceva izolat, pentru ca elevii să nu-și însușească cunoștințe fragmentare lipsite de o privire de sinteză și pentru a-i deprinde pe școlari totodată cu citirea hărții geologice, profesorul a folosit la sfîrșitul lecției harta geologică a R.P.R. din manual. Elevii au căutat, folosindu-se de cunoștințele cîștigate în cursul lecției, să identifice și să localizeze pe hartă depozitele studiate.

Procedînd în acest fel profesorul a reușit să se convingă că elevii au înțeles și au reținut cea mai mare parte a materialului explicat.

Predate în felul acesta, orele de geologie devin pentru elevi lecții interesante, vii și atractive.

I. PETRAȘCU
Timișoara

anului încheiat

Indrumarea activității practice independente

An de an, experiența cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic în desfășurarea pe baze științifice a procesului instructiv-educativ se îmbogățește.

In centrul atenției se află, după cum e și firesc, metodica formării deprinderilor practice în atelierele-școală și în producție.

Articolul pe care îl publicăm mai jos caută să sintetizeze experiența pozitivă privind unul din elementele de bază ale metodicii instruirii: controlul și îndrumarea activității practice independente.

Insușirea acestei experiențe înaintate de către toți maiștrii-instructori și pregătirea din vreme a tuturor condițiilor tehnico-materiale pentru aplicarea ei pot aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de calificare profesională a viitorilor muncitori.

Controlul și indrumarea activității practice în atelierele de instructaj și în atelierele de producție ale școlilor profesionale, de meserii și tehnice constituie o verigă importantă în acțiunea de formare a deprinderilor de muncă la ucenici și elevi. Controlul și îndrumarea trebuie să înceapă prin corectarea schițelor făcute de elevi și ucenici, cu verificarea corectitudinii cu care a fost stabilită succesiunea operațiilor care se vor desfășura în cadrul procesului tehnologic de execuție a lucrării curente. Prin aceasta maistrul-instructor asigură existența unei documentații tehnice corecte necesară tinerilor în executarea lucrărilor.

După verificarea schiței și procesului tehnologic, maistrul-instructor trebuie să vadă cum este organizat locul de muncă al fiecărui ucenic sau elev, dîndu-le individual indicații concrete privind execuția lucrării, folosirea rațională a sculelor și a timpului de lucru.

In timpul ce se desfășoară lucrările, maistrul-instructor trebuie să continue controlul sub diferite forme. Una dintre aceste forme este supravegherea frontală a ucenicilor sau elevilor.

Supravegherea frontală îl ajută pe maistrul-instructor să facă observații asupra întreținerii locului de muncă, folosirii corecte a sculelor, asupra poziției de lucru, a calității execuției operațiilor curente și lucrării în ansamblu. In cazul cînd maistrul-instructor constată aceleași greșeli la mai mulți ucenici, trebuie să oprească lucrul, să atragă atenția întregii grupe asupra greșelilor și să demonstreze din nou, el personal, felul cum se execută corect lucrarea.

Una din cele mai importante și eficiente forme de control, prin care se asigură buna calitate a produselor este controlul între faze și operații. **Acesta este un control individual, în care ucenicul sau elevul se deplasează de la locul său de muncă, la maistru. Acest control trebuie în așa fel organizat încît ucenicul să nu treacă de la o fază de operație la alta pînă ce nu a executat corect și la cotă operația curentă și nu a obținut acordul maistrului-instructor pentru a trece la următoarea operație.**

Controlul la sfîrșit de program **presupune depunerea lucrărilor efectuate de ucenici sau elevi pe o etajeră special amenajată, unde fiecare tînăr își are marcat locul său (vezi fig.). Lucrările vor rămîne pe etajeră pînă în ziua ur-**

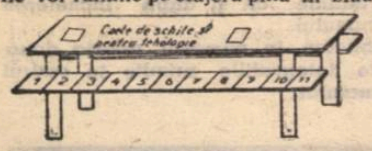

mătoare, cînd vor fi luate de ucenici sau elevi pentru a continua executarea lor. Lucrările depuse pe etajeră dau posibilitatea maistrului-instructor ca în cîteva minute să stabilească prin comparație care dintre ucenici sau elevi au făcut cele mai mari progrese cantitative și calitative, care au rămas în urmă, cine a respectat indicațiile tehnologice executînd bine operațiile, cine a rebutat sau este pe punctul de a rebuta lucrarea etc.

La sfîrșitul lucrului, pe baza constatărilor din timpul programului și a observațiilor făcute la închiderea programului prin cercetarea lucrărilor, maistrul-instructor trebuie să facă analiza muncii din ziua respectivă, evidențiind pe tinerii care au obținut cele mai bune rezultate și stabilind măsurile necesare pentru cei ce nu au respectat indicațiile tehnologice.

In afara celor arătate mai sus cu privire la controlul activității practice independente a elevilor în atelierul-școală, maiștrii-instructori trebuie să urmărească cu atenție deosebită și felul în care elevii aplică în practică cunoștințele teoretice, cum se preocupă ei de rezolvarea diferitelor probleme legate de mărirea productivității muncii, de reducerea consumului specific și altele.

In practica din întreprinderi și în atelierele de producție ale școlilor o importanță deosebită are controlul ce trebuie desfășurat cu regularitate de către profesorii de cultură tehnică. Aceștia e necesar să vadă măsura în care ucenicii și elevii cunosc utilajul (mașini-unelte și instalații) la care sînt repartizați să lucreze, trebuie să controleze regimul de prelucrare pe baze științifice stabilit de ucenici, reglarea utilajului pentru executarea diferitelor operații și realizarea regimului de prelucrare stabilit. Controlul trebuie făcut prin deplasarea profesorului la locul de muncă al fiecărui ucenic și prin verificarea periodică a caietelor de practică.

Folosind varietatea formelor de controlare a activității practice a ucenicilor și elevilor, maiștrii-instructori și profesorii de cultură tehnică vor avea posibilitatea să dea îndrumări concrete fiecărui ucenic sau elev în parte, să prevină rebutarea lucrărilor de către aceștia, și înainte de toate să ridice la un grad mai înalt calificarea viitorilor muncitori.

ALEXANDRU BREAJEN
inspector general în M.I.C.

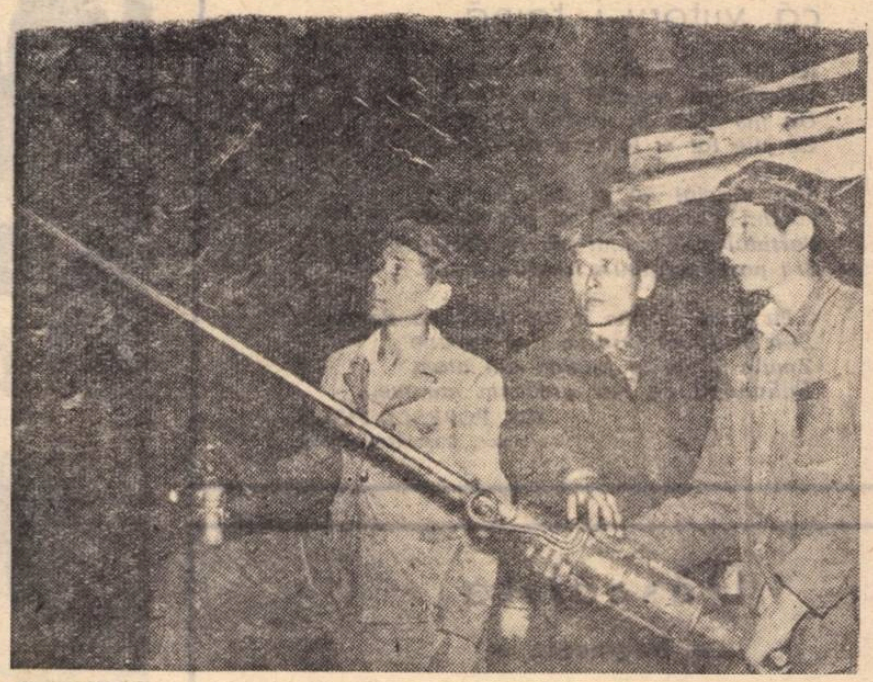

Minerul Sidoliuc Ilarion arată elevilor Miron Emilian și Ciuvercu Spiridon de la Școala profesională din Iacobeni felul cum se lucrează cu perforatorul de mină.

Lupeni, 1959

Lupenii, cetate importantă a industriei noastre miniere, se mîndrește cu un centru școlar minier, căruia regimul de democrație populară i-a pus la dispoziție un complex de clădiri și instalații, pentru ca urmașii celor ce au luptat și și-au vărsat sîngele în greva din 5—6 august 1929, ai celor ce și-au închinat viața luptei pentru fericirea celor mulți să se poată bucura de toate condițiile pentru a învăța, pentru a-și însuși cultura.

Școala profesională din acest grup școlar dă an de an patriei sute de muncitori calificați în principalele specialități din sectorul minier. Insușirea cunoștințelor teoretice din școală se împletește cu munca practică efectuată în cele trei ateliere de lăcătușerie ale școlii și în atelierele de producție de la minele Lupeni și Vulcan.

In vederea întăririi bazei materiale a școlii s-au luat măsuri pentru completarea laboratoarelor și atelierelor cu noi utilaje și piese. Sînt în curs de amenajare amfiteatrul pentru laboratorul de fizică și electrotehnică, sala de desen. Ucenicii și maiștrii-instructori lucrează cu sîrg la confecționarea diferitelor unelte trebuitoare școlii și pentru completarea bancurilor de lucru ale elevilor.

Activitatea intensă ce se desfășoară la Grupul școlar minier din Lupeni este urmarea dorinței nestăvilite a fiecărui membru al colectivului de a sărbători prin realizări deosebite aniversarea a 15 ani de la eliberarea patriei noastre și a 30 de ani de la eroica luptă a minerilor din 5—6 august 1929.

Prof. VIRGILIU ALEXANDRU
director adjunct al Grupului școlar minier Lupeni

DIRIGINTA LA ANUL I

Cînd am primit sarcina să fiu dirigintă la anul I „J" finisaj, aici erau mulți ucenici nedisciplinați și cu o situație nemulțumitoare la învățătură. Increzătoare în forța educației, mi-am propus să muncesc cu răbdare, să lucrez cît mai organizat, mai sistematic.

Cum succesul muncii dirigintelui depinde în cea mai mare parte de măsura în care își cunoaște elevii, am început prin a-i observa atent pe ucenicii mei în cursul lecțiilor și după lecții — în timpul recreațiilor, pe stradă, în activitățile extrașcolare. Am observat astfel că mulți ucenici manifestă interes pentru chimie pentru tehnologia finisării produselor textile etc., că alții au greutăți la matematică și română, că unii nu știu să ia notițe, că alții nu folosesc cea mai bună metodă de pregătire a lecțiilor, că în timpul liber unii au ocupații frumoase (desenul, sportul, muzica sau colecționarea de timbre) spre deosebire de alții, care pierd vremea pe stradă. Am căutat să-i ajut — în bună parte cu concursul profesorilor de specialitate — să înlăture deficiențele la materiile la care aveau greutăți, i-am învățat cum să ia notițe, cum să-și pregătească lecțiile, i-am îndrumat să folosească în chipul cel mai util și mai plăcut timpul liber.

La începutul anului, o serie de ucenici nu manifestau suficient interes pentru specialitate (finisarea produselor textile) și de aceea, în primele zile de muncă în întreprindere, o parte din ei treceau nepăsători pe lîngă mașini, nu ascultau explicațiile, se jucau cu bobinele și, pînă mă întorceam dintr-o altă secție, nu-i mai găseam la locul lor. Această atitudine a lor m-a convins că trebuie să caut căi noi pentru a le trezi interesul față de specialitate. Ca urmare, am luat măsuri ca fiecare să lucreze efectiv în fabrică, la mașini. Aveam această posibilitate cu atît mai mult cu cît predau finisajul la această clasă. Adesea le-am făcut imprimări pe țesături, le-am adus în clasă mostre, reviste care ilustrau frumusețea și importanța profesiunii, am organizat împreună cu ei un cerc de finisaj ș.a. Am căutat să antrenez cît mai mult în muncă pe acei care păreau mai indiferenți. Astfel, încetul cu încetul pasivitatea de care dăduseră dovadă unii a dispărut și a crescut simțitor interesul tuturor față de meserie.

Mult ajutor am primit în munca mea din partea părinților. După 3-4 săptămîni de la deschiderea anului școlar, considerînd că aveam datele strict necesare pentru a purta o discuție mai amplă cu părinții, i-am convocat într-o adunare generală. In ședință am discutat cu precădere despre felul cum se comportă fiii lor la școală, despre primele rezultate la învățătură, ca și despre deficiențele ce existau în munca anului I „J". Am condus discuțiile la concluzia că singură, fără ajutorul fiecărui părinte, îmi va fi foarte greu — dacă nu imposibil — să realizez ceea ce trebuia: ridicarea nivelului la învățătură, îmbunătățirea disciplinei. In continuare le-am vorbit despre sarcina părinților de a sprijini școala în educarea copiilor, de a crea elevilor acasă condiții cît mai bune pentru studiu, de a-i supraveghea în timp ce-și fac lecțiile și chiar în timpul liber. Am subliniat importanța pe care o are respectarea de către părinți a cerințelor pedagogice. Le-am arătat că, în consecință, e necesar să vină la lectorate, să citească unele broșuri cu caracter pedagogic, să se sfătuiască mai mult cu dirigintele și cu profesorii.

Am continuat să țin lunar ședințe cu părinții, să organizez ori de cîte ori era nevoie convorbiri cu ei. Inșiși părinții au început să simtă necesitatea acestor întîlniri cu dirigintele clasei. Pentru a fi informați „la zi" despre situația școlară a copiilor lor, ei au cerut chiar să înființăm un carnet de legătură cu părinții în care să le comunic aproape zilnic toate observațiile asupra purtării copiilor, propunerile, recomandările pe care le fac.

Discutînd cu părinții în colectiv sau individual, la școală sau acasă, am izbutit să-mi cunosc din ce în ce mai bine clasa, să aflu noi amănunte despre ucenicii mei. In cursul unei asemenea discuții cu mama ucenicului C.L., de pildă, am aflat că acesta își bate colegii „ca să se impună". Cum ucenicul C.L. este capabil, destul de inteligent, am căutat să-i trezesc dorința de a învăța cît mai bine, arătîndu-i că aceasta este calea cea mai cinstită și mai sigură de a cîștiga prețuirea și stima unanimă.

Trebuie spus însă că au existat și părinți care nu m-au înțeles de la început și nu m-au ajutat îndeajuns. Astfel, mama ucenicului S.I., fiind chemată la școală pentru faptul că fiul său a lovit pe una din colegele lui, mi-a spus de față cu copilul: „Ce, fiul meu este cel mai rău? Cred că aveți în școală și alții mai grozavi și totuși părinții lor nu sînt chemați. Dvs. trebuie să-l cuminți. Eu nu-l cert Școala trebuie să-l educe". Aici mi-au venit ceilalți părinți în ajutor. Deoarece nu era vorba de un caz izolat (mulți părinți sînt înclinați să pretindă totul de la școală, de la profesori, în timp ce ei se cred absolviți de o seamă de obligații legate de educarea și instruirea copiilor), am socotit nimerit ca la prima ședință cu părinții să discutăm împreună și acest caz și să scoatem — tot împreună — concluziile ce se impuneau. La ședință am arătat mamei cît de greșită este concepția ei, cît de dăunătoare este pentru educația copilului exprimarea de față cu el a unor asemenea vederi. Justețea cu care unii părinți au privit această problemă, dublată de interesul mare cu care au dezbătut-o, a contribuit la schimbarea vederilor mamei lui S.I. și ale tuturor acelora care priveau lucrurile la fel ca dînsa.

In felul acesta — observînd cu atenție pe școlari, fiind mereu alături de ei și, bineînțeles, bizuindu-mă pe sprijinul familiei — am reușit să-i ajut pe ucenici să-și schimbe vizibil în bine situația la învățătură și la disciplină.

Fără îndoială însă că pentru munca mea a fost de mare importanță și sprijinul primit de la organizația U.T.M., de la conducerea școlii și de la profesori. Despre colaborarea mea cu acești factori, ca și despre celelalte probleme ale activității dirigintelui, s-ar putea spune foarte multe. Un articol, însă, nu le poate epuiza pe toate.

Prof. LAVINIA SUCIU
Școala profesională de ucenici „Tehnometal" și F.C. „Gheorghe Gheorghiu-Dej" — București

Eu nu mai cred că viitoru-i taină

Eu nu mai cred că viitoru-i taină
Ce-așteaptă vraciul care s-o dezlege —
Un ins ales, cu negrăită taimă
Ce știe tot și toate le-nțelege.

Sînt vraciul eu și tainele-nțeleg
Făcînd în orice clipă-un pas nainte.
Partidul m-a'nvățat să le dezleg
Și-i port învățătura trează-n minte.

...Eu cred nespus în mintea mea de om
Și-n brațu-mi tare ce i se supune ;
Zmulg zi de zi lumină din atom
Întăptuind ce ieri credeam minune...

ION POPESCU-PISCU
profesor, Cîmpulung-Muscel

Dăscălița

— fragmente —

De-atunci trecură peste ea
Ani lungi ca stoluri de cocoare ;
Și-n păru-i bură argintie
Îi ninse vremea călătoare.
În loc de chilioara joasă
Cu bîrnele de ploi mîncate
E azi o școală luminoasă
Cu sobe mari și înflorate.
Și parcă și copii-s altfel :
Mai tericiți și mai vioi,
Cînd instructoarea-dăscăliță
Și-o înconjoară vesel roi.
Orice speranță, orice vise
Sînt pentru ei îngăduite,
Vremi noi le îndrumează pașii
Spre zări, cu aur poleite.
. . . . . .

Sus la conacul dintre ape
Boierii nu mai sînt. În zori
Pe poarta larg deschisă trec
Brigăzile la munca lor ;
Elevii ei de-odinioară
Aici cu slove mari au scris
„Gospodărie colectivă".
Și-o horă nouă au încins..

Se uită-n juru-i ca-ntr-o carte
Și toate i se par un vis...
Atîtor minunate fapte
Pe drumul nou ce s-a deschis,
Cine le pune temelia ?
Sînt cei ce dărîmînd o lume
Putregăită, făuresc
Sub pulbere de stele, drumul
În care veacuri se urzesc
Și-n orice clipă viața-nvinge
Și noi elanuri înfloresc.

M. MARINESCU
profesor, Casa Pionierilor Tg. Jiu

La Tîrgoviște, înainte de plecare, colegele se îmbrățișează.

La reîntoarcerea în patrie a copiilor coreeni

Miercuri dimineața au părăsit Capitala copiii, elevii și studenții coreeni care au crescut și au învățat în diferite școli elementare, medii, profesionale și institute de învățămînt superior din țara noastră.

Școlari romîni, profesori, educatori, tineri din întreprinderi și instituții, activiști de partid, U.T.M. și de Cruce roșie au venit la gară să conducă pe fiii poporului coreean. Atmosfera însuflețită arăta dragostea și prietenia pe care le-o poartă copiii noștri colegilor lor din „Țara dimineților liniștite", copiilor cu care ani în șir ei au împărtășit bucuriile școlărești, satisfacția succeselor la carte, ca și emoțiile tezelor, ale examenelor.

Poporul nostru — așa cum au arătat copiii coreeni înainte de reîntoarcerea în patrie — s-a îngrijit cu dragoste părintească de dînșii. Școlile noastre și-au deschis cu drag porțile acestor fii ai poporului-frate coreean și le-au creat condiții bune de muncă și de trai. Profesorii, învățătorii și educatorii din R. P. Romînă i-au înconjurat cu atenție pe micuții prieteni, astfel încît ei să simtă cît mai puțin lipsa părinților lor care au căzut victime ale războiului cotropitor dus de imperialiștii americani împotriva Coreei. După atîția ani de ședere în Republica Populară Romînă, minunații copii și tineri coreeni se întorc în patrie sănătoși, bine înzestrați din punct de vedere al cunoștințelor teoretice, al deprinderilor de muncă practică. Intrați în producție, tinerii absolvenți ai institutelor superioare, ai școlilor profesionale, ai școlilor medii vor aplica în practică cele învățate în Republica Populară Romînă, devenind participanți activi la construirea socialismului din Republica Populară Democrată Coreeană. De acest lucru sînt mîndre, satisfăcute și mulțumite, înainte de toate, cadrele didactice din unitățile în care au învățat și au fost găzduiți copiii coreeni, căci în aceasta ele văd rodul muncii lor desfășurate cu răbdare pentru instruirea și educarea tinerelor vlăstare coreene.

La despărțire, copiii, profesorii romîni și copiii coreeni care se înapoiază în patrie și-au făgăduit că-și vor scrie, că nu se vor uita. Prietenia lor va învinge cu siguranță imensitatea distanței dintre republica noastră și țara prietenă din Orientul îndepărtat, căci prietenia lor este un strop din marea și durabila prietenie care leagă cele două popoare — romîn și coreean — înfrățite în făurirea acelorași scumpe idealuri ale omenirii muncitoare : construirea socialismului și comunismului.

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

La cererea unui mare număr de învățători, profesori și educatori, termenul Concursului de fotografii și fotoreportaje pe teme legate de viața școlii, organizat de redacția „Gazetei învățămîntului", se prelungește pînă la data de 15 august 1959.

Fotografiile trebuie să reprezinte cele mai semnificative aspecte din activitatea de învățămînt — aspecte din munca pe lotul școlar, în atelier sau în producție, de la lucrările de laborator și lecții, de la cercurile de elevi și din activitatea obștească, construcții școlare, să prezinte diferite realizări ale școlilor.

Fotografiile se vor executa pe format 13/18 cm și vor fi trimise redacției însoțite de clișeele respective, de explicație, numele autorului, funcția și adresa acestuia.

Cele mai bune fotografii vor fi distinse cu premii (600 lei — premiul I, 400 lei — premiul II, 300 lei — premiul III) și cu mențiuni în cărți. Redacția va reproduce în paginile gazetei unele dintre fotografiile primite, atît înainte cît și după încheierea concursului.

Publicăm în numărul acesta două dintre fotografiile primite în cadrul concursului.

Silință

Ne pregătim singuri mîncarea

Din economii...

— Sînt pionieri bulgari...

— Uite-i, se adună pe punte!

— Cîntă...

— E cîntecul nostru!

— Drapelul, drapelul, îl coboară...

— Ne dă onoru'...

Întîlnirea cu vasul pionierilor din țara vecină și prietenă, atitudinea călduroasă și cinstea ce le-au dat-o „septembriștii" i-au impresionat mult pe elevii romini aflați în excursie pe Dunăre. Erau veseli, agitați, îmbujorați, ochii le străluceau de bucurie și radiau un entuziasm molipsitor. Am intrat în vorbă cu ei și am aflat că sînt elevi ai Școlii medii nr. 25 din București („din Aleea Grand nr. 64" — cum a ținut să precizeze cu mult patriotism local un puști în pantaloni scurți), că fac o excursie numai și numai cu banii economisiți de ei, că au vizitat orașul Giurgiu, au fost la „Podul Prieteniei" și le-au mai rămas bani și pentru o croazieră. Am rămas puțin încurcat, fiindcă nu-mi dădeam seama dacă asta înseamnă mult sau puțin. M-a scos din încurcătură tovarășa profesoară Ana Mihăilă:

— Da, e adevărat! În cursul acestui an școlar elevii noștri au economisit suma de 5.805 lei. Avem peste 260 de elevi posesori de librete CEC.

— Din proprie inițiativă?

— Ce vrei să spui? Inițiativa am avut-o noi, profesorii. Spiritul de economie, cumpătarea sînt trăsături de caracter și noi, cei care modelăm sufletele copiilor, n-avem dreptul să le neglijăm. Atitudinea viitorului cetățean față de bunurile proprietate socialistă, față de problema economisirii materialelor sau a timpului, contribuția sa la dezvoltarea bunei stări generale și la belșugul familiei sale proprii depind în bună măsură de educația primită în școală. Acum, la o vîrstă fragedă, poate fi și trebuie imprimată chibzuința, în așa fel încît ea să devină o a doua natură.

— Se observă acest lucru în manifestările de zi cu zi ale elevilor dumneavoastră?

— Da. Au devenit mai serioși, mai maturi cînd e vorba de economie sau risipă. La noi nu se mai văd bănci scrijelite cu briceagul, cărți înapoiate bibliotecii ferfeniță sau pereți mînjiți. S-a creat și o opinie publică a colectivului față de risipitori, care acționează foarte prompt și foarte eficace. În conștiința elevilor s-a conturat noțiunea de valoare și cred că, totodată, și discernămîntul cu privire la scara valorilor. Acțiunea de economii ne-a ajutat să dezvoltăm elevilor și spiritul organizatoric ca și spiritul colectivității. Avem responsabili CEC pe clase, cu atribuții în ce privește strîngerea fondurilor și ținerea libretelor. Mai adaug că în afara economiilor personale avem și economii ale clasei luată în colectiv. Mai vrei și alte efecte pedagogice?

— Mai aveți?

— Cum să nu. Prin intermediul elevilor facem să pătrundă libretul CEC în unele familii în care nu intrase niciodată: la muncitori care n-aveau obișnuință să economisească — nici n-aveau ce, în timpul burgheziei și moșierimii și nici nu le inspira încredere sistemul de economii de atunci. Atragerea părinților nu este un deziderat teoretic. La noi, comitetul de părinți a strîns prin diverse acțiuni suma de 4.000 lei. Pînă să fie cheltuită pentru mobilier școlar, ea a fost depusă la CEC.

— Mă rog, cu părinții e mai ușor! Dar cum ați reușit să convingeți pe elevi, în proporție de masă? 260 de elevi deponenți, la școala dumneavoastră, e ceva!

— A, nu e nimic senzațional. Cel mai mare stimulent a fost...

— Excursia.

— În ultimă instanță, da. În general pentru copii nu e convingător să le vorbești de economii, așa, „în abstracto". Tinerețea e nerăbdătoare și concretă. E bine să le fixezi un scop. În clasa a X-a „B", unde sînt dirigintă, am o elevă, Gradea Mihaela, sportivă fruntașă, care și-a economisit banii pentru echipament sportiv. Călin Ion și-a administrat foarte chibzuit bursa și și-a strîns vreo 400 de lei pentru un costum de haine. Firește, cei mai mulți au vrut excursia. Pedagogul trebuie să vadă care e dorința cea mai arzătoare a copilului și s-o propună ca scop pentru realizarea economiilor bănești. Se mai pot folosi nenumărate metode de propagandă. La începutul anului școlar, în „săptămîna economiei" s-a aranjat la noi o vitrină C.E.C. cu fotomontaje și articole care se schimbau în fiecare zi. Mă gîndesc, la anul, să închin o oră educativă problemei economiilor. Cu cei mici se pot face în clasă compuneri sau probleme de genul „Dacă depui la C.E.C. în fiecare lună 5 lei, cu o dobîndă de 5 la sută pe an, cît vei avea după 5 ani". Dar mai mult ca toate valorează exemplul personal. La noi în școală, toți profesorii au librete CEC.

— Toți?

— Toți!

Între timp vasul a acostat. Micii mei prieteni și amabila interlocutoare au coborît.

— La revedere, și dacă vrei, ne întîlnim la anul...

— Unde?

— În Valea Jiului.

— Tot cu economiile voastre?

— Tot!

F. Z. FLORIN

Deputători la C. E. C.

● În toată țara, peste 300 de mii de elevi au librete de economii.

● Cu banii economisiți, elevii și pionierii Școlii elementare din comuna Davideni, raionul Tîrgu Neamț, au făcut o excursie pe ruta Tîrgu Neamț, Peiru Vodă, Ceahlău, Borsec, Cheile Bicazului, Hidrocentrala „V. I. Lenin", Piatra Neamț, șantierul Săvinești. Și elevii școlilor din comunele Vînători și Grumăzești, același raion, au fost în excursii cu bani strînși la C.E.C.

● În raionul Sibiu, s-au evidențiat în activitatea de economii școlile din comunele Cristian, Mohu, Hașag, Tîmaciu, Veștem.

● Elevii Școlii medii nr. 21 din București, cu limba de predare germană, au organizat la începutul anului, cu banii economisiți o excursie în Delta Dunării, iar în prezent se pregătesc pentru o excursie de lungă durată în Transilvania.

● La Școala medie nr. 1 din Pitești, numai în cursul unui trimestru, a fost depusă la C.E.C. suma de 32.070 lei, iar elevii și cadrele didactice de la Școala elementară nr. 5 au depus 10.084 lei. S-au mai remarcat prin economii la C.E.C. și școlile din comunele Ștefănești, Bascov și Ciumești.

● În raionul Jibou s-au evidențiat în acțiunea de economii Școala elementară cu limba de predare maghiară din Jibou — al cărei elevi au depus 6.000 lei — Școala elementară cu limba de predare română din Jibou (2.000 lei) și Școala elementară din comuna Năpradia.

● O vie acțiune de propagandă în legătură cu avantajele economisirii prin C.E.C. s-a desfășurat în unele școli din raionul Satu Mare. Astfel, la Școala medie nr. 2 din Satu Mare, la școlile elementare din comunele Rătești, Medieșul Aurit, Mădăras, Halmeu, Viile Satu Mare și Ardud s-au confecționat panouri C. E. C., expuse pe coridoare, s-au publicat articole la gazetele de perete și s-a vorbit despre C.E.C. în orele educative și în adunările pionierilor.

Note bibliografice

Revista „Natura"

În numărul 3/1959 al revistei „Natura", capitolul studii și cercetări cuprinde articole, care vin nemijlocit în sprijinul profesorilor de științe naturale și geografie din învățămîntul de cultură generală prin aceea că aprofundează și actualizează diferite capitole din manuale. Pe această linie se remarcă articolele „U.R.S.S. în economia mondială", „Noua hartă de soluri a R.P.R.", „Probleme de geomorfologia văilor", „Evoluția florei și faunei în Cuaternar" ș. a.

Profesorilor de științe naturale și celor care predau obiectul cunoștințe agricole li se acordă un sprijin prețios prin articolele care tratează despre organogeneza inflorescenței la porumb, microorganismele activatoare, cărăbușei cerealelor și combaterea lor ș.a.

La capitolul de metodică sînt publicate articole care tratează despre „Folosirea hărții la predarea geografiei continentelor", „Noi procedee pentru modelarea hărții în relief", „Riul artificial și folosirea lui în predarea geografiei în școală", „Aspecte din experiența unor cadre didactice din Sibiu în ce privește instruirea și educarea elevilor pe baza concepției materialist-dialectice în procesul predării științelor naturale", „Aspecte din experiența unor profesori de la Blaj pentru formarea la elevi a deprinderilor practice agricole".

Numărul mai cuprinde note, noutăți științifice și informații de specialitate.

„Revista de pedagogie"

Numărul 3/1959 al „Revistei de pedagogie" are un sumar bogat, cuprinzînd interesante studii și cercetări care pot constitui pentru cadrele didactice un ajutor prețios în muncă. Menționăm în acest sens articolele: „Rolul învățămîntului seral și fără frecvență în formarea noii intelectualități legate de popor", „Unele aspecte ale dezvoltării interesului pentru învățătură și munca practică la elevi", „Rolul organizației de pionieri în pregătirea psihologică și practică a copiilor pentru muncă", „Educația elevilor în spiritul patriotismului socialist prin cunoașterea realizărilor regimului nostru", „Observații asupra utilității și importanței studierii teoriei literaturii în clasa a VIII-a".

La capitolul consultații și discuții sînt inserate articole axate pe cele mai actuale probleme ale școlii noastre ca de exemplu: „Problemele lecției în școlile profesionale și de meserii agricole", „Instruirea practică în producție a elevilor de la Școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești", „Legarea școlii sătești de necesitățile gospodăriei agricole colective".

Revista mai cuprinde materiale care oglindesc aspecte ale învățămîntului de peste hotare, ca și note critice și bibliografie.

Știri din școli

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Filipești-Tîrg, raionul Cîmpina, regiunea Ploești, a pus la dispoziția Școlii de 7 ani din comună o suprafață de 7.000 m.p. teren arabil pe care s-a făcut un lot școlar model, cultivat cu legume și zarzavaturi.

Muncind pe acest lot, elevii au avut prilejul să-și formeze deprinderi de muncă în agricultură, au putut să urmărească „pe concret" cele învățate în cadrul științelor agricole în legătură cu creșterea și dezvoltarea plantelor de la sămînță pînă la obținerea recoltei.

De curînd elevii școlii și cadrele didactice care i-au îndrumat în muncă au avut bucuria primei recolte obținute pe lotul școlar: alături de colectiviști ei au recoltat și valorificat în sectorul socialist sute de kilograme de ceapă, varză, roșii, fasole verde și altele.

Activitatea pe lot a folosit totodată pentru educarea elevilor în spiritul muncii în colectiv, în spiritul dragostei și respectului față de oamenii muncii de pe ogoare. Ei au putut să cunoască îndeaproape rezultatele obținute de țăranii uniți în gospodăria agricolă colectivă și să înțeleagă mai bine superioritatea agriculturii socialiste.

★

Deschisă cu ocazia încheierii anului școlar, expoziția școlilor din Timișoara reflectă orientarea învățămîntului pe linia îmbinării cunoștințelor teoretice cu activitatea practică, legarea învățămîntului cu viața.

Printre numeroasele exponate se găsesc jocuri didactice pentru dezvoltarea vorbirii și pentru reprezentări matematice executate de copiii din învățămîntul preșcolar, unelte și mașini complicate, ca: freze universale, mașini de geluit și perforat, menghine de banc, strunguri paralele și universale, confecționate de elevii școlilor profesionale și de meserii din Timișoara. Au reținut, de asemenea, atenția pitorestile costume naționale, albumele literare și istorice, hărțile geografice și istorice, harta economică a R.P.R. ilustrînd prevederile Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, și alte obiecte executate de elevii claselor I—XI ai școlilor elementare și medii din Timișoara.

Expoziția vorbește despre dragostea tineretului nostru școlar față de activitățile practice, despre dorința elevilor de a deveni oameni multilateral pregătiți.

Învățătorul Zoltan Const. — directorul Școlii de 7 ani din com. Romînești, raionul Trușești, regiunea Suceava, folosește elevi la munci în gospodăria lui.

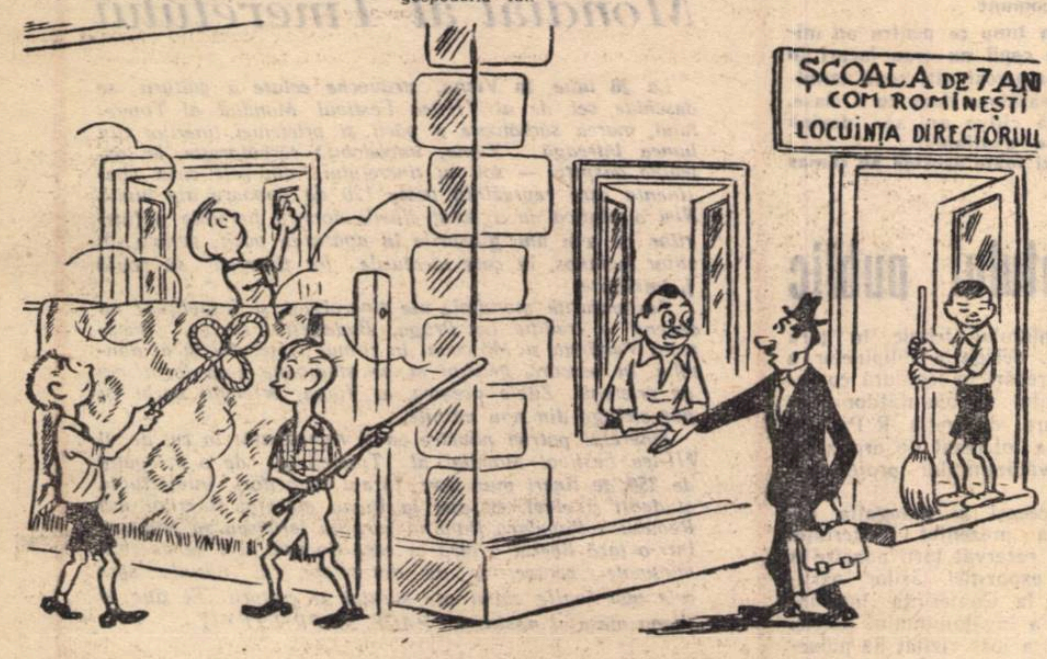

— Și dumneata vrei să spui că asta e practică?!
— N-o fi practică, dar e practic...

(Desen de FRED GHENADESCU)

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL PEDAGOGIC DIN TIMIȘOARA, facultatea de Filologie organizează un concurs pentru ocuparea posturilor vacante: lector la filologia romanică și gramatică istorică; asistent la limba latină; șef de cabinet la catedra de limba și literatura română; asistent la limba germană; asistent la cursul facultativ de limba germană; asistent la gramatica limbii germane; asistent la cursul facultativ de limba rusă; preparator principal la catedra de limbi străine.

Doritorii vor înainta actele necesare pînă la 25 august 1959, la secretariat, str. Gh. Doja nr. 11, telefon 12-60.

Instructorul comitetului regional a plecat în raion

Din experiența sindicatelor sovietice de învățământ

Tovarășul Griko, instructor al Comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din regiunea Vladimir, nu stă mai niciodată în cabinet. Îl atrag școlile, oamenii, locurile unde freamătă viața. Iată-l și de data aceasta în fața președintelui comitetului regional, spunîndu-i:

— Permiteți-mi să plec la Kriukovo

— În ce scop? — l-a întrebat tov. Starodubov.

— Vreau să văd cum lucrează comitetul sindical de la școala medie din acest oraș.

Președintele a fost de acord cu propunerea instructorului. Acesta a stat cîteva zile la Școala medie din Kriukovo, a cunoscut multilateral activitatea ei. Au ieșit la iveală cu acest prilej unele neajunsuri: comitetul sindical din școală lucra fără plan, adunările sindicale aveau loc prea rar. Membrul comitetului care răspundea de munca profesională socotea în mod nejust că obligația lui consta numai în a organiza consfătuiri de producție. Aceasta a dus la faptul că aici nimeni nu se ocupa de răspîndirea experienței înaintate.

— Nu putem să ne împăcăm cu o asemenea situație — a spus tovarășul Griko. Trebuie să se acorde mai multă atenție problemelor profesionale

Instructorul comitetului regional a îndicat tovarășului Karsakov, președintele comitetului sindical din școală, ce forme de muncă să folosească pentru a contribui la îmbunătățirea procesului de învățămînt, la ridicarea nivelului la învățătură, a ajutat membrilor comitetului să alcătuiască un plan de muncă al organizației sindicale și să-și împartă în mod just sarcinile.

Deplasarea tovarășului Griko în raion — urmată de discutarea muncii comitetului sindical de la Școala medie din Kriukovo la ședința prezidiului comitetului regional — a avut o influență pozitivă. Activitatea comitetului sindical din școală s-a înviorat. Și ceea ce este cel mai important, acesta a început să pătrundă cu îndrăzneală în viața profesională a școlii.

Activiștii Comitetului sindical regional din Vladimir pleacă în raioane nu numai la semnale de alarmă, nu numai atunci cînd este necesar să pregătească discutarea unor probleme în ședințele prezidiului sau în ședințele plenare. A pleca pe teren, a ajuta la îmbunătățirea muncii constituie o sarcină permanentă a activiștilor comitetului regional.

Nu de mult, tov. Starodubov, președintele comitetului regional, a fost în raionul Alexandrov. Cîteva școli din acest raion acumulaseră o experiență în consfătuirile de producție. În cadrul acestora se discutau probleme privind învățămîntul general, politehnizarea, ridicarea calificării profesionale și a nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice etc.

— La comitetul regional s-a discutat de multe ori despre condițiile de producție — ne spune tov. Starodubov. Unii activiști socoteau că aceste consfătuiri nu dau rezultate bune în școl. Ceea ce am văzut în orașul Alexandrov dezminte însă părerile lor.

La comitetul regional sindical s-a statornicit o tradiție: dacă instructorii pleacă în raioane cu o sarcină anumită, ei nu se pot mărgini numai la îndeplinirea acesteia, ci trebuie să acorde neapărat atenție și altor sectoare ale muncii sindicale.

În luna aprilie, de exemplu, instructorul Voinovski a plecat în orașul Gus-Hrustalnîi, avînd sarcina de a verifica situația muncii în rîndurile cadrelor de pedagogi. Dar el nu s-a interesat numai de problema aceasta. Tov. Voinovski a cercetat cum se asigură iluminatul în sălile de cursuri și care este situația bufetelor școlare. A văzut că în multe școli clasele nu sînt suficient de bine luminate: în loc de șase becuri, existau numai patru. Sortimentul de alimente cu care erau aprovizionate bufetele era sărac, lipseau în special produsele lactate, prețurile erau mari.

Tov. Voinovski s-a dus împreună cu președintele comitetului regional la comitetul orășenesc și a arătat care sînt observațiile sale. S-a stabilit ca în timpul verii să se reutileze rețeaua electrică în toate școlile, iar secția comercială a verificat toate bufetele școlare și a luat măsuri pentru îmbunătățirea hranei elevilor.

Menținînd o legătură strînsă cu organizațiile sindicale de bază, activiștii comitetului regional cer cu stăruință ca președinții și membrii comitetelor raionale să meargă la rîndul lor în școli, să ajute comitetelor locale să-și ridice combativitatea. Iată un exemplu convingător. Comitetul sindical raional din Murom nu ținea legătura cu organizațiile sindicale de bază. Nici președinta comitetului, tov. Sorokina, nici membrii acestuia nu mergeau la școli. Nefiind controlate, multe organizații își desfășurau nesatisfăcător munca.

Comitetul regional sindical, se înțelege, nu s-a putut împăca cu această situație. La una din ședințele sale, comitetul a discutat activitatea comitetului raional din Murom. Tov. Sorokina a primit o sancțiune pentru munca ei nesatisfăcătoare cu organizațiile sindicale de bază.

Deplasările în raion dau instructorilor comitetului regional posibilitatea să cunoască la fața locului activitatea organizațiilor sindicale de bază, neajunsurile ei, să ajute din timp la înlăturarea lor, să scoată la iveală și să generalizeze tot ceea ce este mai bun în munca comitetelor sindicale din școli și din raioane. Legătura strînsă cu organizațiile sindicale dă comitetului regional posibilitatea de a conduce activitatea acestora în mod concret, în cunoștință de cauză.

A. KOCERGHIN

(Din „Uciteliskaia Gazeta")

O școală nou construită la Pyrzyce, în voievodatul Szczecin.

LA A 15-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII POLONIEI DE SUB JUGUL FASCIST

Dezvoltarea învățămîntului în Polonia populară

Nu putem vorbi despre înfăptuirile învățămîntului în ultimii 15 ani în Republica Populară Polonă fără să ne întoarcem cu gîndul în urmă, la timpurile de dinainte de război, și fără să facem o comparație între învățămîntul din cele două Polonii: capitalistă și socialistă. Ca și în numeroase alte domenii și în domeniul învățămîntului, confruntarea cu situația din perioada de douăzeci de ani dintre cele două războaie ne înfățișează și mai concludent marile succese ale învățămîntului polonez de astăzi.

În cursul celor 20 de ani de existență a Poloniei capitaliste n-au frecventat școala peste un milion de copii de vîrstă școlară. Chiar și în capitală mii de copii rămîneau în afara școlii elementare. Erau regiuni, districtul Rzeszow de pildă, unde principiul învățămîntului obligatoriu era realizat — după cifrele oficiale — de-abia în proporție de 50 la sută.

O altă mare carență a învățămîntului de dinainte de război era diferențierea școlilor elementare în trei grade. Școlile de gradul I — la sate proporția lor era de 75 la sută — aveau de-abia 4 clase, cele de gradul II aveau 6 clase, și numai școlile de gradul III realizau programul de șapte ani, dar numărul acestora din urmă era relativ mic. De exemplu, la sate o școală cu șapte clase revenea la 17 comune.

Și, în timp ce pentru un milion de copii nu erau locuri în școli, numeroși alți copii terminau învățătura doar cu 4 clase, ca după cîțiva ani să devină din nou analfabeți.

Astăzi toate acestea au rămas doar o amintire urîtă. S-a atins aproape o școlarizare generală deplină în ceea ce privește școala elementară; astfel, în anul 1958 peste 98 la sută din copiii în vîrstă de 7—13 ani frecventau școala. Șomajul învățătorilor a dispărut cu desăvîrșire.

Un progres simțitor a înregistrat, de asemenea și învățămîntul profesional. Deși există de aproape două secole, de-abia în regimul Poloniei populare a propășit cu adevărat. Prima școală profesională a fost înființată în anul 1761, la Opole Lubelski. Școala aceasta — după cum arată legea votată pe vremea aceea de Seim — era destinată „copiilor săraci din țară".

O dovadă a dezvoltării uriașe a învățămîntului profesional în Polonia populară ne-o dă numărul mare de elevi înscriși în aceste școli. Înainte de război, la o populație de 35 milioane, școlile profesionale numărau 90.000 elevi; astăzi, la o populație mai mică, școlile profesionale sînt frecventate de 450.000 elevi. Progresul învățămîntului profesional nu constă însă numai în marele număr de elevi, ci, de asemenea, în dezvoltarea rețelei și a tipurilor de școli, în ridicarea nivelului său științific, tehnic și pedagogic. Învățămîntul profesional din Polonia a dat în perioada de după război peste 1.200.000 absolvenți ai școlilor profesionale tehnice de diferite tipuri. În modul acesta economia națională a primit 1.200.000 de muncitori și tehnicieni calificați pentru diferitele ramuri agricole, sanitare, culturale etc.

Modificări revoluționare au avut loc și în învățămîntul superior din Polonia. Dezvoltarea rețelei de școli superioare, creșterea numărului studenților și îndeosebi schimbări importante în componența socială a tineretului studios — iată doar cîteva din înfăptuirile sale.

În modul acesta programul referitor la dezvoltarea învățămîntului de toate tipurile, la extinderea lui și la accesul tineretului muncitoresc și țărănesc — program lansat încă din primele zile ale eliberării și cuprins în Manifestul Comitetului Polon de Eliberare Națională — a devenit fapt împlinit.

BARBARA DROZDZ

Conferința internațională a învățămîntului public

La Geneva a avut loc sub auspiciile U.N.E.S.C.O. și ale Biroului Internațional al Educației, Conferința internațională a învățămîntului public la care au participat delegați din 74 de țări. Republica Populară Romînă a fost reprezentată de prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, și Nicolae Sipoș, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Luni, 13 iulie, în cadrul lucrărilor conferinței, șeful delegației R. P. Romîne prof. ing. Ștefan Bălan a prezentat un raport asupra progreselor înregistrate în învățămîntul din R.P.R. în anul școlar 1958/59. Raportul delegației romîne a fost primit cu mult interes, numeroase delegații interesîndu-se de unele probleme ridicate în raport. Astfel, delegația Statelor Unite s-a interesat de problema controlului medical al sănătății și de educația fizică a elevilor și studenților din R. P. Romînă, delegația Canadei s-a arătat interesată de organizarea învățămîntului tehnic în țara noastră, delegația Filipinelor a pus întrebări în legătură cu învățămîntul naționalităților conlocuitoare, delegația R. P. Ungare s-a interesat de organizarea învățămîntului profesional etc.

În aceeași zi delegația romînă a prezentat conferinței standul rezervat țării noastre în cadrul expoziției țărilor participante la Conferința internațională a învățămîntului public. Standul a fost vizitat de numeroase delegații.

Al VII-lea Festival Mondial al Tineretului

La 26 iulie, la Viena, străveche cetate a culturii, se deschide cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, marea sărbătoare a păcii și prieteniei tinerilor din lumea întreagă. Viena, împodobită sărbătorește, își așteaptă oaspeții — soli ai tineretului din cele cinci continente care reprezintă peste 120 de popoare ale lumii. Nici o piedică nu a putut stăvili dorința fierbinte a tinerilor de a-și uni glasurile în apărarea păcii, pentru un viitor luminos, în care idealurile lor tinerești să poată fi împlinite.

Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților au devenit o tradiție. La Praga, Budapesta, Berlin, București, Varșovia și Moscova, în ritmul cîntecului și al dansului, în parcuri, grădini și pe stadioane s-au legat mii de prietenii. Zilele acestea, la Viena, prietenii vechi își vor strînge din nou mîinile.

Tineretul patriei noastre va fi reprezentat la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de o delegație de 350 de tineri muncitori, țărani muncitori, intelectuali, studenți și elevi. Ei duc la Viena mesajul tinerilor din Republica Populară Romînă care au fericirea să trăiască într-o țară liberă, o țară în care tineretului i se deschid minunate perspective de dezvoltare, căi variate spre cele mai înalte culmi ale științei și culturii. Ei duc la Viena mesajul nostru de PACE ȘI PRIETENIE

Redacția și administrația: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii Abonamentele la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 527 — Vineri 7 august 1959 — 12 pagini 25 bani

Majorarea salariilor

și instituirea gradelor pentru cadrele didactice din instituțiile de educație, instituțiile preșcolare învățământul general, pedagogic, profesional, tehnic, școlile agricole și de meserii

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au hotărît să se introducă pentru personalul didactic din instituțiile de educație, instituțiile preșcolare, din învățământul general, pedagogic, profesional, tehnic, școlile agricole și de meserii sistemul de salarizare în raport cu funcția didactică îndeplinită, pregătirea (studii) și vechimea în gradul didactic obținut.

Potrivit prevederilor Hotărîrii, salariile tarifare ale cadrelor didactice se majorează după cum urmează (exemplele din tabelul de mai jos privesc principalele funcțiuni didactice și creșterea salariilor în procente, față de cele existente, în vigoare pînă la 31 iulie 1959):

Funcțiunea	Gradul didactic	Stagiul de activitate în învățămînt				
		0—3 ani	3—5 ani	5—10 ani	10—20 ani	Peste 20 ani
INVĂȚĂTOR ȘI EDUCATOARE I (educator) cu școli pedagogice sau studii echivalente	stagiar	20%	—	—	—	—
	Gradul definitiv	—	33%	32%	28%	25%
	Gradul II	—	—	—	42%	37%
	Gradul I	—	—	—	65%	56%
PROFESOR I cu studii superioare complecte sau studii echivalente	stagiar	24%	—	—	—	—
	Gradul definitiv	—	37%	32%	27%	26%
	Gradul II	—	—	—	40%	39%
	Gradul I	—	—	—	60%	56%
PROFESOR II cu Inst. pedagogic de 2 ani, cu examen de stat sau studii echivalente	stagiar	23%	—	—	—	—
	Gradul definitiv	—	38%	33%	29%	25%
	Gradul II	—	—	—	44%	37%
	Gradul I	—	—	—	62%	52%
PEDAGOG I cu studii medii complecte	—	30%	30%	30%	28%	28%

De asemenea Hotărîrea prevede acordarea indemnizațiilor lunare pentru cadrele didactice care îndeplinesc funcții de:

— director, director adjunct;
— diriginte de clasă;
— învățător care predă în același timp la 2—4 clase elementare;
— educatoare, învățători, profesori, în cadrul unităților situate în localitățile izolate de munte sau deltă, cu condiții grele de muncă și de trai.

Personalului didactic și didactic de conducere i se mai adaugă sporuri la noile tarife în următoarele cazuri:

— pentru orele prestate la învățămîntul seral cu 10—15 la sută;
— pentru orele de îndrumare a practicii pedagogice cu studenții, 10 la sută;
— pentru activitatea de conducere a școlilor profesionale și de meserii (director și director adjunct) cu plan de producție propriu, pînă la 10 la sută;
— pentru cadrele de conducere și didactice care lucrează la casele de copii și școli speciale, 10 la sută.

Instructorii superiori de pionieri, conducătorii de cercuri și de activități pionierești, vor fi asimilați cu învățătorii sau profesorii, în raport cu pregătirea (studii), cu vechimea și gradul didactic obținut.

Hotărîrea prevede instituirea pentru învățători și profesori din institutele de educație, învățămîntul general, pedagogic, profesional, tehnic din școlile agricole și de meserii precum și pentru educatoarele din unitățile preșcolare a următoarelor grade didactice:

— gradul definitiv;
— gradul II;
— gradul I.

Prevederile Hotărîrii intră în vigoare cu începere de la data de 1 august 1959.

Trăiască atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, farul călăuzitor al mișcării comuniste și muncitorești internaționale!

Construcțiile socialismului

Fabrica de fibre sintetice de la Săvinești (corpul central).

Pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru muncitor

Zilele trecute a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă, care, pe baza expunerii tovarășului Gheorghe Apostol, a dezbătut și aprobat sarcinile ce revin sindicatelor în lumina documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. cu privire la noile măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

În cuvîntul lor, participanții la plenara C.C.S. au exprimat entuziasmul puternic cu care oamenii muncii au întîmpinat măsurile prevăzute în raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R., în vederea creșterii bunăstării celor ce muncesc. Pe tot cuprinsul țării, în orașe și sate, în uzine și fabrici, pe șantiere și pe ogoare, întregul nostru popor muncitor se angajează cu însuflețire să obțină noi și noi succese în muncă, pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

Măsurile adoptate de plenară constituie o nouă și strălucită afirmare a justeței politicii partidului pe care masele largi ale poporului nostru muncitor o consideră ca pe propria lor politică și luptă cu fermitate pentru realizarea ei.

Noile măsuri hotărîte de partid prevăd creșterea salariilor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, maiștrilor și funcționarilor, cadrelor didactice, lucrătorilor din comerț și altor categorii de oameni ai muncii, scutirea și reducerea impozitului la unele categorii de salarii, îmbunătățirea pensiilor, reducerea prețurilor de vînzare la peste 2.600 de produse industriale și alimentare. În urma aplicării acestui ansamblu de măsuri, sporul net al veniturilor oamenilor muncii va fi de 4,7 miliarde de lei anual. Ca urmare a majorării salariilor, scutirii și reducerii impozitului pe salarii,

(Continuare în pag. 4-5)

Condiții de viață din ce în ce mai bune

N-a trecut mult de cînd am aflat, plini de bucurie, despre Hotărîrea prin care partidul și guvernul au luat noi măsuri pentru creșterea nivelului de viață al cadrelor didactice și iată că a apărut și Hotărîrea prin care sînt trăduse în viață aceste măsuri.

In școala noastră muncesc împreună tineri și vîrstnici. Veteranii școlii ne povestesc adeseori despre traiul lor din trecut. Ne-au vorbit nu odată despre vremurile cînd, terminîndu-și studiile, ei trebuiau să bată luni și ani la rînd scările inspectoratelor și ale ministerului, cerînd un post pe care rareori îl dobîndeau. Nici pomeneală pe atunci de măsuri pentru a se asigura cadrelor didactice locuințe. Pe vremea aceea, în loc de sporirea salariilor — curbe de sacrificiu. In loc de stimă și prețuire — dispreț și nepăsare.

Cît de mult s-a schimbat situația învățătorilor și a profesorilor în cei 15 ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre! Nouă ni se pun acum la dispoziție cele mai bune condiții de a ne pregăti, de a desfășura o muncă creatoare, de a duce o viață cît mai frumoasă. Noile măsuri luate recent îmi vor îngădui să-mi satisfac multe dorințe: de a avea o casă mai confortabilă, de a-mi spori biblioteca, de a face mai multe călătorii.

Insuflețiți de dragostea și grija ce ni se arată, ne pregătim să începem un nou an școlar hotărîți să depunem eforturi sporite spre a da patriei tineri bine pregătiți, care să poată face față cu succes sarcinilor măreț puse de construirea socialismului

prof. CONST. ȘTEFANESCU
comuna Ghirdovani, raionul Cîmpina

O dovadă a prețuirii muncii noastre

Am parcurs cu interes Hotărîrea ce ne-a adus îmbucurătoarea veste a majorării salariilor și a instituirii gradelor pentru cadrele didactice. Hotărîre în care sînt concretizate sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. în legătură cu ridicarea nivelului de trai al cadrelor didactice.

Prin acordarea gradelor didactice, activitatea noastră este apreciată la justa ei valoare, calitatea muncii și ani de serviciu fiind criterii de bază după care sîntem retribuiți. Sporirea salariilor face ca traiul slujitorilor școlii să fie din ce în ce mai bun. Bineînțeles, nivelul nostru de viață va crește și prin reducerile de impozit, ca să nu mai vorbesc despre scăderea masivă de prețuri la unele articole de larg consum ce se va aplica în curînd.

N-am muncit în vechiul regim, cînd școala și dascălii erau socotiți de stăpînire o tagmă demnă de dispreț și erau tratați ca atare. Dar cunosc amarul vieții învățătorimii noastre de altădată, îl știu bine de la cei mai vîrstnici. Urmele pe care le-a lăsat trecutul în viața or nu pot fi șterse atît de ușor. Pot fi oare uitate curbele de sacrificiu, peregrinările după posturi, nepotismul care stătea la baza repartizării în școli, mizeria și umilința? Toate acestea au dispărut pentru totdeauna, datorită grijii continue a partidului și guvernului, a întregului popor muncitor pentru învățătorimea patriei noastre.

Punînd față în față prezentul cu trecutul îmi pot da bine seama ce prăpastie adîncă desparte viața încălzitorilor de azi de viața dăscălilor de odinioară. Noi trăim vremuri luminoase, în care școala și pedagogii sînt puși la loc de cinste. La rîndul nostru, înțelegem tot mai bine că avem datoria patriotică de a munci cu abnegație spre a răspunde cerințelor partidului, guvernului, ale întregului popor.

Sîntem hotărîți să depunem toate eforturile spre a obține noi succese în muncă, pentru a înarma tineretul cu cunoștințe legate strîns de practică, de viață, pentru a-l educa în spiritul dragostei fierbinți față de patrie.

prof. TRAIAN PATRAȘCANU
Zlatna

In atelierele Intreprinderii de material didactic se confecționează aparate de fizică, mulaje reprezentînd structura epidermei etc.

Material didactic mai bun și mai ieftin

De vorbă cu tovarășul Tiberiu Petcovici, directorul I.M.D.

Insuflețit de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. și de apropierea marii sărbători a eliberării patriei noastre, întregul colectiv de muncitori și tehnicieni de la Intreprinderea de material didactic și-a sporit avîntul în muncă, hotărît să facă tot ce-i stă în putință pentru a pune la dispoziția școlilor aparate și instrumente de tot mai bună calitate și la un preț de cost cît mai scăzut.

Pentru a da cititorilor noștri posibilitatea să cunoască aspecte concrete din munca întreprinderii, redacția noastră a adresat tovarășului TIBERIU PETCOVICI, directorul acesteia, o serie de întrebări. Redăm mai jos convorbirea avută:

— Ce măsuri s-au luat în întreprinderea pe care o conduceți pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. în fața tuturor oamenilor muncii?

— Pe linia sarcinilor trasate de recenta Plenară a C. C. al P.M.R., muncitorii și tehnicienii din întreprinderea noastră, sub conducerea organizației de bază P.M.R. au găsit noi mijloace care să asigure mărirea productivității muncii și, în același timp, micșorarea prețului de cost al produselor. Este vorba în primul rînd de reducerea consumului de materiale, de înlocuirea unor materii prime mai scumpe cu altele mai ieftine și, mai ales, este vorba de amploarea pe care au luat-o propunerile de inovații și raționalizări. Nu greșesc, dacă afirm că în întreprinderea noastră propunerile de inovații și raționalizări venite din rîndul muncitorilor încep să capete un caracter de masă.

Bunăoară, imediat după apariția documentelor Plenarei, colectivul de muncitori și tehnicieni din întreprindere a studiat problema găsirii unor noi posibilități pentru realizarea de economii peste cele prevăzute pe acest an și a ajuns la concluzia că pot fi realizate economii în valoare de 1.000.000 lei față de cele în valoare de 500.000 lei prevăzute inițial. Aceste economii sînt posibile datorită faptului că muncitorii au venit cu noi propuneri concrete de raționalizări, de reducere a consumului de materii prime, energie etc., ceea ce va micșora prețul de cost la foarte multe din produsele întreprinderii. Sînt de remarcat în acest sens propunerile colectivului secției de aparate de măsură. Mobilizați de organizația U.T.M. și de comitetul de inițiație, sub conducerea organizației de partid, membrii acestui colectiv, în marea lor majoritate tineri, sînt sufletul întreprinderii în ceea ce privește introducerea de noi metode și norme de muncă.

— Cum se manifestă grija muncitorilor și tehnicienilor pentru îmbunătățirea calității produselor?

— Vorbeam de reducerea consumului de materiale, de înlocuirea unor materii prime cu altele mai ieftine. Acest lucru se realizează ținîndu-se în primul rînd seama de îmbunătățirea continuă a calității produselor întreprinderii. De exemplu, pînă acum materialul didactic necesar predării lecțiilor de științe naturale — îndeosebi mulajele — era confecționat din ipsos, care se lucra greoi. Pe lîngă aceasta, durata mulajelor din ipsos era destul de mică. In prezent s-a trecut la fabricarea mulajelor din material plastic, care nu numai că este mai ieftin, dar este și mult mai durabil decît ipsosul. De asemenea, ebonita folosită la fabricarea multor aparate și instrumente a fost înlocuită cu policlorura de vinil.

In general, Hotărîrea Plenarei C. C. al P. M. R. din 13—14 iulie a.c. a dat un nou avînt preocupărilor muncitorilor din întreprindere pentru îmbunătățirea calității produselor. Aceștia acordă o mare atenție îndeplinirii propunerilor și sugestiilor venite de la cei care lucrează cu aparatele și instrumentele produse de noi. De pildă, pentru îmbunătățirea funcționării unor aparate cum sînt galvanometrul simplu și galvanometrul balistic s-a sistat fabricarea în vechile condiții și s-a trecut la elaborarea unor noi proiecte de construcție. Se iau în seamă totodată propunerile prețioase primite de la cadrele didactice de specialitate pentru îmbunătățirea calității lămpilor micro, a ultratermostatelor etc. De altfel, sezisările asupra calității produselor noastre venite de la oamenii școlii constituie pentru toți muncitorii și tehnicienii din întreprindere o verificare a muncii lor și, totodată, îi stimulează la un studiu continuu pentru îmbunătățirea calității produselor.

— Ce noi materiale veți pune la dispoziția cadrelor didactice și a elevilor în noul an școlar?

— Pe lîngă o serie de noi tipuri de voltmetre și ampermetre, pe lîngă telefonul școlar și aparatele pentru demonstrarea legilor fundamentale din electricitate, realizate la un preț de cost mult redus în raport cu anii trecuți, vom da o serie de noi aparate, cum sînt oscilograful magnetic, spintariscopul, camera Wilson, aparatul de recepție și emisie etc. care au lipsit pînă acum din laboratoarele școlilor de cultură generală, dar care, începînd din noul an școlar, vor îmbogăți inventarul multor școli din patria noastră. In curînd vom trece la fabricarea în serie a unor truse pentru „micii hidrologi" și „mici meteorologi" într-o asemenea proporție, încît să putem satisface și școlile elementare și cercurile pionierești.

Vreau să profit de prilejul pe care mi-l dă această convorbire pentru a cere cadrelor didactice să strîngă legăturile cu noi. De exemplu, am fi bucuroși dacă învățătorii și profesorii ne-ar comunica direct și mai des observațiile lor critice asupra construcției și funcționării aparatelor și instrumentelor ieșite din fabrica noastră, dacă ne-ar face mai multe propuneri concrete pentru îmbunătățirea acestora. O mai strînsă legătură a școlilor cu întreprinderea noastră ar putea duce și la înființarea unor ateliere pe regiuni pentru repararea materialului didactic defectat în timpul anului școlar, ateliere care să fie înzestrate cu unele piese de schimb și materii prime chiar de către I.M.D. De asemenea, este de dorit o mai strînsă colaborare cu cei care se ocupă de construirea prin mijloace locale a materialului didactic.

Astfel, prin preocupările muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderea noastră pentru ridicarea continuă a calității muncii lor și cu sprijinul colectivelor largi din afara întreprinderii vom contribui la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a procesului instructiv-educativ.

În cinstea marii sărbători

ECONOMII IN VALOARE DE 120.000 LEI

La 20 august, în raionul Griviția Roșie din Capitală se va da în folosință, în cinstea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre, un nou local de școală. Acesta cuprinde 22 de săli de clasă, două laboratoare, două săli pentru depozitarea materialului didactic, o sală de desen, o cameră a pionierilor etc.

S-a amenajat de asemenea un teren de sport. Curtea școlii a fost frumos împodobită cu spații verzi.

Elevii și pionierii Școlii nr. 183, care vor învăța în noul local, au prestat aici, însoțiți de profesorii lor, peste 3000 ore de muncă voluntară. Alături de muncitorii șantierului, ei au contribuit în acest fel la realizarea unor economii ce se cifrează la 120.000 lei.

25 NOI LOCALURI DE ȘCOALA IN REGIUNEA CONSTANȚA

Alături de oamenii muncii din întreaga țară, cadrele didactice din regiunea Constanța se pregătesc să întîmpine cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre cu noi și însemnate realizări.

Astfel, în cinstea zilei de 23 August vor fi terminate și date în folosință 25 de localuri școlare. Pînă la 20 august se vor termina lucrările de reparații și curățenie a tuturor școlilor din regiune.

Au și fost terminate lucrările în vederea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară și a cuprinderii în clasa a V-a a 95% din absolvenții claselor a IV-a.

De asemenea, în întîmpinarea zilei de 23 August școlarii din tabere și-au luat angajamentul să strîngă 70.000 kg boabe din spice, 80.000 kg fier vechi precum și o importantă cantitate de plante medicinale.

I. BADICA

REALIZARI IMPORTANTE

Pe tot cuprinsul regiunii Oradea se desfășoară intense lucrări de construcție a unor noi școli și săli de clasă. La această acțiune iau parte activă locuitorii comunelor și satelor. Prin contribuția lor voluntară se construiesc circa 70 de săli de clasă noi. Numai în raionul Marghita s-au construit 4 școli noi.

La fel de intens se desfășoară lucrările de reparare și amenajare a școlilor existente. Asemenea lucrări au loc, de exemplu, la Școala medie nr. 2 din Beiuș, la școlile medii nr. 1, nr. 3 și nr. 4 din Oradea, la internatul Școlii medii din Șimleu etc.

In întîmpinarea marii sărbători de la 23 August, învățătorii de la sate pregătesc conferințe despre eroii care au luptat pentru eliberarea patriei, despre realizările obținute în cei 15 ani care au trecut de la eliberare. Echipele culturale cele mai bune, care au luat parte la cel de al cincilea concurs pe țară al artiștilor amatori, se pregătesc sub îndrumarea învățătorilor pentru marile serbări care vor avea loc la reședințele de raioane.

In raionul Curtea de Argeș

Pregătiri pentru noul an școlar

În această perioadă, pe întreg cuprinsul țării se desfășoară pregătiri intense în vederea deschiderii în condiții optime a noului an școlar. Eforturile depuse se încadrează în elanul general cu care întregul popor întîmpină ziua de 23 August, aniversarea eliberării noastre de sub jugul fascist.

În raionul Curtea de Argeș, pregătirile pentru deschiderea noului an școlar au început imediat după încheierea cursurilor. Una din principalele probleme care stau în atenția organelor de învățămînt și a cadrelor didactice din raion o constituie cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în clasele I—IV. În această privință se folosește experiența anului trecut cînd, prin identificarea din timp a tuturor copiilor care urmau să fie școlarizați, prin lămurirea părinților despre necesitatea de a-și trimite copiii la școală și prin asigurarea condițiilor materiale necesare, au fost cuprinși în învățămîntul elementar toți copiii de vîrstă școlară din comunele și satele raionului. Măsuri asemănătoare au fost luate și în anul acesta. Mulți învățători ai claselor I-a își cunosc de pe acum elevii cu care vor lucra în viitorul an școlar. Ei au stat de vorbă cu părinții acestora și au pregătit toate condițiile pentru ca înscrierea să se facă într-o perioadă de timp cît mai scurtă.

Multă atenție se acordă îndeplinirii prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la dezvoltarea învățămîntului de șapte ani, prin cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din comunele cu școli de 7 ani și din comunele apropiate. Spre deosebire de anul școlar 1958/59, cînd în clasa a V-a au fost cuprinși numai 72% din absolvenții claselor a IV-a, în anul acesta sarcina de cuprindere a elevilor în clasa a V-a a fost stabilită la un procent de 90%. Învățătorii și profesorii desfășoară o muncă susținută pentru îndeplinirea și depășirea acestui procent. Ei le-au vorbit elevilor clasei a IV-a despre necesitatea de a-și continua învățătura și au inițiat discuții cu părinții copiilor, atît la școală cît și în timpul vizitelor la domiciliu. La gazetele de perete din școli și la gazetele cetățenești se publică articole în legătură cu necesitatea completării cunoștințelor școlare ale absolvenților de clasa a IV-a. S-au ținut conferințe cu această temă la căminele culturale, iar în unele comune s-au făcut afișe care îndeamnă pe părinți să-și trimită copiii la școală. În comuna Corbi munca de lămurire pentru înscrierea în clasa a V-a s-a împletit cu folosirea diferitelor forme de apropiere și cunoaștere între absolvenții clasei a IV-a și cei ai claselor V și VI. De exemplu, au avut loc excursii comune și s-au organizat lucrări practice în comun la pepiniera școlii. Absolvenții clasei a VII-A au povestit celor care urmează să intre în clasa a V-a despre lucrurile interesante pe care le-au învățat în clasele V—VII și despre posibilitățile pe care le au acum, ca absolvenți ai clasei a VII-a, de a urma diferite școli medii și profesionale.

Metodele variate și perseverența cu care s-a muncit au făcut ca de pe acum să se obțină rezultate pozitive în această privință. Pînă la începutul lunii iulie, în multe locuri numărul celor înscriși în clasa a V-a atinsese procentul de 80—90% din absolvenții clasei a IV-a. Asemenea situații există la Stroești, Zărnești, Tutana, Corbi, Mușetești. În comuna de centru Albești, pînă la data de 1 august, din cei 27 absolvenți ai clasei a IV-a, 24 înaintaseră cereri de înscriere în clasa a V-a. La școala de 7 ani din comună sînt înscriși pînă în prezent și 82% din absolvenții școlilor de 4 ani din satele apropiate.

O condiție importantă de care trebuie să se țină seama în această perioadă este asigurarea bazei materiale a învățămîntului. În raionul Curtea de Argeș această grijă se concretizează prin ridicarea de noi construcții școlare, prin amenajarea și înfrumusețarea celor existente, prin completarea și repararea mobilierului, amenajarea laboratoarelor, îmbogățirea materialului didactic etc. Construcțiile, realizate conform planului de dezvoltare a rețelei școlare din raion, se efectuează exclusiv prin contribuția voluntară a cetățenilor. În afară de cele 72 școli de 4 ani existente, anul acesta vor funcționa încă 7 unități școlare noi de 4 ani. Construcțiile acestora se află într-un stadiu avansat. Astfel, la școala din satul Galeș se lucrează finisajul exterior, la Sălătruc și Văleni construcțiile sînt gata la roșu. Aceste localuri, ca și cel din Valea Brazilor, vor fi gata la 23 August. Numărul unităților școlare de 7 ani va crește anul acesta cu încă 5. Sînt în toi lucrările de construire a noului local pentru școala de 7 ani din Poenari, care de asemenea va fi gata în cinstea zilei de 23 August.

În afară de aceste construcții, se ridică în multe locuri noi săli de clasă, care vor lărgi spațiul școlar existent. Se adaugă și inițiativele locale de construire a unor localuri sau săli de clasă în afară de planul de dezvoltare a rețelei școlare, ca de exemplu la Dumirești și Oești.

Lucrările de amenajare și înfrumusețare a localurilor de școală au adunat la un loc eforturile cadrelor didactice, ale elevilor și părinților. Locuitorii au procurat și transportat materialele necesare acestor lucrări. Brigăzile de muncă patriotică, formate din elevi și cadre didactice, au contribuit din plin la efectuarea lucrărilor într-un termen scurt. Chiar de la sfîrșitul lunii iunie, școlile din Valea Sasului, Căpățînenl și Zărnești erau complet amenajate și pregătite pentru deschiderea noului an de învățămînt, iar acum, la majoritatea școlilor din raion, lucrările de reparații și de zugrăvire, de vopsire a mobilierului, de curățenie și înfrumusețare a localurilor sînt gata.

Sfatul popular al raionului s-a preocupat din timp de procurarea mobilierului nou necesar unora dintre școli. În afară de aceasta, o serie de unități au contractat direct cu Școala de meserii din Curtea de Argeș lucrări de confecționare a mobilierului. Întrucît necesarul de mobilier nu poate fi acoperit numai prin comenzi noi, repararea și îngrijirea mobilierului existent trebuie să constituie o preocupare a tuturor școlilor.

Nu se poate trece cu vederea că mai există unele școli unde nu se acordă toată atenția pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar. Așa se întîmplă la Școala de 7 ani din Flămînzești. La data de 1 august, școala era încuiată, cu toate că mai erau multe de făcut. Curățenia nu era terminată, băncile ședeau, deteriorate, în curtea școlii. Directorul școlii, tov. Ștefan Constantin, era de părere că „mai este destul timp". La fel consideră, pe semne, și unele cadre didactice, care nu prea dau pe la școală în această perioadă.

Și la școala din satul Toplița lucrările de pregătire pentru noul an școlar au întîrziat într-un mod de neîngăduit. Pentru a nu se împiedica începerea cursurilor la timp și în condițiuni bune trebuie să se efectueze urgent reparațiile și lucrările de curățire de care are nevoie școala. Sînt în urmă cu lucrările de pregătire și școlile din comunele Băiculești și Ciofringeni.

Preocuparea pentru extinderea învățămîntului de 7 ani include și grija față de condițiile de cazare a elevilor care locuiesc departe de școală. De aceea în anul acesta va crește și numărul internatelor din raion. Trebuie să se lichideze însă lipsurile care au existat în organizarea și întreținerea internatelor. Nu este admis să se suspende internatele în cursul anului școlar, așa cum s-a întîmplat anul trecut în comuna Corbeni. Acest lucru poate să ducă la retragerea copiilor din școală sau la absențe, în special în perioada de iarnă.

Vacanța de vară este folosită și pentru îmbogățirea cunoștințelor ideologice, pedagogice și de specialitate ale cadrelor didactice, o bună parte dintre acestea participînd la cursurile de perfecționare de la București și Pitești. Totuși trebuie criticat faptul că secția de învățămînt raională nu a inițiat și măsuri de ajutorare a cadrelor didactice care nu participă la cursurile organizate pe plan central — de exemplu conferințe sau convorbiri pe diferite teme legate de munca instructiv-educativă — și nu a îndrumat studiul individual al acestora. Nu este suficientă nici preocuparea secției de învățămînt pentru antrenarea unui număr cît mai mare de învățători în obținerea unei calificări superioare, această situație menținîndu-se și după apariția Hotărîrii privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență.

În asigurarea desfășurării la un nivel tot mai înalt a procesului de învățămînt în anul școlar 1959—1960 un rol important îl are pregătirea ideologică pe care au primit-o cadrele didactice în învățămîntul ideologic. Numărul mare de participanți la aceste cursuri în anul școlar trecut va permite o tratare și o aprofundare științifică a lecțiilor în fața elevilor, explicarea evenimentelor și interpretarea lor de pe poziția ideologiei marxist-leniniste, o atitudine fermă în educarea patriotică și ateistă a copiilor. Trebuie ca și anul acesta secția de învățămînt a raionului să acorde o atenție deosebită mobilizării cadrelor didactice pentru a participa la învățămîntul ideologic și să urmărească felul cum acestea se pregătesc pentru seminarii.

Stadiul pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar în raionul Curtea de Argeș dovedește, în general, grija organelor de învățămînt și a cadrelor didactice pentru asigurarea unui nivel tot mai ridicat al procesului instructiv-educativ în școlile din raion. Însuflețiți de recenta Hotărîre a C. C. al P.M.R. cu privire la ridicarea nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii, lucrătorii din învățămînt, pregătind condiții cît mai bune de desfășurare a muncii în noul an școlar, contribuie la succesele cu care întregul popor întîmpină măreața sărbătoare a celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre.

E. FLORESCU

PRIN FORȚE PROPRII

Analizînd posibilitățile de care dispune pentru efectuarea lucrărilor de zugrăvire, de reparare a mobilierului și a materialului didactic, ca și de amenajare a unui atelier de lucrări practice pentru anul școlar 1959/1960, colectivul didactic și comitetul de părinți de la Școala de 7 ani nr. 18 din Capitală și-au dat seama că pot efectua aceste lucrări prin forțe proprii și au propus ca fondurile alocate în acest scop de către comitetul executiv al sfatului popular raional să treacă la fondul construcțiilor școlare.

S-a trecut de îndată la acțiune. Școala a fost zugrăvită, întregul mobilier reparat, în camera în care va fi amenajat atelierul pentru lucrări practice au fost efectuate toate lucrările pregătitoare pentru fixarea bancurilor și a strungului, iar acum se amenajează un atelier fotografic. Toate aceste lucrări s-au executat prin forțe proprii, multe din ele prin munca patriotică a părinților elevilor — zugravi, tîmplari, lăcătuși etc. Astfel a fost economisită suma de 40.000 lei, sumă ce va fi folosită la construcțiile școlilor din Capitală.

MUNCITOR ȘI ELEV

În cele 3 grupe care funcționează la centrul de pregătire nr. 1 din Cluj pentru tinerii ce vor intra în clasele a VIII-a ale școlilor serale învață numeroși muncitori romîni și maghiari din întreprinderile „Armătura", „Tehnofrig", „Depoul C.F.R.", „Menajul", „Libertatea", „Complexul C.F.R.", „Atelierele C.F.R." „16 Februarie", „Industria Cărnii", I.L.I.C. și „Terapia". Pregătindu-se să intre în școlile medii, tinerii muncitori care frecventează acest curs manifestă o adevărată și puternică dragoste de învățătură.

— La început m-am cam speriat, gîndind că îmi va fi greu — mărturisește tovarășa Maria Mărgineanu, muncitoare la fabrica de medicamente „Terapia". Acum însă sînt recunoscătoare tovarășilor de la noi, care nu mi-au dat pace și mi-au lămurit foloasele învățăturii. Acum îmi pare foarte bine că m-am înscris la curs. Tot înaintînd în materie, pe zi ce trece îmi place mai mult învățătura...

Plini de dragoste pentru învățătură sînt și ceilalți colegi ai ei — tovarășii Constantin Trifănucă de la Depoul C.F.R., Gheorghe Maxim, Valer Ghețe, Trandafir Badea, Ana Rusu și Păunel Jurian de la Complexul C.F.R., Barbu Teodor și Aurel Olaru de la fabrica de mobile „Libertatea" și mulți alții.

La această atitudine a lor față de învățătură contribuie mult și felul cum muncesc profesorii. Aceștia s-au străduit de la început să-și sprijine elevii în învingerea greutăților inițiale, s-au apropiat de ei cu dorința sinceră de a-i ajuta să ducă la bun sfîrșit munca.

— Ne place foarte mult cum predă literatura și gramatica tovarășa profesoară Georgeta Nedeanu — afirmă cursanții. Și motivează și de ce le place: tov. Nedeanu explică amănunțit și foarte clar noțiunile noi, îi antrenează la multe exerciții aplicative, le atrage mereu atenția asupra importanței legăturii dintre ortografie și însușirea regulilor gramaticale, îi ajută să-și fixeze bine cunoștințele, așa încît să plece din clasă cu lecția învățată.

Pline de roade sînt și lecțiile de matematică. Profesorul care predă această disciplină își planifică în așa fel orele, încît îi mai rămîne totdeauna timp pentru a se convinge dacă elevii au înțeles într-adevăr materia predată.

Mai greu a mers la început la fizică. Tovarășa profesoară Ana Suărășan, vrînd ca elevii să-și însușească repede cît mai multe cunoștințe, a ajuns să-i supraîncarce cu teme. Dar după ce i s-a atras atenția asupra acestui fapt, ea și-a îmbunătățit munca, dînd teme mai puține și explicînd mai amănunțit cunoștințele pe care le predă.

Pentru ca întreaga activitate a centrului de pregătire să se desfășoare cît mai bine este necesar ca și profesoara de desen, tovarășa Paula Banu, să acorde mai multă atenție muncii cu tinerii muncitori, pe care a cam neglijat-o pînă acum.

Responsabilul centrului de pregătire, tovarășul Péter Ernő, ține cu regularitate legătura cu conducerile întreprinderilor în care lucrează cursanții. Cele mai multe dintre acestea se străduiesc să facă tot posibilul pentru a asigura tinerilor muncitori condițiile necesare învățăturii.

Tinerii muncitori din Cluj care se pregătesc să intre în școlile medii, ajutați îndeaproape de profesorii lor, se străduiesc să-și însușească temeinic pînă la începerea anului școlar întreaga materie prevăzută în programa cursului de pregătire. Ei sînt hotărîți să intre în școala medie cu multe cunoștințe de matematică, de fizică, de limbă și literatură, care să le ușureze înțelegerea lecțiilor ce li se vor preda în școală.

M. GALL

Tineri petroliști din Țicleni, regiunea Craiova se pregătesc pentru admiterea în învățămîntul seral

Pentru ridicarea continuă a nivelului

(Urmare din pag. 1)

salariul mediu va înregistra o creștere efectivă de 12,5 la sută, sporul fiind mai accentuat la salariile muncitorilor, care se vor mări cu 14 la sută.

La baza tuturor acestor importante măsuri adoptate de plenară stau succesele istorice obținute de eroica noastră clasă muncitoare, de toți oamenii muncii sub conducerea partidului, în îndeplinirea măreților sarcini trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la înfăptuirea cu consecvență a politicii leniniste, de industrializare socialistă a țării. Ca rezultat al politicii de dezvoltare cu precădere a industriei grele — temelia dezvoltării tuturor ramurilor de producție și a întregii economii naționale — producția industriei mijloacelor de producție a crescut în anii 1956—1959 cu 56 la sută, iar producția bunurilor de consum cu 29 la sută. În acești ani s-au construit 38 de întreprinderi industriale și 40 de secții noi și s-au dezvoltat și modernizat alte 125 de întreprinderi.

Crește rapid producția industriei siderurgice, ea depășind producția anului 1955 cu 70 la sută la oțel, cu peste 55 la sută la laminate, cu 370 la sută la țevi de oțel și cu 450 la sută la cocs metalurgic. O asemenea creștere a producției siderurgice a fost posibilă datorită și faptului că în această ramură au fost construite noi capacități industriale, printre care oțelăria Siemens-Martin de la Hunedoara, fabrica de țevi de la Roman, 3 linii pentru laminarea tablei subțiri la Galați.

O amplă dezvoltare a căpătat industria noastră petroliferă, altădată izvor de bogăție pentru monopolurile străine. Producția petroliferă crește anul acesta cu 21 la sută față de 1955, iar pentru mărirea capacității de prelucrare au fost construite noile rafinării de la Borzești și Dărmănești și au intrat în funcțiune instalațiile de la Teleajen pentru producerea uleiurilor superioare.

Industria chimică, aproape inexistentă în trecut, a crescut în perioada anilor 1955—1959 de circa două ori, cu un ritm anual mediu de 19 la sută.

Sarcinile trasate prin planul de electrificare a țării au fost îndeplinite și depășite. Sînt asigurate toate condițiile pentru ca producția de energie electrică prevăzută pentru anul 1960 să fie realizată înainte de termen.

Cerințele mereu crescînde ale oamenilor muncii sînt satisfăcute din ce în ce mai bine de către industria bunurilor de larg consum, care produce în 1959 cu 50 la sută mai mult zahăr decît în 1955, cu 23 la sută mai multe confecții, cu peste 50 la sută mai multă încălțăminte și de peste două ori mai multă mobilă.

Faptul că producția industrială pe un singur trimestru al anului 1959 este mai mare decît producția obținută în întreg anul 1938 — anul cu cea mai înaltă producție industrială în regimul burghezo-moșieresc — demonstrează cu prisosință progresele importante ale industriei noastre socialiste în ultimii ani.

Succese importante au fost obținute în transformarea socialistă a agriculturii. Aproape 2.500.000 familii de țărani muncitori au pășit cu încredere pe drumul arătat de partid, lucrînd în comun peste 67 la sută din suprafața arabilă a țării. Pentru dezvoltarea agriculturii s-a alocat numai în ultimii 3 ani de către statul democrat popular uriașa sumă de 8,7 miliarde lei. Zi de zi satul nostru capătă o altă înfățișare, crește neîncetat nivelul de viață material și cultural al țărănimii muncitoare.

Creșterea productivității muncii este hotărîtoare pentru victoria orînduirii noi, socialiste. Pe ansamblul industriei noastre, productivitatea muncii crește în perioada 1955—1959 cu 31 la sută. Deosebit de pozitiv este faptul că în ultimii ani, trei sferturi din creșterea producției industriale a fost obținută pe seama creșterii productivității muncii.

Prin eforturile susținute ale muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, funcționarilor s-a realizat în această perioadă o reducere a prețului de cost cu 12 la sută. Numai în ultimii patru ani economiile totale realizate prin reducerea prețului de cost se cifrează la 9 miliarde 400 milioane lei.

Noile măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, care se adaugă celor înfăptuite în perioada ce s-a scurs de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., vor face ca salariul real al oamenilor muncii să crească în anul 1959 cu 30 la sută față de 1955, realizîndu-se astfel cu un an mai devreme sarcina trasată de Congres cu privire la creșterea salariului real. Aceasta constituie o mare victorie a regimului nostru democrat popular.

La obținerea succeselor poporului nostru în opera de construire a socialismului, un aport prețios l-au adus sindicatele — sprijin de nădejde al partidului în realizarea politicii sale. Educate și îndrumate de partid, sindicatele și-au îmbunătățit permanent munca, antrenînd tot mai activ masele muncitoare pentru însușirea și traducerea în viață a istoricelor hotăriri ale Congresului al II-lea al P.M.R.

Mobilizate de sindicate, mase tot mai largi de muncitori, ingineri și tehnicieni participă cu succes la întrecerea socialistă în care se manifestă din plin inițiativa lor creatoare în lupta pentru o producție mai mare, mai bună și mai ieftină.

Organele și organizațiile sindicale au acordat o atenție mai mare pregătirii și desfășurării consfătuirilor de producție, și-au îmbunătățit activitatea în rîndurile inovatorilor și raționalizatorilor, au participat activ la elaborarea și definitivarea planurilor de stat.

Măsurile adoptate de partid pun în fața sindicatelor noi și importante sarcini în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat, creșterea productivității muncii, reducerea sistematică a prețului de cost, realizarea de economii și îmbunătățirea calității produselor, baza sigură pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc din țara noastră.

★

În raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că „**Preocuparea principală a partidului și guvernului se îndreaptă către ridicarea nivelului de viață al clasei muncitoare, clasă care a purtat în mod eroic greul anilor de muncă încordată pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale, îndeplinindu-și misiunea istorică de a organiza și conduce poporul muncitor în opera de transformare socialistă a societății**".

Ca urmare a succeselor obținute de oamenii muncii în dezvoltarea economiei naționale, veniturile nete din salarii ale muncitorilor au fost sporite în medie cu aproape 14 la sută față de salariul actual, la care dacă adăugăm îmbunătățirea salarizării efectuată în anii 1957—1958, rezultă că nivelul veniturilor nete provenite din salarii ale muncitorilor crește în medie cu 34 la sută față de 1956.

Organele și organizațiile sindicale și-au adus o contribuție prețioasă la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare, a cărui experimentare a constituit pentru organele sindicale, pentru toți activiștii sindicatelor o înaltă școală de cunoaștere și rezolvare practică a problemelor economice concrete ale întreprinderilor de stat din industrie și agricultură.

Astăzi, ca urmare a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare, la a căror experimentare și stabilire au fost consultate masele largi de oameni ai muncii, salariul tarifar a devenit baza sigură și stabilă din cîștigul muncitorilor, el reprezentînd circa 83 la sută din venitul muncitorilor, față de numai 62 la sută cît era înainte de experimentare. Sistemul îmbunătățit de salarizare și normare a muncii a devenit mai mobilizator, mai stimulativ, corespunde mai deplin nivelului de dezvoltare a economiei naționale și contribuie din ce în ce mai mult la cointeresarea materială a oamenilor muncii.

Rezultate importante au fost obținute în direcția introducerii normelor cu motivare tehnică, acestea reprezentînd astăzi circa 40 la sută din volumul total al muncii în acord, contribuind din plin la aplicarea mai justă a principiului socialist de plată după cantitatea și calitatea muncii, la sporirea cîștigurilor muncitorilor pe baza unei creșteri continue și reale a productivității muncii.

În acest scop comitetele sindicale din întreprinderi sînt datoare să sprijine conducerile administrative în continuarea acțiunii de introducere a normelor tehnice și să urmărească justa încadrare a muncitorilor după pregătirea și calificarea fiecăruia.

O importanță deosebită a fost acordată îmbunătățirii salarizării maiștrilor și creșterii rolului acestora în organizarea și conducerea producției, salariile lor tarifare majorîndu-se în medie cu 20 la sută.

Grija de căpetenie a organelor și organizațiilor sindicale din întreprinderi să se exprime în sprijinul acordat maiștrilor pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe și pregătire profesională, în însușirea de către maiștri a tot ceea ce apare nou în meseria sau ramura respectivă, astfel ca ei să se poată ridica la înălțimea rolului de organizatori ai producției. În același timp, fiecare maistru să considere o îndatorire patriotică ajutorul la timp și calificat pe care să-l acorde muncitorilor din subordine, făcînd din bogata lor experiență și pricepere un bun al tuturor muncitorilor pe care-i conduc.

Odată cu sporirea salariilor tarifare ale muncitorilor și maiștrilor se majorează și salariile personalului tehnic-ingineresc, administrativ și de specialitate, în medie cu 8 la sută, diferențiat pe ramuri și funcțiuni. Îndatorirea de cinste a inginerilor, tehnicienilor, economiștilor este de a depune noi eforturi în lupta pentru introducerea tehnicii avansate și ridicarea nivelului tehnic profesional al muncitorilor în scopul folosirii depline a capacității instalațiilor, mașinilor și agregatelor, pentru obținerea unor economii cît mai mari la cheltuielile de producție.

Concomitent cu îmbunătățirea salarizării în unitățile productive, pe baza hotăririi plenarei C.C. al P.M.R. se majorează în medie cu 8 la sută și salariile lucrătorilor din aparatul de stat și instituțiile bugetare. Dacă avem în vedere și reducerea impozitelor, creșterea medie a cîștigului este de 11 la sută, iar pentru categoriile inferioare de salarizare de 20 la sută. Această îmbunătățire substanțială a salarizării constituie pentru lucrătorii din aparatul de stat un nou imbold în lupta pentru continua perfecționare și ieftinire a aparatului de stat.

În cadrul măsurilor luate de plenara C.C. al P.M.R., salariile tarifare ale cadrelor didactice se majorează cu 24 la sută, iar pentru unele categorii cu 34 la sută. Salariile majorate ale educatorilor, învățătorilor și profesorilor corespund rolului și importanței ce se acordă acestei numeroase categorii a intelectualității noastre în viața social-culturală a țării.

În adunările ce au avut loc cu cadrele didactice pentru dezbaterea documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., participanții s-au angajat să muncească mai mult pentru perfecționarea neîncetată a activității lor pedagogice și de ridicare a nivelului politic-ideologic, să se ridice la nivelul încrederii acordate de partid de a fi vrednici educatori ai tinerei generații în spiritul dragostei de muncă și al patriotismului socialist.

De o majorare importantă a salariilor beneficiază lucrătorii din comerț. Împreună cu reducerea impozitului pe salarii, creșterea medie a salariilor lucrătorilor din comerț este de 20 la sută, iar a celor din categoriile inferioare de salarizare de 30 la sută.

Oamenii muncii așteaptă din partea lucrătorilor din comerț o mai bună organizare și conducere a comerțului, o atitudine mai atentă față de cumpărători, reducerea simțitoare a cheltuielilor de circulație, realizarea a cît mai multe economii. Înfăptuirea acestor sarcini trebuie să constituie preocuparea principală de zi cu zi a organizațiilor sindicale din comerț și cooperație.

Îmbunătățirea sistemului actual de pensionare și majorarea pensiilor constituie un exemplu viu al atenției cu care sînt înconjurați în țara noastră cei ce muncesc și care după ani de muncă în producție au ieșit la pensie. Măsurile stabilite de plenara C.C. al P.M.R. prevăd o substanțială creștere a pensiilor, alocîndu-se în plus în acest scop suma de 1 miliard 85 milioane lei. Plenara C.C.S. a subliniat necesitatea ca organele sindicale să arate o grijă deosebită față de pensionari, să participe activ în comisiile de echivalare a pensiilor, să se îngrijească ca celor care ies la pensie să li se întocmească în timpul cel mai scurt actele necesare.

Plenara C.C.S. a exprimat hotărîrea fermă a sindicatelor din țara noastră de a depune toate eforturile pentru mobilizarea largă a oamenilor muncii în vederea întăririi și dezvoltării continue a economiei naționale, pentru înflorirea și fericirea scumpei noastre patrii.

★

Plenara C.C. al P.M.R. a arătat că datoria sindicatelor este să **desfășoare o largă acțiune politică de mobilizare a oamenilor muncii în întrecerea socialistă pentru descoperirea și valorificarea rezervelor interne și pentru reducerea cheltuielilor de producție în toate ramurile economiei.**

În lupta maselor pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., s-a dovedit din ce în ce mai mult marea forță a întrecerii socialiste ca metodă principală de construire a socialismului, ca mijloc de mobilizare activă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, de educare a lor în spiritul patriotismului socialist.

După plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, care a arătat necesitatea creșterii acumulărilor socialiste în vederea accelerării dezvoltării industriei și agriculturii, întrecerea socialistă pentru obținerea de economii peste plan a luat o mare amploare. Ca răspuns la chemarea colectivelor celor 8 întreprinderi din Capitală, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din aproape 1.200 întreprinderi din țară s-au angajat încă în primele luni ale anului, ca prin reducerea consumului de materii prime, combustibil și energie, să dea însemnate economii peste plan.

În cadrul lucrărilor plenarei C.C.S. vorbitorii au arătat că din dezbaterile ce au avut loc pînă acum în întreprinderi a reieșit că studierea atentă a rezervelor care mai există în producție și valorificarea lor constituie o garanție sigură că angajamentele de a da patriei acumulări peste plan pot fi mult depășite.

PARTICIPANȚII LA PLENARA C.C.S. AU ARĂTAT CA REALIZA-

Se ridică necontenit nivelul de trai al oamenilor muncii din patria noastră. În fotografie unul din noile cvartale de blocuri muncitorești din Bucureștii Noi.

de trai al poporului nostru muncitor

REA ŞI DEPĂŞIREA ACESTOR ANGAJAMENTE TREBUIE SĂ CONSTITUIE OBIECTIVUL CENTRAL AL ÎNTRECERII SOCIALISTE ÎN ACEST AN.

În întrecerea pentru realizarea a cît mai multe economii, masele de oameni ai muncii au venit cu nenumărate inițiative și metode menite să ducă la reducerea prețului de cost. O largă răspîndire a căpătat practica **conturilor personale de economii.** Muncitorii, inginerii, tehnicienii se angajează ca zilnic sau pe anumite perioade — luni, an — să realizeze un anumit volum de economii.

În întrecerea socialistă pentru cît mai multe economii, bătălia trebuie dată în special în direcția reducerii consumurilor specifice de materii prime — metal, lemn, bumbac, lînă, piei — combustibil, energie electrică și altele.

În întreprinderile noastre se aplică numeroase inițiative și metode importante care duc la reducerea consumurilor specifice. În toate întreprinderile industriei constructoare de mașini din regiunea Stalin — de exemplu — economisirea de metal a devenit o chestiune care preocupă pe fiecare om al muncii. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" activează comisii speciale care studiază și fac propuneri de reducere a consumurilor de metal pe principalele elemente: reducerea procentului de rebut în toate fazele de desfășurare a procesului tehnologic, reducerea greutății pieselor, a adaosului de prelucrare, a consumului de laminate, extinderea turnării de precizie, reducerea consumului de scule etc. Ca rezultat, numai în primele 5 luni ale anului 1959 s-a redus greutatea tractorului cu 251 kg. Prin extinderea inițiativei colectivului uzinelor de tractoare în toate întreprinderile constructoare de mașini s-a realizat în primul semestru al acestui an o economie de metal de peste 8.000 tone pe întreaga regiune.

Mari rezerve în ce privește reducerea consumurilor specifice sînt și în industria bunurilor de consum. Aplicînd inițiativa muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „Janoș Herbak" din Cluj: „Să realizăm cît mai multe produse cu cele mai mici consumuri specifice și de cea mai bună calitate pe țară", muncitorii din întreaga industrie de pielărie au economisit în primele 3 luni ale anului 1959 o cantitate de 29.936 kg. talpă, 12.813 m. p. piele și 36.881 kg. piei crude.

Experiența practică a colectivelor întreprinderilor fruntașe arată că un rol mobilizator în economisirea de materii prime, materiale, combustibil și energie electrică îl are elaborarea pe baze științifice a normativelor de consum.

UN OBIECTIV IMPORTANT AL ÎNTRECERII SOCIALISTE ESTE INTRODUCEREA ÎN PRODUCȚIE A CELOR MAI NOI CUCERIRI ALE TEHNICII. CALE PRINCIPALĂ A CREȘTERII PRODUCTIVITĂȚII MUNCII. În numeroase întreprinderi organele sindicale au căpătat o experiență valoroasă în sprijinirea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în perfecționarea proceselor tehnologice și introducerea metodelor avansate. La uzinele de mașini agricole „Semănătoarea" din București, comitetul sindical și conducerea întreprinderii, sub îndrumarea comitetului de partid, au inițiat o largă acțiune de antrenare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor la îmbunătățirea tehnologiei de fabricație, la organizarea mai bună a procesului de producție. S-au format colective de muncitori fruntași, ingineri și tehnicieni pe fiecare secție și linie de fabricație, care împreună cu specialiștii din cadrul institutelor de cercetări și proiectări și din învățămîntul superior au studiat fiecare proces tehnologic și au făcut propuneri de îmbunătățire la peste 150 de operații de introducere a unor procedee tehnologice. Această acțiune a avut ca rezultat o creștere însemnată a productivității muncii în primul semestru, fabricarea peste plan a unui număr de 80 combine C. 1 și o economie la prețul de cost de 691.000 lei.

Pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale, expunerea tovarășu'ui Gheorghe Apostol cît și participanții la discuții au arătat că ESTE NECESAR SĂ SE DEA TOATĂ ATENȚIA DEZVOLTĂRII LARGI A MIȘCĂRII INOVATORILOR ȘI RAȚIONALIZATORILOR.

Numărul inovatorilor și rațională-zatorilor, al propunerilor făcute de ei și economiile realizate au crescut an de an. În 1958 au fost 49.230 inovații față de 44.859 în 1957, iar propunerile înregistrate s-au ridicat la peste 65.000 față de 59.600. Prin aplicarea în producție a inovațiilor și raționalizărilor acceptate s-au obținut progrese însemnate în dezvoltarea tehnicii, în îmbunătățirea substanțială a condițiilor de muncă și s-au realizat economii care numai în 1958 au însumat 441 milioane lei.

Dezvoltarea mișcării inovatorilor și raționalizatorilor, creșterea numărului de inovații demonstrează pe deplin înaltul patriotism al maselor largi de muncitori, ingineri și tehnicieni care își dăruiesc tot spiritul inventiv, toată inițiativa lor creatoare nobilei cauze a construirii socialismului în patria noastră.

Succesele obținute în domeniul inovațiilor puteau fi și mai însemnate dacă toate organele sindicale și administrative ar fi avut o preocupare permanentă, plină de atenție față de inovatori, dacă s-ar fi îngrijit îndeaproape de felul cum sînt sprijiniți inovatorii în realizarea proiectelor și a prototipurilor de inovații, cum sînt aplicate și generalizate inovațiile a căror eficiență economică a fost dovedită.

Merită să fie studiată și extinsă experiența de la Combinatul Siderurgic Hunedoara, unde din inițiativa comitetului de întreprindere a luat ființă un cerc al inovatorilor și raționalizatorilor care organizează ajutorul reciproc între inovatori, asigură asistența tehnică din partea aparatului ingineresc, desenele sau proiectele de inovații și raționalizări și aplicarea lor în practică. Ca urmare a sprijinuiui acordat de cercul inovatorilor și raționalizatorilor, numai în primele cinci luni ale anului 1959 au fost înregistrate 207 propuneri de inovații care, aplicate, vor aduce economii antecalculate de 4.800.000 lei, adică de 2.3 ori mai mult decît în întregul an 1958.

DE MARE ÎNSEMNĂTATE PENTRU CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII ȘI REDUCEREA PREȚULUI DE COST ESTE INTENSIFICAREA ÎNTRECERII SOCIALISTE PENTRU FOLOSIREA DIN PLIN A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE A MAȘINILOR ȘI INSTALAȚIILOR ÎN TOATE RAMURILE ECONOMIEI NAȚIONALE.

În uzinele textile, organele sindicale, sub îndrumarea organelor de partid, au întreprins acțiuni importante menite să ducă la creșterea randamentelor ca: mărirea turațiilor la războaie și ringuri, introducerea unor dispozitive și perfecționări tehnice la mașini și utilaje, ridicarea calificării muncitorilor. În primul semestru a.c., pe această bază s-a putut obține o producție suplimentară de 2.000.000 m.p. țesături.

De mare însemnătate pentru folosirea deplină a capacităților de producție a mașinilor și instalațiilor este experiența acumulată de colectivele Combinatului Siderurgic Hunedoara și Combinatului Metalurgic Reșița. Colectivele din aceste două întreprinderi s-au informat zilnic în mod reciproc asupra rezultatelor obținute în producție, au adus în mod operativ la cunoștința muncitorilor stadiul de desfășurare a întrecerii, iar reprezentanții ambelor combinate s-au întîlnit periodic pentru a face împreună analiza întrecerii socialiste și schimburi de experiență. Numai în primul semestru al anului curent oțelarii de la Reșița, ridicînd indicele de utilizare a cuptoarelor Martin de la 3,32 tone cît a fost în 1958 pe m.p. în zi calendaristică la 5,62, au dat peste plan 16.600 tone oțel. Cei de la Hunedoara au dat peste plan 21.678 tone oțel. Aceste succese reprezintă chezășia sigură a faptului că sarcina trasată de a se obține în 1959 — 1.300.000 tone oțel, adică cu 38% mai mult decît în 1958, va fi realizată și depășită.

Participanții la plenară au vorbit și despre experiența altor colective de întreprinderi, care pentru folosirea cît mai deplină a capacităților de producție au introdus metode avansate ca tăierea rapidă și intensivă a metalelor, forajul rapid, turnarea de precizie și altele, care merită să fie extinse și generalizate.

În ultimii ani industria noastră a făcut progrese însemnate în îmbunătățirea calității produselor. Pentru dezvoltarea acestor succese e necesar să fie mai larg folosite metodele care și-au dovedit eficacitatea, cum sînt: consfătuirile între întreprinderile producătoare și cele consumatoare sau ale comerțului, consfătuiri cu consumatorii, expoziții cu vînzare și altele.

Plenara C.C.S. a acordat o mare atenție intensificării întrecerii socialiste pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost în agricultură și a cerut organelor sindicale din G.A.S. și S.M.T. să mobilizeze masa largă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, să folosească la maximum condițiile materiale create, în vederea obținerii unor recolte mari pe hectar la producția de grîu, porumb și la celelalte produse agricole.

Merită să fie larg cunoscute și folosite de către toți oamenii muncii din agricultură metodele folosite de către fruntașii recoltelor bogate, a crescătorilor de animale pentru ca rezervele mari ce există în agricultură să fie pe deplin valorificate.

La G.A.S. „Partizanul"-București, de pildă, organizarea mecanizatorilor în brigăzi complexe pe principiul: „Un om, un tractor la 100 hectare", a condus în anul 1958 la efectuarea lucrărilor de însămînțare a porumbului în numai 5 zile, a recoltării grîului în 8 zile, timp record față de anii precedenți. Brigăzile complexe au obținut în medie cîte 2.165 kg la ha. față de 2.012 kg. la ha., realizate de ceilalți mecanizatori; tona de grîu obținută de aceste brigăzi a costat cu 60 de lei mai puțin, comparativ cu costul tonei de grîu produs de mecanizatorii necuprinși în brigăzile speciale. Aceasta dovedește că organizarea muncii în brigăzile complexe asigură o productivitate mai mare, un preț de cost mai scăzut pe tona de produs.

De mare importanță este extinderea inițiativei mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin, care s-au angajat să lucreze fiecare al cincilea hantru cu carburanți economisiți. Această inițiativă mobilizează pe mecanizatori în folosirea rațională a carburanților, creează condițiile necesare pentru ca ei să lupte împotriva risipei și a utilizării neproductive a tractoarelor și are o influență directă asupra reducerii prețului de cost.

ÎN DEZBATERILE PLENAREI C.C.S., UN LOC IMPORTANT L-AU OCUPAT MĂSURILE CARE TREBUIE LUATE PENTRU LĂRGIREA CONTINUĂ A ÎNTRECERII SOCIALISTE, PENTRU A CUPRINDE MASE ȘI MAI LARGI ÎN VEDEREA ÎNTĂRIRII ȘI DEZVOLTĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE.

În ultimii ani organele sindicale din multe întreprinderi au folosit în întrecere forme variate de ajutorare a muncitorilor rămași în urmă pentru a se ridica la realizările medii ale fruntașilor, ca: schimburi de experiență, antrenarea maiștrilor și inginerilor pentru a da asistență tehnică la locul de muncă, organizarea demonstrațiilor practice, a conferințelor tehnice, etc.

Recent, activul sindical din secția mecanică a uzinelor „Tudor Vladimirescu" a inițiat o acțiune menită să ducă la ridicarea tuturor celor rămași în urmă, la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor. Cei 50 activiști sindicali din secție — care în marea lor majoritate sînt muncitori cu calificare înaltă și cu experiență bogată în producție — s-au angajat să dezvolte acțiuni de într-ajutorare de către fruntași a celor rămași în urmă, să inițieze transmiterea organizată a experienței înaintate la locul de muncă, să antreneze cadrele tehnice, în special pe maiștri, în îmbunătățirea asistenței tehnice, în așa fel ca pînă la 23 August nici un muncitor din secție să nu lucreze sub normă, iar pînă la 1 decembrie toți muncitorii din secție să se ridice la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor din profesia respectivă. Prin înfăptuirea obiectivelor propuse, colectivul acestei secții va putea obține lunar peste plan piesele necesare pentru 19 autobuze sau 28 autobasculante.

În întrecerea socialistă, deosebit de important este ca muncitorii, tehnicienii și inginerii să-și ia angajamente cît mai reale și mai apropiate de capacitățile și posibilitățile concrete ale locurilor de muncă.

O mare atenție trebuie acordată creării condițiilor necesare care să asigure îndeplinirea zi de zi a angajamentelor luate de participanții la întrecere.

Sînt create toate condițiile pentru ca întrecerea socialistă să capete un și mai mare avînt, stimulînd în felul acesta într-o măsură și mai însemnată inepuizabila energie creatoare a celor ce muncesc.

★

Plenara C.C.S., în numele celor 2.500.000 membri de sindicat, s-a angajat în fața partidului să muncească neobosit în vederea mobilizării active a oamenilor muncii pentru înfăptuirea Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R din 13—14 iulie a.c.

Înfăptuind cu fermitate și însuflețire politica leninistă a P.M.R., organele sindicale vor mobiliza și mai activ masele de oameni ai muncii în întrecerea socialistă pentru mai buna organizare și conducere a producției în vederea creșterii productivității muncii, îmbunătățirii permanente a calității produselor, reducerii prețului de cost, realizării de cît mai multe economii — cale sigură a creșterii necontenite a bunăstării poporului muncitor.

Plenara C.C.S. a asigurat C.C. al P.M.R., pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că sindicatele, sprijin de nădejde al partidului, vor munci cu devotament și abnegație pentru traducerea în viață a politicii partidului de construire a socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

Articol apărut în ziarul „Munca" nr. 3652 din 1 august 1959.

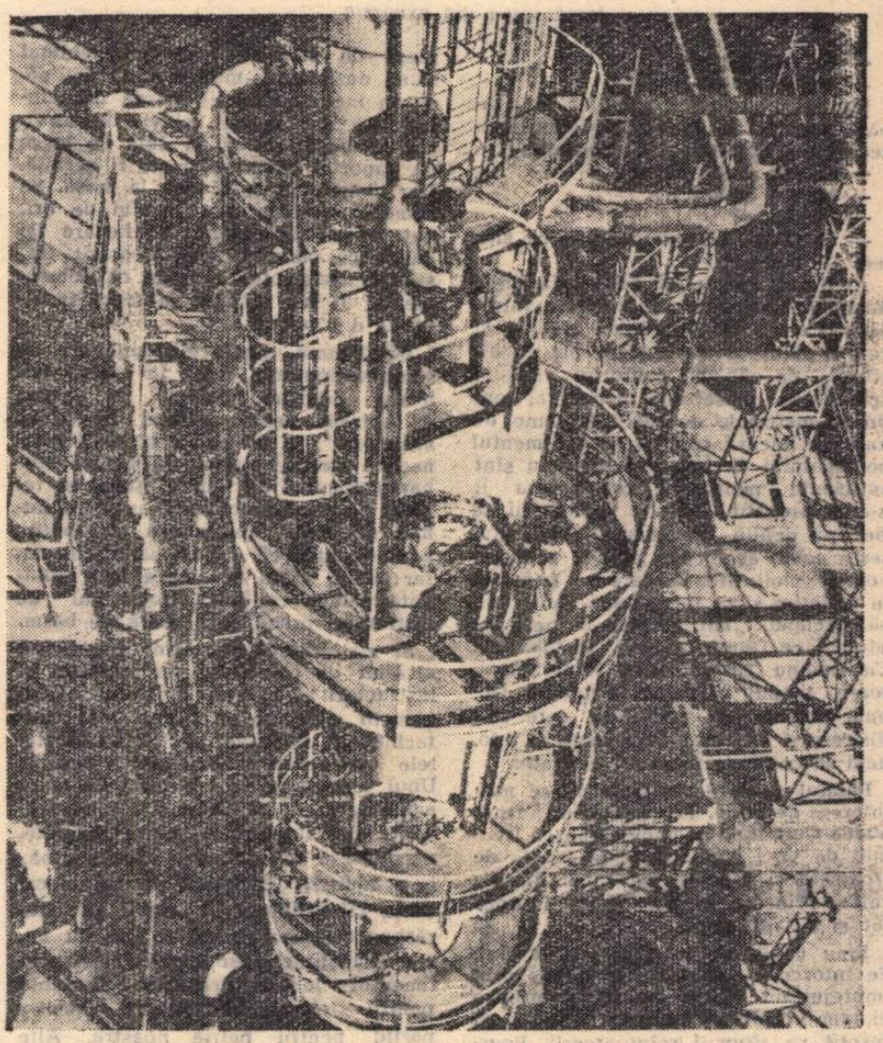

CONSTRUCȚIILE SOCIALISMULUI: *Rafinăria nr. 10 din Onești*

ITINERAR DE VACANȚĂ

Intr-o tabără de curte

O dimineață însorită, fierbinte de vară. La tabăra de curte nr. 2 din raionul Lenin e larmă și huiet. Spiritele sînt pe drept cuvînt agitate, căci băieții de la „141" au zvîrlit celor de la „142" o înfruntare: „sînteți slabi la fotbal". Pe loc cei de la 142 au trecut la formarea unei echipe care „să le arate lor de ce sîntem noi în stare".

Gîlceava s-a potolit însă ca prin farmec îndată ce au sosit mașinile care urmau să-i ducă pe toți la ștrandul Mihăilești, pe malul Argeșului. Jucători și suporteri au chiuit de bucurie și au luat cu asalt mașinile. Echipele au ajuns la înțelegerea că vor începe întrecerea pe plajă. Pe drum și-au mai pus la punct „schemele tactice". Ajunși însă la malul apei, au uitat și de provocări și de scheme tactice: unda limpede cum e cristalul, i-a ademenit pe toți. Cei care știau să înoate și-au arătat, mîndri, dibăcia. Ceilalți au început să învețe, sub conducerea unui profesor, ca să-i poată ajunge din urmă pe ași.

După ce s-au odihnit în crîng, la umbră deasă, a pornit și mult disputatul meci de fotbal. Cei de la 142 au dovedit o dată pentru totdeauna că nu li se poate aplica în niciun caz calificativul de „slabi la fotbal": i-au bătut cu trei la zero pe cei de la 141.

Spre seară, cînd soarele începuse să se ascundă după copaci, au mai făcut o baie. Apoi, în mașinile care-i duceau spre casă, au discutat despre programul de a doua zi, din care punctul principal era vizita la Muzeul de istorie a partidului.

Și iată-i a doua zi pășind tăcuți, în vîrful picioarelor, prin sălile muzeului. Ascultă cu nesaț tot ce li se povestește despre lupta comuniștilor din țara noastră în anii de cruntă asuprire burghezo-moșierească. Privesc îndelung chipurile eroilor care au luptat și și-au sacrificat viața pentru ca ei, copiii de azi ai patriei noastre, să aibă o copilărie fericită.

După amiază, în tabăra de curte, toți vorbesc cu aprindere despre cele văzute și auzite la muzeu, care le-au făcut o impresie puternică, de neuitat. Se risipesc apoi în sălile școlii, special amenajate pentru activitatea de tabără. La etajul I sînt sălile de muzică. Pioniera Doina Bîră, care a promovat clasa a VI-a numai cu note de 9 și 10, repetă la vioară un menuet de Beethoven. Sub conducerea pionierei Vasilica Nicu, corul repetă programul ce urmează să fie prezentat cu prilejul focului de tabără ce va încheia seria.

Și în curte activitatea e în toi: are loc un meci de handbal între fete. După cele două reprize, se află rezultatul: scor egal, 6-6.

Se încheie, în risete și voie bună, o nouă zi de tabără. Și tot în risete și voie bună începe o alta, cu un program la fel de interesant și atrăgător ca și celelalte. Astăzi se vizitează uzinele „Grigore Preoteasa" și are loc o întîlnire a copiilor cu unul dintre conducătorii uzinelor, tov. Iacob Tinică. Cu fiecare secție vizitată sporește interesul copiilor pentru realizările muncitorilor, iar cuvintele tovarășului Tinică îi ajută să înțeleagă mai bine tot ceea ce văd.

— Aici — le spune tov. Tinică — în vechea fabrică de telefoane „Standard" a monopoliștilor americani, munceau din greu, pentru un salariu de mizerie, sute de muncitori din cartierul nostru. An de an profiturile stăpînilor de peste ocean creșteau, iar muncitorii o duceau tot mai greu. Astăzi uzina noastră nu mai seamănă nici cît negru sub unghie cu cea din trecut. Vedeți doar cu ochii voștri. E o uzină modernă, în care muncitorii lucrează în condiții civilizate, bucurindu-se de o viață mereu mai bună. Fabrica este a noastră. Și cîștigul tot al nostru. De aceea urlă și spumegă de furie domnii care au fost alungați. Nu mai pot să ne sugă sîngele. Nu mai pot și n-o să mai poată în vecii vecilor.

Cuvintele acestea le-au mers la inimă pionierilor. Mulți dintre ei, în anii viitori, vor veni aici să învețe meserie, să devină muncitori de nădejde ai fabricii, ca și părinții lor.

...Zilele de tabără trec una după alta, bogate în conținut, pline de freamăt și de voioșie. Și iată-i pe copii în ultima seară, la focul de tabără. Au venit și părinții să vadă programul pregătit de odraslele lor. Văzîndu-i rumeni, sănătoși și voinici, privindu-i cum dansează, ascultîndu-i cum cîntă și spun versuri, părinții nu se pot opri să nu se gîndească la propria lor copilărie, petrecută tot pe aici, prin străzile cartierului Rahova. Pe atunci era aici o mahala năpăstuită, bătută toată vara de copii flămînzi, în zdrențe. Umblau de la un capăt la altul al ei, prin băltoacele rău mirositoare sau prin norii de praf din care nu te vedeai. Jucau fotbal avînd drept „minge" un ghemotoc de cîrpe vechi și de hîrtii băgate într-un ciorap... Astăzi, toate acestea par un vis urît. Copiii lor n-au cunoscut și nu vor cunoaște nicicînd asemenea vremuri. Pline de forță și de grație, trupurile lor de tineri gimnaști înalță acum, în încheierea serbării, o piramidă. In vîrful ei se desfășoară o lozincă: „Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre". Este salutată cu aplauze furtunoase, izbucnite din inimă. Din inima copiilor și a părinților lor, pe care i-a eliberat 23 August, croindu-le o viață cu adevărat fericită.

ION DAN

Popas la poalele Bucegilor

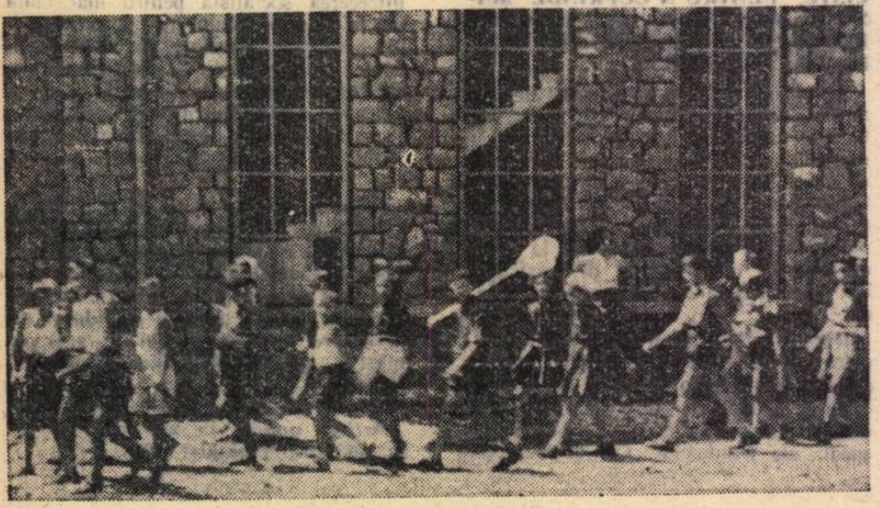

Intoarcerea din excursie

— Ce faci piciule?

— Mă odihnesc!

Figura plictisită a piciului din tabăra instalată la Preventoriul din Bușteni m-a determinat să continuu:

— Și ieri ce-ați făcut?

— Ne-am odihnit!

— Și mîine?

— O să ne odihnim... Zice că sîntem „la odihnă"!

Aș fi vrut să-l întreb dacă-i place dar mi-am dat seama de inutilitatea întrebării. Cele 5.000 de calorii pe zi și cele 2 pături de pe fiecare pat cu albiturile de zăpadă, confortul vilei și splendoarea peisajului, în general condițiile materiale deosebit de bune de care se bucură copiii și devotamentul personalului în îngrijirea lor nu sînt suficiente pentru ca cei cărora li s-au pregătit aceste minunății să fie pe deplin mulțumiți. Mai lipsește ceva, acel ceva care-ți aduce o voioșie molipsitoare, care se imprimă în amintire și te face, după mulți ani, să exclami: „Tiii, ce bine-am petrecut atunci, ce frumos a fost în tabără"! Ca odihna să fie întru totul folositoare, timpul petrecut în tabără trebuie umplut cu activități care să-i distreze și să-i atragă pe copii și totodată să continue procesul educativ.

Băiatul cu care vorbisem nu se mai interesa de mine. Privea cu jind înspre Valea Cerbului, de unde se auzea freamăt de voci copilărești, de sunete de trompetă și răpăieli de tobă. Răsuna valea. Prinsese viață. M-am îndreptat și eu într-acolo.

Erau copiii de la tabăra CFR-ului. Se întorceau dintr-o plimbare prin împrejurimi. M-am amestecat printre ei, am vorbit cu unul, cu altul, i-am însoțit pe drumul reîntoarcerii. Poarta taberei ne-a deschis-o o pionieră de serviciu (care m-a obligat să-mi dezinfectez mîinile cînd am pășit în incinta taberei), garda drapelului ne-a dat onorul, elevii de serviciu la bucătărie și în sala de mese au raportat că masa poate fi servită. Dar nimeni nu se gîndea la masă. Se comenta desfășurarea jocului de orientare de azi dimineață: fiecare își dădea cu părerea unde a greșit traseul detașamentul I și de ce detașamentul II n-a răspuns la toate întrebările din plicuri.

După masă, după cele două ore de somn obligatoriu, viața în tabără luă forme diferite. Echipa de volei se antrena pentru meciul cu „Constructorul", în alt colț echipa de gimnastică exersa piramidele pentru serbarea focului de tabără, șahul și tenisul de masă mobilizară un mare număr de copii (biblioteca mai puțin, poate pentru că e cam sărăcăcioasă). Iar seara, seara aceasta a fost minunată pentru cei mici. Colectivul de instructori pregătise o seară de basm.

Și mai interesant este programul alcătuit de colectivul de profesori și instructori ai taberei Trustului I-Construcții, din care nu lipsesc nici spartachiadele sportive, nici mult gustatele concursuri „Drumeții veseli". Unul din ele a avut o temă de mare actualitate — „23 August". Bine pregătiți (pe lîngă cele știute dinainte, ascultaseră cu cîteva zile în urmă, la o adunare tematică, despre importanța Zilei Eliberării), copiii au dat răspunsuri care au arătat însă nu numai cunoștințele lor bogate, ci și sentimentul lor de dragoste fierbinte pentru clasa muncitoare, pentru partid, pentru patria noastră. Alte adunări tematice au avut subiectul „Să ne cunoaștem țara", „Libertate lui Manolis Glezos" etc.

Veniți în tabără, copiii au învățat nenumărate cîntece dintr-un repertoriu foarte variat, cuprinzînd cîntece pionierești, Imnul FMTD, cîntece revoluționare și melodii populare. Apoi s-a organizat un concurs de interpretare muzicală. Calitatea activității culturale a taberei este apreciată și de forurile din localitate, care i-au rezervat loc în cadrul emisiunilor stației de radioficare.

Am intrat la club. Detașamentul I pregătea o monografie a taberei, începînd de la construcția vilei — acum 5 ani — și pînă în prezent, iar detașamentul celor mici confecționa un album cu vederi din Valea Prahovei.

Nici cînd plouă copiii din tabăra „Constructorul" nu se plictisesc. Intr-o cameră se joacă telefonul fără fir, în alta se trage la țintă. Din sala mare se aude o larmă teribilă. Unui copil — legat la ochi — i s-a dat să deseneze din memorie o pisicuță: a ieșit un elefant.

— E un joc pe care l-am luat din cartea de jocuri — ne-a spus instructoarea superioară de pionieri, tovarășa Silvia Vișan. Acum o să-l dezlegăm pe desenator și o să-i arătăm greșelile, apoi îl vom lega din nou la ochi și-i vom cere să deseneze din nou. In carte se spune că a doua oară va desena corect. In realitate... o să vedeți și dumneavoastră.

Am constatat că toate aceste activități plac copiilor și, în același timp, îi educă în spiritul dragostei de patrie, îi fortifică, le dezvoltă aptitudinile, spiritul de observație, talentele.

M-am întrebat atunci de ce copiii veniți la odihnă la Preventoriu se plictisesc. Desigur, ei nu pot fi asimilați întrutotul cu ceilalți copii, dar cu avizul medicului se pot organiza și pentru ei concursuri culturale, jocuri, seri de basm etc. Am aflat că tov. Sicoe, care răspunde de problemele educative a plecat la cursurile de perfecționare și a încuiat în magazie tot materialul — mingi, jocuri etc. (pionierii n-au măcar trompetă și tobă pentru careu), că secția de învățămînt și cultură a raionului Cîmpina a trimis aici, pentru perioada de vară, cîteva tovarășe învățătoare fără experiență în munca de tabără, că nu există nici program de activitate, nici plan educativ. Cu mai multă atenție, și odihna copiilor din tabăra de la preventoriu ar putea fi tot atît de plăcută ca și a acelora din celelalte tabere instalate în cuprinsul raionului Cîmpina.

F. Z. FLORIN

Peste tot împreună

I-am întîlnit pe plaja dintre Mamaia și Constanța într-o zi calmă, cu cerul înalt, albastru și fără nici un fulg de nor, cu marea liniștită, întinsă și lucie ca o oglindă. Erau copii din regiunea Stalin care au venit să se recreeze timp de 21 de zile în taberele din Constanța.

In trei săptămîni petrecute pe litoral se pot aduna numeroase amintiri frumoase. Așa că școlarii care se bucură acum de razele binefăcătoare ale soarelui vor avea multe de povestit acasă: despre plăcerea de a te scălda în undele înspumate și răcoroase ale mării, de a te lăsa mîngîiat de razele calde ale soarelui, despre jocurile copilărești, despre concursurile de înot. Vor vorbi mult, cu siguranță, și despre prieteniile pe care le-au legat aici.

In taberele pentru copiii din regiunea Stalin, care au fost amenajate în școlile nr. 3, nr. 12 și nr. 15 din Constanța, sînt copii de diferite naționalități: romîni, maghiari și sași. Viața comună din tabără i-a făcut să lege prietenii frățești. In dormitoare, la masă, pe plajă romînii, sașii, maghiarii sînt tot timpul împreună. Incă din trenul care-i ducea spre Constanța cunoștințele și prieteniile s-au închegat repede.

Prieteniile legate la început se întăresc, se adîncesc, pe măsură ce trec zilele de tabără. Desigur că Ioan Szocs și Peter Zehaluc, ca și Ștefan Stanciu și Ilie Valentin, care le sînt prietenii cei mai apropiați, își vor aminti cu plăcere mai tîrziu de meciul de fotbal organizat pe plajă și de aprinsele discuții care au urmat după aceea. Și Ingrid o să-și amintească multă vreme de castelul de nisip la construirea căruia a „muncit" împreună cu prietenii ei. Copiii din regiunea Stalin — romîni, maghiari și sași — pot fi găsiți peste tot laolaltă. Discută, cîntă, rîd, se joacă, își încredințează taine, participă la excursii, fac repetiții pentru serbări, vizionează filme și spectacole. Impreună au fost la Muzeul arheologic din Constanța și s-au minunat în fața colților de mamut și a lespezilor romane. De curînd au vizitat acvariumul și acum se întrec să povestească despre căluții sau pisica de mare, despre pești cu solzii aurii, albaștri sau roșii, despre crabi și despre nenumărate alte specii de viețăți marine văzute aici.

Tot împreună participă școlarii romîni și școlarii aparținînd diferitelor naționalități conlocuitoare din regiunea Stalin la acțiunile inițiate în cinstea zilei de 23 August. Pionierii de la tabăra nr. 12 au organizat o seară literară pe tema „Actul revoluționar de la 23 August oglindit în literatură" și un concurs „Drumeții veseli" pe aceeași temă, la care au luat parte toți colegii lor. Școlarii din tabăra nr. 3 se vor întîlni zilele acestea cu un luptător din ilegalitate care a participat la insurecția armată de la 23 August. Elevii din tabăra nr. 15 pregătesc o serbare cu cîntece, poezii și dansuri închinate zilei de 23 August.

O excursie pe litoral, de la Mamaia pînă la Vasile Roaită, le-a dat celor veniți în tabere prilejul să vadă uriașele realizări care au schimbat radical fața țărmului mării în 15 ani de democrație populară. Sub îndrumarea instructorilor, privirile copiilor nu s-au oprit numai asupra minunatelor construcții care au creat pe malul mării o adevărată țară de basm. Ei au reușit să vadă mai adînc, să pătrundă semnificația schimbărilor petrecute aici. Faptul reiese evident din însemnările simple ale unui jurnal de detașament: „...în aceste vile — așa ne-a spus tovarășa instructoare — au fost înainte bogătași care se lăfăiau pe malul mării sub razele calde ale soarelui. Acum toate aceste vile, tot ce se vede în fața noastră, aparține poporului. Mii de copii se bronzează, ca și noi, la mare. Toate acestea se datoresc partidului. De aceea noi cîntăm din tot sufletul cîntec de mulțumire partidului drag, care ne-a croit o viață fericită".

O. BUZESCU

Activităţile practice pe lotul şcolar în timpul vacanţei

Activităţile practice pe lotul şcolar continuă cu intensitate în multe şcoli şi acum, în vacanţă. Lucrările agricole se execută în mod curent şi culturile se prezintă în condiţii mulţumitoare. La unele şcoli, însă, o dată cu vacanţa, preocupările profesorilor în legătură cu lucrările agricole pe lotul şcolar au rămas pe un plan secundar. Intr-o serie de şcoli lotul este lăsat chiar în părăsire, considerîndu-se că rolul lui s-a terminat o dată cu încheierea anului şcolar şi că va fi reamenajat la primăvară, cînd vor reîncepe muncile agricole.

Dar lotul şcolar trebuie să-şi exercite fără întrerupere funcţiunea instructiv-educativă pentru care a fost creat. Aceasta rezultă, pe de o parte, din faptul că plantele cultivate continuă să vegeteze, că ele au nevoie de îngrijiri agrotehnice specifice, că pe lot s-au organizat unele experienţe ce trebuie urmărite prin observaţii fenologice etc. Pe de altă parte, elevii trebuie să vadă în toamnă rezultatele muncii lor şi să continue, pe aceleaşi parcele, unele lucrări curente.

Principiul pedagogic esenţial în desfăşurarea aplicaţiilor practice agricole este principiul continuităţii lucrărilor. Trebuie să urmărim permanent ca elevii să constate ei înşişi — atît pe lotul şcolar cît şi pe terenurile agricole din gospodăria colectivă sau de stat unde se execută practica agricolă — efectele lucrărilor pe care le-au executat. In felul acesta ei îşi vor da seama prin propria lor activitate de rostul fiecărei lucrări agricole în parte şi de al tuturor la un loc, se vor încredinţa de legătura ce există între îndrumările teoretice şi aplicarea lor practică, vor constata că în agricultură lucrările nu trebuie privite izolat, ci dependente unele de altele, făcînd parte din sisteme unitare de lucrări ce se condiţionează reciproc, fiecare lucrare fiind pregătită de cea anterioară şi pregătind-o pe cea care urmează.

Acest principiu pedagogic, caracteristic totodată şi procesului de producţie în agricultură, trebuie să se realizeze prin organizarea în continuare a tuturor lucrărilor agricole pe aceleaşi parcele, de la pregătirea solului pentru semănat şi pînă la recoltarea plantelor respective. Durata unei perioade de aplicaţii practice în agricultură este determinată de durata perioadei de vegetaţie a plantelor.

Adesea însă acest ciclu este întrerupt de încheierea anului şcolar. Astfel, de exemplu, pe parcelele cultivate cu porumb sau cu sfeclă de zahăr elevii au început lucrările (ogorul de toamnă şi aplicarea îngrăşămintelor organice) încă din toamna trecută, le-au continuat primăvara (pregătirea solului în vederea semănatului, alegerea seminţelor şi semănatul), pînă spre sfîrşitul lunii iunie (praşila, răritul etc.). După care, au plecat în vacanţă. Dar porumbul sau sfecla de zahăr îşi continuă mai departe vegetaţia şi au nevoie şi de alte lucrări de îngrijire (praşilele, copilitul, polenizările artificiale, îngrăşările suplimentare din cursul vegetaţiei, distrugerea buruienilor etc.). Aceste lucrări au o mare importanţă, deoarece recolta depinde de executarea lor la timp şi în condiţii bune. Aceleaşi probleme se pun şi pentru alte culturi de pe lotul şcolar: legumele, culturile de plante textile şi uleioase, viţa de vie etc. Aceste lucrări trebuie executate chiar după ce s-au terminat cursurile şcolare. A nu le executa la timpul potrivit înseamnă nu numai a pierde recoltele respective, dar şi a-i lipsi pe elevi de mijlocul instructiv cel mai eficace pentru obţinerea cunoştinţelor agricole de bază prevăzute în programa şcolară, a nu le da posibilitatea să urmărească şi să constate singuri rezultatele activităţii lor.

Aceste consideraţii cer să ne îndreptăm cu stăruinţă preocupările spre întreţinerea lotului şcolar şi în timpul verii în cele mai bune condiţii de vegetaţie şi de producţie. Procedeul cel mai indicat constă în organizarea lucrărilor de vară pe lotul şcolar cu elevii după criteriul continuităţii lor.

Numeroase şcoli au întocmit mai întîi un program al activităţilor practice pe teren, pînă la deschiderea cursurilor. In acest program au prevăzut lucrările ce urmează a fi executate, data şi durata executării lor, grupele de elevi (nominal) şi responsabilii, rotaţia lor şi uneltele sau materialele necesare. Pentru programarea lucrărilor, s-a cercetat pe teren fiecare cultură şi s-a stabilit, în funcţie de mersul vegetaţiei, lista lucrărilor agrotehnice necesare a fi executate pînă la recoltă. Ţinînd seama de suprafaţa culturii respective, de numărul elevilor, de componenţa grupelor, de uneltele pe care le-au avut la dispoziţie, au stabilit durata fiecărei lucrări. Astfel programul activităţii de vară pe lotul şcolar a fost întocmit sub forma unui tabel asemănător cu cel întocmit pentru practica de primăvară.

Este important acum să se asigure în permanenţă activitatea pe lot, fără o întrerupere care ar dăuna culturilor. De obicei elevii lucrează bucuroşi pe lot şi în timpul vacanţei, deoarece munca aceasta îi atrage şi îi interesează. Cu atît mai bine şi mai conştiincios lucrează ei dacă li se arată importanţa pe care o are continuarea lucrărilor pentru rezultatul general al recoltei. Printr-o judicioasă împărţire a sarcinilor se poate organiza în aşa fel rotaţia grupelor, încît fiecărui elev să-i vină rîndul cel mult cîte o jumătate de zi pe săptămînă.

Un ajutor preţios în mobilizarea elevilor şi în organizarea muncii îl poate da organizaţia de pionieri a şcolii, căreia îi putem încredinţa ducerea la bună îndeplinire a întregii acţiuni. Printr-o legătură permanentă cu comitetul de părinţi putem să asigurăm şi mai mult prezenţa elevilor la aplicaţiile programate.

O atenţie deosebită trebuie dată recoltării produselor, mai ales la parcelele experimentale. Ţinînd seama de faptul că rezultatele experienţelor se apreciază după mărimea şi calitatea producţiei, este necesar să luăm toate măsurile pentru a recolta produsele de pe fiecare parcelă în cele mai bune condiţii şi pentru a cîntări separat producţia, parcelă cu parcelă, în funcţie de tema experienţei. Toate datele se înregistrează în caietul experienţei respective şi în carnetele de practică ale elevilor.

Spre sfîrşitul vacanţei vom cere fiecărei grupe de elevi să întocmească cîte o dare de seamă despre lucrările executate şi rezultatele experienţelor. Aceste dări de seamă vor fi prezentate întregii clase, într-o şedinţă specială, în primele zile de şcoală, pentru ca toţi elevii să ia cunoştinţă de activitatea din timpul verii pe lotul şcolar. Profesorul va face recapitularea de sinteză a lucrărilor şi va trage toate concluziile şi învăţămintele necesare.

Astfel, activităţile practice din timpul verii vor contribui, în aceeaşi măsură ca şi cele din timpul anului şcolar, la consolidarea cunoştinţelor agricole ale elevilor.

P. MANEA

Activitatea în producţie a învăţătorilor

La cursul de perfecţionare a cadrelor didactice din oraşul Turnu Măgurele s-a organizat — pe lîngă lecţii, seminarii, lucrări practice — şi munca direct în producţie. Învăţătorii cuprinşi la curs au efectuat la Gospodăria agricolă de stat din Liţa diferite lucrări de întreţinere a plantelor de cultură. Pe toată durata cursului învăţătorii au efectuat aproape 1000 de ore de muncă productivă.

Pregătirea practică a învăţătorilor în cadrul cursului de perfecţionare va asigura o ridicare a nivelului predării în anul şcolar viitor.

In ajutorul muncii la arii

Pionierii din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti folosesc cunoştinţele primite în cursul anului şcolar la cursul de Cruce Roşie, F.G.P.A.S. şi G.P.A.S., pentru sprijinirea punctelor sanitare de pe arii.

Printre pionierii care participă cu entuziasm la această acţiune se numără Păun Florica, Stoica Marin, Aldea Petre, Matei Gheorghe, Lovişteanu Mariana şi alţii.

Pionierii de la şcoala de 7 ani nr. 36 din Bucureşti ajută la ridicarea şcolii noi din cartierul lor.

File dintr-un jurnal de şantier

Cu aproape două luni în urmă, în timpul desfăşurării examenelor de sfîrşit de an, ucenicii zidari din anul I al Şcolii profesionale de construcţii aparţinînd Statului popular al Capitalei au auzit o veste care a devenit în curînd subiectul principal de discuţii, obiectul a tot felul de comentarii.

Ucenicul Ion Chiriţă a aflat-o de la colegul lui Fănică Răduţă. Era în pauza de la prînz. Ieşea tocmai de la cantină, cînd s-a apropiat Răduţă de el:

— Ai auzit, Chiriţă? Conducerea şcolii a propus şantierelor de locuinţe din Piaţa Amzei şi din strada Brezoianu să organizeze sectoare de muncă în care vor lucra brigăzi de ucenici.

— Şi?

— Cum „şi?" Nu înţelegi? Brigăzi formate numai din ucenici. Atunci să te văd, băiatule! Numai tu singur şi maistrul-instructor care răspunde de toată secţia. Să vedem cum ai să te descurci atunci!

Chiriţă căzu pe gînduri. Dacă are dreptate? „Nu-i nimic! Am să mă descurc şi atunci" — îşi spuse el. „O să ne descurcăm toţi. Doar nu degeaba am învăţat atîta!"

Seara, în dormitor, îi auzi şi pe alţii vorbind despre acelaşi lucru. Ba unii ştiau sigur că s-a şi aprobat să se acorde lucrări independente brigăzilor de ucenici. Tîrziu, adormind, Chiriţă s-a visat lucrînd singur la înălţarea unei clădiri mari, impunătoare. In jur nu erau decît băieţi tineri, colegii lui. Şi pretutindeni zidurile creşteau văzînd cu ochii...

La cîteva zile după terminarea examenelor de promovare, ucenicii zidari, zugravi, dulgheri, instalatori tehnico-sanitari, caloriferişti şi electricieni au format brigăzi care au fost repartizate pe şantierele de construcţii din Piaţa Amzei şi din strada Brezoianu, ca şi pe alte şantiere.

La blocul de locuinţe din Piaţa Amzei lucrează independent o grupă de 15 ucenici, condusă de maistrul-instructor Constantin Vizdei. Pe o schelă, unul lîngă altul, ucenicii Ion Chiriţă şi Fănică Răduţă grăbesc lucrul. La început le părea că mistria e greu de mînuit. Dar numai după o săptămînă au început să realizeze zilnic, cu uşurinţă, 6 m.p. de zidărie. Şi-au propus amîndoi ca, în cinstea zilei de 23 August, să realizeze zilnic 8 mp. de tavan şi perete, spriţuit, grund şi strat vizibil — norma unui muncitor calificat. Acest obiectiv a fost realizat în întregime, căci voinţei şi priceperii lor li s-au adăugat sfaturile permanente ale maistrului-instructor Vizdei. Acesta i-a învăţat să utilizeze la aranjatul cărămizilor metodele înaintate ale constructorilor sovietici Crlov şi Maximenko. Tot el i-a deprins cu utilizarea lopeţilor Maltev, a colţarelor Şirbkov etc. Acum, cu prilejul practicii în producţie, ucenicii au învăţat, cu ajutorul maistrului-instructor, şi unele lucruri noi cu privire la problemele teoretice ale meseriei lor: despre rezistenţa materialelor, despre cimente, betoane şi alte materiale utilizate pentru construcţii.

Muncind cu entuziasm, brigăzile de ucenici zidari de la blocul de locuinţe din Piaţa Amzei au terminat recent lucrările de zidărie şi tencuire pentru 3 apartamente. Maistrul-instructor Vizdei şi ucenicii lui au fost felicitaţi de conducerea şantierului. Ion Chiriţă, Fănică Răduţă şi ceilalţi colegi ai lor s-au bucurat nespus de acest succes.

Şi brigada ucenicilor zidari de la blocul de locuinţe din strada Brezoianu se află în fruntea întrecerii în cinstea zilei de 23 August. Brigada aceasta, îndrumată de maistrul-instructor Octavian Scărlăteanu, a efectuat în ultima lună lucrări de zidărie şi tencuire completă pentru 10 apartamente. Insufleţiţi de Hotărîrea C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., ucenicii zidari au contribuit, alături de constructorii de pe şantier, la realizarea unor importante economii de materiale.

Tot în frunte se situează şi grupa de ucenici zugravi din clasa I-a „F" de la blocul nr. 208 din cartierul Floreasca. Conduşi de maistrul Platon Mihail, ucenicii au efectuat aici în bune condiţiuni lucrările de zugrăvire la 18 apartamente. Inginerul I. Vodanovici, conducătorul şantierului, precum şi noii locatari şi-au exprimat satisfacţia pentru aportul adus de ucenici la terminarea lucrărilor înainte de termen.

Lucrînd cu însufleţire pe diferite şantiere de locuinţe din Capitală, ucenicii constructori nu neglijează un alt angajament important pe care şi l-au luat: amenajarea noului local al şcolii.

Am vizitat zilele trecute acest nou local, situat în comuna Militari. Amenajat cu contribuţia unor ucenici zidari, dulgheri, zugravi şi electricieni, localul va permite ca în noul an să fie şcolarizaţi 900 de ucenici, adică un număr dublu faţă de anul şcolar încheiat. Din cele 22 pavilioane ale şcolii, 13 sînt destinate sălilor de cursuri, atelierelor de practică şi laboratoarelor. Directorii şcolii — tovarăşii Longhin Popa şi Dragoş Botezatu — au elaborat împreună cu cadrele didactice un plan de măsuri pentru utilarea atelierelor şi laboratoarelor. Pînă în prezent au fost amenajate şi înzestrate cu utilaj modern atelierele pentru zidari, zugravi-vopsitori, dulgheri şi instalatori tehnico-sanitari. Sînt în curs de amenajare laboratoarele de fizică tehnică, de mecanică, de electrotehnică şi de tehnologie a materialelor. Aparatul de proiecţie şi numeroasele filme cu conţinut tehnic de specialitate aflate în depozitul şcolii vor asigura în viitorul an aprofundarea de către ucenici a metodelor avansate de lucru.

Toate pregătirile de amenajare şi înzestrare a şcolii vor fi terminate, conform angajamentului luat, pînă la 23 August. Profesorii, maiştrii-instructori, personalul tehnico-administrativ şi ucenicii nu precupeţesc nici un efort pentru a îndeplini înainte de termen acest angajament.

I. MOSCU

Din experiență

Acțiuni variate pentru educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist

Școala noastră nouă are sarcina de a crește tineri devotați poporului muncitor, mîndri de cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare conduse de partidul său, tineri hotărîți să contribuie, chiar de pe băncile școlii, la zidirea vieții noi în patria noastră. Educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de patrie este una din sarcinile cele mai importante ale colectivelor pedagogice din școlile de cultură generală.

Dacă în munca de educare a copiilor în acest spirit există însemnate realizări și în regiunea noastră, aceasta se datorește în mare măsură sprijinului primit în permanență de către unitățile de învățămînt din partea organelor și organizațiilor de partid. Mai întîi aș vrea să amintesc publicarea în anul școlar 1958-59 de către organul regional de presă al partidului, „Viața nouă", a peste 50 de articole pe tema educației patriotice a tineretului, inserarea în publicațiile locale a unor materiale referitoare la viața eroilor clasei muncitoare din regiunea Galați, la evenimentele istorice legate de lupta poporului nostru muncitor pentru libertatea națională și socială, la sarcinile cadrelor didactice pentru realizarea educației patriotice și internaționaliste a elevilor. Aceste articole au servit cu prisosință muncii de educare a copiilor în spiritul patriotismului socialist, căci au fost folosite intens în orele educative, la lecții, în activitatea de îndrumare a părinților, ajutînd la o justă orientare a muncii pedagogilor.

Prin grija comitetului regional de partid au stat de asemenea la îndemîna pedagogilor broșuri editate pe plan local sub titluri ca acestea: „Din realizările regimului de democrație populară în regiunea Galați", „O gospodărie agricolă milionară" etc.

Un adevărat ghid în munca învățătorilor și profesorilor a devenit broșura „O experiență valoroasă", tipărită tot din inițiativa comitetului regional de partid, care împărtășește experiența pedagogilor din comuna Cioara-Doicești, raionul Călmățui, în munca politică, în activitatea de educare patriotică a tinerilor și vîrstnicilor din comună. Foarte folositoare diriginților, învățătorilor și profesorilor este și broșura cu cîntece patriotice și revoluționare, tipărită în 4000 de exemplare și difuzată tuturor școlilor elementare, medii și profesionale din regiune. Utilizată în unitățile de învățămînt, această broșură a contribuit mult ca elevii să cunoască numeroase cîntece patriotice, care au intrat în repertoriul lor muzical.

Pentru a ajuta cadrele didactice în cunoașterea temeinică a realizărilor ce au avut loc în regiunea noastră în anii aceștia, pentru cunoașterea în general a satelor și orașelor ei, comitetul regional de partid a sprijinit organizarea în această vară a unor excursii documentare pentru învățători și profesori. Informațiile ample pe care podagogii au ocazia să le culeagă din întîlnirile cu muncitorii, țăranii colectiviști, cu intelectualii satelor, cu tineri și vîrstnici vor fi o sursă serioasă de îmbogățire a lecțiilor pe care le vor ține în fața elevilor în cursul anului școlar viitor.

Adunările generale ale comuniștilor din școli, prin inițiativele prețioase cu care au venit membrii de partid, au ajutat la găsirea unor mijloace variate și atractive pentru educarea copiilor în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist. Ca urmare, au fost mult folosite întîlnirile cu fruntașii în producție, cu ilegaliștii, cu bătrînii care au participat la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie sau care au luat parte la răscoala din 1907, cu rude de ale lui Moș Ion Roată etc. Cum acești oameni au povestit elevilor fapte văzute și trăite de ei, întîlnirile au produs o impresie profundă asupra școlarilor, le-au lăsat amintiri de neșters. Ele le-au dezvoltat interesul pentru faptele istorice, admirația față de eroismul luptătorilor pentru libertate națională și socială, dorința de a se afirma prin fapte deosebite.

A stat mereu în atenția organizațiilor de partid cunoașterea realizărilor prezentului, ale regimului nostru democrat-popular. De aceea, aproape nelipsite au fost în școli vizitarea întreprinderilor industriale, a șantierelor, a unităților socialiste din agricultură, a instituțiilor de cultură. În cursul vizitelor, profesorii au dat elevilor lămuriri asupra celor văzute, scoțînd în evidență faptul că marile realizări ale oamenilor muncii nu ar fi fost posibile dacă în țara noastră ar fi condus exploatatorii, dacă poporul muncitor nu ar fi fost descătușat din lanțurile robiei. Profesorii, în frunte cu comuniștii, au căutat să dezvolte în sufletele copiilor mîndria patriotică pentru aceste înfăptuiri. Vizitînd Șantierul naval din Galați, de pildă, diriginții și maiștrii constructori au subliniat că elevii au ocazia să vadă cea mai importantă realizare obținută pînă acum de industria noastră constructoare de nave: cargoul de 4.500 tone Dw. De la profesori copiii au aflat cu bucurie că în prezent se proiectează în țara noastră construcția unui cargou cu mult mai mare — de 10.000 tone — și că aceste realizări înseamnă tot atîtea succese remarcabile ale tinerei noastre industrii socialiste. La combinatul stuficol de la Chiscani, pe care l-au vizitat numeroase școli din regiune, tinerii au aflat că acesta va folosi ca materie primă stuful — una din marile bogății ale țării noastre — în trecut, nevalorificată de burghezie și moșierime. Vizitarea hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz și a altor mari construcții ale socialismului din regiune și din țară a oferit copiilor posibilitatea de a cunoaște entuziasmul nestăvilit cu care muncitorii își dau contribuția la construirea vieții noi, a făcut să crească admirația micilor vizitatori pentru minunatele realizări ale oamenilor muncii din patria noastră, încrederea lor în trăinicia regimului de democrație populară.

Aș vrea să mai arăt că pentru dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie și popor au fost folosite în școli — sub îndrumarea organizațiilor de partid — și serile literare, simpozioanele, concursurile pe teme legate de cunoașterea patriei și a ținutului natal, expozițiile, filmele documentare, conferințele, panourile, că elevii au fost antrenați la întocmirea de monografii, de hărți, au participat la dezvelirea de plăci comemorative, monumente, pe care le-au luat chiar în îngrijirea lor.

Acțiunile întreprinse în școli pentru educarea celor mici în spiritul patriotismului socialist au avut o puternică influență asupra elevilor. Iubirea față de patrie, admirația față de cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, respectul față de cei ce produc bunurile materiale și culturale ale societății se oglindesc în atitudinea justă a copiilor față de bunul poporului, față de munca pusă în slujba colectivității, față de învățătură. Ilustrează acest lucru printre altele, faptul că în regiune peste 42.000 de tineri au prestat în acest an muncă voluntară pentru înfrumusețarea orașelor și comunelor. Este vorba de nu mai puțin de 635.030 ore muncă voluntară! Cu însuflețire au participat elevii și pionierii la plantarea a 45.886 de pomi fructiferi, 376.759 puieți. Copiii au colectat 53.930 kgr. fier vechi, au curățat 2.082 ha izlaz, au amenajat 302 terenuri sportive și altele.

În această perioadă, în care în școli se fac intense pregătiri pentru sărbătorirea zilei de 23 August, elevii ajută la curățarea localurilor, la amenajarea sălilor de clasă, la pavoazare. Pe mulți dintre ei îi veți găsi alături de profesori și de părinți pe șantierele de construcții, participînd la înălțarea unor noi școli, a unor noi clase (școlile de 7 ani nr. 11, 14, 15 și 18 din Galați, nr. 12 din Brăila etc).

Faptul că profesorii obișnuiesc să explice elevilor importanța pe care o au acțiunile patriotice în care s-au angajat pentru economia statului face ca ei să participe cu drag la munca voluntară înțelegînd că aduc foloase patriei, că slujesc mersul nostru spre socialism.

Nu pot să încheiu fără a arăta că în munca de educare a școlarilor în spiritul patriotismului socialist se manifestă și unele lipsuri. Nu îndeajuns se pune accent în unele școli pe cunoașterea înfăptuirilor din prezent ale oamenilor muncii, pedagogii sprijinindu-se mai mult în educarea patriotismului pe trecutul istoric al poporului nostru. Preocuparea pentru formarea unor convingeri profunde la elevi și înlăturarea lozincăriei — deci o luptă mai susținută împotriva formalismului — nu se face suficient simțită în unele școli. O lipsă aproape generală este aceea că organizațiile sindicale nu inițiază destule acțiuni care să vină în ajutorul pedagogilor pentru găsirea unor mijloace variate de realizare a educației patriotice. Mă gîndesc în primul rînd la consfătuirile de producție pe această temă ce ar putea fi organizate cu mult succes în unitățile de învățămînt.

Cu toate lipsurile ce se mai manifestă, experiența pozitivă și mereu mai bogată acumulată de școli sub îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, ne îndreptățește să afirmăm că pe viitor vom avea succese și mai mari în acest important domeniu al activității școlare.

C. MARINESCU
instructor al Comitetului regional P.M.R. Galați

Lecturile geografice

În anul școlar încheiat în multe școli s-au folosit lecturile geografice cu bune rezultate.

Ca și proiecțiile, tablourile și hărțile murale, lecturile geografice lărgesc sfera de cunoștințe a elevilor, contribuie la consolidarea cunoștințelor, stimulează interesul elevilor pentru studiul geografiei. Dezvoltînd imaginația școlarilor și contribuind la educația lor estetică, lecturile geografice constituie și un mijloc de a deprinde pe elevi cu lectura în genere.

În ansamblu, lecturile geografice au o importanță mai mare decît le-o acordă unele cadre didactice. Și neglijarea lecturilor a făcut ca geografia să nu fie întotdeauna o materie agreată de către elevi. De asemenea, înțelegerea greșită a felului cum trebuie folosite (există cadre didactice care văd în lectura geografică doar un text beletristic, avînd contingență cu geografia numai prin faptul că în descrierea cu caracter artistic se găsesc și cîteva nume de localități) a făcut ca uneori lecțiile de geografie să piardă din valoare.

Lecturile geografice pot avea loc în diferite momente ale lecției. Se obișnuiește, uneori, să se facă înainte de predare, după anunțarea lecției noi, mai cu seamă în cazurile cînd lipsește materialul intuitiv sau pentru crearea pe această cale a unei atmosfere favorabile lecției. Sînt recomandabile și în timpul predării, după anumite părți din lecție, cu scopul de a completa ceea ce este dat în manual. În această situație este bine să se aibă în vedere ca lecturile să fie pe cît posibil scurte, spre a nu stînjeni desfășurarea normală a lecției. Utilizarea lecturilor la sfîrșitul lecției — după fixarea cunoștințelor și aplicații — sau utilizarea lor la sfîrșitul unui capitol ori după un grup de lecții sînt procedeele cele mai răspîndite. Profesorul are latitudinea să aprecieze cum și cînd trebuie folosite, ținînd seama de cerințele lecțiilor.

Nu orice text beletristic descriind peisaje din natură poate constitui o bună lectură geografică. Anumite texte de mare valoare literară pot fi totuși necorespunzătoare ca lecturi geografice, din cauză că locurile pe care le descriu nu sînt caracteristice din punct de vedere geografic.

Pentru ca lectura geografică să-și atingă scopul se cer anumite condiții. Astfel, o bună lectură geografică trebuie să se bazeze pe un material descriptiv precis conturat, veridic. Ea poate face și o caracterizare pitorească a unui ținut sau a unui fenomen geografic, fără însă ca aceasta să aibă un caracter general, imprecis, cum se întîlnește adesea în descrieri.

Textul lecturilor alese trebuie să fie legat de programa analitică, de conținutul lecțiilor. Prezența unor date statistice — judicios alese — și a unor denumiri (suplimentare față de manual) de munți, ape și localități e necesară în unele lecturi, căci sporește interesul elevilor pentru studiul geografiei. Aceste date, just dozate, nu încarcă lecturile, ele neavînd scopul să fie memorate, ci numai acela de a face ca descrierea geografică să fie mai apropiată de realitate.

Cu alte cuvinte, lectura geografică trebuie să aibă un conținut bogat. Căutarea unui fond cît mai substanțial nu trebuie să ducă însă la repetarea în lectură a conținutului manualelor de geografie. Prin lectură elevul vrea să afle altceva decît a găsit în manual, dar este necesar ca acest „altceva" să fie în strînsă legătură cu lecțiile respective.

Succesul folosirii lecturilor geografice este asigurat nu numai de fond, ci și de o formă adecvată. Forma lecturii trebuie să fie potrivită cu vîrsta elevilor, să cuprindă expresii pe care ei să le înțeleagă. Între stilul manualului și cel al lecturii este o deosebire netă. Cel dintîi este științific — simplu și sobru — cel de al doilea viu, mai colorat. Stilul lecturilor geografice este o îmbinare a celui folosit de literați cu acela al oamenilor de știință.

Lectura geografică este, în general, un text pretențios. Cum cadrele didactice nu au la îndemînă decît într-o foarte mică măsură astfel de lecturi, considerăm utilă o dezbatere a acestei probleme cu scriitorii, cu redactorii care lucrează la periodice geografice, la edituri etc. O asemenea dezbatere ar putea stimula o preocupare mai mare pentru crearea unui număr îndestulător de texte literare necesare predării geografiei.

Munții Rarău — Pietrele Doamnei

Prof. GH. TEODORESCU
Școala medie „Gh. Șincai" București

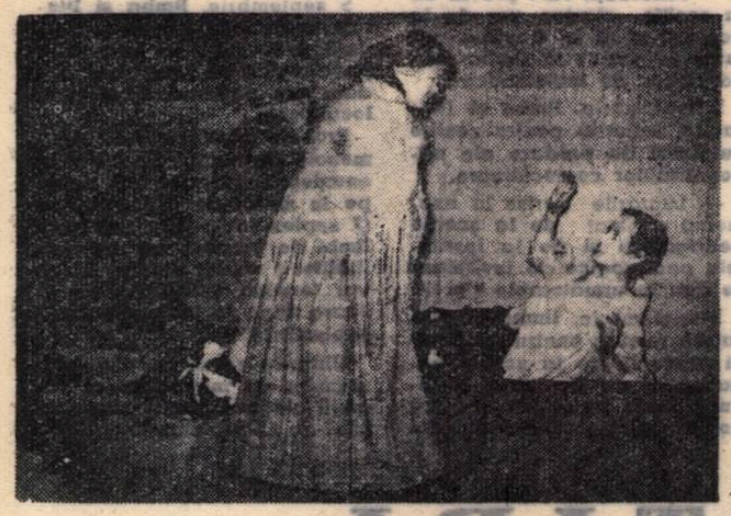

Elevele Adina Atanasiu și Silvia Năstase de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia" interpretînd o scenă din „Poveste pentru dreptate" de Margarita Aligher

Dramatizarea operelor literare

Organizarea de spectacole realizate cu ajutorul elevilor mari constituie un mijloc atractiv și eficace de educare comunistă a tinerilor. Asupra acestui mijloc ne vom opri în mod special în cele ce urmează.

Experiența școlii sovietice, ca și experiența școlilor noastre frunțașe a arătat că spectacolul are un puternic efect educativ, mai ales cînd e fixat în fața colectivului ca o țintă ce trebuie atinsă la capătul unei perioade de pregătire. Cel mai răspîndit procedeu de dramatizare a unei opere literare este reprezentarea ei sub formă piesei de teatru. Astfel, la Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din București s-a realizat punerea în scenă a poemului Margaritei Aligher „Zoia". Elevii au fost îndrumați cu multă vreme înainte de spectacol să citească literatura apărută la noi în legătură cu Zoia și Șura Kosmodemianski, au purtat corespondență cu elevii școlii din Moscova unde a învățat Zoia și au avut chiar ocazia să stea de vorbă cu mama Zoiei, Liubov Kosmodemianskaia, care le-a vizitat școala cu prilejul călătoriei sale la noi în țară. În felul acesta, elevii au putut pătrunde în atmosfera piesei, s-au convins de autenticitatea acțiunii ei, imaginea Zoiei devenindu-le apropiată și dragă. Pregătirea și realizarea spectacolului au contribuit astfel la educarea comunistă a elevilor.

Folosirea literaturii în cadrul unui spectacol poate lua uneori forma montajului literar. Astfel, tot la Școala medie nr. 10 din București s-a realizat, cu ocazia zilei de 24 ianuarie, montajul literar „Moș Ioan Roată și Unirea". Recitările, scenetele și cîntecele din program au fost legate între ele printr-un text alcătuit de unul dintre profesori. Textul și-a îndeplinit pe deplin scopul, anume acela de a mări valoarea educativă a programului, subliniindu-i conținutul și legîndu-l într-un tot unitar pe linia educației patriotice.

Literatura noastră realist-socialistă oferă un bogat material pentru alcătuirea unor montaje literare care să contribuie la educarea comunistă a elevilor. Așa, de pildă, se poate alcătui un montaj literar cu tema „Luptăm pentru pace" în cuprinsul căruia să intre, pe lîngă dramatizarea poemului „Cîntec de leagăn al Doncăi" de Marcel Breslașu, recitarea unor poezii ca „Măslinul" de Mihai Beniuc, „Atițătorii la război" de Dan Deșliu, „Poveste din ulița noastră" de Cicerone Theodorescu și alte creații cu aceeași temă ale poeților noștri.

O formă cu totul interesantă de dramatizare a unei opere literare cu elevii în afară de clasă este procesul literar-spectacol. Această antrenantă formă de activitate educativă, încă neextinsă, răspunde, ca și celelalte despre care am amintit mai sus, interesului viu pe care tineretul l-a arătat întotdeauna pentru teatru.

Un astfel de proces literar a fost organizat într-o clasă a X-a la Școala medie nr. 16 din București, de către o grupă de studenți de la Facultatea de filologie care făcea la acea școală practica pedagogică. Au fost aduse atunci pe „banca acuzaților" în fața elevilor clasei a X-a, două personaje ale poemului „Evgheni Oneghin" de A. Pușkin. Primul a fost Evgheni — eroul principal al poemei și al doilea ușuratecul Olga Larina. Au apărut apoi la proces în calitate de martori ai acuzaților visătorul Lenski și veșnic frămîntata Tatiana Larina, sora Olgăi. Procesul a fost pregătit o perioadă îndelungată, timp în care elevii au studiat poemul lui Pușkin. Ba chiar, interesați de problema esențială desprinsă din operă — aceea a „omului de prisos" din vechea Rusie țaristă — au citit și „Cine e de vină" a lui Herzen.

Faptul că elevii care au interpretat rolul personajelor au apărut la proces în costume de epocă a făcut mai mult simțită atmosfera operei pușkiniene.

In cadrul procesului elevii au purtat o discuție aprinsă, mulți dintre ei propunînd condamnarea, fără rezerve, a celor doi acuzați. Apărarea a pledat însă pentru acordarea unor circumstanțe atenuante arătînd că respectivii eroi ai lui Pușkin aduși în fața curții de judecată nu sînt în fond decît niște produse ale societății putrede în care s-au născut și au trăit. „In patria noastră — a spus eleva care-i apără — ca și în toate țările socialiste, nu se mai naște „oameni de prisos", iar cei puțini care au mai rămas își trăiesc ultimele clipe. Nici fete superficiale ca Olga nu se mai plămădesc la noi. Din generația noastră tînără se ivesc altfel de femei, care păsesc în același pas cu bărbații la lupta pentru făurirea socialismului". Pregătirea acestui proces literar a avut și alte efecte educative demne de remarcat. Prin studiul poemului elevii au îndrăgit versul pușkinian și au căpătat mai mult interes pentru literatura rusă în general.

Subiecte de procese literare-spectacol, în scopul educării comuniste a elevilor noștri, pot fi găsite în numeroase opere literare și din creația noastră artistică. Ca să ne referim la teatru, putem lua ca exemplu „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu .Dezbaterile din cadrul procesului organizat pe marginea ei ar constitui pentru elevi un prilej minunat de înfierare a educației burgheze putregăite, care a otrăvit gîndurile și simțămintele atîtor rînduri de tineri. Adus în fața curții de judecată, Matei, tînărul intelectual crescut în spiritul culturii decadente burgheze și al filozofiei „ideilor absolute", minat de un egoism feroce propriu clasei sociale din care face parte, va fi acuzat pentru faptul că a exercitat o influență nefastă asupra fratelui său, Petre și asupra Irinei, întunecîndu-le viețile.

Practica școlară a arătat că dramatizarea operelor literare în cadrul activității în afară de clasă cu elevii mari are o deosebită valoare educativă. Citirea, comentarea și discuțiile pe marginea celor citite în lunga perioadă de pregătire a spectacolului, ca și însăși desfășurarea spectacolului ridică nivelul cultural și politic al elevilor, le dezvoltă interesul pentru creațiile de înaltă calitate artistică, în mîezul cărora pot să pătrundă mai bine.

Trebuie să subliniem că dramatizarea unei opere literare — fie ea piesă de teatru, montaj, sau proces literar — din momentul în care devine un obiectiv în activitatea colectivului, unește pe elevi în străduințele de a realiza cît mai bine spectacolul. Evident, aceasta contribuie în mod substanțial la întărirea relațiilor tovărășești din colectiv, la închegarea colectivului de muncă al școlarilor.

Utilizarea acestor forme de activitate literară cu elevii mari merită să constituie o preocupare a cadrelor noastre didactice.

TIA MUREȘ
cercetător la Institutul de științe pedagogice

Pe drumul recoltelor record

Am vizitat de curînd Centrul școlar agricol din Buzău, una din marile unități care pregătesc cadrele necesare agriculturii noastre socialiste. Baza tehnico-materială a centrului școlar, ca și condițiile științifice de desfășurare a lucrărilor, asigură calificarea în cele mai bune condiții a viitorilor muncitori și maiștri-agricultori. Terenul Centrului școlar, aflat pe teritoriul comunei Lipia, la o depărtare de 4 km de orașul Buzău, are o suprafață de 152 de hectare, pe care sînt cultivate principalele culturi cerealiere, industriale și furajere.

Începînd cu pregătirea terenului și terminînd cu recoltatul, toate lucrările au fost executate de ucenicii școlii profesionale agricole sub conducerea cadrelor didactice de specialitate, folosindu-se cele mai avansate metode agrotehnice. Astfel, solul a fost pregătit prin dezmiriștire și arătură de toamnă pentru toate culturile, prin aplicarea de îngrășăminte, nivelarea terenului, executarea lucrărilor cu cultivatorul. S-a semănat numai sămînță de prima calitate, din soiurile cele mai productive, după ce a fost tratată în prealabil. În timpul vegetației au fost aplicate îngrășăminte suplimentare de superfosfat, iar lucrările de întreținere a culturilor au fost executate în termen, făcîndu-se trei pliviri la culturile dese și cîte 3-4 prașile la culturile prășitoare.

Toate aceste lucrări au făcut posibilă obținerea unor producții duble față de sectorul individual.

Cîteva exemple în această privință sînt pe deplin edificatoare. La grîu s-au recoltat, de pildă, 2165 kg pe hectar față de 2000 kg planificate, iar de pe o suprafață de 3 ha însămînțată experimental s-au obținut 3000 kg la ha. La ovăz, față de 1700 kg pe ha. producție planificată, s-au realizat între 2330 kg și 3000 kg la ha.

Față de stadiul actual al culturilor, există certitudinea că și recoltele planificate la porumb (6000 kg. la ha.) și floarea soarelui (2500 kg. la ha.) vor fi depășite. Mărturisim că nu ne-a fost dat pînă acum să vedem o astfel de pădure de floarea soarelui, cu asemenea tije groase și cu un fruct atît de mare. Porumbul are cîte 2 și 3 știuleți la fiecare rădăcină, iar fasolea, fără exagerare, 1 kg. de fiecare plantă.

Se minunează țăranii din satele vecine cînd trec pe lîngă parcelele de floarea soarelui, de porumb, de fasole și de sfeclă de la Lipia, văzînd ce recolte record se vor obține aici. Aceste rezultate constituie un argument deosebit de convingător pentru orientarea tineretului de la sate către învățămîntul profesional și tehnic agricol.

Și în sectorul zootehnic al centrului școlar se obțin rezultate îmbucurătoare. Gospodăria didactică posedă 110 porci de rasă Marele alb și 400 de păsări de rasă. Acestea sînt îngrijite științific și în condiții deosebit de igienice. Majoritatea construcțiilor din sectorul zootehnic au fost executate cu posibilitățile proprii ale centrului școlar, prin munca voluntară a elevilor și ucenicilor. Ele sînt întreținute în cele mai bune condiții. În momentul de față este în curs de construcție un grajd pentru vacile de rasă, cu care va fi dotată în curînd gospodăria.

Socotim că, pentru deprinderea elevilor și ucenicilor cu metodele cele mai înaintate folosite în sectorul zootehnic, pentru obținerea unei înalte productivități, este bine ca gospodăria zootehnică a centrului școlar să fie dotată cu construcții în care să fie folosită tehnica cea mai modernă. Rezultatele deosebite obținute în condițiile actuale dovedesc că investițiile pentru realizarea acestor construcții vor fi pe deplin recuperate printr-o substanțială creștere a productivității în sectorul zootehnic și printr-o pregătire tehnico-științifică și practică superioară a elevilor și ucenicilor. Ne-a reținut în mod deosebit atenția parcela experimentală însămînțată cu diferite culturi la care se aplică tratamente variate de îngrășăminte. Totul este încercat, urmărit cu atenție iar fiecare rezultat înregistrat și discutat. E drept, în unele cazuri se recoltează mai multă ... experiență decît recoltă propriu-zisă. Așa s-a întîmplat pare-se cu totul însămînțat cu orz. Asemenea mici insuccese parțiale sînt compensate însă din plin de experiența acumulată de elevi și ucenici, experiență care va duce fără îndoială la obținerea pe viitor a unor recolte superioare cifrelor planificate.

Ceea ce ne-a impresionat însă în cea mai înaltă măsură la Centrul școlar agricol din Buzău au fost dragostea de muncă și simțul de răspundere de care dau dovadă toți elevii și ucenicii, calități care stau mărturie temeinicei munci de educație desfășurată în școală. Am stat de vorbă cu un grup de zece eleve care, îmbrăcate în pantaloni cafenii și bluze de culoarea cerului, dezrădăcinau cu sapele buruienile, lucrînd într-un ritm perfect uniform, dovadă a unei temeinice deprinderi de muncă.

Elena Harab, de fel de prin Zărnești și Florica Vilcu, originară din Grădjani, mi-au mărturisit deosebita dragoste pentru meseria pe care o aprofundează aici în școală. Această dragoste se oglindea pe fețele lor strălucind de voie bună, în munca lor însuflețită.

Centrul școlar agricol din Buzău pregătește specialiști de înaltă calificare, în stare să țină pasul cu ritmul impetuos al dezvoltării agriculturii noastre socialiste.

ing. VANGHELI MIȘICU
consilier în Ministerul Învățămîntului și Culturii

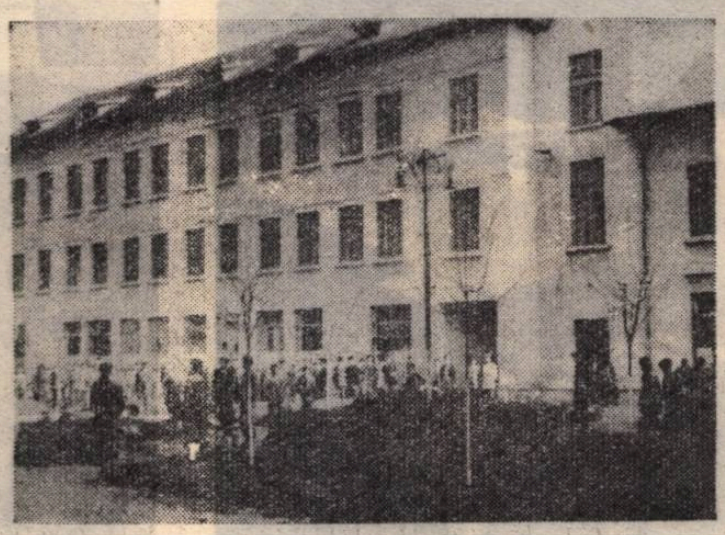

Clădirea Centrului școlar agricol din Buzău

LUMINOASĂ ZI DE AUGUST

Versuri: VIOREL BURLACU *Muzica: Prof. ALEX. PLEŞCA*

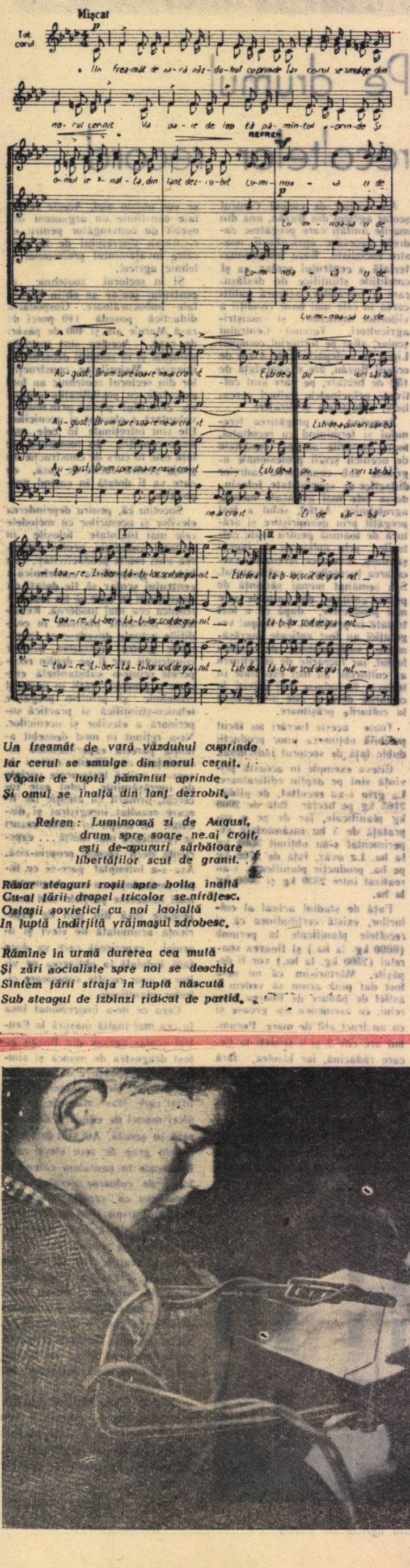

Un treamăt de vară văzduhul cuprinde
Iar cerul se smulge din norul cernit.
Văpaie de luptă pămîntul aprinde
Şi omul se înalţă din lanţ dezrobit.

Refren: Luminoasă zi de August,
drum spre soare ne-ai croit,
eşti de-apururi sărbătoare
libertăţilor scut de granit.

Răsar steaguri roşii spre bolta înaltă
Cu-al ţării drapel tricolor se-nfrăţesc.
Ostaşii sovietici cu noi laolaltă
In luptă îndîrjită vrăjmaşul zdrobesc.

Rămîne în urmă durerea cea mută
Şi zări socialiste spre noi se deschid
Sîntem ţării straja în luptă născută
Sub steagul de izbînzi ridicat de partid.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Examenul de maturitate la învăţămîntul general şi examenul de stat la învăţămîntul pedagogic din sesiunea de toamnă 1959 încep la 3 septembrie a.c.

Inscrierile candidaţilor la aceste examene se fac între 10—20 august.

Fac excepţie numai candidaţii care vor absolvi clasa XI (anul IV) la cursurile fără frecvenţă din sesiunea august a.c., precum şi elevii corigenţi şi amînaţi, care se vor putea inscrie pînă în ziua de 31 august a.c.

— Lucrările scrise la examenul de maturitate se dau în următoarele zile:

3 septembrie, **limba şi literatura română;**

4 septembrie, **matematica;**

— candidaţii care provin de la şcolile clasice vor da în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră lucrarea scrisă la limba latină în loc de matematică;

5 septembrie, **limba şi literatura maternă pentru şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.**

— Lucrările scrise la examenul de stat de la şcolile pedagogice şi de la institutele pedagogice de învăţători se dau în următoarele zile:

3 septembrie, **limba şi literatura română pentru candidaţii proveniţi de la şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare; literatura pentru copii pentru candidaţii proveniţi de la institutele pedagogice de învăţători.**

4 septembrie, **matematica pentru candidaţii proveniţi de la şcolile pedagogice de învăţători; pedagogia preşcolară pentru candidatele provenite de la şcolile pedagogice de educatoare; pedagogia pentru candidaţii proveniţi de la şcolile pedagogice de învăţători.**

5 septembrie, **limba şi literatura maternă pentru candidaţii proveniţi de la şcolile pedagogice cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.**

Probele orale, atît la examenele de maturitate cît şi la examenele de stat, vor începe în ziua de 6 septembrie (7 septembrie pentru şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) şi se vor termina cel mai tîrziu în seara zilei de 11, respectiv 12 septembrie.

Ultimele rezultate ale examenului de maturitate se vor afişa cel mai tîrziu în seara zilei de 12 septembrie.

ŞTIRI

Elevii vor studia obiectul **„Cunoştinţe elementare de producţie industrială".**

După cum se ştie, începînd cu anul şcolar viitor, la şcolile de 7 ani din oraşe şi centrele industriale se va introduce un nou obiect de învăţămînt „Cunoştinţe elementare de producţie industrială". In cadrul acestui obiect elevii vor primi cunoştinţe despre producţie, unităţile de producţie industrială (fabrici, uzine), despre rolul lor în producerea bunurilor materiale, ca şi cunoştinţe de ansamblu privind ramurile economiei naţionale. Tot aici elevii vor face cunoştinţă cu anumite procese tehnologice, din diferite sectoare de producţie cu materialele de producţie — scule, utilaje şi maşini-unelte — folosite în industrie. Noul obiect de studiu va stabili o legătură mai trainică cu producţia şi va avea o contribuţie substanţială la pregătirea elevilor pentru viaţă. Programa a fost întocmită şi în curînd va fi tipărită şi transmisă şcolilor.

In ajutorul educatoarelor

Pentru a se veni în ajutorul educatoarelor din instituţiile preşcolare s-au luat măsuri în vederea difuzării în grădiniţe a unui bogat material de îndrumare, printre care se numără lucrările: „Indrumări metodice privind organizarea şi desfăşurarea jocurilor didactice în grădiniţele de copii", „Indrumări metodice privind desfăşurarea activităţii instructiv-educative în grădiniţa de copii cu grupa combinată", „Instrucţiuni cu privire la organizarea serbărilor în grădiniţa de copii" etc. De asemenea, va fi difuzat Manualul de cîntece pentru grădiniţele de copii, care cuprinde circa 150 de cîntece pentru copiii preşcolari. In anul şcolar viitor se va afla la îndemîna educatoarelor şi o colecţie de jocuri didactice cuprinzînd 250 de jetoane a căror tematică este în strînsă legătură cu prevederile programei.

Noi şcoli speciale

In noul an şcolar se vor deschide noi şcoli speciale. Astfel, la Birlad va funcţiona o şcoală pentru orbi, iar la Craiova şi în regiunea Baia Mare vor lua fiinţă şcoli ajutătoare.

In acelaşi timp, pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative în şcolile speciale au fost îmbunătăţite programele de învăţămînt destinate acestor şcoli. Programele urmăresc iniţierea elevilor în anumite meserii şi legarea tot mai strînsă a învăţămîntului de practică. Astfel, pentru şcolile ajutătoare au fost elaborate noi programe de învăţămînt la geografie şi desen şi au fost îmbunătăţite programele de limba română şi matematică. Pentru şcolile de surdo-muţi vor fi revizuite toate programele şcolare.

Au fost elaborate şi manuale şcolare noi pentru şcolile ajutătoare şi de surdo-muţi. Menţionăm dintre acestea: Dezvoltarea vorbirii pentru clasa a IV-a şi Aritmetica pentru clasa a V-a (şcolile de surdo-muţi), Abecedar şi Aritmetica pentru clasa I-a, Aritmetica pentru clasa a II-a şi Citire pentru clasa a III-a (şcolile ajutătoare).

O grădiniţă de copii fruntaşă

Grădiniţa de copii din comuna Deta a luat fiinţă acum 11 ani.

Aşezată în centrul comunei, într-o frumoasă vilă în care înainte huzurea familia unui moşier, grădiniţa este frecventată de aproape 70 de copii ai oamenilor muncii de la fabrica I.P.R.O.F.I.L. din localitate. Sălile de clasă, dormitoarele, sala de mese — toate mari şi luminoase, înzestrate cu mobilier nou — instalaţiile pentru jocuri, gospodăria auxiliară, fac ca viaţa copiilor în grădiniţă să se desfăşoare în cele mai bune condiţiuni.

La rîndul lor, educatoarele se străduiesc să lucreze cît mai bine, să obţină rezultate tot mai rodnice în munca lor. In acest scop ele desfăşoară o bogată activitate în cadrul cercului metodic.

O mare atenţie acordă educatoarele legăturii cu părinţii copiilor. Ele prezintă adesea în faţa acestora conferinţe pe teme pedagogice.

Prin activitatea ei, grădiniţa din comuna Deta a ajuns să fie o unitate fruntaşă pe raion.

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

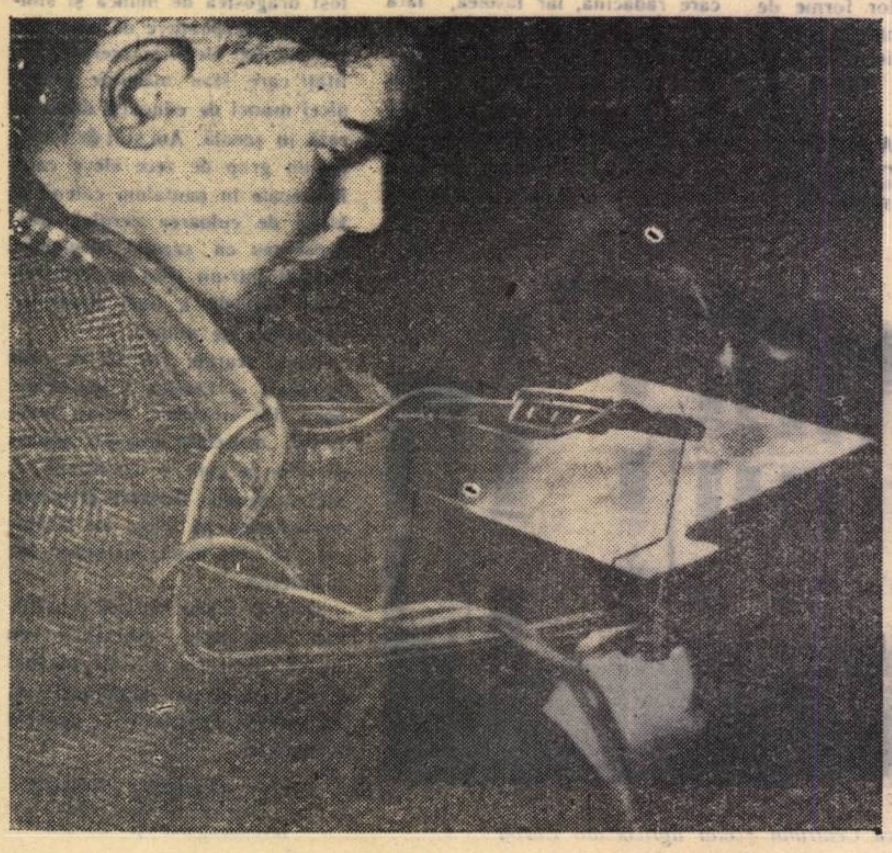

STINGA: „Experimentarea inovaţiei" (la lucru cu trafoarajul electric, inovaţie obţinută în cadrul cercului tinerilor fizicieni de la casa pionierilor din Timişoara)
JOS: „Antrenament".

Organizarea şi desfăşurarea examenului de stat în instituţiile de învăţământ superior

Printr-un ordin al ministrului Învăţământului şi Culturii a fost aprobat regulamentul privind organizarea şi desfăşurarea examenului de stat în instituţiile de învăţământ superior. În regulament se arată că, pentru a primi diploma universitară, studenţii instituţiilor de învăţământ superior vor trece un examen de stat potrivit cu prevederile planurilor de învăţământ.

Examenul de stat face parte integrantă din procesul de învăţământ şi are ca scop să verifice cunoştinţele teoretice şi practice ale studenţilor, fundamentate pe concepţia marxist-leninistă despre lume, capacitatea lor de a generaliza şi a aplica în mod creator în practică cunoştinţele dobîndite în cursul studiilor superioare, maturitatea în pregătirea de specialitate, orientarea lor în problemele construirii socialismului.

La institutele politehnice şi tehnice, examenul de stat constă din susţinerea unui proiect de diplomă. La universităţi, institute pedagogice, institute de ştiinţe economice, medico-farmaceutice, agronomice, de educaţie fizică şi de arte, examenul de stat constă din susţinerea unei lucrări de diplomă ca primă probă, precum şi din probe la 2—3 discipline stabilite prin planurile de învăţământ. Lucrarea de diplomă va fi redactată în scris.

La facultatea de mecanizare a agriculturii, examenul de stat constă din susţinerea unui proiect de diplomă şi a unui examen de ştiinţe sociale. La institutele de arte lucrarea de diplomă va consta, în general, din prezentarea unei creaţii originale după specificul institutului, pregătită în cursul ultimului an de studii.

Probele examenului de stat sînt orale. Pentru anumite obiecte ce se vor stabili în planurile de învăţământ, probele orale pot fi completate cu probe practice.

Pentru fiecare facultate examenul de stat are loc de două ori pe an, la datele stabilite prin planurile de învăţământ.

Pentru susţinerea examenului de stat, la instituţiile de învăţământ superior se vor constitui comisii compuse dintr-un preşedinte şi din 2—4 membri permanenţi. Comisiile pentru examenul de stat se numesc de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, la propunerea instituţiilor de învăţământ superior.

În vederea prezentării la examenul de stat, decanatele vor verifica situaţia şcolară a studenţilor care au promovat ultimul an de studiu, pe toată durata şcolarităţii şi vor afişa listele nominale ale celor admişi la examenul de stat.

Temele proiectelor şi ale lucrărilor de diplomă vor fi stabilite de catedrele de specialitate, urmînd a fi discutate şi aprobate în consiliul ştiinţific al facultăţii. La stabilirea temelor proiectelor şi lucrărilor de diplomă se va ţine seama de cerinţele economiei naţionale, precum şi de dezvoltarea continuă a ştiinţei, tehnicii şi culturii. Proiectele de diplomă trebuie să cuprindă şi problemele de economia şi organizarea producţiei, tehnica securităţii şi controlul producţiei. Repartizarea temelor proiectelor şi lucrărilor de diplomă la studenţi (cu indicarea conducătorului proiectului sau lucrării de diplomă) se va anunţa printr-un ordin al decanului, cu cel puţin două semestre înainte de încheierea cursurilor ultimului an de studii. Documentarea şi elaborarea proiectului sau lucrării de diplomă se face sub îndrumarea conducătorului desemnat. Studenţii vor preda proiectul sau lucrarea de diplomă, semnată, cu cel puţin 20 de zile înainte de data sesiunii examenului de stat. Conducătorul proiectului sau lucrării de diplomă va controla lucrarea, alcătuind un referat asupra ei şi indicînd totodată nota cu care apreciază proiectul (lucrarea). Proiectul sau lucrarea va mai fi avizată de 1—2 recenzenţi numiţi de catedră, cu specialitatea în domeniul în care s-a făcut proiectul (lucrarea). În cazul aprecierilor favorabile făcute de conducătorul proiectului sau lucrării de diplomă şi recenzenţi, şeful de catedră hotărăşte admiterea proiectului (lucrării) pentru susţinere şi predă proiectul (lucrarea) decanatului. Susţinerea proiectului sau lucrării de diplomă se face în faţa comisiei examenului de stat în şedinţă publică.

Probele orale şi practice la examenul de stat vor avea loc în prezenţa a cel puţin doi membri permanenţi ai comisiei examenului de stat.

Notarea candidaţilor la susţinerea proiectului de diplomă şi a lucrării de diplomă se face de comisia examenului de stat, în şedinţă închisă, prin majoritate simplă de voturi. În caz de paritate decide preşedintele comisiei examenului de stat. Notarea candidaţilor la probele orale şi practice ale examenului de stat se face de examinator, în prezenţa membrilor comisiei care au asistat la probe. În cazul cînd membrii comisiei nu sînt de acord cu nota dată de examinator, decide preşedintele comisiei. Aprecierea cunoştinţelor candidaţilor la probele examenului de stat se face cu notele de la 10—1 (exprimate prin numere întregi), nota minimă de promovare fiind 5. La disciplinele unde se dau probe orale şi practice, nota disciplinei va fi media rezultată din notele celor două probe. Nota examenului de stat este media aritmetică a notelor obţinute la fiecare disciplină şi a notei lucrării de diplomă care intră în calcul cu pondere egală cu celelalte note.

Candidaţii care în cadrul examenului de stat susţin un proiect de diplomă şi primesc nota sub 5 sînt declaraţi respinşi. Ei pot să susţină aceeaşi proiect de diplomă în sesiunile următoare neschimbat sau refăcut, sau să elaboreze un nou proiect, după aprecierea comisiei. La facultăţile unde examenul de stat cuprinde susţinerea unei lucrări de diplomă, candidaţii care au obţinut nota sub 5 la susţinerea acestei lucrări sînt declaraţi respinşi la examenul de stat şi nu au dreptul să se prezinte la celelalte probe. Ei pot să susţină aceeaşi lucrare refăcută în sesiunile următoare de examen de stat sau să elaboreze o nouă lucrare, după aprecierea comisiei. Candidaţii care obţin nota sub 5 la una din discipline, sînt declaraţi respinşi. Cei care au obţinut la lucrarea de diplomă notă de promovare, însă au fost declaraţi respinşi la examenul de stat prin nepromovarea celorlalte probe, pot repeta examenul de stat fără a susţine din nou lucrarea de diplomă. De asemenea, cei care repetă examenul de stat vor fi scutiţi de susţinerea din nou a probelor la care au luat note de „9" şi „10" în prima sesiune.

Rezultatul examenului la fiecare disciplină prevăzută în planul de învăţământ, consemnat în procese verbale, se va afişa zilnic.

Proiectele şi lucrările de diplomă ale absolvenţilor rămîn la instituţie, eliberîndu-li-se la cerere copii de pe acestea (executate de absolventul respectiv).

Rectorul sau directorul instituţiei de învăţământ superior va lua măsuri pentru afişarea rezultatelor finale ale comisiei examenului de stat şi va elibera celor în drept diploma respectivă.

Candidaţii care au trecut examenul de stat primesc diploma de absolvire a instituţiei respective de învăţământ superior, prin care li se acordă calificarea corespunzătoare. Primesc diploma cu menţiunea de merit absolvenţii care au reuşit la examenul de stat în prima sesiune planificată în ultimul an de studiu obţinînd la toate probele note de 9 şi 10, dacă în ultimii trei ani de studiu şi-au îndeplinit obligaţiile şcolare prevăzute în planul de învăţământ, obţinînd la toate disciplinele note de 9, 10 şi în facultate au avut o comportare bună. Posesorii diplomei de merit se bucură de dreptul de preferinţă la repartizarea în producţie.

Absolvenţii ultimului an de studiu ai instituţiilor de învăţământ superior pot susţine examenul de stat în decurs de 2½ ani din momentul absolvirii, în cel mult două sesiuni. Cei care nu au reuşit la examenul de stat nici pentru a doua oară sau nu au susţinut de loc examenul de stat în termen de 2½ ani de la absolvire primesc în loc de diplomă de absolvire un certificat de studii în care sînt enumerate disciplinele la care au luat examenele, după planul de învăţământ, precum şi notele (calificativele) obţinute şi vor fi încadraţi în producţie ca tehnicieni sau în funcţii similare.

Studenţii bursieri din ultimul an de studii primesc bursa de stat şi indemnizaţia de merit pe toată perioada pregătirii şi susţinerii — în prima sesiune — a examenului de stat. De asemenea, continuă să primească bursa de stat şi indemnizaţia de merit pe timp de o lună după încheierea sesiunii examenului de stat studenţii bursieri care au promovat examenul de stat. Vor mai continua să primească bursa de stat şi indemnizaţia de merit pe timp de o lună şi studenţii muncitori, cei orfani de ambii părinţi şi cei proveniţi din casele de copii, bursieri din ultimul an de studiu, indiferent dacă au promovat sau nu examenul de stat. Studenţii muncitori, cei orfani de ambii părinţi şi cei proveniţi din casele de copii, bursieri din ultimul an de studiu, care au fost repartizaţi în învăţământ, primesc bursa de stat în continuare pînă la încadrarea în muncă, pe baza repartizării. Studenţii muncitori care au primit indemnizaţie (salariu) în cursul ultimului an de studiu, repartizaţi în învăţământ, primesc indemnizaţiile (salariul) pînă la încadrarea în muncă, pe baza repartizării. Studenţii bursieri care nu s-au prezentat la prima sesiune a examenului de stat pierd dreptul de bursă şi respectiv de indemnizaţie.

Studenţii care au promovat ultimul an de studii al instituţiilor de învăţământ superior cursuri de zi şi au fost angajaţi în producţie, ca tehnicieni, fără a fi promovat examenul de stat, vor beneficia de concediu fără plată de cel mult 30 de zile în vederea susţinerii examenului de stat. Studenţilor din învăţământul superior seral şi fără frecvenţă care se prezintă la examenul de stat li se va putea acorda la cerere un concediu fără plată de cel mult 15 zile, pe lîngă concediul cu plată prevăzut de Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri nr. 271/1959. Pentru obţinerea concediilor din producţie în vederea trecerii examenului de stat, cei în cauză vor face dovada, cu adeverinţe eliberate de decanul facultăţii, că pregătesc examenul de stat.

Absolvenţii ultimului an de studiu din seriile 1957—1958 şi 1958—1959 pot susţine examenul de stat în decurs de 2½ ani, în cel mult două sesiuni. Absolvenţii ultimului an de studii din seriile 1956—1957 şi anterioare se pot prezenta la examenul de stat o singură dată, la una din sesiunile din anii 1959 sau 1960. Prima sesiune generală va fi între 25 septembrie — 10 octombrie 1959. Nu pot beneficia de aceste sesiuni cei care s-au prezentat de două ori la examenul de stat şi nu l-au promovat.

Candidaţii înscrişi la examenul de stat în aceste sesiuni vor susţine examenul în conformitate cu prevederile prezentului regulament, pe baza planurilor de învăţământ în vigoare la data prezentării la examenul de stat.

Absolvenţii institutelor pedagogice şi ai secţiilor pedagogice cu durata de şcolarizare de 3 ani se pot prezenta la examenul de stat o singură dată la una din sesiunile din anii 1959, 1960 şi vor susţine examenul de stat pe baza planurilor de învăţământ din anul şcolar 1955—1956, fără a prezenta lucrare de diplomă. Pentru a fi înscrişi, aceşti candidaţi vor prezenta recomandarea ministerului, a organizaţiei centrale sau a Comitetului executiv al sfatului popular regional în care lucrează, semnată de conducerea ministerului, a organizaţiei centrale sau a comitetului executiv al sfatului popular regional.

Regulamentul privind organizarea şi desfăşurarea examenului de stat în învăţământul superior este întocmit în baza art. 11 din Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 995/1959. Orice dispoziţii legale anterioare referitoare la organizarea şi desfăşurarea examenului de stat şi-au încetat aplicabilitatea, fiind abrogate prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri menţionată mai sus.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL DE CONSTRUCŢII BUCUREŞTI anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

I. — FACULTATEA DE CONSTRUCŢII

1) Şef de laborator, la catedra Clădiri, poziţia 10 din statul de funcţiuni. 2) Preparator la catedra Clădiri, poziţia 11 din statul de funcţiuni. 3) Asistent la disciplina Construcţii metalice, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Construcţii metalice, 10,5 ore proiect medie săptămînală. 4) Asistent la disciplina Construcţii metalice, poziţia 4 din statul de funcţiuni al catedrei de construcţii metalice, 10,5 ore medie săptămînală. 5) Preparator la catedra Construcţii metalice, poziţia 8 din statul de funcţiuni. 6) Asistent la disciplina Beton armat, poziţia 6 din statul de funcţiuni al Catedrei de Beton armat, 9,5 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 7) Asistent la disciplina Beton armat, poziţia 7 din statul de funcţiuni al catedrei de Beton armat, 9,5 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 8) Preparator la catedra de Beton armat, poziţia 10 din statul de funcţiuni. 9) Şef de cabinet la catedra de Mecanica construcţiilor, poziţia 18 din statul de funcţiuni. 10) Preparator principal la catedra de Mecanica construcţiilor, poziţia 16 din statul de funcţiuni. 11) Preparator la catedra Mecanica construcţiilor, poziţia 17 din statul de funcţiuni. 12) Asistent la disciplinele: Tehnologia execuţiei construcţiilor, secţia ingineri economişti: Organizarea şi planificarea lucrărilor de construcţii, Facultatea de Construcţii: Tehnologia, organizarea şi planificarea lucrărilor hidrotehnice, Facultatea de Hidrotehnică: poziţia 13 din statul de funcţiuni al catedrei de Organizarea şi planificarea construcţiilor, 10 ore proiect şi seminar medie săptămînală. 13) Asistent la disciplinele: Organizarea şi planificarea lucrărilor de construcţii, inclusiv întreprinderile auxiliare şi Economia industriei construcţiilor, secţia ingineri economişti şi Organizarea şi planificarea construcţiilor, poziţia 14 din statul de funcţiuni al catedrei de Organizarea şi planificarea construcţiilor, 10 ore proiect şi seminar medie săptămînală. 14) Şef de cabinet la catedra de Economie, organizarea şi planificarea lucrărilor de construcţii, poziţia 16 din statul de funcţiuni. 15) Asistent la catedra de Practică în producţie, conducerea unei grupe de studenţi de la Facultatea de Instalaţii şi Utilaj la practica premergătoare, poziţia 7 din statul de funcţiuni, 26 ore medie săptămînală. 16) Asistent la catedra de Practica în producţie, conducerea studenţilor de la Facultatea de Hidrotehnica la practica premergătoare, poziţia 9 din statul de funcţiuni, 26 ore medie săptămînală.

II. — FACULTATEA DE INSTALAŢII ŞI UTILAJ

1) Preparator la catedra Instalaţii, poziţia 9 din statul de funcţiuni. 2) Asistent la disciplinele Electrotehnică, măsuri şi maşini electrice şi Instalaţii electrice şi automatizări, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Electrotehnică, 11 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 3) Asistent la disciplinele Instalaţii electrice şi automatizări şi Electrotehnică, maşini şi acţionări electrice, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj şi Electrotehnică şi instalaţii electrice, Facultatea de Construcţii, poziţia 9 din statul de funcţiuni al catedrei de Electrotehnică, 10 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 4) Asistent la disciplinele Electrotehnică, măsuri şi maşini electrice, Electrotehnică, maşini şi acţionări electrice şi Instalaţii electrice şi automatizări, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj şi Electrotehnică şi instalaţii electrice, Facultăţile de Construcţii, Drumuri şi Poduri şi Hidrotehnică, poziţia 8 din statul de funcţiuni al catedrei de Electrotehnică, 11 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 5) Asistent la disciplina Maşini de ridicat şi transportat, secţia Utilaj de construcţii, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Maşini de construcţii, 9 ore proiect, seminar şi laborator medie săptămînală. 6) Asistent la disciplinele Maşini de construcţii şi terasamente, Secţia Utilaj de construcţii şi Organe de maşini şi maşini de construcţii, Facultatea de Construcţii, poziţia 7 din statul de funcţiuni al catedrei de Maşini de construcţii, 10 ore proiect, seminar şi laborator medie săptămînală. 7) Asistent la disciplinele Geometrie analitică, Matematici generale şi Analiză şi Matematici speciale, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj şi secţia de Geodezie, poziţia 13 din statul de funcţiuni al catedrei de Matematici, 10 ore seminar medie săptămînală. 8) Asistent la disciplinele Geometrie analitică şi Analiză şi matematici speciale, Facultăţile de Instalaţii şi Utilaj, Drumuri şi Poduri şi Hidrotehnică, poziţia 14 din statul de funcţiuni al catedrei de Matematici, 9,5 ore seminar medie săptămînală. 9) Preparator principal, catedra Matematici, poziţia 15 din statul de funcţiuni. 10) Asistent la disciplina Desen de construcţii, Facultatea de Drumuri şi Poduri şi secţia Geodezie, poziţia 11 din statul de funcţiuni al catedrei de Geometrie descriptivă şi desen, 12 ore seminar medie săptămînală. 11) Asistent la disciplina Desen industrial şi de instalaţii, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj, poziţia 12 din statul de funcţiuni al catedrei de Geometrie descriptivă şi desen, 14 ore seminar medie săptămînală.

III. — FACULTATEA DE DRUMURI ŞI PODURI

1) Asistent la disciplinele Curs general căi de comunicaţii, Facultatea de Construcţii şi exploatarea carierelor, Facultatea de Drumuri şi Poduri, poziţia 8 din statul de funcţiuni al catedrei de Drumuri, 9 ore proiect şi seminar medie săptămînală. 2) Şef de laborator de Geodezie, poziţia 11 din statul de funcţiuni al catedrei de Geodezie. 3) Preparator la catedra de Geodezie şi Fotogrametrie, poziţia 13 din statul de funcţiuni. 4) Preparator principal la catedra Topografie, poziţia 10 din statul de funcţiuni.

IV. — FACULTATEA DE HIDROTEHNICA

1) Asistent la disciplinele Regularizării de riuri, căi navigabile şi porturi, Hidrologie şi meteorologie, Similitudine şi modelare, Hidrodinamică şi hidromecanizare, Facultatea Hidrotehnică şi Curs general de construcţii hidrotehnice, secţia Geodezie, poziţia 10 din statul de funcţiuni al catedrei de Hidraulică şi Construcţii hidrotehnice, 7,05 ore seminar, proiect şi laborator medie săptămînală. 2) Asistent la disciplinele Mecanica fluidelor şi Hidraulică şi maşini hidraulice, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj, Hidraulică şi amenajarea cursurilor de apă, Facultatea de Drumuri şi Poduri şi Construcţii hidrotehnice, Facultatea de Hidrotehnică, poziţia 11 din statul de funcţiuni al catedrei de Hidraulică şi construcţii hidrotehnice, 8 ore seminar, proiect şi laborator medie săptămînală. 3) Asistent la disciplinele Construcţii hidrotehnice, Hidraulică şi Economia apelor, poziţia 12 din statul de funcţiuni al catedrei de Hidraulică şi construcţii hidrotehnice, 8 ore seminar, proiect şi laborator medie săptămînală 4) Asistent la disciplinele Regularizări de riuri, Căi navigabile şi porturi şi Maşini hidraulice, Facultatea de Hidrotehnică şi Curs general de construcţii hidrotehnice, inclusiv alimentări cu apă şi canalizări, secţia ingineri economişti, poziţia 13 din statul de funcţiuni al catedrei de Hidraulică şi construcţii hidrotehnice, 7 ore seminar, proiect şi laborator medie săptămînală. 5) Şef de laborator la catedra Hidraulică şi Construcţii hidrotehnice, poziţia 14 din statul de funcţiuni. 6) Asistent la disciplinele Canalizări, Facultatea de Hidrotehnică şi Hidraulică, construcţii hidrotehnice, alimentări cu apă şi canalizări, Facultatea de Construcţii, poziţia 5 din statul de funcţiuni al catedrei de Alimentări cu apă şi canalizări, 8 ore proiect şi seminar medie săptămînală. 7) Asistent la disciplinele Alimentări cu apă şi Hidroamelioraţii, Facultatea de Hidrotehnică şi Hidraulică, construcţii hidrotehnice, alimentări cu apă şi canalizări, Facultatea de Construcţii, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Alimentări cu apă şi canalizări, 9 ore proiect şi seminar medie săptămînală. 8) Asistent la disciplina Geotehnică şi fundaţii, Facultatea de Construcţii, poziţia 6 din statul de funcţiuni al catedrei de Geotehnică şi Fundaţii, 9 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 9) Asistent la disciplinele Geotehnică şi Fundaţii şi Geologie tehnică, Facultatea de Hidrotehnică şi Geomorfologie, secţia Geodezie, poziţia 8 din statul de funcţiuni al catedrei de Geotehnică şi Fundaţii, 9 ore proiect şi laborator medie săptămînală. 10) Asistent la disciplina Rezistenţa materialelor, Facultatea de Construcţii, poziţia 8 din statul de funcţiuni al catedrei de Rezistenţa materialelor, 10 ore seminar şi laborator medie săptămînală. 11) Asistent la disciplinele Rezistenţa materialelor şi Statica construcţiilor, Facultatea de Instalaţii şi Utilaj, poziţia 10 din statul de funcţiuni al catedrei de Rezistenţa materialelor, 10 ore seminar şi laborator medie săptămînală.

La concurs se pot prezenta persoanele care funcţionează în posturi de asistent, şef de laborator sau şef de cabinet, preparator principal şi preparator, sau persoane din producţie. Cei ce doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei, o cerere însoţită de următoarele acte: 1) Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare. 2) Lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar. 3) Certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia în care acesta îşi are funcţia de bază, din care să rezulte şi vechimea în cîmpul muncii. 4) Memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat. 5) Autobiografie.

Concursul pentru ocuparea posturilor de asistent constă din următoarele probe: 1) O probă scrisă şi o probă orală la disciplina (disciplinele) care formează postul respectiv. 2) O probă practică la disciplinele care comportă lucrări practice sau de atelier. 3) O probă pedagogică, care constă din conducerea unei şedinţe de seminar sau de lucrări practice.

Concursul pentru ocuparea posturilor de şef de laborator sau cabinet, preparator principal şi preparator constă din următoarele probe: 1) O probă scrisă şi o probă orală la disciplina de specialitate. 2) O probă practică la disciplinele care au prevăzute lucrări practice.

Locul şi data concursului vor fi anunţate direct candidaţilor admişi la concurs, pentru postul respectiv.

Noua clădire a Institutului pedagogic din Ceboksar

INVĂŢĂMÎNTUL SOVIETIC în preajma noului an şcolar

In Uniunea Sovietică, anul şcolar care se va deschide în curînd va fi un an deosebit. O dată cu el va începe realizarea în practică a reorganizării sistemului de învăţămînt. De aceea, organele învăţămîntului şi şcolile acordă o mare atenţie creării celor mai bune condiţii în vederea deschiderii cursurilor.

Cu deosebită grijă sînt rezolvate problemele privitoare la întărirea bazelor politehnice ale învăţămîntului, la desfăşurarea instruirii în producţie a elevilor, la organizarea claselor a VIII-a pe lîngă şcolile de 7 ani existente. In noul an şcolar va creşte într-o măsură însemnată numărul şcolilor de 11 ani. Pentru acestea se creează baza materială corespunzătoare, se organizează ateliere şcolare şi interşcolare.

In numeroase raioane are loc şi dă rezultate importante întrecerea desfăşurată sub lozinca „Să pregătim în chip exemplar fiecare şcoală pentru noul an de învăţămînt".

In raioanele Ucrainei, de exemplu, pregătirea pentru noul an şcolar este în toi. Aici se construiesc, pe baza alocaţiilor din buget, peste 100 de şcoli şi clădiri pentru şcolile internate. Se ridică de asemenea numeroase şcoli noi prin mijloacele colhozurilor. Numai în regiunea Kirovograd se construiesc prin mijloacele colhozurilor 86 de şcoli şi 290 de săli de clasă. De asemenea, sute de şcoli noi se clădesc cu ajutorul colhozurilor în regiunile Cerkassk, Lugansk, Harkov etc.

Constructorii din Moscova vor da în funcţiune, la 1 septembrie, 30 de şcoli şi 8 şcoli-internate.

In oraşul Irkutsk, 18 şcoli de 7 ani, sînt transformate în şcoli de 8 ani şi 16 şcoli medii trec la învăţămîntul de 11 ani cu instruire în producţie. Se deschid 7 şcoli-internate şi două şcoli ai căror elevi vor fi semi-interni.

Şcolile din oraşul Sumgaitsk (R.S.S. Azerbaidjană) sînt gata de pe acum pentru deschiderea cursurilor. Cu ajutorul întreprinderilor care le patronează, al organizaţiilor obşteşti şi al elevilor înşişi, încă de la 20 iulie în toate şcolile raionului au fost terminate reparaţiile curente şi capitale, au fost reutilate cabinetele de fizică şi chimie.

In oraşul Novorosiisk au fost complet reamenajate toate clădirile şcolare, a fost pus la punct inventarul şi utilajul şcolar. Un sprijin preţios au primit şcolile în această privinţă din partea întreprinderilor „Proletarul", „Oriol", „Motorul roşu" etc.

Pretutindeni se construiesc localuri noi pentru şcoli, pentru şcolile-internate, pentru ateliere, laboratoare, săli de sport. Milioane de oameni sovietici ajută organelor de învăţămînt în munca lor pentru cît mai buna pregătire a tuturor şcolilor în vederea începerii cursurilor.

Consfătuirea Comitetului administrativ al F. I. S. E.

De curînd a avut loc la Sofia consfătuirea Comitetului administrativ al Federaţiei Internaţionale a Sindicatelor din Învăţămînt. La lucrările consfătuirii au participat reprezentanţi din Mexic, Irak, Africa Neagră, Romînia, Polonia, U.R.S.S., Franţa, R.D. Germană, Austria, Ungaria, Cehoslovacia, China, Chile. Participă de asemenea reprezentanţi ai U.N.E.S.C.O. şi ai Biroului internaţional pentru problemele educaţiei.

In şedinţa din 27 iulie, Paul Delanoue, secretarul general al F.I.S.E., a prezentat raportul: „Dezvoltarea societăţii contemporane, noile sarcini ale şcolii şi rolul Federaţiei Internaţionale al Sindicatelor din Învăţămînt."

La 30 iulie au luat sfîrşit discuţiile pe marginea raportului prezentat de Paul Delanoue. Au fost adoptate rezoluţii cu privire la noile sarcini ale Federaţiei Internaţionale a Sindicatelor din Învăţămînt cu privire la problemele educaţiei şi mişcarea de eliberare în ţările latino-americane, precum şi cu privire la lupta pentru pace.

VACANŢA ELEVILOR DE PESTE HOTARE

In R.D.G., vacanţa de vară a fost inaugurată printr-un mare festival al pionierilor care a avut loc la Frankfurt pe Oder la începutul lunii iulie. Apoi, peste şase sute de mii de copii şi tineri din toate regiunile R.D.G. au plecat în taberele de odihnă organizate de şcoli şi întreprinderi. Anul acesta au fost alocate în acest scop, din bugetul de stat, 65.500.000 de mărci, în afară de cele cîteva milioane de mărci prevăzute din fondurile întreprinderilor şi ale sindicatelor.

Pentru copiii şi tinerii care-şi petrec vacanţa în tabere se organizează excursii în cele mai frumoase regiuni ale ţării. De asemenea, anul acesta au fost amenajate la periferia oraşelor mari ca Berlin, Halle, Leipzig, Karl-Marx-Stadt şi Dresda terenuri de joc, centre pentru turişti şi cabane.

In republica pionierilor „Wilhelm Pieck", situată pe malul lacului Werbellin, în apropiere de Berlin, a fost deschisă o tabără internaţională de pionieri. De asemenea, municipalitatea din Berlinul democrat a pus la dispoziţia copiilor vestberlinezi 15.000 locuri de odihnă în taberele din R.D.G.

★

In oraşul copiilor Csillebérc din Budapesta s-a deschis o tabără internaţională de pionieri şi şcolari. In afara celor 900 de copii maghiari, aici îşi petrec vacanţa 200 de pionieri din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Bulgaria, Republica Populară Mongolia, Franţa, Danemarca, Belgia.

★

Presa franceză scrie despre situaţia grea a copiilor oamenilor muncii din Franţa. După cum arăta de curînd ziarul „Paris Journal", anul acesta 3.500.000 de copii ai oamenilor muncii din Franţa nu vor putea să se odihnească în afara oraşelor.

Alocaţiile de stat pentru întreţinerea taberelor de vară pentru copii sînt cu totul insuficiente şi se reduc an de an. Dacă în anul 1945 alocaţiile acopereau 50 la sută din cheltuielile pentru întreţinerea acestor tabere, în prezent alocaţiile de stat nu depăşesc 7—8 la sută.

Prietenie care va sluji pacea

Timp de zece zile, Viena — oraşul Dunării albastre — a fost un oraş al tinereţii. Bătrînele ei ziduri, palatele durate în marmură, de sute de ani, pieţele ce evocă omenirii atîtea amintiri au fost martore ale unei manifestări tinereşti de o mare forţă, o manifestare închinată păcii şi prieteniei popoarelor. Poate niciodată în întreaga ei istorie Viena nu a fost atît de tînără ca în aceste zile. Au întinerit-o cei 18.000 de băieţi şi fete veniţi din 111 ţări care au dovedit că ideea cea mai scumpă a tineretului de pe toate continentele este cea a apărării păcii. Pentru că Festivalul nu a însemnat doar o dezvăluire a tezaurului artei popoarelor, o serbare a cîntecului şi dansului, ci şi o examinare, cu simţul răspunderii, a sarcinilor ce revin generaţiei celor ce au 20 de ani în apărarea propriului lor viitor.

La Viena, tinerii au făcut un rodnic schimb de păreri care a permis o mai exactă înţelegere a fenomenelor ce se manifestă în prezent în viaţa internaţională. Unii tineri veniţi din occident nu aveau totdeauna o viziune exactă a lumii, căci propaganda apuseană le-o deformase. La Viena, discutînd cu tineri din alte ţări, ei au putut să capete o imagine reală a faptelor.

E greu să faci un bilanţ al Festivalului. Exigenţii vienezi nu vor uita niciodată baletul leningrădean, sau seara de neuitat cînd Paul Robeson a cîntat în Heldenplatz. In oraşul valsului s-a încetăţenit şi „periniţa" noastră. Arta s-a dovedit şi de astădată un bun mesager al năzuinţei de pace a celor tineri. Cei mai talentaţi dintre tinerii ce au evoluat pe scenele vieneze în zilele marii întîlniri au fost premiaţi. Am avut bucuria de a înregistra printre aceştia numeroşi soli ai artei româneşti.

Multe din telegramele pe care corespondenţii de presă prezenţi la Viena le-au transmis în zilele Festivalului s-au referit la întîlnirile pe profesii şi la seminariile internaţionale. S-au bucurat de o largă dezbatere şi problemele învăţămîntului. 3.000 de studenţi au luat parte la seminariile ce au dezbătut aspecte ale dezvoltării sistemului de învăţămînt, ale rolului său în educarea unei generaţii care să aibă nu numai o pregătire la nivelul actual al cuceririlor ştiinţei şi tehnicii, ci şi o înaltă conştiinţă cetăţenească, o fierbinte năzuinţă de pace. Rodnică s-a dovedit întîlnirea dedicată problemelor pregătirii profesionale a tineretului.

După 10 zile pline de voioşie tinerii oaspeţi ai Vienei şi gazdele lor s-au întîlnit în Rathausplatz, unde a avut loc închiderea Festivalului. In aplauzele îndelungate ale celor prezenţi, Bruno Bernini a citit o declaraţie în care se arată: „Festivalul nostru a ajuns la sfîrşitul manifestărilor sale, dar realitatea sa şi idealurile sale vor rămîne veşnic vii în inimile noastre".

Zadarnic s-au zbătut duşmanii Festivalului. Zadarnic a cheltuit fonduri imense Ministerul de Externe de la Bonn. Zadarnic au fost mobilizaţi provocatori de profesie, lepădături fasciste şi stipendiaţi ai propagandei apusene. Duşmanii Festivalului nu au reuşit să torpileze, aşa cum au sperat ei, marea sărbătoare a tineretului. Ei au reuşit doar să se acopere de dispreţ.

Festivalul s-a încheiat. La despărţire, pretutindeni au răsunat cuvintele „auf wiedersehen", „la revedere! Ne vom întîlni la Festivalul următor". In aceste cuvinte rostite cu căldură îşi găseşte expresia năzuinţa comună a tinerilor de a întări prieteniile ce au fost legate în oraşul de pe Dunăre. Mesajul de pace şi prietenie al Festivalului va fi purtat în lumea întreagă.

E. OBREA

Tineri din delegaţia noastră au vizitat monumentele Vienei

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17 60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Bucureşti Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 528 — Vineri 21 august 1959 — 12 pagini 25 bani

CINCISPREZECE ani de viață nouă

23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului romîn...

Însemnată cu slove de foc în cartea zbuciumatei istorii a poporului nostru, ziua de 23 August a descătușat Romînia din lanțul tiraniei fasciste, punînd în țara noastră temelia noilor rînduieli sociale. De această dată memorabilă din viața poporului muncitor se leagă victoria insurecției armate înfăptuită acum 15 ani sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Romîn, prin acțiunea coordonată a forțelor patriotice populare și a soldaților, ofițerilor și generalilor patrioți din armată, în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fasciste de către armata sovietică eliberatoare.

Victoria insurecției armate a constituit începutul revoluției populare din țara noastră, uriașă mișcare de mase desfășurată sub conducerea partidului pentru instaurarea regimului de democrație populară. Avîntate în revoluție, masele muncitoare, în frunte cu comuniștii, au sfărîmat aparatul de stat burghezo-moșieresc, au creat organe noi, democratice ale puterii, făurind statul democrat-popular, scut al libertăților poporului muncitor.

Revoluția populară a zmuls din mîinile exploatatorilor principalele mijloace de producție, a zdrobit monarhia și a instaurat Republica Populară, patria celor ce muncesc. Conduse de partid, masele muncitoare de la orașe și sate au pus bazele orînduirii noi, lipsite de orice exploatare, în care bunurile materiale și spirituale aparțin celor ce muncesc.

În anii de după eliberare, forța creatoare a maselor populare a găsit condiții prielnice pentru a se afirma în toată amploarea. Ca urmare, în numai 15 ani liberi, oamenii muncii, conduși de partid, au dobîndit succese pe care regimul burghezo-moșieresc nu le-a putut obține niciodată. Hotărîte să șteargă urmele întunecate ale trecutului, masele muncitoare au reușit, prin muncă plină de abnegație, să transforme Romînia dintr-o țară economicește înapoiată, „eminamente agrară", vestită în lume pentru procentul mare de analfabeți — într-o țară cu o industrie și agricultură înfloritoare, în satele și orașele căreia a pătruns adînc cultura. Ignoranța și neștiința de carte au fost alungate pentru totdeauna. Au fost create ramuri industriale noi, s-au construit noi și puternice unități industriale, ca de pildă uzina de rulmenți de la Bîrlad, marele laminor de la Roman, oțelăria Siemens-Martin din Hunedoara, rafinăriile de la Borzești și Dărmănești și multe altele. Tînăra noastră industrie socialistă este cunoscută și peste hotare, căci R. P. Romînă exportă mașini și utilaje fabricate în uzinele proprii, produse pe care altădată le cumpăra din străinătate. În numeroase părți ale țării se ridică noi fabrici moderne, pe harta țării apar ca din pămînt orașe noi. Regiuni întregi altădată înapoiate din punct de vedere economic, cum au fost Oltenia sau Moldova, sînt astăzi în plină dezvoltare industrială.

În agricultură sectorul socialist se lărgește neîncetat, ajungînd să cuprindă în prezent peste 67 la sută din suprafața arabilă a țării și aproape 2.500.000 de familii de țărani muncitori. Partidul și guvernul sprijină cu consecvență dezvoltarea agriculturii noastre spre care au orientat însemnate investiții, necesare creării unei solide baze tehnico-materiale. Convingîndu-se pe baza faptelor de avantajele muncii în comun, țăranii muncitori pășesc cu încredere în gospodăria colectivă, înțelegînd că numai aceasta le poate aduce fericirea și bunăstarea.

În anii de după eliberare s-a dezvoltat și a căpătat un conținut nou și viața culturală din țara noastră. Funcționează 39.000 de biblioteci publice, care în anul 1958 au avut trei milioane și jumătate de cititori. La 33.800.000 de exemplare s-a ridicat tirajul total al cărților editate în anul trecut. În ultimii zece ani au apărut peste 450.000.000 exemplare de cărți. La sate s-a creat o rețea de 1.300 cinematografe. În miile de cămine culturale înființate în anii aceștia își desfășoară activitatea artistică nenumărate echipe de dansuri, formații instrumentale, corale, brigăzi de agitație etc. Sînt doar cîteva date care vorbesc despre larga răspîndire a culturii în R. P. Romînă, despre roadele revoluției culturale în țara care altădată se situa printre primele în lume prin procentul impresionant de analfabeți.

O atenție deosebită acordă partidul și statul nostru învățămîntului — important element al culturii. Școala a căpătat un conținut nou și o mare dezvoltare mai ales în anii de după reforma învățămîntului. Porțile școlilor de toate gradele au fost larg deschise copiilor oamenilor muncii. În prezent, peste 2.300.000 de elevi și studenți, în cea mai mare parte fii de muncitori și țărani muncitori, învață în școli și în instituții de învățămînt superior. Construindu-se localuri noi, creîndu-se noi unități școlare încadrate cu personalul didactic necesar, s-a putut realiza obligativitatea învățămîntului elementar de 4 ani. Se înfăptuiește cu succes generalizarea învățămîntului de 7 ani. Faptul că în anul acesta 85% din absolvenții clasei a IV-a au urmat în clasa a V-a confirmă acest lucru. În țara noastră este de neconceput ca un copil de vîrstă școlară să nu învețe carte, să nu meargă la școală.

(Continuare în pag. 2)

Trăiască 23 August

ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare națională a poporului romîn!

CONST. BARASCHI: „Omagiu partidului"

Ți se cuvin, partid, cununi de laur

Umblam pe drumul fără zări, înfrigurat,
Ne sîngerau desculțele picioare
Și-n inimi s-adunau clocotitoare
Revoltele ca apa la opust.

Robeam de mult, nu mai știam de-i soare,
Nici cum sînt bucuriile la gust,
Pînă-ntr-o dimineață de august
Cînd înfiori lucea-ntr-un roșu-n zare.

...Trecură repezi cinsprezece ani.
Oștean ai fost, Partidule, și faur,
Azi, mii de muncitori și de țărani
Conduși de tine-mbracă țara-n aur,
Căci ai făcut din ei semeți titani...

Ți se cuvin, partid, cununi de laur!

Prof. S. CUCU

ALEX. POPOVICI: „Fata cu mere" (din Expoziția de pictură a profesorilor de desen din Capitală)

In cinstea marii sărbători

Economii în valoare de 600 000 lei

Pe lîngă numeroasele blocuri de locuințe, în toate cartierele Capitalei s-au ridicat și se ridică în prezent noi construcții școlare. 16 asemenea clădiri noi — cuprinzînd 360 de clase, laboratoare, ateliere, săli de gimnastică și de festivități — au fost terminate în cinstea zilei de 23 August și vor fi date în folosință în toamna acestui an. Mii de elevi, constituiți în brigăzi utemiste de muncă patriotică, au lucrat voluntar pe șantierele construcțiilor școlare, economisind astfel din bugetul statului însemnate sume de bani.

Pe șantierul Școlii de 7 ani nr. 35 din cartierul Obor au lucrat cu mult avînt pentru grăbirea ritmului construcțiilor elevi de la Școala medie nr. 12, de la școlile de 7 ani nr. 35 și nr. 36, împreună cu profesorii lor. In ultimele săptămîni ei au efectuat peste 15.000 ore de muncă voluntară. Acum, clădirea cu două etaje a școlii este terminată. In executarea ei s-au obținut economii suplimentare de peste 30.000 lei.

O nouă clădire cu două etaje, care cuprinde 22 săli de clasă, două laboratoare, două ateliere, sală specială pentru desen etc. este destinată Școlii de 7 ani nr. 183 din raionul Griviția Roșie. Datorită hărniciei constructorilor, care au știut să folosească cu pricepere și cu spirit gospodăresc materialele, cît și faptului că elevii au efectuat numeroase munci necalificate, s-a obținut aici o economie de 120.000 lei.

Deosebit de rodnică a fost și contribuția adusă de tineri la terminarea noului local al Școlii nr. 34 din raionul 1 Mai. Cu multă însuflețire a muncit aici echipa de „betoniști" alcătuită din elevi. Evidențiați pentru eforturile depuse, aceștia au declarat că atunci cînd au citit, pe șantier, raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., au socotit că și pe ei îi privește chemarea partidului de a se obține, pînă la sfîrșitul anului, economii în valoare de cel puțin 1 miliard lei. De aceea s-au străduit să-și îndeplinească mai bine munca pe șantier, care reprezintă contribuția lor la realizarea de economii.

La fel gîndesc miile de elevi care, cuprinși în 734 de brigăzi patriotice, lucrează cu entuziasm pe șantierele de construcții ale Capitalei. Ei au efectuat, în cinstea celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, peste 500.000 ore de muncă patriotică, executînd lucrări a căror valoare depășește suma de 600.000 lei.

I. MOSCU

La monumentele eroilor

Peste 700 de elevi și pedagogi din raionul Nicolae Bălcescu au vizitat zilele trecute cimitirul și monumentul ostașilor sovietici de la Jilava. Cu acest prilej ei au ascultat cuvintele emoționante ale unui participant la luptele pentru apărarea Capitalei în zilele lui august 1944, care le-a vorbit despre vitejia ostașilor români și sovietici în luptele pentru zdrobirea fasciștilor. Elevii au depus apoi zeci de buchete de flori la mormintele ostașilor sovietici căzuți în luptele de pe Valea Sabarului și Argeșului.

Seara, în jurul focului de tabără, aprins în apropierea monumentului ostașilor sovietici, a avut loc festivitatea primirii în rîndurile organizației de pionieri a unui număr de 40 de copii care au intrat în promoția de pionieri „23 August".

Sesiune de comunicări a I. P. C. D.

Zilele trecute a avut loc sesiunea de comunicări a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din București, organizată în cinstea zilei de 23 August.

La lucrările sesiunii au participat, pe lîngă cadrele didactice ale institutului, și un mare număr de profesori din diferite regiuni ale țării.

In cuvîntul de deschidere a sesiunii, tovarășul C. Drăgulescu, directorul institutului, a arătat grija permanentă a partidului și guvernului față de școală și cadrele didactice și a trecut în revistă realizările obținute în domeniul muncii de perfecționare a cadrelor didactice în cei 15 ani de la eliberarea patriei. S-au prezentat apoi, în ședința plenară, un referat în legătură cu activitatea științifică-culturală în regimul democrat-popular (autor prof. A. Pop), precum și comunicările „Rolul muncii productive în educarea patriotică a elevilor", (lector Gh. Goian), „Despre activitatea elevilor în atelierul școlar și în producție" (lector Ioana Ionescu) și „Unele probleme ale învățămîntului seral" (lector E. Sechter).

Sesiunea a continuat apoi cu lucrări pe secții.

M. C.

Cincisprezece ani de viață nouă

(Urmare din pag. 1)

Reforma învățămîntului a așezat școala noastră pe baze noi, democratice. Ea a imprimat procesului instructiv-educativ un caracter realist-științific, marxist-leninist. Legată indisolubil de viața și năzuințele maselor muncitoare, școala nouă, școala poporului, reușește să dea o bună pregătire teoretică și practică elevilor. Ea educă pe școlari în spiritul dragostei față de patria socialistă, al respectului pentru cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, al admirației față de eroismul în munca constructivă a maselor populare, în spiritul internaționalismului socialist. Școala nouă cultivă în sufletele celor mici dorința de a fi cu trup și suflet în slujba patriei, demni urmași ai celor ce s-au jertfit pentru eliberarea țării. Buna pregătire pentru viață a tinerei generații este rezultatul muncii însuflețite pe care o desfășoară zecile de mii de dascăli din R.P. Română, angajați cu toate forțele în munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului, pentru răspîndirea științei și culturii în masele largi populare.

De curînd oamenii muncii au luat cunoștință de măsurile hotărîte de partid pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc prin mărirea salariilor, reducerea impozitului pe salariu și scăderea masivă a prețurilor. Recentele măsuri luate pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii se adaugă la alte patru reduceri de prețuri efectuate în cursul anilor 1955—1958. Cheltuielile efectuate an de an de către stat pentru a da posibilitate oamenilor muncii să meargă la odihnă gratuit sau cu plată redusă, să-și îngrijească sănătatea etc. se ridică în medie la peste 3.000 de lei pe an pentru fiecare familie de muncitor. Realizări uimitoare au avut loc în domeniul construcțiilor de locuințe. In înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea condițiilor de locuit ale celor ce muncesc, numai în perioada 1956—1958 au fost construite din fondurile alocate de stat 43.000 de apartamente. In anul acesta se vor ridica nu mai puțin de 21.000 apartamente pentru oamenii muncii. Este clar că toate acestea înseamnă o viață mai ușoară pentru oamenii muncii, o viață lipsită de griji, frumoasă și fericită.

In anii de după eliberare s-a schimbat și traiul învățătorilor. Slujbă asigurată, salarii sporite, credite pentru construcții de locuințe, avantaje la cumpărarea de mărfuri, sprijin pentru continuarea studiilor, răsplătirea muncii prin ordine, medalii și o serie de stimulente băneși, școli noi, moderne, înzestrate cu mobilierul și materialul didactic necesar — iată doar cîteva elemente care arată grija partidului și guvernului nostru față de cei ce instruiesc și educă tînăra generație. A rămas în amintire ca un vis urît viața grea, roasă de mizerie a dascălilor din trecut. „L-am văzut de atîtea ori fără un ban în pungă — spunea în 1929 însuși ministrul Școalelor la Congresul învățătorilor de la Alba Iulia, referindu-se la viața învățătorului în regimul burghezo-moșieresc — fără pîine la masă și iarna fără lemne. De mila copiilor lui, l-am văzut milogindu-se pe la alții. Și apoi mai tîrziu, cînd copiii s-au făcut mari, l-am văzut golăneți și adesori dați afară de prin școli pentru că nu mai putea, nu mai avea de unde să plătească taxa. Și dascălul acela pe care l-am cunoscut eu cu toată amărăciunea sufletului său, este, domnilor, dascălul romîn". Ce poate fi mai elocvent decît aceste cuvinte ale ministrului Învățămîntului din statul romîn burghezo-moșieresc? In ziarele vremii nu puține erau știrile ca aceasta notată în „Graiul Dîmboviței": „Un învățător după 35 de ani de serviciu, devenind impropriu învățămîntului din cauza unei boale căpătate în timpul dascăliei, își scoate certificat de la primărie spre a i se îngădui să cerșească". La cîte drame de acest fel nu dădea loc viața „cerșetorilor în haine negre", cum obișnuiau să-i numească unii reprezentanți ai guvernelor burghezo-moșierești?

Au trecut doar 15 ani. Perioadă istoricește scurtă. Dar cît de mari sînt pașii cu care poporul nostru muncitor, condus de partid, a înaintat în construcția vieții noi!

Făcînd bilanțul acestor succese cu totul deosebite poporul nostru își îndreaptă gîndul cu recunoștință către Uniunea Sovietică, minunata țară a socialismului și constructoare a comunismului, marea noastră prietenă care ne-a acordat un multilateral și frățesc ajutor. Sprijinul dezinteresat al marii noastre prietene de la Răsărit ne-a ajutat să mergem cu pași siguri și repezi pe calea socialismului.

Împreună cu popoarele din toate țările socialiste, poporul nostru muncitor luptă pentru obținerea de noi succese în toate compartimentele vieții economice, sociale și culturale, conștient că prin aceasta va contribui la întărirea lagărului socialist, a prestigiului acestuia în lume. Politica activă de pace a statului nostru democrat-popular, de coexistență pașnică cu toate țările — indiferent de orînduirea lor socială — prietenia cu marea și puternica Uniune Sovietică și cu celelalte țări socialiste — creează condiții prielnice pentru o muncă rodnică, pusă în folosul prosperității, al înaltei cauze a socialismului.

Arătîndu-și satisfacția pentru tot ceea ce a realizat în acești 15 ani liberi sub înțeleapta conducere a partidului, poporul romîn merge mai departe pe drumul marilor înfăptuiri, dornic să construiască mai repede socialismul și comunismul — visul de aur al celor ce muncesc.

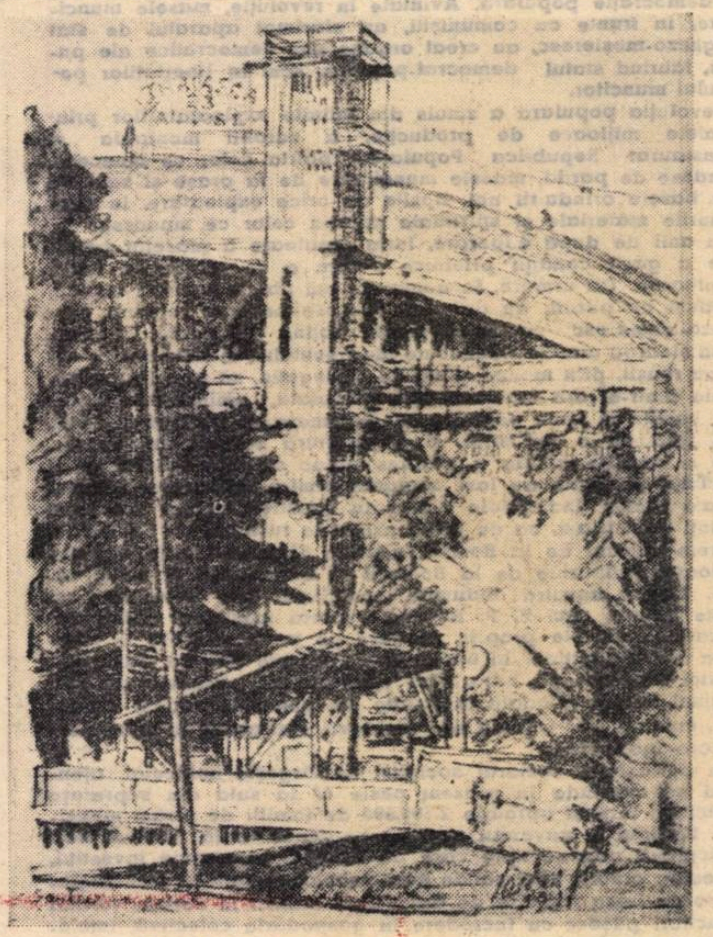

ION CÎRDEI: „Șantier" (din Expoziția de pictură a profesorilor de desen din Capitală).

EXPOZIȚII

REALIZĂRILE ARTIȘTILOR PLASTICI

Cercul de arte plastice „Ion Andreescu" de pe lîngă Clubul Muncitorilor din Învățămînt din Capitală a organizat în cinstea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, în sala din Bulevardul 6 Martie nr. 32, o expoziție cu lucrări de pictură, gravură, artă decorativă. Expun profesorii Eugenia Brateș, Ion Cîrdei, Alex. Popovici, Paul Constantinescu, Alex. Drăgoi, Dumitru Hlihor, Ioan Iacobescu.

Expoziția cuprinde peste 80 de lucrări oglindind aspecte legate de activitatea poporului nostru în cei 15 ani de la eliberare. In tematica expoziției un loc important îl ocupă șantierele de construcții. Vizitatorii se opresc îndelung asupra unor tablouri deosebit de reușite ca „Șantier" de Ion Cîrdei, „Tineri sportivi" de Alex. Drăgoi etc.

PE TEME ȘCOLARE

In cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, Institutul de științe pedagogice organizează în localul din str. Sfinții Apostoli nr.14, o expoziție cu tema *„Dezvoltarea învățămîntului și a pedagogiei în cei 15 ani de la eliberarea patriei noastre"*.

Incepînd de la 25 august 1959 expoziția va putea fi vizitată zilnic între orele 9 și 16.

DRAGOSTE DE PATRIE

Profesori și elevi pe șantiere

...Colindînd Brăila găsești mai pretutindeni — în parcuri, în scuarurile noilor bulevarde — mici tăbliță pe care stă scris laconic: „Org. UTM NAVROM și Școala medie nr. 3"; sau: „Org. UTM uzinele „Progresul" și Școala medie nr. 1".

Aceste mici tăbliță reprezintă în același timp un titlu de mîndrie și un angajament. Ele arată că noua strălucire a orașului se datorește și tinerilor, care au depus aici sute de ore de muncă patriotică. Ele vorbesc însă și despre legăturile care s-au statornicit aici între tinerii muncitori și elevi datorită dragostei comune pentru orașul natal, dorinței de a-l vedea mereu mai frumos. Ele vorbesc, în sfîrșit, despre angajamentul acestor tineri de a păstra pe mai departe, la fel de frumoase și bine îngrijite, parcurile și noile bulevarde ale orașului.

...De pe platforma înaltă pe care se ridică noul șantier ai în față o perspectivă largă. Domnește o activitate febrilă. Construcția marelui combinat de celuloză de la Chiscani trezește la o viață nouă și străveche cetate-port a Brăilei.

În fiecare după amiază întîlnești aici — pe șantierul care va uni orașul de noul port; printr-o impresionantă construcție de beton, fier și granit — zeci de profesori și elevi din școlile Brăilei. Munca lor avîntată, comentariile lor entuziaste arată cîtă căldură și cîtă bucurie pun în contribuția lor la renașterea mai strălucitoare a portului de care sînt legate istoria și tradițiile glorioase de luptă revoluționară ale vechiului oraș dunărean.

„Jos vor fi amplasate docurile și instalațiile moderne de descărcare. Iar aici va urca spre oraș, într-o desfășurare largă, din dreapta și din stînga, noua scară monumentală".

Amănuntele acestea îmi sînt date nu de vreunul dintre inginerii sau tehnicienii noului șantier. Cel care îmi vorbește, însă, le cunoaște cu asemenea precizie, de parcă ar fi constructor de meserie. Este Victor Iliu, profesor de fizică la Școala medie nr. 1 din Brăila și secretarul organizației UTM a școlii. Îl întîlnești ades pe șantier, unde conduce activitatea brigăzilor patriotice de elevi.

Lucrează pe șantier cu deosebit elan și entuziasm tineresc și elevii Școlii medii nr. 2.

„Deși am realizat numărul de ore pentru care ne-am luat angajamentul, muncind la gospodăria agricolă de stat din Urleasca, nu ne-a lăsat inima să nu venim la lucru și pe acest nou șantier" — ne spune Constantin Mocanu, elev în clasa a X-a a acestei școli, în timp ce, plin de îndemînare, ajută la turnarea betonului.

...Cu oricare elev, cu oricare profesor din Brăila ai sta de vorbă afli lucruri interesante despre munca patriotică, lucruri care stau mărturie a entuziasmului lor în această muncă. Mulți elevi ai Școlii medii nr. 1 lucrează în aceste zile la amenajarea malului Dunării.

— Trebuie să zorim treaba aceasta — îmi spune preocupat Constantin Barbu, din clasa a XI-a. Ne-am luat doar angajamentul ca pînă la 23 August să terminăm lucrările preliminare.

Însuflețirea cu care muncesc toți elevii de pe șantier e o chezășie că și acest angajament va deveni faptă. Și pretutindeni pe șantierele Brăilei e la fel. O dovedesc, între altele, și cifrele. Brigăzile patriotice de la Școala medie nr. 1 au efectuat peste 6000 ore de muncă voluntară; cele de la Școala medie nr. 2 — aproape 4000 de ore. În total, cadrele didactice și elevii au muncit pe diferite șantiere din oraș timp de 19.932 de ore, ceea ce reprezintă o economie de peste 40.000 lei.

„Pînă acum 15 ani — ne spunea într-o discuție tovarășa Maria Robescu, profesoară de istorie la Școala medie nr. 1 — dragostea de patrie a oamenilor școlii era înflăcărată îndeosebi de faptele glorioase ale trecutului istoric. În realitățile întunecate ale regimului burghezo-moșieresc ei nu întîlneau decît dezamăgiri. Acum profesorii, învățătorii simt cum le crește inima de mîndrie pentru fiecare din minunatele realizări ale acestor ani de măreațe construcții și participă activ la făurirea vieții noi a patriei. Ei își aduc contribuția nu numai prin munca de la catedră, ci și prin munca pe șantier, împreună cu elevii, la construirea viitorului mereu mai luminos".

Socotesc aceste cuvinte drept o caracterizare cuprinzătoare a muncii însuflețite de un înalt patriotism pe care o desfășoară acum, pe șantierele de pe tot cuprinsul țării, zeci de mii de profesori și elevi.

M. H.

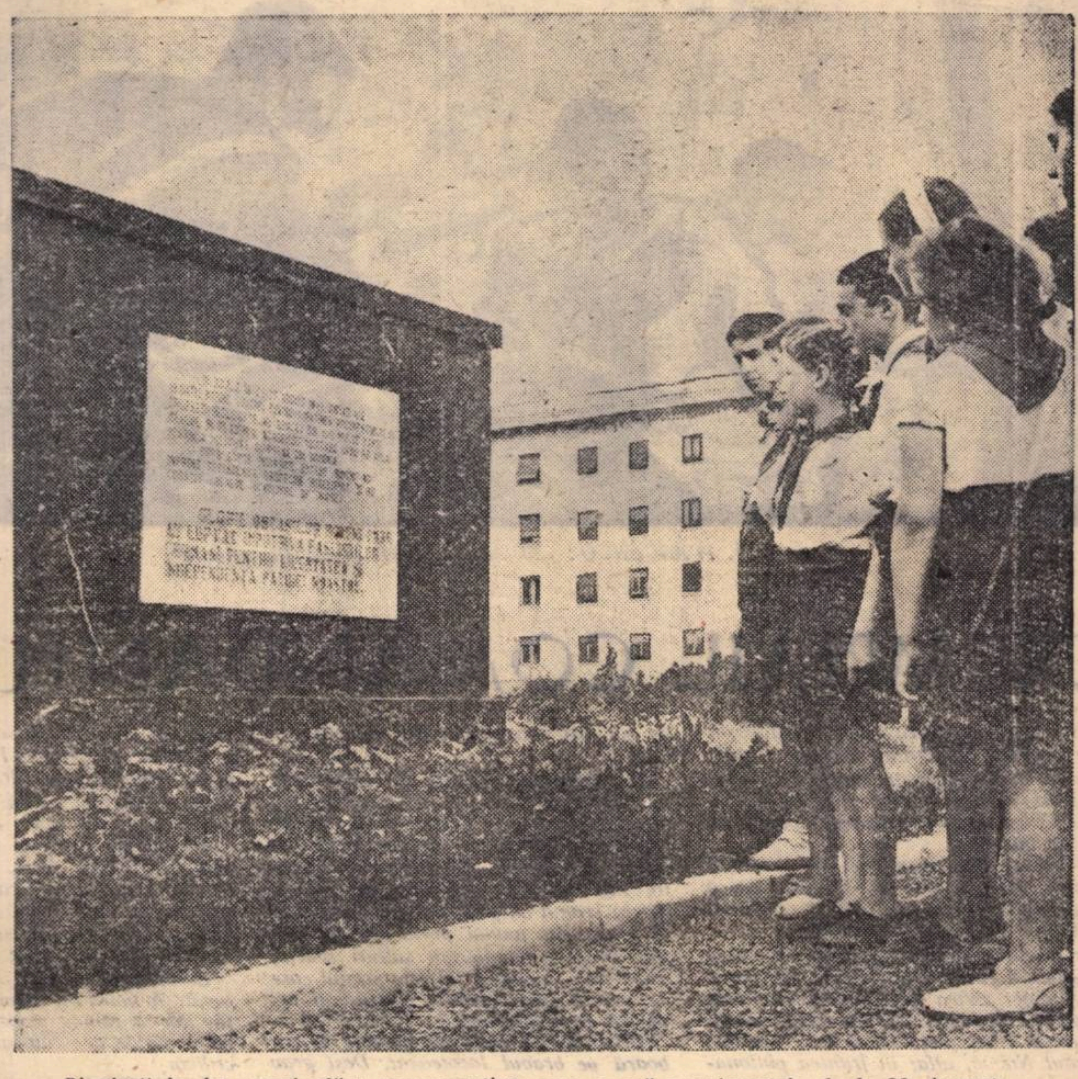

Pionierii în fața unei plăci comemorative care evocă evenimentele de la 23 August.

Ucenicii în bătălia recoltei

Pe terenurile G.A.S. „30 Decembrie" din Vidra lucrează alături de echipele de muncitori brigăzi formate din tineri. Indemînarea pe care o vădesc în toate lucrările și care le permite adesea să se ia la întrecere cu muncitorii dovedește că acești tineri au o temeinică pregătire și bogate cunoștințe de specialitate. Într-adevăr, ucenicii Centrului școlar agricol din Dragomirești-Vale — căci despre ei este vorba — au dovedit prin întreaga lor activitate că vor deveni adevărați maeștri ai recoltelor bogate.

Analiza rezultatelor obținute pînă acum de elevi în practica de producție arată că aceasta a contribuit din plin la buna lor pregătire și la asigurarea unei recolte sporite. La gospodăria didactică a școlii au recoltat cerealele și furajele de pe o suprafață de 19 ha. În sectorul legumicol au plantat pe 5 ha culturi legumicole, după ce în prealabil au pregătit răsadurile și au condiționat semințele necesare. Lucrările ulterioare de îngrijire și îngrășare suplimentară au fost executate exclusiv de elevi. Tot elevii au preluat de la primele lucrări și îngrijesc pînă la recoltare 1 ha culturi seminceri bostănoase, a cărui recoltă a fost contractată cu „Agrosem" București. În sectorul pomivitícol elevii efectuează practica la pepiniera de pomi, la creșterea dirijată a puieților, la cele 5 ha vie altoită și 5 ha. vie portaltoi și execută toate lucrările necesare celor 5 ha. de livadă pornită pe rod. Ei efectuează aici tăieri, stropiri, săpat, omizat etc. De asemenea, elevii au plantat 1.000 m.l. gard viu și 100 m.l. forme palisate.

În perioada care a mai rămas pînă la terminarea practicii elevii vor executa în cadrul gospodăriei didactice altoirea a peste 50.000 bucăți puieți, arăcitul a 5 ha vie pe rod, pregătirea campaniei agricole de toamnă etc.

Datorită ploilor îmbelșugate din ultima perioadă, culturile legumicole ale gospodăriei agricole de stat „30 Decembrie" s-au dezvoltat în mod deosebit. S-au ivit însă și dificultăți. Ploile au îngreunat accesul pe terenurile legumicole. Trebuie să se profite de fiecare zi însorită pentru culegerea recoltei la timp, astfel ca aprovizionarea oamenilor muncii din Capitală să se facă în cele mai bune condiții. Înțelegînd această sarcină plină de răspundere, multe din echipele de ucenici legumicultori care fac practică aici realizează la cules cîte două norme pe zi.

Pentru realizările deosebite obținute în această direcție ucenicele Dumitra Marinescu și Eugenia Șerban au fost evidențiate de curînd de către conducerea gospodăriei agricole de stat.

Un rol important în participarea rodnică a ucenicilor la toate lucrările agricole din perioada recoltării îl joacă îndrumarea și controlul permanent din partea școlii. Profesorii care conduc practica se găsesc tot timpul în mijlocul elevilor. Aceasta face ca toate problemele muncii să fie rezolvate de îndată, ridicînd simțitor contribuția fiecărui tînăr la munca avîntată care se desfășoară pretutindeni, în fiecare din secțiile gospodăriei.

În afară de faptul că răspund fiecare de cîte o clasă, profesorii care conduc practica au în sarcina lor și cîte un sector al gospodăriei — și anume, acela care intră în specialitatea predată la curs. Mai pretutindeni ei sînt în fruntea brigăzilor de ucenici, fiind exemplu în muncă, sfătuitori prețioși pentru executarea în cele mai bune condiții a lucrărilor.

A găsit un adînc răsunet în sufletul fiecărui ucenic abnegația în muncă a mecanizatorilor. Pentru a strînge recolta îmbelșugată a anului acesta la timp și fără pierderi, brigăzile complexe de mecanizatori de la G.A.S. „30 Decembrie" au lucrat zi și noapte. Se schimbau din mersul tractoarelor. Recolta a fost strînsă în jumătate din timpul prevăzut, iar miriștile arate imediat după aceea.

Această activitate plăduitoare le-a arătat ucenicilor calea pe care trebuie s-o urmeze pentru a intra în rîndul constructorilor înaintați a socialismului. Deși sînt în altă specialitate, ei au cerut ca în perioadele de vîrf ale campaniei de strîngere a cerealelor să muncească alături de mecanizatori.

Munca entuziastă desfășurată pînă în prezent de elevi dovedește cu prisosință că ei și-au însușit cu temeinicie cunoștințele practice de specialitate. Faptul că elevii au cerut singuri să-și sporească angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August grăiește cu elocvență despre înaltul lor patriotism, despre dragostea lor față de muncă și meseria aleasă.

Ing. NICOLAE LUPȘA
și prof. CONSTANTIN BRAGA
Centrul școlar agricol Dragomirești-Vale

Lumină în viața satului

Socializarea agriculturii a transformat radical viața raionului Negru Vodă din regiunea Constanța — primul raion din țară total colectivizat. Ajunge să pășești în comuna Cumpăna din acest raion pentru a-ți da seama nu numai de faptul că pe tărîm economic și social în viața țăranilor muncitori de aici s-au petrecut transformări radicale, ci și de faptul că lumina culturii a pătruns adînc în acest sat pînă mai ieri uitat de lume.

În sala luminată de becuri electrice a căminului cultural domnește aproape în fiecare seară o bogată activitate. Repetă echipa de dansuri sau corul, se pregătește de spectacol brigada artistică de agitație. La toate aceste acțiuni cadrele didactice de la școala de 7 ani din comună sînt nelipsite. Instructorul echipei de dansuri, dirijorul corului, instructorul brigăzii artistice de agitație sînt profesori și învățători. În dorința de a contribui cu toate forțele la dezvoltarea culturală a satului, oamenii școlii din comuna Cumpăna activează intens în colectivele de conferențiari.

Cu oricare dintre colectiviștii din Cumpăna ai sta de vorbă despre viața culturală și artistică a satului îți va spune cu mîndrie:

„La noi participă la conferințe întreg satul. Cărți, de asemenea, citim toți. Cît despre jucat, joacă și bătrînii".

Într-adevăr, urmărind să valorifice cît mai larg tezaurul folcloristic al regiunii, cadrele didactice au izbutit să antreneze și pe cei mai vîrstnici cetățeni din sat, care prezintă cîteva din minunatele și tradiționalele „dansuri bătrînești".

În fața parcului central al comunei se înalță o nouă și impunătoare clădire. Ea va adăposti curînd multiplele activități culturale ale satului, dîndu-le posibilitatea să capete și mai puternic avînt.

Toate acestea se datoresc în mare măsură și muncii pline de abnegație, de dragoste pentru patrie, pentru poporul muncitor, depusă de profesorii și învățătorii de la școala de 7 ani din Cumpăna.

ACUM CINCISPREZECE ANI

GH. IVANCENCO: „23 August 1944 Insurecția armată"

EXEMPLUL COMANDANTULUI

Hitleriștii organizaseră la Budapesta o rezistență disperată. Fiecare casă, fiecare stradă trebuiau cucerite cu jertfe mari. Ostașii români, alături de vitejii ostași sovietici, dădeau dovadă de multă bărbăție.

Plutonul locotenentului de rezervă Novac primise ordinul să cucerească o stradă ce se afla la vest de cartierul Vitejilor. Ostașii porniseră la atac, dar un foc ucigător de arme automate inamice îi ținuise la pământ. Se părea că nu vor putea face nici un pas mai departe. Misiunea trebuia însă îndeplinită cu orice preț. De aceea, locotenentul Novac, aflat în fruntea plutonului său, își încuraja în permanență ostașii.

Sub conducerea fermă a locotenentului, ei se susțin unul pe altul cu foc și, tîrîndu-se prin zăpada înnegrită de fumul exploziilor, se apropie metru cu metru de inamic. Focul devine însă tot mai puternic. Locotenentul Novac își dă seama că poziția inamicului poate fi cucerită numai printr-un atac rapid. Dînd comanda „în salturi scurte, după mine înainte!" el este primul care se avîntă spre dușman. Ostașii îl urmează cu încredere.

Deodată, un snop de gloanțe îl doboară pe bravul locotenent. Deși grav rănit, el continuă să se tîrască înainte, în fruntea plutonului. Insuflețiți de curajul comandantului lor, ostașii înaintează cu și mai multă dîrzenie. Poziția inamicului este acum aproape.

Un plumb fierbinte îl rănește grav, pentru a doua oară, pe locotenentul Novac. Puterile îl părăsesc. Înainte de a-și pierde cunoștința, mai are timp să vadă cum ostașii săi se avîntă la asalt în strigăte de „ura".

Locotenentul Novac nu și-a mai revenit. A murit în drum spre ambulanță, dar a rămas pentru ostașii săi o pildă vie de devotament și spirit de sacrificiu.

Fiu de țărani săraci din Șeica Mare, I. Novac a urmat cu multă greutate școala normală și a îmbrățișat munca de învățător. Intrat în învățămînt în anii crizei economice, el a avut de îndurat povara „curbelor de sacrificiu" și a altor greutăți ce apăsau pe umerii oamenilor muncii. În sufletul său creștea revolta împotriva guvernanților regimului burghezo-moșieresc.

Începutul războiului antisovietic l-a găsit la școala din Stupini. A făcut tot posibilul să nu plece pe front, pentru că ura acest război criminal și pe cei care-l dezlănțuiseră.

O dată cu înfăptuirea insurecției armate de la 23 August 1944, în sufletul învățătorului I. Novac au înflorit nădejdile unei vieți noi. Întoarcerea armelor de către poporul nostru împotriva hitleriștilor a fost primită de învățătorul Novac cu multă bucurie. A simțit că datoria lui este să-și aducă contribuția la cauza eliberării patriei de sub jugul fascist, fără a-și precupeți forțele și chiar viața. Așa se face că a fost printre primii care s-au prezentat la regimentul din Craiova, imediat după 23 August, plecînd pe frontul antihitlerist.

Pentru deosebitul curaj de care a dat dovadă, pentru spiritul de sacrificiu arătat în luptele de la Budapesta, locotenentul I. Novac a fost decorat și avansat la gradul de căpitan „Post mortem".

M. COSTIN

Retrospectivă

Privesc în urmă... Cîte s-au schimbat :
Înflorat admir noua zidire,
N-a fost aici nici parcul înstelat,
Nici nu curgeau luminile prin fire.

Gemeai adînc, pămîntule, sărac,
Stropit în van de sînge și sudoare,
Turnam un strop din negrul basamac
Pe țarna ta ce o simțeam cum moare...

Iar, uneori, cînd vîntul îți gonea
Ciulinii suri pe-ntinse bărăganuri,
Noi ne mutam cu visu-n altă stea,
Cum mai fosneau aeriene lanuri !

Rar cîte-o stea cădea ca bobul plin,
Dar în ceaun nu ajungea să fiarbă.
Și ne sugeau puțin cîte puțin
Mormintele sub cergile de iarbă.

Pînă la piept azi grîie ne-nvelesc,
Strivind un spic cu țepii de aramă,
Simt de demult un cîntec bătrînesc
Alunecînd cu boabele în palmă !

Un cîntec trist care a fost demult
Ce s-a schimbat acum în bucurie...
Pun tîmpla la pămînt și îl ascult
Iar inima-mi pe cîmpul nou îl scrie...

NECULAI TAUTU

(din revista „Luceafărul")

O imagine a cooperării dintre trupele sovietice și românești în timpul luptelor pentru eliberarea țării și înfrîngerea cotropitorilor hitleriști: un tanc sovietic înaintînd spre front alături de infanteriști români

Educator și ostaș

In dimineața aceea luminoasă de toamnă, în drum spre poziția batalionului, gîndul locotenentului Stancu Ion zbura spre școală, spre elevii săi, de care războiul îl despărțise cu ani în urmă. Îi era dor să se urce la catedră. Simțea că acum le-ar vorbi altfel decît le vorbise înainte, că tot ceea ce știa sau îl frămînta pe vremea cînd le preda lecții căpătase un înțeles nou în mintea sa.

Sosirea în mijlocul ostașilor i-a curmat firul gîndurilor. Se aștepta clipa atacului. Trecînd de la un grup de ostași la altul, explicîndu-le misiunea și îmbărbătîndu-i, locotenentul Stancu Ion se dovedea același comandant dîrz, hotărît și neînfricat, așa cum îl cunoșteau ostașii săi.

...Născut într-o comună din Dîmbovița, în anul 1915, Stancu Ion a urmat liceul din Găești, apoi s-a înscris la Facultatea de litere și filozofie din București. După ce a obținut licența, s-a dedicat carierii de profesor, funcționînd la Brașov, Focșani și Sibiu. Au venit însă anii războiului. Profesorul Stancu, sublocotenent de rezervă, a fost trimis împotriva voinței lui pe frontul antisovietic, unde, în noiembrie 1942, a căzut prizonier.

In Uniunea Sovietică el a citit mult, îmbogățindu-și cunoștințele. A fost printre primii prizonieri care și au manifestat dorința de a lupta împotriva cotropitorilor fasciști. Era stimat și iubit de tovarășii săi, fapt pentru care a fost ales ca delegat la congresul prizonierilor români ținut la Krasnogorsk pentru înființarea Diviziei „Tudor Vladimirescu". Ca ofițer pandur, a fost numit locțiitor politic al Batalionului III din Regimentul 2 Infanterie. In această calitate el a făcut mult pentru educarea ostașilor. Se ocupa de ei cu zel, le sădea în inimi dragostea de patrie, prietenia față de U.R.S.S. și ura neîmpăcată împotriva cotropitorilor fasciști.

Atunci cînd divizia a intrat în focul bătăliilor, locțiitorul politic Stancu Ion s-a avîntat în vîltoarea luptelor. In fruntea ostașilor pe care-i însuflețea cu vorba și cu exemplul faptei, el a participat la toate acțiunile. S-a distins în luptele pentru eliberarea Ardealului. Prin curajul său personal și prin spiritul lui de jertfă a însuflețit batalionul la trecerea peste Criș. După lupte înverșunate, batalionul a intrat în satul Berek-Besermeny, capturînd 20 de prizonieri, 7 puști mitraliere și 4 mitraliere.

In bătălia Debreținului, la rambleul unei căi ferate, inamicul opunea o rezistență dîrză. Înaintarea a fost oprită de focul violent al mitralierelor dușmane. Misiunea trebuia însă îndeplinită. Atunci s-a văzut încă o dată puterea exemplului personal. Locotenentul Stancu Ion a trecut în fruntea batalionului strigînd: „După mine, băieți!" Ca întotdeauna, ostașii l-au urmat fără preget. Cu strigăte de „ura" ei au pornit, prin ploaia de plumbi, la asaltul poziției dușmane, pe care în scurtă vreme au și cucerit-o. Această luptă a fost însă ultima la care a luat parte profesorul Stancu Ion. In iureșul asaltului a căzut grav rănit. Un snop de gloanțe de mitralieră i-a retezat picioarele.

S-a stins din viață în drum spre postul sanitar. Ultimele cuvinte adresate de el ostașilor care-l transportau pe targă a fost: „Zdrobiți dușmanul, dragii mei. Luptați pînă la victoria finală, pentru ca țara noastră să fie pentru totdeauna liberă și independentă". Nici în clipa morții educatorul nu și-a uitat misiunea.

Pentru faptele sale de vitejie, pentru voința lui dîrză și pentru spiritul de jertfă dovedit pe cîmpul de luptă, locotenentul Stancu Ion a fost decorat cu ordinul sovietic „Steaua Roșie".

Profesorul Stancu Ion nu s-a mai reîntors la catedră, așa cum visa în dimineața aceea luminoasă de toamnă, dar amintirea lui a rămas veșnic vie în inimile foștilor săi elevi și ale tuturor celor ce l-au cunoscut.

V. BIRZĂ

ALĂTURI DE MUNCITORI

Inainte, un absolvent de liceu putea răspunde foarte vag la întrebarea: ce este o uzină?

Astăzi, elevii şcolii noastre nu numai că ştiu bine ce este o uzină, dar înţeleg că ea este înalta şcoală care îi pregăteşte pentru viaţă. Ei înţeleg tot mai bine că aici, în producţia socialistă, se făuresc bunurile materiale, tehnica uimitoare a viitorului, viaţa minunată de mîine şi vor să fie de pe acum părtaşi la această uriaşă activitate creatoare.

Semnificative în această privinţă sînt cîteva însemnări publicate cu puţin timp în urmă într-unul din numerele gazetei de perete a secţiei a 4-a mecanică din Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie". Autorii lor sînt elevi în clasa a X-a a Şcolii medii nr. 4 „Aurel Vlaicu".

„Acum, după doi ani de muncă în secţie — notează eleva Anca Ionescu în rîndurile intitulate „Ce am învăţat în uzină" — nimic nu ni se mai pare curios, străin. Am fost întrebată dacă mi se pare greu ceea ce fac, dacă îmi place munca. Ei bine, sînt fericită că am avut prilejul să învăţ lucruri care îmi sînt de mare folos în viaţă. Aceasta o datoresc tovarăşilor muncitori care nu numai că m-au învăţat să mînuiesc maşini, să lucrez piese, dar m-au învăţat ceea ce e mai de preţ: să iubesc şi să preţuiesc munca".

Anca Ionescu şi-a dat seama, lucrînd în uzină, că pentru a stăpîni tehnica trebuie să-ţi însuşeşti bogate cunoştinţe de fizică, matematică, chimie. Ea povesteşte cum s-a poticnit o dată la calculul unei roţi dinţate şi cum a scos-o din încurcătură muncitorul alături de care lucra. Lecţia aceasta n-a uitat-o. A înţeles atunci mai adînc importanţa verificării în practică a cunoştinţelor şi importanţa practicii pentru fundamentarea noţiunilor teoretice.

Activitatea în producţie este un minunat mijloc de formare a unei conştiinţe înaintate.

Ceea ce s-a petrecut cu Gheorghe Duţescu, elev tot în clasa a X-a a şcolii „Aurel Vlaicu", e edificator în această privinţă.

Băiat ager la minte, dotat pentru studiu, Gheorghe Duţescu se mulţumea totuşi — după cum singur mărturiseşte — să treacă superficial peste anumite cunoştinţe, atît cît să obţină note de trecere. In secţia unde a făcut practica în producţie a fost pus însă în faţa unei realităţi care l-a determinat să-şi revizuiască complet această atitudine. A întîlnit doi tineri muncitori care urmau cursurile serale, tot la şcoala „Aurel Vlaicu". Dimineaţa lucrau în producţie, unde se numărau printre fruntaşii secţiei. Seara — la şcoală. Toate notele lor erau de la 8 în sus. Muncind alături de ei Gheorghe Duţescu a avut ocazia să cunoască exigenţa şi spiritul de răspundere cu care îşi controlau singuri fiecare piesă pe care o executau la strung. A rămas uimit de multilateralitatea cunoştinţelor pe care le aveau aceşti tineri muncitori, de interesul lor pentru cultură, ştiinţă şi tehnică. Adeseori, în discuţiile despre noile realizări ale chimiei şi fizicii moderne în care el de abia izbutea să îngîne unele păreri vagi, cei doi muncitori aduceau argumente şi fapte care dovedeau o lectură vastă şi aprofundată. Lui Gheorghe Duţescu superficialitatea de care dăduse pînă atunci dovadă îi părea acum drept o ruşinoasă încercare de a se strecura prin viaţă. Şi-a luat un angajament de conştiinţă: să recîştige tot timpul pierdut. Acum învaţă necontenit, temeinic. Învaţă pentru a fi demn de prietenia tinerilor muncitori alături de care doreşte să lucreze mai departe după terminarea şcolii.

Elevei Maria Lăzărescu munca în producţie i-a dat încredere în propriile ei forţe. Iată însăşi relatarea ei, publicată în gazeta tinăriă a Atelierelor centrale C.F.R. „Griviţa Roşie".

„Am fost repartizată la freza la care lucra tovarăşa Nicolae Ana. Doream mult să lucrez şi eu ca dînsa. După cîteva lecţii mi-a dat voie să mînuiesc maşina şi chiar să execut o piesă. Citeam în ochii ei multă încredere, ceea ce mi-a dat curaj şi m-a ajutat să înfring emoţia care mă stăpînea. Era prima mea piesă. Minuiam singură pentru prima dată o freză... De atunci au trecut doi ani. Am lucrat multe piese în acest timp. Cu fiecare lună lucrările mele au fost din ce în ce mai bune. Le mulţumesc din inimă tovarăşilor muncitori pentru toate cîte m-au învăţat".

Inainte vreme, bacalaureaţii liceelor teoretice se simţeau ca o coajă de nucă purtată pe apa vieţii. Nu se puteau ocupa de nici o îndeletnicire, căci nu aveau cunoştinţe pentru nici una. Iar porţile către studiile superioare erau deschise doar celor avuţi.

Anca Ionescu, Gheorghe Duţescu, Maria Lăzărescu, miile de absolvenţi ai şcolilor medii de pe tot cuprinsul ţării păşesc astăzi cu totul altfel în viaţă. Le sînt larg deschise căile învăţămîntului superior ca şi căile muncii nobile, creatoare, în producţie. Cursurile teoretice le-au dat cunoştinţe temeinice şi în acelaşi timp activitatea în producţie le-a deschis perspectiva largă a vieţii. I-a învăţat să iubească munca, izvor al bunurilor materiale ale societăţii. I-a învăţat să privească cu mai multă seriozitate studiul. Exemplul viu al muncitorilor fruntaşi a contribuit la formarea conştiinţei lor comuniste.

Fie că se vor dedica mai departe muncii în producţie, devenind muncitori de înaltă calificare, fie că vor urma cursurile şcolilor superioare, practica în producţie constituie pentru fiecare absolvent al şcolilor noastre medii piatra de temelie a formării lui ca viitor constructor al socialismului.

ION DAN

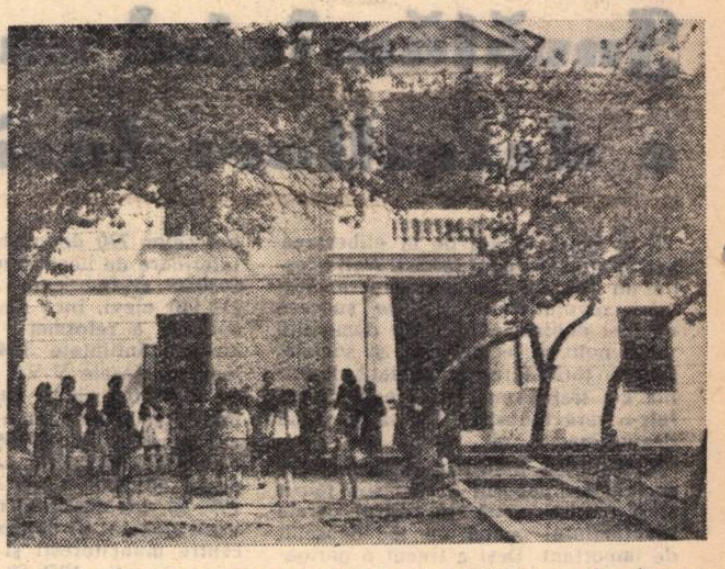

Peste 245.000. de elevi aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare învaţă astăzi în limba lor maternă.
In fotografie: Şcoala cu limba de predare turcă din Tulcea.

Intelectualii construcţiei socialiste

Cine va desprinde din cărţi, peste multă vreme, tumultul anilor noştri şi va vedea că cei 15 ani care au trecut de la eliberarea de sub jugul fascist valorează pentru poporul nostru cît o adevărată epocă istorică, nu va putea trece cu vederea saltul vertiginos care s-a făcut în aceşti ani spre lumina învăţăturii.

Revoluţia culturală care se desfăşoară în ţara noastră ca parte integrantă a revoluţiei socialiste a dat posibilitatea să se creeze o intelectualitate nouă, ieşită din rîndul muncitorilor şi ţăranilor, devotată cauzei măreţe a socialismului. Aceasta constituie una dintre cele mai mari realizări ale învăţămîntului nostru în anii puterii populare.

Să luăm ca exemplu de felul cum muncitorii şi ţăranii descătuşaţi de robia exploatării sînt capabili să-şi însuşească ştiinţa şi tehnica înaintată situaţia noilor intelectuali din oraşul Ploeşti. Proveniţi din rîndurile muncitorilor din rafinăriile, sondele şi întreprinderile ploeştene, zeci de specialişti conduc secţii, şantiere, întreprinderi şi instituţii, sînt profesori, judecători, medici.

Sînt bine cunoscuţi în întreprinderile unde lucrează în munci de răspundere inginerii Alexandru Boabă, Ion Dodă, Apostol Balcan, Petre Morcov, Stelian Vitan, Ion Grigore, Ivan Florea, pînă nu de mult muncitori.

Dar să nu vorbim numai despre ingineri. Să amintim şi numele fostei femei de serviciu Anastasia Gomoiu, care, după ani de învăţătură sirguincioasă, astăzi, în calitate de jurist, ca preşedintă a Tribunalului orăşenesc Ploeşti, veghează la respectarea legalităţii socialiste. Să amintim de Vasile Ionescu, de Elena Tătaru şi de Olga Mălăeru, profesori tineri, care în trecut nici n-ar fi visat măcar să înveţe într-o universitate.

Grija deosebită pe care partidul şi guvernul nostru o acordă formării unei intelectualităţi ieşite din rîndurile poporului muncitor a fost dovedită încă odată prin adoptarea, în primăvara acestui an, a Hotărîrii privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior. „Învăţămîntul seral şi fără frecvenţă — se arată în Hotărîre — va aduce o contribuţie însemnată la formarea noii intelectualităţi izvorîtă din popor şi legată de năzuinţele lui".

In oraşul Ploeşti, ca urmare a Hotărîrii cu privire la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, 834 de muncitori vor urma, începînd cu anul şcolar 1959/60, cursurile claselor VIII-XI, în afară de cei peste 800 care sînt în prezent elevi în clasele IX-XI. In ultimii 6 ani numai la cursurile serale de pe lîngă Şcoala medie nr. 1 au absolvit clasa a XI-a aproape 500 de muncitori din întreprinderile oraşului.

In anul acesta se pregătesc pentru a intra în învăţămîntul superior fără frecvenţă aproape 100 dintre muncitorii care au absolvit învăţămîntul mediu. Alţii sînt deja pe băncile universităţii, pregătindu-se să devină specialişti cu o înaltă calificare în meseria pe care au îndrăgit-o cu ani în urmă.

Drumul spre cetatea ştiinţei este minunat de frumos. Trăind zile mari de prefaceri pe drumul deschis de 23 August, hotărîţi să contribuie cu toate forţele lor la ridicarea măreţului edificiu al lumii noi, păşesc spre viitor, cu fruntea sus, intelectualii construcţiei socialiste.

E. FLORESCU

TREI DIN ZECILE DE MII

In anii regimului democrat-popular şcolile profesionale şi tehnice au dat patriei zeci şi zeci de mii de muncitori destoinici, tehnicieni şi maiştri de înaltă calificare.

Vă prezentăm în rîndurile care urmează chipurile a trei din zecile de mii de tineri absolvenţi ai învăţămîntului profesional şi tehnic. Trăsături comune: au absolvit şcoala anul trecut şi sînt astăzi printre primii în producţie, îi uneşte aceeaşi sete nesecată de noi cunoştinţe.

Şarja a fost salvată

...Intreaga atmosferă din jur era înfierbîntată de suflarea de foc a uriaşului cuptor Siemens-Martin. Înăuntru, în vîlvătăi galben-roşietice, fierbea oţelul. Lingotierele erau pregătite pentru şarjă. Cu muşchii încordaţi, echipa aştepta semnalul primului-oţelar. Semnalul acesta întîrzia. Prim-oţelarul mai luă o probă din metalul incandescent şi o urmări atent, în timp ce strălucirea acesteia devenea tot mai stinsă. Ochiul lui exersat îl avertiza că ceva nu este în regulă.

Tensiunea plana asupra întregii echipe. Cuptorul atinsese temperatura maximă şi şarja nu mai putea aştepta. Cel mult cîteva minute de răgaz. Apoi, cu orice preţ, încărcătura de oţel lichid trebuia deşertată. Altfel exista pericolul distrugerii cuptorului.

Un tînăr în halat alb se apropie în goană de primul oţelar. Flutura în mînă o hîrtie. „Buletinul de analiză — spuse el cu răsuflarea tăiată Lipsesc şapte miimi de siliciu. Trebuie adăugate".

Intreaga echipă se puse în mişcare. Ultima probă luată de primul oţelar în limita de timp a şarjei era pe deplin satisfăcătoare: oţel de prima calitate. Şarja fusese salvată!

Bătălia pentru această şarjă nu se purtase însă numai aici, în faţa cuptorului. Contribuiseră la ea din plin tînărul în halatul alb Ioan Nuridşan şi un alt tînăr de aceeaşi vîrstă cu el, Cornel Crişan. Ambii sînt tehnicieni laboranţi la laboratorul central al Combinatului siderurgic din Hunedoara. Au lucrat cu multă repeziciune, cu mare atenţie, apelînd la toate cunoştinţele lor pentru a salva această şarjă, făcînd numeroase analize şi probe reactive pentru a determina absenţa siliciului şi procentajul în care acesta lipsea.

Salvarea şarjei de oţel de la cuptorul Siemens-Martin a constituit pentru cei doi tineri tehnicieni punctul de plecare al unei şi mai intense activităţi pentru îmbunătăţirea procedeelor de analiză în laborator. Din această activitate s-au născut, cu sprijinul inginerului şef al secţiei inovaţiile „siliciu fotocolorimetric" şi „fosforul fotocolorimetric", inovaţii care permit analizarea mai precisă şi mai rapidă a două importante elemente care determină calitatea fontelor şi oţelului.

Contribuţia celor doi tineri absolvenţi ai Grupului şcolar siderurgic din Hunedoara la întrecerea dintre oţelarii şi furnaliştii hunedoreni şi cei reşiţeni pentru a da cît mai mult oţel şi fontă patriei, a primit o înaltă apreciere: cei doi tineri tehnicieni au fost declaraţi fruntaşi în producţie.

3 minute şi 20 de secunde...

„Aici staţia de radio Timişoara. Transmitem emisiunea locală!"

In fiecare zi cetăţenii oraşului de pe malul Begăi aşteaptă cu interes programul staţiei locale. Reportajele din diferitele unităţi industriale şi agricole ale regiunii, ştirile, programele artistice înfăţişează viu, multilateral activitatea oamenilor muncii din Timişoara.

Ioachim Tîrlie este cel mai tînăr tehnician al Centrului de emisie de radio Timişoara. Intr-una din seri era de serviciu în faţa tabloului de comandă. Intreaga răspundere a funcţionării staţiei îi revenea lui. Regia tocmai tonalitatea concertului simfonic retransmis din sala Filarmonicii cînd, deodată, în faţa tabloului de comandă începu să clipească alarmant becul roşu semnalizator.

Miile de abonaţi care stăteau în faţa aparatelor de radio au perceput cîteva zgomote cărora cei mai mulţi nici nu le-au dat atenţie. Tînărul tehnician din faţa tabloului de comandă ştia însă că paraziţii aceştia sînt semnul unei defecţiuni în reţeaua complicată de aparate şi dispozitive a postului. Totul depindea acum de rapiditatea intervenţiei lui. Fiecare clipă de întîrziere putea să aducă după sine o îndelungată întrerupere în funcţionarea staţiei.

Fără să deconecteze funcţionarea aparatului de la tabloul de comandă, fără să întrerupă emisiunea, el începu să verifice, cu ajutorul aparatelor de măsură şi control, porţiune cu porţiune, funcţionarea staţiei. In cel de al cincilea sector o rezistenţă părea slăbită. Precaut (orice gest neîndemînatic ar fi provocat scurtcircuitarea întregii instalaţii), el desfăcu şi înlocui rezistenţa.

Tînărul tehnician Ioachim Tîrlie se aşeză din nou în faţa tabloului de comandă. Cu dosul palmei şterse broboanele de pe frunte. Privi la ceas. Trecuseră 3 minute şi 20 de secunde de la semnalarea defecţiunii...

★

Aceste acţiuni ale unor tineri absolvenţi de şcoală tehnică sînt considerate de ei, modest, drept: „fapte obişnuite de muncă". Ele sînt însă o dovadă grăitoare că şcoala noastră nouă educă tînăra generaţie de muncitori şi tehnicieni în spiritul eroismului în muncă, eroism care constituie una din trăsăturile cele mai minunate ale oamenilor muncii constructori ai socialismului.

AL. CIUCA

Cincisprezece ani din

Învățămîntul cunoaște o dezvoltare fără precedent

S-au scurs 15 ani de la eliberarea patriei de sub jugul fascist. Anii aceștia au fost ani de grandioase transformări revoluționare. Uriașe succese au fost dobîndite în toate domeniile vieții politice, economice și sociale. Dintr-o țară agrară înapoiată, Romînia s-a transformat în acești 15 ani într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare.

O dată cu industria și agricultura socialistă, poporul nostru și-a făurit și o cultură nouă în cadrul căreia învățămîntul ocupă un loc deosebit de important. Deși a trecut o perioadă scurtă de la înfăptuirea mărețului act de la 23 August, bilanțul realizărilor din acest domeniu este deosebit de bogat. Învățămîntul de toate gradele a cunoscut în acești ani o dezvoltare fără precedent.

Încă din 1945, la Conferința Națională a P.C.R., s-au trasat perspectivele și căile dezvoltării învățămîntului din țara noastră. Marile transformări revoluționare care au avut loc în primii ani după eliberare au creat premizele schimbării structurale a învățămîntului și așezării lui pe baze noi, socialiste. Reforma învățămîntului din anul 1948, inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a constituit cel mai însemnat eveniment din istoria școlii românești, hotarul dintre școala veche, a regimului burghezo-moșieresc, și școala nouă, a regimului de democrație populară. Întregul nostru învățămînt a devenit învățămînt de stat, cu un caracter unitar, laic și realist-științific. Dintr-un privilegiu al copiilor celor avuți, învățămîntul a devenit un învățămînt de masă — școala deschizîndu-și larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. Obligativitatea, gratuitatea și generalizarea învățămîntului elementar, care erau trîmbițate în mod demagogic de burghezo-moșierime, au devenit o realitate a zilelor noastre.

Pe bazele puse de reforma învățămîntului, școala nouă de toate gradele s-a dezvoltat într-un ritm rapid contribuind într-o mare măsură la formarea cadrelor necesare construcției socialiste și la ridicarea nivelului de cultură al poporului. Încă de la sfîrșitul primului plan cincinal neștiința de carte a fost lichidată ca fenomen de masă. Oameni care altădată nici nu puteau semna au căpătat astfel posibilitatea să descifreze tainele cărților, să-și ridice calificarea, să devină fruntași în producție și să ia parte activă la viața culturală.

Prezentarea cîtorva date în legătură cu situația actuală a învățămîntului din țara noastră este destul de grăitoare pentru oricine vrea să-și facă o imagine cu privire la dezvoltarea școlii din Republica Populară Romînă. Atenția principală a regimului democrat-popular în domeniul învățămîntului a fost îndreptată spre întărirea și dezvoltarea școlii elementare, verigă cea mai importantă din sistemul de învățămînt. Deși obligativitatea și gratuitatea învățămîntului elementar erau prevăzute și în vechile legiuiri școlare, din cauza numărului insuficient de școli și de învățători a lipsei de grijă față de școală din partea guvernanților regimului burghezo-moșieresc și a condițiilor grele de trai ale maselor muncitoare, sute de mii de copii rămîneau anual în afară de școală. În cei 15 ani de viață nouă, statul nostru a creat condițiile pentru ca toți copiii oamenilor muncii să se bucure de lumina științei de carte. S-a lărgit simțitor rețeaua școlilor elementare, înființîndu-se unități noi pînă în cele mai îndepărtate cătune și sate, s-au construit școli și internate, s-au acordat elevilor burse, îmbrăcăminte manuale și rechizite, ceea ce a făcut să fie cuprinși în școala elementară toți copiii de vîrstă școlară. Datorită măsurilor arătate numărul unităților școlare cu clasele I—IV a ajuns în anul școlar 1958/59 la 16.163, în care au fost cuprinși circa 1.452.000 elevi. Totodată învățămîntul elementar general, gratuit și obligatoriu a fost extins treptat de la 4 la 7 ani. Școala de 7 ani este considerată pe drept cuvînt ca o creație și o realizare importantă a regimului democrat-popular. În locul celor 770 de gimnazii și cursuri inferioare de liceu care funcționau în 1938/39 și în care erau cuprinși 119.110 elevi, încă din primul an de aplicare a reformei învățămîntului au fost înființate 3.549 unități școlare cu clasele V-VII cu un efectiv de 284.450 elevi. Numărul acestor unități și al elevilor a crescut an de an, ajungînd în 1958/59 la 4.886 școli cu clasele V-VII, în care au fost cuprinși 501.260 elevi. Începînd din 1955/56, învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și reședințe de raion, iar din 1958/59 obligativitatea lui s-a extins în toate localitățile rurale care au școli de 7 ani. Peste 85% din absolvenții clasei a IV-a au fost cuprinși în clasa a V-a în anul școlar încheiat. În noul an școlar numărul acestora va crește simțitor, creîndu-se premizele ca în viitorii cîțiva ani învățămîntul de 7 ani să fie generalizat în toată țara.

O dată cu dezvoltarea învățămîntului elementar s-au dezvoltat și celelalte verigi ale sistemului de instrucție și educație. Dintre acestea, școala medie de cultură generală s-a bucurat de o grijă deosebită. Cu 20 de ani în urmă, în cele 211 școli medii cu un efectiv de 29.004 elevi puțini fii de muncitori și țărani muncitori puteau pătrunde. Astăzi, majoritatea celor 113.641 elevi din cele 395 școli medii de cultură generală sînt fii ai muncitorilor și țăranilor muncitori.

În anii regimului democrat-popular învățămîntul profesional și tehnic s-a dezvoltat necontenit. În cele peste 700 școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri au învățat în ultimul an aproape 130.000 ucenici și elevi. În anii de după reforma învățămîntului, aceste școli au dat industriei și agriculturii socialiste peste 250.000 muncitori calificați, din rîndul cărora s-au ridicat numeroși fruntași în producție și inovatori, iar economia, cultura și sănătatea publică au primit numai în anii primului cincinal peste 97.000 de cadre medii tehnice.

Puterea populară a dat o atenție deosebită formării unei noi intelectualități. O contribuție de seamă la aceasta a adus-o învățămîntul superior, organizat potrivit nevoilor dezvoltării economiei naționale. Față de anul 1938 numărul facultăților și al studenților a crescut de trei ori, în ultimul an în cele 95 facultăți fiind cuprinși 67.849 studenți. S-a produs o schimbare radicală a compoziției sociale a studenților, care reflectă din ce în ce mai mult structura de clasă a populației din țara noastră. S-a realizat o mai justă orientare profesională a tineretului, în concordanță cu nevoile de cadre pentru industrializarea socialistă a țării și transformarea socialistă a agriculturii. Astfel, peste 30% din totalul studenților au fost înscriși în 1958/59 în institutele tehnice, în timp ce în 1938 numai 9,2% din totalul studenților urmau cursurile în învățămîntul tehnic superior.

Prin organizarea și lărgirea învățămîntului seral și fără frecvență partidul și guvernul au creat oamenilor muncii din producție posibilități de a-și lărgi orizontul cultural-științific, de a deveni cadre cu o înaltă calificare. Numai în anul școlar 1958/59 cursurile serale ale școlii de cultură generală au fost frecventate de 47.735 elevi, iar la cursurile serale și fără frecvență ale instituțiilor de învățămînt superior au fost înscriși 22.348 studenți.

Pentru a da femeilor mame posibilitatea să participe activ la viața economică și social-culturală, pentru a-i pregăti pe copiii în vîrstă de 3—7 ani pentru școala elementară, învățămîntul preșcolar s-a dezvoltat mult, numărul grădinițelor ajungînd la 6.674 față de 1.577 cîte erau în 1938/39, în timp ce numărul copiilor cuprinși în aceste unități s-a ridicat de la 90.787 la 293.257. S-a restructurat și s-a lărgit mult rețeaua instituțiilor de educație și a școlilor speciale.

Una din marile realizări ale regimului democrat-popular în domeniul învățămîntului o constituie faptul că porțile școlilor de toate gradele s-au deschis fiilor oamenilor muncii de toate naționalitățile. Dreptul la învățătură în limba maternă, de care naționalitățile conlocuitoare erau private în trecut, s-a concretizat în cele peste 3.000 unități de învățămînt și educație în limbile acestor naționalități, în care învață peste 245.000 elevi. Școlile comune cu secții de predare atît în limba română cît și în limbile naționalităților conlocuitoare, crearea Universității „Babeș-Bolyai" în care învață peste 4.200 tineri romîni și maghiari și în care disciplinele sînt predate în limba română, maghiară, sau în ambele limbi constituie o minunată formă de dezvoltare a frăției între diferitele naționalități, de educare a tineretului în spiritul internaționalismului proletar.

Creșterea simțitoare a numărului de învățători și profesori, îmbunătățirea permanentă a pregătirii și calificării lor profesionale, construirea a mii de localuri de școală și săli de clasă, înzestrarea lor cu mobilier și material didactic, asigurarea elevilor cu manuale și rechizite în număr suficient și la prețuri accesibile, sporirea an de an a sumelor destinate învățămîntului au creat premizele materiale pentru instruirea și educarea temeinică și multilaterală a tineretului.

Grija partidului și guvernului față de școală se împletește în permanență cu grija față de slujitorii ei, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de muncă ale acestora. Numeroase documente de partid și de stat, începînd cu Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri din 16 august 1951 și terminînd cu recenta Hotărîre a partidului, care aduce o substanțială sporire a salariilor cadrelor didactice, sînt tot atîtea dovezi de netăgăduit ale acestei griji.

O dată cu schimbarea principiilor de organizare a învățămîntului, cu dezvoltarea rețelei școlare și a bazei didactico-materiale a școlilor s-a schimbat radical și conținutul învățămîntului. Școala nouă a regimului democrat-popular dă elevilor săi o pregătire multilaterală în legătură tot mai strînsă cu practica cu producția, îi înarmează cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății și îi educă în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar.

Succesele obținute în dezvoltarea învățămîntului din patria noastră în anii regimului democrat-popular au fost posibile datorită mărețului act de la 23 August 1944 și politicii partidului nostru, care ne conduce din victorie în victorie. Experiența și marile realizări ale școlii sovietice au fost în acest timp ajutorul de neprețuit pe care pedagogii din Republica Populară Romînă l-au simțit mereu alături în nobila lor muncă de formare a omului nou.

Acum, la cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei, învățătorii și profesorii privesc cu mîndrie drumul parcurs și pășesc cu încredere în viitor, strîns uniți în jurul partidului și guvernului.

NICOLAE SIPOȘ
director general
în Ministerul Învățămîntului
și Culturii

Statisticile arată:

În anii regimului democrat-popular, învățămîntul de toate gradele a cunoscut o puternică dezvoltare. Învățămîntul elementar de 4 ani a devenit general și obligatoriu, cuprinzînd toți copiii de vîrstă școlară. Dacă în anul școlar 1938/39 existau 12.884 școli primare, în anul școlar 1958/59 numărul școlilor cu clasele I—IV a crescut la 16.163, în care au fost cuprinși 1.452.086 copii.

★

O mare dezvoltare a luat-o învățămîntul de 7 ani, care începînd cu anul 1958 a devenit obligatoriu în toate localitățile care au școli de 7 ani.

★

În anul școlar 1938/39 existau numai 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu care corespund actualelor școli de 7 ani și în care erau înscriși 119.110 elevi. În anul școlar 1958/59, numărul școlilor de 7 ani și al celor cu clasele V—VII a ajuns la 4.886, în care au fost cuprinși 501.260 elevi. Numai în ultimul an numărul acestora a crescut cu peste 60.000.

★

S-a dezvoltat mult și învățămîntul mediu de cultură generală. Față de 1938/39, numărul școlilor medii a crescut de la 211, cu 29.004 elevi, la 395, cu 113.641 elevi.

★

Odată cu creșterea numărului de școli și de elevi a crescut simțitor și numărul cadrelor didactice. Astfel, numărul învățătorilor care predau la clasele I—IV a crescut de la 36.665, cîți erau în anul școlar 1938/39, la 51.810 în anul școlar 1958/59, iar al profesorilor care predau la clasele V—XI de la 9.770 la 43.584.

★

În regimul burghezo-moșieresc învățămîntul preșcolar era reprezentat doar prin cele 1.577 unități în care erau cuprinși 90.787 copii, cu 1.819 educatoare. În regimul democrat-popular învățămîntul preșcolar se bucură de o grijă deosebită. Numărul grădinițelor de copii a ajuns în 1958/59 la 6.674 unități în care sînt cuprinși 293.257 copii.

★

Numărul școlilor profesionale, agricole și de meserii a crescut de la 224, cîte erau în 1938/39 la 508 în 1958/59, al elevilor de la 39.250 la 92.243, iar numărul școlilor tehnice și tehnice de maiștri au crescut de la 142 cu 14.746 elevi la 235 cu 33.913 elevi. În același timp numărul cadrelor didactice care predau în aceste școli a crescut de la 4.767 la 8.072.

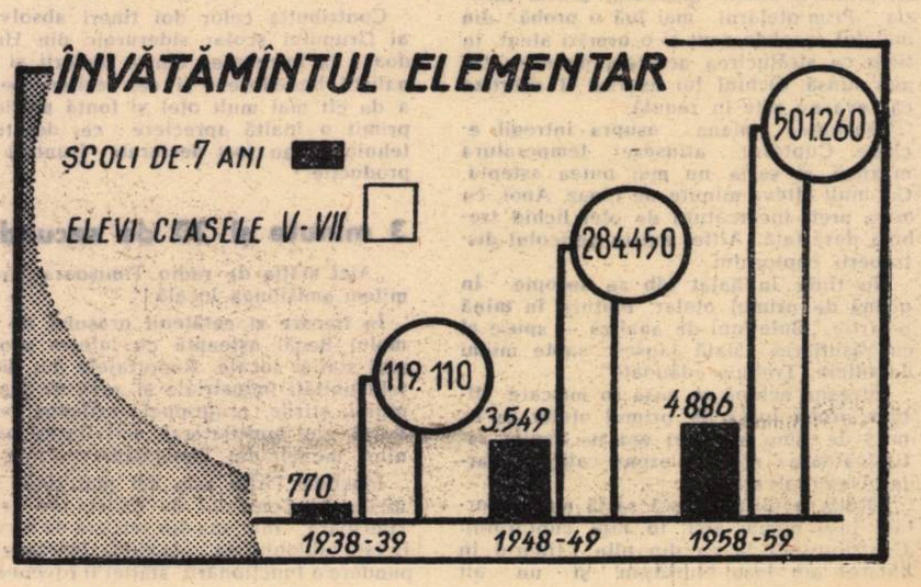

viața școlii noastre

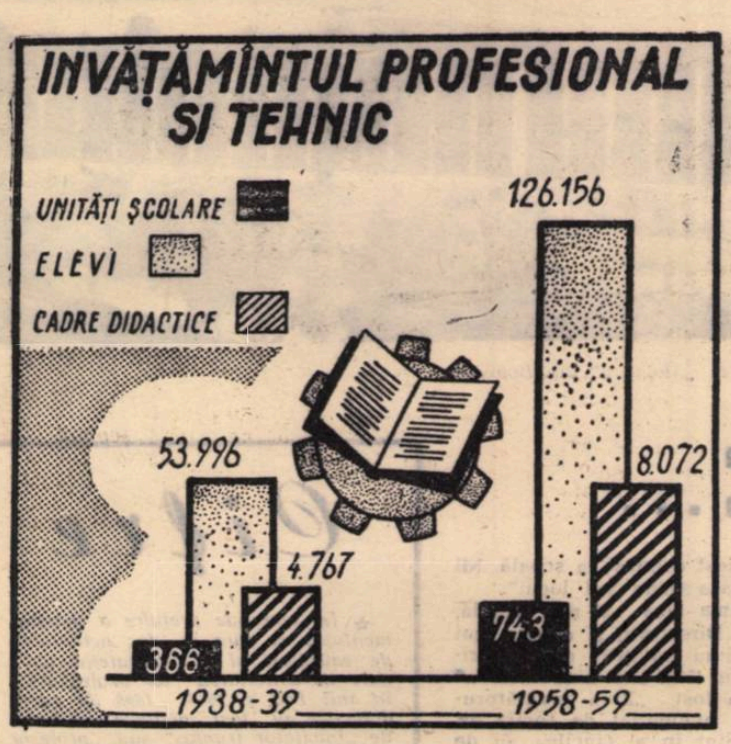

In raionul Cîmpeni

Cine a cunoscut cu ani în urmă raionul Cîmpeni și are prilejul să-l viziteze din nou acum înregistrează cu bucurie și satisfacție marile realizări dobîndite aici în ultimii 15 ani. În acest colț de țară, cu bogății și frumuseți neasemuite, moții se bucură de o viață tot mai bună. Aici, unde altădată domnea întunericul, există astăzi numeroase școli și instituții culturale. Pînă în ultimul cătun, pe văile și pe colinele îndepărtate, poți găsi acum școală, cămin cultural, casă de citit, bibliotecă.

Raionul Cîmpeni a moștenit de la statul burghez peste 17.000 de analfabeți. De aceea, ridicarea nivelului cultural al maselor a trebuit să înceapă cu lucrul cel mai elementar dar cel mai necesar — cu lichidarea neștiinței de carte. Acum cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist găsește și raionul nostru cu neștiința de carte lichidată ca fenomen de masă.

S-au făcut progrese remarcabile în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Cîteva cifre comparative sînt edificatoare în această direcție. Cu 15 ani în urmă aveam în raion doar 3 grădinițe cu 3 educatoare. Astăzi avem 17 unități preșcolare cu 42 de educatoare. Cu peste 30 a crescut numărul școlilor de patru ani. A crescut de asemenea, an de an, numărul școlilor de 7 ani și medii. În școlile de toate gradele din raionul nostru frecventează cursurile 8772 de elevi, cu aproape 4000 mai mulți decît acum 15 ani.

Astăzi copiii moților nu mai străbat cîte 10-15 km. pentru a ajunge la o școală. Pentru ei au fost înființate peste 40 de școli noi, peste 20 de internate dotate cu toate cele necesare, pentru care statul alocă anual peste 900.000 lei. În comunele Sohodol, Bistra, Arada, Ponorel, Ciuruleasa, Abrud s-au înălțat din fondurile centralizate ale statului școli noi, luminoase, încăpătoare, cu săli de clasă spațioase, înzestrate cu mobilierul și utilajul necesar. De asemenea, au fost construite multe școli prin contribuția voluntară a țăranilor muncitori. Numai în ultimii ani au fost date în folosință 24 școli și 18 săli de clasă în comunele Mogoș, Avram Iancu, Lupșa, Arada, Bistra, Sălciua, Cîmpeni, Cărpiniș, Roșia Montana etc.

În raion nu exista nici o școală profesională. În ultimii ani au fost înființate școli în care se pregătesc lăcătuși mecanici, zidari și tîmplari.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, cadrele didactice din raionul nostru desfășoară o intensă muncă culturală în cele 19 echipe de cor, în cele 44 echipe de teatru, în cele 37 echipe de dans și în cele 14 brigăzi de agitație existente în raion.

Acum, cînd sărbătorim cea de a 15-a aniversare a eliberării patriei noastre, constatăm cu mîndrie și bucurie că slujitorii școlii din raionul Cîmpeni au dat patriei numeroase cadre bine pregătite, educă un tineret nou, însuflețit de dragoste pentru patrie, pentru popor.

ION LEAHU
șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Cîmpeni

MANUALE CU UN CONȚINUT NOU

Înființată din inițiativa partidului, Editura de stat didactică și pedagogică a apărut ca o necesitate în desfășurarea revoluției culturale din țara noastră. Principala ei sarcină este de a pune la dispoziția elevilor manuale didactice care să contribuie nemijlocit la instruirea lor, la educarea lor în spiritul patriotismului socialist, de a răspîndi o bogată literatură pedagogică.

În anii regimului burghezo-moșieresc, cartea școlară era monopolul unor edituri care, realizîndu-și propriile lor scopuri comerciale, de îmbogățire pe spinarea maselor, urmăreau în același timp să formeze un tineret supus claselor exploatatoare. Vechile manuale dădeau doar atîtea cunoștințe cît conveneau stăpînirii, denaturau adesea adevărul științific și căutau să educe elevii în spiritul moralei burgheze.

Așezînd pe baze cu desăvîrșire noi munca de elaborare a cărții școlare, dîndu-i un conținut întemeiat pe știința cea mai înaintată din lume, știința marxist-leninistă, editura didactică și pedagogică, îndrumată permanent de partid și lucrînd sub conducerea Departamentului școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii a pus și pune la dispoziția școlilor noastre manuale care îi înarmează pe elevi cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii și, în același timp, îi educă în spiritul moralei comuniste, îi învață să iubească munca și pe cei ce muncesc, îi cresc în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, al dragostei și respectului față de oamenii muncii de pretutindeni.

An de an au crescut numărul titlurilor și tirajul cărților școlare. Dacă în 1948 producția globală de manuale se ridica la 84 de titluri, cu un tiraj de 3.940.000 exemplare, în 1952 ea atinsese 270 de titluri cu un tiraj de 9.892.000 de exemplare, pentru ca astăzi să ajungă la un număr de 490 de titluri, cu un tiraj de 12.200.000 de exemplare.

În afară de manualele publicate în limba română, Editura elaborează manuale școlare în toate limbile naționalităților conlocuitoare, contribuind prin aceasta la înfrățirea între poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Numărul manualelor în limbile naționalităților conlocuitoare a crescut de la 29 de titluri, cu un tiraj de 270.000 de exemplare în 1948, la 250 de titluri, cu un tiraj de 1.300.000 de exemplare în 1959.

Asigurîndu-și un cerc larg de autori și colaboratori din rîndul celor mai buni învățători și profesori ai școlilor elementare și medii, cu o temeinică pregătire profesională și ideologică, cu o bogată experiență pedagogică, Editura izbutește să dea manuale care răspund din ce în ce mai bine cerințelor școlii noastre noi. În același timp, contribuția pe care o dau la munca de elaborare a manualelor cadrele didactice din învățămîntul superior, oamenii de știință, academicienii, scriitorii, pictorii, graficienii și cartografii face ca nivelul ideologico-științific, literar și tehnic al cărții școlare să crească necontenit. Astfel de manuale cum sînt Economia politică, Geografia R.P.R., Istoria pedagogiei românești, Matematica, Fizica, cărțile de limba română pentru clasele I—VII constituie un sprijin de mare preț în munca pe care o desfășoară cadrele didactice pentru a înarma tineretul cu bazele științelor, pentru a-i face cunoscută întreaga dezvoltare economică, socială, politică și culturală a poporului nostru. Manualul de cunoștințe elementare pentru producția industrială, cel de cunoștințe agricole, de tehnologia metalelor, manualul pentru construcții și alte cărți școlare de acest fel aduc o contribuție dintre cele mai însemnate la pregătirea elevilor pentru viitoarea lor muncă în producție, pentru formarea tineretului ca participant activ și conștient la măreața operă de construire a socialismului în patria noastră. Totodată, Editura a pus la dispoziția școlilor și a marelui public material didactic, planșe, atlase, hărți alcătuite la un nivel științific corespunzător.

Hotărîrile plenarelor C.C. al P.M.R. din iunie și noiembrie 1958, ca și Hotărîrea Plenarei din 13—14 iulie a.c. au constituit adevărate momente de cotitură în viața și activitatea Editurii. O mai mare grijă și atenție conținutului ideologico-științific o exigență sporită în apărarea purității liniei marxist-leniniste în elaborarea manualelor și a literaturii pedagogice, măsuri concrete pentru aplicarea sarcinilor economice trasate de partid — iată sinteza orientării muncii pe care o desfășoară Editura, ca urmare a îndrumării ei de către partid. Se pregătesc acum și vor apare în curînd manuale cum sînt Istoria R.P.R., Istoria literaturii române, Socialismul științific, Pedagogia generală și altele care vor întări contribuția adusă de Editură la pregătirea științifică și practică a tineretului, la adîncirea muncii de educare a lui în spiritul comunismului. În cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, Editura și-a pus ca sarcină să îmbunătățească și mai mult conținutul și prezentarea grafică a manualelor și a lucrărilor pedagogice, dînd atenția principală orientării lor ideologice și conținutului lor științific. Cartea școlară oglindește din ce în ce mai mult și mai bine comorile și frumusețile patriei noastre, realizările regimului democrat-popular în toate domeniile, eroismul muncitorilor și al țăranilor muncitori care, sub conducerea partidului, își făuresc o viață nouă, socialistă. Omul nou, viața nouă care pulsează în țara noastră, înfrățirea între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, chipurile de eroi ai trecutului și prezentului, care constituie mîndria națională a poporului nostru, își găsesc un loc tot mai larg în manuale, în cărțile destinate elevilor și pedagogilor.

Întîmpinînd cu noi succese măreața sărbătoare a eliberării patriei noastre, lucrătorii Editurii de stat didactice și pedagogice sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru a da școlii lucrări care să constituie un ajutor din ce în ce mai însemnat și mai valoros în munca nobilă de instruire și educare a tineretului.

CONSTANTIN NUȚU
directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

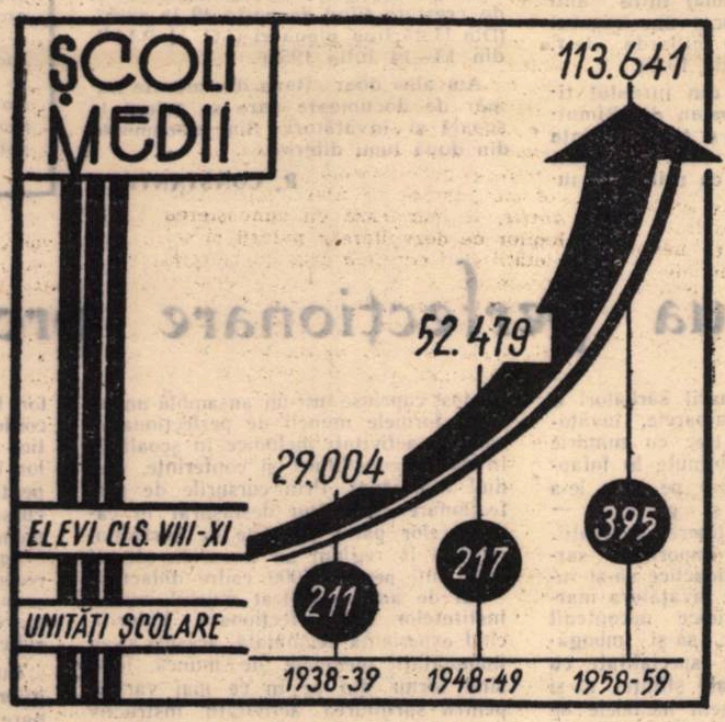

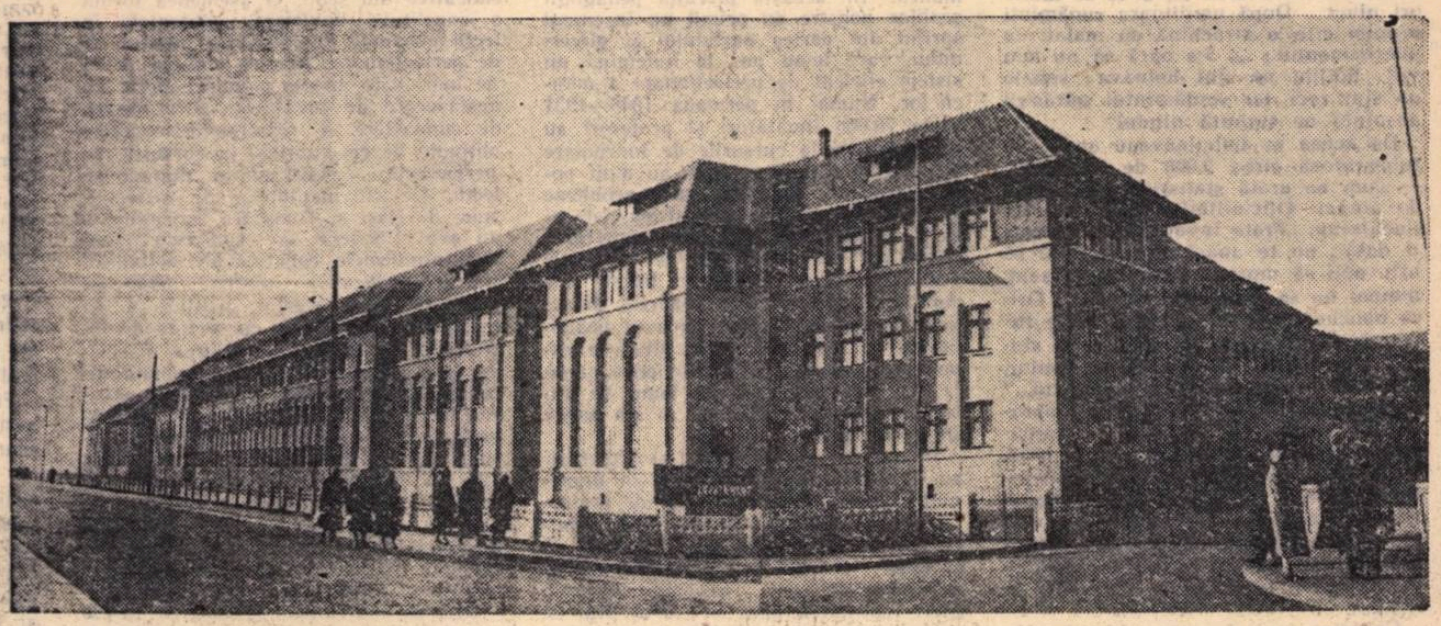

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Complexul școlar de la Birlad.

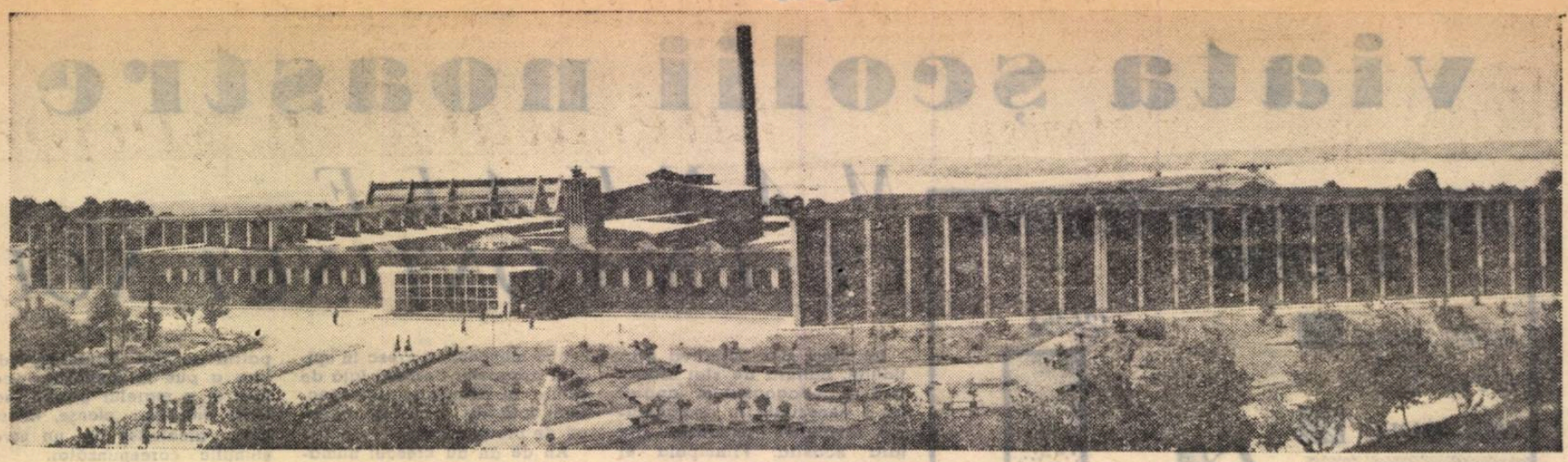

CONSTRUCȚII ALE SOCIALISMULUI: Uzinele textile „Moldova" din Botoșani.

DOCUMENTE...

Am în față cîteva documente care vorbesc despre școală și învățători. Multe din faptele la care se referă sînt necunoscute miilor de pedagogi care și-au început munca în anii puterii populare. Există însă și mulți învățători și profesori care au cunoscut vremurile oglindite în aceste documente. Socotim că ele îi vor interesa în aceeași măsură și pe unii și pe alții.

Iată un fragment din expunerea de motive la legea învățămîntului din anul 1924. Citez:

...„Am văzut: școli din comune de reședință, care în timpul unei ierni grele n-au avut nici un lemn, copiii aducînd dimineața, la venirea la școală, cîte un lemn în brațul înghețat. Școli care de ani de zile nu s-au putut repara și vărui. Școli, și acestea în marea majoritate a cazurilor, fără servitori, învățătorul-director îndeplinind și acest oficiu; — școli la care materialul didactic și mobilierul se mărginește la cîteva bănci stricate și o tablă, pe care se scrie după împrejurări, cu creta sau cu un cărbunaș; — școli în care nu se găsește nici harta patriei; — școli în care copiii stau în picioare din lipsă de bănci și scriu punînd tăblițele pe dușumea și întinzîndu-se în clasă cu fața în jos; — școli închise luni întregi, din cauză că au fost evacuate de proprietari, neplătindu-li-se chiria ani întregi, fără ca nimeni să se sesizeze și să ia măsuri".

Măsuri nu s-au luat nici după adoptarea legii din 1924. Oficialitățile burgheze n-aveau nici timpul și nici interesul să se ocupe de școală, de elevii și învățătorii ei.

Iată un alt document oficial — Comunicatul revizoratului din județul Dîmbovița, adresat învățătorilor din acest județ în 1930:

„Se aduce la cunoștința învățătorilor următoarele: sînt în restanțe salarii pe lunile: septembrie, octombrie, noiembrie și decembrie. Statele au fost înaintate inspectoratului școlar regional Pitești, unde nu se știe din ce cauză n-au fost verificate și ordonanțate. Dealtfel, cazul nu e numai la Dîmbovița, ci și în alte județe... Rugăm colegii învățători să aibă încă răbdare... *Să nu căutăm nici vinovați, nici răzbunare*".

Dar și fără să-i caute învățătorii îi cunoșteau pe vinovați: reprezentanții orînduirii burghezo-moșierești

Iată un fragment din articolul „Scrisoarea unui învățător dobrogean", publicat în „Graiul Dîmboviței" din 1932:

...„Mîncăm o dată pe zi și de multe ori nimic... După umilitoare rugăminți primim cîte o strachină cu mălai, cu avertismentul: „a 5-a oară să nu mai vii". Soțiile ne sînt bolnave; sobele ne sînt reci, iar simțămîntul părăsirii absolute ne turbură gîndul".

De aceea se îmbolnăveau anual de tuberculoză circa 3.000 de învățători — cum ne arată statisticile sanitare de atunci. Oficialitățile însă, nu se sinchiseau. „Frate învățător! înțelege o dată: nu te apără nimeni. Poți să urli, poți să mori în margine de șanț, nimeni nu se sinchisește de tine. Orice banchet cultural — acolo unde între două gîlgîituri de șampanie, sforăie cîte unul: „Învățătorii, domnilor, învățătorii sînt apostolii neamului..." — sînt palme care ți se trag pe obrajii tăi sfrijiți de mizerie" — recunoaște „Graiul Dîmboviței" nr. 24/1932.

Și, totuși, burghezia a manifestat interes pentru învățători. Dar nu pentru condițiile lor de muncă și de viață, nici pentru demnitatea și prestigiul lor... ci pentru captarea voturilor învățătorimii în preajma diferitelor alegeri.

Cercetez mai departe hîrtiile din fața mea. De astă dată sînt altfel de documente, deși vorbesc tot despre școală și învățători. Documente despre școala poporului și învățătorii ei.

„Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători răspîndiți pe tot întinsul țării noastre" (Din cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor, 1952).

Răsfoiesc mai departe documentele. Toate arată preocuparea regimului democrat-popular pentru a crea cadrelor didactice condiții tot mai bune de muncă și de viață:

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387 din aprilie 1956 a determinat creșterea salariului mediu al cadrelor didactice cu 46 la sută. (Din raportul C.C. al S.M.I.C. la cel de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură).

„In semn de prețuire a activității lor, 52 de cadre didactice au primit titlul de învățător sau profesor emerit, iar peste 2.300 de educatoare, învățători, profesori au fost decorați cu diferite ordine sau medalii ale R.P. Romîne". („Rominia liberă" din 29 iunie 1958).

„Pentru nevoile învățămîntului, extinderea rețelei de școli, îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale cadrelor didactice numai între anii 1951 și 1958 s-a alocat din bugetul statului suma de 20 miliarde lei". („Scînteia" din 30 iunie 1959).

Iată cîteva spicuiri din jurnalul tînărului profesor V. Roman din Rîmnicul Vîlcea: „Azi s-a ținut ședința festivă dedicată primirii noastre. Am primit 700 de lei ca primă de instalare. Am fost conduși la școală. Mi s-a indicat casa unde voi locui".

...„Este prima mea zi de școală. Cîte emoții! Directorul și colegii mai în vîrstă mi-au povestit despre primele lor lecții. Toți sînt binevoitori..."

...Ieri a fost „Ziua învățătorului". Am fost evidențiat de secția de învățămînt. Sînt în al cincilea an de activitate la catedră.

...Notez în fugă. La 5 iulie plec la Eforie, trimis de sindicat. Este al doilea an cînd merg la mare prin C.C.S.".

Astăzi învățătorii pleacă la mare, unii dintre ei locuiesc poate chiar în aceeași vilă în care un cunoscut ministru burghez a dat celebra soluție delegației învățătorilor venită să expună situația grea a învățătorimii: „Spuneți-le să se arunce în mare".

Iată și cel mai recent document.

Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959 stabilește: „Salariile tarifare ale învățătorilor și profesorilor din învățămîntul general, profesional și tehnic se vor majora în medie cu 24 la sută, la unele categorii procentul de creștere ajungînd la peste 35 la sută. Ținînd seama și de reducerea impozitului pe salarii, învățătorii și profesorii vor obține o creștere a veniturilor din salarii în medie cu 30 la sută, pentru unele categorii procentul de creștere fiind de peste 40 la sută". (Din Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959).

Am ales doar cîteva din marele număr de documente care se referă la școală și învățători. Sînt documente din două lumi diferite.

R. CONSTANTIN

Cifre

☆ *In semn de prețuire a devotamentului cu care își duc activitatea de educatori și a rezultatelor obținute în activitatea lor profesională în anii 1957 și 1958, 1398 de cadre didactice au fost distinse cu titlul de „învățător fruntaș" sau „profesor fruntaș". La sfîrșitul acestui an școlar 557 de învățători și 235 de profesori au primit titlul de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".*

☆ *Învățătorii și profesorii își petrec zilele de concediu în frumoasele stațiuni balneo-climaterice despre care în trecut povesteau elevilor lor fără să le fi văzut măcar odată. Numai în anul 1958 stațiunile noastre de odihnă au găzduit peste 16.000 de lucrători din învățămînt.*

☆ *Importante sume din bugetul asigurărilor sociale sînt destinate pentru organizarea de diferite acțiuni sociale pentru cadrele didactice: ajutoare, tratamente, acțiuni de prevenire a îmbolnăvirilor. Numai într-un singur an — 1957 — s-au cheltuit în aceste scopuri 47.362.487 lei.*

☆ *Pentru cunoașterea patriei, a dezvoltării economiei noastre naționale comitetele sindicale ale muncitorilor din învățămînt și colectivele sportive organizează în fiecare an excursii didactico-științifice și turistice la care participă anual numeroase cadre didactice. In vara anului 1958, de pildă, au participat la aceste excursii peste 10.000 învățători și profesori. La sfîrșitul acestui an numărul lor va fi mult mai mare.*

Continua perfecționare profesională

Acum, cu prilejul marii sărbători a eliberării patriei, educatoarele, învățătorii și profesorii își trec cu mîndrie în revistă realizările obținute în înfăptuirea sarcinii de onoare pe care le-a încredințat-o partidul și guvernul — educația comunistă a tinerei generații.

Indeplinirea acestei importante sarcini a cerut cadrelor didactice să-și însușească tot mai adînc învățătura marxist-leninistă, să-și ridice necontenit nivelul ideologic-politic, să-și îmbogățească cunoștințele de specialitate cu cele mai noi cuceriri ale științei, să-și îmbunătățească permanent metodele de muncă. In această privință pedagogii școlilor noastre au primit un însemnat sprijin din partea partidului și guvernului, care le-au pus la îndemînă un sistem eficient de perfecționare a muncii lor. Numai în perioada 1948—1951 peste 76.000 învățători și profesori au fost cuprinși la cursurile de îndrumare a cadrelor didactice, unde au avut posibilitatea să studieze unele probleme de bază ale teoriei marxist-leniniste și să-și restructureze cele mai importante cunoștințe de pedagogie și metodică. Totodată, prin diferitele forme ale muncii de perfecționare cadrele didactice din patria noastră au avut posibilitatea să cunoască și să studieze experiența bogată a școlii sovietice, școala cea mai înaintată din lume, să valorifice această experiență și s-o aplice în mod creator.

Pe măsură ce învățătorii și profesorii au căpătat o orientare nouă în domeniul învățămîntului, sistemul de perfecționare a cadrelor didactice s-a îmbunătățit și s-a lărgit, avînd scopul să le ajute în ridicarea nivelului ideologico-științific și a măiestriei pedagogice. Instituirea unui sistem de stat de perfecționare în anul 1954 a constituit un pas mai departe în această privință. Au fost cuprinse într-un ansamblu unitar toate formele muncii de perfecționare: cursuri, activități metodice în școală și în raion, consfătuiri și conferințe, studiul individual. Prin cursurile de perfecționare care s-au desfășurat în cadrul celor patru institute de perfecționare și la regiuni au trecut în ultimii cinci ani peste 60.000 cadre didactice.

An de an s-a ridicat nivelul muncii institutelor de perfecționare. Valorificînd experiența acumulată, acestea și-au îmbunătățit metodele de muncă, folosind forme din ce în ce mai variate pentru sprijinirea activității instructiv educative din școli. O asemenea formă o constituie, bunăoară, asistențele la lecții efectuate de lucrătorii institutelor de perfecționare. Acestea sînt un prilej de îndrumare directă a muncii didactice desfășurate de învățători și profesori, de cunoaștere a rezultatelor concrete obținute de cei cuprinși la cursurile de perfecționare. Asistînd la numeroase lecții, lectorii institutelor de perfecționare din Iași și Timișoara, de exemplu, au avut prilejul să cunoască mai bine problemele concrete ale activității instructiv-educative dintr-o serie de școli din raza acestor institute și să colaboreze mai strîns cu secțiile de învățămînt și cultură în găsirea măsurilor corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității metodice. Rezultate pozitive în munca de valorificare a experienței pozitive din școlile noastre au obținut și institutele de perfecționare din Cluj și București. In scopul unei îndrumări mai competente a cadrelor didactice pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă, institutele au întărit legăturile cu întreprinderile industriale și agricole.

Studiul individual pe care îl desfășoară cursanții institutelor de perfecționare pe baza programelor și indicațiilor bibliografice elaborate de minister, conferințele, consultațiile și lecțiile practice cu care institutele vin în sprijinul lor îi ajută să aprofundeze problemele, pentru ca în etapa cu frecvență a cursurilor să le poată dezbate mai temeinic și să tragă concluzii practice.

Introducerea gradelor didactice prin recenta hotărîre a partidului și guvernului va stimula într-o măsură și mai mare interesul cadrelor didactice pentru ridicarea măiestriei lor pedagogice.

Punînd la dispoziția tuturor pedagogilor un sistem organizat de perfecționare, partidul și guvernul le creează condiții tot mai bune pentru o muncă rodnică, care să le aducă satisfacții morale. Apreciind acest ajutor permanent, cadrele didactice manifestă un interes din ce în ce mai mare față de orice formă care contribuie la perfecționarea muncii lor, conștiente fiind că numai printr-o continuă pregătire își vor putea realiza în condiții bune sarcinile ce le revin. Cursurile de perfecționare au dat prilej multor învățători și profesori să-și afirme și să-și desăvîrșească calitățile lor pedagogice, din rîndurile lor ridicîndu-se cadre de inspectori, metodiști, directori de școală, care îndrumează cu competență învățămîntul nostru.

Fiind ajutați în permanență să țină pasul cu viața, slujitorii școlii desfășoară o activitate creatoare, munca lor a căpătat un orizont larg.

Grija partidului și guvernului pentru continua perfecționare a muncii didactice a făcut să crească autoritatea învățătorimii noastre și aportul ei la pregătirea noilor generații de constructori ai socialismului.

CORNELIA TEODORESCU

Manifestări sărbătoreşti

In întreaga țară se desfășoară în zilele acestea care premerg marii sărbători din August 23, decada culturii. Asistăm cu mîndrie la un spectacol grandios și impresionant care oglindește uriașa dezvoltare căpătată de arta și cultura de la noi în cei 15 ani de democrație populară.

In toate compartimentele sale viața culturală din țara noastră a înregistrat într-un deceniu și jumătate un salt uriaș. Cultura celor 15 ani reprezintă cultura unei epoci, a unei ere noi, era vieții libere și fericite a poporului nostru.

Cartea a luat în perioada acestor 15 ani un avînt nemaicunoscut. Un adevărat eveniment l-a constituit apariția în ediție completă a „Operelor" în 37 de volume ale lui V. I. Lenin. Literatura română beletristică a dat în acești ani opere de o mare valoare literară a căror faimă a depășit hotarele țării. Sînt bine cunoscute astfel opere ca „Mitrea Cocor", romanul lui Mihail Sadoveanu distins cu Medalia de aur a păcii, „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Desculț" de Zaharia Stancu, „Moromeții" de Marin Preda, „Cronica de familie" de Petru Dumitru, „Străinul" și „Setea" de Titus Popovici, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „La cea mai înaltă tensiune" de Nagy Istvan și multe altele.

Filmul românesc am putea spune că s-a născut și a crescut o dată cu anii noștri, pentru că dacă ne luăm după cele cîteva filme de dinainte de momentul eliberării, nu putem vorbi de o reală producție cinematografică în țara noastră. Studioul cinematografic de la Buftea, care prin materialul cu care este înzestrat ar putea fi pus alături de marile studiouri din lume, ne-a dat pînă acum numeroase filme dintre care multe au participat la festivaluri internaționale unde au căpătat distincții și medalii.

Pe scenele teatrelor care s-au înmulțit în țara noastră într-un ritm uimitor, au apărut piese noi în care dramaturgii vorbesc despre oamenii simpli, despre poporul țării noastre care a pășit pe un drum nou.

Cărțile, filmele, teatrele, expozițiile, muzeele, dansul și muzica — într-un cuvînt arta și cultura — au devenit un bun al maselor largi. Despre toate aceste fapte vorbesc numeroasele manifestări care au avut loc în timpul decadei culturii în întreaga țară, în săli de conferințe, în școli, în biblioteci și librării, pe scenele teatrelor și ale cinematografelor.

Acum, în decada culturii, are loc faza finală a celui de al V-lea concurs al artiștilor amatori. O minunată manifestație de artă populară care oglindește imensele potențe ale geniului artistic al poporului nostru. Au găsit aici peste 6.000 de artiști de la orașe și sate. Aceștia nu reprezintă însă decît o mică parte din cei 700.000 de artiști amatori care s-au întrecut în cadrul acestui concurs. Alături de români sînt maghiari, germani, turci, armeni, sîrbi, cehi, — muncitori fruntași, țărani colectiviști și întovărășiți, învățători și profesori, oameni de diferite profesii. Talente sortite altă dată să se piardă în anonimat au urcat zilele acestea treptele unei scene din Capitală și au culeș ropotele de aplauze ale unui public entuziasmat. Concursul de la Teatrul C.C.S. este una din nenumăratele dovezi ale caracterului profund popular pe care l-au căpătat arta și cultura în anii noștri de democrație populară.

Pe tărîmul artei plastice două mari evenimente reține atenția publicului din Capitală: deschiderea marii expoziții de artă plastică închinată aniversării Eliberării în sala de expoziție din Parcul „I.V. Stalin" și deschiderea bienalei de artă populară.

Pretutindeni în țară au loc întîlniri ale scriitorilor, artiștilor plastici, muzicienilor cu oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe șantiere se deschid noi expoziții și muzee, se prezintă spectacole festive.

O. M.

Literatura în slujba educării tineretului

Cercetătorului care studiază trecutul literaturii noastre pentru copii i se oferă puține opere demne de a fi valorificate. Este drept că marii noștri scriitori Ion Creangă, Mihail Eminescu, George Coșbuc, Alex. Vlahuță, Mihail Sadoveanu, Cezar Petrescu și alții au scris pagini nemuritoare pe înțelesul micilor cititori. Dar o preocupare oficială pentru o literatură scrisă anume pentru copii n-a existat. Această grijă era lăsată pe seama unor case particulare de editură, care urmăreau scopuri comerciale. Ele au inundat librăriile cu povestiri polițiste și aventuri lipsite de orice valoare literară, periculoase din punct de vedere educativ. Profesorii de limba română, întruniți în congres în anul 1938, au arătat plini de indignare influența dăunătoare a acestor scrieri asupra elevilor și au condamnat totala nepăsare a autorităților școlare față de această problemă. Atitudinea oficialităților de pe atunci nu era însă nepăsătoare, ci intenționată. Prin literatura care era lăsată să circule în voie se căuta să se cultive în rîndurile tineretului disprețul pentru înaltele însușiri omenești, dezorientarea în fața vieții, descurajarea.

Partidul Comunist din Romînia, prin presa lui legală și ilegală, a demascat politica educativă a burgheziei și moșierimii și a chemat pe scriitorii și pedagogii patrioți să intervină direct, prin scrierile și activitatea lor, la justa orientare a tineretului. La îndemnul partidului, Alexandru Sahia, A. Toma și alți scriitori înaintați au scris și au tradus opere literare valoroase pentru copii și tineret, au scos reviste și au editat colecții-biblioteci care s-au bucurat de un deosebit succes în rîndul cititorilor.

O dată cu eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, partidul a putut să-și desfășoare larg opera sa îndrumătoare și în acest domeniu. El a orientat activitatea scriitorilor și editurilor spre valorificarea celor mai prețioase opere literare din trecut, spre răspîndirea largă a scrierilor din literatura sovietică, din literatura clasică universală și îndeosebi spre crearea unei literaturi originale pentru copii și tineret, bazată pe principiile realismului socialist. In primii ani după eliberarea patriei noastre au început să apară în Editura de Stat povestirile lui Creangă și Sadoveanu, poeziile lui Eminescu și Coșbuc și alte scrieri ale literaturii noastre clasice accesibile copiilor. De un deosebit succes s-au bucurat traducerile din operele marilor scriitori ai literaturii sovietice: A M. Gorki, V. Maiakovski, A. Fadeev, N. Ostrovski, A. P. Gaidar și alții. După înființarea Editurii Tineretului, în anul 1948, literatura pentru copii a cunoscut o impresionantă dezvoltare. In anii aceștia s-au tipărit de zeci de ori mai multe cărți pentru copii și tineret decît în toată perioada premergătoare eliberării patriei noastre.

Dar cea mai importantă realizare în acest domeniu, urmare a îndrumării pline de dragoste și atenție a partidului nostru, este crearea literaturii originale pentru copii și tineret. Invingînd greutățile inerente începutului, an de an scriitorii noștri au creat opere valoroase care au îmbogățit mereu acest important sector al creației literare. Imbinînd creator tradițiile basmului nostru popular cu aspirațiile de astăzi ale poporului, scriitori ca Nina Cassian, Vladimir Colin, Al. Mitru, Călin Gruia și alții au realizat basmul nou al epocii noastre, în care omul și munca lui creatoare sînt izvoare nesecate de inspirație. Au apărut numeroase povestiri, schițe, nuvele și romane pentru tineret care oglindesc viața de astăzi a poporului nostru. Primele succese ale prozei noastre pentru copii au fost marcate de lucrări ca „Nufărul roșu" de Petre Luscalov, „Inimoșii" Gicăi Iuteș, „Marea bătălie de la Iazul Mic" a lui Octav Pancu-Iași, „Ospățul lui Rez Mihalv" de Nagy István și altele care, cerute cu insistență de cititori, au fost editate în tiraje de zeci de mii de exemplare. Schițele și nuvelele cu teme din viața școlarilor și a pionierilor ale lui Ștefan Luca, Nicuță Tănase, Asztalos István și alții sînt mult apreciate de cititori, care se regăsesc în eroii zugrăviți de acești scriitori. Trebuie să menționăm contribuția însemnată a poeților noștri în domeniul creațiilor pentru copii. Maestrul Tudor Arghezi, Otilia Cazimir și alți poeți au publicat culegeri de poezii pline de farmec, de haz și de tîlc pentru cei mici. Pline de avînt revoluționar și dragoste fierbinte pentru partid și pentru oamenii muncii de la noi și din lumea întreagă sînt versurile scrise pentru elevi și pionieri de Mihai Beniuc, Cicerone Theodorescu, Maria Banuș, Dan Deșliu, Eugen Frunză, Alexandru Andrițoiu, Ion Brad și alți poeți valoroși. Versurile satirice ale lui Marcel Breslașu, ale regretatului poet Nicolae Labiș, creatorul vestiților eroi comici „Păcălici și Tîndălici", ale Ninei Cassian, ale lui Ion Hobana și ale altor poeți tineri amuză, dar și urzică cu săgețile lor îndreptate împotriva unor năravuri care trebuie lecuite.

Realizări însemnate s-au obținut și în domeniul literaturii de aventuri, căreia scriitorii noștri i-au dat un înalt conținut etic prin scopul urmărit de eroi și prin calitățile omenești deosebite de care aceștia dau dovadă. „Toate pînzele sus" de Radu Tudoran, „Taina Albă" de I. Poper, „La miezul nopții va cădea o stea" de Theodor Constantin se înscriu printre cele mai valoroase realizări din acest domeniu. Nu mai puțin importantă este creația literară în domeniul literaturii științifico-fantastice și de popularizare a științei. Mai amintim de începuturile promițătoare ale dramaturgiei noastre pentru copii și tineret, care a cunoscut în ultimii ani cîteva succese însemnate cu piese scrise pentru teatrele cu actori, dar mai ales pentru teatrele de păpuși și pentru scenariile radiofonice.

Ca de la cer la pămînt se deosebește situația de astăzi în domeniul literaturii pentru copii față de aceea din trecut. In locul unor scrieri lipsite de valoare și periculoase din punct de vedere educativ se dezvoltă o bogată literatură — valoroasă din punct de vedere artistic și cu o excepțională influență educativă. Ca parte integrantă a literaturii realist-socialiste, literatura pentru copii cultivă în masa cititorilor dragostea de patrie, dragostea pentru clasa muncitoare și pentru partidul ei, dragostea pentru oamenii muncii de pretutindeni, pasiunea pentru munca creatoare, optimismul și încrederea în viață.

La cea de a cincisprezecea aniversare a eliberării patriei noastre literatura pentru copii se prezintă cu mari și importante succese. Indrumată de partid, ea va da mereu mai multe și mai valoroase opere care vor intra în patrimoniul de aur al literaturii noastre socialiste.

Conf. univ. ILIE STANCIU

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

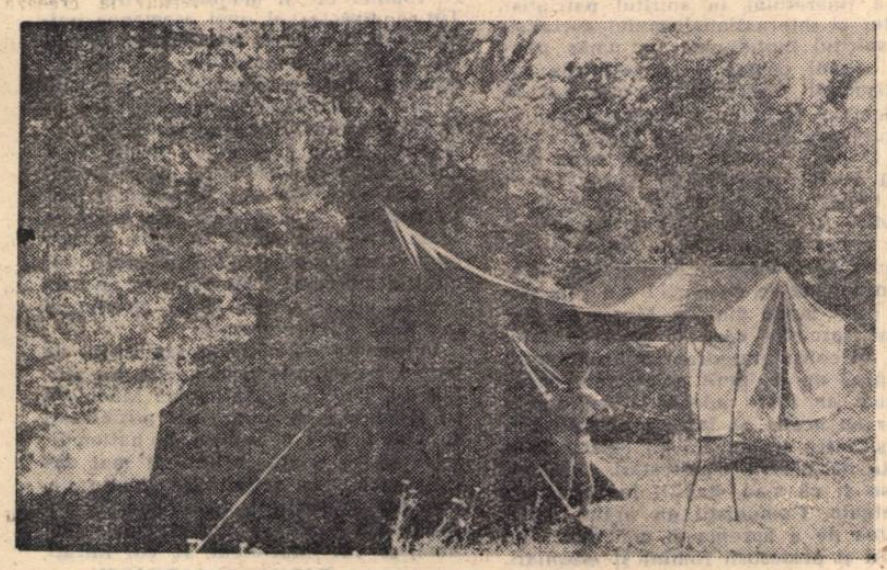

Inspecția de dimineață în tabără

In excursie (Elevii Școlii de 7 ani nr. 6 din Timișoara ascultă explicațiile profesorului cu privire la istoria vechii cetăți Șoimoș).

Cu lotca prin Deltă.

Excursie pe Dunăre

Pe coverta stau de vorbă cîţiva din cei 130 de călători. Au urcat ceva mai de dimineaţă decît în mod obişnuit pentru a prinde încă un răsărit de soare pe Dunăre. Este de altfel ultimul. Peste cîteva ore ajungem la Brăila, oraş cu care se încheie excursia noastră.

— Delta este o vrăjitoare care te farmecă prin neasemuita ei frumuseţe. O vrăjitoare care naşte şi renaşte mereu, spune cineva.

— O vrăjitoare al cărei stăpîn este omul. Omul zilelor noastre, observă un altul.

Razele soarelui încearcă timid să scalde puntea de sus. Intre timp s-au sculat şi ceilalţi participanţi la excursie. Este ultima zi pe apă şi vor să-şi umple privirile de nemărginita ei frumuseţe.

PRETUTINDENI — NOUL

Excursia la care participă fruntaşi ai muncii culturale din şcolile Capitalei are ca obiectiv important contactul cu realităţile patriei noastre în cel de al 15-lea an de la eliberare — pe itinerariul Galaţi, Tulcea, Sf. Gheorghe, Sulina, Brăila.

Fie că este vorba de Bărăganul Ialomiţei, al Brăilei, fie că este vorba de oraşul Galaţi, de celelalte localităţi pe care le-am vizitat, te solicită două aspecte, expresie a unuia şi aceluiaşi fenomen — acela al necurmatei lupte dintre vechi şi nou. Şi nu poţi să nu fii bucuros văzînd cum nouL, progresul, pătrunde în sfere tot mai largi, într-un ritm care-ţi depăşeşte cele mai optimiste aşteptări. Unul din membrii expediţiei noastre, profesor cu o activitate la catedră de peste 20 de ani, care şi-a început cariera didactică în Galaţi, ne mărturisea după ce am vizitat oraşul că nu mai recunoaşte aproape nimic din ce a fost aici odinioară. Zeci de blocuri noi, moderne, străzi şi bulevarde, fabrici, şcoli şi chiar institute de învăţămînt superior! In Brăila acelaşi lucru. Portul din Tulcea, pe care l-am văzut nu mai de mult decît anul trecut, nu l-am recunoscut nici eu. In timpul călătoriei ne-am oprit la Crişan, un sat de pescari la cîţiva kilometri de Sulina, în mijlocul îmbrăţişării apei. Cherhanaua veche era demolată. „Am construit alta nouă, ne-au spus pescarii din Crişan, încăpătoare şi înzestrată cu tot utilajul modern".

De-a lungul satului am numărat multe case noi, construite într-un singur an. Frumoase, împodobite cu înfloriturl arhitectonice populare. Şi şcoala are clădire nouă. Fata care ne duce cu lotca spre Caraorman, prin marea de stuf şi nuferi, pe unul din canalele cele mai pitoreşti ale Deltei, ne informează că anul acesta a părăsit şcoala prima promoţie de absolvenţi a 7 clase, că în toamna anului trecut pescarii au format un cor de 109 persoane, cu care au obţinut locul I pe regiune la cel de al cincilea concurs al formaţiilor artistice de amatori, că au o echipă de dansuri şi una de teatru. Analfabeţi nu mai există în sat, iar problema şcolarizării a fost rezolvată de mult. Toate acestea într-o localitate în care, în afara luptei cu mentalităţile moştenite din trecut, trebuiau învinse şi asperităţile naturii.

DATE NOI IN CARNETELE DE NOTE

Din Bucureşti pînă la Galaţi au fost parcurse porţiuni ale cîmpiei romîne, observîndu-se culoarea solului şi plantele de cultură. In partea de apus, la limita cîmpiei, s-au observat Subcarpaţii şi, în continuarea lor, Carpaţii de curbură.

In carnetele de drum multe pagini ocupă însemnările făcute la uzina metalurgică „Nicolae Cristea" din Galaţi. Aci s-a urmărit în special procesul tehnologic de fabricare a tablei zincate. I-au impresionat în mod deosebit pe pedagogi noile laminoare şi introducerea automatizării. O amintire de neuitat le-au lăsat muncitorii cu hărnicia, dîrzenia, priceperea lor.

Primul contact cu bătrînul fluviu a fost la „Cotul pisicii", în apropierea oraşului Galaţi. Profesorii de geografie sînt mereu solicitaţi cu întrebări. Sînt doar în specialitate. Pînă la Ceatal-Ismail s-au făcut observaţii asupra nivelului, vitezei, adîncimii şi debitului apei, asupra malurilor Dunării, vegetaţiei de apă precum şi asupra Munţilor Măcinului care se vedeau din mersul vaporului.

Pe braţul Sf. Gheorghe s-a cercetat fauna şi flora Deltei. La Sf. Gheorghe a fost vizitată cherhanaua, unde pedagogii au văzut numeroase specii de peşte de mare şi apă dulce. De aci s-a făcut o plimbare cu cuterele pe Marea Neagră. Discuţiile angajau de astă dată probleme de geologie, de istorie, de economie. Multe explicaţii utile, mai ales în legătură cu acestea din urmă, ne-au fost date de inginerul şef al întreprinderilor de pescuit din Deltă, care a însoţit pe pedagogi în plimbarea pe mare.

Drumul spre Sulina a durat mai bine de o noapte. Pe parcursul braţului Sulina excursioniştii au văzut noul şantier de la Maliuc pentru valorificarea stufului din deltă, care le-a permis să înţeleagă mai bine perspectivele de dezvoltare ale industriei prelucrării stufului din ţara noastră.

Una din părţile cele mai frumoase ale excursiei a fost expediţia cu lotcile pe canalul spre Caraorman. De o parte şi de alta se întind păduri nepătrunse de stuf, în care îşi au cuiburile mii de păsări. O dungă întunecată la orizont anunţă vestita pădure Letea. Aci s-au studiat de aproape stufuL, papura, ciulinii de apă, nufărul alb, macul galben de apă, care stăpînesc întinderi nemărginite. A fost observată viaţa pelicanilor, pescăruşilor şi a altor păsări de baltă.

Cunoştinţele şi impresiile culese din excursie vor îmbogăţi conţinutul lecţiilor, le vor face mai vii, mai interesante, contribuind la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. „Cunoscînd bogăţiile şi frumuseţile patriei noastre — spunea la sfîrşitul excursiei profesoara Elena Pleşa — le înţelegem mai bine, le iubim mai mult. Iar iubirea noastră se reflectă în hotărîrea de a participa mai activ la marea ofensivă a construcţiei socialiste".

CONST. RĂDOI

Din experienţa anului încheiat

Viaţa de partid

In unitate frăţească

Partidul Muncitoresc Romîn şi Guvernul R.P. Romîne, aplicînd politica leninistă de rezolvare a problemei naţionale, asigură cu consecvenţă deplina egalitate în drepturi a naţionalităţilor conlocuitoare. Existenţa învăţămîntului în limbile naţionalităţilor conlocuitoare este o expresie a acestei politici.

In şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare din ţara noastră, fiii oamenilor muncii maghiari, germani, sîrbi, tătari şi de altă naţionalitate sînt educaţi şi instruiţi cu grijă, sînt ajutaţi să se pregătească bine pentru viaţă. La terminarea lor medii cei ce doresc urmează învăţămîntul superior sau intră direct în producţie, pentru a fi cît mai curînd folositori societăţii.

Şcolile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare consideră ca o datorie de mare însemnătate a lor aceea de a creşte tineri pătrunşi de dragoste fierbinte faţă de patria noastră, Republica Populară Romînă, de spiritul internaţionalismului proletar, tineri înzestraţi cu deprinderi trainice de muncă, cu temeinice cunoştinţe teoretice, care să posede bine limba romînă, astfel ca după absolvirea învăţămîntului de cultură generală să se poată încadra în munca de construcţie socialistă în oricare colţ al ţării.

Colectivele de pedagogi din şcolile Regiunii Autonome Maghiare sînt conştiente de faptul că educarea copiilor maghiari în spiritul frăţiei cu copiii romîni şi de orice altă naţionalitate din ţara noastră pune baze sănătoase colaborării lor de mai tîrziu, cînd ca oameni maturi vor munci cot la cot în fabrici, uzine, pe ogoare. In scopul dezvoltării acestei frăţii, organizaţiile de partid din şcolile medii ale oraşului Tg. Mureş s-au preocupat de întărirea şi lărgirea legăturii dintre şcolile cu limba de predare romînă şi maghiară. Ele au căutat să apropie cît mai mult atît pe profesorii cît şi pe elevii romîni şi maghiari, ajutîndu-i să-şi cunoască reciproc munca, problemele, preocupările. Astfel, în anul trecut, la îndrumarea dată de organizaţia de partid, Şcoala medie „Bolyai Farkas" (cu limba de predare maghiară) a stabilit o legătură mai strînsă cu Şcoala medie „Papiu Ilarian" (cu limba de predare romînă). Organizaţiile de partid din cele două şcoli au discutat posibilităţile practice şi modalităţile de lărgire a colaborării dintre colectivele lor. O legătură asemănătoare s-a stabilit şi între Şcoala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară şi Şcoala medie „Unirea".

In ce priveşte îmbunătăţirea colaborării dintre şcolile medii cu limba de predare romînă şi cele cu limba de predare maghiară din Tg. Mureş, s-au făcut progrese însemnate mai ales în acest an, în urma celei de a II-a Conferinţe pe ţară a U.A.S.R. în care a fost subliniat cu tărie faptul că şcoala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naţionalităţile, de înlăturare a tendinţelor de izolare naţională şi a rămăşiţelor învrăjbirii naţionale, pe care au cultivat-o clasele exploatatoare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului şi internaţionalismului socialist, în spiritul luptei umăr la umăr pentru scopul comun — construirea socialismului. Conferinţa ne-a ajutat să vedem că trebuie să depunem noi eforturi pentru a face ca şcolile noastre să contribuie în tot mai mare măsură la întărirea frăţiei dintre tinerii de toate naţionalităţile, creîndu-le condiţii să desfăşoare împreună cît mai multe şi mai diferite activităţi. In lumina documentelor acestei Conferinţe, organizaţiile de partid din cele patru şcoli medii din Tg. Mureş au discutat sarcinile care le stau în faţă. Ele au considerat drept o lipsă faptul că pînă nu de mult colectivele pedagogice au fost adeseori mulţumite doar cu aceea că între profesorii lor, ca şi între şcolari nu au existat diferenţe de păreri, manifestări nesănătoase şi că s-au stabilit legături de prietenie. Comuniştii au arătat necesitatea de a apropia şi mai mult pe elevii şi profesorii romîni şi maghiari.

De un real folos în această privinţă au fost consfătuirile organizate de comitetul regional de partid cu directorii şcolilor medii şi secretarii organizaţiilor de partid în care s-au discutat modalităţile de întărire a frăţiei dintre copiii şi profesorii romîni şi maghiari. Trăgînd învăţăminte din această dezbatere, organizaţiile de partid din cele patru şcoli medii şi-au analizat activitatea şi au luat hotărîri pentru întărirea legăturii dintre colectivele şcolilor, hotărîri pe care le-au şi pus în practică. Astfel, la iniţiativa organizaţiei de partid din Şcoala medie „Bolyai Farkas" cele patru şcoli medii au organizat reuniuni cu program artistic avînd ca temă: „Impreună trăim, împreună construim". Acestea au constituit prilejuri de minunată manifestare a prieteniei sincere, frăţeşti, tovărăşeşti dintre elevii romîni şi maghiari. Şcoala medie nr. 4 şi Şcoala medie „Unirea" au organizat serbări comune, în care au fost prezentate dansuri, cîntece populare romîneşti şi maghiare. La festivitatea în care a fost atribuit numele şcolii medii „Unirea" cu ocazia Centenarului Unirii Ţărilor Romîne, şcolile medii cu limba de predare maghiară au avut mai multe puncte în programul serbării şi au luat parte la reuniunea tovărăşească ce s-a organizat. Şcoala medie nr. 4 şi Şcoala medie „Unirea" au organizat un cor comun, care cîntă cîntece populare în limbile romînă şi maghiară. Copiii de la ambele unităţi au executat cusături pe motive populare romîneşti şi maghiare, cu care au împodobit sălile de clasă.

La Şcoala medie „Bolyai Farkas" se găsesc la loc de cinste şi fotografiile elevilor fruntaşi de la Şcoala medie „Papiu Ilarian". Difuzoarele celor două unităţi îşi informează ascultătorii despre realizările în muncă ale colectivelor de elevi din ambele şcoli.

S-au organizat în comun concursuri „Drumeţii veseli" precum şi un concurs de recitări din poezia nouă în limba romînă şi în limba maghiară, pe tema „Se construieşte o lume nouă". Au avut loc audiţii muzicale în comun din cele mai frumoase creaţii din anii noştri liberi.

O legătură vie s-a stabilit şi între organizaţiile U.T.M. care, sub îndrumarea organizaţiilor de partid, au iniţiat schimburi de experienţă privind viaţa de organizaţie şi sprijinul pe care utemiştii îl pot da şcolii pentru ridicarea nivelului general la învăţătură. Grupe de elevi şi utemişti din şcolile cu limbile de predare romînă şi maghiară au asistat reciproc la lecţii, au schimbat păreri despre metodele de muncă în organizaţie, s-au interesat de condiţiile în care învaţă etc.

Cimentarea frăţiei dintre copiii romîni şi maghiari se realizează în cele patru şcoli medii din Tg. Mureş şi prin participarea lor împreună la munca de folos obştesc. Cu multă dragoste au lucrat alături tinerii romîni şi maghiari la repararea şi amenajarea fabricii de cărămidă din Tg. Mureş — Fabrica tineretului, cum mai este numită — în care, în aceleaşi bricăzi, elevii au lucrat la fabricarea cărămizilor pentru construcţia Casei tineretului.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au scos la iveală şi alte realizări frumoase privind educarea copiilor în spiritul frăţiei, în spiritul dragostei faţă de patria socialistă, R.P.R. Cu viu interes au fost urmărite intervenţiile pedagogilor care au vorbit despre rezultatele deosebite obţinute în această direcţie de şcolile comune care au secţii atît cu limba de predare romînă cît şi maghiară. Tov. Fr. Török, director al unei asemenea unităţi, a informat pe ascultători, de pildă, despre buna pregătire la limba romînă a copiilor maghiari din şcoală. Aceasta s-a văzut cu prisosinţă cu ocazia concursului de admitere în clasa a VIII-a în care elevii Şcolii de 7 ani nr. 2 s-au evidenţiat pentru felul în care au reuşit să-şi însuşească limba romînă. El a relevat prin exemple luate din viaţa şcolii pe care o conduce cum prietenia dintre copiii romîni şi maghiari, cimentată în anii de şcoală, nu se stinge după absolvirea învăţămîntului elementar.

Indrumate de către organizaţiile de partid, colectivele pedagogice din şcolile din Regiunea Autonomă Maghiară se străduiesc să creeze noi posibilităţi ca elevii, fără deosebire de naţionalitate, să se poată întîlni cît mai des în muncă, în activităţile culturale, sportive şi obşteşti, la odihnă. In felul acesta copiii se vor cunoaşte mai bine, se vor împrieteni, se vor înfrăţi.

DIONISIE SARKANY
instructor al Comitetului regional de partid R.A.M.

Răsfoind cataloagele

Odată cu încheierea anului şcolar cataloagele s-au închis. Degetele grăbite sau domoale, calme sau emoţionate care le-au răsfoit timp de opt luni nu le mai întorc acum filele. Curînd, aceste cataloage îşi vor lua locul în arhivă, înscriind pagina unui nou an în istoria fiecărei şcoli.

V-aţi gîndit la cîte probleme pot da răspuns, cît de bogate în semnificaţii sînt aceste documente şcolare? Dacă ne apropiem cu mai multă atenţie de cataloage şi încercăm să descifrăm tainele ce le ascund, putem afla, din însemnările lapidare înscrise pe file, un lucru deosebit de preţios: cum creşte an de an dragostea de învăţătură a elevilor.

Iată, să răsfoim de pildă cataloagele Şcolii medii „Nikos Beloiannis" din Timişoara. Desprindem o primă constatare care ne umple de bucurie: în zece din clasele V—XI nu există nici un repetent. Un mic calcul cu creionul în mînă ne duce şi la alte concluzii interesante. În decursul anului şcolar a crescut de la trimestru la trimestru procentul elevilor promovaţi (trimestrul I — 80 la sută, trimestrul II — 88 la sută, trimestrul III — 95 la sută).

Răsfoind şi cataloagele altor şcoli ne dăm seama că existenţa unor clase fără nici un corijent sau repetent nu mai constituie un fenomen izolat. Aceasta dovedeşte creşterea generală a seriozităţii în studiu a elevilor din şcolile noastre, rodnica activitate desfăşurată de întregul colectiv al cadrelor didactice din şcolile fruntaşe pentru lărgirea permanentă a orizontului ştiinţific şi cultural al tinerei generaţii. Cîteva din nenumăratele exemple în această privinţă pe care le-am descoperit cercetînd unele cataloage: clasele a VI-a „A" şi a VI-a „B" de la Şcoala de 7 ani nr. 120 din Bucureşti n-au avut nici un corijent sau repetent la finele anului şcolar 1958/59; catalogul clasei a XI-a de la Şcoala medie nr. 3 din oraşul Tr. Severin ne dezvăluie de asemenea acelaşi lucru.

Am stăruit mai mult asupra acestei clase aruncînd o privire retrospectivă prin cataloagele anilor anteriori. Şi am descoperit un fapt care merită menţionat. Cei care au absolvit anul acesta clasa a XI-a sînt împreună, în acelaşi număr încă din clasa a VIII-a. Pe parcursul celor patru ani de studiu nici unul dintre elevi nu a rămas repetent.

Analiza rezultatelor la învăţătură obţinute în şcolile din oraşul Cluj, analiză efectuată prin prisma mediilor înscrise în cataloage, ne indică un procentaj ridicat de elevi promovaţi, în special la clasele I-IV—96 la sută promovaţi şi la V—VII — 91 la sută elevi promovaţi. Sînt şcoli în oraşul Cluj care au un procent de 100 la sută elevi promovaţi la clasele I—IV (şcolile elementare nr. 1, 2, 15, 17, 19); alte şcoli au un procent de promovaţi de 99 la sută (şcolile de 7 ani nr. 10, 23 şi 25).

Faţă de anul şcolar precedent se constată în total la şcolile din oraşul Cluj o creştere a procentului de elevi promovaţi de 10 la sută. Numeroase şcoli medii din oraşul Cluj au obţinut de asemenea procente ridicate de elevi promovaţi. Astfel Şcoala medie nr. 3 a avut 92 la sută elevi promovaţi, iar şcolile medii „Gh. Barifiu" şi „Emil Racoviţă" au avut 90 pînă la 91 la sută promovaţi. În general, la clasele VIII—XI procentul de elevi promovaţi a crescut în acest an şcolar faţă de anul şcolar 1957/58 cu 13,6 la sută.

Cercetînd cataloagele anului şcolar care s-a încheiat, constatăm rezultatele deosebit de pozitive la învăţătură obţinute de fiii de muncitori. În majoritatea şcolilor aceştia au absolvit clasele cu medii bune în procent de 90—95 la sută, iar la unele şcoli chiar peste 95 la sută. Aceasta dovedeşte perseverenţa în studiu a viitorului schimb al clasei noastre muncitoare şi, de asemenea, grija şi dragostea permanentă cu care-i înconjoară şi-i îndrumă profesorii şi învăţătorii.

Se îmbunătăţesc notele elevilor pentru că se îmbunătăţeşte predarea. Creşte interesul elevilor pentru lecţii pentru că acestea sînt mai legate de viaţă, de actualitate, capătă un caracter ştiinţific, educativ mai înalt.

Datele şi procentele spicuite din răsfoirea cataloagelor sînt exemple grăitoare care ne dovedesc străduinţa permanentă a oamenilor şcolii noastre noi de a ridica pe o treaptă mereu mai înaltă nivelul învăţămîntului, seriozitatea cu care tînăra generaţie — nădejdea şi viitorul statului — se pregăteşte pentru a duce mai departe cu destoinicie opera de construire a socialismului.

I. LUPU

Pregătiri pentru noul an şcolar

Prin contribuţie voluntară

Locuitorii satului Lapadniţa, raionul Teleajen, au hotărît într-una din adunările populare ca în locul vechiului local de şcoală să ridice unul nou, care să fie dat în folosinţă la începutul acestui an şcolar.

Lucrările pentru ridicarea noului local sînt în toi. Materialul necesar a fost procurat prin contribuţie voluntară, iar transportul a fost asigurat de săteni cu mijloace proprii.

La munca voluntară pentru ridicarea şcolii participă locuitorii comunei, cadrele didactice şi elevii.

Condiţii cît mai bune de învăţătură

În întreg raionul Tîrgu Neamţ se fac intense pregătiri pentru deschiderea în cele mai bune condiţii a noului an şcolar. Datorită măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular raional şi contribuţiei voluntare a colectiviştilor şi ţăranilor muncitori, şcolile din acest raion vor fi în măsură să primească în anul şcolar 1959/60 un număr sporit de elevi. Astfel, au fost construite localuri noi de şcoală în comunele Lunca, Ocea şi Pănureşti. La Şcoala de 7 ani din comuna Păstrăveni au fost date în folosinţă două noi săli de clasă.

În cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist colectiviştii şi ţăranii muncitori din satul Crăcăoani vor da în folosinţă al doilea local de şcoală din acest sat, iar cei din Ţibucanii de Sus vor termina trei săli noi de clasă pentru şcoala de 7 ani.

În majoritatea satelor localurile de şcoală au fost reparate radical, în aşa fel ca şcolarii să se poată bucura de condiţii de învăţătură superioare celor din anii trecuţi. Secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular raional a procurat şi a livrat şcolilor mobilier şi material didactic în valoare de aproape 300.000 lei.

Toate aceste măsuri dovedesc că în raionul Tg. Neamţ au fost asigurate pentru noul an şcolar condiţii din cele mai bune pentru desfăşurarea procesului instructiv-educativ.

Cu 45 de zile înainte de termen

Şcoala nr. 3 din Oraviţa a fost pregătită pentru începerea noului an şcolar cu 45 de zile înainte de termen.

Prin grija sfatului popular al oraşului şi prin contribuţia voluntară a părinţilor s-au efectuat lucrările de zugrăvire interioară şi exterioară a întregului local, au fost vopsite uşile şi ferestrele. Sălile de clasă au fost frumos pavoazate. Alături de cadrele didactice, părinţii elevilor au dat un ajutor însemnat la repararea mobilierului şcolar realizînd astfel economii de aproape 1000 lei.

În curtea şcolii se află depozitată încă din luna iunie întreaga cantitate de lemne necesară pentru iarnă.

Cadrele didactice lucrează în prezent la sortarea materialelor didactice pe obiecte de învăţămînt şi pe lecţii, după care aceste materiale vor fi numerotate, inventariate şi aşezate în dispozitive deja confecţionate, de unde vor putea fi găsite şi folosite cu uşurinţă.

Spartachiada pionierilor şi elevilor

Impodobit sărbătoreşte Stadionul Tineretului din Capitală precum şi numeroase alte baze sportive găzduiesc zilele acestea prima întrecere finală pe ţară a Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor, grandioasă manifestare sportivă desfăşurată în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei.

La nouă discipline sportive — atletism, handbal, oină, volei, gimnastică, natafie, aeromodelism, şah şi fotbal — se întrec peste 1500 de băieţi şi fete, cei mai buni sportivi din rîndul celor 800.000 de pionieri şi şcolari care au luat parte la primele etape ale Spartachiadei. Sînt aici prezenţi, dornici să obţină cele mai bune rezultate în concurs, pionieri şi şcolari din regiunile Ploeşti, Stalin, Suceava şi Timişoara, unde Spartachiada a antrenat peste 50.000 de participanţi, adică cea mai mare parte din elevii şcolilor din aceste regiuni.

Spartachiada a constituit o impresionantă acţiune cu caracter educativ, în cadrul căreia au fost organizate excursii, vizite în întreprinderi, gospodării agricole de stat şi colective, întîlniri cu muncitorii fruntaşi, cu maeştri ai sportului etc. Spartachiada a dat de asemenea prilej pionierilor şi şcolarilor să lege noi şi trainice prietenii cu colegii lor din toate colţurile ţării.

Primele rezultate sportive ale întrecerilor din cadrul Spartachiadei demonstrează nivelul înalt pe care l-au atins, în practicarea diferitelor discipline, micii participanţi, viitori sportivi fruntaşi.

A apărut
REVISTA DE PEDAGOGIE
nr. 4 pe anul 1959

In cuprins:

* * * Mişcarea pedagogică din ţara noastră la un deceniu şi jumătate de la eliberarea patriei.

A. Manolache: Dezvoltarea învăţămîntului nostru în cei 15 ani de la eliberarea patriei.

N. Şipoş: Congresul învăţătorilor, moment important în dezvoltarea învăţămîntului nostru.

P. Drăgoiescu: Atitudinea nouă faţă de muncă, factor de bază în educarea omului de tip nou.

I. Demeter: Învăţămîntul şi cultura naţionalităţilor conlocuitoare din R.P.R., aplicare consecventă a învăţăturii marxist-leniniste de către P.M.R.

V. Mişicu şi F. Danes: Dezvoltarea învăţămîntului profesional şi tehnic din ţara noastră, strîns legat de nevoile economiei naţionale.

I. Borca şi C. Popescu: Pregătirea şi perfecţionarea cadrelor didactice devotate poporului muncitor.

M. Vişan: O nouă şi importantă formă a legăturii dintre învăţămînt şi producţia agricolă.

I. Şerdeanu: Buna organizare a lecţiei de lucru manual, mijloc important în educarea la elevi a interesului pentru muncă.

Gh. Vlănţoiu: Legarea învăţămîntului teoretic de instruirea practică în şcolile de maiştri chimişti.

N. Tălpăşeanu: Rolul cabinetelor şcolare în legarea teoriei de practică.

G. Morega: Educaţia comunistă a elevilor, preocupare centrală în consfătuirile cadrelor didactice.

Tribuna „Lecturilor pedagogice".

Critică şi bibliografie.

CONCURSURI
pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC din Timişoara anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) ASISTENT — VII/6, disciplina Tractoare, mecanizare şi rezistenţa materialelor. 2) ASISTENT — VII/9, disciplina Fizică şi meteorologie. 3) ASISTENT — X/12, disciplina Bovine-ecvine. 4) ŞEF LABORATOR — V/11, disciplina Fitotehnie. 5) ŞEF LABORATOR — VIII/12, disciplina Agrochimie şi tehnologia produselor vegetale. 6) ŞEF LABORATOR — IX/12, disciplina Zoologie. 7) PREPARATOR PRINCIPAL — VIII/13, disciplina Chimia organică, anorganică şi biologică.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la data apariţiei prezentului anunţ, la Rectoratul institutului, următoarele acte: Copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti eliberat de instituţia (întreprinderea) la care îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producţie; memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; autobiografia.

Concursul se va ţine la Institutul agronomic din Timişoara, Piaţa Unirii nr. 1 A, după două luni de la apariţia prezentului anunţ şi se va desfăşura conform prevederilor art. 48 şi 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informaţii suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la Rectoratul institutului, telef. 49.53.

★

INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BALCESCU" din Bucureşti anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Preparator (II/11) — Agricultură generală; 2) Şef de laborator (IV/13) — Fitotehnie; 3) Şef de laborator (VII/12) — Tractoare, maşini agricole şi unelte pentru agricultură; 4) Preparator principal (VII/13) — Tractoare, maşini agricole şi unelte pentru agricultură; 5) Preparator principal (VIII/30) — Alimentaţia animalelor domestice; 6) Asistent (X/23) — Evidenţă contabilă şi analiza activităţii economice; 7) Preparator (X/28) — Organizarea întreprinderilor agricole socialiste; 8) Asistent (XI/13) — Disciplina de practică agricolă; 9) Asistent (XI/16) — Disciplina de practică agricolă; 10) Asistent (XIV/4) — Limba engleză; 11) Preparator principal (XVI/16) — Botanica; 12) Asistent (XVII/17) — Chimie biologică; 13) Şef de laborator (XVII/21) — Chimie anorganică; 14) Preparator principal (XVII/25) — Chimie organică şi biologică; 15) Preparator (XVII/27) — Tehnologia produselor vegetale; 16) Preparator principal (XVIII/12) — Legumicultură; 17) Preparator principal (XIX/10) — Pomicultură; 18) Preparator (XIX/11) — Pomologie; 19) Asistent (XXI/7) — Anatomie comparată; 20) Asistent (XXI/8) — Anatomie comparată; 21) Asistent (XXI/9) — Anatomie comparată; 22) Asistent (XXI/10) — Anatomie comparată; 23) Asistent (XXII/5) — Fiziologie animală; 24) Asistent (XXII/12) — Anatomie şi fiziologie animală; 25) Şef de laborator (XXII/6) — Fiziologie animală; 26) Şef de laborator (XXII/9) — Fiziologie animală; 27) Şef de laborator (XXII/13) — Anatomie şi fiziologie animală; 28) Preparator principal (XXII/19) — Fiziologie animală; 29) Asistent (XXIII/8) — Patologia şi clinica bolilor contagioase; 30) Asistent (XXIII/21) — Patologia şi clinica bolilor parazitare; 31) Preparator (XXIII/15) — Microbiologie şi imunologie; 32) Asistent (XXIV/5) Expertiză sanitar-veterinară; 33) Asistent (XXIV/12) — Patologia şi clinica bolilor interne; 34) Asistent (XXIV/16) — Semiologie şi Roentgenologie; 35) Asistent (XXV/11) — Patologia şi clinica bolilor chirurgicale; 36) Asistent (XXV/13) — Medicină operatoare şi podologie; 37) Asistent (XXV/16) — Obstetrică, reproducţie şi clinică obstetricală; 38) Asistent (XXV/17) — Obstetrică, reproducţie şi clinică obstetricală; 39) Şef de laborator (XXV/20) — Obstetrică, reproducţie şi clinică obstetricală

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariţia prezentului anunţ, la Rectoratul institutului, următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti eliberat de instituţia (întreprinderea) la care îşi au funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră în cazul cînd funcţionează în învăţămînt; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului de producţie în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957; memoriu de activitate didactico-ştiinţifică semnat de candidat; autobiografie.

Concursul se va ţine la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 59, după două luni de la apariţia prezentului anunţ şi se va desfăşura conform prevederilor articolelor 48 şi 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informaţii suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 la Rectoratul institutului.

Prestigiu internațional

In trecut Romînia era considerată „la plus jolie de toutes les colonies". Energia creatoare a poporului, imensele sale bogății, erau aservite de către burghezie și moșierime imperialismului internațional. La 23 August 1944, o dată cu înlăturarea jugului fascist, s-a pus capăt pentru totdeauna acestei situații.

In cei 15 ani care au trecut de la eliberare statul nostru democrat-popular s-a dezvoltat continuu, a cucerit rînd pe rînd succese uriașe în construcția socialistă, a devenit un stat puternic și liber, stăpîn pe soarta sa. Astăzi, patria noastră, care promovează cu consecvență o politică de pace și colaborare internațională, se bucură de un mare prestigiu pe plan internațional. Industria, arta și cultura țării noastre s-au făcut cunoscute pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale pămîntului.

Republica Populară Romînă a întărit și dezvoltat relațiile de prietenie și întrajutorare frățească ce s-au statornicit între țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Poporul sovietic ne-a acordat un ajutor frățesc și dezinteresat în toate domeniile de activitate.

A simțit din plin acest sprijin și învățămîntul nostru. In înfăptuirea reformei învățămîntului din 1948, care a dezvoltat și a dus mai departe tradițiile progresiste ale învățămîntului nostru, partidul și guvernul s-au călăuzit după experiența P.C.U.S. și a Statului Sovietic în domeniul organizării învățămîntului socialist. O dată cu îndrumarea permanentă pe care a dat-o școlii Partidul Muncitoresc Romîn, o dată cu însușirea științei marxist-leniniste, studierea experienței sovietice a ajutat cadrelor didactice din țara noastră să ridice necontenit nivelul muncii lor, să înfăptuiască tot mai bine sarcinile nobile ale instruirii și educării tineretului.

Sprijinul frățesc sovietic în domeniul învățămîntului a îmbrăcat forme nenumărate. El s-a concretizat în bogata literatură pedagogică studiată de pedagogii noștri, literatură care ne-a ajutat în întocmirea manualelor și programelor de învățămînt cu un conținut nou, materialist-științific, în mîile de studenți romîni care au studiat și studiază în institutele sovietice și în numeroase alte forme.

Continuînd să învețe din experiența școlii și a pedagogiei sovietice, învățămîntul nostru se dezvoltă mai departe pe baza principiului educației prin muncă și pentru muncă, asigurînd o tot mai bună înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice, strîns legate de viață.

Numeroase delegații de pedagogi, de conducători ai organelor de învățămînt și de specialiști au vizitat Uniunea Sovietică, au cunoscut îndeaproape munca școlilor și a pedagogilor ei. De asemenea, numeroase delegații sovietice au vizitat țara noastră și s-au interesat de realizările noastre.

Inapoindu-se din Uniunea Sovietică, tov. Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului și Culturii, conducătorul uneia dintre delegațiile care au vizitat recent țara prietenă, sublinia într-un articol: „Drumul dezvoltării învățămîntului sovietic, experiența școlii și a pedagogilor din marea țară vecină și prietenă constituie o pildă vie, un izvor de învățăminte pentru școala și pedagogii din țara noastră".

„Am învățat multe de la prietenii noștri sovietici, ne vom îmbogăți mult munca în urma ajutorului pe care l-am primit de la ei" — scria tov. Constantin Nuțu, directorul Editurii de stat didactice și pedagogice la întoarcerea dintr-o călătorie la Moscova și Leningrad. „Iar prietenia pe care am legat-o cu oamenii sovietici va rămîne pentru noi, întotdeauna, un bun de cel mai mare preț", spunea tov. Nuțu în încheierea articolului său.

Un larg schimb de experiență în domeniul învățămîntului s-a statornicit și între țara noastră și celelalte țări surori de democrație populară. Delegații romînești au vizitat R.P. Chineză, R.D. Germană, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă. De asemenea, pe noi ne-au vizitat în ultimul timp delegații din R.P. Chineză, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R. P. Albania și alte țări.

Membră a Organizației Națiunilor Unite și a tuturor organismelor acesteia, Republica Populară Romînă participă activ la viața internațională, militînd pentru pace, coexistență pașnică și progres social. Delegațiile țării noastre au adus o însemnată contribuție la numeroasele întruniri și conferințe internaționale la care au participat.

Raportul delegației romîne prezentat la ultima Conferință internațională a învățămîntului public, bunăoară, organizată la Geneva sub auspiciile Biroului internațional al educației, a fost primit cu mult interes de delegații celor 74 de țări participante la conferință. Numeroase delegații s-au interesat de unele probleme ridicate în raport. Așa, de pildă, delegația Statelor Unite s-a interesat de problema controlului medical al sănătății și de educația fizică a elevilor și studenților din R.P. Romînă, delegația Canadei s-a arătat interesată de organizarea învățămîntului tehnic din țara noastră.

Un fapt semnificativ pentru prestigiul țării noastre este și alegerea conducătorului delegației romîne, tov. prof. ing. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii, ca vicepreședinte al Consiliului Biroului Internațional de Educație.

Numeroase legături între pedagogii din țara noastră și pedagogii de peste hotare s-au creat pe linie de sindicat. Sindicatul Muncitorilor din Invățămînt și Cultură din R.P.R. este membru al Federației Internaționale a Sindicatelor din Invățămînt, militînd în cadrul acesteia pentru progresul școlii și democratizarea învățămîntului. Țara noastră este reprezentată în Comitetul administrativ F.I.S.E. de tov. I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C. La recenta sesiune a Comitetului administrativ F.I.S.E., care a avut loc la Sofia, mai mulți reprezentanți ai sindicatelor din alte țări s-au interesat îndeaproape de organizarea sistemului de învățămînt din țara noastră.

De o apreciere unanimă s-au bucurat de asemenea și intervențiile valoroase făcute de delegațiile romîne care au participat în vara aceasta la Seminarul internațional pentru învățămîntul preșcolar de la Moscova sau la întîlnirea tinerilor învățători din cadrul Festivalului de la Viena — pentru a cita numai pe cele mai recente.

Și odinioară veneau vizitatori în țara noastră. Veneau unii cu aere de stăpîni, iar alții din curiozitatea iscată de peisajul rustic, patriarhal al așezărilor de aici, al munților, dealurilor și cîmpiilor noastre. Veneau și vedeau mizeria și înapoierea economică și culturală.

Astăzi, oaspeții de peste hotare văd în Republica Populară Romînă bogății și frumusețe ce aparțin poporului muncitor, văd o țară nouă, înfloritoare, puternică și liberă, iau cunoștință de o economie în plină dezvoltare și cultură înaintată. Tot mai mulți oameni ai școlii din diferite țări, de diferite convingeri politice, doresc să viziteze țara noastră, să ia contact cu pedagogii romîni.

In toamna trecută printre mulți alți oaspeți, ne-a vizitat țara și Gerald Read, secretar al Societății de educație comparată pentru sprijinirea studiului comparativ și internațional al educației din S.U.A. Cu prilejul unei întîlniri cu pedagogi din Capitală, după ce și-a exprimat admirația față de cele văzute la noi, Read a spus: „Devotamentul pedagogilor romîni, dragostea pentru copii sînt lucruri deosebite din care noi avem de învățat".

De curînd ne-a vizitat țara academicianul grec Spiros Melas. Intors în Grecia, el a publicat un ciclu de articole despre țara noastră în ziarul „Eleftheria". Iată ce scria într-unul din ele: „Pentru universități și școli tehnice superioare unde învață copiii de muncitori, statul cheltuiește sume uriașe. Fiecare institut își are clădirea sa proprie, impunătoare și toate dispun de mari laboratoare de specialitate înzestrate cu instrumente moderne, aparate de studii și cercetări. Institutele de medicină, de chimie, de farmacie, de fizică etc. dispun separat de clădiri mai mari decît clădirea Universității din Atena, precum și de laboratoare și instalații demne de invidiat".

Din îndepărtata Birmanie ne-a vizitat dl. U Ba Chiau ministrul Culturii, care și-a exprimat dorința de a vedea lărgindu-se tot mai mult legăturile între Birmania și Romînia în domeniul învățămîntului. Expozițiile romînești prezentînd realizările din învățămînt organizate la Cairo și Geneva au fost apreciate unanim. Un număr din ce în ce mai mare de reprezentanți ai învățămîntului nostru sînt invitați să participe la congrese, conferințe și seminarii internaționale.

Toate acestea, ca și toate mărețele realizări de care ne bucurăm azi, au fost posibile numai după 23 August 1944 datorită luptei duse de poporul muncitor, sub înțeleapta conducere a Partidului Muncitoresc Romîn, care a făurit o țară nouă, socialistă, puternică și liberă.

MIRCEA IONEL

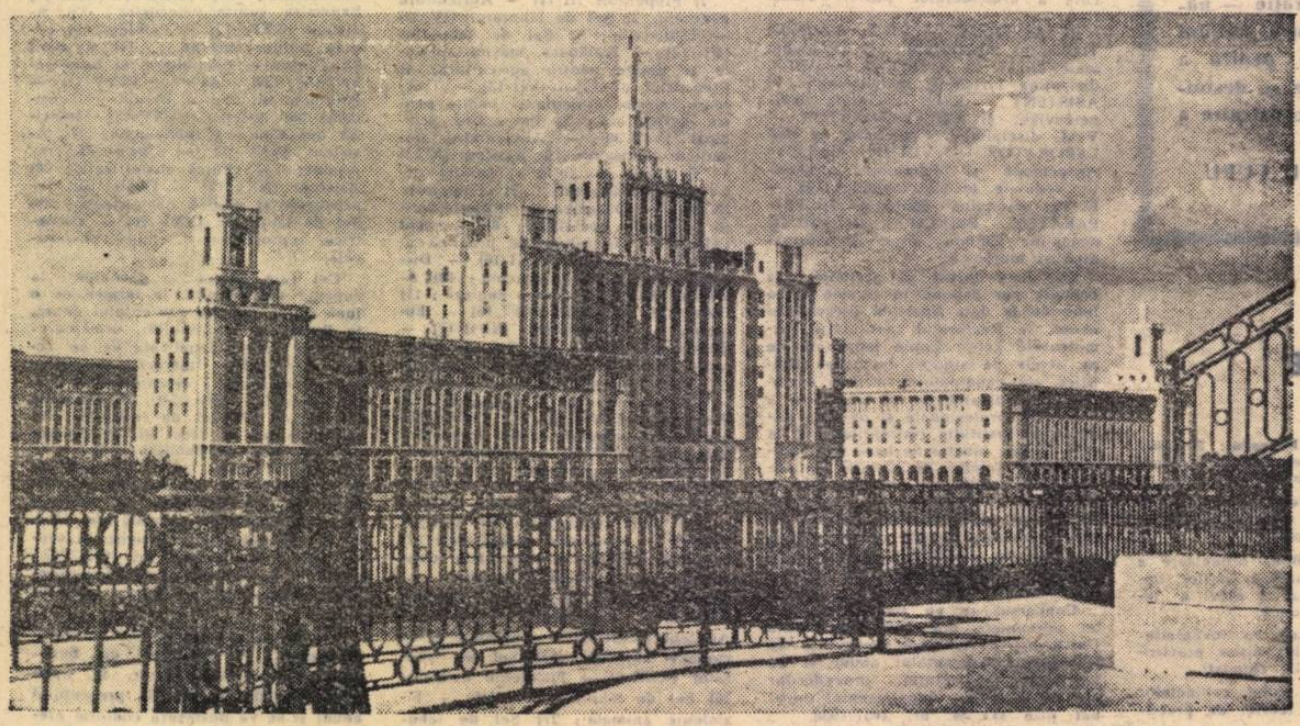

Casa Științei, măreț edificiu cultural ridicat în Capitala patriei în anii regimului democrat-popular, stîrnește admirația tuturor delegațiilor străine care ne vizitează țara.

Cronică

1958

IANUARIE.

— La invitația C.C. al S.M.I.C. sosește în țară profesorul chilian Cesar Godoy Urrutia, vicepreședinte al F.I.S.E.

FEBRUARIE

— Ne vizitează țara o delegație de cadre didactice din învățămîntul superior, de cultură generală, profesional și tehnic din R. P. Bulgaria.

MARTIE

— La 15 martie s-a deschis la Cairo o expoziție de material didactic organizată de Ministerul Invățămîntului și Culturii și IRRCS în colaborare cu Ministerul Invățămîntului al Republicii Arabe Unite.

APRILIE

— Intre 8 și 19 aprilie are loc la Paris Conferința europeană asupra programelor din învățămîntul de cultură generală. Delegația romînă condusă de tov. Petre Drăgoiescu, participă activ la discuții.

MAI

— Ne vizitează țara o delegație a C.C. al Sindicatului Muncitorilor de Invățămînt, Școli Superioare și Instituții Științifice din U.R.S.S., condusă de Iakov Terentievici Parseniuk.

IULIE

— La Geneva are loc a 21-a Conferință internațională pentru problemele învățămîntului. Tov. Ștefan Bălan este ales vicepreședinte al conferinței.

OCTOMBRIE

— O delegație de lucrători din școlile rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică vizitează școlile profesionale, tehnice și de meserii din Capitală și din țară.

NOIEMBRIE

— In cadrul acordului de colaborare culturală, tehnică și științifică dintre R.P.R. și Uniunea Sovietică o delegație condusă de tov. V. Mișicu, consilier în M.I.C., întreprinde o călătorie de studii în Uniunea Sovietică.

1959

IANUARIE

— O delegație a Ministerului Invățămîntului din R.P. Chineză, condusă de tov. Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al ministrului Invățămîntului din China, ne vizitează țara în cadrul unui schimb de experiență în domeniul învățămîntului superior și de cultură generală.

— La 17 ianuarie Pablo Levin, fost student al Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București, a conferențiat în sala „Fray Mahat" din Buenos Aires despre viața studenților din R.P.R.. Vorbitorul a subliniat, citînd fapte și date concrete, condițiile deosebite create pentru ca învățămîntul să se desfășoare la un nivel cît mai înalt.

MARTIE

— La Shizuoka, în Japonia, s-a deschis o expoziție de desene executate de elevi din Republica Populară Romînă.

IUNIE

— Timp de 21 de zile o delegație a Ministerului Invățămîntului și Culturii a făcut un schimb de experiență în Republica Democrată Germană

— Ne vizitează țara Mohamed Suleiman, președintele Sindicatului educatorilor din Sudan.

— O delegație a Ministerului Invățămîntului și Culturii, vizitează timp de 3 săptămîni unități de învățămînt din Uniunea Sovietică și se interesează de organizarea învățămîntului sovietic.

IULIE

— Are loc la Geneva Conferința internațională pentru învățămîntul public, la care participă și țara noastră.

AUGUST

— Zilele acestea este oaspete al țării noastre Hossia Heikki, ministrul Instrucțiunii publice din Finlanda.

Redacția și administrația: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamente la „Gazeta Invățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 529 — Vineri 4 septembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

An nou în școli noi

Au mai rămas puține zile pînă la deschiderea anului școlar. Începe un nou an de muncă pentru profesori și elevi. Pentru acest eveniment, în școlile din întreaga țară s-au făcut intense pregătiri. Încă din vară clădirile au fost reparate, înzestrate cu mobilier nou, cu material didactic și cu tot ceea ce este necesar pentru asigurarea unor cît mai bune condiții de muncă și învățătură. Multe școli și-au mărit capacitatea de cuprindere a elevilor prin construirea unor noi săli de clasă realizate prin contribuție voluntară și cu ajutorul profesorilor, elevilor și părinților lor.

Ceea ce este caracteristic acestui nou început de an pe care-l pregătim este faptul că în întreaga țară se vor deschide în prima zi de școală porțile multor școli noi. Comparativ cu anul trecut, rețeaua școlilor elementare și medii va fi sporită în noul an cu 841 unități noi. Au fost înființate de asemenea 123 noi școli agricole și de meserii.

Multe din școlile create în acest an vor funcționa în localuri noi, construite din fondul centralizat al statului. Numai în regiunea Pitești au fost terminate recent 34 noi construcții școlare, în regiunea Suceava 22, în regiunea Constanța 17, în regiunea Baia Mare 7, în orașul București 16.

Contribuția cetățenilor la construirea de noi localuri școlare a fost deosebit de largă în acest an. Școala elementară din comuna Șesuri — raionul Brad, cea din Bujorul — regiunea Galați, din satul Lunca — raionul Vrancea, sau din Ohaba — raionul Hațeg sînt numai cîteva din sutele de școli noi, construite prin contribuția directă a sătenilor. Organele de partid și de stat din satul Valea Brazilor, raionul Curtea de Argeș, au hotărît, într-o ședință lărgită cu țăranii muncitori, construirea unui local de școală. A doua zi, la locul fixat pentru construcție era mare animație. Alături de masa locuitorilor din comună, la chemarea organizației de partid veniseră aici o mulțime de tineri. Lucrau de zor la nivelarea terenului, la transportul pămîntului și al materialelor de construcție. De atunci au trecut cîteva luni. Clădirea noii școli din satul Valea Brazilor s-a ridicat mare și frumoasă.

În regiunea București se construiesc peste 200 săli de clasă, atît din fonduri centralizate cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. Recent constructorii, cu sprijinul cetățenilor, au terminat o bună parte din noile localuri de școală. Sînt gata localul cu 8 săli de clasă din Urziceni, localul cu 4 săli de clasă din Turnu Măgurele, cel din satul Cîrlomanu, comuna Putinei, cel din comuna Găleteni ș.a. De asemenea pînă la deschiderea noului an școlar vor mai fi date în folosință și alte localuri noi de școală, ca cele din localitățile Pantoiu — raionul Urziceni, Plătărești, Armășești, Răsuceni — raionul Drăgănești-Vlașca, ș.a. Prin contribuție voluntară se construiesc în prezent în regiunea Galați 107 săli de clasă. Majoritatea acestora vor fi date în folosință în toamna acestui an.

Una din noile construcții terminate recent în Capitală este și cea a Școlii

I. MOSCU

(Continuare în pag. 6)

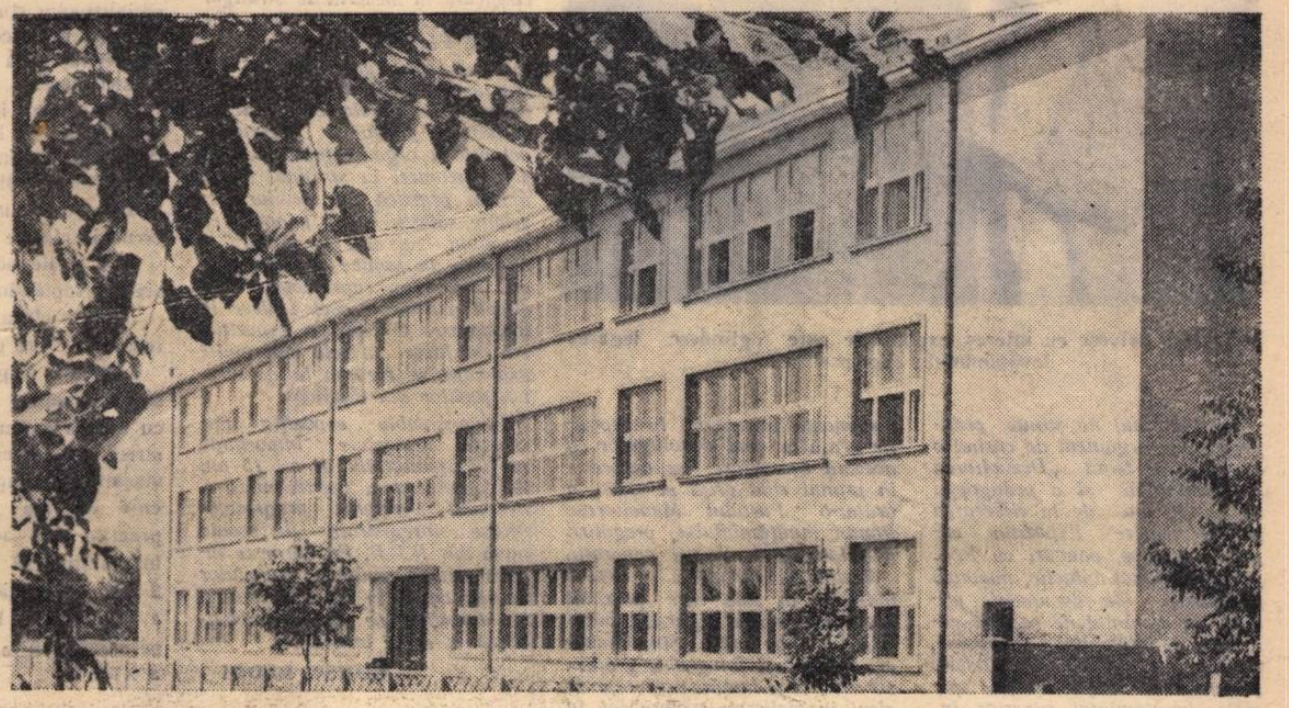

Clădirea nouă a Școlii de 7 ani nr. 183 din raionul Grivița Roșie.

DIRECTORII

în pragul deschiderii cursurilor

În aceste zile care premerg deschiderii școlilor, directorii au foarte multe probleme de rezolvat. Se poate spune că este perioada cea mai aglomerată din munca lor. Desigur că numeroasele și complexele sarcini pe care le au de îndeplinit acum le cer o muncă sistematică, ordine și fermitate. Pentru succesul muncii sale directorul trebuie să-și dozeze eforturile în funcție de importanța și urgența problemelor, de complexitatea lor, deoarece altfel este amenințat să fie absorbit de treburile mărunte, cele mari rămînînd nerezolvate.

Am stat de vorbă cu cîțiva directori pentru a vedea cum soluționează ei complexele probleme ale deschiderii noului an școlar.

Iată ce am aflat discutînd cu tovarășa Marioara Iordan, directoarea Școlii medii nr. 26 din Capitală, și cu tovarășul Petre Popescu, directorul Școlii medii nr. 1 din Bacău.

Acțiuni importante

Directoarea Școlii medii nr. 26 din Capitală ne-a arătat că se preocupă cu stăruință în aceste zile atît de problemele gospodărești, cît și de măsurile menite să asigure buna desfășurare a procesului de instruire și educare a elevilor. Ea se îngrijește de modul cum va fi organizată activitatea în producție a elevilor, de ceea ce va trebui făcut de la începutul anului pentru a asigura o bună legătură a școlii cu familia, ca și de îmbunătățirea propriei sale munci de conducător al unității.

— Ce și-a propus colectivul școlii dumneavoastră pentru întărirea și dezvoltarea legăturii învățămîntului cu viața, cu producția? — am întrebat-o pe tovarășa M. Iordan.

— Experiența anului trecut — ne-a răspuns tov. Iordan — a arătat că practica în producție a fost un mijloc eficace pentru lărgirea orizontului de cunoștințe al elevilor, pentru înarmarea lor cu deprinderi practice, pentru întărirea disciplinei și deprinderea elevilor cu planificarea timpului și coordonarea mai justă a activității lor. Contactul cu muncitorii le-a dezvoltat respectul pentru muncă și încrederea în puterile lor. Cei 50 de elevi care au lucrat în cursul anului la Întreprinderea de aparataje electrice, care patronează școala noastră, au reușit să realizeze la sfîrșitul anului lucrări de precizie, bine finisate. Ne-am dat seama toți — și noi, și părinții, și elevii înșiși — că îmbinarea învățăturii cu munca în producție este calea cea mai potrivită de pregătire a tineretului pentru viață. Iată de ce în anul acesta vom lărgi și vom îmbunătăți practica în producție a elevilor. Ne vine mult în ajutor faptul că, începînd din acest an, se vor introduce predarea cunoștințelor elementare de producție industrială și studiul mașinilor cu aplicații practice. Maiștrii-instructori și profesorii de specialitate care vor urmări practica în producție au început de pe acum să studieze specificul meseriei pe care urmează să și-o însușească elevii. În scopul unei cît mai temeinice documentări asupra producției le-am recomandat acestor profesori să cerceteze literatura legată de practica în producție.

Pentru a le crea elevilor și în școală condiții de practică mai bune ca cele din anul trecut, ne-am străduit să găsim posibilități de mărire a utilajului atelierelor școlii, în special al celui de lăcătușărie. Astfel am reușit să obținem sprijin din partea Școlii profesionale „Galvani-Tei", care a donat școlii un strung, o bormașină și un polizor, iar cu ajutorul tehnicienilor de la I.C.M.A. toate aceste piese au fost puse în funcțiune.

— Ce alte măsuri ați luat în vederea întăririi muncii instructiv-educative?

— Am schițat o tematică a discuțiilor în consiliul pedagogic. Ne-am condus, în stabilirea ei, de concluziile trase în urma rezultatelor anului școlar încheiat. De exemplu, am hotărît ca la una din primele ședințe ale consiliului pedagogic să discutăm tema „Ținuta elevilor, comportarea lor în școală și în afară de școală — factor de seamă în desfășurarea unei activități perseverente". Ne-am oprit asupra acestei teme pentru a reînnoi acum după o vacanță îndelungată cerințele școlare față de elevi și pentru ca toți elevii, și cei nou veniți în școala noastră, să afle ce așteptăm noi de la ei. Ne-a determinat să facem acest lucru și faptul că am constatat și o slăbire a grijii cadrelor didactice față de comportarea unora dintre elevii noștri, ceea ce a dus la o oarecare tendință spre o ținută necorespunzătoare, spre folosirea unui vocabular necorespunzător.

O temă importantă pe care o vom dezbate în consiliul pedagogic va fi „Importanța studiului individual și metodele folosite de școală pentru întărirea lui". Și această temă ne-a fost impusă de viață. Anume, după examenul de maturitate din vara acestui an, am constatat că două clase paralele, a XI-a „A" și a XI-a „B", au obținut rezultate cu totul deosebite: în timp ce elevii clasei a XI-a „B", care erau în general elevi buni, au obținut rezultate slabe la examen, din cauză că au subestimat importanța studiului individual, cei din clasa a XI-a „A", deși mai slabi în timpul anului, au reușit totuși să obțină rezultate bune, pentru că la îndemnul și îndrumarea profesorilor au muncit conștiincios și au dat multă atenție studiului individual. Discutarea în consiliu a acestei probleme ne va ajuta să stabilim măsuri care să-i deprindă pe toți elevii cu studiul individual, să-i învețe cum să-și organizeze studiul.

Desigur că, pe parcurs, viața școlii va pune noi probleme. De acest lucru vom ține seama. De cîte ori se va ivi vreo problemă importantă, care comportă o dezbatere colectivă, o vom include în tematica noastră

— Vorbeați la început despre preocuparea de a întări în acest an colaborarea cu familia. Ce v-ați propus în acest scop?

— Vom duce mai departe o serie de acțiuni pe care am început să le a-

(Continuare în pag. 5)

O EXPOZIȚIE
despre dezvoltarea învățămîntului

Vizitatorii privesc cu interes exponatele care oglindesc legarea învățămîntului de practică

La Institutul de științe pedagogice s-a organizat de curînd o expoziție pe tema „Dezvoltarea învățămîntului și a pedagogiei în cei 15 ani de la eliberarea patriei noastre". Expoziția cuprinde grafice, panouri cu fotografii, material didactic, manuale și diverse alte documente privind învățămîntul de cultură generală, învățămîntul pedagogic, învățămîntul profesional, tehnic și tehnic de maiștri, școlile speciale, învățămîntul superior, învățămîntul în limbile naționalităților conlocuitoare. O importantă parte a expoziției se referă la legarea școlii de practică. De asemenea se găsesc materiale privitoare la pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice, la activitatea orgnizațiilor de tineret din școli, la legătura dintre școală și familie etc.

Panourile sînt ilustrate prin grafice edificatoare, care indică dezvoltarea fără precedent luată de învățămîntul de toate gradele din țara noastră. Numeroase documente prezentate la expoziție arată în mod convingător că această dezvoltare se datorește în primul rînd grijii pe care a arătat-o Partidul Muncitoresc Romîn învățămîntului, pregătirii multilaterale a tinerei generații.

Vizitatorii expoziției se opresc îndelung în sala care prezintă materiale privind legarea învățămîntului de viață. Sînt expuse aci nu numai fotografii, grafice, scheme, ci și lucrări executate de elevi în atelierele școlare sau în cadrul practicii în producție: gresoare, capete de supapă de siguranță, inele de etanșare și alte piese executate de elevii școlii medii „Aurel Vlaicu" din București în timpul practicii la atelierele „Grivița Roșie", clești cu dinți, balamale de scară, lămpi de fier forjat, fierăstraie de tăiat metale și rame de filieră confecționate în atelierele de lăcătușărie ale Școlii medii nr. 11 de elevii acestei școli, un aparat de radio montat de elevii Școlii medii nr. 12 în cadrul cercului lor de radiofonie, piese executate în cercurile de fizică și chimie ale Școlii medii „Mihail Eminescu", între care se remarcă o instalație de transformare a curentului, o instalație de efecte electromagnetice a curentului electric, un electromagnet aplicat în sonerie etc.

Vizitatorii expoziției au prilejul să vizioneze aici cîteva interesante filme didactice privind fabricarea oțelului, mecanizarea muncilor agricole, precum și filme de scurt metraj privind activitatea culturală a cadrelor didactice, activitatea din unele grădinițe de copii, examenul de calificare în meseria de strungar dat de elevii de la Școala medie „Aurel Vlaicu" etc.

Insuficient reprezentate în expoziție, deși tematica le menționează, sînt problemele privind activitatea patriotică a elevilor, activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri în sprijinul școlii, munca practică a elevilor din școlile sătești. Unele panouri, ca de pildă cel care se referă la educația în familie, sînt superficial întocmite, cuprinzînd doar cîteva aspecte și acelea alese la întîmplare. O lipsă a expoziției este și faptul că cele mai multe exponate se rezumă la activitatea școlilor din Capitală.

In ansamblu expoziția ilustrează momente importante ale învățămîntului în cei 15 ani de la eliberarea patriei noastre, insistînd asupra progreselor uriașe înregistrate de școala nouă din R.P.R. Ea stîrnește interes atît în rîndurile oamenilor muncii cît și în rîndurile cadrelor didactice, pe care le mobilizează spre noi înfăptuiri.

CONST. RADOI

Se deschid școlile de meserii cu profil gospodăresc

Odată cu începutul noului an școlar își vor deschide porțile școlile de meserii cu profil gospodăresc, nou create. Aceste școli sînt destinate absolventelor școlilor de 7 ani.

In afară de obiectele de cultură generală, se vor preda aici obiecte de specialitate ca: tehnologia preparatelor culinare și de cofetărie, chimia alimentară, microbiologia și igiena, puericultura, lucrul de mînă etc. care vor ajuta mult viitoarelor gospodine. Insușindu-și aceste cunoștințe, ele vor putea recunoaște calitatea diferitelor alimente, vor ști să le pregătească, să le păstreze. La tehnologia preparatelor culinare și de cofetărie elevele vor învăța, printre altele, despre valoarea nutritivă a principalelor alimente, despre vitamine și rolul lor covîrșitor în alimentație. In cadrul instruirii practice elevele vor dobîndi deprinderi practice de bucătărie și cofetărie, spălat, călcat și economie casnică. Elevele vor învăța prepararea diferitelor mîncăruri, a diverselor aluaturi, a unor mîncăruri de regim. Vor ști să spele și să calce obiectele din diferite țesături, vor învăța cum trebuie întreținută locuința etc. Există multe alimente excelente, ușor de preparat și economice, care nu sînt folosite deoarece nu se cunoaște modul lor de pregătire. Învățînd în școala de gospodărie importanța lor nutritivă, elevele vor ști să folosească legumele și fructele, conservîndu-le după sfaturile primite. Gospodina, cunoscînd regulile de alimentație corectă, va putea preveni multe îmbolnăviri sau tulburări asigurînd în felul acesta păstrarea sănătății și puterea de muncă a membrilor familiei sale.

Durata de școlarizare la școlile de meserii cu profil de gospodărie este de 3 ani. La terminarea școlii elevele primesc o diplomă de absolvire.

In afară de faptul că vor ști să conducă și să pună în bună rînduială propria lor gospodărie, absolventele acestor școli vor putea fi angajate în unități de alimentație publică, cooperative meșteșugărești, laboratoare de cofetărie și patiserie, unități de spălătorie — călcătorie etc.

Astăzi cînd lumina culturii străbate pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării noastre, școlile de meserii cu profil de gospodărie, bine organizate, vor aduce și ele o contribuție importantă la ridicarea nivelului gospodăriilor din satele și orașele noastre.

ALEXANDRINA REVENT

Informație

Intre 7 și 14 septembrie a.c. va avea loc examenul de admitere în școlile de gospodărie. Examenul va consta din următoarele probe: limba romînă (limba maternă) scris și oral; matematica, scris și oral.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Imbunătățiri în planurile de învățămînt pentru clasele VIII — XI (cursuri de zi)

Ministerul Invățămîntului și Culturii a făcut o serie de modificări în planurile de învățămînt pentru clasele VIII-XI (cursuri de zi) de la școlile cu limba de predare romînă și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare. Indicăm mai jos aceste modificări, care vor fi puse în aplicare începînd cu anul școlar 1959/1960.

1. Pentru întregirea studiului socialismului științific în clasa a XI-a, au fost acordate 2 ore pe săptămînă și la secția reală a acestei clase.

2. In scopul îmbunătățirii predării limbii și literaturii romîne la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, limba și literatura romînă se vor preda în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a ale acestor școli în 4 ore pe săptămînă, iar literatura romînă la clasa a XI-a, secția reală, în 3 ore pe săptămînă.

3. Pentru asigurarea unei mai strînse legături a învățămîntului cu munca productivă din industrie și agricultură, „Studiul mașinilor cu aplicații practice", care va lua locul lucrărilor practice din actualul plan de învățămînt, se va desfășura în 2 ore pe săptămînă la clasele a VIII-a și a IX-a și în 3 ore pe săptămînă la clasele a X-a și a XI-a.

4. Psihologia, care se studia în clasa a X-a, va fi studiată în clasa a XI-a, împreună cu logica, într-o singură oră pe săptămînă. Intrucît însă elevii care intră acum în clasa a XI-a au studiat psihologia în clasa a X-a, în anul școlar 1958/1959, conform vechiului plan de învățămînt, în primul trimestru al anului școlar 1959/1960 ei vor aprofunda unele probleme deosebit de importante pentru educația comunistă, patriotică a tineretului — cum sînt sentimentele morale comuniste, educarea voinței, formarea și dezvoltarea caracterului comunist etc. — probleme care au fost insuficient tratate în manualul de psihologie folosit în anul școlar trecut

5. Activitatea în colectivul sportiv sau în ansamblul coral, la care elevii participă la alegere și care se organizează pe grupe de 3 clase, va fi facultativă în clasele a XI-a de la școlile cu limbile de predare romînă, rusă, și germană. La celelalte școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, activitatea în colectivul sportiv sau ansamblul coral va fi facultativă la toate clasele (VIII—XI) pentru a se evita supraîncărcarea elevilor, întrucît aceste școli au un obiect de studiu în plus în planul de învățămînt.

Pentru buna predare a economiei politice și a socialismului științific

Pentru a se asigura predarea în condiții cît mai bune a elementelor de economie politică și socialism științific în învățămîntul mediu de cultură generală, profesional și tehnic, Ministerul Invățămîntului și Culturii a organizat un curs central de pregătire a profesorilor care vor preda aceste discipline în noul an școlar. Cursul s-a desfășurat la Predeal între 15 iulie — 16 august a.c. și a fost frecventat de un număr de circa 500 cadre didactice din întreaga țară.

Programa cursului a cuprins o serie de probleme importante de filozofie, socialism științific și economie politică, care au fost amplu dezbătute în lecții, conferințe, seminarii și consultații. O deosebită atenție s-a acordat problemelor mai complexe, cum sînt, de exemplu, legile dialecticii marxiste, problema fundamentală a filozofiei, conștiința socială și formele ei, despre stat și revoluție, dictatura proletariatului — la socialism științific; producția de mărfuri și legea valorii, acumularea capitalului și pauperizarea proletariatului, crizele economice de supraproducție, despre capitalismul contemporan — din economia modului de producție capitalist — sau perioada de trecere de la capitalism la socialism, legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale, industrializarea socialistă, reproducția socialistă, gospodărirea socialistă a întreprinderilor ș.a. — din economia socialistă.

Conferințele, care au fost ținute de activiști cu munci de răspundere din aparatul de partid și de stat și de profesori universitari, au constituit o sinteză valoroasă a unor probleme deosebit de importante, ca: noile teze teoretice și practice cuprinse în documentele Congresului al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S., principalele probleme ale situației internaționale, revoluția culturală din patria noastră, insurecția armată de la 23 August 1944 etc. Un loc deosebit de însemnat au ocupat în cadrul cursului studierea și aprofundarea documentelor partidului nostru.

O mare atenție s-a acordat problemelor de metodică a predării economiei politice și a socialismului științific în școala medie. In cele peste 30 de ore de seminarii folosite în acest scop s-au purtat discuții ample, pe baza unor referate elaborate de cursanți, realizîndu-se un larg schimb de experiență în rezolvarea celor mai dificile probleme pe care le ridică predarea acestor discipline, cum ar fi, de exemplu, accesibilitatea cunoștințelor, realizarea caracterului combativ și partinic în predare, combaterea formalismului, sistematizarea și însușirea temeinică a cunoștințelor, legarea cunoștințelor teoretice de viață, de producție etc. Totodată, în cadrul acestor seminarii metodice s-au susținut în mod demonstrativ și o serie de lecții practice din cele mai însemnate capitole din programă. Discuțiile purtate cu acest prilej au reliefat o serie de aspecte deosebit de importante privind predarea socialismului științific și a economiei politice în învățămîntul mediu, ca: delimitarea volumului de cunoștințe pentru fiecare lecție din cadrul unei teme, precizarea ideilor principale față de cele secundare, ajutătoare în înțelegerea problemelor respective, pregătirea profesorului pentru lecții pe temele prevăzute în programă. Dintre mijloacele mai importante ce se folosesc în predare s-a stăruit în mod deosebit asupra selecționării și folosirii materialului faptic, a exemplelor, a diagramelor, schemelor, planșelor, pe baza celor mai noi date din documentele de partid, din presă și din periodicele de specialitate, asupra organizării unor vizite în întreprinderi, în colaborare cu profesorii de fizică, de chimie, de lucrări practice și cu diriginții claselor, asupra folosirii în expunerea lecției noi a cunoștințelor însușite de elevi la alte obiecte (istorie, constituție, geografie etc.).

O deosebită importanță a avut-o discutarea în cadrul cursului cu cei aproximativ 500 de profesori a proiectului manualului de economie politică, în prezența autorilor și a directorului Editurii didactice și pedagogice. Cursanții au făcut observații valoroase în ceea ce privește accesibilitatea manualului pentru elevi, explicarea analitică a fenomenelor și proceselor economice, ilustrarea lor prin planșe, scheme, grafice etc.

Din toată activitatea cursului a reieșit ca o concluzie generală unitatea indisolubilă care există între conținut și metodica predării lui, răspunderea mare pe care o au profesorii de economie politică și socialism științific de a asigura puritatea ideologică a cunoștințelor predate, caracterul lor combativ și partinic și, totodată, de a forma la elevi convingeri, sentimente și conduită comunistă. A reieșit de asemenea că este necesar ca organele de învățămînt locale să acorde o deosebită atenție organizării formelor de activitate metodică în timpul anului cu profesorii care predau aceste discipline noi în școală (organizarea judicioasă a cercurilor pedagogice regionale, a unor lecții deschise, a interasistențelor la lecții între cadrele cu experiență în munca didactică și cele nou numite în învățămînt etc).

De asemenea trebuie să stea în atenția tuturor organelor de îndrumare și control problema cunoașterii, popularizării și generalizării experienței pozitive în predarea acestor obiecte.

Cursul s-a încheiat printr-un colocviu final care a contribuit la stimularea activității cursanților, la sistematizarea și precizarea problemelor studiate și, totodată, la realizarea unui control asupra cunoștințelor însușite. Rezultatele obținute au dovedit că profesorii care au frecventat acest curs au știut să folosească la maximum condițiile create de partid și guvern pentru continua perfecționare a muncii lor, că vor depune toate eforturile pentru ridicarea nivelului predării elementelor de socialism științific și economie politică, în vederea educării elevilor în spiritul concepției materialist-dialectice.

Un pas însemnat spre legarea învățământului de producție

Instrucțiunile Ministerului Învățământului și Culturii cu privire la predarea cunoștințelor elementare de producție industrială, la organizarea activităților practice în atelierele școlare ale școlilor de 7 ani și la studierea mașinilor cu aplicații practice în școlile medii

In lumina directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a hotărîrilor partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățământului de cultură generală și legarea mai strînsă a acestuia de practică, de producție, începînd cu anul școlar 1959/1960 în școlile de 7 ani și medii din orașe și centre industriale se vor organiza următoarele activități pentru realizarea sarcinilor trasate școlii noastre:

I. Începînd cu anul școlar 1959/1960, la toate școlile de 7 ani din orașe și centre industriale, în clasele a VI-a și a VII-a se vor preda pe baza noului plan de învățămînt cunoștințe elementare de producție industrială în cîte o oră pe săptămînă. Ora de cunoștințe elementare de producție industrială se va preda, după specificul lecției, în sala de clasă, în atelier sau în întreprinderi și va fi programată pe cît posibil în ziua în care clasa respectivă are lucrări practice de atelier.

Cunoștințele elementare de producție industrială vor fi predate de ingineri, tehnicieni, maiștri cu studii medii, profesori de fizică și chimie cunoscători ai organizării procesului de producție, de preferință cei care conduc lucrările practice.

Lucrările practice de atelier se vor organiza la clasele V-VII odată pe săptămînă, în ședințe de cîte 3 ore consecutive, cu grupe de 15—20 elevi. Ele se vor desfășura după programele elaborate de minister, ediția 1959.

La școlile de 7 ani unde se pot constitui grupe de 15—20 eleve din același an de studiu, în cadrul activităților practice se va organiza pentru ele o oră pe săptămînă de lucru de mînă și gospodărie, sub conducerea maistrelor instructoare. Orele de lucru de mînă și gospodărie se vor desfășura după programa elaborată de minister și se vor organiza la școlile unde sînt create condițiile materiale necesare. Elevele care participă la lucrările practice de lucru de mînă și gospodărie vor efectua numai cîte 2 ore de lucrări practice de atelier. Acolo unde numărul elevelor dintr-o clasă este mai mare de 15 se va constitui cu ele o grupă separată de practică în atelier. In cazul cînd nu se poate constitui grupa separată de practică, elevele vor participa împreună cu elevii la lucrările de atelier efectuînd numai cîte 2 ore lucrări de atelier dacă s-au organizat în școală lucrări practice de lucru de mînă și gospodărie. Avînd în vedere că elevele fac cîte o oră mai puțin lucrări practice de atelier, maiștrii-instructori vor aplica temele din programă dînd elevelor piese și obiecte ușor de executat și care cer mai puține ore de lucru.

Participarea elevilor și elevelor la orele de cunoștințe elementare de producție industrială și la lucrările practice de atelier este obligatorie.

Pentru buna desfășurare a acestor activități, la fiecare clasă din clasele V-VII se va rezerva o zi pe săptămînă în care se vor organiza toate aceste activități, împreună cu orele de desen și educație fizică. In ziua rezervată acestor activități se va programa și activitatea cercurilor tehnice, care vor trebui să constituie în școală mijloace de orientare a tineretului spre ramurile tehnice productive ale industriei locale sau din regiune.

Începînd cu anul școlar 1959/1960, prin introducerea cunoștințelor de producție industrială în toate școlile de 7 ani din orașe și centre industriale, organizarea lucrărilor practice de atelier este obligatorie pentru toate școlile de 7 ani.

In scopul asigurării condițiilor pentru desfășurarea lucrărilor practice secțiile de învățămînt raionale, orășenești și conducerile școlilor vor lua următoarele măsuri:

— Școlile de 7 ani care nu au ateliere proprii pentru desfășurarea lucrărilor practice vor lua legătura cu școlile profesionale de ucenici și de meserii din localitate sau cu alte școli care au ateliere stabilind posibilitatea organizării lucrărilor practice în atelierele acestor școli. Secțiile de învățămînt și cultură vor conduce această acțiune pentru sprijinirea școlilor în organizarea lucrărilor practice.

— Școlile de 7 ani care dispun de spațiu pentru organizarea atelierelor școlare vor cere sprijin material din partea secțiilor de învățămînt pentru înzestrarea atelierelor. Pe baza fondurilor existente secțiile de învățămînt raionale și orășenești vor lua legătura cu Direcția de aprovizionare și desfacere din Ministerul Învățămîntului și Culturii, pentru obținerea repartiției de utilaje și scule necesare. In localitățile unde sînt școli de meserii și profesionale care pot livra direct asemenea utilaje, secțiile de învățămînt vor contracta direct de la aceste școli inventarul tehnic necesar.

Pentru a reduce cheltuielile necesare înzestrării atelierelor școlare, secțiile de învățămînt vor solicita sprijin de la toate întreprinderile și unitățile productive din localitate pentru obținerea prin transfer a unor utilaje și scule care prisosesc sau nu sînt necesare producției. In această acțiune vor fi mobilizate toate cadrele didactice și părinții elevilor care lucrează în diferite unități productive. Se vor lua toate măsurile ca pînă la deschiderea anului școlar toate școlile de 7 ani să aibă asigurate toate condițiile pentru desfășurarea activităților practice.

In orașele unde sînt mai multe școli de 7 ani și medii, secțiile de învățămînt vor organiza pe cît posibil centre de ateliere (un atelier de tîmplărie și 2-3 ateliere de lăcătușărie) într-un local separat sau în cadrul spațiului unei școli, unde vor fi programate pe serii la lucrări practice toate școlile de 7 ani din localitate care nu au ateliere proprii sau acces la atelierele școlilor profesionale și de meserii.

In scopul realizării de economii în înzestrarea atelierelor, elevii tuturor școlilor de 7 ani și medii din orașe și centre industriale, sub conducerea cadrelor didactice, vor colecta fier vechi, resturi de pînze, stofe și alte țesături provenite din obiecte de îmbrăcăminte uzate, oase, maculatură și fulgi pe care le vor preda la D.C.A., iar din valoarea încasată se vor cumpăra scule și materiale necesare atelierelor. De asemenea se vor organiza serbări și reuniuni în scopul de a se cumpăra din fondurile încasate scule și unelte necesare atelierelor.

II. In conformitate cu planul de învățămînt pentru clasele VIII-XI aprobat pentru anul școlar 1959-1960, în locul lucrărilor practice se va organiza la clasele VIII-XI studiul mașinilor cu aplicații practice. Studiul mașinilor cu aplicații practice se va desfășura în 2 ore pe săptămînă la clasele a VIII-a și a IX-a și în 3 ore pe săptămînă la clasele a X-a și a XI-a, pe grupe de 15-20 elevi.

Atît studiul mașinilor cît și aplicațiile practice se vor organiza în ateliere școlare, în atelierele școlilor profesionale și de meserii, în întreprinderi industriale, G.A.S., G.A.C., S.M.T. și centre mecanice, după specificul temelor prevăzute de programă. Orele de studiu și aplicațiile practice la mașini vor fi conduse de către maiștri-instructori de specialitate sau de tehnicieni și ingineri care au practică îndelungată în specialitatea respectivă.

Studiul mașinilor cu aplicații practice se va desfășura astfel:

— In clasa a VIII-a, la toate școlile medii din mediul urban și rural se vor studia uneltele, sculele și mașinile unelte simple întrebuințate în prelucrarea metalelor și se vor efectua lucrări practice în cadrul cărora elevii vor învăța să mînuiască sculele, utilajele și mașinile studiate în executarea diferitelor operațiuni de prelucrare a metalelor aplicate la piese utile.

— In clasa a IX-a a școlilor din mediul urban se va desfășura studiul mașinilor unelte cu aplicații practice.

Vor fi studiate strungul, mașina de frezat, mașinile de rabotat, mașina de rectificat, mașina de mortezat și mașina de alezat. In cadrul lucrărilor practice elevii vor învăța să manevreze mașinile unelte, să execute operațiile de așchiere aplicate la diferite piese utile.

In clasa a IX-a a școlilor din mediul rural se vor studia mașinile agricole și aplicații practice. Studiul mașinilor agricole începe cu descrierea, pornind de la mașinile simple la mașinile agricole complicate. In cadrul lucrărilor practice elevii vor învăța manevrarea mașinilor agricole și exploatarea lor în producția agricolă.

— In clasa a X-a a școlilor medii din mediul urban se va studia automobilul cu aplicații practice, iar în clasa a X-a a școlilor medii din mediul rural se va studia tractorul cu aplicații practice. La studierea automobilului cît și la studierea tractorului se va insista asupra cunoașterii de către elevi a mecanismelor și sistemelor motorului, a modului de funcționare a mașinii și a conducerii ei. Se va acorda o atenție deosebită activității practice: manevrării, reviziei, reparației și conducerii de către elevi a automobilului și tractorului.

In clasa a XI-a a școlilor medii din mediul urban și rural se vor studia aparatele și mașinile electrice cu aplicații practice. La școlile medii din mediul rural atît studiul cît și aplicațiile practice se vor lega de mecanizarea și electrificarea agriculturii. Elevii își vor completa cunoștințele tehnice și prin cercurile tehnice de electrotehnică, radio etc.

III. Școlile medii care au organizat în anul precedent practica directă în producție vor continua această practică tot în producție. Școlile medii care vor putea organiza practica în producție în anul școlar 1959/1960 vor desfășura această practică numai cu clasele a X-a și a XI-a. Clasele a VIII-a și a IX-a vor desfășura activitățile practice în atelierele școlare, aplicînd programa elaborată de minister, ediția 1959.

Pentru clasele X-XI care vor desfășura practica în producție în întreprinderi industriale și agricole, ținînd seama că desfășurarea practicii în producție solicită programe adecvate specificului întreprinderilor, școlile medii vor întocmi, cu sprijinul inginerilor și al maiștrilor din întreprindere, proiecte de programă pentru practică, care vor fi avizate de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Practica în producție va fi condusă de maiștrii instructori ai școlii, care vor răspunde de instruirea tehnologică a elevilor, de instructajul privind protecția muncii și tehnica securității muncii și de supravegherea și instruirea practică a elevilor la locul de producție.

Grupa de practică în producție este de 15-20 elevi.

Avînd în vedere că desfășurarea activității practice în producție constituie o problemă nouă pentru școlile care organizează pentru prima dată practica, aceasta necesită un studiu și o pregătire temeinică. In acest scop secțiile de învățămînt și cultură raionale vor stabili, pe școli, numărul elevilor din clasele a X-a și a XI-a care sînt pregătiți pentru a putea efectua activitățile practice în producție. In vederea încadrării acestora în întreprinderile industriale, secțiile de învățămînt și cultură vor solicita sprijinul organelor locale, vor discuta cu conducerile întreprinderilor posibilitatea efectuării de către elevi a practicii în producție.

Incadrarea în întreprindere trebuie astfel făcută încît să nu se producă perturbări în procesul de producție și în realizarea planului de producție.

Repartizarea școlilor pe întreprinderi se va face de către secțiile de învățămînt și cultură raionale, pe baza contractului încheiat cu întreprinderile respective. In repartizarea școlilor pe întreprinderi se va ține seama de întreprinderile care patronează școlile, de distanțele de la școală la întreprindere precum și de alte criterii locale.

De îndată ce școlile vor cunoaște întreprinderile în care elevii claselor X și XI își vor desfășura activitățile practice, se va convoca o ședință a consiliului pedagogic în care se vor lua următoarele măsuri:

1. Se va constitui un colectiv de profesori care să studieze procesul de producție în întreprinderea respectivă și cunoștințele de care au nevoie elevii pentru a putea face față cerințelor întreprinderii. Pentru aceasta ei vor cere concursul tehnicienilor și inginerilor din întreprinderi. Inainte de a intra în întreprinderi, acești profesori îi vor instrui pe elevi astfel încît ei să fie cît mai bine pregătiți pentru munca productivă.

2. Maiștrii instructori ai claselor respective vor avea răspunderea organizării și desfășurării activităților practice în producție în bune condițiuni. In această muncă vor fi ajutați de diriginți și de profesorii de fizică și chimie. Maiștrii instructori, ajutați de colectivul de profesori și de tehnicienii din întreprindere, vor întocmi un plan concret de muncă, în care se vor prevedea pentru fiecare elev în parte secțiile în care va lucra, locul de muncă și perioada de timp cît va rămîne în acel loc.

3. Toți elevii vor avea carnete de practică, în care fiecare elev își va trece planul de muncă, activitatea tehnică, datele tehnice și procesul tehnologic al lucrărilor pe care le execută. Carnetele de practică vor fi controlate și vizate de către profesorul maistru și muncitorul pe lîngă care lucrează elevul.

4. In afară de pregătirea teoretică, și practică, a elevilor — ce va avea loc înainte de a începe munca în întreprindere — de comun acord cu conducerea întreprinderii ei vor fi instruiți și în problemele de tehnică a securității muncii și li se va face cunoscut regulamentul de ordine interioară al întreprinderii.

5. La încheierea fiecărui trimestru se va analiza munca depusă de elevi. Aceștia vor fi notați — ca la orice altă disciplină — conform cunoștințelor practice și teoretice dobîndite,

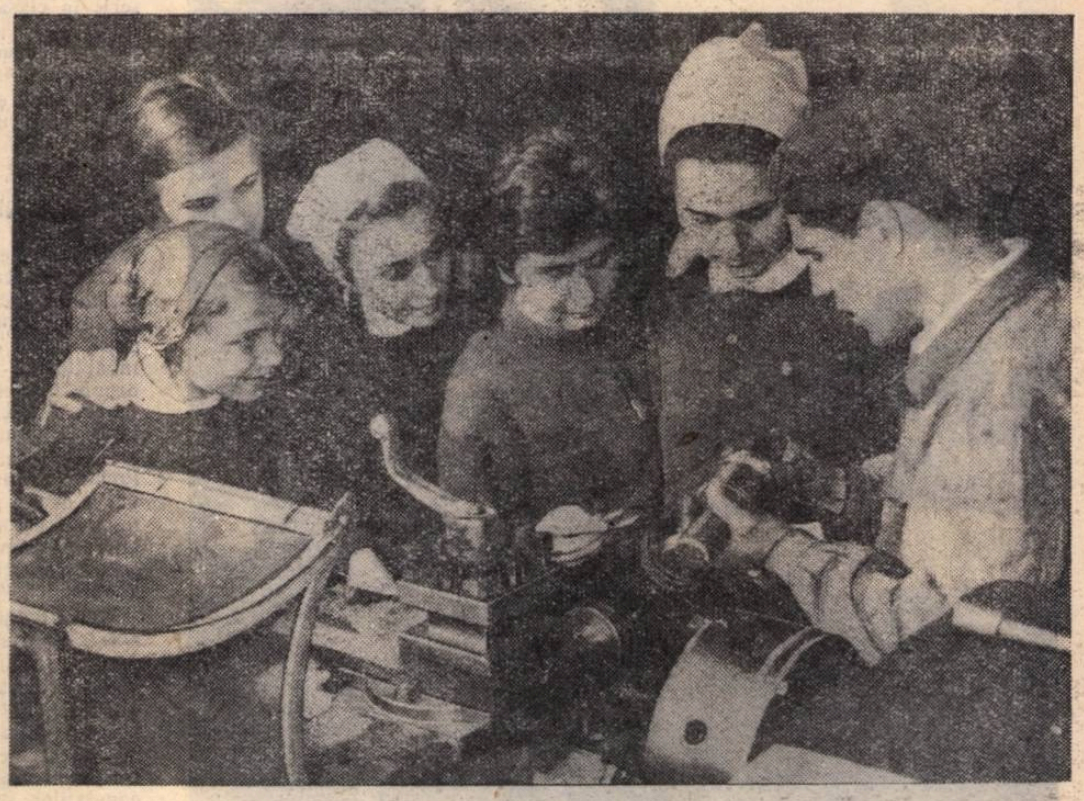

In cadrul lucrărilor practice efectuate la Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie", elevii Școlii medii nr. 4 „Aurel Vlaicu" au studiat construcția strungului

Stadiul pregătirilor pentru

Grija pentru condițiile materiale

Problema asigurării condițiilor materiale pentru deschiderea noului an școlar constituie una din principalele preocupări ale secțiilor de învățămînt și ale conducerilor școlilor. In multe raioane din regiunile București, Ploești și Pitești secțiile de învățămînt și cultură au făcut încă de la sfîrșitul anului școlar o analiză judicioasă a situației materiale a școlilor și au luat măsuri temeinice pentru ca în timpul vacanței de vară să se efectueze lucrările de reparații și întreținere a localurilor existente, să se procure mobilier nou și să se repare cel vechi, să se asigure școlilor materialul didactic necesar și să se termine lucrările de construcție a localurilor noi. Astfel, în raionul Topoloveni, pînă la 1 septembrie au fost date în folosință trei localuri noi de școli în comunele Teiu, Negrești și Zăvoi și au fost reamenajate încă înainte de sfîrșitul lunii trecute toate localurile școlilor din raion. Mobilierul trimis de către secția regională de învățămînt și cultură a fost repartizat din timp școlilor.

O preocupare permanentă în problema asigurării condițiilor materiale pentru deschiderea noului an școlar a dovedit și secția de învățămînt și cultură a raionului Titu, unde de asemenea au fost reparate și curățite din vreme toate localurile școlare. In timpul verii a fost terminată construcția unei școli noi în comuna Mircea Vodă. O serie de școli din raionul Titu vor avea în anul acesta mobilier nou. Dar acest mobilier n-a ajuns încă în întregime la școli pentru că directorii respectivi nu s-au prezentat să-l ridice. Este cazul ca aceștia să dea dovadă de mai multă operativitate iar secția de învățămînt și cultură să-i tragă la răspundere pe cei delăsători.

Pregătiri intense pentru întîmpinarea noului an școlar s-au făcut și în raionul Mizil. Majoritatea lucrărilor de reparații și întreținere a școlilor au fost terminate. In raion s-au construit cinci săli de clasă, iar în orașul Mizil o școală nouă cu patru săli. Toate construcțiile noi, cu excepția celei din satul Căldărușanca, sînt gata pentru că inspectorii școlari s-au ocupat îndeaproape de această problemă. Ca urmare a interesului cu care șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Mizil urmărește execuția bugetară, fondurile alocate pentru mobilier și material didactic au fost folosite în mod judicios iar mobilierul și materialul didactic comandat au ajuns la școli.

Lucruri bune se pot spune și despre felul cum s-a ocupat secția de învățămînt și cultură a raionului Snagov de pregătirea deschiderii cursurilor. Dar aceasta are lipsa că n-a controlat în toate școlile cum se aplică măsurile luate, din care cauză la unele localuri nu s-au terminat încă reparațiile.

Asigurarea condițiilor materiale pentru deschiderea cursurilor nu depinde însă numai de felul cum au muncit secțiile de învățămînt și cultură, ci în primul rînd de seriozitatea cu care directorii școlilor și cadrele didactice și-au îndeplinit această sarcină.

La școlile de 7 ani din comunele Rădești și Valea Popii (raionul Mușcel) ca și la școala din Costești Vale (raionul Titu), Valea Călugărească (raionul Mizil) lucrările de reparații și întreținere au fost efectuate chiar după încheierea anului școlar, cu sprijinul sfaturilor populare comunale, al comitetelor de părinți și prin eforturile susținute ale cadrelor didactice. Sînt însă și școli ca cele din comuna Cocioc (raionul Snagov) unde lucrările de reparare și curățire a localurilor nu au fost încă terminate, pentru că directorii lor și sfaturile populare respective au tratat cu superficialitate o problemă așa de importantă.

Dacă în linii mari problema amenajării școlilor s-a bucurat de mai multă atenție, repararea și îngrijirea materialului didactic lasă încă de dorit. La Școala de 7 ani din satul Rominești, raionul Ploești, ca și la alte școli, materialul didactic nu a fost reparat și pus în ordine.

De prea puțină atenție din partea secțiilor de învățămînt se bucură distribuirea manualelor școlare. De obicei această muncă este lăsată pe seama librăriilor și a cooperativelor sătești, secțiile de învățămînt limitîndu-se numai la a comunica necesarul de manuale în funcție de numărul elevilor. Or, se știe din experiența anilor trecuți că fără controlul secției de învățămînt distribuirea manualelor școlare nu se poate face în condiții bune. Nu toate școlile au primit pînă acum imprimatele necesare. Lucrurile nu pot rămîne așa. Secțiile de învățămînt și cultură trebuie să urgenteze și difuzarea acestora pentru ca să ajungă la timp în școli.

Deși majoritatea școlilor s-au aprovizionat cu combustibil pentru iarnă, sînt încă unități școlare care din diferite motive nu și-au procurat încă lemne de foc. Așa este cazul școlilor din comunele Pietroasele și Greceanca, raionul Mizil și al unui mare număr de școli din raionul Titu care nu au putut să-și ridice cantitățile de lemne repartizate pentru că sfaturile populare comunale respective nu s-au îngrijit să asigure fondurile necesare. Și în această privință organele de învățămînt au datoria să seziseze în cel mai scurt timp comitetele executive ale sfaturilor populare raionale pentru a trage la răspundere pe cei care nu s-au îngrijit de acest lucru.

Se impune de asemenea să se comunice de urgență care este încadrarea școlilor, pentru ca toate cadrele didactice să știe din vreme unde vor funcționa.

Un fenomen negativ care merită a fi semnalat, este și acela că unii inspectori școlari au plecat în concediu de odihnă tocmai în această perioadă cînd toate forțele trebuiau mobilizate în vederea pregătirii deschiderii cursurilor, ceea ce dovedește o proastă planificare a concediilor din partea conducerilor secțiilor respective.

Este necesar ca în timpul ce a mai rămas să se depună eforturi sporite pentru a fi remediate lipsurile existente, în așa fel ca elevii să păsească în școli pregătite pentru o bună desfășurare a muncii.

In întreaga țară, în tot timpul verii s-au desfășurat acțiunile de pregătire a noului an școlar. S-au dat în folosință construcții școlare noi și s-au procurat cantități sporite de mobilier și material didactic.

Spre a cunoaște stadiul pregătirilor pentru noul an școlar, cîțiva redactori ai gazetei noastre s-au deplasat la unități de învățămînt din regiunile București, Ploești și Pitești. S-a constatat cu acest

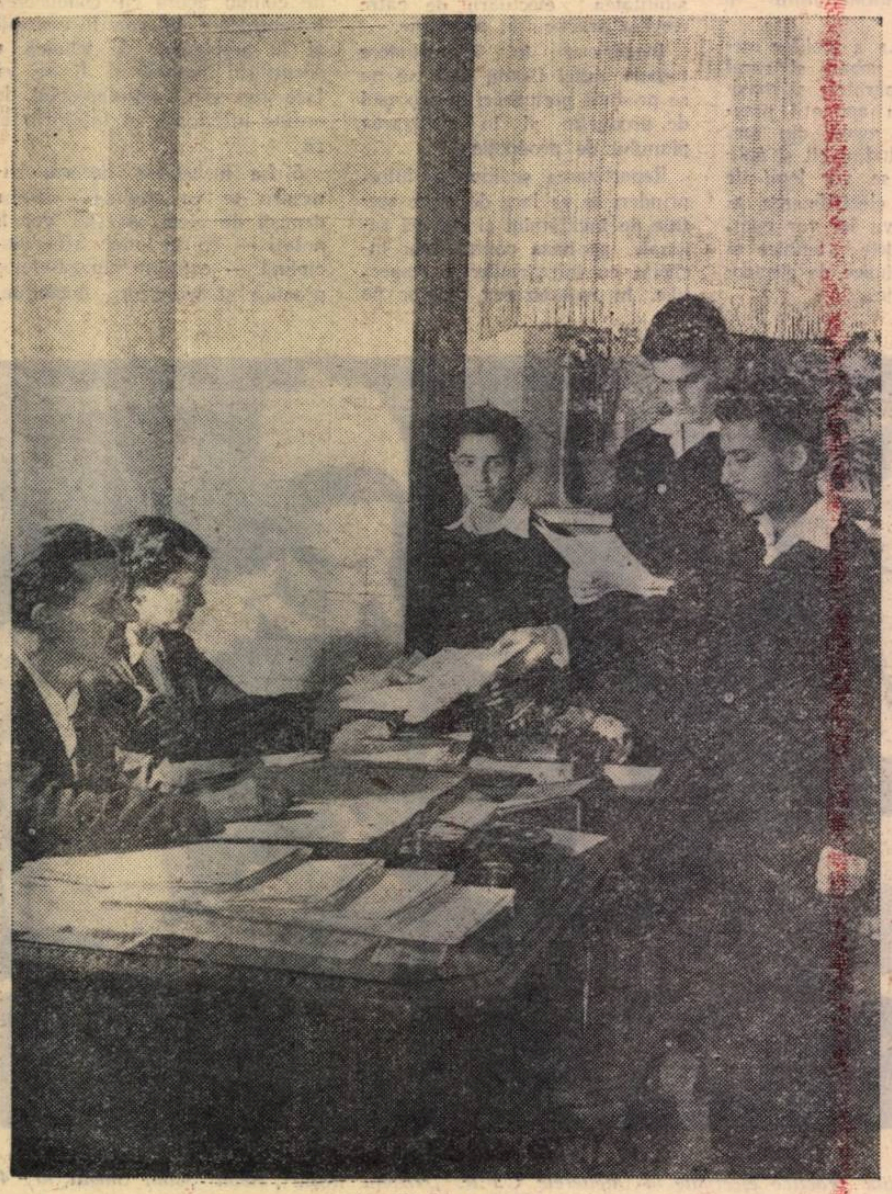

Inscrieri pentru noul an la Școala medie „Nicolae Bălcescu din Capitală.

Școlarizarea și generalizarea învățămîntului de 7 ani

Marea majoritate a școlilor și cadrelor didactice au luat măsuri din vreme pentru a asigura școlarizarea în clasele I-IV a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani. Astfel, conducerea Școlii de 7 ani din Titu-Tîrg a făcut cunoscută în scris din timp părinților care au copii ce urmează să intre în clasele I-a și a V-a obligația de a-i trimite la școală. Totodată, cadrele didactice au verificat pe teren datele cuprinse în recensămîntul copiilor, au cercetat ce schimbări au survenit în acest recensămînt, au organizat convorbiri cu părinții și au procedat la înscrierea elevilor. Ca urmare, se va realiza cuprinderea în clasele I—IV a tuturor copiilor de vîrstă școlară, iar în clasa a V-a vor fi înscriși toți absolvenții clasei a IV-a din circumscripția școlii, precum și marea majoritate a absolvenților din satele vecine.

Cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Rădești, raionul Mușcel, i-au vizitat pe elevi la domiciliu și au întocmit listele de înscriere pentru toate clasele, au stat de vorbă cu părinții, determinîndu-i să-și trimită copiii la școală. Ca urmare toți cei 31 de absolvenți ai clasei a IV-a au făcut cereri de înscriere în clasa a V-a. Aceasta se datorește și faptului că sfatul popular comunal se preocupă îndeaproape de școală, precum și legăturii strînse ce există între școală și părinții elevilor.

Rezultate bune în această privință s-au obținut și la școlile de 7 ani din comunele Costești-Vale (raionul Titu), Valea Călugărească (raionul Ploești), Greceanca (raionul Mizil) sau la Școala medie din Topoloveni, care au înscris în clasa a V-a pe toți absolvenții a patru clase din localitățile respective, și un mare număr dintre cei din satele apropiate.

Sînt însă și școli unde nu s-au luat toate măsurile necesare. De pildă, la Școala de 7 ani din comuna Pietroasele, raionul Mizil, au fost înscriși în clasa a V-a numai 35 din cei 41 absolvenți ai clasei a IV-a din localitate și numai 4 din cei 13 absolvenți de la Școala elementară de 4 ani din Valea Boului, care face parte din aceeași circumscripție. Aici nu s-au organizat vizite la domiciliul tuturor elevilor, iar unele cadre didactice, cum este cazul învățătoarei Ioana Constantinescu, nu depun interes pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. O situație similară se întîlnește și la Școala elementară de 7 ani din Rominești, raionul Ploești, unde colectivul didactic și sfatul popular comunal nu s-au preocupat îndeaproape de școlarizarea elevilor din clasele I—IV și de cuprinderea în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a.

Este necesar ca în cel mai scurt timp aceste școli să ia măsuri pentru aducerea la școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și a absolvenților clasei a IV-a. Vor putea fi obținute rezultate bune în această direcție dacă pînă la deschiderea cursurilor se va cere sprijinul organizațiilor obștești și al deputaților și se va intensifica munca în rîndurile părinților.

Școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și generalizarea învățămîntului de 7 ani depind în bună măsură și de felul cum muncesc secțiile de învățămînt și cultură în această privință. Secția de învățămînt și cultură a raionului Topoloveni, de pildă, nu s-a mărginit să planifice din birou cifrele de școlarizare, ci a controlat pe teren felul cum se desfășoară munca în școli, iar comitetul executiv al sfatului popular raional controlează felul cum se achită de această sarcină sfaturile populare comunale, ceea ce a asigurat condiții pentru ca în noul an școlar să fie cuprinși în clasa a V-a peste 95% din absolvenții a patru clase. Aceeași preocupare o manifestă și secția de învățămînt și cultură a raionului Mizil.

Nu același lucru se poate spune despre secția de învățămînt și cultură a raionului Snagov. Aceasta s-a limitat la trasarea sarcinilor și la comunicarea planului de școlarizare, fără să controleze felul cum muncesc cadrele didactice pentru înscrierea elevilor, deși în acest raion au fost elevi neșcolarizați în clasele I-IV în anul școlar 1958—59, iar procentul de cuprindere în clasa a V-a a fost doar de 70% pe raion. Abia după ce comitetul executiv al sfatului popular raional a analizat felul cum s-a pregătit deschiderea anului școlar s-a hotărît constituirea unui colectiv care să controleze pe teren înfăptuirea acestei sarcini.

De aici se poate trage concluzia că pentru îndeplinirea sarcinilor de școlarizare în clasele I—IV și pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile care au asemenea școli, precum și pentru cuprinderea în clasa a V-a a unui număr cît mai mare de copii din celelalte localități, organele de învățămînt trebuie să țină o mai strînsă legătură cu terenul și să controleze ce măsuri a luat fiecare școală în această direcție, indicînd soluții concrete acolo unde sînt greutăți.

Ce așteaptă cadrele didactice din Lunguleț?

In comuna Lunguleț, raionul Răcari, sînt două școli: una de 7 ani și alta de 4 ani, cu efective de elevi destul de numeroase. Aici însă nu se simte deloc apropierea deschiderii anului școlar. Ambele școli se află și acum în starea în care au fost lăsate la sfîrșitul anului trecut. Poate, doar, că stratul de praf care se afla atunci pe ferestre, pe mobilier, pe materialul didactic este acum mai gros. Incolo — aceleași clase nevăruite, cu geamuri sparte, cu mobilier stricat. Este drept că s-a procurat ceva material pentru curățenie, dar acesta stă depozitat pe undeva. Cadrele didactice și directorii socot că mai au destul timp la dispoziție pentru a pune lucrurile la punct și nu fac încă nimic în această privință. Credem că este cazul să se trezească din starea de amorțeală în care se complac și să treacă la acțiune, așa cum fac toate cadrele didactice din întreaga țară.

De ce nu s-a făcut pînă acum reparația la școlile din Lunguleț? Pentru că de două luni de zile cooperativa „Hărnicia" din Titu, cu care sfatul popular a încheiat un contract și care avea termen de execuție pînă la 23 august, nu s-a prezentat să execute lucrarea. Toți stau cu mîinile în sîn și așteaptă să vină meșterii cooperativei, dar aceștia nu se mai arată și școlile stau nereparate.

Să fie oare vorba aici de „cauze obiective"? Se pare mai curînd că

deschiderea noului an școlar

prilej că în majoritatea școlilor lucrările au fost puse la punct Mai sînt însă și școli unde nu s-au terminat toate pregătirile, ceea ce dovedește că directorii acestora și cadrele didactice nu le-au privit cu destulă seriozitate

Este necesar ca în timpul care a mai rămas pînă la deschiderea cursurilor să fie intensificate eforturile pentru ca școlile să înceapă din prima zi în cele mai bune condiții.

este vorba de neglijență, de delăsare, atît din partea statului popular comunal, cît și din partea conducerilor școlilor și cadrelor didactice, care n-au stăruit la sfat să ia măsuri de urgentare a reparațiilor și care au manifestat o totală indiferență în ce privește pregătirea deschiderii cursurilor.

De altfel, la școlile din comuna Lunguleț sînt și alte lipsuri grave. De pildă, la Școala de 7 ani a început, cu trei ani în urmă, construirea a două săli noi de clasă prin contribuția voluntară a cetățenilor. Deși sînt materiale și fonduri, construcția a ajuns abia la centură, pentru că proiectul s-a schimbat de mai multe ori și de fiecare dată lucrarea a fost reluată de la capăt. Ca-n legenda Meșterului Manole. Ce se zidea ziua, noaptea se surpa. Aceasta dovedește în primul rînd lipsă de grijă din partea proiectanților și a constructorului, dar și nepăsare din partea cadrelor școlii care n-au sezisat la vreme această situație.

Școala nu s-a aprovizionat pînă acum nici cu lemne de foc, iar grupul sanitar se află într-o stare cu totul necorespunzătoare. De asemenea, nici în ceea ce privește mobilierul și materialul didactic lucrurile nu stau mai bine.

Cît despre școlarizarea elevilor și îndeosebi despre cuprinderea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a, ar fi și aici multe de spus. Deocamdată nu se știe precis cîți dintre cei 96 absolvenți ai clasei a IV-a din localitate vor veni în clasa a V-a, pentru că nu s-a organizat o acțiune largă de lămurire a părinților în această privință.

Cît de mare este interesul colectivelor de la școlile din comuna Lunguleț pentru pregătirea deschiderii anului școlar se poate vedea și din faptul că la data de 1 septembrie, cînd toate cadrele didactice trebuiau să fie prezente la școală, la școala de 7 ani din 14 învățători și profesori erau prezenți numai 3, iar la școala de 4 ani numai directorul școlii, Gheorghe Neagu.

Fără îndoială că defecțiunile de la școlile din Lunguleț se datoresc nu numai sfatului popular local și cadrelor didactice, ci și secției raionale de învățămînt și cultură, care n-a controlat în ultimul timp stadiul pregătirilor pentru deschiderea cursurilor și n-a luat măsuri de remediere. Este edificator în această privință faptul că școala de 7 ani din localitate nu are director de la data de 1 iulie, pentru că s-a aprobat transferarea fostului director fără să se țină seamă că acesta avea obligația să pregătească deschiderea noului an școlar.

Tolerarea unor asemenea lipsuri grave, acum cînd mai sînt cîteva zile pînă ce elevii vor păși pragul școlii, este cu totul inadmisibilă. Este cazul ca organele în drept să ia urgente măsuri de îndreptare și să pună capăt atitudinii de nepăsare pe care o manifestă colectivele școlilor din comuna Lunguleț.

La grupul școlar „Iosif Rangheț" s-au luat toate măsurile necesare

La Grupul școlar „Iosif Rangheț" din București, munca didactică se va desfășura în anul acesta în condiții mult mai bune ca în anii trecuți. Școala dispune acum de laboratoare și cabinete tehnice mai bine utilate, de mașini și instalații mai perfecționate, de unelte mai multe și mai variate. Toate acestea se datoresc grijii cu care au muncit în vacanță toți gospodarii grupului școlar, începînd de la conducătorii lui și pînă la elevi și ucenici.

La uzina electrică a grupului școlar, care cuprinde o instalație în mărime naturală pentru 5000 volți, un cabinet de centrale, stații și rețele s-au executat la scară o centrală hidro și una termo, cu o turbină de aburi. Odată cu începerea anului școlar întreaga uzină va putea fi folosită pentru exemplificări practice.

Mai toți elevii și ucenicii au adus, de la zecile de întreprinderi și uzine unde au efectuat practica, o serie întreagă de mostre, probe, piese etc. care vor îmbogăți cabinetele tehnice. La rîndul lor, profesorii-ingineri, care țin o legătură strînsă cu întreprinderile din Capitală și din țară, au obținut și de la acestea numeroase materiale. Astfel, cabinetul de tehnologie s-a îmbogățit cu multe piese de la Fabrica de cabluri și materiale electroizolante, de la întreprinderea „Clement Gottvald" și de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara. În cabinet se aranjează acum un mare panou cu eșantioane și materiale ce se fabrică și se utilizează în producție, cu diverse feluri de cabluri electroizolante etc. Cabinetul s-a îmbogățit și cu unele lucrări executate de elevi în cadrul programei și prezentate de ei la expoziția de sfîrșit de an.

A fost reutilat și cabinetul de desen tehnic. Acesta dispune de o sală adecvată, cu iluminat fluorescent. S-a confecționat cu ajutorul elevilor un nou tip de planșete-patent, elaborat de profesorul de desen al școlii. Este vorba de o planșetă cu suport total metalic, care dă posibilitatea să se mecanizeze toate manevrele necesare. De asemenea, cabinetul a fost înzestrat cu un așa numit „complex didactic", care a fost confecționat pornindu-se de la modelul „dulapului didactic" din școlile profesionale sovietice. „Complexul didactic" îngăduie etalarea planșelor în mod mecanizat. Pe lîngă aceasta, cabinetul dispune de un mare panou cu organe de mașini, alcătuit din piese colecționate, cu ajutorul elevilor, de la întreprinderile I.R.E.B., „Electromontaj"-Filaret etc.

Cabinetul tehnic de radio a fost îmbogățit și el cu o serie de materiale și aparate. Astfel, s-au adus cartometre pentru încercarea lămpilor și s-au achiziționat heterodine modulate pentru acordarea aparatelor de radio și televizoarelor, procedeu pe care nici o școală nu l-a utilizat pînă acum. Folosindu-se tuburile electronice primite de curînd de către școală, se lucrează la instalarea unui post de recepție și se va înființa o stație colectivă de radio-amatori ce va intra în legătură cu stațiile de radio-amatori din alte orașe ale țării și de peste hotare.

Maiștrii-instructori au efectuat reparațiile curente și capitale la mașinile și instalațiile din ateliere și au completat sculele necesare efectuării lucrărilor practice. Pilele, ciocanele, pînzele de fierăstrău, dălțile trase la freză au fost controlate, numerotate și puse în trusele care îi așteaptă pe elevi să înceapă munca.

Caietele de practică ale ucenicilor și elevilor, în care aceștia și-au notat numeroase metode și procedee tehnologice noi, sînt examinate acum cu grijă de către profesorii-ingineri care, completînd documentația tehnică necesară, vor utiliza toate aceste însemnări la orele de curs.

Conducerea grupului școlar a luat din vreme legătura cu birourile de organizare a muncii și cu inginerii șefi din întreprinderile unde se vor desfășura lucrări practice în timpul anului, pentru ca de la început fiecare ucenic și elev să-și aibă asigurat locul de muncă, iar rotația să fie executată în cele mai bune condiții.

Pregătindu-se cu minuțiozitate pentru începerea unei noi etape de muncă, profesorii și elevii Grupului școlar „Iosif Rangheț" se străduiesc să asigure toate condițiile necesare pentru ca steagul de școală fruntașă, cîștigat anul trecut prin munca întregului colectiv, să fie reținut în școală și în acest an.

Zilele acestea din pragul noului an școlar au adus în librării un mare număr de cumpărători: sînt elevi din toate clasele, nerăbdători să răsfoiască paginile manualelor, să afle de pe acum cîte ceva despre toate cîte vor învăța în cursul anului.

DIRECTORII
în pragul deschiderii cursurilor

(Urmare din pag. 1)

plicăm încă în anul școlar trecut. În primul rînd vom lărgi activul de părinți comuniști. Vom organiza și în acest an ședințe pe teme pedagogice din care părinții să învețe cum să continue acasă munca educativă dusă în școală. Vom introduce și o formă nouă de legătură cu părinții, a cărei necesitate ne-a arătat-o experiența anilor trecuți: ședințe separate ale conducerii școlii cu părinții acelor elevi a căror învățătură și comportare ridică probleme asemănătoare, cum sînt: debilitate fizică, indisciplină, insuficient interes pentru unele materii de învățămînt etc.

— Și acum dacă vreți să ne vorbiți despre efortul de a îmbunătăți propria dumneavoastră muncă, efort la care vă referiți la începutul convorbirii.

— Mă preocupă îndeosebi problema extinderii experienței celor mai buni profesori. Într-un colectiv mai mare, cum este colectivul de profesori al școlii noastre, sînt, în mod firesc, oameni cu experiență inegală. Pentru a-i ajuta pe toți să se ridice la nivelul celor mai buni, vom organiza, cu sprijinul organizației de partid din școală, grupe de profesori care să se ajute reciproc. Îmi revine sarcina de a urmări fără întrerupere modul cum se desfășoară munca de predare și munca educativă, să descopăr din primul moment ceea ce este necesar să fie generalizat în școală, precum și ceea ce dăunează bunei pregătiri a elevilor.

Vom căuta în același timp să creăm condiții cît mai bune pentru studiul individual al profesorilor în domeniul specialității lor prin îmbogățirea bibliotecii cu material bibliografic necesar.

Trebuie să subliniez — a încheiat tov. Iordan — că în realizarea tuturor măsurilor pe care conducerea școlii le-a luat în vederea unei cît mai bune desfășurări a muncii instructiv-educative în noul an școlar ea primește sprijinul activ al întregului colectiv didactic al școlii.

O sarcină de căpetenie: legarea învățămîntului de viață

Întrucît legarea învățămîntului de viață, de producție, constituie una dintre sarcinile centrale în activitatea școlilor, l-am rugat pe tov. Petre Popescu, directorul Școlii medii nr. 1 din Bacău, să ne vorbească și dînsul despre măsurile pe care le-a luat pentru înfăptuirea acestei sarcini în anul școlar care începe. Iată ce ne-a răspuns tov. Popescu.

— Introducerea, din acest an, a predării cunoștințelor de producție industrială în clasa a VI-a și a VII-a și a studiului mașinilor cu aplicații practice la clasele VIII-XI a fost primită cu deosebită satisfacție de profesorii și de elevii școlii noastre, ca și de părinți. Vom putea realiza în mod mai organizat, mai sistematic, legătura învățămîntului cu viața, pregătirea elevilor pentru viitoarea lor muncă în producție.

Școala noastră dispune în momentul de față de patru ateliere: de lăcătușărie, de strungărie, de motoare și automobilistică și de electricitate. Spre a lărgi sfera de activitate practică a elevilor am hotărît și înființarea unui atelier de tîmplărie. Atelierele existente au fost dotate cu mașini noi — un autocamion, un strung etc. care le vor permite elevilor să învețe să conducă un motor, să aplice în viață cunoștințele în domeniul mecanicii.

Vom da o mai mare atenție și lucrărilor practice de laborator. În acest scop am înzestrat laboratoarele de chimie și fizică cu numeroase aparate, materiale și substanțe necesare înmulțirii numărului de experiențe.

În activitatea noastră pentru strîngerea legăturii învățămîntului cu viața primim un sprijin larg din partea părinților. Mulți dintre aceștia — lăcătuși, strungari, tehnicieni etc — ne ajută să amenajăm cît mai bine atelierele și să creăm condițiile necesare pentru ca elevii să-și însușească temeinic cunoștințe tehnice și deprinderi de muncă practică.

★

Discuțiile purtate cu tovarășii directori M. Iordan și P. Popescu ne-au arătat că ei au știut să se oprească asupra unor probleme esențiale ale muncii din școală, dirijîndu-și activitatea spre rezolvarea celor mai importante sarcini ale acesteia.

Cu privire la

predarea limbii și literaturii ruse în învățămîntul superior

Soluționarea cu succes a problemelor multiple și complexe pe care le ridică opera de construire a socialismului în R.P.R. este de neconceput fără studierea atentă a experienței îndelungate acumulate de poporul sovietic în lupta sa pentru făurirea socialismului și trecerea la construirea desfășurată a comunismului în U.R.S.S. Întrucît bogata și prețioasa experiență a oamenilor sovietici este relatată pe larg în numeroasele publicații și cărți în limba rusă, cunoașterea acestei limbi de către oamenii muncii din patria noastră are o deosebită importanță.

Studierea limbii ruse reprezintă astăzi o problemă dintre cele mai importante pentru întreg lagărul socialist. Din R.P. Albania pînă în R.P. Chineză, toate popoarele din țările de democrație populară își însușesc cu dragoste și admirație comorile limbii făuritorilor primei revoluții socialiste din lume, a constructorilor primei orînduiri comuniste din istorie, a celor care au lansat primii sateliți artificiali ai pămîntului și ai soarelui.

Studierii limbii ruse i se acordă o deosebită atenție și în țările capitaliste, nevoite să recunoască acum superioritatea științei și tehnicii sovietice. În Anglia, în S.U.A., problema cunoașterii limbii ruse este la ordinea zilei.

La noi în țară, prin reforma învățămîntului din 1948 s-a introdus studiul limbii ruse în școli și au luat ființă, prin grija partidului și guvernului, Institutul pedagogic de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki", iar apoi secțiile de filologie rusă la Universitățile din București, Cluj, Iași și la Institutul pedagogic din Timișoara, în vederea pregătirii de profesori specialiști în limba rusă.

În cei 15 ani de la eliberare și în special în anii care au trecut de la reforma învățămîntului cunoașterea limbii ruse la noi în țară a înregistrat progrese însemnate. Numeroase serii de absolvenți s-au specializat în limba rusă și în literatura rusă și sovietică în institutele de învățămînt superior, mii și mii de tineri au primit în școlile medii și tehnice cunoștințele necesare de limba rusă, ca să poată folosi direct literatura rusă de specialitate în activitatea lor zilnică.

Nu de mult a avut loc la Ministerul Învățămîntului și Culturii o consfătuire a cadrelor didactice de bază care predau limba și literatura rusă în învățămîntul superior. Consfătuirea a avut drept scop să analizeze situația studierii limbii ruse și literaturii ruse și sovietice în învățămîntul superior, în vederea ridicării nivelului de predare a acestor discipline. În cadrul consfătuirii au fost prezentate următoarele trei referate: „Cu privire la predarea limbii ruse în învățămîntul superior" (Inst. „Maxim Gorki"); „Probleme ale predării literaturii ruse și sovietice" (Univ. „Babeș-Bolyai"-Cluj) și „Unele probleme organizatorice la catedrele de limba și literatura rusă" (Univ. „C. I. Parhon"). Pe marginea acestor referate au luat cuvîntul 43 de tovarăși din diferite instituții de învățămînt din țară.

Referatele și participanții la discuții au scos în evidență succesele obținute în domeniul predării limbii ruse și literaturii ruse și sovietice de la reforma învățămîntului pînă astăzi. Participanții la discuții au subliniat că nivelul științific al predării cursurilor teoretice și practice de limba rusă și de literatura rusă și sovietică este, în general, corespunzător. În discuții s-a subliniat că un mijloc eficace de îmbunătățire continuă a nivelului științific al predării l-au constituit analizele de cursuri efectuate în institutele de învățămînt superior în urma instrucțiunilor primite de la Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Discuțiile au arătat de asemenea că majoritatea absolvenților Institutului „Maxim Gorki" și ai secțiilor de filologie rusă au o pregătire care le permite să facă față cu succes sarcinilor ce le revin.

În predarea limbii ruse în instituțiile de învățămînt superior la secțiile de specialitate s-a acordat o atenție deosebită căutării unor metode noi de muncă. Astfel, s-a introdus predarea diferențiată a cursului practic de limba rusă (gramatică, lexic, fonetică), ceea ce a permis extinderea și precizarea bagajului lexical al studenților și îmbunătățirea pronunției lor. De asemenea, această metodă a dus la o mai bună specializare a cadrelor didactice și la ridicarea nivelului de predare a disciplinelor respective.

În mod substanțial au contribuit la îmbunătățirea procesului de învățămînt specialiștii sovietici care, prin ajutorul lor competent și multilateral, au pus bazele pregătirii cadrelor tinere și ale muncii didactice și științifice în domeniul limbii și literaturii ruse.

În urma Plenarei C.C. al P.M.R din 9—13 iunie 1958 s-a dat o atenție deosebită promovării sistematice a cadrelor tinere bine pregătite, cu perspective de dezvoltare în domeniul muncii didactice și științifice.

Însă, atît din referate cît și din discuții, a reieșit că rezultatele obținute nu ne pot satisface întru totul. Una dintre cauzele care au determinat în mare măsură o serie de greutăți în procesul de predare a limbii ruse a fost lipsa de experiență, de tradiție în acest domeniu. Se știe că regimul burghezo-moșieresc din vechea Românie nu numai că nu sprijinea studiul limbii ruse, ci, dimpotrivă, îl prigonea. De aceea nu am avut în trecut o școală filologică de rusistică, nici nu am moștenit în acest domeniu cadre de specialiști rusiști.

La consfătuire s-a arătat de asemenea că una dintre cele mai importante lipsuri existente astăzi în predarea limbii și literaturii ruse o constituie faptul că în practica unor cadre didactice se mai manifestă tendințe de formalism, în sensul că nu s-au folosit întotdeauna căile cele mai indicate pentru ca studenții să cunoască limba rusă în mod activ, practic. Se observă că unii studenți își însușesc mecanic regulile gramaticale, ortoepice și stilistice ale limbii ruse, fără să reușească să le aplice în practică. Se constată un decalaj între cunoștințele teoretice, deseori mulțumitoare, și stăpînirea practică a limbii ruse de către studenți. Unele cadre didactice nu folosesc suficient pricipiul sprijinirii pe limba maternă a studenților.

Toate acestea fac ca învățămîntul superior să dea uneori școlilor medii cadre de predare care nu lucrează totdeauna în mod creator cu elevii, trimițînd la rîndul lor în învățămîntul superior candidați cu o pregătire încă slabă. Unele cadre care predau limba rusă în școlile medii nu sînt calificate, nu au studii superioare.

În centrul discuțiilor a stat și problema muncii de cercetare științifică a cadrelor didactice. S-a relevat faptul că munca științifică în acest domeniu de activitate nu este încă la nivelul corespunzător. Aceasta se explică prin faptul că unele cadre didactice nu se preocupă suficient de problemele cercetării științifice, iar altele, deși au o activitate științifică, nu o desfășoară la nivelul cerințelor actuale ale învățămîntului superior. Nu a fost elaborată încă o tematică corespunzătoare de cercetare științifică, care să îndrepte atenția cadrelor didactice asupra problemelor de cea mai stringentă actualitate (ca de pildă studierea relațiilor lingvistice și literare romîno-ruse sau a problemelor legate de predarea limbii și literaturii ruse pentru romîni).

Atenția participanților la consfătuire a fost îndreptată și asupra problemelor învățămîntului fără frecvență, arătîndu-se că și în acest sector mai există unele deficiențe în problemele de organizare a muncii studenților. Astfel, legătura dintre studenți și profesori, în majoritatea cazurilor este slabă. Studenții de la cursurile fără frecvență sînt prea puțin îndrumați pentru a-și putea desfășura cu succes studiul individual, ei au nevoie de un ajutor mai efectiv pentru însușirea practică a limbii ruse.

Una dintre problemele discutate la consfătuire a fost educația comunistă a studenților la orele de limba rusă și literatura rusă și sovietică. Înseși aceste obiecte de studiu — limba și literatura poporului care a deschis era revoluțiilor proletare, a construit socialismul și a trecut astăzi la construcția desfășurată a comunismului — oferă un material bogat și deosebit de convingător pentru educarea studenților în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist, al internaționalismului proletar. Cadrele didactice insuflă studenților dragostea față de patria noastră socialistă, R.P.R., față de Uniunea Sovietică, față de întreg lagărul socialist, folosind în acest scop un complex de procedee care urmăresc formarea fizionomiei morale și profesionale a viitorilor pedagogi, meniți să devină propagatori ai limbii ruse și ai culturii sovietice pe întreg cuprinsul țării noastre. Randamentul acestei munci depinde în întregime de profilul moral și politic al cadrelor didactice, de pregătirea lor profesională și științifică.

Din analiza modului de predare a limbii și literaturii ruse au reieșit o serie de propuneri pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt. Astfel, s-a arătat necesitatea elaborării de cursuri la toate disciplinele și a tipăririi cursurilor de bază (nu numai la facultățile de profil, ci și la celelalte institute de învățămînt superior, unde limba rusă se predă ca disciplină facultativă). Tot atît de necesară este elaborarea unei tematici concrete de cercetare științifică care să răspundă nevoilor construirii socialismului în țara noastră. Pentru a lega munca științifică în domeniul limbii și literaturii ruse de ansamblul activității științifice din țara noastră, s-a propus Academiei R.P.R. să organizeze la Institutul de lingvistică, în cadrul secției de slavistică, un sector de limbă rusă.

O serie de tovarăși au cerut să se ia măsuri pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice care predau în învățămîntul superior. Participanții la consfătuire au propus înființarea aspiranturii cu frecvență pentru limba și literatura rusă, trimiterea unui număr mai mare de absolvenți la aspirantură în U.R.S.S. și a unui număr de cadre didactice la specializare în U.R.S.S., asigurarea schimbului de experiență între institutele din țara noastră cu institutele din țările lagărului socialist, precum și un contact mai strîns cu școlile de cultură generală din patria noastră. S-a arătat importanța organizării în facultățile de profil a unor cabinete fonetice utilate cu aparatură modernă (magnetofoane, discuri etc.). A fost ridicată, de asemenea, problema reexaminării planului de învățămînt, în vederea îmbunătățirii lui și a introducerii planurilor de învățămînt diferențiate pentru institutele pedagogice față de secțiile de limbă rusă de la universități. Pentru ridicarea continuă a nivelului științific și metodic al predării limbii ruse s-a propus ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să organizeze periodic consfătuiri tematice pentru schimb de experiență.

Lucrările consfătuirii s-au desfășurat într-un spirit critic și autocritic. Participanții la consfătuire au dat dovadă de un înalt simț de răspundere față de sarcinile pe care partidul și guvernul le pun în fața lor — de a promova cadre bine pregătite profesional și politic, constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră. Mulți participanți la discuții și-au exprimat convingerea că lucrările consfătuirii vor duce la ridicarea nivelului muncii în sectorul filologiei ruse, că ele vor constitui o cotitură în predarea limbii ruse și literaturii ruse și sovietice în învățămîntul superior, ceea ce va avea ca urmare îmbunătățirea predării limbii ruse în învățămîntul mediu.

TEODOR RUDENCO
rectorul Institutului „Maxim Gorki"

AN NOU IN ȘCOLI NOI

(Urmare din pag. 1)

de 7 ani nr. 183 din raionul Griviția Roșie. Clădirea cu două etaje, cuprinzînd 22 săli de clasă, săli de laborator și ateliere s-a înălțat doar în șapte luni. La grăbirea ritmului lucrărilor și-au dat contribuția deopotrivă, alături de muncitori, profesori și elevi care au prestat mii de ore de muncă patriotică pe șantier. Am vizitat zilele trecute noul local al acestei școli. Am avut în față o imagine asemănătoare unui stup de albine. Grupuri, grupuri de elevi, sub îndrumarea profesorilor munceau cu însuflețire la pavoazarea claselor, la confecționarea gazetelor de perete, la amenajarea noului mobilier, la amenajarea laboratoarelor sau a terenului de sport. Alți elevi dornici să-și înfrumusețeze școala lucrau cu hărnicie pentru ca straturile de flori și puieții plantați de ei să transforme curtea într-o adevărată grădină.

Cu aceeași intensitate și entuziasm muncesc profesorii, maiștrii-instructori și ucenicii Școlii de meserii „Vasile Roaită" din Ploești. Prin darea în folosință a sălilor nou construite s-a asigurat o mai bună organizare și desfășurare a activității practice în ateliere-școală. În localurile noi a fost regrupată secția mecanică cu anexele ei: sculăria, depozitul de carburanți și garajul-auto. Printr-o distribuire mai rațională a spațiului existent, întregul etaj al pavilionului destinat activității practice va fi folosit numai de ateliere-școală: lăcătușărie, tinichigerie, electricitate etc. În clădirile rămase disponibile prin regruparea secției mecanice a fost instalat utilajul greu al secției turnătorie. Prin această măsură, atelierele-școală își îmbunătățesc așezarea pe flux tehnologic și capătă totodată un aspect închegat, mai unitar. Atelierele și-au mărit capacitatea productivă prin completarea cu noi utilaje. Zilele trecute s-au instalat două strunguri tip SU2, din producția proprie a școlii și o mașină de frezat universală primită prin repartiție de la Școala de meserii din Timișoara. Pentru secția confecții s-au procurat încă 10 mașini de cusut precum și un bogat mobilier. Cele două clădiri-internat au fost de asemenea complet renovate și frumos amenajate. Curtea școlii, împrejmuită cu un zid nou, a fost asfaltată pe o suprafață de circa 1000 m.p.

Meritul deosebit al harnicului colectiv de la Școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești în frunte cu directorul ei, tov. ing. V. Hîncu, constă în faptul că a asigurat acoperirea tuturor cheltuielilor efectuate pentru lucrările de construcții și amenajare a localului din cota de beneficiu realizată prin munca desfășurată de ucenici în ateliere-școală, care sînt organizate pe principiul unităților productive. În plus, ucenicii cu sprijinul maiștrilor-instructori și al profesorilor au asigurat prin munca lor proprie reparația întregului mobilier, amenajarea și înzestrarea cabinetelor, a clubului, a cantinei etc.

Pe întreg cuprinsul patriei noastre școlile noi și toate celelalte școli, reînnoite prin măsurile de bună gospodărire, își așteaptă elevii.

Pregătiți pentru o muncă utilă societății

In trecut, lipsa de grijă a regimului burghezo-moșierese față de copiii cu deficiențe fizice sau psihice făcea ca aceștia să fie o adevărată povară pentru familiile lor, să fie condamnați la o viață de mizerie și umilință. In regimul democrat-popular, toți copiii sînt pregătiți pentru viață, pentru o muncă utilă societății. Invățămîntul special, dezvoltat odată cu întregul nostru învățămînt, asigură copiilor deficienți condiții tot mai bune de viață și de învățătură, pentru ca ei să devină în stare să muncească și să trăiască la fel cu tovarășii lor.

In cadrul celor 34 de școli speciale existente astăzi în țara noastră procesul instructiv-educativ urmărește transformarea copiilor deficienți în participanți activi la construirea societății socialiste. Planurile de învățămînt pentru aceste școli acordă o mare atenție îndeletnicirilor practice pe care le îndeplinesc elevii claselor mici și lucrărilor practice de atelier care se efectuează în clasele mari. In pregătirea pentru muncă a elevilor școlilor speciale se pot distinge mai multe perioade: perioada formării deprinderilor de autodeservire și a executării obiectelor simple de lucru manual, perioada activității în ateliere de tîmplărie, de legătorie, de lăcătușărie, de lingerie-croitorie etc. sau pe lotul agricol și perioada activității în diferite întreprinderi industriale, cooperative meșteșugărești și gospodării agricole colective — deci perioada participării directe la munca productivă.

Ca o mărturie a rezultatelor bune obținute în educarea copiilor deficienți prin muncă și pentru muncă stau obiectele lucrate de elevii școlilor speciale prezentate în cadrul unei expoziții organizate recent în Capitală în localul Bibliotecii centrale universitare. Prin noutatea tematicii sale și prin calitatea obiectelor expuse, expoziția a stîrnit un interes deosebit, reușind să ilustreze grăitor procesul complex de formare și dezvoltare a capacității de lucru la copilul deficient. Obiectele extrem de simple din plastilină și argilă expuse la primul stand al expoziției, înțepăturile neîndemînatice cu acul pe carton și țăieturile lipsite de precizie cu foarfeca pe hîrtie, corespund primului an de învățămînt, în care copilul deficient adesea nu este capabil să îndeplinească independent nici cele mai elementare activități de autodeservire. Dar expoziția a înfățișat și lucrări efectuate de elevii mai mari, care de-a lungul anilor, îndrumați cu dragoste de profesorii-maiștri, au reușit să-și formeze și să-și dezvolte capacitatea de muncă, ajungînd să lucreze obiecte folositoare și de bună calitate: coșuri împletite din paie sau nuiele, policioare pentru flori, cutii pentru perii, jucării, precum și obiecte executate în atelierele de lăcătușerie, legătorie etc. Au impresionat deosebit rezultatele muncii fetelor în atelierele de croitorie: fețe de masă, lingerie de corp și pat, bluze brodate cu motive românești, covoare și multe alte obiecte.

In fața standurilor cu obiecte lucrate de elevii din școlile speciale miile de vizitatori și-au exprimat uimirea, admirația și recunoștința. Uimire — deoarece, pentru mulți sentimentul de milă și compătimire față de orbi, surdo-muți sau alte categorii de deficienți s-a dovedit de data aceasta neîntemeiat. Admirație — în fața preciziei, minuțiozității și gustului artistic cu care au ajuns să lucreze copiii deficienți cuprinși în școli. Recunoștință — pentru grija pe care Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul o poartă tuturor copiilor țării.

GH. RADU

Din întuneric la lumină

La redacția gazetei noastre a sosit o scrisoare de la țăranul muncitor Gherasim Eremia din comuna Pălținoasa, raionul Gura Humorului, părintele unui copil surdo-mut cu resturi de auz, care învață acum la școala specială de hipoacuzici din București. După numai cîteva luni de școală, copilul putea să pronunțe, să scrie și să citească o sumă de cuvinte uzuale, ceea ce a umplut de bucurie sufletele părinților săi. „Pentru aceasta fericire vreau să mulțumesc din tot sufletul meu de părinte, ce a trecut prin grele încercări, partidului nostru drag și guvernului țării, pentru condițiile excepționale pe care le-au pus la dispoziția copiilor noștri" — spune în scrisoare Gherasim Eremia.

Munca de instruire și educare a copiilor deficienți este o muncă grea și cere din partea profesorilor răbdare deosebită, pricepere și dragoste față de copii. Și mai dificilă este munca de a reda societății pe copiii cu duble deficiențe. Totuși, prin muncă perseverentă și aici se pot obține rezultate încurajatoare. Ilustrativ în această privință este cazul pe care-l prezentăm mai jos.

Incă înainte de a învăța să pronunțe primele cuvinte, Vasilică Adamescu și-a pierdut auzul și vederea. Primele lui impresii auditive și vizuale, căpătate la o vîrstă foarte fragedă, nu s-au putut consolida și s-au șters complet. Copilul a trăit în primii ani într-o completă izolare. La vîrsta de șase ani nu știa să-și ducă nici lingura singur la gură, și cu atît mai puțin nu se putea deplasa singur.

In această situație a fost adus la școala specială de orbi din Cluj. Lipsit de orice mijloc de comunicare, copilul prezenta un caz mult mai dificil decît oricare dintre ceilalți copii: era și orb și surdo-mut Colectivul de educatoare a început să-i formeze primele deprinderi de autodeservire, de comportare civilizată. Pe măsură ce i s-au dezvoltat analizatorii rămași valizi — tactil, olfactiv și gustativ — copilul a început să se orienteze în încăperile școlii în care trăia. Treptat, el a început să dea gesturilor o semnificație diferențiată și astfel acestea au devenit pentru el principalul mijloc de comunicare.

Sub îndrumarea permanentă, devotată și competentă a profesoarei Florica Sandu a început cea de a doua etapă de dezvoltare a lui Vasilică Adamescu. Cu ajutorul alfabetului Braille, bazat pe combinațiile a șase puncte în relief, profesoara l-a făcut să-și dea seama de existența unei sume de puncte, de numărul și poziția lor, fără să ajungă la semnificația de literă, dar punînd în legătură aceste puncte cu mișcările pe care le folosea în limbajul gesticular. Tovarășa Sandu s-a străduit mult să-l facă pe copil să diferențieze poziția diferitelor grupe de puncte în relief, să stabilească asemănările existente între grupele de puncte din diferite cuvinte. Urmîndu-se această cale, s-a putut trece la predarea întregului alfabet.

Paralel cu predarea literelor, a început munca pentru emiterea vocii, pronunțarea sunetelor, însușirea vorbirii orale-sonore, pentru dezvoltarea vocabularului și însușirea conținutului semantic al acestuia.

In lipsa celor doi analizatori principali (vizual și auditiv), formarea noțiunilor despre obiectele, mediul și lumea înconjurătoare a constituit o problemă grea și dificilă, greutate ce consta îndeosebi în faptul că s-a pornit de la comunicarea prin gesturi la cea verbală, de la o gîndire concretă la cea noțională. Concomitent s-a urmărit dezvoltarea simțului tactil al copilului orb-surdo-mut, formarea deprinderilor de a executa anumite lucrări practice.

După patru ani de muncă sistematică, copilul și-a însușit un bagaj de aproximativ 400 de cuvinte, pe care le utilizează în forma scrisă (în sistemele Braille, Klein și Hebold), ca și în forma orală, prin cuvîntul pronunțat sonor, apropiat de al auzitorilor. El a învățat numerația pînă la o mie și operațiile de adunare și scădere în cadrul primelor două zeci. Activitatea cu elevul orb-surdo-mut continuă.

Funcționarea claselor speciale pentru copiii cu duble deficiențe oglindește grija statului democrat-popular pentru a face din ei oameni utili societății, iar rezultatele obținute pînă în prezent deschid perspective optimiste.

ALEX. CIORNENSCHI

Noi produse ale Intreprinderii de material didactic

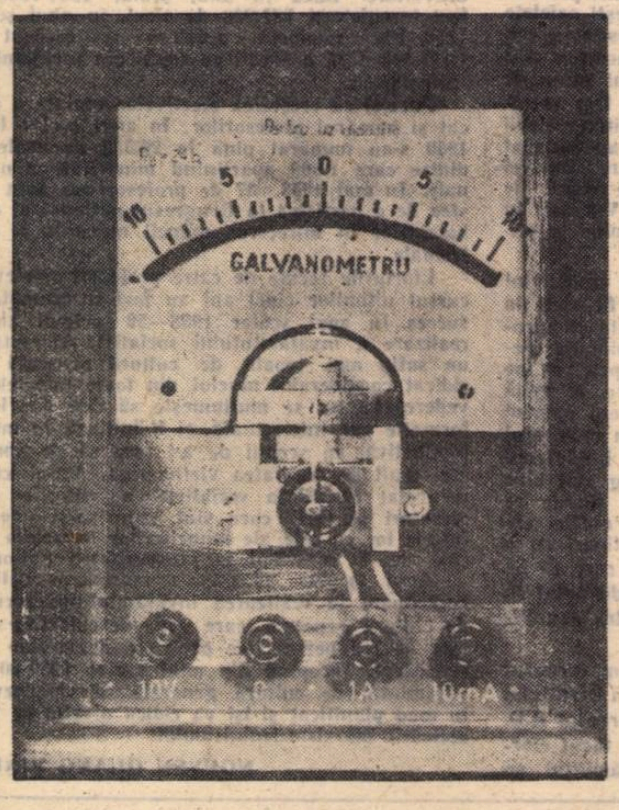

In secția de aparate de măsură electrice a Întreprinderii de material didactic s-a realizat și a intrat de curînd în producție de serie un nou aparat — „Galvanometrul pentru uz didactic" produs pentru prima dată în țara noastră. Avînd o construcție simplă în care se poate urmări principiul de funcționare al instrumentelor magneto-electrice precum și schema de legături a șunturilor și rezistențelor adiționale, galvanometrul didactic va fi de mare utilitate în laboratoarele de fizică ale școlilor.

Construcția aparatului cuprinde următoarele părți principale: a) ansamblul mecanism, format din echipamentul mobil, două piese polare și un magnet permanent în formă de potcoavă; b) cadranul cu scale gradate pe ambele fețe; c) grupul de rezistențe și șunturi adiționale montat pe o plăcuță de material plastic; d) cutia de lemn lustruită.

Aparatul poate fi utilizat ca voltmetru pe scala 10—0—10 V, ca miliampermetru pe scala 10 — 0 — 10 mA L și ca ampermetru pe scala 1 — 0 — 1 A, cu precizie de măsurare ± 5%. Sensibilitatea lui este de 1 — 0 — 1 mA iar rezistența sa interioară de aproximativ 24 ohmi.

Pentru ca aparatul să fie cît mai instructiv, permițînd elevilor de a urmări construcția și principiul de funcționare, precum și legăturile electrice, peretele vertical din față este în întregime din sticlă. Cadranul aparatului fiind prevăzut cu scale gradate pe ambele fețe și avînd subdiviziuni, o deschizătură semicirculară îngustă permite citirea cu ușurință a indicațiilor și prin fereastra realizată în capacul din fund al cutiei. Avîndu-se în vedere că aparatul poate fi utilizat în timpul experiențelor și de elevi, s-au luat toate măsurile spre a i se asigura o robustețe corespunzătoare.

In realizarea aparatului au adus o contribuție însemnată muncitorii și tehnicienii secției de aparate de măsură. Rezolvarea cu succes a numeroaselor dificultăți ivite în procesul de fabricație în serie, ca urmare a faptului că întreprinderea a construit pentru prima oară aparate de acest fel, este o garanție că în viitor se va putea produce o gamă mai variată de aparate de măsură de bună calitate, care vor completa aparatura laboratoarelor din școlile noastre. In secție se și lucrează în prezent la un nou prototip ce va intra în curînd în fabricație de serie — voltmetrul școlar. In planul de perspectivă sînt prevăzute noi tipuri de instrumente de măsură electrice, ca ohmetrul, wattmetrul etc.

Ar fi bine ca profesorii de specialitate să semnaleze întreprinderii observațiile lor cu privire la construcția și funcționarea aparatelor, contribuind astfel la progresul industriei noastre de material didactic.

O broșură privind învățămîntul seral și fără frecvență

Editura politică a publicat de curînd în broșură Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Cadrele didactice din toate școlile au datoria de a contribui — alături de cadrele de conducere din întreprinderi, de organizațiile sindicale și de tineret — la răspîndirea și popularizarea în rîndurile tinerilor muncitori a acestei broșuri din care ei se pot documenta cu privire la toate înlesnirile ce le-au fost create de partid și guvern pentru a-și însuși știința și cultura. Cadrele didactice vor aduce și pe această cale o contribuție prețioasă la îndrumarea tinerilor muncitori către școală, la creșterea și dezvoltarea intelectualității noastre noi.

Întîlnirea școlarilor atleți din București și Budapesta

Incă o manifestare frumoasă a venit să împlinească recent bilanțul rodnicei activități a sportului școlar: prima întîlnire de atletism dintre clubul sportiv școlar din București și asociația elevilor din Budapesta. Confruntarea între școlarii atleți ai celor două orașe a arătat odată mai mult atenția deosebită care se acordă educației fizice în țările lagărului socialist.

Tot mai mult, îndeosebi în ultimul timp, amatorii de sport din țara noastră s-au obișnuit cu marile întreceri sportive ale elevilor. Intîlnirea de gimnastică cu elevii din R. P. Bulgaria, spartachiada de vară a pionierilor și școlarilor și recenta întîlnire cu elevii maghiari — iată numai cîteva din manifestările pe care publicul bucureștean le-a urmărit cu deosebit interes. Rezultatele mereu mai bune ale acestor manifestări se datoresc faptului că mii și mii de elevi sînt atrași astăzi în numeroase competiții de masă, precum și faptului că în școli se acordă tot mai multă atenție pregătirii fizice multilaterale a tineretului.

Clubul sportiv școlar din București, pe ai cărui atleți i-am urmărit simbătă și duminică pe Stadionul Tineretului în întrecerea cu școlarii din Budapesta, reunește în numeroasele sale secții 400 dintre cei mai buni elevi sportivi din Capitală. Sub îndrumarea atentă a profesorilor antrenori Dumitru Girleanu, Spiru Popescu și alții s-au și ridicat cîțiva tineri atleți valoroși. Pe podiumul învingătorilor primei întîlniri a elevilor din București și din Budapesta au urcat, printre alții, Lucian Cotler (Școala medie nr. 11) care a stabilit cu 47,94 m un nou record școlar la disc, Gr. Marinescu (Școala medie nr. 35) care a trecut ștacheta înălțată la 1,90 m, Mircea Axente (Școala medie nr. 12), Eliade Simion (Școala medie nr. 26) și alții. Sînt nume care vor începe curînd să fie cunoscute în lumea sportivă, sînt exemple reprezentative ale sportului școlar de performanță din țara noastră, la fel cum pentru oaspeții noștri numele lui Csany Zoltan, Nagy Sandor și Gabor Mezei reprezintă speranțe ale atletismului maghiar.

AL. I. V.

ŞCOALA SOVIETICĂ ÎN PLIN AVÎNT

Noul an şcolar care a început la 1 septembrie în Uniunea Sovietică marchează o cotitură însemnată în istoria învăţămîntului sovietic: este primul an de aplicare a Legii privind întărirea legăturii dintre şcoală şi viaţă şi continua dezvoltare a sistemului de învăţămînt public în U.R.S.S., document important care defineşte scopul, sarcinile şi conţinutul activităţii instructiv-educative în şcoala sovietică în condiţiile construirii desfăşurate a societăţii comuniste. Din iniţiativa şi sub conducerea P.C.U.S. şi a Guvernului Sovietic, întregul sistem de învăţămînt din Uniunea Sovietică îşi restructurează edificiul său măreţ, făcînd un mare pas înainte pe drumul dezvoltării sale.

Multiplele şi consistentele materiale publicate în presa pedagogică de specialitate din Uniunea Sovietică ne vorbesc despre măsurile pregătitoare luate de organele de învăţămînt, sub îndrumarea organelor de partid, în vederea aplicării prevederilor noii legi. Cu participarea largă şi înflăcărată a maselor de oameni ai muncii, în întreaga Uniune Sovietică s-a desfăşurat o serie de acţiuni în vederea asigurării celor mai bune condiţii materiale pentru deschiderea noului an şcolar. Merită să fie subliniate acţiunile pentru construirea de noi localuri de şcoli, internate şi cămine pentru elevi, acţiunile în vederea măririi spaţiului şcolar necesar noilor clase a VIII-a şi a XI-a, precum şi pentru întărirea bazei materiale necesare învăţămîntului politehnic, pentru crearea unor condiţii cît mai bune în vederea instruirii elevilor în producţia industrială şi agricolă etc.

Toate aceste acţiuni sînt înconjurate de atenţia şi grija organelor de partid, sindicale, de comsomol, a întregului popor sovietic. Pretutindeni se desfăşoară pregătiri intense pentru traducerea în viaţă a importantelor sarcini trasate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. pentru consolidarea legăturilor şcolii cu viaţa, pentru continua dezvoltare a învăţămîntului în U.R.S.S.

Statul sovietic întăreşte pe zi ce trece baza materială a şcolilor, înlătură, prin noile construcţii moderne şi încăpătoare, activităţile şcolare pe schimburi, evită aglomerarea elevilor în şcoli şi clase. Spre exemplu, în acest an numai în R.S.F.S.R. au fost alocate pentru construcţii şcolare şi cămine aproape trei miliarde ruble. De asemenea, alături de aceste măsuri luate de stat, conducerile colhozurilor realizează la termenele stabilite importante lucrări de construcţii şcolare. Astfel, anul acesta se construiesc 2.400 şcoli cu o capacitate de peste 300.000 locuri numai în R.S.F.S.R. Mii de şcoli au construit şi construiesc colhozurile din R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Kirghiză, R.S.S. Kazahstan, R.S.S. Moldovenească etc.

De curînd au fost definitivate şi aprobate de Ministerul Învăţămîntului din R.S.F.S.R. planurile de învăţămînt ale şcolii de opt ani şi ale şcolii medii de 11 ani. După cum se ştie, începînd cu anul şcolar 1959/60, clasele I, II, III, IV şi V de la toate şcolile din Uniunea Sovietică vor învăţa după noile planuri de învăţămînt şi programe şcolare, care se vor introduce treptat şi în celelalte clase, astfel ca în anul şcolar 1962/63 toate clasele şcolii de opt ani să treacă la noile planuri şi programe.

Planul de învăţămînt al şcolii de opt ani prevede o continuă îmbunătăţire a pregătirii de cultură generală şi politehnică a elevilor, lucru ce rezultă şi din mărirea volumului general de ore la toate obiectele: de la 6.256 cîte erau în şcoala de şapte ani, la 7.300 ore în şcoala de opt ani. Se va aprofunda studiul limbii ruse prin mărirea numărului de ore pentru exerciţiile practice. Pe lîngă cunoştinţele de istorie primite în clasele a V-a şi a VI-a, în clasele a VII-a şi a VIII-a se va studia un curs elementar de istoria U.R.S.S., cu noţiuni de bază ale istoriei moderne şi contemporane, care va contribui la pregătirea elevilor pentru a participa la viaţa obştească. Pentru predarea limbilor străine s-au prevăzut cîte 4 şi 3 ore pe săptămînă la clasele V şi VI-VIII. La matematică, fizică, chimie, geografie, biologie, se va asigura pe viitor o mai bună pregătire a elevilor, prin sporirea numărului de ore faţă de cel prevăzut în planul de învăţămînt al şcolii de 7 ani şi prin punerea unui accent deosebit pe pregătirea practică a elevilor.

Şcoala de opt ani va asigura în mod sistematic educaţia prin muncă a elevilor pe baza însuşirii bazelor ştiinţelor, pregătindu-i pentru munca în producţie. Pentru instruirea prin muncă la clasele I—IV se prevede de două ori mai mult timp decît era prevăzut pînă acum, iar la clasele V-VIII se prevăd cîte 5 ore săptămînal de fiecare clasă (activitate în ateliere, pe lotul şcolar, muncă de folos obştesc şi gospodărie). De asemenea, planul de învăţămînt şi programele şcolare asigură o îmbunătăţire a educaţiei estetice şi fizice a elevilor.

Tot aşa de însemnate sînt şi prevederile noului plan de învăţămînt pentru şcoala medie de 11 ani cu instruire în producţie, care va asigura o pregătire medie de cultură generală la un nivel mai ridicat decît actuala şcoală de 10 ani şi o pregătire profesională care să le permită absolvenţilor să participe la munca în producţie într-un sector al economiei sau culturii, prin îmbinarea instrucţiei cu munca productivă (2/3) din timp se va rezerva pentru obiectele de studiu şi 1/3 pentru instruirea în producţie).

O semnificaţie profundă primesc în asemenea condiţii şi problemele muncii educative în rîndul elevilor. La cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., tovarăşul N. S. Hruşciov sublinia: „Legătura strînsă a învăţămîntului cu viaţa, cu producţia, cu practica construcţiei comuniste trebuie să devină firul călăuzitor de studiere a bazelor ştiinţelor în şcoală, temelia educaţiei tinerei generaţii în spiritul moralei comuniste". De aceea, pilonul principal al întregii activităţi instructiv-educative din şcoala sovietică îl constituie educaţia prin muncă şi munca în producţie a elevilor, prin care se asigură educaţia ideologico-politică a acestora şi formarea profilului lor moral în spirit comunist.

În prezent, presa pedagogică sovietică dezbate conţinutul programelor pe baza proiectelor publicate, iar Editura didactică şi pedagogică desfăşoară o intensă muncă pentru elaborarea noilor manuale. Numeroase proiecte de manuale au fost aprobate pe baza experimentării lor într-o serie de şcoli.

De asemenea, sînt în curs de pregătire o serie de materiale metodice de îndrumare menite să vină în sprijinul activităţii învăţătorilor şi profesorilor.

Reorganizarea şcolii sovietice necesită modificări nu numai în conţinut, dar şi în privinţa organizării procesului instructiv-educativ, a metodelor de învăţămînt, pentru ca acestea să fie puse în deplină concordanţă cu noile cerinţe. Învăţătorii şi profesorii sovietici luptă cu pasiune pentru reorganizarea şcolii, parte integrantă a măreţelor sarcini prevăzute de primul septenal. Ei caută cu curaj noi căi de educaţie a omului societăţii comuniste.

În opera de reorganizare a şcolii se foloseşte larg experienţa pedagogică înaintată. Colectivele de cercetători şi de pedagogi sînt antrenate în munca de studiere a noilor probleme ale şcolii sovietice. O deosebită importanţă a căpătat munca pentru ridicarea pregătirii metodice şi pedagogice a profesorilor şi învăţătorilor sovietici în această perioadă de profunde transformări ale şcolii. În timpul vacanţei institutele de perfecţionare şi cabinetele pedagogice au desfăşurat o activitate susţinută pentru înarmarea cadrelor didactice cu cunoaşterea problemelor noi ale şcolii prin seminarii, lecţii etc. Înseşi consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din august a.c. au avut la ordinea de zi dezbaterea problemelor izvorîte din Legea pentru întărirea legăturii dintre şcoală şi viaţă. De asemenea, pregătirea viitorilor profesori în cadrul instituţiilor de învăţămînt superior pentru asigurarea instrucţiei politehnice a elevilor şi pregătirea acestora pentru viaţă constituie o vie preocupare a organelor de învăţămînt.

Prin amploarea măsurilor luate de statul sovietic şi organizaţiile obşteşti, prin semnificaţia politică profundă a acestor măsuri, prin participarea activă şi entuziastă a cadrelor didactice şi a întregului popor sovietic la realizarea lor, învăţămîntul sovietic se ridică pe o nouă treaptă a dezvoltării sale în mersul înainte spre comunism.

E. DOMOCOŞ

Se dezvoltă un învăţămînt nou în R. D. Vietnam

Elevii unei şcoli de perfecţionare a culturii generale.

Acum, la 14 ani de la proclamarea Republicii Democrate Vietnam, poporul vietnamez se mîndreşte cu mari realizări în toate domeniile. Anul şcolar care s-a încheiat a fost primul an de luptă pentru realizarea învăţămîntului socialist. Este greu, desigur, să treci în revistă toate rezultatele atît de variate înregistrate în decursul acestui an de eforturi, de luptă împotriva numeroaselor greutăţi pe care le prezintă o muncă nouă. Totuşi, pentru a le constata, ajunge să-ţi arunci privirea asupra aspectului unei şcoli, să răsfoieşti caietele unui elev, să vizitezi atelierele de producţie sau orezăriile cultivate de elevi. Toate acestea sînt realizări noi, create conform principiului îmbinării muncii şcolare cu munca productivă. Dar rezultatul cel mai convingător îl constituie elevii înşişi care, în marea lor majoritate, au încheiat anul şcolar cu mari succese. Fiecare din cei 1.117.569 de elevi ai Vietnamului de Nord, fie că este în clasa a III-a, în clasa a V-a sau în clasa a X-a, poate să ilustreze rezultatele primului an de învăţămînt socialist.

Elevii clasei a X-a, ultima clasă a şcolii, sînt însufleţiţi de un sentiment complex. Ei simt în acelaşi timp regretul că părăsesc şcoala şi bucuria că se află în pragul unui viitor plin de speranţe. În ultimii ani pe care i-au petrecut pe băncile şcolii au fost înconjuraţi cu o grijă atentă, au fost educaţi pentru a deveni oameni capabili să intre într-o viaţă nouă. În momentul în care întregul popor se avîntă cu înflăcărare în construcţia socialistă, tinerii înţeleg mai bine ca oricînd importanţa acestei fraze simple ce le-a fost repetată adesea: „Şcoala medie are sarcina de a forma o generaţie de tineri cu o conştiinţă socialistă, culţi şi sănătoşi, care să fie gata să participe la construirea socialismului în Vietnamul de Nord şi la lupta pentru reunificarea naţională."

De la restabilirea păcii în Vietnam, poporul vietnamez, sub conducerea luminată a Partidului Celor ce Muncesc din Vietnam, a guvernului R.D. Vietnam şi a preşedintelui Ho Şi Min, a făcut eforturi uriaşe pentru a dezvolta învăţămîntul pe calea socialistă, în scopul formării unei noi generaţii de tineri, destinaţi să devină stăpînii ţării.

La Congresul naţional al învăţămîntului de cultură generală, care a avut loc în martie 1956, s-a hotărît să se creeze un sistem de învăţămînt unic cuprinzînd trei grade (gradul I — 4 ani de studiu, gradul II — 3 ani de studiu şi gradul III — 3 ani de studiu). Pe această bază învăţămîntul de cultură generală a căpătat o largă dezvoltare. Dacă în anul şcolar 1954-1955 au fost înregistraţi 737.238 de elevi, în anul şcolar 1958-1959 numărul acestora a crescut la 1.117.569, fără a socoti pe copiii din învăţămîntul preşcolar.

Paralel cu creşterea efectivelor şcolare a crescut şi numărul profesorilor. În anul şcolar 1958-1959 s-au numărat pînă la 26.553 de profesori, dintre care 1.300 aparţinînd minorităţilor naţionale. În mai 1958, 37 de profesori au avut cinstea de a participa la Congresul naţional al combatanţilor în întrecerea muncii manuale şi intelectuale.

Eforturile făcute de către profesori şi elevi în cursul ultimilor cinci ani au fost încununate de succes în anul şcolar 1958—59 primul an de realizare a învăţămîntului socialist. Animată de un suflu nou, şcoala de cultură generală şi-a ridicat considerabil nivelul din toate punctele de vedere. Ea nu se mulţumeşte să dea elevilor o formaţie pur intelectuală, ci îi iniţiază în munca productivă, cu scopul de a-i face să se apropie mai mult de realitatea vietnameză. Astfel creşte neîncetat conştiinţa socialistă a viitorilor constructori ai ţării, care sînt gata să-şi unească forţele lor cu cele ale muncitorilor în nobila sarcină de a contribui la prosperitatea naţională.

Anul şcolar 1958-59 a marcat o cotitură hotărîtoare în realizarea învăţămîntului socialist de cultură generală, care vede deschizîndu-se în faţa sa noi perspective pentru o dezvoltare fără precedent. Începînd din anul şcolar 1959-60 învăţămîntul de cultură generală se va dezvolta în mod planificat şi îşi va ridica nivelul pe baza aplicării marxism-leninismului.

NGUYEN QUANG VINH

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 530 | Vineri 11 septembrie 1959 | 8 pagini 25 bani

SUCCES IN MUNCĂ, DRAGI TOVARĂȘI!

Să pregătim pentru viață, instruindu-i și educîndu-i în spirit comunist pe cei 2.832.000 de elevi ai patriei — aceasta este misiunea pe care o avem de îndeplinit noi, oamenii școlii, aceasta este sarcina pe care ne-o încredințează la acest început de an clasa muncitoare.

Pornim la înfăptuirea îndatoririlor noastre, începem munca noului an cu încredere și optimism. Am trecut de curînd în revistă realizările celor 15 ani de viață liberă și am văzut cum poporul nostru, condus de partid, și-a dovedit forța de harnic constructor al vieții noi, obținînd realizări mai mari decît așteptările în toate domeniile. Sub ochii noștri, acum, înfloresc de la o zi la alta orașele și satele țării, viața fiecăruia dintre noi devine mai îmbelșugată, mai ușoară, mai frumoasă. Cifrele bilanțului celor 15 ani au arătat cît de mult s-a realizat pentru învățămînt, pentru școală și slujitorii ei. Iată temeiuri pentru încrederea și optimismul nostru, iată de unde izvorăsc elanul și dragostea noastră de muncă.

Ziua cea dintîi a anului școlar trezește întotdeauna amintiri din anii noștri de școală. Dar nu regretul ne cuprinde pe noi, pedagogii, ci ne stăpînește conștiința că anii care au trecut ne-au dus departe, că am mers înainte. Și noi știm că mersul acesta înainte trebuie să se vadă în felul cum sînt pregătiți astăzi elevi. E nou anul care vine prin pașii noi pe care îi va înscrie în dezvoltarea învățămîntului nostru.

In contrast cu amintirile care se trezesc în ziua începutului de an, vedem prezentul — elevii noștri de azi — într-un tablou viu, colorat, vedem clar și limpede privirile în care strălucește dorința de a cunoaște, de a învăța. Acesta este momentul festiv al primei zile de școală — momentul în care, de la catedră, cuprindem într-o privire clasa. Atunci răsună puternic imperativul: să ne împlinim pînă la capăt datoria de educatori ai generației noi, să-i pregătim cu dragoste și răbdare pe cei care stau în fața noastră.

Succes, dragi tovarăși — educatoare, învățători, profesori — succes deplin în înfăptuirea acestui mare imperativ!

Noi sîntem gata!

Uniformele, ghiozdanele, cărțile și caietele, toate sînt pregătite. Așteptăm doar să vină ziua cînd vom începe școala.

NOII ELEVI AI ȘCOLII SERALE

Probele de verificare a cunoștințelor pentru admiterea tinerilor muncitori în învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală, care s-au desfășurat în întreaga țară zilele acestea, au scos încă odată în lumină setea de cultură, dragostea și interesul pe care-l manifestă tinerii muncitori din fabrici și uzine pentru lărgirea orizontului lor, pentru îmbogățirea cunoștințelor. Aceasta se vede atît din numărul muncitorilor care s-au prezentat la probele de verificare, cît și din calitatea lucrărilor și răspunsurilor date.

In regiunea Stalin, de pildă, numărul celor înscriși pentru învățămîntul mediu seral este 3.877. In regiunea Galați s-au înscris pentru a urma cursurile învățămîntului seral și fără frecvență peste 2.000 de tineri muncitori, iar în regiunea București peste 1.200. In orașul Hunedoara vor urma cursurile clasei a VIII-a a școlii medii serale și fără frecvență peste 500 de tineri muncitori.

Partidul și guvernul nostru acordă toată grija pentru a crea acestor tineri muncitori dornici să învețe condițiile cele mai bune, pentru ca prin dubla lor muncă, în producție și în școală, să devină intelectuali de nădejde, cu cea mai temeinică pregătire și cu dragostea cea mai fierbinte de a sluji patria noastră socialistă.

O lucrare scrisă la limba română, dezlegarea unei probleme pe cale algebrică, rezolvarea unui exercițiu din aritmetică, cîteva răspunsuri scurte și precise date la întrebările adresate pe rînd de către membrii comisiei așezați la masa împodobită cu flori... Cei care se prezintă în fața comisiei sînt emoționați. Acești tineri cu privirile serioase și senine trăiesc emoțiile încadrării lor într-o nouă activitate, paralelă cu aceea pe care o desfășoară în producție: peste cîteva zile vor începe să învețe în clasa a VIII-a a cursurilor serale sau fără frecvență, iar probele pe care le trec acum trebuie să arate că s-au pregătit temeinic pentru învățătură.

...Sîntem la centrul de pregătire nr. 1 din Capitală al tinerilor muncitori pentru intrarea în școala medie serală sau fără frecvență. În săli, pe culoare, ori unde te-ai afla, privirea ți se oprește pe fețele preocupate

(Continuare în pag. 2)

Pentru o activitate rodnică în noul an școlar

Condițiile în care se deschide noul an școlar reflectă grija permanentă a partidului și guvernului pentru dezvoltarea învățămîntului și îmbunătățirea bazei sale materiale. Anul celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist a adus cu sine importante succese și în domeniul învățămîntului ca și în toate domeniile vieții economice și culturale a țării.

Ca urmare a sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, în acest an a sporit simțitor volumul construcțiilor școlare, atît din fonduri centralizate cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. Fonduri importante au fost alocate pentru confecționarea de mobilier și material didactic necesare înzestrării școlilor nou construite și reutilării celor vechi.

Trecerea la învățămîntul obligatoriu de 7 ani în toate localitățile sătești care au asemenea școli a creat premizele unui important pas înainte în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani. Se remarcă un interes crescînd în rîndurile maselor de părinți pentru ca fiii lor să absolve școala de 7 ani.

În perioada de pregătire a deschiderii anului școlar au fost luate o serie de măsuri importante care vor determina o simțitoare ridicare a nivelului predării. Îmbunătățirile aduse planurilor de învățămînt prin introducerea predării cunoștințelor elementare despre producția industrială în strînsă legătură cu lucrările practice de atelier la clasele V—VII și a studiului mașinilor cu aplicații practice la clasele VIII—XI, precum și pregătirea practică diferențiată a elevilor din școlile sătești față de a celor din școlile de la orașe vor asigura o mai strînsă legătură a învățămîntului cu viața, cu producția. Reducerea însemnată a numărului de ore pe clase față de planurile anterioare de învățămînt înlătură una din cauzele care mai mențineau supraîncărcarea elevilor, dîndu-le acestora posibilitatea să se pregătească mai temeinic. În scopul îmbunătățirii conținutului învățămîntului și al accentuării legăturii școlii cu viața au fost elaborate unele programe și manuale noi, care vor contribui la o mai bună pregătire a elevilor.

Pe de altă parte, măsurile luate de partid și de guvern pentru majorarea simțitoare a salariilor cadrelor didactice constituie un factor mobilizator în lupta maselor de pedagogi pentru instruirea și educarea tinerelor generații.

Toate aceste măsuri creează condițiile cele mai favorabile pentru ca în noul an școlar să se desfășoare o activitate rodnică. Cadrele didactice au datoria patriotică să folosească din plin aceste condiții în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune în munca instructiv-educativă.

Care sînt problemele cele mai importante ce trebuie să reție întreaga atenție a oricărui învățător sau profesor și cum trebuie ele rezolvate?

Una dintre aceste probleme este aceea a școlarizării elevilor din clasele I—IV și a cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din localitățile care au școli de 7 ani și a unui număr cît mai mare din celelalte localități. Cadrele didactice au datoria să-i viziteze din nou la domiciliu în aceste zile pe toți elevii înscriși, să țină o legătură strînsă cu părinții acestora, în așa fel ca să asigure o frecvență bună chiar din prima zi de școală. Fără îndoială că în această acțiune școala și cadrele didactice trebuie să se bazeze pe sprijinul deputaților și al organizațiilor obștești, care pot aduce o contribuție prețioasă în această direcție.

Nu poate fi scăpată din vedere nici problema cuprinderii în clasele V—VII a elevilor care au rămas repetenți sau care s-au retras din aceste clase, precum și a absolvenților a patru clase din seriile mai vechi. Se impune îndeosebi intensificarea muncii cadrelor didactice în rîndurile părinților din acele regiuni care au realizat în anul trecut un procent scăzut de cuprindere în clasa a V-a, cum sînt regiunile Iași, Bacău, București, Cluj, Pitești, în așa fel ca în anul ce urmează să fie cuprinși în clasa a V-a cel puțin 90% din absolvenții clasei a IV-a. Lichidarea oricăror aspecte negative care s-au manifestat pînă acum în unele localități în problema școlarizării și a cuprinderii în clasa a V-a va fi posibilă dacă toți slujitorii școlii vor considera aceasta drept o sarcină de căpetenie a lor.

După deschiderea anului școlar atenția cadrelor didactice trebuie să se îndrepte spre menținerea în școală a tuturor copiilor înscriși și spre lichidarea cazurilor de retragere din școală a elevilor din clasele V—VII. Îndeplinirea acestor importante sarcini este legată de asigurarea unor condiții materiale corespunzătoare, cum sînt buna gospodărire a internatelor și cantinelor, organizarea transportului în comun a elevilor ce locuiesc la distanță mare față de școală, o cît mai justă repartizare a burselor planificate, precum și de crearea unei puternice opinii în rîndurile părinților privind obligația lor de a-și trimite copiii la școală.

(Continuare în pag. 7)

Plenara C. C. al S. M. I. C.

La începutul acestei săptămîni s-a ținut în sala Clubului din Bulevardul 6 Martie nr. 32 ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură. La lucrările plenarei a participat tov. Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor. Tovarășul Iosif Plischi, vicepreședinte al prezidiului C.C. al sindicatului, a prezentat raportul privind sarcinile ce revin organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt și cultură în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c.

Raportorul a subliniat deosebita atenție pe care o acordă partidul și guvernul nostru ridicării nivelului de trai al cadrelor didactice, precum și entuziasmul învățătorilor și profesorilor din patria noastră față de recentele măsuri privind îmbunătățirea salarizării lor. In rîndurile strîns unite ale întregului nostru popor, arată raportul, avînd aceleași năzuințe și idealuri cu toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii își manifestă hotărîrea de a-și da întreaga contribuție la creșterea din rîndurile tinerei generații a unor buni specialiști, luptători activi pentru progresul patriei noastre socialiste.

Prin legarea cît mai strînsă a învățămîntului de viață, de munca productivă, prin ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative, cadrele didactice au sarcina de onoare de a contribui la formarea noului cetățean, constructor activ al socialismului, însuflețit de dragoste fierbinte pentru patrie, de dorința de a-și pune toată priceperea și străduințile în slujba înălțării și înfloririi ei.

Pentru a contribui la procesul de formare a noii intelectualități din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producție, cadrele didactice trebuie să-și intensifice contribuția la traducerea în viață a Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență prin ajutorarea la învățătură a elevilor muncitori și fii de muncitori și prin îmbunătățirea continuă a metodelor de predare și a activității educative în rîndurile acestora.

Pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor ce le revin, cadrele didactice sînt chemate să-și ridice necontenit calificarea și perfecționarea profesională și îndeosebi nivelul ideologic, pregătirea lor marxist-leninistă prin frecventarea conștiincioasă și participare activă la cursurile de învățămînt ideologic.

Intensificîndu-și activitatea pe linia culturalizării maselor, oamenilor muncii din învățămînt, artă, presă și edituri le revine sarcina de a contribui prin organizarea de conferințe, piese de teatru, brigăzi artistice, prin instruirea formațiilor artistice de amatori, etc. la dezvoltarea conștiinței socialiste a poporului, luptînd pentru răspîndirea științei în rîndurile maselor și combătînd influențele ideologiei burgheze, ale obscurantismului și misticismului, ale înapoierii culturale și întunericului în care a fost ținut poporul nostru de trecutele regimuri de asuprire și exploatare.

Indrumarea țărănimii spre formele socialiste ale agriculturii și propagarea metodelor agrotehnice înaintate prin muncă de convingere, prin demonstrații pe loturile experimentale, precum și pe calea sugestivă și eficientă a artei constituie de asemenea o sarcină de cinste a cadrelor didactice, a artiștilor și publiciștilor și, în general, a tuturor lucrătorilor din sectorul învățămînt și cultură.

Pe marginea raportului prezentat de tov. I. Plischi au luat parte la discuții numeroși membri ai C.C. al sindicatului. Ei au relatat că Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. îi mobilizează și mai mult pe muncitorii din domeniul învățămîntului și culturii la înfăptuirea sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața poporului nostru. In cuvîntul lor vorbitorii s-au referit și la rezolvarea unor probleme legate de deschiderea anului școlar.

In continuare, tovarășul Ion Petrușca, membru al C.C. al sindicatului, a prezentat plenarei raportul privind execuția bugetului de asigurări sociale și bugetului financiar al C.C. al sindicatului pe anul 1958. In legătură cu felul cum au fost executate cele două bugete a prezentat un raport și comisia de cenzori.

Plenara a adoptat în încheierea lucrărilor unele măsuri organizatorice. In urma acestor măsuri din prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură fac parte tovarășii: Ioan Nistor-președinte, Iosif Plischi-vicepreședinte, Elena Bolog, Niki Atanasiu, Ion Apolzan, Eugen Cristofor-membri.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Sărbătorirea în școli a 500 de ani de existență a orașului București

Ministerul Invățămîntului și Culturii a dat recent instrucțiuni în legătură cu sărbătorirea în școli a împlinirii unei jumătăți de mileniu de la cea mai veche mențiune documentară despre existența orașului București.

In instrucțiuni se arată că acest eveniment — care constituie un prilej însemnat pentru evocarea momentelor cele mai de seamă din istoria luptei maselor populare din București pentru eliberarea socială și națională, din istoria luptei pentru făurirea regimului democrat-popular și construirea socialismului, pentru dezvoltarea sub toate aspectele a Capitalei patriei noastre — trebuie larg folosit pentru întărirea educației patriotice a elevilor, pentru popularizarea în rîndurile lor a realizărilor obținute în anii puterii populare.

Se recomandă ca în școlile de cultură generală, profesionale și tehnice, agricole și de meserii, în școlile pedagogice și speciale să se organizeze în cursul lunii septembrie conferințe privind istoria mișcării muncitorești din orașul București, realizările regimului democrat-popular etc., să se organizeze audierea de către elevi a emisiunilor de radio și televiziune închinate aniversării, precum și citirea articolelor publicate în presă în legătură cu acest eveniment. Elevii vor fi îndrumați să confecționeze albume cu imagini din București și, după posibilități, se vor organiza mici expoziții și colțuri unde să fie expuse fotografii, cărți, desene executate de copii despre Capitala patriei noastre. Colectivele de elevi și cadre didactice vor trimite scrisori către școlile similare din Capitală. La orele de muzică și ansamblu coral se vor învăța cîntece despre București, ca de exemplu: „In Bucureștiul iubit" de Mauriciu Vescan, „Cîntec pentru prietenii din București" de Tabacinikov și „București, București" de Aurel Giroveanu. Elevii care manifestă preocupări filatelice vor fi antrenați în colecționarea și popularizarea timbrelor jubiliare „Bucureștii, 500 ani" care vor fi emise cu ocazia aniversării. Școlile din apropierea Capitalei, care au posibilități, vor organiza vizitarea Capitalei de către elevii fruntași la învățătură și în munca obștească.

Pe lîngă acțiunile menționate mai sus unitățile școlare de toate tipurile din Capitală vor organiza în cursul lunii septembrie vizitarea Muzeului de istorie a orașului București, a expozițiilor care se vor deschide în vederea sărbătoririi, a monumentelor istorice, a locurilor legate de lupta maselor populare din București pentru făurirea regimului democrat-popular și construirea socialismului. Elevii și cadrele didactice vor fi antrenați în acțiunile patriotice de înfrumusețare a orașului, a cartierelor, a școlilor și vor participa la manifestările culturale și artistice organizate în Capitală cu ocazia sărbătoririi.

Pentru calificarea superioară a cadrelor didactice

Prin Hotărîrea din martie 1959 partidul și guvernul au luat noi măsuri pentru lărgirea bazei de masă a învățămîntului mediu și superior seral și fără frecvență, astfel încît din ce în ce mai mulți muncitori și maiștri din producție să poată căpăta o calificare superioară și să întărească intelectualitatea nouă, socialistă.

In ce privește sectorul universitar și pedagogic superior, care constituie izvorul principal de cadre pentru învățămîntul de cultură generală, secțiile fără frecvență au fost profilate în special în această direcție, cu sarcina de a asigura școlarizarea cadrelor didactice care funcționează în prezent la clasele V—VII fără a avea calificare superioară.

Această orientare este pe deplin justificată. In anii puterii populare a căpătat o puternică dezvoltare învățămîntul de 7 ani prin care cultura elementară a maselor populare este lărgită și aprofundată. In momentul de față acest învățămînt este obligatoriu în orașe, în centrele raionale și muncitorești și în toate localitățile sătești care au școli de 7 ani, extinzîndu-se din ce în ce mai mult, pe măsură ce se creează condițiile materiale necesare. Față de cele 3549 școli de 7 ani cu 284.450 elevi, înființate în primul an de aplicare a reformei învățămîntului, pînă în 1958/59 numărul lor a crescut la 4886, cu 501.260 elevi.

O problemă de bază în buna funcționare a școlilor de 7 ani a constituit-o formarea cadrelor didactice necesare predării disciplinelor de specialitate la clasele V—VII. Statul democrat-popular a lărgit în acest scop în măsură considerabilă școlarizarea la secțiile de zi și fără frecvență ale facultăților din universități și institute pedagogice, de la care au plecat în învățămînt în ultimii ani un număr sporit de absolvenți. Aceștia muncesc cu multă rîvnă pentru a realiza măreața politică culturală a partidului și guvernului. Totuși, față de impetuoasa dezvoltare a învățămîntului de 7 ani, numărul absolvenților dați de învățămîntul superior s-a dovedit încă insuficient. Există încă la clasele V—VII cadre fără calificare superioară, dar dornice s-o obțină, pentru ca munca lor să fie cît mai eficientă, iar rezultatele cît mai bune.

Pentru a crea acestor cadre posibilitatea de a urma cursurile facultăților în specialitatea în care predau, Hotărîrea partidului și guvernului din martie 1959 le dă dreptul de a se prezenta la concursul de admitere în învățămîntul fără frecvență, ce va avea loc la 25 septembrie. La Universitatea „C. I. Parhon", de pildă, concursul se va ține la facultățile de matematici-fizică, științe naturale, geologie-geografie și filologie (limba și literatura română). O broșură publicată recent de Ministerul Invățămîntului și Culturii dă candidaților toate lămuririle necesare în această privință.

Măsurile luate găsesc un larg răsunet în rîndurile cadrelor didactice, conștiente de importanța deosebită a îmbunătățirii calificării lor profesionale și ideologice pentru continua ridicare a calității învățămîntului.

Prof. J. LIVESCU
rectorul Universității „C. I. Parhon"

Noii elevi ai școlii serale

(Urmare din pag. 1)

ale tinerilor care abia cu cîteva ore în urmă și-au părăsit locul de muncă din fabrică sau din uzină. Unii după alții se prezintă în fața comisiei, trec probele de verificare. Membrii comisiei îi examinează cu atenție, cu seriozitate și ascultă cu interes aprecierile pe care le fac asupra lor reprezentanții întreprinderilor în care lucrează.

La centrul de pregătire nr. 1 din Capitală au frecventat cursurile peste 100 tineri muncitori de la I.T.B., de la Direcția P.T.T.R. a Capitalei și a regiunii București, de la centrul de producție cinematografică — Buftea, de la întreprinderea poligrafică „13 Decembrie 1918" și de la alte întreprinderi din Capitală. La probele de verificare s-au prezentat însă mai mulți — în total 175 de tineri muncitori recrutați de către comisiile de pe lîngă întreprinderi pentru învățămîntul seral și fără frecvență. Majoritatea acestor tineri au arătat, cu prilejul probelor de verificare, un nivel ridicat de cunoștințe. Ei își dovedesc astfel recunoștința față de Partidul Muncitoresc Romîn, care le-a deschis larg porțile pentru a putea urca pe cele mai înalte culmi ale științei și culturii.

Tineri care în regimul burghezo-moșieresc ar fi fost sortiți mizeriei, ar fi trăit în beznă analfabetismului, avînd doar „libertatea" de a cerși de lucru pe la porțile întreprinderilor capitaliste pentru a nu muri de foame, pășesc acum cu încredere în clasa a VIII-a a școlii medii serale. Pe timpul școlarității le este asigurat un program de activitate care le va permite să se perfecționeze continuu în meseria ce o profesează la locul lor de producție și, în același timp, să învețe, să devină cadre de intelectuali cu o înaltă calificare și cu un nivel de cultură generală ridicat, corespunzător dezvoltării continue a economiei și culturii.

Cîtă pasiune pune în munca lui de zi cu zi tînărul Nicolae Godeanu, mecanic, care lucrează în centrala automată din Direcția P.T.T.R. a Capitalei! El aduce o mare contribuție la asigurarea bunei funcționări a rețelei telefonice ce deservește Bucureștiul, fiind unul dintre muncitorii fruntași ai întreprinderii. Dar candidatul de partid Nicolae Godeanu a dovedit că va fi și un elev fruntaș. El a dat răspunsuri dintre cele mai bune la probele de verificare a cunoștințelor pentru admiterea în școala medie serală. Rezolvarea unui sistem de ecuații, demonstrarea unei teoreme din geometria ce se predă la clasele a VI-a și a VII-a nu constituie acum pentru el nici o greutate.

Pregătire temeinică și maturitate politică a dovedit la probele de verificare a cunoștințelor și mecanicul Vasile Costache. Nu de mult, cînd a fost primit în rîndurile candidaților de partid, o dată cu angajamentul de a-și menține tot timpul titlul de fruntaș în producție, tovarășul Costache s-a mai angajat să învețe, să învețe mult și în mod organizat. Răspunsurile pe care le-a dat la probele de verificare a cunoștințelor confirmă că-și îndeplinește angajamentul luat în fața comuniștilor din organizația de bază care l-a primit candidat de partid. Tratînd subiectul „Caracterizarea eroului Mitrea Cocor ca reprezentant al țărănimii muncitoare de după 23 August 1944", tovarășul Costache a scris în lucrarea sa: „Datorită luptei și jertfei partidului celor asupriți și exploatați, Mitrea Cocor devine om liber, participă activ la înfăptuirea reformei agrare, sarcină din programul partidului... Politicii partidului îi datorăm toate grandioasele transformări revoluționare înfăptuite de poporul nostru înainte și după ce Mitrea Cocor a înfipt plugul în moșia lui Cristea Trei Nasuri". Mecanicul Vasile Costache exprimă prin aceste fraze dragostea și încrederea lui în partidul clasei muncitoare.

Exemple de tineri muncitori care în producție sînt fruntași și inovatori iar acum au trecut cu cinste probele de verificare sînt foarte multe. Este acesta un fapt care reflectă traducerea în viață a politicii partidului nostru, de a pregăti pe scară tot mai largă, din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producție, cadre de intelectuali, necesari construcției socialismului și comunismului.

F. D.

Experiența școlii din Beidaud

Brigada I-a condusă de eleva Elena Sifiringă, la prășitul porumbului.

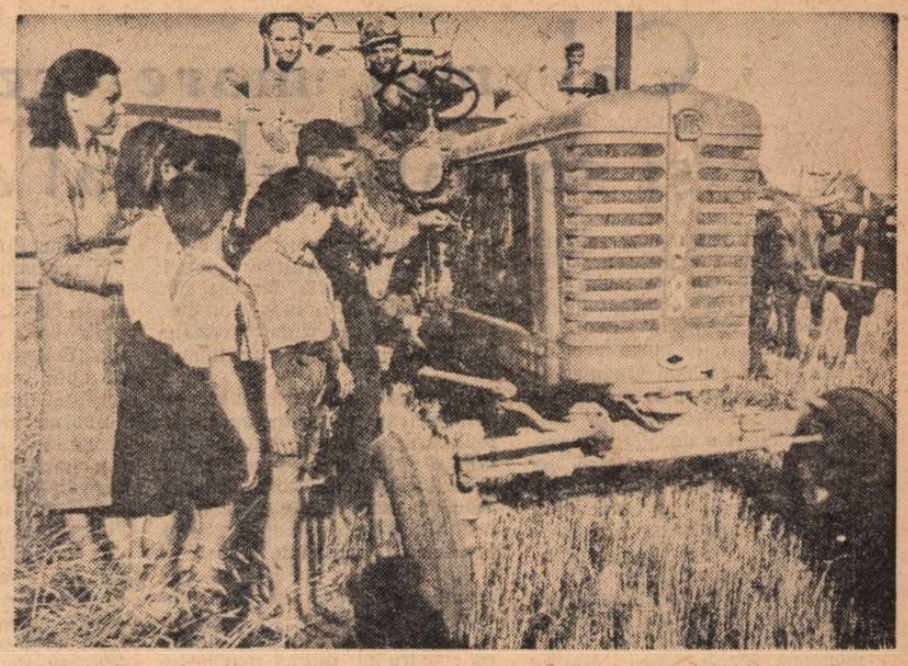

Ascultînd explicațiile cu privire la principiile de funcționare a tractorului

Sarcina legării învățămîntului de viață, de producție, spre a cărei realizare ne îndrumează cu consecvență Partidul Muncitoresc Romîn, constituie în prezent una din problemele majore ale învățămîntului din patria noastră, care se bucură de sprijinul tot mai larg al maselor de pedagogi și al părinților. Manifestînd tot mai multă inițiativă pentru găsirea celor mai adecvate forme de îndeplinire a acestei importante sarcini, o serie de școli au și dobîndit o experiență valoroasă.

O asemenea experiență, pe care ne propunem s-o prezentăm în mod succint, este aceea a colectivului de cadre didactice de la Școala elementară de 7 ani din comuna Beidaud, raionul Istria, regiunea Constanța. Ea se referă în deosebi la formele de legare a învățămîntului de viață în cazul școlii sătești, care deține un loc deosebit de însemnat în sistemul nostru de învățămînt.

Cît mai aproape de producție

Pornind de la sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și de Consfătuirea de la Constanța a lucrătorilor și țăranilor din sectorul socialist al agriculturii, conferința regională de partid și biroul Comitetului regional de partid Constanța au cerut școlilor de cultură generală din regiune să se apropie cît mai mult de nevoile vieții, să lege mai strîns învățămîntul de munca productivă. Ținînd seama de specificul regiunii, a cărei agricultură este în întregime colectivizată, organele locale de partid au îndrumat școala sătească să folosească drept forma cea mai potrivită de îmbinare a învățăturii cu munca productivă practica agricolă în gospodăria agricolă colectivă.

Cadrele didactice de la Școala elementară de 7 ani din comuna Beidaud, în frunte cu directorul școlii, comunistul Virgil Podaru, au analizat temeinic posibilitățile existente pentru realizarea acestei importante sarcini și au luat măsuri practice pentru traducerea în viață a indicațiilor date de partid.

Între școală și gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din Beidaud s-a statornicit o strînsă legătură, conducerea gospodăriei arătîndu-se interesată ca elevii — viitori colectiviști — să posede temeinice cunoștințe și deprinderi de muncă productivă.

Încă din toamna trecută școala din Beidaud a primit din partea gospodăriei agricole colective o suprafață de 7 hectare teren arabil pentru cultura cerealelor și 5700 m.p. pentru cultura legumelor. Aceste suprafețe urmau să fie cultivate de către elevi în cadrul gospodăriei colective, după aceleași norme și în aceleași condiții ca în gospodărie. De aceea s-a acordat o deosebită atenție întocmirii planului de producție și organizării muncii elevilor. În planul de producție, întocmit pe baza planului de producție al gospodăriei colective, s-a prevăzut cultivarea pe terenul arabil a 2 ha de porumb, 2 ha. floarea soarelui, 1 ha. grîu, 1 ha. orz de primăvară și 1 ha. ovăz. Pe terenul legumicol s-a prevăzut cultivarea a 3000 m.p. cu cartofi, 1500 m.p. fasole și 1200 m.p. cu roșii, varză, ardei. În ce privește organizarea muncii, colectivul școlii a adoptat sistemul existent în gospodăria agricolă colectivă. Astfel, elevii claselor III-VII, în număr de 281, au fost repartizați în 3 brigăzi de producție, avînd fiecare cîte 93—95 membri. La rîndul său, fiecare brigadă a fost împărțită în cîte 5 echipe, avînd fiecare cîte 18—19 membri. Pentru fiecare brigadă sau echipă a fost ales cîte un brigadier sau șef de echipă dintre elevii cei mai buni la învățătură din clasele VI-VII. De fiecare brigadă sau echipă au răspuns cîte un învățător sau profesor repartizat de școală și cîte un brigadier din rîndurile colectiviștilor, repartizat de conducerea gospodăriei. Totodată, pentru evidența muncii au fost aleși dintre elevii clasei a VI-a un socotitor-contabil și un casier. S-a căutat ca echipele și brigăzile să prezinte stabilitate, elevii rămînînd pînă la absolvire în aceeași echipă și brigadă. În fiecare echipă au fost repartizați în număr corespunzător elevi din clase diferite.

După organizarea elevilor pe brigăzi și echipe s-a pus în discuția adunării generale pe școală planul de producție și s-a trecut la defalcarea sarcinilor de plan, fiecare elev notîndu-și în carnetul său sarcinile ce reveneau echipei respective. S-a avut în vedere ca brigăzilor să le revină cîte o suprafață egală din fiecare cultură prevăzută în plan, stabilindu-se termenele efectuării lucrărilor, normele de producție pe zi, numărul necesar de zile-muncă și cantitățile de produse planificate a fi realizate. Astfel, fiecărei brigăzi i-au revenit cîte 6650 m.p. pentru culturile de porumb și floarea soarelui și cîte 3325 m.p. pentru cele de grîu, orz și ovăz. Din aceste suprafețe s-au repartizat fiecărei echipe cîte 1330 m.p. pentru porumb și floarea soarelui și cîte 665 m.p. pentru grîu orz și ovăz.

Odată întocmit planul de producție și organizată munca, elevii au îngrășat terenul cu 70 tone gunoi de grajd și au trecut la efectuarea lucrărilor pe baza calendarului agricol întocmit în conformitate cu recomandările agrotehnicii. Principalele lucrări agricole — arătura adîncă de toamnă, semănatul cerealelor, cultivarea cu polidiscul, seceratul etc. — au fost executate cu mașinile agricole ale S.M.T.

Brigăzile de elevi au participat la toate muncile efectuate, executînd lucrările în termenele prevăzute și respectînd prescripțiile agrotehnice. Înainte de semănat ei au primit pentru lotul lor aceleași semințe pe care le-a folosit gospodăria colectivă și au făcut proba de germinație a acestora. Pe terenul destinat grîului s-a semănat sămînță din soiul „Bărăgan 77", la porumb s-a folosit sămînță din soiul hibrid Dobrogean, iar la floarea soarelui sămînță din soiul Vnimk. Aplicînd în munca practică cele învățate în orele de cunoștințe agricole sau de științe naturale, îndrumările primite din partea profesorilor, a tehnicienilor și brigadierilor de la gospodăria colectivă, elevii au executat în continuare lucrările de întreținere a culturilor de toamnă, pregătitul terenului și semănatul de primăvară, întreținerea culturilor de primăvară și recoltatul păioaselor.

În afară de lucrările efectuate pe lotul propriu-zis, în timpul iernii colectivul de elevi a amenajat o răsadniță caldă în suprafață de 8 m.p. Răsadurile de varză, roșii și ardei obținute au fost plantate în grădina gospodăriei și pe parcela destinată școlii.

Antrenarea întregului colectiv de elevi în activitatea practică agricolă, organizarea temeinică a muncii au făcut posibilă îndeplinirea cu ușurință a acestor munci în cadrul orelor de lucrări practice agricole prevăzute în orarul școlii, în așa fel încît să poată fi efectuate de toți elevii o dată, fără să stînjenească celelalte activități și fără să-i supraîncarce pe școlari.

Experiența căpătată de colectivul școlii din Beidaud în anul încheiat a dovedit astfel că școala poate lua spre cultivare, fără eforturi deosebite, o suprafață mai mare de teren, pe care elevii să efectueze o gamă mai variată de lucrări agricole. De aceea, conducerea gospodăriei colective a hotărît ca în anul ce urmează să dea școlii spre cultivare o suprafață de 15 ha teren agricol, precum și 1 ha. vie și 2 ha. livadă. Rezultatele obținute pînă acum în pregătirea elevilor pentru munca agricolă constituie premisa ca elevii și cadrele didactice de la Beidaud să facă față cu cinste unor sarcini sporite.

Evidența și retribuirea muncii

Nu putem vorbi de organizarea muncii în gospodăria colectivă a școlarilor din Beidaud, fără a aminti și de felul cum se ține aici evidența muncii și cum se face retribuirea ei.

Întrucît scopul principal al experienței efectuate de școala din Beidaud îl constituie cunoașterea de către elevi a vieții și muncii din gospodăria colectivă, cadrele didactice au urmărit și familiarizarea elevilor cu sistemul de evidență și retribuire a muncii în gospodăria agricolă colectivă. Astfel, școala a adoptat ca sistem de evidență și retribuire a muncii sistemul zilelor-muncă, după aceleași norme ca în gospodăria colectivă. Pentru fiecare lucrare prevăzută în planul de producție întocmit de școală s-a prevăzut și numărul de zile-muncă necesare pentru efectuarea ei. Numărul total de zile-muncă planificat a fi realizat de școală pe lotul ce i s-a repartizat și pentru celelalte lucrări din gospodărie se ridică la 393, din care elevii au realizat pînă la începutul lunii august 246 zile-muncă. În același timp s-a introdus și sistemul retribuirii suplimentare pentru depășirea sarcinilor de producție, sistem care constă în acordarea pentru școală a 40% din producția realizată peste plan.

În ce privește evidența muncii, fiecărui elev i se acordă pentru cele două ore de lucrări practice pe săptămînă numărul de procente de zi-muncă, corespunzător cu norma efectuată. Astfel, la plivitul orzului sau ovăzului elevii au realizat cîte 0,01—0.02 zile-muncă, iar la prășitul porumbului și florii soarelui cîte 0,09—0,12 zile-muncă. După executarea fiecărei lucrări, șefii de echipă, ajutați de cadrele didactice, întocmesc fișele de evidență a zilelor-muncă, în care se trec nominal membrii echipei, ziua, lucrarea și norma realizată de fiecare. Aceste fișe de evidență sînt centralizate apoi pe brigăzi. Socotitorul școlii întocmește fișele de evidență a zilelor-muncă pe brigăzi, pe care le trece apoi în registrul de evidență a zilelor-muncă pe școală. Chenzinal socotitorul școlii prezintă președintelui gospodăriei centralizatorul zilelor-muncă. După verificarea normelor realizate, acestea sînt trecute în registrul gospodăriei colective la rubrica școlii. Toate produsele realizate pe terenul repartizat școlii se predau gospodăriei, școala primind sumele de bani și cantitatea de produse corespunzătoare cu numărul zilelor-muncă în aceleași condiții ca și ceilalți colectiviști.

Important de remarcat este faptul că veniturile realizate nu sînt repartizate elevilor după numărul zilelor-muncă prestat de fiecare, ci sînt folosite în interesul întregii școli, după un plan de venituri și cheltuieli discutat și adoptat în adunarea generală a școlarilor. Produsele ce revin școlii sînt valorificate prin gospodăria colectivă.

Potrivit bugetului întocmit, veniturile, în sumă de 7870 lei, au fost repartizate pentru efectuarea unei excursii de 18 zile prin țară, pentru procurarea de material sportiv, pentru îmbunătățirea hranei la cantina școlii, pentru procurarea de unelte agricole, pentru înfrumusețarea școlii și pentru alte asemenea acțiuni. Întrebuințarea veniturilor realizate în folosul școlii face să crească dragostea elevilor față de școală, interesul pentru înfrumusețarea ei, fiind totodată un mijloc de evitare a formării unor interese înguste, mercantile la elevi.

Roadele activității în comun

Activitatea în comun desfășurată de întregul colectiv al școlii din Beidaud a început să dea roade tot mai bogate.

În primul rînd elevii capătă cunoștințe și deprinderi tot mai temeinice de agricultură științifică, aplică regulile agrotehnice, înțeleg avantajele muncii mecanizate, cunosc sistemul de organizare, de evidență și de retribuire a muncii în gospodăria agricolă colectivă. Din rîndurile elevilor se formează viitorii colectiviști, șefi de echipă, brigadieri, socotitori cu un larg orizont de cunoștințe, pătrunși de dragoste față de munca agricolă. Școlarii participă încă de pe băncile școlii, alături de părinții lor, la îndeplinirea planului de producție al gospodăriei, la lupta pentru recolte bogate, sînt educați în spiritul colectivismului.

Aplicînd îngrășăminte, efectuînd arătură adîncă de toamnă, plivind semănăturile, executînd cîte 3 prașile la porumb și floarea soarelui, executînd polenizarea artificială, colectivul de elevi a reușit să depășească sarcinile de plan. Astfel, s-au obținut 1690 kg. grîu la hectar față de 1350 kg. planificate, 1504 kg. orz la hectar față de 1000 kg. planificate, 1700 kg. ovăz la hectar față de 1000 kg. planificate și sînt perspective să fie depășită în mod substanțial producția planificată de 2000 kg. porumb și 1200 kg. floarea soarelui la hectar.

Preocupările elevilor pentru sporirea producției agricole nu s-au oprit însă aici. Răspunzînd chemării C.C. al U.T.M. și la îndemnul organizației de pionieri, colectivul de elevi, cu sprijinul cadrelor didactice, a hotărît organizarea unui sector zootehnic. În prezent acesta dispune de 130 pui de găină din rasa „Leghorn", 15 iepuri de casă din rasele „Marele belgian", „Alb vienez" și „Chinchilla" și 2 scroafe „Mangalița" cu purcei. Fiecare brigadă, prin rotație, asigură zilnic cîte o echipă de 3 școlari care se ocupă de hrana și îngrijirea păsărilor și animalelor și face observații asupra dezvoltării și creșterii lor în greutate, putînd cunoaște astfel rasele cele mai rentabile.

În felul acesta elevii din Beidaud capătă cunoștințe și deprinderi de muncă pentru fiecare sector din cadrul gospodăriei agricole colective, se familiarizează cu toate lucrările agricole mai importante.

Marea forță instructiv-educativă a muncii în colectiv a determinat în rîndurile școlarilor din Beidaud o puternică însuflețire pentru a obține în viitor roade și mai bogate. Ei sînt hotărîți să dezvolte mai departe activitatea în producție, să participe activ la sporirea bunurilor materiale, convinși fiind că numai așa vor putea avea o viață fericită și îmbelșugată.

C. MINCA

BUCUREŞTI-500

Cel mai mare centru economic şi social-cultural al ţării noastre *)

Cel dintîi act oficial existent în care apare numele oraşului Bucureşti datează de acum 500 de ani, de la 20 septembrie 1459. Scris cu litere slavone pe un pergament, el purta pecetea unuia dintre cei mai vrednici şi patrioţi domnitori ai noştri — Vlad Voevod — rămas în istorie sub numele de Vlad Ţepeş.

De fapt, Capitala noastră, ca aşezare omenească, pare să aibă o vechime mult mai mare dacă se iau în considerare rezultatele cercetărilor arheologice. Într-adevăr, numeroasele obiecte preistorice descoperite în zilele noastre — unelte de piatră şi os, de bronz şi de fier, apoi monetele daco-romane, diferite vase — vin să confirme originea străveche a oraşului încă din timpul comunei primitive şi din timpul sclavagismului.

Cetatea Bucureştiului, fiind aşezată pe un drum de un intens trafic comercial, şi devenind, cu începere din 1462, capitală, ajunge treptat centrul

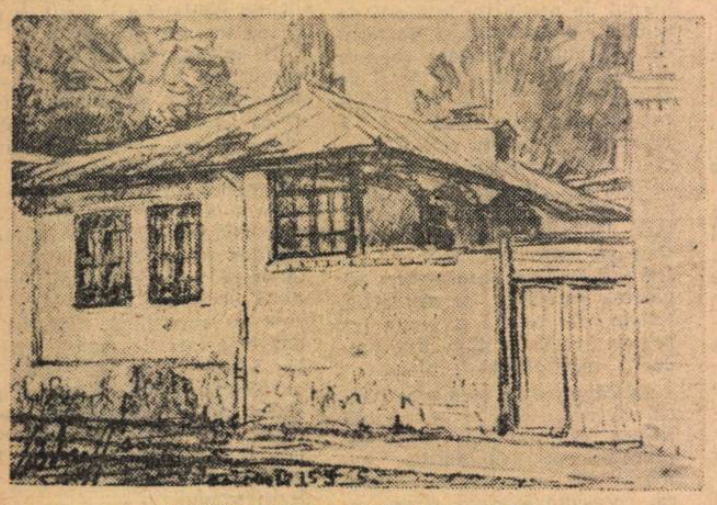

ASPECT DIN VECHIUL BUCUREŞTI
(desen de prof. Ioan Cîrdei)

unui mare număr de negustori permanenţi, al unui important tîrg, al unui mare antrepozit de mărfuri precum şi al unui număr de meseriaşi într-o permanentă creştere. De pildă, de la vechile bresle, care căpătau o tot mai mare importanţă în viaţa economică a Bucureştiului, o seamă de străzi şi-au păstrat pînă în zilele noastre denumirile de Lipscani, Negustori, Zarafi, Blănari, Şelari, Cavafi.

Cu toate că Bucureştiul a fost distrus cu ocazia diferitelor războaie, ocupaţii sau incendii, el se dezvoltă într-un ritm rapid. De la 70.000 locuitori în anul 1831 (primul recensămînt) el creşte la 122.000 în 1858, la 230.000 în anul 1895, la 630.000 în 1930 şi la circa 1.000.000 în 1941, ajungînd astăzi la 1.300.000.

După Unirea Ţărilor Române, şi în special după primul război mondial, ca urmare a dezvoltării capitalismului, oraşul Bucureşti se dezvoltă şi mai mult devenind treptat un important centru economic şi industrial al ţării.

Între cele două războaie mondiale producţia industrială a Bucureştiului era dată de un mare număr de ateliere meşteşugăreşti precum şi de unele întreprinderi industriale mai dezvoltate. Însă, ca şi întreaga economie a României burghezo-moşiereşti, Bucureştiul purta pecetea unei economii înapoiate atît în ceea ce priveşte repartizarea volumului producţiei pe ramuri industriale, cît şi în ceea ce priveşte nivelul tehnic al întreprinderilor şi al produselor fabricate. Industria grea era puţin dezvoltată, dînd o producţie redusă în comparaţie cu alte ramuri ale industriei. Astfel, în timp ce industria uşoară avea o pondere în totalul producţiei industriale de 32%, iar cea alimentară de 26%, industria metalurgică şi cea chimică aveau, în schimb, o pondere de numai 10%.

Întreprinderile existente se caracterizau printr-o capacitate redusă de producţie, cu maşini, utilaje şi instalaţii învechite, cu hale mici şi întunecoase, cu metode de lucru meşteşugăreşti, cu condiţii grele de muncă şi cu produse de tehnicitate redusă.

În timp ce în centrul Capitalei burghezia îşi construia cartiere moderne, cu blocuri mari şi vile luxoase, la periferie se construiau fabrici mohorîte, case mici, insalubre. Cartierele muncitoreşti erau necanalizate, fără lumină electrică, cu străzi pline de noroaie, cu maidane, cu gropi de gunoaie care aduceau adeseori molime.

Fiind un puternic centru muncitoresc, Bucureştiul a fost leagănul luptei revoluţionare a întregului popor muncitor împotriva exploatării burghezo-moşiereşti, împotriva regimului de dictatură fascistă, împotriva agresiunii hitleriste. În condiţiile fascizării ţării şi ale pregătirii războiului antisovietic, Partidul Comunist din România conduce din adîncă ilegalitate lupta maselor populare împotriva fascismului şi a războiului.

Ocupat de hitlerişti, supus terorii fasciste, Bucureştiul cunoaşte între 1940—1944 zilele cele mai întunecate ale istoriei sale.

După eliberarea patriei noastre, devenind capitala unei ţări care construieşte socialismul — Bucureştiul a început să-şi schimbe într-un ritm rapid înfăţişarea.

Astăzi, după 15 ani de la eliberarea patriei, capitala Republicii Populare Române este primul oraş al ţării ca mărime, importanţă politică, administrativă, economică şi culturală.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au realizat o dezvoltare rapidă a oraşului Bucureşti, acesta căpătînd pe zi ce trece aspectul unui oraş socialist, devenind un puternic şi modern centru industrial şi social-cultural. Această dezvoltare se reflectă deopotrivă în cifra populaţiei, în numărul de întreprinderi industriale şi în cuantumul producţiei lor, ca şi al instituţiilor social-culturale. Populaţia oraşului Bucureşti a crescut de la aproximativ un milion în 1941, la 1.300.000 locuitori în 1959. Volumul producţiei industriale dată de industria oraşului Bucureşti reprezintă cca 20% din volumul producţiei globale dată de industria întregii ţări.

În Bucureşti se produce aproximativ 30% din întreaga producţie a industriei construcţiilor de maşini şi de prelucrare a metalelor din R.P.R., 29% din producţia industriei chimice, 37% din producţia industriei de confecţii. De asemenea, peste 65% din sortimentele de medicamente fabricate în ţară se obţin din producţia fabricilor din Bucureşti.

Înaltul nivel de dezvoltare a economiei oraşului rezultă şi din numărul muncitorilor lui, care în 1958 reprezenta 17% din muncitorii industriali ai ţării.

Partidul şi guvernul nostru au dus o politică consecventă de ridicare economică a tuturor regiunilor ţării, de lichidare a înapoierii economice a unor regiuni rămase în urmă pe timpul regimului burghezo-moşieresc, de dezvoltare a lor în aşa fel încît acestea să ajungă la nivelul regiunilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Paralel cu dezvoltarea într-un ritm accelerat a regiunilor rămase în trecut în urmă din punct de vedere economic, partidul şi guvernul nostru au acordat o deosebită atenţie dezvoltării industriei în Bucureşti atît pe calea unor construcţii de noi uzine, cît în special prin lărgirea capacităţilor întreprinderilor existente. În decurs de numai 4 ani (1955—1958) statul democrat-popular a investit pentru dezvoltarea industriei bucureştene aproximativ 3 miliarde lei, din care s-au construit şi dezvoltat numeroase întreprinderi înzestrate cu un mare număr de maşini şi utilaje noi de mare randament, parte din ele fiind produse în ţară.

Pentru a ilustra starea de înapoiere industrială a Bucureştiului înainte de 23 August 1944, n-avem decît să amintim că cele mai mari uzine metalurgice din vechea Românie, ca „D. Voina" şi „Lemaître", cu acoperişuri şi macarale de lemn, executau doar cîte o comandă specială, neiiind în stare să producă în serie. Din anul 1948, fabrica „Lemaître" devenită „Timpuri Noi" a fost transformată în mod radical producînd astăzi motoare de înaltă tehnicitate la nivelul tehnicii mondiale. Producţia globală şi productivitatea acestei uzine au crescut din anul 1949 pînă la sfîrşitul lui 1958 de aproape cinci ori.

Dezvoltarea şi construirea întreprinderilor industriale nu s-au desfăşurat în mod spontan, aşa cum s-a întîmplat în timpul regimului burghezo-moşieresc. La construcţia noilor obiective industriale şi la lărgirea celor existente s-a ţinut seama de principiul economic al industrializării socialiste: de a dezvolta cu precădere industria grea şi în primul rînd construcţia de maşini. De pildă industria metalurgică şi constructoare de maşini reprezintă azi 38% din volumul total al producţiei industriale.

În anii puterii populare au apărut în Bucureşti ramuri industriale noi, pentru producţia de maşini agricole, locomotive, tramvaie, maşini electrotehnice, autobuze, troleibuze, utilaj petrolifer etc. S-au creat fabrici şi uzine noi ca fabrica „Clement Gottwald", uzina „Tudor Vladimirescu", fabricile „Electroaparataj", „Electroizolantul", „Electrocablul". O deosebită importanţă au căpătat uzinele „23 August", „Republica", „Mao Tze-dun", complexul „Griviţa Roşie", uzinele „Semănătoarea", „Radio Popular" şi altele.

Puternica industrie din Capitală furnizează ţării întregi precum şi în străinătate, prin export, o serie de produse reprezentative care în trecut erau importate. Marile noastre întreprinderi din Bucureşti fabrică motoare electrice pentru Republica Cehoslovacă, vagoane marfă pentru R. P. Ungară, linii de ciment pentru U.R.S.S., utilaj petrolifer pentru Republica Populară Albania, motoare electrice şi vagoane marfă pentru Grecia, pentru Turcia, fabrici de gheaţă pentru R.A.U., utilaj petrolifer pentru India, utilaj pentru termocentrale pentru R. P. Chineză, linii de ciment pentru R. D. Vietnam şi Suedia etc.

În afară de industria grea, în anii puterii populare s-a dezvoltat în oraşul Bucureşti foarte mult şi industria bunurilor de larg consum, reprezentată prin industria alimentară, industria pielăriei şi încălţămintei, industria bumbacului, industria inului, linei şi mătăsii, industria de tricotaje precum şi cea de confecţii. De pildă, fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" construită în anii 1948—1949 constituie cea mai mare unitate industrială de confecţii din ţară, una dintre cele mai mari din lume. Ea produce un costum de haine la fiecare 50 de secunde. Produsele sale sînt apreciate, la tîrgurile şi expoziţiile internaţionale, de numeroşi vizitatori şi specialişti.

Dezvoltarea industriei uşoare şi alimentare în Capitală a contribuit din plin la realizarea politicii economice a partidului şi guvernului nostru de ridicare permanentă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii.

Deosebite sînt perspectivele de dezvoltare a economiei oraşului Bucureşti. Pe baza lărgirii capacităţilor de producţie, precum şi pe baza îmbunătăţirii activităţii generale a industriei noastre, în anul 1959 producţia industriei grele din Bucureşti ca şi a industriei uşoare vor cunoaşte o creştere de 8—10%. Odată cu sporirea volumului producţiei, în anul 1959 şi în următorii ani se va continua cu şi mai multă perseverenţă introducerea largă a tehnicii noi. Se va realiza îmbunătăţirea caracteristicilor tehnice ale tuturor maşinilor şi utilajelor fabricate în R.P.R. pentru ca acestea să se situeze la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii mondiale, cît şi asimilarea în fabricaţie a unor noi sortimente şi îmbunătăţirea calităţii tuturor categoriilor de produse. Lărgirea continuă a sortimentelor, îmbunătăţirea calitativă a producţiei precum şi ridicarea indicilor tehnico-economici vor asigura satisfacerea în mai mare măsură a cerinţelor crescînde ale economiei naţionale, vor face posibilă, în acelaşi timp, creşterea însemnată a exportului de produse fabricate.

Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, precum şi Plenara din 13—14 iulie din acest an au arătat importantele măsuri ce trebuiesc luate de industria noastră pe linia îmbunătăţirii activităţii economice precum şi pe linia mobilizării tuturor rezervelor interne. Primind cu entuziasm chemarea partidului, colectivele uzinelor din Bucureşti ca şi cele din întreaga ţară au acordat şi acordă cea mai mare atenţie acestor probleme. Iniţiativele creatoare ale oamenilor muncii din Bucureşti au scos la iveală în ultimii ani mari surse de economii prin reducerea preţului de cost. În 1959, în urma reducerii preţului de cost al produselor, industria bucureşteană este prevăzută a realiza economii în valoare de 100 milioane lei.

La începutul acestui an, colectivele a 8 întreprinderi industriale din Bucureşti au chemat colectivele celorlalte întreprinderi din ţară la întrecerea socialistă pentru realizarea a cît mai multe economii în producţie. Prin recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.M.R. privind noile măsuri în vederea creşterii bunăstării celor ce muncesc s-a demonstrat încă o dată că reducerea preţului de cost al produselor şi ridicarea productivităţii muncii sînt condiţiile hotărîtoare pentru a realiza o ridicare permanentă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii.

Oraşul Bucureşti este cel mai important centru comercial al ţării. Astăzi Bucureştiul dispune de peste 5.000 unităţi comerciale cu amănuntul şi de alimentaţie publică ale comerţului socialist ce satisfac cu succes necesităţile populaţiei. În cartierele mărginaşe ale Bucureştiului s-au creat magazine mari, frumoase, asemănătoare celor din centru.

Odată cu dezvoltarea economică, Capitala patriei noastre, ca şi toate oraşele şi satele ţării, a cunoscut în anii puterii populare un avînt deosebit în toate ramurile culturii, învăţămîntului, ocrotirii sănătăţii, activităţii sportive etc. După eliberare s-au deschis largi posibilităţi de dezvoltare a învăţămîntului de toate gradele care a căpătat în acelaşi timp un

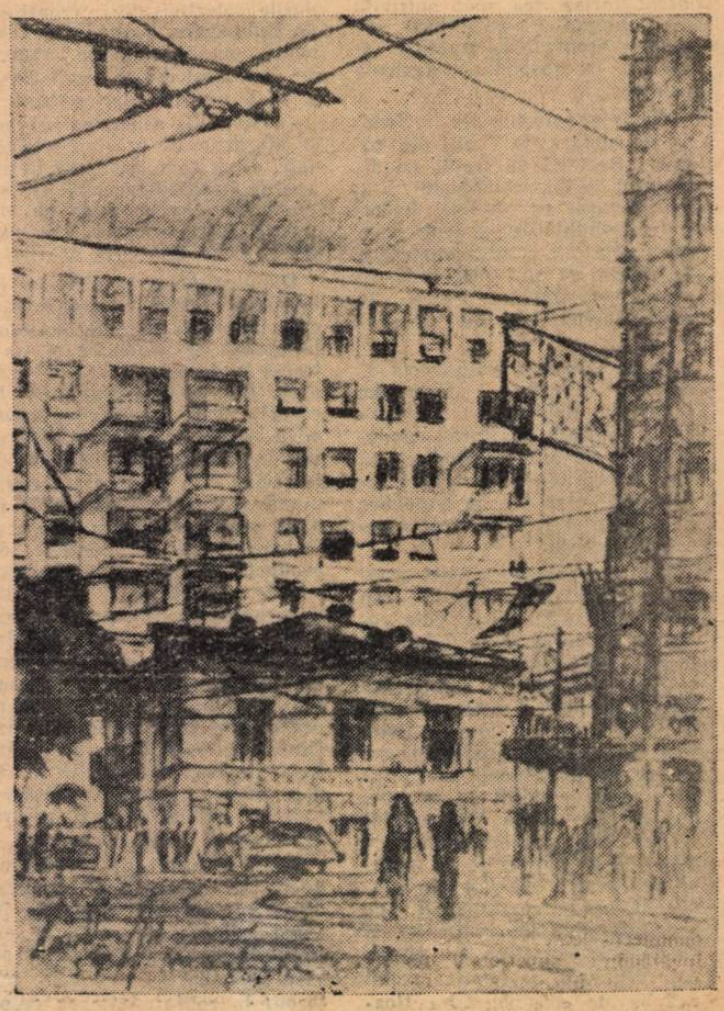

CONSTRUCŢII NOI ÎN BUCUREŞTI
(desen de prof. Ioan Gîrdei)

Piața Republicii văzută din helicopter.

conținut nou, realist, creator. Porțile școlilor, facultăților s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii.

Statul democrat-popular a acordat o mare atenție educării copiilor din cea mai fragedă vîrstă. La București funcționau în anul 1958 un număr de 285 unități de învățămînt frecventate de 160.000 copii, pe cînd în vechiul regim existau numai 70 unități. Rețeaua unităților din învățămîntul elementar a crescut la 182 unități. Plaga analfabetismului, de care sufereau încă peste 10.000 bucureșteni în anul 1939, a fost lichidată în anii puterii populare. Numărul școlilor medii s-a urcat de la 22 la 58 unități, repartizate în toate cartierele Capitalei. Cît privește învățămîntul superior, care număra în anul școlar 1938-39 doar 13 facultăți cu 17.791 studenți, cuprinde astăzi 46 facultăți și 45.944 studenți, în majoritate fii de muncitori și țărani muncitori.

In anul 1948 a fost pusă pe baze noi Academia R.P.R. — cea mai înaltă instituție științifică din țară — creîndu-i-se prin grija partidului și guvernului posibilități optime de dezvoltare pentru a putea contribui cu toată puterea la îndeplinirea țelurilor statului democrat-popular: făurirea societății socialiste în mers spre comunism.

Pentru sprijinirea cercetărilor de fizică atomică, s-au construit cu ajutorul Uniunii Sovietice, în București, un reactor atomic experimental și un accelerator ciclic de particule, de tip ciclotron, care funcționează din ianuarie 1958.

O dovadă grăitoare a pătrunderii culturii în mase o constituie creșterea rețelei de biblioteci. Cea mai bogată, mai variată și cu cel mai mare număr de cărți și publicații periodice, stampe, hărți, manuscrise, documente, multe încă nepublicate, este Biblioteca Academiei R.P.R. Altă bibliotecă importantă din București este Biblioteca centrală de stat, înființată în anul 1955, care cuprinde trei milioane de volume. De interes deosebit pentru tehnicieni este Institutul de documentare tehnică. Pentru cei ce doresc să cerceteze publicațiile apărute înainte în Rusia cît și în special cele apărute în Uniunea Sovietică, s-a înființat în 1945 Biblioteca centrală A.R.L.U.S., care are peste 150.000 de volume. Cadrelor didactice și studenților le stă la dispoziție Biblioteca Centrală Universitară, cu peste un milion volume. O prețioasă bibliotecă de specialitate posedă Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin". Sînt dotate cu biblioteci toate institutele de învățămînt superior, institutele științifice ale Academiei R.P.R. și școlile de cultură generală. De asemenea trebuie ținute în seamă bibliotecile numeroaselor muzee din Capitală, biblioteca orășenească a S.P.C. cu peste 70.000 volume, bibliotecile caselor de cultură raionale, căminelor culturale și cluburilor sindicale din întreprinderile și instituțiile bucureștene, bibliotecile caselor de cultură pentru minoritățile naționale.

In București au fost înființate în anii regimului democrat-popular numeroase edituri: Editura politică, Editura de stat pentru literatură și artă (E.S.P.L.A.), Editura științifică, Editura tehnică, Editura în limbi străine, Editura agrosilvică, Editura medicală, Editura muzicală. Pentru imprimarea cărților și periodicelor, s-a construit impozantul Combinat poligrafic Casa Scînteii. Se tipăresc anual în Capitală circa 3.000 de titluri de cărți și broșuri, într-un tiraj de peste 20.000.000 exemplare.

Revoluția culturală a zilelor noastre se oglindește și în realizările presei. Se tipăresc în București peste 20 ziare și un număr dublu de reviste în limba română și în limbi străine, cu un tiraj de 155 milioane exemplare.

Activitatea teatrelor din Capitală, pe ale căror scene se joacă cele mai valoroase opere din dramaturgia universală și națională, reprezintă un prețios aport la munca de culturalizare a publicului. Numărul teatrelor bucureștene a crescut la 17, în timp ce în 1938 existau 16 teatre dramatice în toată țara. Pentru satisfacerea maselor dornice de opere dramatice muzicale, s-a construit la București, în anii 1951—1953 un local monumental, cu 1.100 locuri, pentru Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

In orînduirea socialistă se acordă o caldă prețuire cîntecelor și dansurilor populare care sînt executate de mari ansambluri de cîntece și dansuri cum sînt Ansamblul M.F.A., Ansamblul C.C.S., Ansamblul C.F.R., Ansamblul M.A.I., Ansamblul S.P.C. Acestea au dus faima creației muzicale și coregrafice a poporului nostru în toată lumea.

Și rețeaua cinematografică din București a cunoscut o creștere rapidă: dacă în 1955 erau 39 săli de cinematograf, astăzi numărul lor s-a dublat, cuprinzînd peste 33.000 locuri. S-au creat cinematografe în toate cartierele noi. Totodată, statul nostru democrat-popular n-a precupețit nici un efort pentru a crea o cinematografie națională. Astfel au fost înființate studiourile „Alex. Sahia" pentru jurnale de actualități și filme documentare, „București", „Ion Creangă" (pentru diafilme). In 1949 s-a început proiectarea și construirea centrului cinematografic Buftea.

In anii construirii socialismului a luat mare dezvoltare și radiofonia. In anul 1956 s-a pus în funcțiune și postul de televiziune București. Încă din 1949 a început să se construiască un măreț complex înalt de 40 m., constituind Casa radiofoniei, compus din studioul de concerte cu o sală mare și alte 19 studiouri, care au fost date în exploatare. In 1957 a luat ființă Studioul central de radiofuzare a orașului București, cu o importantă rețea de abonamente. Dezvoltarea radiofoniei este atestată de cifre grăitoare arătînd că, în timp ce în anul 1938 programele de radio erau audiate de 250.000 posturi de radio și radiofuzare, în 1958 erau 1.700.000 posturi, reprezentînd o creștere de 7 ori.

O serioasă preocupare a regimului democrat-popular s-a manifestat și în domeniul activității muzeistice. S-au dotat și transformat vechile muzee și s-au înființat muzee noi, cum sînt Muzeul Romîno-Rus, Muzeul de istorie a P.M.R., Muzeul Lenin-Stalin, Muzeul de artă al R.P.R. etc.

O grijă deosebită s-a manifestat și în domeniul ocrotirii sănătății populației Capitalei. Statul democrat-popular a luat asupră-și sarcina asistenței medicale și ocrotirii sociale, înscriind în acest scop în buget sume importante. Numărul unităților sanitare a crescut simțitor, s-a mărit numărul circumscripțiilor sanitare pentru deservirea populației. A luat un mare avînt industria de medicamente din București, care fabrică 66% din producția pe țară.

După 1944, sportul bucureștean a luat un caracter cu adevărat de masă. El s-a dezvoltat îndeosebi în urma Hotărîrii din 1949 a Biroului Politic al C.C. al P.M.R., care a trasat sarcini concrete cu privire la dezvoltarea continuă a culturii fizice și sportului.

In anii puterii populare, prin grija partidului și guvernului, s-a elaborat schița planului general de sistematizare a Capitalei țării noastre. Potrivit acestui plan se desfășoară astăzi un vast program de construcții îndreptat către completarea locurilor virane sau înlocuirea unor clădiri vechi cu noi construcții de blocuri cu multe etaje, construirea de cartiere noi muncitorești în apropierea marilor întreprinderi industriale precum și sistematizarea și reconstrucția principalelor piețe. Recent bucureștenii au luat cunoștință cu multă bucurie de înfăptuirea unui important ansamblu arhitectural urbanistic compus din două piețe organic legate între ele, care se află în curs de construcție. Este vorba de piața Republicii și o nouă piață ce se creează în spatele palatului R.P.R. Pe locul unor clădiri vechi, multe din ele insalubre situate pe străzile din jurul viitoarei piețe, sînt în construcție și se vor termina pînă la sfîrșitul acestui an, 9 blocuri cu cîte 8—15 etaje cuprinzînd circa 900 apartamente. Una din construcțiile aparținînd viitoarei piețe va fi noua sală a palatului R.P.R. care va avea o capacitate de 3.000 locuri și va fi destinată manifestărilor cu caracter obștesc și cultural. Numai în perioada 1948—1958 s-au dat în folosință 10.611 apartamente, construite din fondurile statului și credite acordate de stat. In anul 1959 se desfășoară construcția a peste 12.500 apartamente, mai mult decît tot ce s-a înălțat în ultimii 10 ani la un loc.

Spre deosebire de vechiul regim, care se preocupa doar de centrul orașului, în anii de democrație populară s-a acordat o deosebită importanță construirii de cartiere muncitorești pe lîngă marile fabrici. Au apărut noi cartiere cu frumoase clădiri în Ferentari, Mihai Bravu, Griviția Roșie, Vatra Luminoasă. Se află în curs de construcție cartierul Floreasca, ce se va întinde pe 37 ha. cuprinzînd circa 10.000 locuitori.

Toate aceste realizări exprimă din plin grija pe care o poartă partidul și guvernul nostru oamenilor muncii.

Oamenii muncii din întreprinderile bucureștene, ca și din întreaga țară, răspunzînd grijii permanente a partidului și guvernului nostru, își sporesc eforturile pentru a întîmpina a 500-a aniversare a orașului București cu noi realizări în sporirea producției și reducerea prețului de cost. Ei luptă în același timp pentru ca pe această cale Capitala țării noastre să capete o dezvoltare multilaterală, atît în ceea ce privește nivelul său industrial, cît și aspectul urbanistic modern.

In acest an Bucureștiul împlinește 500 de ani de existență. Aceasta este vîrsta unui oraș bătrîn. Totuși, vizitatorii străini și chiar locuitorii Bucureștiului îi contestă această vîrstă. Prin masivele construcții ce s-au făcut în anii de democrație populară, prin amenajările ce se fac la tot pasul, prin campania susținută de modernizare a lui, Bucureștiul este un oraș ce întinerește pe zi ce trece.

Nu va trece mult timp și Capitala țării noastre va părea ca un oraș nou, ca un oraș-grădină dintr-o țară al cărei popor — stăpîn pe soarta sa — pășește cu fermitate și elan pe drumul victorios al socialismului.

---

*) *Recomandăm acest material ca bază pentru expunerile care se vor face în școli cu prilejul sărbătoririi a 500 de ani de existență a orașului București.*

Elevii vizitează monumentele și muzeele Capitalei

In întîmpinarea sărbătoririi a 500 de ani de existență a orașului București, am vizitat cu elevii mei o serie de locuri însemnate ale Capitalei noastre — monumente, muzee, precum și cîteva cartiere care în anii puterii populare au cunoscut o dezvoltare fără precedent.

Elevii s-au oprit cu deosebit interes, de exemplu, la monumentul de pe Calea 13 Septembrie care amintește de lupta ostașilor ce au înfruntat armatele turcești, au vizitat cartierul Cotroceni, unde pandurii lui Tudor Vladimirescu și-au stabilit tabăra înainte de a pătrunde în București, precum și Dealul Filaretului, din apropierea școlii noastre, unde s-au desfășurat o bună parte din acțiunile revoluționare de la 1848. La placa comemorativă din Piața Teatrului Național, așezată în memoria celor căzuți la 13 decembrie 1918, elevii au depus flori ca semn al dragostei și recunoștinței lor pentru eroii clasei muncitoare.

Foarte atractivă și plină de învățăminte a fost pentru elevi vizita la Muzeul orașului București. Un mare interes le-au stîrnit aici dioramele care înfățișează cartierul Griviția Roșie — așa cum arăta în timpul grevei din 1933 și așa cum arată astăzi. De asemenea, elevii s-au oprit mult asupra actelor întocmite de siguranța burgheză cu ocazia asasinării luptătorilor comuniști, acte în josul cărora scria „omor scuzabil". Ei au fost adînc impresionați de cele văzute și și-au manifestat indignarea și ura lor față de regimul burghez criminal. Văzînd diorama care înfățișează primirea armatei sovietice eliberatoare în București, întîmpinată cu flori și cîntece, elevii au înțeles și mai bine cît de mare este prietenia ce leagă poporul nostru de poporul sovietic.

Vizita la Muzeul de Istorie a P.M.R. a dat elevilor posibilitatea să-și reîmprospăteze și să-și adîncească cunoștințele despre primele cercuri muncitorești din țara noastră, despre grevele muncitorești din 1918 și 1920, despre lupta partidului în ilegalitate împotriva fascizării țării, împotriva criminalului război antisovietic, pentru pregătirea și înfăptuirea insurecției armate de la 23 August, despre munca uriașă desfășurată de partid, care conduce milioanele de oameni ai muncii în opera de făurire a economiei și culturii socialiste.

Am vizitat apoi cu elevii mei cîteva cartiere ale Bucureștiului. In cartierul 23 August elevii au văzut că, pe locurile unde în trecut erau doar gropi mocirloase și pline de gunoaie și unde sărăcimea Capitalei ducea o viață de mizerie, astăzi se înalță, prin grija partidului, blocuri de locuințe, școli, palate ale culturii, teatre și cinematografe, parcuri de cultură și odihnă. Cu deosebire ne-am oprit asupra minunatului Parc al sporturilor, în care se află uriașa construcție a stadionului realizată într-un timp record prin munca patriotică a tineretului.

In cartierele Griviția Roșie și Ferentari interesul elevilor a fost reținut de noile construcții ce se ridică și care contribuie la îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii — principala preocupare a partidului și guvernului patriei noastre.

Vizitarea Capitalei i-a făcut pe elevi să-și dea mai bine seama de faptul că cele mai importante perioade din istoria ei sînt acelea cînd masele populare s-au ridicat la luptă pentru libertate și un trai mai bun și să înțeleagă mai bine măreția vremurilor pe care le trăim.

ALEXANDRINA SMINCA
profesoară la Școala de 7 ani nr. 114 București

PROGRAMA DE SOCIALISM ȘTIINȚIFIC (PROIECT)

Pentru clasa a XI-a a școlilor de cultură generală

1. OBIECTUL ȘI INSEMNĂTATEA CURSULUI. MARXISM-LENINISMUL, TEORIA REVOLUȚIONARĂ A CLASEI MUNCITOARE — 2 ore

— Obiectul științei marxist-leniniste. Importanța teoretică și practică a cunoașterii legilor celor mai generale de dezvoltare a naturii, societății și gîndirii omenești. Izvoarele și părțile constitutive ale marxism-leninismului.

— Marxism-leninismul, teoria revoluționară a clasei muncitoare. Caracterul revoluționar, combativ și creator al teoriei marxist-leniniste.

— Scurtă prezentare a activității făuritorilor marxism-leninismului Marx. Engels Lenin. Dezvoltarea creatoare a teoriei marxist-leniniste de către P.C.U.S și celelalte partide comuniste și muncitorești.

2. — MATERIALISMUL DIALECTIC — 11 ore

Scurtă introducere: ce este filozofia. Problema fundamentală a filozofiei. Materialismul și idealismul, două linii fundamental opuse în filozofie. Caracterul de clasă al filozofiei.

— Principalele etape de dezvoltare ale materialismului premarxist în luptă cu idealismul.

— Apariția filozofiei marxiste. Esența revoluției săvîrșite de marxism în filozofie. Partinitatea filozofiei marxiste.

Materialitatea lumii. Definiția marxist-leninistă a materiei.

— Mișcarea — forma veșnică de existență a materiei. Spațiul și timpul, forme obiective de existență a materiei în mișcare

— In ce constă unitatea lumii.

— Materialismul filozofic marxist singura concepție științifică despre lume. Combaterea doctrinelor mistico-religioase despre lume.

— Materia factor prim, conștiința factor secund.

— Conștiința — proprietate a materiei superior organizate.

— Conștiința — reflectare a lumii materiale Critica idealismului cu privire la raportul dintre materie și conștiință.

— Posibilitatea cunoașterii lumii. Cunoașterea ca proces istoric. Critica agnosticismului.

— Rolul practicii în cunoaștere. Marxism-leninismul despre unitatea teoriei și practicii.

— Importanța teoriei cunoașterii a materialismului dialectic pentru dezvoltarea științelor naturii și a științelor sociale, pentru previziunea științifică.

Dialectica marxistă. Ce se înțelege prin dialectică. Ce se înțelege prin metafizică. Opoziția radicală dintre metoda dialectică și metoda metafizică. Principalele etape de dezvoltare ale gîndirii dialectice în opoziție cu metafizica.

— Dialectica marxistă, singura metodă științifică de cercetare și cunoaștere a realității obiective. Dialectica marxistă — știința celor mai generale legi de dezvoltare a naturii, societății și gîndirii omenești.

— Interdependența și condiționarea reciprocă a fenomenelor din natură și societate.

— Legea ca legătură internă esențială, necesară și generală dintre fenomene.

— Legea unității și a luptei contrariilor. Obiectele și fenomenele ca unitate a contrariilor Lupta contrariilor, izvorul intern al dezvoltării. Contradicțiile interne în natura anorganică și organică.

— Contradicții interne în fenomenele vieții sociale Contradicții antagoniste și neantagoniste. Critica metafizicii și religiei în problema izvorului dezvoltării și mișcării.

— Legea trecerii schimbărilor cantitative în schimbări calitative.

— Trecerea de la schimbări cantitative la schimbări calitative. Saltul — forma universală a trecerii de la o calitate veche la una nouă Specificul saltului în societate. Revoluția socială, ca trecere prin salt de la o orînduire inferioară la alta superioară. Critica reformismului și anarhismului.

— Legea negării negației — expresie a dezvoltării progresive în natură și societate. Negarea ca trecere de la vechi la nou de la trepte inferioare la trepte superioare în procesul dezvoltării. Negarea dialectică și negarea metafizică Negarea ca moment de legătură în procesul dezvoltării. Caracterul obiectiv al progresului.

— Categoriile dialecticii filozofice marxiste. Categoriile filozofice ca reflectare a celor mai generale legături și relații ale lumii materiale, ca puncte nodale ale procesului cunoașterii

— Scurtă prezentare a categoriilor dialecticii: cauză și efect, esență și fenomen, conținut și formă, necesitate și întîmplare, necesitate și libertate, posibilitate și realitate.

— Importanța categoriilor dialecticii marxiste pentru știință și practică.

— Importanța cunoașterii legilor materialismului filozofic marxist pentru activitatea teoretică și practică a partidelor comuniste și muncitorești de transformare revoluționară a naturii și societății

3. MATERIALISMUL ISTORIC — 3 ore

Materialismul istoric — știința despre cele mai generale legi ale dezvoltării societății Apariția materialismului istoric, o revoluție în știința socială.

Unitatea materialismului dialectic și istoric.

Caracterul obiectiv al legilor dezvoltării sociale. Combaterea subiectivismului și voluntarismului. Caracterul de clasă al folosirii legilor sociale. Partinitatea materialismului istoric. Materialismul istoric — baza teoretică a socialismului științific, metodă de cunoaștere și transformare revoluționară a societății

Masele populare — forță hotărîtoare în dezvoltarea socială. Poporul — creatorul bunurilor materiale și spirituale ale societății. Rolul personalității în istorie Rolul conducătorilor clasei muncitoare în mișcarea revoluționară.

Importanța materialismului istoric pentru activitatea practică a partidului marxist-leninist, pentru educarea politică și revoluționară a maselor.

4. CLASELE ȘI LUPTA DE CLASA. ROLUL ISTORIC AL PROLETARIATULUI — 3 ore.

— Modul de producție, factorul determinant în dezvoltarea societății (recapitularea cunoștințelor căpătate la cursul de economie politică).

— Ce sînt clasele Caracterul istoric al apariției, evoluției și dispariției claselor. Clase antagoniste și neantagoniste.

— Lupta de clasă, forță motrică a dezvoltării societății împărțite în clase antagoniste. Formele luptei de clasă. Clasele și lupta de clasă în orînduirea capitalistă. Rolul istoric al proletariatului Pieirea inevitabilă a capitalismului. Imperialismul — ajunul revoluției proletare. Lupta de clasă din țările capitaliste în etapa actuală.

— Clasele și lupta de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism Principalele forme de manifestare ale luptei de clasă în țara noastră în etapa actuală.

— Critica teoriilor burgheze și revizioniste în problema claselor și luptei de clasă.

— Partidul marxist-leninist organizatorul și conducătorul maselor muncitoare în lupta pentru socialism și comunism. Unitatea dintre partid și mase — condiție a victoriei socialismului în R.P.R.

5. CONȘTIINȚA SOCIALA ȘI FORMELE EI —4 ore.

— Bază și suprastructură Rolul conducător și îndrumător al partidului marxist-leninist în consolidarea și dezvoltarea bazei și a suprastructurii socialiste

— Ce este existența socială și conștiința socială. Raportul dintre conștiința socială și existența socială.

— Formele conștiinței sociale: filozofia, concepțiile politice și juridice, morala, arta, știința și religia.

— Arta și literatura socialistă. Crearea culturii socialiste și valorificarea critică a moștenirii culturale.

— Morala comunistă. Superioritatea moralei comuniste asupra celei burgheze. Demascarea caracterului reacționar al moralei burgheze.

— Știința și religia Religia — opiumu' popoarelor. Caracterul reacționar al religiei în cursul istoriei. Atitudinea partidului marxist-leninist față de religie Necesitatea răspîndirii cunoștințelor științifice în mase și lupta împotriva misticismului. Educația ateist-științifică a elevilor.

— Rolul ideilor în dezvoltarea socială.

— Ideologia socialistă, ideologia dominantă în R.P.R. Congresul II al P.M.R. despre sarcinile muncii ideologice în etapa actuală.

6. MARXISM-LENINISMUL DESPRE PARTIDUL REVOLUȚIONAR AL CLASEI MUNCITOARE. P.M.R. — PARTID MARXIST-LENINIST — 4 ore.

— Necesitatea obiectivă a creării partidului marxist-leninist al clasei muncitoare în vederea cuceririi puterii politice și construirii societății socialiste.

— Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare — unirea mișcării muncitorești cu socialismul științific.

— Trăsăturile caracteristice ale partidului marxist-leninist.

— P.C.U.S — model și exemplu de partid marxist-leninist. Importanța istorică a experienței P.C.U.S pentru activitatea partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume.

— P.M.R. partid marxist-leninist, organizatorul și conducătorul luptei poporului nostru pentru construirea socialismului și comunismului. Combaterea tezelor revizioniste privitoare la rolul conducător al partidului marxist-leninist în înfăptuirea revoluției socialiste și construirea comunismului.

7. REVOLUȚIA SOCIALISTA. INSEMNATATEA ISTORICA. INTERNAȚIONALA A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE. REVOLUȚIA DEMOCRAT-POPULARA DIN TARA NOASTRA. — 5 ore.

— Ce se înțelege prin revoluție socială Deosebirea dintre răscoală și revoluție. Revoluția burgheză, revoluția burghezo-democratică.

— Revoluția socialistă. Cucerirea puterii politice de către proletariat — începutul revoluției socialiste. Deosebirea radicală între revoluția socialistă și revoluția burgheză.

— Insemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

— P.C.R. inițiatorul și organizatorul insurecției armate de la 23 August 1944. Rolul maselor populare în înfăptuirea insurecției. Congresul al II-lea al P.M.R. despre desfășurarea revoluției democrat-populare în țara noastră și despre cele două etape ale revoluției

— Marxism-leninismul despre legile generale ale revoluției socialiste și construcției socialiste. Declarația Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste de la Moscova din noiembrie 1957 despre legile generale ale revoluției socialiste și diversitatea formelor de trecere de la capitalism la socialism.

— Critica teoriilor revizioniste cu privire la înfăptuirea revoluției socialiste.

8. INVAȚATURA MARXIST-LENINISTĂ DESPRE DICTATURA PROLETARIATULUI. STATUL DE DEMOCRATIE POPULARA — FORMA A DICTATURII PROLETARIATULUI — 5 ore.

— Ce se înțelege prin stat. Caracterul istoric și de clasă al statului. Principalele funcții ale statului. Tipurile de state și forme de guvernare.

— Ce este dictatura proletariatului și cum se înfăptuiește. Funcțiile dictaturii proletariatului. Statul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului.

— Cum îndeplinește statul nostru democrat-popular funcțiile dictaturii proletariatului. Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — principiul suprem al dictaturii proletariatului.

— Superioritatea democrației socialiste asupra așa zisei democrații burgheze. Criza democrației burgheze în epoca imperialismului. Critica teoriilor reacționare burgheze contemporane cu privire la esența și rolul statului capitalist.

Rolul conducător al P.M.R. în statul nostru democrat-popular. Centralismul democratic — principiul fundamental de organizare a statului socialist.

— Importanța internațională a experienței statului sovietic în construirea socialismului.

— Critica revizionismului contemporan cu privire la esența și rolul statului socialist.

9. ALIANȚA DINTRE CLASA MUNCITOARE ȘI ȚARANIMEA MUNCITOARE SUB CONDUCEREA CLASEI MUNCITOARE — 3 ore.

— Necesitatea și rolul alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare în lupta pentru înfăptuirea revoluției socialiste și pentru construirea societății socialiste.

— Baza economică a alianței. Necesitatea obiectivă a transformării socialiste a agriculturii.

— Politica P.M.R. de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

— Lupta P.M.R. pentru transformarea socialistă a agriculturii. Importanța rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949.

— Sarcinile stabilite de Congresul II al P.M.R. în domeniul dezvoltării sectorului socialist al agriculturii.

— Consfătuirea de la Constanța despre consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii pentru sporirea producției la hectar.

— Rezultatele obținute și sarcinile actuale în transformarea socialistă a agriculturii.

— Importanța istorică a Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale din martie 1959 cu privire la lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură.

10. INVAȚATURA MARXIST-LENINISTA DESPRE PROBLEMA NAȚIONALA ȘI NAȚIONAL-COLONIALA. REZOLVAREA MARXIST-LENINISTA A PROBLEMEI NAȚIONALE IN R.P.R. — 4 ore.

— Cum au apărut națiunile.

— Ce se înțelege prin națiune și naționalitate. Asuprirea națională în capitalism.

— Naționalismul — armă folosită de burghezie pentru atițarea vrajbei naționale între oamenii muncii de diferite naționalități în scopul întăririi dominației ei de clasă.

— Mișcările de eliberare națională și problema național. colonială.

— Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, parte integrantă a revoluției socialiste. U.R.S.S. — exemplu de rezolvare marxist-leninistă a problemei naționale. Deosebirea dintre națiunile socialiste și națiunile burgheze.

— Situația minorităților naționale în Romînia burghezo-moșierească. Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale în R.P.R. Necesitatea luptei continue împotriva manifestărilor de naționalism și șovinism.

— Lupta popoarelor din colonii pentru eliberarea națională. Sprijinul acordat de lagărul socialismului în frunte cu U.R.S.S. acestei lupte. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului.

— Internaționalismul proletar, baza politicii partidelor marxist-leniniste. Unitatea țărilor lagărului socialist. Necesitatea ajutorului reciproc internaționalist pentru apărarea intereselor clasei muncitoare de pretutindeni

11. PATRIOTISMUL SOCIALIST — FORȚA MOTRICĂ ÎN DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA ORÎNDUIRII SOCIALISTE IN ȚARA NOASTRA — 2 ore.

— Invățătura marxist-leninistă despre patrie și patriotism. Patriotismul poporului muncitor în condițiile orînduirilor bazate pe exploatare. Falsul patriotism al claselor exploatatoare.

— Patriotismul socialist — treaptă superioară a patriotismului. Trăsăturile caracteristice ale patriotismului socialist. Caracterul activ și de masă al patriotismului socialist. Cum se manifestă patriotismul socialist al oamenilor muncii în construcția socialistă.

— Legătura indisolubilă dintre patriotismul socialist și internaționalismul proletar. Internaționalismul proletar — cea mai înaltă expresie a intereselor de clasă și naționale ale oamenilor muncii.

— Opoziția de neîmpăcat dintre patriotismul socialist și naționalismul burghez.

— Rolul școlii și al cadrelor didactice în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

12. INVAȚATURA MARXIST-LENINISTA DESPRE RAZBOI ȘI PACE — 2 ore.

— Cauzele și caracterul războaielor în imperialism. Poziția partidelor comuniste față de problema războiului și păcii.

— Caracterul celui de-al doilea război mondial.

— Primejdia permanentă de război, cît timp există țări capitaliste și posibilitatea preîntîmpinării lui în epoca actuală. Insemnătatea teoretică și practică a tezelor elaborate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. în problema păcii și a războiului.

— Posibilitatea coexistenței și întrecerii pașnice între țările cu sisteme sociale diferite. Principiile leniniste ale coexistenței pașnice

— Creșterea forței luptei popoarelor pentru apărarea păcii.

— Rolul hotărîtor al lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în această luptă. Politica externă a R.P.R. — politică de pace.

13. VICTORIA INEVITABILA A SOCIALISMULUI IN INTREAGA LUME — 3 ore.

— Aspectele social-politice ale crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de al doilea război mondial. Creșterea rolului capitalismului monopolist de stat și ascuțirea tuturor contradicțiilor capitalismului

— Formarea lagărului socialist mondial, principala trăsătură caracteristică a epocii noastre. Schimbarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului și păcii Relațiile de tip nou dintre țările lagărului socialist, relații bazate pe internaționalismul proletar

— Coexistența pașnică și întrecerea economică între cele două sisteme mondiale

— Creșterea continuă a influenței ideilor marxism-leninismului în lumea întreagă și necesitatea combaterii cu hotărîre a oricăror manifestări ale ideologiei burgheze și ale revizionismului contemporan.

Inevitabilitatea victoriei socialismului în lumea întreagă. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre superioritatea și victoria inevitabilă a socialismului în întreaga lume.

ORE PREDARE — TOTAL	**51 ORE.**
RECAPITULARE	**8 ORE**
LUCRARI DE CONTROL	**3 ORE**
TOTALUL GENERAL	**62 ORE**

Sîntem gata să începem munca la nivelul sarcinilor noi

Nerăbdători să vadă clasele și băncile noi, un grup de elevi au făcut o vizită la școala recent construită în cartierul Florească, înainte de începerea cursurilor.

...Și grădina școlii trebuie să fie tot atît de frumoasă ca și clădirea.

Școlile din regiunea București sînt gata să-i primească pe cei peste 200.000 de elevi ai lor. Printre aceștia se numără 38.500 copii care vor păși pentru prima dată pragul școlii, intrînd în clasa I-a. Toți elevii sînt așteptați cu căldură de învățătorii și profesorii lor și vor găsi în școală condiții dintre cele mai bune de învățătură, ca rezultat al străduințiilor depuse de sfaturile populare și cadrele didactice sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid.

Comitetul executiv al sfatului popular regional, îndrumat de comitetul regional de partid, a luat din vreme o serie de măsuri privind deschiderea noului an școlar. O atenție deosebită s-a acordat dezvoltării rețelei școlare în vederea cuprinderii în școală a tuturor copiilor de virstă școlară și a extinderii generalizării învățămîntului de 7 ani. Pentru aceasta s-au înființat 112 unități școlare noi, numărul total al școlilor pe regiune crescînd astfel la peste 1500. Astăzi, în regiunea București nu există sat în care fiii oamenilor muncii să nu se poată bucura de binefacerile științei de carte. În întreaga regiune vor funcționa, în noul an școlar, 430 de unități preșcolare, 700 de școli elementare de 4 ani, aproape 350 de școli elementare de 7 ani, 20 de școli medii, 5 școli de meserii, 17 școli agricole și alte școli speciale și instituții de educație.

O serie de raioane ca Domnești, Roșiori, Videle, Drăgănești-Vlașca au obținut rezultate pozitive în realizarea învățămîntului general obligatoriu de 4 ani, reușind să cuprindă în școală încă din anii trecuți pe toți copiii de virstă școlară. Pentru ca pretutindeni să se poată obține astfel de rezultate s-au luat măsuri în vederea înființării de clase în cartierele mai îndepărtate și a transferării unor posturi de învățători în cătunele aflate la distanță mare față de școală, cum este cazul comunelor Vaidomir-Călărași, Arsachi-Giurgiu, Voineasca-Oltenița etc. Experiența ne-a arătat că aducerea la școală a tuturor copiilor de virstă școlară depinde și de felul cum muncesc comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, cadrele didactice și conducerile școlilor. În comunele Bărbulești Cocora și Broșteni-raionul Urziceni, Ulmeni Stancea și Tatina — raionul Oltenița, Poiana și Urziceanca — raionul Răcari, Gostinu — raionul Giurgiu au existat lipsuri în realizarea învățămîntului general obligatoriu pentru că aici s-a muncit cu superficialitate. Comitetul executiv al sfatului popular regional a atras atenția comitetelor executive ale sfaturilor populare respective asupra acestor lipsuri, trasîndu-le sarcini pentru înlăturarea lor.

În ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani, în anul școlar trecut regiunea noastră se afla în urma altor regiuni din țară, reușind să cuprindă în clasa a V-a abia circa 75% din absolvenții clasei a IV-a. Pe lîngă unele raioane ca Snagov Domnești, Urziceni, care au reușit să cuprindă în clasa a V-a peste 90% din absolvenții a patru clase, au existat și raioane ca Zimnicea, Slobozia Oltenița Giurgiu, unde procentul de cuprindere a fost de 65—83%. Unele școli de 7 ani, cum este cazul celor din comunele Fintinele — raionul Zimnicea, Buzești și Țigănești — raionul Alexandria etc. n-au reușit să aducă în clasa a V-a nici pe propriii lor absolvenți decît într-un număr nesatisfăcător.

Constatînd o rămînere în urmă în privința generalizării învățămîntului de 7 ani, birou' comitetului regional de partid prin hotărîrea din 3 august a.c. a trasat sarcini pentru lichidarea ei. Prin înființarea de noi unități școlare, în regiune există acum școli de 7 ani aproape în toate comunele, ceea ce va înlesni mult îndeplinirea acestei sarcini. Ca urmare a acestor măsuri și a intensificării muncii de lămurire a părinților ne-am propus ca în anul ce începe să cuprindem în clasa a V-a cel puțin 95% din absolvenții clasei a IV-a.

Sesiunea a VII-a a sfatului popular al regiunii București, care a avut loc de curînd, a hotărît ca zilele dintre 1—15 septembrie să fie declarate „Zile ale școlarizării și extinderii generalizării învățămîntului de 7 ani", în care toate forțele au fost mobilizate pentru rezolvarea acestei probleme.

Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii București s-a preocupat în mod deosebit de dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului. Numai pentru acest an școlar s-au alocat pentru învățămînt și cultură peste 150 milioane lei. În regiune s-a inițiat o largă campanie de construcții școlare, atît din fonduri centralizate, cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. În cinstea marii sărbători a eliberării Romîniei de sub jugul fascist a fost terminată construcția a 25 localuri noi de școală cu 77 săli de clasă, iar pînă la sfîrșitul anului numărul școlilor nou construite se va ridica la 49, cu 166 săli de clasă. Exemplul unor școli ca cele din Frătești — raionul Giurgiu și Plătărești — raionul Brănești, a căror construcție a fost terminată în mai puțin de 6 luni, ne dovedește ce lucruri minunate se pot înfăptui acolo unde organele locale, deputații și cadrele didactice atrag masele de oameni ai muncii în realizarea unor lucrări de interes general.

Tot ca urmare a preocupărilor comitetului executiv, școlile din regiune au primit însemnate cantități de mobilier și material didactic.

N-a fost neglijată nici problema asigurării școlilor cu cadre didactice factor important în asigurarea bunului mers al învățămîntului. Peste 8000 de învățători și profesori, dintre care 337 sînt cadre tinere repartizate anul acesta în învățămînt, vor depune toate eforturile pentru instruirea și educarea fiilor oamenilor muncii din regiunea București. Sesiunea recentă a sfatului popular regional a pus în fața sfaturilor populare raionale și comunale sarcina de a asigura acestor cadre didactice condiții bune de trai și de muncă, de a intensifica măsurile pentru continua lărgire a spațiului de școlarizare, pentru terminarea la timp a construcțiilor începute și pentru executarea de noi construcții școlare.

Marea majoritate a școlilor din regiunea București funcționează în localitățile sătești. De aceea, problema pregătirii elevilor pentru munca agricolă a constituit una din preocupările principale ale organelor regionale, raionale și comunale. Anul școlar ce urmează va aduce un vizibil progres în această privință, prin înzestrarea școlilor cu loturi experimentale, cu unelte și utilaje prin realizarea unei legături mai strînse cu unitățile agricole socialiste în vederea desfășurării activității practice a elevilor în producție.

Avînd create aceste condiții, însuflețiți de grija partidului și guvernului față de învățămînt, slujitorii școlii din regiunea București sînt gata să desfășoare munca din acest an la nivelul înaltelor cerințe ale învățămîntului nostru.

MARIA ENACHE
vicepreședinte
al sfatului popular
al regiunii București

Pentru o activitate rodnică în noul an școlar

(Urmare din pag. 1)

Noul an școlar trebuie să aducă un progres în ceea ce privește conținutul activității instructiv-educative din școlile noastre, punîndu-se accent pe însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi, pe valorificarea conținutului educativ al lecțiilor și pe legarea mai strînsă a învățămîntului de viață. Aceasta presupune o temeinică organizare a predării întregii materii de către învățători și profesori, pregătirea sistematică și atentă a fiecărei lecții și legarea acestora de realitățile existente în țara noastră, de problemele pe care le ridică construirea socialismului.

Un loc important în ansamblul activității ce începe va trebui să-l ocupe pregătirea ideologică a elevilor. Aceasta pune în fața profesorilor de economie politică și socialism științific, de istorie, constituție, literatură etc. sarcina de a acorda cea mai mare atenție purității ideologice a lecțiilor și caracterului partinic, combativ al acestora, realizînd totodată o legătură strînsă cu celelalte discipline.

O trăsătură esențială care trebuie să caracterizeze întreaga activitate din noul an școlar este accentuarea legăturii dintre teorie și practică, dintre școală și producție. Realizarea acestei sarcini este strîns legată de felul cum se vor preda noile discipline introduse în planurile de învățămînt — elementele de producție industrială și studiul mașinilor cu aplicații practice — de felul cum se vor organiza și desfășura lucrările practice de atelier sau agricole, activitățile practice ale elevilor în producție. Folosind sprijinul întreprinderilor care patronează școlile, al comitetelor de părinți, al școlilor profesionale și de meserii, precum și fondurile alocate în acest scop, cadrele didactice și conducerile școlilor au datoria să se preocupe îndeaproape de organizarea și înzestrarea atelierelor școlare, iar acolo unde acest lucru nu este posibil, de organizarea lucrărilor practice în atelierele școlilor profesionale și de meserii. Profesorilor de diferite specialități, îndeosebi celor de fizică, chimie, matematică, științe naturale, le revine sarcina de a pune accent pe acele cunoștințe care-și găsesc aplicarea în producție, de a cunoaște bine programele lucrărilor practice și de a participa ei înșiși la aceste lucrări alături de elevi, ajutîndu-i și îndrumîndu-i în activitatea practică. Este necesar ca ei să cunoască bine procesul de producție din întreprinderile unde vor face practică elevii, să colaboreze strîns cu inginerii și tehnicienii pentru a da elevilor o pregătire teoretică și practică corespunzătoare nivelului actual de dezvoltare a științei și tehnicii.

Un element important al rezultatelor întregii activități practice este acela ca elevii să capete deprinderi temeinice de muncă, să iubească și să respecte munca și roadele ei. În felul acesta crește mult valoarea educativă a muncii, se întărește încrederea școlarilor în forțele proprii și convingerea că pot să fie folositori societății încă de pe băncile școlii.

În ce privește activitățile practice din școlile sătești, pentru a da roade cît mai bune este bine ca ele să se desfășoare în condiții cît mai apropiate de producție. Merită să rețină atenția experiența acelor școli care au luat în îngrijire anumite suprafețe de pămînt de la gospodăriile agricole colective sau care, în munca pe lotul școlar, pe lîngă scopurile instructiv-educative, și-au propus și scopuri productive, antrenînd în felul acesta pe școlari în bătălia pentru sporirea producției agricole. De asemenea, în cadrul activităților practice din școala de 7 ani e necesar să se rezerve timp și pentru înarmarea fetelor cu cunoștințe și deprinderi de gospodărie, care au fost introduse recent în programele de învățămînt.

În anul ce începe munca educativă în rîndurile școlarilor va trebui să se afle în centrul preocupărilor cadrelor didactice. În îmbunătățirea acestei munci este necesar să se țină seama de concluziile consfătuirilor raionale din iulie ale cadrelor didactice. Valorificarea mai deplină a conținutului educativ al lecțiilor și antrenarea școlarilor în variate acțiuni cu caracter educativ, cum ar fi participarea la acțiuni patriotice pe șantiere, în unitățile agricole socialiste etc., creșterea păsărilor, a iepurilor de casă și a viermilor de mătase, colectarea de fier vechi și alte deșeuri, înfrumusețarea școlilor, cartierelor, satelor, îngrijirea monumentelor și parcurilor etc., va duce la dezvoltarea dragostei tineretului față de patrie, de partid și de poporul muncitor. Organizarea de activități comune în școală și în afară de școală ale școlarilor romîni cu cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, participarea în comun a acestora la muncă, învățătură și odihnă va constitui o cale importantă pentru întărirea prieteniei și frăției dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Trebuie totodată întărită educația elevilor în spiritul internaționalismului proletar, prin cunoașterea mai aprofundată a realizărilor din U.R.S.S. și țările de democrație populară și prin stabilirea unor legături mai strînse cu școlarii din țările socialiste frățești.

Realizarea unui nivel ridicat al întregii munci instructiv-educative cere din partea învățătorilor și profesorilor o preocupare permanentă pentru creșterea pregătirii lor ideologico-profesionale. De un mare ajutor în această privință le vor fi frecventarea cu regularitate a învățămîntului ideologic, studierea atentă a materialului bibliografic și a celor mai noi lucrări de specialitate, răspîndirea experienței pedagogice pozitive.

Fără îndoială că activitatea cadrelor didactice în noul an școlar nu se poate limita la cadrul îngust al școlii ci trebuie să se împletească strîns cu activitatea obștească, pusă în slujba ridicării nivelului de cultură al poporului, a transformării socialiste a agriculturii și a educării oamenilor muncii în spirit socialist.

Ridicarea nivelului întregii munci instructiv-educative în noul an școlar, în așa fel ca ea să dea rezultate cît mai bune va fi posibilă numai prin mobilizarea tuturor forțelor pedagogilor noștri în îndeplinirea sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața școlii, pentru creșterea unor tineri cu o temeinică pregătire teoretică și practică, cu dragoste fierbinte față de patria noastră, Republica Populară Romînă. Printr-o muncă însuflețită și plină de abnegație să fim la înălțimea condițiilor create de statul democrat-popular și să răspundem cu cinste grijii partidului și guvernului față de școală și slujitorii ei.

Marile realizări ale poporului frate bulgar

La 9 septembrie poporul bulgar a sărbătorit împlinirea a 15 ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul fascist.

In aceşti ani, sub conducerea Partidului Comunist, oamenii muncii din Republica Populară Bulgaria au obţinut realizări măreţe. Intr-o perioadă istorică scurtă, Bulgaria, care a pornit de la un nivel scăzut de dezvoltare economică, s-a transformat dintr-o ţară agrară înapoiată într-o ţară industrial-agrară înfloritoare. In comparaţie cu anul antebelic 1939, producţia globală industrială a crescut în 1958 de peste 8 ori. In anii puterii populare a fost făurită o industrie grea proprie care se dezvoltă cu succes; au fost create noi ramuri industriale, ca industria constructoare de maşini, industria metalurgică şi siderurgică. O mare victorie a poporului bulgar o constituie înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii.

Paralel cu realizările în domeniul industriei şi agriculturii, a crescut continuu nivelul de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Şi în domeniul învăţământului, ca şi în toate celelalte domenii, moştenirea pe care au lăsat-o anii de dominaţie otomană şi regimul burghezo-moşieresc a fost grea şi dureroasă. Pentru lichidarea acestei situaţii, porţile şcolilor de toate gradele au fost larg deschise pentru toţi fiii oamenilor muncii. Invăţământul este laic şi unitar, organizat pe baze noi, întemeiat pe învăţătura marxist-leninistă.

In anii regimului democrat-popular un mare avînt au luat instituţiile preşcolare, ajungîndu-se ca în anul şcolar 1958/59 în întreaga Bulgarie să funcţioneze peste 6.800 de grădiniţe, care sînt frecventate de peste 285.000 de copii. Regimul zilnic al copiilor din grădiniţe cuprinde activităţi variate, începînd cu deprinderile igienice şi sfîrşind cu jocurile. In grădiniţele din R. P. Bulgaria se pune un mare accent pe educaţia morală a copiilor, pentru care sînt elaborate valoroase programe preşcolare. Copiii sînt formaţi în spiritul dragostei faţă de patrie, prin introducerea în viaţa grădiniţei a celor mai variate forme de artă cu caracter popular, accesibile copiilor mici, cum sînt muzica, dansul, poezia şi basmul. In aceeaşi măsură se urmăreşte educarea copiilor în spiritul dragostei de muncă şi deprinderea lor cu diferite activităţi practice — îndeosebi cu activitatea gospodărească, cu autodeservirea şi cu deservirea grupei.

In anii puterii populare în R. P. Bulgaria s-a dezvoltat mult învăţământul de 7 ani. Generalizarea acestui învăţământ încă din 1952 constituie una din realizările cele mai importante ale învăţământului din R. P. Bulgaria. In anul şcolar 1958/1959, numărul elevilor care au frecventat şcolile elementare de 7 ani a fost de 1.213.170, număr ce reprezintă un procent de 99,8% din toţi copiii de vîrstă şcolară. Şcoala de 7 ani care are sarcina să contribuie din plin la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, dă elevilor un sistem larg şi unitar de cunoştinţe în spiritul concepţiei materialist-dialectice.

In R. P. Bulgaria, 84,5% din elevii care termină şcoala de 7 ani continuă studiile în învăţământul mediu de cultură generală şi în şcolile profesionale. In viitorii 2—3 ani reţeaua şcolilor profesionale şi a şcolilor medii va fi astfel extinsă, încît să permită cuprinderea tuturor absolvenţilor şcolilor de 7 ani.

Educaţia multilaterală a tineretului şi pregătirea lui pentru viaţă constituie o sarcină principală a noii şcoli. Pentru aceasta au fost luate măsuri în vederea legării învăţământului de munca din industrie şi din agricultură. In acest scop, folosindu-se tradiţiile progresiste ale şcolii bulgare şi bogata experienţă a şcolii sovietice, au fost elaborate noi planuri şi programe de învăţământ, au fost tipărite manuale şi metodici noi, iar laboratoarele şi muzeele şcolilor au fost înzestrate cu aparatură şi material didactic corespunzător. Aproape toate şcolile de 7 ani de la sate au preluat de la gospodăriile agricole cooperative loturi întinse, pe care le cultivă cu toată grija. Elevii şcolii medii din comuna Miglişa — Kazanlik, de pildă, cultivă singuri o suprafaţă de 35 hectare teren şi îşi construiesc un local de şcoală, pentru care şi-au confecţionat singuri cărămida.

Aceeaşi atenţie se acordă legării învăţământului de viaţă şi în şcolile oräşeneşti. Elevii din clasele a X-a şi a XI-a de la Şcoala medie nr. 1 din Varna lucrează cîte o zi pe săptămînă direct în producţie alături de muncitorii Şantierului naval din localitate. Elevii Şcolii medii nr. 2 din Stara-Zagora primesc comenzi de tîmplărie după un plan de producţie stabilit, iar elevii clasei a X-a de la aceeaşi şcoală au plan de producţie pentru a executa obiecte de uz casnic din mase plastice preparate de ei sub conducerea profesorului de chimie.

In R. P. Bulgaria a luat o mare dezvoltare şi învăţământul seral şi fără frecvenţă care dă oamenilor muncii ce lucrează direct în producţie posibilitatea să-şi completeze studiile de cultură generală. Un însemnat număr de tineri muncitori frecventează cu mult interes aceste forme de învăţământ. După absolvirea acestora mulţi dintre ei intră în învăţământul superior, care, de asemenea, a luat o mare dezvoltare în anii puterii populare.

In timp ce în anul şcolar 1944/45 au funcţionat în total 7 institute de învăţămînt superior, astăzi numărul acestora se ridică la 20, cuprinzînd 43.090 de studenţi faţă de 26.412 în 1944/45.

Cu prilejul unei vizite pe care am făcut-o de curînd în R. P. Bulgaria am cunoscut multe unităţi de învăţămînt, aşezăminte culturale, întreprinderi industriale şi gospodării agricole cooperative. Am stat de vorbă cu nenumăraţi oameni ai muncii şi în special cu cadre didactice şi părinţi ai elevilor, dîndu-mi seama odată mai mult că poporele romîn şi bulgar sînt unite printr-o sinceră şi indestructibilă prietenie, ale cărei rădăcini se află în lupta comună de veacuri împotriva jugului otoman, pentru libertate şi independenţă naţională. Oamenii muncii din patria noastră păstrează vie amintirea eroilor Hristo Botev, Vasil Levski, Luben Karavelov şi alţii care, luptînd cu înflăcărare pentru libertatea Bulgariei, au găsit sprijin şi adăpost frăţesc în ţara noastră. De asemenea, popoarele noastre n-au uitat şi nu vor uita niciodată anii războiului de eliberare naţională de la 1877—1878, cînd armata română, alături de armata rusă împreună cu patrioţii bulgari au luat laolaltă pentru independenţa Rominiei şi Bulgariei. Legăturile frăţeşti dintre popoarele noastre s-au întărit şi mai mult, au căpătat un conţinut mai bogat odată cu instaurarea regimului democrat-popular în cele două ţări.

Alături de întreg poporul nostru muncitor, cadrele didactice din Republica Populară Romînă au salutat poporul bulgar cu prilejul marii sale sărbători, urîndu-i succese tot mai mari în lupta pentru înflorirea patriei sale socialiste.

DUMITRU NICU

Succesele învăţămîntului public în R. S. S. Lituaniană

Membrii cercului tinerilor radiotelegrafişti de la Şcoala medie din oraşul Kelme, R.S.S. Lituaniană, petrec multe ceasuri interesante în cercul lor.

In familia multinaţională a popoarelor sovietice, sub conducerea partidului comunist şi a guvernului sovietic, poporul lituanian a dobîndit succese deosebit de mari în dezvoltarea culturii naţionale în formă şi socialiste în conţinut. Datorită realizării consecvente a politicii naţionale leniniste, în Lituania sovietică a fost înfăptuită pe deplin revoluţia culturală. Acest fapt se vădeşte în marile cuceriri obţinute în învăţămînt, în ştiinţă, în artă, în literatură.

De mare însemnătate sînt succesele dobîndite în domeniul învăţămîntului public. S-a realizat învăţămîntul general obligatoriu de 7 ani şi s-au dezvoltat mult învăţămîntul mediu de cultură generală şi special, învăţămîntul tehnico-profesional, învăţămîntul superior. In timp ce în anul 1939 se număra un gimnaziu de stat la 75.000 de locuitori, acum există cîte o şcoală medie la fiecare 6.000 de locuitori. Numărul elevilor din clasele V—XI a crescut de 7 ori în comparaţie cu anul 1939. In 1940, în Lituania au fost înregistraţi peste 400.000 de oameni care puneau o cruce în loc de semnătură. Acum analfabetismul, această ruşinoasă moştenire a societăţii burgheze, a fost lichidat. In anul 1939, din 10.000 de oameni abia 13 aveau posibilitatea să studieze în învăţămîntul superior. In prezent se numără 91 de studenţi la 1.000 de locuitori — ceea ce întrece indicii obţinuţi în acest domeniu în multe ţări capitaliste.

In ultimii ani în Lituania sovietică s-au făcut primii paşi în ceea ce priveşte întărirea legăturii între şcoală şi viaţă. Pentru a-i înarma pe elevii claselor I—IV cu deprinderi elementare de muncă s-a introdus în aceste clase lucrul manual. Elevii claselor V—VII desfăşoară lucrări practice în atelierele şcolare şi pe loturile experimentale, iar elevii claselor VIII—XI studiază bazele agriculturii, construcţia maşinilor şi electrotehnica. Elevii claselor mari dintr-o serie de şcoli medii au desfăşurat cu regularitate practica în producţie în întreprinderi industriale, studiind diverse specialităţi. Pentru elevii acestor clase s-a introdus practica de vară în industrie şi agricultură, care se desfăşoară cu succes.

In anul şcolar trecut, în 200 de şcoli medii s-au introdus cursuri facultative de calcul al producţiei colhoznice, de mecanizare a agriculturii, de grădinărie, albinărit, artă culinară, croit, dactilografie, stenografie etc.

O intensă muncă creatoare desfăşoară în şcoli cercurile tehnice, al căror scop este de a-i educa pe elevi în spiritul dragostei pentru ştiinţă, de a-i obişnui să desfăşoare o muncă creatoare, de a adînci cunoştinţele lor de fizică, biologie, chimie, matematică, literatură.

In 12 şcoli medii din republică s-au organizat clase experimentale cu instruire în producţie. Elevii acestor clase lucrează în producţie 2—3 zile pe săptămînă, cîte 6 ore. Aici ei se pregătesc să devină muncitori calificaţi şi participă la producţie continuîndu-şi în acelaşi timp învăţătura la şcoala de cultură generală.

Se poate vorbi cu mulţumire despre influenţa pozitivă pe care o are legătura învăţămîntului cu producţia asupra dragostei de muncă a elevilor, asupra situaţiei lor la învăţătură. La Şcoala medie „P. Jemaitis" din Şiauliais s-a alcătuit o clasă cu instruire în producţie formată din elevi mediocri, care treceau din an în an clasa numai după reexaminare. In anul şcolar trecut, toţi elevii acestei clase au dobîndit succese la învăţătură, clasa lor a devenit clasa cea mai disciplinată şi cea mai îngrijită din şcoală, echipa lor artistică a obţinut rezultatele cele mai bune.

Profesorii şi ceilalţi lucrători din învăţămînt din Lituania sovietică socotesc că succesele dobîndite pînă acum în ceea ce priveşte apropierea şcolii de viaţă constituie numai primii paşi. Legea „Cu privire la întărirea legăturii între şcoală şi viaţă şi la continua dezvoltare a învăţămîntului în R.S.S. Lituaniană", adoptată de Sovietul Suprem al R.S.S. Lituaniene, deschide cele mai largi perspective pentru continua îmbunătăţire a instruirii şi educării tineretului.

Tînăra generaţie se bucură de grija neobosită a partidului comunist şi a guvernului sovietic. Conform cifrelor de control ale planului septenal de dezvoltare a economiei naţionale, se prevede ca în anul 1965 numărul şcolilor-internate din Lituania sovietică să crească pînă la 80. In şcolile-internate vor învăţa 25.000 de elevi. Şi în celelalte şcoli vor fi create condiţii minunate pentru ca elevii să înveţe şi să crească ca membri activi ai societăţii.

Pentru reorganizarea şcolii şi apropierea ei de viaţă, în republică se desfăşoară larg întrecerea socialistă între oraşe, între raioane, între şcoli. Intrecerea socialistă constituie un factor important de întărire a bazei didactico-materiale a şcolilor şi, de asemenea, de îmbunătăţire a muncii instructiv-educative.

Lucrătorii din învăţămînt din Lituania sovietică îmbunătăţesc neîncetat educaţia comunistă a tinerei generaţii, îi pregătesc pe elevi pentru viaţă, pentru activitatea practică. Poporul lituanian, care a dobîndit perspective luminoase de viaţă economică şi culturală în familia frăţească a republicilor sovietice, va continua să-şi dezvolte cultura, arta şi ştiinţa, mergînd împreună cu toate popoarele sovietice pe calea construirii comunismului.

I. KAVALIAUSKAS
loctitor al ministrului Invăţămîntului al R.S.S. Lituaniene

Şcolarul francez costă cît greutatea lui în aur

Şcolarul francez din anul şcolar 1959-1960 costă cît greutatea sa în aur. Acest lucru îl gîndesc multe mame din Franţa preocupate să-şi echipeze copiii pentru reînceperea cursurilor.

Şcolarul model instalat în aceste zile în vitrinele magazinelor, îmbrăcat şi încălţat cu lucruri noi şi posedînd o comoară nepreţuită — un ghiozdan strălucitor de piele — le apare acestor mame ca un vis irealizabil. Pentru a-şi echipa copilul aşa cum este echipat acest şcolar model din vitrină, mama ar trebui să cheltuiască peste 15.000 de franci. O pereche de ghete care costau anul trecut 1990 de franci costă acum 2995 de franci. Bluza care se căpăta anul trecut pentru 1240 de franci se vinde acum cu 1390 de franci.

Şi nu mai puţin scumpe sînt manualele şcolare, la care urcarea preţurilor este aproape generală. Bunăoară, un manual de matematică, care costa anul trecut 530 de franci costă acum 560 de franci, un manual de engleză se vinde acum cu 420 de franci în loc de 320 de franci.

Şi asemenea exemple se pot da multe. Ele arată cum în Franţa, sub guvernul pretinsei „măreţii", se întăreşte şi mai mult bariera banilor, ridicată în faţa fiilor şi fiicelor de muncitori care doresc să înveţe.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 531 — Vineri 18 septembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

Evenimente mari

De citeva zile, tovarășul N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. se află pe pămîntul S.U.A. De citeva zile, fanionul sovietic se află în Lună. Și tot de citeva zile spărgătorul de gheață atomic a pornit în prima sa cursă. Evenimente mari, care au făcut ca aceste zile să fie zile istorice, de covîrșitoare însemnătate pentru pacea și liniștea lumii.

Intîlnirea tovarășului Hrușciov cu D. Eisenhower reține cu intensitate atenția opiniei publice mondiale. Popoarele lumii, profund interesate în menținerea și apărarea păcii, văd în această întrevedere un început promițător pentru însănătoșirea situației internaționale, conducătorii celor două mari puteri avînd posibilitate să găsească împreună căile unei înțelegeri mai bune, ale unei apropieri sincere între statele lor, ale unei colaborări trainice. Această speranță a popoarelor este îndreptățită de atitudinea conducătorului sovietic, care și cu ocazia acestei vizite, ca de altfel întotdeauna, stă ferm pe pozițiile apărării păcii. „Războiul — a spus N. S. Hrușciov pe aeroportul Andrews în ziua sosirii în America — nu făgăduiește nimănui nimic bun, pacea este spre folosul tuturor popoarelor. Iată primul principiu după care, sîntem de părere, trebuie să se călăuzească oamenii de stat pentru a înfăptui năzuințele popoarelor".

Din declarațiile făcute pînă acum în S.U.A. reiese clar că marele om de stat sovietic consideră esențial pentru crearea unui climat pașnic în lumea întreagă stabilirea unor relații de prietenie și colaborare între cele două mari puteri ale lumii. Dacă, așa cum a spus N. S. Hrușciov, U.R.S.S. și S.U.A. vor începe să se înțeleagă mai bine, dacă ele vor începe să dea dovadă de mai mult spirit de conciliere în rezolvarea problemelor litigioase, țările mari și mici nu vor avea decît de cîștigat, iar pacea, atît de scumpă popoarelor lumii, va avea fără îndoială cel mai mult de cîștigat. De aceea, declarația lui N. S. Hrușciov făcută încă în primele minute după ce a pus piciorul pe pămîntul Statelor Unite, în sensul că poporul sovietic vrea să trăiască în pace și prietenie cu poporul american — lucru subliniat de altfel și ulterior în toate cuvîntările rostite — sporește încrederea popoarelor în politica de pace a U.R.S.S., ele întrevăzînd cu bucurie posibilitatea evitării războiului.

Cu profundă satisfacție au luat cunoștință oamenii din lumea întreagă, însetați de pace, de faptul că subiectul principal al convorbirilor ce vor avea loc între Nikita Hrușciov și Dwight Eisenhower va fi problema lichidării „războiului rece" și a consolidării păcii, a destinderii încordării internaționale. În cuvîntarea rostită în fața ziariștilor la Clubul Național al Presei de la Washington, premierul sovietic s-a ocupat de principalele probleme de a căror rezolvare depinde îndepărtarea pericolului de război. El a arătat că mijlocul cel mai sigur de a face războiul cu neputință este rezolvarea grabnică și echitabilă a problemei dezarmării. Propunerea pe care guvernul sovietic intenționează să o prezinte Organizației Națiunilor Unite și care — așa

(Continuare în pag. 2-a)

A început anul școlar

AN NOU IN ȘCOALA NOUĂ

Profesorii și elevii Școlii medii nr. 34 din Capitală au început munca noului an școlar într-un local nou, modern.

Clădirea cu două etaje a școlii cuprinde 24 săli de clasă, laboratoare, ateliere, sală de gimnastică și festivități. La amenajarea sălilor de clasă și a laboratoarelor de fizică și chimie și-au dat contribuția deopotrivă profesori și elevi, care au confecționat numeroase planșe și schițe necesare exemplificării lecțiilor. La rîndul lor, numeroși părinți ai elevilor au muncit zeci de ore pentru ca școala în care vor învăța copiii lor să fie cît mai frumoasă.

Laolaltă, elevi, profesori și părinți au participat cu bucurie la deschiderea noului an școlar, au vizitat sălile de clasă luminoase și spațioase, înzestrate cu mobilier modern. Ei sînt recunoscători partidului și guvernului pentru grija părintească ce o poartă tinerei generații, grijă care va asigura anul acesta copiilor, în noua școală, condiții optime de învățătură.

TOȚI COPIII SATULUI ÎNVAȚĂ

La școala de 7 ani din satul Curcanu, raionul Oltenița, prima zi de școală a sosit însorită și luminoasă, cu aerul plin de miresmele cîmpului. A adus elevi cu fețe îmbujorate, cu cravate purpurii, cu ochii luminați de bucuria revederii. Cei mai mulți sînt copii ai țăranilor care au pășit pe drumul gospodăriei colective.

În pragul acestui an școlar, principala preocupare a învățătorilor și profesorilor din satul Curcanu a fost aceea de a nu lăsa nici un copil în afara școlii. Pentru a ajunge la acest rezultat, ei au stat deseori de vorbă cu țăranii muncitori, povățuindu-i să-și trimită copiii la școală. Eforturile lor au fost răsplătite de rezultatele pe care le-a arătat prima zi de școală. Nu a rămas nici un copil de virstă școlară care să nu fi fost înscris în clasa I-a și nici un absolvent al clasei a IV-a, care să nu se fi înscris în clasa a V-a.

MUNCITORII AU VENIT CU ENTUZIASM LA ȘCOALA

Plină de însuflețire a fost prima zi de cursuri la Școala medie serală din comuna Recaș, raionul Timișoara, înființată în toamna aceasta. Elevii — muncitori la gospodăria agricolă de stat și la S.M.T.-ul din comună, colectiviști și salariați ai cooperativelor — au venit cu entuziasm la școală, manifestîndu-și recunoștința fa-

(Continuare în pag. 2-a)

Zile de aur ale științei

14 septembrie, ora 00,02 minute și 24 de secunde... Un moment înscris pentru totdeauna în mințile și inimile întregii omeniri.

Oamenii de știință, inginerii, muncitorii sovietici au făurit unul din cele mai minunate poeme ale muncii creatoare. Pînă acum numai marii poeți, artiștii de geniu, prin măiestria lor, au izbutit să înflăcăreze în asemenea măsură imaginația milioanelor de oameni, să le poarte visurile pe drumuri astrale. Numai ei ne deschideau în față, de pe culmile creației lor, perspectiva nesfîrșitelor spații stelare. Inițiativa aparține de astă dată științelor pozitive — matematica, mecanica, chimia... Poemul acesta măreț, al aselenizării primei mașini cosmice făurită de mintea și mîinile omului, a fost înscris în cifre și formule lapidare, după zile și nopți de căutări înfrigurate și geniale inspirații, de către savanți și ingineri; s-a materializat în complicate aliaje metalice și plastice, prin munca plină de uimitoare precizie a tehnicienilor și muncitorilor și a prins viață în spațiile interplanetare, descriind cu exactitate fantastică curba trasată de cei care l-au făurit.

Prima rachetă cosmică, rachetă făurită de oamenii sovietici, a atins Luna!

Sute de milioane de oameni din întreaga lume au așteptat în noaptea de 13 spre 14 septembrie vestea cea mare: racheta a atins suprafața Lunii! Iar cînd vestea a fost transmisă pe calea undelor, pe toate meridianele globului martorii anonimi ai acestei impresionante clipe s-au îmbrățișat. S-au îmbrățișat cu conștiința că au asistat la începutul unei ere noi. Era în care omul, ieșind din sfera terestră, își poartă victorios drapelul către celelalte corpuri astrale.

De-a lungul veacurilor, marile realizări științifice și tehnice, genialele invenții ale minții omenești au fost puse, în primele clipe, la îndoială de către unii savanți. Însăși această îndoială punea mai puternic în lumină importanța excepțională, valoarea uluitoare a noii realizări. Cu patru ceasuri înainte de aselenizarea rachetei cosmice sovietice, unii savanți se îndoiau încă de posibilitatea teleghidării unei asemenea rachete la sute de mii de kilometri distanță, prin spațiul cosmic. După numai 240 de minute au trebuit să-și retracteze declarațiile, să-și unească glasurile în unanimele declarații de admirație față de această realizare epocală.

În aceste zile de aur ale științei și tehnicii sovietice, vestea unei alte gigantice realizări — pornirea în primă cursă a spărgătorului de gheață atomic „Lenin" — s-a îngemănat cu vestea victoriei în cosmos.

Aceste două măreție înfăptuiri, care au precedat cu puțin vizita în Statele Unite a lui N. S. Hrușciov, sînt, așa cum arăta conducătorul marii țări a constructorilor comunismului, mesajul de pace și prietenie al oamenilor sovietici către toate popoarele lumii.

În mii de școli de pe întinsul patriei noastre profesorii, învățătorii le-au vorbit copiilor, în ziua deschiderii noului an școlar, despre zborul spre lună și spărgătorul de gheață atomic, realizări epocale ale științei și tehnicii. Și poate unii dintre oamenii școlii s-au și gîndit cu bucurie că Luna, părăsind domeniul astronomiei, va da naștere unor noi științe — selenografia și selenologia — și că nu va trece multă vreme pînă vor trebui să predea un capitol nou la geografie — geografia așezărilor antarctice...

Marea Uniune Sovietică, după ce a deschis omenirii întregi calea sfărîmării cătușelor robiei capitaliste, îi deschide astăzi în față calea cuceririi, pentru pacea și bunăstarea omenirii, a corpurilor cerești. În același timp ea veghează neclintit la pacea lumii noastre. Iată de ce arde puternic în sufletul nostru, în sufletul a sute de milioane de oameni de pe întreg pămîntul, flacăra dragostei și recunoștinței pentru țara constructorilor comunismului.

MIRCEA HERIVAN

O inițiativă merituoasă

Avînd în vedere importanța deosebită pe care o are studierea cunoștințelor agricole pentru pregătirea viitoarelor cadre necesare agriculturii și ținînd seama de faptul că în anul acesta predarea cunoștințelor agricole se va extinde și la clasele a VI-a și a VII-a, secția de învățămînt și cultură a regiunii Pitești a socotit că este necesar să se acorde o atenție sporită pregătirii profesorilor care predau această disciplină.

În acest scop s-a organizat la începutul lunii septembrie un curs de pregătire. Cursul s-a desfășurat la gospodăria agricolă de stat din comuna Ștefănești, care oferă nenumărate mijloace de experimentare și aplicații practice, întrucît este una dintre cele mai complexe gospodării agricole de stat din regiune. În partea introductivă a cursului s-a discutat despre sarcinile și contribuția cunoștințelor agricole la formarea concepției materialist-dialectice despre lume și viață la elevi. Au mai fost discutate, în continuare, diferite teme ca: „Importanța solului în agricultură", „Formarea unei pepiniere școlare", „Organizarea parcelei școlare și a colțului viu în școală", „Metodica excursiilor și vizitelor cu caracter agricol", „Metodica lucrărilor de laborator" etc.

După expunerea fiecărei teme profesorii au efectuat, sub îndrumarea celor mai buni ingineri ai gospodăriei, diferite experiențe și aplicații practice, reușind astfel să-și clarifice numeroase probleme în legătură cu lucrările agricole.

Deosebit de utile au fost discuțiile care au urmat după fiecare lecție în parte. Cu prilejul acestor discuții, pedagogii și-au lămurit diferite probleme ivite în timpul expunerilor teoretice sau al aplicațiilor practice. Utilitatea acestor discuții trebuie subliniată și din alt punct de vedere: ele au prilejuit în permanență un rodnic schimb de experiență între profesori.

Inițiativa secției de învățămînt și cultură a regiunii Pitești este merituoasă și interesul pe care l-a arătat pentru pregătirea cadrelor didactice nu va întîrzia să-și arate roadele. Experiența acestui an o va ajuta să organizeze în anul viitor astfel de cursuri de pregătire în condiții mai bune, în așa fel, încît să reușească să cuprindă cît mai multe teme.

La Școala elementară de 7 ani, din comuna Blejoi, raionul Ploești, elevii din clasa a IV-a A, întîmpină cu flori, în dimineața primei zile de școală, pe învățătoarea lor.

A început anul școlar

(*Urmare din pag. 1*)

tă de partid și guvern, care le-au deschis căi largi pentru însușirea științei și culturii. Nicolae Palicucean, electrician al gospodăriei agricole colective, elev în clasa a VIII-a a școlii medii serale, a declarat: „Mulțumim din toată inima partidului pentru grija arătată ridicării noastre culturale și profesionale. Învățînd la școala medie serală, noi vom putea obține în viitor succese și mai mari la locul nostru de muncă."

Elevii școlii serale sînt hotărîți să învețe temeinic. Ei au arătat aceasta și la probele de verificare a cunoștințelor pentru intrarea în clasa a VIII-a, ținute recent. Mulți dintre ei, cum ar fi de pildă muncitorii Aurelian Cuciuc și Ioan Raniță sau colectivistul Gheorghe Cîndea, au luat nota 10 la matematică și limba română.

La festivitatea de deschidere a școlii au luat parte nu numai elevii, ci și numeroși muncitori și țărani colectiviști care și-au exprimat bucuria față de acest eveniment din viața satului lor.

INSTRUIȚI ȘI EDUCAȚI LAOLALTĂ

La Petroșani, noul an școlar a început anul acesta în condiții deosebite. Cele două școli medii din oraș — una cu limba de predare română și cealaltă cu limba de predare maghiară — s-au unificat. Elevii români și maghiari vor învăța de acum înainte împreună, într-o școală comună. Vor activa în organizații de pionieri și de U.T.M. comune, vor face parte din echipe artistice comune, vor munci și își vor petrece timpul liber împreună.

Despre toate acestea au vorbit la deschiderea cursurilor, în fața a peste 1500 de elevi și aproape 1000 de părinți, tov. Victor Bădău, directorul școlii medii și tov. Ștefan Bende, directorul adjunct.

Cadrele didactice, părinții și elevii și-au manifestat cu acest prilej încă o dată bucuria că vor avea o școală unificată și că pe această cale legăturile frățești dintre diferite naționalități se vor strînge și mai mult.

NOII UCENICI AU CUNOSCUT ÎNTREPRINDEREA DIN PRIMA ZI

Școala profesională „Grigore Preoteasa" din Capitală a îmbrăcat, în prima zi de școală, haina marilor sărbători. În curtea ei au răsunat din nou glasurile voioase ale ucenicilor, care, reîntorși după vacanța plăcută petrecută în taberele de odihnă, așteptau cu nerăbdare să înceapă cursurile și lucrările practice. Odată cu „veteranii" din anii II și III, au trecut pentru prima oară pragul școlii 120 de noi tineri ucenici din anul I.

Pentru ca ucenicii să înțeleagă cît mai bine tainele meseriei pe care o vor studia, conducerea școlii și cadrele didactice s-au preocupat de înzestrarea cabinetelor tehnice cu un bogat material intuitiv. Ucenicii noi veniți au privit cu mult interes strungurile, frezele, aparatele de sudură, fierăstraiele mecanice și celelalte mașini aflate în cabinete, executate în miniatură de colegii lor mai mari. Ei s-au oprit de asemenea îndelung în fața panourilor care prezintă structura metalelor, ca și în fața planșelor ce înfățișează procesele tehnologice de fabricații pe care le vor studia la cursurile teoretice. În atelierele-școală de lăcătușărie, sculeri-matrițeri și frezori-rabotori, ucenicii au ascultat cu mult interes explicațiile date de maștrii-instructori asupra modului de funcționare a diferitelor mașini-unelte și a regulilor de protecție a muncii.

Prima zi de școală s-a încheiat printr-o vizită făcută în diferite secții ale întreprinderii „Grigore Preoteasa".

Un valoros schimb de experiență

Cu puțin timp înainte de deschiderea noului an școlar, Comitetul regional de partid Galați a organizat un schimb de experiență între organizațiile de partid din școlile elementare, medii, profesionale și de meserii. La consfătuirile ce s-au ținut în acest scop în toate orașele și raioanele regiunii, secretarii de partid, membrii birourilor organizațiilor de bază și ceilalți comuniști din unitățile școlare au vorbit pe larg despre metodele și rezultatele muncii politice desfășurate în școli.

O deosebită atenție au acordat dezbaterile problemelor educării elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, legării învățămîntului de viață, de practică, pregătirii ideologice a cadrelor didactice, aplicării cu consecvență a Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență. Dezbaterile au subliniat necesitatea ca membrii de partid să vegheze cu cea mai mare atenție la păstrarea purității ideologice a lecțiilor și a celorlalte activități instructive și educative, combătînd cu energie orice manifestare a concepțiilor burgheze în procesul de învățămînt.

Schimbul de experiență organizat de comitetul regional de partid a fost apreciat de participanți ca deosebit de folositor pentru îmbunătățirea muncii politice în unitățile școlare.

C. MARINESCU
instructor al Comitetului regional P.M.R., Galați

Evenimente mari

(*Urmare din pag. 1-a*)

cum a anunțat Nikita Hrușciov — va avea un rol însemnat în rezolvarea celei mai arzătoare probleme a zilelor noastre, este așteptată cu un deosebit interes de opinia publică internațională. Totodată, N. S. Hrușciov a ținut să sublinieze că un alt element important pentru însănătoșirea atmosferei politice în lume este încheierea Tratatului de pace cu Germania. Lipsa acestui tratat — rămășiță a ultimului război mondial — învenizează considerabil relațiile dintre state, semănînd în lume nesiguranță, tensiune și întreținînd un permanent pericol de război.

Poporul sovietic, credincios principiilor leniniste ale coexistenței pașnice între statele cu sisteme sociale diferite, dovedește zi de zi, prin fapte, dorința sa fierbinte de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele lumii, de a-și închina forțele creatoare prosperității umane. Racheta cosmică pe care oamenii de știință din marea țară a socialismului, inginerii, tehnicienii și muncitorii au trimis-o în Lună, dînd viață visului de secole al celor mai cutezătoare minți, spărgătorul de gheață cu motor atomic care a ridicat ancora și a pornit în prima sa cursă, prima centrală atomo-electrică din lume, lansarea în Cosmos a celor dintîi sateliți artificiali ai Pămîntului și a primei planete artificiale mărturisesc lumii întregi puternica dorință de pace a poporului sovietic și a conducătorilor lui, năzuința oamenilor sovietici de a folosi energia nucleară exclusiv în scopuri pașnice. Roade ale științei puse în slujba vieții pașnice, a prosperității, aceste extraordinare creații ale geniului uman au ridicat în ochii lumii întregi prestigiul științei și tehnicii sovietice și au întărit convingerea popoarelor că statul sovietic nu nutrește gînduri războinice. Mulțimea care se revarsă în aceste zile pe străzile orașelor americane vizitate de N. S. Hrușciov pentru a-l întîmpina pe înaltul oaspete, întreg poporul american, solută cu căldură în persoana eminentului om de stat această arzătoare dorință a poporului sovietic de a sluji pacea, eforturile conducătorilor lui de a o apăra.

Milioanele de inimi omenești de pe pămîntul frămîntat de atîtea războaie bat azi mai puternic în așteptarea rezultatelor întîlnirilor celor doi mari conducători de stat. Afirmația lui Nikita Sergheevici Hrușciov făcută în cuvîntarea sa la dineul de la Ambasada sovietică din Washington, că „gheața războiului rece nu numai că a căpătat fisuri, dar a început să se și sfărîme", îndreptățește popoarele la optimism în judecarea viitorului.

Organizarea muncii simultane cu două clase

Acum, la începutul anului şcolar, fiecare învăţător îşi organizează munca pe care o va desfăşura în cursul întregului an. Cu atît mai mult trebuie să se preocupe de această organizare învăţătorul care lucrează simultan cu două clase, deoarece munca lui este mai complicată, el trebuind să predea în aceeaşi oră cunoştinţe diferite la clase diferite.

Prima grijă a învăţătorilor care lucrează în condiţiile predării simultane este de a repartiza just clasele. Este bine ca unul să lucreze cu clasele I-a şi a III-a, iar celălalt cu clasele a II-a şi a IV-a. Acest fel de a combina clasele este cel mai bun deoarece, diferenţa de nivel dintre cunoştinţele elevilor din clasele combinate fiind mai mare, îi permite învăţătorului să lucreze în condiţii mai bune decît în cazul combinării claselor I-a cu a II-a şi a III-a cu a IV-a, elevii unei clase nefiind atraşi de activitatea celeilalte clase. Combinarea clasei I-a cu a III-a este necesară şi pentru motivul că în prima jumătate a anului, adică pe toată perioada predării la clasa I-a a abecedarului, cea mai mare parte din timp este rezervată la această clasă muncii directe cu învăţătorul, elevii trebuind să-şi însuşească în mod temeinic cunoştinţe de citire şi scriere, cunoştinţele ce stau la baza desfăşurării întregului proces de învăţămînt din perioadele următoare. Acest lucru îl permite în bună măsură combinarea cu clasa a III-a, ai cărei elevi, pînă la această dată, şi-au format în suficientă măsură deprinderi de muncă independentă, ei fiind capabili să lucreze singuri un interval mai mare de timp decît elevii clasei a II-a.

Acest mod de a combina clasele mai are şi avantajul că, dată fiind diferenţa mai mare între clase, elevii clasei mai mari devin un ajutor preţios în munca învăţătorului, putînd servi celor mici de model în ce priveşte disciplina, formarea deprinderilor de comportare civilizată, de autodeservire etc.

Repartiţia justă a claselor fiind făcută, învăţătorii care predau simultan la două clase trebuie să fie atenţi la felul cum întocmesc orarul. Trebuie să se aibă în vedere atît repartizarea obiectelor pe zilele săptămînii la o clasă, cît şi combinarea obiectelor în cadrul unei zile şi mai ales al unei ore la cele două clase cu care se lucrează simultan. Combinarea obiectelor între clase trebuie să se facă astfel încît să permită învăţătorului să acorde timpul necesar muncii directe, sub îndrumarea sa, într-o clasă, în timp ce în cealaltă clasă elevii vor lucra independent. Trebuie evitată programarea lecţiilor de muzică, desen sau lucrări practice în acelaşi timp la ambele clase, deoarece aceasta ar avea ca rezultat nerealizarea programei de învăţămînt pe clase.

O foarte mare însemnătate pentru buna desfăşurare a procesului de învăţămînt în cazul predării simultane o are planificarea materiei. In condiţiile predării simultane, în care economia de timp şi folosirea acestuia la maximum sînt condiţii fără de care nu se pot asigura rezultate mulţumitoare în ceea ce priveşte însuşirea cunoştinţelor de către elevi, se impune şi o atentă planificare a lecţiilor pe zile. Pentru a-şi întocmi planuri bune de lecţii, învăţătorul trebuie să se gîndească la posibilităţile pe care i le oferă lecţia la una din clase ca să-şi poată desfăşura activitatea în bune condiţii şi la cealaltă clasă. De exemplu, nu vom planifica în aceeaşi oră de curs două lecţii care cer activitate directă cu învăţătorul în cea mai mare parte din timp, ci vom căuta ca, dacă una din lecţii este o lecţie de predare, cealaltă să fie o lecţie de consolidare a cunoştinţelor, bazată pe munca independentă a elevilor. De asemenea, este necesar ca învăţătorul să prevadă în plan materialul didactic şi intuitiv necesar, pentru a-l procura din timp, fie din laboratorul şcolii, fie confecţionîndu-l cu ajutorul elevilor, părinţilor etc. De exemplu: confecţionarea alfabetarelor, confecţionarea beţişoarelor şi a altor materiale necesare predării aritmeticii la clasa I-a, procurarea diferitelor materiale necesare pentru lucrul manual.

Începînd munca noului an şcolar, învăţătorul care predă la două clase trebuie să fie conştient de faptul că buna organizare a acestei munci este una dintre condiţiile hotărîtoare care asigură înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice.

M. BOŞTINĂ

Primele ore de studiu în noul an şcolar. Ţesătoarea Volca Gligore de la „Industria bumbacului B." din Capitală, elevă la şcoala medie serală, îşi pregăteşte rezumate pentru lecţiile de literatură

Repetarea materiei la început de an şcolar

Repetarea materiei la începutul anului şcolar are o deosebită însemnătate pentru buna pregătire a elevilor. In primul rînd, ea ajută la sistematizarea şi aprofundarea cunoştinţelor dobîndite de ei în anii precedenţi, la însuşirea noilor cunoştinţe şi priceperi şi la formarea de noi deprinderi, conform conţinutului programelor şcolare. De asemenea, prin repetare se asigură şi continuitatea în studierea unor obiecte de învăţămînt.

Este deosebit de important ca începînd încă din clasa a II-a a şcolii elementare să se pună accent în această etapă pe repetarea materiei studiate de elevi în anul sau anii precedenţi. Înţelegînd însemnătatea recapitulării pentru ridicarea calităţii procesului de învăţămînt, tov. A. Tarhon, învăţătoare la clasa a II-a a Şcolii medii „M. Eminescu" din Capitală, a prevăzut repetarea unor cunoştinţe despre propoziţie, scrierea propoziţiei, despărţirea cuvintelor în silabe şi face cu elevii exerciţii de scriere corectă. De asemenea, mulţi alţi învăţători de la clasele a IV-a din Capitală repetă cu elevii lor în această etapă cunoştinţele despre adunarea, scăderea, înmulţirea şi împărţirea numerelor din mai multe cifre, despre ordinea operaţiilor aritmetice şi efectuează cu ei exerciţii şi probleme.

Observaţiile făcute cu privire la nivelul de pregătire al elevilor în perioada de repetare a materiei la începutul anului şcolar şi concluziile trase pe baza acestei activităţi ajută învăţătorilor şi profesorilor să dea un caracter concret şi precis planului lor de muncă pentru întreg anul şcolar la clasa respectivă. Astfel, cunoscînd golurile din cunoştinţele unor elevi, cadrele didactice vor şti cărora dintre ei şi în ce direcţie vor trebui să le acorde ajutor din primele zile, vor putea stabili temele consultaţiilor ce trebuie date elevilor. De asemenea, lecţiile de recapitulare din această perioadă dau cadrelor didactice posibilitatea de a vedea modul în care elevii folosesc cunoştinţele dobîndite în timpul practicii în producţie din vară, în taberele pionereşti, în excursii, prin lectură etc.

Desigur, timpul afectat repetării materiei la începutul anului şcolar nu permite parcurgerea întregului material însuşit anterior. De aici necesitatea planificării corecte a temelor şi a lecţiilor recapitulative, aşa încît aceasta să cuprindă probleme esenţiale, a căror cunoaştere este absolut necesară pentru însuşirea noilor cunoştinţe. De asemenea, se va avea în vedere şi gradul de dificultate al unor teme.

Ţinînd seama de aceste criterii, numeroşi profesori de limba română au prevăzut în planul de muncă la clasa a VI-a, de exemplu, recapitularea morfologiei şi foneticii pe bază de texte, alegînd în acest scop unele probleme care nu fuseseră suficient însuşite de elevi în anul precedent: declinarea şi articularea genitivului feminin şi scrierea lui corectă, funcţiile sintactice ale substantivului în propoziţie, repetarea pronumelui etc. La clasa a VII-a s-a prevăzut analiza sintactică prin schemă a unor texte, urmărindu-se consolidarea priceperii de a aşeza fraza în schemă, precum şi recapitularea substantivelor defective de număr, a locuţiunilor verbale, a verbelor auxiliare etc. După repetarea celor mai importante cunoştinţe, li se vor da elevilor lucrări scrise de control, pe baza unei dictări. Rezultatele obţinute în urma acesteia vor arăta care probleme necesită o repetare în continuare, în cursul anului.

Tovarăşa E. Ciolac, profesoară la Şcoala medie „M. Eminescu" din Capitală, a prevăzut repetarea cunoştinţelor despre clasificarea substantelor şi proprietăţile lor, a cunoştinţelor referitoare la reacţii şi formule, la teoria atomo-moleculară, oxizi, baze, săruri, soluţii etc. Pentru ca elevii să-şi consolideze aceste cunoştinţe şi să înţeleagă mai bine legătura lor cu viaţa, cu problemele producţiei industriale, tov. Ciolac va efectua noi experienţe şi va organiza vizite în întreprinderi.

Succesul repetării materiei la începutul anului şcolar depinde de modul în care profesorii şi învăţătorii s-au pregătit pentru organizarea şi desfăşurarea acesteia, de felul în care caută să găsească metode şi procedee prin care să-i antreneze pe toţi elevii să participe activ şi cu interes crescînd la lecţii. Pentru a determina o atitudine activă a elevilor, lecţiile trebuie să fie prezentate într-o formă nouă, trebuie folosite materiale intuitive, scheme simple, planşe etc., trebuie să se efectueze demonstraţii şi experienţe noi, să se organizeze excursii, vizite, etc.

Asigurînd un nivel ridicat lecţiilor recapitulative de la începutul anului şcolar, cadrele didactice vor crea o bază solidă pentru însuşirea temeinică de către elevi a materiei ce urmează să se predea în cursul anului.

E. DOMOCOŞ

DIRIGINŢII DISCUTĂ despre problemele muncii lor

La Oraşul Stalin a avut loc recent o consfătuire a diriginţilor din întreaga regiune Stalin. In cadrul consfătuirii au fost prezentate o serie de referate şi s-au purtat discuţii în legătură cu cîteva dintre cele mai importante şi mai actuale probleme ale muncii educative din şcoli.

Cu deosebit interes au ascultat participanţii la consfătuire informarea prezentată de Secţiunea de învăţămînt şi cultură a regiunii Stalin, referitoare la experienţa rodnică a Şcolii medii unice „Alexandru Sahia" din Tîrnăveni în ceea ce priveşte educarea în comun a elevilor romîni şi maghiari. In informare s-au arătat rezultatele pozitive obţinute în această direcţie în cei 5 ani de cînd funcţionează la Tîrnăveni o şcoală unică, cu secţii în limbile română şi maghiară. Datorită îndrumării organizaţiei de partid, aici s-a înfăptuit o reală unitate de vederi în sînul colectivului didactic de la cele două secţii, unitate care se vădeşte şi în relaţiile dintre elevi. Elevii romîni şi maghiari se cunosc bine reciproc, se respectă unii de alţii, învaţă şi cresc laolaltă. Ei pregătesc adesea împreună serbări, participă împreună la vizite, excursii etc., lucrează laolaltă în cadrul organizaţiei de tineret, locuiesc în internatul comun. Aflîndu-se împreună în acţiuni obşteşti cum a fost, bunăoară, munca pe şantierul de hidroamelioraţii de pe rîul Tîrnava Mare, elevii romîni şi maghiari au învăţat să-şi iubească mai profund patria, au înţeles mai bine ce însemnătate are, pentru înflorirea ei, lupta unită a tuturor oamenilor muncii.

A trezit interesul participanţilor la consfătuire şi referatul „Cum am studiat dezvoltarea psiho-fizică a elevilor mei în vederea justei lor orientări profesionale", prezentat de către tov. diriginţă I. Popescu de la Şcoala medie nr. 3 din Sibiu. In referat s-au arătat metodele folosite de diriginţă în acest scop — analiza datelor biografice, observaţia, convorbirea, analiza rezultatelor activităţii etc. — precum şi unele caracterizări alcătuite pe baza acestor metode. S-a insistat în mod deosebit asupra metodelor menite să asigure o justă orientare profesională, bazată pe cunoaşterea amănunţită a particularităţilor elevilor.

Interesant prin problemele pe care le-a ridicat a fost şi referatul cu tema „Cum am contribuit ca diriginte la ridicarea nivelului la învăţătură al fiilor de muncitori şi ţărani muncitori", expus de tov. Emil Marian, diriginte la Şcoala medie nr. 3 din Oraşul Stalin. S-a subliniat în referat că, pentru atingerea acestor scopuri, accentul principal n-a fost pus pe munca suplimentară din şcoală sau la domiciliu, ci pe munca din cadrul lecţiilor, prin ridicarea continuă a nivelului predării, prin fixarea cunoştinţelor în clasă, prin exerciţii aplicative.

Referatul cu tema „Formele, conţinutul şi metodele muncii cu părinţii", prezentat de tov. Teodor Cumănic, diriginte la şcoala din comuna Valea Lungă, raionul Mediaş, a înfăţişat aspecte concrete din activitatea pe care o desfăşoară cadrele didactice de la această şcoală în rîndurile părinţilor. Printre altele, referatul a insistat asupra necesităţii unei colaborări mai strînse între şcoală şi familie în vederea autodeservirii elevilor. In completarea acestui referat, tov. diriginte N. Băltescu din Sighişoara a prezentat coreferatul „Aportul lectoratelor pentru părinţi la statornicirea unei legături trainice între şcoală şi familie".

Cu prilejul consfătuirii a fost prezentată şi o interesantă expoziţie cuprinzînd grafice, caiete de observaţii, albume şi alte materiale ce ilustrează munca diriginţilor.

Rezoluţia adoptată în încheierea consfătuirii a cuprins sarcinile de bază pe care diriginţii s-au angajat să le îndeplinească în noul an şcolar.

P. SILVESTRU
inspector metodist la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Stalin

BUCUREŞTI —

Se împlinesc 500 de ani, de cînd un hrisov al lui Vlad Ţepeş, domn al Ţării Româneşti, menţiona, la 20 septembrie 1459, existenţa „cetăţii Bucureşti". Această primă mărturie scrisă a existenţei Capitalei patriei noastre, nu este însă şi actul ei de naştere. Dimpotrivă, descoperirile arheologice dovedesc că pe aceste meleaguri au existat cu mult timp înainte aşezări omeneşti.

Dar chiar şi numai cele cinci veacuri care au trecut de la menţionarea în documente a celui mai iubit oraş al ţării constituie o vîrstă respectabilă, care se cuvine cinstită şi sărbătorită. Mai ales dacă ţinem seama că Bucureştiul a crescut o dată cu poporul nostru, a fost martorul celor mai importante evenimente din istoria sa frămîntată. Aici l-au primit locuitorii oraşului, meseriaşi şi tîrgoveţi, pe Tudor Vladimirescu venit în fruntea pandurilor săi spre izbăvirea celor împilaţi. Aici s-a ridicat populaţia asuprită pentru apărarea guvernului revoluţionar în frunte cu Bălcescu, la 1848, şi tot aici masele populare au impus adunării elective, la 24 ianuarie 1859, unirea Ţărilor Române

Muncitorimea din Bucureşti a fost în fruntea valului revoluţionar dintre anii 1918—1920 şi tot la Bucureşti s-a ţinut primul congres în cadrul căruia a luat fiinţă Partidul Comunist din Romînia, care a devenit conducătorul încercat al clasei muncitoare. Muncitorii ceferişti din Bucureşti au dat, în februarie 1933, semnalul luptei împotriva fascismului şi a pregătirilor de război şi tot la Bucureşti a fost înfăptuită, la 23 August 1944, insurecţia armată organizată şi condusă de P.C.R., care a marcat începutul revoluţiei populare din ţara noastră şi ne-a deschis calea spre socialism.

Dezvoltarea economică a oraşului Bucureşti, în special în ultima sută de ani, a dus la creşterea rapidă a populaţiei sale şi, o dată cu aceasta, la creşterea numerică a clasei muncitoare. Transformarea Bucureştiului într-un puternic centru muncitoresc a făcut din acesta leagănul luptei revoluţionare a poporului muncitor împotriva exploatării burghezo-moşiereşti şi a dictaturii fasciste.

Iată de ce Capitala patriei este înconjurată cu dragoste de întregul nostru popor, care întîmpină cu entuziasm semimilenara ei aniversare. Iată de ce îşi iubesc bucureştenii oraşul lor drag, cîntat de poeţi şi compozitori în versurile şi cîntecele lor. Inimile tuturor tresaltă de mîndrie cînd văd cum înfloreşte şi înfloreşte pe zi ce trece bătrînul Bucureşti.

În îndelungata sa existenţă, oraşul Bucureşti a căpătat pecetea orînduirilor sociale bazate pe exploatare, care au făcut din el, de fapt, elementul reprezentativ a două lumi cu totul opuse: de o parte lumea celor avuţi, a asupritorilor, locuind în cartiere luxoase, de altă parte lumea celor mulţi, exploataţi şi asupriţi, înghesuită în mahalalele periferice, insalubre, noroioase.

Lichidarea acestor stări de lucruri a constituit una din preocupările principale ale partidului şi guvernului în grija lor pentru dezvoltarea şi transformarea Capitalei noastre, după eliberarea ţării de sub jugul fascist. Realităţile de fiecare zi dovedesc că Bucureştiul îşi schimbă într-un ritm rapid înfăţişarea. În primul rînd, ca urmare a politicii de industrializare socialistă, s-a acordat cea mai mare atenţie dezvoltării industriei, lichidării unilateralităţii, anarhiei şi înapoierii tehnice a acesteia. În locul vechilor ateliere dărăpănate şi fumegînde, în anii regimului democrat-popular s-au ridicat mari şi moderne întreprinderi industriale, care constituie o mîndrie pentru poporul nostru şi care au ajuns să fie cunoscute peste hotare: „Uzinele 23 August", „Republica", „Mao Tze-dun", „Semănătoarea", „Tudor Vladimirescu" etc.

Nu mai puţin importante sînt succesele obţinute în dezvoltarea culturală a oraşului Bucureşti. Cultura a devenit cu adevărat un bun al maselor populare. Numărul şcolilor de toate gradele s-a dublat şi s-a triplat, contribuind la lichidarea neştiinţei de carte şi la ridicarea nivelului de cultură al maselor bucureştene. Marele număr de teatre, cinematografe, muzee, multe dintre ele construite sau modernizate în anii regimului democrat-popular, au făcut din Bucureşti cel mai important centru cultural al ţării.

O trăsătură caracteristică a Bucureştiului de astăzi este acţiunea amplă şi perseverentă de construcţii de locuinţe, pentru care partidul şi guvernul alocă importante mijloace materiale. Modernele ansambluri de locuinţe din cartierele Floreasca, 23 August, Vatra Luminoasă, Bucureştii Noi, Ferentari şi altele au schimbat faţa oraşului, fiind menite să lichideze starea de înapoiere a cartierelor periferice şi să asigure condiţii tot mai bune de viaţă pentru oamenii muncii. Importantele lucrări edilitare ce se desfăşoară în cartierele centrale vor contribui şi mai mult la modernizarea şi înfrumuseţarea oraşului.

Oamenii muncii din patria noastră înconjoară cu dragoste Capitala ei, de unde conducătorii partidului şi guvernului veghează cu grijă la propăşirea întregului popor pe drumul socialismului. Cu cîtă mîndrie privesc miile de grupuri de cetăţeni şi şcolari, care vin anual în număr tot mai mare să viziteze Bucureştiul, impunătoarele edificii de interes general ridicate în anii puterii populare, marile realizări şi transformări înfăptuite în acest timp. Nu mai mică este uimirea şi admiraţia pe care o manifestă numeroşi vizitatori de peste hotare în faţa noului Bucureşti.

Acum, după o jumătate de mileniu de existenţă, Capitala patriei noastre devine pe zi ce trece mai tînără, mai frumoasă, spre mîndria locuitorilor săi şi a întregului popor.

C. MINCA

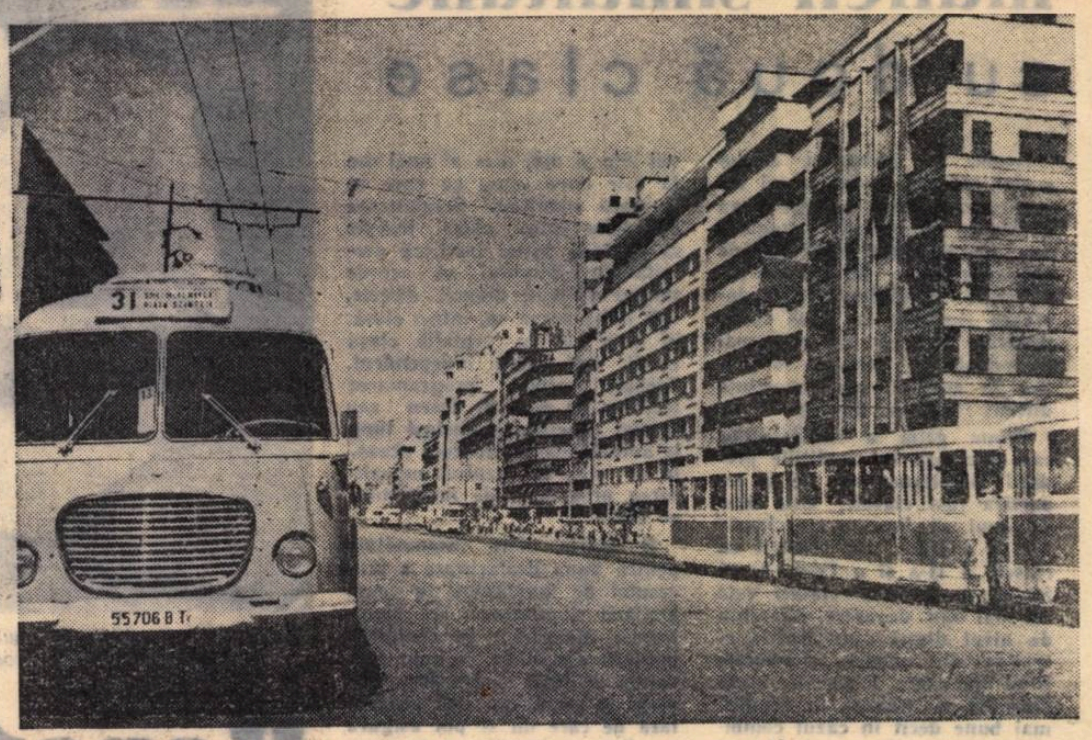

Oraşul anului 500 are bulevarde largi, construcţii măreţe, mijloace de transport moderne.

Dezvoltarea învăţămîntului în anii puterii populare

În domeniul învăţămîntului — ca de altfel în toate celelalte — Bucureştiul a păstrat, pînă la eliberarea patriei noastre, pecetea regimului capitalist.

În centrul Capitalei, acolo unde burghezia îşi construia cartiere moderne, blocuri şi vile luxoase, existau şi şcoli numeroase, încăpătoare şi bine înzestrate în care învăţau copiii claselor conducătoare, ai celor avuţi, care puteau rezista taxelor şcolare mari. La periferie, acolo unde era nevoită să trăiască în condiţii mizere populaţia muncitoare a Bucureştiului, şcolile puteau fi numărate pe degete. Cartiere întregi, cu un mare număr de locuitori şi deci cu populaţie şcolară numeroasă, erau lipsite de şcoli. Nu erau localuri de şcoli suficiente în cartierele Crîngaşi, Apărătorii Patriei, Colentina-Andronache, Dămăroaia, Ferentari, Străuleşti şi multe altele, iar cele care exitau erau cu totul necorespunzătoare. Adesea şcolile mărginaşe funcţionau în barăci insalubre, mizere. Din această cauză nu e de mirare cum de s-a putut întîmpla ca în Bucureşti — cel mai mare centru cultural al ţării — numărul analfabeţilor să atingă în trecut cifra de peste 120.000. Politica antipopulară a regimului burghezo-moşieresc manifestată în domeniul învăţămîntului se oglindea şi în faptul că, deşi la periferia Capitalei trăia un mare număr de oameni ai muncii, totuşi, în afară de cartierul C.F.R. Griviţa Roşie, unde s-a construit, sub presiunea muncitorilor, un local de liceu, în nici un alt cartier mărginaş nu s-a înfiinţat o şcoală medie.

Dacă îţi arunci o privire pe o hartă a Bucureştiului pe care este notată amplasarea reţelei şcolare dinainte de 1944, îţi dai imediat seama de această politică duşmănoasă intereselor oamenilor muncii: în centrul Capitalei puzderie de şcoli, iar periferia lăsată în beznă neştiinţei de carte. Se construiau atîtea şcoli în centrul Capitalei, încît la un moment dat nici nu mai erau populate. Edificator în acest sens este raportul făcut în 1937 de directorul şcolii de 4 ani „Clemenţa", care cerea Ministerului Instrucţiunii Publice închiderea şcolii din cauza „lipsei de elevi". Realitatea nu era lipsa elevilor, ci necuprinderea lor în şcoală. Astăzi aceeaşi şcoală a devenit neîncăpătoare, iar directoarea şcolii a solicitat supraetajarea localului.

Regimul democrat-popular a deschis larg porţile şcolilor pentru fiii oamenilor muncii.

O muncă stăruitoare s-a dus pentru cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vîrstă şcolară. Pînă în anul 1958 au fost construite în Capitală un număr de 40 de localuri de şcoli, totalizînd 329 săli de clasă. Toate aceste localuri încăpătoare, luminoase, înzestrate cu mobilier şi material didactic, au fost construite în cartierele mărginaşe ale Bucureştiului. Numai în acest an au fost prevăzute în planul de investiţii un număr de 18 localuri noi cu 380 de săli de clasă, laboratoare, ateliere, biblioteci, săli de gimnastică, marea lor majoritate fiind date în folosinţă cu prilejul deschiderii cursurilor şcolare. Demnă de remarcat este participarea la lucrările de construcţii, prin muncă voluntară, a unui mare număr de deputaţi, părinţi, cadre didactice, elevi, care au prestat în cursul acestei veri sute de mii de ore de muncă pentru ca noile localuri de şcoli să fie gata cît mai repede. În participarea masivă a cetăţenilor la această acţiune se oglindeşte, neîndoielnic, dragostea înflăcărată de patrie a oamenilor muncii, dorinţa lor de a răspunde grijii partidului şi guvernului faţă de tînăra generaţie. Impresionante au fost de asemenea manifestările de recunoştinţă şi dragoste arătate partidului şi guvernului de către cetăţenii cartierelor cu ocazia festivităţilor de inaugurare a noilor localuri. Pe bună dreptate s-a spus la aceste serbări că, dacă regimul burghezo-moşieresc a clădit în Capitală, într-o perioadă de un sfert de veac, numai 280 de săli de clasă, regimul democrat-popular a construit în Capitală, în numai cîţiva ani, peste 700 de săli de clasă.

Avîntul pe care l-a luat învăţămîntul în oraşul Bucureşti în anii puterii populare se vede şi în dezvoltarea reţelei şcolare. În anul 1938 existau în Capitală 103 unităţi preşcolare, 77 de şcoli de patru ani şi de 7 ani şi 28 de licee. În anul şcolar trecut au funcţionat în Capitală un număr de 279 unităţi preşcolare cuprinzînd 16.000 de copii, 180 de şcoli de 7 ani şi 54 de şcoli medii, cu un total de 146.000 elevi. S-au înfiinţat, de exemplu, şcoli medii în cartierele Ferentari, Apărătorii Patriei, Crîngaşi, Herăstrău.

Concomitent cu eforturile depuse pentru a cuprinde în şcoală pe toţi copiii de vîrstă şcolară, pentru a închide izvorul analfabetismului, în anii regimului democrat-popular au fost alfabetizaţi în Capitală un număr de 125.000 de neştiutori de carte, grea moştenire a regimului trecut. Dintre aceşti foşti analfabeţi, mulţi au continuat să înveţe în şcoli de 7 ani şi medii, iar unii din ei chiar în învăţămîntul superior, dovedind prin aceasta setea lor de cultură.

Urmînd directivele date de partid şi de guvern, pentru ca oamenii muncii din producţie să-şi poată completa studiile au fost înfiinţate în Capitală 21 de şcoli medii muncitoreşti şi 19 secţii serale muncitoreşti. Pentru aplicarea Hotărîrii partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă au fost organizate cursuri de pregătire a muncitorilor din producţie. Peste 3500 de muncitori din producţie urmează în acest an cursurile serale şi fără frecvenţă ale şcolii medii şi un număr de circa 400 de muncitori din producţie cursurile universitare. Prin traducerea în viaţă a prevederilor Hotărîrii partidului şi guvernului, tineretului muncitoresc i se creează largi posibilităţi — pe care nu le-a putut nici visa în regimul trecut — de a realiza tipul de muncitor intelectual, stăpîn pe tehnica înaintată.

Pentru legarea cît mai strînsă a şcolii de viaţă s-au depus susţinute eforturi în vederea extinderii practicii în producţie. Pe lîngă 50 de şcoli au fost înfiinţate ateliere de lucrări practice, iar un număr de 21 de şcoli folosesc atelierele şcolilor profesionale. 119 şcoli dispun de loturi experimentale.

În perioada de practică în producţie de la sfîrşitul fiecărui an şcolar, un număr din ce în ce mai mare de elevi participă direct la munca în producţie, în uzine, întreprinderi, fabrici, în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile agricole colective. În anul şcolar trecut 92% din efectivul claselor V-XI au lucrat în uzine, fabrici, ateliere. Experienţa începută acum 4 ani la una din clasele Şcolii medii nr. 4 „Aurel Vlaicu", ai cărei elevi au lucrat o zi pe săptămînă direct în producţie, a dat rezultate bune şi începe să se extindă.

Pe linia trasată de documentele de partid şi de stat, vom lupta cu puteri înzecite pentru a pregăti cetăţeni destoinici ai patriei socialiste în şcolile Capitalei noastre a cărei existenţă documentată de jumătate de mileniu o sărbătorim cu mîndrie, sub soarele regimului democrat-popular.

LETIŢIA IONESCU
vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei

O „călătorie" în trecutul oraşului

În prima zi de şcoală, elevii din clasele a VI-a şi a VII-a ale Şcolii elementare de 7 ani nr. 136 din raionul Lenin au făcut o vizită la Muzeul de Istorie a oraşului Bucureşti, o adevărată călătorie în trecutul oraşului.

„Călătoria" a început de la hrisovul din 20 septembrie 1459 al lui Vlad Ţepeş, în care se menţionează pentru prima dată existenţa oraşului Bucureşti.

Vizitînd sala care este dedicată perioadei feudale a Bucureştiului, elevii şi-au amintit de cunoştinţele căpătate la lecţiile de istorie despre jugul otoman, despre exploatarea boierească, despre condiţiile de cumplită mizerie în care trăiau robii şi ţăranii iobagi de pe teritoriul Capitalei. Au privit apoi documentele şi piesele referitoare la mişcările populare din secolele al XVIII-lea şi XIX-lea, la organizarea politică în vremea Regulamentului organic, la evenimentele anului 1848, la unirea Ţărilor Române, la începuturile mişcării muncitoreşti în Capitală, la frămîntările sociale din 1907, la primul război mondial etc.

Elevii au văzut macheta primului automobil din ţara noastră, a tramvaiului cu cai, diorame cu aspecte ale Bucureştiului din vremea regimurilor trecute. Iată cartierul lor, Ferentari, pe care ei nici nu l-au cunoscut aşa cum era în trecut, cu gropi, bălţi, case dărîmate, bordee. Şi iată machetele care prezintă construcţiile înfăptuite în Capitală în anii puterii populare. Blocuri noi şi moderne, teatre, fabrici şi uzine.

I-am lăsat pe elevii Şcolii de 7 ani nr. 136 să-şi continue călătoria în Bucureştiul de azi, care sărbătoreşte în această lună 500 de ani de la primul document ce-i menţionează existenţa.

la a 500-a aniversare

ÎNVĂŢĂMÎNTUL de-a lungul veacurilor

Împlinirea a 500 de ani de cînd un act oficial (hrisovul lui Vlad Ţepeş de la 20 septembrie 1459) atestă existenţa Bucureştiului, capitala noastră dragă de astăzi, ne dă prilejul să urmărim dezvoltarea, de-a lungul veacurilor, a învăţămîntului de toate gradele în vechea cetate de pe malurile Dîmboviţei.

Ca şi în multe alte părţi de pe teritoriul Ţărilor Româneşti, şi în vechiul Bucureşti prime'e şcoli — şcoli primitive evident, puţine cîte vor fi existat, la început numai de slavoneşte — fiinţau pe lîngă mînăstiri. Pe lîngă munca de preţ, artistică, de copiere a cărţilor religioase, scrise cu slove caligrafice de maeştri răbdurii, care le împodobeau cu iniţiale, vignete şi miniaturi de un deosebit gust artistic, legîndu-le apoi în scoarţe bogate de metal preţios, călugării de prin aceste mînăstiri, cei mai mulţi emigranţi din sudul Dunării, fugiţi din calea turcilor năvălitori, învăţau carte slavonească pe cîte unii, care deveneau apoi pisari sau dieci. Despre un astfel de pisar, un oarecare Micul, aflăm dintr-un uric de la 1563 că ar fi învăţat „în scaunul oraşului Bucureşti". La aceste şcoli mînăstireşti, dintre care unele erau ridicate la rangul de „şcoală domnească" încă din secolul al XVI-lea, se aduceau copii cu sita la învăţătură, spre a scoate din ei preoţi. „Aşa se fac oameni de treabă: dintre aceia sînt vlădici şi egumeni şi preoţi şi diaconi pe la sfintele mînăstiri" — ne informează un document al epocii, citat de N. Iorga.

Forme superioare de şcoală se dezvoltă ceva mai tîrziu. In timpul lui Matei Basarab, şcoala de la Sfintul Sava din Bucureşti ca şi Academia întemeiată de Vasile Lupu la Trei-Ierarhi sînt considerate de unii istorici literari greci ca adevărate „vetre de lumină". In 1679, în timpul domniei lui Şerban Cantacuzino, fratele acestuia, cunoscutul cărturar stolnicul Constantin Cantacuzino, organizează tot în încăperile mînăstirii Sfintul Sava, pe locul unde se găseşte astăzi statuia lui Mihai Viteazul, în faţa palatului Universităţii, o „Academie", cum o numesc documentele timpului, în care limba de predare era greaca. Academia avea profesori vestiţi în lumea Orientului grecesc, plătiţi cu salarii din fondurile visteriei, ca Gherman de Nissa (Ghermanos Nissos), poate chiar directorul şcolii, fost mai înainte director al Academiei greceşti din Constantinopole, „preaînţeleptul dintre dascăli", care, alături de alţii, a ajutat la traducerea Bibliei de la Bucureşti a lui Şerban Cantacuzino din 1688.

In al doilea an al domniei sale (1689), Constantin Brîncoveanu reorganizează Academia greceaască din Bucureşti, aducînd pentru întărirea acesteia dascăli greci străluciţi, ca Sevastos Kimenitul, directorul şcolii greceşti din Constantinopole, originar din Trapezunt, fost elev al lui Alex. Mavrocordat (tatăl primilor domni fanarioţi) în şcoala Patriarhiei din Constantinopole şi pe care, cum ne spune un contemporan, Daponte, aşa de mult îl preţuia Brîncoveanu pentru cultura lui, încît îl aşeza la masă „mai sus de toţi boierii... cinste pe care un alt domn la un alt profesor n-a dat şi nici nu dă"; Ioan Abramios, scoborîtor dintr-o familie de corfioţi, care, adus de Brîncoveanu, îndeplinea misiunea de predicator al curţii şi profesor la Academia greceaască din Bucureşti; George Maiota, grec cu studii făcute la Roma şi Veneţia, care era predicator al curţii şi el şi profesor de limbile latină şi greacă al copiilor lui Brîncoveanu; Ioan Comnenul, profesor de ştiinţe fizico-naturale şi matematici, care-şi făcuse studiile la Padova şi publicase o serie de epigrame greceşti, devenit mai apoi, după ce se călugărise la muntele Athos, mitropolit al Dristrei (Silistra) şi, în sfîrşit, Panait Sinopeus, urmaşul lui I. Comnenul, şi el elev al universităţilor italiene. După hrisovul dat de Brîncoveanu în septembrie 1702, numărul profesorilor trebuia să fie de trei, „reputaţi prin religiozitate şi moravuri bune". Hrisovul ne-a transmis şi programul acestei şcoli, din care se poate vedea caracterul instrucţiunii pe care o căpăta în această şcoală superioară tineretul, bineînţeles un anumit tineret, din rîndurile aristocraţiei, acum mai bine de 250 de ani. Învăţămîntul avea mai întîi un caracter filozofic. Primul profesor trebuia să predea: logica, retorica, psihologia şi metafizica. In al doilea rînd, şcoala avea un caracter filologic şi istoric, căci se cerea să se citească şi să se interpreteze tragediile lui Sofocle şi Euripide, discursurile lui Demostene, texte din Plutarh, Tucidide, Xenofon, fabulele lui Esop. Şcoala avea apoi şi un anumit caracter ştiinţific, pentru că se mai predau: astronomia, acustica fizică, „despre naşterea lucrurilor şi desfăcerea lor" şi matematica lui Pitagora. Programul şcolii vădea evident, în sfîrşit, preocuparea de a aşeza în acelaşi timp cultura elevilor şi pe o serioasă bază de educaţie religioasă.

După ce strălucise sub domnia lui C. Brîncoveanu, Academia greceaască din Bucureşti suferi o eclipsă în deceniile următoare şi numai în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea ea îşi reciştigă terenul pierdut, mulţumită organizării pe care i-o dau Alex. Ipsilanti şi mai tîrziu Caragea. Importanţa pe care o capătă încetul cu încetul studiile ştiinţifice în această şcoală — ca şi în Academia de la Iaşi, fondată mai tîrziu, şi organizată de Gr. Ghica — face din ea un puternic focar de cultură. De unde la începuturile lor ambele „academii" se caracterizau prin cultul exclusiv al antichităţii, ele cuprind cu timpul preocupările caracteristice epocii. Reforma lui Ipsilanti din 1776 înlătură Academiei din Bucureşti caracterul ei pur grecesc. Programul avea un caracter enciclopedic şi, prin importanţa acordată ştiinţe'or, şcoala de la Bucureşti se conformează ideilor timpului.

Spre sfîrşitul secolului, Academia domnească din Bucureşti. ca şi cea de la Iaşi ajung să ridice învăţămîntul grecesc la un grad tot mai înalt. Sub ultimii fanarioţi sînt aduşi profesori dintre cei mai renumiţi, ca Lambros Photiades, Neofit Ducas, Constantin Vardalah etc., profesori de mare autoritate şi scriitori apreciaţi, în acelaşi timp, în analele literaturii ştiinţifice neogreceşti.

Dar în aceste şcoli limba ţării era tratată cu dispreţ, privită ca o cenuşăreasă. Era nevoie de un adevărat act de curaj pentru impunerea ei şi în şcolile mai înalte. Au fost necesare perseverenţa şi entuziasmul contagios al dascălului ardelean din Avrig, Gh. Lazăr, ca limba poporului să-şi capete locul ei de cinste în şcoala românească. Este bine cunoscut rolul revoluţionar îndeplinit în cultura română de şcoala lui Lazăr, care începe concurînd şcoala grecească şi sfîrşeşte substituindu-se aceleia. Pentru punerea bazelor „şcolii academiceşti" pentru ştiinţele „filozoficeşti şi matematiceşti" în limba ţării, Lazăr e ajutat de unii boieri patrioţi ca Iancu Văcărescu, banul Constantin Bălăceanu, Iordache Golescu — ginerele lui Bălăceanu — Grigore Ghica, viitorul domn etc. S-a susţinut că întemeierea şcolii româneşti urcă pînă la 1816, dar argumentele aduse în sprijinul acestei afirmaţii arată că e vorba doar de o ipoteză. Primele proiecte de organizare a şcolii lui Lazăr datează din 1817. Ele prevăd un curs primar pe care îl vor completa studii superioare de matematici şi unele noţiuni de teologie.

Cadrele şcolii lui Lazăr sînt lărgite în 1818, dată la care se introduce şi studiul filozofiei. In august acelaşi an, Lazăr lansează primul său prospect, intitulat „Înştiinţare. De toată cinstea vrednică tinerime", plin de avînt patriotic, în care se afirmă că a sosit în sfîrşit ziua în care poporul trebuie să pornească pe căile culturii, pentru a-şi relua şi el „printre celelalte naţii", locul care i se cuvine.

Şcoala lui Lazăr e formată dintr-un curs elementar, un curs practic şi un învăţămînt superior, care cuprindea printre altele filozofia şi dreptul, ca şi cursuri paralele de teologie pentru elevii care se pregăteau pentru preoţie.

Spre şcoala lui Lazăr fug mulţi e'evi ai Academiei greceşti din Schitu Măgureanu, ca şi discipoli ai şcolilor de la Colţea şi Sf. Gheorghe, care abia ştiau alfabetul dar a căror ambiţie era de asemenea de a deveni preoţi sau ingineri. Şcoala lui Lazăr n-atrase însă numai pe elevii, ci şi pe unii dintre profesorii de la Schitu Măgureanu, ca profesorul ardelean Erdeli, Eufrosin Poteca etc., alături de care mai predau acolo Simeon Marcovici, Constantin Moroiu, Ioan Pandeli ş.a.

Din păcate, şcoala lui Lazăr, care se deschisese în cîteva chilii ale mînăstirii de la Sf. Sava şi care căpătă forme superioare tot mai organizate, trebui să-şi suspende activitatea în timpul mişcării revoluţionare a panduri'or lui Tudor Vladimirescu, alături de care, după cum se ştie, a fost Lazăr, care-şi oferi cunoştinţele sale inginereşti, atunci cînd Tudor îşi fixă tabăra la Cotroceni.

Continuator la conducerea şcolii de la Sf. Sava e fostul discipol al dascălului ardelean, Ioan Eliade Rădulescu, care, din 1822, timp de şase ani cît a condus şcoala, a predat acolo gramatica (baza faimoasei sale gramatici din 1828), retorica, istoria, logica, geografia, matematica etc., în condiţii vitrege, în încăperi friguroase, cu „sobe sparte ce umplea casa de fum" din cauza lemnelor ude pe care, iarna, le aduceau elevii înşişi de-acasă, în indiferenţa celor mai mulţi dintre oficiali. cum ne povesteşte Eliade însuşi într-o scrisoare către Costache Negruzzi.

La şcoala de la Sf. Sava, reorganizată, şi unde veniră şi alţi profesori ca Fl. Aaron, Vaillant etc., au învăţat carte mulţi dintre scriitorii noştri paşoptişti din Muntenia, ca Grigore Alexandrescu, N. Bălcescu, C. A. Rosetti, Ion Ghica ş.a. ultimul lăsîndu-ne, în cunoscutele sale scrisori către V. Alecsandri, amintiri interesante despre şcolile Bucureştiului din acele vremuri. Cine nu cunoaşte scrisoarea lui Ghica intitulată „Şcoala de acum 50 de ani", în care scriitorul muntean ne povesteşte despre condiţii'e în care predau carte dascăli ca Chiosea, Chiriţă sau Stan la modestele şcoli „de sub albastrul cerului" de la Udricani, de la Sfintul Gheorghe sau Colţea cu metodele lor primitive (folosirea nuielei şi a imineilor azvîrliţi după elevii mai grei de cap, blagoslovi'i şi cu cîte un „fir-ai al dracului cu tat-to şi cu mă-ta, că n-ai învăţat matima"), de care nu diferă mai deloc invectivele dascălului lui Delavrancea de la „şcoala domnească" din cartierul Orzarilor de mai tîrziu, faimosul „domnu' Vucea", cel cu „ha, tătarilor, jos, tătari'or", cu numeroşii lui monitori şi cu linia „în patru muchii" trasă cu sete la palmă?!

Cîtă distanţă de la aceste şcoli, ca şi de la şcolile superioare de drept, de matematică, de agricultură şi de inginerie care funcţionau în timpul regulamentului organic, ori chiar de la facultăţile independente, de drept din 1859, de ştiinţe şi de litere din 1863, din care s-a dezvoltat mai apoi universitatea bucureşteană (prin decretul lui Al. I. Cuza din 4/16 VII 1864), la numeroasele noastre şcoli medii şi tehnice de astăzi, la Universitatea „C. I. Parhon", Institutul politehnic, Institutul de construcţii, Institutul Medico-Farmaceutic etc. etc.?

După eliberarea ţării noastre şi mai ales după reforma învăţămîntului din 1948, înfăptuită din iniţiativa şi cu sprijinul Partidului Muncitoresc Român, în locul dezvoltării haotice din timpul regimului burghezo-moşieresc, în învăţămînt a fost introdusă munca planificată şi controlată. La baza muncii instructiv-educative din şcoli şi institute de învăţămînt superior stă studierea învăţăturii marxist-leniniste, e'evii şi studenţii putînd astfel să cunoască şi să-şi însuşească ideologia clasei muncitoare şi să fie în măsură a se orienta just în specialitatea lor şi în viaţă. Metodele folosite astăzi în şcoala noastră sînt dintre cele mai înaintate. Compoziţia socială a elevilor din învăţămîntul mediu şi a studenţilor se deosebeşte radical de aceea din trecut. Drumul fiilor de muncitori şi de ţărani săraci nu mai e barat, ca în trecut, de diferite legi care să le împiedice trecerea de la şcoa'a de patru ani la cea de 7 ani, de la aceasta la şcoala medie, de la şcoala de cultură generală sau tehnică spre institutele de învăţămînt superior. Condiţiile materiale şi culturale create elevilor şi studenţilor noştri s-au îmbunătăţit substanţial. Numeroasele burse, cantine şi cămine care le sînt rezervate sînt o expresie a grijii pe care le-o poartă tot mai mult întreaga noastră clasă muncitoare.

Ca şi atîtea alte oraşe ale patriei noastre dragi, în plin avînt de construire a socialismului, mai mult decît oricare din ele, Bucureştiul a devenit cu adevărat un mare focar de cultură acum, cînd împlineşte o jumătate de mileniu de existenţă.

Conf. univ. EMIL BOLDAN

Activitate patriotică

Pionierii şi elevii din Capitală întîmpină sărbătoreşte aniversarea a 500 de ani de la emiterea celui mai vechi document care menţionează existenţa oraşului Bucureşti, participînd la numeroase acţiuni patriotice pe diferite şantiere de construcţii unde depun sute de ore de muncă voluntară. Elevii şi pionierii şcolii medii „Dr. Petru Groza", de pildă, au lucrat pe şantierul de construcţii al şcolii. Aci se construiesc încă 8 săli de clasă şi o frumoasă sală de festivităţi. Elevii au contribuit la reducerea preţului de cost al construcţiei cu peste 10.000 lei, recuperînd din demolări 20.000 de cărămizi, 250 kg. cuie şi 56 m² geamuri. Insemnate economii au fost obţinute şi prin descongestionarea căilor de acces ale şantierului de moloz şi materiale de construcţie pe care elevii le-au sortat apoi pe dimensiuni şi le au depozitat la îndemîna constructorilor.

Datorită muncii neobosite a constructorilor şi ajutorului pe care aceştia îl primesc de la şcolari, noile construcţii vor fi date în folosinţă cu mult mai devreme decît prevedea planul iniţial, şcoala urmînd să-şi desfăşoare cursurile numai în timpul dimineţii.

Mobilizaţi de organizaţia U.T.M., elevii şcolii medii „Dr. Petru Groza" întreprind în cinstea aceluiaşi eveniment şi diferite acţiuni de înfrumuseţare a oraşului. Ei au luat de curînd sub îngrijire plantaţiile de flori şi arborii de pe străzile Arhitect Mincu şi Barbu Delavrancea.

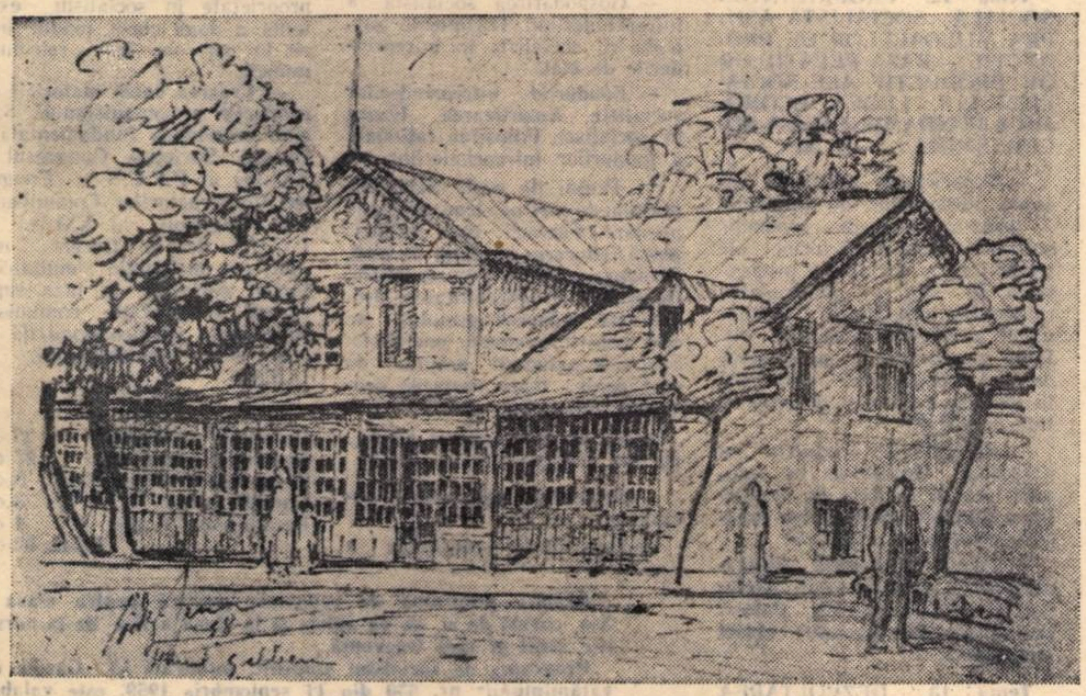

Aspect din vechiul Bucureşti (desen de prof. IOAN CIRDEI)

Manifestări culturale

La Clubul muncitorilor din învăţămînt din Capitală s-a organizat pentru cadrele didactice un ciclu de conferinţe pe tema „Bucureşti — 500 ani de existenţă istorică". Pînă în prezent s-au ţinut conferinţe pe temele: „Bucureşti în epoca feudală", „Momente din lupta revoluţionară a maselor populare din Bucureşti în perioada feudală". „Anul revoluţionar 1848 în Bucureşti". „Începuturile şi dezvoltarea mişcării muncitoreşti în Bucureşti". Ciclul mai cuprinde conferinţele: „Bucureşti, un mare centru industrial al ţării noastre". „Dezvoltarea comerţului în Bucureşti", „Din viaţa muzicală a oraşului Bucureşti", „Momente de seamă din istoria teatrului bucureştean", „Dezvoltarea învăţămîntului în Bucureşti". Conferinţele au trezit un mare interes în rîndurile pedagogilor.

Clubul muncitorilor din învăţămînt din Capitală mai organizează şi numeroase alte acţiuni legate de evenimentul sărbătoririi a 500 de ani de existenţă istorică a oraşului. Printre acestea menţionăm expoziţia de desene a profesorului Ioan Cirdei, intitulată „Bucureşti la a 500-a aniversare", care prezintă cîteva sute de lucrări. Expoziţia cuprinde desene înfăţişînd monumente istorice, precum şi numeroase aspecte ale Bucureştiului în plină construcţie socialistă.

In cinstea aceleiaşi sărbători, clubul organizează o şedinţă festivă a cercului literar „Mihail Sadoveanu", o expoziţie cu cărţi privitoare la trecutul oraşului şi un fotomontaj pe tema „Avîntul constructorilor în oraşul Bucureşti".

Programa de economie politică pentru clasa a X-a

Tema 1. OBIECTUL ECONOMIEI POLITICE — 4 ore

— Producția bunurilor materiale — baza existenței societății omenești. Elementele simple ale procesului de producție.

— Modul de producție și laturile sale: forțele de producție și relațiile de producție. Interacțiunea dintre forțele de producție și relațiile de producție. Trecerea de la un mod de producție la altul.

— Definiția economiei politice ca știință. Legile dezvoltării economice a societății. Legi specifice și legi comune. Particularitățile legilor economice. Rolul lui Marx, Engels și Lenin în crearea economiei politice a proletariatului. Caracterul militant transformator al economiei politice marxist-leniniste. Economia politică — parte constitutivă a marxism-leninismului. Caracterul istoric și caracterul de clasă și de partid al economiei politice.

Secțiunea I. MODUL DE PRODUCȚIE CAPITALIST.

A. CAPITALISMUL PRE-MONOPOLIST

Tema 2. PRODUCȚIA DE MĂRFURI. MARFA ȘI BANII — 4 ore

— Producția de mărfuri și condițiile apariției ei. Producția de mărfuri simplă și producția de mărfuri capitalistă.

— Marfa și cei doi factori ai ei: valoarea și valoarea de întrebuințare. Munca — unicul izvor al valorii mărfii. Dublul caracter al muncii întruchipat în marfă: munca concretă și munca abstractă. Mărimea valorii mărfii. Timpul de muncă socialmente necesar. Munca simplă și munca complexă. Marfa bani. Funcțiile banilor.

— Valoarea ca raport social — fetișismul mărfii.

— Legea valorii — lege a producției de mărfuri. Acțiunea legii valorii în producția de mărfuri bazată pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție. Importanța cunoașterii acțiunii legii valorii pentru politica partidului clasei muncitoare față de micii producători de mărfuri.

Tema 3. CAPITAL ȘI PLUSVALOARE — 4 ore

— Proprietatea privat-capitalistă asupra mijloacelor de producție, baza relațiilor de producție în capitalism.

— Transformarea banilor în capital. Forța de muncă ca marfă. Valoarea și valoarea de întrebuințare a mărfii forță de muncă.

— Procesul de producere a plusvalorii. Ziua de muncă și împărțirea ei în muncă necesară și supramuncă.

— Capitalul ca relație socială de producție. Capital constant și capital variabil. Importanța împărțirii capitalului avansat în capital constant și capital variabil. Rata plusvalorii ca expresie a gradului de exploatare.

— Cele două căi de sporire a plusvalorii: plusvaloarea absolută și plusvaloarea relativă. Plusvaloarea suplimentară. Legea plusvalorii, legea economică fundamentală a capitalismului.

— Salariul în capitalism. Salariul nominal și salariul real. Scăderea salariului real în capitalism. Lupta clasei muncitoare pentru ridicarea salariilor și pentru reducerea zilei de muncă. Lupta proletariatului din Romînia burghezo-moșierească împotriva exploatării.

Tema 4. ACUMULAREA CAPITALULUI ȘI PAUPERIZAREA PROLETARIATULUI — 2 ore

— Producția și reproducția. Reproducția capitalistă simplă și reproducția capitalistă lărgită. Acumularea capitalului. Compoziția organică a capitalului. Concentrarea și centralizarea capitalului.

— Procesul acumulării capitaliste și formarea armatei industriale de rezervă. Legea populației în capitalism. Suprapopulația relativă. Critica teoriei reacționare a lui Malthus și a malthusianismului contemporan.

— Legea generală, absolută a acumulării capitaliste. Pauperizarea relativă și absolută a proletariatului. Situația proletariatului în Romînia burghezo-moșierească. Contradicția fundamentală a modului de producție capitalist. Rolul istoric al proletariatului.

Tema 5. PROFITUL MIJLOCIU ȘI PREȚUL DE PRODUCȚIE — 1 oră

— Profitul ca formă transformată a plusvalorii. Rata profitului și factorii de care depinde mărimea ei.

— Concurența dintre ramurile producției și transformarea valorii mărfii în preț de producție. Importanța învățăturii lui Marx privind profitul mijlociu pentru lupta de clasă a proletariatului.

Tema 6. RELAȚIILE AGRARE IN CAPITALISM — 1 oră

— Structura agriculturii capitaliste.

— Marea și mica producție în agricultură. Ruinarea și eliminarea micilor gospodării agricole. Lupta de clasă la sate. Transformarea principalei mase a țărănimii în aliat al proletariatului. Situația maselor țărănești în Romînia burghezo-moșierească.

Tema 7. REPRODUCȚIA CAPITALULUI SOCIAL ȘI CRIZELE ECONOMICE DE SUPRAPRODUCȚIE — 3 ore.

— Produsul social total în capitalism.

— Problema realizării produsului social total.

— Condițiile realizării produsului social total în reproducția capitalistă simplă și lărgită.

— Contradicțiile reproducției capitaliste.

— Crizele economice de supraproducție și inevitabilitatea lor în capitalism. Cauza fundamentală a crizelor economice de supraproducție. Caracterul ciclic al reproducției capitaliste. Fazele ciclului industrial.

— Crizele economice de supraproducție și ascuțirea contradicțiilor capitalismului. Situația maselor muncitoare din Romînia burghezo-moșierească în timpul crizelor economice de supraproducție.

B. CAPITALISMUL MONOPOLIST

Tema 8. IMPERIALISMUL — STADIUL CEL MAI INALT AL CAPITALISMULUI — 2 ore

— Trecerea la imperialism.

— Cele cinci trăsături economice ale imperialismului:

a) Concentrarea producției și formarea monopolurilor. Monopolurile și concurența. Prețul de monopol. Monopolurile din Romînia burghezo-moșierească.

b) Monopolurile în sistemul bancar. Capitalul financiar și oligarhia financiară.

c) Exportul de capital. Formele exportului de capital. Consecințele exportului de capital.

d) Împărțirea economică a lumii între uniunile monopoliste internaționale.

e) Terminarea împărțirii teritoriale a lumii între marile puteri imperialiste și lupta pentru reîmpărțirea ei.

Acțiunea legii economice fundamentale a capitalismului în imperialism.

Tema 9. IMPERIALISMUL — ULTIMUL STADIU AL CAPITALISMULUI — 2 ore

— Locul istoric al imperialismului. Imperialismul capitalism monopolist. Imperialismul — capitalism parazitar sau în putrefacție. Imperialismul — capitalism muribund, ajunul revoluției proletare. Capitalismul monopolist de stat în principalele țări capitaliste (S.U.A., Anglia, Germania Occidentală, Franța etc.)

— Legea dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a țărilor capitaliste în imperialism și teoria leninistă a revoluției proletare.

Tema 10. CRIZA GENERALĂ A CAPITALISMULUI — 2 ore

— Scurtă caracterizare a crizei generale.

— Prima etapă a crizei generale. Esența crizei — apariția sistemului socialist. Criza sistemului colonial al imperialismului. Agravarea problemei pieților. Apariția fenomenului neutilizării cronice a unei părți din capacitatea de producție a întreprinderilor capitaliste. Șomajul cronic de masă. Crizele economice de supraproducție între cele două războaie mondiale. Situația economică a Romîniei între cele două războaie mondiale. Lupta maselor muncitoare din Romînia, conduse de P.C.R. împotriva exploatării, fascizării țării și împotriva războiului antisovietic.

— A doua etapă a crizei generale a capitalismului. Adîncirea crizei generale a capitalismului. Formarea sistemului economic socialist mondial. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Instabilitatea economiei țărilor capitaliste după al II-lea război mondial. Înrăutățirea situației clasei muncitoare. Ascuțirea contradicțiilor capitalismului. Combaterea teoriilor burgheze și revizioniste contemporane cu privire la imperialism.

— Lupta clasei muncitoare pentru pace, democrație și socialism.

Secțiunea II. MODUL DE PRODUCȚIE SOCIALIST

Tema 11. PERIOADA DE TRECERE DE LA CAPITALISM LA SOCIALISM — 7 ore

— Necesitatea perioadei de trecere de la capitalism la socialism. Dictatura proletariatului ca instrument de construire a economiei socialiste.

— Sectoarele economice în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Naționalizarea socialistă a principalelor mijloace de producție. Transformarea socialistă treptată a agriculturii. Apariția relațiilor de producție socialiste și apariția legilor economice proprii economiei socialiste. Rolul economic al statului socialist. Combaterea teoriilor burgheze și revizioniste cu privire la rolul economic al statului socialist. Clasele și lupta de clasă în perioada de trecere.

— Trăsăturile principale ale politicii economice a statului dictaturii proletariatului în condițiile perioadei de trecere.

— Industrializarea socialistă. Necesitatea industrializării socialiste. Industria grea — baza economiei socialiste. Izvoarele și ritmul industrializării socialiste. Superioritatea industrializării socialiste față de industrializarea capitalistă. Transformarea R.P.R. dintr-o țară agrară înapoiată într-o țară industrial-agrară.

— Transformarea socialistă a agriculturii. Necesitatea obiectivă a transformării socialiste a agriculturii. Planul cooperatist al lui Lenin. Transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R. Rolul S.M.T. în transformarea socialistă a agriculturii. G.A.S. Formele de cooperare în producția agricolă a R.P.R.

— Trăsăturile și legile generale proprii tuturor țărilor care trec la socialism. Combaterea teoriei revizioniste care neagă existența unor legi generale în construcția socialistă.

Tema 12. PROPRIETATEA SOCIALĂ SOCIALISTĂ ASUPRA MIJLOACELOR DE PRODUCȚIE — BAZA RELAȚIILOR DE PRODUCȚIE ALE SOCIALISMULUI. LEGEA ECONOMICĂ FUNDAMENTALĂ A SOCIALISMULUI — 2 ore

— Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție — baza relațiilor de producție socialiste. Cele două forme ale proprietății socialiste: proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colectivistă. Asemănările și deosebirile dintre ele. Rolul conducător al proprietății de stat. Proprietatea personală în socialism. Formele de proprietate în R.P.R.

— Relațiile de producție în socialism. Deosebirea lor radicală față de relațiile de producție capitaliste. Necesitatea apărării proprietății socialiste.

— Legea economică fundamentală a socialismului. Acțiunea ei în țara noastră. Folosirea ei de către partidul clasei muncitoare.

Tema 13. DEZVOLTAREA PLANICĂ PROPORȚIONALĂ A ECONOMIEI NAȚIONALE — 2 ore

— Necesitatea și posibilitatea dezvoltării planice a economiei naționale în socialism. Imposibilitatea planificării economiei naționale în capitalism. Legea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale, lege economică a socialismului. Principalele proporții din economia socialistă.

— Planificarea socialistă. Principiile planificării socialiste. Centralismul democratic — principiul fundamental al conducerii economiei naționale. Caracterul științific, partinic, unic, complex, obligator și mobilizator al planului. Controlul îndeplinirii planului. Planificarea economiei naționale a R.P.R. Succesele dezvoltării planificate a economiei R.P.R.

Tema 14. MUNCA SOCIALĂ ȘI PRODUCTIVITATEA MUNCII IN SOCIALISM — 2 ore

— Caracterul muncii în socialism. Noua atitudine față de muncă. Obligativitatea muncii. Dreptul la muncă. Disciplina socialistă a muncii. Întrecerea socialistă și importanța ei pentru economia socialistă.

— Creșterea necontenită a productivității muncii în socialism. Factorii de creștere ai productivității muncii. Importanța creșterii productivității muncii pentru creșterea producției socialiste și pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Tema 15. REPARTIȚIA DUPĂ MUNCĂ — LEGE ECONOMICĂ A SOCIALISMULUI. SALARIUL IN SOCIALISM — 1 oră

— Repartiția după muncă — lege economică a socialismului. Salariul în socialism și deosebirile lui față de salariul din capitalism. Formele salarizării în socialism. Normarea muncii.

— Măsurile luate de P.M.R. și Guvernul R.P.R. în vederea îmbunătățirii sistemului de salarizare, creșterii salariului real și cointeresării materiale a oamenilor muncii. Măsurile luate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959 pentru creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Tema 16. PRODUCȚIA DE MĂRFURI. LEGEA VALORII ȘI BANII IN SOCIALISM — 3 ore

— Necesitatea producției de mărfuri în socialism.

— Valoarea de întrebuințare și valoarea mărfurilor în economia socialistă.

— Rolul banilor în socialism și în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Funcțiile banilor.

— Prețul în socialism. Comerțul în socialism și în perioada de trecere. Acțiunea legii valorii în socialism și în perioada de trecere de la capitalism la socialism și folosirea ei de către statul socialist.

Tema 17. GOSPODĂRIREA SOCIALISTĂ A INTREPRINDERILOR (HOZRASCIOTUL) ȘI RENTABILITATEA — 2 ore

— Gospodărirea socialistă a întreprinderilor. Trăsăturile gospodăririi socialiste în întreprinderile de stat.

— Fondurile întreprinderilor socialiste. Amortizarea. Uzura în socialism. Folosirea rațională a fondurilor întreprinderilor.

— Prețul de cost. Structura prețului de cost pe elementele sale primare. Factorii care influențează reducerea prețului de cost. Structura prețurilor în socialism. Beneficiul și rentabilitatea. Importanța reducerii prețului de cost pentru economia socialistă. Sarcinile reducerii prețului de cost pentru toate ramurile economiei naționale a R.P.R.

Tema 18. RELAȚIILE AGRARE IN SOCIALISM — 1 oră

— Structura agriculturii socialiste.

— Gospodăria obștească a gospodăriilor agricole colective (artel).

— Ziua muncă și retribuirea muncii.

— Repartiția producției și a veniturilor gospodăriei agricole colective. Creșterea bunăstării țăranilor colectiviști.

— Superioritatea agriculturii socialiste.

Tema 19. REPRODUCȚIA SOCIALISTĂ — 3 ore

— Reproducția socialistă. Superioritatea ei față de reproducția capitalistă.

— Reproducția produsului social total. Împărțirea produsului social în două sectoare: sectorul I și sectorul II. Dezvoltarea cu precădere a sectorului I — lege economică obiectivă a reproducției lărgite. Importanța dezvoltării cu precădere a sectorului I pentru toate ramurile economiei. Acumularea socialistă.

— Reproducția forței de muncă în socialism; folosirea rațională a forței de muncă.

— Reproducția relațiilor de producție socialiste: consolidarea și dezvoltarea proprietății socialiste, dezvoltarea relațiilor de colaborare și ajutor reciproc și a relațiilor de repartiție socialistă. Reproducția în economia R.P.R.

— Venitul național în socialism și în țara noastră. Crearea și factorii de creștere a venitului național. Cele două mari fonduri sociale: fondul de acumulare și fondul de consum. Bugetul de stat al R.P.R.

Tema 20. SISTEMUL ECONOMIC SOCIALIST MONDIAL — 2 ore

— Apariția și dezvoltarea sistemului mondial socialist.

— Rolul U.R.S.S. și al R.P. Chineze în cadrul sistemului economic socialist. Relațiile economice de tip nou dintre țările sistemului economic socialist. Diviziunea socialistă internațională a muncii între țările sistemului economic socialist. Combaterea teoriilor revizioniste cu privire la formarea sistemului socialist și la natura relațiilor dintre țările socialiste.

— Principalele forme de colaborare economică a țărilor socialiste: coordonarea planurilor de dezvoltare a economiei țărilor socialiste, comerțul exterior, ajutorul reciproc tehnico-științific, acordarea de credite, pregătirea de cadre. C.A.E.R.

— Ajutorul acordat de U.R.S.S. țării noastre și celorlalte țări care construiesc socialismul. R.P.R. în sistemul socialist.

Tema 21. TRECEREA TREPTATĂ DE LA SOCIALISM LA COMUNISM — 2 ore

— Cele două faze ale societății comuniste: socialismul și comunismul. Trăsăturile comune: proprietatea socială asupra mijloacelor de producție; dezvoltarea armonioasă a economiei pe bază de plan; inexistența exploatării omului de către om, inexistența claselor antagoniste. Deosebiri: nivelul diferit de dezvoltare a forțelor de producție; munca devine o necesitate vitală în comunism spre deosebire de socialism; existența a două forme de proprietate în socialism, existența a două clase, modul diferit în care se face retribuția muncii.

— Crearea bazei materiale de producție a comunismului. Sarcina economică fundamentală a Uniunii Sovietice. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. — Congresul Constructorilor Comunismului. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre trecerea mai mult sau mai puțin simultană a țărilor socialiste la faza superioară a societății comuniste. Importanța istorico-mondială a construirii comunismului în U.R.S.S.

★

Economia capitalistă	25 ore
Economia socialistă	27 ore
Recapitulare trimestrială	3 ore
Lucrări scrise	3 ore
Recapitulare finală	4 ore
Total:	62 ore

Actuala programă de economie politică pentru clasa a X-a, cursul de zi, se va aplica și la clasa a X-a de la cursurile seral și fără frecvență.

Programa de socialism științific, publicată în „Gazeta învățămîntului" nr. 530 din 11 septembrie 1959, este valabilă și la clasa a XI-a de la cursurile seral și fără frecvență

Cunoştinţe de producţie

industrială

In ultimii ani şcoala noastră de cultură generală a făcut paşi însemnaţi pe drumul legării învăţămîntului de viaţă, de producţie. Se realizează astfel una din principalele sarcini puse de partid şi de guvern în faţa şcolii — apropierea învăţămîntului de munca productivă, trăsătură esenţială a învăţămîntului socialist. Începînd din 1956, în numeroase şcoli din oraşe şi centre industriale s-au introdus lucrări practice de atelier, iar din 1958 elevii şcolilor sătesti de 7 ani îşi însuşesc cunoştinţe agricole şi desfăşoară lucrări practice agricole. Introducerea activităţilor practice în producţie ale elevilor timp de două săptămîni la sfîrşitul anului şcolar a adîncit şi mai mult legătura şcolii cu producţia. Toate acestea au contribuit la o mai bună pregătire a elevilor pentru viaţă.

Noul an şcolar va constitui un pas mai departe în această privinţă, ca urmare a studierii de către elevi a cunoştinţelor elementare de producţie industrială în clasele V-VII de la oraşe şi din centrele industriale şi a studiului maşinilor cu aplicaţii practice în clasele VIII-XI. Şcoala de cultură generală va da astfel elevilor o orientare pre-profesională mai judicioasă, în funcţie de cerinţele economiei naţionale.

Predarea cunoştinţelor elementare de producţie industrială şi lucrările practice de atelier au scopul să dea elevilor cunoştinţe despre dezvoltarea industriei din ţara noastră şi să le formeze priceperi şi deprinderi practice în ceea ce priveşte cunoaşterea şi mînuirea sculelor şi utilajelor pentru prelucrarea lemnului şi metalelor sau în legătură cu lucrările electrotehnice. Stăpîni pe astfel de deprinderi practice, elevii vor avea posibilitatea să participe la producţie îndată după absolvirea şcolii.

Cunoştinţele elementare despre producţia industrială, care se predau în clasele VI-VII în cîte o oră pe săptămînă, vor fi transmise elevilor în strînsă legătură cu lucrările practice de atelier. In cadrul acestei discipline se dau elevilor noţiuni referitoare la muncă, la evoluţia uneltelor de muncă, la producţie şi mijloacele de producţie, la împărţirea economiei naţionale pe ramuri industriale. Mai departe elevii vor dobîndi cunoştinţe despre procesele tehnologice de fabricaţie care stau la baza fiecărei ramuri industriale, despre utilajele, maşinile şi instalaţiile tehnice caracteristice diferitelor ramuri industriale, despre materia primă, semifabricatele şi produsele ce se obţin în industria noastră şi despre structura organizatorică a întreprinderilor.

Inarmarea elevilor cu cunoştinţe elementare precise despre întregul proces al dezvoltării industriei noastre şi despre importanţa pe care o are fiecare ramură în opera de construire a socialismului pune în faţa cadrelor didactice care vor preda această disciplină sarcini deosebite. In primul rînd este necesară o pregătire şi o documentare temeinică pentru lecţii. Deosebit de importantă este studierea de către profesori a documentelor de partid în legătură cu dezvoltarea industriei din ţara noastră, pentru ca elevii să cunoască bine realizările din acest domeniu în comparaţie cu situaţia din timpul regimului burghezo-moşieresc, perspectivele de dezvoltare a diferitelor sectoare ale industriei şi influenţa pe care o exercită aceasta asupra creşterii nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. De asemenea, sînt necesare documentarea ştiinţifică asupra procedeelor tehnologice, o bună cunoaştere a întreprinderilor şi o strînsă legătură cu acestea.

In predare profesorii trebuie să se bazeze pe cunoştinţele dobîndite de elevi la fizică, la chimie, la matematică şi la desen.

Potrivit specificului lor este recomandabil ca lecţiile de cunoştinţe industriale să fie predate în clasă, în ateliere, laboratoare, în fabrică sau pe şantierele de construcţii şi să fie urmate de vizite în producţie, care să exemplifice şi să întărească noţiunile transmise elevilor.

Caracterul politehnic al învăţămîntului se accentuează şi mai mult în clasele VIII-XI prin introducerea studiului maşinilor cu aplicaţii practice, care permite elevilor să capete o orientare generală şi deprinderi de muncă pentru principalele ramuri industriale. Pe această bază absolvenţii şcolii medii capătă o orientare profesională corespunzătoare cu aptitudinile lor, avînd posibilitatea să intre direct în producţie.

In cadrul studiului maşinilor cu aplicaţii practice, elevii claselor VIII-XI vor dobîndi cunoştinţe despre construcţia, funcţionarea şi utilizarea uneltelor, a maşinilor-unelte, a maşinilor agricole, a automobilului, tractorului, a maşinilor şi aparatelor electrice şi îşi vor forma deprinderi practice pentru demontarea, montarea, repararea şi exploatarea acestor maşini. Programa prevede că elevii clasei a VIII-a vor studia uneltele, utilajele şi maşinile simple utilizate în procesul prelucrării metalelor şi vor efectua lucrări practice de atelier cu aceste unelte, utilaje şi maşini. In clasa a IX-a, în timp ce elevii şcolilor medii din oraşe şi centre industriale vor studia maşinile-unelte (strungul, maşina de frezat, raboteza, maşina de alezat etc.) şi vor învăţa să le mînuiască, cei de la şcolile medii din centrele agricole vor studia maşinile agricole şi vor efectua lucrări practice cu aceste maşini. In continuare, în clasa a X-a, elevii şcolilor medii din oraşe vor studia automobilul şi vor efectua în mod practic toate operaţiile legate de repararea, întreţinerea şi conducerea lui, pe cînd cei de la şcolile medii din centrele agricole vor studia tractorul şi vor efectua toate operaţiile legate de repararea, întreţinerea, exploatarea şi conducerea acestuia. In clasa a XI-a elevii vor primi cunoştinţe despre aparatele, instrumentele şi maşinile electrice utilizate în industrie, agricultură şi în gospodărie şi vor căpăta deprinderi practice în legătură cu construcţia, repararea şi exploatarea lor.

Ţinînd seama de faptul că studiul maşinilor cu aplicaţii practice necesită cunoştinţe tehnice de specialitate, predarea acestei discipline va fi încredinţată maiştrilor şi inginerilor cu experienţă în învăţămînt, urmînd ca lucrările să se desfăşoare în ateliere şi în întreprinderi pe grupe de cîte 15-20 elevi. Impărţirea elevilor pe grupe este determinată de caracterul practic al acestei discipline, organizarea şi conducerea lucrărilor neputîndu-se face în condiţii bune cu clase întregi de elevi.

Eşalonarea temelor din programa pentru studiul maşinilor cu aplicaţii practice are în vedere cunoştinţele căpătate de elevi la celelalte discipline şi îndeosebi la fizică, precum şi respectarea principiului accesibilităţii, al trecerii de la simplu la complex. In predarea cunoştinţelor despre maşini este necesar să se pornească de la explicarea fiecărui tip de maşină prevăzut în programă, a părţilor lui componente şi a principiilor de funcţionare, după care elevii vor trebui să vadă cum arată în realitate unealta sau maşina respectivă şi cum funcţionează ea, trecînd apoi la efectuarea operaţiilor de demontare, montare şi mînuire. De aceea studiul maşinilor şi aplicaţiile practice trebuie să se desfăşoare în ateliere bine înzestrate sau în întreprinderi, în ateliere de reparaţii auto, în parcurile de maşini şi tractoare ale gospodăriilor agricole de stat, S.M.T.-urilor sau centrelor mecanice. Rezolvarea acestei probleme necesită o strînsă legătură cu întreprinderile din localitate, o bună cunoaştere a specificului întreprinderilor de către profesorii care pot contribui la pregătirea teoretică şi practică a elevilor. In această acţiune deosebit de importantă este nevoie de un sprijin efectiv din partea organelor de învăţămînt, cărora le revine sarcina de a înlesni şi organiza colaborarea dintre şcoli şi întreprinderi pe plan local

O condiţie importantă de care trebuie să se ţină seamă în desfăşurarea activităţilor practice este aceea ca în procesul muncii elevii să producă material didactic şi obiecte utile.

Predarea noilor discipline introduse în planul de învăţămînt şi efectuarea lucrărilor şi aplicaţiilor practice la un nivel corespunzător vor contribui, fără îndoială, la adîncirea legăturii dintre şcoală şi viaţă, la întărirea dragostei pentru muncă a elevilor şi la înarmarea lor cu pregătirea multilaterală pe care o cere societatea socialistă tuturor membrilor săi.

C. MIHAI

Elevi din şcolile Capitalei vizitează Intreprinderea de construcţii metalice şi aparataj

agricolă

Experienţa primului an de predare a cunoştinţelor agricole în şcolile sătesti de cultură generală a arătat că buna desfăşurare a lecţiilor teoretice şi practice la această disciplină depinde de îndeplinirea unei serii întregi de condiţii legate de specificul ei. Valorificînd din plin experienţa dobîndită, profesorii de cunoştinţe agricole au datoria să se pregătească temeinic pentru munca lor în noul an şcolar, în care predarea acestei discipline s-a extins şi la clasele a VI-a şi a VII-a.

In primul rînd ei trebuie să-şi asigure o bună documentare asupra condiţiilor specifice agriculturii locale. Se ştie că regulile şi recomandările generale ale ştiinţei agricole sînt valabile numai dacă în aplicarea lor se ţine seama de factorii pedologici şi climatici locali. Cunoaşterea acestor factori presupune o documentare cît mai completă asupra condiţiilor naturale locale, precum şi asupra agrotehnicii diferenţiate care trebuie să se aplice într-o anumită regiune. De aceea este necesar ca profesorii să consulte literatura agricolă de specialitate, unde, pe baza cercetărilor experimentale executate în toate regiunile ţării, se dau numeroase directive agrotehnice concrete care pot servi pentru predarea lecţiilor teoretice şi practice. Este bine de asemenea ca profesorii să discute asupra problemelor agricole concrete ale regiunii în care se află şi asupra modului cum trebuie să adapteze lecţiile practice pe teren cu tehnicienii agronomi de la secţia agricolă a sfatului popular raional, de la staţiunile experimentale ale institutelor de cercetări, de la gospodăriile agricole de stat sau şcolile de agricultură de diferite specialităţi.

O sarcină de mare însemnătate a profesorului de cunoştinţe agricole o constituie stabilirea unei legături permanente cu gospodăriile agricole socialiste din localitate. Adaptarea cunoştinţelor agricole la realitatea locală presupune totodată şi participarea şcolii la procesul de producţie din gospodăriile agricole socialiste, prin munca elevilor, în timpul aplicaţiilor practice. Chiar acum, o dată cu începerea cursurilor, conducerea şcolii, împreună cu conducerea gospodăriei respective trebuie să întocmească un program comun de acţiune, în care să se prevadă în special următoarele elemente: terenurile ce vor fi atribuite pentru practica elevilor, felul cum vor fi folosite aceste terenuri, uneltele şi materialele necesare, delegaţii gospodăriei care se vor ocupa permanent de buna desfăşurare a practicii. Stabilind o legătură permanentă cu gospodăria agricolă colectivă sau de stat din localitate, profesorii care predau cunoştinţele agricole vor putea să se documenteze şi în privinţa problemelor specifice ale agrotehnicii diferenţiate din regiunea respectivă.

Trebuie organizate din vreme lucrările pregătitoare pe lotul şcolar. Pentru cursul de cunoştinţe agricole, lotul şcolar reprezintă o ilustrare cu elemente concrete a lecţiilor teoretice de bază. Multe asemenea lecţii se predau direct pe teren, lîngă parcelele cultivate. Pentru ca munca pe lot să se desfăşoare cît mai bine, este necesar să asigurăm înzestrarea lui materială, să stabilim temele de exploatare şi de experimentare sau de demonstraţii şi să întocmim planul de cultură.

Prin înzestrarea materială înţelegem în primul rînd procurarea uneltelor. Trebuie să procurăm apoi din vreme, în cantităţi suficiente, seminţe, puieţi, răsaduri şi răsadniţe, îngrăşăminte etc. astfel încît lucrările practice să decurgă curent şi cu maximum de eficacitate instructivă. Trebuie să asigurăm de asemenea împrejmuirea lotului, parcelarea lui şi plantarea perdelei de protecţie contra efectelor negative ale vîntului.

Temele de exploatare le vom stabili în funcţie de programa şcolară şi de plantele agricole indicate a se cultiva în regiune, prevăzînd şi normele agrotehnice de cultură a plantelor respective. La fel, temele experimentărilor şi demonstraţiilor vor indica subiectele acestora şi modalităţile practice de efectuare. Planul de cultură concretizează în mod analitic întreg programul de activitate al lotului şcolar, pe baza temelor stabilite şi a materialelor de care dispunem. Intr-o formă mai sintetică planul de cultură se poate prezenta ca un tabel în care se prevăd: lista plantelor ce se vor cultiva pe parcelele lotului, suprafaţa ce revine fiecăreia, cantitatea de sămînţă sau numărul de puieţi de plantat, calendarul executării aplicaţiilor practice în legătură cu principalele lucrări agricole.

Multă atenţie trebuie acordată şi procurării materialului didactic.

Pentru lecţiile despre sol, lecţii care se predau încă în primul trimestru la clasa a V-a, trebuie să pregătim din vreme colecţii de roci şi miherale, planşe sau diapozitive reprezentînd microorganismele din sol, mostre cu elementele componente ale solului, probe de sol şi profile de sol caracteristice solurilor zonale din regiunea în care se află şcoala. Pentru capitolul referitor la îngrăşăminte vom pregăti o colecţie de îngrăşăminte chimice azotate, fosfatice şi potasice, mostre de îngrăşăminte bacteriene şi altele. Pentru capitolul despre seminte este necesară o colecţie cît mai completă de seminţe de plante agricole, seminţe de buruieni, utilaj pentru executarea demonstraţiilor de încercare a facultăţii germinative a seminţelor etc. Pentru predarea importantelor capitole din fitotehnie (clasa a VI-a) despre caracterele botanice ale plantelor de cultură (cereale, leguminoase, textile, uleioase, furajere etc.) care se predau în timpul toamnei şi iernii, trebuie să culegem cantităţi suficiente de plante agricole întregi şi să le ierbarizăm cu grijă, spre a le putea folosi la vreme pentru explicaţii. De asemenea, putem începe de pe acum şi desenarea diferitelor planşe intuitive reprezentînd asolamente, secţiuni prin maşini etc.

Problema pregătirii în vederea predării cunoştinţelor agricole trebuie să constituie o preocupare de căpetenie pentru conducerile şcolilor şi cadrele didactice de specialitate.

S. PETRE

PROGRAME NOI

Pe baza modificărilor aduse planurilor de învățământ ale școlilor de cultură generală, pentru acest an școlar programele de învățământ au fost revăzute și îmbunătățite. Pentru unele discipline nou introduse în planurile de învățământ, cum ar fi cunoștințele elementare de producție industrială și studiul mașinilor cu aplicații practice, ca și pentru alte discipline, s-au elaborat programe noi.

In elaborarea sau îmbunătățirea programelor actuale s-a urmărit realizarea unei mai strînse legături a cunoștințelor transmise elevilor cu realitățile construcției socialiste și cu aplicațiile practice ale acestor cunoștințe în industrie și agricultură, precum și înlăturarea unor chestiuni de amănunt, neesențiale, în vederea lichidării supraîncărcării elevilor.

Totodată, noile programe accentuează caracterul educativ al lecțiilor în vederea dezvoltării la elevi a dragostei față de patrie și de Partidul Muncitoresc Romîn.

Prezentăm mai jos cîteva din noile programe de învățămînt.

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÎNĂ. La lectura literară, conținutul programei oferă profesorilor posibilități multiple de a sădi în sufletele elevilor sentimente de dragoste și devotament față de patrie, de poporul muncitor și de partid, prin alegerea unor texte literare care să înfățișeze realități din acești ani glorioși de luptă, de transformări sociale sub conducerea partidului, imagini din viața și lupta comuniștilor.

Prin conținutul lor bogat în valori morale și estetice, aceste texte literare vor contribui la dezvoltarea în sufletele elevilor a convingerilor comuniste și le vor aprinde dorința de a-și dărui forțele și priceperea pentru cauza poporului muncitor.

La gramatică s-a accentuat caracterul practic al predării, insistîndu-se mai mult asupra exercițiilor și aplicațiilor practice.

La teoria literaturii (clasa a VIII-a), pe lîngă unele texte din literatura populară și clasică, noua programă cuprinde mai multe texte pe teme actuale din literatura contemporană, texte ce vor fi cuprinse într-o broșură care va apărea în curînd, ca anexă la manual.

Programa recomandă să se acorde toată atenția speciilor literare nou introduse (imnul, cîntecul, reportajul literar, pamfletul) și textelor pentru exemplificarea diferitelor specii și genuri literare.

Noua programă prevede și 18 ore de gramatică la clasa a VIII-a și cîte 9 ore la clasele a IX-a și a X-a, în care se vor face lecții aplicative.

PROGRAMELE DE MATEMATICĂ pun accent mai mare pe legarea cunoștințelor de viața înconjurătoare, pe utilizarea în compunerea problemelor a datelor din diverse domenii ale tehnicii, din agricultura socialistă și din celelalte sectoare ale economiei naționale.

Programele cuprind mai multe probleme cu caracter practic și lucrări practice de măsurători sau de determinare a unor dimensiuni, ceea ce va contribui la cunoașterea de către elevi a realităților din industrie și agricultură și le va trezi dorința de a lucra în aceste sectoare.

LA FIZICĂ ȘI CHIMIE s-au elaborat programe noi pentru toate clasele VI—XI, la alcătuirea lor ținîndu-se seamă de necesitatea de a-i pregăti pe elevi pentru o contribuție activă la dezvoltarea economică a țării.

Atît în programele pentru clasele VI—VII cît și în programele pentru clasele VIII—XI, s-au introdus teme asupra unor aplicații practice ale fizicii și chimiei în industrie, agricultură, construcții, cum sînt: folosirea firului cu plumb și a nivelei cu bulă de aer în construcții, aplicații ale vaselor comunicante în agricultură, folosirea bioxidului de sulf, îngrășăminte chimice agricole, aplicații ale motoarelor cu reacție în aviație, ultrasunetele și aplicațiile lor în tehnică etc.

Programele cuprind teme legate de dezvoltarea diferitelor ramuri ale industriei în țara noastră, de realizările științei și tehnicii sovietice, arătînd elevilor posibilitățile nelimitate de dezvoltare a științei și tehnicii în orînduirea socialistă.

NOILE PROGRAME DE GEOGRAFIE urmăresc în primul rînd ca elevii să cunoască bogățiile și frumusețile patriei, realizările înfăptuite sub conducerea partidului, pun un mai mare accent pe latura educativă a lecțiilor.

Programa pentru clasa a V-a urmărește să adîncească educarea în spirit științific-materialist a elevilor prin transmiterea primelor noțiuni despre univers și despre nașterea sistemului nostru solar.

Suprimînd unele amănunte neesențiale, programele de geografie a R.P.R. pentru clasele VII și XI cuprind lecții noi privind pe vecinii noștri, relațiile strînse cu aceștia în trecut și astăzi, o privire de ansamblu asupra orașului București. Programele leagă cunoștințele de geografie fizică de importanța economică a bogățiilor țării.

In programele pentru clasele V, VI și IX s-a prevăzut un număr sporit de ore pentru studiul geografiei U.R.S.S., țara care construiește comunismul, au apărut lecții noi despre țările care s-au eliberat de sub jugul colonialismului, se subliniază mai mult rolul partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste, cît și al celor din țările capitaliste și dependente.

Programa de geografie pentru clasa a III-a, privitoare la geografia regiunii, are scopul de a face cunoscute elevilor satul (orașul), raionul și regiunea în care trăiesc, de a le dezvolta dragostea față de ținutul natal, de a-i familiariza cu primele noțiuni de geografie fizică.

MANUALE NOI

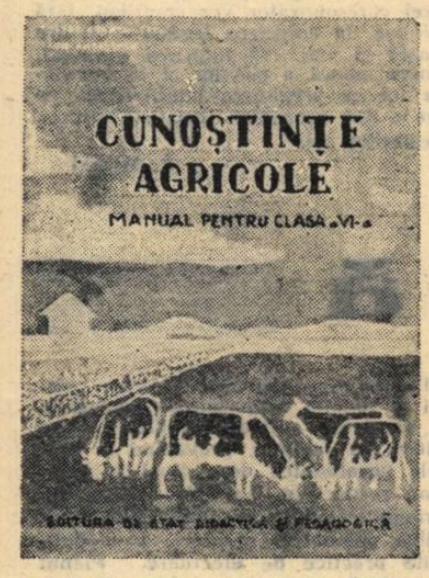

84 de titluri de manuale noi, originale, în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare, se vor afla în anul acesta la îndemîna cadrelor didactice și a elevilor. Se numără printre ele manuale de limba română — atît pentru școlile cu limba de predare română, cît și pentru școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare — manuale de limba rusă, culegeri de texte din literatura maghiară, manuale de limba engleză, de limba franceză și de limba germană, manuale de latină etc.

Pentru înarmarea elevilor cu bazele concepției materialist-dialectice despre societate apar manuale de economie politică și socialism științific, precum și noi manuale de istorie.

O deosebită atenție s-a acordat editării manualelor menite să contribuie la întărirea legăturii învățămîntului cu viața. Apar astfel manuale noi de matematică, fizică, chimie, biologie, geografie, al căror conținut este strîns legat de problemele practicii. De asemenea, s-au tipărit manuale de lăcătușărie și tîmplărie, precum și manuale de cunoștințe agricole pentru clasele V-VII.

In același timp apar 83 de titluri noi, originale de manuale pentru școlile profesionale și tehnice, printre care se numără manualele „Construcții de clădiri" (în trei volume), „Exploatări miniere", „Electrotehnică" etc.

Prezentăm mai jos cîteva din noile manuale.

„LECTURI LITERARE" PENTRU CLASA A VII-A cuprinde, într-o expunere cronologică, unele dintre cele mai valoroase opere ale literaturii noastre, însoțite de noțiuni de teorie literară pe măsura înțelegerii elevilor. Manualul conține texte din operele marilor noștri scriitori clasici, precum și numeroase texte din literatura actuală care reflectă în imagini de o reală valoare artistică cuceririle poporului muncitor, lupta eroică pentru construirea socialismului.

Este de subliniat că, față de manualele din anii trecuți, manualul acesta cuprinde compuneri-lecții și compuneri-teme ce vor constitui un îndreptar pentru elevi atît în ceea ce privește analiza și sinteza literară, cît și în ceea ce privește creația lor originală.

„ISTORIA PATRIEI" PENTRU CLASA A IV-A este un manual care înfățișează într-un limbaj simplu, pe înțelesul copiilor, fapte și evenimente din istoria poporului nostru, explicate în lumina documentelor de partid și de stat. Toate capitolele manualului sînt astfel alcătuite încît elevii să desprindă ideea că poporul este făuritorul istoriei.

Lecțiile sînt însoțite de texte ilustrative din literatura beletristică și de numeroase fotografii.

„ISTORIA PATRIEI" PENTRU CLASA A VII-A prezintă periodizarea istoriei poporului nostru la un nivel accesibil elevilor din clasa respectivă, insistînd în mod deosebit asupra perioadei de trecere de la o orînduire socială la alta (de la sclavagism la feudalism, de la feudalism la capitalism și de la acesta la socialism). In manual se acordă multă atenție problemei formării poporului romîn.

In toate capitolele se reliefează rolul maselor populare în desfășurarea procesului istoric, ca și contribuția poporului romîn la progresul și dezvoltarea culturii universale.

„TRIGONOMETRIA" PENTRU CLASA A X-A. Apărînd în două ediții — una pentru clasa a X-a reală și cealaltă pentru clasa a X-a umanistică — manualul de trigonometrie urmărește în primul rînd să ajute pe profesori în realizarea sarcinii lor de a lega teoria de practică. In acest scop se tratează în mod special o serie de chestiuni teoretice care au o largă aplicare în producție și se dau numeroase exerciții și probleme aplicative.

„FIZICA" PENTRU CLASA A XI-A tratează problemele de optică și structura materiei la un nivel ridicat, corespunzător pregătirii elevilor din ultimul an al școlii medii. Manualul prezintă problemele în strînsă legătură cu producția. De asemenea, sînt subliniate realizările cele mai noi ale fizicienilor din țările socialiste și din întreaga lume.

„CHIMIA ORGANICA" PENTRU CLASA A XI-A înfățișează numeroase aspecte ale industriei noastre chimice în plină dezvoltare, tratînd o serie de metode de valorificare a bogățiilor țării. Elevii vor afla astfel cum se valorifică în țara noastră sarea, petrolul, stuful etc., în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. De asemenea ei vor cunoaște cum se fabrică masele plastice, materialele colorante, medicamentele — produse fabricate în prezent de industria noastră chimică și care în trecut se importau.

„BAZELE DARVINISMULUI" PENTRU CLASA A XI-A. Intemeiat pe concepția materialist-dialectică despre viață, manualul prezintă problemele biologiei în lumina acestei concepții, combătînd curentele idealiste, mecaniciste, pseudo-științifice. El cuprinde numeroase exemple legate de flora și fauna țării noastre, vorbește despre activitatea unor biologi romîni de seamă, ca și despre contribuția științei ruse și sovietice la dezvoltarea biologiei.

Figurile și planșele colorate, executate artistic contribuie la valoarea instructiv-educativă a manualului.

„MANUALUL DE GEOGRAFIE" PENTRU CLASA A III-A. Infățișînd geografia regiunii București, acest manual constituie prima încercare de a prezenta, la nivelul clasei a III-a, conținutul geografiei regionale, pentru a-i înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice despre viața înconjurătoare. Manualul se bazează pe intuiția vie a elementelor concrete din orizontul local, urmînd firul descrierii de la cunoscut la necunoscut, de la apropiat la depărtat.

„CUNOȘTINȚE AGRICOLE" PENTRU CLASA A VI-A tratează probleme de cultură a cerealelor și creștere a animalelor. Noțiunile principale privitoare la aceste probleme sînt prezentate la nivelul înțelegerii elevilor. Se stăruie în mod deosebit asupra metodelor agrotehnice înaintate. Cifrele comparative cuprinse în manual cu privire la rezultatele diferitelor recolte obținute pe terenurile gospodăriilor agricole colective și pe ogoarele țăranilor individuali îi vor convinge pe elevi asupra superiorității sectorului socialist al agriculturii, asupra avantajelor muncii în comun cu mijloace mecanizate.

„CUNOȘTINȚE AGRICOLE" PENTRU CLASA A VII-A. Acest manual completează cunoștințele agricole studiate de elevi în clasa a VI-a, prezentînd noțiuni despre pomicultură și viticultură. El cuprinde, de asemenea, două capitole despre mașini agricole și tractoare și despre organizarea muncii în unitățile agricole socialiste. Numeroasele referiri la hotărîrile și directivele partidului și guvernului îi vor lămuri pe elevi asupra unor importante probleme ale construirii socialismului în țara noastră.

Manualul va putea fi folosit și de părinții elevilor din mediul rural, contribuind astfel la culturalizarea maselor, la răspîndirea cunoștințelor celor mai noi în domeniul practicii agricole.

„LUCRARI PRACTICE DE TIMPLĂRIE" PENTRU CLASA A V-A cuprinde variate cunoștințe tehnice și tehnologice privind structura și proprietățile lemnului, prelucrarea lui, precum și indicații cu privire la mînuirea uneltelor și mașinilor folosite în munca din atelierul de tîmplărie. De asemenea, în manual se dau indicații elementare de desen și cunoștințe în legătură cu operațiile de bază în lucrările de tîmplărie.

La sfîrșitul manualului se arată modul de executare a unor obiecte din lemn, ca aplicare a operațiilor de prelucrare predate în cursul anului.

„PRELUCRAREA MANUALA A METALELOR, LUCRARI PRACTICE DE ATELIER" PENTRU CLASA A VI-A ȘI CLASA A VII-A este un manual cu ajutorul căruia elevii vor căpăta cunoștințe cu privire la principalele procedee de prelucrare manuală a metalelor, la uneltele și mașinile folosite în acest scop, la confecționarea unor obiecte din metal — de la unelte simple la aparate de laborator și chiar la unele mașini mai puțin complicate.

De asemenea, manualul cuprinde noțiuni cu privire la schițarea pieselor, citirea desenelor tehnice, organizarea rațională a muncii etc.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 532 — Vineri 25 septembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

Elevii clasei a V-a de la școala de 7 ani din satul Călugăreni, raionul Vidra, au venit în vizită la cei mai mici colegi ai lor, elevii clasei I-a.

UN MOMENT DE MARE ÎNSEMNATATE ÎN VIAȚA INTERNAȚIONALA

Locul central în ziarele din orice colț al lumii îl ocupă vizita tovarășului Hrușciov în S.U.A. Au fost zile cînd ziare americane au acordat chiar spațiul record de 7 pagini relatărilor manifestărilor prilejuite de prezența șefului guvernului sovietic pe pămîntul american.

Atenția aceasta nu este de loc întîmplătoare. Ea a fost dictată de năzuința fierbinte a opiniei publice mondiale de a se găsi căi noi pentru destinderea situației internaționale. Oamenii simpli de pretutindeni își exprimă speranța că schimbul de vizite sovieto-americane va exercita o influență binefăcătoare asupra întregii vieți internaționale.

Aceste speranțe se bazează mai ales pe consecvența politicii de pace a Uniunii Sovietice, politică ce se bucură de calda aprobare a popoarelor. E semnificativ că mase mari de americani — asupra cărora adepții „războiului rece" au desfășurat o intensă și îndelungată propagandă antisovietică — salută astăzi pe șeful guvernului sovietic cu o prietenie pe care nu pot să o nege nici măcar cei mai înrăiți dușmani ai colaborării internaționale. La San Francisco a luat forme impresionante primirea făcută de către americanii simpli, pentru care cauza păcii are o importanță vitală. In statul Iowa, N. S. Hrușciov s-a bucurat de asemenea de o primire ce dovedea sincere simțăminte prietenești. La Des Moines, peste 25.000 de oameni au ieșit pe străzi spre a saluta pe conducătorul guvernului sovietic. Agenția „France Presse" subliniază: „Aceasta este o cifră foarte importantă, ținînd seama de faptul că orașul nu are decît 210.000 locuitori, dintre care numeroși erau la ora aceea la serviciu". In oraș a avut loc chiar un concurs pentru cel mai bun mesaj de salut adresat lui N. S. Hrușciov. Concursul a fost cîștigat de o gospodină care a scris pe o pancardă: „Tovarășe Hrușciov, împreună să tindem spre o lume pașnică".

Călătoria lui N. S. Hrușciov în S.U.A. este comentată de întreaga presă mondială. Ceea ce atrage în mod deosebit atenția comentatorilor este istoricul discurs pe care tovarășul Hrușciov l-a rostit la O.N.U., discurs în cadrul căruia a prezentat propunerile de extraordinară importanță privind dezarmarea totală și generală. Ce înseamnă în esență aceste propuneri? Înseamnă a face în mod practic imposibil războiul. N. S. Hrușciov a arătat hotărîrea guvernului sovietic de a se realiza în cel mai scurt timp posibil o lume fără armate și fără armamente, fără cursa înarmărilor ce înghite anual peste 100 miliarde de dolari. Ar fi o lume a înțelegerii între popoare, a deplinei convietuiri pașnice. Propunerile sovietice sînt clare și pe deplin realizabile. Ele prevăd ca în decurs de patru ani toate statele să înfăptuiască dezarmarea totală, astfel încît, la capătul celor trei etape propuse, nici un stat să nu mai dispună de mijloace de ducere a războiului. Înfăptuirea acestor propuneri nu mai prezintă dificultăți de control. În condițiile dezarmării totale, statele nu au ce ascunde unul față de celălalt. Prin aceasta se realizează un adevărat control și nu un instrument de spionaj, așa cum unele cercuri din apus visează să fie controlul dezarmării.

In lumea întreagă propunerile formulate de guvernul sovietic au avut un ecou de o intensitate fără precedent. Pe bună dreptate ziarul japonez „Asahi" scria: „Ochii tuturora se îndreaptă spre cuvîntarea rostită de Hrușciov în problema dezarmării". „Daily Mail" din Londra vorbea despre propunerea sovietică ca fiind o „concepție uluitoare". Iar un alt ziar englez, „Daily Mirror", sublinia: „Ar fi o nebunie dacă occidentul nu ar folosi această ocazie pentru a scurta drumul în vederea unei păci pe plan internațional". Această idee merită a fi reținută. In prezent, de atitudinea puterilor occidentale depinde dacă vor fi de îndată eliminate primejdiile războiului. Puterile apusene au o mare răspundere în acest moment istoric. Guvernele apusene, dacă vor refuza și de astă dată propunerile sovietice, cum au făcut și în trecut, vor trebui să înfrunte propriile lor popoare și întreaga opinie publică mondială, care dorește fierbinte realizarea dezarmării.

Discuțiile între N. S. Hrușciov și D. Eisenhower încep. Atenția omenirii întregi este încordată. Dacă partea americană va da dovadă în aceste momente de o atitudine pozitivă, schimbul de vizite sovieto-american la cel mai înalt nivel poate să marcheze un punct de cotitură în viața internațională. Uniunea Sovietică a făcut și face tot ceea ce depinde de ea pentru însănătoșirea atmosferei internaționale. Occidentul trebuie să facă însă dovada unor intenții sincere, pașnice. Aceasta așteaptă popoarele.

Cerințe ale muncii educative

Conținutul educației în spirit comunist este bine cunoscut pedagogilor noștri. Doar ei dăltuiesc în făpturile plăpînde aduse de mînă la școală în primele zile de cursuri chipul omului ce mîine va deveni constructor al vieții noi. Importanța unor sarcini ale muncii educative se cere a fi totuși din nou subliniată acum, cînd am început un an nou.

Școala — acest nesecat izvor de cadre pentru construcția vieții noi — are datoria de a crește oameni însuflețiți de o adîncă iubire pentru patrie, care să-i îndemne să muncească și să depună eforturi pe șantiere, în fabrici și uzine, pe ogoare, în școli, în laboratoare și instituții, în scopul propășirii țării noastre. Este vorba nu de o iubire manifestată doar prin vorbe, ci de un patriotism activ, dovedit prin fapte. Este o datorie de frunte a fiecărui pedagog de a face ca de pe băncile școlii să nu pornească în viață demagogi, ci adevărați patrioți, oameni modești, simpli și cinstiți, gata să se sacrifice pentru cauza poporului muncitor. Aceasta înseamnă că în toate activitățile școlare trebuie să punem un mare accent pe formarea convingerilor. Dar lecțiile, activitățile școlare și extrașcolare în care abundă afirmațiile goale, neînsoțite de explicații, nefundamentate pe argumente și fapte luate din viață nu conving. Au putere de convingere și deci și forță educativă numai afirmațiile ilustrate cu elemente furnizate de viață. De pildă, adevărul că în patria noastră au loc realizări nemaiîntîlnite la noi în trecut va fi crezut cu tărie dacă spusele profesorului sînt urmate de vizitarea unor fabrici construite în anii aceștia, în care elevii, stînd de vorbă cu muncitorii mai bătrîni, vor afla despre condițiile de loc favorabile ale muncii în fabricile vechi, sau vor afla aceasta din fotografii, din filme și alte documente autentice, dacă ei vor vedea cu ochii lor unități industriale care produc pentru întîia oară în istoria industriei noastre obiecte altădată importate din străinătate. Conștiința că în statul nostru democrat-popular au loc realizări la care în trecut nici nu îndrăzneam să visăm sporește încrederea copiilor în forța poporului nostru muncitor condus de partid, în viitorul strălucit al patriei, îi îndeamnă la fapte măreție.

O dovadă a dragostei pentru patrie este desigur grija față de avutul obștesc, respectarea muncii colective. Vrem să ne referim în cîteva cuvinte la respectul pentru ceea ce se cheamă lucrul mărunt. Am auzit copii vorbind cu cuvintele cele mai frumoase și sincere despre patria lor. I-am văzut și la faptă, muncind cu dragoste și interes pe șantierele de construcții. In clasă, însă, unii din ei au săpat... pe bancă (!) cu toată priceperea, ca semn al dragostei, inițialele școlii în care învață. Sîntem convinși că acești copii nu au fost ajutați să înțeleagă faptul că dragostea de patrie începe cu grija pentru obiectul cel mai mărunt care a fost creat de popor sau aparține acestuia — pentru bancă, tablă, pentru pomul de lîngă drum și ispititoarele flori din parc, pentru înseși cărțile și caietele proprii. E necesar să se rețină că, pe lîngă dezvoltarea respectului și admirației pentru marile realizări ale poporului, nu trebuie neglijată cultivarea acestei griji față de lucrurile mărunte din mediul înconjurător aparținînd colectivității. Numeroase sînt ocaziile ce se ivesc în școală în care profesorul poate demonstra copiilor că și lucrurile mărunte își au importanța lor în ansamblul vieții colective, că ele trebuie respectate ca bunuri ale întregului popor.

Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist se leagă organic de formarea lor pentru muncă, pentru munca dusă în folosul patriei. Regimul nostru a lovit fără cruțare în exploatatori, în cei învățați să trăiască din munca altora. In statul socialist, în care fiecare trebuie să lucreze, munca nu mai este o corvoadă. Ea a devenit mai ușoară, mai plăcută și partidul a ridicat-o la loc de cinste. Școala trebuie să crească oameni pentru muncă și nu să dea țării domnișori leneși și îmbuibați, care capitulează în fața primelor greutăți întîlnite în viață. Aceasta înseamnă că în școală chiulul și superficialitatea trebuie să fie combătute cu hotărîre, hărnicia relevată, încurajată. Mobilizarea părinților în sprijinirea școlii pentru educarea în acest fel a copiilor este, bineînțeles, necesară. Sprijinul organizației de pionieri și U.T.M. în această problemă e indispensabil. Dar nu acest aspect vrem să-l subliniem aici. Dezvoltarea țării noastre pe drumul socialismului reclamă un număr mare de specialiști, de muncitori și tehnicieni în industrie și agricultură. Ca urmare, educarea elevilor pentru muncă trebuie înțeleasă nu numai în sensul de a crește oameni harnici, ci și de a cultiva interesul, dragostea pentru activitățile direct productive. Mai ales practica în producție, vizitele și excursiile în fabrici și uzine, pe ogoare, pe șantiere, lecțiile de cunoștințe industriale, de studiu al mașinilor, lecțiile de cunoștințe agricole și lucrările practice în industrie și agricultură dezvăluie elevilor frumusețea muncii în aceste sectoare, îi ajută să se orienteze în alegerea meseriei spre domenii direct productive, să dorească a contribui activ la producerea bunurilor materiale.

Viața însăși a cerut introducerea unor activități și discipline ca acelea arătate mai sus. Viața însăși cere școlii să le acorde cea mai mare atenție, ele contribuind la dezvoltarea dragostei pentru munca în producția industrială.

Lecțiile teoretice și practice, activitățile în afară de clasă și extrașcolare trebuie folosite cu toată stăruința pentru educarea unor adevărați patrioți, a unor cetățeni harnici și cinstiți a căror viață își găsește sensul în munca desfășurată acolo unde interesele patriei o cer. Datoria patriotică a fiecărui educator este de a ține seama de această cerință.

Cadre pentru şcolile de 7 ani

Generalizarea treptată în toată ţara a învăţămîntului de 7 ani a făcut să crească nevoia de cadre didactice în special pentru clasele V—VII de la şcolile de 7 ani din mediul sătesc. In vederea asigurării necesarului de cadre didactice, începînd cu acest an şcolar au luat fiinţă un număr de 5 institute pedagogice care pregătesc profesori pentru şcolile de 7 ani.

Aceste institute pedagogice, cu durata de şcolarizare de 3 ani, vor funcţiona la Bucureşti, Craiova, Iaşi, Galaţi şi Timişoara. Ele vor fi organizate pe secţii, în funcţie de profilul actual al planurilor de învăţămînt pentru şcolile de cultură generală. Important de menţionat este faptul că în profilul secţiilor sînt cuprinse şi disciplinele nou introduse în planurile de învăţămînt în vederea apropierii şcolii de viaţă, de producţie, cum este cazul cunoştinţelor teoretice şi practice agricole sau industriale. Astfel, cei care vor urma secţiile de matematică, fizică vor studia cunoştinţe industriale teoretice şi practice, iar la secţiile de chimie, ştiinţe naturale se vor studia cunoştinţe agricole teoretice şi practice. Aceasta va asigura o bună pregătire a cadrelor didactice pentru disciplinele respective. In general profilul institutelor a fost stabilit astfel încît absolvenţii lor să fie pregătiţi în specialităţi înrudite, din care să se poată constitui catedre complete, în deosebi în acele şcoli de 7 ani de la sate care au un număr redus de clase V—VII. Astfel, secţia filologie va pregăti profesori pentru predarea limbii şi literaturii romîne şi a limbii ruse. O altă secţie va pregăti profesori pentru istorie, geografie, constituţie.

Se ştie că la şcolile de 7 ani din mediul sătesc, în special la cele care au o singură serie de clase V—VII, datorită numărului redus de ore, la educaţie fizică, muzică şi desen nu se pot constitui catedre de specialitate, din care cauză predarea acestor discipline a fost încredinţată adesea unor cadre necalificate sau dată în completare de catedră unor profesori a căror pregătire nu avea uneori nici o legătură cu educaţia fizică, muzica sau desenul. Prin felul cum sînt organizate, noile institute pedagogice vor contribui în mare măsură şi la rezolvarea acestei situaţii. Deoarece studenţii de la fiecare secţie sînt obligaţi să studieze în plus, la alegere, muzica, desenul sau educaţia fizică, la repartizarea în învăţămînt ei vor putea asigura şi predarea acestor discipline în condiţii bune.

La institutele pedagogice de 3 ani vor fi primiţi, pe bază de concurs, fii ai oamenilor muncii absolvenţi ai şcolilor medii şi absolvenţi ai şcolilor pedagogice. Aceştia vor încheia contracte cu sfaturile populare regionale, angajîndu-se să lucreze cel puţin 6 ani după absolvire ca profesori la şcolile de 7 ani din mediul sătesc.

Înfiinţarea institutelor pedagogice de 3 ani constituie o măsură importantă în vederea ridicării nivelului de predare în şcolile de 7 ani de la sate şi a pregătirii elevilor pentru viaţă, pentru o activitate productivă.

C. M.

Duminică a avut loc inaugurarea noului local al şcolii nr. 76 „Donca Simo" din Capitală.
In clişeu: *în faţa şcolii înainte de începerea festivităţii*

Informaţie

In vederea aprovizionării şcolilor de cultură generală, profesionale şi tehnice cu material didactic, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a introdus în producţie variate sortimente de material didactic, menţionate în cataloagele trimise de către Direcţia aprovizionării şi desfacerii din cadrul ministerului tuturor secţiilor de învăţămînt şi cultură, unde se pot consulta de către unităţile şcolare.

De asemenea, Direcţia aprovizionării şi desfacerii poate livra direct şcolilor piese de rezervă din sticlă (clopote pentru maşina pneumatică, baloane pentru baroscop, discuri pentru maşina electrostatică, tuburi pentru barometre cu mercur etc.) pe bază de comenzi.

Totodată se pot procura şi broşuri cu instrucţiuni pentru aparate, la preţul de 4,36 lei bucata.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi de personal didactic:

1) CATEDRA DE MATEMATICI APLICATE: Conferenţiar la disciplina matematici superioare — poziţia 4.

2) CATEDRA DE ASTRONOMIE: a) Profesor la disciplina: astronomie generală — poziţia 4; b) Conferenţiar la disciplinele: astrofizica, geodezie şi gravimetrie — poziţia 5.

3) CATEDRA DE MECANICA TEORETICĂ: Conferenţiar la disciplinele: fizica teoretică; rezistenţa materialelor — poziţia 2.

4) CATEDRA DE FIZICA MOLECULARĂ ŞI CĂLDURA: Şef de lucrări la disciplinele: fizica moleculară şi căldura — poziţia 2.

5) CATEDRA DE FIZICA EXPERIMENTALĂ: a) Şef de lucrări la disciplinele: fizica şi fizica generală — poziţia 4; b) Şef de lucrări la disciplina: fizica generală cu elemente de biofizică — poziţia 5.

6) CATEDRA DE MINERALOGIE: Conferenţiar la disciplinele: studiul de prospecţiuni şi explorări geologice; zăcăminte de minereuri — poziţia 6.

7) CATEDRA DE PSIHOLOGIE: a) Lector la disciplina: psihologie pedagogică — poziţia 12; b) Asistent la disciplina: psihologie generală — poziţia 20.

Persoanele care vor să participe la concurs vor înainta Universităţii „C. I. Parhon" — Secretariatul — B-dul 6 Martie nr. 64, în termen de o lună de la data publicării prezentului anunţ, o cerere însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în ştiinţe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază, sau recomandarea şefului de catedră în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; memoriu de activitate didactică-ştiinţifică, semnat de candidat; autobiografie; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar.

Pentru funcţia de profesor pot participa la concurs persoanele care posedă titlul ştiinţific de doctor în ştiinţe sau gradul didactic de profesor de învăţămînt superior. Pentru funcţia de conferenţiar, persoanele care posedă titlul de doctor în ştiinţe sau de candidat în ştiinţe, sau gradul didactic de conferenţiar. Pentru funcţia de şef de lucrări, lectori sau asistenţi titulari în specialitatea corespunzătoare, precum şi specialişti care au o vechime de cel puţin 5 ani în producţie sau în aparatul de stat şi care posedă diploma în specialitatea corespunzătoare.

Pot fi admişi la concurs pentru funcţia de profesor sau conferenţiar şi fără titlurile ştiinţifice sau gradele didactice superioare menţionate mai sus, specialişti de înaltă valoare, cu vechime în producţie sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate, precum şi actualele cadre didactice care au lucrări în domeniul de specialitate al disciplinelor cuprinse în postul pentru care se instituie concursul.

Concursul de material didactic

In vederea îmbunătăţirii calităţii materialului didactic şi a îmbogăţirii lui, în scopul întăririi bazei didactico-materiale a procesului de învăţămînt, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii iniţiază anual concursuri de material didactic.

Concursul organizat în anul şcolar încheiat a arătat că tot mai mulţi învăţători şi profesori, înţelegînd rolul important al materialului didactic în legarea învăţămîntului de viaţă, în însuşirea temeinică a cunoştinţelor de către elevi, se preocupă să elaboreze materiale originale cît mai variate, cu un accentuat caracter ştiinţific şi instructiv-educativ.

Cele aproape 100 de lucrări prezentate la concurs reflectă o tematică bogată şi multe încercări de elaborare a unor materiale interesante şi folositoare şcolilor. Unele dintre aceste lucrări au fost premiate la concurs, fiind date în producţie sau recomandate spre a fi executate pe plan local cu mijloace proprii. Pot fi citate printre acestea albumul-atlas geografic pentru clasele I—IV sau mapele cu planşe intuitive pentru îndeletniciri manuale, care au fost apreciate ca utile şi propuse spre editare.

Dintre lucrările de fizică pot fi menţionate dispozitivul pentru punerea în evidenţă a oscilaţiilor electrice şi undelor electromagnetice şi aparatul pentru produs electricitate cu ajutorul apei. Şi pentru matematică s-au prezentat unele lucrări interesante, cum sînt lucrarea privind determinarea volumului unui prizmatoid sau panourile cu locuri geometrice — bazate pe ideea materializării acestora prin mijloace mecanice simple.

Un interesant şi variat material a fost prezentat pentru ştiinţele naturale: albume botanice, zoologice, paleontologice, planşe, mulaje etc. Dintre numeroasele lucrări pentru geografie au fost apreciate ca interesante — în afară de albumul citat mai sus — un album pentru clasele V—XI, unele tablouri şi o colecţie de jocuri geografice.

Este necesar ca la concursurile ce se organizează în continuare să participe un număr şi mai mare de învăţători şi profesori decît pînă acum. Căutînd să realizeze materiale didactice cît mai bune şi mai utile, care să constituie în adevăr inovaţii în acest domeniu, participanţii la concurs trebuie să evite de a reproduce materiale care există deja în şcoli în diferite variante sau care se confecţionează în mod curent în fiecare şcoală, cum este cazul colecţiilor de litere sau de silabe decupate. Este necesar să se acorde toată grija evitării inexactităţii sau interpretărilor greşite în hărţi, tablouri istorice etc.

In şcolile noastre este nevoie în primul rînd de material didactic pentru disciplinele care transmit elevilor cunoştinţe şi deprinderi practice (fizică, chimie, matematică, ştiinţe naturale, geografie, desen), cît şi pentru disciplinele nou introduse în planurile de învăţămînt şi pentru lucrările practice. Acest material didactic trebuie să ajute pe elevi să aplice în mod creator, în cadrul lucrărilor practice sau în producţie, cunoştinţele căpătate în orele de curs. Iată de ce toţi cei care vor participa la concursul de material didactic ce se organizează în acest an sînt chemaţi să prezinte lucrări care să sprijine în primul rînd predarea disciplinelor amintite mai sus. Sînt necesare lucrări care pot fi folosite la mai multe ore de curs în cadrul aceleiaşi discipline sau la discipline diferite, cum este cazul truselor sau complexelor de aparate pentru lucrări frontale la chimie, biologie, mecanică, electricitate etc. Este indicat să se prezinte la concurs materiale care, popularizate prin presa de specialitate, să poată fi executate pe plan local în timpul practicii în producţie, în cadrul lucrărilor de atelier sau în cercurile de elevi.

Alcătuind lucrări originale, executate cu exigenţă, care să corespundă scopului instructiv-educativ al muncii în şcoală, învăţătorii şi profesorii vor aduce o contribuţie de seamă la lărgirea bazei didactico-materiale a învăţămîntului, la legarea lui tot mai strînsă de viaţă.

C. BURA şi
L. OLCESCU

★

Pentru a veni în ajutorul celor ce doresc să ia parte la concursul pentru îmbogăţirea şi perfecţionarea materialului didactic — la care pot participa, individual sau în colectiv, toţi învăţătorii şi profesorii, muncitorii, tehnicienii, inginerii şi salariaţii întreprinderilor aparţinînd M.I.C. sau altor ministere, artiştii plastici etc. — publicăm mai jos tematica acestuia, precum şi unele prevederi din regulamentul concursului [1]).

Tematica concursului prevede:

A) Aparate de laborator (model şi documentaţie tehnică) — **premii de la 500 la 5.000 lei:**

1) trusă pentru lucrări practice de laborator la mecanică pentru clasele a VI-a şi a VIII-a; 2) trusă pentru lucrări practice de laborator la electricitate pentru clasele a VII-a şi a IX-a; 3) aparat simplu pentru studiul legilor mişcării rectilinii uniforme şi mişcării rectilinii uniform variate; 4) trusă pentru experienţe demonstrative la capitolul „Optică fizică"; 5) trusă pentru lucrări practice la cunoştinţele agricole şi botanică în clasele V—VIII.

B) Hărţi (machete scara 1 : 1 şi nomenclator) **şi albume** (machete scara 1 : 1, tematică şi minimum 10 planşe în formă definitivă) — **premii de la 500 la 4.000 lei:**

1) Africa fizică şi politică (în medalion harta: Africa economică); 2) planiglobul economic; 3) harta istorică a patriei noastre de la 1848 la 1914; 4) album istoric R.P.R. pentru clasele a IV-a şi a VII-a; 5) album istoric pentru istoria modernă şi contemporană universală.

C) Diafilme (scenariul) şi **diapozitive** (tematica) — **premii de la 500 la 2.000 lei:**

Scenarii de diafilme: 1) Lupta P.C.R. împotriva războiului antisovietic şi pentru întoarcerea armelor împotriva hitleriştilor; 2) Răscoala de la 1821; 3) Fabricarea hîrtiei; 4) Stuful şi produsele obţinute din stuf; 5) Fabricarea zahărului; 6) Fabricarea uleiului şi a săpunului; 7) Borzeşti, marele combinat chimic al patriei noastre; 8) Derivatele petrolului; 9) Din experienţa unei şcoli pentru organizarea practicii în producţie în întreprinderi; 10) Principalele maşini unelte cu care lucrăm în atelierele şcolii (maşini de găurit, polizor, strung); 11) Cum aplicăm matematica şi fizica în lucrările de lăcătuşărie; 12) Din experienţa unei şcoli pentru organizarea practicii în producţie în agricultură; 13) Unelte şi maşini agricole folosite în agricultură; 14) Litoralul Mării Negre.

Scenarii de diapozitive: 1) Muzeul Militar Central; 2) V. I. Lenin — viaţa şi opera (seriile I şi II); 3. Legumicultura şi valorificarea legumelor; 4) Păsările de curte.

Lucrările pentru concurs se vor trimite la Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, serviciul practică în producţie şi material didactic (strada Alex. Popov nr. 30, raionul Gh Gheorghiu-Dej — Bucureşti), cu menţiunea „Pentru concursul de material didactic". Numele autorului va fi pus într-un plic sigilat, iar pentru evitarea confuziilor, atît pe plicul sigilat cît şi pe lucrarea trimisă se va menţiona acelaşi motto.

Concursul se închide la 31 decembrie 1959.

[1]) *Regulamentul concursului este publicat în Buletinul Ministerului Învăţămîntului şi Culturii din ianuarie 1957.*

In atenţia cititorilor noştri

Aducem la cunoştinţa cititorilor pe această cale că la 1 octombrie a.c. începe în întreaga ţară primirea abonamentelor la „Gazeta învăţămîntului" pe anul 1960.

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din unităţile şcolare, de către factorii poştali oficiile poştale, agenţiile poştale şi la chioşcurile de difuzare a presei.

Pregătirea profesorului pentru

LECȚIILE DE CUNOȘTINȚE INDUSTRIALE

Predarea cu succes a cunoștințelor elementare de producție industrială introduse cu începere din acest an școlar în planurile de învățămînt pentru ciasele a VI-a și a VII-a de la școlile din orașe și centre industriale depinde în mare măsură de nivelul profesional, pedagogic și politico-ideologic al profesorilor, de modul cum aceștia se pregătesc pentru predarea fiecărei lecții.

Pentru a-și desfășura cît mai bine munca, profesorul care predă cunoștințele elementare de producție industrială are datoria să studieze minuțios programa disciplinei sale, pentru a ști ce volum de cunoștințe urmează să-și însușească elevii în decursul anului școlar, ca și ordinea de însușire a acestora. Nu trebuie să înțelegem însă că dacă am studiat programa la începutul anului școlar și am întocmit planul calendaristic, sîntem îndreptățiți să considerăm că știm ce avem de făcut și că nu mai este necesar să studiem pe parcurs prevederile programei. De fapt, prin studierea programei la început de an nu se poate stabili decît volumul de cunoștințe pe care trebuie să și le însușească elevii în decursul anului, numărul lecțiilor de predat, ce material didactic este necesar în predarea lecțiilor — dar nu și volumul de cunoștințe care trebuie predate în cadrul fiecărei lecții. De aceea este necesar să reluăm studiul programei ori de cîte ori începem predarea unei teme noi. Analizînd fiecare temă în parte vom putea stabili problemele mai importante care trebuie subliniate în cadrul acestei teme, care din noțiunile ce compun tema respectivă sînt cunoscute întrucîtva de elevi și care nu le sînt de loc cunoscute și necesită un studiu deosebit etc.

Este bine ca pregătirea profesorului pentru fiecare lecție în parte să nu se desfășoare izolat, de la o lecție la alta, ci în cadrul pregătirii unui sistem de lecții. Aceasta este necesar pentru că programa de cunoștințe elementare de producție industrială prevede pentru fiecare temă un anumit număr de lecții, în funcție de locul pe care îl ocupă acea temă în cadrul disciplinei respective și de volumul de cunoștințe ce trebuie predate. Ținînd seama de acest fapt, profesorii trebuie să sistematizeze fiecare temă pe lecții și să stabilească datele cînd se vor preda acestea. Repartizarea judicioasă a materiei de învățămînt din cadrul unei teme îi permite profesorului să precizeze scopul didactic principal al fiecărei lecții, ce tipuri de lecții și ce metode va folosi etc.

De exemplu, tema „Fonte și oțeluri" (6 ore), din programa de cunoștințe elementare de producție industrială pentru clasa a VI-a, se poate încadra în următorul sistem de lecții: prima lecție — Materii prime necesare fabricării fontei; a doua lecție — Construcția furnalului și funcționarea lui; a treia lecție — Clasificarea fontelor. Proprietățile fizice și mecanice ale fontelor; a patra lecție — Elaborarea oțelului în cuptoare electrice și Martin; a cincea lecție — Clasificarea oțelurilor; a șasea lecție — Proprietățile fizice și mecanice ale oțelurilor. Dezvoltarea producției de fontă și oțel în R.P.R.

Abia după ce am făcut o astfel de repartizare a lecțiilor în cadrul unei teme vom trece la pregătirea fiecărei lecții în parte. Vom începe această pregătire, cum este și firesc, cu fixarea scopului didactic urmărit. De claritatea scopului depind structura lecției, sistematizarea cunoștințelor ce urmează a fi predate, precum și orientarea educativă a lecției.

În funcție de scopul didactic principal urmărit, stabilim etapele lecției. Să luăm un exemplu. În lecția a doua din tema „Fonte și oțeluri", intitulată „Construcția furnalului și funcționarea lui", trebuie să le explicăm elevilor modul cum este construit furnalul în care se fabrică fonta și cum funcționează acesta. Nu vom începe însă lecția direct cu explicarea noilor cunoștințe privind construcția furnalului și funcționarea lui, ci vom verifica întîi în ce măsură și-au însușit elevii cunoștințele predate în lecția anterioară: „Materii prime necesare fabricării fontei". După ce am verificat cunoștințele legate de materiile prime necesare la fabricarea fontei (minereu de fier, combustibil, fondanți), vom trece la explicarea lecției noi, în cadrul căreia elevii vor afla cum se elaborează fonta. Vom folosi ca material didactic o planșă cu un furnal secționat longitudinal, pentru ca elevii să vadă cum sînt repartizate materialele și zonele de temperatură pe înălțime.

Este bine să ne fixăm de la început timpul necesar fiecărei etape, pentru a evita pericolul de a acorda un timp prea mare unei etape în dauna alteia. Vom rezerva cea mai mare parte a lecției — circa 35 de minute — etapei care este cea mai importantă, și anume etapei a doua, în care are loc propriu-zis transmiterea noilor cunoștințe. Trecem apoi la alcătuirea planului.

Ce trebuie să cuprindă planul lecției? În legătură cu această problemă nu se pot da indicații șablon, care să fie valabile în toate cazurile, datorită aspectelor diferite sub care se prezintă materia ce urmează să fie predată la fiecare lecție în parte. În orice caz, însă, planul unei lecții de comunicare de noi cunoștințe trebuie să cuprindă data cînd se ține lecția, titlul și scopul, metodele de predare, materialul didactic. În continuare, planul cuprinde structura propriu-zisă a lecției, în funcție de tipul acesteia — și anume: verificarea cunoștințelor, anunțarea lecției noi, conținutul cunoștințelor noi, metodele de predare a acestora și fixarea lor.

Practica a dovedit că cu cît un profesor are o experiență didactică mai redusă, cu atît planul lecției trebuie să fie mai amănunțit. Avînd în vedere faptul că inginerii și tehnicienii care predau cunoștințele de producție industrială nu au experiență în învățămînt, este necesar ca ei să-și întocmească planuri amănunțite, mai ales sub aspect metodic (de exemplu, ce întrebări vor pune elevilor pentru a-i conduce la concluziile la care vor să ajungă, cînd și cum vor folosi materialul didactic etc.). Pe măsură ce dobîndesc experiență în munca didactică, planurile vor deveni mai concise.

Cele spuse mai sus se adresează tocmai acestor profesori, care nu au experiență în învățămînt și pregătire pedagogică. În unele școli, însă, cunoștințele industriale sînt predate de profesorii de fizică și chimie. Aceștia cunosc bine metodica predării, dar trebuie să-și completeze cunoștințele în ceea ce privește specialitatea. Ei trebuie să consulte în acest scop o serie de materiale, cum sînt, de exemplu, manualele „Organizarea producției industriale" și „Tehnologia metalelor", documentele de partid și de stat privitoare la dezvoltarea industriei noastre, volumul „Dezvoltarea producției socialiste în R.P.R.".

Pregătirea sistematică a profesorilor de cunoștințe industriale pentru lecție le va permite să expună materia clar, la un nivel științific și ideologic corespunzător, să aleagă metodele și procedeele cele mai potrivite.

TEODOR GH. MUCICĂ

NE PREOCUPĂ

legarea învățămîntului de producție

Una din problemele cele mai importante care preocupă acum, la începutul noului an școlar, colectivul pedagogic al școlii medii „Mihail Eminescu" din Capitală o constituie legarea învățămîntului de producție. Aceasta cu atît mai mult cu cît școala noastră — potrivit sarcinii date de secția de învățămînt a raionului N. Bălcescu — va deveni un centru de aplicare și popularizare a experienței avansate în acest domeniu, iar atelierele noastre vor fi folosite și de alte școli.

Problemele legate de realizarea acestor sarcini au fost dezbătute pe larg mai întîi de comisia de politehnizare, apoi de toate cadrele didactice, insistîndu-se îndeosebi asupra studierii programelor, utilării atelierelor în funcție de prevederile acestora, repartizării elevilor pe grupe. Experiența acumulată de școală în anii trecuți în ceea ce privește coordonarea predării unor lecții de fizică, chimie, matematică, desen etc. cu activitatea de atelier, precum și în ceea ce privește metodica predării de către maiștri-instructori a noțiunilor teoretice necesare însușirii deprinderilor practice, ne este de un mare folos acum.

Încă din anii trecuți în școala noastră a funcționat un atelier de tîmplărie, în care s-au efectuat lucrări de prelucrare a lemnului. Acest atelier va fi completat cu noi unelte și utilaje. Pe lîngă aceasta, în școală va lua ființă un atelier de lăcătușărie pentru practica elevilor din clasele V-IX, un atelier auto pentru elevii claselor a X-a și un cabinet de electrotehnică pentru elevii claselor a XI-a. Înzestrarea acestor ateliere noi se va realiza cu sprijinul Ministerului Învățămîntului și Culturii, al secției de învățămînt raionale și în special cu ajutorul unor întreprinderi și unități industriale care ne livrează utilaj și scule. Așa, de pildă, Trustul de construcții și montaje energetice ne ajută să înzestrăm atelierul de lăcătușărie cu bancuri de lucru, motoare electrice, forje, polizoare electrice, bormașine electrice de mînă și altele, și ne livrează de asemenea o autocamionetă „Praga". Școala primește utilaje și de la uzinele „Republica", precum și de la alte uzine.

Trebuie să menționăm sprijinul deosebit pe care ni-l acordă comitetul de părinți din școală. Numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri — părinți ai elevilor noștri, care au înțeles pe deplin importanța legării învățămîntului de producție — ne sprijină în organizarea și înzestrarea atelierelor.

Elevii claselor V-VII urmează să capete cunoștințe elementare de producție industrială lucrînd în atelierele școlare sau chiar în unele întreprinderi din raion, după specificul temei predate. Practica elevilor în școală se va desfășura sub conducerea unor specialiști.

Elevii claselor a VIII-a vor efectua aplicațiile practice în atelierele de lăcătușărie ale școlii, iar elevii claselor a IX-a vor lucra în continuare la întreprinderea „Steaua Roșie", unde în cursul anului școlar trecut au obținut rezultate deosebit de frumoase. Elevii din clasele a X-a vor studia automobilul în atelierul auto din școală. Atelierul dispune de două autocamioane, care vor fi folosite pentru cunoașterea de către elevi în mod sistematic a mecanismelor și sistemelor motorului. Pe autocamioneta „Praga" elevii vor studia modul de funcționare a mașinii și conducerea ei. Va fi acordată o atenție specială manevrării, reviziei, reparației și conducerii de către elevi a automobilului. Pentru elevii claselor a XI-a, care vor studia aparate și mașini electrice cu aplicații practice, amenajăm un cabinet de electrotehnică. Spre a se asigura condiții cît mai bune de desfășurare a lucrărilor practice cu acești elevi am luat măsuri ca unele lucrări mai dificile să fie efectuate în întreprinderile din raion sau la școala profesională de pe lîngă fabrica „Electromagnetica". În vederea completării cunoștințelor tehnice ale elevilor ne-am propus să înființăm și un cerc de radiofonie.

Desigur că legarea învățămîntului de viață, de producție se va realiza și pe alte căi. Se va acorda mai multă atenție lucrărilor practice de laborator la fizică, chimie, biologie. Profesorii de matematică, de fizică, de chimie vor rezolva mai multe probleme cu date privind producția industrială și agricolă. Se vor organiza numeroase vizite în întreprinderi.

Realizarea unui învățămînt legat de viață, de producție, este condiționată și de modul în care profesorii și maiștrii-instructori ai școlii își îndeplinesc sarcinile în acest domeniu. Comitetul de instituție și comisia de politehnizare din școală și-au propus ca o sarcină din cele mai importante să-i mobilizeze pentru a obține noi succese în această activitate.

Comitetul de instituție, pe lîngă ajutorul acordat școlii în organizarea atelierelor, în înzestrarea lor cu utilaj, în organizarea lucrărilor de atelier, și-a propus să se ocupe în mod special de studierea și valorificarea experienței înaintate în domeniul legării învățămîntului de producție. În școala noastră a fost acumulată în anul școlar trecut o experiență bogată în ceea ce privește practica de vară în producție a elevilor. Multe din aceste învățăminte vor fi folosite în cursul anului școlar în organizarea și desfășurarea practicii elevilor. Experiența pe care o vom căpăta în acest an școlar va fi studiată în cadrul comisiilor metodice de matematică, fizică, chimie, precum și în cadrul comisiei de politehnizare din școală și al consfătuirilor de muncă pe care le vom organiza, pentru ca apoi să fie extinsă și în alte școli.

Toată activitatea pe care o desfășurăm pe linia legării învățămîntului de practică, de producție, este menită să-i pregătească pe elevii noștri pentru viață, să contribuie la dezvoltarea dragostei lor pentru patrie, pentru realizările regimului democrat-popular.

V. GEORGESCU
președintele Comitetului de instituție

prof. M. SCHEIN
responsabilul comisiei de politehnizare de la Școala medie „M. Eminescu" din Capitală

Familiarizarea noilor ucenici cu meseria

Primind în anul I numeroși ucenici noi, colectivul didactic al școlii noastre caută cele mai potrivite căi pentru a-i familiariza cu meseria pe care urmează să și-o însușească. Aceasta are o mare însemnătate atît pentru buna desfășurare ulterioară a învățămîntului practic, cît și pentru stimularea interesului și dragostei ucenicilor față de meserie.

În primele zile de școală, pentru a le da ucenicilor o imagine de ansamblu asupra meseriei lor, și a mașinilor cu care vor lucra, le-am prezentat colecții de mostre din toate tipurile de țesături, fotografii mărite ale diferitelor tipuri de utilaje textile, planșe reprezentînd procese tehnologice de fabricație, piese executate de ucenicii seriilor anterioare etc.

Am organizat apoi cu ei o vizită în atelierul-școală de țesătorie. În timpul acestei vizite mașinile nu au funcționat, dar de fiecare dată cînd maistrul-instructor s-a oprit în fața une mașini, aceasta a fost pusă pentru cîteva minute în stare de funcționare. Faptul că mașinile nu au funcționat a asigurat în atelier liniștea necesară unei explicații în bune condițiuni, iar scurta demonstrație a felului cum lucrează fiecare mașină a menținut trează atenția, deci și interesul ucenicilor.

Am trecut apoi mai departe, la organizarea unei vizite în întreprindere, dînd ucenicilor posibilitatea să cunoască de la început secțiile fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", unde vor lucra mai tîrziu. Vizitînd întreprinderea le-am atras atenția asupra graficelor de producție și graficelor privind întrecerea socialistă, asupra panourilor ce cuprind chipurile fruntașilor în producție și realizările acestora. Am trecut pe la cabinetele tehnice, pentru a-i ajuta pe ucenici să cunoască în linii generale importanța inovațiilor și raționalizărilor din producție. În secții le-am arătat cum se desfășoară în practică procesele tehnologice și cum funcționează mașinile care le-au fost descrise în atelierul-școală. În încheierea vizitei le-am arătat amănunțit produsele finite ale întreprinderii.

Va contribui mult la familiarizarea noilor ucenici cu meseria cabinetul tehnic pe care-l amenajăm acum pe lîngă atelierul de țesătorie din școală. Cu sprijinul pe care îl primim din partea întreprinderilor vom putea completa noul cabinet cu mașinile cele mai moderne, astfel încît ucenicii să fie deprinși cu cele mai raționale și avansate metode de muncă. Tot aci vor avea loc proiecții de diafilme, cu ajutorul cărora ucenicii vor putea studia amănunțit kinograma principalelor metode de muncă folosite în specialitatea lor. De asemenea, războiul-școală, care se montează acum în cabinet, îi va ajuta pe ucenici să execute în condiții optime fazele de lucru care formează operația țesutului. Exercițiile aplicate la diferitele faze componente ale țesutului vor fi urmărite și analizate de întreaga grupă de ucenici. În acest fel, cabinetul tehnic va ajuta într-o mare măsură la deprinderea ucenicilor cu analiza rezultatelor muncii pe care o depun și a modului cum și-au însușit deprinderile înaintate de muncă.

O sarcină importantă care stă în fața noastră și a cărei îndeplinire depinde de colaborarea strînsă între profesorii de specialitate și maiștrii-instructori o constituie cunoașterea fiecărui ucenic în parte pentru a porni, pe această bază, la închegarea colectivului clasei. În cunoașterea ucenicilor ne vor fi de mare folos noile caiete de practică, introduse chiar din primele zile ale activității ucenicilor. Deocamdată ei își însemnă aici ce i-a impresionat mai mult, ce lucrări îi atrag. Mai tîrziu vor nota și observațiile lor cu privire la anumite detalii tehnice, la procedeele de lucru folosite etc. Cunoscînd toate aceste note, vom putea acționa de la început în mod eficace în direcția formării profesionale a ucenicilor și a educării lor ca muncitori înaintați.

Ing. GABRIEL BILIG
profesor la Școala profesională „Gh. Gheorghiu-Dej" București

Primele săptămîni la clasa I-a

Calitatea primelor lecții din anul școlar exercită o influență puternică, în multe cazuri hotărîtoare, asupra desfășurării muncii în tot restul anului. Acest fapt este îndeosebi valabil pentru învățătorii care predau la clasa I-a a școlilor elementare. In nici o altă clasă educatorul nu se află în fața unui material uman atît de variat ca aici. Copiii veniți din grădinițe au, într-o măsură oarecare, obișnuința vieții în comun; ceilalți, care au stat pînă acum acasă, se simt stingheriți în mediul nou al școlii și nu-și pot valorifica, din cauza aceasta, nici puținele deprinderi și cunoștințe pe care le au. Unii nu știu nici măcar să țină creionul în mînă; alții cunosc de acasă literele sau știu să scrie și să citească.

In primele săptămîni trebuie puse temeliile cunoștințelor și comportării viitoare ale fiecărui copil în parte. Învățătorul trebuie să identifice sfera și conținutul cunoștințelor acumulate de copii și să pornească la așezarea bazelor necesare predării cu succes a cititului și scrisului. Acestui scop îi servește perioada de pregătire prevăzută în programa clasei I.

După cum se știe, această perioadă cuprinde trei sarcini concomitente: pregătirea predării cititului, însușirea cunoștințelor elementare necesare pentru învățarea scrisului și asimilarea regulilor elementare ale purtării în școală. Mă voi referi la unele aspecte ale primelor două sarcini — și anume la acele aspecte care ridică mai multe probleme.

Cu privire la perioada de pregătire a cititului, programa școlară prevede, înainte de toate, învățarea în mod practic a noțiunilor de propoziție cuvînt, silabă, sunet și literă. Abecedarul, ținînd seamă de acest lucru, cuprinde în primele 10 pagini o serie de ilustrații potrivite pentru alcătuirea de propoziții, pentru descompunerea acestora în cuvinte și a cuvintelor în silabe, iar după o pagină destinată repetării acestor noțiuni, trece la sunete și litere. In legătură cu aceasta se ivește în fața învățătorului prima problemă: ce anume și cît trebuie să învețe copiii despre aceste noțiuni? Unii dintre ei se întreabă chiar dacă aceste cunoștințe de ordin gramatical sînt necesare pentru pregătirea predării cititului, cu atît mai mult, cu cît gramatica se predă ca obiect de învățămînt după perioada abecedarului. Și, înainte de toate: ce anume trebuie să știe copiii despre aceste noțiuni acum, la începutul anului, și ce trebuie să învețe mai tîrziu, la lecțiile de gramatică?

Sub această formă, problema însăși este pusă greșit. Nu este vorba aici de o repartizare proporțională a materiei de învățămînt la gramatică. Indicația programei că elevii vor fi familiarizați cu propoziția nu înseamnă că trebuie să le dăm o definiție a acesteia, ci să-i facem s-o recunoască. Să-și dea seama, de exemplu, că o povestire poate fi descompusă în mai multe părți și că aceste părți se numesc propoziții. La fel trebuie pusă problema și în ceea ce privește descompunerea propoziției în cuvinte și silabe, sau a silabelor în sunete: nu trebuie să cerem copiilor să definească aceste noțiuni, ci să le stăpînească în mod practic, pentru a-și forma deprinderea de a face analiza și sinteza vorbirii.

Și acum ceva despre cea mai frecventă greșeală în domeniul intuirii sunetelor. Programa prevede intuirea acestora pe baza unor sunete ușor de pronunțat și de perceput. Învățătorii lipsiți de experiență nu dau însă suficientă atenție deprinderii copiilor de a rosti sunetele corect, nealterat, și sînt înclinați să înceapă fără nici o pregătire prealabilă predarea literelor. Se ocupă, firește, și de sunetul respectiv, dar numai în treacăt, ca un fel de introducere a lecției. In felul acesta însă rămîne neîndeplinită tocmai sarcina esențială a perioadei de pregătire: formarea auzului fonetic al copilului, formarea deprinderii de a simți, de a recunoaște în vorbire elementele ei cele mai mici: sunetele. Iată de ce fiecare învățător are datoria să acorde cea mai mare grijă deprinderii copiilor de a deosebi și rosti corect sunetele.

Exercițiile de analiză și sinteză sînt deopotrivă de importante atît pentru pregătirea predării cititului cît și pentru pregătirea predării scrisului — care sînt, de altfel, greu de despărțit. Totuși va trebui să ne ocupăm în mod special de unele aspecte legate de pregătirea învățării scrisului.

Învățătorii care predau la clasa I-a surid adeseori văzînd eforturile disperate depuse de micii lor elevi pentru trasarea liniilor celor mai simple. Unii copii încep să transpire, se plîng de dureri în spate, în braț, în degete și abia reușesc să scrie o jumătate de rînd. Acest lucru se datorește faptului că nu sînt deprinși cu mînuirea creionului și că la ei mișcările mușchiulare necesare acțiunii de scriere nu sînt încă coordonate. Firește, și acest lucru necesită o anumită pregătire. Tocmai din acest motiv procedează just învățătorii care nu pretind de la început elevilor să aștearnă pe hîrtie elementele scrisului, ci le dau, la primele lecții, doar sarcina de a desena cîte ceva după plac. Desenînd diverse obiecte, animale etc. copiii își însușesc o anumită deprindere în mînuirea hîrtiei și creionului, în păstrarea poziției corespunzătoare a degetelor, a trupului. Această deprindere face cu putință ca, după cîtva timp, ei să-și poată concentra atenția și asupra scrisului propriu-zis.

Să nu uităm să informăm copiii despre rostul liniaturii din caiet. Vom evita o mulțime de dificultăți și eșecuri dacă încă în perioada de pregătire îi vom deprinde cu respectarea liniaturii caietelor, cu rolul fiecărei linii. Căci în multe cazuri copilul nu respectă liniatura din simplul motiv că nu i s-a atras atenția asupra acestui amănunt important.

Sarcini mari stau în fața învățătorilor în primele săptămîni de școală. Cu atît mai mari și mai importante, cu cît perioada de pregătire nu privește numai o anumită parte din materialul de predat în cadrul clasei I-a, ci are o mare importanță pentru întreg procesul de însușire a cititului și scrisului și chiar pentru munca anilor următori.

ILONA LASZLOFFY MARTON

De vorbă cu PROFESORII CARE PREDAU LA SERAL

In clasele a VIII-a ale școlilor serale a intrat un nou contingent de tineri muncitori, cărora partidul și guvernul le-au deschis larg și bogate perspective de însușire a științei și culturii. Profesorii lor, însuflețiți de dragoste și devotament pentru cauza instruirii tineretului muncitor, vor să-i pregătească bine, să-i ajute ca paralel cu munca în producție să-și însușească temeinic cunoștințele predate în școală.

Iată ce ne-au declarat cîteva cadre didactice din școlile serale despre felul cum își propun să lucreze cu elevii lor.

Cît mai bune condiții de învățătură...

Una din problemele care stau în centrul preocupărilor mele în această perioadă este ca, împreună cu întregul colectiv didactic al școlii și cu ajutorul întreprinderilor în care lucrează elevii noștri, să le asigurăm acestora condiții de învățătură cît mai bune. Cu sprijinul întreprinderii pe lîngă care funcționează școala noastră și cu sprijinul chiar al multora dintre elevii muncitori a fost reparat întregul mobilier al școlii și a fost pus la punct materialul didactic. In prezent ne preocupăm de lărgirea laboratorului de chimie și în cel mai scurt timp vom realiza și acest lucru: laboratorul va fi înzestrat cu aparatura necesară și va dispune de încă o cameră, obținută printr-o mai judicioasă folosire a încăperilor școlii.

Multă grijă am acordat repartizării pe clase a elevilor înscriși în clasa a VIII-a, căutînd să-i grupăm, pe cît este posibil, pe întreprinderi, deoarece am considerat că acest fapt le va înlesni într-ajutorarea în pregătirea lecțiilor. In același timp, responsabilii pe întreprinderi vor putea să urmărească mai ușor frecvența și activitatea în școală a elevilor din unitățile lor.

Ținînd seama de faptul că elevii claselor a VIII-a au nevoie de mai mult sprijin pentru a se obișnui cu dubla lor activitate — în producție și la școală — am repartizat ca diriginți la aceste clase pe cei mai buni profesori și în primul rînd pe aceia care au făcut parte din comisia pentru probele de verificare a cunoștințelor. Acești profesori au avut posibilitatea să-i cunoască pe elevii clasei a VIII-a atît sub aspectul bagajului lor de cunoștințe, cît și sub aspectul activității lor în producție, iar acum știu cum să se apropie de fiecare.

Cadrele didactice care predau la clasele a VIII-a au fost îndrumate să le arate elevilor cum să ia notițe și cum să studieze individual la fiecare obiect în parte. Vom organiza o serie de consfătuiri între elevii fruntași din clasele mai mari și elevii claselor a VIII-a, în care elevii claselor mai mari le vor împărtăși celor ce au pășit acum în școala medie aspecte din experiența lor în împletirea muncii din producție cu munca din școală.

Pentru a ridica nivelul activității instructiv-educative am prevăzut discutarea în consiliul pedagogic a unor teme privind fixarea cunoștințelor în clasă, volumul și conținutul temelor date pentru acasă, legarea predării de specificul muncii pe care o desfășoară elevii în producție etc. In scopul întăririi legăturii între școală și întreprinderile unde lucrează elevii vom organiza consfătuiri ale cadrelor didactice cu tehnicienii și inginerii din aceste întreprinderi, pentru a discuta împreună problemele ce ne interesează. Cu acest prilej tehnicienii și inginerii vor da profesorilor de specialitate și unele consultații. De pildă, nu peste mult timp se va da o consultație cu tema „Mișcarea mecanică. Construcția, funcționarea și rolul cutiei de viteze la unele mașini unelte".

Problemele pe care le ridică buna pregătire a elevilor școlii serale sînt numeroase, dar colectivul nostru este hotărît să muncească cu eforturi înzecite pentru a contribui la formarea cadrelor de intelectuali ieșiți din rîndul clasei muncitoare pe care îi așteaptă construcția socialismului.

NICOLAE STANESCU
directorul Școlii medii serale de pe lîngă Filatura Română de Bumbac din Capitală

Toată atenția legăturii cu producția

Urmărind să-i înarmez pe elevii mei cu cunoștințe temeinice de fizică, țin seama de faptul că acest scop poate fi atins numai printr-o legătură strînsă între problemele teoretice predate în cadrul lecției și problemele producției industriale și agricole, problemele tehnicii moderne. De aceea caut să folosesc cît mai mult, în explicarea chestiunilor teoretice studiate în cadrul lecțiilor, cunoștințele dobîndite de elevi în munca lor din producție.

Un accent deosebit voi pune în acest an școlar pe formarea la elevi a deprinderilor de a rezolva probleme cu conținut concret strîns legat de realizările din fabricile și uzinele din orașul și regiunea noastră. Pe elevii din clasele mai mari am să-i stimulez să alcătuiască ei înșiși probleme legate nemijlocit de locul lor de producție. De exemplu, probleme legate de măsurarea rezistențelor electrice, probleme referitoare la forța electromotoare, la transformarea curentului alternativ etc.

Cu sprijinul comisiei metodice din școală și al întreprinderilor în care lucrează elevii, am căutat să pregătesc tot materialul didactic necesar predării precum și aparatura necesară efectuării lucrărilor de laborator prevăzute în programă. Cu ajutorul elevilor-muncitori a fost confecționat un aparat pentru producerea undelor electromagnetice, un aparat pentru demonstrarea autoinducției, aparate pentru producerea inducției electromagnetice etc.

Ținînd o strînsă legătură cu întreprinderile în care lucrează elevii mei, cunoscîndu-i pe aceștia la locul lor de producție, am să urmăresc ca, odată cu transmiterea cunoștințelor de fizică la nivelul științific accesibil, să contribui într-o măsură cît mai mare și la ridicarea nivelului lor de calificare profesională.

POMPILIU TEAHA
profesor fruntaș, Secția serală a Școlii medii nr. 1 din Timișoara

Pentru un nivel ridicat de cultură generală

Predau elevilor din școala serală lecții de limba și literatura română — lecții care au un rol important în dezvoltarea orizontului lor de cultură generală. Înțelegînd însemnătatea pe care o are în această privință specialitatea mea, caut să-i ajut pe elevi să înțeleagă cît mai adînc cunoștințele de teorie a literaturii și istoria literaturii noastre clasice și contemporane. Pentru a face ca acest studiu să-i intereseze și să-i atragă pe elevi, voi organiza regulat cu ei discuții asupra textelor citite, îi voi duce să vadă spectacole ce prezintă, de exemplu, unele opere dramatice care intră în programa de învățămînt, îi voi antrena să participe, în măsura timpului de care dispun, la activitatea unor cercuri literare etc. In acest fel cred că îi voi ajuta pe elevi să înțeleagă și să adîncească mai ușor conținutul de idei al unei opere literare și valoarea ei artistică.

Ținînd seama de faptul că prin noul program de învățămînt elevii școlii medii serale dispun acum de mai mult timp liber, voi avea posibilitatea să vizitez cu ei în mai mare măsură decît în anii trecuți și muzee, expoziții etc. Atît în cadrul unor lecții cît și prin consfătuiri cu elevii în afara lecțiilor, am să caut să-i inițiez asupra sezisării sensului profund al unor opere de artă, să-i ajut să înțeleagă în ce constă realismul socialist în arta noastră plastică, în muzică, în teatru etc.

Intreagă această activitate de lărgire a orizontului cultural al elevilor mei o voi axa pe educarea lor în spiritul patriotismului socialist, în spiritul dragostei nețărmurite pentru popor și pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

Voi urmări de asemenea reîmprospătarea continuă a cunoștințelor de gramatică ale elevilor. Periodic am să-mi rezerv timp pentru analiza sintactică și morfologică a unor lucrări de control curent sau a unor fragmente din operele citite cu elevii în clasă.

De pe acum munca noastră — a mea și a elevilor — a început să se desfășoare din plin. Sînt încredințată că, datorită pasiunii pentru învățătură a tinerilor muncitori, ea va da roade tot mai bune.

Paraschiva JUVERDEANU
profesoară la Secția serală a Școlii medii nr. 6 din Capitală

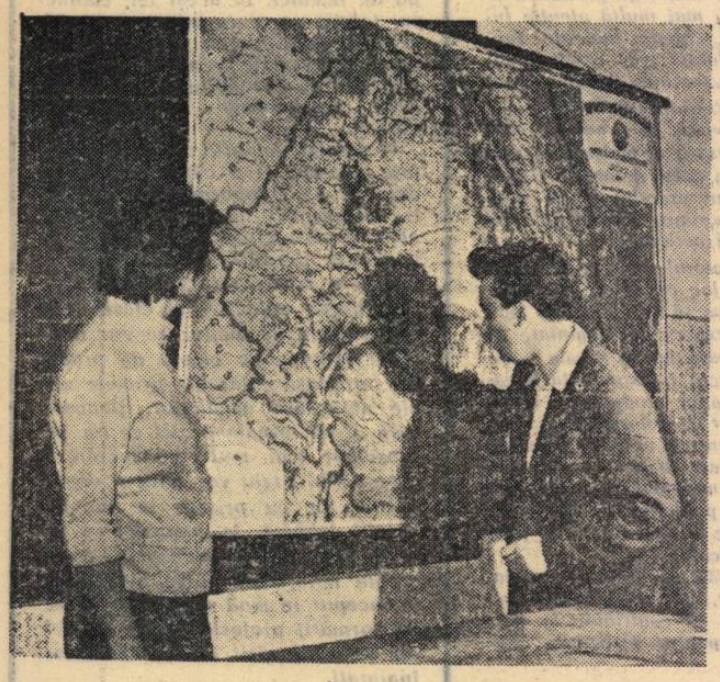

Profesoara de geografie Maria Oprea de la secția serală a Școlii medii „Aurel Vlaicu" din Capitală verifică pregătirea tînărului Tudor Tîrlea, cazangiu la Atelierele „Grivița Roșie", elev în clasa a VIII-a „E".

Programa de istoria R. P. R.

pentru clasa a XI-a (2 ore săptămînal — 66 de ore anual) — PROIECT

INTRODUCERE — 1 oră

a. Obiectul istoriei Romîniei; materialismul istoric — concepţia ştiinţifică asupra dezvoltării societăţii omeneşti; rolul determinant al maselor în dezvoltarea societăţii omeneşti pe teritoriul Republicii Populare Romîne.

b. Izvoarele istoriei Romîniei; periodizarea istoriei Romîniei.

c. Construirea societăţii socialiste — sarcina istorică a întregului nostru popor muncitor; rolul conducător al Partidului Muncitoresc Romîn. Victoria inevitabilă a socialismului şi comunismului în lumea întreagă.

d. Importanţa studierii istoriei patriei.

EPOCA VECHE (pînă la sfîrşitul sec. III e.n.) — 4 ore

I. ORINDUIREA COMUNEI PRIMITIVE PE TERITORIUL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE (pînă în sec. I i.e.n.) — 2 ore

1. **Patria noastră în epoca pietrei — 1 oră**

a. Trăsăturile generale ale orînduirii comunei primitive pe teritoriul ţării noastre.

b. Vechimea şi continuitatea vieţii omeneşti pe teritoriul Republicii Populare Romîne; periodizarea orînduirii comunei primitive pe teritoriul patriei noastre.

c. Apariţia şi consolidarea societăţii primitive (paleoliticul şi mesoliticul — pînă la 4000 i.e.n.): datele arheologice; nomadismul; dezvoltarea graiului articulat; unelte şi arme; folosirea focului; hrana, îmbrăcămintea şi locuinţele; începutul organizării gentilice (ginta matriarhală).

d. Dezvoltarea societăţii primitive pe teritoriul patriei noastre în neolitic (4000 i.e.n. — 1700 i.e.n.): datele arheologice; începuturile agriculturii — trecerea la viaţa sedentară; începutul creşterii animalelor; Engels despre prima mare diviziune socială a muncii; prima mare diviziune socială a muncii pe teritoriul patriei noastre; meşteşugurile casnice (torsul, prelucrarea lemnului, ceramica); aşezările omeneşti; ginta patriarhală; consolidarea organizării tribale; cultul religios; arta primitivă.

e. Importanţa studierii epocii pietrei.

2. **Dezvoltarea societăţii primitive în epoca metalelor; civilizaţia geto-dacilor; descompunerea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre — 1 oră**

a. Periodizarea şi trăsăturile epocii metalelor pe teritoriul Republicii Populare Romîne (bronzul — 1700 i.e.n. — 800 i.e.n.; fierul — de la 800 i.e.n.); datele arheologice; dezvoltarea forţelor de producţie; a doua mare diviziune socială a muncii; progresele agriculturii, meşteşugurilor şi schimbului; cele mai vechi populaţii cunoscute pe teritoriul patriei noastre (tracii, geto-dacii); cristalizarea triburilor geto-dacice.

b. Civilizaţia geto-dacilor: ocupaţiile, aşezările şi locuinţele lor; legăturile geto-dacilor cu tracii sudici, cu oraşele-state sclavagiste greceşti şi cu sciţii (influenţele reciproce; progresele culturii fierului în Dacia — dezvoltarea forţelor de producţie şi a schimbului); organizarea socială a geto-dacilor (organizarea gentilică; apariţia diferenţierii sociale — descompunerea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre; apariţia uniunilor de triburi în Dacia).

II. ORINDUIREA SCLAVAGISTĂ ÎN DACIA (sec. I i.e.n. — sfîrşitul sec. III e.n.) — 2 ore

1. **Formarea statului dac. Cucerirea Daciei de către romani — 1 oră**

a. Trăsăturile generale ale orînduirii sclavagiste pe teritoriul ţării noastre.

b. **Formarea statului dac.** Uniunile de triburi în timpul lui Dromichete; democraţia militară; luptele de apărare împotriva macedonenilor. Invazia celţilor. Dezvoltarea prelucrării fierului şi a ceramicei în Dacia. Statul dac timpuriu în timpul lui Burebista (întărirea aristocraţiei; luptele cu celţii). Expansiunea romană la Dunărea de jos; începutul penetraţiei romane în Dacia. Statul sclavagist dac în timpul lui Decebal: accentuarea diferenţierii sociale (clasele sociale, sclavia în Dacia preromană — caracterul ei patriarhal); întinderea statului dac; organizarea militară a geto-dacilor; religia lor; construcţiile dacice (civile, militare şi religioase); folosirea scrierii.

c. **Cucerirea Daciei de către romani.** Cauzele şi caracterul războaielor daco-romane (politica cotropitoare a imperiului sclavagist roman — cauza principală a războaielor daco-romane). Luptele din timpul lui Domiţian; însemnătatea tratatului din anul 89; organizarea apărării Daciei de către Decebal. Cucerirea Daciei: Imperiul Roman în timpul lui Traian; primul război dacic (cauzele şi rezultatele lui); al doilea război dacic (marile pregătiri romane; principalele lupte); eroismul poporului dac în luptele pentru apărarea patriei; cauzele înfrîngerii dacilor; transformarea unei mari părţi din Dacia în provincie romană. Dacii liberi (carpii, costobocii); continuarea luptei împotriva imperiului sclavagist roman.

2. **Dacia în timpul stăpînirii romane — 1 oră**

a. Hotărîrile Daciei romane; situaţia populaţiei băştinaşe; continuitatea dacilor; colonizarea romană în Dacia.

b. Dezvoltarea social-economică: dezvoltarea economiei sclavagiste în Dacia romană (agricultura, meşteşugurile, mineritul, comerţul); asociaţiile meşteşugăreşti; principalele oraşe şi drumuri; clasele sociale (dezvoltarea relaţiilor sclavagiste în Dacia romană; producătorii liberi; situaţia ţărănimii dacice); ascuţirea luptei de clasă (formele şi însemnătatea ei în slăbirea orînduirii sclavagiste în Dacia); apariţia colonatului în Dacia (rolul lui în destrămarea relaţiilor de producţie sclavagiste).

c. Organizarea administrativă a Daciei romane; armata romană din Dacia — instrument important al stăpînirii sclavagiste romane; contribuţia armatei romane la romanizarea dacilor.

d. Cultura romană în Dacia: răspîndirea limbii şi scrierii latine; construcţiile romane; procesul de romanizare în Dacia. Influenţa romană în afara provinciei.

e. Eliberarea Daciei: rolul determinant al luptei de clasă în slăbirea şi înlăturarea stăpînirii sclavagiste romane; împletirea luptei de clasă cu atacurile dacilor liberi şi ale popoarelor migratoare; retragerea aureliană — expresie a procesului descompunerii orînduirii sclavagiste şi a decăderii imperiului sclavagist roman.

f. Continuitatea daco-romanilor în Dacia; însemnătatea ei pentru dezvoltarea istorică a poporului nostru.

g. Caracterul şi însemnătatea istorică a stăpînirii romane în Dacia.

EPOCA MEDIE (premizele, formarea, dezvoltarea şi descompunerea orînduirii feudale pe teritoriul Romîniei = secolul IV mijlocul sec. XIX) — 20 de ore.

I. PERIOADA DE TRECERE LA FEUDALISM (sec. IV — sec. X e.n.) — 2 ore

1. **Dacia în timpul migraţiei popoarelor — 1 oră**

a. Situaţia daco-romanilor la începutul marii migraţii: elementul romanic de la Dunărea de jos după retragerea aureliană; situaţia social-economică din Dacia; descompunerea societăţii sclavagiste în Dacia — dispariţia treptată a relaţiilor de producţie sclavagiste; trecerea la feudalism pe teritoriul patriei noastre.

b. Primele popoare migratoare (popoarele germanice şi turanice); relaţiile lor cu populaţia băştinaşă; influenţa limitată a primelor popoare migratoare asupra dacoromanilor.

c. Continuitatea legăturilor cu romanitatea balcanică; influenţa romano-bizantină în nordul Dunării (caracterul şi însemnătatea ei); situaţia dacoromanilor după primul val de migraţie; răspîndirea creştinismului în Dacia.

d. Pătrunderea slavilor pe teritoriul patriei noastre şi în Peninsula Balcanică; dislocarea masei romanice de răsărit; conviefuirea dacoromanilor cu slavii (dezvoltarea vieţii social-economice în Dacia ca urmare a influenţei reciproce dintre dacoromani şi slavi); premizele orînduirii feudale pe teritoriul patriei noastre.

e. Migraţia bulgarilor şi migraţia ungurilor (influenţa lor limitată asupra dezvoltării poporului romîn).

f. Urmările marii migraţii asupra procesului dezvoltării societăţii omeneşti pe teritoriul patriei noastre.

2. **Formarea poporului romîn şi limbii române — 1 oră**

a. Condiţiile istorice în care s-a format poporul romîn şi limba română (dezvoltarea societăţii dacice, stăpînirea romană în nordul Dunării, conviefuirea dacoromanilor cu slavii).

b. Formarea poporului romîn: elementele constitutive şi etapele de formare (traco-dacii; romanizarea lor; contopirea slavilor din Dacia cu dacoromanii — desăvîrşirea procesului de formare a poporului romîn în sec. VII—X e.n.).

c. Formarea limbii române: romanizarea Daciei ca bază a formării limbii române (caracterul latin al limbii române oglindit în gramatică şi lexic); influenţa slavă (îmbogăţirea limbii noastre cu termeni de origine slavonă).

d. Caracterul romanic al poporului romîn şi al limbii române; importanţa continuităţii şi unităţii istorice a poporului romîn pe teritoriul Republicii Populare Romîne.

II. CRISTALIZAREA FEUDALISMULUI ŞI FORMAREA STATELOR FEUDALE ROMÎNEŞTI (sec. X—XIV) — 2 ore

1. **Cristalizarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre în sec. X—XIII. Formarea voievodatului Transilvaniei — 1 oră**

a. Lenin despre trăsăturile orînduirii feudale; trăsăturile generale şi periodizarea orînduirii feudale pe teritoriul patriei noastre.

b. **Dezvoltarea social-economică şi politică a societăţii omeneşti pe teritoriul patriei noastre în secolele X—XIII.** Dezvoltarea forţelor de producţie; obştiile ţărăneşti; accentuarea procesului de diferenţiere socială în perioada feudalismului timpuriu — cristalizarea relaţiilor de producţie feudale pe teritoriul patriei noastre. Ultimele migraţiuni (pecenegii şi cumanii). Primele formaţiuni politice romîneşti — cnezatele şi voievodatele din Transilvania, Dobrogea, cîmpia muntenească şi Moldova. Cristalizarea feudalismului la popoarele vecine. Stăpînirea bizantină în Dobrogea. Influenţa statului feudal kievean. Statul feudal romîno-bulgar şi influenţa lui în nordul Dunării.

c. **Formarea şi dezvoltarea voievodatului Transilvaniei pînă în sec. XIII.** Începutul pătrunderii ungurilor în Transilvania; cucerirea cnezatelor şi voievodatelor romîneşti din Transilvania de către statul feudal ungar; lupta eroică a poporului romîn din Transilvania pentru apărarea libertăţii sale. Constituirea voievodatului Transilvaniei. Colonizarea secuilor şi saşilor. Întărirea procesului de feudalizare în Transilvania. Accentuarea tendinţei de autonomie a voievodatului Transilvaniei. Cavalerii teutoni în Transilvania. Însemnătatea întemeierii Transilvaniei.

d. Năvălirea tătarilor şi urmările ei.

2. **Întemeierea Ţării Romîneşti şi a Moldovei — 1 oră.**

a. Condiţiile istorice interne şi internaţionale în care s-au format statele feudale Ţara Romînească şi Moldova: dezvoltarea social-economică şi politică a romînilor de la sudul şi răsăritul Carpaţilor în sec. XIII şi începutul sec. XIV; tendinţa de dominaţie a statelor feudale ungar şi polon; întărirea luptei pentru independenţă a conducătorilor feudali locali; atacurile tătarilor.

b. Formarea statului feudal independent Ţara Romînească: unificarea cnezatelor şi voievodatelor din sudul Carpaţilor (Basarab I — mare voievod al Ţării Romîneşti); cucerirea independenţei Ţării Romîneşti (victoria de la Posada); consolidarea Ţării Romîneşti după întemeiere.

c. Formarea statului feudal independent Moldova: împletirea luptei romînilor din răsărit şi apusul Carpaţilor împotriva tătarilor cu expediţiile militare organizate de regatul feudal ungar; constituirea voievodatului Moldovei; dominaţia feudală ungară în Moldova; cucerirea independenţei Moldovei (împletirea luptei feudalilor moldoveni şi maramureşeni împotriva dominaţiei statului feudal ungar; Bogdan I); consolidarea Moldovei după întemeiere.

d. Caracterul intern al procesului de formare a Ţării Romîneşti şi a Moldovei; rolul hotărîtor al forţelor populare locale; lupta comună a moldovenilor, transilvănenilor şi muntenilor împotriva pericolului tătar şi împotriva dominaţiei feudale ungare; caracterul antiştiinţific şi reacţionar al teoriei burgheze despre formarea Ţării Romîneşti şi a Moldovei prin „descălecare".

e. Însemnătatea istorică a întemeierii celor trei ţări feudale romîneşti.

III. DEZVOLTAREA FEUDALISMULUI PE TERITORIUL ROMÎNIEI (sfîrşitul sec. XIV — mijlocul sec. XVIII) — 12 ore

A. Dezvoltarea ţărilor române la sfîrşitul sec. XIV şi în sec. XV (consolidarea feudalismului; lupta împotriva turcilor) — 4 ore

1. **Dezvoltarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre la sfîrşitul sec. XIV şi în sec. XV (viaţa social-economică; consolidarea instituţiilor feudale) — 1oră**

a. Dezvoltarea economiei feudale în cele trei ţări romîne la sfîrşitul sec. XIV şi în sec. XV: dezvoltarea forţelor de producţie; progresele agriculturii, creşterii vitelor, meşteşugurilor şi mineritului; dezvoltarea tîrgurilor şi oraşelor feudale pe teritoriul ţării noastre în sec. XV; dezvoltarea schimbului; moneta; drumurile; particularităţile dezvoltării economiei feudale în cele trei ţări romîne; lărgirea treptată a legăturilor economice dintre cele trei ţări romîne; legăturile comerciale cu alte ţări; comerţul de tranzit.

b. Viaţa socială: caracterul unitar al organizării sociale feudale în cele trei ţări romîne; clasele sociale; consolidarea relaţiilor de producţie şi a instituţiilor feudale în cele trei ţări romîne; accentuarea exploatării feudale (adîncirea procesului de şerbire a ţărănimii); creşterea obligaţiilor feudale şi fiscale ale ţăranilor şerbi şi liberi); întărirea clasei feudalilor (domeniul feudal; imunitatea feudală şi rolul ei în consolidarea feudalismului pe teritoriul patriei noastre; maghiarizarea treptată a nobilimii din Transilvania); viaţa socială în tîrguri şi oraşe; ascuţirea luptei de clasă în sînul societăţii feudale de pe teritoriul ţării noastre.

2. **Dezvoltarea politică a celor trei ţări romîne la sfîrşitul sec. XIV şi în sec. XV; începutul luptelor de apărare împotriva turcilor — 1 oră**

a. Situaţia internaţională a celor trei ţări romîne la sfîrşitul sec. XIV şi în prima jumătate a sec. XV.

b. Consolidarea statului feudal în cele trei ţări romîne: organizarea politică, fiscală, militară, judecătorească şi bisericească; politica internă a lui Mircea cel Bătrîn şi Alexandru cel Bun (caracterul ei de clasă); formaţiunile politice romîneşti din Transilvania (cnezatele din Haţeg şi Banat; Ţara Făgăraşului; voievodatul Maramureşului); scaunele săseşti şi secuieşti; rolul statului feudal şi al bisericii în consolidarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre.

c. Politica externă. Întărirea legăturilor politice dintre cele trei ţări romîne. Relaţiile cu Ungaria, Polonia, Lituania, Rusia, Imperiul Bizantin şi statele slave din sudul Dunării. Începutul luptelor de apărare împotriva turcilor sub conducerea lui Mircea cel Bătrîn: însemnătatea victoriei de la Rovine; rolul hotărîtor al forţelor populare în apărarea independenţei; tratatul de alianţă cu Ungaria şi participarea Ţării Romîneşti la cruciada de la Nicopole; începutul regimului tributar; caracterul său. Ajutorul acordat de moldoveni poporului polon împotriva cotropirii teutone.

d. Luptele feudale interne şi slăbirea puterii centrale; fărîmiţarea feudală; amestecul străin în Ţara Romînească şi Moldova; accentuarea presiunii turceşti asupra celor trei ţări romîne şi Ungariei; începutul regimului tributar în Moldova; caracterul său.

3. **Răscoala de la Bobîlna. Lupta pentru independenţă la mijlocul sec. XV — 1 oră**

a. **Răscoala populară de la Bobîlna.** Cauzele ei (înrăutăţirea situaţiei maselor ţărăneşti şi orăşeneşti ca urmare a întăririi puterii marilor feudali şi a dominaţiei bisericii catolice); influenţa războiului ţărănesc husit; forţele sociale participante; lupta comună a ţăranilor iobagi romîni şi unguri; victoriile ţăranilor; înţelegerea cu nobilii (caracterul şi însemnătatea ei); uniunea privilegiaţilor (Unio trium nationum — caracterul său reacţionar şi de clasă); înăbuşirea răscoalei; însemnătatea şi urmările răscoalei de la Bobîlna.

b. **Lupta pentru independenţă sub conducerea lui Ioan de Hunedoara.** Rolul lui în organizarea luptei comune antiotomane a romînilor, ungurilor şi sîrbilor; primele victorii împotriva turcilor; cruciada de la Varna; Ioan de Hunedoara — voievod al Transilvaniei, protector al Moldovei şi Ţării Romîneşti, regent al Ungariei; căderea Constantinopolului (urmările ei); victoria de la Belgrad (însemnătatea ei); rolul hotărîtor al maselor în cucerirea victoriilor antiotomane; dezvoltarea legăturilor politice dintre cele trei ţări romîne în condiţiile luptei comune împotriva cotropirii turceşti Matei Corvin (lupta împotriva marii nobilimi; continuarea politicii antiotomane).

c. **Consolidarea Ţării Romîneşti în timpul lui Vlad Ţepeş.** Întărirea puterii domneşti (tendinţa de centralizare a statului); legăturile cu Ştefan cel

(Continuare în pag. 6)

Programa de istoria R. P. R.

(Urmare din pag. 5)

Mare şi Matei Corvin; războiul antiotoman condus de Vlad Ţepeş (eroismul maselor populare; trădarea marei boierimi; însemnătatea şi urmările războiului); prima menţiune documentară a oraşului Bucureşti. Situaţia Ţării Româneşti după Vlad Ţepeş.

4. Ţările române în timpul lui Ştefan cel Mare; războaiele pentru independenţă. Cultura în cele trei ţări române pînă la sfîrşitul sec. XV — 1 oră

a. Situaţia internaţională a celor trei ţări române în a doua jumătate a sec. XV.

b. Consolidarea Moldovei în a doua jumătate a sec. XV: principalele transformări social-economice; înscăunarea lui Ştefan; baza socială a domniei lui Ştefan cel Mare; lupta pentru întărirea puterii de stat; organizarea armatei; rolul cetăţilor în sistemul de apărare a Moldovei.

c. Trăsăturile politicii externe a Moldovei în timpul lui Ştefan cel Mare; relaţiile politice cu ţările străine; importanţa luptei lui Ştefan pentru crearea frontului comun antiotoman; dezvoltarea legăturilor dintre cele trei ţări române.

d. Conflictul cu regatul feudal maghiar (cauzele lui; atacul lui Matei Corvin; lupta de la Baia); dezvoltarea legăturilor cu Transilvania şi Ungaria; posesiunile Moldovei în Transilvania, în timpul lui Ştefan cel Mare.

e. Războaiele de apărare împotriva turcilor şi tătarilor: politica de atragere a Ţării Româneşti în lupta antiotomană (opoziţia marii boierimi muntene); victoria de la Lipnic; expediţia lui Soliman-Paşa; însemnătatea victoriei de la Vaslui; marea invazie turcească din anul 1476 şi eşecul ei; colaborarea militară dintre moldoveni şi transilvăneni; rolul hotărîtor al maselor populare în apărarea independenţei Moldovei; Marx despre luptele antiotomane ale moldovenilor în timpul lui Ştefan cel Mare; refacerea ţării; strîngerea legăturilor cu Polonia; pierderea Chiliei şi Cetăţii Albe; tendinţa marii boierimi spre încheierea păcii cu turcii; condiţiile şi însemnătatea păcii din anul 1487.

f. Apogeul domniei lui Ştefan cel Mare: consolidarea situaţiei internaţionale a Moldovei şi a puterii centrale în condiţiile războaielor victorioase pentru independenţă; dezvoltarea legăturilor cu Rusia; înfrîngerea agresiunii feudalilor polonezi şi lituani; însemnătatea domniei lui Ştefan cel Mare; personalitatea lui Ştefan cel Mare.

g. Dezvoltarea culturii în cele trei ţări române pînă la sfîrşitul sec. XV: istoriografia în limba slavonă (analele; cronica lui Ştefan cel Mare); literatura religioasă; scrieri cu caracter popular; arta veche românească (baza ei populară; arhitectura religioasă şi militară; stilul moldovenesc; înflorirea picturii; miniaturile; broderia).

B. Dezvoltarea ţărilor române în sec. XVI (accentuarea exploatării feudale; aservirea lor de către turci; lupta împotriva jugului otoman) — 4 ore

1. Dezvoltarea Transilvaniei în sec. XVI; războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică a Transilvaniei în sec. XVI: agricultura; mineritul; meşteşugurile (dezvoltarea breslelor); oraşele; dezvoltarea comerţului; lărgirea legăturilor cu Moldova şi Ţara Românească; creşterea puterii economice şi politice a marii nobilimi la începutul sec. XVI şi accentuarea exploatării ţărănimii; împletirea celor trei forme de rentă feudală; diferenţierea socială la oraşe; ascuţirea contradicţiilor de clasă.

b. Războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja; cauzele şi izbucnirea războiului ţărănesc; desfăşurarea lui în Transilvania; forţele sociale participante (lupta comună a iobagilor români şi unguri şi a sărăcimii oraşelor); programul răsculaţilor; cauzele înfrîngerii lor; urmările războiului ţărănesc; legarea ţăranilor de glie; Engels despre războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja; însemnătatea războiului ţărănesc condus de Gheorghe Doja.

c. Dezvoltarea politică a Transilvaniei în sec. XVI; slăbirea regatului feudal ungar; căderea lui; formarea voievodatului transilvan independent (Dieta de la Turda; independenţa Transilvaniei faţă de Ungaria — 1542—1867); strîngerea legăturilor cu Ţara Românească şi Moldova; lupta dintre Imperiul Otoman şi Imperiul Romano-German pentru stăpînirea Transilvaniei (intervenţiile domnilor moldoveni şi munteni); relaţiile Transilvaniei cu Imperiul Otoman.

2. Dezvoltarea Ţării Româneşti şi Moldovei în sec. XVI; lupta împotriva jugului otoman — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică a Ţării Româneşti şi Moldovei în sec. XVI. Întărirea economiei feudale: agricultura, meşteşugurile, breslele; decăderea vechilor drumuri comerciale; ridicarea noilor oraşe; dezvoltarea legăturilor economice dintre cele trei ţări române în condiţiile încercuirii turceşti. Creşterea tributului; începutul monopolului turcesc. Viaţa socială: intensificarea exploatării feudale; fiscalitatea; accentuarea procesului de deposedare şi aservire a ţărănimii; întărirea marilor domenii feudale; legarea ţăranilor de glie; ascuţirea luptei de clasă a ţăranilor şi tîrgoveţilor; împletirea luptei de clasă cu lupta împotriva jugului otoman.

b. Dezvoltarea politică: creşterea puterii politice a boierimii; slăbirea autorităţii domneşti; începutul pătrunderii grecilor în rîndurile boierimii române; principalii domnitori din sec. XVI; organizarea militară în sec. XVI; strîngerea legăturilor politice dintre cele trei ţări române în sec. XVI; regimul capitulaţiilor; caracterul său; legăturile cu ţările străine; relaţiile lui Petru Rareş cu Rusia.

c. Lupta pentru independenţă sub conducerea lui Radu de la Afumaţi, Petru Rareş şi Ion Vodă cel Cumplit; participarea maselor populare la lupta antiotomană; poziţia trădătoare, de clasă a marii boierimi; alianţa cu cazacii; însemnătatea luptelor pentru înlăturarea jugului turcesc.

3. Ţările române în timpul lui Mihai Viteazul — 2 ore

(A). Dezvoltarea Ţării Româneşti în timpul lui Mihai Viteazul; marele război antiotoman — 1 oră

a. Situaţia internaţională a celor trei ţări româneşti la sfîrşitul sec. XVI: lupta popoarelor balcanice împotriva jugului turcesc; coaliţia europeană antiotomană; rolul ţărilor române în lupta popoarelor europene împotriva cotropirii turceşti.

b. Începutul domniei lui Mihai Viteazul: puterea marii boierimi; puterea domnească — exponentă a intereselor marilor feudali; situaţia grea a maselor; dezvoltarea oraşelor şi comerţului; organizarea armatei (rolul trupelor de lefegii).

c. Marele război de eliberare de sub jugul turcesc: alianţa antiotomană cu Moldova şi Transilvania; răscoala antiotomană; înfrîngerea tătarilor; incursiunile în sudul Dunării; sprijinirea luptei de eliberare a popoarelor balcanice; expediţia lui Sinan-Paşa; însemnătatea victoriei de la Călugăreni; tratatul de alianţă cu Transilvania; alungarea turcilor (victoria de la Giurgiu); răsunetul şi însemnătatea victoriei Ţării Româneşti în războiul împotriva jugului otoman.

d. Refacerea şi consolidarea Ţării Româneşti după cucerirea independenţei; politica socială a lui Mihai Viteazul („legătura" lui Mihai — desăvîrşirea procesului de şerbire a ţăranilor, întărirea puterii marii boierimi).

(B). Unirea ţărilor române sub conducerea lui Mihai Viteazul. Cultura în sec. XVI — 1 oră

a. Consolidarea situaţiei internaţionale a Ţării Româneşti după victoriile împotriva turcilor; legăturile cu Germania şi Rusia; necesitatea continuării luptei comune antiotomane a celor trei ţări române.

b. Unirea celor trei ţări române: situaţia social-politică din Transilvania; cucerirea Transilvaniei (victoria de la Şelimbăr); alipirea Moldovei; Mihai Viteazul — domn al celor trei ţări româneşti; guvernarea lui Mihai Viteazul; politica socială în Transilvania şi Moldova; frămîntările sociale; tendinţele de centralizare; opoziţia crescîndă a marilor feudali din Transilvania şi Moldova; unirea celor trei ţări române sub conducerea lui Mihai Viteazul — expresie a dezvoltării istorice unitare a poporului român şi a luptei sale comune împotriva jugului otoman.

c. Destrămarea sistemului politic creat de Mihai Viteazul: factorii care au împiedicat formarea unui stat unitar român; slăbirea bazei politice a guvernării lui Mihai Viteazul; răscoala nobilimii ungare din Transilvania; lupta de la Mirăslău (pierderea Transilvaniei); intervenţia feudalilor polonezi în treburile interne ale ţărilor române; pierderea Moldovei şi a Ţării Româneşti; înţelegerea dintre Mihai Viteazul şi Rudolf al II-lea; recucerirea Transilvaniei (victoria de la Gorăslău); uciderea lui Mihai; însemnătatea domniei lui Mihai Viteazul; personalitatea lui Mihai Viteazul.

d. Dezvoltarea culturii în cele trei ţări române în sec. XVI: masele populare — creatoare ale bazei materiale a dezvoltării culturii feudale; oglindirea luptei de clasă în dezvoltarea culturii; folosirea crescîndă a limbii române în scrieri; apariţia şi răspîndirea tiparului în cele trei ţări române; răspîndirea umanismului; influenţa Reformei în ţările române; activitatea lui Coresi; istoriografia; arta românească în sec. XVI.

C. Dezvoltarea ţărilor române în sec. XVII şi în prima jumătate a sec. XVIII (dezvoltarea economică; politica antiotomană după Mihai Viteazul; instaurarea regimului turco-fanariot şi a celui habsburgic; începutul descompunerii feudalismului) — 4 ore.

1. Dezvoltarea ţărilor române în prima jumătate a sec. XVII (pînă la 1660) — 1 oră

a. Situaţia internaţională a celor trei ţări române la începutul sec. XVII (destrămarea alianţei europene antiotomane; creşterea influenţei polone şi germane).

b. Dezvoltarea social-economică: creşterea relativă a producţiei de mărfuri şi a comerţului (progresele agriculturii; tîrgurile şi oraşele; dezvoltarea atelierelor meşteşugăreşti în Ţara Românească şi Moldova; întărirea breslelor; mineritul; atelierele manufacturiere din Transilvania; formarea pieţei interne); tributul; impozitele; întărirea puterii boierimii (constituirea statului nobiliar); înrăutăţirea situaţiei ţăranilor (descompunerea obştiilor; şerbirea secuilor); ridicarea negustorilor români; întărirea luptei de clasă a ţăranilor şi a sărăcimii oraşelor (însemnătatea răscoalei seimenilor).

c. Dezvoltarea politică a celor trei ţări române: continuarea războiului antiotoman şi a politicii de unificare a celor trei ţări române — trăsătură caracteristică a istoriei ţărilor noastre în sec. XVII; restabilirea dominaţiei otomane asupra celor trei ţări române în condiţiile menţinerii autonomiei ţărilor române (menţinerea autonomiei ca urmare a luptei antiotomane şi a strîngerii legăturilor dintre cele trei ţări româneşti); domnii mai însemnaţi din prima jumătate a sec. XVII; frămîntările politice din Transilvania; conflictele dintre boierii români şi greci; justiţia feudală; consolidarea puterii domneşti în timpul lui Matei Basarab, Vasile Lupu şi Gheorghe Racoţi I; conflictele dintre Moldova şi Ţara Românească; lupta comună a celor trei ţări române împotriva turcilor, sub conducerea lui Gheorghe Racoţi al II-lea; legăturile cu ţările străine; tratatul încheiat de Gheorghe Ştefan cu Rusia.

2. Dezvoltarea ţărilor române în a doua jumătate a sec. XVII şi la începutul sec. XVIII — 1oră

a. Situaţia internaţională a ţărilor române în a doua jumătate a sec. XVII (campaniile turceşti în Europa centrală şi în Polonia; expansiunea Austriei în sud-estul Europei; ridicarea Rusiei; începutul decăderii imperiului otoman).

b. Dezvoltarea social-economică: agricultura (extinderea arăturilor); dezvoltarea meşteşugurilor; întărirea breslelor; dezvoltarea mineritului în Transilvania; dezvoltarea oraşelor; creşterea comerţului cu cereale şi vite; lărgirea schimbului între oraş şi sat; dezvoltarea legăturilor economice între cele trei ţări române; monopolul şi jaful turcesc — piedică importantă în calea dezvoltării economice a ţărilor noastre; creşterea fiscalităţii; clasele sociale şi raporturile de clasă; accentuarea exploatării ţăranilor (dările; creşterea clăcii; pedepsele); ascuţirea luptei de clasă (fuga ţăranilor la oraş; lupta pentru eliberarea din iobăgie; răscoalele).

c. Dezvoltarea politică: continuarea politicii antiotomane; luptele dintre partidele boiereşti; criza politică din Transilvania (slăbirea puterii centrale); domniile mai însemnate din cele trei ţări române.

d. Întărirea politicii antiotomane la sfîrşitul sec. XVII şi începutul sec. XVIII: strîngerea legăturilor cu Austria şi Rusia în timpul lui Şerban Cantacuzino şi Constantin Brîncoveanu; alianţa lui Dimitrie Cantemir cu Rusia; războiul cu turcii; sfîrşitul domniilor pămîntene în cele trei ţări române.

e. Cucerirea Transilvaniei de către Habsburgi; reorganizarea constituţională a Transilvaniei (diploma leopoldină); unirea cu Roma (caracterul şi consecinţele ei); accentuarea asupririi maselor în condiţiile jugului feudal habsburgic; lupta de eliberare de sub jugul habsburgic (rezistenţa înverşunată a poporului împotriva jugului habsburgic; participarea iobagilor români la războiul curuţilor şi la răscoala condusă de Francisc Racoţi).

3. Dezvoltarea ţărilor române în prima jumătate a sec. XVIII (începutul descompunerii feudalismului; regimul turco-fanariot şi habsburgic) — 1 oră

a. Situaţia internaţională a celor trei ţări române în prima jumătate a sec. XVIII (Diminuarea rolului internaţional al ţărilor române în condiţiile regimului turco-fanariot şi habsburgic. Războaiele ruso-austro-turce din prima jumătate a sec. XVIII; urmările lor; creşterea rolului internaţional al Rusiei).

b. Dezvoltarea social-economică: dezvoltarea producţiei şi a pieţei interne; rolul de frînă al relaţiilor de producţie feudale; agricultura, meşteşugurile şi mineritul; manufacturile de stat în Transilvania şi Banat; dezvoltarea comerţului şi a circulaţiei monetare; lărgirea economiei de marfă-bani; dezvoltarea oraşelor; caracterul mercantilist al politicii economice habsburgice în Transilvania şi Banat; legăturile economice dintre cele trei ţări române; colonizarea şvabilor; întărirea monopolului şi jafului turcesc în condiţiile regimului turco-fanariot; înăsprirea fiscalităţii; creşterea obligaţiilor ţărănimii; munca salariată (situaţia grea a lucrătorilor din mine şi manufacturi); reformele lui Constantin Mavrocordat ca urmare a ascuţirii luptei de clasă şi a nevoii de mînă de lucru liberă (înlăturarea prin lege a rumîniei şi vecinîei; menţinerea în fapt a relaţiilor de producţie feudale); începutul formării burgheziei române şi maghiare în Transilvania; nobilimea; privilegiile boierimii; manifestările luptei de clasă a ţăranilor şi lucrătorilor (fuga şi haiducia; principalele răscoale din Transilvania pînă la 1784).

c. Dezvoltarea politică; ştirbirea autonomiei Ţării Româneşti şi Moldovei în condiţiile regimului turco-fanariot; domniile fanariote; dispariţia armatei naţionale; ocupaţia austriacă în Oltenia; absolutismul habsburgic în Transilvania, în timpul Mariei Tereza; regimentele grănicereşti; lupta împotriva jugului străin în cele trei ţări române (caracterul şi însemnătatea ei).

4. Dezvoltarea culturii în cele trei ţări române în sec. XVII—XVIII — 1 oră

a. Introducerea limbii române în instituţiile de stat, în biserică şi în cultură; răspîndirea tiparului în cele trei ţări române (sprijinul lui Petru Movilă); pravilele în limba română.

b. Dezvoltarea învăţămîntului în cele trei ţări române: influenţa umanismului; organizarea învăţămîntului religios şi laic; principalele şcoli; primele gramatici româneşti; influenţa greacă, franceză, germană şi rusă în cele trei ţări române; accentuarea treptată a caracterului ştiinţific al învăţămîntului.

c. Literatura religioasă: principalele scrieri religioase în limba română; importanţa literară a Bibliei de la Bucureşti; principalii cărturari ai bisericii (Simion Ştefan Varlaam. Dosoftei, Antim Ivireanu); Udriste Năsturel.

d. Literatura istorică: trăsăturile şi însemnătatea istoriografiei româneşti din sec. XVII—XVIII; concepţia politică a marilor cronicari; marii cronicari moldoveni şi munteni (Grigore Ureche, Miron Costin, Nicolae Costin, Ioan Neculce, Radu Popescu, Constantin Cantacuzino stolnicul, Mihail Cantacuzino); principalii istoriografi transilvăneni. Cărţile populare.

e. Însemnătatea operei ştiinţifice a lui Nicolae Milescu şi Dimitrie Cantemir; rolul lui Dimitrie Cantemir în dezvoltarea culturii româneşti şi străine.

f. Dezvoltarea artelor în cele trei ţări române: înflorirea arhitecturii laice şi religioase (principalele monumente; stilul brîncovenesc; barocul în Transilvania); pictura; arta populară.

g. Caracterul de clasă şi însemnătatea culturii româneşti din sec. XVII—XVIII.

III. DESCOMPUNEREA FEUDALISMULUI ŞI FORMAREA RELAŢIILOR CAPITALISTE ÎN ŢĂRILE ROMÂNE (mijlocul sec. XVIII — mijlocul sec. XIX) — 4 ore

1. Dezvoltarea Transilvaniei în a doua jumătate a sec. XVIII şi în prima jumătate a sec. XIX; răscoala populară condusă de Horia, Cloşca şi Crişan — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică: creşterea elementelor capitaliste în economia Transilvaniei; dezvoltarea agriculturii, meşteşugurilor şi manufacturilor; apariţia industriei mecanice; accentuarea diviziunii muncii în industrie; dezvoltarea metalurgiei la începutul sec. XIX; dezvoltarea comerţului ca urmare a dezvoltării producţiei agricole şi industriale; dezvoltarea oraşelor; lărgirea legăturilor comerciale cu Ţara Românească şi Moldova; întărirea burgheziei; accentuarea exploatării ţăranilor (creşterea robotei; taxele; contribuţiile mili-

(Urmare în pag. 7)

Programa de Istoria R.P.R.

Urmare din pag. 6

tare); exploatarea capitalistă în industrie; întărirea puterii economice a nobilimii; întărirea jugului habsburgic în Transilvania („absolutismul luminat" al lui Iosif al II-lea; politica de catolicizare şi desnaţionalizare).

b. Răscoala populară condusă de Horia, Cloşca şi Crişan: cauzele ei (agravarea situaţiei maselor populare ca urmare a intensificării exploatării feudale şi a jugului habsburgic; situaţia grea a moţilor); izbucnirea şi desfăşurarea răscoalei; lupta comună a iobagilor romîni şi unguri; ultimatumul lui Horia; armistiţiile cu nobilii; intervenţia armatei imperiale şi înăbuşirea răscoalei; martirizarea conducătorilor răscoalei; urmările şi însemnătatea marii răscoale populare conduse de Horia, Cloşca şi Crişan (slăbirea regimului feudal; relaţiile capitaliste în industrie; pătrunderea elementelor capitaliste în agricultură).

c. Şcoala ardeleană: formarea culturii burgheze în Transilvania ca urmare a apariţiei economiei capitaliste şi a formării treptate a burgheziei şi ca expresie a afirmării culturii romîneşti în luptă cu tendinţele de maghiarizare; principalii reprezentanţi ai şcolii ardelene (Samuil Micu, Gheorghe Şincai, Petru Maior, Ion Budai-Deleanu); rolul istoric al şcolii ardelene în dezvoltarea culturii romîneşti şi în formarea conştiinţei naţionale.

d. Intensificarea luptelor politice în Transilvania: mişcarea naţională a burgheziei romîne (Supplex libellus Valachorum; asociaţiile cultural-politice); reformele burgheze din prima jumătate a sec. XIX (adîncirea crizei feudalismului şi întărirea relaţiilor capitaliste); dezvoltarea culturii naţionale din Transilvania în preajma revoluţiei de la 1848 (presa; şcoala, literatura; A. Mureşanu, G. Barit, E. Murgu).

2. Dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei în a doua jumătate a sec. XVIII şi la începutul sec. XIX — 1 oră

a. Situaţia internaţională a Ţării Romîneşti şi Moldovei în a doua jumătate a sec. XVIII şi la începutul sec. XIX; întărirea luptei pentru independenţă a popoarelor asuprite de turci; răscoalele din Balcani; importanţa războaielor ruso-turce pentru slăbirea jugului otoman; însemnătatea păcii de la Kuciuk-Kainargi; participarea voluntarilor romîni la războaiele ruso-turce; pacea de la Bucureşti (1812).

b. Dezvoltarea social-economică: dezvoltarea producţiei şi comerţului ca urmare a slăbirii monopolului turcesc; dezvoltarea agriculturii (predominarea ei în viaţa economică; creşterea producţiei pentru piaţă; extinderea suprafeţei arabile); dezvoltarea meşteşugurilor (începutul descompunerii breslelor); dezvoltarea manufacturilor (creşterea producţiei industriale); dezvoltarea comerţului (casele de comerţ; întărirea legăturilor economice cu Transilvania şi cu ţările străine); tîrgurile şi oraşele; politica fiscală; înrăutăţirea situaţiei ţăranilor ca urmare a dezvoltării economiei de schimb în condiţiile regimului feudal şi ale jugului otoman; începutul formării burgheziei în Ţara Romînească şi Moldova; apariţia muncii salariate; începutul descompunerii boierimii; întărirea luptei clăcaşilor pentru libertate şi pămînt.

c. Dezvoltarea politică şi culturală: reorganizarea statului feudal (reformele lui Alexandru Ipsilanti; condicile de legi); dezvoltarea legăturilor dintre cele trei ţări romîne; influenţa revoluţiei burgheze din Franţa; organizarea învăţămîntului naţional (rolul însemnat al lui Gheorghe Lazăr şi Gheorghe Asachi); literatura (poeţii Văcăreşti); dezvoltarea conştiinţei naţionale; îmbinarea luptei de eliberare socială cu lupta pentru libertate naţională a romînilor din Ţara Romînească şi Moldova.

3. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu — 1 oră

a. Cauzele răscoalei: asuprirea socială şi naţională (accentuarea exploatării la sate şi la oraşe; povara jugului otoman; abuzurile regimului turco-fanariot); nemulţumirile orăşenilor împotriva privilegiilor economice şi politice ale boierimii; ciocnirile din sînul boierimii; influenţa mişcărilor revoluţionare din Europa răsăriteană; Eteria. Caracterul antifeudal şi antiotoman al răscoalei de la 1821. Tudor Vladimirescu — exponent al poporului răsculat.

b. Desfăşurarea răscoalei: forţele sociale participante; programul răscoalei (proclamaţia de la Padeş); ridicarea maselor din Oltenia; rolul pandurilor în răscoală; sosirea la Bucureşti; încercările boierilor de a înăbuşi răscoala; proclamaţiile lui Tudor către ţară; mişcarea eteristă în Principatele Romîne; uneltirile reacţiunii interne şi internaţionale; dezbinarea forţelor revoluţionare; intervenţia turcilor; uciderea lui Tudor Vladimirescu; cauzele înfrîngerii răscoalei.

c. Marx despre răscoala condusă de Tudor Vladimirescu; însemnătatea, învăţămintele şi urmările marii răscoale populare conduse de Tudor Vladimirescu (slăbirea jugului otoman — înlăturarea regimului turco-fanariot; întărirea luptei revoluţionare a maselor populare); ecoul răscoalei în Transilvania; constituţia cărvunarilor (caracterul ei progresist); convenţia de la Akkerman.

4. Dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei între anii 1828—1848 — 1 oră

a. Întărirea luptei de eliberare naţională a popoarelor balcanice; războiul ruso-turc din anii 1828—1829; prevederile păcii de la Adrianopole (importanţa ei pentru dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei); administraţia provizorie rusească (Pavel Kisseleff).

b. Regulamentele Organice; principalele prevederi social-economice şi politice; Marx despre Regulamentul Organic; însemnătatea Regulamentelor Organice pentru dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei; pregătirea Unirii.

c. Dezvoltarea social-economică în epoca regulamentară: dezvoltarea forţelor de producţie; creşterea producţiei de mărfuri şi a comerţului; desfiinţarea sistemului breslelor; lărgirea pieţei interne; creşterea circulaţiei monetare; dezvoltarea porturilor şi oraşelor; căile de comunicaţie; dezvoltarea legăturilor economice cu Transilvania; relaţiile economice cu ţările străine; menţinerea relaţiilor feudale în agricultură (privilegiile boierimii); clasele sociale; accentuarea exploatării ţăranilor în condiţiile regimului regulamentar (goana după supra-muncă — expresie a procesului acumulării primitive a capitalului); creşterea numărului şi întărirea exploatării lucrătorilor din manufacturi; întărirea burgheziei; intensificarea luptei împotriva privilegiilor economice şi politice ale boierimii; diferenţierea boierimii.

d. Dezvoltarea politică: reorganizarea politică, administrativă şi juridică a statului feudal; crearea armatei naţionale; începutul regimului reprezentativ; întărirea puterii politice a boierimii în perioada regulamentului organic; domniile regulamentare.

e. Dezvoltarea culturală: dezvoltarea învăţămîntului, literaturii şi ştiinţei; teatrul şi muzica; presa; societăţile cultural-politice; influenţa creaţiei populare; formarea ideologiei burgheze — expresie a procesului de formare a relaţiilor de producţie capitaliste şi a luptei împotriva regimului feudal şi a jugului străin; apariţia concepţiilor înaintate în studiul istoriei patriei (Bălcescu şi Kogălniceanu); principalii reprezentanţi ai culturii înaintea revoluţiei de la 1848 (N. Bălcescu, M. Kogălniceanu, I. Ghica, Radu Rădulescu, Al. Russo, V. Alecsandri, C. Negruzzi, V. Cîrlova, Gr. Alexandrescu, C. Boliac, D. Bolintineanu).

Vom publica ulterior continuarea programei.

Controlul şi evidenţa cunoştinţelor

Experienţa dobîndită în muncă a arătat colectivului didactic al Şcolii medii serale „Grigore Preoteasa" din Capitală ce importanţă au, pentru buna pregătire a elevilor muncitori, controlul şi evidenţa cunoştinţelor însuşite de aceştia.

După cum este bine cunoscut, controlul cunoştinţelor elevilor se realizează prin diverse forme: control oral, lucrări de control, experienţe de laborator, lucrări practice, examene etc. — iar evidenţa cunoştinţelor se concretizează prin notele obţinute, ce trebuie să reprezinte valoarea volumului şi calităţii lor. Oricare ar fi forma lor, controlul şi evidenţa cunoştinţelor trebuie să constituie un mijloc de stimulare a elevilor la o muncă activă, permanentă pentru ridicarea nivelului la învăţătură, să-i deprindă să-şi pregătească cu regularitate lecţiile, să înveţe sistematic.

Calitatea lecţiilor este hotărîtoare în ceea ce priveşte nivelul la învăţătura al elevilor. În şcoala noastră mai sînt încă profesori, ce-i drept puţini la număr, care se plîng că „elevii nu învaţă". Întrebaţi însă ce au făcut pentru ca elevii lor să-şi însuşească cunoştinţele predate, de cele mai multe ori aceşti profesori ridică din umeri, nu se socotesc ei în primul rînd responsabili de această stare de lucruri. Dar dacă lecţia ţinută de profesor este necorespunzătoare, seacă, lipsită de căldură, se înţelege că şi munca elevilor va fi slabă. În aceste cazuri, ameninţările profesorului cu note mici nu vor contribui cu nimic la ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor, nu vor ajuta ca aceştia să depună mai multă străduinţă în munca lor.

Se înţelege că, pentru a determina la elevi o atitudine justă faţă de învăţătură, profesorul — fie că predă romîna, istoria, matematica, limba rusă, fizica etc. — trebuie să-i înveţe să lucreze independent, ştiut fiind că timpul de care dispun elevii şcolilor serale pentru învăţătură este limitat. În acest scop profesorii trebuie să insiste ca elevii să folosească mai intens manualele şi să utilizeze notiţele ca un auxiliar în munca lor cu manualul, să facă scheme, să rezolve singuri probleme, să extragă ideile principale din lecţii etc.

Spre a constata dacă elevii au învăţat şi cum au învăţat, profesorul trebuie să verifice cunoştinţele lor cu răbdare şi minuţiozitate, fără a depăşi însă timpul afectat acestui moment din lecţie. Se întîmplă însă un fenomen care de cele mai multe ori împiedică pe elevi în însuşirea cunoştinţelor cerute de programă. Anume, sînt profesori care îşi irosesc timpul afectat lecţiei cu verificarea cunoştinţelor, în detrimentul predării acestora. De pildă, la o lecţie de limba romînă la clasa a VIII-a în care s-au recapitulat cunoştinţele privitoare la genul liric, profesoara a consumat o oră întreagă ascultînd un singur elev, iar la lecţia despre nuvela „Alexandru Lăpuşneanu" de C. Negruzzi, profesoara şi-a rezervat doar 10 minute pentru transmiterea noilor cunoştinţe. Acelaşi mod de lucru s-a observat şi la alţi profesori. Este bine ca profesorii să rezerve verificării cunoştinţelor 10—15 minute, iar restul timpului transmiterii de noi cunoştinţe, fixării şi consolidării acestora, ţinînd seama mai ales de faptul că în şcolile serale trebuie să se asigure însuşirea cunoştinţelor chiar în cadrul lecţiilor, deoarece timpul pentru studiul individual este foarte limitat.

Preocupîndu-se să asigure un control cît mai regulat şi mai eficient al cunoştinţelor elevilor, colectivul nostru didactic a dat în acelaşi timp atenţie şi aprecierii acestora, căutînd ca notele să corespundă cît mai deplin pregătirii reale a elevilor. Conducerea şcolii şi profesorii comunişti nu au fost de loc indiferenţi faţă de notele obţinute de elevi. Cazurile unor elevi care au obţinut note slabe s-au analizat periodic în şedinţele consiliului pedagogic.

Profesorii din şcoala noastră nu s-au mulţumit însă numai cu aprecierea cunoştinţelor teoretice ale elevilor, ci au apreciat şi modul în care elevii şi-au îndeplinit sarcinile de producţie, s-au interesat de calitatea produselor date de ei, iar nota obţinută în cursul unui trimestru a reflectat la unele materii şi aplicarea practică a cunoştinţelor însuşite în clasă. La fizică sau chimie, de pildă, multe din lecţiile teoretice, ca cele de la capitolele „Electricitatea" sau „Metale" au fost urmate de demonstraţii practice în clasă sau în laborator. În timp ce elevii executau lucrările practice profesorul observa felul în care ei ştiu să aplice cunoştinţele însuşite teoretic, felul în care aplică regulile învăţate, precum şi gradul de însuşire a priceperilor şi deprinderilor.

Fără îndoială că cele arătate constituie de abia un început. În acest an şcolar, cînd, ca urmare a Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, în clasa VIII-a a şcolii noastre a intrat un nou şi larg contingent de elevi, sîntem hotărîţi să ne îmbunătăţim munca în această privinţă. Unii profesori şi-au propus să organizeze verificări mai adînci ale priceperilor şi deprinderilor practice însuşite de elevi prin vizite la locul de muncă al acestora. Astfel de vizite se vor face regulat la întreprinderile unde lucrează elevii şcolii. Ele vor contribui la o mai strînsă legătură a teoriei cu practica, la o colaborare mai rodnică între profesori şi muncitorii din producţie şi, în acelaşi timp, la găsirea în comun a unor noi metode şi procedee pentru ridicarea nivelului muncii din şcoală.

Astfel îmbunătăţite, controlul şi evidenţa cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor practice vor servi la o mai adîncă cunoaştere a elevilor, la aprecierea muncii lor şi vor constitui în acelaşi timp un îndemn pentru fiecare elev de a-şi ridica calitatea muncii. Profesorii vor putea urmări mai uşor felul în care elevii şi-au însuşit materialul prevăzut de programe şi vor înlătura lipsurile care se mai constată în munca elevilor. Elevii înşişi se vor deprinde cu o muncă perseverentă convingîndu-se şi mai mult de necesitatea unei serioase pregătiri pentru activitatea practică din producţie.

Prof. C. PRISECARU

Respect pentru adevăr

A început un nou an şcolar. Alături de toţi ceilalţi oameni ai muncii, diriginţii se străduiesc să desfăşoare o mai bună muncă educativă în orele destinate lor în acest scop. Cunoaşterea experienţei bune le este de mult ajutor. Iată de ce consider potrivit să relatez acum desfăşurarea unei reuşite ore de diriginţie din anul şcolar care s-a încheiat.

Ne aflăm în clasa a IX-a de la secţia serală a Şcolii medii nr. 1 din Sighişoara. Un elev prezintă referatul cu tema „Martiri ai luptei pentru progresul ştiinţei, împotriva obscurantismului bisericii". El vorbeşte, printre altele, despre jertfa lui Giordano Bruno şi despre celebra retractare a adevărului din partea lui Galileu. Le arată auditorilor cum, rînd pe rînd, sutanele negre ale papalităţii au fost învinse de halatele albe ale savanţilor Ajunge pînă în epoca noastră: papa pactizează cu hitleriştii, papa cere clemenţă pentru criminalii de la Nürenberg, papa ocroteşte colonialismul...

M-a impresionat spontaneitatea cu care au reacţionat cîţiva elevi, optînd fără rezerve pentru sacrificiul lui Giordano Bruno. Deoarece nu-mi trădasem încă părerea, un elev — unul singur — i-a dat dreptate lui Galileu.

Atunci, în clasă, s-a stîrnit o discuţie pasionantă. Adepţii sacrificiului pentru adevăr n-au rămas numai la Giordano Bruno. Ei au venit pînă în zilele noastre, scoţînd în relief icoana comuniştilor care au rezistat, pentru o idee, tuturor schingiuirilor la care erau supuşi în ilegalitate netrădînd cauza partidului şi nici pe tovarăşii lor de luptă.

— Din sacrificiul lor, au spus şcolarii, s-a născut libertatea noastră. Dacă nu exista dîrzenia bolşevicilor, nu trăiam azi în era socialistă.

S-au precizat apoi perspectivele optimiste ale omenirii în lupta împotriva exploatării, apreciindu-se la justa ei valoare lupta popoarelor din colonii împotriva imperialismului, lupta forţelor progresiste împotriva acceptării fataliste a robiei.

Tinerii au arătat că oamenilor muncii le este dragă viaţa, ei lasă „lumea de dincolo" pe seama apologeţilor săi în sutane. S-a amintit şi de zvonul lansat de aceştia din urmă că în anul 2000 va fi sfîrşitul lumii. Ridicolul unei asemenea afirmaţii neputincioase faţă de adevărul ştiinţific a fost scos în evidenţă prin prezentarea datelor noi despre energia solară, care practic dă o durată fără sfîrşit existenţei.

Încă nu sunase şi cei care optase pentru Galileu îşi retractase părerea la rîndu-i, convins de argumentele grăitoare ale colegilor.

Discuţiile au continuat însă şi în pauză, elevii amintindu-şi din cărţi, ziare şi reviste mereu altă şi altă ispravă a slujitorilor obscurantismului, alţi şi alţi noi şi hotărîtori paşi ai omenirii pe calea progresului.

În această oră de diriginţie s-au văzut roadele educaţiei elevilor în spiritul respectului pentru adevăr, al stimei faţă de cei care îl apără cu abnegaţie. Această oră de diriginţie a contribuit în acelaşi timp la întărirea acestor trăsături de caracter ale omului crescut pentru socialism.

SILVESTRU PATIŢA

O DECADĂ MAREAŢĂ

Se împlinesc la 1 octombrie 10 ani de la crearea marii Republici Populare Chineze. Zece ani sînt doar o undă în istoria omenirii, dar pentru poporul chinez, care a îndurat atîtea lipsuri şi calamităţi, aceasta este o decadă de rară măreţie, de covîrşitoare importanţă, o decadă plină de evenimente care nu vor fi uitate niciodată. Aceasta este decada renaşterii Chinei, decada unui progres uluitor în toate domeniile vieţii. În decursul unui răstimp atît de scurt marele popor chinez, unit într-o singură voinţă, a luptat cu dîrzenie pentru o viaţă nouă, sub conducerea partidului şi a preşedintelui Mao Tze-dun, cu ajutorul marii Uniuni Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste surori, susţinut de toate popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Cu hotărîrea lor puternică, cu inteligenţa lor vie, cu neobositele lor mîini, oamenii muncii din marea Chină au clădit pe pămîntul odată sărac şi pustiu o patrie nouă, despre care se scriu cele mai minunate pagini, care este zugrăvită în cele mai frumoase tablouri.

Cu zece ani în urmă, atunci cînd se proclama Republica Populară Chineză, preşedintele Mao Tze-dun, marele conducător al poporului chinez, a făcut această profeţie: „Odată ce destinele Chinei ajung în mîinile poporului, China va străluci ca soarele". Cuvintele preşedintelui se adeveresc.

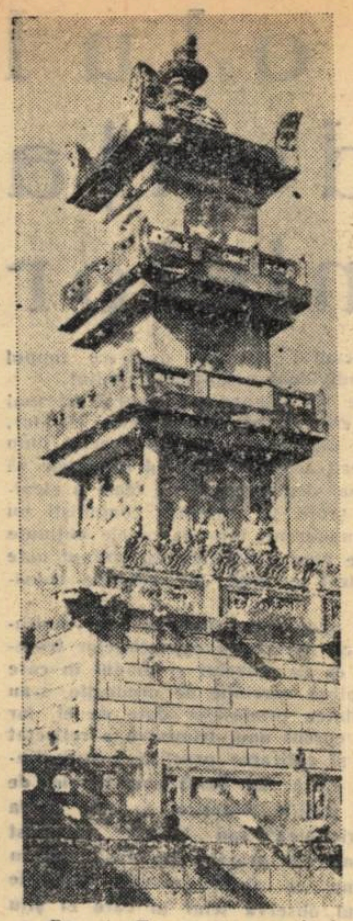

Pagoda Topao din provincia Ciţ'ziar

În primul cincinal

În anii primului cincinal (1953-1957), învăţămîntul din China a luat o mare dezvoltare. În decurs de 5 ani, 560.000 de tineri au intrat în universităţi şi institute de învăţămînt superior, iar şcolile medii speciale au fost frecventate de 1.120.000 de elevi. Numărul total al absolvenţilor universităţilor şi institutelor a fost de 270.000. Au absolvit şcolile medii speciale 840.000 de tineri. În timpul cincinalului s-au înscris în şcolile medii 8.750.000 elevi, iar în şcolile elementare 88.000.000 elevi.

Pe calea generalizării învăţămîntului

În cea mai mare parte a Chinei învăţămîntul elementar a fost în linii mari generalizat. În anul trecut, şcolile elementare au fost frecventate de 86 milioane de elevi. 85 la sută din copiii de vîrstă şcolară au fost cuprinşi în şcoli. Instituţiile de învăţămînt superior au fost frecventate de 660.000 studenţi, iar şcolile medii de 12 milioane elevi, respectiv cu 50 la sută şi 70 la sută mai mult decît în anul anterior.

Multe comune populare, uzine, fabrici şi mine au înfiinţat diferite tipuri de şcoli serale pentru oamenii muncii din producţie. Prin aplicarea liniei Partidului Comunist de îmbinare a învăţămîntului cu munca productivă, aceste şcoli au ajuns la realizări remarcabile.

Şcolile din comunele populare

Marele salt în producţie realizat în China în anul 1958 a determinat un mare avînt al revoluţiei culturale în regiunile rurale ale ţării. Politica stabilită de Partidul Comunist Chinez — „întregul popor să conducă învăţămîntul" — a dat rezultate remarcabile în acest domeniu.

Pe tot cuprinsul ţării, în sate şi oraşe unde odinioară nu erau decît puţine şcoli sau nu erau de loc, au apărut un mare număr de şcoli înfiinţate şi conduse de poporul însuşi. Fiecare din cele 22 de comune ale judeţului Junten, provincia Gansu, de pildă, are acum cîte o şcoală medie, pe cînd vreme înainte nu existau în întregul judeţ decît două şcoli medii. În şcolile medii agricole şi în alte şcoli medii tehnice din provincia Tziansu, înfiinţate în cursul marelui salt în domeniul învăţămîntului, s-au înscris 454.285 elevi — de peste o sută de ori mai mulţi decît înregistrau înscrierile anuale în şcolile medii înainte de eliberare.

Înfiinţarea comunelor populare a dat un şi mai mare imbold învăţămîntului în regiunile rurale. În anul şcolar trecut comunele populare din China aveau sub conducerea lor 577.000 de şcoli medii agricole şi alte şcoli medii tehnice, şcoli medii de cultură generală şi şcoli elementare, cu un număr de 35.850.000 elevi. La acestea trebuie adăugate cele 837.000 şcoli medii şi elementare frecventate de oameni ai muncii din producţie în timpul lor liber, precum şi institutele şi şcolile de „specialişti calificaţi", care întrunesc un număr total de 45.580.000 elevi şi studenţi.

Marele progres al învăţămîntului rural s-a manifestat în primul rînd prin înfiinţarea pe scară naţională a şcolilor medii agricole. În provincia Tziansu, cea mai avansată în această privinţă, au fost înfiinţate în cîteva luni 6.500 şcoli medii agricole şi alte şcoli medii tehnice, avînd 340.000 elevi. Fiecare comună a provinciei are cel puţin cîte o asemenea şcoală. În cadrul lor se practică sistemul prin care o parte din timp se consacră cultivării pămîntului, iar alta învăţăturii. Disciplinele incluse în programa de învăţămînt sînt politica, limba chineză, matematica, cunoştinţe agricole elementare şi, în unele cazuri, fizica şi chimia. Lecţiile de tehnică agricolă sînt coordonate cu cultivarea efectivă a pămîntului.

Majoritatea profesorilor acestor şcoli sînt absolvenţi ai şcolii medii de gradul doi sau cadre venite să muncească la sate.

Elevii capătă cunoştinţe teoretice, dar îşi însuşesc şi tehnica de cultivare a pămîntului, precum şi alte cunoştinţe privind producţia. Numai şcolile medii agricole din provincia Tziansu au cultivat 2.589 ha. loturi experimentale şi au înfiinţat numeroase fabrici mici.

Experienţa şcolilor din provincia Tziansu a fost extinsă în multe alte provincii. Ca urmare s-au înfiinţat în întreaga ţară 69.000 şcoli medii agricole, cu 3.690.000 elevi. Înfiinţarea lor s-a dovedit a fi una din cele mai bune căi pentru dezvoltarea rapidă a învăţămîntului rural.

LI FAN

În oraşele Chinei s-au ridicat palate şi case ale pionierilor. După orele de şcoală elevii vin să participe la jocurile ştiinţifice şi tehnice organizate aici. În fotografie: *un colţ al Palatului tineretului din Şanhai.*

Postul central de radio din Pekin transmite zilnic o emisiune specială pentru copii. În fotografie: *crainicul Sun Cin-hsiu povestind un basm pentru micii ascultători.*

Patru ani de învăţămînt seral

Am fost la început ucenic, avînd doar pregătirea primită pînă în primul an al şcolii medii de gradul I. După diferite studii făcute în timpul meu liber, am căpătat un nivel cultural corespunzător şcolii medii de gradul II.

În toamna anului 1955 s-a creat o secţie serală la Institutul politehnic din Harbin, cu o clasă specială pentru cadre de conducere. Eram pe atunci şeful unei secţii la o întreprindere de maşini şi ulterior directorul acesteia. Cu toate că munca era foarte grea şi nu puteam să părăsesc slujba, comitetul de partid al fabricii m-a îndemnat să mă înscriu. Am făcut aceasta şi în curînd mi-am început studiile la institutul seral.

În acel timp studiul era pentru mine, desigur, foarte dificil. Institutul cerea mai întîi completarea cunoştinţelor din toate materiile şcolii medii de gradul I în timp de două luni, iar apoi din materiile şcolii medii de gradul II în aproximativ un an. Din cauza slabei mele pregătiri n-am reuşit dintr-o dată la examenul pentru materiile şcolii medii de gradul I. Profesorul meu m-a ajutat să mă pregătesc încă alte două săptămîni şi am trecut la a doua examinare. Dar nici verificarea cunoştinţelor la materiile şcolii medii de gradul al II-lea n-a fost mai uşoară, deşi am avut timp mai mult şi nu a trebuit să mă pregătesc cu prea mare zor. Foloseam timpul prînzului, dimineţile şi serile, duminicile şi toate momentele pe care le puteam găsi pentru repetarea materiei. Cu ajutorul profesorilor şcolii serale şi datorită propriilor mele eforturi am trecut examenul pentru materiile şcolii medii serale de gradul II.

Comitetul de partid al întreprinderii mi-a acordat multe înlesniri în studiu, desemnînd chiar un inginer care să mă ajute în calitate de preparator special, suplimentar. Totuşi, se iveau adesea greutăţi în buna cuprindere a muncii pe de o parte şi a studiului pe de altă parte. Munca era foarte grea, complicată, şi de multe ori trebuia să plec din oraş pentru diferite treburi. Cînd întrerupeam studiul rămîneam cu mult în urmă. Greutăţile au putut însă să fie soluţionate.

O dată a trebuit să plec la Senian să iau parte la o consfătuire care urma să dureze două luni. Înainte de plecare mi-am procurat toate lecţiile care aveau să fie predate în această perioadă, pentru a le învăţa singur în timpul liber pe care puteam să-l găsesc atît în cursul consfătuirii, cît şi al călătoriei. De asemenea, m-am străduit să leg cunoştinţele pe care le-am învăţat din cărţi cu faptele din viaţă, în dorinţa de a le consolida.

Cei patru ani de studiu la institutul seral au ridicat nivelul meu ştiinţific şi tehnic şi, în acelaşi timp, mi-au fost de un mare ajutor în munca practică de conducere a întreprinderii. Înainte nu vorbeam niciodată prea mult cu tehnicienii şi inginerii. Nu înţelegeam termenii tehnici pe care îi foloseau ei. Acum este cu totul altă situaţie. Sînt în stare să discut cu tehnicienii, să înţeleg proiectele pe care ei le supun spre examinare şi chiar să-mi exprim păreri proprii pentru perfecţionarea acestora. Inainte, cînd se iveau probleme mai grele în producţie eram dezarmat. Acum ştiu ce este de făcut şi îndrăznesc chiar să şi fac. De exemplu, cînd a fost vorba să hotărîm ca dinamurile să intre în producţia secundară a întreprinderii, am considerat că ele sînt prea misterioase şi n-am îndrăznit să iau o decizie. Acum, după ce am studiat principiile dinamului, am hotărît că vom fabrica dinamuri şi am primit sprijin din partea comitetului de partid pentru aceasta. Muncitorii ne-au sezisat că şuruburile folosite la fabricarea macaralelor erau prea mici. Dacă aceasta s-ar fi întîmplat în trecut, aş fi fost nevoit să cer altcuiva să calculeze şi să-mi dea răspunsul. Acum am făcut eu calculele în numai cîteva minute şi am confirmat muncitorilor că au dreptate.

Nu pot să relatez tot ajutorul pe care l-am primit, prin studiile făcute la institutul seral, în îmbogăţirea cunoştinţelor mele ştiinţifice şi tehnice. Ori de cîte ori mă gîndesc la situaţia mea actuală îmi apare viu în minte tabloul copilăriei mele chinuite. Am fost un copil foarte sărac. Cu greu am reuşit să duc la capăt şcoala primară şi n-am putut găsi mijloacele pentru a merge la şcoala medie. Mai tîrziu am învăţat un an la o şcoală medie creată de partid într-un centru revoluţionar. N-am visat niciodată însă că aş putea să ajung absolvent al unui institut de învăţămînt superior. Tot ceea ce am — nivelul politic, priceperea profesională, cultura, cunoştinţele ştiinţifice şi tehnice — se datoreşte Partidului.

SUN SHU-MENG
director la Întreprinderea de maşini electrice din Sun-Chian

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12.00 lei; 6 luni — 6.25 lei; 3 luni — 3.12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 533 | Vineri 2 Octombrie 1959 | 8 pagini 25 bani

Organizațiile sindicale în noul an școlar

In școlile patriei noastre, educatoarele, învățătorii, profesorii și ceilalți muncitori din învățământ și-au reînceput activitatea didactică cu dorința de a ob. ține noi succese în opera de instruire și educare a tineretului școlar. de răspîndire a culturii în masele populare.

Pentru ca ei să poată îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile complexe care le stau în față, organizațiile sindicale din școli sînt chemate să le acorde un ajutor susținut. Ele au datoria să participe la elaborarea planului general de activitate al școlii, să organizeze studierea și valorificarea experienței înaintate a cadrelor didactice, să le mobilizeze și să le ajute pe acestea în ridicarea nivelului predării, în îmbunătățirea muncii educative.

Aceasta reprezintă însă numai una din laturile activității organizațiilor sindicale în domeniul sprijinirii muncii profesionale a învățătorilor și profesorilor. O altă latură privește datoria lor de a asigura condiții pentru ca fiecare membru de sindicat să se dezvolte din punct de vedere profesional. Ele se vor îngriji să existe materialul documentar necesar la îndemîna fiecărui învățător și profesor, ca acestora să li se asigure timpul necesar studiului și ajutorul colectivului. Organizațiile sindicale trebuie să aibă în grijă ca să nu existe nicio piedică în calea perfecționării profesionale a pedagogilor.

In anul școlar trecut multe comitete de instituție din școli au desfășurat o activitate rodnică pentru sprijinirea activității profesionale a cadrelor didactice. Ele au inițiat discuții pe teme pedagogice, interasistențe la lecții, conferințe și simpozioane, consfătuiri de muncă menite să lămurească unele probleme privind conținutul și metodica predării, să dezbată experiența pedagogică, să ajute cadrele didactice tinere în ridicarea măiestriei lor pedagogice. Organizația sindicală de bază de la Școala elementară nr. 40 din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, de exemplu, desfășurînd un larg schimb de experiență, a dat un sprijin eficient învățătorilor și profesorilor, care au înregistrat la sfîrșitul anului școlar rezultate bune și foarte bune. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Galați (președinte tov. Uța Alexiu) a organizat pentru cadrele didactice cicluri de conferințe pe teme privind educația patriotică a elevilor, legarea predării de viață etc., iar comitetul sindical din Rîmnicu Vîlcea (președinte tov. Ioan Crăciun) s-a ocupat în mod special de organizarea interasistențelor și a consfătuirilor de muncă.

In anul școlar trecut au existat însă și organizații sindicale care au neglijat obligațiile ce le revin în domeniul sprijinirii profesionale a membrilor lor. De cele mai multe ori acestea s-au mulțumit să înscrie în planul de activitate cîteva acțiuni alese la întîmplare și insuficient gîndite și care, pînă la urmă, n-au fost îndeplinite nici măcar parțial. Așa au lucrat, de exemplu, organizațiile sindicale de la școlile elementare de 7 ani nr. 136, 129 din raionul Lenin sau Școala de 7 ani nr. 35 din raionul 1 Mai.

Este important ca acum, cînd organizațiile sindicale își întocmesc planurile de activitate pentru anul școlar în curs, să se aibă în vedere ca acțiunile în sprijinul muncii profesionale a membrilor de sindicat să pornească de la problemele pe care le ridică activitatea de zi cu zi a acestora, care răspund unor necesități reale ale învățămîntului din școala respectivă. De asemenea ele se vor îngriji ca aceste acțiuni să nu rămînă literă moartă în planurile de muncă. Preocuparea organizațiilor sindicale pentru problemele profesionale trebuie să fie apreciată, în adunările generale în care se prezintă dările de seamă trimestriale, după rezultatele pe care membrii de sindicat le obțin în munca la clasă și în cea culturală.

Acum, la începutul anului școlar, colectivele de pedagogi trebuie să-și organizeze astfel activitatea încît să facă față tuturor sarcinilor ce le revin atît pe linia muncii profesionale, cît și pe aceea a activităților social-culturale. De această organizare, de felul cum se distribuie sarcinile fiecărui membru de sindicat din școală depind în mare măsură rezultatele activității. Pentru a ilustra cît de importantă este această problemă ne vom referi la cîteva exemple. In anii școlari trecuți, la Școala medie „Matei Basarab" din Capitală, dintr-un colectiv de peste 40 de cadre didactice o mare parte, nu aveau, în afara obligațiilor la catedră, nici o altă sarcină profesională sau culturală, în timp ce 4.5 învățători și profesori erau supraangajați în fel și fel de obligații profesionale și obștești. Există și acum situații cînd un învățător sau profesor din mediul sătesc este în același timp director de școală sau diriginte, director de cămin cultural, responsabil al unui cerc pedagogic, activist în diferite organizații de masă, dirijor al corului sătesc, responsabil al colectivului de conferențiari, delegat al S.R.S.C. etc. Este evident că în aceste condiții el nu va reuși să se achite mulțumitor de toate aceste sarcini, că nu va avea timp pentru a-și pregăti lecțiile, că nu va putea să se țină la curent cu lucrările de specialitate și ideologice care apar și pe care conștiința lui cetățenească și profesională îl obligă să le citească.

Organizația sindicală din școală are datoria de a se în-

(Continuare în pag. 2)

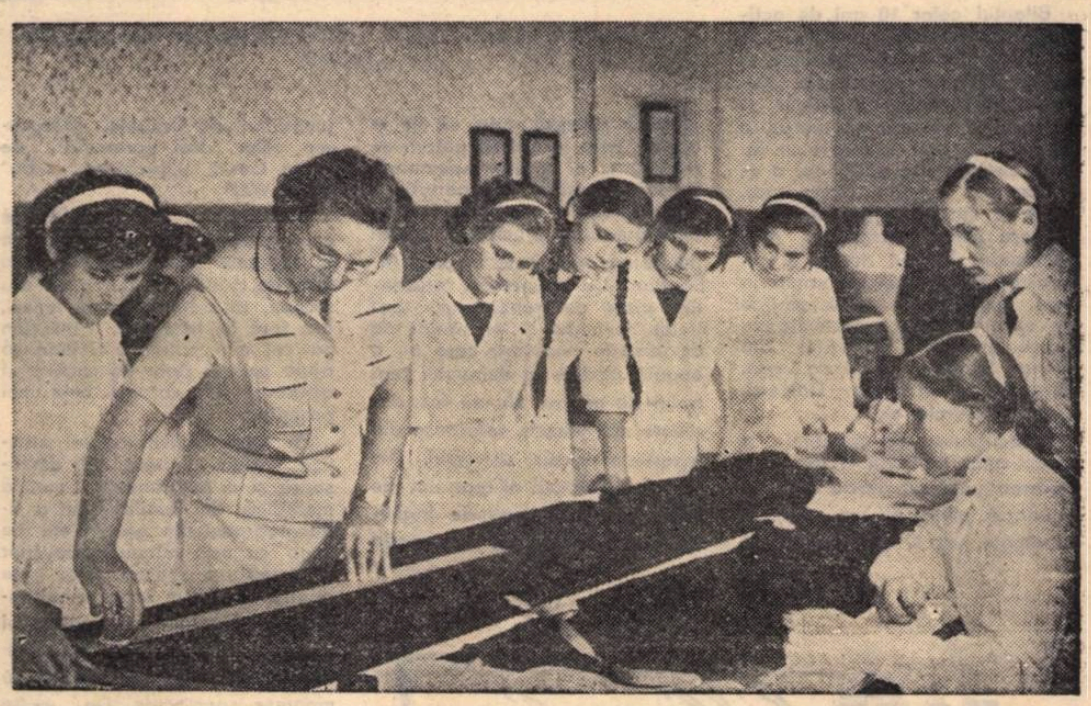

Eleve din anul III al Școlii de meserii din Cluj în timpul lucrărilor practice de croitorie.

O școală nouă ca atîtea altele

Case noi se înșiră ca mărgelele pe firul drept al străzilor. Mai la margine, acolo unde s-a mutat zgomotul propriu marilor șantiere, cresc văzînd cu ochii alte vile, alte blocuri, se conturează pe locul vechilor maidane străzi noi. Ronduri cu petunii și mușcată roșie, trotuare netede și îngrijite au închis pentru totdeauna gurile gropilor de odinioară.

Acolo unde azi e periferia, iar mîine poate inima cartierului, se află școala medie „C. A. Rosetti", școală nouă. Linii simple și clare vin să dea eleganță acestui lăcaș al culturii în care s-a adunat toată tinerețea tînărului cartier Floreasca.

...S-a topit de mult larma recreației. Elevii sînt împreună cu profesorii la lecție. Uneori răzbate prin ferestrele deschise cîte o întrebare școlărească, anume parcă să dea răspuns trecătorului care mai stă la îndoială: „s-a și deschis școala cea nouă?"

Cîteva trepte, o ușă cu geamuri enorme, și iată-mă în holul școlii. Un miros plăcut de var proaspăt te întîmpină o dată cu tînăra ocheșă de la poartă, care nici nu te lasă să te dezmeticești:

— Pe cine căutați?

Prin ferestrele mari ale coridoarelor soarele a stat parcă să-și reverse toată lumina. Razele lui tomnatice se joacă pe ușă, pe pereți, pe basmaua albă a femeii care cu mișcări îndeminatice, șterge de zor culoarele.

Tocmai sună. Chipuri vesele se arată din toate părțile.

— Poftiți să vedeți clasele, ne invită tovarășul director.

Am acceptat cu plăcere și curiozitate, amintindu-mi de spusele elevei care mă asigura, cu cîteva zile înainte, că în clasa lor totul e nou.

In adevăr, în clase sînt bănci noi, catedre noi, făcute din plăci aglomerate din lemn — și ele un produs nou al tinerei noastre industrii. Și tablele sînt noi, și cuierele, și mesele laboratoarelor, ale atelierelor. Colectivul e și el nou...

— Colectivul școlii noastre este de două ori nou — subliniază tovarășul director. Mai întîi pentru faptul că este format din oameni de tip nou, care își dovedesc zi de zi devotamentul față de școală, aderiunea față de tot ce duce mereu înainte viața noastră nouă. 11.000 ore de muncă voluntară efectuate de elevi la construcția școlii, 2.000 de ore efectuate de către profesori și părinți — iată doar ceva din ceea ce cu drag au dat ei școlii.

— Prin ce mai socotiți nou colectivul dumneavoastră?

— Să vă spun. Clasele I—VIII sînt în întregime formate din copii care locuiesc în cartierul Floreasca și care au învățat pînă acuma în alte școli — mai îndepărtate de locuințele lor. In clasele mari au venit de asemenea numeroși elevi din cartier. Ei s-au adăugat celor proveniți de la Școala medie nr. 34 mutată în acest local, schimbînd de fapt componența fostelor colective. Așa că astăzi în toate clasele se încheagă colective noi.

— Un proces care se desfășoară de la sine?

— Firește că nu, mă asigură tovarășul director. O răspundere mare au în această privință cadrele didactice. Fiecare profesor și învățător, fiecare diriginte este preocupat în momentul de față să-și cunoască cît mai bine elevii, clasa, să-i ajute pe copii ca ei înșiși să se cunoască între ei, să se apropie.

— Aceasta în ce privește colectivele pe clase. Dar pe școală?

— Pe școală, noi directorii, ajutați de organizația de partid, depunem eforturile principale pentru a închega întregul colectiv. In unitatea noastră lucrează, alături de profesori tineri cu mai puțină experiență pedagogică, cadre în vîrstă, bine pregătite profesional. Entuziasmul unora și priceperea celorlalți, dorința tuturor de a face din școala noastră o unitate fruntașă sînt elementele solide pe care se sprijină eforturile celor din conducere pentru a închega un puternic colectiv în școală.

Am ajuns în curte. Un spațiu imens pus la dispoziția elevilor. Pe porțiunea asfaltată copiii se joacă, sar coarda, se zbenguie. O bună parte din curte este semănată cu iarbă, plantată cu flori.

— Colo va fi terenul sportiv, dincolo lotul experimental...

— Se construiește încă ceva?

— E sala de festivități, mă lămurește directorul. Nu peste mult va fi pusă și ea în funcțiune.

O vizităm. Spațioasă, avînd scenă, cabine pentru „actori". Aflăm că va fi înzestrată cu două aparate de proiecție, copiii și cadrele didactice avînd posibilitatea să vizioneze cu regularitate filme.

...O școală nouă cu clase luminoase, laboratoare și ateliere înzestrate cu cele necesare, cu sală modernă de festivități. O școală la care peste tot citești grija pentru condițiile de muncă ale celor mici și ale celor ce se ocupă de instruirea lor.

O școală nouă, de fapt ca atîtea altele în țara noastră. Situată într-un cartier nou, și el ca atîtea altele, azi, în țara noastră...

VAL MURA

Teatrul şcolar de marionete

Înfiinţat ca o expresie a grijii regimului nostru pentru educaţia copiilor. Teatrul şcolar de marionete din Capitală a împlinit 10 ani de activitate. De unde la început el a pornit la muncă cu un colectiv de păpuşari entuziaşti, dar cu o zestre insuficientă, astăzi, datorită sprijinului organelor de învăţămînt şi îndeosebi al clubului Sindicatului muncitorilor din învăţămînt din Capitală, acest teatru dispune de o sală frumoasă de spectacole, cu o capacitate de 350 de locuri, de o sală pentru repetiţii, de un mare număr de păpuşi artistic executate şi cu care se pot monta cele mai diferite piese din lumea animalelor, a eroilor de basme.

Bilanţul celor 10 ani de activitate ai teatrului cuprinde un însemnat număr de premiere şi peste 2000 de spectacole. Numărul spectatorilor a crescut an de an, pe măsură ce teatrul a devenit tot mai cunoscut în lumea copiilor din grădiniţe, a elevilor din şcolile elementare. Anul în curs a ajuns să înregistreze peste 20.000 de mici spectatori. Teatrul nostru a organizat şi numeroase turnee în ţară, realizînd un rodnic schimb de experienţă cu colectivele de artişti amatori păpuşari din Ploeşti, Sinaia, Roşiorii de Vede, Tîrgovişte, Petroşiţa, Doiceşti, Turnu-Măgurele etc.

Preocuparea de căpetenie a colectivului teatrului a fost asigurarea unui repertoriu care să cuprindă piese cu un conţinut ideologic just şi de o valoare artistică ridicată, care să fie în acelaşi timp la nivelul puterii de înţelegere al micilor spectatori. Un loc important în repertoriu îl ocupă creaţiile originale. În prezent pregătim premiera piesei „Năframa fermecată" de M. Bogdan. De asemenea, prezentăm piese din repertoriul teatrelor sovietice şi al ţărilor de democraţie populară care au o bogată tradiţie în domeniul teatrului de păpuşi. Nu au fost neglijate nici piesele valoroase din repertoriul clasic universal. Din repertoriul actual al teatrului fac parte piesele: „Iepurele îngîmfat" de S. Mihalkov, „Escapada jucăriilor" de Tinibulk, „Dragostea celor trei portocale" de Carlo Gozzi, „Urechiuşă albă" de J. Wezl.

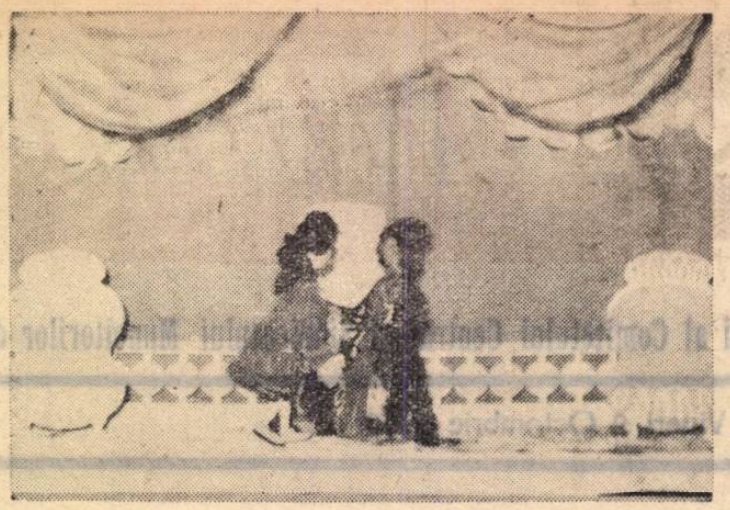

Scenă dintr-un spectacol al Teatrului şcolar de marionete din Capitală

Căutăm ca prin piesele pe care le prezentăm să dezvoltăm în sufletele copiilor dragostea faţă de patrie, preţuirea pentru muncă, disprețul faţă de leneşi, ura faţă de trădători. Îi învăţăm că cel mai puternic trebuie să ajute pe cel slab, că cinstea şi adevărul sînt virtuţile cele mai preţuite.

Pe lîngă activitatea lui artistică, colectivul teatrului desfăşoară şi o permanentă muncă metodică, de familiarizare a educatoarelor din grădiniţele de copii cu arta mînuirii păpuşilor şi montarea spectacolelor de păpuşi. În acest scop mînuitoarele de păpuşi din colectivul nostru se deplasează în grădiniţe şi ajută pe educatoare să monteze spectacole. De multe ori prezentăm spectacolele noastre chiar în şcoli şi grădiniţe realizînd un util schimb de experienţă. În ultimul an am organizat şi un curs pentru educatoarele din grădiniţele de copii din Capitală, la care s-au prezentat expuneri pe teme ca „Rolul educativ al spectacolelor de marionete", „Mijloacele artistice şi tehnice ale mînuirii", „Cîntecul şi vorbirea în spectacolul de păpuşi" etc. Cursul a cuprins şi numeroase demonstraţii practice de regie, mînuire, sincronizări între mişcare şi voce etc.

În acest an şcolar colectivul nostru şi-a propus să-şi îmbogăţească repertoriul cu noi piese şi să realizeze o mai strînsă legătură cu şcolile şi grădiniţele de copii. Luptînd pentru ridicarea nivelului artistic al fiecărui spectacol, colectivul teatrului şcolar de marionete va întări contribuţia sa la marea operă educativă ce se desfăşoară în şcolile noastre.

PETRUŢA STOIAN
responsabila Teatrului şcolar de marionete din Capitală

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Practica pedagogică în instituţiile de învăţămînt superior

Recent, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a emis un ordin cu privire la îmbunătăţirea conţinutului, organizării şi desfăşurării practicii pedagogice în instituţiile de învăţămînt superior.

Ordinul prevede sporirea numărului orelor de practică pedagogică şi stabileşte că acestea se vor desfăşura în semestrele VII, VIII şi IX pe grupe de cîte 10—15 studenţi. Practica va consta din asistenţe la lecţii şi participarea la activităţi educative, ţinerea lecţiilor de probă şi finale, organizarea şi conducerea unor activităţi educative. S-a mărit totodată numărul şcolilor de bază în care se va desfăşura practica pedagogică. În semestrul VIII studenţii vor efectua practică pedagogică continuă timp de trei săptămîni.

Conducerile instituţiilor de învăţămînt superior care pregătesc cadre didactice, împreună cu cabinetele pedagogice şi cu conducerile şcolilor de bază, vor stabili din vreme intervalele în care se va efectua practica pedagogică continuă, în aşa fel încît să se asigure maximum de eficacitate practicii pe toată durata acesteia, fără să se producă perturbări în desfăşurarea procesului de învăţămînt în şcolile de bază.

Pentru o cît mai bună pregătire a viitorilor profesori se va da studenţilor posibilitatea să ţină lecţii de tipuri diferite şi la clase diferite, să cunoască toate activităţile importante ce se desfăşoară în şcoală cu elevii şi cu cadrele didactice şi să participe la ele.

Ştiri

Sesiune ştiinţifică

De curînd a avut loc la Clubul Sindicatului muncitorilor din învăţămînt din Capitală sesiunea ştiinţifică a filialei Bucureşti a Societăţii de ştiinţe istorice şi filologie din R.P.R. consacrată împlinirii a 500 de ani de existenţă documentară a Capitalei.

Sesiunea a fost deschisă de tov. prof. univ. Mihail Cruceanu. În şedinţa plenară a sesiunii a fost prezentată comunicarea „Lupta maselor populare din Bucureşti sub conducerea P.C.R. pentru instaurarea unui regim democratic, 23 August 1944—6 Martie 1945". În secţia de istorie au fost susţinute comunicările „Meşteşugurile bucureştene în secolul XVIII", „Întinderea Bucureştilor de la întemeiere pînă în secolul XIX", „Un capitol din istoria culturală a Bucureştilor — Biblioteca Naţională a Ţării Româneşti".

În secţia de filologie au fost prezentate comunicările: „Bucureştii în vechile cronici muntenești", „Bucureştii în poezia românească" şi „Momente din lupta revoluţionară a maselor populare bucureştene oglindite în proza noastră după 23 August 1944".

Monografia oraşului

Numeroşi învăţători şi profesori din Tîrgovişte şi-au dat contribuţia la alcătuirea unei monografii a oraşului lor, menită să facă cunoscută istoria acestuia şi marile realizări dobîndite de oamenii muncii din oraş în anii puterii populare.

Monografia, care însumează un număr de peste 400 de pagini, cuprinde numeroase ilustraţii, planşe, hărţi, precum şi un glosar.

Colective largi de cadre didactice au lucrat pentru strîngerea materialului documentar necesar şi pentru selecţionarea datelor. De asemenea, o serie de profesori au colaborat la redactarea lucrării.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL DE CONSTRUCŢII din Bucureşti anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Conferenţiar la disciplina Construcţii metalice — Facultatea hidrotehnică — poziţia 2 din statul de funcţiuni al catedrei de Construcţii metalice.

2) Conferenţiar la disciplina Materiale de construcţii — facultăţile construcţii şi hidrotehnică — poziţia 3 din statul de funcţiuni al catedrei de Chimie şi materiale de construcţii.

3) Conferenţiar la disciplinele Electrotehnică şi Instalaţii electrice — facultăţile de construcţii, drumuri şi poduri şi hidrotehnică — poziţia 3 din statul de funcţiuni al catedrei de Electrotehnică.

4) Conferenţiar la disciplina Rezistenţa materialelor, secţia Utilaj — poziţia 5 din statul de funcţiuni al catedrei de Rezistenţa materialelor.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ, o cerere adresată rectoratului Institutului de construcţii din Bucureşti, b-dul Tolbuhin nr. 80, raionul 23 August. Cererea va fi însoţită de următoarele acte: 1) copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; 2) copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; 3) copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; 4) lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar; 5) certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia la care acesta îşi are funcţia de bază; 6) memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; 7) autobiografie.

Locul şi data concursului vor fi anunţate direct candidaţilor admişi la concurs pentru postul respectiv.

NOTE bibliografice

A S. Makarenko: „Opere" vol. VII

De curînd Editura didactică şi pedagogică a publicat traducerea în limba română a celui de al VII-lea volum al operelor lui A. S. Makarenko, a căror editare este întreprinsă de Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R.

Materialele cuprinse în acest volum vin să împlinească imaginea cititorilor asupra prodigioasei activităţi ştiinţifice, publicistice şi literare pe care a depus-o marele pedagog sovietic de-a lungul anilor. Volumul cuprinde diverse articole şi expuneri pedagogice în care sînt dezbătute şi soluţionate unele probleme de ordin educativ, cum ar fi studiul asupra muncii coloniei „M. Gorki" din Poltava, articolele „Aceasta este istoria noastră", „Cu privire la o şcoală de pădure", „Raport prezentat la o şcoală pedagogică". De asemenea, în volum este inclus un bogat material beletristic — povestiri şi schiţe de o remarcabilă valoare, în care talentul pedagogului se împleteşte cu talentul unui scriitor viguros.

Makarenko nu a fost numai un pedagog şi un scriitor pasionat, ci şi un publicist înflăcărat, prezent în permanenţă la dezbaterea celor mai arzătoare probleme ale actualităţii. În volumul al VII-lea sînt cuprinse articolele şi notele sale publicistice apărute în diferite ziare şi reviste în perioada anilor 1936—1939.

Volumul mai cuprinde articole despre literatura pentru copii, recenzii şi articole de critică literară, precum şi corespondenţa lui A. S. Makarenko cu Maxim Gorki.

Ni se prezintă de data aceasta personalitatea şi opera unui pedagog ilustru. Apelînd la informaţiile unei ample bibliografii, autorul cărţii a reuşit să selecţioneze din viaţa şi creaţia lui Pestalozzi acele date care caracterizează atitudinea lui ideologică şi ştiinţifică.

Un merit al cărţii este acela că personalitatea lui Pestalozzi nu este prezentată ca un fenomen singular, ci e proiectată pe fundalul împrejurărilor istorice şi al condiţiilor sociale în care a trăit, a gîndit şi a creat acesta. Ni se dezvăluie astfel raportul dintre ideile cuprinse în operele lui Pestalozzi şi diferiţii factori care au contribuit la formarea şi dezvoltarea concepţiilor şi atitudinii lui.

„Visul lui Pestalozzi" de Alexandru Sen

Cartea „Visul lui Pastalozzi", publicată de curînd în Editura Tineretului, se înscrie cu succes în valoroasa serie a biografiilor romanţate adunate în colecţia „Oameni de seamă".

„Zile şi nopţi în furtună" de B. Jordan

Trilogia „Zile şi nopţi în furtună", al cărei prim volum a apărut recent, are intenţia de a constitui un vast tablou al evenimentelor din timpul răscoalei conduse de Tudor Vladimirescu. Cartea este de un real interes pentru educaţia elevilor atît prin sentimentele de profund patriotism pe care le degajă, cît şi prin amplele sale informaţii de natură istorică.

Autorul evocă figura lui Tudor Vladimirescu şi mişcarea populară din 1821, proiectate pe un larg fundal social înfăţişînd epoca destrămării feudalismului şi dezvoltării capitalismului din ţara noastră.

Romanul demonstrează în imagini artistice cum condiţiile obiective ale dezvoltării sociale îl impun pe Tudor pe primul plan al istoriei ca pe un exponent al năzuinţei de eliberare socială şi naţională a maselor populare. Romanul ilustrează de asemenea prietenia tradiţională dintre poporul nostru şi poporul rus. Pandurii au un aliat puternic şi sigur în armata rusă în lupta pentru dezrobirea ţării de sub turci.

Tineretul şcolar va găsi în acest roman, în evocarea mişcării populare a lui Tudor şi a pandurilor săi, o mare pildă de eroism.

Organizaţiile sindicale în noul an şcolar

(Urmare din pag. 1)

griji ca sarcinile ce revin cadrelor didactice în afara activităţii de predare să se distribuie în mod echitabil în intreg colectivul de pedagogi. Aceasta nu trebuie considerată ca o problemă privind numai condiţiile de muncă ale membrilor de sindicat. Ea afectează însăşi calitatea activităţii profesionale.

În colectivele de pedagogi ale şcolilor noastre au intrat în acest an şcolar mulţi tineri, absolvenţi ai şcolilor pedagogice, institutelor de învăţători şi ai universităţilor. Ei vin cu o bună pregătire teoretică, cu dorinţa de a căpăta experienţă pedagogică, de a obţine bune rezultate la clasă. Organizaţia sindicală, pe lîngă grija pe care trebuie s-o aibă pentru condiţiile de viaţă ale acestor tineri, pentru rezolvarea problemelor privind instalarea lor, are datoria să-i sprijine în munca profesională, să le facă cunoscută experienţa pedagogică bună din colectivul respectiv.

Realizarea unui colectiv unit, în care să nu existe neînţelegeri, a unui colectiv care să-şi mobilizeze toată capacitatea de muncă pentru rezolvarea problemelor multiple care survin în minunata misiune de educator este de asemenea o sarcină de seamă a organizaţiilor sindicale din şcoli.

Sarcinile organizaţiilor sindicale pe linia sprijinirii profesionale a cadrelor didactice sînt complexe. Ele vor putea fi rezolvate în măsura în care activele acestor organizaţii vor înţelege să se achite în mod conştiincios de misiunea pe care le-au dat-o membrii de sindicat.

PEDAGOGI FRUNTAȘI DESPRE MUNCA LOR

Lucrările pe lot

Prin lucrările efectuate în anii trecuți pe lotul școlar am realizat nu numai o creștere a nivelului de cunoștințe al elevilor, ci am putut în același timp să aducem cîteva dovezi convingătoare pentru cetățenii din comună în privința avantajelor pe care le oferă cultivarea științifică a pămîntului.

In acest an școlar vrem ca, o dată cu apropierea din ce în ce mai mare a elevilor de problemele practicii agricole, să ajungem să transformăm micul nostru lot într-un agitator viu pus în slujba transformării socialiste a agriculturii. Spun aceasta pentru că munca noastră nu se limitează numai la școală și pentru că nouă ne revin sarcini importante și în ceea ce privește viața culturală și socială a satului. In acest scop noi ne-am mai propus, de altfel, să pregătim pentru țăranii muncitori din comună un ciclu de spectacole și conferințe închinate vieții noi ce se desfășoară în comunele patriei noastre.

TRAIAN BALAZS
învățător fruntaș, Școala de 7 ani
din Comuna Miersig, regiunea Oradea

Pentru ca ucenicii să fie bine pregătiți

Știind că buna instruire a ucenicilor și elevilor depinde în bună măsură de folosirea judicioasă a materialului didactic, am cerut profesorilor care conduc cabinetele tehnice de la grupul nostru școlar ca, împreună cu profesorii de specialitate, să aranjeze tot materialul didactic pe teme. Acum aproape că nu există temă și lecție din întreg conținutul programelor de învățămînt pentru care să nu se afle în cabinetele respective materialul didactic necesar. Profesorii prezintă ucenicilor și elevilor schițe, planșe, machete, piese, organe de mașini și mașini în funcțiune, înlesnindu-le astfel înțelegerea celor mai complexe procese tehnologice. In calitatea mea de director al grupului școlar voi veghea în tot timpul anului ca materialul didactic să nu stea degeaba în dulapuri, ci să fie folosit la maximum în exemplificarea lecțiilor.

Pentru a-i familiariza pe ucenici și elevi cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii, s-a constituit la fiecare din cele trei școli ale grupului nostru cîte un colectiv de profesori care, studiind cu regularitate publicațiile tehnice, înregistrează problemele noi ivite în diferite domenii ale tehnicii, notînd într-o cartotecă specială titlul publicației respective, data și numărul, precum și pagina. Profesorii de tehnologie au fost îndrumați să cerceteze regulat această cartotecă și să folosească în lecțiile lor materialul semnalat. De asemenea, au fost îndrumați să organizeze periodic vizite cu ucenicii și elevii la uzinele „Steagul Roșu", pe lîngă care funcționează grupul nostru școlar, pentru a le arăta utilajele moderne în procesul de producție.

PETRE PUNI
profesor fruntaș,
directorul Grupului școlar
„Steagul Roșu" din Orașul Stalin

Educație prin colectiv

Socotesc că pentru buna desfășurare a muncii educative lucrul cel mai important este formarea unui colectiv de elevi închegat și omogen. De aceea prima sarcină pe care vreau s-o rezolv în munca mea de dirigintă în anul acesta este de a forma un asemenea colectiv. Ca să duc la bun sfîrșit această sarcină, de a cărei îndeplinire depinde și succesul multor alte măsuri pentru educarea elevilor, m-am gîndit să-i antrenez în acțiuni comune care să-i însuflețească, să-i facă să simtă în adîncime că au toți aceleași țeluri, aceleași năzuințe. Am încredințat de exemplu elevilor o sarcină pe care au trebuit s-o îndeplinească pe grupe: alcătuirea unui album înfățișînd realizările oamenilor muncii din capitala patriei noastre în regimul democrat-popular. Apoi i-am antrenat în efectuarea unui referat pe această temă. Lucrarea a fost îndeplinită în două etape. La început s-a lucrat pe grupe, fiecare grupă urmărind o anumită problemă. Ulterior lucrarea a fost închegată într-un tot unitar, ca rod al muncii întregului colectiv. Voi urmări și de aci înainte cu stăruință să-i mobilizez pe școlari în acțiuni comune de muncă voluntară în școală, în cartier, pe șantiere, să vizitez cu ei uzine și fabrici, să fac excursii etc. O mare atenție voi da îndeosebi acțiunilor menite să-i unească pe elevi prin sentimentul lor comun de dragoste pentru patrie, sentiment care sudează puternic legăturile dintre membrii unui colectiv.

TEODORA GHEORGHIU
dirigintă la Școala medie nr. 9
din București

Căi pentru legarea învățămîntului de viață

Mă preocupă în mod deosebit problema găsirii celor mai bune căi pentru legarea învățămîntului de viață. Am aflat din experiența altor școli rezultatele bune pe care le dă orientarea practicii elevilor către calificarea lor în diferite ramuri. De aceea am hotărît ca în anul acesta să solicităm ajutorul întreprinderilor pentru a organiza practica elevilor în așa fel încît să reușim ca un număr cît mai mare dintre absolvenții noștri să obțină o calificare în producție ca strungari, radiofoniști și conducători de mașini auto. Cred că în felul acesta elevii vor reuși într-adevăr să cunoască activitatea din întreprinderi, să capete numeroase cunoștințe tehnice și temeinice deprinderi de muncă.

Consider că în ceea ce privește pregătirea elevilor pentru viață are o deosebită importanță introducerea în planul de învățămînt a noilor discipline — studierea cunoștințelor de producție industrială la clasele V—VII și studiul mașinilor cu aplicații practice în clasele VIII—XI. Pentru ca predarea acestor discipline să se desfășoare cît mai bine, am hotărît să amenajăm chiar în localul școlii un atelier de mașini-unelte. În felul acesta elevii vor avea în permanență posibilitatea de a face diferite aplicații practice și de a se familiariza cu problemele muncii productive.

DUMITRU NĂSTASEL
directorul Școlii medii nr. 2
„Frații Buzești" din Craiova,
decorat cu Medalia Muncii

Ce mă preocupă îndeosebi

Două sînt problemele pe care le am în vedere în mod special acum, la începutul anului școlar. Una din ele este folosirea proiecțiilor în demonstrarea diferitelor fenomene fizice și chimice. Cred că proiecțiile sînt încă prea puțin folosite de școlile noastre, deși ele au o importanță și o utilitate foarte mare pentru însușirea temeinică a lecțiilor. Prin folosirea proiecțiilor elevii pot să urmărească simultan demonstrarea diferitelor fenomene. Totodată proiecțiile au avantajul de a întipări puternic în memoria elevilor cunoștințele predate.

A doua problemă căreia vreau să-i dau multă atenție este aceea a organizării vizitelor în întreprinderi. De multe ori aceste vizite nu duc la toate rezultatele așteptate datorită faptului că nu se dă suficientă atenție legării strînse a cunoștințelor predate la lecții cu fenomenele pe care elevii le pot observa cu prilejul vizitelor în uzine. Pentru ca vizitele pe care le voi organiza să-și atingă scopul și să contribuie efectiv la lărgirea și întărirea cunoștințelor elevilor, m-am gîndit să fac o astfel de programare a acestor vizite încît ele să urmeze întotdeuna lecțiilor pe care le predau și să ofere posibilitatea unor demonstrații practice a acestora. Voi avea astfel în permanență posibilitatea să arăt elevilor cum se aplică în practică anumite legi sau cum se dezvoltă anumite fenomene despre care le-am vorbit în orele de curs.

LUDOVIC KOLLER
profesor fruntaș, Școala medie Deva

Pregătirea practică a viitorilor învățători

Elevii școlilor pedagogice — viitorii învățători — trebuie astfel pregătiți, încît să fie în stare să răspundă cu succes multiplelor și complexelor probleme pe care viața le va pune în fața lor, cu deosebire pentru legarea strînsă a învățămîntului de realitățile satului, pentru o contribuție activă la transformarea socialistă a agriculturii.

De la acest obiectiv și-au pornit în acest an munca profesorii care predau la școala pedagogică din Bacău. Ce au făcut ei pentru a-l îndeplini?

In primul rînd, atenția colectivului de profesori s-a îndreptat spre lărgirea și organizarea mai bună a activităților practice agricole. A fost extins terenul agricol experimental al școlii, care a fost amenajat și parcelat cu ajutorul elevilor. S-a stabilit și planul de cultură. Acesta prevede, printre altele, cultivarea legumelor prin sistemul culturilor succesive și asociate. Este o experiență interesantă, prin care profesorii de specialitate urmăresc să pună în evidență posibilitatea de a obține o producție bogată de legume pentru o perioadă de timp mai îndelungată și, totodată, să dovedească elevilor că pămîntul poate fi exploatat intensiv cu randament sporit.

In livada școlii, o parte dintre lucrări vor fi consacrate experiențelor de hibridări vegetative prin metodele recomandate de biologia miciurinistă. Pe pomii bătrîni elevii vor altoi mlădițe tinere care să ducă la obținerea unor soiuri noi, superioare. La sfîrșitul unui șir de experiențe elevii se vor convinge că prin hibridări se pot transmite la urmași caracterele dorite.

O muncă interesantă se va desfășura și în sectorul zootehnic. Folosind posibilități proprii, școala a amenajat o crescătorie de porci care prezintă condiții corespunzătoare, o adăpostire bună și higienică. Elevii anului III lucrează efectiv prin rotație în ore anumite — dimineața, la prînz și seara — pentru hrănirea și îngrijirea porcilor. Porcii achiziționați sînt de rasă superioară și au o prolificitate ridicată. Ne-a fost semnalată existența în acest efectiv a unei scroafe care a avut 18 purcei dintr-odată. Crescînd animale de rasă, în condiții de nutriție și de îngrijire speciale, după metode științifice, elevii primesc cunoștințe bogate despre creșterea rațională a acestor animale și dobîndesc o orientare în organizarea practică a creșterii animalelor. Activitatea în domeniul zootehnic va fi lărgită prin crearea unui mic sector apicol și prin dezvoltarea celui sericicol, creat încă din anii trecuți. Pentru a se realiza o cantitate suficientă de hrană pentru viermii de mătasă, se vor planta în acest an 40 de duzi. Se va amenaja și o plantație de salcîmi și tei, care să asigure albinelor hrana meliferă.

E bine să reținem și un amănunt de organizare a muncii agricole practice, amănunt care-și are însemnătatea lui. In școală sînt mai mulți profesori de științe naturale. Cel cu experiență mai bogată a fost numit responsabil de cîmp. El are sarcina să ajute în muncă pe colegii lui și să îndrume activitatea tuturor elevilor. In fiecare dimineață responsabilul de cîmp afișează lucrările ce urmează să se efectueze în ziua respectivă, uneltele necesare și orele în care se va lucra.

Intreaga pregătire practică pe care o primesc elevii este astfel orientată, încît ea să-i ajute nu numai în instruirea viitorilor lor elevi din școala de 4 ani, ci și în răspîndirea celor mai înaintate metode agro și zootehnice în rîndurile țărănimii muncitoare.

In grija școlii stă și crearea unor condiții mai bune pentru efectuarea lucrărilor de laborator la științe naturale. Cu sprijinul părinților, școala a reușit să amenajeze un laborator care va satisface necesitățile, dînd elevilor posibilitatea să lucreze individual și să execute un număr sporit de lucrări. Cele mai multe dintre ustensilele cu care a fost înzestrat laboratorul — ace spatulate, pensete, plute etc. — au fost confecționate de elevi în atelierul de lăcătușărie al școlii. In atelierul școlii se află în curs de confecționare și un terariu de dimensiuni mai mari, precum și un acvariu. Se pregătește, în același timp, un bazin pentru crescut broaște ce vor fi folosite la disecții pentru punerea în evidență a funcțiilor fiziologice, a legilor actelor reflexe etc. In general în școală se acordă atenție confecționării materialului didactic. Se pregătește material pentru alcătuirea unui ierbar special care va cuprinde plante atacate de diferite boli și dăunători ai cerealelor și legumelor, ai pomilor fructiferi și plantelor ornamentale. In dreptul fiecărei plante se vor indica și metodele de combatere a bolilor și dăunătorilor.

Preocuparea pentru legarea strînsă a cunoștințelor de viață nu se limitează numai la științele naturale. Existența în cadrul școlii a atelierelor de lăcătușărie și tîmplărie a creat premizele unei bune orientări spre practică a elevilor și în aceste domenii.

Din planul de activitate în ateliere se desprinde faptul că munca elevilor va fi îndreptată în special spre confecționarea de obiecte casnice și de unelte, ca și spre confecționarea materialului didactic necesar viitorilor învățători.

Va fi foarte util elevelor și atelierul de lenjerie, în care ele învață să confecționeze diferite lucruri din pînză, lînă, mătase și țesături sintetice, să le spele și să le calce. La rîndul lor, atunci cînd vor fi învățătoare, ele vor putea transmite aceste cunoștințe elevelor lor, ca și țărăncilor muncitoare.

Totodată, se acordă atenție muncii în laboratorul de fizică și chimie. Trebuie arătat că profesorii nu se limitează la predarea problemelor teoretice cu referiri la practică, ci caută ca unele cunoștințe care se pot aplica în condițiile de lucru din laborator să fie demonstrate practic în cadrul școlii. După predarea cunoștințelor despre procesul de fabricare a săpunului și a cernelei, de exemplu, se va trece la lucrări practice care vor concretiza cele explicate la lecții. Laboratorul va fi transformat astfel într-o mică „fabrică".

Pe lîngă experiențele prevăzute în programa de învățămînt, elevii sînt familiarizați cu organizarea experiențelor în școala elementară. Li se arată cum se folosesc diferite substanțe chimice, ce măsuri de securitate trebuie luate, cum se mînuiește și cum se păstrează aparatura etc.

Și la geografie se fac demonstrații practice numeroase. La geografia fizică, spre pildă, se pregătește o experiență de producere a zăpezii artificiale pe bază de acid benzoic, experiență care le va da elevilor o imagine concretă despre producerea acestui fenomen în natură. Tot în cadrul predării geografiei elevii sînt învățați să confecționeze machete, hărți, grafice, vizionează diafilme cu teme geografice. Pentru a completa și adînci cunoștințele elevilor se vor organiza în acest an o serie de excursii și vizite în producție. S-a proiectat, de exemplu, o vizită la o stațiune meteorologică din imediata apropiere a orașului. Cu această ocazie se vor recapitula cunoștințele despre atmosferă și se va cerceta aparatura științifică necesară cunoașterii fenomenelor climatice.

Sîntem la început de an școlar. De aceea încă nu se poate vorbi de realizări deosebite. Pînă acum cadrele didactice și-au orientat eforturile mai mult spre problemele privind organizarea muncii, planificarea activităților practice. Desigur, și aceasta este necesar, deoarece creează condițiile unei temeinice pregătiri a elevilor. Trebuie ca de acum înainte eforturile să se îndrepte spre conținutul muncii, spre continua ei îmbunătățire. In acest fel, cadrele didactice vor obține noi succese pe drumul pregătirii elevilor pentru a îndeplini cu succes misiunea lor de învățători.

M. TEODORU

Pregătirea **profesorului-maistru** pentru lecție

Experiența desfășurării lucrărilor practice de atelier în anii trecuți a arătat că s-au dobîndit rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoștințe tehnice și tehnologice, cu priceperi și deprinderi practice numai acolo unde profesorii-maiștri s-au pregătit cu grijă, amănunțit pentru munca lor, unde au colaborat îndeaproape cu profesorii de specialitate pentru a ști pe ce se pot baza în desfășurarea activității practice. Numai în acest fel munca în atelier își poate atinge scopurile și nu se transformă într-o simplă activitate meșteșugărească.

Pregătirea profesorului-maistru pentru desfășurarea lucrărilor practice trebuie să înceapă cu studierea programei, a manualului „Lucrări practice de atelier" și a metodicii, precum și cu studierea programelor și manualelor de fizică, chimie și matematică pentru clasa respectivă. După caz, profesorul-maistru mai poate studia și alte lucrări care să-l ajute în explicarea cunoștințelor și procedeelor de prelucrare la un nivel științific și tehnic corespunzător. Bunăoară, el va studia lucrări cum sînt manualul de tehnologia metalelor pentru a cunoaște caracteristicile diferitelor oțeluri care se prelucrează în atelier, manualul de lăcătușărie pentru școlile profesionale, stasurile etc. Apoi va întocmi, pe baza planului anual și trimestrial, planul fiecărei lecții în parte.

Să luăm ca exemplu planul unei lecții avînd tema „Tăierea metalelor cu ferăstrăul manual". In primul rînd se va formula scopul lecției, din care trebuie să reiasă cunoștințele, priceperile și deprinderile ce vor fi dobîndite de elevi în cadrul lecției respective. Scopul lecției la care ne referim poate fi formulat, de exemplu, astfel: cunoașterea de către elevi a ferăstrăului de tăiat metale manual, a poziției corecte de tăiere cu ferăstrăul și a procedeului de tăiere; formarea deprinderilor de mînuire a ferăstrăului.

In plan trebuie prevăzute și metodele ce vor fi folosite pentru transmiterea cunoștințelor tehnice și tehnologice și pentru familiarizarea elevilor cu procedeele de lucru. In cazul nostru, metodele indicate sînt expunerea verbală, conversația, demonstrarea procedeelor de tăiere cu ferăstrăul, exercițiile. Este neapărat necesar să se prevadă în plan obiectele care urmează să se execute în cadrul exercițiilor. Aceste obiecte trebuie alese ținîndu-se seama de prevederile programei de lucrări practice, ca și de condițiile din fiecare școală. Nu este obligatoriu ca toți elevii să execute aceleași obiecte. Important este ca ei să aibă posibilitatea de a se familiariza cu mînuirea sculelor și executarea operației care se predă. Pentru lecția la care ne-am oprit este indicat să se aleagă, de pildă, ciocane, punctatoare, balamale.

In funcție de obiectul ales spre executare se stabilesc sculele și materialele necesare. In cazul nostru se folosesc ca scule ferăstrăul de tăiat metale, rigla gradată, echerul cu talpă, acul de trasat, ciocanul de lăcătușărie și o pilă triunghiulară, iar ca materiale oțel de scule, din care se vor executa ciocanele și punctatoarele precum și tablă groasă de 1 mm, din care se taie bucăți de dimensiuni corespunzătoare pentru confecționarea balamalelor.

Ținînd seama că de cele mai multe ori lecția începe cu repetarea materiei predate în lecțiile anterioare, este necesar ca profesorul-maistru să revadă aceste lecții, să formuleze întrebările pe care le va adresa elevilor în legătură cu cele învățate și să le consemneze în plan. In lecția la care ne-am oprit se vor verifica cunoștințele privind tăierea metalelor cu dalta.

Trecînd la pregătirea predării noilor cunoștințe profesorul-maistru va studia lecția din manualul „Prelucrarea manuală a metalelor" pentru clasele a VI-a și a VII-a și capitolul privind tăierea metalelor cu ferăstrăul manual din „Metodica lucrărilor practice de prelucrare manuală a metalelor". De asemenea, este bine să studieze din manualul de fizică pentru clasa a VI-a lecțiile privind frecarea și procedeele de micșorare și mărire a frecării.

Explicarea cunoștințelor noi trebuie însoțită de prezentarea materialului didactic. La lecția „Tăierea metalelor cu ferăstrăul manual" se pot folosi ca material didactic STAS-urile privind rama și pînzele de ferăstrău, o ramă de ferăstrău cu pînză, planșa înfățișînd poziția corectă în timpul lucrului și modul de executare a operației de tăiere cu ferăstrăul. Se recomandă ca după explicarea lecției să se proiecteze o parte din diafilmul „Activitatea practică în atelierul de lăcătușărie", și anume partea care privește tăierea metalelor cu ferăstrăul manual. In felul acesta se asigură o asimilare conștientă și activă a cunoștințelor și se dezvoltă dragostea și interesul elevilor pentru lucrările practice de atelier.

Pentru desfășurarea cu rezultate cît mai bune a lecției profesorul-maistru va exersa în prealabil procedeul de tăiere cu ferăstrăul, pentru a fi în măsură să-l redea metodic și corect, să-l prezinte sub diferite aspecte și într-o anumită succesiune. Astfel, va demonstra mai întîi procedeul integral și în ritm normal de lucru, apoi încetinit și descompus în părțile lui componente. Din cînd în cînd va face pauze pentru a explica cum se prinde ferăstrăul în mîini, care este poziția corectă a corpului în timpul tăierii, apăsarea în timpul tăierii, cursa activă a ferăstrăului etc. După caz, el va repeta demonstrarea părților mai complicate, însoțind-o de explicații amănunțite. In încheiere va executa procedeul în ansamblu și în ritm normal de lucru.

Planul de lecție al profesorului-maistru trebuie să prevadă întrebările și modul de desfășurare a exercițiilor în vederea fixării cunoștințelor și deprinderilor, întrebări și exerciții care îi vor dovedi totodată dacă elevii au înțeles cele învățate și nu imită în mod mecanic mișcările lui. Apoi el va putea trece cu întreaga clasă la exercițiile practice care trebuie de asemenea prevăzute în plan. Acestea trebuie să se desfășoare într-o anumită succesiune, trecînd de la ușor la greu, de la simplu la complex. In tot timpul cît elevii vor efectua exercițiile profesorul-maistru îi va controla, corectînd eventualele greșeli. Primul control se va face asupra modului cum au trasat elevii piesa de tăiat, deoarece o trasare greșită duce la rebut. In continuare se va controla cum s-a fixat piesa în menghină, dacă poziția corpului în timpul lucrului este corectă, cum se mînuiește ferăstrăul etc. Cînd se constată că o greșeală este săvîrșită de mai mulți elevi, trebuie să se oprească lucrul și să se explice din nou procedeul respectiv.

Este necesar ca profesorul-maistru să prevadă în plan și discuția care va avea loc la sfîrșitul ședinței de lucru, în care el va scoate în evidență lucrările bune precum și pe cele cu anumite greșeli, arătînd în același timp și cauzele care le-au determinat, va face aprecieri în legătură cu modul cum și-au organizat elevii locul de muncă, cu disciplina și perseverența de care au dat dovadă în realizarea sarcinilor, cu modul cum se îngrijesc sculele care constituie proprietate obștească etc.

Pregătindu-se temeinic pentru predarea lecțiilor, profesorii-maiștri vor reuși să expună cunoștințe într-o formă vie, atractivă și în conformitate cu prevederile programelor școlare.

TEODOR GH. MUCICA

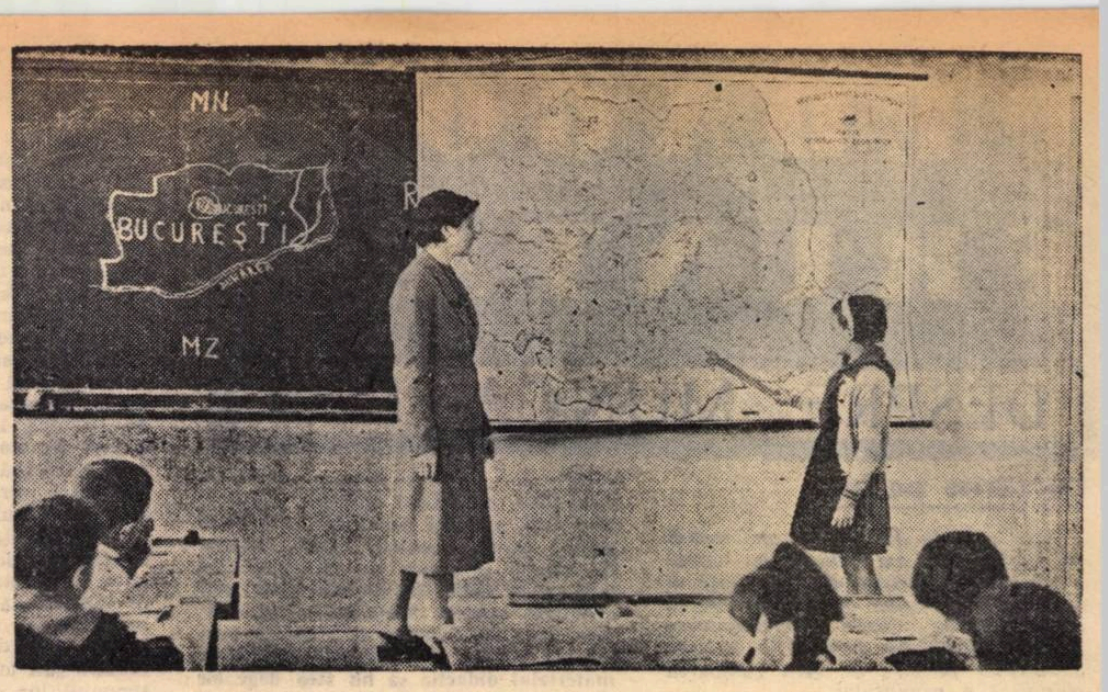

Lecție de geografie la Școala medie „C. A. Rosetti" din Capitală

Geografia regiunii

Începînd cu acest an școlar, s-a introdus predarea geografiei regiunii în clasa a III-a, în timp ce geografia R.P.R. se studiază în întregime în clasa a IV-a. Această măsură vine să lichideze o lacună ce exista în vechile planuri și programe de învățămînt — care nu prevedeau decît în măsură redusă studierea geografiei regiunii — și dă elevilor posibilitatea să aprofundeze cunoștințele despre locul natal, constituind un pas mai departe în dezvoltarea înțelegerii de către ei a fenomenelor geografice și a legăturii dintre natură și economie.

Studierea mai aprofundată a geografiei regiunii pe baza unei programe și a unor manuale special întocmite are menirea să întărească caracterul științific al cunoștințelor de geografie ale elevilor din clasa a III-a, să-i înarmeze cu cunoașterea frumuseților și bogățiilor regiunii natale și a muncii rodnice desfășurate pentru sporirea lor. Aceasta va contribui totodată la dezvoltarea sentimentului de dragoste și prețuire față de Republica Populară Română, față de oamenii muncii și va stimula dorința elevilor de a contribui la progresul patriei.

Pornind de la studierea lucrurilor și fenomenelor apropiate, concrete, de la studierea satului (orașului), predarea geografiei regiunii lărgește orizontul elevilor, îi scoate din mediul înconjurător limitat și le ușurează înțelegerea noțiunilor geografice care se predau în clasele următoare.

Predarea geografiei locului natal și a regiunii în mod mai aprofundat și sistematic ridică în fața învățătorilor o serie de probleme de care ei trebuie să țină seama în pregătirea și desfășurarea lecțiilor.

In primele săptămîni, așa cum prevede programa, urmează să se recapituleze cu elevii clasei a III-a cunoștințele căpătate în primele două clase, în așa fel ca ele să fie bine precizate și completate. Recapitularea cunoștințelor despre orizont și punctele cardinale, cu folosirea denumirilor de est, vest, nord, sud, trebuie să asigure trecerea gradată de la orientarea în spațiu la orientarea cu ajutorul punctelor cardinale în clasă, la tablă, pe caiete, pe plan și apoi pe hartă. Pentru aceasta este necesar să se pornească de la observarea directă, pentru ca elevii să-și verifice și să-și precizeze noțiunile, să se acorde atenție înarmării lor cu cunoașterea diferitelor mijloace de orientare și deprinderea de a le folosi.

La recapitularea cunoștințelor despre planul clasei, planul școlii și al împrejurimilor școlii va trebui să se insiste îndeosebi asupra justei orientări a acestor planuri, asupra respectării proporțiilor și amplasării diferitelor obiecte din spațiu pe plan, folosindu-se des măsurătorile, comparațiile. Aceasta va ușura înțelegerea de către elevi a noțiunii de scară de proporție și a dimensiunilor reale ale celor reprezentate, precum și orientarea pe plan sau hartă. Se recomandă deci ca, înainte de executarea planului, învățătorul să măsoare cu elevii dimensiunile clasei sau școlii, să-i facă să observe raportul dintre diferite mărimi și să înțeleagă necesitatea micșorării lor în mod proporțional.

Trecerea la predarea așezării satului (cartierului), a străzilor, clădirilor mai importante, a instituțiilor, a cunoștințelor despre locuitorii satului și ocupația lor, despre organizarea și conducerea satului trebuie să fie precedată de observații directe asupra tuturor acestora, făcute de elevi cu prilejul plimbărilor prin sat (cartier). Pentru ca ei să nu capete o imagine deformată a satului sau cartierului lor, este bine ca lecțiile din manual care se referă la un anumit sat (cartier) să fie folosite numai ca orientare, sub formă de lectură, ajungîndu-se apoi, prin comparație, la descrierea satului natal și la întocmirea planului său.

Predarea capitolului privitor la sat (cartier) constituie un bun prilej de a face cunoscute elevilor, pe lîngă realitatea geografică înconjurătoare, marile transformări care au avut loc în satul sau în orașul natal în anii regimului democrat-popular, realizările obținute în viața economică și socială în comparație cu situația anterioară, de a le arăta că la conducerea treburilor obștești se găsesc oamenii muncii.

Cunoașterea raionului cu toate aspectele sale geografice mai importante reprezintă o etapă nouă în pregătirea geografică a elevilor. Aceasta necesită, însă, însușirea prealabilă de către elevi a noțiunilor de forme de relief și ape și a semnelor convenționale, însușire care trebuie să se bazeze pe îmbinarea observațiilor făcute în timpul excursiilor cu observațiile individuale ale școlarilor și cu studiul pe teren și în clasă. De data aceasta este necesar ca elevii să facă o excursie mai lungă în împrejurimile satului sau orașului pentru ca să poată observa cît mai multe aspecte geografice. Examinarea analitică a peisajului geografic va permite elevilor să ajungă la generalizări geografice și să înțeleagă influențele reciproce dintre condițiile naturale și modificările aduse de activitatea productivă a omului. Acolo unde nu se găsesc toate exemplele geografice este bine să se completeze observațiile directe ale școlarilor cu prezentarea unor hărți în relief, a unor tablouri, a colecțiilor de roci și plante, cu vizionarea unor diafilme, diapozitive și cu alte materiale intuitive, precum și cu lectura descrierilor cu conținut geografic.

La acest capitol o deosebită atenție trebuie să se acorde însușirii de către elevi a semnelor convenționale, pregătirii pentru executarea și citirea hărții, deprinderii lor cu „traducerea" limbajului convențional al semnelor. Pentru ca elevii să-și dea și mai bine seama de legătura dintre realitatea înconjurătoare și reprezentarea sa cartografică este de dorit ca, ori de cîte ori are prilejul, învățătorul să organizeze confruntarea hărților întocmite de școlari cu peisajul geografic respectiv.

La fel ca și în cazul satului, manualul prezintă un anumit raion, mai mult cu caracter orientativ. Pe baza hărților existente și a unei temeinice documentări învățătorul trebuie să prezinte elevilor situația geografică reală a raionului natal, bogățiile, ocupația locuitorilor, satele, orașele și conducerea acestuia. Este necesar ca elevii să înțeleagă legăturile dintre relief, climă și bogății, să cunoască factorii care determină sporirea bogățiilor și mijloacele de modificare a acestor factori. Predînd, de pildă, geografia unui raion agricol, învățătorul trebuie să-i lămurească pe elevi că acolo unde terenul este șes principala bogăție o reprezintă cerealele și alte plante de cultură, a căror producție este influențată de fertilitatea solului și de factorii climatici (precipitații, căldură etc), precum și de felul cum este organizată agricultura.

Trecerea la studierea geografiei regiunii sub aspectele ei mai importante presupune reluarea pe o scară mai largă a problemelor care s-au pus la studierea raionului. Regiunea trebuie prezentată în unitatea sa economico-administrativă.

Un loc important în predarea geografiei în clasa a III-a îl ocupă latura educativă a lecțiilor. Acestea au menirea să dezvolte dragostea copiilor față de locul natal, față de patrie, să-i facă să înțeleagă rolul conducător al partidului în întreaga viață economică și socială. Prezentarea luptei înfrățite a oamenilor muncii de diferite naționalități, atunci cînd se vorbește despre locuitorii satului, raionului sau regiunii, va contribui la educarea copiilor în spiritul internaționalismului proletar.

Apariția manualelor de geografie a regiunilor va constitui un important sprijin dat învățătorilor care predau la clasa a III-a. Ele nu vor putea pune însă la îndemîna lor întregul material, în special în ceea ce privește geografia fiecărui raion. De aceea este necesar ca învățătorii să se pregătească cu grijă pentru predarea capitolului privitor la raion, ca de altfel a întregului obiect. Folosind diferitele materiale ce vor apare în presă cu privire la realitățile geografice, economice și sociale ale raionului, adunînd din vreme materiale intuitive și observații în legătură cu geografia locului, învățătorii vor putea să întregească astfel manualul și să le formeze elevilor o imagine completă asupra locului natal.

C. MINCA

O şedinţă cu părinţii elevilor din clasa I

Învăţătoarea Alexandra Ganea, care şi-a început la 15 septembrie munca de predare la clasa I „A" de la şcoala elementară ce funcţionează pe lîngă Şcoala pedagogică de învăţători din Capitală, i-a convocat pe părinţii elevilor la prima şedinţă din acest an.

In poarta şcolii, o voce venind din spate mă strigă :

— Şi mata mergi la şedinţa cu părinţii ?

— Da — răspund — la clasa I.

Se apropie de mine o femeie ca de 30 de ani. Continuă, cu puţină neliniştе :

— Tot la clasa I merg şi eu. N-o fi cinci ? Mi-a spus fetiţa că ne-a rugat tovarăşa învăţătoare să nu întîrziem...

Grăbesc şi eu pasul, deşi pînă la cinci mai sînt aproape zece minute. Cu sentimentul şcolarului căruia îi e teamă că a întîrziat, intrăm în clasă. De la catedră ne întîmpină zîmbind învăţătoarea, invitîndu-ne să luăm loc în bănci. Părinţii stau acum în locul copiilor lor.

Clasa străluceşte de curăţenie : pereţi albi, de curînd văruiţi, perdeluţe proaspăt scrobite şi flori, multe flori la ferestre. Pe cuier, în dreptul fiecărui cui, învăţătoarea a lipit cîte o poză mică — un pepene, un strugure, o stropitoare, două mere — pentru ca elevii ei, care nu ştiu încă să citească, să poată nimeri uşor la locul lor. Şi fără să vreau îmi amintesc o clipă de cuierul din clasa primilor mei ani de şcoală : o scîndură groasă, nevopsită, în care erau înfipte, la întîmplare, cîteva cuie, de obicei prea puţine pentru a face faţă numărului mare de copii...

Incepe şedinţa. Se hotărăşte ca învăţătoarea să strige catalogul, iar părinţii să răspundă cînd vor auzi numele copiilor lor. Se creează o atmosferă veselă. Apoi constatăm că numărul părinţilor este ceva mai mare decît al copiilor. Cauza ? Pentru unii copii au venit amîndoi părinţii.

Învăţătoarea vorbeşte despre organizarea comitetelor de părinţi, oprindu-se pentru a da explicaţii asupra fiecărui capitol. Se constituie comitetul de părinţi pe clasă. Este ales şi delegatul în comitetul de şcoală. Apoi, cum este şi firesc, discuţia se încheagă în jurul temei care îi interesează cel mai mult pe toţi : sarcinile ce revin părinţilor în primele săptămîni de şcoală.

Iată cîteva, aşa cum le-a înfăţişat învăţătoarea :

Cu gîndul la îndatoririle lor şcolare, mulţi copii din clasa I se trezesc „cu noaptea-n cap", întrebînd mereu dacă nu cumva e tîrziu. Pentru a le asigura un somn liniştit, e bine ca părinţii să le spună de cu seara că vor avea grijă să-i scoale la timp, ca să nu întîrzie.

De la început copiii trebuie supravegheaţi în drum spre şcoală şi spre casă: să meargă frumos, să fie atenţi la traversarea străzilor, să fie politicoşi cu colegii şi cu oamenii mari.

Vîrsta copiilor şi contactul lor cu alţi copii prilejuiesc dese îmbolnăviri. Pentru a le evita, părinţii au datoria să arate deosebită grijă curăţeniei mîinilor, uniformei, săculeţului sau şervetului în care îşi aduc copiii mîncarea. La primele semne de boală copiii trebuie reţinuţi acasă, pentru a nu duce eventuala maladie şi celorlalţi copii. Părinţii trebuie să anunţe de îndată şcoala şi pe medicul şcolar.

Cînd se întorc de la şcoală, copiii trebuie supravegheaţi să-şi aşeze frumos lucrurile, să-şi scoată uniforma, care trebuie pusă cu regularitate într-un anumit loc, să se spele pe mîini şi să mănînce. Nu trebuie lăsaţi să-şi facă lecţiile imediat după masă. Ei au patru ore de curs înaintea mesei şi o prelungire a activităţii, fără nici o pauză, le-ar provoca o grabnică oboseală şi ar duce la rezultate slabe. După masă, copilul trebuie să se joace ; apoi — supravegheat — să-şi facă temele. In ce trebuie să constea supravegherea ? Pentru a-i forma copilului deprinderea de a-şi îndeplini conştiincios îndatoririle şcolare, părintele trebuie să-l întrebe în fiecare zi ce teme are de făcut şi — luîndu-şi ceva de lucru — să stea în preajma lui pînă ce le termină.

O mare greşeală săvîrşesc părinţii care scriu temele în locul copiilor. Prin aceasta, în afară de faptul că-l obligă pe copil să spună un neadevăr, îl pun în situaţia de a nu învăţa să lucreze el însuşi, de a nu progresa. Şi, pe lîngă aceasta, îl pun în încurcătură în faţa colectivului de copii atunci cînd învăţătorul constată că în clasă lucrează mult mai prost decît acasă.

O altă greşeală fac părinţii cînd dau ei alte „indicaţii metodice" decît cele date de învăţător. Se constată uneori — în special la primele lecţii de abecedar — că părinţii îi îndeamnă pe copii să citească pe litere, mulţi dintre ei pentru simplul motiv că „aşa am învăţat şi eu". Copiii trebuie să citească pe silabe. Citirea pe litere este contraindicată ; ea îngreunează formarea deprinderii de a citi curent, curgător şi expresiv încă de la început. Este bine ca părinţii să ştie cum predă învăţătorul, pentru ca acasă să-i poată îndruma corect pe copii.

Părinţii ascultă cu atenţie toate aceste sfaturi. Apoi îşi spun şi ei doleanţele, pun întrebări, cer lămuriri.

Se ridică o mamă :

— Fetiţa mea... stă în fundul clasei... Aş fi vrut...

Invăţătoarea, cu deosebit calm, îi arată că aşezarea în bănci se va definitiva în cîteva zile şi că aceasta se va face ţinîndu-se seama de înălţimea copiilor, de vederea şi de auzul fiecăruia.

Adunarea aprobă cu mulţumire.

O altă mamă :

— Cred că copilul meu nu prea e cuminte. E rău.

Invăţătoarea zîmbeşte :

— Copilul dumneavoastră nu e rău. Se cunoaşte însă că e foarte alintat. In primele zile m-a necăjit mult. Acum s-a mai schimbat. Trebuie să ţinem o legătură permanentă, iar dumneavoastră să-l alintaţi mai puţin...

Mama, o femeie foarte tînără, încheie îmbujorîndu-se la faţă :

— Am să vin la şcoală cît mai des. Vreau să am un copil bun.

Vorbeşte şi un tată :

— Să vă spun drept, eu nu prea ştiu cum să procedez. Copilul meu nu a înţeles că dacă a început şcoala trebuie să muncească mult. Eu le-aş da mai mult de scris. Eri a avut numai trei rînduri. Eu l-am pus să scrie toată pagina.

Tovarăşa învăţătoare îl linişteşte :

— Copiii din clasa I simt încă o mare nevoie să se joace. Părinţii au datoria să-i ajute să-şi organizeze aşa fel învăţătura încît să aibă timp şi pentru joc. In privinţa volumului temelor, lăsaţi-l în grija noastră, a învăţătorilor. Să ştiţi că acum mai ales chibzuim cu multă atenţie la dozarea lui.

Se pare că toată lumea e mulţumită. Sigur, n-au fost rezolvate toate problemele — dar anul întreg ne stă în faţă. Se stabileşte data viitoarei întîlniri. De altfel, vor fi şi întîlniri individuale, acasă şi la şcoală.

Despărţindu-se, părinţii au început să se considere oarecum colegi între ei, aşa cum sînt şi copiii lor.

CONSTANŢA TEODORESCU

Pe lotul experimental al Şcolii de 7 ani din comuna Seini, regiunea Baia Mare

Răspundem la întrebările cititorilor

— Cum să muncesc pentru a menţine în şcoală o frecvenţă ridicată, ce sugestii îmi puteţi da pentru a mă ajuta ?

Această întrebare ne-au pus-o cîţiva cititori acum, la începutul anului şcolar. Le răspundem.

Se ştie că elevul poate fi adus la şcoală pe două căi : determinat de alţii — de părinţi, de şcoală — prin măsuri administrative, sau îndemnat de propria sa dorinţă. Este, fără îndoială, de preferat ca cel de al doilea mobil şi nu primul să acţioneze, să asigure prezenţa elevului la activitatea care se desfăşoară în şcoală.

Problema aceasta s-a discutat de multe ori şi în general se cunoaşte faptul că elevul simte interes pentru activitatea şcolară dacă lecţiile sînt bine predate, dacă el are prilej să muncească, să fie activ, dacă este ajutat la timp să învingă greutăţile care l-ar descuraja etc. De aceea, pe lîngă grija de a asigura condiţiile materiale care determină o bună frecvenţă, pedagogul trebuie să dea o mare atenţie din primele zile ale anului şcolar felului cum se descurcă elevii în munca din şcoală, să fie alături de ei de îndată ce constată că întîmpină vreo dificultate, de care se plîng singuri sau pe care o descoperă el, pedagogul. Ajutîndu-i să învingă piedicile, indicîndu-le căile pentru aceasta, pedagogul a înlăturat pericolul demobilizării care duce de multe ori pe şcolari la hotărîrea de a lipsi de la lecţii, care poate avea de multe ori ca efect fuga de şcoală.

E bine să se aibă în vedere şi alte elemente mobilizatoare. Bunăoară, pe elevi îi atrage spre şcoală cunoaşterea activităţilor care se vor desfăşura în viitor. Un învăţător, un diriginte, un profesor va atrage pe şcolari pentru activitatea pe care el o conduce dacă le va arăta în linii mari şi cît mai atrăgător ce cuprinde programul activităţii viitoare. De pildă : ce proiecţii interesante se vor face la lecţii, ce experienţe, ce excursii se vor realiza, ce obiecte vor fi confecţionate în atelier, ce măsuri se vor lua pentru înfrumuseţarea şcolii etc. Dacă toate acestea le vor fi arătate în chip cît mai atrăgător elevilor, ei vor gîndi mereu la frumuseţea programului care îi aşteaptă şi vor îndrăgi şcoala şi munca şcolară, vor întreba adeseori cu nerăbdare cînd vine ziua să se realizeze ceea ce s-a plănuit. Trebuie să li se arate elevilor planul activităţilor practice, ca şi cel al activităţilor extraşcolare, care ocupă un loc larg şi important în munca instructiv-educativă.

Legat de aceasta şi mergînd mai departe, trebuie să arătăm că este bine chiar, pe cît posibil, să se stabilească şi sarcini de durată în cadrul activităţilor şcolare, sarcini pe care elevii să dorească să le ducă la bun sfîrşit. De multe ori pe elev îl atrage la şcoală o însărcinare pe care o are, o răspundere primită, o activitate pe care o desfăşoară în continuare un timp mai îndelungat. Urmărind dezvoltarea plantelor de la colţul naturii vii, avînd datoria de a le îngriji, avînd de îngrijit un strat de pe lotul şcolar, sau trebuind să execute o muncă de răspundere care îi place, care îl interesează, elevul se simte atras de şcoală.

Iată cîteva precizări în legătură cu atragerea copiilor la activitatea şcolară şi menţinerea frecvenţei bune. Redacţia noastră aşteaptă să primească scrisori în care să se relateze măsura în care aceste sugestii sau alte procedee au fost de folos în menţinerea unei frecvenţe regulate a elevilor.

Orarul şcolii medii serale

Una dintre condiţiile care asigură însuşirea temeinică de către elevi a cunoştinţelor ce li se predau este justa întocmire a orarului şcolii, adică repartizarea judicioasă pe zi şi pe săptămînă a lecţiilor la obiectele prevăzute în planul de învăţămînt. O asemenea repartizare trebuie să ţină seama de specificul fiecărui obiect, de numărul de ore care îi sînt destinate săptămînal, de legătura ce există între cunoştinţele care se predau la diferitele obiecte precum şi de vîrsta şi posibilităţile elevilor. In şcoala medie serală, al cărei plan de învăţămînt prezintă o serie de particularităţi şi ai cărei elevi învaţă în condiţii specifice, se impune o şi mai mare grijă în repartizarea lecţiilor pe zile şi pe săptămînă, în alternarea în orar a diferitelor obiecte.

Felul cum este întocmit orarul secţiei serale de la Şcoala medie nr. 1 din Piteşti arată eforturile conducerii şcolii şi ale cadrelor didactice de a stabili un orar care să înlesnească munca elevilor, să le creeze şi pe această cale condiţii bune de învăţătură. Se poate observa de exemplu, la clasa a VIII-a „A", o bună repartizare în orar a diferitelor obiecte. Astfel, orarul unei zile cuprinde — în ordinea succesiunii lor — obiectele: limba română, ştiinţele naturale, matematica, geografia. In acest fel eforturile elevilor variază de la o lecţie la alta într-o succesiune favorabilă înţelegerii cît mai bune a materiei predate la fiecare din lecţii. Acelaşi lucru se poate spune despre orarele claselor a IX-a „A", a X-a „B", a X-a „C", a XI-a. Indeosebi sînt bine repartizate la aceste clase orele de matematică. Bunăoară, în orarul claselor a X-a şi a XI-a se prevede zilnic cîte o lecţie de matematică, căreia i se rezervă de cele mai multe ori prima sau a doua oră. De asemenea, s-a ţinut seama ca obiectele ce se predau în cursul unei zile să fie cît mai variate şi să se succeadă în aşa fel ca eforturile de concentrare ale elevilor să difere de la un obiect la altul. De pildă, în orarul zilei de marţi, la clasa a VIII-a „B" sînt prevăzute lecţii de matematică, geografie, chimie şi ştiinţe naturale.

Dar dacă la majoritatea claselor orarul secţiei serale este judicios întocmit, la unele clase şi pentru unele obiecte el este nesatisfăcător. La clasa a VIII-a „C" de pildă, din cele patru ore de matematică prevăzute în planul de învăţămînt, pentru trei s-au rezervat ultimele ore din orar. Matematica fiind un obiect care cere o foarte mare atenţie din partea elevilor este cu totul nejust s-o predăm atunci cînd ei sînt obosiţi, cînd nu-şi mai pot concentra suficient atenţia. Cu oarecare eforturi conducerea şcolii ar fi putut evita această situaţie. De exemplu, ar fi putut schimba măcar în parte lecţiile de matematică cu lecţiile de ştiinţe naturale, care la clasa a VIII-a „C" sînt situate în primele ore, în trei zile consecutive.

Nesatisfăcător sînt repartizate şi lecţiile de economie politică şi socialism ştiinţific. Acestea se află pe orar în două zile consecutive. Economia politică se predă la fiecare din cele trei clase a X-a miercurea şi joia, iar socialismul ştiinţific la clasa a XI-a lunea şi marţea. Deoarece trec în fiecare săptămînă cîte 5 zile pînă la reluarea învăţăturii la aceste discipline, este limpede că elevii întîmpină greutăţi în însuşirea cunoştinţelor, cu atît mai mult cu cît se ştie că ei dispun de prea puţin timp pentru studiul individual acasă.

Fără îndoială că întocmirea unui bun orar, mai ales la scolile serale, nu este un lucru prea uşor. Directorii acestor şcoli şi cadrele didactice au însă datoria de a cîntări cu multă grijă repartizarea fiecărei lecţii, de a-i găsi locul cel mai potrivit în orar.

F. DIAC

Predarea noțiunilor de desen tehnic

Intreaga activitate de instruire practică a elevilor din școlile de meserii, începînd cu formarea primelor priceperi și deprinderi și terminînd cu perioadele de perfecționare și specializare, este legată și condiționată de însușirea unor temeinice noțiuni de desen tehnic. De aceea în aceste școli trebuie să se acorde o mare atenție predării desenului tehnic.

In condițiile actuale, avînd în vedere pregătirea cu care vin elevii din școala de 7 ani, programa școlară de desen tehnic indică următoarea succesiune în predare: desen geometric, desen proiectiv, noțiuni de schiță și desen tehnic propriu-zis. Deci elevii își însușesc noțiunile de schiță tîrziu, după predarea desenului proiectiv, deși aceste noțiuni sînt necesare în practica de atelier încă din primele luni.

Greutățile care mai există în legătură cu realizarea concordanței între predarea desenului tehnic și instruirea practică sînt accentuate și de faptul că nu toți maiștrii-instructori aplică corect sistemul pe complexe de operații. Printr-o aplicare justă a acestui sistem, la primele operațiuni — îndreptarea metalelor, tragerea plană, tăierea cu ferăstrăul metalic, cu daltă, cu foarfeca — și chiar la primele noțiuni de pilire a metalelor nu este necesar decît un desen de contur, care se bazează pe noțiunile de desen geometric cunoscute de elevi. Greșeala pe care o fac unii maiștri-instructori constă în faptul că execută de la început în întregime o serie de piese, ca ramele de ferăstrău, dălțile, cheile fixe duble etc., în realizarea cărora este neapărat nevoie de o schiță, deși elevii încă nu au cunoștințele necesare pentru a o realiza.

Este adevărat că, o dată cu avansarea în operația de pilire a metalelor și în special la lucrările complexe, apare necesitatea folosirii schiței. Dar și aici, dacă se ține seama de noțiunile de desen pe care le au elevii și cu ajutorul intuirii piesei, se poate trece la executarea unei schițe simple pe baza primelor noțiuni de desen proiectiv pe care elevii le cunosc.

Pentru rezolvarea mai justă a problemei concordanței desenului tehnic cu instruirea practică apare necesitatea ca noțiunile de desen geometric și proiectiv să fie predate în școala de 7 ani, iar profesorul de desen care predă la școala de meserii, după o scurtă revedere a cunoștințelor respective, să treacă la noțiuni elementare de execuție a unei schițe chiar din primele săptămîni ale anului școlar. De altfel, aceasta va fi și soluția pe viitor, deoarece în programele actuale pentru învățămîntul de 7 ani sînt prevăzute la desen noțiuni elementare de desen geometric și proiectiv. Pînă atunci însă, pentru ca pregătirea la desen a elevilor din școlile de meserii să fie cît mai științifică, cadrele didactice care predau acest obiect trebuie să țină seama de indicațiile metodice de specialitate.

Procedează bine acei profesori care, la predarea noțiunilor de construcții geometrice, fixează concret problema ce trebuie rezolvată, scriind-o clar pe tablă. La execuție, datele și rezultatele se trec cu linii groase, iar construcțiile se fac cu linii subțiri. Pentru economie de timp este bine să se execute construcția geometrică într-un ritm care să permită reproducerea ei aproape concomitentă de către elevi pe caietele de schițe.

De asemenea, se recomandă ca desenele să fie executate cu instrumente adecuate, pentru ca elevii să capete deprinderea de a le utiliza, iar construcțiile să fie cît mai exacte.

La lecțiile de desen proiectiv este necesar să se fixeze precis figura geometrică ce va fi proiectată și poziția ei față de planurile de proiecție. Este bine ca, după execuția proiecției, elevii să fie puși să indice cîteva din punctele reprezentate în toate cele trei planuri, pentru a se verifica dacă cunoștințele au fost sau nu asimilate conștient.

După ce elevii capătă oarecare dexteritate în ceea ce privește reprezentarea unei figuri geometrice în desenul proiectiv, se recomandă ca profesorul să execute desenul în unul din planuri și să ceară elevilor să-l completeze în celelalte planuri.

La introducerea noțiunii de schiță trebuie să se pornească de la piesele cele mai simple, arătîndu-se rolul fiecărei piese, modul de montare a ei, materialul din care este confecționată, modul de confecționare și principalele forme geometrice pe care le cuprinde. De asemenea, se vor fixa numărul proiecțiilor și cotele strict necesare.

O problemă metodică mai greu de rezolvat este desfășurarea lecției atunci cînd elevii trebuie să execute piese diferite. In acest caz se recomandă ca după cîteva indicații cu caracter general să se treacă la instruirea individuală a fiecărui elev. Propunerea de a se da aceeași piesă la toți elevii, pentru ca ei să poată avea un criteriu comparativ de apreciere, are marele dezavantaj că elevii se pot ghida unul după altul, ajungînd astfel la o reprezentare mecanică.

Rezolvarea problemelor metodice în legătură cu predarea desenului tehnic în școlile de meserii va contribui la mai buna pregătire a elevilor, la ridicarea nivelului general al instruirii în aceste școli.

Ing. EDUARD CUPFER

La Școala profesională de pe lîngă uzinele „23 August" din Capitală învață sute de ucenici, dornici să devină strungari, lăcătuși, frezori, sudori și forjari cu o înaltă calificare profesională. In clișee: SUS: Ucenicii din anul I primesc primele noțiuni de desen tehnic. JOS: O oră de tehnologie cu ucenicii strungari din anul II.

Activitatea comisiei metodice CU PRIVIRE LA instruirea pe complexe de operații

In anul școlar care a început de curînd, școlile de meserii trebuie să obțină noi succese în folosirea sistemului de instruire practică pe complexe de operații.

Aplicînd cu perseverență sistemul pe complexe de operații, numeroși maiștri-instructori, cum sînt Nicolae Păcureț și Ștefan Alexandru de la Școala de meserii Galvani Tei din București, sau Elena Băican, Climenta Croitoru și Maria Vesa de la Școala de meserii-confecții din Capitală au îmbunătățit continuu calitatea lecțiilor. Mai există însă, din păcate, școli de meserii cum sînt cele din Roșiorii de Vede, Pașcani, Tg. Neamț în care instruirea practică în atelierele școală s-a desfășurat empiric. Trebuie să ia toate măsurile pentru ca această deficiență să fie lichidată.

Unele maistre-instructoare susțin că la meseria de confecții pentru femei și copii operațiile introductive nu pot fi aplicate pe obiecte utile. Experiența unor școli cum sînt, bunăoară, școlile de meserii din Bacău, Piatra-Neamț, Iași, etc. — care au reușit să aplice și la această meserie predarea operațiilor pe obiecte utile — a dovedit că realizarea integrală a sistemului pe complexe de operații prin confecționarea de obiecte utile poate fi generalizată și în acest domeniu.

O importantă problemă metodică care se pune la meseria de croitor-confecții este aceea a executării mulajului. In majoritatea școlilor de meserii, acesta este confecționat în orele de tehnologia meseriei, de către elevi, pe baza demonstrației făcute de maistra-instructoare. In acest fel, însă, timpul de confecționare a mulajului mărește numărul de ore necesare predării tehnologiei meseriei, ore care ar putea fi utilizate la alte obiecte din planul de învățămînt. Socotim mai potrivit ca profesorul să facă demonstrația practică, iar lucrările să fie efectuate de elevi în atelierul-școală.

Desigur, confecționarea mulajului necesită un timp ce micșorează timpul repartizat pentru operația respectivă. Considerăm totuși că această soluție e cea mai justă, datorită înlănțuirii logice a lucrărilor, ceea ce permite o mai bună asimilare a cunoștințelor.

Instruirea practică la anii II și III în atelierele de producție ale școlilor de meserii prezintă serioase avantaje metodice. In aceste școli, unde întreaga activitate este condusă și coordonată de către maiștrii-instructori, este asigurată în cele mai bune condiții însușirea științifică a tuturor operațiilor. Această instruire este avantajoasă și prin faptul că permite organizarea zilnică a unui instructaj cu elevii. In cadrul acestui instructaj introducerea fișelor tehnologice trebuie să fie o preocupare centrală. Socotim cel mai indicat ca aceasta să se facă în trei etape. In prima etapă se prezintă o fișă tehnologică și se lămurește, printr-o conversație cu elevii, componența ei. In etapa următoare maistrul-instructor stabilește împreună cu elevii fazele procesului tehnologic, iar după aceea le confruntă cu fișa tehnologică alcătuită în prealabil de el, scoțînd în evidență succesiunea cea mai firească a operațiilor. Se recomandă ca primele două etape să fie străbătute în primul an al activității din atelierul-școală. In ultima etapă, maistrul-instructor dă lămuririle esențiale asupra desfășurării procesului tehnologic, lăsînd pe elevi să alcătuiască singuri fișa tehnologică, care va fi analizată de maistru și corectată înainte de a se trece la executarea lucrării.

M. B.

Comisia metodică din școala noastră caută să-și organizeze în așa fel activitatea încît ea să dea roade cît mai bune.

O formă valoroasă a muncii metodice desfășurate de această comisie o constituie lecțiile deschise. Practica ne-a arătat că în prima parte a anului școlar este bine ca lecțiile deschise să fie ținute de profesorii cu experiență pedagogică bogată și care folosesc cele mai bune metode de predare. In partea a doua a anului cei care țin lecții deschise sînt aleși dintre profesorii și maiștrii-instructori tineri, care în acest fel au la dispoziție un timp suficient pentru a se familiariza cu clasa la care predau și a-și însuși experiența didactică necesară.

Profesorul care ține lecția deschisă prezintă dinainte fiecărui membru al comisiei metodice planul de lecție, dînd în felul acesta posibilitatea să se cunoască din vreme conținutul lecției și problemele ce urmează să fie tratate. Discuțiile asupra lecției ținute încep prin prezentarea de către conducătorul ei a punctului său de vedere. Astfel, acesta explică de ce a folosit o metodă sau alta în funcție de nivelul clasei, de specialitatea elevilor etc. In continuare cei care au participat la lecție analizează modul cum a fost pregătită și s-a desfășurat aceasta, cum au fost asimilate cunoștințele de către elevi, arată ce li s-a părut bun și ce lipsuri au constatat.

In continuarea lecțiilor deschise se prezintă, de obicei, cîte un referat. Subiectele referatelor sînt astfel alese încît între lecția predată și referat să existe elemente comune, care să permită discutarea lor în ansamblu. De exemplu, planul nostru prevede prezentarea unui referat cu tema „Cum organizez instruirea practică", care va urma unei lecții avînd drept scop formarea deprinderilor. In referat se va pune accentul pe metodica instructajului introductiv și de orientare, precum și pe instructajul curent.

Comisia noastră metodică organizează cu deosebită grijă și interasistențe la lecții. A fost întocmit un program precis de desfășurare a interasistențelor. Fiecare profesor consemnează într-un caiet personal toate observațiile asupra lecțiilor la care asistă. După ce sînt discutate în prealabil cu profesorul sau maistrul care a predat lecția respectivă, aceste observații sînt prezentate conducerii școlii. Chestiunile mai importante care se ridică cu prilejul interasistențelor se expun în cadrul ședințelor consiliului pedagogic sau ale comisiei metodice. Astfel, în cursul anului școlar trecut au fost discutate probleme privind folosirea corectă a materialului didactic și evitarea aglomerării acestuia în cadrul unei singure lecții, formularea cît mai concisă și mai clară a întrebărilor folosite pentru verificarea cunoștințelor din lecția anterioară și fixarea noilor cunoștințe etc.

Datorită interasistențelor profesorii au putut cunoaște anumite deficiențe în pregătirea elevilor pe ansamblul disciplinelor tehnice. De exemplu, profesorul de matematică participînd în anul trecut la orele de tehnologie, a observat că unii elevi cunosc în insuficientă măsură noțiunile de aritmetică necesare pentru calculele tehnologice. La lecțiile următoare el a insistat mai mult asupra acestor noțiuni și a organizat consultații pentru elevi cu privire la problemele respective.

Pe lîngă comisia metodică funcționează cabinetul tehnic școlar, care pune la dispoziția cadrelor didactice documentarea tehnică și pedagogică necesară, material didactic etc. Cabinetul nostru are legătură cu cabinetele tehnice ale întreprinderilor, procurîndu-și de la acestea materiale documentare în legătură cu inovațiile și metodele de lucru avansate. In felul acesta noi ne-am procurat, de exemplu, toată documentarea în legătură cu prelucrarea celofibrei, cu noile produse de încleiat urzeala etc.

De asemenea, cabinetul coordonează activitatea cercurilor de elevi, îndeosebi în ceea ce privește proiectarea și construirea materialului didactic. Ca urmare, cercurile au reușit să confecționeze un material foarte valoros: macheta unei mașini de spălat sistem „clopot", machetele mecanismelor „Jacquard" și „Hattesley", mecanismul de presare și aruncare pentru mașina circulară franceză, schema procesului tehnologic din filatura normală de bumbac sistem unic și clasic, schema procesului tehnologic pentru țesături uni și vărgate etc.

Activitatea comisiei metodice a intensificat mult schimbul de experiență între pedagogi. In mod regulat cadrele didactice cu experiență mai bogată în muncă dau consultații cadrelor tinere. De asemenea au loc consfătuiri ale profesorilor de specialitate cu instructorii pentru clarificarea problemelor teoretice și tehnice care urmează a fi predate elevilor.

Toate acestea duc și la realizarea unei legături strînse între transmiterea cunoștințelor și formarea priceperilor și deprinderilor. Exercițiile explicate de profesori la tehnologie, în ora de curs sînt demonstrate de instructori în orele de practică imediat următoare, dîndu-li-se astfel ucenicilor posibilitatea să înțeleagă mai bine funcționarea mașinilor la care lucrează. De asemenea, se asigură legătura între predarea materiilor de specialitate și disciplinele de cultură tehnică.

De pildă, predînd determinarea cantității de căldură, profesorul de fizică tehnică poate folosi exemple diferențiate în funcție de meseriile elevilor. La specialitatea țesătorie se poate calcula cu elevii, bunăoară, cantitatea de căldură necesară pentru scindarea amidonului utilizat la încleierea urzelilor, iar la specialitatea filatori, cantitatea de căldură necesară pentru menținerea temperaturii optime de lucru într-o sală.

Considerăm că, datorită activității care se desfășoară în cadrul comisiei metodice, vom putea face în acest an școlar un pas mai departe în îmbunătățirea muncii noastre

Ing. MARIN NIȚU
Școala profesională a Uzinelor textile „30 Decembrie"-Arad

RASFOIND RAPOARTELE INSPECTORILOR

„M-am deplasat în regiunea X cu obiectivul...“ — așa încep mai toate rapoartele inspectorilor generali din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Dar ce diversitate de probleme, cîte aspecte ale muncii școlare urmează acestui început stereotip! Cîtă viață, cîtă frămîntare se ascunde în filele scrise după o chibzuită apreciere a faptelor!

Spicuirile de mai jos cuprind inițiative bune luate de secțiile de învățămînt și cultură în anul școlar trecut, inițiative care nu trebuie uitate, ci aplicate în continuare.

PINA LA CAPAT

„Secția de învățămînt și cultură a raionului Feteşti — notează într-unul din rapoartele sale tov. inspector general Sara Goldenberg — după ce a efectuat un control pe teren pe o perioadă mai lungă, sistematizează constatările într-un buletin intern. Aici este analizată munca desfășurată de școlile inspectate, sînt popularizate realizările, se scot în evidență lipsurile și mai ales cauzele lor, se indică măsurile necesare pentru înlăturarea deficiențelor. Acest buletin se difuzează tuturor școlilor...“

Iată dar că secția de învățămînt și cultură găsește o posibilitate în plus de a ajuta în activitate școlile din cuprinsul raionului. Procedeul constituie un bun mijloc de a valorifica în folosul tuturor școlilor constatările făcute în fiecare unitate de învățămînt inspectată, reflectă preocuparea organelor de învățămînt pentru generalizarea experienței înaintate. Oprindu-se și asupra aspectelor negative ale muncii, făcînd analiza cauzelor care le-au determinat, secția ajută școlile (și nu numai pe cele direct vizate în buletin) să-și vadă mai bine propriile lipsuri, să ocolească tot ceea ce ar putea dăuna bunei desfășurări a muncii.

Este bine că secția de învățămînt și cultură nu se oprește numai la constatări. Ea dă și soluții, recomandă măsurile ce trebuie luate pentru ca munca să se desfășoare în mod satisfăcător. Apreciem cu deosebire acest lucru pe considerentul că ajutorul nu poate fi niciodată ajutor dacă se oprește numai la semnalarea părților bune și rele ale activității și dacă nu merge la soluții.

IN AJUTORUL INSPECTORILOR

„Pentru îndrumarea și pregătirea inspectorilor metodiști raionali — scrie tov. inspector general Paraschiva Năstase în urma unui control în regiunea Craiova — a fost bine venită organizarea seminarului din 21. II. — 1. III. a.c. In cadrul acestuia, pe lîngă lecțiile teoretice, au avut loc și activități practice în școli. Cei 50 de inspectori metodiști din regiune care au participat la seminar au avut prilejul să-și adîncească cunoștințele legate de sarcinile învățămîntului și să revadă unele probleme privind metodica muncii de îndrumare“.

Sîntem și noi de părere că organizarea unui asemenea seminar nu poate aduce decît foloase. Revederea periodică, în cadru organizat, a problemelor muncii de îndrumare și control, a sarcinilor mai importante și chiar a celor mai puțin importante ale întregii activități școlare este necesară pentru ridicarea nivelului calitativ general al muncii inspectorilor.

Acest mijloc de ajutorare în muncă a inspectorilor raionali completează cît se poate de bine sprijinul dat de organele regionale de învățămînt și cultură pe teren, la fața locului, cu ocazia controalelor pe care le efectuează.

S. P.

Inzestrat cu utilajul și uneltele necesare, noul atelier de tîmplărie al Școlii medii „Ion Neculce“ din Capitală oferă elevilor condiții pentru o rodnică activitate practică. **În fotografie:** *după efectuarea orelor de practică, elevii clasei a VIII-a se preocupă cu grijă de întreținerea utilajelor și uneltelor.*

SA-I AJUTAM PE COPII SA-ȘI DEZVOLTE TOATE CAPACITĂȚILE

In primele săptămîni de școală, învățătorii claselor I-a încep să-și cunoască elevii. Ei constată că, în timp ce mulți copii își îndeplinesc normal îndatoririle care se pun în fața lor, sînt și unii care întîmpină greutăți în adaptarea la regimul școlar, sînt distrați, nedisciplinați, nu știu cum să lucreze, cum să-și facă temele. La unii, intervenind și absențele inerente din cauza bolilor specifice copilăriei, se formează lacune în puținele cunoștințe asimilate. Pe măsură ce se trece mai departe cu materia, acești elevi rămîn în urmă, iar insuccesele îi descurajează.

Cei mai mulți învățători, atunci cînd întîmpină asemenea situații, caută să afle cauzele care le-au determinat și iau măsuri juste menite să le înlăture. Unele cadre didactice socotesc însă din capul locului că toți acești copii care prezintă anumite greutăți sînt inapți pentru învățătură în condițiile școlilor elementare de masă. Această idee este extrem de dăunătoare, deoarece la o mare parte din copii primele insuccese la învățătură se datoresc unor cauze ce pot fi descoperite cu ușurință și înlăturate de către învățător însuși. Astfel, printre elevii care întîmpină dificultăți se întîlnesc de multe ori copii anemici sau care nu se odihnesc îndeajuns. In aceste cazuri este suficient să se ia măsuri pentru întărirea organismului și organizarea odihnei. Treptat acești copii se vor încadra în ritmul normal de activitate, obținînd succese la învățătură. Alți copii, îndeobște cei care au fost alintați în familie, prezintă greutăți deoarece sînt distrați, neatenți, se joacă în timpul lecției etc. Aici efortul învățătorului trebuie să se îndrepte spre atragerea acestor copii în activitatea comună a colectivului, spre dezvoltarea intereselor lor pentru munca școlară, spre îndrumarea părinților.

Există în școlile elementare și o serie de copii care prezintă greutăți constante în însușirea cunoștințelor datorită unor deficiențe organice. Bunăoară unii scriu greșit după dictare. In asemenea cazuri este vorba adesea de un auz slab (hipoacuzie). Pentru astfel de copii există școlile speciale de hipoacuzici, unde au la dispoziție o aparatură specială electroacustică care le mărește acuitatea auditivă. Alții citesc prost pentru că vederea le este mult slăbită. Locul lor este în școlile speciale de ambliopi, unde învață avînd la îndemînă lupe, manuale cu litere foarte mari, un iluminat special al clasei.

Alții, datorită unor tulburări ale activității nervoase superioare, prezintă un tablou clinico-pedagogic deosebit. Pentru ei sînt caracteristice tulburarea proceselor de gîndire, a capacității de analiză, sinteză și generalizare, scăderea puterii de muncă a celulei nervoase, slăbirea proceselor nervoase de bază (excitație și inhibiție) și, în sfîrșit, slaba dezvoltare a celui de al doilea sistem de semnalizare (limbaj nedezvoltat, deficitar). Aceștia sînt copii înapoiați mintal. Ei prezintă adesea și tulburări motrice, sînt instabili, au mișcări necoordonate. De asemenea percepțiile lor sînt încetinite, dezordonate, ei prezintă greutăți de orientare în realitatea înconjurătoare. Memoria lor este mecanică, slabă, și adesea nu pot reproduce ceea ce au văzut. Nu înțeleg sensul cuvintelor, pronunță greșit. Mulți sînt lipsiți de atenție. In vreme ce la unii domină procesele de excitație (instabilitate, impulsivitate, neliniște), la alții, dimpotrivă, domină cele de inhibiție (apatie, indiferență, reacții slabe chiar la excitanți puternici). In ceea ce privește activitatea școlară, înapoiații mintal nu citesc corect, literalizează, silabisesc, nu înțeleg sensul celor citite, citesc pe ghicite. Prezintă, de asemenea, tulburări în grafism, confundă literele cu sunetele asemănătoare, nu pot analiza structura fonetică a cuvîntului ce urmează a fi scris. Cele mai mari greutăți ei le întîmpină însă la aritmetică. Calculează mecanic, au noțiuni imprecise despre operațiile aritmetice. In general, ei nu pot trece dincolo de formele concrete ale gîndirii.

Învățătorul care are în clasă asemenea copii are datoria de a-i studia cu luare aminte și, întocmindu-le o amplă caracterizare pedagogică, să-i trimită comisiei de diagnostic și triere pentru cercetare, diagnosticare și repartizarea la o școală corespunzătoare.

In concluzie subliniem că selecționarea nejudicioasă, superficială și trimiterea copiilor cu posibilități intelectuale normale la școlile ajutătoare este o greșeală gravă, știut fiind că, pentru astfel de copii, aceste școli constituie o adevărată frînă. Răspunderea pentru o asemenea măsură dăunătoare din punct de vedere pedagogic cade integral asupra învățătorului.

Sprijinirea copiilor pentru a-și dezvolta toate capacitățile, depistarea la vreme, observarea și studierea insuccesele în învățătură care au cauze temporare, trecătoare și înlăturarea lor, ca și justa triere a înapoiaților mintal și trimiterea lor în fața comisiilor interregionale de diagnostic și triere în vederea examinării și recomandării pentru școlile ajutătoare reprezintă pentru învățători o sarcină importantă, care trebuie îndeplinită cu un accentuat simț de răspundere.

EMIL FEDER
directorul Școlii ajutătoare din București

Situația n-a fost salvată...

— Tovarășă profesoară, îmi permiteți să vă însoțesc la lecție? — i se adresă cu amabilitate inspectorul.

— Cu plăcere, mormăi indispusă Profira Damian, scotocind nervoasă într-un sertar.

Cum obiectul căutat sau presupus a fi căutat refuza să se arate, își luă catalogul și cartea de chimie și se îndreptă spre clasă, în — să fim sinceri — nu tocmai plăcuta pentru ea companie a inspectorului.

„Și tocmai azi să-mi vină inspecția! Ce ghinion!“ gîndi profesoara în drum spre clasă, prefăcîndu-se că îl ascultă pe inspectorul ce-i spunea mereu cîte ceva. „Cred că mi s-a înfundat“. Și, aproape inperceptibil, dădu din cap a pagubă.

„Oare chiar așa să fie?“ i se lumină deodată chipul. Ochii îi scînteiau: o idee salvatoare îi încolțise în minte. Apăsă cu hotărîre pe clanța ușii de la clasă, în dreptul căreia ajunseseră între timp, și intră.

Inspectorul luă loc în fundul clasei, într-una din băncile libere. Își scoase carnetul și începu să noteze primele impresii. Curioși, copiii îl săgetau cu privirile din toate părțile. „Dacă aș fi știut că avem inspecție, aș fi învățat mai bine lecția despre amestecurile de substanțe“, gîndeau unii.

— Pentru astăzi ați avut de pregătit... proprietățile substanțelor, se adresă tuturor profesoara, rotindu-și ochii peste capetele aplecate asupra cărților, a caietelor de notițe.

Ca la un semn, capetele se ridicară și priviri nedumerite o ațintiră. In clasă, mișcare și zumzet.

— Ați avut de... repetat... proprietățile substanțelor. Li se adresă profesoara din nou, apăsînd voit pe cuvîntul „repetat“.

„Oare crede că știm mai bine lecția asta“, se întrebau unii. „Ce-i asta?“ se gîndeau ridicînd din sprîncene alții. Cîțiva, înțelegînd pe dată despre ce este vorba, deschiseră cărțile la lecția „Substanțele și proprietățile lor“. Rînd pe rînd, copiii s-au dumirit și, o dată cu aceasta, s-au liniștit. Totul va ieși bine... îi asigura din priviri profesoara.

Verificarea cunoștințelor s-a desfășurat cum s-a desfășurat. Luați pe neașteptate, copiii mai răsfoiau caietele, se mai poticneau la răspunsuri. La explicarea lecției „noi“ însă — „Substanțe pure. Amestecuri de substanțe“ — totul a mers strună.

A sunat. Profesoara își ia catalogul și se îndreaptă spre cancelarie însoțită de inspector. E mulțumită.

Copiii respiră și ei ușurați. Au scăpat de inspecție!

— Găsesc că ne-am prezentat destul de bine, glăsui cu înțeles un elev din banca întîia, imediat ce ușa s-a închis după inspector.

— Aș, de unde! Dacă ne întreba din adevărata noastră lecție pentru astăzi, ieșea mai bine.

— Cine? Lecția sau profesoara? — interveni rizînd un școlar cu nas obraznic.

Rîseră și ceilalți cu poftă.

— N-ați priceput din capul locului că inspecția a prins-o pe profesoară nepregătită pentru a preda adevărata lecție nouă? — își continuă gîndurile elevul cu nas obraznic.

— Trebuie să recunoști însă că s-a „orientat“ pe dată — îi luă apărarea profesoarei un binevoitor. Și situația a fost salvată.

Și profesoara credea că situația a fost salvată. Dar cum rămîne cu prestigiul pedagogului în fața elevilor, cum rămîne cu educarea micilor săi complici în spiritul cinstei și al dragostei pentru adevăr?

V. C.

Rezultatele concursului de fotografii

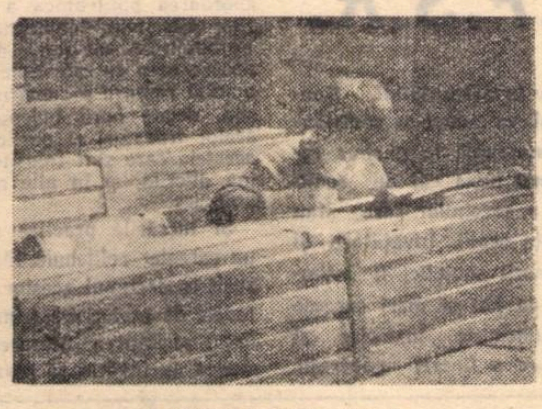

A. HAȘHASIAN: Silință

Comisia concursului de fotografii și fotoreportaje pe teme legate de viața școlii, organizat de gazeta noastră, a stabilit următoarele premii:

PREMIUL I: Aram Hașhașian, învățător, București (pentru fotografiile: „Inspecție“, „Ne pregătim singuri mîncarea“, „Silință“, „Prietene“, „Dorință“).

PREMIUL II: Paraschiva Postolache, asistent universitar, București (pentru fotografiile: „Fotograful amator“, „Activitate practică“).

— *Antoniu Neuhold*, profesor, Timișoara (pentru fotografiile: „Experimentarea inovației“, „Antrenament“).

PREMIUL III: Gleb Statnic, învățător, București (pentru tematica variată oglindită în fotografiile prezentate).

O parte din fotografiile prezentate la concursul nostru au fost publicate în numerele 526, 527 și 528 ale gazetei. Vom continua să publicăm din lucrările premiate și prezentate la concurs.

PACEA

dorința tuturor popoarelor

Timp de treisprezece zile, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a fost oaspetele președintelui S.U.A. D. Eisenhower. Și acum atenția întregii lumi este îndreptată asupra acestui eveniment de uriașă însemnătate în istoria relațiilor internaționale. Fiecare cuvîntare, fiecare întîlnire a tovarășului Hrușciov cu muncitori, fermieri, sau oameni de afaceri, a fost urmărită cu interes, cu speranță.

Încă de la anunțarea vizitelor reciproce ale șefilor guvernelor U.R.S.S. și S.U.A. popoarele lumii au privit cu încredere plecarea lui N. S. Hrușciov în America. Vizita marelui om de stat sovietic în S.U.A. corespunde năzuințelor de pace, de prietenie și coexistență pașnică ale popoarelor. Calea tratativelor în locul politicii de pe poziții de forță este astăzi și va fi întotdeauna calea cea mai rezonabilă în rezolvarea problemelor internaționale. Un nou război — în condițiile în care există mijloace uriașe de distrugere în masă — ar fi fatal pentru întreaga omenire.

De-a lungul întregii sale călătorii în S.U.A., tovarășul Hrușciov a dus solia poporului sovietic, o solie de pace și prietenie. „Unica orientare justă — a spus șeful guvernului sovietic adresîndu-se poporului american la posturile de televiziune — o constituie lichidarea războiului rece, întărirea păcii". Și lucrul acesta îl dorește și marea majoritate a americanilor „Americanii — a spus tovarășul Hrușciov la conferința de presă de la Clubul Național al Presei din Washington — ca și oamenii sovietici, doresc un singur lucru — pacea, preîntîmpinarea unui nou război". Iată de ce cu fiecare pledoarie în favoarea păcii, cu fiecare acțiune și propunere concretă în vederea asigurării unei păci trainice făcută în numele poporului sovietic, americanii și-au dat seama de sinceritatea soliei pe care o aduce oaspetele sovietic. Și mulți, foarte mulți dintre acei care se lăsaseră influențați de partenerii „războiului rece" au întins o mînă caldă, prietenească conducătorului sovietic. Zecile de mii de oameni au primit cu entuziasm delegația sovietică în orașele prin care a trecut. Este aceasta într-adevăr un lucru bun, pozitiv.

Vizita tovarășului Hrușciov a demonstrat din nou că Uniunea Sovietică este o consecventă militantă pentru pace și că ea depune toate eforturile pentru promovarea păcii în lume. În fața Organizației Națiunilor Unite, tovarășul Hrușciov a propus un plan realist, măreț, cu privire la dezarmarea generală și totală. „Să lichidăm complet toate forțele armate — a spus N. S. Hrușciov telespectatorilor americani sintetizînd propunerile sovietice — să distrugem toate tipurile de armament, inclusiv armele atomice, cu hidrogen și armele rachetă, să lăsăm statelor doar contingente de poliție, strict limitate, înzestrate cu armament ușor de infanterie". Ce poate să fie mai măreț decît vremea în care tunurile se vor transforma în tractoare, în care fondurile destinate pentru cheltuieli militare vor fi folosite pentru ridicarea bunăstării poporului, în care nimeni nu va mai învăța să mînuiască armele!

Încrederea popoarelor în utilitatea și eficacitatea călătoriei tovarășului Hrușciov în S.U.A. a fost pe deplin îndreptățită. Rezultatele vizitei și ale convorbirilor cu președintele Eisenhower la Camp David au fost primite cu multă satisfacție. Comunicatul comun sovieto-american asupra convorbirilor celor doi șefi de guverne a relevat caracterul sincer și deschis al schimbului de păreri. Ele au inaugurat o nouă etapă în relațiile internaționale, au deschis perspective noi, largi, în favoarea lichidării complete a politicii „de pe poziții de forță" și a instaurării unui climat de colaborare și încredere reciprocă. „Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Statelor Unite — se spune în comunicat — au căzut de acord că toate problemele internaționale nereglementate trebuie să fie rezolvate nu prin folosirea forței, ci prin mijloace pașnice, prin tratative". Cei doi conducători de state au discutat problemele vitale ce stau azi în fața omenirii. Comunicatul subliniază că problema cea mai importantă care se pune în fața omenirii este problema dezarmării și că cele două guverne vor depune toate eforturile pentru a ajunge la o soluționare constructivă a acestei probleme. De asemenea, în cadrul convorbirilor s-a ajuns la înțelegerea, cu condiția ca celelalte părți direct interesate să fie de acord cu aceasta, ca să se reia tratativele în problema Berlinului și s-a căzut de acord asupra faptului că o întîlnire la cel mai înalt nivel este necesară și utilă.

Atmosfera de încordare internațională a început să se destindă. Există un bun început. Dar acest început trebuie dus mai departe. Și el trebuie dus nu numai de Uniunea Sovietică, ci și de Statele Unite și de toate celelalte state ale lumii. „Din partea noastră — a spus tovarășul N. S. Hrușciov la mitingul oamenilor muncii de la Moscova — vom face totul pentru ca acul barometrului să nu încline înspre furtună și nici chiar spre variabil, ci să arate timp frumos".

Poporul romîn — militant activ în frontul păcii — depune toate eforturile pentru slăbirea încordării internaționale, pentru coexistență pașnică. El sprijină din plin acțiunile guvernului și poporului sovietic pentru că ele slujesc pacea lumii.

Timp frumos — aceasta este dorința tuturor.

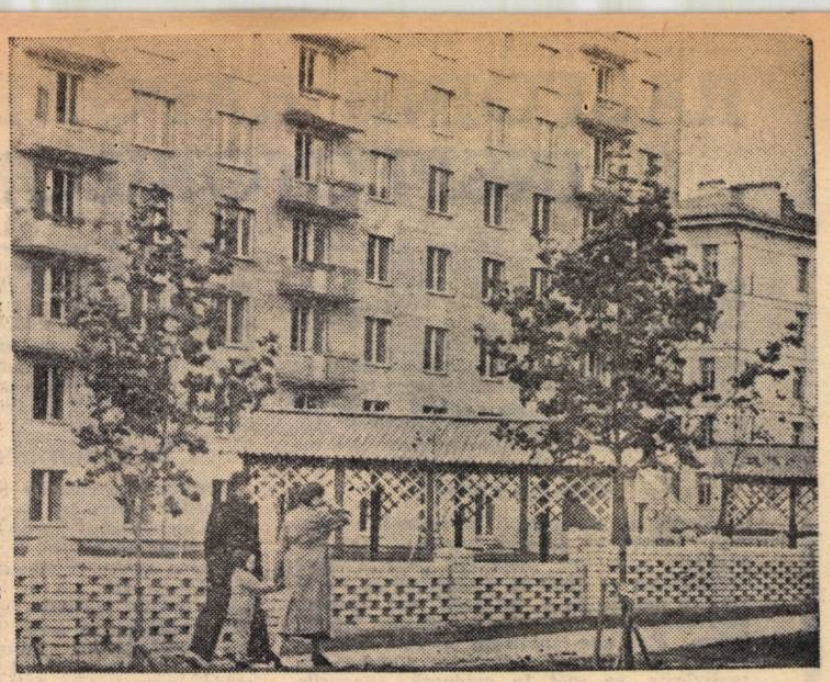

Noua școală construită în cel de-al 18-lea cvartal din sud-vestul Moscovei

Pe o largă bază politehnică

În zilele noastre se pot întîlni tot mai rar în agricultură oameni care să fie numai combaineri, numai tractoriști, numai conducători de treierătoare. Acum a devenit tipică figura mecanizatorului capabil să conducă cîteva mașini diferite, a omului cu o calificare înaltă, care poate îndeplini lucrări de lăcătușărie, de montaj, de strungărie, care știe să repare utilajele cele mai diferite.

Ținînd seama de aceasta, pedagogii de la Școala medie din Pavliș, regiunea Kirovograd, au desfășurat în ultimii trei ani o experiență privitoare la pregătirea multilaterală a elevilor pentru producție. Ne-am străduit să le dăm elevilor priceperi și deprinderi variate, să-i familiarizăm cu specialități diferite.

Datorită faptului că au frecventat numeroasele cercuri tehnice existente în școala noastră, elevii au învățat să lucreze la strung și la alezor, să prelucreze metalul cu unelte de lăcătușerie, să îngrijească culturi cerealiere și tehnice, pomi fructiferi, să îngrijească animalele. Pe baza aceasta am putut trece, în anul 1956, la realizarea experienței noastre cu elevii clasei a VIII-a.

Am alcătuit programa cunoștințelor teoretice referitoare la munca în producție. Această programă a cuprins un curs privitor la bazele producției, precum și cunoștințe privind tehnica și tehnologia proceselor de producție. Cursul de bazele producției prevedea o scurtă caracterizare a energeticii, a metalurgiei, a construcției de mașini, a industriei chimice, a construcțiilor, a culturii plantelor, a zootehniei. De asemenea, elevii au studiat materialele care sînt supuse prelucrării, utilajele, procesele de producție.

Familiarizarea teoretică a elevilor cu bazele producției a fost orientată spre înarmarea lor cu un larg orizont de cunoștințe politehnice. Ne-am străduit să le arătăm ceea ce este comun în diferite ramuri ale producției, îndeosebi ceea ce este comun în tehnică. Generalizările teoretice s-au sprijinit pe acele amănunte ale muncii pe care elevii le-au cunoscut din practică.

În decurs de 3 ani — adică în clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a — elevii au făcut în mod sistematic excursii în întreprinderi. Acestea au urmărit în primul rînd familiarizarea lor cu tehnica și procesele de producție caracteristice ramurii de producție date.

O trăsătură importantă a muncii noastre în această privință a fost abordarea politehnică a caracteristicilor diferitelor fenomene și procese. Vorbindu-le elevilor, de exemplu, despre ceea ce este tipic pentru o anumită ramură a construcției de mașini, ne-am oprit îndeosebi asupra acelor trăsături și particularități ale acesteia care sînt folosite, într-o formă diferită, și în alte procese tehnologice.

Și lucrările practice au îmbrăcat un caracter politehnic. Elevii și-au însușit în decursul acestor trei ani metodele de prelucrare a metalelor (pilirea, strunjirea, alezarea). De asemenea au învățat să repare mecanisme, au confecționat utilaj de lăcătușărie, instrumente de măsurare etc.

În clasa a VIII-a elevii au studiat combina. În timpul vacanței de vară ei au lucrat ca ajutori de combaineri. Cu acest prilej au învățat cum funcționează motorul cu ardere internă.

În clasa a IX-a elevii au studiat construcția motorului Diesel, iar elevele tractorul folosit pentru lucrările din livezi și grădini. În timpul vacanței de vară ei au lucrat timp de 8—12 zile ca ajutori de tractoriști pe ogoare și la ferme. De asemenea, toți elevii au învățat să conducă automobilul. În clasa a X-a elevii au studiat un curs de electrotehnică și au efectuat lucrări practice de montaj și lăcătușărie.

Electrotehnica a fost studiată în strînsă legătură cu procesele tehnologice. Astfel, elevii au construit ei înșiși un generator de curent alternativ de putere mijlocie. Au efectuat de asemenea lucrări la instalațiile electrice ale tractorului, automobilului, motocicletei, combinei etc.

Cît timp a fost consacrat acestor activități?

În clasa a IX-a, de exemplu, lucrările practice au durat 55 de zile (35 în timpul vacanței și 20 în cursul anului școlar). Elevii au lucrat timp de 10 zile ca ajutori de tractoriști iar elevele au lucrat 3—4 zile cu tractorul folosit în livadă și grădină iar în celelalte 6—7 zile și-au perfecționat priceperile și deprinderile de conducere a motorului cu ardere internă și a motocicletei. Timp de 8 zile toți elevii au condus automobilul, 7 zile au fost ocupate cu pregătirea nutrețului și cu mulgerea vacilor, 9 zile s-a lucrat în atelierele mecanice ale stațiunii de reparare a tractoarelor. Pe lîngă aceasta, elevii au efectuat timp de 5 zile lucrări de montaj electric, au îngrijit pomii fructiferi din livada colhozului timp de 3 zile și alte 3 zile au lucrat la culturile de fructe și legume și în pepinieră. Timp de 5 zile, elevii au participat la munca desfășurată în întreprinderea intercolhoznică pentru fabricarea țiglei, a cărămizilor și a blocurilor de beton armat. Tot colectivul a lucrat 3 zile pentru utilarea clădirilor administrative și cultural-sociale și, în sfîrșit, timp de 2 zile elevii au lucrat în atelierele de tîmplărie, iar elevele în cele de croitorie.

Iată și rezultatele. Toți cei 45 de elevi care au absolvit școala în anul 1959 au dobîndit specialitatea de mecanizator cu profil larg pentru producția colhoznică. 9 dintre ei au intrat în instituțiile de învățămînt superior și în instituțiile medii speciale, 3 s-au îndreptat spre institutele tehnice. Ceilalți 33 au început să lucreze în producție îndată după terminarea școlii.

Viața cere o atitudine chibzuită, creatoare, față de formele și metodele pregătirii tineretului pentru muncă. Instruirea în producție trebuie organizată pe o largă bază politehnică, pentru a da elevilor priceperi și deprinderi care să le îngăduie o participare activă, multilaterală, la munca în producție.

V. SUHOMLINSKI
profesor emerit, membru corespondent al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Congresul cadrelor didactice din R.S.F.S.R.

Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R. a adoptat o hotărîre cu privire la convocarea unui Congres al cadrelor didactice pe întreaga republică. Congresul, la care vor participa 1200 de învățători și profesori, va avea loc în ianuarie 1960, la Moscova. Cu acest prilej se va organiza o expoziție care va înfățișa realizările școlilor în ridicarea nivelului activității instructiv-educative, în pregătirea elevilor pentru viață, pentru muncă.

Mobilizînd masele de pedagogi la o muncă plină de devotament pentru îndeplinirea directivelor Partidului Comunist și Guvernului Sovietic cu privire la reorganizarea învățămîntului. Congresul va aduce o contribuție însemnată la găsirea celor mai bune căi de realizare a sarcinilor care stau în fața școlii. Învățătorii și profesorii sovietici îl întîmpină cu noi și mari succese în munca de instruire și educare a tinerei generații.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamente la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 534 — Vineri 9 octombrie 1959 — 8 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

La 7 octombrie a început în întreaga țară sărbătoarea scumpă nouă tuturor, intrată în rîndul marilor sărbători tradiționale ale poporului romîn: „Luna prieteniei romîno-sovietice".

Anul acesta, aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie are loc în condițiile unor uluitoare succese obținute de poporul sovietic în construcția desfășurată a comunismului, în condițiile epocalelor victorii în cucerirea tainelor Cosmosului și în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, în condițiile luptei consecvente duse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste pentru asigurarea unei păci trainice în lume.

Marile realizări ale Uniunii Sovietice au o puternică influență asupra evoluției umanității. Ele au ridicat pe culmi înalte prestigiul internațional al minunatului popor sovietic, ale cărui succese ne umplu sufletele de bucurie și de încredere în forțele creatoare inepuizabile ale omului liber, descătușat de sub orice exploatare.

Sîntem mîndri că facem parte din marea familie a popoarelor socialiste în fruntea căreia stă Uniunea Sovietică, țara constructorilor comunismului, bastion de neclintit al păcii.

Zile de sărbătoare în școli

Bucuria sărbătorii se simte pretutindeni în școlile din țara noastră. În zilele acestea de început ale Lunii prieteniei romîno-sovietice au apărut, în clase, pe culoare, în cluburi și sălile de festivități ale școlilor fotomontaje cu imagini din minunata țară a constructorilor comunismului, lozinci, numere speciale ale gazetelor de perete. Formațiile artistice repetă cu asiduitate: și-au îmbogățit repertoriul cu noi dansuri din tezaurul folcloric al popoarelor sovietice, cu cîntece avîntate ale făuritorilor comunismului, cu noi piese despre viața comsomoliștilor și pionierilor din marea țară prietenă.

Cercurile mîinilor îndemînatice lucrează sute de daruri care vor fi trimise prietenilor dragi, școlarilor sovietici. Și cîte alte acțiuni nu sînt trecute în planurile alcătuite în școli pentru Luna prieteniei romîno-sovietice. Elevii școlilor din întreaga țară vor vizita muzeele și expozițiile închinate vieții și luptei oamenilor sovietici, vor viziona în colectiv filmele sovietice, se vor întrece în competiții sportive organizate în cadrul manifestărilor Lunii prieteniei.

Este o adevărată întrecere între școli, între colectivele de elevi, în organizarea unor manifestări cît mai bogate în cinstea marii sărbători a prieteniei, întrecere izvorîtă din dragostea fierbinte pe care o poartă întregul nostru popor, popoarelor din țara constructorilor comunismului.

Să răsfoim cîteva din planurile manifestărilor care vor fi organizate în școli.

La școlile medii „Elena Sîrbu", „Zoia Kosmodemianskaia", „Dr. Petru Groza" din București și la multe alte școli din Capitală și din țară au fost pregătite de pe acum seri închinate științei și tehnicii sovietice în cadrul cărora specialiști, profesori și elevi vor vorbi despre ultimele succese ale savanților sovietici în cucerirea Cosmosului.

De curînd înființată, orchestra Școlii medii „Zoia Kosmodemianskaia" se pregătește intens. Tinerii artiști sînt bucuroși că prima lor manifestare publică va fi închinată prieteniei romîno-sovietice. Cercul dramatic al școlii pregătește o piesă inspirată din viața pionierilor sovietici, pe care o vor prezenta la televiziune în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Cu deosebită nerăbdare așteaptă elevii școlii medii „Al. I. Cuza" din Capitală una din cele mai interesante manifestări organizate în școala lor: întîlnirea cu un grup de muncitori și profesori care au vizitat Uniunea Sovietică, care le vor vorbi despre viața și munca poporului sovietic, despre elevii sovietici, despre rezultatele lor la învățătură, despre felul în care se pregătesc pentru munca productivă.

Asemenea manifestări se întîlnesc în fiecare școală. Participînd la oricare dintre ele, veți vedea cîtă bucurie și căldură însuflețește pe fiecare dintre elevi în aceste zile sărbătorești și veți avea încă o puternică imagine a dragostei pe care tineretul patriei noastre o poartă Uniunii Sovietice.

Scrisori către prieteni dragi

De mult timp poștașul s-a obișnuit cu plicurile care sosesc pe adresa imobilului cu nr. 10 din strada Arhitect I. Mîncu din București. Scrisorile poartă ștampila: „C.C.C.P." La adresa de mai sus se găsește Școala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza".

Cu cîțiva ani în urmă, într-una din revistele sovietice pentru pionieri a apărut o poezie a unei eleve de la Școala medie nr. 28 din București. În poezie ea exprima dragostea pe care pionierii și școlarii romîni o poartă pionierilor din marea țară a socialismului al căror exemplu îl au mereu în față în munca lor. De atunci, pe adresa Școlii medii nr. 28 au sosit nenumărate scrisori din partea școlarilor sovietici.

Pioniera L. Leonescu și alți pionieri din clasa a VII-a corespondează cu 15 pionieri sovietici. S-au cunoscut pe litoralul Mării Negre într-o tabără internațională în timpul vacanței. Margareta Tamaș din clasa a XI-a este de trei ani prietenă cu Ludmila Rudnieva, fiica unui miner din Bogoroditk. Alexandra Ungureanu tot din clasa a XI-a are numeroși prieteni în U.R.S.S. De curînd ea a primit de la prietena sa, Valentina, din Tula un dar deosebit, mărturie a prieteniei ce i-o poartă: fotografia tatălui său care a fost afișată la panoul fruntașilor în muncă de la uzina „Krasnii Proletar" din Tula.

În ziua deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice, pe masă, în cancelarie, adus cu poșta de dimineață, stătea un plic pe care nu era scris nici un nume. Era adresat oricărui elev din clasa a IX-a, de către un școlar sovietic.

Scrisoarea aceasta sosită în prima zi a Lunii prieteniei romîno-sovietice ni s-a părut semnificativă. Se înfiripa încă o prietenie! Încă una din miile de asemenea prietenii care s-au înfiripat în ultimii 15 ani de cînd poporul romîn, ajutat de poporul sovietic, s-a eliberat de sub jugul fascist și și-a luat soarta în propriile sale mîini. De la depărtare de mii de kilometri elevul din Moscova și elevul din București își întind mîinile, se destăinuiesc unul altuia. Doi fii a două popoare unite de-a lungul veacurilor printr-o prietenie trainică, de nezdruncinat! Prietenia lor e o mică părticică din marea prietenie care leagă poporul romîn de poporul sovietic.

Prietenii legate prin scrisori sau personal asemeni celor ale Școlii medii nr. 28 din Capitală sînt nenumărate, mii și mii. Elevii din țara noastră sînt dornici să știe cît mai multe lucruri despre marea noastră vecină, despre viața fericită a școlarilor sovietici, despre munca fără preget a poporului sovietic pentru construirea comunismului.

Stația cosmică interplanetară,

MĂREȚ SUCCES AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ SOVIETICI

La 4 octombrie 1959 de pe teritoriul Uniunii Sovietice a fost lansată cu deplin succes cea de a treia rachetă cosmică, purtînd prima stație automată interplanetară pentru cercetarea cosmosului.

Noua rachetă cosmică și stația interplanetară întrec prin proporțiile lor, prin complexitatea aparatajului științific și precizia lansării, tot ceea ce s-a realizat în acest domeniu pînă acum.

Astfel, dacă lansarea celei de a doua rachete cosmice sovietice în lună a necesitat o înaltă precizie în ce privește parametrii de mișcare a rachetei, începînd din momentul lansării și pînă la ieșirea din funcțiune a motoarelor ultimei trepte, care a fost telecomandată, la cea de a treia rachetă cosmică, căreia i s-a impus o sarcină cu mult mai grea decît aselenizarea și anume plasarea ei pe o orbită circumlunară, precizia parametrilor de mișcare este — așa cum afirmă un savant de renume mondial — de 100 de ori mai mare. Fără această precizie uimitoare, racheta nu putea fi plasată pe orbita calculată și ori s-ar fi transformat într-un satelit al soarelui, ori ar fi aselenizat.

Cît de riguroase sînt condițiile cerute pentru parametri inițiali, rezultă edificator din următoarele date: viteza inițială a rachetei trebuie menținută la valoarea calculată cu o precizie de ordinul sutimei de mîime din viteza inițială. De asemenea direcția și unghiul de înclinare se stabilesc cu precizia de ordinul zecimilor de secundă.

Motoarele rachetei au o putere uriașă care a permis ca greutatea ultimei trepte a rachetei să fie de 1.553 kg. fără combustibil.

Partea cea mai importantă o constituie aparatajul tehnic de cercetare științifică, excepțional de complex și perfecționat.

Ultima treaptă a rachetei conține stația interplanetară a cărei greutate este 278,5 kg. În această greutate sînt cuprinse aparatele de măsurători științifice pentru studiul zonelor de radiație cosmică, meteoriților, cîmpului magnetic, ionosferei terestre și lunare, gazului cosmic, precum

Ing. N. TALPAȘEANU
profesor fruntaș
directorul Grupului școlar „Iosif Rangheț" — București

(Continuare în pag. 2)

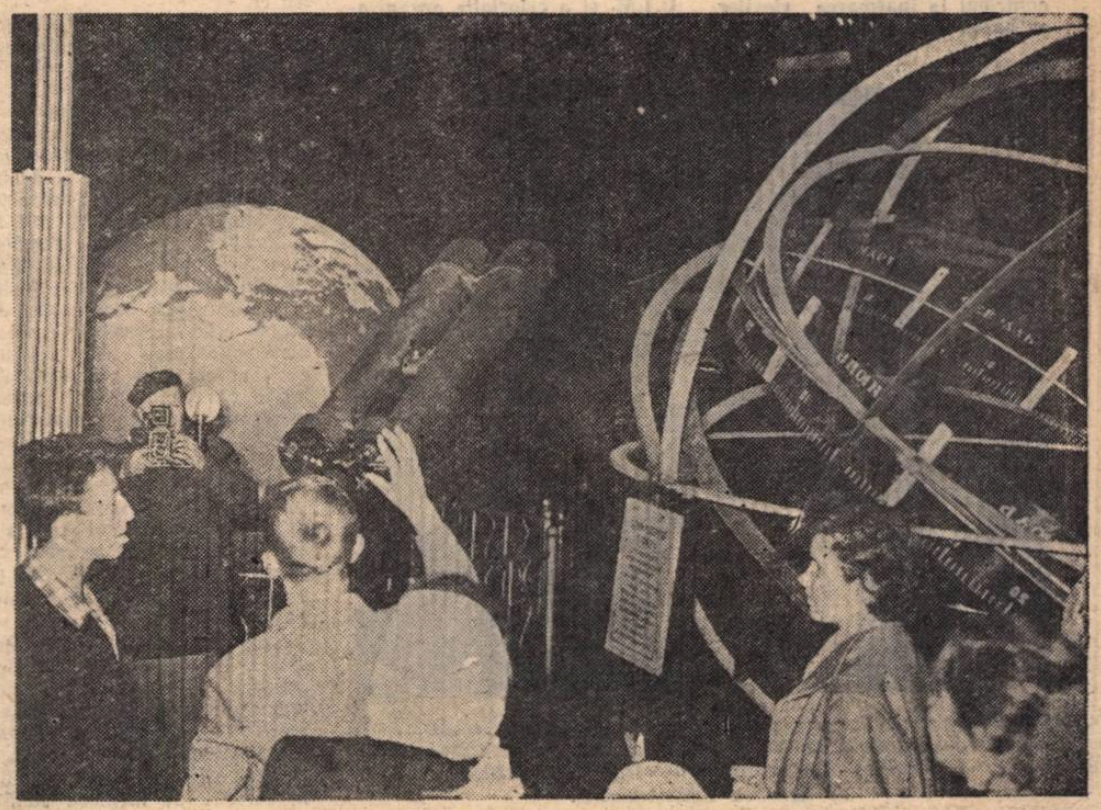

La Planetarium-ul din Moscova, cea de a treia rachetă cosmică — obiectul principal al observațiilor.

Alegerile de partid

Alegerile de partid care se desfăşoară în prezent şi în şcolile din Capitală constituie un prilej de analiză adîncă a muncii politice desfăşurate de pedagogii comunişti în vederea unui învăţămînt fundamentat pe solide baze realist-ştiinţifice, legat de viaţă, care să răspundă cerinţelor construcţiei socialiste în patria noastră.

Darea de seamă, ca şi discuţiile purtate în adunarea generală a comuniştilor de la Şcoala medie „Ion Creangă" din raionul Nicolae Bălcescu, au arătat că în această unitate munca politică a avut o orientare bună, ea fiind îndreptată în special spre conţinutul învăţămîntului. Nivelul ideologico-politic al lecţiilor, al orelor educative, al activităţilor în afară de clasă şi extraşcolare, felul cum se munceşte pentru înzestrarea elevilor cu deprinderi de muncă practică şi pentru dezvoltarea dragostei lor faţă de activităţile direct productive — iată înspre ce s-a orientat în primul rînd atenţia comuniştilor.

Cu ocazia alegerilor, biroul organizaţiei de partid a putut raporta adunării comuniştilor că în şcoală există o preocupare generală pentru puritatea ideologică a lecţiilor, pentru ancorarea lor în actualitatea social-politică, pentru conţinutul lor ştiinţific în general. Asistenţele la ore, organizate periodic de biroul organizaţiei de bază (cu ajutorul unor comunişti ca Maria Săvulescu, M. Ciontea, T. Gheorghiu, B. Iancu, V. Coman — oameni cu o bună pregătire profesională şi politică) au îndreptăţit concluzia exprimată în adunarea generală că pedagogii din şcoală se străduiesc să dea lecţiilor conţinutul ştiinţific necesar. Bunăoară, la literatura romînă fenomenele literare, viaţa şi operele scriitorilor sînt studiate în raport cu frămîntările sociale şi politice, cu situaţia economică din epocile respective. Profesorul Emil Gîrlea, de pildă, vorbind elevilor despre revistele „Contemporanul" şi „Junimea" a arătat că acestea au reflectat pe plan cultural starea economico-politică şi socială de la noi la sfîrşitul secolului trecut. Studiind cu elevii literatura promovată de revista „Contemporanul", el i-a ajutat să înţeleagă că aceasta este pătrunsă de revoltă împotriva nedreptăţilor sociale caracteristice regimului dominat de coaliţia burghezo-moşierească, cuprinde elemente de critică ascuţită a orînduirii burghezo-moşiereşti, a instituţiilor şi moralei descompuse a exploatatorilor. Profesorul a relevat faptul că teoria artei cu tendinţă, prin prisma căreia aprecia revista valoarea operelor de artă, este o expresie a ideologiei înaintate, progresiste, că ea se opune diametral teoriei junimiste a artei pentru artă — expresie a ideologiei reacţionare burghezo-moşiereşti. Biroul organizaţiei de bază a relevat preocuparea susţinută a profesorilor de ştiinţe naturale de a contribui la înarmarea elevilor cu bazele concepţiei materialist-dialectice şi de a înlătura orice manifestare a concepţiilor idealiste din mentalitatea lor. Amintind spre ilustrare cîteva din lecţiile de geologie şi botanică, darea de seamă a scos în evidenţă grija pedagogilor de a convinge pe şcolari că lumea nu a fost creată de o forţă supranaturală şi că viaţa este rezultatul unui îndelungat proces de dezvoltare a materiei.

Folosirea lecţiilor pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist s-a făcut cu deosebire simţită în şcoală. Aşa cum a arătat în adunarea generală, în orele de economie politică comunista V. Coman caută să dezvolte în sufletele şcolarilor dragostea pentru patria socialistă, admiraţia faţă de minunatele realizări ale oamenilor muncii conduşi de partid, încrederea în trăinicia regimului nostru democrat-popular. La lecţia „Dezvoltarea planică a economiei naţionale", bunăoară, profesoara a ţinut să sublinieze că munca voluntară este pentru fiecare tînăr o datorie patriotică, ea aducînd statului economii care vor contribui la îndeplinirea sarcinilor măreţe izvorîte din mersul nostru înainte.

Colectivul pedagogic al şcolii medii „Ion Creangă", ajutat permanent de către organizaţia de partid, a înţeles pe deplin în ce constau şi cum trebuie îndeplinite sarcinile de mare răspundere ale celor ce slujesc învăţămîntul nostru. De aceea, este mereu vie preocuparea cadrelor didactice din şcoală pentru legarea învăţămîntului de producţie. Trebuie spus că această problemă a ocupat un loc de seamă în dezbaterile adunării generale de alegeri, reflectînd grija comuniştilor pentru felul cum se îndeplineşte această importantă sarcină a şcolii. Propaganda desfăşurată de ei în lumina hotărîrilor de partid şi de stat elaborate în acest sens a avut ca rezultat faptul că în anul şcolar trecut elevii au fost mereu mai mult ajutaţi să efectueze lucrări practice, pe de o parte în laboratorul şcolii (fie în cadrul lecţiilor, fie în legătură cu activităţile din cercurile de elevi) şi pe de altă parte în întreprinderi. Dezbaterile din adunarea generală au arătat însă că mai ales practica în producţie i-a ajutat pe şcolari să-şi însuşească deprinderi de muncă direct productivă, să îndrăgească meseriile. Datorită muncii cot la cot cu cei ce produc bunurile materiale ale societăţii, astăzi elevii preţuiesc şi stimează şi mai mult pe muncitori, pe fruntaşii în producţie, manifestîndu-şi dorinţa de a deveni asemenea lor.

Pe lîngă dezbaterea problemelor legate de conţinutul învăţămîntului, din care am spicuit cîteva, darea de seamă şi discuţiile din adunarea generală de alegeri de la Şcoala medie „I. Creangă" au analizat şi modul în care s-a realizat conducerea politică a organizaţiei U.T.M. şi a celorlalte organizaţii de masă, felul cum membrii şi candidaţii de partid îşi duc la îndeplinire sarcinile, cum se respectă principiul muncii colective şi al democraţiei interne de partid. Un loc important în dezbaterile adunării generale l-au ocupat rezultatele obţinute de comunişti în ridicarea nivelului lor ideologico-politic, problemele legate de buna desfăşurare a învăţămîntului ideologic al cadrelor didactice, de al cărui conţinut se leagă direct nivelul predării.

Se poate afirma că dezbaterile din adunarea generală de alegeri de la Şcoala medie „Ion Creangă" au reuşit să analizeze cele mai importante probleme ale muncii politice. Ar fi fost necesar însă ca atît darea de seamă cît şi intervenţiile unor tovarăşi să fi fost mai combative, să fi dezvăluit cu mai mult curaj lipsurile, să fi cuprins referiri mai concrete la felul în care au fost respectate hotărîrile de partid luate anterior.

Comuniştii de la Şcoala medie „Ion Creangă" din Capitală au plecat din adunarea generală hotărîţi să vegheze în continuare la puritatea ideologică a învăţămîntului, la conţinutul marxist-leninist al muncii şcolare — aceasta fiind sarcina cea mai de seamă a muncii politice desfăşurate în şcoli.

I. PURCEL
instructor
al Comitetului oraşenesc P.M.R.
Bucureşti

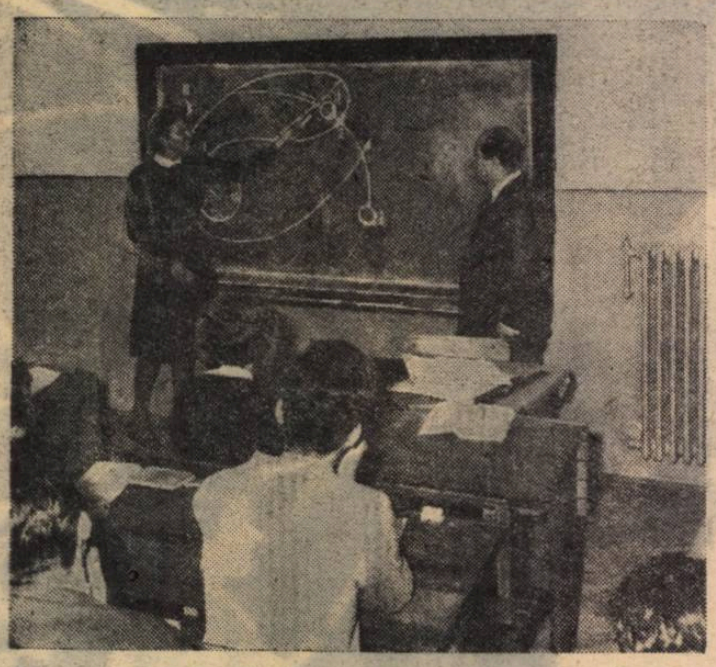

Cunoştinţele elevilor din clasa a XI-a a Şcolii medii „Dr. Petru Groza" din Capitală, se completează cu noi şi interesante date ştiinţifice. De astădată acestea sînt furnizate de lansarea Lunnik-ului 3.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Sărbătorirea în şcoli a „Lunii prieteniei romîno-sovietice"

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a trimis şcolilor îndrumări cu privire la sărbătorirea „Lunii prieteniei romîno-sovietice", care are loc între 7 octombrie şi 7 noiembrie.

Potrivit îndrumărilor, în şcolile de cultură generală, profesionale, agricole şi de meserii, şcolile tehnice şi tehnice de maiştri, pedagogice şi speciale se vor organiza următoarele acţiuni:

— Între 7-11 octombrie vor avea loc festivităţi pentru deschiderea „Lunii prieteniei romîno-sovietice" care vor consta din expuneri ale cadrelor didactice despre însemnătatea tradiţionalei sărbători şi din programe artistice.

— Între 11-17 octombrie se vor organiza cu elevii din clasele mai mari şi cu cadrele didactice conferinţe şi vizionări de diafilme şi filme documentare privind succesele obţinute de U.R.S.S. în îndeplinirea sarcinilor planului septenal, în mecanizarea şi automatizarea producţiei, în dezvoltarea chimiei şi agriculturii. Pentru cadrele didactice se vor organiza expuneri privind dezvoltarea şcolii sovietice şi întărirea legăturii ei cu viaţa.

— In perioada 19—25 octombrie vor avea loc acţiuni consacrate literaturii şi artei sovietice şi care vor consta din vizionarea de spectacole cinematografice în cadrul festivalului filmului sovietic, seri literare, recenzii, întîlniri cu scriitorii, concursuri „Drumeţii veseli"

— Intre 26 octombrie — 1 noiembrie se va vorbi elevilor şi cadrelor didactice despre aniversarea a 25 de ani de la înfiinţarea Asociaţiei „Amicii U.R.S.S" şi a 15 ani de existenţă a A.R.L.U.S.-ului şi se vor organiza întîlniri cu tovarăşi care au participat la înfiinţarea Asociaţiei „Amicii U.R.S.S.", precum şi cu activişti A.R.L.U.S.

Elevii vor putea participa la competiţiile sportive organizate în cinstea sărbătoririi „Lunii prieteniei romîno-sovietice".

Acţiunile recomandate se vor organiza, cu sprijinul Consiliilor locale A.R.L.U.S., în cadrul activităţii extraşcolare, evitîndu-se supraîncărcarea elevilor.

Viaţa sindicală în şcoli

Mai multă grijă pentru **munca profesională**

Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploeşti este apreciată de organele locale de învăţămînt ca una din cele mai bune şcoli din regiune. Tovarăşa Aspasia Vasiliu, directoarea şcolii, a planificat în timp şi cu minuţiozitate activitatea ce se va desfăşura pe întreg parcursul anului. Învăţătorii şi profesorii se străduiesc acum să rezolve cît mai bine numeroasele probleme pe care le ridică activitatea lor de zi cu zi, iar ceilalţi oameni ai muncii din şcoală şi internat luptă pentru a asigura elevilor şi cadrelor didactice condiţii bune de muncă. Şi unii şi alţii, fiind sprijiniţi şi îndrumaţi atent de conducerea şcolii şi de organizaţia de partid, au obţinut frumoase succese în activitatea lor. Şcoala se poate mîndri, de pildă, cu realizările înregistrate chiar de la începutul anului şcolar în domeniul şcolarizării, al organizării practicii în producţie a elevilor, în strîngerea legăturilor dintre şcoală şi familie, în rezolvarea pentru mulţi ani a unor probleme gospodăreşti, ca instalarea noilor cazane de calorifere, efectuarea unor reparaţii generale la internat, amenajarea sălilor şi laboratoarelor de fizică, ştiinţe naturale.

Din păcate, la realizările înregistrate de membrii de sindicat de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploeşti, comitetul de instituţie al şcolii a avut o contribuţie foarte slabă. Să vedem pentru ce.

La o analiză atentă a modului cum se desfăşoară activitatea sindicală rezultă în primul rînd o greşită înţelegere a rolului organizaţiei sindicale în activitatea şcolii. Activitatea sindicală de aici se rezumă la stringerea cotizaţiilor şi la întocmirea formelor pentru plata diferitelor ajutoare cuvenite pe linia asigurărilor sociale. Din sfera preocupărilor comitetului de instituţie lipsesc problemele legate de activitatea profesională a cadrelor didactice, precum şi cele referitoare la munca cultural-educativă în rîndurile membrilor de sindicat. Comitetul de instituţie consideră că este suficient să ajute direcţia şcolii în rezolvarea unor probleme legate de procesul de învăţămînt numai atunci cînd aceasta îi cere ajutorul. Pînă acum însă conducerea şcolii n-a solicitat acest sprijin decît atunci cînd s-au ivit diferite greutăţi în relaţiile dintre direcţie şi cadrele didactice, sau nemulţumiri în rîndurile salariaţilor. Cu alte cuvinte comitetul de instituţie a adoptat o atitudine pasivă — e drept, comodă dar dăunătoare pentru buna desfăşurare a muncii sindicale din şcoală.

Faptul că preşedintele comitetului de instituţie nu a participat la elaborarea planului general de activitate al şcolii a făcut ca acesta să nu cunoască pînă acum care sînt problemele din acest plan la rezolvarea cărora este necesară contribuţia sindicatului.

Este cît se poate de dăunător că activitatea sindicală nu se desfăşoară după un plan. Aici „munca" se duce pe baza unor obiective nescrise, foarte generale. Tovarăşa Maria Simionescu, preşedinta comitetului, motivează că fiind ocupată n-a avut timp să alcătuiască planul de activitate. Se ştie însă că planul de muncă trebuie întocmit în colectiv de membrii comitetului şi definitivat în şedinţa plenară pentru a fi cunoscut de toţi membrii de sindicat.

Din discuţiile cu tovarăşa preşedintă a comitetului reiese că nu se cunoaşte bine nici ce anume trebuie să cuprindă planul de muncă în domeniul sprijinirii activităţii profesionale. El trebuie să stabilească obiectivele muncii izvorîte din sarcinile şcolii în perioada respectivă, precum şi măsurile şi acţiunile care urmează să se organizeze în vederea traducerii în viaţă a acestor obiective. Este foarte important ca în planul de muncă să se prevadă obiective concrete şi nu generalităţi. Planul de muncă al organizaţiei sindicale de la această şcoală pe primul trimestru al anului şcolar ar fi putut să cuprindă, de pildă, obiective ca: „Sprijinirea cadrelor didactice în desfăşurarea recapitulării la începutul anului", prin organizarea unui schimb de experienţă între profesorii cu bune rezultate în acest domeniu şi celelalte cadre didactice, „Legătura dintre şcoală şi familie la început de an", prin organizarea unor consfătuiri de muncă pe această problemă între membrii de sindicat diriginţi, învăţători, ş.a.

O consecinţă a înţelegerii înguste a rolului sindicatului din şcoală de către comitetul de instituţie precum şi a stilului defectuos în care a muncit acesta este faptul că cele trei grupe n-au devenit centrul de greutate al activităţii sindicale — aşa cum ar fi fost necesar — că pînă în prezent ele n-au desfăşurat nici o activitate utilă membrilor de sindicat. Şcoala are foarte mari posibilităţi pentru o activitate sindicală multilaterală. Cu oarecare preocupare s-ar fi putut organiza, de pildă, un colţ roşu, unde să se ţină diferite conferinţe cu caracter profesional şi politico-ideologic, să se organizeze consultaţii profesionale, să se iniţieze o bibliotecă cu materialul documentar necesar celor care studiază în învăţămîntul politic etc.

Deficienţele în stilul de muncă al acestui comitet sindical se datoresc şi lipsei de îndrumare şi control din partea organelor sindicale superioare şi în primul rînd a Comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din oraşul Ploeşti.

Continuînd să muncească neplanificat, sectar, fără perspective, activitatea sindicală de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" nu va contribui nici pe viitor la îndeplinirea în bune condiţii a sarcinilor ce rev membrilor de sindicat. Or, pe măsură ce anul şcolar înaintează, problemele ce se ridică în munca învăţătorilor şi profesorilor sînt tot mai complicate, buna lor rezolvare reclamînd un permanent ajutor reciproc, de organizarea căruia se cuvine să se ocupe comitetul de instituţie.

Comitetul de instituţie de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploeşti trebuie să treacă de urgenţă la înlăturarea lipsurilor în propria lui activitate, precum şi la înviorarea activităţii grupelor sindicale. Pentru aceasta sînt necesare din partea lui perseverenţă şi conştiinciozitate în tratarea sarcinilor sindicale precum şi o îndrumare mai substanţială din partea Comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din oraşul Ploeşti.

CONST. RADOI

IN CASELE DE COPII

In Republica Populară Romînă copiii sînt înconjurați de grija și dragostea părintească a partidului și guvernului, de grija și dragostea întregului popor muncitor. In scopul pregătirii pentru viață a tineretului, statul nostru democrat-popular lărgește an de an rețeaua instituțiilor de învățămînt și educație și asigură condițiile pentru continua îmbunătățire a conținutului activității lor.

O deosebită grijă poartă regimul nostru copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. Statul democrat-popular a luat asupra sa întreaga muncă de creștere și educare a acestora creînd case de copii care sînt adevărate cămine părintești, menite să crească tineri cu o pregătire multilaterală, buni constructori ai socialismului și apărători ai cuceririlor sale. Aproape 10.000 de copii sînt crescuți și educați în acest an în cele 87 case de copii existente în țara noastră. Mai tîrziu acești copii vor intra în viața socială fiind chemați să se integreze în lupta și munca întregului popor pentru construirea vieții noi. Prin caracterul și sarcinile ce și le propun, prin condițiile ce le asigură și prin metodele pe care le folosesc, casele de copii se deosebesc radical de vechile orfelinate, care izolau pe copii de societate, nu-i pregăteau pentru viață și îi întrețineau în condiții necorespunzătoare.

Casele de copii au rolul de a asigura, prin școala de cultură generală, instruirea și educarea copiilor încredințați lor, în aceleași condiții ca și a copiilor crescuți în familie, creindu-le în acest scop condițiile materiale corespunzătoare. Este de la sine înțeles că sarcinile caselor de copii nu se pot însă limita numai la atita.

Intrucît copiii din casele de copii își petrec aici aproape întreaga lor copilărie și tot timpul în afara celui cît sînt la școală, activitatea în casele de copii trebuie să fie subordonată în primul rînd scopului de a-i pregăti pe copii în vederea încadrării lor cu succes în viața socială, în producție, de a-i învăța să muncească, să iubească munca și pe oamenii muncii, de a face din ei membri demni ai marii familii a celor ce muncesc. La aceasta contribuie atît cunoștințele și deprinderile căpătate în școală cît și activitățile din casa de copii care se desfășoară în afara orelor de studiu, adică în timpul liber al copiilor.

Trebuie subliniat de la început că timpul liber al copiilor din casele de copii înseamnă activitate organizată și nici decum ceva la voia întîmplării care să ducă la inactivitate pentru elevi și educatori. Este greșită însă și poziția unor pedagogi din casele de copii, care practică o organizare exagerată, îi supraîncarcă pe copii cu tot felul de activități, adeseori chiar activități care repetă pe cele desfășurate în școală, le știrbesc copiilor posibilitatea de a-și alege singuri ocupațiile cele mai atractive.

In afara timpului destinat învățăturii, de care se leagă în primul rînd munca elevilor din casele de copii, aceștia se odihnesc, se ocupă de rezolvarea nevoilor zilnice, se joacă, și tot acum participă la diferite activități împreună cu tot colectivul sau după preferințele și înclinațiile lor, la libera alegere.

Casele de copii, avînd în vedere condițiile care li s-au creat, au mari posibilități pentru organizarea unor activități variate, atractive, interesante și cu un bogat conținut instructiv-educativ, activități care să-i apropie pe copii de societate, de viața de toate zilele.

In funcție de caracterul și conținutul activităților, ele trebuie să se desfășoare în ateliere, cluburi, biblioteci, pe terenul de sport sau în mijlocul naturii, prezentînd anumite particularități față de activitățile din școală. De acest lucru trebuie să țină seamă educatorii din casele de copii.

Pregătirea copiilor din casele de copii pentru viață, pentru intrarea în societate presupune dezvoltarea deprinderilor de muncă, formarea unei concepții juste despre muncă și dezvoltarea spiritului de buni gospodari, prin antrenarea în diferite forme ale muncii fizice accesibile lor.

Primul pas în această direcție îl constituie munca de autodeservire și gospodărească, la care pot fi antrenați în mod permanent toți copiii și care constă în aranjarea paturilor, curățirea îmbrăcămintei și încălțămintei, repararea rufăriei de pat și de corp, aranjatul și servitul mesei, curățirea încăperilor și a vaselor, ajutorul dat la bucătărie, îngrijirea grădinii de flori și de zarzavat, îngrijirea animalelor, amenajarea terenului de joc etc. Multe din aceste munci sînt efectuate în folosul întregului colectiv, de aceea copiii trebuie să fie pătrunși de însemnătatea lor și de îndeplinirea în cît mai bune condiții. Faptul că un copil îndeplinește o muncă utilă tuturor sporește simțul răspunderii personale și respectul față de munca altora, dezvoltă sentimentul colectivismului.

In afară de acestea copiii pot fi antrenați în îndeplinirea unor munci speciale, ca expedierea corespondenței, serviciul la telefon sau la poartă, distribuirea scrisorilor și ziarelor, primirea și însoțirea musafirilor etc. care capătă o importanță deosebită în fața copiilor.

Munca obștească constituie de asemenea o activitate importantă în timpul liber al copiilor. Ea se efectuează în afara casei de copii, în interesul societății și constă în acțiuni patriotice: culegerea spicelor, colectarea de fier vechi, hîrtie și alte deșeuri, culegerea plantelor medicinale și a fructelor de pădure, sădirea pomilor, ajutorul dat gospodăriilor colective sau de stat în timpul muncilor agricole, lucrările pe șantierele de construcții etc. Intrucît copiii mai efectuează astfel de munci și în cadrul școlii, pentru a nu-i supraîncărca este bine ca cele organizate de casele de copii să se desfășoare în special în vacanțele școlare, cînd copiii își petrec timpul numai în casa de copii. Participînd la astfel de acțiuni cu caracter patriotic, copiii pot să-și dea seama de elanul nestăvilit al oamenilor muncii pentru construirea socialismului, să înțeleagă că în patria noastră munca este o chestiune de onoare, de eroism și să se încadreze încă de pe băncile școlii în munca și lupta întregului popor. Multe case de copii au inițiat cu copiii importante acțiuni patriotice în timpul vacanțelor. Astfel, elevii casei de copii din Arad au lucrat voluntar pe șantierul uzinei de vagoane, cei de la Dorohoi au colectat hîrtie și plante medicinale, au plantat pomi și au curățat de mărăcini 400 ha de izlaz, cei de la casa de copii nr. 7 din București au lucrat pe șantierul școlii din cartier.

O importantă activitate care le formează copiilor deprinderi de muncă și le dezvoltă dragostea față de aceasta este activitatea în camerele de lucru-atelier, unde munca se diferențiază după puterile și aptitudinile lor. Munca în camerele de lucru-atelier nu trebuie confundată cu lucrările practice de atelier care se efectuează la școală și nu trebuie să fie o repetare a acestora. Copiii lucrează cu plăcere în camere de lucru-atelier și se mîndresc cu obiectele confecționate de ei. De aceea, ei trebuie să aibă posibilitatea să participe la libera alegere și să confecționeze obiecte utile pentru ei și pentru casa de copii, pe care să le folosească pentru întreținerea și înfrumusețarea căminului în care locuiesc. Mai mult chiar, ținînd seamă de sarcinile pe care partidul le-a pus în fața școlii, munca din casele de copii trebuie să devină o muncă productivă, copiii să lucreze și obiecte care pot fi valorificate. Acest lucru face să crească respectul copiilor față de muncă, le oferă satisfacții morale și, în același timp, contribuie la îmbunătățirea condițiilor materiale ale caselor de copii. Covoarele lucrate de elevele de la casa de copii din Buzău, fețele de masă împodobite cu cusături naționale confecționate de fetele de la casele de copii din Lugoj, Botoșani, Sighișoara sau „A. S. Makarenko" din București, obiectele lucrate în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie ale caselor de copii din Tulcea, Beiuș, Mediaș, Sibiu, Porcești au stîrnit admirația vizitatorilor care le-au văzut la expoziții și constituie un exemplu concludent de ceea ce se poate realiza în această privință.

Dar casele de copii trebuie să dea societății nu numai tineri cu o bună pregătire de cultură generală, cu deprinderi de muncă și cu spirit de buni gospodari, ci și tineri cu preocupări variate, cu dragoste pentru artă, pentru frumos, cu simț estetic, puternici și armonios dezvoltați din punct de vedere fizic. Acest lucru se poate realiza prin activitatea în cadrul diferitelor cercuri și prin buna organizare a jocului și sportului. In casele de copii există toate posibilitățile pentru descoperirea și stimularea talentelor, pentru dezvoltarea fiecărui copil în direcția aptitudinilor sale. Acest lucru este confirmat de rezultatele obținute de unele case de copii, ale căror orchestre, echipe artistice sau de dansuri au fost foarte apreciate cu prilejul diferitelor manifestări artistice sau serbări tradiționale. Astfel, casele de copii din Constanța, București, Cluj, Piatra Neamț, Cîmpulung și altele au organizat orchestre de mandoline care au repurtat frumoase succese fiind premiate la concursurile locale sau regionale. Activitatea artistică se poate desfășura însă în domenii variate: desen, pictură, sculptură, muzică vocală și instrumentală, dans, teatru și are o mare valoare pentru lărgirea orizontului de cunoștințe al copiilor, pentru dezvoltarea capacităților intelectuale și fizice și pentru întărirea încrederii în forțele proprii.

Varietatea de activități ce se pot organiza în casele de copii și faptul că aproape în întregime acestea se desfășoară în colectiv exercită o puternică influență asupra educării comuniste a copiilor. Viața în colectiv le dezvoltă sentimentul de solidaritate tovărășească și într-ajutorare frățească, mîndria pentru micul lor cămin, iar atragerea copiilor în activități plăcute potrivit înclinațiilor și preferințelor lor contribuie la dezvoltarea inițiativei, spiritului de organizare, de disciplină. Indeplinirea anumitor îndatoriri în folosul întregului colectiv, antrenarea copiilor în păstrarea, îngrijirea și gospodărirea bunurilor din casa de copii contribuie de asemenea la educarea lor în spiritul cinstei, corectitudinii, al grijii față de avutul obștesc și al intransigenței față de lipsuri. In casele de copii se îmbină în modul cel mai larg interesele personale cu cele ale colectivului. Veghind, de exemplu, la păstrarea și îngrijirea avutului casei de copii, aceștia pot să-și dea seama în mod direct că numai așa își pot face o viață mai bună, mai plăcută și mai îndestulată. Trăsăturile negative de caracter nu pot fi trecute în nici un caz cu vederea aici, bine înțeles dacă educatorii sînt ei înșiși un exemplu demn de urmat și dau dovadă de fermitate, pentru că aceste trăsături lovesc în primul rînd în interesele întregului colectiv.

In întreaga lor muncă instructiv-educativă pedagogii din casele de copii trebuie să se sprijine pe organizația de pionieri, în jurul căreia se poate închega cel mai bine colectivul casei și care poate fi motorul celor mai variate și folositoare acțiuni.

Succesul muncii de creștere și pregătire pentru viață a copiilor din casele de copii va fi asigurat numai dacă ele nu vor fi izolate de restul societății, dacă vor păstra o strînsă legătură cu realitatea înconjurătoare. La aceasta poate contribui în primul rînd legătura strînsă cu întreprinderea care patronează casa de copii, cu muncitorii din întreprindere. Această legătură trebuie să capete însă caracterul unui ajutor reciproc. In timp ce muncitorii fruntași vor împărtăși copiilor din viața și realizările lor, iar întreprinderea va acorda sprijin material casei de copii, aceștia vor putea participa la acțiuni obștești în întreprindere, vor prezenta în fața muncitorilor programe cultural-artistice și îi vor invita pe ei și familiile lor la serbările tradiționale din casa de copii. In același timp, copiii trebuie să păstreze o legătură strînsă cu cadrele didactice, cu colegii lor de școală și cu familiile acestora, cu organizațiile obștești și cu comitetele de sprijin de pe lîngă casele de copii.

Prin excursiile pe care casele de copii le întreprind îndeosebi în timpul vacanțelor, prin vizite în întreprinderi și prin taberele ce se organizează la munte sau la mare, copiii vor avea posibilitatea să cunoască mai bine bogățiile și frumusețile patriei, realizările regimului democrat-popular și grija partidului față de oamenii muncii, ceea ce va contribui la întărirea sentimentului lor de dragoste față de patrie și de partid.

Neavînd familii, în cele mai multe cazuri tinerii crescuți în casele de copii pășesc direct din aceste case în viață ca muncitori calificați, tehnicieni, ingineri, profesori, medici. De aceea, pedagogilor care-i educă le revine o mare răspundere față de societatea noastră. Ei au datoria de a dovedi prin fapte că au înțeles sarcinile ce le stau în față și că știu să crească oameni pe deplin pregătiți să devină folositori patriei.

NICOLAE SIPOȘ
director general
în Ministerul Învățămîntului și Culturii

In casele de copii se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică, prilej de afirmare a multor talente. Peste 35 case de copii au organizat formații artistice instrumentale, care au fost premiate la diferite concursuri. Astfel, casa de copii din Botoșani are o formație de aproape 100 instrumentiști și dispune de: 90 muzicuțe, 11 viori, 13 mandoline, 9 balalaici, 4 ghitare, 1 acordeon și alte instrumente, iar casa de copii „A. S. Makarenko" din București, a cărei formație numără 80 instrumentiști, posedă, printre altele, 7 viori, 20 mandoline, 3 balalaici, 8 ghitare, 2 acordeoane, 1 contrabas, 2 violoncele, 2 fluiere, 1 banjou și 1 pian.

La casa de copii nr. 7 din București s-a organizat chiar un taraf care a prezentat programe la televiziune. La fel de cunoscute sînt și formațiile de instrumentiști de la casele de copii din Constanța, Lugoj, Arad, Miercurea Nirajului, Bușteni și altele.

★

Ca urmare a grijii partidului și guvernului, casele de copii sînt înzestrate cu biblioteci, cu ateliere care an de an sînt tot mai bine utilate. Un bun exemplu în această privință este atelierul de țesut covoare de la casa de copii din Buzău, atelierul de tîmplărie de la casa de copii din Miercurea Ciuc-Șumuleu, atelierele de lăcătușărie de la casele de copii din Beiuș, Arad și altele. Majoritatea caselor de copii posedă loturi agricole pe care copiii își adîncesc cunoștințele și deprinderile de muncă și care contribuie la o mai bună aprovizionare a lor cu legume și zarzavaturi. Astfel, casa de copii din Găvojdia are un lot de aproape 3 ha, iar cea din Teregova de 2 ha.

★

In timpul vacanței de vară, cea mai mare parte a copiilor din casele de copii sînt trimiși în tabere. In fiecare an casele de copii din Cîmpulung Muscel, Cluj, Sibiu își organizează tabere proprii la mare, iar cea din Constanța la munte.

In anul 1958, 100 de copii și-au petrecut chiar o parte din vacanță în taberele din R. P. Ungară și din R. Cehoslovacă, în timp ce un număr corespunzător de copii din aceste țări și-au petrecut vacanța în taberele caselor de copii din țara noastră.

Studiul maşinilor

Incepind cu acest an şcolar, la clasele VIII-XI s-a introdus „Studiul maşinilor cu aplicaţii practice", studiu care are drept scop familiarizarea elevilor cu diferite maşini unelte, automobilul, tractorul, maşini şi aparate electrice etc. şi inarmarea lor cu priceperi şi deprinderi de mînuire a acestora. Pentru a veni în ajutorul profesorilor care predau acest obiect, vom incerca să dăm unele îndrumări metodice asupra felului cum trebuie să se predea una din aceste lecţii şi anume: „Prinderea pieselor în strung".

Pregătirea profesorului pentru lecţie. Predarea cu bune rezultate a cunoştinţelor privind studiul maşinilor cere profesorului să se pregătească cu cea mai mare grijă şi conştiinciozitate pentru fiecare lecţie. In cadrul acestei pregătiri profesorul trebuie să studieze mai intîi conţinutul temei curente (în cazul nostru conţinutul temei nr. 2. Prinderea pieselor în strung, mînuirea strungului; exerciţii de strunjire cilindrică exterioară şi interioară, conică, retezarea, găurirea şi filetarea) pentru a stabili scopul didactic principal urmărit în fiecare lecţie precum şi metodele pe care le va folosi în predarea lecţiei. Va trece apoi la studierea lucrărilor de specialitate ca: „strunjirea metalelor" din manualul pentru şcolile profesionale şi studierea îndrumărilor metodice privind fixarea pieselor în strung din „Metodica învăţămîntului practic pentru strungari universali".

Tot în timpul pregătirii pentru lecţie profesorul trebuie să procure materialul didactic şi dispozitivele necesare atît în timpul demonstrării procedeelor de fixare în strung a pieselor de prelucrat, cît şi în efectuarea exerciţiilor practice. De asemenea, trebuie să verifice starea strungurilor din atelier, să experimenteze el însuşi diferitele procedee de prindere în strung a pieselor de prelucrat, pentru ca activitatea lui cu elevii să se desfăşoare în condiţii cît mai bune. Isi va întocmi apoi planul desfăşurării lecţiei.

Partea organizatorică a lecţiei are o mare importanţă pentru buna reuşită a acesteia. De aceea, profesorul maistru trebuie să îndrume şi să orienteze pe elevi asupra activităţii pe care o vor desfăşura din momentul intrării lor în atelier, acordînd multă atenţie problemelor de protecţie a muncii.

Lecţia începe cu verificarea cunoştinţelor elevilor privind strungul paralel. Pentru aceasta profesorul va folosi metoda conversaţiei, adresînd elevilor întrebări de felul următor: Care sînt părţile principale ale strungului? Cum se transformă energia electrică în energie mecanică la strung? Ce operaţii se pot executa la strung? etc.

După reîmprospătarea cunoştinţelor, care poate dura circa 15 minute, profesorul anunţă subiectul lecţiei noi şi trece la explicarea acesteia arătîndu-le elevilor diferitele procedee de prinderea pieselor în strung şi anume: prinderea piesei în universalul strungului, prinderea piesei în universal şi în vîrful păpuşii mobile, prinderea piesei între vîrfuri şi prinderea piesei în platou explicîndu-le totodată cînd se foloseşte un procedeu sau altul.

Astfel, prinderea unei piese în universal (fig. 1) se foloseşte atunci cînd piesele de strunjit sînt scurte. Piesa de prelucrat este prinsă în cele trei fălci ale universalului care fac între ele unghiuri de cîte 120 grade. Se arată apoi în ce constă mecanismul mişcărilor pe care le execută fălcile universalului pentru a realiza strîngerea şi centrarea precisă a piesei cilindrice după axa de rotaţie a axului principal al strungului.

In continuare, profesorul explică elevilor că atunci cînd avem de prins o piesă în excentric se foloseşte universalul combinat care permite ca reglarea fălcilor să se facă şi independent prin manevrarea fiecărei fălci în parte.

După ce demonstrează cum se prinde o piesă în universalul strungului, profesorul prezintă un alt procedeu de prinderea pieselor de prelucrat şi anume prinderea în universal şi vîrful păpuşii mobile (fig. 2). Avînd o bară de oţel dinainte pregătită profesorul arată elevilor în ce constă acest procedeu prinzînd un capăt al barei în universal iar celălalt capăt fixîndu-l cu vîrful păpuşii mobile prin învîrtirea roţii de mînă. Va acorda multă atenţie şi explicării celorlalte procedee de prinderea piesei în strung, insistînd asupra construcţiei mecanismelor cu care se realizează aceasta. La explicarea diferitelor metode de prinderea piesei în strung profesorul va insista asupra precizării cazului în care se foloseşte o metodă sau alta. De exemplu prevenindu-le procedeul de fixare prin prinderea piesei între vîrfuri (fig. 3) după ce le va arăta că găurile de centrare sînt cilindrice spre exterior avînd formă tronconică (fig. 4) profesorul maistru va insista asupra faptului că această metodă se foloseşte atunci cînd e nevoie să se strunjească suprafeţele exterioare ale unor bare şi arbori de mari lungimi etc.

De asemenea, profesorul maistru trebuie să arate elevilor cum se reglează strungul în vederea strunjirii. In acest scop le va arăta cum se verifică dacă vîrfurile păpuşii fixe şi mobile se află pe axa de rotaţie a axului principal, cum se verifică dacă cuţitul se deplasează paralel cu acest ax, explicîndu-le cum dacă aceste vîrfuri nu sînt la aceeaşi înălţime sau dacă unul din ele se află deplasat lateral faţă de celălalt, suprafaţa strunjită nu mai iese cilindrică. Profesorul maistru trebuie să atragă atenţia elevilor asupra modului cum se strînge piesa între vîrfuri. O piesă prinsă bine trebuie să se rotească liber între vîrfuri.

Atunci cînd va explica prinderea pieselor de prelucrat în platou, profesorul maistru va arăta practic modul cum acţionează piesele acestuia şi în ce constă securitatea muncii în timpul strunjirii prin acest procedeu.

Pentru a verifica în ce măsură elevii au înţeles atît explicaţiile cît şi procedeele de prindere a pieselor în strung, este bine ca profesorul să ceară cîtorva elevi să reproducă cele predate.

După reproducerea de către cei cîţiva elevi a procedeelor de fixare a pieselor în strung, întreaga grupă de elevi va trece la efectuarea exerciţiilor practice. In cazul cînd în atelier sînt numai 1—2 strunguri grupa va fi împărţită pe subgrupe, iar profesorul maistru va urmări ca fiecare elev sau grupă de doi elevi să execute practic prinderea piesei în strung prin procedeele învăţate.

La sfîrşitul lecţiei, profesorul maistru îşi va rezerva timp pentru analiza desfăşurării lecţiei, accentuînd din nou şi cu această ocazie asupra particularităţii fiecărui procedeu de prinderea piesei în strung şi totodată insistînd asupra protecţiei muncii în timpul lucrului.

Aceste îndrumări date în legătură cu predarea lecţiei „Prinderea pieselor în strung" sînt bineînţeles orientative. Ele se pot completa şi îmbunătăţi de către profesorii maiştri care predau aceste lecţii, pe baza experienţei dobîndite în munca lor de zi cu zi.

M. TEODOR

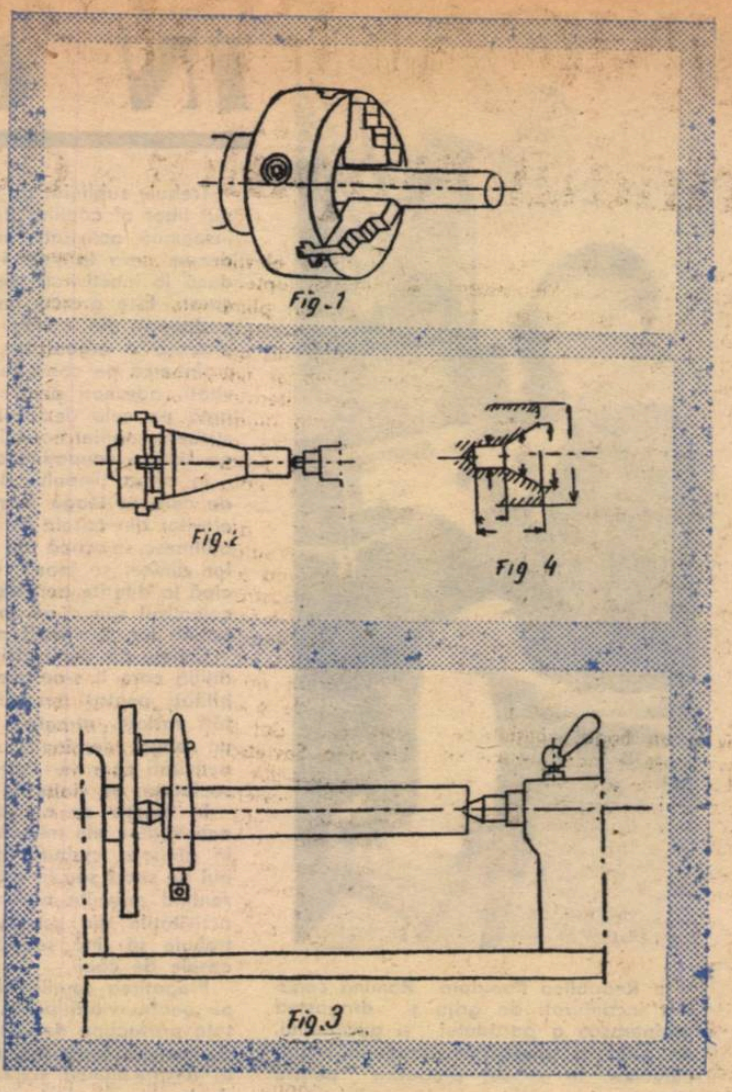

Schemele mecanismelor de prindere a piesei în strung.

Lecţii de aritmetică la clasa a IV-a

Prin lecţiile de matematică ce se predau la clasa a IV-a trebuie să se formeze la elevi deprinderea de a efectua rapid şi corect, mintal şi scris operaţiile aritmetice cu numere întregi şi zecimale, abstracte şi mai ales concrete, a înţelege şi a rezolva probleme care cer cunoştinţe elementare despre fracţiile ordinare. De asemenea elevii clasei a IV-a vor rezolva la lecţiile de aritmetică multiple probleme privind exprimarea prin procente a diferitelor realizări din practica construcţiei socialismului şi vor primi cunoştinţe de geometrie plană strîns legate de aspectele realităţii înconjurătoare.

La clasa a IV-a efortul învăţătorului de a ajuta pe elevi să-şi însuşească temeinic cunoştinţele de aritmetică şi geometrie trebuie să se împletească cu grija pentru a le asigura acestora perspectiva adîncirii cunoştinţelor respective în cadrul lecţiilor de aritmetică ce li se vor preda în clasele următoare, respectiv în clasa a V-a şi a VI-a.

Lecţia de aritmetică cu tema „Probleme cu toate operaţiile" ţinută la clasa a IV-a „B" de la Şcoala de 7 ani din Urziceni, de către tovarăşa învăţătoare Elena Tănăsescu, a ilustrat într-o bună măsură, prin felul cum elevii au ştiut să efectueze o serie de operaţii aritmetice, grija tovarăşei Tănăsescu de a le forma acestora deprinderi de calcul rapid şi corect. La aceeaşi şcoală, la clasa a IV-a „A" lecţia cu tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre" ţinută de tovarăşul învăţător Alecu Drăgan a scos în evidenţă de asemenea faptul că elevii au formată noţiunea de unitate simplă şi unitate compusă, că unii dintre ei se descurcă uşor în scrierea şi citirea numerelor cu mai multe cifre.

Aceleaşi lecţii au ridicat însă o serie de probleme de ordin metodic. In desfăşurarea lecţiei cu tema „Probleme cu toate operaţiile" s-a mers pe linia unei prea mari fragmentări a problemei date spre rezolvare pe întrebări şi răspunsuri şi în majoritatea cazurilor acestea rezolvate verbal — un elev citeşte problema şi ceilalţi pe rînd răspund: „facem o operaţie de adunare", altul — „facem o operaţie de împărţire" etc., foarte mulţi scăpînd din vedere conţinutul problemei şi rostul operaţiilor respective. Incă din clasa a IV-a elevul trebuie obişnuit să analizeze o problemă în toată complexitatea ei, să-i găsească rezolvarea, iar pentru aceasta rostul efectuării cutărei sau cutărei operaţii aritmetice. In acelaşi timp, în rezolvarea unei probleme — cum e şi firesc — elevul operează cu numere concrete şi chiar dacă încă nu a ajuns la capitolul: „operaţii cu numere concrete", el trebuie să înţeleagă, totuşi, că efectuînd oricare din operaţiile aritmetice cerute în rezolvarea problemei, nu are voie să neglijeze aspectul concret al diferitelor mărimi ce intervin în problemă.

De asemenea şi în lecţia cu tema „Formarea numerelor cu mai multe cifre" chiar dacă s-a recurs la folosirea metodei de predare prin întrebări şi răspunsuri nu trebuia neglijată folosirea tablei. Trebuie reamintit de asemenea, că în clasa a IV-a elevii trebuie să-şi clarifice în întregime noţiuni ca: unităţi, cifră şi număr, iar la o astfel de lecţie, ca cea privitoare la „Formarea numerelor de mai multe cifre" aceste noţiuni, chiar dacă se consideră ştiute, trebuie reamintite elevilor. Această reîmprospătare a cunoştinţelor trebuie să se facă pe baza multor exemple de numere scrise pe tablă şi analizate.

In clasa a V-a elevii reiau aproape în întregime unele capitole din materia predată la aritmetică în clasa a IV-a, dar acest lucru nu înseamnă că s-ar putea trece cu o oarecare uşurinţă, de exemplu, peste deprinderea tuturor elevilor din clasa a IV-a cu formarea unui număr de mai multe cifre, scrierea şi citirea corectă a acestuia.

Incă din clasa a IV-a elevii trebuie ajutaţi să priceapă problemele de bază ale aritmeticii. La lecţia cu tema „Probleme cu toate operaţiile" accentul trebuia să cadă tocmai pe adîncirea unor elemente de bază, cum sînt acelea de a înţelege cînd e necesar să facă o operaţie de adunare sau una de împărţire şi de ce. In lecţia „Formarea numerelor de mai multe cifre" de asemenea efortul elevilor trebuia concentrat spre citirea şi scrierea corectă a numerelor pe baza înţelegerii noţiunilor de unitate, cifră, număr, ordine şi clase, aceasta fiind tot o problemă de bază a aritmeticii clasei a IV-a.

Este necesar ca în lecţiile de aritmetică prin metode de predare cît mai adecvate să se urmărească însuşirea de către elevi a cunoştinţelor de bază ale acestui obiect, să li se deschidă elevilor orizontul aplicării acestor cunoştinţe la probleme cu conţinut practic din ce în ce mai complexe.

F. DIAC

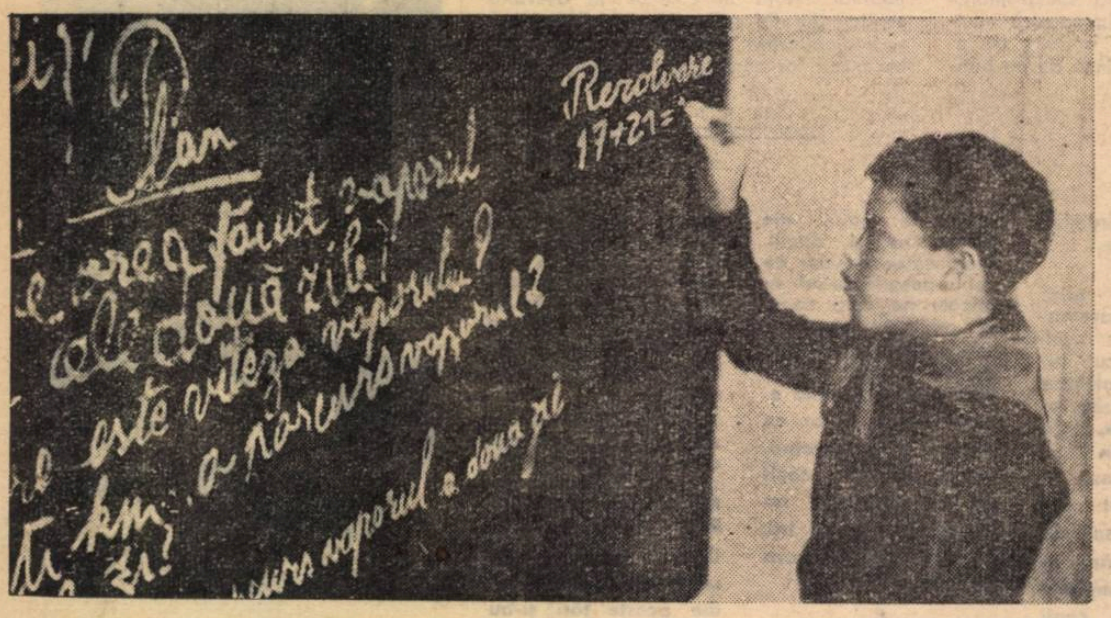

Elevii clasei a IV-a A de la şcoala elementară nr. 19 din Bucureşti analizează conţinutul unei probleme înainte de a trece la efectuarea calculelor.

MUNCA EDUCATIVĂ în rîndul copiilor de 7-9 ani

Munca educativă în rîndul copiilor în primii ani de şcoală are o deosebită însemnătate atît pentru dezvoltarea trăsăturilor morale necesare formării caracterului lor şi a unei comportări corecte în şcoală sau în afara ei, cît şi pentru dezvoltarea lor ulterioară ca viitori cetăţeni cu dragoste de patrie şi de muncă, cu respect faţă de oamenii muncii. Dacă în clasele următoare ale şcolii elementare munca educativă în rîndul copiilor este desfăşurată atît de pedagogi cît şi de organizaţia de pionieri, în primele două clase această muncă revine aproape în întregime învăţătorilor. Cea mai mare parte a învăţătorilor acordă importanţa cuvenită acestei probleme şi, fără a se limita la activităţile din clasă, organizează cu elevii diferite acţiuni în afară de clasă şi de şcoală, cărora le asigură un caracter atractiv şi un bogat conţinut educativ. Ei colaborează îndeaproape cu părinţii elevilor şi folosesc din plin ajutorul organizaţiilor de pionieri din clasele mai mari, care se ocupă de copiii din clasele I-a şi a II-a pentru pregătirea lor în vederea intrării în organizaţia de pionieri.

Nu poate să nu fie relevat însă şi faptul că există învăţători care nu manifestă suficiente preocupări în această privinţă, nu organizează în mod plăcut şi folositor recreaţiile copiilor şi timpul liber al acestora. Fără îndoială că vina nu este numai a învăţătorilor, ci şi a consiliilor pedagogice şi a directorilor din şcolile respective, care nu analizează problemele muncii cu copiii de 7–9 ani şi nu trasează sarcini concrete pentru organizarea activităţii educative în rîndurile lor. În aceste cazuri nici organizaţiile de pionieri nu sînt antrenate în munca cu masa copiilor din primele două clase ale şcolii elementare.

Analizînd această situaţie, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetul Central al U.T.M. au dat de curînd îndrumări privind organizarea muncii educative a copiilor de la 7 la 9 ani, îndrumări în care sînt precizate sarcinile cadrelor didactice şi organizaţiilor de pionieri în această privinţă. Fiecare învăţător este dator să studieze cu atenţie aceste îndrumări, să le cunoască bine şi să le aplice în activitatea sa. Îndrumările subliniază că de această muncă răspund în primul rînd directorul şcolii şi învăţătorii claselor I-a şi a II-a. Ei au datoria să organizeze cele mai plăcute activităţi în recreaţii, în timpul liber al elevilor, duminica şi sărbătorile, în vacanţă, să-i antreneze pe copii la diferite activităţi în şcoală, în casele de pionieri, la casele de cultură şi căminele culturale, la bibliotecile pentru copii, în parcuri etc. Bineînţeles că activităţile în afara clasei şi în afara şcolii trebuie astfel organizate încît să nu suprasolicite pe copii.

În centrul preocupărilor în ce priveşte munca în rîndul copiilor din primele clase trebuie să stea educarea patriotică a acestora, dezvoltarea dragostei nemărginite faţă de patrie, faţă de partid şi de oamenii muncii. Pentru aceasta învăţătorul are la îndemînă numeroase mijloace. În clasă şi în afară de clasă el va povesti copiilor despre tradiţiile de luptă ale poporului nostru şi despre eroii clasei muncitoare care şi-au dat viaţa pentru fericirea poporului, îi va învăţa poezii şi cîntece care vorbesc despre patrie, despre partid. În timpul liber, duminicile sau sărbătorile, învăţătorul poate organiza vizite la muzee şi monumente închinate luptei partidului şi trecutului revoluţionar al poporului, vorbind elevilor despre însemnătatea acestei lupte.

Cu prilejul plimbărilor şi al excursiilor, prin povestiri, vizionări de filme, diafilme şi discuţii în jurul acestora, prin citirea şi povestirea unor materiale din literatura şi presa pentru copii, prin organizarea de şezători şi întîlniri cu activişti de partid, cu fruntaşi în producţie, copiii trebuie să cunoască realizările obţinute de oamenii muncii în anii regimului democrat-popular, viaţa nouă din patria noastră. Totodată li se va povesti despre viaţa grea a poporului şi a copiilor din ţara noastră înainte de eliberarea de sub jugul fascist, precum şi despre viaţa grea de astăzi a copiilor din ţările capitaliste, coloniale şi dependente.

Învăţătorii nu trebuie să scape nici un prilej de a vorbi despre ajutorul pe care ni l-a dat şi ni-l dă în permanenţă Uniunea Sovietică, de a dezvolta dragostea copiilor faţă de aceasta, faţă de copiii sovietici şi din celelalte ţări socialiste, faţă de copiii oamenilor muncii din întreaga lume.

Deosebit de importantă pentru formarea viitorilor cetăţeni este educarea copiilor de 7–9 ani în spiritul dragostei de muncă, înarmarea lor cu deprinderi de muncă chiar din primele clase. În acest scop învăţătorul trebuie să-i antreneze pe copii în acţiuni variate, atît în clasă cît şi în afară de clasă. Pe lîngă deprinderea lor cu studiul sistematic permanent şi organizat, copiii vor putea căpăta deprinderi de muncă şi vor fi învăţaţi să respecte munca altora prin participarea la îngrijirea şi înfrumuseţarea clasei, a şcolii. Nici un copil nu trebuie să rămînă fără o anumită sarcină legată de buna gospodărire a locului de muncă. Cu întreaga clasă se pot organiza acţiuni de sădire a pomilor şi florilor, colectarea de fier vechi, hîrtie, plante medicinale sau fructe de pădure, iar cu grupe de elevi îngrijirea colţului naturii vii, a păsărilor şi animalelor mici. Tot în cadrul acestor activităţi cu caracter practic se poate organiza cu elevii din clasele I-a şi a II-a confecţionarea unor jucării pentru copiii preşcolari sau a unor daruri pentru părinţi cu prilejul diferitelor zile festive.

Antrenarea copiilor în timpul lor liber în acţiunile extraşcolare sau în acţiuni cu caracter obştesc influenţează în mod pozitiv dezvoltarea simţului lor de răspundere personală, le dezvoltă spiritul de iniţiativă şi de disciplină, le educă voinţa, contribuind totodată la întărirea organismului. Activitatea extraşcolară trebuie însă astfel organizată încît să nu-i suprasolicite pe copii, să le lase suficient timp liber pentru pregătirea lecţiilor şi pentru joc.

Bineînţeles că nici folosirea timpului liber şi îndeosebi a timpului destinat jocului nu trebuie să fie lăsată la voia întîmplării. Învăţătorul are datoria să-i îndrumeze pe copii spre practicarea jocurilor cu conţinut educativ, care contribuie la dezvoltarea atenţiei, memoriei şi capacităţilor fizice. De aceea, pe lîngă jocurile ce se organizează în recreaţii învăţătorul are datoria ca în timpul liber să organizeze jocuri instructive, exerciţii de orientare, concursuri de sărit coarda, de biciclete, trotinete, săniuţe, solicitînd în acest scop sprijinul organizaţiei de pionieri şi al părinţilor.

O bună parte dintre elevii claselor I-a şi a II-a vor deveni în clasele următoare membri ai organizaţiei de pionieri. Ei trebuie pregătiţi din vreme în vederea acestui eveniment. Învăţătorul va ajuta organizaţia de pionieri în munca pe care aceasta o desfăşoară în rîndurile elevilor de clasa a II-a spre a le face cunoscute preocupările organizaţiei şi tradiţiile ei.

Desfăşurarea unei munci educative rodnice în rîndurile copiilor de 7–9 ani pune în faţa învăţătorilor sarcina de a prevedea în planul activităţii educative acţiuni concrete, de a atrage în această activitate cît mai mulţi părinţi, pentru pregătirea unor tineri cu dragoste de muncă şi de patrie, devotaţi orînduirii socialiste.

M. COSTEA

— Am calculat bine?...

Răspundem cititorilor

„Sînt profesor de puţină vreme — ne scrie un cititor — şi de la început m-am împiedicat de o mare dificultate. Elevii mei nu sînt atenţi. Socotesc că de măsura în care ei mă ascultă depinde toată munca pe care o desfăşor la clasă şi că, pînă cînd nu voi găsi mijloacele cele mai potrivite pentru a-i determina să fie atenţi, nu pot spera că voi realiza prea multe lucruri. Aş vrea să-mi spuneţi ce credeţi că e de făcut".

Răspunsul nostru nu va fi o reţetă aplicabilă pentru orice caz în parte, întrucît în munca pedagogilor se ivesc multiple situaţii, în faţa cărora fiecare dintre ei trebuie să găsească soluţiile cele mai potrivite şi mai eficiente. Ne vom opri însă asupra cîtorva chestiuni de ordin general pe care trebuie să le aibă în vedere orice pedagog.

Principalul duşman al atenţiei îl constituie monotonia, rutina şi şablonul. Atîta timp cît profesorul nu se străduieşte să găsească forme noi, originale, variate, adecvate specificului lecţiilor, forme de predare care să suscite interesul elevilor săi, el nu va putea avea nici garanţia că va fi ascultat cu plăcere.

Deci individualizarea lecţiilor prin folosirea permanentă a resurselor proprii şi specifice cunoştinţelor predate la un moment dat, utilizarea continuă a acelor elemente care dau lecţiilor caracter de noutate constituie unul din principalele mijloace prin care profesorul trebuie şi poate să capteze atenţia elevilor săi. Un element determinant pentru individualizarea lecţiilor îl găsim în însuşi conţinutul materiei predate. Fiecare problemă ştiinţifică şi deci fiecare lecţie pe care un profesor urmează s-o expună în faţa clasei posedă în ea însăşi o latură atractivă şi interesantă. Meritul pedagogului care vrea să cîştige atenţia elevilor săi constă tocmai în priceperea de a găsi şi de a pune de fiecare dată în evidenţă această latură. Este indiscutabil că elevii preferă o lecţie de istorie în care se pune accentul pe înlănţuirea logică dintre diferite fenomene sociale, unei lecţii în care se înşiruie la nesfîrşit un pomelnic de nume şi date seci şi plicticoase. Va fi de asemenea preferată o lecţie de fizică bazată pe experimentarea diferitelor legi şi fenomene fizice uneia în care se face o prezentare searbădă numai cu formule şi definiţii.

Individualitatea lecţiilor şi deci varietatea lor se obţine în acelaşi timp şi prin formele de predare folosite de pedagog, prin utilizarea metodelor care corespund cel mai bine unei anumite discipline şi unei anumite teme.

De o foarte mare importanţă pentru menţinerea atenţiei elevilor este înţelegerea lecţiei. Are loc deseori următorul fenomen. Lecţia începe bine. Toată clasa este atentă. Iată însă că pe parcurs cîţiva elevi încep să se arate nedumeriţi şi după cîtăva vreme pedagogul îşi dă seama că sînt cu gîndurile aiurea. Ce s-a întîmplat? Pe parcursul predării a apărut o problemă mai complicată care, insuficient explicată de către profesor, nu a fost înţeleasă de toţi elevii. De înţelegerea acestei probleme se leagă tot restul lecţiei. Este datoria profesorului să evite astfel de situaţii. El trebuie să verifice cu grijă dacă problemele explicate au fost înţelese şi abia după ce s-a convins că elevii săi nu mai au nici un fel de neclarităţi să treacă mai departe.

Sînt unii pedagogi lipsiţi de experienţă, care, atunci cînd observă că nu sînt ascultaţi, se rezumă la apostrofări „Popescu, visezi!" „Ionescu, la ce te gîndeşti?", „Nu sînteţi atenţi şi n-o să ştiţi cînd am să vă întreb!" Făcînd prea des astfel de observaţii profesorul va distrage şi pe ceilalţi elevi şi va fi nevoit după aceea să piardă clipe preţioase pentru a le recîştiga atenţia. Este preferabil ca, în loc să recurgă la admonestări, profesorul să stimuleze atenţia elevilor printr-o întrebare retorică, o schimbare a tonului, o glumă legată de lecţie etc.

Problemele privitoare la menţinerea atenţiei elevilor sînt numeroase. Nu avem pretenţia de a le fi epuizat aici. Ne-am rezumat însă la amintirea cîtorva care sînt de primă importanţă pentru munca oricărui pedagog.

Părerea tuturor

Răsună sub apăsarea paşilor mărunţi scîndurile debarcaderului. Sub pălăriile de pînză albă apretată ori de pai împletit, chipurile încă arămii sînt vesele. În cîteva minute copiii inundă cabinele, dar mai ales puntea vaporaşului cu care vor trece dincolo, pe ţărmul celălalt al Siut-Ghiolului, la termocentrală, în prima lor excursie din acest an şcolar.

De sus de pe punte, în aşteptarea semnalului de plecare, privirile lunecă pe luciul glacial al lacului, poposind îndelung pe velele yolelor şi pe păletele rotitoare ale bicicletelor de apă, se cufundă în adîncurile roşietice ale cerului de toamnă.

Pe unii îi văd cîntînd într-una. Pe unul — mereu... pocnind în cap pe cîte cineva cu băţul său de trestie.

— S-ar putea să nu fii tu, Adrian? — se revoltă victima, de astă dată o fetiţă cu mîinile pline de scoici albe, trandafirii şi cenuşii culese de pe malul mării. Dar nici nu termină bine vorba că se şi pomeneşte cu toate scoicile împrăştiate pe jos.

— Adrian, ce faci?

Drept răspuns, Adrian calcă scoicile una cîte una cu piciorul şi rîde, rîde cu poftă de supărarea feliţei, de isprava lui.

Voioşia celor din jur se întunecă: colectivul nu mai este de acord cu „gluma" băiatului. Caut să-i iau apărarea: poate e o simplă întîmplare, o greşeală de moment. Copiii însă nu-mi dau dreptate.

— Nu-l cunoaşteţi — îmi spun cu supărare în glas. Ne face multe necazuri. Ne stropeşte cu apă, cînd fugim ne pune piedică, este nedisciplinat.

Prefăcîndu-se preocupat, Adrian ascultă totuşi cu o ureche. Parcă nu mai rîde cu atîta poftă.

— Ileana s-a străduit să adune cele mai frumoase scoici de pe plajă pentru laboratorul şcolii — i se adresează unul. Şi tu îţi baţi joc de munca ei. Nu te doare inima să faci una ca asta?

— Neastîmpăratule! Parcă ai fi frate cu domnul Goe!, îl dezaprobă în felul său un altul.

Şi cum termină unul, începe altul să-l dezaprobe pe neastîmpărat.

Adrian ridică ochii. Pare cam încurcat. Ar mai vrea să rîdă, dar rîsul împietreşte în colţul buzelor, fîntuit de privirile mustrătoare ale colegilor.

Împingînd cu vîrful sandalei bucăţele de cochilii, Adrian se aşează pe o bancă. Ochii lui privesc în pămînt, de astă dată îngînduraţi.

Oricum, dojenitorii sînt prea mulţi şi părerea lor unanimă pentru ca Adrian să mai creadă că are motive de rîs...

A. C.

Pregătirea maiştrilor pentru industria zahărului

Complexitatea proceselor chimice, mecanizarea avansată precum şi inalta tehnicitate a fluxului tehnologic de producţie cer cadrelor tehnice din industria zahărului numeroase cunoştinţe practice şi teoretice. Pentru a înţelege mai bine aceasta este de ajuns să arătăm că deosebiri de fracţiuni de procente în utilizarea materiei prime pot aduce sporuri de producţie de mii de tone de zahăr, sau că variaţii extrem de mici în ceea ce priveşte regimul de gospodărire a apelor, combustibilului şi a unor materii auxiliare pot influenţa mult rezultatul tehnologic şi preţul de cost. Un element deosebit de care trebuie ţinut seama în pregătirea specialiştilor pentru industria zahărului este faptul că toţi tehnicienii şi muncitorii calificaţi ai fabricilor din acest sector, mai ales cadrele tehnice medii, au funcţiuni bilaterale. Ei conduc lucrările atît în timpul campaniei de prelucrare a sfeclei de zahăr care durează din septembrie pînă în ianuarie, cît şi în restul anului cînd se execută remontul, adică reparaţiile anuale, curente şi generale

Acest specific al producţiei industriale a zahărului ridică, pe lîngă exigenţe deosebite în pregătirea cadrelor tehnice pentru acest sector, şi o serioasă problemă de ordin didactic. Perioada de început a anului şcolar coincide pe planul instruirii practice cu etapa de vîrf a campaniei de producţie. Or, cum este şi firesc, predarea cunoştinţelor teoretice de specialitate se referă în această perioadă la sfeclă (ca materie primă) intrînd de abia apoi în analiza procesului tehnologic. Desigur, în asemenea condiţii, cînd întreaga desfăşurare a procesului tehnologic este concentrată pe o perioadă de cinci luni, ar fi nepedagogic ca şi în predarea tehnologiei de specialitate să se schimbe ordinea firească a cunoştinţelor încercîndu-se, în mod formal, de a ţine pasul cu instruirea practică. În această etapă elevii-maiştri se bazează deci în practica de producţie pe cunoştinţele dobîndite de ei anterior, ca muncitori calificaţi

Accentul pe fundamentarea ştiinţifică a acestor cunoştinţe se pune în timpul de remont al instalaţiilor. Acum elevii-maiştri revăd în orele de producţie toate instalaţiile studiate în lecţiile anterioare de tehnologie, lucrează la demontarea şi repararea lor

În aceste condiţii predarea tehnologiei fabricaţiei zahărului tinde mereu spre explicarea, adîncirea şi studiul sistematic al diferitelor operaţiuni şi faze ale fluxului tehnologic, cunoscute în mod empiric de o parte din elevi (în această ramură majoritatea muncitorilor au fost calificaţi în trecut fără a urma cursuri teoretice de specialitate). Predarea tehnologiei fabricaţiei urmăreşte de asemenea antrenarea gîndirii tehnice a elevilor care să le permită în timpul practicii de producţie să utilizeze creator cunoştinţele teoretice dobîndite.

Pe acest tărîm pregătirea viitorilor maiştri este substanţial ajutată de cabinetul tehnic al şcolii. Un mare număr de planşe, desene, modele ilustrează desfăşurarea fazelor tehnologice începînd de la descărcarea sfeclei de zahăr în fabrici şi pînă la expedierea produsului finit. Planşele pun în evidenţă în mod deosebit corelaţia dintre diferitele faze tehnologice, inclusiv cele desfăşurate în secţiile anexe (var, bioxid de carbon, borhot etc.). În afară de aceasta cabinetul tehnic pune la dispoziţia profesorilor de specialitate o întreagă gamă de desene, secţiuni şi scheme ale întregii operaţii din fabrică. Cea mai mare parte a acestor materiale este chiar opera elevilor, căci aceştia trebuie să întocmească singuri schemele tuturor fazelor tehnologice şi schiţele fiecărui aparat.

Dată fiind importanţa deosebită pentru producţie a calităţii sfeclei şi a conservării acesteia, cabinetul mai are şi diferite exemplare de sfeclă atît sănătoasă cît şi deteriorată precum şi semifabricatele şi produsele finite, produsele auxiliare şi materialele folosite în procesul tehnologic. Elevii studiază de asemenea materia primă şi auxiliară în condiţiile concrete ale fabricării acesteia în producţia întreprinderilor unde se face practică.

Deşi dispunem, în general, de material didactic valoros şi bogat, socotim de mare utilitate elaborarea cîtorva serii de diafilme consacrate industriei zahărului, începînd de la cultura sfeclei pînă la produsul finit. Asemenea diafilme ar fi de mare folos nu numai şcolilor de maiştri dar şi învăţămîntului profesional. În afară de aceasta, ele ar constitui şi un interesant material de popularizare a unui important sector industrial în rîndul elevilor din şcolile de cultură generală.

Socotim de asemenea indicat pentru o mai bună desfăşurare a pregătirii tehnice multilaterale a cadrelor din industria zahărului, extinderea participării maiştrilor care conduc practica din fabrici, la cursurile teoretice în şcoala de maiştri. Aceasta poate avea efecte favorabile asupra coordonării celor două faze de predare — teoretică şi practică — şi, în plus, poate contribui la ridicarea nivelului profesional al maiştrilor de practică.

Pentru învăţămîntul practic în sectorul industrializării zahărului, perioada cea mai importantă este cea în care ne aflăm acum, respectiv campania de producţie pentru prelucrarea sfeclei de zahăr.

Elevii-maiştri ai şcolii noastre au lucrat în cursul primăverii şi verii la repararea şi verificarea tehnică a aparatelor, agregatelor şi maşinilor, cunoscînd de pe acum amănunţit structura şi modul lor de funcţionare. Organizarea practicii în campania de producţie se bazează deci pe cunoştinţele acumulate în timpul acestei practici de primăvară şi vară. Elevii-maiştri sînt repartizaţi pe rînd în toate staţiunile fabricilor de zahăr, ca ajutori ai maiştrilor din secţiile respective. Elevii trebuie deci să cunoască funcţionarea aparatajului, procesul tehnologic din secţia respectivă şi trebuie să supravegheze procesul de fabricaţie, menţinînd indicii de lucru prevăzuţi în fişa tehnologică. Firesc, ei participă şi la toate muncile manuale, atunci cînd intervenţia lor este necesară.

În acest an, campania de producţie a început în unele fabrici încă din luna august şi va dura pînă în lunile februarie-martie 1960. Programul de învăţămînt al şcolii noastre de maiştri prevede pentru elevii anului II efectuarea practicii de la 15 septembrie pînă la 28 decembrie a.c. la fabrica de zahăr Chitila şi la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman. Graficul de lucru prevede pentru fiecare secţie de fabricaţie un anumit număr de ore de practică, corespunzător specificului şi importanţei secţiei respective. Conducerea fiecărei fabrici a desemnat cîte un inginer care răspunde de activitatea elevilor.

În fabrica de zahăr Chitila responsabilul de practică, tov. ing. A. Cristescu, recapitulează zilnic cu elevii procesul tehnologic al secţiilor respective, expune indicii de lucru ce trebuie atinşi, discută deficienţele ivite în procesul tehnologic şi măsurile necesare înlăturării acestora. Înaintea schimbării locului de muncă dintr-o secţie în alta inginerul responsabil supune pe elevi-maiştri unui colocviu, pentru verificarea cunoştinţelor însuşite

Un ajutor substanţial în pregătirea viitorilor maiştri acordă inginerul şef al fabricii de zahăr Chitila, tov. I. Gamula, care se ocupă personal de participarea elevilor-maiştri la consfătuirile de producţie din fabrică ajutîndu-i prin aceasta să cunoască toate aspectele campaniei de lucru.

În acelaşi fel este organizată şi practica grupului de elevi-maiştri repartizaţi la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman. Aici s-a luat în plus măsura foarte bună ca elevii-maiştri să prezinte toate produsele intermediare rezultate în cursul activităţii lor, la laboratorul fabricii. Această măsură a dat rezultate valoroase în ceea ce priveşte exigenţa elevilor faţă de calitatea produselor.

Condiţiile tot mai bune pentru instruirea practică a viitorilor tehnicieni necesari industriei zahărului vor aduce o contribuţie importantă la asigurarea cadrelor necesare noilor unităţi industriale din acest sector şi a funcţionării cu capacităţi sporite a fabricilor existente, în scopul traducerii în viaţă înainte de termen a sarcinilor trasate de Plenara C. C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, privind sporirea substanţială a producţiei de zahăr.

Ing. D. EHRENKRANTZ
profesor la Centrul şcolar „Filimon Sîrbu" din Bucureşti

Expoziţie de material didactic

La Centrul şcolar veterinar din Bucureşti s-a inaugurat recent o expoziţie a materialului didactic confecţionat prin mijloace proprii.

Sînt prezentate aici numeroase planşe, mulaje, piese fotografice şi aparate executate de elevi sub îndrumarea profesorilor de specialitate, în cadrul cercului tehnic. Printre lucrările acestui cerc, în care activează 30 dintre cei mai buni elevi ai şcolii, se remarcă în mod special cele folosite în predarea lecţiilor de anatomie şi chimie.

Activitatea cercului tehnic pentru confecţionarea materialului didactic este ilustrată de asemenea prin alte valoroase exponate ca: ierbare, insectare cuprinzînd sute de piese, colecţii de seminţe, colecţii de substanţe farmaceutice etc. Tot în cadrul expoziţiei sînt prezentate numeroase aparate electrice pentru distilat apa, spirtiere, spatule, ace pentru însămînţări etc., confecţionate de elevi în laboratoarele şi dispensarul centrului şcolar.

Expoziţia centrului şcolar cuprinde de asemenea numeroase scheme şi planuri de lecţii folosite în predarea anatomiei, anatomiei patologice, chirurgiei, obstetricii, zootehniei, microbiologiei etc., însoţite fiecare de utilajul şi materialul didactic necesar.

Expoziţia reliefează preocuparea şi interesul cu care profesorii centrului şcolar se îngrijesc de instruirea elevilor.

In clişeu: *cîteva lucrări prezentate în cadrul expoziţiei.*

UN AUXILIAR PREŢIOS ÎN PREDARE:

Produse biologice preparate sintetic

Una din cerinţele de bază ale pregătirii cadrelor medii sanitare este înarmarea acestora cu cunoştinţe şi deprinderi practice în ceea ce priveşte analiza operativă şi precisă în laborator a diferitelor produse biologice, analiză de mare importanţă în stabilirea unui diagnostic ştiinţific. Pentru a se realiza această cerinţă este necesar ca şcolile medii sanitare să dispună la timp şi în condiţii suficiente de asemenea produse, aşa încît elevii să poată efectua cît mai multe analize. Este vorba, anume, de produse biologice. Ele se găsesc însă foarte anevoie deoarece se întîmplă adesea ca în spitalele sau policlinicile din apropierea şcolii să nu fie internaţi bolnavi suferinzi de bolile al căror diagnostic de laborator trebuie să fie dat prin experienţele efectuate de elevi. Iată-l pe profesor într-un greu impas, iată-l pus în situaţia de a schimba de la o zi la alta planul de lecţie, lucru care poate duce la nerespectarea planului calendaristic impus de programa şcolară

Căutînd să înlăturăm aceste greutăţi ne-am gîndit să preparăm produsele de care aveam nevoie din produse biologice normale. Am discutat această propunere într-un colectiv mai larg, invitînd şi o serie de specialişti din laboratoarele clinicilor şi apoi am început să experimentăm. N-a fost vorba de a prepara în laborator, prin diferite sinteze din substanţe chimice, produse care ar putea avea aspect diferit de materialul biologic sau ar putea da la analiză fizică rezultate cu totul deosebite, ci numai de a transforma unele produse biologice normale adăugîndu-le substanţe chimice, în scopul obţinerii unor reacţii pozitive.

Faza de experimentare a fost destul de anevoioasă şi îndelungată, dar rezultatele au fost importante. Astfel, am reuşit să obţinem un material foarte asemănător din punct de vedere morfologic cu lichidul cefalo-rahidian, care să dea reacţii pozitive pentru albumină şi globulină. De asemenea am reuşit să ridicăm cantitatea de uree în sînge recoltînd sînge normal în sticluţe ce conţin foarte puţină streptomicină şi ţinîndu-le în termostate timp de o oră.

Uneori şi întîmplarea ne-a dat ajutor. De exemplu într-o zi vrînd să determinăm o glicemie normală într-un sînge recoltat de la unul dintre elevi căruia îi mai făcusem o determinare, am constatat spre marea noastră nedumerire, că nu este deloc normal, ci are o glicemie foarte crescută. Am crezut că n-am făcut bine determinarea, deci am repetat-o. Dar rezultatul a fost acelaşi. Atunci, bineînţeles, am început să ne îngrijorăm în privinţa sănătăţii elevului. Dar fiind că nu voiam să-l alarmăm, i-am luat încă o probă a doua zi. Am trimis jumătate din cantitatea de sînge la policlinică iar din cealaltă jumătate am făcut o nouă determinare. Rezultatul a fost normal, atît cel de la policlinică cît şi cel al reacţiei efectuate de noi.

Nu ne venea să credem şi din nou am recapitulat felul în care am luat sîngele, reactivii folosiţi, sticlăria. Din întîmplare, privind pe masă, am observat că sîngele recoltat în ziua precedentă era într-o sticluţă de penicilină. Atunci ne-am dat seama ce s-a întîmplat: sticluţa în care recoltasem sîngele mai conţinea un procentaj de penicilină. Iată cum, datorită unor împrejurări întîmplătoare, am descoperit metoda de a ridica glicemia sîngelui prin recoltarea lui în sticluţe de penicilină care mai păstrează urme de antibiotic. Aceasta ne-a deschis, bineînţeles, cîmpul pentru noi experienţe

Putînd prepara prin aplicarea noii metode cantităţi suficiente de materiale biologice, elevii au posibilitatea de a efectua individual toate reacţiile şi lucrările prevăzute de programa şcolară. Acum nu se mai poate ivi neplăcuta situaţie de a transforma o oră practică într-o oră de teorie, de pe urma căreia elevii să rămînă cu o serie de cunoştinţe teoretice dar cu nici o deprindere practică. Iar laboratorul şcolii noastre este în permanenţă dotat cu produse pentru cele mai complexe analize, asigurînd elevilor cunoştinţele ştiinţifice necesare şi temeinice deprinderii practice, obişnuindu-i să lucreze corect, rapid, planificat şi cu randament.

Prof. SANDA IANCU
Grupul şcolar sanitar Oradea

ȘTIRI

Școala de meserii din Cluj a terminat recent o nouă comandă de mașini de găurit, tip „Pionier", necesare înzestrării atelierelor școlilor de cultură generală

Microscopul ca dispozitiv pentru microproecțiuni

Observarea structurii diferitelor substanțe prin microscop este foarte necesară în studierea biologiei, chimiei, etc. Deseori însă, din cauză că unele școli nu posedă un număr suficient de microscoape, se întîmplă ca elevii să privească din fugă prin ocularul aparatului sau chiar să nu privească de loc.

Acest neajuns poate fi eliminat prin proiectarea preparatului microscopic pe perete, ceea ce dă întregii clase posibilitatea de a-l examina în voie. În acest scop se folosește un epidiascop, diascop sau diaproiector, iar ca dispozitiv de microproiecție orice tip de microscop. Microscopul va fi înclinat astfel încît platanul lui să vină în poziție verticală, și va fi așezat în fața dia-obiectivului în așa fel încît axele ambelor sisteme de lentile să coincidă. Aceasta se realizează cu ajutorul unui postament din lemn sau improvizat din scîndurele, cutii etc. (fig. 1). Preparatul microscopic trebuie fixat în prealabil pe platan. Dacă oglinda de iluminare a microscopului împiedică realizarea montajului, aceasta poate fi demontată.

Aparatul astfel realizat va fi așezat în fața peretelui pe care vrem să proiectăm micropreparatul, în așa fel încît să se obțină o bună luminozitate. Distanța cea mai potrivită între aparat și perete este de 1,5–2 m. După aceasta se va potrivi intensitatea imaginii, manevrîndu-se în acest scop șurubul micrometric al microscopului. Dacă există pierderi de lumină în părțile laterale ale microscopului se va tăia din carton un ecran apărător (fig. 2) care va fi fixat cu ajutorul acelorași clame care țin și lama cu preparatul de cercetat.

Pentru ca proiecția să fie mai mare sau mai mică se poate recurge la scoaterea ocularului microscopului (se va obține în acest caz o proiecție mai mică). Dacă se va schimba obiectivul microscopului se va schimba și scara de mărire a proiecției.

Cu ajutorul acestui ansamblu (epidiascop, diascop sau diaproiector și microscop) pot fi studiate: firișoare de polen de pe aripile fluturilor, firișoare de praf, fire de pajanjen, diverse secțiuni etc. Fiecare din acestea se fixează pe o lamă pe care a fost așezat în prealabil un inel fin de clei (fig. 3). Pe acest inel se va așeza o lamelă peste care se va lipi o hîrtie de protecție (hîrtie de pergament) cum se arată tot în figura 3.

MAXIMILIAN ZOLTAN
șeful laboratorului de studii, încercări și documentări de la I.M.D.

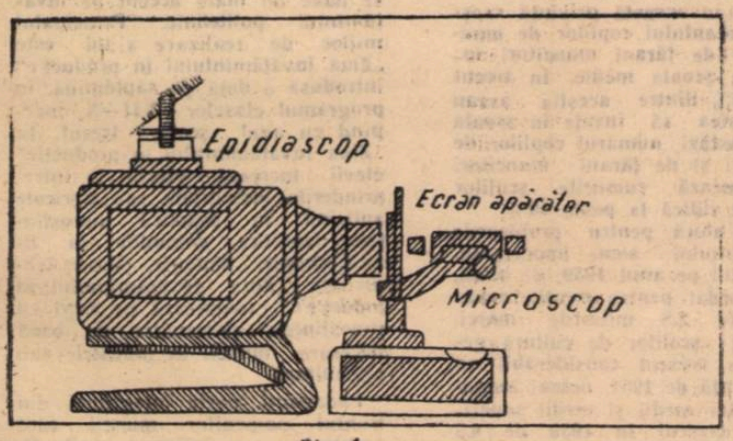

Fig. 1

Fig. 2

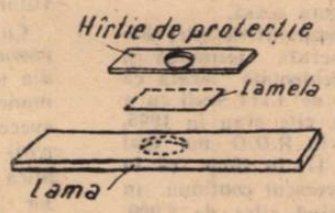

Fig. 3

Cadrele didactice de la Școala profesională de mecanici agricoli din Bîrlad acordă o deosebită atenție muncii cu cartea în rîndul ucenicilor. Pentru a-i obișnui pe tineri cu o lectură sistematică, profesorii i-au îndrumat să-și întocmească fiecare cîte un plan, care să cuprindă cărțile ce vor fi citite într-o anumită perioadă, precum și un program zilnic de lectură. Cărțile prevăzute în aceste planuri asigură însușirea de cunoștințe multiple, urmărind îndeosebi specializarea ucenicilor în ramura pentru care se pregătesc: mecanizarea agriculturii.

În același scop, biblioteca școlii întocmește liste de recomandare a cărților pe diferite teme și pe categorii de cititori. Titlurile cărților sînt urmate de adnotări privind conținutul lor.

Datorită acestui sprijin venit din partea colectivului pedagogic, ucenicii Școlii de mecanici agricoli din Bîrlad s-au deprins să citească în mod permanent și sistematic, pot să aprecieze în mod just valoarea unei cărți.

*

Cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt la Școala de meserii din Galați a fost organizată o expoziție cuprinzînd lucrări executate în cadrul activității practice de ucenicii strungari, lăcătuși, forjori, tinichigii, instalatori și croitori.

Vizitatorii expoziției, în majoritatea lor părinți ai ucenicilor și elevi ai școlilor de cultură generală din localitate, se opresc cu interes în fața numeroaselor menghine, bancuri, mandrine, roabe, paturi metalice, fierăstraie și a confecțiilor pentru copii executate cu măiestrie de ucenici.

Multe din exponate au fost reținute pentru expoziția sfatului popular regional Galați.

Colectivul de cadre didactice din comuna Săcelu, raionul Novaci, îndrumat și sprijinit de către comitetul comunal de partid, a mobilizat pionierii și elevii la acțiunea de strîngere a fructelor din livezile gospodăriilor agricole de stat din comuna Bumbești-Pițic. Elevii și pionierii din comuna Săcelu au strîns peste 8.000 kg. prune.

Acțiunea de strîngere a fructelor de către pionierii din comuna Săcelu continuă.

De remarcat este faptul că, în perioada de vară, pionierii Școlii de 7 ani din Săcelu au îngrijit cu atenție cei 1.500 puieți din pepiniera școlii și au strîns 10 kg. sîmburi de corcoduși pentru mărirea pepinierei.

Profesorii de la Centrul școlar agricol din Tecuci se preocupă de confecționarea unui valiat material didactic. În timpul verii, din inițiativa profesorilor școlii și cu concursul elevilor, s-a lucrat la numeroase colecții de plante legumicole și pomicole, semințe, roci etc. În prezent, elevii sub îndrumarea prof. ing. Gh. Susan lucrează la confecționarea unui schelet de cal care va constitui un real ajutor în predarea unor lecții de zootehnie.

La recenta ședință a consiliului pedagogic s-a format colectivul de profesori care să organizeze confecționarea pentru mai departe a materialului didactic. Responsabilul acestui colectiv este însuși directorul centrului școlar.

*

O dată cu deschiderea noului an școlar, pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, și-au organizat în așa fel colectivele încît, paralel cu munca de învățătură să participe la cît mai multe acțiuni patriotice.

Inițiativa luată în cinstea alegerilor pionierești de colectivul clasei a VII-a, de a sprijini secția Gospodăriei Agricole de Stat Gogoșari în recoltarea legumelor, a fost urmată de elevii claselor V și VI. Însoțiți de diriginții lor, ei au strîns într-o singură zi, în timpul liber, recolta de fasole soia de pe trei hectare teren.

Exemplul elevilor din clasele V–VII a constituit un imbold și pentru cei din clasele mici, care au hotărît să strîngă 2.000 kg. fier vechi.

*

În scopul de a dezvolta dragostea elevilor pentru științele agricole, de a le trezi interesul pentru studierea acestor științe și de a-i înarma cu cunoștințe din domeniul agriculturii socialiste, Școala de 7 ani din comuna Curtișoara, raionul Slatina, a organizat în colaborare cu întreprinderea cinematografică regională Pitești un concurs „Drumeții veseli" pe tema „Cine are cunoștințe agricole cîștigă".

În săptămîna premergătoare concursului, elevii au vizionat jurnale cu conținut agricol. Cu acest prilej li s-au explicat diferite probleme legate de muncile agricole, de metodele înaintate folosite în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective, în stațiunile experimentale și în stațiunile de mașini și tractoare în vederea obținerii unor recolte cît mai bogate. În același timp, li s-a recomandat elevilor bibliografia menită să-i ajute la completarea și aprofundarea cunoștințelor.

La desfășurarea concursului au participat nu numai elevii școlii, ci și numeroși țărani muncitori din comună în rîndul cărora temele discutate cu acest prilej au stîrnit un viu interes.

Conducerea școlii și cadrele didactice sînt hotărîte să organizeze și pe viitor astfel de activități. Prin ele vor ajuta ca elevii să-și însușească unele cunoștințe despre munca în agricultură, vor populariza în rîndurile țărănimii muncitoare avantajele folosirii regulilor agrotehnicii înaintate, pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii pe drumul socialismului.

Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de existență documentară a orașului București și a 10 ani de activitate a Societății de Științe Naturale și Geografie din R.P.R., societatea organizează o ședință de comunicări și referate privind aspecte fizico-geografice și economico-geografice ale orașului București. Majoritatea comunicărilor și referatelor aparțin unor profesori de geografie din învățămîntul de cultură generală din București, care, sub îndrumarea societății, se preocupă de mai multă vreme de studiul monografic al Capitalei R.P.R.

Ședința va avea loc în zilele de 10 și 11 octombrie a.c., între orele 8.30 — 14.30, la Facultatea de geografie, bd. N. Bălcescu nr. 1, etaj. III.

Note bibliografice

O lucrare închinată prieteniei romîno-sovietice

De curînd a apărut în librării lucrarea „Frăția de arme romîno-sovietică" de N. Ceachir și L. Loghin. După o scurtă incursiune în istoria străvechilor relații ruso-romîne care s-au dezvoltat de-a lungul veacurilor, autorii prezintă un bogat număr de documente privind frăția de arme romîno-sovietică în lupta împotriva fascismului.

Timp de 260 de zile, ostașii români luptînd cot la cot cu bravii ostași sovietici au participat la eliberarea a peste 3800 de localități forțînd importante cursuri de apă, străpungînd masive muntoși. În aceste lupte au avut loc numeroase fapte de arme emoționante, care nu vor fi niciodată uitate de poporul nostru. În lucrare sînt evocate figuri de ostași, eroi români și sovietici care au luptat alături și și-au jertfit viața pentru victoria comună.

Lucrarea este utilă atît profesorilor de istorie, cît și diriginților în activitatea educativă.

MĂREȚ SUCCES AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ SOVIETICI

Urmare din pag. 1

și aparataje de televiziune care vor lua vederi asupra părții lunare invizibile de pe pămînt, dînd informații științifice de excepțională importanță asupra acestui domeniu necunoscut în prezent.

Pentru prima dată informațiile științifice vor fi transmise către centrele de recepție nu în mod continuu ci în emisiuni speciale.

Astfel datele culese de aparatajul științific, inclusiv imaginile televizate ale lunii vor fi introduse în circuite de memorie, folosind benzi magnetice, și o dată la 24 ore, timp de 2–4 ore, vor fi transmise rapid, modulînd în impulsuri două emițătoare cu frecvențele de 39.996 MHz. și 183,6 MHz.

Frecvența de 183,6 MHz va fi folosită și la telecomandarea aparatajului științific al stației, precum și la declanșarea emisiunilor de informație ale stației, cu ajutorul unei stații speciale terestre care va putea acționa asupra stației interplanetare pînă la distanța uriașă de 470.000 kilometri.

Folosirea circuitelor de memorie și transmiterea rapidă a informațiilor în programe stabilite, permite îmbunătățirea radicală a performanțelor mijloacelor radiotehnice ale stației, prin mărirea puterii emițătorilor, care nu mai lucrează continuu. Aceștia se pot alimenta astfel, ușor, de la bateriile solare, iar pe porțiunile în care lipsește radiația solară, din sursele chimice prevăzute pe bord. Sursele chimice sînt încărcate cu ajutorul bateriilor solare.

Aceste perfecționări ale aparatajului radiotehnic permit funcționarea sa pentru un timp nelimitat.

Comunicatele centrelor de coordonare arată buna funcționare a întregului aparataj, precum și precizia stabilirii stației pe orbita calculată.

Pe ultima treaptă a rachetei cosmice se află aparataj de măsură și radiotehnic în greutate de 165,5 kg. Ultima treaptă se deplasează pe o traiectorie asemănătoare cu stația interplanetară, în imediata vecinătate a ei.

Prin realizarea stației interplanetare, Uniunea Sovietică a depășit categoric, cu un considerabil avans, S.U.A., în întrecerea pașnică pentru cucerirea cosmosului.

Mărețele realizări ale științei sovietice arată superioritatea incontestabilă a sistemului socialist și constituie un uriaș succes al lagărului socialist.

Oamenii muncii din școlile Republicii Populare Romîne salută cu bucurie această realizare extraordinară felicitînd sincer pe savanții, tehnicienii și muncitorii sovietici, care au contribuit la realizarea ei.

La intrarea în cel de al doilea veac

De curînd s-au împlinit o sută de ani de cînd genialul scriitor rus L. N. Tolstoi a înființat la Iasnaia Poliana o școală pentru copiii țăranilor. Aceasta a fost o școală pentru popor, a fost o muncă didactică și de educație care s-a bazat pe principii democratice și umaniste.

Guvernul sovietic a transformat școala creată de L. N. Tolstoi într-o școală medie — monument ridicat mărețului artist al cuvîntului și remarcabilului pedagog. Din acest an ea a fost reorganizată ca școală medie politehnică de 11 ani.

Mii de copii au fost educați în această școală. Ei au pășit în viață bine pregătiți.

Colectivul de profesori ai școlii din Iasnaia Poliana muncește în mod creator. Aici se formează o experiență pedagogică înaintată, pe baza căreia învață multe școli din țară. Sute de străini vizitează această școală, văzînd în ea întruchiparea sistemului de educație sovietic. Ei își exprimă admirația față de succesele școlii.

La 1 septembrie 1959 la ora 8 și 27 de minute cea mai mică elevă a școlii medii „L. N. Tolstoi", Liuba Malașenkova, a sunat de intrare în clasă. A început anul o sută unu de existență a școlii din Iasnaia Poliana.

Acum o sută de ani:

Anul 1859. Pe drumul acoperit de frunzele toamnei, pe „strada" care duce la casa stăpînului moșiei — contele L. N. Tolstoi — mergeau cîte unul sau în grupuri, copiii țăranilor din Iasnaia Poliana. Iată-i la porțile clădirii din piatră cu două etaje. Nu sînt mulți: în total douăzeci.

Și iată, în cerdac a ieșit Tolstoi. Îndesat, iat în umeri, cu ochii buni și pătrunzători, le-a dat bineț și i-a invitat să intre. Pe urmă au trecut zile și luni cu lecții atrăgătoare, plimbări interesante convorbiri cordiale, jocuri vesele. Așa a fost acum o sută de ani...

Nu mai sînt pe lume primii școlari ai lui Tolstoi, poate nici copiii lor, iar nepoții și strănepoții, care au învățat, nu trei ierni ca bunicii și părinții lor, ci zece ani în școala care poartă numele lui L. N. Tolstoi fac parte din măreața familie a celor ce muncesc, a luptătorilor și a constructorilor noii orînduiri în care nu există robi și stăpîni, în care poporul e stăpînul și înfăptuitorul soartei sale.

Școala din Iasnaia Poliana în ultimii ani ai regimului feudal — și școala din Iasnaia Poliana în perioada construirii comunismului! Sînt oare posibile aici unele comparații, unele paralele? S-ar putea oare vorbi de tradițiile pedagogice moștenite de la Tolstoi în școala de astăzi din Iasnaia Poliana?

Cu noi activiștii școlii, adesea vorbesc numeroși vizitatori sovietici și străini: „Școala dumneavoastră poartă numele lui Tolstoi. Spuneți-ne, ce anume aveți dumneavoastră din pedagogia lui Tolstoi, pe care din ideile pedagogice ale primului învățător al școlii din Iasnaia Poliana le înfăptuiți în practică?" La o asemenea întrebare noi răspundem: școala noastră principial e alta. Există o mare deosebire în însăși esența învățămîntului și a educației. Doar noi pregătim pe constructorii comunismului, pe oamenii care vor trăi în comunism, în epoca celor mai măreț cuceriri ale științei, cuceriri care vor da posibilitatea înfăptuirii gîndurilor îndrăznețe ale omului sovietic de a cuceri Cosmosul... Noi ne amintim însă că și în pedagogia lui Tolstoi, care în întregime e contradictorie și de neacceptat pentru noi, există bogate zăcăminte de autentică înțelepciune pedagogică, iar în experiența lui ca pedagog se află mult material de la care trebuie să învățăm și noi.

Noi trebuie să învățăm de la Tolstoi dragostea pentru copii, tendința de a ne îmbunătăți permanent munca, neadmiterea formalismului și a șablonului în învățămînt. Doar el a militat pentru ca pedagogul să fie liber în alegerea metodelor de predare, să rezolve în mod creator problemele practice ale învățămîntului și educației.

Învățătorii și profesorii școlii din Iasnaia Poliana de mai înainte și de mai tîrziu urmăreau cu atenție noul, ceea ce avea mai bun practica generalizată a școlii sovietice, își analizau în mod critic experiența și întotdeauna mergeau înainte. La lecții ei puneau un mare accent pe activitatea creatoare a elevilor, făceau o mulțime de încercări de a stabili legăturile cele mai strînse și cele mai naturale între învățămînt, viață, muncă și practică.

Se pot vorbi multe despre creația tehnică a elevilor din școala noastră. Cel mai bine se poate face aceasta intrînd în laboratoarele de geografie și astronomie. Totul — de la micile colecții pînă la modelele sputnicilor și ale rachetelor — este făcut de cele cîteva generații de membri ai cercului de geografie de sub conducerea talentatului profesor V. R. Glasko. Treceți de aici în sălile de electrotehnică, matematică, literatură și chimie, în clase și veți vedea că și aici se fac remarcate harnicile mîini ale profesorilor și elevilor.

Tolstoi a spus o dată că dacă elevul nu va învăța în școală să creeze, atunci și în viață nu va face altceva decît să imite, să copieze. Noi lucrăm intens pentru dezvoltarea independenței și spiritului activ, creator al școlarilor.

Nu s-a făcut încă totul. A mai rămas mult de făcut. Nu există limite în perfecționare. Se întîmplă greșeli care trebuie observate și îndreptate.

Drumul nostru este însă clar. Numai îmbinînd învățămîntul cu activitatea în producție, legîndu-l cu viața, cu practica, putem forma oameni cu o voință puternică, cu minunate trăsături morale, cu o largă educație și perfecți din punct de vedere fizic. Școala noastră întotdeauna a căutat să îmbine învățămîntul cu munca fizică a copiilor, adolescenților și tinerilor, după puterea lor. Noi am muncit mult și perseverent pentru stabilirea de legături între conținutul obiectelor de predare și viață. Am ieșit foarte des dintre pereții școlii pentru a arăta elevilor în realitate, în uzine, mine, colhozuri, ateliere aplicarea legilor științei în practică, în producție.

Dar nu e suficient să observi sau chiar să experimentezi în laboratorul școlii. Trebuie să participi activ la viață, la munca poporului care creează valorile și bunurile materiale.

La școala din Iasnaia Poliana se realizează educația prin muncă, de la autodeservire care a devenit de mult o tradiție la noi, pînă la munca pe ogoarele sovhozului „Novomedianski" și în gospodăria anexă a școlii. Scopul nostru e de a deveni în sensul deplin al cuvîntului o școală politehnică de producție, unde munca copiilor va fi fructificată prin aplicarea cunoștințelor și la rîndul ei va deveni puternic factor stimulativ în procesul de cunoaștere a legilor științei.

În cimineața clară, caldă a zilei de întîi septembrie 1959 școala din Iasnaia Poliana și-a început cel de al doilea veac al său. În urmă stă drumul lung și complicat, plin de căutări, realizări, succese și eșecuri. În față viitorul clar și minunat al școlii educației comuniste.

I. LEVCENKO
învățător emerit al R.S.F.S.R.,
director al Școlii „L. N. Tolstoi"
din Iasnaia Poliana

Expoziția de pictură a școlarilor romîni

La 4 octombrie la Palatul Pionierilor din Vilnius s-a deschis expoziția de artă plastică a elevilor din Rominia. Sînt expuse 61 de lucrări. Luînd cunoștință de creația elevilor romîni, prof. Vitautas Matkaiaviciius, maestru emerit al artei din R.S.S. Lituaniană, a declarat unui corespondent TASS: „Expoziția de pictură a elevilor romîni mi-a produs o impresie plăcută. Creația elevilor romîni înfățișează viața nouă pe care o trăiește întregul popor".

Pictorul lituanian a remarcat în mod deosebit tabloul „Pionierii string metal" al elevului din clasa V-a Iacobescu Ion din București.

SĂRBĂTOAREA REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE

Elevi din R.D. Germană îngrijind culturile pe lotul școlar.

La 7 octombrie s-au împlinit 10 ani de la proclamarea Republicii Democrate Germane, stat în care puterea aparține poporului muncitor. Forțele progresiste care au creat noul stat german au dus o luptă continuă pentru întărirea și consolidarea lui ca stat iubitor de pace și progres.

Bilanțul celor zece ani liberi este cît se poate de bogat. Trecerea în mîinile poporului a proprietății monopolurilor și a marelui capital, exproprierea iunkerilor prusaci și a marilor moșieri a făcut posibilă crearea unei puternice economii naționale socialiste. Reconstruindu-și rapid economia distrusă de război R. D. G. ocupă azi al cincilea loc printre statele industriale mari ale Europei, al treilea loc din Europa și al cincilea pe plan mondial în ce privește producția în energie electrică. Produsele Germaniei Răsăritene sînt cunoscute și apreciate peste tot. Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania oamenii muncii din R. D. Germană construiesc astăzi socialismul, obținînd realizări remarcabile în toate sectoarele de activitate.

În domeniul învățămîntului, încă din 1945, după zdrobirea dictaturii fasciste, s-au creat premisele dezvoltării unei școli noi, socialiste. Dreptul la învățătură a devenit un bun al tuturor fiilor oamenilor muncii. Este foarte semnificativ în această privință creșterea procentului copiilor de muncitori și de țărani muncitori înscriși în școala medie. În trecut numai 5% dintre aceștia aveau posibilitatea să învețe în școala medie. Astăzi, numărul copiilor de muncitori și de țărani muncitori care urmează cursurile școlilor medii se ridică la peste 50%.

Statul alocă pentru problemele învățămîntului sume importante. În bugetul pe anul 1959, de pildă, s-au acordat pentru nevoile învățămîntului 2,8 miliarde mărci. Numărul școlilor de cultură generală a crescut considerabil an de an. Față de 1951, numai numărul școlilor medii și medii superioare a crescut în 1959 de 4,5 ori. În ultimii ani, s-a dus o muncă susținută pentru extinderea școlilor în mediul rural și, o dată cu aceasta, lichidarea școlilor cu o singură clasă.

O situație comparativă între Republica Democrată Germană și Germania Occidentală arată că dintr-un număr de 4.114 școli cu o singură clasă, cîte erau în 1945, anul acesta în R.D.G. nu mai există decît 17, în timp ce în R F G. ele au crescut continuu, în prezent depășind cifra de 8.000, adică 28,3% din numărul total al școlilor Germaniei Federale.

O dată cu reorganizarea școlii pe principii democratice s-au schimbat fundamentul și conținutul învățămîntului. În 1951 au fost elaborate noi programe analitice și noi manuale create în funcție de cerințele învățămîntului nou. Școala germană nouă și-a propus ca scop principal creșterea unui tineret cult, bine pregătit pentru a face față sarcinilor mari pe care le pune în fața construcția socialismului, un tineret educat în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

Mergînd pe linia îmbunătățirii continue a structurii și conținutului învățămîntului în prezent în R.D.G. se muncește intens la o nouă reorganizare a școlii. Treptat, pînă în 1964, în locul școlii elementare obligatorii de 8 ani se va introduce învățămîntul de cultură generală — obligatoriu — de 10 ani. În regiunile Berlin și Halle acest lucru urmează să fie înfăptuit încă din anul 1961. Învățămîntul general obligatoriu de 10 ani va fi realizat în cadrul școlii medii politehnice. Planul de învățămînt al acestei școli a fost supus în anul școlar trecut unei ample discuții publice. La încheierea anului școlar 1958/59 el a fost definitivat și o dată cu deschiderea noului an școlar, a intrat în vigoare.

În școlile din R. D. Germană se pune un mare accent pe învățămîntul politehnic. Principalul mijloc de realizare a lui este „Ziua învățămîntului în producție" introdusă o dată pe săptămînă, în programul claselor VII—X, începînd cu anul școlar trecut. În „Ziua învățămîntului în producție" elevii lucrează efectiv în întreprinderile industriale sau agricole aplicînd în practică cunoștințele teoretice dobîndite la fizică, chimie, biologie, desen tehnic etc. „Ziua învățămîntului în producție" înarmează pe elevi cu cunoștințele elementare de bază necesare muncii în industrie sau agricultură.

Pedagogii, parte integrantă din frontul oamenilor muncii care construiesc socialismul în R. D. Germană muncesc cu rîvnă pentru traducerea în viață a nobilei sarcini de creștere a unui tineret nou, viitor constructor al socialismului.

Cu prilejul marii sărbători a poporului german oamenii muncii din țara noastră urează oamenilor muncii din R. D. Germană noi succese în muncă. Pedagogii români trimit colegilor lor din Republica Democrată Germană salutul lor fierbinte, urîndu-le muncă spornică în educarea tinerei generații.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii. Abonamentele la „Gazeta Învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,60 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI. Nr. 535 — Vineri 16 octombrie 1959 — 8 pagini 25 bani

IN LUNA MARII PRIETENII

Pe ecran se perindă rînd pe rînd imagini din timpul ocupației fasciste. Intr-un orășel din Bielorusia Sovietică, hitleriștii și uneltele lor vor să prindă ca ostatecă pe fetița comandantului detașamentului de partizani aflată în grija unui bătrîn pădurar și a nepotului acestuia, Ianka. Lupta este inegală. Bătrînul cade. Micuța Lena a rămas numai cu Ianka, un copil și el. Un copil însă așa cum sînt mulți copii sovietici. El știe că trebuie să apere cu îndîrjire viața Lenei. E greu de luptat, dar mintea sa ageră, sprijinul pe care-l primește din partea oamenilor sovietici, ura sa împotriva dușmanului și credința în victorie îl ajută să învingă.

Cu atenția încordată sala urmărește peripețiile eroilor. Și iată că o întîmplare neprevăzută face ca cei doi copii să fie descoperiți de către un agent hitlerist, într-o casă unde micuța Lena primește îngrijirile medicale de care avea nevoie. Momentul este hotărîtor. Cu o iuțeală fulgerătoare, cu un curaj nemaiîntîlnit, Ianka trage covorul de sub picioarele agentului hitlerist. Acesta este doborît și imobilizat.

Sala izbucnește în aplauze. Pe fețele tuturor se citește bucuria izbînzii. E o participare deplină la cele ce se întîmplă pe ecran. Și sala aplaudă...

Pe sub nasul hitleriștilor Ianka și Lena, ascunși în două coșuri cu mere, reușesc să fugă. Sala aplaudă...

Partizanii, în frunte cu tatăl Lenei, ies biruitori. Sala aplaudă...

De puține ori am auzit aplaudîndu-se la cinematograf. Eram de data aceasta, însă, într-o sală plină de copii, vizionînd împreună cu ei filmul sovietic „Pentru 100.000 de mărci". Ca întotdeauna, copiii își manifestau spontan sentimentele.

...S-a terminat filmul. Prietenii se căutau în sală cu ochii și de la depărtare își schimbau primele impresii.

— Ce uniți, ce solidari sînt copiii sovietici!

— Și cît de viteji...

Erau primele discuții, care aveau să continue acasă, la școală. Discuții despre înaltul spirit de patriotism al elevilor sovietici, despre copiii crescuți de școala și familia sovietică.

M. L.

Luna prieteniei romîno-sovietice este sărbătorită de elevii și cadrele didactice din Cluj cu un deosebit entuziasm. Zilele trecute, la Școala medie „Mihail Eminescu" un număr de peste 300 de elevi și cadre didactice au ascultat cu mult interes expunerea, însoțită de proiecții la epidiascop, a profesoarei Antoaneta Crăciun care a vizitat recent Uniunea Sovietică. O impresie deosebită a produs asupra elevilor descrierea universității „Lomonosov" și a bibliotecii acesteia, care cuprinde 5 milioane de volume. Profesoara le-a vorbit elevilor și despre vizita sa în cartierele noi, construite în sud-vestul Moscovei. Fiecare cvartal de 400 de apartamente — le-a spus ea — are policlinică, magazine, creșă, cămin și școală elementară, iar pentru cîteva cvartale la un loc există o școală medie. Rețeaua școlilor medii din Moscova a luat o mare dezvoltare. Astăzi există aici peste 700 de școli medii.

La sfîrșitul discuției despre minunata țară a constructorilor comunismului, elevii au cerut profesoarei să le dea adresele școlarilor cu care s-a întîlnit în Uniunea Sovietică.

(Continuare în pag. 7)

Candidatul de partid, maistrul Ștefan Biolan de la Școala profesională de ucenici a uzinelor „23 August", explică elevilor din anul II despre strunjirea de precizie a pistoanelor motorului de 450 C.P.

O PROBLEMĂ MEREU ACTUALĂ

ȘCOLARIZAREA

Extinderea învățămîntului general de la 4 la 7 ani, măsură care contribuie simțitor la ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, se bucură de o atenție tot mai mare din partea organelor locale și a slujitorilor școlii. Regiuni care în anul trecut erau codașe în ceea ce privește procentul de cuprindere în clasa a V-a au reușit în acest an, datorită eforturilor depuse de către organele de partid, de sfaturile populare și de cadrele didactice, să facă progrese vizibile. Pot fi citate în această privință regiunile Bacău și București, care de la 75% în anul școlar trecut, au ajuns în acest an școlar să cuprindă în clasa a V-a 90% și respectiv 89% din absolvenții clasei a IV-a. Acest lucru a fost posibil datorită faptului că generalizarea învățămîntului de 7 ani a stat în centrul atenției organelor locale din regiunile respective, care au antrenat în munca de pregătire a anului școlar un larg activ obștesc.

Progrese simțitoare s-au făcut în ceea ce privește școlarizarea elevilor în clasa a V-a și în celelalte regiuni ale țării, în majoritatea acestora realizîndu-se o cuprindere de peste 90% a absolvenților clasei a IV-a. Astfel, după unele situații preliminare, în regiunea Timișoara, procentul de cuprindere în clasa a V-a este de circa 97%, în regiunea Pitești de peste 92%, în regiunile Hunedoara și Constanța de aproape 92%.

Aceste rezultate confirmă că există toate posibilitățile pentru ca în anul școlar următor să fie cuprinși în clasa a V-a cel puțin 90% din absolvenții clasei a IV-a din întreaga țară, așa cum prevăd documentele Congresului al II-lea al P.M.R. Această sarcină nu se va putea realiza însă fără continuarea și sporirea eforturilor.

Mai sînt încă regiuni, raioane sau localități în care procentul de cuprindere în clasa a V-a nu depășește nici măcar media realizată pe țară în anul școlar trecut. Un exemplu în această privință îl oferă regiunea Baia Mare, care a cuprins în clasa a V-a numai aproximativ 83% din absolvenții clasei a IV-a, sau raioanele Brănești, Lehliu, Oltenița, Snagov, Drăgănești-Olt, Rîmnicu Vîlcea, Tg. Ocna, Piatra Neamț, Tg. Neamț și altele, care se găsesc mult în urma celorlalte raioane din regiunile respective. Și mai grăitor este exemplul unor raioane din regiunea Ploești, care n-au realizat nici măcar sarcinile de plan pe care și le-au propus, cu toate că aceste sarcini sînt mult inferioare realizărilor din alte regiuni și raioane și posibilităților create. Așa, de pildă, raionul Beceni și-a propus să cuprindă în clasa a V-a 71,8% din absolvenții clasei a IV-a, dar a realizat numai 64% în primele săptămîni ale anului școlar. Într-o situație similară se găsesc și raioanele Cislău, Cricov și altele. Nu mai vorbim de orașul Timișoara, unde, deși învățămîntul de 7 ani este obligatoriu încă de acum 4 ani, există un număr de copii care nu-și mai continuă studiile în clasele V–VII.

Într-o serie de raioane mai sînt și școli care n-au cuprins nici în clasele I–IV pe absolut toți copiii de vîrstă școlară.

Se impune ca școlile, în colaborare cu organele interesate și organizațiile obștești, să ia deîndată măsuri pentru aducerea la școală a tuturor copiilor neșcolarizați în clasele I–IV sau necuprinși în clasa a V-a. Fără îndoială că și organele de învățămînt trebuie să aibă o evidență a acestor copii, să controleze pe teren felul cum s-a rezolvat aducerea lor la școală și, împreună cu organele locale, să organizeze acțiuni comune acolo unde mai există încă greutăți.

Totodată trebuie să se acorde multă grijă menținerii la cursuri a celor înscriși, pînă la absolvirea școlii de 7 ani. În anul școlar trecut — ca de altfel și în primele săptămîni ale acestui an școlar — s-au manifestat o serie de deficiențe în această privință. Lipsa de perseverență a unor cadre didactice, lipsa de grijă din partea anumitor organe locale a făcut, de pildă, în anul trecut ca procentul absolvenților a patru clase cuprinși în clasa a V-a să scadă de la 85,6% cît era în primele zile de școală, la 79,2% la sfîrșitul anului școlar. Pierderi mai însemnate de elevi s-au înregistrat în regiunile Baia Mare, Galați, Cluj, Suceava. La aceasta se adaugă faptul că o parte dintre elevii care au frecventat școala în anul trecut au rămas repetenți și n-au mai fost aduși la cursuri în acest an sau, deși au promovat clasa, n-au mai fost înscriși în clasele următoare. Pe lîngă menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși este necesar, deci, să se asigure și o frecvență bună a acestora, pentru că numai așa ei își vor putea însuși cunoștințele prevăzute în programele de învățămînt și promova clasa. Se observă însă că unele școli, raioane și regiuni și-au concentrat atenția numai asupra înscrierii în clasa a V-a a unui număr cît mai mare de absolvenți a patru clase, scăpînd din vedere faptul că aceștia trebuie să și frecventeze școala cu regularitate. Așa se face că în raioanele Sighet, Tg. Lăpuș, Cehul Silvaniei (din regiunea Baia Mare) frecvența în clasele V–VII este doar de 85–90%. O frecvență slabă se întîlnește și la școlile din Mînăstirea Cașin și Gropile, (raionul Tg. Ocna) sau Stanița (raionul Roman), unde frecventează regulat numai 63% din elevii înscriși în clasa a V-a. Cum este posibil ca la școala de 7 ani din Bosanci (raionul Suceava) să frecventeze numai 60 de elevi din cei 116 înscriși în clasa a V-a, iar la școala din Bănești (același raion) 70 din cei 114 înscriși, în timp ce la școli apropiate, ca cele din Dănilă, Moara, Stroești, există o frecvență foarte bună? În nici un caz această situație nu poate fi pusă pe seama unor cauze obiective. Lucrul acesta trebuie să dea de gîndit cadrelor didactice și sfaturilor populare.

Este necesar ca în această perioadă să se intensifice munca în rîndurile părinților, pentru ca ei să fie convinși că, prin trimiterea la școală a copiilor lor, vin în primul rînd în sprijinul acestora.

C. MINCĂ

ÎNVĂȚĂMÎNTUL cel mai înaintat

În perioada desfășurării planului septenal sovietic, deschisă de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., viața prezintă noi aspecte, de care școala legată de popor trebuie să țină seama.

Pe primul plan al activității întregului popor sovietic în această perioadă stă crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, într-o primă etapă care urmărește întrecerea nivelului de producție al S.U.A. pe cap de locuitor. Acesta fiind sensul nou al vieții de care trebuie să fie legată școala sovietică, s-a socotit necesar ca școala medie, cea tehnică și profesională, precum și cea superioară să aibă un rol mult mai activ în munca constructivă a poporului sovietic.

Cu o astfel de orientare generală, învățământul sovietic a fost structurat prin Legea privind întărirea legăturii școlii cu viața, în două etape: școala medie și școala superioară.

Școala medie de masă are două cicluri: un ciclu obligatoriu, denumit școala medie incompletă de 8 ani de cultură generală și politehnică, și al doilea ciclu, denumit școala medie completă de 3 ani, neobligatoriu și care îmbracă mai multe forme: școlile medii serale, școlile medii politehnice, școlile medii tehnice profesionale și alte școli medii speciale.

Ciclul obligatoriu, școala medie incompletă de 8 ani, trebuie să dea elevilor baze temeinice în domeniul cunoștințelor de cultură generală, să realizeze educația morală, fizică și estetică a copiilor și educația prin muncă prin antrenarea lor pe o scară largă la munca folositoare societății, în forme accesibile vîrstei lor. Școala de 8 ani va asigura un nivel mult mai ridicat de cunoștințe decît școala de 7 ani, întrucît dispune de mult mai mult timp de studiu. Se adaugă 1.015 ore de învățămînt.

Bazele educației prin muncă a elevilor sînt puse chiar de conținutul obiectelor de cultură generală. Elevii vor primi un număr mai mare de cunoștințe la matematică, acordîndu-se o atenție deosebită tehnicii calculului și problemelor practice. Cursul de fizică conține un vast material aplicativ și constituie baza teoretică pentru studiul mașinilor și al electrotehnicii. Științele naturale cuprind un sistem închegat de cunoștințe despre plante, animale, organismul omului, despre dezvoltarea lumii organice, folosindu-se lucrările practice de laborator și excursiile. În planul de învățămînt al școlii de 8 ani se mărește timpul pentru studiul unei limbi străine și se schimbă scopul predării, urmărindu-se însușirea practică a limbii prin deprinderi de vorbire. Orizontul studiului geografiei se va lărgi; se vor adăuga și noțiuni de geografie economică. Se intensifică educația estetică. Desenul se va preda la clasele I—VII — desen artistic și desen tehnic: schițe, modele, lucrări grafice, descifrarea desenelor tehnice. Muzica și cîntul se vor preda de la clasa I-a pînă la clasa a VIII-a, prin urmare cu doi ani mai mult decît în vechiul program. Un loc important îl vor avea diferitele forme de educație fizică.

Principala deosebire dintre școala de 8 ani și cea de 7 ani, însă, este introducerea în învățămînt a unui obiect nou, *munca*, prin care se face în mod organizat și consecvent pregătirea psihologică și practică a elevilor pentru muncă. Instruirea și educarea prin muncă a elevilor începe din primele clase și continuă în tot timpul celor 8 ani. Scopul acestei educații este pregătirea elevilor pentru o muncă utilă societății.

Începînd din clasa a III-a elementară și ținîndu-se seama de puterea elevilor, aceștia vor fi ocupați 2 ore pe săptămînă cu autodeservirea: îngrijirea claselor și a curților școlare, reparatul mobilei și al materialelor didactice, munca în bufetele și cantinele școlare, deservirea bibliotecilor școlare. Tot în aceste ore, elevii din clasele I—IV ale școlilor elementare capătă deprinderi de lucru manual: împletituri, țesături, lucrări simple de tîmplărie.

În clasele V—VII, activitatea practică e mai dezvoltată. Elevii din aceste clase capătă deprinderi de a executa lucrări de lăcătușărie și asamblare, își însușesc metodele elementare de prelucrare a diferitelor materiale cu ajutorul sculelor manuale și al strungurilor, cunosc părțile mașinilor și cele mai tipice mecanisme, fac lucrări elementare de electromontaj. În munca agricolă a elevilor intră creșterea legumelor, a plantelor de cîmp, a pomilor fructiferi, îngrijirea animalelor domestice.

Pentru fete se prevede o serie de munci de gospodărie: îngrijirea locuinței, a hainelor și a încălțămintei, croitorie, artă culinară.

Munca în școală va exercita o uriașă influență asupra ținutei morale a elevilor, asupra educării tineretului în spiritul patriotismului și, în același timp, va crea premisele pentru intrarea lor în producție, pentru însușirea cu succes a diferitelor profesiuni.

Școala medie reprezintă a doua etapă a învățămîntului general. Ea este organizată în mai multe tipuri de școli: școala medie politehnică de cultură generală cu instruire în producție, școala medie serală (pe schimburi) de cultură generală cu clasele IX—X—XI, școli medii tehnice și speciale și, în sfîrșit, școli tehnico-profesionale.

În primul tip de școală — școala medie politehnică de cultură generală cu instruire în producție — se dă tineretului care a absolvit școala de 8 ani instruirea medie generală și politehnică, precum și pregătirea profesională pentru unul din sectoarele economiei naționale și culturii, legîndu-se învățămîntul de muncă productivă social-utilă a elevilor.

Nivelul învățămîntului mediu crește. Noile programe de matematică, de fizică, chimie și biologie au în vedere nivelul actual al dezvoltării științei și tehnicii. În cursul de fizică se lărgește studiul prin cuprinderea unor probleme ca: fizica atomului, ultrasunetele, semiconductorii, proprietățile fizice ale maselor plastice și utilizarea lor în tehnică. La chimie elevii fac cunoștință cu particularitățile polimerilor, clasificarea lor și metodele active de sinteză. O mare atenție este acordată studierii maselor plastice, fibrelor artificiale și sintetice, cauciucurilor și celor mai tipice procese ale producției lor industriale. Cursul de biologie se leagă strîns de problemele agriculturii și de cele mai noi realizări ale agronomiei și zootehniei. Se introduce un studiu nou și mai vast în comparație cu bazele darwinismului, cursul privitor la bazele biologiei generale, care asigură pregătirea teoretică a elevilor pentru munca în agricultură.

În școala medie politehnică cu instruire în producție se realizează și îmbinarea instruirii cu munca productivă. Elevii se includ în viața activă de producție a fabricilor, uzinelor și colhozurilor. Începînd din clasa a IX-a, elevii vor lucra sistematic cîte două zile pe săptămînă în producție. Avîndu-se în vedere particularitățile producției, aceste două zile pe săptămînă pot fi concentrate în una sau cîteva perioade în cursul anului. Instruirea în producție va fi condusă de inginerii, tehnicienii sau muncitorii calificați din întreprindere. Intrînd în viața întreprinderilor, într-un colectiv muncitoresc, elevii vor simți atmosfera reală de producție și vor înțelege valoarea muncii și disciplina ei.

În agricultură, în școala medie sătească, elevii vor studia discipline comune pentru toate specialitățile — bazele culturii plantelor, bazele creșterii vitelor, construcția de mașini agricole și electrotehnice, organizarea producției — precum și obiecte speciale, care asigură pregătirea de tractoriști, mașiniști, legumicultori, viticultori etc.

Al doilea tip de școli, școlile medii serale (pe schimburi) de cultură generală, dau instruire medie tineretului muncitoresc sau sătesc care a absolvit școala de 8 ani, a intrat în producție și manifestă dorința de a-și continua studiile pentru a intra în învățămîntul superior. Prin acest tip de școală cercul celor care vor absolvi școala medie se lărgește mult. Întrucît marea majoritate a absolvenților învățămîntului de 8 ani intră în producție, acest tip de școală va deveni mijlocul cel mai răspîndit de continuare a studiilor în școala medie.

Școala poartă numele „pe schimburi" pentru că marile întreprinderi pot organiza cursurile în două schimburi (ziua și seara), iar în școlile destinate colhozurilor și muncitorilor din sovhozuri sau în școlile din flota fluvială și maritimă, cursurile pot fi sezoniere.

Studierea obiectelor de cultură generală, politehnice și speciale în aceste școli se sprijină pe experiența din producție a elevilor și le facilitează ridicarea activității social-politice și productive.

Un al treilea tip de școli îl constituie acelea denumite școli medii tehnice și speciale, unde elevii capătă cunoștințe de cultură generală, profesia de muncitor calificat și specialitatea de tehnician în industrie, în agricultură, în institutii cultural-educative, institutii pentru ocrotirea sănătății publice sau pentru organizatori de producție. La unele din aceste școli se poate intra după absolvirea școlii medii complete.

O atenție deosebită se acordă școlilor speciale pentru elevii cu înclinații bine constatate pentru arte și unele discipline din domeniul științelor naturii. În aceste școli, întrucît înclinațiile pot fi semnalate la vîrste destul de mici (de pildă la arte) termenele de instruire pot să fie scurtate. Materiile de specialitate vor fi mai amplu dezvoltate, iar celelalte se vor reduce la strictul necesar.

Școlile profesionale actuale vor fi reorganizate și vor deveni școli tehnico-profesionale de zi și serale cu o durată de pregătire de la 1 an pînă la 5 ani, iar cele sătești cu o durată de la 1 an pînă la 2 ani. Aceste școli tehnico-profesionale se specializează pe ramuri de producție și-și desfășoară munca instructiv-educativă pe baza participării active și sistematice a tineretului la munca productivă din întreprinderi, șantiere de construcții, colhozuri și sovhozuri. În locul echipamentului gratuit, al hranei gratuite, în aceste școli se introduce sistemul de salarizare a elevilor pentru munca efectuată.

Întreținerea completă de către stat se acordă elevilor orfani, elevilor din casele de copii, precum și elevilor din familiile cu mai mulți copii. Colhozurile alocă toate mijloacele necesare pentru instruirea tineretului colhoznic în școlile tehnico-profesionale.

Se recomandă și la acest învățămînt ca tineretul să nu fie scos din producție și să frecventeze cursurile serale și fără frecvență.

O sarcină de cinste a școlii de cultură generală continuă să rămînă asigurarea învățămîntului superior cu elemente bine pregătite. Bineînțeles că nu este singura sarcină. Indiferent unde s-ar angaja absolventul unei școli de 8 ani, el va putea, dacă este harnic și capabil, să-și continue studiile în școlile medii mai sus menționate și să termine un institut de învățămînt superior.

De la început s-a stabilit că munca din școli nu trebuie să fie subordonată scopului didactic. Nu un studiu al muncii, o teorie despre muncă, ci muncă efectivă. Bineînțeles că învățătura, studiul se desfășoară concomitent cu munca și amîndouă sînt strîns legate între ele. Planurile școlilor din acest punct de vedere variază: unele au adoptat sistemul de 3 zile studiu și 3 zile muncă, altele 4 zile studiu și 2 zile muncă și, în sfîrșit, alte 5 zile studiu și o zi muncă.

Munca în producție se desfășoară în întreprinderi sau în atelierul școlii, producția intrînd totuși în planul întreprinderii. Elevii trebuie să facă în prealabil 6 ore de inițiere de securitate și protecție a muncii cu ingineri din fabrică și nu pot intra în fabrică fără acest curs.

La clasele V—VII munca nu este remunerată. Ceea ce se obține se dă în folosul școlii. În învățămîntul mediu munca în producție îi pregătește pe elevi pentru stăpînirea unei specialități, îi învață să lucreze după normă.

Elevii sînt încadrați în organizația comsomolistă din întreprindere și participă la activitatea politică, culturală și obștească, comportîndu-se ca niște muncitori. După calificare, ei primesc insigna întreprinderii, iar în urma diferitelor forme de întrecere între elevi li se conferă acestora și titlul de evidențiat al muncii comuniste. Fruntașii muncii în fabrică sînt afișați la școală, iar cei din școli la fabrici.

Oamenii muncii din școlile patriei noastre socialiste studiază cu interes bogata și înaintata experiență a Uniunii Sovietice în pregătirea tineretului școlar, pentru că ea corespunde întru totul concepției de viață care stă la baza existenței noastre umane și sociale. Să folosim larg această experiență, să dăm muncii din școală un conținut realist și bogat, pentru ca sarcinile mari de construire a viitorului să poată fi duse la bun capăt de oameni vrednici de ele, oameni pe care îi vom pregăti noi.

PETRE DRAGOIESCU
președinte al Consiliului superior al școlilor

Ați auzit cu cîtă mîndrie spun copiii sovietici: „Am lucrat la strung"?

Activităţi practice la clasele I-IV

Mi-am pus adeseori problema stabilirii unui conţinut cît mai just, cît mai adecvat al lecţiilor de lucru manual. M-am preocupat îndeosebi de felul cum trebuie să aleg tematica activităţilor practice aşa încît să fie în strînsă legătură cu programa de învăţămînt, să precizez timpul cînd se vor desfăşura aceste activităţi, să stabilesc deprinderile de muncă pe care le pot căpăta elevii şi să urmăresc în ce măsură activităţile practice duc la o mai bună însuşire a cunoştinţelor. Pentru a rezolva aceste probleme am studiat şi indicaţiile unui specialist sovietic, A. G. Rozanov, publicate în lucrarea „Rolul muncii în învăţămîntul politehnic" (E.S.D.P., 1956).

Am ajuns la concluzia că nu trebuie să căutăm neapărat ca activităţile practice care se organizează în clasele I—IV să constituie o aplicare a unor cunoştinţe teoretice, deoarece am ajunge la situaţii artificiale. Se pot efectua, în cadrul orelor de îndeletniciri practice, şi lucrări care nu au o legătură directă cu conţinutul lecţiilor, dar care au o foarte mare importanţă din punct de vedere al formării deprinderilor generale de muncă.

Experienţa mi-a arătat că activităţile practice nu trebuie să se reducă numai la orele rezervate lor în mod special. Asemenea activităţi pot fi organizate cu succes şi în cadrul altor obiecte de învăţămînt. La clasa a II-a mai puţin, la clasele a III-a şi a IV-a mai mult, se pot efectua lucrări practice în orele de ştiinţele naturii, aritmetică, geografie şi chiar limba română. Lecţiile în care se foloseşte metoda lucrărilor practice vor avea, bineînţeles, o anumită structură specifică. In munca mea am folosit următoarea schemă: a) pregătirea — care constă dintr-o expunere sau conversaţie în legătură cu subiectul respectiv; b) indicaţii asupra lucrării practice şi organizarea pentru lucru; c) efectuarea lucrării; d) concluzii cuprinzînd fixarea cunoştinţelor căpătate şi aprecieri asupra lucrării.

In ceea ce priveşte deprinderile de muncă pe care le pot căpăta elevii am avut în vedere o gradaţie a lor începînd cu formarea abilităţii mîinii de a ţine şi a mînui unelte simple şi terminînd cu însuşirea deprinderilor de a efectua un sistem complex de operaţii, cum ar fi de pildă acelea legate de cultivarea şi îngrijirea anumitor plante sau de creşterea unor animale mici.

Pentru elevii din mediul sătesc muncile cu caracter agricol nu constituie o noutate, întrucît majoritatea le cunosc din gospodăria părintească. Ca să le stimulăm interesul pentru lucrările practice cu caracter agricol este necesar ca aceste lucrări să aducă un element nou. Acest element se realizează prin cunoştinţele ştiinţifice pe care le comunicăm elevilor (ţinînd bineînţeles seama de nivelul lor de înţelegere) şi prin modul de organizare a muncii. De pildă, plivitul nu constituie o noutate pentru elevii din şcolile sătesti. Cînd am executat însă această lucrare la şcoală am întocmit o planşă cu buruieni recoltate la aceeaşi dată. Comparînd dezvoltarea rădăcinilor elevii au putut să înţeleagă de ce diferite buruieni sînt mai rezistente la secetă. De asemenea, cînd s-au curăţat pomii de omizi am întocmit o planşă privitoare la dezvoltarea omizilor.

Am constatat că activităţile practice nu numai că duc la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, dar constituie şi un foarte bun mijloc pentru a le facilita înţelegerea cunoştinţelor predate. Elevii devin mai vioi, manifestă mai mult interes şi înţeleg cu mai multă uşurinţă atunci cînd li se demonstrează folosul practic al diferitelor cunoştinţe. Lucrările practice mi-au fost de un mare folos în procesul de formare a noţiunilor, în fixarea genului proxim şi a diferenţei specifice, în special la clasele I-a şi a II-a. De asemenea, trebuie subliniată deosebita lor importanţă educativă în formarea unei atitudini juste faţă de muncă, în dezvoltarea spiritului de într-ajutorare tovărăşească, pentru întărirea colectivului de elevi.

Inv. GH. SIRETEANU
comuna Şipote, raionul Hîrlău

Comisia metodică a diriginţilor şi-a întocmit planul de lucru

In planul de perspectivă al comisiei metodice a diriginţilor de la Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" din Craiova sînt prevăzute o seamă de obiective importante.

Astfel, se prevede organizarea pe scară mai largă a schimbului de experienţă între diriginţi. Schimbul de experienţă va avea loc îndeosebi pe următoarele probleme: orientarea profesională a elevilor, educarea în spirit colectiv, organizarea timpului liber al elevilor. Dezvoltarea orizontului ştiinţific şi cultural al elevilor, ca şi a capacităţii lor de muncă independentă va sta, de asemenea, în atenţia comisiei metodice din şcoală. Aceste probleme vor fi urmărite de diriginţi în tot timpul anului, iar la sfîrşitul fiecărui trimestru ei vor întocmi dări de seamă asupra lor. Pe baza dărilor de seamă comisia metodică va trage concluziile corespunzătoare pentru munca educativă în trimestrul următor.

Schimbul de experienţă între diriginţi va lua şi o altă formă. In fiecare trimestru comisia va organiza asistenţe ale diriginţilor la orele educative — în special la acele ore care au un conţinut mai complex, a căror organizare şi metodică cer o pregătire minuţioasă şi pricepere din partea diriginţilor. Se vor efectua, bunăoară, asistenţe la orele educative în care au loc discuţii pe teme etice, la orele în care se analizează situaţia la învăţătură şi comportarea elevilor etc.

Trimestrial, comisia metodică va organiza cîte o şedinţă pentru dezbaterea diverselor probleme ce privesc activitatea educativă din şcoală. S-a propus ca în cadrul acestor şedinţe să se ia în discuţie, spre pildă, probleme legate de munca dirigintelui pentru educarea patriotică a elevilor, pentru cunoaşterea elevilor şi tratarea lor individuală etc.

Acestea sînt doar cîteva dintre obiectivele pe care comisia metodică de la Şcoala medie „Fraţii Buzeşti" le va urmări în acest an spre a veni în sprijinul bunei desfăşurări a muncii educative a diriginţilor. Sfera de preocupări a comisiei se va îmbogăţi pe parcurs cu noi probleme, pe care le va impune realitatea şcolii.

I. D.

Dirigintă la o clasă „rea"

„In multe şcoli există cîte o clasă căreia, de cîte ori este pomenită, i se alătură neapărat adjectivul „rea". O asemenea „clasă rea" constituie un obiect de permanentă discuţie, aproape sperietoarea şcolii. Ea figurează des pe ordinea de zi a consiliului pedagogic, iar diriginţele ei e compătimit de colegi.

Despre o asemenea „clasă rea" a discutat unul din redactorii gazetei noastre cu tovarăşa Irina Deutsch, dirigintă la o şcoală din Oradea. Iată ce a povestit aceasta.

— Anul trecut am fost numită dirigintă la clasa a VIII-a „B". Erau aici elevi proveniţi de la vreo 12 şcoli de 7 ani, din oraş şi din satele regiunii. Nu cunoşteam dinainte pe nici unul din ei. Colegii au început curînd să-mi aducă la cunoştinţă că în clasa mea sînt elevi nedisciplinaţi, leneşi, că e un chin să ţii o lecţie cu ei. In catalog, pe zi ce trecea, se înmulţeau notele rele. Un timp oarecare m-am situat pe poziţia observatorului: am căutat să-i cunosc pe elevi şi, pe cît era posibil, să înlătur repetarea cazurilor mai grave de indisciplină. Clasa era atît de eterogenă, încît orice încercare părea sortită eşecului.

Am început prin sarcini organizatorice mărunte privind gospodărirea clasei. Am căutat să fiu cît mai des cu elevii, între elevi. După o bucată de vreme le-am propus să-şi aleagă o lozincă, în spiritul căreia să muncească pînă la examenul de maturitate. Nu m-am aşteptat la prea mult în legătură cu aceasta şi de aceea m-am bucurat cu atît mai mult cînd am constatat că s-au gîndit la lozinci frumoase. Pînă la urmă au ales următoarele: „Invinge greutăţile şi iubeşte viaţa" şi „Ştiinţa poate fi cucerită numai prin muncă perseverentă". Aceasta a fost prima ocazie cînd am simţit că elevii mei acţionează în vederea unui scop comun.

Am folosit orice prilej pentru a-i atrage în munca comună, pentru a-i face să înţeleagă ce este onoarea clasei, demnitatea clasei. E adevărat că la început am putut face aceasta doar pe baza unor exemple negative. S-a întîmplat o dată că cineva a aruncat un măr putred în clasă şi peretele s-a pătat. Cînd am observat asta, n-am întrebat cine a făcut-o, ci am spus: peretele trebuie să redevină curat, toată clasa răspunde de aceasta. Elevii au zugrăvit peretele. De atunci nu s-a mai întîmplat vreo faptă asemănătoare. Mai mult: curînd au pus pe uşă un afiş: „Vă rugăm să vă ştergeţi picioarele". Iar după cîteva luni au obţinut locul al doilea la concursul de curăţenie pe şcoală.

Intre timp am reuşit să-i cunosc pe fiecare în parte. Erau printre ei vreo cîţiva care bravau, care „făceau pe grozavii", desconsiderau învăţătura şi dădeau tonul în acţiuni de indisciplină. Acestora am căutat să le înlătur popularitatea. Am auzit într-un rînd că unul dintre ei a folosit cuvinte urîte în clasă. La următoarea oră de diriginţie am provocat o discuţie despre felul de a vorbi ca o formă de exteriorizare a gîndirii şi caracterului omului. Altă dată am aflat că un băiat s-a purtat brutal cu o fată. Atunci am vorbit în clasă, cu elevii, despre respectul pentru femeie — pentru mamă, pentru soră, pentru tovarăşa de învăţătură sau de muncă. Elevii au tras concluziile. Incetul cu încetul, cei mai mulţi şi-au pierdut interesul faţă de asemenea „acte de bravură".

Au fost şi cazuri asupra cărora nu am putut trece atît de uşor, ci a trebuit să organizez convorbiri între patru ochi. Aceasta s-a întîmplat mai ales cu elevii mai sensibili, unde influenţa personală părea că dă rezultate mai bune.

In lupta împotriva indisciplinei am avut şi ajutorul părinţilor. Am cerut acest sprijin cu fermitate, referindu-mă la răspunderea noastră comună şi la însemnătatea exemplului personal al celor mari. Am căutat să-i conving pe părinţi că trebuie să-şi judece copilul tot atît de obiectiv ca şi şcoala. Greşelile şi neglijenţele copiilor le-am pus în aceeaşi măsură şi în seama lipsei de răspundere a părinţilor. De aceea m-am adresat şi părinţilor cu multă hotărîre. La început unii părinţi au considerat că am cerinţe exagerate. Atunci cînd am atras unei mame atenţia asupra faptului că îngăduie fiicei sale să citească cărţi necorespunzătoare, a respins cu indignare aprecierea pe care am făcut-o asupra metodelor ei educative. Mai tîrziu, însă, şi-a dat seama că am avut dreptate şi s-a obişnuit să-mi ceară sfatul.

A trebuit să lupt mult şi pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură. In primul trimestru au căzut peste 50 la sută din elevi. Clasa a VIII-a „B" era printre ultimele din şcoală. Am asistat la lecţii, i-am observat pe elevi, i-am întrebat cum obişnuiesc să înveţe acasă. Săptămîni de-a rîndul am inclus în cadrul orelor educative sfaturi despre felul cum trebuie să folosească manualul, să ia notiţe. Le-am dat multe exemple despre învingerea greutăţilor, pentru a le întări voinţa, curajul, perseverenţa.

Anul acesta — cînd elevii mei sînt în clasa a IX-a — continui munca începută. Comparînd-o cu cea de anul trecut pot spune că este mult mai uşoară, deşi o parte din greutăţile din anul trecut, sub altă formă, mai există şi azi. Acum elevii sînt însă mult mai disciplinaţi. Anul trecut au fost în clasa noastră trei repetenţi. La începutul acestui an şcolar ne-am propus să nu mai avem nici un repetent — şi cred că vom izbuti.

Consider că ceea ce am obţinut în clasa mea — în „clasa rea" — este doar un început. Dar pe baza aceasta se poate construi mai departe. Este ceea ce mă străduiesc să fac.

Elevii interni de la Şcoala elementară din comuna Prejmer, regiunea Stalin, poartă multă grijă internatului lor. Iată-i în timpul liber reparînd o uşă.

Pentru o exprimare corectă

Limba este învelișul material al gîndirii, un instrument de comunicare între oameni. In orice loc de muncă și în orice împrejurare trebuie să se întrebuințeze o limbă corectă. Se observă însă că unii elevi se exprimă mai corect în orele și în lucrările de limba română și mai puțin corect la celelalte obiecte. Faptul acesta oglindește, pe de o parte, lipsa de temeinicie a cunoștințelor lor, dar pe de altă parte și dezinteresul pe care-l manifestă unele cadre didactice de alte specialități pentru felul cum vorbesc și cum scriu elevii.

Ținînd seama de marea importanță pe care o are studiul limbii române în școală, profesorilor de limba română le revine sarcina de mare răspundere de a-i deprinde pe elevi cu folosirea corectă a limbii literare, de a le stimula interesul pentru studiul ei, de a face să crească dragostea lor față de limba maternă, față de patrie și popor. Este o datorie patriotică a cadrelor didactice de a-i ajuta pe elevi să-și însușească în mod sistematic și temeinic cunoștințele de limba română și deprinderile de exprimare corectă, care le sînt necesare atît acum, în școală, pentru studiul celorlalte discipline, după cum le vor fi necesare și în viitor, pentru a participa activ la diversele forme ale vieții sociale.

In însușirea corectă a limbii române are o deosebită importanță studiul gramaticii, ca temelie a limbii. In clasele V—VII elevii își însușesc principalele cunoștințe de gramatică, menite să le asigure o vorbire corectă, o scriere ortografică. Este nevoie însă de exerciții continue, care să consolideze aceste cunoștințe. De aceea, preocuparea cadrelor didactice pentru însușirea de către elevi a limbii literare trebuie continuată în toate clasele învățămîntului mediu.

Faptul că se mai întîlnesc încă multe greșeli în exprimarea orală și scrisă a unor elevi din ultimele clase ale școlilor medii, precum și în lucrările de la examenul de maturitate arată că este necesar să se acorde mai multă grijă — nu numai din partea profesorilor de română, ci și din partea tuturor cadrelor didactice din școală — pentru consolidarea cunoștințelor de gramatică și a deprinderilor de exprimare clară și corectă ale elevilor.

Indeosebi este necesar să se realizeze acest lucru la lecțiile de literatură, cu prilejul lecturii și al analizei operelor literare. Lucrările scrise trebuie să fie pentru profesori și prilej de a urmări nivelul cunoștințelor de gramatică ale elevilor și deprinderile lor ortografice. In adevăr, lucrările scrise oglindesc în mare măsură nivelul real al cunoștințelor elevilor, grija cu care pregătesc ei aceste lucrări, atenția cu care le scriu. De aceea caietele trebuie corectate regulat, cu grijă și seriozitate. In același timp, cele constatate în lucrări trebuie să fie punctul de plecare pentru măsuri care să înlăture greșelile elevilor, să le consolideze cunoștințele mai slab însușite. Se pot face în acest scop analize gramaticale, exerciții aplicative, dictări etc.

In clasele VIII-X, unde nu se mai predau cunoștințe teoretice de gramatică, orele acordate pentru recapitularea principalelor capitole ale acestei discipline, pentru consolidarea deprinderilor de exprimare corectă orală și scrisă trebuie folosite cu cea mai mare eficacitate. Profesorii trebuie să fie intransigenți față de greșelile ortografice, de punctuație și stilistice ale elevilor și să lupte prin toate mijloacele pentru a-i învăța să folosească în mod conștient cunoștințele de gramatică în exprimarea lor orală și scrisă. Trebuie organizate în acest scop lecții cu caracter variat, care să se refere la capitolele sau problemele mai slab însușite. Rezultatele pozitive ale acestor lecții vor depinde în mare măsură de felul în care profesorii vor ști să aleagă pentru fiecare temă cele mai indicate ortograme — cuvinte și expresii a căror ortografie prezintă dificultăți. Bunăoară, trebuie să se urmărească dacă elevii știu să deosebească anumiți diftongi și triftongi de cuvintele care se pronunță la fel, dar se scriu deosebit: **mie, mi-e, ia, ea, iau, i-au** etc., dacă scriu corect prefixele **în** (înainte de labială — **îm**), **răs, des** (înainte de b, g, l, m, n — **răz, dez**). Se va ține seama că elevii greșesc de multe ori la despărțirea cuvintelor compuse sau derivate (de exemplu scriu **bună-voință, in-egal, nici o dată**, în loc de **bunăvoință, inegal, niciodată**), la despărțirea cuvintelor legate prin linioară (**ducînduse, chemîndul** în loc de **ducîndu-se, chemîndu-l**), la despărțirea cuvintelor terminate în semivocală (**călăre-ți, po-mi** în loc de **că-lă-reți, pomi**) etc. Se poate face o lecție specială pentru recapitularea pluralului substantivelor și adjectivelor, deoarece elevii îl folosesc adesea greșit. De exemplu, ei notează adesea cu un singur semn grafic desinența pluralului și vocala finală a rădăcinii substantivelor cînd această vocală este **i** (scriind poezi, copi, categori), sau articolul enclitic la nominativ — acuzativ plural masculin și desinența pluralului la aceste cazuri (scriind, de exemplu, membri cercului).

Multe greutăți întîmpină elevii în scrierea corectă a genitivului — dativului singular și plural al substantivelor feminine articulate și nearticulate (scriind, de exemplu, a apii, a țărei etc.), sau notează cu un singur semn grafic desinența genitiv — dativului feminin singular și vocala finală a rădăcinii cînd această vocală este i (scriu comedi, a construiri etc.).

Este necesar să se acorde atenție scrierii corecte la plural a terminațiilor substantivelor care au **i** în rădăcină (studiu, istorie etc.), care se scriu cu doi i în formele articulate (studiile, istoriile etc.). Cu prilejul repetării verbului trebuie lămurite unele probleme de ortografie cum sînt scrierea corectă a persoanei I a perfectului simplu al verbelor de conjugarea a IV-a, a terminațiilor mai mult ca perfectului etc. Elevii adaugă adesea în mod greșit un i la forma de infinitiv a verbelor de conjugarea a IV-a. Același fenomen apare adesea la persoana a II-a singular a indicativului prezent, la conjunctivul prezent al verbelor de conjugarea I cu rădăcina în **i**, la imperativul sau conjunctivul prezent al verbului „a fi". La folosirea pronumelui și adjectivului posesiv se întîlnesc confuzii ortografice între forme ca **sa** și **s-a** (elevii scriu, de pildă, cartea **s-a**), sau greșeli de scriere a formelor **noștri** și **voștri** cu doi de i.

Trebuie recapitulate și formele neaccentuate ale pronumelui personal, efectuîndu-se în acest scop numeroase exerciții, pentru ca elevii să-și însușească temeinic ortografia lor. De asemenea, este necesar să se înlăture confuziile ortografice (care provin din confuzii morfologice) între unele forme ca „**cel** mare" și „**ce-l** îngrijorează"; „**cea** mică" și „**ce-a** spus", „**al** meu" și „**a-l** chema", „**ai** mei" și „**a-i** vedea" etc.

In recapitularea sintaxei trebuie să se acorde multă grijă consolidării deprinderilor de punctuație. Este necesar să se insiste asupra regulii care interzice folosirea virgulei între subiect și predicat. O dată cu repetarea complementelor drept și nedrept se va arăta că predicatul nu poate fi despărțit prin virgulă de aceste complemente. De asemenea se va stărui asupra punctuației apoziției dezvoltate.

Pentru a lupta cu eficacitate împotriva greșelilor de exprimare ale elevilor, pentru a-i învăța pe aceștia să folosească cît mai bine limba literară, nu este suficientă numai munca profesorilor de limba română. Problema exprimării corecte a elevilor depășește cadrul unui obiect. Rezolvarea ei este posibilă numai prin conlucrarea tuturor celor care răspund în școală de instruirea și educarea elevilor, printr-un front comun al acestora, printr-o activitate unitară a profesorilor, desfășurată pe baza unor directive elaborate și discutate în consiliile pedagogice. Toți profesorii, indiferent de specialitatea pe care o predau, au datoria să lupte pentru o exprimare literară a elevilor, să le corecteze pronunțarea, scrierea. Nota acordată la oral sau pentru lucrările scrise trebuie să reprezinte pe lîngă nivelul cunoștințelor elevului, și felul cum expune el aceste cunoștințe.

Problema exprimării orale și scrise a elevilor din toate clasele trebuie să preocupe intens cercurile pedagogice și comisiile metodice. Directorii școlilor au datoria să asigure formarea frontului comun al tuturor pedagogilor în privința grijii pentru felul cum vorbesc și cum scriu elevii, să fie mai exigenți față de felul cum se preocupă profesorii de exprimarea corectă a elevilor, să analizeze periodic activitatea desfășurată de ei în acest scop, rezultatele obținute și să ia măsuri pentru continua dezvoltare a exprimării orale și scrise a elevilor.

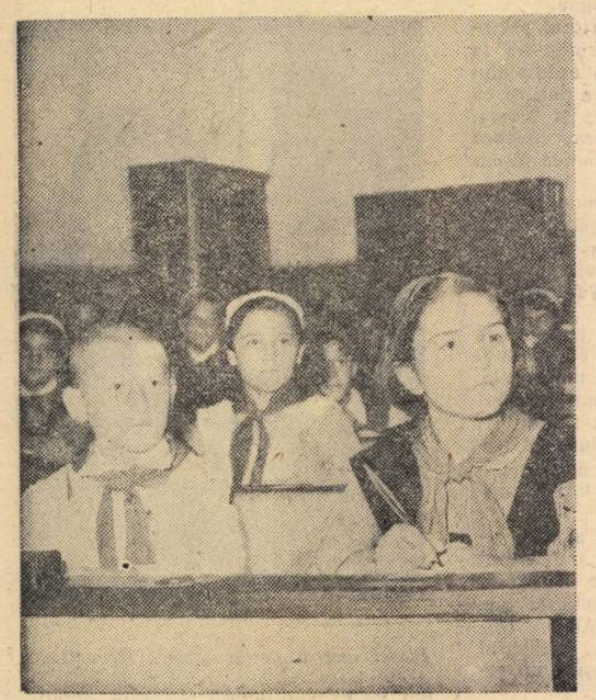

Elevii clasei a IV-a de la Școala elementară nr. 175 din Capitală în timpul unei lecții.

Munca științifică a profesorilor de geografie

Cu prilejul jubileului de 500 de ani al orașului București și al împlinirii a 10 ani de activitate a Societății de științe naturale și geografie din R.P.R., în zilele de 10 și 11 octombrie a.c. a avut loc la București o ședință de comunicări și referate organizată de societate.

Lucrările expuse au reprezentat, în majoritate, primele rezultate ale cercetărilor geografice asupra orașului București, organizate de S.S.N.G. în acest an cu un colectiv de 30 de profesori de geografie din școlile de cultură generală din Capitală. Astfel, au fost prezentate lucrări care tratează probleme de sinteză asupra geologiei, geomorfologiei și economiei orașului București, precum și lucrări privitoare la harta turistică a Capitalei și la istoricul Grădinii botanice din București. O serie de comunicări au privit raioanele orașului București, prezentînd probleme fizico-geografice și economico-geografice ale acestora.

Lucrările sesiunii s-au bucurat de un succes deosebit. Discuțiile au subliniat însemnătatea contribuțiilor aduse prin aceste lucrări la mai buna cunoaștere a geografiei orașului București. La rîndul lor, autorii lucrărilor au arătat că activitatea de cercetare i-a ajutat în mod deosebit la creșterea nivelului pregătirii lor profesionale, la sporirea posibilităților lor de muncă științifică, la antrenarea elevilor în activitatea de cercetare a orizontului local, a regiunii înconjurătoare. Ei și-au luat angajamentul să continue cercetarea începută, în vederea elaborării unui studiu complet asupra geografiei Capitalei patriei noastre.

De ce nu s-a realizat legătura cu practica?

A arăta rostul practic al celor predate la lecții este în învățămîntul nostru o sarcină obligatorie pentru fiecare profesor.

In școlile medii serale, sarcina de a ilustra prin exemple practice aplicațiile cunoștințelor teoretice în producția industrială sau agricolă este mult ușurată datorită faptului că elevii acestor școli — muncitori calificați în diferite meserii — cunosc tehnica, mînuiesc mașini, unelte, aparate și instrumente care în multe cazuri sînt construite sau funcționează după principiile studiate de ei la lecții. Cu atît mai mult profesorii care lucrează în aceste școli trebuie să acorde, la fiecare lecție, o mare importanță legăturii dintre cunoștințele teoretice ce le predau elevilor și aplicațiile practice ale acestora.

Este un lucru firesc. Și totuși, nu toate cadrele didactice țin seama de el.

Am asistat zilele trecute la o lecție de fizică ținută de profesoara F. Marin la clasa a VIII-a „B" de la Școala medie serală „Timpuri Noi" din Capitală. In prima parte a lecției s-au recapitulat cunoștințele generale privitoare la obiectul mecanicii, iar în partea a doua s-au predat noțiuni ca mișcare mecanică, elementele mișcării, spațiu, timp, viteză, clasificarea mișcărilor etc. In nici un moment al lecției nu s-a realizat legătura acestor noțiuni cu practica. In schimb, vorbindu-le elevilor despre relativitatea mișcării și a repausului — acestor elevi, care înainte de a intra la lecție au mînuit strungul, raboteza, au condus un autobus etc. — profesoara le-a exemplificat cele predate cu... deplasarea unei cărți în raport cu banca. De ce oare n-au fost stimulați elevii să vorbească despre mișcările efectuate de diferite părți ale unei mașini în raport cu mașina respectivă, de mașină în raport cu Pămîntul

Multe alte cunoștințe n-au fost exemplificate de loc. Profesoara s-a limitat de pildă la a spune că traiectoria este drumul parcurs de mobil în mișcare și că aceasta poate să fie rectilinie și curbilinie, fără a stimula pe elevi să ilustreze aceste mișcări cu exemple luate din practica lor în producție. Și cîte exemple nu sînt? Strungarul ar fi vorbit de mișcarea piesei în strung, în general de mișcarea părții mobile a strungului, mecanicul auto ar fi vorbit cu siguranță de mișcarea pistonului în corpul de pompă sau de elicea motorului etc.

Mărimi ca spațiu și timp, unitățile de măsură a acestora sînt folosite de mulți elevi muncitori în activitatea lor practică de zi cu zi. Lecția de fizică trebuia să le prilejuiască adîncirea cunoștințelor pe care le au din producție, prin lărgirea orizontului lor teoretic, prin stabilirea legăturii între aceste cunoștințe și munca lor practică. Profesoara le-a vorbit, ce-i drept, despre viteză, viteză medie și viteză momentană, dar a trecut destul de repede peste explicarea acestor noțiuni și nu a ilustrat cu nici un exemplu practic cele predate. Nu-i de mirare că la fixarea cunoștințelor, în ultima parte a lecției, s-a constatat că elevii nu au înțeles aceste noțiuni. O simplă problemă cu date luate din producție ar fi clarificat în mintea elevilor noțiunea de viteză. Pentru ce nu a dat profesoara o astfel de problemă? Bunăoară, pentru ce n-a cerut unui strungar sau unui frezor să vorbească despre viteza de tăiere la strung, să arate de ce depinde aceasta? Fără îndoială că dacă ar fi procedat așa rezultatele lecției ar fi fost cu mult mai bune.

Profesorii care predau la școlile medii serale trebuie să se apropie mai mult de locul de producție al elevilor lor, să lege mai mult cunoștințele ce le transmit elevilor muncitori de activitatea lor în producție.

F. D.

REALITATEA LOCALĂ în predarea cunoştinţelor agricole

Buna desfăşurare a lecţiilor de cunoştinţe agricole în şcolile săteşti de cultură generală ridică în faţa profesorilor care predau aceste cunoştinţe o problemă de cea mai mare însemnătate: necesitatea de a adapta indicaţiile programei şi manualului la realităţile locale. Această adaptare este cerută de caracterul specific al ştiinţei agriculturii, ale cărei legi şi principii generale trebuie aplicate întotdeauna numai în raport cu condiţiile locale. De aceea, profesorii care predau cunoştinţele agricole au datoria să ţină permanent seama de problemele principale ale regiunilor naturale în care elevii vor pune în practică cunoştinţele învăţate în şcoală.

Cum este şi firesc, programa şi manualele de cunoştinţe agricole nu cuprind şi nici nu pot cuprinde reţete fixe pentru variatele şi multiplele cazuri ce se ivesc în practică. La rîndul lor, nici condiţiile locale nu constituie nişte elemente statice, la care sîntem nevoiţi să ne adaptăm pasiv, ci reprezintă complexe de factori în plină desfăşurare şi progres. De aceea, sarcina predării diferenţiate a cunoştinţelor agricole, a legării lor de realitate cere din partea profesorilor o pregătire foarte atentă şi sistematică.

Este foarte important ca profesorii să cunoască poziţia geografică a localităţii sau zonei în care se află şcoala lor. Cunoscînd această poziţie, îşi vor putea da seama de tipul predominant de economie agricolă. Astfel, de exemplu, dacă se află într-o regiune de cîmpie (Bărăgan, Cîmpia Olteniei etc.) sau în Dobrogea, vor şti că au de-a face cu predominanţa culturilor cerealiere. Dacă se află în regiunea de sud a cîmpiei, va fi vorba de specializări agricole în cultura bumbacului sau orezului. In regiunea de dealuri se va da atenţie viticulturii şi pomiculturii (dealurile subcarpatice, de exemplu), sau pomiculturii şi creşterii animalelor (dealurile Maramureşului). In regiunea de munte va fi vorba despre dezvoltarea producţiei păşunilor şi fîneţelor, creşterea oilor şi economia forestieră.

Poziţia geografică ne mai indică şi problemele principale care se pun pentru economia agricolă locală. De exemplu, dacă localitatea în care ne aflăm este aşezată în regiunea Vrancei, a dealurilor Olteniei, a colinelor Moldovei, problema principală pentru producţia agricolă va fi conservarea solului şi combaterea procesului de eroziune; în regiunea cîmpiei de vest se pune problema desecării terenurilor pe mari suprafeţe; în Dobrogea problema principală este lupta împotriva secetei etc. Toate acestea ne arată ce orientare trebuie să dăm lecţiilor de cunoştinţe agricole spre a le încadra în specificul condiţiilor locale.

Morfologia (formele de relief) şi hidrografia (apele de suprafaţă) sînt elemente ale cadrului natural care ne dau alte indicaţii asupra conţinutului temelor ce le vom preda. Un relief ondulat necesită o agrotehnică specifică antierozională, pe cînd relieful plan şi uniform oferă posibilităţi maxime pentru mecanizarea lucrărilor solului. In ceea ce priveşte hidrografia, vom cerceta dacă apele provoacă neajunsuri (inundaţii înmlăştiniri), în ce măsură sînt folosite pentru irigaţii, dacă luncile fertile ale rîurilor sînt valorificate prin culturi intensive etc., astfel ca la predarea cunoştinţelor agricole să dezvoltăm, după caz, fie temele privitoare la problemele de îndiguiri şi desecări, fie cele în legătură cu cultura irigată a plantelor agricole sau cu problemele culturilor intensive de legume şi plante de nutreţ.

Clima este alt factor de caracterizare a unei regiuni naturale şi totodată şi un factor al producţiei agricole. Studiul climei — adică al temperaturii aerului, al vînturilor, al precipitaţiilor atmosferice — este esenţial pentru cunoaşterea condiţiilor locale. Agrotehnica diferenţiată urmăreşte combaterea elementelor climatice nefavorabile producţiei agricole, dintre care seceta este cel mai dăunător. Cunoscînd clima, putem arăta în lecţiile noastre de fitotehnie (clasa a VI-a) ce plante agricole şi soiuri sînt mai indicate de cultivat în regiunea noastră, ce măsuri agrotehnice trebuie aplicate etc.

Ceilalţi factori sînt solul şi vegetaţia naturală. Cercetarea şi cunoaşterea tipurilor de sol de pe teritoriul satului nostru constituie subiectul unor teme din programa clasei a V-a, iar cunoştinţele obţinute în cadrul acestor teme servesc pentru predarea diferenţiată a capitolelor despre lucrările solului şi îngrăşăminte (clasa a V-a), despre cultura plantelor agricole (clasa a VI-a) şi despre pomicultură şi viticultură (clasa a VII-a).

Prin îmbinarea şi influenţa reciprocă a factorilor naturali se delimitează pe teritoriul ţării noastre mai multe zone, numite zone pedoclimatice, caracterizate prin condiţii de climă asemănătoare şi prin tipuri de soluri cu însuşirile principale comune. Bunăoară, zonele de stepă — care cuprind Dobrogea şi Bărăganul (stepa sudică şi sud-estică), cîmpia din vestul ţării străbătută de rîurile Bega-Timiş, Mureş şi Crişuri (stepa vestică), podişul Sucevei, cîmpia Moldovei din bazinele rîurilor Jijia-Bahlui şi podişurile Bîrladului (stepa nordică) — sînt zonele cele mai secetoase din ţara noastră. Ele au soluri fertile, din seria cernoziomurilor, şi o vegetaţie caracteristică. Sînt zone cerealiere, indicate şi pentru culturile de floarea soarelui, cînepă şi sfeclă de zahăr (stepa nordică). Aici problemele asupra cărora trebuie să se pună un accent deosebit în predarea cunoştinţelor agricole sînt lucrările agrotehnice specifice pentru înmagazinarea şi conservarea umidităţii în sol, lupta împotriva buruienilor, apărarea cîmpurilor împotriva gerurilor de iarnă, cultura plantelor în condiţii de secetă etc.

Altele vor fi problemele în zona de silvostepă, care se întinde în vestul stepei Bărăganului — de la Dunăre şi pînă la Siret — în podişul Covurluiului pînă la Prut, la sud şi la nord de Iaşi, în jurul localităţilor Buzias, Lipova, Arad, Crişul Alb, precum şi în Cîmpia Transilvaniei. In general, această zonă se caracterizează printr-un climat de tranziţie între cel secetos şi cel mai umed; totuşi are un caracter continental destul de accentuat, cu secete frecvente. Silvostepa are soluri fertile şi este cea mai favorabilă pentru cultura plantelor agricole, în special a porumbului şi grîului de toamnă; de asemenea şi pentru cerealele de primăvară, floarea soarelui, sfecla de zahăr, inul de ulei, rapiţa şi plantele de nutreţ. Scolile aflate în această zonă vor da o atenţie deosebită predării cunoştinţelor privitoare la aceste culturi.

Restul teritoriului agricol al ţării este ocupat de zona forestieră, cu o climă mai ploioasă şi cu soluri mai puţin fertile. Aici se vor preda îndeosebi cunoştinţe despre culturile de grîu, secară, ovăz, porumb, sfeclă de zahăr, in, de ulei, cartofi etc., precum şi despre viticultură, pomicultură şi creşterea animalelor, care au condiţii bune de dezvoltare. Intrucît cea mai mare parte a zonei forestiere are relieful ondulat şi accidentat, aici se manifestă cu intensitate procesul de eroziune a solului. Ca şi în celelalte zone pedoclimatice, profesorii vor pune accentul în lecţiile lor pe problemele specifice locale, astfel ca elevii să cunoască bine mijloacele pe care ştiinţa agricolă le pune la îndemînă pentru a dirija factorii naturali în vederea asigurării unei producţii din ce în ce mai bune.

Cunoscînd îndeaproape obiectivele asupra cărora trebuie să-şi îndrepte preocuparea principală, profesorii de cunoştinţe agricole vor putea ţine lecţii teoretice şi practice cu un nivel ridicat, care să răspundă scopului principal al predării acestei discipline — pregătirea elevilor pentru muncă, pentru viaţă.

P. STANCULESCU

Elevii Şcolii medii din comuna Afumaţi, regiunea Bucureşti, string seminţele plantelor medicinale cultivate pe lotul şcolar.

RASPUNDEM CITITORILOR

Recent am primit la redacţie o scrisoare cu următorul cuprins: „Dragi tovarăşi, sînt dirigintele clasa a VII-a. De la începutul anului lipseşte de la şcoală un elev. L-am vizitat de mai multe ori acasă. Părintele său nu vrea nicidecum să mă asculte. Am ajuns să fiu poftit să ies din casa lui. V-aş fi foarte recunoscător dacă m-aţi ajuta cu un sfat"

Să-i fie oare imposibil unui profesor să convingă pe un părinte să şi trimită copilul la şcoală? Răspunsul la această întrebare l-am găsit în satul părintelui în cauză, la el acasă.

Acesta e un ţăran energic, viu, cu o gospodărie modestă. Îl iubeşte foarte mult pe unicul lui fiu. Cînd am adus însă vorba despre şcoală, s-a înnegurat.

— Nu tovarăşe, nu-l mai las la şcoală. Ce rost are să se mai ducă? S-a făcut ditamai gălganul, dar la muncă, în gospodărie, nu se pricepe neam. Am tot zis să-l las să înveţe, să-l dau mai departe la învăţătură, ca să deprindă o meserie. Dar anul ăsta m-am gîndit că degeaba mai iroseşte vremea. Din cîţi au terminat în vară şcoala la noi în sat nu ştiu dacă au reuşit să intre unul sau doi pe unde s-au dus în altă parte, în timp ce de prin alte sate au reuşit atîţia. Atunci, eu ce să-l mai dau la şcoală? Să piardă vremea?... Pe urmă să-mi stea ca un cocon în bătătură, să nu fie bun nici de carte nici de gospodărie?

Aveam, din capul locului, răspuns la întrebarea pusă. Am văzut concentrate în vorbele simple ale acestui părinte cerinţele esenţiale pe care viaţa le pune în faţa şcolii. Desigur, părinţii vor ca şcoala să-i pregătească pe copii pentru muncă. Nu este oare aceasta sarcina principală a şcolii? Nu pe acest drum este orientată astăzi şcoala noastră? Atunci de ce pedagogul nostru caută explicaţiile în altă parte? Tatăl elevului este convins că la şcoala din satul său copilul nu este destul de pregătit pentru a intra într-o şcoală profesională. De ce gîndeşte el aşa? Pentru că, pînă acum, numărul absolvenţilor şcolii de 7 ani din sat care au reuşit la examenul de admitere în şcolile medii şi profesionale a fost mult prea mic, pentru că este convins, deci, că şcoala din sat nu-şi pregăteşte bine elevii. Dirigintele ar fi trebuit să tragă în primul rînd această concluzie pentru că părintele i-a arătat şi lui aceste motive. Ar fi trebuit să stea de vorbă cu colegii lui, cu directorul şcolii şi să discute cu toţii aceste cauze. Intreg colectivul ar trebui să fie mobilizat, înainte de toate, pentru îmbunătăţirea pregătirii elevilor, pentru legarea învăţămîntului de viaţă. Şi atunci s-ar putea sta de vorbă — pe baza unor argumente puternice — şi cu tatăl acestui elev.

Cum a procedat însă dirigintele? Răspunsul îl aflăm tot de la părintele băiatului.

— Poate că pînă la urmă tot l-aş fi lăsat pe băiat la şcoală — spunea acesta. Dar eu sînt cam căpos. Pe mine trebuie să mă iei cu binişorul. Tovarăşul profesor a venit însă cu răsteala. Aşa! — am zis eu. Bine, dacă-i vorba aşa, nu-l dau.

Deci dirigintele, ale cărui bune intenţii nu le punem la îndoială, şi-a pierdut în cele din urmă răbdarea. A făcut rău. După cum se vede, procedeul său a stîrnit o reacţie cu totul contrară celei scontate. Inainte de a ajunge la ameninţări, dirigintele avea datoria să discute multe alte lucruri. De pildă, despre necesitatea ştiinţei de carte. Intr-o astfel de discuţie părintele ar fi furnizat singur exemplele necesare. Are în casă un aparat de radio.

— Il ţin deschis mereu, spune el. Mai aud ce se întîmplă în lumea asta...

— Înţelegi bine toate despre cîte se vorbeşte? — întreb.

— Păi nu prea le înţeleg pe toate, că n-am apucat să fac decît două clase primare cînd eram mic. Ei, dacă ştiam mai multă carte!... — exclamă el uitînd că nu cu mult înainte era împotriva trimiterii fiului său la şcoală.

Cu acest ultim răspuns s-au clarificat toate problemele legate de trimiterea la şcoală a băiatului.

Ce sfaturi îi putem da dirigintelui care a apelat la ajutorul nostru şi altor profesori care se află în situaţii similare? In primul rînd multă răbdare şi perseverenţă în discuţiile cu părinţii. Inainte de orice, profesorul trebuie să afle cauzele care îi determină pe părinţi să aibă o atitudine refractară faţă de şcoală. Multă, foarte multă atenţie trebuie acordată, în acelaşi timp, de întregul colectiv de cadre didactice ridicării prestigiului şcolii, calităţii muncii cu elevii. Părinţii trebuie să fie convinşi prin fapte de utilitatea şi importanţa şcolii.

ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI

Elevii clasei a III-a „B" de la Şcoala de 7 ani din comuna Popeşti, raionul Focşani, şi-au notat în carnetele lor noi impresii. De astă dată însemnările vorbesc despre vizita pe care copiii au făcut-o nu de mult cu învăţătorul lor la Muzeul memorial „Al. Vlahuţă" din Dragosloveni. Din carnete se poate vedea ce i-a impresionat mai mult: biblioteca cu operele poetului, care le-a amintit de poeziile „Oblonitu-mi-a fereastra", „Răsărit de soare", „Meşterul Nicu" şi camera cu masa de lucru la care a scris poetul „La gura sobei".

Interesul copiilor a fost reţinut şi de picturile în ulei ale lui N. Grigorescu, despre care au aflat că a fost prietenul bun şi nedespărţit al lui Vlahuţă, ca şi de interiorul unei camere din Vrancea, expusă la muzeu.

Vizita le-a arătat încă o dată copiilor că ţinutul lor natal are bogăţii şi comori nenumărate, ce trebuie păstrate şi apărate, fiindcă ele sînt frînturi din bogăţiile patriei.

●

La şcoala de 7 ani din comuna Luncaviţa, raionul Măcin, s-a creat o tradiţie frumoasă: elevii şcolii poartă corespondenţă cu colegi ai lor din diferite regiuni ale ţării. Şcolarii fac astfel schimb de scrisori şi ilustraţii care înfăţişează ce s-a realizat nou în oraşul şi regiunea lor. Pînă acum elevii din Luncaviţa au primit cîteva mii de vederi din ţară. Ei s-au gîndit cum să le valorifice mai bine. Soluţia a fost uşor găsită. După ce le-au triat şi le-au aranjat pe regiuni, ajutaţi de profesori au alcătuit frumoase panouri.

In timpul liber, în recreaţii, elevii se opresc adeseori în faţa panourilor pentru a privi ilustraţiile. Pe chipul lor se pot citi mîndria şi admiraţia pentru măreţele înfăptuiri ale oamenilor muncii, pentru minunatele ţinuturi din ţară.

Cresc noi specialişti ai ogoarelor noastre

Pe marginea unei vizite la şcolile agricole din Odobeşti, Focşani şi Iaşi

O recentă călătorie de studii în şcolile profesionale şi tehnice din Moldova ne-a prilejuit o seamă de constatări interesante şi ne-a dat posibilitatea de a compara felul cum se desfăşoară pregătirea cadrelor pentru agricultură în cîteva din şcolile şi centrele şcolare agricole.

In rîndurile ce urmează ne vom opri la constatările făcute la Grupul şcolar viticol din Odobeşti, la Şcoala profesională din Focşani şi la Centrul şcolar horti-viticol din Iaşi.

Pentru început cîteva observaţii despre vizita făcută la Grupul şcolar viticol din Odobeşti. Aci se pregătesc muncitori şi maiştri viticoli. Grupul şcolar — bine gospodărit şi cu un învăţămînt teoretic şi practic bine organizat — funcţionează pe lîngă Staţiunea experimentală viticolă a Institutului de cercetări horti-viticole.

Şcoala profesională, ca şi şcoala tehnică de maiştri sînt dotate cu săli de clasă mari, luminoase şi cu laboratoare moderne de vinificaţie, botanică, pedologie agrotehnică şi fitotehnie, toate înzestrate cu material didactic confecţionat prin mijloace locale sau procurat de la atelierele de material didactic. In imediata apropiere a grupului şcolar se găseşte un cîmp didactic pe care elevii au executat lucrări de pichetare, plantare, altoire, polenizare artificială, tăiere de pomi.

Practica didactică şi de producţie nu se desfăşoară numai pe terenul afectat staţiunii experimentale viticole, ci şi în laboratoarele de specialitate ale acesteia. Impreună cu tovarăşul inginer Gh. Coman, directorul grupului şcolar am vizitat laboratoarele şi instalaţiile staţiunii, precum şi o parte din culturi. Pretutindeni, cadre de înaltă calificare ne-au orientat în numeroasele operaţiuni ştiinţifice complexe cu care sînt familiarizaţi elevii.

Cum era şi firesc, ne-a interesat comportarea în producţie a absolvenţilor. Am aflat că cei mai mulţi sînt bine apreciaţi, că lucrează cu mult avînt. Tineri ca Lidia Rodică şi Constantin Tatulescu, ambii din promoţia 1958, îşi îndeplinesc cu cinste sarcinile. Un alt absolvent al şcolii profesionale, Valentin Lădaru, se distinge prin activitatea sa la gospodăria agricolă de stat din Călăraşi. La rîndul lor, Dumitru Rugină şi Anatole Nour, absolvenţi ai şcolii viticole de maiştri, sînt fruntaşi în producţie la gospodăria de stat din Floreşti.

Nu putem să nu scoatem în evidenţă strînsa colaborare care există între conducerea staţiunii experimentale şi cea a grupului şcolar. Datorită acestei colaborări se realizează o bună corelaţie între cunoştinţele teoretice şi practice care sînt predate viitorilor muncitori şi maiştri viticultori. Meritul pentru aceasta revine deopotrivă cadrelor didactice şi specialiştilor de la staţiunea experimentală care, pe lîngă predarea unor bogate cunoştinţe teoretice şi deprinderi practice, îşi îndeplinesc şi nobilul rol de educatori ai tinerei generaţii.

Plecînd de la Odobeşti ne-am oprit la Focşani, unde am vizitat Şcoala profesională de ucenici agricoli şi viticoli. Această şcoală, care aparţine Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, va trebui mult şi curînd sprijinită, pentru că are serioase greutăţi de ordin material. Clasele şi laboratoarele ei sînt insuficient înzestrate, fapt care îngreunează mult munca cadrelor didactice şi a directorului şcolii, tov. ing. Gh. Mola. Totuşi, pînă la primirea sprijinului din partea forului tutelar, tov. director Mola ar putea lua măsuri pentru ca, împreună cu întregul colectiv didactic (alcătuit, în general, din elemente bine pregătite şi cu vechime în învăţămînt), să îmbunătăţească situaţia folosind la maximum mijloacele locale. Un vechi proverb spune că omul sfinţeşte locul. Conducerea şi cadrele didactice de la şcoala din Focşani trebuie să facă tot ceea ce depinde de ele pentru ca instruirea ucenicilor să se desfăşoare la nivelul cerinţelor.

O altă unitate şcolară pe care am vizitat-o a fost Centrul şcolar horti-viticol din Iaşi. Acesta funcţionează pe lîngă Staţiunea experimentală a Institutului de cercetări horti-viticole din localitate. Centrul cuprinde o şcoală profesională, una tehnică, una de maiştri precum şi un curs de calificare pentru preşedinţii gospodăriilor colective. Practica didactică şi practica de producţie a viitorilor muncitori şi maiştri se desfăşoară pe un teren de 380 ha., care cuprinde toate tipurile de sol şi are condiţiuni foarte diferite de microclimă.

Lucrările — de la cele de pregătire a solului şi pînă la cele de întreţinere — sînt executate de elevi, sub îndrumarea şi conducerea profesorilor de specialitate. Astfel, viitorii muncitori şi maiştri horti-viticoli sînt obişnuiţi să cuprindă întregul ciclu de producţie. Lucrările se desfăşoară pe baza unui grafic de rotaţie, în aşa fel încît elevii trec succesiv prin diferite sectoare, ceea ce îi ajută să capete deprinderile necesare, să se obişnuiască cu întreţinerea culturilor în condiţii diferite.

Numărul mare de elevi cuprinşi în acest an la şcolile profesională, tehnică şi tehnică de maiştri ale Centrului horti-viticol din Iaşi dovedeşte că profesorii acestor şcoli îndeplinesc cu succes sarcina trasată de consfătuirea de la Constanţa, de a transforma învăţămîntul agricol într-un învăţămînt de masă, în care să se poată pregăti cît mai mulţi tineri din rîndurile ţărănimii cooperativizate, muncitori din gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-uri.

Şcolile din sectorul agricol luptă pentru a da agriculturii noastre un tip nou de muncitor al ogoarelor, bine pregătit, capabil să smulgă pămîntului cît mai multe roade.

Ing. VANGHELI MIŞICU
consilier în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii

Ing. agr. VIRGINIA BOTEZ
inspector la Cabinetul metodic Bucureşti

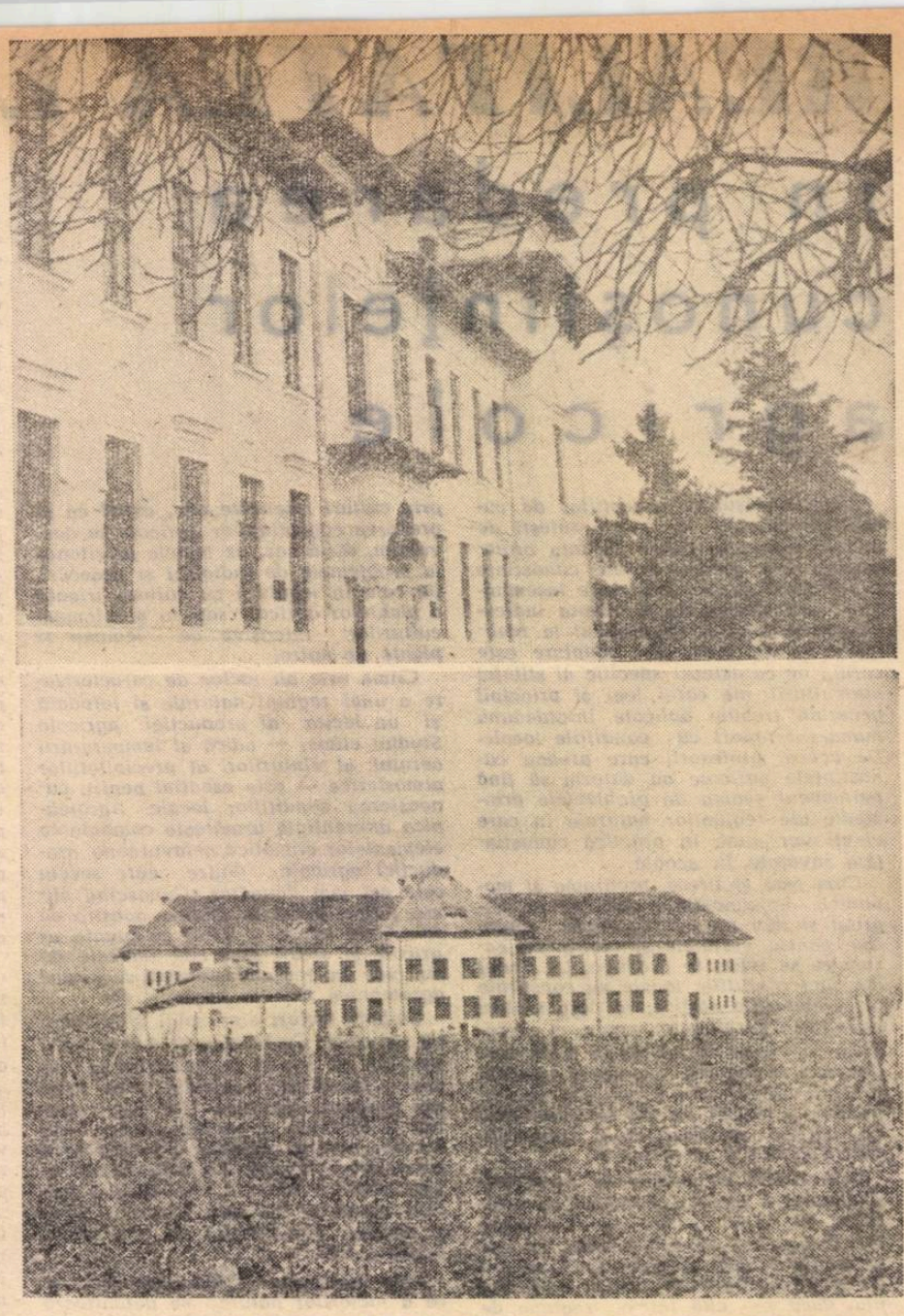

Sus: *Centrul şcolar horti-viticol din Iaşi.* Jos: *Grupul şcolar viticol din Odobeşti*

UN ORIZONT LARG VIITORILOR TEHNICIENI

„Mecanica, rezistenţa materialelor şi organe de maşini" — obiect de bază în şcolile tehnice, reuneşte trei din disciplinele cele mai importante în pregătirea oricărui tehnician. Este un obiect complex, a cărui însuşire cere destul de mult efort din partea elevilor. De aceea urmăresc să folosesc în predarea lui astfel de metode, încît să le uşurez studiul şi în acelaşi timp să asigur însuşirea temeinică a cunoştinţelor.

In predarea cursului caut să determin, mai întîi, înţelegerea de către elevi a unor noţiuni de bază, cum sînt forţa ca mărime scalară şi vectorială, compunerea şi descompunerea forţelor, echilibrul sistemelor de corpuri sub acţiunea forţelor date etc. O dată cunoscute aceste elemente în cadrul mecanicii statice, este uşor să se abordeze studiul mişcării corpurilor sub acţiunea forţelor (dinamica), sau studiul mişcării.

Mă străduiesc să dau elevilor, chiar de la primele lecţii, noţiuni de calcul vectorial pe care ei să le poată aplica apoi direct în problemele de statică grafică, precum şi în cele de echilibru. Aceste elemente simple de calcul vectorial le sînt de altfel utile şi la cursul de electrotehnică, dat fiind că ei se pregătesc pentru specialitatea electricieni.

Problema centrală în studiul staticii, ca de altfel al întregii mecanici rămîne problema echilibrului sistemelor de corpuri. Insist mult asupra acestui capitol, pornind de la rezolvarea efectivă a echilibrului unui corp sub acţiunea forţelor şi momentelor exterioare. Izolarea corpului respectiv din sistemul de corpuri, în vederea studierii echilibrului pe baza relaţiilor de proiecţii pe două axe rectangulare şi a relaţiei de momente cu considerarea forţelor de frecare, presupune însă cunoaşterea noţiunilor elementare de geometrie analitică. De aceea, pentru a obţine rezultate bune, la începutul cursului am recapitulat cu elevii aceste noţiuni, atrăgîndu-le atenţia asupra elementelor analitice care definesc o forţă sau un moment în sistemul rectangular de axe.

In ceea ce priveşte cinematica caut ca elevii să cunoască expresiile spaţiului, vitezei şi acceleraţiei ca funcţii de timp. Reprezentările grafice ale acestor funcţii uşurează mult înţelegerea mişcării şi ajută la verificarea rezultatelor obţinute pe cale analitică. Găsesc util să insist asupra reprezentărilor grafice, mai ales că începînd cu anul acesta elevii au cunoştinţe de calcul diferenţial şi integral. In studiul mişcărilor stării asupra mişcărilor de rotaţie şi a celor sinusoidale sau cosinusoidale, care au o largă aplicare în domeniul electrotehnicii.

Este util ca elevii să cunoască fazele principale din funcţionarea oricărei maşini, deci şi a maşinilor şi agregatelor electrice — pornirea, funcţionarea în regim de lucru şi oprirea. La cinematica sistemelor urmăresc ca elevii să poată determina prin metodele clasice traiectoriile, vitezele şi acceleraţiile diferitelor puncte ale mecanismelor în mişcare. Pentru aceasta nu mă limitez la rezolvarea cîtorva mecanisme, ci folosesc metoda deductivă, stabilind principiile generale de rezolvare, pe care apoi le aplic la tipuri cît mai variate de mecanisme. Tehnica este în continuă dezvoltare şi numai procedînd astfel elevii vor fi în măsură să rezolve calcule privind mecanismele nou create.

In ceea ce priveşte dinamica insist asupra dinamicii sistemelor, cu precădere asupra determinării forţelor de inerţie, echilibrării maselor în rotaţie, lucrului mecanic, puterii, energiei mecanice. Accentul pe care-l pun asupra echilibrării maselor este determinat de faptul că la maşinile rapide pe care le creează astăzi tehnica modernă rezolvarea justă a acestei probleme, în funcţie de forţele de inerţie perturbătoare, este de maximă importanţă.

In ceea ce priveşte predarea capitolului privitor la rezistenţa materialelor, care se ocupă cu calcularea rezistenţei şi durabilităţii elementelor de maşini şi construcţii, accentuez numai asupra acelor cunoştinţe despre materiale care le sînt necesare elevilor pentru a avea o imagine clară despre elasticitatea materialelor şi despre felul cum reacţionează materialele sub influenţa solicitărilor exterioare în timpul încercărilor statice şi dinamice. Eforturile unitare le explic pe baza genezei lor, menţionînd eforturile unitare admisibile, care se obţin pe baza efortului unitar de curgere la solicitările dinamice. Procedez astfel întrucît ultimele teorii ştiinţifice cer ca dimensionările să se facă adaptîndu-se coeficienţi de siguranţă pe baza tensiunilor de curgere.

Studiul mecanicii şi al rezistenţei materialelor îi pregăteşte pe elevi pentru studiul organelor de maşini. Acest capitol este veriga de legătură între disciplinele de cultură tehnică generală (mecanica, tehnologia materialelor, rezistenţa materialelor) şi cele de cultură tehnică specială. Acum elevul întîlneşte pentru prima dată o serie de factori care înainte fie că nu se luau în seamă, fie că se menţionau doar în treacăt — şi anume, proprietăţile materialului, construcţia de organe, tehnologia de fabricaţie, deprinderea de a construi. Studiind acest capitol elevii îşi însuşesc bazele calculului şi ale construirii unor organe cu destinaţie generală, adică a acelor organe care se întîlnesc şi se repetă mai mult sau mai puţin la toate maşinile.

Elementelor de maşini învechite care se întîlnesc din ce în ce mai rar (nituri, pene, transversale) le acord un spaţiu redus în expunere, putînd accentua astfel cu precădere asupra celor cu largă aplicaţie (arcuri, elemente dinţate etc.). Caut ca toate exemplele şi exerciţiile din cadrul cursului să se refere la specialitatea pentru care pregătesc elevii. Printre exemplele care au izbutit să trezească în mod deosebit interesul elevilor menţionez în primul rînd pe cele care s-au referit la echilibrul cu frecare al stîlpilor ancoraţi ce susţin cablurile, lucrul mecanic şi puterea maşinilor electrice, calculul la flambaj al stîlpilor ce susţin cablul ca şi transmisiile prin curele la electromotoare.

Selecţionînd atent materialul predat la cursul de mecanică, rezistenţa materialelor şi organe de maşini, alegînd exemplele şi exerciţiile în lumina ultimelor teorii ştiinţifice şi a tendinţei de dezvoltare a tehnicii, vom asigura ca această disciplină să devină unul din principalii piloni de sprijin în formarea orizontului tehnic şi ştiinţific al viitorilor tehnicieni.

Ing. RADU BEŞCHIA
profesor la Grupul şcolar din Galaţi al M.I.G.

CARNET CULTURAL

In plină actualitate, cînd filologii discută despre introducerea termenului „aselenizare" în dicționare, cînd Lunnikul dă tîrcoale Lunei și cea de-a zecea planetă Soarelui, „Editura Tineretului" a pus la îndemîna cititorilor un volum intitulat SATELIȚII ARTIFICIALI AI PĂMÎNTULUI, de I. Artemiev.

Să nu se creadă, însă că studiul se referă numai la o etapă limitată din istoria cuceririi cosmosului. In realitate, „Sateliții" lui Artemiev se ocupă de principiile generale ale navigației cosmice. Ceea ce se știe din comunicatele Agenției TASS și din diferitele articole de presă nu este suficient pentru satisfacerea curiozității. Cartea plasează pe cititor în locul creatorilor sateliților, îl face să-și pună aceleași probleme științifice și, pe înțelesul tuturor, dezleagă cele mai complicate probleme ale astro-fizicii și astronauticii.

De ce racheta și nu avionul are posibilitatea să străbată cosmosul? Ce înseamnă a plasa o rachetă pe orbită? Cum se plasează racheta pe orbită? Care este orbita cea mai favorabilă? Cum se orientează racheta în spațiul stelar? Care este secretul rachetei cu trei trepte? Care sînt mijloacele de care dispune omul pentru a frînge bariera termică? Ce materiale se întrebuințează în construcția rachetei ca să nu se topească la uriașa temperatură degajată de frecare într-o viteză supersonică? Cum se calculează durata perioadei de rotație a satelitului? Cum s-ar putea transmite programe de televiziune recepționabile pe tot globul cu ajutorul sateliților? Care este cea mai bună metodă de decolare și cea mai bună metodă de accelerare a vitezei? Ce se găsește în interiorul unui satelit? Cum se protejează containerul față de variațiile de temperatură? Cum a fost alimentată Laika în condițiile dispariției gravitației? Cum se ventilează interiorul containerului? Ce sînt razele cosmice și ce pericol reprezintă ele pentru cosmonauți? Cum se poate reveni pe pămînt? — toate acestea sînt întrebări care vin în mintea tuturor oamenilor și cărora această carte le dă răspuns.

Artemiev explică clar și concis legile fizicii, biologiei și mecanicii în așa fel încît ele să fie înțelese și de profani. Își informează cititorul asupra celor mai recente cercetări ale cosmosului, iar în problemele nerezolvate încă merge mai departe și preconizează soluții îndrăznețe, cum ar fi crearea gravitației artificiale sau costumul scafandrului cosmic.

Scrisă cu multă vervă, într-un stil captivant, savuroasă și interesantă pentru cititorii de toate vîrstele, lucrarea este extrem de utilă în special elevilor.

Ce ar putea fi mai neobișnuit decît o zi în care nimeni n-ar avea chef să lucreze? O zi în care învățătorul nu și-ar mai ține lecția, mama n-ar mai găti, cofetarul n-ar mai vinde prăjituri, cizmarul n-ar mai repara pantofi, șoferul n-ar m-ai conduce autobuzul...

Intr-o țară socialistă așa ceva nici nu se poate imagina. Oamenii respectă munca și o iubesc, se identifică cu ea, dau dovezi de abnegație și eroism în muncă, pentru că știu bine că ea le înfrumusețează viața, le asigură belșugul și fericirea. Transformarea conținutului noțiunii de muncă — dintr-o corvoadă, așa cum este ea în societatea bazată pe exploatare, într-o chestiune de onoare — este rezultatul schimbării condițiilor de lucru, dar mai ales al unei gîndiri conștiente, o gîndire care se formează încă din cea mai fragedă copilărie, în cadrul educației primite în școală și în familie.

Regizorul german Barbl Bergman a pornit de la această idee și a realizat filmul de scurt metraj „O zi neobișnuită", în care ilustrează cinematografic — și convingător pentru copii — că fiecare trebuie să-și facă datoria, să-și îndeplinească partea sa de muncă socială. A avea sau a nu avea chef să execuți o muncă depășește cadrul interesului personal și devine o problemă colectivă. Este ceea ce remarca Makarenko cînd sublinia că dezvoltarea simțului datoriei contrazice uneori interesul copilului așa cum îl înțelege el. Marele pedagog preconiza educarea unui om călit, puternic, capabil să îndeplinească chiar și o muncă neplăcută, plictisitoare, dacă ea este necesară.

Micuța Maja a venit la școală cu temele nefăcute, pentru că n-a avut chef să le facă. Și iată că atitudinea ei declanșează o atitudine similară din partea tuturor oamenilor cu care vine în contact. Maja știe că viața de toate zilele nu se poate lipsi de munca profesorului, a mamei, a cofetarului, a cizmarului sau a șoferului. De aceea ea sesizează caracterul extraordinar al întîmplărilor. Ba chiar mai mult, cînd șoferul refuză să pornească autobuzul, se revoltă: „bine, dar cum o să vină acasă tătucu"? Impecabila logică a copiilor o face pe fetiță să acorde și celor din jur libertatea de a nu avea chef, tot așa cum și-a luat-o și ea. Abia cînd corelația aceasta i-a devenit limpede, cînd și-a dat seama că nu poți pretinde altora un lucru pe care nu-l faci tu însuți, Maja a înțeles importanța muncii ei proprii, oricît de neînsemnată i se părea la prima vedere. Urmează izbucnirea (lacrimile regretului), corijarea (alcătuirea temelor) și... și totul reintră în normal: mama gătește, șoferul conduce autobuzul, cizmarul îi repară pantofiul, învățătorul își ține lecția...

Urmărind psihologia copilului, fără stridențe și sentințe pedagogice, demonstrînd logic și convingător tema propusă, filmul contribuie la dezvoltarea dragostei de muncă a copiilor și le educă simțul datoriei. Recomandăm învățătorilor vizionarea lui în colectiv cu elevii din primele clase ale școlii elementare.

FLORIN Z. FLORIN

In Luna prieteniei vizionați filmele:

. Soarta unui om, Kociubei, In zilele lui Octombrie, Viața e în mîinile tale, O întîmplare extraordinară, Ultima primăvară, pentru 100.000 de mărci, Expoziția unională de la Moscova, Sombrero, Dragostea nu se cumpără.

Prof. AL. POPOVICI-Iași: „In vizită la părinți"

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

(Urmare din pag. 1)

O întîlnire asemănătoare a elevilor cu profesori care au vizitat Uniunea Sovietică a avut loc și la Institutul pedagogic din Cluj. Aici se desfășoară și alte manifestări și acțiuni interesante închinate prieteniei romîno-sovietice. Peste 50 de elevi au scris școlarilor din Uniunea Sovietică, iar pentru a putea cunoaște mai bine bogata experiență sovietică, un număr de 15 cadre didactice de la acest institut s-au înscris la un curs special de limba rusă. Formația corală și orchestrală a institutului a prezentat un interesant program artistic cuprinzînd cîntece în limba română și limba rusă și piese orchestrale de compozitori ruși și sovietici. Acest program va fi prezentat de viitorii învățători și în cîteva sate din regiune.

Frumoasele manifestări prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice sînt dovada caldelor sentimente de dragoste și prietenie față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Prof. AUREL BULZAN

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL PEDAGOGIC din TIMIȘOARA. Facultatea de matematică-fizică anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

1) Un post de conferențiar la disciplina Analiza matematică, ecuații diferențiale — catedra de Analiză-algebră;

2) Un post de asistent la disciplina Fizică generală — catedra de Fizică;

3) Un post de asistent la disciplina Ecuații diferențiale aritmetică — catedra de Geometrie.

Doritorii vor înainta pînă la 15 noiembrie a.c., la secretariatul Facultății de matematică-fizică, b-dul V. Pîrvan nr. 4, o cerere însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde lucrează; memoriu de activitate didactico-științifică; autobiografie.

Informație

Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R., filiala București, anunță conferința tov. conf. univ. Vasile Maciu, secretar general al societății, despre „Arhivele sovietice izvoare de informare și documentare pentru istoria patriei noastre"

Conferința va avea loc luni 19 oct. orele 18 în sala de comunicări a Muzeului de istorie a orașului București, b-dul 1848 nr. 2.

COMENTARII

Vinovatul

O bătaie timidă în ușă, apoi alta și alta... După fiecare, mama își pune capul în pămînt, așteptînd. Și tot de atîtea ori fetița are o tresărire. Își frămîntă degetele, tuguindu-și buzele a supărare.

Prin ușa nouă, pe care stă scris cu îngrijire „Cl. I A", răzbat într-una fărîme din vorbele rostite cu glas tare și apăsat de elevii hotărîți să-și înfrîngă emoțiile celor dintîi răspunsuri școlărești. Din cînd în cînd se aude și glasul clar al învățătoarei, subliniind ba un cuvînt, ba o idee, făcînd observații vreunui elev neastîmpărat sau neîndeminatic.

Mama mai bate o dată, dar ușa tot nu se deschide. Oare nu se aude în clasă, sau e vorba de rea voință?

— Nu ar fi mai bine — mă adresez mamei — să așteptați pînă sună? Fetița dumneavoastră a întîrziat — e adevărat — și nu vreți să piardă toată ora; dar gîndiți-vă că tulburînd o clasă întreagă veți face mai mult rău.

— Nu, fetița mea nu a întîrziat, îmi răspunde cu calm mama.

Copilul lasă mai tare în pămînt capul blond și ochii albaștri de cicoare.

— Cum adică? — mă mir eu. Au trecut mai bine de 20 de minute de cînd s-a terminat pauza.

— Totuși fetița nu a întîrziat. Pur și simplu, astăzi a refuzat să mai vină la școală.

— ?!

— Cînd vine acasă, plînge și întotdeauna îmi spune că tovarășa învățătoare îi dă cu creionul în cap și o ceartă pentru că nu scrie frumos ca alți copii.

— I-ați văzut caietul, scrie urît tare? — mă informez eu.

— Da, scrie urît, recunoaște amărîtă mama. Dar ce pot să fac? Sînt ocupată cu serviciul și nu am posibilitatea să stau numai de ea. Vedeți, mai am încă doi copii mai mici de 7 ani, de care trebuie de asemenea să am grijă. Știți dumneavoastră, unii părinți — continuă mama — îi ajută mai mult pe copiii lor. Aceștia desigur pun mai puțin la încercare răbdarea tovarășei învățătoare. Dar fetița mea, care scrie atît de urît și a rămas în urma tuturor — după cum ea însăși recunoaște...

— Și acum ce voiați să faceți?

— Voiam s-o rog pe tovarășa învățătoare să se ocupe mai mult de fetiță, să caute s-o înțeleagă, s-o cunoască. E un copil foarte sensibil, care se descurajează repede. Acum e complet demobilizată și dezgustată de școală. Și doar abia a început anul școlar. Vă închipuiți primul ei an de școlărită..

. . . . . .

A rămas ca tovarășul director al unității — școala elementară „Emilia Irza" — să se intereseze de cauzele care au îndepărtat-o de învățătoarea ei pe fetița cu cosițele blonde și ochii de cicoare.

Poate directorul s-a convins între timp că fetița a exagerat, fiindcă învățătoarea nu i-a dat nici cu creionul în cap, nici nu a jignit-o din pricina nevricepерii de a scrie frumos prima literă din viața ei de școlăriță.

Se poate. Copiii exagerează adeseori. Un lucru rămîne însă foarte sigur: că școlărița dintr-a I-a nu-și mai iubește învățătoarea. Cine poate să fie vinovatul?

A. C.

Din experienţa şcolii sovietice

In sera Şcolii medii nr. 151 din Moscova se desfăşoară interesante lucrări practice de biologie.

Sesiune ştiinţifică

La Kiev a avut loc de curînd o sesiune ştiinţifică la care s-au discutat probleme privind dezvoltarea pe mai departe a ştiinţei pedagogice în R.S.S. Ucraineană. La această sesiune, organizată din iniţiativa C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, au participat colaboratori ai institutelor de pedagogie şi psihologie, reprezentanţi ai universităţilor şi ai altor instituţii de învăţămînt superior, lucrători din cadrul organelor de învăţămînt, precum şi numeroşi profesori.

Lucrările sesiunii s-au desfăşurat în următoarele secţii: de teorie a învăţămîntului, de teorie a educaţiei, de psihologie, de instruire în producţie, de predare a ştiinţelor naturii şi a ştiinţelor umanistice.

Participanţii la discuţii au făcut propuneri cu privire la planul de perspectivă al dezvoltării cercetărilor pedagogice în decursul septenalului.

Un sentiment nobil, omenesc

Trebuie oare să lămurim elevilor din clasele mari noţiunile de dragoste şi prietenie? Am discutat pe larg în colectivul nostru pedagogic această problemă, care ne preocupa de mult. Cine alta dacă nu şcoala este chemată să le formeze elevilor noţiuni juste în legătură cu toate problemele, să le insufle stimă pentru bazele sănătoase şi puternice ale vieţii sociale a omului?

Şcoala şi familia trebuie să rezolve împreună această problemă. Educaţia pe care o dăm elevilor nu se poate limita numai la preocupările din clasă. De aceea noi acordăm o mare atenţie problemelor educaţiei morale nu numai în cadrul lecţiilor, ci şi în întreaga muncă extraşcolară. Despre aceasta vom vorbi în articolul de faţă.

Acesta nu este primul an cînd se organizează în şcoala noastră convorbiri sincere cu elevii claselor mai mari în legătură cu toate problemele care-i interesează. Astfel de convorbiri sînt destul de dificile. Ele cer tact şi simţ al măsurii, ca să nu se depăşească o anumită limită cerută de vîrsta elevului.

Imi amintesc cum, cu cîţiva ani în urmă, începînd această muncă, nu ne puteam hotărî să anunţăm printr-un afiş că se va organiza o discuţie „despre dragoste şi prietenie". Am schimbat atunci cuvîntul „dragoste" cu cuvîntul „tovărăşie". Ni se părea probabil prea tare cuvîntul „dragoste". Realitatea este însă că la această vîrstă, cu voia sau fără voia noastră, pe elevi îi interesează aceste probleme. Că lucrurile stau aşa o dovedesc şi însemnările din caietul căruia elevii îi spun „Intreabă, vom răspunde". In acest caiet ei notează tot ce le este nelămurit şi vor să-şi clarifice în timpul discuţiilor cu dirigintele clasei. Printre altele, despre problema dragostei şi prieteniei se numărau aici vreo 40 de întrebări. Iată cîteva dintre ele: „Există oare o adevărată prietenie între un băiat şi o fată?"; „Poate oare o adevărată prietenie să se transforme în dragoste?"; „Dacă eşti prieten de mult timp cu un om, dacă ţii la el şi afli că a săvîrşit o faptă rea, cum este mai bine să te porţi: să rupi prietenia şi să te dai la o parte sau să continui prietenia?"; „Este frumos sau nu este frumos să mergi la braţ cu un tînăr care îţi place?"; „Pentru ce dragostea trebuie să o mărturisească întîi tînărul şi nu fata?" etc. Este o datorie a profesorilor să răspundă la aceste întrebări, să lămurească ei, nu altcineva, toate problemele care îi frămîntă pe elevi.

Să formezi şi să educi lumea interioară a copiilor este un lucru complex şi delicat. Bineînţeles, nu este just să le impui elevilor vederile tale proprii. De aceea, noi ne străduim ca prin convorbiri sincere, prieteneşti, să ajungem cu tinerii la concluziile cele mai sănătoase. Discuţiile noastre se bazează pe cele mai bune exemple din literatură şi din viaţă. Ne bucură foarte mult atitudinea curajoasă pe care o iau elevii din clasele mari împotriva a tot ce este înapoiat, putred, împotriva a tot ce otrăveşte bucuria şi frumuseţea vieţii omeneşti.

In afara discuţiilor de la om la om, profesorii caută cu asiduitate şi alte noi forme şi metode în munca educativă. De trei ani există în şcoala noastră „Clubul elevilor din clasele mari". In cadrul clubului, pe lîngă alte acţiuni frumoase şi interesante, au fost analizate cu seriozitate şi unele probleme de etică.

S-a organizat o dată o serată care se intitula: „Despre voi, fetele". A fost o serată minunată, în care li s-au povestit băieţilor multe lucruri frumoase despre fata sovietică. Le-am vorbit atunci şi despre fata prietenă, şi despre fata gospodină, şi despre fata iubită. Au trecut în seara aceea prin faţa noastră şi portrete negative de fete. In încheierea programului, poetul Igor Kobzev le-a declamat elevilor versuri lirice. Noi, profesorii, am remarcat că de atunci mulţi băieţi din şcoală şi-au schimbat în bine purtarea lor faţă de fete.

Clubul a pus în faţa elevilor şi alte probleme de morală. Au avut loc serate pe teme ca: „Despre frumuseţea sufletului omenesc", „Despre etica comunistă", „Să vorbim despre moravurile mic burgheze", „Despre falsul eroism". Dezbaterea acestor probleme le-a format elevilor concepţii juste despre viaţă, concepţii care se resimt pozitiv în comportarea lor.

Iată un exemplu. Nu de mult, colectivul clasei a IX-a a pregătit o discuţie pe tema: „Cine este adevăratul tău prieten?" In întîmpinarea ei, gazeta de perete a iniţiat o rubrică intitulată: „Intreabă, răspundem". Cineva a pus întrebarea: „Este posibilă oare prietenia între un băiat şi o fată?" Au început să curgă, dintr-o parte şi din alta, nenumărate răspunsuri: „Eu cred în prietenia unui băiat cu o fată. Asemenea prietenie există". „Tatăl şi mama mea erau prieteni încă din şcoală şi învăţau împreună"... Iată însă că a apărut şi un răspuns care i-a impresionat neplăcut pe toţi: „...Eu nu pot să fiu prieten cu fetele mai mult de o lună. Mă plictisesc repede". Chiar în ziua următoare rubrica nu mai putea cuprinde tot ce voiau elevii să spună în legătură cu acest răspuns. „Tu nu vei avea niciodată prieteni credincioşi", „Nici o fată care se respectă nu-ţi va acorda prietenia şi inima sa" — scriau elevii.

Cultivarea unor calităţi morale înalte, a normelor juste de conduită şi a deprinderilor sănătoase este un lucru deosebit de important pentru munca educativă. Şcoala este chemată să pregătească pe elevi pentru viaţă din toate punctele de vedere. A nu discuta sincer cu elevii, a nu da tineretului imagini reale în această privinţă înseamnă, într-o oarecare măsură, a educa oameni fătarnici, care în şcoală, în faţa profesorilor, vor părea „curăţei", dar pe ascuns vor spune sau poate chiar vor face lucruri nu tocmai curate.

Şcoala poate şi trebuie să educe oameni care să creeze o puternică şi sănătoasă familie sovietică.

R. BRUSNICIKINA
directoarea Şcolii nr. 605
din Moscova

Cum ne sprijină întreprinderea

De curînd, cei aproape 500 de elevi ai Şcolii medii serale din Kupavna, regiunea Moscova — muncitori la fabrica de postav şi la uzinele chimice „Akrihin" — şi-au reînceput cursurile.

In cei 20 de ani de existenţă, şcoala s-a dezvoltat mult şi şi-a întărit baza materială. Astăzi ea are 20 de clase. In anul şcolar trecut peste 90 la sută din elevii claselor mari au obţinut rezultate bune la învăţătură, iar din cei 63 de absolvenţi ai clasei a IX-a 42 au terminat numai cu note bune şi foarte bune.

Dezvoltarea pe care a luat-o şcoala medie serală şi rezultatele bune la învăţătură ale elevilor-muncitori s-au datorat în bună parte şi sprijinului pe care l-au dat şcolii întreprinderile din oraş, precum şi interesului cu care privesc acestea învăţămîntul tinerilor muncitori. Este interesant de subliniat — de plidă — că printre alte întrebări care li se pun noilor angajaţi ai fabricii de postav din Kupavna, se numără şi întrebarea: „Unde veţi învăţa?" Şi se arată apoi că, muncind în fabrică, ei pot urma cursurile şcolii medii, ale şcolii tehnice sau diferite cursuri de specializare că în fabrică toţi muncesc şi învaţă.

Conducerea fabricii, organizaţia de partid şi organizaţiile de masă se interesează foarte îndeaproape de munca şcolii. Activitatea clubului, programul cinematografului şi al cantinei — toate se întocmesc ţinîndu-se seama de orarul ei. Pe „panourile de învăţătură" din secţiile fabricii se afişează cu regularitate situaţia frecvenţei şi rezultatele obţinute la învăţătură de muncitori. Şefii de secţie verifică personal carnetele şcolare. Deseori ei vizitează căminele, urmărind felul în care îşi pregătesc muncitorii temele pentru acasă. Nu de puţine ori rezultatele la învăţătură ale muncitorilor din secţie se iau în considerare la aprecierea rezultatelor în întrecerea socialistă. Raidurile „Cavalerieі uşoare"[1]) care se organizează în fiecare trimestru, organizarea ajutorului la învăţătură pentru cei rămaşi în urmă, discutarea situaţiei la învăţătură a muncitorilor-elevi în gazetele de perete din secţii şi în ziarul fabricii, analizarea muncii şcolii şi a succeselor unor muncitori-elevi la şedinţele de sindicat şi comsomol — toate acestea ajută la întărirea disciplinei şcolare şi la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Un real folos îl aduce şcolii şi felul în care se apreciază în fabrică rezultatele muncii elevilor. A devenit o tradiţie ca pentru rezultatele bune absolvenţii şcolii şi fruntaşii la învăţătură din toate clasele să primească în fiecare an importante premii. In acest an, de exemplu, printr-un ordin special al directorului fabricii au fost evidenţiaţi 90 de elevi, 15 absolvenţi au primit „mulţumiri cu trecerea în cartea de muncă", 50 au primit premii de valoare, 15 au obţinut bilete la staţiunile de odihnă şi la sanatorii, iar 10 elevi din clasele VII—IX au fost trecuţi la categorii superioare de salarizare.

Cursurile şcolii serale din Kupavna au fost absolvite de un număr mare de muncitori — oameni destoinici, cu un nivel cultural şi profesional înalt, buni constructori ai comunismului. Mulţi dintre ei urmează mai departe cursurile şcolilor tehnice serale sau ale institutelor de învăţămînt superior, la cursurile de zi sau fără frecvenţă. Unul dintre cei mai buni elevi ai şcolii, Valentin Roganov, termină anul acesta Institutul de mine; lăcătuşul P. Mamontov şi muncitorul Vladimir Pleaşesnik învaţă la Academia unională agricolă „Timiriazev", vopsitorul Nicolae Dombrin studiază la Institutul de medicină, iar textilista Nina Markina a absolvit Institutul pedagogic şi lucrează ca profesoară la una din şcolile de lîngă Moscova.

Colectivul fabricii de postav din Kupavna şi-a luat angajamentul să îndeplinească planul septenal în cinci ani. De bună seamă că la succesele mari obţinute în muncă contribuie şi cunoştinţele acumulate în şcoală.

G. JURAVLEV

[1]) In genul posturilor utemiste de control de la noi (n.t.)

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamentele la „Gazeta Învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Abonamente: 1 an — 12,00 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

Anul XI, Nr. 536 — Vineri 23 octombrie 1959 — 8 pagini 25 bani

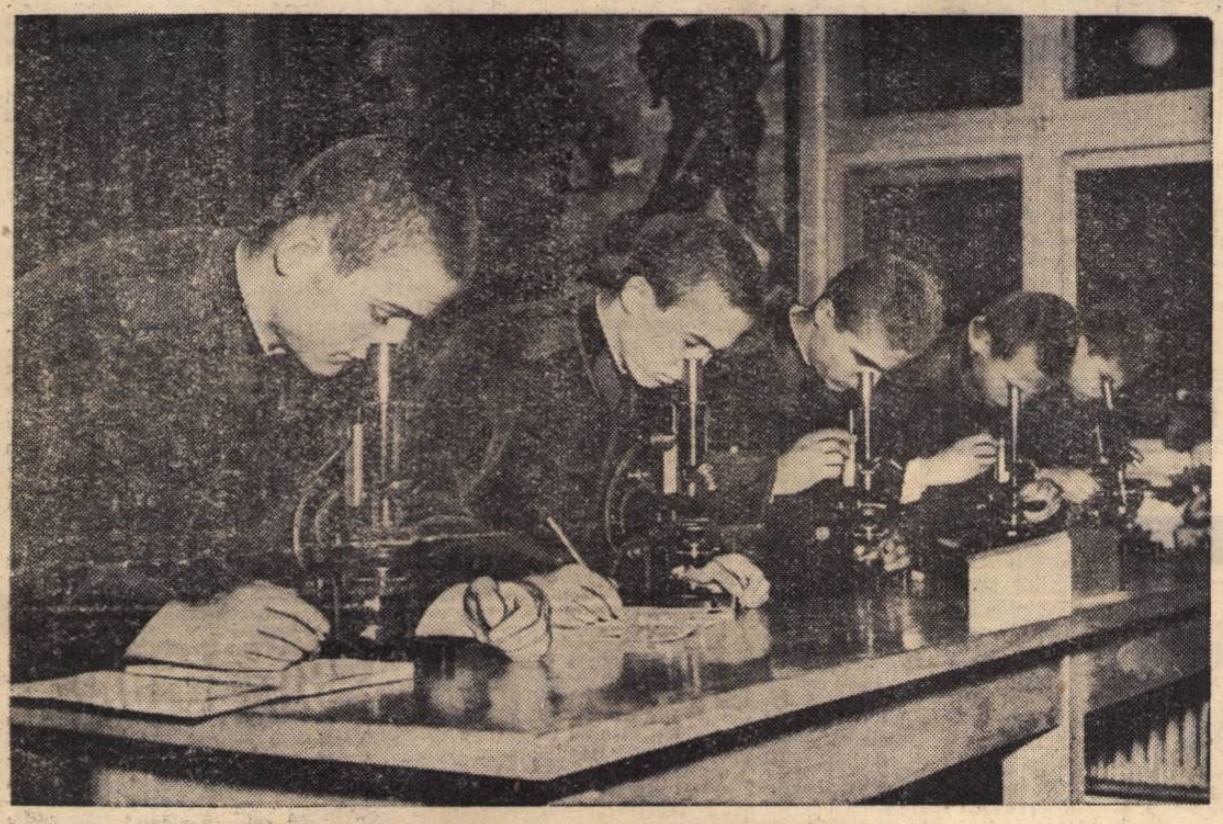

Elevii Liceului militar Ștefan cel Mare la ora de științe naturale.

Pentru intensificarea muncii organizațiilor U.T.M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii

Pe marginea dezbaterilor Plenarei a VII-a a C. C. al U. T. M.

Plenara a VII-a din 9 și 10 octombrie a.c. a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, la care au participat — pe lîngă numeroși activiști de partid, U.T.M. și de stat — cadre didactice și elevi fruntași la învățătură, a dezbătut probleme de mare importanță pentru munca organizațiilor de tineret și pentru munca școlilor: contribuția tineretului la aplicarea hotărîrilor Plenarelor C. C. al P. M. R. din noiembrie 1958 și iulie 1959, ridicarea nivelului învățămîntului, întărirea legăturii școlii cu practica, îmbunătățirea educației comuniste a tineretului din școlile medii, pedagogice, profesionale și tehnice etc.

Reproducem articolul „Pentru intensificarea muncii organizațiilor U.T.M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în fața școlii", publicat de „Scînteia tineretului" în nr. 3244 pe marginea dezbaterilor Plenarei a VII-a a C. C. al U.T.M., pentru a ajuta cadrele didactice să cunoască problemele activității organizațiilor de tineret din școli, activitate pe care au datoria să o sprijine permanent.

Cea de-a VII-a Plenară a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, care a avut loc în zilele de 9 și 10 octombrie a dezbătut, la cel de-al doilea punct al ordinei de zi, munca U.T.M. pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului în legătură cu ridicarea nivelului învățămîntului, întărirea legăturii sale cu practica, îmbunătățirea educației comuniste a tineretului din școlile medii, pedagogice, profesionale și tehnice. Participarea la această plenară a unui număr mare de invitați — reprezentanți ai unor organizații de masă, ministere și departamente, directori de școli, profesori, învățători, instructori superiori de pionieri, secretari și membri ai comitetelor U.T.M. din școli medii, profesionale și tehnice, elevi fruntași la învățătură din toate regiunile țării — a creat posibilitatea unei analize ample a activității U.T.M. în rîndul elevilor, a realizărilor și lipsurilor din această activitate, unei dezbateri profunde a sarcinilor care revin organizațiilor U.T.M. de a contribui la ridicarea nivelului de învățătură al elevilor, la întărirea legăturilor școlii cu producția, la educarea comunistă a elevilor.

Plenara a arătat că în condițiile construirii socialismului în fața tineretului s-au deschis posibilități de realizare a celor mai îndrăznețe visuri, de afirmare a tuturor talentelor sale, a entuziasmului său creator. Din rîndurile tinerei generații crescute în anii democrației populare se formează viitoarele cadre de muncitori, tehnicieni, specialiști în toate domeniile, oameni de cultură și artă, înarmați cu temeinice cunoștințe de specialitate, cu o înaltă calificare, cu un larg orizont cultural, cu concepția înaintată marxist-leninistă — participanți activi și înflăcărați la măreața operă de construire a socialismului și comunismului.

Mii și mii de viitori constructori ai socialismului și comunismului, cei care vor lucra mîine în uzine și fabrici, cei care vor înălța marile schele ale viitoarelor construcții, care vor duce pe trepte tot mai înalte știința și cultura sînt acum pe băncile școlilor.

Prin grija partidului și guvernului față de viitoarele cadre ale construcției socialismului în țara noastră

(Continuare în pag. 5)

ZIUA FORȚELOR ARMATE

La 25 octombrie 1944, în urma luptelor duse de glorioasa armată sovietică și ca rezultat al luptei desfășurate de armata română și de oamenii muncii sub conducerea Partidului Comunist Român, au fost eliberate de sub jugul cotropitorilor fasciști ultimele localități de pe teritoriul patriei noastre, desăvîrșindu-se astfel eliberarea întregului teritoriu al României. Prin aceasta s-a îndeplinit una din sarcinile de seamă puse de P. C. R. în fața poporului și armatei române, înlăturîndu-se definitiv rămășițele odiosului dictat de la Viena, impus poporului român de către fasciștii germani și italieni în cîrdășie cu clasele dominante și clicile fasciste din Ungaria și România. Ținînd seama de importanța acestei zile, în scopul cinstirii trecutului de luptă al armatei noastre pentru independența națională a României și îndeosebi a contribuției — adusă cot la cot cu armata sovietică — la eliberarea țării de sub jugul fascist și la zdrobirea Germaniei hitleriste, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a decretat ca în fiecare an, la 25 octombrie, să se sărbătorească „Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.".

Crearea Forțelor Armate ale R.P.R. este una din cuceririle de seamă ale poporului muncitor obținute sub conducerea partidului. Procesul făuririi armatei noastre populare este strîns legat de transformările revoluționare ce au avut loc în viața politică și economică a patriei noastre și el își are începutul în lupta desfășurată de partid încă din adîncă ilegalitate în rîndurile ostașilor vechii armate, pentru atragerea lor la lupta democratică și antifascistă a poporului. Prin manifeste și apeluri, prin ziarele ilegale ce pătrundeau în cazărmi, prin intermediul comuniștilor, partidul a dus o muncă sistematică și minuțioasă de clarificare politică a maselor de ostași. În perioada pregătirii și dezlănțuirii criminalului război antisovietic singura forță politică din România care s-a ridicat cu hotărîre împotriva acestui război a fost P.C.R. Paralel cu munca intensă desfășurată în vederea organizării și conducerii maselor muncitoare la luptă pentru răsturnarea dictaturii fasciste și pentru alungarea hitleriștilor din țară, partidul nostru a dus neîntrerupt o rodnică activitate în rîndurile ostașilor, mobilizîndu-i să întoarcă armele împotriva trupelor hitleriste și să se alăture luptei revoluționare a poporului. O sistematică muncă de lămurire a dus partidul în rîndul ostașilor români aflați prizonieri în Uniunea Sovietică. Ca rezultat al activității desfășurate de partid a luat ființă pe teritoriul U.R.S.S., cu sprijinul internaționalist al guvernului sovietic, Divizia de voluntari români „Tudor Vladimirescu", prima mare unitate militară românească cu caracter popular.

În condițiile favorabile ale ofensivei victorioase a Armatei Sovietice pe toate fronturile și în condițiile creșterii avîntului revoluționar al maselor popu-

Colonel MIHAI ALEXANDRU

(Continuare în pag. 7)

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Manifestări sărbătorești

Elevii și cadrele didactice din școlile craiovene, care sărbătoresc cu deosebit entuziasm Luna prieteniei romîno-sovietice, organizează în aceste zile acțiuni variate și interesante prin care își manifestă dragostea lor față de marea noastră prietenă și dorința de a cunoaște cît mai mult din nesecatul tezaur al științei și culturii sovietice. Astfel, elevii școlii medii nr. 3 au organizat zilele acestea la biblioteca regională o seară literară cu tema „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură". De asemenea, va avea loc un concurs „Drumeții veseli" cu tema „Să cunoaștem literatura sovietică", la care vor participa clasele a XI-a „B" de la școlile medii nr. 1 și nr. 3.

Seri literare, șezători, concursuri artistice și sportive se organizează și la școlile de 7 ani nr. 1, nr. 2, nr. 9, nr. 12, la școala medie nr. 2 etc. In orele educative se discută asemenea teme, cum sînt: „Știința sovietică în luptă pentru cucerirea cosmosului", „Secolul XX sub soarele lui 7 Noiembrie" etc. care stîrnesc mult interes în rîndurile elevilor.

In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, un grup de pionieri din clasa a V-a a Școlii de 7 ani din comuna Stilpu, regiunea Ploești, pregătesc scenela „Strengarii" de Paul Maxim

N. DONA
Craiova

CARNET CULTURAL

Imi amintesc cu cîtă emoție am luat în mînă prima carte tradusă din limba rusă după 23 August. Se puteau găsi, în sfîrșit, în librării cărți prohibite în timpul terorii fasciste. Eliberarea patriei a adus cu sine și eliberarea cărții. Prima carte rusă ieșită din ilegalitate! Era un volum de Ilya Ehrenburg.

Zilele acestea, Cartea rusă împlinește 15 ani.

Prima carte a apărut timid, cu un tiraj redus, în condiții grafice modeste. Apoi... apoi comorile gîndirii ruse și sovietice s-au revărsat din belșug. Versurile lui Puskin sînt răspîndite azi în 350.000 de exemplare. Tolstoi s-a tipărit într-un milion de exemplare, mărețul Gorki, alt milion, aprigul Maiakowski — 535.000, Solohov — 600.000 de exemplare. Un număr de 423.000 exemplare din Marsak și 331.000 din Gaidar au fost puse la dispoziția copiilor. „Bazarul cărții sovietice" cuprinde aproape toți autorii ruși și sovietici. Iată-i pe Gogol, pe Turgheniev, pe Fadeev, Nekrasov, Fedin, Cehov, Dobroliubov, Ostrovski, Bielinski, Goncearov, Lermontov, Simonov, Scedrin, Makarenko. In fruntea tuturor stă cartea de căpătîi a omenirii muncitoare, cartea lui Lenin. Cele 37 de volume ale „Operelor" sale, împreună cu diferitele culegeri despre cultură și artă, despre tineret, despre sindicate, despre construcția de partid, despre problema națională, tipărite în limbile romînă, maghiară, germană, sîrbă, totalizează circa 5.000.000 de exemplare.

In cincisprezece ani „Cartea rusă" și Editura tineretului au editat în total 3.500 de titluri, în afară de tipăriturile editurilor de specialitate. 3.500 de titluri cu un tiraj de 49 milioane de exemplare. Indiscutabil, cifrele își au și ele poezia lor. 49 milioane! De trei ori populația țării. Ceea ce înseamnă că fiecărui cetățean îi revin cîte 3 cărți sovietice.

★

Ca și în ceilalți ani, în Săptămîna cărții sovietice fondul de cărți s-a îmbogățit cu cîteva volume inedite. Le-am răsfoit și am rămas plăcut surprins observînd că multe din aceste lucrări au ca eroi profesori și învățători. Valentin Kataev prezintă în *„Livada din stepă"* un tablou al Rusiei prerevoluționare, cu teroarea respectivă. La moartea lui Tolstoi, profesorul Bacei vorbește elevilor săi despre marele ginditor fără să fi avut aprobarea forurilor superioare. Este tras la răspundere și i se cere să retracteze tot ce a spus, să vorbească elevilor despre influența nefastă a lui Tolstoi asupra societății ruse. Bacei refuză să-și batjocorească ideile, își dă demisia și, ca să-și întrețină familia, ia în arendă o livadă. Este ajutat de cîțiva muncitori, cărora le predă în schimb lecții de știință popularizată, de literatură și de istorie. In *„Prețul sîngelui"*, al lui M. Stelmah, apare tînărul învățător Danilo, om cinstit dar care se lasă înșelat de propaganda naționalistă contrarevoluționară și luptă în rîndul bandelor lui Petliura. Se convinge repede de nemernicia petliurismului, îl părăsește și se întoarce în sat cu inima strînsă. Cum va fi primit? I se va ierta trădarea? Sînt unele pagini care amintesc pe Melehov din „Donul liniștit", altele asemănătoare „Calvarului". Gladkov povestește, în *„Inimă de mamă"*, cu dramatism profund, despre demnitatea cu care învățătoarea Natalia Stepanova primește înspăimîntătorul fapt al schingiuirii și asasinării fiicei ei de cotropitorii naziști. Cu totul altă atmosferă se degajă din cealaltă nuvelă, *„Cîrligul de mesteceni"*, în care apare figura jovială a profesorului pensionar Martin Martînovici, socotit maniac din pricina pasiunii sale pentru pomi. Suflet de „grădinar", el a cultivat toată viața în inima copiilor dragostea pentru adevăr, pentru frumos, pentru natură. I-a atras pe elevii săi în opera de creare a spațiilor verzi. Mii de arbori au sădit „Moș Copăcel" și ciracii săi în toate parcurile și grădinile orașului. Există o legătură tainică între duioșia dascălului pentru copii și pasiunea pentru natură — legătură exprimată în sentința „cine n-a crescut un copil și n-a sădit un copac nu și-a făcut întreaga datorie pe pămînt".

Dintre celelalte volume recent apărute se mai remarcă o lucrare beletristică a Galinei Serebriakova despre *„Tinerețea lui Marx"*, romanul *„Skutarevski"* în care Leonid Leonov urmărește transformarea psihologică a intelectualului de tip vechi într-un om legat de popor și o povestire dinamică, ce se desfășoară în exoticul Tadjikistan, intitulată *„Omul își schimbă pielea"* de Bruno Iasenski.

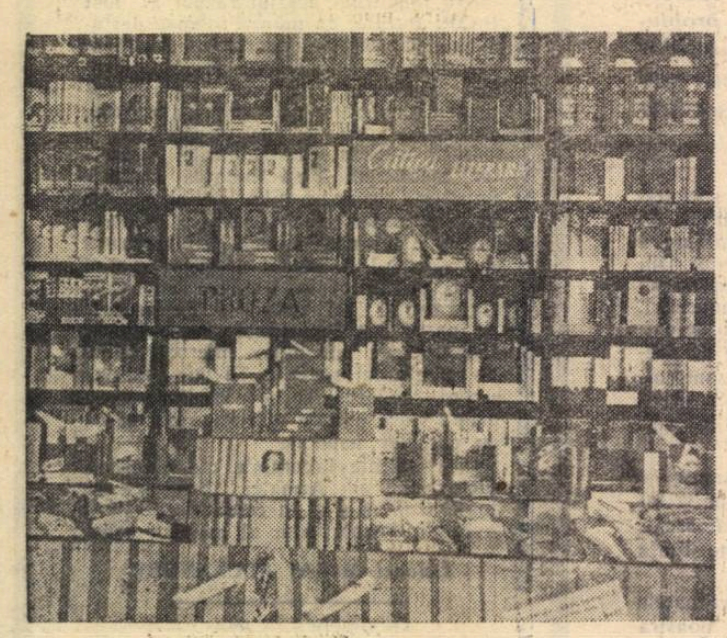

Un colț al „Bazarului cărții sovietice"

Viața sindicală în școli

O mai atentă preocupare pentru condițiile de viață și de muncă

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin a obținut unele succese în rezolvarea diferitelor probleme legate de condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Realizările cele mai însemnate au fost înregistrate în domeniul asigurărilor sociale. Comisia de asigurări sociale (condusă de tovarășii Rozalia Lepedeanu și Nicolae Pestra, membri ai comitetului), a acordat membrilor de sindicat în primele trei trimestre ale acestui an ajutoare materiale în valoare de peste 150.000 lei. Ea s-a îngrijit totodată ca plata ajutoarelor să se facă la timp. Pentru preîntîmpinarea îmbolnăvirilor comisia de asigurări sociale a stabilit o strînsă colaborare cu policlinicile și alte instituții medicale, pe care le-a sprijinit în efectuarea vizitelor medicale în școli și în trierea membrilor de sindicat care aveau nevoie de cură balneo-climaterică. De asemenea, comisia de asigurări sociale s-a îngrijit de trimiterea cadrelor didactice la odihnă. Un număr de aproape 150 de muncitori din învățămînt din Orașul Stalin și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S., iar alți 240 la casa de odihnă organizată la Vasile Roaită de către comitetul sindical din orașul Stalin.

De un real folos pentru muncitorii din învățămînt din Orașul Stalin a fost și este și Casa de ajutor reciproc, de a cărei organizare și bună funcționare se ocupă comitetul sindical. Ea a acordat împrumuturi pe termen lung în valoare de peste 200.000 lei. Multe cadre didactice și-au cumpărat cu sprijinul C.A.R. mobilă sau și-au făcut aprovizionările de iarnă. Comitetul sindical urmărește ca cererile adresate C.A.R. să fie echitabil și cît mai urgent rezolvate.

Din păcate, preocupările comitetului sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin pentru condițiile de viață și de muncă ale membrilor de sindicat s-au limitat la problemele de mai sus. Muncitorii din învățămînt din Orașul Stalin au însă mult mai multe probleme legate de viața și condițiile lor de muncă la rezolvarea cărora așteaptă sprijinul comitetului lor sindical. Una din aceste probleme este cea a locuințelor. Deși în oraș s-au construit și se construiesc numeroase blocuri, pînă în prezent n-a fost rezolvată nici una din cererile de locuințe ale cadrelor didactice, secția de spațiu locativ a sfatului popular manifestînd lipsă de interes în această privință. Au existat cazuri cînd I.L.L. din Orașul Stalin a cerut învățătorilor și profesorilor care solicitau locuințe să și le găsească singuri, pentru ca apoi să le repartizeze altor salariați. Era de așteptat ca măcar în aceste situații comitetul sindical să ia atitudinea cuvenită, mai ales că există hotărîri ale partidului și guvernului care stabilesc precis obligația de a se asigura cadrelor didactice locuințe corespunzătoare.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin a manifestat lipsă de preocupare și față de rezolvarea unor probleme privind condițiile de muncă ale cadrelor didactice. La Școala medie nr 1, de pildă, unul dintre învățători are o clasă de 60 de elevi. Se înțelege ușor că în asemenea condiții are de suferit nu numai învățătorul respectiv, a cărui muncă devine mult mai grea, ci însuși procesul de învățămînt. Secția de învățămînt a orașului a găsit o „rezolvare" a problemei cu care comitetul sindical nu trebuia să fie în nici un caz de acord. Este vorba de împărțirea clasei în două, urmînd ca la una din ele să predea laborantul școlii, dar să răspundă tot învățătorul titular. Comitetul sindical trebuia să insiste pentru ca secția de învățămînt să înființeze un post nou, la care să fie angajat un învățător calificat.

Există și alte probleme — ca evitarea supraîncărcării unor cadre didactice, asigurarea condițiilor de higienă în clase și laboratoare, controlul cantinelor care servesc masa muncitorilor din învățămînt, aplicare instrucțiunilor M.I.C. cu privire la noua salarizare etc. — față de rezolvarea cărora comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din Orașul Stalin precum și organizațiile sindicale din școli ar trebui să fie mai atente. La școala medie nr. 5, de pildă, tovarășa profesoară Emilia Reinhelmer are, în afară de activitatea profesională, următoarele sarcini: metodistă pe oraș, membră în comitetul de instituție, membră în comitetul Societății de științe naturale și geografie, face parte din colectivul de conferențiari al S.R.S.C. Și aceasta nu este un caz singular. Dar comitetul sindical n-a făcut nimic pentru remedierea acestei situații. Nu este deci de mirare că unii învățători și profesori suprasolicitați în activități extraprofesionale, n-au posibilitatea să vizioneze mai des spectacole sau să se țină la curent cu ultimele noutăți literare. Este datoria comitetului sindical să se îngrijească de o echitabilă distribuire a sarcinilor obștești.

Intreaga politică a partidului oglindește permanenta lui preocupare pentru creșterea neconținită a nivelului de viață al poporului. Organizațiilor sindicale le-a fost încredințată sarcina de onoare de a veghea asupra felului cum sînt traduse în viață numeroasele măsuri luate de partid și de guvern în acest domeniu. Ele au datoria să se achite conștiincios de această importantă sarcină.

C. RADOI

In legătură cu calificarea unor cadre didactice

Numeroși cititori au cerut lămuriri în legătură cu posibilitățile de calificare a învățătorilor care predau la clasele V—VII și au depășit vîrsta de 35 ani.

După cum se știe, prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior se creează posibilități de calificare prin cursuri fără frecvență în învățămîntul superior cadrelor didactice care predau la clasele V—VII din mediul sătesc fără a avea pregătirea corespunzătoare și care sînt în vîrstă de cel mult 35 de ani.

Recent, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat organizarea unui curs special cu durata de 2 ani pentru pregătirea cadrelor didactice care predau în învățămîntul elementar (clasele V—VII) fără a avea calificarea corespunzătoare și care au depășit vîrsta de 35 de ani. Prin acest curs se vor putea califica și acele cadre didactice care nu mai pot urma cursurile învățămîntului superior.

Cursul special se va desfășura în fiecare din cei doi ani școlari în cîte două etape: etapa fără frecvență, în care cei înscriși vor studia individual pe baza programelor trimise de Ministerul Învățămîntului și Culturii, și etapa cu frecvență cu durata de 45 zile în timpul vacanței de vară.

La acest curs sînt admiși în primul rînd învățătorii care predau la clasele V-VII de cel puțin 5 ani, dintre care cel puțin 3 ani în specialitatea pentru care se califică. De asemenea, vor mai putea fi admiși profesorii maiștri care după 1948 n-au mai putut funcționa în specialitate și licențiați ai unor instituții de învățămînt superior în alte specialități, dacă funcționează neîntrerupt în învățămînt dinainte de reforma învățămîntului din anul 1948.

Cadrele didactice care îndeplinesc aceste condiții se vor putea înscrie la cursul special de doi ani cu recomandarea comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale pe baza rezultatelor bune obținute în muncă.

Grupele de specialități pentru care se organizează cursul special de doi ani se vor stabili prin instrucțiunile cu privire la organizarea și funcționarea cursului, pe care le elaborează în prezent Ministerul Învățămîntului și Culturii.

DIRIGINTE
la școala serală

Sfera de preocupări a profesorului diriginte ce lucrează în condițiile școlii serale diferă de aceea a diriginte-lui de la cursurile de zi. Una este să lucrezi cu copii, cu tineri în formare și alta e să lucrezi cu elevi maturi, care muncesc în producție, care adesea poartă pe umerii lor răspunderea unei familii, care dispun singuri de timpul lor. Destul de complexe, problemele muncii educative cu elevii maturi ai școlilor serale sînt însă mai lesne de rezolvat decît cele ale muncii cu elevii cursurilor de zi. Dirigintele are de-a face în acest caz cu elevi care-l înțeleg mai ușor, pe care-i poate convinge mai repede, cu oameni deja formați.

Este evident pentru oricine că nu se pot folosi aceleași mijloace educative la cursurile serale ca și la cele de zi. Cu toate acestea, se mai găsesc între diriginții de la cursul seral unii care-i tratează pe elevii maturi în același chip ca și pe copii. Acești diriginți nu fac deosebirea de vîrstă, de preocupări, de interese ale elevilor mici și ale celor maturi. Că atare ei le vorbesc muncitorilor elevi despre lucruri pe care aceștia de mult le-au înțeles, le-au cunoscut sau le-au trăit. Firește, acesta este un procedeu cu totul greșit.

De la ce trebuie să-și pornească munca dirigintele din învățămîntul seral? În primul rînd, de la o bună cunoaștere a elevilor săi. O asemenea cunoaștere se realizează și în școală — la lecții și în orele educative—dar și în afara ei — printr-o legătură strînsă cu întreprinderea, prin discuțiile tovărășești între diriginte și elevii lui, prin vizite ale diriginteluí acasă la elevi etc. O foarte mare însemnătate în această privință o are contactul diriginteluí cu conducerea administrativă și organizațiile obștești din întreprinderea unde lucrează elevii. Dirigintele are datoria să se intereseze cum muncesc și cum se comportă elevii în producție, cum influențează asupra activității și atitudinii lor cele ce învață în școală.

Cunoașterea elevilor de către diriginte trebuie să aibă drept scop ajutorarea acestora în problemele cele mai importante pe care le pun în fața lor școala, învățătura. Cunoscîndu-și îndeaproape elevii, dirigintele va vedea în ce direcție are nevoie de ajutor fiecare dintre ei. Unii și-au întrerupt de mai mulți ani studiile. Aceștia vor avea nevoie înainte de toate de consultații privitoare la acele chestiuni pe care nu le înțeleg destul de bine din explicațiile profesorilor. Aici se impune, bineînțeles, o legătură strînsă între diriginte și profesorii care predau la clasa lui.

O serie de elevi nu au acasă cele mai bune condiții de învățătură. Pentru ei trebuie să se amenajeze săli în care să poată învăța, fie în școală, fie — cu ajutorul întreprinderii în care lucrează — la biblioteci, la cluburile sindicale etc. Sînt alți elevi care, deși dispun de condiții bune de învățătură, nu știu cum să folosească timpul pentru aceasta, nu știu suficient de bine cum să lucreze cu manualul, cum să folosească materialul suplimentar etc. Acestora trebuie să li se explice clar cum să procedeze. Este bine ca dirigintele să facă chiar unele „exerciții" cu ei — fie în colectiv, fie individual — pentru a le arăta cum să-și efectueze temele, cum să extragă ideile principale din textul pe care-l au de învățat etc.

Ajutîndu-i pe elevi să învingă greutățile care se ivesc în munca școlară, înlăturînd din calea lor tot ce i-ar putea împiedica să învețe, dirigintele asigură totodată menținerea unei frecvențe regulate a muncitorilor-elevi. Datorită condițiilor mereu mai bune create celor care învață fără a ieși din producție, un mare număr de tineri muncitori sînt cuprinși în școlile serale. Este o datorie de frunte a diriginților să ajute ca toți acești tineri să rămînă în școli, să promoveze cu succes clasa. În acest scop tot legătura cu întreprinderea este principala cale. Numai în strînsă colaborare cu aceasta se pot înlătura toate piedicile din calea bunei frecvențe și a bunei pregătiri a elevilor muncitori. Nici o absență nu trebuie să-l lase indiferent pe diriginte. El trebuie să meargă la cauze și să le înlăture. Iar dacă unii elevi, din cauze obiective, absentează totuși, dirigintele este primul care are datoria de a-i ajuta, cerînd profesorilor să le dea acestor elevi îndrumările necesare, așa ca să-și ajungă din urmă colegii. De atenția cu care urmărește dirigintele aceste probleme, de operativitatea cu care le rezolvă depinde în mare parte frecvența regulată a elevilor — condiție principală pentru buna lor pregătire.

Dar dirigintele din școala serală trebuie să știe că îndatoririle lui se extind și dincolo de viața și activitatea elevilor în școală — și anume, la îndrumarea lor în ceea ce privește folosirea timpului liber. Mulți diriginți din școlile serale consideră că nu e de competența lor acest lucru. Socotim însă că e firesc ca școala și în special dirigintele să se intereseze și de felul cum își petrec muncitorii-elevi timpul liber, ce preocupări au.

Elevii școlilor serale sînt tineri plini de elan, dornici să știe, să cunoască cît mai mult, chiar mai mult decît pot afla din ceea ce le oferă programa școlară. Dirigintele își îndeplinește o importantă îndatorire a sa îndrumîndu-i să aleagă lectura cea mai folositoare, spectacolele cele mai bune. Ei trebuie să găsească forme variate de popularizare a cărților, a spectacolelor, a muzeelor care să lărgească orizontul de cunoștințe al tinerilor muncitori, să le formeze priceperea de a înțelege și a gusta o operă de artă — fie că e vorba de literatură, de teatru, de concerte sau opere plastice.

Dirigintele trebuie să dea atenție și felului cum discută cu muncitorii-elevi. El are de biruit aici o deprindere pe care și-a format-o la cursurile de zi, pe care și-a consolidat-o uneori timp de mulți ani la rînd — și anume, aceea de a vorbi „de la catedră", de a păstra tot timpul un ton de dascăl. Dacă atunci cînd vorbea cu copiii diriginte se referea la producție, la viața socială a poporului ca la elemente pe care ei le vor cunoaște nemijlocit și deplin mai tîrziu, pentru care în școală abia se pregătesc, cu elevii-muncitori situația e alta. Vorbind cu elevi maturi, care sînt ei înșiși participanți activi la producție, la viața socială, dirigintele trebuie să pornească tocmai de la aspectele concrete ale acestora. Prin discuțiile din școală trebuie să-i ajute să-și îndeplinească mai bine îndatoririle în fabrică, în uzină, în viața socială.

Este știut că în munca educativă nu se pot da indicații general valabile, rețete. Diriginții sînt chemați să găsească, pe linia problemelor ridicate, soluții concrete pentru rezolvarea cazurilor reale pe care viața din școală le prezintă, desfășurînd o muncă permanent creatoare, așa cum trebuie să fie de fapt activitatea diriginților.

Consfătuire a pedagogilor din casele de pionieri

De curînd s-au desfășurat la Arad lucrările celei de-a IV-a consfătuiri a pedagogilor care lucrează în casele pionierilor din regiunea Timișoara. Au participat — pe lîngă cadrele didactice din cele 13 case ale pionierilor existente în regiune — secretari ai comitetelor orășenești și raionale U.T.M., precum și șefii secțiilor de învățămînt și cultură din regiune.

Tovarășa Rozalia Lăzureanu, secretar al comitetului regional U.T.M., a prezentat la consfătuire referatul: „Felul în care casele de pionieri au contribuit la educarea comunistă a pionierilor și la lărgirea cercului lor de cunoștințe". Referatul a scos în evidență realizările importante ale caselor de pionieri din Lipova, Jimbolia, Arad, Timișoara etc.

Lucrările pe secții au mijlocit un bogat schimb de experiență între pedagogi în probleme privind mai ales activitatea practică în cercurile pionierești.

Cu ocazia consfătuirii, casele de pionieri din Lipova și Jimbolia au fost distinse cu diploma de onoare a comitetului regional U.T.M. pentru activitatea lor deosebit de frumoasă. De asemenea, 20 de cadre didactice care au muncit cu bune rezultate în casele pionierilor din regiune au primit premii în obiecte și cărți.

Educația ateistă
la lecțiile de istorie

Acum doi ani, cînd actualii mei elevi din clasa a VII-a abia intraseră în clasa a V-a, am constatat că se aflau printre ei unii care mai credeau în diverse povești despre existența lui dumnezeu, despre faptul că acesta ar locui în cer și despre neputința omului de a cunoaște vreodată ce se petrece acolo. Acești elevi gîndesc acum cu totul altfel. Din mintea lor au dispărut ideile greșite, credința într-o forță supranaturală care ar guverna lumea. Ei vorbesc cu mare admirație despre racheta trimisă de oamenii sovietici în lună și-și mărturisesc convingerea plină de elan tineresc în posibilitatea zborului omenesc în cosmos, în cunoașterea universului. Și mă gîndesc cu satisfacție că am și eu o parte de contribuție în faptul că ei și-au format o concepție științifică despre natură și societate.

Ca profesoară de istorie le-am vorbit adesea elevilor mei despre apariția și dezvoltarea societății omenești, despre religie ca frînă în calea progresului social și cultural. Le-am vorbit despre oamenii luminați care au luptat în decursul timpurilor împotriva obscurantismului și înapoierii. Încă la primele lecții de istorie antică predate în clasa a V-a, vorbind despre apariția omului și formarea societății omenești, le-am explicat elevilor că aceasta nu este opera lui dumnezeu, așa cum spune biblia, ci că omul s-a desprins din rîndul animalelor și, treptat, datorită muncii, trecînd printr-un proces îndelungat de transformare, a devenit o ființă superioară.

Vorbind despre religie, le-am explicat elevilor că era firesc ca, pe vremea cînd forțele de producție erau foarte înapoiate oamenii primitivi să nu-și poată explica fenomenele naturii, să nu-și poată da seama care erau cauzele nenorocirilor ce se abăteau asupra lor, că nu știau cum să lupte împotriva acestora. Elevii au înțeles că aceasta i-a făcut pe oamenii primitivi să creadă în puteri supranaturale, în fața cărora se simțeau neputincioși. Le-am explicat, de asemenea, că mai tîrziu, o dată cu apariția claselor antagoniste, clasele dominante foloseau ignoranța oamenilor simpli, teama lor de ființa divină, pentru a insufla poporului, prin preoți, ideea că ordinea socială în virtutea căreia unii domnesc și alții muncesc din greu pentru stăpîni este rînduită de dumnezeu și nu poate fi schimbată după voința oamenilor.

Vorbindu-le elevilor, în clasa a VI-a, despre marile descoperiri geografice, am accentuat asupra faptului că aceste descoperiri dovedesc curajul oamenilor în lupta cu natura, dorința lor de a-și lărgi orizontul cu cunoștințe noi despre planeta pe care trăim. Învățînd despre dezvoltarea tehnicii, științei și artei în secolele XVI—XVII, copiii au putut să vadă mai bine cum cunoașterea fenomenelor care se petrec în natură este strîns legată de progresele tehnicii. Elevilor nu le-a fost greu să înțeleagă de ce biserica catolică a persecutat cu atîta înverșunare pe Copernic, Giordano Bruno, Galileu și alții care, prin descoperirile lor, au schimbat concepțiile antiștiințifice despre univers. Făcînd legătura cu cele învățate de elevi la științele naturale, geografie și alte materii, am accentuat asupra loviturii pe care descoperirea lui Copernic despre mișcarea pămîntului în jurul axei sale și în jurul soarelui a dat-o teoriei egocentriste susținute de biserică care punea în centrul universului pămîntul — creat, după concepția teistă, de dumnezeu — pentru a 'ntări astfel supunerea față de „puterea dumnezeiască".

Argumentele științifice îi convinge cel mai bine pe elevi. Am observat că le plac mult lecțiile în care este vorba de imaginație și puterea de cuprindere a minții omenești, de curajul și spiritul de abnegație cu care oamenii de știință își apărau ideile lor în fața persecuției. În asemenea ocazii am accentuat totdeauna că cele mai mari adevăruri despre natură și societate s-au născut în luptă cu ideile retrograde susținute de biserică și am avut bucuria să constatat că elevii dezaprobă atitudinea acesteia și dictonul „crede și nu cerceta".

Tot pentru a-i convinge și mai bine pe elevi de netemeinicia credinței religioase, pentru a combate teoriile dușmănoase potrivit cărora exploatații luptă zadarnic împotriva exploatatorilor, întrucît ordinea bazată pe nedreptatea socială e dată de dumnezeu, căruia nimeni nu i se poate împotrivi, am discutat cu ei despre transformările din viața popoarelor asuprite din vechea Rusie țaristă și despre popoarele din țările de democrație populară, care au doborît de la putere fostele clase exploatatoare. De asemenea, le-am arătat — și elevii au dat ei înșiși numeroase exemple concrete în această privință — că în țările care construiesc socialismul, unde cultura a devenit un bun al întregului popor, unde cuceririle științei și tehnicii sînt folosite larg în scopul îmbunătățirii vieții oamenilor muncii, un număr din ce în ce mai mare de oameni se convinge de falsitatea teoriilor religioase, cărora nu le mai dau crezare. Elevii știu astăzi că natura și societatea omenească nu se dezvoltă așa cum vrea dumnezeu, ci că schimbările intervenite în natură și în viața oamenilor au cauze bine determinate că aceste schimbări se petrec după anumite legi pe care oamenii le cunosc și le pot folosi în interesul lor.

Nu este greu de constatat că explicațiile noastre, ale profesorilor, au mare influență asupra formării gîndirii logice la elevi. Pe zi ce trece, în judecata și în comportarea acestora profesorii pot să recunoască succesele străduinței lor de a imprima celor care le-au fost încredințați spre educare o concepție înaintată despre lume și viață.

DIAMANTA NICULESCU
profesoară la Școala medie „Unirea" din Focșani

EXCURSIE ÎN UNITĂȚI INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE

Școala medie nr. 2 din Galați a organizat cu elevii claselor VIII-XI o excursie la cîteva unități industriale și agricole din cuprinsul regiunii. Excursia a prilejuit îmbogățirea cunoștințelor elevilor și întărirea legăturii învățămîntului cu viața.

Astfel, după vizitarea principalelor secții ale G.A.S. Sembreni li s-a explicat elevilor rolul gospodăriilor de stat în economia națională și li s-a arătat cum funcționează tractoarele, combinele, cultivatoarele și semănătoarele. Cu ocazia vizitării podului de peste Siret s-au făcut măsurători privind adîncimea, viteza și debitul apei și au fost studiate condițiile de instalare a unei microhidrocentrale.

La Combinatul de prelucrare a stufului de la Chiscani elevii au urmărit procesul de prelucrare a stufului și de fabricare a cartonului duplex și triplex și au asistat la procesul de fierbere a stufului cu ajutorul unor mașini uriașe de 2—3 tone, iar la uzina metalurgică „Progresul" din Brăila au urmărit modul de funcționare a cuptoarelor Siemens-Martin de mare capacitate, elaborarea șarjelor de oțel, asamblarea mecanică a escavatoarelor și compresoarelor. În secția mecanică a uzinei s-au făcut pentru elevi demonstrații în legătură cu modul de funcționare a rabotezelor și frezelor, iar în secția de turnătorie elevii au asistat la turnarea bronzului și a fontei.

Cum controlăm executarea proiectelor

...Profesorul stă la masa sa de lucru cu toți elevii adunați în jur și corectează schițele de proiect prezentate de viitorii tehnicieni pentru arhitectură și construcții. Controlînd cîte o lucrare, el cere tuturor elevilor să țină seamă de observațiile făcute pe marginea ei, observații care le pot folosi pentru găsirea unor rezolvări diferite de cea din tema proprie. Astfel, în cadrul unei asemenea ședințe de corectare a lucrărilor, profesorul ține o adevărată lecție de teoria proiectării pe o temă precisă.

Pînă nu de mult, profesorii de specialitate care îndrumau în școala noastră activitatea atelierelor de proiectare foloseau în destul de mare măsură acest procedeu de corectare a proiectelor. De curînd însă, în ședințele cercului metodic din școală el a fost supus unei amănunțite analize critice. S-a arătat că, la prima vedere, procedeul pare foarte bun pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor: ei află mai multe decît au nevoie la propriul lor proiect, văd o sumedenie de soluții care le lărgesc orizontul. Dar el are un mare dezavantaj: datorită faptului că temele lucrate în general de elevi se rezumă la cîteva cazuri frecvente în practică (e vorba de proiecte de dimensiuni mai mici), după cîteva lucrări profesorul epuizează observațiile ce le are de făcut și este obligat să le repete. Majoritatea elevilor nu au însă răbdare să asculte de 2-3 ori aceeași observație, sînt convinși că au înțeles despre ce e vorba și asistă fără interes la restul corecturilor. De asemenea, profesorul fiind ocupat cu corectura schițelor, unii elevi nu mai lucrează la planșetă, se plimbă prin clasă, discută etc. In acest fel orele de atelier nu-și ating scopul. Elevul crede că și-a făcut datoria venind numai la corectură, lasă de azi pe mîine remedierea lipsurilor semnalate de profesor la proiectul său și iată că în preajma predării proiectului el trebuie să lucreze în salturi, să piardă nopțile sau să lipsească de la celelalte cursuri. In plus, proiectul este elaborat acasă, fără supravegherea profesorului și există deci pericolul ca planșele să fie lucrate „în colaborare". Folosind exclusiv această formă de control a lucrărilor profesorul se trezește adesea cu proiecte slab redactate sau chiar cu greșeli grosolane.

S-a hotărît atunci să se renunțe la acest sistem și să se generalizeze un alt procedeu de controlare a proiectelor, care îmbină primul sistem cu îndrumarea directă la planșetă.

Cum se aplică concret acest sistem?

In prima oră, în ședința din atelierul de proiecție sau din cabinetul de desen se execută schița în clasă; apoi profesorul ridică toate schițele, adună elevii în jurul lui și începe discutarea de principiu a acestor schițe, indicînd în mare greșelile și ce obiective trebuiau urmărite. După aceasta elevii se întorc la planșetă și încep să-și corecteze schițele. Profesorul trece cîte 10-15 minute pe la fiecare elev, relevînd unele greșeli și indicînd remedierea lor. Apoi, pînă la sfîrșitul ședinței de 5-6 ore, mai revine la planșeta respectivului elev o dată sau chiar de două-trei ori dacă se simte nevoia. Observațiile se fac în așa fel încît elevul să seziseze greșeala și să-și dea seama care soluție este mai bună. Pentru aceasta profesorul trebuie să folosească larg bibliografia, cataloagele de detalii și proiectele tip existente, pe care să le indice elevilor chiar la specificarea temei.

Acest sistem de corectare a proiectelor are evidente avantaje. El dă posibilitatea ca fiecare elev să se preocupe în adîncime de schița lui și stimulează executarea unor proiecte valoroase, căci îndrumarea permanentă a profesorului indică drumul pentru găsirea unei soluții corecte proprii. De asemenea, elevul este mult mai ordonat, folosește la maximum orele de atelier. Se elimină lucrul în orele libere sau în timpul nopții, precum și absentarea de la alte discipline. Procedeul asigură executarea proiectelor sub supravegherea directă a profesorului, fără a mai exista pericolul executării planșelor de persoane din afară. Astfel elevul devine mai studios, cercetează singur lucrările de specialitate, nu așteaptă să primească soluții de-a gata de la profesor. El termină fiecare proiect cu convingerea că acesta îi aparține lui și numai lui, că profesorul l-a ajutat doar cu cîteva îndrumări. Aceasta îi dă încredere în forțele proprii și o deosebită satisfacție.

In orice caz trebuie să se înlăture „sistemul" folosit încă, din păcate, în unele ocazii: profesorul pune mîna și lucrează el la planșetă, iar elevul se uită. Metoda este dăunătoare atît școlii și profesorului, cît și elevului. Nivelul clasei apare într-o lumină falsă, se prezintă proiecte care nu le aparțin elevilor, iar aceștia se amăgesc crezînd că au realizat ceva, deși în realitate ei nu stăpînesc aproape de loc tehnica proiectării.

Procedeul de controlare a lucrărilor generalizat în școala noastră prevede, ca un moment important, discutarea proiectelor în clasă de față cu toți elevii, după ce ele au fost corectate și notate. In felul acesta greșelile sînt cunoscute mai bine și elevul se ferește de ele.

Pentru școlile sau secțiile care pregătesc în primul rînd tehnicieni proiectanți socotim deosebit de utile ședințele pentru „judecarea de proiecte". La aceste ședințe, la care participă toți profesorii de proiectare, sînt prezentate proiectele corectate și notate. Astfel, profesorii văd maniera de lucru de la celelalte ateliere și își pot corecta, datorită observațiilor făcute de ceilalți, unele lipsuri în munca de îndrumare. Discutarea în colectiv a felului cum sînt corectate proiectele stimulează totodată nivelul lucrărilor de atelier, căci fiecare profesor dorește să aibă rezultate cît mai valoroase, ca proiectele elevilor săi să fie cît mai bune.

Arh. J. FAINARU
Școala tehnică de arhitectură din București

O lecție de instruire practică în atelierele școlii „Grigore Preoteasa" din Capitală. Ucenicii anului I, viitori lăcătuși mecanici montatori, ascultă cu interes explicațiile maistrului privind îndreptarea metalelor

Știri

EXPERIENȚE ȘTIINȚIFICE EFECTUATE CU SPRIJINUL ELEVILOR

La Centrul școlar agricol din Pomîrla, raionul Dorohoi, profesorii organizează cu sprijinul elevilor, în cadrul gospodăriei didactice, numeroase experiențe științifice. De pildă, s-a experimentat însămînțarea semințelor de diverse specii de pomi cu și fără stratificare.

Experiențele științifice sădesc la elevi dragostea și interesul pentru muncă și meseria aleasă, le dezvoltă dorința de a cunoaște și spiritul inovator.

DIAFILMUL — AUXILIAR IN PREDAREA LITERATURII

La Școala profesională de petrol-chimie din Tîrgoviște se utilizează cu mult succes diafilmul ca material didactic ilustrativ în predarea literaturii române.

Multe diafilme — ca de exemplu „Mitrea Cocor", „Nepoții Gornistului" „Harap Alb" etc. — au fost urmărite cu deosebită atenție și plăcere de ucenici. Adesea ucenicii anului I cer profesorului de limba română să le prezinte din nou unele diafilme, în timpul lor liber.

VIZITE IN INTREPRINDERI

Profesorii Școlii profesionale U.C.E.C.O.M. din Craiova organizează periodic cu ucenicii vizite în întreprinderile din localitate. Recent, vizitînd fabrica textilă „Independența", ucenicii din anul I au putut urmări întregul proces tehnologic din fabrică.

Deosebit de interesantă a fost și vizita la fabrica de confecții „I. C. Frimu" unde ucenicii au văzut cum se transformă stofele și pînzeturile în bunuri de larg consum — haine de toate tipurile. Li s-a explicat la fața locului modul de croire după șabloane multiplicate, procedeu care asigură folosirea rațională a materiei prime și prin care fabrica obține însemnate economii.

După fiecare vizită făcută în întreprinderi ucenicii Școlii profesionale U.C.E.C.O.M. din Craiova întocmesc referate care se dezbat în colectivele claselor.

Verigi importante ale instructajului practic

Structura lecțiilor practice de atelier în care instruirea practică se desfășoară pe complexe de operații este determinată de împărțirea lucrărilor pe ansamble, subansamble, piese și operații. Scopul urmărit fiind însușirea de către ucenici în mod logic, științific a celor mai înaintate metode de muncă, întreaga activitate a maistrului-instructor trebuie subordonată acestui scop. Aceasta înseamnă, în primul rînd, că lecția de instructaj practic trebuie să cuprindă principalele metode și procedee care pot fi folosite în executarea operațiilor și să prezinte avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre acestea, precum și condițiile în care pot fi utilizate cu maximum de eficacitate.

Instructajul introductiv și demonstrația maistrului-instructor — adică acele părți ale lecției practice în care maistrul-instructor verifică și completează cunoștințele tehnice ale ucenicilor în legătură cu operațiile care urmează a fi efectuate și execută el însuși aceste operații — au în această privință un rol important. Dacă este vorba de o lecție de inițiere, instructajul introductiv și demonstrația reprezintă elementele de pornire pentru formarea unei noi priceperi; dacă este vorba de o lecție pentru desfășurarea unor lucrări complexe, el reprezintă o etapă importantă în fixarea unor deprinderi. Desigur, instructajul introductiv nu trebuie să repete lecția de tehnologia meseriei sau să se substituie acesteia ci, bazîndu-se pe ea, să amplifice cunoștințele elevilor în lumina condițiilor concrete în care vor efectua fiecare operație de lucru.

Care trebuie să fie structura instructajului introductiv? Socotim că acesta trebuie să cuprindă următoarele verigi de bază:

In primul rînd, explicarea rolului funcțional al piesei care urmează a fi executată, rostul ei în ansamblul din care va face parte. Această explicare va avea loc o dată cu prezentarea piesei-model, a desenului sau a schiței respective. Ea trebuie să dezvolte interesul ucenicului pentru lucru, dorința lui de a-l executa în bune condițiuni.

Urmează apoi prezentarea materialului cu care se lucrează. Maistrul-instructor vorbește de toate condițiile tehnice și tehnologice pe care trebuie să le îndeplinească materialul pentru obținerea unei piese de calitate superioară. Materialul ales se va compara cu altele care pot fi folosite la confecționarea piesei și vor fi expuse considerentele economice, tehnice și estetice care au determinat alegerea.

In al treilea rînd vor fi prezentate utilajele, sculele și dispozitivele necesare execuției, dîndu-se explicații asupra construcției și mai ales asupra funcționării și folosirii lor, punîndu-se accentul pe consecințele unei minuiri greșite.

După explicarea utilajului vor fi înfățișate metodele și procedeele de lucru care pot fi folosite, subliniindu-se cele care vor fi folosite în lucrarea respectivă și cauzele pentru care au fost preferate. Instructajul introductiv se încheie cu regulile de securitate și protecție a muncii care trebuie avute în vedere în efectuarea operației predate.

Instructajul introductiv astfel organizat dă posibilitate grupei de ucenici să sistematizeze în caietele de atelier problemele esențiale ale lucrării care va fi executată, în succesiunea logică a acestora. Notițele rezumative ale ucenicilor din caietele lor de atelier trebuie să pornească de la enumerarea operațiilor, să ajungă la procesul tehnologic de execuție și apoi la fișa tehnologică.

O asemenea succesiune a problemelor în cadrul instructajului introductiv poate duce nu numai la o bună și corectă executare a lucrării, dar și la dezvoltarea aptitudinilor viitorului muncitor, formîndu-i acestuia obișnuința de a privi lucrul în mod sistematic.

Sîntem de părere că schițarea sculelor de atelier (pile, burghie, ferăstraie) trebuie folosită în cadrul instructajului introductiv pe măsura însușirii de către ucenici a cunoștințelor de desen tehnic. Ucenicii din anul I, care se află acum în prima fază de inițiere în meserie și nu cunosc desenul tehnic, fac în caietele de atelier niște figuri care reprezintă doar copii necorespunzătoare ale desenelor de pe tablă sau ale celor din manuale, dar nicidecum adevărate schițe tehnice. Este mai bine ca ucenicii din anul I să reprezinte în caiete doar conturul pieselor simple pe care urmează să le execute. Aceste schițe de contur pot fi efectuate în cele mai bune condiții după piesele respective, lucru care îi va ajuta pe ucenici să-și perfecționeze simțul proporțiilor.

Corectarea zilnică a schițelor și a proceselor tehnologice elaborate de ucenici în cadrul instructajului introductiv este una din obligațiile principale ale maistrului. A-i lăsa pe ucenici cu reprezentări și notări greșite înseamnă a aluneca pe panta vechilor metode meșteșugărești de calificare, în care totul era lăsat pe seama unor deprinderi practice empirice.

In explicarea metodei de lucru care va fi folosită și în demonstrarea acesteia, care ocupă un loc central în cadrul instructajului introductiv, maistrul-instructor trebuie să sublinieze importanța normării tehnice pentru creșterea productivității muncii. Totuși, unii maiștri-instructori, chiar și dintre cei care sînt recrutați din întreprinderi, unde au lucrat numai pe bază de norme, „trec cu vederea" faptul că ucenicul trebuie deprins cu norma încă din trimestrul întîi al primului an școlar. Stabilirea normelor pentru ucenici și aprecierea acestora sînt, bineînțeles, în funcție de nivelul general de pregătire a grupei și de dotarea cu utilaj a atelierului-școală. O dată fixată, însă, norma trebuie să fie cu perseverență urmărită și generalizată, iar coeficientul de raportare a acesteia la norma de producție trebuie redus treptat, pe măsură ce ucenicii se deprind cu executarea operațiilor de lucru.

Cînd un tehnician intră în atelierul unei școli profesionale el dorește să vadă întîi calitatea pieselor executate de ucenici și se interesează de timpul de lucru de care a fost nevoie pentru executarea piesei respective. Pe baza aceasta, în special, apreciază el nivelul grupei și activitatea didactică depusă de maistrul-instructor. Rezultatele muncii din atelier concretizate în diferitele piese executate de ucenici sînt însă rodul unei activități îndelungate, ale cărei pietre de temelie sînt instructajul introductiv și demonstrația maistrului-instructor.

ALEXANDRU CHIRICA
inspector în Ministerul Industriei Grele

Pentru intensificarea muncii organizaţiilor U. T. M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în faţa şcolii

(Urmare din pag. 1)

s-au deschis larg porţile şcolilor pentru fiii oamenilor muncii, care se bucură de condiţii pe care nici nu putea să le viseze tineretul în anii întunecaţi ai regimului burghezo-moşieresc. Învăţămîntul a făcut paşi uriaşi în anii regimului democrat-popular. Din anul şcolar 1955/56 învăţămîntul elementar de 7 ani a devenit general şi obligatoriu la oraşe, în centre muncitoreşti şi raionale, el continuînd să fie generalizat pe măsura condiţiilor create şi la sate.

O dezvoltare mare cunoaşte învăţămîntul mediu de cultură generală, tehnic şi profesional. Numărul elevilor care învaţă în clasele VIII—XI s-a ridicat de la 29.000 cîţi erau în 1938—39 la peste 131.000 în anul şcolar 1959—60. Numărul elevilor înscrişi în şcolile profesionale, de meserii şi tehnice a ajuns în anul şcolar 1958—59 la peste 120.000.

Grija nemărginită a partidului şi guvernului nostru faţă de tînăra generaţie şi-a găsit o nouă expresie în Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 11 martie 1959 cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior, care deschide noi posibilităţi tinerilor din fabrici, uzine, şantiere, de pe ogoare, să poată învăţa fără să întrerupă munca în producţie, să-şi însuşească o mai înaltă calificare şi cultură generală devenind astfel cadre de nădejde pe frontul construcţiei noastre socialiste. În prezent aproape 100.000 de tineri muncesc în producţie şi totodată învaţă în şcolile medii serale.

Aceasta arată schimbarea continuă a înfăţişării generale a şcolii noastre, ilustrează convingător succesele înregistrate pe linia înfăptuirii politicii partidului de apropiere a şcolii de viaţă, de nevoile industriei şi agriculturii.

Paralel cu crearea unei baze materiale necesare învăţămîntului, partidul şi guvernul manifestă o permanentă grijă pentru îmbunătăţirea continuă a procesului de învăţămînt asigurînd ca acesta să corespundă tot mai bine cerinţelor actuale ale construcţiei socialiste pentru a da elevilor o înaltă pregătire ştiinţifică şi de cultură generală, pentru a fi strîns legat de viaţă, de producţie. În acest scop au fost elaborate o serie de hotărîri de partid şi de stat care au fixat în mod clar cadrul activităţii politico-educative şi didactice în şcoală.

Sprijinirea şcolii în ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor — sarcină principală a organizaţiilor U. T. M. din şcoli

Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că îmbunătăţirea conţinutului procesului instructiv-educativ, creşterea exigenţei cadrelor didactice, precum şi îmbunătăţirea muncii organizaţiilor U.T.M. din şcoli pentru dezvoltarea la elevi a unei atitudini conştiente faţă de învăţătură au dus la obţinerea unor rezultate bune.

An de an, creşte numărul elevilor fruntaşi la învăţătură, care îşi însuşesc temeinic cunoştinţele predate în şcoală; a sporit interesul pentru însuşirea fizicii, ştiinţelor naturii şi matematicii, iar elevii din şcolile profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri acordă o atenţie crescîndă problemelor legate de însuşirea cunoştinţelor ce se predau la tehnologia meseriei, rezistenţa materialelor şi organizarea muncii.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli sub conducerea organizaţiilor de partid ajută şcoala în dezvoltarea dragostei elevilor faţă de învăţătură şi întărirea disciplinei. Organizaţiile U.T.M. se preocupă de extinderea unor forme şi metode specifice organizaţiei noastre care ajută şcoala în obţinerea unor rezultate tot mai bune la învăţătură. Cea mai mare parte a elevilor patriei noastre au o atitudine nouă, înaintată faţă de învăţătură. Educaţi de şcoală, de organizaţia U.T.M. sub conducerea organizaţiilor de partid, ei dovedesc o înţelegere profundă a responsabilităţii lor de a învăţa, de a se pregăti pentru activitatea viitoare. Aceasta este expresia recunoştinţei adînci a tineretului şcolar faţă de poporul muncitor şi faţă de partid pentru grija părintească ce i-o poartă.

Totodată Plenara a subliniat că organizaţiile U.T.M. trebuie să sprijine mai mult şcoala pentru ridicarea nivelului general de învăţătură al elevilor. De felul în care elevul îşi însuşeşte cunoştinţele predate în şcoală, de felul în care el învaţă, depinde activitatea sa de mîine în uzină, pe şantier, pe ogoare, în laboratoare. Însuşirea temeinică a materiilor predate în şcoală constituie temelia specializării ulterioare. De aceea munca de învăţătură trebuie să stea în centrul tuturor formelor de activitate ale organizaţiei U.T.M. din şcoală.

Plenara a indicat organizaţiilor U.T.M. să desfăşoare o luptă hotărîtă împotriva rămînerilor în urmă la învăţătură, împotriva mediocrităţii, a notelor la limită. Mai sînt unii elevi care an de an se strecoară dintr-o clasă în alta obţinînd la majoritatea materiilor medii de 5 şi 6, care se mulţumesc numai cu un minimum de cunoştinţe necesar trecerii clasei. Este evident că aceşti elevi termină şcoala fără o bază solidă de cunoştinţe, fără să-şi însuşească temeinic disciplinele şcolare. Trebuie să li se pună acestor elevi întrebarea: ce veţi face în viaţă? În învăţămîntul superior, în producţie, în toate ramurile de activitate se cere o pregătire temeinică, o înaltă calificare. Or, printr-o atitudine superficială faţă de învăţătură nu se poate obţine o pregătire temeinică, la nivelul cerinţelor actuale ale construcţiei socialiste. Tocmai de aceea organizaţiile U.T.M. din şcoli sînt chemate să dezvolte şi mai mult în rîndul elevilor dorinţa şi pasiunea pentru studiu, simţul răspunderii faţă de propria lor pregătire, conştiinţa că învăţătura nu este o chestiune la liberă apreciere, ci o datorie importantă faţă de poporul nostru muncitor, faţă de patria noastră.

Plenara a arătat că paralel cu ridicarea exigenţei faţă de elevii care nu învaţă cu seriozitate, care-şi permit să vină nepregătiţi la şcoală, să nu-şi facă temele, să sufle sau să lipsească de la şcoală, organizaţiile U.T.M. trebuie să se ocupe zi de zi de ajutorarea elevilor rămaşi în urmă la învăţătură.

Organizaţiile U.T.M. trebuie să folosească cu mult mai multă eficienţă adunările generale U.T.M. ca un mijloc de dezbatere a problemelor legate de munca de învăţătură, iar utemiştii să răspundă în faţa organizaţiei cum îşi îndeplinesc această sarcină prevăzută în Statutul Uniunii Tineretului Muncitor. Ele trebuie să folosească formele care s-au dovedit eficace în ajutorarea elevilor la învăţătură — grupele de ajutorare, ajutorul individual, organizarea unor adunări metodice, a unor schimburi de experienţă, mobilizarea elevilor la meditaţii şi consultaţii, la cercurile pe materii — să dezvolte spiritul de întrecere pentru cele mai bune rezultate la învăţătură şi disciplină.

Plenara C.C. al U.T.M. a subliniat în mod deosebit necesitatea ca organizaţiile U.T.M. să dezvolte în rîndul elevilor interesul pentru studiul limbii şi literaturii române, care are o mare importanţă în pregătirea generală a elevilor. Dezvoltarea lecturii literare contribuie şi la formarea deprinderii elevului de a citi în general, de a studia cu perseverenţă şi restul disciplinelor şcolare.

Plenara a arătat că învăţătura este sarcina principală a elevilor: de aceea întreaga muncă politică educativă a organizaţiilor U.T.M. din şcoli trebuie să fie subordonată acestei sarcini.

Este ştiut că manualele şcolare au un rol însemnat în pregătirea elevilor. Subliniind realizările care s-au obţinut în acest domeniu, participanţii la Plenară au criticat totodată Ministerul Învăţămîntului şi Culturii pentru tărăgănarea şi întîrzierea apariţiei unor manuale.

Sprijinirea şcolii în legarea învăţămîntului cu producţia — sarcină importantă a organizaţiilor U. T. M.

O măsură de mare importanţă luată de partid şi guvern pentru apropierea şcolii de producţie o constituie deschiderea largă a porţilor şcolilor de cultură generală tinerilor care muncesc în producţie.

Experienţa a arătat că din acei tineri care au muncit în producţie şi au terminat concomitent cu succes şcoala medie se formează cei mai destoinici ingineri, tehnicieni, specialişti cu larg orizont politic, ideologic, bine pregătiţi pentru viaţă, pentru participarea activă şi rodnică la opera de construire a socialismului. Arătînd fiecărui tînăr muncitor largile posibilităţi create de partid şi guvern pentru continua sa perfecţionare, pentru dezvoltarea cunoştinţelor şi pregătirii sale, organele şi organizaţiile U.T.M. să dezvolte şi mai mult în rîndurile tineretului muncitor dorinţa de a urma cursurile şcolilor serale şi fără frecvenţă. Organele şi organizaţiile U.T.M. din întreprinderi au datoria de a acorda cea mai mare atenţie tinerilor muncitori care învaţă, organizînd cu ei grupe speciale de studiu, ajutîndu-i permanent în pregătirea lor şi sprijinind conducerile întreprinderilor pentru a crea tuturor tinerilor care urmează aceste forme de învăţămînt toate condiţiile necesare terminării cu succes a şcolii. Frecventarea cu regularitate a cursurilor şi însuşirea temeinică a cunoştinţelor predate în şcoală trebuie să fie considerată de către utemiştii care urmează aceste cursuri ca o importantă sarcină de organizaţie.

În tabloul general al învăţămîntului din patria noastră şcoala profesională ocupă azi un loc foarte important atît prin numărul tinerilor care o frecventează, cît şi prin rolul ei în formarea tinerei generaţii de muncitori. Partidul şi guvernul acordă o grijă deosebită activităţii şcolilor profesionale, încredinţîndu-le sarcina de a forma tineri muncitori temeinic pregătiţi, înarmaţi cu tehnica înaintată, cu un orizont politic şi cultural corespunzător profilului clasei noastre muncitoare, clasa conducătoare în statul nostru democrat-popular.

Şcolile profesionale au fost dotate cu localuri, ateliere şi utilaj corespunzător, au fost legate strîns de unele întreprinderi industriale ale căror cadre de specialişti participă direct la calificarea elevilor.

Cu toate acestea Plenara a scos în evidenţă că, în unele şcoli profesionale, persistă o serie de lipsuri care au consecinţe asupra pregătirii elevilor, asupra educaţiei lor. Astfel, nici pînă în prezent nu au fost asigurate la toate disciplinele manualele şcolare necesare. Sînt de asemenea defecţiuni în organizarea practicii ucenicilor, cu toate că se ştie că aceasta are un rol hotărîtor în calificarea lor, în însuşirea temeinică a meseriei. Nu peste tot sînt puşi ucenicii, în timpul pregătirii practice, să lucreze direct la maşină, sub supravegherea muncitorului, iar uneori timpul afectat pregătirii practice a acestora se iroseşte în treburi mărunte care nu au o legătură directă cu însuşirea meseriei. Unele şcoli şi organizaţii U.T.M. din aceste şcoli nu acordă un ajutor permanent ucenicilor în timpul efectuării practicii în uzină, pe ogor. Sînt de asemenea unele şcoli profesionale ce subapreciază importanţa învăţămîntului de cultură generală, a pregătirii culturale a ucenicilor.

În unele şcoli funcţia de educator este ocupată de oameni necorespunzători, care nu au nici pregătire de specialitate. Această situaţie cu toate că este cunoscută, nu a fost încă peste tot soluţionată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi de celelalte ministere de resort. Nici organizaţiile U.T.M. din unele întreprinderi nu se ocupă suficient de educaţia politico-ideologică a ucenicilor, de munca în producţie a acestora. Ele trebuie să-i invite pe elevii şcolilor profesionale la adunările generale, la acţiunile lor politico-educative, să se preocupe de felul cum îşi petrec aceştia timpul liber, să-i ajute să şi-l petreacă în chip folositor şi instructiv. Este necesară de asemenea o mai mare preocupare atît din partea şcolii cît şi a organizaţiilor U.T.M. din şcolile profesionale şi din fabricile pe lîngă care funcţionează aceste şcoli, pentru condiţiile de viaţă ale ucenicilor, pentru folosirea judicioasă a tuturor posibilităţilor create de statul nostru, pentru respectarea tuturor prevederilor legale cu privire la retribuirea ucenicilor pe timpul practicii în uzină.

Subliniind că şcoala trebuie să crească viitoarele cadre care vor îmbrăţişa mîine calea producţiei şi a înaltei specializări, Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că cele spuse de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cea de-a doua Conferinţă pe ţară a U.A.S.R. cu privire la sarcinile învăţămîntului superior care „trebuie să asigure o legătură strînsă a procesului de învăţămînt cu cerinţele industriei, ale agriculturii şi culturii noastre socialiste în plină dezvoltare", sînt pe deplin valabile şi pentru învăţămîntul de cultură generală.

Partidul şi Guvernul au luat măsuri însemnate pentru a întări legăturile şcolii cu viaţa, cu practica. S-a lărgit baza materială necesară şcolii pentru a da elevilor şi o pregătire practică. Au fost create ateliere şcolare şi laboratoare, multe întreprinderi care patronează şcolile au contribuit la înzestrarea acestora cu maşinile şi uneltele necesare practicii elevilor. A fost introdusă pregătirea practică diferenţiată a elevilor din şcolile de la oraşe şi de la sate. În unele şcoli s-a introdus în mod experimental un sistem de calificare a elevilor în diferite meserii în uzine, cu ajutorul muncitorilor, tehnicienilor, maiştrilor.

În ultimii ani, organizaţiile U.T.M. contribuie mai mult la întărirea legăturii şcolii cu practica, cultivînd la elevi dragostea pentru munca fizică, dorinţa de a munci în producţie. O extindere mare a luat-o organizarea cercurilor pe materii şi a cercurilor tehnice. În acest sens este pozitivă experienţa obţinută la Şcoala medie nr. 1 din Buzău, unde s-au organizat un cerc de matematică, unul de ştiinţele naturii şi un cerc tehnic, care are mai multe secţii. În cadrul acestui cerc elevii au construit un aparat de radioemisie, un trenuleţ electric şi altele. S-a mai organizat cunoaşterea şi întreţinerea utilajului agricol, o parte din elevii acestei şcoli învăţînd să conducă şi să întreţină tractorul. Astfel, în cadrul practicii de vară, o parte din elevi au lucrat pe tractoarele G.A.S.-Mărăcineni.

Un rol important în deprinderea elevului cu munca fizică îl au brigăzile utemiste de muncă patriotică la activitatea cărora participă mase largi de elevi. S-a generalizat în toată ţara experienţa pozitivă a Comitetului regional U.T.M. Constanţa privind antrenarea elevilor în sprijinirea lucrărilor agricole şi silvice prin organizarea de tabere pe lîngă G.A.S., G.A.C. şi ocoalele silvice, la care în perioada vacanţei de vară din acest an au participat peste 26.000 elevi.

Desigur, ceea ce s-a făcut pînă în prezent în înfăptuirea indicaţiilor partidului cu privire la legarea şcolii de practică este numai un început. Aceasta rămîne încă o sarcină căreia atît cadrele didactice, cît şi organizaţiile U.T.M. trebuie să-i acorde o atenţie mult mai mare. Plenara C.C. al U.T.M a subliniat că mai este încă mult de muncit în vitor pentru lichidarea formalismului în legarea învăţămîntului de practică, că în unele şcoli în mod greşit se consideră rezolvată sarcina legării învăţămîntului de practică dacă elevii învaţă să facă o balama sau un fîraş. Legăturile existente între şcoală şi uzină sînt încă în multe cazuri formale: de multe ori aceste legături se mărginesc doar la simple vizite. Organelor şi organizaţiilor U.T.M. le revine sarcina de a ajuta şcoala în organizarea studierii profunde a experienţei pozitive obţinute în privinţa dezvoltării deprinderilor practice la elevi, a tuturor formelor şi metodelor folosite în acest scop. Numai în urma unui astfel de studiu se vor putea trage toate concluziile practice pentru o legare şi mai strînsă a şcolii de cultură generală cu viaţa, cu practica construcţiei socialiste.

De asemenea o sarcină de seamă a organizaţiilor U.T.M. este aceea de a contribui la dezvoltarea în rîndul elevilor a preţuirii şi respectului faţă de munca fizică, a dorinţei de a face parte din rîndurile clasei muncitoare, ale acelora care produc direct bunuri materiale. A fi membru al marii familii a muncitorimii noastre este o cinste deosebită cu care trebuie să se mîndrească orice tînăr. Atitudinea de dispreţ faţă de munca fizică şi faţă de cei ce muncesc, cultivată de clasele exploatatoare în trecut, reflectă modul de gîndire al unor clase parazitare şi în condiţiile noastre reprezintă o prejudecată dăunătoare care trebuie combătută cu toată hotărîrea.

Astăzi, toţi cei care trec prin şcoală se pregătesc

(Continuare în pag. 6)

Pentru intensificarea muncii organizaţiilor U. T. M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în faţa şcolii

(Urmare din pag. 5)

pentru muncă. Acest lucru trebuie să-l ştie fiecare elev. Fără a munci nimeni nu mai poate trăi în societatea noastră. Diploma şcolară nu mai este ca în trecut, pentru fiii de bani gata, un simplu titlu. Indiferent ce profesie îşi va alege, fiecare trebuie să muncească. In ţara noastră munca a devenit o chestiune de cinste şi onoare.

Este ştiut că elevii şcolilor noastre sînt, în imensa lor majoritate, fii ai oamenilor muncii manuale sau intelectuale. Prin însăşi originea lor, elevii sînt legaţi de muncă. De aceea este cu atît mai ruşinos că se mai găseşte cîte un elev care, atunci cînd merge în vacanţă în satul său sau în familia sa, se poartă ca un domnişor, ferindu-se ca de foc să nu facă cumva vre-o bătătură la „mînuţele" sale. Asemenea elevi trebuie puşi în discuţia colegilor lor, a clasei; acestor elevi trebuie să li se spună: „uite, abia aţi plecat din sat sau din familiile voastre de muncitori şi aţi început să priviţi de sus munca, să uitaţi că părinţii voştri, clasa muncitoare, prin muncă vă întreţin în şcoală, vă creează condiţii optime pentru a vă cultiva, pentru a dobîndi o înaltă calificare".

Sînt însă, din păcate, şi unii părinţi care nu-şi educă copiii în spiritul dragostei pentru munca productivă, impun copiilor alegerea profesiei pe care o doresc ei, fără a ţine seama de înclinaţiile reale ale copiilor. Sînt şi cadre didactice cu mentalităţi învechite care cred că munca în uzină nu este de „demnitatea" unui absolvent al şcolii medii, că rolul şcolii este numai de a asigura cadre pentru învăţămîntul superior.

Tineretului patriei noastre îi sînt create toate condiţiile pentru a-şi alege acele meserii pe care le îndrăgeşte cel mai mult şi care îi dau posibilitatea să fie cît mai folositor construcţiei socialiste. Organizaţiile U.T.M. să ajute mai mult şcoala şi familia în îndrumarea tinerilor spre munca productivă, spre şcoli profesionale, de meserii, agricole, şcoli medii, tehnice, institute de învăţămînt superior. In întreaga lor activitate politică, în adunările generale, în învăţămîntul politic U.T.M., în diferitele acţiuni pe care le întreprind, organizaţiile U.T.M. să ajute la înfăptuirea programului şcolar de practică, să ajute la crearea de cît mai multe cercuri tehnice şi pe materii legate de specificul economic al raionului şi oraşului respectiv, să organizeze întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntaşi şi inovatori care să le vorbească despre frumuseţea diferitelor meserii, despre viaţa şi munca din fabrică, să organizeze mai multe acţiuni comune cu organizaţiile U.T.M. din întreprinderi.

Un rol deosebit în formarea unor deprinderi practice la elevi, în dezvoltarea preţuirii muncii fizice şi a bunului obştesc îl are introducerea şi extinderea în şcoli de către organizaţiile U.T.M. a autodeservirii în clasă, în şcoală, în internate. Ingrijirea bunurilor pe care le au la dispoziţie, înfrumuseţarea clasei, a şcolii, a locului unde îşi petrec mare parte a timpului lor să devină o chestiune de onoare cu care să se mîndrească fiecare elev.

Organizaţiile U.T.M. să antreneze mai larg elevii în activitatea brigăzilor utemiste de muncă patriotică, care sînt chemate să-şi aducă o contribuţie şi mai mare la îngrijirea parcurilor, grădinilor şi spaţiilor verzi, la construcţia de şcoli, locuinţe, la înfrumuseţarea oraşelor şi satelor patriei noastre.

Imbunătăţirea muncii politico-ideologice în rîndul elevilor — sarcină de bază a organizaţiilor U. T. M. din şcoli

Şcoala noastră nouă formează pe băncile sale un tinerot care posedă nu numai o temeinică pregătire profesională, ci şi o pregătire politico-ideologică, un tineret devotat fără margini partidului, poporului, patriei noastre.

Măsurile care au fost luate în ultimul timp pe baza hotărîrilor partidului şi guvernului nostru au determinat creşterea rolului educativ al şcolii. Introducerea în programa de învăţămînt a studiului economiei politice şi al socialismului ştiinţific a făcut să se îmbunătăţească pregătirea ideologică a elevilor, aceştia fiind ajutaţi să-şi însuşească o seamă de noţiuni de bază ale marxism-leninismului. Elevii sînt educaţi în şcoală în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, sînt ajutaţi să cunoască trecutul revoluţionar de luptă al poporului nostru, măreţele realizări obţinute sub conducerea partidului în opera de construire a socialismului. Organizarea învăţămîntului politic-ideologic pentru cadrele didactice a dus la ridicarea nivelului politic al lecţiilor, creînd condiţii pentru ca învăţătorii şi profesorii să-şi îndeplinească mai bine rolul lor educativ în şcoală.

O mare realizare a puterii populare este făurirea unităţii frăţeşti între oamenii muncii romîni şi cei aparţinînd minorităţilor naţionale, pe baza rezolvării marxist-leniniste de către partidul nostru a problemei naţionale. In condiţiile orînduirii democrat-populare — spunea tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la cea de-a II-a Conferinţă Naţională a U.A.S.R. — şcoala reprezintă un mijloc puternic de apropiere între tinerii de toate naţionalităţile, de înlăturare a tendinţelor de izolare naţională şi a rămăşiţelor învrăjbirii naţionale, pe care au cultivat-o clasele exploatatoare, de educare a tineretului în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului socialist, în spiritul luptei unite, umăr la umăr pentru scopul comun — construirea socialismului.

Unul din mijloacele pe care viaţa le-a dovedit eficace în combaterea izolării naţionale şi în cimentarea frăţiei între tinerii de diferite naţionalităţi sînt şcolile cu secţii cu limba de predare romînă, maghiară, germană. Intre elevii acestor şcoli, care învaţă şi muncesc împreună, participă în comun la manifestările cultural-artistice şi sportive, se dezvoltă o puternică prietenie şi frăţie. Elevii acestor şcoli fac parte din aceeaşi organizaţie U.T.M. şi de pionieri în cadrul căreia discută şi rezolvă atît probleme care privesc pe elevii fiecărei secţii în parte, cît şi probleme legate de toată şcoala. Ei participă în comun la acţiuni patriotice de folos obştesc, fac împreună excursii pentru cunoaşterea patriei noastre.

Plenara a arătat că a crescut preocuparea organelor şi organizaţiilor U.T.M. din şcoli pentru educarea politică şi ideologică a elevilor. Ele au adus o contribuţie importantă la dezvoltarea dragostei elevilor faţă de patrie, faţă de poporul muncitor, a mîndriei pentru cuceririle revoluţionare ale oamenilor muncii, a ataşamentului faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, cîrmuitorul înţelept al poporului nostru pe drumul înfăptuirii unei vieţi fericite în patria noastră.

Alături de cadrele didactice, organizaţiile U.T.M. contribuie la popularizarea în rîndul elevilor a marilor realizări obţinute de Uniunea Sovietică pe drumul construirii comunismului, a succeselor ţărilor de democraţie populară în construirea socialismului, la dezvoltarea sentimentelor de prietenie şi solidaritate cu ţările marelui lagăr socialist, cu toate popoarele care luptă pentru eliberarea lor socială şi naţională, pentru pace în întreaga lume.

Pentru îmbunătăţirea educaţiei ideologice a elevilor în anul 1957 s-a introdus învăţămîntul politic U.T.M. în şcoli.

Organizaţiile U.T.M., în colaborare cu cadrele didactice, se ocupă mai intens de îmbunătăţirea formelor şi conţinutului activităţii cultural-artistice şi sportive în care se încadrează un număr tot mai mare de elevi, contribuind în felul acesta la cunoaşterea de către elevi a tezaurului artei şi culturii.

Cu toate că s-a obţinut o îmbunătăţire a muncii politico-educative desfăşurată în rîndul tineretului şcolar mai sînt unii elevi care nu înţeleg importanţa lărgirii orizontului lor politic şi ideologic, care participă numai sporadic la acţiunile întreprinse de organizaţiile U.T.M. cu masa elevilor. Aceasta este uneori consecinţa formalismului care se manifestă în munca unor organizaţii U.T.M., a caracterului neatractiv al activităţii lor. Munca de propagandă politico-ideologică pe care o desfăşoară organizaţiile U.T.M. din şcoli are adeseori un conţinut necorespunzător vîrstei şi preocupărilor elevilor. Există încă lipsuri în conţinutul adunărilor generale U.T.M.; în unele organizaţii U.T.M. din şcoli adunările generale au un caracter formal, nu se dezbat cu regularitate documentele şi hotărîrile de partid, probleme politice şi ideologice. Incă nu a intrat în obişnuinţa tuturor organizaţiilor U.T.M. de a organiza în cadrul fiecărei adunări generale informarea politică.

Marea majoritate a elevilor din ţara noastră au o pregătire culturală incomparabil mai bogată şi mai temeinică decît în trecut. Ei manifestă un interes crescînd pentru dobîndirea de cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice.

Mai sînt însă unii elevi care au un nivel încă redus de cunoştinţe ştiinţifice şi din această pricină sînt uneori influenţaţi de diferite concepţii mistice, obscurantiste.

Insuşirea de către elevi în mod temeinic a tuturor cunoştinţelor ce se predau în şcoală, desfăşurarea de către organizaţiile U.T.M. a unei intense munci politico-educative duc la creşterea şi consolidarea cunoştinţelor ştiinţifice ale elevilor, la debarasarea lor de diferite concepţii mistice, obscurantiste, îi ajută să-şi formeze o concepţie materialistă despre natură şi societate.

In Plenară s-a subliniat de asemenea rolul pe care-l au cadrele didactice în educarea ştiinţifică, materialistă a elevilor. Totodată au fost scoase în evidenţă unele lipsuri ale cadrelor didactice în munca educativă din şcoală. Tematica şi conţinutul orelor educative au uneori deficienţe mari, ele neridicînd probleme esenţiale ale formării caracterului, ale educaţiei cetăţeneşti a elevilor.

Faţă de lipsurile existente încă în pregătirea politico-ideologică a elevilor este necesar ca în permanenţă în centrul întregii munci a organelor şi organizaţiilor U.T.M. din şcoli să stea intensificarea educaţiei politico-ideologice a elevilor, în raport cu vîrsta acestora, munca de propagare a învăţăturii marxist-leniniste, dezvoltarea dragostei faţă de patria noastră socialistă, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, popularizarea marilor realizări ale regimului nostru democrat-popular, dezvoltarea hotărîrii de a lupta pentru aplicarea în viaţă a politicii partidului, pentru construirea socialismului în patria noastră.

Lenin a arătat că poţi fi numit comunist numai atunci cînd îţi îmbogăţeşti mintea cu cunoaşterea tuturor faptelor fără de care nu poţi fi în zilele noastre un om cult. Marxim-leninismul este o călăuză sigură, el îţi dă posibilitate să atingi fără greşeală ţinta propusă. Aşa cum într-o excursie, cînd treci prin păduri, prin peşteri, peste rîuri, îţi trebuie o călăuză bună, tot astfel îţi trebuie în viaţă, în toate domeniile de activitate, călăuza ideologică a marxism-leninismului.

Este ştiut că nu mergem în munca şi lupta noastră pe un drum neted, pe o şosea asfaltată. Nu trebuie uitat nici o clipă că în ţara noastră mai sînt foşti moşieri, fabricanţi, legionari şi alte elemente care visează la privilegiile pierdute, care nu văd cu ochi buni viaţa nouă ce şi-o făureşte poporul nostru. Organizaţiile U.T.M. trebuie să-şi dezvolte vigilenţa şi spiritul de combativitate faţă de orice manifestare a duşmanului de clasă făcînd cu neputinţă pătrunderea influenţei acestuia în rîndul unor elevi.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli trebuie să considere drept una din cele mai de seamă sarcini ale lor educarea elevilor în spiritul dragostei fierbinţi pentru scumpa noastră patrie în care se construieşte socialismul, să le dezvolte necontenit dorinţa de a-şi dărui toată energia lor creatoare pentru înflorirea ei, hotărîrea de a apăra cu abnegaţie măreţele cuceriri revoluţionare ale poporului nostru.

Organizaţiile U.T.M. trebuie să facă mai mult cunoscută elevilor viaţa grea, de mizerie în care au trăit poporul, tineretul nostru în anii regimului burghezo-moşieresc şi, totodată, să popularizeze mai larg în rîndul elevilor marile realizări şi condiţiile din ce în ce mai bune de trai pe care le asigură azi regimul democrat-popular poporului, tineretului nostru.

Este necesar ca îndeosebi organizaţiile de bază U.T.M. din clasele IX—XI să se preocupe mai mult pentru cunoaştera şi însuşirea de către elevi a documentelor şi hotărîrilor de partid şi de stat, pentru lărgirea cunoştinţelor ideologice, pentru informarea lor cu privire la principalele evenimente politice interne şi internaţionale. Adunările generale U.T.M. să fie folosite ca un cadru permanent de dezbatere şi clarificare a acestor probleme. Organele şi organizaţiile U.T.M. din şcoli au sarcina de a răspîndi mai activ în masa elevilor ideile nobile ale frăţiei oamenilor muncii romîni şi de toate naţionalităţile în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră comună, să-i mobilizeze laolaltă în muncă şi învăţătură, în activitatea obştească, culturală, sportivă şi în viaţa de organizaţie.

Organele şi organizaţiile U.T.M. în strînsă colaborare cu şcoala şi familia să intensifice educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, să dezvolte asemenea trăsături cum sînt principialitatea, cinstea şi sinceritatea, curajul, prietenia şi tovărăşia, respectul pentru familie şi cei vîrstnici.

Organizaţiile U.T.M. trebuie să dezvolte la elevi spiritul critic faţă de manifestările modului de viaţă burghez, să combată tendinţele unor elevi, puţini la număr, care au o ţinută vestimentară necivilizată, malagambistă. Aceşti elevi trebuie ajutaţi să-şi dezvolte bunul gust, să înţeleagă cît de caraghioşi sînt în societatea noastră cu asemenea manifestări. In acest scop să se dezbată mai cu curaj aceste probleme în adunări generale U.T.M. deschise, în conferinţe şi întîlniri, în cadrul reuniunilor, urmărindu-se stimularea spiritului critic al elevilor împotriva manifestărilor negative şi a purtătorilor lor, a falsei colegialităţi în spatele căreia se tolerează şi se încurajează uneori aceste manifestări.

Un mare rol are în educarea elevilor, în organizarea plăcută şi instructivă a timpului lor liber, activitatea culturală şi sportivă. De aceea organizaţiile U.T.M. din şcoli, sub conducerea organizaţiilor de partid, cu sprijinul cadrelor didactice, trebuie să devină organizatorii direcţi ai activităţii cultural-artistice şi sportive de masă în rîndul elevilor. In acest scop Plenara C.C. al U.T.M. a recomandat ca de la începutul anului şcolar să fie alcătuite planuri comune ale organizaţiilor U.T.M., de pionieri şi conducerilor de şcoli, care să fie dezbătute de elevii din fiecare clasă şi îmbogăţite cu propunerile şi sugestiile acestora. Cea mai mare atenţie trebuie acordată conţinutului politico-educativ al activităţii artistice, repertoriilor, conferinţelor şi reuniunilor, editării revistelor şcolare. Organizaţiile U.T.M. din şcoli să lichideze formalismul ce se manifestă în cadrul concursului „Iubiţi cartea", să antreneze mai larg elevii la concursurile cultural-artistice, să extindă cercurile „Iubiţi muzica", cineclubiurile, să organizeze larg şi sistematic întrecerea pentru învăţarea cîntecelor despre patrie, partid, cîntece pentru tineret, să se preocupe de vizionarea colectivă şi de organizarea discuţiilor asupra spectacolelor. Să intre cît mai mult în practica organizaţiilor U.T.M. organizarea excursiilor prin care elevii să cunoască şi să iubească minunatele frumuseţi şi bogăţii ale ţării noastre, precum şi realizările măreţe obţinute de oamenii muncii sub conducerea partidului nostru.

Plenara a indicat organizaţiilor U.T.M. din şcoli ca în întreaga lor muncă politico-ideologică şi cultural-educativă să ţină cont de nivelul de înţelegere şi de vîrsta elevilor. Intr-un fel trebuie să se adreseze elevilor din clasa a VIII-a şi altfel celor din clasa a XI-a. Trebuie lichidate manifestările de formalism şi şablonism în munca de propagandă a organizaţiilor U.T.M. din şcoli, folosindu-se forme cît mai variate, mai atractive, specifice preocupărilor şi vîrstei elevilor, condiţiilor specifice ale şcolii.

Cu mai multă eficienţă să se folosească presa în vederea educării elevilor. Organele şi organizaţiile U.T.M. să asigure nu numai îmbunătăţirea difuzării presei în şcoli, ci şi citirea presei, folosirea ei pentru înarmarea ideologică, politică şi culturală a elevilor, astfel încît urmărirea zilnică prin presă a evenimentelor interne şi internaţionale să devină o necesitate şi obişnuinţă a fiecărui elev.

Pe baza sarcinilor stabilite de partid şi de hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. s-au obţinut rezultate mai bune în îndrumarea muncii unităţilor de pionieri de către organele şi organizaţiile U.T.M. Conţinutul activităţii unităţilor de pionieri este mai bine orientat pentru educarea pionierilor şi şcolarilor în spiritul dragostei faţă de învăţătură şi activitatea practică. Munca unităţilor şi detaşamentelor de pionieri este mai strîns legată de sarcinile instructiv-educative ale şcolii. Se organizează mai multe acţiuni care sprijină în mod

direct însuşirea cunoştinţelor ce se predau în şcoală care-i fac pe pionieri să înţeleagă mai bine că sarcina principală a fiecăruia dintre ei este să învețe cu hărnicie. Au fost obținute rezultate în formarea de deprinderi practice de muncă la copii, a fost organizat mai bine timpul liber prin desfăşurarea unor activităţi cultural-artistice-sportive şi obşteşti. Aplicarea hotărîrilor Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. ca în munca de instructor superior de pionieri să fie promovaţi un număr cît mai mare de învăţători şi profesori membri şi candidaţi de partid, utemişti, tineri cu o pregătire politico-ideologică, culturală şi pedagogică corespunzătoare, are ca rezultat continua îmbunătăţire a activităţii organizaţiilor de pionieri.

Cu toate acestea sînt şi acum unităţi şi detaşamente de pionieri care se ocupă insuficient de popularizarea în rîndurile copiilor şi pionierilor a realizărilor regimului democrat-popular şi a evenimentelor interne şi internaţionale. Unele unităţi şi detaşamente de pionieri, nu folosesc suficient activitatea diferitelor cercuri, literatura pentru copii, excursiile, jocurile, pentru a-i ajuta pe pionieri şi copii să-şi însuşească treptat, treptat, cît mai multe cunoştinţe ştiinţifice şi să înceapă să-şi explice în mod just diferite fenomene din natură şi societate.

In unele unităţi de pionieri copiii cunosc puţine cîntece, cu toate că în ultimul timp au apărut destule cîntece pionierești. Acest lucru se datorește faptului că instructorii de pionieri cunosc ei înşişi puţine cîntece şi de aceea nici nu pot ajuta concret detaşamentele de pionieri. Jocul este specific vîrstei copiilor, totuşi el nu este folosit în toate grupele şi detaşamentele de pionieri ca mijloc de educare a acestora. N-a intrat încă în practica tuturor instructorilor de pionieri folosirea cu pricepere a activului pionieresc ca organizator al acţiunilor unităţilor, detaşamentelor şi grupelor de pionieri.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. trebuie să se preocupe permanent şi cu grijă de selecţionarea, creşterea şi pregătirea cadrelor ce muncesc cu pionierii, de atragerea în această muncă a tinerilor ce manifestă dragoste şi interes faţă de munca cu copiii, ajutîndu-i să-şi îmbogăţească cunoştinţele politico-ideologice, culturale şi pedagogice. De asemenea, trebuie acordată o mai mare atenţie îmbunătăţirii muncii sfaturilor unităţilor de pionieri. Incă de acum, de la începutul anului şcolar, întreaga activitate pionierească să fie astfel organizată încît să sprijine şcoala pentru obţinerea de către pionieri şi şcolari a celor mai bune rezultate la învăţătură, în întărirea disciplinei şi în activitatea obştească. In perioada imediat următoare trebuie acordată mare atenţie introducerii distincţiilor pionierești, acţiune importantă pentru ridicarea conţinutului întregii munci pionierești. Să se acorde, de asemenea, mai multă atenţie îmbunătăţirii muncii educative cu copiii între 7—9 ani.

In continuare, Plenara s-a ocupat de unele probleme ale vieţii interne a organizaţiilor U.T.M. din şcoli, apreciind că pe lîngă rezultatele bune obţinute în creşterea numărului membrilor U.T.M., în consolidarea din punct de vedere organizatoric şi politic a organizaţiilor U.T.M., în îmbunătăţirea conţinutului adunărilor generale mai sînt unele lipsuri. In munca politică de pregătire şi primire de noi membri în rîndurile organizaţiei noastre, multe organe şi organizaţii U.T.M. din şcoli dau dovadă de formalism, manifestă o slabă exigenţă faţă de calitatea de utemist, nu folosesc adunările de primire de noi membri ca o adevărată şcoală de educaţie comunistă. Unii dintre elevii care sînt primiţi în organizaţie nu sînt îndeaproape cunoscuţi şi nu se manifestă suficientă exigenţă faţă de situaţia lor la învăţătură şi faţă de comportarea lor generală în şcoală şi în afara şcolii. In adunările generale U.T.M. nu se dezbat întotdeauna cele mai importante probleme ale vieţii de organizaţie, nu se analizează felul în care utemiştii îşi îndeplinesc sarcinile. La pregătirea adunărilor generale nu întotdeauna sînt consultaţi şi antrenaţi toţi utemiştii. Deşi unele adunări generale adoptă hotărîri folositoare, nu este organizată munca pentru îndeplinirea concretă a acestora prin participarea largă a utemiştilor.

Existenţa unor lipsuri în munca politico-educativă a organizaţiilor U.T.M. din şcolile medii, pedagogice, profesionale şi tehnice se datoreşte faptului că unii activişti ai organizaţiilor noastre merg încă rar în şcoli, nu cunosc suficient problemele specifice muncii acestei categorii de tineret, îndrumările pe care le dau şi hotărîrile luate au uneori caracter general, nu corespund realităţii existente în şcoli.

Organizaţiile U.T.M. din şcoli precum şi unităţile şi detaşamentele de pionieri au acumulat o valoroasă experienţă care se aplică cu succes în numeroase şcoli. Cunoaşterea şi generalizarea acestei experienţe pozitive în toate organizaţiile U.T.M., unităţi şi detaşamente de pionieri reprezintă o condiţie esenţială a îmbunătăţirii muncii politico-educative în rîndurile elevilor şi şcolarilor.

Sintetizînd concluziile desprinse din analiza făcută, Plenara C.C. al U.T.M. a arătat că organizaţiile U.T.M. din şcoli trebuie să-şi concentreze eforturile spre realizarea următoarelor sarcini principale:

Dezvoltarea în masa elevilor a conştiinţei datoriei de a se pregăti cît mai temeinic, de a-şi însuşi în cele mai bune condiţiuni materia predată; creşterea rolului organizaţiilor U.T.M. în sprijinirea activă a şcolii în vederea ridicării, nivelului la învăţătură al elevilor.

Cultivarea la elevi a dragostei pentru munca fizică, a dorinţei de a munci în producţie, sprijinirea şcolii în întregul proces de legare a învăţămîntului de producţie, de sarcinile construcţiei socialiste.

Intensificarea educaţiei elevilor în spiritul dragostei şi devotamentului faţă de scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn şi Guvernul R.P.R., faţă de regimul nostru democrat-popular. Propagarea învăţăturii marxist-leniniste şi a politicii partidului nostru, intensificarea muncii de educaţie politico-ideologică a organizaţiilor U.T.M. din clasele mai mari. Creşterea combativităţii şi vigilenţei organizaţiilor de bază U.T.M faţă de manifestările şi influenţele ideologiei şi moralei burgheze.

Intărirea vieţii interne a organizaţiilor U.T.M., antrenarea mai activă a tuturor utemiştilor şi elevilor în acţiunile întreprinse de organizaţie, îmbunătăţirea controlului şi a îndrumării activităţii organizaţiilor U.T.M. din şcoli de către comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M.

Pentru realizarea acestor sarcini Plenara C.C. al U.T.M. a stabilit următoarele măsuri:

— Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. să organizeze în toate şcolile adunări generale deschise ale organizaţiilor de bază U.T.M. Dezbaterile în aceste adunări să fie precedate de o analiză amănunţită a situaţiei existente în şcoala respectivă, a felului în care învaţă elevii, a felului în care organizaţia U.T.M. ajută la legarea mai strînsă a şcolii de viaţă, de practică, a modului în care se desfăşoară munca de educaţie politică şi viaţa internă a organizaţiei U.T.M. Pe baza acestei analize, în cadrul dezbaterilor să se stabilească măsurile concrete pe care le vor lua organizaţiile U.T.M. pentru îmbunătăţirea activităţii lor.

Pentru îmbunătăţirea muncii organizaţiilor U.T.M. din şcolile medii şi pedagogice, comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. să se ocupe în permanenţă de îndrumarea muncii comitetelor U.T.M. pe şcoală. O atenţie deosebită va trebui acordată în perioada imediat următoare îmbunătăţirii muncii comisiilor pentru problemele muncii în şcoli. Comitetele raionale şi orăşeneşti să analizeze trimestrial felul în care se desfăşoară munca organizaţiilor U.T.M., stadiul îndeplinirii măsurilor stabilite de Plenara C.C. al U.T.M. Pentru o mai bună îndrumare a cadrelor de bază, trimestrial se vor organiza la comitetele raionale şi orăşeneşti şedinţe cu activul U.T.M. din şcolile medii, pedagogice şi profesionale. Lunar comitetele raionale şi orăşeneşti U.T.M. vor trebui să organizeze ziua secretarilor organizaţiilor U.T.M. din şcolile medii, pedagogice şi profesionale, la care vor lua parte secretarii comitetelor U.T.M. pe şcoală şi secretarii birourilor de clasă şi an.

Pentru a ajuta la îmbunătăţirea muncii politice în rîndul elevilor este necesar ca toţi activiştii U.T.M. să participe la adunările generale ale organizaţiilor U.T.M., la orele de clasă, la activităţile practice, la diferite activităţi culturale, sportive, obşteşti şi să facă cu regularitate expuneri în faţa elevilor.

Pentru îmbunătăţirea pe mai departe a activităţii organizaţiilor de pionieri, pe lîngă atenţia sporită pentru perfecţionarea continuă a instructorilor superiori şi de detaşamente este necesară o grijă mai mare pentru îndrumarea activului pionieresc. Comitetele raionale şi orăşeneşti se vor ocupa direct de acum înainte de pregătirea preşedinţilor de unităţi şi detaşamente de pionieri la casele şi palatele de pionieri, în şcoli. Această pregătire să fie denumită „ziua preşedinţilor de unităţi şi detaşamente". In cadrul „zilei preşedinţilor" se va discuta despre îndeplinirea programelor de activităţi ale unităţilor şi detaşamentelor de pionieri, se vor organiza diferite activităţi practice, jocuri pionierești, învăţarea de cîntece, concursuri etc.

Plenara C.C. al U.T.M. a trasat presei de tineret şi copii şi în special „Scînteii tineretului", „Scînteii pionierului", „Ifjúmunkás", „Tînărului leninist", sarcina de a iniţia în paginile lor dezbaterea cu regularitate a modului în care organizaţiile U.T.M. ajută şcoala, în desfăşurarea procesului de învăţămînt şi pentru o mai bună însuşire de către elevi a cunoştinţelor predate, pentru legarea mai strînsă a şcolii de practică, pentru educaţia politică a elevilor, să generalizeze mai mult experienţa pozitivă contribuind astfel mai activ la îmbunătăţirea muncii organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri din şcoli.

Plenara C.C. al U.T.M. şi-a exprimat convingerea că organele şi organizaţiile U.T.M. din şcoli, sub conducerea permanentă a organelor şi organizaţiilor de partid, în colaborare strînsă cu cadrele didactice, vor lupta mai activ pentru îndeplinirea marilor sarcini pe care Partidul Muncitoresc Romîn le pune în faţa şcolii şi a organizaţiei noastre revoluţionare de tineret, în vederea formării cadrelor de muncitori şi intelectuali de mîine, cu o temeinică pregătire politico-ideologică, cu un larg orizont cultural şi ştiinţific, cu o nouă atitudine faţă de muncă, devotaţi partidului şi regimului democrat-popular

ZIUA FORŢELOR ARMATE

(Urmare din pag. 1)

lare din ţara noastră, Partidul Comunist Romîn a trecut la realizarea unui ansamblu de măsuri politice şi organizatorice pentru pregătirea şi înfăptuirea insurecţiei armate de la 23 August 1944, care a dus la răsturnarea dictaturii fasciste şi la ieşirea Romîniei din războiul hitlerist. Este un merit istoric al Partidului Comunist Romîn şi un prilej de mîndrie patriotică faptul că, la chemarea partidului şi exprimînd voinţa şi hotărîrea de luptă a poporului, armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste, s-a alăturat luptei poporului şi, împreună cu formaţiunile patriotice de luptă alcătuite din muncitori, a acţionat cu vitejie şi eroism pentru alungarea cotropitorilor fascişti de pe teritoriul patriei noastre. Insufleţiţi de cauza dreaptă pentru care luptau alături de viteaza armată sovietică, ostaşii celor 30 de divizii romîneşti, ai corpului aerian, ai flotilei de Dunăre şi ai altor formaţiuni militare au înscris pagini de glorie în luptele purtate pentru eliberarea întregului teritoriu al Romîniei. In continuare, 16 divizii romîne, reorganizate potrivit cerinţelor războiului, au luptat mai departe dincolo de graniţele ţării pînă la zdrobirea completă a cotropitorilor hitlerişti. Timp de 260 de zile, armata romînă a luat parte, alături de trupele sovietice, la acţiunile ofensive din Romînia, Ungaria şi Cehoslovacia.

In focul luptelor pentru eliberarea patriei şi zdrobirea Germaniei hitleriste se năştea o armată de tip nou, armata noastră populară. Făurirea armatei noastre populare s-a desfăşurat sub conducerea nemijlocită a partidului, care s-a preocupat zi de zi de crearea unei armate legate de popor, puternică, bine înzestrată şi instruită. Partidul a ţinut seama în făurirea Forţelor Armate de particularităţile specifice ţării noastre şi de o serie de elemente noi ce apăruseră în viaţa armatei vechi încă în timpul războiului antifascist, elemente care marcau începutul făuririi armatei noastre populare. Un asemenea element îl constituia legătura ce se crease între armată şi popor, ca urmare a faptului că armata participa la un război drept, care corespundea intereselor naţionale şi sociale ale poporului muncitor. In luptele duse alături de armata sovietică împotriva cotropitorilor fascişti, lupte care au cimentat pentru totdeauna frăţia de arme romîno-sovietică, armata romînă a avut posibilitatea să-şi însuşească principii şi procedee ale artei militare socialiste, ceea ce a asigurat superioritatea trupelor romîne faţă de trupele fasciste.

Un rol deosebit de important în făurirea armatei noastre populare l-a avut aparatul politic care a luat fiinţă în armată încă în timpul luptelor pe frontul antihitlerist. Sub conducerea partidului, aparatul politic a desfăşurat o intensă muncă de educare a militarilor în spiritul devotamentului faţă de patrie şi popor, faţă de regimul democrat-popular, în spiritul internaţionalismului proletar, al dragostei faţă de Uniunea Sovietică şi glorioasa ei armată.

In anii regimului democrat-popular, sub conducerea nemijlocită a C.C. al P.M.R. au fost luate măsurile necesare pentru ca armata noastră populară să fie scut de nădejde al cuceririlor obţinute de poporul muncitor. Au avut loc în armată schimbări revoluţionare în ceea ce priveşte baza ei socială şi de clasă, baza tehnico-materială, structura organizatorică, teoria militară, concepţia politico-ideologică.

Astăzi patria noastră are o puternică armată de tip nou, disciplinată şi bine instruită, înzestrată cu cele mai moderne mijloace de luptă. Organizarea şi instruirea ei corespund pe deplin cerinţelor actuale ale ştiinţei militare socialiste, sarcinilor puse de partid şi guvern. Armata noastră are un profund caracter popular, oglindit în primul rînd în compoziţia ei de clasă. Soldaţii, subofiţerii şi ofiţerii sînt fii de muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali legaţi de popor. Intre armată şi popor există o identitate de interese şi aspiraţii; armata noastră slujeşte intereselor paşnice ale poporului muncitor, fiindu-i cu totul străin orice scop agresiv.

Forţa armatei noastre populare îşi are izvorul în tăria şi vitalitatea orînduirii democrat-populare, în conducerea armatei de către partid. Armata noastră a devenit o adevărată şcoală a poporului, şcoală de educaţie patriotică şi cetăţenească. Organele politice, organizaţiile de partid şi organizaţiile utemiste popularizează larg în rîndurile militarilor politica partidului şi îi mobilizează la traducerea ei în viaţă, educă zi de zi masele de militari în spiritul învăţăturii marxist-leniniste, al devotamentului fără margini faţă de partid, guvern şi poporul muncitor, care construieşte cu succes socialismul în patria noastră. Ele ajută pe comandanţi în ridicarea continuă a calităţii pregătirii de luptă şi politice a efectivelor pentru a fi oricînd gata să apere libertatea şi independenţa patriei.

Dezvoltarea necontenită a patriotismului socialist în rîndurile militarilor este strîns împletită cu educarea lor în spiritul internaţionalismului proletar. Militarii Forţelor noastre Armate nutresc o profundă dragoste şi recunoştinţă faţă de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică. Manifestările care au loc în prezent în unităţile armatei noastre cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice sînt o expresie a faptului că, pe baza prieteniei de nezdruncinat dintre poporul romîn şi poporul sovietic, se dezvoltă şi se întăreşte continuu frăţia de arme romîno-sovietică.

La temelia politicii externe a statului nostru democrat-popular stă prietenia indestructibilă cu popoarele ţărilor socialiste frăţeşti, întărirea continuă a unităţii şi coeziunii lagărului socialist. Această politică corespunde pe deplin intereselor vitale şi voinţei poporului romîn. Republica Populară Romînă, alături de celelalte ţări socialiste, în frunte cu U.R.S.S. promovează consecvent o politică de coexistenţă paşnică între state cu orînduiri sociale diferite, sprijină toate propunerile constructive menite să ducă la realizarea unei înţelegeri între state. Guvernul romîn a făcut propuneri pentru o largă colaborare interbalcanică, pentru încheierea unui tratat balcanic care să ducă la crearea, în această parte a lumii, a unei zone în care să nu existe arme nucleare şi rachete. Recent, guvernul nostru a declarat că sprijină propunerile de însemnătate istorică ale guvernului Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală.

In acelaşi timp, poporul nostru este vigilent şi consideră necesar ca, atît timp cît există încă în lume cercuri şi persoane politice influente care acţionează împotriva slăbirii încordării în relaţiile internaţionale şi caută să menţină războiul rece, ţara noastră, ca şi celelalte ţări socialiste, să acorde atenţia cuvenită problemelor legate de întărirea capacităţii de apărare a patriei şi a întregului lagăr socialist.

Sărbătorind Ziua Forţelor Armate, militarii noştri îşi exprimă încă o dată în faţa poporului, partidului şi guvernului hotărîrea de a sta neclintiţi la datorie şi a apăra cu orice sacrificiu cuceririle revoluţionare ale celor ce muncesc, libertatea şi independenţa scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă.

Pionieri harnici

Pionierii şi şcolarii din raionul Lipova au răspuns cu mult elan la chemarea organizaţiei de tineret în vederea realizării unor acţiuni patriotice. Ei au strîns în ultimele 14 zile aproape 6.000 kg. castane.

In fruntea acestei acţiuni patriotice stau şcolile din Lipova, Petriş, Sarlota şi Pauliş. Elevii şcolii medii din Lipova au strîns 1 000 kg. castane, cei din Petriş 850 kg. Merită să fie evidenţiaţi elevii şi pionierii de la şcoala elementară de 4 ani din m... sat Sarlota, care au strîns pînă în prezent peste 700 kg. castane.

Acţiunea patriotică a pionierilor şi şcolarilor din raionul Lipova continuă.

FRANCISC WILD

Din experienţa şcolii sovietice

AUTODESERVIREA
MIJLOC DE EDUCAŢIE PRIN MUNCĂ

Cu ce şi cum a început autodeservirea

În şcoala noastră se obişnuia încă de mult ca în ultima zi a fiecărei luni să se organizeze „subotnice sanitare", care începeau la o jumătate de oră după terminarea cursurilor. Elevii spălau şi curăţau cu multă grijă totul — uşile, ferestrele, pereţii, băncile, podelele. Treptat copiii au acumulat o experienţă modestă, dar cu un anumit caracter „profesional". Ei ştiau, de pildă, că dacă praful nu-i şters şi de pe becuri — nu numai de pe abajururi — treaba nu este bine făcută. Şi-au dat seama că la spălatul podelelor trebuie să fii foarte precaut pe măsură ce te apropii de pervaz, căci altfel se poate păta peretele. O dată cu curăţenia se efectuau uneori şi unele lucrări simple (repararea mobilei, vopsirea ei etc.)

Pentru supravegherea desfăşurării subotnicelor s-a constituit o comisie specială, care organiza întrecerea între etaje. Din comisie făceau parte reprezentanţii conducerii şcolii, ai organizaţiei de comsomol, sora sanitară etc. De asemenea, fiecare etaj îşi avea responsabilii săi, care organizau întrecerea pe etaje. După încheierea subotnicului comisia aprecia munca desfăşurată de elevi. În general, aparatul de „deservire" şi „control" era destul de încărcat.

Împreună cu elevii munceau şi profesorii. Era oare just? Credem că altfel nu se poate. Se înţelege că în şcoală nu existau nici un fel de instrucţiuni „oficiale" în acest sens. Dar, în afară de colectivul elevilor, există şi colectivul mare al şcolii, care este format din elevi, cadre didactice şi personal administrativ şi de îngrijire. Dacă vrem ca acest colectiv să fie închegat, noi, pedagogii, nu trebuie să apărem numai în rolul de „îndrumători", ci sîntem datori să muncim împreună cu elevii. Munca în comun ajută la stabilirea acelor legături interioare între profesori şi elevi care nu apar întotdeauna cînd ne aflăm în clasă, la catedră.

În afara „subotnicelor sanitare", în şcoala noastră, ca şi în multe alte şcoli, elevii de serviciu pe clase făceau zilnic curăţenie după lecţii. Comitetul de elevi urmărea sistematic curăţenia claselor şi nota rezultatele controlului într-un grafic special.

Se poate considera oare această muncă de curăţenie drept autodeservire? Credem că nu. Participarea sporadică a elevilor la curăţirea încăperilor sau la mici reparaţii nu este încă ceea ce se cheamă autodeservire. După părerea noastră, autodeservirea este un sistem care acţionează continuu, în fiecare zi, în fiecare oră, care cuprinde întregul colectiv de elevi şi, într-o măsură oarecare înlocuieşte munca oamenilor de serviciu.

Şcoala noastră se mărgineşte pe trei părţi cu străzi largi. Iarna, pentru a curăţa zăpada de pe terenul de lîngă şcoală erau necesari, conform normelor, şapte oameni de serviciu dar noi nu aveam decît trei. Sovietul orăşenesc cerea ca zăpada să fie curăţată. Am organizat subotnice pentru curăţirea zăpezii, dar nu au dat rezultate prea bune, căci nu se putea lucra în fiecare zi. Atunci membrii cercului turistic al şcolii — toţi comsomolişti — au hotărît să cureţe ei terenul. Această hotărîre le-a fost sugerată de către profesorul I. A. Alexandrovski, conducătorul cercului turistic. Dar el a făcut lucrul acesta cu atîta pricepere şi fineţe, încît elevii au socotit că este o iniţiativă a lor proprie. Aici s-a resimţit acel „joc" pedagogic, fără de care A. S. Makarenko nu-şi închipuia relaţiile reciproce juste dintre educatori şi colectivul de copii. Comsomoliştii au pornit la curăţirea zăpezii şi trebuie să spunem că de cîţiva ani ei îşi îndeplinesc cu fermitate angajamentul. Munca s-a organizat în felul următor: În fiecare an, din rîndul comsomoliştilor se numeşte un „om de serviciu şef". Acesta este ales de obicei dintre elevii cu autoritate. Grupa comsomolistă de oameni de serviciu se împarte în echipe, care lucrează în anumite zile ale săptămînii. Numai cînd ninge mult ies la lucru toţi împreună. Treptat, elevii şi-au luat în sarcina lor şi grija procurării uneltelor, confecţionîndu-şi singuri, în atelierele şcolare, lopeţi, răzuitoare etc. S-au statornicit anumite reguli: vrei să fii turist — munceşte. Elevii leneşi sînt înlăturaţi din cerc. Aceasta este o măsură destul de aspră pentru ei, deoarece activitatea turistică este foarte atractivă.

Munca de om de serviciu părea o ocupaţie simplă. Totuşi, elevii n-au învăţat s-o îndeplinească uşor. Erau îndrumaţi îndeaproape de profesori şi, ceea ce este mai important, ştiau că, dacă nu vor face ei treaba, nici un om de serviciu nu le va veni în ajutor. În felul acesta elevii au înţeles că activitatea lor nu este un joc, ci o muncă adevărată, aşa cum o îndeplinesc oamenii maturi. Simţul unei răspunderi cît mai mari stimula efectuarea muncii în mod conştiincios.

În această ultimă idee se găseşte probabil şi cheia rezolvării cu succes a autodeservirii. În şcoala noastră autodeservirea n-a mers prea bine la început, tocmai din cauză că lipsea răspunderea. Pe atunci foloseam prea mult jocul. Îi chemam pe copii să facă curăţenie, iar alături aşteptau femeile de serviciu. Elevii vedeau că nu este vorba de o muncă adevărată, ci de ceva asemănător ei. Ba mulţi ne întrebau chiar: „dacă în şcoală sînt femei de serviciu, ce rost mai are autodeservirea?"

Cum să răspundem la această întrebare directă? Ne-am gîndit că la etajul III, unde învaţă elevii din clasele mari, în majoritate comsomolişti, putem renunţa la femeile de serviciu. Ne-am convins apoi în practică de justeţea acestei măsuri. De patru ani acest etaj mare, cu numeroasele lui încăperi (8 cabinete şcolare, laboratoare etc.) este deservit numai de elevi. Este etajul cel mai curat din şcoală.

Cum se desfăşoară munca elevilor

Înainte ca etajul III să treacă la autodeservirea totală, organizaţia de Comsomol, împreună cu profesorii, au ţinut adunări pe clase. S-a hotărît ca întreaga muncă a femeilor de serviciu să şi-o asume cei 250 de elevi mari. Curăţenia trebuia să fie model, căci întreaga şcoală va urma exemplul etajului „comsomolist".

În fiecare zi, cîte doi elevi de serviciu din clasă fac curăţenie. Timp de 2-3 ore ei îndeplinesc toate muncile necesare, de la ştersul prafului pînă la spălatul podelelor. Obligaţiile elevilor de serviciu nu sînt reglementate. Treptat, am renunţat la întocmirea a tot felul de grafice şi chiar la supravegherea elevilor. Ei trebuie să îndeplinească o singură condiţie: să fie curat, inventarul să se afle în ordine.

De curăţenia culoarului şi de controlul general al întregului etaj se ocupă un grup de fete. Conducătoarea lui, numită „gospodina etajului", este de obicei o comsomolistă energică şi ordonată. În felul acesta, în fiecare zi 16 elevi de serviciu şi grupa care vine la rînd îndeplinesc treaba pe care o făceau înainte două femei de serviciu. Fiecărui elev îi revine să facă de serviciu cîteva ore de cîte 2-4 ori pe patrar.

„Gospodina etajului" are la dispoziţia sa întreg inventarul necesar. Cu timpul, multe clase şi-au făcut gospodăria lor. Aproape în toate cabinetele au apărut perii, căldări, pensule de vopsit, vopsele.

Întrecerea între clase, exigenţa din partea profesorilor au făcut ca elevii să-şi îndeplinească conştiincios obligaţiile. În fiecare zi, cu 30 de minute înainte de începerea cursurilor, o comisie alcătuită din şefii claselor şi grupa de serviciu ia în primire încăperile. La început, participa aproape întotdeauna la această comisie şi profesorul de serviciu. Comisia este exigentă. Se pun note de la 1 la 5.

Experienţa celor patru ani care au trecut ne permite să vedem rezultatele. La etajul III este întotdeauna curăţenie, ordine model. Elevii s-au obişnuit de mult cu autodeservirea, care le răpeşte foarte puţin timp. Ei îşi dau seama că această muncă este necesară şi nu li se pare grea. De multe ori, în timpul curăţeniei se aud cîntece vesele.

Autodeservirea începe să influenţeze şi munca elevilor acasă, în familie. Aşa, de pildă, una din elevele absolvente a scris, într-o lucrare cu tema „Ce mi-a dat şcoala?", următoarele: „Autodeservirea ne este de mare folos. Cînd faci curăţenie acasă, fără să vrei compari camera ta cu clasa şi te gîndeşti: oare elevii de serviciu ar socoti că aici este destul de curat?"

Cu un an în urmă, iniţiativa comsomoliştilor de la etajul III a fost urmată de elevii de la etajul IV, unde se află clasele V-VII. Etajul acesta a primit denumirea de „pionieresc". Sprijiniţi de profesori, pionierii au început să facă ei înşişi ordine în clasele lor. Şi aici s-a renunţat la femeile de serviciu. Sistemul de organizare a autodeservirii este acelaşi ca şi la comsomolişti.

Toţi profesorii sprijină munca de autodeservire. Profesoara de gospodărie consideră pe bună dreptate toată şcoala noastră ca un sector „experimental" al disciplinei sale. Ea nu-şi ţine lecţiile numai cu ajutorul tablei

S-a rupt un nasture... Pentru început, micul elev are nevoie de îndrumarea unei „profesoare"

şi al cretei — aşa cum fac unii profesori — ci îi învaţă şi în practică pe elevi cum să facă curat în cameră, cum să aşeze mobilierul, florile, pentru a crea un interior comod şi plăcut.

Şi profesorii de lucru manual au hotărît ca o parte din lecţiile lor să fie dedicate învăţăturii unor deprinderi ca măturatul, confecţionatul ghivecelor de flori, confecţionatul măturilor, al fărăşelor etc. Terenul de aplicare a celor învăţate: etajul II—la care învaţă clasele mici. În felul acesta au început treptat să fie antrenaţi în anumite munci şi elevii mai mici. Li s-au fixat anumite obligaţii. Elevii de serviciu din clasa I-a, de exemplu, trebuie să şteargă praful de pe flori şi să le ude, să şteargă praful de pe bănci, să spele tabla. Pentru elevii mai mari cerinţele sporesc. Iată, de pildă, obligaţiile elevilor de serviciu din clasa a IV-a: să şteargă cu cîrpa umedă băncile, masa şi scaunul profesorului, tabla, uşa şi partea de jos a ramei ferestrelor, să spele şi să ude florile, să şteargă radiatoarele din clasă şi de pe culoar, iar sîmbăta să spele pe jos.

Treptat, în şcoală se descoperă şi alte sectoare unde se poate introduce cu succes autodeservirea. Începînd din anul şcolar trecut, se serveşte o gustare caldă pentru toţi elevii. Modestul nostru bufet s-a transformat într-o cantină destul de mare, care deserveşte zilnic 900-1000 de copii. Pe statul de salarii figurează o bufetieră şi o ajutoare. La început am recurs la un procedeu de mult cunoscut: am rugat mamele să facă zilnic de serviciu la bufet. Cu timpul însă elevii n-au mai admis ca mamele lor să-i servească şi au început să se gospodărească singuri.

Autodeservirea a intrat temeinic în viaţa şcolii. Ea îi învaţă pe elevi să nu tolereze dezordinea, îi disciplinează, îi face să simtă nevoia de a participa la o muncă în aparenţă neînsemnată, dar foarte utilă omului.

Elevele Şcolii internat nr. 101 din Kiev s-au obişnuit să facă zilnic ordine şi curăţenie în dormitorul lor.

M. B. ŢENŢIPER
Şcoala medie nr. 437
Moscova

Redacţia şi administraţia, Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti. Piaţa Scînteii.
Abonamente la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI. Nr. 537 — Vineri 30 octombrie 1959 — 8 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

SALUT prietenilor romîni

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă, sub conducerea eroicului Partid Muncitoresc Romîn, construiesc cu succes socialismul.

La construirea socialismului participă activ și pedagogii romîni. Ei desfășoară o bogată activitate de culturalizare a maselor și, mai ales, educă tînăra generație în spiritul socialismului. Pentru rezolvarea acestei sarcini ei se străduiesc să lege tot mai mult școala de viață, de construirea socialismului. Ne bucură sincer succesele colegilor noștri din Romînia frățească.

Noi, pedagogii sovietici, ne îndreptăm în prezent toate eforturile înspre traducerea în viață a programului elaborat de P.C.U.S. pentru reorganizarea întregului sistem al învățămîntului public. Noi creștem și educăm o tînără generație demnă de a trăi și munci în comunism.

Dorind prietenilor noștri romîni succese mari în munca lor nobilă de educare a elevilor, sîntem încredințați că schimbul prietenesc de experiență va ajuta fiecăruia dintre noi să rezolve sarcinile care îi stau în față.

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și romîn, prietenia și colaborarea dintre învățătorii și lucrătorii din domeniul învățămîntului!

E. AFANASENKO
ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., președintele „Asociației de prietenie sovieto-romînă"

București, 29 octombrie 1959.

Elevii Dan Pană, Ana Gidea și Aurora Sandu de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova sînt foarte preocupați: numărul festiv al gazetei de perete închinat zilei de 7 Noiembrie trebuie să fie cît mai frumos.

ACȚIUNI ÎNCHINATE MARII PRIETENII

Manifestările din cadrul Lunei prieteniei romîno-sovietice și apropierea zilei de 7 Noiembrie sînt un minunat prilej de întărire a educației patriotice și internaționaliste a tineretului și pentru cadrele didactice din Galați.

Meritată relevată preocuparea pedagogilor de a face cunoscute elevilor succesele oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Astfel, au avut loc întreceri în genul „Cine știe cîștigă" și „Drumeții veseli" pe teme ca: „Omul cucerește spațiul cosmic", „U.R.S.S., țara cea mai înaintată din lume", „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură și artă". „Poeții lumii cîntă Revoluția" etc.

Un deosebit efect au avut în rîndurile elevilor de la școlile elementare nr. 16 și nr. 21 și de la școala medie nr. 1 relatările elevei Ceci lia Comloșeanu, care a fost într-o tabără din Crimeea și care a avut ocazia să viziteze Moscova și alte orașe sovietice. Ea le-a vorbit cu entuziasm despre pionierii sovietici.

Aproximativ 5.000 de elevi din școlile orașului Galați au audiat conferințe, au participat la simpozioane pe teme științifice și culturale. La simpozionul „Victoriile oamenilor sovietici în cucerirea cosmosului", ținut la școala medie nr. 3, de pildă, expunerile au fost însoțite de proiecții privind zborul cosmic.

Printre acțiunile întreprinse de cadrele didactice în întîmpinarea lui 7 Noiembrie se numără și expunerile ținute în cele 207 cercuri de citit ale cetățenilor, expuneri în care ele au vorbit despre succesele științei și culturii sovietice. Aproape 5.000 de oameni ai muncii au audiat la căminele culturale conferințele pedagogilor gălățeni.

FESTIVAL ARTISTIC

Elevii clasei a XI-a „B" de la Școala medie „Filimon Sîrbu" din orașul Sighet au organizat un reușit festival artistic închinat marelui poet V. Maiakovski. Au participat elevii tuturor școlilor medii din oraș.

După expunerea unei conferințe despre viața și opera marelui poet, elevii au recitat versuri din opera lui.

SIMPOZION

La Școala medie „Al. I. Cuza" din București, delegați ai organizației raionale A.R.L.U.S. au vorbit elevilor despre orașele Moscova și Kiev. După ce au ascultat istoricul acestor orașe, școlarii au luat cunoștință de marea înflorire pe care acestea au cunoscut-o în ultimii ani, de prețioasele lor monumente de artă și cultură, de uzinele și fabricile lor, de oamenii care lucrează în ele cu rîvnă pentru a da patriei cît mai multe produse.

ORELE EDUCATIVE

La Școala medie nr. 2 din Constanța, tematica orelor educative din aceste săptămîni a fost axată pe succesele obținute de oamenii sovietici în toate sectoarele de activitate. Elevii și profesorii discută probleme ca: „Realizările științei și tehnicii sovietice în domeniul lansării sateliților artificiali și al rachetelor cosmice", „Omul sovietic — omul de tip nou", „Arta sovietică în slujba păcii". În orele educative se proiectează și diafilme

Aspect de la un spectacol prezentat în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice de către ansamblul Palatului pionierilor.

ÎNVAȚĂMÎNTUL IDEOLOGIC, AJUTOR PREȚIOS ÎN MUNCA PEDAGOGILOR

Însușirea învățăturii marxist-leniniste este pentru fiecare om al muncii o necesitate izvorînd din însăși viața noastră, al cărei țel suprem este construirea comunismului. Nimeni nu poate să participe conștient la clădirea lumii noi fără a cunoaște legile după care se dezvoltă societatea omenească, fără a avea o viziune clară, științifică asupra vieții.

Învățătorii și profesorii sînt chemați să crească oameni bine pregătiți profesional, bine orientați politic, capabili să înțeleagă desfășurarea vieții sociale. A crește asemenea oameni implică preocuparea stăruitoare a fiecărui pedagog de a forma viitorilor cetățeni, încă de pe băncile școlii, concepția științifică despre natură și societate. Or, acest lucru este imposibil dacă acela care conturează fizionomia morală a omului nou în copiii ce i-au fost încredințați spre educare nu este marxist în gîndire, în vorbă și faptă. De aici necesitatea ca fiecare pedagog să studieze marxism-leninismul, să-și însușească concepția materialist-dialectică despre natură și societate.

Partidul nostru a creat pentru fiecare om al muncii posibilitatea de a-și ridica necontenit nivelul ideologic și politic. Răspunzînd dorinței vii a cadrelor didactice de a aprofunda în mod organizat învățătura partidului clasei muncitoare, de a o studia în legătură cît mai strînsă cu sarcinile muncii școlare, în anul școlar precedent partidul a organizat pentru marea masă a pedagogilor studierea problemelor fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R. Dezbaterile din seminarii au ajutat cadrele didactice să cunoască lupta dintre materialism și idealism de-a lungul secolelor și să înțeleagă mai bine sarcinile ce le revin în combaterea concepțiilor idealiste. De un mare ajutor pentru activitatea pedagogilor au fost lecțiile privind modul de producție capitalist și învățătura lui Lenin despre imperialism, care i-au înarmat cu argumente trainice privind inevitabilitatea pieirii orînduirii capitaliste și trăinicia orînduirii noi, socialiste, lipsită de orice exploatare. Lecțiile, studiul individual și discuțiile din seminarii cu privire la partid i-au dus pe învățători și profesori la cunoașterea principiilor ideologice și organizatorice de bază ale partidului marxist revoluționar, la înțelegerea sarcinilor lui fundamentale. Tot astfel, lecția despre revoluție i-a ajutat să privească revoluția socială ca fenomen obiectiv al dezvoltării societății, să cunoască mai bine și să prețuiască lupta maselor populare din țara noastră, sub conducerea P.C.R., pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste. Lecția despre stat și dictatura proletariatului a întărit convingerea cadrelor didactice asupra temeiniciei și justeței rînduielilor noastre actuale de stat, hotărîrea lor de a apăra cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, de a crește un tineret însuflețit și el de această nobilă năzuință, un tineret devotat patriei socialiste, cauzei poporului muncitor.

În munca școlară de fiecare zi pedagogii au simțit puternic foloasele aduse de studierea sistematică a marxism-leninismului și a politicii partidului nostru. În fiecare școală a devenit centrală preocuparea pentru conținutul ideologic și politic al activităților instructiv-educative. Întreaga activitate a cadrelor didactice a căpătat un conținut mai adînc, fiind orientată mai vizibil spre cultivarea la elevi a patriotismului, a simțului datoriei, a respectului pentru realizările minunate ale oamenilor muncii din patria noastră.

Buna pregătire ideologică și politică a pedagogilor de la școlile medii nr. 1 și 3 din Galați, de pildă, în care, sub îndrumarea organizațiilor de partid, s-a dat o mare importanță învățămîntului ideologic, a ajutat cadrele didactice să pună în centrul atenției lor educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist prin lecții și prin activitățile în afară de clasă. Aceeași atenție se dă acestei importante laturi a educației comuniste la Școala medie nr. 2 din Brăila, unde în consfătuiri de producție, organizate de comitetul de instituție sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul conducerii școlii, membrii de sindicat au discutat cum realizează educația patriotică prin orele de curs.

Învățămîntul ideologic — după cum însiși pedagogii arată — i-a ajutat să se orienteze mai bine în activitatea școlară. Astfel, tovarășa Alexandrina Tarhon de la Școala medie „Mihail Eminescu" din București ne-a relatat că, în urma discuțiilor din seminarii despre misticism, despre faptul că acesta, dînd o explicație falsă fenomenelor din natură și societate, paralizează încrederea omului în puterea lui de a schimba lucrurile și constituie un pericol pentru educație, și-a dat seama că trebuie să lupte mai activ împotriva misticismului. Discuțiile din seminar au înarmat-o cu noi argumente pentru combaterea concepțiilor mistice, creaționiste cu privire la natură și viață, argumente pe care le-a folosit atît în munca școlară, cît și în cea obștească. De asemenea, tovarășa profesoară L. Chiracu de la Școala elementară nr. 111 din București ne-a arătat cum dezbaterile cu privire la statul nostru democrat-popular — apărător fervent al păcii — au ajutat-o să demonstreze elevilor justețea politicii de pace duse de statul nostru. Lecția „Lidice" ținută de dînsa la clasa a VII-a a fost urmată de vizionarea filmului „Hiroșima", care a produs emoții profunde în sufletele celor mici și i-a făcut să urască mai mult pe cei ce doresc un nou război.

(Continuare în pag. 2)

Învățămîntul ideologic, ajutor prețios în munca pedagogilor

(Urmare din pag. 1)

În acest an școlar cadrele didactice vor studia în continuare problemele fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R., atît în ce privește structura economică și de clasă a R.P.R., industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră, învățătura marxist-leninistă în problema națională, patriotismul socialist și internaționalismul proletar, știința și religia etc. Cunoașterea acestor probleme îi va ajuta pe pedagogi să îndeplinească mai bine sarcinile principale ale activității școlare — ridicarea nivelului științific al lecțiilor, întărirea educației patriotice — îi va face să înțeleagă mai profund necesitatea participării lor active la răspîndirea științei și culturii în rîndul părinților, al maselor populare, necesitatea de a participa intens la transformarea socialistă a vieții satului printr-o muncă culturală de calitate, de a da patriei tineri care să iubească munca direct productivă, doritori să lucreze acolo unde se produc bunurile materiale ale societății.

În acest scop dezbaterea problemelor în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice trebuie să fie cît mai strîns legată de viață, să aibă un caracter cît mai concret. Este necesar ca în lecții și seminarii problemele teoretice, de principiu să fie legate de sarcinile muncii școlare și să se tragă concluzii pentru activitatea didactică.

O mare atenție trebuie dată legării cu actualitatea social-politică. Propagandiștii trebuie să insiste ca discuțiile să fie legate de evenimentele politice petrecute în țară și pe arena internațională interesîndu-se dacă pedagogii citesc presa.

Trebuie să arătăm că mai există printre cadrele didactice unii învățători și profesori (în regiunile Bacău, Oradea, Timișoara, Stalin) care nu sînt la curent cu principalele probleme ale situației politice interne și internaționale. Aceasta arată că ei nu citesc cu regularitate presa. Propagandiștii, comuniștii pot și trebuie să-i ajute, astfel încît lectura publicațiilor să devină o necesitate pentru fiecare om al muncii școlare.

În cursul dezbaterilor trebuie să fie scos în evidență esențialul. Accentul trebuie pus pe interpretarea faptelor și fenomenelor în lumina marxism-leninismului, pe înțelegerea fondului și sensului adînc al problemelor. S-a constatat că în unele seminarii nu au fost înlăturate bucherismul, studiul bazat doar pe memorare, reproducerea mecanică a cunoștințelor. Unii pedagogi reușesc, de pildă, să arate cînd și cu ce prilej au fost scrise o serie de lucrări ideologice de bază cîte capitole au, dar nu pot să scoată în evidență însemnătatea lor, să lege problemele cuprinse în ele de specificul muncii instructiv-educative. Unii expun just trăsăturile caracteristice ale imperialismului, dar nu le pot explica și ilustra cu exemple din viața internațională.

De asemenea, o serie de cursanți atunci cînd se pregătesc pentru seminarii se limitează numai la notițele luate în timpul expunerilor, la consultațiile apărute în „Gazeta învățămîntului", dar nu folosesc lucrările ideologice de bază pentru pregătirea și documentarea lor.

Pentru a-i ajuta pe cei ce studiază să ajungă la o înțelegere justă și deplină a problemelor se recomandă folosirea în mai mare măsură a consultațiilor date de propagandiști. Se recomandă de asemenea utilizarea planșelor ilustrative, vizionarea cu toată grupa de studiu a unor piese de teatru, filme, expoziții legate de temele ce se dezbat.

Însemnătatea învățămîntului ideologic al pedagogilor pentru munca didactică, interesul cu care este privit de oamenii muncii din școli obligă pe toți cei ce îndrumează cursul la buna lui desfășurare. Învățămîntul ideologic nu este o problemă care privește numai organele și organizațiile de partid, așa cum au fost înclinați să creadă în anii școlari trecuți unii lucrători din domeniul învățămîntului. La buna lui desfășurare trebuie să-și aducă contribuția și organizațiile sindicale, directorii școlilor și inspectorii secțiilor de învățămînt.

Organizațiile sindicale au sarcina să creeze condițiile necesare studiului individual, avînd grija ca pedagogii să aibă asigurat timpul pentru studiu (ne gîndim în special la cei supraîncărcați cu sarcini, care trebuie ușurați) și sprijinind înzestrarea bibliotecilor școlare cu lucrările de literatură politică necesare. Este bine ca, folosind sprijinul organizațiilor de partid, adunările sindicale să analizeze preocuparea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, situația frecvenței în grupele de studiu, să discute despre felul cum se reflectă în predare și în activitățile în afară de clasă și extrașcolare pregătirea ideologică a fiecărui membru de sindicat.

Directorii școlilor au și ei datoria să ajute ca dorința pedagogilor de a cunoaște profund învățătura marxist-leninistă să fie împlinită. Ei trebuie să vadă ca în bibliotecile școlare să existe cărțile ideologice pe care cadrele didactice vor să le consulte, numărul necesar de exemplare din lucrările ce se cer studiate. În zilele de seminar se impune ca oamenii să fie eliberați de sarcini care ar putea împiedica participarea lor la învățămîntul ideologic. Este datoria conducătorilor de școli să se intereseze de cauzele absențelor la cercurile de învățămînt ideologic ale pedagogilor din colectivele pe care le conduc, de seriozitatea cu care ei studiază, de greutățile pe care le întîmpină în însușirea materialului și, împreună cu propagandiștii și birourile organizațiilor P.M.R., să înlăture aceste greutăți.

Importanța învățămîntului ideologic a fost înțeleasă de multe cadre de conducere din școlile noastre. Merită să fie evidențiat colectivul de direcție de la Școala medie nr. 32 din București, bunăoară, care manifestă interes pentru problemele învățămîntului ideologic, îndemnînd cadrele didactice să studieze, ajutînd biroul organizației de bază să asigure o frecvență bună la lecții și seminarii și avînd grijă ca școala să fie abonată la ziare și diverse publicații teoretice care să poată fi consultate de pedagogi. Asistențele la clasă ale tovarășilor din conducere au ca obiectiv și felul în care pedagogii, folosind cunoștințele primite prin învățămîntul ideologic, asigură puritatea ideologică, caracterul științific, marxist-leninist al lecțiilor. Nu tot astfel stau însă lucrurile la Școala elementară nr. 91 din București (director Gib Constantin), la Școala elementară nr. 105 din Popești Leordeni (director Ștefan Ștefănescu) și la alte școli în care nu s-a simțit preocuparea directorilor pentru modul cum se desfășoară învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Este necesar ca ei să lichideze cu această nepăsare față de o problemă atît de însemnată pentru școală cum este pregătirea marxist-leninistă a pedagogilor.

O sarcină importantă în această direcție revine organelor de îndrumare și control din domeniul învățămîntului de stat. Ele trebuie să se intereseze îndeaproape de învățămîntul ideologic, pe care să nu-l trateze doar ca pe o problemă a organelor de partid. Este adevărat că unele secții de învățămînt și cultură ca cele din regiunile Baia Mare, Craiova, Galați au luat cîteva măsuri în folosul învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, rezolvînd de pildă multe din problemele organizatorice (transportul, masa, vizionarea de spectacole, aprovizionarea librăriilor cu materialul bibliografic etc.). Secția regională de învățămînt și cultură Galați a analizat de două ori în ședințe cu șefii secțiilor raionale și orășenești probleme ale învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Au existat însă destule secții de învățămînt, printre care cele din regiunile Stalin, Timișoara și altele, care au privit pregătirea ideologică a cadrelor didactice ca fiind numai treaba organelor de partid, sau care nu și-au dus pînă la capăt sarcina de a sprijini buna desfășurare a învățămîntului ideologic. Trebuie știut că secțiile de învățămînt și cultură au datoria să dea tot sprijinul pentru ca în învățămîntul ideologic al pedagogilor să se obțină rezultate bune. În ce probleme ar putea da ele o mînă de ajutor? Secțiile de învățămînt și cultură pot să determine organele locale C.L.D.C. să aprovizioneze librăriile cu literatura politică și ideologică necesară și să ia măsuri, împreună cu organele sindicale locale, pentru crearea de biblioteci volante care să fie la îndemîna învățătorilor și profesorilor. Un mare ajutor pot și trebuie să dea secțiile de învățămînt și cultură în asigurarea transportului pedagogilor, a condițiilor în care se țin lecțiile (săli încălzite, bine iluminate, înzestrate cu mese sau bănci pentru a se putea lua notițe etc.).

Inspectorii secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești, în controlul pe care îl fac la școli, au datoria de a urmări cum se pregătesc pedagogii pentru seminarii, măsura în care ei folosesc în munca didactică și obștească cunoștințele ideologice căpătate pe această cale. Calitatea lecțiilor trebuie s-o aprecieze nu numai ținînd seama de metodele folosite în predare, de exactitatea datelor care sînt comunicate, ci și de nivelul ideologico-politic al elevilor, de pregătirea ideologică și politică a cadrelor din învățămînt.

Aprecierea justă, partinică a muncii școlare nu este posibilă însă decît dacă inspectorii înșiși studiază sistematic marxism-leninismul. Menționăm că cei mai mulți inspectori au înțeles această cerință, studiind cu conștiinciozitate, fie în calitate de lectori sau propagandiști, fie în calitate de cursanți. Ne întrebăm însă în ce condiții și-au putut îndeplini sarcinile de îndrumare și control inspectori ca T. Predoiescu, de la secția raională de învățămînt și cultură 23 August, T. Novac și P. Ciocan, de la secția raională Grivița Roșie din București, care nu au urmat în anul școlar trecut și nici nu sînt înscriși în prezent la învățămîntul ideologic, sau E. Iancu din regiunea Galați, care avea o prezență neregulată la seminarii și venea slab pregătit?

În cele de mai sus am formulat cîteva cerințe pe care le ridică pregătirea ideologică și politică a învățătorilor și profesorilor prin formele de învățămînt organizate pentru ei. Lichidarea tuturor lipsurilor — în parte arătate aci — depinde nu numai de măsurile pe care le vor lua organele și organizațiile de partid din regiuni, de străduințele comuniștilor de a ridica nivelul muncii în această direcție. Buna desfășurare a învățămîntului ideologic depinde și de importanța pe care o dau acestei probleme toți oamenii muncii din școli, organizațiile sindicale, inspectorii și directorii unităților școlare.

Ajutați de comuniști, de organizațiile de partid, ei înțeleg necesitatea aportului lor, fiind convinși că învățătura marxist-leninistă este necesară fiecăruia pentru a nu rămîne în urma vieții și pentru a crește generațiile viitoare pe măsura cerințelor ridicate de construcția socialistă.

Curs de foto-amatori pentru cadrele didactice

Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală organizează un curs de foto-amatori pentru cadrele didactice și membrii lor de familie. Cursul care va avea o durată de 3 luni, cuprinde lecții teoretice pe următoarele teme: legile opticii, regia iluminării (lumina artificială și de zi), developarea, copierea, mărirea, diapozitive și proiecții, fotografia în culori. Fiecare lecție va fi însoțită de aplicații practice în studio și pe teren.

Informații amănunțite se pot căpăta la sediul clubului, Bulevardul 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07.

Elevii sînt pregătiți pentru munca în producție

Secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular orășenesc Craiova acordă o mare atenție creării condițiilor necesare pentru o cît mai bună pregătire a elevilor din școlile de cultură generală pentru viață, pentru munca în producție. Dacă în anul școlar trecut dispuneau de ateliere pentru lucrări practice numai cîteva școli, în acest an școlar au fost amenajate ateliere pentru lucrări practice la toate cele patru școli medii din oraș și la 13 școli de 7 ani. Printre acestea se numără ateliere de tîmplărie, de lăcătușărie, de mașini unelte, de motoare, ateliere auto, ca și ateliere de radio și electrotehnică. La amenajarea și utilarea atelierelor au dat o importantă contribuție întreprinderile „Electroputere" și „7 Noiembrie", Uzina electrică și Centrul mecanic.

Pe lîngă școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 4 și pe lîngă școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 12 s-au înființat așa-numite „centre de politehnizare", unde vin să efectueze lucrări practice elevii unor școli care nu dispun de anumite unelte sau mașini unelte. Tot aici se întrunesc profesorii-maiștri de la școlile din oraș pentru a discuta problemele muncii lor, pentru a se întîlni cu profesorii de fizică, chimie, matematică etc. și a stabili împreună cu aceștia măsurile ce trebuie luate pentru o cît mai bună coordonare a predării bazelor științelor cu activitatea practică a elevilor.

O importanță deosebită se acordă în școlile orașului Craiova pregătirii practicii pe care o vor efectua elevii claselor a X-a și a XI-a, în trimestrele II și III, la întreprinderile „Electroputere" și „7 Noiembrie", la Centrul mecanic și la Centrul școlar agricol.

În momentul de față s-a constituit un colectiv de profesori care studiază procesul de producție în aceste întreprinderi. Colectivul va elabora un îndrumar după care cadrele didactice de specialitate și profesorii-maiștri să-i instruiască pe elevii claselor a X-a și a XI-a pentru a-și putea desfășura în bune condițiuni practica în producție.

I. CIOCÎRLAN

VIAȚA DE PARTID

Utilarea atelierului mecanic...

...a stat în atenția comuniștilor de la Școala de 7 ani nr. 8 din Giurgiu. Într-o adunare de partid ei au hotărît să sprijine conducerea școlii în această problemă importantă pentru legarea învățămîntului de viață. Comuniștii și candidații de partid au mobilizat cadrele didactice și comitetul de părinți în acțiunea de colectare a uneltelor. S-au adunat astfel 450 de scule (bancuri, menghine, fierăstraie, pile, mașini de găurit, compasuri interioare și exterioare, ciocane, dălți, punctatoare etc.). Atelierul a putut fi dat în folosință cu 5 zile înainte de termen.

M. DOBROGEANU
secretara organizației de bază P.M.R. Școala de 7 ani nr. 8 Giurgiu

Adunarea generală pentru darea de seamă și alegeri...

...de la Școala medie din Darabani, regiunea Suceava, a relevat preocuparea susținută a comuniștilor pentru conținutul procesului instructiv-educativ. Darea de seamă a subliniat, de pildă, că membrii de partid au veghiat în mod permanent ca lecțiile să fie predate în lumina învățăturii marxist-leniniste, să nu cuprindă confuzii și denaturări antiștiințifice. Fiecare comunist a reușit să imprime propriilor sale lecții un pronunțat caracter științific, partinic. De asemenea, asistînd pe colective la lecții comuniștii din această școală au ajutat conducerea administrativă să cunoască mai bine nivelul predării sub aspect ideologic și politic și să ia la vreme măsurile necesare pentru îndreptarea lipsurilor.

Merită reținută preocuparea organizației de bază pentru buna desfășurare a activităților practice, astfel încît sarcina pusă de partid în fața școlii noastre noi, de a lega strîns învățămîntul de viață, să fie înfăptuită în cît mai bune condiții. Grija comuniștilor pentru sprijinirea muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri — în sensul de a le ajuta să desfășoare activități interesante cu un bogat conținut educativ — s-a reflectat de asemenea în recenta adunare generală de partid de la Școala medie din Darabani.

MIRON DOBOȘ
instructor al comitetului regional P.M.R. Suceava

Minuirea strungului cere pricepere și precizie. Nu-i ușor să stăpînești tainele dificilelor operații care se execută la această mașină. Cei doi tineri pe care-i vedeți în fotografie — elevi ai Școlii medii de cultură generală „Dimitrie Cantemir" din București — sînt foarte bucuroși că au început să deprindă executarea diferitelor lucrări la strung.

Cum vorbesc elevi

GRIJA ÎNTREPRINDERII pentru munca școlii serale

In toate problemele, de la frecvență și bază didactico-materială și pînă la ridicarea nivelului predării nu există problemă în care întreprinderea ce își trimite muncitorii să învețe să nu poată fi de un real folos în munca școlii.

In anii trecuți, unele școli serale solicitau destul de rar sprijinul întreprinderilor, iar unele dintre acestea, la rîndul lor, rămîneau străine de activitatea școlilor. Apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență a făcut să crească mult atît simțul de răspundere al colectivelor de profesori din școlile serale cît și interesul întreprinderilor pentru asigurarea condițiilor unei bune desfășurări a procesului de învățămînt.

La școala noastră — Școala medie serală „Mao Țze-dun" din Capitală — devin tot mai evidente rezultatele bune ce se pot obține printr-o legătură strînsă cu întreprinderile unde lucrează elevii. La noi învață în prezent peste 500 de tineri muncitori de la întreprinderile „Mao Țze-dun", „Tricotajul Roșu", „Fraga", „Victoria Socialistă" ș.a. Comisia de selecționare din cadrul uzinelor „Mao Țze-dun" se preocupă îndeaproape de bunul mers al școlii. Zilnic membrii comisiei vin la noi și se interesează dacă școala are tot materialul didactic care-i este necesar, dacă instalațiile de lumină, căldură etc. funcționează normal, dacă nu este de efectuat vreo reparație. Foarte îndeaproape se informează membrii comisiei de frecvența elevilor, de procurarea manualelor și a bibliografiei necesare, de situația elevilor la învățătură. Reprezentanții conducerii întreprinderii, ai organizației de partid, ai organizației U.T.M. și sindicale stau de vorbă cu elevii muncitori ori de cîte ori au prilejul, fie la locul lor de muncă, în secții și ateliere, fie în timpul vizitelor pe care le fac la școală. Elevi ca turnătorul Marin Savu, topitorul Dinică Vasile ori lăcătușul Chirea Anton pot fi văzuți deseori stînd de vorbă cu tovarășul I. Marghioală, secretarul comitetului U.T.M. din uzină, ori cu tovarășul Gh. Trifan, membru al comisiei de selecționare. In discuțiile lor aceștia se interesează de munca elevilor în școală, de progresele pe care le fac la învățătură. La rîndul lor și profesorii — îndeosebi diriginții — îi vizitează pe elevi la locul de muncă, interesîndu-se de activitatea lor în producție, căutînd să afle cum se comportă față de tovarăși, care sînt preocupările lor, năzuințele lor de viitor.

Orice acțiune menită a contribui la îmbunătățirea muncii școlii noastre se desfășoară printr-o strînsă colaborare cu toți factorii de răspundere din întreprinderi și în primul rînd în legătură cu comisiile de selecționare. Noi am propus ca în secțiile și atelierele întreprinderilor, precum și la clubul uzinelor „Mao Țze-dun" să se expună grafice privind frecvența elevilor. Propunerea noastră a fost primită cu mult interes de către comisiile de selecționare din cadrul uzinelor. Pentru completarea acestor grafice, comitetul U.T.M. și comitetul sindical din uzina tutelară ne-au și solicitat numele elevilor care nu au nici o absență, pentru a fi popularizați în cadrul întreprinderii; se vor afișa totodată și grafice asupra frecvenței pe clase și școală. Astfel de panouri vor fi organizate în viitor și la celelalte întreprinderi care au elevi la școala noastră.

Pentru stimularea interesului pentru învățătură al elevilor-muncitori primim ajutorul întreprinderilor. Acestea îi popularizează regulat pe elevii fruntași. Dar nu numai atît. Comitetul sindical al uzinelor „Mao Țze-dun" studiază posibilitatea de a alcătui grupe de elevi care lucrează în aceeași secție sau în același atelier și care să fie îndrumate de către un inginer. Aceasta îi va ajuta pe elevi atît în pregătirea unor teme mai grele, cît și în ceea ce privește lămurirea unor texte de specialitate mai ales la fizică, matematică etc. Sprijinul dat școlii ar fi și mai evident dacă clubul întreprinderii „Mao Țze-dun" și-ar înscrie în planul său unele activități menite să contribuie la ajutorarea elevilor-muncitori. De asemenea, clubul i-ar putea atrage pe elevi la lectura cărților existente în bibliotecă și recomandate de școală. Inițiativa întreprinderii „Tricotajul Roșu", care a luat măsuri pentru înzestrarea bibliotecii cu cărțile necesare elevilor, ar putea fi urmată și de clubul întreprinderii „Mao Țze-dun", care dispune de largi posibilități în acest sens. De asemenea, clubul ar putea organiza pentru elevii-muncitori consultații pe diferite teme, pe care să le acorde atît profesorii cît și activiștii clubului.

Sprijinul pe care îl primim nu este din păcate egal din partea tuturor întreprinderilor ai căror muncitori ne sînt elevi. De exemplu, unii șefi de secție de la întreprinderea „Clement Gottwald" nu numai că nu-i sprijină pe elevii-muncitori în munca de ridicare a nivelului lor cultural, dar uneori chiar îi împiedică de a frecventa cu regularitate cursurile.

Colectivul pedagogic al școlii noastre este conștient că de munca lui depinde, în primul rînd, buna pregătire a tinerilor muncitori elevi. Dar această muncă poate fi mult înlesnită și îmbunătățită prin sprijinul întreprinderilor în care lucrează elevii școlii.

C. PRISECARU
directorul Școlii medii serale „Mao Țze-dun" din București

Numeroși muncitori ai Combinatului metalurgic din Reșița frecventează cursul seral al școlii medii. In clișeu: sudorul fruntaș Nicolae Martinescu, elev în clasa a VIII-a „D" a cursului seral, rezolvă cu pricepere o dificilă problemă de geometrie.

Una din preocupările de frunte ale pedagogilor trebuie să fie și aceea de a-i învăța pe elevi să vorbească; adică de a-i obișnui pe școlari să-și expună cunoștințele, ideile, sentimentele în mod corect, clar, precis, ordonat, motivat din punct de vedere logic, într-o limbă literară frumoasă.

Am asistat într-una din zilele trecute la cîteva lecții ținute la clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Otopeni, cu gîndul de a urmări tocmai aspectele concrete ale acestei preocupări a profesorilor.

Ne-am oprit în primul rînd la o lecție de limba română. Elevii nu pot fi învățați, desigur, să se exprime corect și frumos numai la lecțiile de limba română. Acesta este un proces complex și îndelungat, la care trebuie să participe nu numai profesorul de limba română, ci la care sînt obligați să-și dea contribuția toți pedagogii, indiferent de specialitatea lor. Fără îndoială însă că lecțiile de limba română au în această privință o importanță primordială.

La lecția de limba română am observat însă că, din păcate, profesorul nu a dat toată atenția și importanța cuvenită exprimării orale a elevilor. Preocuparea lui pentru felul cum vorbesc elevii a apărut sporadic, în special în cazuri de greșeli mai grave. De pildă, profesorul a sezisat greșeala unui elev care, în cazul propoziției „Unii cară lemne", a pus verbul la persoana I-a singular, spunînd „unii car". El a îndreptat această greșeală pe loc și a cerut elevului să conjuge verbul la prezentul indicativului, pentru ca să-și dea singur seama în ce constă greșeala sa. Dar această grijă pentru corectarea greșelilor elevilor nu a fost, după cum am spus, continuă. Au fost trecute cu vederea alte greșeli, asupra cărora profesorul ar fi trebuit să se oprească. Bineînțeles că nu este necesar—nu ar fi nici posibil—ca profesorul să se oprească la fiecare greșeală în parte și să explice elevilor de ce nu e corect așa, de ce trebuie să se exprime altfel. In această privință profesorul se poate orienta de la caz la caz și poate deschide o discuție mai amănunțită numai atunci cînd socotește că este absolut util. Profesorul, antrenat în procesul predării, a scăpat din vedere această latură a obligațiilor sale. Aproape imediat după ce a corectat greșeala asupra căreia ne-am oprit mai sus, un elev a folosit forma „spui" pentru prezentul indicativului, persoana I-a singular. Desigur că de data aceasta ar fi fost suficient ca elevul să fie corectat și să se facă o analogie cu greșeala săvîrșită de colegul său cu cîteva minute mai de vreme. Profesorul a trecut-o, însă, sub tăcere. Un alt elev a folosit expresia „a face convorbiri". Era absolut necesar ca pedagogul s-o corecteze imediat, înlocuind-o cu o expresie corectă.

Justificînd felul cum a lucrat un exercițiu, un elev a spus: „Pentru „fratele" am pus cazul în genitiv". Profesorul ar fi trebuit să apeleze la cunoștințele de sintaxă ale elevilor și să-i întrebe ce greșeală a săvîrșit colegul lor, cu atît mai mult cu cît faptul se întîmpla în timpul unei lecții de gramatică.

Profesorul de limba română nu trebuie să uite nici un moment că predarea gramaticii are tocmai rolul de a-i învăța pe elevi să se exprime corect. El trebuie deci să le ceară în permanență să aplice regulile gramaticale învățate, în vorbirea lor de toate zilele.

O însemnătate deosebită pentru felul cum vorbesc elevii o are exemplul personal al profesorilor. In mare măsură elevii învață să folosească limba literară chiar de la dascălii lor. De aceea profesorul are datoria să fie foarte exigent cu felul său de a vorbi, trebuie să fie conștient în permanență de faptul că fiecare greșeală a sa poate deveni în scurt timp greșeala între clase. De aceea el nu-și poate p mite, cum s-a întîmplat, să sp unui elev: „Substantivul, ce ca spus că este?" Nici nu trebuie ceară elevilor să înlocuiască mod nejustificat unele expresii recte cu altele. La lecția de care ocupăm profesorul a cerut u elev să înlocuiască formularea „Aici s-au purtat numeroase lup cu formularea „Aici s-au dus meroase lupte", deși „s-au purt era corect

După cum am mai spus, f cum vorbesc elevii nu este o p blemă de strictă specialitate, c constituie monopolul profesorului limba română. Fiecare profe poate și trebuie să contribuie îmbogățirea vocabularului elevi să-i deprindă să vorbească f mos și corect. Acest lucru pare fie cunoscut de profesorul care p dă matematica la clasa a VI „B" de la școala din comuna O peni. Asistînd la o lecție a lui întîlnit mai puține greșeli în v birea elevilor. Este explicabil, lecțiile de matematică se folose un număr redus de cuvinte. R punsurile elevilor sînt scurte și limitează de cele mai multe ori 2-3 cuvinte, așa încît și posibili tea de a face greșeli în exprima orală este mai mică. De îndată elevii ies din sfera limbajului ști țific se ivesc însă și formulări incorecte. De pildă, întrebat de nu și-a făcut tema, un elev a r punsă: „Am pierdut hîrtia care avut graficul". De menționat profesorul a corectat pe loc acea greșeală.

Se ivesc însă în cadrul ma maticii, chiar atunci cînd se fo sesc termeni științifici de stri specialitate, momente cînd profes rul este obligat să se îngrijeas de îmbunătățirea vorbirii elevi chiar în folosul disciplinei respec ve. In cadrul aplicării unei teore profesorul a folosit formula „E necesar și suficient". Deși la fix s-a putut vedea că elevii înțele seră demonstrația, ei nu puteau tuși să repete teorema și se curcau de fiecare dată la „este n cesar și suficient". De ce? Pent că nu li s-a explicat rostul aces asociații de noțiuni și pentru fără îndoială, cei mai mulți din ei nu reușeau să-i prindă sensul.

Am asistat și la o lecție de ist rie. Ne-am bucurat văzînd că p fesorul folosește disciplina sa pe tru a îmbogăți vocabularul șco rilor. El s-a oprit la cuvinte ca pan, cuhne, marcă, tranzit și și însoțit expunerea cu scurte exp cații filologice, care au ajutat elevi atît în înțelegerea sensului cestor cuvinte cît și la memorar lor. Am văzut această preocupa a profesorului și în faptul că nu trecut cu vederea diferite expre greșite ale elevilor (de exemplu, corectat pe unul din ei care a sp „să catolicească" în loc de „să c tolicizeze").

O lipsă care s-a făcut însă vi bilă și la lecția de istorie, ca și celelalte lecții la care am asist a fost aceea că elevii nu sînt s mulați să vorbească singuri. observă tendința lor de a răspun cît mai scurt și numai în urm unei întrebări. Este foarte neces ca profesorii să-i deprindă pe ele să dezvolte o temă care să c prindă mai multe idei. Astfel ele vor fi obligați să înlănțuie un n măr de fraze pe care să le expu într-o anumită ordine, vor sim nevoia de a se exprima clar și fă greșeli și vor avea mai multe pos bilități de a se obișnui să folosească limba literară.

Pentru a-i obișnui pe elevi să exprime corect este necesară c laborarea tuturor profesorilor, i diferent de disciplina pe care predau. Profesorii de fizică, științe naturale, de matematică, istorie etc. sînt datori să se ocu nu numai de conținutul științific răspunsurilor, ci și de forma lin vistică pe care o îmbracă aceste

OCTAVIAN PUTREȘCU

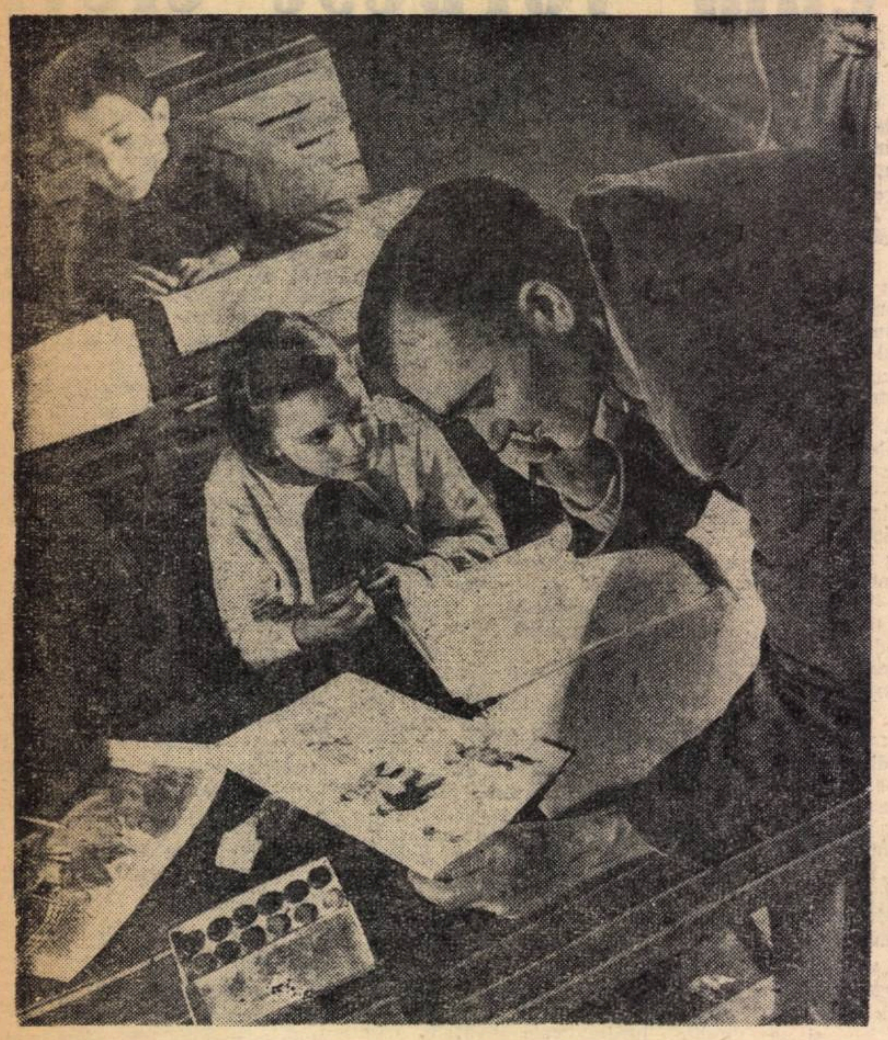

Frumoș desen! Ai grijă însă cum îl colorezi...

DESENELE COPIILOR

Am avut de curînd prilejul să cercetez un însemnat număr de desene executate de copiii din grădinițele și școlile elementare ale orașului Sibiu. Erau desene naive, stîngace, arătînd însă, toate, atracția deosebită pe care o simt copiii pentru a-și exprima pe această cale un gînd, o idee, o stare emotivă.

Desenele copiilor preșcolari vădesc marea preferință pe care o au aceștia pentru compoziții. Scenele cele mai frecvente în desenele cercetate sînt „Jocurile de iarnă" și „Demonstrația de 1 Mai", pe care fiecare copil le-a arătat într-un fel original.

Mai toți au reprezentat spațiul, așa cum îl înțeleg ei, sub forma unei fișii late, pe care au așezat obiectele respective. Pentru toți este de asemenea comună neștiința de a reda proporțiile dintre obiecte. E adevărat că raportul dintre mărimi este o problemă abstractă pentru un copil de 6 ani, că el va începe să înțeleagă această noțiune abia în primii ani ai școlii elementare. Totuși, cu ajutorul educatoarei, chiar și copilul preșcolar dobîndește posibilitatea de a determina relațiile reciproce dintre dimensiunile vizibile ale obiectelor, de a respecta proporția aproximativă dintre diferite figuri. Dacă educatoarea îl conduce să observe obiectele din realitate, dacă ea îi atrage în mod special atenția asupra proporțiilor, îndrumîndu-l să vadă ce este „mai mare" și ce este „mai mic", copilul nu va mai desena o floare mai înaltă decît un om sau o fetiță mai mare decît casa în fața căreia stă.

Copiii întîmpină la desen și anumite dificultăți provocate de cunoașterea incompletă a obiectelor pe care vor să le deseneze. Pentru înlăturarea unor asemenea dificultăți educatoarele trebuie să pună pe copii în contact direct cu obiectul, ajutîndu-i să observe corect caracteristicile acestuia. Copilul manifestă tendința de a reprezenta obiectele cît mai complet, cu toate detaliile. Dacă Luchian Ionescu, pentru a reda cît mai complet un tren, a desenat în mod just călătorii din vagoane văzuți prin geamurile acestora, alți copii — cei mai mulți — au desenat chiar și detaliile care nu se văd. In desenul „Aprovizionarea cantinei", de exemplu, un copil redă o casă cu etaj, cu un coș pe care iese fum și, ca să se poată vedea soba și bucătarul, înlătură peretele din față. Un alt copil desenează două autocamioane cu fructe și cartofi făcînd abstracție de obloanele mașinilor. Pentru înlăturarea acestei tendințe a copiilor educatoarele trebuie să-i îndrume să deseneze la fiecare obiect numai părțile care se văd, pe care le-au constatat prin observarea directă a obiectului.

Foarte important este ca educatoarele să-i ajute pe copii să desprindă esențialul obiectului și să înlăture părțile de amănunt, care, prin marea lor varietate, pot provoca în mintea copiilor confuzii, ducînd uneori chiar la alterarea noțiunilor despre anumite obiecte.

Nu numai desenele copiilor preșcolari, dar chiar și unele desene ale elevilor din clasele I–IV vădesc necunoașterea unor legi elementare ale desenului realist. Astfel, în desenul „Ulița cu gară", un copil din clasa a II-a înfățișează flori mai mari decît casa și reprezintă linia ferată prin semne convenționale. In desenul „Copil cu cățel" un elev din clasa a IV-a îi face pomului rădăcini, ca și cînd pămîntul ar fi transparent. Dacă asemenea înfățișări naive executate de copiii de la grădiniță au savoare, aceleași reprezentări ale copiilor de la școala elementară nu mai produc un efect similar.

Din desenele cercetate reiese că imaginile copiilor despre obiectele din jurul lor sînt adesea incomplete. Ca elevii să perceapă complet obiectele și fenomenele naturii este necesar să-i punem în contact direct cu ele, să-i ajutăm să le observe și să le analizeze. Prin desen ele se vor preciza și se vor întări în conștiința copilului.

La lecțiile de desen învățătorul trebuie să ceară elevilor să intuiască obiectele de desenat, să observe care este raportul dintre înălțime și lățime, din ce părți se compune obiectul, care este forma lui principală, ce culoare are etc. Abia după intuirea obiectului se trece la reprezentarea lui grafică. Apoi elevii, cu ajutorul învățătorilor, vor observa greșelile făcute și le vor îndrepta. Cînd este vorba de o temă, planul lecției poate consta din explicarea temei de către învățător, executarea ei de către elevi, analiza lucrărilor, aprecierea lor și corectarea greșelilor.

In alegerea obiectelor și a temelor de desenat trebuie să se pornească de la simplu la complex. De exemplu, elevii claselor I-a și a II-a văd forma spațială a obiectelor, dar nu o pot reda. De aceea în aceste clase se vor desena obiecte și teme care nu cer să se redea forma în perspectivă. Aceasta poate fi înțeleasă prin observații treptate de elevii clasei a II-a abia pe la sfîrșitul anului.

Nu trebuie înțelese greșit cerințele care le avem față de desenele copiilor. In desenele lor, copiii înfățișează ceea ce îi înconjoară, exprimă ceea ce simt, într-o viziune unică și originală. Educatorii nu trebuie să-i detașeze de viziunea lor, ci să-i îndrume ca, în cadrul acestei viziuni, să introducă obiecte cît mai aproape de realitate.

ION BEMBEA

La primele lecții de **bazele darwinismului**

Studiind în școala de 7 ani și în școala medie cunoștințele de bază asupra botanicii, zoologiei, geologiei, elevii își însușesc o cultură temeinică în domeniul științelor naturale și, în același timp, își formează bazele concepției științifice, materialist-dialectice, asupra vieții.

De o deosebită importanță pentru dezvoltarea orizontului științific al elevilor și pentru dezvoltarea pregătirii lor ideologice este studierea în clasa a XI-a a bazelor darwinismului. Predînd această disciplină, am căutat să-i fac pe elevi să înțeleagă că ea a apărut ca rezultat al necesității de a explica originea și esența fenomenelor vieții, de a descoperi legile de apariție, mișcare și dezvoltare a materiei vii, ca și legătura dintre evoluția viețuitoarelor și desfășurarea istoriei pămîntului. Pornind de la cele mai vechi încercări de explicare a acestor probleme, le-am vorbit elevilor în prima lecție despre dezvoltarea societății și progresele realizate în timp în ce privește cunoștințele despre natură pînă la apariția marilor biologi J. B. Lamarck și Charles Darwin, precum și despre marea contribuție a lui I. V. Miciurin, care a făurit concepția nouă a darwinismului creator sovietic. Am relevat totodată că bazele darwinismului sau biologia generală se leagă indisolubil de toate celelalte discipline biologice, deoarece folosesc în demonstrarea diferitelor concepții și teorii datele acestor discipline și metodele lor de cercetare. In concluzie am subliniat că biologia generală este o știință care privește fenomenele biologice în evoluția lor, și am stăruit asupra faptului că aplicațiile ei au o mare importanță teoretică și practică, servind omului în transformarea dirijată a naturii plantelor și animalelor.

O dată cu tratarea obiectivelor biologiei generale și a relațiilor ei cu celelalte științe despre natură, le-am explicat elevilor și metodele de cercetare. Elevii au înțeles că științele despre natură au fost și sînt arene de luptă între idealism și materialism, luptă din care iese biruitoare concepția materialistă.

Prin cunoștințele despre lumea vie și caracteristicile ei i-am determinat pe elevi să formuleze generalizări asupra regnului vegetal și regnului animal, să arate însușirile fundamentale și specifice ale materiei vii. Ei au înțeles că metabolismul, adică schimbul continuu de substanțe și energie dintre organism și mediu, este însușirea caracteristică a vieții, ca o formă superioară de mișcare a materiei, care se desfășoară potrivit legilor biologice.

Discutarea problemelor privitoare la diversitatea și unitatea lumii vii, ca și la deosebirile dintre plante și animale mi-au dat prilejul să pun la încercare cunoștințele din trecut ale elevilor. Le-am cerut acestora să facă scurte caracterizări ale plantelor și animalelor din principalele grupe sistematice, în ordinea evoluției lor pe scara filogenetică a lumii vii. Aceste caracterizări au ajutat elevilor să-și formeze o reprezentare unică asupra tabloului grandios al lumii vii în toată diversitatea formelor ei, în lumina progresului pe care l-a realizat, considerînd în același timp unitatea acestei lumi, în care grupele sistematice au legături genetice.

I-au interesat mult pe elevi lecțiile despre dezvoltarea biologiei în perioada predarwinistă, văzută în strînsă legătură cu evoluția istorică a societății omenești. Aici materialul însuși al lecțiilor m-a condus către o tratare cu un pronunțat caracter partinic, care să cucerească atenția și interesul elevilor. După ce elevii au făcut o scurtă caracterizare a condițiilor social-economice ale orînduirii sclavagiste, le-am arătat cum a înelaborate în antichitate și explicații materialiste, care susțineau posibilitatea originii și transformării organismelor pe baza unor cauze naturale. Aceste idei materialiste erau însă spontane, naive, elementare deoarece cunoștințele despre natură nu erau dezvoltate, nici diferențiate și nu existau posibilități tehnice de studiere a naturii, deci lipsea materialul faptic necesar demonstrării.

In același mod am procedat la tratarea evoluției științelor biologice și în celelalte perioade istorice, începînd întotdeauna cu analiza condițiilor economice ale societății, relevînd dacă clasele dominante ale societății erau sau nu interesate în dezvoltarea științei. Totodată le-am arătat elevilor că, dacă în evoluția ei știința este condiționată de orînduirea socială existentă, ea contribuie, la rîndul ei, la ascensiunea economică a societății.

In tratarea importanței lucrărilor lui Ch. Linné am stăruit ca elevii să urmărească munca creatoare a oamenilor de știință care au încercat să elaboreze un sistem de clasificare a plantelor și animalelor, străduința lor de a găsi criteriile adevărate ale acestei clasificări. Am căutat să-i ajut pe elevi să vadă atît ceea ce este pozitiv în activitatea acestui om de știință cît și erorile sale, vădite prin concepția lui fixistă și creaționistă.

Le-am vorbit apoi elevilor despre însemnătatea cercetărilor înaintate ale unor oameni de știință ca G. L. Buffon, M. V. Lomonosov, G. P. Wolf și A. Kaverznev cu privire la transformarea lumii vii, cercetări care au pregătit premisele apariției lamarckismului. In cele două lecții despre J. B. Lamarck și prima teorie evoluționistă elevii și-au însușit multe cunoștințe noi, au înțeles influența filozofilor iluminiști și a revoluției burgheze din Franța asupra concepției înaintate a acestui mare biolog. Descriind principiile de bază ale teoriei transformiste și evoluționiste a lui J. B. Lamarck am căutat să dezvolt gîndirea logică a elevilor, orientîndu-i spre interpretarea legăturilor cauzale prin care marele biolog a explicat transformarea și evoluția organismelor sub influența condițiilor mediului. Am căutat totodată să-i ajut să poată face o apreciere critică a lamarckismului, subliniind atît părțile pozitive — nucleul materialist al teoriilor sale — cît și scăderile lui — materialismul inconsecvent, mecanicist și limitat, finalismul și deismul. Le-am explicat elevilor caracterul dualist al concepției lui Lamarck prin cauzele determinate de societatea în care a trăit, cînd, după biruința asupra feudalismului, burghezia a trădat propriile sale concepții materialiste pentru a-și menține interesele de clasă dominantă exploatatoare.

Primele lecții despre bazele darwinismului au contribuit astfel la lărgirea orizontului științific al elevilor, la dezvoltarea pregătirii lor ideologice. Ele le-au dat prilejul să înțeleagă mai adînc strînsa legătură dintre structura societății și suprastructura pe care o determină, să se obișnuiască de a face generalizări și sinteze, să stabilească relații între cunoștințele acumulate în timpul anilor de școală, să interpreteze de pe o poziție ideologică justă diferite concepții și teorii din istoria biologiei, să-și explice raporturile de cauzalitate dintre fenomene. Materialul acestor lecții le-a demonstrat o dată mai mult elevilor justețea concepției materialist-dialectice, care se verifică prin datele științifice și prin fenomenele reale din natură, făcîndu-i totodată să vadă mai limpede absurditatea explicațiilor idealiste, mistice și obscurantiste. In acest fel primele lecții despre bazele darwinismului au constituit și un bun prilej de dezvoltare a educației ateiste a elevilor.

IN FOLOSUL PATRIEI

Acțiunile elevilor

„Să realizăm cît mai multe economii în folosul patriei" — iată lozinca ce i-a mobilizat pe elevii Școlii de 7 ani nr. 67 din Capitală în acțiunile lor patriotice.

Elevii au dat, după puterile lor, o mînă de ajutor la construcția noii școli de 7 ani din cartierul lor, au transportat pietre, cărămizi, moloz, au nivelat curtea școlii etc. Și curățenia din interiorul școlii a fost pusă la punct tot cu ajutorul elevilor.

Este vrednică de amintit și participarea lor la munca de folos obștesc în parcul 23 August, la curățirea aleilor, la îngrijirea florilor. Elevii au prestat aci timp de 3 zile peste 600 de ore de muncă voluntară.

Contribuția părinților

Școala medie din Lupeni este gospodărită cu multă chibzuință. Aci nu se irosește nici un ban. Începînd cu pedagogii și sfîrșind cu elevii, toți luptă pentru păstrarea bunului obștesc, pentru economii.

In acțiunea de economisire sînt antrenați și părinții elevilor. Astfel, în acest an părinții au confecționat pentru școală, cu mijloace locale, 10 table, material didactic, rame pentru tablouri, cuiere de perete pentru fiecare clasă, au reparat instalațiile sanitare și calorifere.

Și Școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni primește un sprijin important din partea părinților. Cu ajutorul acestora s-a amenajat curtea școlii cu pietriș și nisip, economisindu-se pe această cale o sumă importantă. Cu o parte din economiile realizate s-au procurat pentru atelierul școlii șublere, compase, pile, menghine și un strung.

La rîndul lor, și elevii acestor școli își dau cu drag contribuția la acțiunile de muncă voluntară. De curînd un număr de 300 de elevi de la școlile medii și de 7 ani din Lupeni au plantat 40.000 de puieți pe un teren de 6 hectare.

Etape în pregătirea viitorilor maiștri

Direcția principală a eforturilor în pregătirea profesională a viitorilor maiștri urmărește perfecționarea acestora în munca de specialitate, lărgirea orizontului lor tehnic. Această activitate trebuie să contribuie la transformarea poziției elevului-maistru față de activitatea secției din întreprinderea în care este repartizat. Dacă, atunci cînd era muncitor, el avea în primul rînd datoria să dea un randament cît mai ridicat la mașina sau bancul său de lucru și să contribuie — în cazul muncii în echipă sau în brigadă — la realizarea sarcinilor unui colectiv restrîns, ca maistru el va trebui să privească munca prin perspectiva întregii secții, să fie conducătorul, pe locul de producție, al unui colectiv larg, să aprofundeze tehnologia de fabricație și problemele economice.

Pentru a asigura o astfel de pregătire a elevilor maiștri este necesar să se îmbine cu pricepere instruirea teoretică cu cea practică. În scopul de a facilita analiza diferitelor etape ale pregătirii profesionale a elevilor maiștri, am împărțit această activitate în patru cicluri, în funcție de însușirea disciplinelor tehnice și de gradul pregătirii generale a elevilor. Acestea sînt: C. 1 — pregătirea de muncitor calificat cu care intră elevul-maistru în școală; C. 2 — practica introductivă efectuată în anul I de studii; C. 3 — practica de bază desfășurată la sfîrșitul anului III și C. 4 — practica de specializare în timpul căreia se pregătește lucrarea pentru examenul de diplomă.

Ținînd seama de cunoștințele teoretice și deprinderile practice cu care intră în școală elevii-maiștri, foști muncitori în producție, raportul între evoluția acumulărilor de cunoștințe teoretice și deprinderi practice este cel exprimat în graficul din fig. 1. După cum se vede în grafic din diferența ordonatelor punctelor c și b, acumulările teoretice sînt rămase în urmă față de deprinderile practice. Pentru a le echilibra sînt necesare eforturi deosebite în predarea disciplinelor de specialitate și de cultură tehnică generală. Evitarea consecințelor negative pe care le poate avea însușirea unui volum prea mare de cunoștințe teoretice în anul I de studii a impus în acest an școlar și cere cu mai multă tărie pentru viitor selecționarea elevilor în așa fel încît nivelul cunoștințelor lor teoretice la intrarea în școală să fie mai ridicat decît al seriilor anterioare.

Acumularea cunoștințelor teorectice poate fi realizată treptat, prin cursuri de minim tehnic și cursuri de înaltă calificare, predate paralel cu munca în producție. Profesorii de specialitate din școlile tehnice de maiștri pot contribui la ridicarea substanțială a nivelului cunoștințelor științifice și tehnice ale viitorilor elevi-maiștri prin elaborarea, sub îndrumarea specialiștilor din ministere, a programelor cursurilor de pregătire pentru admiterea în școala de maiștri. În perioada premergătoare deschiderii anului școlar trebuie procedat la o cît mai largă și în același timp minuțioasă examinare a candidaților atît în ceea ce privește aptitudinile lor, cît și nivelul cunoștințelor de cultură tehnică generală și de specialitate.

În fig. 2 prezentăm diagrama modificată în funcție de asigurarea unei pregătiri de bază mai înalte a elevilor-maiștri. Eliminarea suprafeței hașurate marchează grafic creșterea nivelului inițial de cunoștințe al elevilor-maiștri.

Ciclul „C2" al acumulării de cunoștințe în perioada practicii introductive constituie începutul activității sistematice, în cadrul școlii, a viitorilor maiștri. Elementele studiate în această perioadă de practică trebuie axate în special pe cunoștințele cu caracter tehnic general desprinse din predarea cursurilor de fizică, tehnologie și desen. Elevii-maiștri vor fi obișnuiți să recunoască în practică fenomenele tratate în capitolele de mecanică, căldură și electricitate, procesele de bază ale tehnologiei mecanice și să citească curent planurile și diagramele sectoarelor de producție.

Este necesar, de asemenea, să se extindă chiar din perioada ciclului introductiv participarea directă la procesul de producție a elevilor-maiștri, dîndu-li-se răspunderea asupra executării unor lucrări. Aceasta cere însă ca întreprinderile să acorde asistență tehnică, să îndrume și să supravegheze realizarea temelor de practică înscrise în programă, iar sectoarele productive să comunice periodic rezultatele obținute de elevii-maiștri.

Disciplinele studiate în decurs de doi ani oferă elevilor-maiștri un orizont mai larg, de care trebuie să se țină seama și pe care trebuie grefate principalele teme ale practicii din al treilea ciclu. Predarea elementelor de calcul în majoritatea cursurilor din anul II de studii dezvoltă interesul pentru cercetarea utilajului industrial. În această direcție trebuie dirijată practica, insistîndu-se în mod special asupra dimensionării, solicitării și comportării în exploatare a tuturor agregatelor folosite în procesul de producție.

Care sînt direcțiile urmărite de practică în al treilea ciclu de pregătire? Activitatea în această perioadă urmărește, ca principal obiectiv, să dea elevilor posibilitatea de a aplica în producție cunoștințele privind calculul și dimensionarea unor piese, organe de mașini etc. și să le formeze deprinderea de a folosi — în condițiile cerute de tehnica și tehnologia cea mai înaintată — utilajele și agregatele. De asemenea, practica în această perioadă trebuie să-i pregătească pe viitorii maiștri ca buni organizatori și coordonatori ai producției, care să cunoască temeinic factorii de care sînt determinate creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ciclul al patrulea — practica de specializare — în timpul căreia elevii-maiștri elaborează și proiectul pentru examenul de diplomă, trebuie să concretizeze activitatea depusă în timpul celor

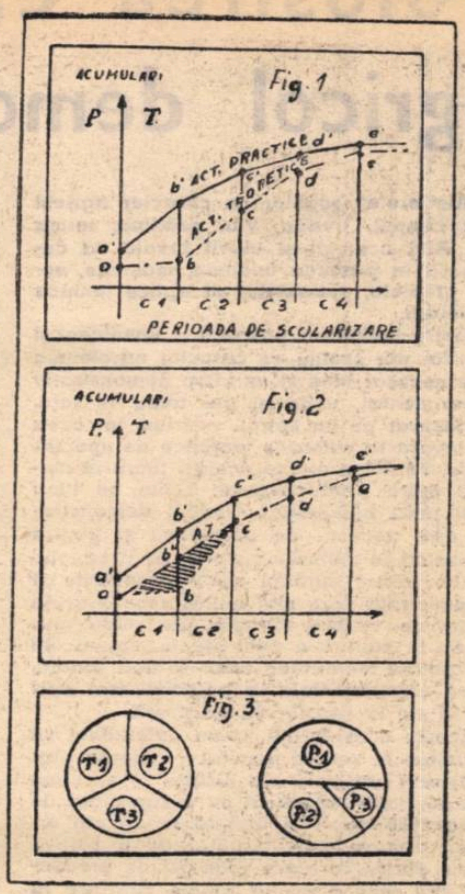

trei ani de studii și în același timp să ofere elevilor condiții cît mai bune pentru pregătirea proiectului de diplomă. În această perioadă, relativ scurtă, elevii-maiștri, concentrîndu-se uneori cu precădere asupra culegerii datelor necesare întocmirii proiectului de diplomă, subapreciază celelalte obiective, ceea ce duce la scăderea nivelului unei pregătiri de ansamblu. Cercetarea perioadelor de desfășurare a ciclurilor teoretice și a ciclurilor practice (fig. 3) și compararea acestora arată că se impun serioase măsuri coordonate din partea școlii și întreprinderii, pentru ca în etapa finală (P3) cele două obiective care trebuie urmărite concomitent — practica de specializare și proiectul de diplomă — să fie pe deplin atinse. Astfel, se impune desfășurarea unei practici intensive, urmărite operativ prin grafice care să consemneze felul cum sînt aplicate în muncă cunoștințele acumulate la disciplinele cu caracter special. Pentru aceasta este necesară antrenarea elevilor-maiștri în coordonarea unor lucrări de înaltă tehnicitate care să le relieteze aptitudinile.

Desigur, formarea viitorilor maiștri pentru producție reprezintă un proces complex, ale cărui elemente nu au putut fi pe deplin cuprinse în analiza pe care a urmărit-o acest articol. Socotim însă, pe baza experienței școlii noastre, care califică un număr important de maiștri pentru industria grea, că acțiunea coordonată a principalilor factori care determină nivelul pregătirii viitorilor maiștri poate aduce o contribuție substanțială la îmbunătățirea activității școlilor tehnice.

Ing. GH. GRIGORIU
Grupul școlar metalurgic „Al. Ioan Cuza" Galați

PROBLEME
PIERDUTE DIN VEDERE

Pe multe din șantierele regiunii Hunedoara — la Deva, la Călan, pe Valea Jiului — fac practică în producție ucenicii Școlii profesionale a Trustului regional de construcții.

Dacă îi veți întreba pe șefii de șantier și pe maiștri cum lucrează ucenicii, veți auzi multe aprecieri elogioase asupra calității muncii viitorilor constructori și a disciplinei acestora. Tinerii zidari de pe șantierul denumit „12 blocuri" din Deva, de pildă, au contribuit la ridicarea de roșu a acestei importante lucrări. Brigăzile de tîmplari, zidari, electricieni și instalatori tehnico-sanitari au participat la toate lucrările de construire a trei noi blocuri pentru minerii din Lupeni. Și cele citate sînt departe de a epuiza lista exemplelor pozitive.

Acestea sînt rezultate concrete, care pot fi socotite drept importante succese în activitatea școlii.

Dar această activitate pozitivă este oare suficientă pentru a ne da certitudinea că viitorii constructori calificați de Școala profesională T.R.C.L. vor deveni muncitori cu un orizont larg, cunoscători ai activității complexe care se desfășoară pe șantierele noastre de construcții?

Inițial, la această întrebare unii din profesorii școlii au ridicat oarecum nedumeriți din umeri:

„Sînt sau nu sînt elevii fruntași în muncă pe șantier? Sînt. Atunci, ce se poate cere mai mult în această privință?"

Ce se poate, ce trebuie să se ceară, a arătat printre altele, o scurtă discuție cu un grup de ucenici fruntași ai școlii. Discuția a început cu zidarii, pe șantierul „12 blocuri". Au fost întrebați dacă știu care este prețul de cost planificat al apartamentelor pe care le lucrează și care este angajamentul colectivului de pe șantier în privința reducerii prețului de cost. Sebastian Neamțu și Roman Bogdan, care se numără printre ucenicii buni ai școlii, au dat, după o îndelungată tăcere, răspunsuri atît de diferite și în același timp într-o asemenea flagrantă contradicție cu realitatea, încît apărea limpede că nu au cunoștințe în acest domeniu. Aceeași întrebare, repetată ucenicilor care lucrează pe alte șantiere, ne-a adus un singur răspuns apropiat de realitate: cel al ucenicului instalator-electric Gheorghe Ștefan, care a spus că prețul de cost al unui apartament trebuie să fie între 45-50.000 lei.

— De unde cunoști aceste cifre?

— Am citit în ziare.

Deci nici în acest caz răspunsul nu se baza pe cunoașterea problemelor specifice ale șantierului. De altfel, intervenția profesorului de tehnologia meseriei arată că pe șantierul din Lupeni, constructorii au scăzut prețul de cost sub 40.000 de lei. Iată deci, cum o realizare însemnată, o victorie a constructorilor de la Lupeni, a rămas necunoscută ucenicilor de pe acest șantier, nu a fost folosită în educarea lor.

Sînt și alte probleme tehnice și economice privind activitatea pe șantier pe care ucenicii le cunosc insuficient, ceea ce dovedește că activitatea de îndrumare și control a profesorilor de specialitate nu s-a orientat în acest domeniu. Mulți dintre ucenici nu știu, de pildă, care este înălțimea proiectată pentru o cameră, care este norma de lucru a muncitorilor din specialitatea pentru care se califică, cîți metri cubi de lemn sînt planificați pentru cofraje...

Profesorii de tehnologie controlează cu minuțiozitate procedeele de lucru, schițele și însemnările de șantier ale ucenicilor trecute în caietele de practică. În aceste caiete însă, nu apare nici un rînd cu privire la victoriile deosebite în muncă ale constructorilor fruntași prin aplicarea respectivelor metode.

Concluziile discuției purtate cu ucenicii Școlii profesionale de construcții din Deva trebuie să fie pentru mulți dintre profesorii de tehnologie din școlile profesionale și tehnice punctul de plecare pentru îmbunătățirea activității didactice, pentru orientarea acesteia către îndrumarea mai cuprinzătoare a ucenicilor în problemele tehnice și economice complexe pe care le ridică activitatea pe șantier, în fabrici sau uzine.

M. H.

Expoziția de lucrări practice ale elevilor maiștri

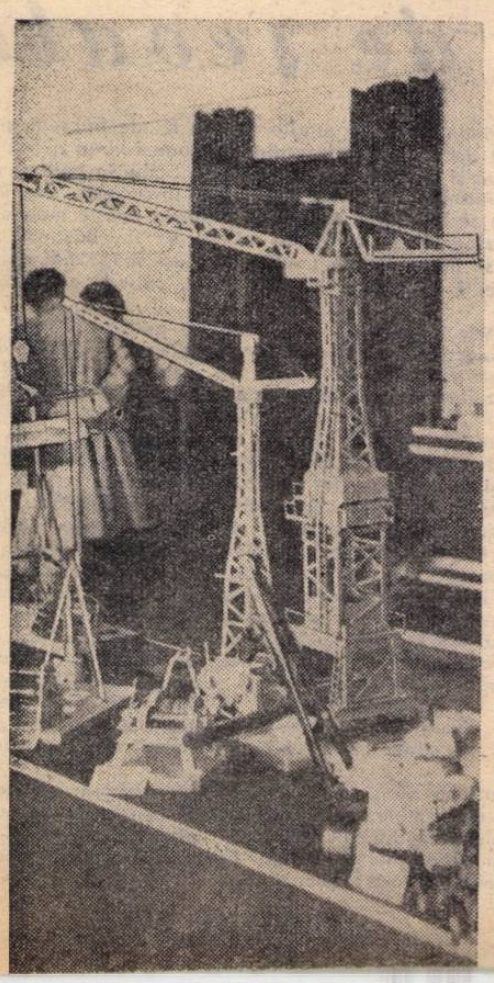

Pe șoseaua Mihai Bravu, la Centrul școlar de construcții, s-a deschis zilele acestea o expoziție de lucrări practice efectuate de elevii-maiștri. În cadrul expoziției sînt prezentate peste 250 de machete reprezentînd utilaje în stare de funcțiune, pentru șantierele de construcții, aparate electrice, numeroase produse finite din lemn, diverse unelte, armături, clădiri în miniatură etc. Toate exponatele reprezintă lucrări ale elevilor-maiștri care se pregătesc în specialitățile construcții, mecanici pentru utilaje de șantier, mecanici pentru întreținerea mașinilor, instalatori tehnico-sanitari, electricieni, tehnologi în industria materialelor de construcții și pentru produse finite din lemn.

Însemnătatea expoziției nu constă însă numai în numărul și varietatea lucrărilor prezentate. Dacă treci fără să te grăbești prin sălile ei, dacă examinezi cu atenție exponatele, îți apare limpede creșterea orizontului de preocupări tehnice și științifice al viitorilor maiștri. Aparatele pentru determinarea cîmpului magnetic și pentru măsurarea rezistenței electrice, macheta macaralei „Pionier", cea a malaxorului pentru topit asfalt sau cea a escavatorului cu mai multe cupe, toate în stare de funcțiune, reprezintă numai cîteva din lucrările executate cu mare ingeniozitate

Deosebit de fine sînt modelele de mobilier executate în miniatură din plăci aglomerate. La fel de ingenios realizate sînt și clădirile în miniatură, schela exterioară din lemn pentru tencuit un bloc de 7 etaje, precum și diversele armături și cofraje executate de elevii-maiștri constructori din anul I.

Încredințînd elevilor-maiștri astfel de lucrări, conducerea Centrului școlar de construcții din Capitală a realizat un scop dublu: a stimulat inițiativa, avîntul creator al viitorilor tehnicieni și totodată a îmbogățit substanțial cabinetele școlare cu un bogat material didactic, deosebit de util în aprofundarea cunoștințelor de specialitate.

STINGA: Machete în funcțiune ale unor macarele

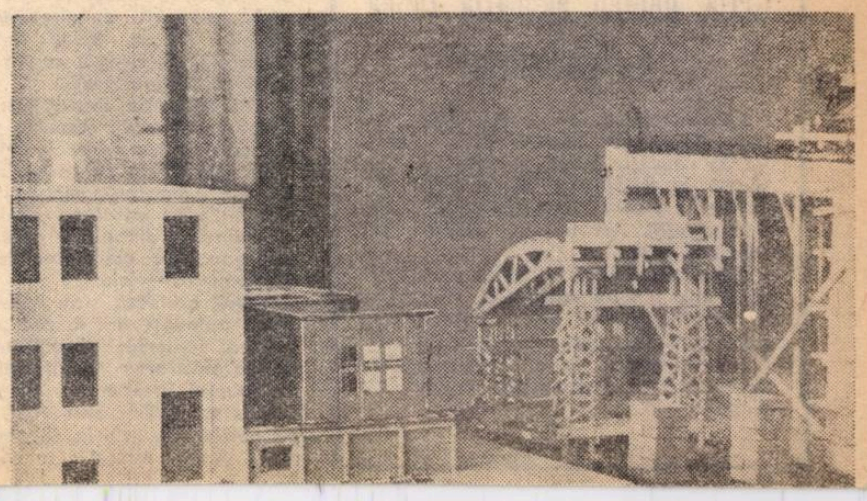

Secția ucenicilor

La cererea conducerii și a comitetului U.T.M. al Școlii profesionale de prelucrare a lemnului, direcția fabricii „Scînteia" din Piatra Neamț a luat hotărîrea de a organiza în cadrul halei de gatere un schimb complet format numai din ucenici.

De curînd, tinerii cărora li s-a încredințat cinstea de a lucra în „secția ucenicilor" au pornit la treabă. Sub conducerea maistrului comunist Constantin Cazacu, care se ocupă cu multă dragoste de îndrumarea profesională a viitorilor muncitori, tinerii au dovedit din plin că merită încrederea care le-a fost acordată. Ucenici ca Mihai Sturzu, Sofia Neagu și Ștefania Stan au început să fie supranumiți de către muncitorii mai vîrstnici ai întreprinderii „cei mai tineri fruntași ai noștri".

Bilanțul primelor săptămîni de muncă în „secția ucenicilor" este concludent: tinerii din această secție reușesc să dea zilnic mai mult de 10 m.c. de cherestea peste prevederile planului.

Un cerc de economie politică

La Centrul școlar agricol din Blaj a fost înființat un cerc de economie politică printre membrii căruia se numără atît elevii Școlii tehnice de contabilitate agricolă cît și elevii Școlii agricole profesionale din localitate.

Activitatea cercului se desfășoară pe baza unui plan care a fost întocmit la începutul anului școlar. S-au fixat, de asemenea, datele la care urmează a se discuta fiecare temă, în funcție de planificarea calendaristică a materiei, avîndu-se grijă ca tema ce formează subiectul discuțiilor din cerc să fi fost parcursă în prealabil de către elevi în cadrul lecțiilor.

Discuțiile purtate în cadrul cercului cu privire la caracterul obiectiv al legilor economice la venitul național la gospodărirea chibzuită a întreprinderilor, la productivitatea muncii și prețul de cost etc. îi ajută mult pe elevi pentru aprofundarea problemelor de economie politică. Rezultatele acestor preocupări se reflectă în îmbunătățirea simțitoare a situației la învățătură atît la această disciplină cît și la celelalte discipline economice care se predau în școli.

Intîlnire cu muncitori fruntași în producție

La Școala profesională de ucenici de pe lîngă Fabrica de rulmenți din Birlad a luat ființă de curînd un cerc tehnic. Ucenicii membri ai acestui cerc s-au întîlnit zilele trecute cu fruntașii și inovatorii din uzină. Aceștia le-au vorbit despre metodele lor avansate de lucru cît și despre metodele muncitorilor fruntași de la uzina de rulmenți din Moscova, care au fost aplicate cu succes la fabrica de rulmenți din Birlad.

Au colectat 25.000 kg. fier vechi

In ultimele săptămîni, în regiunea Timișoara au fost colectate prin contribuția voluntară a brigăzilor U.T.M. de muncă patriotică peste 25.000 kg. fier vechi, precum și importante cantități de metale neferoase. La această frumoasă acțiune au adus o contribuție importantă ucenicii și elevii de la Grupul școlar „Electromotor" din Timișoara, precum și cei de la Grupul școlar metalurgic din Reșița.

Grijă pentru educația fizică a ucenicilor

Conducerea Școlii profesionale miniere din Lupeni se preocupă cu atenție de educația fizică a ucenicilor. In școală se desfășoară zilnic gimnastica de înviorare. In atelierele-școală s-a introdus așa numita „pauză de educație fizică".

Colectivul sportiv al școlii desfășoară și el o bogată activitate. Mărturie în această privință sînt numeroasele cupe, diplome, plachete și medalii cîștigate de ucenici în întrecerile sportive organizate în localitate sau pe regiune.

Folosirea cîmpului agricol demonstrativ

„Atelierele" școlilor cu caracter agricol sînt cîmpul, livada, via, grădina, ferma etc. Aici ucenicii și elevii învață să cunoască în practică uneltele, mașinile, solul, plantele, animalele, să aplice tehnica înaintată.

Pentru instruirea practică a ucenicilor și elevilor din școlile cu caracter agrotehnic este necesar însă și un cîmp demonstrativ experimental, unde ei pot avea în față, desfășurat pe un spațiu restrîns, tot ceea ce învață la cursurile teoretice de specialitate. Pentru a obține același lucru în cultura mare productivă ar trebui un timp mult prea îndelungat. Cîmpul demonstrativ este necesar de asemenea și pentru faptul că în culturile cu plan de producție nu ne putem îngădui unele experiențe și demonstrații care sînt foarte necesare din punct de vedere didactic. De pildă, punerea în cultură a unei plante legumicole noi pentru localitatea unde se află școala, tăieri experimentale la adîncimi mai mici de 25 cm la livezile de pomi etc.

Aceste considerații ne-au determinat să înființăm la școala noastră — școala profesională horticolă din Bistrița — un cîmp demonstrativ legumicol cu o suprafață de circa 1500 mp. Prin înființarea lui am urmărit crearea posibilităților de a cultiva unele plante în afara planului de producție, mai ales a acelor plante cuprinse în programa școlară, dar care nu sînt cultivate în cîmp. Tot aici experimentăm un complex de lucrări agrotehnice comparative și demonstrative, iar elevii se deprind cu lucrările științifice.

Activitatea pe cîmpul demonstrativ ne dă posibilitatea să obținem rezultate pozitive pe trei planuri de deosebită importanță. In primul rînd se lărgesc mijloacele metodice de instruire a elevilor. In același timp, pe plan științific căpătăm posibilitatea de a obține soiuri noi de plante legumicole și de a determina cele mai indicate metode agrotehnice. De asemenea, existența cîmpului demonstrativ ne dă, pe plan economic, posibilitatea de a produce semințe de plante selecționate — elite — care, puse în cultura mare, dau recolte sigure și bogate, sporind producția și contribuind la reducerea prețului de cost.

In obținerea unor rezultate pozitive a avut o deosebită însemnătate organizarea tehnică a cîmpului demonstrativ, începînd cu alegerea terenului și determinarea suprafeței sale în funcție de scopurile urmărite și de tematica experiențelor și sfîrșind cu asigurarea mijloacelor materiale — semințe, îngrășăminte, unelte, aparate, mașini etc.

Terenul a fost astfel ales încît el să reprezinte cel mai bine, din punct de vedere pedologic, caracterele solului local, care este podzol argilos. Pregătirea terenului — agrofondul — s-a făcut de asemenea în condițiile culturii de producție.

Pe baza tematicii am trecut la împărțirea terenului în parcele și subdiviziuni. Parcela culturilor demonstrative cuprinde 3 soiuri de tomate semănate direct pe terenul de cultură, culturi de varză timpurie, ardei pentru semințe și tomate cultivate prin aplicarea a diferite îngrășăminte. In parcela de culturi de plante noi, experimentăm bataiul sau, așa cum i se spune de obicei, cartoful dulce; alunul de pămînt (Arahis hypogaca) și dungățea (Tetragonolobus purpureus). Pe parcela a treia se execută lucrări de selecționare a legumelor și de aclimatizare a unor soiuri noi, ca de pildă castraveții din soiul „Muromski", pepeni cantalupi „Buharka", tomatele „Bistrița". Pe alte două parcele se fac culturi comparative, dintre care citățm 18 soiuri de tomate și culturi pentru obținerea de semințe.

Toate lucrările în cîmpul experimental sînt executate exclusiv de elevi, indeosebi de cei din anul II, care învață legumicultura. Participarea elevilor la lucrări se desfășoară pe baza graficului de rotație, pentru ca fiecare să urmărească de la început și pînă la sfîrșit procesele bioagrotehnice.

Executarea fiecărei lucrări noi în cîmpul demonstrativ a fost precedată cu și în culturile de producție de explicațiile profesorului sau ale maistrului tehnician.

Rezultatele obținute prin munca pe cîmpul demonstrativ sînt oglindite atît în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, cît și în realizarea unor însemnate sporuri de producție prin folosirea semințelor de plante legumicole selecționate ori a soiurilor nou create. Bunăoară, folosind semințele hibridului de morcovi Chantenay înmulțit cu Flaake obținut în cîmpul experimental s-a ajuns la recolta record de 30.000 kg. morcovi la ha, față de 15-18.000 kg/ha la soiurile mai vechi; la tomate producția a fost de asemenea ridicată de la 16-18.000 kg/ha, la 20-22.000 kg/ha. Executînd culturile experimentale din cîmpul demonstrativ și culturile comparative cu mai multe soiuri din aceeași specie, elevii învață cu ușurință caracterele plantelor, memorează vizual soiurile, se deprind să desfășoare lucrări mai complexe, la care aplică metodele avansate. Cîmpul demonstrativ ne furnizează, în același timp, și o bună parte din materialul didactic, ca de pildă plante în diferite faze de creștere și de dezvoltare, organe de plante, semințe etc.

Toate aceste rezultate dovedesc din plin că folosirea cîmpului demonstrativ constituie un bun mijloc de aprofundare și fixare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobîndite de elevi. El este, în același timp, un adevărat laborator natural în care și profesorul își poate perfecționa cunoștințele profesionale pentru a contribui prin cercetări științifice, la rezolvarea unor probleme importante ale agriculturii.

Prof. CONSTANTIN PODANI
director adjunct al Școlii profesionale horticole din Bistrița

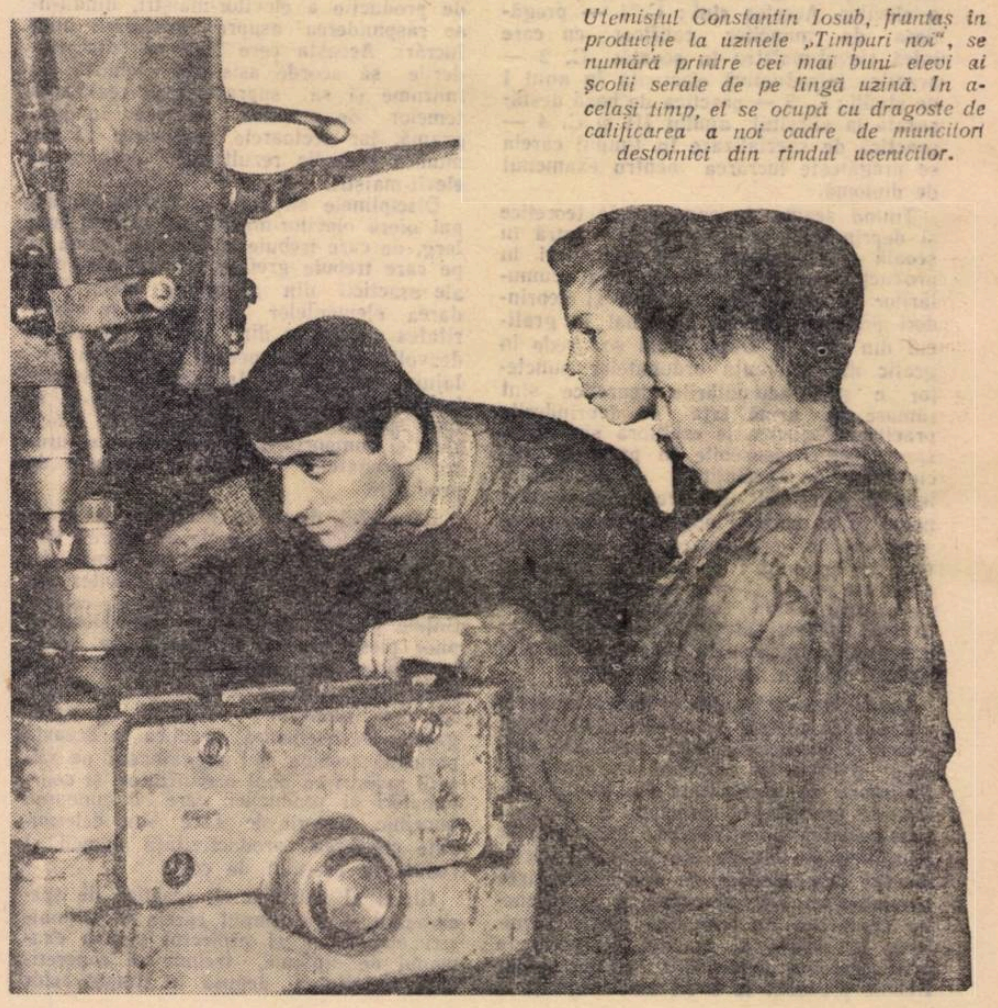

Utemistul Constantin Iosub, fruntaș în producție la uzinele „Timpuri noi", se numără printre cei mai buni elevi ai școlii serale de pe lîngă uzină. In același timp, el se ocupă cu dragoste de calificarea a noi cadre de muncitori destoinici din rîndul ucenicilor.

Cu dragoste față de școală

Adăpostită într-o clădire spațioasă, cu o arhitectură sobră, modernă, Școala de meserii din Timișoara este îngrijită cu deosebită dragoste de colectivul ei de elevi. Dacă vizitați sălile luminoase de clasă, laboratoarele, dormitoarele internatului, nu se poate să nu vă atragă atenția curățenia sclipitoare a acestora, aranjamentul plin de gust estetic pe care-l întîlniți pretutindeni.

— E școala noastră dragă. Cum să nu-i purtăm în fiece zi de grijă? — spun cu simplitate, dar cu mîndrie, elevii.

Și în alți ani elevii Școlii de meserii din Timișoara și-au îngrijit cu dragoste școala, dar acum fac mult mai mult decît în trecut. Aceasta se datorește faptului că pedagogii au orientat în mod deosebit activitatea lor de educare comunistă a elevilor către formarea deprinderilor de autodeservire.

Iată cîteva rezultate concrete în această privință. Fetele de la secția croitorie au cerut să curețe singure parchetul din dormitoare și din sălile de clase. Tot ele șterg praful de pe mobilierul claselor, spală geamurile dormitoarelor și ale sălilor de clasă, servesc masa colegilor lor etc. Băieții fac de serviciu pe unitatea școlară și la bucătărie, au curățat curtea și terenurile sportive, au plivit straturile de flori din jurul școlii.

Introducerea elementelor de autodeservire în școală a confirmat adevărul că elevii respectă propria lor muncă și veghează ca întregul colectiv s-o respecte. Munca pentru întreținerea curățeniei și a ordinei în clasă, pe coridoare, în sala de mese, munca pentru întreținerea și repararea mobilierului și a altor bunuri materiale ale școlii contribuie la educarea elevilor în spiritul păstrării avutului obștesc, al ordinei și disciplinei conștiente. În afara acestor însemnate rezultate educative, activitatea de autodeservire aduce școlii și însemnate economii materiale.

Unii profesori s-au întrebat, la început, dacă nu cumva introducerea autodeservirii ar putea avea drept consecință o oarecare limitare a acțiunilor organizate în timpul liber, dacă nu cumva grija pentru păstrarea curățeniei în școală și pentru aspectul estetic al fiecărei încăperi nu va determina organizarea la intervale mai mari a șezătorilor, serbărilor, întîlnirilor și reuniunilor tovărășești, care de obicei dau griji în plus celor ce se ocupă cu ordinea și curățenia școlii. Aceste temeri s-au dovedit neîntemeiate. Diferitele manifestări extrașcolare au continuat să fie programate la fel de frecvent, poate chiar mai frecvent decît în alți ani școlari. Autodeservirea a pus însă o amprentă pozitivă și asupra acestor activități. Sălile în care se desfășoară acum șezătorile, întîlnirile, reuniunile tovărășești sînt întotdeauna pavoazate sărbătorește, iar participanții la aceste manifestări se îngrijesc ca aspectul și curățenia sălilor să fie păstrate pînă la sfîrșit. Dacă i se mai întîmplă unui „uituc" să scape pe jos vreo bucățică de hîrtie, i se atrage atenția și el, roșind, o ridică de îndată.

Cu cît diferitele forme de autodeservire prind rădăcini mai adînci în masa colectivului de elevi, iar educarea în acest spirit le formează convingeri mai profunde, tinerii din școala noastră participă mai activ și cu rezultate tot mai bune nu numai la păstrarea și îngrijirea bunurilor școlii, ci și la munca patriotică pentru înfrumusețarea orașului, la plantarea de pomi, la lucrările de hidroameliorații. Din jurnalele de clasă, din însemnările celor care răspund de diferitele activități în școală și în internat, din graficul reprezentînd aceste activități reiese că nu există zi în care elevii să nu înfăptuiască ceva care să dovedească concret dragostea și atașamentul lor față de școală, conștiința lor patriotică. Iată, de pildă, însemnările privind o singură zi de la începutul acestui an școlar, pe care le-am înmănunchiat din diferite jurnale de clasă: „...Ucenicii lăcătuși au terminat dotarea cu scaune rabatabile a bancurilor de lucru din noul atelier. Ei continuă să completeze cu toate sculele necesare încă zece truse de lucru... Ucenicii timplari și instalatori au confecționat etajere pentru flori care vor fi puse în dormitoare și pe culoare... Fetele din clasa de croitorie au lucrat perdelute și învelitori din creton pentru etajerele de flori... Două din brigăzile de muncă patriotică au efectuat 320 de ore pe șantierul de hidroameliorații din apropierea orașului".

Rezultatele pozitive obținute în munca de educare comunistă prin introducerea elementelor de autodeservire constituie un serios imbold pentru colectivul didactic al școlii noastre, conturîndu-i în același timp noi și importante posibilități pentru educarea comunistă a schimbului de mîine al clasei muncitoare.

FLORENTINA BOCU
directoare adjunctă a Școlii de meserii din Timișoara

VIAŢA SINDICALĂ ÎN ŞCOLI

Pentru educarea marxist-leninistă a membrilor de sindicat

Sprijinirea învăţămîntului ideologic al cadrelor didactice este una din preocupările centrale ale organizaţiei sindicale de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 142 din Capitală. De la început trebuie să se sublinieze că activitatea organizaţiei sindicale în această direcţie a fost mult uşurată de interesul deosebit pe care l-au manifestat cadrele didactice pentru îmbogăţirea cunoştinţelor lor ideologice, pentru studierea învăţăturii marxist-leniniste. Acest interes s-a oglindit în frecvenţa foarte regulată a învăţătorilor şi profesorilor la cursuri şi seminarii, în studierea întregului material bibliografic şi conspectarea lui de către fiecare cursant, precum şi în folosirea celor studiate în munca de zi cu zi la clasă şi în activitatea obştească.

Căutînd să îmbunătăţească mereu activitatea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic, organizaţia sindicală din şcoală a folosit cu succes diferite mijloace de propagandă şi agitaţie ca — gazeta de perete, analizele periodice, convorbirile individuale. Gazeta de perete, de pildă, a publicat numeroase articole privind felul cum se desfăşoară seminariile, cum se pregătesc şi participă la discuţii cadrele didactice, cum este procurată bibliografia, participarea la consultaţii etc.

Rezultatele bune obţinute la colocviul de la sfîrşitul anului, la care toţi cursanţii cercului de învăţămînt ideologic din şcoală au obţinut calificative bune şi foarte bune, s-au datorat în primul rînd studiului efectuat cu seriozitate de fiecare cursant în parte. Cu sprijinul organizaţiei de partid, organizaţia sindicală şi direcţia şcolii s-au ocupat de procurarea materialului bibliografic recomandat cursanţilor. Prin biblioteca şcolii s-au cumpărat aproape toate cărţile şi revistele necesare. În afară de aceasta s-au folosit biblioteca clubului muncitorilor din învăţămînt, precum şi cea a comitetului sindical raional. Folosirea pentru studiu a materialelor provenind din biblioteca şcolii sau a celor din bibliotecile publice a ridicat însă unele inconveniente, ca de pildă faptul că nu puteau fi totdeauna la îndemîna cursanţilor. De aceea, în anul acesta cursanţii sînt sprijiniţi să-şi alcătuiască biblioteci personale care să cuprindă lucrările clasicilor marxism-leninismului, lucrările conducătorilor partidului nostru şi ale celorlalte partide comuniste şi muncitoreşti şi documentele cele mai importante ale partidului nostru. Pînă în prezent un număr de 16 din cei 30 de membri ai cercului de învăţămînt ideologic şi-au şi alcătuit asemenea biblioteci personale, pe care le îmbogăţesc cu noutăţile ce apar în librării. De asemenea, cursanţii sînt abonaţi la „Scînteia", „Lupta de clasă", „Problemele păcii şi socialismului" etc.

O altă latură importantă a preocupării organizaţiei sindicale pentru sprijinirea învăţămîntului ideologic al cadrelor didactice este asigurarea timpului necesar pentru studiu individual şi pentru participarea la seminarii. În acest scop s-a realizat o distribuire justă a sarcinilor obşteşti, înlăturîndu-se supraîncărcarea. În săptămînile în care se ţin seminariile se caută, pe cît este posibil, ca mai multe după-amieze sau dimineţi să rămînă libere pentru studiul individual.

Pentru a-i ajuta pe cursanţi să-şi clarifice pe deplin toate problemele studiate, înaintea fiecărui seminar au loc consultaţii date de un conferenţiar universitar. Propagandistul cercului dă de asemenea consultaţii ori de cîte ori se simte nevoie.

Măsurile luate de organizaţia sindicală, sub îndrumarea organizaţiei de partid, pe linia sprijinirii cadrelor didactice cuprinse în învăţămîntul ideologic au contribuit la ridicarea nivelului discuţiilor în seminarii. La ultimul seminar, de pildă, toţi cursanţii au participat activ la discuţii, dovedind o bună înţelegere a problemelor dezbătute. Seminariile prilejuiesc deseori luări de poziţie combative, avînd drept scop demascarea teoriilor duşmănoase ale revizioniştilor contemporani. Ărătînd, de pildă, în ce constă specificul trecerii spre socialism a R. P. Chineze, candidata de partid Florica Tomescu a insistat asupra faptului că esenţa construirii socialismului atît în R. P. Chineză cît şi în celelalte ţări de democraţie populară este dictatura proletariatului, în care rolul conducător revine partidului clasei muncitoare. Ea a combătut totodată teoriile revizioniste în problema trecerii de la capitalism la socialism.

Studierea problemelor dezbătute în cadrul învăţămîntului ideologic contribuie la îmbogăţirea conţinutului ideologico-politic şi ştiinţific al lecţiilor, al muncii educative, al activităţii obşteşti. Expunînd desfăşurarea revoluţiei burgheze din Franţa, profesoarele de istorie Margareta Rizeanu şi Victoria Constantinescu au arătat elevilor rolul maselor populare în lupta îndîrjită împotriva monarhiei absolute, au scos în evidenţă caracterul burghez al revoluţiei, explicînd că burghezia şi-a alăturat poporul pînă ce a pus mîna pe putere pentru ca apoi să-i trădeze interesele, că de fapt revoluţia franceză a înlocuit o formă de exploatare cu alta. Folosind cele studiate de el în învăţămîntul ideologic dirigintele Gheorghe Popescu le-a putut vorbi elevilor cu căldură şi emoţie, cu forţă de convingere despre chipul luminos al marelui Lenin, arătîndu-le că prin activitatea sa teoretică şi practică Lenin a îmbogăţit ştiinţa marxistă cu noi teze, care călăuzesc popoarele în lupta pentru construirea socialismului şi comunismului, pentru pace.

Învăţămîntul ideologic frecventat cu regularitate a dat o orientare nouă şi muncii obşteşti a cadrelor didactice, care a devenit mai bogată în conţinut, mai atractivă. Aşa se explică, bunăoară, interesul cu care femeile din cartier ascultă lecţiile de politică curentă ţinute de învăţătoarea Nina Martin, aşa se explică sălile pline de la căminul cultural „Nikos Beloiannis" în zilele cînd ţin conferinţe profesoarele Stana Băjenaru, Domnica Agaciu sau Natalia Voicu.

Preocupîndu-se, sub îndrumarea organizaţiei de partid, de buna desfăşurare a învăţămîntului ideologic organizaţia sindicală din şcoală contribuie la educarea marxist-leninistă a membrilor de sindicat, la mobilizarea lor în permanenta îmbunătăţire a muncii lor profesionale şi obşteşti.

C. RĂDOI

Corectarea temelor lucrate acasă este un moment important al lecţiei. Elevele clasei a V-a de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Bucureşti urmăresc cu atenţie observaţiile profesoarei.

CARNET CULTURAL

Patriotismul, tema de frunte în filmul sovietic

...Andrei Sokolov e un om obişnuit, aşa cum găseşti cu milioanele în Uniunea Sovietică. Dar soarta acestui om a fost înspăimîntătoare. În timpul războiului a pierdut tot. A scăpat de suferinţele prizonieratului, de înfometare, de munca istovitoare a lagărelor, de pericolul de a fi împuşcat în orice clipă, de înjosiri şi umilinţe, pentru ca, întors acasă, să vadă că o bombă inamică i-a ras de pe faţa pămîntului locuinţa, omorîndu-i soţia, cu care fusese atît de fericit, şi cele două fiice. Îi mai rămăsese o singură nădejde: fiul. Dar la asediul Reichstagului, în ultimele clipe ale războiului, acesta îşi găseşte o moarte eroică. În pragul bătrîneţii, Andrei Sokolov nu mai are pe nimeni apropiat. Dar i-a rămas marea familie a oamenilor sovietici, pe care n-o poţi pierde niciodată. Întîmplarea îi scoate în cale un băieţaş rămas şi el singur pe lume din cauza războiului. Sokolov îşi găseşte alinarea în faptul că se poate ocupa de o fiinţă care a suferit ca şi el. Îi spune băiatului că el e tatăl lui şi-i dedică tot restul vieţii sale.

...Într-un oraşel sovietic, cu prilejul construcţiilor postbelice, se descoperă un uriaş depozit de proiectile, îngropat de hitlerişti în timpul războiului. Prezenţa lui pune în pericol existenţa întregului oraş. Pentrucă acţiunea agenţilor fizici asupra explozibilului îl făcea aproape intangibil, se părea că nu rămăsese altceva de făcut decît să se evacueze populaţia şi să se provoace explozia proiectilelor, sacrificîndu-se o mare parte din clădirile şi instalaţiile oraşului. Dar cum să faci acest lucru? Cum să distrugi cu mîinile tale ceea ce s-a construit cu atîta trudă? Asta nu se poate! Şi de aceea căpitanul Dudin, împreună cu cîţiva ostaşi dintr-o unitate de geniu, îşi asumă sarcina să transporte muniţia afară din oraş. Muncind cu eroism şi abnegaţie, păstrînd un calm impresionant, tînărul ofiţer şi ostaşii reuşesc să salveze oraşul.

...Grînele Cubanului ar fi putut să ajungă spectrul foametei ce ameninţa Moscova în anii războiului civil. Dar nu puteau ajunge în regiunile nordice, singurul drum fiindu-le tăiat prin cucerirea unui nod de cale ferată de către bandele albilor. Trebuia recucerită staţia în care se fortificase inamicul, dominînd cu focul mitralierelor orice cale de acces. După toate regulile strategiei militare, poziţia era socotită inexpugnabilă. Dar cum să laşi Moscova fără pîine? Brigada lui Kociubei nu putea fi de acord cu acest lucru... şi gara a fost recucerită de roşii. E unul din numeroasele episoade care marchează spiritul de jertfă al armatei revoluţionare create de Marea Revoluţie din Octombrie.

...Un petrolier sovietic este oprit în apele Chinei de un vas de război ciankaişist, capturat şi dus în Taivan. O întîmplare extraordinară, nemaiîntîlnită în timp de pace. Membrii echipajului sînt izolaţi unul de altul şi supuşi tuturor presiunilor pentru a fi determinaţi să-şi renege patria şi să rămînă în lumea capitalistă. La început li se oferă bogăţii, lux, apoi sînt torturaţi, ameninţaţi cu moartea... E greu să rezişti, dar cum să-ţi trădezi patria, cum s-o părăseşti pentru totdeauna? Iată ceea ce nici unul din marinarii sovietici nu poate concepe. Ei semnează cu toţii un protest cerînd să fie repatriaţi şi, după multe peripeţii, reuşesc să spună lumii adevărul despre ataşamentul lor pentru patria sovietică.

Patru filme diferite, plasate diferit ca timp şi spaţiu, cu tematici şi subiecte diferite. Simţi însă că toate transmit acelaşi mesaj: imensa dragoste de patrie a oamenilor sovietici.

FLORIN Z. FLORIN

Ştiri

În sprijinul diriginţilor

În dorinţa de a ridica nivelul muncii educative din şcoli, Secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular orăşenesc Galaţi organizează regulat consfătuiri cu diriginţii pentru a prilejui astfel un schimb cît mai larg de experienţă între aceştia.

O asemenea consfătuire, care a avut loc recent, a adus în discuţie cîteva probleme importante privind planificarea muncii diriginţilor şi conţinutul orelor educative. Cu un mare interes au discutat în deosebi diriginţii problema conţinutului orelor educative. Cei care au luat cuvîntul în legătură cu această problemă au accentuat asupra necesităţii ca, în scopul întăririi educaţiei patriotice a elevilor, să se popularizeze mai larg la orele educative, realizările dobîndite de oamenii muncii din ţara noastră, sub conducerea partidului, în anii puterii populare. Numeroşi vorbitori au făcut de asemenea recomandări valoroase pentru folosirea materialelor ilustrative — desene, diafilme, material beletristic etc. — menite să contribuie la ridicarea conţinutului emoţional al orelor educative.

Tot pentru a veni în sprijinul diriginţilor secţia de învăţămînt şi cultură a alcătuit o brigadă formată din inspectori, diriginţi fruntaşi şi profesori de pedagogie, care să coordoneze şi să îndrume munca diriginţilor din toate şcolile oraşului. Constatările brigăzii vor fi concretizate în referate care se vor expune la fiecare sfîrşit de trimestru.

Acţiuni cu caracter patriotic

În ultimul timp, elevii şcolilor din raionul Ciacova au colectat cantitatea de 9.070 kg. castane şi 502 kg. foi de porumb. S-au evidenţiat cu acest prilej elevii Şcolii elementare de 7 ani din comuna Banloc, care au colectat cantitatea de 1.500 kg. castane, elevii Şcolii elementare de 7 ani din comuna Voiteg, care au colectat cantitatea de 100 kg. foi de porumb, elevii şcolii din Deta etc.

Prof. VICTOR DOBRESCU

Nevăzut—necunoscut

Nu este vorba de vreo cronică a filmului realizat după opera lui Alphonse Allais şi care rulează pe ecranele Capitalei, ci de cu totul altceva. Avem de-a face în cazul de faţă cu o „operă" cu totul originală, al cărei autor este colectivul didactic de la Şcoala elementară din Chilia Veche, raionul Tulcea. Dar, ca orice operă, pe lîngă titlu şi autor, are şi un erou principal. De data aceasta eroul este un copil, mai precis o fetiţă. Are aproape doisprezece ani şi locuieşte nu departe de şcoala din Chilia Veche. Dar pentru toţi cei de la şcoală a rămas nevăzută, necunoscută. A trăit doisprezece ani în apropierea şcolii din Chilia Veche fără să se bănuiască măcar existenţa ei.

Ce a făcut pînă acum, cum a trăit, nu poate să spună nimeni. Şi nu pentru că ar fi fost invizibilă, ci pentru că toţi dascălii din localitatea aceea au dovedit o gravă miopie. De cîte ori, pînă acum, nu s-a întocmit în Chilia Veche recensămîntul copiilor de vîrstă şcolară, de cîte ori nu s-au făcut înscrieri la început de an şcolar! De fiecare dată, însă, casa în care locuia mica necunoscută a fost ocolită. Era aici un fel de „terra incognita".

Cum de n-a avut nici un învăţător din Chilia curiozitatea să cerceteze casa cu pricina, nu putem şti. Cert este că eroina noastră s-a trezit la vîrsta de 12 ani fără să facă cel puţin cunoştinţă cu paginile abecedarului. Nu pentru că n-ar fi vrut, ci pentru că n-a fost înscrisă niciodată la şcoală, pentru că nu s-a gîndit nimeni din colectivul didactic al şcolii la acest lucru.

Şi poate că ar fi rămas în continuare tot aşa de nevăzută şi necunoscută dacă, de curînd un inspector mai grijuliu n-ar fi scos-o din adîncul anonimat în care au aruncat-o cadrele didactice de la şcoala din Chilia Veche.

După cum se vede, pentru finalul operei autorii ei n-au nici un merit. Ar fi important însă de ştiut ce „recompensă" li se cuvine pentru conţinut. Rămîne ca organele de învăţămînt de la raion şi regiune să aprecieze acest lucru.

C. MINCĂ

Din experienta scolii sovietice

„Tînărul colhoznic"

Inițiativa de a se constitui un colhoz în care să lucreze numai elevii a pornit chiar din rîndurile acestora. Aproape toți elevii din clasele mari doreau să devină membri ai colhozului. Au primit un teren de 5 hectare și și-au ales conducerea — un președinte. brigadieri etc. Au hotărît să dea artelului lor numele de „Tînărul colhoznic".

La început acțiunea elevilor n-a fost privită cu prea multă încredere de către conducerile marilor colhozuri din vecinătate, „Comuna din Paris" și „Taika" [1]). În curînd s-a văzut însă că tinerii știu să muncească bine.

După un an, rezultatele muncii au fost discutate la adunarea generală a elevilor colhoznici. Raportul. prezentat de președintele Romas Kaunas, elev în clasa a XI-a, arăta că venitul total al colhozului se ridica la 33.000 de ruble — adică 6.600 de ruble de nectar. S-a văzut deci că începutul a fost bun. Dar, bineînțeles, nu banii au cea mai mare importanță. Important este faptul că elevii îndeplinesc singuri toate muncile, că învață să fie gospodari, că le place munca.

Toate lucrările sînt executate de elevi. Ei înșiși lucrează pe cele două tractoare ale colhozului. Elevii Marimatas Gabris și Iuozas Svelnis îngrijesc cu multă dragoste caii. Tot elevii sînt cei care ară. grăpează, însămînțează și recoltează. Chiar și culturile de in, care cer mai multă pricepere, sînt lucrate de elevi, iar producția obținută este predată de ei fabricii „Naumest". La predarea producției de in a fost folosit pentru prima dată autocamionul pe care l-a achiziționat de curînd școala. Autocamionul este condus, pe rînd, de cei 12 elevi-șoferi. Ca într-un colhoz adevărat!

Membrii „Tînărului colhoznic" întreține o strînsă legătură cu vecinii lor — membri ai colhozurilor „Taika" și „Comuna din Paris". Ei vizitează adesea aceste colhozuri, iau parte la munca brigăzilor de cîmp. Agronomii, zootehnicienii și muncitorii agricoli cu experiență dau elevilor îndrumări și îi învață cum să lucreze pămîntul. La rîndul lor, și elevii îi ajută pe colhoznici. Ei au hotărît să amenajeze în colhozul „Taika" o bază de creștere a iepurilor de rasă. De asemenea, tinerii pomicultori ai școlii au hotărît să sădească în colhozul „Comuna din Paris" o livadă de pomi fructiferi.

În acest an „Tînărul colhoznic" a crescut. Văzînd ce rezultate bune obțin elevii, vecinii le-au mai repartizat încă 7 ha. Mai mult pămînt — mai multă muncă. Dar elevii lucrează cu deosebită rîvnă. Venitul colhozului s-a mărit. S-a creat o brigadă nouă de legumicultori. Condusă de eleva Irena Ianuleavicinte, din clasa a VIII-a, brigada de legumicultori cultivat varză și pătlăgele roșii. Au fost încheiate primele contracte.

...Astăzi „Tînărul colhoznic" a devenit un adevărat colhoz. Pe ogoarele unde lucrează elevii răsună totdeauna cîntece vesele. Tinerii au îndrăgit munca în agricultură, care este frumoasă și interesantă. Majoritatea elevilor clasei a XI-a au hotărît ca, după terminarea școlii, să rămînă să lucreze în colhozuri.

A. MARTINKIAVICIUS
R.S.S. Lituaniană

[1]) „Pace

În școlile sovietice se acordă o mare importanță educației muzicale a elevilor. Iată, în fotografia noastră, elevele unei școli elementare în timpul unei audiții.

INSEMNARI DINTR-O CALATORIE DE STUDII

INVĂȚĂMINTUL AGRICOL

In luna septembrie a acestui an am avut cinstea de a fi invitat în Uniunea Sovietică la o conferință științifică internațională, după încheierea căreia am vizitat cîteva din unitățile de învățămînt agricol mediu și superior din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană. Pretutindeni am fost primiți cu deosebită dragoste și prietenie și ni s-au creat condițiile necesare pentru a cunoaște și studia problemele de învățămînt agricol.

Invățămîntul agricol, legat de activitatea creatoare a constructorilor comunismului pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, se bucură de o atenție deosebită din partea statului sovietic și primește sprijinul larg al organizațiilor obștești. In toate unitățile de învățămînt vizitate am constatat o deosebită grijă în această direcție, practica elevilor fiind urmărită și condusă cu competență și simț de răspundere. Dar nu numai practica legată de meseria în care sînt pregătiți elevii este o problemă pentru cadrele didactice; pedagogii se preocupă necontenit și de educarea fiecărui elev pentru viață, pentru activitatea sa viitoare de bun gospodar și de cetățean sovietic. Un aport deosebit în această privință îl aduce munca organizațiilor de comsomol.

Pe lîngă unele aspecte specifice fiecărei școli vizitate, voi arăta mai întîi, pe scurt, cîteva trăsături comune.

Invățămîntul agricol este organizat numai la nivel mediu și superior. Prin școlile profesionale ale rezervelor de muncă sînt pregătiți doar muncitorii calificați pentru mecanizarea agriculturii (tractoriști, combaineri etc). Școala tehnică are o durată de 6 ani și primește absolvenți a 8 clase. In aceleași școli, în clase paralele, se primesc direct în anul III și absolvenți ai școlii medii de cultură generală.

Invățămîntul teoretic și cel practic din școlile tehnice se desfășoară paralel, practica ocupînd 51% din durata de școlarizare, din care practica didactică, ce se execută în gospodăriile și atelierele didactice proprii, reprezintă mai mult de jumătate. Practica de inițiere are loc exclusiv în ferme didactice, sub directa supraveghere a profesorilor. Practica de producție se poate executa parțial în ferma didactică, sau are loc în întregime în colhozuri.

In toate școlile pe care le-am vizitat s-a introdus complet autodeservirea, atît în localurile de învățămînt cît și în internate. Elevii îndeplinesc lucrări de reparație a mobilierului, vopsesc dușumelele, zugrăvesc, repară gardurile, construiesc magazii, garaje etc. Autodeservirea îi face pe elevi deosebit de atenți, de ordonați. Am constatat în toate școlile vizitate o ordine și o curățenie exemplare.

Toate școlile agricole dispun de o bază serioasă pentru practică — ferme proprii, care sînt lucrate în cea mai mare parte de elevi. Suprafețele pentru fermele didactice sînt acordate calculîndu-se 1—1,5 ha. pentru fiecare elev.

Personalul didactic al școlilor tehnice este format în exclusivitate din absolvenți ai institutelor de învățămînt superior care urmează și cursuri de agro-pedagogie cu durată de un an, organizate pe lîngă institutele de învățămînt superior agricol. (O asemenea facultate există, de pildă, la Academia agricolă „K. A. Timireazev" din Moscova).

Absolvenții școlilor tehnice sînt destinați în primul rînd activității în colhozuri. In Uniunea Sovietică nu se mai concepe ca un brigadier sau ajutor de brigadier din colhoz să nu fie absolvent al unei școli tehnice de specialitate. După doi ani de producție absolvenții școlilor tehnice sînt primiți fără concurs în institutele de învățămînt superior agricol.

La fiecare din școlile vizitate am putut face observații interesante și deosebit de instructive. Astfel, la Școala tehnică de viticultură și vinificație din Chișinău am constatat că învățămîntul teoretic și lucrările de laborator se desfășoară exclusiv în clase-laborator sau clase-cabinet școlar. Fiecare profesor răspunde de clasa-cabinet care îi este repartizată, iar elevii, în funcție de orar, participă prin rotație la orele de specialitate. Acest principiu a determinat un deosebit interes din partea profesorilor și emulație între aceștia pentru dotarea cît mai bogată a claselor-cabinet.

Școala tehnică de mecanizare și electrificare a agriculturii din Soroca ne-a impresionat prin dotarea ei excepțională. Are laboratoare moderne și tehnice agricole, unde elevii pot să lucreze individual și să-și însușească temeinic meseria de mecanizator sau electrificator în agricultură. Școlile tehnice agricole sînt bine dotate tehnic. Mașinile moderne apar în primul rînd în aceste școli.

La Școala tehnică de contabilitate agricolă din Bender am găsit o exemplară organizare a autodeservirii. Elevii, pe lîngă că asigură întreaga deservire a localului, au reparat mobilierul, au executat în perfecte condițiuni zugrăvirea sălilor de curs, a coridoarelor, căminelor etc., au construit o magazie, un garaj, au turnat trotuare din beton, au reparat împrejmuirile etc. S-au realizat în acest fel economii de peste 20.000 ruble la reparații, reducîndu-se la jumătate cheltuielile prevăzute la capitolul respectiv. Am fost informați că în Republica Moldovenească în întreaga rețea de învățămînt agricol se instituie concursuri anuale pentru cea mai ordonată școală.

Unitățile de învățămînt pe care le-am vizitat ne-au pus la dispoziție un bogat material documentar (planuri și programe de învățămînt pentru cursurile de zi și fără frecvență, manuale, cursuri și diferite lucrări cu caracter pedagogic), care vor constitui un ajutor prețios în munca lucrătorilor din Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru ridicarea pe o treaptă mereu mai înaltă a învățămîntului agricol din patria noastră.

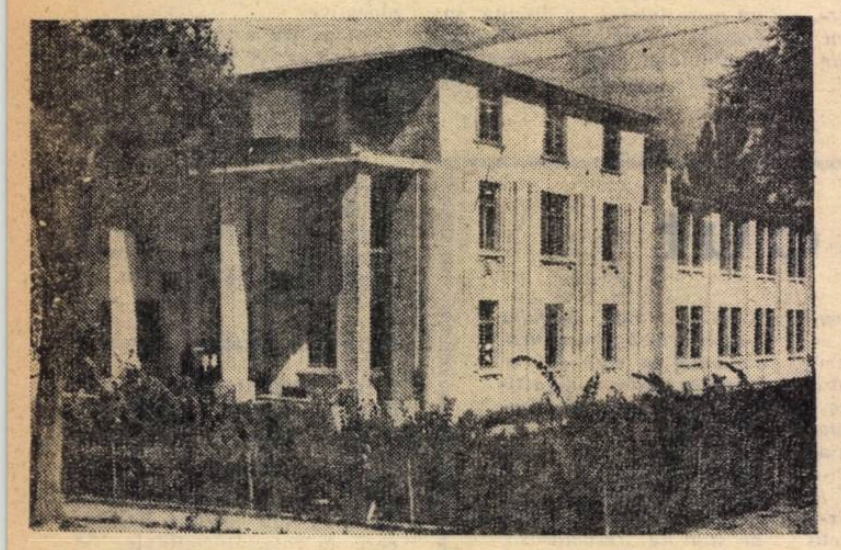

Clădirea Școlii tehnice de mecanizare a agriculturii din Tolgar, R.S.S. Cazahă

Ing. CONSTANTIN RAFAILA
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Practici ale războiului rece

La ultimul său congres de la Washington, W.C.O.T.P. (Confederația Mondială a Organizațiilor Profesiunii de Educator), organizație internațională din care fac parte o serie de sindicate ale educatorilor din statele capitaliste, a inclus pe ordinea sa de zi și a discutat situația școlii și a educatorilor din... Republica Democrată Germană. Ba mai mult, după ce a ascultat raportul — denumit în documente „D. 3" — congresul a adoptat și o rezoluție.

Faptul acesta a produs indignare în rîndul pedagogilor cinstiți din lumea întreagă.

Raportul „D. 3" și rezoluția adoptată de congres conțin calomnii la adresa educatorilor din R. D. Germană și a țării lor. Sînt înserate aici vechile și răsuflatele afirmații folosite de propaganda războiului rece.

In mod vădit, prin aceasta se urmărește menținerea pe mai departe a încordării relațiilor între educatorii din diferite țări ale lumii pe de-o parte și pe de altă parte distragerea atenției opiniei publice mondiale de la politica pe care o duc cercurile conducătoare din Germania Occidentală, de promovare a educației militariste-revanșarde în școli.

Sindicatul Invățătorilor din Republica Democrată Germană și Federația Sindicală Internațională a Educatorilor (FISE) au adresat conducerii W.C.O.T.P. scrisori de protest.

„In anii de după cel de al doilea război mondial, pedagogii din Republica Democrată Germană au dus la îndeplinire obligațiile care decurgeau din paragraful 7 al Acordului de la Potsdam și în care se arăta că doctrina nazistă și militaristă trebuie să dispară din educație — se spune în protestul trimis de F.I.S.E. In R.D.G. a fost creat un învățămînt nou, cu un conținut democratic, în cadrul căruia elevii sînt educați în spiritul păcii și prieteniei între popoare". „Multe delegații de educatori din Anglia, Franța, Belgia, Italia, Japonia, Finlanda, Danemarca, Chile, Mexic, Elveția, Austria, Irak, Ghana, Guineea, Madagascar și din toate țările socialiste au vizitat R.D.G. — se subliniază în protestul conducerii Sindicatului învățătorilor din R.D.G. Ei au plecat de aici cu impresii deosebit de frumoase".

Desigur, toate lucrurile acestea nu sînt pe placul militariștilor de la Bonn, la propunerea cărora W.C.O.T.P. a inclus pe ordinea de zi a congresului său anual „problema școlii germane" și din rîndul cărora au fost recrutați mai mulți autori ai raportului „D. 3"

„In actuala conjunctură internațională, în care toate popoarele lumii sînt preocupate de soluționarea pașnică a problemelor internaționale și îndeosebi a problemei germane, de posibilitatea unei destinderi și a lichidării totale a războiului rece, „D. 3" aduce o notă distonantă, menită să întunece legăturile internaționale între pedagogi, stabilite în folosul educării unui tineret iubitor de pace" — scrie în protestul conducerii Sindicatului învățătorilor din R.D.G.

Cadrele didactice din R.P.R. își exprimă la rîndul lor indignarea față de asemenea practici ale războiului rece. Ele condamnă aceste încercări de denaturare a adevărului, solidarizîndu-se cu pedagogii cinstiți din întreaga lume în lupta pentru pace și democratizarea școlii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". București, Piața Scînteii. Abonamente la „GAZETA INVAȚĂMÎNTULUI" se fac la toate oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei 3 luni — 3,12 lei.

TRAIASCA A 42-A ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 538 — Vineri 6 noiembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

SUB STEAGUL MARELUI OCTOMBRIE

Acum 42 de ani, tunurile „Aurorei" revoluționare vesteau lumii întregi un eveniment de o însemnătate covîrșitoare: pe pămîntul frămîntatei Rusii a învins marea revoluție a muncitorilor și țăranilor și, o dată cu aceasta, a început o eră nouă în istoria omenirii, deschizîndu-se popoarelor drumul desființării exploatării omului de către om.

În decursul secolelor omenirea a cunoscut nenumărate evenimente istorice importante, dar nici unul nu a adus schimbările profunde ale Marelui Octombrie. Spre deosebire de revoluțiile petrecute în trecut în viața popoarelor, care se terminau cu înlocuirea unei forme de exploatare prin alta, marele eveniment care a avut loc cu 42 de ani în urmă a nimicit puterea politică și economică a celor ce trăiau din munca altora, eliberînd din jugul exploatării masele muncitoare de pe pămîntul Rusiei.

Pe arena internațională, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dat o gravă lovitură sistemului capitalist. Lanțul capitalismului a fost sfărîmat și, pe a șasea parte a globului, a apărut o nouă orînduire, lipsită de exploatare — orînduirea socialistă.

În cei 42 de ani ce s-au scurs de la înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, socialismul a cîștigat noi și noi adepți. Numeroase popoare au hotărît să rupă cu viața grea pe care le-o hărăzea dominația burgheziei și moșierimii și să înceapă construirea vieții noi, socialiste. Aceasta a făcut ca lagărul socialismului să crească și să se întărească considerabil, ajungînd să cuprindă astăzi o treime din populația lumii. Totodată, ca urmare a suflului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, s-au trezit la viață un mare număr de popoare coloniale și dependente. Pe zi ce trece se intensifică lupta de eliberare din colonii. Pînă în prezent, în afară de R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R.D. Vietnam, care construiesc socialismul, circa 800.000.000 de oameni s-au eliberat din robia colonială după cel de al doilea război mondial. Cu fiecare stat colonial ce-și scutură jugul asupritor puterile imperialiste slăbesc, se grăbește procesul prăbușirii sistemului colonial al imperialismului.

În anii care au urmat lui 1917, poporul sovietic, condus cu înțelepciune de partidul său marxist-leninist, a arătat lumii cît de multe înfăptuiri pot dobîndi masele muncitoare libere de orice exploatare. Poporul sovietic a transformat Rusia într-o țară înapoiată într-o mare putere socialistă, industrial-colhoznică. Astăzi, statul sovietic socialist ocupă primul loc în Europa și al doilea în lume în ce privește volumul producției industriale. Succesele tehnicii și științei sovietice au uimit pînă și pe dușmanii socialismului. Cu un entuziasm nestăvilit popoarele lumii au primit vestea că în U.R.S.S. a fost pusă în funcțiune pentru prima oară pe pămînt, o centrală atomo-electrică, că a fost dat în exploatare primul spărgător de ghiață pe bază de energie atomică, că au fost lansați cu succes în Cosmos cei dintîi sateliți artificiali ai Pămîntului și prima planetă artificială, că a atins Luna o rachetă construită de mînă omenească pe pămînt sovietic și că o nouă rachetă, prevăzută cu o stație automată interplanetară, trecînd la o mică distanță de Lună, furnizează omului date necunoscute de el vreodată.

Succesele obținute de muncitorii, inginerii, tehnicienii și oamenii de știință sovietici, au fost posibile pe baza dezvoltării fără precedent a economiei sovietice, se datoresc grijii pe care P.C.U.S. o poartă ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, creării celor mai bune condiții de studiu și cercetare în orice domeniu de activitate. Propunînd o întrecere pașnică cu capitalismul, Uniunea Sovietică a depășit, încă de pe acum, țările capitaliste cele mai dezvoltate în privința ritmului de creștere și volumului absolut al sporului anual de producție, în producția pe cap de locuitor la produse ca mangan, nichel, crom, sfeclă de zahăr, grîu, ovăz, cartofi, etc.

Înfăptuirea sarcinilor cuprinse în planul septenal (1959—1965) va face posibil ca U.R.S.S. să întreacă S.U.A. în producția industrială atît ca volum absolut, cît și pe cap de locuitor.

În privința ridicării nivelului de trai, planul septenal prevede creșterea în continuare a veniturilor reale ale oamenilor muncii, reducerea duratei zilei de lucru și a numărului de zile lucrătoare ale săptămînii, precum și alte măsuri legate de asistența socială, buna deservire a populației etc.

Nu este întîmplător că în țara în care se dă viață visurilor celor mai avîntate ale omenirii, cultura a cuprins masele largi, că de la mic la mare, oamenii învață cu sîrg, perfecționîndu-și munca neîncetat. Noua orientare a școlii sovietice — spre prac-

(Continuare în pag. 7)

V. SEROV: Cucerirea Palatului de iarnă

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

E. I. AFANASENKO printre cadrele didactice

In sala de marmoră a „Casei Scînteii" E. I. Afanasenko, conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-romîne care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S. Ruse, s-a întîlnit joi seara cu cadrele didactice din Capitală.

Tov. Șt. Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, a adus un călduros salut oaspetelui sovietic în numele ministerului și al cadrelor didactice. E. I. Afanasenko a transmis profesorilor și învățătorilor din țara noastră salutul cadrelor didactice din R.S.F.S.R. și le-a urat, totodată, noi succese în activitatea de educare a tinerei generații. Împărtășindu-și impresiile din vizita făcută în țara noastră, vorbitorul a subliniat că poporul romîn, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, a obținut, într-un timp scurt, succese remarcabile în dezvoltarea economiei și culturii. Vorbind despre marile realizări ale poporului sovietic, E. I. Afanasenko a arătat că în condițiile actuale cînd Uniunea Sovietică a pornit la construcția desfășurată a comunismului, problema educației comuniste a tinerei generații are o importanță deosebită. Acest fapt a creat necesitatea reorganizării întregului sistem de învățămînt Reorganizarea s-a făcut pe baza consultării celor mai largi categorii de cetățeni sovietici. Vorbitorul a expus pe larg principiile care au stat la baza reorganizării școlii sovietice subliniind însemnătatea care se acordă astăzi legăturii strînse a învățămîntului cu viața, cu munca productivă.

Întîlnire cu scriitori

În orașul Lipova au avut loc de curînd întîlniri ale elevilor cu scriitori.

La o asemenea întîlnire elevii au ascultat cu mult interes cele povestite de poetul Al. Jebeleanu, din Timișoara, în legătură cu vizita sa în U.R.S.S., cu minunatele realizări ale oamenilor sovietici în domeniul artei și culturii.

Serbarea elevilor

In cadrul manifestărilor din Luna prieteniei romîno-sovietice, elevii Școlii elementare de 7 ani din Sălard, raionul Oradea, au organizat cu ajutorul cadrelor didactice o frumoasă serbare. Aceasta a început prin întreceri sportive între școlari și a continuat cu un festival artistic.

Serată literară

Printre numeroasele acțiuni și manifestări culturale organizate în Luna prieteniei romîno-sovietice de către cadrele didactice și elevii Școlii medii „Dr. Petru Groza" din Odorhei, deosebit de interesantă a fost recenta serată cu tema: „Moscova în versuri și cîntece". Elevii au cîntat și au recitat în limbile romînă, maghiară și rusă cîntece închinate minunatei capitale a Țării Socialismului.

Un cîntec pentru 7 Noiembrie

ÎNVAȚÎND
din experiența școlii sovietice

Am vizitat nu de mult, în cadrul unei delegații a M.I.C., Uniunea Sovietică pentru a studia acțiunea uriașă ce se desfășoară în țara constructorilor comunismului sub semnul întăririi legăturii învățămîntului cu viața. Numeroase și extrem de valoroase sînt cunoștințele și faptele culese din contactul direct cu viața, cu realitățile școlare sovietice, puternice, de neuitat sînt impresiile pe care acestea ni le-au lăsat.

Anul din urmă este pentru învățămîntul din U.R.S.S. anul unei cotituri istorice. O dată cu întregul popor sovietic, care a pășit la construcția desfășurată a comunismului, oamenii școlii îndeplinesc cu entuziasm hotărîrile celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. și prevederile Legii cu privire la întărirea legăturilor școlii cu viața și la continua dezvoltare a sistemului de învățămînt public în U.R.S.S. Reorganizarea învățămîntului sovietic reflectă evoluția societății sovietice în etapa actuală.

Epoca construcției desfășurate a comunismului este epoca dezvoltării vertiginoase a mecanizării și automatizării producției, a electrificării ei, epoca folosirii energiei atomice, a electronicii, a chimiei sintetice. În această epocă școala, întregul sistem al învățămîntului au menirea de a forma oameni în stare să aplice știința și tehnica modernă, oameni cu o cultură multilaterală, capabili să participe activ la munca de creare a valorilor fără de care societatea nu poate nici să trăiască și nici să se dezvolte. Scrutînd adînc viitorul, îngrijindu-se de viitorul patriei — educația omului nou — P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au elaborat planul reorganizării școlii sovietice, au trasat căile dezvoltării ei viitoare, au trecut la organizarea unei uriașe acțiuni care să ducă la întărirea legăturii școlii cu viața, ajutînd învățămîntul să se ridice la nivelul sarcinilor construirii comunismului, să realizeze profilul armonios al omului societății comuniste.

Pivotul acțiunii de întărire a legăturii școlii cu viața îl constituie pregătirea tineretului prin îmbinarea învățămîntului cu munca, folosindu-se noi forme de activitate și noi metode de instruire și de educare a elevilor. Noua orientare a școlii sovietice pune la loc de frunte pregătirea elevilor pentru muncă și educația prin muncă a omului comunist. Aceasta se realizează prin aplicarea consecventă a principiului leninist al îmbinării învățămîntului cu munca productivă. V. I. Lenin spunea: „Nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățămîntului cu munca productivă a tinerei generații ...Numai muncind împreună cu muncitorii și țăranii, tinerii pot deveni adevărați comuniști".

Vizitînd școlile Uniunii Sovietice am constatat că această învățătură stă astăzi la temelia muncii de pregătire a tuturor elevilor sovietici.

În școala de 8 ani, pregătirea psihologică și practică a elevilor pentru încadrarea în muncă se realizează prin activitatea în atelierele școlare și pe loturile didactice experimentale, prin munca social-utilă a elevilor, prin munca de autodeservire. Ei lucrează efectiv, depunînd un efort fizic pe măsura puterilor lor, așa încît lucrul să nu fie socotit drept o simplă joacă, ci să aibă ca rezultat crearea unor obiecte utile, care să dea elevilor

eează aceleași lucrări. În clasele V-VIII lucrările practice în atelierele școlare sînt diferențiate. În timp ce băieții fac lucrări de lăcătușerie și tîmplărie, fetele învață să croiască, să brodeze, să gătească — într-un cuvînt, capătă deprinderi practice legate de viața de toate zilele, în special de viața lor ca viitoare mame și gospodine. Am văzut cîteva asemenea ateliere pentru fete la școlile nr. 1 și nr. 4 din Riazan, ca și la școlile nr. 5 și nr. 165 din Moscova. Ele erau la fel de bine utilate ca și atelierele pentru munca băieților.

La sate, în sezonul muncilor agricole, atît băieții cît și fetele lucrează pe loturile didactice experimentale. Toate școlile dispun de terenuri dintre cele mai bune, situate foarte aproape de școală. Ele au, de asemenea, crescătorii de păsări, ferme de iepuri de casă etc. Fiecare elev răspunde de o anumită parcelă sau de o anumită muncă. Sînt impresionante seriozitatea cu care lucrează, optimismul lor.

La școala din Ermiș, regiunea Riazan, elevele și elevii care lucrau pe lotul experimental ne-au dat răspunsuri corecte și sigure la întrebările puse. Eleva Liuba Karpuhina, din clasa a V-a, cunoștea foarte bine tehnica îngrijirii și aclimatizării porumbului în regiunile nordice. Ne-au uimit hotărîrea ei de a învinge greutățile și încrederea ei în reușită.

Aceeași dragoste de muncă, același optimism l-am întîlnit pretutindeni la elevii sovietici. Nina Dimitrieva, profesoară de științe naturale la școala medie din Jușta, regiunea Riazan, se mîndrește pe bună dreptate cu elevii și elevele școlii. Toate parcelele de pe lotul acestei școli sînt model de cultură rațională și îngrijire. Caracterul experimental al lucrări'or dovedește temeinicia și aplicativitatea cunoștințelor. Fiecare elev este un mic cercetător. Ferma de iepuri de casă, ferma de păsări, eleșteul, grădina de pomi fructiferi, straturile de flori — toate sînt nu numai locuri de muncă și școală, de educație comunistă, dar și locuri de desfătare.

Și cîte lucruri minunate nu se pot spune despre munca social-utilă a copiilor sovietici! Elevii Școlii nr. 5 din Moscova au predat statului o mare cantitate de fier vechi, în schimbul căreia au primit o locomotivă pe care au predat-o căilor ferate. Locomotiva poartă acum numele școlii. Elevii și elevele Școlii nr. 165 din Moscova au preluat asupra lor îngrijirea parcului din cartier; ei se îngrijesc de sere, de straturile de flori, de întreținerea aleilor, bazinelor etc. Prin activitatea lor de largă utilitate socială elevii sovietici se leagă puternic de viața școlii, a întreprinderilor și a colhozurilor care le patronează școlile, de cartierul, satul sau orașul lor, de patria lor socialistă. Prin aceste activități ei realizează și unele venituri, care servesc la îmbunătățirea condițiilor de instruire și educare în școală. Elevii de la școala din Jușta, de pildă, și-au procurat din veniturile obținute pe această cale un televizor și au organizat o excursie la Moscova.

Desăvîrșirea pregătirii tinerilor pentru muncă se realizează în clasele IX-XI. Elevii acestor clase participă direct la munca în producție — în uzine și fabrici sau în colhozuri și sovhozuri. De exemplu, elevii Școlii nr. 4 din Riazan lucrează la Întreprinderea de aparataj de calculat, cei ai Școlii nr. 1 din aceeași localitate la Întreprinderea de radiotehnică, cei ai Școlii nr. 23 din Leningrad la Uzinele „Sver-

rile și deprinderile de muncă, încît își însușesc o specializare, o profesiune și se angrenează încă din timpul școlii în lupta pentru îndeplinirea indicilor de plan. Prin participarea lor nemijlocită la activitatea în producție elevii dobîndesc o atitudine comunistă față de muncă, ajung să-și însușească tradițiile eroice ale muncitorilor.

După terminarea clasei a X-a elevii depun examenul de calificare în profesia însușită și continuă să lucreze, perfecționîndu-și pregătirea. Ei sînt retribuiți după cantitatea și calitatea muncii.

În pregătirea pentru meseriile de profil agricol (de mecanizator, zootehnician etc) se folosește munca productivă în gospodăriile didactice ale școlilor, care au teren propriu puse la dispoziția acestora de către colhozuri. Școlile medii din Ermiș și Jușta, de exemplu, dispun de gospodării care ocupă fiecare terenuri de peste 100 ha. De asemenea, școlile sînt înzestrate de către colhozuri cu tractoare, mașini de semănat etc. Gospodăriile didactice au planuri de producție și inginer șef de producție. Toate lucrările se execută de către elevi cu mijloace mecanice puse la dispoziție de colhoz, iar produsele aparțin colhozului. Elevii sînt plătiți după numărul zilelor muncă efectuate.

Îmbinînd astfel învățămîntul cu munca în producție, elevii claselor IX-XI își însușesc o serioasă pregătire profesională, pentru a participa activ la crearea valorilor necesare societății. Ei sînt dornici să fie de folos societății. Munca în producție face să crească mult interesul și dragostea lor pentru activitatea în industrie și agricultură. Elevul Volodia Sektov, din ultima clasă a Școlii medii cu instruire în producție din Ermiș, a obținut calificarea de mecanizator de larg profil. Fruntaș la învățătură, el dorește ca, după terminarea școlii medii, să se încadreze în producție ca șef brigadier într-un colhoz și să-și continue studiile superioare prin învățămîntul fără frecvență.

Experiența școlilor vizitate, discuțiile cu profesorii și cu elevii, convorbirile rodnice pe care le-am avut cu cadrele didactice, cu lucrătorii din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. și de la Academia de științe pedagogice ne-au încredințat pe deplin că munca efectuată de elevi — și îndeosebi munca în producție — are o puternică influență pozitivă asupra pregătirii lor de cultură generală și politehnică, ca și asupra formării chipului lor moral.

Călătoria de studii pe care am făcut-o în Uniunea Sovietică, contactul direct cu realitățile școlare sovietice ne-au prilejuit o informare sistematică în legătură cu măsurile luate pentru întărirea legăturii școlii cu viața. Oamenii sovietici cu care am venit în contact ne-au ajutat cu dragoste prietenească să cunoaștem tot ceea ce ne interesează, ne-au pus la dispoziție un bogat material documentar — proiectele noilor planuri de învățămînt, programe școlare, hotăriri, lucrări în care este expusă experiența școlilor. Toate acestea constituie un ajutor prețios pentru lucrătorii din Ministerul Învățămîntului și Culturii și pentru pedagogi în rezolvarea problemelor importante care stau acum în fața învățămîntului pentru îmbunătățirea instruirii și a educației comuniste a tineretului din patria noastră.

In preajma lui 7 Noiembrie

LA O ORA EDUCATIVA

Cei 39 de elevi ai clasei a IX-a „A" de la Școala medie nr. 8 din Capitală au așteptat cu emoție ultima oră de curs — ora de diriginție — care are astăzi un caracter festiv, legat de mărețul eveniment aniversat în aceste zile de oamenii muncii din întreaga lume. S-au pregătit pentru sărbătoare, manifestîndu-și sentimentele de admirație și recunoștință pe care le au pentru poporul sovietic, deschizător de drumuri noi. Săptămînile acestea au prilejuit elevilor numeroase manifestări interesante prin care au reușit să cunoască mai bine pe oamenii sovietici, minunata lor țară: au văzut filme, au fost la spectacole de teatru, au citit cărți, au învățat cîntece și dansuri sovietice.

Acum ei ascultă cu interes, sorbind parcă fiecare cuvînt, pe colega lor Paula Dumitrescu, care le vorbește despre lupta eroică a proletariatului rus în anul 1917 împotriva asupritorilor și trădătorilor țării, cucerind pentru ei și pentru toate popoarele asuprite din fosta Rusie țaristă dreptul la viață și libertate. Ea le vorbește despre lupta lui Lenin, despre forța partidului bolșevicilor care a știut să ducă poporul la victorie.

Elevilor din clasa a IX-a aceste lucruri le sînt cunoscute. Despre ele au învățat la lecțiile de istorie, au ascultat emisiuni, au citit cu nesaț din cărți, au văzut filme. Dar ori de cîte ori aud din nou vorbindu-li-se, ori de cîte ori citesc din nou despre aceasta, încearcă o emoție nouă, parcă mai puternică. Și e firesc să fie așa, căci este vorba de evenimentul care avea să deschidă o nouă eră în istoria omenirii, care avea să schimbe viața a sute de milioane de oameni.

„Țara Sovietelor este astăzi țara cu cel mai mare prestigiu internațional. Situîndu-se în fruntea luptei pentru apărarea păcii — bunul cel mai scump al omenirii — puterea sovietică a rămas credincioasă principiului proclamat în primul său decret — decretul asupra păcii", așa își încheie cuvîntul Paula Dumitrescu.

Rînd pe rînd prind să vorbească alți elevi. Agata Pop — despre importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre era revoluțiilor proletare și coloniale deschisă de aceasta; Georgeta Cristea — despre transformările uriașe care au avut loc în economia Uniunii Sovietice; Măriuța Grigore — despre influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării muncitorești din țara noastră. Radu Boca și Cristian Blaj se opresc asupra uimitoarelor succese ale științei sovietice în domeniul cercetărilor cosmice. Sînt încă sub impresia știrii despre fotografierea părții invizibile a Lunii și, cine știe, poate că nu sînt străini de gîndul că ar putea să se numere și ei printre viitorii călători în Cosmos.

Discuțiile s-au încheiat. Acum elevii privesc ilustrațiile pe care le-a adus în clasă diriginta lor, tovarășa Margareta Dinescu, cuprinzînd aspecte din viața orașelor și satelor Uniunii Sovietice, a harnicilor ei locuitori, aspecte ale culturii și tehnicii celei mai avansate din lume.

Ultima parte a orei educative este rezervată lecturilor literare. Vocea gradată a Elvirei Mitescu redă un fragment din „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin, în care Lenin răspunde așa cum se cuvine unui englez sosit la Moscova la scurt timp după revoluție. Englezul nu poate pricepe cu nici un chip cum de-și închipuie rușii că vor izbuti să construiască o societate nouă, fără exploatare. Astăzi, cînd socialismul a devenit o realitate pe a patra parte a globului pămîntesc, cînd ideile lui Lenin însuflețesc la lupta pentru o viață nouă pe exploatații din întreaga lume, apare cu atît mai ridicol englezul din piesa lui Pogodin. Figurile expresive ale elevilor arată că ei simt din plin acest lucru.

În interpretarea Mioarei Dogaru, poezia „Marșul brigăzilor de șoc" a lui Maiakovski răsună ca un angajament al acestor tineri de 15—16 ani de a învăța, de a se pregăti cît mai temeinic pentru munca pe marele șantier al socialismului din țara noastră. Vor păstra cu toții în minte îndemnul vigurosului poet:

„De la brigăzi de șoc
la secții de șoc
de la secții de șoc
la uzine de șoc!

...Elevii unei clase evocă Marea Revoluție. Ei trăiesc, învață, se bucură de tinerețea lor fericită într-o țară care a pășit pe drumul lui Octombrie, o țară unde, în locul vechii orînduieli bazate pe nedreptatea socială, se construiește o lume nouă, luminoasă și fericită. Versurile lui Maiakovski, recitate de Mioara Dogaru, sînt și pentru viața nouă din țara noastră:

„Acum
socialismul se-naltă

Intîlniri cu şcolarii sovietici

Dacă ar fi să stabilesc o cronologie riguroasă, cel dintîi copil pe care l-am cunoscut pe pămîntul sovietic a fost Volodea.

Mă aflam pe peronul gării din Ungheni, într-o dimineaţă călduroasă de august. Priveam totul cu aviditatea celui ce face primii paşi pe pămîntul unei ţări pe care nu o cunoaşte decît din ziare, cărţi, filme, din cele povestite de tovarăşii ce au avut fericirea de a o vizita mai înainte. Deodată se apropie de mine un băieţaş. Îngrijit îmbrăcat, tuns scurt, cu o figură zîmbitoare. Mi-a oferit o insignă. Schimbul de insigne a devenit o tradiţie universală, aşa încît i-am oferit şi eu o insignă a pionierilor noştri. A fost punctul de plecare al unei convorbiri care, deşi nu a durat decît puţine minute, mi-a conturat o figură de copil sovietic — vioi, inteligent, prietenos — figură pe care o reţin şi acum. Am aflat că se numeşte Volodea, că este în clasa a VII-a şi că la capitolul visuri înscrie dorinţa de a deveni constructor de maşini. Pasiunea pentru tehnică mi-a dezvăluit-o cu o căldură ce m-a impresionat. L-am întrebat ce l-a atras spre tehnică şi mi-a mărturisit îndată : şcoala. Şi mi-a vorbit despre profesorii lui. Aceştia au ştiut să transmită elevilor lor dragostea pentru munca în producţie, pentru maşinile puse în slujba făuririi bunurilor menite să facă viaţa omului mai frumoasă, mai fericită.

...Un copil sovietic pe care întîmplarea mi l-a adus în cale. Dar cît de grăitor pentru traiul acestor copii este figura sănătoasă şi veselă a lui Volodea, cîmpul lui de preocupări atît de amplu !

Copilul sovietic, şcolarul sovietic trăieşte din plin atmosfera înflăcărată a construcţiei comuniste. În preocupările sale, în visurile pe care şi le făureşte îşi pune pecetea măreţia înfăptuirilor gloriosului popor sovietic. Vitia Artamanov, un şcolar sovietic, a scris la „Pionerskaia Pravda" : „După părerea mea, tehnica nu poate exista fără strungărie. Nici o uzină nu se poate lipsi de strungari. De aceea nu-mi doresc altceva decît să devin strungar". Leonia Iatenko are altă dorinţă : „Vreau să mă fac pomicultor. Ştiu de pe acum să îngrijesc pomii, pentru că activez în cercul de pomicultură. Noi am plantat 675 de pomi fructiferi şi 900 tufe de coacăze". Elevul Volodea Gagarcev din Siberia este încîntat de măreţia cuceririi Cosmosului. „Nu mi-e frică de moarte. Pe mine mă interesează studierea Cosmosului". Poate printre viitorii astronauţi vom întîlni numele lui Gagarcev. Nu-i exclus...

Am primit în dar o pictură. Un oraş. Dar un oraş neobişnuit, al viitorului. Autorul este un şcolar : Igor Kaşaev. Nu-s simple înclinări spre fantezie, ci rodul studiilor pasionate în domeniul ştiinţei şi tehnicii, rodul unui climat prielnic noilor creaţii ce alimentează imaginaţia generaţiei tinere sovietice.

Există la Moscova, pe lîngă marile uzine Lihaciov, un mare palat al culturii. O adevărată bijuterie arhitectonică, ce încîntă ochiul şi umple sufletul cu o bucurie de nedescris. Nici copiii nu au fost uitaţi. În acest palat, în care 6.000 de persoane desfăşoară zilnic o activitate educativă din cele mai interesante, un corp întreg este destinat copiilor. 38 de cercuri stau la dispoziţia lor. Gama activităţilor destinate celor mici este uluitoare prin bogăţia ei — de la cercuri de balet şi pictură la cercuri de arhitectură şi mecanică. Să nu uităm nici sala în care copiii pătrund tainele naturii. Uneori micuţii se întîlnesc la teatrul copiilor, ce are o capacitate de 300 de locuri. Cînd cortina se dă în lături, spectatorii se reîntîlnesc cu prietenii lor de joacă din orchestra copiilor...

Intensa activitate ce pulsează în cercurile copiilor se datoreşte, în mare măsură, nobilei străduinţi a pedagogilor. O tînără profesoară care lucrează aici ne povestea că cei ce conduc cercurile folosesc cele mai variate, cele mai interesante metode pentru a satisface nepotolita sete de cunoştinţe a copiilor. Deseori pedagogul este solicitat ca arbitru în disputele între cei mici, dispute care — dincolo de înfierbîntata pasiune — vădesc uneori preocupări uluitoare, mai ales în tehnică, dar şi în literatură şi artă.

De altfel, stimularea gustului pentru literatură şi artă se realizează sistematic. Scriitorii sînt chemaţi de profesori să scrie pentru şcolari, să se întîlnească cu ei. Toate aceste eforturi tind la educarea comunistă a copilului, la precizarea unor trăsături de caracter demne de măreaţa epocă pe care o trăieşte.

Dacă vă aflaţi la Moscova, vizitaţi biblioteca raională „Maxim Gorki". E un loc de întîlnire preferat al şcolarilor din cartier. Capeţi aci mărturia concretă a profunzimii orizontului spiritual al şcolarului sovietic. Examinezi la întîmplare fişa de lectură a unuia din copilandrii ce populează biblioteca. Să ne oprim la Foma Borisov, elev la şcoala nr. 637. Lectura i-a devenit indispensabilă. Nu citeşte însă la întîmplare, ce-i cade în mînă. E îndrăgostit de versurile lui Puşkin, soarbe cu nesaţ cărţile lui Gaidar, urmăreşte amuzat aventurile eroilor lui Marşak. Borisov e un exemplu. Bibliotecara Nina Vahramova poate să-ţi citeze încă 787 exemple... Într-o lună copiii au citit 1.258 volume. O cifră ce spune multe... Nu de puţine ori aci îi întîlneşti şi pe profesorii acestor copii, Ei vin să vadă dacă elevii lor citesc şi, mai ales, ce anume citesc. Constatările acestea sînt socotite deosebit de importante pentru procesul de învăţămînt.

Şcolarul sovietic are un profil moral ce emoţionează de la prima cunoştinţă. Simţi că în el se cultivă trăsăturile omului înaintat, omul epocii comuniste. Nu întîmplător vei remarca la copilul sovietic dragostea pentru şcoală. Pedagogul şi-a cîştigat o caldă preţuire : din partea elevilor, ca şi a întregii societăţi. Pentru că, în fond, de munca profesorului depinde într-o măsură uriaşă fizionomia morală a elevului său.

La Muzeul Revoluţiei din Moscova am văzut o imagine pe care n-o voi uita niciodată. La un moment dat şi-a făcut apariţia un grup de copii cu profesorul lor, un om încă tînăr. Au aşteptat nerăbdători pînă a venit un bătrînel cu cîteva decoraţii prinse de reverul hainei. L-a îmbrăţişat pe profesor şi a pornit împreună cu elevii prin muzeu. Am aflat că bătrînelul — pensionarul de astăzi — era un profesor participant la Revoluţie. Cu ani în urmă i-a fost dascăl profesorului care venise acum cu elevii săi. Elevul de odinioară nu a uitat pe cel ce, o dată cu buchea cărţii, i-a insuflat şi dragostea pentru cauza comunismului. Nu l-a uitat şi l-a invitat în emoţionanta călătorie prin Muzeul Revoluţiei...

E. OBREA

I. NEPRINŢEV : Am învins

Şilda eroilor dragi

Este vorba de cîteva fete cu şerviete şi uniforme şi de un băiat înalt, blond. Au pe chipuri întipărite optimismul, fantezia şi îndrăzneala vîrstei. Sînt elevi în clasa a XI-a la Şcoala medie „Zoia Kosmodemianskaia" din Bucureşti.

M-am aflat în mijlocul lor într-una din zilele trecute, după orele de curs. Vorbeau despre literatura sovietică, despre spectacole, despre filmele sovietice, despre eroi dragi, care au rămas adînc înrădăcinaţi în memoria lor, despre chipuri de oameni minunaţi, care nu pot fi uitate. Episoadele din lumea cărţilor se împleteau în această discuţie cu probleme din viaţa personală, cu gînduri despre „cum trebuie să fim", cu visuri despre „ce vom face" şi „cum vom fi în viitor". Se rîdea uneori pentru că se făceau şi glume (ele intră în definiţia tinereţii). Dar de cele mai multe ori se vorbea cu gravitate sau se dădea frîu liber entuziasmului. Era o discuţie spontană, întîmplătoare. Ea a arătat însă că ideile acestor tineri, gîndurile lor au valoarea unor convingeri puternice, de năstrămutat. Cuvintele în care le îmbracă se revarsă năvalnic însoţite de gesturi animate. Devotamentul faţă de partid, dragostea de patrie, eroismul, puterea de sacrificiu, abnegaţia, sentimentele pure şi nobile, generozitatea, mîndria, perseverenţa, romantismul, îndrăzneala — iată cîteva noţiuni care au revenit deseori în această discuţie.

— Eu socotesc, spunea o elevă, că „Aşa s-a călit oţelul" este cel mai bun îmbold pentru cei slabi, ca atunci cînd te simţi copleşit de greutăţi, atunci cînd eşti pe cale să-ţi pierzi încrederea în tine, este de ajuns să te gîndeşti la Korceaghin pentru ca să te ruşinezi de slăbiciunea ta. O să rideţi de mine, dar tot vă spun. Dacă vă amintiţi, în zilele cînd am fost la muncă patriotică, la ferma „Roşia", era frig, ploua, bătea vîntul. Mă durea capul îngrozitor. Îmi venea să las baltă treaba şi să vă părăsesc. Atunci m-am gîndit la Korceaghin. Vă amintiţi paginile din carte imaginile din film ? În ce condiţii făcea el o muncă asemănătoare ? Cu ce supremă încordare a voinţei poruncea corpului să i se supună şi cum se ridica scrîşnind, cu ochii arşi de oboseală şi durere pentru a-şi continua munca ? Iar eu era cît pe ce să dau bir cu fugiţii în faţa unei încercări atît de uşoare. Mi s-a făcut ruşine de mine. Am tăcut şi am lucrat. În ziua aceea am muncit frumos.

De la Pavel Korceaghin s-a trecut pe neobservate la Meresiev, la Oleg Koşevoi, la Davidov la soldatul Tiorkin... Deseori titlurile cărţilor nici nu erau pomenite. Eroii s-au desprins din romane, din filme, din piese de teatru şi au devenit nişte prieteni, nişte adevăraţi sfătuitori care sînt atît de vii în imaginaţia acestor tineri, încît pot vorbi despre ei ca despre nişte oameni bine cunoscuţi tuturor.

Îşi amintesc despre spectacolul cu piesa „Liubov Iarovaia". Chipul Liubei i-a emoţionat profund. Dacă şi-a iubit soţul ? Este neîndoielnic. L-a iubit nespus de mult. Dragostea a determinat-o să lupte pentru a salva omul din el. Dar cînd şi-a dat seama că nu mai este nimic de făcut, cînd a înţeles că el a devenit un pericol pentru societatea sovietică, n-a ezitat să-l predea autorităţilor. Este o pildă vie de înaltă ţinută morală.

— Să sacrifici fericirea ta egoistă, în numele principiilor, din dragoste şi devotament pentru popor, asta înseamnă să fii cu adevărat om — spune gînditoare o elevă.

— Nu şi-a sacrificat fericirea, remarcă tînărul blond, despre care am aflat între timp că scrie şi versuri. Pentru oamenii care făuresc o lume nouă şi noţiunea de fericire are un conţinut nou. Nu poţi fi fericit decît alături de popor. Liubov Iarovaia ştia acest lucru. Vedeţi, s-ar fi părut că şi Andrei Sokolov din povestirea lui Şolohov, a pierdut totul în război. Dar ştim că el va recîştiga fericirea în mijlocul oamenilor, în societatea sovietică.

— Ai dreptate, i se răspunde. Oleg Koşevoi, Ulea Gromova, Serghei Tiulenin, Liuba Şevţova n-au ezitat să-şi jertfească viaţa pentru patrie. Ei ar fi fost nefericiţi dacă ar fi fugit din faţa luptei, dacă ar fi trăit ca nişte laşi. Este preferabilă o moarte eroică unei vieţi meschine.

Discuţia începută de mult continuă încă vreme îndelungată. Se vorbeşte fără un plan anume, se sare de la o idee la alta, de la o carte la alta, se dau exemple din filme, din spectacole. Filmul „Fete de aceeaşi vîrstă" stîrneşte discuţii în jurul locului pe care-l vor ocupa mîine în societate elevii de astăzi. O fată plănuieşte să se ducă să muncească pe unul din marile şantiere ale ţării. O alta visează să plece undeva într-un sat să devină dăscăliţă, să-i înveţe pe copii să-şi iubească patria aşa cum şi-au iubit-o Zoia şi Şura. Prietena ei o încredinţează că se va face medic şi o va însoţi. „Eu am să mă îngrijesc ca acei copii pe care-i vei învăţa tu să crească sănătoşi şi puternici". În toate aceste planuri de viitor ghiceşti dorinţa lor de a fi la înălţimea unor „oameni adevăraţi". Aşa au fost educaţi, aşa gîndesc, aşa simt. Pentru că, printre multe altele, au învăţat de la dascălii lor să-şi adape sufletele şi mintea la minunata şcoală a literaturii sovietice.

OCTAVIAN BUZESCU

Ciorchinele de strugure

Copiii desenează un ciorchine de strugure. Învăţătoarea stă lîngă fereastră, rezemată de pervaz, şi-i priveşte. N-au trecut nici două luni de cînd şi-a început munca. A cerut să lucreze cu clasa întîia. Într-un fel, se poate spune că a păşit pragul şcolii odată cu aceşti copii. În orice caz este greu de spus cine a fost mai emoţionat : copiii sau învăţătoarea.

În clipele acestea, pentru copii nimic nu este mai important pe lume ca ciorchinele de strugure pe care îl desenează. Un băieţel rotofei şi ars de soare a scos limba. O fetiţă cu cîte o fundă roşie în cele două codiţe negre muşcă creionul, necăjită că strugurele de pe hîrtie nu prea seamănă cu modelul pe care-l are în faţă.

Învăţătoarea îi priveşte pe rînd pe fiecare şi zîmbeşte. Sînt treizeci de copii. Acum au şapte ani. Peste zece ani vor avea şaptesprezece, peste alţi zece, douăzeci şi şapte... Oameni în toată firea. Mai în vîrstă decît ea astăzi. Oare cum vor fi ? Într-o măsură, într-o foarte mare măsură, depinde de ea cum vor fi. Numai gîndul acesta şi învăţătoarea a devenit mai serioasă : zîmbetul de adineauri a dispărut şi pe faţa ei se citeşte aceeaşi atenţie pe care o are un om cînd construieşte ceva.

Astăzi le va vorbi copiilor despre 7 Noiembrie. Cuvintele ei vor trebui să pătrundă în inimile celor care mîine vor fi oameni în toată firea, cum pătrunde soarele în casă. Inimile copiilor seamănă cu ferestrele deschise, inundate de soare.

Priveşte spre catedră. Ciorchinele de strugure pe care l-a pus pe o tavă se răsfaţă în soare şi în odaia asta, cu atîţia copii, parcă rîde... I s-a mai părut ei odată că un ciorchine de strugure rîde ! Era atunci de vîrsta elevilor ei de azi. Trecea pe lîngă gardul de sîrmă care împrejmuia o vie cît cuprindeai cu ochii, unde lucra tot satul, dar de unde nici un ţăran n-avea voie să ia şi să ducă acasă măcar un ciorchine. Era via boierului. O păzea cu străjeri şi cu cîini răi. Fetiţa se uita la strugurii. Înghiţea în sec. Dar strugurii erau atît de frumoşi şi de îmbietori, încît a uitat şi de străjeri şi de cîini. Putea să se strecoare prin multe locuri, căci era slăbuţă şi sprintenă. Şi s-a strecurat. Atunci i s-a părut că un ciorchine mare, cu boabe aurii, îndesate, rîde. A rîs şi ea şi a întins mîna. În aceeaşi clipă a auzit un lătrat, a simţit în picior o usturime, iar ce s-a întîmplat pe urmă nu ştie. S-a trezit acasă, pe prispă, în timp ce mama o descîntа de spaimă. Tatăl blestema. Il blestema pe boier.

În toamna aceea au înscris-o la şcoală, dar nu s-a dus decît cîteva zile. Acasă era nevoie de dînsa, pînă şi de braţele ei plăpînde era nevoie. Şi apoi era desculţă. Pînă la şcoală era drum lung şi plin de glod. Unei fete nu-i trebuie carte, zicea tatăl. Mama încuviinţa. Nici ea nu învăţase, nici mama ei, nici mama mamei ei...

Negurile care apăsau satul de sute de ani încă nu se destrămaseră. Se vorbea despre o viaţă nouă, dar bicîuştile păznicilor de la curte poceneau ca înainte, ca întotdeauna. Au trebuit să treacă ani şi să se întîmple multe lucruri — boierul să-şi ia tălpăşiţa, via şi toate pămînturile sale să treacă în stăpînirea celor care le-au lucrat, să ia fiinţă un cămin cultural — pentru ca, într-o zi, tatăl să cugete cu glas tare : „Ce-ar fi s-o dăm pe fată la şcoală ? Pînă şi babele au început să înveţe..."

Şi a păşit în minunata împărăţie a slovelor, care o aştepta cu izvoarele sale fermecate, cu poienile sale pline de toate florile pămîntului. Încă de atunci a îndrăgit meseria de învăţătoare. Se gîndea că nu poate fi bucurie mai mare să călăuzeşti atîţia copii pe drumurile minunatei împărăţii...

Era, odinioară, un vis de fată săracă. Ştiuse de la mama ei că visurile fetelor sărace, asemenea păsărilor care rîvnesc înălţimi mai presus de puterile lor, îşi frîng pînă la urmă aripile. Dar viaţa se schimbase. Steaua Marii Revoluţii Socialiste, steaua lui Octombrie, îşi trimisese lumina de aur şi în această parte de lume. Visuri de fată săracă ? Oare comuniştii nu înfăptuiseră atîtea visuri care înainte nu se înfăptuiau decît în poveşti ?

...Şi acum, în timp ce copiii desenează, învăţătoarea a găsit cuvintele care vor trebui să pătrundă în inimile lor cum pătrunde soarele în casă. Le va povesti despre viaţa grea şi urîtă care a fost înainte în ţara aceasta bogată şi frumoasă. Pe urmă vorbele ei vor deschide alte porţi şi copiii vor vedea chipul de astăzi al patriei. De unde a venit atîta lumină ?

Aceasta, copii, este lumina libertăţii. Şi ea s-a aprins pentru prima oară în lume, cu 42 de ani în urmă, în ţara celor mai buni prieteni ai noştri, în Uniunea Sovietică. De acolo a venit lumina. Cînd priveşti soarele, la ceasul răsăritului, fruntea se înseninează aşa cum s-a înseninat şi fruntea patriei noastre.

Privirea învăţătoarei îmbrăţişează întreaga clasă. „Visaţi, copii ! Visurile voastre se vor împlini cu siguranţă. Milioane de oameni au luptat şi luptă pentru ca zilele voastre să fie senine. Milioane de oameni muncesc pentru ca nici un nor să nu vă întunece copilăria".

Gîndurile îi încălzesc inima şi-l dau puteri noi, nebănuite. Din această căldură, din această putere, vor porni şi cuvintele ei despre 7 Noiembrie.

GHEORGHE ŞTEFAN

Seara...

Este aproape ora 5 după amiază. Prin porțile Școlii medii din Sinaia pătrund grupuri, grupuri, tineri a căror înfățișare mai matură ne avertizează că nu sînt obișnuiții elevi ai cursurilor de zi. Faptul nu uimește însă. A devenit obișnuit. In localități răspîndite pe tot cuprinsul patriei ai prilejul să vezi nenumărați asemenea tineri îndreptîndu-se pe înserat către școli. Sînt miile de elevi-muncitori ai secțiilor și școlilor serale muncitorești.

Să pătrundem o dată cu tinerii muncitori din Sinaia pe poarta școlii, să aflăm unele lucruri despre ei și să-i urmărim în timpul studiului.

Profesorii vorbesc cu admirație despre muncitorii-elevi. Invingînd greutățile determinate de faptul că nu dispun de prea mult timp pentru învățătură, aceștia sînt, mai toți, model de conștiinciozitate în studiu. Poate tocmai în învingerea acestor greutăți stă mai ales satisfacția fiecărui succes obținut.

Sprijinul necontenit pe care tinerii muncitori-elevi îl primesc din partea pedagogilor Școlii medii din Sinaia are o mare însemnătate în dobîndirea acestor succese. Din experiența anilor trecuți, dar mai ales din analiza lecțiilor desfășurate în anul acesta, profesorii de la secția serală au izbutit să tragă concluzii cu privire la nivelul general de pregătire al elevilor și la metodele de predare care trebuie folosite. Științele pozitive—fizica, matematica—sînt cele în care elevii de la seral dau rezultate deosebit de bune. In special la fizică cunoștințele lor concrete de mecanică și electricitate îi ajută să-și însușească repede cele predate.

De mai mult ajutor au nevoie tinerii muncitori la istorie sau la limba română. Ținînd seama de aceasta, profesorii secției serale a Școlii medii din Sinaia orientează predarea acestor discipline către aprofundarea cunoștințelor de bază, înlăturînd amănuntele nesemnificative, care încarcă inutil memoria elevilor. Muncitorii-elevi din clasa a VIII-a, de exemplu, au înțeles temeinic din lecțiile de istorie, caracterul orînduirii sclavagiste din orientul antic. Cum unii dintre ei întîmpinau greutăți în reținerea denumirii unor localități în jurul cărora au fost purtate bătălii sau a titlurilor unor poeme ale literaturii antice orientale, profesorul le-a arătat că asupra unora dintre acestea nu e necesar să stăruie îndelung, căci esențial este caracterizarea fenomenului istoric și încadrarea lui în complexul social al perioadei respective. In acest fel atenția elevilor este îndreptată în special spre problemele de o deosebită importanță. Bunăoară, elevii clasei a X-a au stăruit în special asupra caracterului revoluției burgheze din Anglia sau a semnificației răscoalei coloniilor engleze și formării Statelor Unite. La această din urmă lecție ei au făcut referiri deosebit de interesante la probleme de strictă actualitate, evidențiind faptul că astăzi Statele Unite, dînd uitării propria lor istorie de acum două veacuri, se situează pe poziția înăbușirii luptei de eliberare a popoarelor.

Directorul adjunct al Școlii medii din Sinaia, tov. Petruș Manolache, care predă limba și literatura română la clasa a X-a, subliniia cu deosebită căldură, în convorbirea pe care am avut-o, participarea activă, adesea emoționantă a tinerilor muncitori la unele fapte oglindite în operele literaturii noastre contemporane. De pildă, scena execuției unui ucigaș descrisă în romanul lui Mihai Beniuc „Pe muche de cuțit" i-a impresionat în mod deosebit pe tineri. Această participare activă a lor la cele ce se discută în clasă creează premisele însușirii temeinice a problemelor privitoare la caracterul literaturii realismului socialist.

La lecțiile de gramatică, la care unii elevi întîmpină dificultăți mai mari — ne arată în continuare tov. Petruș Manolache — mă străduiesc să evit predarea abstractă a noțiunilor, folosind în schimb cît mai multe exemple, cît mai multe analize pe text.

Unul dintre profesorii diriginți ai secției serale ne releva cu deosebită căldură sinceritatea și poziția matură pe care o adoptă muncitorii-elevi chiar atunci cînd se întîmplă să greșească. „Indată după începutul anului a venit la mine — ne povestește el — un tînăr muncitor care lipsise de la școală cu o zi înainte. Mi-a spus deschis: — Tovarășe profesor, n-am avut un motiv serios. Pur și simplu m-am gîndit că n-o să fie cine știe ce dacă am să lipsesc o zi. N-a fost necesar să-i spun nimic — continuă dirigintele. Își dădea singur seama că asemenea absențe prejudiciază învățăturii. Și de atunci n-a mai lipsit".

E adevărat că munca în producție și activitatea de studiu iau mai tot timpul muncitorilor-elevi. Uneori ei trebuie să învețe chiar pînă noaptea tîrziu.

„Dar ce lume minunată de cunoștințe se deschide în fața noastră! — ne mărturisește entuziasmat tînărul strungar Gheorghe Gărbăcea. Cu cîte lucruri noi ne îmbogățim mintea: știință, literatură, artă. Oare se poate închipui să-ți petreci cu mai mult folos timpul liber decît în felul acesta?"

Acum vreo săptămînă, Comitetul orășenesc P.M.R. Sinaia a analizat într-o ședință lărgită activitatea secției serale a școlii medii. Au luat cuvîntul cu acest prilej Constantin Neagu, secretarul Comitetului de partid al uzinelor „I. C. Frimu", care se interesează de felul cum învață fiecare muncitor-elev în parte, șefi de secții, maiștri din întreprinderile ai căror muncitori urmează cursurile secției serale. Analiza lor competentă a dovedit că problema continuării studiilor de către tinerii muncitori este urmărită cu interes și sprijinită cu deosebită grijă. Relevînd unele greutăți, făcînd propuneri pentru eliminarea lor, participanții la discuțiile purtate în această ședință s-au făcut purtătorii de cuvînt ai tinerilor muncitori, aducînd laude activității didactice depuse de profesorii școlii. Fiecărui pedagog ședința i-a întărit și mai mult hotărîrea de a munci astfel încît să fie tot mai demn de asemenea laude.

AL. CIUCA

...de la 5 la 9

In muzeul de științe naturale al Școlii medii „D. Cantemir" din Capitală

Elevii clasei a X-a a Școlii medii „I. L. Caragiale" din București învață să mînuiască mașinile.

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

EXERCIȚIUL

O dată cu publicarea acestui articol, „Gazeta învățămîntului" deschide în coloanele ei o rubrică la care sînt chemați să colaboreze învățători, profesori, profesori-maiștri, diriginți, directori de școli, inspectori, muncitori, maiștri și ingineri din fabrici și uzine, cadre din unitățile socialiste ale agriculturii, părinți ai elevilor — într-un cuvînt toți acei care pot să contribuie prin experiența lor, prin propunerile și sugestiile lor la găsirea celor mai bune căi pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice de muncă.

Predau cunoștințele elementare de producție industrială elevilor de la Școala medie nr. 18 din Capitală. Știind ce însemnătate au în pregătirea tineretului pentru viață, pentru muncă, înarmarea cu cunoștințe despre uneltele principale de producție, comune mai multor ramuri ale industriei, și, mai ales, formarea deprinderii de a mînui aceste unelte, mă străduiesc să folosesc cele mai bune căi, cele mai bune mijloace de instruire a elevilor mei. O deosebită atenție acord exercițiului, pe care îl socotesc drept mijloc principal de formare a deprinderilor de muncă. Caut să pregătesc cu atenție toate exercițiile și să urmăresc minuțios desfășurarea lor.

Iată, bunăoară, cum organizez exercițiile în clasa a V-a, ai cărei elevi se familiarizează cu principalele utilaje și unelte folosite în atelierul de tîmplărie.

Stabilesc mai întîi ce exerciții practice vor efectua elevii în lecția respectivă, ce scop se urmărește prin aceste exerciții și cum se va realiza acest scop. De exemplu, exercițiile practice de rîndeluire manuală au scopul de a-i învăța pe elevi cum să prindă scîndura de rindeluit în tejghea atunci cînd se rîndeluiesc fețele, canturile sau capetele, cum să verifice diferitele rîndele pentru lucru, cum să le mînuiască în timpul lucrului, care este poziția corectă a corpului în timpul rîndeluirii.

Pentru realizarea acestui scop stabilesc cîteva exerciții de antrenare a elevilor, exerciții aplicate la confecționarea unor obiecte utile. Dacă elevul știe că lucrarea lui are o valoare practică, atitudinea sa în muncă va fi mai conștientă, atenția mai concentrată, va simți bucuria și satisfacția muncii. Aleg, la început, lucrări simple. De pildă, pentru exemplul la care m-am referit, executarea unor rigle mari pentru geometrie sau a unor echere mari.

Inainte de a începe exercițiul de rîndeluire demonstrez în fața elevilor operațiile pe care trebuie să și le însușească, dîndu-le cu această ocazie și noțiunile elementare cu privire la executarea corectă a operațiilor respective. Le arăt, de exemplu, cum se prinde corect rindeaua în mîini care sînt mișcările brațelor în timpul rîndeluirii, poziția corectă a corpului. Le atrag atenția asupra necesității de a-și coordona mișcările, le arăt care trebuie să fie forța de apăsare pe rindea, raportul între aceasta și mișcarea brațelor etc.

Realizez frontal întreg acest instructaj de pregătire a efectuării exercițiului. Caut ca el să fie cît mai precis și mai concludent, să creeze în mijlocul elevilor o atmosferă de producție. Obțin aceasta subliniind în fața elevilor faptul că așa lucrează muncitorii, arătîndu-le că este vorba nu de a efectua meșteșugărește o lucrare oarecare, ci de a construi un obiect pe baza unor norme de producție.

De îndată ce elevii trec la efectuarea exercițiului, încep să-i supraveghez și să le îndrum activitatea. Am tot timpul în vedere scopul urmărit prin exercițiul dat și caut ca acest scop să fie realizat integral. De exemplu, pentru ca să deprindă mînuirea rîndelei, în timpul rîndeluirii, îi îndrumez pe elevi să fie atenți la mișcările brațelor și să ia seama la anumite defecte ale uneltei ce s-ar putea ivi în timpul lucrului, cum ar fi, bunăoară, mișcarea cuțitului rîndelei.

După efectuarea fiecărui exercițiu în parte și după efectuarea tuturor exercițiilor legate de o temă, verific printr-o lucrare de ansamblu dacă elevii și-au însușit priceperile și deprinderile de mînuire a uneltelor cu care au lucrat. In funcție de aceasta pregătesc exercițiile practice următoare.

Folosesc larg exercițiul atît în perioada de formare la elevi a priceperilor și deprinderilor inițiale de mînuire a sculelor și a uneltelor simple, de efectuare a mișcărilor și a operațiilor practice cu ajutorul antrenamentului, cît și pentru efectuarea unor lucrări mai complicate, care cer combinarea operațiilor, complexe de operații. Astfel, la început folosesc exercițiile cu scopul de a forma la elevi, pe baza antrenamentului, deprinderi practice de mînuire a uneltelor. Organizez asemenea exerciții fie frontal, fie pe grupe de elevi, în funcție de condițiile materiale pe care ni le oferă atelierul școlii. Bunăoară, se desfășoară frontal exercițiile de trasare, de mînuire a ferăstrăului încordat în tăierea longitudinală sau transversală, exercițiile de mînuire a rîndelelor etc, deoarece dispunem în atelierul nostru de un număr necesar de asemenea unelte. Se desfășoară pe grupe exercițiile de pilire sau de tăiere a metalelor, exerciții din programa clasei a VI-a, atunci cînd numărul menghinelor pe care le avem în atelier este mai mic decît numărul elevilor.

A doua treaptă în formarea deprinderilor practice de muncă la elevi prin exerciții este, după cum am spus, combinarea mai multor exerciții practice într-o lucrare de ansamblu. De exemplu, în clasa a V-a, în cadrul lucrărilor de tîmplărie, se confecționează unele obiecte mai complexe, cum ar fi un dulăpior pentru primul ajutor. Pe această treaptă apar la elevi primele deprinderi profesionale, ei căpătînd deprinderea de a construi în ansamblu un obiect — adică știu ce au de făcut din momentul primirii materiei prime și pînă la darea în folosință a obiectului.

Plecînd deci de la exerciții practice simple, de la mișcări parțiale, relativ automate (în cazul elevilor din clasa a V-a, de pildă, de la exerciții de tăiere cu ferăstrăul, de rîndeluire, dălțuire, găurire etc), elevii capătă priceperi și deprinderi de efectuare conștientă a unor operații complexe. De la mișcări simple de mînuire a unei unelte în cadrul exercițiilor practice, ei trec la procedee de lucru cu uneltele respective, iar de la aceste procedee la operații complexe.

DUMITRU BRATU
profesor-maistru
la Școala medie nr. 18 din București

STIRI • STIRI • STIRI • STIRI • STIRI

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, detașamentul de pionieri din clasa a IV-a „A" de la Școala de 7 ani nr. 10, raionul 1 Mai din Capitală, a chemat la întrecere pe elevii și pionierii din toate clasele a II-a, a III-a și a IV-a pentru a înzestra biblioteca școlii, prin donații, cu un număr cît mai mare de cărți. Chemarea detașamentului de pionieri din clasa a IV-a „A" a fost primită cu multă căldură de elevi.

După o săptămînă, într-un cadru festiv, s-a dat rezultatul întrecerii. Pe primul loc s-a clasat detașamentul clasei a IV-a „A", care a lansat chemarea. Pionierii clasei a IV-a „A" au donat bibliotecii 130 de volume. Pe locurile următoare se află clasa a III-a „A", cu 77 de cărți și clasa a II-a „B", cu 64 de cărți. In cadrul întrecerii, elevii claselor II, III și IV au strîns 523 de cărți.

★

Zilele acestea, în cinstea celei de a 42-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în comuna Stînca-Zvoriștea, raionul Dorohoi, a fost dat în folosință un nou local de școală, construit după proiectul-tip elaborat de M.I.C. Intregul mobilier cu care a fost înzestrată școala este de asemenea nou.

★

Tot în cinstea lui 7 Noiembrie, în comuna Vața de Jos, raionul Brad, regiunea Hunedoara, au fost terminate două noi săli de clasă. La construirea lor au adus o importantă contribuție cadrele didactice, părinții și înșiși elevii școlii de 7 ani din comună.

PASIUNEA ÎNVĂȚĂTORULUI GHEDZIRA

La înfățișare învățătorul Vladimir Ghedzira nu se deosebește prea mult de colegii lui. Nici școala la care lucrează — școala din satul Sărulești-Gară, raionul Brănești — nu se deosebește în aparență prea mult de alte școli sătești. Dar dacă intri în clasa lui o dată cu elevii care termină recreația, un fapt neobișnuit îți stîrnește curiozitatea. Pe o masă sînt înșirate cutiuțe cu tot felul de semințe și simburi. Trecînd spre banca sa, fiecare copil depune în aceste cutiuțe simburii fructelor pe care le-a mîncat în recreație. Nedumerit, ceri explicații învățătorului. Afli atunci că din acești simburi la școală se obțin numeroși port-altoi, pe care sînt altoite cele mai bune dintre soiurile de pomi raionate.

Și, treptat, stînd de vorbă cu învățătorul, cu elevii lui, cu oamenii din sat, afli cît de mult iubește Vladimir Ghedzira pomii și că această dragoste a lui pentru pomi este o adevărată pasiune, că el nu este numai un îndrăgostit al pomilor, ci și un creator original.

Și în Bărăgan pot să crească pomi

In cei peste 20 de ani de activitate ca învățător, Vladimir Ghedzira a lucrat în cîteva sate. Cum ajungea la o școală, dădea frîu pasiunii sale. Procura semințe, puieți, plante, altoia, organiza cîte o livadă.

— Prin 1950, îmi povestea el, eram învățător în Sulimanu, sat așezat în plin Bărăgan. In tot satul erau numai 5–6 pomi. Incolo, numai salcîmul izbutea să dea puțină umbră în toiul arșițelor de vară.

Aici exista credința că în Bărăgan nu cresc pomi. Incercaseră vreo cîțiva să aducă puieți din altă parte. Puțini se prindeau, însă nici aceia nu rodeau. Aceasta întărea credința țăranilor. E drept : pomii aduși din alte regiuni nu se aclimatizau decît foarte greu, cei mai mulți piereau repede. Era necesar să se creeze soiuri de pomi în condițiile locale. Așa am ajuns să organizez prima pepinieră. La început, toți au privit-o cu neîncredere. Unii au făcut chiar prinsoare cu mine că nu se va prinde nici un pom.

Puieții au crescut însă, i-am altoit, iar astăzi în Sulimanu sînt peste 1.200 de pomi altoiți. Țăranii nu mai sînt neîncrezători, iar mulți dintre ei, în special foști elevi de ai mei, știu să altoiască și să îngrijească pomii, așa cum scrie la carte.

Pedagog și pomicultor

La Sărulești-Gară Vladimir Ghedzira a creat o adevărată școală de pomicultură, o mică stațiune de cercetări, în care, ajutat de micii săi elevi, a pus în practică idei îndrăznețe. Cele mai multe din încercările lui au fost încununate de succes. A avut și unele insuccese, dar nu s-a descurajat. A reluat experiențele de la capăt, a încercat metode noi pentru a crea soiuri cît mai bune de pomi și de plante ornamentale.

Dacă ne gîndim la forțele și mijloacele cu totul modeste de care dispune Vladimir Ghedzira, realizările obținute de el la școala din Sărulești-Gară par cu atît mai deosebite. Folosind ca port-altoi în special corcodușul, ca și o serie de soiuri comune de gutui, meri și caiși care cresc bine în cîmpia Bărăganului, el a reușit să creeze prin altoiri și încrucișări soiuri valoroase de pomi fructiferi.

Perii piticl obținuți din altoire pe gutui dau fructe care cîntăresc fiecare mai bine de un sfert de kilogram, ca și piersicile obținute din altoirea pe corcoduș. Rezultate la fel de frumoase a obținut învățătorul Ghedzira și în crearea unor soiuri de gutui — ale căror fructe cîntăresc mai bine de jumătate de kilogram — de caiși, pruni, cireși, meri, vișini. Numeroasele soiuri din acești pomi, pe lîngă o mare productivitate și o calitate superioară, pot servi și ca pomi ornamentali.

Sarcinile puse de Consfătuirea de la Constanța pentru dezvoltarea pomiculturii au constituit pentru tovarășul Ghedzira un nou îndemn.

Cu un an în urmă, la Sărulești-Gară a luat ființă o gospodărie agricolă colectivă în care a intrat tot satul și printre ai cărei membri se numără și învățătorul. La îndemnul lui gospodăria va înființa o livadă pentru care el a și pregătit cu elevii săi aproape 1.000 de puieți altoiți, în afară de cei 1.500 corcodușl din pepinieră care urmează să fie altoiți. Gospodăria colectivă își va organiza și o pepinieră proprie, pentru care s-a pregătit terenul și pentru care învățătorul cu școlarii au pus la stratificat semințe din care se vor obține cel puțin 10.000 de puieți.

Activitatea de la școala din Sărulești-Gară este însă și mai bogată. Avînd de predat elevilor săi cunoștințe despre arbuștii fructiferi, învățătorul a adus și a plantat în grădina școlii tufe de agrișe, de coacăze, smeură, căpșuni, pe care de asemenea încearcă să le răspîndească.

Nu mai vorbim de trandafirii creați de Ghedzira. In colțul trandafirilor toată vara este un adevărat rai. Pe aceeași tufă înfloresc aici trandafiri în cîte 3, 4 și 5 culori, fiecare coardă dînd flori de o anumită culoare. Toți aceștia au fost altoiți pe măcieș. Ghedzira a încercat chiar să altoiască trandafir pe stejar. Experiența nu i-a reușit, dar nu s-a descurajat. Acum încearcă o metodă nouă : să obțină trandafir pe stejar prin alipire.

A adus la școală și a reușit să aclimatizeze pînă și tuia sau glădicea, din care va obține gard viu.

Vladimir Ghedzira este însă și apicultor. Cei șase stupi pe care îi are la școală și care au fost confecționați de el cu mijloace modeste au dat anul acesta, în medie, cîte 30 kg. de miere. S-a îngrijit totodată să creeze și o bază meliferă. Pentru aceasta a adus mai multe soiuri de salcîm, dintre care unul, „amorfa", deosebit de melifer. Urmînd exemplul și sfaturile sale, mai mulți cetățeni din sat au acum stupi, iar gospodăria colectivă are în plan organizarea unei stupine.

La tot ceea ce realizează învățătorul din Sărulești participă și elevii lui din clasele I–IV. Pînă la absolvirea școlii, ei devin pomicultori și apicultori pricepuți. Fiecare răspunde de o anumită parcelă cu pomi din pepinieră. Școlarii știu să deosebească o specie de alta, să altoiască și să sădească un pom, s-au deprins să umble fără teamă cu albinele și să îngrijească un stup. Deși numai în clasa a II-a, Vasilică Crainic aleargă în fiecare recreație la parcela sa, prășind pomișorii, smulgînd buruienile, cercetînd legăturile altoilor. Aurel Constantinescu, împreună cu tatăl lui și cu fratele lui mai mare, care a absolvit școala elementară tot aici cu 2-3 ani în urmă, a organizat acasă la el o adevărată livadă de piersici, caiși, gutui, meri, cireși, precum și o stupină cu 5 stupi. Ca ei mai sînt și alții.

Au motive colectiviștii din Sărulești să fie mîndri de învățătorul lor. Pentru dragostea cu care el îi pregătește pe elevi pentru viață, pentru ajutorul pe care-l dă gospodăriei colective, comuniștii din sat au hotărît să-l primească în rîndul candidaților de partid.

Imbinînd perseverența pedagogului cu pasiunea artistului și îndrăzneala cercetătorului, calități pe care le transmite și școlarilor săi, Vladimir Ghedzira a creat în satul Sărulești-Gară nu numai o pepinieră cu variate soiuri de pomi, ci și o școală de viitori colectiviști pricepuți, temeinic și multilateral pregătiți pentru viață.

C. MINCA

La lecțiile de istorie predate la Școala de 7 ani din comuna Lipia, raionul Buzău, se folosește des harta. In clișeu : demonstrație la hartă în timpul unei lecții de istorie antică.

Sortarea semințelor pentru lotul școlar la Școala din comuna Stolnici, regiunea Pitești.

Lecții despre cultura plantelor agricole

Cultura plantelor agricole — fitotehnia — se predă în clasa a VI-a a școlilor sătești de cultură generală. Disciplină importantă a cursului de cunoștințe agricole, fitotehnia are ca scop să-i înarmeze pe elevi cu priceperi și deprinderi practice de a pune în aplicare, în condiții de producție, cunoștințele obținute la cursul de agricultură generală sau agrotehnică.

In predarea fitotehniei trebuie să ținem neapărat seama de necesitatea îmbinării cunoștințelor de botanică (de anatomie și fiziologie a plantelor) cu cele de agricultură, precum și de necesitatea de a întregi lecțiile teoretice din clasă cu lucrări de laborator, aplicații practice, practică în producție și cultivarea terenului școlar cu plantele de cultură prevăzute în programă. In ceea ce privește îmbinarea cunoștințelor de botanică cu cele de agricultură, trebuie să avem în vedere faptul că lucrările curente agricole care se execută pentru cultura plantelor sînt legate nemijlocit de caracterele botanice și de fazele de creștere și de dezvoltare ale acestora. Astfel, caracterele anatomice ne indică, de exemplu, adîncimea de semănat (în funcție de mărimea seminței), distanța între rînduri și cuiburi (în funcție de talia sau portul plantei) etc. Fazele de creștere și dezvoltare a plantelor ne indică felul și succesiunea lucrărilor agricole în domeniul perioadei de vegetație. De exemplu, epoca de semănat (în funcție de temperatura minimă de încolțire), aplicarea îngrășămintelor (în funcție de nevoile specifice de hrană), irigarea (în funcție de fazele critice pentru apă) etc. Principiul predării cunoștințelor despre cultura plantelor agricole este, deci, de a stabili, împreună cu elevii, legătura ce există între nevoile de viață ale plantelor și tehnica lucrărilor agricole și, totodată, de a arăta elevilor că orice normă sau recomandare agrotehnică își are explicația sau motivarea ei științifică.

Concomitent, lecțiile teoretice trebuie completate cu întreaga serie de aplicații practice, care au o foarte mare importanță pentru înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi. Intr-adevăr, prin executarea lucrărilor de pregătire a solului, a semănatului, plivitului, prășitului, recoltatului etc., elevii pun concret în aplicare cele învățate, cultivă plante și, în felul acesta, iau parte direct la procesul de producție. Se creează în felul acesta o serie de corelații între științele naturale și cunoștințele agricole, între lecțiile teoretice și diferitele forme de aplicații practice, corelații care îmbină într-un tot unitar diversele etape ale procesului de învățămînt.

Pentru exemplificare, indicăm corelațiile ce se pot realiza la lecțiile despre cultura florii-soarelui.

La curs, conform programei și manualului, li se explică elevilor caracterele botanice ale florii soarelui. Cu acest prilej li se vorbește despre rădăcina ei pivotantă puternic ramificată, care ajunge pînă la 1,20 m. adîncime și li se arată că, pentru a ușura cît mai mult creșterea rădăcinilor, sînt necesare arături adînci. Pe terenul școlar se execută arături adînci de toamnă pe parcelele ce se vor cultiva cu floarea-soarelui în anul viitor, iar în gospodăria agricolă colectivă sau de stat din localitate se efectuează demonstrații de arături adînci cu plugurile trase de tractor.

Se trece apoi la alte caractere botanice : tulpina dreaptă, puternică, înaltă ; frunzele mari, cu pețiolul lung ; inflorescența de forma unui disc cărnos, care crește pînă la 30 cm. diametru. In legătură cu aceste caracteristici vom atrage atenția elevilor asupra faptului că floarea-soarelui are nevoie de spațiu mai mult pentru creștere și de aceea se seamănă mai rar, cu mașina, în cuiburi In timpul vegetației plantele se răresc, lăsîndu-se cîte o singură plantă la cuib, spre a putea crește în voie. Pe terenul școlar vom executa semănatul la distanța de 80 cm. între rînduri și 30—40 cm. între cuiburi. După circa două săptămîni de la răsărire, cînd plantele au 8—10 cm., le rărim, lăsîndu-le la distanțele arătate, astfel ca să revină cîte 4 plante la metru pătrat. La gospodăria agricolă colectivă sau la gospodăria agricolă de stat din localitate efectuăm demonstrații de mecanizare a semănatului cu agregate de mai multe mașini. Procedăm la fel pentru demonstrarea răritului mecanic („buchetarea"). Pentru experimentare dăm elevilor două teme : semănatul florii-soarelui la diferite distanțe, spre a se constata distanța optimă și rărîtul plantelor la diferite epoci și la diferite distanțe.

La curs elevii învață că florile de floarea-soarelui au o polenizare străină, ajutată mai mult de insecte (albine) și mai puțin de vînt. Le arătăm, că, pentru a asigura o polenizare mai bună, folosim două metode : polenizarea suplimentară artificială și așezarea stupilor de albine lîngă lanurile de floarea soarelui. Pe terenul școlar, pe tarlalele gospodăriei agricole colective sau ale gospodăriei agricole de stat executăm cu elevii polenizări artificiale.

Aflînd la lecții că sămînța de floarea-soarelui încolțește la temperatura de 4—5 grade, elevii își dau seama că floarea-soarelui se seamănă primăvara cît mai timpuriu, cînd solul s-a încălzit pînă la 4—5 grade. Le arătăm totodată că semințele de floarea-soarelui se depozitează în straturi subțiri, în magazii aerisite, iar în timpul păstrării se lopătează. In legătură cu aceste cunoștințe organizăm participarea elevilor la campania însămînțărilor de primăvară în gospodăria agricolă colectivă sau în gospodăria agricolă de stat. Ei execută lopătări în magazia de produse agricole. In laborator (sau în clasă), organizăm încercarea facultății germinative a seminței, aflăm procentul de corpuri străine. Le dăm elevilor, ca temă, semănatul la diferite epoci, spre a afla epoca optimă. Pe terenul școlar organizăm executarea semănatului în cursul lunii martie.

Elevilor li se explică la lecții că plantele de floarea-soarelui consumă mari cantități de substanțe nutritive. Ei înțeleg astfel că floarea-soarelui este una din culturile agricole care au nevoie de îngrășăminte naturale și minerale. Pe terenul școlar, la gospodăria colectivă sau la gospodăria agricolă de stat, organizăm aplicarea îngrășămintelor (gunoi de grajd, sulfat de amoniu și superfosfat) la cultura de floarea-soarelui. Dăm elevilor, ca temă, efectuarea unei experiențe cu diferite feluri și doze de îngrășămînt.

Invățînd că în decursul vegetației plantele de floarea-soarelui au nevoie de apă și aer în sol, elevii înțeleg necesitatea de a se crea condiții în acest scop prin mărunțirea stratului superficial al solului și prin distrugerea buruienilor. Pe terenul școlar ei execută prășitul de 3—4 ori în decursul vegetației. La gospodăria agricolă colectivă sau la gospodăria agricolă de stat se organizează demonstrații cu prășitoarea mecanică. Ca temă, li se dă elevilor să efectueze experiențe cu 1, 2, 3 și 4 prașile. Parcela martor se lasă neprășită.

Tot la lecții află elevii că în perioada îngălbenirii capitulelor semințele conțin cel mai mare procent de ulei. După trecerea acestei perioade, procentul de ulei scade și boabele se desprind ușor. Le arătăm că, ținîndu-se seama de aceasta, recoltarea va începe cînd capitulele au culoarea galbenă pe partea dorsală și se va termina cît mai repede, spre a se evita pierderile de boabe prin scuturare. Pe terenul școlar elevii cercetează parcela cultivată cu floarea-soarelui, spre a afla momentul optim de recoltare. De asemenea, ei execută recoltări prin diferite metode. La gospodăria agricolă colectivă sau la gospodăria agricolă de stat se efectuează demonstrații de recoltat mecanic cu combinele și se organizează participarea la recoltatul florii-soarelui.

Procedînd la fel pentru celelalte teme din programă, stabilind corelații juste între noțiunile teoretice predate la curs, aplicațiile practice și temele experimentale, profesorii de cunoștințe agricole vor asigura o pregătire solidă, multilaterală a elevilor lor.

PETRE STANCULESCU

MOMENTE HUNEDORENE

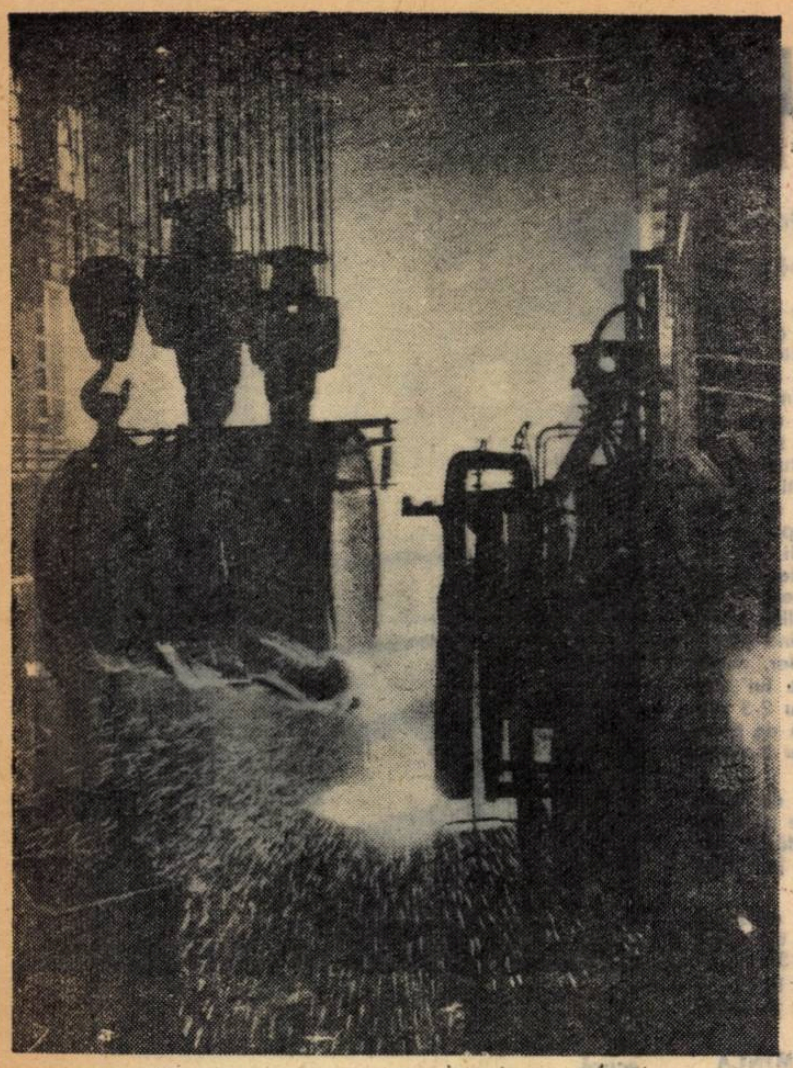

Pentru a deveni un adevărat siderurgist trebuie să treci mai întîi prin proba focului. Din timpuri străvechi aceasta e o probă de vitejie. Iar Hunedoara își alege viteji încă din pragul adolescenței.

Băiatul cu priviri uimite care s-a oprit în hala oțelăriei Siemens-Martin fără să-și poată lua ochii de la revărsarea strălucitoare a metalului lichid este unul din zecile de tineri care primesc anul acesta botezul focului. Inima i s-a strîns puțin de teamă, dar tot ceea ce vede îl fascinează. Timid, primește în mîini ochelarii speciali și îndrăznește să privească în clocotul cuptorului...

Zeci și zeci de ucenici fac astfel primii pași către viața de muncitor — în fața furnalelor, la oțelărie, în hala laminorului sau în secțiile uzinei cocso-chimice. Prima întîlnire cu metalul în clocot sau incandescent cere tărie de caracter. Dar mai toți fiii Hunedoarei — și cei care au văzut lumina zilei aici, ca și cei adoptivi, veniți de curînd din alte colțuri ale țării — se dovedesc viteji de la prima probă.

TRECUT — PREZENT — VIITOR

Francisc Pics de la turnătorie e, fără îndoială, unul dintre cei mai bătrîni muncitori ai combinatului siderurgic. Poate chiar cel mai bătrîn. A fost pensionat de mult, dar nu se poate despărți de uzina pe care a îndrăgit-o. Continuă să formeze cadre noi pentru combinat.

Despre anii uceniciei lui de acum mai bine de jumătate de veac povestește însă cu greu. Doar atît spune: „Cred că nu era sperietoare mai mare pentru copiii de muncitori de pe atunci decît cuvintele: te dau ucenic la turnătorie".

Am înțeles de ce bătrînul turnător nu ține să răscolească amintirile din vremea aceea: ucenicia în hrubă plină de praf de la turnătorie era cumplită, de nesuportat. Dar, dacă nu vrea nici să-și amintească de ucenicia lui de odinioară, e plin de foc atunci cînd e vorba de pregătirea ucenicilor de azi.

La o răscruce de drumuri pentru muncitorii industriei noastre, și-a început munca Alexandru Voina. Erau anii de imediat după eliberare, cînd în viața uzinelor vîntul înnoitor începuse să bată tot mai puternic. Atunci a deprins Alexandru Voina tainele meseriei, aici, la turnătorie, sub îndrumarea lui Francisc Pics. Și pînă astăzi îi poartă dragoste și respect pentru aceasta. După orele de muncă Voina mergea la școala medie serală. Cînd și-a terminat școala, noul prinsese temeiuri puternice la Hunedoara. Partidul i-a înțeles năzuințele și l-a sprijinit. Alexandru Voina face parte din prima promoție de ingineri ridicați din rîndul muncitorilor siderurgiști. Acum, fostul ucenic e directorul adjunct al grupului școlar siderurgic de pe lîngă combinat și veghează la formarea noilor generații de muncitori.

Un an sau doi ani mai tîrziu a terminat școala și oțelarul Valer Lăbunet. Despre acest tînăr maistru-oțelar nu mai e necesar să scriem prea multe. Chipul lui a fost popularizat de scriitori și reporteri și e vestit nu numai în țară, ci și peste hotare.

Drumul străbătut de inginerul Alexandru Voina și de maistrul oțelar Valer Lăbunet constituie o pildă vie și un îndemn pentru ucenicii de astăzi ai Hunedoarei. Pe care dintre aceștia să vi-i prezentăm? Să vorbim puțin, de pildă, despre Dumitru Ianicu și Constantin Clenciu, cei mai tineri învățăcei ai bătrînului Francisc Pics. Dacă-i privești lucrînd, ți se pare că munca în turnătorie nu cere cine știe ce măiestrie; doar să bătătorești cu un fel de teu metalic pămîntul în forme. Încercați însă să faceți singuri o asemenea lucrare. N-o să iasă decît rebuturi. Dar elevii lui Francisc baci nu dau aproape niciodată rebuturi. Ucenicia la acest meșter este un adevărat certificat de înaltă calificare.

În aproape toate secțiile combinatului siderurgic ucenicii de astăzi sînt elevii ucenicilor de ieri. Tradițiile școlii sînt duse mai departe și se amplifică. Viitorii muncitori ai uzinei cocso-chimice Mihai Bocor și Viorel Circa sînt îndrumați de tînărul maistru Iosif Bunea. Viitorii oțelari Nicolae Gugu și Vasile Pop învață de pe acum să cunoască toate secretele meseriei de la Mihai Andruț și Valer Lăbunet.

„Notează în carnet, Gugule" — strigă prim-topitorul Mihai Andruț, dominînd zgomotul uriașului Martin.

Ucenicul Nicolae Gugu ține o adevărată contabilitate a cuptorului. Face o scurtă socoteală și raportează: *„Pentru luna noiembrie s-au strîns de pe acum 100 de tone peste plan".*

La temperatura înaltă a șarjelor rapide se făuresc, o dată cu oțelul, și visuri îndrăznețe. Ucenicii de azi, maeștrii oțelului de mîine, visează să făurească aliaje speciale cu crom, wolfram și molibden pentru rachete cosmice și mari centrale atomo-electrice...

Zilele trecute, cîțiva elevi de la una din școlile de 7 ani ale Hunedoarei au venit la directorul grupului școlar profesional și tehnic să se intereseze despre felul cum vor fi organizate clasele de siderurgiști.

„Să fie locuri mai multe peste doi ani, pentru că noi negreșit, aici vrem să învățăm" — cerea un băiat bine legat, purtătorul de cuvînt al acestei neașteptate delegații.

OAMENII TRANSFORMĂ CĂRBUNELE

În siderurgie totul e gigantic. Uzina cocso-chimică întrece însă în această privință orice imaginație. Întreaga uzină este formată de fapt dintr-un singur agregat: un agregat de dimensiunile unui vas transoceanic. Inginerul Ștefan Foris, profesorul de tehnologie al viitorilor muncitori ai uzinei cocso-chimice, este un pasionat al meseriei pe care o predă. Pasiunea aceasta, pe care a căpătat-o în anii de studiu în Uniunea Sovietică, reușește s-o transmită la fel de puternică și ucenicilor săi. Forța exemplului personal e deosebit de rodnică. Ucenicii îl văd pe inginerul Foris urmărind de dimineață pînă seara funcționarea agregatelor, căutînd să găsească noi forme pentru elaborarea șarjelor de cocsificare. Fiecare procedeu tehnologic înaintat experimentat în uzină este predat aproape în același timp și ucenicilor la orele de tehnologie. Cabinetul școlar de specialitate a fost transformat, în acest scop, într-o adevărată uzinăminiatură, în care întreaga complexitate a agregatului se află reprodusă identic. Macheta aceasta este darul maiștrilor uzinei pentru viitorii muncitori.

E greu de presupus că cine lucrează la cocs poate rămîne curat. Unora li s-ar părea chiar că o salopetă înnegrită de cărbune e mărturia unei activități rodnice. Se înșală. Nimic nu-l supără mai mult pe inginerul Ștefan Foris decît faptul că îl vede pe vreunul dintre ucenici cu șalopeta pătată.

„Voi sînteți mecanici ai uzinei cocso-chimice, înțelegeți? Un mecanic bun trebuie să supravegheze funcționarea agregatelor, să le îngrijească astfel, încît să strălucească asemenea instrumentelor de laborator. Salopeta murdară e semn de neglijență în muncă!"

Orientîndu-ne după cît sînt de solicitați încă de pe acum ucenicii pregătiți de inginerul Foris, avem certitudinea că ei vor deveni toți muncitori de valoare, demni de a lucra într-o uzină modernă complet automatizată, cum este combinatul cocsochimic din Hunedoara.

SCRISORILE

S-au adunat la directorul grupului școlar un maldăr, numai de anul acesta. Unele sînt scrise la mașină, folosind un ton oarecum oficial. Cele mai multe, însă, sînt foi de hîrtie rupte dintr-un caiet și acoperite cu un scris apăsat, de mînă. Toate sînt mărturia activității bogate în succese a ucenicilor.

...Scrie șeful furnalului 6, anunțînd școala că ucenicii Nicolae Chira, Nicolae Bujor, Gheorghe și Constantin Dostesianu au elaborat singuri două șarje de prima calitate. Scrie Vasile Clitan, șeful schimbului tineretului de la cuptoare adînci, lăudînd activitatea ucenicilor Petru Oșorbeanu și Sebastian Mif. Scrisoarea primtopitorului de la cuptorul Siemens-Martin nr. 3 evidențiază succesele elevului său Aurel Bobeiu... Am spicuit numai trei fapte de laudă din zecile pe care le cuprind scrisorile primite de școală. Scrisorile acestea sînt socotite de ucenici răsplata cea mai de preț a activității lor — o strîngere de mînă puternică, tovărășească din partea unui meșter mai vîrstnic pentru vrednicul său elev.

REPETĂ FANFARA

Schimbul de mîine al siderurgiei hunedorene are nenumărate preocupări. Printre cele mai îndrăgite se numără, fără îndoială, cele artistice. Au numeroase formații artistice: cor, echipă de dansuri, orchestră, colectiv teatral... Însă nici una din ele nu se bucură de o asemenea reputație ca fanfara. O recunosc de la depărtare hunedorenii: „Auzi, cîntă băieții noștri". Zilele acestea fanfara repetă ore în șir. Cîntece noi, alături de cele vechi atît de cunoscute și îndrăgite. Ucenicii din fanfară vor să se dovedească și de astă dată la înălțime. Mîine, la adunarea festivă de sărbătorire a Marii Revoluții, vor deschide ca în fiecare an, programul artistic.

Răsună tumultuos, încălzind parcă atmosfera rece de toamnă, acordurile pline de vigoare ale cîntecului oțelarilor:

„Inimă de oțelar
Inimă de-arșiți și jar".

★

La Hunedoara, serile sînt și ele de foc. Cerul poartă pecetea lor roșietică. Știu însă acum că aceasta nu e numai vîlvătaia flăcărilor din marile cuptoare. E în același timp — și mai presus de toate — flacăra mistuitoare a marii pasiuni pe care o nutresc în suflete oamenii Hunedoarei. Oameni care au luptat ieri din greu, care s-au avîntat în viitoarea măreței bătălii de astăzi, năzuind către strălucitele victorii ale luptelor de mîine.

MIRCEA HERIVAN

Hunedoara noiembrie 1959.

CABINETELE ȘCOLARE ȘI PREDAREA INTUITIVĂ

În ultimii ani și în școala noastră, ca și în multe alte școli, utilizarea materialului didactic ocupă un loc din ce în ce mai însemnat în procesul de învățămînt. O mare extindere a luat-o în special predarea intuitivă în cadrul cabinetelor școlare, organizate pentru obiectele la care studiul are la bază, pe lîngă expunere, demonstrația practică a profesorului: tehnologia de specialitate — în cazul școlii noastre tehnologia filaturii și a țesătoriei — fizica, chimia, desenul, studiul materialelor.

Organizarea cabinetelor școlare asigură desfășurarea unor lecții în care se folosește o varietate largă de mijloace intuitive — piese și organe de mașini, machete, planșe, diafilme etc. Toate acestea urmăresc, în primul rînd, să dea profesorilor posibilitatea de a executa demonstrațiile necesare pentru predarea temelor de bază prevăzute în programa școlară. De pildă, la școala noastră existența cabinetelor a permis efectuarea analizei la microscop a felului cum se comportă diferitele fibre față de reactivi sau stabilirea elementelor componente ale unui mecanism prin montarea, demontarea și studiul lui în regim de lucru etc. De asemenea, desfășurarea lecțiilor în cabinetele școlare permite verificarea în mai bune condiții a cunoștințelor elevilor. În acest fel i-am putut deprinde temeinic pe elevi, bunăoară, cu recunoașterea la microscop a fibrelor de bumbac dintr-un amestec de diferite fibre după îndoiturile caracteristice ale acestora.

Desfășurarea lecțiilor în cabinetele școlare permite în același timp păstrarea în cele mai bune condiții a materialului didactic, evitarea deteriorării lui din pricina transportării dintr-o clasă în alta și cîștigarea unui timp prețios în manipulare. Pentru aceasta diferitele mecanisme, elemente sau organe de mașini sînt păstrate în vitrine tumante, planșele pe cuiere speciale, colecțiile de țesături în vitrine sau albume etc. Dispunem, de asemenea, de o instalație pentru folosirea epidiascopului și a celorlalte mijloace pentru efectuarea proiecțiilor. Socotim că e bine să se organizeze tot în cadrul cabinetului școlar o bibliotecă cuprinzînd diferite lucrări de specialitate.

Pentru a mînui mai ușor materialul didactic existent în cabinetele școlare și pentru a putea completa continuu dotarea acestora, noi l-am grupat în mai multe categorii. Din prima categorie fac parte aparatele de măsurat, ansamblurile, piesele, mecanismele, dispozitivele, sculele — adunate în majoritate din atelierele școlii sau din întreprinderi și supuse unei prelucrări speciale, care să ușureze folosirea lor. Aceste piese sînt selecționate, demontate și vopsite în culori diferite pentru a putea fi percepute mai ușor. În a doua categorie intră modelele și machetele de asamblare a mecanismelor, machete de scule și alte obiecte, majoritatea confecționate în școală cu ajutorul elevilor. O altă categorie de material didactic este formată din planșe, scheme și panouri reprezentînd construcția și asamblarea utilajului, dispozitive, fișe și instrucțiuni cuprinzînd reguli și procedee de executare a diferitelor operații, date tehnice. Tot în această categorie intră filmele, diafilmele și diapozitivele didactice. În sfîrșit, un grup de aparate este format de instalațiile și aparatele de laborator, substanțele și materialele de lucru.

Pentru a exemplifica mai concret felul de organizare a cabinetelor tehnice din școală noastră mă voi referi la felul cum este organizat și dotat cabinetul de țesătorie. Sala cabinetului este o clasă spațioasă și luminoasă, prevăzută cu bănci, catedră, o tablă obișnuită și o tablă împărțită în pătrățele speciale pentru predarea compoziției și decompoziției țesăturilor. În spatele băncilor se găsește o vitrină în care sînt așezate diferite materiale didactice în mărime naturală, ca de exemplu suporți pentru bobine, suporți pentru țevile de bătătură, cozi de obișnuiți și speciali, spete de diferite tipuri și construcții, virtelnițe extensibile. Cabinetul de țesătorie mai dispune de o colecție de suveici pentru bumbac, mătase și lînă, precum și suveici speciale pentru războaiele de panglici. În aceeași vitrină se află și mostre de fire. Partea de jos a vitrinei e ocupată de machete unei mașini de bobinat cu tamburi tăiați, a unui regulator de urzeală și a două sculuri de urzeală — toate executate de elevii școlii de maiștri.

Într-un colț al cabinetului școlar se găsește montat un război de bumbac cu toate părțile componente descoperite, pentru a putea fi studiate ușor de elevi. În celălalt colț sînt montate cuiere pe care atîrnă planșele cu schemele diferitelor mașini și mecanisme. Toate aceste planșe sînt așezate și numerotate în ordinea desfășurării procesului tehnologic. Cabinetul mai dispune de o serie de diafilme reprezentînd diferite țesături, diafilme care au fost executate de către cadrele didactice de specialitate cu sprijinul elevilor.

În planul de înzestrare a cabinetului școlar de țesătorie ne-am propus executarea unor panouri cuprinzînd procesele tehnologice de fabricare a unor produse complexe în totalitatea lor.

Căutăm să folosim cît mai bine, cît mai eficient materialul didactic de care dispunem căci, dacă nefolosirea materialului intuitiv la lecție dăunează procesului de înțelegere și de aprofundare a cunoștințelor, excesul în această privință poate avea și el efecte negative, deoarece supraabundența de material didactic în timpul predării unei lecții poate provoca scăderea atenției elevilor. Noi stăruim în același timp să utilizăm procedee variate de intuiție, care să excludă rutina. De pildă, nu pornim întotdeauna, în orele de tehnologie, de la prezentarea schemelor diferitelor mecanisme. Uneori începem explicarea în atelier a mașinii sau a mecanismului înfățișîndu-i toate elementele componente și modul de funcționare, urmînd ca apoi elevii să schițeze singuri mecanismul. În felul acesta ei aplică cunoștințele căpătate la desen și își dau seama mai bine de felul cum se reprezintă diferitele organe care compun mecanismul respectiv.

Nu uităm însă niciodată că o condiție importantă pentru reușita lecțiilor în care se folosește materialul didactic este orientarea după specificul fiecărei materii și al fiecărei teme în cadrul unei materii, precum și după nivelul și gradul de pregătire al clasei la care predăm.

Prof. ELENA DANCIU
Centrul școlar pentru industria bunurilor de consum din Cisnădie

VIAȚA SINDICALĂ ÎN ȘCOLI

SPRIJINUL organizației sindicale

Este binecunoscută răspunderea care revine directorului în buna organizare și desfășurare a întregii munci din școală. Începînd cu asigurarea unei frecvențe regulate și cu condițiile în care se desfășoară activitatea școlară și sfîrșind cu îndrumarea procesului instructiv-educativ, directorul are de rezolvat nenumărate probleme pentru buna desfășurare a muncii din școală. Experiența școlii noastre ne-a arătat că nici una din aceste probleme nu poate fi rezolvată temeinic dacă directorul nu-și asigură sprijinul organizației sindicale. De la început aș vrea să subliniez că eficiența acestui sprijin nu depinde numai de stilul de muncă al comitetului de instituție, sau de felul cum se achită de sarcini membrii acestuia. Ea este în funcție și de modul cum directorul știe să solicite acest sprijin, ca și de felul cum ajută el însuși la buna orientare a activității sindicale.

Noi am realizat legătura cu organizația sindicală nu numai prin intermediul președintelui comitetului de instituție, cu care discutăm deseori căile de rezolvare a diferitelor probleme din școală, ci și prin participarea directorului la unele ședințe ale comitetului, la care se discută și se pregătesc acțiunile inițiate de el în sprijinul procesului de învățămînt.

In acest an școlar am solicitat sprijinul organizației sindicale încă de la elaborarea planului general de activitate al școlii. Comitetul nostru de instituție și-a spus cuvîntul nu numai în ce privește distribuirea sarcinilor pe oameni, ci și în privința acțiunilor pe care le prevede planul, a mijloacelor de îndeplinire a acestora. Membrii comitetului de instituție au în general o bogată experiență la catedră. Observațiile și propunerile lor au contribuit la realizarea unei planificări care să asigure buna desfășurare a întregii munci școlare. Participînd la elaborarea planului, cunoscînd bine sarcinile pe care și le-a propus direcția școlii, comitetul de instituție și-a fixat problemele la rezolvarea cărora va participa direct. Am să mă opresc la cîteva dintre acestea.

In școala noastră funcționează și o școală medie la care sînt cuprinși muncitori de la F.R.B. și de la alte întreprinderi din cartier. Comitetul de instituție și-a luat obligația de a urmări, cu ajutorul comitetelor sindicale din întreprinderi, asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri. El ține o legătură strînsă cu întreprinderile respective, comunicîndu-le situația frecvenței și cerînd sprijin pentru înlăturarea deficiențelor. Ca urmare, frecvența muncitorilor s-a îmbunătățit simțitor. Tot în sprijinul învățămîntului seral comitetul de instituție a luat inițiativa de a organiza consultații la materiile mai dificile, la care elevii întîmpină greutăți. Pentru aceasta a stat de vorbă cu profesorii respectivi și a făcut propuneri direcției pentru planificarea consultațiilor.

Schimbul de experiență între cadrele didactice de la cursul seral este o acțiune de organizarea căreia se ocupă direct comitetul de instituție. Bineînțeles că și direcția școlii, prin comisiile metodice, sprijină realizarea acestui schimb de experiență, menit să ducă efectiv la îmbunătățirea predării și a activităților educative. În legătură cu aceasta s-a ridicat și în școala noastră problema paralelismului între activitatea comisiilor metodice și cea a organizației sindicale. Pentru rezolvarea ei am stabilit de comun acord ca organizația sindicală să se ocupe direct de organizarea consfătuirilor de muncă — în care să fie sprijinită de comisiile metodice — în timp ce acestea să organizeze interasistențele și lecțiile deschise, pe care organizația sindicală le sprijină, la rîndul ei, prin mobilizarea celor ce trebuie să participe la ele.

In perioada actuală comitetul nostru de instituție urmărește la secția serală felul cum se înfăptuiește în predare legătura cunoștințelor teoretice cu activitatea în producție a elevilor. Consfătuirea de muncă pe care o pregătește comitetul de instituție pe această temă va însemna, desigur, un sprijin concret în ridicarea nivelului învățămîntului la secția serală.

Activitatea de popularizare a experienței înaintate pe care o desfășoară comitetul de instituție nu se rezumă însă numai la secția serală, ci cuprinde întreaga școală. De pildă, comitetul de instituție urmărește acum munca educativă a diriginților de la clasele V—VII și activitatea practică din atelierele școlii.

În ședințele sindicale care se țin lunar se discută de cele mai multe ori probleme care privesc modul cum se achită de sarcinile profesionale fiecare membru de sindicat. În prima ședință pe care o vom avea în cursul acestei luni, de pildă, organizația noastră sindicală va analiza situația elevilor la învățătură și concluziile care se desprind pentru viitor.

O altă latură importantă în care direcția școlii primește sprijinul organizației sindicale este cea care se referă la închegarea colectivului pedagogic. Comitetul de instituție a căutat să asigure o activitate colectivă a pedagogilor și în afara școlii, organizînd în acest scop vizite în unele întreprinderi și muzee din Capitală, vizionarea unor spectacole, excursii etc. Cea mai recentă acțiune în domeniul activității de închegare a colectivului pedagogic a fost sărbătorirea cadrelor care au ieșit de curînd la pensie după o îndelungată activitate la catedră. Festivitatea organizată în cinstea lor a urmărit și integrarea cadrelor venite în acest an în școala noastră în atmosfera și tradițiile ei de muncă. Cu acest prilej s-au întîlnit și familiile învățătorilor și profesorilor, stabilind între ele relații de prietenie.

S-ar mai putea vorbi încă și de alte acțiuni ale organizației sindicale din școala noastră care vin direct în sprijinul muncii directorului, ca de pildă cele referitoare la buna desfășurare a muncii obștești a cadrelor didactice sau la buna gospodărire a școlii.

In încheiere aș vrea să spun că multe din succesele obținute de școala noastră se datoresc sprijinului organizației sindicale, modului cum aceasta mobilizează pe fiecare membru de sindicat la îndeplinirea sarcinilor lui profesionale.

MACAVEI CUTEANU
directorul Școlii de 7 ani nr. 62, din Capitală

A apărut

REVISTA DE PEDAGOGIE

nr. 5, sept. — oct. 1959

Din cuprins:

* * * *Munca în producție a elevilor din școlile de cultură generală.*

Vasile Haja: *Aspecte din munca educativă a Școlii medii din Bistrița.*

Florian Popescu: *Educarea sentimentului patriotic la elevi prin unele activități literare în afara clasei.*

Ileana Lászlóffy: *Realizarea educației elevilor în spiritul moralei comuniste în cadrul conversației pregătitoare la lecțiile de citire explicativă.*

Gh. Fleancu: *Educarea deprinderilor de comportare disciplinată la elevii clasei I.*

A. Vasilescu: *Munca de folos obștesc, mijloc important de educare comunistă a elevilor.*

T. Mucică: *Unele forme de colaborare între profesorii care predau bazele științelor și profesorii-maiștri.*

K. Schrader: *Rezultatele la care au dus în R. D. Germană eforturile pentru realizarea unei legături mai strînse între școală și viață.*

Traian Pop, C. Nica-Nicolescu și Gh. Vlănțoiu: *Din experiența școlii din R. D. Germană în domeniul învățămîntului politehnic.*

CARNET CULTURAL

Teatrul Tineretului aduce pe scena sa, după *Ediție specială*, al doilea spectacol cu adevărat de tineret, *Nila*. Piesa e povestirea romantico-eroică a vieții comsomolistei Nila Snijko. Aceasta a dus activitate ilegală în spatele frontului, printre cotropitorii nemți; și deși orașul în care se află e eliberat ea nu are încă dezlegarea să-și dezvăluie chipul veritabil. Opinia publică a cetățenilor sovietici o condamnă cu deosebită asprime ca pe o „cățea nemțească" și o supune oprobiului. Nila suferă cumplit, dar patriotismul ei fierbinte și înalta conștiință a datoriei o fac să reziste, să-și ducă pînă la capăt misiunea ce i-a fost încredințată. Moartea ei — e ucisă de un spion hitlerist — îndeamnă la ură nestinsă împotriva fascismului și aureolează un destin eroic, același cu al sutelor de mii de tineri patrioți sovietici care și-au jertfit viața pentru libertatea țării lor și a tuturor popoarelor.

Spectatorul asistă cu emoție la desfășurarea acestei povestiri scrisă cu talent și pricepere dramaturgică de tînărul scriitor sovietic A. Salinski și montată cu patos eroic și frumoasă desfășurare scenică de regizorul D. D. Neleanu. Ca orice spectacol izbutit, pe linia reflectării adevărului vieții, și acesta cuprinde o multitudine de aspecte variate ale realității, descrie un număr de chipuri umane diferite, înfățișate interesant.

Nila, interpretată cu vigoare și dramatism de actrița Olga Tudorache, e un personaj eroic. Dar în piesă mai există și personaje satirizate cu umor — cum e vecina Tuzikova, jucată în bună șarjă comică de Florica Demion, sau fotograful șantajist Silanti Kruglik, prezentat caustic de Cicerone Ionescu. De asemenea, apar în spectacol personaje satirizate cu vehemență amărăciune cum e mărginitul Ciufarov (lucrat cu migală, reușit, de Marcel Gingulescu) care, lipsit de suflet, nu înțelege mai nimic din ce se petrece cu oamenii din jurul său. Din păcate, lucrînd foarte mult pentru reliefarea personajului principal — interpretat de altfel excelent — regizorul n-a avut probabil răgaz să se ocupe în măsură egală de celelalte personaje — pionierii care vor să pedepsească pe presupusa trădătoare Nila, arhitectul Feodor, mama sa (medicul militar Maria Ignatieva), muncitoarea Zoia de la uzina de tancuri și alții — astfel că spectatorilor li se relevă doar o parte din bogăția spirituală a lumii piesei.

Pe scenă e prezentă grozăvia războiului, în care sălbăticia hitleristă n-a cunoscut margini. Pictorul Ion Prahase a construit decorul unei case din care n-au rămas decît fragmente de ziduri și în care oamenii se adăpostesc laolaltă în condiții vitrege. Dar pe zidul înnegrit de fumul exploziilor sînt inscripții soldățești care vorbesc despre măreția eroismului oștașilor sovietici. În acest fel, cadrul plastic al spectacolului constituie totodată și un cadru evocator pentru acțiunea piesei, pentru locul și timpul în care se desfășoară (sîntem în al treilea an de război).

Prin înfățișarea jertfei eroice, patriotice a comsomolistei Nila, care îndeplinește cu abnegație sarcina dată de partid, prin relevarea atitudinii cetățenești de înaltă morală a oamenilor sovietici, care înfierează fără cruțare pe trădători și-și dăruiesc inima adevăraților eroi, prin luminarea unui fragment adînc semnificativ din participarea tineretului sovietic la marea epopee a războiului de apărare a patriei, spectacolul de la Teatrul Tineretului are o remarcabilă valoare educativă. Ea rezultă nu numai din problemele tratate în piesă, ci și din patosul eroic și romantismul înaintat care caracterizează abordarea artistică a acestor probleme și al cărei spirit e specific întregii acțiuni de educare a tineretului.

Prin piesa „Nila" arta sovietică ne trimite din nou mesajul ei de patriotism socialist și internaționalism. Vizionarea spectacolului poate fi foarte rodnică pentru profesorii și elevii școlilor noastre.

V. S.

O scenă din piesa „Nila".

Sub steagul Marelui Octombrie

(Urmare din pag. 1)

tică, spre producție — va determina o creștere rapidă a cadrelor de specialiști și tehnicieni necesare înaintării cu succes spre comunism.

O caracteristică a întregii dezvoltări a vieții economice, culturale și sociale a Uniunii Sovietice este faptul că aceasta servește cu devotament cauzei păcii. Uriașa operă constructivă ce se înfăptuiește în această țară, fondurile însemnate ce sînt alocate de statul sovietic construcției pașnice și ridicării nivelului de trai al poporului grăiesc cu prisosință despre politica consecventă de pace a U.R.S.S. Primul Decret dat de tînăra putere sovietică după înfăptuirea revoluției cuprindea o înflăcărată chemare la pace. Și această chemare la pace a fost repetată apoi de nenumărate ori. Popoarele lumii privesc cu încredere și admirație străduințele Statului Sovietic, manifestate ani de-a rîndul, de a face ca războiul să nu mai amenințe popoarele. Ultimele evenimente — vizita tovarășului N. S. Hrușciov în S.U.A., curajoasele propuneri sovietice de dezarmare generală și totală — sporesc dragostea oamenilor cinstiți din întreaga lume pentru Uniunea Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor.

Statele care fac parte din marea familie a socialismului cunosc și ele succese remarcabile în construirea vieții noi. Marea Chină, al cărei popor de 600.000.000 desfășoară o muncă eroică, se transformă într-o mare putere industrială. Înfăptuiri de seamă în construcția vieții noi au obținut și oamenii muncii din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană și celelalte țări socialiste, în care se duce o luptă plină de abnegație pentru înlăturarea înapoierii moștenite din trecut, pentru progres economic, cultural și social.

La succesele obținute de statele socialiste în construirea societății lipsite de exploatare se adaugă și realizările minunate ale poporului nostru muncitor. Cei 15 ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist sînt ani de mari prefaceri economice și sociale, ani în care poporul muncitor, condus de partid, a transformat Romînia — țara „eminamente agrară", țara analfabetismului în floare și a mortalității infantile ridicate — într-un stat cu o puternică industrie socialistă, cu o agricultură în plină dezvoltare.

In Republica Populară Romînă, în care poporul muncitor deține puterea politică și este stăpîn al tuturor avuțiilor țării, s-au obținut realizări minunate în toate sectoarele vieții. Astfel, producția industrială crește într-un ritm nemaiîntîlnit în trecut. Într-un singur deniste de industrializare socialistă a țării a făcut să se întărească baza tehnico-materială a agriculturii, sector în care s-a și realizat sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. ca la sfîrșitul anului 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent atît ca suprafață, cît și ca producție marfă.

Realizări cu totul deosebite au avut loc în anii noștri liberi și în domeniul culturii. Literatura, pictura, teatrul, muzica, cercetarea în domeniul științelor se bucură în statul nostru de toată aprecierea, ele găsind cele mai prielnice condiții de dezvoltare. Creațiile oamenilor de știință și de artă sînt bunuri ale întregului popor.

Pentru ca în rîndul maselor largi populare să pătrundă adînc cultura, căminele culturale, larga rețea cinematografică și teatrală, radioul și presa stau — spre deosebire de trecut — la îndemîna fiecărui om al muncii, contribuind din plin la realizarea revoluției culturale din patria noastră.

Hotărîrile de partid și de stat luate în domenul dezvoltării învățămîntului sînt ilustrative pentru atenția de care se bucură în țara noastră cultura. Generalizarea învățămîntului de 7 ani, îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, extinderea rețelei universitare, realizarea unui învățămînt realist-științific, legat de viață, de producție, au menirea de a ridica nivelul pregătirii culturale și de specialitate al fiecărui cetățean al patriei noastre.

Dacă succesele obținute de poporul muncitor romîn în toate sectoarele vieții sînt mari, dacă poporul nostru înaintează cu pași siguri spre socialism, aceasta se datorește ajutorului frățesc și dezinteresat pe care el l-a primit din partea marii sale vecine de la Răsărit. „Poporul nostru — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — manifestă o caldă recunoștință față de poporul sovietic pentru sprijinul frățesc internaționalist pe care-l primește patria noastră din partea Uniunii Sovietice".

Realizările epocale ce au avut loc în Uniunea Sovietică în cei 42 de ani care au trecut de la înfăptuirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, realizările obținute în anii liberi în marea Chină, în țara noastră și în celelalte țări care construiesc socialismul sînt o dovadă a justeței învățăturii marxist-leniniste care arată că numai într-o societate lipsită de exploatare se poate asigura progresul material și cultural al păturilor largi populare.

Viața fericită pe care o duc oamenii muncii în statele care au rupt pentru totdeauna cu exploatarea capitalistă este un îndemn către toate popoarele lumii la luptă hotărîtă pentru eliberarea de sub orice exploatare. Iar

Indrumarea învățămîntului politehnic în școală

Pentru a realiza îndrumarea desfășurării învățămîntului politehnic, am căutat să împărțim în mod chibzuit sarcinile între directorul școlii și directorii de studii. Am procedat în felul următor: directorul școlii urmărește în mod special munca elevilor în ateliere, unul dintre directorii de studii îndrumă direct predarea fizicii, a matematicii, a bazelor producției și a desenului liniar, ca și activitatea cercurilor tehnice, iar celălalt realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic la clasele I-IV.

Controlul se realizează prin asistarea la lecții, prin discutarea planurilor de muncă, prin analiza folosirii materialului didactic, prin discuții cu elevii etc. Controlînd, de pildă, cum se predă fizica, noi verificăm dacă elevii cunosc aplicarea în practică a legilor fizicii și urmărim dacă profesorul, familiarizîndu-i cu diferitele fenomene și legi ale fizicii, le arată în același timp și în ce sectoare ale producției pot fi ele folosite. Cînd asistăm la lecțiile de fizică ne interesăm îndeosebi de organizarea lucrărilor de laborator. Directorul de studii are un caiet special de evidență, în care notează lucrările ce se efectuează și observațiile sale pe marginea lor.

In același fel se realizează și controlul predării celorlalte obiecte. In timpul asistenței la lecțiile de matematică de pildă, urmărim ce mijloace folosește profesorul pentru ca elevii să-și însușească în mod temeinic materialul teoretic, cum se asigură legătura dintre relațiile matematice și sensul lor practic, cum se străduiește profesorul să stabilească legătura dintre matematică și celelalte obiecte, prin ce se exprimă această legătură etc.

O deosebită atenție acordăm profesorilor tineri, începători. Așa, de pildă, la școala noastră a fost numit un tînăr profesor de desen liniar. Era un om foarte energic, dar nu reușea să desfășoare o muncă de calitate. Am început să căutăm motivele. Ele s-au dovedit a fi cele obișnuite: profesorul explica lecția nouă, dar nu se interesa dacă elevii înțeleg cunoștințele predate, dacă pot să efectueze schițele și dacă știu să le descifreze. Am constatat că mulți elevi copiază de pe tablă schițele și atît. Profesorul credea că nu trebuie să repete cu elevii materialul învățat de ei anterior. Cînd îl rugau să le explice pentru a doua oară ceva, le răspundea: Ați învățat acest lucru în anii trecuți. El dădea rareori exemple concrete care să-i convingă pe elevi că este necesar să se ocupe serios de studiul desenului liniar. Nu exista o legătură între predarea desenului liniar și predarea matematicii, profesorul nu se interesa de activitatea practică a elevilor, de cunoștințele însușite de ei la studiul mașinilor. Colectivul de direcție și ceilalți pedagogi l-au ajutat pe tînărul profesor de desen să-și înțeleagă greșelile, i-au dat o serie de sfaturi metodice prețioase și astfel lecțiile lui s-au îmbunătățit considerabil.

In munca noastră s-au ivit și alte greutăți, pe care le-am înlăturat treptat. De exemplu, n-am putut să asigurăm de la început un caracter atractiv orelor de activitate practică. Aceasta se datora faptului că elevii confecționau piese care nu erau necesare nimănui. A fost suficient să-l ajutăm pe profesor să organizeze confecționarea unor instrumente necesare școlii și întreprinderilor (ciocane, compasuri etc.) pentru ca munca în atelier să se învioreze, să devină interesantă.

Pînă nu de mult, profesorii de fizică și de chimie reproșau profesorilor de matematică faptul că elevii rezolvă cu greutate probleme care solicită cunoștințe din capitolele „Procente" și „Proporții", ca și din alte capitole ale cursului de matematică. Aceste reproșuri au continuat atîta timp cît profesorii nu s-au înțeles precis asupra temelor pe care se vor baza în realizarea legăturii între obiectele lor. Acum reproșurile au încetat, iar legătura practică dintre profesorii de diferite specialități a adus un mare folos școlii.

In desfășurarea practicii în producție exista o problemă foarte grea, care a făcut ca direcția școlii să se găsească o vreme în impas. Anume, nu știam cum este mai bine să realizăm controlul muncii elevilor în întreprinderi și cum trebuie îmbinat acest control cu aprecierea cunoștințelor teoretice și practice ale elevilor. Pînă la urmă, am stabilit următorul sistem: dăm fiecărui elev o fișă de evidență a frecvenței, a situației la învățătură și a comportării. In fișă se indică ce material teoretic trebuie să-și însușească elevul, ce deprinderi îi sînt necesare și ce anume trebuie să confecționeze. Cînd lucrează în atelier, el predă această fișă profesorului-maistru. La sfîrșitul zilei de muncă i se restituie fișa cu notele obținute. Fișele sînt controlate sistematic de dirigintele clasei și de directorul de studii.

Problemele care trebuie urmărite în timpul asistenței la obiectele din ciclul politehnic sînt numeroase. Conducătorii cercurilor pedagogice și profesorii cu experiență, care sînt antrenați să participe la efectuarea controlului, acordă un ajutor foarte însemnat directorului și directorilor de studii. Fără acest ajutor noi n-am fi putut face față muncii.

In timpul asistenței la lecții se controlează sistematic, oral și în scris, cunoștințele și deprinderile elevilor. Le dăm acestora teme cu caracter practic legate de munca în cabinetul școlar, pe lotul școlar, în atelier. Observarea elevilor în procesul muncii, conversațiile cu ei ne permit să tragem multe concluzii interesante.

De obicei directorul și directorii de studii îl previn pe profesorul la ale cărui lecții vor asista, se înțeleg cu el asupra tuturor amănuntelor legate de controlul cunoștințelor elevilor.

Un control deosebit este necesar în privința organizării excursiilor în producție și a muncii elevilor în cercuri. La noi nu se organizează nici o excursie în producție fără știrea directorului de studii. Acesta alege împreună cu profesorii obiectivul excursiei, stabilește termenul la care se va efectua aceasta, participă la elaborarea planului și la desfășurarea ei. Acest fel de control asigură efectuarea excursiei la timpul potrivit și dă posibilitatea de a se studia profund cele văzute.

Directorul și directorii de studii asistă adesea la activitățile cercurilor tehnice, se interesează îndeaproape de conținutul metodelor de muncă ale fiecărui cerc. Noi căutăm să urmărim acele probleme ale muncii în cercuri care ni se par cele mai importante: dacă există concordanță între lecțiile teoretice și lucrările practice din cerc, dacă conducătorii cercului se bazează pe cunoștințele de fizică, chimie, matematică sau desen liniar ale elevilor etc. De asemenea, urmărim dacă în munca cercurilor tehnice se respectă principiul trecerii treptate de la simplu la complex și cerem conducătorilor de cercuri să întocmească liste de piese a căror confecționare să asigure însușirea treptată a diferitelor procedee de muncă și perfecționarea deprinderilor dobîndite. Urmărim, de asemenea, cum se organizează munca educativă în cercuri. De pildă, controlăm dacă cei ce conduc cercurile mențin legătura cu profesorii și diriginții, cercetăm în ce măsură formele de organizare a muncii în cercuri contribuie la cultivarea disciplinei, a simțului de răspundere, care este conținutul discuțiilor și al altor manifestări educative organizate de conducătorii cercurilor, dacă membrii cercului sînt antrenați în munca de folos obștesc.

Dar oricît s-ar strădui directorul școlii și colaboratorii lui, ei nu pot să supravegheze personal toate aspectele, atît de numeroase și de variate, ale procesului instructiv-educativ. De aceea noi căutăm să folosim cît mai multe metode de control: dări de seamă ale profesorilor, analiza lucrărilor elevilor etc. Și pentru a asigura controlului un caracter cît mai competent, cît mai eficient, ne străduim să îmbunătățim necontenit propria noastră pregătire în domeniul învățămîntului politehnic.

I. KURKIN
director de studii la Școala medie nr. 12 din Rostov pe Don

CĂTRE COMITETUL CENTRAL AL SINDICATULUI LUCRĂTORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT, ȘCOLI SUPERIOARE ȘI INSTITUTE DE CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE DIN U.R.S.S.

Dragi tovarăși,

Cu prilejul sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie vă rugăm să primiți expresia entuziasmului nostru fierbinte pentru victoriile obținute de poporul sovietic în dezvoltarea învățămîntului, tehnicii și științei în cei 42 ani, dezvoltare care a uimit lumea întreagă.

Neprețuit îndreptar au fost pentru munca și lupta învățătorilor, profesorilor și oamenilor noștri de știință și cultură vasta experiență a școlii și pedagogiei sovietice, metodele înaintate de muncă științifică, precum și activitatea rodnică și neobosită a Sindicatului Lucrătorilor din Învățămînt, Școli Superioare și Institute de Cercetări Științifice din marea d-voastră țară.

Cu sinceră admirație și profundă recunoștință, în numele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și în numele membrilor noștri de sindicat, urăm noi succese în muncă Sindicatului dv., precum și întregului popor sovietic pe linia dezvoltării învățămîntului, științei și tehnicii pe culmi tot mai înalte.

Trăiască prietenia romîno-sovietică!

Președinte,
I. NISTOR

CĂTRE SINDICATUL LUCRĂTORILOR DIN INSTITUȚIILE DE CULTURĂ DIN U.R.S.S.

Iubiți tovarăși,

Cu ocazia zilei de 7 Noiembrie ne îndreptăm gîndul către poporul sovietic, făuritorul primului stat lipsit de exploatare, creatorul unei noi culturi și al unei arte realist-socialiste.

Pentru noi, arta și cultura sovietică constituie, atît prin conținutul cît și prin mijloacele lor de exprimare, un măreț exemplu de educare a conștiinței socialiste a maselor.

In numele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură și în numele oamenilor muncii din artă și cultură din patria noastră vă felicităm călduros pentru strălucitele succese obținute în munca și lupta dv. pentru crearea și apărarea înaltelor valori culturale și artistice ale omenirii, pentru pace și progres social.

Trăiască lupta pentru pace și prietenie între popoare!

Președinte,
I. NISTOR

In U.R.S.S. apare în prezent o cincime din numărul total al cărților editate în întreaga lume. Fotografia noastră înfățișează Biblioteca centrală „V. I. Lenin" din Moscova. Prin fondul ei de milioane de volume, dintre care multe exemplare unice, această bibliotecă se numără printre cele mai mari din lume.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ... Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamente la „GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI" ... 12.50 lei; 6 luni — 6.25 lei; 3 luni — 3.12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 539 — Vineri 13 noiembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

Școala trebuie să contribuie la realizarea de economii

In urma măsurilor hotărîte de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, masele de oameni ai muncii au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului de a lupta pentru realizarea de cît mai multe economii prin folosirea mai judicioasă a mașinilor și materiei prime, printr-o mai bună organizare a muncii, prin descoperirea și valorificarea rezervelor interne și printr-o serie de măsuri menite să contribuie la lichidarea risipei. In întreaga țară se desfășoară acțiuni însuflețite pentru realizarea unor cît mai mari economii.

Școala, care este chemată să dea societății tineri bine pregătiți pentru muncă și viață, oameni care să știe să muncească și să trăiască în chip comunist, nu poate rămîne străină de asemenea preocupări.

Se știe că partidul și guvernul acordă o mare atenție dezvoltării școlii de toate gradele, pentru care alocă an de an importante mijloace materiale și bănești. Felul cum sînt folosite aceste mijloace de către organele locale, de către organele de învățămînt și conducerile școlilor prezintă o mare însemnătate. Mijloacele materiale și bănești alocate școlii de către stat trebuie să fie folosite cu maximum de eficacitate, realizîndu-se cu ajutorul lor construcții trainice, mobilier bun, material didactic, care să răspundă cît mai bine cerințelor școlii. Pentru aceasta este nevoie de exigență în mînuirea mijloacelor materiale, de conștiinciozitate în efectuarea diferitelor lucrări, de spirit de economie.

Pot fi citate numeroase exemple care dovedesc grija deosebită a oamenilor școlii pentru folosirea cu maximum de eficacitate a mijloacelor acordate. Spre exemplu, numeroase construcții școlare au fost realizate ieftin și în condiții bune pentru că cei ce le-au organizat au căutat să evite risipa, să descopere și să folosească numeroasele resurse locale, au mobilizat pe cetățeni în efectuarea unor lucrări și în procurarea unor materiale, realizînd însemnate economii. Și elevii au fost antrenați în această acțiune, participînd direct la lucrările de construcții. Astfel, elevii Școlii medii nr. 12 și ai școlilor de 7 ani nr. 35 și nr. 36 din București au prestat 15.000 de ore de muncă voluntară pe șantierul școlii nr.35, realizînd economii de 30.000 lei.

In bugetele școlilor sînt prevăzute anual mari fonduri pentru asigurarea unor nevoi curente. Dacă de cele mai multe ori prevederile bugetare sînt folosite cu maximum de eficacitate, mai există unele secții de învățămînt și unele conduceri de școli care își irosesc fondurile, angajînd lucrări inutile sau de calitate proastă, neglijînd să controleze îndeplinirea contractelor și să seziseze defecțiunile. Alteori alocațiile bugetare nu sînt consumate în mod planificat, cei în cauză găsindu-se la sfîrșitul anului cu fondurile neconsumate. Așa, de pildă, secția de învățămînt și cultură a regiunii Bacău n-a încheiat la timp contracte pentru aprovizionarea școlilor cu mobilier și material didactic, din care cauză sumele prevăzute în buget pe trimestrul III au rămas nefolosite în mare parte. Astfel, din 2.007.500 lei prevăzuți la art. 11 s-au cheltuit numai 846.055 lei, iar la art. 12, din 2.938.400 lei s-au cheltuit numai 918.945 lei. Uneori, grăbindu-se să cheltuiască aceste fonduri, secțiile de învățămînt și cultură nu le utilizează pentru cele mai necesare lucruri, cumpără la întîmplare ce găsesc, astfel încît fondurile sînt consumate fără a da randamentul necesar. Este necesar să se pună capăt acestor practici, să se acorde cea mai mare grijă gospodăririi fondurilor alocate de stat pentru nevoile școlilor.

Există numeroase posibilități pentru buna gospodărire a școlilor cu mijloace bănești reduse, pentru realizarea de economii. Astfel, cu ajutorul părinților și al cadrelor didactice pot fi evitate multe cheltuieli legate de reparații curente ale mobilierului și materialului didactic, de confecționarea de noi materiale didactice, de întreținere a curățeniei în școli etc.

Este de la sine înțeles că păstrarea în condiții bune a avutului școlilor, îngrijirea, curățirea și repararea lui la timp asigură o durabilitate mai mare a acestuia și, în consecință, duce la economisirea de mijloace materiale și bănești. O dovedesc aceasta acțiunile de felul celor desfășurate la școala din comuna Ștefănești, raionul Pitești, sau la Școala nr. 21 din Constanța, care au obținut frumoase realizări pe linie gospodărească.

Dar, pe lîngă numeroasele exemple pozitive care se pot da în această direcție, se mai întîlnesc în școlile noastre cazuri cînd mobilierul sau materialele didactice sînt păstrate în condiții necorespunzătoare, sînt pline de praf, aruncate prin colțuri, ceea ce duce la rapida lor degradare și, în consecință, ridică necesitatea înlocuirii lor la intervale mult mai scurte decît ar fi normal. Aceasta cere însă cheltuieli suplimentare de materiale și bani. Este timpul ca asemenea atitudini de nepăsare să dispară cu totul din viața școlilor noastre. Directorii, pedagogii trebuie să dea cel mai bun exemplu de grijă pentru avutul școlii, de bună gospodărire.

In întreaga sa activitate educativă școala trebuie să se călăuzească de faptul că în orînduirea socialistă bunurile materiale și spirituale sînt produse ale întregii societăți și aparțin acesteia, că între interesele colectivității și ale fiecărui individ există o deplină concordanță Trăsăturile morale proprii orînduirilor bazate pe exploatare și

(Continuare în pag. 2)

La Palatul pionierilor

Pe cînd purta cravată roșie și frecventa cercul de telecomunicații de la Palatul pionierilor, utemista Adina Brătășanu, acum elevă în clasa a X-a, a căpătat o adevărată pasiune pentru radio-tehnică. Ea vine și acum deseori la palat. Iat-o dînd aici îndrumări altor radio-amatori.

AL NOSTRU, ALE NOASTRE

„Al nostru, ale noastre" așa spun școlarii de la Palatul pionierilor. Cei ce și-au dorit cîndva un laborator, un pian, un atelier, un aparat de radio-emisie sau o vioară, cei ce păstrează, din copilăria tristă pe care au trăit-o în alte vremuri amintirea și regretul amar al unor dorințe neîmplinite, al unor visuri spulberate, al unor idealuri ce nu s-au putut realiza, vor înțelege din plin adînca semnificație a acestor cuvinte rostite de niște copii. Pionierii au un palat „al lor", care le poartă numele, au uneltele și aparatele, pianele și viorile „lor", laboratoarele și atelierele „lor". Dorințele lor se împlinesc, visurile lor devin realitate, idealurile lor se înfăptuiesc.

Cel ce vrea să învețe tainele electrotehnicii găsește aici toate aparatele și materialele de care are nevoie și un profesor, un adevărat prieten, care îl îndrumă și îl ajută. Pentru pionierii atrași de mirajul muzicii se găsesc nenumărate partituri și instrumente muzicale. Pentru cei care au îndrăgit pictura sau sculptura, automecanica sau literatura, tîmplăria sau teatrul, croitoria sau dansul — pentru toate gusturile și dorințele — Palatul pionierilor are un tezaur nesecat de comori. Sînt aici 50 de cercuri, în care peste 9.000 de pionieri mînuiesc cele mai felurite unelte și aparate, își cultivă înclinațiile și talentele.

CEI MAI BUNI

Calea ce duce spre acest palat e deschisă tuturor, dar nu este prea simplă. Mi-a spus-o un „om" de o șchioapă, cu demnitate și ghiozdan, pe care l-am întîlnit întîmplător cînd am intrat pe poarta palatului.

— Nu vine la palat oricine, declara sentențios „omul". Trebuie să ai numai note mari. Cînd a fost să venim la palat, i-au ales

— Vii de mult aici?

— Nu, numai din toamna asta. La început nici nu știam cum să fac. Parcă m-aș fi dus la toate deodată, dar nu se putea. Și atunci am rămas tot la navomodelism. Cred că am făcut bine. Navomodelismul e cel mai grozav din toate!

Îl încredințez că, deși s-ar putea să existe și alte cercuri tot atît de „grozave", alegerea lui a fost foarte fericită, și mă îndrept către cercul de automecanică.

CA IN VIAȚĂ

„Totul trebuie să fie ca în viață. Pionierii să nu socotească activitatea la cerc o joacă, ci să simtă că lucrează ca niște oameni mari. Acesta este lucrul cel mai important". Așa spune, așa gîndește și așa se străduiește să facă profesorul Dumitru Codiță de la cercul de automecanică. Și, într-o mare măsură, reușește. Pionierii învață aici să conducă mașina ca niște șoferi adevărați. Unii au poreclit în glumă cercul de automecanică „serviciul de circulație al palatului", pentru că „specialiștii" în automobile, cu scopul de a deprinde regulile de circulație, fac deseori exerciții echipați în costume de milițieni autentici. In curtea palatului există chiar un semafor și e vai de „șoferii" care greșesc. Bineînțeles că pînă la mînuirea volanului sînt încă multe de învățat, dar pionierii, nerăbdători, se străduiesc să afle cît mai grabnic din ce este compus un acumulator, la ce folosește o bujie și cum funcționează motorul în patru timpi.

„Este de asemenea foarte important, mai adaugă profesorul să te străduiești să menții treaz în permanență interesul cu care pionierii au venit la început la cerc". Nu este numai o afirmație ci o idee pe care profesorul Codiță se străduiește s-o transpună în fapt. Dovadă ne-o dau cîțiva membri de onoare ai cercului care deși au trecut de mult de vîrsta pionierilor (unii au intrat chiar în producție — indiscutabil ca mecanici auto), continuă să viziteze duminica, atelierul în care pentru prima dată au învățat cum se ține în mînă o pilă.

„Să fie totul cît mai apropiat de ce se petrece în viață" — această idee am auzit-o exprimată și de tovarășul Ilarion Ionescu conducătorul cercului feroviar. Desigur, e mai greu să introduci un tren în Palatul pionierilor. Un tren în miniatură încape însă destul de ușor. Pe o machetă trece prin „tuneluri" și peste „viaducte" printre „munți și văi" o linie de cale ferată pe care circulă o garnitură minusculă, dar zgomotoasă. Trei colective de pionieri formate din șef de gară radio-telegrafiști, mecanici de locomotivă, acari, revizori de vagoane etc. răspund cu toată seriozitatea de circulația trenului pe această linie. Și pentru că n-a fost posibil să se transporte la palat un tren autentic, pionierii se duc deseori prin gări, pe linia ferată, ca să deprindă tainele muncii de feroviari.

Trecînd prin cercul de matematică și fizică, prin cercul de croitorie de chimie, de tîmplărie, de artă plastică și telecomunicații am auzit repetată în fel și chip aceeași idee. „Trebuie să-i pregătim pe pionieri pentru viață, pentru clipa cînd vor termina școala și vor intra în producție".

— De aceea nu ne limităm numai la experiențele pe care le facem în cadrul cercului — îmi explica profesorul de chimie. Facem adesea excursii ca să vedem aplicația industrială a experiențelor pe care noi le-am făcut în mic în laborator.

Munca la cercul de telecomunicații este pasionantă, ca munca din toate cercurile. Acum cîțiva ani, o codană cu ochi albaștri, pe nume Amalia Partin, a venit la palat cu gîndul să devină radioamatoare. Deocamdată nu voia decît să poată comunica pe calea undelor cu alți radio-amatori din lumea întreagă. Aici a aflat însă că înainte de toate trebuie să învețe radiotehnica. Incet-încet, Amalia Partin a devenit o bună tehniciană. Acum ea construiește aparate de radio la fabrica „Radiopopular".

Nu este numai cazul ei. Sute de pionieri care au trecut cîndva prin cercurile palatului folosesc la locul lor de muncă numeroasele cunoștințe pe care și le-au însușit aici. Își amintesc deseori cu dragoste de profesorii de la care au primit primele îndrumări în meseria pe care o practică, astăzi, de palatul în care au învățat să iubească munca și să o prețuiască.

OCTAVIAN BUZESCU

Citiți în pag. 5—6 consultația

Cu privire la sectoarele economice și structura de clasă în R. P. R.

Colaborare strînsă cu organizaţia U.T.M.

Şcoala are în organizaţia de tineret colaboratorul cel mai de nădejde în munca de instruire şi educare a tinerei generaţii. Sarcina şcolii de a forma oameni culţi, temeinic pregătiţi pentru viaţă, pentru construirea socialismului este şi sarcina principală a organizaţiilor U.T.M. din şcoli.

In activitatea noastră noi dăm o deosebită atenţie colaborării cu organizaţia U.T.M., fiind conştienţi că de felul în care se realizează această colaborare depind într-o bună măsură atît ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor, cît şi îmbunătăţirea muncii politico-ideologice în şcoală. Conducerea şcolii, diriginţii, colaborează îndeaproape cu comitetul U.T.M. pe şcoală şi cu birourile U.T.M. pe clase, organizînd acţiuni comune, coordonînd toate eforturile pentru buna îndeplinire a aceluiaşi scop.

Atunci cînd am întocmit planul general de muncă al şcolii am prevăzut în amănunţime felul în care vom colabora cu organizaţia U.T.M. Dar colaborarea nu este numai „un punct din plan". Ea prinde viaţă în activitatea noastră de fiecare zi, se manifestă în special în munca pe care o ducem pentru ridicarea continuă a nivelului la învăţătură şi în organizarea activităţii extraşcolare a elevilor.

O strînsă colaborare există între diriginţi şi birourile U.T.M. pe clase. Ea s-a intensificat îndeosebi începînd de anul trecut, de cînd consiliul pedagogic a discutat felul în care s-a realizat la noi colaborarea între şcoală şi organizaţia de tineret. Discutarea acestei probleme a fost foarte utilă pentru toţi. Secretara comitetului U.T.M.—prof. M. Ciontea — a vorbit atunci despre sarcinile organizaţiilor U.T.M. din şcoli şi despre sprijinul pe care trebuie să-l dea cadrele didactice utemiştilor în îndeplinirea sarcinilor lor. Discuţiile, concluziile trase pe marginea lor, îndrumările date de organizaţia de partid din şcoală au fost un preţios ghid în munca diriginţilor. Experienţa anului trecut ne-a arătat că acolo unde diriginţii au folosit în munca lor sprijinul birourilor U.T.M. pe clase, sprijinul celor mai buni utemişti, unde dirginţii au participat, alături de elevi, la toate acţiunile iniţiate de organizaţie au fost obţinute rezultate foarte bune în muncă. Am putea da ca exemplu în această privinţă clasele a X-a „A", a XI-a „A", a IX-a „A", a X-a „C" şi altele, care au fost la sfîrşitul anului fruntaşe la învăţătură.

Socotim că este bine ca din cînd în cînd consiliul pedagogic şi comisia diriginţilor să discute diferite aspecte ale colaborării cu organizaţia de tineret. Ne-am propus, de pildă, să discutăm cum se realizează această colaborare în acţiunile menite să dezvolte disciplina conştientă a elevilor şi în folosirea mijloacelor pentru închegarea colectivului de elevi. In curînd comisia diriginţilor va discuta felul în care se aplică în şcoala noastră autodeservirea, o problemă care ne preocupă mai de mult şi la care organizaţia de tineret şi-a adus o însemnată contribuţie. La şedinţa de consiliu în care se va discuta această problemă vom invita şi secretarii U.T.M. pe clase, pentru a dezbate împreună cu ei chestiunile care trebuie rezolvate în comun.

Foarte adesea diriginţii participă ca invitaţi la adunările generale U.T.M., la adunările tematice. Şi nu de puţine ori acestora li se solicită sfatul pentru îmbunătăţirea muncii, li se cere ajutorul în organizarea unor acţiuni. De pildă, organizaţia clasei a XI-a „E" cu sprijinul dirigintei, a mobilizat întregul colectiv al clasei în lupta pentru obţinerea de note cît mai bune sub lozinca „Nici o notă sub 6!" Tot împreună au fost organizate frumoase manifestări cultural-artistice închinate prieteniei romîno-sovietice, artei şi literaturii sovietice etc. De asemenea, buna colaborare a diriginţilor cu organizaţia U.T.M. s-a vădit şi în organizarea ajutorului individual acordat elevilor rămaşi în urmă la învăţătură, a adunărilor în care elevii fruntaşi îşi împărtăşesc experienţa lor în organizarea studiului individual etc. Intotdeauna diriginţii, ca şi ceilalţi profesori, de altfel, răspund cu entuziasm atunci cînd li se cere sprijinul.

Zilele acestea, în viaţa de organizaţie a utemiştilor din şcoala noastră — ca şi din toate şcolile din ţară — are loc un eveniment important: alegerea organelor de conducere U.T.M. Acest eveniment are loc o dată cu discutarea sarcinilor care reies din lucrările celei de-a VII-a Plenare a Comitetului Central al U.T.M., care a dezbătut probleme de mare importanţă pentru intensificarea muncii organizaţiilor U.T.M. în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid în faţa şcolii. In adunările de alegeri pe clase utemiştii au analizat cu mult simţ de răspundere roadele muncii lor şi, în lumina sarcinilor trasate de cea de-a VII Plenară a C.C. al U.T.M., au luat hotărîri pentru munca lor de viitor. Imediat după alegerea comitetului U.T.M. pe şcoală, care va avea loc peste cîteva zile, se va trece la întocmirea planului de muncă. Incă de pe acum unii utemişti ne-au cerut părerea asupra unor acţiuni pe care vor să le organizeze pentru a contribui la legarea tot mai strînsă a învăţămîntului de munca productivă, la intensificarea muncii politico-ideologice în rîndul elevilor. Pentru a le putea da un ajutor cît mai susţinut, noi am studiat cu atenţie documentele Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M.

Nici o clipă noi nu uităm că elevii au o mare încredere în sfatul nostru. De aceea căutăm ca el să fie cît mai bun, cît mai folositor. Ne gîndim să le propunem să organizeze mai temeinic munca de ajutorare a elevilor mai slabi. Diriginţii vor da tot sprijinul pentru alegerea celor mai buni elevi care să-i ajute în pregătirea lecţiilor pe cei rămaşi în urmă. De asemenea, trebuie să-i ajutăm pe tineri în lupta lor împotriva superficialităţii, a mediocrităţii şi a notelor la limită. Vrem să încurajăm, de asemenea, iniţiativa organizaţiei de a găsi forme noi de activitate în afară de clasă adecvate vîrstei, cerinţelor şi gustului elevilor. S-au făcut paşi mari pe calea antrenării utemiştilor în rezolvarea unor sarcini ale activităţii extraşcolare. Credem că nu este departe ziua cînd mobilizarea şi alte probleme organizatorice legate de diferite activităţi extraşcolare vor cădea în exclusivitate în sarcina organizaţiei U.T.M., rămînînd ca profesorii să se ocupe mai îndeaproape de conţinutul şi îndrumarea activităţilor în afara clasei organizate de şcoală.

Am dat aici numai cîteva exemple de felul în care se realizează în şcoala noastră colaborarea cu organizaţia de tineret. Conştienţi de faptul că această colaborare trebuie să se manifeste în toate sectoarele muncii noastre, ne străduim s-o întărim necontenit, socotind-o drept chezăşie a succesului în pregătirea tinerei generaţii de constructori ai socialismului.

Prof. MARIA SAVULESCU

Viaţa sindicală

Orientarea şi calitatea propagandei profesionale la club

Situat într-o clădire impunătoare, în centrul oraşului, avînd o frumoasă sală de spectacole, o bibliotecă bogată, săli pentru cercurile de balet, pian, vioară, şah, înzestrat cu televizoare şi aparate de radio, cu un studio şi un laborator pentru fotoamatori, cu aparate de proiecţie, Clubul muncitorilor din învăţămînt din Capitală împlineşte toate condiţiile pentru ca oamenii muncii din şcoli şi membrii lor de familie să-şi petreacă aici o parte din timpul lor liber în mod plăcut şi instructiv.

In unele laturi ale muncii sale, conducerea clubului a reuşit să înregistreze succese frumoase, vădind pricepere şi capacitate organizatorică. Zilnic zeci şi sute de copii participă la activităţile organizate de cercurile de balet, vioară şi pian. Acestea au un program bine întocmit, care contribuie la desăvîrşirea educaţiei estetice a micilor amatori de artă. Din cînd în cînd se organizează şi spectacole date de copii, care sînt uneori adevărate demonstraţii de măiestrie şi talent. Şi echipele artistice ale clubului — cu excepţia formaţiei de teatru — desfăşoară o activitate rodnică. Corul, avînd aproape 100 de membri, a susţinut în acest an peste 20 de concerte în Bucureşti şi în alte oraşe. In repertoriul său se acordă prioritate cîntecelor de masă, cîntecelor patriotice şi celor dedicate luptei partidului. Concertele organizate pînă acum s-au bucurat de o primire călduroasă. Echipa de dansuri este prezentă totdeauna la manifestaţiile artistice organizate cu prilejul zilelor de sărbătoare ale poporului nostru. Repertoriul ei este variat, iar execuţia dansurilor răsplăteşte pe deplin străduinţa instructorilor.

Manifestările organizate de club — audiţii muzicale, unele conferinţe, excursii, vizionări de filme — oferă cadrelor didactice, pe lîngă prilejul unei destinderi plăcute, interesante şi utile cunoştinţe de cultură generală.

Analizînd activitatea desfăşurată la club în ultimul an te surprinde însă lipsa unor acţiuni menite să-i sprijine pe învăţători şi profesori în activitatea lor profesională. De la cele cîteva conferinţe de pedagogie generală sau de istoria pedagogiei organizate în anii trecuţi clubul n-a mai oferit cadrelor didactice nici un alt prilej de dezbatere a problemelor profesionale, probleme care formează, de fapt, preocuparea lor esenţială. Pentru a suplini întrucîtva deficienţele din acest domeniu, clubul a stabilit unele relaţii de colaborare cu cîteva din societăţile ştiinţifice şi cu unele secţii ale Academiei R.P.R., care folosesc sălile lui pentru a-şi organiza şesiunile de comunicări ştiinţifice. Acestea nefiind însă legate întotdeauna direct de problemele actuale ale învăţămîntului elementar şi mediu de cultură generală, nu atrag decît un număr mic de participanţi.

Cum este posibilă această situaţie?

De vină este, în primul rînd, slaba legătură dintre club şi comitetele sindicale raionale. Majoritatea acţiunilor culturale organizate la club sînt rodul străduinţei singulare a colectivului de conducere al acestuia. Comitetele sindicale raionale s-au „apărat" cu străşnicie de orice colaborare cu clubul, deşi în diferite împrejurări sprijinul lor a fost insistent solicitat. Din colectivul de conducere al clubului nu face parte nici un reprezentant al comitetelor sindicale raionale. In această situaţie este explicabilă orientarea unilaterală a activităţii clubului. Tocmai datorită acestei orientări clubul este frecventat de un număr insuficient de cadre didactice.

Pentru remedierea deficienţelor manifestate în domeniul propagandei profesionale socotim că este necesar să se reorganizeze de urgenţă colectivul de conducere al clubului, care acum este descompletat. In componenţa lui trebuie să intre şi reprezentanţii celor opt comitete sindicale raionale din Capitală, care au datoria să sprijine îndeaproape acţiunile iniţiate de către club. Este necesar ca în cadrul acestuia să aibă loc cît mai des întîlniri între profesori fruntaşi de diferite specialităţi, care să discute experienţa lor în muncă şi rezultatele obţinute. Ar fi bine ca această experienţă să fie apoi transmisă prin diferite mijloace (expuneri, referate, articole etc) celorlalte cadre didactice. De exemplu, în şcolile Capitalei se desfăşoară o susţinută activitate pentru legarea învăţămîntului de viaţă, pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice. Cît de util ar fi ca experienţa dobîndită în această privinţă de unii învăţători şi profesori, de unele şcoli să fie dezbătută şi popularizată la club! De asemenea, la club se pot organiza în colaborare cu secţiile de învăţămînt consfătuiri şi simpozioane privind activitatea educativă din şcoli, predarea în învăţămîntul seral, munca directorilor, a diriginţilor, a metodiştilor etc. Cadrele didactice din Capitală ar fi bucuroase, de asemenea, dacă s-ar organiza cu ajutorul unor specialişti de la Institutul de ştiinţe pedagogice şi al unor profesori fruntaşi un cabinet de consultaţii, care să le dea îndrumări pentru rezolvarea practică a diferitelor probleme ce se ivesc în munca lor.

Există încă numeroase alte acţiuni care ar interesa cadrele didactice — de pildă, discutarea conţinutului unor manuale, expuneri şi demonstraţii privind folosirea, păstrarea şi recondiţionarea materialului didactic etc.

Eficienţa propagandei profesionale este în funcţie atît de orientarea care i se dă cît şi de calitatea care i se asigură. Trebuie spus însă că unele din conferinţele pe teme profesionale organizate în anii şcolari trecuţi la club au fost sub nivelul exigenţelor cadrelor didactice. In vederea asigurării unui nivel corespunzător al conferinţelor, este necesar ca la organizarea lor să se constituie, cu ajutorul secţiei de învăţămînt, o comisie specială, aşa cum s-au constituit şi pentru celelalte laturi ale activităţii clubului. Comisia trebuie să fie formată din cei mai buni pedagogi, care cunosc bine problemele actuale ce interesează cadrele didactice şi pot contribui la prezentarea acestor probleme la un nivel corespunzător.

Asigurînd un nivel ridicat propagandei profesionale şi realizînd o mai strînsă legătură cu comitetele sindicale raionale, clubul va rezolva şi problema mobilizării cadrelor didactice la acţiunile iniţiate. Ar fi bine, de asemenea, ca în acest scop să se difuzeze din timp, în fiecare şcoală, programul de activitate a clubului, pentru ca pedagogii să-l cunoască din timp.

Cadrele didactice şi ceilalţi muncitori din învăţămînt din Bucureşti aşteaptă din partea clubului un sprijin mai eficient în rezolvarea numeroaselor probleme profesionale pe care le ridică munca lor de zi cu zi. Clubul are datoria să ia toate măsurile pentru a fi în stare să le acorde de îndată un asemenea sprijin.

CONST. RADOI

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

IN ATENŢIA PEDAGOGILOR CARE STUDIAZĂ IN ANUL I IN INVAŢĂMINTUL IDEOLOGIC

In vederea pregătirii temelor cuprinse în programa anului I la „Problemele fundamentale ale marxism-leninismului şi ale politicii P. M. R.", se vor studia următoarele materiale:

La tema I-a, **„Marxism-leninismul, teoria revoluţionară a proletariatului. Invăţătura marxist-leninistă, baza teoretică a politicii Partidului Muncitoresc Romîn"**, se va studia broşura **„Marxism-leninismul, teoria revoluţionară a proletariatului"** apărută în Editura de stat pentru literatură politică.

La tema a II-a, **„Filozofia — concepţia despre lume. Materialismul şi idealismul — două linii fundamentale în filozofie. Apariţia marxismului — cotitură revoluţionară în filozofie. Caracterul partinic şi creator al filozofiei marxiste"**, se va studia broşura **„Filozofia marxistă. Materialismul dialectic şi istoric"** de Mihail Cernea, apărută în Editura de stat pentru literatură politică.

Pentru tema a III-a, **„Modul de producţie capitalist. Teoria plus-valorii, piatra unghiulară a învăţăturii economice a lui Marx. Adîncirea exploatării proletariatului în condiţiile capitalismului contemporan"**, va apare o broşură cu această temă în jurul datei de 1 decembrie a.c.

Pentru restul temelor prevăzute în programa anului I se vor consulta materialele care au apărut în „Gazeta învăţămîntului" în anul şcolar 1958—1959.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC DIN TIMIŞOARA anunţă ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice: 1). Asistent, poziţia IV/3, disciplina Imbunătăţiri funciare şi topografie. 2). Asistent, poziţia V/12, disciplina Legumicultură şi fitotehnie. 3). Asistent, poziţia V/13, disciplina Producerea, păstrarea şi prepararea furajelor. 4). Asistent, poziţia VII/6, disciplina Tractoare, unelte şi maşini pentru agricultură. 5). Asistent, poziţia VIII/15, disciplina Chimie anorganică, organică şi biologică. 6). Asistent, poziţia X/12, disciplina Bovine-ecvine. 7). Asistent, poziţia X/16, disciplina Ovine, zooigiena. 8). Asistent, poziţia XI/8, disciplina Practica pregătitoare. 9). Asistent, poziţia VI/17, disciplina Economia agrară. 10). Şef de laborator, poziţia V/11, disciplina Fitotehnie. 11). Şef de laborator, poziţia VIII/14, disciplina Alimentaţie. 12). Preparator principal, poziţia VIII/13, disciplina Chimia organică.

Cei care doresc să participe la acest concurs vor depune în termen de o lună de la data apariţiei acestui anunţ, la Rectoratul institutului, o cerere însoţită de următoarele acte: 1). copie legalizată de pe actul de studii; 2). lucrările ştiinţifice ale candidatului (un exemplar); 3) certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti, eliberat de instituţia (întreprinderea) la care candidatul îşi are funcţia de bază, sau recomandarea şefului de catedră în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţătuare a stagiului în producţie; 5) memoriu de activitate didactico-ştiinţifică; 6) autobiografia.

Concursul va avea loc la Institutul agronomic din Timişoara.

Informaţii suplimentare se pot lua zilnic, între orele 8—15, la Rectoratul institutului, telefon 49-53.

★

Institutul politehnic din Iaşi anunţă ocuparea prin concurs a unui post de profesor la disciplina Chimie anorganică — catedra de Chimie generală, Facultatea de chimie industrială.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei, la Rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August Nr. 11, însoţite de următoarele acte: 1) copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; 2) copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în ştiinţe; 3) copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; 4) lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar; 5) certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care acesta îşi are funcţia de bază; 6) memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; 7) autobio-

CONCURSUL DE ADMITERE PENTRU ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGRICOL SUPERIOR FĂRĂ FRECVENŢĂ

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii anunţă că vineri, 20 noiembrie a.c., începe concursul de admitere pentru învăţămîntul agricol superior fără frecvenţă la următoarele institute agronomice:

INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BĂLCESCU", BUCUREŞTI — Facultatea de agricultură şi zootehnie.

INSTITUTUL AGRONOMIC „DR PETRU GROZA", CLUJ — Facultatea de agricultură.

INSTITUTUL AGRONOMIC „ION IONESCU DE LA BRAD", IAŞI — Facultatea de îmbunătăţiri funciare.

INSTITUTUL AGRONOMIC „T. VLADIMIRESCU", CRAIOVA — Facultatea de mecanizarea agriculturii.

Inscrierile pentru concursul de admitere se fac direct la secretariatele facultăţilor, pînă la 18 noiembrie a.c. inclusiv.

Condiţiile de admitere în învăţămîntul superior fără frecvenţă, precum şi programele obiectelor de la concursul de admitere sînt publicate în broşura „Admiterea în învăţămîntul superior" ediţia 1959, fascicola III.

Informaţii suplimentare se pot cere la secretariatele facultăţilor susmenţionate.

La Şcoala medie serală de pe lîngă Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

Cînd planul ţine seama de problemele esenţiale

Colectivul pedagogic al Şcolii medii serale de pe lîngă Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" desfăşoară o muncă stăruitoare, susţinută pentru a-i ajuta pe tinerii muncitori care frecventează şcoala să-şi însuşească temeinic toate cunoştinţele predate. Pornind de la condiţiile specifice în care se desfăşoară munca în şcoala serală, planul de activitate al acestei şcoli cuprinde probleme esenţiale, care oglindesc preocuparea colectivului de profesori de a asigura o cît mai bună pregătire a muncitorilor-elevi. O mare atenţie se acordă în plan legăturii cu întreprinderile unde lucrează elevii. In acest scop sînt prevăzute vizite ale cadrelor didactice în întreprinderi şi consfătuiri cu inginerii şi tehnicienii care conduc procesul tehnic în aceste întreprinderi. O asemenea consfătuire a avut loc de curînd, conform prevederilor planului, cu inginerii şi tehnicienii Combinatului poligrafic. Cu acest prilej tov. Tronaru, director tehnic al Combinatului, a prezentat pe larg în faţa pedagogilor o serie de aspecte privind procesul tehnologic de tipărire şi legare a ziarelor, revistelor şi cărţilor. Astfel profesorii au căpătat posibilitatea de a asigura, în predarea lecţiilor, îmbinarea cunoştinţelor teoretice cu munca productivă a elevilor. In săptămîna aceasta vor avea loc consfătuiri asemănătoare cu tehnicienii şi inginerii de la întreprinderea TAROM, de la Centrul mecanic Otopeni şi de la alte întreprinderi ai căror muncitori sînt elevii şcolii.

Aşa cum prevede planul, conducerea şcolii şi profesorii diriginţi ţin o legătură strînsă şi cu comisiile de selecţionare din întreprinderi. In cadrul consfătuirilor pe care le-au avut pînă acum cu membrii acestor comisii s-au discutat măsurile ce trebuie luate în vederea asigurării unei frecvenţe regulate la lecţii a muncitorilor-elevi şi în vederea creării unor condiţii cît mai bune de învăţătură, pentru ca aceştia să se poată pregăti bine pentru lecţii. Ca rezultat al acestor consfătuiri, printr-o strînsă legătură cu conducerile întreprinderilor s-a reuşit să se obţină o frecvenţă regulată a elevilor, îndeosebi la clasele IX—XI. Ori de cîte ori se constată lipsa nemotivată a unui elev, diriginţii claselor şi uneori chiar directoarea şcolii, tov. E. Fulgeanu, iau legătura cu comisiile de selecţionare din întreprinderi, care, cercetînd situaţia, iau măsurile necesare.

De asemenea, ca rezultat al contactului direct şi regulat între şcoală şi întreprinderi, cărora li s-a adus la cunoştinţă orarul lecţiilor, s-au putut asigura condiţii bune de învăţătură pentru elevi: au fost incluşi în schimburi care le dau posibilitatea să dispună şi de timp liber pentru studiul individual, au fost ajutaţi să-şi procure materialul bibliografic de care au nevoie etc.

Un loc de seamă ocupă în planul general al şcolii problema găsirii de mijloace şi procedee pentru ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor. Astfel, de exemplu, planul prevede pentru comisiile metodice sarcina de a ajuta cadrele didactice să pună accentul în primul rînd pe pregătirea temeinică a lecţiei, pe buna organizare a acesteia, în aşa fel încît să le dea elevilor posibilitatea de a-şi însuşi o bună parte din cunoştinţe încă din timpul predării. Urmînd aceste cerinţe, comisiile metodice se preocupă îndeosebi de folosirea judicioasă a momentelor din lecţie în care se realizează verificarea şi fixarea cunoştinţelor. Comisiile i-au îndrumat pe profesori să folosească verificarea cunoştinţelor nu numai în scopul de a pune note elevilor, ci şi în scopul adîncirii cunoştinţelor acestora, în scopul recapitulării continue a celor predate.

Preocuparea existentă în şcoală pentru ajutorarea cît mai eficientă a elevilor în ceea ce priveşte însuşirea cunoştinţelor i-a îndemnat pe cei mai mulţi dintre profesori să caute şi să folosească cele mai bune metode de predare, să se oprească asupra problemelor esenţiale, să înlăture amănuntele nesemnificative care duc la supraîncărcare. Bunăoară, tov. Silvia Dumitrescu, profesoara de istorie, predînd la clasa a IX-a lecţia „Revoluţia burgheză din Anglia", le-a explicat elevilor pe scurt dar limpede cauzele destrămării orînduirii feudale, căutînd în acelaşi timp să scoată în relief apariţia noului mod de producţie, modul de producţie capitalist. Din expunerea profesoarei elevii şi-au putut da seama că revoluţia burgheză din Anglia s-a produs într-o ţară unde relaţiile capitaliste au învins atît pe tărîmul industrial cît şi pe tărîmul agricol. turii. Ei au înţeles, de asemenea, faptul că burghezia s-a sprijinit la început pe masele populare în lupta împotriva regimului feudal-absolutist al Stuarţilor, iar mai tîrziu, cînd a ajuns la putere, a înăbuşit mişcarea populară.

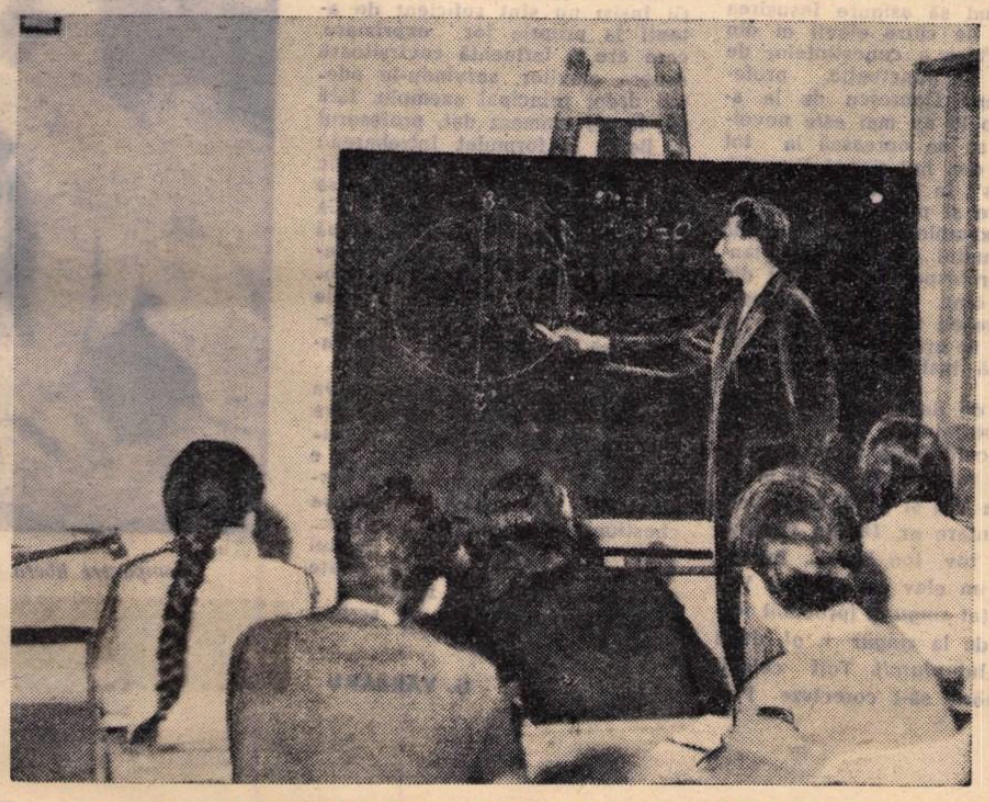

Oră de matematică la clasa a X-a a Şcolii medii serale de pe lîngă Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

Elevii ar fi plecat din clasă cu cunoştinţele pe deplin clarificate dacă tovarăşa Dumitrescu ar fi insistat mai mult asupra forţelor motrice ale revoluţiei, asupra acţiunii maselor populare în timpul ei.

Tov. Elena Vasilescu, profesoară de ştiinţe naturale se străduieşte să aplice cît mai larg în lecţiile sale principiul predării intuitive. De pildă, la lecţiile „Inmulţirea sexuată a plantelor" şi „Frunza" ea a folosit nu numai planşe şi mulaje, ci şi material viu. In timpul expunerilor tovarăşa Vasilescu alcătuieşte scheme ale lecţiilor pe care le predă, ceea ce îi ajută foarte mult pe elevi la fixarea cunoştinţelor.

Şi profesorii de matematică sprijină pe elevi să plece din clasă cu lecţia învăţată. Bunăoară, tov. E. Fulgeanu face permanent apel la puterea de judecată a elevilor, reuşind să formuleze cu ajutorul acestora regulile, teoremele, concluziile matematice. Aceeaşi preocupare o vădeşte şi prof. W. Mendelsohn în lecţiile pe care le predă.

Totuşi, unul dintre profesorii de matematică — tov. A. Pîslaru — care nu acordă suficientă atenţie pregătirii lecţiilor, predă uneori elevilor cunoştinţe incomplete şi chiar greşite. De exemplu, el a dat elevilor din clasa a V-a o definiţie greşită a adunării şi a proprietăţilor acesteia. De asemenea, tov. Pîslaru nu respectă programa şcolară. El a predat la aceeaşi clasă scrierea şi citirea numerelor romane, capitol scos din programa şcolară. Este necesar ca tov. Pîslaru să acorde mai multă grijă pregătirii sale, să-şi întocmească planuri zilnice de lecţii. Comisia metodică a profesorilor de matematică va trebui să-i acorde un ajutor substanţial.

Concentrîndu-şi activitatea asupra îmbunătăţirii procesului instructiv-educativ, acordînd toată atenţia pregătirii lecţiilor, ajutîndu-i pe elevi să-şi însuşească în cadrul lecţiei principalele cunoştinţe cerute de programa şcolară, cadrele didactice de la Şcoala medie serală de pe lîngă Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" vor reuşi să răspundă din ce în ce mai bine cerinţelor care stau în faţa lor.

G. M. RĂDULEA

Intîlnire cu prieteni dragi

De curînd, în viaţa unităţii de pionieri de la Şcoala medie „Mihail Sadoveanu" din Bucureşti s-a petrecut un eveniment important: sfatul unităţii a organizat pentru pionierii fruntaşi o excursie la Podul Prieteniei şi o întîlnire, acolo pe pod, cu prieteni dragi — pionierii bulgari din oraşul Russe.

Cînd cei 50 de pionieri din clasele a III-a şi a IV-a păşeau sub arcadele monumentale ale podului, în celălalt capăt se zăreau, îndreptîndu-se spre ei, pionierii bulgari. Intr-o clipă, rîndurile s-au rupt. Copiii şi-au strîns prietenește mîinile, s-au îmbrăţişat.

Apoi, pionierii au dansat „Alunelul" şi „Padrujka maia", au cîntat, au făcut schimb de cravate, de insigne, de fotografii, de adrese. Pionierii bulgari au povestit cu însufleţire prietenilor lor romîni despre modul interesant în care şi-au petrecut vacanţa de vară în tabăra de pionieri şi despre activitatea frumoasă ce se desfăşoară la Casa pionierilor din oraşul Russe. La rîndul lor, pionierii romîni le-au vorbit prietenilor despre activitatea bogată pe care o desfăşoară la Palatul pionierilor, în cercuri, etc.

...Cele două ore cît a durat întîlnirea au trecut pe nesimţite. Trompetiştii şi tobosarii au sunat adunarea. Răsunau urale şi strigăte: „Drum bun!" „Salutări pionierilor din R. P. Romînă!", „Salutări pionierilor din R. P. Bulgaria!"

In drum spre casă, şi unii şi ceilalţi au făcut planuri pentru viitoarea întîlnire, pe care o doresc cît mai grabnică.

CĂI DE INSUŞIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

OBSERVAREA

Una dintre căile cele mai frecvent folosite în vederea cunoaşterii de către elevi a modului cum sînt construite şi cum funcţionează uneltele şi maşinile, a felului cum se desfăşoară operaţiile de muncă în întreprinderi o constituie observarea. Aceasta se realizează atît în şcoală — la lecţii, în activitatea de laborator sau în atelierele şcolare — cît şi în afara ei, cu prilejul vizitelor în întreprinderi şi al practicii în producţie.

Observaţiile elevilor pot fi realizate în două feluri: 1) observarea obiectelor, fenomenelor şi a proceselor tehnologice de muncă în condiţii naturale (de exemplu aşa cum se petrec ele într-un atelier al unei întreprinderi, într-o uzină etc.) şi 2) observarea în condiţii experimentale, special create (de exemplu, prezentarea în şcoală a construcţiei şi funcţionării unui motor electric de curent continuu, arătîndu-se piesele care intră în construcţia lui, care sînt principalele fenomene fizice pe baza cărora funcţionează acestea şi la ce este utilizat etc.).

Folosind observaţiile ca o cale de însuşire de către elevi a cunoştinţelor practice de muncă, trebuie să ţinem seama că ele trebuie să fie neapărat urmate de exerciţii practice. Elevii vor observa, de exemplu, de mai multe ori cum se lucrează la strung, operaţiile care se efectuează în timpul lucrului cu acesta. Ei nu se vor opri însă la observaţii, ci la un moment dat (moment care corespunde cu un grad superior de stăpînire a cunoştinţelor necesare lucrului la strung) vor trece la exerciţii practice de prindere a piesei în strung, de fixare a cuţitului, de strunjire.

Observaţiile vor fi de scurtă durată atunci cînd scopul urmărit este ca elevii să-şi însuşească cunoştinţe practice mai simple, cum ar fi, de exemplu, mînuirea unor scule, a unor unelte, cunoştinţe despre trasaj etc. Ele vor fi de lungă durată atunci cînd se urmăreşte ca elevii să capete cunoştinţe şi să-şi formeze deprinderi practice de muncă mai complexe, cum sînt acelea necesare manevrării maşinilor-unelte. Observaţiile de lungă durată se pot realiza fie prin vizite repetate ale elevilor într-o întreprindere, pe baza unei tematici bine alese, fie în cadrul practicii în producţie (în timpul anului sau în timpul practicii de vară). Observaţiile de lungă durată cuprind un cîmp mai larg de fapte, fenomene şi procese de producţie.

Observaţiile elevilor, atît în condiţiile naturale de producţie cît şi în condiţii experimentale, trebuie îndrumate cu pricepere atît de către profesori, cît şi de cadre de specialitate — muncitori, tehnicieni, maiştri, ingineri din întreprinderi. In îndrumarea observaţiilor este necesar să se pleca de la faptul că acestea trebuie să urmărească un scop bine definit — cum ar fi, de pildă, însuşirea procedeelor de prindere a piesei în strung, deprinderea modului de lucru la acesta etc. Realizarea scopului solicită în timpul observării multă atenţie din partea elevilor — şi anume, o atenţie în acelaşi timp concentrată şi distributivă, pentru a vedea şi a ţine seama simultan de mai multe fenomene ce se petrec în cadrul procesului tehnologic la care asistă, pentru a-şi trece atenţia de la un lucru la altul, de la un fenomen la altul. Aceasta este necesar cu atît mai mult cu cît tehnica modernă trebuie să fie mînuită de muncitori capabili să deservească simultan mai multe maşini-unelte automate, cu o atenţie distributivă extrem de dezvoltată.

Foarte importantă — şi răspîndită larg — este observaţia cu prilejul vizitelor în întreprinderi. Deseori şcolile organizează cu elevii, pe clase sau grupe de clase, asemenea vizite în întreprinderile industriale. In multe cazuri, însă, aceste vizite se reduc la o trecere pasivă în revistă de către elevi a diferitelor aspecte observate într-un atelier sau altul al întreprinderii. Fără îndoială că asemenea vizite superficiale nu dau elevilor posibilitatea să observe sistematic, după metode ştiinţifice, felul cum sînt construite şi cum funcţionează maşinile, cum se desfăşoară procesul tehnologic de fabricaţie, cum lucrează muncitorii etc. De aceea vizitele de acest fel duc cel mult la obţinerea unor cunoştinţe izolate, fragmentare despre producţie, fără să contribuie în mod real la însuşirea deprinderilor practice de muncă.

Profesorii-maiştri şi profesorii de fizică, chimie şi matematică de la Şcoala medie din Dej au căutat să înlăture din practica lor efectuarea unor asemenea vizite formale în întreprinderi. Ţinînd seama de programele de învăţămînt şi de posibilităţile elevilor din fiecare clasă, s-a stabilit în primul rînd tematica vizitelor în întreprinderile din localitate şi din centrele apropiate. In această tematică s-au prevăzut, de exemplu, pentru elevii clasei a IX-a, mai multe vizite la atelierele C.F.R.-Dej, pentru a li se da prilejul să-şi însuşească, pe calea observaţiei, cunoştinţe asupra construcţiei strungului şi asupra lucrului la strung. Pentru efectuarea vizitei se va organiza legătura cu cadrele de conducere ale secţiei de strungărie a atelierelor, pentru a li se explica scopul acesteia şi a solicita cîţiva muncitori strungari care să primească pe lîngă ei cîte o grupă de 2—3 elevi. Elevii vor observa cum mînuiesc aceşti muncitori strungul şi vor asculta explicaţiile lor — exemplificate practic — asupra lucrului la strung.

In instruirea grupelor de elevi pentru vizita în producţie li se va arăta că ei trebuie să observe în ce constă procesul de lucru la strung — mînuirea acestuia, fixarea piesei în strung prin diferitele procedee, fixarea cuţitului la strung etc. — şi că, în acest scop, vor trebui să-şi concentreze atenţia asupra observării problemelor de bază ale sistemului de lucru la strung şi să fie în stare să-şi distribuie această atenţie. De pildă, să observe şi să ţină seama simultan de fenomene ca rotirea axului strungului împreună cu piesa de strunjit, înaintarea cuţitului în metal, sistemul de răcire, poziţia diferitelor manivele şi întrerupătoare cu ajutorul cărora muncitorul mînuieşte maşina-unealtă, cum se serveşte muncitorul de acestea în timpul lucrului etc.

Fiecare vizită în întreprindere va fi urmată de o analiză a acesteia, în care vor fi scoase în evidenţă tocmai acele cunoştinţe şi deprinderi practice de muncă cu care trebuie să rămînă elevii din vizita făcută în întreprindere şi pe care ei vor trebui să şi le dezvolte în viitor prin alte căi.

Astfel, prin observaţii, elevii şcolii de cultură generală pot căpăta numeroase cunoştinţe practice despre producţie, pot fi bine pregătiţi pentru activitatea practică viitoare.

F. DIAC
PAVAI ALEXANDRU
profesor la Şcoala medie din De

Preocupări de ortografie și punctuație la lecțiile de gramatică

Deprinderile de ortografie și punctuație ale elevilor au o mare însemnătate în munca lor de însușire a cunoștințelor la toate obiectele, după cum vor fi de o importanță deosebită și în viitoarea lor activitate în producție, în viață.

In procesul de învățămînt sînt nenumărate împrejurările în care cadrele didactice trebuie să facă observații și să dea îndrumări elevilor asupra scrierii corecte a cuvintelor și expresiilor, asupra folosirii unei punctuații adecvate. Dar principala cale de a-i învăța pe elevi să scrie corect o constituie lecțiile de gramatică. Pentru a se asigura o însușire conștientă și sistematică a cunoștințelor de ortografie și punctuație este necesar ca ele să fie studiate în legătură strînsă cu noțiunile de lexic, morfologie și sintaxă. Lecțiile de gramatică trebuie să dea elevilor explicația științifică a regulilor de ortografie și punctuație, singurul mijloc care asigură — o dată cu înțelegerea acestor reguli — nu o memorare mecanică (deci, implicit, temporară), ci o însușire activă, ducînd la memorarea trainică, durabilă.

Se mai întîlnesc profesori care consideră că le pot forma elevilor deprinderi de scriere corectă numai sau aproape numai prin predarea izolată a unor reguli de ortografie și punctuație, exclusiv în lecțiile rezervate acestui scop. Procedeul nu dă roade, pentru că în acest caz nu sînt înțelese legăturile ce se stabilesc în frază și care cer, precum știm, o anume ortografie și o anume punctuație, înlesnind exprimarea cît mai exactă a ceea ce vorbitorul (respectiv elevul) dorește să expună, să transmită. Dacă ne bazăm pe însușirea mecanică de către elevi a normelor de ortografie și punctuație, va trebui să luptăm după aceea necontenit cu greșelile pe care le vor face la tot pasul. Elevii vor scrie însă întotdeauna corect dacă vor învăța regulile înțelegîndu-le deplin. Aplicarea lor repetată în practică, în exerciții cît mai dese și mai variate, ne va scuti de luarea repetată a muncii de la început.

Cei mai mulți profesori de limba română sînt conștienți de folosul pe care-l au oprindu-se cu fiecare prilej, la lecțiile de gramatică, asupra problemelor de ortografie și punctuație, pentru a le discuta cu clasa, pentru a-i deprinde pe elevi să se conformeze regulilor, pentru a face aplicațiile necesare. Așa procedează, de pildă, profesoara Florica Lungu de la Școala elementară nr. 3 din Craiova. La lecția de repetare a pronumelui în clasa a VII-a, bunăoară, tov. Lungu s-a oprit să lămurească ortografierea formei scurte, atone, a pronumelui personal unit prin linioară cînd e rostit împreună cu verbul sau cu conjuncția la subjonctiv (de exemplu: *luați-o, l-am văzut, să-i întrebăm*), cerînd să se explice rolul linioarei. Intîlnind un vocativ, a cerut elevilor să argumenteze morfologic punctuația după poziția lui la începutul, în mijlocul sau la sfîrșitul frazei. La pronumele de întărire profesoara a ținut să sublinieze că atunci cînd vorbesc despre sine, băieții trebuie să folosească forma *însumi*, iar fetele forma de feminin *însămi*. La pronumele personal *dînsul* profesoara a pus o întrebare menită să-i ajute pe elevi în însușirea corectă a acestei forme (la origine un substantiv articulat): „Cu cîți *i* se scrie pronumele personal *dînsul* la plural?"

Un elev a scris la un moment dat pe tablă: *o să-ți o dea*; el a fost corectat pe loc de către colegi.

Este foarte lăudabilă strădania tovarășei Lungu de a-i înarma pe elevii ei cu cunoștințe și deprinderi temeinice de scriere corectă. Cu atît mai mult ar trebui să vegheze să nu-i scape în lecții nici o neglijență, nici o greșeală, așa cum s-a întîmplat, din păcate, la lecția despre care vorbim. Intr-adevăr, profesoara a trecut fără s-o corecteze peste pronunțarea greșită a cuvîntului *feminin*, lăsînd un elev să spună *femenin*, greșită duce cel mai adesea și la o scriere greșită. Mai grav este faptul că ea a susținut că în propoziția *„Noi, frații tăi?" noi* este un vocativ, cînd, în realitate, este vorba de un nominativ, deoarece avem de-a face cu o propoziție eliptică de predicat. Inlăturînd asemenea neglijențe și greșeli, tov. Lungu va izbuti, datorită străduinței cu care muncește, să asigure o pregătire temeinică a elevilor ei.

Sînt suficiente elementele care dovedesc roadele preocupărilor pentru ortografie și punctuație și la Școala medie nr. 3 din Craiova. Reușind să asigure însușirea temeinică de către elevii ei din clasa a VII-a a cunoștințelor de ortografie și punctuație, profesoara Elena Dobrescu de la această școală nu mai este nevoită acum să se oprească la tot pasul, să dea noi și noi lămuriri. „Din mers", în legătură cu părțile de vorbire și părțile de propoziție din exemplele scrise pe tablă pentru studiul declinării substantivelor, profesoara a solicitat din cînd în cînd clasa să îndrepte unele greșeli făcute de cîte un elev care se grăbea și i-a cerut acestuia să justifice forma corectă.

Destul de des au fost în stare să îndrepte singuri și să dea explicații acolo unde au greșit din neatenție sau din grabă și elevii claselor a V-a și a VII-a ale Școlii elementare nr. 16 din Craiova (profesor tov. Ion Berca). Intr-un răspuns, un elev din clasa a V-a a pronunțat *singural* (probabil formîndu-l de la *singur* + *al*, după modelul lui *plural*). Toți colegii lui au sărit să-l corecteze. Profesorul a ajutat la lămurirea mai pe larg a cazului, ceea ce a făcut ca, mai departe, elevul respectiv să folosească forma corectă.

Trebuie spus însă că preocupările de ortografie nu sînt totdeauna prezente în activitatea profesorului. Dacă el urmărește amănunțit însușirea noțiunilor de morfologie și sintaxă, trece adesea cu vederea peste însemnătatea lor în ortografiere și punctuație. Urmările n-au întîrziat să apară. Elevii fac destul de multe greșeli.

Intervin și cazuri cînd profesorii înșiși nu sînt suficient de atenți la propria lor exprimare, care are o influență covîrșitoare asupra elevilor, servindu-le adesea drept principal exemplu. Iată că, la un moment dat, profesorul I. Berca a formulat întrebarea: „Ca... (după o ezitare) morfologic ce este el?" Fără a mai sta să judece, un elev a și răspuns: „Ca morfologic el este adverb". Două eleve n-au putut identifica greșelile de punctuație, deoarece profesoara lor, tovarășa Dobrescu, le ceruse, dintr-o confuzie de moment, să fie atente la... ortografie.

Faptele întîlnite la cele cîteva lecții de limba română despre care se vorbește mai sus arată că grija profesorilor de a insista cît e necesar — ca o preocupare permanentă, sistematică — asupra chestiunilor de ortografie și punctuație, întotdeauna cînd mersul lecției o cere, ajută cît se poate de mult la însușirea temeinică a unor bune deprinderi de scriere corectă.

G. VARZARU

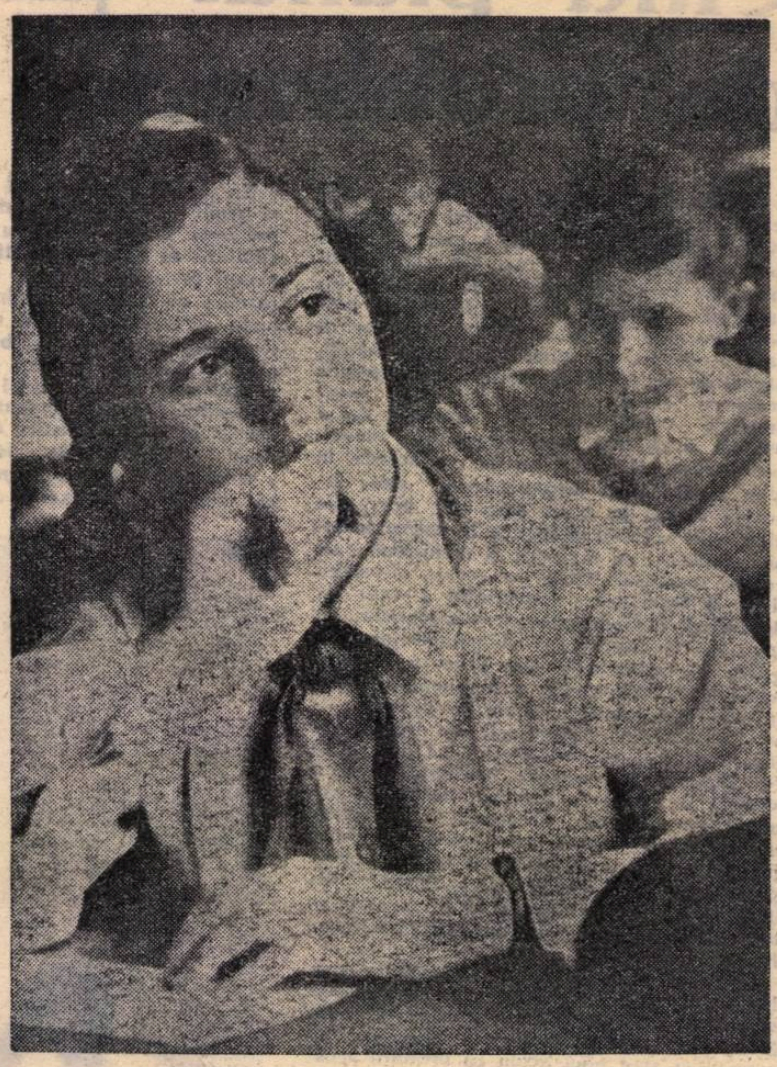

Compunere liberă. Sînt atîtea subiecte... Pe care să-l alegi?

De ce atîtea note slabe la școala nr. 139?

In cele două luni care au trecut de la începerea anului școlar, cadrele didactice au avut timp ca — depășind faza de început, în care au rezolvat unele probleme organizatorice și au asigurat recapitularea cunoștințelor predate în anul trecut — să treacă la munca sistematică de instruire și educare a elevilor. La rîndul lor, aceștia au avut suficient timp să se acomodeze cu noile materii pe care le studiază în acest an, să-și cunoască profesorii noi și să-și însușească multe cunoștințe și deprinderi.

Strădania comună a profesorilor și elevilor, rezultatele muncii lor au și început să se oglindească în cataloage. Răsfoind paginile acestora întîlnești adesea multe note bune și foarte bune, unele note mediocre, din cînd în cînd și note slabe.

Dar iată o școală ale cărei cataloage prezintă un caracter deosebit. Este vorba de Școala de 7 ani nr. 139 din Capitală, iar „caracterul deosebit" la care ne-am referit este, din păcate, negativ. Cataloagele sînt pline, îndeosebi, de note slabe. In catalogul clasei a V-a „A", de pildă, se află 113 notări cu 1, 2, 3 și 4 și 85 cu 5 și 6. In cel al clasei a V-a „B" — 75 de notări cu 2, 3 și 4 și 67 cu 5 și 6. La clasa a VI-a „A" sînt 97 de note de 2, 3 și 4, la a VI-a „C" 100 de note de același fel. La clasa a VII-a „B" sînt 140 de note de 3 și 4 și 102 note de 5 și 6. La celelalte clase (a V-a „C", a VI-a „B", a VII-a „A") situația este aceeași: un număr extrem de mare de note sub limită și multe note mediocre. La clasa a V-a „A" există o singură notă maximă la istorie și una la educație fizică.

Cum se explică această situație? Discutînd cu direcția școlii, cu unii profesori și diriginți, aflăm că foarte mulți elevi nu stăpînesc cunoștințele predate în clasele anterioare și, din această cauză, întîmpină mari greutăți în însușirea noilor cunoștințe. De asemenea, mulți dintre ei se prezintă des la școală cu temele nescrise și cu lecțiile neînvățate.

Bineînțeles că atunci cînd elevul a venit nepregătit la școală trebuie să primească nota pe care o merită. Dar faptul că notele slabe au devenit o caracteristică a școlii nr. 139 nu trebuie oare să dea serios de gîndit colectivului de pedagogi care lucrează aici? Rezultatele pe care le obține un profesor la clasa lui nu constituie oare cel mai grăitor indiciu despre felul cum muncește el cu elevii, despre capacitatea lui profesională și despre felul cum înțelege să-și facă datoria? Fără îndoială că da. Spre deosebire de trecut, de școala burghezo-moșierească, în care elevii erau socotiți drept singurii vinovați de nivelul scăzut al pregătirii lor, în școala noastră profesorii simt și trebuie să simtă din plin marea răspundere ce apasă pe umerii lor în instruirea și educarea tinerei generații, a constructorilor de mîine ai societății socialiste. Ințelegerea rolului pe care îl are pedagogul în școala noastră nouă presupune folosirea unor metode care să dezvolte dragostea elevilor față de școală, pasiunea pentru învățătură, dorința de a deveni cetățeni cu un larg orizont cultural și științific. Elevii trebuie ajutați, urmăriți și îndrumați pas cu pas pe drumul pentru ei plin de taine, de greutăți dar și de succese al cunoașterii.

Analizînd notele primite pînă acum de elevii claselor V—VII de la școala nr. 139 îți pui pe drept cuvînt întrebarea: cum muncesc pedagogii de la această școală? Cum justifică ei faptul că elevii au mari goluri în bagajul de cunoștințe din anul trecut? Doar tovarășii profesori Gheorghe Popescu, Jeana Todiraşcu, Arthur Cornea, Aurora Lăzărescu și alții au lucrat și în anii trecuți cu actualii lor elevi. Nu este nici o cinste pentru colectivul pedagogic faptul că de cîțiva ani școala se clasează printre ultimele, ba chiar și ultima din raion în ce privește rezultatele la învățătură. Cum se împacă conducerea școlii cu această situație? Nu crede tovarășul director Niculescu că dă dovadă de comoditate, de nepăsare chiar, în rezolvarea problemei capitale — îmbunătățirea procesului de învățămînt — în școala pe care o conduce? Cum altfel dacă nu atitudine de cocoloșire a lipsurilor poate fi numită atitudinea tovarășului director adjunct Sandu Călin, care consideră că nici unuia dintre profesori nu i se poate reproșa nimic în afară de o exigență exagerată?

Notele primite de elevi trebuie să oglindească succesele pe care aceștia le obțin treptat la învățătură. Se pare însă că la școala nr. 139 unii profesori de la clasele V—VII folosesc notele mici nu numai pentru a reda o situație de fapt (din păcate, cum am arătat, situația aceasta se întîlnește foarte adesea la această școală), dar și pentru a-i „speria" pe elevi și a-i determina în felul acesta să învețe mai bine. Este evident însă că elevii nu se „sperie". Ei continuă să învețe destul de slab. Dar acest procedeu arată și faptul că profesorii respectivi merg pe calea minimei rezistențe: este mult mai ușor să dai notele cele mai mici decît să-i ajuți pe elev să devină conștient de îndatoririle sale. De ce colectivul de pedagogi al școlii admite să se mai mențină încă această tradiție preluată din școala veche? De ce unii profesori tineri, ca de exemplu A. Dutescu și Lucia Pantazi, formați în anii regimului nostru, în școala noastră nouă, nu luptă cu hotărîre împotriva acestei moșteniri și nu contribuie la dezvoltarea concepției pedagogice înaintate?

Fără discuție, exigența este absolut necesară în școală, ca și în oricare alt loc de muncă. Ea trebuie să-i obișnuiască pe elevi să-și îndeplinească conștiincios îndatoririle, să fie la rîndul lor exigenți cu ei și cu colegii lor. Totodată însă profesorii trebuie să țină seama de cerințele principiului accesibilității în munca cu elevii, să nu le pretindă acestora lucruri care depășesc vîrsta lor, puterea lor de muncă și de înțelegere.

In sistemul de notare a cunoștințelor elevilor folosit la Școala de 7 ani nr. 139 se poate constata și o altă lipsă: faptul că, pînă la data de 7 noiembrie, un număr prea mare de elevi nu au primit la unele discipline nici o notă. Se știe că este deosebit de important să se pună note de la începutul trimestrului, pentru ca profesorul să știe cum evoluează fiecare dintre elevii săi și să poată da astfel fiecăruia la timp ajutorul de care are nevoie. Notarea elevului nu este o simplă formalitate — așa cum socotesc, probabil, profesorii de limba română, de limba franceză, rusă sau fizică și chimie de la școala nr. 139, care și-au lăsat mulți elevi fără note pînă la această dată. Se înțelege că, pusă în ultimul moment, cînd trebuie să se încheie situația în catalog, nota este acordată adesea superficial, fără să corespundă întrutotul situației reale. Problema nu este fericit rezolvată nici printr-un extemporal dat în grabă la sfîrșitul trimestrului.

Sînt și cazuri cînd, deși profesorii i-au notat pe elevi, au pus nota nu în catalog, ci într-un caiet personal, adăugînd și unele scurte însemnări despre elevii respectivi, ceea ce servește la o mai bună cunoaștere și urmărire a muncii elevilor. Dar este necesar ca notele să fie neapărat trecute și în catalog, care trebuie să oglindească în orice moment situația elevilor la toate disciplinele. Notele trecute în catalog, avînd valoare de document oficial, trebuie să fie acordate cu mult discernămînt, cu multă grijă.

Situația notelor, așa cum se prezintă în momentul de față la clasele V—VII ale școlii nr. 139, este îngrijorătoare. Profesorii acestei școli, conducerea ei trebuie să analizeze în spirit autocritic munca pe care o desfășoară și să găsească grabnic cele mai bune metode de îmbunătățire a activității lor.

Școala nr. 139 este situată într-unul din cartierele muncitorești ale Capitalei noastre. Aici învață fii ai muncitorilor de la I.T.B., de la fabrica „Răscoala din 1907", de la întreprinderea „T. Vladimirescu". Pedagogii școlii trebuie să simtă mai din plin răspunderea care le revine în instruirea și educarea fiilor de muncitori, să fie la înălțimea sarcinii care le stă în față. Diriginții, ca și ceilalți profesori, au datoria să țină o legătură strînsă cu părinții elevilor, să-i atragă în jurul școlii, să valorifice sprijinul pe care-l pot primi din partea lor.

Secția de învățămînt a raionului Lenin — care deși a inspectat de mai multe ori această școală și a cunoscut bine situația de aici, nu a luat pînă acum măsuri eficace de schimbare a stării de lucruri — trebuie să intervină neîntîrziat, să ajute colectivul pedagogic să găsească mijloacele cele mai indicate pentru înlăturarea lipsurilor existente.

Mai este timp, chiar pînă la sfîrșitul primului trimestru, ca să se observe o reală îmbunătățire în munca pedagogilor de la Școala de 7 ani nr. 139.

E. FLORESCU

CONSULTAȚIE

Cu privire la sectoarele economice și structura de clasă în R. P. R.

Teoria despre clasele sociale și lupta de clasă ocupă un loc central în învățătura marxist-leninistă. De înțelegerea naturii fiecărei clase și pături sociale, de analiza raporturilor dintre clase în fiecare etapă a dezvoltării societății, de cunoașterea schimbărilor petrecute în structura claselor sociale depinde în măsură hotărîtoare elaborarea unei linii politice juste de către partidul marxist-leninist al clasei muncitoare. Teoria marxistă a claselor sociale și luptei de clasă stă la baza învățăturii despre caracterul inevitabil al instaurării dictaturii priletariatului, ca unicul drum de trecere de la capitalism la socialism, despre alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, despre rolul conducător al clasei muncitoare și partidului său marxist-leninist în revoluția și construcția socialistă. In perioada de trecere de la capitalism la socialism, din analiza schimbărilor ce se petrec în structura de clasă a societății, partidul trage concluzii privind politica de construire a economiei și culturii socialiste.

Marx și Engels au arătat că baza existenței claselor sociale o constituie deosebirile dintre oameni după locul pe care îl ocupă în sistemul relațiilor materiale de producție, istoricește determinate. Clasele sociale, scria Engels, sînt de fiecare dată produsul relațiilor de producție și de schimb, într-un cuvînt, al relațiilor economice din epoca lor. Dezvoltînd și îmbogățind tezele marxiste, Lenin a definit clasele sociale ca fiind „...grupuri mari de oameni, care se deosebesc după locul pe care-l ocupă într-un anumit sistem de producție socială istoricește determinat, după raportul lor (de cele mai multe ori consfințit și întărit prin legi) față de mijloacele de producție, după rolul pe care-l au în organizarea socială a muncii, și deci după felul în care obțin acea parte de care dispun din bogăția societății și după mărimea acestei părți"[1].

Definiția leninistă se referă la clasele sociale existente în modurile de producție cu clase antagoniste, în condițiile existenței proprietății private asupra mijloacelor de producție. Ea constituie însă arma teoretică și în analiza claselor sociale din perioada de trecere de la capitalism la socialism.

In orice societate, prin urmare și în condițiile perioadei de trecere de la capitalism la socialism pe care o străbate țara noastră, schimbările înfăptuite în cadrul modului de producție, schimbarea raporturilor de proprietate asupra mijloacelor de producție, constituie izvorul transformărilor sociale, de clasă.

Reforma agrară, naționalizarea principalelor mijloace de producție industriale, crearea și dezvoltarea relațiilor de producție socialiste în industrie, agricultură, în toate ramurile economiei naționale — înfăptuite de puterea populară — au schimbat poziția diferitelor clase sociale față de mijloacele de producție, locul lor în sistemul producției materiale, felul în care își însușesc partea ce le revine din venitul național. Unele clase sociale au dispărut complet sau aproape complet, altele s-au transformat radical. In procesul desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice a fost desființată ca clasă moșierimea. Prin naționalizarea întreprinderilor industriale, de transport, a comerțului de gros etc. și prin înfăptuirea altor sarcini ale revoluției socialiste a fost desființată ca clasă burghezia de la orașe. In 1959 au fost lichidate rămășițele oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Trecerea terenurilor agricole care depășesc puterea de muncă a chiaburilor în folosința gospodăriilor agricole colective sau a altor unități agricole socialiste, însoțită de trecerea proprietarilor acestor terenuri în categoria ce corespunde noii lor stări social-economice, a însemnat lichidarea bazei economice a chiaburimii, desființarea ei ca clasă

In anii puterii populare, poporul romîn, condus de Partidul Muncitoresc Romîn, a obținut succese hotărîtoare în construirea bazei economice a societății socialiste. In 1948, după naționalizarea principalelor mijloace de producție, structurii economice a Republicii Populare Romîne îi era caracteristică existența a mai multor sectoare economice: socialist, mica producție de mărfuri și privat-capitalist. In perioada care s-a scurs s-au obținut succese de însemnătate istorică în dezvoltarea spre socialism a R.P.R. Socialismul a învins pe deplin și definitiv în industrie, în sistemul bancar-financiar, în comerț și deține poziții hotărîtoare în agricultură. A fost creată și se lărgește continuu baza tehnică-materială a socialismului. Intreaga economie socialistă cunoaște un puternic avînt. Aceste realizări se oglindesc în structura economică-socială a țării. In prezent există în țara noastră următoarele sectoare social-economice:

1. **Sectorul socialist**, care se bazează pe proprietatea socială asupra mijloacelor de producție și pe relații de producție de colaborare și ajutor reciproc între oamenii muncii. In cadrul sectorului socialist există două forme de proprietate socială — forma proprietății socialiste de stat (bun al întregului popor) și forma proprietății cooperatist-colectiviste (de grup), bun al diferitelor unități agricole cooperatist-socialiste și al colectivelor de oameni ai muncii din cooperația de consum și din cooperația meșteșugărească.

Proprietatea socialistă de stat, principala parte a sectorului economic socialist, cuprinde: fabricile, uzinele și minele, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, bogățiile de orice natură ale subsolului, transportul feroviar, fluvial, maritim, aerian, auto, băncile, poșta și telegraful, telefonul și radioul, mijloacele de tipar, cinematografia și teatrul, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderile comunale, partea naționalizată a fondului de locuințe, întreprinderile comerciale de stat, instituțiile științifice și culturale de stat, instituțiile de învățămînt, sanatoriile, spitalele și stațiunile balneo-climaterice ș.a. Proprietatea socialistă de stat este forma cea mai dezvoltată a proprietății sociale din țara noastră. De aceea sectorul socialist de stat are rolul conducător în economia națională, dezvoltarea sa determinînd dezvoltarea tuturor ramurilor producției sociale, inclusiv dezvoltarea proprietății cooperatist-colectiviste; sectorul socialist de stat are rolul principal în determinarea mersului înainte spre socialism al întregii noastre societăți.

Proprietatea socialistă de stat este într-o continuă dezvoltare. Relațiile de producție socialiste, statornicite pe temelia acestei proprietăți, sînt un puternic motor al dezvoltării forțelor de producție. S-a dezvoltat și se dezvoltă în primul rînd industria socialistă și pivotul ei, industria grea, baza progresului tuturor celorlalte ramuri ale economiei naționale. In anii puterii populare au fost construite 138 de fabrici și uzine noi, iar alte peste 300 au fost reutilate cu instalații și agregate moderne. Au fost făurite noi ramuri industriale și dezvoltate cele moștenite de la vechiul regim. Producția industrială a crescut în perioada 1948—1958 de peste 4,6 ori. Fondurile fixe din sectorul socialist erau în 1958 cu 78% mai mari față de 1950. A crescut baza tehnică-materială în sectorul socialist de stat din agricultură; numai numărul tractoarelor fizice era în luna august 1959 de 36.000, față de cca. 4.000 aflate în Romînia burghezo-moșierească în 1938.

Creșterea continuă a proprietății socialiste de stat este chezășia progresului economic al țării, a ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al populației.

Forma cooperatist-colectivistă a sectorului socialist cuprinde gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, cooperativele agricole de producție, cooperația meșteșugărească, cooperația de consum cu inventarul lor, întreprinderile sau construcțiile ce le aparțin și producția pe care ele o realizează. La 1 august a.c. existau 15.668 de gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, în care s-au unit 2.489.400 de familii, reprezentînd 69,5% din totalul gospodăriilor țărănești. La începutul acestui an erau 638 de cooperative meșteșugărești, care dispuneau de 8.227 unități de deservire a populației. 170.000 meșteșugari de diferite specialități sînt reuniți în cooperative meșteșugărești. Cooperația de consum dispune de peste 26.000 unități de desfacere — magazine universale, magazine specializate, restaurante, cofetării — de 800 secții de producție, care fabrică bunuri de consum, materiale de construcții etc.

Proprietatea socială cooperatist-colectivistă se află într-o continuă dezvoltare și consolidare. Suprafața agricolă a sectorului cooperatist la sate a crescut de la 1.183.100 ha în 1955 la 5.935.900 ha la 1 august 1959. Fondul de bază la 100 ha de teren agricol a atins peste 100.000 de lei. Crește fondul obștesc în întovărășirile agricole prin cumpărarea de unelte agricole, animale de muncă și de producție, construirea de grajduri, saivane etc. In ce privește cooperația meșteșugărească, valoarea fondurilor fixe din industria cooperatistă era la începutul acestui an de 707.000.000 de lei, iar producția globală a industriei cooperatiste în producția globală a industriei socialiste reprezenta 7%. La aceeași dată valoarea mijloacelor fixe ale cooperației de consum era de 800.000.000 de lei. Dezvoltarea averii obștești în cooperația agricolă de producție și meșteșugărească constituie izvorul creșterii bunei stări a țărănimii cooperatiste și meșteșugarilor cooperatori.

Sectorul economic socialist de stat și sectorul cooperatist-colectivist conlucrează în cea mai strînsă legătură pe linia multilaterală a producției și schimbului, în aplicarea politicii partidului, de dezvoltare a economiei naționale și ridicare continuă a nivelului de trai al poporului muncitor. Consolidarea continuă a agriculturii socialist-cooperatiste depinde în măsură hotărîtoare de industrializarea țării, de ajutorul dat de către statul democrat-popular prin stațiunile de mașini și tractoare, prin bugetul de stat etc. De aceea interesul general al tuturor oamenilor muncii este dezvoltarea continuă a sectorului socialist de stat, în primul rînd dezvoltarea industrializării socialiste a țării.

2. **Sectorul micii producții de mărfuri** cuprinde gospodăriile țărănești individuale mici și mijlocii, bazate pe munca proprie a producătorului, atelierele meseriașilor care nu exploatează munca altor.

In 1949 aproape 94,0% din totalul gospodăriilor țărănești îl formau țăranii muncitori cu gospodării individuale. In procesul transformării socialiste a agriculturii, prin intrarea țăranilor muncitori în unități agricole socialist-cooperatiste, numărul țăranilor din sectorul micii producții de mărfuri s-a redus an de an. In prezent, din sectorul micii producții de mărfuri fac parte aproximativ 1.100.000 de familii țărănești, care stăpînesc mai puțin de 30% din suprafața arabilă a țării. Cît privește meseriașii cu ateliere proprii, care nu exploatează muncă străină, numărul lor, de asemenea, s-a redus încontinuu, o dată cu creșterea numărului celor intrați în cooperative meșteșugărești. După date estimative la 1 ianuarie 1959 existau în țară (la orașe și sate) 125.000 meseriași necooperativizați (inclusiv membrii de familie).

In interiorul micii producții de mărfuri, și cu deosebire în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, au loc schimbări de o însemnătate deosebită. Dezvoltarea puternică a sectorului socialist, în primul rînd rezultatele obținute în industrializarea socialistă a țării și transformarea socialistă a agriculturii, influențează producția și schimbul din sectorul micii producții de mărfuri. Țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt legați prin relații economice multilaterale cu industria socialistă, cu agricultura socialistă, cu comerțul socialist, cu organizațiile socialiste de credit. Prezența la sate a stațiunilor de mașini și tractoare, a gospodăriilor de stat, a cooperației de consum influențează activitatea de producție și de schimb a gospodăriilor țărănești individuale și li dă, pe baza interesului material al țăranilor, o orientare nouă, deosebită de ceea ce se înțelege în mod obișnuit prin „mică producție de mărfuri". Țăranul individual intră din ce în ce mai mult în relații de producție și de schimb cu industria, comerțul și creditul socialist, ceea ce îl îndepărtează, treptat, de cercul strîmt al micului producător de mărfuri și îl introduce în sfera relațiilor economice socialiste. Cît de complexe sînt procesele din interiorul micii producții de mărfuri, în condițiile actuale ale construcției socialiste la noi în țară, o arată, de exemplu, situația țăranului cu gospodărie individuală înscris în cooperativele de consum. Acesta își bazează existența pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, dar desface mărfuri și se aprovizionează prin cooperație, primește sprijinul stațiunilor de mașini și tractoare, al gospodăriilor de stat, contractează cu statul socialist etc. Toate acestea îi restrîng calitatea sa de mic-producător și îl îndreaptă înspre relații de producție și de schimb cu conținut socialist, care nu sînt socialiste, dar au și un conținut economic socialist. Orașul socialist, sectorul socialist din agricultură prin toate pîrghiile economice de care dispun, exercită o mare forță de atracție și duc după sine satul spre socialism. Statul democrat-popular, aplicînd politica Partidului Muncitoresc Romîn, conduce acest proces complex, a cărui deplină încheiere va marca făurirea economiei socialiste unitare.

3. In economia țării noastre mai există încă **unele elemente capitaliste**. Sectorul capitalist, care în 1949 dădea 48,6% din producția globală industrială a țării, cuprindea 60,5% din comerț și cca. 5,5% din numărul gospodăriilor țărănești individuale, a suferit schimbări foarte mari. Creșterea an de an a sectorului socialist — de stat și cooperatist — a dus la restrîngerea concomitentă a sferei relațiilor capitaliste de exploatare. Burghezia de la orașe și chiaburimea au fost desființate ca clase. Au rămas ca elemente capitaliste, cu o greutate specifică neînsemnată în cadrul economiei naționale, unii care își asigură existența pe calea comerțului particular, însușindu-și o parte din veniturile oamenilor muncii, unii proprietari de mijloace de producție de la sate (deținători de prese de ulei, darace de lînă, gatere, mori țărănești, piuă

[1] V. I. Lenin, Opere, vol. 29, E.S.P.L.P., 1956, pag. 404—405.

Uzinele Săvinești. Sala înfășurării firelor.

(Continuare în pag. 6-a)

Cu privire la sectoarele economice și structura de clasă în R. P. R.

(Urmare din pag. 5-a)

ori cazane de fabricat rachiu), precum și unii deținători de mici întreprinderi care folosesc muncă salariată sau, sub diferite forme deghizate, exploatează munca altora.

★

Structurii economice noi a țării noastre în perioada actuală îi corespunde o structură socială nouă. Majoritatea zdrobitoare a populației o formează oamenii muncii — clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, alte categorii de oameni ai muncii. După datele recensământului din februarie 1956, date mult depășite în prezent, muncitorii din industrie și agricultură* și personalul operativ din comerț, inclusiv membrii lor de familie, reprezintă 23,7% din totalul populației; 13,6% sînt funcționari, intelectuali** și membrii lor de familie; 58,3% din populație o constituie țăranii și membrii lor de familie; 3,7% meșteșugari***; cca. 0,1% comercianți; 0,6% alte persoane, printre care acelea care trăiesc din venituri neprovenite din muncă (misitie, chirie etc.).

În Republica Populară Română, **clasa muncitoare** este clasa conducătoare în stat. Ea este clasa fundamentală a societății noastre, clasa cea mai înaintată, fiind legată de forțele de producție cele mai dezvoltate și de relațiile de producție cele mai înaintate, relațiile socialiste.

Schimbări radicale s-au petrecut în situația clasei muncitoare. Din clasă lipsită de mijloace de producție și exploatată, clasa muncitoare a devenit stăpînă, împreună cu întregul popor, asupra principalelor mijloace de producție; din clasă dominată și lipsită de drepturi a devenit clasă dominantă, conducătoare. Aceasta a schimbat și rolul clasei muncitoare în organizarea socială a muncii: ea nu mai lucrează sub comanda capitaliștilor și în folosul acestora, ci este organizatorul producției sociale, de care dispune împreună cu toți oamenii muncii. În frunte cu avangarda ei marxist-leninistă și folosind instrumentul puterii de stat, clasa muncitoare conduce toate celelalte categorii de oameni ai muncii pe drumul socialismului. Rolul conducător al clasei muncitoare este hotărîtor pentru victoria relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională.

Importante schimbări s-au petrecut în compoziția clasei muncitoare. Au crescut numărul muncitorilor și greutatea lor specifică în cadrul populației. După datele statistice, numărul mediu scriptic al muncitorilor din principalele ramuri ale economiei naționale a crescut de la 1.222.900, în 1950, la cca. 2.000.000 în primul semestru al anului 1959. În Romînia burghezo-moșierească, majoritatea muncitorilor erau ocupați în industria ușoară, alimentară și în întreprinderi mici. În anii puterii populare, creșterea rîndurilor clasei muncitoare are loc în special pe baza marii industrii. În 1958, de pildă, numărul muncitorilor ocupați în industria cărbunelui, petrolului, metalurgiei feroase, construcții de mașini și prelucrarea metalelor, chimică era de 339.600, față de 214.500 în 1950. În același an, aproape 470.000 de muncitori lucrau în întreprinderi care aveau peste 1.000 de muncitori. Aceasta duce la creșterea nivelului de organizare și de disciplină al clasei muncitoare, sporește combativitatea sa, rolul său conducător în societate. Creșterea rîndurilor clasei muncitoare, ou deosebire creșterea numărului de muncitori ocupați în industria mare, lărgește baza muncitorească a regimului democrat-popolar, determină întărirea sa.

O mare importanță social-politică au schimbările intervenite în repartiția teritorială a muncitorilor pe diferite regiuni ale țării. În trecut, industria, și deci și clasa muncitoare, era concentrată în cîteva centre mai importante — București, Hunedoara, Valea Jiului, Reșița, Valea Prahovei etc. În Oltenia, Moldova, Dobrogea, Maramureș, industria era slab dezvoltată, iar numărul muncitorilor era cu totul neînsemnat în raport cu numărul total al populației. În anii puterii populare, ca urmare a repartizării rationale a forțelor de producție în țară, a crescut numărul muncitorilor în aceste regiuni. În scurt timp, pe harta țării s-au înscris noi orașe și centre industriale cu o populație muncitorească tot mai numeroasă.

S-au format noi detașamente ale clasei muncitoare care lucrează în agricultură. Statul democrat-popular promovează consecvent politica de mecanizare a întregii agriculturi și de consolidare a gospodăriilor de stat. În legătură cu aceasta au crescut an de an numărul stațiunilor de mașini și tractoare, suprafața agricolă și gradul de mecanizare în gospodăriile agricole de stat, ceea ce a dus la creșterea corespunzătoare a numărului muncitorilor care lucrează în agricultură, cu deosebire al tractoriștilor și mecanizatorilor.

Sporirea numărului de muncitori la sate are o însemnătate politică și economică principială, căci întărește rolul conducător al clasei muncitoare în construcția socialistă, întărește regimul democrat-popular, alianța muncitorească-țărănească.

Clasa muncitoare s-a maturizat politicește; în rîndurile sale, conștiința socialistă s-a ridicat la un nivel foarte înalt. Crește nivelul cultural-tehnic al muncitorilor; înzestrarea economiei naționale cu tehnica modernă, mecanizarea și automatizarea unor procese de producție duc la creșterea gradului de calificare a muncitorilor, la lărgirea continuă a orizontului lor cultural-științific.

Clasa muncitoare își îndeplinește cu succes misiunea ei de forță conducătoare a societății, a tuturor oamenilor muncii, conducînd activitatea de construire a socialismului în Republica Populară Română.

Țărănimea trece în perioada actuală printr-un profund proces de transformare. Cea mai de seamă transformare în rîndurile țărănimii este trecerea la socialism, reorganizarea socialistă a agriculturii. Aceasta constituie, în același timp, procesul transformării țărănimii într-o clasă nouă, omogenă — **țărănimea colectivistă**. În prezent peste 2.500.000 de gospodării țărănești din totalul de cca. 3.600.000 sînt unite în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole.

Colectivizarea agriculturii determină înlăturarea deosebirilor social-economice între țărani. Instaurarea proprietății cooperatist-colectiviste asupra mijloacelor de producție în gospodăriile agricole colective, folosirea mijloacelor tehnice de producție puse la dispoziție de către stat prin stațiunile de mașini și tractoare schimbă raportul țărănimii colectiviste față de mijloacele de producție, rolul său în organizarea producției agricole, felul în care își însușește bunurile produse. Din mici proprietari și mici producători, țăranii muncitori se transformă în producători socialiști, care stăpînesc în comun mijloacele de producție, muncesc lalolată și organizează munca și repartiția după principii socialiste. În gospodăriile colective se dezvoltă relații de producție, de colaborare și ajutor reciproc. Repartiția produselor are loc după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare, izvorul veniturilor țăranilor colectiviști fiind bunurile create prin munca în comun pe baza proprietății sociale și a sprijinului clasei muncitoare, al statului democrat-popular.

În întovărășirile agricole, unde relațiile de producție socialiste sînt mai puțin evoluate, au loc procese profunde ce determină, pe baza liberului consimțămînt și al interesului material al întovărășiților, dezvoltarea întovărășirii spre forma superioară cooperatist-socialistă, gospodăria agricolă colectivă. În multe întovărășiri care au format fond obștesc și organizează munca în comun au apărut forme superioare de repartiție a produselor, în care se îmbină repartiția după suprafața de pămînt și atelajele aduse în întovărășire cu repartiția după munca depusă. Aceasta înseamnă dezvoltarea în întovărășire a elementelor socialiste de organizare a muncii, cît și a elementelor socialiste în repartiția produselor. Dezvoltarea fondului obștesc, dezvoltarea muncii în comun, introducerea sistemelor de organizare și retribuire a muncii după modelul gospodăriilor agricole colective, folosirea mijloacelor tehnice ale S.M.T. acționează în direcția înlăturării deosebirilor sociale dintre țărani, a schimbării rolului lor în sistemul producției sociale. În întovărășire se accentuează tot mai mult acele trăsături care apropie pe țăranii întovărășiți de țăranii colectiviști. Principalul mijloc de producție din întovărășire, pămîntul, este comasat și lucrat în cea mai mare parte cu tractoarele și mașinile statului. În repartiția culturilor și repartiția produselor, interesul individual privat și influența pieței fac loc tot mai mult interesului colectiv și planificării. La aceasta contribuie deosebit de mult lucrarea pămîntului cu tractoarele S.M.T., contractările cu statul pentru vînzarea produselor agricole, creșterea fondului obștesc care influențează activitatea întovărășirilor. Calea de dezvoltare a întovărășirilor spre gospodăria agricolă colectivă este calea consolidării lor economice, a creșterii fondului obștesc, a organizării muncii în comun și folosirii mașinilor S.M.T., a introducerii unor sisteme de retribuție care țin seamă și îmbină retribuția după suprafața adusă în întovărășire și după munca depusă de fiecare membru al întovărșirii.

În rîndurile țărănimii, o parte, din ce în ce mai mică, își desfășoară încă producția în cadrul gospodăriilor lor individuale. Această parte a țărănimii are în proprietate privată mijloace de producție (pămînt, vite, inventar agricol mărunt) și își asigură existența din veniturile realizate prin muncă proprie. Țărănimea individuală se află și ea într-un proces de schimbare. Deși continuă a produce în cadrul proprietății private, o serie de caracteristici specifice țăranului mic-producător de mărfuri, așa cum s-a arătat mai sus, au devenit mai palide. Datorită politicii Partidului Muncitoresc Romîn, consolidării alianței muncitorești-țărănești, legăturile gospodăriilor țărănești individuale cu sectorul socialist, mai ales cu industria și comerțul socialist, asigură dezvoltarea acestor gospodării nu pe calea ruinării, ci a ridicării puterii lor economice. Legea economică fundamentală a socialismului, care își lărgește neîncetat sfera de acțiune, influențează și activitatea de producție și de schimb în gospodăriile țărănești individuale, în sensul ridicării nivelului de trai al țărănimii. Dar gospodăria țărănească individuală are limitele sale obiective în dezvoltarea producției. Calea pentru asigurarea unui nivel de trai ridicat, cerut de esența orînduirii socialiste, calea belșugului, a creării unei vieți mereu mai bune pentru țăranul muncitor, este trecerea sa în gospodăria colectivă, transformarea socialistă a întregii agriculturi.

Țărănimea muncitoare este principalul aliat al clasei muncitoare în construirea socialismului. Interesele fundamentale ale acestor două clase — eliberarea de exploatare și construirea socialismului — coincid întrutotul. Aceasta constituie temelia alianței muncitorești-țărănești. În procesul construirii socialismului, alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare s-a dezvoltat și consolidat, devenind temelia de nezdruncinat a regimului democrat-popular O expresie a dezvoltării legăturilor de producție și de schimb între clasa muncitoare și țărănime este creșterea an de an a numărului de tractoare și mașini trimise de muncitori la sate, creșterea volumului de mărfuri desfăcute la sate prin comerțul socialist și a volumului de produse agricole livrate de țărănime prin contractări și achiziții. În procesul construirii socialismului, alianța clasei muncitoare cu țărănimea, prietenia de neînvins a acestor două clase de oameni ai muncii, se dezvoltă și se consolidează mereu.

Schimbări importante s-au petrecut și se petrec în rîndul **intelectualității**. Tot ce este mai valoros în rîndurile intelectualilor de veche formație — savanți, oameni de artă și cultură, cadre didactice etc. — s-a alăturat operei de construire a socialismului. Are loc procesul de creare a unei intelectualități noi, provenită din rîndurile clasei muncitoare și ale țărănimii. Intelectualitatea, însușindu-și ideologia marxist-leninistă, are condițiile cele mai favorabile pentru fructificarea gîndirii sale creatoare. Vorbind despre procesele multilaterale ce se petrec în rîndurile intelectualității din patria noastră, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat în expunerea cu privire la lucrările celui de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. că, în țara noastră, în opera de construire a socialismului „intelectualitatea veche se transformă și se contopește cu noile generații de intelectuali, formați în anii puterii populare, alcătuind un unic detașament al intelectualității legate de popor, devotată construcției socialiste și înconjurată de dragostea și prețuirea tuturor celor ce muncesc".

Regimul democrat-popular a deschis larg porțile școlilor de toate gradele pentru fiii celor ce muncesc, a legat școala de cerințele construcției socialiste și a organizat învățămîntul pentru muncitorii aflați în producție. În perioada 1948—1958, institutele de învățămînt superior au dat peste 100.000 de tineri absolvenți.

Semnificative sînt schimbările în structura profesională și de specialitate a intelectualității. În regimul burghezo-moșieresc, o mare parte a intelectualilor o formau avocații, juriștii și diverși liber profesioniști. În anii puterii populare, ca o reflectare a progresului industrial și agricol al țării, crește an de an intelectualitatea tehnică-inginerească. În 1938, Romînia număra 6.980 de ingineri. În perioada 1948-1958, numai facultățile de mine, petrol, chimie industrială, metalurgie și construcții de mașini au dat 14.352 de absolvenți. Agricultura a primit în aceeași perioadă un număr de 10.760 de ingineri agronomi și medici veterinari. A crescut numărul medicilor umani, al profesorilor și învățătorilor. Numărul medicilor umani care au absolvit facul-

În anii puterii populare s-au petrecut schimbări în rîndul micilor meseriași. Statul democrat-popular a deschis perspectiva trecerii acestora la socialism, pe calea organizării în cooperative meșteșugărești. În prezent majoritatea meseriașilor s-au unit în cooperative, devenind producători socialiști. Mai există meseriași care lucrează încă în atelierul propriu, fără a exploata muncă străină.

Analiza schimbărilor petrecute în structura socială a Republicii Populare Romîne în procesul desfășurării construcției socialiste arată că regimul democrat-popular are o bază socială largă, își trage seva din forța unită a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor și celorlalți oameni ai muncii. În procesul luptei revoluționare pentru construirea socialismului s-a consolidat alianța muncitorească-țărănească, s-a format și întărit unitatea indestructibilă a poporului muncitor în jurul partidului și guvernului — trăsătură caracteristică a regimului democrat-popular.

În procesul construirii socialismului în țara noastră au apărut forțe motrice politice-ideologice, ca patriotismul socialist, unitatea moral-politică a poporului muncitor și frăția de luptă a oamenilor muncii romîni și cei din rîndul minorităților naționale. Entuziasmul constructiv care a cuprins oamenii muncii este una din expresiile acțiunii acestor forțe motrice. În perioada actuală mai acționează legea luptei de clasă — forță motrice a dezvoltării societății în epoca de trecere de la capitalism la socialism. Lenin arăta că în perioada de construire a socialismului trăsătura principală o constituie lupta dintre socialismul ce se dezvoltă și capitalismul care dispare, împotriva căruia clasa muncitoare luptă pentru deplina desființare economică, pentru lichidarea oricărei baze de renaștere a capitalismului, pentru reprimarea încercărilor de împotrivire ale foștilor exploatatori și uneltelor lor. Instaurarea regimului democrat-popular ca formă a dictaturii proletariatului nu înseamnă sfîrșitul luptei de clasă, ci, dimpotrivă, continuarea ei. Formele luptei de clasă, intensitatea ei, depind de forța regimului democrat-popular, de ponderea sectorului socialist în economia națională, de activitatea politică și obștească a oamenilor muncii, de raportul de forțe între clase, de raportul de forțe dintre lagărul socialist și cel capitalist pe plan mondial. Lupta de clasă capătă forme mai ascuțite sau mai puțin ascuțite, în funcție, în primul rînd, de gradul de împotrivire a elementelor dușmănoase față de construcția socialistă. Dușmanii regimului democrat-popular din rîndurile fostelor clase exploatatoare, rămășițele fasciste, vechile unelte ale burgheziei și moșierimii, uneltele cercurilor imperialiste internaționale nu se împacă cu gîndul că socialismul se dezvoltă și se consolidează, că speranțele lor în restaurarea vechilor rînduieli trebuie să apună pentru totdeauna. Ei încearcă să întreprindă acțiuni care să submineze orînduirea democrat-populară, să pună piedici în calea dezvoltării țării spre socialism. Partidul educă pe toți oamenii muncii și îndrumează organele de stat, organizațiile obștești, în spiritul unei înalte vigilențe politice și al combativității revoluționare, pentru izolarea și demascarea elementelor dușmănoase, pentru paralizarea oricăror unelțiri ale acestora.

Actuala structură de clasă a țării noastre trebuie privită în perspectiva dezvoltării societății spre victoria deplină a socialismului. Perspectiva care se deschide în fața poporului nostru ca, prin îndeplinirea planului de dezvoltare economică și culturală a țării pe 1960—1965, plan în curs de elaborare, să termine în linii generale construirea socialismului și să treacă la etapa desăvîrșirii construcției socialiste este de o importanță deosebită pentru transformările în structura socială a țării. Aceasta va apropia poporul nostru de perioada în care, prin construirea deplină a socialismului, se va crea o societate alcătuită din două clase prietene — clasa muncitoare și țărănimea colectivistă — precum și din intelectualitatea socialistă, pășind mai departe, sub conducerea partidului, spre viitorul luminos al omenirii, societatea comunistă fără clase.

RADU ILIESCU

Articol reprodus din „Lupta de clasă" nr. 9 din septembrie 1959.

* Inclusiv maiștrii de toate gradele și personalul de serviciu și pază.
** Inclusiv diverși liber profesioniști.
*** Sînt incluși meseriașii cooperativizați, meseriașii care lucrează în atelier propriu, proprietarii de ateliere cu salariați, salariații acestor

BIBLIOGRAFIE

Au apărut următoarele manuale și cărți de literatură pedagogică:

— Istoria literaturii romîne — *pentru clasa a X-a.*
— Istoria antică — *pentru clasa a VIII-a.*
— Istoria modernă și contemporană — *pentru clasa a X-a.*
— Aritmetica — *pentru clasa I-a a școlilor ajutătoare.*
— Citirea și gramatica — *pentru clasa a II-a a școlilor cu limba de predare cehă.*
— Citirea — *pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare slovacă.*
— Citirea — *pentru clasa a V-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Limba romînă — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Citirea — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Gramatica — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Trigonometria — *pentru clasa a X-a reală a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Limba latină — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Astronomia — *pentru clasa a XI-a reală a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Bazele darwinismului — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*
— Citirea — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare germană.*
— Istoria — *pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare germană.*
— Bazele darwinismului — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare germană.*
— Istoria — *pentru clasa a IV-a a școlilor cu limba de predare ucraineană.*
— Istoria — *pentru clasa a IV-a a școlilor cu limba de predare rusă.*
— Confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii.
— Psihologia — *de A. N. Leontiev, traducere.*

INSTRUIREA PRACTICĂ ÎN ÎNTREPRINDERE

PROCEDEE EFICACE ŞI DEFICIENŢE

Instruirea în producţie este o parte componentă obligatorie a pregătirii viitorilor muncitori calificaţi. Experienţa acumulată în ultimii ani în acest domeniu ne permite să desprindem cîteva din procedeele cele mai frecvente de organizare şi desfăşurare a acesteia şi să tragem unele concluzii prin prisma rezultatelor obţinute cu ajutorul lor.

În majoritatea fabricilor şi uzinelor instruirea practică a ucenicilor din anii II şi III se desfăşoară de obicei pe lîngă un muncitor calificat sau într-o echipă. Acest sistem are avantajul că permite ucenicilor lucrul la maşinile cele mai moderne în condiţiile producţiei de serie, ca şi efectuarea unor piese şi ansamble de înaltă precizie. De asemenea, activitatea în marile întreprinderi industriale asigură cunoaşterea şi utilizarea de către ucenici a documentaţiei tehnice, folosirea tehnologiei înaintate.

Realizarea acestor importante obiective ale instruirii în producţie a ucenicilor depinde însă, în primul rînd, de măsura în care colectivul de conducere şi îndrumare a acestei activităţi este preocupat de asigurarea unor condiţii ştiinţifice de practică şi de felul cum urmăreşte, atît prin intermediul şefilor de sectoare şi al maiştrilor din producţie, cît şi cu ajutorul profesorilor de tehnologie, ca ucenicii să participe efectiv la lucrări.

Experienţa organizării practicii în producţie a ucenicilor prin repartizarea acestora pe maşini pe lîngă muncitori-instructori a permis să se ajungă la unele concluzii de care ar fi bine să ţină seama toate şcolile profesionale. O primă condiţie care asigură buna organizare a instruirii practice o constituie efectuarea instructajului introductiv pentru lucrările specifice fiecărei secţii şi pentru fiecare lucrare în parte. Acest instructaj este efectuat în colectiv pentru întreaga grupă de ucenici care urmează să execute o anumită lucrare, fie de către maistrul-instructor, fie de către profesorul de tehnologie specială. Aceştia sînt asistaţi în mod obligatoriu de şeful secţiei sau sectorului de producţie respectiv, cel mai în măsură să explice în amănunt caracteristicile lucrărilor, metodele şi procedeele folosite în execuţie, condiţiile tehnice şi de calitate pe care piesa sau ansamblul trebuie să le îndeplinească. În instructajul introductiv trebuie folosită în măsură largă documentaţia tehnică a secţiei — desene, fişe tehnologice, grafice de executare a lucrărilor — insistîndu-se asupra întăturării greşelilor care ar putea duce la rebutare.

Rolul colectivului de îndrumare şi control al practicii şi în mod special al maistrului-instructor şi al profesorului de tehnologia meseriei, departe de a se mărgini la organizarea acestui instructaj introductiv, se extinde îndeosebi asupra conducerii în permanenţă a activităţii în producţie a ucenicilor şi elevilor. Maistrul coordonator sau profesorul de tehnologie trebuie să observe mai întîi cu atenţie ce îndrumări primeşte ucenicul din partea muncitorului-instructor şi cum se execută o anumită lucrare. El va interveni direct numai dacă va constata anumite omisiuni sau deficienţe. Trebuie să se aleagă cu grijă momentul cel mai potrivit pentru intervenţia directă. Este bine ca aceasta să aibă loc de preferinţă la încheierea unei serii de lucrări, cînd maistrul coordonator sau profesorul de tehnologie poate să stea de vorbă cu ucenicii în prezenţa muncitorilor-instructori, subliniind posibilităţile de a executa lucrarea în condiţii mai bune şi cu obţinerea unei productivităţi mai înalte. Atunci cînd constată că un ucenic şi-a însuşit într-o măsură suficientă deprinderile de executare a unei anumite lucrări maistrul-instructor va cere muncitorului-instructor să-i permită ucenicului respectiv să execute în întregime lucrarea, bineînţeles sub directa lui supraveghere. Prin aplicarea acestei forme de instruire s-au obţinut rezultate deosebite în ceea ce priveşte pregătirea practică a ucenicilor din anul II la şcolile profesionale de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" şi „23 August" şi la Şcoala profesională de pe lîngă Fabrica de rulmenţi din Bîrlad.

Instruirea în producţie organizată de Grupul şcolar de petrol-chimie din Cîmpina, de Şcoala profesională de pe lîngă Fabrica de piese de schimb din Galaţi sau de Şcoala profesională de pe lîngă Atelierele „Grivita Roşie" din Bucureşti ne dovedeşte că se pot obţine rezultate deosebit de bune şi în cazul activităţii ucenicilor în cadrul unor brigăzi de muncitori, practică specifică instruirii în meseriile de mecanici şi lăcătuşi mecanici. Pentru a obţine asemenea rezultate este necesar însă ca îndrumarea brigăzii să fie asigurată de un tehnician sau un maistru cu calificare superioară, care să aibă o viziune de ansamblu asupra principalelor lucrări executate în secţie şi să poată da ucenicilor toate lămuririle necesare cu privire la metodele de muncă, la documentaţia tehnică folosită etc.

Pentru ucenicii din anul III, cea mai bună formă de instruire în întreprinderi este, după cum arată experienţa acumulată pînă acum, organizarea în interiorul întreprinderii, în principalele secţii, a unor sectoare de lucru pentru ucenici, unde să le fie asigurate acestora locuri de muncă individuale. Asemenea sectoare separate de muncă pentru ucenici au fost organizate cu rezultate bune la uzinele „Iosif Rangheţ" din Arad, la Fabrica de piese de schimb din Galaţi şi la Fabrica de rulmenţi din Bîrlad.

Cum sînt organizate sectoarele de muncă ale ucenicilor şi ce lucrări se repartizează acestora? Desigur, aceasta este o problemă-cheie. Activitatea sectoarelor de muncă pentru ucenicii din fabrici şi uzine trebuie să se desfăşoare în contact direct şi permanent cu procesul de producţie din secţia unde se află sectorul respectiv, sub îndrumarea unitară a unui maistru de înaltă calificare. Ucenicii vor executa în sectorul lor de muncă piese din planul de producţie al secţiei, ţinîndu-se seama însă de cerinţele indicatorului tarifar pentru perioada respectivă de practică şi de complexitatea fiecărei lucrări. La începerea unei serii noi de lucrări sau la executarea unei operaţii noi de tehnicitate înaltă, maistrul şef al sectorului de muncă al ucenicilor va face un instructaj pregătitor, dînd toate lămuririle necesare pentru utilizarea pe parcursul întregii lucrări a documentaţiei tehnice de specialitate. Pentru ca maşinile instalate în sectorul de muncă al ucenicilor să fie folosite integral de-a lungul celor 480 de minute de muncă dintr-un schimb normal s-a trecut, acolo unde au fost create asemenea sectoare, la experimentarea practicii ucenicilor în două schimburi de cîte 4 ore zilnic. În felul acesta sînt respectate atît cerinţele unui instructaj ştiinţific de calitate cît şi cerinţele producţiei.

Analiza felului cum este organizată practica în producţie a ucenicilor dovedeşte necesitatea instructajului de încheiere — efectuat fie la terminarea unui ciclu de anumite lucrări, fie cu o periodicitate fixă. Aceste instructaje de încheiere organizate cu toţi ucenicii care fac practică într-o anumită secţie şi la care vor fi invitaţi să participe conducătorul şi maiştrii secţiei respective dau posibilitatea să se aprecieze cu precizie progresul înregistrat de ucenici în calificarea lor profesională şi permit luarea în comun a măsurilor care se impun pentru activitatea viitoare.

Din păcate, în activitatea unor comisii de îndrumare şi control al instruirii în producţie există încă o serie de deficienţe importante. Acestea au drept consecinţă imediată o diminuare a calităţii instruirii ucenicilor în fabrici, uzine, întreprinderi agricole şi duc în mod netăgăduit la scăderea nivelului de pregătire al viitorilor muncitori. Iată cîteva exemple: La Şcoala profesională auto din Piatra Neamţ, la Şcoala profesională de mecanici-agricoli din Titu, la Şcoala profesională mecano-navală din Giurgiu sau la Şcoala profesională agricolă din Miroslava, unde activitatea comisiilor de îndrumare şi control se limitează la scurte vizite în întreprinderi şi la controlul caietelor de practică ale ucenicilor, unde profesorii de tehnologia meseriei nu urmăresc felul cum lucrează ucenicii în sectoarele de muncă în care au fost repartizaţi, o bună parte din ucenici nu lucrează efectiv la maşini sau la bancurile de lucru, ci mai mult privesc sau cel mult efectuează lucrări auxiliare.

Asemenea practici trebuie înlăturate. Comisiile de îndrumare şi control al instruirii practice în producţie trebuie să devină pretutindeni un organism viu, activ.

Sîntem în momentul de faţă în măsură să ne bizuim pe o experienţă pozitivă variată în ceea ce priveşte practica în producţie a ucenicilor. Această experienţă pozitivă trebuie însuşită în mod creator de toate şcolile noastre profesionale.

Ing. EDUARD CUPFER

Lecţie practică în atelierul de lăcătuşărie al Grupului şcolar de pe lîngă Combinatul siderurgic-Hunedoara

Elevii cunosc activitatea marilor întreprinaeri

Cadrele didactice de la şcoala tehnică de maiştri aparţinînd Grupului şcolar „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin organizează regulat cu elevii excursii în mari e întreprinderi Aceste excursii au ca scop, în primul rînd, să-i ajute pe elevi în concretizarea unor cunoştinţe complexe de specialitate privind tehnica şi tehnologia înaintată, iar în al doilea rînd să le dea posibilitatea de a analiza comparativ metodele de lucru şi procedeele tehnologice folosite în diferite uzine astfel încît să aibă o privire de ansamblu asupra acestora.

Recent, elevii-maiştri care se pregătesc în specialitatea motoare au vizitat uzine e de tractoare „Ernst Thälmann". Cu acest prilej s-au făcut demonstraţii practice de conducere a tractorului, de montare şi demontare a diverselor agregate ale lui.

Vizitele în întreprinderi se dovedesc deosebit de rodnice pentru legarea mai strînsă a cunoştinţelor elevilor-maiştri de producţia marilor uzine.

Organizarea studiului pe baza notiţelor

Cum predăm pentru a le asigura elevilor posibilitatea de a lua notiţe cît mai precise şi mai complete, pe care să le poată folosi din plin pentru studiul lor individual. Iată o problemă care-i preocupă îndeaproape pe mulţi profesori din şcolile profesionale şi tehnice, îndeosebi pe cei care predau discipline cu caracter special, referitoare la un sector mai restrîns şi la care, din această cauză, editarea manualelor întîmpină impedimentul tirajelor foarte reduse.

În cele ce urmează vom încerca să exemplificăm cîteva procedee folosite de unele cadre didactice cu experienţă în învăţămînt, care au obţinut rezultate pozitive în predarea lecţiilor la obiectele unde baza studiului individual al elevilor o formează notiţele.

Este necesar să subliniem de la început că dictarea lecţiilor — procedeu pe care-l folosesc încă unii profesori — trebuie combătută cu toată tăria. Utilizarea acestui procedeu îi împiedică de cele mai multe ori pe profesori să parcurgă întreg materialul planificat, fragmentează unitatea lecţiei, duce la schematizarea unor probleme importante. Iar despre utilizarea materialului didactic, în cele mai multe cazuri nici nu poate fi vorba în condiţiile cînd lecţia este dictată. În acelaşi timp, activitatea elevilor la asemenea lecţii se reduce la rolul de simpli înregistratori a ceea ce spune profesorul. În timpul dictării lecţiei ei rămîn pasivi, nu pot adînci problemele pe care profesorul le expune. Cu ocazia controlării caietelor de notiţe ale elevilor din clasele în care lecţia se dictează s-au observat serioase greşeli cu privire la scrierea termenilor tehnici noi, la cifre şi date importante pe care se sprijină înţelegerea unui fenomen sau proces tehnologic. S-au găsit, de asemenea, fraze şi propoziţii neterminate sau confuz înregistrate.

La unii profesori ce predau disciplinele la care notiţele constituie baza studiului elevilor s-a observat tendinţa de a modifica oarecum procedeele de dictare a lecţiilor. Aceşti profesori prezintă rezumativ, la începutul orei, conţinutul lecţiei, servindu-se uneori şi de materialul didactic corespunzător. Apoi, în a doua parte a orei, ei dictează doar ideile principale din lecţie. Astfel, la o şcoală profesională de industrie alimentară, profesorul de tehnologie le-a vorbit pe scurt elevilor despre bovine, arătîndu-le părţile principale ale corpului acestora pe un mulaj, iar spre sfîrşitul orei le-a dictat, timp de 10 minute, cîteva propoziţii cu privire la materialul expus anterior. Deşi elevii şi-au notat pe scurt doar principalele elemente ale conţinutului lecţiei, iar profesorul a folosit şi material intuitiv, ritmul grăbit în care s-a desfăşurat predarea, în scopul de a se rezerva timp şi pentru dictare, a limitat participarea activă şi conştientă a elevilor la lecţie.

Se dovedeşte mult mai eficace metoda folosită de acei profesori care în timpul predării dictează elevilor doar definiţiile, regulile, teoremele. Astfel, profesorul de protecţia plantelor de la o şcoală tehnică de maiştri horticultori din regiunea Cluj, vorbindu-le elevilor despre bolile criptogamice ale trandafirilor, a alcătuit pe tablă, în timpul explicării, schema lecţiei, iar în momentul cînd a ajuns cu explicaţia la regulile de preparare a fungicidelor, printr-o subliniere produsă de modulaţia vocii şi printr-un ritm mai lent şi mai accentuat al expunerii, a făcut ca elevii să înţeleagă că această parte importantă trebuie scrisă în caiete cuvînt cu cuvînt.

În general este foarte indicat ca părţile din lecţie drept concluzii în urma expunerii, concluzii la formularea cărora să ajungă înşişi elevii.

Două lecţii deschise ţinute în cadrul unui schimb de experienţă care a avut loc nu de mult la Timişoara între şcolile cu profil silvic, au urmărit, pe plan metodic, să scoată în evidenţă procedeele cele mai bune de a-i deprinde pe elevi să noteze în clasă ceea ce este mai important în explicaţia profesorului. De pildă, în lecţia de economie a vînătului cu subiectul „Cartuşul de vînătoare", profesorul a alcătuit pe tablă, paralel cu expunerea, o amplă schemă cuprinzînd patru capitole, în cadrul cărora a dezvoltat în mod progresiv — de la principal la secundar — întreg volumul de cunoştinţe al lecţiei. Schema a fost alcătuită împreună cu elevii, pe baza răspunsurilor lor la întrebările profesorului. Apoi elevii şi-au trecut-o în caietele lor. În timpul fixării cunoştinţelor ei au putut reproduce cu uşurinţă, folosind formulări proprii, conţinutul lecţiei.

Lecţia de botanică forestieră ţinută cu ocazia aceluiaşi schimb de experienţă a scos cu deosebire în relief rolul important pe care-l îndeplineşte folosirea materialului didactic la lecţiile unde baza studiului individual o constituie notiţele luate în clasă după explicaţia profesorului. Vorbind despre paltin, profesorul le-a prezentat elevilor, pe lîngă planşele ce reprezentau diferitele organe ale acestui copac, şi unele probe cu secţiuni prin lemnul de paltin de munte şi de paltin de deal, subliniind importanţa esenţelor respective pentru economia noastră naţională. Pe lîngă aceasta profesorul a adus în clasă frunze şi muguri florali aparţinînd celor două specii de paltin, pentru ca elevii să-şi formeze deprinderea de a le deosebi în mod comparativ atît în stare verde cît şi în stare uscată (păstrate în ierbar). În acelaşi timp, alături de schema lecţiei profesorul a desenat pe tablă, în culori, două frunze, evidenţiind prin contrast caracterele lor morfologice. Expunerea teoretică a fost urmată imediat de aplicaţii practice în parcul dendrologic al şcolii. Folosirea materialului didactic a făcut posibilă înţelegerea şi reţinerea de către elevi a celor explicate.

În ultimele clase ale şcolilor profesionale, în şcolile tehnice şi tehnice de maiştri, profesorul trebuie să acorde o atenţie deosebită recomandării şi indicării materialului bibliografic corespunzător fiecărei lecţii. Recomandarea materialului bibliografic implică însă pentru profesori obligaţia de a fi studiat ei înşişi în amănunt acest material, pentru a stabili paginile şi paragrafele care trebuie conspectate în mod deosebit de elevi, precum şi obligaţia de a le da acestora indicaţii cu privire la metodele de conspectare.

Pentru a obţine succese în predarea lecţiilor la care baza studiului o constituie notiţele şi studiul materialului bibliografic, este necesar ca, pe lîngă generalizarea metodelor pozitive verificate în practică, să se asigure un control sistematic asupra notiţelor luate de elevi, pentru cristalizarea unui sistem de studiu raţional, cît mai bine organizat.

Ing. DUMITRU DANCA
inspector la Cabinetul metodic pentru învăţămîn-

Formarea concepției materialist-științifice în cercurile de elevi

În cadrul orelor de fizică, chimie, geologie, literatură, istorie, geografie etc. profesorii formează bazele concepției materialist-științifice despre lume a elevilor, asigură înțelegerea justă de către ei a dezvoltării naturii și a vieții sociale. Cunoștințele dobîndite la lecții se lărgesc și se aprofundează în cadrul activității în afara clasei – în cercuri, la conferințe, cu prilejul discuțiilor, prin lecturi literare, prin vizitarea muzeelor, a expozițiilor, prin excursii, prin vizionarea și discutarea filmelor cu conținut anti-religios.

În articolul de față vom arăta cum s-a organizat în școala noastră activitatea în afară de clasă și, în special, activitatea din cercuri în scopul de a le forma elevilor o concepție materialist-științifică, ateistă despre lume.

Cercul de fizică și astronomie de pildă, a organizat ședințe cu teme ca : „Prieteni, pînă la cea mai depărtată planetă nu este chiar așa de departe". „Marte și Pămîntul, planetele sistemului solar", „Cometele și meteoriții", „Sateliții artificiali sovietici ai Pămîntului și religia". La aceste ședințe au fost vizionate filmele „Universul", „Sistemul nostru solar", „Energia atomică folosită în scopuri pașnice", „Folosirea electricității în industrie" etc.

Membrii cercului de chimie au organizat sub conducerea profesorului lor ședințe cu temele : „Știința și religia sînt incompatibile" și „În vizită la un alchimist". În cadrul celei de a doua ședințe au fost demonstrate o serie de „minuni" ca „transformarea apei în vin", obținerea „laptelui" din „apă", aprinderea unui foc mare cu un bețișor, transformarea unei monede de bronz în monedă de „argint" pictarea unui portret cu ajutorul pulverizatorului etc.

În școala noastră funcționează de cîțiva ani cercul „Tînărul ateist". Cei 45 de membri ai acestui cerc – elevi – organizează adesea ședințe cu teme științifice, excursii la muzee, citesc și discută articole, broșuri și opere literare cu conținut ateist, dezbat diferite referate etc. Astfel în cerc au fost discutate referate cum ar fi : „Ce este religia ?", „A existat oare Isus Hristos ?", „Originea sărbătorilor religioase", „Esența sărbătorii religioase a Crăciunului", „Originea Paștelui", „Sateliții artificiali ai Pămîntului". Cercul „Tînărul ateist" a organizat o interesantă ședătoare cu tema : „Pictorul rus V. G. Perov și lupta lui împotriva bisericii". O elevă a povestit biografia artistului, a caracterizat opera lui și a analizat tablourile „Masa la mînăstire", „Predica la țară" și „Impărțirea moștenirii la mînăstire", ale căror reproduceri le-au fost prezentate elevilor. Elevii au pus întrebări legate de conținutul tablourilor. La sfîrșitul ședătorii s-au citit fragmente din broșura lui E. Duluman „De ce am încetat să mai cred în dumnezeu".

La multe din ședătorile organizate de cercul „Tînărul ateist" își dau concursul și membrii celorlalte cercuri. Membrii cercului de chimie, de exemplu, fac experiențe cu ajutorul cărora demască diferitele „vrăjitorii", cei de la cercul dramatic citesc fragmente din operele scriitorilor atei etc.

Dintre numeroasele ședători organizate pe întreaga școală trebuie reliefată cea cu tema „Biserica rusă în lupta împotriva revoluției din anii 1905–1907 și a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie". Pregătind această ședătoare elevii au folosit un vast material bibliografic. Printre altele, ei au pus în scenă povestirea „Făcătoarea de minuni", de V. Țendriakova. S-a organizat și o expoziție de fotografii cu tema „Știința și religia". Articolele de la gazeta de perete „Ateist" au demascat caracterul reacționar al luptei bisericii pravoslavnice ruse împotriva revoluției proletare.

În cadrul activităților din cerc elevii au întocmit două albume ilustrate. Primul album are următoarele capitole : „Clasicii marxism-leninismului și democrații revoluționari ruși despre rolul reacționar al religiei și al bisericii", „Proverbe și zicători rusești despre religie", „Vorbesc membrii cercului", „Ce este religia", etc. Pe prima pagină a celui de al doilea album este reprodus articolul 124 din Constituția U.R.S.S. Pe pagina următoare se află portretul lui Lenin și sînt reproduse ideile lui despre religie. În capitolul „Scriitorii ruși despre religie" sînt portrete și citate din operele lui A. S. Pușkin, N. G. Cernîșevski, Saltîkov-Scedrin, I. Franko, Maxim Gorki, V. Maiakovski și o bibliografie a unor lucrări ateiste. Capitolul „Artiștii ruși despre religie și biserică" cuprinde reproduceri după tablourile cu conținut ateist ale lui Perov, Repin, Pokirev, Korzuhin și alții. Ultimul capitol al albumului intitulat „Știința și religia sînt incompatibile", cuprinde articolul „Sateliții artificiali ai Pămîntului și poveștile religioase despre cer", descrierea sateliților artificiali ai Pămîntului și fotografiile lor.

În munca noastră de înarmare a elevilor cu concepția materialist-științifică despre lume folosim și alte mijloace educative. Unul dintre cele mai importante este îndrumarea pe acest făgaș a lecturii elevilor. Nu de mult s-a organizat în școală o expoziție de cărți ateiste : volume de versuri și povestiri ale lui Pușkin, cartea lui Radiscev „Călătorie de la Petersburg la Moscova", poemul lui Lermontov „Mțiri", satirele lui Saltîkov-Scedrin, diferite povestiri ale lui Maxim Gorki, poeziile lui V. Maiakovski, articolul lui J. Fucik „Lăcusta și religia", precum și o serie de cărți și broșuri cu conținut ateist.

Am căutat să-i antrenăm în această muncă și pe părinți, cărora le revine un rol foarte important în formarea la copii a concepției materialist-științifice despre lume. Profesorii discută deseori cu părinții aceste probleme. În școală se organizează deseori conferințe științifice în cadrul lectoratului pentru părinți.

Muncind perseverent pentru îmbunătățirea conținutului lecțiilor și al activităților în afara clasei, întărind legătura cu părinții vom reuși să-i înarmăm pe toți elevii cu o concepție justă despre lume, să facem din ei militanți activi pentru promovarea acestei concepții.

I. V. ANDREEV
Școala medie nr. 7 din orașul Maikop

Intr-o grădiniță de copii sovietică : Un spectacol amuzant

Școala trebuie să contribuie la realizarea de economii

(Urmare din pag. 1)

pe proprietatea privată — delăsarea, nepăsarea, lăcomia, risipa — nu-și pot găsi locul în socialism. În aceste condiții, educarea tinerelor generații în spiritul bunei gospodăriri, al grijii față de bunul obștesc și al economisirii capătă o importanță deosebită. Școlarii trebuie să devină conștienți de faptul că avutul școlii este avut obștesc, strîns pentru ei, cu grijă și dragoste, de către oamenii muncii și că, de aceea, au datoria să-l păstreze în condiții cît mai bune. Acest avut este destinat să deservească numeroase generații de elevi și este o datorie patriotică a fiecăruia de a-l transmite bine păstrat, mai departe.

Dar școlarii nu trebuie numai convinși de necesitatea și însemnătatea păstrării avutului obștesc, ci trebuie să dovedească și prin fapte acest lucru, să capete deprinderi de buni gospodari, de oameni economi. Numeroase căi stau la îndemîna învățătorilor și profesorilor pentru îndeplinirea acestui scop.

Una din căile cele mai importante pentru educarea elevilor în spiritul bunei gospodăriri și al grijii față de avutul obștesc o constituie organizarea acțiunii de autodeservire în școli, preluarea de către colectivele de elevi a unora dintre îndatoririle privind întreținerea și păstrarea avutului școlii. În cadrul acestei acțiuni elevii preiau asupra lor sarcina efectuării curățeniei în sălile de clasă, în internate, în curți, pe terenurile de joc etc. Întrecerile între școlari pentru cea mai curată și cea mai frumoasă sală de clasă sau școală stimulează interesul acestora pentru buna gospodărire a școlii și are un mare efect educativ. Organizînd autodeservirea în școli, cadrele didactice trebuie să le arate elevilor că aceasta duce totodată la economisirea de forță de muncă și de fonduri. că fondurile eliberate pot fi folosite pentru dezvoltarea economiei naționale în sectoare unde se simte mai mare nevoie. Un exemplu concludent îl oferă elevii de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală care, prin organizarea autodeservirii, au reușit să elibereze o parte din personalul de serviciu de obligațiile privind curățenia, să-și întrețină clasele și dormitoarele cu forțe proprii

Dar colectivele de elevi pot lua asupra lor și alte sarcini. Astfel, ele pot să fie antrenate direct în repararea mobilierului și a materialului didactic. Aceasta se poate realiza îndeosebi în cadrul orelor de lucrări practice, în care elevii trebuie să capete cunoștințe și deprinderi pentru confecționarea de obiecte utile, pentru efectuarea unor lucrări de interes comun. Pentru asemenea lucrări pot fi folosite și unele activități din timpul vacanțelor școlare.

Dar sfera activităților prin care se poate realiza educarea elevilor în spiritul bunei gospodăriri și al păstrării avutului obștesc este mult mai largă. Tot aici se înscriu participarea pionierilor și școlarilor la munca pe șantiere, la acțiunile de economisire organizate în întreprinderile care patronează școlile, colectarea de fier vechi, plantarea de pomi și flori, înfrumusețarea curților școlilor și grădinilor, îngrijirea parcurilor, monumentelor. Participînd la diferitele forme de muncă social-utilă în școală și în afara ei, școlarii încep să respecte tot mai mult munca lor și a altora și, totodată, să respecte roadele muncii, avutul obștesc. În același timp, participarea școlarilor la acțiunile de folos obștesc contribuie și mai mult la formarea deprinderilor de buni gospodari și aduce statului însemnate economii. Poate fi citat în această privință exemplul pionierilor și școlarilor din raionul Ciacova, care au cules peste 9000 kg castane, al celor din Lupeni, care au plantat 40.000 puieți sau al celor de la școala din comuna Bădulesa, raionul Turnu Măgurele, care au colectat în cîteva zile 1.300 kg. fier vechi.

O dată cu formarea la elevi a deprinderilor de bună gospodărire, cu educarea lor în spiritul grijii față de avutul obștesc, li se formează și convingeri și deprinderi de economisire. Explicîndu-le școlarilor importanța economiilor pentru asigurarea nevoilor întregii societăți, cît și a unor nevoi personale, arătîndu-le ce se poate realiza din economii, cadrele didactice îi vor putea deprinde să economisească în mod permanent. Este o datorie patriotică pentru învățători și profesori de a face din fiecare școlar un depunător la C.E.C., de a fi ei înșiși exemplu în această privință și de a-i antrena pe copii pentru combaterea manifestărilor de risipă.

Educîndu-i pe elevi în spiritul grijii față de avutul obștesc și al economisirii, antrenîndu-i în acțiunile de interes obștesc, contribuim la formarea unor tineri cu dragoste de muncă, care știu să prețuiască și să apere munca și roadele ei.

ARTICOLE DESPRE PEDAGOGIA ROMÎNEASCĂ IN PRESA DE PESTE HOTARE

De curînd, revista Institutului de pedagogie al Universității din Roma, „I Problemi della Pedagogia", a publicat un articol al tovarășului Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului Superior al Școlilor, intitulat „Școala romînă astăzi". Aceeași revistă a publicat la începutul acestui an și articolul tovarășului prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice, despre „Principiile democratice ale școlii în R.P.R.".

Anunț

Aducem la cunoștința cititorilor că la 1 noiembrie a.c. a început în întreaga țară acțiunea de primire a abonamentelor la „Gazeta învățămîntului" pe anul 1960.

Abonamentele se primesc de către difuzorii voluntari din unitățile școlare, factorii poștali și oficiile P.T.T.R.

Costul unui abonament este de 3,25 lei pe 3 luni, 6,50 lei pe 6 luni și 13 lei pe 12 luni.

... Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamentele la „GAZETA INVĂȚĂMÎN...

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 540 — Vineri 20 noiembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

Sprijin larg organizațiilor de tineret

In opera sa de instruire și educare a generațiilor tinere, școala găsește în organizațiile de tineret ajutorul cel mai important. Rezolvarea cu succes a sarcinilor complexe ale educației comuniste cere neapărat o colaborare strînsă și permanentă între pedagogi și organizațiile de tineret din școli, ale căror sarcini de bază sînt tocmai sprijinirea școlii în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și în pregătirea lor politico-ideologică, în legarea învățămîntului cu producția, în educarea unor oameni multilateral dezvoltați, cu trăsăturile omului nou al societății socialiste.

Plenara a VII-a a C.C. al U.T.M. a cerut organizațiilor U.T.M. și de pionieri să sprijine mai mult școala în întreaga sa activitate. Dar, pentru ca ele să-și poată îndeplini bine această sarcină, au nevoie, la rîndul lor, de ajutorul pedagogilor. Majoritatea învățătorilor și profesorilor înțeleg în mod just rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri și le ajută să-și îndeplinească acest rol. Ei dau acest ajutor fără a se substitui organelor de conducere ale utemiștilor și pionierilor și se pricep să ridice prestigiul lor în rîndurile elevilor. Cu toate acestea, în relațiile dintre școală și organizațiile U.T.M. sau de pionieri continuă să existe unele lipsuri. Nu peste tot colaborarea se realizează în mod efectiv. Sînt și unele cadre didactice care se dezinteresează cu totul de activitatea utemiștilor și a pionierilor. O asemenea atitudine nu mai poate fi însă tolerată în școlile noastre. Toți pedagogii trebuie să înțeleagă că sprijinind organizațiile de tineret, sprijină însăși realizarea sarcinilor esențiale ale școlii.

In primul rînd pedagogii trebuie să-i ajute pe utemiști și pionieri să-și ridice nivelul la învățătură. Dezbaterile Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. au scos în evidență că unele cadre didactice nu se pregătesc temeinic pentru lecții și nu acordă suficientă atenție nivelului științific al acestora, nu au făcut tot ceea ce trebuia pentru a combate mentalitatea acelor elevi care au o atitudine indiferentă față de învățătură, rămîn în urmă sau se mulțumesc cu note mediocre, strecurîndu-se dintr-o clasă în alta cu minimum de cunoștințe. Pentru înlăturarea acestor lipsuri pedagogii au datoria să-i sprijine pe elevii rămași în urmă la învățătură acordîndu-le ajutor individual, organizînd meditații și consultații etc. In același timp, însă, învățătorii și profesorii sînt chemați să combată cu toată tăria atitudinea elevilor care dovedesc superficialitate la învățătură, precum și atitudinea acelor cadre didactice care nu folosesc just sistemul de notare. Ei trebuie să ajute organizațiilor U.T.M. și de pionieri să creeze împotriva mediocrității o puternică opinie colectivă, capabilă să înrîurească în mod efectiv atitudinea față de studiu a școlarilor. Prin lecții interesante și prin variate activități atractive — lecturi, excursii, vizionări de filme etc. — cadrele didactice trebuie să trezească la școlari dorința și setea de cunoaștere, să le dezvolte deprinderi de studiu organizat.

Sarcini deosebite în sprijinirea organizației U.T.M. pentru atragerea tinerilor spre învățătură revin cadrelor didactice care lucrează în școlile serale. Ele trebuie să țină o legătură strînsă cu organizațiile U.T.M. din întreprinderi, ajutîndu-le în organizarea de consultații, meditații și alte forme de studiu pentru elevi și colaborînd în acest scop cu inginerii și specialiștii din întreprindere. O mare atenție trebuie să acorde acestor probleme și cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice. Ele au sarcina să folosească ajutorul utemiștilor pentru îmbunătățirea instruirii în producție a ucenicilor, pentru buna folosire a timpului destinat pregătirii practice.

O contribuție însemnată la lărgirea orizontului de cunoștințe al elevilor o aduc activitățile din afara clasei, cele inițiate de organizațiile U.T.M. și de pionieri, adunările cu temă, vizitele, excursiile, marșurile, olimpiadele, seratele, alcătuirea de monografii etc. Conducerea acestor activități revine organizației U.T.M. sau de pionieri, dar cadrele didactice au sarcina să le ajute de a găsi pentru ele teme interesante, atractive, pe înțelesul școlarilor, precum și forme variate, plăcute, care să înlăture atmosfera rigidă, bătrînească determinată de folosirea referatelor, a conferințelor lungi și plicticoase etc. Este necesar ca planul anual al manifestărilor cultural-artistice ale pionierilor și școlarilor să fie întocmit în strînsă colaborare de către conducerile școlilor cu organizațiile U.T.M. și sindicale, sub îndrumarea și conducerea organizațiilor de partid din școli, să se acorde mai multă atenție felului cum este organizat și se desfășoară concursul „Iubiți cartea".

O foarte mare răspundere revine cadrelor didactice în sprijinirea tineretului în ceea ce privește pregătirea lui pentru viață, pentru activitatea în producție, în dezvoltarea dragostei lui pentru munca utilă societății. Este de dorit ca profesorii să participe alături de elevi la munca în atelier, pe lotul școlar, în întreprinderile industriale, în unitățile agricole socialiste, constituind astfel un exemplu demn de urmat pentru aceștia. Profesorii trebuie să facă front comun cu organizația U.T.M. pentru a determina schimbarea atitudinii față de muncă a acelor elevi care se comportă ca niște „domnișori", să-i pună în discuția colegilor lor.

La legarea învățămîntului de viață, la înarmarea elevilor cu deprinderi practice contribuie și formele de activitate în afară de clasă și de școală. Printre acestea se numără, în primul rînd, cercurile tehnice, care trebuie să se dezvolte mai mult și să-și îmbunătățească activitatea, precum și organizarea autodeservirii în școală, acțiunile obștești pentru înfrumusețarea școlii, cartierului, satului, pentru colectarea de fier vechi și deșeuri, pentru plantarea de pomi, creșterea păsărilor și a viermilor de mătase, brigăzile de muncă patriotică pe șantiere, taberele pe lîngă G.A.S. și G.A.C. etc. Dar nu întotdeauna acțiunile întreprinse pe această linie în școli își ajung scopul propus, pentru că unele cadre didactice minimalizează importantul rol organizator și mobilizator al organizațiilor U.T.M. și de pionieri în aceste activități. De multe ori se întreprind încă acțiuni paralele sau i se răpește organizației de tineret inițiativa. Este necesar ca învățătorii și profesorii să întărească rolul organizațiilor de tineret din școli, să le încredințeze acestora organizarea și conducerea

(Continuare în pag. 2)

O oră de botanică la Școala de 7 ani nr. 120 din București: lecție despre încolțirea semințelor.

Gospodarii școlii

Ideea ca elevii să-și îngrijească singuri școala s-a născut mai de mult. Pe atunci clădirea în care învață astăzi nici nu exista. Abia se pusese fundația. Dar copiii erau nerăbdători să aibă cît mai curînd o școală nouă. In timpul vacanței, renunțînd uneori chiar la orele rezervate fotbalului sau înotului, ei au prestat mii de ore de muncă voluntară. Cot la cot cu muncitorii au cărat scînduri, au dat cărămizi la mînă; cei mari au încălțat cizmele de cauciuc și au coborît în varniță, au pus mîna pe lopată, uneori chiar pe mistrie sau pe rindea — și nu numai în joacă. Au lucrat din plin, mînați de dorința de a-și vedea școala cît mai frumoasă.

Deseori, în clipele de răgaz, discutau cu profesorii care erau nelipsiți de pe șantier.

— O să fie o școală minunată, o școală construită și de noi. Să ne lăsați tot pe noi s-o îngrijim. O să vedeți cum o s-o păstrăm.

A venit, în sfîrșit, mult așteptata zi în care s-au cărat ultimele roabe de mortar. Comandamentul brigăzilor de muncă voluntară a tras o linie apăsată sub un șir uriaș de cifre și a adunat un total de 30.000 de ore de muncă voluntară. Și iată că acolo unde cîndva fusese un maidan se ridicase, ca din pămînt, un bloc mare și elegant, o construcție modernă în care totul era nou și frumos, în care totul sclipea de curățenie.

...A început școala. Și, o dată cu aceasta, a început cu sprijinul pedagogilor și acțiunea de gospodărire a ei cu forțele elevilor. Fiecare clasă a fost împărțită în echipe de cîte 5—7 elevi, care răspund săptămînal de curățenia sălilor. Fiecare elev a „luat în primire" jumătatea sa de bancă și spațiul din jurul ei. Pe fiecare coridor au apărut elevi de serviciu cu banderole roșii, aprigi apărători ai ordinei și curățeniei. A început să se facă în fiecare seară și în fiecare dimineață oficiul de predare și de primire a claselor. Cel mai mic semn de neglijență era semnalat și se luau măsuri imediate.

In acest timp pedagogii purtau discuții.

— Elevii vor păstra mai bine curățenia dacă ei înșiși vor fi aceia care răspund de efectuarea ei — spunea un profesor.

— Principalul nu stă în asta — adăuga un altul. Important este faptul că astfel ei se vor deprinde să devină mai ordonați, mai îngrijiți, vor îndrăgi mai mult munca fizică și vor ști s-o respecte.

Intrau în discuție și chestiuni de metodă:

— Eu cred, declara un diriginte, că noi, profesorii, trebuie să fim alături de elevi și să constituim pentru ei un exemplu în acțiunea de autodeservire.

— De acord, dar să-i lăsăm să muncească și singuri. Să se obișnuiască să lucreze fără constrîngerea unei supravegheri.

Părerea unei mame

Din momentul în care s-a introdus autodeservirea, s-au petrecut cîteva întîmplări interesante. Bunăoară, întîmplarea cu Lili sau, mai bine spus, cu mama ei. Totul a pornit de la o discuție a dirigintelui cu părinții. Căci problema autodeservirii a fost discutată nu numai în consiliul pedagogic și în ședințele organizației U.T.M., ci și în ședințele cu părinții. O mamă s-a opus ca fiica ei „să facă pe îngrijitoarea" la școală. „Eu n-o pun pe Lili la treabă nici acasă" — spunea ea. „Credeți că e bine?" — i s-a răspuns. La care mama a dat din umeri. Totuși Lili a fost chemată la curățenia de sîmbătă. A venit însoțită de mama ei. La început n-a lucrat. A privit numai, alături de mama ei, cum muncesc copiii. Se pare că pe mamă a impresionat-o mult faptul că în fruntea școlarilor — cel mai sîrguincios — lucra însuși profesorul diriginte. Atunci s-a întors supărată către fiica ei: „Pune mîna, Lili, ce stai? Nu ți-e rușine?" Așa a început Lili să lucreze, așa s-a întîmplat ca mama ei să-și schimbe opinia. De curînd mărturisea chiar, cu mîndrie, că Lili a devenit mai ordonată și o ajută la treburi în gospodărie. „E bine ca o fată să știe să facă de toate" — spunea ea.

Un chiulangiu și niște resturi

Simbătă după amiază, după orele de curs, o echipă de elevi în papuci, cu manșetele de la pantaloni sumese și cu mînecile suflecate, înarmați cu găleți, cu mături, cu perii de sîrmă, cu petrosin și ceară fac „lună" clasa în care au învățat toată săptămîna. Fiecare membru al colectivului clasei are de îndeplinit o „normă". Băieții, pentru că sînt mai voinici, freacă parchetul, iar fetele spală geamurile, șterg praful, mătură. Deodată apare o figură cunoscută. Este Chiulangiul. Stă cu mătura în mînă, fluieră, critică, dă directive, în timp ce alții trag din greu. Situația nu durează prea mult. Colectivul nu-i rabdă pe leneși. Chiulangiul e „pus la mijloc" și supus oprobriului general. Incolțit, nu știe pe unde să scoată cămașa. Neavînd încotro, se apucă de treabă.

Intr-o pauză, un elev vine de la bufet cu cîteva sandviciuri. In drum, visător, presară pe culoar resturi de salam. Elevul de serviciu este însă prezent. Il trezește pe loc din reverie și îl apostrofează mînios:

— Te rog să strîngi gunoaiele!

Școlarul surprins în flagrant delict de contravenție se grăbește rușinat să-și adune resturile.

Pățania Filozofului

De fapt nu e vorba chiar de un filozof, ci de un elev din clasa a XI-a „A" căruia ochelarii, o anumită înclinație către visare și pasiunea pentru cultura antichității i-au atras din partea colegilor această poreclă. El a fost eroul unei întîmplări neînsemnate în aparență, dar extrem de semnificativă în fond.

Intr-o zi, elevii din clasa a XI-a „C" au observat că o bucată din colțul de jos al zidului de la ușă este ruptă. In fața unor elevi care sînt gata să te „spele" în ședință

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 7)

Sprijin larg organizaţiilor de tineret

(Urmare din pag. 1)

acţiunilor de caracter obştesc, patriotic şi să le ajute în această privinţă, mobilizînd şi antrenînd în jurul lor şi pe ceilalţi şcolari, participînd ei înşişi la acţiunile organizate şi veghind ca ele să nu-i suprasolicite pe elevi.

Un important sprijin este chemată să acorde şcoala organizaţiilor de tineret în munca politico-ideologică şi educativă pe care acestea o desfăşoară în rîndurile elevilor continuînd, prin forme specifice, însăşi munca educativă dusă de pedagogi. În întreaga muncă educativă trebuie să se pună accent pe educarea şcolarilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, prin cunoaşterea trecutului de luptă al poporului nostru, a politicii partidului şi a măreţelor realizări obţinute sub conducerea lui, prin dezvoltarea dragostei faţă de partid şi de poporul muncitor, faţă de cuceririle sale, de bogăţiile şi frumuseţile patriei, faţă de Uniunea Sovietică, de ţările socialiste şi de oamenii muncii de pretutindeni. La educarea patriotică şi internaţionalistă a şcolarilor o deosebită contribuţie o aduc activităţile şi viaţa în comun a copiilor şi tinerilor de diferite naţionalităţi în cadrul şcolilor cu secţii în limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.

Tratarea justă din punct de vedere ideologic–ştiinţific a lecţiilor, preocuparea permanentă a cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului lor ideologic şi pentru combaterea oricăror forme ale misticismului şi ale ideologiei burgheze au o deosebită importanţă pentru educarea materialist-ştiinţifică, pentru formarea concepţiilor comuniste la elevi. În această privinţă un rol deosebit revine şi diriginţilor. Trebuie să spunem însă că uneori conducerile şcolilor şi organele de învăţămînt au încredinţat sarcina de diriginte unor persoane cu insuficientă pregătire politico-ideologică, fără experienţă în munca instructiv-educativă şi care nu erau exemplu de conduită comunistă şi de pregătire profesională. Pe de altă parte, secţiile de învăţămînt şi cultură şi directorii şcolilor nu s-au ocupat întotdeauna în mod satisfăcător nici de îndrumarea muncii diriginţilor, din care cauză uneori orele educative au un caracter formal şi un conţinut sărac, iar colaborarea dintre diriginţi şi organizaţiile de tineret lasă de dorit.

Pe lîngă mai multă grijă din partea organelor de conducere din învăţămînt pentru alegerea diriginţilor, se impune ca acestea să organizeze, pe raioane, discuţii cu diriginţii în vederea clarificării sarcinilor lor şi a metodelor de muncă, să organizeze studierea mai aprofundată a instrucţiunilor date de minister în legătură cu munca diriginţilor. Conţinutul orelor educative trebuie să devină mai bogat şi mai atractiv, punîndu-se accent pe cunoaşterea de către elevi a unor probleme ale politicii partidului, pe aniversarea şi comemorarea unor evenimente importante din viaţa poporului nostru şi a ţărilor prietene, pe discutarea problemelor cu caracter etic, pe problemele de organizare a clasei şi analiza periodică a activităţii acesteia, pe probleme de educaţie sanitară etc. În activitatea cu clasa diriginţii vor putea să obţină rezultate bune dacă vor colabora cu organizaţiile U.T.M. sau de pionieri pentru evitarea paralelismului sau suprapunerii activităţilor, dacă le vor ajuta să desfăşoare o activitate atractivă.

În relaţiile lor cu organizaţiile U.T.M. sau de pionieri, diriginţii nu au dreptul să se substituie organelor de conducere ale acestora, ci trebuie să respecte principiul autoconducerii lor şi să-şi păstreze doar rolul de sfătuitori competenţi, cărora tinerii să li se adreseze cu încredere. Greşesc profund acei diriginţi care încearcă să intervină în treburile interne ale organizaţiei sau care trag la răspundere activul U.T.M. sau cel pionieresc pentru sarcinile ce revin întregului colectiv de elevi şi colectivului de conducere al clasei. Diriginţii au datoria să participe la adunările organizaţiei U.T.M. sau de pionieri din clase, să fie alături de acestea în acţiunile educative şi patriotice pe care le organizează, să antreneze şi pe ceilalţi şcolari în aceste acţiuni, să intervină cu sfaturi acolo unde este nevoie.

Diriginţii, profesorii, învăţătorii nu au dreptul să treacă cu vederea manifestările care ar încerca să lovească în prestigiul organizaţiei de tineret şi să slăbească capacitatea ei combativă şi mobilizatoare. De asemenea ei trebuie să ceară sprijinul organizaţiilor U.T.M. pentru combaterea actelor de indisciplină la elevi şi să organizeze cunoaşterea temeinică de către şcolari a drepturilor şi îndatoririlor acestora.

Pentru îmbunătăţirea şi stimularea activităţii organizaţiilor de pionieri s-a introdus acordarea distincţiilor pionereşti. Cadrele didactice trebuie să cunoască bine condiţiile pentru obţinerea acestor distincţii, să-i mobilizeze şi să-i ajute pe pionieri pentru îndeplinirea lor, ştiind că în felul acesta contribuie la o mai bună pregătire pentru viaţă a tineretului.

Este evident că pentru atingerea scopului comun – educaţia comunistă a tineretului – colaborarea dintre şcoală şi organizaţia U.T.M. şi de pionieri trebuie coordonată pe toate treptele. Un rol însemnat în această colaborare revine directorului şcolii, care răspunde de întreaga activitate instructiv-educativă din şcoala lui. Acest rol creşte şi mai mult dacă ţinem seamă că directorul şcolii este în acelaşi timp şi preşedintele sfatului unităţii de pionieri. Bineînţeles însă că rolul directorului nu trebuie să fie acela de a tutela organizaţia şi cu atît mai puţin de a-i comanda. Dimpotrivă, directorul are datoria să respecte şi să întărească independenţa în acţiune a organizaţiei. Relaţiile dintre directorul şcolii şi secretarul organizaţiei U.T.M. sau instructorul superior de pionieri trebuie să se bazeze pe respect reciproc, ca de altfel şi relaţiile dintre cadrele didactice şi instructori.

Directorul trebuie să cunoască planul de activitate al unităţii de pionieri sau al organizaţiei U.T.M., să-i ajute pe utemişti şi pionieri să-şi întocmească acest plan în concordanţă cu planul şcolii, în aşa fel ca să evite supraîncărcarea copiilor şi paralelismul anumitor activităţi. Directorul şcolii este cel mai în măsură să sugereze organizaţiei U.T.M. şi unităţii de pionieri activităţi cu o mare valoare instructiv-educativă, şi să treacă asupra lor sarcina organizării şi conducerii anumitor acţiuni cu caracter obştesc şi patriotic în care pot şi fie antrenaţi toţi şcolarii.

La rîndul lor cadrele didactice sînt chemate să sprijine întocmirea planurilor de muncă ale organizaţiilor U.T.M. pe clase sau ale detaşamentelor de pionieri. Avînd posibilitatea să cunoască bine înclinaţiile şi dorinţele utemiştilor şi pionierilor prin contactul lor zilnic cu aceştia, învăţătorii şi profesorii pot ajuta organizaţiile de tineret din şcoli să-şi întocmească planuri de activitate care să ţină seama de posibilităţile, aptitudinile, cerinţele şi dorinţele şcolarilor.

Deosebit de important este sprijinul pe care-l pot acorda cadrele didactice la alegerea instructorilor de detaşamente şi a activului pionieresc. Bineînţeles, nu poate fi vorba de a impune alegerea elevilor pentru care ar avea preferinţe, ci de a ajuta birourile organizaţiilor U.T.M. sau pe instructorii de detaşamente să se orienteze spre cei mai buni utemişti sau pionieri, care sînt exemplu de muncă şi de disciplină.

Un rol important revine învăţătorilor din primele clase în pregătirea şcolarilor pentru primirea în organizaţia de pionieri. Ei sînt chemaţi să insufle copiilor dragostea pentru mişcarea pionierească şi dorinţa de a deveni pionieri. La fel trebuie să se ocupe profesorii şi îndeosebi diriginţii de pregătirea elevilor pentru intrarea în U.T.M. Totodată, învăţătorul sau profesorul are datoria de a munci în aşa fel cu părinţii copiilor, încît ziua primirii acestora în organizaţia de pionieri sau în U.T.M. să fie o adevărată sărbătoare pentru întreaga familie.

Pentru a fi în măsură să sprijine cît mai bine activitatea organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri învăţătorii şi profesorii trebuie să cunoască sarcinile cele mai importante ale acestora, structura organizatorică şi metodele lor specifice de muncă. Deosebit de importantă este cunoaşterea de către învăţători şi profesori a documentelor plenarelor C.C. al U.T.M. în legătură cu munca organizaţiilor de copii şi tineret din şcoli şi în special a documentelor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M., organizîndu-se dezbaterea lor în consiliile pedagogice şi stabilindu-se măsurile corespunzătoare în colaborare cu organizaţiile U.T.M.

Relaţiile dintre şcoală şi organizaţia U.T.M. sau de pionieri sînt complexe, sarcinile lor se întrepătrund. De aceea, colaborarea dintre ele trebuie să se dezvolte pe calea justă a sprijinirii reciproce şi a respectării

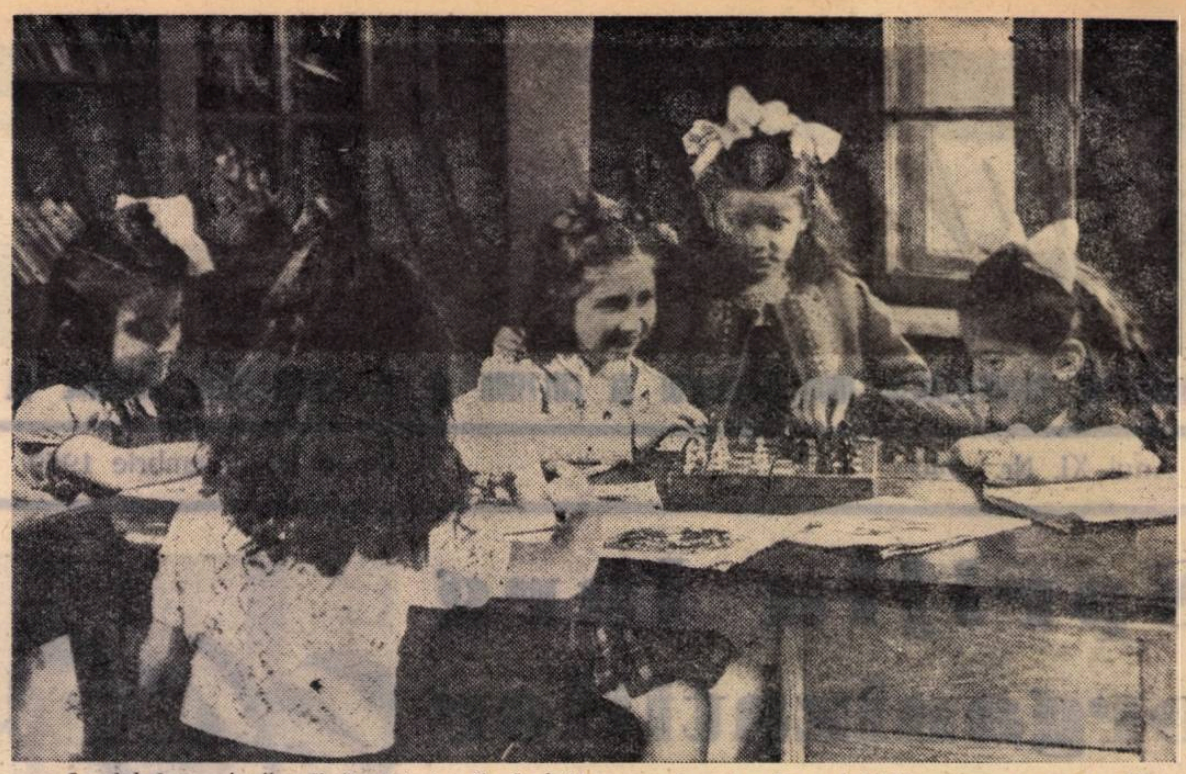

La clubul muncitorilor din învăţămînt din Capitală se organizează multe activităţi interesante pentru copii salariaţilor.

Ajutînd în muncă pe utemişti

Şcoala de meserii din Piteşti obţine rezultate bune în înfăptuirea sarcinilor sale instructiv-educative. Grăiesc în acest sens procentul de 96% promovaţi cu care s-a încheiat anul şcolar trecut, ca şi succesele în activitatea practică a elevilor (planul de producţie al atelierelor a fost îndeplinit în proporţie de 112%). Disciplina a încetat de mult de a mai crea „probleme" colectivului pedagogic. Elevii îşi respectă în general obligaţiile şcolare, iar abaterile sînt cazuri izolate şi nu din cele mai grave.

„Dacă şcoala noastră obţine succese — ne spune tovarăşul director F. Stănescu — aceasta se datoreşte în primul rînd condiţiilor de muncă pe care ni le-a creat partidul. Avem săli de clasă spaţioase, ateliere bine utilate, dormitoare sănătoase. Avem un colectiv de pedagogi harnici şi devotaţi, care ştiu să folosească aceste condiţii în interesul copiilor, al învăţămîntului. Realizările noastre se datoresc şi îndrumării permanente pe care o primim din partea organizaţiei de partid, care ne ajută să înţelegem politica şcolară a partidului, să cunoaştem profund sarcinile ce ne revin în pregătirea tinerei generaţii.

Un ajutor preţios l-a primit şcoala noastră, în realizarea principalelor ei sarcini, din partea organizaţiei U.T.M."

În adevăr, aceasta a ajutat şcoala, de pildă, în formarea la elevi a trăsăturilor morale ale omului nou. Unul din mijloacele folosite de ea în acest scop a fost munca patriotică.

Încadraţi în brigăzi de muncă patriotică 229 de tineri, în frunte cu utemiştii, au efectuat peste 10.000 de ore muncă voluntară lucrînd pe şantierele T.R.C.L., la construcţia digului de la Mărăcineni, la amenajarea şi înfrumuseţarea parcurilor „Vasile Roaită" şi „Trivale", a terenului sportiv din curtea şcolii. Prin munca lor entuziastă tinerii au adus statului economii importante. Munca pe şantier i-a disciplinat, le-a întărit conştiinţa datoriei, a închegat colectivele şi i-a stimulat pentru noi înfăptuiri închinate patriei.

În urma Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. au crescut simţitor în şcoală combativitatea şi intransigenţa tinerilor faţă de lipsuri. La alegerile care au avut loc nu de mult utemiştii au reuşit să reliefeze cu justeţe părţile bune din activitatea colectivelor sau ale unor elevi şi au criticat cu mult simţ de răspundere pe cei care mai chiulesc, copiază sau suflă la lecţie, pe cei care îşi fac datoria numai pe jumătate. Tot ei au arătat că, deşi numărul celor rămaşi în urmă la învăţătură nu este prea mare, totuşi situaţia la carte nu este pe deplin satisfăcătoare, deoarece numărul notelor la limită este încă ridicat.

Combaterea mai vehementă decît în trecut a lipsurilor de către utemişti a dat de gîndit celor vinovaţi, care au început să se pună mai serios pe treabă. În rîndul elevilor se simte acum mai multă preocupare vizibile îmbunătăţiri, mai ales la clasele a II-a C, a III-a A, a II-a D, a III-a B. Iată deci un alt efect al ajutorului primit de şcoală din partea organizaţiei U.T.M.

O acţiune importantă în fruntea căreia se află utemiştii este autodeservirea. Şcolarii înşişi efectuează curăţenia în ateliere. Şi nu se poate spune că aceasta nu le dă suficient de lucru. Echipe de utemişti şi şcolari se ocupă de curăţenia pe culoare, în clase, dau ajutor la pregătirea şi la servirea mesei, efectuează reparaţiile necesare la mobilier, material didactic etc. Grija pentru avutul şcolii, pe care o arată în primul rînd utemiştii, se vede şi din aceea că de doi ani nu a mai fost necesară vopsirea pereţilor şcolii şi în genere efectuarea de reparaţii de acest gen.

Şi exemplele privind ajutorul pe care-l primeşte şcoala din partea organizaţiei U.T.M. se pot înmulţi.

Cei dintîi care simt schimbările în bine în situaţia la învăţătură şi în comportarea elevilor datorită sprijinului organizaţiei U.T.M. sînt pedagogii. Este explicabil atunci pentru ce tot mai des sînt cazurile cînd conducerea şcolii şi diriginţii solicită ajutorul organizaţiei U.T.M. în rezolvarea celor mai diverse probleme şcolare, se bizuie pe utemişti.

La rîndul lor, pedagogii se străduiesc să sprijine organizaţia U.T.M. în munca pe care o desfăşoară. Printre profesorii care reuşesc să dea un ajutor efectiv în acest sens se numără Vasile Vasilescu, Alexandrina Pîrvulescu, F. Stănescu şi alţii.

Tov. Alexandrina Pîrvulescu, de pildă, a pornit la treabă în acest an şcolar cu convingerea că, pentru a primi din partea organizaţiei U.T.M. sprijinul de care are nevoie, trebuie să ajute ca munca utemiştilor să fie cît mai legată de sarcinile şcolii, ca orice activitate să fie pe deplin înţeleasă de tineri şi privită prin prizma foloaselor pe care aceasta le aduce şcolii, colectivului. Ea ţine o legătură strînsă cu secretara organizaţiei U.T.M. din clasă, căreia îi arată ce probleme mai importante se pun într-o perioadă dată în faţa muncii didactice duse la anul II E, pe care îl conduce. Acest procedeu o ajută pe secretară să introducă în planul de activitate al organizaţiei obiective izvorîte din necesităţile realităţii şcolare. Diriginta obişnuieşte să planifice împreună cu secretara U.T.M. şedinţele clasei, ţinînd seama şi de acţiunile organizate pe întreaga şcoală. Ea o ajută, cu competenţa pedagogului, în rezolvarea unor probleme ca asigurarea unei frecvenţe bune în învăţămîntul politic U.T.M., sporirea numărului de abonamente la ziare, obişnuirea elevilor să citească presa etc. Ca să dezvolte gustul pentru lectură — obiectiv care a constituit o preocupare centrală pentru organizaţia U.T.M. din şcoală — tovarăşa dirigintă de la anul II a folosit, printre altele, orele de diriginţie, în care le-a vorbit elevilor despre necesitatea de a cunoaşte mărit la biblioteca şcolii cîte şi ce fel de cărţi citesc elevii ei etc.

Un ajutor preţios a primit organizaţia U.T.M. din partea pedagogilor de la Şcoala de meserii din Piteşti şi în desfăşurarea învăţămîntului politic. Ca şi în anul trecut, diriginţii sînt şi propagandişti ai cercurilor de învăţămînt politic U.T.M. din şcoală. Acest lucru a făcut să crească nivelul discuţiilor în seminarii şi, o dată cu aceasta, să sporească eficacitatea învăţămîntului politic.

Este foarte important de reţinut că profesorii şi maiştrii de la Şcoala de meserii din Piteşti acordă sprijin organizaţiei U.T.M. fără să transforme acest sprijin în tutelă. La rîndul său, organizaţia de partid, care are sarcina statuată de a conduce munca U.T.M., a căutat să evite tutelarea utemiştilor. Iniţiativa creatoare a tinerilor este stimulată şi preţuită. Organizaţia de partid lasă utemiştilor libertatea de a găsi singuri problemele de care trebuie să se ocupe, metodele de lucru, mijloacele de realizare a sarcinilor fără a slăbi însă controlul muncii U.T.M., îndrumarea atunci cînd şi cît e necesară. Astfel, planul de muncă al organizaţiei U.T.M. este cunoscut de biroul organizaţiei P.M.R., dar numai atunci cînd se constată omiterea unor probleme importante, izvorîte din sarcinile şcolii sau o preocupare scăzută pentru unele din ele biroul organizaţiei P.M.R. ajută pe secretarul U.T.M., să facă completările necesare. Bunăoară, în urma dezbaterilor pe marginea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. a reieşit necesitatea ca în şcoală să existe o preocupare mai stăruitoare pentru felul cum îşi petrec elevii timpul liber. Planul de muncă al organizaţiei de tineret arăta că această chestiune fusese scăpată din vedere. Secretarul organizaţiei P.M.R. a ajutat comitetul U.T.M. pe şcoală să vadă importanţa problemei şi necesitatea de a fi introdusă în plan.

Am arătat mai sus cîteva aspecte pozitive privind colaborarea care există la Şcoala de meserii din Piteşti între cadrele didactice şi organizaţia U.T.M. Trebuie spus că în această privinţă există şi lipsuri. De pildă, ar fi fost necesar ca în consiliile pedagogice să se discute mai profund problema ajutorului pe care cadrele didactice trebuie să-l dea muncii U.T.M. din şcoală, să se indice pedagogilor şi pedagogii înşişi să caute noi căi de ajutorare a utemiştilor.

De asemenea o problemă care ar trebui să stea pe primul plan : să se acorde o atenţie mai mare conţinutului acţiunilor întreprinse pe linie U.T.M., cadrele didactice avînd datoria să ajute pe utemişti să înlăture orice urmă de formalism din activitatea lor, să organizeze activităţi cît mai folositoare, mai atractive, mai potrivite vîrstei lor. Cine alţii dacă nu pedagogii ar putea da şcolarilor sugestiile cele mai preţioase în acest sens ?

În Şcoala de meserii din Piteşti există toate condiţiile ca aceste lipsuri să fie înlăturate, ca experienţa bună să fie îmbogăţită în conformitate cu învăţămintele ce decurg din [illegible] C.C. al U.T.M.

Răspundem cititorilor

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

DEMONSTRAȚIA

„Trebuie să dăm elevilor școlii medii serale teme scrise pentru acasă sau, ținînd seama de faptul că ei sînt destul de ocupați, să nu-i mai supraîncărcăm și noi, profesorii, cu astfel de teme?" Această întrebare ne-a fost pusă de mulți profesori care lucrează în școlile medii serale.

Fără îndoială, învățămîntul seral are o serie de trăsături specifice, care îl deosebesc de învățămîntul de zi. Ele se vădesc atît în clasă, în timpul lecției, cît și în activitatea depusă de elevii-muncitori în afara clasei. Există astfel și unele trăsături specifice în ceea ce privește alegerea și dozarea temelor în scris pentru acasă. În orice caz însă nu poate fi vorba de înlăturarea cu desăvîrșire a acestor teme la toate disciplinele. Și aceasta nu dintr-un punct de vedere formal, pentru ca elevul „să știe că este elev", ci pentru că în realitate există o serie de discipline — ca matematica, limba română etc. — ale căror probleme nu pot fi înțelese în adîncime și la care nu se pot crea deprinderi fără aplicarea cunoștințelor în practică prin exerciții făcute individual, acasă.

Desigur, nu le vom da muncitorilor-elevi teme în scris pentru acasă la istorie, le vom da rareori asemenea teme la geografie sau la științe naturale. Dar este absolut necesar să le dăm destul de regulat teme scrise la matematică și uneori la limba română.

În legătură cu aceasta se ridică următoarea problemă: în ce trebuie să constea caracterul specific al temelor în scris pentru acasă în școlile serale, ținînd seama de condițiile deosebite ale învățămîntului în aceste școli? Problema implică două aspecte: **alegerea** temelor și **dozarea** lor.

Vom alege pentru a da ca teme pentru acasă la matematică, bunăoară, exerciții care să cuprindă esențialul celor predate în lecție. De exemplu, la clasa a VIII-a, pentru lecția în care am predat rezolvarea ecuațiilor de gradul I cu o singură necunoscută cu coeficienți numerici, vom da drept temă fie o simplă problemă cu conținut din fizică, privitoare la mișcarea uniformă, fie un exercițiu a cărui rezolvare să ceară efectuarea unor operații ca aducerea fracțiilor la același numitor și reducerea termenilor asemenea.

La fel vom proceda la lecțiile de limba română, avînd grijă ca tema pe care o dăm pentru acasă — o scurtă compunere, un exercițiu etc. — să concentreze, într-un volum redus, aplicarea celor mai importante cunoștințe predate în lecție.

Astfel, buna alegere a temelor va rezolva și problema dozării lor. Vom da teme puține, dar bogate în conținut, suplinind în acest fel volumul prin calitate.

Cel mai adesea însă le vom cere elevilor doar să adîncească acasă, cu ajutorul manualului și al notițelor, cele studiate în clasă în cadrul lecțiilor. Dar este absolut necesar să creăm condiții pentru ca ei să adîncească numai, ceea ce presupune că **lecția trebuie învățată în mare măsură în clasă.** Aceasta este una din cele mai importante cerințe didactice pe care le ridică predarea în învățămîntul seral și toți cei care predau în acest învățămînt sînt datori s-o respecte.

O ultimă problemă pe care vrem s-o discutăm în cadrul acestei scurte lămuriri: problema modului în care sînt pregătiți elevii în vederea efectuării temei pentru acasă. Aici, cerințele sînt, în general, aceleași ca și la învățămîntul de zi: explicarea clară a conținutului temei (eventual, în plus, și a scopului ei, atunci cînd este necesar), indicarea pe scurt, cu ajutorul unui exemplu, a modului de efectuare, ajutorarea stăruitoare a elevilor în ceea ce privește organizarea studiului lor individual (indicații referitoare la urmărirea ideilor principale dintr-un text, la înlăturarea — uneori totală — a amănuntelor etc).

Așadar, dăm elevilor școlii serale teme pentru acasă. Măiestria pedagogului, grija lui pentru buna pregătire a elevilor trebuie să se vădească în justa alegere a temelor, în asigurarea unui volum cît mai scăzut al lor, în crearea condițiilor pentru cît mai buna lor îndeplinire.

In munca pe care o desfășurăm pentru a-i înarma pe elevii noștri cu cunoștințe despre producție și cu priceperi și deprinderi de muncă practică deseori le expunem oral diferite probleme legate de construcția și mînuirea unor scule sau unelte, le vorbim despre diferitele principii pe baza cărora funcționează anumite mașini etc. Atunci cînd condițiile materiale nu ne permit să exemplificăm practic cunoștințele prezentate în acest fel, folosim materialul demonstrativ.

Materialul demonstrativ îi ajută mult pe elevi în înțelegerea problemelor expuse oral de către profesor. Putem folosi în acest scop material de diferite categorii și forme, care este prezentat fie întregii clase, fie unor grupe mai mici de elevi sau circulînd de la un elev la altul înainte de expunerea orală sau după aceasta. Este vorba, în primul rînd, de piese de motoare sau de mașini, de mostre de materiale, de unelte și instrumente. Toate acestea se folosesc ținînd seama de cerințele lecției ce o predăm.

Indeobște folosesc acest fel de material demonstrativ înainte de a începe expunerea orală, căutînd să-i pregătesc pe elevi să urmărească cele expuse. Bunăoară la lecția cu tema „Construcția electromagneților" pe care o voi ține în clasa a VII-a voi repartiza în prealabil cîte un electromagnet fiecărei grupe de 3-4 elevi (este vorba de grupele formate în clasă pentru buna organizare a activității practice). Voi explica apoi construcția electromagnetului, insistînd mai ales asupra calităților pe care le au materialele ce intră în componența lui și arătînd la ce se folosește electromagnetul. În legătură cu aceasta le voi prezenta desene și scheme înfățișînd o macara electromagnetică, o sonerie etc. După cum se vede, voi îmbina în acest caz folosirea la aceeași lecție a mai multor feluri de materiale demonstrative.

Folosesc des și machetele sau modelele, adică reproduceri de piese și complexe de dispozitive tehnice ale unor mașini-unelte ca strungul, freza, raboteza, reproduceri de mașini, motoare, aparate, de cuptoare pentru fabricarea metalelor, furnale, mine etc. De cele mai multe ori acestea sînt micșorate după o anumită scară. Deseori ele sînt mobile. De exemplu, în majoritatea școlilor laboratorul de fizică este înzestrat cu cîte o mașină cu aburi în miniatură cu ajutorul căreia elevii intuiesc construcția și funcționarea acesteia.

Mi-am propus să folosesc machete și modele la lecția „Instalarea unui circuit electric" pe care o voi ține tot în clasa a VII-a. Le voi prezenta elevilor macheta unei locuințe, lucrată din placaj, în care vor fi vizibil expuși conductorii, receptorii etc. Voi folosi această machetă chiar în timpul expunerii. Elevii vor urmări instalația electrică a locuinței observînd punctul de alimentare a ei cu energie electrică, transportul energiei de la punctul de alimentare la punctul de iluminat, poziția întrerupătorului într-o încăpere, poziția punctului de iluminat etc. Ei vor urmări, de asemenea, transportul energiei electrice pentru prize și vor fixa locul unde trebuie așezate acestea într-o cameră de locuit, ținînd seama de așezarea camerei, de poziția ferestrelor, a sobei etc. Se va insista asupra prevenirii accidentelor ce le-ar putea provoca anumite deficiențe ale instalației. Voi folosi aceeași machetă cînd le voi explica elevilor felul cum este realizată într-o locuință instalația unei sonerii.

În folosirea machetelor și a modelelor trebuie să țin seama că, deoarece acestea pot fi procurate sau confecționate numai într-un singur exemplar, în majoritatea cazurilor le voi fi prezentate simultan tuturor elevilor. De aceea dimensiunile lor, precum și locul și felul cum vor fi expuse trebuie să asigure în întregime perceperea lor de la distanță.

Tot ca material demonstrativ pot fi folosite diferite bancuri de probă a motoarelor, a turbinelor cu aburi, a mașinilor-unelte reparate etc. În acest caz — ca de altfel și în altele — trebuie să împletim în chip armonios observațiile elevilor cu intuiția. Observînd și studiind materialul intuitiv, ei trebuie să-și însușească cunoștințele practice asupra pornirii acestor motoare și mașini-unelte și asupra principiilor lor de funcționare.

Pentru intuirea de către elevi a proceselor tehnologice pot fi folosite cu succes filmele tehnice. Bunăoară, nu întotdeauna putem organiza chiar atunci cînd este necesar vizite ale elevilor într-o întreprindere metalurgică, însă, folosind filme tehnice adecvate, îi putem ajuta să urmărească în amănunțime, de exemplu, procesul de elaborare a oțelurilor, diferite procedee și metode înaintate de muncă dintr-o întreprindere etc.

În orice clasă, inclusiv în atelierele școlare, este posibilă instalarea unui aparat de proiecție sau a epidiascopului. Este însă necesar ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să ceară studiourilor de filme și diafilme din țara noastră să acorde o mai mare importanță înregistrării pe peliculă a diferitelor procese tehnologice prevăzute în programa de învățămînt.

Foarte adesea folosesc la lecțiile de cunoștințe industriale și în munca de atelier planșele, schemele și diagramele, desenele. De exemplu, vorbindu-le elevilor din clasa a VII-a despre transportul și distribuția energiei electrice le voi prezenta o schemă pe care să urmărească cum este transportat curentul de la o hidrocentrală sau termocentrală pînă la diferitele aparate electrice sau mașini care trebuie alimentate. Pe această schemă elevii vor urmări unde sînt așezați transformatorii pe circuit pentru păstrarea, urcarea sau coborîrea tensiunii curentului, schema branșamentului de alimentare cu energie electrică a unei întreprinderi, cum este realizat tabloul de distribuție a curentului în unitatea respectivă etc. Ascultînd explicațiile și urmărindu-le pe scheme ei vor putea să-și dea seama de aplicațiile practice ale multor legi învățate la lecțiile de fizică. De exemplu, au învățat că în practică este nevoie să se ridice sau să se coboare tensiunea curentului. Acum își vor da seama de poziția punctelor unde trebuie să se instaleze transformatorii care realizează aceasta.

Cînd folosim materialul demonstrativ pentru ilustrarea unor cunoștințe practice trebuie să concentrăm atenția elevilor asupra a ceea ce este esențial în cele prezentate. Dacă este vorba de planșe, scheme sau diagrame, de exemplu, vom scoate în evidență esențialul colorînd deosebit o anumită parte a acestora. Este bine, de asemenea, ca atenția elevilor să fie îndrumată spre a înțelege și reține caracteristicile celor prezentate.

Materialul demonstrativ ne ajută să transmitem elevilor noștri o serie de cunoștințe practice, să-i facem să adîncească aceste cunoștințe, ușurîndu-le drumul spre formarea deprinderilor practice de muncă.

Ing. S. POSTELNICU
profesor la Școala de 7 ani nr. 3 din Capitală

La cursul de studiu al mașinilor, un elev din clasa a X-a B de la Școala medie nr. 18 din București urmărește pe o schemă funcționarea pompei de ulei

Întîlniri cu scriitorii

Pentru a dezvolta dragostea elevilor față de literatură, Școala medie „Vasile Alecsandri" din Capitală și-a propus să organizeze o serie de întîlniri între scriitori și elevi.

Nu de mult a fost invitat în școală scriitorul Vladimir Colin, care le-a vorbit elevilor despre importanța muncii literare. În continuare, tov. Vladimir Colin a citit cîteva dintre basmele sale. Apoi școlarii au pus numeroase întrebări privitoare la împrejurările în care au fost scrise aceste basme.

O întîlnire asemănătoare a fost organizată cu scriitoarea Maria Banuș, care a citit în fața elevilor poezii din opera lui Pușkin și Maiakovski și din propria sa creație.

Întreprinderea ne acordă un sprijin însemnat

Un redactor al „Gazetei învățămîntului" a adresat tovarășei Iuliana Herberescu, directoarea Școlii medii serale de pe lîngă Uzinele textile din Timișoara, o întrebare privitoare la felul cum colaborează colectivul didactic al școlii cu întreprinderea. Iată ce a răspuns tov. Herberescu:

Colaborarea colectivului didactic al școlii noastre cu conducerea întreprinderii unde lucrează elevii a început o dată cu recrutarea acestora și cu încadrarea lor la cursurile de pregătire. Cum este și firesc, această colaborare s-a intensificat mult după deschiderea anului școlar. Faptul că toți elevii noștrii lucrează la aceeași întreprindere — Uzinele textile din Timișoara — a înlesnit mult legătura școlii cu întreprinderea.

Pentru a asigura o frecvență regulată a tuturor elevilor, ținînd seama de faptul că întreprinderea lucrează în mai multe schimburi am hotărît să organizăm cursurile două săptămîni după amiaza, iar a treia săptămînă dimineața. În unele cazuri, cînd programul școlii n-a coincis întrutotul cu programul muncitorilor-elevi în întreprindere, aceasta i-a mutat în alt schimb. Astfel, lucrînd de comun acord, am exclus diferențele dintre programul școlar și cel din fabrică și deci am exclus una din principalele cauze ale absentării.

Pentru controlul sistematic al frecvenței au fost întocmite în fiecare clasă grafice. La sfîrșitul săptămînii totalizăm datele obținute și întocmim o situație pe care o înaintăm întreprinderii. Ca urmare a acestui control bilateral, a eforturilor unite ale școlii și întreprinderii pentru dezvoltarea disciplinei conștiente a muncitorilor-elevi, marea majoritate a acestora frecventează în mod regulat cursurile.

Multă atenție acordă cadrele noastre didactice mobilizării tinerilor muncitori în vederea însușirii temeinice a cunoștințelor. Ne-am putut baza, încă de la începutul anului școlar, pe opinia colectivă a clasei, care sprijină chemările noastre la o muncă susținută și tenace. Folosim larg în acest scop și exemple din realizările muncitorilor-elevi în producție, din comportarea lor la locul de muncă. Prin aceasta căutăm să apropiem mai mult învățătura de problemele vieții din întreprindere.

În cadrul organizației de partid din întreprindere, ca și în cadrul organizației U.T.M. este analizată deseori activitatea cîte unui elev sau a unei grupe de elevi. Cu acest prilej atît cei analizați cît și colegii lor primesc un sprijin prețios în privința organizării timpului lor pentru învățătură, a metodelor de studiu etc.

La ședințele de analiză a muncii din școală invităm totdeauna și un delegat al întreprinderii. Participarea acestuia la ședințe înseamnă pentru noi un sprijin însemnat, contribuind la formarea unei opinii favorabile față de învățătură în rîndul muncitorilor.

Am proiectat, împreună cu conducerea întreprinderii, să organizăm la sfîrșitul celui de al doilea trimestru o reuniune tovărășească în cinstea fruntașilor la învățătură. Am și început să pregătim programul acestei reuniuni, pe care îl va prezenta echipa artiștilor amatori din întreprindere. Scopul reuniunii este atît stimularea elevilor noștri pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, cît și popularizarea învățăturii în rîndul acelora pe care îi socotim viitorii noștri elevi.

După cum se vede, întreprinderea dă dovadă de multă înțelegere pentru problemele muncii noastre, ne acordă un ajutor însemnat. Aceasta îi influențează pozitiv pe muncitori-elevi în activitatea lor în școală, îi îndeamnă să frecventeze regulat, să învețe cît mai bine.

INOVATORI din învăţămînt

Tovarăşul Damian Popescu, directorul şcolii din comuna Sîntămăria Orlea, regiunea Hunedoara, a construit cu mijloace locale un stativ care întruneşte într-un singur ansamblu funcţia de păstrare şi de expunere a planşelor şi hărţilor, în condiţii ce asigură o bună păstrare a acestora.

Direcţia generală pentru metrologie, standarde şi invenţii din Oficiul de stat pentru invenţii a acordat tov. Damian Popescu, pentru această lucrare a sa, un brevet de invenţie.

Stativul cuprinde un depozit al planşelor constituit dintr-o ladă (1) cu trei compartimente prevăzute cu trei capace înclinate (2), aşezate în trepte. Compartimentele sînt dimensionate corespunzător mărimii albumelor cu planşe. Pe partea interioară şi exterioară fiecare capac poartă cîte un indicativ de ordine. Depozitul planşelor este vopsit în interior cu negru. Compartimentele respective sînt ţinute tot timpul închise, pentru a feri albumele cu planşe de lumină, praf, umezeală, deteriorări etc.

Planşele necartonate sînt grupate în albume pe materii de studiu şi dimensiuni. Colorul fiecărui album este format prin prinderea planşelor între două stinghii, care se reazemă cu capetele pe cîte un umăr ce se află pe pereţii din dreapta şi stînga ai fiecărui compartiment. Fiecare album poartă pe stinghia care îl consolidează un număr de ordine şi un indice de compartiment. Fiecare filă din album, fiecare planşă, este marcată la colţul din stînga jos cu un număr de ordine. Inventarul planşelor este lipit de capacul compartimentului respectiv, astfel încît la deschiderea capacului se găseşte cu uşurinţă planşa necesară.

Depozitul planşelor (1) constituie un piedestal şi, în acelaşi timp, o contragreutate care dă un echilibru stabil celei de a doua părţi a stativului şi anume suportului de păstrare a hărţilor şi de expunere a planşelor şi hărţilor.

Pereţii laterali ai lăzii (1) au două braţe verticale (3) prevăzute la capătul superior cu cîte un umăr (4) pe care se sprijină suportul de păstrare a hărţilor (5) prin intermediul a două braţări. Pe părţile laterale ale suportului de păstrare şi expunere a hărţilor (5) se află vergeaua mobilă (6) cu colţurile îndoite la 90°, prevăzută cu doi cleşti (7) din lemn sau din metal pentru expunerea planşelor individuale. Suportul este prevăzut, pe două din laturile sale, cu cîte două ghiare (8) care servesc la expunerea albumelor cu planşe. Pe celelalte două laturi ale suportului sînt fixate, la distanţe egale, cîrligele (8) în care se agaţă belciugele hărţilor.

Hărţile se păstrează făcute sul (prin strîngerea lor cu 2 inele) şi agăţate cu belciuge de cîrlige. Pentru ferirea hărţilor de praf, partea superioară a suportului este acoperită cu o pînză protectoare. Hărţile prinse în cîrlige pot fi derulate prin desfacerea inelelor.

Depozitul planşelor are prevăzut pe una din părţile laterale un suport (10) pentru susţinătorul de glob (11). Pentru expunerea globului, acesta se scoate din suportul în care este păstrat şi se aşează în alt suport (12) fixat pe partea anterioară a stativului.

Pentru expunerea albumelor cu planşe, se procedează după cum urmează: se deschide capacul compartimentului respectiv al depozitului, se recunoaşte numărul de ordine din inventar, se ridică albumul cu planşa dorită, după care el este suspendat în ghiarele de expunere ale suportului.

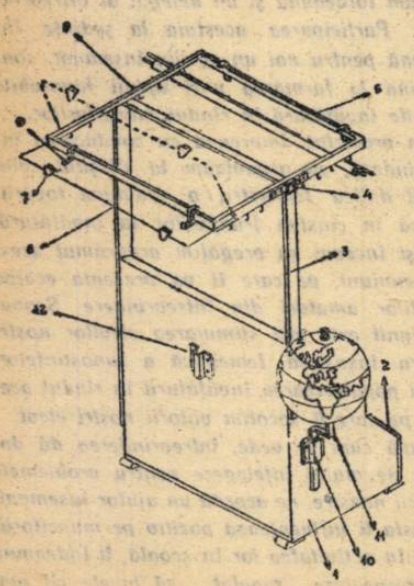

In atelierul Şcolii elementare nr. 10 din Cluj. Profesorul-maistru dă explicaţii.

MUNCA METODICA

în sprijinul procesului instructiv-educativ

Folosind experienţa anilor precedenţi, cabinetul pedagogic de pe lîngă secţia de învăţămînt a raionului Bălcescu din Capitală s-a străduit să aducă în acest an şcolar unele elemente noi în activitatea metodică din raion.

In anii precedenţi, temele dezbătute în cercurile pedagogice nu au fost întotdeauna suficient de bine alese. Ele erau uneori lipsite de actualitate, prea puţin legate de munca concretă de zi cu zi a cadrelor didactice. Ţinînd seama de toate acestea, secţia de învăţămînt şi cabinetul pedagogic au îndrumat cercurile pedagogice să-şi stabilească teme cum sînt colaborarea între profesorii de fizică şi cadrele care predau cunoştinţele industriale şi conduc lucrările în atelier, activitatea cercurilor tehnice ale elevilor, metodica lecţiilor de compunere, educaţia comunistă în cadrul lecţiilor etc.

De asemenea, în cercurile pedagogice se vor analiza unele manuale noi (de exemplu, manualul de trigonometrie pentru clasa a X-a, manualele noi de limba română) şi se va studia metodica predării unor capitole mai dificile din diferite discipline (bunăoară, predarea teoremei valenţei la clasa a VII-a, predarea spectrelor şi a analizei spectrale la clasa a XI-a etc).

In cadrul cercului profesorilor-maiştri, care a luat fiinţă de curînd, vor fi dezbătute probleme privind organizarea atelierelor şcolare, metodica desfăşurării lecţiilor practice de tîmplărie, de lăcătuşărie, de studiu al maşinilor cu aplicaţii practice, de auto. La şedinţele cercului vor participa şi profesori de fizică, chimie, matematică, desen.

Cabinetul pedagogic raional îşi îndreaptă atenţia şi spre intensificarea schimbului de experienţă între cadrele didactice pe calea lecţiilor deschise. In această privinţă s-au obţinut şi în anii trecuţi o serie de rezultate pozitive. De exemplu, lecţiile deschise la care au participat în acelaşi timp învăţătorii claselor a IV-a şi profesorii care au predat la clasele a V-a s-au dovedit deosebit de utile atît pentru unii cît şi pentru ceilalţi. In acest an şcolar se va folosi în continuare această formă de ajutor reciproc între învăţători şi profesori.

Unele lecţii deschise ţinute în anii trecuţi s-au desfăşurat fără o tematică bine stabilită şi de aceea nu au fost suficient de utile pentru participanţi. Căutînd să înlăture acest neajuns, cabinetul pedagogic, la propunerea secţiei de învăţămînt, a îndrumat cercurile să stabilească o tematică anumită şi pentru lecţiile deschise. Potrivit acestei îndrumări, profesorii de fizică şi-au propus să urmărească printre altele, la lecţiile deschise, legarea cunoştinţelor de practică, profesorii de limba română — realizarea educaţiei patriotice la lecţiile de lectură literară, cei de limba rusă — dezvoltarea exprimării scrise şi orale a elevilor etc.

Ţinînd seama de faptul că în desfăşurarea muncii metodice din şcoli joacă un rol deosebit de însemnat comisiile metodice, secţia de învăţămînt a trasat cabinetului pedagogic sarcina de a se preocupa de îmbunătăţirea activităţii acestora. In anii trecuţi unele comisii metodice au considerat că activitatea lor se reduce doar la analiza planurilor calendaristice ale cadrelor didactice şi la consigur, astfel de preocupări sînt necesare. Ele nu sînt însă suficiente. Comisiile metodice au datoria să lărgească sfera preocupărilor lor, cuprinzînd problemele legării teoriei de practică, ale metodicii predării unor capitole sau chiar a unor lecţii dificile, organizării autodeservirii elevilor în şcoală precum şi unor probleme ca alegerea şi dozarea temelor pentru acasă, organizarea recapitulării curente şi finale, activitatea în afară de clasă şi de şcoală, ajutorarea elevilor rămaşi în urmă la învăţătură ş.a. Potrivit indicaţiilor primite din partea secţiei raionale de învăţămînt prin cabinetul pedagogic, unele comisii metodice şi-au fixat şi o serie de probleme speciale pe care le vor urmări în acest an şcolar în mod amănunţit. Bunăoară, comisia pentru legarea predării de viaţă de la Şcoala medie nr. 18 se preocupă de modul cum dezvoltă activităţile practice dragostea de muncă a elevilor, iar comisia diriginţilor de la aceeaşi şcoală, de felul cum se realizează disciplina la clasele care au ridicat probleme mai grele în anul trecut.

O deosebită atenţie acordă cabinetul pedagogic îndrumării comisiilor pentru legarea predării de viaţă, ajutîndu-le să-şi îndrepte atenţia asupra unor probleme importante cum sînt organizarea şi înzestrarea atelierelor şcolare, predarea la un nivel corespunzător a disciplinelor practice, desfăşurarea muncii în atelier şi în producţie, analiza manualelor destinate instruirii practice a elevilor etc.

Nu de mult secţia raională de învăţămînt, preocupată de problemele întăririi educaţiei comuniste a elevilor, a analizat împreună cu învăţătorii şi diriginţii din raion munca educativă din şcoli şi a stabilit măsuri concrete în vederea îmbunătăţirii acestuia. Comisiile de diriginţi au fost îndrumate de către cabinetul raional să combată referatele de care se face adesea abuz în orele educative, să recomande folosirea unor forme variate de desfăşurare a acestor ore, comisiilor de diriginţi li s-a trasat sarcina să se preocupe mai mult de dezvoltarea dragostei pentru patrie a elevilor, de educarea ştiinţifico-ateistă a acestora, să sprijine mai activ organizaţiile de tineret din şcoli, de întărire a legăturii între şcoală şi familie.

Urmărind să întărească activitatea comisiilor metodice, secţia raională şi-a propus să extindă o experienţă pe care a început-o în anul trecut. Anume, observînd că la şcolile mai mici, cu un număr redus de cadre didactice, comisiile metodice pe discipline desfăşoară o activitate slabă, secţia de învăţămînt a încercat să grupeze în aceeaşi comisie profesori care predau discipline înrudite. Dar în acest fel nu s-a putut pătrunde mai adînc în problemele specifice fiecărei discipline în parte. Atunci s-a experimentat crearea unor comisii metodice unice pentru mai multe şcoli apropiate. Centrul metodic astfel alcătuit pentru şcolile de 7 ani nr. 114, nr. 115 şi nr. 116 a dat rezultate bune. Profesorii din aceste şcoli au dezbătut cu seriozitate în comisiile comune diferite probleme ale şcolilor lor, au soluţionat multe din acestea. Ţinînd seama de aceste rezultate, secţia extinde acum crearea unor astfel de centre metodice pe grupe de şcoli.

Înţelegînd că buna îndrumare a tuturor formelor muncii metodice depinde în mare măsură de calitatea activităţii metodiştilor, secţia raională de învăţămînt se interesează mult de instruirea lor. După indicaţiile date de secţia raională, ei se ocupă îndeosebi de cadrele tinere, cu mai puţină experienţă, precum şi de cadrele care în anul trecut au întîmpinat unele greutăţi în munca lor. Metodiştii asistă la lecţiile acestora, le analizează, dau îndrumări în ceea ce priveşte metodica predării.

Orientîndu-se spre cele mai importante probleme ale procesului instructiv-educativ, munca metodică va contribui la continua ridicare a nivelului activităţii didactice, la tot mai buna pregătire pentru viaţă a elevilor.

Prof. M. SCHEIN

Predînd geografia regiunii

Lucrez cu elevii de clasa a III-a. Predînd geografia regiunii ca obiect separat, ţin seama că trebuie să dezvolt dragostea elevilor pentru ţinutul natal, pentru patria noastră socialistă.

De la lecţia despre reprezentarea grafică a clasei şi şcolii cu împrejurimile ei, am trecut la predarea cunoştinţelor despre locul natal, despre comună, despre ocupaţiile locuitorilor, despre munca lor în întovărăşirea agricolă. In predarea cunoştinţelor despre locul natal m-am folosit mult de observasupra vieţii ţăranilor muncitori din satul nostru.

Pentru cunoaşterea pe teren a formelor de relief şi a împrejurimilor satului am organizat două excursii. Elevii au cunoscut astfel aşezarea satului şi vecinătăţile lui, formele de relief existente, plantele ce cresc şi se cultivă la noi. Le-am vorbit, de asemenea, despre întovărăşirea agricolă din care fac parte toţi locuitorii şi despre instituţiile satului.

Pentru cunoaşterea comunei şi a raionului vom vizita comuna de centru şi unele

Vom face excursii şi pentru cunoaşterea regiunii.

In felul acesta, pleciud de la ce este apropiat şi cunoscut copiilor, îi conduc treptat spre însuşirea elementelor de geografie a locului natal — sat, raion, regiune.

Pregătindu-i pe elevi pentru a-şi însuşi, în clasa a IV-a, noţiunile de geografie a patriei, cunoştinţele de geografie a regiunii contribuie, totodată, la educarea lor în spiritul dragostei pentru ţinutul natal, pentru patrie.

AUREL ŞEULEAN
învăţător, satul Giuluş, raionul Tîrnăveni

Dezvoltarea gîndirii copiilor prin jocurile de construcție

În instituțiile preșcolare se practică în mod obișnuit două variante ale jocurilor de construcție: construcții după model, în care apare clar conturul materialelor de constucție și care cer copiilor să analizeze atent și să construiască, din cuburi sau din alte materiale, diferite obiecte după modelul oferit de educatoare, precum și construcții libere, în care copiii își aleg singuri subiectul (căsuțe, mașini, tractoare etc.).

Așa cum se practică în instituțiile preșcolare, aceste jocuri constituie un mijloc de familiarizare a copiilor cu realitatea înconjurătoare, le dezvoltă percepțiile de formă, mărime, culoare. Totodată, însă, ele prezintă o serie de neajunsuri.

Se știe că jocurile de construcție trebuie să stimuleze, să dezvolte gîndirea și imaginația creatoare a copiilor. Ele pot avea asemenea rezultate dacă pun în fața copilului un scop clar exprimat (fie verbal, de către educatoare, fie prin modelul prezentat), dacă ridică în fața lui o problemă precisă, dacă îl conduc la analiza problemei, la găsirea mijloacelor de îndeplinire a ei, la selectarea formelor adecvate construcției cerute sau elementelor modelului prezentat, la folosirea acelor combinații ce duc la realizarea cu exactitate a problemei, dacă îl determină să rămînă în limitele anumitor condiții — într-un cuvînt, dacă îi dau prilejul să-și manifeste imaginația creatoare.

Or, cele două variante ale jocurilor de construcție care se practică acum în instituțiile preșcolare nu răspund decît în parte acestor cerințe. În prima variantă, în care sînt evidente toate contururile părților componente, copilul nu întîmpină dificultăți prea mari, nu este pus în situația să găsească el însuși mijloacele, ci îi rămîne numai să analizeze, să compare, să găsească și să aleagă unul după altul elementele izolate (cubușoarele) pe care le observă în model și să le așeze potrivit acestuia. În acest fel nu au teren destul de larg, independența, inițiativa și spiritul de creație, nu se stimulează suficient gîndirea pentru găsirea celor mai indicate mijloace de rezolvare a temei, copilul nu este pus în situația de a-și folosi experiența generalizată.

Nici a doua variantă — construcții libere — nu este pe deplin mulțumitoare. Este drept că în cadrul ei copilul are posibilitatea de a-și alege singur tema, de a găsi și selecta elementele necesare construcției și căile care duc la rezolvarea ei. Totuși, propunîndu-și o temă sau alta, copilul nu poate ține seama de posibilitățile de rezolvare a ei, de gradul în care materialul disponibil prezintă proprietățile necesare. De aceea el recurge adesea la folosirea unui material neadecvat atribuindu-i însușiri convenționale. De exemplu, așezînd cuburile el spune: acesta să fie un copac, acesta un iepuraș, o pisică etc.

Răspunde pe deplin cerințelor psihologice și stimulează la maximum dezvoltarea gîndirii și a imaginației creatoare a copiilor jocul care presupune construirea după model fără conturul elementelor componente. Faptul acesta a fost confirmat de rezultatele experimentului efectuat de un colectiv de cercetători din orașul Cluj, care a folosit îndrumările psihologiei preșcolare sovietice. Experimentul s-a făcut timp de doi ani și jumătate, cu două grupe de copii în vîrstă de 5—6 ani. Aceștia au executat individual 31 de jocuri de construcție cu aceleași teme, însă desfășurate după două metode: prima grupă construia după model ca o schemă generală (metoda „M"), iar a doua după model cu conturul materialelor (metoda „C"). Varianta construirii după schema generală („M") a cerut un efort de gîndire mai mare decît cealaltă — a construirii cu conturul materialelor („C"). Modelul oferit, neindicînd materialele din care putea fi construit, a ridicat în fața copiilor o problemă în întregime nouă, fără a le da direct mijloacele de rezolvare. Copiii au trebuit să analizeze, să compare, să abstractizeze, să sintetizeze mintal, într-un tot unitar, părțile obiectului și combinațiile adecvate, și apoi să selecteze judicios formele necesare reprezentării grafice. Preșcolarii au fost nevoiți să analizeze — să caute părțile componente ascunse ale modelului, diferențiindu-le pe plan mintal, să observe că același element poate fi regăsit în structura mai multor figuri (analiza). De asemenea, ei au trebuit să sesizeze posibilitățile de reconstituire a modelului și, selectînd formele, unificîndu-le într-un sistem corespunzător, să redea modelul dat — deci să sintetizeze. Prin urmare, această variantă a influențat trecerea treptată de la formele elementare de analiză și sinteză — efectuate în activitatea practică cu obiectele — spre forme mai complexe: analiza și sinteza pe plan mintal, cu participarea cît mai largă a experienței anterioare. În căutarea rezolvării problemei date copiii au formulat diferite ipoteze, iar apoi au aplicat în practică soluția găsită, ceea ce a confirmat sau infirmat justețea ei.

În această variantă, diversitatea problemelor — în care trăsăturile neesențiale ale figurilor sînt mereu variate, în timp ce trăsăturile esențiale sînt menținute — înlesnește procesul de abstractizare, de detașare a însușirilor esențiale ale figurilor geometrice (prezentate izolat sau încadrate în anumite combinații — casa din triunghiuri, pătrate pentru ferestre, cilindri pentru horn etc.), din masa însușirilor neesențiale.

Construirea după model cu conturul materialelor de construcție, înlesnind dezvoltarea activității de analiză și sinteză a imaginației reproductive, îi face pe copii să se limiteze la a copia fidel modelul prezentat, dar nu-i conduce la construirea părților mai grele ale modelului. Sînt ilustrative în acest sens rezultatele obținute în experiența de care a fost vorba mai sus. Subiectul construcției era „Palatul pionierilor", după model cu conturul materialelor necesare construcției („C"); din materialul pus la dispoziție lipseau cilindrii necesari redării coloanelor și cuburile necesare fundamentului, în schimb se găseau forme a căror combinare pricepută putea reconstitui figurile necesare (de exemplu, din rotițe așezate una peste alta s-ar fi putut construi cilindrii, din jumătăți de cuburi — cuburile etc.). Copiilor li s-a cerut să reproducă exact modelul din materialul existent, fără a li se da vreo indicație. Copiii obișnuiți să lucreze după metoda („M"), deși nu dispuneau de tot materialul necesar, au reușit totuși, pe baza deprinderilor de analiză și sinteză formate în activitățile anterioare, să obțină prin combinarea formelor reconstituirea integrală a modelului. Ei au lucrat ordonat, au analizat atent modelul, l-au descompus mintal în părțile componente și au încercat să reproducă exact raporturile structurale din modelul prezentat, observînd întotdeauna greșelile proprii. Copiii deprinși să lucreze după model cu conturul materialelor, au rezolvat numai în 20 la sută din cazuri problema, 40 la sută au rezolvat problema numai parțial, iar ceilalți au renunțat la lucrare.

Preșcolarii deprinși să lucreze după prima variantă („M") reușesc relativ ușor să desprindă imaginea din modelul concret, să schimbe mintal locul părților componente, să le sintetizeze într-o nouă formă și să reprezinte această formă grafic — fapt ce demonstrează că această metodă dezvoltă gîndirea și imaginația creatoare.

Faptul acesta este demonstrat și de rezultatele experimentului de transpoziție a raporturilor elementelor în desen. În cadrul acestui experiment li s-au prezentat copiilor, timp de cîteva minute, figuri geometrice desenate sau imaginea unei căsuțe avînd o fereastră în dreapta, o ușă în stînga, un steguleț pe acoperiș și un copac alături, la dreapta. Li s-a cerut să analizeze desenul, să inverseze locul detaliilor și să reprezinte imaginea grafic. Copiii exersați în construcții după metoda („M") au realizat transpoziția completă în desen în 80 la sută din cazuri, pe cînd ceilalți abia în 20 la sută.

Specificul variantei („M") determină progrese evidente și sub aspectul transfertului operațiilor intelectuale în sfera motrică (de exemplu executarea mișcării experimentatorului în sens invers), al abstragerii imaginii mișcării prin percepția nemijlocită, al reprezentării mintale a mișcării inversate și al executării ei.

Din cele expuse rezultă cu claritate că prin varianta construirii după modele ca o schemă generală, gîndirea și imaginația creatoare a copiilor se dezvoltă mai bine decît prin celelalte variante.

Prin îmbinarea pricepută a acestei variante cu cele aplicate în practică, valoarea educativă a activităților de construcție crește considerabil.

MARIA V. NICOARĂ
lector la I.I.P.C.D. — Cluj

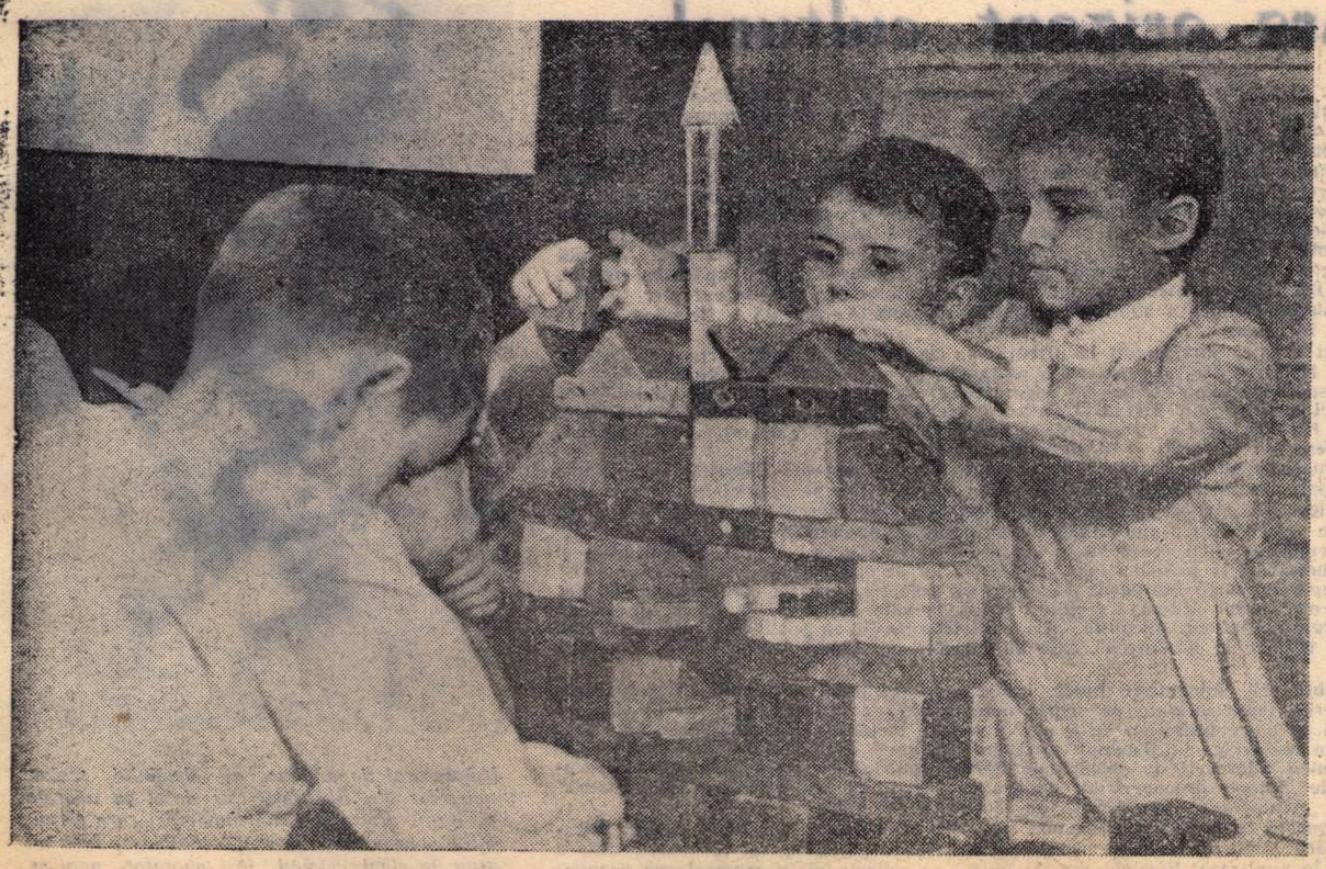

Elevii păstrează avutul obștesc

Aspectul sub care se înfățișează clădirea, interiorul sau orice bun ce-l întîlnești într-o școală arată de la prima privire spiritul gospodăresc de care dau dovadă cei ce lucrează și învață aici. De îndată găsești răspunsul dacă colectivul școlii are pe prim plan preocuparea de a cultiva la elevi grija pentru economie, pentru înlăturarea risipei, respectul și dragostea față de avutul poporului.

La Școala de 7 ani nr. 1 din Bistrița există multe elemente care ne îndreptățesc să spunem că munca educativă desfășurată de cadrele didactice este orientată pe acest drum. Într-adevăr, totul în școală reflectă grija atentă a elevilor față de bunul obștesc. Atitudinea nouă, socialistă față de avutul comun nu s-a format de la sine. Ea este rezultatul muncii educative perseverente, al inițiativei și al spiritului organizatoric de care dau dovadă cadrele didactice din școală. Ori de cîte ori s-a ivit prilejul — la lecții, în convorbirile cu copiii — învățătorii și profesorii au relevat faptul că a respecta bunul obștesc înseamnă a prețui în primul rînd munca, munca omului care l-a făurit, înseamnă a asigura o viață cît mai lungă mobilierului, materialului didactic etc. și a scuti astfel statul de cheltuieli inutile. Cadrele didactice știu însă că enunțarea unor principii generale, teoretice asupra necesității păstrării avutului obștesc nu este suficientă și că această activitate trebuie să aibă la bază măsuri concrete cu caracter gospodăresc. De aceea ei i-au pus în situația să prezteze ei înșiși o seamă de activități gospodărești, după capacitatea lor.

La fiecare început de an școlar — ca primă măsură — învățătorii și profesorii diriginți predau elevilor clasele în păstrare. Aceștia preiau inventarul clasei și răspund de buna lui întreținere. Se dă o mare importanță acestui fapt, mai ales pentru elevii nou veniți, care sînt mobilizați și ei, cu acest prilej, să se încadreze disciplinei legate de păstrarea avutului școlii.

O dată cu preluarea în grijă a clasei se alege responsabilul cu munca gospodărească. Sarcina acestuia nu se limitează la supravegherea păstrării bunurilor clasei. În atribuțiile lui intră mai cu seamă prevenirea eventualelor deteriorări ce pot fi cauzate de indisciplina unor elevi. Se știe că, de cele mai multe ori, pagubele aduse bunurilor școlii se produc în timpul recreațiilor. De aceea, responsabilul veghează asupra disciplinei la ieșirea și intrarea în clasă și vede ca nici un elev să nu rămînă în clasă în acest timp. Responsabilul este ajutat în acțiunile sale de elevii de serviciu pe clasă.

În afara seviciului pe clase, s-au organizat puncte de supraveghere pe școală — în laborator, în sala de gimnastică, în curte, pe lotul școlar. Elevii însărcinați cu aceste sectoare se îngrijesc ca totul să fie în perfectă ordine și curățenie, să nu se producă deteriorări.

În întreaga școală s-au creat condiții care îi obligă pe elevi să păstreze ordinea și curățenia. Peste tot sînt coșuri de hîrtii: în clase, pe coridoare, chiar și în curte. Pereții, podelele, băncile sînt totdeauna curate cînd vin elevii la școală. În fața fiecărei uși se află ștergătoare pentru picioare.

Ni s-a părut interesantă măsura luată de învățătorii acestei școli ca elevii să-și ia gustarea în primele minute ale pauzei mari, sub supravegherea lor. Rostul acestei măsuri este de a-i obișnui pe copii să mănînce civilizat, de a evita risipa de alimente, aruncarea lor la întîmplare.

În școală s-a trecut și la organizarea unor acțiuni de autodeservire. Elevii claselor mai mari aduc o contribuție importantă la curățirea claselor lor: spală geamurile, dușumeaua, băncile etc. Și cei din clasele mai mici — I-IV — sînt antrenați în asemenea acțiuni, bineînțeles mai ușoare, pentru a le putea îndeplini. Învățătoarea clasei I ne-a relatat cu satisfacție rezultatele muncii copiilor pentru îngrijirea colțului naturii vii: ei udă florile, curăță frunzele moarte, împrospătează pămîntul.

S-a constatat că o seamă de acte de indisciplină care au adus pagube bunurilor școlii s-au produs atunci cînd unii profesori au fost obligați, din anumite motive, să lipsească de la lecții. Conducerea școlii, analizînd și acest aspect, a luat măsuri de asigurare în orice condiții a prezenței profesorilor la fiecare clasă, prin înlocuirea celor absenți.

Profesorii dovedesc operativitate și fermitate în luarea măsurilor educative. Imediat ce se săvîrșește o deteriorare cu intenție sau din neglijența elevilor, vinovatul trebuie să repare ceea ce a stricat. Sînt destule exemple în viața școlii cînd pedagogii i-au reținut pe elevi după lecții fie pentru a-și curăța banca pe care au mîzgălit-o, fie pentru a-și face curat pupitrul sau a curăța podeaua pe care au murdărit-o. În cazurile cînd se produc pagube mai mari — spartul unui geam, deteriorări de mobilier etc. — ce nu pot fi recuperate de către copii prin forțe proprii, diriginții discută cu părinții și se iau în comun măsurile educative necesare. De cele mai multe ori părinții achită contravaloarea pagubei reținînd din sumele destinate copiilor pentru jucării, cinematograf etc.

Faptele de indisciplină sînt cu ușurință descoperite de către padagogi. Elevii vin singuri să le comunice pagubele pricinuite școlii prin atitudinea lor, dîndu-le astfel posibilitatea să le cunoască, să ia din vreme măsurile necesare, să le arate partea negativă și să-i sfătuiască să le evite pe viitor. Atitudinea lor arată totodată puterea opiniei colective care s-a înfiripat puternic, datorită muncii pedagogilor, în viața școlii. Opinia colectivă acționează permanent și cu hotărîre. Elevii nu tolerează stricăciunile, dezordinea, ci dimpotrivă iau atitudine combativă față de cei ce nu-și armonizează conduita cu linia și interesele comune ale colectivului. „Albina vorbitoare" — gazeta de perete a școlii — satirizează fără cruțare pe toți elevii care manifestă nepăsare, lipsă de respect față de avutul școlii. În atitudinea intransigentă față de lipsuri nu este nici pe departe o tendință de a „reclama" sau „piri", ci dorința de a nu trece cu vederea nici o neglijență, dorință izvorîtă din exigența sporită a elevilor, din conștiința că orice bun al școlii este bunul poporului și că trebuie să lupți pentru păstrarea lui.

După cum putem vedea, munca educativă desfășurată de pedagogii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bistrița arată grija lor deosebită de a forma oameni cu simț gospodăresc, cu spirit de economie, care să știe, atunci cînd vor păși în viață, în muncă, să apere și să păstreze cu sfințenie avutul obștesc, bun al întregului popor.

M. ILIES

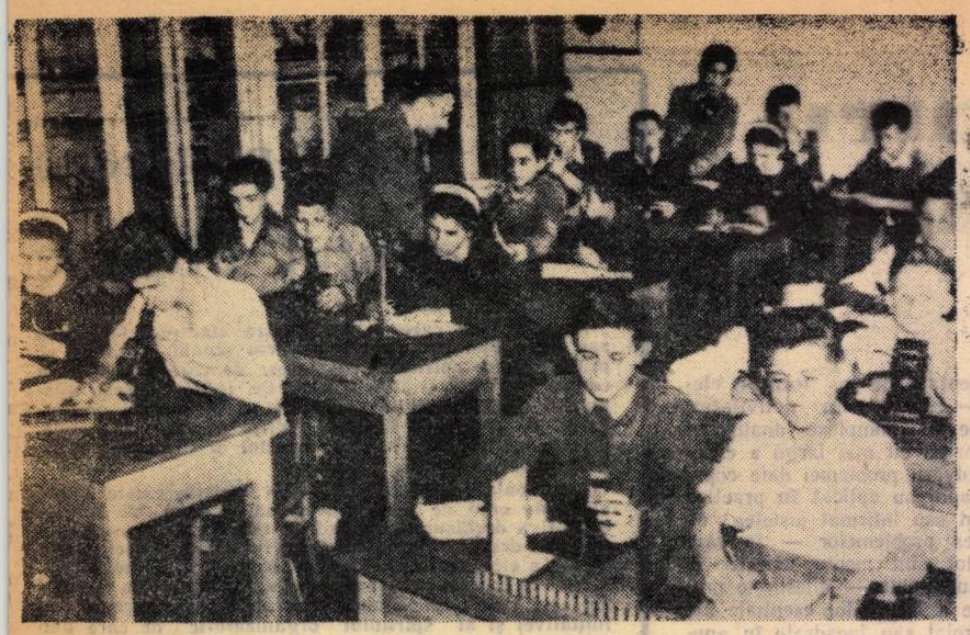

Tot mai multe școli profesionale și tehnice dispun de cabinete școlare bogat dotate. In fotografie, o lecție practică de fizică în cabinetul Grupului școlar petrol-chimie din Tîrgoviște.

Experiență pozitivă nevalorificată

Dacă în consiliul pedagogic al Școlii profesionale de mecanici agricoli din Giurgiu s-ar fi pus în discuție faptele care determină lipsă de omogenitate în însușirea cunoștințelor de către ucenici (la unele materii aceștia și-au însușit temeinic problemele, la altele clasa întreagă vădește o pregătire slabă, superficială), fără îndoială că multe din deficiențele existente în activitatea acestei școli ar fi fost înlăturate din timp. Căci de experiența pozitivă a unor cadre didactice fruntașe, cu măiestrie pedagogică, nu duce lipsă școala de mecanici agricoli din Giurgiu. Ceea ce lipsește în munca școlii este grija pentru valorificarea experienței pozitive, pentru răspîndirea ei în rîndul tuturor pedagogilor.

Iată cîteva exemple convingătoare.

Pregătirea cu minuțiozitate a fiecărei lecții, preocuparea pentru a transmite ucenicilor cît mai multe cunoștințe fac ca fiecare lecție a tovarășului Ion Popescu, care predă disciplina „Mașini agricole", să fie clară și sistematică, bogată în conținut, legată de problemele actuale ale transformării socialiste a agriculturii noastre. Bunăoară, la lecția cu subiectul „Dezmiriștitoarele purtate și caracteristicile lor", predată recent ucenicilor din anul II, tov. Popescu a făcut o expunere vie și interesantă, a folosit un bogat material didactic constînd din planșe cu vederi de ansamblu și scheme ale dezmiriștitoarelor și s-a bazat tot timpul pe exemple concrete din practică, antrenînd întreaga clasă într-o discuție rodnică, creatoare. În felul acesta au fost scoase în evidență cu participarea clasei, avantajele dezmiriștitoarelor purtate față de cele tractate.

În predare profesorul a acordat o atenție deosebită conținutului educativ al lecției, legînd cunoștințele de documentele de partid și de stat privind dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste.

Cît de contrastante apar, în lumina unor lecții bune ca cele ținute de profesorul Ion Popescu, lecțiile monotone și neinteresante predate de unii profesori ai școlii!

Iată, de pildă lecția „Alezarea", predată ucenicilor de profesoara de tehnologie generală, tov. Maria Jianu. Cunoștințele au fost transmise nesistematizat, iar unele probleme esențiale, ca rolul și importanța alezării la unele piese, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o alezare de calitate etc. nu au fost suficient scoase în evidență. Profesoara Maria Jianu a adus în clasă și cîteva alezoare. Dar din pricina lipsei de organizare a lecției acestea au zăcut uitate într-un colț, fără a fi folosite nici o clipă ca material demonstrativ. Caracterul abstract, rupt de realitate al lecției s-a vădit și în alte privințe. Tov Jianu nu a insistat aproape de loc asupra felului cum se execută operația de alezare în atelierele școlii sau în întreprinderi. De asemenea, nu a vorbit despre controlul calității execuției și nu s-a referit la acele lucrări din meseria în care se pregătesc ucenicii la care se aplică alezarea.

Era și firesc ca lecția să nu dea rezultate bune dacă ținem seama că profesoara s-a pregătit pentru ea în mod cu totul superficial, numai după un manual cu un conținut de mult depășit: manualul de lăcătușărie pentru școlile profesionale editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în 1954.

Deficiențe serioase se manifestă la Școala profesională de mecanici-agricoli din Giurgiu și în predarea desenului tehnic. În timpul orelor rezervate predării acestei discipline profesorii obișnuiesc să execute diferite schițe pe tablă, cerînd apoi ucenicilor, după o explicație sumară, să treacă schițele în caiete. Este limpede că asemenea procedee nu ajută cu nimic pe ucenici, deoarece ei nu lucrează independent, ci numai copiază. De aceea, majoritatea ucenicilor nu reușesc să execute singuri în mod corect schițe după un obiect. O altă deficiență în predarea desenului tehnic la Școala de mecanici agricoli din Giurgiu o reprezintă faptul că profesorii nu se preocupă suficient ca ucenicii să aplice în anul precedent, cît și în lecțiile anterioare (de exemplu folosirea metodelor de construcție a racordărilor, scrierea tehnică, formatul desenului etc.).

Conducerea școlii trece ușor cu vederea faptul că o serie de profesori acordă o insuficientă atenție pregătirii lecției, că studierea materialului bibliografic de actualitate e neglijată, la fel ca și folosirea materialului intuitiv, că găsirea exemplelor concrete e lăsată pe seama inspirației de moment. Ce fel de cunoștințe se pot preda în asemenea condiții? Bineînțeles, cunoștințe superficiale, care determină parcurgerea formală a temelor prevăzute în programă, fără a asigura însușirea temeinică de către ucenici a materiei de specialitate.

De ce în aceeași școală se predau lecții atît de deosebite din punctul de vedere al calității? Pentru că direcția școlii nu a acordat atenție organizării interasistențelor între profesori, în scopul ajutorării cadrelor didactice cu o experiență pedagogică mai redusă. Directorul însuși nu asistă la lecții pentru a cunoaște temeinic nivelul științific și pedagogic al muncii fiecărui profesor. În consiliul pedagogic al școlii nu s-au analizat calitățile și lipsurile unor lecții, nu s-au luat măsuri pentru generalizarea experienței pozitive existente în școală.

Cu cîteva mlădițe izolate nu se poate obține rod bogat. Cultivate cu grijă, însă, acestea pot să dea nenumărate alte noi mlădițe, din care să obținem o recoltă bogată. Conducătorii Școlii de mecanici agricoli din Giurgiu ar trebui să fie printre primii care să cunoască acest adevăr. Ei au datoria să valorifice larg experiența pozitivă a profesorilor fruntași din școală, difuzînd-o în rîndul tuturor cadrelor didactice.

NICOLAIE CĂPĂTOIU
inspector general în M.I.C.

O problemă centrală pentru Școala de meserii din Tîrgu Mureș

Îmbunătățirea situației la învățătură

Creată acum doi ani, Școala de meserii din Tg. Mureș răspunde unei necesități reale pe linia formării cadrelor necesare dezvoltării industriei bunurilor de consum din Regiunea Autonomă Maghiară. În școală se pregătesc muncitori specializați în domeniul textilelor și confecțiilor. Numeroși oameni ai muncii și-au orientat copiii, după absolvirea celor șapte clase elementare, spre această școală, convinși că ea îi poate înarma cu temeinice cunoștințe și deprinderi.

Instruirea teoretică și practică desfășurată în Școala de meserii din Tîrgu Mureș justifică în mare măsură această încredere. Bogatul sortiment de produse executate în atelierele școlii, grija pentru calitatea fiecărei lucrări dovedesc că profesorii și maiștrii se străduiesc să formeze lucrători destoinici, buni cunoscători ai meseriei. Începînd din anul II de studii elevii școlii participă, sub directa îndrumare a maiștrilor-instructori, la munca productivă, executînd lucrări de confecție pentru necesitățile populației din Tg. Mureș. Fiecare din sălile atelierului de confecții este specializată pentru executarea unui anumit gen de lucrări. Într-una se confecționează haine pentru copii și șorțuri, în alta se lucrează șalopete și haine de lucru, în alta, lenjerie pentru femei. Brigăzile fruntașe au obținut rezultate valoroase în îndeplinirea planului de producție, iar diferiții beneficiari au numai laude pentru îndeminarea și gustul estetic de care dau dovadă eleve ca utemistele Aurelia Gherman, Iulia Boer, Cornelia Pascu, Magda Sütő, Maria Engel, Victoria Popa.

Toate aceste realizări nu trebuie însă nici o clipă să ducă la automulțumire în rîndul colectivului didactic al școlii, ci, dimpotrivă, să-l determine să privească mai larg perspectivele dezvoltării de viitor ale școlii. Totuși, se observă la unii pedagogi tendința de a se lăsa prea mult încîntați de succese și a trece prea ușor cu vederea anumite deficiențe.

Astfel de deficiențe se manifestă, bunăoară, în ceea ce privește situația la învățătură a elevilor. Dar de abia în ultimul timp aceste lipsuri au fost analizate temeinic. A reieșit astfel că profesorii nu s-au sezisat de faptul că unele eleve, chiar dintre utemiste, au neglijat studiul în perioada de la începutul anului școlar, cu gîndul că vor recupera apoi printr-o muncă de asalt cunoștințele pierdute, nici de faptul că altele se mențin conștient pe linia unei inadmisibile mediocrități.

Aici se nasc însă o serie de întrebări. De ce au așteptat pedagogii școlii atît de mult pentru a lua poziție hotărîtă împotriva acestor deficiențe? De ce s-au mulțumit unii diriginți în orele educative doar cu semnalarea faptului că eleve ca Nadia Iano, Iulia Papuc și Ella Nemeș au „debutat" cu note sub limită la tehnologie, matematică și limba română, fără a lua măsuri concrete pentru curmarea acestei stări de lucruri?

Aceste atitudini ale unora dintre pedagogi, care s-au lăsat antrenați pe panta mentalității cuprinse în fraza „Mai sînt pînă la sfîrșitul anului mai bine de două trimestre, așa că avem timp să îndreptăm situația" au, din păcate, o influență directă asupra elevilor școlii. Mentalitatea aceasta dăunătoare întunecă astăzi multe din succesele Școlii de meserii din Tg. Mureș.

Trebuie să vorbim și despre faptul că unii profesori și maiștri se preocupă într-o măsură insuficientă de înlăturarea risipei de material pe care o fac unii elevi la croit. În general, însușirea experienței înaintate cu privire la efectuarea unor croieli economice, cu folosirea la maximum a materialului, preocupă în prea mică măsură pe unii maiștri-instructori.

Nu este prea tîrziu pentru luarea unor măsuri eficace în vederea lichidării acestor deficiențe. Profesorii-diriginți, folosind din plin ajutorul organizațiilor U.T.M., trebuie să pună în centrul activității lor educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă, față de învățătură, să determine o puternică opinie a colectivului împotriva mediocrității în studiu. De asemenea, ei trebuie să ceară sprijinul tuturor celorlalți profesori pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor rămași în urmă prin îndrumări cu privire la organizarea studiului individual, prin consultații etc. În același timp, este bine ca fiecare profesor să treacă în revistă, cu mult spirit autocritic, propria sa muncă, să analizeze mai ales eficacitatea fixării și verificării cunoștințelor predate.

Un ajutor substanțial în ridicarea nivelului general al muncii școlii trebuie să-l aducă secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional. Ea trebuie să ajute Școala de meserii din Tg. Mureș să rezolve unele probleme materiale grele ca, de pildă, cea a asigurării spațiului necesar desfășurării în bune condiții a cursurilor teoretice. Este necesar ca inspectorii secției de învățămînt și cultură a sfatului popular orășenesc să cunoască mai temeinic problemele specifice școlii de meserii și să ajute mai operativ în toate privințele activitatea acesteia.

Una din posibilitățile mari de a îmbunătăți activitatea școlii, care a fost însă insuficient folosită pînă în prezent, constă în antrenarea specialiștilor întreprinderii de confecții „Textila Mureșul" în sprijinirea școlii atît din punct de vedere tehnic, cît și material. Patronarea de către această întreprindere a școlii ar fi cît se poate de utilă.

Nu peste mult timp Școala de meserii din Tg. Mureș va participa la un schimb de experiență cu celelalte școli de meserii din țară. Socotim că pînă atunci bilanțul pozitiv al activității acestei școli nu va mai fi umbrit de deficiențele puse în discuție în cadrul acestui articol. Conducerea școlii, pedagogii ei dispun de toate condițiile pentru aceasta.

FRANCISC URMENYI

Viitori muncitori cu larg orizont cultural

În sala mare a clubului Școlii profesionale de mecanici agricoli din Bîrlad a avut loc de curînd o discuție interesantă la care au participat cu deosebit interes numeroși ucenici. Tema discuției: eroul preferat din romanul „Tînăra Gardă".

Ucenicul Gheorghe Pieptene din anul III, unul dintre cei mai activi „prieteni ai cărții" din școală, a făcut o recenzie amplă a romanului, scoțînd în relief patriotismul înflăcărat al eroilor „Tinerei Gărzi". Discuțiile purtate pe marginea recenziei au fost deosebit de însuflețite și interesante. Ucenicul Constantin Postolache a vorbit despre Oleg Koșevoi, conducătorul „Tinerei Gărzi", crescut și educat de statul sovietic, de Comsomol. El a descris în cuvinte calde, înflăcărate curajul și abnegația de care a dat dovadă acest adevărat erou, care nu și-a precupețit nici viața în lupta pentru apărarea patriei. Ucenicul Vasile Burghelea a evidențiat puterea sentimentelor și tăria de caracter a Ulianei Gromova. Mircea Nichita a subliniat puritatea, frumusețea morală a tinerilor despre care se vorbește în roman.

Numeroși alți ucenici participanți la discuții au arătat că exemplul comsomoliștilor constituie pentru tineretul din țara noastră o pildă vie, de o mare forță convingătoare.

Asemenea discuții pe teme literare se organizează adesea la biblioteca Școlii profesionale de mecanici agricoli din Bîrlad. Ucenicii participă la ele cu interes și însuflețire. Firește, la acest rezultat nu s-a ajuns dintr-o dată. El se datorește efortului comun, continuu al profesorilor diriginți și al colectivului bibliotecii.

„O dată cu mărirea numărului de cititori — arată tov. Constanța Păpușoi, bibliotecara școlii — preocuparea noastră principală este aceea de a-i ajuta pe ucenici în citirea cărților și de a-i orienta în alegerea acestora. Îi învăț să-și facă un plan de lectură cuprinzînd cărțile ce le vor citi într-o anumită perioadă de timp, precum și un program zilnic de lectură. Planul cuprinde cărți care să le asigure însușirea unor cunoștințe culturale și științifice largi, urmărind în primul rînd pregătirea lor de specialitate.

Pentru propaganda cărții biblioteca folosește un colectiv larg de colaboratori, format din rîndul celor mai activi cititori. La clubul școlii, în sala de mese, la gazeta de perete se găsesc numeroase afișe ca, de pildă, „La biblioteca școlii au sosit cărți noi de literatură!", „Noutăți tehnice la bibliotecă", „Ce să citim?", „Folosiți timpul liber pentru citit" etc.

Colectivul bibliotecii întocmește lunar, laolaltă cu profesorii diriginți, liste de recomandări pe diferite teme, urmate de scurte note privind conținutul lor. De pildă, în vederea însușirii de către ucenici a celor mai avansate metode de lucru în agricultură le sînt recomandate lucrări ca: „Sistemul agrotehnic Maltev", „Metoda lui Nicolae Brediuc" etc. Pentru ucenicii interesați de problemele marilor descoperiri geografice lista de recomandare cuprinde „Istoria descoperirilor geografice" de I. P. Maghidovici, „Taina albă" de I. Popper, „Arhipelagul în flăcări" de Jules Verne etc.

Munca desfășurată la Școala profesională mecanici agricoli din Bîrlad în scopul popularizării și difuzării cărții i-a făcut pe ucenici să citească sistematic, să vorbească despre cărțile citite, să le analizeze. Efectele acestei munci se reflectă și în comportarea ucenici-

Laboratorul de analize al Grupului școlar veterinar din București este dotat cu aparate și utilaje dintre cele mai moderne, care permit efectuarea unor experiențe complexe. Iată un grup de elevi făcînd în laborator analiza la microscop a unor preparate.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

NOI MAȘINI DE CALCULAT CONSTRUITE ÎN ȚARA NOASTRĂ

În ultimul timp, oamenii de știință și specialiștii din domeniul electronicii au pus la punct o serie de noi mașini de calculat care dovedesc nivelul tehnic înalt atins de țara noastră. La Institutul de fizică atomică al Academiei R.P. Romîne, de pildă, a intrat în funcțiune de curînd mașina de calculat CIFA 2. Această mașină prezintă importante perfecționări față de CIFA 1 construită acum 2 ani la același institut. Astfel, a fost redus la jumătate numărul tuburilor electronice folosite, acestea fiind înlocuite cu elemente semiconductoare, ceea ce asigură o precizie și mai înaltă în funcționare. A fost îmbunătățită automatizarea mașinii prin folosirea benzilor perforate și prin ridicarea complexității elementelor de logică de care dispune CIFA 2.

VULCAN PE LUNĂ

Pe Lună a fost descoperit un vulcan în acțiune. Această descoperire științifică importantă a fost făcută de cunoscutul savant sovietic N. A. Kozirev, doctor în științe matematice. Nu de mult, la observatorul de astrofizică din Crimeea N. A. Kozirev a obținut cîteva fotografii neobișnuite ale vîrfului craterului „Alfons".

La început s-a observat o absorbție a razelor albastre și violete care dovedește degajarea prafului sau a cenușei. Apoi în spectru s-a ivit o dungă luminoasă, corespunzătoare degajării moleculelor de carbon. Aceasta se poate explica prin degajarea unor gaze care conțin carbon cum sînt metanul sau oxidul de carbon care, sub influența razelor ultraviolete ale soarelui, au dat o astfel de luminiscență. Toate acestea vădesc existența unui proces vulcanic pe suprafața Lunii.

În noaptea următoare aceste fenomene au dispărut.

Desigur că această descoperire schimbă impresia anterioară despre Lună ca un corp stins.

UN LAMINOR GIGANTIC

La uzina de construcții de mașini din Novo-Kramatorsk se construiește laminorul „2500", care va avea cea mai mare productivitate din lume. Pentru instalarea completă a laminorului este necesară construirea unei clădiri de 1 km.

Laminorul „2500" va lamina o bandă de oțel cu grosimea de la 1,5 mm pînă la 12 mm cu o viteză de 12 m pe secundă. Dacă s-ar alătura toate laminatele pe care le va produce într-un an o singură bandă, s-ar putea înconjura de 9 ori ecuatorul pămîntului.

Gospodarii școlii

(Urmare din pag. 1)

plare echivalează cu o mare nenorocire. Bineînțeles că problema a fost raportată elevului și profesorului de serviciu și s-a făcut multă vîlvă. Dar vinovatul nu ieșea la iveală.

A doua zi, dis de dimineață, unul din elevi, care venise primul la școală, îl descoperi pe Filozof înarmat cu ipsos și mistrie, reparînd de zor zidul stricat. Vinovatul era tocmai el. Lovise zidul din neatenție. Deși învăța în altă clasă, așa că fapta lui ar fi putut să rămînă necunoscută, el nu și-a ascuns greșeala ci s-a grăbit s-o repare.

Dragostea și grija elevilor pentru școala în care învață se fac simțite zi de zi. Văd pînă și cea mai mică stricăciune, iau repede măsuri ca totul să fie pus la punct. O dată s-a stricat comutatorul, altă dată un elev a descoperit că de la o bancă lipseau două șuruburi, într-o zi s-a observat că podeaua a fost murdărită. S-ar părea că sînt lucruri mărunte. Dar școlarii s-au obișnuit să fie exigenți, nu tolerează nici cea mai mică neglijență.

Aceste cîteva întîmplări petrecute la Școala medie nr. 2 „Tudor Vladimirescu" din București sînt fapte grăitoare și constituie dovezi concludente pentru a demonstra însemnătatea pe care o are autodeservirea ca factor educativ pentru cultivarea la elevi a dragostei față de

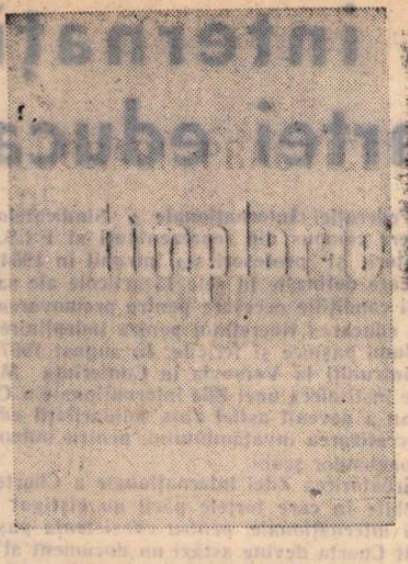

Manuale destinate instruirii practice

Apariția în Editura de stat didactică și pedagogică a unor manuale destinate instruirii practice a elevilor constituie un pas important mai departe al învățămîntului pe linia legării lui de viață, de practica producției industriale și agricole. Pentru prima oară în viața școlii noastre de cultură generală apar manuale ca „Lucrări practice de tîmplărie", „Prelucrarea manuală a metalelor", „Cunoștințe agricole". Acestea vor contribui mult la familiarizarea elevilor cu o serie de cunoștințe tehnice care se aplică în mai multe ramuri ale producției, precum și la înarmarea lor cu deprinderi practice de muncă.

Astfel, „Lucrări practice de tîmplărie", manual pentru clasa a V-a, îi va ajuta pe elevi să dobîndească o serie de cunoștințe privitoare la materiile prime lemnoase și auxiliare folosite în tîmplărie și să-și însușească, în condițiile practicii de atelier, noțiuni importante de desen tehnic, cum sînt cele privitoare la executarea schiței și a desenului, la citirea acestora etc. Un ajutor deosebit va da manualul profesorilor-maiștri în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe privind construcția și mînuirea principalelor scule și unelte folosite în prelucrarea manuală a lemnului, precum și cu priceperi și deprinderi de construire a unor obiecte utile din lemn. Astfel, un capitol întreg din manual dă indicații amănunțite cu privire la construirea ciocanelor, a stativelor pentru eprubete, a rafturilor pentru păstrarea diferitelor obiecte, a taburetelor, meselor, cuierelor etc.

Pentru elevii claselor a VI-a și a VII-a din școlile de la orașe a apărut nu de mult manualul „Prelucrarea manuală a metalelor". Acest manual cuprinde importante cunoștințe despre metale și aliaje, despre sculele și uneltele folosite în prelucrarea manuală a metalelor, despre mînuirea acestora. Un important spațiu este rezervat în manual noțiunilor de bază privind tehnica securității muncii în timpul mînuirii diferitelor scule, unelte și mașini unelte.

De remarcat este și faptul că fiecare capitol din manual cuprinde aplicații practice, indicînd modul de confecționare a unui mare număr de piese. Confecționarea acestor piese îi va ajuta pe elevi să-și formeze temeinice deprinderi practice de mînuire a sculelor și uneltelor. Bunăoară, o dată cu însușirea cunoștințelor din cadrul temei „Pilirea", elevii vor confecționa, după indicațiile manualului, piese ca rigla de controlat, echere metalice, ace de trasat, punctatoare etc.

Felul cum sînt ilustrate diferitele capitole din manual va stîrni interesul elevilor și îi va ajuta în însușirea cunoștințelor respective. De exemplu, capitolul „Măsurarea și controlul pieselor" cuprinde desene variate, care îi învață pe elevi să citească corect diferitele dimensiuni ale unei piese, le arată cum trebuie mînuite instrumentele de control.

Manualul de cunoștințe agricole pentru clasa a V-a, destinat instruirii practice a elevilor din școlile sătești, cuprinde cunoștințe despre sol, cunoștințe de agrotehnică, precum și importante cunoștințe privitoare la cultivarea legumelor. Manualul răspunde cerințelor pregătirii tineretului școlar pentru munca în unitățile agricole

In general manualele destinate instruirii practice a elevilor sînt prezentate într-o formă care ușurează înțelegerea cunoștințelor de către elevi, sînt îmbogățite cu numeroase schițe, desene, ilustrații. Desigur că folosirea lor în școală va scoate la iveală cît se poate de limpede atît calitățile, cît și lipsurile lor. Este de dorit ca toți cei ce le vor folosi — profesori și profesori-maiștri — precum și muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile industriale și agricole dornici de a sprijini munca de instruire practică a elevilor să împărtășească Editurii de stat didactice și pedagogice observațiile lor critice precum și propunerile lor pentru îmbunătățirea acestor manuale.

F. D.

Păsări călătoare

Sunase de intrare de aproape un sfert de oră după ceasul directorului, dar unii dintre profesori nici nu-și făcuseră încă apariția în școală.

— Să știi că iar a întîrziat trenul — își spuse directorul, consultîndu-și ceasul pentru a zecea oară.

Se opri pe treptele de la intrare, uitîndu-se în lungul drumului. Într-un tîrziu, pe șoseaua dinspre gară se iviră cei așteptați: un bărbat și două femei. Mergeau fără grabă, în șir indian, cu bărbatul în frunte.

Directorul simțea că îl cuprinde mînia, dar se stăpîni.

— Mai repede, tovarăși! — strigă el cînd călătorii se apropiară. S-a dus aproape jumătate din prima oră — adăugă, arătîndu-le dojenitor ceasul. Și unul dintre dv. era chiar de serviciu astăzi!

— Nu s-a dus nimic, tovarășe director, răspunse „înțepată" profesoara de științe naturale, o fetișcană roșcovană. Sosim tocmai la timp. Ceasul dv. nu merge bine, o ia înainte. Ale noastre merg după Gara de Nord, le-am pus la punct chiar azi dimineață. Și toți trei își arătară ceasurile în mod ostentativ.

Directorul rămase o clipă descumpănit. Își spuse că au, poate, dreptate, că ceasul lui n-o fi mergînd bine, că nu-l mai potrivise de mult. Ca să curme discuția, îi invită la lucru.

— Ai grijă să suni la vreme — șopti o profesoară înălțuță celei roșcovane, care era de serviciu pe școală, înainte de a pune mîna pe clanța ușii ce da în clasă.

Recreațiile se succedau una după alta, iar directorul, prins de treburi, se trezi că era ultima oră de curs. Consultîndu-și încă o dată ceasul, pe care îl potrivise după cele atît de „precise" ale călătorilor bucureșteni, constată că mai este un sfert de oră pînă la sfîrșitul cursurilor. Nu apucă însă bine să-și reia lucrul, că liniștea fu spartă de sunetul strident al clopoțelului și coridorul se umplu de larmă. Intrigat, directorul dădu să iasă pe sală, dar nu mai avu vreme, căci aceiași trei de dimineață intrară vijelios în cancelarie.

— De ce ai sunat înainte, tovarășă profesoară? — se adresă el celei de serviciu. Mai este un sfert de ceas pînă la sfîrșitul orei.

— Nu-i adevărat, tovarășe director, protestară cei trei. Ceasul dv. nu merge bine, rămîne în urmă. Și, ca la comandă, își arătară din nou „precisele" orologii.

— E timpul să mergem la gară, le zori pe cele două profesoare bărbatul care făcea parte din „echipă". După ce se îmbrăcară în grabă și dădură cîte un fugitiv „bună ziua", porniră iar, cu pași repezi, pe drumul gării, în același șir indian în care veniseră.

— Hotărît lucru, trebuie să mă duc la un ceasornicar, își spuse directorul uitîndu-se lung pe urma celor plecați.

În acest timp ieșiseră din clase și ceilalți profesori, care nu erau atît de grăbiți și care protestau că s-a sunat înainte de vreme, că au fost întrerupți înainte de a-și termina lecțiile. Abia atunci directorul își dădu seama că nu era nevoie să-și ducă ceasul la ceasornicar și că la mijloc era o înșelătorie a „navetiștilor" săi, ca să prindă primul tren spre Capitală. Este drept că mai încercaseră ei și altădată să „ciupească" cîte un sfert de ceas din timpul destinat pregătirii elevilor, dar folosiseră alte stratageme. Povestea cu ceasul era nouă.

— Parcă ar fi niște păsări călătoare, remarcă unul dintre profesorii rămași în cancelarie. Numai că acelea vin primăvara de timpuriu și pleacă toamna tîrziu, pe cînd „păsările" noastre vin primăvara — adică dimineața — cît mai tîrziu și pleacă în miezul verii, sau mai bine zis în miezul zilei, ca nu cumva să le apuce seara pe aici, deși trenuri sînt destule, dacă ține neapărat să facă naveta.

După ce directorul hotărî, împreună cu ceilalți profesori, să convoace pentru a doua zi o ședință a consiliului pedagogic în care să se discute atitudinea celor trei navetiști, fiecare plecă să-și vadă de treburi.

M. COSTIN

P.S. Orice asemănare între cele povestite mai sus și situația de

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Regulamentul campionatelor republicane școlare

De curînd a fost elaborat Regulamentul campionatelor republicane școlare pe anul școlar 1959/1960. După cum prevede regulamentul, în acest an școlar campionatele republicane școlare se organizează la următoarele ramuri de sport:

Pentru școlile de cultură generală: 1) Atletism; 2) Gimnastica; 3) Volei; 4) Baschet; 5) Handbal în 7; 6) Natație; 7) Ski. Pentru aceste ramuri campionatul se organizează și pentru băieți și pentru fete. Toate, afară de campionatul de ski, vor avea și etapă finală. Campionatul de ski va merge pînă la etapa de regiune inclusiv.

Pentru școlile din învățămîntul profesional: 1) Atletism (băieți și fete); 2) Gimnastică (băieți și fete); 3) Volei (băieți și fete); 4) Handbal în 7 (fete); 5) Fotbal (băieți). În toate aceste ramuri campionatul va avea etapă finală.

La campionatul elevilor din școlile de cultură generală au dreptul să participe toți elevii acestor școli (cei de la cursurile de zi — indiferent de vîrstă, iar cei de la cursurile serale pînă la 18 ani — născuți în 1942 și mai tineri), elevii școlilor pedagogice, ai școlilor medii militare și ai școlilor medii cu program special de educație fizică.

Campionatul de gimnastică pentru elevii școlilor de cultură generală se desfășoară pe echipe și individual. Etapa pe școală se va încheia pînă la 20.XII 1959, iar etapa pe localitate pînă la 14. II. 1960.

Pînă la etapa de regiune inclusiv, echipele care vor participa la campionat vor fi formate din 8 gimnaști(e), din care vor conta în clasament primii 6 la fiecare aparat. La finală, echipa va fi formată din 6 gimnaști(e). Vor conta în clasament primii 5.

Concurenții vor îndeplini programul pentru juniori, categoria I. Au dreptul să facă parte din echipă juniori de categoria a II-a, juniori de categoria I și cei cu categoria a III-a de clasificare.

Exercițiile sînt cele prevăzute în programele elaborate de C.C.F.S./C.S.M. pentru anii 1957/1959, după cum urmează: băieți — exercițiul nr. 1 la cal și exercițiul nr. 2 la toate celelalte aparate; fete — exercițiul nr. 1 la toate aparatele.

În campionatul individual — la categoria juniori I — contează cei din echipe. La categoriile a II-a, I și maeștri se va concura separat.

Campionatul de gimnastică pentru elevii din învățămîntul profesional se va desfășura numai pe echipe.

Etapa pe școală se va încheia pînă la 28.XII/1959, iar cea pe localitate pînă la 14.II/1960.

În toate etapele campionatului echipele vor fi formate din 6 gimnaști(e). În clasament contează primii 5 de la fiecare aparat.

Echipele vor fi formate din juniori II, I și categoria a II-a. Fiecare gimnast va lucra la categoria la care are clasificare sau la o categorie imediat superioară. Gimnaștii de categoria juniori I care vor îndeplini 48 de puncte vor primi 4 puncte bonificație, care se vor adăuga echipei. Gimnaștii de categoria a II-a care vor îndeplini 48 de puncte vor primi 6 puncte bonificație, care se vor adăuga echipe.

Exercițiile sînt cele prevăzute în programul de clasificare a C.C.F.S./C.S.M. pe anii 1957/1959, după cum urmează: fete — exercițiul nr. 1 la toate aparatele; băieți — exercițiile nr. 1 la cal și nr. 2 la toate celelalte aparate (la juniori II — exercițiul nr. 1 la inele).

La campionatul de volei, atît pentru elevii școlilor de cultură generală cît și pentru cei din învățămîntul profesional, în toate etapele echipele vor fi formate din 9 jucători (jucătoare). Jocurile se vor desfășura sistem turneu, 3 seturi cîștigătoare din 5.

La campionatul de baschet pentru elevii școlilor de cultură generală echipele vor fi formate în toate etapele din 10 jucători (jucătoare). Jocurile se vor desfășura sistem turneu.

La campionatul de handbal în 7 pentru elevii școlilor de cultură generală și din învățămîntul profesional echipele vor fi formate, în toate etapele, din 11 jucători (jucătoare). Jocurile se vor desfășura sistem turneu.

La campionatul de fotbal pentru elevii din învățămîntul profesional echipele vor fi formate, în toate etapele, din 14 jucători. Jocurile se vor desfășura eliminatoriu.

Pentru campionatul de ski probele de concurs sînt: slalom special (băieți și fete), slalom uriaș (băieți și fete); fond (băieți — 5 km; fete — 3 km) și ștafeta mixtă (2 băieți și 2 fete).

Pentru campionatul de natație se dau amănunte în regulamentul tipărit.

În atenția învățătorilor, profesorilor, și educatoarelor

La 1 noiembrie a.c., a început în întreaga țară acțiunea de primire a abonamentelor la „GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI" pe anul 1960.

Abonamentele se primesc de către difuzorii voluntari din unitățile școlare, factorii poștali și oficiile P.T.T.R.

Costul unui abonament este de 3,25 lei pe 3 luni, 6.50 lei pe 6 luni și 12.50 lei pe 12 luni.

★

Pentru a vă asigura colecția completă a REVISTEI DE PEDAGOGIE, abonați-vă din timp, pe un an întreg. Costul unui exemplar

RITMUL LECȚIEI

„Nu terminam lecția... nu ne ajung ile". Nu de puține ori auzim asemenea rmații de la profesorii care nu reușc să dezvolte complet toate temele ogramei sau nu reușesc să-i facă pe evi să-și însușească mulțumitor materialul predat.

Utilizăm oare îndeajuns de bine mpul care ne este pus la dispoziție planul de învățămînt?

Însemnările de la lecția învățătoarei S. Nikolaeva din Moscova, publicate ai jos, demonstrează că un profesor n poate întotdeauna să găsească reserve suplimentare de timp.

★

Copiii s-au aliniat și au intrat în asă. Pe bănci sînt pregătite din timp rțile și caietele de aritmetică. De ia a făcut clopoțelul și Lidia Stepavna Nikolaeva a și început lecția. Învățătoarea a propus elevilor clasei IV-a să facă schimb de caiete, iar pe ul din ei l-a rugat să citească cu as tare problemele pe care le-a avut rezolvat acasă în legătură cu ordinea erațiunilor. Apoi i-a pus elevului cîteva întrebări:

— Ce operațiuni cunoști? Care din e sînt operațiuni de gradul I? Ce erațiuni de gradul II cunoști?

Băiatul a dat răspunsuri corecte și recise. Singura greșeală pe care a făcut-o a fost imediat observată și corectată de către colegii lui.

Alt elev a vorbit despre unitățile de măsură. Epuizînd subiectul, el a răspuns la întrebările colegilor.

— Cîte kilograme are un chintal? Cîte grame are un kilogram? Cîte miligrame are un gram?

In acest timp Lidia Stepanovna le-a amintit elevilor despre plan, pe care i l-au studiat la lecțiile de geografie. a a notat laturile dreptunghiului și le pătratului desenat pe tablă și a pus ntrebarea:

— Se poate desena pe tablă sau în aiet planul unui teren dreptunghiular u laturile de 24 m și 10 m? Dar un eren ale cărui laturi au fiecare cîte metri? Dacă vom desena planul în entimetri, care va fi scara desenului?

Lidia Stepanovna nu pierde ocazia să ată legătura dintre aritmetică și elelalte materii. De asemenea, ea u trimite la loc un elev fără să-i propună măcar cîteva probleme de calcul ral: „Am micșorat numărul 64 de 4 ri. Cît vom obține? De cîte ori numărul 16 este mai mic decît numărul 80?"

Nu trebuie să credem că asigurarea nui ritm susținut al lecției înseamnă gnorarea elevilor slabi. Experiența Lidiei Stepanovna, învățătoare la Școala lementară de 7 ani nr. 266 din Moscova, ne demonstrează exact contrariul. Ei i se întîmplă rar să aibă elevi rămași în urmă.

Dar să ne întoarcem la lecția noastră. Terminînd cu examinarea lucrărilor date acasă, învățătoarea a scris pe tablă: „91 de km.; întîia zi 3 ore; a doua zi 4 ore. Cîți km. a străbătut bicicletistul în fiecare zi?"

— Formulați după aceste date o problemă și rezolvați-o — s-a adresat ea clasei.

După un minut jumătate din elevi au ridicat mîinile. Unul din ei, numit de învățătoare, a enunțat cu vioiciune toată problema: „Un biciclist a parcurs 91 de km. în două zile. In prima zi el a mers 3 ore, în a doua zi 4. Cîți km. a parcurs bicicletistul în fiecare zi?"

Tot atît de precis a făcut elevul analiza problemei și a expus planul de rezolvare a ei. Nu a lipsit nici calculul oral căruia învățătoarea îi acordă o deosebită atenție la fiecare lecție.

După aceasta, învățătoarea a dat clasei o lucrare de control cuprinzînd o problemă și un exercițiu luate din manualul de aritmetică. In timp ce copiii le rezolvau, învățătoarea a scris pe tablă problemele pentru acasă. La sfîrșitul lecției ea a chemat la tablă doi elevi care au rezolvat probleme și exerciții. Și acestor elevi li s-au pus întrebări suplimentare de către colegi și de către învățătoare.

E interesant de observat cum se reflectă în comportarea elevilor ritmul susținut al lecției. Nu se întîmplă ca elevii să piardă timp pentru acomodarea cu lecția, ci totul merge repede, așa cum cere atmosfera generală de muncă. Elevilor le place aceasta.

La lecție se pot rezolva multe exerciții numai dacă elevii au înțeles bine lecția nouă și efectuează operațiile ce se cer pentru rezolvarea ei în mod logic și conștient. De aceea, învățătoarea Lidia Stepanovna asigură o strînsă legătură între materia învățată și cea pe care o predă. Prin exemple simple, ea dă elevilor posibilitatea să înțeleagă singuri cunoștințele noi. Iată, de pildă, cum explică ea termenii scăderii:

— Dacă din numărul 150 scădem numărul 50, care dintre numere se micșorează? Cum putem să-l numim? —

— 150 — au răspuns repede copiii.

— Pe acest număr putem să-l numim „descăzut", au adăugat alții.

— Dar numărul care se scade? — sună o nouă întrebare.

— Acest număr se numește „scăzător".

— Ce număr rămîne după efectuarea scăderii?

— 100.

— Și cum numim acest număr?

Pentru că în practica scăderii termenul „rest" a mai fost folosit, elevii l-au numit și pe acesta. Apoi, sub conducerea învățătoarei elevii au dedus regula după care se face proba scăderii.

Bineînțeles, pentru asemenea lecții concentrate învățătorul trebuie să se pregătească mult, așa încît să obțină un ritm general susținut al activității clasei.

V. DIACENKO

(Din „Ucitelskaia gazeta")

Ziua internațională a Chartei educatorilor

La inițiativa Federației Internaționale a Sindicatelor de Învățămînt (F.I.S.E.), Comitetul de înțelegere compus din reprezentanți ai F.I.S.E. și ai altor federații internaționale de învățători și profesori s-a întrunit în 1954 la Moscova pentru a adopta Charta educatorilor, care definește în cele 15 articole ale sale drepturile și îndatoririle pedagogilor precum și condițiile necesare pentru promovarea unui învățămînt care să contribuie cu adevărat la educarea tineretului pentru îndeplinirea sarcinilor sale viitoare, pentru construirea unei lumi pașnice și fericite. In august 1957, reprezentanți ai educatorilor din lumea întreagă, întruniți la Varșovia în Conferința Mondială a Educatorilor, au hotărît în unanimitate instituirea unei Zile internaționale a Chartei educatorilor. Ziua de 20 noiembrie a fiecărui an a devenit astfel ziua solidarității educatorilor din lumea întreagă în lupta pentru democratizarea învățămîntului, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale tuturor oamenilor școlii.

Anul acesta, sărbătorirea Zilei internaționale a Chartei educatorilor are loc în condițiile cu totul deosebite în care forțele păcii au cîștigat mari victorii în lupta pentru destinderea încordării internaționale, pentru coexistență pașnică și colaborare internațională. Cu atît mai mult Charta devine astăzi un document al ideilor de democrație și pace, îi mobilizează pe toți pedagogii cinstiți la îndeplinirea sarcinii lor principale care, așa cum arată articolul 1 al Chartei, este de a forma din punct de vedere moral pe om și pe viitorul cetățean și de a educa copilul în spiritul democrației, al păcii și al prieteniei.

Principiile cuprinse în Charta educatorilor mai reprezintă încă în țările capitaliste, coloniale și dependente, deziderate pentru înfăptuirea cărora pedagogii luptă activ. Pedagogii cinstiți din Franța, Japonia, Italia, Anglia, S.U.A., din țările Africii, din statele Americii Latine luptă astăzi pentru drepturile lor, pentru ridicarea prestigiului muncii nobile de educator la locul cuvenit în societate, pentru democratizarea școlii. Sînt foarte cunoscute criticile aduse de pedagogii americani sistemului de învățămînt și situației precare în care se află școala și oamenii ei în S.U.A. Ei și-au exprimat, de asemenea, indignarea față de practicarea discriminării rasiale în școli. De mai bine de doi ani pedagogii japonezi luptă activ împotriva măsurilor arbitrare luate de guvern pentru introducerea în școli a unei educații militariste. In Franța au avut loc numeroase greve și demonstrații în cadrul cărora pedagogii au cerut dreptul la salarii corespunzătoare importanței sociale și culturale a activității lor, îmbunătățirea pensiilor, democratizarea învățămîntului etc. In Italia mulți educatori se zbat pentru obținerea unui post în timp ce analfabetismul face ravagii în rîndul populației.

Există însă și țări în care drepturile educatorilor sînt pe deplin respectate și în care au fost create toate condițiile pentru promovarea unui învățămînt democratic. Aceste țări sînt cele care au scuturat pentru totdeauna lanțurile exploatării capitaliste și au pornit pe un drum nou — sînt țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, țara cu învățămîntul cel mai înaintat din lume.

Un exemplu grăitor în această privință este și țara noastră, în care toate principiile Chartei educatorilor au devenit fapte. Aceasta a fost posibil numai datorită marilor cuceriri revoluționare dobîndite de oamenii muncii sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn. Cu 11 ani în urmă a fost înfăptuită în țara noastră reforma învățămîntului care a pus bazele unei școli noi, democratice. Învățămîntul și-a deschis larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. Reforma a schimbat fundamental și conținutul învățămîntului. La baza educației în școală stă învățătura marxist-leninistă despre lume și societate. Școala noastră nouă urmărește pregătirea cît mai temeinică a viitorilor cetățeni.

In Republica Populară Romînă statul democrat-popular acordă o înaltă prețuire pedagogului și nobilei sale munci, îi creează condiții tot mai bune de muncă și trai. Au fost construite sute de școli noi, înzestrate cu laboratoare moderne, biblioteci, săli de sport, care dau posibilitatea îmbunătățirii permanente a muncii de instruire și educare. Pedagogii dispun de cluburi, biblioteci, cabinete metodice etc. pentru ridicarea continuă a nivelului lor cultural și profesional. Pentru îmbunătățirea continuă a calificării și a muncii profesionale au fost create institute de perfecționare. Cursurile organizate în cadrul acestor institute au fost frecventate în ultimii cinci ani de peste 60.000 de cadre didactice.

Pe aceeași linie de îmbunătățire continuă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice se situează și recentele măsuri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și ale Consiliului de Miniștri privind majorarea salariilor și instituirea gradelor pentru cadrele didactice din instituțiile de educație, instituțiile preșcolare, învățămîntul general, pedagogic, profesional, tehnic, școli agricole și de meserii. Astfel, în urma măsurilor luate de plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., salariile tarifare ale cadrelor didactice au crescut cu 24 la sută, iar la unele categorii cu 34 la sută. Ele corespund rolului și importanței ce se acordă educatorilor în viața social-economică a țării. O dată cu îmbunătățirea sistemului de pensionare și cu majorarea pensiilor au crescut substanțial și pensiile acordate persoanelor care au lucrat în învățămînt. Cadrele didactice se bucură, de asemenea, de concediu plătit pe toată perioada vacanței de vară, de odihnă și tratament în stațiunile balneo-climaterice, de asistență medicală gratuită etc.

O altă dovadă a înaltei prețuiri care se acordă muncii educatorilor este faptul că unui mare număr de cadre didactice le-au fost acordate ordine și medalii ale R.P.R. precum și titlurile de profesor și învățător emerit, profesor și învățător fruntaș. Numai anul acesta cu ocazia „Zilei învățătorului" 557 de învățători și 235 de profesori au primit titlul de „învățător fruntaș" și „profesor fruntaș".

Pentru pedagogii romîni, sărbătorirea Zilei internaționale a Chartei educatorilor este un prilej de a-și exprima recunoștința pentru grija părintească pe care le-o poartă Partidul Muncitoresc Romîn, de a-și întări eforturile pentru educarea viitorilor constructori ai socialismului, de a-și manifesta solidaritatea cu pedagogii cinstiți din întreaga lume.

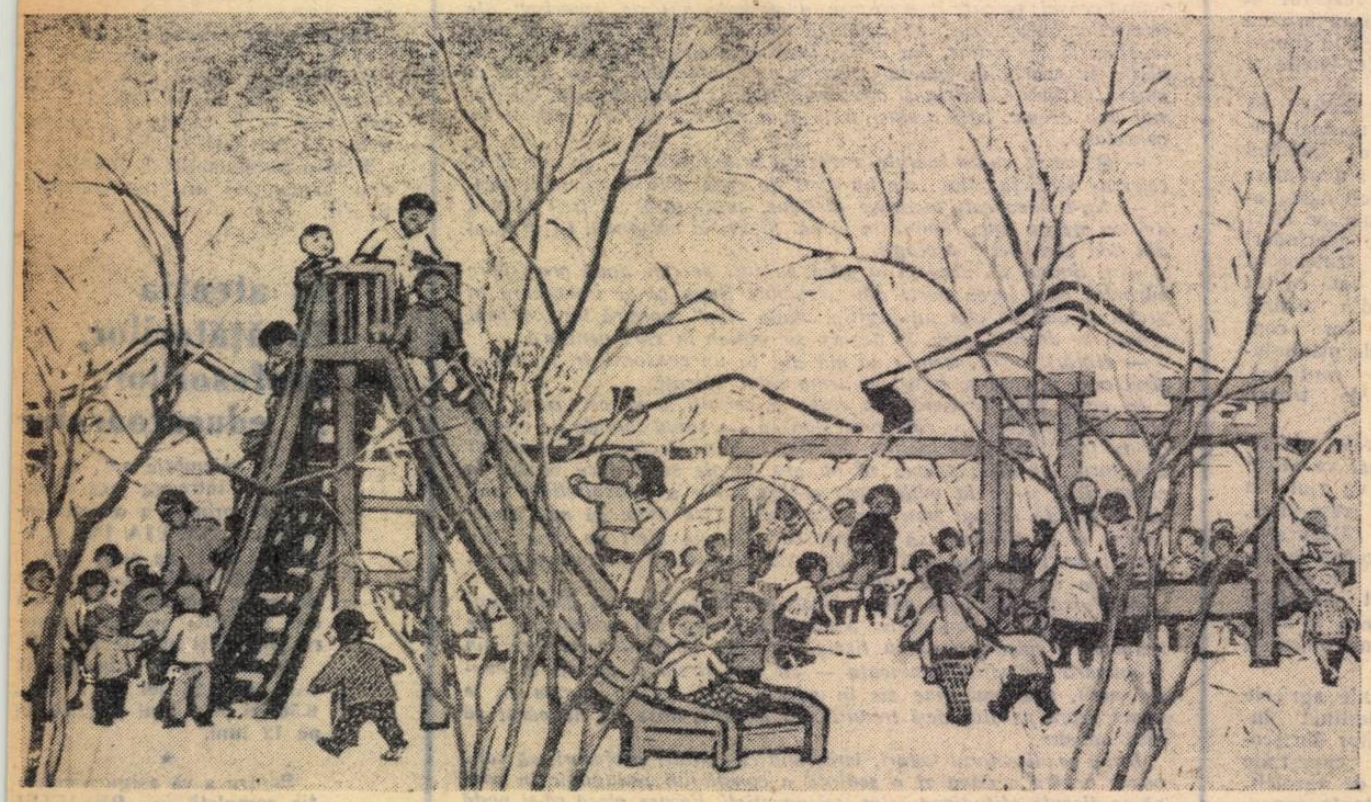

Copii jucîndu-se

Gravură în lemn de KU IU AN

In R. P. Chineză

100 milioane tineri învață

In acest an școlar, în R.P. Chineză urmează cursurile școlilor de toate gradele — de la școli elementare și pînă la universități — o sută de milioane de tineri.

La sfîrșitul anului școlar 1958—1959 numărul elevilor din școlile elementare depășise cifra de 86 de milioane. Aceasta reprezintă 85 la sută din numărul copiilor de vîrstă școlară. In multe regiuni cursurile școlilor sînt frecventate de peste 95 la sută din copiii de vîrstă școlară. Marele progres obținut în acest domeniu este și mai edificator dacă îl comparăm cu situația din 1940, cînd procentul copiilor școlarizați era de numai 25 la sută din numărul total al copiilor de vîrstă școlară.

Numărul elevilor din școlile medii a crescut, de la 1.500.000 cît era în 1949, la 8.500.000 în 1958—1959. Învățămîntul mediu a devenit general în cele mai mari orașe ale Chinei populare. Școlile medii muncitorești au fost frecventate în anul școlar 1958/1959 de 1.180.000 de tineri muncitori.

Numărul celor care urmează institutele de învățămînt superior a crescut de la 110.000, cît era în 1949, la 660.000 în anul școlar 1958/1959. La sfîrșitul anului școlar trecut cursurile institutelor de învățămînt superior au fost absolvite de peste 400.000 de tineri, de 3 ori mai mulți decît în decursul de 20 ani scurs între 1928—1948.

... Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamente la „GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI" ... — 12.50 lei; 6 luni — 6.25 lei; 3 luni — 3.13 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI. Nr. 541 — Vineri 27 noiembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

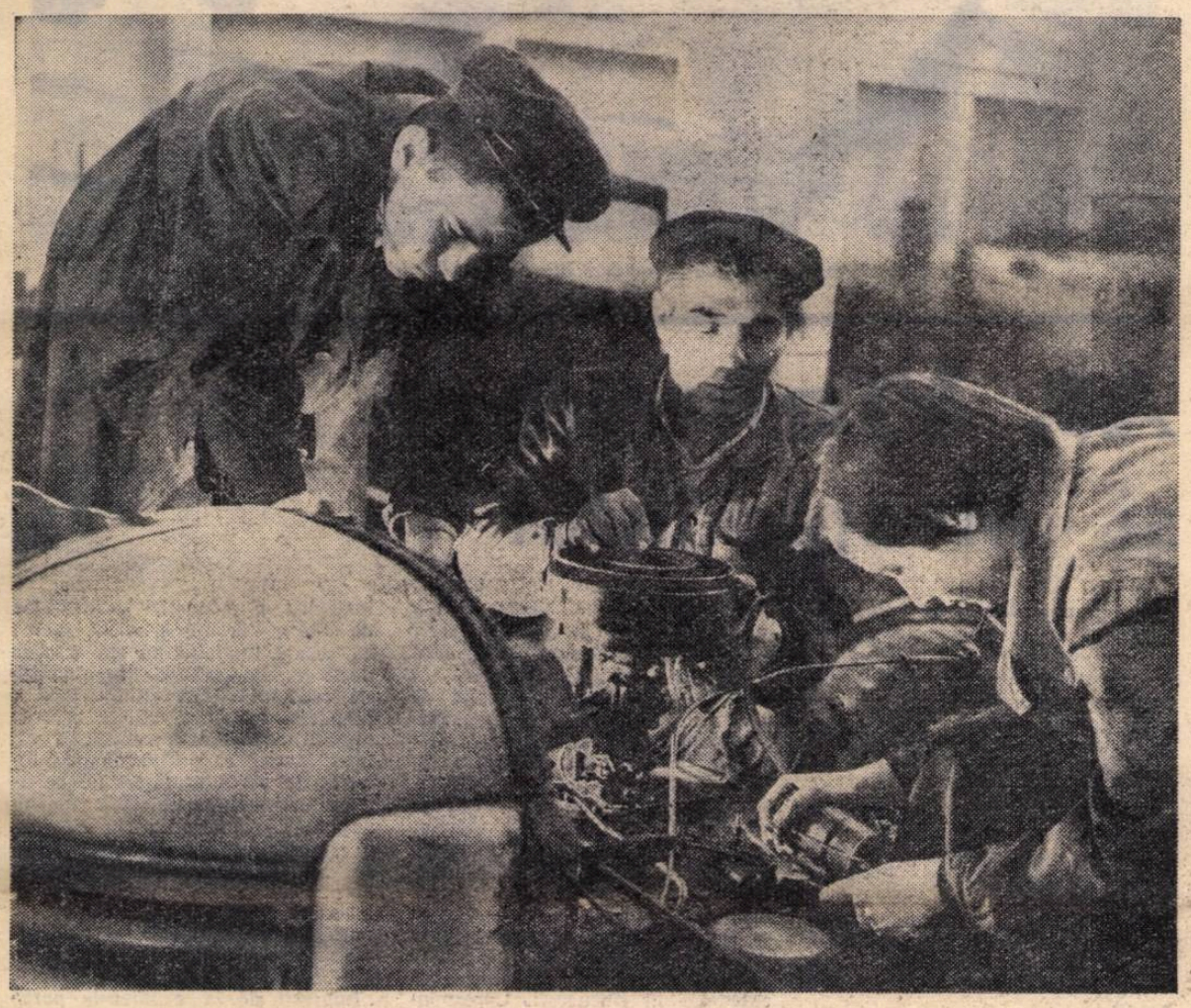

Mecanicul Eusebiu Berbec de la Atelierele centrale de reparații auto I.S.B. îi învață pe elevii Școlii medii nr. 1 din București cum să monteze carburatorul, compresorul și bobina unui motor de autocamion.

Alături de muncitori

In primul moment am fost oarecum surprins cînd am sosit la I.R.A., adică la Intreprinderea de reparații auto din Capitală. Plecasem pe urmele elevilor din clasa X-a „A" de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia", despre care știam că vin aici să facă practică în producție. Mă așteptam să-i găsesc în ateliere, lucrînd alături de muncitori. Și cînd colo, iată că și aici, ca și la școală, stau într-o sală, în bănci, luîndu-și notițe după explicațiile unui profesor. Surprinderea mea nu a fost însă de lungă durată pentru că în scurt timp elevii s-au ridicat din bănci și au pornit spre halele întreprinderii. Abia atunci am înțeles rostul lecției. Inaintea orelor de practică, profesorul le explică elevilor în amănunțime problemele asupra cărora urmează să-și concentreze atenția în timpul cît lucrează în ateliere.

„Un caz educativ"

In timp ce trec dintr-o secție în alta printre autobuze demontate, printre sudori și strungari, profesorul-maistru care îndrumă practica în producție a elevilor îmi spune, încercînd să acopere zgomotul tinichigiilor, cîte ceva despre influența pe care o are asupra elevilor munca în uzină.

— Gheorghe Tudorache era acum cîțiva ani o problemă pentru școală. Era ceea ce numim „un caz educativ". Note mai slabe ca la el, la nimeni. E un băiat inteligent, dar nu-i plăcea să muncească, și pace. A rămas și repetent. Ei bine, băiatul ăsta, de cînd a început să lucreze și în întreprindere, se schimbă ca prin farmec. Muncitorii au obiceiul să-i întrebe pe elevi din cînd în cînd cîte ceva. L-a întrebat și pe el o dată un sudor ce se petrece în butelia de oxigen în timpul sudurii. Tudorache s-a uitat ca mîța în cafeți voi la școală dacă nici atîta nu știi?" — l-a întrebat sudorul. Tudorache s-a înroșit și mai tare și a tăcut chitic. Dar seara s-a dus și a pus mîna pe carte. Privindu-i pe muncitori, lucrînd alături de ei, și-a dat seama singur ce înseamnă să muncești și să înveți.

Și iată că băiatul ăsta este acum unul dintre elevii buni. Cît privește munca în întreprindere, e de ajuns numai să spun că vine și lucrează aici și în afara programului sau că a reușit să facă 6 axe de diferențiale în două săptămîni, lucrare pentru care în mod obișnuit se acordă o lună de zile pentru elevi.

Cum a început prietenia

— Pînă în anul acesta, îmi spunea un muncitor, noi n-am avut de-a face cu elevi. La început cînd au venit în întreprindere m-am uitat la mîinile lor. Mîini cu pielea albă, mîini care, se vedea cît de colo, n-au fost învățate cu munca. Mă gîndeam, să spun drept, că o să ne încurce. Noi avem socotelile noastre. Sarcini de plan, angajamente... Dar de! Șeful producției ne spusese că elevii au venit să învețe cum se lucrează la noi în întreprindere. Așa că le-am explicat în doi timpi și trei mișcări ce lucrez și mi-am văzut de treabă. Trebuia să dau gata în ziua aceea o cutie de viteze. N-aveam timp de vorbă.

Credeam că am scăpat. Dar cîteva eleve cereau de lucru. Ce să fac? Ia să le pun să spele niște piese — mi-am zis. Le-am pus în brațe cîteva roți dințate, fără să am prea mari nădejdi. Dar fetele și-au sumes mînecile, au pregătit baia de benzină și s-au pus pe treabă. Și, ca să spun drept, nu lucrau rău. Eu mă uitam la ele tot încruntat, dar îmi venea să rîd. Imi plăcea că sînt hotărîte [illegible] prietenim. Am prins încredere în elevi, am început să le dau lucrări mai importante. De altfel, ei nu muncesc la întîmplare. Sînt obișnuiți ca la școală. In fiecare zi o lecție nouă. Acum mi-s tare dragi și ne înțelegem bine. De cînd lucrez cu ei mi-am dat seama care este rostul practicii pe care o fac la noi. E bine că elevii, pe lîngă buchea cărții, învață și cum să umble cu pila și ciocanul.

Dorințe ale elevilor

Inainte de a părăsi întreprinderea fac cunoștință cu inginerul Constantin Moțoc, secretarul organizației P.M.R. din întreprindere, care îmi povestește cîte ceva despre elevi.

— Nici noi nu sîntem străini de pedagogie — îmi spune. Educația

VICTOR OCTAVIAN

(Continuare în pag. 6)

„Să ne sfătuim"

Colectivul clasei a VIII-a „E" de la Școala medie nr. 17 „Matei Basarab" este un colectiv nou. Cum e și normal, el este format din elevi proveniți de la diferite școli. În fața profesoarei diriginte Maria Ganea, ca de altfel în fața oricărui diriginte care lucrează cu clasa a VIII-a s-a ridicat în primul rînd problema închegării unui colectiv puternic, care să fie capabil să muncească bine, să ridice continuu nivelul la învățătură, să determine în clasă o atitudine disciplinată.

În îndeplinirea acestei grele sarcini tovarășa dirigintă s-a sprijinit în primul rînd pe organizația U.T.M. Utemiștii, în marea lor majoritate elevi disciplinați și bine pregătiți, au format nucleul noului colectiv. Chiar din primele zile de școală diriginta a căutat să le cunoască bine forțele și capacitatea, să-i antreneze în muncă, să le dezvolte spiritul de inițiativă, să le dea chiar sugestii pentru buna desfășurare a muncii lor de organizație în vederea îndeplinirii sarcinii principale — învățătura. Tovarășa dirigintă a devenit astfel un bun și apropiat sfătuitor al utemiștilor. Aproape în fiecare zi membrii biroului U.T.M. pe clasă o solicitau: „Tovarășă dirigintă, să ne sfătuim asupra...". Formula „să ne sfătuim" a început să fie tot mai des întrebuințată în relațiile cu diriginta.

Încă de cînd au apărut în catalog primele note utemiștii au discutat în ședința lor de organizație, la care a participat și tovarășa Ganea, situația la învățătură în clasă și în special atitudinea pe care o au elevii față de învățătură. Ei au analizat cu mult simț de răspundere manifestările de delăsare ale unora dintre colegii lor. In adunarea aceasta toți utemiștii buni la învățătură s-au angajat să-i ajute în muncă pe elevii slabi. Și iată că foarte curînd întreaga clasă a început să muncească mai bine. De unul din elevii slabi, repetent în clasa a VIII-a și destul de nedisciplinat, s-a ocupat, de exemplu, utemista Cornelia Dumitriu. Au fost chiar așezați în aceeași bancă. Exemplul utemistei, faptul că aceasta îl îndemna să ia notițe, să fie atent la lecții, să întrebe pe profesori atunci cînd nu înțelegea ceva, au făcut ca elevul să-și îndrepte situația la învățătură. La majoritatea obiectelor la care avea note proaste a luat în ultimul timp note bune. „De vreo trei săptămîni — ne spune diriginta — profesorii nu se mai plîng de el. Nu a devenit un exemplu de disciplină, dar merge pe drumul cel bun".

În munca sa diriginta clasei a VIII-a „E" de la Școala medie nr. 17 „Matei Basarab" a pus un mare accent pe ridicarea prestigiului organizației U. T. M. din clasă. De ridicarea nivelului la învățătură, de formarea unui tineret nou, cu înalte calități morale, răspund atît profesorii, cît și organizația de tineret, care este chemată să-i educe astfel pe toți elevii încît ei să fie cinstiți, să muncească conștiincios.

Și iată că de curînd un fapt deosebit a scos în lumină unitatea colectivului și spiritul său de răspundere. La o lucrare scrisă, în timp ce toată clasa scria, un elev a scos din bancă manualul. El a fost observat imediat de colegi. Unul din utemiști i-a atras atenția:

— Pune cartea la loc în servietă!

Prins asupra faptului elevul s-a uitat în jur. Cîțiva colegi îl priveau fix. A citit în ochii lor că fapta sa este urîtă și n-a mai deschis cartea. Încet, a pus-o înapoi. Toți și-au continuat lucrul.

În pauză, membrii biroului organizației U.T.M. pe clasă au venit la tovarășa Ganea.

— Tovarășă dirigintă, vrem să ne sfătuim. Ce avem de făcut? Unul dintre noi a încercat să copieze. A încercat numai, dar fapta lui este și așa destul de gravă. Ea aruncă o umbră asupra întregului colectiv, asupra organizației noastre.

În ședința de organizație care a fost convocată imediat a fost discutat cazul celui care a încercat să copieze. Au luat cuvîntul membrii biroului, utemiștii, diriginta. Chiar și cei mai buni prieteni ai celui ce încercase să copieze i-au arătat gravitatea faptei pe care a săvîrșit-o. Și tot atunci au fost discutate și alte atitudini ale lui. Seriozitatea cu care i-a fost analizată comportarea și concluziile la care s-a ajuns i-au făcut pe mulți să se gîndească mai adînc la propria lor muncă, la atitudinea lor față de cei care suflă, și copiază. Semnificativă în această privință a fost poziția pe care a luat-o o elevă bună, Gabriela Marcus.

— La extemporalul de limba latină am suflat și eu două cuvinte unei colege. Credeam că nu este prea grav să șoptești numai două cuvinte, dar îmi dau seama acum că n-am făcut bine. Vă promit că n-am să mai fac.

Diriginta era atentă la tot ceea ce se discuta. O astfel de ședință „tare" îi atrăgea atenția ei — pedagogului — asupra celor ce realizase pînă atunci, precum și asupra celor ce avea de făcut de aici înainte: ce să urmărească în dezvoltarea caracterului fiecăruia, cum să-i ajute pe elevii care au nevoie de mai mult sprijin, de mai multă îndrumare.

În clasă mai există manifestări de indisciplină, mai sînt încă elevi cu note proaste. Clasa a VIII-a „E" nu este cea mai bună clasă de la Școala medie nr. 17 „Matei Basarab", dar întregul ei colectiv dorește să fie. Și acest lucru este pozitiv.

Fără îndoială că una din cheile succesului pe care vor să-l obțină elevii este strînsa colaborare dintre diriginți și organizația U.T.M. din clasă. Experiența acumulată pînă acum a dovedit-o.

AL. I. VLADIMIR

IN „SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI"

La sfîrșitul toamnei, poporul nostru sărbătorește în fiecare an „Săptămîna economiei" trecînd în revistă succesele dobîndite în păstrarea și fructificarea economiilor bănești ale celor ce muncesc.

In anii puterii populare, ca rezultat al succeselor obținute în opera de construcție socialistă, a crescut simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii. Aceasta a creat condiții favorabile de dezvoltare a acțiunii de economisire a disponibilităților bănești ale populației, de educarea maselor în spiritul gospodăririi cu grijă a veniturilor proprii.

In prezent acțiunea de economisire C.E.C. cunoaște un mare avînt îndeosebi ca urmare a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c. care, ținînd seama de dezvoltarea economiei naționale, de creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, a stabilit măsuri importante privind sporirea salariilor și a pensiilor și reducerea impozitelor. De asemenea, datorită dezvoltării și întăririi sectorului socialist al agriculturii, au crescut și veniturile țăranilor muncitori. Numărul depunătorilor pe librete de economii C.E.C. a ajuns astăzi la peste trei milioane, în timp ce în regimul burghezo-moșieresc în anul 1938, de exemplu, erau în întreaga țară doar 321.000 depunători, abia 25.000 din aceștia fiind muncitori și țărani. Paralel cu sporirea numărului depunătorilor a crescut și volumul economiilor la C.E.C. Astfel, soldul general al depunerilor la C.E.C. calculat pe cap de locuitor a fost anul acesta de peste 11 ori mai mare decît în anul 1953.

Oamenii muncii din țara noastră știu că banii economisiți prin C.E.C. sînt garantați de stat, că sporesc prin dobînzile și cîștigurile pe care le

(Continuare în pag. 6)

Bogată activitate culturală

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt și cultură din orașul Roman desfășoară o bogată activitate menită să contribuie la ridicarea nivelului cultural al membrilor de sindicat și al maselor populare.

Pe lîngă o formație de cor și un colectiv de soliști și recitatori, cadrele didactice din orașul Roman au înființat, încă din anul 1948, o formație de artiști amatori. Formația aceasta, constituită în prezent din două echipe de teatru și cuprinzînd 52 de membri, pune în scenă numeroase spectacole interesante. Astfel, au intrat în repertoriul formației piesele „Așa s-a dumirit Costache Bălan", legată de transformarea socialistă a agriculturii și „Ucenicul", care prezintă viața din fabrici și uzine. S-au pregătit și prezentat, de asemenea, piese ca: „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, „Vinovați fără vină" de A. Ostrovski, „Trei generații" de Lucia Demetrius, „Sus Tudorache, jos Tudorache" etc.

In anul acesta formația a pregătit piesele de teatru „Nota zero la purtare" și „Filomena Marturano" și are în pregătire piesele „Institutorii" de Otto Ernst, „Bucuroși de oaspeți" și „Cei care rămîn singuri" de Lucia Demetrius.

Datorită străduinței depuse de artiștii amatori din rîndurile cadrelor didactice din orașul Roman, formația de teatru a participat la numeroase concursuri unde s-a clasat pe primele locuri. Este mult apreciată calitatea jocului de scenă, a interpretării rolurilor, a regiei artistice și tehnice. Unii membri ai formației au dovedit mult talent și au reușit să realizeze adevărate creații în rolurile interpretate, stîrnind admirația și aplauzele binemeritate ale spectatorilor.

Comitetul sindical orășenesc se ocupă îndeaproape de îmbunătățirea activității formației de teatru și urmărește ca aceasta să aducă o contribuție cît mai mare la răspîndirea culturii în mase. Pentru aceasta s-au organizat numeroase turnee în întreprinderi, ca și în centrele muncitorești și sătești din regiunile Bacău și Iași. Astfel, s-au prezentat spectacole la I.M.S. și la Fabrica de zahăr din Roman, la centrul agricol Trifești, la Piatra Neamț, Buhuși, Iași, Pașcani, în comunele Vaduri, Stejarul, Bisericani și altele.

Activitatea formației a reușit să atragă multe cadre didactice tinere sau vîrstnice din orașul Roman și se dezvoltă continuu, contribuind tot mai mult la ridicarea nivelului cultural al poporului.

AL. REZUȘ
Roman

O lecție de desen la Școala elementară din comuna Cerghid, regiunea Cluj.

Al. Vlahuță și învățămîntul

La 19 noiembrie s-au împlinit 40 de ani de la moartea scriitorului Al. Vlahuță, rămas în conștiința posterității drept un poet și un prozator de seamă.

Pe primul plan al preocupărilor lui Vlahuță a stat, incontestabil, activitatea literară. Dar, ca mulți scriitori contemporani cu el, Vlahuță a avut și preocupări pedagogice. El a fost profesor din anul 1879 pînă în toamna anului 1893. Despre cei cinci ani de ședere în Tîrgoviște, din toamna anului 1879 și pînă în toamna anului 1884, s-a scris destul pentru a-i cunoaște azi îndeajuns activitatea didactică din vechea cetate de scaun.

Tînărul profesor Vlahuță a căzut curînd în dizgrația politicienilor locali, din cauza unor articole publicate în ziarul „România liberă" din București și în ziarul „Armonia" din Tîrgoviște. Spiritul său incisiv, caustic, care nu cruța venalitatea atotputernicilor politicieni locali îi va aduce, în urma unor înscenări, îndepărtarea din învățămînt. Intr-o scrisoare trimisă la București și publicată în „România liberă" în anul 1882, Vlahuță își manifestă revolta împotriva unor asemenea măsuri abuzive. Deși s-a revenit asupra acestei măsuri mai tîrziu, el n-a mai rămas în Tîrgoviște decît pînă în toamna anului 1884, cînd a venit în Capitală. După o activitate scriitoricească destul de bine cunoscută pînă atunci, mai ales prin poeziile publicate în „Armonia" și „Convorbiri literare", Vlahuță va desfășura o bogată activitate publicistică la „România liberă", „Epoca", „Lupta", „Revista nouă", „Naționalul", „Timpul" etc. pînă în anul 1893. Cu toate acestea, nu va părăsi nici un moment învățămîntul. La plecarea sa din Tîrgoviște se arăta foarte îngrijorat la gîndul că în toamna anului 1884 putea să rămînă fără catedră în București. Corespondența sa din acel timp e concludentă în acest sens.

Pentru cîtva timp a funcționat la pensionul lui Șt. Valescu, înființat în 1871 și devenit din anul școlar 1885/86 liceul „V. Alecsandri". Insă corespondența sa cu Elena Miller Verghi, informațiile din coloanele ziarului „România liberă", din Anuarul școlii, precum și din „Calendarul școalei" al lui M. Berar demonstrează că a funcționat neîntrerupt ca profesor la primul liceu de fete din țară, înființat de Elena Miller Verghi, din toamna anului 1884 și pînă în anul 1889, cînd a trecut la liceul „Sf. Gheorghe", condus de Anghel Demetrescu. In toamna anului 1893, într-o scrisoare inedită adresată unui vechi prieten, mărturisește că părăsește învățămîntul, lăsîndu-și catedra de la liceul Sf. Gheorghe pentru a-și termina cît mai degrabă romanul **Dan**, la care lucra pe atunci cu încordare. Informațiile din „România liberă", precum și „Calendarul școalei" al lui M. Berar arată că începînd din iunie 1888 și pînă în decembrie 1888 Vlahuță a îndeplinit și funcția de revizor școlar pentru județele Prahova și Buzău. Acest lucru mai rezultă și dintr-o scrisoare inedită adresată socrului său.

Deși preocupările îi erau atît de complexe, de variate, Vlahuță a manifestat încă de la primele sale începuturi de activitate didactică un interes deosebit față de problemele pedagogice. Toată viața l-a interesat îndeaproape situația învățămîntului. El considera școala ca un mijloc de regenerare morală a societății. Dar, pentru că școala în regimul burghezo-moșieresc era fundamentată pe temeiuri nestiințifice, pentru că organizarea ei proastă și lipsa de grijă din partea conducerii statului de atunci aveau urmări nefaste asupra instruirii și educației generațiilor de tineri, Vlahuță și-a dat seama că școala timpului nu era altceva decît o pepinieră de funcționari, de postulanți de slujbe fără o pregătire temeinică. El a criticat organizarea școlii burgheze, a criticat metodele antipedagogice folosite de mulți profesori de pe atunci în predarea obiectelor de învățămînt și în conducerea elevilor, a criticat în general școala tocelii din regimul burghez. Nu o dată și-a manifestat nemulțumirea față de manualele didactice din acele vremuri, grele, cu un limbaj inaccesibil elevilor. Lucrări ca „Spoială și funcționarism", „Mogîldea", „Impresii de la examenele particulare", „Istoria națională în școlile noastre primare" și altele ilustrează pregnant poziția lui Vlahuță față de problemele învățămîntului vremii.

Vlahuță însă nu s-a mulțumit numai să critice. Dorința lui de a contribui cu ceva la îmbunătățirea situației învățămîntului s-a concretizat prin acțiuni pozitive remarcabile. Incă din perioada tîrgovișteană a scris un articol interesant în legătură cu predarea limbii române în școală, publicat în „Armonia" și imediat după aceea în „România liberă". Opunîndu-se tendințelor de latinizare a limbii, Vlahuță recomandă folosirea în școală a limbii poporului, a limbii folosite de marii noștri scriitori. Criticînd gramaticile existente își exprimă părerea de rău că gramatica limbii române se predă în școală într-un mod defectuos.

In decursul activității sale, Vlahuță a manifestat un interes deosebit față de predarea limbii române în școală, față de lectura elevilor, față de educația lor. Combătea „regimul guvernantelor", critica pe profesorii care nu știu să se apropie de elevi, pe părinții care nu știu să facă o educație sănătoasă copiilor lor. Tema consecințelor nefaste ale unei greșite educații este foarte frecventă în opera lui. In corespondența cu Caragiale, publicată în „Universul" în anii 1909—1911, locul pe care-l ocupă chestiunea educației este central.

La 40 de ani de la moartea sa, Vlahuță ne apare azi nu numai ca un scriitor demascator al racilelor societății contemporane lui, ci și ca un om care a înțeles însemnătatea problemelor de învățămînt pentru societate și s-a străduit să ajute la rezolvarea lor.

ALEXANDRU BOJIN

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

MAȘINA PENTRU TURNAT BETON

Pînă nu de mult, căptușirea cu beton a canalelor se efectua manual. Realizarea unei astfel de lucrări cerea mulți oameni și timp îndelungat. Acum această operație se efectuează mecanic.

Pentru construcția canalului Donețul Superior-Donbass au fost folosite mașini de o înaltă productivitate, produse în orașul Kaliningrad. Cu fiecare din aceste mașini s-a turnat în timp de 24 ore beton cu o grosime de 30 cm pe o suprafață de 1500 metri pătrați.

Mașina are o lungime de 42 m și înălțimea unei case de 4 etaje. Ea este condusă de două persoane și efectuează lucrul a 250 muncitori.

UN PREPARAT PENTRU PROTECȚIA CONSTRUCȚIILOR DIN BETON

La institutul de chimie din Riga a fost realizat un preparat din compuși silico-organici pentru protecția construcțiilor împotriva umidității. Noul preparat este destinat protecției structurilor din beton, gips și alte materiale care absorb o mare cantitate de umiditate din atmosferă, pierzîndu-și din această cauză rezistența. Preparatul realizat de chimiștii letoni este de 4—5 ori mai ieftin decît celelalte substanțe analoage și este inofensiv pentru sănătatea oamenilor. El se aplică prin spoire, formînd o pojghiță rezistentă o perioadă îndelungată de timp.

AȘEZARI DIN EPOCA NEOLITICA

Expediția Institutului de istorie, arheologie și etnografie al Academiei de științe a R.S.S. Kazahe a descoperit cinci așezări omenești din epoca neolitică pe traseul de 440 km al canalului care se va construi de la rîul Irtiș pînă la centrul industrial Karaganda.

Așezările descoperite reprezintă un mare interes pentru știință.

Sîrguință

La tablă, unul din cei 30 de elevi ai clasei I-a, îmbrăcat curat și ordonat, scrie, cu încetineala unui melc, o propoziție. In prima bancă, Valerica, o fetiță silitoare, cu ochi albaștri mari și adînci, cu privirea ageră, pare uimită de ceea ce le cere învățătoarea: să scrie o propoziție. Pînă acum a scris cuvinte, atît de multe cuvinte, încît nu-i ajunq degetele de la amîndouă mîinile să le numere pe toate. Dar o propoziție... Ascultă cu atenție propoziția pe care o pronunță învățătoarea, ia poziția potrivită și începe să scrie, preocupată peste măsură. Lucrează cu toată ființa ei. Ochii privesc larg deschiși semnele ce se așternînceț pe hîrtie. O șuviță de păr mătăsos, căzută pe frunte, se mișcă și ea o dată cu mîna. Valerica gîfîie ca de o povară grea. Simte totuși că nu a scris bine. O întreabă pe învățătoare. Cu voce caldă, aceasta îi arată că într-adevăr trebuie să mai încerce, să scrie mai frumos. Fetița șterge. Scrie din nou. Iar șterge. Și deodată începe să plîngă, vărsînd boabe mari de lacrimi limpezi pe obrazul fraged și rumen. Invățătoarea o încurajează cu blîndețe, mîngîindu-i părul blond și moale. Valerica începe din nou să lucreze cu înversunare. Insfîrșit a reușit să scrie frumos și bine. Invățătoarea se apropie de ea și, cu aceleași cuvinte blînde, o laudă. Valerica rîde din toată inima. Ochii ei proaspăt scăldați în lacrimi au căpătat o strălucire veselă și fericită. Bucuria izbînzii, încrederea în forțele proprii i se citesc pe chip.

Intîmplarea m-a întors cu gîndurile la zilele copilăriei mele, cu douăzeci de ani în urmă. Școlar fiind, aveam și eu dorința de a scrie bine și frumos. In fața insuccesele plîngeam și eu. Dar nu numai de necaz, ci și de teamă, căci învățătorul meu nu ne mîngîia pe frunte cu mîna moale și caldă. Frica de dumnezeu și de nuia erau mijloacele lui preferate de „instruire" și „educare".

Mă gîndesc la Valerica, la această fetiță silitoare, îndrumată cu afecțiune de învățătoarea ei. Și parcă o văd peste 15—16 ani pe un șantier, ori într-o fabrică, muncind cu aceeași sîrguință, cu același interes. Da, cu aceeași sîrguință și cu același interes, pentru că învățătorul nostru nou știe să cultive în sufletele celor mici asemenea calități. Partidul l-a învățat să le prețuiască, să le dezvolte.

ILIE OLARU
Școala de 7 ani—Subcetate, raionul Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară

Acțiuni obștești

Un număr de 60 de pionieri și elevi din clasele a VI-a și a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Pielești, raionul Craiova, mobilizați de organizația U.T.M. și de diriginți, au plantat 258 de puieți de plop pe marginea șoselei București — Craiova, pe o distanță de 5 km.

●

Colectivul pedagogic de la Școala de 7 ani din comuna Băduleasa, raionul Turnu Măgurele, a organizat o serie de acțiuni obștești care au o mare influență pozitivă asupra elevilor. Printre aceste acțiuni se numără colectarea a peste 1.300 kg fier vechi, strîngerea a 200 kg ghindă, efectuarea unui mare număr de ore de muncă voluntară pentru sprijinirea gospodăriei agricole colective din comună, creșterea puilor în cadrul fermei de păsări din gospodăria anexă a școlii etc.

●

Elevii Școlii medii din Făget, mobilizați de organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală, participă cu însuflețire la acțiunile de interes obștesc. Într-un interval destul de scurt ei au strîns 11.500 kg castane. În această acțiune s-au evidențiat mulți utemiști și pionieri ca M. Iluță, A. Cinda, C. Ianu etc.

De asemenea, elevii au obținut realizări frumoase în colectarea fierului vechi. Numai în cîteva zile ei au strîns peste 300 kg fier vechi. Această acțiune continuă.

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

Schița și desenul

Înarmarea elevilor din școlile de cultură generală cu cunoștințele despre procesele tehnologice aplicate în producția industrială presupune cunoașterea de către aceștia a unor noțiuni de desen tehnic, deoarece forma în care exprimăm o idee tehnică ce reprezintă o piesă, un aparat, un mecanism etc. este desenul tehnic. Dar stăpînirea cunoștințelor de desen tehnic are o foarte mare importanță și pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice de muncă. De pildă, pentru a executa chiar o piesă simplă — un șurub, o piuliță, un colțar etc. — elevii trebuie să poată citi pe un desen tehnic materialul din care va fi executată piesa, forma și dimensiunile acesteia, gradul de netezire a suprafețelor ei etc. De asemenea, trebuie să-i învățăm pe elevi să execute ei înșiși desenul unei piese după toate regulile desenului tehnic.

Reprezentarea pe hîrtie a unei piese se poate realiza, după cum se știe, fie cu mîna „liberă" — și în cazul acesta avem de-a face cu o schiță — fie cu ajutorul instrumentelor de desen (riglă, teu, raportor, compas etc.), în care caz avem de-a face cu un desen tehnic propriu-zis. Dar atît schița cît și desenul se execută după o serie de reguli care, de fapt, stau la baza înțelegerii întregului proces tehnologic de executare a piesei. Tocmai aceste reguli trebuie să și le însușească elevii noștri în mod creator, așa încît, privind un desen, să fie în stare să înțeleagă ce operații trebuie efectuate și ordinea acestora în executarea piesei, să-și dea seama imediat cu ce scule sau unelte vor executa fiecare operație.

În prima parte a activităților practice desfășurate cu elevii am acordat multă atenție înarmării lor cu deprinderea de a citi o schiță sau un desen în strînsă legătură cu înțelegerea procesului tehnologic de executare a piesei. Am folosit în acest scop schițe reprezentînd piese simple — un șurub cu cap exagonal, o piuliță, o șaibă etc. I-am ajutat pe elevi să înțeleagă mai întîi în ce constă schița sau desenul unei piese. În această privință ne-am bizuit mult pe cunoștințele primite de elevi în clasă, la lecțiile de desen și geometrie. Ei știau că un obiect se reprezintă pe desen în trei vederi, că, după particularitățile piesei pe care o schițăm sau o desenăm ; folosim pentru reprezentarea ei linii continue, linii întrerupte și segmente de dreaptă alternînd cu punete (linie — punct — linie...). De asemenea, aveau cunoștințe despre desenarea secțiunilor făcute într-o piesă, ca și despre scara de proporție a desenului în raport cu piesa de executat. Ținînd seama de aceste cunoștințe ale lor i-am învățat celelalte reguli generale necesare executării unui desen, și anume regulile privitoare la formatul desenului, indicatorul acestuia, scara și cotarea lui etc. Am avut grijă să-i facem să desprindă din aceste reguli problemele privitoare la efectuarea operațiilor practice de executare a piesei. Bunăoară, ne-am oprit mai mult asupra înțelegerii de către elevi a indicatorului care însoțește orice schiță sau desen, adică a tabelului ce cuprinde denumirea piesei, arată dacă este vorba de un desen de execuție sau de un desen de montaj, indică scara desenului și, în cazul desenului de execuție, și materialul din care se va confecționa piesa. Din acest tabel elevii au fost ajutați să desprindă întregul proces tehnologic de executare a piesei desenate. Au mai observat, cu această ocazie, că scrierea folosită pe schiță și mai ales pe desen nu este cea obișnuită, ci este o scriere care are anumite particularități în forma literelor, în înclinația acestora și în mărimea lor. Multă atenție am acordat înțelegerii de către elevi a sistemului de cotare a schiței și a desenului.

I-am obișnuit pe elevi să desprindă din citirea unei schițe sau a unui desen ce anume piesă este reprezentată, care sînt forma și dimensiunile ei, din ce material se va confecționa și cu ce scule și unelte vor lucra la confecționarea ei. Bunăoară, înainte de executarea unei piulițe exagonale le-am prezentat elevilor clasei a VII-a desenul acesteia la scara 1 : 1. Le-am repartizat apoi materialul din care urmau să confecționeze piesa. Am urmărit ca elevii să se descurce în executarea piesei numai pe baza desenului, controlînd în prealabil exactitatea indicatorului trecut pe desen. La începutul lecției le am acordat un timp pentru citirea desenului. Apoi, prin întrebări de sondaj, ne-am convins că majoritatea au înțeles ce operații aveau de efectuat. Au arătat că la început vor trebui să traseze exagonul, cercul înscris în exagon și gaura de filetat a piuliței, folosind în acest scop cunoștințele lor de geometrie privitoare la înscrierea unui exagon într-un cerc. Au adăugat că vor trece apoi la operațiile practice de tăiere cu ferăstrăul metalic a colțurilor, lăsînd un adaos de prelucrare de 2 mm. pe laturile exagonului, iar după aceasta la operațiile de pilire, de rotunjire a colțurilor, la găurire și filetare etc. Urmărindu-i îndeaproape pe elevi pînă la verificarea filetului piuliței executate după desen, ne-am convins că lecția și-a atins scopul.

Din procesul de instruire practică a elevilor face însă parte și înarmarea lor cu deprinderea de a executa rapid și corect o schiță sau un desen tehnic. În acest scop elevii trebuie să-și însușească mai întîi regulile generale ce le implică executarea schiței sau a desenului, iar apoi să efectueze multe exerciții de schițare sau desenare a pieselor și obiectelor indicate.

Încă din clasele a V-a și a VI-a trebuie să le formăm elevilor deprinderea de a executa o schiță fie după un obiect prezentat (schițe după natură), fie din imaginație — de exemplu executarea schiței unei cutii — pentru ca după aceasta să se execute obiectul sau desenul acestuia. Vom avea grijă să-i obișnuim pe elevi să scoată în evidență cadrul fiecărei vederi a piesei schițate și dimensiunile acesteia, arătîndu-le că dimensiunile nu se iau din ochi, ci, dacă e vorba de o schiță executată după o piesă, se măsoară aceasta, iar dacă e vorba de o schiță din imaginație se apreciază dimensiunile obiectului pe care dorim să-l confecționăm. Le vom arăta că și în acest caz se ține seama, în desenarea conturelor, de liniile specifice fiecărei reprezentări (linia întreruptă este destinată muchiilor ce nu se văd ale obiectului, linie — punct — linie reprezintă în general axele de simetrie etc.), subliniind că liniile ajutătoare și liniile de cotă se trec respectîndu-se regulile de cotare.

Îi vom învăța pe elevi că, spre deosebire de schiță, care se execută cu mîna „liberă" și nu la scară, desenul se execută cu ajutorul instrumentelor de desen și la scară. În general, executarea unui desen tehnic este precedată de executarea schiței acelui desen. Elevii trebuie să înțeleagă că după destinația lor desenele sînt de mai multe feluri ; ei vor întîlni în lucrările lor practice de atelier desene de execuție care conțin toate datele necesare pentru executarea unei piese, precum și desene de montaj, care reprezintă un produs complex, rezultat din îmbinarea mai multor piese.

În activitatea ce o depunem în scopul de a le forma elevilor deprinderea de a executa corect o schiță sau un desen trebuie să-i deprindem ca, o dată cu executarea acestora, să înțeleagă și procesul tehnologic pe care îl comportă confecționarea piesei sau chiar a produsului complex. Realizarea acestui lucru este posibilă dacă elevii vor înțelege bine trăsăturile generale ale schiței sau ale desenului, dacă vor ști să întocmească indicatoare pentru acestea prin prisma operațiilor practice ce le implică executarea lor.

Învățîndu-i pe elevi să citească și să execute corect o schiță sau un desen, le putem transmite numeroase cunoștințe practice, putem să-i pregătim pentru efectuarea în condiții cît mai bune a lucrărilor în atelier și în întreprindere.

Prof. I. DUMITRESCU
prof. maistru E. COCORA
Școala medie nr. 2-Craiova

O discuție cu cadrele didactice despre predarea limbii și literaturii în școala serală

Este un fapt recunoscut că munca profesorilor care predau în învățămîntul seral are un anumit specific. De aici decurg o serie de probleme caracteristice, în rezolvarea cărora pedagogii întîmpină uneori dificultăți, pentru că experiența acumulată în această direcție este încă restrînsă. Cu scopul de a veni în ajutorul profesorilor care predau în învățămîntul seral prin elucidarea cîtorva din aceste probleme, redacția noastră a organizat recent o discuție cu cîteva cadre didactice care predau limba și literatura română la școlile din Capitală. Au participat la această discuție tovarășele **Silvia Flavian** (Școala medie nr. 15), **Rodica Lacser** (Școala medie nr. 13), **Georgeta Onose** și **Ana Marinescu** (Școala medie nr. 8). Pe baza experienței acumulate pînă în prezent acestea și-au spus părerea cu privire la o serie de chestiuni legate de predarea disciplinei lor în școlile medii serale. Redăm mai jos elementele esențiale care s-au desprins din discuție.

*

— Specificul muncii la școala serală este determinat în mare parte de timpul liber limitat al elevilor. Dacă pentru alte discipline această problemă se pune cu mai multă sau mai puțină acuitate, pentru însușirea literaturii ea este foarte importantă, deoarece elevii trebuie să cunoască în mod direct operele studiate la lecțiile de literatură — a spus tov. Lacser. Există însă destule căi care pot fi folosite pentru soluționarea acestei probleme.

Cei mai mulți dintre elevii școlii serale au citit încă înainte de a veni la școală o serie de opere din literatura noastră clasică și contemporană. Sînt chiar numeroși cei care au un bagaj de lecturi destul de bogat. Lecturile lor nu s-au desfășurat însă după un plan anume, nu au avut un caracter ordonat. Totuși, ele constituie un ajutor prețios pentru profesori. Reimprospătînd în amintirea elevilor cuprinsul cărților citite de ei înainte, pedagogul îi poate îndruma să analizeze conținutul de idei al acestora, să înțeleagă valoarea lor literară și să stabilească locul lor în dezvoltarea literaturii noastre.

Dar în clasă, a menționat tov. Lacser, sînt și elevi care au citit mai puțin. Uneori se întîmplă ca înșiși acei elevi pe care îi pasionează cititul să nu fi cunoscut anumite cărți. De aceea, pentru a preveni dificultățile care ar putea să provină din lipsa de lectură a elevilor, este bine ca încă din primele zile de școală să se întocmească o listă bibliografică în care să fie cuprinse cărțile cele mai importante ale scriitorilor ce urmează să fie studiați în timpul anului. Elevii nu vor fi astfel siliți să citească de la o zi la alta (ceea ce practic e foarte greu de realizat), ci vor avea la dispoziție o perioadă de timp mai îndelungată.

Discutînd în jurul aceleiași probleme, tov. Georgeta Onose s-a referit la dezvoltarea gustului pentru literatură și la mijloacele prin care elevii pot fi obișnuiți să înțeleagă și să aprecieze în mod just fenomenul literar.

— Sînt unii elevi — a spus tov. Onose — e drept puțini la număr, care nu se simt atît de atrași de literatură. Pentru a le trezi dorința să citească, am organizat vizionarea în colectiv a unor spectacole ce pun în scenă piese din literatura noastră sau filme realizate după operele scriitorilor noștri. După fiecare spectacol sînt scoase în evidență ideile principale ale operei respective.

Tov. Silvia Flavian a folosit o metodă care s-a dovedit a fi deosebit de eficientă.

În cazul cînd predau anumite opere a căror cunoaștere directă nu este absolut necesară — a spus ea — recurg la o expunere amplă a subiectului lucrării respective. Întrerup însă în anumite puncte expunerea pentru a citi cu elevii cîteva din fragmentele-cheie ale operelor analizate. Elevilor li se oferă astfel posibilitatea de a cunoaște în mod indirect conținutul operelor, iar fragmentele citite în clasă le stîrnesc curiozitatea de a citi întreaga operă.

Pentru că elevilor le rămîne puțin timp ca să studieze individual, îi ajut să-și însușească cele mai importante cunoștințe chiar în clasă. Caut să țin lecții clare, folosesc larg schemele la tablă, materialul didactic și las suficient timp din oră pentru fixare.

— Caracteristică pentru elevii de la școala serală — sublinia tov. Ana Marinescu — este lipsa de omogenitate în ceea ce privește pregătirea lor. Sînt unii care au întrerupt mai de curînd învățătura, pe cînd alții au pierdut mai mult timp legătura cu ea. Pentru aceștia din urmă multe lucruri sînt cu totul noi sau puțin cunoscute. Deoarece coborîrea lecțiilor la nivelul acestor elevi n-ar fi o soluție fericită, am luat obiceiul de a mă întîlni cu ei la școală cu o jumătate de oră înainte de începerea cursurilor și de a le lămuri atît chestiunile rămase neînțelese din lecția precedentă cît și problemele mai dificile care vor fi discutate în lecția ce urmează. Fac acest lucru în special în legătură cu lecțiile de gramatică. Unii elevi au deprinderi de scriere incorecte, însușite în mare parte ca bune înainte de stabilirea noilor norme ortografice. Pentru îndreptarea acestor deprinderi orele de gramatică sînt insuficiente. De aceea, pe lîngă faptul că lucrez cu elevii și înainte de lecții, am hotărît să completez cunoștințele lor de limba română și în orele de literatură. Imediat ce observ în vorbirea sau în scrierea lor o formă incorectă cer clasei să-și spună părerea cu privire la greșeala comisă. După ce se stabilește forma corectă, discut pe scurt cu elevii despre regulile care au stat la baza corecturii efectuate.

De altfel, chiar și orele de gramatică se desfășoară în cea mai mare parte după aceeași metodă. Adun în decursul lecțiilor o serie de exemple privind greșelile săvîrșite de elevi și în ora de gramatică deschid discutarea problemelor teoretice pornind tocmai de la aceste exemple. Așa elevii înțeleg și reține cu mai multă ușurință regulile și se obișnuiesc să evite repetarea greșelilor.

Am încercat să punem aici în evidență cîteva probleme ale predării limbii române în școala serală, în speranța că metodele prin care au fost soluționate ele de unii pedagogi vor fi de folos și altor cadre didactice din învățămîntul seral.

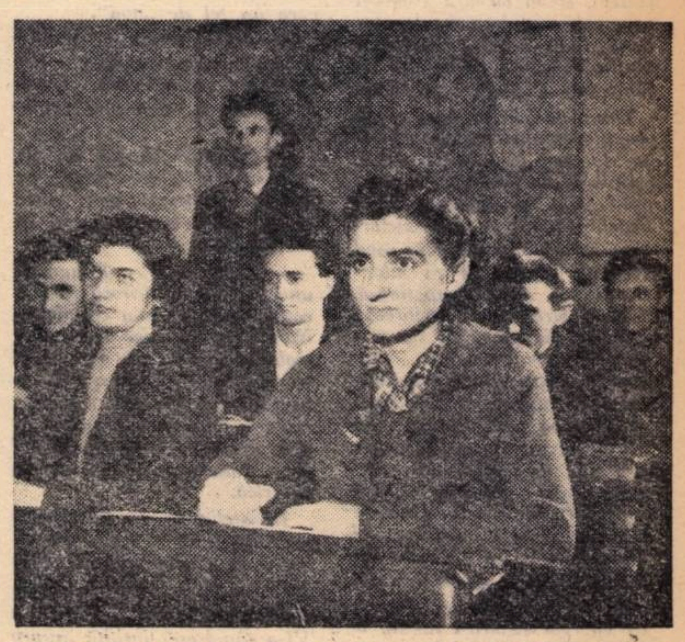

Tov. Ana Moldovan de la Fabrica de motoare electrice din cadrul Combinatului metalurgic Reșița este elevă în clasa a VIII-a a școlii medii serale din localitate. Iat-o la pupitrul de comandă, măsurînd caracteristicile electrice ale unui motor de tramvai (fotografia din stînga) *și la o*

Prin munca voluntară a elevilor

Îndrumați de profesori și cu sprijinul comitetului de părinți, elevii Școlii medii din Gura Humorului, regiunea Suceava, au desfășurat o activitate rodnică de pe urma căreia școala a realizat economii însemnate.

Pînă în anul acesta, camerele de la subsolul clădirii principale a școlii erau folosite pentru depozitarea diferitelor materiale și alimente pentru iarnă. Prin muncă voluntară elevii au amenajat aceste camere, în care s-au instalat apoi atelierele de tîmplărie și lăcătușărie, un laborator foto etc.

O contribuție însemnată au adus elevii și la renovarea sălii de educație fizică, la nivelarea curții și la amenajarea unui teren de sport. Prin participarea elevilor la aceste acțiuni s-a realizat o economie de 30.000 lei.

Întrucît instalația electrică a școlii era veche, elevii din clasele mari, sub conducerea profesorului de fizică, au întocmit schița unei rețele electrice noi și un deviz pentru materialele necesare, după care, împărțiți pe echipe au trecut la săparea ziduriior, îngroparea firului în tuburi și instalarea luminii. În felul acesta s-au realizat economii în valoare de 25.000 lei.

Elevii clasei a XI-a lucrează acum la întocmirea schiței și devizului pentru schimbarea instalației electrice și în clădirile anexe ale școlii (sala de mese, dormitoare etc.).

M. BURCEA

Un comitet de părinți activ

Cu sprijinul activ și larg al părinților, la Școala de 7 ani din comuna Ștefănești, raionul Pitești, s-au rezolvat multe probleme gospodărești, realizîndu-se importante economii.

Astfel, părinții au construit prin muncă voluntară un gard din beton care împrejmuiește școala și o alee la intrare în curte și au finisat construcția unei fîntîni. De asemenea, părinții elevilor au reparat tabla, mobilierul, etc. Valoarea totală a lucrărilor efectuate de părinți prin muncă voluntară se ridică la 36.530 lei.

Pe marginea unor lecții de constituție

Predarea Constituției Republicii Populare Romîne în școlile de 7 ani, urmărind înarmarea elevilor cu cunoașterea principiilor fundamentale ale orînduirii noastre sociale și de stat, a drepturilor și îndatoririlor cetățenești, trebuie să realizeze implicit însușirea de către aceștia a unor elemente de bază ale concepției marxist-leniniste despre societate, să aducă o contribuție de seamă la educarea lor în spiritul comunismului. Însușindu-și cunoștințele prevăzute în cursul de constituție elevii trebuie să înțeleagă mai bine importanța pe care o are pentru omenire apariția primului stat socialist din lume și apoi a statelor de democrație populară, în ce constă superioritatea orînduirii socialiste, a statului și dreptului socialist față de orînduirile sociale bazate pe exploatare, față de statul și dreptul care slujesc aceste orînduiri.

Analiza unor lecții de constituție ținute la o serie de școli din Capitală a arătat că numeroși profesori care predau această disciplină dovedesc o grijă deosebită pentru conținutul cunoștințelor transmise elevilor, pentru formularea corectă și înlănțuirea logică a ideilor exprimate. Este de subliniat faptul că acești profesori nu admit nici din partea elevilor exprimări neclare, incorecte, enunțarea unor fapte neconcludente.

Lecția ținută de tovarășa profesoară Natalia Petrin la clasa a VII-a „A" a Școlii medii nr. 22, despre sectorul socialist al economiei naționale a R.P.R., de exemplu, pe lîngă bogatul său conținut de idei, s-a caracterizat și printr-o bună sistematizare a acestora. Pornind de la explicarea noțiunii de bază economică, profesoara a arătat că în țara noastră proprietatea diferită asupra mijloacelor de producție determină existența a două sectoare economice — sectorul socialist și sectorul micii producții de mărfuri, alături de care se mai mențin încă unele elemente capitaliste — chiaburimea fiind desființată ca clasă în urma Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale din 29. III 1959. Tov. Petrin le-a explicat elevilor cum a luat naștere sectorul socialist și care sînt formele proprietății socialiste, remarcînd în concluzie că proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție este temelia orînduirii noastre sociale, garanția ridicării nivelului material și cultural al poporului.

Noile cunoștințe au fost predate într-o formă atractivă, interesantă. Astfel, profesoara a cerut unor elevi să citească în fața clasei articolele 7 și 9 din Constituția R.P.R., prin care se consfințește existența celor două forme ale proprietății socialiste. Profesoara a arătat elevilor o hartă a R.P.R. pe care erau însemnate cu albastru principalele unități industriale ce au luat ființă între anii 1952—1958 și cu roșu acelea care au început să se construiască în acest an sau care sînt prevăzute pentru următorii 2—3 ani. Pe baza acestui material didactic ajutător profesoara a tras concluzia că industria socialistă s-a dezvoltat și se dezvoltă într-un ritm continuu, că obiectivele industriale sînt răspîndite pe întreaga suprafață a țării, lichidîndu-se înapoierea industrială a unor regiuni, înapoiere moștenită de la regimul burghezo-moșieresc. Profesoara le-a cerut elevilor să citeze exemple de centre și ramuri industriale care s-au creat în această perioadă, cunoscute de ei de la alte obiecte, din excursii, din presă, de la radio etc.

La lecția „Orînduirea socială și de stat a țării noastre înainte de 23 August 1944", ținută la clasa a VII-a „B" de la Școala de 7 ani nr. 48, profesoara Jeana Cristescu a caracterizat orînduirea nedreaptă burghezo-moșierească, statul și constituțiile burghezo-moșierești ca instrumente pentru exploatarea oamenilor muncii, a înfățișat lupta dusă de clasa muncitoare, sub conducerea P.C.R., împotriva exploatării capitaliste. Tovarășa Cristescu a apelat la elevi, care au dat exemple concrete din realitatea de azi a raionului 23 August, unde se află școala lor, exemple ce contrastează puternic cu situația de dinainte de 23 August 1944, despre care le vorbise profesoara.

Predînd la clasa a VII-a „C" a Școlii medii nr. 24 lecția „A doua etapă a revoluției populare din țara noastră", profesorul Iacob Albu a arătat succesele obținute de oamenii muncii, care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, au reușit să smulgă principalele mijloace de producție din mîinile burgheziei și să treacă la construirea socialismului. Referindu-se la Constituția din 24 septembrie 1952 — Constituția construirii socialismului și făuririi bunăstării celor ce muncesc — el a citat exemple concrete din care să se vadă că statul nostru democrat-popular asigură transpunerea în viață a tuturor principiilor înscrise în Constituție.

Aceeași lecție, ținută de profesoara Natalia Popescu la clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 123, a avut, de asemenea, un conținut corect. Profesoara a subliniat principalele evenimente din viața patriei noastre după răsturnarea monarhiei și instaurarea dictaturii proletariatului, victoriile obținute de poporul romîn, sub conducerea P.M.R., pe drumul transformării socialiste a țării. Profesoara nu a dat însă nici un exemplu concret care să întărească cele spuse de ea elevilor. Tovarășa Popescu trebuie să țină seama de faptul că efectul lecțiilor sale va fi cu mult mai mare dacă ea va folosi mai larg ceea ce văd și ceea ce trăiesc elevii, dacă se va sprijini în predare pe elemente concrete, cunoscute de ei.

În contrast cu lecțiile bune pe care le țin majoritatea profesorilor de constituție din școlile Capitalei, se mai întîlnesc în unele cazuri — ce-i drept, puține la număr — greșeli și confuzii în cunoștințele transmise, lipsa de grijă pentru pregătirea elevilor. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie lecția cu tema „Sectorul socialist al economiei naționale a R.P.R.", ținută la clasa a VII-a „A" a Școlii de 7 ani nr. 1 de profesoara Octavia Negoițescu.

În lecția ei profesoara a îngrămădit greșeli peste greșeli. Ea le-a spus elevilor, de pildă, că sectorul construcției de mașini agricole ar fi tot una cu... S.M.T.-urile, sau că, din cauza că ar dispune de suprafețe mici de pămînt, întovărășirile agricole, spre deosebire de gospodăriile colective, nu folosesc tractoare și alte mașini agricole perfecționate — deși se știe că tocmai folosirea mijloacelor tehnice ale S.M.T.-urilor (lucru posibil ca urmare a desființării haturilor) duce. — alături de dezvoltarea fondului obștesc, de munca în comun, de introducerea unor elemente ale sistemului de organizare și retribuire a muncii după modelul gospodăriilor agricole colective — la convingerea țăranilor întovărășiți asupra superiorității gospodăriei agricole colective și îi determină să treacă la această formă.

De asemenea, profesoara a afirmat că între muncitori și țărani nu mai este în prezent nici o „diferențiere" — expresie cu totul confuză — în loc să explice elevilor că interesele fundamentale ale clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare — eliberarea de exploatare și construirea socialismului — coincid întrutotul, aceasta constituind temelia alianței lor.

Tov. Negoițescu confundă proprietatea personală cu cea particulară (ea le-a spus elevilor: „vom vorbi acum despre proprietatea personală sau particulară"). În timpul explicării cunoștințelor noi a afirmat că meseriașii cu ateliere particulare care nu exploatează munca altora vor fi determinați să intre în cooperativele de producție meșteșugărească de „concurența" pe care le-ar face-o aceste cooperative. După cum se vede, profesoara nu știe că micii meseriași înțeleg tot mai mult, pe zi ce trece, avantajele pe care le oferă organizarea lor în cooperative meșteșugărești, perspectivele care li se deschid prin aceasta de către statul democrat-popular de a deveni producători socialiști.

În lecția ținută de tov. Negoițescu au existat foarte multe exprimări confuze, care au dus la crearea de confuzii și în mintea copiilor. Spre exemplu, profesoara a afirmat că în proprietatea socialistă de stat intră și „instituțiile mai mari" (?), „presa" (în loc de mijloacele de tipar), „comerțul" (în loc de întreprinderile comerciale de stat), „învățămîntul" (în loc de instituțiile de învățămînt) etc. În loc de cooperative de consum sătești a folosit termenul „cooperative agricole de consum", în loc de forma cooperatist-colectivistă a sectorului socialist — „cooperativele colectiviste".

Se vede deci că tov. Negoițescu nu cunoaște ea însăși o serie de noțiuni fundamentale pe care trebuie să le facă cunoscute elevilor, că nu înțelege unele probleme de bază ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism, că neglijează într-un mod cu totul de nepermis pregătirea ei pentru munca ce i s-a încredințat.

Față de această situație se pune pe bună dreptate întrebarea: cum a admis secția de învățămînt a raionului Stalin ca o profesoară atît de nepregătită din punct de vedere politic și ideologic să predea constituția? Poate că secția de învățămînt nu-i cunoștea de loc pregătirea atunci cînd a numit-o. Dar și în acest caz trebuie să întrebăm: cum este posibil să se numească pentru o asemenea disciplină un om a cărui pregătire nu este cunoscută?

Predarea constituției în școli are o mare însemnătate. Nu ne poate fi indiferent cine predă această disciplină, cum o predă. Secțiile de învățămînt, directorii școlilor trebuie să se îngrijească permanent de verificarea nivelului politic și ideologic al cadrelor care predau constituția, să cunoască din timp deficiențele care se ivesc în munca acestora, să le dea un ajutor substanțial, astfel ca lecțiile lor să aibă un conținut corect, să contribuie la educarea cetățenească a elevilor, la formarea lor ca buni constructori ai societății socialiste.

E. FLORESCU

Elevii școlii sătești vizitează o întreprindere

Elevii claselor V-VII de la Școala de 7 ani din comuna Mihăești, regiunea Pitești, conduși de un grup de profesori, au vizitat de curînd Fabrica de produse sodice de la Govora, una din cele mai recente realizări ale construcției socialismului în țara noastră. Excursia a fost organizată cu scopul de a le prezenta elevilor unei școli sătești imaginea vieții într-o întreprindere socialistă, de a le arăta în ce constă procesul tehnologic din fabrică.

Primiți cu multă căldură de reprezentanți ai direcției fabricii, ai organelor de partid și sindicale din cadrul acesteia, elevii au fost conduși prin cele mai importante ateliere și au primit explicații multiple asupra procesului de fabricație a sodei calcinate.

Timp de cîteva ore, copiii țăranilor muncitori din comuna Mihăești au trăit viața clocotitoare din fabrică. Ei s-au oprit plini de interes în fața benzii rulante, a macaralelor-turn care alimentează în mod automat cuptoarele cu materie primă. O sală spațioasă, a cărei strălucire înviorează privirea vizitatorului, i-a primit pe elevi tocmai în momentul cînd ultimele indicatoare ale aparatelor ce acoperă aproape trei sferturi din pereții ei intrau în funcțiune. Era sala de distribuție a termocentralei fabricii. Cîțiva muncitori, îmbrăcați în halate albastre foarte îngrijite, își plimbau privirea pe cadranele aparatelor ce le aveau în față.

— De aici este alimentat cu energie electrică fiecare atelier al fabricii — le-au explicat ei elevilor. Automatizarea și-a spus cuvîntul și în trolului în distribuția energiei electrice.

Elevii clasei a VII-a, care au realizat în școală un circuit electric cu ajutorul profesorului lor, au înțeles despre ce este vorba.

— Oare în acest caz nu avem de-a face cu un circuit în care există o sursă de curent și receptori?

— Sigur că da — răspunse unul dintre muncitori. Energia electrică este generată de termocentrală. Receptorii, în cazul nostru, sînt motoarele electrice, punctele de iluminat din ateliere etc. Este însă vorba de un circuit complex, care își are în această încăpere un fel de „nod".

Elevii au privit cu atenție cazanele termocentralei. Cei mai mici se minunau. Unul din clasa a VII-a le-a explicat:

— Energia calorică ce se creează este transformată în energie electrică, apoi este distribuită prin conductori la receptori.

— Exact așa — îl aprobă unul dintre muncitorii care îi conduseseră în sala cazanelor. Numai că în orice termocentrală se realizează o dublă transformare de energie: energia termică este transformată în energie mecanică și apoi această energie mecanică este transformată în energie electrică.

În atelierele de întreținere ale fabricii elevii s-au oprit să vadă cum sînt mînuite mașinile unelte. Privirea iscoditoare a unuia din clasa a VI-a rămăsese țintuită asupra unui strung. Muncitorul, un tînăr vioi și vesel, a înțeles cîteva clipe, axul strungului încetă de a se mai învîrti, piesa strunjită fu scoasă din fălcile păpușii, iar tînărul muncitor începu să vorbească limpede, răspicat.

— Se rotește axul central al strungului, vezi, axul acesta. Este pus în mișcare prin transmiterea mișcării circulare de la axul motorului electric, printr-un angrenaj.

— Aha! Vasăzică, curentul electric ce vine de la termocentrală pune în mișcare și axul strungului — se dumiri elevul.

Tînărul strungar îi privea pe copii stăpînit de mîndrie și emoție. Abia acum cîțiva ani fusese și el elev al unei școli sătești.

...Fiecare colțișor al tinerei fabrici a avut ceva de arătat elevilor claselor V-VII de la școala din Mihăești. Ei au observat cum este adusă piatra de calcar, principala materie primă a fabricii, ce prelucrări suferă aceasta pînă la obținerea fabricatului. Elevii au primit cu această ocazie și o serie de cunoștințe despre organizarea muncii într-o întreprindere industrială. Ei au văzut ce înseamnă disciplină în muncă, s-au simțit mîndri că se află într-o întreprindere care marchează pe harta patriei un nou centru al industriei noastre chimice. Toate acestea au constituit un îmbold în munca lor din școală, i-au îndemnat să învețe mai bine, să se pregătească temeinic pentru timpul cînd își vor lua și ei locul printre constructorii socia-

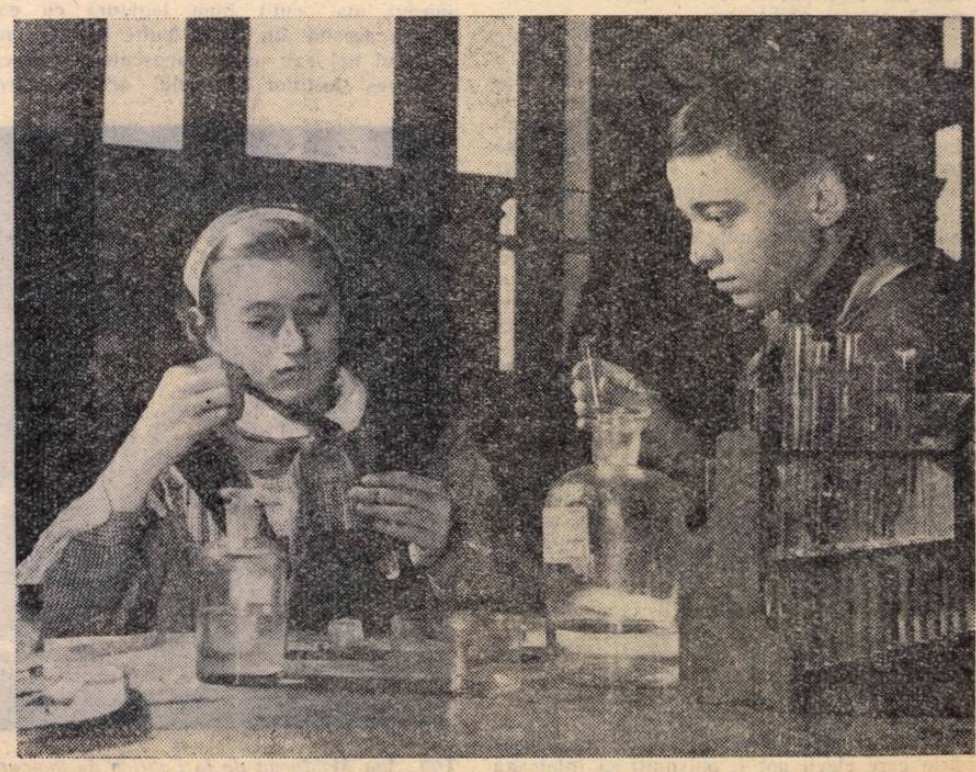

Solubilitatea substanțelor îi preocupă mult pe elevii Școlii medii nr. 20 „Gheorghe Sincai" din Capitală

Printre profesori și ucenici

— Note de drum —

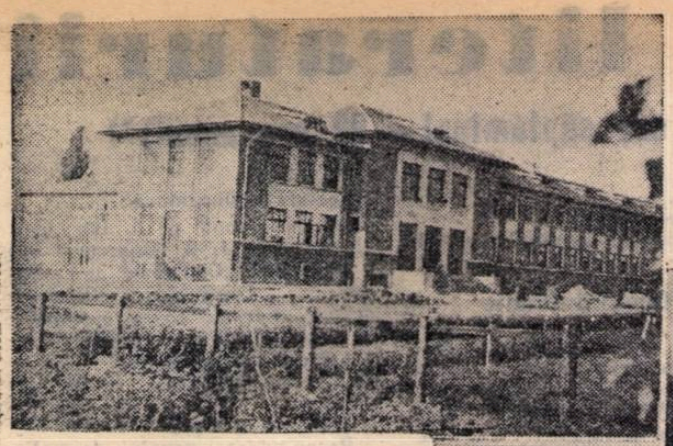

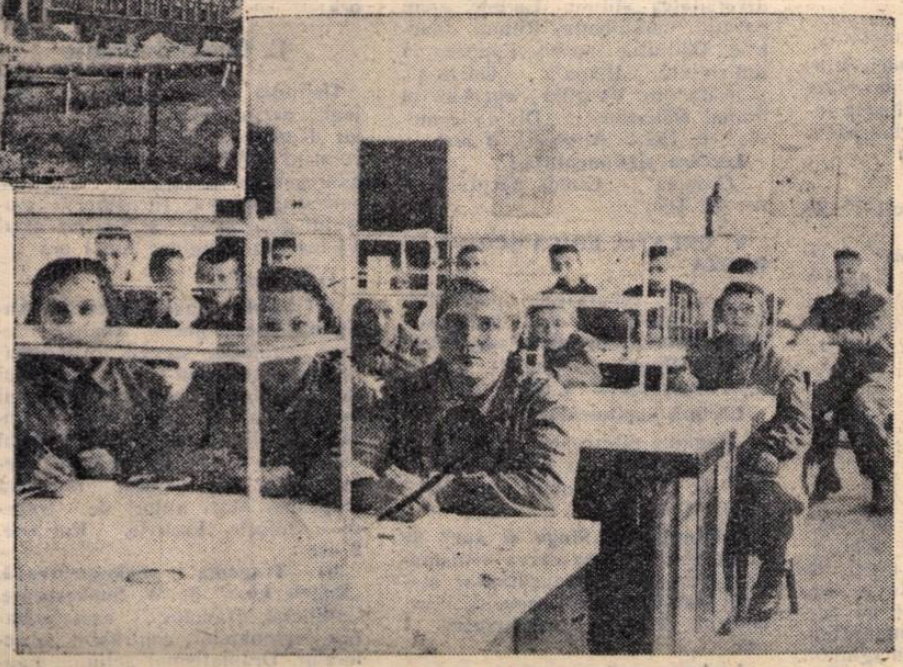

Centrul școlar agricol „Ion Ionescu de la Brad" din comuna Trifești, raionul Roman și laboratorul său.

Deplasarea pe teren pentru vizitarea școlilor este totdeauna generatoare de mari satisfacții. Nicicînd mai mult decît în asemenea ocazii nu ai prilejul de a cunoaște adîncit viața școlilor, de a desprinde învățăminte prețioase din munca plină de abnegație a unor pedagogi și de a ajuta concret și nemijlocit acolo unde treburile mai șchioapătă.

Animat de asemenea convingeri am trecut peste temerile unor colaboratori mai tineri față de capriciile vremii în acest sfîrșit de toamnă și am pornit la drum, mai deunăzi, într-un automobil rezistent la drumurile de țară.

Mașina noastră a tras drept în curtea școlii de meserii din Bacău. Conduși de gazde, ne-am îndreptat curînd către atelierele școlii unde, în prezența cadrelor didactice, maistrul-instructor Ion Dobre desfășura o lecție deschisă de lăcătușărie cu o grupă de ucenici din anul I.

Tovarășul Dobre și-a dat silința să țină o lecție cît mai bună — și în mare parte a reușit. Nu în totul însă. De exemplu, pentru că n-a desenat dinainte pe tablă schița rondelei care constituia obiectul lecției respective, a pierdut mult timp din lecție cu desenarea ei. Ce făceau ucenicii în acest timp ? Neputînd desena și ei, pentru că nu vedeau schița care le era ascunsă de spatele instructorului, au devenit neatenți.

Și iată un alt neajuns. A făcut bine maistrul Dobre că a cercetat îmbrăcămintea, nasturii și mîinile ucenicilor. Era cel puțin tot atît de important însă să verifice poziția fiecăruia la locul de lucru. Pentru că n-a făcut aceasta unii ucenici țineau brațul peste menghină, alții își așezaseră scaunul prea departe de banc, alții stăteau prea aplecați pe caiete sau le țineau strîmbe în față.

După lecție, cei care au participat la ea s-au reîntîlnit în sala clubului școlii unde, timp de aproape două ore, maistrul Dobre a fost supus la un examen și mai greu, prin numeroase întrebări și discuții din care am învățat cu toții, în așa fel ca viitoarele lecții să fie tot mai bune.

★

În deplasare, cînd ești prins de muncă, nici nu-ți dai seama cum trece vremea. Iată-ne în drum spre Roman. Apariția pe coama dealului din stînga a unor clădiri impunătoare, cufundate în desimea arborilor, ne stîrnește curiozitatea. Tovarășul Bejan, inspector agronom la sfatul popular, ne lămurește : „Acolo sus a fost înființată în anul 1883 prima școală agricolă din țara noastră. Doriți s-o vizitați ?"

Urcăm dealul și ajungem în fața porții. Deasupra ei citim : Centrul școlar agricol „Ion Ionescu de la Brad" Trifești. Strălucesc ca neaua primele clădiri ale școlii înființate acum 76 de ani de eminentul pionier al științei agricole din țara noastră, Ion Ionescu de la Brad. Noi și importante clădiri s-au adăugat în anii puterii populare. Cabinetele școlare de fitotehnie și botanică, de agricultură generală, anatomie, zoologie, zootehnie și chimie, remiza de mașini, serele și cîmpurile de experiență constituie adevărate laboratoare moderne, unde elevii se deprind să lucreze cu utilajele și agregatele, cu plantele și cu animalele. Școala are o fermă zootehnică model, dotată cu bovine din rasele Schwitz, Siemmenthal, sură de stepă ; cabaline din rasele arabă, ghidran și trăpaș ; porcine din rasele Marele alb, York, Edelschwein ; ovine din rasele spancă, carachiul, merinos ; păsări din rasele Leghorn, Rhode-Island etc. Pepiniera școlii cuprinde 0,5 hectare folosite în scop didactic, un hectar de vie, un hectar de căpșuni, 3 hectare livadă, 3 cîmpuri de experiență.

★

La școala profesională de pe lîngă Fabrica de zahăr din Roman aflăm un lucru oarecum neobișnuit: aici, pentru că nu există atelier de instructaj pentru ucenicii din anul I, ei au fost introduși direct în producție. Aceasta a provocat critici aspre din unele părți. Noi ne-am propus să nu criticăm înainte de a afla care sînt rezultatele în cazul cînd practica se realizează înaintea teoriei. Cunoaștem faptul că la unele școli din U.R.S.S., fiindcă ucenicii trebuie să lucreze încă din primele zile după desene cotate, ei sînt învățați să citească direct un desen, urmînd ca pe parcurs să-și însușească și cunoștințele teoretice. De altfel, am avut personal ocazia să vedem, mai de mult, ucenici ai unei școli profesionale din țara noastră care, cunoscînd din practică ce este un acumulator, ce cuprinde, cum se încarcă, cum și de ce se descarcă, cum și de ce se polarizează plăcile, cum se tratează curba de încărcare și de descărcare, au fost în stare apoi, avînd în față desenul în secțiune al unui acumulator, să recunoască perfect părțile lui componente și să arate destinația lor.

Întorcîndu-ne la situația existentă în școala de pe lîngă fabrica de zahăr din Roman trebuie să arătăm că, stînd de vorbă cu muncitori calificați care instruiesc ucenici din anul III, am auzit numai aprecieri bune despre aceștia. Se descurcă bine și ucenicii din anul II, chiar la unele sectoare cu proces tehnologic deosebit de complicat. Se vede deci că lipsa atelierului-școală în perioada cînd respectivii ucenici erau în anul I nu a prejudiciat asupra pregătirii lor profesionale. De altfel, ritmul continuu al producției — cu 40 de vagoane de zahăr în 24 de ore — constituie un mediu foarte prielnic pentru o temeinică pregătire a cadrelor de muncitori calificați.

Prin exemplele date nu vrem să susținem că sistemul de predare a cunoștințelor în care instruirea practică precede celei teoretice este de preferat și că așa trebuie să facem în școlile noastre. Dar acolo unde condițiile nu permit încă să se organizeze și un atelier de instructaj nu este neapărat necesar să tăbărîm cu criticile.

Desigur, știința și tehnica progresează în ritm din ce în ce mai rapid. Învățămîntul profesional și tehnic trebuie să se țină cît mai aproape de aceste progrese. În această privință pedagogii sovietici au făcut studii aprofundate din care se desprinde că o condiție de bază a succesului o constituie organizarea sistematică a procesului de instruire.

Este necesar deci ca și Școala profesională de pe lîngă Fabrica de zahăr din Roman să-și organizeze cît mai curînd și un atelier special de instructaj.

★

Din cele expuse reiese că vizitele noastre la școli au fost, întrucîtva, „vizite-fulger". Dar noi nu îndeplineam sarcini de inspectori, ci aveam ca obiectiv principal lecțiile deschise, contactul și discuțiile cu profesori și maiștri. Nu este mai puțin adevărat că și în asemenea vizite ai ocazia să constați lucruri interesante, să verifici unele îndrumări date cu privire la activitatea școlilor și să strîngi un bogat material concret pentru generalizarea unor experiențe pozitive.

Ing. VANGHELI MIȘICU

Activitate educativă

Pentru a cinsti memoria luptătorului comunist Constantin Ivănuș, colectivul pedagogic al Casei pionierilor din Pucioasa, în colaborare cu Casa pionierilor din Tîrgoviște, a organizat o adunare tematică și un program artistic la fabrica „Constantin Ivănuș" din raionul Pucioasa.

Programul, interpretat de pionieri, a cuprins cîntece pionierești și revoluționare, recitări, dansuri, muzică instrumentală, bucurîndu-se de mult succes.

Școlarii au oferit fabricii portretul luptătorului al cărui nume îl poartă aceasta și au primit daruri din partea muncitorilor.

Vizita în întreprindere, discuțiile cu fruntașii în muncă le-au făcut copiilor o frumoasă impresie.

O expoziție de material didactic

Cercul pedagogic pentru învățămîntul profesional și tehnic din orașul Craiova a organizat recent o interesantă expoziție de material didactic. Numeroasele exponate prezentate reliefează grija cu care profesorii și maiștrii-instructori se preocupă de realizarea unui învățămînt intuitiv.

Grupul școlar „Electroputere" prezintă în cadrul expoziției mai multe planșe cuprinzînd regulile fundamentale de desen tehnic, în ordinea în care ele sînt predate și însușite de elevi la lecții. Lîngă fiecare planșă sînt expuse și piesele pe care le reprezintă. Grupul școlar auto expune mai multe proiecte tehnice de execuție a lucrărilor de drumuri și poduri, întocmite de elevi după cele mai înaintate principii de lucru.

Printre lucrările prezentate în cadrul expoziției se remarcă, de asemenea, machetele vînturătoarei pentru sortarea cerealelor și plugurilor cu tracțiune mecanică, executate de elevii Centrului școlar agricol nr. 1.

Sectorul economic a fost prezentat la expoziție prin exponatele Grupului școlar comercial, care prezintă mostre de merceologie executate de elevi, precum și diferite planșe pentru lecțiile de statistică și contabilitate.

Interesul stîrnit de această inițiativă a cercului pedagogic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Craiova este dovedit de numeroșii vizitatori ai expoziției. Trebuie menționat de asemenea interesul pe care l-a trezit expoziția în rîndul elevilor școlilor de cultură generală, care au găsit în ea un bun mijloc de informare pentru orientarea lor profesională de viitor.

Prof. ION PĂTRAȘCU
Craiova

Educația igienico-sanitară

Societatea socialistă cere școlii să dea nu numai tineri cu un larg orizont de cunoștințe și cu temeinice deprinderi de muncă, ci și oameni bine dezvoltați din punct de vedere fizic, sănătoși, voioși, cu dragoste de viață. La realizarea acestei sarcini aduce o contribuție de seamă educația igienico-sanitară pe care o primesc elevii în școală. Înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi igienice este cu atît mai necesară cu cît ei își petrec o bună parte din timp în colectivitate, a cărei sănătate nu poate fi păstrată decît prin respectarea riguroasă a regulilor igienico-sanitare.

Avînd un important rol activ în munca de profilaxie, educația igienico-sanitară a școlarilor se bucură astăzi de o atenție sporită din partea cadrelor sanitare și a pedagogilor. Ca urmare a măsurilor luate în anii regimului democrat-popular, starea sanitară în unitățile de învățămînt s-a îmbunătățit în mod simțitor. Pentru întregirea educației igienico-sanitare a elevilor, în clasele a V-a și a VIII-a ale școlilor de cultură generală, ca și în anul I al școlilor profesionale, s-a introdus predarea unui număr de 10 lecții pe teme sanitare.

În multe școli lecțiile pe teme sanitare sînt bine organizate, realizînd scopul pentru care au fost inițiate. La Școala medie nr. 2, ca și la Școala medie nr. 32 din Capitală, de exemplu, aceste lecții au fost just eșalonate pe toată durata anului școlar. Ele sînt predate de către medicul școlar la clasele a VIII-a, și de către sora școlară la clasele a V-a. Cu sprijinul organizației de Cruce Roșie, cabinetul medical al Școlii medii nr. 2 a procurat și a pus la îndemîna elevilor manualele necesare, asigurînd astfel condiții pentru însușirea temeinică a cunoștințelor sanitare și de prim ajutor. Cabinetul medical a organizat de asemenea posturi sanitare pe școală la fiecare etaj și colective de elevi care deservesc aceste posturi. În colaborare cu învățătorii și diriginții s-au organizat colective ale posturilor sanitare pe clase, formate din elevii fruntași la învățătură, cei mai ordonați și disciplinați. Colectivele posturilor sanitare, care sînt instruite periodic de către personalul sanitar, veghează la respectarea regulilor de igienă în clase și ajută medicului și sorei școlare în depistarea bolnavilor și în acțiunile cu caracter sanitar.

Elevii Școlii medii nr. 2 din București au primit în toamna aceasta un local nou de școală. Prin organizarea autodeservirii și prin munca de educație sanitară ei sînt antrenați în păstrarea localului în stare de curățenie și în asigurarea condițiilor igienice pentru învățătură. Conducerea școlii colaborează îndeaproape cu personalul medico-sanitar în munca de educație sanitară și controlează cum se desfășoară acțiunile privind sănătatea elevilor.

Dar munca de educație igienico-sanitară nu trebuie să se desfășoare numai în orele special destinate în acest scop și nu este o sarcină numai a personalului medico-sanitar. Aceasta este o muncă complexă, care trebuie dusă permanent, chiar din prima zi a intrării copilului în școală și care cade în sarcina tuturor cadrelor didactice și în mod special a învățătorilor și diriginților. De la început elevii trebuie să capete cunoștințe elementare și în special deprinderi igienico-sanitare care să le rămînă pentru toată viața.

În primul rînd în atenția cadrelor didactice trebuie să stea problema igienei individuale a școlarilor — curățenia și îngrijirea corpului, a îmbrăcămintei și încălțămintei, a rechizitelor școlare. Învățătorii au datoria să le explice copiilor importanța fiecărei reguli de igienă, să-i convingă de necesitatea ei, să manifeste exigență pentru respectarea igienei. În munca pe care o duce în acest scop învățătorul trebuie să se bizuie pe ajutorul postului sanitar din clasă, și în special pe ajutorul părinților, care trebuie să fie astfel îndrumați încît să pretindă copiilor lor să respecte cu rigurozitate și în familie regulile igienice învățate în școală.

Este necesar de asemenea ca elevii să capete cunoștințe și deprinderi privind igiena clasei, a școlii, a locuinței și a alimentației, precum și în ceea ce privește prevenirea îmbolnăvirilor.

Iată cum rezolvă toate aceste probleme tovarășa Alexandrina Poterașu, învățătoarea clasei I-a „A" de la Școala medie nr. 2 din București. Încă din primele zile de școală tovarășa Poterașu le-a arătat elevilor ei ce reguli igienice trebuie să respecte (spălatul zilnic, întreținerea hainelor și a încălțămintei în stare curată etc.), controlînd în permanență respectarea lor. În clasă a organizat o echipă sanitară ai cărei membri fac de serviciu cîte o săptămînă. Acestora li s-au pus la dispoziție săpun, prosoape, forfecuțe. Ei controlează igiena personală a colegilor, însoțesc pe cei găsiți cu mîinile murdare la spălător, dîndu-le săpun și prosop, controlează dacă unghiile sînt tăiate, răspund de aerisirea clasei în timpul recreațiilor, controlează curățirea încălțămintei la intrarea în clasă, răspund de îngrijirea florilor de la colțul naturii vii etc. Copiii au fost deprinși să-și spele mîinile înainte de a-și lua gustarea în recreație, cît și după folosirea W.C.-ului. În recreații toți elevii ies afară din clasă, de cele mai multe ori în curte, în aer liber. În acest timp învățătoarea îi supraveghează, are grijă să nu se producă zgomot mare, deoarece aceasta are o influență negativă asupra sănătății. La începutul anului școlar, învățătoarea Po-

terașu a publicat în ziarul de uzină al Fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej", unde lucrează cei mai mulți dintre părinții elevilor din clasa ei, un articol în care le dădea îndrumări privind felul cum trebuie îngrijiți și îndrumați copiii. În ședințele cu părinții la școală, ca și în vizitele ce le face la domiciliu, învățătoarea îi ajută pe părinți să înțeleagă importanța regimului zilnic, stabilește de comun acord cu ei programul de muncă, odihnă și joc al copiilor, le dă sfaturi cu privire la educația igienico-sanitară în familie a acestora. Fiecare copil din clasa ei are acum prosopul său, pieptenul său, batista curată în buzunar. Caietele și manualele lor sînt îmbrăcate în coperte din material plastic, care prin spălare pot fi întreținute în stare curată. Ca urmare, copiii au un aspect ordonat și curat, plin de voioșie.

Mai sînt însă, din păcate, cadre didactice care minimalizează rolul educației igienico-sanitare a școlarilor, care cred că formarea unor deprinderi igienice este lipsită de importanță și nu ar trebui, deci, să intre în preocupările lor. Absența unor astfel de deprinderi însă îi expune pe copii la îmbolnăviri și duce la formarea unor oameni cu o comportare necivilizată. De aceea, toți învățătorii și profesorii au datoria să se ocupe îndeaproape de aceste probleme.

Aerisirea permanentă a claselor și curățenia lor, asigurarea unei temperaturi potrivite și a unei luminozități suficiente, curățirea coridoarelor și instalațiilor sanitare după fiecare recreație de către personalul de serviciu și dezinfectarea cît mai deasă a acestora, păstrarea mobilierului școlar în stare bună și curată creează în școală un climat sănătos, favorabil formării la elevi a unor temeinice deprinderi igienico-sanitare. Nu este lipsită de importanță nici înfrumusețarea claselor cu plante și flori, care, pe lîngă efectul estetic, are și un efect igienic ce nu poate fi contestat.

O bună educație igienico-sanitară cere învățătorilor și profesorilor să acorde mai multă atenție respectării regimului zilnic al elevilor, felului cum se desfășoară recreațiile și cum este asigurată alimentarea cu apă a școlii. Nu trebuie să fie neglijate nici problemele de igienă specifice fetelor sau băieților din clasele mai mari, ca și problemele legate de ținuta elevilor, care de asemenea influențează starea sănătății lor și formarea deprinderilor igienice.

Această latură a muncii educative din școlile noastre ridică probleme a căror rezolvare nu poate fi neglijată de către cadrele didactice, pentru că numai așa va fi asigurată sănătatea întregului colectiv de școlari și dezvoltarea lor normală.

C. MINCĂ

Noțiuni de teorie a literaturii

Proiect de programă pentru clasa a VIII-a pe anul școlar 1960|1961 (3 ore săptămînal — 99 ore anual)*)

I. NOȚIUNI GENERALE DESPRE LITERATURĂ

1. Cele două sensuri ale termenului literatură: sensul larg și sensul restrins. Literatura ca totalitate a operelor scrise: literatura științifică (diferite domenii ale științei — literatura tehnică, medicală, literatura istorică, geografică, literatura economică, politică, juridică etc.). Literatura în sens restrins, ca totalitate a operelor literare, orale și scrise, care exprimă în mod artistic realitatea. Imaginea artistică. Noțiunea de artă. Diferitele ramuri ale artei: muzica, pictura, sculptura. Literatura ca artă a cuvîntului. **1 oră**

2. Știința literaturii și părțile ei componente: istoria literaturii, teoria literaturii și critica literară. **1 oră**

Ii. STRUCTURA OPEREI LITERARE

1. Noțiunea de operă literară (cu exemple din operele cunoscute de elevi în clasele V-VII). 2. Analiza unei opere literare. Tema și ideea operei; compoziția; subiectul; personajele: mijloacele de caracterizare a personajelor. **3 ore**

Compuneri **2 ore**

III. GENURILE LITERARE

Noțiuni generale despre genuri și specii literare. Clasificarea operelor literare în opere lirice, opere epice și opere dramatice. **1 oră**

A. Genul liric

Definiția genului liric. Bogăția și varietatea sentimentelor în operele lirice **1 oră**

a. CREAȚIA LIRICA ORALĂ

Specii: doina, cîntecul, bocetul, strigăturile, cîntecul satiric. Bogăția conținutului tematic al doinelor doine și cîntece sociale. Conținutul tematic al doinelor. 1) **„Cîntecul doinei".** Viața poporului împletită cu cîntecul doinei. Dragostea poporului față de natura patriei în diferitele anotimpuri. Repetiția, epitetul. Elemente de versificație: măsura, ritmul, rima. Doina — creație anonimă, specifică poporului nostru. Felurile ei. 2) **„Ce te legeni, plopule".** Exprimarea sentimentului de dor și jale. Personificarea. Prelucrarea artistică creatoare a motivului de către M. Eminescu. 3) Folclor nou: **„Foaie verde, foi și-o fragă". „Foaie verde și-o alună".** Elanul și voia bună cu care oamenii muncii își clădesc o viață nouă. **2 ore**

Trăsăturile caracteristice ale creației lirice orale. **1 oră**

b. CREAȚIA LIRICA SCRISĂ.

Gruparea poeziei lirice scrise după natura sentimentelor exprimate: lirica cetățenească, lirica intimă și lirica peisajistă. Speciile creației lirice scrise: oda, imnul, satira, pamfletul, epigrama, elegia, cîntecul și romanța, meditația, pastelul și idila **1 oră**

LIRICA CETĂȚENEASCA

1). Oda. „In frunte comuniștii" (Închinare) de M. Beniuc. Dragostea, admirația și recunoștința poetului pentru neînfricații luptători ceferiști de la Grivița, 1933. Partinitatea poeziei. Definiția odei. **1 oră**

Lectură suplimentară.

„Odă ostașilor romîni" de V. Alecsandri; „Țării mele" de V. Tulbure: „Odă Bucureștiului" de Szemler Ferenc.

2) Imnul „Internaționala" de E. Pottier. Caracterul mobilizator al imnului Definiția imnului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Imnul R.P.R.". „Imnul F.M.T.D" de L. Osanin.

3) Satira. „Satiră. Duhului meu" de Gr. Alexandrescu. Critica moravurilor societății burgheze, a cosmopolitismului, a corupției aparatului de stat a frivolității. Ironia — mijloc de critică socială. Mijloace artistice: dialogul viu, portretul satiric. Definiția satirei.

4) Epigrama. Exemple. **2 ore**

Lectură suplimentară:

„Palanjenul" de T. Arghezi; „Patronul" de M. Banuș.

LIRICA INTIMĂ SAU INTIMISTĂ.

1) **Elegia. „Mai am un singur dor"** de M. Eminescu. Nemulțumit de viață și neînțeles de societatea nedreaptă, poetul își dorește moartea în mijlocul naturii. Muzicalitatea versurilor. Varietatea ritmului și a rimei. Definiția elegiei. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Din umbră" de M. Beniuc.

2) Cîntecul. „Sub al păcii stindard" de M. Banuș. Solidaritatea tineretului progresist din lumea întreagă, unit sub stindardul păcii. Definiția cîntecului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Țară scumpă, să trăiești!" de Nina Cassian.

3) Meditația. „In peșteră" de P. Cerna Concepția poetului despre forța morală a omului în lupta cu greutățile vieții. Increderea în triumful omului. Definiția meditației. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Anul 1840" de Gr. Alexandrescu.

LIRICA PEISAJISTĂ

Pastelul și idila „Noapte de vară" de G. Coșbuc. Zugrăvirea diferitelor momente ale unei nopți de vară. Gradarea ascendentă a momentelor naturii, împletite cu aspectele vieții satului. Comparația, metafora. Plasticitatea imaginilor vizuale, auditive și de mișcare. Definiția pastelului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Balta" de Mihu Dragomir; „Pămînt însorit" de Horváth Imre.

Compuneri. **2 ore**

Recapitularea genului liric. **1 oră**

B. Genul epic

a. CREAȚIA EPICA ORALĂ IN VERSURI.

Definiția genului epic. Explicarea noțiunii de „epic" în opoziție cu cea de „liric". Varietatea speciilor genului epic. Specii: balaca sau cîntecul bătrînesc, legenda, cîntecele rituale (plugușorul, oratia de nuntă). **1 oră**

Balada (cîntecul bătrînesc) **„Novac și corbul".** Conținutul baladei Personajele. Particularitățile de compoziție ale baladei. Mijloace folosite în caracterizarea personajelor: hiperbola, repetiția, diminutivele. Definiția baladei. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Toma Alimoș"; „Baladă populară"

b. CREAȚIA EPICA ORALĂ IN PROZĂ.

Basmul „Prislea cel voinic și merele de aur". Acțiunea basmului. Peripețiile prin care trece eroul principal. Rădăcinile realiste ale basmului. Elementele de compoziție ale basmului. Definiția basmului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Marinarul fără frică" de Vl. Colin.

Trăsăturile generale ale epicii populare.

a. CREAȚIA EPICA SCRISĂ IN VERSURI.

1) Balada. „Pașa Hassan" de G. Coșbuc, Fondul istoric al baladei: lupta poporului sub conducerea lui Mihai Viteazul împotriva cotropitorilor turci. Tema și ideea poeziei. Caracterizarea personajelor prin antiteză. Descrierea realistă a luptei. Caracterul național al poeziei. Folosirea elementelor artistice în versificație pentru realizarea conținutului, hiperbola. Versificația: ritmul, rima, măsura, strofa. Definiția baladei. **1 oră**

2) Fabula. „Dreptatea leului" de Gr. Alexandrescu. Demascarea ipocriziei monarhilor ocrotitori ai jefuitorilor poporului, precum și a slugărniciei curtenilor. Semnificația personajelor, caracterizarea lor. Definiția fabulei. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Lupul și mielul" de T. Arghezi.

3) Poemul. „Bălcescu" de Eug. Jebeleanu. Evocarea figurii luptătorului N. Bălcescu. Dragostea lui fierbinte pentru patrie și popor. Ura împotriva dușmanilor țării, lupta dîrză, înflăcărată pentru libertate. Compoziția poemului. Tema și ideea poemului. Definiția poemului. **2 ore**

Lectură suplimentară:

„Poemul lui Octombrie" de V. Maiacovski (fragment).

4) Epopeea. „Iliada" de Homer. Subiectul operei. Cîntul XXII (analiză literară). Figura lui Ahile. Mijloacele poetice folosite pentru zugrăvirea eroului, Portretul lui Hector. Durerea lui Priam, a Hecubei, a Andromacăi. Aspecte din viața poporului oglindite în cîntul analizat. Caracterul dramatic al operei. Unitatea de acțiune determinată de motivul central. Părțile componente ale epoperi. Bogăția și diversitatea stilului. Epitete, comparații. Versificația. Ritmul dactilic. Definiția epopeii. Epopeea în antichitate. „Iliada", „Odiseea", „Eneida" de Vergiliu, epopeea în timpul Renașterii „Divina comedie" de Dante Alighieri. **3 ore.**

Lectură suplimentară:

„Odiseea", „Cîntec despre oastea lui Igor".

b) CREAȚIA EPICA SCRISA IN PROZA

Specii: reportajul, pamfletul, schița, nuvela, romanul. **1) Reportajul literar. „Meridiane sovietice"** de Geo Bogza (fragment). Definiția reportajului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Romînia pitorească" de Al. Vlahuță; „400 zile în orașul flăcărilor" de V. Nicorovici; „Codlea" de Tr. Coșovei.

2) Pamfletul. „Singe și aur" de T. Arghezi. Demascarea cinismului și cruzimii conducătorilor statului burghez. Stilul concis și vehement. Definiția pamfletului. **1 oră**

Lectură suplimentară:

„Orașul diavolului galben" de M. Gorki.

3) Schița. „Bacalaureat" de I. L. Caragiale. Conținutul. Critica moravurilor societății burgheze. Caracterizarea personajelor. Concentrarea acțiunii. Definiția schiței. **1 oră.**

Lectură suplimentară:

„O felie de pîine" de Fr. Munteanu

4) Nuvela. „Indrăzneala" de M. Preda. Subiectul nuvelei. Personajele principale. Compoziția nuvelei. Tema și ideea operei. Definiția nuvelei. **2 ore**

Lectură suplimentară:

„Alexandru Lăpușneanu" de C. Negruzzi.

5) Romanul. „Bărăgan" de V. Em. Galan. Subiectul romanului. Personajele, gruparea lor. Compoziția romanului. Tema și ideea operei. Partinitatea comunistă a operei. Definiția romanului. **3 ore.**

Lectură suplimentară:

„Moș Goriot" de H. de Balzac; „Povestea unui om adevărat" de B. Polevoi.

Compuneri. **2 ore**

Recapitularea genului epic. **1 oră**

C. Genul dramatic

Definiția genului dramatic, Dialogul personajelor la baza operelor dramatice. Neintervenția autorului în vorbirea personajelor. Speciile genului dramatic: tragedia, comedia, drama. Inceputurile teatrului grec în sec. al VII-lea și al VI-lea î.e.n Originea lui. **1 oră**

1) Tragedia.

a) Tragedia clasică greacă. „Antigona" de Sofocle. Analiză literară: Prologul. scenele: Antigona-Ismena, Antigona-Creon. Episodul IV. Antigona-corul. Caracterul înălțător al evenimentelor prezentate. Conflictul tragic. Eroii. Rolul corului ca personaj colectiv. Regula celor trei unități. Definiția tragediei. Mari autori de tragedie: Sofocle, Eschyle, Euripide. **2 ore**

b) Tragedia shakespeareană. „Regele Lear" de W. Shakespeare. Conflictul dramatic: caracterizarea personajelor, contrastul caracterelor. Dramatismul acțiunii. Faptele personajelor ca expresie directă a caracterului lor. Spargerea tiparelor tragediei clasice cu privire la unitatea de loc, de timp, de acțiune. Imbinarea elementului tragic cu cel comic; înlăturarea corului. **2 ore**

Lectură suplimentară:

„Andromaca" de J. Racine.

c) Tragedia contemporană. „Tragedia optimistă" de V. Vișnevski. Subiectul. Lupta perseverentă și neînfricată a femeii comisar politic în flota de pe Marea Baltică. Cum reușește ea să transforme detașamentul de anarhiști într-un regiment organizat, victorios împotriva intervenționiștilor. Figura femeii comisar politic. Perspectiva luminoasă a viitorului care se desprinde din finalul piesei. **2 ore**

2) Comedia. „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale. Subiectul comediei. Tema și ideea operei. Personajele. Caracterizarea personajelor. Trăsăturile tipice ale personajelor. Mijloace de tipizare și individualizare. Mijloace de realizare a comicului. Realismul comediei. Definiția comediei.

Lectură suplimentară:

„Mielul turbat" de A. Baranga; „Avarul" de J. B. Molière. **3 ore**

3) Drama. „Cumpăna" de L. Demetrius. Conținutul. Structura dramei. Caracterizarea personajelor. Definiția dramei. **2 ore**

Lectură suplimentară:

„Citadela sfărîmată" de H. Lovinescu.

Compuneri. **2 ore**

Recapitularea genului dramatic. **1 oră**

IV. LIMBA ȘI STILUL OPERELOR LITERARE

1) Noțiunea de limbă literară. Sensul propriu și sensul figurat al cuvîntului: limba operei științifice și limba operei literare. 2) Noțiunea de stil. Calitățile generale și calitățile particulare ale stilului. **1 oră**

3) Figuri de stil (epitetul, comparația, metafora, personificarea, metonimia, sinecdoca, hiperbola). **1 oră**

Sintaxa poetică (inversiunea, repetiția, interogația retorică, invocația retorică, antiteza). **1 oră**

Versificația (ritm, măsură, rimă). **1 oră**

★

Recapitularea principalelor teme studiate de-a lungul cursului de teorie a literaturii. Caracterul național și popular al literaturii; partinitatea comunistă a literaturii noastre contemporane. Rolul literaturii în viața socială. Literatura — mijloc de cunoaștere și de transformare a lumii. Marxism-leninismul — bază a cercetării fenomenului literar. **3 ore.**

Recapitularea generală. **4 ore**

Lucrări de control. **6 ore**

Controlul lecturii în afară de clasă. **4 ore**

Recapitularea principalelor chestiuni gramaticale, prin exerciții și aplicații practice, în vederea consolidării deprinderilor ortografice și de punctuație. **18 ore**

---

* Cadrele didactice sînt rugate să studieze cu atenție acest proiect de programă pentru anul școlar 1960/1961, care va sta la baza revizuirii manualului, și să trimită observațiile și propunerile lor, pînă la 10 decembrie a.c., Direcției pedagogice din M.I.C.

ALATURI DE MUNCITORI

(Urmare din pag. 1)

elevilor ne privește și pe noi, nu numai pe profesori. Iar dorința noastră cea mai mare este să-i ajutăm să învețe cîte ceva din meseria noastră și să-i facem să ne îndrăgească munca și întreprinderea. Cînd au venit la noi pentru prima dată am căutat să-i cunosc, să-i fac să se apropie de întreprinderea noastră. Le-am povestit istoricul ei. Aici, acum vreo 10 ani nu era decît un maidan plin de gropi, cu gunoaie și bălțoace. Le-am spus cîte ceva și despre planul de producție, despre perspectivele noastre de dezvoltare.

In clipa de față cred că putem începe să discutăm despre rezultate. Sînt destul de mulți elevi cărora aș putea să le dau fără grijă să efectueze lucrări destul de serioase..."

Deodată se întrerupse și îmi făcu un semn. Imi arătă o elevă cu un șort albastru, cu fața mîzgălită de negreală. Sta înclinată deasupra unui strung, cu ochii ațintiți la cuțitul din care țîșnea beteala argintie și sclipitoare a șpanului.

— Iată, o vezi pe fata aceea? Intr-o zi m-a oprit misterios:

— Nu vă supărați, tovarășe inginer. Vreau să vă întreb ceva. Ce condiții trebuie să îndeplinească un muncitor ca să fie angajat la dvs.?

— De ce? — am întrebat mirat.

— Eu aș vrea, cînd termin școala, să vin să lucrez aici și nu știu cum se procedează de obicei.

I-am spus că pînă atunci mai este vreme, dar nu am scăpat pînă cînd nu i-am promis că o s-o sprijin la încadrare.

Altă dată, un elev mi-a spus că o să-i pară rău cînd se va termina practica dacă nu va mai putea veni la întreprindere. L-am asigurat că poate veni oricînd și în afara orelor de practică.

— Da, îmi răspunse el, dar eu vreau să vin de tot.

Socotesc că în această dorință exprimată de elevi se află rezolvată una din cele mai importante probleme educative ale practicii elevilor în producție.

ÎN „SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI"

(Urmare din pag. 1)

acordă C.E.C.-ul, acestea fiind scutite de orice taxe sau impozite. De aceea, ei își satisfac prin realizarea de economii prin C.E.C tot mai multe cerințe materiale și culturale care implică sume de bani mai importante. Totodată, oamenii muncii socotesc depunerile la C.E.C. ca o însemnată acțiune patriotică știind că sumele economisite, în timp ce se află în păstrare la casele de economii, sînt fructificate de către stat în cadrul construcției socialiste, în importante acțiuni social-culturale.

Înțelegînd însemnătatea sprijinirii acțiunii de economisire și de depunere la C.E.C. a disponibilităților provenite prin muncă, învățătorii și profesorii din țara noastră aduc o apreciabilă contribuție la reușita acestei acțiuni. Prin aceasta ei contribuie nu numai la sporirea numărului de depunători și la volumul economiilor depuse, ci și la educarea copiilor și tineretului în spiritul economisirii. Elevii sînt învățați să economisească sistematic și consecvent banii în vederea cumpărării unor materiale ce le sînt necesare — manuale, rechizite școlare, material sportiv etc. — în vederea realizării de biblioteci personale, a organizării unor excursii etc. In același timp, profesorii îi fac pe elevi să înțeleagă caracterul patriotic al economisirii prin C.E.C.

Tot mai multe exemple arată marele interes care se acordă în școli acțiunii de economisire. In raionul Bistrița, de pildă, numărul elevilor deponenți la C.E.C. a crescut an de an. Cele mai bune rezultate le-au obținut Școala de 7 ani nr. 1 din Bistrița care a cîșigat drapelul de fruntașă pe raion în acțiunea de economisire, ca și școlile din comuna Bistrița Bîrgăului, Mărișelu și Josenii Bîrgăului. Și în școlile orașului Sibiu se dezvoltă mult activitatea de educare a elevilor în spiritul economiilor. Astfel, de la începutul anului școlar și pînă în prezent, au fost realizate 2845 de depuneri la C.E.C. în valoare de 35.890 lei. Fruntași în acțiunea de economisire pe oraș sînt școlile elementare nr. 1, nr. 10, nr. 4 și nr. 2.

Ca și în anii trecuți, pionierii și elevii din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, au întîmpinat „Săptămîna economiei" cu numeroase economii la C.E.C. De asemenea, ei au pregătit sub conducerea profesorilor cîteva piese cu teme legate de acțiunea de economisire — „Banii lui Cilibidache" și „Comoara" — pe care le prezintă la căminul cultural.

Cadrele didactice sînt chemate să dezvolte și pe mai departe activitatea de educare a elevilor în spiritul economiei, pentru ca un număr cît mai mare de elevi să vadă însemnătatea economiilor și să dorească a deveni depunători în folosul lor propriu și al întregului popor.

CARNET CULTURAL

Piesa dramaturgului sovietic Mihail Șetnov, prezentată de Teatrul Armatei, ne îndeamnă să nu uităm niciodată pe cei care au făurit Marea Revoluție din Octombrie și să avem totdeauna grijă de copii, așa cum a avut Lenin.

Acțiunea piesei se petrece în anul 1918, atunci cînd guvernul tinerei Republici Sovietice Socialiste și poporul întreg aveau de făcut față unor împrejurări deosebit de aspre. In aceste condiții Vladimir Ilici s-a dovedit neconținit un conducător apropiat de oameni, plin de atenție și necurmată grijă față de copii, de tineri, față de generațiile cărora le era dat să înfăptuiască visul comunismului. Intîmplările extraordinare prin care trec doi copii, Vasia și Petea, care ajung să-l cunoască pe Ilici și pe tovarășul său de luptă, Dzerjinski, constituie o imagine particulară a unei realități care a fost și continuă să fie generală în societatea sovietică, căci este specifică acestei societăți: Partidul Comunist și Statul Sovietic prețuiesc tineretul și luptă să-i asigure un viitor fericit.

Ceea ce ni se înfățișează în această privință pe scena Teatrului Armatei este edificator și are valoarea unei evocări istorice deosebite, căci în spectacol apare ca personaj Lenin, al cărui chip și ale cărui gesturi și atitudini sînt cu talent compuse scenic de actorul Vasile Nițulescu; apare și Dzerjinski (Val. Săndulescu), omul despre a cărui viață s-a spus că a fost „ca o flacără" care îi îngrozea pe dușmanii Revoluției, dar care în același timp a nutrit o mare afecțiune pentru copii și s-a ocupat mult de cei rămași fără părinți și fără adăpost.

In raport cu aceste mari figuri istorice, micii eroi Petea, Vasia, Iașa, precum și unii din tinerii comsomoliști Lenia, Tonea, Jenea, Boris, Stepan ne par, la rîndul lor, a fi existat aevea. Simpatia noastră întreagă îi urmărește în cursul peripețiilor lor, în lupta cu dușmanul clinos și perfid în izbînda lor, în întîlnirile cu conducătorul statului sovietic. La sfîrșitul spectacolului te desparți de acești tineri eroi că de niște prieteni dragi. Iașa, cîntărețul călător fără răgaz, dornic să ajungă în țările calde (jucat cu firesc, umor și căldură de actrița Mariana Oprescu) va fi ucis de vrăjmaș. Dar Senia (Sabin Făgărășanu) curajosul cekist nevoit să lupte și cu boala neagră care-l macină, Tonia (Rodica Tuțuianu) fata neînfricată care-l iubește totuși cu atîta timiditate pe Lenia, Jenea (Sanda Băncilă), liceanul Boris (Cornel Rusu), veselul Stepan (Theo Partisch) — toți vor rămîne în viață, vor trăi măreția construcției victorioase a socialismului. Iar copiii cărora Barbu Șerban și Sandu Constantin le-au dat frumusețea, gingășia și naivitatea veritabilă a vîrstei—căci înțrepreții sînt de astă dată foarte, foarte apropiați de vîrsta personajelor — aduc, la rîndu-le, o parte din eroismul acelor vremi.

Ce e reușit în spectacol, ce e tineresc se sprijină, într-o bună măsură, pe tînărul regizor Andrei Brădeanu, care a înțeles sufletul piesei și a făcut ca spectacolul că aibă un caracter eroic și dramatic, să fie pătruns de romantism. El a muncit — se vede — mult cu actorii-copii și a izbutit în această dificilă sarcină. Iar ceea ce e nereușit în spectacol se datorește, în bună măsură, tot regizorului, care e aici și scenograf. Nereușit e, de pildă, decorul, cu un fundal alb pe care șerpuiesc ciudate linii negre și cu obiecte-mobilă cărora greu le pricepi rostul; nereușit e tabloul întîi, în care figurația e prezentată uneori grosolan, nediferențiat, oamenii vorbind cu tonuri îngroșate, gesticulînd, mișcîndu-se prea mult.

Totuși precumpănește ceea ce e izbutit și spectacolul, luat în ansamblu, atrage, pe alocuri încîntă, uneori îți ține atenția foarte încordată, în genere instruiește, e plăcut și folositor spectatorilor tineri. E o lecție, prin mijloacele artei, de atitudine comunistă față de tineri și de atitudine comunistă a tinerilor față de viață.

V. S.

O scenă din piesa „In numele Revoluției".

Informație

Institutul politehnic din București a scos la concurs un număr de posturi didactice de asistenți la diferite catedre. Actele se pot depune, pînă la 15 decembrie 1959, la secretariatul rectoratului, Calea Griviței 132, de unde se pot lua informații.

NOTE bibliografice

„Istoria filozofiei" vol. II

In Editura științifică a apărut de curînd traducerea din limba rusă a celui de al doilea volum al *Istoriei filozofiei.*

Lucrarea tratează dezvoltarea gîndirii filozofice din Germania, Anglia și Franța, începînd cu perioada revoluției burgheze franceze din 1789 și pînă la mijlocul secolului al XIX-lea. De asemenea, este înfățișată dezvoltarea gîndirii filozofice și sociologice înaintate din Rusia, Polonia, Iugoslavia, Romînia Cehia și Slovacia, Ungaria și Bulgaria din perioada descompunerii feudalismului și a formării relațiilor capitaliste pînă la apariția mișcării muncitorești revoluționare și răspîndirea marxismului în aceste țări (aproximativ pînă în deceniile 6 și 7 ale secolului al XIX-lea). Ultimele capitole se ocupă de gîndirea filozofică și sociologică din Statele Unite ale Americii între 1830 și începutul războiului civil din 1861 — 1865, din țările Americii Latine în perioada descompunerii feudalismului și a trecerii la capitalism (pînă la începutul deceniului 8 al secolului al XIX-lea), din India, China și Japonia în perioada descompunerii și crizei feudalismului (sfîrșitul secolului al XVIII-lea — mijlocul secolului al XIX-lea).

Cel de al doilea volum al Istoriei filozofiei a fost pregătit pentru tipar și redactat de profesorul M. A. Dînnik, doctor în științe filozofice, M. T. Iovciuk, membru corespondent al Academiei de științe a U.R.S.S., B. M. Kedrov, doctor în științe filozofice, membru corespondent al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., academician M. B. Mitin și O. V. Trahtenberg, doctor în științe filozofice, membru activ al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

„Psihologia"

„Psihologia" apărută recent în Editura de stat didactică și pedagogică este traducerea din limba rusă a manualului editat sub redacția lui A. A. Smirnov (redactor principal), A. N. Leontiev, S. L. Rubinstein și B. M. Teplov.

Partea I-a a cărții este consacrată problemelor generale ale psihologiei, tratînd despre obiectul, sarcinile și metodele psihologiei, despre activitatea nervoasă superioară, despre dezvoltarea psihicului, despre conștiința omului. Partea a II-a a manualului se ocupă de procesele de cunoaștere (senzațiile, percepția, atenția, memoria, gîndirea, limbajul, imaginația). Partea a III-a se oprește la trebuințe și sentimente, partea a IV-a la acțiunile voluntare și deprinderi, a V-a la însușirile psihice ale personalității (aptitudinile, tipurile de activitate nervoasă superioară și temperamentul, caracterul omului). Capitolul VI este rezervat problemelor dezvoltării psihice a copilului, insistîndu-se asupra dezvoltării psihice a copilului de la naștere pînă la intrarea în școală, ca și asupra dezvoltării psihice a școlarului.

Manualul reflectă cele mai recente cuceriri ale științei psihologice, precum și ceea ce a apărut nou în dezvoltarea psihologiei sovietice în ultimii ani.

Lucrarea este de mare folos pentru activitatea pedagogică a educatoarelor, învățătorilor, profesorilor.

Manuale școlare și cărți de literatură pedagogică

Limba romînă pentru clasa a VII-a.

Cunoștințe agricole, pentru clasa a VI-a.

Culegere de texte, pentru clasa a IX-a.

Chimia, pentru clasa a XI-a.

Chimia pentru clasa XI-a (manual experimental).

Limba romînă, pentru clasa a V-a a școlilor cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Limba romînă, pentru clasa a VI-a a școlilor cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Citirea, pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.

Gramatică pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.

Istoria R.P.R., pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.

Limba germană, pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.

Limba engleză, pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.

Istoria antică (partea I-a) pentru clasa a V-a a școlilor cu limba de predare germană.

Limba rusă, pentru clasa a IX-a a școlilor cu limba de predare germană.

Istoria R.P.R., pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare sîrbă.

Aritmetica, pentru clasa a II-a a școlilor ajutătoare.

Problemele învățămîntului politehnic în școala sătească, de A. A. Sibanov (traducere).

Învățătorii și educatoarele prezintă experiența lor.

Din motive obiective și subiective

Carnetul de școlaritate al elevului Dună Constantin din clasa a VII-a a Școlii elementare nr. 1 din Pitești. Foile tocite, murdare, se îndoiesc automat, parcă învățate cu forma „sul" în care posesorul obișnuiește să păstreze acest document. Cele cîteva note luate de la începutul anului școlar vădesc multă consecvență din partea elevului : din 4 și 5 pare hotărît să nu iasă.

La urmă, iată și o corespondență către părinți. Scrisă stîngaci de mîna lui Dună, cu grave greșeli ortografice, ea îl înștiințează pe tată că odrasla sa fumează și că este rugat să ia măsuri. Dedesubt, scrisul tovarășului diriginte, Teodor Grigorescu, întărește spusele școlarului : „Luați cunoștință și măsuri".

Pe altă pagină mama semnează că a luat cunoștință de fapta fiului ei. Dar măsuri ? Ce fel de măsuri o fi luat ?

— N-a luat nici una, ne spune contrariat tovarășul diriginte. Dovadă că ieri elevul a fost văzut din nou fumînd.

— Dar de vorbit ați vorbit cu dînsa ?

— Nu am reușit încă să vorbesc.

★

Acasă la Dună Constantin. Mama tocmai întinde rufele pe frînghie.

— Nici nu știți cîtă treabă cu copiii ăștia — spune ea, ștergîndu-și pe șorțul de stambă mîinile din care iese încă aburul cald. Gîndiți-vă și dumneavoastră : sînt zece, și aproape toți mai mici decît Constantin.

Îi dăm dreptate. Zece copii de hrănit, de spălat, de îmbrăcat... Treabă, nu glumă. Dar, mai ales, ce pedagog trebuie să fie această femeie pentru a putea rezolva la timp și pe potriva vîrstei atîtea cazuri educative cîte se ivesc într-un colectiv atît de numeros ca al ei !

Cînd din discuție în discuție mama a mai aflat și faptul că fiul său „cam fumează", a sărit ca arsă :

— Nici nu știam de asta !

— Cum adică nu știați ? Doar cu mîna dumneavoastră ați semnat de luare la cunoștință în carnetul băiatului !

Mama făcu ochii mari :

— Eu ?

— Da, dumneavoastră.

Mai multe momente de reflectare adîncă.

— A, da. Acum îmi amintesc ceva — zice femeia, fixînd un punct undeva în aer. E adevărat, am semnat o dată în carnetul băiatului, dar fiind grăbită nu am citit comunicarea școlii. Parcă văd, sus, pe o foaie curată de carnet... Ei las' — adaugă ea înfierbîntată — las' că-i trag eu o mamă de bătaie de o să mă țină minte ! Și am să merg la tovarășul diriginte să-l rog și pe dînsul „să-l căpțușească". Auzi vorbă, dar de unde a învățat el să fumeze ?

Oare tot la măsuri de genul acesta s-o fi gîndit și profesorul Grigorescu cînd a semnat corespondența cu pricina ? Ne place să credem că nu.

De ce atunci dirigintele nu a stat de vorbă cu părinții, pentru a le arăta mai exact care trebuie să fie partea lor de contribuție la îndreptarea copilului care are note slabe, vagabondează și a început să fumeze ?

★

Răspunsul l-am găsit în școală.

Cînd tovarășul Grigorescu a fost întrebat de situația școlară a elevului Dună și mai ales cum se face că la o vîrstă atît de fragedă acesta se îndeletnicește cu fumatul, ne-a răspuns senin printr-o altă întrebare :

— Credeți că e singurul ?

— ? ?

— Să nu vă închipuiți însă că nu-i am în vedere pe școlarii de acest fel — simte el nevoia să completeze. Dar vedeți, la vîrsta asta atît de dificilă, educația e cel puțin tot atît de dificilă. Cere timp, răbdare.

— Și vă plîngeți de lipsa vreuneia din acestea ?

— Da. De lipsa de timp — răspunde după o oarecare ezitare.

Am aflat atunci că tov. Grigorescu, deși este un profesor bun, activ, pe care școala se bizuie, are totuși unele lacune în activitate.

— Ne-am putea bizui mai mult pe aportul său — ne spune directorul, dacă nu ar fi ocupat cu atîtea sarcini obștești. Judecați puțin : deși nu e la vîrsta celei mai splendide tinereți, are în seamă o mulțime de sarcini principale : președinte al comisiei de litigii, secretar al filialei Societății de matematică și fizică director adjunct al căminului cultural, lector etc. Noi am găsit că e nevoie să ducă și muncă de diriginte, școala avînd în această direcție trebuință de oameni bine orientați politic și profesional. Cînd să găsească omul timp pentru toate ?

Îi dăm dreptate tovarășului director. Și ne întrebăm dacă în orașul Pitești este chiar așa de mare lipsă de oameni harnici și pricepuți încît să fie necesară îngrămădirea atîtor sarcini pe capul unui singur om. Credem că nici pe departe nu poate fi vorba de așa ceva.

Supraîncărcarea cu sarcini nu-l îndreptățește totuși pe tovarășul Grigorescu la unele neglijențe de care a dat dovadă ca diriginte. Bunăoară, știind că Dună este un elev slab la carte, ar fi fost cazul cel puțin să se intereseze dacă acesta frecventează orele de meditații. De asemenea, ca pedagog care știe că nu a avut timpul necesar să se ocupe de îndrumarea pedagogică a părinților, ar fi fost nevoie măcar să reflecteze mai adînc la efectele unei indicații atît de imprecise ca aceea pe care a scris-o în carnetul școlarului.

Educația cere să fie înlăturate atît motivele obiective cît și cele subiective.

P. SCARLAT

DISERTAȚIE

Vineri 11 decembrie 1959, orele 18, va avea loc la rectoratul Institutului de construcții din București, b-dul Tolbuchin nr. 80, susținerea publică a disertației aspirantului ing. **Mihail Mutafolo** pentru obținerea titlului de candidat în științe tehnice. Lucrarea este intitulată : **„Contribuțiuni la calculul turnurilor spațiale etajate axial simetrice".**

Coducător științific : prof. dr. ing. **Ștefan Bălan,** membru corespondent al Academiei R.P.R. Referenți științifici oficiali : prof. ing. **Aurel Beleș,** membru corespondent al Academiei R.P.R. ; prof. ing. **Iosif Marcu ;** prof. ing. **Alexandru Gheorghiu ;** prof. ing. **Dan Mateescu.**

Lucrarea poate fi consultată zilnic la biblioteca institutului, între orele 8—15.

In atenția învățătorilor, profesorilor și educatoarelor

La 1 noiembrie a.c., a început în întreaga țară acțiunea de primire a abonamentelor la „GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI" pe anul 1960.

Abonamentele se primesc de către difuzorii voluntari din unitățile școlare, factorii poștali și oficiile P.T.T.R.

Costul unui abonament este de 3,25 lei pe 3 luni, 6,50 lei pe 6 luni și 12,50 lei pe 12 luni.

26 noiembrie

35 de ani de la proclamarea R.P. MONGOLE

Sînt aproape patru decenii de cînd poporul mongol a pornit pe un drum nou, care avea să-i aducă prosperitatea și bunăstarea. În 1921, sub conducerea Partidului Popular Revoluționar Mongol, unul dintre cele mai asuprite popoare ale Asiei, înfăptuind Revoluția populară, și-a cucerit independența și a înlăturat pentru totdeauna jugul exploatatorilor. Trei ani mai tîrziu, la 26 noiembrie 1924, Marele Hural Popular a proclamat Republica Populară Mongolă și a votat prima constituție a țării. Proclamarea republicii populare și adoptarea constituției au marcat un pas hotărîtor în istoria Mongoliei, au consfințit primele cuceriri revoluționare și au deschis drumul construirii unei societăți noi, societatea socialistă.

Pe umerii poporului mongol apăsa o sarcină foarte mare — trecerea de la orînduirea feudală la socialism, de la misticism și incultură la civilizație. Situația pe care a moștenit-o regimul democrat-popular a fost grea. Nu exista nici un fel de industrie, căile de comunicație și transporturile erau aproape inexistente. Oamenii se îndeletniceau cu creșterea vitelor marilor latifundiari. Poporul era ținut în întuneric și mizerie. Să amintim în această privință numai faptul că peste 90 la sută din populație era analfabetă și că în întreaga țară nu exista nici o școală laică.

O dată cu victoria Revoluției populare și cu proclamarea Republicii Populare Mongole, poporul, sub conducerea partidului său revoluționar, a început o muncă neobosită de transformare a țării.

Astăzi, Republica Populară Mongolă a devenit dintr-o țară de păstori nomazi o țară agraro-industrială în continuă dezvoltare. Producția industrială reprezintă acum peste 40 la sută din producția globală. Succese remarcabile s-au obținut în domeniul creșterii vitelor — ocupația de bază a populației. R. P. Mongolă deține primul loc în lume în ceea ce privește numărul de vite pe cap de locuitor.

Paralel cu dezvoltarea economică s-au dezvoltat cultura și învățămîntul. Școala mongolă trebuia să dea construcției socialismului cadre bine pregătite. Pentru prima dată constituția adoptată acum 35 de ani, o dată cu proclamarea Republicii, a consfințit în articolele sale dreptul la învățătură al tuturor oamenilor muncii. Analfabetismul, fenomen de masă altădată, a fost complet lichidat. Pînă la ultimul arat care străbate distanțe enorme întovărășind imensele turme, toți locuitorii iurtelor și ai orașelor — crescătorii de vite și muncitorii — știu astăzi carte. A fost o muncă deosebit de grea. Să ne gîndim că în 1924 în întreaga republică nu existau decît 35 de învățători și cîteva școli elementare. Numai comparînd prezentul cu trecutul ne putem da seama de uriașul drum străbătut în anii de viață liberă.

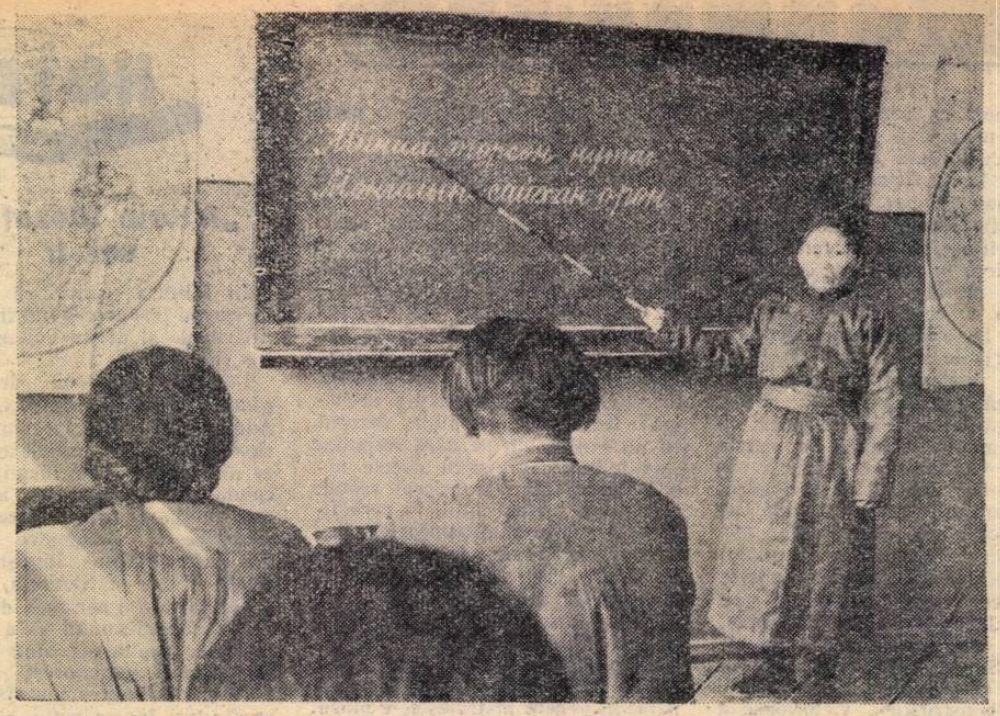

Învățătoarea emerită Țeveglav predînd o lecție.

Astăzi, învățămîntul a luat o mare dezvoltare. În R. P. Mongolă există instituții de învățămînt de toate gradele, de la grădinițe și pînă la institute de învățămînt superior. Procentul copiilor între 8-12 ani care au frecventat anul trecut școala este de 98 la sută. Acest procent reprezintă o realizare cu totul deosebită avînd în vedere faptul că multe familii de crescători de vite locuiesc în iurte răspîndite pe un întins teritoriu sau schimbă mereu locul de pășunat al vitelor.

Cresc și se dezvoltă, de asemenea, învățămîntul mediu de cultură generală, profesional și tehnic, precum și învățămîntul superior. Astăzi se pregătesc în țară marea majoritate a cadrelor de specialiști, tehnicieni și ingineri necesare construcției socialismului. Au fost înființate numeroase școli tehnice și în special școli agro-zootehnice.

În 1942 s-a înființat la Ulan-Bator primul institut de învățămînt superior, Universitatea „Cioibalsan". Era un început modest, cu 95 studenți și 10 profesori. Astăzi Universitatea are 5 facultăți și peste 2000 de studenți. Aici predau, în cadrul celor 35 de catedre, 170 de profesori. Au fost înființate și alte institute — un Institut agronomic, unul pedagogic, iar anul acesta Institutul de științe economice.

O statistică arată că din fiecare 10.000 de locuitori 1.199 învață. Dintre aceștia 67 sînt elevi în școlile tehnice, iar 57 studenți. În ce privește procentul celor care învață, R. P. Mongolă se află înaintea Italiei, Pakistanului, Turciei și a altor țări capitaliste.

Iată cîteva din realizările minunate obținute în anii regimului democrat-popular în R. P. Mongolă. Ele sînt rodul marilor cuceriri revoluționare obținute de poporul mongol pentru făurirea societății noi, socialiste.

AL. I. V.

29 noiembrie

15 ani de la eliberarea R.P. ALBANIA

La 29 noiembrie 1944, în condițiile favorabile create de înaintarea rapidă a Armatei Sovietice pe teritoriul Romîniei, Bulgariei și Iugoslaviei, armata națională de eliberare a Albaniei a reușit să înfrîngă o armată fascistă de 70.000 de oameni și să desăvîrșească eliberarea pămîntului patriei. În perioada care a trecut de atunci, sub conducerea Partidului Muncii din Albania, cu sprijinul statelor socialiste și în primul rînd al Uniunii Sovietice, Albania a reușit să-și vindece rănile pricinuite de ocupația străină și, dintr-o țară agrară înapoiată, înfeudată imperialismului străin, să devină o țară independentă agraro-industrială.

În cei 15 ani de la eliberare multe transformări au avut loc în Albania. N. S. Hrușciov, cu ocazia vizitei sale în această țară, în mai 1959, arăta cu drept cuvînt că poporul albanez „a năzuit întotdeauna spre progres, spre o viață liberă, a dat dovadă de eroism în lupta împotriva cotropitorilor străini, pentru independența sa. Dintr-o anexă semicolonială a marilor puteri imperialiste, Albania democrat-populară s-a transformat, într-un timp scurt, într-un stat cu adevărat independent, care pășește cu încredere înainte în dezvoltarea sa socialistă".

Realizări de o însemnătate deosebită au avut loc în anii liberi ai Albaniei în domeniul învățămîntului și culturii. Trebuie spus că pînă la cel de al doilea război mondial învățămîntul albanez se găsea într-o situație foarte grea. În perioada dintre cele două războaie mondiale s-au deschis în Albania în total doar 190 de școli noi. După eliberare, prin aplicarea reformei învățămîntului din 1946, an de an s-au creat condiții tot mai bune pentru școală. Au fost înființate numeroase unități noi, astfel încît să se poată asigura o largă cuprindere în învățămînt a copiilor de vîrstă școlară. Numai în anul 1945 au luat ființă 336 școli noi, ajungîndu-se ca în 1949 să funcționeze 1762 școli elementare, cu un număr de 162.000 de elevi. În anul școlar 1958/59 numărul școlilor elementare și medii depășea de 4 ori numărul școlilor existente în 1938/39, iar numărul cadrelor didactice de 5 ori. Dacă în 1938 existau în Albania 539 școli elementare, în 1958/59 funcționau 2129 școli de acest fel. Înainte de eliberare, existau școli de 11 ani (gimnazii) numai în cîteva orașe ca Tirana, Korcea Skodra. Astăzi există asemenea școli în toate centrele mai mari.

Într-o școală din R.P. Albania

Învățămîntul de toate gradele a devenit accesibil întregii populații, iar învățămîntul primar este obligatoriu pe tot cuprinsul țării. Acolo unde sînt condiții a devenit obligatoriu și învățămîntul de 7 ani. În anul școlar 1938/39 școlile țării erau frecventate de numai 58.300 elevi, revenind un elev la 18 locuitori, pe cînd în anul școlar 1958/59 frecventau învățămîntul 275.000 elevi și studenți. Prin urmare, astăzi în Albania populară din circa 5 locuitori învață unul.

Această politică de dezvoltare a învățămîntului a contribuit la secarea izvoarelor analfabetismului, care în anii dinaintea eliberării atingea proporții îngrijorătoare. Astfel, din statisticile anului 1938 rezultă că 80% din populația țării nu știa să scrie și să citească. Datorită politicii Partidului Muncii din Albania și prin eforturile cetățenilor, la sfîrșitul anului 1955 analfabetismul, această plagă seculară pentru poporul albanez, a fost lichidat în rîndul populației între 8—40 ani.

Industrializarea socialistă a țării, creșterea ritmului de dezvoltare a economiei albaneze au făcut să se acorde o mare importanță școlilor tehnice și profesionale, care pregătesc cadre necesare diferitelor sectoare ale economiei. Față de 1938, în 1958 numărul școlilor tehnice a crescut de 9 ori, numărul elevilor de 27 ori și cel al cadrelor didactice de 17 ori. Prin grija Partidului Muncii s-au deschis și funcționează școli tehnice agricole, zootehnice, veterinare, financiare, sanitare, de industria petrolului etc., în care tinerii se pregătesc temeinic pentru munca în producție, pentru viață.

În anii puterii populare s-au deschis în țară primele institute de învățămînt superior — Institutul agronomic și Institutul pedagogic. În septembrie 1957, în viața culturală și științifică a poporului albanez s-a petrecut un mare eveniment: inaugurarea Universității de stat din Tirana, universitate cu 6 facultăți. Ajutorul sovietic a contribuit la deschiderea în condiții optime a universității din Tirana. În munca lor pedagogii albanezi s-au servit de planurile de învățămînt ale colegilor sovietici, de programe, de texte, hărți și alte materiale folosite în școlile sovietice similare.

În Albania populară învățămîntul și cultura sînt bunuri ale întregului popor muncitor, sînt puse în slujba celor ce muncesc.

La a 15-a aniversare a eliberării Albaniei de sub jugul fascist, poporul romîn care se bucură de fiecare înfăptuire a poporului frate albanez în construcția vieții noi, îi urează noi succese pe drumul pe care și l-a ales și pe care pășește cu încredere, spre realizarea celei mai bune și drepte societăți de pe pămînt — societatea comunistă.

NICOLAE CIACHIR

De la război psihologic la revanșă

In Republica Federală Germană statisticile consemnează mereu creșterea criminalității în rîndul elevilor. Mamele, toți oamenii cinstiți își exprimă marea lor îngrijorare, protestează tot mai puternic împotriva comics-urilor și a altor „lucrări literare" mîrșave aruncate anual pe piața vest-germană în cîte 80 de milioane de exemplare. 90,5 la sută din filmele produse în R.F.G. în anul 1958 sînt un îndemn la crimă. Toate acestea generează — cum spune ziarul „Frankfurter Allgemeine" — un cult al bestialității. De astfel de oameni bestiali are nevoie Bundeswehrul. Nu degeaba cerea în augusut trecut Strauss, ministrul de război al R.F.G., „crearea unui tineret capabil de acțiune pentru desfășurarea războiului psihologic".

Indemnul la bestialitate, violuri și crime în genul celor comise de hitleriști este numai un aspect al „educării" tineretului vest-german. Din ce în ce mai deschis, pe față, educația în școlile din R.F.G., intrată în majoritatea cazurilor în mîna foștilor naziști, este pătrunsă de spirit revanșard. Iată cîte ceva numai din ce se scrie și rămîne negru pe alb, fără să mai vorbim de propaganda revanșardă pe care, de la înălțimea catedrelor, o duc foștii „slujitori credincioși" ai lui Hitler aflați azi în grațiile lui Adenauer.

In 1956, Conferința miniștrilor Culturii din R.F.G. a dat directive pentru introducerea în școli a unui obiect intitulat „Cunoașterea Răsăritului". Inițiativa nu era nouă. Ea exista și pe vremea lui Hitler. De asemenea, în anii de după război guvernul de la Bonn a înființat aproximativ 65 de „Institute speciale de cercetare a problemelor Răsăritului", în care se „fundamentează teoretic" necesitatea politicii expansioniste spre răsărit. In aceste institute predau sau țin conferințe aceiași profesori care sub Hitler propovăduiau „misiunea culturală germană față de popoarele slave". Socotindu-se, toate acestea insuficiente, s-a trecut la introducerea propagandei revanșarde în școli. A fost creată și o instituție: „Uniunea federală pentru cunoașterea Răsăritului în cadrul învățămîntului", iar o editură specială — „Klett" — a început editarea în serie a unor manuale, cărți și broșuri care „informează despre Europa de răsărit". Ce scop se urmărește prin predarea disciplinei „Cunoașterea Răsăritului" arată înseși recomandările Conferinței miniștrilor Culturii: „...a face ca tineretul să cunoască și să se familiarizeze cu răsăritul german și să cultive la toți germanii sentimente intime pentru regiunile deposedate". Și mai departe: „Și celelalte regiuni colonizate înainte vreme de germani trebuie apreciate după importanța lor".

Este foarte semnificativ faptul că astăzi li se recomandă elevilor să cînte în școală cîntecul revanșard „Vrem să ne îndreptăm spre răsărit". Nu este deloc de mirare nici faptul că în școli sînt folosite ca materiale didactice plăci de patefon cu cîntece fasciste și cu fragmente din discursurile lui Hitler, Goering și Goebbels, pe copertele cărora este înfățișat steagul fascist cu svastica.

Manualele și cărțile recomandate pentru lectură acoperă crimele săvîrșite de hitleriști, denaturează evenimentele istorice și îndeamnă pe față la revanșă. Așa, de pildă, în manualul de istorie scris de consilierul școlar F. Simonsen se spune că intrarea lui Hitler în Austria a avut loc pentru că poporul austriac și-a exprimat „dorința" de a fi integrat în Reichul german. De asemenea, anexarea teritoriului aparținînd statului cehoslovac este justificată ca „încorporarea în Reich a sudeților germani", iar intrarea trupelor naziste în Brombergul polonez este considerat ca „eliberare". Denaturarea evenimentelor istorice merge pînă acolo încît un alt manual, „Istoria contemporană", afirmă asemenea monstruozități: „La începutul războiului polonezii au săvîrșit o groaznică baie de sînge în rîndurile germanilor".

Este de la sine înțeles de ce în asemenea manuale nu se scrie nimic despre incendierea Reichstagului, despre mișcarea de rezistență împotriva hitlerismului, despre lagărele Gestapoului.

In zilele în care toți oamenii cinstiți își îndreaptă eforturile spre menținerea păcii și destinderea situației internaționale, în momentul în care se resimte în lume o îmbunătățire a atmosferei de încordare, guvernul de la Bonn propagă în școli atîtarea la război și spiritul de revanșă. In locul unui tineret iubitor de pace, crescut în spirit umanitarist, revanșarzii urmăresc creșterea unui tineret militarist. Nu e de mirare. Aceasta este linia întregii politici a guvernului de la Bonn.

I. MIRCEA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 542 | Vineri 4 decembrie 1959 | 8 pagini 25 bani

SARCINA PRINCIPALA A DIRECTORULUI

Conducerea procesului instructiv-educativ

Un rol de mare însemnătate în întreaga activitate a fiecărei școli revine directorului ei, care este chemat să conducă și să coordoneze munca întregului colectiv al școlii în vederea instruirii și educării elevilor, în vederea traducerii în viață a tuturor directivelor partidului și guvernului cu privire la învățămînt.

În munca sa, directorul are de rezolvat multe probleme pentru a asigura bunul mers al școlii: asigurarea și dezvoltarea bazei materiale a acesteia, gospodărirea și întreținerea ei, probleme de ordin financiar și administrativ etc. Firește, directorul nu poate ignora nici o problemă din școala sa, ci trebuie să cunoască și să conducă munca în întreaga ei complexitate. El trebuie să subordoneze însă toate celelalte activități sarcinii principale — conducerea și îndrumarea activității didactice și educative din școală.

Tovarășul Gheorghe Aniței conduce de mai mulți ani Școala medie nr. 23 „D. Bolintineanu" din Capitală. Cu toate că din toamna aceasta școala sa a primit un local nou, că are un număr mult mai mare de clase și un colectiv sporit de elevi și cadre didactice, ceea ce a ridicat în fața sa numeroase probleme de ordin administrativ-gospodăresc, cu toate că este uneori supraîncărcat cu sarcini (secția de învățămînt tărăgănează în mod nejustificat numirea celui de al doilea director adjunct la care școala are dreptul) tov. Aniței știe să-și organizeze astfel munca încît să acorde atenția cea mai mare îndeplinirii sarcinilor instructiv-educative. Pentru că școala are în acest an mulți profesori noi, directorul și-a propus ca în primul rînd, să-i cunoască pe aceștia prin discuții individuale, ca și prin asistențe la lecții. Nu i-a neglijat însă nici pe cei vechi, și în special calitatea lecțiilor lor. Ajutat de directorul adjunct și de ceilalți membri ai colectivului de conducere, el a urmărit, de exemplu, cum se predau limba română și aritmetica la clasele I—IV, nivelul de pregătire al elevilor din clasele V—XI și metodele de apreciere și notare a cunoștințelor lor, cum se realizează legătura cu viața, cu producția la lecțiile de fizică, chimie, științe naturale etc. Constatînd că există deficiențe în predarea aritmeticii, în special la clasele mici, a cerut comisiei metodice pentru clasele I—IV să organizeze o lecție deschisă de aritmetică, urmată de discuții. De asemenea, constatînd că în școală sînt încă elevi cu note slabe a hotărît ca problema situației la învățătură a elevilor să fie dezbătută în consiliul pedagogic. Deoarece unele lecții de limba română sau limba latină predate de profesoarele Elena Vasilescu și Neonila Piescu nu erau destul de clare și pe înțelesul elevilor, consiliul pedagogic a dat comisiilor de specialitate sarcina să se ocupe în mod special de ajutorarea acestor profesoare.

Nu întotdeauna însă conducerea școlii așteaptă ca deficiențele în munca didactică să fie discutate în consiliul pedagogic și numai după aceea să se ia măsuri. Atunci cînd deficiențele au un caracter izolat, se iau măsuri operative, imediate, în urma discuțiilor cu profesorii de specialitate. De exemplu, cu prilejul asistențelor la lecții directorul adjunct a constatat că elevii întîmpină greutăți în însușirea unor cunoștințe de economie politică și socialism științific. S-a hotărît atunci ca profesorii respectivi să organizeze consultații pentru elevi pe temele mai dificile.

După cum se vede, conducerea Școlii medii nr. 23 din București nu se pierde în rezolvarea problemelor de ordin administrativ-gospodăresc, deși acestea sînt numeroase, ci are mereu în vedere buna desfășurare a muncii instructiv-educative. Acest lucru este posibil datorită faptului că directorul se sprijină pe întregul colectiv de cadre didactice, că desfășoară o muncă competentă de îndrumare, pregătindu-se cu atenție în vederea asistențelor la lecții: studiază planificarea materiei la disciplinele a căror predare o controlează, consultă programele, manualele și alte materiale de specialitate, discută cu responsabilii comisiilor metodice etc.

Nu peste tot însă lucrurile se petrec la fel. Unii directori — ca de pildă directorul Școlii de 7 ani nr .16 din Cluj, sau cel al Școlii nr. 1 din Dej — n-au asistat aproape la nici o lecție de la începutul anului școlar. Ei se ocupă doar de problemele administrative, neglijînd îndrumarea și controlul activității didactice și educative.

Dar chiar și atunci cînd asistă la lecții, unii directori, ca tov. Constantin Radu, care conduce Școala de 7 ani din Ungheni, raionul Iași, nu se pregătesc temeinic în vederea asistenței, nu-și stabilesc obiective precise de urmărit, fac observații superficiale, nu discută constatările lor cu profesorii respectivi și nu le dau îndrumări, nu se interesează de felul cum se desfășoară munca metodică.

Felul defectuos de muncă al unor directori, neglijarea îndrumării și controlului conținutului ideologic și științific al lecțiilor și al activităților educative se reflectă în mod negativ în procesul instruirii și educării elevilor și în pregătirea lor pentru viață. De aceea nu poate fi tolerată atitudinea acelor directori care consideră că sarcina lor este doar de a administra școala. Directorul trebuie să fie un conducător al muncii. Iar munca din școală este munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe, de educare a acestora în spiritul dragostei față de patrie și de partid, al dragostei față de muncă și învățătură. Folosind larg ajutorul organizațiilor de partid, sindicale și de tineret, sprijinindu-se pe cadrele didactice cele mai bine pregătite, controlînd personal calitatea lecțiilor și a celorlalte activități instructiv-educative, directorul trebuie să promoveze și să generalizeze experiențele bune, să scoată la iveală lipsurile și cauzele lor, să ia măsuri eficiente pentru continua îmbunătățire a procesului de învățămînt în școala lui.

Numai punînd în centrul preocupărilor sale activitatea instructiv-educativă, organizînd bine munca întregului colectiv și realizînd o bună coordonare a ei, directorul va reuși să-și îndeplinească rolul său important de conducător de școală.

Nu numai din cărți

Către ora la care umbrele înserării încep să învăluie orașul, grupuri de tineri muncitori, cu serviete sub braț, se îndreaptă spre școli. În bănci locul copiilor gălăgioși îl iau tineri mai sobri, care abia cu cîteva ore în urmă și-au scos salopeta de lucru.

La Școala medie serală nr. 5 din Ploești vin să învețe tineri de la 118 întreprinderi. Sînt muncitori care într-o singură clasă întrunesc o diversitate de meserii și de calificări. Se află printre ei petroliști, lăcătuși, strungari, electricieni, mecanici, tîmplari, șoferi, instalatori, zidari, constructori, laboranți... Fiecare din aceste meserii reprezintă un factor deosebit de important pe care-l au în vedere profesorii de la școala serală. În metodele specifice învățămîntului seral, cunoașterea lucrărilor pe care muncitorii le efectuează în producție, cunoașterea muncii lor joacă un rol de o deosebită însemnătate. Cîteva discuții pe care le-am purtat cu unii profesori de la Școala medie serală nr. 5 mi-au întărit această convingere.

„MĂ PREGĂTESC PENTRU LECȚII"

Pe profesoara de fizică și de chimie Lucia Jercan am întîlnit-o pe cînd urca drumul în pantă care duce către pădurea de rezervoare și instalații ale Rafinăriei nr. 2. Am întrebat-o ce treburi are de rezolvat la întreprindere. Mi-a răspuns simplu, zîmbind:

— Mă pregătesc pentru lecții.

Am socotit că, probabil, la biblioteca întreprinderii se află unele cărți care nu pot fi găsite în altă parte și pe care profesoara vine să le consulte aici. N-am mai cerut alte amănunte. Dar în loc să se îndrepte spre bibliotecă, tovarășa Jercan a pornit către atelierele întreprinderii.

Se crede în mod obișnuit că un profesor își pregătește lecțiile la masa lui de lucru, întîrziind în cercul de lumină al abajurului, consultînd manuale, cărți, reviste de specialitate și străduindu-se să extragă cu grijă, din zeci de file, ce este mai important, mai potrivit pentru a înlesni drumul școlarilor către tainele științei. Iată însă o profesoară care își adună material pentru lecții și din altă parte decît din cărți. S-a oprit pentru cîtva timp în sala laboratoarelor. Imi explică:

— Aici lucrează șase elevi din clasa a VIII-a „B". Ei efectuează lucrări foarte interesante. Pornind de la aceste lucrări poți face lecții minunate. Pe tinerii muncitori care vin la școală îi interesează discuțiile despre munca lor. De aceea caut să plec întotdeauna de la exemple cunoscute de ei. De pildă, la lecția despre hidrocarburi mi-a fost foarte ușor să fac lecția atractivă și ușor de înțeles folosindu-mă de experiența elevilor care lucrează la „Petrochim". Cînd am studiat deformările elastice am plecat de la exemple de piese și dispozitive care funcționează sub influența forțelor de deformare și pe care mulți elevi le cunosc bine de la mașinile din fabrică.

Am însoțit-o multă vreme pe tovarășa Jercan în rafinărie, trecînd împreună cu ea dintr-o secție în alta, de la un loc de muncă la altul. Peste tot profesoara se interesa de problemele care se ivesc în munca elevilor săi, discuta cu muncitorii, își lua note, aduna date și exemple pentru lecțiile următoare.

Intorcîndu-mă la școală, am avut prilejul să constat că tovarășa Lucia Jercan nu este singura care înțelege să se pregătească astfel pentru lecții. O profesoară de matematică mi-a arătat, cu exemple convingătoare, că aproape fiecare capitol de matematică poate servi pentru a rezolva probleme ce se ivesc zilnic în fața muncitorilor în procesul de producție.

— Un lăcătuș de la Uzinele „1 Mai", elev la școala serală — mi-a spus profesoara — trebuia să taie o dată dintr-o placă pătrată un triunghi echilateral care să aibă centrul de greutate în centrul pătratului și latura de o anumită lungime. Chiar a doua zi urma să predau lecția despre poligoane înscrise în cerc. La această lecție am pornit tocmai de la problemele pe care el le întîmpinase la locul său de muncă.

ȘI LA ALTE DISCIPLINE

Cunoașterea vieții muncitorilor, a întreprinderilor în care lucrează ei nu este necesară numai pentru disciplinele legate de tehnică. Profesorul Constantin Boncu mi-a vorbit despre predarea istoriei.

— O lecție care s-ar fi rezumat numai la simpla relatare a unor date cu caracter general nu ar fi fost prea interesantă. Dar mulți dintre părinții elevilor de astăzi au trăit greva din 1933 și au participat la ea. Sînt chiar și elevi care-și amintesc cîte ceva în legătură cu evenimentele de atunci. De aceea, în această lecție m-am oprit mai întîi la evenimentele petrecute în întreprinderile în care elevii noștri lucrează astăzi.

Tovarășa Eugenia Moroianu, care predă limba și literatura română, vizitează și ea adeseori întreprinderile. O dată, un tînăr adusese la biblioteca unei întreprinderi o carte — „Ion" de Liviu Rebreanu. Un prieten care voia să-și aleagă și el o carte l-a întrebat dacă e frumoasă. Cel care o citise a prins să-i spună cîte ceva despre „Ion". Dar se vedea din felul cum vorbea că nu înțelesese în întregime conținutul de idei al romanului. Discuția de la bibliotecă a fost reluată la lecțiile despre Liviu Rebreanu în clasă. Altă dată profesoara și-a notat greșelile gramaticale pe care le observa în mod obișnuit la elevi în discuțiile lor cotidiene din afara școlii și le-a folosit pentru a ilustra o serie de reguli la lecțiile de gramatică.

Aceeași preocupare pentru cunoașterea muncitorilor, a vieții lor din afara școlii, a meseriei lor, a întreprinderilor în care lucrează am văzut și la profesorii de limba rusă, de științele naturale, de geografie.

Discuțiile pe care le-am purtat cu profesorii de la Școala medie serală nr. 5 mi-au dovedit că lecțiile nu se pregătesc numai din cărți și numai la masa de lucru, mi-au dovedit că în clocotul muncii din uzină, în atelierele mecanicilor, lîngă posturile de comandă ale distilatorilor, lîngă fochiștii care întrețin vîlvătaia de sub cazanele cu bitum, în laboratoarele în care se măsoară calitatea atîtor variante de petrol — peste tot acolo unde sînt tineri care vin în fiecare seară la școală dornici să știe cît mai mult și cît mai repede, peste tot acolo unde acești elevi minunați dau lupta aspră și dîrză a producției — există mii de probleme, mii de idei care pot constitui materialul unor lecții întregi. Nu e vorba de a le explica acestor elevi procesul muncii practice, pe care ei îl cunosc mai bine decît oricare alții. Și nici de a le repeta cele cîteva cunoștințe teoretice indispensabile fiecărui muncitor. Ci de a le da, prin lecțiile din clasă, un larg orizont de cunoștințe pornind tocmai de la ceea ce ei cunosc din munca lor de fiecare zi.

OCTAVIAN BUZESCU

Din lucrările expuse la cel de al II-lea Salon internațional de artă fotografică

LUDOVIC ERDEI (R.P. Română): „Noi vrem pace".

Cum îi pregătesc pe elevii mei să devină pionieri

O parte însemnată din elevii claselor I-a și a II-a vor deveni în clasele următoare pionieri. Membrii organizației de pionieri sînt aleși dintre cei mai buni elevi. Copiii trebuie pregătiți din timp pentru acest eveniment și un însemnat rol în această privință îl avem, alături de instructorii de pionieri, noi, învățătorii.

Am început să-i pregătesc pe elevii mei ca viitori pionieri încă din clasa I-a. Chiar din primele zile de școală, cînd le-am făcut cunoscut regulamentul de ordine interioară, care prevede îndatoririle ce trebuie respectate de școlari, le-am arătat elevilor mei ce important este pentru formarea lor ca viitori pionieri să respecte acest regulament. Tot atunci le-am explicat ce înseamnă a fi pionier și cum trebuie să muncească și să se comporte un elev pentru a merita să poarte cravata roșie. Desigur, s-au găsit foarte mulți care au dorit să devină imediat pionieri. Mai greu însă le-a venit, la început, unora, să se încadreze în ritmul de muncă și în disciplina care se cere unui viitor pionier: le-a fost greu să vină la vreme la școală, să nu vorbească în timpul orei, să nu-și uite cîte ceva acasă etc. Cu încetul, însă, toate acestea au dispărut. Perspectiva intrării în organizația de pionieri a fost în această privință un bun stimulent.

Pornind de la calitățile pe care trebuie să le aibă un pionier, problema care m-a preocupat de la început a fost aceea de a forma la copii simțul datoriei, al dragostei de muncă, cinstea și sinceritatea.

Iată, de pildă una din metodele pe care le-am folosit în acest scop în special în clasele a II-a și a III-a. Am cerut elevilor ca, dacă nu și-au făcut tema acasă, să anunțe singuri aceasta, la începutul orei, arătînd și care au fost motivele. Am făcut mereu apel la opinia colectivului clasei, acesta fiind un mijloc foarte eficace de îndreptare și stimulare a celor care, din neglijență sau rea voință, nu-și pregătesc temele, precum și de creștere a spiritului de răspundere al elevilor. În ultimul timp se întîmplă din ce în ce mai rar ca elevii să vină la școală cu temele nefăcute.

Foarte adesea le-am dat copiilor exemple de modul conștiincios în care își îndeplinesc îndatoririle pionierii. Am folosit de multe ori exemple din școala noastră, precum și exemple publicate în presa pentru copii. Lectura presei pentru copii și pionieri am folosit-o larg, de altfel, în întreaga muncă educativă. I-am stimulat pe elevii mei să se aboneze, în primele două clase, la revista „Luminița", iar acum la „Scînteia pionierului".

Un loc important în munca de pregătire a viitorilor pionieri îl ocupă educarea patriotică a acestora. De cîte ori am ocazia — la lecții, în orele educative și în cadrul activităților în afară de clasă — le vorbesc elevilor despre organizația de pionieri și tradițiile sale, despre trecutul de luptă al clasei muncitoare, despre eroii comuniști și utecişti și despre înflorirea patriei noastre în anii regimului democrat-popular. Copiii știu că viața lor a putut deveni astăzi fericită numai datorită luptei clasei muncitoare, condusă de partid.

Deseori ies împreună cu elevii în oraș. Plimbările pe străzile Capitalei au trezit în sufletele lor admirația pentru ritmul rapid de înflorire a orașului, a patriei noastre. Exemplul muncii întregului popor, exemplul părinților, al utemiștilor și al pionierilor din clasele mai mari a făcut să crească în ei tot mai mult dorința de a participa, pe măsura puterilor lor, la opera de construire a socialismului. Atunci cînd le-am explicat că fierul vechi și hîrtia pot fi prelucrate și că prin aceasta statul realizează mari economii, elevii au adunat o mare cantitate de fier vechi și de hîrtie. La această acțiune ei au luat parte alături de toți pionierii din școală și au fost mîndri de aceasta. Un mare număr de elevi se mîndresc, de asemenea, cu libretele lor de economii la CEC, pentru că știu că și economiile lor aduc o cît de mică contribuție la construirea socialismului.

Zilele acestea, o parte din elevii din clasa mea se găsesc în pragul marelui eveniment pe care îl reprezintă în viața lor primirea în organizația de pionieri. Toți cunosc bine condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un copil pentru a deveni pionier. Am rămas impresionată de faptul că, atunci cînd mai mulți pionieri din clasa a V-a au venit să stea de vorbă cu elevii mei și i-au întrebat pe cine propun să intre în organizația de pionieri, ei au propus aceiași elevi la care mă gîndisem și eu că ar merita să primească cravata roșie. Socotesc că aceasta a fost încă o dovadă că elevii s-au pregătit pentru acest eveniment, că pot face aprecieri juste. Cei propuși sînt într-adevăr elevii cei mai disciplinați și cei mai buni la învățătură.

Am arătat numai cîteva aspecte din munca mea pentru pregătirea viitorilor pionieri. Trebuie să spun că toată această muncă se împletește permanent cu munca instructorului de pionieri. Numai sprijinindu-l continuu pe instructor în activitatea sa de pregătire și apoi de educare a pionierilor, învățătorul va putea crește din fiecare copil un elev bun și mai tîrziu un vrednic constructor al socialismului.

E. RUSU

Învățătoare la Școala elementară nr. 73 din București

Multe clipe pline de bucuria reușitei le prilejuiesc elevilor cercului de chimie de la Casa pionierilor din Roman interesantele experiențe pe care le execută

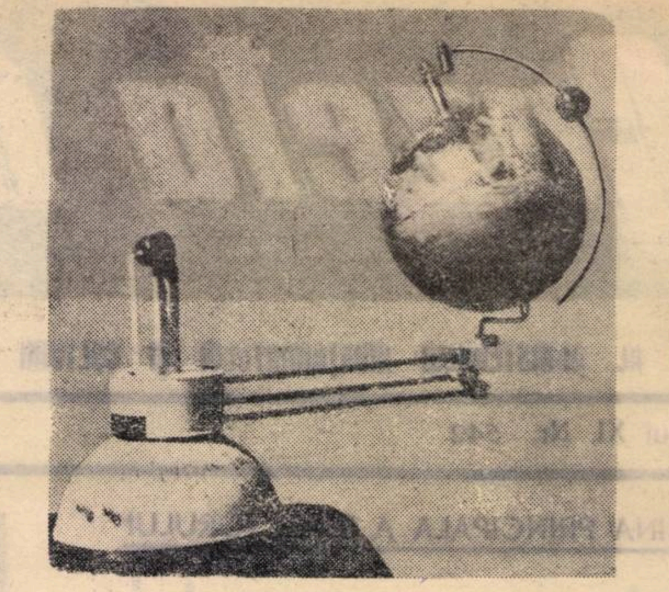

Un nou aparat pentru uz didactic

Recent, Intreprinderea de material didactic a livrat școlilor un nou aparat pentru uz didactic — teluriul — destinat a fi utilizat în orele de geografie, de astronomie și cu prilejul unor conferințe științifice. Cu ajutorul lui li se pot demonstra elevilor rotația Pămîntului în jurul axei proprii, mișcarea de rotație a Pămîntului în jurul Soarelui, succesiunea zilelor și a nopților, succesiunea anotimpurilor în cele două emisfere și mișcarea Lunii.

Aparatul este constituit dintr-un postament semisferic din beton armat, învelit în masă plastică, pe care sînt înscrise lunile anului, anotimpurile în cele două emisfere și datele echinoxiilor și solstițiilor. Pe postament este fixat un capăt al sistemului de antrenare a globului terestru. Acesta este acoperit cu o cutie cilindrică, care se învîrtește împreună cu un ac indicator. În timp ce globul execută mișcarea de rotație, acul arată lunile anului, anotimpurile, echinoxiile și solstițiile. Deasupra cutiei este montat pe un suport un bec care reprezintă Soarele. Pe celălalt capăt al sistemului de antrenare se fixează globul terestru, iar la partea superioară a acestuia, pe axul respectiv, se montează suportul Lunei și Luna. Aparatului îi este atașat un cordon pentru realizarea legăturii electrice dintre bornele sale și sursa de alimentare, o baterie de 4, 5 v. sau un transformator de aceeași tensiune. Principiul de funcționare și folosire a aparatului este foarte simplu. Rotația Pămîntului în jurul axei proprii se face prin rotirea globului terestru în jurul axului pe care este montat, demonstrîndu-se succesiunea zilelor și a nopților. Prin împingerea capătului sistemului de antrenare dinspre globul terestru se realizează mișcarea acestuia în jurul „Soarelui" (becul montat pe suport). În timp ce globul terestru execută mișcarea respectivă, becul va lumina tot timpul o anumită parte a acestuia, ceea ce permite demonstrarea succesiunii anotimpurilor. Sfera care reprezintă Luna poate fi mînuită manual pentru a se demonstra mișcarea ei în jurul Pămîntului.

Acest aparat realizat de I.M.D. prezintă față de aparatele similare o serie de caracteristici originale. Acestea constau în primul rînd în sistemul de antrenare, realizat prin trei pîrghii paralele, din care una este decalată în plan cu 90° față de celelalte două. În acest mod nu se utilizează nici o roată dințată, nici o roată cu fricțiune. De asemenea, aparatul permite demonstrarea directă a succesiunii anotimpurilor în cele două emisfere, precum și mișcarea Lunii. Mare importanță prezintă în construcția aparatului faptul că au fost înlocuite clasicele postamente executate din fontă ale materialelor didactice printr-un postament de beton armat. În acest mod se economisesc importante cantități de fontă.

Observatorul astronomic din București al Academiei R.P.R. a apreciat acest aparat ca fiind: „O realizare substanțială și constituind un material didactic de primul ordin cu ajutorul căruia se pot da elevilor explicații foarte clare cu privire la sistemul Soare — Pămînt — Lună, cu privire la succesiunea zilelor și nopților, precum și despre formarea anotimpurilor".

Ing. S. COPELMAN

Formarea gîndirii elevilor

Formarea gîndirii elevilor este rezultatul unui proces complex și îndelungat, care nu se realizează într-un număr limitat de lecții, la un anumit obiect de învățămînt, ci rezultă din întreaga activitate instructiv-educativă, paralel cu influențele educative ale realității noastre socialiste.

În articolul de față ne vom opri la unele din posibilitățile pe care ni le oferă în acest sens predarea istoriei. Urmărind la o serie de școli din Cluj munca profesorilor de istorie, am constatat că de cele mai multe ori aceștia știu să transmită cu pricepere elevilor lor anumite idei de bază ale materialismului istoric, să-i facă să înțeleagă aceste idei. În același timp însă, mai sînt profesori care comit în explicațiile lor destul de multe greșeli, determinînd astfel confuzii în mintea elevilor.

Să analizăm cîteva exemple. Expunînd, la lecția introductivă din clasa a V-a, procesul apariției omului, unul dintre profesorii la ale căror lecții am asistat le-a vorbit elevilor despre modul cum își procura hrana omul primitiv, despre utilizarea bățului, a pietrei, despre cioplirea uneltelor de piatră, procurarea îmbrăcăminții etc., subliniind că în aceste activități omul a acumulat observații cu privire la lumea înconjurătoare, pe care le-a comunicat semenilor săi. Așa a explicat profesorul apariția gîndirii și a limbajului. El nu a subliniat însă în suficientă măsură rolul muncii în apariția omului.

Modul în care s-a desfășurat această lecție s-a reflectat în gîndirea elevilor la lecțiile următoare. Astfel, la întrebarea: prin ce se deosebește omul de celelalte animale? elevii au răspuns mereu: prin aceea că gîndește și vorbește. Abia în ultimul moment, la insistențele profesorului, adăugau factorul muncă. Deoarece nu s-a scos în evidență în suficientă măsură legătura esențială: munca — gîndi-

Desigur, nu este ușor a explica în mod accesibil unor copii de unsprezece ani rolul primordial al muncii în formarea omului. Totuși, profesorii care își pregătesc bine lecțiile cu această temă nu întîmpină greutăți prea mari în explicație. Iată cum s-a procedat la o altă clasă a V-a. Arătînd elevilor o planșă ce înfățișează pitecantropi care țin în mînă bețe și pietre, profesorul a subliniat deosebirea între acest moment al dezvoltării omului și momentul cînd el arunca bățul și piatra tot așa cum o face și maimuța. Folosind în continuare o planșă ce înfățișa uneltele din perioada paleolitică, profesorul a întrebat: „ce face aici omul?" Un elev a răspuns: „ascute bățul", iar altul: „cioplește piatra". A urmat întrebarea: „ce face omul cînd ascute sau cioplește?" Elevii au răspuns: „face o lucrare". Profesorul a subliniat: „Muncește — și tocmai această muncă îl desprinde pe om din rîndul animalelor. Dar omul s-a trudit mult ca să-și facă unelte. În această activitate a ajuns să cunoască calitatea lucrurilor, să vadă asemănările și deosebirile dintre ele. El a învățat să-și îmbunătățească uneltele pentru a-și procura mai ușor cele necesare traiului. I-au trebuit însă multe mii de ani ca să-și dea seama că folosind bățul și piatra, perfecționîndu-le, își poate procura mai ușor cele necesare vieții. Aceasta înseamnă că treptat, muncind, omul a început să gîndească, să-și comunice gîndurile celorlalți oameni".

În lecțiile destinate orînduirii comunei primitive, unii profesori, crezînd că astfel vor fi mai bine înțeleși, au pornit de la aspectele de organizare, considerîndu-le mai evidente. Astfel, ei le-au spus copiilor că oamenii primitivi se constituiau în grupe pe baza înrudirii de sînge și că erau egali între ei și abia în ultimă instanță au vorbit despre caracterul societății în comuna primitivă. Ei n-au amintit nivelul primitiv al uneltelor. Despre toate acestea s-a vorbit numai la lecțiile anterioare, în mod disparat. Felul acesta de a trata problemele poate trezi la elevi ideea că proprietatea comună este o consecință a organizării societății și nu a nivelului de dezvoltare a uneltelor. Apare deci iar pericolul înlocuirii cauzei cu efectul.

Să luăm un alt exemplu. Tot în clasa a V-a, un profesor a vorbit pentru prima oară despre religie la lecția despre Egiptul antic, arătînd totodată cum a fost pusă religia în slujba clasei dominante. În afară de faptul că necesitatea de a lămuri în aceatsă lecție esența religiei l-a obligat pe profesor să întrerupă mersul normal al explicațiilor privitoare la istoria Egiptului, s-a produs și o abatere de la tratarea dialectică a fenomenelor istorice. Chiar dacă n-am ține seama de necesitatea respectării cronologiei, apariția credințelor religioase trebuie explicată neapărat în lecțiile despre comuna primitivă. Arătînd că religia a apărut din cele mai vechi timpuri, ca un rezultat al neștiinței oamenilor, se poate ușor sublinia caracterul ei neștiințific. Elevii vor înțelege astfel că, o dată cu pătrunderea de către oameni în secretele naturii, știința izgonește religia din conștiința lor. Prin această idee se poate pune baza educației ateiste la lecțiile de istorie în clasa a V-a. De asemenea, nu se poate vorbi despre o orînduire socială fără a se arăta, într-un limbaj accesibil copiilor, pe lîngă baza materială a societății respective, și elementele principale ale suprastructurii determinate de aceasta. Or, suprastructura societății primitive se manifestă și prin diferite credințe religioase. În sfîrșit, aflînd că religia în orînduirea sclavagistă devine o unealtă de asuprire, elevii înțeleg că relațiile sociale determină și suprastructura societății, adică faptul că, o dată cu apariția asupririi, clasa do-

„bogățiile" cresc în funcție de perfecționarea uneltelor și că unele ginți au strîns bogății (de altfel, termenul „bogății" este impropriu și provoacă des confuzii). Deoarece această afirmație nu s-a bazat pe cunoștințele concrete ale elevilor și nici nu a fost în suficientă măsură fundamentată, ideea nu a fost înțeleasă de către copii. S-a desfășurat apoi o conversație în legătură cu luptele duse de triburi în vederea acaparării bunurilor. Desprindem din această conversație următorul fragment:

— „De ce aveau nevoie oamenii pentru a obține succese în luptă?" — „Ei aveau nevoie de unelte, de arme și de cineva care să organizeze și să conducă ginta". — „Dacă cei care au atacat înving, ce fac ei după victorie?" — „Ei iau bogățiile celor învinși și chiar oameni". — „Ce fac cu ei?" — „Îi duc acasă și-i pun să muncească făcîndu-i sclavi". „Dar sclavii și bogățiile cui aparțin?". Un elev, în virtutea celor studiate la lecția despre comuna primitivă, a spus: „Vor aparține tuturor". Profesorul a corectat: — „Vor aparține conducătorului și celor care au fost mai îndrăzneți și l-au ajutat în luptă".

Acest mod de a expune faptele s-a oglindit și în lecțiile viitoare, în afirmațiile elevilor, care, la întrebarea: — „Cînd poate un om acapara mai multe bunuri decît alții?" au răspuns: — „Cînd are sub conducerea sa mai mulți oameni" sau — „Cînd le ia de la alte triburi".

În dorința de a-i face pe elevi să pătrundă cît mai lesne în esența procesului de apariție a proprietății private, profesorul a căutat să recurgă la elemente concrete. Acestea însă, alese și expuse fără suficientă pricepere pedagogică, au dus la confuzii ideologice: elevii au rămas cu impresia că proprietatea privată apare ca rezultat al luptei dintre ginți sau triburi și se datorește chiar calităților de luptători ale diferiților membri ai comunității gen-

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

Folosirea aparatelor de măsurat

Programele de fizică, de chimie, de cunoștințe elementare de producție industrială, ca și programele de lucrări practice pentru școala de cultură generală prevăd o serie de cunoștințe despre mărimi și unități fundamentale de măsură, despre mărimi și unități derivate In același timp, elevii trebuie să cunoască multe aparate și instrumente de măsură în strînsă legătură cu procesele tehnologice pe care acestea le deservesc. Încă din clasa a VI-a elevii învață despre măsurarea lungimilor, a suprafețelor, a volumelor, despre măsurarea forței, despre măsurarea presiunii, despre măsurarea energiei calorice etc. și despre aparatele și instrumentele de măsură folosite în fiecare din aceste scopuri. In lecțiile practice de atelier ei mînuiesc, în timp ce execută un obiect, instrumente de măsură ca metrul, rigla gradată, șublerul, micrometrul.

Cunoașterea instrumentelor și aparatelor de măsură și control, priceperea de a le mînui au o deosebită însemnătate în pregătirea elevilor pentru viitoarea lor muncă în producție. Intr-adevăr, aceste instrumente și aparate au un rol tot mai însemnat în automatizarea diferitelor procese de producție, ele reglînd și determinînd parametrii liniilor automate. Iată de ce atît profesorii de fizică, cît și profesorii maiștri au datoria să asigure înarmarea elevilor cu cunoștințele principale de metrologie (cunoștințe despre măsuri și aparate de măsură) și să le formeze deprinderi de mînuire a aparatelor și instrumentelor de măsură prin prisma cunoașterii procesului tehnologic la care servesc acestea.

Elevii înțeleg încă din clasa a VI-a că în practică, în tehnică, se întîlnesc mărimi și unități de măsură fundamentale, că acestea sînt mărimi independente sau distincte, cu ajutorul cărora pot fi definite alte mărimi, numite mărimi derivate. Ei trebuie să cunoască de asemenea și criteriile de alegere a unităților de măsură și să-și însușească definițiile acestora pe baza stasurilor în vigoare. In mînuirea aparatelor și instrumentelor de măsură ei trebuie ajutați să înțeleagă pe ce principii sînt construite și funcționează acestea, ce precizie au, cum se măsoară cu ele și care sînt condițiile de lucru cu ele. Așa, de exemplu, în clasa a VI-a elevii vor învăța despre dilatația corpurilor solide, lichide și gazoase, vor primi principalele noțiuni despre temperatură, vor cunoaște diferite tipuri de termometre — instrumente pentru măsurarea temperaturilor. Cu această ocazie ei vor învăța că la baza construcției și folosirii celor mai obișnuite termometre stă dilatația termică a corpurilor. Dar tot atunci ei trebuie să primească cunoștințe despre măsurătorile de precizie ale temperaturilor, despre procesele tehnologice care impun astfel de măsurători, precum și despre termometrele industriale care controlează atingerea unei anumite temperaturi și menținerea ei la o valoare constantă, valoare ce condiționează realizarea unui anumit proces tehnologic. Bunăoară, elevii vor putea primi cunoștințe despre procese din industria alimentară, cum ar fi, de pildă, prepararea sau conservarea alimentelor, proces care implică anumite temperaturi măsurate și controlate cu ajutorul diferitelor tipuri de termometre. In același timp, ei vor înțelege că modul de alegere a unui aparat sau instrument de măsură — de exemplu a unui termometru — depinde de procesele tehnologice ai căror parametri vrem să-i determinăm sau să-i controlăm și de precizia acestor determinări.

In practica de atelier sau chiar în timpul lecțiilor de fizică, atunci cînd elevii au posibilitatea să mînuiască instrumente de măsură ca șublerul și micrometrul, de exemplu, după ce vor învăța cum sînt construite acestea și care este gradul de precizie a măsurătorilor făcute cu ele, elevii trebuie să înțeleagă deosebirile dintre șubler și micrometru și pe baza acestora să învețe cînd și cum este folosit unul sau celălalt, ce caracteristici au piesele care se măsoară cu ele. De pildă, ei trebuie să știe că piesele de gabarit mic ale motoarelor sau ale unor aparate pot fi măsurate și cu șublerul, însă faptul că se cere un anumit grad de precizie impune măsurarea lor cu micrometrul, precizia de citire a dimensiunilor cu ajutorul micrometrului fiind mai mare decît aceea obținută cu ajutorul șublerului. Dar în această privință elevii trebuie să primească cunoștințe și deprinderi practice de muncă îndeosebi în procesul de executare a diferitelor piese în atelierul de lăcătușărie sau strungărie. De exemplu, vor învăța să ajusteze o piesă pînă cînd satisface dimensiunile cerute de mecanismul în care ea va fi asamblată, dimensiuni pe care le vor măsura cu instrumente ca șublerul sau micrometrul.

In atelierul de strungărie, folosirea instrumentelor de măsurat îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine procesele de strunjire în anumite limite dimensionale dinainte stabilite și îi învață cum se realizează procesul practic de control al strunjirii la cotele cerute. Este foarte important în această privință ca elevii să capete deprinderi de mînuire a aparatelor și instrumentelor de măsură în timpul producției, fără însă ca această mînuire să ducă la deteriorarea instrumentelor de măsură sau la rebutarea piesei din cauza măsurătorilor greșit efectuate. De pildă, se întîmplă ca uneori, în grabă, elevii să măsoare dimensiunile unei piese din strung chiar în timpul cînd el funcționează. Acest lucru este însă dăunător atît piesei, cît și instrumentului de măsură. De exemplu, în cazul cînd se măsoară cu șublerul diametrul unei piese din mers, între fețele active ale acestuia apare așa-numita „fantă de lumină", iar utilizarea lui mai departe în procesul măsurării duce la rebutarea pieselor strunjite și măsurate cu el, indiferent de strădania depusă de persoana care le execută.

Atunci cînd îi învățăm pe elevi să mînuiască aparate și instrumente de măsură și căutăm să le transmitem totodată cunoștințe despre diferite procese de producție trebuie să-i prevenim și asupra condițiilor de păstrare a acestor aparate precum și asupra condițiilor cerute de mediul în care sînt folosite aparatele. Elevii trebuie să știe că oricare aparat de măsură este etalonat și reglat într-un mediu avînd condiții metrologice normale — adică o anumită temperatură, umiditate etc. Nerespectarea folosirii aparatelor în condițiile cerute atrage eronarea măsurătorilor. Elevii vor învăța cu această ocazie că anumite procese tehnologice impun și ele respectarea unor condiții specifice. De exemplu, aparatele de control și distribuție a energiei electrice trebuie instalate într-o cameră în care tot timpul există o anumită temperatură, deoarece aceasta influențează asupra bobinelor din interiorul unui aparat electric: temperatura ridicată mărește rezistența electrică, iar dacă această rezistență se modifică, intensitatea curentului care circulă prin aparat va scădea. Sau, de exemplu, dacă se execută măsurători cu ruleta metalică topografică în condițiile unei temperaturi ridicate, aceasta se va dilata în lungime, ceea ce va duce la erori în gradul de precizie a măsurătorilor. Același lucru se petrece și la ceasurile cu pendul. Variația temperaturii modifică lungimea pendulului și aceasta influențează asupra preciziei ceasului.

Elevii trebuie să cunoască însă și căile prin care sînt înlăturate diferitele erori ce apar în măsurători atunci cînd aparatele de măsură sînt folosite în alte condiții decît cele specifice lor. Ei trebuie să știe astfel cum influențează erorile de măsurare asupra procesului de producție, cînd pot fi neglijate aceste erori și cînd se iau în seamă, cum sînt corectate. De pildă, în timp ce învață despre măsurarea și controlul unui anumit proces tehnologic, precum și despre diferitele tipuri de aparate și instrumente folosite în acest scop, elevii trebuie să capete cunoștințe și asupra erorilor aparatelor de măsură, erori provocate de variația temperaturii, presiunii sau umidității mediului în care are loc procesul tehnologic și să învețe cum sînt înlăturate aceste erori prin corecțiile introduse în aparatele de măsură, prin corecții introduse în calculele de determinare a mărimilor etc.

In școala de cultură generală elevii pot primi multe cunoștințe și deprinderi practice de mînuire a aparatelor și instrumentelor de măsură folosite în diferitele ramuri ale industriei și ale agriculturii Dar este necesar ca aceste cunoștințe și deprinderi să fie însușite prin înțelegerea procesului tehnologic pe care ele îl măsoară. Acestui lucru trebuie să-i acorde o mare importanță atît profesorii de fizică, chimie, matematică etc. cît și profesorii-maiștri care predau cunoștințele elementare de producție industrială și conduc practica de atelier a elevilor.

FRANCISC VEREȘ
profesor la Școala tehnică de metrologie
București

Ce activități de educație fizică organizăm iarna?

Pentru unele școli, care sînt încă lipsite de săli de educație fizică, venirea anotimpului friguros ridică o serie de probleme în legătură cu desfășurarea lecțiilor de educație fizică și a activității sportive. In general se asigură accesul elevilor într-o sală de sport a unei școli din apropiere sau a unei asociații sportive sindicale. Acolo unde nu sînt condiții nici pentru aceasta, problema se poate rezolva în interiorul școlii. Pentru aceasta se poate folosi o clasă de curs sau chiar un culoar mare, încălzit și unde nu pătrund curenți de aer.

Inainte de începerea lecției — în recreație — profesorul de educație fizică, ajutat de cîțiva elevi, va pregăti locul respectiv, avînd grijă să fie curat și eliberat de eventualele obiecte care ar împiedica buna desfășurare a activității. In clasă, dacă băncile sînt mobile ele se vor așeza pe marginea sălii, iar dacă sînt fixate în dușumea se va recurge la soluția lucrului în bănci.

In asemenea condiții se cere din partea profesorului o amănunțită pregătire a lecției, astfel încît să găsească exerciții care să permită antrenarea în lucru a principalelor grupe musculare ale organismului elevilor și jocuri de mișcare lesne de executat.

In bănci se pot executa numeroase exerciții de brațe, picioare, extensii de trunchi, echilibru, abdomen, suspensiuni, flotări ș.a.

Desigur că nu se pot realiza întru totul sarcinile educației fizice lucrînd în asemenea condiții, din care cauză este de dorit ca profesorul de educație fizică să utilizeze cît mai rar lucrul în clasă, preferînd activitatea în aer liber.

Frigul nu trebuie să constituie un impediment, întrucît, dacă se procedează cu grijă, se poate lucra afară chiar la o temperatură mai scăzută, cu condiția ca elevii să fie îmbrăcați corespunzător și mai cu seamă să li se asigure suficientă mișcare spre a se încălzi. In curte, gama de exerciții care se pot executa este mult mai variată decît în clasă: alergări, sărituri, exerciții de tracțiune, împingere, stafete, aruncări etc.

Dacă școala nu are curte este indicat ca profesorul de educație fizică să încolonеze clasa în ordine și să facă o deplasare — mers, alergare ușoară cu menținerea cadenței și formației de marș — pînă la cel mai apropiat loc viran, teren sau parc. După ce se vor organiza aici cîteva jocuri de mișcare, va avea loc, în aceleași condiții, înapoierea la școală. Se va calcula astfel timpul încît elevii să nu întîrzie la lecția următoare.

Cînd este zăpadă, se recomandă ca profesorul să organizeze în timpul lecțiilor de educație fizică săniuș, patinaj, jocuri cu zăpadă.

Profesorul de educație fizică trebuie să acorde o atenție deosebită călirii progresive a organismului elevilor, precum și antrenării tuturor elevilor în activitate, utilizînd cu precădere acele exerciții și jocuri care se pot executa simultan de toți elevii sau de cea mai mare parte a lor.

Atunci cînd se lucrează afară pe timp rece profesorul va folosi chiar de la început exerciții mai grele, pentru a determina încălzirea grabnică a organismului elevilor. Apoi, pe parcursul lecției va îmbina momentele de efort mai intens cu cele de efort mai redus, astfel încît elevii să nu transpire și nici să nu răcească stînd prea mult în repaus.

I. ISTRATE

în predarea lecțiilor de istorie

vorbind despre apariția proprietății private, profesorul a tratat-o numai în legătură cu luptele dintre triburi, omițînd apariția în sînul gintii a surplusului, rezultat al perfecționării uneltelor și devenit proprietate privată.

In această categorie de erori se încadrează și cazurile cînd, vorbindu-se despre fenomenele trecerii de la orînduirea comunei primitive la prima orînduire bazată pe exploatare, li se spune elevilor pur și simplu că „unii oameni s-au îmbogățit", sau că, „avînd cu vremea mai multe produse decît le erau necesare pentru întreținere, unii oameni au început să facă comerț și s-au îmbogățit". În toate aceste cazuri se omite lămurirea esenței procesului de transformare a relațiilor de producție — și anume, descoperirea și prelucrarea metalelor, confecționarea uneltelor din metale, apariția surplusului, acapararea lui de către aristocrația gentilică, apariția proprietății private în sînul comunei primitive, stratificarea socială și, în sfîrșit, constituirea claselor sociale și a statelor sclavagiste.

Fără a folosi neapărat terminologia marxistă de strictă specialitate, inaccesibilă vîrstei elevilor din clasa a V-a, evitînd amănuntele și complicațiile, trebuie totuși să asigurăm o expunere corectă, științifică a faptelor, a evenimentelor, să dezvăluim cauzele adevărate ale evoluției sociale. Deoarece la această vîrstă copiii înțeleg greu faptul că la baza relațiilor sociale stă proprietatea asupra mijloacelor de producție, evidențierea clară a momentului și cauzei apariției surplusului și a proprietății private și, ca urmare, a apariției claselor are o deosebită importanță, aceste idei fiind absolut necesare pentru formarea concepției materialiste la elevi.

Înțelegînd acest lucru, unul dintre profesorii la ale căror lecții am asistat a expus procesul de perfecționare a uneltelor și a comparat uneltele de metal cu cele de piatră cioplită. Apoi i-a întrebat pe elevi: „Cu unelte de metal se produce tot atît cît s-a produs cu unelte de piatră?". „Ce apare o dată cu perfecționarea uneltelor?". „Cine acaparează surplusul?". „De ce poate fi el acaparat?" „Mai putem deci spune că proprietatea este comună și egală?" „Ce fel de proprietate apare?" „În ce constă proprietatea particulară?". „Pe ce căi își mai procură oamenii în această perioadă bunurile?". „Ce fac învingătorii cu prizonierii de război?". „Ce devin aceștia?". Explicarea judicioasă a acestei probleme a asigurat înțelegerea ei de către elevi.

In practica multor profesori se mai observă înlocuirea cauzelor prin diferite condiții sau inversarea legăturilor cauză-efect. Așa, de exemplu, un profesor a supraevaluat în mod exagerat urmările războaielor medice. Toate problemele legate de viața economică, socială și politică a Atenei în a doua jumătate a secolului V.î.e.n. au fost considerate ca o urmare a victoriei grecilor asupra perșilor. În felul acesta, perioada de înflorire a Atenei, care reprezintă perioada de desăvîrșire a relațiilor sclavagiste clasice în Grecia, a fost considerată ca efect al cîștigării războaielor medice. Astfel, cauza determinantă a conturării și dezvoltării orînduirii sclavagiste — și anume modul de producție sclavagist — a fost înlocuită printr-o condiție istorică. Inversiunea legăturilor cauză-efect și înlocuirea cauzelor determinante ale evoluției sociale cu condiții istorice sau cu evenimente ce premerg cronologic provoacă confuzii în mintea elevilor și aduc după sine interpretarea idealistă a fenomenelor.

Sublinierea cauzelor determinante ale dezvoltării orînduirii sclavagiste în Grecia și clarificarea raportului dintre cauză și condiții se realizează cu destulă ușurință în cazul unei explicări consecvent dialectice. Expunînd istoria Greciei, un profesor cu experiență a subliniat în momentele potrivite faptul că munca sclavilor s-a răspîndit tot mai mult, folosindu-se treptat în toate domeniile producției, și că ea a determinat avîntul economic, politic și cultural al Atenei. Enunțînd apoi cauza războaielor medice, profesorul a arătat că perșii au fost atrași de bogățiile Greciei. Apoi el a subliniat că după înfrîngerea perșilor, păstrîndu-și libertatea și independența, Grecia a avut posibilitatea de a-și continua dezvoltarea începută cu secole înainte și întreruptă de războaie.

Este interesant de remarcat faptul că unii profesori, în tendința lor de a forma gîndirea elevilor, se opresc și asupra explicării unor momente prea dificile, inutile chiar pentru elevii clasei a V-a. Așa, dorind să dea o explicație a nivelului de dezvoltare a uneltelor în orînduirea sclavagistă, un profesor a purtat următoarea convorbire cu școlarii: „De ce era grea munca sclavilor?". „Munca sclavilor era grea pentru că uneltele cu care munceau ei erau foarte simple". „De ce or fi fost uneltele așa de simple?" Elevii au început să ghicească și au dat următoarele răspunsuri: „Uneltele erau simple pentru că oamenii nu aveau minte destulă pentru a face unelte perfecționate". „Stăpînii de sclavi dădeau sclavilor pentru muncă unelte simple pentru că nu voiau să dea meșteșugarilor bani pentru perfecționarea uneltelor". Văzînd că elevii nu pot rezolva problema, profesorul i-a întrebat: „Sclavii îngrijeau uneltele?" „Nu", a răspuns un elev. „Și atunci ce făceau stăpînii?" „Le spuneau să le îngrijească". Profesorul a încercat să lămurească: „Nu este așa. Stăpînii de sclavi nu dădeau sclavilor unelte bune". Apoi a întrebat în continuare: „Oare de ce sclavii nu perfecționau uneltele?". În sfîrșit, un elev a răspuns: „Sclavii nu perfecționau uneltele pentru că munceau pentru alții și nu aveau nici un interes". Acum profesorul s-a declarat satisfăcut.

Toată această discuție ni se pare eronată din mai multe motive. In primul rînd, această problemă nu poate fi înțeleasă de către elevi înainte de a se fi expus toată istoria orînduirii sclavagiste, înainte ca ei să cunoască relațiile sclavagiste în esența lor. In al doilea rînd, dezinteresul sclavilor față de procesul de producție, fapt care a generat productivitatea scăzută a muncii lor, este o problemă ce se cere tratată în perioada de descompunere a orînduirii sclavagiste. În momentul în care se discută abia procesul de constituire și dezvoltare a relațiilor sclavagiste, profesorul trebuie să se oprească la ideea că munca sclavilor era grea deoarece lucrau cu unelte neperfecționate, pentru evidentul motiv că omenirea, în acel stadiu de dezvoltare istorică, nu avea experiența necesară confecționării unor unelte de muncă perfecționate. De altfel, această idee a fost enunțată tangențial de un elev, dar profesorul nu a folosit-o. Este de la sine înțeles că axînd discuția pe probleme necunoscute elevilor, aceștia vor face o serie de afirmații eronate, pe care profesorul nu are timpul necesar să le corecteze.

Din cele de mai sus reiese necesitatea expunerii la lecțiile de istorie a fenomenelor economice, sociale și politice în legătura lor cauzală. Afirmațiile nefundamentate anterior prin elemente concrete, înlocuirea cauzelor prin condiții, omiterea sau sublinierea insuficientă a cauzelor determinante, tratarea efectului drept cauză — toate acestea provoacă confuzii ideologice. Indreptarea erorilor din gîndirea elevilor și schimbarea mersului raționamentelor lor creează apoi dificultăți mai mari decît înțelegerea unor probleme complexe, dar explicate logic, de pe pozițiile materialismului istoric. Numai predînd cunoștințe corecte din punct de vedere ideologico-științific profesorul poate contribui la formarea gîndirii elevilor.

R. MIHALEVICI. A. MOGA
S. CSEHI
lectori la I.I.P.C.D. Cluj

Despre lecţiile de limba romînă la clasele VIII–X

La clasele VIII—X s-a acordat un număr de ore pentru reluarea problemelor de gramatică şi de ortografie. Necesitatea de a se continua studiul limbii romîne în şcoala medie a apărut în mod vădit din analiza lucrărilor scrise ale elevilor candidaţi la examenul de admitere în clasa a VIII-a şi chiar a acelora de la examenele de maturitate şi de admitere în învăţămîntul superior. Deprinderile ortografice sînt încă necimentate la terminarea şcolii de 7 ani, iar şcoala medie nemaiavînd această preocupare — în cadrul unor lecţii speciale — nu realiza o îmbunătăţire substanţială a scrisului elevilor, menţinînd în această privinţă o stare de lucruri nesatisfăcătoare.

În afară de problema eliminării greşelilor de ortografie, în şcoala medie se mai ridică şi alte necesităţi care impun menţinerea trează a cunoştinţelor gramaticale. Astfel, în însuşirea limbilor străine este absolut necesar ca elevul să se sprijine pe noţiunile fundamentale de gramatică studiate la limba romînă.

Apoi, în analiza măiestriei artistice a operei literare — din cadrul studierii teoriei şi istoriei literaturii — multe aspecte ale artei scriitorului se lămuresc prin cercetarea unor particularităţi de ordin lexical, fonetic, morfologic şi sintactic. Această cercetare presupune o bază de cunoaştere lingvistică, sprijinirea pe cunoştinţele dobîndite de elevi la lecţiile de limbă.

Desigur că se poate discuta dacă numărul de ore acordat (18 ore la clasa a VIII-a, cîte 9 ore la clasele a IX-a şi a X-a) este suficient sau nu pentru a împlini lipsurile existente în cunoştinţele şi deprinderile elevilor. Totuşi problema care se pune este ca, în limita acestui număr de ore şi cu posibilităţile care mai există încă în afara lor, să se obţină o cît mai reală îmbunătăţire a situaţiei.

De fapt, în învăţămîntul mediu existau şi pînă acum prilejuri pentru a nu lăsa în părăsire cunoştinţele de limbă romînă acumulate de elevi şi pentru a consolida deprinderile de exprimare corectă orală şi scrisă. Răspunsurile orale ale elevilor sînt mereu corectate, temele scrise se discută în colectivul clasei, făcîndu-se pe lîngă observaţiile de conţinut şi de plan, şi observaţii în ceea ce priveşte construcţia propoziţiilor şi a frazelor, corectitudinea vocabularului, ortografia etc. De asemenea, la lecţiile de analiză a operelor literare, la cele de concluzii asupra contribuţiei autorilor la dezvoltarea limbii noastre literare se fac referiri care au la bază cunoştinţe de limbă. Dar, desigur, atîta nu era suficient şi orele prevăzute actualmente în programele şcolare pot împlini nevoile existente cu condiţia să fie utilizate cît mai judicios şi mai organizat.

De la bun început credem că trebuie să fie lămurit un lucru: ar fi o mare greşeală să se folosească aceste ore pentru predarea teoriei şi istoriei literaturii, ignorîndu-se astfel nu numai o dispoziţie a programei şcolare, dar o realitate atît de evidentă ca aceea desprinsă din forma răspunsurilor orale şi scrise ale elevilor noştri.

Acordîndu-le importanţa cuvenită, ne interesează, în mod evident, care vor fi conţinutul şi modul de organizare ale acestor lecţii. Pornind de la premisa că ele au rolul de a îndrepta greşelile de ortografie tipice care se menţin în scrisul elevilor şi de a-i ajuta pe aceştia să-şi însuşească cunoştinţe noi fie în cadrul literaturii, fie în cadrul lecţiilor de limbi străine, precum şi de la o cît mai bună cunoaştere a fiecărei clase în parte, profesorul va descoperi care trebuie să fie conţinutul acestor lecţii.

De asemenea, privind în timp problema conţinutului orelor de limbă în şcoala medie, ne apare firesc ca în clasa a VIII-a şi apoi din ce în ce mai puţin în clasele a IX-a şi a X-a acestea să se ocupe în primul rînd de îndreptarea greşelilor de exprimare şi apoi să facă loc altor probleme de limbă mai pretenţioase, dacă este posibil.

O a doua chestiune pe care o ridică lecţiile de limbă în şcoala medie este aceea a organizării şi desfăşurării lor.

Există primejdia ca această problemă să capete o rezolvare formală, în sensul ca în toate orele de limbă să se efectueze analize gramaticale care atacă toate problemele de morfologie şi sintaxă oferite de textul discutat, sau dictări care pun, de asemenea, multiple şi diverse chestiuni ortografice.

Practicarea unei asemenea formule este ineficientă, mai întîi pentru că dispersarea atenţiei elevilor asupra prea multor chestiuni de gramatică sau de ortografie nu permite o însuşire temeinică şi, deci, roadele sînt minime sau chiar inexistente, apoi pentru că lecţiile desfăşurate în acest fel sînt monotone, plicticoase, lipsite de factorul interes, atît de important pentru elevi.

Întrucît socotim extrem de importante şi de necesare aceste lecţii de limbă la clasele mari, propunem mai jos unele sugestii cu privire la conţinutul şi la desfăşurarea lor, pornind de la presupunerea unor situaţii concrete diferite.

O primă situaţie — şi credem foarte frecventă în multe şcoli — presupune lipsuri în scrisul elevilor clasei a VIII-a şi chiar al celor din clasele a IX-a şi a X-a. Aceste lipsuri sînt descoperite de orice profesor după corectarea temelor scrise curente încă de la începutul anului şcolar.

Răspunsul asupra cauzelor care determină greşelile de ortografie ale elevilor e, de asemenea, clar pentru profesorul de limba romînă. Este vorba de insuficienţa cunoştinţelor fundamentale de gramatică (declinarea substantivului, adjectivului şi articolului; declinarea pronumelui personal — formele lui neaccentuate; formarea modurilor şi a timpurilor verbului, conjugarea verbelor, mai ales la diateza reflexivă, conjugarea verbelor auxiliare şi neregulate etc.);

Dintr-o dată s-a conturat conţinutul multora dintre orele de gramatică, care va îngloba în mod necesar şi consecinţele ortografice ale fiecărei probleme de morfologie arătate mai sus. La acestea se adaugă probleme de corectitudine a construcţiei gramaticale (acordul adjectivului cu substantivul, acordul articolului genitival şi adjectival, acordul predicatului cu subiectul etc.), precum şi acele de structură a propoziţiei şi a frazei pe care se axează şi regulile de punctuaţie.

La chestiunile indicate aici şi care pot ocupa majoritatea orelor prevăzute de programa şcolară, fiecare clasă şi fiecare şcoală pot aduce — în funcţie de lipsurile elevilor — şi alte subiecte de lecţii de gramatică.

În continuare se pune problema modului cum ajută lecţiile acestea la îndreptarea greşelilor ortografice, care depind nu numai de factorul-cunoştinţe ci şi de factorul-deprinderi. Numai prin reamintirea definiţiilor gramaticale şi a regulilor ortografice nu se realizează prea mult; în această privinţă sînt necesare exerciţii, aplicaţii cît mai variate şi mai eficace.

Mai trebuie lămurit de la început că, dacă profesorul îşi propune ca în aceste ore să reia explicarea fenomenelor gramaticale respective, nu va ajunge la rezultatele practice vizate. Este mai bine ca în prealabil să li se indice elevilor capitolul sau capitolele de repetat, apoi, la începutul orei, să se stabilească regulile ortografice pe baza cunoştinţelor gramaticale reîmprospătate, iar după aceste 5—10 minute să se treacă la exerciţii.

Este suficientă dictarea obişnuită ca exerciţiu? Credem că nu. Din experienţa oricărui profesor de limba romînă este ştiut că elevii scriu mai corect la dictare decît în temele efectuate acasă, că la temele de la limba romînă sînt mai atenţi la ortografie decît la cele de la alte discipline şi, în fine, în caietul de notiţe uită majoritatea regulilor ortografice.

Apoi, dictarea este concepută sub forma unui text închegat a cărui scriere ia timp mult şi care, cu toate eforturile profesorului (de a-l găsi cît mai adecvat temei discutate sau de a-l prelucra în sensul dorit) nu poate cuprinde prea multe exemple din formele urmărite.

Materialul lingvistic de dictare la aceste ore poate fi conceput sub forma unor cuvinte, grupe de cuvinte (de obicei luate din ultimele texte literare studiate de elevi ori din limba vorbită), pentru a se mări numărul exemplelor scrise de elevi.

Dictarea se poate complica cu obligaţia ca elevii să adapteze cuvinte care ridică probleme ortografice la cerinţele unui text dictat. Această operaţie „pe parcurs" pune pe elevi în situaţia de a găsi ei înşişi forma necesară şi de a aplica rapid regula ortografică. De pildă, cu elevii care consideră terminaţia mai-mult-ca-perfectului drept un pronume reflexiv postpus (adică scriu *gîndi-se, aduna-se*), se poate efectua următorul exerciţiu: Puneţi la mai-mult-ca-perfect verbele aflate la prezent în textul dictat. E suficient ca elevii să scrie numai formele verbale vizate în dictare, pentru a se realiza obiectul urmărit, reducîndu-se totodată considerabil timpul consumat.

După dictare este bine să li se ceară elevilor care au greşeli mai frecvente de ortografie să explice pe bază gramaticală scrierea corectă a formelor respective. De pildă, trebuie scris *mării* în grupul *pe malul mării* pentru că e genitivul singular articulat al substantivului *mare-mări*.

Lecţiile de gramatică axate pe probleme de ortografie sînt urmate, în mod firesc şi necesar, de teme date elevilor acasă. Şi aceste teme, care vizează întărirea deprinderilor de scriere corectă, presupun o cît mai chibzuită alegere. Un exerciţiu util pentru elevi este acela de a urmări şi corecta cu creion colorat (eventual cuvîntul găsit greşit să fie scris corectat pe marginea caietului), într-o lucrare anterioară, formele discutate la lecţie (de exemplu scrierea corectă a substantivelor masculine articulate la singular şi plural şi a substantivelor feminine articulate şi nearticulate la genitiv—dativ singular). În orice caz, temele date acasă elevilor din clasele VIII—X diferă substanţial de cele pentru clasele V—VII prin cerinţele de contribuţie masivă a elevilor la efectuarea lor.

Lecţiile care au ca obiectiv lămurirea unor probleme de gramatică impun şi ele aceleaşi cerinţe: de a circumscrie preocupările la o singură chestiune importantă şi deosebit de interesantă pentru elevi.

Sugestiile de mai sus cu privire la desfăşurarea orelor de limbă sînt cu deosebire indicate pentru clasa a VIII-a, unde greşelile de ortografie şi lipsurile în cunoştinţele gramaticale sînt mai acute. Pe de altă parte procedînd aşa prevenim o situaţie necorespunzătoare mai tîrziu, în clasele a IX-a şi a X-a. Aşa se şi explică acordarea unui număr dublu de ore pentru reluarea problemelor de limbă la clasa a VIII-a.

Pentru anul în curs, situaţia grea în ceea ce priveşte scrisul elevilor poate exista şi la clasele a IX-a şi a X-a.

Să presupunem totuşi şi o situaţie fericită la aceste clase, care sperăm că va fi reală în orice caz în anii viitori. În acest caz obiectivele orelor de limbă vor diferi de cele arătate mai sus. În afara observaţiilor care se vor face oricum la orele de discutare a lucrărilor elevilor, lecţiile de limbă vor fi orientate în direcţia recapitulării unor teme ample din gramatică (verbul, atributul, coordonarea, subordonarea etc.), în scopul pătrunderii mai adînci a măiestriei artistice cu care un scriitor mînuieşte mijloacele lingvistice şi, în fine, în vederea însuşirii de către elevi a unei limbi literare şi a unor mijloace de expresie cît mai bogate şi nuanţate.

Conţinutul acestor ore nu va urma ordinea obişnuită a capitolelor de gramatică, ci va ţine seama de posibilităţile oferite de opera scriitorilor studiaţi. De exemplu, studiul operei lui Creangă ne oferă prilejul unei lecţii de gramatică în care elevii sînt puşi să repete verbul (locuţiunea verbală, formele de viitor şi valorile lor modale, formele inverse de optativ şi viitor) şi predicatul (exprimat prin locuţiuni verbale, prin interjecţii cu valoare verbală etc.).

Din analiza pe text elevii îşi vor da seama că întrebuinţarea acestor forme dă limbii operei lui Creangă un caracter oral şi popular. Studiul din punct de vedere lingvistic şi stilistic al operei marelui povestitor le va da prilejul să-şi reamintească chestiuni de gramatică mai dificile şi totodată va contribui la înţelegerea mai adîncă a mijloacelor artistice folosite pentru a da vioiciune, plasticitate, realism naraţiunii.

În timpul sau după studierea operei lui Eminescu se poate programa o oră de gramatică în care concomitent cu discutarea atributului (iar din morfologie a adjectivului) se va scoate în evidenţă arta cu care genialul poet a înnoit epitetul în lirica noastră. Analiza pe text va lămuri elevilor mai bine noţiunea de epitet şi le va lărgi viziunea asupra valorilor multiple pe care acesta le poate avea.

Studiul operei lui Caragiale ne prilejuieşte programarea unei lecţii de limbă în care repetarea felurilor propoziţiei (exclamativă, interogativă, eliptică etc.) se poate împleti cu valorile stilistice pe care acestea le capătă în schiţele şi comediile lui Caragiale.

Ţinînd seama însă că aceste din urmă sugestii pentru desfăşurarea orelor de limbă la clasele a IX-a şi a X-a sînt valabile pentru rare cazuri în acest an şcolar, ne oprim aici. Totuşi nu vedem că la aceste clase, chiar în situaţia actuală, sînt cu totul nerecomandabile preocupările pentru limba folosită de scriitori. Oricînd vom aduce pentru analiză sau pentru dictare un text dintr-o operă studiată nu se poate să nu ne oprim asupra unor probleme de istorie a limbii literare şi de stilistică, bineînţeles menţinîndu-ne la nivelul înţelegerii şi al preocupărilor fireşti ale elevilor.

În concluzie, în vederea unei cît mai bune organizări şi a folosirii cît mai eficiente a lecţiilor de limbă la clasele mari este bine ca profesorii să cadă de acord cu privire la importanţa următoarelor chestiuni:

În primul rînd, lecţiile de limbă sînt necesare şi la aceste clase pentru că ele completează cunoştinţele elevilor, cultivă interesul pentru limba poporului şi a marilor scriitori care au ridicat-o pe cele mai înalte culmi. Totodată aceste lecţii urmăresc perfecţionarea deprinderilor elevilor de a se exprima cît mai corect oral şi în scris.

În al doilea rînd, lecţiile de limbă la clasele VIII—X impun o foarte atentă şi minuţioasă pregătire, pentru că ele nu se pot desfăşura în virtutea unei programe prestabilite, ca aceea de teorie sau de istorie a literaturii romîne, ci conţinutul lor este impus de realitatea concretă a fiecărei clase de elevi cu care lucrăm, ca şi de nivelul diferit al celor trei clase.

În fine, prin numărul lor redus, aceste lecţii cer o varietate de procedee care să înlăture posibilitatea unei activităţi desfăşurate mecanic şi prin aceasta să ducă la îndepărtarea interesului elevilor de la problemele de limbă.

Procedînd cît mai organizat şi mai creator, profesorii de limba romînă vor reuşi, desigur, să trezească interesul elevilor pentru studiul limbii romîne, să le sporească atenţia pentru întrebuinţarea ei corectă şi să le crească sentimentul de dragoste şi admiraţie pentru frumuseţile şi bogăţia ei.

C. G. CHIOSA

Două aspecte din activitatea practică în atelier a elevilor Şcolii medii nr. 1 „Gheorghe Bacovia" din Bacău. O lecţie de lăcătuşerie sub îndrumarea profesorului-maistru şi ascuţirea uneltelor la polizor.

Cum ne îngrijim de pregătirea elevilor

Articolul „De ce atitea note slabe la Şcoala nr. 139?", publicat în „Gazeta învăţămîntului" nr. 539 din 13.XI.1959, a îndemnat multe colective didactice din şcoli să analizeze situaţia elevilor la învăţătură, ajutîndu-le astfel să ia măsuri, să îndrepte încă lucrurile, acolo unde este nevoie, pînă la încheierea trimestrului I.

Consider — şi acest lucru vreau să-l arăt de la început — că nu exigenţa exagerată a profesorilor este cauza notelor slabe şi mediocre, ci lipsurile din activitatea instructiv-educativă desfăşurată de ei. De asemenea, în calitate de director de şcoală pot să apreciez că una din cauzele care duc în multe locuri la situaţii ca cele semnalate în articol este, fără îndoială, şi faptul că mulţi dintre directori, preocupaţi de problemele administrative, gospodăreşti, pierd din vedere principalul: procesul de învăţămînt. Lipsa de control şi îndrumare din partea conducerii şcolii determină lipsa de unitate în muncă a colectivului, necunoaşterea problemelor care se ivesc în procesul instructiv-educativ şi nerezolvarea lor la timp.

Pornind de la aceste convingeri mi-am propus încă de la începutul anului şcolar, să urmăresc cu atenţie felul cum munceşte fiecare profesor din şcoala noastră, să cunosc astfel deficienţele care s-ar manifesta şi să pot interveni la timp, acolo unde este nevoie, pentru îndreptarea lucrurilor.

Aş vrea să prezint acum cîte ceva din constatările făcute şi din realizările şcolii noastre pe această linie.

Asistînd la lecţii, mi-am dat seama de lipsurile în muncă ale unor profesori din colectivul nostru. De exemplu, unii predau materialul nou în cinci minute, alţii nu foloseau materialul didactic, nu apelau la cunoştinţele elevilor, nu asigurau fixarea noţiunilor predate sau nu explicau tema pentru acasă. La unii am constatat chiar greşeli de conţinut în predare.

Pe de altă parte, cadrele didactice care fac parte din comisia metodică au pus în discuţia consiliului pedagogic aspectele negative din activitatea acestora constatate cu prilejul interasistenţelor la lecţii, indicîndu-le totodată metodele cele mai bune de lucru cu elevii. In şedinţa din luna octombrie a consiliului pedagogic, cu ocazia prezentării referatului „Preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învăţătură", s-a discutat mult despre lipsurile constatate la lecţii.

Comisiile metodice, lucrînd în strînsă colaborare cu direcţia şcolii, acordă o grijă deosebită îmbunătăţirii predării. Ca urmare a sprijinului dat de comisia de specialitate, de exemplu, lecţiile de limba romînă sînt pregătite acum mai bine, evitîndu-se confuziile ştiinţifice, folosindu-se mai judicios ora de curs, urmărindu-se realizarea scopului lecţiei pe tot parcursul desfăşurării ei. Tovarăşa Janina Pop, lucrînd cu elevii din clasa a IV-a, nu antrena întregul colectiv al clasei în timpul orei, ocupîndu-se numai de elevul pe care-l chemase la tablă. De asemenea, ea nu folosea harta. Primind indicaţii din partea comisiei metodice, şi-a îmbunătăţit munca.

Mulţi profesori din şcoala noastră învaţă din experienţa pozitivă a colegilor lor. O asemenea experienţă a acumulat, de pildă, tovarăşa Ligia Nicolaie, profesoară de matematică, care se preocupă mult de elevii săi. Intr-un carnet personal ea îşi notează lipsurile constatate la elevi în timpul verificării cunoştinţelor, avînd grijă ca aceste lipsuri să fie lichidate pe parcursul viitoarelor lecţii. In zilele mai puţin aglomerate pentru elevi, ea îi reţine pe cei cu rezultate mai slabe la învăţătură după ultima oră de clasă, dîndu-le explicaţii asupra materiei predate şi îndrumîndu-i asupra felului cum trebuie să-şi pregătească lecţiile. Aşa se explică faptul că foarte puţini din elevii ei au obţinut pînă acum note mici la matematică. Pe lîngă aceasta, tov .Nicolaie discută mult cu elevii săi, căutînd să le dezvolte voinţa şi dragostea de învăţătură. Ca urmare elevii Mihăilescu Ion, Crăciunescu Toma şi Băluţă Vasile s-au ridicat de la notele 4-5 la 7-8 şi şi-au îmbunătăţit serios purtarea.

Este de remarcat aportul organizaţiei de pionieri din şcoală pentru buna pregătire a elevilor. Lucrînd în strînsă colaborare cu direcţia, cu diriginţii şi celelalte cadre didactice, instructoarea de pionieri primeşte sprijin de la aceştia în folosirea celor mai potrivite căi pentru a veni în sprijinul elevilor rămaşi în urmă la învăţătură. Încă de la începutul anului şcolar au fost puşi în discuţia detaşamentului de pionieri elevii care nu-şi pregăteau lecţiile. Cei mai buni din clasă au primit sarcina să-i ajute pe cei cu note slabe. Organizaţia de pionieri urmăreşte felul cum se pregătesc acasă elevii, cum îşi întrebuinţează timpul liber. Pentru aceasta, cîţiva pionieri fruntaşi din fiecare clasă au sarcina de a vizita la domiciliu pe şcolarii care vin nepregătiţi şi de a-şi face uneori lecţiile împreună cu ei.

Pentru luna decembrie este prevăzută o consfătuire a elevilor în care pionierii fruntaşi la învăţătură le vor împărtăşi celor rămaşi în urmă, metodele cele mai bune de pregătire a lecţiilor şi felul cum îşi împart timpul zilnic. Concluziile acestei consfătuiri, metodele cele mai bune de învăţătură vor fi popularizate la gazetele de perete.

Folosind toate posibilităţile — consiliul pedagogic, comisiile metodice, activitatea diriginţilor, legătura cu organizaţia de pionieri din şcoală etc, — colectivul pedagogic a reuşit să reducă simţitor numărul elevilor rămaşi în urmă la învăţătură.

Sîntem de acord ca profesorii să fie exigenţi în aprecierea cunoştinţelor, dar este de datoria acestora să urmărească pas cu pas dezvoltarea fiecăruia dintre elevii lor. Este clar că, acolo unde colectivul şcolii se ocupă intens de toate problemele, rezultatele pozitive nu întîrzie să se arate.

GH. DOBRE
directorul Şcolii de 7 ani nr. 131 — Bucureşti

Deprinderile dobîndite de elevi la lecţiile practice îşi găsesc, după cum se vede, aplicaţii şi în gospodărie...

Date greşite în manualele de geografie

Dacă pentru elevi manualul constituie, alături de cuvîntul viu al profesorului, principalul izvor de cunoştinţe, el este totodată şi un auxiliar preţios pentru profesori. Evident că pentru pregătirea lecţiei profesorul nu se limitează numai la consultarea manualului. El urmăreşte şi presa, revistele, publicaţiile de specialitate etc. Oricum însă, pentru profesor manualul rămîne elementul principal cu ajutorul căruia se orientează în procesul instructiv-educativ. De aceea, informaţia ştiinţifică din manual trebuie să fie întotdeauna cît mai exactă, cît mai bine pusă la punct.

In general, manualele noastre răspund acestei cerinţe. Din an în an ele sînt editate în condiţii mai bune.

Şi manualelor de geografie a R.P.R. pentru clasa a XI-a li s-au adus în ultimul timp îmbunătăţiri. Astfel, din manualul pentru clasa a XI-a au dispărut erori ca aceea referitoare la pasul Tihuţa, care într-o ediţie anterioară avea pe o pagină 1.227 m. înălţime, iar pe pagina următoare 1.240 m. înălţime. S-au introdus fragmente din literatura beletristică, fragmente care dau o imagine mai reală a transformărilor socialiste din patria noastră.

Manualele de geografie pentru clasele a VII-a şi a XI-a mai prezintă însă şi unele scăderi. Este vorba în primul rînd de neconcordanţa dintre datele ambelor manuale. Dacă în manualul pentru clasa a VII-a suprafaţa R.P.R. este indicată ca avînd 237.502 km p., în cel pentru clasa a XI-a este 237.500 km p. La fel stau lucrurile cu suprafaţa Mării Negre, care într-un manual are 411.540 km p., iar în celălalt 413.500 km p., cu Vîrful Piatra Craiului care are înălţimea de 2.244 m. şi respectiv 2.240 m., cu lungimea Dunării sau cu media anuală a precipitaţiilor.

Se ştie că o parte din vechile cote şi cifre publicate nu corespund realităţii, ele fiind efectuate în condiţii tehnice mai grele, cu aparate mai puţin precise. Dar în ţara noastră s-au făcut şi se fac noi măsurători, noi ridicări topografice. Ultimele cifre furnizate de departamentele respective ar trebui să fie oglindite şi în manuale. Or, faptul că uneori apar în manuale două date diferite pentru înălţimea aceluiaşi munte, pentru lungimea aceluiaşi fluviu etc., derutează chiar şi pe profesor, care nu poate şti pe care trebuie s-o considere adevărată.

Confuzii se ivesc şi în urma altor inadvertenţe. De exemplu, se afirmă că, Carpaţii Meridionali „sînt formaţi în cea mai mare parte din şisturi cristaline şi roci dure" (manualul pentru clasa a XI-a,. p 41). Rezultă că şisturile cristaline sînt r de slabă rezistenţă. In acelaşi manual (p 75—76) se arată că „numai pe latura e că, de sub munţii vulcanici, caracterist le subcarpatice sînt mai clare. Iată de nu se poate considera ca o adevărată z subcarpatică". Se consideră deci că dep siunea Făgăraşului, a Sibiului, a Secaşu nu sînt subcarpatice. Dar în manua pentru clasa a VII-a (pag. 32—34) dep siunile Făgăraşului şi Sibiului sînt înf şate ca fiind subcarpatice. Depresiunea Jiu este considerată intracolinară în r nualul pentru clasa a XI-a (pag. 37) şi s carpatică în manualul pentru clasa a V (pag. 52). De altfel şi în manualul pen clasa a XI-a (pag. 120) se revine asu caracterului depresiunii, aceasta fiind c siderată subcarpatică, însă nu ca o re ficare.

In manualul pentru clasa a XI-a (p 121) se scrie că Argeşul, „lîngă Piteşti, meşte un grup de afluenţi: pe Vilsan Rîul Doamnei, unit cu Rîul Tîrgului, p cum şi pe Argeşel". Reiese deci că Ar şelul s-ar vărsa direct în Argeş, nu în R Doamnei.

In manualul pentru clasa a XI-a de ile sînt împărţite în două categorii dealuri subcarpatice şi dealuri de podiş, cum şi este corect. In unele manuale clasa a VII-a (pag. 49-50) apar însă categorii de dealuri: de încreţire sau s carpatice, de eroziune şi de podiş

In legătură cu altitudinea cîmpiei Du rii, în manualul pentru clasa a XI-a arată că „la Vest de Olt şi în apropiere Piteşti prezintă înălţimile cele mai m (între 200—300 m.)", în timp ce în manua pentru clasa a VII-a se afirmă: „Cîm Olteniei este cea mai înaltă din to Cîmpia Dunării (peste 150 m. altitudin

In manualul pentru clasa a VII-a se o definiţie greşită a climei, afirmîndu că aceasta este „totalitatea fenomen atmosferice — temperatură, vînturi, pr pitaţii atmosferice". După cum se vede, confundă definiţia climei cu definiţia mii, neluîndu-se în considerare starea locie.

Nepotriviri se ivesc şi între text şi s ţă. Astfel, în manualul pentru clasa a (pag. 82) stă scris: „Platforma Cîndeşti, tre Argeş şi Dîmboviţa". Pe hartă, d noua împărţire a Podişului Getic plat ma Cîndeşti este limitată de Argeş, A şel şi Dîmboviţa. Curcubeta are în 1848 m., iar pe schiţă 1849 (manualul tru clasa a VII-a).

Este necesar ca în viitoarele ediţii să înlăture toate aceste inadvertenţe, să asigure cea mai mare exactitate tuturor telor comunicate.

I. ZAHARESCU
profesor la Şcoala medi

DIN LUCRARILE EXPUSE LA CEL DE AL II-LEA SALON INTERNAŢIONAL DE ARTA FOTOGRAFICA

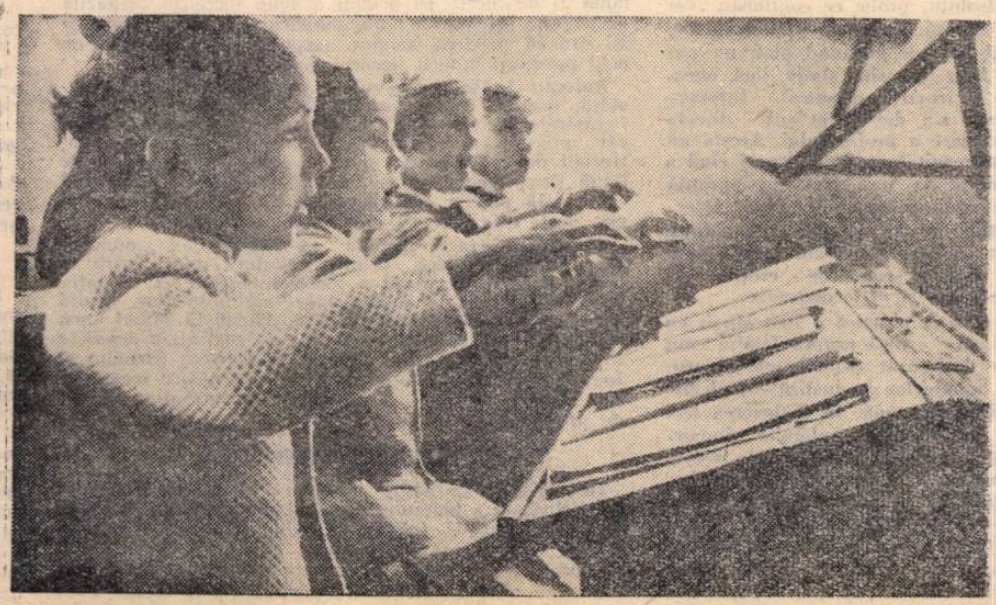

Invățămînt profesional și tehnic

PREGĂTIREA CADRELOR PENTRU INDUSTRIA CHIMICĂ

PREDAREA DIFERENȚIATA A LECȚIILOR

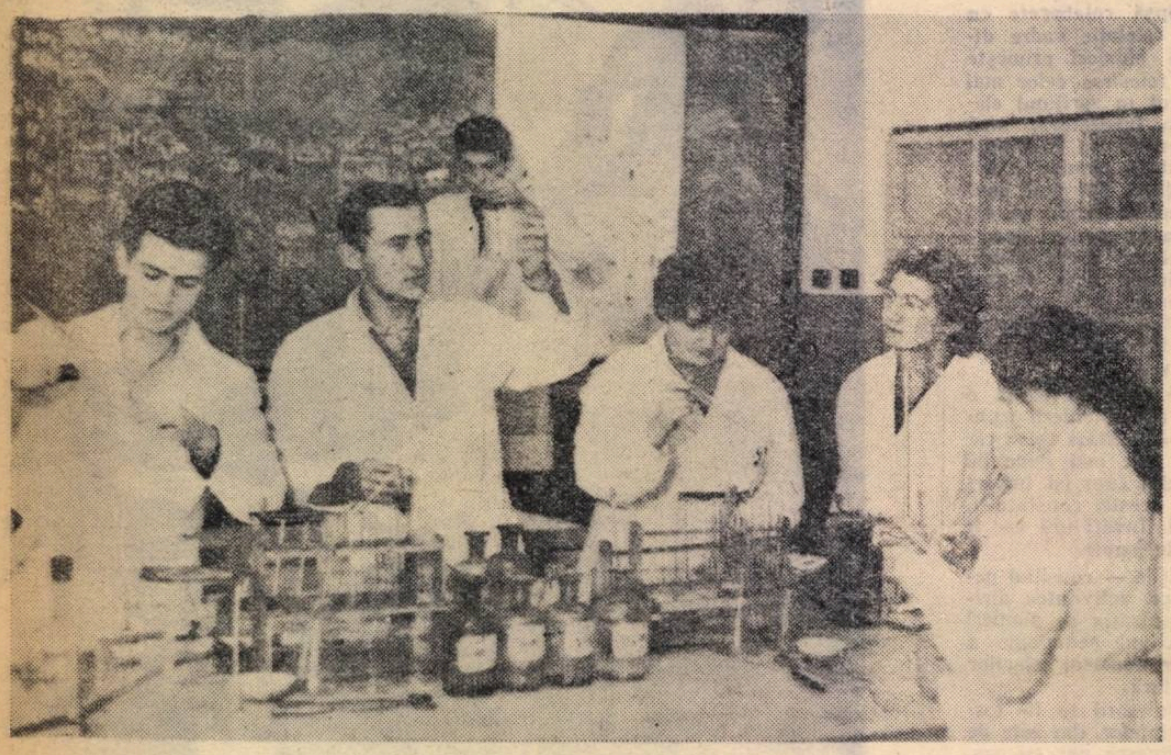

Lucrări practice în laboratorul Grupului școlar de petrol-chimie din București : separarea cationilor din grupa I-a.

Pornită de la o întrebare a redactorului, discuția îi antrenase pe toți cei care se aflau în biroul directorului Grupului școlar de petrol-chimie Tîrnăveni. Erau adunați aici cîțiva profesori de specialitate ai grupului școlar, în majoritate ingineri cu funcția de bază în întreprindere, dar care se preocupă îndeaproape de probleme didactice. Se discuta despre structura lecției, despre diferențierea în predare nu numai în funcție de vîrstă și de pregătirea anterioară a elevilor, ci și în funcție de specificul cunoștințelor transmise. Bineînțeles, această interesantă dezbatere a trecut — de pe tărîmul mai mult teoretic la care începuse — la exemple concrete din experiența didactică a fiecăruia din cei care erau de față.

„În special la școala tehnică de maiștri — a spus unul dintre profesori — asigurarea unei predări diferențiate, care să țină seama de toate împrejurările concrete ale lecției, este deosebit de importantă și dificilă. Căci viitorilor maiștri nu trebuie să le formăm numai cunoștințe și deprinderi pentru activitatea lor în producție, ci în același timp să-i formăm în așa fel încît să îndrume la rîndul lor pe alții în muncă". „Colegul nostru Albu, care predă chimia analitică, reușește să rezolve bine această problemă".

Obișnuita curiozitate profesională a redactorului l-a determinat de îndată să ceară amănunte. Iată ce a aflat de la directorul de studii al grupului școlar :

„Cursul predat de tov. Vasile Albu se referă la o disciplină de specialitate cu o deosebită importanță în tehnologia industrială din sectorul chimiei. Acest curs îi înarmează pe viitorii maiștri cu cunoștințe și deprinderi de efectuare a analizei calității materiilor prime și de urmărire a proceselor tehnologice în fazele lor succesive, în așa fel încît produsele finite să corespundă în cea mai mare măsură scopului căruia îi sînt destinate. Prima parte a obiectului, a cărui predare începe în anul II de studiu al școlii tehnice de maiștri, privește unele cunoștințe care au fost însușite în prealabil de elevi la lecțiile de chimie generală și tehnologică. De aceea, lecțiile care se referă la aceste cunoștințe nu sînt propriu-zis lecții de transmitere a unor cunoștințe noi, ci au mai mult caracterul unei discuții largi cu elevii, care să le dea prilejul să adîncească ceea ce au învățat înainte.

Înțelegînd acest lucru, tovarășul Albu și-a pregătit cu atenție întrebările pe baza cărora urma să desfășoare discuțiile cu elevii. Am asistat la o asemenea lecție legată de tema „Separarea cationilor din grupa I-a". Ținînd seama de cunoștințele însușite anterior de elevi la lecțiile de chimie generală și în practică tov. Albu și-a alcătuit un plan de întrebări care mergeau de la general la particular, începînd cu întrebarea de cea mai largă sferă pentru tema respectivă : „Care sînt reacțiile comune de identificare cu HCl pentru toți cationii din grupa I-a ?" Elevii au răspuns corect că toți cationii din grupa I-a se combină cu HCl, dînd cloruri foarte greu solubile, de culoare albă. Următoarele întrebări au urmărit să-i conducă pe elevi către înțelegerea faptului că pe această reacție se bazează scoaterea cationilor Ag, Pb și Hg dintr-o soluție necunocută în care pot să mai fie și alți cationi. Cerîndu-le elevilor să-și reamintească proprietatea clorurii de plumb de a se dizolva în apă fierbinte, profesorul a scos în evidență posibiltatea de a se separa pe baza acestei proprietăți plumbul de ceilalți doi cationi. Viitorii maiștri au arătat apoi că în același fel se procedează pentru Ag, folosindu-se proprietatea ClAg de a se dizolva în amoniac prin formarea unui complex solubil, rămînînd pe hîrtie de filtru ca precipitat clorura mercuroasă.

Verificînd temeinicia cunoștințelor elevilor, profesorul Vasile Albu a avut în același timp în vedere faptul că ei și-au însușit cunoștințele în lecții diferite și că este deci necesară închegarea lor unitară într-o formă nouă, subordonată scopului cu care vor fi folosite la controlul fabricării produselor. De aceea, pe măsură ce prin răspunsurile la întrebările puse elevilor se concretizau cunoștințele lecției, profesorul a notat pe tablă schema operațiilor de separare, menționînd totodată că, pentru o recunoaștere mai precisă a fiecărui cation în parte, este necesar să se efectueze reacțiile de identificare.

Fixarea cunoștințelor în cadrul noilor legături formate a avut un caracter practic. Anume, s-au efectuat operații de separare a cationilor Ag, Pb și Hg. În acest scop profesorul a format grupe de cîte doi elevi, dînd fiecărei grupe materialul necesar (soluții, probe ce conțineau cei trei cationi de separat, pîlnie, hîrtie, două baloane cu fund plat, un pahar Berzelius, sită, stativ, inel, eprubete și reactivii necesari). Întreaga lucrare s-a desfășurat sub directa îndrumare a profesorului. Acesta nu a intervenit însă decît atunci cînd a observat la unii elevi nesiguranță în efectuarea separării, iar intervențiile lui au fost de așa natură, încît au permis elevilor înșiși să-și dea singuri seama de erorile pe care le fac și să le corecteze.

Aplicația practică a luat sfîrșit cu o discuție critică asupra felului cum s-au desfășurat experiențele și asupra buletinelor de analiză completate de fiecare grupă. În încheierea lecției profesorul a subliniat importanța practică a cunoștințelor despre separarea cationilor din grupa I-a, arătînd că în patria noastră, care dispune de bogate și variate zăcăminte de argint, plumb și mercur, recunoașterea acestor metale prin reacțiile de identificare și separarea lor în cadrul diferiților compuși constituie o problemă de mare importanță pentru activitatea fiecărui tehnician chimist.

Dar profesorul Albu știe să organizeze cu multă pricepere și lecțiile de transmitere a cunoștințelor noi. L-am văzut predînd și o astfel de lecție, care avea ca temă „Echivalentul chimic și soluțiile normale" și se adresa elevilor din anul III. De astă dată, singurele cunoștințe însușite înainte de elevii-maiștri erau cele referitoare la legea proporțiilor definite. După ce a verificat aceste cunoștințe, profesorul le-a spus că o consecință importantă a legii proporțiilor definite este combinarea elementelor chimice cu hidrogenul și oxigenul, evidențiind că acea cantitate dintr-un element exprimată în grame care se combină cu un gram de hidrogen sau cu 8 grame de oxigen poartă denumirea de echivalent chimic. El le-a explicat apoi, folosind metoda expunerii, cum se calculează echivalentul chimic pentru substanțele neutralizante și oxido-reducătoare, precum și importanța acestuia pentru exprimarea concentrațiilor în soluțiile utilizate la analiza volumetrică.

În cadrul lecției au fost de asemenea explicate noțiunile de soluție normală și titru — miliechivalent, milival. Definind substanțele etalon — titrimetrice — substanțe chimice stabile și foarte pure, profesorul a insistat asupra faptului că, spre deosebire de trecut, cînd țara noastră era nevoită să importe aproape toate aceste substanțe, astăzi ele sînt produse de industria noastră chimică în cantități care ne permit și exportul lor."

„Este necesară o precizare — interveni unul dintre profesorii prezenți, care știa și el cum s-a desfășurat lecția profesorului Albu despre echivalentul chimic și soluțiile normale. O caracteristică a acestei lecții — a subliniat el — constă în faptul că predarea noțiunilor nu este urmată imediat de aplicații practice. Aplicațiile se efectuează de abia la studiul determinărilor cantitativ-volumetrice (acidimetrie, alcalimetrie, manganometrie și iodometrie). De aceea, colegul nostru a acordat o atenție deosebită fixării cunoștințelor, în așa fel încît acestea să poată fi valorificate practic mai tîrziu în cele mai bune condiții. Însușirea fiecărei noi noțiuni a fost verificată chiar în cursul expunerii lecției, iar fixarea tuturor noțiunilor s-a făcut cu ajutorul unui interesant tablou sinoptic, în care erau stabilite ordinea noțiunilor și legăturile între ele. O a doua fixare a cunoștințelor a avut loc prin cîteva exerciții aplicative rezolvate de elevi în clasă, după care, în încheiere, profesorul a dat două probleme de rezolvat pentru lecția următoare."

„Cu aceeași grijă cu care își pregătește lecțiile teoretice — își reluă expunerea directorul adjunct — se preocupă tovarășul Albu și de organizarea activităților practice. Iată cum a desfășurat el o lecție practică cu elevii anului III la Uzina de acid sulfuric din orașul nostru. Lecția avea ca obiectiv determinarea bioxidului de sulf în gazele sulfuroase. Din vreme profesorul a luat legătura cu șeful secției respective din uzină pentru ca acesta să desemneze unul din laboranții de tură care să ia parte ca auxiliar la aplicațiile practice. De asemenea, el a reamintit în prealabil elevilor metodele de lucru și normele de tehnica securității și protecția muncii de care trebuiau să țină seama în tot timpul lucrărilor. Acest scurt instructaj a constituit singura parte expozitivă a lecției. Celelalte intervenții ale profesorului au apărut drept concluzii logice ale lucrărilor practice. Lucrările au pornit de la recoltarea probelor de gaze, cu care ocazie profesorul a verificat și cunoștințele elevilor cu privire la luarea probelor de gaze. În laboratorul uzinei, profesorul, secondat de laborant, a titrat întîi la proba luată de el excesul de iod cu tiosulfat în prezența amidonului. Elevii au repetat aceleași operații la probele recoltate de ei.

În cadrul discuției finale, după efectuarea tuturor experiențelor, profesorul a arătat că, pe lîngă această metodă de determinare a bioxidului de sulf, astăzi se folosesc tot mai mult în acest scop aparatele automate și a exemplificat concret modul de funcționare a unui asemenea aparat, instalat de curînd la Uzina de acid sulfuric din Tîrnăveni.

V-am dat doar cîteva exemple privind felul cum își diferențiază lecțiile unul dintre profesorii școlii noastre, ținînd seama de specificul cunoștințelor și deprinderilor pe care le predă. În acest fel el determină o participare activă a tuturor elevilor la lecții, le dezvoltă gîndirea creatoare și îi ajută să privească procesele de producție nu numai cu ochii unor executanți specializați, ci cu ochii unor viitori conducători de sector care știu să interpreteze rezultatele probelor și să le folosească la îmbunătățirea procesului tehnologic și a producției".

Aceste concluzii ale directorului adjunct al grupului școlar au fost aprobate de toți participanții la discuție.

AL. C.

Schimbul ucenicilor

■ INIȚIATIVA COLECTIVULUI ȘCOLII PROFESIONALE PENTRU INDUSTRIA LEMNULUI DIN PIATRA NEAMȚ ■ ÎNTRECEREA ÎN PRODUCȚIE ÎNTRE BRIGAZILE DE UCENICI DE LA FABRICA „SCÎNTEIA" ■ 4000 METRI CUBI DE CHERESTEA PRODUȘI ÎNTR-UN TRIMESTRU.

Nu de mult redacția noastră a primit o scrisoare din partea unui corespondent de la Școala profesională de prelucrare a lemnului din Piatra Neamț. Scrisoarea relata că, la cererea conducerii și a comitetului U.T.M. al școlii, direcția fabricii „Scînteia" din Piatra Neamț a luat hotărîrea de a organiza la hala de gatere un schimb format numai din ucenici. Știrea a apărut în paginile gazetei.

Inițiativa ni s-a părut deosebit de interesantă, cu atît mai mult cu cît presupunea o foarte bună pregătire a ucenicilor. Într-adevăr, pentru a organiza într-o secție un schimb format numai din ucenici este necesar ca acesta să fie capabil să realizeze în întregime planul de producție, ca fiecare din tinerii care alcătuiesc schimbul să cunoască temeinic utilajul din fabrică și funcționarea lui, să stăpînească cele mai înaintate metode de prelucrare, să cunoască în întregime și să aplice cu strictețe regulile de securitate a muncii. Am vrut să știm cum a reușit colectivul Școlii profesionale de prelucrare a lemnului din Piatra Neamț să realizeze condițiile pentru înfăptuirea inițiativei sale, ținînd seama mai ales de faptul că pregătirea ucenicilor se realizează în această școală doar în doi ani de învățămînt.

BRIGAZILE UCENICILOR ÎNDEPLINESC PLANUL

În hala gaterelor de la fabrica „Scînteia" a început o nouă zi de lucru. În primul schimb lucrează brigăzile ucenicilor. Intrînd în hală, maistrul Constantin Cazacu își aruncă privirea asupra mașinilor și cercetează cu ochi pricepuți munca fiecărui ucenic în parte.

Aplecați în fața mașinilor, manevrîndu-le cu iscusință, ucenicii privesc atenți la butucii care, în dinții fierăstraielor, se transformă în cîteva secunde în bucăți uniforme de cherestea. Rumegușul țîșnește neîntrerupt de sub circular și cade apoi lîngă mașini. Pe lîngă fiecare ucenic-mașinist, alți doi-trei ucenici prind cu iuțeală plăcile de cherestea și le așează simetric una peste alta. Stivele cresc văzînd cu ochii.

Maistrul Cazacu prinde să zîmbească : „muncesc bine băieții". Trece printre rînduri, apoi intră în birou. Zărește pe masă o foaie de hîrtie. E situația întrecerii între cele două brigăzi ale ucenicilor, lăsată aici de către pontator. O citește „Utemiștii Mihai Luca și Ioan Hangaru din brigada I-a au realizat o depășire în medie cu 2%... Ion Panțîru, Alexandru Strîmbu și Ioan Șoimaru din brigada a II-a — depășire medie de 4%. Ambele brigăzi au îndeplinit în întregime planul de producție".

O INSTRUIRE SISTEMATICĂ

Tov. Vasile Calistru, directorul Școlii profesionale de prelucrare a lemnului din Piatra Neamț, ne arată că ucenicii anului II (ultimul an de studii) au ajuns în stadiul de a lucra independent la mașini încă de la începutul trimestrului I. Aceasta s-a putut realiza în urma muncii temeinice desfășurate cu ei în trecut. Pregătirea cu grijă a lecțiilor teoretice, folosirea largă în predare a materialului didactic au asigurat înarmarea ucenicilor cu bogate cunoștințe — începînd cu istoricul industrializării lemnului și sfîrșind cu cele mai înaintate metode de debitare a buștenilor și prelucrare a cherestelei. Noțiunile teoretice căpătate de ucenici în primele trei zile ale unei săptămîni au fost aplicate regulat de aceștia, în următoarele zile ale săptămînii, în cadrul instruirii practice în producție. Din trimestrul III al anului I ucenicii au trecut să lucreze pe lîngă muncitorii din fabrică, fiind totodată sub directa supraveghere a maiștrilor-instructori care le dădeau îndrumările necesare și îi corectau ori de cîte ori era nevoie.

Luna de practică concentrată — practica de vară — a prilejuit un examen dificil, așteptat cu emoție atît de profesori cît și de ucenici. Vor reuși ucenicii ca numai după un an de școlarizare să se încadreze în producția generală a fabricii ? Curînd s-a aflat răspunsul : ucenicii au reușit. Munca entuziastă a cadrelor didactice, colaborarea rodnică dintre conducerea școlii și cea a întreprinderii precum și rolul activ, mobilizator pe care l-a avut tot timpul organizația U.T.M. în antrenarea, în cadrul întrecerilor socialiste, a brigăzilor de ucenici și în înființarea unui post utemist de control au constituit factorii de bază pentru asigurarea succesului în acest dificil examen. Organizați în brigăzi utemiste sub conducerea maiștrilor din producție, ucenicii au trecut în perioada practicii de vară prin rotație în toate fazele de lucru.

În timpul practicii de vară colectivul școlii, ca și conducerea fabricii „Scînteia" și-au putut da seama că munca desfășurată în primul an de studii a dat roade, că ucenicii pot lucra independent la mașini. De aceea, încă de la începutul acestui an școlar s-a hotărît ca un număr de 150 de ucenici din anul II să lucreze independent la circulare și pendule, iar la secția gatere să se organizeze un schimb format din ucenici.

Schimbul de lucru al ucenicilor a fost alcătuit din două echipe, astfel ca să se asigure continuitatea procesului de producție și în același timp să nu se depășească orele de practică zilnică fixate pentru ucenici.

CE ARATĂ GRAFICUL

De la organizarea schimbului ucenicilor au trecut mai puțin de trei luni. De atunci, liniile roșii de pe graficele celor două brigăzi din secția gatere urcă mereu. În mai puțin de trei luni, schimbul ucenicilor a realizat peste 4000 metri cubi de cherestea, depășind cu 10% planul.

Succesul acesta — rod al străduinței colective a școlii și întreprinderii — dovedește cu prisosință că încadrarea ucenicilor în procesul general de producție le asigură o pregătire temeinică. Inițiativa Școlii profesionale de prelucrare a lemnului din Piatra Neamț a făcut totodată să crească încrederea ucenicilor în forțele lor și le-a dat un puternic imbold la învățătură.

Această inițiativă merită să fie studiată cu atenție și aplicată de cît mai multe școli profesionale din întreaga țară.

I. MOSCU

Onoarea sportivă a școlii

Caracteristică sportului școlar îi este întrecerea și corolarul ei, dragostea pentru școala pe care o reprezintă, pentru culorile pe care le apără tînărul sportiv în întrecere, pentru patria sa. In desfășurarea edițiilor trecute ale campionatelor școlare s-a creat o tradiție sportivă, s-a făcut tot mai mult simțită tendința de a apăra, de a consolida, de a promova onoarea sportivă a școlii. Intr-adevăr, școlile se mîndresc astăzi nu numai cu elevi cu note maxime la toate materiile, ci și cu echipele care le reprezintă în diversele competiții sportive, cu evoluția plină de grație a gimnaștilor lor, cu rapiditatea alergătorilor lor sau cu detenta săritorilor lor. Aproape că nu există școală în care să nu fie cîte un colț sportiv, mărturie a eforturilor de pe stadioane. Cupe, plachete, medalii vorbesc, prin numărul și importanța lor, despre condițiile asigurate practicării diferitelor ramuri de sport în școli.

Desigur, trofeele cucerite la campionatele republicane școlare sînt pe primul plan. „Mica olimpiadă școlară", cum este denumită pe drept cuvînt polisportiva întrecere a elevilor și elevelor din țara noastră, a scos la iveală, an de an, zeci și zeci de talente. Dar nu în detrimentul învățăturii. Aurel Stamatescu, revelat anul acesta drept cea mai autentică speranță a sprintului, este și un elev fruntaș care îmbină armonios pregătirea intelectuală cu cea fizică. Exemple ar putea fi date, aci, în continuare, nenumărate.

De curînd s-a dat startul în cea de a XI-a ediție a campionatelor republicane școlare. In sălile de sport (deocamdată) și pe stadioane (cînd timpul va permite), vor avea din nou loc întreceri pline de insuflețire. Datoria profesorilor-antrenori este de a-și pune la contribuție întreaga lor capacitate, de a se strădui în mod deosebit pentru pregătirea sportivilor de care răspund și pentru educarea lor în spiritul sportivității. Victoriile nu contează *în sine*. Felul cum sînt repurtate, disciplina de pe teren, coeziunea dintre echipieri — iată tot atîtea probleme care trebuie să-i preocupe pe profesori. Un vechi dicton sportiv afirmă: *„Mai bine un învins glorios, decît un învingător fără strălucire"*. Trebuie să fie o mîndrie pentru un profesor de educație fizică dacă se spune:

— Joacă cei de la școala X! Meciul ăsta nu trebuie scăpat!

Onoarea sportivă a școlii este mai mult decît o simplă formulă. Este mărturia priceperii profesorului, a calității elevilor, dar mai presus de toate o dovadă a justei înțelegeri a rostului activității sportive în viața școlii.

MARIN ZORESCU

Preocupări multilaterale

Discutam mai deunăzi cu un profesor pensionar. Pe vremuri ținuse unele conferințe în orașe mai mici, dar avusese întotdeauna foarte puțini auditori. Se mira de afluxul de astăzi al oamenilor muncii la conferințele organizate de S.R.S.C. și de prezența la aceste conferințe a unui mare număr de cadre didactice. Pe vremea sa întîlnea prin orășelele de provincie foști colegi de școală, mai singurii care veneau la conferințele lui — și aceștia doar spre a-l revedea și a-l invita apoi la un joc de cărți încadrat de glume ieftine. Cu acest prilej a cunoscut viața seacă și stupidă a multor intelectuali din acea vreme. A văzut că unii n-aveau în casa lor nici o carte, iar alții, deși odinioară eminenți la învățătură, nu mai cumpăraseră vreun volum din momentul absolvirii școlii. Nu mai citeau nici măcar ziarele. O inerție totală se întinsese, ca pecinginea, peste existența lor.

Cu gîndul la acest fenomen din apusele, dar nu prea îndepărtatele vremuri, m-am întors spre realitățile noastre de azi. Am simțit cu mîndrie energia clocotitoare care a scuturat inerția ignoranței din cugetele a sute și mii de oameni.

S-au schimbat prea multe spre a le putea cuprinde într-un articol pe toate. Voi arăta doar ce preocupări largi, bogate au educatoarele, învățătorii și profesorii noștri de astăzi.

In cele mai izolate sate de munte ale regiunii am găsit biblioteci frumoase la învățători și profesori, tineri. Nu există cenaclu literar în vreo localitate la care să nu participe și pedagogii. La Mediaș — Horia Lupu, la Sibiu — Maria Boca, în Sighișoara — Tuliu Racotă, în Orașul Stalin — Harieta Cocea; iată numai cîțiva iubitori sau creatori de poezie din rîndurile cadrelor didactice. In lecțiile lor le transmit elevilor dragostea de frumos și avîntul ideilor mărețe ale creațiilor literare.

Mulți pedagogi sînt cuprinși în școlile populare de artă, cultivînd muzica, pictura, arta dramatică. Aceste preocupări le oferă o satisfacție deplină, le îmbogățesc și le nuanțează personalitatea.

Cui vrea să vadă Hidrocentrala Sadu 5, îi recomandăm să se oprească și la școala din comuna Fundul Rîului, unde va întîlni pe modesta învățătoare Silvia Tîrnoveanu. Soțul său conduce uzina electrică, iar dînsa școala din sat. Școala și uzina sînt proiectate pe neasemuit de frumosul peisaj al Văii Sadului. Pe amîndouă învăță- [...]ber. Iar tînăra și talentata învățătoare E. Voinescu din Crăiești, raionul Tîrnăveni, poate să deschidă o expoziție proprie cu copiile ei în ulei realizate după marii maeștri.

Multe cadre didactice din Sibiu, Orașul Stalin și alte localități participă activ la munca societăților științifice de filologie, istorie, științe naturale etc. Invățătorul sibian Ion Aldescu se ocupă, spre exemplu, cu valorificarea folclorului. Profesorul de naturale Ion Crîsnic din orașul Victoria a organizat, împreună cu elevii lui, un muzeu școlar care cuprinde peste 80 de piese — păsări și animale împăiate.

Amatorii de filatelie au putut vedea, cu ocazia centenarului timbrului romînesc, două minunate expoziții filatelice școlare, una la Școala medie nr. 4 din Orașul Stalin, organizată de profesorul Richard Boer, și alta la Școala medie nr. 4 din Sibiu, organizată de profesorul Rolf Weihrauh. Profesorul Weihrauh este în plus și entomolog. I-am admirat colecțiile de insecte clasate științific în nenumărate sertărașe suprapuse.

Un alt sibian, profesorul Klemm Wener, își petrece vacanțele în Delta Dunării și studiază fauna regiunii respective, făcînd comunicări în reviste și corespondînd cu oameni de știință de peste hotare în problema zonelor de emigrare a diferitelor păsări din Deltă.

Invățătoarea Eroida Moise din satul Hamba, raionul Sibiu, execută fotografii artistice și le mărește pe cele mai reușite.

Mulți pedagogi au creat laboratoare școlare și le îmbogățesc mereu, petrecîndu-și timpul liber printre eprubete și tratate științifice. Alții, ca tov. Pavel Feher din Orașul Stalin, conduc cercuri de elevi cu faimă în toată țara cum este cercul tinerilor radio-amatori de la Școala medie nr. 4. Mii și mii de cadre didactice lucrează la bibliotecile sătești sau la cele volante, la stațiile de radioficare, în căminele culturale unde conduc coruri, regizează piese de teatru sau organizează alte activități care vădesc avîntul cultural al maselor.

Cred că ar fi bine să se organizeze pe plan local expoziții și alte manifestări care să facă cunoscute roadele preocupărilor atît de bogate și de variate ale dascălilor. Aceasta, pe lîngă că i-ar stimula pe creatori, ar generaliza experiența lor și ar face-o să rodească și la alții.

Prof. SILVESTRU PATITA

In atenția învățătorilor, profesorilor și educatoarelor

La 1 noiembrie a.c., a început în întreaga țară acțiunea de primire a abonamentelor la „GAZETA INVĂȚĂMINTULUI" pe anul 1960.

Abonamentele se primesc de către difuzorii voluntari din unitățile școlare, factorii poștali și oficiile P.T.T.R.

Costul unui abonament este de 3,25 lei pe 3 luni, 6,50 lei pe 6 luni și 12,50 lei pe 12 luni.

Un nepoftit în munca de educație

Sînt mai bine de doi ani de zile de cînd grădinițele de copii din Capitală primeau în mod regulat vizita unui personaj devenit arhicunoscut. Cine era acest personaj, cum s-a născut marele lui interes pentru grădinițele de copii și pentru activitatea „instructiv-educativă" nu putea să spună însă nimeni. Era cunoscut sub numele de „Scamatorul".

In realitate, nu este vorba de vreun personaj legendar, ci de un individ pe nume Valerian Duhovnicu, rămășiță a vremurilor cînd trîndăvia, necinstea, șarlatania erau ridicate la rangul de „virtute". Om fără o anume ocupație, care a încercat de toate, fără a se lega de ceva, care a fost cînd student sau funcționar, cînd antrenor de fotbal sau artist de circ, dar căruia orice muncă i se părea prea grea pentru a-și cîștiga în mod cinstit existența, Valerian Duhovnicu și-a descoperit, după matură chibzuință, nebănuite calități de „pedagog".

Imprumutînd cîteva expresii din limbajul educatoarelor și posedînd oarecare abilități de prestidigitator, Valerian Duhovnicu și-a încropit la iuțeală un așa-zis „program distractiv" lipsit de orice valoare educativă, alegîndu-și drept cîmp de activitate grădinițele de copii.

Recomandîndu-se ca venind din partea ministerului sau a secției de învățămînt, fără a poseda vreo autorizație în acest sens, dar posedînd în schimb mult tupeu și îndrăzneală, insistînd și intimidînd, acest „mare artist și pedagog" reușea să-și ofere sau mai bine zis să-și impună serviciile, pentru a „distra" și „educa" totodată pe cei mici cu ajutorul faimoaselor sale „numere de atracție". Așa se face că Valerian Duhovnicu apărea pe rînd în aproape toate grădinițele de copii prezentîndu-și programul său „distractiv-educativ".

Cît de „valoroase" sînt numerele acestui program se poate deduce din cele ce urmează:

— Copii, li se adresa „scamatorul", voi aveți nevoie de bani?

— Da, da, răspundeau copiii.

— Dar ce faceți cu ei?

— Ne cumpărăm bomboane, jucării etc. etc.

— Ei, vreți voi să vă învăț cum se pot cîștiga bani fără să munciți? (Așa cum îi cîștiga și el).

Sigur că micuții nu vedeau în aceasta decît mijlocul de a-și satisface imediat o dorință și că se arătau foarte bucuroși.

In timp ce copiii se prefăceau că aruncă bani în găletușa din mîna „scamatorului", printr-un truc ieftin acesta făcea să cadă cu adevărat o monedă după alta.

Este clar că oricum ar fi încercat pe urmă „ilustrul pedagog" să întoarcă lucrurile, impresia copiilor că există și metode de a cîștiga bani fără muncă nu mai putea fi ștearsă cu ușurință. Iată dar cît de dăunător era efectul „educativ" al scamatoriilor lui.

Și mai poate fi vreo îndoială asupra valorii educative a numărului în care „scamatorul", prefăcîndu-se că încearcă să facă să dispară o monedă din palma cuiva, face să-i dispară ceasul de la mînă? Comentariile sînt de prisos.

Firește că Valerian Duhovnicu nu-și punea în valoare talentele pe gratis, numai de dragul „educării" copiilor. Nu pretindea însă decît „modesta" sumă de un leu de la fiecare copil. O nimica toată, în medie cîte 50—60 de lei din fiecare grădiniță pentru o jumătate de ceas. Bineînțeles că asta se întîmpla la cîte 2—3 grădinițe pe zi. Iată, deci, ce sursă bogată și sigură de venituri.

Dar după cum ulciorul nu merge de multe ori la apă, găsindu-se și oameni mai puțin naivi și gură-cască, într-o bună zi a fost demascată întreaga șarlatanie a lui Valerian Duhovnicu, punîndu-se capăt activității sale „distractiv-educative".

Pe bună dreptate se pune însă întrebarea, cum a fost posibil ca acest fals pedagog și artist să practice nestînjenit, atîta timp, dăunătoarele-i metode „educative" și să-și asigure un asemenea mijloc necinstit de venituri?

Răspunsul nu e greu de găsit. Profitînd de lipsa de vigilență a inspectoarei pentru învățămîntul preșcolar de la secția de învățămînt a Capitalei, care în urmă cu doi ani i-a dat încuviințarea verbală (!?) să-și prezinte programul în grădinițele de copii, fără să controleze în ce constă acest program, precum și de naivitatea și atitudinea de gură cască a unor directoare și educatoare din învățămîntul preșcolar, care s-au lăsat furate de aspectul distractiv al programului fără să analizeze cît de cît valoarea sa educativă și fără să-i ceară celui în cauză autorizația necesară, Valerian Duhovnicu și-a putut desfășura atîta timp activitatea sa dăunătoare educației copiilor.

Vigilența în materie de educație este o cerință esențială pentru fiecare pedagog. De aceea nu pot fi admise nici un fel de concesii față de influențele străine educației comuniste.

In școlile și instituțiile noastre de educație nu poate și nu trebuie să fie loc pentru impostori și șarlatani, pentru metodele pseudo-educative împrumutate din arsenalul educației burgheze.

M. COSTIN

CARNET CULTURAL

Matineele pentru școlari

Pentru sprijinirea acțiunii de culturalizare a tineretului prin film Intreprinderea cinematografică a orașului București a organizat începînd din luna noiembrie matinee speciale pentru copii și tineret. Faptul că la cele 10 cinematografe unde în fiecare duminică dimineață au loc matineele pentru școlari s-au înregistrat în prima zi 2868 de spectatori, apoi progresiv 3800, 4105 și așa mai departe, dovedește interesul manifestat de elevi, de cadrele didactice și de părinți față de acest mijloc important de educare.

In orele educative, în adunările tematice, se discută pe marginea filmelor care contribuie la educarea patriotică și internaționalistă a elevilor. Vizionarea în comun a filmelor ajută la închegarea colectivelor de elevi și permite organizarea interesantă și utilă a timpului liber de duminică dimineața.

Succesul obținut de spectacolele destinate elevilor readuce în actualitate un vechi deziderat: crearea [...] mai fie demonstrată. Intreprinderea cinematografică a orașului București a promis de mai multe ori că va transforma „Cinematograful tineretului" într-un cinematograf care să-și merite cu adevărat numele. Promisiunea întîrzie însă să devină realitate.

Ar fi bine venită extinderea matineelor în întreaga țară. Nu ar fi rău dacă secțiile de învățămînt și cultură ar lua legătura cu întreprinderile cinematografice regionale în vederea programării unor astfel de matinee și a permanentizării lor acolo unde condițiile permit. Sîntem siguri că pedagogii ar sprijini cu toată căldura această acțiune.

ALECU GH. CROITORU

Expoziție la club

De la 29 noiembrie pînă la 20 decembrie, sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt găzduiește expoziția de pictură a profesoarei Jenița Bulbuc D. Ghiga, membră a cercului de artă plastică „Ion Andreescu". Cele aproape 50 de exponate prezintă, în marea [...] *spre care pictorița are o vădită înclinație și în care a realizat cîteva lucrări izbutite: „Moara veche Mangalia", „Piața Militari" și acuarela „Vedere din Sibiu". Expoziția mai cuprinde portrete și vase cu flori.*

Mai slab reprezentat este însă noul, realitatea zilelor noastre. Din peisajul urban și industrial al orașelor București, Bîrlad, Petrila, Mangalia etc., din care ne așteptam să aleagă ceea ce este mai semnificativ, profesoara Ghiga a prezentat colțuri arhaice, mahalale, mănăstiri etc. Tablourile care înfățișează aspecte din viața de astăzi sînt puține, palide și neconcludente. Subliniem aceasta cu atît mai mult cu cît în general acest lucru a fost remarcat și cu prilejul unor expoziții personale ale membrilor cercului. De asemenea, este prezentată palid actualitatea din imediata apropiere a profesoarei: viața școlii. Singurul tablou care poate fi remarcat, „Practica în producție", este mai puțin realizat din punct de vedere

Să-i învățăm pe elevi să muncească independent

Viața, munca desfășurată zi cu zi în școală pun mari cerințe în fața profesorului. Acestuia i se cere să-și desăvîrșească necontenit metodele de instruire și educare. Realitatea a confirmat încă o dată justețea afirmațiilor Nataliei Konstantinovna Krupskaia despre faptul că aceste metode trebuie să decurgă întotdeauna în mod organic din scopurile care stau în fața școlii. Acum tuturor le este clar faptul că nu se pot pregăti constructori activi ai comunismului printr-o asemenea predare în urma căreia elevul, după cum spunea Krupskaia, se transformă într-o „placă de gramofon". Chemarea Nataliei Konstantinovna Krupskaia de a dezvolta cît mai mult spiritul de inițiativă al elevilor, gîndirea lor independentă și priceperea lor de a aplica cunoștințele în viață găsește astăzi în rîndurile pedagogilor cel mai larg ecou. Tratînd în mod creator fiecare lecție, mulți dintre ei au și găsit drumul adevărat către atingerea acestui scop.

Principiul conducător al didacticii — scria întemeietorul acestei științe, Ian Amos Komenski — va fi găsirea metodei datorită căreia profesorii să-i învețe mai puțin pe elevi, iar elevii să învețe ei înșiși mai mult. Dar aceasta nu trebuie să însemne a lăsa toată greutatea învățăturii pe umerii elevilor. O astfel de înțelegere a sarcinii de a-i înarma pe elevi cu priceperea de a munci independent ar duce la cele mai rele rezultate.

Pentru a-i învăța pe elevi să lucreze independent este necesară o muncă creatoare intensă și continuă a profesorului, pentru care nu se pot da lămuriri în nici un fel de metodici sau instrucțiuni. Pedagogul trebuie să chibzuiască el însuși amănunțit asupra mijloacelor cu ajutorul cărora poate nu numai să trezească spiritul de cercetare al elevilor, dar și să facă să bată mai repede inimile lor, umplindu-le de bucuria cunoașterii și a descoperirii. Acesta nu este un lucru ușor. El presupune luarea în considerare a tuturor condițiilor: nivelul diferit al capacității elevilor, bagajul lor de reprezentări despre viață, cunoștințele pe care le au.

Iată cum se pregătește în acest scop profesoara A. Bîstrova, care predă geografia la Școala nr. 4 din Blagoveșcensk. Înainte de studierea unei teme noi de geografie economică în clasa a IX-a, de exemplu, tov. Bîstrova stabilește ce bagaj de cunoștințe din viață le este necesar elevilor pentru a-și însuși tema respectivă. Pentru a ști cum să îmbogățească acest bagaj, profesoara caută să cunoască ea însăși, înainte, întreprinderile industriale în care lucrează elevii ei. Apoi, după planul indicat de profesoară, elevii își sistematizează observațiile pe care le-au făcut zi cu zi. Și iată-i la lecție. Manualul deasupra căruia stau aplecați nu le mai vorbește într-o limbă abstractă, despre noțiuni străine. Din analiza exemplelor din viață, din practică, — de la ceea ce este apropiat și concret, de la înseși izvoarele noțiunilor de geografie economică — elevii merg ei înșiși, în mod independent, către concluziile și generalizările date în manual. După astfel de lecții elevii au ce să adauge la textul studiat. Știința este astfel pentru ei un mijloc real de cunoaștere a realității, iar nu o îngrămădire de dogme moarte.

Formele însușirii independente de către elevi a cunoștințelor sînt foarte variate. Și din observare, și din experiențele de laborator, și din munca lor de zi cu zi în industrie, în agricultură, elevii pot scoate numeroase concluzii. Dar succesul în această privință poate fi dobîndit numai dacă profesorul știe să-i înarmeze pe elevi cu deprinderi de muncă intelectuală independentă.

Rolul acestei munci crește acum necontenit. Fiecare tînăr care termină școala trebuie să știe să învețe de sine stătător, să-și îmbogățească neobosit cunoștințele. Și aceasta este important nu numai pentru absolvenții care intră în învățămîntul superior, dar și pentru cei care se îndreaptă spre producție. Aceasta este o lege nestrămutată a realității sovietice, cu furtunosul ei progres în domeniul științei și tehnicii.

Înțelegînd aceasta, colectivul pedagogic al școlii din Pavliș, regiunea Kirovograd, îi înarmează în mod sistematic pe elevi cu deprinderi de muncă independentă. Elevii din clasa a X-a ai profesorului A. A. Filippov, de exemplu, au studiat singuri capitolul din fizică despre dinam și despre motorul electric cu curent continuu.

Ei au citit întîi textul din carte, au studiat unele modele și planșe. Cei mai buni dintre ei au stabilit și ce cunoștințe studiate anterior trebuie să repete pentru a-și clarifica cunoștințele noi. Ceilalți au reușit să învețe numai după o muncă îndelungată, intensă. Dar succesele i-au bucurat pe toți — și e greu de spus pe care mai mult.

A-i învăța pe elevi să-și însușească independent cunoștințele este numai o latură a sarcinii de a-i înarma cu deprinderi de muncă independentă. Ea nu este suficientă pentru pregătirea unor transformatori activi ai vieții. Este necesar, pe lîngă aceasta, să-i învățăm pe elevi și să aplice în mod independent cunoștințele în viață. Din păcate, nu toți pedagogii înțeleg clar esența acestei sarcini. Uneori auzi pe cîte un profesor care cere elevilor să repete o experiență demonstrată sau să găsească exemple pentru a ilustra o lege studiată afirmînd că elevii lui lucrează în mod independent. Dar asemenea exerciții de antrenament, menite să adîncească studiul său să întărească deprinderile, nu dezvoltă priceperea de a munci independent în adevăratul înțeles al acestui cuvînt. Adevărata pricepere de a munci independent se dobîndește numai atunci cînd elevul este în stare să aplice cunoștințele teoretice în practică.

Tocmai cu o asemenea pricepere îi înarmează pe elevii lor profesorii fruntași din școlile regiunii Riazan. De exemplu, tov. S. M. Kostroia, profesor de fizică la școala din Pehleț, raionul Korablinsk, a dat elevilor săi din clasa a VI-a, după studierea temei „Măsurarea lungimilor, a suprafețelor și a volumelor", sarcina de a măsura pe ogor, cu ajutorul unui instrument confecționat de ei înșiși, adîncimea arăturii.

Studierea bazelor științei trebuie organizată astfel încît elevii să studieze munca omenească în toate laturile ei ca o muncă rațională și creatoare, care cere multe eforturi ale inteligenței și voinței. Atunci elevii vor simți dorința de a participa ei înșiși la această muncă și își vor însuși în mod conștient cunoștințele necesare pentru aceasta.

Pedagogul nu va putea să-i înarmeze pe elevi cu priceperea de a lucra independent, de a-și aplica cunoștințele în viață, dacă el însuși nu va pătrunde în miezul vieții, dacă va rămîne prizonierul manualelor și al lucrărilor metodice. În zilele pe care le străbate astăzi școala sovietică profesorul va fi în stare să pregătească oameni capabili de o muncă creatoare, independentă, numai dacă el însuși va deveni un înnoitor al metodelor și formelor activității sale.

Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 139 (4575) (articol prescurtat).

Dezvoltarea învățămîntului în R. P. Ungară

Grija Partidului Muncitoresc Socialist Ungar pentru tînăra generație de constructori ai socialismului se vădește și în dezvoltarea impetuoasă a învățămîntului. Ultimul număr al „Revistei ungare" citează numeroase date statistice care dovedesc dezvoltarea școlii în anii regimului democrat-popular.

Astfel, dacă în anul școlar 1937—38 numai 78,8% din numărul total al copiilor de vîrstă școlară erau cuprinși în școlile elementare, în anul școlar 1959—60 procentul cuprinderii copiilor în școlile elementare este de 99%. Numărul învățătorilor și profesorilor care predau în aceste școli a crescut cu mai mult de 100%, ajungînd de la 26.000 în 1937—38, la 54.000 în 1959—60.

O dezvoltare impresionantă a înregistrat și învățămîntul mediu de cultură generală. Dacă în anul școlar 1937—38 numărul elevilor din școlile medii ajungea abia la 52.000, în acest an școlar cursurile sînt urmate de mai mult de 137.000 de elevi. Porțile școlilor medii s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii.

Numărul școlilor medii a crescut în acest an de la 285, cît erau în 1937—38, la 435.

Colaborarea dirigintelui cu organizația de tineret

Legea „Cu privire la legarea tot mai strînsă a școlii de viață, la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în R. P. Bulgaria" cere nu numai mobilizarea cadrelor didactice pentru îndeplinirea sarcinilor instruirii și educării tineretului, ci și antrenarea mai largă a organizației de tineret în realizarea acestor sarcini. În prezent în școlile din R. P. Bulgaria se acordă o mare atenție bunei organizări a colaborării dintre diriginte și organizația de tineret.

Dirigintele, bine pregătit din punct de vedere pedagogic și avînd o experiență bogată, poate să acorde un mare ajutor organizațiilor de tineret în vederea stimulării elevilor de a aprofunda cunoștințele predate, de a participa mai activ la munca productivă. Cadrele didactice au datoria de a îndruma organizația de tineret să se ocupe îndeaproape de problema legăturii dintre școală și viață, de participarea activă a elevilor la procesul de producție în uzine și pe ogoare, la acțiunile pentru ameliorări de terenuri și împăduriri, de activitatea cercurilor tehnice etc. Trebuie să recomandăm birourilor pe clase ale organizației de tineret să analizeze în cadrul ședințelor cum participă fiecare membru al organizației la diferitele acțiuni organizate de școală. Aceasta va contribui la întărirea educației prin muncă a elevilor, va face să crească simțul lor de răspundere.

Ajutorul acordat de diriginte în aceste probleme organizației de tineret este foarte necesar deoarece acestea sînt sarcini noi, în realizarea cărora tinerii au nevoie de mai multă îndrumare, de lămuriri mai amănunțite. Cu ajutorul diriginților organizația de tineret se va orienta mai just și va putea să realizeze cu succes noile sarcini care-i stau în față.

Dirigintele trebuie, de asemenea, să-i sfătuiască pe elevi să organizeze acțiuni culturale împreună cu tinerii din întreprinderea sau gospodăria agricolă în care fac practică. În acest fel elevii se vor apropia de tinerii muncitori, se vor împrieteni cu ei. Aceasta va contribui la o mai bună însușire de către elevi a procedeelor de muncă în producție, a profesiunii, va avea o puternică înrîurire asupra educării lor în spiritul dragostei față de muncă. Pentru a întări rolul organizației de tineret din școală, pentru a o transforma într-o organizație capabilă de acțiuni importante care să se bucure de o mare autoritate, să exercite o puternică influență morală, politică și organizatorică în rîndul elevilor trebuie să dăm multă atenție sprijinirii acțiunilor organizate de elevi. Dirigintele trebuie să se gîndească zilnic ce noi inițiative să sugereze organizației de tineret din clasa sa. Se înțelege că nu-i vom ajuta cu nimic pe tineri dacă vom sta mereu pe capul lor, dacă-i vom „dădăci" la fiecare pas. Această „metodă" de muncă este dăunătoare, nu le formează elevilor calitățile unui om cu inițiativă bogată, ci-i face temători, nehotărîți.

Colaborarea dintre diriginte și organizația de tineret trebuie organizată în așa fel încît în nici un caz să nu împiedice inițiativa și activitatea proprie a elevilor. Ori ce acțiune a organizației trebuie simțită de către elevi ca fiind o acțiune a lor proprie. De aceea nu este bine ca profesorul diriginte să se suprapună activiștilor sau conducătorilor organizațiilor de tineret din școală. Chiar și în discuții trebuie să subliniem că tinerii sînt stăpîni în organizația lor, că ei trebuie să se descurce singuri.

Pentru buna organizare a colaborării dirigintelui cu organizația de tineret este necesar ca dirigintele să cunoască bine calitățile elevilor din clasa lui. În acest fel el va putea și să recomande pentru a fi aleși în organele de conducere ale organizației din școală pe cei mai buni tineri. În aceste cazuri dirigintele trebuie să-și îndrepte privirile spre elevii care se bucură de autoritatea necesară, care au inițiativă și au măcar în germene aptitudini organizatorice.

Pentru ca dirigintele să poată ajuta cît mai bine organizația de tineret el trebuie să cunoască toate documentele importante publicate de C.C. al Uniunii Tineretului Comunist Dimitrovist cu privire la activitatea Uniunii, sarcinile care se pun în fața organizațiilor de tineret, formele și metodele de muncă în organizație. Este folositor ca la adunările cu caracter profesional și la ședințele deschise de partid cadrele didactice să discute mai des problemele privitoare la colaborarea cu organizația de tineret.

Cunoscînd bine esența activității organizației, stilul și metodele ei de lucru, dirigintele va putea cultiva la elevi încrederea că ei pot să rezolve cu succes problemele organizatorice. Tinerii vor înțelege că au în fața lor nu numai un profesor specialist în specialitatea pe care o predă, dar și un profesor-educator, cu o concepție clară despre problemele sociale. Aceasta, desigur, va avea o influență pozitivă asupra întregii munci educative.

Dirigintele poate să ajute organizația de tineret prin participarea lui activă la adunări și ședințe, prin discuții personale cu secretarul sau cu un membru al biroului organizației.

Desigur, pentru ca asemenea discuții să fie rodnice, ele trebuie să fie bine gîndite.

Formele și metodele colaborării dirigintelui cu organizația de tineret sînt variate. Pentru a educa tineretul în spirit comunist trebuie să arătăm o deosebită dragoste și grijă pentru profesiunea noastră, să desfășurăm o muncă sistematică.

ZAPRIAN ZAPRIANOV
profesor la liceul „V. Kolarov"
din Asenovgrad

Multe din lucrările expuse în cadrul celui de al II-lea Salon internațional de artă fotografică au ca temă oglindirea vieții copiilor și tineretului. Iată două imagini înfățișînd două lumi.

MARGIT GREUSCHE (R. D. Germană): Noutăți

RENATO FRANCESCANI (Brazilia): Copiii periferiei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", București, Piața Scînteii. Abonamente la „GAZETA INVĂȚĂMÎNTULUI" se fac la toate oficiile poștale prin factori poștali și difuzori voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12.50 lei; 6 luni — 6.25 lei 3 luni — 3.12 lei.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 543 — Vineri 11 decembrie 1959 — 12 pagini 25 bani

Călăuziți de cuvîntul partidului

Partidul nostru, încercat și înțelept conducător al maselor de oameni ai muncii constructori ai socialismului, înarmat cu geniala învățătură marxist-leninistă, asigură condițiile pentru obținerea unor victorii tot mai mari pe frontul construcției economice a patriei. Realizările consemnate în Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a.c., ca și discuțiile purtate de participanții la plenară pe marginea expunerii au dovedit că activitatea entuziastă, creatoare, desfășurată de milioanele de oameni ai muncii sub conducerea partidului a creat toate premisele nu numai pentru îndeplinirea, ci și pentru depășirea planului de stat pe anul 1959 la indicii de bază — producția, productivitatea muncii, reducerea prețului de cost. Făcînd un amplu bilanț al marilor succese repurtate în acest an pe frontul construcției socialiste, Expunerea prezentată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne desfășoară larg în față minunatul tablou al înfăptuirilor din anul ce vine. Perspectivele luminoase cuprinse în prevederile planului de stat pe 1960 constituie un măreț program de activitate al întregului popor muncitor din patria noastră, un neprețuit izvor de învățăminte pentru fiecare om al muncii. Pentru pedagogi — profesori și învățători — Expunerea reprezintă un document de cea mai mare importanță în ceea ce privește orientarea activității lor de educatori ai tinerei generații.

Bilanțul bogat în victorii pe frontul construcției socialiste al anului 1959 reprezintă un reazim de nădejde pentru viitoarele realizări. Răspunzînd cu un deosebit avînt patriotic chemării partidului, oamenii muncii au dat viață măsurilor preconizate de plenarele Comitetului Central al partidului nostru din noiembrie 1958 și iulie 1959, desfășurînd larg întrecerea socialistă în toate sectoarele economiei noastre naționale și ducînd o entuziastă activitate creatoare, care a determinat creșterea producției industriale în anul acesta cu 10% față de anul 1958 și depășirea cu 500 de milioane lei, potrivit datelor preliminare, a sarcinilor privind realizarea de economii peste plan.

Proiectul planului de stat pe anul 1960, ale cărui prevederi vor fi incluse în planul economic de 6 ani al țării noastre în curs de elaborare, cere folosirea mai judicioasă a fondului de investiții pentru construirea și darea în funcțiune a unor noi și puternice obiective industriale, precum și lărgirea capacităților de producție existente pentru dezvoltarea în special a ramurilor de bază ale economiei naționale. Darea în funcțiune a noilor obiective industriale, mărirea capacităților de producție a unităților economice existente, creșterea productivității muncii și mobilizarea largă a rezervelor interne din toate ramurile industriale vor duce la creșterea producției în industrie cu 14%, în cadrul căreia producția mijloacelor de producție va crește cu 14,7%, iar producția bunurilor de consum, care va dispune de o bază sporită de materie primă, cu 13%.

Mersul ascendent al economiei noastre socialiste se va oglindi și în creșterea cu 160.000, în cursul anului 1960, a numărului salariaților ocupați în diferite ramuri ale acesteia.

Fiecare din aceste prevederi ale proiectului de plan pe anul 1960 cuprinde sarcini importante, de mare cinste pentru oamenii școlii. Profesorilor din învățămîntul superior, pedagogilor din școlile profesionale, tehnice, de meserii, din școlile de cultură generală cu program special de practică în producție le revine misiunea nobilă, dar în același timp plină de răspundere, de a forma marea majoritate a specialiștilor care vor intra în producție în cursul anului 1960. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara din 3—5 decembrie a.c. reprezintă pentru oamenii școlii o însuflețitoare chemare de a desăvîrși cît mai mult formarea profesională și educarea comunistă a acestor tineri specialiști precum și a promoțiilor viitoare de specialiști. O minunată forță vie care să contribuie la ridicarea nivelului pregătirii tinerilor din școli o constituie pentru fiecare pedagog stimularea dorinței elevilor de a lucra în noile întreprinderi și capacități industriale care vor fi date în funcțiune sau a căror construcție va începe în cursul anului 1960. Profesorii, învățătorii, maiștrii-instructori dispun de nenumărate posibilități de a făuri la tineri încă de pe băncile școlii concepția înaintată care-i caracterizează pe constructorii socialismului, de a-i antrena pe elevi în nenumărate activități practice și cu caracter patriotic. Sarcini deosebite revin profesorilor care predau cunoștințele de producție industrială ca și cunoștințele de fizică, chimie, biologie, matematică în școlile de cultură generală. Predarea acestor cunoștințe presupune atît familiarizarea viitorilor constructori ai socialismului cu mașinile, metodele de muncă și procesele tehnologice din industrie cît și cultivarea în rîndurile lor a interesului și admirației pentru inovatori și metodele lor de muncă, pentru folosirea tehnicii înaintate, pentru mecanizare și automatizare.

Experiența pozitivă acumulată pe această linie de unele școli, ca de pildă Școala medie „Frații Buzești" din Craiova, Școala medie nr. 1 din Buzău, școlile medii „Aurel Vlaicu" și „Nicolae Bălcescu" din București, care au reușit să lege strîns activitatea didactică de pregătirea elevilor pentru muncă în producție și i-au îndrumat pe tineri către cunoașterea și adîncirea problemelor tehnice și economice ale activității întreprinderilor trebuie larg extinsă în toate școlile noastre de cultură generală. Un rol important în stimularea activității strîns legată de practică a tinerilor îl au cercurile tehnice din școli, a căror activitate trebuie îndrumată cu mai multă grijă către studierea și cunoașterea celor mai importante probleme ale producției industriale.

Pentru activitatea pedagogilor din învățămîntul profesional și tehnic, Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenară cu-

(Continuare în pag. 11)

În laboratorul de științe naturale, recapitulînd cunoștințele despre structura florii

În preajma încheierii trimestrului

Acum, cînd se apropie încheierea trimestrului I, a primei etape din munca școlilor, pretutindeni au loc analize ale rezultatelor obținute. În unele școli aceste analize iau forma dezbaterilor în consiliile pedagogice, în altele de discuții purtate de conducerile școlilor cu profesorii care predau diferitele discipline, cu diriginții claselor sau cu fiecare pedagog în parte. În urma unor astfel de analize cadrele didactice își dau mai bine seama ce a determinat succesele dobîndite, care sînt lipsurile ce se mai fac vădite și care sînt cauzele lor, ce măsuri pot fi luate încă, pînă la încheierea trimestrului, pentru remedierea acestora. Totodată, pe baza învățămintelor desprinse din analiza muncii primului trimestru, școlile iau măsuri ca în viitor munca să fie astfel organizată încît să se evite repetarea lipsurilor din această primă etapă și să se aplice cu mai mult succes acele metode care s-au dovedit a fi bune și eficiente.

Principalul obiectiv către care s-a îndreptat atenția cadrelor didactice de la Școala de 7 ani nr. 50 din București cu prilejul analizării muncii din primul trimestru a fost situația elevilor la învățătură. Încă înainte de a începe perioada tezelor directorul școlii a efectuat un control al cataloagelor, a asistat la un număr de lecții și a cerut ca elevii din unele clase să dea scurte lucrări de control pentru a se putea constata în ce măsură și-au însușit ei problemele principale din materia curentă. S-a observat astfel că la unele clase — de pildă, la clasele a VI-a „A" și „C" și a VII-a „A" și „B" — elevii au un nivel ridicat de cunoștințe la majoritatea disciplinelor. În același timp însă, la clasele a V-a „B" și „C" elevii sînt mai slab pregătiți. Dar la aceste clase predau aceiași profesori ca și la clasele la care au obținut rezultate bune. Cum se explică atunci nivelul mai scăzut de cunoștințe? Ipoteza că aici profesorii ar fi muncit cu mai puțină seriozitate s-a dovedit a fi neîntemeiată. Cercetîndu-se cu atenție situația claselor rămase în urmă s-a constatat că aici diriginții nu s-au preocupat suficient de coordonarea activității profesorilor, de mobilizarea elevilor la învățătură. Studiul individual al copiilor a fost neglijat. Conducerea școlii a cerut diriginților să ia deîndată măsuri pentru remedierea acestor lipsuri. De asemenea, pentru ca situația elevilor rămași în urmă să se remedieze pînă la sfîrșitul trimestrului, se organizează în sprijinul lor ore de meditație.

Totodată, s-a constatat că legătura diriginților acestor clase cu părinții elevilor este foarte slabă. În clasele a V-a „B" și „C" sînt mulți elevi cu ai căror părinți diriginții au discutat foarte rar. Apreciind lipsa legăturii cu familia ca una din cauzele principale ale rămînerii în urmă la învățătură, conducerea școlii a luat hotărîrea ca de îndată să se pună un accent deosebit pe vizitarea familiilor elevilor cu rezultate slabe și să se organizeze ședințe cu părinții acestora.

Deficiențele existente la unele clase în ceea ce privește legătura cu familia au determinat conducerea școlii să analizeze mai larg această problemă. S-a constatat astfel că unii diriginți se mulțumesc doar să înregistreze problemele ridicate în discuțiile lor cu părinții, luînd rareori măsuri ca răspuns la aceste probleme. Desigur că astfel concepută, legătura cu familia rămîne fără rezultat. De aceea s-a hotărît ca, pe baza studierii problemelor ridicate în discuțiile cu părinții (probleme consemnate într-un registru al școlii), diriginții să stabilească măsurile necesare pentru fiecare caz în parte.

Cu ocazia controlului efectuat în cataloage, direcția școlii a constatat că, pînă în preajma începerii tezelor, la anumite clase și la anu-

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Datorie de pedagog

La masa lui de lucru, comunistul F. Stănescu, profesor fruntaș la Școala de meserii din Pitești, răsfoiește cu atenție filele unui carnet de însemnări recente. „Ce să-i faci — reflectează ca pentru sine — o asemenea comportare nu poate fi trecută cu vederea". Și ridicînd receptorul, cheamă pe directorul uneia din școlile din oraș:

— Aveți în școală un elev Dumitru Constantin. Înălțuț, cu trăsături fine. E în clasa a VII-a.

De la capătul celălalt al firului, directorul se interesează probabil de noua ispravă a elevului.

— După mine — sună imediat răspunsul — un lucru destul de grav: ieri...

Și explicațiile încep.

— În orice caz, elevul dumneavoastră, așa rău cum este, prezintă destule șanse de îndreptare. Am stat de vorbă cu dînsul mai bine de un ceas. Pînă la urmă a avut tăria să-și recunoască deschis greșeala.

Cîteva cuvinte încă pentru ca intervenția lui să fie bine înțeleasă și conversația telefonică se încheie. Punînd receptorul pe furcă tovarășul Stănescu parcă simte totuși necesitatea unei justificări mai depline:

— Vedeți dumneavoastră — ni se adresează în continuare — dacă în afara școlii fiecare va trece nepăsător pe lîngă abaterile disciplinare ale elevilor, firește, educația va avea mult de pierdut.

Ne-am întrebat ce-l face pe acest comunist să nu închidă ochii la actele de indisciplină ale elevilor, fie chiar din alte unități decît din aceea în care lucrează, ce-l îndeamnă să „piardă" ore în șir din timpul său liber — căci nu e singura dată cînd procedează în felul acesta — ca să-i cunoască pe copii: să-i ajute pe cei ce au greșit să se îndrepte?

Răspunsul îl găsim în înseși cuvintele sale: „știți, e vorba de frontul nostru comun, al pedagogilor din oraș".

Ușor de văzut în aceste vorbe, și mai ușor în gestul său un dezvoltat simț al datoriei. Al datoriei așa cum este ea înțeleasă de pedagogul școlii noastre noi.

A. G.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

IN LEGATURĂ CU OBȚINEREA GRADELOR DIDACTICE IN ÎNVĂȚĂMÎNT

In baza Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1059/1959, prin care se instituie gradele în învățămînt, cadrele didactice care îndeplinesc condițiile prevăzute în instrucțiunile pentru aplicarea Hotărîrii au dreptul să se înscrie la examenele pentru obținerea acestor grade. Pentru a putea programa din timp inspecțiile speciale care trebuie efectuate în cursul anului școlar, pînă la apariția Regulamentului pentru aplicarea Hotărîrii, secțiile de învățămînt și cultură regionale (și cele din orașele București și Constanța) vor lua următoarele măsuri:

I. Pentru obținerea gradului definitiv, vor începe lucrările de înscriere a cadrelor didactice care, conform instrucțiunilor, au un stagiu de 3 sau 4 ani împliniți la data de 1 august 1959, precum și a celor prevăzute la art. 15 din instrucțiunile pentru aplicarea Hotărîrii partidului și guvernului 1059 și care sînt obligate să se prezinte la acest examen. Înscrierile pentru examen se vor face pînă la data de 30 decembrie 1959, prin direcțiile școlilor. La cererile de înscriere, candidații vor anexa în copii actele de studii și de atestare, certificate de notariatul de stat, precum și adeverințele de funcționare, certificate de directorul școlii unde funcționează. Conducerea școlii va anexa la actele candidaților copii de pe procesele verbale ale inspecțiilor pe care aceștia le-au avut în perioada stagiului și o apreciere făcută de directorul școlii asupra întregii lor activități școlare și social-culturale.

Actele candidaților vor fi înaintate de către direcțiile școlilor astfel:

1) Pentru educatoare, învățători, profesori din învățămîntul general, pedagogic, profesori care predau discipline de cultură generală în școlile profesionale, tehnice, agricole și de meserii, din școlile speciale de artă, casele de pionieri, precum și pentru educatorii, învățătorii și profesorii din casele de copii și din școlile speciale care aparțin Ministerului Învățămîntului și Culturii, se vor înainta secțiilor de învățămînt și cultură raionale (orășenești). Secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) vor folosi pentru completarea actelor și lucrările întocmite de comisiile de atestare. Secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) vor întocmi tabele nominale pe tipuri de școli, pe grade de învățămînt (educatoare, învățători, profesori), pe specialități și pe limbi de predare. Aceste tabele, însoțite de actele candidaților, se vor înainta secțiilor de învățămînt și cultură regionale (secțiilor orășenești din București și Constanța) pînă la data de 12 ianuarie 1960. Secțiile de învățămînt și cultură regionale (secțiile orașelor București și Constanța) vor înainta pînă la data de 20 ianuarie 1960, institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, tabele nominale cu cadrele didactice înscrise pentru examenul de definitivat. Secțiile de învățămînt și cultură regionale (secțiile orașelor București și Constanța) vor programa și efectua inspecțiile speciale împreună cu institutele de perfecționare a cadrelor didactice care aparțin, începînd de la data de 25 ianuarie 1960, în așa fel încît să se asigure inspectarea tuturor cadrelor didactice înscrise pentru examenul de definitivat.

2) Pentru profesorii care predau discipline de cultură tehnică în școlile profesionale, tehnice, agricole, precum și în școlile profesionale speciale, școlile tehnice speciale și căminele-ateliere ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale și care au funcția de bază în aceste școli, cererile însoțite de actele candidaților vor fi înaintate de direcțiile școlilor, pînă la 12 ianuarie 1960, ministerelor și instituțiilor centrale tutelare, care vor programa inspecțiile împreună cu inspectorii de specialitate din Ministerul Învățămîntului și Culturii și cu cabinetele metodice pentru școlile profesionale și tehnice.

3) Educatoarele, învățătorii și profesorii cu pregătire pentru a preda discipline de cultură generală și care sînt activiști în aparatul de partid de stat și în organizații obștești, a căror activitate este considerată stagiu în învățămînt, încadrați la nivelul raioanelor, vor înainta cererile și actele prin instituțiile unde lucrează, la secțiile de învățămînt și cultură regionale, pînă la data de 12.I.1960.

4) Profesorii cu pregătire pentru a preda discipline de cultură tehnică și care sînt activiști în aparatul de stat, de partid și în organizații obștești la nivel raional, a căror activitate este considerată stagiu în învățămînt, vor înainta cererile însoțite de acte ministerelor și instituțiilor centrale de care aparțin școlile la care au lucrat înainte, pînă la data de 12. I. 1960.

5) Educatoarele, învățătorii și profesorii cu pregătire pentru a preda disciplinele de cultură generală și profesorii cu pregătire pentru a preda discipline tehnice care lucrează în aparatul regional și central vor depune cererile și actele, prin instituțiile respective, la Ministerul Învățămîntului și Culturii, Departamentul școlilor, Direcția generală a rețelei școlare, pînă la data de 12 ianuarie 1960.

II. Pentru obținerea gradului II, lucrările de înscriere se fac la aceleași date și în aceleași condiții stabilite pentru obținerea gradului definitiv

Cadrele didactice care au dreptul să se înscrie la acest examen, conform Hotărîrii nr. 1059/1959, vor adăuga pe lîngă actele stabilite pentru examenul de definitivat și un memoriu documentat asupra întregii lor activități școlare, social-culturale și științifice.

Direcțiile școlilor vor completa dosarele candidaților cu procesele verbale de inspecție din ultimii 10 ani.

III. Secțiile de învățămînt și cultură regionale (și ale orașelor București și Constanța) și ministerele și instituțiile centrale tutelare vor înainta pînă la data de 20 ianuarie 1960, Ministerului Învățămîntului și Culturii, Departamentul școlilor, Direcția generală a rețelei școlare, situația numerică cu cadrele didactice înscrise pentru examenele de definitivat și gradul II, pe tipuri de școli, grade de învățămînt (educatoare, învățători, profesori), pe specialități și pe limbi de predare.

Celelalte acțiuni privind organizarea și desfășurarea inspecțiilor speciale și a examenelor pentru obținerea gradelor vor fi precizate în regulamentul elaborat de Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Notă. — Cadrele didactice se pot adresa redacției pentru a cere lămuriri în legătură cu acordarea gradelor în învățămînt. Gazeta va publica răspunsuri la întrebările cititorilor în legătură cu această problemă.

Cercul micilor apicultori

In școlile patriei noastre iau o tot mai largă dezvoltare activitățile prin care elevii contribuie la înfăptuirea sarcinilor puse în fața poporului nostru de documentele de partid.

Nu de mult ziarul nostru a oglindit în paginile sale frumoasa inițiativă a școlii din comuna Costești-Vale, raionul Titu, de a cultiva sfecla de zahăr, acțiune în care îndemna școlile din regiune cu condiții bune pentru această cultură, să-i urmeze exemplul. Cu fiecare zi aflăm noi și noi vești despre însuflețirea cu care elevii din școlile patriei noastre participă, prin activitatea lor pe lotul școlar, în cercuri, în acțiuni obștești la eforturile tuturor oamenilor muncii din țara noastră de a spori producția agricolă.

Iată acum un alt exemplu, al Școlii de 7 ani nr. 136 din Capitală ai cărei elevi activează cu sîrguință în cercul tinerilor apicultori. Realizările lor constituie un îndemn pentru celelalte școli să meargă pe același drum.

Cercul apicol de la Școala de 7 ani nr 136 din Capitală, denumit „Cercul micilor apicultori", a împlinit luna aceasta un an de activitate.

Cum a luat ființă acest cerc? În anul școlar trecut, prin grija directorului, școala a procurat 5 stupi orizontali. Îngrijirea lor cerea o muncă continuă și organizată. S-a propus atunci crearea unui cerc apicol. De la început elevii s-au simțit atrași de această activitate. O dovedește însuși numărul celor înscriși în cerc, care a sporit continuu. Acum cercul are peste 40 de membri elevi din clasele IV-VII.

O dată cu constituirea cercului s-a întocmit și programul lui de activitate pe o durată de 4 ani. In primul an de activitate, membrii cercului au primit noțiuni sumare despre viața și munca albinelor în stup, despre metodele de creștere și îngrijire a albinelor, au învățat să mînuiască uneltele pentru extragerea mierii și a cerei. Acum, în anul al doilea, elevii aprofundează cunoștințele legate de înmulțirea albinelor și vor face în sezonul activ aplicații practice la stupi. În anul al treilea vor căpăta cunoștințe despre creșterea mătcilor și despre diferitele boli ale albinelor, iar în anul al patrulea vor practica stupăritul pastoral.

În ședințele cercului membrii lui au primit cunoștințe despre structura și biologia albinei. Explicațiile care li se dau cu privire la aceste probleme au fost întotdeauna însoțite de demonstrații, pentru care se folosesc planșe, desene colorate sau diafilme, ceea ce face mai interesantă munca în cerc. Apoi, elevii au trecut la aplicații practice în stupina școlii. Ei știu să mînuiască cu pricepere dalta, pulverizatorul, afumătorul, adăpătorul, centrifuga, știu să înrămeze fagurii artificiali etc. Micii apicultori au învățat, de asemenea, cum să mînuiască ramele în cuiburile de albine cînd stupul este gol.

La cele cinci familii de albine despre care am amintit s-au mai adăugat în acest an încă trei. Sporirea lor se datorește elevilor. Organizînd roirea prin divizarea a trei familii de albine, ei au obținut opt stupi. Efectuarea acestei lucrări a dat membrilor cercului posibilitatea să cunoască modul cel mai simplu de înmulțire a stupilor. După stabilirea mătcilor familiilor de albine divizate, elevii au urmărit creșterea mătcilor în stupii orfani. Astfel, ei și-au dat mai bine seama de rolul mătcii în regenerarea familiilor de albine.

In timpul mareluj puiet, cîțiva dintre membrii cercului au confecționat blocuri de urdiniș cu ajutorul cărora albinele să se apere de furtișagul practicat de albinele străine.

Pregătirea pentru iarnă a albinelor a fost o preocupare serioasă a membrilor cercului. Ei au efectuat din vreme lucrări în stupină pentru stimularea mătcilor care produc albine tinere ce vor trăi toată iarna.

Pentru asigurarea hranei albinelor, s-a înființat în grădina școlii un lot apicol. Membrii cercului au efectuat aici lucrări de însămînțare, de întreținere a culturilor melifere și de recoltare. Ei au recoltat de pe lot 13 kg. sămînță de facelia, 8 kg. hrișcă, 3 kg. măzăriche, 6 kg. coriandru și 1 kg. rapiță. În toamna aceasta ei au pregătit terenul apicol și l-au însămînțat cu rapiță, măzăriche și coriandru.

Cercul școlar apicol a organizat și cîteva excursii — la Stațiunea de cercetări apicole de la Băneasa, unde elevii au văzut cum se întreține matca în afara ghemului de albine, la stupina gospodăriei agricole de stat de la Periș unde au văzut cum este organizată o stupină într-o unitate agricolă de stat și la Stațiunea forestieră de la Snagov, unde se găsește o stupină pentru studiul bolilor la albine.

Cu toate că vechimea cercului nu se numără cu anii, activitatea lui este bogată și rodnică datorită faptului că membrii cercului lucrează cu pricepere și plăcere, fiind conștienți că prin munca lor aduc o contribuție la munca întregului popor.

Viața sindicală în școli

Contribuție la asigurarea disciplinei conștiente

Printre problemele activității profesionale care stau în atenția comitetului de instituție de la Școala medie nr. 2 din orașul Craiova un loc de frunte îl ocupă asigurarea disciplinei conștiente a elevilor. Această problemă a fost mai întîi discutată în grupele sindicale, în cadrul cărora s-a făcut și un larg schimb de experiență în ce privește metodele de realizare a disciplinei conștiente.

In cadrul discuțiilor din grupe s-a constatat la începutul anului școlar că după vacanță elevii se obișnuiesc mai greu cu unele cerințe ale școlii ca uniforma, emblema etc. și că se resimte nevoia unui control mai riguros și mai regulat în această privință. Membrii de sindicat au luat asupra lor această sarcină și, prin rotație, fiecare grupă a făcut zi de zi acest control, pînă s-a constatat că el nu mai este necesar.

Pe o cale asemănătoare au fost rezolvate și alte probleme educative curente.

De curînd comitetul de instituție a organizat o analiză mai amplă a contribuției pe care o aduc membrii de sindicat la asigurarea disciplinei conștiente a elevilor. Scopul analizei a fost ca, pe de o parte, să se popularizeze metodele cele mai bune folosite în această privință, iar pe de altă parte să se scoată la iveală și să se înlăture lipsurile care se mai vădesc.

Trebuie menționat că analiza a fost pregătită cu multă grijă. S-a întocmit o tematică menită să orienteze desfășurarea dezbaterilor și s-a cerut cîtorva învățători și diriginți care obțin rezultate bune în munca educativă, să-și expună experiența. Discuțiile purtate în ședința de analiză au arătat că, dacă educatorul folosește sprijinul organizațiilor de pionieri și U.T.M., dacă formulează cerințe pe măsura puterii elevilor, dacă îi învață cu pricepere și răbdare să le îndeplinească, dacă își cunoaște bine elevii și manifestă grijă și atenție pentru ei, disciplina se stabilește fără greutăți deosebite, chiar din primele clase. Tocmai datorită unor asemenea mijloace au obținut rezultate bune în asigurarea disciplinei conștiente învățătorii Ion Ionescu, Adrian Butoi și M. Tudoran sau diriginți ca Maria Pariza, Maian Dricu, Constantin Dumitrescu, Ion Dumitrescu, Emil Cocora, Ion Georgescu etc. Experiența acestor tovarăși a arătat de asemenea ce importanță au în această privință urmărirea comportării elevilor în recreație, exemplul personal al învățătorului și folosirea exemplelor din viața socială a poporului nostru. De pildă, vorbindu-le elevilor ei despre punctualitate, tovarășa Maria Sandu, învățătoarea clasei a III-a, le-a arătat convingător ce ar însemna pentru viața tuturor oamenilor muncii din țara noastră dacă muncitorii din fabricile de îmbrăcăminte, de încălțăminte, din întreprinderile alimentare etc. ar întîrzia la lucru sau ar lipsi nemotivat, cum fac unii elevi.

In ședință s-a subliniat importanța pe care o are pentru asigurarea disciplinei conștiente antrenarea elevilor în acțiuni patriotice. S-a arătat astfel că în urma unor acțiuni de acest fel organizate recent — colectarea a 7500 kg fier vechi, efectuarea a sute de ore de muncă voluntară pentru înfrumusețarea orașului, munca la G.A.S. Romînești, care a adus gospodăriei o economie de 7000 lei etc. — disciplina elevilor s-a îmbunătățit simțitor. De asemenea, contribuie mult la întărirea disciplinei faptul că în multe clase s-a creat o opinie colectivă împotriva elevilor care săvîrșesc abateri. In această privință sînt de subliniat aportul însemnat al organizațiilor U.T.M. și de pionieri din clasele respective, buna colaborare a diriginților cu aceste organizații.

In ședință s-a arătat că, deși atitudinea față de învățătură a elevilor s-a îmbunătățit, fapt oglindit în creșterea procentului de promovabilitate ca și în temeinicia cunoștințelor, totuși mai persistă în această privință o lipsă destul de serioasă — și anume munca în asalt la sfîrșitul trimestrului. Cauza acestei situații trebuie căutată în faptul că atît profesorii și diriginții, cît și direcția școlii nu s-au străduit să asigure un ritm susținut în activitatea claselor. Această problemă va trebui să fie urmărită îndeaproape în trimestrul viitor.

S-a arătat în același timp că lasă de dorit preocuparea pentru formarea capacității de autocontrol a elevilor, că se mai folosește nota ca mijloc de disciplinare, că uneori se abuzează de pedepse în detrimentul metodei convingerii.

In proiectul de măsuri adoptat la sfîrșitul ședinței figurează, printre altele, sarcini cu privire la intensificarea colaborării diriginților cu organizațiile de tineret, la îmbunătățirea muncii de formare a opiniei colective în toate clasele, la formularea unor cerințe unitare din partea întregului colectiv pedagogic al școlii.

Cursuri de pregătire pentru învățămîntul seral și fără frecvență

Potrivit prevederilor Hotărîrii artidului și guvernului privind mbunătățirea învățămîntului seral fără frecvență, se vor organiza ursuri de pregătire cu durata de luni pentru muncitorii care nu au bsolvit școala profesională cu urata de 3-4 ani, precum și pentru u cei care au absolvit școala profională de 3-4 ani, dar nu au la ză școala elementară de 7 ani și mează ca în anul școlar 1960—61 să fie înscriși în clasa a III-a (serală sau fără frecvență). La orașe, cursurile de pregătire vederea anului școlar 1960/61 r începe la 3 ianuarie 1960 și prinderi și școli. Săptămînal se vor face 4 zile de cursuri a cîte 3 ore, repartizate după cum urmează: 4 ore pentru limba și literatura română, 4 ore pentru matematici, 3 ore pentru fizică și o oră pentru desen linear. La cursurile de pregătire organizate pentru naționalitățile conlocuitoare se vor face săptămînal și 2 ore de limba și literatura maternă.

La sate, cursurile de pregătire se vor organiza pe lîngă unitățile socialiste, școlile medii sau școlile de 7 ani, și vor avea loc între 15 decembrie 1959 și 15 aprilie 1960. Săptămînal se vor face ore, repartizate astfel: 5 ore limba și literatura română, 5 ore matematică, 4 ore fizică și 2 ore desen linear. La cursurile pentru naționalitățile conlocuitoare se vor face și 2 ore săptămînal de limba și literatura maternă

La sfîrșitul cursurilor de pregătire, candidații vor trece o probă de verificare a cunoștințelor, în vederea admiterii lor în clasa a VIII-a serală sau fără frecvență. Pentru candidații care nu sînt obligați să urmeze cursurile de pregătire, proba de verificare a cunoștințelor va avea loc între 1 și 10 septembrie, potrivit prevederilor Hotărîrii.

In vederea deschiderii cursurilor de pregătire, secțiile de învățămînt și cultură vor lua legătura cu comisiile de selecționare din întreprinderi și instituții pentru înscrierea unui număr cît mai mare de muncitori din industrie și agricultură care îndeplinesc condițiile legale. Totodată, vor stabili din vreme centrele unde se vor desfășura cursurile, asigurîndu-le cu mobilierul, materialul didactic și programele necesare. Vor fi recomandate să predea la cursuri cele mai bune cadre didactice, cu ex-

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

Excursiile elevilor

Excursiile în producție constituie o cale importantă de înarmare a elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice de muncă, de realizare a legăturii dintre multiplele cunoștințe primite de ei la lecții și aplicațiile practice ale acestor cunoștințe în diferitele ramuri ale industriei sau agriculturii. Important este ca în momentul cînd ne propunem organizarea unei excursii cu elevii noștri să delimităm bine scopul acesteia și apoi s-o pregătim temeinic, în funcție de acest scop.

Excursiile în producție se pot organiza cu grupe de elevi, cu o clasă sau cu grupe de clase într-o întreprindere, într-o secție a unei uzine, la o centrală motrică, la un atelier de turnătorie, la un laborator, pe un șantier de construcții, în unitățile agricole socialiste etc. Scopul unei astfel de excursii trebuie fixat în primul rînd în legătură cu o anumită temă sau un anumit capitol din programa de fizică, chimie, cunoștințe elementare de producție industrială, cunoștințe agricole etc. a clasei respective. Bunăoară, la fizică în clasa a VIII-a, după ce li se preda elevilor tema „Transformarea mișcărilor de rotație în tehnică", este bine să se organizeze excursii într-o întreprindere constructoare de mașini, pentru ca elevii să vadă cum se realizează practic transmiterea mișcărilor prin curele, prin roți dințate, prin fricțiune. La fel, în legătură cu lecția „Organizarea muncii într-o întreprindere industrială" predată la cursul de cunoștințe industriale este indicat să se facă o excursie la o întreprindere unde elevii să aibă prilejul de a vedea în practică cum este organizată activitatea acelei întreprinderi.

Realizarea scopului propus pentru o anumită excursie cu elevii, de pildă a unei excursii cu tema „Activitatea mecanicului de întreținere în atelierul cu mașini unelte", depinde de pregătirea excursiei și de desfășurarea ei. Plecînd de la faptul că excursia cu această temă trebuie să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe despre reparațiile mărunte ale unor mașini-unelte ca strungul, freza, raboteza etc., despre întreținerea mașinilor-unelte, despre controlul periodic al menținerii gradului de precizie în funcționarea acestora și cu deprinderi practice legate de problemele arătate, profesorul care organizează excursia — în cazul nostru profesorul-maistru — va lua în prealabil legătura cu conducerea întreprinderii și apoi cu mecanicii de întreținere din atelierul de mașini-unelte al acesteia. El va stabili împreună cu aceștia ziua și ora cînd va veni cu elevii în întreprindere, ca și obiectivele ce le vor urmări elevii. În funcție de aceste obiective, mecanicii de întreținere din atelierul de mașini-unelte vor avea grijă ca, în ziua respectivă, fără să fie stingherit procesul de producție, să poată arăta elevilor, spre exemplu, cum se repară cutia de viteze la o mașină-unealtă, cum se ajustează și se montează diferite piese la o mașină-unealtă etc. După ce profesorul maistru a luat legătura cu întreprinderea și a pregătit aici buna desfășurare a excursiei elevilor, întors în școală se va consfătui cu profesorii de fizică, chimie și matematică, îi va informa pe aceștia asupra conținutului excursiei și va stabili împreună cu ei cum se va realiza legătura dintre cunoștințele teoretice pe care le studiază elevii în cadrul lecțiilor și problemele practice pe care le vor întîlni cu prilejul excursiei. Apoi profesorul-maistru îi va instrui pe elevi, făcîndu-le cunoscute planul excursiei și problemele principale pe care le vor urmări. Este bine să li se dea elevilor un chestionar pe aceste probleme. Nu va fi pierdut din vedere nici aspectul educativ al excursiei — stabilirea contactului elevilor cu muncitorii, cu aspectele concrete ale muncii într-o întreprindere.

Desfășurarea propriu-zisă a excursiei, în cazul exemplului nostru, va avea loc sub conducerea directă a profesorului-maistru. Nu trebuie să lipsească însă de la o asemenea excursie nici profesorii de fizică, chimie și matematică din clasa respectivă și de asemenea nici dirigintele clasei.

De îndată ce elevii vor intra pe poarta întreprinderii vor fi informați asupra specificului acesteia, asupra rolului ei în industria țării, asupra dezvoltării ei în anii puterii populare. De asemenea, li se va face elevilor un instructaj asupra tehnicii securității muncii în întreprindere, accentuîndu-se mai ales asupra securității muncii în atelierul în care se va desfășura excursia — în cazul exemplului nostru, atelierul de mașini-unelte.

În atelier elevii vor fi repartizați pe lîngă mecanicii de întreținere. În orele pe care le vor petrece aici (de obicei 3—5 ore) elevii vor vedea cum se schimbă anumite piese la o mașină-unealtă, cum se repară o cutie de viteze. În acest timp profesorul de fizică le va arăta cum se realizează în practică transmiterea mișcărilor, cel de matematică le poate arăta cum se calculează numărul învîrtirilor roții conduse, cum se calculează raportul de transmitere al angrenajului etc. Dar elevii nu se vor limita numai la observații, ci vor împleti observațiile cu exercițiile practice. Bunăoară, ei vor ajuta mecanicilor de întreținere din atelier să repare și să monteze unele piese la mașinile-unelte. Elevii pot executa chiar frontal anumite operații practice. De pildă, cu ocazia unei excursii cu tema „Montarea unor aparate electrice" la întreprinderea „Electrotehnica" elevii mei au executat cu toții, în secția mecanică, operații de montare a unor carcase și operații de găurire. Cu ocazia unei excursii la o întreprindere pentru repararea automobilelor, elevii au executat frontal operații simple de tinichigerie și stanțare și au efectuat măsurători cu șublerul și micrometrul.

Fiecare excursie trebuie să se termine cu o analiză a desfășurării acesteia, care în bună măsură trebuie să se axeze pe fixarea cunoștințelor și deprinderilor practice dobîndite în cadrul excursiei respective. Un mare accent va fi pus în cadrul analizei pe aspectul educativ al excursiei, scoțîndu-se în evidență atitudinea elevilor în diferitele împrejurări, atitudinea lor față de muncitorii cu care au venit în contact etc.

În mod analog pot fi organizate cu elevii excursii în scopul informării acestora, la locul de producție, asupra realizărilor deosebite ale unei întreprinderi pe linia mecanizării sau automatizării proceselor de producție. De exemplu, în urma punerii în funcțiune a unei linii automate într-o întreprindere, elevii vor vizita această întreprindere, iar în cadrul desfășurării acestei vizite vor fi instruiți asupra principiilor care au stat la baza realizării liniei automate, cum este realizată practic aceasta, cum se efectuează controlul funcționării ei etc.

Pentru ca excursiile în producție ale elevilor să aducă o reală contribuție la instruirea practică a acestora ele trebuie pregătite temeinic, trebuie desfășurate pe baza unei tematici legate de cerințele programei școlare, de cerințele pregătirii elevilor pentru viață, pentru practica construcției socialismului.

Prof. I. C. LIGOR
Școala de 7 ani nr. 40 București

Școală nouă

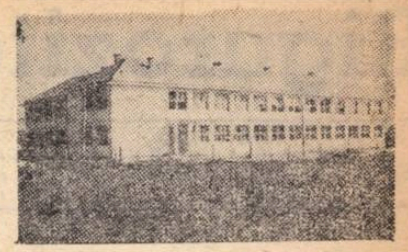

De la jumătatea lunii noiembrie a.c. copiii muncitorilor din cartierul Oprișani-Turda și de la Fabrica de sticlă din Turda își continuă cursurile în noul local al Școlii de 7 ani nr. 6, care cuprinde 8 săli de clasă spațioase, încăperi pentru laboratoare etc.

La ridicarea localului școlii au participat și elevii, mobilizați de organizația U.T.M., ei au depus peste 9.000 de ore de muncă voluntară. Cetățenii din cartier, la rîndul lor, au prestat circa 18.000 de ore de muncă voluntară.

O contribuție importantă la construirea noii școli a adus și întreprinderea care o patronează — Fabrica de sticlă.

În clișeu: clădirea școlii.

★

Localului școlii din comuna Satchinez, raionul Timișoara, i se adaugă încă patru noi săli de clasă. Două din ele au și fost date în folosință.

La mărirea localului școlii a participat întreg satul. Astfel, ca urmare a îndrumării organizației de partid, sfatul popular a pus la dispoziție mijloacele de transport, gospodăria colectivă a dat meșterii, iar părinții, cadrele didactice și elevii au participat la construcție, efectuînd un număr apreciabil de ore de muncă voluntară.

Elevii din comuna Satchinez au posibilitatea să învețe acum într-un singur schimb — dimineața.

Cum predăm la școala serală

Cadrele didactice care predau în învățămîntul seral sînt continuu preocupate de a-și îmbunătăți metodele de predare, se străduiesc ca elevii lor să plece din clasă lămuriți asupra principalelor probleme ridicate în cursul lecțiilor.

În multe școli serale acest efort este încununat de bunele rezultate obținute la învățătură de elevii muncitori. La secția serală a Școlii medii nr. 1 din Buzău, de exemplu, ca urmare a preocupării cadrelor didactice pentru a-și îmbunătăți continuu metodele de predare, numărul elevilor cu note slabe s-a redus și în schimb a crescut mult numărul elevilor cu note bune.

Profesorii de la această școală sînt conștienți de faptul că metodele de predare și structura lecției de la cursurile de zi nu pot fi aplicate în mod mecanic la cursurile serale. De aceea ei caută forme cît mai variate pentru a realiza prin lecție ceea ce la cursul de zi se realizează și prin munca individuală a elevilor acasă. În legătură cu aceasta ei acordă multă atenție structurii lecției, verigilor ei și greutății specifice a acestora în cadrul fiecărei ore. Lecțiile încep de obicei printr-o scurtă reîmprospătare a cunoștințelor predate în lecția anterioară. Cu această ocazie, elevii care răspund la mai multe întrebări primesc note. După această sumară reîmprospătare a cunoștințelor din tema anterioară urmează predarea noilor cunoștințe. Această verigă ia de obicei 20-25 minute din timpul afectat lecției. În cadrul ei, profesorii se străduiesc permanent ca pe baza cunoștințelor practice ale elevilor să-i ajute pe aceștia să-și însușească noile cunoștințe teoretice. Predarea cunoștințelor noi este urmată de fixarea acestor cunoștințe, verigă obligatorie pentru orice lecție în care se predau cunoștințe noi elevilor din școala serală. Profesorii acordă timpul necesar fixării, avînd grijă să realizeze ceea ce se impune prin specificul muncii la școala serală — înțelegerea deplină de către elevi a majorității cunoștințelor transmise în lecția predată.

Bunăoară, tovarășul profesor Constantin Dinulescu, predînd la clasa a IX-a „B" tema „Dilatația lichidelor și aplicații ale dilatației corpurilor", a organizat cu pricepere la începutul lecției scurta împrospătare a cunoștințelor predate elevilor la lecția anterioară. Prin cîteva întrebări bine alese elevii au fost conduși spre înțelegerea lecției noi. Aceste întrebări i-au ajutat totodată să aprofundeze cunoștințele predate în lecția anterioară. Ei au înțeles mai adînc ce sînt forțele de coeziune, ce fel de mișcări execută moleculele unui corp gazos, lichid sau solid, care este cauza măririi volumului unui corp, ce este dilatația corpurilor, clasificarea dilatației etc.

Revenind asupra forțelor de coeziune a moleculelor, profesorul a trecut în mod logic la lecția nouă. Bine echilibrate în timp, verigile următoare ale lecției — predarea și fixarea noilor cunoștințe — i-au ajutat pe elevi să plece de la lecție cu cunoștințele bine însușite.

Un gen de lecție folosit larg la secția serală a Școlii medii nr. 1 din Buzău îl constituie lecțiile de repetare și sistematizare, care se țin de obicei la sfîrșitul unei teme, al unui capitol etc. Astfel li se dă acestor elevi, care n-au posibilitatea să studieze prea mult timp individual acasă, prilejul de a reveni periodic asupra unor cunoștințe studiate, de a le aprofunda, de a și le întipări mai bine în memorie.

O asemenea lecție a organizat de curînd, de exemplu, la clasa a X-a „A" profesorul de matematică Grigore Cazan. Lecția a avut ca scop repetarea și sistematizarea cunoștințelor privitoare la împărțirea polinoamelor prin x — a, la teorema lui Bézout la regula de aflare a cîtului prin schema lui Horner etc. În timp de o oră, prin probleme bine alese, profesorul a reușit să repete cu elevii și să-i facă să-și sistematizeze o serie de cunoștințe fundamentale din cadrul capitolului „Divizibilitatea polinoamelor". Astfel, pe baza problemelor elevii și-au fixat mai temeinic cunoștințele despre parametri variabili ai unui polinom, despre aplicarea schemei lui Horner în determinarea acestora, despre găsirea condiției necesare pentru ca o fracție algebrică să se simplifice cu o anumită expresie, despre felul cum se aplică teorema lui Bézout la rezolvarea unor anumite exerciții etc. Înțelegînd rolul lecției recapitulative, tov. Cazan și-a dat seama că în cadrul ei el trebuie nu să expună din nou materia, ci să-i activizeze pe elevi, să-i atragă în efectuarea unor aplicații practice ale problemelor teoretice predate în lecțiile anterioare. El a izbutit astfel să antreneze întreaga clasă în lecție și a dat note elevilor care au lucrat la tablă sau au răspuns la mai multe întrebări.

Lecția a demonstrat că recapitularea și sistematizarea cunoștințelor la un interval de timp sînt deosebit de folositoare. Cu această ocazie cunoștințele elevilor se consolidează, se stabilesc între ele legături multiple, se înlătură eventualele lacune existente în pregătirea unora dintre ei.

Organizîndu-și cu pricepere lecțiile, acordînd atenție acelor forme ale muncii didactice care răspund în cea mai mare măsură condițiilor specifice de studiu ale muncitorilor-elevi, cadrele didactice de la secția serală a Școlii medii nr. 1 din Buzău obțin rezultate tot mai bune în activitatea lor.

E. D.

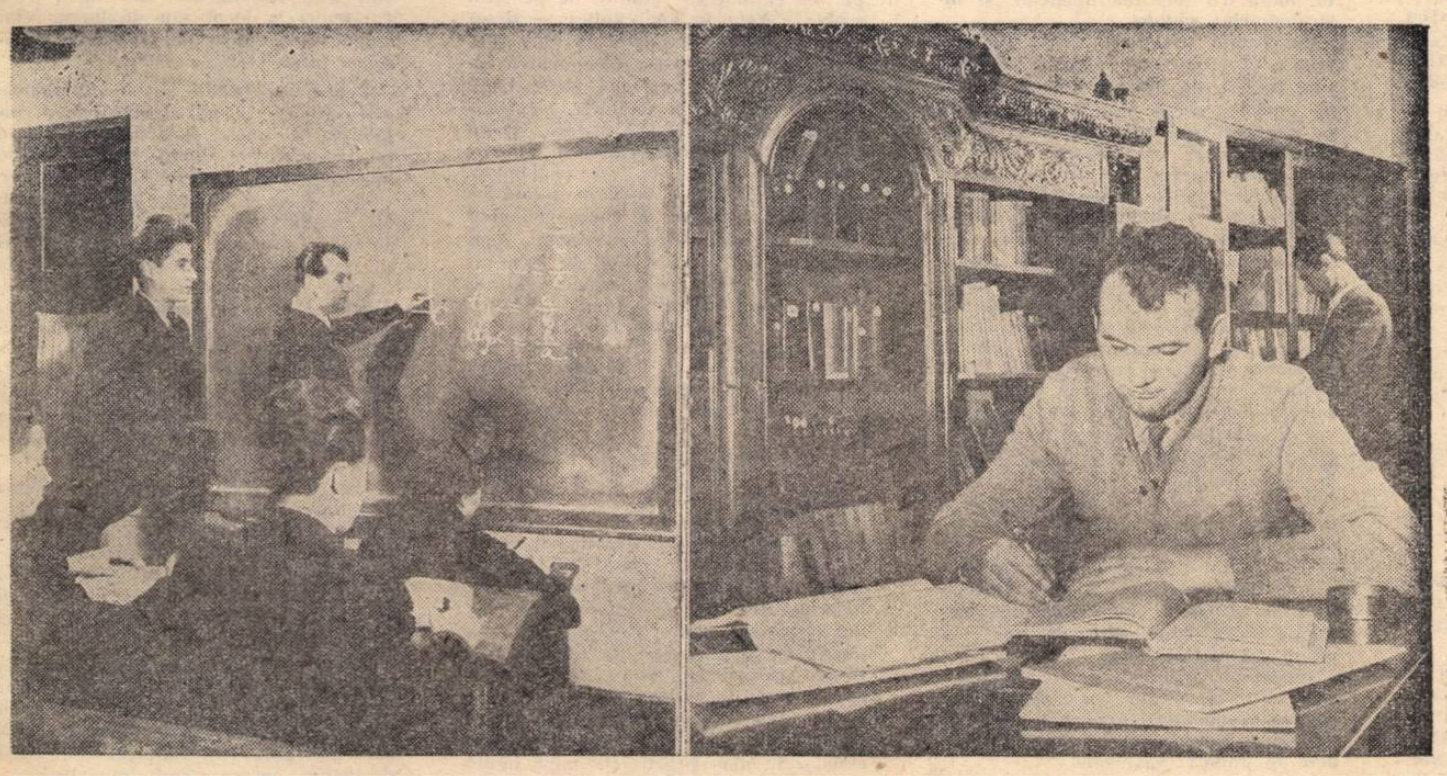

Mircea Ungureanu, strungar la uzinele „Timpuri Noi", este șeful unei brigăzi de producție care-și depășește planul în fiecare lună. Totodată, Mircea Ungureanu este și elev în clasa a X-a a Școlii medii muncitorești. Iată-l (în fotografia din stînga) la tablă, răspunzînd cu aceeași siguranță cu care mînuiește strungul. Fotografia din dreapta îl arată în cabinetul tehnic, studiind cărți și reviste pentru buna sa pregătire ca elev și ca strungar.

In sprijinul predării:

Rigurozitate științifică

Pentru a veni în ajutorul profesorilor care predau la clasa a XI-a cursul de calcul diferențial și integral, publicăm mai jos o consultație pe tema: „DESPRE LIMITE DE FUNCȚII".

Analiza matematică se ocupă în esență cu studiul funcțiilor și al limitelor de funcții. Dar în timp ce funcțiile sînt studiate și în cadrul altor discipline matematice (de exemplu, polinoamele se studiază în cadrul algebrei), noțiunea de limită este proprie analizei matematice. (Calculul lungimii cercului, ca limită a perimetrelor unor poligoane, care se face deobicei în geometrie, este, de fapt, de domeniul analizei).

In acest articol ne propunem să arătăm unele aspecte ale noțiunii de limită. Vom pleca de la definiția limitei unei mărimi variabile, așa cum a fost enunțată la începuturile analizei și cum s-a menținut pînă acum în unele cărți.

S-a socotit că un număr a este limita unei mărimi variabile x, *dacă valoarea absolută a diferenței* x—a *devine la un anumit moment și rămîne apoi tot timpul mai mică decît un număr* $\varepsilon>0$, *oricît ar fi de mic.*

O primă observație este următoarea: dacă inegalitatea $|x-a|<\varepsilon$ este verificată oricît de mic ar fi ε, atunci avem în mod necesar $|x-a|=0$ deoarece dacă am avea $|x-a|>0$ putem alege $0<\varepsilon_0<|x-a|$ și atunci, evident, inegalitatea $|x-a|<\varepsilon$ nu mai este verificată. Această restricție provine din aceea că afirmația relativă la ε fiind plasată la sfîrșitul definiției, nu rezultă că, pentru fiecare $\varepsilon>0$, inegalitatea $|x-a|<\varepsilon$ este verificată începînd de la un moment care depinde de ε. De aceea, definiția de mai sus trebuie reformulată mai precis astfel: *Un număr a este limita unei mărimi variabile* x *dacă fiecărui număr* $\varepsilon>0$ *îi corespunde un moment astfel încît pentru toate momentele următoare să avem* $|x-a|<\varepsilon$.

Din această definiție lipsește afirmația „oricît de mic" relativă la ε. De altfel, noțiunea de „mic" sau de „mare" este relativă. Nu putem afirma despre un număr că este mic sau mare decît în raport cu un alt număr. Oricît ar fi de mic un număr α se pot găsi alte numere față de care el să fie „foarte mare".

Să studiem acum esența definiției limitei. Din definiție reiese clar că mărimea variabilă x depinde de timp, este o funcție de timp $x(t)$, iar t poate să ia valori oricît de mari (toate valorile „următoare" unui anumit moment). Așadar, prin „limita mărimii variabile x" se înțelege „limita funcției $x(t)$ cînd t tinde către $+\infty$". Definiția de mai sus se formulează în mod precis astfel: *Un număr a este limita funcției* $x(t)$ *cînd* t *tinde către* $+\infty$ *(și se scrie* $\lim_{t\to+\infty} x(t)=a$*), dacă pentru fiecare număr* $\varepsilon>0$, *există un moment* T *(care depinde de* ε*), astfel încît pentru toate momentele* $t\geqslant T$ *să avem* $|x(t)-a|<\varepsilon$.

Așadar, limita unei mărimi variabile este, de fapt, limita unei funcții într-un caz particular cînd argumentul tinde către $+\infty$. Cazul cînd argumentul tinde către o valoare finită x_0, nu se poate deduce din limita unei mărimi variabile.

Din definiția limitei unei mărimi variabile se poate deduce definiția limitei unui șir. Într-adevăr, un șir este o funcție definită pe mulțimea numerelor naturale ($n=1, 2, 3, \ldots$). In mod obișnuit, argumentul n al șirului se scrie ca indice, $x_n=x(n)$. Șirul se notează atunci astfel: $(x_n)_{1\leqslant n<\infty}$ sau (x_n). Dacă transcriem ultima definiție de mai sus în cazul șirului, obținem următoarea definiție: *Un număr a este limita unui șir* (x_n), *(cînd* $n\to+\infty$*) dacă pentru fiecare număr* $\varepsilon>0$ *există un număr* N *(care depinde de* ε*) astfel încît pentru orice* $n\geqslant N$ *să avem* $|x_n-a|<\varepsilon$. Se scrie $\lim_{n\to+\infty} x_n=a$ sau $x_n\to a$.

Această definiție poate fi dată într-o formă mai simplă dacă se folosește limbajul topologic al vecinătăților. Să numim *vecinătate* a lui a orice interval deschis (α, β) care conține pe a, adică astfel încît $\alpha<a<\beta$. In particular, intervalele de forma $(a-\varepsilon, a+\varepsilon)$ cu $\varepsilon>0$, sînt vecinătăți ale lui a, numite vecinătăți simetrice. Inegalitatea $|x_n-a|<\varepsilon$ (pentru $n\geqslant N$) se scrie $a-\varepsilon<x_n<a+\varepsilon$ și înseamnă că (pentru $n\geqslant N$), x_n se află în vecinătatea $a-\varepsilon, a+\varepsilon$) a lui a. In afara acestei vecinătăți se află cel mult termenii $x_1, x_2 \ldots x_{N-1}$ în număr finit. Se ajunge astfel la următoarea definiție (echivalentă cu cea precedentă) a limitei unui șir: *Un număr a este limita unui șir* (x_n), *dacă în afara fiecărei vecinătăți a lui a se află cel mult un număr finit de termeni ai șirului.*

O serie întreagă de teoreme se pot demonstra în cîteva rînduri, folosind definiția cu vecinătăți. Pe lîngă faptul că este mai simplă, această definiție este mai plastică, mai intuitivă. Pe de altă parte, definiția aceasta se aplică fără a schimba nici un cuvînt în spații topologice foarte generale, deoarece nu folosește nimic din ceea ce este specific mulțimii numerelor reale (ordine, distanță, operații algebrice etc.).

Un alt avantaj al acestei definiții este acela că ea se aplică, de asemenea fără a schimba nici un cuvînt, și în cazul cînd limita a a șirului este $+\infty$ sau $-\infty$ dacă se aleg ca vecinătăți ale lui $+\infty$ semidreptele $(\alpha, +\infty)$ și ca vecinătăți ale lui $-\infty$ semidreptele $(-\infty, \alpha)$.

Teoria limitei se poate expune mult mai simplu în cazul particular al șirurilor. Rezultatele obținute în acest caz se transpun imediat în cazul general al funcțiilor.

Să considerăm o funcție reală $f(x)$ definită pe o mulțime A (de numere reale) și fie x_0 un punct (finit sau infinit), care are proprietatea că există șiruri (x_n) de puncte din A, diferite de x_0, astfel ca $x_n\to x_0$. (Un asemenea punct x_0 se numește *punct de acumulare* al lui A). Punctul x_0 poate să aparțină sau să nu aparțină lui A. De exemplu, dacă $A=(\alpha, \beta)$ putem lua $x_0=\alpha$; dacă $A=(\alpha, +\infty)$, putem lua $x_0=+\infty$. (Să luăm un șir $x_n\to x_0$, $(x_n\in A, x_n\neq 0)$. Putem considera șirul $f(x_n)$ al valorilor funcției. Dacă acesta are limita l (finită sau infinită), în loc de $\lim_{n\to\infty} f(x_n)=l$ putem scrie $\lim_{x_n\to x_0} f(x_n)=l$, pentru a pune în evidență faptul că șirul $(f(x_n)$ este provenit dintr-un șir $x_n\to x_0$. Dacă avem $\lim_{x_n\to\infty} f(x_n)=l$, oricare ar fi șirul $x_n\to x_0$ $(x_n\in A, x_n=x_0)$, se scrie, mai simplu, $\lim_{x\to x_0} f(x)=l$ și se spune că „l este limita funcției $f(x)$ cînd x tinde către x_0" (sau l este limita funcției $f(x)$ în punctul x_0). Am obținut astfel următoarea definiție: *Un număr* l *(finit sau infinit) este limita funcției* $f(x)$ *în punctul* x_0 *(finit sau infinit), dacă oricare ar fi șirul* $x_n\to x_0$, $(x_n\in A, x_n\neq x_0)$ *avem* $f(x_n)\to l$. Aceasta înseamnă că dacă x este apropiat (vecin) de x_0 atunci $f(x)$ este apropiat (vecin) de l. Anume, putem să realizăm ca $f(x)$ să fie atît cît dorim de vecin de l, dacă luăm pe x suficient de vecin de l. Această observație ne sugerează o formulare în limbajul vecinătăților pentru definiția limitei unei funcții: *l este limita funcției* $f(x)$ *în punctul* x_0, *dacă pentru fiecare vecinătate* U *a lui* l *se poate găsi o vecinătate* V *a lui* x_0 (V *depinde de* U), *astfel încît pentru orice* $x\in V$ *să avem* $f(x)\in U$.

In cazul dreptei (sau al funcțiilor reale de variabilă reală), cele două definiții înglobează într-o formulare unitară nouă cazuri diferite, după cum l și x_0 sînt finite sau infinite. Luînd vecinătățile U de forma $(l-\varepsilon, l+\varepsilon)$, $(\varepsilon, +\infty)$ sau $(-\infty, \varepsilon)$ după cum l este finit, $+\infty$ sau $-\infty$ și vecinătățile V de forma $(x_0-\delta, x_0+\delta)$, $(\delta, +\infty)$ sau $(-\infty, \delta)$ după cum x_0 este finit, $+\infty$ sau $-\infty$, din ultima definiție se obțin nouă definiții ale limitei formulate cu ε și δ. Trebuie remarcat că δ depinde de ε (deoarece V depinde de U). Pe de altă parte, în cazul cînd l este finit, trebuie să luăm $\varepsilon>0$ pentru ca $l-\varepsilon<l+\varepsilon$, adică pentru ca $(l-\varepsilon, l+\varepsilon)$ să fie o vecinătate a lui l. In cazul cînd l este infinit, ε poate fi ales oricum (pozitiv sau negativ). In mod asemănător, dacă x_0 este finit, trebuie ca $\delta>0$. Dacă însă x_0 este infinit, această condiție nu se mai impune.

Pentru exemplificare, transcriem una din cele 9 definiții: Dacă x_0 și l sînt finite, $\lim_{x\to x_0} f(x)=l$, înseamnă: pentru fiecare $\varepsilon>0$ există $\delta>0$, astfel încît dacă $|x-x_0|<\delta$ $(x\in A, x\neq x_0$ avem $|f(x)-l|<\varepsilon$.

★

Am încercat în acest articol să ilustrăm cîteva din problemele dificile privind noțiunea de limită și limitele de funcții pentru a veni în ajutorul profesorilor de matematică din școlile de cultură generală care predau la clasa a XI-a cursul de calcul diferențial și integral.

D. DINCULEANU
candidat în științe fizico-matematice

Cum îi pregătim pe viitorii învățători pentru munca culturală de masă

Ținînd seama de faptul că învățătorul nu-și poate rezuma activitatea numai la munca instructiv-educativă din cadrul școlii, ci trebuie să ocupe un loc important în lupta care se duce, sub conducerea partidului, pentru ridicarea nivelului cultural al maselor largi, colectivul de profesori al școlii noastre, Școala pedagogică „Jozsa Bela" din Odorhei, folosește mijloace variate pentru a-i pregăti și în această direcție pe viitorii învățători.

Am căutat să-i facem conștienți pe elevii noștri de rolul important care le va reveni în desăvîrșirea revoluției culturale, de faptul că datoria fiecărui învățător este de a lega strîns activitatea didactică de sarcinile activității obștești în rîndurile țăranilor muncitori. In același timp, ne-am străduit să-i înarmăm cu o serie de cunoștințe și deprinderi necesare în munca culturală.

Astfel, i-am învățat cum se dirijează un cor, cum se realizează regia unei piese de teatru, cum trebuie pregătite dansurile populare, cum se organizează brigăzi artistice de agitație, cum trebuie alcătuit un program artistic. In cadrul serbărilor noastre școlare elevii au regizat și prezentat, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, numeroase piese, coruri, dansuri etc. La cercurile de literatură română și maghiară s-au organizat concursuri de recitări și citire expresivă, seri literare. Echipa noastră culturală a prezentat în diferite sate bogate programe culturale și piese într-un act, care reflectă transformarea socialistă a agriculturii. Programele culturale au fost întocmite cu deosebită grijă, așa încît să contribuie la educarea ideologico-politică și la dezvoltarea culturală a spectatorilor.

Pentru a-i învăța mai bine pe elevi cum trebuie alese și regizate piesele de teatru, am apelat și la ajutorul unor cadre de specialitate. Astfel, regizorul Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș, tov. Andras Hunyadi, le-a vorbit elevilor despre problemele unei juste alcătuiri a programelor, ca și despre unele probleme tehnice și artistice legate de spectacolul de teatru. Elevii noștri au urmărit, de asemenea, la casa pionierilor din localitate, un ciclu de conferințe despre problemele de regie ale teatrelor de păpuși. Unul dintre cercetătorii Institutului de folclor din Cluj a ținut în fața elevilor noștri mai multe conferințe despre importanța culegerii folclorului și despre sarcinile învățătorilor în acest domeniu. Numeroși elevi participă acum activ la culegerea creațiilor populare românești și maghiare. Ei au organizat și o seară de folclor foarte reușită, cu prilejul căreia au prezentat creații culese de ei.

Fiind conștienți de marea putere educativă a cîntecului revoluționar de masă, am căutat să-i învățăm pe elevii noștri cît mai multe asemenea cîntece. Ei au învățat cu multă dragoste cîntece de masă românești, maghiare și sovietice, care au contribuit la educarea elevilor noștri în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar.

In școală s-au organizat audiții muzicale, care au contribuit în mare măsură la îmbogățirea cunoștințelor elevilor noștri în domeniul muzicii. Unul din membrii Orchestrei filarmonice din Tg. Mureș a ținut pentru elevi o conferință despre componența orchestrei simfonice, despre diferitele instrumente și rolul acestora etc.

Întîmpinăm însă unele dificultăți în ceea ce privește pregătirea muzicală a elevilor care frecventează Institutul pedagogic de doi ani. O bună parte din acești elevi, care au învățat în școli medii de cultură generală, au foarte puține cunoștințe de muzică iar timpul scurt pe care-l petrec în institut nu le dă posibilitatea să învețe să cînte la un instrument în măsura în care au nevoie ca viitori învățători. Totuși, căutăm să le asigurăm și elevilor institutului o bună pregătire pentru viitoarea lor activitate culturală în rîndul țărănimii muncitoare, folosind în acest scop mijloacele pe care le-am arătat mai sus.

Pregătindu-i pe elevii noștri pentru munca pe care o vor desfășura peste puțin timp în satele patriei, ne străduim să facem din ei în același timp buni învățători și buni activiști pe tărîm obștesc.

ANDOR TITTEL

Lucrul manual în clasa a II-a

Pentru învățătorii din școala noastră, organizarea și desfășurarea cît mai temeinică a lecțiilor de lucru manual constituie o serioasă preocupare. Fiecare învățător se silește să predea acest obiect în așa fel încît să asigure cunoașterea de către elevi a noțiunilor concrete despre particularitățile tehnologice ale materialelor, despre forma, culoarea, greutatea lor etc., să-i familiarizeze cu cele mai simple metode de lucru, cu folosirea uneltelor și instrumentelor simple.

In primul trimestru, elevii din clasele a II-a ale școlii noastre au efectuat lucrări din hîrtie și carton, lucrări de modelaj și au desfășurat activitate pe lotul școlar. Pentru trimestrul II am planificat cinci ore pentru efectuarea de împletituri, trei ore pentru cusături și trei ore pentru activitatea la colțul naturii vii. In ultimul trimestru elevii vor efectua lucrări în lemn, vor confecționa jucării și vor reîncepe activitatea pe lotul experimental al școlii.

De pe acum am fixat și lucrările ce se vor realiza în orele prevăzute, uneltele și materialele care vor fi folosite în realizarea acestor lucrări. Spre exemplu, în cadrul celor 5 lecții consacrate efectuării de împletituri, elevii vor fi îndrumați să lucreze diferite împletituri din sfoară și frînghie (o oră), din paie (2 ore) și din ață (2 ore).

Problema procurării unor materiale ca pănuși și paie am rezolvat-o încă din toamnă, cu ocazia vizitei pe care am organizat-o la gospodăria de stat „Bragadiru", unde elevii au cules pănuși și au strîns paie. Celelalte materiale elevii le-au adus, în cele mai multe cazuri, de acasă.

Pregătind lecțiile de lucru manual, caut să le asigur o desfășurare cît mai sistematică, așa încît elevii să dobîndească cunoștințe clare și deprinderi de muncă organizate.

Iată, de exemplu, cum voi desfășura lecțiile în care-i voi învăța pe elevi să împletească rogojini din paie. Prin predarea acestor lecții urmăresc să le formez elevilor deprinderea de a întinde sfoara, de a urzi, de a face noduri din sfoară, de a împleti trecînd paiele prin noduri. Ca materiale voi folosi paie și sfoară, iar ca unelte ramă și cuțit. De asemenea, le voi face cunoscute elevilor foloasele practice ale acestui obiect.

In prima oră le voi prezenta elevilor o rogojină lucrată și le voi arăta la ce vor folosi rogojinile pe care urmează să le confecționeze ei: la acoperirea cutiilor cu răsaduri de pe lotul școlar. Apoi le voi explica — desenînd pe tablă — modul în care trebuie s-o execute. La confecționarea rogojinii vor lucra cîte doi elevi. Unul va face din sfoară nodurile, iar celălalt va trece paiele prin noduri. După ce le voi explica succesiunea lucrărilor, vom trece la confecționarea obiectului. Lucrarea va fi executată pe operații mai întîi de mine și apoi de elevi. Vom începe cu urzitul, apoi vom face nodul din sfoară, iar la urmă vom trece paiele prin noduri. In ora a doua elevii vor termina lucrarea, executînd ultimele operații. Anume, ei vor scoate obiectul de pe ramă și-i vor tăia marginile în linie dreaptă, spre a-i da un aspect frumos. Vom recapitula apoi modul în care s-a executat lucrarea.

In decursul confecționării rogojinii voi avea prilejul să leg munca elevilor de cunoștințele pe care ei le învață la alte obiecte. De exemplu, de cunoștințele de științele naturii privind muncile agricole de primăvară. Ținînd seama de faptul că rogojinile servesc la acoperirea cutiilor cu răsaduri, voi insista asupra rolului răsadniței și asupra îngrijirii plantelor din răsadniță în timpul primăverii, cînd temperatura scade brusc în timpul nopții. De asemenea, voi face legătura cu cunoștințele de aritmetică, prin familiarizarea elevilor în mod practic cu unele figuri geometrice (rama fiind un dreptunghi) și cu diviziunea în părți egale (fixarea distanțelor pe ramă pentru urzit).

Orele de lucru manual se desfășoară în clasă, loc puțin prielnic pentru această activitate. Dar faptul că i-am deprins pe elevi să fie ordonați, să respecte deviza „fiecare lucru la locul lui" mă ajută mult la desfășurarea în condiții bune a muncii. Copiii știu că trebuie să-și pregătească din vreme materialul și uneltele necesare. Am grijă ca la sfîrșitul fiecărei ore să-i anunț ce materiale și ce unelte trebuie să aducă pentru lecția următoare. Ei păstrează uneltele în cutii. Fiecare elev este răspunzător de menținerea curățeniei la locul său de lucru, iar elevul de serviciu de curățenia și ordinea întregii clase.

Pentru ca lecțiile de lucru manual să-și atingă cît mai deplin scopul, organizez și unele excursii în legătură cu lucrările efectuate. De exemplu, ne-am propus să vizităm în timpul vacanței de iarnă Muzeul de artă populară, unde copiii vor asculta și o conferință însoțită de exemplificări care să le dea posibilitatea să cunoască tehnica confecționării obiectelor, materialele și uneltele folosite pentru realizarea lor. După ce vom termina lecțiile privitoare la împletituri și cusături ne propunem să vizităm o cooperativă de artă populară. Acolo copiii vor vedea că cele învățate în școală se realizează pe scară întinsă, cu mijloace perfecționate de muncitori calificați.

Lucrul manual îi deprinde pe elevi cu munca organizată, cu munca în colectiv, le dezvoltă simțul răspunderii față de exactitatea lucrului confecționat, perseverența, gustul artistic, îi învață să păstreze cu grijă uneltele și să lucreze într-un loc curat, să fie ei înșiși îngrijiți.

Ar fi foarte bine dacă s-ar pune la îndemîna învățătorilor un îndrumător sau alte materiale metodice privind predarea lucrului manual. Este necesar să se grăbească editarea unor astfel de lucrări, pentru a se îmbunătăți munca învățătorilor privind predarea acestei discipline.

Înv. ELENA BUGA
Școala medie mixtă nr. 10, București

„Rezultatul cel mai prețios al eforturilor depuse pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii socialiste — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este îmbunătățirea sistematică a condițiilor de viață ale oamenilor muncii"[16]). Expresia sintetică a creșterii posibilităților economiei naționale și totodată a resurselor ridicării nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc o constituie ritmul rapid de creștere a venitului național. În anii puterii populare, ritmul de creștere a venitului național a depășit cu mult tot ceea ce a putut realiza vreodată regimul burghezo-moșieresc. Între anii 1948 și 1958 venitul național a crescut de 3,4 ori mai repede decît în perioada 1928—1938. Aceasta se datorește în primul rînd aportului adus de către producția industrială, care în 1958 a fost de 4,7 ori mai mare decît în 1938 și de aproape 3 ori mai mare decît în 1950.

Măsurile Plenarei C.C. al P.M.R din 13-14 iulie au asigurat îndeplinirea și depășirea în 1959 a sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al II-a al P.M.R. în ceea ce privește ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. În anul 1960, creșterea venitului național cu 12,5% permite o nouă ridicare a veniturilor populației care vor fi cu 6,5 miliarde lei mai mari decît în 1959. Îndeplinirea înainte de termen a acestui obiectiv fundamental pus la Congresul al II-lea al P.M.R. este rodul politicii de industrializare socialistă a țării, de creștere necontenită a productivității muncii, de reducere a prețului de cost al produselor.

*

Succesele de însemnătate istorică obținute de poporul muncitor, condus de partid, în domeniul construcției socialiste, al industrializării socialiste a țării și al dezvoltării întregii economii naționale au creat condiții pentru noi succese pe drumul socialismului și al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. „Pe baza realizărilor obținute în toate ramurile economiei naționale — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea sa la cea de a XV-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist — partidul nostru a pășit la elaborarea planului de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1960—1965 și a schiței programului de perspectivă pe o perioadă de 15 ani.

Obiectivul pus de partid de a termina în linii mari în anii apropiați construirea socialismului și a trece la etapa desăvîrșirii construcției socialiste însuflețește masele la noi realizări în lupta pentru înflorirea patriei noastre".

Hotărîrile Plenarelor C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, 13-14 iulie 1959 și 3-5 decembrie 1959 au trasat, pe baza analizei aprofundate și multilaterale a mersului economiei noastre pe drumul socialismului, sarcini de mare importanță pentru accelerarea mersului înainte al economiei și, în primul rînd, al industriei, pentru obținerea unui nou avînt, care să constituie o treaptă mai înaltă a construcției socialiste în anii ce urmează.

În centrul atenției partidului stă realizarea unui progres rapid și continuu în toate ramurile economiei naționale. În vizitele făcute în regiunile Bacău, Craiova, Hunedoara, R.A.M., Stalin, Constanța, Galați, Suceava, conducătorii partidului și statului au analizat și dat indicații cu privire la introducerea în toate domeniile a tehnicii celei mai noi și, totodată, au aprobat amplasarea și construirea de mari unități de producție industrială la nivelul tehnicii moderne, înzestrate cu un grad înalt de mecanizare și automatizare.

Marile obiective ale dezvoltării industriale în anii viitori reprezintă perspectiva dezvoltării țării noastre ca țară cu o industrie puternică, la nivelul tehnicii moderne. Ele vor realiza valorificarea marilor resurse de care dispune țara noastră, vor duce la creșterea producției industriale, la avîntul fără precedent al tuturor ramurilor economice, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc și la îndeplinirea obiectivului pus de partid pentru perioada 1960-1965: construirea socialismului și trecerea la etapa desăvîrșirii construcției socialiste.

Hotărîrile partidului și guvernului privind dezvoltarea economiei în perioada anilor ce urmează, continuarea cu consecvență a industrializării socialiste a țării vor duce la o înflorire fără precedent a economiei și culturii noastre, la ridicarea din toate punctele de vedere a țării noastre, la crearea unei vieți tot mai îmbelșugate și fericite.

Partidul Muncitoresc Romîn conduce cu siguranță și fermitate poporul nostru pe drumul care duce la victoria definitivă a socialismului, la trecerea spre culmile construcției comuniste în țara noastră.

În primăvara anului 1960 va avea loc cel de al III-lea Congres al P.M.R., eveniment de cea mai mare importanță în viața partidului și a poporului nostru.

Lupta pentru îndeplinirea sarcinilor planului pe 1960, primul an al planului de șase ani, constituie o datorie de onoare a fiecărei organizații și a fiecărui membru de partid, a fiecărei întreprinderi și a fiecărui om al muncii, pentru întîmpinarea cu cinste a celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Prof. univ. ERVIN HUTIRA

---

1) V. I. Lenin — Către prezidiul celui de al VIII-lea Congres General al electrotehnicienilor din Rusia. Opere vol. 33, p. 30.
2) V. I. Lenin — A X-a Conferință generală a P.C. (b) din Rusia, Opere vol. 32, p. 415.
3) V. I. Lenin — Sarcinile imediate ale Puterii Sovietice, Opere vol. 27, p. 241.
4) V. I. Lenin — Despre „stîngismul" copilăros și despre spiritul mic-burghez. Opere vol. 27, p. 323.
5) V. I. Lenin — Raport cu privire la activitatea C.E.C. din Rusia și a Consiliului comisarilor poporului, prezentat la prima sesiune a C.E.C. din Rusia, în cea de a VII-a legislatură, 2 febr. 1920. Opere vol. 30, p. 326.
6) V. I. Lenin — Despre dezvoltarea industriei grele și electrificarea țării. E.S.P.L.P. 1956, p. 71.
7) V. I. Lenin — Schiță de plan de lucrări tehnico-științifice. Opere vol. 27, p. 303.
8) V. I. Lenin — Opere vol. 27, pag. 73.
9) Gh. Gheorghiu-Dej — Articole și cuvîntări, 1955—1959, Ed. Politică, p. 27—28.
10) Gh. Gheorghiu-Dej — Articole și cuvîntări, E.S.P.L.P., 1955, ed. IV, p. 62.
11) În anii 1945 și 1946 venitul național a reprezentat cca 50% față de nivelul anului 1938.
12) Pagubele suferite de țara noastră în urma dominației hitleriste se cifrează la suma de 10.000 miliarde lei (după prețurile din 1945) ceea ce reprezenta 12 bugete ale țării.
13) Gh. Gheorghiu-Dej — Raport la Congresul al II-lea al P.M.R., p. 38.
14) Din ziarul „Scînteia" nr. 3430 din 3 noiembrie 1955.
15) „Scînteia" nr. 4525 din 17 mai 1959.
16) Gh. Gheorghiu-Dej — A XV-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, Editura Politică 1959, p. 21.

BIBLIOGRAFIE

V. I. LENIN: Tezele raportului asupra tacticii P.C. din Rusia prezentat la Congresul al III-lea al Internaționalei Comuniste. Opere, vol. 32, pag. 465.
— Rezoluțiile Congresului al XII-lea al P.C. (b) din Rusia. Cap. I: Rolul general al industriei în construcția socialistă. Rezoluțiile și Hotărîrile Congreselor P.C.U.S., partea I-a, pag. 708—710.
I. V. STALIN: Situația economică a Uniunii Sovietice Opere, vol. VIII, pag. 129—139.
N. S. HRUȘCIOV: Tezele raportului cu privire la perfecționarea continuă a organizării conducerii industriei și construcțiilor, pag. 9—15.
N. S. HRUȘCIOV: Cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1958—1965. Materiale ale Congresului al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S., pag. 6—9.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Raportul politic al C.C. la Conferința Națională a P.C.R., cap. III, Articole și Cuvîntări, pag. 60—75.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Raportul politic al C.C. la Congresul I P.M.R. Articole și Cuvîntări, ed. IV-a, pag. 145—153.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul II al Partidului E.S.P.L.P., pag. 37—52, sau Articole și Cuvîntări 1955—1959, pag. 34—50.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Expunere la Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, pag. 5—8; 12—13; 19—28, sau Articole și Cuvîntări 1955—1959 pag. 525—527; 531—532; 537—545.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Raport prezentat la Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959, pag. 3—8; 34—41 sau Articole și Cuvîntări 1955—1959, pag. 643—647; 669—676.
GH. GHEORGHIU-DEJ: A XV-a aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. Scînteia din 23.VIII. 1959, sau broșură pag. 15—18.
GH. GHEORGHIU-DEJ: Expunerea la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959.

CONSULTAȚIE

POLITICA LENINISTA a Partidului Muncitoresc Romîn de industrializare socialistă a țării

Învățătura despre industrializarea socialistă constituie o componentă fundamentală a teoriei marxist-leniniste privind construirea societății noi, socialiste. Ea cuprinde atît problemele privind sursele care asigură desfășurarea construcției socialiste cît și proporțiile, ritmul și trăsăturile ce trebuie să o caracterizeze, astfel încît să ducă la victoria relațiilor socialiste de producție, la crearea economiei fără exploatarea omului de către om care să asigure tuturor membrilor societății un nivel de trai material și cultural tot mai ridicat.

Traducerea în viață a învățăturii leniniste despre industrializarea socialistă are azi loc în toate țările lagărului socialist care confirmă, prin succesele obținute de ele, justețea acestei învățături.

Dezvoltarea forțelor de producție, concentrarea producției industriale în cadrul modului de producție capitalist au dus la crearea marii industrii mecanizate. Însă dezvoltarea inegală a țărilor capitaliste a determinat o astfel de diviziune internațională a muncii încît un mănunchi de țări dezvoltate din punct de vedere industrial duc o politică imperialistă, de subjugare și asuprire a țărilor rămase în urmă din punct de vedere economic. În condițiile capitalismului, deci, alături de cîteva țări cu o industrie puternic dezvoltată, se mențin în situație de anexe agrare, slab sau unilateral dezvoltate din punct de vedere industrial, majoritatea țărilor lumii.

În acele țări în care proletariatul, după cucerirea puterii politice, moștenește o industrie slab și unilateral dezvoltată, crearea marii industrii moderne constituie o sarcină de importanță vitală pentru victoria deplină a revoluției socialiste. Rezolvarea acestei sarcini are loc în procesul industrializării socialiste, care se înfăptuiește după alte legități și are rezultate cu totul opuse industrializării capitaliste.

Marxism-leninismul ne învață că victoria socialismului se poate asigura numai pe baza extinderii marii producții moderne atît în industrie cît și în agricultură. „Marea industrie mecanizată și folosirea ei în agricultură — spune Lenin — constituie singura bază economică a socialismului, singura bază pentru a duce cu succes lupta în vederea izbăvirii omenirii de sub jugul capitalului"[1])

Necesitatea industrializării socialiste, scopul și esența acesteia au fost analizate de către marele Lenin într-o serie de lucrări scrise în perioada anilor 1917—1923. V. I. Lenin subliniază în mod deosebit faptul că, prin dezvoltarea marii industrii, prin industrializarea socialistă, se asigură consolidarea dictaturii proletariatului. „Interesul principal și esențial al proletariatului este refacerea marii industrii astfel ca să avem în ea o bază economică trainică; atunci el își va consolida dictatura, atunci își va înfăptui cu siguranță dictatura pînă la capăt, în ciuda tuturor greutăților politice și militare"[2])

În victoria noului mod de producție un rol hotărîtor are creșterea productivității muncii. Lenin arată că pentru a asigura această productivitate a muncii este nevoie de industrializarea socialistă, de dezvoltarea industriei grele. „Sporirea productivității muncii necesită, în primul rînd, asigurarea bazei materiale a marii industrii: dezvoltarea producției combustibilului, a fierului, a construcției de mașini, a industriei chimice"[3])

Procesul industrializării socialiste, arată Lenin, trebuie să se desfășoare în mod organizat, planificat, bazîndu-se pe folosirea tehnicii moderne: „Socialismul nu poate fi conceput fără tehnica marii industrii capitaliste, fără o tehnică bazată pe ultimul cuvînt al științei moderne, fără o organizare de stat sistematică, care să oblige zeci de milioane de oameni să respecte riguros o normă unică în producția și repartiția produselor"[4])

Un rol important are industrializarea socialistă și în întărirea legăturii dintre oraș și sat, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Referitor la această problemă, Lenin arată că: „...organizarea industriei pe o bază tehnică modernă mai înaltă, pe baza electrificării, care va lega orașul de sat, va pune capăt dezbinării dintre oraș și sat, va face cu putință ridicarea culturală a satului, lichidarea înapoierii, a ignoranței, a mizeriei, a bolilor și a sălbăticiei pînă și în colțurile cele mai îndepărtate"[5])

Lenin subliniază cu toată tăria că fără industrializarea socialistă, victoria socialismului într-o țară în care predomină mica agricultură nu se poate concepe, deoarece transformarea socialistă a agriculturii mici, fărămițate, în mari unități agricole mecanizate necesită crearea marii industrii socialiste.

Numai marea industrie, arată Lenin, „va da orașului posibilitatea să acorde satului fărămițat și înapoiat un ajutor atît de radical din punct de vedere tehnic și social, încît acest ajutor să creeze o bază materială pentru o uriașă ridicare a productivității muncii în domeniul cultivării pămîntului și al gospodăriei agricole în general care să îndemne astfel, prin forța exemplului, pe micii țărani să treacă în propriul lor interes la marea agricultură colectivă, mecanizată"[6])

Un alt principiu leninist al industrializării socialiste se referă la repartizarea rațională teritorială a întreprinderilor industriale. Lenin arată că planul de reorganizare a industriei și de ridicare economică a Rusiei trebuie să cuprindă și „repartizarea rațională a industriei în Rusia din punctul de vedere al apropierii de materii prime și al posibilității unor cît mai mici pierderi de muncă, la trecerea de la prelucrarea materiilor prime la toate fazele următoare de prelucrare a semifabricatelor, inclusiv obținerea produsului finit"[7])

Lenin a arătat, de asemenea, că prin industrializarea socialistă se asigură independența tehnico-economică și capacitatea de apărare a țării necesare pentru a respinge agresiunea statelor imperialiste dușmane ale Uniunii Sovietice.

Necesitatea industrializării socialiste este determinată de condițiile obiective concrete, de nivelul și proporțiile dezvoltării forțelor de producție din țara respectivă care trece la construirea societății socialiste și, în dependență de această situație, de cerințele unor legi economice cum sînt legea concordanței relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție și legea fundamentală a socialismului, legea dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale, legea creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție față de producția mijloacelor de consum și alte legi economice ale socialismului.

În opoziție cu industrializarea capitalistă, care duce la o dezvoltare anarhică, unilaterală, neuniformă și disproporționată a industriei, industrializarea socialistă determină o dezvoltare proporțională și armonioasă a întregii industrii aflate în continuă dezvoltare și perfecționare.

Necesitatea obiectivă a industrializării socialiste, a dezvoltării primordiale a industriei grele, este legată, așa cum ne indică experiența istorică, de însăși asigurarea reproducției socialiste lărgite în condițiile economiei perioadei de trecere de la capitalism la socialism. Economia politică marxist leninistă ne învață că pentru realizarea reproducției socialiste lărgite este necesară dezvoltarea cu precădere a producției mijloacelor de producție față de producția mijloacelor de consum.

Scopul producției diferă în mod radical în capitalism și în socialism. Aceasta determină, în ultimă analiză, și deosebirea principială a metodelor industrializării socialiste de metodele industrializării capitaliste.

În condițiile capitalismului, dezvoltarea producției industriale a început nu cu industria grea, ci cu industria ușoară, fiindcă aceasta asigură mai lesne obținerea unor profituri mai mari decît în industria grea, avînd în vedere compoziția organică mai joasă și cheltuielile mai mici ale capitalului, precum și rotația mai rapidă a acestuia. Numai în măsura acumulării unor profituri mari în industria ușoară, după un timp îndelungat, s-a putut trece la dezvoltarea industriei grele. Prin urmare, mobilul producției capitaliste — obținerea unui profit mai mare — determină însăși metoda industrializării capitaliste, caracterul spontan, anarhic al dezvoltării industriei capitaliste.

Mijloacele necesare industrializării țărilor capitaliste s-au obținut prin exploatarea, pauperizarea maselor de oameni ai muncii din interior, prin exploatarea și jefuirea popoarelor

din această ramură, producția de țiței a crescut considerabil. În 1958, s-au extras 11.336.307 tone de țiței, ceea ce înseamnă de aproape 2 ori mai mult decît în 1938 și de peste 3 ori mai mult decît în 1944. Au fost reconstruite și modernizate o serie de rafinării, sporindu-se capacitatea de prelucrare a țițeiului, randamentul în produse albe, precum și posibilitatea de a se realiza produse noi.

În perioada dezvoltării economiei naționale pe bază de plan s-a dezvoltat simțitor și industria cărbunelui. În această ramură statul democrat-popular a făcut investiții mari pentru deschiderea unor mine noi și pentru mecanizarea proceselor de muncă.

Pornind de la un nivel foarte scăzut și de la proporții neînsemnate de dezvoltare a industriei chimice, puterea populară a organizat reconstrucția și dezvoltarea industriei chimice pe baze moderne, cu scopul transformării ei într-una dintre cele mai importante ramuri ale industriei grele din țara noastră. Producția industriei chimice a crescut în anii puterii populare de 10 ori față de nivelul anului 1938. În cadrul acestei industrii s-au creat o serie de noi ramuri: producția de îngrășăminte chimice, de fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente de sinteză etc.

Valorificarea gazelor de sondă, de rafinare și naturale se face în mari complexe chimice prin reconstruirea și modernizarea unor vechi uzine chimice („Karl Marx", „Făgăraș" ș.a.), ca și prin construirea de mari complexe și uzine chimice ca cele de la Săvinești pentru fire și fibre sintetice, uzina de cauciuc sintetic de la Borzești, uzinele Roznov, instalația de oxosinteză Ploești etc. Sînt în curs de construcție și proiectare noi mari uzine chimice, înzestrate cu tehnica cea mai înaltă în domeniul petro-chimiei.

Valorificarea stufului constituie o problemă pentru a cărei rezolvare vechiul regim n-a făcut nimic. În prezent se construiește la Chișcani un mare combinat industrial de valorificare a stufului, care va produce însemnate cantități de celuloză, hîrtie, cartoane, celofibră etc.

Producția industriei chimice va crește în 1960 cu 22%. Proporțiile în care va crește producția industriei chimice în următorii 2-3 ani sînt arătate și de următoarele date: vor intra în funcțiune aproximativ 8 uzine și fabrici noi și 28 de noi secții, printre care o fabrică de azotat de amoniu la Roznov, o nouă unitate de fibre sintetice la Săvinești, cu o capacitate de 5.000 tone de relon pe an, o unitate petrochimică la grupul industrial Borzești, care va produce în prima etapă 25.000 de tone de cauciuc sintetic pe an, instalații de produse sodice la uzinele Govora, cu o capacitate de 150.000 de tone pe an, precum și alte unități de producție care vor mări producția industrială în ramura chimică cu peste 75%.

Industria chimică se dezvoltă cu un avînt excepțional construindu-se uzine noi moderne ce vor furniza agriculturii sute de mii tone de îngrășăminte azotoase și fosfatice, iar pentru bunuri de consum și alte folosințe, mii de tone de mase plastice, fire și fibre sintetice; producția chimiei de bază, a intermediarilor urmează a se dubla și tripla în scurt timp; la fel de repede crește producția de medicamente de sinteză, antibiotice. Valorificarea stufului și paielor, prelucrarea chimică a unor soiuri de lemn vor duce la o masivă creștere a producției de celuloză, hîrtie, celofibră.

Prelucrarea superioară a lemnului și punerea în valoare a unor esențe de lemn lăsate nefolosite (salcia de exemplu) este o altă ramură industrială căreia regimul democrat-popular îi asigură o largă dezvoltare. La Brăila a intrat în funcțiune prima fabrică modernă de fibre și plăci aglomerate, urmînd a se construi alte fabrici în regiunile Suceava, Cluj, Stalin.

În cursul anului 1960 vor intra în producție complexele de prelucrare a lemnului de la Tîrgul Jiu și Pipera, fabricile de mobilă din Iași și Militari-București și va începe construirea a șase noi complexe de industrializare a lemnului. Tehnica nouă care caracterizează marile combinate în construcție și proiectare va duce la mărirea considerabilă a producției de panel, placaj, furnir, precum și la folosirea superioară a lemnului prin fabricarea de mari cantități de plăci și fibre aglomerate, pe baza cărora se va ajunge atît la mărirea producției și la îmbunătățirea calității mobilei, cît și la extinderea folosirii lemnului prin fabricarea de plăci nelaminate pentru finisaj de construcții, pereți interiori etc.

Politica de industrializare socialistă chezășuiește, o dată cu dezvoltarea cu precădere a industriei grele, avîntul neîntrerupt al producției bunurilor de consum.

Sarcina trasată de partid de a se mări în proporții însemnate consumul pe cap de locuitor de bunuri industriale și alimentare va fi îndeplinită printr-o rapidă dezvoltare a bazei proprii de materii prime — agricole și industriale — cît și prin creșterea capacităților de producție și modernizarea industriei ușoare și alimentare.

Prin îndeplinirea sarcinilor de creștere a producției agricole, a capacităților de producție și a ridicării nivelului tehnic al întreprinderilor din industria alimentară se va ajunge acolo încît consumul de produse alimentare va atinge nivelul țărilor celor mai dezvoltate din punct de vedere economic.

În raportul prezentat la Congresul al II-lea al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a scos în evidență faptul că în înfăptuirea politicii leniniste de industrializare „am avut de luptat cu mari greutăți, determinate atît de condiții obiective (lipsa unor materii prime și materiale, slaba aprovizionare alimentară), cît și subiective: experiența redusă pe care o aveau cadrele noastre în privința construcției și gospodăriei economice"[13]). În același timp, pentru a se asigura succesul industrializării socialiste a trebuit să fie înfrîntă activitatea dușmănoasă a grupului fracționist antipartinic A. Pauker — V. Luca, care, prin acțiunile lor, puneau piedici și căutau să frîneze acest proces. Prin demascarea și înlăturarea grupului de deviatori a fost întărită unitatea partidului, au crescut combativitatea și capacitatea sa de luptă pentru înfăptuirea marilor țeluri ale construcției socialiste.

Partidul nostru, înarmat cu învățătura marxist-leninistă, strîns legat de masele oamenilor muncii, folosind în activitatea sa și aplicînd în mod creator experiența vastă a P.C.U.S. înfăptuiește neabătut programul construirii socialismului, politica de industrializare socialistă a țării. Principiul leninist al organizării conducerii vieții economico-sociale pe baza centralismului democratic este unicul principiu just de organizare a statului socialist. Conducerea centralizată a economiei socialiste, pe baza unui plan unic de stat, necesită participarea largă a oamenilor muncii la rezolvarea problemelor economice și de stat, deoarece statul socialist este însuși poporul organizat, stăpîn pe destinele sale. De aici derivă și unitatea dintre partid, guvern și popor, cît și necesitatea întăririi rolului conducător al partidului.

Tocmai acesta este motivul pentru care reformiștii și revizioniștii contemporani, servind interesele capitalului, în atacul lor înverșunat împotriva laturii esențiale a învățăturii marxist-leniniste — a dictaturii proletariatului — se ocupă mai ales cu negarea necesității rolului conducător al partidului clasei muncitoare, cu negarea rolului hotărîtor al statului socialist în construirea noii societăți. Toate aceste „teorii" ale revizioniștilor contemporani au suferit un eșec rușinos fiind respinse cu indignare de întreaga mișcare comunistă internațională.

Organizarea social-politică a societății noastre face posibilă și necesară participarea maselor largi populare la elaborarea și realizarea politicii economice de construire a socialismului, a industrializării socialiste a țării. Oamenii muncii participă în mod activ la elaborarea planurilor de producție, la descoperirea și valorificarea rezervelor interne în scopul creșterii producției, productivității muncii și reducerii prețului de cost.

Antrenarea maselor în conducerea economiei țării se realizează printr-o serie de metode încercate și verificate nu numai de practica noastră dar și de practica țărilor care construiesc socialismul cum sînt: organizarea de consfătuiri pe scară națională sau regională pe anumite profesii sau grupuri de profesii, adunarea generală a colectivului în cadrul întreprinderilor, consfătuirile de producție, consfătuirea fruntașilor în producție, organizarea de diferite asociații de tehnicieni, oameni de știință, a diferitelor brigăzi și grupe de control obștesc etc.

Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 ținînd seama de faptul că o dată cu puternica dezvoltare economică și culturală a țării au crescut experiența și rolul organelor de partid și a sfaturilor populare în conducerea economiei locale din regiuni, preconizează crearea în fiecare regiune a **unor consilii economice ale sfaturilor populare regionale,** acestor sarcini va duce la creșterea ponderii producției industriale a țărilor lagărului socialist în producția industrială mondială; în 1965, mai mult de jumătate din producția industrială mondială va fi dată de țările lagărului socialist.

Creșterea greutății specifice a producției industriale a întregului lagăr socialist în producția mondială de la o treime, cît este astăzi, la mai mult de jumătate în 1965, arată în mod deosebit de pregnant superioritatea industrializării socialiste, inepuizabilele posibilități de care dispune orînduirea socialistă pentru dezvoltarea rapidă și neîntreruptă a forțelor de producție.

Cu toate deosebirile pe care le are înfăptuirea industrializării socialiste în diferite țări socialiste, conținutul acestui proces rămîne unul și același: 1) crearea marii industrii moderne socialiste și în primul rînd a industriei grele, ca bază materială pentru înzestrarea cu tehnica înaintată a economiei naționale, pentru dezvoltarea relațiilor de producție socialiste și deplina victorie a formelor socialiste în economia națională, pentru transformarea socialistă a agriculturii; 2) creșterea numerică a clasei muncitoare, a greutății specifice și a rolului său conducător în societate, întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare; 3) întărirea independenței economice și întărirea capacității de apărare a țării; 4) asigurîndu-se creșterea cu precădere a industriei grele are loc dezvoltarea continuă a producției bunurilor de consum; 5) ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

★

Înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării noastre constituie un element fundamental al dezvoltării și victoriilor noastre pe drumul socialismului. Ea ilustrează forța creatoare a marxism-leninismului și reprezintă o contribuție a țării noastre la întărirea lagărului socialist, la ilustrarea superiorității socialismului asupra capitalismului, la îmbogățirea tezaurului de experiență a luptei clasei muncitoare pentru socialism, pace și fericirea celor ce muncesc.

Opera de industrializare socialistă a țării, precum și întreaga operă de construire a socialismului poate fi realizată numai pe baza aplicării politicii economice elaborate de partidul clasei muncitoare. Necesitatea obiectivă a conducerii de către partid a construirii socialismului, deci și a procesului de industrializare socialistă a țării, decurge înainte de toate din însuși rolul istoric al proletariatului. Clasicii marxism-leninismului, pornind de la analiza nivelului și caracterului forțelor de producție, de la natura relațiilor de producție caracteristice societății socialiste, au tras concluzia, pe deplin confirmată de viață, că noua societate nu poate lua ființă ca urmare a unei dezvoltări spontane, ci presupune activitatea conștientă a maselor muncitoare. Societatea omenească ajunge în faza socialistă, și apoi comunistă, a dezvoltării sale numai în condițiile în care este condusă de către proletariat, ale cărui interese fundamentale corespund întrutotul legităților obiective generale ale dezvoltării societății.

Înarmarea societății cu știința marxist-leninistă (acest instrument fără care nu se poate construi socialismul) o poate face numai clasa muncitoare, detașamentul său organizat — detașamentul de avangardă al clasei muncitoare, partidul de tip nou marxist-leninist.

Programul de construire a socialismului, o politică economică justă pot fi elaborate numai de către partidul marxist-leninist al clasei muncitoare.

Aplicarea în practică a teoriei leniniste cu privire la industrializarea socialistă devine posibilă și pe deplin realizabilă după cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, sub conducerea partidului său marxist-leninist, și după naționalizarea principalelor mijloace de producție. În țara noastră, industrializarea socialistă a devenit cu putință în urma înfăptuirii, la 11 iunie 1948, a naționalizării principalelor întreprinderi industriale, bancare, miniere, de transport și asigurări.

Partidul Muncitoresc Romîn a arătat că instaurarea dictaturii proletariatului și crearea unui sector socialist în economie constituie numai începutul construirii socialismului. Pentru a crea pe deplin orînduirea socialistă, clasa muncitoare, întărind necontenit alianța sa cu țărănimea muncitoare, are de rezolvat probleme complexe, de înfrînt multe dificultăți. Statul socialist trebuie să organizeze construirea și dezvoltarea industriei socialiste, să dezvolte prin toate mijloacele schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, să atragă și să conducă țărănimea muncitoare pe făgașul socialismului, să educe masele în spiritul atitudinii socialiste față de muncă, față de avutul obștesc, să reprime orice încercare a dușmanului de clasă de a lovi în cuceririle oamenilor muncii.

Politica leninistă de industrializare socialistă promovată cu consecvență de către P.M.R., de către statul democrat-popular, constituie calea care asigură, o dată cu victoria relațiilor socialiste de producție, lichidarea marii înapoieri **moștenite de la regimurile trecute, transformarea Romîniei** într-o țară industrială în dezvoltare și cu o agricultură în plin proces de socializare.

În aplicarea teoriei leniniste cu privire la industrializarea socialistă, P.M.R. a ținut seama de situația economică grea moștenită de la vechiul regim, a ținut și ține seama de faptul că industrializarea socialistă a țării noastre are loc în condițiile existenței unui puternic lagăr al socialismului, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Economia Romîniei în momentul cînd s-a trecut la industrializarea socialistă era înapoiată și anarhic dezvoltată. Datorită politicii trădătoare, antinaționale a burgheziei și moșierimii, a partidelor acestora, ca și datorită intereselor capitalului străin, țara noastră a avut rolul de hinterland agrar și de sursă de materii prime a țărilor capitaliste dezvoltate. Ca urmare, în timpul regimului burghezo-moșieresc țara noastră se număra printre țările înapoiate din Europa. Slaba dezvoltare a industriei Romîniei se oglindea în ponderea extrem de mare a agriculturii, în structura venitului național, deși agricultura țării noastre era una din cele mai înapoiate. Astfel, în trecut, agricultura dădea 54,9% din venitul național, în timp ce industria dădea doar 19,9%. Nivelul scăzut de dezvoltare a industriei pe vremea regimului burghezo-moșieresc își găsea de asemenea expresia în ponderea redusă a producției industriei metalurgice în totalul producției industriale. De pildă, în 1938 producția industriei metalurgice reprezenta numai 5,4% din totalul producției industriale, în timp ce industria alimentară și textilă dădeau împreună peste 45%. Industria constructoare de mașini era aproape inexistentă.

Pentru a „justifica" starea de înapoiere economică a țării noastre și a ascunde adevărata cauză a aservirii ei de către țările imperialiste, reprezentanții claselor exploatoare au lansat „teoria" după care Romînia este o țară „eminamente agricolă". Potrivit acestei teorii țara noastră nu se putea dezvolta din punct de vedere industrial, întrucît ea nu avea condiții prielnice și, ca atare, economia Romîniei era predestinată să fie „complimentară" pentru economia țărilor dezvoltate din punct de vedere industrial.

Partidul Comunist a fost singurul partid din Romînia care a militat pentru dezvoltarea industrială a țării. Aflat în adîncă ilegalitate, Partidul Comunist din Romînia a luptat pentru lichidarea înapoierii economice a țării, împotriva politicii trădătoare, antinaționale și antipopulare a partidelor burghezo-moșierești, împotriva înrobirii Romîniei de către imperialiștii străini. Insuflețiți de o profundă dragoste față de patrie, față de poporul muncitor, comuniștii s-au ridicat împotriva acelor politicieni care susțineau că Romînia nu poate deveni o țară industrială. „Împotriva acestor teoreticieni reacționari, care căutau să facă din țara noastră un apendice al marilor state industriale — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Conferința Națională a P.C.R. — ne-am ridicat din totdeauna noi, marxiștii, comuniștii, susținînd că progresul țării noastre este în directă și nemijlocită legătură cu progresul industrializării țării și că de țăria industrială a țării depinde în mare măsură însăși independența statului nostru"[10]). Tuturor „teoriilor" care căutau să justifice situația existentă, P.C din Romînia le-a opus perspectiva luminoasă a industrializării țării și a lichidării înapoierii economice în condițiile cuceririi puterii politice de către proletariat.

Regimul democrat-popular a trebuit să pornească în refacerea și dezvoltarea economică a țării de la o situație deosebit de grea: venitul național și producția preluate de la burghezie erau cu mult sub nivelul anului 1938[11]). Racilelor proprii ale economiei burghezo-moșierești li s-au adăugat jaful ocupației hitleriste, distrugerile războiului[12]) și sabotajul patronal al economiei.

În această situație economică grea, Conferința Națională a P.C.R din 1945 a ridicat problema industrializării țării: „La baza acțiunii de refacere și reconstruire a țării — se arăta în raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Conferință — trebuie să stea deci refacerea și dezvoltarea industriei grele". Și în continuare: „aproape totalitatea problemelor economice care se ridică în fața noastră pentru viitor se leagă de dezvoltarea industriei grele". Conferința a arătat că numai pe baza dezvoltării industriei grele se puteau asigura posibilități largi de folosire a forței creatoare a poporului nostru pentru dezvoltarea economică a țării, în vederea îmbunătățirii permanente a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Punerea problemei industrializării țării în anul 1945, cînd situația economică a țării era atît de grea, cînd capitaliștii, cu sprijinul forțelor reacționare din străinătate, căutau să folosească greutățile economice cauzate de urmările războiului și agravate de secetă pentru a lovi în cuceririle populare, conferă hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R. un caracter

din țările coloniale sau dependente, prin războaie de cotropire și prin împrumuturi înrobitoare.

Industrializarea socialistă se realizează nu prin exploatarea și ruinarea maselor muncitoare — caracteristică esențială a industrializării capitaliste — ci prin lichidarea oricăror forme de exploatare a omului de către om și prin ridicarea nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Acest lucru se reflectă în politica partidului clasei muncitoare și a statului socialist în ce privește crearea mijloacelor necesare industrializării socialiste, modul repartizării teritoriale a industriei ș.a.m.d.

Statele socialiste nu pot folosi sursele caracteristice industrializării capitaliste, acestea fiind incompatibile cu natura socialismului. În realizarea industrializării socialiste se folosesc ca surse principale veniturile industriei naționalizate, acumulările din agricultură și din comerțul interior și exterior. Inepuizabilele rezerve interne ale economiei socialiste sînt scoase la iveală și valorificate de oamenii muncii în scopul măririi acumulărilor necesare dezvoltării industriei. Industria socialistă dispune de avantaje mari în ceea ce privește asigurarea creșterii acumulărilor. Ea este cea mai concentrată industrie, este unită pe scara întregii țări și nu este supusă acțiunii legii concurenței și anarhiei în producție.

Relațiile de producție socialiste, dezvoltarea pe bază de plan a economiei socialiste, munca plină de avînt și entuziasm a oamenilor muncii eliberați de exploatare și bogatele izvoare de acumulare de care dispune economia socialistă fac ca industrializarea socialistă să aibă loc într-un ritm rapid, neîntîlnit în istoria capitalismului.

În țările care pășesc la construirea socialismului moștenind de la capitalism o industrie înapoiată, industrializarea socialistă constituie veriga principală hotărîtoare în crearea bazei tehnico-materiale necesare construirii socialismului, iar conținutul principal al metodei socialiste de industrializare îl constituie începerea industrializării socialiste cu crearea industriei grele.

Începerea procesului de industrializare socialistă cu dezvoltarea industriei grele permite rezolvarea problemelor reconstrucției întregii economii naționale pe baza tehnicii înaintate într-un termen scurt, asigură un însemnat cîștig de timp. Aplicarea metodei socialiste de industrializare permite și asigură un ritm înalt de dezvoltare nu numai a industriei, dar și a întregii economii naționale.

Construirea socialismului necesită nu numai crearea industriei grele, dar și transformarea micilor gospodării țărănești în mari gospodării socialiste pe baza tehnicii mecanizate. Or, numai crearea industriei grele, capabilă să producă tractoare și mașini agricole, permite consolidarea marii producții mecanizate în agricultura socialistă.

Pentru a putea convinge masa milioanelor de țărani despre justețea politicii statului de dictatură a proletariatului în problema construirii bazei economice a socialismului este necesar ca puterea populară să-i acorde un ajutor multilateral și, în primul rînd, ajutor de producție. Din această cauză, pentru a crea forme de legătură pe linia producției între oraș și sat, este necesară reconstruirea industriei în așa fel, ca aceasta să poată satisface cerințele producției gospodăriilor țărănești și, totodată, să contribuie la crearea gospodăriilor colective. În vederea creării unei mari agriculturi socialiste mecanizate, este necesară crearea unor serii de ramuri industriale lărgirea producției ramurilor industriale existente care servesc agricultura cu mijloace de producție. Legătura de producție între industrie și agricultură este necesară și importantă nu numai pentru sat, pentru țărănime, dar și pentru oraș, pentru clasa muncitoare, fiindcă agricultura constituie o parte a bazei de materie primă pentru industrie, fiind totodată și sursă de aprovizionare cu alimente pentru oraș. Din această cauză, întărirea și dezvoltarea acestei legături este una dintre sarcinile de bază ale politicii de industrializare socialistă.

Crearea și dezvoltarea industriei socialiste accentuează posibilitatea și necesitatea trecerii în agricultură la mari gospodării socialiste colective. Numai pe această bază se poate dezvolta în mod permanent legătura între oraș și sat — baza economică a consolidării și adîncirii alianței politice între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, prietenia dintre ele constituie baza puterii statului dictaturii proletariatului. Această prietenie se cimentează din ce în ce mai mult, avînd la bază interesul lor comun în lupta pentru construirea societății socialiste.

Prin urmare, necesitatea industrializării socialiste, proporțiile, caracterul și durata acesteia sînt determinate de către condițiile concrete, de gradul de dezvoltare a forțelor de producție, mai precis, de nivelul și proporțiile dezvoltării industriei dintr-o țară sau alta.

Esența industrializării socialiste constă în crearea și dezvoltarea marii industrii mecanizate, și, în primul rînd, a industriei grele, proces dirijat de partidul clasei muncitoare și de statul proletar în conformitate cu legile dezvoltării economice în perioada de trecere de la capitalism la socialism.

★

Politica leninistă de industrializare socialistă a fost înfăptuită pentru prima dată în Uniunea Sovietică. Ea s-a realizat într-o perioadă de timp foarte scurtă, în condiții deosebit de grele (moștenirea de la Rusia țaristă a unei economii înapoiate „rămase în urmă cu 50-100 de ani față de țările capitaliste avansate, la care s-au adăugat distrugerile provocate de războiul civil, de războiul civil, de blocada economică impusă de țările imperialiste). Marele Lenin, analizînd influența condițiilor economice, a gradului de dezvoltare a forțelor de producție asupra procesului de construire a socialismului, care poate să difere de la o țară la alta, sublinia: „Cu cît mai înapoiată este țara căreia i-a fost dat, datorită zig-zagurilor istoriei, să înceapă revoluția socialistă, cu atît mai anevoioasă e pentru ea trecerea de la vechile relații capitaliste la cele socialiste." [8])

Programul de industrializare a Uniunii Sovietice s-a realizat prin înfăptuirea planului leninist G.O.E.L.R.O., a primului și a celui de al doilea plan cincinal. Astfel, U.R.S.S. s-a transformat dintr-o țară agrară înapoiată într-o mare putere industrială socialistă. Încă din anul 1938 Uniunea Sovietică a trecut pe primul loc în Europa și pe al doilea din lume în ceea ce privește volumul producției industriale

Principiile de bază ale industrializării în Uniunea Sovietică au o însemnătate generală, iar desfășurarea procesului de industrializare în țările de democrație populară a confirmat acest lucru „Experiența sovietică — spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — a verificat istoricește învățătura leninistă potrivit căreia veriga principală a creării bazei tehnico-materiale a socialismului și a trecerii neîntrerupte de la socialism la comunism este industrializarea socialistă, dezvoltarea continuă a industriei grele, a producției mijloacelor de producție". [9])

Bazîndu-se pe experiența și ajutorul Uniunii Sovietice și luînd în considerare condițiile istorice și particularitățile social-economice ale țării respective, partidele comuniste și muncitorești au aplicat în mod creator învățătura leninistă despre industrializare, bogata experiență a P.C.U.S., obținînd succese însemnate în această direcție. Într-o perioadă de aproximativ 10-15 ani, majoritatea țărilor de democrație populară și-au dezvoltat considerabil industria.

Ritmul de dezvoltare al industriei țărilor de democrație populară este de neatins pentru țările capitaliste. Dacă se ia ca bază anul 1937, volumul producției industriale a crescut astfel:

	1937	1957 [1])
Țările socialiste	100	445
Țările capitaliste	100	211

[1]) „Voprosî ekonomiki", nr. 2/1959.

Un mare merit al partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară îl constituie faptul că în aplicarea politicii de industrializare socialistă au ținut seama de condițiile noi, create în perioada de după cel de al doilea război mondial: existența Uniunii Sovietice, existența lagărului socialist și deci posibilitatea de colaborare și ajutor reciproc. În țările de democrație populară industrializarea socialistă are loc nu izolat, ci pe baza diviziunii internaționale socialiste a muncii. Aceste țări au ținut și țin seama, de asemenea, de condițiile lor interne, de gradul de dezvoltare al industriei, de resursele de care dispun, de necesitățile lor etc.

Fiecare țară de democrație populară pornește, în determinarea ritmului și a proporțiilor industrializării, de la analiza situației concrete existente în țara respectivă, avînd în vedere totodată existența sistemului socialist al economiei mondiale și colaborarea economică dintre țările socialiste. Astfel, fiecare țară de democrație populară, stabilind ritmul și proporțiile industrializării, ține seama de gradul de dezvoltare al economiei, de resursele și posibilitățile țării respective, de necesitatea de a dezvolta ramurile care sînt cele mai importante pentru economia națională, de rezervele interne de materii prime și de posibilitatea obținerii acestor materii de pe piața mondială socialistă, de posibilitatea specializării și cooperării cu celelalte țări ale sistemului socialist al economiei mondiale.

Succesele obținute pînă în prezent de țările socialiste în domeniul dezvoltării industriei au creat condițiile pentru stabilirea unor sarcini grandioase pentru viitor. Îndeplinirea care să se ocupe de problemele economice de ansamblu ale regiunii. O asemenea măsură va duce la ridicarea nivelului de conducere a economiei de către organele locale de partid și de stat.

Desfășurarea largă a întrecerii socialiste aduce o contribuție însemnată la realizarea planurilor de dezvoltare a economiei naționale și la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. În întrecerea socialistă s-au ridicat mii de cadre noi, talentate, fruntași ai producției socialiste, oameni care au scos la iveală noi și noi rezerve de producție, au folosit cu pricepere tehnica și au organizat munca într-un stil nou.

Practica construcției socialiste dovedește că întrecerea socialistă constituie un mijloc important de antrenare a maselor largi în lupta pentru progresul tehnic. În rîndurile fruntașilor în producție, din ce în ce mai mulți muncitori devin raționalizatori și inovatori care împreună cu inginerii și tehnicienii noștri aduc un aport însemnat la crearea și perfecționarea tehnicii noi.

Pe baza experienței acumulate, partidul cheamă masele la organizarea în forme tot mai înalte a participării la conducerea economică. Organizarea colectivelor formate din cei mai capabili muncitori, tehnicieni, ingineri, economiști care, sub conducerea organizațiilor de partid, studiază fiecare loc de muncă, atelier, secție și fac propuneri pentru progresul tehnic, pentru folosirea rezervelor interne, alcătuind un adevărat „plan de bătălie" pentru punerea în valoare a posibilităților întreprinderilor s-a dovedit a fi deplin justificată. Participarea acestor colective la îndeplinirea sarcinilor prevăzute de Plenara din 13-14 iulie 1959 este din cele mai rodnice.

★

O importanță deosebită pentru industrializarea socialistă a țării noastre o are faptul că acest proces se desfășoară în condițiile maturizării și perfecționării formelor diviziunii internaționale a muncii și ale cooperării economice dintre țările lagărului socialist.

„Unul din cele mai remarcabile rezultate ale colaborării economice socialiste — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — constă în aceea că țările democrat-populare, întemeindu-se pe resursele interne și pe ajutorul economic reciproc dintre țările lagărului socialist, și în primul rînd pe acel al Uniunii Sovietice, rezolvă cu succes problema complexă și de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea lor economică — industrializarea socialistă" [14]).

Legăturile economice ale țării noastre cu țările socialiste se întemeiază pe acordurile economice pe termen lung, posibile în condițiile în care toate țările socialiste își dezvoltă economia în cadrul unor planuri economice de perspectivă. Romînia are în prezent semnate acorduri economice pe termen lung cu Uniunea Sovietică, cu Republica Populară Ungară, cu Republica Cehoslovacă, cu Republica Populară Polonă și cu alte țări socialiste.

Pe baza acordurilor economice încheiate, Uniunea Sovietică a livrat țării noastre însemnate cantități de minereuri de fier, de cocs metalurgic și de alte materii prime importante, a căror întrebuințare înlesnește folosirea deplină a capacităților de producție ale industriei noastre.

Ajutorul acordat de Uniunea Sovietică cuprinde toate ramurile de producție și s-a manifestat în mod multilateral. Prin elaborarea de proiecte, livrări de mașini și utilaje, ajutorul sovietic a contribuit la construirea și reconstruirea a circa 80 mari întreprinderi industriale.

Pe baza tratativelor purtate la Moscova la sfîrșitul anului 1956 și în iulie 1958, U.R.S.S. acordă R.P. Romîne un important credit industrial pentru construirea în R.P.R. a unor mari uzine chimice și anume — o fabrică de îngrășăminte azotoase cu o capacitate de 210 mii tone pe an și cu posibilități de dublare a acestei capacități, o fabrică de cauciuc sintetic cu o capacitate de 50.000 tone pe an, o fabrică de policlorură de vinil și o mare uzină de sodă caustică electrolitică etc. Creditul se va achita prin livrări de mărfuri produse în întreprinderile respective. Rambursarea se va face în decurs de 10 ani de la darea în funcțiune a acestor uzine.

În țara noastră se construiește la Chiscani, regiunea Galați, cu ajutorul R.D. Germane, R. Cehoslovace și R.P. Polone, un mare combinat de celuloză pe baza stufului din Delta Dunării.

În toamna anului 1958 a fost semnat la Praga un acord de lungă durată care prevede lărgirea considerabilă a colaborării economice și a schimbului de mărfuri prin realizarea în R.P. Romînă a unor obiective industriale care interesează dezvoltarea economică a R.P.R. și R. Cehoslovace.

Țara noastră furnizează de asemenea țărilor socialiste mărfuri necesare dezvoltării lor economice, livrările de utilaj industrial jucînd un rol tot mai important. Astfel, livrăm utilaj petrolifer, agricol, echipament electric, vagoane de transport, fabrici de ciment etc.

O formă importantă a relațiilor economice între țările socialiste este colaborarea tehnico-științifică. Aceasta cuprinde schimbul de documentații tehnice-științifice de la informații pînă la proiecte complete de întreprinderi, transmiteri de patente, licențe etc., ajutor la construcția și darea în exploatare a diferitelor obiective industriale, pregătirea de cadre tehnice, colaborarea dintre institutele de cercetări și proiectări etc. Un rol important în organizarea colaborării economice, planice a țărilor socialiste, în coordonarea și unirea eforturilor lor îndreptate spre dezvoltarea economiei tuturor țărilor lagărului socialist și spre continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii îl are Consiliul de Ajutor Economic Reciproc — C.A.E.R. Hotărîrea sesiunii a XI-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, referindu-se la direcțiile principale de dezvoltare a colaborării economice dintre țările socialiste, arată că, prin activitatea sa, C.A.E.R. „trebuie să contribuie prin toate mijloacele la dezvoltarea planică continuă a economiei țărilor socialiste pe calea industrializării socialiste, pe bază tehnicii noi, la ridicarea maximă a productivității muncii, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, precum și la lărgirea și adîncirea diviziunii internaționale socialiste a muncii în vederea obținerii cît mai rapide a superiorității sistemului mondial socialist asupra capitalismului în sfera producției materiale" [15]).

Dezvoltînd continuu legăturile economice și colaborarea tehnico-științifică cu țările socialiste, R.P.R. desfășoară o activitate consecventă pentru lărgirea continuă a schimburilor economice și cu țările capitaliste, avînd azi relații comerciale cu peste 70 de state. Aceasta constituie în fapt o confirmare a politicii ferme de coexistență pașnică între țări cu sisteme sociale diferite pe care o promovează, alături de Uniunea Sovietică, toate țările lagărului socialist.

★

Consecințele politicii de industrializare socialistă sînt multiple și îmbrățișează atît schimbările structurale în dezvoltarea economiei naționale și a industriei, progresul tehnic, dezvoltarea și întărirea bazei tehnice-materiale a întregii economii, cît și repartizarea teritorială a forțelor de producție, cu efecte puternice în creșterea productivității muncii, în reducerea prețului de cost al producției și în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Politica de industrializare socialistă înfăptuiește dezvoltarea rapidă a regiunilor lăsate în părăsire de regimul burghezo-moșieresc și care, neavînd industrie, rămăseseră înapoiate din punct de vedere al nivelului economic și cultural. Dezvoltarea și repartizarea anarhică a forțelor de producție în timpul regimului burghezo-moșieresc au făcut ca industria să fie repartizată nerațional, patru regiuni ale țării (orașul București, regiunile Ploești, Stalin și Timișoara) dînd 66% din producția industrială a țării, în timp ce Oltenia, Dobrogea, o mare parte din Moldova și o parte a Transilvaniei erau lipsite aproape în întregime de industrie. Punînd în valoare bogățiile acestor regiuni, regimul democrat-popular le-a asigurat dezvoltarea industrială, economică și culturală; au fost construite însemnate întreprinderi industriale, iar agricultura a fost înzestrată cu utilaje mecanizate.

Pe baza succeselor obținute în dezvoltarea industriei grele clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a cucerit victorii hotărîtoare în construirea socialismului. La începutul anului 1959, sectorul socialist cuprindea majoritatea covîrșitoare a economiei naționale. În industrie sectorul socialist reprezintă aproape 100%, în transporturi — peste 90%, în comerțul interior — peste 97%. Totodată, sectorul socialist a crescut simțitor în agricultură. Sectorul socialist cuprinde peste 70% din suprafața arabilă a țării și rca 70% din numărul total al gospodăriilor țărănești. Datorită muncii politico-organizatorice desfășurate de partid în rîndurile țărănimii, sarcina trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. privind asigurarea precumpănirii sectorului socialist în agricultură a fost realizată cu succes.

de previziune a desfășurării evenimentelor politice, pe care evoluția istorică ulterioară a confirmat-o pe deplin.

Masele muncitoare și-au însușit programul partidului de refacere a economiei naționale pe temelia industriei grele. Sub conducerea partidului, ele au pornit o luptă hotărîtă pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Conferința Națională a P.C.R. din 1945. In această luptă clasa muncitoare a întîmpinat împotrivirea înverșunată a burgheziei susținută de reacțiunea internațională.

Partidul clasei muncitoare, deținînd posturi-cheie în guvern (o dată cu instaurarea guvernului de la 6 martie 1945), a reușit ca prin larga mobilizare a maselor oamenilor muncii să înfăptuiască reforma agrară, să redreseze treptat situația economică, să asigure creșterea producției industriale, să dea o lovitură zdrobitoare politicii de inflație și să înfăptuiască cu succes, în contra uneltirilor dușmanilor, reforma bănească din august 1947.

In refacerea economiei naționale, pentru învingerea greutăților deosebit de mari și a împotrivirii capitaliștilor, poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea P.C.R., a dus o luptă eroică, plină de abnegație.

Un rol hotărîtor în lichidarea haosului economic și în refacerea economiei naționale l-a avut înfăptuirea propunerilor P.C.R. în vederea îmbunătățirii situației economice și financiare a țării din iunie 1947. Aceste propuneri au constituit o continuare consecventă a programului de refacere a economiei naționale elaborat de Conferința Națională a P.C.R. din octombrie 1945.

Cucerirea deplină a puterii de stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a reprezentat o victorie istorică a oamenilor muncii asupra claselor exploatatoare. Ea a creat condițiile pentru lichidarea puterii economice a burgheziei, pentru înlăturarea piedicilor pe care capitaliștii le puneau în calea dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al maselor muncitoare.

Industrializarea socialistă a țării a putut începe, însă, numai după ce au fost create condițiile necesare pentru aceasta: existența dictaturii proletariatului și naționalizarea principalelor mijloace de producție. O dată cu dezvoltarea economiei naționale pe bază de plan, sarcinile industrializării socialiste au devenit preocupări centrale ale activității economice.

Linia generală a P.M.R. de construire a bazei economice a socialismului, de industrializare socialistă s-a oglindit în cele două planuri anuale de stat (1949 și 1950), în planul de 10 ani de electrificare a țării, în primul plan cincinal, precum și în Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. Planurile de stat pe anii 1949 și 1950 au prevăzut un ritm rapid de creștere a producției industriale, și în special a industriei grele. Ca urmare, în decursul acestor doi ani producția industrială a crescut de aproape două ori față de 1948 și cu 47% față de nivelul producției industriale din 1938.

Experiența dobîndită în procesul îndeplinirii celor două planuri anuale și rezultatele obținute au permis trecerea la planul de zece ani de electrificare a țării și la planul cincinal de dezvoltare a economiei pe perioada 1951—1955. Sarcinile prevăzute în planul de electrificare a țării au fost stabilite astfel ca producția de energie electrică să meargă cu un pas înaintea dezvoltării celorlalte ramuri industriale. Sarcinile planului de electrificare au devenit parte componentă a planurilor de dezvoltare a economiei naționale. Primul plan cincinal a reprezentat un vast program economic elaborat de partid și de guvern pentru lichidarea înapoierii economice, un vast program de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare impetuoasă a relațiilor de producție socialiste.

Politica de industrializare socialistă a țării dusă de P.M.R. s-a manifestat în mod direct în politica investițiilor. Din totalul investițiilor de 57.054.000 000 de lei (la prețurile de la 1 ianuarie 1955), folosite în sectorul socialist în perioada 1951—1955, peste jumătate (57,8%) au fost îndreptate spre dezvoltarea industriei, iar investițiile făcute în industria grea (grupa A) au reprezentat 87% din investițiile destinate întregii industrii. Pe baza investițiilor alocate pentru dezvoltarea industriei, în perioada 1948—1955 s-au construit peste 100 de fabrici, uzine și alte întreprinderi însemnate și s-au reconstruit, dezvoltat și înzestrat cu utilaj modern alte 200 de întreprinderi.

Primul plan cincinal a asigurat o dezvoltare rapidă și multilaterală a industriei, ceea ce a permis obținerea unor succese hotărîtoare în lupta pentru crearea bazei materiale a socialismului. A crescut mai bine de 2 ori producția globală industrială în cadrul căreia industria construcției de mașini și de prelucrare a metalelor a crescut de 2,8 ori, industria chimică de peste 3 ori, energia electrică de peste 2 ori, industria materialelor de construcții de 2,5 ori, crescînd în mod însemnat în același timp producția bunurilor de consum. Față de 1938, producția industrială a ajuns de aproape 3 ori mai mare, grupa A crescînd de 3,6 ori, iar grupa B de 2,4 ori.

Succesele industrializării socialiste, ale dezvoltării agriculturii, transporturilor și circulației mărfurilor, întărirea relațiilor de producție socialiste în toate sectoarele economiei naționale în decursul primului cincinal au creat condițiile ca la al II-lea Congres al P.M.R. să se traseze ca sarcină fundamentală pentru perioada următoare „făurirea economiei socialiste unitare". In raportul prezentat la cel de al II lea Congres al P.M.R., tovarășul Gh. Gheorghiu Dej sublinia: „Numai prin crearea bazei materiale de producție a socialismului, prin dezvoltarea marii producții mecanizate — întemeiată pe tehnica cea mai înaltă — în toate ramurile economiei naționale poate fi atins acel obiectiv suprem spre care tinde partidul — făurirea bunei stări a poporului muncitor, asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală a oamenilor muncii din patria noastră". Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. reprezintă continuarea consecventă a politicii leniniste de industrializare — ca preocupare centrală a activității economice a partidului și statului.

Marile succese obținute pe calea înfăptuirii directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. sînt ilustrate de creșterea venitului național, a producției globale industriale, a unor principale produse industriale, care ne înfățișează drumul parcurs de economia noastră națională în anii puterii populare.

Sub aspectul producției pe cap de locuitor, Romînia burghezo-moșierească avea un nivel de extremă înapoiere la toate produsele industriale, chiar la acelea pentru care existau resurse în țară. Producția de energie electrică pe cap de locuitor de 72,4 kwh. arată gradul scăzut de dezvoltare al industriei energetice, cît și starea de înapoiere a întregii industrii, care nu folosea procedeele tehnice moderne, cu consum mare de energie electrică necesară mecanizării avansate, automatizării producției.

In perioada care s-a scurs de la Congresul al II-lea al P.M.R. s-au construit 38 de întreprinderi industriale și 40 de secții noi și s-au dezvoltat și modernizat capacitățile de producție la 125 de întreprinderi industriale existente. Ca rezultat al politicii de dezvoltare cu precădere a industriei grele, în perioada 1956—1959 producția globală industrială a crescut cu 45%, din care producția ramurilor industriale producătoare de mijloace de producție a crescut cu 56%, iar producția bunurilor de consum cu 29%. La sfîrșitul anului 1958, producția industrială a ajuns să fie de aproape 4 ori mai mare față de 1938, producția mijloacelor de producție de 5 ori, iar producția bunurilor de consum de 2,9 ori. Ca urmare a dezvoltării cu precădere a ramurilor industriale producătoare de mijloace de producție, în 1958 producția mijloacelor de producție a constituit în totalul producției industriale 58,5%, iar producția bunurilor de consum 41,5%. Avînd în vedere rezultatele obținute în dezvoltarea industriei noastre, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a apreciat încă în martie 1959 că „**prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului nostru privind creșterea producției cu 60—65% pe ansamblul industriei socialiste vor fi îndeplinite și chiar depășite la o serie de principale produse industriale**".

Ritmul mediu anual de 16% înregistrat în perioada 1948—1958 la producția industrială a țării noastre este grăitor pentru superioritatea orînduirii socialiste. In anii dinainte de război, cînd s-au atins cei mai înalți indici de creștere a producției industriale a Romîniei burghezo-moșierești, ritmul nu a fost mai mare de 4%.

Progresul important realizat în dezvoltarea industrială a Romîniei este oglindit, de asemenea, de faptul că producția industrială realizată în țara noastră într-un singur trimestru al anului 1959 este mai mare decît producția obținută în întreg anul 1938.

O mare însemnătate pentru industrializarea socialistă a țării o au hotărîrile plenarelor C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 și 13—14 iulie 1959 care prevăd accentuarea ritmului de dezvoltare a industriei prin mai buna folosire a rezervelor interne, printr-o participare mai largă a maselor muncitoare la alcătuirea și realizarea planurilor. De ritmul de creștere a industriei depind, în ultimă analiză, creșterea agriculturii, transportului precum și creșterea nivelului material și cultural al oamenilor muncii, progresul tehnic și dezvoltarea mai departe a economiei naționale.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, partidul a subliniat de nenumărate ori că nu orice dezvoltare a industriei înseamnă industrializare socialistă, că principalul în industrializarea socialistă este dezvoltarea rapidă și cu precădere a industriei grele, a producției mijloacelor de producție. Deosebit de clar se manifestă aplicarea acestui principiu în reconstrucția ramurilor industriale în asemenea proporții care să permită dezvoltarea în ritm rapid a producției și creșterea permanentă a productivității muncii prin stabilirea justă a proporțiilor între subdiviziunea A (producerea mijloacelor de producție) și subdiviziunea B (producerea mijloacelor de consum).

In perioada anilor 1950—1959, partea afectată dezvoltării industriei a variat anual între 48% și 60% din totalul investițiilor, reprezentînd 57,7% în decursul primului cincinal și 54%—57% în anii 1956—1958. In cadrul investițiilor alocate industriei, partea ce a revenit grupei A (producția mijloacelor de producție) a reprezentat 42% pînă la 52% din totalul investițiilor și respectiv 83%—90% din investițiile alocate industriei, ele concentrîndu-se în ramurile hotărîtoare ale dezvoltării economice: industria extractivă, energetică, siderurgică, construcții de mașini și chimică.

Pentru a grăbi ritmul reproducției socialiste lărgite și folosind resursele create prin creșterea venitului național, concentrînd eforturile materiale și financiare în direcția obținerii celei mai mari eficacități economice, Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 a aprobat pe baza propunerilor Biroului Politic, un volum de investiții de 23,5 miliarde lei, cu peste 30% mai mare decît în 1959. Din totalul investițiilor 4/5 sînt destinate industriei. Asigurînd cu consecvență dezvoltarea cu precădere a industriei mijloacelor de producție, 79% din volumul investițiilor industriale se repartizează ramurilor de bază ale economiei naționale: cca. 39% pentru industria energetică și de combustibil, 19% pentru metalurgia feroasă, neferoasă și industria constructoare de mașini, 21% pentru industria chimică, a celulozei și prelucrării cauciucului.

Plenara a prevăzut măsuri multilaterale care să asigure îndeplinirea cu succes a sarcinilor planului pe 1960, primul an al planului de șase ani.

Un puternic avînt al dezvoltării industriale va fi realizat în 1960 pe baza hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, care prevăd o puternică accelerare a ritmului dezvoltării noastre economice.

Indeplinirea cu deplin succes a hotărîrilor plenarelor C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și iulie 1959 au creat posibilitatea ca pentru anul 1960 să se prevadă o creștere a producției globale industriale cu 14%, față de 10% cît a prevăzut planul pe 1959, deci o creștere însemnată a ritmului producției industriale raportată la o bază mai mare, ceea ce face ca media de creștere a producției pe anii 1959—1960 să fie de circa 12,5%, producția anului 1960 urmînd a fi cu peste 25% mai mare decît în 1958.

Datorită ritmului susținut de dezvoltare a industriei producția anului 1938 ca și a anului 1948 — anul naționalizării — sînt în mod considerabil depășite. Astfel, producția globală industrială în 1960 va fi de circa 5 ori mai mare decît în 1938 și de 5,8 ori mai mare decît în 1948. In cadrul producției globale, producția grupei A va depăși de circa 6,3 ori pe cea a anului 1938 și de 6,8 ori a anului 1948, în timp ce producția grupei B, față de aceiași ani va fi de circa 3,7 și respectiv 4,6 ori mai mare.

Cea mai de seamă realizare a statului nostru democrat-popular în opera de industrializare socialistă a țării o constituie, fără îndoială, făurirea unei puternice industrii constructoare de mașini. In timpul regimului burghezo-moșieresc această ramură a industriei era foarte slab dezvoltată. In anii construcției socialiste, prin grija partidului și guvernului, industria constructoare de mașini a luat un mare avînt. Au fost construite, reconstruite și dezvoltate un număr de 58 de mari întreprinderi constructoare de mașini. Aceste întreprinderi sînt specializate în producția de utilaj petrolifer și minier, utilaj electric, strunguri și alte mașini-unelte, tractoare și mașini agricole, locomotive și vagoane, autocamioane și autobuze, vase fluviale și maritime, motoare cu combustie internă și cazane de aburi, utilaj de construcții și altele. Față de 1938, producția industriei constructoare de mașini și a prelucrării metalelor a crescut în 1958 de 7,5 ori, iar pînă la sfîrșitul anului 1959 va fi cu circa 80% mai mare față de 1955. In anul 1960 producția acestei ramuri va crește cu 17%.

Datorită dezvoltării impetuoase a acestei ramuri de o importanță vitală pentru progresul continuu al economiei, **necesarul de mașini al țării noastre este acoperit în măsură hotărîtoare din producția internă.**

In procesul de utilare a industriei, transporturilor și agriculturii, producția industriei noastre ocupă rolul hotărîtor, ceea ce evidențiază o schimbare fundamentală față de trecut, cînd utilajul era aproape în întregime importat (cca. 96%). Intre anii 1950—1958, investițiile în utilaj și instrumente au fost acoperite în proporție crescîndă din producția internă, atingîndu-se 82,2% în 1958.

Industria construcțiilor de mașini ocupă un rol conducător în industrie și în dezvoltarea economiei atît prin utilajele și instalațiile ce le livrează altor ramuri de producție, cît și prin progresul tehnic rapid al producției utilajelor proprii.

Ca rezultat al creșterii neîncetate a nivelului tehnic, al perfecționării producției, al ridicării calificării muncitorilor, productivitatea muncii crește continuu. In perioada 1955—1959, pe ansamblul industriei socialiste productivitatea muncii a crescut cu 31%, realizîndu-se un ritm mediu anual de creștere de peste 7%.

Creșterea însemnată a productivității muncii în industrie va avea drept rezultat faptul că în 1960 peste 80% din creșterea producției va fi obținută pe seama sporirii productivității muncii.

O dezvoltare deosebită a cunoscut în ultimul an și producția de mașini și utilaj agricol. In producerea cărora s-au specializat 13 uzine. Producția de utilaj era în 1958 de 5 ori mai mare decît în 1950. Fabricăm mai multe tipuri de tractoare, care sînt cunoscute și căutate și în străinătate, precum și 50 de tipuri de mașini necesare mecanizării muncilor agricole.

Măsuri însemnate pentru îmbunătățirea specializării și cooperării întreprinderilor constructoare de mașini sînt prevăzute de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 care combătînd „asemenea tendințe de autonomism departamental, care îngustează posibilitățile de cooperare și specializare a producției" trasează sarcinile corespunzătoare „care să asigure o încărcare corespunzătoare a fiecărei unități indiferent de organul central căruia îi aparțin în prezent aceste unități, prevăzîndu-se totodată adîncirea specializării și lărgirea cooperării în cadrul ramurii".

Arătînd sarcinile însemnate ce revin industriei construcțiilor de mașini la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „O sarcină principală a conducerii Ministerului Industriei Grele, a proiectanților și tehnologilor, a tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din această ramură este ridicarea producției de mașini și utilaje la nivelul tehnicii înaintate".

Pentru a asigura condițiile unei dezvoltări rapide a industriei construcțiilor de mașini, în anii puterii populare a trebuit să se rezolve problema asigurării bazei de materii prime a acestei ramuri, a producției de fontă, oțel și laminate. In acest scop s-a acordat o mare importanță dezvoltării industriei siderurgice. In anul 1958 țara noastră a produs, față de anul 1938, de 7 ori mai mult cocs metalurgic, de peste 5,5 ori mai multă fontă, de 3,3 ori mai mult oțel, de 2,5 ori mai multe laminate. In 1959 producția de oțel este planificată să atingă 1,3 mil. tone, cifră care va fi depășită datorită angajamentelor siderurgiștilor de a da peste plan o mare cantitate de oțel, după cum va fi mult depășită și sarcina planificată la fontă și laminate. Astfel în primele luni ale anului 1959 s-au produs peste plan 37.000 tone fontă, 77.000 tone oțel, 39.600 tone laminate.

In anul 1960 creșterea producției globale a industriei siderurgice va fi de peste 28%.

Asigurarea bazei energetice necesare unei producții moderne la nivelul tehnicii înaintate constituie o preocupare centrală a politicii de industrializare socialistă. Primul plan de perspectivă a fost planul de electrificare pe perioada 1951—1960, ale cărui prevederi vor fi simțitor depășite. In anii puterii populare au fost construite și puse în funcțiune 22 de centrale electrice mari, printre care se numără centralele de la Doicești, Singiorgiu de Pădure, Comănești, Borzești, Moroeni, Sadu, Ovidiu ș.a.

In domeniul dezvoltării energetice în anul 1960 producția de energie electrică va fi cu 14% mai mare decît în 1959, prin intrarea în funcțiune a unor noi capacități la Borzești, Arad, Timișoara, ș. a., precum și prin creșterea numărului de ore de utilizare a centralelor existente. In noile centrale electrice este introdusă tehnica nouă, fiind în cea mai mare măsură automatizate. Interconectarea centralelor electrice asigură condiții economicoase de funcționare și o mai bună folosire a capacităților instalate. Astfel sistemul energetic republican este interconectat peste 70% din puterea instalată, rezultat obținut datorită creării unei vaste rețele de linii de înaltă tensiune. Datorită creșterii în ritm accelerat a producerii de energie electrică, consumul de energie pe cap de muncitor industrial a crescut de la 1.000 kwh. în anul 1948, la 4.500 kwh. în anul 1958.

In anii puterii populare s-au depus eforturi mari pentru refacerea și dezvoltarea industriei petrolifere. A fost extins forajul de explorare și exploatare, s-au descoperit noi rezerve petrolifere, s-au repus în funcțiune multe sonde părăsite în trecut de capitaliști ca „nerentabile", s-a înzestrat industria petroliferă cu mijloace tehnice înaintate etc. Iată munca însuflețită a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor

In cadrul orelor de activitate practică, elevii Şcolii medii nr. 2 din Craiova îl ascultă pe strungarul Ion Adrian, de la uzina de maşini şi unelte agricole „7 Noiembrie", care le dă explicaţii despre prelucrarea metalelor la strungul paralel.

Procedee nedemne

Într-un foileton publicat nu de mult în „Gazeta învăţămîntului" era aspru criticată atitudinea unei profesoare care, aflîndu-se nepregătită în timpul unei inspecţii, a căutat să rezolve această situaţie prezentînd drept lecţie nouă o lecţie predată anterior — mijloc cu consecinţe grave asupra prestigiului ei de pedagog. Şi iată că zilele trecute am întîlnit din nou într-o şcoală o asemenea situaţie. Este vorba de Şcoala de 7 ani din comuna Stîlpu, raionul Buzău, şi, mai precis, de o profesoară a acestei şcoli — profesoara de fizică Elena Popescu. Surprinsă de o inspecţie în timpul unei ore la clasa a VI-a, profesoara a recurs la acelaşi compromiţător mijloc.

Ar fi fost firesc — dacă se mai poate ceva numi „firesc" într-o asemenea situaţie — ca lecţia „nouă" (adică veche) să se desfăşoare în condiţii bune. Doar mai fusese predată şi înainte... Dar nici măcar aceasta nu s-a întîmplat. Profesoara a pornit în desfăşurarea lecţiei cu verificarea cunoştinţelor predate în cadrul capitolului „Mişcarea mecanică". Întrebările curg : „Ce este mişcarea mecanică?" „Daţi exemple de mişcări mecanice". „În ce constă relativitatea mişcării ?" Răspunsurile arată însă că unii elevi fac confuzii asupra unor noţiuni fundamentale. O serie de probleme, în loc să se lămurească, se încurcă mai rău. De exemplu, se vădesc confuzii în înţelegerea noţiunii de mişcare mecanică a corpurilor în înţelegerea însăşi a sensului cuvîntului de relativitate, în înţelegerea clasificării mişcărilor, a criteriilor care stau la baza acestei clasificări. Dar aceasta n-o stînjeneşte pe profesoară. La fel, ea nici nu se gîndeşte că ar putea efectua cu elevii cîteva probleme simple care să-i ajute să înţeleagă mai bine unităţile de măsură ale mărimilor fundamentale întîlnite în cadrul capitolului respectiv — unităţile pentru spaţiu, timp, viteză.

Şi iată că ajungem la predarea lecţiei „noi" — „Noţiuni despre inerţie". În loc să definească proprietatea de inerţie a corpurilor, profesoara se limitează a spune că „tendinţa aceasta pe care o au corpurile de a-şi păstra poziţia se numeşte inerţie". Se ştie însă că se numeşte inerţie proprietatea corpurilor de a-şi păstra starea de repaus sau de mişcare uniform rectiliniu, dacă asupra lor nu intervine o forţă din afară.

Este momentul să se noteze pe tablă — şi în maculatoare—subiectul lecţiei. Pe tablă se notează, dar în maculatoare nu. (Vedeţi, elevii l-au mai notat o dată în lecţia trecută). Şi profesoara prinde din nou să vorbească. Se poticneşte din cînd în cînd, şi atunci îşi mai aruncă ochii, din fugă pe manualul care stă deschis pe catedră. Plictisiţi, nerăbdători, elevii vor să vorbească ei înşişi. Doar ştiu bine lecţia; au învăţat-o din manual. Ridică mîna, insistă cu braţul întins, unii completează, chiar neîntrebaţi, expunerea profesoarei. Pînă la urmă aceasta e nevoită să le dea cuvîntul. Rînd pe rînd, elevii ilustrează cu exemple din viaţă proprietatea de inerţie a corpurilor. Şi, cu toate că profesoara a dat o definiţie eronată a inerţiei, ei folosesc exemple juste : arată cum se manifestă inerţia atunci cînd corpurile caută să-şi păstreze starea de repaus sau atunci cînd caută să-şi păstreze starea de mişcare uniformă şi rectilinie. Spre ghinionul „profesoarei", spun mai mult decît spusese ea în cadrul predării. Se vede că s-au străduit : au căutat să înţeleagă bine, acasă, definiţia din manual şi exemplele date acolo relativ la felul cum se manifestă proprietatea de inerţie a corpurilor în practică, în tehnică. Nu-i de mirare că în timp ce profesoara ar vrea ca ei s-o asculte plini de interes, ca la o lecţie nouă, ei vor să fie examinaţi, să arate şi schiţele pe care le-au desenat pe caiete şi care exemplifică felul cum se manifestă inerţia în practică. Ei vor acum să înveţe alte lucruri, cu adevărat noi : despre mişcarea circulară, cu care se întîlniseră într-o lecţie anterioară, despre elementele acestei mişcări, despre importanţa ei în practică. Dar dorinţele nu le sînt satisfăcute. Trebuie să stea cuminţi, să asculte aceeaşi lecţie pe care o mai ascultaseră.

Elevii au înţeles bine, după cum s-a văzut, lecţia „nouă", deşi profesoara a predat-o prost. Dar ei au mai înţeles că profesoara, în timp ce le cere lor să-şi pregătească lecţiile, vine ea însăşi în clasă cu lecţiile nepregătite şi că recurge la procedee nedemne de un educator al şcolii noastre noi.

Asemenea practici nedemne n-au ce să caute în şcoala noastră.

F. SILVESTRU

Cu atenţia îndreptată spre practică

Tot mai mare este numărul profesorilor care, în lecţiile lor, acordă cea mai mare atenţie legării cunoştinţelor de viaţă, de problemele concrete ale construirii socialismului. O dovadă în această direcţie o constituie şi lecţia de geologie cu tema „Metamorfismul şi rocile metamorfice" ţinută la clasa a XI-a „A" a Şcolii medii nr. 1 „Vasile Alecsandri" din Galaţi, de profesorul N. Terzi.

În lecţia precedentă li se vorbise elevilor despre cîteva din rocile caustobiolite — despre petrol, asfalt, ozocherită şi gaze naturale. Acum, cu prilejul verificării cunoştinţelor, profesorul le-a cerut elevilor ca, vorbind despre originea petrolului, despre ipotezele emise asupra genezei sale, despre proprietăţile lui, despre modul de zăcămînt precum şi despre zăcămintele din diferite continente şi ţări, să nu se oprească numai la latura pur ştiinţifică a celor discutate, ci să insiste şi asupra importanţei pe care o are petrolul pentru economia ţării noastre. Elevii au subliniat însemnătatea produselor obţinute prin distilare din petrol (uleiuri, benzine, petrol lampant etc.) pentru dezvoltarea industriei, s-au oprit asupra metodelor de valorificare a petrolului prin chimizare şi asupra obţinerii gazelor de cracare termică folosite ca materie primă pentru producţia de mase plastice şi fibre sintetice. Răspunzînd unei întrebări puse de profesor cu privire la realizările obţinute în anii regimului democrat-popular în producţia de petrol, unul dintre elevii ascultaţi a făcut un scurt istoric al dezvoltării producţiei petrolifere în ţara noastră. El a arătat că, de unde pînă în anul naţionalizării industriei petrolul era exploatat în mod neraţional, iar nivelul producţiei de petrol era foarte scăzut, din momentul în care a fost înlăturată proprietatea capitalistă asupra sondelor s-au introdus metode noi, raţionale şi ştiinţifice de exploatare a acestei bogăţii naturale. Vorbind despre aceste metode elevii au dovedit o cunoaştere temeinică a principalelor probleme privind extracţia de petrol. Ei au amintit despre forajul rapid cu turbină, despre forajul de mare adîncime şi despre carotajul radioactiv.

Trecînd la recuperarea secundară a petrolului, şcolarii au adăugat date noi cu privire la utilizarea complexă a acestei roci biogene, utilizare cerută de dezvoltarea economiei noastre naţionale. Ei au amintit totodată faptul că în anii puterii populare s-au construit noi rafinării la Dărmăneşti şi Borzeşti şi au accentuat importanţa ajutorului material şi tehnico-ştiinţific care ne-a fost acordat de Uniunea Sovietică în vederea dezvoltării industriei noastre petrolifere.

Prezentînd chestiunile teoretice cu privire la asfalt, ozocherită şi gazele naturale, elevii nu au uitat să pună în evidenţă valoarea economică a acestor roci caustobiolite. Ei au subliniat însemnătatea folosirii asfaltului în construirea şoselelor, au vorbit despre extinderea utilizării gazelor naturale. Oprindu-se la volumul producţiei de gaze naturale, elevii au scos în evidenţă uriaşa deosebire dintre cantitatea de gaze care se extrage astăzi şi cea extrasă în trecut.

Este de menţionat că elevii au folosit în răspunsurile lor diferite planşe pe care figurau aspecte ale procesului de exploatare a petrolului, produse obţinute prin distilare etc. În acelaşi timp profesorul le-a cerut ca o dată cu expunerea să execute la tablă diferite desene schematice privind anticlinalul petrolifer, modul de zăcămînt petrolifer etc.

Desigur că lecţia ar fi fost şi mai izbutită dacă s-ar fi adus în clasă şi o hartă a răspîndirii zăcămintelor petrolifere sau o diagramă privind creşterea producţiei de petrol în ţara noastră. De asemenea, ar fi fost bine dacă lecţia ar fi fost urmată de o excursie în întreprinderi industriale unde elevii ar fi putut vedea felul cum sînt folosite în practică diferitele produse petrolifere.

În predarea noilor cunoştinţe, despre metamorfism şi rocile metamorfice, profesorul a plecat de la prezentarea cîtorva probe de asemenea roci : gneiss, cuarţit, micaşist, ardezie şi marmoră. Trecîndu-şi probele din mînă în mînă, elevii au avut posibilitatea să observe singuri diferitele caracteristici ale rocilor. În continuare, profesorul le-a vorbit despre răspîndirea rocilor metamorfice în structura geologică a ţării noastre şi despre importanţa lor economică. Referindu-se la vestitele marmore de Carara şi de Paros, el a făcut o scurtă digresiune pentru a arăta elevilor că aceste tipuri de marmoră au folosit oamenilor, în antichitate, la crearea unor nemuritoare opere de artă sculpturală şi arhitectonică. Oprindu-se asupra răspîndirii diferitelor varietăţi de marmoră la noi în ţară, profesorul s-a referit, îndeosebi, la rezervele de marmoră alb-roză de la Ruschiţa. Şi aici, ca şi la lecţia anterioară, profesorul a insistat asupra utilizării acestei bogăţii în anii regimului democrat-popular. El a arătat elevilor că marmora este utilizată în construcţie sub formă de blocuri şi plăci. Cu acest prilej a amintit de monumentala clădire a „Casei Scînteii", la a cărei construire marmora a fost larg folosită.

Ar fi fost bine dacă li s-ar fi cerut elevilor să-şi alcătuiască colecţii de roci metamorfice, deoarece observarea rocilor numai în cele cîteva minute cît le-au avut în mînă a fost, după părerea noastră, insuficientă. Era de asemenea bine dacă şi la această lecţie s-ar fi adus o hartă geologică privind răspîndirea rocilor metamorfice în ţara noastră.

Mai puţin decît la lecţia anterioară s-a insistat în predarea metamorfismului şi a rocilor metamorfice asupra însemnătăţii practice a cunoaşterii problemelor legate de această temă. Era poate bine dacă tov. Terzi s-ar fi referit pe scurt şi la unele chestiuni privind specificul muncii de exploatare a acestor roci.

Oricum, însă, trebuie să menţionăm şi să apreciem grija permanentă manifestată de profesor pentru a evita predarea unor cunoştinţe rupte de viaţă, pentru a lega în permanenţă lecţiile sale de problemele activităţii practice, de problemele construirii socialismului în ţara noastră.

Prof. ELENA POPOVICI
cercetător principal la Institutul de ştiinţe pedagogice

În preajma încheierii trimestrului

(Urmare din pag. 1-a)

mite discipline (la limba română, istorie şi geografie în clasa a V-a „B", la matematică şi muzică în clasa a VI-a „B" şi la constituţie şi franceză în clasa a VII-a „B") sînt elevi care n-au primit încă nici o notă sau elevi cu note sub limită care nu au fost examinaţi decît o singură dată. S-a discutat cu profesorii respectivi şi li s-a cerut să acorde mai multă atenţie notării elevilor, să se îngrijească cu mai multă seriozitate de ridicarea nivelului acelor elevi care au note slabe.

Cadrele didactice de la Şcoala nr. 50, au discutat acum, în preajma încheierii trimestrului, şi alte aspecte ale muncii lor. A fost relevată ca pozitivă metoda folosită de unii profesori care obişnuiesc a-şi verifica propria lor activitate prin lucrări de control date în ultimele minute ale unor ore. Ei cer elevilor să răspundă pe scurt, în scris, la cîteva întrebări privind lecţia predată în ora respectivă. Din răspunsurile elevilor profesorii îşi dau seama în ce măsură predarea şi-a atins scopul, pot să-şi organizeze mai bine lecţiile viitoare.

Una din formele prin care şcoala se îngrijeşte de ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor în această perioadă o constituie şi activitatea din orele educative. Nu de mult tov. Constanţa Iacovăţ, diriginta clasei a VI-a „A", a organizat o oră educativă cu tema „Să înveţi — aceasta este datoria ta faţă de patrie". Cu acest prilej li s-a cerut elevilor să răspundă la o serie de întrebări : Cum au învăţat în această etapă ? La ce materii le-a fost mai uşor şi la ce materii le-a fost mai greu să înveţe şi de ce ? Cum au căutat să învingă greutăţile ? Ce îşi propun pentru viitor ? Această oră educativă a avut un dublu rol. Pe de o parte, li s-a oferit elevilor posibilitatea să facă între ei un schimb de experienţă în privinţa studiului individual. Pe de altă parte, diriginta s-a putut edifica asupra dificultăţilor întîmpinate de elevi la anumite discipline şi a atras atenţia profesorilor respectivi asupra greutăţilor pe care le au elevii în însuşirea materiei predate de ei.

Analiza efectuată de cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani nr. 50 acum, în preajma încheierii trimestrului, a scos în evidenţă o serie de probleme importante. Ea i-a orientat pe pedagogi asupra problemelor pe care trebuie să pună în special accentul în această perioadă şi asupra felului cum vor trebui să muncească în trimestrul viitor. Ar fi fost mai bine dacă analiza ar fi avut un caracter mai organizat. În felul acesta pedagogii ar fi putut să studieze în mod sistematic toate aspectele muncii lor şi să ia toate măsurile necesare pentru îmbunătăţirea generală a activităţii pe viitor.

Scopul principal — îmbunătăţirea predării lecţiilor

În acest an şcolar, cercul pedagogic al învăţătorilor din comuna Ghizela, raionul Lugoj, şi-a stabilit ca obiectiv principal în activitatea sa ajutorarea cadrelor didactice în vederea îmbunătăţirii muncii lor de predare a lecţiilor. Întregul plan de muncă al cercului reflectă această preocupare.

Astfel, în plan s-a prevăzut, pentru primele şedinţe de la începutul anului şcolar, discutarea felului cum trebuie aduse la îndeplinire programele de învăţămînt, cum să se întocmească planurile lecţiilor şi cum să se folosească manualele şcolare. Discuţiile purtate în această privinţă au constituit un real ajutor pentru învăţători.

Pentru sprijinirea învăţătorilor în ceea ce priveşte legarea predării de viaţă, cercul pedagogic a organizat o excursie colectivă, cu participarea unei clase de elevi, la cariera de piatră de la Sanovita. Excursia este menită totodată să arate învăţătorilor cum să strîngă contactul între elevi şi muncitori, cum să facă cunoscute copiilor realizările regimului democrat-popular.

Printre măsurile prevăzute în planul de muncă al cercului pedagogic se numără şi o şedinţă în care se va discuta despre confecţionarea cu mijloace proprii a materialului didactic şi despre folosirea acestuia la lecţii. De asemenea, s-a prevăzut organizarea unei lecţii deschise pe lotul şcolar experimental, prezentarea unor referate privind educaţia prin muncă etc.

Invățămînt profesional și tehnic

Pregătirea probelor practice de încheiere a trimestrului

Se apropie data la care se vor da lucrările practice de încheiere a trimestrului. Pentru ucenicii din anul I al școlilor profesionale, efectuarea acestor lucrări constituie un moment deosebit de important, prima verificare a posibilităților lor de a deveni muncitori de înaltă calificare.

Rezultatele pozitive ale acestei prime verificări, care are nu numai un rol instructiv, ci și rol educativ de cea mai mare importanță, depind, în special, de felul cum pregătește maistrul-instructor desfășurarea lor.

În majoritatea școlilor profesionale și de meserii, indiferent de sectorul pentru care pregătesc cadre, în primul trimestru al anului I are loc instruirea asupra unor lucrări de lăcătușerie. De aceea, lucrările complexe de încheiere a trimestrului sînt de cele mai multe ori lucrări de lăcătușerie. Pregătirea acestor lucrări începe, desigur, chiar din prima etapă de lucru — respectiv din etapa de inițiere a ucenicilor în diferitele operații. Dar sarcina aceasta se pune mai pregnant în etapa a doua de instruire practică, imediat premergătoare lucrărilor de încheiere, cînd operațiile învățate la lecțiile de instructaj și prin aplicații se execută în succesiune logică, pornind de la materialul brut și ajungînd la piesa finită, în cadrul unor lucrări complexe de confecționare a unor obiecte de tehnicitate mai înaltă. Fiecare lucrare complexă executată în perioada actuală trebuie considerată de aceea de către maistrul-instructor drept pregătire directă a lucrării de control pentru încheierea trimestrului, în cadrul căreia ucenicii vor fi pentru prima oară în situația de a lucra cu totul independent.

Metodica instructajului pentru executarea de lucrări complexe se deosebește de metodica instructajului de inițiere. Maistrul-instructor trebuie să țină seama la asemenea lucrări de reperele din care este compus obiectul finit, să facă schițe pe operații fiecărui reper în parte și să dea indicațiile necesare privind modul de trasare pe material. Schița completă a lucrării va fi făcută de maistrul-instructor numai atunci cînd elevii trebuie să asambleze reperele executate.

Atît pentru confecționarea reperelor cît și pentru operația de asamblare maistrul-instructor trebuie să întocmească împreună cu ucenicii procesul tehnologic de execuție. Este indicat să nu li se dea ucenicilor materialul pentru executarea lucrărilor pînă ce, în prealabil, nu au fost verificate schițele și procesele tehnologice întocmite de aceștia pe caiete, asigurîndu-se astfel o documentație corectă și completă.

O sarcină deosebit de importantă legată de aprecierea obiectivă a lucrărilor de încheiere a trimestrului o constituie stabilirea normelor de timp. La stabilirea acestora, maiștrii-instructori trebuie să țină seamă de condițiile de lucru, de dotarea cu utilaj a fiecărui atelier, de perioada de învățămînt în care se află ucenicii. De asemenea, ei trebuie să fie permanent preocupați de găsirea și folosirea celor mai bune metode și procedee care să mobilizeze elevii în executarea cît mai corectă și în timpul normat a lucrărilor respective.

În realizarea acestei sarcini un rol deosebit îl are folosirea de către maiștrii-instructori a graficului de urmărire a realizării normelor de timp. Pentru ca acest grafic să fie eficace și mobilizator, este necesar ca el să fie clar și ușor de citit. În figura alăturată dăm un exemplu de asemenea grafic. El arată evoluția ucenicilor într-o perioadă de timp și, prin comparație, felul cum a executat fiecare dintre aceștia o anumită lucrare complexă. Dînd fiecărui ucenic posibilitatea de a urmări zi de zi cum stă cu executarea lucrărilor față de timpul normat, graficul are un puternic caracter stimulativ. Dorind să-și realizeze sarcinile de lucru în cît mai bune condiții și într-un timp cît mai scurt, ucenicii devin tot mai interesați de metodele de organizare sistematică a muncii, învață cum să lupte împotriva timpilor morți, se deprind să regleze mașinile-unelte pentru obținerea celui mai înalt randament și, în același timp, să ia măsuri pentru prevenirea rebutării lucrării sau deteriorării sculei.

Introducerea în toate atelierele-școală a graficelor pentru urmărirea realizării normelor de timp este necesară, dar, bineînțeles, nu suficientă pentru asigurarea executării unor produse de calitate. Pentru aceasta, utilizarea graficului trebuie îmbinată strîns cu un control foarte exigent al tuturor fazelor și operațiilor de lucru. Numai în acest fel avem certitudinea că ucenicii vor trece la o operație nouă numai după ce învață să execute corect operația în curs.

Educîndu-i pe ucenici, în cadrul lucrărilor complexe, în spiritul luptei pentru o calitate ridicată a produselor și pentru o productivitate înaltă, deprinzîndu-i cu organizarea sistematică a locului de muncă și cu folosirea procedeelor tehnologice înaintate vom asigura desfășurarea în condiții cît mai bune a lucrărilor practice de încheiere a trimestrului.

ALEXANDRU BREAJEN
inspector general în M.I.C.

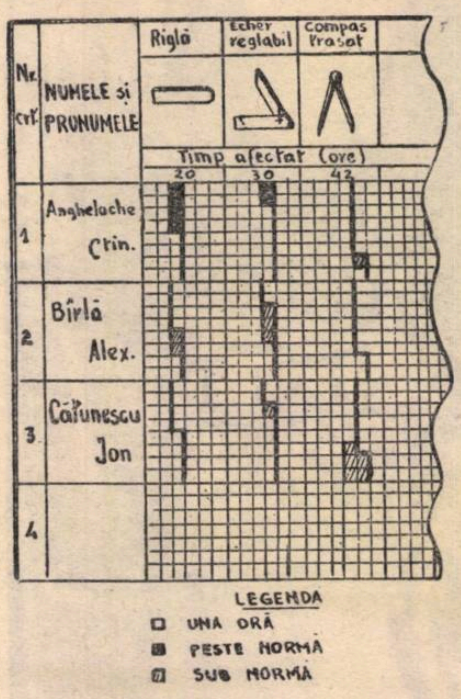

Din activitatea unei biblioteci școlare

Biblioteca Centrului școlar agricol din București numără mai mult de 10.000 de volume. Dintre acestea, aproape jumătate sînt cărți de specialitate, menite să-i ajute pe elevi în aprofundarea cunoștințelor profesionale.

Săptămînal, în sala de lectură se organizează recenzii și prezentări de cărți noi. Cu sprijinul profesorilor diriginți, colectivul bibliotecii organizează periodic serate literare, iar pentru a stimula mai mult interesul elevilor față de lectură a inițiat o serie de concursuri gen „Drumeții veseli". Astfel, cu elevii școlilor tehnice și tehnice de maiștri au fost organizate concursuri cu temele: „Colectivizarea agriculturii în R.P.R." și „Viața și opera marelui chirurg rus Ilia Mecinikov".

Concursul cu tema „Colectivizarea agriculturii în R.P.R." a fost organizat la căminul cultural din comuna Glina în fața țăranilor colectiviști și întovărășiți, contribuind la îmbogățirea cunoștințelor de specialitate ale elevilor și, totodată, la popularizarea metodelor agrotehnice avansate în rîndul țăranilor muncitori.

La Centrul școlar agricol din Tîrgu Mureș, elevii anului III zootehnie fac măsurători biometrice.

Pe marginea unui schimb de experiență

Metodica instruirii în școlile de meserii

Schimbul de experiență între școli dă posibilitatea să se clarifice importante probleme pedagogice și metodice și duce la o reală îmbunătățire a predării, desigur atunci cînd este bine organizat și cînd are în vedere problemele esențiale privitoare la pregătirea elevilor. Acest lucru a fost confirmat din plin de schimbul de experiență care a avut loc recent între școlile de confecții.

PREDAREA DESENULUI TEHNIC ÎN FUNCȚIE DE SPECIFICUL MESERIEI PENTRU CARE SÎNT PREGĂTIȚI ELEVII

În cadrul schimbului de experiență, tovarășa Elena Baican, profesoară la Școala de meserii confecții nr. 1 din București, a ținut o lecție de desen tehnic cu subiectul „Construcția poligoanelor regulate înscrise în cerc". Numeroși participanți la schimbul de experiență au expus, după desfășurarea lecției, părerile lor cu privire la calitățile și scăderile acesteia.

„Valoarea lecției la care am asistat — a arătat tov. Elena Savin, director-adjunct la Școala de meserii confecții nr. 1 — se datorește faptului că predarea tuturor noțiunilor a avut un caracter științific, folosindu-se în acest scop cunoștințele însușite de elevi la lecțiile de geometrie. Pe baza rezolvării unei serii de probleme grafice privind construcția poligoanelor regulate înscrise în cerc — pătrat, pentagon, exagon, octogon — tov. Baican a reușit să-i conducă pe elevi să desprindă singuri metoda generală de construire a unui poligon regulat cu un număr oarecare de laturi înscris în cerc".

„Lecția a avut o strînsă legătură cu practica — a menționat în cuvîntul său tov. Claudia Ocenaș, directoarea Școlii de meserii din Bacău. Tov. Baican a subliniat în tot cursul predării importanța cunoașterii construcției poligoanelor înscrise pentru lucrările practice din sectorul confecții și pentru diferitele motive decorative inspirate din arta noastră populară. Deosebit de folositoare a fost în această privință utilizarea în cadrul fixării cunoștințelor a cîtorva planșe didactice sugestive, prezentînd diferite aplicații practice ale construcției de poligoane regulate pentru meseria de croitor confecții".

Participanții la discuție au considerat însă ca o lipsă faptul că profesoara n-a ținut suficient seama de specificul lecțiilor care se desfășoară de-a lungul a două ore consecutive — cum a fost lecția respectivă — și n-a folosit cea mai indicată formă de predare într-un asemenea caz: dozarea materialului în așa fel ca fiecare oră să reprezinte un tot unitar. De asemenea, ei au scos în evidență și alte lipsuri.

„La verificarea temelor date pentru acasă — a arătat profesoara Lucreția Petriciu, de la Școala de meserii confecții din raionul 23 August — ar fi fost necesar ca tov. Baican să fi analizat lucrările a 2—3 elevi și să fi scos în evidență calitățile și deficiențele lor, comunicîndu-le întregii clase".

Alți participanți la discuție au subliniat necesitatea îmbinării mai strînse a instruirii cu educarea estetică a elevilor, lucru care a fost neglijat de tovarășa Baican.

O interesantă problemă metodică, specifică predării desenului, pusă în discuție pe marginea lecției predate de tov. Elena Baican este aceea a formei de fixare pe tablă a problemei grafice de construcție geometrică. A reieșit că cea mai recomandabilă formă este aceea de a trasa construcția inițială, ca și primul rezultat al problemei, cu linii subțiri, iar apoi, după verificarea exactității rezultatului, construcția să fie conturată cu linii groase conform indicațiilor STAS.

CONCORDANȚA ÎNTRE LECȚIILE DE TEHNOLOGIE ȘI INSTRUIREA PRACTICĂ

Schimbul de experiență desfășurat la Școala de meserii nr. 1 din București a continuat cu o lecție de tehnologia meseriei confecții, predată la anul I de tov. Ecaterina Spiridonescu, și cu o lecție de instruire practică predată tot la anul I de maistra-instructoare Zoe Vintilescu.

Obiectul lecției de tehnologia meseriei a fost construcția tiparului pentru executarea unor confecții. Tiparul a fost prezentat pe tablă de către profesoară, care a insistat asupra liniilor nou trasate, fixînd în același timp procesul tehnologic. Tov. Spiridonescu a acordat un timp important fixării cunoștințelor, cerînd în acest scop cîtorva eleve să arate cum au înțeles ele că trebuie construite diferitele părți ale tiparului. Lucrarea nu a fost executată și pe caiete, în același timp cu efectuarea ei la tablă, rămînînd ca desenul tiparului la scară să se realizeze ca temă pentru acasă.

Instructajul practic efectuat de tov. Zoe Vintilescu a avut ca obiectiv principal efectuarea demonstrației la mașina de cusut. Pentru a cîștiga cît mai mult timp în scopul demonstrației și al aplicațiilor practice, maistra-instructoare a schițat înaintea lecției pe o planșă lucrarea și procesul tehnologic, astfel că în cadrul unui instructaj introductiv concentrat ele au putut fi reproduse de elevi în caietele de atelier.

Majoritatea participanților la discuții, ca de pildă tovarășii Maria Nicolescu (Școala de meserii nr. 3), Gheorghe Ciontea (Școala tehnică de maiștri pentru industria ușoară), Ioana Apolzan (Școala de meserii nr. 3), Ecaterina Cristescu (Școala de meserii nr. 1) s-au ocupat de felul cum trebuie predate cunoștințele la lecțiile de tehnologie în așa fel încît ele să fie un fundament temeinic pentru lecția de instruire practică.

„Profesorul de tehnologie — a arătat tovarășa Maria Nicolescu — trebuie să asigure însușirea cunoștințelor de bază ale meseriei, punînd un accent special pe acele cunoștințe care vor fi folosite în aplicațiile practice din atelier. Pentru aceasta este necesar să dozăm cît mai bine momentele lecției, acordînd un timp mai redus verificării cunoștințelor".

Se pune o întrebare atunci: cum avem certitudinea însușirii cunoștințelor? Răspunsul a reieșit clar atît din predarea lecției practice cît și din discuții. Cea mai temeinică verificare a cunoștințelor predate la tehnologia meseriei se realizează în cadrul lecțiilor practice de atelier. În aceste lecții maistrul-instructor, după repetarea cîtorva noțiuni de bază privitoare la tehnologia meseriei și după efectuarea demonstrației, verifică în cadrul lucrărilor executate de elevi în atelier atît însușirea deprinderilor practice care formează obiectul instructajului cît și cunoștințele teoretice predate la tehnologia meseriei.

O problemă importantă discutată în lumina lecțiilor desfășurate cu prilejul schimbului de experiență a fost aceea a confecționării tiparului lucrărilor. S-a ajuns la concluzia că în lecțiile de tehnologie trebuie să se asigure condițiile pentru executarea în clasă a tiparului de către toate elevele, căci aceasta dă posibilitatea cunoașterii temeinice a nivelului general de pregătire al clasei și ușurează sarcina maistrei-instructoare la lecțiile practice în atelier. De altfel, caracterul specific al predării lecțiilor în sectorul confecții permite o concordanță deplină între predarea tehnologiei meseriei și instruirea practică, întrucît majoritatea profesoarelor de tehnologie sînt și maistre-instructoare de atelier.

O concluzie importantă a schimbului de experiență privind desfășurarea instruirii practice este aceea că formarea deprinderilor trebuie să se realizeze numai prin executarea de obiecte utile. „Acesta este cel mai bun mijloc — au subliniat în unanimitate cadrele didactice care au luat cuvîntul — de a stimula pe elevi în munca lor zilnică, contribuind în același timp la educarea lor în spiritul răspunderii față de calitatea bunurilor pe care le produc".

Numeroasele probleme abordate cu competență și clarificate cu prilejul lecțiilor deschise predate la Școala de meserii nr. 1 din București dovedesc din plin caracterul rodnic al schimbului de experiență pe ramuri de activitate.

Ing. EDUARD CUPFER

Carnet cultural

Filme pentru cei mici

Studioul cinematografic „Bucureşti“ acordă în momentul de faţă o deosebită atenţie realizării unor filme pentru copii. Preocuparea creatorilor de a lărgi orizontul copiilor, de a îmbogăţi cunoştinţele lor, de a le cultiva trăsături morale alese, este îmbinată cu grija permanentă ca aceasta să se realizeze prin formule artistice cît mai interesante, mai atractive.

Regizorii Traian Fericeanu şi Gh. Şaidel realizează în momentul de faţă un film de păpuşi intitulat „Ora păpuşilor“, după un scenariu de Horia Aramă. Filmul pune în relief forţa colectivului. Pe aceeaşi temă, regizorul Jean Mararu lucrează la un film de desen animat „Brăduţul singuratic“, după un scenariu de Ionel Hristea. Problemele pe care le întîlnim aici, păţaniile brăduţului, ale vieţuitoarelor sînt probleme ale oamenilor, luate din viaţa de toate zilele.

Tema forţei colectivului a atras într-o muncă grea, migăloasă, dar pasionantă, şi pe operatorul Al. Popescu. Acesta este cunoscut spectatorilor ca realizator al filmărilor combinate a peste 20 de filme. Acum, Al. Popescu realizează primul său film în calitate de regizor. Filmul se va numi „Gîză mică-Gură cască“ şi are la bază un scenariu al lui I. Popescu Gopo. Interesant în acest film este faptul că decorurile în care sînt filmate cele două personaje principale, un copil şi o gîză, sînt aduse direct din natură. Gîza este veritabilă. Călugării unde se distrează „cei mici“ din această lume minusculă sînt agăţaţi de o ciupercă — o ciupercă naturală. Căruţele sînt coji de ghindă. Iarba, copacii, buturugile, toate sînt luate din natură şi organizate cu minuţiozitate în decoruri chiar mai mici decît un metru pătrat.

Copiii vor mai vedea pe ecrane filmul de păpuşi „O poveste dintr-o noapte cu lună“, pe care l-au realizat regizorii Bob Călinescu, Gh. Şaidel şi Olimp Vărăşteanu, filmul „Purcelul în excursie“, prin care regizorul Constantin Popescu îi învaţă pe cei mici ce trebuie să facă şi ce nu trebuie să facă într-o excursie şi filmul „Petrolache Făt-frumos“ despre fibrele sintetice, realizat de Liviu Grigore. Filmul „Călugul de foc“, al cărui scenariu este scris de Viorica Huber, şi care este realizat de regizorul Iulian Hermeneanu, vorbeşte şcolarilor într-o manieră ştiinţifico-fantastică, despre sistemul solar.

Aceste creaţii se adresează în general preşcolarilor şi şcolarilor mai mici. Avînd în vedere că filmul este unul din principalele mijloace de educaţie comunistă a tineretului, preocuparea creatorilor ar trebui să se îndrepte şi înspre realizarea unor filme pentru elevii mai mari, pentru tineret.

ALECU GH. CROITORU

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Inginerii Nikolai şi Aleksandr Morgunov din Riazan au proiectat un radioemiţător şi un radioreceptor care permit să se dirijeze automat de la distanţă maşinile de semănat în cuiburi dispuse în pătrat. Aparatura a fost experimentată cu succes pentru distanţa de 70 cm. între cuiburi. În prezent constructorii lucrează la o instalaţie pentru semănătorii cu reglarea distanţei între cuiburi. De asemenea, ei urmăresc modul deservirii prin radio a grupurilor de maşini de semănat care lucrează pe o rază de cîţiva kilometri.

★

Institutul de istorie al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. a întreprins publicarea textului integral al proceselor verbale ale Comunei din Paris pe perioada 28 martie — 21 mai 1871. Primul din cele două volume, care cuprinde intervalul 28 martie — 30 aprilie 1871, a şi fost scos de sub tipar. Au fost folosite fotocopii ale originalelor păstrate la Paris.

Culegerea cuprinde, de asemenea, documente referitoare la activitatea organizaţiilor revoluţionare de masă, a Comitetului central al Gărzii naţionale, a Comitetului central al artileriei şi a Uniunii femeilor pentru apărarea Parisului.

★

La uzinele „Lenin“ din Plzen (R. Cehoslovacă) a fost perfecţionat primul aparat de filmare ultrarapidă din Europa centrală — aparatul VKF-UVOIM, cu o frecvenţă de 42.000 de imagini pe secundă. Institutele Academiei Cehoslovace de Ştiinţe au început să folosească cinematografia ultrarapidă în rezolvarea unor importante probleme din domeniile combustiei, cineticii cu reacţie, aerodinamicii şi hidrodinamică, termodinamicii şi lichidelor magneto-dinamice, domenii de mare importanţă pentru astronautică.

In Editura didactică şi pedagogică au apărut:

V. I. LENIN — Despre învăţămîntul public.

*** În căutarea unor mai bune metode de predare. vol. I

TEXTE LITERARE (broşură) pentru clasa a VIII-a.

GEOGRAFIA pentru clasa a V-a a şcolilor cu limba de predare maghiară.

GEOGRAFIA pentru clasa a V-a a şcolilor cu limba de predare germană.

ISTORIA ANTICĂ pentru clasa a V-a a şcolilor cu limba de predare maghiară.

LIMBA FRANCEZĂ pentru clasa a VIII-a a şcolilor cu limba de predare maghiară.

Pe urmele materialelor publicate

In articolul „O problemă mereu actuală — şcolarizarea“, apărut în numărul 535 din 16 octombrie al „Gazetei învăţămîntului“ erau criticate, printre altele, unele raioane şi şcoli din regiunile Bacău şi Ploeşti, rămase în urmă în ceea ce priveşte procentul de cuprindere a absolvenţilor clasei a IV-a în clasa a V-a şi asigurarea unei frecvenţe bune la clasele V—VII.

În răspunsurile trimise redacţiei, comitetele executive ale sfaturilor populare ale regiunilor Bacău şi Ploeşti apreciază ca justă critica făcută în articolul sus-amintit şi ne informează că lipsurile semnalate au fost lichidate în bună parte.

Astfel, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Bacău informează redacţia că în urma măsurilor luate procentul de cuprindere al absolvenţilor clasei a IV-a în clasa a V-a pe întreaga regiune a ajuns la 92,21%, în raioanele Tg. Ocna, Piatra Neamţ şi Tg. Neamţ, care erau rămase în urmă, realizîndu-se procente de cuprindere de 90%, 91% şi 91,2%. Ca urmare a intensificării muncii în rîndurile părinţilor la şcolile din comunele Mînăstirea Caşin şi Gropile din raionul Tg. Ocna frecvenţa elevilor în clasele V—VII a crescut de la 63% la 95—96%.

Răspunsul comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Ploeşti ne informează că în localităţile în care s-a înregistrat un număr mai mare de elevi necuprinşi în clasa a V-a au fost trimişi împuterniciţi ai comitetelor executive, inspectori de la secţiile de învăţămînt şi cultură şi directorii unităţilor cu bune rezultate, care, cu sprijinul cadrelor didactice şi al deputaţilor, au format brigăzi şi au desfăşurat o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinţilor. Ca rezultat al măsurilor luate s-a îmbunătăţit într-o măsură situaţia cuprinderii în clasa a V-a, reuşindu-se să se ridice procentul pe regiune de la 83% în primele zile de şcoală, la 86,5%. Situaţia cuprinderii în clasa a V-a s-a îmbunătăţit şi în raioanele Beceni, Cislău şi Cricov, unde procentul de cuprindere a crescut de la 64% la 72,7%, 75,1% şi respectiv 80%.

CULTURA FIZICĂ ŞI SPORT

In plină întrecere sportivă

Campionatele republicane şcolare, tradiţionala competiţie sportivă a elevilor şi elevelor, ajunsă anul acesta la a XI-a ediţie, se află de trei-patru săptămîni „la ordinea zilei“. Din nou sălile de gimnastică, transformate ad-hoc în arene ale aprigelor dispute inter-clase, freamătă de entuziasm tineresc. Iar atunci cînd bucuria victoriei este întregită şi de cea a unei comportări frumoase, disciplinate de bun nivel tehnic, aplauzele colegilor-suporteri răsună parcă şi mai pline de însufleţire.

La unele sporturi — gimnastică, volei, baschet, handbal sau fotbal — concursurile primei etape se apropie de sfîrşit. Curînd, bucurîndu-ne de abundenţa de zăpadă prielnică sporturilor de iarnă, vom asista la primele starturi în proba de schi. Alte sporturi condiţionate de anotimp, cum ar fi atletismul sau nataţia, vor veni la rînd abia în primăvara şi vara viitoare. Desfăşurate de-a lungul întregului an şcolar, concursurile acestea asigură elevilor şi elevelor un bogat şi variat calendar competiţional, alcătuit astfel încît să nu le stînjenească învăţătura.

Desigur, pregătindu-şi elevii pentru campionate, fiecare profesor de educaţie fizică este interesat de o comportare de ansamblu care să onoreze şcoala. Urmărind acest ţel, unii profesori de educaţie fizică neglijează prima etapă a campionatelor, cea inter-clase, concentrîndu-şi atenţia numai asupra formării unor echipe capabile să lupte cu succes în cea de a doua etapă — pe localitate. In felul acesta se pierde însă din vedere tocmai ceea ce este esenţial — şi anume faptul că tradiţionalele campionate şcolăreşti sînt nu numai o competiţie de performanţă, ci şi o competiţie de masă, care cere o largă mobilizare la startul primei etape în diferitele discipline sportive. In fiecare şcoală prima etapă a campionatelor trebuie bine pregătită. Este cu totul nejust ca aceste prime întreceri să fie organizate de mîntuială sau numai cu participarea elevilor cu experienţă în activitatea sportivă. Profesorii de educaţie fizică trebuie să convingă un număr cît mai mare de elevi să se prezinte la start. In acest fel tot mai mulţi elevi se deprind să practice o disciplină sportivă, iar profesorii de educaţie fizică au posibilitatea de a alege din marea masă de concurenţi, pe cei care sînt cu adevărat cei mai reprezentativi sportivi ai şcolii. Cum în mai multe ramuri sportive prima etapă încă nu s-a încheiat, mai este timp ca un număr cît mai mare de elevi să fie atras în competiţie.

Pentru buna pregătire a concurenţilor, ar fi necesar ca profesorii de educaţie fizică să apeleze şi la ajutorul cadrelor de specialitate din afara şcolilor. Aşa au procedat, de exemplu, profesorii de educaţie fizică de la Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu“ din Capitală, care au recurs, pentru o mai bună pregătire a atleţilor lor, la sfaturile competente ale antrenorilor de la clubul sportiv „Rapid“. După cum se ştie, numeroase cluburi şi asociaţii sportive puternice patronează, pe plan sportiv, unele şcoli. De ce, aşadar, nu s-ar folosi pe o scară mai largă, în procesul de antrenament, ajutorul tehnicienilor, al antrenorilor al sportivilor fruntaşi? Contribuţia acestora ar putea fi deosebit de rodnică şi ar întregi munca profesorilor respectivi.

MARIN ZORESCU

Citiţi

Revista „NATURA“

In cuprins:

x x x Vizitînd expoziţia de la Moscova — „Realizările economiei naţionale a U.R.S.S.“

Tr. Stănescu, R. Gherghel, D. Ciobotaru şi I. Popescu: Bucureşti — capitala patriei noastre.

N. Oncescu: Bucureşti. Cadrul fizic-geologic în care s-a dezvoltat în decursul celor 500 de ani de existenţă.

I. Banu: Aspecte ale dezvoltării industriei chimice din R.P. Romînă.

V. Karţeva: Transformările economico-geografice ale Kazahstanului în anii puterii sovietice.

A. Incze: R.P. Mongolă.

I. Velcea şi Gh. Iacob: Repartiţia geografică a culturii de floarea soarelui în R.P. Romînă.

I. Resmeriţă: Rolul factorilor edafici în dezvoltarea vegetaţiei ierboase.

Al. Borza: Monumentul natural „Ripa Roşie“ de la Sebeş.

N. Macarovici şi C. I. Motaş: Jubileul Muzeului de istorie naturală din Iaşi.

N. Bacalbaşa-Dobrovici: N. M. Knipovici —oceanolog sovietic.

M. Gilan: Aspecte din realizările zootehnice.

O. Şerbănescu: Acţiunea frigului din iarna anului 1957—1958 asupra vieţii litorale din apele româneşti ale Mării Negre.

V. Micalevich: Cîteva lucrări practice în studierea terenului.

V. A. Stoenescu: Două procedee în predarea temei „Mişcările Pămîntului“ la clasele a V-a şi a VIII-a.

B. Vuicu: Cîteva reprezentări grafice utilizate în predarea geografiei economice în şcoala medie.

Em. Iliescu şi O. Boldor: Experienţe pentru punerea în evidenţă a citorva fenomene fiziologice la plante.

D. Davidescu: Metode de aplicare a îngrăşămintelor.

D. Andronicescu: Pregătirea şi păstrarea legumelor în timpul iernii.

Călăuziţi de cuvîntul partidului

(Urmare din pag. 1)

prinde un program de activitate deosebit de larg. Îndrumînd munca ucenicilor şi elevilor, formîndu-i ca muncitori înaintaţi, ei trebuie să valorifice din plin în predare experienţa inovatorilor şi fruntaşilor în producţie, să-i familiarizeze pe tineri cu principalele probleme ale întreprinderilor. În şcolile de meserii cu plan de producţie, profesorii şi maiştrii trebuie să-i mobilizeze pe elevi la realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan, la creşterea productivităţii muncii şi la obţinerea unor produse de calitate superioară cu un preţ de cost cît mai scăzut.

Iniţiativele preţioase cum este, bunăoară, preluarea de către brigăzile de ucenici a unor secţii din întreprinderi cu întregul lor plan de producţie, iniţiative care au prins viaţă în multe şcoli profesionale şi tehnice, trebuie larg stimulate, căci ele contribuie la o înaltă pregătire profesională a viitorilor muncitori, le dezvoltă simţul de răspundere şi dau în acelaşi timp posibilitatea realizării unor importante produse prevăzute în planul de stat.

Anul 1960 va constitui o perioadă de avînt deosebit al dezvoltării producţiei agricole, pentru care se vor investi circa 4,4 miliarde lei, cu 25% mai mult faţă de anul trecut. Agricultura va primi încă 10.750 tractoare fizice, 12.000 semănători, 5.000 combine şi alte maşini agricole. În vederea măririi producţiei agro-zootehnice se va acorda o deosebită importanţă metodelor înaintate de cultivare şi însilozare a furajelor, metode care reprezintă calea cea mai sigură pentru obţinerea în cel mai scurt timp a unui belşug de produse agro-alimentare. Pe baza studierii Expunerii tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 3—5 decembrie a.c., profesorii şcolilor săteşti trebuie să acorde atenţie culturii porumbului pentru siloz. În acest domeniu un ajutor important îl poate constitui studierea aprofundată a capitolelor respective din manualul de cunoştinţe agricole pentru clasa a VI-a, recent apărut. Sarcini deosebit de însemnate pe acest tărîm revin pedagogilor din şcolile profesionale şi tehnice agricole şi în special din şcolile de pe lîngă staţiunile experimentale agro-zootehnice. Rezultatele obţinute de şcolile agricole în cultura plantelor şi în creşterea animalelor trebuie să fie un exemplu convingător pentru colectivişti şi ţăranii muncitori cu privire la superioritatea folosirii celor mai înaintate metode agro-zootehnice, iar fiecare din pedagogii acestor şcoli are datoria de a deveni

Dezvoltarea întregii noastre economii socialiste pe baza prevederilor proiectului planului de stat pe 1960 va duce la ridicarea substanţială a nivelului de trai material şi cultural al tuturor oamenilor muncii. Proiectul de plan prevede fonduri importante pentru aplicarea în continuare a măsurilor de îmbunătăţire a nivelului de trai hotărîte de plenara C.C. al partidului din iulie a.c. Veniturile populaţiei provenite din sectorul socialist vor creşte cu 6,5 miliarde lei. Corespunzător acestei creşteri, se prevede sporirea volumului de mărfuri ce vor fi vîndute prin comerţul socialist cu aproape 6 miliarde de lei. În 1960 se vor construi şi se vor da în folosinţă oamenilor muncii 31.000 de apartamente — cu 50% mai mult decît în acest an — plenara punînd ca sarcină ieftinirea în continuare a fondului locuinţelor o dată cu îmbunătăţirea confortului lor. De asemenea, proiectul planului de stat pe anul 1960 pune un accent tot mai mare pe construcţia de şcoli, cinematografe şi alte construcţii social-culturale.

Oamenii şcolii, care au beneficiat din plin de măsurile adoptate de partid în vederea ridicării nivelului de trai al poporului muncitor, au datoria de a contribui din toate puterile la creşterea necontenită a bunăstării şi culturii în patria noastră. Un rol însemnat revine aici organizaţiilor sindicale din şcoli care sub conducerea organizaţiilor de partid trebuie să mobilizeze mai larg cadrele didactice în desfăşurarea acţiunilor pedagogice, de culturalizare şi obşteşti. În toate şcolile pedagogii trebuie să sprijine şi să stimuleze, în primul rînd prin exemplul lor personal, acţiunile şi iniţiativele patriotice ale elevilor, desfăşurate sub conducerea organizaţiilor U.T.M., iniţiative care aduc o contribuţie serioasă la ridicarea localurilor de şcoli, la întreţinerea acestora pe principiul autodeservirii, la întreţinerea drumurilor şi înfrumuseţarea oraşelor şi satelor, la colectarea unor însemnate cantităţi de fier vechi etc. Dezvoltarea în fiecare şcoală a unor asemenea iniţiative va duce la întărirea educaţiei patriotice a elevilor, ca şi la realizarea de importante economii băneşti.

Muncind sub conducerea organizaţiilor de partid, oamenii şcolii au mari posibilităţi ca, alături de întregul popor muncitor, călăuziţi de măreţul program însufleţitor pe care îl reprezintă Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara Comitetului Central al

Învăţători, profesori, educatoare!

Abonaţi-vă la GAZETA INVĂŢĂMÎNTULUI.

Nici un om al şcolii fără GAZETA INVĂŢĂMÎNTULUI!

Abonamentele se pot face prin difuzorii voluntari din şcoli şi în

La O. N. U

Adoptarea unei rezoluţii propuse de delegaţia R.P.R. cu privire la învăţămîntul primar din teritoriile neautonome

Ziarele ne aduc zilnic veşti despre rodnica activitate a delegaţiei Republicii Populare Romîne la O.N.U. Corespondenţii de presă relatează pe larg despre intervenţiile şi propunerile făcute în numele ţării noastre de delegaţii romîni la cea de-a 14-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. şi în diferitele comitete ale acesteia. Numai în ultimele zile au fost adoptate trei propuneri ale delegaţiei noastre: plenara Adunării Generale a adoptat în unanimitate rezoluţia în problema cooperării internaţionale în domeniul petrolului, Comitetul Politic Special a aprobat rezoluţia cu privire la aplicarea principiului reprezentării geografice echitabile în alegerea preşedintelui Adunării Generale, iar Comitetul de tutelă a adoptat rezoluţia cu privire la dezvoltarea învăţămîntului primar în teritoriile neautonome de sub tutela O.N.U. (foste colonii). Toate acestea dovedesc încă o dată politica de pace şi colaborare internaţională dusă de statul nostru democrat-popular.

Rezoluţia adoptată la 4 decembrie de Comitetul de tutelă al Adunării Generale O.N.U. cu privire la dezvoltarea învăţămîntului primar în teritoriile neautonome de sub tutela O.N.U. porneşte de la obligaţiile puterilor administrante ale acestor teritorii, în conformitate cu articolul 63 din Charta O.N.U., de a asigura, respectînd cultura popoarelor respective, progresul politic, economic şi social, precum şi dezvoltarea educaţiei lor.

In 1949 Adunarea Generală a mai adoptat o rezoluţie în spiritul acestor principii, considerînd lichidarea analfabetismului ca o problemă fundamentală a dezvoltării fostelor colonii. La jumătatea secolului XX, procentul analfabeţilor era de 44% din totalul populaţiei globului. Populaţia cu numărul cel mai mare de neştiutori de carte se găsea în ţările Africii şi Asiei aflate încă sau eliberate de curînd de sub dominaţia colonială. Din 1949 şi pînă astăzi progresul a fost foarte slab simţit. O recentă statistică publicată de U.N.E.S.C.O. arată că analfabetismul mai face încă mari ravagii în lume. In Africa procentul de neştiutori de carte atinge 80-85%, iar în Asia el este de 60-65% din numărul locuitorilor.

Rezoluţia propusă de delegaţia R.P.R. şi adoptată recent de Comitetul de tutelă recomandă guvernelor puterilor administrante să ia toate măsurile pentru lichidarea acestei situaţii, prin organizarea şi dezvoltarea învăţămîntului primar pentru populaţia din teritoriile neautonome la nivelul învăţămîntului primar din ţările avansate. Totodată, rezoluţia invită puterile administrante să comunice secretarului general al celei de a 17-a sesiuni a Adunării Generale măsurile luate şi progresele realizate în organizarea învăţămîntului primar, universal, gratuit şi obligatoriu în vederea lichidării analfabetismului în aceste teritorii.

Rezoluţia delegaţiei romîne a fost cald sprijinită de numeroase delegaţii, şi în special de cele din ţările slab dezvoltate. Votul acordat de majoritatea ţărilor participante în Comitetul de tutelă a arătat marea importanţă a propunerii făcute şi a subliniat totodată creşterea prestigiului internaţional al Republicii Populare Romîne care, în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, duce o intensă activitate în folosul păcii şi al progresului social.

Din lucrările expuse la cel de al II-lea Salon internaţional de artă fotografică

O. NEELOV (U.R.S.S.) — *La patru mîini.*

Invăţaţi tineretul să muncească

Cu fiecare zi a vieţii, în Uniunea Sovietică reiese tot mai puternic în evidenţă măreţia muncii omeneşti. „Ca nişte albine care muncesc din zori şi pînă în noapte şi creează un edificiu desăvîrşit, aidoma unor faguri, umplindu-i cu miere — a spus N. S. Hruşciov la recepţia organizată de Uniunea Ziariştilor Sovietici la Kremlin — tot aşa şi oamenii noştri, ori unde ar lucra ei, dacă muncesc cinstit, îşi îndeplinesc obligaţiile, funcţiile lor în societate. Datorită acestui lucru noi avem un edificiu minunat creat de omul sovietic, construit pe baze socialiste, şi construim cu succes comunismul".

A învăţa tineretul să muncească şi să trăiască în spirit comunist este o însemnată sarcină de stat, în rezolvarea căreia pedagogul, educatorul este ajutat de întreaga experienţă de viaţă a poporului sovietic.

Sub ochii noştri se dezvoltă necontenit atitudinea nouă cu adevărat comunistă faţă de muncă. Nu gîndul la răsplată, la cîştig ci dorinţa de a munci în comun cu cea mai mare eficacitate, pentru a întări puterea şi bogăţia patriei îi conduce pe oamenii sovietici. In societatea sovietică munca este cerinţa vitală a unui organism sănătos, este mărturia înţelegerii de către om a legăturii sale indestructibile cu societatea în care trăieşte, este o condiţie obligatorie a deplinei dezvoltări a personalităţii. A-şi trage forţa din acest minunat izvor, a educa tineretul pe baza exemplelor din viaţa reală — aceasta este sarcina nobilă a pedagogului.

Traducînd în viaţă legea cu privire la reorganizarea şi dezvoltarea continuă a învăţămîntului public, şcolile au făcut mult pentru a realiza instruirea prin muncă a tineretului. Dar ele mai au de făcut mult şi de acum înainte.

Devin tot mai importante sarcinile privitoare la organizarea justă din punct de vedere pedagogic a muncii elevilor în întreprinderi. Munca trebuie să favorizeze dezvoltarea multilaterală a elevilor, inclusiv dezvoltarea lor fizică.

Acolo unde condiţiile producţiei cer ca elevii să lucreze la banda rulantă sau la liniile automate, este necesar să-i conducem treptat către efectuarea diferitelor operaţii, să-i familiarizăm în practică cu întregul ciclu tehnologic. Toate posibilităţile trebuie să fie folosite pentru a dezvolta cercul de cunoştinţe politehnice ale elevilor. Indeosebi trebuie folosite lucrările de reparaţii, care dau posibilitatea să se cunoască mecanismele „în interior".

Una din însuşirile minunate ale muncii constă în faptul că ea este un excelent mijloc de educare morală a oamenilor, de formare a caracterului lor. Chiar de la început trebuie să ne străduim să dăm activităţilor practice ale elevilor un caracter social-util. Dacă elevii primelor clase văd că, prin jucăriile confecţionate de ei pentru grădiniţele de copii, sînt în stare să dea un ajutor real preşcolarilor, vor lucra cu mai multă tragere de inimă. Ei vor începe să înţeleagă că munca lor nu se pierde, ci este o parte a unei activităţi importante. Înţelegerea însemnătăţii scopului şi rezultatelor muncii este încă şi mai importantă pentru elevii claselor mai mari. A pregăti oameni capabili de o muncă creatoare în folosul întregii societăţi este principalul scop al şcolii.

Experienţa şcolilor înaintate arată că atitudinea conştientă a elevilor din clasele mari faţă de muncă se educă cel mai bine acolo unde activitatea practică în producţie este precedată de un scurt curs teoretic. Lămurindu-se în prealabil asupra construcţiei şi funcţionării diferitelor părţi ale unui mecanism, pe baza unor scheme sau desene, ca şi din explicaţiile specialiştilor, elevii manifestă un interes mai mare pentru maşini, devin mai atenţi, mai activi.

Cel mai bun profesor este demonstrarea concretă. Procedează just, de aceea, colectivul pedagogic al şcolii nr. 639 din Moscova, care invită în şcoală muncitori din producţie, solicitîndu-i să le vorbească elevilor despre activitatea lor, despre uriaşa satisfacţie pe care o dă omului munca pentru binele patriei. Însuşi faptul că numeroase cadre vestite din producţie vin în şcoală, are o imensă însemnătate educativă. Elevii înţeleg că asemenea oameni vin în şcoală din dorinţa de a ajuta la instruirea tineretului, de a da patriei muncitori buni. O dată cu aceasta se creează mari posibilităţi de a da elevilor cele mai valoroase, cele mai înaintate cunoştinţe şi deprinderi de muncă productivă.

Acolo unde elevii au şi păşit pe făgaşul muncii în producţie este necesar să se treacă la o nouă treaptă a educaţiei prin muncă — la atragerea lor în activitatea creatoare a raţionalizatorilor şi inovatorilor. Astfel, cei mai capabili dintre elevii şcolii nr. 139 din Leningrad frecventează şcoala inovatorilor de la uzinele metalurgice din oraşul lor, se familiarizează cu metodele înaintate, cu tehnica viitorului.

Scopul nostru este de a determina în sinul fiecărui colectiv de producţie un curent înnoitor, de a creşte oameni setoşi de cunoştinţe, dornici de învăţătură, care să se străduiască să perfecţioneze procesul tehnologic, să ridice productivitatea muncii, să lucreze în spirit comunist.

A educa pe oameni, din anii lor tineri, în spiritul muncii conştiente şi disciplinate este una dintre poruncile pe care ni le-a dat Vladimir Ilici Lenin. Indeplinirii acestei porunci trebuie să-i fie închinate eforturile fiecărei şcoli, ale fiecărui profesor.

Din „Ucitelskaia Gazeta"
nr. 145 (4581) (articol prescurtat)

Republica Democrată Germană

Perspectivele viitorului

In întreaga Republică Democrată Germană, oamenii muncii îşi înzecesc eforturile pentru traducerea în viaţă a Planului septenal de dezvoltare a economiei R.D.G. pe anii 1959—1965 adoptat de curînd de Camera Populară.

Pornindu-se de la necesitatea tot mai mare de a pregăti pentru construirea socialismului oameni cu o cultură generală şi de specialitate înaltă, în planul septenal se dă o atenţie deosebită dezvoltării învăţămîntului. „Şcoala are menirea de a educa oameni în spirit socialist — se spune în Legea cu privire la planul septenal de dezvoltare a economiei R.D.G. — oameni care să iubească munca şi pe cei ce muncesc şi care să posede cunoştinţe de bază în ce priveşte procesul de producţie, tehnica şi ştiinţa, cărora să le placă artele şi să fie apţi pentru munca fizică".

In următorii ani, în R.D.G., se va pune un mare accent pe „ziua de învăţămînt în producţie", ca unul din elementele principale ale pregătirii politehnice în şcoala de cultură generală de 10 ani. In prezent se duce o intensă muncă de generalizare a acestui tip de şcoală. Incepînd cu anul şcolar 1964—65, frecventarea şcolii politehnice de cultură generală de 10 ani va fi obligatorie pentru toţi copiii. Concomitent se va dezvolta şcoala superioară de cultură generală cu 12 clase, care va funcţiona ca şcoală politehnică lărgită.

După cum indică prevederile planului septenal, în anul 1965 vor fi instruiţi în şcolile de cultură generală cu 800.000 mai mulţi elevi decît în 1958. Statul face mari investiţii pentru construirea, lărgirea şi înzestrarea şcolilor. In anii planului septenal vor fi construite 700 de noi şcoli de cultură generală şi vor fi amenajate şi lărgite alte aproximativ 1.000 de şcoli.

Pentru realizarea învăţămîntului obligatoriu de 10 ani este absolut necesară şi sporirea numărului de cadre didactice cu o înaltă calificare, capabile să instruiască şi să educe tînăra generaţie pe măsura cerinţelor construirii socialismului. In această privinţă planul septenal prevede pregătirea a peste 80.000 de învăţători şi profesori pentru şcoala de cultură generală. Vor fi construite şi cîteva institute pedagogice noi.

Dar necesităţile construirii socialismului cer nu numai oameni cu o cultură generală politehnică, ci şi muncitori specialişti cu o cultură profesională superioară. Se prevede ca, treptat, în perioada planului septenal drumul principal spre şcolile de specialitate şi superioare să treacă prin şcoala politehnică de cultură generală de 10 ani. La rîndul său, învăţămîntul profesional se va îmbunătăţi continuu. O sarcină principală a şcolii din R.D.G. este — aşa cum spun prevederile planului septenal — predarea cursurilor teoretice pentru toţi ucenicii la nivelul cel mai modern al tehnicii.

In cadrul planului septenal se prevede, de asemenea, o mare dezvoltare a învăţămîntului superior. Numărul celor care vor studia în universităţi şi institute va spori în anul 1965 cu 137% faţă de 1958.

Vor fi create totodată largi posibilităţi pentru ca oamenii muncii să-şi poată perfecţiona pregătirea în şcoli de specialitate şi în învăţămîntul superior fără a-şi întrerupe activitatea în producţie. In perioada planului septenal numărul celor care vor studia fără frecvenţă şi în învăţămîntul seral va fi sporit mult.

Datorită grijii deosebite pe care o acordă Partidul Socialist Unit şi guvernul Germaniei democrate dezvoltării învăţămîntului, peste un milion de elevi îşi vor însuşi în şcolile de cultură generală, cultura, ştiinţa şi tehnica cea mai înaintată. Pînă în anul 1965 aproximativ 96.000 de absolvenţi ai universităţilor şi şcolilor superioare şi circa 200.000 de absolvenţi ai şcolilor de specialitate vor lucra în toate ramurile economiei naţionale şi-şi vor aduce contribuţia la construirea socialismului.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI. Nr. 544 — Vineri 18 decembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

Sarcini importante ale organizațiilor sindicale

Plenara din 3-5 decembrie a.c. a C.C. al P.M.R., care a făcut un rodnic bilanț al activității desfășurate de poporul nostru pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și a stabilit sarcinile planului de stat pe anul 1960, mobilizează pe toți oamenii muncii din țara noastră la noi și mari înfăptuiri. Alături de întreg poporul muncitor, oamenii școlii au primit cu însuflețire documentele Plenarei, hotărîți să-și aducă contribuția la traducerea în viață a sarcinilor trasate în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Un rol de mare însemnătate în îndeplinirea acestor sarcini revine și organelor și organizațiilor sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Îndrumate de organizațiile de partid, organele sindicale sînt ajutate să vadă cu limpezime calea pe care este necesar să-și orienteze activitatea lor de viitor, direcțiile spre care trebuie să-și îndrepte preocupările lor principale. Datoria lor este să descopere și să încurajeze inițiativele, să studieze și să valorifice cît mai larg metodele de muncă înaintate, să întrețină și să stimuleze elanul creator al fiecărui membru de sindicat.

În anul 1960 vor intra în producție un număr de peste 160.000 de noi cadre. O bună parte dintre acestea se află încă pe băncile școlilor tehnice și profesionale, ale școlilor de meserii și agricole și ale școlilor de cultură generală. Pregătirea lor profesională pentru a deveni buni muncitori și tehnicieni capabili să folosească tehnica înaintată trebuie să fie una din preocupările de seamă ale organizațiilor sindicale. Este necesar să fie extinsă și generalizată experiența acelor comitete sindicale din școli care au știut să îndrepte atenția colectivelor didactice în special înspre îmbunătățirea pregătirii elevilor pentru munca în producție. Comitetul de instituție de la Școala de meserii din orașul Bacău, de exemplu, s-a ocupat îndeaproape de sprijinirea procesului de învățămînt și de producție, organizînd consfătuiri de muncă și numeroase alte acțiuni menite să-i mobilizeze pe membrii de sindicat la permanenta îmbunătățire a activității lor profesionale. Ca urmare, nivelul pregătirii teoretice și practice a elevilor din această școală a crescut continuu. O preocupare similară pentru buna pregătire a elevilor în vederea intrării lor în producție se manifestă și la multe școli medii de cultură generală, ca de pildă, la școlile medii nr. 22 și nr. 4 din Capitală, la școlile medii nr. 2 și nr. 3 din Ploești, la Școala medie nr. 1 din Rm. Vilcea etc. Organizațiile sindicale din aceste școli, îndrumate de organizațiile de partid, și-au orientat activitatea spre mobilizarea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului predării și pentru legarea cît mai strînsă a lecțiilor de cerințele vieții, ale producției. Ele au organizat schimbul de experiență pentru extinderea celor mai bune metode de pregătire practică a elevilor.

Există însă și școli în care organizațiile sindicale și-au neglijat obligațiile ce le revin în sprijinirea cadrelor didactice pentru legarea muncii din școală de cerințele construcției socialiste. Acestea au datoria să-și lichideze de urgență lipsurile și să-și aducă neîntîrziat contribuția la buna organizare a procesului de învățămînt, la ridicarea nivelului acestuia, mobilizînd pe fiecare învățător și profesor la o muncă susținută pentru a da economiei noastre naționale cadre calificate, cu o bogată cultură și cunoștințe de specialitate temeinice.

Prin grija partidului și guvernului, zeci de mii de muncitori și țărani muncitori studiază în învățămîntul seral și fără frecvență. Ridicarea nivelului cunoștințelor de cultură generală ale acestora înseamnă o contribuție de seamă la buna îndeplinire a sarcinilor ce le au ei pe linie de producție, la îndeplinirea și depășirea planului. De aceea, organizațiile sindicale din școlile medii serale și din școlile pe lîngă care funcționează secții fără frecvență trebuie să-și pună în centrul preocupării lor sprijinirea profesorilor pentru ridicarea nivelului predării. Ele au datoria să urmărească legarea lecțiilor de activitatea în producție a muncitorilor-elevi, așa fel încît aceștia să poată folosi larg cunoștințele căpătate în școală, în activitatea lor din întreprindere. Există numeroase școli serale în care preocuparea organizațiilor sindicale pentru buna pregătire a elevilor a dus la bune rezultate atît la învățătură, cît și în producție. Un exemplu pozitiv în această privință îl constituie activitatea organizațiilor sindicale de la școlile serale de pe lîngă uzinele

(Continuare în pag. 7)

Ședința plenară a Consiliului Superior al școlilor

Între 15 și 17 decembrie au avut loc în Capitală lucrările celei de-a doua ședințe plenare a Consiliului superior al școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii. Cuvîntul de deschidere a ședinței a fost rostit de prof. ing. Ștefan Bălan adjunct al ministru'ui Învățămîntului și Culturii.

În ședință au fost dezbătute probleme privind înlăturarea supraîncărcării elevilor din clasele VIII—XI ale școlilor medii, desfășurarea procesului de învățămînt și educația comunistă a elevilor din școlile profesionale și tehnice, precum și rezultatele anului de învățămînt ideologic al cadrelor didactice.

În încheierea ședinței a luat cuvîntul tov. Petre Drăgoescu, președintele Consiliului superior al școlilor.

Ținută școlărească

Au trecut cîteva clipe de la intrarea profesorului în clasă și altele de cînd acesta a ajuns la catedră. Elevii au rămas însă în picioare, nu li s-a dat încă dezlegarea obișnuitului „stați jos". De ce oare? Pentru că în prima bancă un elev cu haina descheiată s-a ridicat numai pe jumătate și răsfoiește înfrigurat un caiet. Privirile pedagogului s-au oprit stăruitoare asupra lui. Simțindu-se privit, elevul își îndreaptă poziția și se încheie grăbit la haină. Abia după ce sfîrșește li se dă voie elevilor să se așeze în bănci. În cele cîteva secunde cît a durat, acest incident s-a rezolvat pe scurt, deși nu s-a rostit nici un cuvînt, o problemă de conduită școlărească, o problemă privind ținuta elevilor.

În procesul complex, migălos și subtil care cere atenție de fiecare clipă, răbdare și devotament și care se cheamă muncă de educație, străduințile pentru a cultiva la elevi obișnuința unei ținute corecte și frumoase își au un loc important. Ținuta este o carte de vizită pe care elevul o poartă în permanență asupra sa și o prezintă tuturor. Ea îl recomandă nu numai pe școlar dar și școala și pe pedagogi. Pe stradă, la bibliotecă, în școală, acasă sau la cinematograf, în graiul mut al acestei cărți de vizită se spun multe. Ea caracterizează un spirit ordonat, trădează neglijența, dă indicii cu privire la disciplină și corectitudine, se referă la demnitatea personală sau la respectul pentru cei din jur și vorbește și despre gustul pentru frumos, căci ținuta este și o problemă de educație estetică.

Felul cum a fost soluționat incidentul pe care l-am relatat mai sus pune în lumină preocuparea pedagogilor de la Școala medie „Gh. Lazăr" din București pentru a-i face pe elevi să aibă o ținută școlărească.

La începutul acestui an apăruseră în școală, în clasele mai mari, cîteva — cum le spunea un profesor diriginte — „curiozități": elevi cu tunsori extravagante, eleve cu coafuri „originale". Profesorii le-au făcut observații, le-au arătat că astfel de manifestări nu sînt compatibile cu demnitatea unui elev de tip nou. Se pare însă că tinerilor nu le venea prea ușor să renunțe la inovațiile lor în materie de „modă". Conducerea școli a luat atunci inițiativa să le aducă un argument hotărîtor. Cu prilejul unei adunări în careu, cei cîțiva școlari înclinați spre excentricitate au fost chemați în fața colegilor lor și prezentați spre observație, așa cum se cuvine unor „curiozități". Elevii au izbucnit în hohote de rîs, iar rîsul lor a fost mai convingător decît orice discuții. Bineînțeles, întîmplarea a avut urmări imediate. Ea le-a tăiat cheful celor cîțiva originali și i-a făcut să renunțe la înclinațiile lor ieșite din comun.

La o oră educativă organizată de diriginta clasei a IX-a „C", tovarășa Elena Gîrleanu, s-a discutat despre disciplină. Au fost invitați părinți ai elevilor, profesori. În problema disciplinei intră și ținuta. S-a vorbit despre elevii ordonați și despre cei neglijenți, s-au dat exemple bune și rele. În urma acestei discuții, care i-a mobilizat pe părinți la realizarea unei ținute corecte a copiilor lor, lucrurile s-au îndreptat. Un singur elev pare că nu a înțeles nimic. El e singurul din clasă care vine încă la școală cu jacheta fluturînd în vînt, cu părul zburlit, cu un ac mare prins la cravată. Într-o pauză, diriginta discută cu biroul U.T.M. pe clasă. Peste cîteva zile, la gazeta de perete apare o caricatură sub care este o scurtă întrebare „Te recunoști?". Colegii rîd pe îndelete. Elevul s-a recunoscut. De atunci vine și el îmbrăcat la fel ca toți colegii lui.

Cu ajutorul organizației U.T.M. s-au mai rezolvat și alte probleme. Într-o clasă un elev scos la tablă ca să răspundă la întrebările profesorului stătea cu mîinile în buzunare. Profesorul a cerut să se întoarcă cu fața spre colegii lui și i-a întrebat ce părere au despre o asemenea atitudine. În pauză se convoacă din inițiativa utemiștilor o mică ședință. Discuțiile sînt scurte dar aprinse. În școală este întrecere între clase. Unul din obiectivele întrecerii este disciplina. Colectivul clasei nu vrea să piardă întrecerea din cauza cîtorva care nu-și înțeleg datoriile de școlari. Vinovatul este aspru criticat. Înțelege că pe viitor trebuie să-și supravegheze atitudinea.

Ori de cîte ori pedagogii de la Școala medie „Gh. Lazăr" observă la elevii lor vre-o abatere în ceea ce privește ținuta, comportarea, iau măsuri imediate pentru îndreptarea ei. În fiecare zi la intrarea în școală se află un profesor de serviciu care controlează înfățișarea exterioară a elevilor. La cancelarie se află un caiet în care pedagogii trec zilnic observațiile cu privire la ținuta elevilor. Profesorii urmăresc în permanență felul cum se prezintă și cum se poartă elevii.

Fiecare amănunt care caracterizează ținuta elevilor vorbește în bună măsură despre munca de educație din școală. Pedagogii de la Școala medie „Gh. Lazăr" nu uită nici o clipă aceasta.

VICTOR OCTAVIAN

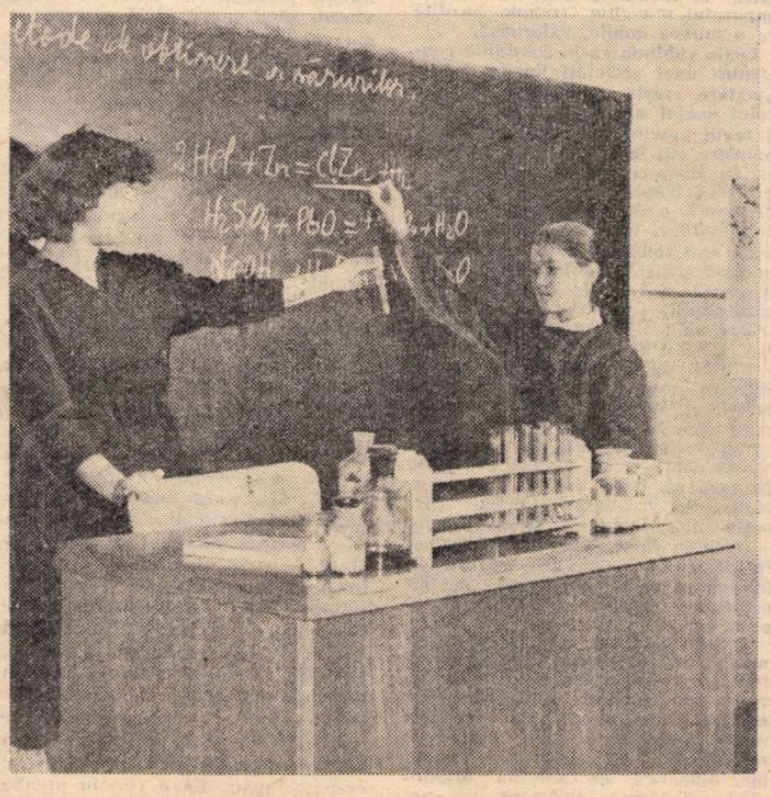

Elevii clasei a VIII-a de la Școala medie din comuna Negrești, din Țara Oașului, învață care sînt metodele de obținere a sărurilor.

Căutări creatoare

A modifica poziția unui șurub și a ușura prin aceasta un proces de muncă înseamnă o primă poziție cucerită în frontul inovatorilor. A îmbunătăți un proces tehnologic complex, cum a procedat tînărul Petru Danciu atunci cînd a analizat critic și a propus modificarea sistemului de plantare a stîlpilor de susținere a rețelei electrice presupune însă cunoștințe ample și un studiu deosebit de aprofundat al problemei.

Cînd am aflat de preocupări de felul celor cuprinse într-un referat cu tema „Semnalizarea cristalelor de ghiață în lacul de acumulare al centralelor hidroelectrice" am presupus că se referă la activitatea unui specialist de calificare cel puțin medie. Autorul lucrării, Nicolae Pătrașcu, e însă un adolescent cu părul rebel, căzut peste fruntea bombată. Ocupația lui, ca și a lui Petru Danciu, este aceea de elev-electrician la Școala de meserii din Sibiu.

Acești doi tineri, care se interesează în mod deosebit de problemele tehnice, sînt departe de a constitui excepții la Școala de meserii din Sibiu. Vizitînd atelierele acestei școli, constați la fiecare mașină pecetea continuei căutări a noului: un dispozitiv simplu adaptat la bacurile unei menghini sau la universalul unui strung, o modificare adusă băncului de montaj auto etc.

Maturitatea profesională nu așteaptă întotdeauna confirmarea vîrstei. Deși elevii Școlii de meserii din Sibiu au numai 16, 17 sau 18 ani, ei se străduiesc să îmbunătățească procesele tehnologice. În ultimii ani elevii școlii au realizat aproape 100 de perfecționări și raționalizări ale procesului de muncă.

Această este o realizare de seamă a Școlii de meserii din Sibiu, o realizare de care sînt pe drept cuvînt mîndri pedagogii și elevii ei.

M. H.

O carte de nepreţuită valoare pentru oamenii şcolii

LENIN
despre învăţământul public

De curînd, Editura de stat didactică şi pedagogică a tradus în limba romînă, sub titlul „Lenin despre învăţămîntul public", un volum care cuprinde articole, cuvîntări şi dispoziţii ale lui V. I. Lenin referitoare la problemele şcolii, ale instrucţiei şi educaţiei.

Volumul pune la îndemîna învăţătorilor şi profesorilor un îndrumar de nepreţuită valoare în activitatea lor şcolară şi pe tărîm obştesc, îi face să-şi înţeleagă rolul şi sarcinile de răspundere încredinţate lor de societate, le orientează paşii în munca nobilă de creştere şi educare a tinerei generaţii de constructori ai socialismului.

În afară de materiale care privesc problemele instrucţiei şi educaţiei în general, în culegerea de faţă au fost incluse, în ordine cronologică, şi unele articole sau cuvîntări ca „Organizaţia de partid şi literatura de partid", „Socialismul şi religia", „Trei izvoare şi trei părţi constitutive a'e marxismului", „Note critice în problema naţională", „Sarcinile Uniunilor tineretului", „Despre însemnătatea materialismului militant", „Despre cooperaţie", „Mai bine mai puţin dar mai bine" ş.a., care ajută pe cititori în aprofundarea învăţăturii leniniste, a concepţiei clasei muncitoare despre natură şi societate, în înţelegerea marxistă a unor fenomene sociale, a unor forme ale conştiinţei sociale ca arta, religia etc.

Volumul „Lenin despre învăţămîntul public" arată că marele conducător al oamenilor muncii, a cuprins în sfera preocupărilor sale multe domenii ale culturii acumulate de omenire, a dus o luptă perseverentă pentru organizarea învăţămîntului socialist, orientînd şcoala, cadrele didactice să-şi însuşească şi să predea tinerei generaţii tot ce a produs mai bun geniul uman.

Revoluţia din Octombrie a deschis largi posibilităţi materiale şi spirituale pentru crearea unei culturi de tip superior — cultura socialistă. Lenin a subliniat în repetate rînduri că baza culturii socialiste o constituie ideologia marxistă. În proiectul de rezoluţie „Despre cultura proletară" el a arătat că numai concepţia marxistă despre lume este o justă expresie a intereselor, a punctului de vedere şi a culturii proletariatului revoluţionar. De aceea el a luptat împotriva oricăror încercări de revizuire a bazelor ideologice ale culturii socialiste, a demascat manifestările ideologiei străine marxismului şi a cerut cu stăruinţă ca întreaga activitate de educare a maselor, de organizare a şcolii şi învăţămîntului să aibă la bază ideologia clasei muncitoare.

După victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, îndeplinind uriaşa muncă de conducător al statului sovietic, Lenin a urmărit cu atenţie dezvoltarea culturii noi, proletare, despre care scria că trebuie să apară ca o dezvoltare firească a bagajului de cunoştinţe elaborate de omenire. Spunînd aceasta Lenin se referea nu la o preluare globală, întîmplătoare a tot ce s-a creat în trecut, ci la valorificarea critică a moştenirii culturale. În lucrarea „Note critice în problema naţională" el a arătat că în condiţiile capitalismului în cadrul fiecărei culturi există două culturi naţionale distincte — o cultură a poporului, democratică, şi una a claselor exploatatoare. „Noi luăm din fiecare cultură naţională numai elementele ei democratice şi elementele ei socialiste, le luăm numai pe acestea..."

Învăţătura leninistă cu privire la existenţa a două culturi este îndreptată împotriva teoriei antimarxiste a „torentului unic", a preluării „în bloc" a tot ce a creat trecutul, teorie care ignorează lupta de clasă în domeniul culturii. Lenin ne învaţă că istoria culturii, a literaturii şi a artelor trebuie să fie studiată în strînsă legătură cu istoria societăţii, cu evenimentele sociale şi politice. Aceste indicaţii leniniste constituie un preţios îndrumar ideologic în activitatea cadrelor didactice, în predarea lecţiilor şi deci în orientarea ştiinţifică a procesului de învăţămînt.

Multe din lucrările incluse în volum demonstrează în mod convingător că şcoala, învăţămîntul, nu pot fi concepute în afara condiţiilor sociale, în afara politicii, a influenţelor de clasă.

În cuvîntarea ţinută la cel de al II-lea Congres al învăţătorilor şi profesorilor internaţionalişti, Lenin spunea că burghezia pretinde numai în mod ipocrit că ţine şcoala în afara politicii. De fapt, ea pune la baza învăţămîntului interesele ei de clasă, căutînd să reducă învăţămîntul la rolul de a-i furniza slugi supuse şi descurcăreţe, executori ai voinţei capitalului, fără să se preocupe vreodată de a face din şcoală un instrument de formare a personalităţii umane. „Denumirea de învăţămînt „apolitic" sau „nepolitic" — spunea cu alt prilej Lenin — este o făţărnicie a burgheziei — ea nu este altceva decît o înşelare a maselor, în profitul dominaţiei bisericii, de proprietatea privată etc.".

„Sarcina noastră principală — scrie mai departe Lenin — constă, între altele, în a opune „adevărului" burghez adevărul nostru şi a face ca el să fie recunoscut... Nu putem să ne situăm pe vechea poziţie a apolitismului în învăţămînt, nu putem să punem munca de educaţie în afara oricăror legături cu politica". Demascînd caracterul şcolii burgheze, orientarea ei îngustă, potrivit intereselor claselor exploatatoare, care îi transformă pe învăţători şi profesori în simple unelte ale lor, Lenin arată că în orînduirea socialistă şcoala, învăţămîntul public sînt organizate pe baze largi democratice, servesc intereselor întregii societăţi, ale oamenilor muncii. „...Noi declarăm în mod deschis — spunea Lenin — că o şcoală în afara vieţii, în afara politicii este o minciună şi o ipocrizie". În socialism şcoala este chemată să educe şi să pregătească multilateral cadrele construirii socialismului şi comunismului, să crească oameni cu un înalt nivel ideologic şi cultural, care să-şi pună cunoştinţele în slujba societăţii, să lupte pentru înfăptuirea politicii partidului clasei muncitoare.

În multe cuvîntări şi articole Lenin se preocupă în mod deosebit de conţinutul învăţămîntului public, dă indicaţii cu privire la realizarea unei strînse legături a şcolii cu viaţa, cu practica. El arată că legătura strînsă a învăţămîntului cu viaţa, cu producţia, trebuie să devină principiul călăuzitor al studierii bazelor ştiinţelor în şcoală, fundamentul educării tinerei generaţii în spiritul moralei comuniste. Lenin se interesa în mod special de politehnizarea învăţămîntului. „Se va trasa ca sarcină neapărată trecerea imediată la învăţămîntul politehnic" — scria el în anul 1920, preconizînd în acest scop luarea unor măsuri concrete, printre care vizitarea de către elevi şi studenţi a întreprinderilor şi urmărirea îndeaproape a desfăşurării diferitelor procese de muncă, organizarea practicii în producţie în timpul sau la sfîrşitul fiecărui an şcolar, crearea unor ateliere complexe în care să se efectueze demonstraţii practice ale diferitelor metode şi operaţii din procesul de producţie.

Celebra cuvîntare a lui Lenin „Sarcinile Uniunilor tineretului", cuprinsă în volum, constituie un vast program de muncă şi de luptă în pregătirea tineretului pentru viaţă, pentru munca în producţie, pentru o activitate socială utilă. Lenin scria că nu se poate închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă a tinerei generaţii. Strînsa îmbinare a procesului de învăţămînt cu munca productivă reprezintă calea cea mai bună de educare multilaterală a cadrelor necesare economiei şi culturii, de formare a unui nou tip de muncitor — stăpîn pe tehnica înaintată, pe bazele culturii — şi a unui nou tip de intelectual — mai bine pregătit şi legat prin toate fibrele de viaţă, de popor.

În mod firesc în organizarea şcolii, în desfăşurarea procesului de învăţămînt, rolul primordial revine învăţătorilor şi profesorilor, cărora Lenin le acorda o deosebită apreciere. El a arătat adeseori că „sarcina care stă în faţa învăţătorimii este imensă" şi că în raport cu aceasta munca învăţătorului, activitatea lui închinată conştient cauzei poporului muncitor trebuie socotită ca o muncă nobilă, valoroasă.

Lenin sublinia că în condiţiile construirii unei societăţi lipsite de exploatare creşte nemăsurat de mult rolul social al învăţătorimii, căreia îi revin sarcini noi, de mare răspundere atît în şcoală cît şi în afara ei. În timp ce orînduirea burgheză tinde să transforme pe învăţători şi profesori, o dată cu majoritatea intelectualilor, în sclavi ai sacului cu bani, să-i reducă la rolul de scutieri ai unei societăţi perimate, să-i condamne la foame, în statul socialist intelectualii — printre care pedagogii ocupă un loc de frunte— alegînd calea luptei alături de popor, fiind înconjuraţi de stima şi dragostea oamenilor muncii, devin participanţi activi ai transformărilor revoluţionare. Construirea socialismului a deschis cadrelor didactice perspective de viaţă şi de muncă creatoare pe care nu le-au avut şi nu le puteau avea vreodată în trecut. „Armata învăţătorilor — spunea Lenin — trebuie să-şi pună uriaşe sarcini în domeniul răspîndirii culturii şi, în primul rînd, trebuie să devină principala armată a învăţămîntului socialist".

Remarcînd însă că „nu este admisibil să te limitezi la cadrul activităţii îngust-didactice", Lenin cerea învăţătorilor şi profesorilor să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă, le recomanda să lege activitatea lor didactică de sarcina organizării socialiste a societăţii, să participe activ la întreaga muncă politico-educativă desfăşurată în rîndul nivelul de cultură în scopul îndeplinirii sarcinilor construcţiei socialiste. Învăţătorul şi profesorul au un rol mare în răspîndirea cunoştinţelor ştiinţifice în popor, în lupta împotriva misticismului şi prejudecăţilor. Aceasta este desigur o îndatorire de mare răspundere şi de o arzătoare actualitate, ea stînd mereu şi în faţa cadrelor didactice din ţara noastră.

În volumul „V. I. Lenin despre învăţămîntul public" cadrele didactice din ţara noastră vor găsi un tezaur, nesecat de învăţăminte referitoare la munca în şcoală, la orientarea politică a activităţii lor de instruire şi educare comunistă a tinerei generaţii, la înţelegerea rolului social ce le revine în desfăşurarea largă a revoluţiei culturale. Ideile leniniste despre şcoală şi învăţămînt sînt de o stringentă actualitate; studierea şi însuşirea lor temeinică de către învăţători şi profesori vor contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a muncii didactice, a activităţii social-politice, la îndeplinirea cu mai mult succes a sarcinilor încredinţate de partid şcolii.

ION MITRAN

RĂSPUNDEM CITITORILOR

CUM SÎNT SALARIZATE CADRELE DIDACTICE CARE AU ÎMPLINIT STAGIUL DE 5 ANI DUPĂ 1 AUGUST 1959?

Potrivit prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R. P. R. nr. 1059/1959 şi instrucţiunilor de aplicare a acestei Hotărîri, cadrele didactice care nu aveau o vechime în învăţămînt de cel puţin 5 ani la 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059, şi care au împlinit stagiul de 5 ani după această dată, sînt salarizate cu salariul prevăzut pentru gradul stagiar, grupa 0—3 ani, pînă la trecerea examenului de definitivat. Această salarizare se acordă şi cadrelor didactice care au împlinit 5 ani vechime la 1 septembrie 1959, chiar dacă în ultimul an au urmat şi cursurile de perfecţionare şi au obţinut calificativele „foarte bine".

STAGIUL MILITAR SE IA ÎN CONSIDERARE LA STABILIREA VECHIMII ÎN ÎNVĂŢĂMÎNT?

În Instrucţiunile pentru aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. nr. 1059 din 30 iulie 1959 se precizează care anume timp este considerat ca stagiu de activitate în învăţămînt. Timpul cît cadrele didactice au satisfăcut stagiul militar obligatoriu, chiar dacă anterior au funcţionat în învăţămînt, nu se ia în considerare la stabilirea stagiului de activitate în învăţămînt. Se consideră ca stagiu în învăţămînt numai timpul de concentrare sau mobilizare, cu condiţia ca cel în cauză să fi funcţionat anterior în învăţămînt.

Adunările tematice ale utemiştilor

În viaţa organizaţiilor U.T.M. din şcoli, adunările tematice ocupă un rol important. Discutarea pe larg de către utemişti a unor teme luate din activitatea lor de fiecare zi, din marile realizări ale poporului romîn, din marile înfăptuiri ale lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică sau din comorile culturii şi ştiinţei universale este un sprijin preţios în procesul de formare a unui tineret nou, cult, înarmat cu deprinderi sănătoase de muncă şi de viaţă.

La Şcoala medie nr. 6 „Ilie Pintilie" din Capitală, birourile U.T.M. pe clase au organizat în colaborare cu profesorii adunări tematice interesante, cu teme variate, care dovedesc preocupările multilaterale ale elevilor. Iată numai cîteva exemple: „R.P.R. ieri şi azi" (la clasa a XI-a „C"), „Anii puterii populare, anii celor mai frumoase înfăptuiri" (la clasa a X-a „A"), „Ce este prietenia şi cum o înţeleg elevii clasei noastre" (la clasa a IX-a „E"), „Ştiinţa este adevărul" (la clasa a IX-a „E"), „Cum să combatem misticismul" (la clasa a XI-a „B"), „Mihail Eminescu" (la clasa a X-a „B"), „Gh. Coşbuc" (la clasa a X-a „A"), „Beethoven" (la clasa a XI-a „A") etc

Cadrele didactice din şcoală şi în special diriginţii, îndrumaţi de organizaţia de partid, au sprijinit, în marea lor majoritate, aceste adunări. Este, de altfel, o datorie a pedagogului ca, participînd la adunările tematice U.T.M,. care lărgesc orizontul de cultură al elevilor sau dezbat anumite probleme de etică, să ia cuvîntul, să-şi spună şi el părerea ca om competent, cu o bogată experienţă. Cuvîntul profesorului este aşteptat şi privit cu îngrijire de către elevi. Dar sprijinul profesorului nu trebuie să se rezume numai la participarea activă la adunări, ci şi la pregătirea lor. Ajutînd utemiştilor să creeze o bază bună de discuţii, sugerîndu-le anumite probleme care ar trebui neapărat dezbătute, pedagogul va contribui ca adunarea să-şi atingă scopul.

Iată cîteva exemple care arată că pedagogii din şcoală sprijină organizarea şi desfăşurarea adunărilor tematice. Utemiştii din clasa a VIII-a „A", împreună cu dirigintele clasei, prof. Dumitru Cîtu, au hotărît să organizeze o adunare cu tema „Lectura în afară de clasă — mijloc de ridicare a nivelului cultural şi ideologic". Tema era bine aleasă. De buna desfăşurare a ei depindea în mare măsură stimularea lecturii în afară de clasă, dezvoltarea interesului pentru studiul limbii şi literaturii romîne— una din sarcinile trasate utemiştilor de Plenara a VII-a a C.C. al U.T.M. Profesoara de limbă romînă, tovarăşa P. Juverdeanu, membră a biroului organizaţiei de partid, care este totodată şi propagandista cursului U.T.M. la clasa a VIII-a „A", a dat un mare sprijin în pregătirea acestei adunări. Ea a stat în prealabil de vorbă cu elevii despre necesitatea cunoaşterii literaturii noastre clasice şi contemporane, despre felul cum trebuie aleasă şi citită o carte, despre utilitatea întocmirii caietului de lectură şi despre concursul „Iubiţi cartea". Ţinînd seama de programa clasei a VIII-a, profesoara a arătat şi ce cărţi trebuie să citească elevii în acest an şcolar. Astfel, discuţiile din adunare s-au putut desfăşura în jurul acestor probleme importante. Utemiştii au vorbit pe larg despre cărţile pe care le îndrăgesc, despre ce vor să citească şi despre felul cum i-a ajutat lectura în afară de clasă în muncă, în învăţătură. Ei au vorbit despre carte ca despre un prieten nedespărţit. După adunarea tematică mulţi elevi au început să-şi închegheze biblioteci personale.

Pe utemiştii din clasa a VIII-a „D" îi preocupau probleme variate: de la felul în care trebuie să-şi pregătească lecţiile pînă la combaterea misticismului şi la înţelegerea justă a cuvîntului prietenie. Ei s-au adresat încă din primele zile ale anului şcolar diriginţei lor, profesoara Verona Seceleanu. Împreună au căzut de acord asupra ordinei în care vor discuta aceste teme care îi preocupă. Astfel, ei au convenit ca la începutul anului şcolar, cînd pentru clasă se punea cu deosebită acuitate problema întăririi colectivului, să se discute tema „Prietenia adevărată şi falsa prietenie", care putea să fie de un real folos sudării colectivului. În săptămînile dinaintea perioadei tezelor ei au stabilit să se discute tema „Cum îmi pregătesc lecţiile". Cu acest prilej elevii mai buni au putut să împărtăşească din experienţa lor, s-au putut organiza mai temeinic studiul şi într-ajutorarea, avîndu-se în vedere primele rezultate obţinute la învăţătură.

La adunările tematice care s-au ţinut pînă acum a participat cu regularitate, ca invitată, şi diriginta clasei. În cuvîntul său la prima adunare, diriginta a arătat că unii elevi din clasă înţeleg greşit prietenia, considerînd ca un act de prietenie suflatul sau acoperirea unor acte de indisciplină. Tot cu exemple concrete din clasă diriginta a arătat cum s-a legat o prietenie trainică între doi elevi buni şi cum aceştia se ajută reciproc, obţinînd astfel rezultate şi mai bune la învăţătură. Stimulaţi de dirigintă, utemiştii au lărgit sfera discuţiilor lor şi au vorbit de pildă despre adevărata prietenie care leagă popoarele din lagărul socialist. De asemenea, elevii au dat exemple de felul în care au legat ei prietenii cu copiii din alte ţări.

Luînd cuvîntul în cadrul adunării cu tema „Cum îmi pregătesc lecţiile", tovarăşa Seceleanu a explicat cu claritate felul cum trebuie organizat regimul zilnic, cum trebuie împărţit timpul destinat studiului etc.

Adunările tematice sînt şi un sprijin preţios în munca educativă a dirigintelui. Multe din temele discutate de utemiştii de la Şcoala medie nr. 6 se referă la atitudinea elevilor în viaţă şi în muncă. Un exemplu în această privinţă îl constituie adunarea cu tema „Cum să ne purtăm în şcoală şi în societate" ţinută la clasa a XI-a „A". Printre problemele discutate în legătură cu această temă au fost şi cele ridicate de tovarăşa Felicia Zaharescu, diriginta clasei, care a vorbit cu elevii despre felul în care se poartă cu manelele lor, cum se comportă în tramvai, ce atitudine au băieţii faţă de colegele lor etc. Utemiştii au combătut pe cei care încalcă normele elementare ale bunei cuviinţe. Roadele adunării s-au făcut remarcate în comportarea ulterioară a multora dintre elevi.

Sprijinirea de către toţi profesorii a activităţii organizaţiei U.T.M., strînsa colaborare a diriginţilor cu birourile U.T.M. pe clasă şi a directorului cu comitetul U.T.M. pe şcoală influenţează pozitiv buna desfăşurare a întregului proces instructiv-educativ, contribuie într-o măsură însemnată la obţinerea unor rezultate tot mai bune în munca de instruire şi educare.

MIRCEA IONEL

ACŢIUNI OBŞTEŞTI

Elevii Şcolii de 7 ani din comuna Sînmihaiul de Pădure, raionul Reghin, participă cu elan la acţiunile de folos obştesc. De la începutul anului şcolar ei au adunat 1.500 kg. ghindă şi au plantat în pădurea comunală stejari pe o suprafaţă de 6 ha. Pe lista realizărilor elevii au mai înscris colectarea a 300 kg. cioburi de sticlă, 150 kg. hîrtie, 56 kg. măceşe şi 23 kg. urzică.

Nu de mult a început şi acţiunea de strîngere a fierului vechi. Elevii au adunat pînă în prezent 500 kg fier vechi.

★

Din iniţiativa comitetului raional U.T.M.-Urziceni au fost mobilizaţi în acţiuni patriotice de interes obştesc peste 150 de pionieri din şcolile oraşului Urziceni. Pionierii, organizaţi pe grupe, au strîns o cantitate de 4.500 kg. fier vechi.

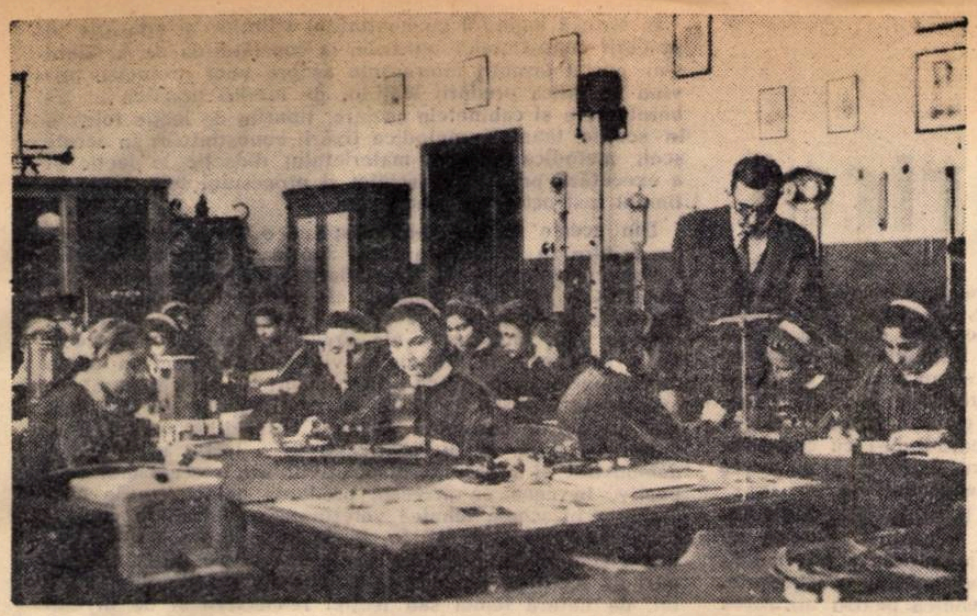

O lucrare practică interesantă — determinarea greutății specifice a corpurilor solide — efectuată de elevii clasei a XI-a de la Școala medie nr. 1 din Giurgiu

Căi de însușire a deprinderilor practice

Lucrări de laborator

Programele de învățămînt prevăd, în legătură cu predarea materiei la o serie de obiecte — mai ales la fizică și chimie — ore speciale pentru efectuarea unor lucrări de laborator. De buna pregătire și desfășurare a acestor lucrări depinde în bună măsură înțelegerea de către elevi a diferitelor fenomene fizice sau chimice care stau la baza unui mare număr de procese de producție din diferitele domenii ale industriei și agriculturii, precum și înarmarea lor cu o serie de deprinderi practice

De aceea, desfășurînd lucrările de laborator, profesorii din școala noastră au în vedere nu numai scopul de a demonstra în fața elevilor un anumit fenomen fizic sau chimic, ci caută totodată să le formeze deprinderi practice de mînuire corectă a aparatelor, a materialelor și instrumentelor cu care lucrează, să-i lămurească asupra felului cum trebuie respectate regulile tehnologice pe care le impune procesul de producție în general. De exemplu, la clasa a VII-a, în cadrul lucrării de laborator pe tema „Alcătuirea de circuite electrice", arătîndu-li-se elevilor cum se realizează practic un circuit electric, cum se leagă diferiții receptori în circuit etc., se urmărește în același timp înarmarea lor cu deprinderi de executare a unor operații ca îndreptarea, înnădirea și lipirea conductorilor, prelucrarea capetelor conductorilor, confecționarea ochiului la capătul unui conductor, confecționarea dispozitivelor pentru realizarea celor mai bune contacte, montarea în circuit a întrerupătoarelor și a duliilor etc — operații care au o mare importanță în tehnică, în realizarea celor mai complexe circuite electrice.

Atunci cînd lucrarea de laborator are ca scop anumite determinări cu ajutorul diferitelor aparate, trebuie să le formăm elevilor deprinderea de a lucra corect, dar totodată și deprinderea de a mînui aparatele respective. De pildă, cu prilejul efectuării unei lucrări de laborator cu tema „Determinarea rezistenței conductorului cu ajutorul ampermetrului și voltmetrului", elevii vor învăța practic cum să alcătuiască un circuit pentru determinarea rezistenței unui conductor, cum să lege în circuit voltmetrul și ampermetrul, cum să facă aceste legături la bornele ampermetrului și la bornele voltmetrului respectînd semnele + și — de la ambele aparate etc.

Problema formării la elevi a deprinderilor practice de muncă în cadrul lucrărilor de laborator îi preocupă mult pe profesorii de fizică și chimie din școala noastră. Noi am căutat să folosim cît mai larg lucrările frontale, care dau elevilor posibilitatea să mînuiască individual aparate și instrumente, să deprindă mai lesne principiile de lucru cu acestea. Astfel de lucrări au avut loc, bunăoară, în cadrul predării lecțiilor „Acidul clorhidric și sărurile lui" (în clasele a VIII-a), „Acidul carbonic și sărurile acidului carbonic" (în clasele a IX-a) etc. Profesorii respectivi au căutat ca, paralel cu transmiterea cunoștințelor, să le formeze elevilor și deprinderi de mînuire a eprubetelor, de folosire a substanțelor, de efectuare a unor amestecuri, i-au învățat cum să distingă proprietățile fizice și chimice ale carbonaților, ale bioxidului de carbon etc.

De regulă, organizăm lucrări de laborator frontale la terminarea unui capitol din programă, după o lecție recapitulativă. Astfel, de exemplu, după studierea și recapitularea temei „Azotul și compușii lui", elevii claselor a IX-a au efectuat lucrări de laborator frontale privind prepararea amoniacului, ilustrarea volubilității amoniacului în apă, reacția dintre amoniac și acizi etc. În cadrul acestor lucrări, pe lîngă numeroasele cunoștințe practice pe care le-au dobîndit în legătură cu importanța azotului și azotaților în industrie și agricultură, elevii și-au format și deprinderea de a lucra cu o serie de substanțe, au învățat să realizeze în practică reacția dintre amoniac și acizi, au înțeles în ce constă acțiunea acidului azotic asupra metalelor etc. Tot prin lucrări de laborator frontale, elevii au învățat cum să instaleze un telefon, cum să lucreze la telegraful Morse etc.

Dacă lucrările frontale de laborator sînt bine pregătite, se poate realiza o îmbinare armonioasă a cunoștințelor teoretice ale elevilor cu cele practice și, totodată, înarmarea lor cu deprinderi practice de muncă. Bunăoară, elevii au învățat la lecțiile de fizică principiile care stau la baza construcției, instalației și funcționării unei sonerii. Apoi, în cadrul lucrării de laborator frontale cu această temă, fiecărui elev i s-au pus la dispoziție materialele necesare instalării soneriei și bateria de elemente. Montînd soneria, elevii și-au format deprinderea de a realiza circuitul unei sonerii electrice pe baza unei scheme (schema soneriei), de a monta diferitele părți componente ale acesteia (electromagnetul, lama de fier, șurubul de contact, butonul soneriei etc.).

Majoritatea lucrărilor de laborator se efectuează însă în școala noastră nu frontal, ci pe grupe de 2—5 elevi, fiecare grupă executînd aceeași lucrare sau, prin rotație, lucrări diferite. Și în cadrul lucrărilor de laborator pe grupe se poate realiza cu succes înarmarea elevilor cu deprinderi practice. De exemplu, în cadrul lucrării de laborator cu tema „Determinarea densităților", elevii clasei a IX-a, lucrînd pe grupe de cîte 3—4, au învățat cum se efectuează practic cîntăriri de precizie cu ajutorul balanței. Cu prilejul altor lucrări pe grupe elevii și-au format deprinderi de a efectua diferite determinări la un înalt grad de precizie, au învățat cum să mînuiască diferite aparate și instrumente de măsură etc.

Pentru a asigura formarea la elevi a deprinderilor practice de muncă în cadrul lucrărilor de laborator este necesar ca profesorii de fizică, chimie etc. să acorde, atît în pregătirea acestor lucrări cît și pe parcursul desfășurării lor, toată atenția instructajului practic pe care trebuie să-l facă elevilor. Acest instructaj constă în primul rînd în descrierea aparatelor, în prezentarea materialelor cu care urmează să se realizeze lucrarea, în indicații asupra felului cum trebuie să fie mînuite aparatele, ținînd seama de precizia lor, de proprietățile fizice și chimice ale materialelor cu care se lucrează etc. Pe parcursul desfășurării unei lucrări de laborator profesorii trebuie să fie tot timpul în mijlocul elevilor, să-i îndrume asupra mînuirii corecte a utilajelor cu care lucrează și să nu scape nici un prilej de a face legătura între experiența realizată la nivelul laboratorului și realizarea ei în producția industrială sau agricolă.

Prof. C. BARON
Școala medie nr. 1, Giurgiu

PENTRU ÎNCHEIEREA TRIMESTRULUI CU REZULTATE BUNE

Pentru încheierea trimestrului cu rezultate cît mai bune, la Școala de 7 ani din comuna Zagăr, raionul Tîrnăveni, s-au luat din vreme unele măsuri de pregătire. S-au ținut lecții recapitulative și s-au organizat ore de meditații pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Directorul școlii a asistat la mai multe lecții, dînd învățătorilor și profesorilor indicații concrete pentru îmbunătățirea muncii lor. Consiliul pedagogic și-a intensificat activitatea, urmărind coordonarea tuturor măsurilor luate în așa fel încît să evite supraîncărcarea elevilor.

În prezent, ca urmare a măsurilor luate, mulți elevi și-au îmbunătățit situația la învățătură.

In sprijinul elevilor care studiază fără frecvență

Școala medie nr. 39 din Capitală — o școală nouă dintr-un cartier nou — și-a deschis larg porțile, în acest an școlar, nu numai pentru copiii oamenilor muncii din cartier, ci și pentru numeroși tineri muncitori de la uzinele „Tudor Vladimirescu", de la Întreprinderea de electricitate, de la Atelierele de reparații-auto, de la fabrica „Mătasea populară", de la diferite cooperative de producție etc., dornici să-și ridice nivelul de cultură generală prin studierea programului cursurilor fără frecvență ale școlii medii. Așa cum cere Hotărîrea partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, Școala medie nr. 39 a luat o serie de măsuri menite să-i ajute pe acești elevi ai săi, să le ușureze munca, să-i îndrumeze în studiul lor individual, în vederea unei cît mai bune pregătiri a examenelor.

Pentru obținerea unor asemenea rezultate, centrul de greutate trebuie să cadă, în această perioadă, pe organizarea orelor de meditații și a consultațiilor colective și individuale date elevilor. De aceea, conducerea școlii s-a îngrijit de înscrierea elevilor la meditații și consultații, întocmind cataloage pentru fiecare clasă. Pe baza cataloagelor se ține evidența acelora care frecventează orele de meditații și consultații și, de asemenea, evidența temelor din programă dezbătute în cadrul acestor ore. S-a acordat multă grijă și orientării elevilor în alegerea obiectelor la care vor da examene în această sesiune. Astfel, colectivul didactic al școlii a căutat să îndrume elevii spre a se prezenta nu numai la obiectele considerate de ei mai ușoare, ci și la obiecte ca limba română, matematica, științele naturale etc.

Orele de meditații și consultațiile se țin cu regularitate, adesea la cererea elevilor, în funcție de timpul lor liber. Socotim însă nejust faptul că aceste ore, care ar trebui să-i lămurească pe elevi asupra unor probleme mai dificile sau asupra unui capitol mai greu de înțeles din programă, sînt transformate de unii profesori în lecții obișnuite de predare. Astfel elevii rămîn cu multe probleme nelămurite, deoarece nu se pot ține în asemenea condiții toate lecțiile prevăzute în programă. De aceea, procedeul lecțiilor așa cum se țin ele în învățămîntul de zi trebuie părăsit, recurgîndu-se la meditații și consultații care să îmbrace caracterul specific al acestor forme de îndrumare a elevilor din învățămîntul fără frecvență.

Este necesar ca profesorii să planifice pentru elevi, de la o oră la alta, materialul de studiat și apoi, în cadrul orelor de meditații, să le prezinte lecții de sinteză, care să-i ajute să înțeleagă mai adînc și să-și sistematizeze problemele studiate individual, să-și consolideze cunoștințele. De pildă, la fizică în clasa a VIII-a se poate organiza o lecție de sinteză în cadrul capitolului „Dinamica" în care profesorul să lămurească elevilor noțiunile de inerție, masă și forță și, în legătură cu acestea, conținutul legilor lui Newton și importanța lor în practică, precum și să-i clarifice asupra altor probleme legate de acest capitol, ca greutatea corpurilor, greutate specifică și densitate etc. Tot în cadrul orelor de meditații profesorii de fizică pot să țină în fața elevilor lecții de sinteză asupra sistemelor de unități de măsură, asupra metodelor de rezolvare a problemelor cu conținut fizic etc. În tot timpul expunerii unor asemenea lecții ei trebuie să facă apel la cunoștințele însușite de elevi în prealabil prin studiul lor individual.

La consultații profesorii vor răspunde la problemele ridicate de elevi în legătură cu materia studiată. Ei vor da aceste răspunsuri unei grupe de tineri care pun aceeași problemă sau probleme asemănătoare, sau vor răspunde individual cînd problemele sînt diferite.

Este necesar ca profesorii care lucrează cu elevii ce studiază fără frecvență să-și coordoneze activitatea între ei în ceea ce privește delimitarea volumului materiei pe care o indică elevilor pentru studiul individual de la o oră la alta.

Acordînd toată grija bunei organizări a meditațiilor și consultațiilor, înlăturînd practica expunerii materiei din programă în aceeași formă ca la cursurile de zi, ocupîndu-se stăruitor de îndrumarea studiului individual, cadrele didactice care îi pregătesc pe tinerii muncitori ce studiază fără frecvență îi vor ajuta să se prezinte bine pregătiți la examene.

F. D.

Deprinderi ale vieții de fiecare zi

Dacă treci prin clasele și coridoarele Școlii medii nr. 4 din Craiova, dacă străbați de la un capăt la altul curtea și parcul ei, încăperile internatului, cantina sau bucătăria, întîmpini pretutindeni cea mai strălucitoare curățenie. Pe geamurile proaspăt spălate ale claselor năvălește soarele începutului de toamnă. Pe coridoarele spațioase, aceeași curățenie, ordine și liniște. În dormitoare totul sclipește — de la dușumea la învelișul paturilor sau la plăcile de teracotă ale sobelor. Ferestrele deschise larg lasă să pătrundă înăuntru, învolburînd în falduri largi perdelele spumoase, aer proaspăt, inmiresmat de cetina brazilor din parc. La cantină, mesele cu fețe curate și tacîmurile aranjate pe fiecare loc te îmbie să te așezi pe scaun și să aștepți mîncarea. La bucătărie, printre cazanele mari sub care duduie focul, cîțiva elevi care au cursuri după masă dau ajutor la strîngerea rămășițelor de alimente, la curățenia pardoselii. Pe aleile parcului, în curte, impresia de curățenie și ordine se menține ca și în celelalte locuri.

Și tot acest aspect strălucitor de curățenie se datorește în bună măsură elevilor, faptului că ei înșiși se îngrijesc sistematic de gospodărirea școlii.

Dacă stai însă de vorbă cu profesorii sau chiar cu elevii, afli că lucrurile n-au mers întotdeauna așa. Acum cîțiva ani, înainte de pătrunderea mai largă în învățămînt a activităților practice, de legarea mai strînsă a muncii didactice cu viața, elevii Școlii medii nr. 4 din Craiova manifestau o indiferență aproape totală în rarele cazuri cînd li se cerea să-și îngrijească singuri clasele sau dormitoarele din internat, să curețe grădina sau curtea școlii. Așteptau totul de-a gata. Erau indiferenți chiar și față de păstrarea curățeniei.

Lucrurile au început să se schimbe treptat. Și ceea ce a determinat cel mai mult schimbarea lor a fost faptul că, lucrînd în atelierele școlii, participînd tot mai mult la acțiunile obștești, elevii au început să respecte și să îndrăgească munca manuală, să înțeleagă prețul ei. Acțiunea de autodeservire a început în mod firesc, de la necesitățile izvorîte din activitatea în comun în școală și la internat, la cantină, în parc.

La început au fost activități oarecum sporadice, neorganizate: curățirea atelierelor după lucru, curățirea aleilor în grădina de zarzavat, în parc etc. Apoi, din inițiativa organizației de partid din școală, care le-a mobilizat în acest scop pe elevele utemiste, s-au luat măsuri pentru autodeservirea sistematică în dormitoarele pentru fete. S-a făcut o nouă repartizare pe dormitoare, după brigăzile în care sînt grupate elevele pentru activitățile practice. S-a amenajat la început un dormitor model. Elevele care ocupau acest dormitor și-au confecționat în atelierul școlii paturi frumos colorate pentru a-și înveli paturile, au pus pretutindeni flori, tablouri, au căutat să-și facă încăperea cît mai atrăgătoare. Curînd, exemplul lor a fost imitat și de celelalte brigăzi.

În fiecare dimineață, cu rîndul, echipe de elevi măturau, scuturau, spălau totul în camera lor cu îndeminare și cu plăcere, într-un timp destul de scurt. Grupul de serviciu cu menținerea ordinei și curățeniei pe școală în ziua respectivă trecea și consemna starea de curățenie, făcînd observațiile de rigoare.

Totuși, erau unele dormitoare care rămîneau în urma altora în ceea ce privește îngrijirea. Atunci s-a organizat un schimb de experiență între brigăzi cu privire la felul cum trebuie făcută curățenia, cum se poate înfrumuseța, cu mijloace simple, o încăpere etc. Schimbul acesta de experiență s-a încheiat cu vizitarea tuturor dormitoarelor, ca să se vadă deosebirile și ceea ce trebuie făcut. Deduci din înfățișarea actuală a dormitoarelor că schimbul de experiență a dat roadele așteptate, că exemplele bune au stimulat la o activitate susținută toate clasele, că elevii nu fac o treabă de mîntuială.

Preocuparea conducerii școlii și a colectivului de cadre didactice de a le forma elevilor deprinderi de autodeservire s-a concretizat și în alte măsuri. Elevilor, grupați pe brigăzi, li s-a repartizat cîte un sector din parcul școlii pe care să-l îngrijească. Acest parc întins, cu arbori înalți și umbroși, unde există și un teren de sport, dădea altă dată foarte mult de lucru în ce privește curățenia și păstrarea curățeniei. Elevii aruncau aici hîrtiile în care-și aduceau împachetată gustarea, lăsau pe alei escadrile nesfîrșite de avioane de hîrtie. Acum, chiar dacă mai zboară prin parc escadrile (cel mai adesea însă întîlnești azi rachete), nu le mai abandonează nimeni pe alei. Brigăzile din clasele a XI-a „B" și a XI-a „C" au reușit să dea cel mai plăcut aspect sectoarelor lor de parc. Cum nu toate sectoarele erau întreținute la fel, s-a organizat o analiză cu brigadierii și secretarii birourilor U.T.M. pe clase. Printre măsurile luate a fost și aceea ca utemiștii să-i ajute pe elevii mai mici în însușirea deprinderii de a face și a menține curățenia. Cînd copacii și-au depus coroana la picioare, elevii au greblat frunzele căzute, le-au strîns grămezi și le-au cărat pe răzoarele claselor I-a, unde, îngropate, vor îngrășa pămîntul. Chiar desfrunzit, parcul e totuși frumos și pare că te cheamă și azi la plimbare.

În anul acesta, deprinderile de autodeservire ale elevilor de la Școala medie nr. 4 din Craiova fac parte, ca orice lucru obișnuit, din viața lor de zi cu zi.

G. VÂRZARU

Sarcini actuale ale învățămîntului agricol

Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la proiectul planului de stat pe anul 1960 cuprinde sarcini deosebit de importante cu privire la dezvoltarea agriculturii, pentru care se vor investi circa 4,4 miliarde lei, la sporirea recoltelor medii la culturile de grîu, porumb, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui. prin îmbunătățirea metodelor agrotehnice, la sporirea producției animale, mai ales, prin folosirea intensivă a porumbului de siloz în hrănirea animalelor.

Aceste sarcini, de o mare însemnătate pentru economia noastră națională, trebuie să se afle în centrul preocupărilor școlilor profesionale și tehnice agricole.

Conștiente de importanța sarcinilor care le revin în pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre socialiste, colectivele didactice ale acestor școli se străduiesc să-i înarmeze pe elevi cu cele mai înaintate metode agrozootehnice.

Experiența bogată acumulată de unele școli agricole fruntașe a apărut puternic în evidență cu prilejul unei consfătuiri metodico-științifice care s-a desfășurat de curînd la Centrul școlar agricol din Sibiu. Consfătuirea a avut ca obiectiv principal studiul desfășurării procesului instructiv-educativ într-o școală agricolă cu profil larg, în lumina sarcinilor trasate de partid și guvern în legătură cu dezvoltarea producției agrozootehnice.

Lucrările consfătuirii, care s-au desfășurat în cadrul secțiilor de agricultură, mecanizarea agriculturii și zoo-veterinară, au fost orientate cu deosebire către problemele predării disciplinelor de bază ale specialităților respective: fitotehnia la secția agricultură, anatomia la secția veterinară, lucrările practice de atelier și conducerea tractoarelor la secția de mecanizarea agriculturii.

În cadrul consfătuirii, cei mai buni profesori de specialitate ai Centrului școlar agricol din Sibiu au predat cîte o lecție teoretică urmată de o lecție de aplicații practice. Discuțiile purtate pe marginea acestor lecții, ca și pe marginea referatelor de specialitate prezentate cu acest prilej, s-au referit, cu deosebire, la problemele privind conținutul lecțiilor. Astfel, în legătură cu lecțiile de fitotehnie și anatomie ținute în fața maiștrilor agricoli din anul II și, respectiv a elevilor din anul I de la Școala tehnică veterinară s-a ridicat problema actualității cunoștințelor de specialitate, care trebuie legate cît mai mult de practică și de tot ceea ce este nou în cultura plantelor, de rezultatele pozitive obținute de marile unități agricole socialiste din țara noastră. Majoritatea participanților la consfătuire au subliniat caracterul pozitiv al lecțiilor în ceea ce privește folosirea cîmpului experimental ca argument concret pentru demonstrarea superiorității unei culturi sau metode.

În secția de zootehnie, discuțiile s-au referit atît la selecționarea raselor de mare productivitate, cît și la furajarea lor după cele mai înaintate procedee. S-a subliniat în această privință necesitatea ca în școlile agricole cu profil multiplu să se coordoneze mai strîns activitatea sectorului zootehnic cu cel agricol în scopul extinderii suprafețelor cultivate cu porumb de siloz.

O sarcină importantă a școlilor profesionale și tehnice agricole o constituie studierea și aplicarea în practică a experienței gospodăriilor agricole de stat și colective fruntașe. În această privință, un rol important revine centrelor școlare agricole de pe lîngă stațiunile experimentale agrozootehnice, care dispun de toate condițiile de a-și însuși, încă din faza de studiu, cele mai valoroase metode de cultivare a solului și de creștere a animalelor. Elevii și ucenicii acestor centre școlare trebuie formați ca adevărați răspînditori ai acestor metode. În cadrul consfătuirii s-a scos în evidență faptul că specialiștii de la Stațiunea experimentală agricolă din Sibiu, în dubla lor activitate — de cercetători și cadre didactice — au efectuat cu elevii Centrului școlar agricol toate lucrările de cultură experimentală la soiuri noi de grîu, porumb dublu hibridat și porumb de siloz, înarmîndu-i cu cunoștințele și deprinderile necesare pentru extinderea pe scară largă a acestor culturi deosebit de productive.

La consfătuire au fost discutate larg, pe baza ultimelor documente de partid, problemele pregătirii cadrelor de mecanici agricoli. S-a arătat că în pregătirea acestora trebuie să se folosească cele mai noi mașini și agregate, precum și întreaga documentație tehnică pentru utilizarea lor. În strînsă legătură cu marile unități agricole cărora le furnizează cadre și cu sprijinul Ministerului Agriculturii, școlile de mecanici agricoli vor putea să asigure condițiile pentru desfășurarea instructajului practic și a lecțiilor de tractoare și mașini agricole pe baza unui utilaj de cea mai recentă fabricație. De asemenea, în practica de producție se va pune accentul pe încadrarea ucenicilor tractoriști în brigăzile complet mecanizate dotate cu mașini și agregate noi.

Consfătuirea cadrelor didactice din școlile agricole a subliniat că, pentru a asigura instruirea viitorilor mecanici tractoriști și mecanici agricoli pe baza celui mai modern utilaj, este necesar să se țină o legătură strînsă cu fabricile și uzinele producătoare de tractoare, mașini și utilaje agricole, în scopul procurării prompte și complete a documentației tehnice cuprinzînd caracteristicile de fabricație și utilizare a noilor tipuri, precum și a anumitor ansamble și sub-ansamble care să fie folosite ca material demonstrativ.

În strînsă legătură cu conținutul științific și educativ al predării cunoștințelor agricole, la consfătuirea de la Sibiu s-au purtat discuții interesante asupra unor probleme privind metodica predării lecțiilor de lucrări practice în laboratoarele și cabinetele școlare, tipurile de lecție folosite în școlile tehnice, metodica fixării cunoștințelor în aceste școli, metodica folosirii materialului didactic la lecție și a executării pe tablă a schiței și procesului tehnologic în timpul instructajului practic etc.

Din aceste discuții s-au desprins o serie de concluzii cu privire la alternanța între teorie și practică în predarea cunoștințelor și deprinderilor de specialitate. S-a stabilit, ca principiu general, că lecțiile de lucrări practice trebuie să urmeze la sfîrșitul predării unor teme sau capitole mai importante ale pregătirii teoretice. Desigur, acest principiu nu trebuie privit mecanic, căci la unele discipline — ca de pildă „Mașini agricole și tractoare" — experiența predării ne arată că elevii înțeleg cu mult mai bine studiul de ansamblu al unui dispozitiv sau al unui mecanism după ce au participat la o lecție unde li s-a demonstrat și prezentat dispozitivul sau mecanismul respectiv. În ceea ce privește predarea obiectelor de specialitate în școala tehnică veterinară s-a ajuns la concluzia să se folosească atît forma de prelegere școlară cît și lecția combinată. Alegerea uneia sau alteia din aceste tipuri de lecții se va face în funcție de specificul obiectului, de natura temei sau lecției respective și de nivelul clasei.

Consfătuirea de la Sibiu a cadrelor didactice de specialitate din școlile agricole organizată de Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Cluj, a adus, prin multitudinea problemelor puse în discuție, ca și prin exemplificarea concretă a unui mare număr de procedee și metode privind cea mai înaintată tehnică agricolă, o contribuție reală la perfecționarea pregătirii științifice și metodice a cadrelor didactice din învățămîntul agricol.

Mobilizați de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, pedagogii din școlile agricole se străduiesc să obțină noi și mari succese în pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre socialiste.

Ing. D. DANCA
Cabinetul metodic
pentru învățămîntul profesional și tehnic
Cluj

O CONDIȚIE A SUCCESULUI ÎN PREDARE

Pregătirea temeinică pentru lecție

Pregătirea profesorului pentru lecție este o condiție de bază pentru buna desfășurare a acesteia, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adînci și clare, cu deprinderi temeinice de activitate practică. Pregătirea pentru lecții este un proces complex, care nu se limitează numai la studierea problemelor prevăzute în programa școlară ci cere profesorului să fie la curent cu ultimele lucrări științifice de specialitate, să cunoască în amănunțime practica industrială și noile perfecționări tehnice pentru a putea asigura legarea strînsă a cunoștințelor de realitățile construcției noastre socialiste, de cuceririle științei și tehnicii contemporane.

În majoritatea lor, cadrele didactice de la Grupul școlar „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș au înțeles acest imperativ al procesului instructiv-educativ și își pregătesc cu grijă fiecare lecție. Este de subliniat în această privință activitatea tovarășului Ion Sutău, profesor de fizica tehnică. De pildă, pregătindu-se pentru lecția în care urma să predea legea gravității tov. Sutău și-a alcătuit un plan în care a prevăzut nu numai momentele predării în desfășurarea lor ci și principalele întrebări cu ajutorul cărora să atragă atenția elevilor asupra problemelor de bază ale temei și să fixeze cunoștințele predate. De asemenea, profesorul a prevăzut în plan materialul didactic pe care urma să-l folosească. În mod amănunțit și-a trecut profesorul în planul său de lecție felul cum va lega cunoștințele predate de o problemă actuală care-i pasionează în cea mai mare măsură pe tineri: succesul obținut de savanții sovietici în lansarea sateliților și rachetelor cosmice. Machetele sputnicilor și ale rachetelor cosmice sovietice cu ajutorul cărora a demonstrat pe o hartă a sistemului solar diferitele forțe și viteze interplanetare și cosmice au stîrnit în rîndul ucenicilor cel mai viu interes.

Și tovarășul Gh. Hasan profesor la disciplina utilaj textil se pregătește cu minuțiozitate pentru lecții. Experiența sa de inginer în producție se oglindește din plin în alcătuirea planurilor de lecție, care cuprind datele tehnice cele mai noi privind utilajul textil și întreținerea acestuia. De exemplu, pregătindu-se pentru predarea procesului tehnologic în filatură la anul II al școlii tehnice, tov. Hasan și-a trecut în plan date privind metodele cele mai noi folosite în laminarea și dublarea bumbacului. De asemenea, el și-a notat în plan cîteva exemple privind metodele folosite de inovatorii în producție din întreprinderea „Encsel Mauriciu" și le-a cerut elevilor să dea ei înșiși asemenea exemple cunoscute din activitatea lor practică în întreprindere. Rezultatele bune ale acestui mod de pregătire a predării s-au vădit nu numai în interesul cu care au participat elevii la lecție și în însușirea temeinică de către ei a cunoștințelor, ci și în faptul că viitorii tehnicieni textiliști acordă acum o mare atenție metodelor folosite de inovatori și au trecut ei înșiși la aplicarea acestor metode.

Din păcate, însă, nu toți profesorii grupului școlar au o asemenea atitudine pozitivă în ceea ce privește pregătirea pentru lecție. De pildă, profesori ca Lenke Nagy sau Ladislau Szabo se bazează numai pe bagajul lor anterior de cunoștințe, nu consultă lucrările noi apărute, nu-și alcătuiesc planuri judicioase de lecție. Că felul lor de a se pregăti pentru predarea lecțiilor e departe de a le asigura o stăpînire deplină a materiei și că improvizația de moment duce întotdeauna la nereușita lecției s-a constatat foarte clar cu prilejul predării lecției despre tehnologia sudării de către profesorul Ladislau Szabo. Chiar din primele momente ale predării noilor cunoștințe s-a vădit nesiguranța profesorului în definirea unor procese și noțiuni de bază în sudură, iar absența totală a materialului didactic a făcut ca elevii să nu dobîndească reprezentări concrete despre cele studiate. Dîndu-și seama că pierde tot mai mult stăpînirea lecției, profesorul Szabo a recurs la o improvizație neinspirată: s-a oprit din expunere, a căutat lecția respectivă în manual și a început să dicteze, cu mici modificări, pasaje întregi din text. Aceasta a avut repercursiuni negative nu numai în ceea ce privește însușirea cunoștințelor de către elevi, ci și în ceea ce privește prestigiul profesorului în fața clasei, prestigiu care, cum e și firesc în asemenea împrejurări, a fost destul de zdruncinat.

Faptul că majoritatea cadrelor didactice de la Grupul școlar „Encsel Mauriciu" se pregătesc temeinic pentru lecțiile pe care le predau dovedește că ei sînt conștienți de însemnătatea acestei pregătiri. Conducerea grupului, în frunte cu tov. director Eugen Kiss trebuie să controleze însă mai temeinic și sistematic felul în care fiecare profesor se pregătește pentru lecții, să lupte permanent ca toți profesorii să-și îmbunătățească metodele de predare. Trebuie organizate lecții deschise, consultații cu privire la alcătuirea planului de lecții, în special la materiile de specialitate la care sînt încadrați un mare număr de profesori noi, ingineri și tehnicieni proveniți din producție, cu o bună pregătire în specialitate, însă cărora le lipsește în parte pregătirea pedagogică și metodică. În felul acesta, improvizațiile în predare, profund dăunătoare procesului instructiv- educativ, vor fi înlăturate din practica pedagogilor Grupului școlar „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș.

FRANCISC URMENY
inspector principal în M.I.C.
ing. DUMITRU BOANĂ
inspector în M.I.B.C.

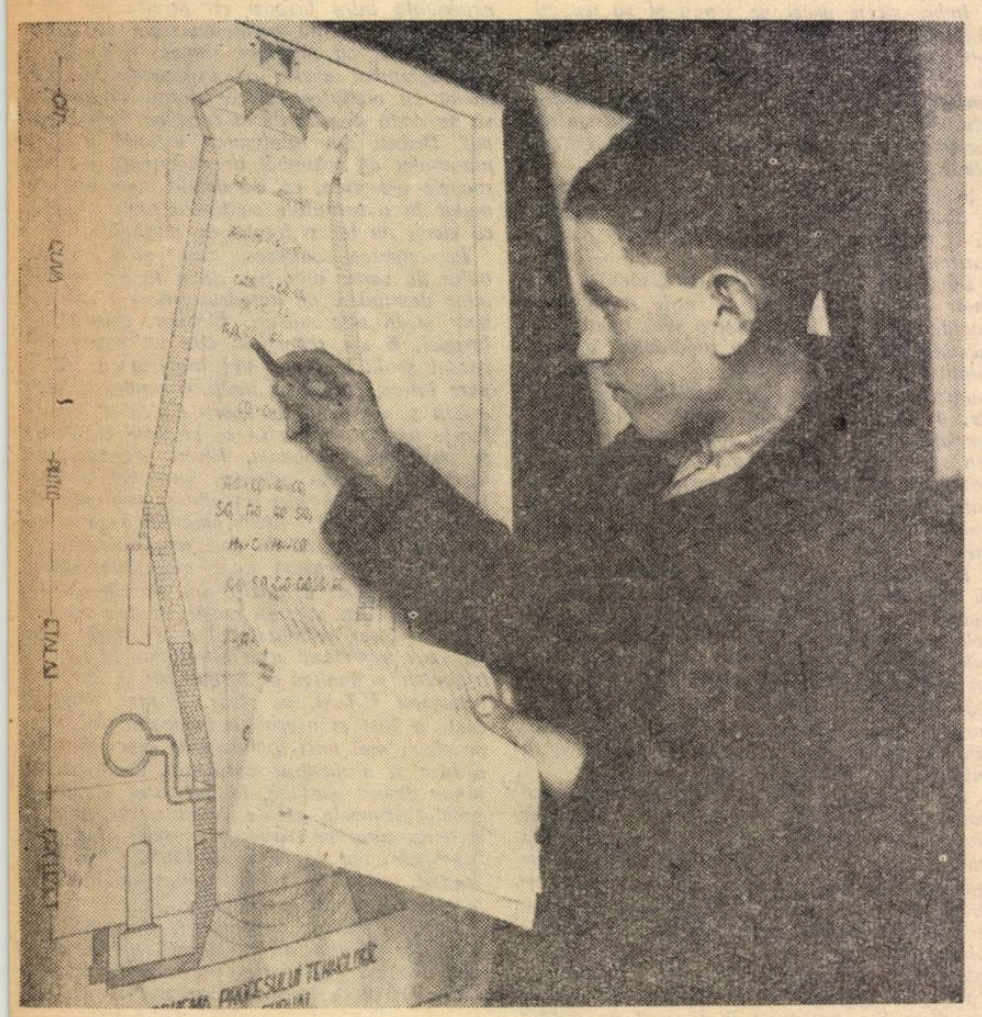

Utemistul Petru Voica, fiu de colectivist, elev în anul I — siderurgie la Grupul școlar de pe lîngă Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara studiază schița unui furnal

CONSULTAȚIE

POLITICA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN de întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și de transformare socialistă a agriculturii

In cei 15 ani care s-au scurs de la eliberarea țării noastre de sub jugul cotropitorilor fasciști, poporul nostru muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a înfăptuit transformări revoluționare de însemnătate istorică, care au schimbat radical întregul mod de viață al oamenilor muncii, întreaga înfățișare a patriei noastre. In cadrul acestor transformări revoluționare de o deosebită importanță pentru victoria socialismului în țara noastră sînt schimbările survenite în relațiile social-economice la sate.

Elaborînd planul de construire a noii orînduiri sociale, V. I. Lenin a arătat că, după cucerirea puterii politice de către proletariat, transformarea socialistă a agriculturii constituie una din cele mai importante, dar și mai grele sarcini ale revoluției socialiste și ale construirii socialismului.

Problema țărănească a înscris una din cele mai frămîntate pagini din istoria mișcării sociale revoluționare a maselor muncitoare din țara noastră, ea constituind obiectul unor aprige lupte de clasă. Repetatele răscoale ale țărănimii exploatate stau mărturie în acest sens. Dar luptelor țărănimii pentru pămînt, clasele exploatatoare le-au răspuns de fiecare dată cu gloanțe și teroare. Înăbușirea în sînge a răscoalei din 1907, cînd au căzut jertfă 11.000 de țărani muncitori demască necruțător caracterul antipopular al odiosului regim burghezo-moșieresc. Frămîntările și repetatele răscoale ale țărănimii exploatate și asuprite n-au putut rezolva problema agrară pînă cînd țărănimea muncitoare n-a avut conducătorul ei firesc — clasa muncitoare în frunte cu partidul ei de avangardă. Incercările claselor dominante de a „soluționa" problema agrară nu numai că n-au rezolvat-o, ci dimpotrivă, au contribuit la adîncirea contradicțiilor ei, și aceasta datorită faptului că aceste încercări au fost făcute de pe pozițiile și în interesul claselor exploatatoare. Problema țărănească nu s-a rezolvat și nici nu se putea rezolva în condițiile Romîniei burghezo-moșierești. Rezolvarea problemei țărănești a devenit posibilă abia după cucerirea puterii politice de către proletariat, cînd partidul clasei muncitoare, înarmat cu teoria marxist-leninistă și folosind în mod creator experiența bogată a P.C.U.S. a abordat această problemă de pe pozițiile maselor muncitoare și a elaborat programul pentru soluționarea ei radicală și definitivă în scopul progresului social și în interesul oamenilor muncii.

Condiția esențială pentru rezolvarea problemei agrare o constituie conducerea luptei țărănimii de către clasa muncitoare în frunte cu partidul său marxist-leninist și închegarea alianței de luptă dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, forța socială capabilă să răstoarne dominația claselor exploatatoare, să desăvîrșească revoluția burghezo-democratică și să înfăptuiască revoluția socialistă. Profund credincios acestui principiu al învățăturii marxist-leniniste, P.C.R. „... a luat de la început asupră-și sarcina istorică de a realiza alianța dintre proletariat și țărănime, pentru apărarea țărănimii împotriva exploatării moșierești și capitaliste, pentru smulgerea pămîntului din mîinile moșierimii și trecerea lui în mîinile celor ce-l muncesc" (Gh. Gheorghiu-Dej. Articole și cuvîntări. Ed. IV. ESPLP 1955, pag. 182).

In lupta sa pentru făurirea alianței muncitorești-țărănești Partidul Comunist Romîn s-a călăuzit după atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă cu privire la rolul și însemnătatea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pentru victoria revoluției socialiste și a socialismului. Clasicii marxism-leninismului au acordat în lucrările lor o atenție deosebită problemei alianței muncitorești-țărănești în lupta pentru cucerirea puterii politice și instaurarea dictaturii proletariatului. Incă în 1856, K. Marx, într-o scrisoare adresată lui Fr. Engels, sublinia necesitatea „... ca revoluția proletară să fie sprijinită de către o a doua ediție a războiului țărănesc" și că „în cazul acesta lucrurile vor merge de minune" (K. Marx și Fr. Engels, Opere alese în două volume, vol. II ed. II ESPLP 1955 — pag. 495).

Subliniind rolul hotărîtor al alianței muncitorești-țărănești pentru victoria revoluției socialiste, V. I. Lenin arăta că proletariatul „... poate deveni luptător victorios pentru democrație numai cu condiția ca la lupta lui revoluționară să se asocieze masa țărănimii" (V. I. Lenin: Opere vol 9, ESPLP 1955, pag. 45). De asemenea sublinia că după cucerirea puterii politice principiul suprem al dictaturii este susținerea alianței dintre proletariat și țărănime pentru ca proletariatul să poată păstra rolul conducător și puterea de stat. Intr-o lucrare a sa V. I. Lenin arată că „Alianța dintre muncitori și țărănime = alfa și omega Puterii sovietice. Condiția «necesară și suficientă» a trăiniciei ei". (V. I. Lenin: Opere vol. 32 pag. 322). Reiese deci cît se poate de clar că, pentru ca proletariatul să-și poată îndeplini misiunea sa istorică de gropar al capitalismului și făuritor al orînduirii socialiste, trebuie înainte de toate să atragă de partea sa masele principale ale țărănimii, să făurească o alianță trainică cu acestea și să înlăture pe calea revoluției puterea politică a burgheziei, instaurînd dictatura proletariatului.

In scopul eliberării țărănimii muncitoare de exploatarea moșierească și al ridicării nivelului ei de trai Partidul Comunist Romîn, încă din primele zile ale revoluției populare, și-a pus ca sarcină imediată lichidarea definitivă și neîntîrziată a proprietății moșierești printr-o reformă agrară revoluționară. Lansînd chemarea pentru înfăptuirea imediată a reformei agrare, pentru expropriera fără răscumpărare a pămînturilor moșierești și împroprietărirea țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin, partidul, prin organizațiile sale sătești și cu ajutorul miilor de echipe de muncitori trimiși la sate, a ridicat la luptă masele țărănimii, profund interesate în lichidarea proprietății moșierești. Reforma agrară a fost înfăptuită prin lupta revoluționară a maselor conduse de partid fără să se mai aștepte legea pe care regele și guvernul Rădescu nici nu aveau de gînd s-o întocmească. Prin reforma agrară din 1945 au fost expropriate 1.468.000 ha. din care cu 1.109.000 ha au fost împroprietăriți 918.000 de țărani fără pămînt sau cu pămînt puțin, restul de 359.000 ha trecînd în fondul funciar al statului.

Reforma agrară din 1945 a avut o uriașă însemnătate politică, economică și socială pentru dezvoltarea ulterioară a țării noastre. In focul luptei pentru înfăptuirea revoluționară a reformei agrare s-a făurit alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și s-a afirmat rolul de conducător al clasei muncitoare în frunte cu partidul ei. Prin reforma agrară s-a sfărîmat puterea economică și politică a forțelor celor mai reacționare. Desființarea proprietății moșierești a dus la lichidarea moșierimii ca clasă și la curățirea relațiilor de producție din agricultură de rămășițele relațiilor feudale, deschizînd în felul acesta un cîmp mai larg dezvoltării forțelor de producție. Prin înfăptuirea reformei agrare s-au produs schimbări importante în structura de clasă la sate și în raporturile de forță ale diferitelor pături ale țărănimii. Astfel dacă înainte de reformă gospodăriile cu o suprafață pînă la 10 ha. (92,0% din numărul total al gospodăriilor) dețineau 48% din suprafața de teren, după reformă, aceleași gospodării (94,1% din numărul gospodăriilor) dețineau peste 70% din suprafața de pămînt.

Prin naționalizarea parțială a pămîntului expropriat la reforma agrară s-a creat proprietatea de stat în agricultură, care a constituit unul din principalii germeni ai proprietății socialiste din agricultură în forma sa superioară.

In perioada ce a urmat după reforma agrară, toate măsurile întreprinse de partidul clasei muncitoare și guvernul democrat-popular au fost îndreptate spre întărirea alianței cu țărănimea muncitoare. In această perioadă gospodăriile țărănești mici și mijlocii au primit un ajutor permanent și multilateral din partea statului. Acest sprijin s-a concretizat în ajutorarea cu inventarul agricol furnizat prin centrele de închiriat mașini agricole, în acordarea de credite pe termen lung, în aprovizionarea cu semințe la prețuri reduse, în micșorarea impozitelor și scăderea prețurilor la produsele industriale etc., precum și în apărarea acestor gospodării țărănești de exploatarea chiaburimii. Politica consecventă a partidului nostru de sprijinire a gospodăriilor țărănești mici și mijlocii a determinat o creștere a capacității lor de producție, ducînd în acest fel la o înviorare a producției agricole ruinată de război.

Cu toate rezultatele obținute în această direcție, problema agrară nu putea fi definitiv rezolvată prin menținerea în agricultură a milioanelor de gospodării țărănești cu o bază tehnică înapoiată și cu un grad foarte ridicat de fărîmițare a pămîntului, îndrumate de un număr extrem de redus de cadre tehnice. In 1938 în Romînia existau numai 4858 tractoare convenționale și acestea deținute de moșieri și chiaburi. După anul 1945 cele aproape 3.100.000 de gospodării țărănești posedau o suprafață dispersată în peste 20.000.000 de parcele. La 30 de comune revenea un singur inginer agronom. In asemenea condiții este clar că nu se putea vorbi de o rezolvare definitivă a problemei agrare, care să lichideze înapoierea de veacuri a agriculturii, și aceasta pentru faptul că — așa cum arată V. I. Lenin — „în condițiile producției de mărfuri, sistemul micii gospodării **nu este în stare** să izbăvească omenirea de mizeria maselor și de asuprirea pe care o îndură ele" (V. I. Lenin: Opere vol. 24 ESPLP. 1954, pag. 53).

Singura cale de asigurare a progresului în agricultură este construirea socialismului și la sate. Trecerea de la mica gospodărie țărănească fărîmițată, înapoiată, la marea agricultură mecanizată, constituie o necesitate obiectivă, cerută de însuși mersul înainte al societății, de însăși dezvoltarea continuă a forțelor de producție. Apariția și dezvoltarea continuă a marii producții mecanizate în domeniul industriei, face necesară crearea marii producții și în agricultură, deoarece între industrie și agricultură există o strînsă legătură în procesul reproducției.

Pe măsura dezvoltării sale marea industrie socialistă înzestrează agricultura cu utilaj tehnic perfecționat necesar marii producții. Astfel, în agricultură apar noi forțe de producție care se lovesc însă de limitele micii proprietăți fărîmițate și lipsite de fondurile necesare pentru a folosi aceste forțe noi. Interesele construirii socialismului cer ca această contradicție dintre industrie și agricultură să fie înlăturată, deoarece statul democrat-popular nu se poate sprijini timp îndelungat pe două baze atît de diferite. Legea economică a concordanței relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție cere ca întreaga agricultură să fie trecută pe baza marii producții socialiste

Transformarea socialistă a agriculturii este cerută și de necesitatea înfăptuirii scopului producției în socialism și anume satisfacerea cît mai deplină a nevoilor mereu crescînde ale tuturor membrilor societății. Necesitatea construirii socialismului în agricultură decurge și din cerințele legii economice a dezvoltării planice proporționale a economiei naționale, care cere stabilirea unor proporții juste între diferitele ramuri ale economiei naționale și în primul rînd între industrie și agricultură. Necesitatea obiectivă a transformării socialiste a agriculturii decurge și din cerințele altor legi economice ale socialismului ca legile reproducției socialiste lărgite, legea repartiției după muncă, a creșterii continue a productivității muncii etc.

In perioada de trecere de la capitalism la socialism, în timp ce în industria socialistă sînt lichidate relațiile de exploatare, în agricultură, mica gospodărie țărănească, bazată pe proprietatea privată, continuă, în virtutea legilor obiective, să genereze spontan relații capitaliste. Pentru victoria deplină a socialismului este necesar să fie lichidate nu numai relațiile capitaliste, dar să fie înlăturate și acele condiții materiale care generează asemenea relații, să fie înlăturată proprietatea privată asupra mijloacelor de producție.

Rezultă deci că transformarea socialistă a agriculturii este o lege generală, universal-valabilă a revoluției și construcției socialiste, o necesitate istorică obiectivă a dezvoltării societății, necesitate rezultată din înseși legitățile formării și dezvoltării noii societăți socialiste. In lucrările sale V. I. Lenin a fundamentat în mod științific necesitatea istorică obiectivă a transformării socialiste a agriculturii. Irosirea de forțe omenești și de muncă — arată Lenin — irosire legată de micile gospodării țărănești individuale nu mai poate să continue. „Viața însăși pune acum net în fața acestei țărănimi muncitoare problema trecerii la lucrarea în comun a pămîntului, singurul mijloc de a reface cultura (...) singurul mijloc de a ieși din întunericul, abrutizarea și oprimarea la care capitalismul a condamnat întreaga masă a populației de la sate" (V. I. Lenin: „Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime" pag. 496).

Abordînd problema necesității obiective a transformării socialiste a agriculturii V. I. Lenin a elaborat genialul plan cooperatist în care sînt cuprinse principiile fundamentale ale construirii socialismului la sate. Asocierea de bună voie a țărănimii în diferite forme de cooperație și cointeresarea ei în această direcție, conducerea de către partid și sprijinirea de către statul socialist a procesului de cooperativizare, înfăptuirea revoluției culturale și lupta împotriva uneltirilor dușmanului de clasă sînt principii de netăgăduit pentru transformarea socialistă a agriculturii, universal-valabile pentru toate țările care construiesc socialismul.

Victoria orînduirii colhoznice în U.R.S.S. și succesele obținute în cooperativizarea agriculturii de către celelalte țări ale lagărului socialist au confirmat pe deplin justețea genialei învățături leniniste, ele fiind rezultatul aplicării cu consecvență de către partidele comuniste și muncitorești din aceste țări a principiilor leniniste de transformare socialistă a agriculturii. Aceste însemnate realizări constituie în același timp argumente zdrobitoare la adresa revizionismului contemporan, care, reluînd tezele învechite ale trotchiștilor și buhariniților, pe care viața le-a aruncat demult la lada de gunoi a istoriei, neagă caracterul universal-valabil al principiilor leniniste de transformare socialistă a agriculturii, propagînd fățiș sau mascat renunțarea la construirea socialismului.

Ignorînd în mod conștient tezele fundamentale ale învățăturii marxist-leniniste despre revoluție și construcția socialistă și sfidînd experiența istorică a U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, revizioniștii contemporani susțin că transformarea socialistă a agriculturii nu este un proces obligatoriu pentru victoria noii orînduiri socialiste. Ba mai mult, unii din ei afirmă chiar că transformarea socialistă a agriculturii ar fi, chipurile, o frînă în construirea socialismului.

O serie de teze reacționare vechi, ca aceea a „mersului de la sine", a „trăiniciei micii gospodării țărănești" etc., au fost reluate și îmbrăcate într-o formă nouă de către revizioniștii contemporani și ridicate la rang de principiu. Practica revoluției socialiste din U.R.S.S. și țările de democrație populară a arătat în modul cel mai convingător caracterul reacționar și inconsistența acestor teze revizioniste.

Aplicînd în mod creator învățătura marxist-leninistă despre transformarea socialistă a agriculturii, P.M.R. a elaborat la Plenara C.C. din 3—5 martie 1949 un vast program de dezvoltare a agriculturii pe baza reorganizării socialiste a satelor noastre.

Pornind de la teza leninistă că alianța dintre proletariat și țărănime nu trebuie privită ca o alianță cu întreaga țărănime, ci ca o alianță cu masele muncitoare ale țărănimii, Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 a elaborat linia politică a partidului la sate, care constă în sprijinirea pe țărănimea săracă, strîngerea alianței cu țărănimea mijlocașă și lupta neîntreruptă împotriva chiaburimii.

Bazîndu-se pe indicațiile programatice ale planului cooperatist leninist. Plenara a arătat că drumul atragerii țărănimii muncitoare la socialism este drumul cooperației, prin dezvoltarea unei intense rețele de cooperative de aprovizionare, desfacere și consum și prin folosirea a diferite forme de cooperare în producția agricolă care să înlesnească trecerea țărănimii la cea mai avansată formă a acesteia — gospodăria agricolă colectivă.

Analizînd profund situația existentă în agricultura țării, la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 s-a subliniat că pentru înfăptuirea procesului de reorganizare socialistă a satelor este nevoie de o puternică industrie socialistă, capabilă să înzestreze agricultura cu o tehnică din ce în ce mai perfecționată, de asigurarea agriculturii cu cadre de specialiști capabili să organizeze și să conducă cu pricepere agricultura mare socialistă și de ridicarea continuă a nivelului de conștiință al țărănimii muncitoare, de convingerea ei asupra superiorității marii gospodării colective și a necesității trecerii la această formă. Partidul și guvernul democrat-popular au acordat o atenție deosebită creării acestor condiții indispensabile transformării socialiste a agriculturii.

Ca urmare a politicii consecvente de industrializare socialistă a țării, s-a înfăptuit în anii regimului democrat-popular o adevărată revoluție tehnică în agricultură, prin înzestrarea acesteia cu o bază tehnică puternică și modernă. Pentru prima dată în istoria țării noastre pe ogoarele țărănimii muncitoare unite în întovărășiri agricole și gospodării colective au apărut tractoare, semănători mecanice, cultivatoare, combine — mașini agricole perfecționate cu ajutorul cărora țărănimea cooperatistă obține recolte din ce în ce mai bogate. Au dispărut cu desăvîrșire și pentru totdeauna de pe pămînturile țăranilor muncitori, trecînd în patrimoniul muzeelor, plugurile de lemn — această unealtă de tristă amintire a agriculturii românești din trecut.

In momentul de față agricultura noastră socialistă dispune de peste 45.000 de tractoare convenționale (de 15 CP) și de zeci de mii de alte mașini și unelte perfecționate. Toate acestea sînt puse în condiții avantajoase la dispoziția țărănimii muncitoare prin stațiunile de mașini și tractoare.

Prin înființarea S.M.T.-urilor s-au pus bazele celei mai puternice pîrghii pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru creșterea producției agricole și pentru întărirea, în domeniul producției, a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. S.M.T.-urile, dispunînd de o puternică bază tehnică, de cadre calificate și fiind forme organizatorice prin care țărănimea cooperatistă poate folosi această tehnică, constituie una din pîrghiile cele mai importante prin care statul socialist își exercită funcția sa economico-organizatorică și de conducere în agricultură. Fiind asigurate cu cadre de specialitate agronomică și tehnică bine pregătite, S.M.T.-urile sînt centre de deservire agronomică și tehnică a țărănimii muncitoare, sfătuitori și consultanți științifici ai acesteia pentru folosirea celor mai avansate metode de muncă. S.M.T.-urile au de asemenea un important rol organizatoric și politico-educativ în procesul de transformare socialistă a agriculturii, participînd nemijlocit la organizarea producției în unitățile deservite și la convingerea țărănimii de a păși pe drumul socialismului.

O altă pîrghie importantă în transformarea socialistă a agriculturii au constituit-o și o constituie gospodăriile agricole de stat. Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 a arătat că gospodăriile agricole de stat au menirea de a ridica nivelul agriculturii din punct de vedere tehnic și agronomic, de a aproviziona piața cu produse agricole și materii prime pentru industrie și de a servi ca exemplu de superioritate a cultivării pămîntului pe suprafețe mari cu folosirea tehnicii celei mai perfecționate. In prezent G.A.S.-urile dețin o suprafață agricolă de 1.600.000 ha. și sînt înzestrate cu 18.800 tractoare convenționale (de

(Continuare în pag. 6)

(Urmare din pag. 5)

5 CP), cu aproape 6.900 combine pentru cereale păioase și numeroase alte mașini agricole moderne.

Sporirea continuă a parcului de mașini și tractoare, folosirea pe scară din ce în ce mai mare a îngrășămintelor organice și chimice, extinderea metodelor avansate de cultivare a pămîntului, lărgirea suprafețelor arabile au făcut să crească considerabil, an de an, rolul gospodăriilor de stat în agricultura și economia noastră națională.

Numai în 1958 G.A.S.-urile au livrat statului peste 60.000 de tone grîu și secară (iar în acest an 520.000 tone), peste 61.500 de tone carne, peste 702.600 hl. de lapte de vacă și peste 1.670 de tone de lînă.

Prin rezultatele ce le obțin, gospodăriile noastre de stat constituie un exemplu convingător de superioritate a agriculturii socialiste, exercitînd o puternică influență asupra maselor țărănimii muncitoare în direcția atragerii lor pe drumul socialismului.

Pentru înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii, partidul și guvernul nostru s-au preocupat în mod permanent de formarea cadrelor de specialiști necesare organizării și conducerii marii gospodării socialiste. In acest scop s-a creat o puternică bază materială pentru dezvoltarea învățămîntului agricol, a crescut simțitor numărul școlilor agricole de diferite grade și numărul institutelor agricole de învățămînt superior. Ca urmare a măsurilor luate numărul elevilor și studenților a crescut considerabil, astfel că agricultura noastră a primit anual un număr din ce în ce mai mare de cadre. In 1958 numărul de specialiști în agricultură cu pregătire superioară a ajuns la 12.333, iar al celor cu pregătire medie la 15.895. Față de peste 12.500 ha cît reveneau în 1938 unui inginer agronom, s-a ajuns în 1958 la o suprafață de cca. 2000 ha, ceea ce înseamnă o creștere de peste 6 ori. Ca urmare a creșterii numărului de specialiști, conducerea unităților agricole socialiste și deservirea lor tehnică s-au îmbunătățit simțitor.

Pornind de la învățătura leninistă că trecerea la socialism a țărănimii muncitoare trebuie să se realizeze pe baza respectării cu strictețe a principiului liberului consimțămînt, partidul nostru a depus eforturi însemnate în direcția ridicării nivelului de conștiință socialistă al maselor țărănești și a combătut și condamnat cu hotărîre orice încălcări ale acestui principiu, considerîndu-le străine politicii partidului și dăunătoare alianței muncitorești-țărănești.

Un rol hotărîtor în ridicarea nivelului de conștiință al țărănimii muncitoare l-a avut munca politică de fiecare zi desfășurată cu răbdare și perseverență de către organele și organizațiile noastre de partid. Folosirea în munca politică a exemplelor concludente privind avantajele muncii în comun luate din activitatea unităților socialiste fruntașe a constituit un factor de mare importanță în convingerea țărănimii muncitoare asupra superiorității marii gospodării socialiste. Vizitarea de către un mare număr de țărani muncitori a colhozurilor sovietice și popularizarea experienței înaintate a agriculturii sovietice au avut de asemenea o puternică înrîurire asupra țărănimii noastre muncitoare, în convingerea ei de a trece la marea gospodărie colectivă. De o foarte mare însemnătate pentru ridicarea nivelului de conștiință al țărănimii muncitoare au fost măsurile luate de partid pentru culturalizarea maselor.

De la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 au trecut 10 ani. In această perioadă, poporul nostru muncitor, înfăptuind cu avînt politica Partidului Muncitoresc Romîn, politica de construire a socialismului, a obținut succese deosebit de importante în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Prin munca politică desfășurată cu răbdare și perseverență de către organele și organizațiile de partid și de stat și ca urmare a condițiilor create, s-a ajuns ca la jumătatea lunii august 1959 sectorul socialist al agriculturii să dețină peste 70% din suprafața arabilă a țării, cuprinzînd circa 70% din totalul familiilor țărănești. Ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accelerat simțitor în perioada de după cel de al II-lea Congres al partidului ca urmare a traducerii în viață de către oamenii muncii, sub conducerea organizațiilor de partid, a măsurilor stabilite de Congres în domeniul construcției socialiste. In această perioadă sectorul socialist al agriculturii a crescut de 2,3 ori ca număr de unități, de 6,3 ori ca număr de familii și de 4,5 ori ca suprafață agricolă.

Fenomenul caracteristic procesului de transformare socialistă a agriculturii după Congresul al II-lea al P.M.R. îl constituie colectivizarea și cooperativizarea unor raioane și regiuni întregi. Astfel, regiunea Constanța a fost colectivizată în întregime încă din 1957. La 30 iunie 1959 în regiunea Galați, sectorul cooperatist al agriculturii cuprindea 80% din suprafață arabilă cooperativizabilă a regiunii; în regiunea Timișoara 74,4% din suprafață arabilă; în regiunea Iași 71,3%, în regiunea București 71,6%. Rezultate bune s-au obținut și în celelalte regiuni ale țării. Preponderența ca suprafață a sectorului socialist și în formarea fondului central al statului la produsele agricole vegetale ne dovedește că sarcina celui de al II-lea Congres al partidului privind transformarea socialistă a agriculturii a și fost realizată.

Succesele obținute pînă în prezent în transformarea socialistă a agriculturii, apreciate de partid ca reprezentînd „o realizare de însemnătate istorică, o adevărată revoluție care transformă din temelii relațiile social-economice la țară, întregul mod de trai al țărănimii muncitoare, toată înfățișarea satului nostru" (Gh. Gheorghiu-Dej „Cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S." Ed. pol. 1959 pag. 19) au fost posibile datorită politicii ferme dusă de către partidul nostru în aplicarea principiilor leniniste de reorganizare socialistă a satelor. In această direcție partidul și guvernul au acordat — așa cum am văzut — toată atenția cuvenită creării condițiilor necesare transformării socialiste a agriculturii. In lupta pentru o politică leninistă de transformare socialistă a agriculturii au fost demascate și zdrobite acțiunile dușmănoase ale grupului antipartinic fracționist Pauker-Luca. A fost combătută și lichidată atitudinea de subapreciere a formelor simple în transformarea socialistă a agriculturii și aceea de încălcare a principiilor liberului consimțămînt. In toată perioada de transformare socialistă a agriculturii, partidul nostru a dus și duce la sate o consecventă politică de clasă, demascînd și zdrobind uneltirile dușmanului de clasă, ridicînd în mod permanent vigilența membrilor de partid și a țărănimii muncitoare fără de partid.

Concluzia ce se desprinde din toate cele arătate mai sus este aceea că în procesul de transformare socialistă a agriculturii s-a manifestat cu toată tăria rolul de conducător al partidului și statului nostru socialist, ceea ce și constituie chezășia succeselor obținute pînă în prezent.

★

Lupta partidului nostru pentru lărgirea continuă a sectorului socialist al agriculturii a fost însoțită de o preocupare permanentă pentru consolidarea economico-organizatorică a unităților existente. La Consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii din aprilie 1958, consolidarea economico-organizatorică a unităților socialiste existente a fost pusă ca o condiție principală a mersului nostru înainte în domeniul construcției socialiste la sate. Așa cum se subliniază în documentele consfătuirii, sarcina principală în munca de întărire economico-organizatorică a unităților socialiste existente o constituie dezvoltarea continuă a proprietății obștești, baza creșterii neîntrerupte a bunăstării membrilor lor prin care se realizează o justă îmbinare a intereselor obștești cu interesele individuale ale colectiviștilor, cooperatorilor și întovărășiților. In perioada 1951—1958 valoarea totală a proprietății obștești în G.A.C. a crescut de 11,04 ori, iar valoarea acesteia la 100 ha. teren agricol a crescut cu 87,5%. Pentru aceleași perioade fondul indivizibil al gospodăriilor agricole colective care constituie izvorul principal ce alimentează proprietatea obștească a crescut de 9,01 ori, iar la 100 ha teren agricol a crescut cu 52,2%.

Creșterea valorii proprietății obștești și a fondului indivizibil la 100 ha teren agricol constituie dovada cea mai concludentă a procesului de intensificare a producției agricole din cadrul gospodăriilor colective. Analizînd creșterea fondului indivizibil din G.A.C. pe principalele surse de formare și dezvoltare trebuie arătat că cel mai înalt ritm de creștere se înregistrează la sursele de dezvoltare bazate pe munca în comun a colectiviștilor. Astfel, dacă în 1951 76% din fondul indivizibil provenea din surse ce nu se sprijină pe munca în comun a colectiviștilor, în 1958 această parte scade la 30,9%. In schimb crește partea fondului indivizibil provenit din munca în comun de la 24% la 69,1%. Toate aceste date demonstrează un vădit proces de consolidare a gospodăriilor colective, proces ce se desfășoară în principal pe seama muncii colective și a rezultatelor obținute de către gospodării.

In scopul consolidării lor economico-organizatorice, G.A.C. au acordat o atenție deosebită dezvoltării multilaterale a producției. An de an cresc în gospodăriile colective suprafețele ocupate cu grădini de legume, vie și livezi, plante tehnice, sporesc efectivele de animale și pe această bază se mărește continuu producția globală, veniturile bănești. Astfel, în 1958, cu toate condițiile puțin favorabile agriculturii, veniturile bănești la 100 ha au crescut în G.A.C. cu 60% față de 1955, an cu mult superior din punct de vedere al condițiilor climaterice.

Creșterea suprafețelor ce revin în medie la o G.A.C. a contribuit într-o foarte mare măsură la consolidarea economico-organizatorică a unităților existente, aceasta permițînd gospodăriilor să organizeze o producție mai rațională și să folosească mai judicios mijloacele de producție și forța de muncă. In perioada 1955—1958 suprafața medie a unei G.A.C. a crescut de la 433 ha la 632 ha.

In practica de producție a unităților socialiste din agricultură s-au perfecționat și s-au îmbunătățit în mod continuu formele de organizare și retribuire a muncii, ceea ce a contribuit de asemenea la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor. Organizarea muncii pe bază de brigăzi permanente de producție și extinderea sistemului de retribuire a muncii nu numai după cantitatea de muncă depusă, ci și după producția obținută, au căpătat în ultimul timp o extindere tot mai mare în gospodăriile noastre colective.

In perioada actuală a reconstrucției socialiste la sate o mare importanță o prezintă întovărășirile agricole, formă deosebit de accesibilă maselor largi ale țărănimii în atragerea lor pe drumul socialismului.

In privința întăririi economico-organizatorice a acestor unități sarcina de căpetenie constă în extinderea muncii în comun la lucrările agricole, precum și crearea și dezvoltarea avutului obștesc — mijloace puternice de sporire a recoltelor și de educare a membrilor întovărășiți în spiritul muncii colective. Convingîndu-se pe baza propriei experiențe asupra foloaselor muncii în comun, pe întinderi mari de teren, cu mijloace mecanizate, an de an tot mai multe întovărășiri agricole trec spre forma superioară a cooperației de producție — gospodăria colectivă.

Pentru procesul de consolidare economico-organizatorică a unităților agricole din cadrul sectorului socialist de o foarte mare însemnătate sînt lucrările Plenarelor C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 și 13—14 iulie 1959. In mod deosebit se pune în fața lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii sarcina sporirii producției, a productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Spre un nou și puternic avînt al dezvoltării agriculturii noastre socialiste va duce aplicarea măsurilor preconizate de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. Cele 4,4 miliarde lei investiții, acordate agriculturii pentru 1960, înzestrarea acesteia cu încă 10.750 tractoare fizice, 12.000 semănători, 5000 combine și alte mașini agricole, precum și aplicarea măsurile preconizate de partid pentru extinderea suprafețelor însămînțate cu porumb de siloz pînă la 1.000.000 ha. deschid noi perspective agriculturii noastre socialiste.

★

Lărgirea și consolidarea continuă a sectorului socialist al agriculturii a avut și are însemnate urmări politice, economice și sociale în viața satelor noastre, asupra celor mai variate și esențiale aspecte ale prefacerilor revoluționare prin care trece țara noastră. Cea mai importantă urmare a acestui proces constă în întărirea alianței muncitorești-țărănești și în ridicarea acesteia pe o treaptă superioară de dezvoltare.

Dezvoltarea socialismului în agricultură a determinat schimbări esențiale în structura de clasă la sate. Astfel, reconstrucția socialistă a satului a dus la formarea unei țărănimi noi, cooperatiste, care se orientează tot mai mult și în proporții mereu crescînde spre tehnica modernă, spre munca în comun, spre proprietatea socialistă.

Consolidarea orînduirii noastre socialiste în toate domeniile de activitate a făcut posibilă și necesară rezolvarea uneia din sarcinile obligatorii cele mai complexe ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism: lichidarea exploatării omului de către om în agricultură. In această privință Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale al R.P.R. din 28 martie 1959 cu privire la lichidarea oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură are o importanță istorică deosebită. In prevederile decretului își găsește expresia modul creator în care partidul nostru a știut să rezolve o problemă atît de complexă cum este aceea a lichidării exploatării omului de către om la sate. Aplicarea prevederilor Decretului lichidează baza economică a luptei de clasă la sate, constituie afirmarea victoriei depline a socialismului asupra relațiilor capitaliste din agricultură și deschide o largă perspectivă accelerării ritmului de transformare socialistă a agriculturii. Prin aplicarea Decretului nu se lichidează însă lupta de clasă, care continuă să existe și să acționeze. Ar fi foarte greșit să considerăm că toți chiaburii vor renunța cu ușurință la vechile lor poziții și că vor înțelege posibilitatea pe care partidul le-o oferă de a se încadra în munca noastră pașnică. Ei vor încerca, chiar lipsiți fiind de baza economică, să întreprindă acțiuni dușmănoase împotriva orînduirii noastre socialiste. Aceasta înseamnă că vigilența oamenilor muncii trebuie să rămînă mereu trează, pentru a putea fi înlăturată orice manifestare dușmănoasă.

Dezvoltarea sectorului socialist în agricultura țării noastre a avut și are urmări din cele mai însemnate asupra gradului și ritmului de creștere a producției agricole. Față de 1948, an premergător marilor transformări sociale revoluționare din agricultura țării, producția globală a agriculturii a crescut în 1958 cu 66,6%, iar raportată la 100 de hectare, creșterea a fost de 69,8%. In legătură cu cele arătate mai sus trebuie subliniat faptul că dezvoltarea sectorului socialist a constituit elementul dinamic hotărîtor în creșterea producției agricole și în mărimea gradului de intensificare a acesteia. Astfel, în 1958 producția medie de grîu la hectar a fost în G.A.S. cu 48% și în G.A.C. cu 27% mai mare față de cea obținută în gospodăriile țărănești individuale. La celelalte culturi creșterile producțiilor medii obținute în G.A.C. față de sectorul individual variază între 8,9% și 79,4%.

Producțiile mai mari obținute pe unitatea de suprafață și pe cap de animal au permis sectorului socialist al agriculturii să aducă o contribuție tot mai mare la formarea fondului central de produse agricole al statului. Astfel, în 1958 sectorul socialist al agriculturii a participat la formarea fondului central cu 60% la grîu-secară, cu aproape 50% la porumb, cu peste 60% la sfecla de zahăr, 46% la floarea-soarelui, cu 57% la cînepă fuior.

Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii R.P.R. este însoțită în mod nemijlocit de ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare cooperatiste și îndeosebi al celei colectiviste. Țărănimea noastră colectivistă se hrănește, se îmbracă și trăiește mult mai bine în comparație nu numai cu situația din trecut, dar și cu cea a țărănimii individuale de astăzi. In 1958, ca urmare a întăririi gospodăriilor colective, a creșterii veniturilor bănești și în natură, consumul colectiviștilor a fost mai mare decît consumul țăranilor cu gospodărie individuală (inclusiv chiaburii) cu 22% la carne și grăsimi, cu 36,3% la făină de grîu și secară, cu 43,7% la zahăr, cu 40,3% la brînzeturi, cu 4,9% la ouă.

Înfăptuirea de adînci transformări revoluționare în relațiile social-economice la sate și în modul de viață al țărănimii muncitoare, în compartimentele esențiale de existență a acesteia, a determinat schimbări radicale în viața culturală și nivelul de conștiință al țăranilor muncitori și îndeosebi al țăranilor colectiviști. Prin munca neobosită a organelor de partid și de stat, analfabetismul — plaga rușinoasă a regimului burghezo-moșieresc a fost deja lichidat în satele țării noastre. Lumina cărții, altădată necunoscută de milioane de țărani muncitori, a pătruns prin grija partidului în cele mai îndepărtate cătune de pe întinsul patriei. In această muncă, intelectualitatea satelor noastre, condusă de partid, și-a făcut pe deplin datoria, dînd dovadă de un profund devotament față de statul democrat-popular.

In anii puterii populare a crescut considerabil numărul școlilor sătești. Dacă în școlile primare sătești existente în 1932—1933 învățau doar 50 % din numărul total al copiilor de școală, astăzi nu există la sate copii în afara școlii. Măsura de generalizare a învățămîntului elementar de 7 ani și în localitățile sătești unde există asemenea școli, vine să aducă o contribuție și mai însemnată la ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare.

Organizarea pînă în prezent în mediul rural a unui număr de 153 case raionale de cultură, peste 12.000 cămine culturale și case de citit, peste 11.000 biblioteci, electrificarea unui număr de 2.629 sate, radioficarea unui număr de 1.200 sate, organizarea de conferințe cu caracter politico-educativ, constituirea de cercuri agrozootehnice, vizionarea de filme, răspîndirea ziarelor și revistelor — toate acestea constituie măsuri de mare importanță în înfăptuirea revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră, în realizarea de adînci transformări în conștiința și nivelul cultural al țărănimii muncitoare.

★

Realizările mari obținute de poporul nostru în crearea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, în ridicarea continuă a producției agricole și a nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare sînt dovada cea mai edificatoare a justeței liniei politice a partidului nostru la sate, trasată la istorica Plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949. Aceste realizări spulberă cu desăvîrșire teoria lansată de ideologii burgheziei și moșierimii, după care țărănimea ar fi refractară socialismului și incapabilă să meargă cu hotărîre pe calea marilor transformări sociale.

Țărănimea noastră muncitoare, condusă și îndrumată de partid, pășește cu încredere pe drumul socialismului și se convinge tot mai mult că numai gospodăria colectivă poate să-i asigure o viață îmbelșugată și un trai fericit.

Conf. univ. SABIN NICA

BIBLIOGRAFIE

FR. ENGELS: Problema țărănească în Franța și Germania. K. Marx și Fr. Engels. Opere alese vol. II. ed. II. pag. 473—480.

V. I. LENIN: Cuvîntarea rostită la primul Congres pe întreaga Rusie a secțiilor agrare, comitetelor sărăcimii și comunelor. Opere vol. 28, pag. 332—343.

V. I. LENIN: Raport asupra muncii la țară. Opere vol. 29 pag. 182—199.

V. I. LENIN: Despre cooperație. Opere vol. 33 pag. 461—469.

** * * Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 asupra sarcinilor P.M.R. în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. (Rezoluții și hotărîri ale C.C. al P.M.R. 1948—1950 — pag. 86—110).*

** * * Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956 cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. pag. 5—31.*

** * * Rezoluția ședinței plenare a C. C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 — pag. 13—15; 17—20.*

GH. GHEORGHIU-DEJ: Raport de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului E.S.P.L.P. — 1955 — pag. 51—52; 93—117.

GH. GHEORGHIU-DEJ. Pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și pentru sporirea producției agricole. Articole și cuvîntări 1955—1959. pag. 369—396.

GH. GHEORGHIU-DEJ: Expunere la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 — Articole și cuvîntări 1955—1959. pag. 552—555.

** * * Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R. pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură, în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare și al dezvoltării construcției socialiste. Ed. politică — 1959 — pag. 5—14.*

GH. GHEORGHIU-DEJ: Raport prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959 — Articole și cuvîntări 1955—1959 — pag. 646—647.

GH. GHEORGHIU-DEJ: A XV aniversare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. Scînteia din 23 VIII 1959.

GH. GHEORGHIU-DEJ: Expunere la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 — Scînteia din 6 decembrie 1959.

** * * Economia Romîniei între 1944—1959 — Ed. Academiei R.P.R. — 1959. pag 361—384 și 419—442.*

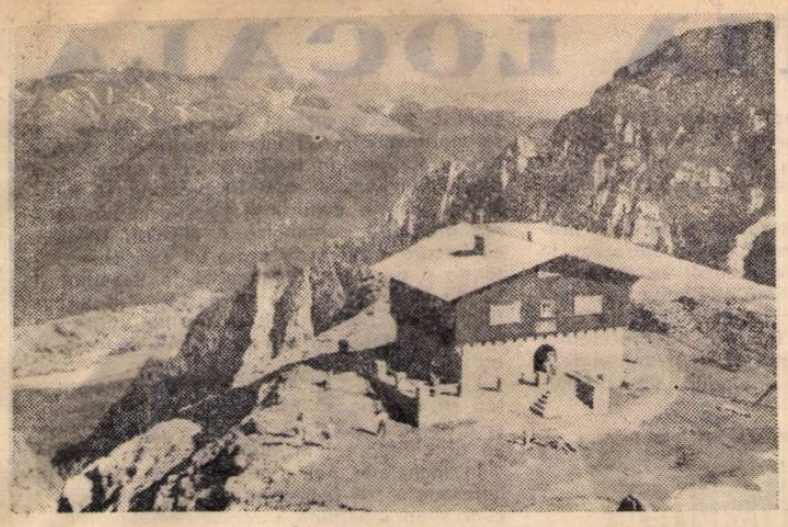

Cabana Caraiman din munţii Bucegi

Turismul de iarnă

Vacanţa de iarnă va oferi în curînd un minunat prilej pentru organizarea de excursii colective cu grupuri de elevi. Munţii, înveşmîntaţi în haină albă de nea, ne îmbie parcă să pornim la drum cu rucsacurile şi schiurile la spinare.

Desigur, la excursiile din timpul iernii vor participa numai elevii claselor mai mari, care au un anumit antrenament în această privinţă

In condiţiile caracteristice anotimpului în care ne aflăm acum, excursiile trebuie pregătite în mod deosebit, ţinînd seama tocmai de aceste caracteristici. Se ştie că orice drum este mai greu de parcurs iarna decît vara. Drumuri foarte bune în timp de vară devin uneori inaccesibile iarna. De aceea, profesorul care îşi asumă sarcina de conducător al excursiei va trebui să fie nu numai un bun cunoscător al regiunii care urmează să fie vizitată, dar şi un specialist al turismului de iarnă. El va trebui, în orice caz, să evite traversarea pantelor în partea lor de jos, firul văilor şi locurile situate sub cornişe de zăpadă. Uneori, în locuri mai umblate se găsesc „drumuri de iarnă", bazate pe experienţa populaţiei locale. Aceste drumuri sînt cele mai sigure, fiind deci cele mai recomandabile.

Trebuie acordată grija necesară şi echipamentului excursioniştilor în timp de iarnă. Acesta va fi alcătuit din bocanci şi pantaloni de schi, hanorac, caschetă şi mănuşi impermeabile (imblănite pe dinăuntru sau îmbrăcate peste o pereche de mănuşi de lînă).

O atenţie deosebită trebuie acordată hranei. Energia organismului consumîndu-se mai repede ca de obicei în timpul mărşăluitului, regimul alimentar al turistului trebuie să fie corespunzător. Se recomandă alimente bogate în calorii, nealterabile, uşor asimilabile şi cu un volum şi o greutate cît mai mică. Alimentarea trebuie făcută des şi în cantităţi mici, pentru asigurarea unei bune asimilări.

Traseul excursiei va fi ales potrivit pregătirii excursioniştilor, posibilităţilor lor fizice şi experienţei lor în drumeţia de iarnă. Deoarece condiţiile specifice anotimpului îngreunează mersul, alegerea unui teren necorespunzător, prea greu, cu multe obstacole de trecut, va avea consecinţe negative, îndepărtîndu-i pe excursionişti de practicarea turismului, în loc să-i facă să-l îndrăgească. Itinerariul trebuie întocmit din timp, cu grijă. In el vor fi prevăzute: ziua şi ora plecării, mijloacele de transport, traseul, etapele de mers, timpul pentru popasuri, cabanele unde se va înnopta etc. Conducătorul excursiei va trebui să ţină seama că iarna ziua este scurtă şi că se pot produce modificări ale vremii — ceaţă, ninsoare, viscol. In general, sosirea la cabană sau reintoarcerea în localitatea de unde s-a plecat nu trebuie să aibă loc mai tîrziu de ora 16—17, cînd începe să se întunece.

Excursioniştii se vor orienta după marcajele existente în locurile cele mai frecventate de turişti. Acolo unde marcajele lipsesc, orientarea se face după hartă, cu folosirea elementelor ajutătoare — direcţia cursurilor de apă, vîrfuri caracteristice, stînci, poziţia pădurilor etc. Busola este de asemenea un important mijloc de orientare.

In timpul excursiei disciplina trebuie respectată cu stricteţe, neîndeplinirea sarcinilor date de conducătorul excursiei putînd duce la consecinţe grave.

In afara rolului lor însemnat în călirea organismului, excursiile de iarnă au şi o importantă latură instructiv-educativă. In pregătirea excursiei trebuie de aceea să se ţină seama şi de această latură. Un elev va fi însărcinat să ţină „jurnalul de bord" al expediţiei, altul va fotografia locurile pitoreşti şi va alcătui un album de excursie, altul va nota însemnări cu caracter meteorologic, altul va face observaţii geologice, zoologice ş.a.m.d. Bineînţeles, excursia va avea şi un „sanitar", înzestrat cu o farmacie portativă şi care va cunoaşte măsurile de prim ajutor în caz de rosături, degerături, tăieturi şi alte accidente.

In zilele vacanţei de iarnă, excursiile reprezintă un mijloc excelent de odihnă activă, de călire fizică. Organizarea unor astfel de excursii se va bucura de adeziunea entuziastă a elevilor.

MARIN ZORESCU

Ştiri

ANIVERSARE

La începutul acestei luni cadrele didactice şi elevii de la Complexul şcolar din Bîrlad au sărbătorit împlinirea unui an de existenţă a acestei mari unităţi şcolare.

Festivitatea, care a avut loc în sala teatrului „Victor Ion Popa" din localitate, s-a încheiat cu un program artistic susţinut de cele două formaţii corale, de soliştii vocali şi instrumentali, precum şi de formaţia orchestrală a Complexului.

In aceeaşi zi au avut loc în sala de sport a şcolii competiţii sportive, iar seara un reuşit carnaval al tinereţului.

O DUMINICA PLACUTA

Petrecerea în chip plăcut şi cît mai util a timpului liber de duminică stă în atenţia cadrelor didactice şi a organizaţiei de pionieri de la Şcoala de 7 ani nr. 28 din Cluj.

Nu de mult, într-una din duminici a fost organizat în şcoală un concurs „Drumeţii veseli", după care a avut loc o întrunire tovărăşească a pionierilor. Concursul a avut ca temă „Regiunea Cluj în anii de democraţie populară" şi a contribuit la adîncirea cunoştinţelor elevilor despre regiunea lor, la dezvoltarea admiraţiei pentru marile realizări obţinute de oamenii muncii în anii noştri liberi.

OMAGIU LUI AUREL VLAICU

Cu doi ani în urmă, Şcoala medie din Orăştie a primit numele „Aurel Vlaicu". Elevii cinstesc şi preţuiesc pe cel al cărui nume îl poartă şcoala.

De curînd, cu sprijinul organizaţiei de partid din şcoală, prin contribuţia organizaţiei U.T.M. şi a comitetului de părinţi s-a ridicat în semn de omagiu un bust de bronz al lui A. Vlaicu.

O ŞCOALA FRUNTAŞA IN REALIZAREA DE ECONOMII

La Şcoala de 7 ani din comuna Archita, raionul Sighişoara, munca de educare a copiilor în spiritul economiilor dă rezultate bune. La finele „Săptămînii economiei" în această şcoală s-a înregistrat un mare număr de depunători şi s-a mărit volumul de depuneri. Astfel, din iniţiativa lor şcolarii au realizat economii de aproape 1300 lei. Clasa a V-a a realizat cele mai multe economii.

Ce va publica revista „Natura" în anul 1960

In anul 1960, revista „Natura" va prezenta profesorilor o bogată şi interesantă tematică, menită să-i ajute atît în îmbogăţirea cunoştinţelor de specialitate, cît şi în predarea diferitelor teme.

Astfel, la capitolul rezervat **geologiei** se va continua ciclul de articole cu privire la problemele de stratigrafie prezentate în ordinea erelor geologice. Vor fi publicate de asemenea o serie de articole cu privire la geologia ţării noastre, ţinîndu-se seama de împărţirea teritoriului, pe unităţi geologice structurale. Articolele se vor referi la stratigrafia, tectonica şi substanţele minerale utile ale fiecărei unităţi structurale în parte.

Din domeniul **geografiei** cititorii vor putea urmări o serie de probleme economice şi fizico-geografice cu privire la schimbările survenite pe harta ţării noastre în anii regimului de democraţie populară. Se vor publica studii monografice asupra unor regiuni economice administrative.

De asemenea, revista va continua să scoată în evidenţă realizările economice şi fizico-geografice din Uniunea Sovietică şi ţările lagărului socialist, schimbările din economia mondială, ca şi problemele specifice din geografia ţărilor slab dezvoltate de pe glob.

Vor apărea în acelaşi timp articole privind realizările obţinute în cadrul cercetărilor Anului Geofizic Internaţional, care vor vorbi despre drumul în Cosmos al sateliţilor artificiali şi al rachetelor cosmice sovietice, despre realizări ştiinţifice obţinute cu ajutorul sateliţilor artificiali şi al rachetelor cosmice etc.

In legătură cu problemele de **botanică** se vor prezenta date noi privind sistematica, anatomia şi fiziologia. De asemenea, vor fi prezentate o serie de probleme botanice care au o strînsă legătură cu practica — întrebuinţarea antibioticelor în combaterea diferitelor boli, importanţa cunoaşterii burueienilor şi a metodelor de combatere a acestora etc. Intr-o serie de articole va fi reconsiderată activitatea cercetătorilor progresişti în domeniul botanicii din ţara noastră, se vor prezenta o serie de cercetări din alte ţări ş. a.

In domeniul **zoologiei** vor fi prezentate articole legate de cunoaşterea faunei ţării noastre, de fiziologia şi anatomia omului şi animalelor, precum şi unele probleme privind aplicarea în practică a cunoştinţelor de zoologie.

De asemenea, se vor prezenta o serie de articole de **biologie** tratînd probleme ca ontogenia şi filogenia, adaptarea, ereditatea etc.

Revista va introduce în anul 1960 o rubrică pentru profesorii care predau cunoştinţele agricole la şcolile din mediul sătesc. La această rubrică se vor publica articole cu privire la metodele de cultivare şi îngrijire a plantelor în general şi în mod concret pe terenurile experimentale şcolare. Se vor publica totodată scurte materiale cu privire la viaţa unor plante mai puţin tratate în literatura noastră şcolară.

La capitolul rezervat **metodicii şi lucrărilor practice**, pe lîngă analiza unor manuale, pe lîngă publicarea unor articole privind metodica predării şi a unor materiale de popularizare a experienţei şcolilor sovietice în acest domeniu, se va acorda o mare atenţie răspîndirii experienţei pozitive obţinută de profesorii din ţara noastră în activitatea lor practică pe terenul experimental, în laboratoare, la staţiunile meteorologice, în cercuri. Tot la această rubrică se vor da indicaţii cu privire la organizarea lucrărilor practice, a excursiilor şcolare, la folosirea materialului didactic etc.

La capitolul **„Recenzii şi Noutăţi ştiinţifice"** revista va prezenta lucrările de specialitate recent apărute în ţara noastră şi cuceririle cele mai noi ale ştiinţei din ţară şi de peste hotare.

Manuale şcolare apărute în Editura agro-silvică de stat

Dr. V. Creţa: Zooigiena (Manual pentru şcolile de maiştri zootehnişti).

Dr. I. Murgu şi **dr. I. Macarie**: Patologie veterinară (Manual pentru şcolile de maiştri zootehnişti).

Dr. E. Bogdan: Farmacologie veterinară (Manual pentru şcolile tehnice de maiştri veterinari).

Dr. Xenia Moldoveanu: Creşterea viermilor de mătase (Manual pentru şcolile tehnice de maiştri zootehnişti).

Dr. D. Popovici şi **dr. I. Tricu**: Controlul alimentelor de origină animală (Manual pentru şcolile tehnice veterinare şi de maiştri veterinari).

Dr. A. Pascu şi **dr. E. Şuţeanu**: Patologia bolilor interne — cu noţiuni de semiologie (Manual pentru şcolile tehnice veterinare şi de maiştri veterinari).

Lucrările se găsesc în toate librăriile sau se pot procura contra ramburs de la Librăria „Cartea prin Poştă", Bucureşti, Str. Biserica Enei nr. 16.

Geografi naturalişti, elevi şi studenţi!

Abonaţi-vă din timp la revista „NATURA"

Preţul unui abonament este de 24 lei pentru un an şi 12 lei pentru un semestru.

CONCURSURI PENTRU OCUPAREA DE POSTURI IN INVAŢAMINTUL SUPERIOR

FACULTATEA DE FILOLOGIE A INSTITUTULUI PEDAGOGIC DIN TIMIŞOARA organizează un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

1) lector la istoria literaturii române vechi şi moderne;

2) lector la educaţia fizică;

3) lector la istoria literaturii române contemporane;

4) asistent la: introducere în literatură, limba română şi istoria literaturii române;

5) asistent la limba rusă — curs facultativ;

6) şef de cabinet la catedra de limba şi literatura română;

7) preparator la catedra de limbi străine;

8) asistent la curs practic limba germană.

Doritorii vor înainta actele necesare, pînă la data de 5 ianuarie 1960, la secretariatul facultăţii, Str. Gh. Doja, Nr. 11, telefon 12-60.

★

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAŞI anunţă ocuparea prin concurs a unui post de asistent de la catedra de tehnologia substanţelor anorganice, din cadrul Facultăţii de chimie industrială.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei, la rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August Nr. 11, însoţite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti, eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea sefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de

Sarcini importante ale organizaţiilor sindicale

(Urmare din pag. 1)

„Timpuri Noi" şi „7 Noiembrie" din Capitală. De asemenea, s-au obţinut rezultate frumoase la secţia serală a Şcolii medii nr. 1 din oraşul Buzău. Desfăşurînd, cu sprijinul organizaţiilor sindicale, o neobosită muncă de studiere a metodelor specifice învăţămîntului seral profesorii de la această şcoală au reuşit să-şi organizeze astfel lecţiile încît elevii să-şi însuşească cea mai mare parte din cunoştinţe chiar din timpul predării. Străduindu-se să lege lecţiile de activitatea în producţie a elevilor, ei au reuşit totodată să-i ajute în obţinerea unor importante succese în îndeplinirea sarcinilor de plan în munca lor din producţie.

O altă sarcină importantă ce decurge din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 dec. a.c. pentru muncitorii din învăţămînt este preocuparea pentru antrenarea cadrelor didactice şi a celorlalţi membri de sindicat, ca şi a elevilor, în acţiuni patriotice de participare la sprijinirea unor construcţii de obiective industriale, drumuri, locuinţe, şcoli, lucrări de hidroamelioraţii şi electrificări rurale. Multe organizaţii sindicale din învăţămînt mobilizîndu-şi membrii pentru a participa la acţiuni de interes obştesc au contribuit la realizarea de importante economii în bugetul statului. In cursul anului 1960 va începe construirea unor noi localuri de şcoală şi se vor termina cele care sînt în construcţie. Organizaţiile sindicale din şcoli au datoria să sprijine realizarea acestor construcţii la termen şi la un preţ de cost cît mai scăzut.

Buna întreţinere a clădirilor şi efectuarea la timp şi în condiţii bune a reparaţiilor curente şi mijlocii poate mări durata de utilizare a localurilor, sălilor, laboratoarelor, fără să se recurgă la reparaţii capitale. Multe şcoli au căpătat o valoroasă experienţă în această privinţă. Folosind resurse locale pentru efectuarea unor reparaţii, îngrijind bine mobilierul şi clădirile, şcoala medie nr. 5 din Oraşul Stalin şi Şcoala medie nr. 1 din Ploeşti, de pildă, au reuşit în această toamnă să facă economii de sute de mii lei la capitolul reparaţii capitale. Organizaţiile sindicale din învăţămînt au datoria să valorifice toate resursele interne, să ajute la descoperirea posibilităţilor locale care ar putea contribui la buna gospodărire a şcolilor, întreţinerea localurilor şi buna păstrare a mobilierului etc., să dezvolte în rîndurile membrilor de sindicat grija faţă de avutul obştesc, să tragă la răspundere pe toţi cei ce risipesc avutul statului.

Invăţătorii şi profesorii pot contribui la traducerea în viaţă a sarcinilor prevăzute în expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej şi prin intensificarea şi mai buna orientare a activităţii pe care o desfăşoară în rîndurile ţărănimii muncitoare, ca purtători ai cuvîntului partidului în masă. Activitatea lor trebuie să fie îndreptată, sub conducerea organizaţiilor de partid şi cu sprijinul organizaţiilor sindicale, spre mobilizarea oamenilor muncii de la sate în vederea obţinerii unor cantităţi sporite de cereale marfă, de sfeclă de zahăr, de floarea soarelui, în vederea creşterii substanţiale a producţiei animale, prin dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz.

Prin munca cultural-educativă de masă pe care o duc organizaţiile sindicale din şcolile săteşti să se urmărească cultivarea în rîndul oamenilor muncii de la sate a atitudinii socialiste faţă de muncă şi grijii faţă de proprietatea obştească, a intransigenţei şi vigilenţei faţă de uneltirile duşmanului de clasă. Organizaţiilor sindicale din şcolile săteşti le revine de asemenea sarcina de a mobiliza pe membrii de sindicat să participe la activitatea căminelor culturale ca promotori ai culturii noi, socialiste, să sprijine cursurile agro-zootehnice pentru ţărănimea muncitoare, să contribuie la organizarea activităţii artistice, căreia să-i orienteze conţinutul astfel ca să ajute la îndeplinirea sarcinilor pe care documentele plenarei le trasează ţărănimii muncitoare.

Plenara C.C. al P.M.R. deschide noi şi luminoase perspective pentru dezvoltarea economiei noastre naţionale, pentru continua ridicare a nivelului de viaţă al oamenilor muncii. Organizaţiile sindicale din şcoli au datoria să depună toate eforturile pentru mobilizarea fiecărui pedagog la traducerea în viaţă a sarcinilor prevăzute în documentele plenarei.

A XX-a sesiune a Comitetului Executiv al F. S. M.

In cursul acestei săptămîni s-au desfăşurat la Bucureşti lucrările celei de-a XX-a sesiuni a Comitetului Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale.

Pe ordinea de zi a sesiunii au figurat următoarele probleme:

1. Activitatea şi sarcinile clasei muncitoare, organizaţiilor sindicale, Federaţiei Sindicale Mondiale şi evoluţia situaţiei internaţionale.

2. Proiectul de buget pe anul 1960.

3. Stabilirea ordinei de zi a celei de-a XI-a sesiuni a Consiliului General F.S.M.

4. Examinarea cererii de afiliere a Federaţiei sindicatelor din Irak.

Cea de-a XX-a sesiune a Comitetului Executiv al F.S.M. a adoptat o Rezoluţie generală; Declaraţia cu privire la dezarmarea generală şi totală şi o serie de alte documente.

Apelul adresat oamenilor muncii şi sindicatelor din întreaga lume în sprijinul dezarmării

Oameni ai muncii şi sindicate din toate ţările.

Asigurarea păcii constituie problema cea mai arzătoare şi cea mai actuală care se află în centrul preocupării popoarelor. Acumularea de arme nucleare a dus omenirea la situaţia în care cea mai mică scînteie ar putea aduce distrugerea a milioane de fiinţe omeneşti şi distrugerea bogăţiilor omenirii.

Masele populare şi un număr din ce în ce mai mare de oameni de stat înţeleg această situaţie.

Aprobarea de către 82 de ţări a ideii unui plan de dezarmare generală şi totală, propus de Uniunea Sovietică, votarea în unanimitate a Rezoluţiei cu privire la acest punct la cea de-a 14-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. creează posibilităţi reale de a se pune capăt cursei înarmărilor şi ameninţării războiului...

Realizarea planului de dezarmare generală şi totală şi transformarea industriilor de război în industrii de pace, — se spune în apel — ar permite ca resurse uriaşe să fie consacrate unor opere ale vieţii, îmbunătăţirii condiţiilor voastre de muncă şi de existenţă.

Miliardele eliberate astfel ar putea fi consacrate unui ajutor sporit acordat ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic, pentru a se pune capăt mizeriei şi foametei în era atomului şi a cuceririi spaţiului cosmic.

Dar speranţele voastre nu se vor realiza de la sine. Monopoluri legate de producţia de armamente şi cercurile militariste se opun dorinţelor popoarelor, realizării efective a dezarmării.

Depinde în mare măsură de voi toţi, de vigilenţa voastră şi de acţiunea voastră comună ca posibilităţile existente astăzi să devină realitate. Fiecare om al muncii, fiecare sindicat trebuie să lupte activ pentru realizarea acestui vis măreţ al omenirii de a se pune capăt poverii înarmărilor şi de a se înlătura pentru totdeauna războiul.

În acest spirit, F.S.M. vă cheamă să formaţi un front unit de luptă, să desfăşuraţi şi să consolidaţi o acţiune permanentă pentru dezarmarea generală şi totală.

Înmulţiţi iniţiativele şi formele de acţiune pentru obţinerea convocării grabnice a Conferinţei la nivel înalt şi a unui acord efectiv în problema dezarmării.

În continuare în apel se spune:

Cu prilejul pregătirii şi sărbătoririi zilei de 1 Mai 1960 puneţi în centrul lozincilor voastre această cerere legitimă a clasei muncitoare şi a popoarelor: dezarmarea generală şi totală.

Consolidînd unitatea şi acţiunea voastră, exprimaţi-vă dorinţa de a vedea toate guvernele angajîndu-se cu hotărîre pe singura cale care poate deschide omenirii un viitor al păcii şi progresului.

PROFESORII STUDIAZĂ PRODUCŢIA LOCALĂ

din experienţa şcolii sovietice

Studierea de către profesori a bazelor producţiei industriale şi agricole constituie o cerinţă imperioasă. Formele şi metodele acestui studiu pot fi, desigur, foarte variate.

In şcoala noastră s-a organizat şi funcţionează în acest scop un seminar la care participă în special profesorii ce predau disciplinele din ciclul politehnic. Seminarul este menit să ajute profesorilor la buna cunoaştere a întreprinderilor industriale şi agricole locale, pentru a stăpîni mai deplin şi mai concret bazele producţiei moderne. In oraşul nostru se află întreprinderi miniere extractive, o uzină mecanică, o întreprindere de materiale de construcţii, o fabrică de mobile şi cîteva alte întreprinderi industriale.

Ce sarcini şi-a pus în faţă seminarul?

1) De a da profesorilor o reprezentare concretă cu privire la economia întreprinderilor industriale moderne.

2) De a-i face să cunoască organizarea muncii în întreprinderi, pe muncitorii fruntaşi din producţie şi metodele lor de muncă.

3) De a-i familiariza, pe o bază concretă, cu aplicarea în practică a tehnicii, a tehnologiei şi a energeticii.

4) De a ajuta profesorilor să folosească cele studiate de ei cu privire la industria locală în scopul ridicării calităţii învăţămîntului, al îmbunătăţirii pregătirii politehnice a elevilor.

Una din formele de activitate ale seminarului nostru o constituie lecţiile pe care le citesc în faţa profesorilor conducătorii întreprinderilor, lucrătorii din aparatul de partid şi din soviete. Aceste lecţii privesc probleme de organizare a muncii, se referă la tehnologia, tehnica şi energetica aplicate în condiţiile muncii din întreprinderile oraşului.

In prealabil profesorii se familiarizează cu industria oraşului în general şi cu perspectivele de dezvoltare a acesteia în viitor, începînd acest studiu cu întreprinderea cea mai mare şi mai importantă din oraş. Studierea celorlalte întreprinderi este orientată spre dezvoltarea şi aprofundarea cunoştinţelor profesorilor în legătură cu cele mai importante secţii, conform specificului fiecărei întreprinderi. O mare atenţie se acordă studierii economiei întreprinderilor. Participanţii la seminar se familiarizează cu problemele gospodăririi chibzuite, ale ridicării productivităţii muncii şi ale scăderii preţului de cost al producţiei.

O altă formă de studiere a bazelor producţiei o constituie excursiile profesorilor în întreprinderi. Astfel de excursii se desfăşoară de obicei îndată după studierea unei lecţii şi sub conducerea specialistului care a ţinut lecţia respectivă. Excursia dă profesorilor prilejul să-şi adîncească şi să-şi consolideze cunoştinţele teoretice dobîndite, să se familiarizeze în practică cu utilajul, cu procesele tehnologice de bază, cu organizarea muncii, cu viaţa colectivului de muncitori din întreprindere. Se organizează excursii în toate întreprinderile importante ale oraşului. Pe lîngă aceasta, s-a organizat o excursie la Expoziţia industrială regională. Aici profesorii au putut cunoaşte multilateral utilajul întreprinderilor industriale din regiune şi producţia acestora şi, de asemenea, noile succese ale industriei.

O mare însemnătate au întîlnirile profesorilor cu muncitorii vestiţi, cu fruntaşii întreprinderilor. La noi se organizează regulat asemenea întîlniri. In faţa profesorilor iau cuvîntul fruntaşi ai producţiei de diferite profesii. In cuvîntările lor aceştia vorbesc despre metodele înaintate de muncă, despre activitatea raţionalizatorilor, despre regimul de economii etc.

O formă importantă de familiarizare a profesorilor cu bazele producţiei moderne o constituie şi vizionarea filmelor ştiinţifice cu conţinut politehnic. In cadrul seminarului au fost prezentate numeroase asemenea filme.

In afară de aceasta, în cadrul seminarului au loc şi discuţii cu privire la materialul studiat. Aceste discuţii dau posibilitatea să se clarifice cum au înţeles profesorii cunoştinţele studiate în legătură cu o temă sau alta şi, în special, cum îşi propun să folosească aceste cunoştinţe pentru îmbunătăţirea pregătirii politehnice a elevilor. Desigur că fiecare discuţie de acest fel este precedată de o pregătire amănunţită. Profesorilor li se dă în prealabil planul desfăşurării discuţiilor, li se cere să viziteze de mai multe ori o întreprindere, să adune materialul necesar etc.

Fiecare profesor, în funcţie de specialitatea sa, trebuie să primească, de asemenea, şi o sarcină specială pentru o mai temeinică aprofundare individuală a celor studiate.

In încheiere, noi organizăm consfătuiri la care profesorii fac comunicări despre felul cum şi-au îndeplinit sarcinile individuale.

Fiecare participant la seminar vizitează individual un anumit timp o întreprindere şi studiază mai amănunţit tot ceea ce are legătură directă cu specialitatea lui. Asemenea vizite au loc de obicei în timpul vacanţei de vară, deoarece pentru realizarea lor este nevoie de nu mai puţin de două săptămîni.

Noi ne străduim să oglindim şi în şcoală problemele producţiei locale. In acest scop am trecut la organizarea unui muzeu şcolar. In secţiile speciale ale acestui muzeu se găsesc date privind înfiinţarea şi dezvoltarea celor mai importante întreprinderi din oraş, sînt prezentate bazele proceselor tehnologice din fiecare întreprindere şi producţia dată de acestea. Muzeul îi ajută nu numai pe profesori, dar şi pe elevi să studieze mai adînc industria locală.

Toate aceste măsuri determină o îmbunătăţire simţitoare a calităţii predării bazelor ştiinţelor. Ele dau profesorilor posibilitatea să-şi expună cunoştinţele nu numai după carte, ci şi pe baza unor exemple din viaţa întreprinderilor locale, să demonstreze aplicarea în practică a legilor ştiinţei.

A. JIHAREV
Şcoala medie nr. 7 din Berezovska
regiunea Sverdlovsk
(din Revista „Politehniceskoie Obucenie" nr. 3, 1959).

R. P. Chineză

Fabricile înfiinţează şcoli, iar şcolile înfiinţează fabrici

Şcoala de tractorişti din Şanhai pregăteşte cadre specializate pentru comunele populare din jurul oraşului.

Sub lozinca „Fabricile înfiinţează şcoli, iar şcolile înfiinţează fabrici" se desfăşoară în prezent, în Republica Populară Chineză una din cele mai importante acţiuni în scopul îmbinării învăţămîntului cu munca în producţie.

O dată cu marele salt în producţie din anul 1958, s-a impus cu o şi mai mare pregnanţă necesitatea pregătirii temeinice a viitorilor muncitori şi a instruirii şi ridicării calificării cadrelor din fabrici şi uzine, s-a impus necesitatea participării întregului popor la munca productivă. Sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist Chinez învăţămîntul s-a orientat spre crearea unui nou tip de intelectuali, a unor muncitori înaintaţi. In şcolile de toate gradele s-a introdus, începînd de anul şcolar trecut, un vast program pe principiul „studiem şi muncim în acelaşi timp". Şcolile au înfiinţat ateliere mecanice, furnale de topire a fontei, cuptoare pentru călirea oţelului, fabrici prelucrătoare etc., în cadrul cărora elevii desfăşoară o permanentă muncă productivă. Planul de producţie al atelierelor şi fabricilor înfiinţate de şcoli este înglobat în planul de stat.

Acţiunea de înfiinţare a unor unităţi productive pe lîngă şcoli a luat o mare amploare. La numai cîteva luni de la începerea acestei acţiuni, la sfîrşitul anului trecut, fuseseră înfiinţate 21.504 fabrici şi ateliere pe lîngă şcolile tehnice şi 122.864 fabrici şi ateliere pe lîngă şcolile medii de cultură generală. Acestea au dat o producţie însemnată de fontă, oţel, îngrăşăminte chimice, au fabricat strunguri, maşini unelte etc. Este cunoscut astăzi în întreaga Chină recordul stabilit de o şcoală medie din judeţul Iancen, provincia Şansi, care a dat o producţie de 115 tone de oţel pe zi. Activitatea în cadrul fabricilor de pe lîngă şcoli reprezintă o rodnică şi judicioasă îmbinare a învăţămîntului cu munca de construire a socialismului.

Totodată, pentru ridicarea nivelului cultural şi profesional al muncitorilor şi pentru pregătirea unei noi intelectualităţi din rîndul muncitorilor, Partidul Comunist Chinez acordă o deosebită atenţie învăţămîntului pentru oamenii muncii. Fabricile au înfiinţat şcoli şi institute de învăţămînt superior pentru muncitori. In anul şcolar trecut au funcţionat 275.100 asemenea unităţi de învăţămînt, frecventate în timpul liber de 13.515.000 de elevi şi studenţi. De asemenea, au funcţionat 8.450 de şcoli şi institute în care o parte din ziua de muncă este dedicată studiului şi o altă parte muncii efective în producţie. Acestea au fost frecventate de 1.242.000 elevi şi studenţi.

Multe uzine şi fabrici au un sistem complet de învăţămînt, începînd de la cursurile de alfabetizare şi pînă la institute de învăţămînt superior. Aşa, de pildă, pe lîngă Uzinele siderurgice Taiiuan au fost înfiinţate şcoli de toate gradele care sînt frecventate de peste 13.000 de muncitori. Din 1958 funcţionează pentru muncitorii acestor uzine şi un institut — Institutul de tehnologie Taiiuan — care pregăteşte ingineri cu o înaltă calificare, buni cunoscători ai procesului de producţie al uzinei.

De curînd a început să se extindă iniţiativa unor uzine mari din provincia Ţilin, în care cursurile şcolii elementare sînt organizate de către fiecare secţie sau atelier, rămînînd ca direcţiunea să se ocupe îndeaproape de organizarea învăţămîntului mediu şi superior. In felul acesta cursurile sînt mai strîns legate de producţia atelierelor, iar organizarea muncii şi a studiului se realizează în condiţii mai bune.

Intre şcolile din cadrul sistemului de învăţămînt public, şi şcolile pentru muncitori înfiinţate de fabrici există o strînsă colaborare. Iată un exemplu concludent. Intreprinderea de gaze a oraşului Cianciun a înfiinţat un institut de tehno-chimie, care îşi desfăşoară cursurile în localul Şcolii medii nr. 10 din oraş. Intreprinderea a investit 70.000 de iuani pentru construirea atelierelor necesare şcolii şi a asigurat cu ingineri şi tehnicieni conducerea procesului de producţie în aceste ateliere. La rîndul ei, şcoala trimite în fiecare zi 150 de elevi la practică în uzină. Aceştia îi înlocuiesc pe muncitorii care urmează cursurile institutului.

Şcolile înfiinţate de către fabrici şi fabricile înfiinţate de către şcoli sînt încă o dovadă a uriaşului avînt pe care l-a luat legarea învăţămîntului de practică, revoluţia culturală în Republica Populară Chineză.

AL. I. V.

INVĂŢĂTORI, PROFESORI, EDUCATOARE!

Abonaţi-vă la GAZETA INVĂŢĂMINTULUI, Nici un om al şcolii fără GAZETA INVĂŢĂMINTULUI! Abonamentele se pot face la oficiile poştale, prin factorii poştali şi prin difuzorii voluntari din şcoli şi instituţii.

Tiparul — Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii. Abonamente la „GAZETA INVĂŢĂMINTULUI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 545 — Vineri 25 decembrie 1959 — 8 pagini 25 bani

TRĂIASCĂ REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Stăpîni pe soarta noastră

Intregul nostru popor întîmpină în aceste zile o sărbătoare scumpă — 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

La 30 Decembrie 1947, masele muncitoare, conduse de Partidul Comunist Romîn, continuînd revoluția populară începută la 23 August 1944, au răsturnat monarhia și au făurit Republica Populară Romînă, statul dictaturii proletariatului, patria celor ce muncesc de la orașe și sate, în care întreaga putere aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare.

Monarhia, principal reazim al reacțiunii burghezo-moșierești, a jefuit și exploatat crunt, timp de peste 80 de ani, poporul. Regele, cel mai mare moșier și capitalist al țării, era proprietarul a peste 150.000 de hectare de pămînt și principalul acționar la peste 30 mari întreprinderi industriale și bancare. Niciodată nu va uita poporul crimele sîngeroase ale odioasei monarhii, gloanțele care au străpuns pieptul celor 11.000 de țărani în anul 1907, sîngele muncitorilor vărsat în Piața Teatrului Național, represiunile din Valea Jiului, crima în masă împotriva greviștilor de la Grivița. Niciodată nu vor uita oamenii muncii că monarhia a pregătit fascizarea țării și dezlănțuirea criminalului război antisovietic.

Instaurarea Republicii Populare Romîne a deschis calea construcției socialiste, descătușînd inițiativa creatoare a maselor populare, care în decurs de numai 12 ani, sub conducerea partidului, au înscris în istorie pagini nepieritoare de luptă avîntată pentru lichidarea stării de mizerie, sărăcie și întuneric în care au fost ținute de burghezie și moșierime în frunte cu regele.

Regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului sînt rezultatul unui proces istoric îndelungat, rodul luptei maselor populare pentru eliberarea socială și independență națională, pentru o viață fericită și îmbelșugată. Stat al muncitorilor și țăranilor în Republica Populară Romînă se asigură o largă democrație pentru masele celor ce muncesc. In țara noastră nu există capitaliști, bancheri, moșieri. Oamenii muncii au devenit singurii stăpîni ai bogățiilor țării, în mîinile lor se află întreaga putere de stat. Prigoana și teroarea împotriva cetățenilor de alte naționalități au dispărut o dată cu regimul burghezo-moșieresc.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, Romînia s-a transformat în acești ani, dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară cu o industrie dezvoltată și o agricultură în plin avînt.

Naționalizarea în anul 1948 a principalelor mijloace de producție din industrie și transporturi, a societăților bancare și de asigurări, transformarea lor în proprietate socialistă, bun al întregului popor, a însemnat lichidarea dominației economice a burgheziei, desființarea exploatării omului de către om în cel mai important domeniu al producției sociale, crearea sectorului economic socialist.

In acest an producția industrială a țării noastre va depăși de 4,5 ori producția anului 1938 — anul considerat cel mai „prosper" în timpul regimului burghezo-moșieresc. In anii puterii populare au fost construite 138 fabrici și uzine noi, iar alte peste 300 au fost reutilate. Numai în ultimii ani au intrat în producție Laminorul de țevi de la Roman, Blumingul de la Hunedoara, Uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești, Fabrica de acid sulfuric și superfosfați de la Năvodari etc. Regiuni întregi în trecut rămase mult în urmă din punct de vedere economic și cultural ca Moldova, Țara Moților, Dobrogea, Oltenia, au cunoscut în anii puterii populare o adevărată înflorire.

S-au creat ramuri de producție inexistente înainte, ca, de pildă, industriile de utilaj petrolifer, electrotehnice, de tractoare și mașini agricole, îngrășăminte chimice, coloranți, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente.

Traducînd în viață sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului și de plenarele C.C. al P.M.R., muncitorii, tehnicienii și inginerii își îndreaptă eforturile spre o cît mai largă folosire a tuturor rezervelor interne existente în fiecare întreprindere, pentru aplicarea în producție a tehnicii înaintate.

Ca urmare a politicii leniniste a partidului de transformare socialistă a agriculturii, în acești ani s-a născut și s-a dezvoltat sectorul socialist al agriculturii care deține astăzi peste 70% din suprafața arabilă a țării și cuprinde circa 70% din numărul total al gospodăriilor țărănești. Țărănimea are astăzi la dispoziție peste 36.000 tractoare fizice și peste 11.000 combine, în timp ce pe vremea regimului burghezo-moșieresc lucrau în agricultură doar circa 4000 tractoare fizice, și acestea erau numai ale moșierilor și chiaburilor.

Numai între 1956—1959 partidul și guvernul au orientat spre agricultură investiții de 8,7 miliarde lei, ceea ce a dus la întărirea bazei tehnico-materiale a acesteia.

Ca urmare a progreselor realizate în lărgirea sectorului socialist, în mecanizarea agriculturii și aplicarea tot mai largă a regulilor agrotehnice înaintate, oamenii muncii de la sate obțin însemnate rezultate în sporirea producției agricole, demonstrînd în practică superioritatea agriculturii socialiste.

Traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în planul de stat pe 1960 va da un nou avînt industriei și agriculturii noastre. După cum rezultă din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a.c., în 1960 țara noastră va produce 7,7 miliarde KWh energie electrică, 1,4 milioane tone minereuri de fier, 1,7 milioane tone oțel, 15.000 tractoare, 235 milioane m.p. țesături de bumbac, 325.000 tone zahăr etc. In agricultură se vor investi

(Continuare în pag. 3)

Prima consfătuire pe țară a diriginților

In zilele de 19 și 20 decembrie a.c. s-au desfășurat în Capitală lucrările primei consfătuiri pe țară cu diriginții din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, de ucenici, de meserii și agricole, organizată de Departamentul școlilor din M.I.C. în colaborare cu C.C. al U.T.M. Au participat peste 250 diriginți din toată țara.

Discutînd problemele educației comuniste a elevilor în lumina documentelor de partid și a concluziilor trase pe marginea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M., consfătuirea a urmărit îmbunătățirea activității educative, ridicarea ei la nivelul cerințelor actuale ale școlii noastre. In același timp, consfătuirea a înlesnit un larg și valoros schimb de experiență între profesorii diriginți.

Dezbaterile consfătuirii au fost axate pe cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii educative din școli. Au fost prezentate referate cu privire la experiența pozitivă a profesorilor diriginți pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și pentru întărirea educației politico-ideologice a acestora, cu privire la colaborarea dintre diriginți și organizațiile de tineret, cu privire la organizarea activității ucenicilor în afara orelor de teorie și practică și la folosirea literaturii și presei pedagogice în munca educativă.

In discuțiile care au urmat un mare număr de diriginți au vorbit despre metodele și procedeele folosite în munca educativă și despre rezultatele obținute. Ei au făcut numeroase propuneri menite să îmbunătățească munca de educare comunistă a tineretului din școli.

In ultima parte a consfătuirii a luat cuvîntul tov. Cornelia Mateescu, secretară a C.C. al U.T.M. referindu-se la raporturile ce trebuie să existe între diriginți și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Apoi, tov. Nicolae Șipoș, director general în M.I.C., a prezentat concluziile care s-au desprins din lucrări.

(Prezentăm lucrările consfătuirii în pag. 4—5)

Sesiunea Consiliului superior al școlilor

Consiliul superior al școlilor, organ consultativ al Ministerului Învățămîntului și Culturii, s-a întrunit în zilele de 15—17 decembrie a.c. în cea de a II-a ședință plenară de la constituirea sa. Pe lîngă membrii consiliului, la plenară au luat parte reprezentanți ai Secției școli a C.C. al P.M.R., cadre de conducere și lucrători din Ministerul Învățămîntului și Culturii, reprezentanți ai C.C. al U.T.M., ai Institutului de științe pedagogice și ai societăților științifice, precum și numeroși invitați.

Sesiunea a luat în discuție propunerile Departamentului școlilor pentru eliminarea supraîncărcării elevilor din clasele VIII—XI, unele probleme ale procesului de învățămînt și ale educației comuniste a ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice și unele probleme ale învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice.

Din dezbateri a reieșit că datorită grijii permanente a partidului și guvernului, în anii regimului democrat-popular învățămîntul de toate gradele a căpătat o largă dezvoltare, iar măsurile luate în ultimii ani au dus la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului, la o mai temeinică pregătire a lui pentru viață. Practica a arătat însă că în unele privințe sînt necesare măsuri noi menite să ducă la mai buna desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Membrii consiliului au dat prețioase sugestii și au făcut propuneri interesante bazate pe experiența lor proprie și pe experiența colegilor din școlile în care lucrează. Dintre propunerile făcute cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor din clasele VIII—XI unele s-au referit la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învățămînt, la reducerea programelor și la restrîngerea volumului unor manuale școlare prin eliminarea amănuntelor neesențiale.

Mulți s-au referit la temele prea numeroase care se dau elevilor pentru acasă, precum și la prea multele activități în afară de clasă și de școală în care sînt antrenați aceștia de școlarii sau la organizarea nejudicioasă a acestor activități.

Dintre propunerile care merită să fie studiate cu atenție și care ar putea duce la reducerea numărului de ore prevăzute în planurile de învățămînt menționăm pe acelea privind istoria antică și istoria Evului mediu, care ar fi posibil să se predea într-un singur an, la studiul botanicii și zoologiei, care de asemenea s-ar putea realiza într-un singur an. În ceea ce privește studiul limbilor străine a reieșit necesitatea ca în viitor să se pună un accent mai mare pe conversații, reducîndu-se numeroasele cazuri rare, excepțiile și amănuntele în studierea gramaticii. S-au dat sugestii și în ceea ce privește locul pe care trebuie să-l ocupe în planurile de învățămînt studiul psihologiei, logicii, limbii latine.

O problemă care s-a bucurat de atenție în cadrul dezbaterilor a fost aceea a legării școlii de viață. Trebuie menționat că, pe lîngă experimentele organizate de ministerul și de Institutul de științe pedagogice, în această privință se manifestă și numeroase inițiative locale, ceea ce dovedește interesul deosebit de care se bucură în rîndul cadrelor didactice și al organelor locale problema pregătirii elevilor pentru o muncă productivă. Nu întotdeauna însă aceste inițiative țin seama de cerințele unei juste corelații între pregătirea teoretică și practică. De aceea s-a socotit util ca aplicarea lor să se facă numai după aprobarea de către minister.

În ceea ce privește colaborarea școlii cu organizația de tineret, organizarea activităților extrașcolare precum și a timpului liber al elevilor, membrii consiliului au subliniat că acestea s-au îmbunătățit ca urmare a recomandărilor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. și totodată au arătat că învățătorii și profesorii vor trebui să țină seama într-o și mai mare măsură în activitatea lor viitoare de aceste recomandări.

Discuțiile cu privire la unele probleme ale procesului de învățămînt și ale educației comuniste din școlile profesionale și tehnice au relevat progresele obținute în pregătirea unor cadre calificate pentru producție. Pentru continua îmbunătățire a pregătirii unor muncitori și tehnicieni stăpîni pe tehnica modernă s-au făcut propuneri în legătură cu perfecționarea instruirii practice, prin amenajarea unor ateliere de instructaj bine utilate pentru ucenicii din anul I, fără ca aceasta să ducă la cheltuirea de fonduri, și prin amenajarea unor spații separate în întreprinderi, în care ucenicii din anii II și III să execute lucrări defalcate din planurile de producție ale întreprinderilor. S-au mai făcut de asemenea propuneri pentru predarea cu mai multă grijă a desenului tehnic chiar din anul I, pentru pregătirea prealabilă a candidaților trimiși de întreprinderi în școlile tehnice de maiștri, pentru o eventuală reducere a duratei de școlaritate în școlile de meserii și agricole. Dezbaterile au pus stăruitor problema unei legături mai strînse între secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și organele de îndrumare și control ale ministerelor care au în sarcina lor școli profesionale și tehnice, cît și a atragerii cadrelor de specialiști, care lucrează efectiv în producție în condițiile tehnicii moderne, pentru a preda în aceste școli și a contribui astfel la înarmarea ucenicilor și elevilor cu cele mai noi cunoștințe tehnice. S-a arătat necesitatea de a se intensifica munca de perfecționare în rîndurile profesorilor și maiștrilor din învățămîntul profesional și tehnic și de a se acorda cea mai mare atenție recrutării cadrelor de educatori.

Relevînd însemnătatea învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice, membrii Consiliului superior al școlilor au arătat influența pozitivă pe care o exercită acest studiu organizat asupra calității procesului instructiv-educativ. Ei au făcut totodată propuneri pentru îmbunătățirea metodelor de predare a lecțiilor, pentru pregătirea mai temeinică a propagandiștilor, pentru asigurarea școlilor cu materialul bibliografic necesar și pentru o preocupare mai atentă cu privire la felul cum se reflectă în procesul instructiv-educativ cunoștințele dobîndite de cadrele didactice prin învățămîntul ideologic.

Din dezbateri a reieșit că este nevoie de o mai mare contribuție din partea Institutului de științe pedagogice pentru clarificarea unor probleme atît ale învățămîntului de cultură generală, cît și ale învățămîntului profesional și tehnic, pentru studierea eficacității și calității programelor și manualelor școlare.

Luînd cuvîntul în încheierea ședinței plenare, tovarășul Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, a arătat că pentru traducerea în viață a sarcinilor stabilite de partid și guvern, pentru continua îmbunătățire a învățămîntului, a realizării educației comuniste a elevilor și a pregătirii ideologice a cadrelor didactice, este necesar să fie mobilizat un cerc larg de cadre didactice care, prin propunerile și sugestiile lor, să sprijine ministerul în stabilirea celor mai corespunzătoare măsuri.

Propunerile prețioase și documentate făcute de membrii consiliului vor fi studiate cu atenție, pentru ca ele să poată fi cît mai deplin valorificate.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

CINE TREBUIE SĂ SE PREZINTE LA EXAMENUL DE DEFINITIVAT?

Se vor prezenta la examenul de definitivat cadrele didactice care la data de 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059, aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 3 ani.

De asemenea, se vor prezenta la examenul de definitivat cadrele didactice care aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 5 ani la data de 1 august 1959, dar nu s-au prezentat la cursurile de perfecționare la care au fost programate; acestea au fost încadrate cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, cu obligația obținerii gradului definitiv pe bază de examen în cel mult 3 ani, așa cum prevede art. 15 din instrucțiuni.

Cadrelor didactice care la data de 1 august 1959 aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 5 ani, care au absolvit cursurile de perfecționare la care au fost programate începînd din anul 1955 și care îndeplinesc condițiile prevăzute de instrucțiunile pentru aplicarea Hotărîrii nr. 1059, gradul definitiv li se acordă fără examen.

Gradul definitiv se acordă fără examen și cadrelor didactice care aveau un stagiu de cel puțin 5 ani la data de 1 august 1959 și îndeplinesc celelalte condițiuni, dar care n-au fost programate la cursurile de perfecționare sau nu s-au putut prezenta din motivele obiective care sînt arătate în instrucțiuni, precum și celor care nu s-au prezentat la cursurile de perfecționare dacă la data programării aveau vîrsta de 50 ani sau 25 ani de funcționare în învățămînt.

Cadrelor didactice care au absolvit cursurile de perfecționare cu calificative „foarte bine" în perioada 1955-1959 inclusiv li se calculează, pentru o singură dată, un an în plus la stagiul de activitate în învățămînt.

CINE POATE DEPUNE CERERE PENTRU PREZENTAREA LA EXAMENUL DE GRADUL II?

Pot depune cerere pentru prezentarea la examenul de gradul II acele cadre didactice care au obținut sau urmează să li se acorde gradul definitiv fără examen și care aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 10 ani la data de 1 august 1959.

Lucrările scrise la clasa a VIII-a serală

De curînd, cu puțin înainte de încheierea trimestrului, muncitorii-elevi din clasa a VIII-a serală a Școlii medii „Al. Sahia" din Oltenița au primit lucrările scrise trimestrial, cu notele puse de profesori. Mulți dintre ei au avut bucuria de a obține la aceste lucrări note bune — răsplata muncii desfășurate pînă acum.

Printre lucrările cu asemenea note sînt și multe de limba română. Subiectul acestora — „Conținutul și forma doinelor" — a fost judicios ales, întrucît a oferit elevilor prilejul de a-și expune o parte apreciabilă din cunoștințele însușite pînă acum. Lucrările arată că numeroși elevi au înțeles noțiunea de folclor, că ei consideră doina drept cea mai importantă specie a liricii populare, că sînt receptivi la frumusețile din comoara creațiilor poporului. Elevii cunosc un număr de doine, din care au citat grupe întregi de versuri, vorbesc cu pricepere despre figuri poetice și despre noțiuni de prozodie, despre capacitatea expresivă pe care acestea o conțin.

Toți elevii cunosc bine gruparea doinelor după conținut și au încercat, în lucrările lor, să le caracterizeze pe scurt prin cîteva fraze. Ei au arătat că izvorul doinei îl constituie realitatea socială, viața poporului muncitor în multiplele ei manifestări. Elevii au dovedit îndeosebi mult interes pentru doinele de sărăcie și de haiducie. În lucrări a fost relevat faptul că doinele exprimau în trecut suferința poporului exploatat, ura lui împotriva boierilor și ciocoilor, dorința lui de libertate. Oameni ai muncii care în condițiile regimului democrat-popular duc o viață demnă, plină de frumusețe și luminată de minunate perspective, elevii cursului seral și-au arătat în lucrările lor indignarea față de împilarea sălbatică din trecut a țărănimii muncitoare de către boieri și ciocoi, împilare reflectată foarte puternic în doine, și au subliniat, prin comentarii în legătură cu doinele de haiducie, curajul neînfricat al poporului, lupta lui împotriva asupritorilor.

Referindu-se la creațiile populare noi, o elevă scrie: „Conținutul doinelor și în general al creațiilor populare s-a schimbat în țara noastră după 23 August 1944. Sentimentele de jale, de ură împotriva exploatatorilor au fost înlocuite cu sentimente de dragoste, de admirație pentru transformările sociale care s-au petrecut în țara noastră, pentru realizările poporului și pentru viața frumoasă pe care o trăiește poporul".

Elevii au remarcat naturalețea și simplitatea limbii doinelor, expresivitatea imaginilor șlefuite în decursul veacurilor pînă la o strălucire excepțională. Atenți la realizarea artistică a doinelor, elevii cursului seral s-au oprit în lucrările lor și asupra figurilor poetice frecvente în textele pe care le-au avut în vedere — epitetul, personificarea, comparația, repetiția — dovedind că le-au înțeles și le recunosc acolo unde le întîlnesc.

Lucrările scrise arată că majoritatea elevilor au reușit să-și însușească temeinic noțiunile de teorie a literaturii.

În ce privește exprimarea, există unele lucrări în care se întîlnesc fraze construite logic, cu îndemînare, dar se constată încă și destul de numeroase greșeli de sintaxă, de topică a frazei, folosirea unor perioade lungi care eșuează în confuzii, în pierderea șirului, greșeli de acord gramatical al subiectului plural cu verb la singular, scriere necorectă a unor cuvinte, „fotografierea" în scris a unei rostiri mai neîngrijite. Unii elevi nu marchează nominativul plural al substantivelor masculine și genitivdativul singular al femininelor prin adăugarea a încă unui i. De asemenea, unele semne de punctuație ca virgula, liniuța de unire, parantezele sau ghilimelele nu sînt prea bine folosite. Un gen specific de greșeli în scris provine din folosirea ortografiei vechi, cu apostrof, cu â, cu forma sunt.

Aceste greșeli sînt în parte explicabile. Prin faptul că au întrerupt un număr de ani învățătura, elevii-muncitori de la cursul seral au pierdut într-o măsură deprinderile de exprimare corectă. Aceasta nu înseamnă însă că profesorul se poate considera împăcat cu situația existentă. Dimpotrivă, el trebuie să facă eforturi mari, continue, pentru a-i ajuta pe acești elevi să-și însușească repede normele scrierii corecte. Se pare că nu s-a dat însă atenție suficientă avansării lor și în privința folosirii conștiente a unei limbi corecte.

În trimestrele următoare, neslăbind preocuparea pentru conținut, pentru transmiterea volumului de cunoștințe prevăzut de programă, accentuîndu-le cu deosebire pe cele esențiale, profesorul va trebui să dea o mare atenție exprimării orale a elevilor, scrisului lor în maculatoare în clasă, cînd se efectuează exerciții sau se iau notițe după explicații. N-ar strica o oră de discuție cu ei despre chestiunile de stil, gramatică, ortografie, punctuație, urmînd ca și mai departe elevii să fie supravegheați și îndreptați pe scurt la orice greșeală de exprimare, așa încît să nu se împiedice nici desfășurarea lecției curente.

Un mijloc eficace de perfecționare a exprimării îl constituie și temele scrise pentru acasă. La cursul seral, asemenea teme trebuie date, bineînțeles, mai rar decît la cursurile de zi. Se pot da însă unele teme lăsîndu-se răgaz suficient pentru efectuarea lor, de pildă incluzînd și o duminică.

Evident, greșelile de exprimare și de ortografie nu se pot lichida brusc prin măsuri unilaterale, dar ele se împuținează și dispar treptat dacă sîntem preocupați de a le înlătura. Stimulîndu-i pe muncitorii-elevi, bizuindu-se pe marea lor dragoste pentru învățătură, profesorul va izbuti, cu siguranță, să-i ajute în ridicarea continuă a cunoștințelor lor de limbă și literatură română.

G. VĂRZARU

Tovarășul P. Bogdan, președintele Sfatului popular al raionului „N. Bălcescu" din București, stînd de vorbă cu elevii unei școli construite în raion, despre condițiile de învățătură asigurate copiilor noștri.

ÎN ANII REPUBLICII

Astăzi în Deltă

Peste tot în anii republicii apar noi înfăptuiri. Peste tot se schimbă peisagiul, oamenii, viața... Țara Moților sau Țara Oașului, Valea Jiului sau Delta Dunării, Maramureșul sau Dobrogea, atîtea și atîtea regiuni bogate, cu oameni harnici și pricepuți — ținute odinioară în neagra mizerie și incultură — sînt astăzi de nerecunoscut. Aici poporul, sub conducerea partidului, a făurit o viață nouă, neasemuit de frumoasă.

★

Inchipuiți-vă că în jurul dumneavoastră se află întinderi uriașe de apă și stuf. Mai închipuiți-vă că vă aflați pe o limbă subțire de pămînt, un fel de grind, înconjurat de apă. De o parte și de alta, în semicerc, sînt risipite casele pescarilor lipoveni. Aici s-au petrecut întîmplări pe care bătrîni cu bărbi albe și plete lungi le spun tuturor celor care vor să asculte.

Satul a apărut în urmă cu vreo 80 de ani Mai multe familii de pescari din Chilia Veche, fugind de exploatarea negustorească, și-au căutat norocul și hrana aici, în inima Deltei. Locul nu era prea prielnic, dar bălțile din jur erau bogate în pește. Indrăznеții au ridicat aici cîteva dimburi pe care și-au construit colibele. Nimeni nu s-a gîndit să dea vreun nume satului. A fost botezat mai tîrziu, de alții, care au dat pe neașteptate aici peste o așezare omenească. Se numește Mila 23. Au apărut apoi cherhanale, cîrciumi, s-au pripășit negustorii...

★

Optzeci de ani nu înseamnă mare lucru. Optzeci de ani cuprind însă o viață de om, cu toate necazurile și bucuriile ei. Satul Mila 23 are această vîrstă. A crescut o dată cu primii copii născuți atunci. Ei au fost și sînt martorii unor schimbări uimitoare, petrecute abia în regimul democrat popular.

Zeci de ani oamenii au trăit în colibe, lipsiți de cele mai elementare condiții de viață. Se sculau din zori, porneau cu lotcile la pescuit, se întorceau spre miezul nopții și dădeau totul cherhanagiilor. Nu li se plătea. Cumpărau totul „pe credit", de la cîrciumile acelorași cherhanagii. Și niciodată nu reușeau să acopere „datoriile". Era sistemul cel mai odios de a li se stoarce ultima fărîmă de energie. Și trebuiau să muncească, să muncească 18 ore din 24 pentru a nu muri de foame.

Privind satul de azi nu ți-l poți închipui pe cel de ieri. De 12 ani încoace au apărut ca din pămînt căsuțe noi, ce se întind șirag pe grindul străjuit în semicerc de apele Dunării. Cîrciumile au dispărut. S-a născut însă un frumos cămin cultural, cu bibliotecă, sală de lectură și de șah, cinematograf. De trei ori pe săptămînă rulează filme. S-a ridicat un mare magazin universal sătesc, iar anul viitor se va mai construi unul. Aici, în inima Deltei, s-au aprins becurile electrice. In toate casele cîntă difuzoare sau aparate de radio.

Pentru cei tineri, toate acestea par firești. Dar cei vîrstnici știu cît de mult prețuiesc ele. Fetele nu mai umblă desculțe, ci în pantofi și rochii care de care mai frumoase. Bătrînelor le este din ce în ce mai greu să mai apară la cinematograf îmbrobodite în șalurile pe care nu le părăseau tot anul. Preferă paltonul și baticul.

Ca în întreaga Deltă, majoritatea copiilor satului rămîneau în trecut analfabeți. Exista o așa zisă școală — o magherniță strîmtă, cu pereți burdușiți și un tavan care nu te putea apăra de ploaie. Puțini copii au învățat însă carte aici. Deși pescarii ar fi făcut orice sacrificii pentru copiii lor, învățătorii nu prea voiau să vină la Mila 23 Iar dacă venea vreunul nu stătea mai mult de cîteva săptămîni. De cele mai multe ori „știința de carte" era predată de către popa Timofei.

Cei 130 de elevi care frecventează acum școala de 7 ani au la dispoziție o școală nouă, modernă și spațioasă, ridicată în urmă cu doi ani. Școala are material didactic suficient, un mic laborator unde se fac experiențe interesante un lot experimental. Nu departe de școală se află grădinița de copii, unde peste 60 de prichindei încearcă să descifreze primele cunoștințe despre viață

In noua școală predau șase profesori tineri. Director este Leon Ivanov din Tulcea. Îi place viața în Deltă. A găsit aici o fetișcană de pescar care i-a furat inima și s-a făcut locuitor de drept al satului.

Agripina Malihin este încă o codană, deși e unul dintre cei mai destoinici pedagogi ai școlii. S-a născut în acest sat, aici a învățat carte și tot aici s-a întors. Greu s-a obișnuit pescarul Arhip Malihin cu bucuria că are fată profesoară. Nu visase el niciodată așa ceva. Nu visase însă nici că va deveni președinte de sfat, el, unul din cei mai necăjiți locuitori ai satului Mila 23. Și iată-l președinte, lăudat și respectat de toată lumea.

Am stat de vorbă cu cîțiva elevi. Manole Haralambie făcea o experiență în laborator. Îi cam tremura lui eprubeta în mîini, dar experiența a reușit. Am aflat că vrea să se facă inginer piscicol. De ce, e lesne de explicat. Fiul unui pescar nu-și poate părăsi meseria pe care a învățat-o odată cu primii pași...

★

In școală era cald. Uitaseră toți de viscolul de afară. Se strînseseră ciorchine în jurul lui Vasile Marcov, un bătrîn cu brațe încă vînjoase și cu ochi îndărătnici. El povestea și elevii, profesorii, părinții ascultau cu răsuflarea tăiată. Nu era o seară ca oricare alta. Vasile Marcov e un om închis. O durere înăbușită, mare și de neuitat îi împietrise inima și chipul. Cum de a reușit tînărul director să-i deschidă sufletul ? Tot satul îi știa povestea, dar nu din gura lui. Și iată-l acum spunîndu-și, pentru prima dată în viață, necazul. L-a convins directorul, arătîndu-i că cei tineri trebuie să știe și ei cum era viața din trecut, ca să înțeleagă mai bine viața de azi.

In urmă cu vreo 30 de ani, bălțile fuseseră acaparate de negustori. Oamenii nu aveau unde pescui și mureau de foame. Avea bătrînul pe atunci un fecior, să fi împlinit 15 ani. Pornise într-o seară pe furiș de acasă să pescuiască în locurile interzise. Nu mai putuse răbda plînsul stins al surorilor mai mici, care se topeau de foame. Și a fost împușcat de jandarmi, în baltă.

Sînt dureri în viața omului care străbat ca o rană de foc toți anii care vin. Bătrînul Vasile Marcov plîngea.

Nichifor Pavel, un băiețandru vioi și inteligent, elev în clasa a VII-a, privea înfiorat lacrimile bătrînului și nu-i venea să creadă că pe aceste locuri s-a întîmplat așa ceva.

Delta a fost și rămîne un loc de neasemuită frumusețe. Delta a fost și rămîne o perlă care ascunde mari bogății. Puțini știu însă cît de neomenesc, cît de barbar a fost traiul celor care mureau de foame în mijlocul acestor bogății. Acum, cînd peste Deltă se statornicește viața nouă, socialistă, satele înfloresc, se schimbă, oamenii au în față un viitor luminos.

Ce-i așteaptă într-un viitor apropiat pe pescarii de la Mila 23 ? Răspunsul ni-l dă planul lucrărilor de amenajare a Deltei în vederea exploatării raționale a stufului și peștelui. Aceste lucrări au în vedere și transformarea satelor. In fața satului Mila 23 va fi construit un dig de piatră. In timpul revărsărilor apa nu va mai inunda satul, iar oamenii nu vor mai fi nevoiți să circule, cîteva luni pe an, în bărci. In spate, unde se întinde mlaștina Obretinului, se va ridica un alt dig, cu canale paralele ce vor intra pe ulițe pînă aproape de digul de piatră. Seara, pescarii se vor întoarce cu lotcile dinspre Obretin și vor intra în sat pe canale. De-a lungul lor vor apare stîlpi cu lumină electrică. Iată, deci, o mică Veneție în inima Deltei.

O Veneție în care în locul gondolelor vor circula bărci pescărești, iar în locul serenadelor se vor auzi în amurg voioasele cîntece lipovenești.

VASILE TINCU

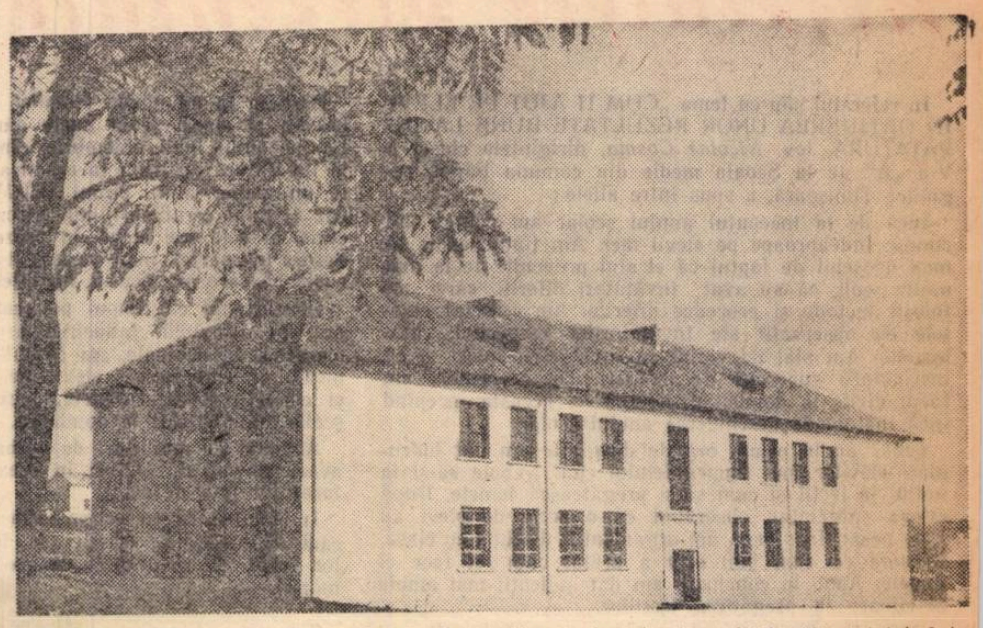

Numeroase sînt realizările regimului de democrație populară în domeniul învățămîntului. Intre altele, s-au construit nenumărate localuri de școală în centrele sătești. IN CLIȘEU : *o școală recent terminată în comuna Hîrlău, regiunea Iași*

Stăpîni pe soarta noastră

(Urmare din pag. 1)

4,4 miliarde lei, cu 25% mai mult decît în 1959, iar oamenii muncii vor primi în folosință 31.000 apartamente, cu 50% mai mult decît în acest an. Totodată se va pune un accent mai mare pe construcția de școli, cinematografe și alte construcții social-culturale.

Grija pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului a constituit preocuparea permanentă a partidului și guvernului. Numai în anul 1959, ca urmare a măsurilor luate de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. pentru majorarea salariilor, reducerea impozitului pe salarii și sporirea pensiilor, veniturile salariaților și pensionarilor au crescut cu 4,7 miliarde lei. Au crescut totodată veniturile țărănimii, care a primit în 1958, numai din vînzarea către stat a produselor agricole, peste 8 miliarde lei, cu 2,2 miliarde lei mai mult decît în 1955.

Plenara din 13—14 iulie a.c. a adus o creștere simțitoare a salariilor cadrelor didactice, creștere care, împreună cu reducerea impozitului pe salarii, a dus la o sporire a veniturilor pedagogilor în medie cu 30 la sută, ceea ce dovedește atenția și grija deosebită pe care o acordă partidul nostru învățătorilor și profesorilor.

In condițiile create de regimul democrat-popular, învățămîntul, cultura, știința au cunoscut un puternic avînt și se bucură de grija permanentă a partidului și guvernului. Țară renumită în timpul regimului burghezo-moșieresc prin numărul mare de analfabeți, Romînia a cunoscut în anii Republicii populare profunde transformări și sub aspectul cultural. Analfabetismul a fost lichidat ca fenomen de masă, iar porțile școlilor s-au deschis larg pentru fiii tuturor celor ce muncesc.

Partidul și guvernul au creat o largă bază materială necesară dezvoltării învățămîntului, activității științifice, artistice, muncii culturale de masă. Numai pentru nevoile învățămîntului s-au cheltuit în ultimii 7 ani peste 20 miliarde lei. Prin grija statului s-au construit localuri noi de școli, înzestrate cu săli de clase spațioase, cu laboratoare, ateliere. Numai în anul 1959 au fost construite în întreaga țară 2700 săli de clasă.

Pe întreg cuprinsul patriei noastre se realizează în prezent sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea și generalizarea învățămîntului de 7 ani In cele 5128 școli de 7 ani au fost cuprinși la începutul acestui an școlar un număr de 611.897 elevi. Procentul absolvenților clasei a IV-a care au fost cuprinși în clasa a V-a la începutul anului școlar 1959/60 este de aproape 89 la sută.

Succese tot mai mari au fost obținute în îndrumarea tineretului spre munca productivă Aceasta se reflectă și în faptul că numărul școlilor profesionale, agricole, de meserii și tehnice a crescut în acest an cu aproape 20 față de anul școlar trecut, iar al ucenicilor și elevilor care le frecventează depășește astăzi pe cel al elevilor din școlile medii, ajungînd la 135.275.

Invățămîntul superior s-a dezvoltat mult, în strînsă legătură cu nevoile de cadre cu calificare superioară necesare economiei și sectorului social-cultural.

Anii republicii au deschis calea spre tainele științelor și pentru cei pe care burghezia și moșierimea i-a lipsit de dreptul de a învăța Din rîndurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare se naște noua intelectualitate a țării, legată de popor și devotată intereselor lui. O expresie grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea culturală și profesională a oamenilor muncii pentru pregătirea de specialiști și tehnicieni din rîndurile clasei muncitoare o constituie Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

Imbinînd munca în producție cu învățătura peste 93.000 oameni ai muncii, cu aproape 17.000 mai mult decît în anul trecut, capătă prin aceste cursuri un larg orizont de cunoștințe, devenind oameni cu un nivel ridicat de cultură generală.

In școli învață și muncesc împreună, participă la manifestările cultural-artistice și sportive copiii romîni și de alte naționalități, legați printr-o puternică prietenie și frăție. Ei participă în comun la acțiuni patriotice de folos obștesc, fac împreună excursii pentru cunoașterea patriei noastre, se bucură de condițiile din ce în ce mai bune create pentru ei.

Alături de un număr tot mai mare de instituții școlare, o vastă rețea de biblioteci, muzee, teatre și cinematografe, cămine culturale, echipe artistice de amatori — o adevărată mișcare artistică de masă — contribuie într-o largă măsură la răspîndirea culturii în rîndurile poporului.

Sărbătorirea a 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne se desfășoară în condițiile creșterii impetuoase a forței și tăriei lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Poporul romîn se bucură de roadele relațiilor de deplină egalitate în drepturi de colaborare tovărășească și într-ajutorare reciprocă care s-au statornicit și se dezvoltă între țările lagărului socialist. Oamenii muncii din patria noastră nutresc o adîncă recunoștință față de Marea Țară a Socialismului al cărei sprijin permanent a contribuit și contribuie la ridicarea întregii noastre economii naționale.

Intregul nostru popor aprobă politica externă a țării noastre, politică de apărare și consolidare a păcii.

Sărbătorind împlinirea a 12 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne întregul nostru popor muncitor trece în revistă cu mîndrie drumul parcurs și privește cu optimism viitorul, încrezător în forțele sale creatoare și în politica justă a partidului și guvernului.

Alături de ceilalți oameni ai muncii, toți cei ce muncesc pe ogorul școlii sînt ferm hotărîți să depună toate eforturile pentru a răspunde cu cinste încrederii ce le-o acordă partidul și guvernul, dînd patriei tineri tot mai bine pregătiți care să contribuie cu entuziasm la continua ei întărire și înflorire.

In locuințe noi

Strada Rossini e o stradă ca multe altele în Bucureștiul de azi. De o parte și de alta se ridică schele impunătoare, fațadele blocurilor terminate îți zîmbesc din balconașe cochete.

La „I. B" e o fereastră deschisă, prin care răzbat acorduri patetice — se transmite de la Ateneu concertul în re major de Mozart. Atras de muzică, urmînd calea undelor, pătrund în casă, într-o cameră mică, dar cu o atmosferă îmbietoare. E cald, e lumină, e aerisit, e curat, pereții strălucesc a „proaspăt vopsit". Intr-un colț, un morman de cărți, nearanjate încă în bibliotecă (ce vreți ! oamenii abia s-au mutat). Proiecte ? O mie ! Un studiou nou, poate chiar din cele mai moderne, din plăci aglomerate, o perdea asortată la tonul pereților, covoare, un fotoliu comod la măsuța pe care zăresc un caiet deschis... un scris mărunt sub un titlu mare, subliniat. Il citesc în fugă : „Ce voi face cu elevii în vacanță"...

Invățătorul Georgiu Gheorghiu, de la Școala elementară nr. 158, al cărui oaspete eram, nu este singurul pedagog căruia prin grija comitetului sindical raional și a secției de învățămînt și cultură i s-a repartizat o locuință în cartierul Floreasca. După colț locuiește tovarășa Elena Călin, directoare la Școala nr. 154, și alături de ea Stelian Cucu, director la Școala nr. 163 ; iar în spate, în blocul 82/5, s-au instalat familia învățătoarei Georgeta Mihuță și cea a profesorilor de fizico-chimice Ivănescu. Aici apartamentele sînt încăpătoare, pentru familii numeroase, dotate și ele cu tot confortul modern. In familia Ivănescu, principalul beneficiar al spațiului e Mihăiță. A căpătat o odaie a lui, unde poate să-și dea frîu liber pasiunii de electrotehnician și de naturalist. Abia de poți intra de sumedenia beculeților și soneriilor instalate „cu mijloace proprii", iar la fereastră, ce să spun, un adevărat colț al naturii vii, în care-și duc traiul doi scatii, o mierlă și cîțiva peștișori.

Venirea profesorilor în mijlocul unui cartier muncitoresc a fost primită cu bucurie de ceilalți locatari. Ei sînt stimați, cuvîntul lor e ascultat cu seriozitate. Cînd n-ai ce face, într-o după amiază posomorîtă de iarnă, fuga la tovarășul profesor să-ți împrumute o carte ; cînd Răducu e prea obraznic și mama nu mai știe cum să se facă ascultată, cine să-ți dea cel mai bun sfat, dacă nu învățătoarea ? Cînd ai nevoie de ajutor pentru a rezolva exercițiile de algebră pentru a doua zi, la seral, cine să ți-l dea dacă nu tot tovarășii profesori ?

In scurt timp, locatarii blocurilor din Floreasca s-au integrat vieții cartierului. Se preocupă de aranjarea cît mai plăcută a locuințelor, de curățirea străzilor, de buna funcționare a magazinelor, de îngrijirea și amenajarea viitoarelor spații verzi. Au uitat mansardele și subsolurile de odinioară, au uitat casele în care vițuiau îngrămădiți la un loc cu alte familii. Aici fiecare familie, fiecare apartament își are baia sa, bucătăria sa, liniștea sa.

★

Curînd, cvartalul de la Floreasca va fi terminat complet ; curînd vor fi terminate și celelalte construcții începute și se vor deschide noi șantiere ; tot mai multe apartamente vor fi date în anii următori în folosința oamenilor muncii. Și cadrele didactice, în rînd cu ceilalți cetățeni, se bucură și ele din plin de măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

F. Z. FLORIN

CONSFĂTUIREA

Referatele prezentate

În referatul său cu tema „CUM ÎI AJUT PE ELEVI IN OBȚINEREA UNOR REZULTATE BUNE LA INVĂȚĂTURĂ, tov. *Nicolae Cosma,* dirigintele clasei a V-a „A" de la Școala medie din comuna Făget, regiunea Timișoara, a spus între altele:

Încă de la începutul anului școlar am căutat să-i cunosc îndeaproape pe elevii mei. Am ținut seama în mod deosebit de faptul că ei sînt proveniți de la mai multe școli, că au avut învățători diferiți, care au folosit metode și procedee diferite. Am cercetat caietele de observații ale învățătorilor respectivi, cataloagele. Am stat de vorbă cu învățătorii înșiși și cu instructorii superiori de pionieri. De asemenea, am făcut vizite la domiciliul elevilor — aceasta începînd încă înainte de deschiderea anului școlar.

Chiar de la prima oră de diriginție am dat îndrumări elevilor mei asupra felului cum trebuie să-și ia notițe la lecții și cum să-și pregătească temele. După cîteva săptămîni, observînd că o serie de elevi au note nesatisfăcătoare, am organizat o discuție cu clasa, în care cel mai bun elev a arătat cum își face el temele. Apoi, în concluzii, am dat indicații mai ample privitoare la pregătirea lecțiilor.

Intrucît elevii nu erau deprinși să ia notițe, ci căutau să scrie vorbă cu vorbă cele spuse de profesori, am făcut cu ei cîteva exerciții în acest sens. Scriind pe tablă cîteva fraze lungi, le-am cerut să exprime esențialul pe scurt. Discutînd cu unii profesori, am stabilit ca aceștia să le arate elevilor cum să folosească schemele în însușirea cunoștințelor la disciplinele respective și cum să-și învețe lecțiile.

In urma unor asistențe la lecții am stat de vorbă cu o serie de profesori, hotărînd în comun căror elevi trebuie să li se acorde mai mult ajutor, deoarece întîmpină greutăți și sînt rămași în urmă la învățătură, care trebuie ascultați mai des în timpul verificării și fixării cunoștințelor etc.

In cadrul orei de diriginție cu tema „Luptăm pentru onoarea clasei", s-a discutat în amănunțime despre felul cum muncesc elevii pentru a-și însuși cele predate de profesori. Ei au luat atitudine împotriva acelora dintre colegii lor care neglijează pregătirea pentru lecții. In același timp s-au stabilit măsuri de ajutorare și control a celor ce întîmpină greutăți la învățătură. In alte ore de diriginție s-a discutat despre munca tinerilor din țara noastră pentru însușirea științei și culturii, despre unele filme vizionate, a căror tematică putea influența favorabil atitudinea față de învățătură și de muncă în general. Toate acestea i-au făcut pe elevii din clasa mea să obțină rezultate mereu mai bune.

Referatul „EDUCAREA IDEOLOGICO-POLITICA A ELEVILOR IN CADRUL ORELOR DE DIRIGINȚIE" a fost prezentat de prof. *Eugenia Popa,* dirigintă la clasa a IX-a „B" de la Școala medie „Mihai Viteazul" din Turda.

Unul din mijloacele principale pe care le folosesc pentru educarea ideologico-politică a elevilor — a spus referenta — îl constituie sărbătorirea cu elevii a marilor evenimente din istoria clasei muncitoare, din istoria patriei. Pregătesc totdeauna din timp orele educative în care se organizează asemenea sărbătoriri.

De obicei, în prima parte a acestor ore au loc discuții cu privire la evenimentul sărbătorit, pe baza bibliografiei citite dinainte de elevi, iar în partea a doua se prezintă un scurt program artistic, legat de tematica discutată.

O mare importanță pentru educarea ideologico-politică a elevilor o au orele de diriginție în care li se fac cunoscute realizările regimului nostru democrat-popular. Caut să folosesc la aceste ore metode cît mai variate. Astfel, cu prilejul discutării temei „Realizările regimului de democrație populară în orașul nostru", am vizitat cu elevii cîteva unități industriale și secția „Orînduirea socialistă" din cadrul Muzeului de istorie din localitate.

Am folosit uneori în orele de diriginție și discuțiile asupra unor filme vizionate în colectiv, ca „Pe Donul liniștit", „Soarta unui om" etc.

Participarea elevilor la diverse acțiuni obștești cu caracter patriotic sau la acțiuni culturale, munca lor pentru editarea gazetelor de perete, participarea la concursurile „Să ne cunoaștem ținutul natal", „Iubiți cartea" etc. sînt alte cîteva din mijloacele pe care le folosesc pentru educarea ideologico-politică a elevilor.

In toată munca pe care o desfășor în acest scop, ajutorul meu principal îl constituie utemiștii.

Referatul „CUM COLABOREZ CU ORGANIZAȚIA U.T.M. ȘI CU FAMILIA IN INSTRUIREA ȘI EDUCAREA ELEVILOR" a fost ținut de tov. *Tatiana Sîrbu,* dirigintă la Școala medie nr. 15 din București.

De la începutul anului școlar — a spus tovarășa Sîrbu — mi-am propus să folosesc din plin sprijinul utemiștilor din clasa de care răspund. Am înțeles că realizările mele în munca de dirigintă depind și de măsura în care planul de muncă al organizației U.T.M. și planul meu de dirigintă sînt în concordanță, fără ca acțiunile prevăzute să se suprapună.

Particip la adunările tematice organizate de biroul U.T.M. al clasei și la unele din adunările generale. La începutul lunii noiembrie, cînd trei utemiste bune la învățătură au lipsit la practica pe care clasa o face la un atelier auto, biroul U.T.M. mi-a sezisat acest caz și mi-a cerut sprijinul. Biroul a organizat o discuție cu cele trei eleve, în prezența mea. Discuția a decurs în așa fel, încît elevele și-au dat seama de greșeala pe care au făcut-o, au înțeles urmările ei.

Considerînd că timpul petrecut de elevi în familie are o deosebită influență asupra dezvoltării lor morale și intelectuale, am căutat să cunosc foarte bine mediul în care trăiesc elevii mei, cum sînt ei crescuți și educați. Pentru aceasta, încă la începutul anului școlar i-am vizitat la domiciliu.

Am stat de multe ori de vorbă cu unii părinți care aveau nevoie de sfaturi în ceea ce privește comportarea lor față de copii.

In colaborare cu organizația U.T.M. și cu familia caut să trezesc la elevii mei încrederea în propriile lor forțe, să le dezvolt dragostea de învățătură, de muncă.

Tov. *Olga Bălăcianu* de la Grupul școlar „Iosif Rangheț", București, a prezentat un referat cu tema „CUM MĂ PREOCUP DE VIAȚA UCENICILOR ÎN AFARA ORELOR DE TEORIE ȘI PRACTICĂ".

Printre altele, referenta a vorbit despre felul cum îi ajută pe elevi să-și efectueze temele date pentru acasă. Pentru aceasta — a spus ea — le-am indicat cum să lucreze acasă sau la internat, ce metode să folosească pentru a-și însuși cît mai bine cunoștințele predate la cursuri. Săptămînal îi controlez pe elevi în timpul destinat pregătirii lecțiilor și în timpul meditațiilor din cadrul internatului. De asemenea, țin o legătură strînsă cu responsabilii de internate, pentru a cunoaște felul cum se comportă elevii în internat, precum și cu părinții elevilor externi prin vizite la domiciliu.

M-am preocupat și de felul cum își petrec elevii timpul ce le rămîne în afara pregătirii lecțiilor, în vederea dezvoltării lor multilaterale. Pentru acest timp *consiliul diriginților* din școala noastră a planificat, de la începutul anului, o serie de activități cu conținut educativ cît mai variat. Ele au fost împărțite în acțiuni de masă, care cuprind întregul colectiv al unei clase, și acțiuni pe cercuri sau grupuri mai restrînse de elevi. Acestea au fost aduse apoi la cunoștința ucenicilor, care au cerut să fie repartizați pentru o acțiune sau alta, după interesele și înclinațiile lor. Astfel, ei activează în cadrul diferitelor cercuri, al echipelor artistice, participă la diferite concursuri etc.

Pentru educația estetică a elevilor am vizitat împreună cu ei galeria de artă de la Palatul Republicii, Muzeul orașului București și Muzeul Romîno-Rus. Vizitele au fost urmate de discuții asupra celor văzute.

Mă preocup și de lectura extrașcolară a elevilor, de vizionarea de către ei a unor spectacole. Mulți elevi participă la activități sportive — competiții de volei, atletism, handbal etc.

Un rol deosebit de însemnat a fost rezervat acțiunilor obștești cu caracter patriotic. Elevii mei au prestat în timpul lor liber peste 900 ore de muncă patriotică. Se dezvoltă larg în școală și acțiunile de autodeservire.

Sub îndrumarea organizației de partid din școală, în strînsă legătură cu biroul U.T.M. pe clasă, colaborînd cu familia, mă străduiesc să obțin rezultate cît mai bune în munca de educare comunistă a elevilor.

In referatul „CUM FOLOSESC IM MUNCA MEA EDUCATIVĂ LITERATURA ȘI PRESA PEDAGOGICĂ", prof. *Veronica Ciucă,* dirigintă la Școala pedagogică din Bîrlad, a arătat că în ultimii ani au început să apară mai multe materiale în ajutorul diriginților.

Am folosit larg — a spus referenta — lucrările lui N. K. Krupskaia și A. S. Makarenko, manualele de pedagogie, articole publicate în „Revista de pedagogie", „Gazeta învățămîntului", „Analele Romîno-Sovietice" — seria pedagogie-psihologie, „Scînteia Tineretului", culegerea de articole „Munca dirigintelui" și altele, în care am găsit îndrumări prețioase în legătură cu întocmirea planului pentru activitatea educativă și cu desfășurarea acesteia.

Indrumările primite prin intermediul literaturii și presei pedagogice — a arătat tovarășa Veronica Ciucă — mi-au fost de mare folos în fixarea conținutului orelor de diriginție și în alegerea metodelor de activitate în aceste ore, m-au ajutat să mă apropii de elevi, să-i cunosc mai bine, să încheg colectivul clasei, să-i ajut pe elevi la învățătură, să contribui la educarea lor morală și să le fac educația cultural-artistică. De asemenea, literatura și presa pedagogică mi-au fost de un real folos în colaborarea cu familiile elevilor.

Referenta a citat multe lucrări și articole de specialitate, arătînd cum le-a folosit în munca ei. Ea a subliniat, în încheiere, că diriginții așteaptă noi lucrări pedagogice, care să le vină direct în ajutor dezbătînd cele mai actuale și mai importante probleme ale muncii educative.

Cuvîntul participanților

Prof. ION DRAGAN, diriginte la Școala pedagogică din Arad. Am constatat încă din primele săptămîni ale anului școlar că elevii mei din anul IV au rezultate slabe la învățătură. Pentru a afla cauzele care au determinat această situație am stat de vorbă cu elevii, cu secretarul organizației U.T.M. pe clasă și am analizat caietele de teme și notițe ale elevilor. Mi-am dat seama astfel că mulți dintre ei nu știau să-și organizeze timpul de învățătură, nu știau să ia notițe, nici să folosească manualul. Am consacrat trei ore de diriginție acestei probleme. In cadrul acestor ore am dat elevilor indicații privind luarea notițelor, le-am arătat cum să studieze lecțiile din manuale și am discutat cu ei despre felul cum trebuie citită o lucrare beletristică spre deosebire de o carte științifică sau tehnică.

Nu m-am mărginit însă la aceasta. Am asistat la orele profesorilor care predau la clasa mea și am cercetat dacă elevii aplică îndrumările primite în orele de diriginție. De asemenea, pentru formarea deprinderilor de muncă intelectuală, am cerut elevilor să întocmească referate, recenzii și rezumate asupra lucrărilor de pedagogie și de metodică studiate. In prealabil le-am dat îndrumări sistematice și amănunțite în acest sens.

Acum elevii mei au căpătat deprinderi de studiu, știu să redacteze un referat, o recenzie etc.

In întreaga acțiune pe care am desfășurat-o pentru ridicarea pe această cale a nivelului la învățătură al elevilor, m-am sprijinit pe ajutorul dat de biroul U.T.M. pe clasă, format din cei mai buni elevi.

Prof. ION DUMITRESCU, diriginte la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova. Pînă în anul acesta activitatea comisiei diriginților din școala noastră nu ajunsese încă la stadiul de studiere sistematică a unor probleme. Urmăream doar unele probleme ale muncii educative în interval scurt, ceea ce nu ne permitea să le aprofundăm.

Plecînd de la această constatare, noi am trecut la o muncă mai adîncă de cercetare a problemelor privind educarea comunistă a elevilor. Ne-am propus să studiem aprofundat timp de un an de zile numai două probleme: mijloacele pentru formarea concepției științifice la elevi și pentru educația patriotică a tineretului.

Acum la sfîrșitul trimestrului I, — ca și la sfîrșitul celorlalte trimestre — vom organiza schimburi de experiență care vor avea drept scop analiza felului cum am muncit în vederea înarmării elevilor cu concepția științifică despre lume și a educării lor în spiritul dragostei de patrie.

Prezentînd rezultatele obținute ne vom strădui să generalizăm experiența pozitivă, să ajungem la concluzii care să ne ajute în munca de viitor.

Experiența bună a școlilor noastre o vom populariza și într-un cadru mai larg — pe oraș, pe raion și chiar pe regiune — cu prilejul consfătuirilor care se vor organiza.

Prof. E. PORUMBIȚĂ, dirigintă la Școala medie serală de pe lîngă Atelierele navale din Giurgiu. De la începutul anului școlar mi-am propus să urmăresc la clasa mea următoarele obiective: cunoașterea condițiilor de muncă ale elevilor, a calificării lor, a modului cum își desfășoară munca în producție, a felului cum se comportă în colectiv, a participării lor la acțiunile obștești organizate de întreprindere, a procupărilor lor de viitor. Cunoscînd toate acestea, i-am putut ajuta mai mult la învățătură, mi-am putut desfășura mai bine munca educativă.

Pentru a îmbunătăți frecvența elevilor, i-am vizitat de multe ori la locul de producție. Am luat legătura cu conducerea întreprinderii care m-a sprijinit în asigurarea unei frecvențe regulate.

Elevii școlii noastre serale se arată dornici de învățătură. Îi interesează îndeosebi experiențele, munca în laborator, aplicarea în practică a celor studiate. Pornind de la acest interes al lor reușim să-i ajutăm mai bine în însușirea temeinică a cunoștințelor.

Prof. Dumitru FINARU, diriginte la Școala pedagogică din Bacău. In vederea combaterii mediocrității, în școala noastră s-au organizat pe lîngă alte forme de activitate „joi ale tineretului". Intr-o asemenea „joi" în clasa mea s-a prezentat o lucrare în versuri „Oaspeții catalogului", în care se arată că notele de la 8 în sus sînt primite cu bucurie în catalog, iar cele slabe sînt refuzate. Aceasta, alături de celelalte măsuri luate, a mobilizat pe elevi să lupte împotriva mediocrității. Treptat, treptat, numărul notelor mediocre a scăzut, iar în catalog au apărut tot mai multe note mari. Clasa mea deține acum steagul de clasă fruntașă pe școală. Elevii sînt hotărîți să muncească cu temeinicie pentru a rămîne și în continuare fruntași.

In același timp exemplul lor constituie un stimulent pentru celelalte clase ale școlii.

Prof. NICOLAE MOLDOVAN, diriginte la Școala pedagogică din Cluj. După ce a vorbit despre măsurile pe care le-a luat pentru îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor săi, pentru întărirea legăturii cu părinții acestora, vorbitorul a propus Ministerului Invățămîntului și Culturii să studieze posibilitatea ridicării nivelului de pregătire al profesorilor diriginți, să organizeze consfătuiri ale acestora la nivelul orașului, raionului sau regiunii, care să se țină în anumite etape, spre exemplu în vacanțele școlare. In cadrul unor asemenea consfătuiri — a spus tov. Moldovan — ar fi bine să se organizeze demonstrații practice de pe urma cărora diriginții să poată culege învățăminte pentru activitatea lor.

Prof. ION FANE, diriginte la Grupul școlar minier Petroșani. — Cunoașterea muncii desfășurate de elevi în cadrul practicii lor în producție mă preocupă în aceeași măsură ca și cunoașterea activității lor în cadrul școlii. Caietul de practică, în care maiștrii fac observații asupra atitudinii utemiștilor față de muncă, față de lucrarea pe care o execută, ca și asupra frecvenței la practică, mă ajută să-mi cunosc mai bine elevii. Aceasta nu mă scutește însă de controlul pe care trebuie să-l fac la locul unde ucenicii noștri lucrează în producție.

Cunoscîndu-le îndeaproape activitatea, pot lua de îndată măsuri eficiente.

Prof. ANCA LAURA, dirigintă la Școala pedagogică din Carei. In munca pe care o desfășor ca dirigintă la clasa mea primesc un substanțial ajutor din partea organizației U.T.M. La sfîrșitul fiecărei săptămîni, biroul U.T.M. pe clasă, care este format din elevi fruntași, analizează situația la învățătură și disciplină a utemiștilor. Sînt puși în discuție mai ales utemiștii care nu-și îndeplinesc cu toată răspunderea îndatoririle școlare.

Ca dirigintă asist la aceste ședințe, desfășurate pe baza unui plan dinainte stabilit, la întocmirea căruia contribui și eu, prin sugestiile pe care le fac.

Prof. SANDA PAȘOLESCU, dirigintă la Școala de 7 ani din Urlați. In școala noastră se acordă o mare atenție educării elevilor în spiritul prieteniei. Diriginții au organizat un schimb de corespondență între elevii noștri și elevii Școlii nr. 656 din Moscova. Prietenii din Uniunea Sovietică au trimis de curînd elevilor noștri frumoase daruri, iar ei se pregătesc în momentul de față să le răspundă la fel.

Consider că munca diriginților tineri s-ar desfășura cu rezultate mult mai bune dacă viitorii profesori ar fi mai temeinic pregătiți încă din facultate în această direcție. De aceea propun ca în pregătirea pedagogică a studenților, și mai ales în cadrul practicii pedagogice, să se pună mai mare accent pe munca de educare comunistă a elevilor pe care o desfășoară dirigintele, să se organizeze mai multe asistențe la orele de diriginție.

DIRIGINȚILOR

Prof. LIVIU CRISTEA, diriginte la Școala profesională „Filimon Sîrbu" din București. — În școala noastră s-a creat un post U.T.M. de control, alcătuit din utemiștii fruntași. Periodic, postul U.T.M. de control prezintă la stația de amplificare a școlii cazurile acelor elevi care manifestă nepăsare pentru învățătură și au o conduită nesatisfăcătoare. Multe dintre lipsurile elevilor au fost astfel lichidate. Cred că această inițiativă ar putea fi folosită și în cadrul altor școli.

O problemă care merită să fie în atenția școlilor profesionale este asigurarea unor raporturi juste între maiștrii-instructori și elevi. Ridic această problemă deoarece am observat că mai sînt maiștri-instructori care nu țin seama de faptul că lucrează în școală, că au de-a face cu elevi. De aceea, nu se interesează de problemele pedagogice, de metodele muncii educative. Dirigintele are rolul de a-i ajuta pe maiștrii-instructori să cunoască munca școlii, să răspundă cerințelor ei.

Prof. P. NIREȘTEANU, diriginte la Școala medie serală „Al. Papiu Ilarian" din Tîrgu Mureș. — Pentru asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri a muncitorilor-elevi, am colaborat de la început cu profesorii care lucrează la clasa mea și în special cu organizațiile U.T.M. și conducerile întreprinderilor unde lucrează elevii. Am stat de vorbă și cu elevii, cărora le-am explicat că frecvența regulată este prima condiție pentru a putea obține rezultate bune la învățătură, lucru pe care ei l-au înțeles.

Mulți dintre elevii mei studiază cu pasiune. Totuși, unii nu izbutesc să-și însușească toate cunoștințele. Cauza constă în lipsa de timp pentru pregătirea lecțiilor, ca și în nivelul scăzut al unor lecții.

Profesorii din școala noastră depun eforturi intense pentru înlăturarea acestui neajuns. Ei se străduiesc să predea lecții cît mai bine organizate, cît mai sistematice, pentru ca elevii să poată înțelege și să-și poată însuși cît mai temeinic cunoștințele încă din clasă.

Disciplina elevilor nu constituie o problemă grea, deoarece elevii noștri sînt oameni ai muncii care, la locul lor de producție, primesc o educație sănătoasă în spirit comunist și au un nivel de conștiință ridicat.

Momentul cel mai prielnic pentru a discuta problemele legate de viață și munca elevilor noștri sînt orele de diriginție pe care căutăm să le organizăm cît mai bine. Avînd în vedere faptul că elevii termină cursurile de seară destul de tîrziu, am socotit că e bine să ținem nu o singură „oră" de 90 de minute o dată pe lună, ci două „ore" de cîte 45 de minute.

La una din orele de diriginție am discutat despre prietenia dintre tineri și tinere. Am ridicat în fața colectivului această problemă pentru că am constatat că între unii din ei există prietenii greșit înțelese. Înaintea începerii lucrărilor trimestriale de control am discutat la o oră de diriginție despre importanța acestor lucrări, arătînd elevilor cîte greutăți vor întîmpina în însușirea cunoștințelor dacă vor lipsi de la vreo lucrare. Rezultatul acestei discuții a fost că nici un elev n-a lipsit de la lucrările de control.

Elevii noștri nu știau să ia notițe. În repetate rînduri la orele de diriginție m-am preocupat și de această problemă.

Aș dori ca în viitor ministerul să se preocupe mai mult de școlile serale, să ne ajute să ne desfășurăm mai bine munca dînd îndrumări privitoare la activitatea diriginților din școlile serale, organizînd consfătuiri cu profesorii diriginți care lucrează în cadrul acestor școli.

Prof. A. TOMACINSKI, diriginte la Școala medie de muzică din București. — Pentru ridicarea nivelului la învățătură diriginții din școala noastră folosesc multiple mijloace. Săptămînal, fiecare diriginte extrage din catalog rezultatele obținute de elevi la învățătură și analizează cu clasa situația celor rămași în urmă. Elevii slabi sînt ajutați să lichideze cu rămînerea în urmă la învățătură prin ajutorul individual pe care-l primesc din partea profesorilor la lecții ca și la orele de meditații.

Organizăm ore de meditații pentru elevii care sînt în urmă la un singur obiect și pentru acei cărora le-au rămas unele chestiuni neclare, neprecizate la lecții. Am văzut că nu e bine să-i aducem pe elevii căzuți la 2-4 obiecte la meditații, deoarece prin aceasta îi supraîncărcăm. Am ajuns la concluzia că cea mai bună cale pentru a-i ajuta pe acești elevi este ca profesorii să le acorde mai multă atenție în timpul orelor de clasă. În acest fel am obținut rezultate satisfăcătoare în munca de ridicare a nivelului la învățătură al elevilor noștri.

Prof. B. ALEXIANU, diriginte la Școala medie nr. 2 din Piatra Neamț. — Pentru a-i stimula pe elevi la învățătură am folosit un grafic al notelor în care am urmărit situația acestora pe o perioadă mai îndelungată. În acest grafic, pe care l-am afișat în clasă, am cuprins și situația frecvenței. Din el se poate vedea cu ușurință dacă un elev a progresat, a rămas în aceeași situație sau a regresat. Graficul a constituit pentru toți elevii un stimulent de a-și ridica nivelul la învățătură.

În această privință am primit ajutor și din partea părinților. Mulți dintre ei au consimțit să-i primească acasă și să-i supravegheze în întocmirea lecțiilor pe unii elevi ai căror părinți nu se pot ocupa suficient de ei din cauză că lucrează ambii în producție și care, locuind departe de școală, nu pot veni aici.

Prof. GH. COSMA, diriginte la Școala medie nr. 1 din Satu Mare. — Clasa a VIII-a, la care sînt dirigînte, e cea mai bună clasă din școala noastră. Peste 50% din elevi au note peste 7. Aceste rezultate se datoresc în mare măsură ajutorului primit din partea organizației U.T.M. a clasei. Primirea elevilor în rîndurile utemiștilor a fost un stimulent pentru obținerea de rezultate cît mai bune la învățătură. Au fost primiți în organizație elevii cei mai buni la învățătură și disciplină. Au început să facă cereri de primire și elevi cu o situație mai slabă. Li s-a explicat că nu sînt suficient de bine pregătiți pentru a intra în U.T.M. și că vor fi primiți numai atunci cînd vor avea rezultate bune la învățătură și conduită model. Aceasta i-a determinat pe majoritatea elevilor clasei să-și ridice nivelul la învățătură, să lupte împotriva mediocrității.

Prof. A. LAPĂDUȘ, dirigintă la Școala medie „Horia, Cloșca și Crișan" din Alba Iulia. — Munca mea de dirigintă nu se limitează la orele de diriginție. Am căutat să fiu alături de elevi în toate acțiunile, să-i îndrumez și să-i stimulez în muncă. De exemplu, am participat alături de ei la acțiunile obștești în gospodăriile agricole colective din comunele Galda și Oarda. Acest lucru l-au făcut și ceilalți diriginți din școala noastră, fapt care i-a stimulat pe elevi și ne-a ajutat să obținem titlul de școală fruntașă în munca patriotică.

Pentru educarea politico-ideologică a elevilor, printre alte măsuri am confecționat cu elevii un panou cu spicuiri din presă și un calendar săptămînal, pe care sînt însemnate zilnic evenimentele interne și internaționale.

Prof. ELENA MĂRUȚA, dirigintă la Școala profesională „Kirov" din București — Diriginții din școlile profesionale au sarcina să urmărească, pe lîngă munca de însușire a cunoștințelor, și modul în care se realizează îmbinarea teoriei cu munca practică productivă. Pe noi ne preocupă în mare măsură dezvoltarea la elevi a dragostei față de meseria aleasă, a spiritului de răspundere față de muncă, familiarizarea elevilor cu viața din întreprindere. Ne străduim să-i facem pe elevi să cunoască scopul muncii pe care o îndeplinesc, să înțeleagă că pentru rezultate bune se cer eforturi intense. Trezirea spiritului de răspundere față de muncă, față de producție o realizăm printr-o susținută acțiune de lămurire, prin convingerea elevilor asupra importanței cerințelor pe care le pune în fața lor producția.

Prof. GH. HERESCU, diriginte la Școala de 7 ani nr. 11 din București. — Sînt de părere că este bine să se elaboreze o programă și o metodică pentru munca desfășurată în orele de diriginție.

Instrucțiunile ministerului cu privire la munca educativă, primite de școli în decembrie 1958, ne sînt de un mare folos. Este necesar ca diriginții să aplice indicațiile cuprinse în aceste instrucțiuni în mod creator, ținînd seama de condițiile concrete, specifice clasei lor. Propun ministerului să completeze aceste instrucțiuni cu teme și metode privind realizarea educației științifico-ateiste a elevilor, deoarece este un domeniu în care diriginții nu au suficient material de îndrumare.

Prof. M. MOCANU, diriginte la Școala medie serală din Pitești În munca unor diriginți de la școlile serale se manifestă tendințe greșite. Aceștia organizează orele de diriginție la fel ca la cursurile de zi și se comportă cu tinerii maturi ca și cu copiii. Dimpotrivă, alții au față de muncitorii-elevi o atitudine prea familiară. De asemenea, sînt diriginți care îi consideră pe elevii de la cursul seral oameni deja formați, care știu totul și socotesc că nu e cazul să discute cu ei prea multe probleme, trecînd cu vederea multe aspecte care ar trebui discutate.

Din tematica orelor de diriginție din învățămîntul seral n-ar trebui să lipsească problema formării deprinderilor de muncă independentă. Noi avem în plan această problemă, iar la unele clase s-au organizat exerciții în colectiv în legătură cu efectuarea temelor și cu învățarea lecțiilor.

Consider că „Revista de pedagogie" ar putea să-i ajute mai mult pe diriginții din școlile serale prin publicarea unor consultații pe probleme privind munca educativă în aceste școli.

Dată fiind importanța învățămîntului seral cred că ar fi util să se organizeze o consfătuire pe țară cu profesorii și diriginții care lucrează în aceste școli.

Prof. A. PAVLOVSCHI, diriginte la Școala medie din Urziceni. — Acord multă atenție controlului prin sondaj al temelor pentru acasă. Acest control contribuie la evitarea rămînerii în urmă a elevilor, mă ajută să văd în ce măsură își îndeplinesc elevii îndatoririle, să aflu cauzele neefectuării temelor de către unii elevi, să iau măsuri concrete pentru fiecare caz în parte.

Discuțiile individuale cu elevii sînt și ele necesare pentru diriginte, întrucît îl ajută să cunoască preocupările elevilor, să facă legătura dintre acestea și situația la învățătură a elevului și să le dea sfaturi pentru a-și canaliza eforturile cît mai util.

Socotesc necesar ca lucrările cu teme pedagogice să apară în tiraje sporite, spre a fi la îndemîna tuturor cadrelor didactice.

Prof. M. BĂDESCU, dirigintă la Școala pedagogică din Craiova. — În centrul preocupărilor noastre stă pregătirea elevilor nu numai ca viitori învățători, ci și ca activiști pe tărîm cultural. Pe lîngă celelalte ore din programul școlii, orele de diriginție sînt folosite din plin în acest scop. Am organizat astfel o oră cu tema „O seară culturală în satul meu". De asemenea, elevii noștri participă regulat sub conducerea profesorilor la concerte. Se organizează apoi discuții în legătură cu lucrările audiate. Cu prilejul diferitelor sărbători elevii noștri prezintă serbări în satele din apropiere. Anul acesta, în cinstea zilei de 30 Decembrie, elevii vor prezenta o serbare în sala căminului cultural din comuna Moțăței.

Prof. N. ȘINCAI, dirigintă la Școala profesională „Industria Linei" din Timișoara. — Diriginții din școala noastră colaborează strîns cu școlile de 7 ani, pentru atragerea elevilor spre școlile profesionale. În acest scop diriginții au vizitat cîteva școli de 7 ani unde au organizat discuții cu elevii clasei a VII-a. Li s-au arătat cu acest prilej meseriile care se predau în școala noastră și au fost invitați să ne viziteze școala.

În școala noastră s-a organizat și un curs de pregătire pentru ca viitorii ucenici să cunoască de pe acum care este specificul școlii noastre, al meseriei pe care o vor învăța.

Prof. C. SPĂTARU, diriginte la Școala serală din comuna Rovinari, raionul Tg. Jiu. — Pentru ca munca profesorilor din școlile serale să se desfășoare în condiții cît mai bune, consider că ar trebui ca M.I.C. să elaboreze îndrumări privind metodele de predare în aceste școli, să ajute pedagogilor să muncească ținînd seama îndeaproape de specificul muncii în școala serală.

Prof. A. POROLIXEANU, diriginte la Școala medie din Satu Mare. — În școala noastră încă n-a fost asigurată pe deplin disciplina conștientă a elevilor. Aceasta se datorează, în primul rînd, faptului că nu există încă cerințe unice ale pedagogilor față de elevi. Spre exemplu, nu toți profesorii pretind elevilor să se prezinte la școală în uniforme, să aibă o ținută corectă.

Consider că nota anuală la purtare nu trebuie stabilită după nota din ultimul trimestru, deoarece sînt elevi care, cunoscînd regulamentul, încalcă sistematic disciplina în primele două trimestre, fiind siguri că ultima notă e hotărîtoare.

Prof. E. LIPOVEANU, dirigintă la Școala de coregrafie din București. — În munca de organizare a activităților obștești ne sprijinim mult pe ajutorul părinților. De asemenea părinții i-au însoțit pe ele în vizitele pe care le-au făcut întreprinderi, stabilind legătu între muncitori și elevi.

Prof. GRIGORE BALEA, di ginte la Școala pedagogică din ghel. — Consider că este necesar se editeze o antologie care să c prindă literatura beletristică inc cată pentru a fi folosită în cadr orelor educative.

Prof. GH. TEJU, diriginte la Șco la de 7 ani din comuna Alun raionul Teleajen. — În mun mea de diriginte mi-au fo de mare folos instrucțiunile Min terului Învățămîntului și Cultu cu privire la organizarea și desf șurarea orelor educative. Cred în viitor va trebui să acordă mai multă atenție folosirii reco penselor și pedepselor ca măsu cu caracter educativ.

Prof. ARPAD BIHARI, diriginte la Grupul școlar de construcț din Tg. Mureș. — La întărirea disc plinei în școala noastră a contr buit în mare măsură faptul că fiecare clasă există un caiet de o servații în care profesorii și diri ginții fac observații asupra atitud nii elevilor față de muncă și comportării lor în cadrul orelor curs și în activitățile din afar clasei și a școlii. În acest cai sînt notate și aspectele pozitiv din munca elevilor.

Periodic, pe baza celor însemn te în caiet, diriginții analizează clasa activitatea elevilor trasîn sarcini pentru etapa următoare.

Prof. CORALIA FULGEANU dirigintă la Școala nr. 151 d București. O preocupare deosebi pentru noi pe linia educației po tico-ideologice a elevilor a fo alegerea metodelor de muncă. U din metodele pe care le-am fol sit în acest scop au fost discuții cu elevii. De asemenea, am org nizat întîlniri între elevi și mu citori. La o asemenea întîlnire, exemplu, au luat cuvîntul în fa elevilor muncitori de la uzine „Grivița Roșie".

Am dori ca ministerul să ajute mai mult în organizar excursiilor, care au un mare r educativ.

Prof. I. URZICEANU, dirigin la Școala medie nr. 3 din Sibiu. Propunem să se organizeze în vi tor și consfătuiri ale diriginților care să se ia în discuție în mo aprofundat cîte o singură problem Susținem propunerea de a se edita metodică pentru orele de diriginți De asemenea, cred că este bine se organizeze cursuri de pregăti pentru diriginți.

În numărul viitor vom p blica în continuare lucrări consfătuirii.

Utemiștii îi pregătesc pe pionieri pentru intrarea în rîndurile organizației U.T.M.

Practica pedagogică a viitorilor învățători

Obiectivele a căror realizare o urmăresc cadrele didactice de la Institutul pedagogic de învățători din București în desfășurarea practicii pedagogice a studenților sînt multiple. Pe primul plan se află însă grija pentru orientarea ideologico-politică a lecțiilor practice, pentru conținutul științific al acestora, pentru strînsa lor legătură cu practica, pentru ca viitorii învățători să învețe a face din lecțiile lor un puternic mijloc de educație comunistă a copiilor, de pregătire a lor pentru viață.

Această grijă se oglindește în calitatea lecțiilor ținute de studenți. La o lecție practică de istorie, de pildă, în care un student le-a vorbit copiilor din clasa a IV-a despre Moldova din timpul lui Ștefan cel Mare, el a accentuat în special asupra elementelor menite să formeze la copii bazele unei concepții juste asupra istoriei. In cuvinte simple, pe înțelesul celor care-l ascultau, studentul le-a explicat raporturile sociale dintre clase în timpul lui Ștefan, le-a vorbit despre situația grea a iobagilor și a subliniat importanța pe care au avut-o masele în dezvoltarea istoriei. Cu scopul de a dezvolta la elevi dragostea de patrie, el a pus un accent deosebit pe zugrăvirea în culori vii și emoționante a trecutului de luptă al poporului nostru.

La o lecție de științele naturii, în care s-a predat tema „Stejarul și fagul", studentul practicant a folosit cîteva exemple legate de temă pentru a le arăta copiilor că totul în natură este într-o continuă transformare. Cu prilejul unor lecții în care s-a vorbit despre unele plante oleaginoase li s-a spus copiilor pe scurt în ce constă importanța cultivării cît mai intense a acestor plante pentru țara noastră.

In organizarea practicii pedagogice se acordă în aceiași timp o foarte mare atenție realizării unor lecții care să răspundă cît mai bine cerințelor metodice. In timpul practicii studenții pot să-și dea seama pe baza propriei lor experiențe cum se realizează o lecție bună, în ce constau calitățile și defectele unei lecții, de ce o lecție a fost reușită și alta nu. Munca pentru realizarea lecției practice începe de la alcătuirea planului. După ce se consultă cu învățătorul clasei la care urmează să predea și după ce, pe baza cunoștințelor teoretice acumulate în orele de pedagogie și metodică, studentul își alcătuiește planul de lecție, el prezintă acest plan profesorului de metodică și de pedagogie. De măsura în care planul este judicios întocmit depinde în bună parte reușita lecției. Tocmai de aceea profesorii se străduiesc să asigure o bună îndrumare a studenților în această fază premergătoare lecției. Realizarea lecțiilor practice este de neconceput fără această îndrumare. O studentă care urma să țină la clasa a II-a o lecție despre „Udatul florilor" aglomerase în planul de lecție, neglijînd particularitățile de vîrstă ale copiilor, cunoștințe la nivelul clasei a IV-a. La citire, o altă studentă își propusese să comunice copiilor în lecția cu tema „Delta Dunării" mai multe cunoștințe de geografie, neglijînd ceea ce constituia de fapt scopul lecției — citirea conștientă și expresivă. Aceste defecțiuni au fost înlăturate însă la vreme în urma sfaturilor primite de la profesorii cu care studenții s-au consultat înainte de lecție. Cînd însă pregătirea atentă și amănunțită a studenților lipsește, rezultatele sînt negative. S-a văzut aceasta, bunăoară, la o lecție de predare a aritmeticii simultan la clasele I-a și a III-a. Pentru că planul de lecție al studentului nu a fost suficient discutat cu profesorii metodiști, acesta nu și-a dozat bine timpul rezervat fiecărei clase, nu și-a ales exercițiile și metoda de predare cea mai potrivită, iar lecția nu și-a atins scopul. Este necesar deci ca de fiecare dată studenții să fie îndrumați cu grijă și atenție în pregătirea lecțiilor, să li se arate cu prilejul discutării planurilor ce au de făcut pentru ca lecțiile lor să se desfășoare bine.

Rolul instructiv al practicii pedagogice nu ia sfîrșit o dată cu ținerea lecțiilor. După terminarea acestora studenții au de cules, de cele mai multe ori, învățăminte importante pentru munca lor viitoare. In ședințele de analiză, care au loc după fiecare lecție practică, se discută „pe concret" numeroase probleme de metodică și pedagogie. Un student a terminat lecția înainte de vreme și nu a știut ce să facă în timpul rămas disponibil, un altul a rezolvat această problemă repetînd cu copiii cunoștințe din orele precedente. E bine că a procedat așa? Ce trebuie să se facă în astfel de situații? La o lecție practică disciplina a fost asigurată prin comportarea severă a studentului. La o altă lecție, dimpotrivă, s-a asigurat disciplina printr-o atitudine degajată și apropiată de elevi. Cum se ajunge prin metode diferite la rezultate asemănătoare? Studenții, pe baza cunoștințelor teoretice și a minimului de experiență pe care l-au căpătat în cele cîteva ore de practică, fac observații și aprecieri, subliniază aspectele pozitive ale lecțiilor, scot în evidență greșelile și le cercetează cauzele, trag concluzii și învățăminte pe care le vor folosi în viitor. Toate aceste discuții sînt îndrumate de pedagogi, care dezleagă problemele mai complicate, apreciază justețea părerilor exprimate de studenți și îi orientează. Sînt încurajate totodată inițiativa studenților, munca lor creatoare, străduința lor de a ajunge să folosească cele mai bune metode și procedee.

Practica pedagogică a viitorilor învățători constituie unul din factorii cei mai importanți de care depinde buna lor pregătire. De seriozitatea cu care este tratată această latură a muncii în școlile și institutele pedagogice depinde felul cum se va prezenta mîine la catedră elevul sau studentul de astăzi.

OCTAVIAN BUZESCU

Clădirea Casei de copii din comuna Orlat...

și spălătorul modern și confortabil

Intr-o casă de copii

Pe valea Cibinului, la poalele munților Cindrelul, se află Casa de copii din Orlat, în care sînt crescuți și educați cu grijă părintească peste 250 de copii. Localul casei oferă copiilor tot confortul. Trei din cele unsprezece pavilioane au fost complet renovate și dotate cu instalații sanitare moderne.

Copiii au condiții minunate pentru a-și petrece timpul liber în chip cît mai plăcut: un club cu numeroase jocuri de șah, șubah, popice de masă, o bibliotecă cu peste 1500 de volume etc. Iubitorii de muzică, de dans, de teatru pot activa în formațiile artistice create în cadrul casei.

In școlile noastre se dă o deosebită atenție educației estetice a elevilor. Iată o elevă a Școlii medii „N. Bălcescu" din București deslușind tainele contrapunctului.

Activitate bogată

Cadrele didactice din raionul Timișoara desfășoară o bogată activitate în cadrul cercurilor pedagogice. Programul de activitate al cercurilor cuprinde un mare număr de lecții deschise la toate disciplinele, precum și numeroase referate cum sînt cele intitulate „Cum se realizează educația patriotică a elevilor la lecțiile de istorie", „Munca cu harta la lecțiile de geografie a patriei", „Utilizarea literaturii beletristice la lecții", „Rolul excursiilor în dezvoltarea cunoștințelor", „Pregătirea

La școala metodelor înaintate

Adeseori, după predarea unor lecții despre țesături profesorii de specialitate din școala noastră au fost întrebați de ucenici:

— De ce stofe din aceeași lînă, cu aceeași țesătură și lucrate la războaie de același tip sînt uneori atît de diferite ca aspect?

— Aceasta depinde de nivelul calificării profesionale și de metodele de muncă ale filatorilor și țesătorilor — arătau în asemenea împrejurări profesorii și maiștrii-instructori.

A te limita însă doar la un asemenea răspuns înseamnă să nu folosești o ocazie deosebit de prielnică pentru a trezi interesul ucenicilor pentru metodele înaintate de muncă și a le lărgi orizontul de cunoștințe.

Profesorii școlii noastre au înțeles aceasta. Explicîndu-le ucenicilor care este cauza diferențelor în calitatea diferitelor fire și țesături, le-au propus să urmărească comparativ, în secțiile fabricii „Partizanul roșu", rezultatele care se obțin prin aplicarea diferitelor metode de muncă.

Această lecție-excursie prin întreprindere a fost un minunat prilej de a populariza în rîndul ucenicilor cele mai răspîndite metode avansate de muncă folosite în filaturi: metoda Melnikov, de schimbare a sulului de pretort la selfactor în timpul mersului și metoda Patrikeeva, pentru lichidarea ruperii firelor în filatură.

După ce ucenicii au fost lăsați să urmărească singuri, la două mașini alăturate, cum se lucrează după metoda Zoiei Patrikeeva în comparație cu vechea metodă de înnădire a firelor rupte la selfactor, cîțiva au observat că prin metoda Patrikeeva se procedează tocmai invers față de vechiul procedeu.

— In loc să se răsucească firele rupte, acestea sînt desrăsucite — au spus ucenicii.

— Observația voastră este perfect [illegible] și s-a răspuns

Apoi s-a trecut la explicarea și demonstrarea procedeului Zoiei Patrikeeva. Pe scurt, metoda este următoarea: Intre degetul mare și arătătorul mîinii stîngi se prinde pretortul scurt, iar cu mîna dreaptă, între degetul mare și cel arătător, se desrăsucește firul și se alătură pretortului cu care se împletește. In felul acesta, locul de îmbinare nu prezintă nici un fel de îngroșare și poate fi cu greu deosebit de restul firului.

După demonstrație li s-a propus cîtorva ucenici să repete și ei operația. Deși procedeul cere mai multă îndemînare decît vechea metodă, ucenicii fruntași la practică au reușit să și-l însușească în timp destul de scurt. S-a trecut apoi la demonstrarea și scoaterea în relief a avantajelor procedeului Patrikeeva, arătîndu-li-se ucenicilor că prin aplicarea acestei metode rezistența firului înnădit este aproape egală cu rezistența inițială a firului. De asemenea, este mult îmbunătățită omogenitatea firului, ceea ce face ca în țesătorii să se obțină din firele înnădite prin această metodă stofe cu un frumos aspect exterior.

Lecția-excursie a dat roade bune. Curînd, cu sprijinul maiștrilor-instructori și al maiștrilor din întreprindere, atît ucenicii din anul II cît și cei din anul I au trecut la aplicarea cu deplin succes a noii metode.

In același fel s-a procedat și cu popularizarea în rîndul ucenicilor a metodei Melnikov, cu deosebirea că aplicarea acesteia fiind mai pretențioasă a fost urmărită mai ales de elevii din anul II. In explicarea și demonstrarea acestei metode, inițiate de inginerul sovietic Melnikov de la Combinatul textil din Kupavna, li s-a arătat ucenicilor că pentru aplicarea ei este necesar să se adapteze la selfactor niște dispozitive foarte simple — suporți pentru sulul de pretort ce trebuie înlocuit. La fiecare tambur de susținere al pretortului s-au fixat cîte două asemenea dispozitive, prinse cu ajutorul unor șuruburi. Pe o planșă dinainte confecționată li s-a prezentat apoi ucenicilor desenul dispozitivului. In continuare li s-a arătat cum execută filatoarea operația de schimbare a sulului vechi cu un sul nou, subliniindu-se că aceasta se face prin spatele selfactorului, în cel mult 5 curse ale căruciorului. Ucenicii au urmărit cu atenție felul cum se așează pe suportul mașinii sulul plin, cum se împart firele de pretort în grupe care se răsucesc împreună și cum se începe înlocuirea firelor de pe sulul vechi, aproape gol, așezat pe dispozitiv, cu cele de pe sulul plin.

In încheierea demonstrației li s-a atras ucenicilor atenția asupra faptului că pentru aplicarea în bune condiții a acestei metode este necesar ca pe sulul ce se golește să fie înfășurată o cantitate mică de material, căci altfel firele se încurcă.

Bineînțeles că și demonstrația acestei metode a fost urmată de explicarea avantajelor care se obțin prin aplicarea ei. S-a procedat în așa fel încît aceste avantaje au fost observate chiar de ucenici după ce ei au urmărit la lucru cîteva filatoare fruntașe.

— Calitatea firului este mult îmbunătățită — a constatat unul dintre ucenici.

— Iar deșeurile s-au redus cu mult — au observat alți cîțiva.

In sfîrșit, după un timp au făcut aproape toți încă o constatare importantă:

— Nu se mai oprește aproape de loc selfactorul pentru schimbarea pretortului.

— Se mărește deci producția și productivitatea muncii — au tras, tot ei, concluzia.

Prof. N. LUPAȘ

Școala profesională de pe lîngă fabrica „Partizanul roșu" din Orașul Stalin

CARNET CULTURAL

Expoziția cărții și graficei din R.S.S. Ucraineană

Expoziția cărții și graficii R.S.S. Ucrainene, deschisă recent la București din inițiativa Ministerului Învățământului și Culturii și a Consiliului General A.R.L.U.S., cuprinde peste 2000 de cărți, 300 de opere grafice de șevalet și de cărți și peste 70 de pancarde politice, tehnice și agricole, apărute în ultimii 2—3 ani — bineînțeles numai o mică parte din ceea ce au oferit editurile ucrainene în acest timp.

Dacă înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie trei sferturi din populația Ucrainei nu știa să scrie, nici să citească, astăzi în Ucraina Sovietică există 33 edituri (17 republicane, 13 regionale și 3 universitare), apar 90 de reviste și peste 3000 de gazete republicane, regionale, raionale, de fabrică, de colhoz etc., în limbile ucraineană, rusă, moldovenească și maghiară. Să amintim, pe de altă parte, că în limba ucraineană se traduc cărți din peste 50 de limbi. Trebuie avut în vedere că ocupanții hitleriști au distrus aproape în întregime industria poligrafică a Ucrainei Sovietice. Cu ajutorul frățesc al popoarelor din U.R.S.S., tipografiile din Kiev, Harcov, Odesa, Lvov și din alte centre au fost însă refăcute, în 1949 întrecindu-se nivelul antebelic de tipărire a cărților și periodicelor. In 1958 edițurile din R.S.S. Ucraineană au scos 116 milioane de cărți, adică de două ori mai mult decît în anul 1940 și de unsprezece ori mai mult decît în 1913. Cărțile ce apar în Ucraina Sovietică cuprind un cerc larg de probleme ale construcției comuniste, izvorîte din hotărîrile istorice ale Congreselor XX și XXI ale P.C.U.S.

Expoziția cuprinde lucrări de literatură politică și social-economică, științifică, beletristică, didactico-pedagogică, literatură medicală, muzicală, literatură pentru copii și tineret etc.

Editura de stat pentru literatură politică din R.S.S. Ucraineană tipărește operele clasicilor marxism-leninismului, literatură teoretică și politică de masă, istorică, economică, filozofică, lucrări privind relațiile internaționale etc. Găsim în expoziție literatură memorială referitoare la clasicii marxism-leninismului, studii biografice asupra multor activiști de seamă ai Partidului Comunist și statului sovietic, cuvîntări și lucrări ale tovarășului N. S. Hrușciov consacrate problemelor cruciale de politică internă și externă, culegeri de documente și materiale, cum este colecția de documente în trei volume „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în Ucraina", culegerea de documente „Congresele și conferințele P. C. al Ucrainei" și alte numeroase volume care prezintă un deosebit interes pentru cititori.

De tipărirea literaturii didactico-pedagogice se ocupă editura didactico-pedagogică „Dadianska școla", una din cele mai mari edituri din republică. Aceasta a editat numai în ultimul timp 2887 manuale cu un tiraj de 345.000.000 exemplare. Pentru legarea tot mai strînsă a școlii cu viața, cu producția, în R.S.S. Ucraineană se tipăresc manuale de lăcătușărie, de strungărie, de electrotehnică, de radiotehnică generală, manuale ajutătoare privind cultivarea cerealelor, a legumelor etc. Găsim în expoziție manuale de istorie, de literatură, de geografie, abecedare, manuale de conversație pentru limbi străine, de geografie economică a țărilor străine, manualul de literatură pentru școlile tineretului muncitoresc, metodica predării lăcătușăriei, cărți cuprinzînd lecții practice pentru atelierele școlare ș.a. O serie de cărți vorbesc despre faptele eroice ale tineretului Ucrainei.

Trebuie amintit că în expoziție se află cărți în limba ucraineană ale unor scriitori romîni ca Eminescu, Creangă, Delavrancea, Sadoveanu, Petru Dumitriu, Francisc Munteanu etc., multe din ele scoase în editura „Molod" (Tineretul), în condiții grafice foarte reușite.

Grafica ucraineană tratează teme variate — fapte glorioase din trecutul de luptă pentru dreptate și independență al poporului ucrainean și din lupta pentru instaurarea puterii sovietice în Ucraina, acțiunea glorioșilor ostași și partizani împotriva ocupanților fasciști în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, succesele dobîndite în construcția socialismului etc.

Fiecare carte, gravură, pancartă expusă arată vizitatorului succesele marcante ale minunatului popor ucrainean, marile lui cuceriri pe tărîmul literaturii și artei.

NICOLAE CIACHIR

Pentru vacanță

Recomandați elevilor filmele:

Nepoții gornistului; Răsare soarele; Dincolo de brazi; Vizita tov. Hrușciov în America; S.O.S. în Cosmos; Brigada lui Ionuț; Soarta unui om; Viața învinge; Comunistul; Ciulinii Bărăganului; Omul cu arma; Băile Herculane; Kociubei; Lacul Roșu; Cetatea Histria; O întîmplare extraordinară; Pasagerul clandestin; Nufărul roșu; Nicolae Grigorescu; Mingea; Nauris; Aurel Vlaicu; Misterul castelului părăsit; Sateliți artificiali; Insemnări din Deltă; Sombrero; Ora H; Răsfățatul; Născuți în furtună; Festivalul prieteniei; Arendașul romîn; Pe malurile Antarctidei; Domnul Goe; Ermitajul de stat; Două lozuri; Rita; Circul Slavia; Marinică; Vocație; Poetul; Pentru 100.000 de mărci; Taina plantelor; Epoleții purpurii; Răsună valea; Misiunea periculoasă; Lupul și cărturarul; Lupul și cei 7 viteji; Amnarul fermecat; Fluierașul fermecat; Lumea tăcerii.

Pentru elevii claselor VIII-XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Citadela sfărîmată; Pasărea furtunii; Alo, ați greșit numărul; O scrisoare pierdută; Pe Donul liniștit; Zboară cocorii; Invățătoarea; Cîntecul de călini; Poemul pedagogic; Examen de maturitate; Contele de Monte Cristo; Saltanat; Fata căpitanului; Jan Husz; Mizerabilii.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele din cadrul săptămînii filmului pentru copii și cele prezentate în cinstea zilei de 30 Decembrie.

...și piesele de teatru:

Nota 0 la purtare; A treia, Patetica; In numele revoluției; Vlaicu și feciorii lui; Răzeșii lui Bogdan; Hagi Tudose; David Copperfield; Tragedia optimistă; Insir-te mărgărite; Partea leului; Ala, bala, portocala; Punguța cu doi bani; Cravata roșie; Tînăra gardă; Carnețelul fermecat; Isprăvile viteazului Heracle.

Emisiunea „Școala și viața"

Radioteleviziunea prezintă în fiecare săptămînă emisiunea radiofonică „Școala și viața".

Obiectivul principal al acestei emisiuni este de a contribui la legarea cît mai strînsă a școlii cu practica construcției socialiste. Emisiunea „Școala și viața" contribuie de asemenea la popularizarea realizărilor regimului nostru democrat-popular în domeniul educației și învățămîntului, pune în discuție probleme pedagogice, probleme ale activității școlilor de toate gradele.

Propuneți în scris Radioteleviziunii (căsuța poștală nr. III București, pentru emisiunea „Școala și viața") temele de care doriți să se ocupe emisiunea pentru a vă fi în cît mai mare măsură de folos.

Emisiunea „Școala și viața" se difuzează miercurea orele 21 pe programul I și în reluare sîmbătă, orele 10,30.

PROFESORI, STUDENȚI ȘI ELEVI

Abonați-vă din timp la

GAZETA MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ

Seriile A și B

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, prin factorii poștali și prin difuzorii voluntari din școli și instituții, ca și la S.S.M.F., contul 070.004 la B.R.P.R. Filiala Lenin, București.

Noi manuale școlare și lucrări pedagogice

Limba romînă — *pentru clasa a VII-a.*

Logica — *pentru clasa a XI-a*

Geografia — *pentru clasa a VI-a a școlilor cu limba de predare germană.*

Istoria R.P.R. — *pentru clasa a VII-a a școlilor cu limba de predare rusă.*

Istoria modernă și contemporană — *pentru clasa a X-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Culegere de texte — *pentru clasa a VIII-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Culegere de texte — *pentru clasa a IX-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Fizica — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

Chimia — *pentru clasa a XI-a a școlilor cu limba de predare maghiară.*

N. K. Krupskaia — *Opere pedagogice vol. I.*

* * * — Predarea aritmeticii la clasele III și IV ale școlilor cu limba de predare maghiară.

Concursuri pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași publică vacant, în vederea ocupării prin concurs, postul de conferențiar la disciplina zootehnie specială, catedra de Zootehnie generală și alimentație, poziția VI-5.

Pentru participarea la concurs cei interesați urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția sau întreprinderea unde acesta are funcția de bază; memoriul de activitate didactică și științifică semnat de candidat; autobiografie; certificat de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din Iași, aleea M. Sadoveanu nr. 3. Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

★

Institutul de construcții din București anunță prelungirea termenului de înscriere a candidaților pentru postul de conferențiar la disciplina geologie tehnică (poziția 4 din statul de funcțiuni al catedrei de geotehnică și fundații) pînă la data de 31 decembrie 1959.

Condițiile de concurs au apărut în ziarul „Informația Bucureștiului" nr. 1832 din 30 iunie 1959.

Cultură fizică și sport

Consfătuire cu privire la problemele școlilor sportive de elevi

In zilele de 20 și 21 dec. a.c. a avut loc consfătuirea organizată de Direcția educației tineretului școlar din Ministerul Invățămîntului și Culturii cu directorii școlilor sportive de elevi și cu inspectorii metodiști de educație fizică ai secțiilor de învățămînt și cultură.

Au fost prezentate referate despre organizarea și controlul muncii educative în școlile sportive de elevi, despre desfășurarea pregătirii tehnice în cadrul școlii sportive de elevi și despre îndrumarea și controlul școlii sportive de elevi de către secția de învățămînt și cultură.

Referatele prezentate și discuțiile purtate pe marginea lor au scos la iveală contribuția pe care școlile sportive de elevi o pot aduce la educarea comunistă a tineretului școlar precum și rolul lor important în specializarea elevilor cu aptitudini sportive deosebite, care vor fi chemați să impropăteze loturile reprezentative ale R.P.R. în întrecerile internaționale.

Cu ocazia consfătuirii s-a efectuat un rodnic schimb de experiență, care a dus la precizarea sarcinilor, mijloacelor și metodelor celor mai bune care trebuiesc folosite în activitatea instructiv-educativă, accentuîndu-se în mod special asupra colaborării cu directorii școlilor de bază din care se recrutează elevii, cu profesorii de educație fizică din aceste școli, asupra legăturilor de colaborare cu organizațiile de U.T.M. și pionieri și cu părinții elevilor.

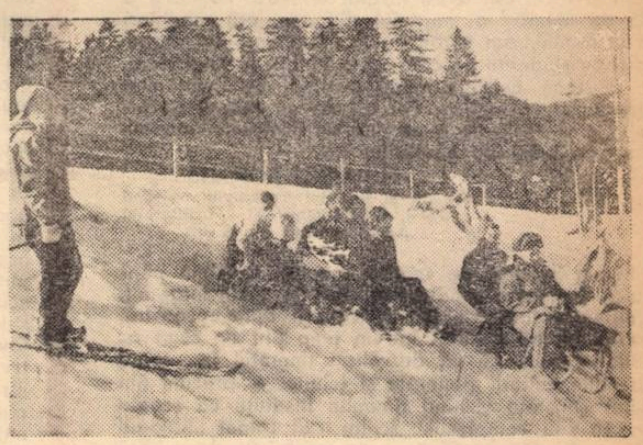

Derdelușul te cheamă!

Materiale sportive de iarnă confecționate cu mijloace proprii

Materialele necesare sezonului sportiv de iarnă sînt produse în cantități însemnate de către întreprinderile specializate. Micii sportivi, care au la îndemînă materialele necesare și îndrăgesc activitatea practică își pot confecționa însă și singuri, cu mijloace proprii, schiurile, patinele și săniuțele de care au nevoie, îndrumați de învățători, de profesorii de educație fizică sau de profesorii-maiștri care conduc lucrările de atelier.

Schiurile se pot lucra din lemn de frasin, plop, salcîm, salcie, mesteacăn. Nu este recomandabil lemnul de fag, brad și stejar. Tăiem lemnul, avînd grijă ca lungimea să fie cu 30 — 35 cm. mai mare decît înălțimea celui care le va utiliza. Lățimea va fi de 9 cm. la vîrf, 8 cm la capătul opus, 7-8 cm la mijloc, iar grosimea de 1 cm la vîrf, 10-12 mm la capătul opus și 3-5 cm la mijloc. Lemnul ales nu trebuie să aibă noduri, ci să fie alcătuit din fibre lungi și drepte. Talpa schiului trebuie bine dată la rindea. Pe mijlocul tălpii vom face în lungime un șanț. Vîrful schiului trebuie să fie arcuit și, pentru aceasta, pe o distanță de 50 cm va fi ținut timp de 30 minute și va fi fixat apoi de un trunchi de copac, unde va sta cîteva zile. Ungem schiurile pe toată talpa cu un amestec de trei părți parafină și o parte smoală. Aceasta ușurează alunecarea. De la capătul din spate al schiului, la o distanță de 60—65 cm vom aplica pe partea de deasupra, pe o porțiune de 30 cm, unde va sta piciorul, o bucată de tablă. Aproape de vîrful bocancului, în lățimea schiului, se va face o scobitură care să aibă lățimea curelei pe care o folosim ca legătură. Această legătură va fi confecționată dintr-o curea sau chingă de cînepă cu lățimea de 3-4 cm. Cu ea se leagă vîrful bocancului. De această curea se fixează altă curea mai îngustă, care trece pe la spatele bocancului și se strînge cu o cataramă.

Bețele de schi pot fi confecționate din nuiele de arin sau de mesteacăn, cu diametrul de 2 cm și cu lungimea pînă la subțioara sportivului. La capătul de jos se fixează un cui și o armătură de tablă. Rondeaua este un cerc de nuia, cu împletitură de piele.

Mult mai ușor de construit este o săniuță. Trebuie să avem o grijă deosebită doar pentru corecta confecționare a tălpicilor, de care depinde viteza săniuței. Tălpicile nu trebuie să fie prea lungi, ca să nu îngreuneze ocolirile. Dimensiunile cele mai indicate sînt: lungimea de 80 cm. socotind de la începerea curburii din față, iar grosimea de aproximativ 20 cm. Cu cît tălpicile sînt la o distanță mai mare una de alta, cu atît este mai mică posibilitatea răsturnării. Cea mai indicată distanță: 40 cm. Scaunul săniuței nu trebuie să fie mai înalt de 25-28 cm.

Patinele pot fi făcute dintr-o bucată de lemn de stejar sau fag, cu o parte mai lată, pe care se fixează bocancul. Partea de jos va fi mai îngustă. Lemnul va fi despicat în lungime și se va fixa înăuntru o șină de fier, lată de cca. 4-5 cm și groasă de 3-4 mm. Porțiunea de fier nu va trebui să iasă din cadrul de lemn cu mai mult de 5-6 mm. Șina de fier va fi prinsă între cele două bucăți de lemn cu 2-3 șuruburi. Pentru a putea fi legată de bocanc, patina astfel confecționată trebuie să aibă în corpul ei, aproape de vîrf și toc, găuri făcute cu burghiul, pe unde se va introduce o bucată de sfoară sau curea.

MARIN ZORESCU

Mărturii despre învățământul nostru

Republica Populară Romînă a fost vizitată de nenumărați oaspeți de peste hotare. Mulți dintre ei și-au exprimat admirația față de marile realizări din patria noastră. Ei au remarcat, alături de avîntul pe care l-au luat economia, cultura și știința, dezvoltarea școlii românești.

Spicuim din declarațiile făcute de oaspeți cîteva aprecieri asupra învățămîntului nostru:

Două aspecte m-au impresionat puternic: dorința fierbinte de pace și avîntul operei de educație și cultură din Republica Populară Romînă. Educația poporului este aici un obiectiv principal al politicii de stat. In Romînia nu există în opera de educație acele privilegii pentru anumite pături ale populației care există în țările capitaliste. Școlile, toate înfăptuirile pe linie culturală, muzee, teatre, case de creație, librării, edituri, parcuri de distracție, de odihnă sînt aici în serviciul poporului.

Prof. GENNY FERREIRA
Brazilia

După cum știe toată lumea, în America, negrii, mexicanii, evreii, asiaticii și indienii suferă de pe urma segregației și discriminărilor în numeroase domenii și îndeosebi în școlile și universitățile țării noastre. Ei nu se bucură de egalitate în ce privește posibilitățile de a studia.

Am petrecut peste două ore cu profesorii și studenții noului Institut medico-farmaceutic din Tîrgu-Mureș. Cei 750 de studenți romîni, unguri, germani și evrei din acest institut urmează cursurile a 245 de membri ai corpului didactic, atît maghiari cît și romîni. Am vorbit cu membrii corpului didactic și cu studenții pe care i-am întîlnit la întîmplare. Ei ar face cinste oricărei instituții de învățămînt superior din America. Pot afirma că scopul guvernului este acela de a asigura un învățămînt deplin, liber, pe bază de egalitate.

HOLLAND ROBERTS
membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, președinte al Institutului Americano-Rus din S.U.A.

M-am bucurat de venirea mea în Romînia pentru a cunoaște marile realizări ce s-au înfăptuit, progresele industriei și agriculturii dumneavoastră. Faptul că ați lichidat într-un timp atît de scurt analfabetismul, că vă dezvoltați tineretul în toate direcțiile culturii generale și tehnice — precum am putut constata vizitînd anumite instituții ca școala nr. 10 sau complexul școlar al uzinei „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, sau casele dv. de cultură care vă dau posibilitatea să răspîndiți cultura pe o scară largă — m-au convins că ceea ce știam din auzite corespunde cu realitatea.

ADOLF ESPIARO
membru în Consiliul Francez al Păcii

Institutul de cercetări agricole și Institutul agronomic m-au surprins prin organizarea lor tehnică și modernă și prin interesul evident cu care se lucrează pentru îmbunătățirea tehnicii agricole. Școala națională de agricultură mexicană, care corespunde cu ceea ce este aici Institutul Agronomic, are, ca și acesta, peste 100 de ani de existență, dar școala noastră din Mexic nu a reușit să iasă din tradiția învățămîntului enciclopedic și nu are ca Institutul din această țară, elementele și organizarea necesară pentru a forma adevărați specialiști în diferite ramuri ale agriculturii. In acest sens, repet, m-a surprins cît de modern este Institutul agronomic și plec cu hotărîrea de a obține ca unul sau doi studenți mexicani să vină să-și facă studiile aici.

Prof. MESA MANUEL ANDRACA
președintele Institutului de cercetări agronomice din Mexic

Seminar internațional cu privire la construcțiile de școli

Intre 1 și 10 decembrie a.c. a avut loc la Praga primul seminar internațional cu privire la problemele construcțiilor de școli. La seminar au participat reprezentanți din țările socialiste din Europa, în frunte cu Uniunea Sovietică, și, în calitate de observatori, reprezentanți din Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Democrată Vietnam.

In cadrul seminarului participanții au făcut un larg schimb de păreri în ceea ce privește construcțiile școlare și au luat cunoștință de realizările obținute în acest domeniu

Delegația țării noastre a prezentat la seminar referatul „Cu privire la cerințele igienei, psihologiei, pedagogiei și tehnicii în construcțiile școlare", susținut de prof. univ. Anghel Manolache, director general adjunct în Ministerul Invățămîntului și Culturii. Referatul a arătat situația grea moștenită de la regimul burghezo-moșieresc în ceea ce privește clădirile școlare și a subliniat marele avînt pe care l-a luat în anii regimului democrat-popular construcția de școli în R.P.R. S-a subliniat de asemenea faptul că în anii puterii populare spațiul de școlarizare a crescut considerabil și s-a îmbunătățit din punct de vedere calitativ. An de an s-au construit noi școli și săli de clasă. Numai în ultimii doi ani s-au construit circa 3.500 săli de clasă, iar în 1960 vor fi construite alte aproape 3.000 săli de clasă.

Referatul s-a ocupat apoi pe larg de noile proiecte-tip de școli cu 4, 8, 16 și 24 de clase pentru mediul urban și rural care au fost elaborate de către Ministerul Invățămîntului și Culturii și a arătat care sînt principiile care au stat la baza proiectării și executării construcțiilor școlare în R.P.R.

Experiența țării noastre în domeniul construcțiilor de școli și problemele ridicate de referat au stat în atenția participanților la seminar și au constituit obiectul multor discuții care au avut loc în ședințele plenare și în ședințele secțiilor de specialitate. Participanții la seminar au reținut în special faptul că în proiectarea și construirea localurilor de școli din țara noastră se ține seama în primul rînd de organizarea, dezvoltarea și sarcinile actuale ale învățămîntului, precum și de profilul tipului de școală care va funcționa în local. Astfel, noile construcții școlare sînt înzestrate cu ateliere, laboratoare, cabinete, loturi experimentale, colțuri ale naturii vii, săli de sport etc., care să permită desfășurarea în bune condițiuni a procesului instructiv-educativ. Problema aceasta a stîrnit un viu interes și a intrat în recomandările seminarului ca una din problemele ce trebuie să preocupe pe toți proiectanții.

Și în alte recomandări adoptate în unanimitate de către participanții la seminar au fost reluate propuneri făcute de delegația țării noastre. Așa, de pildă, recomandările adoptate în problemele de suprafață și volum pe cap de elev sînt cele existente deja în proiectele tip care se construiesc în R.P.R.: Inălțimea sălii de clasă (de minimum 3,30 m.), amplasamentul școlii (în centrul cartierelor de locuit, în afara arterelor principale de circulație cu cel puțin 20 m., precum și în afara zonelor nocive), capacitatea maximă de școală (să nu treacă peste 24 de săli de clasă) și altele corespund în cea mai mare măsură și cu prevederile existente în normativele Uniunii Sovietice, R. Cehoslovace și ale altor țări și ele au fost adoptate ca principii de bază în recomandările seminarului.

Din discuțiile purtate a reieșit că, în afară de problemele pedagogice, tehnice și igienice, un factor important de care trebuie să se țină seamă în construcțiile școlare în această perioadă — cînd generalizarea învățămîntului cere un număr masiv de construcții școlare — este eficacitatea economică a investițiilor. Reducerea prețului de cost pe loc de elev trebuie să preocupe îndeaproape organele de proiectare și execuție, fără însă ca aceasta să se facă în detrimentul calității construcției și al înzestrării ei cu tot spațiul necesar bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ.

Delegația Republicii Populare Romîne a cules multe învățăminte din materialele prezentate la seminar de către delegațiile celorlalte țări, precum și din vizitele făcute în școlile nou construite în Republica Cehoslovacă. Specialiștii romîni participanți la seminar și-au îndreptat atenția îndeosebi asupra unor probleme cum sînt amplasarea vestiarelor, spațiul necesar elevilor în timpul recreațiilor, construirea sălilor de gimnastică etc.

In cadrul seminarului a fost deschisă și o expoziție în care țările participante au prezentat machete, proiecte și fotografii ale construcțiilor școlare precum și mobilier și material didactic. Standul Republicii Populare Romîne, care a prezentat ultimele proiecte de construcții școlare tip executate în 1959, banca școlară reglabilă introdusă în fabricație în acest an, macheta școlii cu 16 săli de clasă precum și unele modele de material didactic nou construit, s-a bucurat de un frumos succes. A stîrnit de asemenea un viu interes forma arhitectonică nouă și rapiditatea cu care au fost construite în București, în acest an, școlile cu 24 și 16 săli de clasă. Funcțiile noi introduse în proiectele de școli — laboratoare, ateliere, cabinete etc. — au fost găsite ca fiind de un mare folos pentru legarea învățămîntului de viață, de muncă. De asemenea, s-a apreciat că noul tip de bancă reglabilă fabricat în țara noastră rezolvă problemele igienice și pedagogice ridicate de organizarea clasei și de dezvoltarea fizică a elevilor.

Problemele discutate și rezolvate în cadrul seminarului de la Praga, recomandările adoptate în unanimitate de către participanți, spiritul tovărășesc care a dominat desfășurarea lucrărilor, ospitalitatea și atenția cu care ne-au înconjurat specialiștii cehoslovaci — organizatorii acestui seminar — au dovedit și pe această cale unitatea de nezdruncinat care există între toate țările lagărului socialist.

Ing. C. PEȘTIȘANU
director al Direcției tehnice de construcții și investiții din M.I.C.

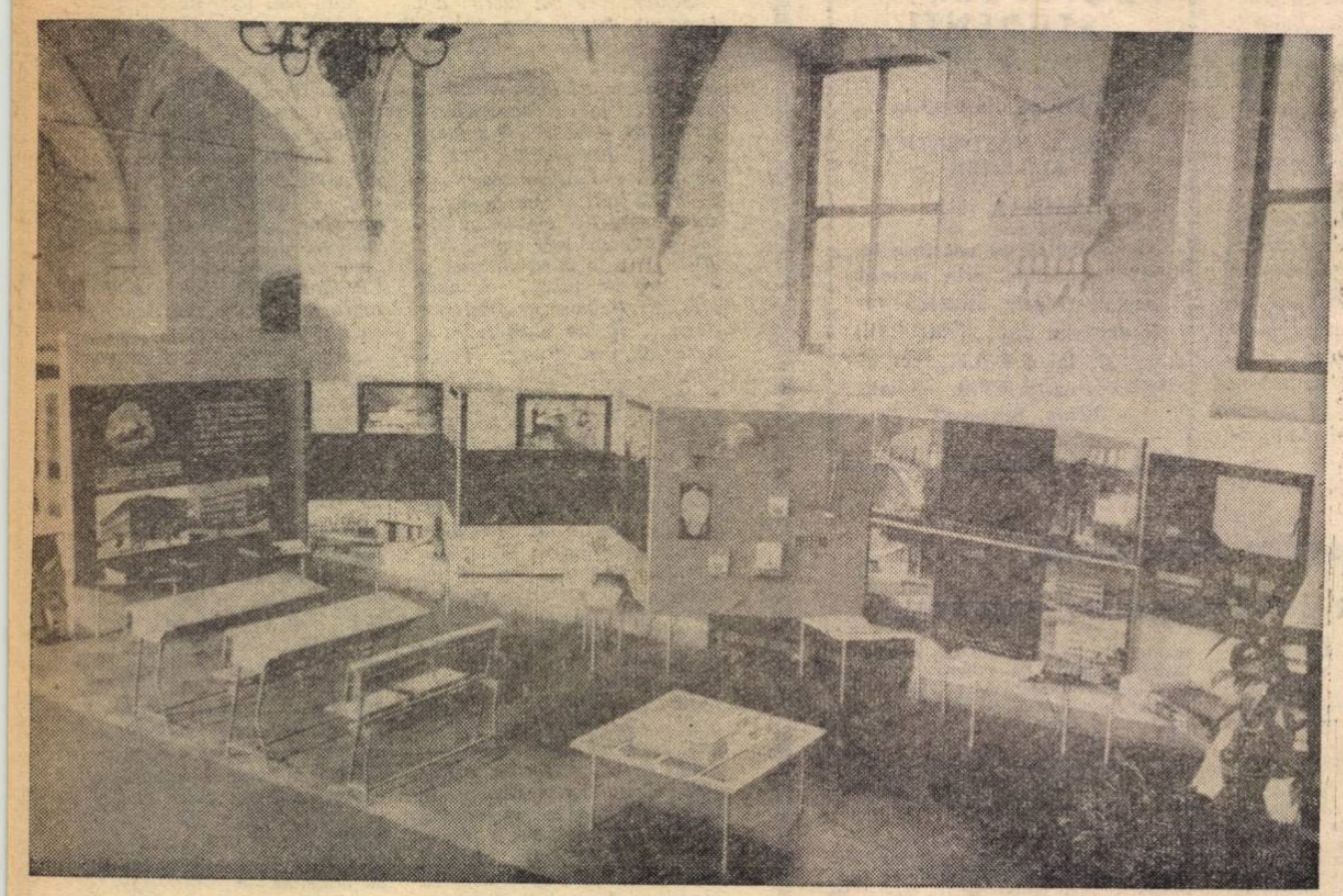

Pavilionul nostru la expoziția deschisă la Praga cu prilejul seminarului internațional privind construcțiile de școli.

ÎN FRANȚA

Ziua națională de luptă pentru apărarea învățămîntului laic

La 22 decembrie, în întreaga Franță a avut loc o puternică mișcare de protest în sprijinul apărării școlii laice. Ea continuă seria manifestațiilor de protest prin care cadrele didactice, studenții, elevii, părinții și toți oamenii cinstiți din Franța își exprimă indignarea față de tendințele cercurilor conducătoare de a încuraja învățămîntul confesional în detrimentul celui laic.

In seara zilei de 21 decembrie, Comisia Adunării Naționale pentru problemele culturale, ale familiei și sociale a aprobat o serie de articole ale proiectului de lege guvernamental care prevede diferite măsuri ce favorizează școlile confesionale particulare.

In semn de protest, în învățămîntul public din întreaga Franță învățătorii și profesorii au întrerupt cursurile, explicînd elevilor ce înseamnă pentru Franța și pentru tineretul francez apărarea laicității împotriva dogmelor confesionale. Pretutindeni, în orașe și sate, în cartiere, în uzine și fabrici, ziua de 22 decembrie a fost o zi națională de luptă pentru apărarea laicității. La Paris, Marsilia și în alte orașe, mii de manifestanți, purtînd pancarte pe care se puteau citi lozinci în sprijinul apărării școlii laice, s-au îndreptat spre primării înmînînd organelor locale petiții de protest.

De asemenea, în semn de protest împotriva concesiilor făcute de guvern clerului, și-au dat demisia 38 din cei 50 de membrii eligibili ai Consiliului național pentru apărarea caracterului laic al învățămîntului (organizație semiguvernamentală).

La 23 decembrie, ministrul francez al Educației Naționale, Bouloche, și-a prezentat demisia. Demisia ministrului Educației, care este membru al partidului socialist, constituie o expresie a împotrivirilor stîrnite în țară de planurile dreptei catolice.

In fața acestei situații, Consiliul de Miniștri al Franței a împuternicit pe primul ministru Debré să pună problema votului de încredere în guvern în cursul dezbaterilor din parlament pe marginea problemei învățămîntului.

★

In noaptea de 23 spre 24 decembrie, majoritatea de dreapta a Adunării Naționale Franceze a adoptat proiectul de lege în legătură cu problemele învățămîntului în școli, care prevede acordarea de ajutor financiar de către stat școlilor catolice particulare. Luînd cuvîntul în cadrul ședinței Adunării Naționale deputatul comunist Francois Billoux a condamnat cu hotărîre esența reacționară a acestui proiect de lege, declarînd că el „contravine direct și totul tradițiilor democratice ale țării".

INVĂȚĂTORI, PROFESORI, EDUCATOARE!

Abonați-vă la GAZETA INVĂȚĂMINTULUI, Nici un om al școlii fără GAZETA INVĂȚĂMINTULUI!

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, prin factorii poștali și prin difuzorii voluntari din școli și instituții.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.